LEXICON GRAECUM MANUALE,

PRIMUM

BENJAMINE HEDERICO

INSTITUTUM,

POST REPETITAS *SAM. PATRICII* CURAS,

AUCTUM MYRIADE AMPLIUS VERBORUM,

INNUMERIS VETERUM LOCUPLETATUM, PLURIMISQUE

NOVIS SIGNIFICATIBUS VERBORUM LOCUPLETATUM.

CURA

[illegible]

NUNC DENUO

RECENSITUM, ET QUAMPLURIMUM IN UTRAQUE

PARTE AUCTUM

[illegible] THESAURI

GRAECAE POESEOS, nuper editi,

AUTORE.

LONDINI

Excudit H. WOODFALL,

Impensis, H. WOODFALL, J. BEECROFT, C. BATHURST, J. RIVINGTON, J. POTE, J. HINTON, R. BALDWIN, L. HAWES, W. CLARKE & R. COLLINS, R. HORSFIELD, W. JOHNSTON, E. JOHNSON, T. CASLON, S. CROWDER, T. LONGMAN, B. LAW, J. FLETCHER & Co. C. CORBETT, R. WARE, W. GINGER, T. CADELL, & M. RICHARDSON.

M. DCC. LXVI.

AUSPICIIS

CELSISSIMI PRINCIPIS

FREDERICI

EPISCOPI DE *OSNABURG*,

NOVA HÆC LEXICI *HEDERICIANI* EDITIO,

(IN USUM ET COMMODUM COMMUNIS JUVENTUTIS CONCINNATA)

PERMISSA EST,

SUMMA CUM OBSERVANTIA CULTUQUE

DEVINCTISSIMI EDITORIS

T. MORELL.

M. BENJ. HEDERICI

PRAEFATIO.

ALTERUM hoc Lexicon eſt, *Lector benevole*, quo juventuti bonarum artium ſtudioſae commodare ſategi. Graecum, ut vides, illud eſt, et, velut priori diſciplinas atque veterum Scriptorum monumenta, quae Scholas fere occupatas habent, dilucidare pro viribus ſum annitus: ita hoc, quod jam exhibeo, literas in primis Graecas adjuvare ſtudui. Neque vero operam hanc, ut quidem confido, praeter rem neceſſitatemque ſuſcepiſſe jure exiſtimari potero. Etenim, quae Linguae Graecae cum praeſtantia ſit, tum utilitas pariter atque ad omne propemodum ſtudiorum genus neceſſitas, ab aliis jam oſtenſum eſt pluribus, et, quam adeo Lexicon, quo illa contineatur, ſatis idoneum Scholis adhuc deſit, experiuntur idemtidem, quibus hanc eruditionis partem tradere juventuti incumbit. Quotquot enim hujus generis libri exſtant, vel mole ſua uſum ſufflaminant ſui, vel jejunitate, qua laborant, ſaepius deſtituunt paullo ſerius literis Graecis operaturos, vel ordinis etiam implicatione linguae adhuc minus gnaros plus juſto fatigant, efficiuntque haud raro, ut tot illi tantiſque difficultatibus praepediti non ſine indignatione ac taedio in hoc ſtudiorum genere verſentur.

Singulas igitur illas, quantum quidem fieri potuit, amoliturus ante omnia, librum in tres Partes diſpeſcui, Hermeneuticam ſcilicet, Analyticam, atque Syntheticam: primaque adeo illa, quae ad intelligendos omnis generis ſcriptores, quos antiquiora quidem tempora dedere, facere debet, eam Vocabulorum copiam concludere allaboravi, quam ad negotium hoc, amplum licet ac vaſtum ſatis, ſufficturam omnino putavi. Certe, quae ex ingenti Henrici Stephani Theſauro volumine ſatis etiam grandi Joannes exhibet Scapula, ea tantum non omnia hic etiam ſuppeditavi. Quin immo ipſorum non ſolum numerum, ſed in primis etiam, quas obtinent, ſignificationes ex Suida, Polluce, Suicero, Leigho, Scriptoribuique ſimilibus aliis non parum hinc inde adauxi. Ac veluti has pro ea, qua differunt, varietate ſua fere diſtinxi numeris, clarius ita ordinatiuſque, ut ſpero, ſe oblaturas cuique: ſic Voces potiſſimum ipſas ordine, quem vocamus, alphabetico diſponere viſum eſt. Equidem virtutes naturalis illius, quo Voces derivatae primigeniis, compoſitae ſimplicibus ſubjiciuntur, non ignoro, neque me praeterit etiam, quantopere eum in Stephano aliſque dilaudent bene multi; ſed non aeque tamen intricatus hic alter eſt, longeque omnino facilius linguae nondum ſatis peritis Vocabula, quae inquirunt ipſi, ſubgerit. Et, ſi omnino ad indagandam genuinam Vocis poteſtatem momenti maximi eſt, noſſe originem ejuſdem, ſingulis etiam Vocabulis hanc ſubjeci, ut adeo nec adminiculo illo, neceſſario certe ad feliciorem cujuſvis Scriptoris interpretationem, deſtitutos Lexico hoc uſuros conqueri poſſint, qui ordinis naturalis laudem id atque virtutem ferme praecipuam habere ſolent.

Veluti autem haec primae Lexici hujus Partis ratio eſt; ita altera illa, cui Analyticae ut dixi, nomen feci, ea Vocabula grammatice, quomodo loqui conſuevimus, reſoluta complexus ſum, quae difficultatibus ſuis, ſive a Dialecto aliqua, ſive aliunde ſubortis ſolicitare tironum patientiam poſſunt. Eſt certe eadem haec opera, quae liberalius paullo a Schrevelio juventuti navata, ipſum tam acceptum huic reddidit, ut unus fere ex ſui ordinis Lexicographis in Scholis huc uſque locum vindicaverit ſibi. Ac tametſi non deſint, qui eamdem ignaviae potius ſubſidium habeant, quam ut emolumenti quidquam juventuti illam credant adferre, eo quod haec a penitiori Grammatices ſtudio, ad quod tamen potiſſimum ſolidior linguae cognitio redit, ea ipſa plerumque avocetur: attamen, qui rectius juſtiuſque rem expendunt, ſatius utique exiſtimant, velificari nonnihil diſcentium a labore moleſtiore averſioni, quam quidem committere, ut miſeri ſuccumbant inſcitiae ſuae, vel etiam, quod ſaepius uſu in Scholis evenire videmus, difficultatibus his abſterriti linguae pulcherrimae ſtudium plane abjiciant. Ne igitur habeant, quod et ipſi ſuo quaſi jure deſiderare poſſint, etiam hac in re illis deeſſe nolui. Quin potius non ſolum Vocabula prope omnia, quae Schrevelius ex appendice Scapulae Lexico ſubnexa, Paſoris in Heſiodum Indice, aliiſque hujus commatis operibus attulit, in Partem hanc alteram conjeci: ſed ea quoque ex Jo. Vorſtii Veterum Poëtarum Graecorum Poëmatis, Celeberrimi item Viri, Dn. Jo. Davidis Schreberi, Hortulo Graeco ex omnibus

bus Plutarchi Operibus adornato, et Clariſſimi Dn. Hieronymi Freyeri Faſciculo Poëmatum Graecorum, libellis vere aureis atque ad perdiſcendam Graecam linguam accommodatiſſimis, paſſim locupletavi. Attamen, ne nimis etiam indulſiſſe diſcentium inertiae videri poſſim, ſatis habui, digitum in cibum hunc intendere, praemanſum vero ipſum atque tantillum laboris recuſantibus, ut eumdem ſumere ipſi dedignentur, inſerere in ora utique ſuperſedi.

Tertia libri Pars, quae Syntheticae titulum praefert, iis deſtinata eſt, quibus Latina ſermone Graeco, eoque proſaico, reddere collibet, adjutuſque a Scriptoribus laudatiſſimis, Benzio, Poſſelio, Devario, Scheidio, aliis; hic quoque eum Vocum Formularumque loquendi apparatum, ſuis fere ubique auctoritatibus munitum, ſubgeſſi; qui, niſi me omnia fallunt, ad inſtitutum hoc, quantum quidem in Scholis illud exigi, vel certe uſui hodie eſſe ſolet, abunde ſuppeditabit. Et, ſi omnino contingat, ut quaedam adhuc deſideres, ea tamen forſitan haec erunt, quae omiſſa facile pati, vel iis etiam, quae allata ſunt, compenſare non incommode poteris. Ita quippe ſaepius Nomina illa a Verbis deducta, qualia ſunt *Accumulator*, *Admodulator*, *Aloptator*, item *Accumulatrix*, *Admodulatrix*, et ſimilia, perinde qualia *Accumulatio*, *Admodulatio*, *Aloptatio*, et quae ſunt hujus generis alia, fruſtra hic quaeſiveris. Praeterquam enim quod magna eorum pars ipſa civitate Latina deficitur, adeoque ſola formationis innititur Analogia, certe, ſi Graece eadem reddenda ſunt, alia fere per Participia, alia per Infinitivos Verborum, a quibus deſcendunt, tuto enunciari poſſunt. Ita videlicet *Accumulatorem*, vel ipſius Demoſthenis exemplo, rectius ἐπισωρεύοντα, *Admodulatricem*, προσᾴδουσαν, et *Accumulationem*, qua ipſum in primis accumulandi actum ſignificat, τὸ ἐπισωρεύειν interpretaberis, quam ut nomina vel plane nova confingas, vel ſua etiam carentia auctoritate uſurpes. Quumque adeo haec talia a Verbis allatis, ſi quidem ipſis opus ſit, nec ſuo iſta loco reperiantur, formare perquam ſit facile, operae chartaeque tanto juſtius eorum me omiſſione peperciſſe arbitror, quo magis Lexicon hoc manus jam implet, nomenque ſuum paene excedit. Nec alia quoque cauſſa fuit cur Nomina etiam, quae propria Grammatici vocant, omiſerim, utpote quae ipſa quoque facile Graece efferri poſſunt, dummodo ex Grammatica conſtet, quae literarum utriuſque linguae natura ſit atque cognatio. At vero, quod in Prima praecipue Parte nec Auctores addiderim Vocibus, nec Locutionum etiam, quas hae ex ſe progignunt, ſubjecerim exempla, forſitan mirabuntur, qui ex his propemodum ſolis Lexici perfectionem aeſtimare ſolent. Sed et his adferendis locus plane defuit. Nec vero etiam video, ſi vel maxime ipſe ſuppetiviſſet, ecquis eorum in Lexico hermeneutico ſit uſus. Sua enim Scriptori cuivis interpretando auctoritas ſufficit, et, qui ex Vocum ſignificationibus tam diſtincte copioſeque ſubminiſtratis ſenſum effati alicujus Graeci indagare nequit, eum vel plane a Grammatica non inſtructum, vel rei, quam continet illud, prorſus ignarum eſſe oportet. Secus ſtatuendum eſſe de Lexico ſynthetico facile largior, quum Graece ſcripturus utique non ſolum de Vocis, qua utatur eſt, probitate, ſed et de Conſtructionis, qua gaudet eadem, ratione certus eſſe debeat. Quare id etiam mihi quam maxime commendatum habui, ut ne facile in Tertia hujus libri Parte Vox aliqua ſine auctore ſuo compareat, vel Conſtructionis etiam exemplum non habeat adjunctum. Quod ſi tamen vel hic etiam alterutrum, immo utrumque deeſſe nonnumquam deprehendas, auctorem quidem Vocis idoneum me fugiſſe non inficior, licet de bonitate ejus Lexicographorum ſaltem praeſtantiſſimorum auctoritas dubitare me non ſiverit; Conſtructionis vero modus ideo a me neglectus eſt, quod Regulas ille notiſſimas atque adeo Graecae etiam Linguae cum Latina communes ſequatur.

Atque haec fere ea ſunt, *Lector benevole*, quae te ſcire, e re tua, immo et mea eſſe exiſtimavi. Tute labori etiam huic meo, ſi merebitur, fave: ſin minus, eum ante me damna, quam cogitaveris, contingere haud raro, ut tuo arbitrio ſtare non poſſis. Vale.

Expoſitio Notarum, quae in priore Lexici hujus parte inter alias occurrunt.

Gl. V. Gloſſaria Veterum a Labbeo edita.
Pb. Philoxenus, Gloſſographorum facile princeps.
Lex. Gr. Lexicographi Graeci, Heſychius, Suidas, auctor Etymologici magni, Varinus, Phavorinus.
Heſ. Heſychius, Alexandrinus.
Suid. Suidas.
Etym Etymologicum magnum.
R. Gulielmus Robertſonus, Anglus.
Suic. Jo. Caſp. Suicerus, Tigurinus.

Atque hos Lexicographos ad eas voces allegare placuit, de quarum auctoritate aliunde, quam ex ipſis, non conſtat; quum e contrario Philoxenus et Gloſſaria Veterum eo laudentur nomine, quod multas eaſque aptiſſimas vocum ſignificationes ſuppeditant, quae alibi non facile ſunt obviae.

LECTORI

LECTORI salutem SAM. PATRICK.

DE operis ſui natura et uſu auctor jam ſatis, ut opinor, dixit; quae autem a me praeſtita fuerint, paucis accipe. Cum multi typographorum errores in peregrinam irrepſiſſent editionem, id mihi in primis curae fuit, ut quam emendatiſſime haec excuderetur. Quandoquidem autem auctor in tres partes librum ſuum diviſerit, in harum prima multas locutiones Graecas, quibus ineſſe aliqua difficultas videretur, non ſolum adjeci, ſed, quanta licuit brevitate, etiam explicui. Praeterea Verborum conſtructionem, eorum ſaltem quae frequentiori ſunt in uſu, optimorum ſcriptorum teſtimoniis confirmavi, ipſis auctorum locis, poëtarum praecipue, quantum ratio operis ſinebat, indicatis. Et quamvis auſim affirmare hunc librum antea tum copia verborum, tum accurata eorum interpretatione, longe omnes alios ejuſdem molis praeſtitiſſe; ſeptingenta tamen nova ad minimum addidi, quorum pleraque vix in aliis lexicis occurrunt. Horum autem maximam partem Longinus, Ariſtophanes, Lucianus, et Marcus Antoninus; nonnulla vero Sophocles, Euripides, Lycophron, et alii ſuppeditavere. Secundam partem plurimis vocibus cum apud Schrevelium, tum apud noſtrum, omiſſis, ex Homero praecipue locupletavi. Denique, in tertia parte, cum hoc omnibus aliis Lexicis adhuc in lucem emiſſis, non verborum tantum, ſed et locutionum copia antecellat, pauca admodum, nonnulla tamen, quae mihi inſigniora viſa ſunt, adjeci. Quanquam autem additiones ſupra memoratae, ut forma libri mutaretur, neceſſarium fecerint; *Manualis* tamen retinui titulum, ne novo nomine novum opus edendi laudem potius affectaſſe, quam ſuam auctori conſervandi propoſitum habuiſſe viderer.

Haec ſunt, quae de priori noſtra editione habui dicenda; quae autem in hac altera praeſtiterim, jam breviter oſtendam. Cum viri quidam eruditi, ludorum moderatores, de priori hujus operis in tres partes diviſione querebantur, quod ea imperitioribus eſſet impedimento, dum in una diverſas alicujus vocabuli ſignificationes, in altera vero reſolutionem ejus grammaticam petere cogerentur; nunc duae priores partes conjunctim diſcentium gratia exhibentur.

EX PRAEFATIONE
IO. AUGUSTI ERNESTI.

IN cauſſis, propter quas tam pauci ad linguae graecae vel mediocrem ſcientiam perveniant, Moſes Solanus * jure numerat vitia Lexicorum, quibus puerilis aetas utitur. Eorum duo maxime impediunt verum verborum intellectum. Primum eſt, quod ſignificationes ſaepe numero vel prorſus alienae verbis tribuuntur, vel parum accurate diſtincteque traduntur: alterum, quod tam pueriliter atque inepte latinis vocabulis exprimuntur graeca, ut intellectus impediatur potius interpretando, quam adjuvetur. Quod fit maxime, hanc ob cauſſam, quod interpretatio nimis etymologiae rationibus accommodatur, neglecto uſu loquendi, qui ſolus in hoc genere dominatur, in primis in compoſitis ex praepoſitione una pluribuſve, in quibus incredibile dictu eſt, quam pueriliter peccetur, item ex εὖ, φίλος aliisque. Talibus igitur erroribus, vitiis ineptiiſque cum

* In praef. ad Plutarch. Brianj.

cum plena ſint Lexica vulgaria, quae ſunt in tironum manibus, nec ultra ea plerique ſapiant, qui in Scholis literas graecas docent, mirum eſſe non poteſt, ſi tam pauci bene proficiunt in eo genere literarum, nec plus conſequuntur plerique, quam ut graecorum ſcriptorum orationem poſſint ad verbum, ſcilicet e ſui quiſque Lexici praeſcripto, latine interpretari, h. e. ut non modo nihil intelligant, cum interea ſe credant intelligere, ſed etiam ipſos ſcriptores graecos ſtultiſſimos putent, vehementerque contemnant.

Hoc tantam malum potuiſſet caveri, ſi ab initio viri excellenti graecarum literarum ſcientia praediti, voluiſſent ſe demittere ad hanc curam, ut tironibus in eo genere conſulerent, nec eos imperitis hominibus per talia Lexica corrumpendos permitterent. Sed dum ii hujus laboris moleſtiam defugiunt, eumque nec ſua doctrina dignum, nec ſatis ſibi honeſtum putant, invadunt eam provinciam homines imperiti, inſcitiaque ſua plus nocent literis, quam illi deinde exquiſita ſua doctrina prodeſſe poſſunt. In quo graeca lingua inprimis iniqua fortuna uſa eſt. Nam latinae quidem literae cum inſtaurari coepiſſent, ſummi homines, Eraſmi, Camerarii, Melanchthones, alique, non dubitarunt cauſſam ſuſcipere tironum, et plures libellos edere, quibus is, vel ad intelligendum latine, vel ad ſcribendum adjuvarentur: neque ea res ipſis dedecori, ſed inprimis honeſta, juventuti autem maxime utilis fuit. Vere hoc me puto affirmare: ſi quis vel iſtorum, vel ex eo ordine, pari cura complexus graeca, Lexicon in tironum uſum conteciſſet, in quo graeca verba primum accurate, deinde perſpicue, hoc eſt, bene latine (neque enim ullo modo perſpicuitas eſſe poteſt interpretationis ſine puritate ſermonis ejus, quo in interpretando utaris, ſemperque ſub illa ad verbum, ſive potius ad etymologiam verborum, facta male latina interpretatione latet inſcitia ſenſus), denique ex uſu loquendi optimorum ſcriptorum, non e verborum notatione, ſi quis ergo hoc facere ſuſtinuiſſet, non dicam plus gloriae conſecutus eſſet, ſed multo plus literis graecis profuiſſet, quam doctiſſimis in quemvis ſcriptorem commentariis, quos non niſi doctiores legerent, quibus pleraque dudum ipſis nota ſatis et perſpecta fuerant. Etenim, in omni genere diſciplinae, quis neſcit, quantum referat, ſtatim ab initio veris et accuratis notionibus imbui? Quam deinde non modo paucis contingit, ut male percepta dediſcendi facultas detur, ſed quam pauci eo ſunt vel ingenio ut facile poſſint, vel animo, ut velint, falſa et prava dediſcere. Nimis firmiter coaleſcunt teneris inſita animis, nec facile avelli poſſunt, et quae pueri arripuimus, ea fere ita amplectimur atque tenemus, ut nobis eripi vix patiamur. Mihi quidem, quoad literas docui, plus prope laborandum, plus certe moleſtiae exhauriendum fuit in expugnandis male ſuſceptis prima pueritia opinionibus, dedocendiſque ac detrahendis perverſis verborum notionibus, quam veris tradendis atque explicandis.

Itaque cum rogatus eſſem, ut Hedericiani Lexici Graeci, quod nunc maxime verſatur in manibus tironum, putaturque eſſe in hoc compendiario genere optimum, ejus igitur ut recenſendi curam ſuſciperem; eam provinciam, quanquam duram et taedii plenam defugiendam non putavi, qui vitiis ejus, et ortis inde apud tirones noxis, ſaepe doluiſſem, iiſque tollendis, omninoque opere illo emendando locupletandoque, plurimum adjumenti me allaturum diſcentibus putarem. Non is ego ſum, cui aut jucundum, aut adeo opus ſit, de aliis detrahere, et hac via ad famam contendere. Melioribus artibus laudem parare didici. Itaque non libenter dico, quod praeſens inſtitutum dicere cogit: Hedericum illum, virum bonum cetera et laboriosum, ſed graece doctum, et ad tale Lexicon rite conficiendum ſatis a lectione graecorum ſcriptorum inſtructum non fuiſſe. Totus ille, id quod per totum opus obſervare licuit, e Scapula aliiſque vulgaribus Lexicis pendebat, tot praeclaras doctorum hominum de verbis plurimis, poſt Stephanum et Scapulam, obſervationes ignorabat, nec ipſe e lectione ipſorum ſcriptorum melora didicerat. Itaque non modo totidem verbis e Scapula in ſuum Lexicon retulit verborum interpretationes parum idoneas aut perſpicuas, ſed ſubinde etiam ne aſſecutus quidem eſt ejus aliorumque Lexicographorum mentem, vitiiſque operarum ſe decipi paſſus eſt: unde manarunt innumera peccata. [*Aliquot exempla Cl. autor protulit, ſed haec apud illum quaerenda mitto.*] Jam incredibile dictu eſt, quam ſaepe, quam abſurde interpretatus ſit, plerumque poſt alios, verba compoſita ex ἀμφὶ, ἐκ, ζὼν, παρὰ, ὑπὸ, παρὰ, περὶ, πρὸ, &c. exprimens has praepoſitiones e vulgari ſignificatione, non ex uſu ſcriptorum in verbo quoque; in quo ſane eſt mira varietas. Idemque notavimus in aliis generibus compoſitorum. Φιλότιμητος eſt ineptum Nonni verbum in Johannis μεταφράσει; ſed id ineptius vertitur in Scapulae Lexico *ſectionis amans, incisione gaudens*, ſequaci Hederico. Similiterque peccatur in verbis compoſitis Poetarum, inprimis tragicorum; quorum vim ex illis interpretationibus nemo adſequatur. Illud quoque parum ſcienter factum erat, ut ſignificationes πολυσήμων parum recte digererentur atque ordinarentur, activa et

media, eorumque ſignificatio, itemque temporum ſignificatio diverſa, cum v. c. praeſens activam, aor. 2. neutram vim habet, &c. non diſcerneretur; quod hodie in Lexicis ferri non poteſt, cum ſit ad accuratam linguae graecae ſcientiam ſcriptorumque intelligentiam perneceſſarium.

Enimvero haec et alia omnia correcta ſperabam me reperturum in editione *Sam. Patricii*, Scholae Carthuſianae apud Londinenſes Hypodidaſcali, qui Hedericianum Lexicon bis recoxit, et magnam diligentiae laudem apud ſuos (vid. Scott. praef. ad Append. Steph.) etiam apud exteros tulit: praeſertim qui in praefatione dicat, ſe diligenter hoc opus correxiſſe, vivatque in inſula ea, quae ſibi graecarum literarum principatum vindicare videtur, in qua graece doctiſſimi homines paene naſci videantur: adeo mature ibi omnes graecos ſcriptores vel difficillimos intelligunt et emendare poſſunt. Sed omnia alia deprehendi, intellexique, Patricium Britannum non plus in Graecis poſſe Hederico Germano. Hujus quidem peccata fere omnia ſanctiſſime conſervata ſunt eaque novis aucta.

Prima igitur nobis cura fuit, ut talia peccata tolleremus, corrigeremuſque, ſi quid parum vel recte, vel accurate, vel perſpicue ſcriptum eſſet in ſignificationibus vocabulorum tradendis. In quo tamen difficultas quaedam objecta eſt a ratione ipſa talis Lexici, in quo ſingula tantum verba explicantur: quod nonnulla vocabula, inprimis adverbia, ſeparatim commode explicari non poſſunt, facilioremque interpretationem habent cum verbo, cui adjungi ſolent. Tum in verbis, quae Grammatici proprie dicunt, operam dedimus, primum ut activa et media, etiam tempora interdum, ex uſu optimorum ſcriptorum, diſtingueremus, deinde ut ſignificationes in πολυσήμοις digereremus diligentius, et, quoad fieri poſſet, a propria et prima ſignificatione quomodo ceterae ducerentur, ipſo ordine indicaremus, v. σμύχω, τύφω, τομπεύω, πύργος, σηκὸς, τιθημι, ὕβρις, δημιοργὸς, πρωτεύω. Auximus etiam priorem ſignificationum numerum e noſtris aliorumque obſervatis, qui veteres ſcriptores graecos illuſtraverunt. Sed maxime in hac parte laboravimus hoc, ut accurate exponeremus verba e praepoſitionibus compoſita, in quibus explicandis omnium adhuc Lexicorum ſtultitia accuſanda eſt, tribuentium interdum praepoſitionibus aliquam vim, ubi ex uſu loquendi veterum nullam habent, aut falſam adeo, aut ita exprimentium, ſcilicet e vulgatiſſima cujuſque ſignificatione, ut nemo intelligere poſſit. Nos in omnibus uſum ſecuti ſumus, comparandis, ubi non ſtatim vera ſignificatio ſuccurreret, aut aliquid dubitationis oriretur, exemplis idoneis. Itaque et ſubinde notavimus, in eodem verbo, modo redundare praepoſitionem, nec ullam vim habere, modo addere verbo aliquid ſignificationis. Quaedam tamen, ſed perpauca, fuere, in quibus analogia et conjectura ſequenda eſſet, quod nullum exemplum veteris ſcriptoris vel ipſi notatum habebamus, vel ab alio notatum reperiebamus: in quibus ſi forte aberravimus, nobis ut ignoſcatur, rogamus. Atque pari ratione uſi ſumus in aliis compoſitorum generibus, ut e φίλος, χαίρω &c. ut facile quivis intelliget, qui vel in his, quae e. c. poſuimus, noſtra cum ſuperioribus velit comparare. Denique ipſis verbis locupletare hoc Lexicon ſtuduimus. Et, quia Patricius primum verba ſeptingenta, deinde hoc ipſo majorem numerum ſe addidiſſe profeſſus eſt, dedimus alicui hoc negotii, ut ſecundae editionis Patricianae exemplum cum Lipſienſi editione compararet, notaretque verba non prodita ab Hederico. Quo facto vidimus, non modo illud, quod ante diximus, quaedam vitioſe poſita eſſe, ſed etiam numerum ab eo traditum vix effici. Unde orta nobis ſuſpicio, numerata ab eo eſſe etiam ea, quibus partem ſecundam auxiſſet, quae ſane numeranda non erant. Sed id accuratius exquirere, quando parum referebat, inſuper habuimus. Poſthaec addidimus ea, quae e noſtris lectionibus notata permulta habebamus, item quaecunque viros doctos ſubinde indicare repereramus, nondum in Lexicis prodita eſſe, quae et ipſa non pauca erant, plurima etiam in Reimari, V. Cel. in Dionem Caſſium indice notata, ut nondum relata in Lexica: cujus Viri exemplum utinam imitentur poſthaec, quicunque ſcriptorem graecum recoquent. Denique adhibuimus Dan. Scotti, V. C. Appendicem ad Theſaurum Stephani, Londini, 1745. duobus Voll. in fol. editam, ex qua permagnus verborum numerus acceſſit. *(ſequuntur quaedam ad illud opus caſtigationes, quas itidem hic miſſas feci.)*———Atque etiam ea verba vel ab Scotto vel ab aliis poſita omiſimus, quae reperiuntur quidem vel in Gloſſariis antiquis, ut Heſychio, vel in ſcriptore aliquo vetere, ceterum manifeſte corrupta ſunt, nec ullum alium auctorem idoneum habent, quod genus verborum ſi admittere voluiſſemus, exemplo Stephani et aliorum, haud probando, haud parvus numerus verborum acceſſiſſet. Sed vel ſic decem millium ſummam explevimus. Nec nunc ſpicilegium, idque magnum deeſt, et poſt multa alia ſupplementa, tamen plurimum ſupererit, quod addatur: adeo non modo inexhauſtae ſunt Graecorum

in

in verbis divitiae, ſed difficile eſt omnia animadvertere ac notare, quae nondum in Lexica ſunt illata. Nam illa Graecorum felicitas in componendis verbis tantam copiam verborum genuit, ut eam nullum Lexicon capere poſſit. Nec forte opus eſſet omnia Lexicis inferri, ut bene monet ad Charitonem Dorvillius, niſi de eorum ſignificatione, inprimis Attica, ſubinde certarent Grammatici, multoque, de noſtra ſententia, magis, niſi in iis intelligendis imperitiores, adſueti vulgari rationi, haererent. Verum eadem multitudo compoſitorum talium, ſaepe non obſcurorum, et nihil inſolentis, nec in forma, nec in ſenſu, habentium, facit, ut difficile ſit, omnia obſervare. Mihi quidem hoc ſentio accidiſſe in pluribus ſcriptoribus, e quibus volui notare, quae nondum in Lexicis eſſent, aut praetermitterem quaedam, quia non ſuſpicabar, a Lexicis abeſſe. Nominatim in Joſepho id mihi uſu veniſſe vidi. Nam in Scotti Excerptis quaedam reperi, quae ipſe non notaviſſem. At ipſe contra in meis Excerptis habui, quae illum effugiſſent, ut ἐμποδιστὰ, ἐμπόδισμα, προσκινηγέω, παρόρμημα, ὁμοπρόγμων, &c. Itaque vix ſperandum eſt, unquam Lexicon extiturum tale, in quo omnia verba graeca reperiantur, niſi paullatim omnes graeci ſcriptores indicibus inſtruantur plenis et Reimariano, de quo ſupra dixi, ſimilibus. Sed de Lexico Graeco majore parando atque inſtruendo, fortaſſe alibi dabitur occaſio dicendi.

Et haec fere ſunt, quae in caſtigando locupletandoque hoc Lexico ſecuti ſumus, quibuſque, ut ſperamus, perfecimus, ut et latius ejus uſus pateret, et tutius uſurpari a tironibus poſſet. Unum reſtat, de quo admonendum videtur. Singulis verbis etymologiam addere inſtituit Hedericus. Id nos non totum mutavimus: ſed correximus tamen in nonnullis, plane autem ſuſtulimus, ubi unuſquiſque tiro ſua ſponte videre poſſet, unde verbum ductum aut compoſitum eſſet; in quibus addi etymologias, ut εὐποιέω eſſe ex εὖ et ποιέω, εὐπάσχω ex εὖ et πάσχω, &c. putidum ſane et nimis puerile ſit: eaque ratione tantum compendifecimus, ut cum tot millia vocabulorum, tot novae ſignificationes, acceſſerint, tamen aliquot plagulis brevior ſit haec editio ſuperiori. Atque etiam in altera parte deleri curavimus per idoneum virum ea, quae nemo vel quaerat, vel quaerere debeat. Nam in eo genere nonniſi rara et difficilia debebant notari: vulgaria, et quae quiſque, formas declinationum et conjugationum rite tenens, ipſe ſua ſponte adſequi poſſit, poni, non modo inutile et ſupervacuum, ſed etiam, id quod uſu didici, noxium eſt. Etenim ad ignaviam proniores, qui ſunt plerique, libenter abutuntur iſta ratione, putantes, hanc eſſe ad lectiones praeparationem, quam vocant, ſi in tali libello quaerant ſingula verba, et inde deſcripta recitent a magiſtris interrogati: qua ſtultitia committunt, ut nunquam recte percipiant teneantque conjugationum formas.

(Alteram Partem, quam Syntheticam vocavit Hedericus, plane ſublatam voluit Erneſti, totamque igitur illam partem intactam ſe fatetur reliquiſſe). Scr. Lipſiae a. d. VIII. Kal. Sept. A. C. CIↃIↃCCLIV.

LEXICI
MANUALIS GRAECI
PARS PRIMA

Α, Vel α, prima litera Alphabeti Græci, quæ Ἄλφα dicitur, & nomen indepta eſt ab Hebræorum Aleph; (2) nota numeralis ſignificans *unum*, & cum lineola infeine poſita, α *mille*; (3) in Apocalypſi Joan. 1, 8. cum not. qui omni principio prior atque antiquior eſt.

Α, in compoſitione eſt (1) στερητικὸν, *privativum*, ut ex α & βέβαιος, *ſtabilis*, fit ἀβέβαιος, *inſtabilis*: cum v interjecto, (ſi vocabulum cui α præfigitur, a vocali initium habet) Euphoniæ gr. ut ἄξιος, *dignus*, ἀνάξιος, *indignus*: ἀλλος, *alius*; ἄνελλος, *parcus*. Quædam verò ai quando τὸν ν cavent, ut ἄσμενος, ἄοινος, ἄυλος, ἀυλος, &c. Quamplurima et ita mutant terminationem, ut ex ἀδὴς, ἄνδυς: ex γλαφὺς, ἄγλαφος: ex φρὴν, ἄφρων: ex χαρὴν, ἀχάραν. Tale eſt & α, quod ἁλιτον vel μικρὸν denotat, ut ἀφυὴς, i. e. μικροφυὴς, ab α & φυὴ ἀμαθὴς, *indoctus*, vel parum doctus, ab α & μανθάνω, pro δὲ etiam, ut ἄζατος, acceſſu difficilis: interdum etiam κακὸν ſignificat, ut ἀκεφάλης, ἄθελος, ἄδωρα δῶρα, &c. (2) Ἐπιτατικὸν, *intenſivum*, ut ἄξυλος, ap. *Hom.* (vid. voc.) ἀσιγὴς, i. e. σιγηλοτάτης, ap. *Apoll.* ἀχαὴς in immenſum hians. *Heſ.* (3) Ἀθροιστικὸν, *collectivum*, ut ἄπας; & vicinâ ſignificatione pro ἅμα vel ὁμοῦ, ut ἀλεγεινὸς, ἀκοντὶς, ἀλιγκιος, &c. (4.) Ἠλαττωτικὸν, *abundans, ſupervacuum*, ut ἀσεχνὸς, ἀσεμνὸς, ἀδρακτος, &c.

Α, Ah! ἆ, ἄ, Ah! ah! Vox admirantis, lamentantis, Ἄ, ἄ, vel ἀ, ἀ, Ha, ha, ridentis.

Α, Ah! O! Oh! Ἄ, ἆ, Ah! ah! Oh! oh! Vox miſerantis, admirantis.

Α, nominat. ſing. f. g. articuli præpoſ. *Dorice*, pro ἡ, a maſculino ὁ.

ᾶ, *cui*, dativ. ſing. f. g. artic. poſtpoſ. *Dorice*, pro ᾗ, ab ὅς, *qui*.

Α, *quæ*, nom. vel acc. plur. n. g. articuli ejuſd.

Ἄαπτος, η, ὁ ἡ ἤ, (pen. comm.) valde noxius, *Hom. Od.* 22. 91. (ubi ἀ ὑπερεμπτικὸν. *Euſtath.* ſc.) Ab α pr. & ἄπτος, *innoxius*. *Euſtath.* (2.) innoxius. Ab α pr. & ἄπτω (vel ἀάπτω) *noxa*. (vid. Theſ. Gr. P.)

Ἀαχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐν, *Hom. Od.* 11, 574. fractu difficilis, robuſtus, non fractus, firmus. Ex α priv. & ἄγνυμι, *frango*. (ib. de quant.)

Ἀαδὲ, (pro ἥδε, *Schrev.*) 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi

Ἀαδέω, ἀσάδην, non placere, ingratum eſſe. (Ab α pr. & ἀδέω, *placeo*. *Steph.*) Exp. etiam (2) moleſtare, contriſtare, vel contriſtari, &c, injuria affici. (3) inopia laborare; cibo abſtinere, *Heſ. Suid.* Ex α int. & ἀδὶς, *tædio affiuer*. Vel ab ἀνδάνω, ex α priv. & ἡδὺς, *jucundus*. (ſ. Ab ἀαδα, *Laconice* pro ἰγδεια. *Steph.*)

Ἀ Ἀ Ζ Ω, f. ἀάσω, calidum halitum eſſio, exhalo. (ἀαζω lædo ſ. violo. *Dawes.*)

Ἀάθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Poet.* pro ἤθη, ab ἄω, *dc ipio*.

Ἀάϊτος, η, ὁ ἡ ἤ, incorruptibilis, damno non obnoxius. Ex α pleon. & ἀϊτος, *intactus*.

Ἀ Α Μ Ι Ν Σ, θος, ἡ, inſtrumentum quoddam aucupatorium, venabulum.

Ἄαπτος, ἐος, ὁ ἡ ἤ, qui perfici nequit. Ex α priv. & (ἀπτω poet. pro) ἀνύω, *perficio*.

Ἀάσμαι, Ledo. *Hom. Il.* 9, 116. hinc ἄατος.

Ἀατος, η, ὁ ἡ ἤ, non tangendus, intactus. Gl. V. *Hom. Il.* 1, 567. (2) inacceſſus; Ex α pr. & ἁπτομαι, *tango*. 3. illæſus, lædi neſcius. Ex α int.—vel (4) qui valdè poteſt lædere. Ex α pr. & ἀπτω, *noco*.

Ἀαρὼν, ὁ, Aaron. Nomen viri Hebræum & declinabile. *Manuſ.*

Ἀασα, *laſi*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσα.

Ἀασάμην, a 1. ind. med. *ſec. Dialyſ.* pro ἠσάμην, ab ἄω.

Ἀάσασα, f. ἀάσω, Ledo, noceo, adficio damno. Ex α pleon. & ἀτάω, (*al.* αω.) *noco*.

Ἀασμὸς, κ, ὁ, hal. is calidi effatio, exhalatio. Ab ἀάζω. *Lud.*

Ἀάσθην, *offenſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. ab ἄω.

Ἄᾶτοι, 3. pl. præſ. ind. act. v. ἄημι.

Ἀάφιτος, η, ὁ ἡ ἤ, qui retineri nequit; (2) nemini cedens, *Hom. Il.* 5, 892. (3) intolerandus; (4) inſuperabilis. Ex α pleon. & ἄφιτος idem.

Ἀάπτω, 3. ſing. præſ. in paſſ. ἄαμαι.

Ἄατος, η, ὁ ἡ ἤ, innoxius. Ab α pr. (2) valdè noxius. Ab α int. & ἄτη, *noxa*. (3) inſatiabilis ab α pr. & ἄαμαι, *ſatiaſſe*.

Ἀάτη, f. ἀάσω, noceo, Ledo. Ex α pl. & ἄτη.

Ἀαυδεὶη, peraditio, vaſtatio. Nom. Hab. indecl.

Ἀαυζος, η, ὁ ἡ ἤ, mutus. (2) taciturnus, quietus. Ex α priv. & βαυζω, *loquor*.

Ἀαύζω, f. σω. præclare agere.

Ἀαυβὴς, ἐος, ὁ ἡ ἤ, profunditate carens. Ex α priv. & βάθος, *profunditas*.

Ἀαυ, nom. plur. *Dor.* pro ἧαι, ab ἧα.

Ἀαυὸν, parvum, exiguum. Ex α pl. & βαυὸν.

Ἀαυκα, *abaum*, acc. ſing. ab ἀαυξ, *abaus*.

Ἀαυκὶω, f. ἠσω, fileo, ſc. ob ignorantiam; (2) ignoro, neſcio. Ex α priv. & ?αύζω.

Ἀαυκὶως, *Adv.* placide, quiete. ab ἀαυκὴς.

Ἀαυκήμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, mutus; (2) ſtultus. Ab ἀαυκὶω.

Ἀαυκὴς, ἐος, ὁ ἡ ἤ, taciturnus, mutus; (2) quietus, placidus. Ex α priv. & βαύζω.

Ἀαύκησαν, a. 1. ind. act. v. ἀαυκὶω.

Ἀαυκίζω, f. ἰσω, tacco; (2) quietus fum. Ab ἀαυκὴς.

Ἀαύκιον, κ, τὸ, abaculus, tabula, cui vaſa quælibet imponuntur; (2) menſa, ſ. tabula calculatoria; (3) tabula mathematica, in qua lineæ & figuræ deſcribi ſolent; (4) vas, in quo feruntur opſonia. Dim. ab ἄβαξ.

Ἀαυκτικὸς, η, ὸν, teſſellatus pavimenti. Abeodem.

Ἄβακχος, τος, ὁ ἡ ἤ, alienus a Bacchio, i. e. triſtis; Bacchi nominis expers, aut malè bacchans. (vino carens. vid. Theſ. Gr. P.) Ab α priv. & βακχεύω, *bacchor*.

Ἀ Β Α Ἀ Ε, *Adv.* (antep. prod.) utinam; *Heſ.* (2) heu, phy! Ep.

Ἄ Β Α Ξ, ακος, ὁ, abacus; (2) tabula mathematica, in qua lineæ atque figuræ deſcribi ſolent; (3) tabula aleatoria; (5) tabula, ſ. menſa, cui vaſa imponuntur. Gl. V. Abacus, armarium.

Ἄβαξ, ακος, ὁ ἡ ἤ, id. quod ἄβακιον. *Lud.*

Ἀβάπιστον, η, τὸ, terebella, inſtrumentum medicorum. Ex α pr. & βαπτίζω.

Ἄβάπτιστος, η, ὁ ἡ ἤ, immerſibilis, qui mergi non poteſt; vel non mergitur. (2) non baptizatus. Ex iiſd.

Ἀβαπτὸς, η, ὸν ἡ ἤ, intinctus; (2) cujus acies durata non eſt. Ex α pr. & βάπτω, *tingo*.

Ἄ Β Α Ρ, αρος, τὸ, placentæ genus.

Ἄβασ, τος, ἐος, ὁ ἡ ἤ, non onuſtus. *Hſy.* non moleſtus. Ex α priv. & βάρος, *onus*.

Ἄβαρις, ιος, ἡ, continenti habitator. Ex α priv. & βαρις, *navis*, adeoque propriè, cui non eſt navis.

Ἄβας, *fabis*, gen. ſing. *Dor.* pro ἄβης, ab ἄβη.

Ἀβάσω, *præclare egiſſi*, a. 1. infin. act. verbi ἀβάζω, *præclare ago*.

Ἀβασάνιστος, η, ὁ ἡ ἤ, inexploratus; non examinatus, non ſ. ectatus, non tortus, qui non punitur. *Heſ.* (2) expers doloris, qui nullis doloribus cruciatur. Ex α priv. & βασανίζω, *explico, torqueo*.

Ἀβασανίστως, *adv.* temere, re non examinata.

Ἀβασίλευτος, η, ὁ ἡ ἤ, rege carens, regi non ſubditus. Ex α pr. & βασιλεύω.

Ἀβάσκαντος, η, ὁ ἡ ἤ, invidia vacuus, non invidiæ: (2) non mendax, verus. Ex α priv. & βασκαινω.

Ἀβασκαντον, τὸ, ſafcini amuletum. Ex iiſd.

Ἀβάσκαντος, η, ὁ ἡ ἤ, invidiæ carens, ab invidia tutus. Gl. V. infaſcinabilis. Ex iiſd.

Ἀβασκάτως, *Adv.* citra invidiam. Gl. V. ſine fascino, infaſcinate, præſcine.

Ἀβασκος, idem.

Ἀβασκάλ, ὁ, ἡ, ἄ, q. d. importabilis, portatu impossibilis. Ex α priv. & βασάζω, *porto.*

ΑΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, adytum. Ab ἄβατος.

Ἄβατος, ου, ὁ ἡ ἤ, invius, accessu vel aditu difficilis; (2) lacer, non adeundus; (3) desertus, desolatus. (4.) παρθένος ἄβατος; sic & ἵππος ἄβατος, sc. quæ non contenduntur. *Latinis.* Ex α pr. & βαίνω. Hinc

Ἀβατόω, ῶ, f. ώσω, deserta reddo.

Ἄβαφος, ος, ον, f. ὁ ἡ ἤ, non tinctus. Ex α pr. & βάπτω, *tingo.*

ΑΒΒΑ, pater. Nomen Syr. indecl.

Ἀβεγαλε, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀπέβαλε, vel etiam ἀπεβαλε, ab ἀποβάλλω, vel ἀναβάλλω.

Ἀβδέλυκτος, ος, ον, ὁ ἡ ἤ, non exsecrabilis.

Ἀβέβαιος, ος, ον ὁ ἡ ἤ, inconstans, qui facile mutatur, instabilis, infirmus.

Ἀβεβαιότης, ητος, ἡ, infirmitas, Gl. V. instabilitas. Ab iisd.

Ἀβεβαίως, *Adv.* inconstanter.

Ἀβέβηλος, ος, ον, ὁ, ἡ, ἤ, non profanus, sacer, sanctus, quem non fas est adire.

Ἄβελ, Abel. Nomen viri Hebræum indeclinabile. *Vanitas.*

Ἀβελτερία, ας, ἡ, stultitia, amentia, insipientia, vesania. Vel Ἀβελτηρία, vecordia. Gl. V. ruditas. Ab ἀβέλτερος.

Ἀβελτεροέπεκυξ, υγος, ὁ ἡ ἤ, stultus; (2) vanus. Ex ἀβέλτερος, & κόκκυξ, *cuculus.*

Ἀβέλτερος, ος, ον, ὁ ἡ ἤ, stultus, insipiens, vecors, melius non cognoscens. Gl. V. stolidus.

Ἀβέρβελος, ος, ὁ ἡ ἤ, incompositus, vel idem quod Ἀβύρβελος. Hes. Suid.

Ἀβιά, Abia. Nomen viri Hebr. indec. *Pater meus est Dominus.*

Ἀβιαθάρ, Abiathar. Nomen viri Hebr. ind. *Pater excellens.*

Ἀβίαστος, ος, ον, ὁ ἡ ἤ, non coactus, sine violentia. Hinc τὸ ἀβίαστον, ου, libertas. Ex α priv. & βιάζω, *cogo.*

Ἀβιάστως, *Adv.* sine violentia, libere, non coacte. Ab ἀβίαστος.

Ἀβιλήνη, ης, ἡ, Abilene. Nomen regionis in Asia.

Ἄβιος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui non supportit victus, *Hom. Il.* 13, 6. Ex α pr. & βίος, i. e. βίοτος, *victus.* (2) dives. Ex α int. (3) longævus, Ex α int. & βίος, *vita.* (4) infirmus. Ex α pr. & βίης, *arcus.* (5) valdè robustus. Ex α int. & βία, *vis.* (6) non violentus, non injurius. Ex α priv.

Ἀβιούδ, Abiud. Nomen viri Hebr. indec. *Pater decoris seu Deus pater.*

Ἄβιοτος, ος, ὁ ἡ ἤ, non vitalis, sine vita; (2) malus, injucundus, molestus. ἄβιοτος & ἀβίοτου, *pl.* vita non vitalis, i. e. miseria.

Ἀβιότως, *Adv.* cum tædio vitæ. Ab ἄβιοτος.

Ἀβλαβεία, ας, ἡ, incolumitas; (2) innocentia. Ab ἄβλαβής.

Ἀβλαβίως, & Ἀβλαβῶς, *Adv.* innoxie, *pass.* citra noxam, illæsè. Ab

Ἀβλαβής, ές, ὁ ἡ ἤ, innoxius, innocuus, non nocens; (2) noxæ expers, illæsus. Ex α pr. & βλάπτω.

Ἀβλατής, ος, ὁ ἡ ἤ, noxæ expers; (2) innocuus. Ex iisd.

Ἀβλαφία, ας, f. ώσω, male cerimonio, non sollicito. Ex α priv. & βλαφία, seu βλάξ, *desidiosus.*

Ἀβλαφής, ές, ὁ ἡ ἤ, male feminans, infecundus. Ex iisd.

Ἄβλαξ, ος, ὁ ἡ ἤ, idem ex iisd.

Ἄβλημος, ος, ὁ ἡ ἤ, armatura carens, imbellis, inermis. Ex α pr. & βλῆμα, ατος, a βάλλω, *Etymol.* Gud. Thef. Gr. P. Hinc

Ἀβλημονία, ας, *Attic.* imbecillitas, ignavia, *al.* negligentia. Ex α pr. v. & μέλει, *cura est,* pro ἀμελία.

Ἄβλητος, ὁ ἡ, ὁ ἡ ἤ, delectus, vilis, ad pugnam vilis videatur. Ex α pr. & βλάπτω, *nocco.*

Ἀβλητέω, f. ήσω, non video, conniveo, excuto; (2) pecco. Ex iisd. Hinc

Ἀβλήτημα, ματος, τὸ, peccatum, erratum.

Ἀβλήτια, ας, ἡ, cæcitas; (2) inconsiderantia. Ex α pr. & βλέπω.

Ἄβλης, ητος, ὁ ἡ ἤ, nondum jactus, *Hom. Il.* 4. 117. (male jactus, E. M.) Ex α priv. & βάλλω, *jacio.*

Ἄβλητος, ος, ὁ ἡ ἤ, nondum missus, nondum jactus; (2) non ictus, non vulneratus, illæsus, *Hom. Il.* 4, 540. Ex iisd.

Ἀβληχρός, ος, ὁ ἡ ἤ, al. ἀβλιχρός, ρά, ρόν, debilis, infirmus; (2) fortis. Ex α pr. vel plcon. & βληχρος, *debilis.*

Ἀβλίμαστος, ος, ὁ ἡ ἤ, (ἀβλίσμα, vulgo) intactus. Ab α pr. & βλεμαζω, *tango.*

Ἀβλόες, *pacifica,* 2. fing. præf. imper. act. *contracte* pro ἀβλόεσο, a verbo ἀβλοέω.

Ἄβοητι, *Adv.* sine clamore, sine pugna. Ab α pr. & βοή.

Ἀβοηθησία, ας, ἡ, auxilii defectus. Ex α priv. & βοηθέω, *auxilior.*

Ἀβοήθητος, ος, ον, ὁ ἡ ἤ, auxilio destitutus; (2) remedio carens, immedicabilis. Ex iisd.

Ἀβόλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠβόλησα, a verbo ἀβολέω, *occurro.*

Ἄβολος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui nondum amisit dentes ætatis indices. Ex α priv. & βάλλω, *jacio.*

Ἄβοτος, ος, ὁ ἡ ἤ, pascuis carens, non pastus. Ex α priv. & βόσκω, *pasco.*

Ἀβουλήτος, ος, ὁ ἡ ἤ, injucundus, (vid. Thef. Gr. P.) fastidiosus, repudiandus, *Etym.* Ex α pr. & βουλόω, *demulceo.*

Ἀβουλεί, *Adv.* inconsulte, temere. Ex α priv. & βουλή, *consilium.*

Ἀβουλεύτως, *Adv.* inconsulto, sine deliberatione. Ex α priv. & βουλεύω, *consulto.*

Ἀβουλέω, f. ήσω, nolo; (2) non consulto. Ex α priv. & βουλή, *consilium.*

Ἄβουλος, ος, ον, ὁ ἡ ἤ, nolens, invitus; (2) inconsultus. Ex α pr. & βούλομαι, vel βουλή.

Ἀβουλοσία, ας, ἡ, nolentia. Ex α pr. & βούλομαι. Potius ex ἀβουλία. Et hinc

Ἀβούλητος, ος, ὁ ἡ ἤ, invitus, non voluntarius; (2) quem nolumus, qui nobis invitis accidit.

Ἀβουλήτως, *Adv.* involuntarie, præter voluntatem; (2) fortuito.

Ἀβουλία, ας, ἡ, consilii inopia; (2) temeritas, imprudentia; (3) amentia, stultitia; (4) consilii pravitas. Ex α priv. & βουλή.

Ἄβουλος, ος, ον, ὁ ἡ ἤ, consilii expers; (2) stultus, Gl. V. incogitans, inconsultus. id. quod δύσβουλος. *Soph.*—vel κακόβουλος. *Thucyd.*

Ἀβουλότατα, *Adv.* Inconsultissime, inconsideratissime. *Herodot.*

Ἀβούλως, *Adv.* temere, imperite, male, inconsulte, sine ratione Ab ἄβουλος.

Ἄβοτος, g. f. *Ion.* pro ἄβοτος, ab

Ἄβοτος, ος, ὁ, bobus carens. Ex α & βοῦς, *bos. al.* egenus. Ex α pr. & βοτον, *pecus.* P. M.

ΑΒΡΑ, vel ἄβρα, ας, ἡ, ancilla honestior, pedissequa.

Ἄβραάμ, Abraham. Nomen viri Hebr. indec. *Pater excelsus* vel *Pater multitudinis.*

Ἀβράκησαν, *Ionuerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠβράκησαν, ab ἀβρακέω.

Ἀβρεχε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤβρεχε, ab ἀβρέχω, *jono.*

Ἄβροχος, ος, ὁ ἡ ἤ, non madefactus, ubi non pluit. Ex α pr. & βρέχω.

Ἀβρύχομαι, delicato cultu utor, delicate me gero. Ab ἁβρός.

Ἀβρύζω, f. ύξω, mox a cibo dormito; (2) dormito. Ex α int & βρύζω.

Ἀβρώδης, ές, ὁ ἡ ἤ, sine pondere, levis. Ex α pr. & βάρος, *pondus.*

Ἀβρίζω, a. 1. inf. act. v. ἀβρύζω.

Ἀβριγῶν, ος, ὁ ἡ ἤ, infremens, vigil; (2) furibundus, e parte tantum audiens. Ab ἀβρίζω.

Ἀβροβάτης, ος, ὁ, molli incessu utens. Ex ἁβρός, & βαίνω.

Ἀβροδίαιτος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui mollioris vitæ est, delicatus, ἀβροδίαιτον Ἀράβων γένος, *Dionys.* 968.

Ἀβροδόης, ος, ὁ ἡ ἤ, molles gerens sedens.

Ἀβροδιαιτόομαι, ωμαι, vitam mollem & delicatam ago. Ex ἁβρός & δίαιτα.

Ἀβροδίαιτος, ος, ὁ ἡ ἤ, molliter & delicate vivens. Gl. V. ἁβροβίοτος, delicatus.

Ἀβροδομέω, ῶ, ὁ ἡ ἤ, delicato vestitus, Ex ἁβρός & εἶμα, *vestis.*

Ἀβρόκαρπος, ος, ὁ ἡ ἤ, molles & delicatos fructus ferens. Ex ἁβρός, & καρπός.

Ἀβροκομάω, f. ήσω, capillos orno; (2) molli coma sum; (3) delicioſus ſum. Ex κόμη.

Ἀβροκόμης, *Dor.* ἁβροκόμας, ος, ὁ, qui molli & delicata coma est. Ex iisd.

Ἀβρόκομος, ος, ὁ ἡ ἤ, idem & ex iisd. Suic.

Ἀβρομία, ας, ἡ, tenebræ. Ab ἄβρομος, quia tenebræ stupitu carent.

Ἀβρόμιος, ος, ὁ ἡ ἤ, abstinens a vino, abstemius.

Ἀβρόμος, ος, ὁ ἡ ἤ, strepitum magnum edens, tumultuosus, *Hom. Il.* 13, 41. Ex α int. & βρόμος, *strepitus.*

Ἀβρόπλως, ος, ὁ ἡ ἤ, molli & subtili stamine contextus. Ex ἁβρός, & πλωός, *tela.*

Ἀβρόπλουτος, ος, ὁ ἡ ἤ, molli & opulento ornatu conducentus.

Ἁβρός, ά, όν, mollis, delicatus; (2) lautus; (3) festivus; (4) gravitatem præ se ferens.

Ἀβροσταγής, ές, ὁ ἡ ἤ, mollitie diffluens. Ex ἁβρός, & στάζω, *stillo.*

Ἀβροσύνη, ης, ἡ, molliter, deliciæ, luxus; (2) splendor, nitor. Ab ἁβρός.

Ἀβροτάζω, f. άσω, noctu vagor; (2) aberro, *Hom. Il.* 10, 56. Ab ἀβρότη, *nox.*

Ἀβροτέω, noctu occurro, (2) pecco. Ab eod.

ΑΒΡΟΤΗ, ης, ἡ, nox, aliquando cum nomine νύξ, *Hom. Il.* 14, 78.) Quasi ex α priv. & βροτὸς, *homo,* quia noctu homines latent & nox illis qs. caret.

Ἀβροτήμων, ονος, ὁ, peccator. Ab ἁβροτέω.

Ἀβρότης, ητος, ἡ, mollities. Ab ἁβρός.

Ἀβροτιμος, ος, ὁ ἡ ἤ, delicatus, pretiosus. Ex ἁβρὸς & τιμὴ, *decus, pretium.*

Ἀβροτόγυνος, ου, ἡ, confectus ex abrotono.

Ἀβροτονίτης, ου, ὁ, ut ἀβροτονίτης οἶνος, vinum abrotonites. Ab

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ, ου, τὸ, abrotonum, genus herbæ perpetuo virentis. *Angl.* Southernwood.

Ἄβροτος, ος, ὁ ἡ ἤ, immortalis, incorruptus, divinus. *Hom.*— arens mortalibus, *Æsch.*— Senio non praditus, *Suid.*—inhumanus. *Hes.*

Ἀβροχαίτης, ου, ὁ, *Dor.* ἀβροχαίτας, qui tenera & molli coma est. Ex ἁβρὸς, & χαίτη.

Ἀβροχία, ας, ἡ, siccitas, pluviæ defectus. Ab

Ἄβροχος, ος, ὁ ἡ ἤ, immadidus, non madefactus. Ex α priv. & βρέχω, *madefacio.*

Ἀβροχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἤ, molli tunica indutus.

Ἀβρόχως, *Adv.* sine pluvia.

ΑΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, ας, τὸ, mora. (f. ab ἁβρὸς. *Steph.*)

Ἀβρυνω, ἀβρυνόμαι, ornor, deliciis indulgeo, mitesco, cultum mihi comparo, glorior, inflecto. Ab ἁβρὸς

Ἄβρωμα, ος, ὁ ἡ ἤ, sine tætore, sine fuligine. Ex α pr. & βρώμη, *fætor.*

Ἁβρῶς, *Adv.* molliter, delicate. Ab eod.

Ἄβρως, ωτος, ὁ ἡ ἤ, idem quod.

Ἄβρωτος, ος, ὁ ἡ ἤ, non vorabus, non exesus; (2) cibum non sentiens; (3) cui ineptus. Gl. V. ἄβρατον, inolum, inesum. Ex α priv. & βρώσκω, *voro, edo.*

ΑΒΥΡΒΗΑΟΣ, ος, ὁ ἡ ἤ, multus, magnus, satietatem adferens; (2) impudens, invisus, Hes. Suid.

Ἄβυθος, ος, ὁ ἡ ἤ, idem quod

Ἄβυσσος, *Adj.* fundo carens; ut passim usurpatur. Sed & substantivè

Ἄβυσσος, ου, ἡ, abyssus, infinitæ profunditatis vorago; (2) gehenna, infernus; (3) affluentia rerum. Ex α pr. & βυσσὸς, *Ion.* pro βυθὸς.

Ἀγάαδ, præs. inf. med. *Poet.* pro ἄγασθαι ab ἄγαμαι.

Ἀγαβος, ου, ὁ, Agabus. Nomen viri.

Ἀγάγας, *qui duxit,* a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀγαγών, & hoc *Att.* pro ἀγὰν, ab ἄγω.

Ἀγαγεῖν, *duxisse,* a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀγαγεῖν, & hoc *Att.* pro ἀγὰν.

Ἀγάγετε, 2 pl. a. 2. imper. act. *Att.* pro ἄγετε.

Ἀγάγοι, 3. sing. a. 2. opt. act. *Att.* pro ἄγοι.

Ἀγαγῶ, *ducam,* f. 2. ind. act. *Att.* pro ἀξω.

Ἀγάζηλος, ος, ὁ ἡ ἡ, invidus. (2) qui valde æmulatur. *Steph.* Ex ἄγαν, & ζῆλος.

Ἀγάζομαι, admiror, ſuſpicio; (2) veneror; (3) indignor, ſuccenſeo, *Hom. Il.* 14, 111. (4) invideo. Ἀγάζομαι σε τὸ φρόνημα, ὑπὲρ τὸ φρονήματος, ἀνδρὸς ἀριστῆος, ἀγαθεὶς τοῖς λόγοις. Ab ἀγάω.

Ἀγαθαρχία, ας, ἡ, boni principium. Ex ἀγαθὸς, & ἀρχὴ, *principium.*

Ἀγαθεαρίσω, ῶ, admirabundus intueor. Ex ἄγαν, & θεαρίω, *contemplor.*

Ἀγαθίζομαι, bona dico, bonis omnibus proſequor. Ab ἀγαθὸς, *bonus.*

Ἀγαθικὸς, ὴ, ὸν, probus; (2) recte & cum virtute factus. Ab eod.

ΑΓΑΘΙΣ, ίδος, ἡ, glomus.

Ἀγαθοδότης, ου, ὁ, bonorum dator. (Et Ἀγαθοδότις, ὴ. Fem. *Steph.*)

Ἀγαθοεργέω, beneficio, bene ago. Ex ἔργον.

Ἀγαθοεργία, ας, ἡ, beneficentia. Ex iiſd.

Ἀγαθοθέλεια, ας, ἡ, bonorum electio ſive voluntas, adfectus eligendi bona. Ex θέλω.

Ἀγαθοποιέω, f. ήσω, bene reſteque ago; (2) beneficio adficio; (3) proſum.

Ἀγαθοποιία, ας, ἡ, beneficentia, boni efficientia; (2) beneficiorum collatio; (3) benefactum. Ab

Ἀγαθοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὸν, bonum, vel bona efficiens; (2) munificus, beneficus. Ex ποιέω.

Ἀγαθοπρεπὴς, ίος, ὁ ἡ ὲς, bonos decens; (2) benignus. Ex ἀγαθὸς, & πρέπω.

Ἀγαθοπρεπῶς, ut bonum decet; (2) benigne.

ΑΓΑΘΟΣ, ὴ, ὸν, bonus, probus; (2) fortis, ſtrenuus; (3) prudens; (4) præſtans, excellens; (5) peritus alicujus rei; (6) utilis; (7) fauſtus, ſecundus, felix; (8) lautus, opiparus; (9) benevolus; (10) frugifer; (11) potus; (12) dives; (13) ſervit & ironiæ in allocutionibus. Ἀγαθὸν τὸ, bonum; (2) commodum, emolumentum; (3) hinc formula ἐπ' ἀγαθῷ, auſpicato, item bono conſilio; (4) ap. Scriptores Eccl. S. Cœna. Ἀγαθὰ τὰ, Divitiæ, opes; (2) res fecundæ; (3) virtutes. Hinc

Ἀγαθοσύνη, ης, ἡ, bonitas. Gl. V.

Ἀγαθοτέλεια, ας, ἡ, boni efficientia, boni perfectio. Ab

Ἀγαθοτέλὴς, ίος, ὁ ἡ ὲς, boni efficiens; (2) perfecte bonus. Ex ἀγαθὸς, & τέλος.

Ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas, probitas, benevolentia. Ab ἀγαθὸς.

Ἀγαθοεργέω, ῶ, f. ήσω, beneficio. Ab ἀγαθοεργὸς

Ἀγαθοεργὸς, beneficus. Ex ἀγαθὸς, & ἔργον.

Ἀγαθουργία, ας, ἡ, *Ion.* ἀγαθοεργίη, beneficentia; (2) bonum opus.

Ἀγαθουργικὸς, ὴ, ὸν, beneficus, benignus.

Ἀγαθουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, beneficus, benignus.

Ἀγαθοφυὴς, ίος, ὁ ἡ ὲς, natura, ſeu indole bonus. Ex ἀγαθὸς, & φυή. Hinc

Ἀγαθοφυΐα, ας, ἡ, bonitas a natura proveniens.

Ἀγαθωθεὶς, *gavisus*, a. 1. part. paſſ. verbi

Ἀγαθόω, ῶ, ωῶ, beneficio, bonum efficio; (2) beneficio adficio; (3) exhilaro; & ἀγαθωόομαι, bene adfectus ſum.

Ἀγαθῶς, *Adv.* bene; (2) utiliter; (3) valide.

Ἀγαθώτης, ητος, ἡ, bonitas; (2) adfectus ad benefaciendum proximos. Ab eod.

Ἀγαθώτατα, *optime*, dat. ſing. ab ἀγαθώτατος, quod eſt ſuperl. ab ἀγαθὸς, *bonus.*

Ἀγαίεται, 3 ſ. præſ. med. v. ἀγαίομαι.

Ἀγαῖος, αία, αῖον, admirabilis; (2) invidioſus. Gl. V. invidus; (3) elegans. Ab ἀγάω, *admiror*, (potius ab ἄγη. *Heſ.* E. M.)

Ἀγαίω, & quod uſitatius, ἀγαίομαι, admiror; (2) obſtupefacio, perterrefacio; (3) ſuccenſeo, indignor; (4) invideo. Ab ἀγάω.

ΑΓΑΙΩΝ, ωνος, ὁ, Sol.

Ἀγακλὴς, ίος, ὁ ἡ ὲς, valde gloriosus, percelebris. Ex ἄγαν, & κλέος, *gloria.* Hinc

Ἀγακλεὴς, ſtudio gloriæ. *Eun.* celeberrime, valde gloriosè, *Hipp.*

Ἀγακλειτὸς, ὴ, ὸν, valde celebris, præclarus, inclytus, *Il. m. Il.* 2, 564.

Ἀγακλυτὸς, ὴ, ὸν, percelebris, inclytus. Ex ἄγαν, & κλυτὸς, *celebris.*

Ἀγακλύζω, bene condo, perf. p. ἀγακλυσμένη, vel ἀγακλύσμενον πόλις, pulchra Urbs, ap. *Pind.* ex ἄγαν & κλύζω.

Ἀγάκλυστος, ον, ος, collactanei, ſ. qui idem lac ſuxerunt; (2) conſanguinei; (3) æquales, ætate pares; (4) ſimul educati; (5) fratres; (6) ſacrorum gentilitiorum participes. Ex α notante ἐμοῦ, & γάλα, *lac.*

Ἀγάλακτία, ας, ἡ, lactis penuria; (2) lactis abundantia. Ex α priv. vel int. & γάλα.

Ἀγάλακτος, ος, ὁ ἡ ὸ, lacte carens. Ex iiſd.

Ἀγαλακτοσύνη, ης, ἡ, cognatio, qs. collactatio.

Ἀγαλλητὸν, οῦ, τὸ, delectabile; (2) admirabile. Heſ. ab ἀγάλλω.

Ἀγαλλίαμα, γαλλιάματος, τὸ, exſultatio præ gaudio magno, Ph. exultatio. al. Gl. V. jubilum. Ab ἀγαλλιάομαι.

Ἀγαλλίασις, εως, ἡ, exultatio, lætitia. Gl. V.

Ἀγαλλιᾶδῆς, *exſultate*, 2. pl. præſ. imperat. med. *contr.* pro ἀγαλλιάεσθε, ab

Ἀγαλλιάω, ῶ, & frequentius ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, exſulto, geſtio, tripudio. Gl. V. ἀγαλλιάμαι, jubilo. Ab ἀγάλλω.

ΑΓΑΛΑΟΧΟΝ, ου, τὸ, lignum Indicum, odoratum & guſtu auſteriori.

ΑΓΑΛΛΩ, f. αλῶ, orno, inſignio; facio delectabile; & ἀγάλλομαι, glorior, oblecto me aliqua re, gaudeo, geſtio, exſulto, a. 1. ἠγλάϊσα, decorare.

Ἄγαλμα, ματος, τὸ, ornamentum, oblectamentum; (2) ſimulacrum, ſtatua, imago, *Hom. Il.* 4, 144. (3) res ornatu, ut victima feſtis, auro ornata. Ab ἀγάλλω.

Ἀγαλμάτιον, ου, τὸ, ſimulacrum parvum, imaguncula, ſtatua parva. Dim. ab ἄγαλμα.

Ἀγαλματουλὸς, ου, ὁ, marmorarius, Ph. ſculptor. Ab ἄγαλμα, & γλύπτω, *ſculpo.*

Ἀγαλματοποιέω, ῶ, ſtatuas conficio. Hinc

Ἀγαλματοποιητικὸς, ὴ, ὸν, conficiens ſtatuas. Hinc ἡ ἀγαλματοποιητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſtatuaria, ſ. conficiendi ſtatuas.

Ἀγαλματοποιία, ἡ, ars conficiendi ſtatuas. Ab

Ἀγαλματοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, ſtatuarum & ſimulacrorum fabricator, ſtatuarius. Gl. V. fictor ſimulacri, ſigillarius.

Ἀγαλματουργία, ας, ἡ, ars ſtatuaria, ſ. conficiendi ſtatuas & ſimulacra. Hinc

Ἀγαλματουργικὸς, ὴ, ὸν, conficiens ſtatuas, vel pertinens ad confectionem ſtatuarum. Ab

Ἀγαλματουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, ſtatuarius. Ex ἔργον.

Ἀγαλματοφορέομαι, οῦμαι, quaſi ſimulacrum geſter, in animo circumferer. Exp. etiam decorari, inſigniri. *Hes.*

Ἀγαλματόω, ῶ, f. άσω, in ſtatuam verto; (2) ſimulacrum, ſtatuam facio. Ab ἄγαλμα.

Ἄγαμαι, admiror, *Il. m. Il.* 3, 158. (2) probo, laudo. a. 1. ἠγάσθην. part. ἀγασθεὶς, admiratus. Ἄγαμαί σε τόδε, σὲ τόδε, τὸ ἔρδειν τῆς. Ab ἀγάω.

Ἀγαμέως, *Adv.* mirabiliter, mirifice, cum admiratione. Ab ἄγαμαι, part. ἀγάμενος.

Ἀγάμητος, ος, ὁ ἡ ὸ, cælebs, nuptiarum expers. Ex α pr. & γαμέω, *nubo.*

Ἀγαμία, ας, ἡ, cælibatus. Ab ἄγαμος.

Ἀγάμιον, ου, τὸ, id. & ab eod.

Ἄγαμος, ος, ὁ ἡ ὸ, cælebs, qui uxorem non duxit, vel quæ non nupſit, Ph. cælebs, *Hom. Il.* 3. 40. (2) viduus, qui uxore mortua factus eſt cælebs.

ΑΓΑΝ, *Adv.* nimis, immodice, nimium, valde vehementer, (aliquando nominis adjectivi formam induit cum articulo, ut τὸν ἀγαφόζον) *Plut.*

ΑΓΑΝΑΚΤΕΩ, ῶ, f. ήσω, indignor, ſtomacher, ægre fero, conqueror, ſuccenſeo, excandeſco, ringor. Ἀγανακτεῖν τι ἐ, πρός τινα, κατά τινος. Hinc

Ἀγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio, ſtomachatio.

Ἀγανακτητὸς, ὴ, ὸν, indigne ferendus, querendus. Ab eod.

Ἀγανακτικὸς, ὴ, ὸν, querulus, qui facile queritur & ægre fert caſus incommodos. Ab eod.

Ἀγανακτικῶς, irate, ægre.

Ἀγανὸς, ὴ, ὸν, mitis, lenis, placidus, comis. Ex α int. & γάνος, *lætitia.*

Ἀγανῦσι, *Ion.* pro ἀγανοῖς, ab ἀγανὸς.

Ἀγάνιφος, ου, ὁ ἡ ὸ, valde nivoſus, nivalis, *Hom. Il.* 1, 419. Ex ἄγαν, & νίφομαι.

Ἀγανοβλέφαρος, ου, ὁ ἡ ὸ, blandos habens oculos. Ex ἀγανὸς, & βλέφαρα, *palpebræ.*

Ἀγανύσσε, acc. pl. *Dor.* pro ἀγλαύσας, ab ἀγλαύω.

Ἄγανος, fractus, vel qui facile frangitur. *Suid.* Ab ἄγω frango.

Ἄγανος, ὴ, ὸν, mitis, placidus, blandus, *Hom. Il.* 2, 164. (2) deſiderabilis. Ex α int. & γάνος.

Ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, manſuetudo, lenitas, jucunditas, *Hom. Il.* 24, 471. Ab

Ἀγανόφρων, ονος, ὁ ἡ ὸ, mitis, blandus, manſuetus, placidus, *Il.* 20, 467. Ex φρὴν.

Ἀγανώπης, ου, ὁ, qui blandis eſt oculis. Ex ἀγανὸς, & ὤψ. Hinc

Ἀγανῶπις, ιδος, ἡ, placidum adſpectum habens, blando adſpectu intuens.

Ἀγαπάζοντι, *Dor.* pro ἀγαπάζουσι, ab

Ἀγαπάζω, amo, comiter excipio, amplexor; (2) curo, condo, *de junere.* Ab

ΑΓΑΠΑΩ, f. ήσω, amo, diligo; (2) amice & hilare excipio; (3) oſculor; (4) præfero; (5) contentus ſum, adquieſco, probo, ἠγάπα, εἰ δύναιτο τὴν χάριν ἀδύνατον διαφυλάξειν. Xenoph. hiſt. 3. contentus erat ſi modò regionem a dieptione immunem ſervare poſſet. ἀγάπησον, dilige, Ph. a. 1. act. ἀγαπηθεὶς, dilectus, Ph. a. 1. part. paſſ. ἠγαπημένος, dilectus, Ph. dilectiſſimus, perf. part. paſſ. Ἀγαπᾶν τὰ χρήματα, ἀντὶ, ſ. πρὸ ἐκείνου, μᾶλλον ἢ præferre; τοῖς παροῦσι, ſorte contentus eſſe.

Ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio, caritas; (2) oſculum. ἀγάπαι, convivia Chriſtianorum ſacra. Ab ἀγαπάω.

Ἀγάπημα, ματος, τὸ, dilectio; (2) res, ſ. perſona, quæ amatur. Ab eod.

Ἀγαπητὴρ, ορος, ὁ, fortis, ſtrenuus, virtutis amans. *Il.* 8, 114. Ex ἀγαπάω & ἀνὴρ *fortitudo.*

Ἀγάπησις, εως, ἡ, dilectio. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπήσιος, ου, ὁ, dilectio. Ab eod.

Ἀγαπητέον, ſc. ἐστὶ, adquieſcendum eſt, contentum eſſe oportet. Ab eod.

Ἀγαπητὸς, ὴ, ὸν, amandus. Ab eod.

Ἀγαπητικὸς, ὴ, ὸν, vim diligendi habens.

Ἀγαπητικῶς, *Adv.* amanter, benevole.

Ἀγαπητὸς, ὴ, ὸν, dilectus, carus, amabilis; (2) unicus, ſ. unigenitus; (3) Vir cum diaconiſſa habitans, ut ἀγαπητὴ, virgo habitans cum monachis cælibatum profeſſa; (4) ἀγαπητὸν ἐστὶ, boni conſulendum eſt, non reſpuendum eſt. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπητῶς, *adv.* grate, amabiliter; (2) cupide, inaniter; (3) fatis. (ἀγαπητῶς ἔλεγε, contentus eſſe. *Herodian.*) (4) vix ægre. *Lyc.*

Ἀγαπόμην, *diligam*, 1. ſing. præſ. opt. act. *dor.* pro ἀγαπῴμην.

Ἀγαπτήμενα, ης, ἡ, amaſia, amica. Ab

Ἀγαπτήμων, ονος, ὁ ἡ ὸ, c. amaſius, amicus. Ab ἀγαπτὸν.

Ἀγαπτὸν, part. act. c. pro ἀγαπῶν.

Ἀγαπώντας, pro ἀγαπῶντας.

Ἀγάρ, ἡ, Agar. Nomen ſervæ Hebr. indeclinabile. *Pergama*, ſive *Troas.*

ΑΓΑΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, agaricum. Nomen fungi arboris.

Ἀγάριστος, ος, ὁ ἡ ὸ, valde ingratus, & invidus. *Plut.* Ex ἄγαν & ἀρὴ ρος, (5.)

Ἀγαρρὼν, *comm.* ἀγαρρὼς, ὼς, ὁ ἡ ὼ, celeriter fluens, reſluoſus; *Hom. Il.* 2, 845. Ex ἄγαν, & ῥέω, *fluo.*

Ἀγασσάμην, *admiratus ſum*, a. 1. opt. med. Ἀγασσάτο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Il.* pro ἠγάσατο, ab ἄγαμαι.

Ἀγαστὸς, ὴ, ὸν, mirandus, celebris. Ab ἄγαμαι.

Ἀγαθὲ, part. act. med. verbi ἀγάομαι.

Ἀγάσθη, *admiratus*, a. 1. part. paſſ.

Ἀγάστρεμα, ματος, τὸ, vomitatio; (2) res vomitatione dejecta. Ab eod.

Ἀγάσσομαι, *admiror*, 1. ſ. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀγαυάφθη, a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἀγαμήνατο.

Ἀγαυὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ, multum genitus, valde locupletus; (2) luctuoſus. Ex ἄγαν, & ἀύω.

'Αγαστὸς, ὴ, ὸν, admirandus; (2) stuporem adferens. Ab ἄγαμαι, admiror.

'Αγάστωρ, ορος, ὁ, frater uterinus; (2) gemellus; (3) consanguineus. Ex α notante ὁμοῦ, & γαστὴρ, venter.

'ΑΓΑΣΥΛΛΙΣ, ίδος, ἡ, frutex, unde liquor Ammoniacus elicitur.

'Αγαυίομαι, admiror. Ab ἀγάω.

'Αγαυὸς, ὴ, ὸν, admirabilis, præclarus, nobilis; (2) superbus, arrogans. Ab eod.

'Αγαυριάματα, των, τὰ, elatio animi. Ab

'Αγαυριάω, ῶ, valde insolesco. A seq.

'Αγαυροῖο, gen. sing. Ion. pro ἀγαυροῦ.

'Αγαυρὸς, ρὰ, ρὸν, superbus, insolens, ferox; (2) elegans; (3) turpis; (4) delicatus. Ex α int. & γαῦρος, tumidus.

'Αγαφθεγκτος, ὁ, ὁ ἡ, valde sonans. Ex ἄγαν, & φθέγγομαι, sono.

'ΑΓΑ'Ω, ῶ, & ἄομαι, ῶμαι, ussitatus, demiror, stupeo; (2) invideo; (3) odi. "Αγασθαί τινος τῶν προτέρων.

'Αγγαρεῖα, ων, τὰ, mansiones, s. stationes, in quas οἱ ἄγγαροι, peracto die jenio, divertebant. Ab ἄγγαρος.

'Αγγαρεία, ας, ἡ, servitus coacta & invita, ministerium, officium expressum, Ph. præstatio. Ab ἀγγαρεύω.

'Αγγαρήϊον, ου, τὸ, cursus angarorum. Ab eod.

'Αγγαρευτὴς, οῦ, ὁ, qui alium cogit ad cursum aut aliud servitium præstandum. Ab eod.

'Αγγαρεύω, angario, cogo ad currendum, vel aliquid serviendum; (2) adigo, impello. Ab

'ΑΓΓΑΡΟΣ, ου, ὁ, nuncius, vel tabellarius regum Persicorum, qui in statione sua positus literas ab altero angaro acceptas alteri tradebat, ut tanto celerius perferrentur; (2) quivis, qui aliquid bajulat, vel perfert; servus, minister, mercenarius.

'Αγγαροφορέω, ῶ, f. ήσω, bajulo velut ἄγγαρος.

'Αγγείδιον, ου, τὸ, vasculum. Dim. ab ἀγγεῖον.

'Αγγειολογέω, ῶ, venas lego. Ex ἀγγεῖον, vena, & λέγω, lego. Hinc

'Αγγειολογία, ας, ἡ, ipse actus venas legendi.

'Αγγεῖον, ου, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena. Ab ἄγγος.

'Αγγειόσπερμος, & ἀγγειοσπέρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, vasculo, sive vasculis semen inclusum habens. Ex ἀγγεῖον, & σπέρμα, semen.

'Αγγειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vasis formam, vel capacitatem habens. Ab ἀγγεῖον.

'Αγγελέουσι, nunciabunt, 3. plur. f. 1. ind. act. Ion. pro ἀγγελοῦσι, ab ἀγγέλλω.

'Αγγελέων, f. 1. part. act. Ion. pro ἀγγελῶν.

'Αγγελία, ας, ἡ, nuncium, denunciatio; (2) mandatum a nuncio perlatum; (3) rumor, relatio. Ab ἀγγέλλω, nuncio. Hinc

'Αγγελίης, ου, ὁ, nuncius; Hom. Il. 3. 206.

'Αγγελιηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuncius, tabellarius. Gl. V. tanifer. Ab ἀγγελία, & φέρω.

'Αγγελιαφορέω, tabellarius sum, nuncio (Scib. ... Pr. 965.)

'Αγγελίζομαι, nuncio.

'Αγγελίην, res quæ nunciatur, item, jussus verbum ad ... Ion. pro ἀγγελίαν.

'Αγγελικὴ, ῆς, ἡ, saltatio quædam, quæ exercebatur inter pocula. Ab ἀγγέλλω.

'Αγγελικὸς, ὴ, ὸν, angelicus, ad angelum pertinens. Ab ἄγγελος.

'Αγγελλόντων, g. pl. part. pr. act. qui Attice etiam poni solet pro 3. pl. præs. impr. act. ab

'ΑΓΓΕ'ΛΛΩ, f. ελῶ, p. ἤγγελκα, nuncio, certiorem facio, a. 1. ἤγγειλα, in med. ἠγγειλάμην. 'Αγγέλλειν τι τινι, νίκην εἰς τὴν πόλιν. τινὶ περί τινος.

'Αγγελμα, ματος, τὸ, nuncium, res quæ nunciatur. Ab ἀγγέλλω.

'Αγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuncius, nuncia; Hom. Il. 1, 3... (2) angelus, i. nuncius Dei; (3) nuncium. Ab eod.

'Αγγεσιν, vasis, dat. pl. cum ν ἐφελκ. ab ἄγγος.

'Αγγεοι, vasi, Ion. pro ἀγγεῖον.

'Αγγοθήκη, ης, ἡ, apotheca vasorum; (2) capsa & theca poculi. Ex ἄγγος, & θήκη.

'Αγγόνιαι, ῶν, αἱ, favi, ... apum, Hes.

Suid. Ex ἄγγος, & κλώνη, tela, quia in modum telæ structæ sunt. Unde

'Αγγονωδία, ων, τὰ, idem, Hes. Suid.

'Αγγος, εος, τὸ, vas quodlibet, ut dolium, urna, &c. Hom. Il. 2, 471.

'ΑΓΓΟΥΡΙΟΝ, ου, τὸ, cucumis.

'ΑΓΓΟΥΡΟΣ, ου, ὁ, placentæ genus.

'Αγριάζω, f. άσω, irrito, dolore afficio. Ab

'ΑΓΓΡΙΣ, ἡ, dolor. Hes. Var.

'Αγγρισμὸς, οῦ, ὁ, irritatio. Gl. V. Ab ἀγγρίζω.

'Αγγριστὴς, οῦ, ὁ, irritator. Gl. V. Ab eod.

'ΑΓΓΥ'ΛΗ, ης, ἡ, lorum in modum catenæ intortum. (s. ἀγκύλη, Steph.)

"Αγε, Adv. hortantis, age, agedum, agesis, eja, Hom. Il. 1, 61. Ab ἄγω.

'Αγεόχα, perf. ind. act. Bæot. pro ἀγήοχα, ab ἄγω.

"Αγειραν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ἤγειραν, ab ἀγείρω.

'Αγέραστος, ὁ καὶ ἡ, inhonoratus; (2) valde honoratus, R. Ex α pr. vel int. & γέρας.

'ΑΓΕΙ'ΡΩ. f. ερῶ, p. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα. pass. ἀγήγερμαι, congrego, colligo; (2) mendicando corrogo, circulatorum more peto; (3) vapor victoriæ, aut alius rei causa. 'Αγείρειν τὰ χρήματα, δωτίνας ἐκ τῆς πόλεως, τὴν δύναμιν.

'Αγείσαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, suggrunda non instructus. Ex α priv. & γεῖσον, suggrunda.

'ΑΓΕΙ'ΤΗΣ, ου, ὁ, ingressus. Hes. Etym.

'Αγεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. Dor. & contr. pro ἡγεῖτο, ab ἡγέομαι, duco.

'Αγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vicinum non habens.

'Αγελάζω, f. άσω, congrego. ἀγελάζεσθαι, congregari, gregatim vivere. Ab ἀγέλη, grex.

'Αγελαιοκομικὸς, ὴ, ὸν, ad pecorum curam pertinens. Ex ἀγέλη, & κομέω, curo.

'Αγελαῖος, αία, αῖον, armentalis, qui est e grege. Gl. V. gregarius, crepalis; Hom. Il. 11, 728. (2) congregabilis, socialis; (3) e trivio, vilis; (4) impetuosus, rudis. Ab ἀγέλη.

'Αγελαιοτροφία, ας, ἡ, pecuaria, Ern. gregaria nutritio. Plut.

'Αγελαιοτροφικὸς, pecuarius, Ern. qui gregarie ...

'Αγελάων, ᾶ, ου, ὁ, locus armenti, locus, in quo pascuntur armenta. Ab eod.

'Αγελαρχέω, ῶ, f. ήσω, ... ratum armento, vel preco. Ex ἀγέλη, & ἄρχω, princ...

'Αγελάρχης, ου, ὁ, armento præfectus, armentarius, gregarius, Ph. (2) taurus, armenti dux. Ex iisdem.

'Αγέλαρχος, ου, ὁ, idem & ex iisdem, Sc.

'Αγελαρχέοντα, part. præs. act. ἀγελαρχέοντα ab ἀγελαρχέω.

'Αγελάσας, ῶ, f. άσω, risu abstineo, non rideo. Ex α priv. & γελάω, rideo.

'ΑΓΕΛΑΣΤΗΣ, ου, ὁ, anguilla, Hes.

'Αγελαστὶ Adv. sine risu, extra risum, serio. Ab ἀγέλαστος.

'Αγελαστία, ας, ἡ, risus abstinentia; (2) vultus tetricus. Ab eod.

'Αγέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, risu non dignus; (2) risu expers, non ridens; (3) tetricus, severus. Ex α priv. & γελάω.

'Αγελείη, ας, ἡ, Epitheton Palladis, qs. dux populi, vel quæ prædam ducit; Hom. Il. 4, 128. Gl. V. Ex ἄγω, & λαὸς, vel etiam ex ἄγω, & λεία, præda, qs. prædatrix.

'ΑΓΕ'ΛΗ, ης, ἡ, armentum, grex, proprie boum, deinceps etiam equorum, luporum, avium, hominum, &c. Hom. Il. 2, 480.

'Αγεληδὸν, Adv. gregatim; (2) turmatim, catervatim. Ab ἀγέλη.

'Αγεληθεν, Adv. ex armento, e grege. Ab eod.

'Αγελαῖς, ἴδος, ἡ, congregatilis. Ab eod.

'Αγελίτης, ου, ὁ, qui ex armento, vel grege est.

'Αγέλως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, non ridens, severus. Ab α pr. & γελάω, rideo.

'Αγέμεν, ducere, præs. inf. act. Ion. pro ἄγειν.

'Αγεμονεύειν, pr. inf. act. Dor. pro ἡγεμονεύειν.

'Αγεμόνι, dat. f. Dor. pro ἡγεμόνι, ab ἡγεμών.

"Αγεν, ducebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἦγεν, vel Dor. pro ἄγειν, ab ἄγω.

'Αγενεαλόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine genealogia, sine certo genere; vel cujus prosapia enarrari non potest.

'Αγένεια, ας, ἡ, ignobilitas; (2) vilitas; (3) animus ignobilis, non generosus. Ab ἀγενής.

'Αγένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, imberbis. Ex α pr. & γένειον, barba.

'Αγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ignobilis, humili loco natus; (2) degener, ignavus, minime generosus; (3) abjectus, vilis, humilis, improbus; (4) qui est sine prole. Ex α & γένος.

'Αγένητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non genitus, non creatus; (2) non generans; (3) ignobilis.

'Αγεννεία, (sive ἀγεννία, Suid.) ας, ἡ, ignobilitas generis; (2) ignavia, ἀνανδρία, Ern. Ab

'Αγεννὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ignobilis, idem quod ἀγενής. Ex α pr. & γεννάω.

'Αγεννησία, ας, ἡ, sterilitas, orbitas. Ex α pr. & γέννησις, generatio.

'Αγέννητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non genitus, non creatus. Ex α priv. & γεννάω, genero.

'Αγεννῶς, Adv. ignobiliter; (2) timide, ignaviter, parum viriliter. Ab ἀγεννής.

'Αγεο, duc, 2. sing. præs. imperat. med. Dor. & Ion. pro ἡγέο, ab ἡγέομαι.

'Αγεο, 2. sing. præs. imper. pass. Ion. pro ἄγεσο, ab ἄγω.

'Αγεόμενοι, qui ducunt, nom. plur. præs. part. med. Dor. pro ἡγεόμενοι, ab ἡγέομαι.

'Αγέραστος, ὁ καὶ ἡ, sine munere, præmio carens, Hom. Il. 1, 118. Ex α pr. & γέρας.

'Αγερέθω, colligo, congrego. Vocabulum poeticum. Ab ἀγείρω.

'Αγέρεσθε, præs. ind. pass. Att. pro ἀγείρεσθε, ab ἀγείρω.

'Αγερθεν, congregati sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. & Bæot. pro ἠγέρθησαν.

'Αγέρθη, 1. sing. a. 1. ... pro ἠγέρθη.

'Αγερμὸς, οῦ, ὁ, congregatio. Item quod ἀγυρμὸς, (2) Sylb.

'Αγέροντο, congregati sunt, 3. pl. a. 2. ind. med. Ion. pro ἠγέροντο.

'Αγέρρω, congrego, Æol. pro ἀγείρω.

'Αγερσις, εως, ἡ, collectio. Ab eod.

'Αγεράσατο, neglexit, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἠγεράσατο, ab ἀγεράομαι.

'Αγερωχία, ας, ἡ, superbia, ferocia. Gl. V. arrogantia; (2) strenuitas. Ab

'ΑΓΕ'ΡΩΧΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, superbus, ferox, Hom. Il. 2, 654. Gl. V. protervus, insolens; (2) valde honoratus. Ab α int. (vel ἄγαν) ἐπὶ γέρας ἔχων, Eusth. h. ἀγέρωχοι ὀργὴ, Hes. ... vel γέρας ἔχων. L. M. Hinc

'Αγερώχως, Adv. superbe, ferociter.

"Αγες, 2. s. pr. ind. Dor. pro ἄγεις, ab ἄγω.

"Αγεσθε, duc, præs. m. pass. verbi ejusd.

'Αγεσίλαος, ου, ὁ, Epitheton Plutonis, qs. ducens populum, qui omnes mortales ad se ducit. Ab ἄγω, & λαὸς, populus.

'Αγεσίλας, ου, ὁ, idem & ab eod.

'Αγέστρατος, ου, ὁ, dux exercitus. Ab ἄγω, & στρατός.

"Αγεσκεν, ducebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. & cum ν ἐφελκ. pro ἦγε.

'Αγέτης, ου, ὁ, dux, ductor. Ab ἄγω, duco.

'Αγετὸς, admirabiles, Hes. Ab ἀγάω, admiror.

'Αγέτρια, ας, ἡ, obstetrix, Hes. Ab ἀγέτης.

'Αγευστία, ας, ἡ, jejunium, inedia. Ab

'Αγευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui gustari non potest, vel gustatus non fuit. Gl. V. insipidus; (2) qui non gustavit. Gl. V. impastus, jejunus. Ex α pr. & γεύομαι, gusto.

'Αγεωμέτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, Geometriæ ignarus. Ex α priv. & γεωμετρία, Geometria.

'Αγεωργησία, ας, ἡ, agriculturæ neglectus, imperitia. Ex α priv. & γεωργέω, agricolor. Unde

'Αγεώργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incultus, desertus.

"Αγη, ης, ἡ, admiratio cum stupore conjuncta; (2) honor, veneratio; (3) gaudium; (4) diffidentia; (5) æmulatio; (6) stupor. Ab ἀγάω.

"Αγη, ης, ἡ, fractura, contritio; (2) littus; (3) fractio fluctus; (4) pernicies. Ab ἀγῶ.

"Αγη, fractus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. Ion. pro ἐάγη, ab ἄγνυμι.

'Αγηγέραται, Hom. Il. 4, 211. 3. pl. perf. ind. pass. Att. & Ion. pro ἠγερμένοι εἰσὶ, ab ἀγείρω.

Ἀγήοχα, perf. ind. act. *Att. & Ion.* pro ἠγήοχα.
Ἄγηλαι, a. 1. inf. act. v. ἀγέλλω.
ΑΓΗΛΑΖΩ, servo, *Hes.* Etym.
Ἀγηλατίω, ῶ, f. ήσω, fugo, abigo, ut piaculum; (2) impello, ago. Ab ἀγήλατος. Unde
Ἀγηλατίζω, f. ίσω, persequor, fugo, abigo.
Ἀγήλατος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde manu impulsus. Plut. ἀγήλατοι, fulmina. Ex ἄγαν, & ἐλαύνω.
Ἀγήλειος, ε, ὁ, prædator, *Hes.* Ex ἄγω, & λεία, *præda*.
Ἄγημα, τος, τὸ, agmen; (2) stupor. Gl. V. ubi etiam, vehementia. Ab ἄγω, vel ἄγνυμι.
Ἀγηνορίων, ῶν, f. ήσω, superbio, insolesco.
Ἀγηνορία, ας, ἡ, virilitas, strenuitas; (2) audacia; (3) arrogantia; *Hom. Il.* 9, 696. Ab
Ἀγηνωρ, ορος, ὁ, admodum virilis, ob fortitudinem admirandus, strenuus, fortissimus; (2) audax, præfidens; (3) superbus, arrogans; *Hom. Il.* 2, 276. Ex ἄγαν, & ἀνήρ.
Ἀγήοχας, *Hom. Il.* 1, 98. *duxisti*, 2. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἤγαγες, ab ἄγω.
Ἀγήρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, senectutis expers, *Hom. Il.* 2, 447. Gl. V. insenescibilis; (2) incorruptus. Ex α pr. & γῆρας, *senectus*.
Ἀγήρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisdem.
Ἀγήρατον, ε, τὸ. Dioscor. 4, 59. Ageraton herba, *Plin.* l. 27, 84. c. 4. Angl. Maudlin tanfie. Ex iisdem.
Ἀγήρεος, ως, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀγήρατος.
ΑΓΗΣ, ητος, ὁ ἡ ἡ, scelestus, sicquentius ὁ ἄγος. Ab ἄγος.
Ἀγήσανδρος, ε, ο, Epitheton Plutonis, qs. ducens homines, f. vivos. Ab ἄγω, & ἀνήρ.
Ἀγήσαι, *vaticiſſe*, a. 1. inf. med. *Dor.* pro ἀγήσασθαι, ab ἀγήομαι.
Ἄγησι, 3. f. pr. ind. act. v. ἄγνυμι.
Ἀγησίλαος, ε, ὁ, idem quod Ἀγησίλεως.
Ἀγησίχορος, ε, ὁ ἡ ἡ, ducens, vel moderans chorum. Ex ἄγω, & χορός.
Ἀγητήρ, *duæ, ductor*, *Dor.* pro ἡγητήρ.
Ἀγητός, ἡ, όν, admirabilis; *Hom. Il.* 5, 788. Ab ἄγομαι, *admiror*.
Ἁγίζω, f. άσω, sanctifico, consecro; (2) venior, (3) Deo sacrifico & sancte adoleo. Ab ἅγιος.
Ἁγισμα, γίσματος, τὸ, sanctificatio, purificatio; (2) sanctimonia; (3) Templum Dei. Ab ἁγιάζω.
Ἁγιασμός, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἁγιαστήριον, ε, τὸ, sanctuarium. Ab eod.
Ἁγιστεία, ας, ἡ, sanctitas, sanctimonia.
Ἁγίζω, f. ίσω, sanctifico, consecro; (2) adoleo, sancte uro. Ab ἅγος, *sanctus*, vel etiam pro ἁγιάζω.
Ἁγινέω, ago, duco; *Il.* 18, 622. Ab ἄγω.
Ἁγνεία, idem & ab eod.
Ἁγιόγραφα, ων, τὰ, Scripta sancta, pars sacrorum librorum. Ex ἅγιος, & γράφω.
Ἁγιογραφος, ε, ὁ ἡ ἡ, sancte scriptus. Ex iisd.
Ἅγιον ε, τὸ, sanctuarium. Ab ἅγιος.
Ἁγιοπρεπης, ές, ὁ ἡ ἡ, sanctis conveniens. Ex ἅγιος, & πρέπω.
Ἁγιοπρεπῶς, *Adv.* convenienter sanctis.
Ἁγιος, α, ον, sanctus, sacer; (2) purus; (3) venerandus. Hinc
Ἁγιοσύνη, ης, ἡ, sanctitas, sanctimonia.
Ἁγιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.
Ἁγιόω, ῶ, f. ώσω, sanctifico, sanctum reddo.
Ἁγιωσύνη, ης ἡ, sanctimonia, puritas; (2) cultus Deorum, sacrorum peractio, sacrum, res divina, cæremonia. Ab
Ἁγιωσύνω, f. ώσω, sanctifico; (2) veneror; (3) puritatem colo; (4) castimoniam servo. Ab ἅγιος.
Ἁγνεύω, εῖς, f. εύσω, idem & ab eod.
Ἁγνεύς, έως, ὁ, vitricus, contumelioſus, *Hes.*
Ἁγνεία, ας, ἡ, idem quod ἁγιωσύνη.
Ἁγίως, *Adv.* sancte. Ab ἅγιος.
Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, aliis ἁγιωσυνη, quod vide.
Ἀγκάζω, f. άσω, ulnis amplector, ulnis attollo, in ulnas sumo. Ab ἀγκή.
Ἀγκαθεν, pro ἀνέκαθεν.
ΑΓΚΑΙ, ῶν, τὰ, ulnæ; *Hom. Il.* 5, 373.
Ἀγκαλέω, *Poet.* pro ἀνακαλέω, *revoco*.
Ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Gl. V. gremium. Ab ἀγκή.
Ἀγκαλιάζω, idem quod ἀγκάζω. E. M.
Ἀγκαλιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, manipulos, f. fasciculos veho. Ab
Ἀγκαλιδαγωγός, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui manipulos, f. fasciculos navigio, aut super jumento vehit; (2) bajulus. Ex ἀγκάλις, & ἀγω.
Ἀγκαλιδοπώλης, ε, ὁ, qui manipulos vendit. E. M.
Ἀγκαλιδοφορέω, ῶ, f. ήσω, manipulos porto, fasciculos gesto. Ab
Ἀγκαλιδοφόρος, & ἀγκαλιδηφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui manipulos, f. fasciculos portat; (2) bajulus. Ex ἀγκάλις, & φέρω.
Ἀγκαλίζω, usitatus ἀγκαλίζομαι, ulnis amplector, in ulnis gesto. Ab ἀγκάλη.
Ἀγκαλικῶς, *Adv.* ulnatim, amplexabunde.
Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, ulna; *Hom. Il.* 18, 554. (2) manipulus, fasciculus. Ab ἀγκαλίζω. Unde
Ἀγκάλισμα, καλίσματος, τὸ, quod ulnis amplexamur, quod in ulnis gestamus, quantum complecti ulnis possumus.
Ἀγκαλος, ε, ὁ, fasciculus. Ab ἀγκάλη.
ΑΓΚΑΛΙΠΗΣ, ίδος, ἡ, præcipitium; (2) fovea, *Hes.*
Ἀγκάς, *Adv.* in ulnis. Ἀγκὰς ἔχειν, *Theoc.* amplecti. Ab ἀγκή.
Ἀγκεα, *valles*, nom. pl. ab ἄγκος, εος.
Ἀγκιζομαι, *vanabar*, 2. sing. pass. ind. med. *Poet.* pro ἀνέκιζεο, ab ἀνάκειμαι.
Ἀγκλῖναι, *supra comma*, *Poet.* pro ἀνακλάσαι, & ἀνακράσαι, pro ἀνακράσαι, quod est ex ἀνα, *supra*, & κέρας, *cornu*.
ΑΓΚΗΘΗΣ, ίος, ὁ ἡ ἡ, innoxius, *Hes.*
ΑΓΚΗΣ, ίος, ὁ ἡ ἡ, resonans, *Hes.*
Ἄγκιον, ε, τὸ, vallis parva, Dim. ab ἄγκος.
Ἀγκιστρεία, ας, ἡ, piscatio, quæ fit hamo. Ab ἀγκιστρον.
Ἀγκιστρεύτης, ῦ, ὁ, hamiota, piscator hamo utens. Ab ἀγκιστρεύω.
Ἀγκιστρευτικος, ἡ, ὸν, piscatorius, ad piscationem pertinens. Hinc ἡ ἀγκιστρευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars piscatoria. Ab eod.
Ἀγκιστρεύω, f. εύσω, in seo, alligo. Gl. V. uncino, hamo, adhamo. *Metaph.* venari, *Hes.* Ab ἀγκιστρον.
Ἀγκιστροειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, hamatilis. Gl. V.
Ἀγκιστροειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, hamatus, aduncus in hami modum. Ab ἄγκιστρον, & εἶδος.
ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, hamus; (2) uncus quilibet.
Ἀγκιστρος, ε, ὁ, idem.
Ἀγκιστροφάγος, ε, ὁ ἡ ἡ, hamivorus; (2) avarus. Ex ἄγκιστρον, & φάγω, *vorax*.
Ἀγκιστρόω, ῶ, f. άσω, capio hamo. ἠγκιστρωμένος, hamo captus; perf. pass. part. Ab ἄγκιστρον.
Ἀγκιστρωτὸς, ὴ, ὸν, hamatus, hami formam habens; (2) hamis contextus. Ab ἀγκιστρόω.
Ἀγκλείτην, pro ἀγκλίνειν, *flectendum*.
ΑΓΚΑΕΥΩ, servo, *Varro*.
Ἀγκλιμα, ατος, τὸ, locus in nave ad quem reclinatur gubernator. Ab
Ἀγκλινω, *Poet.* pro ἀνακλίνω.
ΑΓΚΑΟΣ, ὴ, όν, obliquus, tortuosus, *Hes.* (f. pro ἀγκύλος, *Steph.*)
ΑΓΚΟΙΝΗ, ης, ἡ, ulna, quod tamen usitatius in plurali est; *Hom. Il.* 14, 213. Unde
Ἀγκοίνιζε, idem quod ἀγκαλίζομαι, *Steph.*
Ἀγκομιζειν, *Poet.* pro ἀνακομιζειν.
Ἀγκυλάω, ῶ, f. ήσω, flecto vel in opere verſor, opus accelero. Ex ἀγκὺ, & κύλω, *revolvo*.
Ἀγκονὶς, ίδος, ἡ, ministra, serva. V. Lex. Ab
Ἀγκονεύς, ε, ὁ, minister, famulus, *Hes.* Ab ἀγκονέω.
ΑΓΚΟΣ, εος, τὸ, vallis, convallis.
Ἀγκρεμασμαι, suspendo. ἀγκρεμάσας, aor. 1. part. Dicitur pro ἀνακρεμάσας, quadra Iuna.
Ἀγκρίνω, *Poet.* pro ἀνακρίνω.
Ἀγκρύσομαι, *Poet.* pro ἀνακρύσομαι, ab ἀνακρύω.
Ἀγκυλίζω, f. άσω, suffoco, strangulo, *Hes.* Ab ἄγχω, *ango*.
Ἀγκύλη, ης, ὁ, id quo constringimus aliquid, quale vinculum; fibula; (2) locus in collo, in quo fit suffocatio. Ab eod. Hinc
Ἀγκυλιδίζω, f. άσω, anctere constringo.
Ἀγκύλισμὸς, ῦ, ὁ, constrictio per anctcrem.
Ἀγκυλόμαι, ὔμαι, f. ύσομαι, jaculor. Ab
ΑΓΚΥΛΗ, ης, ἡ, jacult genus; (2) amentum; (3) curvatura cubiti; (4) flexus poplitis, *Plin.* poples; (5) genus poculi; (6) adstrictio, vel contractio articuli; (7) vitium linguæ.
Ἀγκυλιδωτὸν, ε, τὸ, ansulatum, vel ansulam habens. A præc.
Ἀγκυλίζομαι, jaculor. Ab ἀγκύλη. Unde
Ἀγκύλιον, ε, τὸ, hamus, f. annulus catenæ; (2) genus fenti, ancile; (3) vitium linguæ.
Ἀγκυλιστὴς, ε, ὁ, jaculator. Ab ἀγκυλίζομαι.
Ἀγκυλοβλέφαρον, ε, τὸ, palpebrarum commissura. Ex ἀγκύλη, & βλέφαρον, *palpebræ*.
Ἀγκυλόγλωσσον, ε, τὸ, linguæ impedimentum. Ex ἀγκύλη, & γλῶσσα, *lingua*.
Ἀγκυλόγλωσσος, ε, ὁ ἡ ἡ, præpeditam habens linguam. Ex iisd.
Ἀγκυλοειδὴς, ὲς, cavus, depressus & simul tortuosus, de *Ioris*, *vallibus*.
Ἀγκυλόεις, id. quod ἀγκύλος, *Poet.*
Ἀγκυλομήτεω, gen. sing. *Ion.* pro ἀγκυλομήτου, ab
Ἀγκυλομήτης, ε, ὁ, dolosis consiliis utens, versipellis, versutus. Gl. V. *Hom. Il.* 2, 205. habens curva consilia. Ex ἀγκύλος, & μήτις, *consilium*. Hinc
Ἀγκυλόμητις, ιος, ἡ, quæ obliqua agitat consilia, versuta, varia.
Ἀγκυλόομαι, ῶμαι, incurvo; (2) laboro ἀγκυλίῃ, morbo, f. vitio linguæ. Ab ἀγκύλη.
Ἀγκυλόπους, ὸδος, ὁ, curulis sella, *Pl. l.*
ΑΓΚΥΛΟΣ, ὴ, όν, curvus, aduncus, tortuosus.
Ἀγκυλοστόμιον, ε, τὸ, instrumentum, chirurgicum, quo ἀγκύλη, f. vitium linguæ tollitur. Ab ἀγκύλη, & τέμνω, *seco*.
Ἀγκυλότοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui curvo arcu utitur; *Hom. Il.* 2, 848. Ex ἀγκύλος, & τόξον.
Ἀγκυλοχείλης, nom. pl. ab
Ἀγκυλοχείλης, ε, ὁ, curva habens labra, vel curvum habens rostrum. Ex χεῖλος.
Ἀγκυλόχειλος, ε, ὁ ἡ ἡ, habens curvum labrum. Gl. V. Ex iisd.
Ἀγκυλοχήλαι, nom. pl. ab
Ἀγκυλοχήλης, ε, ὁ, habens curvas chelas, curves uncues. Ex ἀγκύλος, & χηλὴ, *chela*.
Ἀγκυλόω, ῶ, f. ώσω, curvo, tortuosum reddo. ἠγκυλωμένος, curvatus, curvus; perf. part. pass. Ab ἀγκύλος.
Ἀγκύλος, curvo, retro flecto. Ὀπίσθ' ἑτοιμος ἦν κε τόξον ἀγκύλος ἀνὴρ πάλιν, *Hes.* 1, 6.
Ἀγκύλος, *Adv.* adunce, tortuose. Ab ἀγκύλος.
Ἀγκύλωσις, εως, ἡ, incurvatio, recurvatio; (2) morbus quidam articularis. Ab ἀγκυλόω.
Ἀγκυλωτὸς, ὴ, όν, incurvus. Ab eod.
ΑΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, ancora; (2) præsidium, columen; (3) uncus; 4) membrum genitale.
Ἀγκυρίζω, f. ίσω, supplanto. Ab ἄγκυρα.
Ἀγκύριον, ε, τὸ, ancora parva. Dim. ab eod.
Ἀγκύρισμα, ματος, τὸ, supplantatio, ger. ab artificio in lucta; (2) instrumentum, quo fides cognoscitur. Ab ἀγκυρίζω.
Ἀγκυροβολέω, ancoram jacio; (2) infero in, ut teneatur hæreat.
Ἀγκυροβολιον, ε, τὸ, ancora, f. instrumentum ad jaciendam ancoram. Ex ἄγκυρα, & βάλλω.
Ἀγκυροειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ancoræ simile habens. Ex ἄγκυρα, & εἶδος.
Ἀγκυρομάλη, ης, ἡ, hamus, f. uncus.
Ἀγκυρακίω, ας, ἡ, ancoræ genus. Ex ἔχω.
Ἀγκυρόω, ῶ, f. ώσω, ancoram figo. Ab ἄγκυρα.
Ἀγκυρωτὸς, ὴ, όν, ancoris firmatus, munitus.
ΑΓΚΩΝ, ῶνος, ἡ, cubitus, flexus brachii; *Hom. Il.* 5, 586. (2) quodlibet curvatura; (3) cornu cervi hodie.
Ἀγκώνζομαι, sinuosme, flector. Ab ἀγκὼν.
Ἀγκωνίσκος, ε, ὁ, parvus cubitus; (2) catenatio, cæmentitia; (3) instrumentum tortuæ & carnificinæ. Dim. ab eod.
Ἀγκωνίσμος, ε, ο, cubitus. Gl. V. Ex ἀγκὼν.
Ἀγλαόθρονος, ε, ὁ ἡ ἡ, splendidam comam habens. Ex ἀγλαὸς, & ἴθειρα, *coma*.

Ἀγλαΐα, ας, ἡ, splendor, nitor; (2) pulchritudo; (3) ornatus, decus; (4) voluptas, lætitia; (5) una ex tribus Gratiis. Ab ἀγλαός.

Ἀγλαϊάων, gen. pl. *Æol.* pro ἀγλαϊᾶν, ab ἀγλαΐα.

Ἀγλαϊσιδῶς, *Hom. Il.* 10, 331. f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀγλαϊσιδῆς, ab

Ἀγλαΐζω, f. ίσω, illustro, splendidum reddo; (2) honesto, decoro, orno. Inde ἀγλαΐζομαι, illustror; (3) splendeo, splendesco, niteo; (4) gaudeo Ab eod. Hinc

Ἀγλάϊσμα, ατος, τὸ, ornamentum.

Ἀγλαϊσμός, ῦ, ὁ, ornatus, splendor.

Ἀγλαϊστος, η, ον, optabilis, pretiosus.

Ἀγλαοεμβρυ-ων, υ, ὁ ἡ ἡ, pulchra membra habens; (2) pulchra membra faciens. Ex ἀγλαός, & ἔμβυον, *membrum.*

Ἀγλαόδενδρ-ων, υ, ὁ ἡ ἡ, quod pulchras fert arbores. Ex ἀγλαός, & δένδρον, *arbor.*

Ἀγλαοθυλλὶς, ίδ-ων, ὁ ἡ ἡ, tener. Ex ἀγλαός, & θύθαλλα, ἀ θάλλω, *vireo.*

Ἀγλαόθρον-ων, υ, ὁ ἡ ἡ, splendida sede residens.

Ἀγλαόθωκος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchram sedem, vel splendidum solium habens.

Ἀγλαόκτιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui pulchrum habet fructum; (2) formosus.

Ἀγλαόλοιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, splendidum lectum habens; (2) valde honoratus.

Ἀγλαόκουρ-ων, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens pueros.

Ἀγλαόκαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchram ducens choream; (2) qui ornat & decorat comitatum aliquem.

Ἀγλαομήστης, ε, ὁ, consilio clarus, prudentia insignis. Ex ἀγλαός, & μῆτις, *consilium.*

Ἀγλαόμητις, ιος, ἡ, consilio clara.

Ἀγλαομητία, ας, ἡ, præclarum & illustre consilium, magnus senatus. Ex iisd.

Ἀγλαόμορφος, ε, ὁ ἡ ἡ, conspicuus forma, splendidam formam habens. Ex ἀγλαΐς, & μορφή.

Ἀγλαοπαὶς, αἰδος, ὁ ἡ ἡ, pulchros pueros, aut liberos habens.

Ἀγλαοπιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, præclare fidelis.

ΑΓΛΑΟΣ, ή, όν, splendidus, clarus, fulgens, limpidus, illustris, insignis.

Ἀγλαοτιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde honoratus. Ex ἀγλαός, & τιμή, *honor.*

Ἀγλαοτριαίνης, ε, ὁ, tridente inclytus, *Pind.*

Ἀγλαόφημος, præclarus, celeberrimus.

Ἀγλαοφώνος, ε, ὁ ἡ ἡ, præclaram vocem habens. Ex ἀγλαΐς, & φωνὴ, *vox.*

ΑΓΛΑΡΟΣ, ᾰ, ον, stultus. *Hes.*

ΑΓΛΑΣΙΝΟΣ, ή, όν, pulcher, venustus, formosus, *Hes.*

Ἀγλαυρὶς, ε, ὁ ἡ ἡ, ubi gratæ auræ flant. Ex ἀγλαός, & αὔρα, *aura.*

Ἀγλαΰφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, inelegans, invenustus.

Ἀγλαφύσως, *Adv.* ineleganter, invenuste.

Ἀγλαῶπις, ιδος, ἡ, pulchros habens oculos. Ex ἀγλαός, & ὤψ, *oculus.*

Ἀγλαῶς, splendidè, liberaliter. Ab ἀγλαός.

Ἀγλάῠ-ής, ῆος, ὁ ἡ ἡ, adspectu splendidus, pulchros oculos habens. Ex iisd.

Ἀγλεύκλὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, minime dulcis, insuavis, insipidus. Ex α priv. & γλεῦκος, *mustum.*

Ἀγλεῦκος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex eodem.

Ἀγλίωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, pupillas non habens; cæcus. Ex α pr. & γλίων, *pupilla oculi.*

Ἀγλίδια, ων, τὰ, spicarum divisiones in allio. Ab

ΑΓΑΛΙΔΙΟΝ, ε, τὸ, allium.

ΑΓΑΛΙΗ, ης, ἡ, subalba cicatrix in oculis.

Ἀγλιθες, ων, αἱ, alliorum capita, f. nuclei. Ab ἀγλίδιον.

Ἀγλίχ-ης, ε, ὁ ἡ ἡ, non lentus, non viscosus.

Ἄγλυκυς, ύος, ὁ ἡ ἡ, asperus, expers dulcedinis. Ex α priv. & γλυκὺς, *dulcis.*

Ἀγλύομαι, laedor, offendor, *Hes.*

Ἄγλυφος, ε, ὁ ἡ ἡ, non sculptus, non cælatus. Gl. V. Ex α priv. & γλύφω, *scalpo.*

Ἀγλωσσία, vel ἀγλωττία, ας, ἡ, inopia loquendi, taciturnitas. Ab

Ἄγλωσσος, vel ἄγλωττος, ε, ὁ ἡ ἡ, linguam non habens, elinguis; (2) qui loqui non potest, qui obmutuit; (3) dicendi imperitus; (4) barbarus. Ex α priv. & γλῶσσα.

Ἄγμα, ματος, τὸ, fragmentum. Ab ἄγω.

ΑΓΜΕΙΟΝΕΣ, ων, οἱ, bubones, f. tumores in inguinibus, *Hes.*

ΑΓΜΗ, ῆς, ἡ, focus, *Hes.*

ΑΓΜΗΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, quietus, *Hes.*

Ἀγμίζω, f. ίσω, frango, concutio. Ab ἄγμα.

Ἄγμος, ῦ, ὁ, fractio; (2) locus præceps ac praeruptus; (3) littus. Ab ἄγω, *frango.*

Ἀγνᾶ, *castæ*, dat. sing. f. g. *Dor.* pro ἁγνῇ.

Ἀγναῖος, αία, αῖον, purus, castus, *Hes.* Ab ἁγνός.

Ἀγκαπλοπόλεμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui invicti est robonis, bello insuperabilis, ex *Hes.*

Ἄγναμπτος, η, ὁ ἡ ἡ, qui flecti nequit, durus, inexorabilis.

Ἄγναπτος, η, ὁ ἡ ἡ, a fullone nondum purgitus, impexus. Ex α priv. & γνάπτω.

Ἄγναφος, η, ὁ ἡ ἡ, idem. Ph. rudis. Ex iisd.

Ἁγνεία, ας, ἡ, castitas, pudicitia, castimonia, puritas; (2) expiatio, lustratio. Ab ἁγνεύω.

Ἄγνευμα, ματος, τὸ, idem & ab eodem.

Ἁγνευτήριον, η, τὸ, locus, in quo fit expiatio; (2) monasterium; (3) sacrarium. Gl. V.

Ἁγνευτικὸς, ἡ, όν, castitatem servans, non proclivis in Venerem. ἁγνευτικὸν, piaculare. Gl. V. ab eod.

Ἁγνεύτρια, ας, ἡ, piatrix. Gl. V. ab eod.

Ἁγνεύω, f. εύσω, castus sum, castitatem colo; (2) purus sum ab aliqua re; (3) purum reddo, expio. Ab ἁγνός.

Ἀγνήκαμεν, *ignoravimus*, 1. pl. perf. ind. act. *Æol.* pro ἠγνοήκαμεν, ab ἀγνοέω.

Ἁγνὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἁγνός.

Ἁγνίζω, f. ίσω, purifico, lustro, expio; (2) adoleo; (3) corrumpo. Ab ἁγνός. Hinc

Ἁγνισμα, ματος, το, purificatio, lustratio, expiatio, Ph. ἁγνίσματα, piacula; (2) combustio in sacris.

Ἁγνισμὸς, ᾰ, ὁ, idem & ab eodem.

Ἁγνιστήριον, η, τὸ, locus, ubi fit expiatio, f. lustratio. Ab eodem.

Ἁγνιστὴς, ῆ, ὁ, purificus. Gl. V. Ab eodem.

Ἁγνιστικὸς, ἡ, όν, expiandi vim habens.

Ἁγνιστὴς, η, ὁ, expiatus a scelere; (2) qui alium expiat. Ab eodem.

Ἀγνόδικος, η, ὁ ἡ ἡ, justum ignorans, *Hes.* f. x ἀγνοέω, & δίκη.

Ἀγνοίω ῶ, f. ήσω. ignoro, non intelligo. Ex α priv. & νοέω, *intelligo.*

Ἄγνωμα, νώματος, τὸ, ignoratio; (2) peccatum per ignorantiam commissum, erratum. Ab ἀγνοέω.

Ἀγνωστέον, ignorandum. Ab eodem.

Ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia, inscitia, imperitia, imprudentia. Ab eodem.

Ἀγνοίᾳ, *Hom. Il.* 1, 536. idem quod ἀγνοία.

Ἀγνοίησιν, *ignoret*, 3. sing. præs. conjunct. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἀγνοῇ, ab ἀγνοέω.

Ἀγνὸν, præs. part. act. pro ἁγνίσαν.

Ἀγνοποιὸς, ὁ, ἡ, purificans, purum reddens. Ex ἁγνὸς, & ποιέω.

Ἀγνοπόλ-ων, ε, ὁ ἡ ἡ, purus. Ex ἁγνὸς, & πολέω, *colo.*

Ἀγνοῤῥοῦσα, pure fluens.

ΑΓΝΟΣ, η, ον, castus, pudicus, purus, nullo scelere pollutus; *cum Gen.* ut ἁγνὸς χόλων, ἁγνὸς ἔσσα.

ΑΓΝΟΣ, ε, ὁ, vitex, salix amerina, agnus castus; (2) pilus quidam; (3) avis, *Suid.*

Ἁγνότατος, ὴ, ὸν, superl. purus. Ab ἁγνὸς & τέλος.

Ἁγνότης, ητ-ων, ἡ, castitas, puritas, sanctitas.

ΑΓΝΥΘΑΣ, ου, lapides, quos stamini inter texendum appendunt textores.

Ἄγνυμι, f. ἄξω, f. ἄξω, a. 1. ἔαξα, p. act. ἔαχα, p. m. ἔαγα, a. 2. pass. ἐάγην. Ab ἄγω.

Ἀγνύθης, εσσ-ων, ὁ ἡ ἡ, q. d. viticeps. Ab ἄγνος

Ἀγνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ignoranter & imperite ago; (2) inique & improbe ago; (3) ingrate me gero. Gl. V. ἀγναμοσύνῃ, tergiversor, fidem rumpo. ἀγνωμονεῖ, inficiatur. Gl. V. Ab ἀγνώμων. Unde

Ἀγνωμονίνω, idem ap. *Plut.* (fi vera Lectio. *Ern.*)

Ἀγνωμόνως, *Adv.* stulte; (2) ingrate.

Ἀγνώμ-ων, ὁ ἡ ἡ, stultus, imperitus; (2) malignus; (3) ingratus. Ex α & γνώμη.

Ἀγναμοσύνη, ης, ἡ, mens consilii expers; (2) stoliditas; (3) improbitas; (4) inficiatio debiti, Ph. perfidia, fraus, fraudatio. Ab

Ἀγνάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mente & consilio carens, stolidus; (2) improbus, malignus; (3) inclemens, qui veniam non dat; (4) non agnoscens debitum, ingratus; (5) carens dentibus qui gnomones dicuntur, annosus; (6) tententiam contrariam habens. Ex α pr. & γνώμη. (7) Qui est ejusdem sententiæ. *Hes.* ubi α pro ἐμοῦ.)

Ἀγνοέω, f. ήσω, ignoro, (vox suspecta. *Steph.*) Ex α pr. & γνοέω, *cognosco.* Hinc

Ἀγνώριστος, η, ὁ ἡ ἡ, non agnitus, qui non innotuit, incertus, incognitus.

Ἀγνώσασκε, 3. sing. a. 1. act. *Ion.* pro ἠγνόησε, ab ἀγνοέω.

Ἀγνὼς, ῶτος, ὁ ἡ ἡ, ignotus, incognitus; (2) inglorius; (3) ignarus, inscius. Ex α pr. & γιγνώσκω.

Ἀγνῶς, *Adv.* pure, caste, sancte. Ab ἁγνός.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia, ignoratio; (2) ignobilitas. Ex α priv. & γνῶσις, *cognitio.*

Ἀγνωσάσκω, ignoro; fupponitur propter ἀγνώσασκε, (f. rectius ἀγνάσασκε,) quod est imperf. *Ion.* Ab

Ἀγνώσσω, ignoro, nescio. Ex α priv. & γιγνώσκω, *cognosco.*

Ἄγνωστος, η, ὁ ἡ ἡ, incognitus, ignotus; (2) ignobilis, inglorius; (3) obscurus, in sermone.

Ἀγνώστως, ignobiliter, inglorie. *Steph.*

Ἀγνώτης, η, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex

Ἀγόγυστος, η, ὁ ἡ ἡ, non murmurans, non mussans, *Suid.* Ex α pr. & γογύζω.

Ἀγοήτευτος, η, ὁ ἡ ἡ, qui fascinari non potest. Ex α priv. & γοητεύω. Hinc

Ἀγοητεύτας, *Adv.* citra praestigias & fucum.

Ἀγοι, 3. sing. præs. opt. act. v. ἄγω.

Ἀγοίατο, 3. pl. pr. opt. pass. *Ion.* pro ἄγοιντο.

Ἀγόμφατος, η, ὁ ἡ ἡ, nullis compactus clavis; (2) incompactus.

Ἀγόνατος, η, ὁ ἡ ἡ, genu carens, non geniculatus. Ex α pr. & γόνυ.

Ἄγον, 1. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἦγον. Ab ἄγω.

Ἀγονέω, ῶ, f. ήσω, sterilesco; (2) sterilis sum, infecundus sum. Ex α priv. & γόνος.

Ἀγονία, ας, ἡ, sterilitas, infertilitas. Gl. V. Ab ἄγονος.

Ἀγονόμοχθος, η, ὁ ἡ ἡ, mulus, seu mula, *Hes.* Ex ἄγονος, & μόχθος, quoniam sterile animal.

Ἄγονος, η, ὁ ἡ ἡ, non natus, *Hom. Il.* 3, 40. (2) sterilis, infecundus; (3) *Exp.* malè genitus, ap. Soph.) *cum Gen.* ut ἄγονος κακῶν. Ex α pr. & γόνος.

Ἄγοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἄγουσι, ab ἄγω.

Ἄγορ-ων, ὁ ἡ ἡ, indefletus. Ab α priv. & γόος, *luctus.*

ΑΓΟΡΑ, ᾶς, ἡ, forum judiciale; (2) concio congregata, (3) concio, f. oratio, quæ habetur in foro; (4) forum rerum venalium; (5) annona, commeatus; (6) emptio; (7) idem quod ἀγορεύειν. *Il* ξ. 370.)

Ἀγορίδιος, præf. int. med. *Poet.* pro ἀγορᾶθεν, ab ἀγορήσομαι, *Hom. Il* 1, 72.

Ἀγοράζω, f. άσω, in foro rerum venalium versor, emo, mercor; (2) contulto, debitore, ἠγόρασα, emi. Gl. V. a. 1. act. ἀγορασθὲν emptum, Ph. a. 1. part. pass. ἀγορασθεῖν ematur, Ph. a. 1. opt. pass. Ab ἀγορά.

Ἀγραῖος, η, ὁ ἡ ἡ, forensis, qui in foro est, vel ad forum pertinet; (2) Deus fori præfes, cujus statua in foro stat, colitur; (3) patronus cauforum; (4) mercator imprimis pusillus, qui emit, quæ statim vendat; (5) subroftranus, concionalis.

Ἀγόριος, η, (sub ἡμέρα) Dies, quo forum agitur, conventus; (2) qui forensibus sordibus & artibus inquinatus est. Ab eod. Hinc

Ἀγο-

Ἀγοράϊος, *Adv.* circumforaneorum modo; (2) ſcurriliter, non graviter.

Ἀγορανομέω, ῶ, f. ήσω, ædilitatem exerceo, præfectum fori, ſ. annonæ ago.

Ἀγορανομία, ας, ἡ, ædilitas, agoranomi munus.

Ἀγορανομικὸς, ἡ, ὸν, ædilitius, ad agoranomum pertinens.

Ἀγορανόμιον, τὸ, id. quod ἀγορανομία. Ab

Ἀγορανόμος, ε, ὁ, ædilis, magiſtratus, qui foro rerum venalium præeſt, præfectus annonæ. Ex ἀγορὰ, & νέμω, *diſtribuo.*

Ἀγορεύομαι, εύομαι, f. ήσομαι, concionor; (2) conſulto; (3) dico. Ab ἀγορά.

Ἀγορᾶσδειν, *Dor.* pro ἀγοράζειν, ab ἀγοράζω.

Ἀγοράσειν, empturio, emere cupio. Ab eod.

Ἀγορασία, ας, ἡ, emptio. Ab ἀγοράζω.

Ἀγόρασις, εως, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀγόρασμα, γορἀσματος, τὸ, res venalis; (2) res, quæ empta eſt. Ab eod.

Ἀγοραστὸς, ἡ, ὸν, merces, res venalis; (2) emptio. Ab eod.

Ἀγοράσσομαι, *emimus*, 1. plur. f. 1. ind. act.

Ἀγόρασον, *eme*, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Ἀγοραστὴς, οῦ, ὁ, emptor, opſonator. Ab ἀγοράζω. Hinc

Ἀγοραστικὸς, ἡ, ὸν, ad emptionem pertinens.

Ἀγοραστὸς, ἡ, ὸν, emptitius, emptus. Gl. V.

Ἀγοράστρια, ας, ἡ, emptrix. Gl. V. Ab eod.

Ἀγορεύμεθ, pr. inf. act. *Ion.* pro ἀγορεύειν, ab

Ἀγορεύω, f. εύσω, concionor in foro, *Hom. Il.* 1, 108. (2) oratiorem quamlibet habeo; (3) dico, liquor, denuncio; (4) appello, nomen impono. Ἀγορεύειν τινί, εἶπεῖν, ſ. εἰπεῖ τινος. Ἐμοὶ δὲ τοιοῦτον κακὸν ἠγορέυεν, Luc. *vituperabam.* Ἀγορὰς ἀγόρευεν, *conciones habebat*, Hom. Il. 2, 781. Ab ἀγορά.

Ἀγορία, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem. Uſitatum in compoſitis.

Ἀγορίαν, *forum*, gen. pl. *Ion.* pro ἀγορῶν.

Ἀγορὴ, *forum*, *Ion.* pro ἀγορά.

Ἀγορήθεν, *Adv.* e foro, e concione.

Ἀγορῆθε, *Adv.* in forum, *Hom. Il.* 1, 53.

Ἀγορήσατο, *concionatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγορήσατο, ab ἀγορέω.

Ἀγορητὴς, οῦ, ὁ, orator, concionator, *Hom. Il.* 1. 247. Ab ἀγορέω.

Ἀγορητὺς, ύος, ἡ, eloquentia, concionandi facultas. Ab eod.

Ἀγὸος, ε, ὁ, congregatio, exercitus; (2) concionatur, R. Ab ἄγορα.

ΑΓΟΣ, εος, τὸ, veneratio; (2) res ſacra, quam venerantur, (3) puritas; (4) luſtratio, purificatio; (5) piaculum, ſcelus; (6) cubitus.

Ἀγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, dux. *Hom. Il.* 3, 231. Ab ἄγω.

Ἀγοστέω, ῶ, f. ήσω, mundus ſum, ſordibus inquinatus ſum, unde apud *Hom. Il.* ζ. v. 506. ἀγοστήσας, ut al qui Veterum legebant, pro ἀκοστήσας. Ab ἄγος, vel ἄγος.

ΑΓΟΣΤΟΣ, ε, ὁ, interior pars manuum, vola, *Hom. Il.* 11, 425. (2) extrema pars manus; (3) cubitus, ulna; (4) palma, *Lex. Il.* λ. v. 425.

ΑΓΡΑ, ας, ἡ, captura; (2) venatio; (3) piſcatio; (4) res, quam capimus aut venamur, præda.

Ἀγραῖος. Ἀγραία Ἄρτεμις, Dianæ capturæ præſes; venatrix. Ab ἄγρα.

Ἀγραμματία, ας, ἡ, literarum imperitia. Ab

Ἀγράμματος, ε, ὁ, ἡ, illiteratus, indoctus, expers litterarum. Ex α pr. & γράμμα.

Ἀγραπτος, ε, ὁ, ἡ, non ſcriptus.

Ἀγραυλία, ᾶ, f. ήσω, rus, ſeu in agro pernocto, excubo die vel nocte. Gl. V. ruro, ruſticor, villico; item, vigilo. Ab ἀγραυλος.

Ἀγραυλιὰ, ας, ἡ, ſtabulatio in agro, pernoctatio rure. Ab eod.

Ἀγραυλος, ε, ὁ, ἡ, in agro ſtabulans, *Hom. Il.* 10, 185. Ex ἀγρὸς, & αὐλὴ, *ſtabulum.*

Ἀγραυλοῦντες, nom. pl. part. præſ. pro ἀγραυλοῦντες, ab ἀγραυλέω.

Ἀγράπτος; ἀγραφὸν δίκαι, lis non ſcripti aut deleti in minis. Vid. *Poll.* A ſeq.

Ἀγραφος, ε, ὁ, ἡ, non ſcriptus, ut lex non ſcripta, ut crimen ἀγραφον: ſtellionatus: quod nullum certum nomen habet, contra quod à nulla certa lege actio eſt, cujus delatio eſt ἀπαγγελία; (2) quod ſine ſcriptura ac litteris fit ut ἀγράφοις διαθήκαις, nuncupatio. Gl. V. item qui nondum adſcriptus eſt alicui numero, ſocietati, &c. Ex α pr. & γράφω, ſ. γραφὴ, *ſcriptura.* Hinc

Ἀγράφως *Adv.* extra ſcripturam, ſine ſcripto.

Ἄγρει, *Hom. Il.* 5, 765. & in pl. ἄγρειτε, *Hom. Od.* 20, 149. imper. age ageſis, agite. Ab ἄγρω.

Ἀγρεῖος, εία εῖον, ruſticus. Ab ἄγρος.

Ἀγρειτάω, ῶ, fum violentus, R. Ab ἄγριος.

ΑΓΡΕΙΦΝΑ, ſive ἀγρύφνη, ης, ἡ, furcilla, raſtellum, *Suid.*

Ἀγρίμιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui in venatione captus eſt. Ab ἄγρα.

Ἀγρεμὼν, όνος, ὁ, vel ἀγρίμων, ωνος, venator, *Heſ. Suid.* Ab ἄγρα.

Ἀγρεσία, ας, ἡ, venatio, captura. Ab eod.

Ἄγρευμα, ματος, τὸ, quod venatu captum eſt, præda; (2) res omnis ſtudio ac labore parta; (3) ſpolium; (4) rete, reticulum, *Æſch.* Ab ἀγρεύω.

Ἀγρεὺς, έως, ὁ, venationi præfectus, ut Pan & Apollo. Ab ἄγρα.

Ἀγρεύσεως, εως, ἡ, venatio; (2) prædatio. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρεύτεω, ῶ, infero injuriam. *Heſ.* ubi, ἀγρευτεῖ, ὑξαίζει. Ab ἀγρευτὴς.

Ἀγρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eodem.

Ἀγρευτικὸς, ἡ, ὸν, venandi peritus. Gl. V. captioſus. A præc.

Ἄγρευτος, ὁ ἡ ἡ, venationis ſtudioſus. *Sch. ap. Ariſt.*

Ἀγρίας, ας, ἡ, aquifolia; arboris nomen.

Ἄγρια, τὰ, (*ſub ζῶα*) feræ; (2) pro ἀγριότητα, Il. ω. 41. (3) adv. pro ἀγρίως.

Ἀγρεύω, f. εύσω, venor, venatu capio feras, piſces, aves, &c. (2) capto, allicio. Ἀγρεύειν ἰχθῦς, δόξαν, ὕπνον; ἀγρευθεὶς οἷ ἤρῳσεν, ipſe captus ceſſit. Ab ἄγρα.

Ἀγρέω, ῶ, idem & ab eodem.

Ἄγρηθεν, *Adv.* ex venatione. Ab ἄγρα.

Ἄγρηι, acc. ſing. *Ion* pro ἄγραν.

Ἀγρίδιον, ε, τὸ, rete; (2) veſtis lanea, reti ſimilis. Ab ἄγρα.

Ἀγριάζω, ferus ſum, efferor, *Heſ.* Ab ἄγριος.

Ἀγριαίνω, f. αἰνῶ, agreſte reddo; (2) efferò, exaſpero. Gl. V. ferum facio, irrito, inſtigo; item aſper ſum, ἀγριαίνομαι, ferocio, ſævio. Gl. V. Ἀγριανθὼν βασιλεὺς τῶ Νότῳ, Dan. 11. 11. Ab eod.

Ἀγριάμπελος, ε, ἡ, labruſca, Ph.

Ἀγριεμπη, ἡ, bryonia herba, *Heſ.*

Ἄγριὰς, άδος, ἡ, agreſtis. Ab ἄγριος. Unde

Ἀγριάδιον, ε, τὸ, agellus, villula. Gl. V. Dim.

Ἀγριλαία, ας, ἡ, agreſtis oliva, oleaſter.

Ἀγριλαγὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, oleaſter; (2) ex agreſti oliva, ſ. oleaſtro contectus. Ex iiſdem.

Ἄγριες, ὁ, ruſticus, *Heſ.*

Ἀγριζομαι, mitor, ferocio, aſperè ago.

Ἀγριμαίος, αια, αῖον, ferinus, ferus. Ab ἄγριος.

Ἀγριμελισσα, ἡ, apis ſylveſtris, *Heſ.*

Ἄγριος, εσια, ον, agreſtis; (2) ferum reddens. Ab ἄγριος.

Ἀγριοθυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, fero animo præditus.

Ἀγριοκράδαμον, ε, τὸ, naſturtium agreſte, herba Iberis.

Ἀγριοκάρυον, τὸ, nux ſylveſtris, *Heſ.*

Ἀγριοκήπιον, ε, τὸ, hortulus incultus. Ex ἄγριος, & κῆπος, *hortus.*

Ἀγριομηλεα, ων, τὰ, mala ſylveſtria.

Ἀγριόμορφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui aſpectu agreſti & truculento eſt, ferinam facien habens. Ex μορφὴ.

Ἀγριομυρίκη, ης, ἡ, myrica agreſtis.

Ἀγριόμυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, ferociter, ruſticè ſtultus, *Suid.* Ex ἄγριος, & μῶρος, *ſtultus.*

Ἀγριοπηδὶ, ὰν, οἱ, carpentum, plauſtrorum artifices; (2) ex quibuſvis agreſtibus lignis opera conficientes. Ex ἄγριος, & πήγνυμι.

Ἀγριοποιὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, ferum reddens, ferit tem incutens; (2) flagitioſus, immanis. Ex ἄγριος, & ποιέω.

Ἀγριορεπάνος, ε, ὁ, origanum ſylveſtre.

Ἀγριόρνιθες, ων, ας, gallinæ feræ. Ex ὄρνις.

Ἀγριόρριδον, ε, τὸ, ſaliunca.

Ἄγριος, ια, ιον, agreſtis, ruralis, ruſticus; (2) inurbanus; (3) ferus, ferinus; (4) ferox, immanis, atrox, barbarus; (5) fortis; (6) pædereaſta. Ab ἄγρος.

Ἀγριοσέλινον, ε, τὸ, apium ſylveſtre.

Ἀγριοσταφυλὶς, ίδος, & ἀγριοσταφυλὶς, ιος, ἡ, uva agreſtis, ſ. ſylveſtris.

Ἀγριοσύνη, ης, ἡ, feritas, immanitas, ſævitia. Ab ἄγριος.

Ἀγριότης, ητος, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀγριότης, ε, ὁ, agricola, R. Ab ἄγρος.

Ἀγριόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mente ferox. Ex φρὴν.

Ἀγριόφυλλον, ε, τὸ, peucedanum.

Ἀγριόφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, feram & immanem vocem habens. Ex ἄγριος, & φωνὴ.

Ἀγριοχωρία, ας, τὰ, anſerculi feri. Ex ἄγριος, & χὴν.

Ἀγριόψυχος, ὁ ἡ ἡ, ferox, ſævus.

Ἀγριοψωρία, ας, ἡ, ſcabies fera. Ex ψώρα.

Ἀγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſte, vel ferum reddo, exaſpero. ἠγριωμένος, efferatus, Ph. perf. part. paſſ. Ab ἄγριος.

Ἀγρίππας, α, ὁ, Agrippa. Nomen viri.

ΑΓΡΙΠΠΟΣ, ε, oliva ſylveſtris, oleaſter.

ΑΓΡΙΦΗ, ης, ἡ, ligo, bidens, raſtrum, *Suid.*

Ἀγριώδης, ώδες, ὁ ἡ ἡ, ferus, feritatem præ ſe ferens. Ab ἄγριος.

Ἀγριωπὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, qui vultu fero eſt; (2) impudens; (3) inſolens; (4) ſalvus, horribilis. *Ern.* Ex ἄγριος, & ὤψ, *vultus.*

Ἄγριως, *Adv.* fere, immaniter, duriter, aſpere. Ab ἄγριος.

Ἀγριώτης, ε, ὁ, agricola.

Ἀγριωτὸς, ὴ, όν, efferatus. Ab ἀγριόω.

Ἀγροβότης, ε, ὁ, qui in agris paſcit. Ex ἄγρος, & βόσκω, *paſco.*

Ἀγροβοσκέτων, ονος, ὁ, vicinum agrum habens, accola, Gl. V. Ex ἄγρος, & γείτων.

Ἀγρογενὴς, ὴς, ὁ ἡ ἡ, rurigena, Gl. V. Ex ἄγρος, & γίνομαι.

Ἀγροδιαιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, in agro vitam agens, ruſticam vivendi rationem ſectans, Gl. V. agricola; (2) ruſticus, inſcitus, illepidus. Ex ἄγρος, & διαίτα, *vitæ ratio.*

Ἀγροδοτὴς, ὰ ὁ, agrorum dator. Ex ἄγρος, & δοτὴς; vel venationis dator. Ex ἄγρα.

Ἀγροθεν, *Adv.* rure, ex agro. Ab ἄγρος.

Ἀγροῖ, *Adv.* rure, in agro. Ab eodem.

Ἀγροπαίδευμος, f. δεύσομαι, ſum moribus agreſtibus & ruſticis. Ab ἄγριος.

Ἀγροικία, ας, ἡ, ruſticorum habitatio, ager, rus, villa; (2) inurbanitas, ruſticitas. Ab ἄγρος.

Ἀγροικίζω, f. ίσω, ruſtice ago, vel loquor; (2) inepto; (3) moroſus ſum. Ab ἄγροικος.

Ἀγροικικὸς, ὴ, όν, ruſticanus. Ab eod.

Ἄγροικος, ε, ὁ ἡ ἡ, & Attice ἀγρῶικος, ε, ὁ ἡ ἡ, rure, ſ. in agro habitans; (2) ruſticus, (3) imperitus, illepidus, inurbanus; (4) levis. Ab ἄγρος.

Ἀγροικοτάτως, ſubruſticè.

Ἄγροικος, *Adv.* ruſticè; (2) imperitè.

Ἀγροιώτης, ε, ὁ, homo ruſticus, *Hom. Il.* 11, 548. Ab ἄγρος.

Ἀγροκόμος, ε, ὁ, villicus. Ab ἄγρος & κόμεω, *curo.*

Ἀγροκυδεύω, ε, ὁ ἡ ἡ, qui in agris tumultuatur.

Ἀγρολέτειρα, ὴ, quæ agrum perdit. *Heſ.*

Ἀγρομεῖ, congrego, ſ. congrego.

Ἀγρομήτης, ε, ὁ, in agro manens, vitam in agro degens, *Heſ.* Ex ἄγρος, & μήδω, *maneo.*

Ἀγρομήδουσιν, *Hom. Il.* 2, 481. *congregant*, dat. plur. ζ. τ. part. præſ. *Ion.* pro ἀγρομήδουσιν, ex Synecd. pro ἀγειρομήδουσιν, ab ἀγείρω.

Ἀγρονόμος, ε, ὁ, in agro. Ex ἄγρος.

Ἀγρονομία, ας, ἡ, agri ſuburbani adminiſtratio. Ab

Ἀγρονόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui in agro paſcitur; (2) vitam in agro degens. Ex ἄγρος, & νέμω, *paſco.*

Ἀγροπαύω, ε, ὁ ἡ ἡ, in agro paſcens, aut agreſtia paſcens, paſtor, agricola, villicus,

(2) magistratus administrans, quæ ad rura sub urbium pertinent. Ex iisdem.

'ΑΓΡΟΣ, ου, ὁ, rus, ager, fundus, prædium, villa; (2) fines, tegio, ditio; (3) rusticitas.

'Αγρότερος, ίρα, ερον, rusticus, agrestis, *Hom. Il.* 2, 852. 'Αγροτέρα Άρτεμις, Diana venatrix. Ab ἀγρός, vel ἄγρα.

'Αγρότης, ου, ὁ, rusticus.

'Αγρόωρος, ητος, ἡ, rusticitas.

'Αγρωστις, ιδος, rustica, rure educata; (2) venatrix. Ab ἀγρός, vel ἄγρα.

'Αγσοφος, montanus, *Suid. Phavo.*

'Αγριφυλαξ, ακος, ὁ, agri custos, saltuarius.

'Αγρόω, id. quod ἀγρεύω. *Steph.*

'Αγωξία, ας, ἡ, silentium, taciturnitas. Ex α pr. & γηρύω, *loco.*

'Αγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, vigilo, insomnem noctem duco; (2) invigilo, vigili & attenta mente observo, lucubro. Gl. V. 'Αγρυπνεῖν τοῖς γράμμασι, τοῖς κανόσι. Ab ἄγρυπνος. Unde

'Αγρυπνητής, οῦ, ὁ, vigil, excubiter, Gl. V.

'Αγρυπνητικός, ὴ, όν, vigil, insomnis.

'Αγρυπνία, ας, ἡ, insomnia, vigiliæ, pervigilium, lucubratio. Ab eodem.

'Αγρυπνίη, *Ion.* pro ἀγρυπνία.

'Αγρυπνίς, ίδος, ἡ, festum quoddam Bacchi.

'Αγρυπνος, ου, ὁ ἡ ὁ, insomnis, vigil. Ex α priv. & ὕπνος, insertisque per Epenthesin literis γρ, pro ὑπνος.

'Αγρυπαΐδης, ες, vigilias afferens.

'Αγραυλος, ου, ὁ, rusticus, *Hes.* Ab ἀγρός.

'Αγρώσω, venor, in venatu capio, dicitur & de piscatu. Ab eod.

'Αγρώτης, ου, ὁ, venator; (2) operarius; (3) genus phalangii. Ab eodem.

'Αγρωτικός, ὴ, όν, venatorius; (2) rusticus. Ab ἄγρα, vel ἀγρός.

'Αγρωστις, εως, ἡ, genus herbæ, gramen. Ab ἀγρός.

'Αγρώωρ, ορος, ὁ, venator. Ab ἄγρα.

'Αγρώτης, ου, id. quod ἀγρότης.

'ΑΓΥΙΑ, άς, ἡ, vicus, via, sc. urbis; regio, platea; (2) vicinia; (3) angiportum.

'Αγυιάτης, ου, ὁ, cognomen Apollinis, quatenus vias præest urbanis. Ab ἀγυιά.

'Αγυιάτις, ιδος, ἡ, ad Apollinem ἀγυιάτην, pertinens, sc. ara. Ab eod.

'Αγυιεύς, έως, ὁ, columna acuminata ante foribus, sacra Apollini viarum in urbe præfidi; (2) cognomen Apollinis, qui vias præesse credebatur. Ab eod.

'Αγυιπλαγία, in vico, via, fingo, de avibus, v. g. hirundinibus, nidos ponentibus. Ex ἀγυιά & πλάσσω, *fictor.*

'Αγυιος, ου, ὁ ἡ ὁ, inarticulatus, carens membris; (2) imbecillis, infirmus. Ex γυῖον.

'Αγυιω, eo. Ab ἀγυιά.

'Αγυμνασία, ας, ἡ, exercitationis omissio, defectus; (2) inertia, desidia.

'Αγύμναστος, ου, ὁ ἡ ὁ, inexercitatus; (2) qui non est adsuetus exercere corpus; (3) valde exercitatus, *Hes.* Ex α priv. vel int. & γυμνάζω.

'Αγυμνάστως, *Adv.* inexercitate, imperite.

'Αγύναικος, ου, qui uxore caret. Ex α priv. & γυνή, *mulier.*

'Αγυιώς, ου, ὁ, idem.

'Αγυιώτης, ου, ὁ, idem & ex iisdem.

'Αγυιώς, ου, ὁ, idem & ex iisdem.

'Αγυρία, ῶ, congrego, colligo in unum, *Hes.*

'Αγυρίζω, f. ισω, idem & ab

'ΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, cœtus, multitudo congregata.

'Αγυρισμός, ῦ, ὁ, congregatio, collectio. Ab ἀγυρίζω.

'Αγυρμός, ῦ, ὁ, cœtus, turba; (2) strepitus; (3) circuitio colligendæ stipis caussa; (4) mendicitas. Ab ἄγυρις.

'Αγυρτάζω, f. άσω, congrego, cogo in unum, colligo, χήματα, *Hom.* Ab ἀγύρτης.

'Αγύρτεια, ας, ἡ, circulatio, præstigiæ, impostura; (2) mendicitas; (3) cœtus, congregatio. Ab

'Αγύρτης, ου, ὁ, qui congregat ac cogit in unum; (2) circulator & præstigiator circumforaneus; (3) mendicus, qui stipem colligit; (4) jactus quidam tesserarius; (5) confusanus. Ab ἄγυρις. Hinc

'Αγυρτικός, id. quod ἀγυρτεύω. *Ap. Mor.*

'Αγυρτικώς, ὴ, όν, futilis, mendax, vanus, de trivio.

'Αγυρτις, ῦ, ὁ, congregatus, collectus. Ab eod.

'Αγυρτρα, ὴ, circulatrix, mendica.

'Αγυρτώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, confusaneus. Ab eod.

'Αγχάζω, *Post.* pro ἀνάγχω, ab ἀναχάζω, *recedo.*

'Αγχαλάω, *relaxo, Post.* pro ἀναχαλάω.

'Αγχάσθε, *recede*, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἄγχαζε, ab ἀγχάζω, pro ἀναχάζω.

'Αγχαυρος, ου, ὁ, mane, crepidum ac pruinosum, diluculum, crepusculum, *Suid.* Ex ἄγχι, & αὔω.

'Αγχείος, εία, εῖον, propinquus, vicinus, *Suid.* Ab 'Αγχι.

'Αγχίμαχος, ου, ὁ ἡ ὁ, cominus pugnans. Ex ἄγχι, & μάχομαι, *pugno.*

'ΑΓΧΙ, *Adv.* prope, juxta; (2) brevi.

'Αγχίαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, mari vicinus, maritimus, littoralis. Ex ἄγχι, & ἅλς, *mare.*

'Αγχιβαθής, ές, ὁ ἡ ὁ, vicinus profundo, qui prope fundum est; (2) prope littus, vel ripam profundus; (3) profundus, altus, præaltus, Gl. V. ('Αγχιβαθὲς, τὸ, altitudo, profunditas. *Steph.*) Ex ἄγχι, & βάθος.

'Αγχιβαίνω, f. ήσω, prope accedo.

'Αγχιβατέω, ῶ, f. ήσω, prope accedo; (2) ambigo, dubito. Ex iisd.

'Αγχιβάτης, ου, ὁ, qui propius accedit.

'Αγχιβέβακα, *prope accessi*, 1. sing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἀγχιβέβηκα, ab ἀγχιβαίνω.

'Αγχιγείτων, ονος, ὁ ἡ ὁ, terræ nostræ vicinus; (2) conterminus, propinquus. Ex ἄγχι, & inus. γία, *terra.*

'Αγχιδείτων, ονος, vicinus.

'Αγχίδυος, ου, ὁ ἡ ὁ, arvis nostris vicinus; (2) vicinus. Ex ἄγχι, & ἄρουρα, *arvum.*

'Αγχιθάλασσος, & ἀγχιθάλατος, ου, ὁ ἡ ὁ, vicinus mari, maritimus. Ex θάλασσα.

'Αγχίθανης, ες, ὁ ἡ ὁ, morti vicinus, semimortuus. Ex ἄγχι, & inus. θανία, *mortis.*

'Αγχίθεος, ου, ὁ ἡ ὁ, propinquus similis Deo.

'Αγχίθρονος, ὁ ἡ ὁ, sedem alteri propinquam habens.

'Αγχίθυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, propinquus foribus; (2) vicinus, proximus. Ex ἄγχι, & θύρα.

'Αγχικαλλής, ους, ὁ ἡ ὁ, qui prope viam est.

'Αγχιμαχητής, ου, ὁ, cominus pugnans; *Hom. Il.* 2, 604. (2) in pugna stataria præstans. Ex ἄγχι, & μάχομαι, *pugno.*

'Αγχίμαχος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

'Αγχίμολον, *Adv.* e propinquo, prope; (2) confestim. Ab

'Αγχίμολος, ου, ὁ ἡ ὁ, e propinquo veniens; (2) qui prope accedit; *Hom. Il.* 4, 529. Ex ἄγχι, & μολέω, f. μολῶ, *venio.*

'Αγχινεφής, ές, ὁ ἡ ὁ, nubibus propinquus; (2) altus. Ex ἄγχι, & νέφος, *nubes.*

'Αγχίνοια, ας, ἡ, solertia, ingenii acumen, sagacitas. Ab

'Αγχίνοος, *contr.* ἀγχίνους, ου, ὁ ἡ ὁ, qui quæ mentem in propinquo habet, ingeniosus, perspicax, solers, sagax. Hinc

'Αγχίνοως, *Adv.* solerter, sagaciter, ingeniose.

'Αγχίνους, herba quædam.

'Αγχίπλους, *contr.* ἀγχίπλους, ου, ὁ ἡ ὁ, prope navigans, brevis, non longinquus.

'Αγχίπορος, ου, ὁ ἡ ὁ, prope accedens; (2) propinquus.

'Αγχίπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, prope nos pedem habens, (2) propinquus.

'Αγχίπολις, εως, ὁ ἡ ὁ, urbi propinquus.

'Αγχίρρυτος, *cons.* ἀγχίρρους, ου, ὁ ἡ ὁ, cujus fluenta prope sunt, vicina fluenta habens.

'Αγχίσαι, *Aor.* pro 'Αγχίσου, ab 'Αγχίσης.

'Αγχισβατέω, ῶ, contendo, pugno. Ex *Varin.*

'Αγχίσπορος, ου, ὁ ἡ ὁ, propinquus, adfinis genere. Ex ἄγχι, & σπόρος, *satio, semen.*

'Αγχίστα, *Adv.* proxime; (2) maxime; *Hom. Il.* 2, 58. Superlat. ab ἄγχι.

'Αγχιστεία, ας, ἡ, propinquitas, adfinitas, proximitas; (2) jus propinquitatis; (3) jus successionis legitimæ; jus succedendi ab intestato. Ab ἀγχιστεύω.

'Αγχιστεῖον, ου, τὸ, idem & ab eodem.

'Αγχιστεύς, έως, ὁ, vicinus, proximus; (2) cognatus, genere propinquus, affinis; ἀγχιστεῖς, cognati, Gl. V. Ab ἄγχιστα.

'Αγχιστεύω, f. εύσω, genere propinquus sum; (2) propinquitatis jure succedo; (3) jure propinquitatis hæreditatem cerno, aut peto; (4) jure cognationis rem venditam redimo; (5) jure propinquitatis uxorem duco, vel retineo. Ab ἀγχιστεύς.

'Αγχιστεύω, ῶ, ὑω, ὑον, prope stans; (2) densus. Ex ἄγχι, & ἱστάναι, *stare.*

'Αγχιστήρ, ῆρος, ὁ, vicinus, propinquus. (*Met.* caulis. *vid.* Thes. Gr. P.)

'Αγχιστικός, ὴ, όν, ad propinquitatem pertinens. Ab 'Αγχίστα.

'Αγχιστίδην, *Adv.* secundum gradum propinquitatis, pro jure propinquitatis. Ab eodem.

'Αγχιστίνω, ίνω, ῖνον, prope stans; (2) coacervatus; *Hom. Il.* 5, 141. Ex ἄγχι, & ἵστημι.

'Αγχιστος, ου, ὁ ἡ ὁ, proximus, propinquissimus. Ab ἄγχι.

'Αγχίστροφα, *Adv.* celeriter. Ab

'Αγχίστροφος, ου, ὁ ἡ ὁ, conversioni mutationique propinquus; (2) subinde mutabilis, versatilis, volubilis; (3) qui versatili ingenio est. Hinc τὸ ἀγχίστροφον, ου, inconstantia. Ex ἄγχι, & στρέφω, *verto.*

'Αγχιστρόφως, *Adv.* subita & repentina conversione seu mutatione. Ab 'Αγχίστροφος.

'Αγχιτέλης, ους, ὁ ἡ ὁ, appropinquans, cujus eventus prope est. Ex ἄγχι, & τέλος.

'Αγχιτέρμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, metæ proximus; (2) conterminus, finitimus, vicinus. *Plin.* affinis.

'Αγχίτοκος, ου, ὁ ἡ ὁ, in propinquo natus. Ex ἄγχι, & τίκτω, *pario.*

'Αγχιφανής, ὁ ἡ ὁ, ex propinquo apparens; (2) propinquus. Ex φαίνομαι.

'Αγχίων, ονος, ὁ ἡ ὁ, proprior. Ab ἄγχι.

'Αγχόθεν, *Adv.* cominus, e propinquo.

'Αγχόθι, *Adv.* prope; *Hom. Il.* 14, 412.

'Αγχονάω, ῶ, f. ήσω, strangulo, suffoco; (2) suspendo.

'Αγχονεύς, strangulans, ad strangulandum comparatus. *Epith.* Laquei. Ab

'Αγχόνη, ης, ἡ, suffocatio, strangulatio; (2) laqueus, funis, reste; (3) suspendium; (4) res, quæ angit & cruciat. Ab ἄγχω.

'Αγχονὴ, ῆς, ἡ, ipsa actio strangulandi, (rejicit hunc distinctionem, *Steph.*)

'Αγχονιμαῖος, ου, ὁ, ad laqueum pertinens. *Steph.*

'Αγχονίστης, οῦ, ὁ, necator, quasi ab ἀγχονίζω, quod effert *strangulo.*

'Αγχορος, ου, ὁ ἡ ὁ, conterminus. Ab ὅρος.

'Αγχος, suffocatio, strangulatio. Ab ἄγχω.

'Αγχοτάτω, *Adv.* proxime. Ab ἄγχι.

'Αγχότερος, ίρα, ερον, propinquior. Ab eod.

'Αγχῦ, *Adv.* prope. Genitivo adjungitur, *Hom. Il.* 24, 709. Dativo, *Aret.* 2, 7.

'Αγχυ, 2. s. pr. imper. pass. *Att.* pro ἄγχεο, & hoc *Ion.* pro ἄγχεσο, ab ἄγχω.

'Αγχυσα, ης, ἡ, anchusa, herba quædam vim suffocatoriam habens. Gl. V. Ebulum, vaccinum. *Arg.* Alkanet. Ab ἄγχω.

'Αγχυσίζω, f. ίσω, anchusa inficio, anchusa colore. Ab ἄγχυσα.

ΑΓΧΩ, f. ξω, neco, strangulo, suffoco, fauces constringo; *Hom. Il.* 3, 371. (2) constringo, coarcto quovis modo; (3) mœrore adficio. ἄγχομαι, angor.

'Αγχώμαλα, *Adv.* æqualiter, æqua vi. Ab

'Αγχώμαλος, ὁ ἡ ὁ, propemodum æqualis; (2) æqualis. Ex ἄγχι, & ὁμαλός. Hinc

'Αγχωμάλως, *Adv.* terme æqualiter; (2) ex æquo, æquo Marte.

'Αγω, f. ἄξω, p. ἦχα, *Att.* ἀγήοχα, duco, adduco, adfero. ἤγαγον, ἤγαγα, ἤχθην, ἦχα, aor. 2. ἤγαγον, detulit, *Thesaur.* ἀχθὴς, perductus, *Phil. x.* aor. 1. part. pass. ago; (2) æstimo, duco; (3) appendo; (4) rego; (5) accipio, aufero rapio, abigo. Ἄγειν ἀνθρὸς, lugere; ἡσυχίαν, quiescere; ἀπραγίαν, jejunare; γάμους, ri-

ducere; (2) ad se ducere, capere; (3) ducere, adducere; (4) ferre, afferre; (5) ducere, curare; (6) ire, mittere, mandare; (7) ducere, putare; (8) colere, venerari; (9) ἄγειν, παρὰ πολὺ ἄγειν, nihili, plurimi facere; ἄγειν τι μέτριον vel πολλοῦ, *Isocrat. in Aeginet.* agitare & diripere; (10) ἄγεσθαι, in ancoris stare. Ἄγομαι, *duco, ducit*; ἄγεσθαι γάμον, accusari; καλῶς, erudiri; (11) τιμῆς, honorari; ἐπὶ γυναῖκα ἄγεσθαι, deliberare, differt etiam act. et med. ἄγειν γυναῖκα et ἄγεσθαι, hoc de sponsa, illud v. c. de patre nuptiarum auctore dicitur.

Ἄγνυμι, f. ξω, frango, rumpo, pro quo usitatius dicitur ἄγνυμι, quod videndum.

Ἀγαθεύς, έως, ὁ, dux viæ; (2) qui litem intendit, actor; (3) forum equi, habena.

Ἀγωγή, ῆς, ἡ, ductus, adductio; (2) adductio; (3) portatio, importatio; (4) vectio, vectura; (5) onus quod vehitur; (6) sensus, v. g. legis; (7) educatio; (8) mutatio; (9) institutio, educatio, disciplina, effecta; (10) ratio victus, diæta; (11) ratio vitæ; (12) cultura herbarum & arborum; (13) contextus & structura orationis; (14) via; (15) profectio novæ nuptæ ad maritum. Ab. ἄγω, *duco*.

Ἀγώγιμος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, duci, aut vehi facile, ductilis; (2) proclivis, propensus; (3) qui advehi, vel importari potest, vale-bolet; ἀγώγιμα, merces; (4) in quem jus est prehensionis; (5) Qui a creditore domum, velut in servitutem ductus est. Ab ἀγωγή.

Ἀγώγιον, ου, τὸ, onus, quod plaustro vehitur.

Ἀγώγιον, ου, τὸ, lenocinium, illecebræ.

Ἀγωγός, ὁ ἡ ὁ, ός, dux viæ; (2) valens ad ducendum vel alliciendum; (3) habens vim educendi, eliciendi, ciendi; (4) *Schol.* atque ductus. Ἀγωγὸς τόπος, *Anet. Græc.* 2, 21.

Ἀγωνιάων, *admirans*, præt. part. med. *contr.* pro ἀγωνιόων, Ab ἀγωνιάω.

ΑΓΩΝ, ῶνος, ὁ, certamen, solemnes ludi, certamina ludorum; (2) locus, in quo certamen editur; *Hom. Il.* 23, 273. (3) cœtus, multitudo certamen spectantium; *Hom. Il.* 23, 617. (4) bellum, belli certamen; *Hom. Il.* 23, 550. (5) concertatio quævis; (6) judicium, actio forensis; (7) cum quis reus est. (8) periculum, discrimen; (9) molestia; (10) templum; *Hom. Il.* 7, 298. (11) exercitatio ad certamen.

Ἀγωνάρχης, ου, ὁ, qui ludis & certaminibus præest, præses certaminis, agonotheta. Ex ἀγών, & ἄρχων, *princeps*.

Ἀγωνία, ας, ἡ, certamen; (2) palæstra. (3) Sollicitudo, angor, trepidatio. Ab ἀγών. Hinc

Ἀγωνιάζω, f. άσω, certo; (2) trepido.

Ἀγωνιατής, οῦ, certator; (2) trepidator. Ab ἀγωνιάω, ῶ, *certo*; (2) anxius sum, doleo; (3) vereor, timeo; (4) periclitor. ἀγωνιᾶν, *suspensum*, Phil. Ab ἀγωνία.

Ἀγωνιόω, *Hom. Il.* 12, 431. 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἠλιτοπλάγχθησαν, ab ἀλιτοπλαγχίζω.

Ἀγωνίσμαι, f. ί. ind. med. *Dor.* pro ἀγωνιοῦμαι, quod *Attice* dicitur pro ἀγωνιοῦμαι.

Ἀγωνίσμα, ατος, τὸ, certo, certamen ineo, dimico, prælior, prælium ineo; (2) ago fabulam; (3) certo judicio, causam dico. (4) in aliqua re cultura versatus sum. Ἀγωνίζεσθαι *ἵππῳ, ἁρμάτων, κέλητι, τὸ τεθρίππου, ἀγῶνα τινὰ*, vel, f. ἐν τοῖς ἵπποις *ἀγωνίζεσθαι*, in ludis funebribus. Ab ἀγών.

Ἀγωνιώδης, ης, ες, ὁ ἡ ὁ, ad certamen pertinens; (2) trepidationem, s. angorem adferens; (3) cognomen Mercurii, certaminum præsidis. Ab eod. ὁ

Ἀγώνιος, ος, ὁ ἡ ὁ, angulo carens. Ex α priv. & γωνία, *angulus*.

Ἀγωνιοῦμαι, *certabitur*, f. 1. ind. act. ἀγωνιοῦνται, *certent*, 3. plur. fut. 1. ind. act.

Ἀγωνίσις, εως, ἡ, concertatio. Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγώνισμα, ατος, τὸ, certamen; (2) præmium certaminis; propositum, omnisque præmium alicujus rei; (3) studium, diligentia; (4) quicquid ostentandæ artis ingeniosæ causa fit; (5) actio forensis; (6) recitatio; (7) res, negotium; (8) ludicrum, ludus.

Ἀγωνιστής, οῦ, ὁ, qui certat, certator; (2) qui ad certamina ludicra exercet; (3) actor, histrio, scenicus. Ab eod.

Ἀγωνιστικός, ή, όν, certatorius; (2) ludicrus, ad certamina ludicra pertinens. Ab eod.

Ἀγωνιστί, *certatorie*, adv. certatorum more.

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, certaminis arbitrator, judex certaminis. Ex ἀγών, & τίθημι.

Ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, constitutio certaminis; (2) munus agonotheticum. Ex ἀγών, & τίθημι.

Ἀγωνοθετικός, ή, όν, certaminibus præsidens; (2) certaminis, s. lodis institutio, ago, (3) ejusmodi, auctor fuit alicujus rei. Ab

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, certaminis arbitrator, s. moderator, agonotheta, qui [illegible] scenicis. Gl. V. magistratus. Ex ἀγών, & τίθημι.

Ἀδ, *ante*, præpositio, *Dor.* pro ἀπό, ab *Æol. ante*.

Ἀδαής, ῆος, ἡ, ignorantia. *Hes.* Ab ἀδάης.

Ἀδάης, ης, ες, ὁ ἡ ὁ, indoctus non edoctus. Ex α priv. & δάω, *edoceo*.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex α priv. & δαήμων, *doctus*.

Ἀδαημοσύνη, ης, ἡ, imperitia. Ab

Ἀδαήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, imperitus, indoctus, insciens; *Hom. Il.* 5, 634.

Ἀδαής, ῆος, ὁ ἡ ὁ, ignarus, imperitus. Ex α priv. & δαῆναι, *scire*.

Ἀδαΐζω, f. ίσω, exclamo, ingemo. Ex α priv. & δαΐζω. Hinc

Ἀδαΐδης, ου, ὁ ἡ ὁ, non dilaceratus, *Hes.* ἀδαΐστος, purum, mundum.

Ἀδαΐκτης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui bello devastatus non est; (2) injectandus, ignavus.

Ἀδαίς, ῆος, ὁ ἡ ὁ, non divisus; (2) virgo. Ex α priv. & δαΐς, *æs*.

Ἀδαίτης, ου, ὁ ἡ ὁ, non dividens. Ex α priv. & δαίτης, *divisor*.

Ἀδαΐφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, inconsultus. Ex α priv. & δαΐφρων, *prudens*.

Ἀδαίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex α priv. & δαίφρων, *prudens*.

Ἀδαίω, f. άσω, ardeo, uro. Ab ἄω.

Ἀδαίω, f. ύσω, *Dor.* pro δαίω, *accendo*.

Ἀδαίω, f. ύσω, *Dor.* pro δαίω, *divido*.

Ἀδάκρυος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, non lacrimans, lacrimarum expers, qui sine lacrimis fit, lacrimis carens. Ex α priv. & δάκρυον.

Ἀδάκρυτι, *Adv.* sine lacrimis. Ab ἀδάκρυτος.

Ἀδάκρυτος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, non lacrimatus, illacrimabilis, funestus; (2) [illegible] lacrimas, multis lacrimis dignus. Ab eod.

Ἀδαμάς, άντος, ὁ, ἡ, adamas, lapis durissimus, ferrum. *Hes. Hom.* Ex α priv. & δαμάω.

Ἀδάμαστος, ος, ον, indomitus, efferatus. *Eur.* Ex ἀδάμας.

Ἀδάμητος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, indomitus, qui domari nequit, qui domitus non est; indomabilis, Gl. V. *Hom. Il.* 5, 154. (2) ὁ, quo nondum

[illegible] ἀδάμητος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, indomitus (3) rudis, *Hesych.* Ex α priv. & δαμάω.

Ἀδανής, ής, ές, ὁ ἡ ὁ, fortis, robustus, validus, durus. Ex ἄδω.

Ἀδανίζω, *premere*, f. ίσω, inf. act. ἀδανίζειν, *premere*, *Hes.* premit, premit. Ab eod.

Ἀδανύω, f. ύσω, ἡ ὁ, haustus, hausi, sumpsi. Ex α pr. & δανύω.

Ἀδαπάνεω, ῶ, f. ήσω, ἡ ὁ, sumptum non facio; (2) sine sumptu. Ex ἀδάπανος.

Ἀδαπανίη, *Adv.* sine sumptu. Ab ἀδάπανος.

Ἀδαπάνητος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, qui dilaniatus non est; (2) qui dilaniari nequit; (3) pedes, exercitatus, (4) agilis. Ex α pr. & δαπανάω.

ΑΔΑΡΤΗΣ, ης, ἡ, scabies, impetigo, crustosa pellis seu cortex.

Ἀδάρτης, ος, ὁ ἡ ὁ, magris non exhibitus. Gl. V. *Suidas*. Ex α pr. & δέρω, *pello, verbero*.

Ἀδασμολόγητος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, tributum non solvens.

Ἀδάσσατο, ὁ ἡ ὁ, non divisus. Ex α pr. & δάσσατο.

ΑΔΑΥΤΗ, ης, ἡ, pruriginem excito, titillo, scabo.

Ἀδδάτω, *Poet.* pro ἀδάτω, ab ἄδω.

Ἀδδήσαντες, *Hom. Il.* 10, 98. *qui laborique defuit fuerunt*, nom. pl. perf. part. act. *Poet.* pro ἀδήσαντες, ab ἄδω.

ΑΔΔΗΛΟΣ, ος, ὁ, finus. *Hesych.*

Ἀδδῦ, ellatim, multum. *Poet.* pro ἄδυ.

Ἀδδωνάεις, pro ἀδωνάεις, quod vide.

ΑΔΔΩ, ὁ, Addi. Nomen viri Hebr. indecl. *Pastor.*

ΑΔΕΙΗΣ, ος, ὁ, finus. *Hesych.*

Ἀδεής, ῆος, ὁ ἡ ὁ, facilius, faciles. Ab

Ἀδείς, ῆος, ὁ ἡ ὁ, metu carens, metus expers; (2) periculo carens; (3) audax, intrepidus; (4) confidens, temerarius; (5) tutus, securus. Ex α priv. & δείδω, *metuo*.

Ἀδείμαντος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, non indigus, cui omnia suppetunt. Ab ἀδέω.

ἀδεῖν, *canere*, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἄδω, quod *rare* dicitur pro ἄδει, *canit*.

Ἀδεῖν, *dare*, fut. sing. *Ion.* pro δώσειν, ab δίδω.

Ἀδεία, ας, ἡ, metus carentia, securitas, fiducia; (2) libertas, immunitas, licentia, facultas; (3) vacatio. Ab ἀδής.

Ἀδεῖεν, *Hom. Il.* 7, 217. *Dor.* pro ἄδειαν.

Ἀδειανιστής, οῦ, ὁ ἡ ὁ, impavidus, intrepidus; (2) judicis liber, terriculamentorum expers. Ex α priv. & δείδω, *metuo*. Hinc

Ἀδειμάντως, imparidè.

Ἀδειμάντως, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. ex iisd.

Ἀδείν, *placere*, præs. inf. act. *Poet.* pro ἀδέειν, ab ἄδω, *placeo*, vel *placuisse*, s. 2. inf. act. ab ἄδω, immo etiam *bene est*.

Ἀδείπνος, ος, ὁ ἡ ὁ, incœnatus. Ex α priv. & δεῖπνον, *cœna*.

Ἀδειπνοσοφιστής, ου, ὁ, fine *superstitione*. *Hipp.*

Ἀδείρωτος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, muneribus non corruptus, incorruptus. Ex α priv. & δείρω.

Ἀδειρωτως, *Adv.* incorrupte, sincere; (2) sine ulla participatione.

Ἀδεκάτευτος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, non decimatus. Ex α priv. & δεκατεύω, *decimo*.

Ἀδέκαστος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, non acceptus, non admissus; (2) qui non accepit; (3) expers; (4) incorruptibilis. Ex α pr. & δέχομαι.

Ἀδεκατίδης, *fratricida*. Ex ἀδελφός.

Ἀδελφεός, *Hom. Il.* 2, 409. & ἀδελφειός, *Hes. Th.* 5, 22. inter, pro ἀδελφός.

Ἀδελφεή, ῆς, ἡ, soror, germana. 3. (2) *adject. familia, cognata, affinis.*

Ἀδελφεήν, ῆν, ἡ, nepotis ex sorore, vel ex fratre. Ab ἀδελφεός.

Ἀδελφεῖδαι, ῶν, ὁι, fratercules. Ab eod.

Ἀδελφεῖδης, *cognat.* quod usitatius, ἀδελφιδοῦς, ῆ, ὁ, filius fratris vel sororis, nepos ex fratre vel sorore; (2) patruelis, Gl. V. ἀδελφεῖδαι, fratrales. Ab eod.

'Αδελφίζω, f. ίσω, fratrem meum appello. ἀδελφίζεσθαι, conjungi proximitate. Ab eod.
'Αδελφικός, ή, όν, fraternus, germanus; (2) adfinis. Ab. eod.
'Αδελφικῶς, *Adv.* fraterne.
'Αδελφιξις, εως, ἡ, fraterna communio & societas, fraternitas, germanitas. Ab. ἀδελφός.
'Αδελφόθεος, ου, ὁ, frater Dei, f. Christi. Cognomen D. Jacobi.
'Αδελφόπατωρ, ορος, ὁ, patruus, patris frater. Ab ἀδελφός.
'Αδελφοκτόνος, ὁ f. ήσω, fratrem occido.
'Αδελφοκτονία, ας, ἡ, fratricidium, fororicidium, Gl. V. Ab
'Αδελφοκτόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, fratricida. Ex ἀδελφος, & κτείνω.
'Αδελφόπαις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, nepos, vel neptis ex fratre, vel sorore. Gl. V. fratris filius.
'Αδελφοποιέω, ῶ, fratrem reddo, vel facio, Suic. Ex ἀδελφός, & ποιέω, *facio.*
'Αδελφοποιός, ὁ ἡ ἡ, fratres faciens. *Epith. Amoris.*
'Αδελφός, *frater Æol.* pro ἀδελφός.
'ΑΔΕΛΦΟΣ, ου, ὁ, frater; (2) cognatus, consanguineus, adfinis; (3) proximus; (4) Christianus; (5) popularis; (6) qui ejusdem est sectæ; (7) *Adject.* ὸς, ἡ, όν, geminus; (8) similis, congruens; τουτέων ἀδελφά, & τούτοις ἀδελφά, his similia; (9) germanus. Hinc
'Αδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas, germanitas, Gl. V. (2) congregatio seu cœtus fratrum.
'Αδέματος, ον. ὁ ἡ ἡ, corpore exutus; (2) mortuus. Ex α pr. & δέμας, *corpus.*
'ἀδέμεν, *canere*, præs. inf. act. *Ion.* pro ᾄδειν.
'Αδέμνος, ου, ὁ ἡ ἡ, expers cubilis, qui cubile non habet. Ex α pr. & δέμνιον *lectus.*
'Αδένδρος, ου, ὁ, ἡ ἡ, purus ab arboribus, arboribus carens. Ex α pr. & δένδρον.
'Αδενώδης, & ἀδενοειδὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, glandulosus. Ab ἀδήν.
'Αδέξιος, ου, ὁ ἡ ἡ, minime, seu parum dexter; (2) incivilis. Ex α pr. & δεξιά.
'Αδεξιότητος, *Adv.* sine dexterarum apprehensione, sine ulla blanda salutatione. Ex iisd.
'Αδέρκτης, ους, ὁ ἡ ἡ, non videns; (2) invisibilis, obscurus. Ex α priv. & δέρκω.
'Αδερκῶς, *Adv.* limis & conniventibus sc. aversis oculis.
'Αδέσμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, non ligatus, non vinctus, liber. Ex α priv. & δέσμιος, *ligatus.*
'Αδέσμος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.
'Αδεσποτος, ου, ὁ ἡ ἡ, sine domino. Gl. V. indominabilis; (2) sine auctore. Ab α priv. & δεσπότης, *herus.* Hinc
'Αδεσπότως, *Adv.* sine hero.
'Αδετος, ου, ὁ ἡ ἡ, non ligatus.
'Αδηκτος, ους, ὁ ἡ ἡ, amarus; (2) inopinatus. Ex α pr. & δηδω, *dulcedo.*
'Αδήλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, inelaboratus, rudis, crudus. Ex α priv. & δηλέω.
'ΑΔΕΩ. ῶ, placeo; (2) gratificor. Ὡς ἔπλετ Σαπφοῦς μοι ἀδεῖν κακὰ, *Hom. Il.* 3, 173.
'Αδῆν, ῆ, f. ήσω, tædio adficior. Μὴ τοι μὲν κεμάσω ἀδδυσσάτω, ἠδὲ ἀγώνιος. *Il.* 10, 98. Ab ἄδω.
'Αδῆν, *Adv.* sine metu; (2) tuto; (3) impune, licenter. Gl. V. (4) imprudenter. Al. ἀδεῶς.
'Αδῆ, 3. f. a. 2. conj. act. v. ἄδω, *placeo.*
'Αδηλότης, *qui laboribus defessi fuerunt*, num. pl. part. perf. act. *Ion.* pro ἀδηκότες, ab ἄδω.
'Αδηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, non mordax, immorsus, Gl. V. (2) carnem non sentiens; (3) non mordax. *Dissc.* Ἀδηλοτάτην, *Hesiod.* Ἔργ. 418. Ex α priv. & δάκνω, *mordeo.*
'Αδήκτως, *Adv.* sine morsu, sine ægritudine.
'Αδήλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, illæsus, incolumis, ab omni noxa integer. Ex α priv. & δηλέω, *lædo.*
'Αδηλία, ἡ, incertitudo; (2) ignorantia. Ab
'Αδηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non apparet, imperspicuus, non manifestus, obscurus, occultus; (2) incertus, dubius. Hinc
'Αδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo, obscuritas.
'Αδηλόφλεψ, ου, ὁ ἡ ἡ, habens venas obscuras, cujus venæ non apparent. Ex ἄδηλος, & φλὴψ, *vena.*
'Αδηλόω, ῶ, f. ώσω, obscuro; (2) ignotum reddo. Ab ἄδηλος.
'Αδηλως, *Adv.* obscure, non manifeste; (2) incerto.
'Αδημίουργητος, ὁ ἡ ἡ, rudis, imperfectus. Ex α, & δημιουργέω.
'Αδημοκράτητος, ὁ ἡ ἡ, a statu populari reip. abhorrens. Ex α pr. & δημοκρατέομαι.
'ΑΔΗΜΟΝΕ'Ω, ῶ f. ήσω, gravissime angor, præ dolore pæne exanimor; (2) terreor, terrefio, paveſco. Ἀδημονέων τὰς ψυχὰς, *Xen.*
'Αδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, ingens mœror, cura, sollicitudo. Gl. V. angor, tædium. Ab ἀδημονέω.
'Αδημονέων, ῶν, idem quod ἀδημονέω.
'Αδημος, ου, ὁ ἡ ἡ, ablens a populo, seu patria, peregrinans. Ex α priv. & δῆμος.
'Αδημοσίευτος, ου, non publicatus.
'ΑΔΗΝ, *Adv.* adstatim, abunde, largiter; (2) ad satietatem usque; (3) vehementer.
'ΑΔΗΝ, ένος, ὁ, glandula, tonsilla.
'Αδηνέως, *Adv.* sine consilio; (2) simpliciter, citra dolum; (3) negligenter, incuriose; (4) sine molestia. Ab
'Αδηνὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui est sine consilio. Ex α pr. & δηνὸς, *consilium.*
'Αδηρις, non contentiosus, contentione carens; (2) non controversus; (3) invictus; (4) expers prælii; (5) qui nullo labore fatigari potest. Ex α priv. & ἔρις, *contentio.*
'Αδήριτος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisdem.
'Αδηρίτως, *Adv.* sine contentione; (2) sine controversia, sine dubio.
'ΑΔΗΣ, ου, ὁ, orcus, tartarus, inferi; (2) Pluto, deus inferorum; (3) mors; (4) sepulchrum. Φθίμενοι γάρ τοι χ' οἱ θρῆσσαι, ὅταν πίλας ὕδη ἀδὴν αἰσυρᾶσιτε βίᾳ, Soph. Antig. 586.
'Αδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, injucundus, insuavis. Ex α pr. & ἡδὺς, *suavis.*
'Αδήσεις, 2. sing. f. 1. indic. act. v. ἀνδάνω.
'Αδήσω, *placebo*, f. 1. ind. act. verbi ἀνδάνω.
'Αδηφαγία, ας, ἡ, vorax, voracitas, edacitas, insatiabilis edendi aviditas, (2) esus ad satietatem usque. Ab
'Αδηφάγος, ὁ ἡ ἡ, ad satietatem comedens, edax, cibo se ingurgitans, gulosus, vorax; (2) in quem magni eroganter sumptus; (3) insatiabilis. Gl. V. edax. Ex ἄδην, & φαγεῖν.
'Αδηωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non vastatus. Ex α pr. & δηόω, *vasto.*
'ΑΔΙΑ', ᾶς, ἡ, dolor; (2) focus, ara, *Hesych.*
'Αδιάβατος, ου, ὁ ἡ ἡ, inaccessus; (2) qui transiri, f. trajici, nequit. Ex α priv. & διαβάτος.
'Αδιάβλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, irreprehensibilis, omnis calumniæ expers. Ex α pr & διάβλητος.
'Αδιάβλητος, sine reprehensione, infamiâ.
'Αδιάβλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisdem.
'Αδιάγνωστος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad dignoscendum difficilis. Ex α priv. & διαγινώσκω, *dignosco*
'Αδιάδοχος, ου, ὁ ἡ ἡ, jugis, perpetuus, *proprie* successionibus carens. Ex α & διάδοχος.
'Αδιάδρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, inevitabilis. Ex α pr. & διαδιδράσκω, *effugio.*
'Αδιάθετος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui dispositus non est, indispositus, inordinatus; (2) intestatus. Ex α priv. & διατίθημι, *dispono.*
'Αδιάθετος, ab intestato, Gl. V. A præc.
'Αδιαίρετος, ου, ὁ ἡ ἡ, indiscretus, indivisus, insegregabilis, individuus, partium expers.
'Αδιάκριτος, ὁ ἡ ἡ, alienus, insuetus. *Suid.* Ab α pr. et διακρίνομαι.
'Αδιάλειπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non intercluſus. Ex α priv. & διαλείπω, *intercludo.*
'Αδιάλιπτος, ου, cui non obeditur, paretur.
'Αδιάλυτος, ου, spissus, crassus, et propterea stupidus, item invulnerabilis. Ex α et διαλύω.
'Αδιάκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, indiscretus, individuus, non interruptus, non diremptus. Ex α pr. & διακόπτω.
'Αδιακόπτως, *Adv.* sine divisione, non interruptè.
'Αδιακόσμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, inordinatus, qui compositè distinctus non est. Ex α pr. & διακοσμέω, *ordino.*
'Αδιακρισία, ἡ, malum judicium, confusio rerum.
'Αδιάκριτος, ου, ὁ, qui discerni, f. distingui non potest; (2) indistinctus, indiscretus; (3) non judicatus, non dijudicatus, qui est sine disceptatione; (4) qui nescit, quid cuique loco & tempori conveniat, imperitus, stultus. Ex α pr. & διακρίνω.
'Αδιακρίτως, *Adv.* non distincte, promiscue, sine judicio, perperam.
'Αδιάλειπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non intermissus, indesinens, assiduus, perpetuus, continuus, Philox. Ex α pr. & διαλείπω, *intermitto.*
'Αδιαλείπτως, *Adv.* sine intermissione, jugiter, indesinenter.
'Αδιάλλακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, implacabilis, irreconciliabilis, cum quo in gratiam rediri non potest; inexorabilis, Philox. Ex α priv. & διαλλάττω.
'Αδιαλλάκτως, *Adv.* implacabiliter, odio capitali.
'Αδιάλυτος, ὁ ἡ ἡ, indissolubilis, Ph. ἀδιάλυτα. inexplicabilia. Ex α pr. & διαλύω.
'Αδιαλώβητος, ου, ὁ ἡ ἡ, non mutilatus, illæsus. Ex α pr. & διαλωβάω.
'Αδιαμέριστος, ον, indivisus.
'Αδιανέμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, non dissectus; (2) indivisus. Ex α priv. & διανέμω.
'Αδιανόητος, ου, ὁ ἡ ἡ, non intelligendus; (2) stultus, insulsus. Ex α priv. & διανοέομαι, *cogito.*
'Αδιανοήτως, obscurè; (2) stultè, imperitè.
'Αδίαντον, ου, τὸ, herba perpetuo virens, capillus Veneris. Ab ἀδιάντος, *non madefactus*, quia folium ejus aqua perfusum non madescit. *Angl.* Maiden hair.
'Αδιάντος, ου, ὁ ἡ ἡ, non humectatus, siccus. Ex α pr. & διαίνω, *humecto.*
'Αδιάντυτος, ὁ ἡ ἡ, inextricabilis, Gl. V. qui perfici non potest. Ab α pr. & διαντόω.
'Αδιάπαυστος, ου, ὁ ἡ ἡ, non desinens. Ex α pr. & διαπαύομαι, *cesso.*
'Αδιαπαύστως, *Adv.* indesinenter, subinde, sine intermissione.
'Αδιάπλαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, nondum formatus, informis, rudis. Ex α pr. & διαπλάσσω.
'Αδιάπνευστος, ον, qui aliquid sine respiratione facit, assiduus. Ex α & διάπνεω, *respiro.*
'Αδιαπνεύστως, sine respiratione, assidue.
'Αδιαπλανεία, ἡ, vacuitas ab errore.
'Αδιάπλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non labitur; (2) stabilis, firmus; (3) in quo error non admittitur. Ex α pr. & διαπίπλω, *intercido.*
'Αδιαπλώτως, *Adv.* sine lapsu & errore.
'Αδιάρθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, inarticulatus, articulis & nodis non distinctus; (2) non perspicuus. Ex α priv. & ἄρθρον, *articulus.*
'Αδιάρθρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex α priv. & διαρθρόω, *articulatim disserno.*
'Αδιαρθρώτως, confusè, obscurè.
'Αδιαρρίστως, ον, propriè, vento non perflatilis, non perflatus; (2) imperitus, stultus. Ab α & διαρρίπτω, *perflo.*
'Αδιασείστος, ου, ὁ ἡ ἡ, inconcussus, Gl. V. Ex α priv. & διασείω, *concutio.*
'Αδιασκέδαστος, ου, non dissipatus.
'Αδιάσκοσμος, ου, ὁ ἡ ἡ, incompositus, inornatus, incultus, neglectus, non instructus. Ex α priv. & διασκοσμέω.
'Αδιάσπαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, indistractus, indivulsus. Ex α priv. & διασπάομαι, *distrabo.*
'Αδιασπάστως, indistracte, sine divulsione.
'Αδιάστατος, ου, ὁ ἡ ἡ, nullis intervallis discretus, nondum distinctus, indivulsus; (2) dimensione carens. Ex α pr. & διάστατος.
'Αδιαστάτως, *Adv.* sine intervallo; (2) sine controversia.
'Αδιαστίκτως, indistincte, Gl. V.
'Αδιάστολος, ου, confusus, obscurus. Ab α pr. διαστέλλω.
'Αδιάστροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, non distortus, non perversus; (2) inconcussus.
'Αδιαστρόφως, firmiter, inconcussè.
'Αδιάσχιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, non diffissus, indivisus. Ex α priv. & διασχίζω, *dissindo.*

Ἀδιάταξτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inordinatus, confusus. Ex α pr. & διατάσσω, *ordino.*

Ἀδιάτμητος, ος, ὁ ἡ ὁ, non dissectus, indivisus; (2) insecabilis. Ex α pr. & διατέμνω, *dissecо.*

Ἀδιάτομος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἀδιάτρεπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, immotus, firmus. Ex α priv. & διατρέπω, *muto.*

Ἀδιατρέπτως, *Adv.* firmissimè, constanter.

Ἀδιατρεψία, ας, ἡ, constantia, firmitas in proposito tenendo; (2) pervicacia; (3) nullius reverentia.

Ἀδιατύπωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non figuratus, informis. Ex α priv. & διατυπόω, *informo.*

Ἀδιαφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas, integritas, quum quis corrumpi non potest. Ex α priv. & διαφθείρω.

Ἀδιάφθαρτος, ος, ὁ ἡ ὁ, incorruptus, integer; (2) corruptioni non obnoxius. Ex iisd.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, idem quod ἀδιαφθαρσία.

Ἀδιαφθόρως, incorruptè.

Ἀδιάφθορος, ος, ὁ ἡ ὁ, incorruptus, integer; inviolatus, Ph. Ex iisd.

Ἀδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro media habeo; (2) non studiosus sum in aliqua re, neglectim transmitto, contemno, negligo. Ex α pr. & διαφορέω. Hinc

Ἀδιαφόρησις, εως, ἡ, contemptus, neglectus.

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, indifferentia, quum quis rem pro media habet, negligentia, rei alicujus neglectus vel contemptus. Ex

Ἀδιάφορος, ος, ὁ ἡ ὁ, medius, promiscuus; (2) qui nihil momenti habet, negligens & discrimen rerum non attendens.

Ἀδιαφόρως, *Adv.* indifferenter; (2) licentius, promiscuè, Ph.

Ἀδιαφράκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non interseptus, non septus. Ex α pr. & διαφράσσω, *interſepio.*

Ἀδιαφράκτως, *Adv.* sine sepimento.

Ἀδιάχυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui non diffunditur, qui non dissolvitur. Ex α pr. & διαχύω.

Ἀδιαχώριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, inseparabilis. Ex α pr. & διαχωρίζω, *separo.*

Ἀδιάψευστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui falli, aut decipi nequit. Ex α pr. & διαψεύδομαι, *fallo.*

Ἀδίδακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, indoctus, ignarus; indocilis, Gl. V. (2) a se ipso doctus.

Ἀδιδάκτως, nullo docente, citra doctrinam.

Ἀδιεκδίκητος, ος, ὁ ἡ ὁ, indefensus. Ex α priv. & διεκδικέω, *defendo.*

Ἀδιεκδίτως, *Adv.* sine tergiversatione. Ex α priv. & διεκδύνω, *elabor.*

Ἀδιεξίτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui perquiri nequit; (2) inenarrabilis. Ex α pr. & διεξέρχομαι.

Ἀδιεξίτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui percursus non est, transitu carens, qui percurri nequit oratione & cogitatione. Ex α pr. & διέξειμι.

Ἀδιεξόδευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, viam non inveniens; (2) inextricabilis, impervius, invius, R. Ex α pr. & διεξοδεύω, *exeo, per.*

Ἀδιέξοδος, ος, ὁ ἡ ὁ, qua transiri nequit; (2) unde exire non licet; (3) detentus. Ex α priv. & διέξοδος.

Ἀδιέργαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, inelaboratus, inscitus. Ex α priv. & διεργάζομαι, *elaboro.*

Ἀδιερεύνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inexploratus, inscrutabilis, impervestigabilis. Vet. Lex. Ex α priv. & διερευνάω, *pervestigo.*

Ἀδιερεύνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, impervestigatus, imperscrutabilis. Ex iisd.

Ἀδιάκριτος, ος, ὁ ἡ ὁ, indistinctus. Ex α pr. & διακρίνω, *bene secerno.*

Ἀδιήγητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α pr. & διηγέομαι, *enarro.*

Ἀδιήθητος, ον, non colatus. Ab α & διηθέω, *percolo.*

Ἀδικαίαρχος, ος, ὁ ἡ ὁ, injustus magistratus. Ex α pr. & δικαιαρχία.

Ἀδικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, inique, vel injuste ago, Ex α pr. & δικαιοπραγέω. Hinc

Ἀδικαιοπραγία, ας, ἡ, injusta actio, R.

Ἀδίκαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, non justificatus, indemnatus. Ex α pr. & δικάζω, *in jus voco.*

Ἀδικάσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἀδικῆσαι, a verbo

Ἀδικέω, ῶ, f. ήσω, injuste ago, contra fas & jus ago, scelus admitto, injuria afficio, injurius sum in aliquem, lædo, noceo, ἀδικήματι, lædor, injuriam patior, Gl. V. τοῖς ἀδικουμένοις, injuriam accipientibus, Ph. pr. part. pass. ἀδικούμενος, injuriam passus, p. part. pass. ἀδικηθείς, idem, a. 1. part. pass. Ἀδικῶ τοῦτο σε, σὲ ἐς τοῦτο ἀδικεῖν, τοὺς θεοὺς πρόσθ' ὅτα ἠδίκησέ με, *Dem.* Οἱ γέ μ' ἠδίκησαν τοὐμὸν ἀδικεῖν. Eur. Med. 165. Ex ἄδικος. Hinc

Ἀδίκημα, ματος, injusta actio, scelus, maleficium; (2) injuria; læsio, Gl. V.

Ἀδικητικός, ή, ὁ ἡ ὁ, injurius, injuriosus, proclivis ad inferendam injuriam. Ab cod.

Ἄδικτος, ον, idem.

Ἀδικία, ας, ἡ, injustitia, injuria, iniquitas, Ph. Ex ἄδικος.

Ἀδικολογία, ας, ἡ, absurdum convitium, injusta maledicentia, *Suid.* Ex ἄδικος, *injustus,* & λόγος, *gloria.*

Ἀδικοπραγέω, ῶ, f. ήσω, injuste, inique ago, Ex α pr. δίκη, *jus,* & πράγμα, pro πρᾶξις.

Ἀδικοπραγία, ας, ἡ, injusta actio.

Ἄδικος, ος, ὁ ἡ ὁ, injustus, iniquus, *iam de re, quam de homine,* improbus, injurius. ἀδικώτατος, perinique, iniquissimus, Gl. V. (2) præter modum magnus, ut *Lat.* improbus. Ex α pr. & δίκη.

Ἀδίκως, injuste, inique, per injuriam, immerito, abs re, injuria.

ΑΔΙΝΟΣ, ή, όν, confertus, densus, multus, frequens; *Hom. Il.* 2, 87. (2) continuus, non intermissus; (3) non magnus, gracilis; (4) mollis; *Hom. Od.* 1, 99. (5) miserabilis, gemitu dignus.

Ἀδινῶς, confertim; (2) miserabiliter; (3) sensim, paullatim. Ab ἀδινός.

Ἀδιόητος, ος, ὁ ἡ ὁ, invius, impervius. Ex α pr. & διοδεύτος, *pervius.*

Ἀδιόδευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, invius, impervius. Ex α pr. & διοδεύτος, *pervius.*

Ἀδιοίκητος, ος, ὁ ἡ ὁ, nondum constitutus, aut in ordinem redactus. Ab α pr. & διοικέω.

Ἄδιον, *suavius, Dor.* pro ἥδιον, ab ἡδύς, *suavis.*

Ἀδιοπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, incustoditus, administratore & rectore carens. Ex α pr. & διέπω.

Ἀδιόρθωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inemendabilis, non correctus. Ex α pr. & διορθόω, *corrigo.*

Ἀδιόριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, indistinctus, promiscuus. Ex α pr. & διορίζω, *distinguo.*

Ἀδιορίστως, indistinctè, promiscuè.

Ἀδίσακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, indubitatus, certus. Ex α pr. & δισάζω, *dubito.*

Ἀδισάκτως, haud dubiè, Gl. V, aliquando activè, sine dubitatione petere quid.

Ἄδιψος, ος, ὁ ἡ ὁ, non sitiens; (2) sitim extinguens. Ex α pr. & δίψα, *sitis.*

Ἀδμής, ῆτος, ὁ ἡ ὁ, indomitus, non subactus; *Od.* 4, 637. Ex α pr. & δαμάω.

Ἀδμῆτις, ιδος, ἡ, indomita, nondum subacta; *Hom. Il.* 23, 655. (2) nondum a viro compressa, *Suid.* Ex iisdem.

Ἀδμητος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀδμής.

Ἀδοίμαι, *placuerim,* a. 2. optat. act. verbi ἄδω.

Ἀδόκητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inopinatus, improvisus; (2) qui exspectationem fallit. Ex α priv. & δοκέω, *video.*

Ἀδοκήτως, *Adv.* inopinato, ex improviso.

Ἀδοκία, ας, ἡ, inopinatus eventus. *Hesych.*

Ἀδοκίμαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, non probatus, non exploratus. Ex α pr. & δοκιμάζω, *probo.*

Ἀδοκιμάστως, *Adv.* temere, inexplorate.

Ἀδόκιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, reprobus, non probatus, rejectus; (2) adulterinus.

Ἀδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, loquax sum, deblatero, garrio; (2) meditor. Ab ἀδόλεσχος.

Ἀδολέσχης, ου, ὁ, nugator, garrulus; (2) sophista; (3) fabulosus. Ab eodem.

Ἀδολεσχία, ας, ἡ, interpestiva loquacitas, continua garrulitas, nugatio. Gl. V. *argutia.* (2) assidua meditatio, Gl. V. exercitatio. Ab eod.

Ἀδολεσχικός, ή, όν, garrulus.

Ἀδολεσχῶ, ῶ, ὁ ἡ ὁ, garrulus, loquax, qui ad satietatem usque sermocinatur; verborius, Gl. V. Ab ἀδολέσχης, *satietas,* & λόγος, *sermocinatio.*

Ἀδολος, ος, ὁ ἡ ὁ, doli expers, dolo carens, candidus; (2) non callidus; (3) non adulteratus. Ex α pr. & δόλος.

Ἀδόλως, *Adv.* sincerè, candidè, sine dolo, incorruptè. Ph. sedulo.

Ἄδον, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἦδον, ab ἄδω, *cano.*

Ἀδονᾶ, *voluptas, Dor.* pro ἡδονή.

Ἀδόνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inconcussus, *immobilis.* Ex α pr. & δονέω, *agito.*

Ἄδονος, ος, ὁ, ἡ ὁ, inconcussus, immotus. Ex α pr. & δονέω, *agito.*

Ἀδοξάστος, ος, ὁ ἡ ὁ, insperatus; (2) nihil opinans. Ex α pr. & δοξάζω, *opinor.*

Ἀδοξέω, ῶ, f. ήσω, inglorius sum, ignobilis sum; (2) malæ famæ, male audio; (3) non honestum puto; (4) non habeo in pretio, non probo, Ἠδόξει ἀνθρώποισι φάρμακα, *Joseph.* Ex α pr. & δόξα, *opinio.*

Ἀδοξία, ας, ἡ, infamia, dedecus, ignominia. Ab ἄδοξος, ος, ὁ ἡ ὁ, inopinabilis; (2) ignobilis, inglorius; (3) ignominia notatus. Ex α pr. & δόξα, *gloria, opinio,*

Ἀδόξως, *Adv.* inglorie, ignominiosè, probrosè.

Ἀδρανία, ας, ἡ, cessatio, sive vacatio a bello & armis; (2) ignavia, socordia, otium. Ex α pr. & δόρυ, *hasta.*

Ἀδορεί, sine excoriatione. Ex α pr. & δέρω.

Ἄδορος, ὁ ἡ ὁ, non excoriatus. Ex iisd.

Ἀδορύλλητος, ὁ ἡ ὁ, qui hasta capi nequit; (2) hasta non captus; (3) invictus, inexpugnabilis. Ex α pr. δόρυ, & λαμβάνω.

Ἀδορυφόρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, satellitibus hastatis non stipatus. Ex α pr. & δορυφορέω.

Ἄδος, ους, τὸ, & ἄδος, ους, ὁ, satietas; (2) defatigatio, fastidium; *Hom. Il.* 12, 88. Ab ἄδω, *satio.*

Ἄδος, ους, ὁ, gaudium. Ab ἄδω, *placeo.*

Ἄδοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, indotatus, cui nihil datum est. Ex α pr. & δίδωμι.

Ἀδουλώτευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui uni domino servivit, non iterum venditus alii, *Hes.* Ex α pr. & δουλεύω.

Ἀδουλία, ας, ἡ, servorum inopia, quum quis servum non habet. Ab

Ἄδουλος, ος, ὁ ἡ ὁ, servos non habens, Gl. V. sine servo.

Ἀδούλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non redactus in servitutem; (2) invictus; (3) servitutis impatiens. Ex α pr. & δουλόω.

Ἀδούπητος, ος, ὁ ἡ ὁ, expers strepitus. Ex α pr. & δοῦπος, *sonitus.*

Ἀδρακής, ἐος, ὁ ἡ ὁ, cæcus; (2) cæcutiens. Ex α pr. & δέρκω.

Ἀδρανία, ας, ἡ, imbecillitas, ignavia; inertia, socordia, *Pb.* Ab ἀδρανής.

Ἀδρανέω, ῶ, f. ήσω, debilis sum, langueo. Ab

Ἀδρανής, ἐος, ὁ ἡ ὁ, infirmus, imbecillus. *Ph.* segnis, inefficax, socors, ignavus, iners, ineptus, inutilis. Ex α pr. & δράω, *facio.*

Ἀδρανία, ας, ἡ, idem quod ἀδρανία.

Ἀδράστεια, ας, ἡ, Nemesis. Nomen Deæ gentilis.

Ἄδραστος, ος, ὁ ἡ ὁ, a fuga alienus; (2) insectus, irritus, inevitabilis, Gl. V. Ex α pr. & δρᾶν, *fugio, facio.*

ΑΔΡΑΧΝΗ, ης, ἡ, adrachne. Arbor nucedoni similis.

Ἀδρέπανος, ος, ὁ ἡ ὁ, falce carens. Ex α pr. & δρέπανον, *falx.*

Ἀδρηβόλος, & ἀδρηκόλος, ὁ ἡ ὁ, felix in assequendis rebus magnis. Ex ἀδρός & ἐκεβόλος.

Ἄδρηπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non carptus; (2) quem decerpere non licet. Ex α pr. & δρέπω.

Ἀδρία, ας, ἡ, f. ήσω, ad maturitatem vigoremque perduco. Unde ἀδρηκός, adultus. Ab ἀδρός, *maturus.*

Ἀδρωσις, εως, ἡ, maturitas. Ab ἀδρόω.

Ἀδρωσις, εως, ἡ, desidia, Varin. Ex α priv. & δρόω.

Ἀδρήστεια, *Nemesis, Adrastea, Ion.* pro ἀδράστεια.

Ἀδρηστος, *maxime fugitivus. Ion.* pro ἄδραστος.

Ἀδρίας, ου, ὁ, Adria, mare Adriaticum.

Ἀδρίμυς, υος, ὁ ἡ ὑ, minime acerbus, non amarus.

Ἀδρόβατικὸς, ὴ, ὸν, terram, s. solum calcans, Ex ἀδρὸς, & βαίνω.

Ἀδρόβολος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui crassis, seu grandibus glebis est; (2) plenus glebis; (3) fertilis, uber. Ex ἀδρὸς, & βῶλος.

Ἀδρομερὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, crassis particulis constans, crassus. Ex ἀδρὸς, & μέρος, pars.

Ἀδρόμισθος, ον, qui permagnum mercedem exigit; velut meretrices deviæ.

ΑΔΡΟΣ, ρα, ρὸν, multus, abundans, magnus, crassus, opulentus, validus, vehemens, largus, maturus, adultus. Ph. grandis, gravis.

Ἀδροσίη, inopia rerum, ficcitas.

Ἀδρότης, ητος, idem & ab eod.

Ἀδροτόρας, copiosus.

Ἀδρόχαρος, vel Ἀδροχᾶρος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui uberem regionem habitat.

Ἀδρύω, ad maturitatem perduco; ἀδρύομαι, ῦμαι, ad maturitatem pervenio, adolesco. Βλαστάνει τε ἡ ἄδρυσις, Plat. Ab ἀδρὸς.

Ἄδρυσις, εως, ἡ, crassitio; (2) maturitas, perfectio fructuum. Ab

Ἀδρύω, f. ὑσω, crassum reddo; (2) in justam magnitudinem adduco; ἀδρύομαι, crassesco turgesco; (2) superbio. Ἀδρυῖ τὰς ὀγκους, ἢ καρπὸν, Theophr. Ab ἀδρὸς.

Ἄδρυς, υος, ὁ ἡ ὑ, carens arboribus.

Ἀδρύφακτος, ος, ὁ ἡ ὑ, non circumseptus, cancellis non circumdatus; (2) incustoditus; (3) carens judicio. Ex α pr. & δρύφακτος.

Ἀδύ, dulce, nom. sing. n. g. Dor. pro ἡδύ.

Ἀδυβλέπει, dulce videns, Dor. pro ἡδυβλέπει.

Ἀδύβλεπτος, dulcilinguis, Dor. pro ἡδύγλωσσος.

Ἀδυεπὴς, dulciloquus, Dor. pro ἡδυεπὴς.

Ἀδυλλίος, suavilequus, Dor. pro ἡδυλέσιος.

Ἀδυμελὴς, dulciosus, Dor. pro ἡδυμελὴς.

Ἀδυνάμαι, non possum.

Ἀδυναμία, ας, ἡ, imbecillitas; (2) virium defectus ad aliquid agendum; (3) impotentia. Ex α pr. & δυνάμις.

Ἀδυναμίη, impossibilitas, Ion. pro ἀδυναμία.

Ἀδυνάμως, ος, ὁ ἡ ὑ, imbecillis, viribus defectus. Ex infl.

Ἀδυνασία, & ἀδυναστία, ας, ἡ, imbecillitas.

Ἀδυνατεῖ, Adv. impossibiliter, invalide.

Ἀδυνατέω, ῶ, f. ήσω, non possum. Gl. V. ἀδυνατεῖ, nequit. Ἀδυνατὰ γράφειν. ἐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν, Matt. 17, 20. Ab eod.

Ἀδύνατος, ος, ὁ ἡ ὑ, non potens, invalidus ad aliquid, impossibilis, impotens; infirmus, Ph. Al. Gl. V. inept. Inprimis Athenis sic dicti, qui ob corporis debilitatem laborare non poterant, eaque de causâ stipendium publicè, obolum in dies accipiebant; unde patres Gr. sic vocant viduas, pupillos, aliosque publicè alendos. Ern. (3) ἀδύνατον, quod fieri nequit. Ex α pr. & δυνατὸς, potens.

Ἀδυνάτως, Adv. impossibiliter; (2) invalide, sine viribus; (3) inscitè, ineptè.

Ἄδυσμος, idem ac ἄδεσμος, Dor. pro ἀδύσμος.

Ἀδυτεῖς, dulce spirans, Dor. pro ἀδύπνους.

Ἄδὺς, spiritus, Dor. pro ἁδὺς.

Ἀδυσάπητος, ος, ὁ ἡ ὑ, impudens; (2) inexorabilis, Ph. Ex α pr. & δυσαπία, pudore adficio.

Ἀδυσαπήτως, Adv. sine pudore, inverecunde.

Ἄδυτον, ου, τὸ, adytum, sacrarium, Gl. V. Ab

Ἄδυτος, ος, ὁ ἡ ὑ, ad quem non patet ingressus. (2) non occidens. Ex α pr. & δύω, vel δύω, fulco.

Ἄδυτος, adj. 2. dat. sing. ab. ἄδυτον, adytum.

ΑΔΩ, f. ἄσω, a. 1. inf. ἆσαι, imperat. m. ὄτω, satio, expleo.

ᾄδω, f. ᾄσω, p. act. ᾖκα, p. pass. ᾖσμαι, cano, canto, (2) celebro; ᾄδειν τὰ φαιλὰ, τὰ ἰλιγγία, τοῖς Θεοῖς, ἀρχαῖα ἄσματα. Pro ἀείδω.

Ἀδῶ, placebo, f. 2. ind. act. verbi ἀδάω sive ἀδέω.

Ἀδάμαντος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui structus non est. Ex α pr. & δαμάω, extruo.

Ἀδᾶν, qui placuit, a. 2. part. act. verbi ἄδω.

Ἀδανὲς, Adonici, gen. sing. ab Ἀδάνεος.

Ἀδανιάζω, sacra Adonidis, celebro.

Ἄδανιν, Adonim, acc. sing. ab Ἄδανις, Adonis.

Ἀδώνητος, ος, ὁ ἡ ὑ, indonatus. Ab ἄδωρος.

Ἀδαρία, ας, ἡ, quum quis donis corrumpi se non finit, integritas. Ab eod.

Ἀδαροδοκήτος, ὁ ἡ ὑ, qui muneribus non corrumpitur. Gl. V. immunis. Ex α priv. & διαροδοκία, muneribus corrumpo.

Ἀδωροδώκτως, integre, incorrupte.

Ἀδωροδοκία, ἡ, abstinentia a donis accipiendis, integritas.

Ἀδωροδόκητος, ὁ ἡ ὑ, incorruptus donis.

Ἄδωρος, ος, ὁ ἡ ὑ, donorum expers, qui munera non accipit; (2) qui non dat; (3) incorruptus muneribus; (4) muneris inani & inexpiati. Ex α pr. & δῶρον, munus.

Ἀδώρως, Adv. gratis, sine præmio; (2) incorrupte.

Ἀδώτης, ος, ὁ ἡ ὑ, muneribus non corruptus, Hes. Ex α priv. & δόσις, donatio.

Ἀδώτη, ης, qui nihil dat, dat. sing. ab

Ἀδώτης, ος, ὁ, qui nihil dat. Ex α priv. & δώτης, dator.

Ἄεδιος, ος, ὁ ἡ ὑ, dotis expers; (2) multa dotatus, Hes. Ex α pr. vel intens. & ἔδνα dos. Hinc

Ἄεδνος, ος, ὁ ἡ ὑ, indotatus; (2) innupta.

Ἀεθλοθέτης, ου, ὁ, certator. Ab

Ἀεθλοθήκη, ἥρως, ὁ, certator, dimico, pugno; (2) mala perfero, malis exerceor. Ἀεθλεῖν βασιλῆι, φρα ἀνάκτες. Ὁπόσ' ἄνδρες ἀγῶνα ἀεθλεύσιν, Hesiod. Theog. 435. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλεύσασιν, colluctentur, 3. pl. pret. conjunct.

Ἀεθλέω, ῶ, f. ήσω, certo, dimico. Ab eod.

Ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab ἀεθλέω.

Ἀεθλητὴς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἀέθλιον, ου, τὸ, certaminis præmium; (2) certamen ipsum. Ab eod.

Ἄεθλιος, ος, ὁ ἡ ὑ, præmium reportans; (2) aptus ad certamen. Ab eod.

Ἀεθλοθέτης, ου, ὁ, certaminis auctor; (2) qui certaminum curam agit. Ex ἄεθλον, certamen, & τίθημι, pono.

Ἄεθλον, ου, τὸ, præmium certaminis, (2) labor. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλονίκια, ας, ἡ, victoria, quæ ex certamine reportatur, R. Ex ἀεθλον, & νίκη, victoria.

ΑΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, certamen; (2) labor.

Ἀεθλοσύνη, ης, ἡ, certamen, concertatio; (2) miseria. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλοφόρος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui præmium ex certamine reportat. Ex ἄεθλον, & φέρω.

ΑΕΙ, Adv. semper, perpetuo; Hom. Il. 1, 51; (2) sine intermissione; (3) usque ad, donec; (4) subinde; (5) perpetua quadam successione. Hinc ὁ ἀεί, sc. ἄν, qui semper est; ἀείποτε, semper; τὸ ἀεί, idem; δὲρ ἀεί, huc usque. In compositione interdum abjicitur; ut ἀίδιος, pro ἀείδιος.

Ἀειθαλέθω, f. ήσω, semper germino. Ex ἀεί, & θαλέθω, germino. Unde

Ἀειθαλεθὼς, ὼς, ὁ ἡ ὑ, semper germinans.

Ἀειθαλέθησις, εως, ἡ, perpetua germinatio.

Ἀειθλέω, semper affluo, perpetuo scaturio, Hes. Ex ἀεί, & θλύω, scaturio.

Ἀειθρυὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, semper scaturiens; (2) semper germinans. Ex ἀεί, & θρύω.

Ἀειγενεάων, sempiternarum, gen. plur. Æol. pro ἀειγενέων, ab

Ἀειγενὴς, ος, ὁ, sempiternus, Ex ἀεί, & γένεσις, genitus.

Ἀειγενὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, qui semper fuit & erit, sempiternus. Ex ἀεί, & γενόμαι, fum, fio.

Ἀείγνητος, idem.

Ἀείδελος, ος, ὁ ἡ ὑ, inconspicuus, qui non cernitur; (2) obscurus. Ex α priv. & εἴδω. (3) α int. valde conspicuus, Steph. Ex Hic.

Ἀείδειν, canere, præs. inf. Dor. pro ἀείδειν.

Ἀείδεο, cane, 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro ἀείδεσο, a verbo eod.

Ἀειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, qui non videtur, qui cerni non potest, obscurus, tenebricosus; (2) deformis. Ex α pr. & εἴδος, species,

Ἀειδίη, ας, ἡ, deformitas, Suid. Ex iisd.

Ἀειδινητος, ος, ὁ ἡ ὑ, semper in vorticem, seu gyrum actus, qui semper circumagitur. Ex ἀεί, & δινέω, gyro.

Ἀείδιος, ία, ον, sempiternus, perpetuus, æternus, perennis, Gl. V. Ab ἀεί.

Ἀειδιότης, ητος, ἡ, æternitas, perpetuitas, permanens, Gl. V. A præc.

Ἀείδουσα, præs. part. act. Dor. pro ἀείδουσα.

Ἀειδὲν, imperf. ind. act. Ion. pro ἤειδον.

Ἀείδωσι, Dor. pro ἀείδασι, ab ἀείδω.

Ἀειδουλία, ας, ἡ, perpetua servitus. Ex ἀεί, & δοῦλος, servus.

ΑΕΙΔΩ, f. εἴσω, cano, canto, carmine celebro.

Ἀειδὲς, ὲος, ἡ, sempiternitas, æternitas. Ab αἰ, & ἰδὶ, εἶ, vel ἰ, αναι, fluere.

Ἀειζωία, ας, ἡ vitæ sempiternitas, æterna vita. Ex ἀεὶν & ζωὴ, vita.

Ἀειζωὸν, ὸ, το, sedum, Ph. Angl. Sengreen.

Ἀείζωος, ος, ὁ ἡ ὑ, semper vivens. Ex ἀεί, & ζωὸς, vivus.

Ἀείζωτος, ος, ὁ ἡ ὑ, semper cinctus, semper natus, pro ἀείζωστος. Ex ἀεὶ & ζαννυμι.

Ἀειθαλὲς, ῆος, τὸ, ἤσω, semper vireo. Ab

Ἀειθαλὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, semper viens, semper florens. Ex ἀεὶ, & θαλὲω, f. θήλω.

Ἀειθερὲς, ὲος, ὁ ἡ ὑ, semper calidus, s. calefaciens. Ex ἀεὶ, & θέρος, æstas.

Ἀειθηρπὸς, ὸς, ὁ ἡ ὑ, semper fructificans, semper fructus habens. Ex ἀεὶ, & καρπὸς.

Ἀεικέα, damna, acc. sing. ab ἀεικὲς, damus.

Ἀεικεία, ας, ἡ, indecentia (2) contumelia; (3) indignitas, indignum factus, peccatum. Ab ἀεικὴς.

Ἀεικείη, indignitas, Ion. pro ἀεικεία.

Ἀεικέλιος, ος, ὁ ἡ ὑ, indecorus, Il m. Il. 14, 84. (2) indignus; (3) vilis, contemnendus, contemptus. Ab eod.

Ἀεικελίως, Adv. indecenter, indigne.

Ἀεικὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, non contentaneus, indecens, indecorus; Hom. Il. 1, 340. (2) fœdus; Hom. Il. 10, 453. (3) indignus; (4) durus, asper. Ex α pr. & ἐίκω, similis sum.

Ἀεικία, ας, ἡ, idem quod ἀεικεία.

Ἀεικίζω, f. ίσω, indecenter aliquem tracto; Hom. Il. 3, 546. (2) contumelia adficio. Ἀεικίζειν δ' ἱερὸν, τιμὴ γὰρ. Ὡς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀεικίζων μαράγησιν, Il. 24, 22. Ab ἀεικὴς.

Ἀεικινησία, ας, ἡ, motus sempiternus. Ex ἀεὶ & κίνησις, motus.

Ἀεικίνητος, ος, ὁ ἡ ὑ, semper motus, qui semper & assidue movetur. Ex ἀεὶ, & κίνητος.

Ἀεικινήτως, Adv. cum perpetuo motu.

Ἀεικῶς, Adv. indecenter, indigne, præter morem. Ab ἀεικὴς, indecens.

Ἀείλαλος, ος, ὁ ἡ ὑ, semper loquax. Ex ἀεὶ, & λαλέω, loquor.

Ἀειλαμπὴς, ὲος, ὁ ἡ ὑ, semper lucens, & splendens. Ex ἀεὶ, & λαμπὼ, luceo.

Ἀειλιβὴς, ὲος, ὁ ἡ ὑ, semper distillans & defluens; (2) perennis. Ex ἀεὶ, & λείβω.

Ἀειλογέω, ῶ, f. ήσω, semper loquor. Ex ἀεὶ, & λόγος, sermo. Unde

Ἀειλογία, ας, ἡ, verbositas, multiloquium, loquacitas, vel earundem rerum in loquendo inepta iteratio, vel perpetua garrulitas; (2) facultas, qua quis semper rei gestæ vel gerendæ rationes in promptu habet.

Ἀειλὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, sole carens, opacus. Ex α priv. & εἰλὴ, solis splendor.

Ἀείμβω, spirare, præs. inf. act. Poet. pro ἄμβω, & hoc Dor. pro ἄειν a verbo ἄω.

Ἀειμνημόνευτος, ος, immortalis memoriæ.

Ἀειμνήμων, ων, ὁ ἡ ὑ, semper memor.

Ἀείμνηστος, ος, ὁ ἡ ὑ, semper memorandus, Gl. V. memorabilis. Ex ἀεὶ, & μιμνήσκω.

Ἀειμνήτως, immortaliter.

Ἀειναέτων, gen. pl. ab. ἀειναὲτων.

Ἀείναος, ος, ὁ ἡ ὑ, semper fluens; (2) perennis, perpetuus. Ex ἀεὶ & ναὼ, fluo.

Ἀείναος, αντος, ὁ, idem & ex eisdem.

Ἀεινάυτης, ου, εἰ, semper nautæ, magistratus quidam Milesiorum. Ex ἀεὶ, & ναῦτης.

Ἀεινάω,

Ἀειπείς, ίδος, ἡ, cæcitas, quum oculi alicui semper nubecula sunt obducti. Etym. Ex ἀεί, & νέφος, nubes.
Ἀειπάθεια, ας, ἡ, passio perpetua, nunquam deficiens affectio. Ab
Ἀειπαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper patiens, sempiternæ passioni obnoxius. Ex ἀεί, & πάθος.
Ἀείπαις, αιδος, ἡ, semper virgo, Suid.
Ἀειπαλής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui semper vibratur, qui perpetuo motu agitur. Ex ἀεί, & πάλος, vibratio.
Ἀειπάρθενος, ου, ἡ, semper virgo.
Ἀειπλανής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper vagus, qui perpetuis erroribus jactatur, vagabundus; (2) nugatorius, futilis. Ex ἀεί, & πλάνη.
Ἀείπλανος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.
Ἀεῖρα, sustuli, 1. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἦρα, a verbo ἀείρω, suscipio.
Ἀεῖραι, sustulisse, a. 1. inf. act. verbi ejusd.
Ἀεῖρον, sustolle, 2. sing. a. 1. imperat. act.
Ἀείῤῥοος, contr. ἀείῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, semper & perpetuo fluens. Ex ἀεί, & ῥέω, fluo.
Ἀειῤῥύτης, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.
ἈΕΙΡΩ, tollo, attollo, erigo, eveho; (2) affero, præbeo, infero. Ἀείρειν τείχεα, &c. ... οἶνον τινί· ἀείρειν πόλεμον τοῦ βαρβάρου, inferre.
Ἀείς, flans, pro s. part. act. verbi ἄημι, flo.
Ἄεισε pro ἄεισατο, cecinit, 3. sing. a. 1. indic. med. verbi ἀείδω, cano.
Ἀείσατε, canite, 2. plur. a. 1. imper. act.
Ἀείσητε, canatis, 2. sing. a. 1. conjunct. act.
Ἀεισθενής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper viribus pollens. Ex ἀεί, & σθένος, robur.
Ἀεισιν, spirant, Æol. & cum ν ἐφελκ. pro ἄεισι.
Ἀείσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quotidie victum ex publico Atticus in Prytaneo accipiebat. Ex ἀεί, & σῖτος, cibus.
Ἀεισκώπες, ων, αἱ, noctuæ certi generis. Ex ἀεί, & σκώψ, noctua.
Ἄεισμα, τος, τὸ, cantio; (2) laus. Ab ἀείδω, cano.
Ἀείσωος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper servans. Ex ἀεί, & σώζω, servo.
Ἀειστρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper volubilis. Ex ἀεί, & στρέφω, verto.
Ἀείσυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper trahens, vel qui tarde incedit. Ex ἀεί, & σύρω, traho.
Ἀείυπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper dormiens. Epith. mortis, vel mortui. Ex ἀεί, & ὕπνος, somnus.
Ἀειφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper apparens, semper conspicuus. Ex ἀεί, & φαίνομαι.
Ἀειφλεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper ardens. Ex ἀεί, & φλέγω, uro.
Ἀειφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper ferens; (2) semper vernans; (3) semper ferens fructus. Ex ἀεί, & φέρω, fero.
Ἀειφρούρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper custoditus, seu præsidio instructus. Ex ἀεί, & φρουρέω.
Ἀειφρουρός, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) semper custodiens. Ex iisdem.
Ἀειφυγία, ας, ἡ, perpetuum exsilium. Ex ἀεί, & φυγή, fuga.
Ἀειφυλλία, ας, ἡ, frondium perpetuitas. Ab
Ἀείφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper frondens, perpetuo virens. Ex ἀεί, & φύλλον, folium.
Ἀείχλωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper virens.
Ἀείχρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper utilis, perpetuo bonus. Ex ἀεί, & χρηστός, utilis.
Ἀεκαζόμενος, invitus, præs. part. pass. Ab
Ἀεκάζω, coëgo. Πολλ' ἀεκαζομένη, Il. 6, 458. Ex α priv. & ἑκών.
Ἀεκήλιος, ου, idem quod ἀεικέλιος, Suid. Steph. al. Hes. Eustath. Il. 6, 77.
Ἀέκητι, Adv. invito, Gl. V. ἀεκῆτι, ingratis, Hom. Il. 11, 636. Ab eisdem.
Ἀέκοντε, inviti, nom. dual. ab ἀέκων, τὸ.
Ἀεκούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, invitus; (2) invito factus, extorsus. Ex α priv. & ἑκούσιος, voluntarius.
Ἀέκων, ουσα, ον, invitus, Hom. Il. 1, 300. (2) imprudens, imperitus. Ex α pr. & ἑκών.
Ἀέλιοιο, g. s. Dor. Poet. & Ion. pro ἡλίου.

ἈΕΛΛΑ, ας, ἡ, procella, turbo.
Ἀελλαῖος, α, ον, procellosus, rapidus.
Ἀελλάω, ῶ, f. ήσω, convolvo, vario. Ab ἄελλα.
Ἀελλήεις, εσσα, εν, procellosus, turbinis in morem convolutus. Ab eod.
Ἀελλής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.
Ἀελλόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, densos habens capillos; (2) capillos habens varie intortos. Ab ἄελλα, & θρίξ, capillus.
Ἀέλλομαι, flo, spiro, Etym. Ab ἄελλα.
Ἀελλόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pugnans cum procella. Ex ἄελλα, & μάχη, pugna.
Ἀελλόποδες, Hom. Hymn. in Vener. veloces, nom. pl. ab ἀελλόπους, velox, celeripes.
Ἀελλόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, velox tanquam procella, Hom. Il. 8, 409. Ex ἄελλα, & πούς, pes.
Ἀελλόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀελλώ, όος, οῦς, ἡ, Aello. Nomen Harpyiæ. Ab ἄελλα, quasi procellosa. Unde
Ἀελλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, procellosus; (2) velox.
Ἀελπής, έος, ὁ καὶ ἡ, insperatus, præter spem.
Ἀέλπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἀελπτέον, diffidendum. Ab ἀελπτέω.
Ἀελπτέω, ῶ, despero. Ab ἄελπτος.
Ἀελπτία, ας, ἡ, desperatio. Ab eod.
Ἄελπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insperatus, insperabilis, desperandus. Ex α priv. & ἐλπίς, spes.
Ἀέλπτως, Adv. insperato, præter spem.
Ἀέλπω, non spero, despero. Καὶ ῥ' ἦγεν φροτὶ ἄνυν, ἀέλποντες σόον εἶναι, Il. 7, 310. Ex α priv. & ἐλπίς, spes.
Ἄεμμα, ατος, τὸ, nervus arcus, chorda, qua tenditur arcus; (2) arcus; (3) vestimentum. Quasi ἅμμα, ab ἅπτω, necto.
Ἀέναον, perpetuo fluens, Poet. pro ἀέναος.
Ἀέναος, vel ἀένναος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀέναον ὕδωρ, jugis aqua, Gl. V. idem quod ἀείναος, abjecto scilicet ι. Ex ἀεί.
Ἀενάως, jugiter. A præc.
Ἀεναχθῆ, perfundi, præs. inf. pass. Poet. pro ἀεναχθῆ, a verbo ἀεναάομαι, perfunder.
Ἀενόητος, ον, inopinatus, inexpectatus.
Ἀέντων, flantium, gen. pl. part. præs. act. verbi ἄημι, flo.
Ἄεξε, augebat, Ion. pro ηὖξε, ab ἀέξω.
Ἀεξίγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, membra augens; (2) robustius reddens. Ex ἀέξω, augeo, & γυῖον.
Ἀεξίτοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœtum augens; (2) prolificus, fœtificus. Ex ἀέξω, & τόκος.
Ἀεξιτρόφος, ον, bene nutriens.
Ἀεξίφυτος, ὁ καὶ ἡ, plantas augens, plantis dans incrementum. Ex ἀέξω, & φυτόν.
ἈΕΞΩ, augeo, accumulo, Hom. Il. 6, 261. (2) provehо, promoveo; ἀέξομαι, cresco. Ἀέλλων ἀέξει, extollit, Hesiod. Ἐργ. 6. Ποίη φαινεν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο, Id.
Ἀεργέω, ῶ, f. ήσω, cesso ab omni opere, otior; (2) sum deses, piger.
Ἀεργηλός, λὴ, λὸν, iners, otiosus, negotiis vacuus. Ab
Ἀεργής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui feriatur ab omni opere, nullum opus agens; (2) iners, piger, deses. Ex α priv. & ἔργον, opus. Hinc
Ἀεργητος, ον, idem.
Ἀεργία, ας, ἡ, cessatio ab opere, inertia, desidia, pigritia, cessatio ab aratione terræ.
Ἀεργίη, otio, dat. sing. Ion. pro ἀεργία.
Ἀεργός, ἡ, όν, idem quod ἀεργής.
Ἀέρδην, Adv. portando. Ab ἀείρω, tollo.
Ἀέρθω, tollo, Hom. Il. 2, 449. (2) suspendo; ἀέρθομαι, pendeo, suspensus sum; (3) inconstans sum, dubius sum, pendeo animi. Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθοντο, Il. 2, 448. Ab ἀείρω, tollo.
Ἀερθεὶς, evectus, a. 1. part. pass. verbi seq.
Ἀέρθεν, Hom. Il. 8, 74. evecti sunt, 3. plur. a. 1. indic. pass. Ion. & Bœot. pro ἠέρθησαν, a verbo ἀείρω, tollo.
Ἀέριος, α, ὁ καὶ ἡ, aërius; multus, immensus. Ab ἀήρ, aër. Unde
Ἀερία, ας, ἡ, caligo, aër tenebrosus.
Ἀερίζω, f. ίσω, aërius sum, aëria natura præditus sum. Ἀερίζων ἀτμός, Diosc. Ab ἀέριος.
Ἀεριώδης, ες, aërius.
Ἀέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, aërius, qui est in aëre; (2) altus, magnus. Ab ἀήρ.

Ἀερίς, ίδος, ἡ, apis, Hes.
Ἀεροβάτης, ου, ὁ, aërius; (2) obscurus, caliginosus. Ab ἀέριος.
Ἀερκής, ὁ καὶ ἡ, non septus, nullo septo cinctus. Ex α priv. & ἕρκος, septum.
Ἀεροβατέω, ῶ, f. ήσω, proprie, incedo, vel ambulo per aërem, nugas sublimes capto, superbio. Ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, Arist. Nub. 225. Ex ἀήρ, & βαίνω.
Ἀεροβάτης, ου, ὁ, res sublimes & inanes tractans, superbus, alta petens.
Ἀεροδόνητος, ον, volans, ales. Ab ἀήρ, & δονέω, agito.
Ἀεροδρομέω, ῶ, f. ήσω, per aërem curro. Ex ἀήρ, & inus. δρέμω, curro.
Ἀερόεις, εσσα, εν, caliginosus, obscurus. Ab ἀήρ, aër.
Ἀεροειδής, ές, idem, item aërius.
Ἀερολέσχης, ου, ὁ καὶ ἡ, sublimis in dicendo, inflato sermone utens; (2) qui de rebus inanibus & nugatoriis multum & magnifice loquitur. Ex ἀήρ, & λέσχη, sermocinatio.
Ἀερομαχέω, ῶ, f. ήσω, in aëre pugno.
Ἀερομαχία, ας, ἡ, pugna aëria, quæ fit in aëre, i. e. inanis & imaginaria.
Ἀερόμελι, ιτος, τὸ, aërium mel, quod quidam idem ac manna biblicum esse putant. Ex ἀήρ, & μέλι, mel.
Ἀερομετρέω, ῶ, f. ήσω, aërem metior; (2) res inanes & captum humanum transcendentes conficio. Ex ἀήρ, & μετρέω, metior.
Ἀερομιγής, έος, ὁ καὶ ἡ, permixtus aëri. Ex ἀήρ, & μίγνυμι, misceo.
Ἀερόμορφος, ον, aërius, aeriformis.
Ἀερονηχής, έος, ὁ καὶ ἡ, per aërem, sive in aëre natans. Ex ἀήρ, & νήχω, nato.
Ἀερονομία, de saltatore, cum pedibus in aëre velut suspensus est. Ex ἀήρ, & νόμος, ut χειρονομία.
Ἀεροπετής, έος, ὁ καὶ ἡ, ex aëre delapsus. Ex ἀήρ, & πίπτω, cado.
Ἀεροπέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, in aëre volans. Ex ἀήρ, & πέτομαι, volo.
Ἀεροπορέω, ῶ, f. ήσω, in aëre gradior. Ab
Ἀερόπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, aërigradus, aërivagus. Ex ἀήρ, & πόρος, transitus.
Ἀεροσκοπία, ας, ἡ, divinatio ex aëre. Ex ἀήρ, & σκοπός.
Ἀερότομος, ου, ὁ καὶ ἡ, aërem secans & findens. Ex ἀήρ, & τέμνω, seco.
Ἀεροφεγγής, ὁ καὶ ἡ, splendens, lucidus, sc. in modum aëris. Ab ἀήρ, & φέγγος, lumen.
Ἀεροφοίτης, ου, ὁ, aërem colens, in aëre versans. Ex ἀήρ, & φοιτάω, venio.
Ἀερόχροος, contr. ἀερόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, colorem aëris tenuem ac dilatum habens. Ex ἀήρ, & χρόα, color.
Ἀέρσα, ας, Dor. pro ἕρση.
Ἀερσίλοφος, ου, ὁ, conum habens altum & sublimem. Ex ἀείρω, tollo, f. Æol. ἀέρσω, & λόφος.
Ἀερσίνοος, contr. ἀερσίνους, ου, ὁ καὶ ἡ, attollens mentem, superbus. Ab ἀείρω, & νόος.
Ἀερσίπνοος, ὁ καὶ ἡ, quod facit ut animi tollantur, spiritus sumantur. Ex ἀείρω & πνοῦς, spiritus.
Ἀερσίποδες, celeres, nom. pl. ab ἀερσίπους, οδος.
Ἀερσιπότης, ου, ὁ, alte volans. Ab ἀείρω, tollo, & πέτομαι, volo.
Ἀερσιπότητος, ου, ὁ καὶ ἡ, in sublimi se librans. Ex ἀείρω, & ποτάομαι, volo.
Ἀερσίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedes in currendo, s. saltando, in altum tollens; (2) agilis, celer, Hom. Il. 3, 327. Ex ἀείρω, tollo, & πούς, pes.
Ἀέρσω, tollam, f. 1. ind. act. Æol. pro ἀρῶ, a verbo ἀείρω, tollo. Unde
Ἀερτάζω, f. άσω, tollo, attollo, elevo; (2) aufero. Ἥρπαξε χέρα ἐπαμαδὸν, Apoll.
Ἀερτάω, idem & ab eod.
Ἀερώδης, ὁ καὶ ἡ, obscurus caliginosus.
Ἀέσαι, spirasse, a. 1. inf. act. ab ἄω, spiro.
Ἀεσίμαινα, ης, ἡ, (ut, θάλασσα, mare) ventis agitatum, inquietum. Ex ἄω, flo, & μαίνομαι, furo.
Ἀεσίφρονα, stolidum, acc. sing. ab ἀεσίφρων.
Ἀεσιφροσύνη, ης, ἡ, levitas, stultitia. Ab

Ἀεσίφρων,

Ἀσύφηλον, ὁ, ἡ, ventosa mente præditus, levis, inconstans; (2) fluitus, temerarius. Ex ἄω, flo, & φρὴν, mens.

Ἀέτειος, α, ὁ, ἡ, aquilinus. Ab ἀετὸς.

Ἀετιδεύς, έως, ὁ, pullus aquilæ. ἀετιδεῦς, aquilæ pulli. Ab eod.

Ἀετίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, aëtites lapis. Ab

ΑΕΤΟΣ, οῦ, ὁ, aquila; (2) fastigium ædificiorum triangulari forma supra tectum elevatum; (3) uniuscujusque radii in rota ferramentum; (4) omen ut οἰωνός.

Ἀετοφόρος, ου, ὁ, aquilifer, significat. Ab ἀετὸς, & φέρω, fero.

Ἀετώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, aquilinus. Hinc τὸ ἀετωδὲς, genus aquilinum, item mos aquilinus. Ab ἀετὸς, aquila.

Ἀέτωμα, ατος, τὸ, fastigii quoddam genus in tectis ædificiorum, præcipue templorum. Gl. V. fastigium. Vide ἀετός.

Ἀεχλιῶσι, ων, οἱ, pauperes, Hes. Ex ἀεί, semper, & χάσκω, inhio, appeto.

ΑΖΑ, ης, ἡ, fuligo, sordes ex ignis flammis adhærentes camino; (2) nigredo, ex putredine, squalor; (3) reliquiæ, v. ç. lactis in vase, arefactæ.

Ἀζαίνω, ficco, exsicco. Ab ἄζω. Hinc

Ἀζαλέος, ἀζαλής, aridus, siccus.

Ἀζαλέου, aridi, gen. sing. Ion. pro ἀζαλέος.

Ἀζαλέος, έα, έον, Hom. Il. 7, 239. idem.

Ἀζάω, arefacio, sicco. Ab eod.

Ἀζαχής, ής, ὁ, ἡ, magnum sonum edens, Dor. pro ἀζηχής. Ex α intens. & ἠχὴ.

Ἀζᾷ, ficat, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἄζω.

Ἀζεῖδω, ferveo, Suid. Ex α intens. & ζέω.

Ἀζειδέω, ὦ, sicco, Hes. Ab ἀζαίνω.

Ἄζωρος, ου, ὁ, ἡ, non variegatus, nullis intinctus coloribus. Ex α priv. & ζωρός.

Ἄζεο, cole, 2. sing. præs. imper. med. Ion. pro ἄζεσο, seu ἄζῃ, a verbo ἄζομαι, colo.

Ἄζεῦ, cole, 2. sing. præs. ejusd. sed Doricè.

Ἀζύγης, ου, ὁ, ἡ, non jugatus; (2) cælebs, virgo. Ex α priv. & ζεύγνυμι, jungo.

ΑΖΗΚΗΣ, ές, ὁ, ἡ, aridus, Hom. Il. 15, 25. (2) difficilis, gravis. Hinc ἀζηχέως, Adv. Il. 4, 435. magno cum clamore, vel indesinenter.

Ἀζηλίη, ἡ, ab æmulatione vacuitas. Ab

Ἄζηλος, ου, ὁ, ἡ, quem nullus æmulatur; (2) levis, vilis, neglectus; (3) qui zelo, i. zelotypia, non ducitur. Ex α priv. & ζῆλος, zelus.

Ἀζηλοτύπητος, ου, ὁ, ἡ, quem æmulari, aut cui invidere nemo soleat. Ab

Ἀζηλότυπος, ου, ὁ, ἡ, zelotypia & invidia carens, a suspicione alienus. Ex α priv. & ζηλότυπος, invidia percussus.

Ἄζηλωτος, ον, præter modum magnus, & supra invidiam aut spem assequendi positus; (2) contemptibilis, non invidendus. Ern.

Ἀζήμιος, ου, ὁ, ἡ, indemnis, damni expers; (2) impunitus. Inde τὸ ἀζήμιον, ου, impunitas. Ex α priv. & ζημία, damnum.

Ἀζημίως, Adv. sine damno; (2) impune.

ΑΖΗΝ, ῆνος, barba. Etymol.

Ἀζήτητος, ου, ὁ, ἡ, indiscussus, de quo quæstio non est habita. Ex α priv. & ζητέω, inquiro.

Ἀζητὸς, ὴ, όν, augustus, venerandus, Suid. Ab ἄζομαι, veneror.

Ἀζηχὴς, ής, ὁ, ἡ, magnum sonum edens; (2) durus & aridus; (3) indefinens, continuus, perpetuus, qui fit sine intermissione. Ex α intens. & ἠχὴ, sonus.

ΑΖΟΙ, αι, οἱ, ἡ, αἱ, servi, servæ; famuli, famulæ.

Ἄζυγις, ίος, ὁ, ἡ, ὂ, injugatus, cælebs. Ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

Ἀζυγία, ας, ἡ, q. d. injugatio, cælibatus. Ab

Ἄζυγος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἄζυγης, & ab eod. Phil. impar, dispar.

Ἄζυμα, ων, τὰ, festum apud Judæos, quo a [illegible] abstinebant. Ab

Ἄζυμος, ου, ὁ, ἡ, non fermentatus, fermenti [illegible]. Ex α priv. & ζύμη,

Ἀζυμοφαγία, ας, ἡ, usus panis insermentati, Suic. Ex ἄζυμος, & φαγεῖν.

Ἄζυξ, γος, ὁ, ἡ, ἡ, qui non est sub jugo; (2) cælebs, innupta; (3) singularis, cum alio non junctus. Ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

ΑΖΩ, ficco, arefacio, unde & ἄζομαι, aresco. Κερκέλῳ ἠὲ γλάστα Σείριος ἄζῃ, Hesiod. Ἔργ. 582.

ΑΖΩ, veneror, colo, Hom. Il. 1, 20. Τοῦτ' ἄρα σέζομέμις τίμα ἀριδείκετον υἱὸν. Hesiod. Θεογ. 532.

ΑΖΩΔΕΩ, ῶ, irascor, Hel.

Ἄζωνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui sine zona est, discinctus. Ex α priv. & ζώνη, zona.

Ἄζωος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, animal non procreans; (2) vita carens. Ex α priv. & ζῶον, animal, vel ζόη, vita.

Ἀζοὺδ, Nomen proprium viri Hebr. indecl.

Ἄζωρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, bene temperatus. Ex α intens. & ζωρὸς, merus.

Ἄζωστος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui non est cinctus. Gl. V. discinctus. Ex α priv. & ζωννύω, cingo.

Ἄζωτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, idem & ex iisd.

Ἄη, spirabat, 3. s. imp. ind. act. v. ἄημι.

Ἀηδία, ας, ἡ, tædio afficior, fastidio. Ab ἀηδὴς.

Ἀηδιάκοτες, tædio affecti, laboribus defessi, nom. plur. perf. part. act. Poet. pro ἠηδιάκοτες.

Ἀηδὴς, ές, ὁ, ἡ, injucundus, insuavis, tædiosus, odiosus, Phil. Ex α priv. & ἡδὺς.

Ἀηδία, ας, ἡ, insuavitas, injucunditas, molestia, tædium. Ab ἀηδὴς.

Ἀηδίζομαι, f. ισομαι, tædio afficior, fastidio; (2) abhorreo. Ἀηδίζεσθαι τὴν ξεῖσιν, a novitate rei abhorrere. Ab ἀηδία.

Ἀηδίζων, insistabant, 3. plur. imperf. indic. act. Ionice pro ἠϊδίζων, a verbo ἀηδίζω.

Ἀηδόνειος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, & ἀηδόνιος, cantui luscinæ similis, lugubris. Ab ἀηδὼν, luscinia.

Ἀηδονίδες, ίων, ὁ, luscinæ pullus; pl. ἀηδονῆες. Ab eod.

Ἀηδονίδες, nom. pl. Ion. pro ἀηδονίδες.

Ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, luscinula; (2) luscinia. Dim.

Ἀηδὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, idem quod ἀηδών.

ΑΗΔΩΝ, όνος, ἡ, luscinia; (2) tibiarum lingula.

Ἀηδὼς, Adv. insuaviter, injucunde; tædiosè, Gl. V. (2) gravatim; (3) inimicè. Ab ἀηδὴς.

Ἀηθεία, ας, ἡ, insolentia, insueta novitas; desuetudo, Gl. V. Ab ἀηθὴς.

Ἀηθείη, insolentia, Ion. pro ἀηθεία.

Ἀήθεσσον, Hom. Il. 10, 493. insuetus eram, 1. sing. imp. ind. act. Ion. pro ἠήθεσσον, ab

Ἀηθέσσω, insuetus fum. Ἀήθεσσον γὰρ ἐν' δυτῷ, Il. 10, 493. Ab ἀνήθης.

Ἀηθέω, ῶ, f. ήσω, insuetus sum, non adsuetus sum. Ab eod.

Ἀηθὴς, ές, ὁ, ἡ, insuetus, insolens; (2) qui non formas & instituit mores. Ex α priv. & ἦθος, mos.

Ἀηθίζομαι, desuesco, Gl. V. non fero propter insolentiam, ap. Strab. Ab ἀήθης.

Ἀήθως, Adv. præter morem; (2) inexperte.

Ἀήκητος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, aciem non habens, non acutus, obtusus, hebes. Ex α priv. & ἀκὴ.

Ἄημα, ατος, τὸ, spiritus, flatus, flatus venti, spiraculum. Ab ἄω, f. ἄημι, spiro.

Ἀημμένε, ἰμπιο. Ἀημμένε δὲ, ἡμῖν, Dor. pro ἀήσας. Ab

Ἄημι, ἄω, flabat. ἄεις, ἄεσκον, spiritus, part. ἄημαι, spiro, ἄητο, spirabat. Τῶν ἀπ' αὖον τε φολυχρύσου Ἀφροδίτης. Hesiod. Ἀσπ. 8. Ab ἄω, spiro.

Ἀημοσύνη, ες, ἡ, immitis & immansueta animi adfectio. Ex α priv. & ἥμερος, mitis.

ΑΗΡ, έρος, ὁ, aër; (2) cœli temperies; (3) ἠὴρ, caligo, aër tenebrosus.

Ἀησις, έως, ἡ, ventus, flatus, spiritus. Ab ἄω, flo.

Ἀήσατος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, invictus; (2) incomparabilis, Dor. pro ἀήττατος, ἀνίκητος. Ex α priv. & ἠσάσθαι, vincor.

ΑΗΣΤΑΟΣ, άη, υλον, molestus; (2) iniquus, injustus, Hom. Il. 5, 876.

Ἀήσυρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, levis, agilis; (2) tenuis; (3) sublimis, in sublimi agens, qui in aere suspensus fertur. Ex ἀὴρ, aër, & σύρω.

Ἄητας, accus. plur. ab ἄητης, ου, flatus.

Ἀητάω, volo. Ab ἄητης, avis.

Ἄητη, ης, ἡ, ventus, flatus. Ab ἄω, flo.

Ἄητης, ου, ὁ, idem & ab eod. item avis, ap. Arat.

Ἄητο, spirabat, 3. sing. imp. med. verbi ἄημι, flo, spiro.

Ἀητόρρυτος, contr. ἀητόῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ventis fluens. f. ex quo fluente venti oriuntur. Ex ἄητη, ventus, & ῥέω, fluo.

Ἄητος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui vento perflatur, ventis ac fluctibus expositus, Hom. Il. 18, 410. (2) insatiabilis; (3) magnus. Ab ἄω, flo.

Ἀήττητος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, inexpugnabilis, invictus, insuperabilis; (2) qui nulli labori succumbit. Ex α priv. & ἡττάομαι, vinco.

Ἀηχὼ, ους, ἡ, ἡ, fine voce. Ἀηχὼ φωνὴ, Aret. De causis & signis diut. morb. 1, 11. Ab α priv. & ἠχὼ, sonus, vox.

Ἀθ' pro ἀτ', ob sequentem adspiratam, & ἁτ pro ἄτε, quippe.

Ἀθάλασσος, ὁ, ἀθάλαττος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, maris expers. Ex α priv. & θάλασσα. Unde

Ἀθαλάσσωτος, f. ἀθαλάττωτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, maris inexpertus, rei nauticæ rudis, insolens navigandi.

Ἀθαλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, non virens, aridus. Ex α priv. & θάλλω, vireo.

Ἀθαλπίως, Adv. sine calore, seu æstu. Ex α priv. & θάλπω, calefacio.

Ἀθαμβεῖ, Adv. intrepide, impavide. Ab

Ἄθαμβης, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, qui stupore non percellitur, intrepidus, impavidus. Ex α priv. & θάμβος, stupor. Unde

Ἀθαμβία, ας, ἡ, terroris vacuitas.

Ἄθαμβος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, idem quod ἄθαμβης.

Ἀθάνα, Minerva, Dor. pro Ἀθήνη.

Ἀθανασίᾳ, ας, ἡ, immortalitas.

Ἀθανάτηοι, dat. pl. f. g. Dor. pro ἀθανάτοις.

Ἀθανάταν, acc. sing. f. g. Dor. pro ἀθανάτων.

Ἀθανατίζω, f. ίσω, immortalem reddo.

Ἀθανατισμὸς, ου, immortalitas.

Ἀθάνατος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, immortalis; (2) sempiternus, æternus, perpetuus; & ἀ. plur. οἱ ἀθάνατοι, Dii immortales; (3) decem millia militum selectorum in exercitu Persarum, qui ita dicebantur, quod numero tum, vel occiso, statim legerentur alii, numerusque eo ipsorum semper constaret tibi. Ex α priv. & θάνατος, mors.

Ἄθαπτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, insepultus, inhumatus. Ex α priv. & θάπτω, sepelio.

Ἀθάρβα, ας, ἡ, pultis genus.

Ἀθαρσὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, fiduciæ expers, timidus, tiepidus. Ex α priv. & θάρσος, fiducia.

Ἀθαυμασία, ἡ, & ἀθαυμασίη, vacuitas ab admiratione. Ab

Ἀθαύμαστος, ου, expers admirationis. Ab α priv. & θαυμάζω, miror. Hinc

Ἀθαυμαστὶ, & ἀθαυμαστεῖ, Adv. citra admirationem.

Ἀθεάμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, qui non spectat. Ex α priv. & θεάομαι, specto. Unde

Ἀθέατος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui non spectatur, invisibilis, non visus; (2) qui non vidit.

Ἀθεεὶ, Adv. sine Deo, sine numine. Ex α priv. & θεὸς, Deus.

Ἀθέατα, nom. pl. n. g. Ion. pro ἀθέατα, ab ἀθέατος.

Ἀθεητὶ, ης, ἡ, Ion. pro ἀθεωσία, copia videndi adempta, Aret. De curat. diut. morb. 1, 4. Ex α priv. & θεάομαι, spectro.

Ἀθεία, ας, ἡ, impietas. Ex

Ἄθειος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, numine divino non adflatus, non divinus. Ex eod.

ΑΘΕΙΡΗΣ, vel ἀθηρὴς, vel ἀθηρὶς, accuratus, exquisitus; (2) contemptus, vilis, Hes.

'ΑΘΕΛΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) fugo.
'Αθελητος, η, ὁ ἡ, qui præter voluntatem fit. Ab ἀθέλω.
'Αθελητως, *Adv.* involuntarié.
'Αθελκτος, ον, immitis, implacabilis. Ab α pr. & θελγω. *Lenio.*
'Αθελξις, εως, ἡ, attractio. Ab ἀθέλγω.
'Αθέλω, f. θελήσω, nolo. Ex α pr. & θέλω.
'ΑΘΕΜΒΈΩ, ῶ, lascivio. *Hes.*
'Αθεμέλιτος, ος, ὁ ἡ ον, fundamento carens, sine fundamento. Ex α pr. & θεμέλιον.
'Αθέμιτος, ος, ὁ ἡ ον, idem & ex iisd.
'Αθεμις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, illicitus, nefastus.
'Αθεμιστος, ος, ὁ ἡ ον, injustus. Ex α pr. & θέμις, *jus.*
'Αθέμιστος, ος ὁ ἡ ον, injustus, nefarius.
'Αθεμιστουργια, ας, ἡ, facinus nefarium, scelus. Ex ἀθέμιστος, & ἔργον, *opus.*
'Αθεμιτογαμία, f. αθεμιστογαμεω, incestus nuptias celebro. *Pseudo-Clem.* ap. *Euseb.*
'Αθεμιτογαμία, ας, ἡ, incestæ nuptiæ. Suic. Ex ἀθέμιτος, & γάμος, *nuptiæ.*
'Αθεμιτόγαμος, ος, ὁ ἡ ον, qui incestas init nuptias, Suic. Ex nisd.
'Αθεμιτοποιός, ός, ὁ ἡ όν, infanda faciens, infandi gerens, Gl. V. Ex ἀθέμιτον, & ποιῶ.
'Αθέμιτος, ος, ὁ ἡ ον, nefarius, infandus, nefandus, illicitus, *Phil.* Hinc τὸ ἀθέμιτον, ου, nefas. Ex α pr. & θεμιτός.
'Αθεμιτουργέω, ῶ, nefanda patro, Suic. Ex ἀθεμιτος, & ἐργον, *opus.*
'Αθεος, ος, ὁ ἡ ον, qui sine Deo est, deum tollit, impius. Ex α pr. & θεος. Hinc
'Αθεοτης, ητος, ἡ, ignorantia Dei, impietas.
'Αθεραπευσια, ας, ἡ, cultus negligentia, item omissio, cum cupere mihi habetur; (2) neglectus, contemptus, rei ejus, quem colere, curare, fovere debemus. Ex α pr. & θεραπεύω, *colo.*
'Αθεραπευτος, ος, ὁ ἡ ον, incultus, qui corpore horrido & inculto est; (2) neglectus; (3) immedicabilis, insanabilis. Ex nisd.
'Αθερισμος, ος, ὁ ἡ ον, spicas, seu aristas habens, vel secundans. Ex ἀθήρ, & γινομαι.
'Αθερος, ος, ὁ ἡ ον, idem & ex nisd.
'Αθερος, ος, ὁ ἡ ον, inspicatus, acutus; (2) contemptus. Ab ἀθήρ, *spica, arista.*
'Αθερ[illegible] ἀθερίζω, 3. pl. imperf. ind. act. *Lac.* pro ἀθέριζον, a verbo
'Αθερίζω, f. ἰσω, sperno, rejicio, contemno, &c. velut spicas degeneres. Ἀθερίσαν ὁμίλησαι, καὶ ἀπωτέρ μ' ἐθέριζον ἀθήριζον, *Il.* 1, 261. Ab ἀθήρ, *spica.*
'Αθήλυν, ος, ἡ, athenina piscis. Ab eod.
'Αθήριζ, ικτος, ὁ, arista, cuspis spicæ. Ab eod.
'Αθήριστα, f. ἰξω, idem quod ἀθερίζω.
'Αθέριστος, ος, ὁ ἡ ον, non demessus, qui est adhuc in spica; neglectus. Ab ἀθερίζω, vel ex α pr. & θερίζω, *meto.*
'Αθέρμαντος, ος, ὁ ἡ ον, non calefactus; (2) qui non calefit. Ex α pr. & θέρμαντος
'Αθερμος, ος, ὁ ἡ ον, calore vacans. Ab α pr. & θέρμος, *calidus.*
'Αθερολόγος, ος, ὁ ἡ ον, spicilegus, qui aristas, seu spicas colligit. Ex ἀθήρ, & λεγω.
'Αθερώσης, ου, ὁ ἡ ον, aristatus, aristas habens. Ab ἀθήρ.
'Αθέρωμα, ατος, τὸ, tuberculum in capite nasci solitum, cui subest aliquid humoris. Ab ἀθήρα.
'Αθεσια, ας ἡ, inconstantia in pactis, pactorum violatio, perfidia, prævaricatio. Ex α pr. & θέσις, *positio.*
'Αθεσμία, ας, ἡ, transgressio legis, iniquitas, scelus.
'Αθέσμιος, ος, ὁ ἡ ον, lege carens, exlex, qui legem non observat; (2) de quo lex non est lata; (3) illicitus, iniquus.
'Αθεσμοζίος, ος, improbus, nullis legibus obediens.
'Αθεσμόλεχρος, ος, in incesto matrimonio vivens.
'Αθεσμος, ος, ὁ ἡ ον, idem, quod ἀθέσμιος. Vox α pr. & θεσμὸς, *lex.*
'Αθέσμως, *Adv.* illicite, nefarie, contra leges.
'Αθεσφατος, ος, ὁ ἡ ον, ineffabilis, ingens, *Hom. Il.* 3, 3. Ex α pr. & θεσφατος, à *Deo pronunciatus.*
'Αθετεῖ, *rejicit*, 3. sing. præs. pro ἀθετεῖται.
'Αθετία, ας, ἡ, abrogo, aboleo, irritum facio; (2) rejicio, improbo; (3) sperno; (4) contumelioſè tracto; (5) prævaricor. *Phil.* ἀθετῶ, reprobo, decipio; ἀθέτει, rescllit, decipit, idem; ἠθέτησεν, reprobavi, Gl. V. decepi; ἠθέτησαν, deceperunt, *Phil.* aor. 1. ἠθέτησ[illegible], abrogatus, perf. part. pass. Ἀθετεῖν πᾶσι χάριν τῶ Θεῶ, τῆ ἀρχῆ. Οὐκ ἠθέτησεν αὐτὸν ἀθετῆσαι, *Marc.* 6, 26. Ex α pr. & θέτὸς *positus.* Hinc
'Αθέτημα, ατος, τὸ, abrogatio, improbatio.
'Αθέτησις, εως, ἡ, abrogatio; (2) deceptio.
'Αθετος, ος, ὁ ἡ ον, irritus, abdicatus; (2) ineptus, inutilis. Gl. V. inhabilis. Ex α pr. & θετὸς, *positus.*
'Αθέτως, *Adv.* scelerate, impie. Ab ἄθεος.
'Αθεωρησια, ἡ, negligentia, in spectando, considerando.
'Αθεωρητι, *Adv.* sine contemplatione. Ab
'Αθεωρητος, ος, ὁ ἡ ον, non spectabilis, in aspectum non cadens; (2) improvisus; (3) a contemplatione alienus, negligens in cognoscendo, considerando. Ex α pr. & θεωρητὸς, *spectabilis.*
'Αθεωρήτως, *Adv.* non spectabiliter, invisibiliter; (2) imperite, negligenter, temerè.
'Αθεως, *Adv.* impie, scelerate, sine Deo.
'Αθηητος, ος, ὁ ἡ ον, non perspicuus, non visus, latens, occultus, *Isn.* pro ἀθέατος.
'Αθηλος, ος, ὁ ἡ ον, uberibus insuetus, ablactatus; (2) qui lac non suxit. Ex α pr. & θηλὴ, *papilla.*
'Αθηλυπρεπης, ες, ὁ ἡ ον, non femineus, non effeminatus, virilis, indomitus, durus. Ex α pr. & θῆλυς, *femineus.*
'Αθηλυς, εως, ὁ ἡ ὐ, idem & ex iisd.
ΑΘΗΝΑ, ας, ἡ, Minerva, Pallas.
'Αθηναζε, *Adv.* Athenas. Ab Ἀθῆναι.
'Αθῆναι, ῶν, αἱ, Athenæ, urbs Atticæ.
'Αθηναιη, ης, ἡ, idem quod Ἀθηνᾶ, *Ionice.*
'Αθηναῖον, ου, τὸ, Athenæum, templum Minervæ. Ab Ἀθηνᾶ.
'Αθηναῖος, α, αῖον, Athenienſis.
'Αθήνη, ης, ἡ, Minerva Pallas, poëtice.
'Αθηνηθεν, *Adv.* Athenis, *from Athens.*
'Αθηναζε, *Adv.* Athenas, *to Athens.* Ab eod.
'Αθηναγόρων, ωνος, ὁ, senex scholasticus, qui in senectute literis operam navat. Ex Ἀθηνᾶ, Minerva, quæ studiorum præses credebatur, & γερων, *senex.*
'ΑΘΗΡ, ῆρος, ὁ, arista, pars spicæ acutæ; (2) spica; (3) spica degener; (4) summa pars cuspidis sagittæ; (5) mucro gladii.
'Αθήρα, ας, ἡ, idem quod ἀθέρα.
'Αθηρευτος, ος, ὁ ἡ ὐ, a venatore non indagatus; (2) a venatore non captus; (3) sine feris. A θηρεύω, *venor.*
'Αθηρηλεκτις, ιδος, ὁ, ventilabrum, minutissimas paleas dissipans. Ex ἀθὴρ, & λεκτὸς.
'Αθηρια, ας, ἡ, penuria ferorum. Ab θήρ.
'Αθηρόξυλον, ου, τὸ, ventilabrum; (2) cochlear, quo puls in olla agitatur. Ex ἀθὴρ, *arista*, vel ἀθήρα, *pulte*, & βρύτω, *comoto.*
'Αθηρος, ος, ὁ ἡ ον, feris, seu belluis carens; (2) expers venationis; (3) qui capi non potest. Ex α pr. & θὴρ, *fera.*
'Αθήρωμα, ατος, τὸ, idem quod ἀθέρωμα.
'Αθησαύριστος, ος, ὁ ἡ ὐ, non repositus in thesauro; (2) qui recondi & asservari nequit; (3) qui nihil recondit in crastinum, prodigus. Ex α pr. & θησαυρίζω.
'Αθητεύτος, ος, ὁ ἡ ὐ, nemini mercenarius, qui nulli servit ob mercedem. Ex α priv. & θητεύω, *mercede servio.*
'Αθιγγανος, ος, ὁ ἡ ὐ, abhorrens à tangendo. Ex α pr. & θίγγανω, *tango.*
'Αθιγὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, intactus. Ex α pr. & θιγὴς, *tactus.*
'Αθικτος, ος, ὁ ἡ ὐ, *intactus*; (2) integer, illibatus, intemeratus. Ab nisd.
'Αθλιαφ, ορος, ὁ, idem & ex iisd. *Hes.*
'Αθλεύω, f. εύσω, certo, certamen ineo; *Hom. Il.* 7, 453. (2) mala tolero, malis exerceor. Ab ἆθλος, *certamen.*
'Αθλὶη, ῆς, f. ἰσω, *Hom. Il.* 7, 453, idem & ab eod. Ἐὰν δέ τις, καὶ στεφανῶται, οὐ νομίμως ἀθλήσῃ, 2 Tim. 2, 5.
'Αθλημα, ατος, τὸ, certamen, pugna. Ab ἀθλέω.
'Αθλησις, εως, ἡ, certatio athletica; (2) certamen, seu certatio quævis. Ab eod.
'Αθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, athleta; (2) certaminum peritus. Ab eod.
'Αθλητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
'Αθλητικὸς, ὴ, ὸν, athleticus, ad athletas seu certatores pertinens; (2) robustus ac firmus. Ab ἀθλητὴς.
'Αθλητικῶς, *Adv.* athleticè, athletarum more.
'Αθλητῶν, *luctatorum*, gen. plur. ab ἀθλητὴς.
'Αθλιος, α, ον, miser, ærumnosus, malis exercitus. Ab ἆθλος. Hinc
'Αθλιότης, ητος, ἡ, miseria, ærumna.
'Αθλίως, *Adv.* miserè, ærumnosè, infeliciter.
'Αθλοθεσία, ας ἡ, præmii propositio; ipsum munus & officium athletarum. *Sept.*
'Αθλοθέτεω, ῶ, f. ἠσω, ludos præbeo. Ab ἆθλον, & τίθημι, *pono.*
'Αθλοθέτης, ου, ὁ, munerarius certaminis, f. qui præmium certaminis constituit; (2) qui quodvis præmium proponit. Ex iisd.
'Αθλον, ου, τὸ, certaminis præmium; (2) præmium quodlibet; (3) merces ſceleris, i. e. pœna; (4) labor, ærumna. Ab ἆεθλος.
'Αθλος, ου, ὁ, certamen; (2) labor, laboriosum negotium. Ab eod.
'Αθλοφόρος, ου, ὁ ἡ ὸν, victor, qui præmium certaminis reportat, *Hom. Il.* 9, 124. Ex ἆθλον, & φέρω, *fero, reporto.*
'Αθολος, ος, ὁ ἡ ὸν, non turbidus, non turbatus, purus, limpidus. Ex α pr. & θολὸς.
'Αθολωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, non turbatus, limpidus. Ex α pr. & θολὸω, *turbulentum reddo.*
'Αθόρυβος, ος, ὁ ἡ ὸν, non perturbatus; (2) qui non perturbatur. Ex α pr. & θόρυβος.
'Αθορύβως, *Adv.* idem & iisd.
'Αθορύβως, *Adv.* sine tumultu, tranquille.
ΑΘΡΑΓΕΝΗ, ης, ἡ, arbor quædam, ex qua optima igniaria fiunt.
'Αθραυστος, ος, ὁ ἡ ὸν, infractus, inquassatus; (2) integer, non vulneratus, aut minutus. Ex α pr. & θραυστὸς, *fragilis.*
'Αθρεπτος, ος, ὁ ἡ ὸν, non nutritus. Ab α pr. & θρεπτὸς, *nutritus.*
ΑΘΡΕΩ, ῶ, f. ἠσω, video, cerno, intueor; (2) dispicio, considero, perpendo; (3) circumspicio & cum intentione intueor. Ἀθρεῖν τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς ἀεὶ, φίτευον, μὴ τι γένηται. Ἀλλ' ἄθρησον σῶφρα γυμνωθεῖσ' ἡκὼ, *Eur. Iph.* 674.
'Αθρέμματα, των, τὰ, munera à cognatis nuptiis missa, quum se primum conspicientes præbebant, *Hes.* Ab ἀθρέω.
'ΑΘΡΗΝΗ, ης, ἡ, genus apis, *Suid.*
'Αθρηνὶ, f. ἀθρηνεῖ, *Adv.* sine luctu, sine lacrimis. Ex α pr. & θρηνὶω, *luctus.*
'Αθρίγγατος, ος, ὁ ἡ ὸν, non septus, loricatus. Ab α, pr. & θρίγγος. *Septum, lorica.*
'Αθρεπτος, ον, illæsus, indeceptus. *Eur.*
'Αθρὶξ, τριχος, ὁ ἡ ὶν, capillis, sive pilis carens, glaber, *Aret.* Ex α pr. & θρὶξ, *pilus.*
'Αθριπήδων, ωνος, ὁ ἡ ὼν, à vermibus non arrosus, sive exesus. Ex α pr. θρὶψ, *vermis*, & ἔδω, *edulis*, ab ἔδω, *edo.*
'Αθροίζω, f. ίσω, congrego, colligo, cumulo, & (2) *in passivo*, sum apud me. Ἀθροίζει ἐκ ἐνὸς τόπου, πολλὰς συναγωγὰς ἀθροίζουσι ἐκείθεν, apud se esse. Ἀλλ' ἢ Κόσμος λαὸν δὲ ἀθροίζοντα, *Soph. Oed. Tyr.* 1212. Παλαιὸν ἀθροίσας ἀστυδὲ Ἀργείων, exercitum, *Eur. Ph.* 78. Ab ἀθρόος.
'Αθροισμα, quæ congregavi, par. f. aor. 1.
'Αθροίσμενος, ος, ὁ ἡ ὸν, frequens, celebris, confertus; (2) congregans, congregando faciens. Ab ἀθροίζω.
'Αθρησις, εως, ἡ, congie, tio, concervatio, conventus, *Ph.l.* Ab ἀθρεύω.
'Αθρωσμα, ατος, τὸ, congeries, collectio, acervus; (2) cœtus, multitudo. *Phil.* globus, caterva. Ab eod.
'Αθροσματικὸς, ὴ, ὸν, congregativus, collectivus. Ab ἀθρωσμα, *collectio.*

'Αθρυπτος,

'Αθροισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἄθροισμα.
'Αθροισήριον, ου, τὸ, congregationis locus.
'Αθροιστὴς, οῦ, ὁ, congregator, collector.
'Αθροιστικὸς, ἡ, ὸν, vim congregandi habens, collectivus. Ab ἀθροίζω, congrego.
'Αθροιστικῶς, Adv. catervatim, Cl. V.
'Αθρόον, Adv. pro ἀθρόως, quod vide.
'ΑΘΡΟΟΣ, ὁα, όν, contr. ᾶθρους, quod minus frequens, confertus, in unum collectus, coacervatus; (2) universus, simul totus; Ἀθρόον, ἡ ὑδὼρ, ἡ χήτευσεν ὕπνου δίξασα, Chrysost. Hom. 2. ad pop. Antioch. Hom. Il. 22, 270. (3) frequens, densus. Comp. ἀθρόωτερος, έρα, έρον.
'Αθρος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, nullam edens vocem, vel strepitum. Ex α pr. & θρόος.
'Αθρότης, ητος, ἡ, universitas. Ab ἀθρόος.
'Αθρόως, Adv. confertim; (2) universe, summatim; (3) confestim, celeriter. Ab ἀθροος.
'Αθρυπτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, infragilis; (2) non fractus delicus, non delicatus; (3) non mollis, vanilis; (4) non inflatus. Ex α pr. & θρύπτω, frango.
'Αθρύπτως, Adv. non delicate; (2) viliter.
'Αθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum despondeo, animum abjicio, animo sum dejecto, animo sum fractus; (2) timeo, angor metu. Ἀθυμεῖν τοῖς φαυλοτέροις περίεστι, τῷ τοιούτῳ ἀθυμεῖν οὐκ ἐπιχειρήσειν. Toῖς ἀνυπέρβλητος ἀθυμήσειν. ob eadem suorum. Plut. Ab ἄθυμος. Hinc
'Αθυμήτερ, ερ, ὁ, anxius, mœrore adfectus.
'Αθυμία, ας, ἡ, animi dejectio; (2) tristitia; (3) anxietas; (4) desperatio. Ab ἄθυμος.
'Αθυμίλλω, acc, sing. Ion. pro ἀθυμίαν.
'Αθυμος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui animo est dejecto; (2) anxius; (3) mœstus, tristis; (4) pusillanimus, non animosus, Ex α pr. & θυμὸς, animus.
'Αθύμως, Adv. animo dejecto, anxie.
'Αθυρεύομαι, f. εύσομαι, ludo, lusito; (2) saltito. Ab ἄθυρος.
'Αθυτέω, f. ήσω, idem & ex iisdem.
'Αθυρόδοκος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, senectutis destitutus. Ex α pr. & θυλὶς, foetus.
'Αθυρμα, ατος, τὸ, ludus puerilis; (2) ludus qui libet; (3) cheirocismentum; (4) ornamentum, Hom. Il. 15, 361. Ab ἄθυρος
'Αθυρμάτιον, ος, τὸ, idem, sed diminutive.
'Αθυρολογία, ας, ἡ, nugas, ludicra loqui, item, petulanter loquor, linguæ non temperatio. Suid. Ex ἄθυρος, incontinens, & λογία.
'Αθυρολογίαι, ας, ἡ, incontinentia linguæ, garrulitas, studium nugandi, lubricidi. Ab
'Αθυρολόγος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui lingua est effrenata, loquax, garrulus.
'Αθυρομάχος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui leges ludes facit, atque pro sua libidine abutitur. Ex ἄθυρμα, & μάχομαι, lex.
'Αθύρτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, janua carens, janua non clausus; (2) incontinens. Ex α pr. & θύρα, janua.
'Αθυρτομία, id quod ἀθυρολογία.
'Αθυρτομία, ας, ἡ, oris incontinentia & petulantia. Ab
'Αθυρτόμος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, cujus os apertum est; (2) qui linguæ temperare nequit, loquax, garrulus. Ab ἄθυρτος, & τέμνω, os.
'ΑΘΥΡΩ, ludo, lusito. Ἀψ ἄυτις σπείχειν πρὸς χεῖρας, ἀθύρειν, Iliad 15, 364.
'Αθύρωτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, janua carens, nullis foribus clausis; (2) incontinens, effrenis, effrenatus, & qui regi nescit. Ab ἄθυρα.
'Αθῦτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, non sacrificatus, non immolatus; (2) qui est sine sacrificio, sacrificiis carens. Ex α pr. & θύω, sacrifico.
'Αθῶος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, cui mulcta imposita non est, impunis. Ab
'Αθῷος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, mulctam non passus, impunis, indemnis, damni expers; (2) innocens, innoxius, insons, criminis expers. Ex α pr. & θωὴ, mulcta.
'Αθῶω, ῶ, f. ωσω, absolvo mulcta seu pœna libero; (2) innoxium declaro, probo. Ἀθῶσὶν τινα τῇ ἡγεμονίᾳ, τὰ φόνα. Ab ἀθῷος.
'Αθωπευτὴς, & ἀθώπευτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui blanditiis & adulatione emolliri nequit, immitis, misericordiæ expers, incorruptus, qui adulatione & blanditiis, &c. capi non potest. Ex α pr. & θωπεύω, adulor.
'Αθωρακὶς, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui thoracatus, aut loricatus non est; (2) inermis. Ex α pr. & θωρακίζομαι, lorica munior.
'Αθώρυβος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, non ebrius, non temulentus. Ex α pr. & θωρυβέομαι, poto.
'Αθώως, Adv. citra mulctam & damnum; (2) innoxiè. Ex ἀθῷος.
'Αθώωσις, εως, ἡ, impunitas; (2) absolutio rei. Ab ἀθῶόω, absolvo.
'Αι, heu! hei! eheu! (2) utinam!
'Αᾳ, fi. Dor. pro εἰ.
Αἰ, heu! eheu! Interject.
Αἶα, per aphær. pro γαῖα, terra, Hom.
Αἰαγμα, τος, τὸ, luctus gemitus. Ab
Αἰάζω, f. άξω, lugeo, lamentor. Ἡμοὶ ὃ τὸν ἐμὸν δαίμον' ἀιάζειν πάρα. Eur. Med. 1350. Ab αἰ, heu!
Αἰακλεῖ, οἱ, qui duas sorores in matrimonio habent. Eust.
Αἰακίδαο, Ion. pro Αἰακίδου, ab Αἰακίδης.
Αἰακτὸς, ὴ, ὸν, deflendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuosus. Ab αἰάζω, lugeo.
Αἰανὴς, ἐς, ὲς, ὴ, ὲς, gravis, acerbus, luctuosus; (2) tenebricosus; (3) perpetuus.
Αἰανὸς, ὴ, όν, idem.
Αἰανῶς, perpetuò; (2) graviter.
Αἰαντὰ, Atacte duo, Telamonius & Olei, nom. dual. ab Αἴας.
ΑΙΆΝΩ, v. d. lætus seu indignantis, heu! hei! (2) admiratis, papæ!
Αἶγα, acc. sing. ab αἴξ.
Αἰγάγρια & αἰγαγρὸς, ος, ὁ, capra vel capex silvestris. Ex αἴξ, capra, & ἄγριος.
Αἰγαῖον, ab Ægis. Dor. pro Αἰγαίην.
ΑΙΓΑΝΗ, ης, ἡ, Ion. αἰγανίη, jaculum, spiculum, tragula, Hom. Il. 2. 774.
Αἰγδὸν, Adv. subito; (2) impetuose. Al ἀϊσσω, ευω, cum impetu feror.
Αἰγεὶς, ῆς, ἡ, pelis caprina. Ab αἴξ, capra.
Αἰγεὸς, ος, ὁ, ἡ, ὸν, vel εἷος, εία, εῖον, caprinus, Hom. Il. 2, 247. Ab eodem.
Αἰγίθαλος, ος, ὁ, avis nomen, quasi capræ titillans. Ex αἴξ, capra, & ἅπτω titillans.
Αἰγικτὸν, τὸ, unguentum populeum, Reb. Ab
ΑΙΓΕΙΡΟΣ, ος, ὁ, populus, alnus, Phil.
Αἰγιοκτόνος, ος, populorum succisor. Steph. Ab ἀγειρος, & κτείνω, cædo.
Αἰγιλάτης, ου, ὁ, caprinus, quasi caprarum agitator. Ex αἴξ, & ἐλαύνω, vel ἐλάω.
Αἰγιλὸς, idem quod αἰγειρος.
Αἰγιαλεὺς, ῆος, ὁ, piscator. Ab αἰγιαλὸς.
Αἰγιαλίτης, ου, ὁ, littoreus; (2) in littore habitans. Ab eodem. Hinc
Αἰγιαλίτις, ιδος, ἡ, littorea; (2) quæ in littore habitat.
ΑΙΓΙΑΛΟΣ, ὸ, ὁ, littus, ora maritima, Hom. Il. 2, 210. Hinc
Αἰγιαλώδης, ους, ὁ, ἡ, ὲς, littoreus.
Αἰγιβότης, ου, ὁ, capras pascens, pastor capranum. Ex αἴξ, & βόσκω, pasco.
Αἰγιβοτὴς, ος, ὁ, ἡ, ὸν, capras pascens, capris pascendis aptus. Ex infl.
Αἰγιδὶ, pro αἰγιδα, acc. f. ab αἰγὶς.
Αἰγίδιον, ος, τὸ, capella, hœdus, D.m. Ab αἴξ.
Αἰγίζω, f. ίσω, delectum, dilectio, flo vehementius, tempestate adfligo; (2) capras pasco. Ab αἴξ, capra, &c.
ΑΙΓΙΘΑΛΛΟΣ, ος, ὁ, pavus, avis quædam; (2) ramus arboris; (3) quoddam saltationis genus.
ΑΙΓΙΘΟΣ, ος, ὁ, falco, avis quædam.
Αἰγικτὰρες, Dor. pro
Αἰγικτὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, ῆρ, capricrus, crura caprina habens. Ex αἴξ caprus & κνήμη, crus.
Αἰγικτορες, ίας, ὁ, caprarius, qui capras alit, & pascit; (2) aujusve pecoris pastor; usitatius plurale αἰγικτορες, pars Athenienſium. Ex αἴξ, capra, & κτάω, facio.
Αἰγιλιψ, ιπος, ὁ, ἡ, ῖπ, præruptus. Ex αἴξ caprus, & λείπω, linquo, qu. ad cujus fastigium pervenire capræ nequeant; sive. Ex αἴξ, procella, Hes. quem fluctus & procellæ attingere nequeunt.
Αἰγιλὸς, ος, ὁ, herba quædam capris grata, Ab αἴξ, capra.
Αἰγίλωψ, Ægilopis five Caprariæ, genit. sing. Dor. pro Αἰγίλου. ab Αἰγιλὸς, Ægilus, insula maris Ligustici.
Αἰγίλωψ, απος, ὁ, vitium oculi capris familiare; (2) testuca, avenæ quoddam genus; (3) herba, quæ hordeum glaucat: (4) arboris glandificæ genus. Ex αἴξ, & ὤψ, oculus.
Αἰγιπόεις, εσσα, εν, capris abundans. Ab αἴξ.
Αἰγιόχοιο, Ion. pro αἰγιόχου, ab
Αἰγιοχὸς, ος, ὁ, ἡ, ὸν, ægida gestans, seu habens, vel etiam a capra nutritus. Jovis epith. Hom. Il. 1. 201. Ex αἰγὶς, ægis, & ἔχω, habeo, vel etiam ex αἴξ, capra, & ὄχος, cibus.
Αἰγίπαν, ανος, ὁ, capripan, semicaper Pan, qui sic dicitur, quod caprino fuisse corpore fingitur. Gl. V. semicaper. Ex αἴξ, capra & Πὰν, Pan.
Αἰγιπόδης, ους, ὁ, capripes. Ab αἰγίπους.
Αἰγίπους, οδος, ὁ, ἡ, ὸν, pedibus caprinis prædictus. Ex αἴξ, & πους, pes.
Αἰγιπυρὸς, ος, ὁ, idem quod αἰγίλωψ.
Αἰγὶς, ίδος, ἡ, pelis caprina; (2) munimentum pectoris, ægis; (3) genus ictus; (4) quædam, quod medullio pini arboris innascitur. Ab αἴξ, capra.
Αἰγίσκος, ος, ὁ, caprijuvenis, hœdus. D.m.
ΑΙΓΛΗ, ης, ἡ, fulgor, splendor.
Αἰγλᾶντα, Dor. & cont. pro αἰγλίοντα, ab
Αἰγλήεις, ήεσσα, ῆεν, fulgens, splendidus coruscus, Hom. Il. 1, 501. Ab αἴγλη.
Αἰγοβοσκὸς, ὴ, ὸν, caprarius, pastor caprarum. Ex αἴξ, & βόσκω, pasco.
Αἰγοβότας, Dor. pro
Αἰγοβότης, ου, ὁ, ἡ, caprarius, pastor caprarum, Gl. V. Ex αἴξ, & βόσκω, pasco.
Αἰγόβολος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, caprum petens. Ex αἴξ, capra, & βάλλω, jacio.
Αἰγοκάμηλος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, caprimulgus, avis quædam. Ex αἴξ, & ἄμελγω, mulgeo.
Αἰγοκέρατος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, caprinum caput habens; (2) avis quædam. Ex αἴξ, capra, & κεφαλὴ, caput.
Αἰγοκλήθρα, ας, ἡ, herba capris noxia. Ex αἴξ, & κλήθρα, tenebræ.
Αἰγομανὶς, pisc. genus rarum. Ab αἴξ & μανὸς.
Αἰγονομεὺς, ῆος, ὁ, caprarius, pastor caprarum. Ab
Αἰγονόμος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui caprarum est custos; (2) locus, qui capris pabulo suppeditat. Ex αἴξ, & νέμω.
Αἰγόνυξ, υχος, ὁ, ἡ, ὺξ, ungulas caprinas habens. Ex αἴξ, & ὄνυξ, ungula.
Αἰγοποδὸς, ος, ὁ, ἡ, capripes. Ex αἴξ, & πους.
Αἰγοπρόσωπος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, caprinum habens faciem. Ex αἴξ, & πρόσωπον, facies.
Αἰγὸς, capræ, f. n. sing. ab αἴξ, capra.
Αἰγοτριχίνος, η, ον, capratum in modum hirtus sum, Suid. Ex αἴξ, & θρὶξ, pilus.
Αἰγοφόνος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, caprivorus, capras comedens. Ex αἴξ, & φαγεῖν, comedere.
Αἰγόφθαλμος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, oculos habens caprinos. Ex αἴξ, & ὀφθαλμὸς, oculus.
ΑΙΓΥΠΙΟΣ, ος, ὁ, vultur; Hom. Il.
Αἰγυπτιάζω, f. άσω, Ægyptios imitor; (2) patre me gero, ut Ægyptii; (3) aduro.
Αἰγύπτιος, ος, ον, Ægyptius.
Αἰγυπτίστι, dolose, more Ægyptiorum. Ab
ΑΙΓΥΠΤΟΣ, ος, ὁ, ἡ, Ægyptius, regio Africæ pertinens; (2) Nilus.
ΑΙΘΑΛΙΩΝ, ωνος, ὁ, ulula.
Αἰγύς, ύος, ὁ, caprile. Ab αἴξ, capra.

Αἰγωπὸς, υ, ὁ, habens oculos caprinos. Ex αἴξ, & ὤψ, *oculus*

Ἀιδαὸ, *Æol.* pro Ἀΐδη, ab Ἀΐδης.

Ἄιδε, *qua*, nom. pl. a masc. sing. ὅς.

Ἀιδέσθαι, inf. med. *contr.* pro αἰδέεσθαι, ab

Αἰδέομαι, ὕμαι, f. ἐσομαι, & ἠσομαι, p. ᾔδεσμαι, *vereor, revereor, Hom. Il.* 1, 22. (2) timeo, memo; (3) pudet me, vereconor; (4) non audeo; (5) placor, injurium remitto; (6) placo, exoro; ᾐδέσθην, a. 1. pass. *veritus sum.* Ἀιδεῖό τε θεσπεσίης, θείός τε δέος ἔμμαι πάλαι, *pudet. Hes.* Ἀλλ' εἰδ' οὐ μὲν ἀναίδεια, & σὺν, εἰ μὴ ἐπὶ ἐμοὶ γήμαι παρολείπων, *Soph.* 243. Ab αἰδὼς.

Ἀΐδης, *obscurum*, neutr. ab ἀϊδὴς, *obscurus.*

Ἀιδήσεν, *Hom. Il.* 7, 90. 3. pl. aor. 1. ind pass. *Ion.* & *Poet.* pro ᾐδέσθησαν, ab αἰδέομαι.

Αἰδήσιμος, η, ον, venerabilis, *reverentia dignus*; honestus, *Gl. V.* observabilis, *Gl. V.* (2) dignus qui exoret, (3) inviolatus, intactus. Ab eod. Hinc

Αἰδησιμότης, ητος, ἡ, veneratio.

Αἴδησις, εως, ἡ, veneratio, *reverentia*; (2) venia, (3) misericordia. Ab αἰδέομαι.

Ἄιδεσαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. *Poet.* pro αἴδεσαι, a verbo eod.

Αἰδοῖκος, η, ον, pudicus, *Ph.* Ab αἰδοῖον.

Αἰδοιοκάθ, pudenda, *Ph.* A pr. acc.

Αἰδοῖος, η, ον, reverentia dignus. Ab eod.

Αἰδοῖσιν, *reverentia*, f. pur. pass. ind. med. *Dor.* pro αἰδοῦσθε, vel αἰδεῖσθε, a

Ἀιδὼς, *Ion.* pro Ἀΐδης, ab Ἄϊδος.

Ἄιδος, *inferno*, *Orc.*, obl. sing. a nom. Ἄϊδης.

Αἰδύλλιος, ος, ὁ, ὁ, ἡ, tenebricosus, (2) arcanus; (3) inexplicabilis, *Hom. Il.* 2, 456. (4) e conspectu fugiens, exsul. Ab αἰδὼς vel ex α pr. & δύλλω, *manifesto.*

Ἀΐδυλλις, *Adv.* obscure, ut conspectus adimatur, exitiose. Ab αἰδύλλω.

Αἰδυμενέφαρ, verecundus. Ab αἰδήμων.

Αἰδυμενία, ας, ἡ, *verecundus sum*, verecundiam servo. Ab αἰδήμων.

Αἰδυμόνως, *Adv.* verecunde, *pudenter.* Ab αἰδήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, verecundus; pudicus, *Gl. V.* Ab αἰδὼς.

Ἄϊδνος, ίος, ὁ ἡ ἡ, qui cerni requit; (2) absonus. Ex α priv. & εἶδα, *video.*

Ἀΐδης, ου, ὁ, orcus, (2) mors; (3) sepulchrum; (4) inferi.

Ἀϊδίζω, perpetuo, *Gl. V.* A seq.

Ἀϊδιος, η, ον, ᾱ, perpetuus, æternus. Ab ἀεὶ, *semper*

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas. Ab ἀΐδιος.

Ἀϊδιος, ίδος, semiternus, *i. e.* perpetuus.

Ἀϊδὸς, *Poet.* obl. pass. *Ion.* pro αἰδοῖς, ab αἰδὼς, quod est fem. ab αἰδὸς.

Ἀϊδὼς, & Ἀϊδὼν, η, ὸν, tenebricosus. Ex α pr. & ἰδὼν, *videre.*

Ἀϊδὼς, *contr.* pro ἀϊδέος, ab αἰδὼς, ὁός.

Ἀϊδωσέστατος, *maxime verecundus*, superl. *Poet.* pro αἰδοσέστατος, ab αἰδώς, *verecundus.*

Ἀϊδώτης, gen. *Ion.* pro αἰδοῦς, ab eod.

Αἰδωτικὸς, ὸν, ὁ, ad inguen pertinens. Ab

Αἰδὼ *ion.* ὼς, οῦς, inguen, verettrum; αἰδοῖα, pudenda. Ab αἰδὼς.

Ἀιδωῶτος, ος, ὁ ἡ ἡ, formam inguinis habens. Ab αἰδωῶ.

Αἰδώτης, *Adv.* cum reverentia. Ab αἰδοῖος.

Ἀιδόομαι, reverenter. Ἀϊδόμενοι τ' ἀνδρῶν πολίονς ἔασι, *Hom. Il.* 5, 531. Ab αἰδὼς.

Ἀιδόσθην, *reverti*, dual. ab αἰδόομαι.

Ἀϊδὸς, *Orc.*, gen. sing. ab. ἄϊς, *Orcus.*

Ἀϊδὸς, ος, τὸ, idem quod αἰδὼς.

Ἄϊδυ, *Laconice*, 2. sing. præt. imp. med. *contr.* pro αἰδέου, ab αἰδέομαι.

Ἄϊδως, *Orc.* gen. sing. *contr.* pro αἰδόος, ab αἰδὼς.

Ἄϊδωνεὺς, ῆος, ὁ, *Orcus*, gen. sing. ab Ἀϊδωνεύς, ῆος, ὁ, *Orcus.*

Ἀϊδωνοφίτης, ου, ὁ, qui ad inferos pertinet. Ex ἀΐδης, *orcus*, & φύτης, *satus*, a φύω.

Αἰδωσεσθονος, ὁ ἡ ἡ, verecundiam habens, verecundus. Ex αἰδὼς, & φρήν.

Ἀϊδρὴς, ας, ὁ, ἡ, & ἀΐδριος, insolentia, impudentia, *Hom. Od.* 12, 41. Ex α pr. & ἰδρεία, *scientia.*

Ἀϊδρηίσι, dat. pl. *Ion.* pro αἰδρείοις.

Ἀϊδρηίης, gen. sing. *Ion.* pro αἰδρείης.

Ἀϊδρήτης, ητος, ἡ, insciens, imprudens.

Ἄϊδρις, ος, & *Poet.* ιος, ὁ, ἡ, ἰδρις, ignarus insolens, imperitus. Ἄϊδρι φωτὶ ἐοικὼς, *Hom. Il.* 3, 21. Ex α priv. & ἰδρις, *sciens.*

Ἀϊδροδίκης, ου, propriæ justitiæ neglectus, 2. pers. sing. fut. 2. pass. fævus.

Ἀϊδρυτος, η, ὁ ἡ ἡ, instabilis. Ex α pr. & ἱδρυτὸς, *fundatus.*

Ἀϊδρῶς, *Adv.* imperite; (2) perspicue. Ab ἄϊδρις

Ἀϊ'ΔΤΑΟΣ, άλη, υλον, audax, *Hesych.* Ἀϊάτ. Ἰσχυρ.

Ἀϊζω, *Poet. contr.* pro αἰΐσσω, ab αἴδω.

Ἀϊδὲς, ου, ὁ, Pluto, Orcus, *Hom. Il.* 5, 190. Ab ἄϊδης.

Ἀϊδωνεὺς, gen. *Ion.* pro αἰδωνεύς, ῆος, ὁ, ἡ, pudor, verecundia; (2) reverentia, veneratio, observantia; (3) membrum genitale, inguen, pudenda. Ab ἄϊδης.

Ἀϊζῶς, *Adv.* invisibiliter (2) modo incomprehensibili. Ab ἀΐδης.

Ἄϊκι, ων, ες, Poet. pro ἄϊσι.

Ἀϊκιμεγεθέων, *Hom. Il.* 1, 400. gen. pl. *Poet.* & *Æol.* pro ἀϊσιμεγεθέων, ab ἀϊσι-εσσης.

Ἀϊκλοις, ος, idem qui ἀϊσλος.

Ἄϊκτεν, *Hom. Il.* 8, 247. *Att.* pro ἄϊστον.

Ἀϊζυρὸς, ὸν, ὁ, juvenilis. Ab

Ἀ Ι ΖΗΟ'Σ, ε, ὁ, juvenis, qui robore juvenili viget, *Hom Il.* 2, 660.

Αἰκὴς, ἐος, unum, lamentabile; (2) grave valde & molestum; (3) æternum. Ab αἰ.

Ἄικος, *Hom. Il.* 2, 162. *Ion* pro ἀϊσος.

Ἄϊκτυος, *Æol.* pro Ἀϊπτὺ, ab Ἄϊκτυς, υ.

Ἀϊκὺ, ob seq. literam aspiratam pro ἀϊπὺ, & hoc pro αἰπὺ, nom. pl. ab ὑς, *quæ.*

Αἰθαλίδιος, ία, ιον, cineritius, sc. color. A seq.

Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla. Ab αἴθω, *uro.*

Αἰθαλὶς, ὶς, ἰρίεμδιος, illustris. *Eras.*

Αἰθαλίτις, ὴ, splendida.

Αἰθαλίτης, ου, ὁ, tumosus, fuliginosus. R.

Αἰθαλίων, ωνος, ὁ, ardens.

Αἰθαλόεις, εσσα, εν, ardens, *Hom. Il.* 2, 415. Ἔχων αἰθαλόεντα πεφυσιγγα, *Hesiod. Theog.* 73, & 504. Ab αἰθάλη.

Αἰθαλοπομπία, ας, ἡ, fumi instar vana jactantia, magniloquentia. Ex αἰθάλη, *fuligo*, & κομπὸς, *jactus.*

Αἰθαλὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ὸν, uro, comburo; (2) pingesco. Ab αἰθάλη. Hinc

Αἰθαλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, fuliginosus, fumeus, obscurus; (2) in favillas conversus.

Αἰθάλωσις, ὴ, ἡ, ustus, combustus.

Αἰθὰν, gen. pl. *Dor.* pro αἰθῶν, ab αἰθὼν, *nigra*, quod ab αἴθω.

Αἰθὲ, utinam, *Hom. Il.* 1, 127. *Dor.* pro εἴθε.

Αἰθεριμελετάω, ῶ, f. ήσω, per æthereum incedo. Ex αἰθὴρ, *æther*, & inus. μελετάω, *vado.*

Αἰθέρι, *Adv.* in æthere. Ab αἰθὴρ, *æther.*

Αἰθέριος, ον, ὁ ἡ ἡ, vel αἰθήριος, ία, ον, ætherius. Ab eod. Hinc

Αἰθερίως, nitide, instar æris, *Steph.*

Αἰθεριώνης, (& αἰθερόβιος, *Steph.*) ωνος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Αἰθερομελετάω, ῶ, idem quod αἰθεριμελετάω.

Αἰθερόδρομος, ος, ὁ ἡ ἡ, per æthereum currens. Ex αἰθὴρ, *æther*, & inus. δρόμος, *curro.*

Αἰθερογενὴς, ὴς, ὁ ἡ ἡ, ætheris formam habens. Ex αἰθὴρ, & γένος, *forma.*

Αἰθερογενὴς, ὴς, ὁ, ἡ, qui in ære, aut in altis loco pascitur.

Αἰθεροπλανήτης, ου, qui in ære vagatur, ut avis, vel cœlo, ut stellæ. Ex πλανάω, *erro.*

Αἰθέσσω, ττω, ex ustione nigro. Ab αἴθω.

Αἰθὴρ, ῆρος, ὁ, æther; (2) aer; (3) cœlum, Deorum domicilium; *Hom. Il.* 2, 412. (4) inflammatio.

Αἰθητὸς, ὴ, ὸν, aptus comburi, quod facile comburitur. *Etym.* Ab αἴθω, *uro.*

Αἰθίοπα, ασος, ἡ, *sing.* ab Αἰθίοπες.

Αἰθιοπήϊος, ος, ὁ, ἡ, ᾱ, Æthiopicus, *Hom. Il.* 1, 423.

Αἰθιοπὶς, ίδος, ἡ, Æthiopica fœmina, lingua, &c.

Αἰθοκας, ωπος, ὁ, *Hes.* αἰθάλιστης, *Suid.* pustulæ in summa cute, ex igne vel aliunde. Ab ἄιθω.

Αἰθομένοιο, *Ion.* pro αἰθομένου, ab ἄιθομαι.

Αἰθοπα, *ardentem*, acc. sing. ab αἰθοψ, *ardens.*

Αἴθος, εος, τὸ, æstus, ardor; (2) ignis flamma. Ab eod.

Αἰθὴς, ὴ, ὸν, niger, in carbonem redactus. *Etym.* Ab eod.

Αἰθουσα, ης, ἡ, porticus, *Hom. Il.* 6, 244.

Αἰθούσῃ, dat. f. præs. part. ab αἴθω.

Αἰθοψ, οπος, ὁ ἡ ἡ, niger; *Hom. Il.* 1. 461. (2) rutilus; (3) calidus; (4) splendidus. Ex αἴθω, *uro*, & ὤψ, *facies.*

ΑΙΘΡΑ, ας, ἡ, aëris serenitas, sudus tempestas, *Hom. Il.* 17, 645.

Αἰθρίω, ῶ, f. ήσω, conturbo tempestate, seu procella. Ab αἴθρα.

Αἰθρηγενέτης, ου, ὁ, frigus & pruinam, vel etiam serenitatem inducens. Ex αἰθὴρ, & γίνομαι, *nascor.* Unde

Αἰθρηγενὴς, ὴς, ὁ ἡ ἡ, *Hom. Il.* 15, 170.

Αἰθῆνες, *æthræ*, gen. f. *Ion.* pro αἴθρας.

Αἰθρία, ας, ἡ, aër sudus, serenitas, sudum; (2) serenum nocturnum; (3) diem, ut ἐν αἰθρίᾳ, sub dio. Ab αἴθρα.

Αἰθριάζω, f. άσω, sereno, serenum induco; (2) in sereno cœlo versor. Αἰθριάζειν ἐλέγετο τὸ νεφέλας. Ab αἰθρία.

Αἰθριάω, ῶ, f. άσω, nocturno sereno expono, sub dio per noctem expono. Ab eod.

Αἰθρινὸς ὴ, ὸν, matutinus. Ab eod.

Αἰθριοστέω, ῶ, f. ήσω, sub dio cubo. Ex αἰθρία, & κεῖτα, *cubile.*

Αἴθριος, ος, ὁ ἡ ἡ, serenus, sudus; apricus, clarus, *Gl. V.* (2) subdialis, qui est sub dio; ab αἰθρία, *serenitas*; (3) frigidus. Ab αἴθρα, *frigus.*

Αἰθριόω, sereno, *Gl. V.* Ab αἴθρα.

Αἰθριοπάτης, ου, ὁ, qui in aere ambulat.

Αἰθριόφωνος, ὁ, ἡ, pruinæ, frigus matutinum.

Αἰθρος, ου, ὁ, ventus a serena parte cœli flans. Ab αἰθρία.

ΑΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, mergus, fulica.

Αἰθύγμα, ατος, τὸ, tomex, fusculabulum; (2) ornamentum.

Αἰθυιθρασῆς, ὴς, Epith. piscatoris, qui perpetuo in mari versatur, & e mari victum quærit, ut mergi, ex αἰθυια, & τρέφομαι, *alor.*

Αἰθυκτὴρ, ῆρος, ὁ, violentus, impetuosus. Ab αἰθύσσω.

Αἰθυκτικὸς, ὴ, ὸν, qui refert formam pustularum. Ab αἰθύλιστις, quod idem est ac αἰθόλιστις.

Αἰθύσσω, f. ξω, splendeo; (2) calefacio; (3) fusceito; (4) moveo, quatio, (5) jacio; (6) extendo; (7) prorumpo. Αἰθύσσων λαπαρὸς ἀνδὸς ὑπερθε κόμης, *Ep.* Ab

ΑΙΘΩ, uro, accendo; cremo, *Gl. V.* (2) fulgeo, splendeo; (3) ardeo. Σίλλαι δὲ πυρὸς αἰθομένοιο ἔασιν ἐν δίφρῳ, *Hesiod. Asp.* 60. Αἴθειν ἱερὰ, sacra facere, *Soph. Phil.* 1025.

Αἴθω, exspiro. Ab ἄϊω.

Αἴθων, ωνος, ὁ, ardens, flagrans; (2) comburendi vim habens; (3) splendidus, fulgidus; (4) fervidus, agilis; (5) niger, seu rutilus. Ab ἄιθω.

Αἰκὲ vel αἴκεν, *Hom. Il.* 1, 66. pro αἴκα, αἶκε, *si quidem. Dor.* pro ἐάν.

ΑΙΚΑΛΛΩ, blandior, adsentior, adulor. Τὰ μὴ λέγε αἰκαλλέμεν μοι, *Arist.* Eq. 218. Hinc

Αἰκαλὸς, ὸν, ὁ, adulator, adsentator.

Αἰκὴ, ἧς, ἡ, motus alicujus, qui irruit; (2) motus violentus quivis, impetus, *Hom. Il.* 15, 708. Ab ἀίσσω, *ruo.*

Αἰκία, ας, ἡ, plaga, verberatio, pulsatio; (2) injuria, quæ fit cædendo, aut pulsando.

Αἰκίζω, f. ἰσω, verberibus indigne adficio, pulso, contumeliose tracto, mutilo; *αἰκίζει, cruciat, Ph. αἰκίζομαι σε*, verbero, affligo te, mulcto te; *αἰκίζομαι ὑπὸ σου*, affligor de te, mulctor de te, Gl. V. unde & de iis dicitur, qui gravius lugendo se ipsi male tractant. *Καὶ νῦν κατ' ἄκρας συνδίτους αἰκίζεται, Soph.* Aj. 61. Ἡ τις τιρώνων ἐστὶν ἡλιόμενον, χαίρεις κλύουσα; *Eur. Med.* 1133. A præc.

Αἰκίον, ου, τὸ, læsio, damnum. Ab *αἰκία*.

Αἰκισμα, ατος, τὸ, idem quod

Αἰκισμὸς, οῦ, ὁ, verbera, pulsatio, plaga, flagellatio. Ab *αἰκίζω*.

Αἰκιστικὸς, ἡ, ὸν, ad pulsandum proclivis, contumeliosus. Ab eod.

Αἰκίστρια, ας, ἡ, quæ pulsat. Ab eod.

Αἴλη, ης, ἡ, τὸ, vespertina cœna; (2) posticenium. Ab

ΑΙΚΑΟΣ, η, ον, vespertinus, *Hes.*

Αἰκτος, η, ον, inaccessus; (2) ingens. Ex *α* pr. & *κιάσμαι, venio.*

Αἰκῶς, *Adv.* inæcenter, turpiter, contumeliose, *Hom. Il.* 22, 335. Ab *αἰκία*, vel etiam pro *αἰκιῶς*, quod suo loco videndum.

Αἴλινα, *Adv.* lugubriter.

Αἰλινος, miser, lamentabilis.

Αἴλουρος, ου, ὁ, radix quædam, qua cati utuntur. Ab *αἴλουρος*.

Αἰλουρόμορφος, ου, ὁ ἡ, cati seu felis formam habens, R. Ex *αἴλουρος*, & *μορφὴ*.

ΑΙΛΟΤΡΟΣ, ου, ὁ ἡ, felis, catus; (2) pisciculus.

ΑΙΜΑ, ατος, τὸ, sanguis, cruor; (2) cædes, homicidium; (3) consanguinitas; (4) genus, stirps, posteri.

Αἱμαγορία, & *αἱμακυρία*, parentatio, inferiæ. Ex *αἷμα*, & *κυρέω, fatio.*

Αἱμάκτης, ου, ὁ, sanguinolentus. Ab *αἷμα*.

Αἱματήρ, ἐρος, ἁ, idem & ab eod.

Αἱματηρὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Αἱματίτης, ιδος, ἡ, color sanguinem præ se ferens. A seq.

Αἱματλοψ, ῶπος, ὁ, cruenta suffusio, præsertim in oculis; (2) cui oculi sunt cruentati. Item vel ebrius, sanguineus, ut *χαμὲν αἱματλοπα*. Arct. Ex *αἱματλώσσω*, & *ὤψ*.

Αἱμάξασα, aor. 1. part. act. f. verbi *αἱμάσσω*.

Αἱμαστὰ, ᾶς, ἡ, *Hom. Od.* 18. 328 sæpes, propriè quæ spinas habet. macerie, septum maxime. Ab *αἷμα, sanguis*, quia *αἱμάσσουσι*. vel per *αἱμασιὰν* impediuntur. Hinc

Αἱμαστώδης, ες, ὁ ἡ, macerie e lapidibus temerè congestis sine luto aut calce structa, *Etym.*

Αἱμάσσω, vel *αἱμάττω*, fut. ξω, cruento, vulnerando sanguinem elicio; (2) sanguinem fundo, cruentus fio; *ἐσταγμένος*, cruentatus, perf. part pass. *Ὡς σ' οὐ τοιοῦτον χθόνα αἱμάξαι βροτὸν Soph.* Aj 451. *Κἀπ' ἐμοὶ τὸν ἄνικα κύρα πάτηρ ἀνθ' ὧν αἱμάξαι σπεύδει. Id. Phil* 904. Ab *αἷμα*

Αἱματακχυσία, ας, ἡ, sanguinis effusio. Ex *αἷμα*, & *ἐκχυσις, effusio.*

Αἱματα, ης, ἡ, ensis, gladius, Etym. a *αἷμα*.

Αἱματηρὸς, ρὰ, ρὸν, sanguinolentus, cruentus.

Αἱματηφόρος, ου, idem.

Αἱματία, ας, ἡ, jus nigrum apud Lacedæmonios in primis usitatum. Ab eod.

Αἱματίζω, f. ἰσω, sanguinem effundo. Ab eod.

Αἱματικὸς, ἡ, ὸν, sanguineus. Ab eod.

Αἱματώδης, ες, ὁ ἡ, idem & ab eod.

Αἱμάτιον, ου, τὸ, exiguus sanguis. *Dim.* a *αἷμα*.

Αἱματίτης, ὁ, λίθος, hæmatites lapis. Hinc

Αἱματῖτις, ιδος, ἡ, sanguinaria.

Αἱματόεις, εσσα, εν, cruentus; (2) purpureus. Ab *αἷμα*.

Αἱματόεσσαι, nom. plur. fem. gen. ab *αἱματόεις*.

Αἱματοβὸς, ὁ, sanguinem lambens. Ab *αἷμα* & *βόσκω, lambo.*

Αἱματοποιητικὸς, ἡ, ὸν, sanguificandi vim habens, sanguificus. Ex *αἷμα*, & *ποιέω*.

Αἱματοπότιον, ου, sanguinem poto. Ab

Αἱματοπότης, ου, ὁ, sanguinem bibens. Ex *αἷμα*, & *πότης, potator.*

Αἱματορροέω, sanguine fluo.

Αἱματορρόφος, ὁ ἡ, sanguinem sorbens, ab *αἷμα* & *ῥοφέω, sorbeo.*

Αἱματόρρυτος, ου, ὁ ἡ, sanguine fluens. Ex *αἷμα*, & *ῥυτὸς, fluidus.*

Αἱματοσταγὴς, ες, ὁ ἡ, sanguine distillans. Ex *αἷμα*, & *στάζω, stillo.*

Αἱματοσφαγὴς, ες, ὁ ἡ, sanguinolente jugulatus. Ex *αἷμα*, & *σφάζω, jugulo.*

Αἱματοσφαλεῖς-ἔσεις, αἱ, suppressiones supertumescentis sanguinis; (2) plenæ sanguine & tumescentes venæ. Ex *αἷμα, sanguis*, φλὴψ, *vena*, & *σέσις, statio.*

Αἱματόφυρτος, ου, ὁ ἡ, sanguine permixtus, sanguinolentus. Ex *αἷμα*, & *φύρω*.

Αἱματοχαρὴς, ἐς, ὁ ἡ, sanguine gaudens, sanguinarius. Ex *αἷμα*, & *χαίρω, gaudeo.*

Αἱματόω, ῶ, futur. *ώσω*, cruento, cruore seu sanguine inficio, sanguinolentum reddo; (2) interficio; (3) in sanguinem verto. *Καὶ τὰ ἀκόντια ἐδείκνυε μὲν ὑπὸ κατέδυκε ἡ ἡματωμένα ὅπως μὴ πίπτοι τὸν πάππον ὀφθείς*, Xen. Cyr. 1, 17. Ab *αἷμα*.

Αἱματώδης, ες, ὁ ἡ, sanguinolentus, sanguineus, cruentus. Ab eod.

Αἱματωπὸς, ὁ, sanguineum adspectum habens. Ex *αἷμα*, & *ὤψ, oculus.*

Αἱμάτωσις, εως, ἡ, quasi sanguificatio. Ab *Αἱματόω*.

Αἱμευτὴς, οῦ, ὁ, salgamarius. Ab *αἷμα*.

Αἱμηπότης, ου, ὁ, sanguinis potor. Ex *αἷμα*, & *πότης, potator*, f. *potor.*

Αἱμηρὸς, ὰ, ὸν, idem, quod *αἱματηρὸς*.

Αἱμιτον, ου, τὸ, vas, quo excipitur sanguis. Ab *αἷμα*.

Αἱμοβαφὴς, ἐς, ὁ ἡ, sanguine tinctus, cruentus. Ex *αἷμα*, & *βαφὴ, tinctura.*

Αἱμοβόρος, ου, ὁ ἡ, sanguivorus. Ex *αἷμα*, & *βορὰ, pabulum, cibus.*

Αἱμοδιψὴς, ες, ὁ ἡ, sanguinem sitiens, R. Ex *αἷμα*, & *διψὰς, sitis.*

Αἱμοδόχος, ου, ὁ ἡ, sanguinem recipiens. Ex *αἷμα*, & *δέχομαι, recipio.*

Αἱμοδορον, ου, τὸ, genus herbæ.

Αἱμόκραντον, ου, τὸ, quidquid in sanguinis profluvio inducit *κρᾶσις*. Ex *αἷμα*, & *κρᾶσις*.

Αἱμομιγὴς, ὁ, ὁ ἡ, qui suo sanguine miscetur; (2) mendicus, mendicabundus. Ex *αἷμα*, & *μικτὸς, mixtus.*

Αἱμοτα, acc. sing. per *Aphæresin* pro *δαίμονα*, ab *δαίομαι* pro *δαίμων, fatum.*

Αἱμοπότης, ου, ὁ, sanguinarius, sanguinarius serpens, Gl. V. idem quod *αἱματοπότης*.

Αἱμορδὸς, ὁ, serpens, Gl. V. idem quod *αἱμορροΐς*.

Αἱμορρεῖν, ῶ, f. ήσω, sanguinem effundo, vel emitto. Ex *αἷμα*, & *ῥέω*.

Αἱμορροΐς, ίδος, ὁ ἡ, sanguinis eruptione oppressus, adflictus, *Soph. Phil.* 825.

Αἱμορροϊκὸς, ἡ, ὸν, idem quod *αἱμορρυὴς*.

Αἱμορρυὴς, ὁ, ὁ ἡ, sanguine conspersus. Ex *αἷμα*, & *ῥαντὸς, adspersus.*

Αἱμορρύδα, ῶν, f. ἴσω, sanguinis profluvio laboro. Tum *αἱμορροῶσα, Mat.* 9, 20. Ex *αἷμα*, & *ῥοὸς, fluxus.*

Αἱμορροΐς, ίδος, ἡ, hæmorrhois, sanguinis fluxus per venas ani; (2) genus quod dicetur infra.

Αἱμορρυὴς, ὁ, ὁ ἡ, idem qui *αἱμορρόος, ου, ὁ ἡ, ὁν*, profluvio sanguinis laborans, *Mat.* 9, 20. (2) ἡ femina menstruum patiens. Ex *αἷμα*, & *ῥέω*.

Αἱμορρώδιον, ου, idem.

Αἱμορρῶν, ῶνος, ὁ, rostri cruentatio. Ex *αἷμα*, & *ῥύγχος, rostrum.*

Αἱμορυγὴς, ὁ, ὁ ἡ, idem & ex iisd.

Αἱμυδὼν, ῶνος, ὁ, locus arboribus densus, dumus. Ab *αἷμα*.

Αἱμοστατὴς, ὁ, sanguine stillans. Ab *αἷμα*, & *στάζω, stillo.*

Αἱμόστεγμα, τος, τὸ, stillario sanguinis.

Αἱμοφόρος, ου, ὁ ἡ, sanguinem metuens; (2) metuens sanguinis missionem. Ex *αἷμα*, & *φόρος, metus.*

Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ ἡ, sanguine inquinatus. Ex *αἷμα*, & *φορύσσω, polluo.*

Αἱμόφυρτος, ου, ὁ ἡ, id. q. *αἱματόφυρτος*.

Αἱμόχαρὴς, ἐς, ὁ ἡ, id. q. *αἱματοχαρὴς*.

Αἱμόχροος, *contr. αἱμόχρως*, ου, ὁ ἡ, sanguineo colore infectus. Ex *αἷμα*, & *χρόα*.

Αἱμόω, id. quod *αἱματόω*. *Hes.*

Αἱμυλία, ας, ἡ, festivitas, lepor.

Αἱμύλιος, ου, ὁ ἡ, idem quod *αἱμύλος*.

Αἱμύλλα, decipio. Ab

ΑΙΜΥΛΟΣ, η, ον, ὁ ἡ, blandus festivus, lepidus, adfabilis; (2) illiciens, blanditus decipiens.

Αἱμωδέω, ῶ, f. ήσω, dentium dolore obstupefio; (2) obstupeo. Ex *αἷμα*, & *ὀδὲς*.

Αἱμώδης, ες, ὁ ἡ, sanguine suffusus, aut mistus; (2) sanguineus, sanguine præditus. Ab *αἷμα*.

Αἱμωδία, ας, ἡ, dentium dolor, stupor. Ex *αἷμα*, & *ὀδὲς, dens.*

Αἱμωδιασμὸς, ὁ, ὁ, idem & ex iisdem.

Αἱμωδιάω, id. quod *αἱμωδέω*.

Αἱμων, ονος, ὁ ἡ, *Hom. Il.* 5, 49, peritus, gnarus, *Hes.* (2) cruentus. Vel pro *δαίμων, peritus*, vel ab *αἷμα, sanguis.*

Αἰναπὸς, ὁ, ὁ ἡ, idem quod *αἱματωπὸς*

Αἰνὰ, intelicitur, graviter, malo fato, *Hom. Il.* 1, 414.

Αἰναὶ, *graves*, nom. pl. f. g. ab *αἰνὸς, ὴ*.

Αἰναρίτης, ου, ὁ, cujus virtus gravis est & perniciosa, *Hom. Il.* 16, 31. Ex *αἰνὸς, infelix*, & *ἀρετὴ, virtus.*

Αἰνεῖτε, *contr.* pro *αἰνέετε*, ab *αἰνέω, laudo*

Αἰνεσία, ας, ἡ, consilium, cohortatio, institutus. Ab *αἴνησις*. Unde

Αἰνήσιμος, η, ὁ ἡ, laudabilis, laude dignus.

Αἴνησις, εως, ἡ, laudatio; laus, Gl. V. (2) adtensus. Ab *αἰνέω, laudo.*

Αἰνήτης, ου, ὁ, laudator.

Αἰνητὸς, ὴ, ὸν, laudabilis, laude dignus.

Αἰνέω, ῶ, f. ήσω, vel ἐσω, laudo; (2) approbo, comprobo; (3) adtentior; (4) renuo, recuso. *Αἰνέω σε μὴ θυμίαις σοι*, adtentior. *Αἰνεῖς γὰρ ἂν τἀ τῶνδ' ἔπη, Soph.* Aj. 526. *Ἀλλ' ἤνεσ' ἀνδρὶ φάντα, Eur. Med.* 1160. *Ἃ δ' ἠνέσας μοι δ ξένος ἡμῖν θιγὰν, ταῦτά μοι πράξου*, promisisti, *Soph. Phil.* 1288. Ab *αἶνος*.

Αἰνὴ, ῆς, ἡ, laus. Ab *αἰνέω*.

Αἰνόθυτος, f. *αἰνόθεσπος*, ον, precibus non facilè placandus, *Hes.* ex *αἰνὸς*, & *θύομαι, colo.*

Αἶνος *pro ἄνασσε*, & hoc *Ion.* pro *ἔγνως*, ab *αἰνέω*.

Αἰνὸς, *grave bus* dat. pl. *Ion.* cum *ν ἐφελκ.* pro *αἰνῆς*, quod ab *αἶνος*.

Αἰνόσεις, *laudaveram*, 1. sing. a. 1 opt. act. *Att. & Post.* pro *αἰνέσαιμι*, a verbo *αἰνέω*.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, ænigma, obscurus sermo; (2) occulta significatio alicujus rei, vid. V. quæstio, prodigium. Ab *αἰνισσομαι*.

Αἰνιγματίζομαι, ænigmatice loquor, obscuro sermone utor. Ab *αἴνιγμα*. Unde

Αἰνιγματισὴς, οῦ, ὁ, sermone ænigmatico utens. *αἰνιγματώδης, ες*, ὁ ἡ, ænigmaticus, ænigmatice dictus vel scriptus; (2) obscurus. Gl. V. monstrosus. Ab *αἴνιγμα*.

Αἰνιγματωδὰς, *Adv.* ænigmatice, per ænigmata.

Αἰνιζομαι, f. ισομαι, laudo, ἀπὸ τοῦ *Ἀνίζω*, 13, 3-4. (2) obscure significo. Ab *αἶνος*.

Αἰνικτὴρ, ῆρος, ὁ ἡ, æniymaticus, obscure dictus. Ab *αἰνίζομαι*.

Αἰνικτὸς, *Adv.* ænigmatice, obscure.

Αἰνίκτης, ὁ, ἡ, ænigmatice, obscurus. Ab

Αἰνισσομαι, f. ιξομαι, f. ιξομαι, obscurè significo, occulte, i. ænigmate loquendo; (2) alludo ad aliquid etiam insulse & ridendi. *γένεσθαι ἀφ' ὁ Σιμωνίδης ποιητικὸς*

πολιτικῶς τὸ δικαίων ὁ λόγ, *Plat.* de Rep. 1. Ab αἶνος, *oratio obscura.*

Αἰνοβάκχευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, graviter bacchans; (2) horribili furore percitus. Ex *αἰνός, gravis,* & *βακχεύω, bacchor.*

Αἰνόβιος, *Ion.* αἰνόβεος, ος, ὁ, immani robore & vi præditus; (2) fortis, strenuus. Ex *αἰνός, & βία.*

Αἰνογαμίης, ου, ὁ ἡ ἡ, infelici, itemque incesto matrimonio junctus; (2) adulter, furtivis amoribus deditus. Ex *αἶνος, infelix, & γάμος, nuptiæ.*

Αἰνοδέρκτης, ου, ὁ, ἡ ἡ, terribiles oculos habens; (2) terribilis, sævus. Ex *αἶνος, terribilis, & δέρκομαι, me tueor.*

Αἰνοδοτείρα, ας, ἡ, dirorum malorum datrix. Ex *αἶνος, horribilis, & δοτήρ, dator.*

Αἰνόθεν, *adv.* a re grav; *Hom. Il.* 7, 97. Ab *αἰνός.*

Αἰνόθρυπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, quem male decent deliciæ; (2) perdite delicatus, valde mollis, luxu diffluens. Ex *αἶνος, & θρύπτομαι.*

Αἰνολαμπής, ής, terribiliter fulgens.

Αἰνολεκτήρ, ῆρος, ὁ ἡ ἡ, idem quod *αἰνόχαρμος.*

Αἰνολέσσης, ης, idem.

Αἰνόλεστος, ος, ὁ, horrendum in modum perditus; (2) grave exitium inferens. Ex *αἶνος, terribilis,* & *ὄλλυμι, perdo.*

Αἰνολέων, οντος, ὁ, sævus ac formidabilis leo. Ex *αἰνός, horribilis,* & *λέων, leo.*

Αἰνόλυκος, ου, ὁ, horrendus ac sævus lupus. Ex *αἶνος,* & *λύκος, lupus.*

Αἰνομανής, ῆος, ὁ ἡ ἡ, gravi & immani furore percitus. Ex *αἰνός,* & *μαίνομαι.*

Αἰνόμορος, ος, ὁ ἡ ἡ, infelix, miserandus, gravi cum fortuna conflictans. Ex *αἰνός, gravis,* & *μόρος, fatum, infortunium.*

Αἰνοπαθής, ής, ὁ ἡ ἡ, gravia patiens. Ex *αἶνος, gravis,* & *πάσχω, patior.*

Αἰνοτάτηρ, ερος, parens infelix.

Αἰνοτέλαρος, ος, ὁ ἡ ἡ, valde monstrosus, immanis. Ex *αἰνός,* & *τέλαρος.*

Αἰνοπλήξ, ῆγος, ὁ ἡ ἡ, graviter percutiens. Ex *αἶνος,* & *πλήσσω, percutio.*

Αἰνόπτωτος, ον, infelix, levi fati homo.

ΑΙΝΟΣ, ου, ὁ, apologus, fabula; (2) proverbium, item dictum quodlibet; (3) adfensus; (4) *Ius,* oratio laudatoria, collaudatio.

ΑΙΝΟΣ, ὴ, ὸν, gravis; (2) horribilis, horrendus, terribilis; (3) malus, infelix; (4) vehemens.

Αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas. Ab *αἰνός.*

Αἰνοτοκία, ας, ἡ, quæ duriter peperit, mater infelix, R. Ab *αἰνός,* & *τίκτω.*

Αἰνοτόκος, ος, ὁ ἡ ἡ, cum gravi dolore pariens, vel infeliciter, h. e. malos, infelices liberos pariens. Ex iisd.

Αἰνοτύραννος, ου, ὁ, gravis horrendus tyrannus, *Soph.*

Αἰνυτάων, gen. plur. part. *contr.* pro *αἰνύντων,* a verbo *αἰνέω, laudo.*

ΑΙΝΥΜΑΙ, capio, auferо; *Hom. Il.* 4, 531. Τοῖσι γὰρ παλαιὸν πόδος ἄκυτο ποιμένι λαῶν, *Hesiod.* Ἀσπ. 41.

Αἰνῶς, *Adv.* graviter; (2) horrende; (3) vehemens.

ΑΙΞ, αἰγὸς, ἡ, vel ὁ, capra, caper; (2) signum cœleste.

Αἶξ, ικος, ἡ, motus violentus, impetus fluctus, Ab *αἴσσω, εἶμι.*

Αἴξας, nom. f. part. a. 1. act. verbi *αἴσσω.*

Αἰξῆσι, *apris,* dat. plur. cum *v* ἐφελκ. ab *αἶξ.*

Αἰξηνός, ἡ, ὸν, caprarum emptor, *Suid.* Ex *αἶξ,* & *ἀνέομαι, emo.*

Αἰοισα, *audiens,* part. *Dor.* pro *ἀκοῦσα,* ab *ἀίω.*

Αἰολάζω, *vagor, erro.* Ab *αἰόλος, varius.*

Αἰολαίνω, *variis,* vario, variegato; (2) *vario.* Ab *αἰόλος.*

Αἰολεῖς, *Æolæ, Æolenses,* Æolis.

Αἰολίδα, *Æoliam,* acc. fing. ab Αἰολίς.

Αἰολίζω, f. ίσω, vario, variego; (2) versute ago. Ab eod.

Αἰολίζω, idem quod *αἰολάζω.* Ὅτ' ἀφρωσις

Αἰολίσσωνται, mutant colorem, *Hesiod.* Ἀσπ. 399.

Αἰολόβουλος, ος, ὁ ἡ ἡ, varius & versutus in consiliis. Ex *αἰόλος, τὸ βουλή, consilium.*

Αἰολοβρόντας, *Dor.* αἰολοβρέντας, qui velocia tonitrua excitat, R. Ex *αἰόλος,* & *βροντή.*

Αἰολόδειρος, ος, ὁ ἡ ἡ, versicolorem cervicem habens. Ab *αἰόλος,* & *δειρή, cervix.*

Αἰολόδμως, ος, ὁ ἡ ἡ, varium habens cutem, f. pilum. Ex *αἰόλος,* & *δέρμα.*

Αἰολοδέλλος, ὁ ἡ ἡ, Epith. Solis. Ex *αἰόλος,* & *ἕλκω, duco.*

Αἰολόδωρον, ου, τὸ, donum varium, ex variis rebus constans. Ab

Αἰολόδωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, varia donans. Ex *αἰόλος,* & *δῶρον, donum.*

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ ἡ ἡ, vario thorace indutus. Ex *αἰόλος,* & *θώραξ, thorax.*

Αἰολόμητας, *Dor.* pro

Αἰολομήτης, ου, ὁ, varius consiliis, astutus. Ex *αἰόλος* & *μῆτις, consilium.*

Αἰολομῆτις, ιος, callida.

Αἰολόμιτρος, ος, ὁ, qui mitram varie ornatam gerit, mitram variegatam habens, *Hom. Il.* 5, 708. Ex *αἰόλος,* & *μίτρα, mitra.*

Αἰολόμορφος, ος, ὁ ἡ ἡ, multiformis. Ex *αἰόλος,* & *μορφή, forma.*

Αἰολόπαπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, variegatum tergum habens. Ex *αἰόλος,* & *πάπτον, tergum.*

Αἰολόπαλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, velocem equum habens vel maculosum; (2) bene equitans, *Hom. Il* 3, 185. Ex *αἰόλος,* & *πῶλος, pullus equinus.*

ΑΙΟΛΟΣ, ος, ον, varius, variegatus; (2) multiplex, impletus; (3) velox; (4) *Subst.* species scari pisc. Αἴολος, *proparox.* Deus ventorum *Æolus.*

Αἰολόστομος, ος, ὁ ἡ ἡ, habens os varium; (2) ambiguus, obscurus, perplexa loquens. Ex *αἰόλος,* & *στόμα, os.*

Αἰολόφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, varie sonans, variam vocem edens. Ex *αἰόλος,* & *φωνή, vox.*

Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, varium capillum habens. Ex *αἰόλος,* & *χαίτη, capillus, coma.*

Αἶον, imp. ind. act. *Ion.* pro ἦιον, ab *εἶμι.*

ΑΙΟΝΑΩ, ῶ, f. ήσω, adipergo, perfundo, irrigo. Ἔλαίῳ αἰονᾶν. Gal.

Αἴονσις, εως, ἡ, perfusio. Ab *αἰονάω.*

Αἰπείαν, acc. fing. f. g. ab *αἰπύς.*

Αἰπεινος, ὴ, ὸν, excelsus, in edito loco positus, *Hom. Il.* 2, 573. Ab *αἰπύς, altus.*

Αἶπη, ubi, *Dor.* pro ἦπῃ.

Αἰπήεις, ήεσσα, ήεν, altus. Ab *αἰπύς.*

Αἰπολίαι, ῶν, f. ήσω, sum pastor caprarum; (2) versor inter capras. Αἰ δέ τε λῖτ μὲ ἡ αὐτὸν ἐμ' αἰπολίοντα διδεῖται, Theoc. Id. 8, 85. Ab *αἶξ, capra,* & *πολέω, versor.*

Αἰπολικός, ὴ, ὸν caprarius usitatus, utilis. 2. pastoritiæ vitæ deditus. Ab *αἰπόλος.*

Αἰπόλιον, ου, τὸ, grex caprarum. Ab eod.

Αἰπόλος, ου, ὁ, caprarius, pastor caprarum, *Hom. Il.* 2, 474. Ex *αἶξ, capra,* & *πολέω.*

Αἶπος, εος, τὸ, altitudo, celsitas; (2) cacumen montis; (3) labor. Ab *αἰπύς, altus.*

Αἶπος, ὴ, ὸν, altus. Ab *αἰπύς.*

Αἴπυλα, vulg. noceo. Ab α int. & *ἴπτω.* rad.

Αἰπύζμενος, ου, ὁ ἡ ἡ, alte exstructus. Ex *αἰπύς,* & *δομέω, ædifico, exstruo.*

Αἰπύκερως, ω, ὁ ἡ ἡ, cornua alta gerens. Ex *αἰπύς,* & *κέρας, cornu.*

Αἰπυμήτης, ου, consilia alta capiens, alta appetens; (2) prudens, callidus; (3) grandi loquus. Ex *αἰπύς,* & *μῆτις, consilium.*

Αἰπυπώτιος, ος, ὁ ἡ ἡ, excelsum tergum habens; (2) altus, excelsus. Ex *αἰπύς,* & *πώτιον, tergum.*

ΑΙΠΥΣ, εῖα, ύ, altus, excelsus, in alto positus, *Hom. Il.* 2, 538. (2) gravis; (3) immensus; (4) difficilis.

Αἰπύς, ος, ἰα, ον, altus. Ab *αἴσσω.*

Αἴπυς, ος, ὁ, malleus; (2) securis; (3) lolium, graminis genus, *Angl.* Darnell.

Αἶρε, nom. f. a. 1. part. act. ab *αἴρω.*

Αἶρεε, *capiebat,* 3. fing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἕλλε, a verbo *αἱρέω, capio.*

Αἱρεθέωσι, *capti sint, Ion.* pro *ἁιρεθῶσι,* ab eodem.

Αἱρέθη, *captus est,* 3. fing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἡρέθη.

Αἱρεθέσθαι, *capiar,* f. 1. ind. pass.

Αἱρέθητι, *capiaris* 2. fing. a. 1 imperat. pass.

Αἱρεῖ, 3. f. præs. ind. act. *contr.* pro *αἱρέει.*

Αἱρεῖδη, *contr. αἱρείδεω,* a verbo eod.

Αἱρεσ ἀρχίαν, ῶν, f. ήσω, sum auctor sectæ. Ab

Αἱρεσιάρχης, ου, ὁ, sectæ auctor ac caput. Ex *αἵρεσις,* & *ἀρχός, princeps.*

Αἱρεσιαρχίης, ου, ὁ, idem & ex usu.

Αἱρετιμάω, ῶ, ῆσω, ἡ ἡ ἡ, hæreseos, f. sectæ propugnator, qui pro secta pugnat; (2) qui sectas impugnat. Ex *αἵρεσις,* & *μάχομαι, pugno.*

Αἱρίσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui capi potest, capi aptus. Ab

Αἵρεσις, εως, ἡ, expugnatio; (2) optio, electio; (3) conditio; (4) animus, voluntas, propositum; (5) secta, dogma; (6) institutum, vitæ ratio. Ab *αἱρέω, capio, eligo.*

Αἱρεσιώτης, ου, ὁ, hæreticus. Ab eod.

Αἱρεσιώτις, ιδος, ἡ, hæretica. Ab *αἱρεσιώτης.*

Αἱρετέος, ος, ὁ ἡ ἡ, eligendus. Ab *αἱρετός.*

Αἱρετής, οῦ, ὁ, electus. Ab *αἱρέω.*

Αἱρετιεῖ, *eliget,* 3. fing. f. 1. ind. act. *Att.* pro *αἱρετιεῖται,* a verbo seq.

Αἱρετίζω, f. ίσω, eligo, deligo, optabile duco, amplector; (2) sectæ hæreticorum adhæreo, Ἐξελέξατο Κύριος τὸν Σιὼν, ἠρετίσατο αὐτὸν. Psal. 131, 13. Ab *αἵρεσις.*

Αἱρέτις, ιδος, ἡ, electrix. Ab *αἱρέτης.*

Αἱρετίσας, ὰς, ὁ, qui sectam aliquam suscepit; (2) sectator, etiam in politicis. Ab *αἱρετίζω.*

Αἱρετός, ὴ, ὸν, eligendus præ aliis, optabilis, expetendus; (2) electus, delectus, creatus; *αἱρετώτερον,* potius. Ab *αἱρέω.*

Αἱρέω, 2. f. pr. imp. med. *Dor.* pro ἄειρε, ab *ἀείρω.*

ΑΙΡΕΩ, ῶ, f. ήσω, capio, prehendo, corripio, invado, occupo; (2) deturbo, everto; (3) expugno, subigo; (4) vinco, obtineo, teneo; (5) convinco & damno; (6) interficio, tollo; (7) perdo aliquem. Et *αἱρέομαι* adhuc; (8) capesso, eligo; (9) antepono, pluris facio; (10) volo; (11) opinor, censeo; (12) sectam aliquam colo & tueor; ἡμεῖς ἁιρεόμεθα, Cl. V. p. pass. part. Αἱρεῖν τὸν ἀρχιὰ, πόλιν τὸν δίκαν, χρήμασι. Vincere judicio ἢ τι σφᾶ τινες αἱρεῖ ἄντην τὰ δημόσια χρήματα, rem petagunt; αἱρεῖδε ὕπνον, Cinen. ἀντὶ πάντων τὸ καλὸν, φιλέομεν ἀνω αἱρεῖσθαι, ζῶν τὸν θανάτου malle; δεῖ τὸν ἀρχὸν eligere; αἱρεῖσθαι ἀρχῆν, evectus ad Tor ἱμερ τάλαν βίον φροδότα, prodierunt, Soph. El. 209. Πείθω τ' ποσμήτε κέρας σιρῇ, Eur. Med. 623.

Αἱρῶ, *capiam,* vel *capiar,* 3. fing præf. conjunct. act. *contr.* pro *αἱρέῃ,* a verbo *αἱρέω.*

Αἱρεωτειχίης, ου, ὁ ἡ ἡ, murorum captor. Ex *αἱρέω, capio,* & τεῖχος, *murus.*

Αἵρηκα, *capiam,* f. 1. ind. act. verbi *αἱρέω.*

Αἱρικός, ὴ, ὸν, lolinaceus. Ab *αἶρα, lolium.*

Αἰσειος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Αἰσόπτινον, ου, τὸ, cribrum rarum, Etym. Ex *αἶρα, tela,* & *πτίνω, sordes.*

Αἶρος, ου, ὁ, cui infeliciter nomen Iri inditum. Ex α notante κακὸν, & Ἶρος, *Iris.*

Αἱρόμεθα, *contrac.* pro *αἱρεόμεθα,* a verbo *αἱρέω.*

ΑΙΡΩ, f. ἄρω, p. ἦρκα, tollo, attollo, sursum tollo, eveho; (2) augeo, amplifico; (3) capio, sumo; (4) tollo e medio, subverto; (5) moveo, solvo, proficiscor, abeo: Et præterea *αἴρομαι* (6) erigo; (7) porto, gesto; (8) suscipio, aggredior; (9) fero, reporto. Αἶρειν ερετμὰ δὲν ἐξ ἅλὸς, κλῆδα, f. κόχλον, Σάφας· vacuum solvere; ὄμμα, superbire; τραπέζας apponere; χεῖρας, supplices ad cœlum extendere; *αἴρειν δίκας παρά τινι,* ποιδοσίνειν, ἐγχέλυ, μισθὸν, πόλεμον, χάδωκαν· αἴρεσις εἰς ὕψος, ταῖς ὀλκοῖς.

Αἰρώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, lolio plenus, sive lolio permixtus, loliaceus. Ab *αἶρα, lolium.*

Ἀΐδ, ιδος, ὁ, Orcus, Pluto, *Hom. Il.* 1, 3. (2) imbecillis; (3) invisibilis, qui non videtur. Vel pro ἀίδηλος, vel ex α priv. & ἴς, *vigus*, vel ex α priv, & ἰδέω, *video*.

Αἳς, dat. pl. f. g. art. postpos. ab ὅς, *qui*.

ΑΙΣΑ, ας, ἡ, Parca, fati præles; *Hom. Il.* 1, 415. (2) fatum; (3) sors; (4) pars, portio; (5) insania. Servit etiam periphrasi ut, ἡματος αἶσα, *dies*.

ΑΙΣΑΚΟΣ, ε, ὁ, ramus lauri vel myrti, *Hes.* Etym.

ΑΙΣΑΊΩΝ, ὁ, æsalo, accipitris species.

Αἰσθάμαι, ασαι, 1. sing. f. 1. ind. med *Dor.* pro αἰσθομαι, & hoc pro ἀσθομαι, ab ἀΐω.

ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ, f. αἰσθήσομαι, sentio, proprie sensu corporis; (2) audio; (3) sentio sensu quolibet; (4) mente percipio, intelligo, cognosco; (5) scio; γαστέρι, sensi, n. 2. ἔγνωκα, sensi, p. pass. Αἰσθάνεσθ ψύχης, κραυγὴς, πάντες. τῇ ἀκοῇ. ἃ ὄψει, φαίνω, ὧδέ τινος. Ἠπειρώτας Ῥωμαῖοι φίλους, πολλὰς δὲ ἀτιμίας ἔσθη, Sopn. El. 88. Ἐπεὶ πρὸς ὑδρὸς ἔγωγε ἠλιμμένην, Iædi, *Eurip. Med.* 26.

Αἴσθημα, ατος, τὸ, sensio, ipse sentiendi actus. Ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, sensus; (2) sensio, sentiendi actio, vel passio; (3) cognitio, notitia, intelligentia. Ab eod.

Αἰσθήσομαι, *fut.* ομαι, 1. sing f. 1. indic. med. verbi αἰσθάνομαι.

Αἰσθητήριον, ε, τὸ, sentiendi instrumentum; (2) domicilium sensus; (3) instrumentum cujusvis sensus; (4) intelligendi & judicandi facultas. Gl. V. αἰσθητήριον, sentificus. Ab αἰσθητός.

Αἰσθητικὸς, ἡ, ὸν, sentiendi vim habens, sensu præditus; (2) qui sensui potest, qui in sensus cadit. Ab eod.

Αἰσθητικῶς, sensibiliter, ut sentus.

Αἰσθητὸς, ἡ, ὸν, sensibilis, qui sensu percipi potest. Ab αἰσθάνομαι.

Αἰσθητῶς, *Adv.* sensibiliter, ita ut sensu percipiatur. Ab αἰσθητὸς.

Αἴσθοντο, 3. pl. a. 2. opt. med. v. αἰσθάνομαι.

Αἴσθω, audio; (2) exspiro. Αὐτὰρ ὁ θωρήξατο αἴσθε κέ μιν ἔρυσεν. *Hom. Il.* 20, 403. Ab αἴω, *audio*, vel ἄω, *flo*.

Αἰσιᾶν, gen. pl. *Dor.* pro αἰσιῶν, ab αἰσία, fem. ab αἴσιος, *faustus*.

Αἰσίοισι, *faustis*, dat. plur. *Ion.* pro αἰσίοις.

Αἰσιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium; (2) officium, quod decet. Ab αἶσα. Unde

Αἰσίμος, ε, ὁ ἡ ἡ, fatalis, *Hom. Il.* 8, 72 (2) decens; (3) bonus, utilis, *Hom. Il.* 6, 60

ΑΙΣΙΜΟΩ, ῶ, f. ώσω, inhumo, impendo.

Αἰσιοῦται, *canit*, pro ἀείσεται, 3. pl. f. 1. med. ind. verbi ἄδω, *cano*.

Αἰσιοπολεῖ, obviam fit, secundo, prospere facio, Gl. V. αἰσιοπλοῦντες prospere navigatur, Gl. V. f. 1. pass. Ex αἴσιος, & πολέω.

Αἴσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, faustus, auspicatus, fortunatus, prosper, fecundus. Ab αἶσα, *fatum*.

Αἰσιόω, ῶ, f. ώσω, auspicatum, f. faustum reddo; (2) auspicium accipio. Αἰσιώσεται τὸ χρίσιμον. Ab αἴσιος.

Αἰσίως, *Adv.* faustè, auspicate, prospere; (2) decenter.

Αἴσσων, ε, ον, inæqualis, impar. Ex α priv, & ἴσος, *æqualis*.

Αἴσσοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi

ΑΪΣΣΩ, vel ἀΐσσω, f. ξω, ruo cum impetu feror, irruo, irrito; (2) compono, præsilio; (3) festino; (4) vasto; (5) aufero. Αἴσσων κατ' ἰχνοῦς, τοῖς ὄπιθεν, ὅπ τινα. Ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν ἄμοις αἴσσονται, *Hom. Il.* 6, 510.

Αἴσσω, vel αἴσσω, f. ξω, irruo; (2) laboro. aor. 1. ἤξα. Ab ἄημι.

Αἰστήρ, ῆρος, ὁ, torris, titio; (2) incensor, qui incendit. Ab αἴθω, *uro*.

Αἶστος, ε, ὁ ἡ ἡ, de quo nihil sciri potest, obscurus, incertus, *Hom. Il.* 14, 258. Ex α priv. & ἴστημι, *scio*.

Αἰστόω, f. ώσω, memoriam alicujus abolco; (2) delco, simpliciter. Σὺ γάρ μιν φαίδιμ' ἀπέστασας δορὶ, *Soph. Aj.* 516. Ex iisdem.

Αἴσυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, imperitus, insicius, ignarus. Ex α priv. & ἴσυρος, *peritus*.

Αἰσύφθη, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠισύφθη, ab αἰσύω, *Hom. Od.* 10, 259.

Αἰσυτὴρ, ῆρος, ὁ, *Hom. Il.* 24, 347. adolescens valde robustus; (2) decens, moderatus; (3) pastor; (4) qui facile huc illuc movetur. Ex α intens. & σύω, *ruo*, vel ab αἶσα, *officium*, vel ab ἀίσσω, *ruo*.

Αἰσυτὴς, ου, ὁ, idem & ex vel ab iisd.

Αἰσυλοεργὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, qui nefaria perpetrat. Ex αἴσυλος, *iniquus*, & ἔργον, *opus*.

ΑΙΣΤΛΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ vel αἴσυλος, ύλη, ύλο, iniquus, nefarius, injustus, flagitiosus.

ΑΙΣΥΜΝΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, regno, impero. Ὃς αἰσυμνᾷ χθονὸς, *Eurip. Med.* 19.

Αἰσυμνητεία, ας, ἡ, regia potestas per electionem alicui data. Ab αἰσυμνήτης.

Αἰσυμνήτης, ου, ὁ, certaminis præses & curator; (2) rex. Ab αἰσυμνάω.

Αἰσυμνήτης, ε, ὁ, idem & ab eod. *Hom. Od.* 8, 258.

Αἰσυμνῆτις, ιδος, ἡ, regina.

Αἰσχισι, dat. plur. ab Αἶσχος, ους.

Αἰσχίσις, εως, ἡ, dedecoratio. Ab

Αἰσχίω, ῶ, f. ίσω, dedecoro, infamo. Ab Αἶσχος, *turpitudo*.

Αἴσχιστος, η, ον, turpissimus; αἴσχιον, turpior. Ab αἰσχὸς.

ΑΙΣΧΟΣ, ους, τὸ, turpitudo, fœditas, deformitas; (2) probrum, dedecus, infamia.

Αἰσχροδράπτης, ου, ὁ, tabernarius manicipia, Gl. V. Ex αἰσχρὸς & δραπέτης, *mancipium*.

Αἰσχυλλων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, turpis. Ab αἰσχρὸς.

Αἰσχωσπὴς, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, qui turpia loquitur. Ex αἰσχρὸς, *turpis*, & ἔπος, *verbum*.

Αἰσχεργέω, ῶ, turpiter ago. Ex αἰσχὸς, *turpis*, & ἔργον, *opus*.

Αἰσχοκέρδεια, ας, ἡ, turpis lucri comparatio. Ex αἰσχρὸς, *turpis*, & κέρδος, *lucrum*.

Αἰσχροκερδέω, ῶ, f. ήσω, turpiter lucrum facio.

Αἰσχροκερδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ceditur turpi lucro, turpis lucri cupidus. Gl. V. turpi lucro.

Αἰσχροκέρδια, ας, ἡ, fœdidi quæstus avidus.

Αἰσχροκερδῶς, *Adv.* cum turpi lucro, faciendo turpe lucrum, turpiter adfectato lucro, studio turpis lucri.

Αἰσχολογέω, ῶ, f. ήσω, turpia loquor.

Αἰσχολογία, ας, ἡ, turpiloquium, turpitudo verborum, sermo turpis & obscenus.

Αἰσχολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, turpiloquus, turpia loquens, obscœnus. Ex αἰσχρὸς, & λόγος.

Αἰσχρήμοσυνος, turpia commissa capiens, ad turpia facilia descendens.

Αἰσχρολογέω, turpia loquor.

Αἰσχρουργέω, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex αἰσχρὸς, & ἔργον, *facio*.

Αἰσχροποιέω, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex αἰσχρὸς, & ποιέω, *facio*.

Αἰσχροπολία, ας, ἡ, fœda actio, turpe & flagitiosum factum. Ab

Αἰσχροπόος, ου, ὁ ἡ ἡ, turpia perpetrans; (2) rapax; (3) fellator; *Pl.* ob cœnas.

Αἰσχρορρημονέω, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex αἰσχρὸς, & ῥημονέω, *facio*. Hinc

Αἰσχρορραγία, ας, ἡ, turpis delictum.

Αἰσχρορημοσύνη, ης, ἡ, turpiloquium, fœda & turpis oratio. Ab

Αἰσχρορρήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, turpiloquus, fœda loquens. Ex αἰσχρὸς, & ῥῆμα, *verbum*.

Αἰσχρὸς, ά, όν, turpis, fœdus, deformis; (2) infamis, probrosus, probrosus. Compar. αἰσχρότερος, probrosior. Superlat. αἰσχρότατος, & αἴσχιστος, turpissimus, fœdissimus. Αἰσχρὸν φαίνεσθαι, turpe visu. Ab Αἶσχος.

Αἰσχρότης, τος, ἡ, turpitudo, fœditas, obscœnitas, deformitas. Ab αἰσχρὸς, *turpis*.

Αἰσχρουργέω, ῶ, f. ήσω, fœdum facinus. Ab αἰσχρουργὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, fœda patrans. Ex αἰσχρὸς, & ἔργον, *opus*.

Αἰσχρῶς, *Adv.* turpiter. Ab αἰσχὸς.

Αἰσχύσμαι, *præs.* inf. act. *Ion.* pro αἰσχύνειν.

Αἰσχύω, *fu.* σω *pudeat*, 2. singul. imperat. pass. *Ion.* pro αἰσχύνεσο, ab αἴσχυνα.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor, verecundia; (2) ignominia, dedecus, dehonestamentum; (3) pudendi. Ab Αἶσχος, *pudor*.

Αἰσχυνθείην, 1. sing. aor. 1. opt. pass.

Αἰσχυνθέμεν, aor. 1. inf. pass. *Ion.* pro αἰσχυνθῆναι. Ab

Αἰσχύνομαι, pudet me, pudefio, verecundor, Gl. V. γέγυθα, pudefactus, veritus est, a. 1. Αἰσχύνομαι μάλιστα, ἐλέφθαι τοῖς αἰσχροῖς τῇ αἰτίᾳ, ob culpam; ὅτι τινὶ, ἐν τοῖς ἱρηοῖς ἢ Θεοῖς, revereor.

Αἰσχυνομένως, *Adv.* reverenter, *Suic.*

Αἰσχυντέον, verecundandum est. Ab αἰσχύνω.

Αἰσχυνίλιος, ας, ὁ, verecundus. Ab

Αἰσχυντηλὸς, ἡ, όν, verecundus, pudens, pudicus. Ab αἰσχύνη, *pudor*.

Αἰσχυντὴρ, ῆρος, ὁ, impudentia perpetrans, ut adulter, &c.

Αἰσχυντηλὸς, ρὰ, ρὸν, verecundus. Ab αἰσχύνω.

Αἰσχυντία, ας, ἡ, pudor, verecundia. Ab

Αἰσχυντὸς, ὴ, όν, pudendus. Ab αἰσχύνη, *pudor*.

Αἰσχύ ω, f. νῶ, pudefacio, pudere facio; (2) intimo, dedecore adficio, *Hom. Il.* 6, 210. (3) vitium offero, stupro. Hunc αἰσχύνομαι, pudefio, me pudet, revereor. Αἰσχύνει πρόσωπον, γέρον, ἐοῦσ. Αἰσχύνομαι τὸν ἑαυτῆ ξυνοχῆς, Arist. Plut. 713. Ἀ χύνομαι τοὺς πολλὰ ἀμαρτίας, Id. Eq. 1351. Ab Αἶσχος, *pudor*.

Αἶτας, *Dane*, pro αἴτας.

Αἶτε, *fave*, vel *Dor.* pro εἶτε.

Αἰτεῖ, 2. sing. præs. imperat. act.

Αἰτεῦ, *fac*, 2. f. pl. imp. med. *Dor.* & *Æol.* pro αἰτοῦ

Αἰτεύμενος, præs. part. med. *Dor.* pro αἰτούμενος, ab

ΑΙΤΕΩ, ῶ, f. ήσω, peto, postulo, posco. αἰτεῦμαι, m. peto mihi dandum, mutuum; (2) postulo. Αἰτεῖν τινα δῶρα πάντα, πάντα αὐτὰ σὲ, συγγνώμην ἔχειν γάμου αὐτῷ λαβεῖν, σὲ τοῦ γάμου αἰτεῖσθ' κ. τ. ἐ. ἀγαθὰ πάντ' αἰτεῖν σ'. Αἰτήσομαί σ' ἐγὼ μακρὸν χρόνον λαβεῖν, Soph.

Αἴτημα, ατος, τὸ, petitio; (2) postulatum, quod petitur. Ab αἴτέω.

Αἴτημι, idem quod αἰτέω.

Αἴτης, ε, ὁ, mendicus. Ab αἰτέω.

Αἴτης, ε, ὁ, fecur, qui amatur libidinose. Ab ἄω, *flo*.

Αἰτῆς, *fatis*, 2. sing. præs. conjunct. act. *Ion.* pro αἰτέῃς, a verbo αἰτέω, *peto*.

Αἰτήσας, *petens*, *fac*. sing. nom. part. aor. 1. infin. act.

Αἴτησις, εως, ἡ, petitio, postulatio.

Αἰτητὴς, οῦ, ὁ, petitor, postulator.

Αἰτητικὸς, ἡ, όν, qui ex voluntate petere.

Αἰτητὸς, ὴ, όν, petendus, qui peti debet, vel potest. Ab αἰτέω, *peto*.

ΑΙΤΙΑ, ας, ἡ, causa, ratio, occasio; (2) culpa, crimen; (3) accusatio; (4) controversia, lis. Αἰτίαν ἀγανίσκειν cum certis verbis junctum, quæ impunitatem verbo tribuendam possint.

Αἰτιάζω, f. άσω, accuso, ulpo. Ab αἰτία.

Αἰτίαμα, ατος, τὸ, criminatio, accusatio. Ab

Αἰτιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, causam & rhetoricam, a signo, imputo, acceptum fero, culpo, Gl. V. *Hom. Il.* 16, 220. αἰτιόωμαι, criminor, accuso, culpo, increpo. Αἰτιάσθ τι ἐ ὕβριος, ἐ ἴδιον συμβεβήκοτα, οὐτ ν ἔ κ κίνησ τ ἔσης, acceptum referre; αὐτὸν εἰς ὑπερηφανίαν, de superbia. Τί τοῦτο αἰτιᾶσθε Ἀθηναῖοι ἀδίκως; *Isocr. Il.* 519. Κἀκ αἰτίαμα κεῖσ' ἐς τὰς ἐμὰς, Soph. Phil. 384. Ab αἰτία, *causa*.

Αἰτίασις, εως, ἡ, accusatio, querela, litis principium. Gl. V. conquestio, incusatio. Ab αἰτιάζω.

Αἰτιατέον, accusandum est, causa tribuenda. Ab αἰτιάομαι.

Αἰτιατικὸς, ἡ, όν, criminatorius, accusatorius; (2) accusativus; αἰτιατικὴ, sc. πτῶσις, accusativus, scil. casus. Ab eod.

Αἰτιατικῶς, accusatorie, in accusativo.

Αἰτιατὸς, ὴ, όν, ex alio tumquam ex causa procedens; (2) qui ex alio tumquam ex causa fertur. Ab αἰτία, *causa*.

Αἰτίζω,

Αἰτίης, *causſæ*, gen. ſing. *Ion.* pro αἰτίας.
Αἰτίζω, f. ίσω, pero, mendico. Ab αἰτέω.
Αἰτιολογία, ας, ἡ, f. ήσω, rationem, ſc. cauſſam reddo; αἰτιολογέομαι, idem.
Αἰτιολογία, ας, ἡ, cauſſæ redditio, demonſtratio.
Αἰτιολογικός, ή, όν, peritus reddendæ rationem eius, quod verſatur in quæſtione; (2) ſenſualis, rationalis, cauſſarius, judicialis, *Pl.* Ab
Αἰτιολόγος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui cauſſam, ſ. rationem reddit, qui ſequitur rationem & utitur probationibus. Ex αἰτία, *cauſſa*, & λέγω, *dico*, vel λόγος, *ratio*.
Αἴτιον, ου, τό, cauſſa, ratio; (2) culpa, accuſatio; (3) noxa. Ab αἰτία.
Αἰτιος, ία, ον, qui in cauſſa eſt, culpandus, accuſandus; (2) nocens. Ab αἰτία.
Αἰτιώτης, ου, ὁ ἡ ἡ, cauſſidicus. Ab eod.
Αἰτιῶτο, 3. pl. præſ. opt. med. *contr.* pro αἰτιόοιτο, ab αἰτιόομαι.
Αἴτνη, Æ, *Dor.* pro Αἴτνη.
Αἰ.ῆτι, *petenti*, dat. ſing. part. præſ. act. *contract.* pro αἰτέοντι, a verbo αἰτέω, *peto*.
Αἰτῶμεν, 1. pl. præſ. conjunct. *contr.* pro αἰτέωμεν.
Αἴτως, *Adv.* repente, ſubito. Ab ἄϊτος, *repentè*.
Αἰτωθεν, *Adv.* idem. Ab αἴτης.
Αἰτώνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, repentinus, improviſus, ex improviſo adveniens. Ab eod.
Αἰτωδίως, *Adv.* repentè, ſubitò, ex improviſo.
Αἰχ'ουσι, 3. pl. imperf. pall. verbi αἴσσω.
Αἰχμάζω, f. άσω, vibro, jaculor; *Hom. Il.* 2. 321. Ἡ ἡ, φησι Ἀτεμήτιον ἤχμασας γεγραφὼς Soph. Vi 97. Ab αἰχμή.
Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, captivitas. Ex αἰχμή, *haſta*, & ἁλωσις, *captura*.
Αἰχμαλωτεύω, f. εύσω, captivum duco. Αἰχμαλωτεύοντες πρὸς ὑπακοὴν, 2 Tim. 3. 6. Ab αἰχμάλωτος.
Αἰχμαλωτίζω, f. ίσω, captivum abduco, in ſervitutem abduco. Βάπτε ἡ ἐπὶ τὸν νόμον ——— εἰχμαλωτίζοντα με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, Rom. 7, 23. Αἰχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ ἔθνη, Luc. 21, 24. Ab eod.
Αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captiva. Ab eod.
Αἰχμαλωτίσθω captivus abducitur jam, 3. 1. imp. paſſ. a verbo αἰχμαλωτίζω.
Αἰχμαλωτιστὴς, οῦ, ὁ, captivator, Gl. V. qui captivos ducit. Ab αἰχμαλωτίζω.
Αἰχμαλώτιδες, ὧν, ἡ, captivæ, ap. *Eur.*
Αἰχμάλωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, bello captus, manu captus, captivus. Ex αἰχμὴ, *bellum*, & ἁλωτὸς, *captus*.
Αἰχμάσσω, item quod αἰχμάζω.
Αἰχμητὴς, οῦ, ὁ, *Dor.* pro ὁ χμητὴς.
ΑΙΧΜΗ ἡ, ἡ, cuſpis, mucro; (2) haſta, lonche, haſtile, ſpiculum, telum; (3) bellum, arma.
Αἰχμήεις, ὁ, bellicoſus.
Αἰχμὴν ἡ, ὁ *Laac*, vec. ſing ab αἰχμητὴς.
Αἰχμητάων, gen. plur. *Æol.* pro αἰχμητῶν.
Αἰχμηφόρος, ος, ον, bellicus.
Αἰχμητὴς, οῦ, ὁ, bellator, bellicoſus; *Hom. Il.* 1, 1. Ab αἰχμή.
Αἰχμήτις, ιδος, ἡ, bellatrix, perita haſtæ.
Αἰχμὸς, οῦ, τό, haſtile, telum, haſta; *Heſ. Th.* Ab αἰχμή.
Αἰχμωτὸς, ὴ, ὸν, bello captus & vinctus. Ex αἰχμὴ, & δέω, *vincio*.
Αἰωρητὴρ, ῆρος, ὁ ἡ ἡ, haſtam gerens, haſtatus; (2) ſcutella. Ex αἰχμὴ, & φέρω.
ΑΙΩΝ, *Adv.* ſtatim, continuo, cito, celeriter, *Hom. Il.* 1, 303.
Αἰωνοκέλευθος, ος, ὁ ἡ ἡ, celeriter viam confecit. Ex αἰὼν, & κέλευθος, *via*.
Αἰωνόπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, celer, velox. Ab αἰὼν.
ΑΙΩΝ, ῶνος, ὁ, ævum, æternitas; ſeculum. Gl. V. (2) vita, tempus vitæ hominis; *Hom. Il.* 4. 478. hominum memoria; (3) improbi homines; (4) ſpina medulla.
Αἰώνατος, *Dor.* pro ἀϊδὴς.
Αἰώνιζε, f. ίσω, æternum reddo; (2) perenno, immo perpetuo. Ab αἰὼν.

Αἰώνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, & ἀϊδιώνιος, ος, ον, æternus, ſempiternus, perennis. Ab eod.
Αἰωνίως, *Adv.* æterne, æternum. Ab αἰώνιος.
Αἴωσις, ας, ἡ, exaltatio; (2) geſtatio, ſc. penſilis exercitii genus; (3) vas penſile; (4) ſuſpendium; (5) reſtis, quo quis ad ſuſpendium utitur.
Αἴτωτέλλω, imp. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠνετέλλετο.
ΑΙΩΡΕΩ, ῶ, f. ήσω, in ſublime attollo, ſurſum tollo, elevo, eveho; (2) ſuſpendo; & ad hæc *ἀωρέομαι*, pendeo, ſpe ſuſpenſus ſum; (3) rebus novis immineo. Αἰωρέω τὸν ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, ἀπαρέζω τῇ ψυχῇ, ἐλπίσι διαφθορὴς ὑπὲρ μεγάλων, magna aggreſſus. Hinc
Αἴωρημα, ατος, τὸ, elatio, elevatio, exaltatio, ſubvectio; (2) ſuſpenſio; (3) geſtatio.
Αἰώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Αἰώρησο, *evertus eſto*, 3. ſing. pluſq. imp. paſſ. *Ion.* pro ἠώρητο, a verbo *ἀωρέω*.
Αἰωρίζω, f. ίσω, geſto, Gl. V. *ἀωρίζεται*, geſtatur. Ab ἀώρα.
Ἀκᾶ, *tacite*, *Dor.* pro ἀκῇ.
Ἀκαδήμεια, ἡ, ſive Ἀκαδήμια, ας, ἡ, Academia, locus quidam publicus Athenis. Ab Ἀκάδημος, *Academus*.
Ἀκαδημικὸς, ἡ, όν, Academicus, pertinens ad Academiam; (2) Philoſophus Academicus.
Ἀκάζω, f. άσω, acuo. Ab ἀκὴ, *acies*.
Ἄκαης, ίδος, ὁ ἡ ἡ, non uſtus, uſtionem non expertus. Ex α priv. & καίω, *uro*.
Ἀκαθαίρετος, ος, ὁ ἡ ἡ, inexpugnabilis, qui evelli ſeu everti non poteſt. Ex α priv. & καθαίρω, *everto*.
Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immundities, imputitas, ſpurcitia, illuvies. Ex α priv. & καθαίρω.
Ἀκαθάρτης, ητος, ἡ, immunditia, R. Ex iiſd.
Ἀκάθαρτος, ος, ὁ ἡ ἡ, impurus, immundus, ſpurcus, obſcœnus, pollutus, ſceleſtus.
Ἀκαθαρτοφαγία, ας, ἡ, impurorum comeſtura, *Suid.* Ex ἀκάθαρτος, & φαγεῖν.
Ἀκαθέκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non poteſt retineri. Ex α priv. & κατέχω, *retineo*.
Ἀκαθίζω, *Ion.* pro κάθημαι, *ſedeo*.
Ἀκαίνα, ας, ἡ, ſpina; (2) ſtimulus; (3) virga excempedalis. Ab ἀκὴ, *acies*.
Ἀκαιρεσία, ας, ἡ, opportunitate temporis deſtitutus. Ἐφ' ᾧ ἐφρόντισε, ἀκαιρεῖσθε ἠ, *Phil.* 4, 10. Ab ἄκαιρος.
Ἀκαιρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, non opportunum tempus; (2) moleſtia incommodè interpellans; (3) immodicitas. Ab eod.
Ἀκαίρως, ος, ον, intempeſtivus.
Ἀκαιροβόας, ας, ἡ, intempeſtive clamans; (2) loquax, blatero. Ex ἄκαιρος, & βόης.
Ἀκαιροδόκητος, ος, ὁ ἡ ἡ, intempeſtivè fraudulentus. Ex ἄκαιρος, & δόλος, *fraus*.
Ἄκαιρος, ος, ὁ ἡ ἡ, intempeſtivus, non opportunus; (2) importunus, tempus opportunum non obſervans; (3) qui non habet vacuum tempus; (4) immodicus. Ex α priv. & καιρὸς, *tempus opportunum*.
Ἀκαίρως, *Adv.* intempeſtivè, non opportunè; (2) immodicè.
ΑΚΑΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, ſemen fruticis Ægyptiaci.
Ἀκάκμαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, mala fama liberatus, qui male audire deſiit. Ex α priv. & κακίζω, *maledico*.
Ἀκάκως, *Adv.* non nocens; (2) nullo malo dignus. Ab ἄκακος.
Ἀκακοτεχνία, ας, ἡ, innocentia, ſimplicitas, mens ab omni malo abhorrens. Ab eod.
Ἄκακος, ος, ὁ ἡ ἡ, minime malus, ab omni malo remotus, ab omni malitia alienus; (2) innocens, ſimplex; (3) apertus. Ex α priv. & κακὸς, *malus*.
Ἀκήκατος, ος, ὁ ἡ ἡ, a malo intactus, nullo malefacto læſus aut depravatus. Ex α priv. & κακαίρω, *maleficium facio*.
Ἀκακτήρ, ῆρος, ὁ ἡ ἡ innocens, a maleficio vacuus, *Suid.* Ex α priv. & κακάω.

Ἀκακόηθες, *Adv.* bonæ, innoxiæ mentis homo; innocens.
Ἀκάκως, *Adv.* pure, ſimpliciter, ſine fraude.
Ἀκάκωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non affectus malo; moleſtiæ expers. *Heſ.*
ΑΚΑΛΑΝΘΙΣ, ίδος, ἡ, cardelis avis; (2) canis.
Ἀκαλαρρεὲς, *quietè fluentis*, gen. ſing. ἐος, pro ἀκαλαρρέοντος, ab
Ἀκαλαρρείτης, ου, ὁ, placide & quiete fluens, *Hom. Il.* 7, 422. Ab ἀκαλὸς, & ῥέω.
Ἀκαλαρρὸς, ος, ον, idem.
ΑΚΑΛΗΦΗ, ης, ἡ, urtica; (2) ſpina; (3) concha quædam marina exigua.
Ἀκαλλὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, invenuſtus, deformis, inelegans. Ex α priv. & κάλλος, *pulchritudo*.
Ἀκαλλιέρατος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non litavit. Ex α priv. & καλλιερέω, *ſecundo ſacra facio*.
Ἀκαλλώπιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, non compta, non ornatus; (2) curam pulchritudinis negligens; (3) qui non glomatur. Ex α priv. & καλλωπίζω, *cultum nimium ſtudioſus*.
ΑΚΑΛΟΣ, ὴ, όν, quietus.
Ἀκάλυπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non tectus, inopertus, apertus. Ex α priv. & καλύπτω, *tego*.
Ἀκαλύψεις, acc. plur. *contr.* pro ἀκαλύψαις, ab
Ἀκάλυψις, ἡ, revelatio.
Ἀκαλὼς, *Adv.* quiete, leniter, ſine ſtrepitu.
Ἀκάμαντι, *indefeſſi*, dat. ſing. ab ἀκάμας.
Ἀκαμαντολογχὴς, ὁ, infatigabilis haſta, ſ. fortiſſimus bellator.
Ἀκαμαντομάχης, ου, ὁ, infatigabilis pugnator. Ex ἀκάμας, & μάχομαι.
Ἀκαμαντόποδες, οἱ, ὁ ἡ ἡ, qui pedes habet indefeſſos. Ex ἀκάμας, *indefeſſus*, & πὸς, *pes*.
Ἄκαμας, αντος, ὁ ἡ ἡ, indefeſſus, infatigabilis. Ex α priv. & κάμνω, *fatigor*.
Ἀκαμάτηοι, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἀκαμάτῃσι, ab
Ἀκάματος, ος, ὁ ἡ ἡ, labore carens, laborem non ſentiens, (2) infatigabilis, indefeſſus; *Hom. Il.* ς, ς. (3) qui non laboravit. Hinc *Adv.* ἀκαμάτως, indefeſſe, ſine intermiſſione, ſine laſſitudine. Ex iiſd.
Ἀκαμαντοχάλκης, ου, ὁ, indefatigabilis bello. Ex ἀκάματος, & χάλκη, *bellum*.
Ἀκάμβατος, *Adv.* inderatigabiliter, indefeſſe.
Ἀκάμμυος, ος, ὁ ἡ ἡ, non connivens. Ex α priv. & καμμύω, *connivco*.
Ἀκαμπὴς, ος, ὁ ἡ ἡ, inflexibilis, rigidus. Ex α priv. & κάμπτω, *flecto*.
Ἀκαμπὲς, ὲς, ὁ, qui rectà currit. Ex iiſdem.
Ἀκαμπὴς, ος, ὁ ἡ ἡ, rectus in longitudinem, non reflexus. Ex iiſd.
Ἀκαμπὴς, ος, ὁ ἡ ἡ, inflexus, curvari neſcius. Ex iiſd. Unde
Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas; (2) conſtantia.
ΑΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, ſpina, vepres, ſentis; (2) difficultas, moleſtia, falebæ.
Ἀκανθίζω, f. ίσω, ſpinoſum reddo; (2) ſpinoſus ſum, ſpinis horreo. Ab eod.
Ἀκανθικὸς, ὴ, όν, ſpinoſus. Ab eod.
Ἀκανθὶν, ῶνος, ὁ, ſpineus, ex ſpinis factus & contextus. Ab eod.
Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, ſpina.
Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, cardelis. Ab eod.
Ἀκανθίων, ωνος, ὁ, cardinus. *Gal.*
Ἀκανθοβάτης, ου, ὁ, per ſpinas, ſeu ſentes gradiens, i. paradoxus. Ex ἄκανθα, *ſpina*, & βαίνω, *gradior*.
Ἀκανθοβόλος, ίδης, ἡ, quæ per ſpinas incedit.
Ἀκανθοβολὸς, ὴ, όν, ſpinas jaciens, vel emittens. Ex ἄκανθα, & βάλλω, *jacio*.
Ἀκανθοδρόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſpinas colligens, ſpinarum collector, vel collectrix. Ex ἄκανθα, & δρέπω, *ego*, i. e. *colligo*.
Ἀκανθόεις, εσσα, εν, denſas ſpinis horrentes habens; (2) echinus. Ex ἄκανθα, & εἶδος.

Ἀκανθο-

Ἀκανθάλξ, ῆκος, ὁ, ἡ, a spina, vel stimulo ictus. Ex ἄκανθα, & ἀλκτήρ, pecus.

Ἀκανθίζω, f. ίσω, acanthum imitor, acani speciem gero. Ab ἄκανθος.

Ἀκανθικός, ή, όν, acanicus, qui acani est.

Ἀκάνθιον, ι. τό, spinula. *Dim.* Ab eod.

Ἀκανόνιστος, ον, vecors, sine corde, excors. Ex α priv. & καρδία, *cor.*

Ἀκαρδής, ές, ὁ, ἡ, idem.

Ἀκαρδία, ας, ἡ, vecordia, amentia. Ab ἀκάρδιος.

Ἀκάρδιος, ον, ὁ, ἡ, vecors, sine corde, excors. Ex α priv. & καρδία, *cor.*

Ἀκαρδόω, ῶ, f. ώσω, vecordem reddo. Ab ἀκάρδιος.

Ἀκαρδώτης, ου, ὁ, ἡ, vecordia. Ab ἀκάρδιος.

Ἀκαρεί, *Adv.* puncto temporis, momento. Ab ἄκαρις.

Ἀκαρείως, *Adv.* idem.

Ἀκαρῆ, *Adv.* brevissimo tempore, puncto temporis. Ab

Ἄκαρις, ιδος, ὁ, ἡ, brevis, individuus; (2) exiguus; (3) minimum interjectum habens spatium, Gl. V. momentarius; ἀκαρὲς, momentum, Gl. V. (4) ferè, propè. Ex α priv. & κείρω, *seco.*

Ἀκάρηνος, ον, caput non habens.

Ἄκαρι, animal minutissimum, quale innascitur cereæ, caseis, & cuti hominum. Ex nid.

Ἀκαριαῖος, αία, αῖον, minimus, pauxillus; (2) brevis, momentaneus. Ab ἄκαρις.

Ἀκαριδής, ές, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

ΑΚΑΡΝΑ, ων, ἡ, genus plantæ.

Ἄκαρνες, cereorum; (2) caput, Etym. Ex α pleon. & κάρη, *caput.*

Ἀκαρπέω, ῶ, f. ήσω, sine fructu sum, steriles sum, fructum non gigno. Ab ἄκαρπος.

Ἀκαρπία, ας, ἡ, sterilitas.

Ἀκάρπιστος, idem quod

Ἄκαρπος, ον, ὁ, ἡ, infructuosus, fructus expers, sterilis; (2) inutilis. Ex α priv. & καρπὸς, *fructus.*

Ἄκαρπος, sine fructu; (2) sine prole, de mulieribus.

Ἀκάρπωτος, ον, ὁ, ἡ, infructuosus. Ex α priv. & καρπόω, *fructifico.*

Ἀκαρτέρητος, ον, ὁ, ἡ, intolerabilis. Ex α priv. & καρτερέω, *tolero.*

Ἄκειρτος, ον, ὁ, ἡ, intonsus. Ex α priv. & κείρω, *tondeo.*

Ἀκέαρτος, ον, ὁ, ἡ, qui arefactus non est, nec succo plane privatus. Ex α priv. & κέαρ, *siccus.*

Ἀκεῖως, *Adv.* puncto temporis. Ab ἀκαρὲς.

Ἀκέδαστος, vel ἀκασκὰ, quiete, placide, mollis-

ter, lente, pedetentim, *Etym. Eust.* Ab ἀκαλὸς, *tacitus.*

Ἀκακάομαι, οῦμαι, valde ornatus, ap. *Æsch.*

Ἀκασφαλὴς, ές, ὁ, ἡ, imprudens, acuta mente præditus, *Hes.* Ex ἀκαιρος, & φαίω.

Ἀκατάβιαστος, ον, ὁ, ἡ, non coactus, *Suic.* Ex α priv. καὶ, & βιάζω, *cogo.*

Ἀκατάλημπτος, ον, ὁ, ἡ, qui dici non potest; (2) invictus, invincibilis. Ex α priv. & καταλάμβω, *dejicio.*

Ἀκατάγγελτος, ὁ, ἡ, non denunciatus, sine denunciatione illatus.

Ἀκατάγνωστος, ον, ὁ, ἡ, qui damnari, aut reprehendi nequit, in qua reprehensio non cadit. Ex α priv. & κατηγορέω, *accuso.*

Ἀκατάγωνιστος, ον, ὁ, ἡ, insuperabilis. Ex α priv. & κατὰ, *contra.* & ἀγωνίζομαι, *certo.*

Ἀκατάδικος, ον, ὁ, ἡ, indemnatus, Gl. V. Ex α priv. & καταδικάζω, *condemno.*

Ἀκατάδυμος, ον, ὁ, ἡ, qui animo non est ingratus. Ex α pr. & κατὰ, δύμος.

Ἀκατατίτατος, ον, ὁ, ἡ, non accusabilis, culpa vacans, inculpatus. Ex α priv. & κατατιτάομαι, *accuso.*

Ἀκατακάλυπτος, ον, ὁ, ἡ, non velatus, non opertus, non tectus.

Ἀκατακόσμητος, ον, ὁ, ἡ, inexornatus, indispositus. Ex α priv. & κατακοσμέω, *orno.*

Ἀκατάκριτος, ον, ὁ, ἡ, non damnatus, Ph. indemnatus; (2) cui indicta causa pœna infligitur. Ex α pr. & κατακρίνω, *damno.*

Ἀκατακρίτως, *Adv.* sine judicio, indicta causa.

Ἀκατάλυτος, ον, ὁ, ἡ, non cessans, non desinens. Ex α pr. & καταλύω, *desino.*

Ἀκαταλύτως, *Adv.* indesinenter.

Ἀκατάληπτος, ον, ὁ, ἡ, qui comprehendi, includi, circumiri non potest, *de locis*; (2) quem assequi quocunque modo non licet; (3) *philosophis*, incomprehensibilis. Ex α priv. & καταλαμβάνω.

Ἀκαταλήπτως, ita ut assequi eum non liceat, *cursu*, ubi est velocissime, *oculis*, ubi est vel tenuissimè, vel celerissime, vel *morte*, ubi est obscurissime, *Ern.*

Ἀκαταληψία, ας, ἡ, incomprehensibilitas. Ex α priv. & καταλαμβάνω, *comprehendo.*

Ἀκατάμαλτος, ον, ὁ, ἡ, implacabilis. Ex α pr. & καταμάλλω, *placo.*

Ἀκατάμαλτος, *Adv.* implacabiliter.

Ἀκατάμικτος, ον, ὁ, ἡ, incongruus, absonus, Gl. V. præposterus, mutabilis. Ex α pr. & κατὰ, μικτὸς, *congruus.*

Ἀκατάμικτος, *Adv.* incongrue, inconcinne.

Ἀκατάλυτος, ον, ὁ, ἡ, indissolubilis, æternus, perpetuus, invictus. Ex α pr. & καταλύω, *dissolvo.*

Ἀκατανόητος, ον, ὁ, ἡ, qui disci, intelligi non potest.

Ἀκατανόητος, ον, ὁ, ἡ, inexpugnabilis, qui nullis laboribus frangi potest; ineluctabilis, Ph. Ex α pr. & καταμάχομαι.

Ἀκατάμετρος, ον, ὁ, ἡ, immensus. Ex α pr. & καταμετρέω, *dimetior.*

Ἀκατανόητος, ον, ὁ, ἡ, qui intelligi, aut percip. nequit, Gl. V. inconsideratus, item immensus. Ex α pr. & κατανοέω *intelligo.*

Ἀκατάπαλτος, ον, ὁ, ἡ, inluctabilis, insuperabilis, lucta non superandus. Gl. V. inexsuperabilis. Ex α pr. & καταπαλαίομαι, *luctor.*

Ἀκατάπαυστος, ον, ὁ, ἡ, irrequietus, cessare nescius, finem non habens; (2) qui sedari, [illegible] Ex α pr. & καταπαύω, *sedo.*

Ἀκατάπαύστως, *Adv.* irrequiete, sine quiete; (2) sine fine.

Ἀκατάπληκτος, ον, ὁ, ἡ, non attonitus, imperterritus. Ex α pr. & καταπλήττω.

Ἀκατάπληκτως, *Adv.* intrepide.

Ἀκατάπονος, ον, ὁ, ἡ, infatigabilis, invictus, implacabilis. Ex α pr. & κατάπονος, *fatigo.*

Ἀκατάποτος, ον, ὁ, ἡ, qui deglutiri nequit. Ex α pr. & καταπίνω, *absorbeo, deglutio.*

Ἀκαταπλόητος, ον, qui terreri non potest.

Ἀκαταπράυντος, ον, ὁ, ἡ, qui sedari & delinitiri nequit, implacabilis, implacatus. Ex α pr. & καταπραύνω, *delinio, placo.*

Ἀκατάρδυτος, ον, ὁ, ἡ, non rigatus, siccus. Ex α pr. & ἀρδύω, *rigo.*

Ἀκατάστατος, ον, ὁ, ἡ, qui decuti, seu deturbari non potest, firmus, inconcussus. Ex α pr. & καταστέομαι, *deficio.*

Ἀκατάσημαντος, ον, ὁ, ἡ, qui non est obsignatus. Ex α pr. & κατασημαίνω.

Ἀκατασκεπτος, ον, ὁ, ἡ, inconsideratus. Ex α pr. & κατασκέπτομαι, *considero.*

Ἀκατασκέπτως, *Adv.* inconsiderate.

Ἀκατασκεύαστος, ον, ὁ, ἡ, non elaboratus; (2) informis, rudis; inconditus, incompositus, Gl. V. Ex α pr. & κατασκεύαστος, *est fine cultus.*

Ἀκατασκεύαστος, *Adv.* incondite, incomposite.

Ἀκατάσκευος, ον, ὁ, ἡ, solutus, incompositus; (2) non probatus argumentis; (3) carens elocutionis arte; (4) omnino simplex, sine apparatu, magnificentia, ut βίος ἀκατάσκευος. Ex α pr. & κατασκευὴ.

Ἀκατασκεύως, *Adv.* sine ulla arte.

Ἀκατάσκιος, ον, ὁ, ἡ, non opacus, non umbrosus; (2) apertus. Ex α priv. & κατάσκιος, *umbrosus.*

Ἀκατάσκοπος, ον, ὁ, ἡ, inconsideratus, qui nihil explorat. Ex α pr. & κατασκοπέω.

Ἀκατάσκωπος, ον, ὁ, ἡ, calumniæ non obnoxius, Suic. Ex α priv. & κατασκώπτω.

Ἀκατάστασία, ας, ἡ, turba, tumultus, seditio. Ex α pr. & κατὰ στάσις, *sessio.*

Ἀκατάστατος, ον, ὁ, ἡ, inconstans, incertus, infirmus. Ex nid.

Ἀκατάστατος, *Adv.* incomposite, confuse.

Ἀκατάστοφος, ον, finem, ex turpi re habens.

Ἀκατάσχετος, ον, ὁ, ἡ, qui coerceri nequit. Ex α pr. & κατέχω, seu κατάσχετος.

Ἀκατάσχετος, *Adv.* incontinenter.

Ἀκατατρίπτος, ον, ὁ, ἡ, qui absumi non potest, Suic. Ex α pr. & καταττρίβω.

Ἀκατάφρακτος, ον, ὁ, ἡ, qui non est cataphractus. Ex α pr. & κατάφρακτος.

Ἀκαταφρόνητος, ον, ὁ, ἡ, non contemnendus, satis v. c. fortis, doctus. Ex α pr. & καταφρονέω, *contemno.*

Ἀκατάψεκτος, ον, ὁ, ἡ, qui non vituperatur, vel reprehenditur, Suic. Ex α priv. καὶ, & ψέγω, *reprehensibilis.*

Ἀκατεγκάλυπτος, *Adv.* sine ulla reprehensionem. Ex α priv. & κατεγκαλύπτω, *accuso.*

Ἀκατέεργος, ον, ὁ, ἡ, haud emendatus, non fictus. Ex α pr. καὶ, & τεύχω, *monstro.*

Ἀκατείρητος, ον, ὁ, ἡ, incompositus, rudis, impolitus, Gl. V. infectus. Ex α pr. & κατεργάζομαι, *confecio, conficio.*

Ἀκατείωτος, ον, ὁ, ἡ, insomnis, vigilans. Ex α pr. & κατευνάζω, *sedo, quiesco.*

Ἀκατηγόρητος, ον, ὁ, ἡ, qui non obnoxius irreprehensibilis. Ex α priv. & κατηγορία, *accusa.*

Ἀκατηγορήτως, *Adv.* irreprehensibiliter, citra reprehensionem, vel accusationem, Suic.

Ἀκατήχητος, ον, ὁ, ἡ, qui primis religionis Christianæ fundamenta nondum percepit. Ex α priv. & κατηχίω.

Ἀκάτιον, τό, privi navigii genus, genus navis cullæ piscatoriæ; Gl. V. cymba. Dim. ζ'ib.

ΑΚΑΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, vel η, genus navigii actuarii; (2) genus poculi.

Ἀκατόνομος, ον, ὁ, ἡ, innominatus, qui nomen non habet; (2) obscurus, ἀδόξαστος. Ex α pr. καὶ, & στόμα, *nomino.*

Ἀκαυλος, ον, ὁ, ἡ, qui sine caule est, caule expers. Ex α pr. & καυλὸς, *caulis.*

Ἀκαυστοίητος (& ας), non siccus, cauterio.

Ἄκαυτος, ον, ὁ, ἡ, non ustus, combustus; (2) qui aduri nequit. Ex α pr. & καυστὸς.

Ἀκαυχησία, ας, ἡ, jactantiæ vitatio, non jactantia, Suic. Ex α pr. & καυχία.

Ἀκαχίατο, ἰσχία *erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀκάχατο, ab.

Ἀκαχμένος, ον, ὁ, ἡ, & ἀκάχημαι, trifitus, afflictus. Hinc ἀκαχήμενος, tristis. Κύνων ἀκαχήμενος.

ἀκαχήμενος, Hesiod. Θεογ. 99. Ex α pleon. & ἄχος, tristitia.

Ἀκαχήμενος, Hom. Il. 5, 24. animo dolens, præt. part. pass. verbi ἀκάχημαι.

Ἀκάχησα, aor. 1. ind. act. Ion. pro ἠκάχησα.

Ἀκαχῆσθαι, perf. infi. pass. Ion. pro ἠκαχῆσθαι.

Ἀκαχίζω, f. ίσω, tristitia adficio. Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ, Hom. Il. 6, 486. Ab eod.

Ἀκαχμένος, perf. part. pass. Ion. & per Syncop. pro ἠκαχημένος, ab ἀκάχημαι.

Ἀκαχμέω, ῶ, fut. ήσω, acuo. Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ, Hom. Od. 1, 99. Ab ἀκμή, acies.

Ἀκάχω, dolore, mœstitia, tristitia adficio. Ῥίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν, Hes. Θεογ. 868. Ex α pleon. & ἄχος.

Ἀκέανος, ου, leguminis genus rotundum ac durum ita, ut ægre frangi queat. Ex α priv. & κέω, findo.

Ἀκέαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui frangi, findi, aut dissolvi nequit. Ex α pr. & κεάζω, findo.

Ἀκειόμενος, sanans, part. præs. med. Ion. & Poet. pro ἀκεόμενος, a verbo ἀκέομαι.

Ἀκειρεκόμας, intonsus, Doric pro ἀκειρεκόμης.

Ἀκειρεκόμης, ου, ὁ, non tonsus. Ex α pr. κείρω, tondeo, & κόμη, coma.

Ἀκειρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀκελδαμά, ager sanguinis. Vox Syriaca, indecl.

Ἀκέλευθος, ου, invius. Ex α pr. & κέλευθος.

Ἀκέλευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, injussus. Ex α pr. & κελεύω, jubeo.

Ἀκέλυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullo putamine tectus. Ex α pr. & κέλυφος.

Ἀκενοδοξία, ας, ἡ, contemptus vanæ gloriæ. Ex α pr. & κενοδοξία.

Ἀκενόδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, vanæ gloriæ non appetens, carens ostentatione.

Ἀκενόσπουδος, ου, ὁ καὶ ἡ, vanarum rerum non appetens, contemptor. Ab α pr. κενός, & σπουδή, studium gloriæ.

Ἀκέντητος, ου, ὁ καὶ ἡ, stimulo, seu aculeo non ictus. Ex α pr. & κεντέω, stimulo.

Ἀκέντρος, ου, ὁ καὶ ἡ, stimulo, aculeo, calcaribus carens. Ex α pr. & κέντρον.

Ἀκένωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non evacuatus. Ex α pr. & κενόω, vacuo.

ἈΚΕ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, fut. έσομαι, & ήσομαι, sano, medeor, medicor; (2) medeor, metaphor. expio, sarcio, resarcio, revoco, retracto. Ἀκεῖσθαι ἕλκος, δίψαν, τὰ διεῤῥωγότα, ὑποδήματα, ἐσθῆτας, ἀδικήματα, Ἀπορίας πᾶν φίλων τὰς δι' ἄγνοιαν ἐπειρᾶτο γνώμῃ ἀκεῖσθαι. Xenoph.

Ἀκέραιος, ου, ὁ καὶ ἡ, immistus, sincerus, purus, integer, illibatus; (2) innocens, placidus. Ex α pr. & κεράω, misceo. Hinc

Ἀκεραιότης, ητος, ἡ, simplicitas, integritas.

Ἀκεραίως, Adv. sincere, Phil. Ab ἀκέραιος.

Ἀκέρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, cornibus vacans. Ex α pr. & κέρας, cornu.

Ἀκεραύνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tactus, non ictus fulmine. Ex α pr. & κεραυνόω.

Ἀκέρδεια, ας, ἡ, detrimentum, damnum. Ab

Ἀκερδής, έος, ὁ καὶ ἡ, non lucrosus; (2) damnosus. Ex α pr. & κέρδος, lucrum.

Ἀκέρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, cauda carens. Ex α pr. & κέρκος, cauda.

Ἀκερματία, ας, ἡ, rei pecuniariæ summa inopia. Ex α pr. & κέρμα, nummus.

Ἀκερος, ου, ὁ καὶ ἡ, cornua non habens, cornibus carens. Ex α priv. & κέρας, cornu.

Ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, intonsus, Hom. Il. 20, 39. Ex α pr. κείρω, tondeo, & κόμη, coma.

Ἀκερσίκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀκερχνῶδης, ὁ καὶ ἡ, asperitatis expers. Φάρμακον ἀρτηρίῃ ἀκέρχνον, Aret. Ab α pr. & κέρχνος.

Ἀκερώς, ω, ὁ καὶ ἡ, qui cornua non habet, cornibus carens. Ex α pr. & κέρας, cornu.

Ἀκεσάσκετο, 3. ind. med. Ionice pro ἀκέσατο.

Ἀκέσασθαι, aor. 1. inf. med. v. ἀκέομαι.

Ἀκεσίβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, mortales sanans. Ex ἀκέομαι, sano, & βροτός, mortalis.

Ἀκέσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, medicabilis, sanabilis; (2) valens ad sanandum. Ab ἀκέομαι.

Ἀκέσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. Apollinis, ab arte medendi.

Ἀκεσίπονος, ου, ὁ, dolorem mitigans, qui vim medendi habet. Ex ἀκέομαι, & πόνος.

Ἄκεσις, εως, ἡ, sanatio, medela.

Ἄκεσμα, ατος, τὸ, idem; (2) sanitatis recuperatio. Ab ἀκέομαι.

Ἀκέσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sanabilis, medicabilis.

Ἀκεσμός, οῦ, ὁ, idem quod ἄκεσμα.

Ἀκεσσάμην, Poetice, idem quod ἀκεσάμην.

Ἀκεσφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, sanans. Ab ἀκέομαι.

Ἀκεστήρ, ῆρος, idem quod

Ἀκεστής, οῦ, al. ἀκέστης, ου, ὁ, medicus; (2) sartor. Ab eod.

Ἀκεστικός, ή, όν, ad sarciendum aptus, sarciendi peritus. Ab ἀκεστής.

Ἀκεστίς, ίδος, ἡ, fornacis ferreæ genus. Diosc.

Ἀκεστορία, ας, ἡ, Ionice ἀκεστορίη, medicina, ars medicinæ. Ab ἀκέστωρ.

Ἀκεστορικός, ή, όν, medicinalis. Ab ἀκέστωρ.

Ἀκεστός, ή, όν, sanabilis, medicabilis, sanatu facilis. Ab ἀκέομαι, sano.

Ἀκέστρα, ας, ἡ, acus. Ab eod.

Ἀκέστρια, ας, ἡ, medicatrix; (2) sartrix. Gl. V. sarcinatrix. Ab eod.

Ἀκεστήριον, τὸ, idem quod ἀκέστρα. Eustath.

Ἀκεστρίς, ίδος, ἡ, medicatrix. Ab ἀκέστωρ.

Ἀκέστωρ, ορος, ὁ, medicus. Ab ἀκέομαι, sano.

Ἀκεσφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, remedium adferens, salutaris. Ex ἄκεσις, & φέρω, fero.

Ἀκεσώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, dolores sanans, doloribus medens. Ex ἄκεσις, & ὀδύνη, dolor.

Ἄκεσμα, τος, τὸ, idem quod ἄκεσμα.

Ἀκεύμενος, audiens, part præs. med. Æol. & Dor. pro ἀκουόμενος, a verbo ἀκούω, audio.

Ἀκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caput non habens, Ph. truncus; (2) qui caret principio; (3) qui sine auctore certo est; (4) imperfectus; (5) honoris & dignitatis expers; (6) nomen herbæ certæ. Ex α pr. & κεφαλή.

Ἀκεφάλως, Adv. sine capite; (2) sine exordio.

Ἀκέων, ουσα, tacitus, ne hiscens quidem; Hom. Il. 1, 34. Ex α pr. & χαίνω, hisco.

Ἀκέων, Adv. tacite. Ex iisd.

ἈΚΗ', ῆς, ἡ, acies ferri; (2) cuspis; (3) quies; (4) urbs Phœniciæ.

Ἀκήδεια, ας, ἡ, incuria, neglectus. Ab ἀκηδής.

Ἀκηδεμόνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem nemo curat, neglectus. Ex α pr. & κηδεμονεύω, curo.

Ἀκήδεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non curatus, neglectus, cujus nulla cura habetur; (2) insepultus, insepultus, inhumatus; Hom. Il. 6, 60. Ex α pr. & κηδέω, curo.

Ἀκηδέστως, Adv. sine ulla cura, temere; (2) sine misericordia, inhumaniter.

Ἀκήδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhumatus. Ex α pr & κηδεύω, funero.

Ἀκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo. Τῶν δ' ἄλλων οὔ τις ἑο ἀκήδεσ', ubi ἑο pro ἕο vel οὗ ponitur, i. e. αὐτοῦ, Hom. Il. 14, 427. Ab

Ἀκηδής, έος, ὁ καὶ ἡ, nullam curam gerens, negligens; (2) neglectus, qui curæ non est, (3) inhumatus, insepultus; (4) tristitia vacuus; (5) securus; Hom. Il. 21, 123. Ex α priv vel intens. & κῆδος, cura. Hinc

Ἀκηδία, ας, ἡ, vacuitas mœroris; (2) mœroris abundantia; (3) certamen; (4) incuria (5) dolor; (6) tristitia.

Ἀκηδιάω, ῶ, futur. άσω, negligenter ago (2) animo concido, (3) mœrore gravi adficior. Μὴ ἀκηδιάσωμεν πρὸς τὰ πάθη, Basil. Ab eod.

Ἀκηδῶς, Adv. sine sepultura. Ab ἀκηδής.

Ἀκήκοα, 1. fing. perf. med. Attice pro ἦκοα, a verbo ἀκούω.

Ἀκήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decipi nequit; (2) immutabilis, (3) qui deliniri nequit. Ex α pr. & κηλέω, mulceo.

Ἀκηλίδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immaculatus, macula expers, (2) incorruptus. Ex α pr. & κηλίδοω, maculo.

Ἄκημα, ατος, τὸ, sanatio, medela; (2) medicamentum. Ab ἀκέομαι, sano.

Ἀκήν, Adv. tacite, quiete; Hom. Il. 3, 95. Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, fuerunt taciti. Ex α pr. & χαίνω, hisco.

Ἀκηπος, ον, horto carens, horti nomine indignus.

Ἀκηράσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus, incorruptus; (2) illæsus; (3) immortalis. Ex α pr. & κεράννυμι, misceo.

Ἀκήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, Hom. Il. 15, 497. idem.

Ἀκήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, exanimis, cor non habens; Hom. Il. 5, 199. ex α pr. & Κῆρ, cor. (2) immortalis, fato lethifero non obnoxius; (3) illæsus, (4) act. non lethifer. Sch. ap. Nic. Ex α pr. & κήρ, fatum.

Ἀκηρεσφαγής, ές, id. quod ἀκηράσιος.

Ἀκηρυκτεί, Adv. nullo feciali misso; (2) implacabiliter. Ab

Ἀκήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, per caduceatorem non denunciatus; (2) inglorius, ignotus; (3) implacabilis. Steph. Ex α pr. & κηρύσσω.

Ἀκηρύκτως, Adv. idem quod ἀκηρυκτεί.

Ἀκήρωτος, ον, non ceratus, non oblitus cera. Ab α pr. & Κηρός, cera.

Ἀκηχέαται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro ἀκήχηνται, ab ἀκαχέω.

Ἀκηχέατο, tristitia adfecti erant, 3 plural. plusq. ind. pass. Ionice pro ἀκήχηντο.

Ἀκηχέδαται, Hom. Il. 17, 636. f. 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro ἀκήχηνται.

Ἀκηχεδών, όνος, ὁ, dolor, tristitia.

Ἀκήχεμαι, vel ἀκήχημαι, tristor. Θυμὸν ἀκηχέμενοι μεγάλ' ἴαχον, Hom. Il. 18, 29. Ex α pleon. & ἄχος, mœror.

Ἀκιβδήλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non adulteratus, sincerus, incorruptus. Ex α pr. & κιβδηλεύω, adultero.

Ἀκίβδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui scoria nulla admixta est; (2) purus, sincerus. Ex α pr. & κίβδηλος, cui scoria admixta est.

Ἀκιβδήλως, Adv. sine scoria; (2) sincere, pure, Ph. sedulo.

Ἀκιδνός, ή, όν, infirmus, qui se vix movere potest. Ex α pr. & κινέω, moveo.

Ἀκιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cuspidatus, acuminatus in modum cuspidis. Ab ἀκίς.

Ἀκιδωτός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eodem.

Ἀκίζω, ίσω, acuo. Ab eodem.

Ἄκικυς, υος, ὁ καὶ ἡ, impotens, imbecillis; (2) qui non est velox. Ex α pr. & κίκυς.

Ἀκίναγμα, ατος, τὸ, concussio complosio, Etym. Ex α pleon. & τινάσσω, quatio, mutationem.

Ἀκίναιδος, ου, ὁ, pudicus, castus, qui cinædus non est, Suid. Ex α pr. & κινέω, moveo, & αἰδώς, membrum virile.

ἈΚΙΝΑ'ΚΗΣ, ου, ὁ, acinaces, gladius Persicus.

Ἀκινδυνί, Adv. citra periculum, sine periculo.

Ἀκίνδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine periculo, liber, extra periculum constitutus. Ex α priv. & κίνδυνος, periculum.

Ἀκινδυνώδης, ώδες, idem.

Ἀκινδύνως, Adv. sine periculo, secure.

Ἀκινησία, ας, ἡ, immobilitas, quies, privatio motionis. Ex α pr. & κίνησις, motio.

Ἀκινήτα, Dor. pro ἀκινήτη, ab ἀκίνητος.

Ἀκινητέω, ῶ, f. ήσω, immobilis sum.

Ἀκινητίζω, f. ίσω, immotus sto, caveo ne movear, quiescere cupio. Ab

Ἀκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immobilis; (2) qui moveri aut mutari nequit, immotus; (3) non movendus; (4) segnis. Ex α pr. & κινέω, moveo.

Ἀκινήτως, Adv. sine motu, citra motionem.

ἈΚΙΝΟΣ, ου, ὁ, acinus; (2) herbæ genus.

Ἀκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vermibus non obnoxius, a vermibus non corrosus; (2) incorruptus. Ex α pr. & κίς, vermis. Ἀκιώτατοι ἑστεῶτες, Hesiod. Ἔργ. 43.

Ἄκιρος, ὁ, ignavus, nihil agens; (2) Boreas, Agnus, Erm.

Ἀκιρῶς, Adv. sine motu, Hes.

Ἀκίς, ίδος, ἡ, acies, spiculum, Gl. V. metaph. acumen, acutus. Dim. ab ἀκή, acies.

Ἀκίχητα, Hom. Il. 17, 75. pro ἀκίχητον, ...

fructu; cum aliquam sequimur & non assequimur.

Ἀκίχητος, ος, ὁ ἡ ἡ, quem non possumus adsequi, qui comprehendi nequit; (2) inaccessus; (3) quem mente & cogitatione comprehendere non possumus. Ex α pr. & κίχημι, *comprehendo*.

Ἄκιων, ονος, ὁ ἡ ἡ, nullis fultus columnis. Ex α pr. & κίων, *columna*.

Ἀκλινέστατοι, *firmissimi*, nom. pl. ab ἀκλινέστατος, quod est superlat. ab ἄκλινος.

Ἀκλισιάζομαι, f. ἀσομαι, simulare recuso. Ab Ἀκλισία, muliere, quæ simulare recusabat quod maxime cupiebat. Μικκὰ μὲν ἦν ἀκλισιάστο παρεπιδήμησαι, Plut. Hinc

Ἀκλισιμός, οῦ, ὁ, simulata recusatio.

Ἀκλαυσίη, ίος, ὁ ἡ ἑ, illacrimabilis. Ex α pr. & κλαίω, *flo*.

Ἀκλέγητος, *exlors*, *Doricè* pro ἀκλέκτος.

Ἄκλαδος, ου, ἡ, cui farmenta non sunt fructu. Ex α pr. & κλάδος, *frango*. Unde

Ἀκλαδεύτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non fructus, infructus.

Ἀκλαυτεί, f. ακλαυσατεί, *Adv.* sine fletu. Ab ἀκλαυτος.

Ἀκλαυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, inploratus, indefletus. Gl. V. indefletibilis. Ex α pr. & κλαίω, *flo*.

Ἀκλαυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀκλεής, ἐος, ὁ, ἡ ἡ, inglorius. Ex α pr. & κλέος, *gloria*.

Ἀκλεία, ας, ἡ, f. ακλεΐα, ignobilitas, infamia. Ab ἀκλεής.

Ἀκλειής, ἐος, ὁ, ἡ ἑ. *Poët.* pro ἀκλεής.

Ἄκλειστος, ος, ὁ ἡ ἡ non clausus. Ex α pr. & κλειστός, *clausus*.

Ἀκλεῶς, *Poët. Adv.* sine gloria. Ab ἀκλεής.

Ἀκλεστος, ος, ὁ ἡ ἡ non furans; (2) qui non quid in corde occultum, aliud in lingua promptum habet. Ex α pr. & κλέπτω.

Ἀκλεῶς, *Adv.* inglorie. Ab ἀκλεής.

Ἀκλεΰδεϊτος, *Adv.* sine gloria, fama. Ab α pr. & κλεΰδειν, *fama*.

Ἀκλεύστατος, *f.* ακλεΐστος, id, quod ἄκλειστος.

Ἀκλήεις, ῆς, ἡ, ἦσα, sum exlors, miseris adfligor. Ex α pr. & κλῆρος, *fors*. Hinc

Ἀκλήημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas.

Ἀκληρία, ας, ἡ, egestas, infelicitas. Ab

Ἄκληρος, ος, ὁ ἡ ἡ, exlors; (2) pauper, egenus. Ex α pr. & κλῆρος, *fors*.

Ἀκληρότερα, *Adv.* citra fortem.

Ἀκληρωτί, *Adv.* Idem, ab

Ἀκλήρωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, forte non lectus; (2) exlors, expers. Ex α pr. & κληρόω, *forte lego*.

Ἀκλητί, *Adv.* sine vocatione. Ab

Ἄκλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, non vocatus, non invitatus; (2) nomine carens. Ex α pr. & κλητός.

Ἀκλήτως, *Adv.* sine invocatione, vel invitatione. *Strab.*

Ἀκλίνεος, ος, ὁ ἡ ἑ, non vacillans; (2) firmus, rigidus, qui flecti nequit; Ph. durus. Ex α pr. & κλίνω. Unde

Ἀκλινές, ὁ ἡ ἑ, qui non declinatur.

Ἀκλίντως, indeclinabiliter, sine declinatione.

Ἀκλόνητος, ος, ὁ ἡ ἡ, imperturbatus, non agitatus, inconvulsus. Ex α pr. & κλονέω.

Ἀκλονής, ὁ ἡ ἑ, idem. Ex α pr. & κλόνος, *agitor*.

Ἄκλοπος, ος, ὁ ἡ ἡ, furum injuriæ non expositus non deceptus; (2) non furtivus. Ex α pr. & κλοπή, *furtum*.

Ἀκλυδώνητος, ος, ὁ ἡ ἡ, fluctibus non acitatus, tranquillus. Ex α pr. & κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor*.

Ἀκλυδωνίτως, *Adv.* sine fluctibus.

Ἄκλυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non ablutus; (2) undis non agitatus; tranquillus, ut poetis. Ex α priv. & κλύζω, *abluo*.

Ἄκλωστος, ος, ὁ ἡ ἡ, ramulis carens. Ex α priv. & κλών, *ramulus*.

Ἄκλωστος, ος, ὁ ἡ ἡ, nendo non ductus, tortus seu contortus. Ex α pr. & κλώθω, *neo*.

Ἀκμάζω, f. άσω, floreo ætate, ætate sum firmis; (2) sum vegetus & validus per maturam, polleo robore juvenili; (3) facio ea, quæ juvenes decent; (4) polleo, vigeo, floreo re quacumque; Gl. V. vigeo, adolesco, pubesco, virescо, vireo, ἀκμάζον, vegetus, vigens, Phil. ἀκμάζουσα, vivida, fortis, Phil. Ἀκμάζειν τὴν πλείστην, νήστιν ποιεῖν, φλύειν, χόρμοις, σαρξὶ στατίς, καὶ δύναμιν ἀκμάζειν σίτῳ, maturum, μᾶλλον ἀθλημῷ, ἀκμάζουσα ἡμέρα, νύξ, θέρος, meditus. Ab ἀκμή.

Ἀκμαῖος, αία, αῖον, vigens, florens ætate, florens re quacumque; (2) juvenis; adultus; (3) vegetus; (4) maturus, tempestivus; (5) vigoris plenus; Ph. (6) opportunus; (7) qui in ipso temporis articulo rem aliquam adgreditur. Ab eod.

Ἀκμαίως, *Adv.* florenter, vegete; (2) mature.

Ἀκμᾶν, acc. sing. *Dor.* pro ἀκμήν, ab ἀκμή.

Ἀκμαῖος, ᾶ, ὁ, strenuus, validus, robustus. Ab ακμάω.

ΑΚΜΗ, ῆς, ἡ, cuspis, acies, *Hom. Il.* το, 172. (2) vigor, maturitas seu flos ætatis, firma ætas, juventus; (3) punctum, seu articulus temporis, quo aliquid agi debet; (4) vertex.

Ἀκμήν, *Adv.* adhuc, etiam nunc; (2) sedulo, strenue; (3) eo tempore; (4) aliquamdiu. Ab ἀκμή, vel etiam pro κατ' ἀκμήν.

Ἀκμήνος, ὁ, ἡ, ἐν, adultus; (2) florens; (3) exuberans. Ab eod.

ΑΚΜΗΝΟΣ, ος, ὁ ἡ ἡ, jejunus, qui non gustavit, item, qui non bibit, siccus.

Ἀκμής, ῆτος, ὁ, non defatigatus, non defessus, recens, in ego. Ex α pr. & κάμνω, *defatigo*.

Ἀκμήτης, ος, ὁ, idem.

Ἀκμητί, *Adv.* sine lassitudine. Ab ἀκμής.

Ἄκμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, & ἄκμητος, ὁ, ἡ, idem. *Il.* κε, 430. Ex ἄκμων, & τίθημι.

Ἄκμονες, *incudes*, acc. pl. ab ἄκμων.

Ἀκμονίδαι, *Acmonidæ*, *Dor.* pro Ἀκμονίδης.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus, *Hom. Il.* 15, 19. Ex α pr. & κάμνω, *fatigor*.

Ἀκναμπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, inflexibilis. Ex α pr. & κάμπτω, *flecto*.

Ἀκιαπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, fullonem non expertus a fullone non purgatus, subactus. Ex α pr. & κνάπτω.

Ἀκναφος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem; Gl. V. rudis, impolitus. Ex iisd.

Ἀκνημος, ος, ὁ ἡ ἡ, tibiis, seu cruribus carens, qui non habet suras. Ex α pr. & κνήμη, *tibia, crus*.

Ἀκνησις, ιδος, ἡ, spina dorsi. Ex α pr. & κνάω, *scalpo*, seu *fabo*, quia animalia eam scabere non possunt.

Ἀκνιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, insulsus, insipidus; proprie nidoris expers. Ex α pr. & κνίσα.

Ἀκνίστος, ος, ὁ ἡ ἡ, vacuus a nidore, expers sacrificiorum.

Ἀκοΐς, *auditus*, gen. sing. *Dor.* pro ἀκοῆς.

Ἀκοή, ῆς, ἡ, auditus; (2) fama, rumor, sermo; (3) auris. Ab ἀκούω, *audio*.

Ἀκοίλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui cavus non est, in quo est nihil cavum, cavitatis expers. Ex α pr. & κοῖλος, *cavus*.

Ἀκοσμήσεις, ος, ὁ ἡ ἑ, insomnis, nisi dormiens, pervigil. Ex α pr. & κοσμέω.

Ἀκοσμήτων, *insomnium*, gen. plur. ab ἀκοσμήτος.

Ἄκοσος, ος, ὁ ἡ ἡ, non communis; (2) non pollutus. Ex α pr. & κοινός, *communis*.

Ἀκοσμοσύνη, ας, ἡ, nullum commercium; (2) incommunicatio. Ex α pr. & κοινωνία.

Ἀκοσόντος, ος, ὁ ἡ ἡ, incommunicabilis; (2) si e societate, insociabilis; (3) parcus, tenax. Ex iisd.

Ἀκοσόντως, *Adv.* insociabiliter.

Ἀκοίτης, ου, ὁ, unum & idem cubile habens, maritus. Ex α pro ἑνὶ & κοίτη.

Ἀκοίτις, ιδος, ἡ, uxor, marita. Ab eod.

Ἄκοιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, sine cubili, cubili carens; (2) ἄκοιτον, est mel sedimento carens.

Ἀκολάκευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui adulationibus capi nequit. Ex α pr. & κολακεύω, *adulor*.

Ἀκόλακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, alienus ab adulatione. Ex α pr. & κόλαξ, *adulator*.

Ἀκολασία, ας, ἡ, intemperantia, luxuria, incontinentia, in quocunque cupiditatum genere, Gl. V. protervia. Ex α priv. & κόλασις.

Ἀκολαστάνω, intemperanter, seu petulanter ago; (2) proterve & libidinose vivo, Gl. V. nequitor, protervio. Ab ἀκόλαστος.

Ἀκολαστία, ας, ἡ, idem & ab eod. Hinc

Ἀκολάστημα, ατος, τὸ, factum petulans; (2) scelus; (3) stuprum per protervitatem illatum.

Ἀκόλαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, intemperans, protervus, lascivus, libidinosus, flagitiosus; (2) non punitus; (3) qui peccatis frena laxat; (4) audax; (5) injuriosus; (6) castigatione dignus. Ex α priv. & κολάζω, *puno*.

Ἀκολάστως, *Adv.* intemperanter, petulanter, Gl. V. impune.

Ἀκόλλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, inglutinatus, Gl. V. qui conglutinari vel unni nequit. Ex α pr. & κολλάω, *glutino*.

Ἀκόλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, glutinis expers; (2) qui conglutinari nequit; (3) qui coire nequit, incubilis. Ex α pr. & κόλλα, *glutes*.

Ἄκολος, ος, ὁ, fusilium pars, pervia buccella, (2) cibus. Ex α ex parte pr. & κόλον, *cibus*.

Ἀκολουθέω, ῶ, fut. ήσω, sequor, comitor; (2) simul idem ago; junior, congredior, similis fio, (3) obsequior, obtempero. Ἀκολουθεῖν τινι, μετά τινος, κατόπιν τινος, συλλέγειν, καὶ λέγω, animo adsequi, intelligere. Ab ἀκόλουθος.

Ἀκολούθημα, ατος, τὸ, consequentia; (2) adsectatio, consectatrix. Ab eod.

Ἀκολούθησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀκολουθητικός, ὴ, όν, sequax, proclivis ad sequendum. Ab eod.

Ἀκολουθία, ας, ἡ, adjectarum comitatus; (2) series, cohærentia; nexus, consequentia, Gl. V. (3) convenientia, consonantia, (4) officium (5) cæremonia, ritus funebres. Ab

ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ, ος, ὁ ἡ ἡ, pedissequus, vel pedissequa, affectis, comes, adjectus, (2) consequens, consentaneus, consonus, congruens, similis; (3) genus navigii. *Eccles.*

Ἀκολούθοισιν, *sequentibus*, dat. plural. præs. pass.

Ἀκολούθως, *Adv.* consequenter; (2) consentaneum. Ab ἀκόλουθος.

Ἀκόλυμβος, ος, ὁ ἡ ἑ natandi insciens. Ex α pr. & κολυμβάω.

Ἀκομία, ας, ἡ, coma defectus. Ab ἄκομος.

Ἀκομιστία, ας, ἡ, nedum, incuria. Ab

Ἄκομος, ος, ὁ ἡ ἡ, negligens, qui labori diu curæ adsidue. Ex α priv. & κομέω.

Ἄκορος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui nunc est cibus, qui cibatus non est. Ex α priv. & κόρος.

Ἀκόσμαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, absens a jactantia, alienus ab ostentatione. Ex α pr. & καμάτος, *jactator*.

Ἄκοσμος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Ἀκόμψευστος, ος, non curiose ornatus.

Ἀκομψός, ὴ, όν, inelegans, non festivus; (2) rudis, simplex (ineptus, *Suid.*) Ex α pr. & κομψός, *scitus, elegans*.

Ἀκόμψως, *Adv.* inelegenter, illepide.

Ἀκονάν, *præs. inf. act.* ειν, *Doricè* ᾶν.

Ἀκονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo, (2) impello, incito. Τὸν κεφαλὴν ἀκονᾶν κοντί, Lat. Ex ἀκόνη, *cos*.

Ἀκόνδυλος, ον, expers tuberum. Ab α priv. κόνδυλη

ΑΚΟΝΗ, ης, ἡ, *cos*.

Ἀκόνημα, το, incitamentum. Ab ἀκονάω.

Ἀκόνητος, ος, ὁ, qui acuit. Ph. cotarius.

Ἀκονίη, *Adv.* sine pulvere; (2) sine labore, facile. Ex α pr. κονίη.

Ἀκονιτίας, ὁ, ἡ, ἐν, ex aconito confectus.

Ἄκονιτον, ου, τὸ, aconitum, herba venenata, quæ ἐν τοῖς ἄκροις, seu cumulis nascitur. *Angl.* Wolfsbane, Monkshood.

Ἀκόνιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulveris expers; (2) qui sine pulvere fit; (3) non illitus calce, [illegible] tectus.

tectorio non obductus; (4) non picatus. Ex *α* pr. & κόνις, *pulvis, cinis.*

Ἀκονίτως, *Adv.* sine pulvere; (2) sine difficultate.

Ἀκοντί, *inviti*, nominat. dual. ab ἄκων.

Ἀκοντί, *Adv.* invito, coactè. Ex *α* pr. & ἑκοντί, *sponte.*

Ἀκοντίας, ου, ὁ, jaculus, serpentis genus; (2) *in plur.* stellæ, quæ jaculi modo feruntur. Ab ἀκόντιον. Unde

Ἀκοντίζω, fut. ίσω, jaculor, jaculum vibro, intorqueo; (2) jaculo peto. Ἀκοντίζειν δ' φεύγοντα, εἰς τοῦτο, τινὰ ἰὼχέ. τινος. Ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. *Hom. Il.* 4, 496.

Ἀκοντικόν, ου, τὸ, medicamentum ad sananda vulnera ἀκόντων, i. jaculorum. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκόντιον, ου, τὸ, jaculum, telum, spiculum, pilum; (2) teli jactus; (3) spina dorsi. Ab ἄκων, *jaculum.*

Ἀκόντισις, εως, ἡ, jaculatio, jactus. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκόντισμα, ατος, τὸ, idem; (2) jaculum.

Ἀκοντισμός, οῦ, ὁ, jaculatio.

Ἀκοντίσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀκοντίσαι.

Ἀκοντιστήρ, ῆρος, ὁ, jaculator; (2) jaculandi peritus. Ab eod.

Ἀκοντιστής, οῦ, idem. Hinc

Ἀκοντιστικός, ἡ, όν, jaculandi peritus.

Ἀκοντισύς, ύος, ἡ, jaculatio, *Ilom. Il.* 26, 621. (2) jaculandi peritia. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκοντοβόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, jaculi vibrator, jaculator. Ex ἄκων, οντος, & βάλλω, *jacio.*

Ἀκοντοδόκος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui jacula observat, ut eorum ictus evitet. Ex ἄκων, & δέκομαι, *recipio*, vel potius δοκέζω, *observo.*

Ἀκοντοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, jaculum ferens. Ex ἄκων, *jaculum*, & φέρω, *fero.*

Ἄκοντος, *Adv.* invite. Ab ἄκων.

Ἀκοπητί, sine labore, ac molestia. Ab *α* pr. & κόπος.

Ἀκοπίαστος, ου, ὁ ἡ ὁ, indefessus, indefatigabilis; (2) lassitudinem & laborem nullum adiciens. Ex *α* pr. & κοπιάω *laboro.*

Ἀκοπιστάς, *Adv.* sine labore.

Ἄκοπος, ου, ὁ ἡ ὁ, indefessus; (2) corruptioni non obnoxius. Ex *α* pr. & κόπος, *labor.*

Ἀκόπρικος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui non est stercoratus, cui sinus non est ingestus. Ex *α* pr. & κόπρος, *stercus.*

Ἀκοπρος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἀκοπρώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, purus a stercore.

Ἀκόπως, *Adv.* sine lassitudine; (2) sine verminum noxa.

Ἀκόρεστος, ου, ὁ ἡ ὁ, inexplebilis, insatiatus, insatiabilis. Ex *α* pr. & κορέω, *satio.*

Ἀκορέστως, sine satietate.

Ἀκόρητος, ου, ὁ ἡ ὁ, *Hom. Il.* 7, 117. idem; (2) non ornatus, non mundatus. Ab eod.

Ἀκορία, ας, ἡ, insatiabilitas. Ab eod.

Ἀκόρητος, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum ex acore confectum. Ab ἄκορον.

ΑΚΟΡΝΑ, ης, ἡ, nomen plantæ cujusdam.

ΑΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, acorum, herba sive radix *graminea medica. Angl.* The sweet sedging bag, or Calamus.

Ἄκορος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀκόρητος.

Ἀκόρυφος, ου, ὁ ἡ ὁ, vertice, seu fastigium non habens. Ex *α* pr. & κορυφὴ, *vertex.*

Ἄκος, εος, τὸ, medela, medicina, sanatio, curatio, remedium, *Hom. Il.* 5, 250. Ab ἀκέομαι.

Ἀκοσμέω, ῶ, f. ήσω, incomposite me gero; (2) improbus sum. Κολασωσι τὸς ἀκοσμοῦντας, *Lacer.* Ex *α* pr. & κοσμέω, *orno.*

Ἀκόσμητος, ου, ὁ ἡ ὁ, inornatus. Ab ἀκοσμέω.

Ἀκόσμητος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.

Ἀκοσμήτως, sine ornatu.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, *Hes.* rerum perturbatus, res incompositæ, dedecus, &c. Ab eod.

Ἄκοσμος, ου, ὁ ἡ ὁ, inornatus, indecorus, incultus, inordinatus, incompositus; incomptus, inhonestus, Gl. V. Ex *α* priv. & κόσμος.

Ἀκόσμως, *Adv.* turpiter.

Ἀκοστία, ᾶς, futur. ήσω, abunde edo hordeo, pascor hordeo. Ἀκοστέοντας ἔδει φάγη, *Hom. Il.* 6, 506. Ab

ΑΚΟΣΤΗ, ῆς, ἡ, hordeum; (2) quilibet cibus.

Ἀκύλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui simultates non alit. Ex *α* pr. & κύτος.

Ἀκυλίζω, audio; (2) invocar. Πρόσω γὸ ἡ δεινὸς ἀκυλίσθον ἰμεῖο, Il. 4, 343. Ab ἀκύω.

Ἀκυίμεν, *audire*, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀκουειν.

Ἀκυίτω, *audiat*, 3. sing. præs. imper. act.

Ἀκυὴ, ῆς, ἡ, auditus, auditio. Ab eod.

Ἄκυκα, 1. s. perf. ind. act. *Ion.* pro ἤκουκα.

Ἀκύοντα, *audientem*, acc. sing. præs. part. act.

Ἀκυόντεσσι, dat. pl. part. præs. *Ionice & Poet.* pro ἀκούσι.

Ἀκύοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro ἀκύουσι.

Ἀκύρωτος, ου, ὁ, intonsus. Gl. V. Ex *α* pr. & κυρόω, *tondeo.*

Ἄκυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, intonsus; (2) qui est sine liberis. Ex *α* pr. & κείρω, vel κύρος.

Ἄκυς, υτος, ὁ, jaculum, telum. Ab ἄκων.

Ἀκύσαιεν, *audiverint*, 3. plur. aor. 1. opt.

Ἀκύσαις, 2. 1. part. act. *Æol.* pro ἀκούσας.

Ἄκυσας, *qui audivit*, vide antecedens ἀκύσαις.

Ἀκυσάτωσαν, *audiant*, 3. pl. a. 1. imp. act.

Ἀκύσεαι, *audies*, 2. sing. fut. 1, ind. med. *Ionice* pro ἀκούσῃ, vel ἀκύσῃ.

Ἀκυσίζω, cogo. Ab ἀκύσιος.

Ἀκυσίβιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui a Deo exauditur. Ex ἄκυσις, & θεὸς, *Deus.*

Ἀκύσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, vel ἀκούσιος, ία, ον, prim. prod. non voluntarius, coactus, invitus, Gl. V. Ex *α* pr. & ἑκών, *sponte.*

Ἄκυσις, εως, ἡ, auditio. Ab ἀκύω, *audio.*

Ἀκυσίως, *Adv.* præter voluntatem, invite.

Ἀκυσμα, ατος, τὸ, res, quæ auditur, auditio; (2) auditio discipuli, quod discipulus ex præceptore audit; (3) fama, rumor. Ex ἀκύω, *audio.*

Ἀκυσμάτιον, ου, τὸ, auditiuncula, narratiuncula, Dim. Ab ἄκυσμα.

Ἀκυστής, ου, ὁ, auditor, qui audit; (2) discipulus. Ab ἀκύω. Hinc

Ἀκυστίσω, paratus sum ad audiendum

Ἀκυστικός, ὴ, όν, ad auditum pertinens.

Ἀκυστιῶς, attente, ad audiendum paratè.

Ἀκυστός, ὴ, όν, sub auditum cadens. Ab ἀκύω.

Ἀκύσωσιν, 3. pl. aor. 1. conj. act.

Ἀκυτίσεις, *audire facies*, 2 sing. f. 1, indic. act. *Attice* pro ἀκυτίσεις. Ab

ΑΚΟΤΩ, fut. ήσω, audio, auribus percipio, auscultо; (2) auditor, i. discipulus sum; (3) audiens sum dicto, obtempero; (4) intelligo & interpretor, item sentio; (5) vocor, appellor, dicor; (6) novi, teneo; (7) *est ubi vertit potes*, lego: ducta inde significatione, quod olim anagnostis utebantur. *Ern.* Ἀκούω τινος, θαυμάζω, φοβοῦμαι τινος· τοῦτο παρά σου, περὶ σοῦ, ex; ταῦτα περὶ σου, περὶ τῦ πράγματος· σοῦ περὶ τούτου, ὅτι ἔστα. ἐδιλος, κακὸς, appellor; εὖ ἀκούειν καὶ, ὑπό, παρὰ τινος laudari; κακῶς vituperari, ἀκούομαι ὑπ' ἐμοῦ audior. Αὐγὰς δ' ἄκουσα, ἧς ἔκυ φέραν. Soph. Phil. 1255.

Ἀκοῶ, *audiam*, formatur. 2. indic. act. verbi ἀκύω.

Ἄκρα, ας, ἡ, summitas, fastigium, culmen; (2) arx; (3) promontorium; (4) littus, omnino de extremitate dicitur, maximè extremitatibus corporis. Ab ἄκρος.

Ἀκράαντος, ου, ὁ ἡ ὁ, imperfectus. Ex *α* pr. & κραίνω, *efficio.*

Ἀκραάς, ίδος, mutus. Ab *α* pr. & κραγω.

Ἀκρακάκητος, ου, ὁ ἡ ὁ, inconcussus, immotus. Ex *α* pr. & κρακάκημαι, *me concutio.*

Ἀκρανὲς, ίδος, ὁ ἡ ὁ, flans in superficie, vehemens. Ex ἄκρος, *summus*, & ἄω, ἠμι.

Ἀκρεῖος, ου, ὁ, *summus*; (2) qui est in arce; (3) qui præest arci (unde Ἀκραία, Venus. vid. *Thes. M.*) Ex ἄκρος, *summus*, vel ἄκρα, *arx.*

Ἀκρεκτολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, non fabulas comminiscens; (2) alienus a crapula; (3) arcens crapulam. Ex *α* pr. & κρεκτολόγος, *crapula.*

Ἀκρεμονίς, ίδος, ἡ ἡ ὁ, purus; (2) sincer; (3) recens. Ex ἀκρεμὼν, & μανόω.

Ἀκρεφέως, *Adv.* sincere. Ab ἀκρεφὴς.

Ἀκρεωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, imperfectus; (2) invitus, *ut promissum*, prædictio. Ex *α* pr. & κραίνω, *efficio.*

Ἀκρεξόπιον, ου, τὸ, summa pars rei. Ex ἄκρος & ὄψις, *axis.*

Ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia, incontinentia. Ex *α* pr. & κράσις. Hinc

Ἀκράσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, intemperans.

Ἀκρατεύσομαι, fut. εύσομαι, intemperanter vivo. Ab ἀκρατὴς.

Ἀκρατιστικός, ὴ, όν, incontinens.

Ἀκρατὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, incontinens, intemperans; (2) invalidus, debilis; (3) qui contineri nequit. Ex *α* pr. & κρατέω.

Ἀκράτητος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui contineri & cohiberi nequit. Ex *α* pr. & κρατέω, *cohibeo.*

Ἀκρατὶ, impotenter, per impotentiam. Ex *α* pr. & κράτος, *robur.*

Ἀκρατίζω, f. ίσω, jento; (2) merum bibo; ἀκρατίζεμαι, jento, Gl. V. Ab ἄκρατος. Hinc

Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, jentaculum.

Ἀκρατισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀκράτιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui non jentavit; (2) qui jentaculo non facile caret; (3) validus. Ex *α* pr. & κρατίζω, vel *α* int. & κράτος.

Ἄκρατον, ου, τὸ, vinum merum, meracum. Ex *α* pr. & κεράννυμι, *misceo.*

Ἀκρατοποσία, ας, ἡ, meracioris vini potatio. Ex ἄκρατος, & πόσις, *potatio.*

Ἀκρατοποτέω, ῶ, fut. ήσω, merum bibo. Ab

Ἀκρατοπότης, ου, ὁ, qui merum potat. Ex ἄκρατος, & ποτὸς, *potus.*

Ἄκρατος, ου, ὁ, merus, meracus; (2) purus, sincerus; (3) validus, vehemens in utramque partem, immoderatus, immitis; (4) perspicuus. Ex *α* pr. & κεράω, *misceo*, vel *α* intens. & κράτος, *robur.*

Ἀκρατότης, *Ion.* ακρητότης, meracitas.

Ἀκρατοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui meracum fert; qui ad ferendum meracum aptus est, nomen vasis vinarii. Ex ἄκρατος, & φέρω, *fero.*

Ἀκράτωρ, ορος, ὁ, impotens; (2) incontinens. Ex *α* pr. & κράτος.

Ἀκρατῶς, *Adv.* incontinenter, intemperanter; (2) graviter, vehementer, impense.

Ἀκράτως, *Adv.* mere, pure, sine admixtione.

Ἀκραχολία, ας, ἡ, ira repentina & levi de causa. Ab

Ἀκράχολος, ου, ὁ ἡ ὁ, ad iram valde proclivis, iracundus. Ex ἄκρος, & χολὴ, *ira.*

Ἀκρεμονικός, ὴ, όν, ramos grandes habens. Ab

ΑΚΡΕΜΩΝ, ονος, ὁ, ramus major, ramus prægrandis; (2) ramus quivis.

Ἀκρεος, ου, ὁ ἡ ὁ, vel ἄκρεως, εα, εων, non carneus, excernis. Ex *α* pr. & κρέας, *caro.*

Ἀκρεσπέριον, *Adv.* summa vespera, extrema vespere. Ab

Ἀκρεσπερος, ου, ὁ ἡ ὁ, vesperæ principium faciens, vesperam inducens. Ex ἄκρος, *summus*, & ἑσπερος, *vesper.*

Ἄκρη, *summa*, *Ion.* pro ἄκρα.

Ἀκρήβεις, ους, ὁ ἡ ὁ, valde juvenis. Ex ἄκρος, & ἥβη, *ætas.*

Ἀκρηγὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἀκρητόχολος, id. quod ακρόχολος. Hipp.

Ἀκρία, ας, ἡ, cognomen Minervæ. Ab ἄκρος.

Ἀκριβάζω, f. άσω, probo, diligenter indago. Ab ἀκριβὴς, *accuratus.* Hinc

Ἀκριβασμὸς, οῦ, ὁ, accuratio, exquisitam examen.

Ἀκριβαστὴς, ῆ, ὁ, diligens explorator, exquisitor, Gl. V. scrupulosus. Ab eod.

Ἀκρίβεια, ας, ἡ, accuratio, accurata diligentia, summa cura; (2) summum jus; (3) tenacitas, parsimonia: χαλεπὸς ἦσθα τὸν ἀκρίβειαν ἀλλήλων μᾶλλον ἢ φίλον χρήσιμος. Plut. in Pericle, c. 36. (4) vita exacta; (5) accuratam exemplar forma eximia. Ab

ΑΚΡΙΒΗΣ, ἐος, ὁ, ἡ, ἐς, certus, accuratus, subtilis, exquisitus, diligens, scrupulosus; (2) certus, exploratus; (3) plenus, justus, copiosus; (4) ad vim attentus, tenax. Sic *Δημ.* dic. an tract. mal.

Ἀκριβοδίκαιος, α, ον, ὁ, ἡ, ὁ, summo jure utens, s. agens. Hinc τὸ ἀκριβοδίκαιον, υ, jus summum. Ex ἄκρος, *summus*, & δίκη, *jus*.

Ἀκριβολογέω, ῶ, f. ήσω, accurate perpendo, examino.

Ἀκριβολογία, ας, ἡ, accurata discussio, & examinatio. Ab

Ἀκριβολόγος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, accurata & curiosa diligentia utens; (2) accurato sermone utens. Ex ἀκρίβεια, & λόγος, *sermo*.

Ἀκριβόω, ῶ, f. ώσω, plane cognosco, diligenter exploro; (2) probe calleo, compertum exploratumque habeo; (3) summa cura ac diligentia aliquid facio; (4) facio, ut aliquis sit accuratus, & exquisitus. Ἀκριβῶν λόγῳ, τὰς πόλεις, τὰς διαθήκας, διακοσίων, πλείω ἢ ἐλασσόνων σύνιδε, Ἡρίζωσε παρ' ἑαυτῶν ἢ χρόνον τὸ φαινόμενον ἄστρον, Matt. 2, 7. Ab ἀκρίβεια.

Ἀκριβῶς, *Adv.* diligenter, exacte, accurate, exquisite; (2) plane, plene, penitus, perfecte; (3) summo jure; (4) severe, parcè.

Ἀκρίβωσις, ἡ, diligentia, accuratio.

Ἀκρίδιον, υ, τὸ, locustula. Dim. Ab ἀκρὶς.

Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad capiendas locustas. Ab ἀκρὶς, & θήρα, *captura*.

Ἀκριδοφάγος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, qui locustis victitat, locustas comedens. Ex ἀκρὶς, & φάγος.

Ἀκρίζω, f. ίσω, cacumina, seu summa loca perambulo; (2) summis pedibus ambulo; (3) summa cædo. Ab ἄκρις, *summitas*.

ΑΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, locusta.

Ἄκρις, ιος, ἡ summitas, cacumen montis. Ab ἄκρος, *summus*.

Ἀκρισία, ας, ἡ, inconsiderantia; (2) res controversa & non judicata; (3) judicii inopia, & temeritas; (4) malum judicium; (5) perturbatio, confusio, turbulentus rerum status. Ex α pr. & κρίσις.

Ἀκριτί, *Adv.* injudicato, indicta causa; (2) nullo judicio, sine judicio, sine delectu; (3) indiscrete, confuse, nullo discrimine. Ab ἄκριτος.

Ἀκριτόβουλος, ον, imprudens.

Ἀκριτόμυθος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, qui loquitur inconsiderate & sine judicio. Ex ἄκριτος, & μῦθος, *verbum*.

Ἄκριτος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, injudicatus, indemnatus; (2) confusus, indiscretus; (3) anceps; (4) qui in controversiam non cadit; (5) qui componi aut decerni non potest; (6) sine ratione & judicio factus, inconsideratus; (7) immodicus, immensus, innumerabilis. Ex α priv. & κρίτος, *judicatus*.

Ἀκριτόφυλλος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, frondes habens indiscretas; (2) frondosus; multis arboribus consitus, ita ut folia arborum discerni nequeant; (4) umbrosus. Ex ἄκριτος, & φύλλον, *folium*.

Ἀκριτόφυτος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, consertus, miscellaneus. Ex ἄκριτος, & φύρω, *misceo*.

Ἀκριτόφωνος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, indistinctam & confusam vocem habens. Ex ἄκριτος, & φωνὴ.

Ἀκρίτως, *Adv.* idem quod ἀκριτί.

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, acroama, quod auditur; (2) ipsa persona, quæ auditur. Ab ἀκροάομαι. Hinc

Ἀκροαματικός, ὴ, όν, ad auditionem pertinens; (2) in auditione, s. nuda scientia et contemplatione positum.

ΑΚΡΟΑΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ἀκροάσομαι, audio; (2) audio discendi causa; (3) dicto fum auditione, pareo. Ἀκροᾶσθε τῶν λεγομένων, τῶν λεγομένων, ὑπακούετε τῶν ἀρχόντων, τῷ προστάττοντος, parere. Ἀκροατέον ὑμῖν ἐστι πειθομένοις, cedere oportet.

Ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio, ipsa audiendi actio; (2) recitatio. Ab ἀκροάομαι.

Ἀκροατήριον, υ, τὸ, auditorium; (2) locus in quo judices ad cognoscendam causam conveniunt. Ab

Ἀκροατὴς, ῆ, ὁ, auditor, discipulus; (2) qui obedit præceptis. Ab eod.

Ἀκροατικός, ὴ, όν, auditorius, ad auditionem pertinens. Ab ἀκροατὴς.

Ἀκροβάμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, erectus in summos pedum digitos; (2) erectus incedens. Ex ἄκρος, & βαίνω, *eo, incedo*.

Ἀκροβατέω, ῶ, f. ήσω, in digitos pedum erigo, suspensus incedo. Ex ἄκρος, & βατέω, *vado*.

Ἀκροβαφής, ὲς, ὁ, ἡ, ὁ, summa parte tinctus, leviter imbutus. Ex ἄκρος, & βάπτω, *tingo*.

Ἀκροβελίζω, ἰσω, f. ίσω, acutam cuspidem habens. Ex ἄκρος, & βέλος, *telum*.

Ἀκροβολίς, ίδος, ἡ, jaculi genus. Ex iisd.

Ἀκροβουκατίζομαι, f. ίσομαι, sto in summo suggestu, vel tribunali. Ex ἄκρος, & βῆμα.

Ἀκρόβλαστος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, germen in cacumine habens. Ex ἄκρος, & βλαστὸς, *germen*.

Ἀκροβολίω, ῶ, futur. ίσω, e summo jaculor; (2) jaculor. Ex ἄκρος, & βάλλω. Hinc

Ἀκροβολία, ας, ἡ, velitatio, præludium pugnæ.

Ἀκροβολίζω, & frequentius **ἀκροβολίζομαι**, quacunque jaculor; (2) velitor; (3) velitor verbis & certamen lacesso. Ἀκροβολίζεσθαι τοῖς ἔπεσι, τοῖς λίθοις. Ab ἀκροβολία. Hinc

Ἀκροβόλισις, ἡ, idem quod

Ἀκροβολισμός, ῦ, ὁ, jaculatio; (2) velitatio, præludium pugnæ; (3) irritatio; (4) omnino lapidum aliorumque missilium conjectus.

Ἀκροβολιστὴς, ῦ, ὁ, jaculator; (2) veles.

Ἀκροβολὸς, ε, ὁ, jaculator, sagittarius.

Ἀκροβυσία, ας, ἡ, præputium; (2) gentes profanæ, non circumcisæ; (3) corruptio humanæ naturæ. Ab

Ἀκρόβυστος, ὴ, ὁ, ἡ, ὁ, præputiatus. Ab ἄκρος, & βύω, *tego*, quod præputium extremam membri virilis partem tegat.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, quod in summo angulo est; (2) imus. Ex ακρος, & γωνία, *angulus*.

Ἀκροδακτύλιον, υ, τὸ, summa pars digiti. Ex ἄκρος, & δάκτυλος, *digitus*.

Ἀκροδέτος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, in summo ligatus. Ex ἄκρος, & δετὸς, *ligatus*.

Ἀκροδικαιον, υ, τὸ, summum jus. Ex ἄκρος, & δίκη, *jus*.

Ἀκρόδρυα, ων, τὰ, fructus arborei, & proprie quidem, qui putamen lignosum habent. Gl. V. cacumen rami. ἀκρόδρυα, baccæ. Ex ἄκρος, & δρυς.

Ἀκροζώστης, ε, ὁ, ἡ, ὁ, leviter fervefactus; (2) leviter coctus. Ex ἄκρος, & ζέω.

Ἀκροζώνη, ης, ἡ, instita, Ph. Ex ἄκρον, & ζώνη, *zona*.

Ἀκροθαλπὴς, ε, ὁ, ἡ, ὁ, in summo calefactus & tostus; (2) leviter calefactus. Ex ἄκρος, & θάλπω, *foveo, calefacio*.

Ἀκροθιγγάνω, leviter attingo. Ex ἄκρος, *summus*, & θιγγάνω, *tango*.

Ἀκροθιγῶς, summis digitis. Gl. V. summatim, carptim. A præced.

Ἀκροθινίζω, futur. ίσω, summam partem attingo; (2) primitias offero; (3) aliquid pro primitiis offero; (4) deligo quod egregium optimum. *In med.* deligo mihi, mea causa. Ab

Ἀκροθίνιον, υ, τὸ, & quod vitatius, **ἀκροθίνια**, ων, τὰ, primitiæ fructuum; (2) primitiæ quælibet; (3) primitiæ manubiarum, quæ Diis offeruntur; (4) manubiæ, spolia. Ἐκ ἀκρῶν, *summus*, & θίς, θῖνος, *acervus*, quod primitiæ summitate acervi sumebantur.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ, ἡ, ὁ, leviter ebrius. Ex ἄκρος, & θώραξ, *thorax*.

Ἀκρόκαρπος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, in summitate fructum habens. Ex ἄκρος, & καρπὸς, *fructus*.

Ἀκροκαλαμάω, ῶ, in summo, vel superficie nigrico, s. atér fum. Hinc ἀκροκαλαμίδων pro ἀκροκαλαμιῶν. Ex ἄκρος, & καλαμὴ.

Ἀκροκέρατα, ων, τὰ, extremitates, s. cornua antemnarum. Ex ἄκρος, & κέρας.

Ἀκρομέσιον, υ, τὸ, summa, seu extrema columnæ pars, fastigium columnæ. Ex ἄκρος, & κίων, *columna*.

Ἀκροκλίνας, ε, ὁ, ἡ, ὁ, vespertinus. Ex ἄκρος, & κνέφας, *tenebræ, caligo*.

Ἀκροκνεφὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὁ, idem & ex iisdem.

Ἀκροκόμης, ε, ὁ, in vertice comam alens; (2) largiter comatus. Ex ἄκρος, & κόμη.

Ἀκροκόμιος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, idem.

Ἀκροκόρυφος, ον, summus. Ex ἄκρος, & κορυφὴ, *fastigium*.

Ἀκροκυμάτοω, ῶ, summis innato fluctibus. Ex ἄκρος, & κῦμα τόου, *undis agitor*.

Ἀκρολίθιον, ε, τὸ, primitiæ manubiarum, s. præda; (2) primitiæ quælibet. Ex ἄκρος, & λεία, *præda*.

Ἀκρόλιθος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, in summitate lapidis positus; (2) summus lapis, s. summitas lapidis. Ex ἄκρος, & λίθος, *lapis*.

Ἀκρολίπαρος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, per summa pinguis, in superficie pinguis. Ex ἄκρος, *summus*, & λίπαρὸς, *pinguis*.

Ἀκρολογία, ᾶ, f. ήσω, in summitate lego, seu carpo, summa lego. Ex ἄκρος, & λέγω.

Ἀκρολόγος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, summa colligens.

Ἀκρολοφία, ας, ἡ, summitas collis.

Ἀκρολοφίτης, ε, ὁ, qui in summitatibus colli & tumulis versatur. Ab

Ἀκρόλοφος, ε, ὁ, summitas collis, cacumen tumuli, s. montis. Ex ἄκρος, & λόφος.

Ἀκρόμαλλος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, summe villosus. Ex ἄκρος, & μαλλὸς, *vellus*.

Ἀκρομανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὁ, summe infanus, extrema infania laborans. Ex ἄκρος, & μαίνομαι.

Ἀκρομάσθιον, υ, τὸ, papilla, Ph. Ex ἄκρος, & μαζὸς, *mamma*.

Ἀκρομέθυσος, plane plenus, depositus vino.

Ἀκρομόλιβδον λίνον, rete plumbum in extrema seu ima sui parte habens. Ex ἄκρος, & μόλιβδος, *plumbum*.

Ἀκρομφάλιον, υ, τὸ, mediana umbilici pars, umbilici meditullium. Ex ἄκρος, & ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Ἀκρόμφαλον, υ, τὸ, idem & ex iisd.

Ἄκρον, υ, τὸ, apex, summum cacumen, fastigium, culmen; (2) crepido, margo. Gl. V. Ab ἄκρος.

Ἀκρόνηον, υ, τὸ, summa, seu extrema pars navis. Ex ἄκρος, & ναῦς, *Ion.* νηῦς, *navis*.

Ἀκρονύκιον, υ, τὸ, prima noctis pars. A seq.

Ἀκρόνυκτος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, vespertinus. A seq.

Ἀκρόνυξ, υχος, ὁ, ἡ, prima pars noctis, primæ noctis tempus. Ex ἄκρος, & νὺξ, *nox*.

Ἀκρόνυχος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, vespertinus.

Ἀκροπαγὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὁ, in summo fixus. Ex ἄκρος, & πήγνυμι, *figo*.

Ἀκρόπαδος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, in summa parte adfectus. Ex ἄκρος, & πάθος, *adfectus*.

Ἀκρόπασσος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, per summa conspersus. Gl. V. ἀκρόπασσον, parce salsum. Ex ἄκρος, & πάσσω, *conspergo*.

Ἀκροπενθὴς, ὲς, summè tristis.

Ἀκρόπλους, ε, ὁ, ἡ, ὁ, valde cœnosus, lutulentus. Ex ἄκρος, & πλοῦς, *lutum*.

Ἀκροποδιτὶ, al. scrib. **ἀκροποδιτί**, *Adv.* summis pedibus insistendo, summis pedum digitis. Ὥσπερ οἱ ἐπὶ τῶν ὀκνηρῶν ἐπιβαίνοντες ἀκροποδιτὶ, *Lucian. Dial. Mort.* Ex ἄκρος, & πούς, ποδὸς, *pes*.

Ἀκροποδιτί, *Adv.* idem & ex iisd.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, arx; (2) quod tale munimentum est. Ex ἄκρος, & πόλις, *urbs*.

Ἀκρόπολος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, altissimum habens verticem. Ex ἄκρος, & πόλος, *vertex*.

Ἀκρόπορος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, extrema parte. Ex ἄκρος, & πείρω, *transfodio, infigo*.

Ἀκροπόρφυρος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, in extremitate, vel summitate purpuram habens, purpura prætextus. Ex ἄκρος, & πορφύρα.

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, præputium; (2) glans. Ex ἄκρος, & ἔσθω.

Ἀκροποσθιον, υ, τὸ, idem & ex iisd.

Ἀκρόπυρον, τὸ, summa pars proræ.

Ἀκρόριζος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, in superficie habens

dicem, leviter irradicatus. Ex ἄκρος, & ῥίζα, *radix.*

Ἀκροῤῥίνιον, ι, τὸ, tota nasi summitas, totus ambitus nasi. Ex ἄκρος, & ῥὶς, *nasus.*

Ἀκροῤῥόμιον, ι, τὸ, summus temo, extrema temonis pars. Ex ἄκρος, & ῥυμὸς, *temo.*

ΑΚΡΟΣ, ρα, ρον, summus, extremus; (2) summus, i. e. supremus; (3) summum in aliqua re gradum obtinens, perfectus, præstantissimus, singularis.

Ἀκροσαπὴς, ὁος, ὁ ἡ ὴ, qui in superficie putrescit; (2) qui leviter putrescere & mutari cœpit. Ex ἄκρος, & σήπω, *putrefacio.*

Ἀκρόσοφος, impensè sapiens, peritus.

Ἀκροσπάδια, ων, τὰ, hypochondria, ita dicta, quod velut in extremitate costarum sita sint. Ex ἄκρος, & σπάδες, *costarum ossa.*

Ἀκροστέθιον, ι, τὸ, summa pars pectoris. Ex ἄκρος, & στῆθος, *pectus.*

Ἀκροστιχὶς, ίδος, ἡ, initium versus; (2) carmen, in quo deinceps e primis versuum literis aliquid connectitur. Ex ἄκρος, & στίχος, *versus.*

Ἀκροστιχὶν, ι, τὸ, idem & ex iisd.

Ἀκροστόλιον, ι, τὸ, summitas vel ora navis. Ex ἄκρος, & στόλος, *pars navis.*

Ἀκροσφαλὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, proclivis ad lapsum; (2) lubricus, pronus, proclivis. Ex ἄκρος, & σφάλλομαι, *labor.*

Ἀκρόσφυρον, ι, τὸ, extrema malleoli pars; (2) genus calceamenti muliebris. Ex ἄκρος, & σφυρὸν, *malleolus pedis.*

Ἀκροχιδὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, summa, vel extrema rei parte scissus, in cacumine divisus. Ex ἄκρος, & χίδη, *fissura.*

Ἀκροτελεύτιον, ι, τὸ, finis, seu extremitas carminis. Ex ἄκρος, & τελευτὴ, *finis.*

Ἀκρότης, ητος, ἡ, summitas, extremitas, apex, fastigium. Ab ἄκρος.

Ἀκρότυπτος, ὁ ἡ ὸν, non pulsatus; (2) non congruens ad numeros, Ex α pr. & κρότος.

Ἀκροτομίαι, ῶν, f. ἱστ, summas partes amputo. Ἀκροτομεῖν τὸ Σῖτον, de messoribus, *Xen.* Gl. V. ἀκροτομεῖ, truncat. Ab

Ἀκρότομος, ι, ὁ ἡ ὸν, cujus summæ partes lectæ sunt; (2) durus; (3) excelsus; (4) asper & transitu difficilis. Ex ἄκρος, & τέμνω, *seco.*

Ἀκρότονος, ι, ὁ ἡ ὸν, in summo tentus; (2) qui extremas partes, sc. manus & brachia summa vi intendit. Ex ἄκρος, & τείνω.

Ἄκρωτος, ι, ὁ ἡ ὸν, plausu carens, cui non applauditur. Ex α priv. & κρότος, *strepitus.*

Ἀκρουρανία, ας, ἡ, summitas cœli, vertex cœli. *Luc. in Lex.* Ex ἄκρος, & οὐρανὸς, *cœlum.*

Ἀκροφανὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, summo diluculo apparens; (2) qui tenuem tantum & non plenam lucem habet; (3) qui apparere incipit. Ex ἄκρος, & φαίνομαι, *apparco.*

Ἀκροφυὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, in cacumine proveniens, in summo nascens; (2) excelsa indole præditus. Ex ἄκρος, & φυὴ, *natura.*

Ἀκροφύλαξ, ακος, ὁ, arcis præfectus. Ex ἄκρα, *arx*, & φύλαξ, *custos.*

Ἀκροφυλλὸς, ὴ, ὸν ἡ ὴ, in summitate folia habens. Ex ἄκρος, *summus*, & φύλλον, *folium.*

Ἀκρόφυσον, ι, τὸ, follium pars summa, seu extrema, quæ fornacis ori immittitur. Ex ἄκρος, & φῦσαι *follis.*

Ἀκροχάλιξ, ικος, ὁ ἡ ὸν, supra modum laxatus; (2) ebrius. Ex ἄκρος, & χάλιξ, *vinum.*

Ἀκροχανὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, in summo vel extremo hiatu apertus; (2) immani vastus hiatu. Ex ἄκρος, & χαίνω, *hisco.*

Ἀκρόχειρ, ρος, ὁ, pars brachii a cubito ad extremos usque digitos.

Ἀκροχειρία, ἡ, idem cum ἀκροχειρισμὸς.

Ἀκροχειρισμὸς, ὁ, idem.

Ἀκροχείρισις, εως, ἡ, idem.

Ἀκροχειρίζομαι, summa manu capto, & quidem proprie, velut pancratiastæ solent. Ex ἄκρος, & χεὶρ, *manus.* Hinc

Ἀκροχειρισμὸς, ὁ, exercitatio pancratiastarum, qua alter alterum manu captat.

Ἀκροχειριστὴς, ὰ, ὁ, qui se exercet ἀκροχειρισμῷ. Ab eodem.

Ἀκροχολωσία, ας, ἡ, [illegible] vis jugi, quæ ζάλη dicitur.

Ἀκροχόλιον, ι, τὸ, [illegible] χωνίσκος, *infundibulum.*

Ἀκροχολιστὴς, ὰ, ὁ ἡ ὴ, valdè irascibilis.

Ἀκροχολίσμος, valdè irascibilis.

Ἀκροχολόω, ῶ, f. ὥσω, subito iratus, repente ad iram concitor. Ab ἀκρόχολος.

Ἀκροχολία, ας, ἡ, proclivitas ad iram. Ab

Ἀκρόχολος, ι, ὁ ἡ ὸν, iracundus, prælivis ad iram; (2) qui leviter irascitur. Ex ἄκρος, & χολὴ, *ira.*

Ἀκροχορδόνιον, ι, τὸ, verruca, Ph. A seq.

Ἀκροχορδονώδης, ώδες, verrucosus. Cognomen Fabii Maximi.

Ἀκροχορδὼν, όνος, ὁ, verruca rotunda & callosa, Gl. V. verruca, nævus. Ex ἄκρος, & χορδὴ, *chorda*, eo, quod vertice suo similis est resectæ chordæ secundum extremitatem.

Ἀκρόχαλος, ι, ὁ ἡ ὸν, valdè claudus.

Ἀκρόψιλος, ι, ὁ ἡ ὸν, in summo nudus.

Ἀκρόψαλος, ι, ὁ ἡ ὸν, qui in summa tantum parte recutitus est. Ex ἄκρος, & ψαλὸς.

Ἀκροῶντ᾽ pro ἀκροῶνται, *audiunt*, 3. plur. præs. indic. mèd. *contr.* pro ἀκροάονται.

Ἄκρυ, *summi*, gen. sing. *Dor.* pro ἄκρου.

Ἀκρυπτὸς, ὸν, ὁ ἡ ὸν, non occultus; incelatus, Gl. V. Ex α priv. & κρυπτὸς, *occultus.*

Ἀκρύσαλλος, ι, ὁ ἡ ὸν, glacie carens, non glaciatus; (2) nihil crystallinum habens. Ex α priv. & κρύσαλλος, *glacies, crystallus.*

Ἀκρωμία, ας, ἡ, extremitas panis, qui ὀσφαλὶς dicitur. Ex ἄκρος, & ὀσφαλὶς.

Ἀκρωλίνιον, ι, τὸ, summitas, vel extremitas cubiti; (2) montis cacumen. Ex ἄκρος, & ὠλένη, *cubitus.*

Ἀκρωμία, ας, ἡ, eminentia, vel summitas humeri; (2) montis vertex. Ex ἄκρος, & ὦμος, *humerus.*

Ἀκρώμιον, ι, τὸ, idem & ex iisd.

Ἄκρων, ωνος, ὁ, extremitas membri. Ab ἄκρος.

Ἀκρωνία, ας, ἡ, partium extremarum amputatio. Ab ἄκρων.

Ἀκρώνυξ, υχος, ὁ, qui summis fit, seu imprimitur unguibus; (2) summa unguis pars; (3) montis cacumen. Ex ἄκρος, & ὄνυξ, *unguis.*

Ἀκρωνυχία, ας, ἡ, extremitas unguium.

Ἀκρώνυχος, ι, ὁ ἡ ὸν, idem quod ἀκρώνυξ. Ph. ἀκρώνυχον, articulare.

Ἀκρωρία, ας, ἡ, summitas, sive summa pars montis; collis jugum, Gl. V. vertex montis, Ph. Ex ἄκρος, & ὄρος, *mons.*

Ἄκρως, summe, excellenter, eximie, Ph.

Ἀκρωτηριάζω, f. ἄσω, extremitates corporis amputo, corpus mutilo. Gl. V. trunco, mutilo, decacumino; ἀκρωτηριάζει, obtruncat, mutilat, detruncat. Ph. ἀκρωτηριασμένος, mutilus, Gl. V. detruncatus, Ph. perf. part. pass. Ἀκρωτηριάζειν τὸ ἀφίσασιν, τὰς ῥίνας, τὰς ἀφροὺς τῆς γνώμης, τὰς τριήρεις ἀκρωτηριασμένους τῶν ἐπωτίων ἀποτέμνειν, liberantes, *Dem.* Ab ἀκρωτήριον.

Ἀκρωτηρίασις, εως, ἡ, truncatio, mutilatio, Gl. V. A præc.

Ἀκρωτηριασμὸς, ὁ, idem.

Ἀκρωτηριάσμα, ατος, τὸ, quod resecatur ab extremo corpore.

Ἀκρωτήριον, ι, τὸ, extremitas, summitas, cacumen, vertex speciatim; (2) promontorium; (3) extremitates corporis, ut *manus, pedes*, &c. (4) rostrum navis; (5) pinna murorum; (6) simulacra, vexilla & similia in fastigio ædium, turrium, navium, quæ vel ornamenti vel veneris inducendi causa imponuntur.

Ἀκτὰζω, vel ἀκταίζω, in littore genio indulgeo; *Plut. Symp.* 4. *Probl.* 4. (2) alacri sum animo, elevo me. Ab ἀκτὴ.

Ἀκταία, ας, ἡ, sambucus, Gl. V. Ab ἀκτὴ.

Ἀκταῖος, αία, αῖον, littoralis, maritimus.

Ἀκταιοφύλαξ, ακος, ὁ, littorum custodio. Ab

Ἀκταίφυλος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, littorum custos. Ex ἀκτὴ, *littus*, & ὄμος, *custos.*

Ἄκτητος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, nihil possessionum habens; (2) pauper, egenus. Ex α priv. & κτῆμα.

Ἀκτήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὸρ, [illegible] *pater.*

Ἀκτίβολος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, [illegible] *jaculator.* Ab ἄκτις & βάλλω.

ΑΚΤΗ, ἡς, ἡ, littus; *Hom. Il.* 2, 394. (2) fruges; *Hom. Il.* 11, 630. (3) terra humor. *Dioscor.* 4. *Angl.* Cinis.

Ἀκτημοσύνη, ης, ἡ, possessionum inopia, paupertas. Ab

Ἄκτημων, ονος, ὁ ἡ ὸν, inops, pauper. Ex α priv. & κτῆμα, *possessio.*

Ἀκτησία, ας, ἡ, paupertas, inopia. Ex

Ἄκτητος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, non partibilis; (2) qui acquiri non potest. Ex iisd.

ΑΚΤΙΝ, ῖνος, ἡ, radius solis; *Hom. Il.* 19, 537. (2) radius fulminis; *Luc. de Tim.*

Ἀκτινοβόλος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, in formam radiorum jaculatus, vel radii. Ab ἀκτὶς.

Ἀκτινοβολία, ἀκτινοβολῶ, f. ἥσω, radios ejaculor. Gl. V. ἀκτινοβολῶ, radio; ἀκτινοβολοῦσι, radiant.

Ἀκτινοβολία, ας, ἡ, radiorum ejaculatio. Ab

Ἀκτινοβόλος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, radios ejaculans. Ex ἀκτὶς, *radius*, & βάλλω, *jacio, jaculor.*

Ἀκτινοειδὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, radiatus. Ex ἀκτὶς, & εἶδος, *species.*

Ἀκτινοφόρος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, radiatus, Ph. Ex ἀκτὶς, & φέρω, *fero.*

Ἀκτινωτὸς, ὴ, ὸν, radiatus, quasi ab ἀκτὶς.

Ἀκτιος, ι, ὁ ἡ ὸν, littoralis; (2) cognomen Apollinis. Ab ἀκτὴ, *littus.*

Ἀκτὶς, ῖνος, ἡ, radius; (2) sambucus; (3) vas, in quo conjiciuntur oboli. Ab ἄκτη.

Ἄκτιστος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, non creatus, increatus, inconditus, Gl. V. Ex α priv. & κτίζω.

Ἀκτιτὸς, ὸς, ὁ, littoralis, in littore commorans. Ab ἄκτη, *littus.*

Ἄκτιτος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, non ædificatus. Ex α priv. & κτίζω, *condo, ædifico.*

Ἀκτωρ, ορος, ὁ, ductor; (2) lorum, vel funis, quo ducimus aliquid. Ab ἄγω.

Ἀκτωρία, ὰ, ago custodem littoralem. Ab

Ἀκτωρὸς, ὸς, ὁ, littorum custos. Ex ἀκτὴ, *littus*, & ὄρος, *custos.*

Ἀκυβέρνητος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, gubernatore carens. Ex α priv. & κυβερνάω, *guberno.*

Ἀκυντήριον, ου, τὸ, medicamentum cohibens, impediens. Ex α priv. & κύω. Unde

Ἄκυος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, quæ non concipit, sterilis.

Ἀκύλιος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, qui ambitum disciplinarum non comprehendit, indoctus. Ex α priv. & κύκλιος, *circularis.*

Ἀκύλας, α, ὁ, Aquila. Nomen viri.

Ἀκύλιστος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, qui non volvitur; (2) immotus, stabilis, rigidus. Ex α pr. & κυλίω, *volvo.*

ΑΚΤΑΟΣ, ὸς, ὁ, glans ilicis.

Ἀκύμαντος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, fluctibus non agitatus; (2) sedatus, tranquillus. Ex α pr. & κῦμα, *fluctus.* (3) fœtu carens, sterilis. Ex α pr. & κυμαίνω, *fœtus.*

Ἀκυμάντως, sine fluctu, tranquillè, placidè.

Ἀκύματος, ον, id. quod ἀκύμαντος.

Ἀκυμος, *Eurip. Herc. fur.* 698. (si pura lectio) pro

Ἀκύμων, ωος, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iisd.

Ἀκυπρος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, Veneris expers. *Hes.* Ex α priv. & Κύπρις, *Venus*, quæ sita dicitur in insula Cypro, in qua educata & in primis culta fuit.

Ἀκύρημα, ατος, τὸ, infortunium, quo aliquid adquiritur. Ab ἀκυρέω.

Ἀκυρὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, qui nihil adquirit; (2) infortunatus. Ex α priv. & κύρω, *nanciscor.*

Ἀκυρία, ας, ἡ, improprietas. Ab ἄκυρος.

Ἀκυρόβιστος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, nullius dominio subjectus. Ex α priv. & κυριεύω, *dominor.*

Ἀκυρολογία, ας, ἡ, improprie loquendi genus, sermonis improprietas, & absurditas.

Ἀκυρολόγος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, qui impropriè loquitur. Ex ἄκυρος, & λόγος, *sermo.*

Ἀκυρολόγως, valdè impropriè.

Ἄκυρος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, auctoritate privatus, jure potestatem non habens; (2) irritus; (3) improprius;

impropriis; (4) obsoletus; (5) incertus. Ex α priv. & ἀΐρω, *auctoritas*. Hinc

'Ανυρία, ῶ, f. άσω, auctoritate privo; (2) infirmo, irritum reddo, abrogo, antiquo. Ἠκυρίωσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ. *Matt.* 15.

'Ανύρωσις, εως, ἡ, antiquatio, abrogatio.

'Ανύρωτος, ον, non firmatus, sanctus; irritus.

'Ανυτήριος, α, ον, idem quod ἀκυτήριος.

'Ανυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀκυδος.

'Ανωδίνητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui exploratus non est. Ex α pr. & κανωνίζω, *intinnabuli sono & strepitu explore*, veluti solebant exploratores equi, an bellicos strepitus ferre possent.

'Ανωκὴ, ῆς, ἡ, mucro, cuspis, acumen, *Hom. Il.* 5, 16. Per reduplicationem. Ab ἀκὴ.

'Ανώλισος, membro aliquo carens, vel truncatus.

'Ανωλος, ος, ὁ ἡ ἡ, membris truncus; (2) speciatim pedibus carens. Ex α pr. & κῶλον.

'Ανώλυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non impeditus. Ex α priv. & κωλύω, *impedio*.

'Ανωλύτως, improhibito, licenter, Gl. V.

'Ανωμωδίτως, sine ludibrio. A α pr. & κωμῳδέω.

'ΑΚΩΝ, οντος, ὁ, pen. corr. jaculum, spiculum, telum, *Hom. Il.* 4, 137.

'Ακων, οντος, ὁ ἄκουσα, ης, ἡ, pen. prod. invitus, a. Ex α priv. & ἑκών.

'Ακωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, cono & fastigio carens. Ex α priv. & κῶνος, *conus*.

'Ακωπος, ος, ὁ ἡ ἡ, remo carens. Ex α priv. & κώπη, *remus*.

'Αλα, *mare*, acc. sing. ab ἅλς, *mare*.

'Αλαζα, atramentum. Vox Cypria.

'Αλαζάρχης, (& αλάζαρχος) alabarcha, propriè magister scripturæ, vectigalibus præfectus, deinde idem qui Ethnarcha.

'Αλαζαρχία, (f. αλαζαρχεῖν, *Poët.*) principatus sc. Ethnarchæ.

'Αλαζαρχῶν, sum alabarcha. Quidam autem volunt αμαζ. in his omnibus. *Ern.*

'Αλάζατος, et αλάζατρος, id. quod αλαζατρον.

'Αλαζατροειδὴς, ὲς, alabastri speciem referens.

'Αλαζάτριον, ου, τὸ, parvus alabaster. *Dim.*

'Αλαζατρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, alabastrites, sc. lapis. Ab eod.

'Αλαζατρῖτις, ιδος, ἡ, sc. λίθος, idem.

'Αλαζατροθήκη, ης, ἡ, vas, in quo alabastra reponuntur. Ex αλαζάτρον, & θήκη.

'ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, alabastrum; (2) genus vasis unguentarii (ex alabastro) sine ansis, myrotheca lapidea; lecythus.

'Αλάζατρος, ου, ὁ, vel ἡ, idem.

'Αλαζατροφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, alabastra ferens.

'Αλαζὼν, ὀνος, ὁ ἡ ἡ, in quo nihil est, quod prehendi queat, ansa, seu manubrio carens; (2) qui prehendi nequit. Ex α priv. & λαζὸς, *prehensio*.

'Αλαζ, per *Aphær.* pro ἅλαδε, *Adv.* ad mare.

'Αλάδρομος, ον, in mari vagans, ut nauta, mercator.

'Αλαζονία, ας, ἡ, fastus, ostentatio, jactatio, gloriatio, vaniloquentia, jactantia, insolentia, arrogantia. Ab ἀλαζὼν.

'Αλαζόνευμα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio propter aliquod facinus; (2) facinus insolens. Ab

'Αλαζονεύομαι, f. εὐσομαι, me ostento, me jactito, falsa de me prædico, glorior; (2) *insolesco*. Τῇ ἀλαζονείᾳ ὑποτρέπειν τὰς ἡμετέρας, *Xenoph.* τὰ ἴδια, *Arist.*

'Αλαζονικὸς, ὴ, ὸν, ad ostentationem pertinens, compositus; (2) ostentator, jactator. Ab ἀλαζὼν.

'Αλαζονικῶς, jactanter, glorioſe.

'Αλαζονοπροσωπολάτρης, ου, ὁ, ostentator, animo tamen remisso & segni. Ex ἀλαζὼν, *jactator*, καὶ πόνος, *labor*, & φλαῦρος, *inertia*.

'ΑΛΑΖΩΝ, όνος, ὁ ἡ ἡ, inanis jactator, ostentator, gloriosus, superbus, arrogans; (2) mendax; (3) vagus.

'Αλαθεία, *veritas*, *Dor.* pro ἀλήθεια.

'Αλαθέω, a. 1. part. pass. verbi ἀλάω, sive ἀλάομαι, *vagor*, *erro*.

'Αλάθητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui latere nequit, qui oblivioni mandari non potest; (2) quem nihil latet. Ex α priv. & λανθάνω, *lateo*.

'Αλαίνω, erro, vagor. Ab ἀλάομαι.

'Αλαῖνω, αξω, αινον, cæcus, captus oculis. Ab ἀλαὸς.

'Αλαιὸς, antiquus. A ἀλαλιὰς.

'Αλακτα, *colus*, *Dor.* pro ἠλακάτη.

'Αλάκητος, ος, ὁ ἡ ἡ, strepitum non edens. Ex α priv. & λακέω, *sono*, *strepo*.

'Αλαλὰ, vox inarticulata, quæ a militibus ante pugnam edi solebat.

'Αλαλαγὴ, ῆς, ἡ, lætus clamor.

'Αλάλαγμα, ατος, τὸ, lætus clamor militum; (2) læta vociferatio. Ab ἀλαλάζω.

'Αλαλαγμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) hymnus, qui ob partam victoriam canitur. Ab eodem.

'Αλαλάζω, f. άξω, clamo alala, fremitum edo inter pugnandum; (2) tollo clamorem lætum; (3) tollo clamorem tristem, ululo; (4) tinnio. Gl. V. ululo, tintinno; ἀλαλάζων, tinnulus, Gl. V. Κύμβαλον ἀλαλάζον. 1 *Cor.* 13, 1. Ab ἀλαλὰ.

'Αλαλὴ, idem quod ἀλαλά.

'Αλάλημαι, *Hom. Il.* 23, 73. *erravi*. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἠλάλημαι, a verbo ἀλάομαι.

'Αλάλημαι, vagor, erro. Ἄλλα ἢ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι, *Hesiod.* Ἔργ. 100.

'Αλαλητία, idem.

'Αλαλητὲς, ῆ, ὁ, clamor militum dicentium ἀλαλὰ; (2) fremitus militum quivis in pugna, vociferatio militaris. Ab ἀλαλὴ.

'Αλάλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, inenarrabilis, ineffabilis, *Hom. Il.* 2, 149. Ex α priv. & λαλητὸς.

'Αλαλκίμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀλαλκεῖν.

'Αλαλκίμουσι, *arcere*, præs. idem, sed *Dorice*.

'Αλαλκέω, ῶ, f. ήσω, depello, propulso, arceo. Τοὺ μὲν ἐγὼ σαώσω ἀλαλκεῖν ἄρτια φῶτα, *Hom. Il.* 19, 30. Ab ἀλαλκὼν.

'Αλαλκομήτις, ιδος, ἡ, auxiliatrix, Epitheton Minervæ, *Hom. Il.* 4, 8. Ex ἀλάλκω, *juvo*, & μῆτις, *robur*.

'Αλαλκομένιος, nomen mensis, *ap. Bœot.*

'Αλάλκον, 1 s. imp. ind. act. *Ion.* pro ἠλάλκειν.

'Αλαλκτήριον, ου, τὸ, remedium, auxilium. Ab ἀλάλκω, *auxiliator*.

'Αλάλκω, depello, arceo. Ἀλλὰ κυνῶν μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ, *Il.* 23, 185. Τρώεσσι δ' λοιγὸν ἀλάλκοις, a Trojanis, *Il.* 21, 138. Ab ἀλαλὼν.

'Αλαλος, ὁ ἡ ἡ, qui loqui non potest, mutus. Ex α pr. & λαλέω, vel λάλος.

'Αλαλύκημαι, erro; (2) moleste fero; (3) metuo. Οὐδέ μοι ὕπνος ἐμπέδοι, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι, *Hom. Il.* 10, 94. Ab ἀλύσκω.

'Αλαμπὴς, ος, ὁ ἡ ἡ, splendoris expers, non splendens, obscurus. Ab

'Αλαμπὴς, ὲος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex α priv. & λάμπω, *luceo*, *splendeo*.

'Αλαμπὼς, ος, ον, idem.

'ΑΛΑΌΜΑΙ, ώμαι, vagor, erro; (2) incertus sum. Ἦτοι ὁ κατὰ θυμὸν τὸ Ἄλιον εἶδε ἀλᾶτο, *Hom. Il.* 6, 201.

'ΑΛΑΟΣ, ῶ, ὁ ἡ ἡ, non videns, cæcus; (2) obscurus, caliginosus. *Strepl.*

'Αλαοσκοπία, ας, ἡ, *Hom. Il.* 10, 515. *Ion.* ἀλαοσκοπιὴ, cæca speculatio. Ex ἀλαὸς, & σκοπέω, *specio*.

'Αλαοσκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui cæcos fœtus gignit; (2) cæcum pariens. Ex ἀλαὸς, & τίκτω.

'Αλαὸω, ῶ, f. ώσω, cæco; (2) acumnis frango. Νῦν δέ μ' ὑπ' ἀλγεσι—ὀφθαλμῶ ἀλάωσιν, *Hom. Od.* 9, 516. Ab ἀλαὸς.

'Αλαπαδνὸς, ὴ, ὸν, vastatu facilis, imbecillis, *Hom. Il.* 2, 675. Ab

'Αλαπάζω, f. άξω, vasto, diripio, dissipo, exinanio, solo æquo. Νῆας δ' ἀλαπάξει φαλόωσας, *Hom. Il.* 11, 503. Ἀλαπάξωτα πτίχας ἀϊδρείῃσιν, *Hom. Il.* 5, 166. Ex α pl. & λαπάζω, *vasto*.

'Αλάπαξ pro ἀλάπαξα, *dissipavi*, vel ἀλάπαξε, *dissipavit*, a. 1. Indicat. act.

'Αλας, ατος, τὸ, sal. Ab ἅλς.

'Αλασαίνω, crucior, mœrore adficior. Ab

'Αλασία, ας, f. ήσω, idem. Καὶ ἀλασήσας ἵππος ὕδωρ, *Il.* 22, 163. Ab ἄλασθαι, *gravis*.

'Αλαστορία, ας, ἡ, ultrix conscientia; (2) diræ.

'Αλαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, non oblivistendus, cujus indelebilis est memoria, *Hom. Il.* 12, 163. (2) intolerabilis, gravis, *Hom. Il.* 22, 260.

'Αλάστωρ, ορος, ὁ, qui perpetravit non oblivisscenda; (2) scelestus, exsecrandus; (3) dæmon acerbus & sanguinarius. Ex α priv. & λανθάνομαι, *obliviscor*.

'Αλᾶτο, 3. sing. imp. ind. med. *Ion.* pro ἠλᾶτο, & hoc *contr.* pro ἠλάσθη, ab ἀλάομαι.

'Αλατο, *salii*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἅλατο, a verbo ἅλλομαι, *salio*.

'Αλατοπωλία, ας, ἡ, salis venditio; (2) atrium vendendi salis. Ex ἅλς, *sal*, & πωλέω, *vendo*.

'Αλέχανος, ου, ὁ ἡ ἡ, oleribus carens. Ex α priv. & λάχανον, *olus*.

'Αλεωπὶς, ιδος, ἡ, cæca, obscura. Ex ἀλαὸς, & ὄψ, *oculus*.

'Αλεωπὶς, ῖδος, ὁ ἡ ἡ, cæcus, obscurus.

'Αλδύσαι, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠλδωσα.

'Αλεωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas. Ab ἀλαὸς, *cæcus*.

'Αλγεινὸς, ὴ, ὸν, molestus, asper, gravis, dolorem adferens. Ἀλγεινὸν, τὸ, & ἀλγεινὰ, τὰ, dolor, ærumna. Ab ἄλγος, *dolor*.

'Αλγενῶς, molestè, cum dolore.

'Αλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo de animo & de corpore. Ἀλγεῖν σκαιὸς τοῖς κακοῖς, ὅτι τοῖς κακοῖς τὸν φίλον, θνητὸν τινα τῶν κρείσσω, ἡ δάπλυτον. Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξεργασμένοις; *Soph. Aj.* 377. Ab eod. Hinc

'Αλγηδὼν, όνος, ὁ, dolor, cruciatus.

'Αλγημα, ατος, τὸ, dolor, ægritudo.

'Αλγηρὲς, ὰ, ὲν, dolorem adferens, molestus.

'Αλγησας, a. 1. part. act. verbi ἀλγέω.

'Αλγησις, εως, ἡ, dolor. Ab ἀλγέω.

'Αλγητικὸς, ὴ, ὸν, doleri exprimendo aptum; (2) dolorem afferens.

'Αλγινόεις, εσσα, εν, molestus, asperbus. Ab

'ΑΛΓΟΣ, ους, τὸ, *Ion.* ος, 1, 2, dolor; (2) mœror, tristitia; (3) molestia; (4) calamitas, malum. Hinc *Comp.* ἀλγίων, & *Superlat.* ἄλγιστος, molestior, molestissimus.

'Αλγῦσα, part. pr. act. f. g. *contr.* pro ἀλγιοῦσα.

'Αλγύντω, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἀλγυνθῶ, a verbo ἀλγύω.

'Αλγύνω, f. υνῶ, dolore adficio; (2) mœrorem creo; ἀλγύνομαι, doleo, mœreo. Τίσδε σ' ἰὼ ἀλγύνομαι, *Soph. Antig.* 474. Μὴ σίγων ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις, idem, *Trach.* 489 Τύμνει ἀλγύνει πάρ, *Eur. Med.* 398. Ab ἄλγος.

'Αλδαίνω, augeo. Ἀδῖνι ἄγχι παρισαμένη μιλτ' ἤλδανε ποιμένι λαῶν, *Od.* 18, 69. Ab

'ΑΛΔΕΏ, ῶ, f. ήσω, augeo, do incrementum, *foveo*.

'Αλδησάσκω, idem.

'Αλδήσκω, f. ἀλδήσω, augeor, cresco, incrementum capio. Ὥστε τὼ σὲ σαώσετον ἱέρου λεχὼ ἀλδήσκοντος, *Il.* 23, 599.

'ΑΛΕΑ, ας, ἡ, calor, s. tepor, qui est ex sole; (2) calor quilibet; (3) vitatio, declinatio, effugium.

'Αλεάζω, f. άσω, tepeo, caleo, calore fruor; (2) vito. Ab ἀλέα.

'Αλεαίνω, caleo; (2) calefacio. Ab eod.

'Αλιθάλλω *Hom. Il.* 13, 436. *vitare*, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀλθέσθαι, a verbo ἀλθάνω.

'Αλιγεινὸς, ὴ, ὸν, curæ plenus, molestus, *Hom. Il.* 2, 787. (2) tristis; (3) difficilis. Ab ἄλγος, *dolor*.

'Αλιγίζω, f. ίσω, curo. Πατρὸς γὰρ δυσνεμέος ἀλιγίζω, *Hes.* Θεογ. 171. Ab ἀλίγκιος.

'Αλιγύνω, accuro, apparo. Ab eod.

'ΑΛΕΓΩ, curo, rationem habeo alicujus rei. Θεῶν ἐπιν ὐκ ἀλέγοντες, *Il.* 16, 388. & *Hes.* Ἔργ. 249. Οὐ ζῶ ἔγωγε ζωὸς ἀλέγων, *Il.* 8, 483.

'Αλίεσον, imp. iud. act. *Ion.* pro ἅλισον.

'Αλιεινὸς, ὴ, ὸν, tepidus, calidus; (2) æstivus. Ab ἀλέα, *tepor*.

'Αλεύω, effugio, declino, evito. Ταῦτα ἀλεύσεις

ἀλειάων, *Hesiod.* Ἔργ. v. ult. πάντων ἀνθρώπων, *Il.* 6, 208. Ab ἀλείομαι.

Ἀλείς, in unum congregati; (2) frequentes, multi simul. Ab ἀλις.

Ἀλεϊ, ῆϊ, ῆ, fuga. Ab ἀλέω, *vito.*

Ἀλείη, ἡ, piscatus, ut ἀλιείη.

Ἀλείη, ἡ, peregrinatio.

Ἀλείντης, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui lævigatus, aut complanatus non est; (2) qui lævigari nequit; (3) non mollitus. A λεαίνω, *lævigo.*

Ἄλειαρ, ατος, τὸ, farina, Ab ἀλέω, *molo.*

Ἄλειμμα, ατος, σὸ, unctio, ipsa actio ungendi; (2) unguentum; (3) incitamentum. Ab ἀλείφω, *ungo.*

Ἀλείνη, ἐν, tenuis, imbecillus; (2) idem quod ἀλιτρός.

Ἀλειπλήριον, ου, τὸ, unctarium, locus in balneo unctui destinatus. Ab eod.

Ἀλειπλής, ου, ὁ, unctor; (2) qui alios ad certamina instruit & exercet; (3) certaminis moderator, excitator, cohortator.

Ἀλειπτόν, ου, τὸ, suffitus præparatus. Ab eod.

Ἀλειπτός, præs. part. act. verbi ἄλειμι.

ΑΛΕΙΣΟΝ, ου, τὸ, poculum cælatum, *Hom. Il.* 11, 773. (2) poculum.

Ἀλειτεία, ας, ἡ, peccatum, *Suid.* Ab ἀλείτω.

Ἀλείτης, ου, ὁ, peccator, *Hom. Il.* 3, 28.

Ἀλειτουργησία, ας, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus, vectigalibus. Ex α priv. & λειτουργία.

Ἀλειτούργητος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, immunis, Gl. V.

Ἀλείτω, idem quod ἀλιτέω.

Ἀλειφα, unguentum, pro ἄλειφαρ.

Ἀλειφαρ, ατος, τὸ, unguentum; (2) oleum; (3) adeps; (4) pix et quocunque aliquid oblinitur. Ab eod.

ΑΛΕΙΦΩ, f. ψω, ungo, oleo vel unguento linio, illino; (2) incito, instigo, exhortor. Ἀλείφειν μόσιν· τοῖχον. dealbare. Τῷ ῥ᾽ ἧγε χροὶ πᾶλιν ἀλειφαμένῳ, *Il.* 14, 175.

Ἀλειφίς, ῖος, ἡ, unctio. Ab ἀλείφω.

Ἀλείψωσιν, *ungerent*, 3. plur. a. 1. conj. act. cum v ἐφελκ. a verbo ἀλείφω.

Ἀλεκτήρ, ῆρος, ὁ, propulsator, per Syncop. pro ἀλεξητήρ. Ab ἀλέξω, *arceo.*

Ἀλεκτορίειος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ad gallum, vel gallinam pertinens. Ab ἀλέκτωρ, *gallus.*

Ἀλεκτορίς, ίδος, ἡ, gallina. Ab eod.

Ἀλεκτρύαινα, ἡ, idem.

Ἀλεκτρυόλοφος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, gallinacei cristam habens. Ex ἀλέκτωρ, *gallus*, & λόφος, *crista.*

Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium. Ex ἀλέκτωρ, *gallus*, & φωνὴ, *cantus.*

Ἀλεκτός, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ineffabilis, non dicendus, celandus. Ex α pr. & λέγω, *dico.*

Ἀλεκτρυονοπώλης, ου, ὁ, gallinarum venditor. Ex ἀλεκτρυών, & πωλέω, *vendo.*

Ἀλεκτρυοπώλης, ου, ὁ, idem.

Ἀλεκτρυοπωλητήριον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur gallinæ. Ex usd.

Ἀλεκτρυών, ῶνος, ὁ ϰ᾽ ἡ, gallus, gallina. Ab Ἀλέκτωρ. ορος, ὁ, gallus. Ex α priv. & λέκτρον, *lectus*, quia cantu suo facit, ut homines lectos relinquant.

Ἄλεκτωρ, ορος, ἡ, conjux; (2) innupta. Ex α copr. vel privat. & λέκτρον, *lectus.*

Ἄλεο, *luxi.* *Il.* 22, 11. pro ἄλωσαν, *conclusi sunt*, aor. 2. pass. *Ion.* verbi ἁλίσκω, *capio.*

Ἀλέξαι, *juvisse*, a. 1. inf. act verbi ἀλέξω.

Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandrea, f. Alexandria, urbs. Ab Ἀλέξανδρος.

Ἀλεξανδρεύς, έως, ὁ, civis Alexandrinus.

Ἀλεξανδρίζω, Alexandrum imitor; (2) ejus partes defendo.

Ἀλεξανδρῖνος, ίνη, ῖνον, Alexandrinus. Ab eod.

Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, Alexander. Ab ἀλέξω, *juvo*, & ἀνὴρ, *vir*, quasi *fortis auxiliator.*

Ἀλεξάνεμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ventum, frigus arcens. Ab ἀλέξω, *arceo*, & ἄνεμος, *ventus.*

Ἀλέξαϑε, a. 1. inf. med. verbi ἀλέξω.

Ἀλεξεῖν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀλεξέειν.

Ἀλεξέμεναι, pr. inf. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀλέξειν.

Ἀλέξω, ξω, f. ἥσω, arceo, depello; (2) opitulor, auxilior, juvo. Δαιτυμόνεσσιν ἀλέξητος κακὸν ἦμαρ, *Il.* 7, 251. Ab ἀλέξω.

Ἀλέξημα, ατος, τὸ, id quod arcet, remedium. Ab ἀλέξω.

Ἀλεξήσειε, *averruisset*, 3. singul. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀλεξήσαι.

Ἀλέξησις, εως, ἡ, propulsatio; (2) defensio, opitulatio; (3) remedium. Ab eod.

Ἀλεξίσω, *Hom. Il.* 6, 109, *juvabo*, futur. 1. indic. act. verbi ἀλέξω, pro ἀλέξω, *juvo.*

Ἀλεξήτειρα, ας, ἡ, propulsatrix; (2) auxiliatrix. Ab

Ἀλεξητήρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulsator; (2) defensor, auxiliator. Ab ἀλέξω. Hinc

Ἀλεξητήριον, ου, τὸ, remedium; (2) amuletum; (3) munimen.

Ἀλεξητήριος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, propulsatorius; (2) defensorius; (3) remedium præstans.

Ἀλεξητικός, ὴ, όν, arcendi depellendique vim habens. Ab ἀλέξω.

Ἀλεξήτωρ, idem quod ἀλεξητήρ.

Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, imprecationum expultrix. Ex ἀλέξω, *arceo*, & ἀρὴ, *imprecatio*, *diræ.*

Ἀλεξιάρης, ου, ὁ, imprecationum depulsor.

Ἀλεξιβέλεμνος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, arcens, seu depellens sagittas. Ex ἀλέξω, & βέλος, *sagitta.*

Ἀλεξίκακος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, arcens, seu depellens malum; *Hom. Il.* 10, 20. (2) qui a vitio purgat & liberat. Ex ἀλέξω, & κακόν.

Ἀλεξίλογος, ου, adjuvans orationem, dicendi facultatem.

Ἀλεξίμαχος, ον, arcens bellum, vim hostilem.

Ἀλεξιμβρότης, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, propulsans ab hominibus mala. Ex ἀλέξω, fc. κακὰ, & βροτὸς, *homo.*

Ἀλεξιμόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, arcens mortem. Ex ἀλέξω, & μόρος, *mors.*

Ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, remedium adversus venenum, amuletum; (2) remedium quodvis, (3) præsidium. Ab

Ἀλεξιφαρμακος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem. Ab ἀλέξω, & φάρμακον, *venenum.*

ΑΛΕΣΩ, futur. ξήσω, depello, arceo, *Hom. Il.* 15, 589 (2) auxilior. Ἀλεξεῖν τοῖς φίλοις, ἀλλήλους, *Iliad* 3, 9

Ἀλεσίδαλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, calidus, tepidus. Ab ἀλέω.

Ἀλεσίστατος, ὴ, ον, collectio, congeries. Ab ἀλέω, *congrego.*

Ἀλεσφρων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, demens, mente captus. Ex ἄλεσις, pro ἄλυσις, *fluxus*, & φρὴν, *mens.*

Ἀλίπαδος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, non habens lora lata. Ex α priv. & λίπαδνα, *lora lata.*

Ἀλιπίδωτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, non squamatus, squamis carens. Ex α priv. & λεπιδωτὸς.

Ἀλίπιτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, non decorticatus. Ex α priv. & λεπίζω, *decortico.*

Ἀλιστέον, molendum est. Ab ἀλέω.

Ἀλιστέος, ία, ίον, molendus. Ab eodem.

Ἄλεσσι, ης, ἡ, acus, gluma. Ab eod.

Ἄλεσσις, εως, ὁ, molendinarius, Gl. V. Ab ἀλέω. Unde

Ἄλετος, ου, ὁ, ipsa molendi actio, molitura.

Ἀλετρεύω, fut. εύσω, molo. Ab eod.

Ἀλετρίδαξ, ακος, ὁ, pistillus, quo sal teritur. Ex ἀλέω, *molo*, & τρίβω, *tero.*

Ἀλετρίς, ίδος, ἡ, molitrix, molitoris uxor.

Ἄλετρον, ου, ὁ, pistrinum. Ab ἀλέω.

Ἀλευάμην, *devitans*, aor. 1. part. med. Dor. pro ἀλευσάμενος, a verbo ἀλεύω, *devito.*

Ἀλεύαμαι, *vitor*, vel *vito*, præs. indic. pass. vel med. *Dorice*, pro ἀλεύομαι, a verbo ἀλέω, *vito.*

Ἄλευρίτης, farinaceus. Ab ἄλευρον.

Ἀλευρόμαντις, εως, ὁ, cognomen Apollinis, quod ex farina vaticinia daret. Ex ἄλευρον, & μάντις, *vates.*

Ἄλευρον, ου, τὸ, farina. Ab

Ἀλευρόσιτος, ου, futur. ήσω, farinam facio, pinso, molo. Ex ἄλευρον, & σιτέω, *facio.*

Ἀλευρόσκια, ας, ἡ, farinæ in cribro tenuiori agitatio, ut tenuissima farina transeat, unde et quidam interpretantur *Pollen.*

Ἀλευσόμην, a. 1. ind. med. *Ionice* pro ἀλευσάμην.

Ἀλεύω, f. εύσω, fugio, vito. Νῦν ἄυτ᾽ ἰμὸν ἰχῶρ᾽ ἄλευε (γρ. ἄλυε) χάλκεος, *Il.* 22, 285. Ἀλέασϑε κῆρα μέλαιναν, mortem, *Il.* 14, 462. Ab ἀλέω.

Ἀλέω, ήσω, f. ἥσω, *Ion.* ἀλήσω, vel ἀλέσω, *Dor.* ἀλησῶ, (1) *molo*, *tero*, vinci; (3) *congrego.* Ἀλέσαι ἀλεύατα, *Arist. Ran.* 1.

Ἀλεώμεθα, 1. pl. præs. conj. med.

Ἀλεωρή, ῆς, ἡ, *evitatio*; *Hesiod.* (2) *remedium*, *medicamen*, *tutamen.* Ab ἀλέω.

Ἄλθον, *Adv.* confertim. Ab ἄλις, *satis*, *abunde.*

Ἄλη, ης, ἡ, error, erratio, vagatio. Ab ἄλημι.

Ἀληθάργυρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui lethargo, seu veterno non corripitur. Ex α priv. & λήθαργος, *veternus.*

Ἀληθεία, ας, ἡ, veritas. Ex α, & λήθω, *obtego.*

Ἀληθείη, *veritas*, *Ion.* pro ἀλήθεια.

Ἀληθίς, *Adv.* revera, profecto; (2) *Adv.* admirantis. Ab eod.

Ἀληθευτικός, ὴ, όν, verax. Ab ἀληθεύω.

Ἀληθεύω, f. εύσω, vera loquor; (2) *verus sum*; (3) integer, sincerus sum, non fucatus sum; (4) verum esse doceo, pro vero probo.

Ἀληθέω σοι τῶτο, ἀληθήσομαί, idem. Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῖν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; Gal. 4, 16. Ab

ΑΛΗΘΗΣ, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, verus, verax; (2) certus; (3) rectus, conveniens, idoneus; (4) memor; (5) sincerus. Hinc

Ἀληθίζω, & ἀληθίζομαι, vera dico.

Ἀληθιολογία, ας, ἡ, veritas, ap. Plat.

Ἀληθινός, ὴ, όν, verus, verax; (2) non fictus, non fucatus; (3) certus, firmus. Ab eod.

Ἀληθινῶς, *Adv.* vere, veraciter.

Ἀληθογνωσία, ας, ἡ, veri cognitio. Ab ἀληθής, & γνῶσις, *cognitio.*

Ἀληθοεπής, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, veriloquus, verax. Ex ἀληθὴς, & ἔπω, *dico.*

Ἀληθομάντις, εως, ὁ, vates verus. Ex ἀληθὴς, & μάντις, *vates.*

Ἀλήθω, f. ἀλήσω, molo. Ab ἀλέω, *molo.*

Ἀληθῶς, *Adv.* vere. Ab ἀληθὴς, *verus.*

Ἀληϊ, ῆϊ, ῆ, segetes non habens; (2) sine præda; (3) pauper. Ex α priv. & λήϊον, *seges*, vel λῆϊς, *præda.*

Ἀλήϊος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, tutus a prædonum injuria. Ex α priv. & λῃστὴς, *prædo.*

Ἀληϊστής, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, indefinens, qui nunquam cessat. Ex α priv. & λήγω, *desino.*

Ἀληϊτής, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, communis, sorte non divisus, *Hom. Il.* 2, 453. Ex α priv. & λαγχάνω, *sortior.*

Ἀλήλαται, *molui*, 1 s. perf. ind. act. *Att.* pro ἤλεσα.

Ἀλήλεσμαι, perf. part. pass. *Æol.* pro ἀλεσμένος.

Ἀλήλημαι, *vagor.* perf. pass indic. *Æol.* pro ἄλημαι, vel *erravi*, *Att.* pro ἤλημαι.

Ἀλήλιμμαι, *unctus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἤλειμμαι, a verbo ἀλείφω, *ungo.*

Ἀλήλιφα, 3. s. perf. ind. med. *Att.* pro ἤλειφα.

Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio; (2) fraus, machinatio; (3) homo astutus, & fraudulentus. Ab ἀλάομαι, *erro.*

Ἀλήμβομαι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀλῆναι.

Ἄλημι, erro, congrego. Ἀργείοις ἀλήμενος ἀλήμβω σὺδὲ πάσσας, *Il.* 5, 823.

Ἀλημονέων, ὴ, error vagatio; (2) peritia regionum e pergrinationibus multis et diuturnis.

Ἀλήμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, erro, vagus. Ab eod.

Ἀλῆναι, *Hom. Il.* 2, 374. *capium esse*, aor. 2. inf. pass. verbi ἁλίσκω, pro ἁλῶναι, *capio.*

Ἀληπτός, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui captus non est; (2) qui capi aut vinci nequit; (3) irreprehensibilis; (4) incomprehensibilis. Ex α priv. & ληπτὸς, *captus.*

Ἀλήτεια, *Adv.* more eorum, quæ capi nequeunt; (2) sine reprehensione, absque crimine vel condemnatione.

Ἀλής, ῆος, ὁ ϰ᾽ ἡ, congregatus, consertus. Ab ἄλις, *affatim.*

Ἀλήσιμος, quidquid moli potest. Ab ἀλήσω.

Ἀλησιος, ὴ, id. quod ἄλη, ap. *Arat.*

Ἀλήστευτος, ου, latronibus non obnoxius. Ab α pr. & λῃστεύω, *prædor.*

Ἀλητεία, ἡ, idem quod ἄλη.

Ἀλήτης, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem, quod ἀλάστωρ.

Ἀλήτται, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi ἄλλομαι, *salio.*

Ἀλήτυς, *vagus*, *Dorice* pro ἀλήτης.

Ἀλητόω, f. ώσω, vagor, erro. Ἐπὶ δὲ τὸν

ἀλύσιος, ἀλύσιον, Dor. ἀλύσιος, mendicantium more vagator, Odyss. ρ, 302. Ab
Ἀλύτης, ου, ὁ, vagus, erro. Ab ἀλάομαι. Hinc
Ἀλήτις, ιδος, ἡ, erratrix, vagabunda.
Ἀλητικός, ἡ, ὁν, huic similis. *Hipp.* Ab
Ἀλήτης, τό, farina.
Ἀλθαία, ἡ, *Ionice* ἀλθαίη, ας, ἡ, malvæ silvestris genus. Ab ἄλθω, *sano.*
Ἀλθαίνω, medeor. Ab eod.
Ἀλθήεις, εσσα, εν, sanatio. Ab eod.
Ἄλθετο, *sanabatur*, 3. s. imp. pass. *Ion.* pro ἤλθετο. *Il.* δ, 425.
Ἀλθεύς, έως, ὁ, medicus. Ab
Ἀλθέω, ῶ, fut. ήσω, idem & ab eod.
Ἀλθήεις, εσσα, εν, sanitati utilis, saluber. Ab eod.
Ἀλθήσκω, f. θήσω, sano, medeor. Ab eod.
Ἀλθητήριον, ου, τὸ, medela, remedium.
Ἀλθητήρ, ῆρος, ὁ, fanatio, medela, medicamentum. Ab
Ἀλάομαι, sano; (2) augeo.
Ἀλία, ας, ἡ, congregatio, cœtus, consilium. Ab ἅλις, *satis, abunde.*
Ἀλία, ας, ἡ, vas, in quo sal terebatur, aut reponebatur. Ab ἅλς, *sal.*
Ἀλιάετος, ου, ὁ, aquila marina. Ex ἅλς, *mare*, & ἀετός, *aquila.*
Ἁλιαῖος, ία, ον, ὁ, ἡ, per mare flans. Ex ἅλς, *mare*, & ἄημι, *flo.*
Ἁλιαστής, οῦ, ὁ, idem, quod ἁλιάστης.
Ἁλίαστος, ου, ὁ, ἡ, sale conditus. Ab ἅλς.
Ἁλιάς, άδος, ἡ, navicula, cymba; (2) piscatrix. Ab eod.
Ἁλιαστος, ου, ὁ, ἡ, inevitabilis, *Hom. Il.* 2, 792. (2) vehemens; (3) non desinens. Ex α priv. & λιάζω, *propero, agito, exeo.*
Ἁλιβάτης, ου, ὁ, ἡ, cui thuie accenso bonos non est habitus. Ex α priv. & λιβανωτὸς, *thus.*
Ἁλιβας, αντος, ὁ, mortuus, defunctus; (2) fluvius apud inferos; (3) acetum, quasi vinum mortuum; ἁλιβαντίας, annus. Ex α priv. & λιβὰς, *fons*, quasi expers vitalis humoris.
Ἁλίβατος, ου, ὁ, ἡ, marigradus. Ex ἅλς, *mare*, & inus. βατὸς, *gradior.*
Ἁλίβατος, altus, *Dor.* pro ἠλίβατος, q. v.
Ἁλιβόα, fut. ήσω, submergo in mari; (2) occulto. Ex ἅλς, *mare*, & βύω, *mergo.*
Ἁλίβροτος, ου, ὁ, ἡ, mari immersus, madefactus. Ex ἅλς, & βρέχω. Unde
Ἁλίβροχος, ου, ὁ, ἡ, qui a mari abluitur.
Ἁλίβρομος, ου, ὁ, ἡ, marinum quemdam fremitum edens, quasi marifremus. Ex ἅλς, *mare*, & βρίμαω, *fremo.*
Ἁλίβρωτος, ου, ὁ, ἡ, salem comedens; (2) a mari exesus. Ex ἅλς, *sal*, vel *mare*, & βρώσκω, *comedo.*
Ἁλιγένιος, ου, ὁ, ἡ, mari vicinus. Ex ἅλς, & γένος, *vicinus.*
Ἁλιγενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, mari genitus, vel natus. Ex ἅλς, *mare*, & γένομαι, *nascor.*
ΑΛΙΓΚΙΟΣ, ου, ὁ, similis.
Ἁλιδρόμας, ου, ὁ, ἡ, qui in mari versatur, qui per mare circumagitur. Ex ἅλς, & δρόμος.
Ἁλιδρομέω, ῶ, ὁ, ἡ, per mare cursans. Ex ἅλς, *mare*, & δρομέω, *curro.*
Ἁλιδύω, submergo in mari. Ex ἅλς, & δύω.
Ἁλιεία, ας, ἡ, piscatio, piscatus. Ab ἁλιεύς.
Ἁλιέες, pro ἁλιῆες vel ἁλιῆας, *piscatores*, nom. vel accusat. plural. ab ἁλιεὺς, εῶς.
Ἁλιεργὸς, ὸς, in mari laborans, piscator; (2) purpureus, quasi e mari factus.
Ἁλιέρκης, ους, ὁ, ἡ, mari cinctus. Ab ἅλς, *mare*, & ἕρκος, *septum.*
Ἁλίευμα, ατος, τὸ, piscatio. Ab ἁλιεύω.
Ἁλιεύς, έως, ὁ, piscator; (2) marinator. Ab ἅλς, *mare.*
Ἁλιεύτης, ου, ὁ, idem. Ab ἁλιεύω. Hinc
Ἁλιευτικὴ, ἡ, ἐν, piscatorius, ad piscationem, seu piscatorem pertinens. Hinc ἡ ἁλιευτικὴ, scil. τέχνη, ars piscatoria.
Ἁλιευτικῶς, *Adv.* more piscatorio.
Ἁλιεύω, f. εύσω, piscor. Τὴν γὰρ ἁλιεύων, *Luc.* 21, 3. Ab ἁλιεύς.
Ἁλίζω, f. ίσω, congrego, colligo; (2) sale condio, conspergo. Ἁλίζειν, σμαραγεῖν, ἁλὶ ἁλισθῆναι, sale condiri. Ἐὰν τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; *Matt.* 5, 13. Ab ἅλς, *sal*, vel ἅλις, *satis, coacervatim.*
Ἁλίζωνος, ου, ὁ, ἡ, mari cinctus. Ex ἅλς, *mare*, & ζώννυω, *cingo.*
Ἁλιήρης, ους, ὁ, ἡ, per mare remigans; (2) marinus. Ex ἅλς, & ἐρέσσω, *remigo.*
Ἁλιήτωρ, ορος, ὁ, piscator. Ab ἅλς, *mare.*
Ἁλιηχία, *marisonum*, accus. sing. ab ἁλιηχὴς.
Ἁλιηχὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ἐς, marisonus. Ex ἅλς, *mare*, & ἠχὴ, *sonus.*
Ἁλίθλιβος, *fultus*, *Dor.* pro ἠλίθλιβος.
Ἄλιθος, ου, ὁ, ἡ, minime lapidosus. Ex α priv. & λίθος, *lapis.*
Ἁλικλὶς, ίδος, ἡ, salsilago, salsugo. Ab ἅλς.
Ἁλίκλυς, υος, ὁ, ἡ, ὑ, qui mari alluitur: ut littus, urbes maritimæ; qui in mari habitat, ut Nymphæ; in mari situs est, ut insulæ. Ex ἅλς, & κλύζω, *alluo.*
Ἁλικὲς, ὴ, ὲν, maritimus. Ab ἅλς, *mare.*
Ἁλίκος, *quantus*, *Dorice* pro ἡλίκος.
Ἁλίκρας, ατος, ὁ, ἡ, ὰ, mari, s. salsugini marinæ commistus. Ex ἅλς, & κεράω, *misceo.*
Ἁλικρείων, οντος, ὁ, maris regnum obtinens. Ex ἅλς, & κρείων, *regnans.*
Ἁλικρηπὶς, ίδος, ἡ, maritima, habens fundamentum a mari. Ex ἅλς, & κρηπὶς.
Ἁλικρόκαλος, ου, marinis calculis obsitus. Ex ἅλς, & κροκάλη, *lapillus litoralis.*
Ἁλίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, ὑ, mari, seu undis marinis resonans, marisonus; (2) ventus, quia in mari strepitum excitat; est et *Epith.* maris ipsius. Ex ἅλς, & κλυπέω.
Ἁλικοδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, salsus. Ab ἁλικὶς.
Ἁλιμέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator. Ex ἅλς, & μέδω, *regno.*
Ἄλιμενος, ου, ὁ, ἡ, ὑ, portu carens. Gl. V. impotuosus. Ex α priv. & λιμὴν, *portus.*
Ἁλιμήκατος, ου, idem. *Hes.*
Ἁλιμήδης, ίος, ὁ, ἡ, ὶ, in mari agitans consilia, sollicitus in mari. Ex ἅλς, & μήδος.
Ἁλίμικτος, ου, ὁ, ἡ, ὑ, mari permistus. Ex ἅλς, *mare*, & μίγνυμι, *misceo.*
Ἁλιμὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, maritimus; (2) aridus. Ab ἅλς, *mare.*
Ἄλιμος, ου, ὁ, ἡ, ὑ, famem pellens. Ex α pr. & λιμὸς, *fames.*
Ἁλιμυρήεις, εσσα, εν, in mare cum sonitu fluens, *Hom. Il.* 21, 190. Ex ἅλς, & μύρω.
Ἁλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto. Ab ἁλίνδω.
Ἁλινδόβρα, ας, ἡ, volutabrum.
Ἁλίνδησις, εως, ἡ, volutatio. Ab ἁλινδέω.
Ἁλινδίω, & ἁλείνω, ungo.
Ἁλινήκτιρα, ας, ἡ, in mari natans. Ex ἅλς, *mare*, & νήχω, *nato.* Unde
Ἁλινηχὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ἐς, in mari natans.
Ἁλίνιτρον, ου, τὸ, salpetrum, sal-petræ. Ex ἅλς, & νίτρον, *nitrum.*
Ἁλινὸς, ὴ, ὸν, ex sale confectus. Ex ἅλς.
Ἁλινὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, quod rebus caret, vel rebus non fit. Ex α priv. & λίνον, *rete.*
Ἁλιὸς, ὸν, venustus, lepidus.
Ἁλιὸς *pastore*, *Dor.* pro ἠλιὸς.
Ἁλιόσιο, *Ion.* pro ἁλὸς, ab ἅλς.
Ἁλιόσκυος, *sole tostus*, *Dor.* pro ἠλιόσκυος.
Ἁλιὸς, *sol*, *Dor.* pro ἠλιὸς.
Ἁλιὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, vel ἁλιὸς, ία, ον, marinus, maritimus; (2) vanus, irritus, *Hom. Il.* 4, 26. Ab ἅλς, *mare.*
Ἁλιοτρεφὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ἐς, in mari nutritus. Ex ἅλς, & τρέφω, *nutrio.*
Ἁλίοω, f. ώσω, vanum, seu irritum reddo. Οὐδ' ἁλίωσε βέλος, frustra misit, *Il.* 16. 737. Ab ἁλιὸς, *mare.*
Ἁλίπαστα, ων, τὰ, quæ constant ex medicamentis non pinguibus. Ab ἁλίπαστος.
Ἁλίπαρὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ἐς, squalidus; (2) supplex. Ab eod.
Ἁλίπαστος, ου, ὁ, ἡ, ὑ, sale conspersus; (2) mari, seu unda marina conspersus. Ex ἅλς, *mare*, seu *sal*, & πάσσω, *conspergo.*
Ἁλίπεδον, ου, τὸ, solum, quod aliquando mari coopertum fuit; (2) quilibet campus; (3) planities sive ager juxta mare. Ex ἅλς, *mare*, & πέδον, *campus.*

Ἁλίπηκτος, ου, ὁ, ἡ, ὑ, pinguedine carens; (2) macilentus; (3) siccus, aridus. Ex α priv. & λίπτω, *pinguedo.*
Ἁλιπλαγκτὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, marivagus, pontivagus. Ex ἅλς, & πλαγκτὸς, *vagus.*
Ἁλιπλανὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ἐς, idem. Ex ἅλς, & πλάω, *erro, vagus.* Hinc
Ἁλιπλανία, ας, ἡ, erratio, seu vagatio in mari.
Ἁλίπλοος, *Hom. Il.* 12, 26, *contr.* ἁλίπλους, ου, ὁ, ἡ, ὑ, per mare navigans, seu natans. Ex ἅλς, *mare*, & πλόος, *navigatio.*
Ἁλίπνοος, ου, ὁ, ἡ, ὑ, odorem maris halans, mare redolens; (2) per mare, in mare flans. Ex ἅλς, & πνέω, *spiro.*
Ἁλιπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, ὑ, marinæ purpuræ colorem habens, purpureus. Ex ἅλς, *mare*, & πορφύρα, *purpura.*
Ἁλιρρόθιον, ου, τὸ, fluctus marinus.
Ἁλιρρόθιος, ου, ὁ, ἡ, ὑ, marinus. Ab
Ἁλίρρυτος, ου, ὁ, ἡ, ὑ, marisluus, in mare fluens; (2) qui fluctibus marinis agitatur; (3) *Subst.* ὁ, fluctus maris. Ex ἅλς, *mare*, & ῥέω, *undarum strepitus.*
Ἁλίρρυτος, *contr.* ἁλίρρους, ου, ὁ, ἡ, ὑ, marisluus, circa mare, ad mare, in mare fluens. Ex ἅλς, *mare*, & ῥέω, *fluo.*
Ἁλίρρυτος, ου, marinus, quod mari alluitur.
ΑΛΙΣ, *Adv.* satis, abunde; (2) adfatim, magna copia; (3) confertim, coacervatim.
Ἁλὶς, ίδος, ἡ, salsugo. Ab ἁλς, *sal.*
Ἁλὶς, *Elis*, *Dor.* pro Ἦλις.
ΑΛΙΣΓΕΩ, ῶ, f. ήσω, contamino, polluo. *Malach.* 1, 12. *Dan.* 1, 8.
Ἁλίσγημα, ατος, τὸ, contaminatio, pollutio, contagio ex cibo vetito. Ab ἁλισγέω.
ΑΛΙΣΚΩ, fut. ἁλώσω, p. ἑάλωκα, capio; (2) deprehendo; (3) convinco, rem perago; (4) damno; (5) vinco; ἑάλω, captus est, Gl. V. a. 2. Ἁλίσκειν τὼ πόλιν ἀλλὰν τ' κόρις ἴρωτι, δόλιακοῖς ἰρῆσι, μοῖρα, ἀπάταις, capi; κλοπᾶς. μιᾷ δίκᾳ, damnari; ἁλίσκεσθ ψευδομάρτυρι, convinci; τῷ γραφὴν, damnari; ὑπὸ τῶν λῃστῶν, capi. Γυναῖκες δὲ ὅσαι ξυνεπίοντο αὐτοῖς, ἑάλωσαν πᾶσαι· καὶ τὰ παιδάρια, καὶ ἡ λεία πᾶσα ἑάλω. Mulieres, quotquot eos sequebantur, omnes captæ sunt. Pueri quoque & præda omnis abducta, *Arian.* 1, 1. Ἀσεβῶν ὕπος ἤλωκε, convictus est impietatis, *Dem.*
Ἁλισις, εως, ἡ, salitura, Gl. V. Ab ἁλίζω.
ΑΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, alisma, planta.
Ἁλισμὸς, οῦ, ὁ, salitura, ipse actus saliendi. Ab ἁλίζω, *salio.* Unde
Ἁλισθήσομαι, fut. 1. ind. pass. v. ἁλίζω.
Ἁλίσπορτος, ὁ, ἡ, ὸν, sale conspersus, (per consuetudinem); (2) graviter per injuriam verberatus, et vix sanabilia vulnera inde habens; ap. *Com.* Ern.
Ἁλίστροφος, ὸς, mari cinctus.
Ἁλίστων, ον, a maris allapsu strepens, resonans.
Ἁλιστὸς, ὴ, ὸν, salitus, sale conditus.
Ἁλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus ubi se volutant animalia. Ab ἁλίω, *volvo.*
Ἁλίστροφος, ὸς, ὁ, ἡ, marivagus. Ex ἅλς, *mare*, & στρέφω, *verto.*
Ἁλιστρεφὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ἐς, idem & ex iisd.
Ἁλίσω, *volvam*, f. 1. ind. act. verbi ἁλίδίσω, pro ἁλίω, *volvo.*
Ἁλιτάινω, pecco, offendo, lædo. Ab ἁλιτὴν.
Ἁλιτένδυτος, ὁ, ἡ, ὸν, qui supplicari non potest; (2) qui supplicando emoveri non potest, inexorabilis. Ex α priv. & λιτανεύω, *supplico.*
Ἁλιτήσιος, ὴς, ὁ, ἡ, ὸν, mari adjacens; maritimus; (2) demissus, humilis; (3) vanus. Ex ἅλς, *mare*, & τείνω, *tendo.*
Ἁλιτέρμων, ονος, ὁ, ἡ, ὸν, mari finitimus, seu conterminus. Ex ἅλς, & τέρμα, *terminus.*
Ἁλιτέω, fut. ήσω, pecco. Ab
ΑΛΙΤΕΩ, ῶ, f. ήσω, pecco, delinquo; (2) scelus admitto; (3) vitio; (4) offendo; (5) decipio, fallo. Hinc ἁλιτήμων, peccans, peccator, nocens. Διὸς δ' ἁλιτήμονες ἱππῆες, *Il.* 24, 586. Hinc

Ἁλίτημα,

Ἁλίτημα, ατος, τὸ, peccatum, scelus, flagitium.

Ἁλιτημοσύνη, ης, ἡ, idem.

Ἁλιτημένος, part. perf. pass. *Ion.* pro ἁλιτημένος.

Ἁλιτήμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, peccator, peccatrix; *Hom. Il.* 24, 156. (2) inexorabilis.

Ἁλιτήμορος, al. ἁλιτήμορος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, mente captus, stultus. Ex ἁλιτέω, & μορέω.

Ἁλιτήριος, ου, ὁ, peccator, sceleratus, flagitiosus; (2) qui voto ac spe excidit, qui scopum non est adsecutus.

Ἁλιτηριώδης, ους, ὁ, ἡ, ἡ, exsecrabilis, exitiosus. Ab ἁλιτήριος.

Ἁλιτρός, οῦ, ὁ, sceleratus, fœdus. Ab ἁλίσκω.

Ἁλιτόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, vanam seu inanem habens prolem. Ex ἁλιτέω, & καρπός, *fructus*.

Ἁλίτυπλον, *offendabant*, 3 pl. impert. indic. pass. *Ionice* pro ἠλίτυπλον, a verbo ἁλίτυπλομαι.

Ἁλιτοξένος, ου, qui hospitem violavit.

Ἁλιτραίνω, pecco, scelerate ago. Ὡς τέ τω ἀφραδίῃς ἁλιτραίνεσι ὄρφανά τίνα, *Hesiod.* Ἔργ. 328. Ab ἁλίτρος.

Ἁλιτρία, ας, ἡ, scelus. Ab eod.

Ἁλιτροβίος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, impiobè vivens. Ab ἁλίτρος, & βίος, *vita*.

Ἁλιτρόνους, ου, ὁ, ἡ, ἡ, mente peccans, peccator. Ex ἁλίτρος, & νόος, *mens*.

Ἁλίτροπος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui huc illuc in mari jactatur. Ex ἅλς, *mare*, & τρέπω, *verto*.

Ἁλιτρός, ου, ὁ, peccator, sceleratus, *Hom. Il.* 8, 361. Ab ἁλιτέω.

Ἁλιτροσύνη, ης, ἡ, peccatum. Ab ἁλίτρος.

Ἁλίτροφος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui ex mari alitur, v. g. piscatu, vel esu piscium marinorum. Ex ἅλς, *mare*, & τρέφω, *nutrio*.

Ἁλίτρυτος, υ, ὁ, ἡ, ἡ, vel ἁλίτρυτος, ὑτη, υτον, in mari vexatus, in mari absumptus, vel attritus. Ex ἅλς, & τρύω, *vexo*.

Ἁλίτυπος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, a mari percussus. Ex ἅλς, & τύπτω, *percutio, verbero*.

Ἁλίτυπτος, idem & ex isd.

Ἁλοφθορία, ας, ἡ, *Ionice* ἁλιφθορίη, perditio in mari, naufragium. Ab

Ἁλιφθόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, in mari perdens, prædo marinus. Ex ἅλς, *mare*, & φθείρω, *perdo*.

Ἁλίφλοιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, quasi mari-cortex, seu sali-cortex, species quercus. Ex ἅλς, & φλοιός, *cortex*.

Ἁλίχλωρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ex mari lænam habens, purpuratus. Ex ἅλς, & χλαῖνα, *læna*.

Ἁλίω, fut. ἰῶ, vel ἁλιῶ, volvo, voluto.

Ἁλίως, *Adverb.* frustra. Ab ἁλίτης, *irritus*.

Ἁλκά, *robur*, *Dor.* pro ἀλκή. Unde

Ἁλκάζομαι, fortiter ago, pugno, *Etym.*

Ἁλκαία, ας, ἡ, cauda leonis, quia caudam quatiendo leo sibi robur addere solet; item ceterorum animalium. Ab eod.

Ἁλκαίσιος, *Alcæi*, *Ion.* pro Ἀλκαίου.

Ἄλκαρ, αρος, τὸ, auxilium, remedium, tutamen, munimentum, præsidium, *Hom. Il.* 5, 644. Ab ἀλκή.

Ἁλκέα, ας, ἡ, altea, malvæ silvestris genus.

Ἁλκείδαο, *Alcidæ*, gen. sing. *Æol.* pro Ἀλκείδου, ab Ἀλκείδης, *Alcides*, i. e. *Hercules*.

Ἁλκέω, ὦ, fut. ἠσω, arceo, auxilior. Ab

ΑΛΚΗ', ῆς, ἡ, robur, vires, validitas; (2) fortitudo, strenuitas; (3) auxilium, remedium; (4) impetus, dum conseruntur manus; quia tum resistenit ad vim pugnantium.

Ἁλκήεις, ἥεσσα, ἥεν, robustus; (2) fortis, strenuus. Ab ἀλκή, *robur*.

Ἁλκήλ, *volveri*, dat. sing. ab ἅλξ, *robur*.

Ἁλκηστίδιον, herba quædam faciens contra ictum serpentum, species anchusæ.

ΑΛΚΙ'ΒΙΟΣ, idem.

Ἄλκιμα, *Dor.* pro ἀλκίμη, ab ἄλκιμος.

Ἁλκιμαχέω, ω, ὁ, ἡ, ἡ, strenuus in pugna, strenue pugnans. Ex ἀλκή, & μάχομαι.

Ἄλκιμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, *Hom. Il.* 3, 338. vel ἄλκιμος, ίμη, ίμον, robustus, fortis. Ab ἀλκή, *robur*.

Ἁλκιφρων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, fortis & prudens. Ex ἀλκή, & φρήν, *mens*.

Ἁλκμήνη, ης, ἡ, Alcmena, mater Herculis. Ab ἀλκή, & μένος, *vis*.

Ἁλκμήνιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, Alcmenius, filius Alcmenæ, Hercules.

Ἀλκτήρ, ῆρος, ὁ, defensor, propugnator, *Hom. Il.* 14, 485. Ab ἀλκή. Hinc

Ἁλκτήριον, ου, τὸ, auxilium, remedium.

Ἁλκυδών, όνος, ὁ, ἡ, halcedo, avis marina. Ex ἅλς, *mare*, & κύω, *gravida fum*, quoniam in mari nidificat & parit.

Ἁλκυόνειον, sive ἁλκυόνιον, ου, τὸ, spuma maris concreta, admistis sordibus tenuissimis.

Ἁλκυόνειος, ου, ὁ, ἡ, halcedonius. Ab ἁλκυών.

Ἁλκυονίς, ίδος, ἡ, idem quòd ἁλκυών & (2) adjective halcyonia, tranquilla. Ab eod.

Ἁλκυονίτιδες, αἱ, dies, quæ Halcyonia dicuntur.

Ἁλκυών, όνος, ἡ, halcedo, sive haleyone. Ex ἅλς, & κύω. vide ἁλκυδών.

Ἅλλα, vel ἁλάλκω, f. ξω, id. quod ἀλαλύω.

Ἀλλά, sed, ast, at, quin. ἀλλὰ γὰρ, quin, *Pb.* ait enim, ἀλλὰ δὴ ἔγε, quinimo, Gl. V. sed &; ἀλλ' ἐπειδὴ, quoniam vero, *Pb.* ἀλλὰ μὴν, quin, verum etiam, *Pb.* imo, vero, sed enim, Gl. V. ἀλλ' ὅμως, attamen, *Pb.*

Ἀλλαγή, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio; (2) contractus, commercium; (3) vicissitudo; (4) mansio iter facientium. Ab ἀλλάττω.

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, idem & ab eodem.

Ἀλλακτικός, ὴ, όν, ex pacto sequens, pacto consentaneus. Ab eod.

Ἄλλαντὸν, οῦ, τὸ, lignum quo gestabantur onera. S.c dictum a permutatione gestationis ex humero in humerum. Ab ἀλλάσσω.

Ἀλλάοισι, *Dor.* & *Ion.* pro ἀλλήλοις.

Ἀλλαξονία, *Dor.* pro ἀλληλοφονία.

Ἄλλαν, *aliam*, *Dor.* pro ἄλλην, ab ἄλλος.

Ἀλλαντοπωλία, ας, fut. ήσω, farcimina, vel lucanicas facio. Ab

Ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, qui facit lucanicas, factor. Ex ἀλλᾶς, & ποιέω, *facio*.

Ἀλλαντοπωλέω, vendo farcimina.

Ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, qui facit lucanicas, seu farcimina quævis vendit. Gl. V. ἀλλαντοπῶλαι, factores. Ex ἀλλᾶς, & πωλέω, *vendo*.

Ἀλλᾶξ, *Adv.* permutatim, mutatis vicibus, vicissim. Ab ἀλλάττω.

Ἀλλάξαιτο, 3. s. a. 1. optat. med. v. ἀλλάσσω.

Ἀλλαξις, εως, ἡ, mutatio, permutatio.

ΑΛΛΑ'Σ, αντος, ὁ, lucanica, botulus, farcimen.

ΑΛΛΑ'ΣΣΩ, seu ἀλλάττω, f. άξω, muto, immuto, commuto; (2) permuto, vendo; (3) excuso, a culpâ libero; ἀλλάσσομαι, mutor, & muto; ἠλλάγη, mutatus est, a. 2. pass. ἠλλαγμένος, mutatus, Gl. V. Ἀλλάσσειν χρυσὸν ἄργυρον, τὸ ἑαυτῷ δοῦν εἰς πολλὰς μορφὰς, χρυσὸν ἀλλάσσεσθαι δοῦν σίτου, τόμισμα χρημάτων, ἡδονὰς αὖτε τῷ δικαίῳ· τοῦτ' ἐστὶν ἀλλάσσειν τὸ σφᾶς, εαυτοὺς λύτρα τοῦ θεοῦ δεινῶν, *Luc.*

Ἀλλαχῆ, *Adv.* alibi, alio. Ab ἄλλος.

Ἀλλαχθιν, *Adv.* aliunde. Ab eod.

Ἀλλαχόθι, *Adv.* alibi. Ab eod.

Ἀλλαχόσε, *Adv.* alio, aliorsum, alium in locum, alibi. Ab eod.

Ἀλλαχυ, *Adv.* alibi, alio. Ab eod.

Ἀλλάων, *Æol.* pro ἄλλων, ab ἄλλος.

Ἀλλεγον, *Hom. Il.* 23, 252. *congregabam*, imperf. indic. act. *Poët.* & *Ionice* pro ἠθροιζον, a verbo ἀναλίγω, *congrego*.

Ἀλλέες, *Poët.* pro ἄλλοι, ab ἄλλος.

Ἀλλέξαι, *congregasse*, a. 1. infin. act. *Poët.* pro ἀναλέξαι, a verbo ἀναλίγω, *congrego*.

Ἀλλεπαλληλία, ας, ἡ, alternitas; (2) continuitas. Ab

Ἀλλεπάλληλος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, alternus; (2) creber, continuus. Ex ἄλλος, ὅτι, & ἀλλήλων.

Ἄλλη, *Adv.* aliter, alia ratione; (2) alio, ad alium locum; (3) alibi, alio in loco. Ab ἄλλος.

Ἀλληγορία, ας, fut. ήσω, aliud verbis, aliud sensu ostendo; (2) aliter interpretor, ac verba præ se ferunt. Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα, *Gal.* 4, 24. Ex ἄλλα, *aliud*, & ἀγορία, *prædico*. Hinc

Ἀλληγορικός, ὴ, όν, allegoricus, per allegoriam dictus.

Ἀλληγορικῶς, *Adverb.* allegorice.

Ἀλληγορούμενα, adject. pl. neutr. part. pass. ab ἀλληγορέω.

Ἀλληκτος, non cessans, *Epi.* pro ἄληκτος.

Ἀλληλοφυΐα, ας, ἡ, qui mutua nascuntur, satiedant. Ex ἀλλήλων, & ἴημι, *sero*. Hinc

Ἀλληλύησις, υ, ὁ, mutua defectio.

Ἀλληλύησις, *Adv.* cum mutua defectione.

Ἀλλήλοισι, *Ionice* pro ἀλλήλοις.

Ἀλληλίζω, aliud atque aliud loquor, *Hes.* Ab ἀλλήλων.

Ἀλληλογενία, ας, ἡ, mutua procreatio, *Epic.* Ex ἀλλήλων, & γίνομαι, *nascor*.

Ἀλληλογραφία, ας, ἡ, mutua scriptio. Ex ἀλλήλων, & γράφω.

Ἀλληλοδιαδοχος, ὁ, ἡ, continua succedens. Ab ἀλλήλων, & διαδέχομαι, *succedo*.

Ἀλληλοδιάστατοι, οἱ, qui se mutuo divorant. Ab ἀλλήλων, *cibus*.

Ἀλληλοκτονέω, mutuo se interficere. Ab ἀλλήλων, & κτείνω.

Ἀλληλομαχέω, mutuo pugnare. Ex ἀλλήλων & μάχομαι, *pugno*. Hinc

Ἀλληλομαχία, ας, ἡ, mutua pugna.

Ἀλληλοτομία, ας, ἡ, *Ionice* ίη, mutuo sectio. Ex ἀλλήλων, & τέμνω, *seco*.

Ἀλληλοτυπία, ας, ἡ, *Ionice* ίη, mutuo ferio. Ex ἀλλήλων, & τυπίω, *ferio, verbero*. Hinc

Ἀλληλοτυπικὸς, ὴ, όν, mutua conflictio.

Ἀλληλούϊα, ας, ἡ, Alleluja, laudate Dominum. Voc. Hebraica.

Ἀλληλοχέω, ῶ, f. ήσω, connecto, coadunu.

Ἀλληλοχία, ας, ἡ, cohærentia mutua, series rerum inter se connexarum, Gl. V. compago, compages. Ab

Ἀλληλόχος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, mutuam connexionem habens. Ex ἀλλήλων, & ἔχω, *habeo*.

Ἀλληλοφαγεῖν, mutuo vorare. Ex ἀλλήλων, & φαγεῖν, *comedere*. Hinc

Ἀλληλοφαγία, ας, ἡ, mutua devoratio.

Ἀλληλοφάγοι, ων, οἱ, αἱ, mutuo se devorantes.

Ἀλληλοφθονία, ας, ἡ, mutua invidia.

Ἀλληλοφθορεῖν, mutuo se destruere, perdere. Ex ἀλλήλων, & φθορὰ, *perditio*.

Ἀλληλοφθορία, ας, ἡ, mutua consumptio, mutua peritio. Ex isd.

Ἀλληλοφονία, ας, ἡ, mutua cædes. Ab

Ἀλληλοφόνοι, ων, οἱ, αἱ, mutuo se interficientes, mutua cæde percuntes. Ex ἀλλήλων, & φόνος, *cædes*.

Ἀλληλοφύντας, οἱ, idem.

Ἀλληλοφυεῖς, ᾶν, οἱ, αἱ, ex se invicem nascentes, mutuum ortum habentes. Ex ἀλλήλων, & φυὴ, *natura*, sive φύω, *nascor*.

Ἀλλήλων, *Dat.* ἀλλήλοις, αις, οις, *Acc.* ἀλλήλους, invicem, mutuò; alius alium, alter alterum. Ab ἄλλος, *alius*.

Ἀλλήλως, mutuo, *Adv.* Gl. V. A præc.

Ἄλλην, *Adv.* aliorsum; ἄλλην ἢ ἄλλην, hinc atque illinc, alias atque alias. Ab eodem.

Ἀλλογενὴς, ους, ὁ, ἡ, aliunde genus habens, alienigena, peregrinus, ex alia tribu, aliave gente oriundus. Ex ἀλλος, & γένος.

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, aliena lingua utens; (2) externus, peregrinus. Ex ἄλλος, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἀλλογνώων, desipiens, delirans. Ex ἄλλος, & γινώσκω, *cognosco*.

Ἀλλόγνωτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, aliis cognitus, nobis ignotus, externus, peregrinus. Ex ἄλλος, & γνωτὸς, *notus*.

Ἀλλοδαπὸς, ὴ, όν, externus, extraneus, peregrinus, *Hom. Il.* 3, 48. Ex ἄλλος, *alius*, & δάπτω, *solum*.

Ἀλλοδημία, ας, ἡ, peregrinatio. Ab ἄλλος, & δῆμος.

Ἀλλοδοξία, ας, fut. ήσω, aliud opinor, quàm verum est. Ex ἄλλος, & δόξα, *opinio*. Hinc

Ἀλλοδοξία, ας, ἡ, opinionis diversitas.
Ἀλλοεθνής, ές, ὁ ἡ ἐς, alius gentis, alienigena, externus. Ex ἄλλος, & ἔθνος, gens.
Ἀλλοειδής, ές, ὁ ἡ ἐς, aliam formam habens. Ex ἄλλος, & εἶδος, forma.
Ἀλλοθεν, Adv. aliunde. Ab ἄλλος.
Ἀλλοθι, Adv. alibi, alio loco. Ab eodem.
Ἀλλόθροος, ος, ὁ ἡ ὁ, alia voce utens; (2) externus. Ex ἄλλος, & θροὸς, vox.
Ἀλλοιωσις, εως, ἡ, varietas & mutatio vini. Ex ἄλλος, & οἶνος, vinum.
Ἀλλοίωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, varie positus. Ex ἀλλοῖος, varius, & τίθημι, pono.
Ἀλλοῖος, οία, οῖον, alius atque alius, diversus, varius. Ab ἄλλος. Hinc
Ἀλλοιόστροφος, ον, e diversis versibus compositum carmen.
Ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diversitas, variatio.
Ἀλλοιοτροπία, ας, f. ήσω, varie muto. Ab
Ἀλλοίτροπος, ος, ὁ ἡ ὁ, variis moribus præditus. Ex ἀλλοῖος, & τρόπος, mores.
Ἀλλοίωμα, ατος, τὸ, f. ήσω, diversum reddo, muto, immuto, vario; ἀλλοιόομαι, ῶμαι, mutor. Ἀλλοιοῦν τὰς γνώμας, Thuc. Ab ἀλλοῖος.
Ἀλλοιώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, mutabilis.
Ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio.
Ἀλλοιωτικός, ἡ, όν, immutativus, ad mutandum aptus. Ab
Ἀλλοιωτός, ἡ, ὸν, mutabilis, mutationis capax. Hinc τὸ ἀλλοιωτὸν, ῦ, mutabilitas.
Ἀλλόκοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, monstrosus, prodigiosus; (2) insuetus; (3) absurdus, rationi non consentaneus; (4) peregrinis moribus præditus. Ex ἄλλος, & τέκος, partus.
ΑΛΛΟΜΑΙ, futur. ἅλουμαι, salio, salto; ἅλωμαι, 2. 1. Κὰν εἰς πῦρ ἁλοῖτο, Xen. Ἀνθρ' ὑφάλλει ὁπόσα ἅλλοιτο τῆς ἀντῆς φύδακος, scil. φόβῃ, Aristoph. Nub. 145.
Ἀλλοπρόσαλλος, ος, ὁ ἡ ὁ, ab alio ad alium se transferens, nunc huic, nunc illi adhærens; mutabilis, inconstans, Epith. Martis, sc. fortunæ bellicæ, Gl. V. vertipellis, Hom. Il. 5, 831. Ex ἄλλος, πρὸς, & ἄλλος, alius.
ΑΛΛΟΣ, η, ον, alius, a, ud; (2) alter; (3) reliquus.
Ἄλλοσε, Adv. alio, alium in locum.
Ἄλλοτε, Adv. alias, alio in tempore.
Ἀλλοτρίζω, alienus, Æol. pro ἀλλότριος.
Ἆλλοτε, Adv. utrum? numquid? Ab eodem. Ἆλλοτε ἢ; num, numquid? quasi esset, τί ἄλλο ἢ; quid aliud, quam? Ἆλλοτε ἢ φὴς σωλῆνα σοῦ ὅπως ὅτι βέλτιστοι οἱ νεώτεροι ἔσονται, id est, nunquid hoc plurimi facis, quomodo juniores evadant, quam optimi? quasi esset, τί ἄλλ' ἢ φὴς σωλῆνα σοῦ, quid aliud, nisi plurimi facis?
Ἀλλοτριάγαμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui alienum sectatur torum, Suic. Ex ἀλλοτριος, & γάμος.
Ἀλλοτριεπισκοπος, ος, ὁ ἡ ὁ, alienarum rerum inspector, alieni speculator, curas alienas agens, ardelio, qui se e alienis & nihil ad se attinentibus rebus immiscet. Ex ἀλλότριος, & ἐπισκοπος, inspector.
Ἀλλοτριολογέω, aliena, absurda loquor.
Ἀλλοτριομορφοδίκαιος, ον, alium semper speciem habens. Epith. Naturæ.
Ἀλλοτριονομέω, ῶ, f. ήσω, alieno more vivo, alienas leges imitor. Ex ἀλλότριος, & νόμος, lex.
Ἀλλοτριοπραγέω, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo; (2) res novas molior, deficisco a fide. Ex ἀλλότριος, & πράττω.
Ἀλλοτριοπραγία, ας, ἡ, alienum curæ.
Ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ης, ἡ, mala sedulitas in alienis. Ex ἀλλότριος, & πράσσω, ago.
Ἀλλότριος, ία, ον, alienus, non proprius, qui est alterius; (2) peregrinus, extraneus; (3) non consentaneus. Ab ἄλλος. Hinc
Ἀλλοτριοψυχία, ας, ἡ, alienus animus, abalienatio animi.
Ἀλλοφυής, ές, ὁ ἡ ὁ, diversæ naturæ, Suic. Ex ἀλλότριος, & φύσις.
Ἀλλοτριοφραγέω, ῶ, aliena comedo.
Ἀλλοτριοφάγος, ος, ὁ ἡ ὁ, aliena comedens, aliena vivens, quadra. Ex ἀλλότριος, & φαγεῖν, manducare.
Ἀλλοτρίη, ης, ἡ, alienis in ædes.
Ἀλλοτριοφροσύνη, diversa sentio, diversæ partes sequor; item, alieno sum animo.
Ἀλλοτρίοχρως, ως, alienigena.
Ἀλλοτριόω, ῶ, fut. ώσω, alieno, abalieno, alienum reddo; ἀλλοτριωθέντες, abalienati, Ph. 2. 1. part. pass. Ἀλλοτριωθέντες σωμάτων τῶν αὑτῶν, evacuantes, Thuc. Ab ἀλλότριος. Unde
Ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, alienatio, abalienatio.
Ἀλλοτριωτικός, ἡ, όν, alienatio, abalienatio.
Ἀλλοτρόπαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, alienus & diversus apparet. Ex ἄλλος, & φαίνομαι, apparco.
Ἀλλοφάσσω, aliud loquor; (2) animo turbato & anxio sum; (3) desipio. Ex ἄλλος, & φάσκω, dico.
Ἀλλόφατος, ος, ὁ ἡ ὁ, ab alio interfectus. Ex ἄλλος, & φὴν, occido.
Ἀλλοφρίζω, aliter dico, pronuncio.
Ἀλλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, aliud ago, sc. in animo habeo; Hom. Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio; (3) exanimor. Ex ἄλλος, & φρὴν, mens.
Ἀλλοφυὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui alius naturæ est.
Ἀλλοφυλισμὸς, ῦ, ὁ, ritus extraneus, vel alienigenarum; (2) degeneratio in alienos mores. Ab
Ἀλλόφυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui est ex alia tribu, qui diversæ est gentis, seu nationis, externus, peregrinus, diversi generis, seu diversæ naturæ, Gl. V. extraneus, alienigena. Ex ἄλλος, & φυλὴ, tribus.
Ἀλλοφωνία, ἡ, diversitas linguæ.
Ἀλλόφωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, alia vel peregrina voce utens. Ex ἄλλος, & φωνὴ, vox.
Ἀλλοχροΐω, ῶ, f. ώσω, alium atque alium colorem induo, colorem muto, alio colore sum. Ab
Ἀλλόχροος, contr. ἀλλόχρως, ος, ὁ ἡ ὁ, qui est alio colore, in quo color subinde mutatur, Ph. ἀλλόχροος, discolor, ἀλλόχροος, discolores. Ex ἄλλος, & χρόα, color.
Ἀλλόχρως, ωτος, ὁ ἡ ὁ, aliam corporis speciem gerens. Ex ἄλλος, & χρόα, vel χρώς.
Ἀλλυδις, Adv. alibi; (2) alio; (3) aliorsum, Hom. Il. 11, 486. Ab ἄλλος.
Ἀλλύεσκε, resolvebat, Poëtice pro ἤλυε.
Ἄλλυτος, insolubilis, Poët. pro ἀνάλυτος.
Ἄλλως, Adv. aliter, aliorsum, alio modo, alia ratione; (2) alioqui; (3) præcipue; (4) frustra, incassum. Ab ἄλλος.
Ἀλλως, Adv. ἄλλως τε, præsertim, Gl. V. præsertim cum, Ph. Ab eod.
Ἅλμα, ατος, τὸ, saltus. Ab ἅλλομαι, salio.
Ἁλμύρος, salsans, præsens part. med. per Syncop. pro ἁλιόρμενος, a verbo ἅλλομαι.
Ἅλμυδις, εως, ἡ, muria; (2) olim servandi in muria. Ab ἅλμη.
Ἁλμυδὸς, ῶ, ὁ, qui condituras facit in muria, salgamarius; (2) salsamentarius. Ab eod.
Ἁλυδὸν, f. ώσω, muria condio, in muria servo. Ab ἅλμη.
Ἅλμη, ης, ἡ, salsugo, salsilago; (2) mare. Ab ἅλς, mare. Hinc
Ἁλμήεις, ήεσσα, ῆεν, salsus, salsuginosus.
Ἁλμυτήτις, ὁ, maribiba, muriam bibens.
Ἁλμυρίζω, salsus sum.
Ἁλμυρὸς, ρὰ, ρὸν, salsus. Ab ἅλμη.
Ἁλμυρὶς, ίδος, ἡ, salsilago, aqua salsa, muria.
Ἁλμυσὸς, ρὰ, ρὸν, salsus. Ab ἅλμη.
Ἁλμυρώτης, ου, ὁ, idem quod ἁλμυρὸς.
Ἁλμυρώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eodem.
Ἁλξ, ἁλκὸς, ὁ, occurrit dativus ἅλκι, robur.
Ἁλοσθεὶς, ἁλῶναι, f. part. pass. ab ἁλόω.
ΑΛΟΑΩ, ῶ, fut. ήσω, & άσω, trituro; (2) comminuo, (3) cædo, percutio. Οὐ σεμνύνεις ἐὸν ἀλοητὴν, Il Corinth. 9, 9. Λίθους ἁλοᾶν πικρούς, Æliod.
Ἀλοᾶς, ὰ, ὸν, ἁ, ὸν, non habens λοετὸν. Epith. victimæ, cujus extra, velut jecur, cor, non habent caput, Eust. Ex α priv. & λοετὸς.
Ἀλογάλμαι, a ratione abeo, non sum compos rationis. Ab ἄλογος. Unde
Ἀλογέω, ῶ, f. ήσω, despecta r, negligo, non curo; ἀλογέομαι, ratione destituor.
Ἀλογία, ας, ἡ, rationis privatio; (2) incogitantia; (3) contemptus; (4) silentium.
Ἀλογιστὶ, Adv. sine ratione. Ex α priv. & λογίζομαι.
Ἀλογιστία, ας, ἡ, incogitantia, temeritas. Ab
Ἀλογιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, sine ratione & consilio aliquid faciens, inconsideratus; irrationabilis, Gl. Vet. Ex α priv. & λογίζομαι, rationem ineo.
Ἀλογιστως, Adv. inconsiderate, incogitanter.
Ἀλογοθέτητον, indiscussum, Gl. V. Ex α priv. & λογοθετῶ, ratiocinor, discutio.
Ἄλογος, ος, ὁ ἡ ὁ, rationis expers; (2) in neut. a ratione alienum; (3) fermens: qui per, hoc est, cum quis non loquitur, aut qui orationem alterius non audit; ut surdus; (4) nefandus, non dicendus; (5) irritus; (6) innumeratus; (7) in neut. incommodum, molestum, ap. Plat. Ex α priv. & λόγος.
Ἀλογοτροφεῖον, ου, τὸ, brutorum animantium stabulum. Ex ἄλογος, & τροφεῖον.
Ἀλόγως, Adv. sine ratione; immerito, Ph. (2) brutorum more; (3) absurde.
ΑΛΟΗ, ης, ἡ, Aloë, herba.
Ἀλοηδάρειον, ου, τὸ, medicina ad solvendum ventrem aloën habens. Ab ἀλόη.
Ἀλόησις, εως, ἡ, tritura, Ph. Ab ἀλοῶ.
Ἀλοητὸς, ὸν, ὁ, tritura; (2) trituranti tempus. Ab ἀλοάω, trituro.
Ἀλόθεν, Adv. e mari. Ab ἅλς, mare.
Ἀλοία, 3. f. imp. ind. act. Ion. & contr. pro ἤλοιας, ab
Ἀλοιάω, ῶ, fut. ήσω, percutio, contundo. Γναῖον ἀολυφόρτῃσι χερεὶ ἀλοία, Iliad. 9, 564. Ab ἀλοάω.
Ἀλοιδόρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, conviciis non obnoxius. Ex α priv. & λοιδορέω, convicior.
Ἀλοιδόρητως, sine conviciis.
Ἀλοίδορος, ος, ον, idem.
Ἀλοίην, captus sim, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, capio.
Ἀλοιητὴρ, ῆρος, ὁ, contusor, percussor, pulsator. Ab ἀλοάω.
Ἀλοίμαν, salverim, 1. sing. aor. 2. optat. med. Dor. pro ἀλοίμην, a verbo ἅλλομαι.
Ἀλοιμὸς, ὸ, ὁ, tectorium parietum, Eust. Ab ἀλείφω.
Ἀλοΐσις, ιδος, ἡ, aloë Gallica. Ab ἀλόη.
Ἀλοιτὴς, οῦ, ὁ, peccator. Ab ἀλιτέω, pecco.
Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, unguentum, oleum. Hom. Il. 9, 208 Ab ἀλείφω, ungo.
Ἀλοιχέω, f. ήσω, sulco. Ab ἀλοιξ.
Ἀλόντε, capti, nom. dual. a. 2. partic. act. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, capio.
Ἀλοξ, ακος, ὁ, sulcus; vulnus, Eurip. Herc. Fur. 264. Idem quod αὖλαξ.
Ἀλοπήγια, ων, τὰ, salinæ, locus, in quibus sal concrescit. Ab
Ἀλοπηγὸς, οῦ, ὁ, qui in salinis salem concrescere facit, salarius. Ex ἅλς, sal, & πήγνυμι, compingo.
Ἄλοπος, ος, ὁ ἡ ὁ, cortice carens; (2) squamarum expers. Ex α priv. & λέπος.
Ἀλός, clavus, Dor. pro ἧλος.
Ἀλοσόχυη, ης, ἡ, arida spuma maris. Ex ἅλς, mare, & ἀχυὴ, spuma.
Ἀλσυδνη, ης, ἡ, una Nereidum; (2) epitheton Thetidis, Hom. Il. 20, 207. Ex ἅλς, mare, & ὕδωρ, aqua.
Ἀλσύνη, ης, ἡ, dementia. Apud Nicand.
Ἀλύπριψ, ιβος, ὁ, pistillus, quo sal teritur. Ex ἅλς, sal, & τρίβω, tero.
Ἁλυσγὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, purpureus; (2) violaceus. Ex ἅλς, mare, & ἔργον, opus.
Ἁλυργὸς, ὰ, όν, idem.
Ἁλυρὶς, ίδος, ἡ, vestis purpurea. Gl. V. palmaris. Ex iisd.
Ἁλυρὸν, ὸν, τὸ, purpureus color; (2) purpura. Ex iisd.
Ἁλυροπώλης, ου, ὁ, venditor purpuræ. Ex ἁλυρὸς, & πωλέω, vendo. Hinc
Ἁλυροπωλικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars purpuram.
Ἁλυροπωλεῖον, ου, τὸ, locus ubi purpura ditur. Ab eo.

Ἁλυπρός, ὸς, ὸν. purpureus; marinæ purpuræ colore tinctus. Ex ἅλς, *mare*, & ἐρυθρός.

Ἁλὼς, *captus*, *Hom. Il.* 2, 374. a. 2. part. pass. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio*.

Ἀλωσία, ας, ἡ, illuvies, quum quis non lavatur. Ex α priv. & λόω, *lavo*.

Ἀλωτίαν, ῶ, f. ήσω, illotus fum, abſtineo a lotionibus.

Ἄλωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, illotus. Ex α priv. & λόω, *lavo*.

Ἄλοφος, ος, ὁ ἡ ὸν, criſtam non habens, *Hom. Il.* 10, 258. Ex α priv. & λόφος, *criſta*.

Ἀλοχεύτος, ος, ὁ ἡ ὸν, partu non editus; (2) non conceptus, aut genitus. Ex α priv. & λοχεύω, *pario*.

Ἄλοχος, ος, ὁ, ſterilis; (1) virgo, quæ nondum peperit; (3) conjux, uxor. Ex α priv. vel pro ὁμὸς, & λέχος, *lectus*.

ΑΛΟΩ, f. ώσω, capio, inſitatum; unde ἁλίσκω ſumit tempora quædam.

Ἀλόω, *erra*, 2. ſing. imperat. med. *Poëtice* pro ἀλῶ, ex ἀλάω, a verbo ἀλάομαι, *vagor*.

Ἁλπνὸς, ὴ, ὸν, ſuavis; ἁλπνέστερος, *ſuperl.* pro ἁλπνίστατος, *Pind.*

Ἅλς, ἁλὸς, ſal, mare; ἅλες, ſales, lepores. Ἁλῶν ἀκοτεωμένων, eodem convictu aſſi ſumus, *Lat. Aſin.* in princip.

Ἀλσηΐδες, αι, αἱ, nemorenſes. Cognomen Nympharum. Ab ἄλσος, *nemus*, *lucus*.

Ἀλσηΐτιδες, αἱ, idem.

Ἄλσινη, ης, ἡ, alſine, herba in lucis naſci ſolita, *Angl.* Chickweed. Ab eod.

Ἅλσις, vel ἄλσις, εως, ἡ, ſaltatio; (2) palpitatio. Ab ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἀλτικὸς, ἡ, ὸν, ſaltatorius, ad ſaltum pertinens; (2) agilis; (3) *Subſt.* ſaltator, Gl. V. ἀλτικοὶ, ſaltatores. Ab eodem.

Ἅλτο, *Hom. Il.* 1, 531. *ſalit*, 3. ſing. a. 1. ind med. *Ionice & per Syncop.* pro ἥλατο.

Ἄλυτος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui ſine flagello eſt, *Heſ.* Ex α priv. & λύτης, *flagellum*.

Ἀλύζω, jactor, hæſito.

ΑΛΤΗ, ης, ἡ, lignum, cui infigitur ſtiva.

Ἁλυκὶς, ίδος, ἡ, ſalſula aqua.

Ἁλυκὸς, ὴ, ὸν, ſalſus. Ab ἅλς, *ſal*. Hinc

Ἁλυκότης, ητος, ἡ, ſalſugo, ſaliedo.

Ἀλυκτάζω, f. άσω, rationem ſolvendi me non invenio; (2) metuo, anxius ſum, animo concido. Ab ἀλύω, *animo inquieto ſum*.

Ἀλυκτίω, ῶ, f. ήσω, non ſum quietus. Ab ἄλυκτος.

Ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, indiſſolubilis pedica. Ex ἄλυκτος, & πέδη, pedica.

Ἀλυκτοπήδησε, dat. pl. *Ion.* pro ἀλυκτοπήδαις.

Ἄλυκτος, ος, ὁ ἡ ὸν, inſolubilis; (2) inevitabilis. Ex α priv. & λυκτὸς pro λυτὸς.

Ἀλυκτοσύνη, ης, ἡ, ſtatus incompoſitus, tumultuatio. Ab ἄλυκτος.

Ἀλύμαντος, ος, ὁ ἡ ὸν, cui detrimentum inferri nequit; (2) illæſus. Ex α priv. & λυμαίνω.

Ἀλύξας, a. 1. part. act. v. ἀλύσκω.

Ἀλυξις, εως, ἡ, cohibitio, effugium; (2) anxietas. Ab ἀλύσκω.

Ἀλύξω, fut. ind. act. v. ἀλύσκω.

Ἀλυπητὸς, ος, ὁ ἡ ὸν, triſtitia non affectus; (2) qui triſtitia affici nequit. Ex α priv. & λυπέω, *triſtitia afficio*.

Ἀλυπήτως, *adv.* citra dolorem.

Ἀλυπία, ας, ἡ, vacuitas doloris, animus ab omni ægritudine liber. Ab ἄλυπος.

Ἄλυπος, ος, ὁ ἡ ὸν, doloris & triſtitiæ expers. Ex α priv. & λύπη, *triſtitia*.

Ἀλύπως, *Adverb.* ſine dolore & moleſtia, abſque animi ægritudine.

Ἄλυρος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui ſine lyra eſt. Ex α priv. & λύρα, *lyra*.

Ἄλυς, υος, ἡ, propriè error; (2) ſollicitudo, anxietas animi, mœror. Ab ἀλάω.

Ἀλυσθαίνω, viribus deficior; (2) deficio animo, ex anxietate & inquietudine. Ab ἄλυς.

Ἀλυσθενέω, idem.

Ἀλυσθμαίνω, idem & ab eod.

Ἀλυσθενία, ἡ, imbecillitas.

Ἀλυσιδέτης, ου, ὁ ἡ ὴ, catenatus, catena vinctus. Ex ἄλυσις, *catena*, & δετὸς, *vinctus*.

Ἀλυσιδωτὸς, ὴ, ὸν, idem hamatus.

Ἀλύσιον, ου, τὸ, catenula, *Dim.* Ab ἄλυσις.

Ἄλυσις, vel ἅλυσις, εως, ἡ, catena. Ex α priv. & λύω, *ſolvo*.

Ἄλυσις, εως, ἡ, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω.

Ἀλυσιτελέα, ἡ, incommodum. Ab

Ἀλυσιτελὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, inutilis, quaſi qui non ſolvit vectigalia. Ex α pr. λύω, & τέλος.

Ἀλυσιτελῶς, *Adv.* inutiliter. Ab ἀλυσιτελὴς.

Ἀλυσκάζω, id. quod ἀλύσκω. Οὐ γὰρ μοι γενητὸν ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι, *Iliad.* 5, 253.

Ἀλύσκω, fut. ὄξω, evito, fugio. Ἀυτή τι χ' ἡ ξύναιμος ἐκ ἀλύξετον μόθου κακιστε. *Soph. Antig.* 494. Φράσεις τάδ' ἐκ ἀλύξεις, *Id. El.* 629. Ἀλύξεται ἄιθοπα λιμὸν, *Heſiod.* Ἔργ. 361. Ab ἀλόομαι.

Ἀλυσμὸς, ὸ, ὁ, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω. Hinc

Ἀλυσμώδης, εος, ὁ ἡ ὲς, anxius, mœſtus.

Ἄλυσσον, ου, τὸ, *Dioſcor.* 3, 105. Alyſſon, nomen accepit quod a cane commorſos rabiem ſentire non patitur, potus ex aceto adalligaturſque, *Plin.* 24. §. 57. c. 11. *Angl.* Madwort.

Ἀλύσσω, fut. ξω, anxius ſum; (2) indignor; (3) rabie percitus ſum, inſanio, non ſum compos mentis; (4) tremo. Ὅτι κ' ἐμοὶ ἅιμα σιάσσητε, ἀλύσσοντες ἀπὸ θυμῷ, *Iliad.* 22, 70. Ab ἀλύω.

Ἀλυσσαίνω, imbecillus ſum. Ab eod.

Ἄλυτος, ος, ὁ ἡ ὸν, indiſſolubilis, inſolutus, inexplicatus. Ex α & λύω.

Ἀλύτως, *Adverb.* indiſſolubiliter.

ΑΛΤΩ, propriè, vagor, erro; (2) animo per varias rerum imagines tacitè erro. Unde (3) animo inquieto, fracto, incerto conſilii, hincque adeo ſollicito, mœſto ſum, item ad deperationem fuoremve redigor; (4) nihil ago, a negotiis vacuus ſum; ei enim licet indulgere cogitationum varietati; (5) læto hilarique animo ſum. Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον νίκησας ἠὲ ἁλίηαι; exultas, *Odyſſ.* 18, 332. Ab ἄλυς.

Ἀλυσὼδης, ὠδες amœnus. *Epith.* loci ap. *Hiſp.*

ΑΛΦΑ, τὸ, prima litera Alphabeti Græci; (2) qui primas in re aliqua tenet; (3) principium.

Ἀλφάζω, excogito, *Varin.* Ab Ἄλφα.

Ἀλφαίνω, invenio, *Eurip. Med.* 297. Ab eod.

Ἀλφαίω, idem & ab eod.

Ἀλφάνω, idem & ab eodem. Φθόνῳ κρὸς ἀστῶν ἀλφάνασι δυσμενῆ, ſibi conciliant ab, *Eur. Med.* 297.

Ἀλφεσίβοιαι, αὶ, αι, virgines, quæ propter formam ſponſos invenerunt, atque ab his boves dono accepere; *Hom. Il.* 18, 593. (2) plurium boum pretio dignæ; (3) bene dotatæ; (4) formoſæ. Ex ἀλφέω, *invenio*, & βοῦς, *bos*.

Ἀλφέω, ῶ, invenio. Ab ἄλφα.

Ἀλφὴ, ῆς, ἡ, inventio; (2) honor. Ab eod. Hinc

Ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, inventor, excogitator; (2) vir honoratus; (3) piſcis quidam.

Ἀλφηστῆσιν, dat. pl. *Ion.* pro ἀλφεστῆς.

Ἄλφι, τὸ, indecl. farina. *Heſ. Suid.* Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιτεμπολὶς, ίδος, ἡ, permutator farinæ, piſtor. Ex ἄλφιτον, & ἐμπόλη, *permutatio*.

Ἀλφιτεῖον, ου, τὸ, piſtrinum. Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιτεὺς, ῆος, ὁ, farinam faciens. Ab eodem.

Ἀλφιτικὸς, ὴ, ὸν, polentarius, Gl. V.

Ἀλφιτοθήκη, ης, ἡ, theca ſervandæ farinæ.

Ἀλφιτόμαντις, εως, ὁ, e farina vaticinans. Ex ἄλφιτον, & μάντις, *vates*.

ΑΛΦΙΤΟΝ, ου, τὸ, farina hordeacea; *Hom. Il.* 11, 630. (2) polenta; (3) ad victum neceſſarium.

Ἀλφιτοπολὶς, ίδος, ἡ, [illegible] molitura; (3) res confidens [illegible] ἀλφιτον. & πολέω, *facio*.

Ἀλφιτοπώλης, ου, ὁ, farinæ venditor, [illegible] φιτον, & πωλέω, *vendo*.

Ἀλφιτρίτηλις, ίδος, ἡ, farinæ [illegible]

Ἀλφιτοσάικτος, ου, τὸ, farina [illegible] vaticinans ex farina. Ex ἄλφιτον, & σαίω, *inſpicio*.

Ἀλφιτόχρως, ωτος, ὁ ἡ ὼς, farinæ colorem habens. Ex ἄλφιτον & χρὼς, *color*.

ΑΛΦΟΣ, ὴ, ὸν, albus, *lep.*

Ἀλφὸς, οῦ, ὁ, ſpecies albæ vitiligineæ impetigo, Gl. V. Ab ἀλφὸς.

Ἄλφω, invenio, *Hom. Il.* [illegible] Ab ἄλφα.

Ἀλῶ, *coperim*, 1. ſ. a. 2. [illegible]

Ἀλωὰ, ᾶς, ἡ, area, in qua [illegible] tum; (2) locus vitibus, vel [illegible] ſitus, arbuſtum, arboretum, [illegible] 5, 90. (3) campus frumentarius; (4) [illegible] ſata. Ab ἅλως.

Ἀλῶα, ων, τὰ, feſtum area in honorem Cereris Athenis celebrari ſolitum.

Ἀλωάδης, ος, ὁ ἡ ὸν, & Ἀλωάς, άδος, ἡ, arealis. *Epith.* [illegible]

Ἀλώβητος, ος, ὁ ἡ ὸν, illæſus, [illegible] adfectus. Ex α priv. & λωβάω.

Ἀλωεὺς, ῆος, ὁ, arealis, idem [illegible]

Ἀλωεύς, έως, ὁ, qui in area [illegible] (2) vinitor; (3) agricola. Ab [illegible]

Ἀλῷη, *Hom. Il.* 9, 583, [illegible] 3. ſingul a. 2. opt. act. *Dor.* [illegible] ἁλοίη, verbi ἁλίσκω pro ἁλῴη, [illegible]

Ἀλῶθι, *Attic*, *Ion.* pro Ἀλῶ, [illegible]

Ἀλῶθι, 2. ſ. a. 2. imp. paſſ. v. ἁλίσκω.

Ἀλώιος, ος, ὁ ἡ ὸν, arealis, ejuſ[illegible] areas. Ab ἅλως.

Ἀλῶκα, *Ionice* pro ἥλωκα, ab ἁλίσκω.

Ἀλών, ῶνος, ὁ, area. Ab eod.

Ἀλῶναι, a. 2. inf. med. verbi ἁλίσκω.

Ἀλωνεύω, tritura frumentum in area.

Ἀλωνήτης, ου, ὁ ἡ ὴ, ſale emptus; (2) [illegible] cipium, quia Thraces olim mancipia [illegible] emebant. Ex ἅλς, *ſal*, & ὠνέομαι, *emo*.

Ἀλωνία, ας, ἡ, area. Ab ἅλως.

Ἀλωνίζω, f. ίσω, in area verſor, ſeu contero. Ab eod.

Ἀλωνίτης, ου, ὁ, qui areæ vel ex area, Gl. V. ἀλωνίτης, area. Ab eod.

Ἀλωπεκάω, ῶ, idem quod ἀλωπεκίζω.

Ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, vulpina pellis, [illegible] ἀλωπεκῆν. Ab ἀλώπηξ, *vulpes*.

Ἀλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum; [illegible] defluvium pilorum quorumlibet; (3) [illegible] latibulum, ſeu cavernula. Ab eod.

Ἀλωπεκίας, ας, ὁ, vulpinaris; (2) piſcis [illegible] dam. Ab eod.

Ἀλωπεκίασις, εως, ἡ, idem quod ἀλωπεκία.

Ἀλωπεκίζω, fut. ίσω, vulpinor, aſtute [illegible] dolis utor. Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν, [illegible] φετέρους γίγνεσθαι φίλους, *Aristoph. Vesp.* 1233. Ab ἀλώπηξ.

Ἀλωπέκιον, ου, τὸ, vulpecula. *Dim.*

Ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis; (2) canis e vulpe & cane progenitus; (3) vitis genus. Ab eod.

Ἀλωπεκόρρυτος, ος, ὁ ἡ ὸν, vulpina cauda [illegible] habens. Ex ἀλώπηξ, & ῥυτὸς, *cauda*. Furtail.

Ἀλωπεκώδης, εος, ὁ ἡ ὲς, vulpinus, vulpinus; (2) vulpem imitans; (3) fraudulentus, aſtutus, dolis & impoſturis uteus. Ab

ΑΛΩΠΗΞ, εκος, ὁ, ἡ, vulpes; (2) homo aſtutus; (3) piſcis quidam; (4) avis quædam; (5) genus ſtellationis; (6) idem quod ἀλωπεκὴ; (7) *Pars* partes ruminantis [illegible] ca clunes, vel etiam interiores musculi [illegible] borum.

Ἀλωπέκρως, *contr.* ἀλωπέκροως, ὁ ἡ ὼς, vulpis color, vulpus colorem habens; (2) capra. Ex ἀλώπηξ, & χρὼς, *color*.

ΑΛΩΣ, ως, ἡ, area, in qua texitur frumentum; (2) corona, ſeu circulus [illegible] (3) circulus lucidus, circa ſolem, [illegible] (4) circumferentia clypei; (5) [illegible] dam in oculis.

Ἀκάθαρτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui facile capi, vel expugnari potest. Ab ἁλίσκω.

Ἅλκη, ης, ἡ, captura, excidium. Ab ἁλίσκω.

Ἁλωτέος, α, ον, capiendus seu expugnandus, gen. i. pass. fut. p. ionic. act. v. ἁλίσκω.

Ἁλωτός, ἡ, όν, idem quod ἁλώσιμος.

Ἀμάρτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, indesinens, jugis, assiduus. Ex α priv. & λωφάω, respiro.

ΑΜΑ, Adverb. una cum, simul cum, eodem tempore. Dativo jungitur. Ἅμα τῇ ἠοῖ πρωΐ τε ἐγένετο καὶ ἔτι πρωΐ μᾶλλον. Herod. 3, 2.

Ἀμαθής, ής, ὁ ἡ ὁ, mangonio carens; (2) purus, sincerus. Ex α priv. & μαθεῖν, præstigiis uti.

Ἁμαδρυάδες, ων, αι, Hamadryades, genus Nymipharum, quæ cum arboribus, imprimis quercubus nasci & interire credebantur. Ex ἅμα, simul cum, & δρῦς, quercus, arbor.

Ἀμαθίζω, in ignorantia versor, indoctus sum. Ἀμαθίζειν ταῦτα seu ἐς ταῦτα, Plat. Ab ἀμαθής.

Ἀμαθῶς, Adv. sine disciplina, sine doctrina.

Ἀμαθία, ας, ἡ, insciția, ignorantia, imperitia rerum; (2) rusticitas; (3) imprudentia, inconsideratia; (4) stupiditas. Ab

Ἀμαθής, ής, ὁ ἡ ὁ, indoctus, litterarum rudis; (2) rusticus; (3) imperitus, ignarus, nescius; (4) insuetus; alienus ab aliqua re; qui non didicit aliquid facere. Ex α priv. vel στερ. & μαθεῖν, disco.

Ἀμαθία, ας, ἡ, idem, quod ἀμαθία.

Ἀμαθύνδες, ων, αι, gaudentes arena littorea. Epith. quarumdam concharum. Ab ἄμαθος.

Ἀμαθόεις, εσσα, εν, arenosus, Hom. Il. 2, 76.

Ἄμαθος, ου, ἡ, arena; (2) campi pulvis. A ἅμα, simul, vel ψάμαθος, arena.

Ἀμαθύνω, redigo in pulverem; (2) perdo, destruo. Πάλιν δέ τε σεῖο ἀμαθύνῃ, Il. 9, 589. Ab ἄμαθος.

Ἀμαθώδης, ης, ὁ ἡ ὁ, arenosus. Ab eodem.

Ἀμαθῶς, Adv. inscite, imperite, indocte; (2) rustice, more hominis imperiti.

Ἀμαιμακέτης, ου, ὁ ἡ ὁ, obstetricis manum non exercens. Ex α priv. & μαῖα obstetrix.

ΑΜΑΙΜΑΧΕΤΟΣ, ος, ὁ ἡ ὁ, inexpugnabilis, indomitus, invictus; Hom. Il. 6, 179. (2) qui animo in prælia prono est; (3) immanis.

Ἀμαλακισία, ας, ἡ, firmitas. Ex α pr. & μαλακίζω.

Ἀμάλακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui molliri nequit, durus, rigidus. Ex α priv. & μαλάσσω.

Ἀμαλδύνω, perdo, corrumpo, destruo. Ὃν ποτε χαίρεις Τρίτων ἀμαλδύνειν κέρχαρον ὄζον, scil. cetus, Lycoph. 34. Ab ἀμαλός.

Ἀμαλδύνω, corrumpo, consumo, ut molle; (2) demolior, everto, solo æquo; (3) deleo, obliterro. Τεῖχος ἀμαλδῦναι, Iliad. 12, 18. ἀμαλδύνεται, Iliad. 7, 463. Ab eod.

ΑΜΑΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, capra cœlestis, quæ Jovem lactasse dicitur.

Ἀμαλθύω, dito, Hesy. Ab ἀμάλθεια.

ΑΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, manipulus, fasciculus manipulorum. Plut. in Public. Hinc

Ἀμαλλεύω, fut. εύσω, in manipulos colligo.

Ἀμάλλιον, ου, τό, funis ad ligandos manipulos.

Ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, manipulorum ligator, Hom. Il. 18, 552. Ex ἀμαλλα, & δέω, ligo.

Ἀμαλλοδίτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἀμαλλοφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, manipulos ferens.

ΑΜΑΘΟΣ, ὴ, όν, mollis, tener; (2) debilis, imbecillis.

Ἀμαλόω, ῶ, futur. ώσω, aboleo. Ab ἀμαλός.

Ἀμαλῶς, Adv. molliter; (2) imbecille.

ΑΜΑΞΑ, υκος, five ἀμάμυξις, vel ἀμάμαξυς, ὑ, vitis quoddam genus.

Ἀμάξαι, contr. pro ἀμάσαι, ab ἀμάω.

ΑΜΑΞΑΝΙΤΑΙ, sancti.

Ἀμαξιδεύω, ος, ὁ ἡ ὁ, non vaticinans; (2) qui non semo vaticinatur est, aut vaticinatur. Ex α priv. & μαντεύω, vaticinor.

ΑΜΑΞΑ, vel ἅμαξα, ης, ἡ, currus, plaustrum; (2) septemtrionis, a figura plaustri.

Ἁμαξεύς, έως, ὁ, currus, Ionic. Ab ἅμαξα.

Ἁμαξίδιον, ου, τό, parvus currus, Dim.

Ἁμαξεύω, fut. εύσω, plaustrum duco, aurigor. Ab eod.

Ἁμαξιαῖος, α, ον, vehes, onus, quod vehitur carru. Ab eod.

Ἀμαξιάω, fut. ιάσω, plaustrum duco, aurigor. Ab eod.

Ἁμαξιδρομικός, ή, όν, vehicularis, seu plaustraria via. Ex ἁμάξα, & δρόμος.

Ἁμαξίκροδες, αι, οι, idem, quod ἁμαξίκροδες, quod usitatius.

Ἁμαξήρης, ες, ὁ ἡ ὁ, plaustrarius, plaustralis. Ab ἅμαξα.

Ἁμαξιτὸς, οῦ, ἡ, via vehicularis. Ab eod.

Ἁμαξιφόρητος, ον, qui in plaustris fertur.

Ἁμαξία, ας, vel ἁμαξιά, ᾶς, ἡ, via, qua plaustrum agitur. Ab eod.

Ἁμαξιαῖος, αία, αῖον, plaustralis, plaustrum implens. Ab eod.

Ἁμαξιεύς, έως, ὁ, auriga, aurigator.

Ἁμαξικός, ἡ, όν, plaustralis, ad plaustrum pertinens.

Ἁμάξιον, ου, τό, plaustellum. Dim. Ab ἅμαξα.

Ἁμαξίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod. Unde

Ἁμαξίτης, ου, ὁ, plaustralis, curulis.

Ἁμαξιτὸς, οῦ, ἡ, via vehicularis, seu plaustraria, per quam agitur, vel agi potest currus, seu plaustrum; (2) via publica.

Ἁμαξόβιος, ος, ὁ ἡ ὁ, in plaustro vivens. Ex ἅμαξα, & βίος, vita.

Ἁμαξοδίτης, ου, ὁ, idem, & ex iisdem.

Ἁμάξοικος, ον, οι, in curribus degentes. Ex ἅμαξα, & οἰκέω, dego, habito.

Ἁμαξοκυλισταὶ, ῶν, οἱ, quasi currus devolutores, quomodo quidam Megaris dicebantur. Ex ἅμαξα, & κυλίω, volvo.

Ἁμαξοποιία, ῶ, plaustra fabricor. Et

Ἁμαξοποιία, ας, ἡ, plaustrorum fabricatio. Ab

Ἁμαξοποιός, οῦ, ὁ ἡ ὁ, currorum fabricator. Ex ἅμαξα, & ποιέω, fabricor.

Ἁμαξοπλουθὸς, ίου, ὁ ἡ ὁ, plaustrum implens, magnus. Ex ἅμαξα, & πλήθω.

Ἁμαξόποδες, ων, οἱ, quasi d. plaustripedes, arbusculæ, in quibus versantur rotarum axes. Ex ἅμαξα, & πούς, pes.

Ἁμαξοτροχία, ας, ἡ, curriculi orbita. Ex ἅμαξα, & τροχὸς, orbita.

Ἁμαξυργία, ας, ἡ, plaustri fabricatio. Ab

Ἁμαξουργὸς, οῦ, ὁ, plaustrorum fabricator. Ex ἅμαξα, & ἔργον, opus.

Ἅμαρ, ἡμέρα, Dor. pro ἡμαρ.

ΑΜΑΡΑ, ας, ἡ, aquæductus, sulcus in prato, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ caussa; (2) cloaca, meatus subterraneus; (3) fossa.

Ἀμαρακῖνος, ίνη, ινον, amaracinus, ex amaraco confectus, aut amaraco conditus.

Ἀμαρακώδης, ώδεσα, ώδες, amaraco similis. Ab

ΑΜΑΡΑΚΟΝ, ου, τό, & ἀμάρακος, ου, ὁ, antepen. prod. amaracum, amaracus, herba, Angl. Marjerome.

Ἀμαράντινος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui est ex amaranto. Ex α priv. & μαραίνω, marcesco.

Ἀμάραντος, ος, ὁ ἡ ὁ, immarcescibilis; (2) amarantus, flos. Ph. veneria, Angl. Flower Gentle.

Ἀμαργαρος, ος, ὁ ἡ ὁ, margaritis carens. Ex α priv. & μάργαρον.

Ἀμάρδμα, τὸ, aquæ, aut fordes, quæ per aquarum sulcum, aut cloacam defluunt. Ab

Ἀμαρδὰς, permeo more aquarum, quæ per aquarios sulcos derivantur.

Ἀμαρὰ, ᾶς, ἡ, idem cum primitivo ἀμάρα.

Ἀμαρίαιος, αία, αῖον, qui per aquarios sulcos influit. Ab ἀμάρα.

Ἀμαρὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀμάρα.

ΑΜΑΡΤΑΝΩ, fut. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, ab inusitat. ἁμαρτάω, aberro, proprie a scopo, vel via; (2) erro, fallor, allucinor, pecco, delinquo, peccatum admitto; ἥμαρτον, peccavi, Gl. V. a. 2. Ἁμαρτάνειν τὸ ὀλῶς, σπανίως δικαίῳ, τ' ἀκριβεῖ τῶν ἐλαχίστων· ἐν λόγοις, ἐν στελέχει· ἐπὶ πᾶσι γοῦν, εἰ τοῦτο· ἁμαρτανόμενα καὶ νῦν σώζει, τὸ τῆ αἰσθ' ἀκριβεῖ, depravata. Οὐ γὰρ ἐκεῖς ὅτ' ἐμὲ μᾶλλ' ἁμαρτεῖν τοῦτό γ', οὐ' ὑμᾶς ἐμοῦ, non consequi, Soph. Phil. 240.

Ἁμαρτὰς, άδος, ἡ, peccatum. Ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτεν, erravit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἥμαρτεν, cum v ἐφελκ. ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτηθὲν, peccatum, a. 1. part. pass. n. g.

Ἁμάρτημα, ατος, τὸ, peccatum, erratum, lapsus. Ab eod.

Ἁμαρτηρὸς, ρὰ, ρὸν, erroneus, Ab eod.

Ἁμαρτήσω, peccabo, 1. sing. f. 1. ind. act.

Ἁμαρτητικὸς, ἡ, όν, qui sæpe offendit in aliqua re; offensator, Gl. V. Ab eod.

Ἁμαρτία, ας, ἡ, peccatum, culpa, delictum, error, noxa. Ab eod.

Ἁμαρτινόος, ου, ὁ ἡ ὁ, mente errans, cujus mens est prava; (2) furiosus. Ex ἁμαρτάνω, & νόος.

Ἁμαρτοεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, errans verbis. Ex ἁμαρτάνω, & ἔπος, verbum.

Ἁμαρτόλογος, ος, ον, idem.

Ἁμαρτύρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, carens teste, Gl. V. intestabilis. Ex α priv. & μαρτύριον, testor.

Ἀμάρτορος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex α priv. & μάρτυς, testis.

Ἀμαρτύρως, Adv. sine testimonio.

Ἁμαρτωλὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁ, peccator, vel peccatrix; qui peccatis deditus est, noxius. Ab ἁμαρτάνω.

Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, fulgor, splendor emicans.

Ἀμάρυγμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

ΑΜΑΡΤΣΣΩ, splendeo, fulgeo. Τῷ ὀρθρίσι φῶς ἀμάρυσσε, Hesiod. Θεογ. 827.

Ἀμᾶς, νος, Dor. pro ἡμᾶς.

ΑΜΑΣ, άδος, ἡ, navis, Etym.

Ἀμάσαι, Dor. pro ἀμῆσαι, ab ἀμάω, meto.

Ἀμάστος, ος, ὁ ἡ ὁ, non mansus. Ex α priv. & μασάομαι, mando, manduco.

Ἀμᾶδῆς, inf. med. contr. pro ἀμαδίζ.

Ἀμαστίγωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non flagellatus; (2) flagris non examinatus. Ex α priv. & μαστιγόω, flagello.

Ἀμασυκάδες, ων, αι, mala, seu pira, quæ una cum ficis florent & proveniunt. Ex ἅμα, simul, & συκῆ, ficus.

Ἀμάσυκον μῆλον, malum simul cum ficu florens. Ex iisd.

Ἁματροχάω, ῶ, simul curro. Ex ἅμα, simul, & τρέχω, curro. Hinc

Ἁματροχία, ας, ἡ, rotarum concursus.

Ἀμαυρόεις, ος, ὁ ἡ ὁ, otiosè, molliter, adeoque obscurè vivens. Ex ἀμαυρὸς, & βίος, vita.

Ἀμαυροκάρπος, ος, ὁ ἡ ὁ, nigrum fructum ferens. Ex ἀμαυρὸς, & καρπὸς, fructus.

ΑΜΑΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, obscurus; (2) evanidus; elanguidus; (3) ignobilis; obsoletus, Gl. V.

Ἀμαυρότης, ητος, ἡ, obscuratio. Ab eod.

Ἀμαυρωθεῖν, interiret, 3. sing. a. 1. opt. pass. verbi ἀμαυρόω.

Ἀμαυρόω, ῶ, fut. ώσω, obscuro, obfusco, obliterro, & tantum non extinguo; deformo, decoloro, Gl. V. ἀμαυρῶσαι, evanesco, dispareo. Ἀμαυρῶν τιμὴ πρόξενος τισὶν, ὑπὸ πλήθους ἠμαυρωμένον τὸ ἄξιωμα, dignitate, tales ἄνδρες. Τὰ δὲ φέρτ' ἀμαυρωθέντα, Hesiod. Ἔργ. 691. Ab ἀμαυρὸς.

Ἀμαυρῶς, Adv. obscure, ita, ut oculis vix percipi queat. Ab eod.

Ἀμαύρωσις, ώσεως, ἡ, obscuratio; (2) hebetatio, obtusio. Ab ἀμαυρόω.

Ἀμαυρωτικὸς, ἡ, όν, obscurandi vim habens, obscurans, hebetans. Ab eod.

Ἀμαχανίη, ίης, ἡ, Dor. pro μηχανία.

Ἀμαχεί, Adv. sine pugna, sine controversia. Ex α priv. & μάχη, pugna.

Ἀμαχητὶ, Adv. idem & ab eodem.

Ἀμαχί, idem.

Ἀμάχητος, pro ἄμαχος, idem quod (2) Ἄμαχος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui non pugnat, non litigiosus; (2) invictus, inexpugnabilis; (3) qui difficulter expugnari potest, qui difficulter fieri potest. Ex α priv. & μάχη.

ΑΜΑΩ, ῶ, fut. ἀμῶ, meto; (2) colligo, accumulo; (3) abscindo, demeto; (4) fructum & utilitatem percipio. Ἀμῶν δ' ὁμοῦ ἀμήτριον ἀμᾶδες ἄλγος, πάσαν ἀλλότριον ἐς σφετέρην χαρὰν ἀμησάμενοι. Ἰδὺ, ὁ μισθὸς τῆς ἐργατῶν τῆς ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, Jac. 5, 4.

Ἀμβάκησι, Poet. pro ἀναβάσεσι.

Ἀμελάω, *differ, fac diſtuleris*, 2. f. a. 2. imp. med. *Dor. & Poët.* pro ἀναβάλου. Ab
Ἀμελέομαι, *differo, Poët.* pro ἀναβάλλομαι.
Ἄμελσε, *impoſuit in*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor. & Poët.* pro ἐνέθηκε.
Ἀμελόην, *aſcendes*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Poët & Dor.* pro ἀναβήσεαι, ab ἀναβαίνω.
Ἀμελσις & ἀμέλσας. *vid.* ἀνέλκω.
ΑΜΒΗ, ης, ἡ, ſupercilium petræ, ſupercilioſa prominentia petræ, crepido.
ΑΜΒΙΞ, ικος, ὁ, ollula; (2) cadus; (3) calix.
Ἀμελλύω, interrupte, velut alternis, aut cum ſingultu, *de lacrymante et plorante, unde et* ἀμελλητὶ *clementer explicant*; item cum proœmio. *vid.* ἀμέλλω.
Ἀμελλιτάω, abortior. Ab ἀμελλές, *Plut.*
Ἀμελλόω, ῶ, f. ώσω, p. ἠμέλλωμαι, obtundo & hebeto; (2) abortior, abortum pario. Ἀμελλῶνται γὰρ αἱ ὀφθαλμαὶ, *Theophr.*
Ἀμελυγώνιος, ος, ὁ ἡ ὁ, obtuſum angulum habens. Ex ἀμελὴς, & γωνία, *angulus.*
Ἀμελυντικὸς, ἡ, όν, hebetativus, hebetandi vim habens. Ab ἀμελύνω.
Ἀμελύνω, futur. υνῶ, obtundo, hebeto; (2) tardo, impetum frango; ἀμελύνομαι, hebeſco, Gl. V. Ἀμελύνειν τὴν δύναμιν, *Plut.* τὴν ὄρεξιν, τὸ ἄλγος, *Arist.* Ab
ΑΜΒΑΤΣ, εος, ὁ, *Genit.* ΐδος, ίας, ίδι, obtuſus, hebes, cujus acies eſt obtuſa; (2) cæcutiens, cujus acies oculorum obtuſa eſt; (3) languidus, remiſſus.
Ἀμελυτέρως, obtuſius; (2) remiſſius, negligentius, minus cupidè.
Ἀμελύτης, ητος, ἡ, hebetudo; (2) tarditas ingenii, inſcitia; (3) remiſſio animi; ignavia. Ab ἀμελὴς.
Ἀμελυωπὸς, ὁ, ἡ ὠπὸν, hebetudo oculorum. Ab ἀμελυωπέω.
Ἀμελυωπέω, ῶ, fut. ήσω, cæcutio, ſum obtuſis & hebetibus oculis. Ab ἀμελυωπὸς.
Ἀμελυωπὶς, ίδος, ὁ ἡ ὠπὶν, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμελὴς, & ὤψ.
Ἀμελυωπία, ας, ἡ, viſus obtuſus, hebes oculorum acies. Ab
Ἀμελυωπὸς, ὁ, ἡ ὠπὸν, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμελὴς, & ὤψ, *viſus.*
Ἀμελυώσσω, vel ἀμελυώττω, f. ώξω, cæcutio, obtuſum cerno, caligo, hebetem habeo oculorum aciem. Ab ἀμελὴς.
Ἀμελωθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. ἀμελάω.
Ἀμελωθρίδιον, ου, τὸ, partus abortivus; (2) medicamentum ad partum abigendum. Ab ἀμέλωθρον.
Ἄμελωμα, ατος, τὸ, abortus, *Heſ.*
Ἀμελωπὸς, ός, ὁ ἡ ὠπὸν, cæcutiens, qui hebetibus eſt oculis. Ex ἀμελὴς, & ὤψ.
Ἀμελώσῃ, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. ἀμελάω.
Ἀμέλωσις, εως, ἡ, abortio. Ab ἀμελάω.
Ἀμέλωσμος, ου, ὁ, abortio, abortus. *Arct.*
Ἀμολδὴν, *vid.* ἀναολδὴν & ἀμλδὴν.
Ἀμολὴ, ῆς, ἡ, rejectio, dilatio. Pro ἀναολὴ.
Ἀμολὴτὴς, οῦ, ὁ, dilator operis, cunctator. Ex ἀμολὴ, & ἔργον.
Ἀμολία, ας, ἡ, dilatio. Ab ἀμολὴ.
Ἀμβροσία, ας, ἡ, ambroſia, cibus Deorum. Ab ἄμβροτος.
Ἀμβροσίων, *ambroſiarum*, gen. plur. *Ionice* pro ἀμβροσιῶν, ab ἀμβροσία, *ambroſia, ſive cibus Deorum.*
Ἀμβρόσιος, ος, ον, immortalis, divinus; (2) dulcis; (3) pleſcidus. Ab id.
Ἀμβροτὶα, *aberro*, pro ἀβροτέω, ab ἄβροτος.
Ἄμβροτος, ος, ὁ ἡ ὁ, immortalis; (2) divinus; (3) incorruptus. Ex α priv. & βροτὸς, *mortalis*, inſerto μ.
Ἀμβρότω, aberro. Ab ἀβρότη, *nox*, inſerto μ.
Ἀμβωμίτιν, *Poët. & Ion.* pro ἀναβαθμίδα.
ΑΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, umbo, quidquid planiano protuberat. (2) acclivitas & faſtigium montis; (3) pulpitum, ſuggeſtus, cathedra.
Ἀμβώσασα, a. 1. part. act. *Poët. & Ion.* pro ἀναβοήσασα.
Ἀμὶ, *me, Dor.* pro ἐμὲ, ab ἐγὼ, *ego.*
Ἀμεγαρτὴς, ής, ὁ ἡ ὲς, immanis, magnus; (2) invidia carens; (3) cui non invidetur; (4) non invidendus. Ex α priv. & μεγαίρω, *invideo.*
Ἀμεγέθης, ους, ὁ ἡ ὲς, magnitudine carens, non magnus. Ex α priv. & μεγέθος.
Ἀμεθέκτος, ος, ὁ ἡ ὸν, non tactus, non communis, cujus quis alicujus rei particeps fieri nequit. *Suic.* Ex α priv. & μεθέκτὸς, *particeps.*
Ἀμεθέκτως, *Adv.* citra participationem, *Suic.*
Ἀμεθεξία, ας, ἡ, qu. d. imparticibilitas, quum quis alicujus rei particeps fieri nequit. *Suic.* Ex α priv. & μέθεξις.
Ἀμεθόδως, ος, ὁ ἡ ὸν, via & compendio carens. Ex α priv. & μεθόδος, *vinum.*
Ἀμέθυστος, ος, ὁ ἡ ὸν, non ebrius; (2) ebrietatem arcens; (3) herba & gemma ebrietati reſiſtens. Ex α priv. & μεθύω, *inebrio.*
Ἀμέθυσος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iiſd.
Ἀμείβετο, 3. ſ. imp. ind. med. verbi
Ἀμείβω, f. ψω, muto, commuto, permuto; (2) alterno; (3) ſuccedo; (4) prætereo, tranſeo; (5) remuneror, gratiam refero, par pari refero; (6) reſpondeo; ἀμείβομαι σι, rependo tibi, *Pb.* Ἀμείβετο δ' ἔπειτα ἐπτάμυθος, χρῶμαι, χῶ τὲ ἑρωτᾷ· γόητι γοητὸς ὁμίλει· τῶν ὠδὶ ἴσα ἴσοις, τίνα φ' φιλίας ἀμείβεται φέρων, vicißim ſit cædes; τοιάδε τοι ἀμείψασθαι Κροῖσον, *Herodot.* reſpondit; χρυσοῦσί τινα, gratiam referre. ἄμειψον δώματα τάδε, domos has exi, *Eur. El.* 750. Hinc
Ἀμείβων, οντος, ὁ, trabs ædificium ſuſtinens.
Ἀμειδὴς, ής, ὁ ἡ ὲς, triſtis, non ridens. Ex α priv. & μειδάω, *ſubrideo.*
Ἀμειδὼς, ος, ὁ ἡ ὼ, idem & ab eod.
Ἀμειλὴς, ος, ὁ ἡ ὲς, implacabilis, aſper, durus. Ex α priv. & μειλίσσω.
Ἀμειλίχος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem & ab eod.
Ἀμείνων, ὁ ἡ ὸν, τὸ ἄμεινον, ονος, melior, commodior, aptior, potior. *Compar.* irreg. Ab ἀγαθὸς.
Ἀμείρω, privo aliquem portione. Ex α priv. & μείρω, *diſtribuo.*
Ἀμείρδην, aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠμείρθην.
Ἀμείσεται, *tranſibit*, 3. ſ. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.
Ἀμείψις, εως, ἡ, mutatio; (2) compenſatio. Ab ἀμείβω.
Ἀμείωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, non imminutus, integer; (2) de quo nihil imminui poteſt. Ex α priv. & μείω, *minor.*
Ἀμέλγεις, *Dor.* pro ἀμέλγουσι. Ab
ΑΜΕΛΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) fructus immaturos decerpo, ut fur. Ἀμέλγουσι τὴν ὀξίαν τὲ καρπίμνες, *Ariſt. Eq.* 326. Μυρίας ἐτέκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λᾶοὶν, *Il.* 4, 434.
Ἀμέλῃ, *ne cura*, 2. ſing. imper. act. *contr.* pro ἀμέλει, a verbo ἀμελέω, *non curo*; item *Adv.* certe, profecto, utique, plane, ſane, omnino, Gl. V. etenim, nimirum. Unde
Ἀμέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria.
Ἀμελετησία, ας, ἡ, ignavia, negligentia, incogitantia. Ex α priv. & μελετάω, *meditor.*
Ἀμελέτητος, ος, ὁ ἡ ὸν, non exercitatus, Gl. V. ἀμελέτητον, extemporaneum.
Ἀμελὲω, ῶ, f. ήσω, ſuperſedeo, curæ non habeo, negligo, contemno. Ἀμελεῖν ὑγιείας, οὐδὲ τέκνων; Πῶς δὲ τοῖς φίλτροις ἀμελεῖν ἐμελλον; *Soph. El.* 239. Ἀμελῶ τὰ ὀργίζοντα, miſſam facio, *Xen.* Ab ἀμελὴς.
Ἀμελημένος, *neglectus*, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἠμελημένος, a verbo ἀμελέω.
Ἀμελὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, qui curam non gerit, negligens; (2) qui negligitur, cujus cura non geritur. Ex α priv. & μέλω, *curæ eſt.*
Ἀμελησία, ας, ἡ, ſecuritas. Ab ἀμελέω.
Ἀμελητέον, non oportet curare, negligere oportet. Ab eod.
Ἀμελητὸς, ὸν, *Ion*, negligendus, contemnendus. Ab eod.
Ἀμελητὶ, *Adv.* negligenter, ſine cura & ſtudio. Ab ἀμελὴς.
Ἀμελητὶ, ſine mora, ſine cunctatione. Ab
Ἀμέλλητος, ος, ὁ ἡ ὸν, non futurus (ſ. ἐς) non differendus; (3) qui non differtur. Ex α priv. & μέλλω, *futurus ſum.*
Ἀμελλήτως, *Adv.* ſine mora.
Ἀμέλλω, *Adv.* ſine cura & [illegible] ter, contemptim.
Ἀμεμπτὸς, ος, ὁ ἡ ὸν, [illegible] fibilis; (2) non [illegible] μεμφομαι, *queror.*
Ἀμεμφὲως, *Adv.* inculpate, [illegible] mo poſſit; (2) ſine querela.
Ἀμεμφὴς, ὁ ἡ ἐς, [illegible]
Ἀμεμφία, ας, ἡ, nulla querela, [illegible] ſcelaris immunitas, factum, quod [illegible] ſione caret.
Ἀμέμφως, ſine querela.
Ἀμενηνὸς, ὴ, ὸν, [illegible]; (2) [illegible] quaſi to perit. Ex α priv. & [illegible] μένω, *maneo.* Hinc
Ἀμενηνία, ας, ἡ, fut. ήσω, imbecillitas, debilitas. Ἀμενήνιον δὲ μ' ἀλκὴν [illegible] χεῖτε Ποσειδάων, *Iliad.* 5, 5[illegible]
Ἀμεναὶ, *Adv.* impatienter, *Suid.* Ab ἄμενος.
Ἀμὲρα, *dies*, *Dor.* pro ἡμέρα.
Ἀμέρασεν, dat. pl. *Dor.* & [illegible] pro ἀμέρεσι.
Ἀμερὶς, ίδος, τὸ, aor. intempeſtivus. Ex α μερὶς.
ΑΜΕΡΓΩ, f. ξω, exſugo, propria [illegible] exprimo; (2) ſtringo.
Ἀμέρδω, fut. σω, ρ. ν. ἀμάρδω, exſtinguo; (2) obſcuro; (3) obtundo. Ἐμὲ δὲ [illegible] δίπους ἀμέρσας, ſpoliaverit, *Hom.* [illegible] 331. Αὐτὸς ἢ φίλας δίπους ἀμέρσας, *Hom.* 22, 58. Ex α priv. & μείρω, *mutuor.*
Ἀμερὲς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, individuus; (2) [illegible] ſus, partes non habens. Ex α priv. & μέρος, *pars.*
Ἀμερία, ας, ἡ, cum res non habet partes, ſeu dividi poteſt. Ab ἀμερὲς.
Ἀμεριμνέω, ῶ, f. ήσω, ſecurus ſum, animo ſum libero. Ab ἀμέριμνος.
Ἀμεριμνία, ας, ἡ, ſecuritas. Ab eod.
Ἀμέριμνος, ος, ὁ ἡ ὸν, ſecurus, vacuus [illegible] Ex α priv. & μέριμνα, *cura.*
Ἀμερίμνως, *Adv.* ſine cura, ſecure.
Ἄμερος, ος, ὁ ἡ ὸν, individuus, qui dividi nequit, indiviſus. Ex α priv. & μερίζω.
Ἀμεσαμηνὶ, *Adv.* citra curam & ſollicitudinem. Ex α priv. & μέριμνα, *cura.*
Ἀμέρσω, aor. 1. inf. act. *per Syncop.* pro ἀμερίσαι, ab ἀμερίζω.
Ἀμέρσας, 2. ſing. aor. 1. conj. act. v. ἀμέρδω.
Ἀμφιγαμος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui nuptiis privus. Ex ἀμεὶρω, *privo*, & γάμος, *nuptiæ.*
Ἀμεροφρων, ων, ὁ ἡ ὸν, mente privatus. Ex ἀμεὶρω, *privo*, & φρὴν, *mens.*
Ἀμεροφόρων, ωνος, ὁ ἡ ὸν, id. (2) mentis, *Heſ.*
Ἀμερὸν, *Adv.* non per partes, ex toto, integre. Ab ἀμερὲς.
Ἀμερσινὰς, *qui manſuefecit*, 2. 1. part. act. *Dor.* & *Æol.* pro ἠμερωσὰς, ab ἤμερος.
Ἀμες, *nos*, *Dor.* pro ἡμεῖς, ab ἐγὼ, *ego.*
Ἀμεσος, ος, ὁ ἡ ὸν, medio carens, immediatus. Ex α priv. & μέσος, *medius.*
Ἀμέσως, *Adv.* ſine medio, immediate.
Ἀμεταβάλητος, ος, ὁ ἡ ὸν, intranſitivus. Ex α priv. & μεταβαλὼ, *tranſeo.*
Ἀμεταβάτως, *Adv.* intranſitive.
Ἀμεταβλησία, ας, ἡ, immutabilitas, incommutabilitas. Ex α priv. & μεταβάλλω.
Ἀμετάβλητος, ος, ὁ ἡ ὸν, immutabilis.
Ἀμεταβόλως, ος, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iiſd.
Ἀμετάγωγος, ος, ὁ ἡ ὸν, immutabilis, *Ph.* qui ſententiam non mutat. Ex α priv. & μεταγνώσω, *ſententiam muto.*
Ἀμετάδοτος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui nihil impertitur, immunificus, avarus. Ex α priv. & μεταδίδωμι, *dono.*
Ἀμεταδότως, *Adv.* nemini quidquam impertiendo.
Ἀμετάθετος, ος, ὁ ἡ ὸν, immutabilis, conſtans. Ex α priv. & μετατίθημι.
Ἀμετακίνητος, ος, ὁ ἡ ὸν, immotus, conſtans, certus. Ex α priv. & μετακινέω, *commoveo.*
Ἀμετακινήτως, *Adv.* immutabiliter.
Ἀμετάκλητος, ος, ὁ ἡ ὸν, irrevocabilis, qui revocari nequit. Ex α priv. & μετακαλὲω.

Ἀμεταλλακτος, ον, ὁ ἡ ὀν, cujus expositio adferri non potest. Ex α priv. & μεταλλακτός.
Ἀμεταμελητος, ον, ὁ ἡ ὀν, cujus non pœnitet. Ex α priv. & μεταμέλομαι.
Ἀμεταμελήτως, Adv. sine ulla pœnitentia.
Ἀμεταμελητος, ον, ὁ ἡ ὀν, animum mutare nescius; (2) quem non pœnitet. Ex α priv. & μεταμέλω, resipisco.
Ἀμεταμελήτως, Adverb. sine ulla pœnitentia; (2) non mutato animo, in ma sententia.
Ἀμετάστατος, ον, ὁ ἡ ὀν, cui aliquid perfugeri non potest. Ex α priv. & μεταπείθω.
Ἀμεταπείστως, Adv. pertinaciter, contumaciter.
Ἀμετάπλαστος, ον, ὁ ἡ ὀν, non transformatus; (2) qui transformari nequit. Ex α priv. & μεταπλάσσω, transformo.
Ἀμεταπτωτος, ον, ὁ ἡ ὀν, immutabilis. Ex α priv. & μεταπίπτω, muto.
Ἀμεταπλήτως, Adv. sine lapsu.
Ἀμετάστατος, ον, ὁ ἡ ὀν, immutabilis, constans. Ex α priv. & μεθίστημι, muto.
Ἀμεταστρεπτὶ, Adv. sine conversione. Oculo inretorto, Plat. de Legg. 10. Ex α priv. & μεταστρέφω.
Ἀμεταστρεπτὶ, Adv. idem & ex iisd.
Ἀμετάτρεπτος, ον, ὁ ἡ ὀν, qui converti nequit, immutabilis. Ex iisd.
Ἀμετάτροπος, ον, ὁ ἡ ὀν, immutabilis, mutationis, seu conversionis expers; (2) inexorabilis, inflexibilis. Ex α priv. & μετατρέπω, converto.
Ἀμετάφορος, ον, ὁ ἡ ὀν, immutabilis, qui transferri nequit. Ex α priv. & μεταφέρω.
Ἀμετάχειρίστος, ον, ὁ ἡ ὀν, intractabilis. Ex α priv. & μεταχειρίζω, tracto.
Ἀμετέρα, πλεον. Dor. pro ἡμετέρα.
Ἀμετεώριστος, ον, ὁ ἡ ὀν, qui non evagatur, Suic. Ex α priv. & μετεωρίζω.
Ἀμέτοχος, ον, ὁ ἡ ὀν, non particeps, expers. Ex α priv. & μετέχω, habeo cum aliquo.
Ἀμετρητος, ον, ὁ ἡ ὀν, immensus, immodicus. Ex α priv. & μετρέω, mensuro, metior.
Ἀμετρήτως, sine mensura, sine modo.
Ἀμετρί, Adv. sine mensura, supra modum.
Ἀμετρία, ας, ἡ, excessus mensuræ, immoditus; (2) intemperies. Ab ἄμετρος.
Ἀμετρόβαθος, ον, ὁ ἡ ὀν, immense profundus. Ex ἄμετρος, & βάθος.
Ἀμετροεπὴς, ὁος, ὁ ἡ ὀν, sine modo loquax, immoderatus in verbis. Ex ἄμετρος, & ἔπος, sequor.
Ἀμετρόκακος, ον, ὁ ἡ ὀν, immense malus, qui est malitia imersus. Ex ἄμετρος, & κακὸς, malus.
Ἄμετρος, ον, ὁ ἡ ὀν, mensura carens; (2) certam mensuram non habens; (3) immoderatus, immodicus. Gl. V. abnormis, enormis. Ex α priv. & μέτρον.
Ἀμέτρως, Adv. immodice. Ab ἄμετρος.
Ἀμεῦσιπὴς, ὁος, ὁ ἡ ὀν, respondens, verbis, non sermonibus, mutuos sermones reddens, mutuo compellana. Ex ἀμείβω, & ἔπος, dico.
Ἀμεύσιμος, ον, ὁ ἡ ὀν, pertransibilis, pervius. Ab ἀμείβω.
Ἀμεύσιπος, ὁ ἡ ὀν, gressus repetens. Ex ἀμείβω, & πέρω, transitus.
ΑΜΕΤΩ, fut. ἤσω, transeo, pertranseo, vado; (2) muto.
Ἀμή, ῆς, ἡ, falx; (2) ligo. Ab ἀμάω, meto.
Ἀμῆγε, Adv. ubique; (2) quoquo modo; (3) quodammodo, quadantenus. Ab ἀμός.
Ἀμῆθεν, Adv. idem & ab eodem.
Ἀμῆθι, Adv. quemcumque ad locum.
Ἀμῆθι, Adv. ubique, ubivis. Ab eod.
Ἀμῆπως, Adv. aliquo modo. Ab eod.
Ἀμήν, Adv. Hebr. vere. Gl. V. certe.
Ἄμηνος, ον, ὁ ἡ ὀν, non iratus, ira vacuus. Ex α priv. & μῆνις, irascor.
Ἀμηνίτως, Adv. sine ira, animo placido.
Ἀμίρυτος, ον, ὁ ἡ ὀν, colo non deductus, perpetuus; (2) imperfectus. Ex α priv. & μηρύω, revolvo, filum deduco.
ΑΜΗΣ, ητος, & ου, ὁ, genus placentæ lacteæ.
Ἀμήσεις, 2. s. fut. 1. ind. act. v. ἀμάω. Unde
Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ, messor; (2) deletor.
Ἀμητίσκος, ου, ὁ, parvus ἄμης. Dim.
Ἀμητος, ου, ὁ, messis, collectio frugum; (2) ipsa metendi actio. Ab ἀμάω, meto.
Ἀμητος, ου, ὁ, messis tempus. Ab eod.
Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, qui caret matre, sive sine matre natus, ut Minerva; sive matre orbatus; (2) matrem sævam, seu negligentem habens; (3) obscura & sordida matre natus; (4) cujus mater ignoratur. Ex α priv. & μήτηρ, mater.
Ἀμηχανέω, ῶ, fut. ήσω, sum inops consilii, sum anxius animi, (2) non possum. Ἀμηχανέειν τῷ ἔρατι, ὦ ξεῖνε, τοῦτο. Ἔφα ἀμηχανήσειν χρήματος ἄδην, Herodot. Ab
Ἀμηχανὴς, ὁος, ὁ ἡ ὀν, inops consilii, anxius.
Ἀμηχάνητος, ον, invictus.
Ἀμηχανία, ας, ἡ, mentis & consilii inopia; (2) difficultas & angustiæ rerum.
Ἀμηχανίη, Ion. pro ἀμηχανία.
Ἀμηχανοποιέω, male fabricari machinas, vel ineptas machinas conficere. Ex α priv. & μηχανοποιέω, machinarum fabricator.
Ἀμήχανος, ον, ὁ ἡ ὀν, cui nullum commentum suppetit ad aliquid agendum, stupidus, minime solers; (2) nullis machinis expugnabilis, omnia artificia & commenta superans et irrita reddens; (3) cujus magnitudo & præstantia æstimari non potest, inæstimabilis, singularis; (4) impossibilis. Gl. V. intractabilis. Ex α priv. vel μηχανή, notante, & μηχανὴ, machina.
Ἀμηχάνως, Adv. impossibiliter.
ΑΜΙΑ, ας, ἡ, piscis genus.
Ἀμίαντος, ον, ὁ ἡ ὀν, immaculatus, impollutus. Ex α priv. & μιαίνω, polluo.
Ἀμιγὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀν, non mixtus, purus, sincerus. Ex α priv. & μίγνυμι, misceo.
Ἀμιγῆ, immixtim, Gl. V. citra mixturam, pure. A præc.
Ἀμίθιο, semideus. Dor. pro ἡμίθεος.
Ἀμιθρεῖν, per Metath. pro ἀριθμεῖν.
Ἀμικτος, ον, ὁ ἡ ὀν, idem quod ἀμιγὴς; (2) abhorrens ab alio; (3) inhospitalis, difficilis aditu.
Ἀμίκτως, Adv. sine mistura, pure, sincere.
ΑΜΙΛΑΑ, ης, ἡ, certamen, contentio; (2) fluctum.
Ἀμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, certo, contendo, emitor; (2) æmulor, invideo. Ἀμιλλᾶσθ' ἀνδρός τινα, τινί ἀξεί τινες, τόνδε λόγον, ἀφὲς τὸν τύχην, ὅθι τὰ θηρία, ὑπέρ τινος, ἀξεί δόξης, ἵππους. Τόνδ' ἀμιλλάμαι λόγον, Eur. Hec. 277. Ab ἄμιλλα. Hinc
Ἀμίλλημα, ατος, τὸ, certatio, contentio.
Ἀμιλλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, contentiosus.
Ἀμιλλητήριον, ου, τὸ, locus, in quo certatur.
Ἀμίμητοβίως, ου, ὁ ἡ ὀν, inimitabilem vivens vitam. Ex ἀμίμητος, & βίος, vita.
Ἀμίμητος, ον, ὁ ἡ ὀν, inimitabilis. Ex α priv. & μιμητὸς, imitabilis.
Ἀμῖν, nobis, dat. pl. Dor. pro ἡμῖν.
Ἀμιξία, ας, ἡ, dicitur esse inter eos, quibus nihil est commercii. Ex α priv. & μίξις, mistio.
Ἄμιππος, ου, ὁ ἡ ὀν, qui simul cum equis est, equis adjunctus; & in Plur. ἄμιπποι, pedites equestribus junctis; (2) ipsi equi copulati sine rheda, equi desultorii; (3) equites desultorii. Ex ἅμα, simul, & ἵππος, equus.
ΑΜΙΣ, ίδος, ἡ, vas culinarium, matula.
Ἀμισάλλος, ου, ὁ ἡ ὀν, difficilis & morosus. Etymol. Ex α priv. μισγω, misceo, & ἅλς, sal, quasi qui aliis non misceatur.
Ἀμισὴς, ὲος, ὁ ἡ ὀν, carus, sine odio, non odiosus. Ex α priv. & μῖσος, odium.
Ἀμισθεὶ, Adv. gratis, sine mercede. Ab
Ἀμισθος, ον, ὁ ἡ ὀν, sine mercede, gratuitus; (2) non mercenarius, stipendio carens, mercedis expers. Ex α priv. & μισθὸς.
Ἀμίσθωτος, ον, mercede non conductus; (2) non corruptus, de judice.
Ἀμίτυλλος, ου, ὁ ἡ ὀν, qui nondum sectus est in frusta. Ex α priv. & μιτύλλω.
Ἀμίχνη, ης, ἡ, carens pediculo, sive caule. Ex α priv. & μίχος, pediculus.
Ἄμιτρος, ου, ὁ ἡ ὀν, mitram, seu zonam non habens. Epith. virginis immaturæ. Ex α priv. & μίτρα.
Ἀμιτροχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὠν, cujus tunica cincta non est. Ex α pr. μίτρα, & χιτὼν.
Ἀμιχθαλόεις, όεσσα, όεν, inaccessus, impervius. Ex ἀμίκτος, & ἅλς, mare.
Ἄμμα, ατος, τὸ, nexus, vinculum, amentum. Ab ἄπτω, necto.
Ἄμμας, mos, acc. plur. Æolice pro ἡμᾶς.
Ἄμμε, νος, accus. plur. Poët. pro ἡμᾶς.
Ἀμμίγα, permagnum, Poët. pro ἀνὰ μίγα.
Ἀμμείνας, qui exspectavit, a. 1. patt. act. Poët. pro ἀναμείνας, a verbo ἀναμένω.
Ἀμμένας, fanatum esse, præs. infin. pass. Dor. pro ἄειν, a verbo ἄω.
Ἀμμένω, pr. part. med. Dor. pro ἄμενος, ab ἄμαω.
Ἀμμένομεν, 1. plur. præs. ind. act. Æol. & per Synop. pro ἀναμένομεν.
Ἀμμέσον, in medio, Poët. pro ἀνὰ μέσον.
Ἀμμέων, gen. pl. Æol. pro ἡμῶν.
AMMI, εως, τὸ, nomen seminis cujusdam cumino minoris. Angl. Bishopsweed.
Ἀμμιγα, Adv. simul, una cum, qs. permixtim. Qs. ex ἀνὰ, & μίγνυμι, misceo.
Ἀμίγδην, Adv. Poët. pro ἀναμιγδὴν.
Ἄμμιν, seu ἄμμι, dat. plur. Dor. pro ἡμῖν.
AMMION, ου, τὸ, minium.
Ἀμμιξας, qui miscuit, a. 1. part. act. Poët. pro ἀναμίξας, a verbo ἀναμίγνυμι.
Ἀμμιξάπτης, ου, ὁ, per arenam incedens; (2) dipsas, serpentis genus. Ex ἄμμος, arena, & βαίνω, vado, incedo.
Ἀμμοδύτης, ου, ὁ, arenam fodiens, serpens quidam. Gl. V. arenarius serpens. Ex ἄμμος, & δύω, fodio.
Ἀμμοδυώτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ἀμμοιρία, ας, ἡ, infortunium, calamitas. Ab
Ἄμμοιρος, ον, ὁ ἡ ὀν, expers, non particeps; (2) immortalis, lethali fato non obnoxius, Hes. Ex α priv. & μοῖρα, pars, item fatum.
Ἀμμόνιτρον, ου, τὸ, arena nitro immista. Ex ἄμμος, & νίτρον, nitrum.
Ἀμμορία, ας, ἡ infortunium, calamitas. Ab
Ἄμμορος, ον, ὁ ἡ ὀν, expers; (2) infelix. Ex α priv. & μοῖρα, portio, fatum.
Ἄμμος, ου, ἡ, arena, fabulum. A ἄμμος.
Ἀμμόχρυσος, ὁ, gemma, in qua aurum videtur arenis mistum. Ex ἄμμος, & χρυσὸς, aurum.
Ἀμμώδης, ους, ὁ ἡ ὀν, arenosus, fabulosus. Ab ἄμμος.
Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon, cognomen Jovis. Ab ἄμμος, arena, ut vulgo creditur
ΑΜΝΑΜΟΣ, ου, ὁ, nepos, Suid. Etymolog. (2) omninoque proles, filius.
Ἀμναμον, immemor, Dor. pro ἀμνήμων.
Ἀμνάσῃ, 3. sing. f. 1. ind. act. Dor. & per Syncop. pro ἀναμνήσῃ.
Ἀμνὸς, οῦ, ὁ, agna. Ab ἀμνὶς, agnus.
Ἄμνος, ου, ὁ, agnus, Dor. pro ἄμνος.
Ἀμνεῖος, εία, ον, agninus. Ab eod.
Ἀμνὶς, ῖδος, ἡ, agna.
Ἀμνημόνευτος, ον, ὁ ἡ ὀν, immemorabilis; (2) immemoratus, silentio præteritus. Ab
Ἀμνημονέω, non memoro, mentionem non facio, obliviscor. Ἀμνημονέειν τὸ καθήκοντος. Ab ἀμνήμων.
Ἀμνημοσύνη, ης, ἡ, tutur. ήσω, immemor sum. Ab eod.
Ἀμνημοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Ex α priv. & μνημοσύνη, memoria.
Ἀμνημόνως, Adv. sine recordatione.
Ἀμνήμων, ονος, ὁ ἡ ὠν, immemor. Ab α, & μνάω.
Ἀμνησικακέω, ῶ, fut. ήσω, illatæ injuriæ vicem; (2) non ulciscor.

Ἀμνησικακία, ας, ἡ, injuriæ oblivio. Ab
Ἀμνησίκακος, ε, ὁ ἡ ἡ, injuriæ immemor, *Suic.* (2) vindictæ non ſtudioſus. Ex α priv. & μνησίκακος.
Ἀμνησικάκως, *Adv.* ſine illatæ injuriæ memoria, *Suic.* (2) abſque vindictæ ſtudio.
Ἀμνηστία, ας, ἡ, oblivio præteritorum. Ab ἄμνηστος.
Ἀμνήστ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, innuptus, a. Ex α priv. & μνηστεύω, nuptias ambio.
Ἀμνηστία, ας, ἡ, abolitio, Phil. Idem quod ἀμνηστεία.
Ἀμνηστ-ος, η, ὁ ἡ ἡ, oblivione deletus. Ex α priv. & μιμνήσκομαι, *recordor*.
ΑΜΝΙΟΝ, ε, τό, membrana fœtum involvens; (2) vas ad excipiendum ſanguinem.
Ἀμνίς, ίδος ἡ, agna. Ab ἀμνός.
Ἀμνοπόν-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, paſtor, ſeu tonſor ovium. Ex ἀμνός, & πόνος, *feco*.
Ἀμνοπόν-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, agni mentem habens; (2) ſimplex, fatuus. Ex ἀμνός, & πάω, pro νέω, *intelligo*.
ΑΜΝΟΣ, ε, ὁ, agnus.
Ἀμνοφόρ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, ovis fœta. Ex ἀμνός, & φέρω, *fero*.
Ἀμογητί, *Adverb.* ſine labore. Ab
Ἀμόγητ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, indefeſſus R. Ex α priv. & μόγος, *labor, ærumna*.
Ἀμόθεν, unde (2) ab aliqua parte, ex parte. Ab ἀμός.
Ἀμόθι, idem.
Ἀμοῖ, *Adv.* in aliquem locum. Ab ἀμῆ.
Ἀμοιβαδίς, *Adverb.* viciſſim, alternatim. Ab ἀμείβω.
Ἀμοιβαδόν, *Adv.* idem & ab eod. Gl. V. invicem, alternatim.
Ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, & ἀμοιβαῖος, ε, ὁ ἡ ἡ, alternus, mutuus, quod permutari poteſt. Ab ἀμοιβή.
Ἀμοιβαίως, *Adv.* alternis, viciſſim; alternatim, Gl. V.
Ἀμοιβ-ός, ὁ, ἡ, mutatoria. Ab ἀμοιβή.
Ἀμοιβή, ῆς, ἡ, mutatio, permutatio; (2) vicißitudo; (3) compenſatio, retributio. Gl. V. vix, vicis, talio. Ab ἀμείβω.
Ἀμοιβηδόν, *Adv.* viciſſim, per vices, alternatim. Ab ἀμοιβή.
Ἀμοιβηδίς, *Adverb.* idem & ab eod.
Ἀμοιβηδόν, *Adv.* idem & ab eod.
Ἀμοιβός, ε, ὁ ἡ ἡ, mutuus. Ab ἀμείβω.
Ἀμοιρίω, ῶ, fut. ήσω, expers ſum, careo, deſtituor. Ἀμοιρεῖν τ' ἀληθείας, συμφορᾶς, χάριτος. Ab ἄμοιρος.
Ἀμοίρημα, ατος, τό, quando quis exſors eſt rei; (2) infortunium. Ab eod.
Ἄμοιρ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, expers, carens. Ex α priv. & μοῖρα, *ſors*.
Ἀμολγεύω, mendicor, *Heſ.* Ab ἀμολγός.
Ἀμολγεύς, αία, αῖον, lacteus, qui mulgetur, paſtoritius. Ab ἀμέλγω, *mulgeo*.
Ἀμολγεύς, έως, ἡ, mulctra. Gl. V. mulctrale. Ab eod.
Ἀμολγός, οῦ, ἡ, tempus, quo mulgetur; (2) veſpera; (3) nox extrema. Ab eod.
Ἀμόλυντ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, impollutus, intemeratus, Gl. V. Ex α priv. & μολύνω, *polluo*.
Ἀμομφότος, ον, &
Ἄμομφ-ος ον, inculpatus, non reprehendendus. Ab α, & μεμφομαι.
Ἀμόν, *noſtrum, Dor.* pro ἡμέτερον.
ΑΜΟΡΑ, ας, ἡ ſimilago coctæ cum melle.
Ἀμορβαῖος, ε, ὁ ἡ ἡ, tenebricoſus, obſcurus; (2) paſtoralis. Ab ἀμορβός. Unde
Ἀμορβεύς, έως, ὁ, paſtor; (2) ſequax.
Ἀμορβεύω, f. εύσω, ſequor, adſector, comitor. Λυορβεύς, & ἀμορβός, media nox, *Etym.* Ex α intenſ. & ὀρφνή, quaſi ἀμορφνίς.
Ἀμόρβιος, ε, ὁ ἡ ἡ, tenebricoſus. Ab
ΑΜΟΡΒΟΣ, ε, ὁ, ἡ, ὀν, tenebricoſus, obſcurus; (2) tenues, adſecla, ſectator.
Ἀμορβός, οῦ, ὁ, qui exſugit oleas; (2) qui exprimit amurcam. Ab
Ἄμοργη, ης, vel ἀμόργη, ῆς, ἡ, amurca, oleæ expreſſæ recrementum; (2) herba quædam purpurea. Ab ἀμέργω, *exſugo*.
Ἀμοργίδιον, ε, τό, veſtimentum ex amorgide.
Ἀμόργιν-ος, η, ὁ ἡ ἡ, purpureus, ruber.
Ἀμόργις, ίδος, ἡ, veſtimentum purpurei coloris.
Ἀμορ-γός, ὁ, ἡ, qui exſugit; (2) frondator, lignator. Ab ἀμόργω.
Ἀμορία, ας, ἡ, conterminatio, confinium. Ex ὅμα, *ſimul*, & ὅρος, *terminus*.
Ἄμορτος, ε, ὁ, panis mellitus, & dulciarius. Ab ἀμός.
Ἀμορμάδα, idem quod ἀμορβάδα.
Ἄμορος, ε, ὁ ἡ ἡ, expers, infelix, non particeps; (2) infortunatus, calamitoſus. Ex α priv. & μόρος, *portio, fatum*.
Ἀμορφότερος, deformior. Ab ἄμορφος.
Ἀμορφία, ας, ἡ, abſentia formæ, deformitas, deformatio, Gl. V. Ab
Ἄμορφ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, formam non habens, informis, deformis, ſqualidus, incultus. Ex α priv. & μορφή, *forma*.
Ἀμόρφως, *Adv.* deformiter, turpiter.
Ἀμόρφωτ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui formatus non eſt, formam non habens. Ex α priv. & μορφόω, *formo*.
Ἄμος, *per Syne.* pro ἅμαθος, arena.
ΑΜΟΣ, ή, ὁ, unus, aliquis; (2) meus, noſter.
Ἄμοτον, *Adv.* inſatiabiliter. Ab ἄμοτος.
Ἄμοτ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, quod linimentis vulnerariis oppleri nequit; (2) inexplebilis, inſatiabilis. Ex α priv. & μοτός.
Ἀμουσία, ας, ἡ, imperitia, inelegantia; (2) diſcrepantia modulorum muſicorum.
Ἀμουσολογία, ας, ἡ, incrudita & intempeſtiva oratio. Ex ἄμουσος, & λόγος, *oratio*.
Ἄμουσ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, Muſis non initiatus; (2) muſicorum modulorum imperitus; (3) indoctus, rudis; (4) inſulſus, illepidus, ruſticus. Ex α priv. & μοῦσα, *Muſa*.
Ἀμούσως, *Adv.* imperite, inſcite, illepide.
Ἀμοχθεί, *Adv.* citra laborem. Ab ἄμοχθος.
Ἀμοχθί, *Adv.* idem & ab eodem.
Ἄμοχθ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, labore carens, laboris expers. Ex α priv. & μόχθος, *labor*.
Ἀμπαιανίζω, f. ίσω, pæanem recanto. Ex ἀνά, & παιανίζω, *paanem canto*.
Ἀμπαιδίς, ων, οἱ, puerorum curatores apud Lacedæmonios. Ex ἀνά, & παῖδες, *pueri*.
Ἀμπαλῶ, *reſtituo, Poët.* pro ἀναπαλαν
Ἄμπαλον, ν. 2. part. act. *Poët.* pro ἀναπαλαν
Ἀμπαύω, vide Ἀναπαύω, & ſic etiam cetera, in quibus ἀμ per Syncopen ponitur pro ἀνά. Ἀμπαύσας ὅπι τ' κλινης, *Herodot.*
Ἀμπεδίον, *per campum, Poët.* pro ἀνὰ πεδίον.
Ἀμπείρας, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναπείρας.
Ἀμπέλ-ινος, η, ὁ ἡ ἡ, viteus, vitigineus, vinealis. Ab Ἄμπελος. Unde
Ἀμπελεών, ῶν-ος, ὁ, vinetum, vinea.
Ἀμπελικός, ἡ, όν, vincarius, Gl. V.
Ἀμπέλιν-ος, η, ὁ ἡ ἡ, & ἀμπέλινος, ίνη, ινον, viteus, vincalis.
Ἀμπέλιον, ε, τό, viticula, *Dim.*
Ἀμπελίς, ίδος, ἡ, vitis, Gl. V. viticula; (2) avis quædam. Ab eod.
Ἀμπελίτης, ιδος, ἡ, vinealis. Ab eod.
Ἀμπελογενής, έος, ὁ ἡ ἡ, vitigineus, vites gignens. Ex ἄμπελος, & γίνομαι, *naſcor*.
Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitifer. Ab ἄμπελος.
Ἀμπελουργός, *contr.* ἀμπελοεργός, οῦ, ὁ ἡ ἡ, vinitor. Ex ἄμπελος, & ἔργον, *opus*.
Ἀμπελόκαρπον, ε, τό, herba quædam; (quæ & ἄκαρπον, *Dioſc.*) Ex ἄμπελος, & καρπός, *fructus*.
Ἀμπελομιξία, ας, ἡ, commiſtio cum vitibus. Ex ἄμπελος, & μίγνυμι, *miſceo*.
Ἀμπελόπρασον, ε, τό, porrum in vite naſcens, porrum agreſte, quod naſcitur in vineis; Species allii. Ex ἄμπελος, & πράσον, *porrum*. *Angl.* Vine Leeke.
ΑΜΠΕΛΟΣ, ε, ἡ, vitis; (2) vinea.
Ἀμπελουργεῖον, τό, vinea.
Ἀμπελουργέω, ῶ, f. ήσω, vites colo, vel puto, vinitorem ago; (2) ex aliquo prædari, cum *Accuſ.* Ἀμπελουργοῦσι τινες τὴν πόλιν, *Æſchin.* Ex ἄμπελος, & ἔργον.
Ἀμπελουργία, ας, ἡ, vineæ cultura, putatio vitium.
Ἀμπελούργημα, ατος, τό, vitium cultura.
Ἀμπελουργική, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars vitium colendarum. Ab
Ἀμπελουργός, ε, ὁ ἡ ἡ, vinitor.
Ἀμπελοφάγος, ὁ ἡ ἡ, vites rodens, exedens.
Ἀμπελοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, vitifer, vini ferax. Ex ἄμπελος, & φέρω, *fero*.
Ἀμπελόφυτος, η, ὁ, vitiſator, Gl. V. Ex ἄμπελος, & φύω, *ſero*.
Ἀμπελόφυτος, η, ὁ ἡ ἡ, vitibus conſitus. Ex ἄμπελος, & φύτος, *ſatus*.
Ἀμπελοφυτωρ, ορος, ὁ, vitium Sator, Ab ἀμπελος, & φυτωρ, Sator.
Ἀμπελώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, vincalis, Gl. V.
Ἀμπελών, ῶνος, ὁ, vinea. Ab ἄμπελος.
Ἀμπέλος, acc. pl. *Dor.* pro ἀμπέλους.
Ἀμπεμψας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀναπέμψας, a verbo ἀναπέμπω.
Ἀμπεπαλὼν, *ſurſum vibrans*, a. 2. part. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἀναπαλὼν, ab ἀναπάλλω.
Ἀμπέσαι, induiſſe, *Lac.* vel *Æol.* pro ἀμφέσαι, ex ἀμφίεννυμι.
Ἀμπέτασον, *fac explicueris*, 2. ſ. a. 1. imp. act. *Poët.* pro ἀνάπέτασον, ab ἀναπετάζω.
Ἀμπεχόνη, ης, ἡ, cultus corporis, veſtitus; (2) veſtimentum, indumentum.
Ἀμπέχονις, ε, τό, indumentum. Ab
Ἀμπέχω, f. ἀμφίξω, circumdo, occupo; (2) induo, amicio. Ἀμπέχεσθαι τινα τρεῖς χιτῶνας, μέλαιναν pullatam veſtem; ἀλυκτίδα. Πέπλους ποικίλους ἠμπέχετο, induit, *Eurip. Med.* 1162. Ex ἀμφί, & ἔχω, *habeo*.
Ἀμπιχέσμαι, idem. Ex ἀμφί, & ἔχω, pro ἔχω.
Ἀμπίχω, idem & ex iiſd.
Ἀμπλακέω, erro, pecco. Hinc
Ἀμπλάκημα, ατος, τό, peccatum.
Ἀμπλάκιον, τό, idem.
Ἀμπλάκητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non aberrans.
Ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum, peccatum, *Poët.* pro ἀναπλακία.
Ἀμπλάκ-ης, ε, ὁ ἡ ἡ, peccato carens, juſtus. Ex α priv. & πλακία, *error, peccatum*.
Ἀμπλακὼν, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω.
Ἀμπνεῦθη, *reſpiravit*, 3. ſing. a. 1. ind paſſ. *Ion.* pro ἀνεπνεύσθη, a verbo ἄμπνυμαι.
Ἀμπολεῖν, pro ἀναπολέειν, ab ἀναπολέω.
Ἀμπόλιν, *per urbem, Ionice* pro ἀνὰ πόλιν.
Ἀμπρόων, ε ὄσσα, traho more boum, ſeu jumentorum; (2) bajulo. Ab
ΑΜΠΡΟΝ, ε, τό, funis, quo boves onerati trahunt, helcium.
Ἀμπλέμφαι, a. 2. part. med. *Poët.* pro ἀναπλεμφαι, ab ἀνίπλημαι, *reſpiro*.
Ἀμπυκίζω, f. ίσω, religo; (2) freno; (3) coronо. Ab ἄμπυξ.
Ἀμπυκίζω, f. ίσω, antics & capronas religo & aſtrictis tego. Ab eod.
Ἀμπυκτήρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἄμπυξ in equis.
ΑΜΠΥΞ, υκος, ὁ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus religantur; (2) reticulum muliebre, vittæ; (3) rota; (4) operculum vaſis.
Ἄμπωσις, εως, ἡ, recreatio æſtus marini; (2) æſtus; (3) revocatio humoris ab externis corporis partibus ad interiores. Gl. V. gurges. Ex ἀνά, & ὠθέω pro σίνω.
Ἀμπωτίζω, f. ίσω, retorbeo. Ab
Ἄμπωτις, ιος, vel ίδος, ἡ, reciprocatio æſtus marini. Ab ἄμπωσις.
ΑΜΥΓΔΑΛΗ, ας, *contr.* ἀμυγδαλὴ, ῆς, ἡ, amygdala, ſ. amygdalus arbor. Hinc
Ἀμυγδάλη, ης, ἡ, amygdala, fructus.
Ἀμυγδάλιν-ος, η, ον, amygdalinus, confectus ex amygdalis. Ab eod.
Ἀμυγδαλίς, ίδος, ἡ, amygdala, ſ. amygdalum, fructus. Ab eod.
Ἀμυγδαλίτης, ε, ἡ, amygdalites, ſimilitudinem ali quam habens cum amygdalo.
Ἀμυγδαλοειδ-ής, ἐς, ὁ ἡ ἡ, amygdalæ ſpeciem habens. Ex ἀμυγδάλη, & εἶδος.
Ἀμυγδαλόεις, όεσσα, όεν, amygdalæ ſpeciem habens. Ab ἀμυγδάλη.
Ἀμυγδαλοκατάκτης, ε, ὁ, amygdalarum fractor, vel inſtrumentum quoddam. Ex ἀμυγδάλη, & ἀγνύω, *frango*.
Ἀμύγδαλον, ε, τό, amygdalum, fructus.

Ἀμύγδαλος, ου, ἡ, amygdalus, arbor.
Ἀμυγδαλόεις, ῆεσσα, ὀν, ἡ, amygdalæ similis.
Ἄμυγμα, ατος, τὸ, laniatus & laceratio cutis; (2) evulsio capillorum. Ab ἀμύσσω.
Ἀμυδί, Adv. simul, cum. Ab ἅμα.
Ἀμυδρίως, ἥτερον, ἴστ, idem quod primitivum
ΑΜΥΔΡΟΣ, ά, όν, subobscurus, vix apparens; (2) exilis, tenuis. Hinc
Ἀμυδρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, hebeto.
Ἀμυδρῶς, Adv. obscurè; (2) exiliter.
Ἀμύδρωσις, εως, ἡ, obscuratio, hebetatio. Ab ἀμυδρόω.
Ἀμύελος, ος, ὁ ἡ ἡ, carens medulla. Ex α priv. & μυέλος, medulla.
Ἀμύζω, f. ύξω, fugo; (2) lac premo; (3) sicco. Ex α pleon. & μύζω, fugo.
Ἀμύητος, ος, ὁ ἡ ἡ, non initiatus, profanus; (2) nondum baptizatus; (3) imperitus, ignarus. Ph. ἀμύητοι, profani. Ex α priv. & μυέω, initio.
Ἀμύθητος, ος, ὁ ἡ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. & μυθέομαι, dico.
Ἄμυθος, ος, ὁ ἡ ἡ, fabularum expers, in quo sunt nullæ fabulosæ narrationes. Ex α priv. & μῦθος, fabula.
Ἀμυκλαί, ῶν, αἱ, cuspides jaculorum, Hesiod. Ab ἀμύσσω.
Ἀμύκητος, ος, ὁ ἡ ἡ, expers mugitus. Ex α priv. & μυκάομαι, mugio.
Ἀμυκλαίσδειν, Laconice loqui, præs. infinit. act. Dorice pro ἀμυκλαίζειν, a verbo ἀμυκλαίζω, Laconice, sive ut Amyclæi, loquor.
Ἀμυλίβρ, ῆρος, ὁ, nalo carens, ap. Strab.
Ἀμυλικός, ἡ, όν, vim habens dilacerandi & dilaniandi. Ab ἀμύσσω.
Ἀμυλικῶς, Adv. vellicatim, discerptim.
Ἄμυλιον, ου, τὸ, amylum, placentæ genus. Ab ἄμυλος, non molitus.
Ἄμυλον, ου, τὸ, amylum, farina triticea sine mola facta. Ab
Ἄμυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, non molitus. Ex α priv. & μύλη, mola.
ΑΜΥΜΩΝ, ονος, ὁ ἡ ἡ, inculpatus; (2) laudabilis, laudatissimus, celeber, præclarus; (3) egregius, strenuus; (4) elegans; (5) faustus.
Ἀμυνα, ης, ἡ, ultio, vindicta, injuriæ propulsatio. Ph. adminiculum, ultio. Ab ἀμύνω.
Ἀμυνάθω, auxilior. Ab eod.
Ἄμῦναι, a. 1. inf. act. verbi ἀμύνω.
Ἀμυνίμεν, præs. inf. act. Ion. pro ἀμύνειν.
Ἀμυνίμβαι, auxiliari, præsens idem, sed Dorice.
Ἀμυνεῦσι, auxiliabuntur, 3. pl. fut. 1. ind. act. Dor. pro ἀμυνοῦσι, a verbo eod.
Ἀμύνη, ultio, Ion. pro ἄμυνα.
Ἀμυνίας, ου, ὁ, auxiliatorius; vindictæ cupidus.
Ἀμύντειρα, ας, ἡ, ultrix, Ph. A seq.
Ἀμυντήρ, ῆρος, ὁ, auxiliator; (2) ultor; (3) propulsator; (4) pars cornu cervini. Ab ἀμύνω.
Ἀμυντήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, auxiliatorius, propulsatorius, expulsorius. Ab ἀμυντήρ.
Ἀμυντικός, ἡ, όν, ad injuriam propulsandam aptus. Ab ἀμύνω.
Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator; (2) ultor. Ab
ΑΜΥΝΩ, f. υνῶ, auxilior, opem fero; (2) defendo aliquem ab injuria; (3) propello, arceo; (4) ulciscor: & adhuc *in Medio* (5) dimico pro, propugno; (6) resisto; (7) par pari refero. Ἀμύνειν αὐτοῖς, τοῖς συγγενομένοις, Ἀμύνεσθαι τοῖς, ὑπὲρ, περὶ πατρίδος, pugnare pro; τῆς ἀδικούσης, τινὰ ὑπὲρ τινος, τινὰ τινος. τοῖς ἴσοις, ὁμοίοις. Εἰδὼς δ' ἀμύνω παῖσδι τοῖς λόγοις τάδε, Soph. Oed. Col. 1228. Οὐκ ἐν ἀμύνειν κακά, Id. Ph. 603. Ἐως ἠμύνατο ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν, Josuæ 13, 13. Ph. ἀμύνεται, ulciscitur, reparat.
Ἀμυξ, Adv. vellicatim, discerptim.
Ἀμυξις, υχος, ἡ, vellicatio, laniatio, laceratio.
Ἀμιξις, εως, ἡ, idem, scarificatio. Ab
ΑΜΥΣΣΩ, f. ξω, rado unguibus, vellico, lacero, discerpo; (2) lancino, scarifico, exulcero animum, saucio mentem alicujus. Σὲ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χαλεπῇσι, Iliad. 1, 243. Τὸν γνάμπτοντ' ἀμύξει, Æschin.
Ἀμυστηριάρτης, ου, ὁ ἡ ἡ, mysteria, seu sacra non edoctus. Ex α priv. & μυσταγωγέω.
Ἀμυσταγώγητος, ὁ ἡ ἡ, non initiatus. Sch. ap. Theoc.
Ἄμυστι, Adv. raptim, sine labiorum compressu, patente ore. Ex α priv. & μύω.
Ἀμυστίζω, f. ίσω, hiante ore & largo hausta bibo. Ab
Ἄμυστις, ιδος, vel ιος, ἡ, potandi genus, quum poculum largius ἀμυστὶ, sive sine respiratione & labiorum compressione exhauritur; (2) poculi genus, Eurip. Rhes. 419. Ab ἀμυστὶ.
Ἄμυστος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀμύητος.
Ἀμυχρός, ά, όν, nullo contaminatus scelere & piaculo. Etym. (pro quo ἀμυχθὲς, Suid.) Ex α priv. & μύσος.
Ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, vellicatio, laceratio; (2) ulcus parvum, vulnus leve, quo summa tantum cutis perstringitur. Ab ἀμύσσω. Hinc
Ἀμυχηδὸν, Adverb. primoribus digitis, summis digitis; (2) vellicatim, discerptim.
Ἀμυχὶ, Adverb. cum vellicatione, superficialiter, quasi radendo summam cutem.
Ἀμυχώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, similis τοῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis velut carpta & vellicata unguibus videtur. Ab eod.
Ἀμφ' pro ἀμφὶ, circa.
Ἀμφαγαπάζω, amice habeo, valde diligo. Ex ἀμφὶ, & ἀγαπάω, diligo.
Ἀμφαγαπάω, f. ήσω, idem & ex iisd.
Ἀμφαγερω, fut. ερῶ, congrego circa aliquem, *in pass.* coeo ad vel circa aliquem. Θεοὶ δὲ μιν ἀμφαγέροντο πάντες, Il. 18, 37.
Ἀμφαγνοέω, ῶ, fut. ήσω, ex parte ignoro; (2) dubito; (vox incertæ fidei, Ern.)
Ἀμφαδὰ, Adv. palam. Ex ἀνὰ, & φαίνομαι
Ἀμφαδὸν, Adverb. palam. Ab ἀμφάδιος.
Ἀμφάδιος, ος, ὁ ἡ ἡ, manifestus. Ex ἀνὰ, & φαίνομαι, apparco.
Ἀμφαδὸν, Adv. palam, manifeste, *per Syncop.* pro ἀναφανδὸν.
Ἀμφαινε, ostendebat, 3. sing. imperf. indic. act. Poët. pro ἀνέφαινε, a verbo ἀναφαίνω.
Ἀμφάκης, utrimque acutus, Dor. pro ἀμφήκης.
Ἀμφακιῶται, ῶν, οἱ, servi apud Cretenses indigenæ, sed tamen bello capti.
Ἀμφαὶς, ostendit, 3. singul. aor. 1. indic. act. Poët. pro ἀνέφηνε, a verbo ἀναφαίνω, ostendo.
Ἀμφαξονίαν, ῶ, exorbito, quum ἄξων currus, in utrumque latus vergit, & non recte hæret. Ex ἀμφὶ, & ἄξων, axis.
Ἀμφαραβέω, ῶ, f. ήσω, circumstrepo. Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε, Il. 21, 408.
Ἀμφαραβίζω, idem, Ἄρματα δ' ὑποπίπτε ἢ ἄντυγες ἀμφαράβιζον, Hesiod. Ἀσπ. 64. Ex ἀμφὶ, & ἀραβὲς, strepitus.
Ἀμφαρίστερος, ρὰ, ρὸν, laevus utraque manu, qui dextra ut sinistra utitur; (2) finistre, infelix. Ex ἀμφὶ, & ἀριστερὸς, sinister.
Ἀμφαυξὶς, ιος, ἡ, truncus abietis post ramos recisos. Ex ἀμφὶ, & αὔξω.
Ἀμφαύω, circumsono, Hes. Ex ἀμφὶ, & αὔω.
Ἀμφαφᾶδὸν, circum tractari, præs. infin. pass. pro ἀμφαφᾶσθαι, a verbo seq.
Ἀμφαφάω, & ἀμφαφόομαι, contrecto; ἀμφαφάειν. Ion. & Poët. pro ἀμφαώειν, ἀμφαφάειν. Μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι. Ἕκτορ, Iliad. 22, 273. Ex ἀμφὶ, & ἁφὰς, tango.
Ἀμφέπετο, fovebat, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀμφέπομαι, foveo.
Ἀμφεκάρη, circumtruncatus, seu circumtonsus, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi ἀμφικείρω.
Ἀμφελίσσω, idem quod ἀμφιελίσσω. Hinc
Ἀμφελικτὸς, ὁν, circumvolutus, convolutus.
Ἀμφελίκτῃ, fut. ίξω, circumquaque traho.
Ἀμφέλυτρον, involvo, tego. Ab ἀμφὶ, & ἕλυτρον, involucrum.
Ἀμφελυτρωσις, ἡ, involutio.
Ἀμφέξω, induam, f. 1 ind. act. verbi ἀμπέχω.
Ἀμφεπονήθη, consumpsit, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀμφιπονέομαι, consumo.
Ἀμφέπω, amplector, circumdo; (2) tracto, versor circa aliquid; (3) curo, foveo; (4) persequor. Τὰς ὀχλεῖ νιν ὕστερον ἐπὶ σκάπτοις ἀμφέπει, Eur. Ph. 150. Τὰς δ' ἄμφεπε Θέρμος αὔτμὴ Τιτῆνας χθονίους, Hesiod. Θεογ. 696. Ex ἀμφὶ, & ἕπω, curo.
Ἀμφέρδω, reticere, præs. infin. med. Poëtice pro ἀναφέρδω, a verbo ἀναφέρω, rejicio.
Ἀμφέσσαι, circumsteti, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφίστημι, circumcolloco.
Ἀμφιστίτυμβον, vetus, ut *simplex* ἰστίτυμβος.
Ἀμφισόθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. Boëot. pro ἀμφισθῆναι, a verbo ἀμφισοθέω.
Ἀμφέσυρε, evasisti, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφισύρω, evado.
Ἀμφέχυτο, circumfusus erat, 3. s. plusq. pf. ind. pass. *Ion.* pro ἀμφικέχυτο, ab ἀμφιχέω.
Ἀμφήκης, ους, ὁ ἡ ἡ, utrimque acutus, anceps. Ex ἀμφὶ, & ἀκὴ, mucro, cuspis.
Ἀμφήλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, adolescens ad justam ætatem accedens. Ex ἀμφὶ, & ἥλικος.
Ἀμφημερινὸς, ὴ, όν, quotidianus. Ex ἀμφὶ, & ἡμέρα, dies.
Ἀμφήμυσε, idem & ex iisd.
Ἀμφηρεφέα, accus. sing. ab
Ἀμφηρεφὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, undique tectus. Ex ἀμφὶ, & ἐρέφω, tego.
Ἀμφήρης, ους, ὁ ἡ ἡ, utrimque instructus remis, a cujus utraque parte remigari potest; (2) utrimque instructus dentibus, utrimque comedens. Ex ἀμφὶ, & ἐρέσσω.
Ἀμφιρικὸς, ὴ, όν, ambiremis. Ab ἀμφήρης.
Ἀμφήτης, ους, ὁ ἡ ἡ, anceps, controversus. Ex ἀμφὶ, & ἄρω, conserio.
ΑΜΦΙ, Præpositio, circa, circum, circiter, ante, juxta; *aliquando* propter, præ, οἱ ἀμφὶ Σωκράτην, Socratici. οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα, Orphici. Cum *gen.* de, propter, per; *dat.* circum, propter, præ, apud; *accus.* circa, ad.
Ἀμφιάζω, f. άσω, induo. Ἀμφιάσθαι τὴν στολὴν, Herodot. Ab ἀνοσίνυμι.
Ἀμφίαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, utrimque mare habens. Ex ἀμφὶ, & ἅλς, mare.
Ἀμφιάνακτες, ων, οἱ, Poëtæ dithyrambici, ita dicti, quod carmina eorum fere incipierent: Ἀμφὶ μοι αὐθὶς ἄναξ——vel etiam Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβε ἄναξ Δῆλε. Ex ἀμφὶ, & ἄναξ, rex.
Ἀμφιανακλίζω, fut ίσω, præmio utor; (2) Hymnos in Apollinem cano, in primis vero istum Terpandri: Ἀμφί μοι αὖθις Ἄναχθ' ἑκατηβόλον εἶπαι φρήν.
ΑΜΦΙΑΣ, ου, ὁ, vinum moderatum, Hes.
Ἀμφίασις, εως, ἡ, amictus, indumentum, vestis. Ab ἀμφιάζω, induo.
Ἀμφίασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Ἀμφιασμος, ου, idem & ab eod.
Ἀμφιαχέω, ῶ, f. ήσω, circumsono Ex ἀμφὶ, & ἰάχω, sono.
Ἀμφιάχω, idem & ab eod.
Ἀμφιβαίνω, fut. βήσομαι, p. βέβηκα, circumeo, lustro. Ἀμφιβαίνει μοι θρόνος, πόνος φρένας. Ὃς Χρύσῃ ἀμφιβέβηκας, Il. 1, 37.
Ἀμφιβάλη, circumjecerit, 3. singul. aor. 2. conjunct. med. verbi ἀμφιβάλλω.
Ἀμφιβάλλω, fut. βλήσω, p. βέβληκα, circumjicio, circumpono, induo, accingo; (2) dubito Pb. Ἀμφιβαλέσθαι κάρα συγχεῦν δυσσύνετον τὸ ξίφος. Ἀμφιβαλὼ μαχὴν ἀλλοτρίοις μάχαις, Eur. Ph. 313.
Ἀμφιβὰς, ἀσα, part. act. verbi ἀμφιβαίνω.
Ἀμφιβασία, ας, ἡ, contentio, altercatio, defensio. Ab ἀμφιβαίνω. Unde et
Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circumventio, (3) protectio, defensio; (3) contentio, altercatio.
Ἀμφιβάσω, ῶ, circumeo, obeo. Ex ἀμφὶ, βαίνω, vado, eo.
Ἀμφιβέβηκας, circumvisti, 2. singul. perf. ind. act. verbi ἀμφιβαίνω.
Ἀμφίβιος, ος, ὁ ἡ ἡ, in terra & in aqua vivens. Ex ἀμφὶ, & βίος, vita.
Ἀμφίβλημα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum. Ex ἀμφιβάλλω.
Ἀμφιβληστρικὸς, ὴ, όν, retiformis, retis vim & usum præstans. Ab

Ἀμφίβληστρον,

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, rete; (2) tunica; (3) munitio. Ab sequ.

Ἀμφιβόητος, ου, ὁ ἡ ὁ, circumquaque celebratus. Ex ἀμφὶ, & βοάω, clamo.

Ἀμφιβολεύς, ἑως, ὁ, piscator. Ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβολία, ας, ἡ, ambiguitas in sermone, dictio duas, aut etiam plures res proprie significans, ita ut eandem diverso sensu intelligere possimus. Ab

Ἀμφίβολος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui undique feritur; (2) ambiguus, dubius, anceps. Ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβρόμαι, desaco. Ex ἀμφὶ, & βρύω.

Ἀμφίβολος, ου, ambiguus, incertus animi.

Ἀμφιγαγγίαι, αν, τὰ, loca circum tonsillas.

Ἀμφίγραχυς, ος, ὁ, utrimque brevis, ab unitio & a fine brevis, pes prosodicus, Amphibrachys. Ex ἀμφὶ, & βραχὺς, brevis.

Ἀμφίδρομος, ου, ὁ ἡ ὁ, circa hominem tegens undique; (2) hominem undique tegens.

Ἀμφίδρυμος, ου, ὁ ἡ ὁ, undequaque madidus; (2) ebrius, temulentus. Ex ἀμφὶ, & βρύχω.

Ἀμφιδάτης, idem quod ἀμφιδάσιος.

Ἀμφιζήθη, circum oblectatus est, 3. sing. perf. ind. med. verbi seq.

Ἀμφιζηθέω, ὦ, fut. ήσω, & ἀμφιζήθω, valde gaudeo.

Ἀμφιγνόω, ῶ, futur. ώσω, aliqua ex parte cognosco; (2) dubito. Ἵνα πρὸς ὃν ἂν ἀμφιγνοῇς, ἐκεῖνος τὰς συνδοκιμάζοντας, Ijocr. Ex ἀμφὶ, & νοέω, intelligo.

Ἀμφιγαμβρος, ου, ὁ, privignus, qui ex priore uxore est. Ex ἀμφὶ, & γαμέω, nascor.

Ἀμφιγύηεις, ήεσσα, ῆεν, utroque pede claudus; (2) epitheton Vulcani. Ph. Mulciber. Ex ἀμφὶ, & γυῖον, claudus.

Ἀμφίγυος, ου, ὁ ἡ ὁ, utrimque acutus, fortis, robustus. Ex ἀμφὶ, & γυῖος, sive γυῖον, membrum.

Ἀμφιγυόω, ῶ, f. ώσω, extremas partes amputo; (2) utrimque terræ infigo, utrimque depango. Ex ἀμφὶ, & γυιόω.

Ἀμφιδάνις, ίδος, ὁ ἡ ὁ, utrimque secans. Ex ἀμφὶ, δαίω, ἰδ, findo.

Ἀμφιδαίω, circum accendo. Σίνῳ δ' ἴσαν' ἀνδρί τε, καὶ πολεμὸς τε ἄνω τόδ' ἀμφιδάηται, Il. 6, 329.

Ἀμφιδάκρυτος, ον, flebilis, lacrymosus.

Ἀμφιδάσιαν, acc. sing. f. g. ab

Ἀμφιδασύς, δασεῖα, δασὺ, utrimque hirsutus; (2) ubique hirsutus; ( ) valde hirsutus.

Ἀμφιδέα, ων, τὰ, armillæ. Ex ἀμφὶ, & δέω.

Ἀμφιδέαι, ῶν, αἱ, catenæ; (2) armillæ; (3) periscelides. Ex iisd.

Ἀμφιδέδηε, 2. s. perf. ind. med. v. ἀμφιδαίω.

Ἀμφιδέαι, αν, αἱ, catenæ; (2) annuli. Ex ἀμφὶ, & δέω.

Ἀμφιδεής, ές, ὁ ἡ ὁ, admodum meticulosus. Ex ἀμφὶ, & δέος, metus.

Ἀμφιδέμω, circum ædifico. Τὸ ἱερὸν ἀμφιδέμαθε, Jorph. Ex ἀμφὶ, & δέμω.

Ἀμφιδέξιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ambidexter. Gl. V. æquimanus. Ex ἀμφὶ, & δεξιὸς, dextra.

Ἀμφιδέξιος, Adv. admodum dextre & apte.

Ἀμφιδέρκομαι, & ἀμφιδέρκω, circumspicio.

Ἀμφιδέρχθης, circumspectus es, 2. sing. aor. 1. ind. pass. dor. pro ἀμφιδέρχθης.

Ἀμφιδέτος, ος, ὁ ἡ ὁ, utrimque ligatus, circumligatus. Ex ἀμφιδέω.

Ἀμφιδεύτατος, ος, ὁ ἡ ὁ, postremus; (2) minutissimus. Ex ἀμφὶ, & δεύτερος.

Ἀμφιδέω, ῶ, fut. ήσω, circumligo.

Ἀμφιδηριόωμαι, ῶμαι, decerto, contendo.

Ἀμφιδήριτος, ος, ὁ ἡ ὁ, anceps, dubius; (2) æqualis. Ex ἀμφὶ, & δῆρις, pugna.

Ἀμφιδιαίνω, circum irrigo, madefacio.

Ἀμφιδινόω, circumvolvo.

Ἀμφιδίνεται, circumvolvitur, ὃν πῦρ χύμα φαεινὰ περιστέφεται (ἀμφιδινεῖ), Il. 23, 562.

Ἀμφιδοκέω, f. ήσω, circum observo, observo sapienti cautela, insidior.

Ἀμφιδονέω, ῶ, f. ήσω, utrimque commoveo, seu agito. Ex ἀμφὶ, & δονέω, agito.

Ἀμφιδοξέω, ῶ, fut. ήσω, ambigo, dubito. Ab

Ἀμφίδοξος, ος, ὁ ἡ ὁ, anceps, dubius. Ex ἀμφὶ, & δόξα, opinio.

Ἀμφιδρυφής, ος, ὁ ἡ ὁ, pelle undique tectus; (2) utrimque excoriatus, seu cui circumquaque detracta pellis est. Ex ἀμφὶ, & δορὰ, vel δέρμα, pellis.

Ἀμφίδουλος, ου, ὁ ἡ ὁ, natus quoque parente servo & ipse servus. Ex ἀμφὶ, & δοῦλος.

Ἀμφιδρόμια, ων, τὰ, dies quintus a natis infantibus, quo obstetrices illos circa focum ferebant currentes. Ex

Ἀμφίδρομος, ος, ὁ ἡ ὁ, circum currens; (2) qui cursu obiri potest; (3) qui in gyrum rotatur. Ex ἀμφὶ, & δρόμος, cursus.

Ἀμφιδρυπής, ος, ὁ ἡ ὁ, undique laceratus. Ex ἀμφὶ, & δρύπτω, lacero.

Ἀμφιδρυφής, ἑος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἀμφίδρυφος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἀμφίδυμος, ου, ὁ ἡ ὁ, quod utrimque potest subiri, geminos aditus habens. Ex ἀμφὶ, & δύω, subeo.

Ἀμφιδύς, a. 2. part. act verbi

Ἀμφιδύω, fut. ύσω, circumquaque induo. Φράζ' ὅπως μηδεὶς βρῶσιν κύνα φαίροιεν ἀμφιδόσεται χροΐ, Soph. Trach. 614.

Ἀμφίεσμαι, perfect. indic. pass. &

Ἀμφίεσμένος, part. verbi ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίκυκλος, ου, ὁ ἡ ὁ, circumvolubilis, circumquaque volubilis.

Ἀμφιέλισσος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui utrimque volvitur, agitur, impellitur. Ab

Ἀμφιελίσσω, fut. ίξω, circumvolvo, circumquaque volvo, circumplico.

Ἀμφίεμαι, induor. Ab

Ἀμφιέννυμι, vel ἀμφιεννύω, f. ἀμφιέσω, induo, circuminduo; ἀμφιεσμένος, indutus, perf. pass. part. Ἠμφίεσε ἑκάτερον ἑαυτῷ χιτῶνα, Xen. Ἵν' ἀμφίεσα τὸν συνοφθαλμὸν τοῦτον, Arist. Plut. 934. Στιλβὼ χιτῶνας ἠμφιεσμένον, id. Thesm. 98.

Ἀμφιέπονίς, præs. part. act verbi

Ἀμφιέπω, circumtricto; (2) circa quidpiam versor, curo; (3) persequor. Ὡς ὅτε δ' ἀμφίεπον πυρὸν Ἐκτορος ἱπποδάμοιο, Il. 24, 804. Ex ἀμφὶ, & ἕπω, ago, operor.

Ἀμφιέργυς, ος, ὁ ἡ ὁ, qui dimidia ex parte irrigatur aquis cælestibus, & dimidia ex parte solaribus incalescit radiis, adeoque utrumque naturæ opus experitur. Ex ἀμφὶ, & ἔργον, opus.

Ἀμφιεσάμβις, a 1. part. med. v. ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίεσε, 3 sing. aor. 1. ind. act.

Ἀμφίεσμαι, 1 sing. perf. ind. pass.

Ἀμφίεσμα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιεσσὶς, ίδος, ἡ, penula, amiculum, stragulum. Ab eod.

Ἀμφίεσσα, 1 am, fut. 1. ind. act.

Ἀμφιετίζομαι, quotannis recurro, & quasi in orbem redeo. Ex ἀμφὶ, & ἔτος. Unde

Ἀμφιετὶ, Adv. quotannis, unoquoque anno.

Ἀμφίετες, Adv. idem & ex iisd.

Ἀμφιετία, ῶ, quotannis sacrifico. Ex iisd.

Ἀμφιετηρὶς, ίδος, ἡ, festum anniversarium.

Ἀμφιέτηρος, ου, annuus, anniversarius: item cui quotannis, certa die sacra sunt, Ern.

Ἀμφιτὰς, ός, ὁ ἡ ὁ, idem.

Ἀμφιτίζομαι, idem quod ἀμφιετάζομαι.

Ἀμφιζάω, adhæreo, circumædeo. Νεκταρίῳ ὁ χιτῶνι μάλιστ' ἀμφίζαται ἄτρυν, Il. 18, 25. Ex ἀμφὶ, & ἰζάνω, sedeo.

Ἀμφίζηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, utrimque junctus. Ex ἀμφὶ, & ζεύγνυω, jungo.

Ἀμφιήκης, ες, ὁ ἡ ὁ, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ, & ἀκὴ, acies.

Ἀμφιθάλαμος, ος, ὁ ἡ ὁ, amphithalamus, utrimque thalames habens.

Ἀμφιθάλασσος, vel ἀμφιθάλαττος, ος, ὁ ἡ ὁ, utrimque mare habens, ab utroque latere mari cinctus, bimaris. Ex ἀμφὶ, & θάλασσα, mare.

Ἀμφιθαλὴς, ές, ὁ ἡ ὁ circumfloridus, circumvirens; (2) utrumque parentem vivum habens, patrimus & matrimus. Ab

Ἀμφιθάλλω, circum vireo, undique vireo, planè floreo; ἀμφιτέθηλε; perf. med.

Ἀμφιθέατρον, ου, τὸ, Amphitheatrum, locus, in quo undique spectari possunt, quæ in ipso fiunt. Ex ἀμφὶ, & θέατρον, a θεάομαι, spectio.

Ἀμφίθετος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui utrimque poni potest, qui ex omni parte potest statui. Ex ἀμφὶ, & τίθημι, pono.

Ἀμφιθέω, fut. θεύσομαι, circumcurro.

Ἀμφίθηκτος, ος, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ, & θήγω, acuo.

Ἀμφιθλᾶσθείς, aor. 1. part. pass. verbi ἀμφιθλάω.

Ἀμφίθλασις, ἡ, contusio undique facta. Ab

Ἀμφιθλάω, ῶ, fut. άσω, undique frango, contundo, quatio. Ab ἀμφὶ, & θλάω, frango.

Ἀμφιθορὼν, undique assulto.

Ἀμφίθρηπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, circum concretus & coagulatus. Ex ἀμφὶ, & τρέφω.

Ἀμφίθρυπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, undique fractus, contusus. Ab ἀμφὶ, & θρύπτω.

Ἀμφίθυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, utrimque januam habens, fores anticas & posticas habens. Ex ἀμφὶ, & θύρα, janua.

Ἀμφικαλύπτω, f. ύψω, circumtego. Μήτ' ἐμὲ ὑπαιθέσθαι σκοτίων νέφος ἀμφικαλύψῃ, Hesiod. Ἔργ. 553. Ex ἀμφὶ, & καλύπτω.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. sing. a. 1. conj.

Ἀμφικάρηνος, ος, ὁ ἡ ὁ, utrimque caput habens, biceps. Ex ἀμφὶ, & κάρηνον, caput.

Ἀμφικάρης, ῆος, ὁ ἡ ὁ, idem; (2) utrimque anfatus. Ex ἀμφὶ, & κάρη, caput.

Ἀμφίκαρπος, ος, ὁ ἡ ὁ, utrimque, vel ab utraque parte fructum habens.

Ἀμφικεάζω, fut. άσω, circumcirca findo, circumscindo, divido. Τὸ μὲν ἄρ' ἀμφὶ πόδας ἀμφικεάσας, Odyss. 14. 12. Ex ἀμφὶ & κεάζω.

Ἀμφικεάσας, aor. 1. part. act. Poët. pro ἀμφικεάσας.

Ἀμφίκειμαι, jaceo.

Ἀμφικείρω, f. ερῶ, circumtondeo.

Ἀμφικίλλος, ος, ὁ ἡ ὁ, utrimque viam habens. Ex ἀμφὶ, & κίλλος, via.

Ἀμφικεύθω, fut. εύσω, diligenter occulo, circumtego. Ex ἀμφὶ, & κεύθω.

Ἀμφικίφαλος, ος, ὁ ἡ ὁ, utrimque caput habens, biceps; ἀμφικίφαλος κλίνη, genus lecti ita dictum, quod utrimque pulvinar habeat. Ex ἀμφὶ, & κεφαλὴ, caput.

Ἀμφικεύρομαι, circumlamentor, passim queror. Ex ἀμφὶ, & κεύρομαι.

Ἀμφικίονες, ων, οἱ, circumcirca columnis fulti. Ex ἀμφὶ, & κίων, columna.

Ἀμφίκλαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, ex omni parte fractus, undique fractus. Ex ἀμφὶ, & κλάω, frango.

Ἀμφίκλαυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ubique fletur, Rab. Ex ἀμφὶ, & κλαίω, fleo.

Ἀμφικλύζω, circumluo, undique alluo, vel abluo.

Ἀμφίκλυστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui utrimque abluitur, vel alluitur, circumfluus. Ex ἀμφὶ, & κλύζω, alluo.

Ἀμφικοίλαος, ον, utrimque pulvinum habens.

Ἀμφικνεφὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, undique caliginosus, seu tenebrosus, circumquaque nebulis septus. Ex ἀμφὶ, & κνέφας, caligo.

Ἀμφίκοιλος, ος, ὁ ἡ ὁ, utrimque cavus.

Ἀμφίκοιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, lectum ambiens. Ex ἀμφὶ, & κοίτη, lectus.

Ἀμφίκολλος, ος, ὁ ἡ ὁ, utrimque glutinatus, seu ab utraque parte glutine conglutinatus. Ex ἀμφὶ, & κόλλα, gluten.

Ἀμφικομάω, curo, orno, ut simplex.

Ἀμφίκομος, ος, ὁ ἡ ὁ, undique comas habens; (2) late comans, undique frondosus. Ex ἀμφὶ, & κόμη, coma.

Ἀμφίκοπος, ος, ὁ ἡ ὁ, utrimque scindens. Ex ἀμφὶ, & κόπτω, scindo.

Ἀμφίκορος, ος, ὁ ἡ ὁ, medius inter tres fratres, Hes. Suid. Ex ἀμφὶ, & κόρος, puer.

Ἀμφίκουρος, ος, ὁ ἡ ὁ, circumquaque rasus; (2) ὁ, quam ab utraque parte viri amplectuntur. Ex ἀμφὶ, κείρω, vel κύρω, rumpo.

Ἀμφικραδαίνω, circumcirca vibro, undique quasso.

Ἀμφικραδάω, ῶ, idem.

Ἀμφίκρανος, ος, ὁ ἡ ὁ, utrimque habens caput. Ex ἀμφὶ, & κρανον.

Ἀμφικρήμασμαι, futur. άσω, circumpendeo. Ex ἀμφὶ, & κρεμάω, pendeo. Unde

Ἀμφι-

Ἀμφικρεμὴς, έος, ὁ κ) ἡ, utrimque pendens.

Ἀμφικρημνος, ȣ, ὁ κ) ἡ, utrimque præcipitium habens, circum præceps.

Ἀμφικτίονες, αν, οἱ, vicini. Ex ἀμφὶ, & κτίζω, i. e. οἰκίζω, habito.

Ἀμφικτύονες, Græcæ civitates, ad concilium Græcorum apud Thermopylas haberi solitum convenientes.

Ἀμφικτυονὶς, ίδος, Epith. civitatis ad fœdus Amphictyonum pertinentis.

Ἀμφικτυονία, ἡ, fœdus & societas Amphictyonum.

Ἀμφικυλίσαις, aor. 1. part. act. Æol. & Poët. pro ἀμφικυλίσας, ab

Ἀμφικυλίω, fut. ίσω, circumvolvo.

Ἀμφικύπελλον, ȣ, τὸ, poculum rotundum & utrimque ansas habens. Ex ἀμφὶ, & κύπελλον, poculum, cyathus.

Ἀμφίκυρτος, ȣ, ὁ κ) ἡ, utrimque declivis, gibbosus, ut luna apparet nondum templena. Ex ἀμφὶ, & κυρτὸς.

Ἀμφίβαλος, ἐς, ambiguus.

Ἀμφιλαῖος, utraque manu lævus.

Ἀμφίλαλος, ȣ, ὁ κ) ἡ, loquax.

Ἀμφιλαμβάνω, undique accipio, amplector.

Ἀμφιλάφεια, ας, ἡ, amplitudo, copiositas, exuberantia. Ab

Ἀμφιλαφὴς, έος, ὁ κ) ἡ, amplus, multus, copiosus; (2) undique plenus, exuberans; (3) umbrosus; (4) cingens. Ex ἀμφὶ, & λαμβάνομαι, quasi ἀμφιλαβὴς, qui utraque manu prehendi potest.

Ἀμφιλαφῶς, Adv. ample, abunde. Ab eod.

Ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio.

Ἀμφιλέγω, fut. ξω, quasi ab utraque parte dico, in utramque partem dico, discepto, contendo; (2) dubito, ambigo. Hinc

Ἀμφίλεκτος, ȣ, ὁ κ) ἡ, dubius, anceps.

Ἀμφιλέκτως, dubiè, ambiguè.

Ἀμφιλογέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἀμφιλέγω.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, ambiguitas sermonis, sermo ambiguus; (2) disceptatio. Gl. V. altercatio. Ab

Ἀμφίλογος, ȣ, ὁ κ) ἡ, controversus, de quo dubitatur; (2) qui ambigit, dubius. Ex ἀμφὶ, & λόγος, ratio.

Ἀμφίλογος, idem quod ἀμφίλεκτος.

Ἀμφίλοξος, ȣ, ὁ κ) ἡ, utrinque obliquus.

Ἀμφίλοφος, ȣ, ὁ κ) ἡ, utrimque cristam, vel collem habens. Ex ἀμφὶ, & λόφος, crista, vel collis.

Ἀμφιλύκη, νὺξ, sublustris nox, ultima pars noctis sub exortum auroræ. Ex ἀμφὶ, & λύκη, lux prima.

Ἀμφιλύκος, antelucanus, Gl. V.

Ἀμφίμακρος, ȣ, ὁ κ) ἡ, Pes prosodicus ex brevi utrimque longam syllabam habente. Amphimacrus, vel Amphimacer.

Ἀμφίμαλλος, ȣ, ὁ κ) ἡ, utrimque villosus & hirsutus. Ex ἀμφὶ, & μαλλὸς, villus.

Ἀμφιμάσσω, prenso.

Ἀμφιμάσχαλος χιτὼν, tunica utrimque manicata. Ex ἀμφὶ, & μασχάλη, axilla.

Ἀμφιμάτορ, Dor. pro ἀμφιμήτορ.

Ἀμφιμάχητος, ȣ, ὁ κ) ἡ, de quo pugnatur, seu pugnandum est, excellens. Ab

Ἀμφιμάχομαι, pro aliquo pugno, R. Ἀχαιοί τε Τρῶές τε τεῖχος ἀμφιμάχοντο θεῖον ἐκτόθι νηῶν, Il. 15, 391.

Ἀμφιμαχώμεθα, 1. sing. præs. conj. med.

Ἀμφιμέλανες, crinibus nigræ, nom. plur. f. g. Ab ἀμφὶ, & μέλας, niger.

Ἀμφιμέμυκα, circummugii, 1. sing. perf. ind. med. verbi ἀμφιμυκάω.

Ἀμφιμερίζομαι, divido, in duas partes seco.

Ἀμφιμήτριος, ȣ, ὁ κ) ἡ, quod circum matricem est in utero. Ex ἀμφὶ, & μήτρα, matrix.

Ἀμφιμήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diversa matre.

Ἀμφιμιγὴς, έος, ὁ κ) ἡ, leviè, varie mixtus. Ex ἀμφὶ, & μίγνυμι, misceo.

Ἀμφιμυκάω, ῶ, circummugio.

Ἀμφινεικὴς, &

Ἀμφινείκητος, ȣ, ὁ κ) ἡ, de quo contenditur; (2) excellens. Ex ἀμφὶ, & νεῖκος, rixa. Hinc

Ἀμφινεικὸς, ȣ, ὁ κ) ἡ, de quo est contentio.

Ἀμφινέμομαι, circumquaque pascor; (2) circum habito, incolo, habito. Οὐδέ τις ἄλλος ἀθανάτων, οἱ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται, Il. 18, 186. Ex ἀμφὶ, & νέμω.

Ἀμφινοέω, ῶ, fut. ήσω, ambigo. Ἐς δαιμόνων τέρας ἀμφινοῶ τόδε, considero, refero, Soph. Antig. 382. Ex ἀμφὶ, & νοέω.

Ἀμφιξέω, f. ξέσω, circumrado. Unde

Ἀμφίξοος, contr. ἀμφίξους, ȣ, ὁ κ) ἡ, utraque parte radens; (2) bene dolans, vel poliens.

Ἀμφιον, ȣ, τὸ, indumentum, amictus, pallium. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιορκία, ας, ἡ, jusjurandum ab utroque litigatorum præstitum. Ex ἀμφὶ, & ὅρκος.

Ἀμφιπαγὴς, έος, ὁ κ) ἡ, circumquaque firmus; (2) firmiter hærens. Ex ἀμφὶ, & πήγνυμι, compingo.

Ἀμφίπαλτος, ȣ, ὁ κ) ἡ, peltis densus, R. Ex ἀμφὶ, & πέλτη, parma genus.

Ἀμφιπαλύνω, undique conspergo.

Ἀμφιπατάσσω, undique, crebro percutio.

Ἀμφιπάτορες, οἱ κ) αἱ, ex diversis patribus, sed eadem matre nati. Ex ἀμφὶ, & πατὴρ.

Ἀμφιπεδος, ȣ, ὁ κ) ἡ, campis undique cinctus. Ex ἀμφὶ, & πεδίον, planum, terra.

Ἀμφιπέλεκκον, ȣ, τὸ, securis anceps, bipennis. Ex ἀμφὶ, & πέλεκυς, securis.

Ἀμφιπέλικος, ȣ, ὁ, capulus securis, bipennis, manubrium. Ex iisd.

Ἀμφιπέλομαι, adsum, existo.

Ἀμφιπένομαι, operam pono, occupatus sum in aliquâ re. Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφιπένοντο, Il. 13, 656.

Ἀμφιπεριῤῥαίνω, circumirroro.

Ἀμφιπερικτίονες, αν, οἱ, circumhabitantes, vicini. Ex ἀμφὶ, & κτίζω, condo.

Ἀμφιπεριστιξινὶ, Vicinis, dat. pl.

Ἀμφιπερίπλαξω, olento.

Ἀμφιπεριπλέκω, circumplexo, ita ut circum plectantur, &c.

Ἀμφιπεριστρέφω, fut. ψω, circumverto, converto. Ex ἀμφὶ, & περιστρέφω, converto.

Ἀμφιπεριστρώφα, circumvertebat, 3. s. imp. ind. act. contr. & Ion. pro ἀμφιπεριστρέφετο. Ab

Ἀμφιπεριστρωφάω, circumverto. Ab ἀμφιπεριστρέφω.

Ἀμφιπεριφλίζω, vel ἀμφιπεριβρύζω, f. σω, vel ξω, circumfrendeo.

Ἀμφιπεριφθινύθω, plane corrumpor & pereo.

Ἀμφιπιπτίσας, amplexus, gen. sing. m. 2 part. act. f. g. a verbo ἀμφιπίπτω.

Ἀμφίπλευρος, ȣ, ὁ κ) ἡ, utrimque plauditur, manus. Ex ἀμφὶ, & πλευρὸς, manus.

Ἀμφιπλίζω, f. ίσω, circumcirca premo, vel contundo. Τρεχὶς γὰρ χαλαῖς ἀμφιπλίζει λύκους, Ibuc. Id. 6, 4.

Ἀμφιπίπτω, coll in aliquem invado et amplector, præ luctu imprimis; amplector. Ὡς δὲ γυνὴ κλαίησι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα, Odyss. S, 523.

Ἀμφιπίτνω, idem; ad genua procumbo, eaque amplector.

Ἀμφιπλεκὴς, ἐς, convolutus.

Ἀμφιπλεκτος, ȣ, ὁ κ) ἡ, idem. Ab

Ἀμφιπλέκω, circumnecto, amplector.

Ἀμφιπληκτος, ȣ, ὁ κ) ἡ, utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex ἀμφὶ, & πλήσσω, percutio.

Ἀμφιπλὴξ, ῆγος, ὁ κ) ἡ, idem & ex iisd.

Ἀμφιπλὴξ, pedibus alternatim motis. Ab

Ἀμφιπλήσσω, circumico.

Ἀμφιπλύνω, bene eluo, vel abluo, vel subigo.

Ἀμφιπόνημα, τὸ, opus circa quod laboratur, fortis, & difficilis.

Ἀμφίποκος, ȣ, ὁ κ) ἡ, lanatus, seu villosus. Ex ἀμφὶ, & πόκος, vellus.

Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, famulor; (2) famulor alicui; (3) laboro circa quidpiam seu famulus. Ἐν πέμπτῃ γὰρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν, Hesiod. Ἡμερ. 29.

Ἀμφιπολέω, ῶ, fut. ήσω, versor circum; (2) colo, lustro; (3) ministro, famulor, curo. Οὐδεὶς ἀμφιπολῶν τιθήνας, Soph. Oed. Col. 679. Ex ἀμφὶ, & πολέω, verso. Unde

Ἀμφίπολος, ȣ, ὁ κ) ἡ, famulus, famula.

Ἀμφιπονέω, ῶ, fut. ήσω, satago, occupor in aliqua re, (2) absumo. Τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφιπονεῖτο, Iliad. 23, 681.

Ἀμφιποτάομαι, ῶμαι, circumvolito. Μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα, Iliad. 2, 315. Ex ἀμφὶ, & πέτομαι, volo.

Ἀμφιπποι, αν, οἱ, milites, qui duobus equis una ligatis, sine ephippiis vehuntur, atque ex uno in alterum transiliunt, si usus requirat. Ex ἀμφὶ, & ἵππος, equus.

Ἀμφιπποτοξόται, αι, οἱ, equites sagittarii. Ex ἀμφὶ, ἵππος, & τόξον, arcus.

Ἀμφιπρονοέω, undique promineo, seu [illegible] deo, R.

Ἀμφιπρόστυλος, ȣ, ὁ κ) ἡ, ab anteriore & postiore parte columnas habens. Ex ἀμφὶ, & πρόστυλος.

Ἀμφιπρόσωπος, ȣ, ὁ κ) ἡ, bifrons, cognomen Jani. Ex ἀμφὶ, & πρόσωπον, facies.

Ἀμφίπρυμνος, ȣ, ὁ κ) ἡ, utrimque puppim habens. Ex ἀμφὶ, & πρυμνὸς, puppis.

Ἀμφιπτάμαι, infut. πέτομαι, circumvolo. Ex ἀμφὶ, & ἵπταμαι, volo.

Ἀμφίπυλος, ȣ, ὁ κ) ἡ, utrimque portas habens. Ex ἀμφὶ, & πύλη, porta.

Ἀμφίπυρος, ȣ, ὁ κ) ἡ, undique ardens, totus [illegible]. Ex ἀμφὶ, & πῦρ.

Ἀμφιῤῥέπης, [illegible] ὁ κ) ἡ, utrimque in partem [illegible]; (2) ambiguus, anceps. Ex ἀμφὶ, & ῥέπω, [illegible].

Ἀμφιῤῥήγνυμι [illegible] ὁ κ) ἡ, [illegible] parte irrigatus. Ex ἀμφὶ, & ῥέω, [illegible].

Ἀμφίῤῥυτος, ȣ, ὁ κ) ἡ, circumfluus. Ex ἀμφὶ, & ῥέω, fluo.

Ἀμφιῤῥιζος, ȣ, ὁ κ) ἡ, undique radicatus. Ex ἀμφὶ, & ῥίζα, [illegible].

Ἀμφιῤῥύτης, [illegible] quod ἀμφίῤῥυτος.

Αὐτ. ε. Adv. utrimque, [illegible] media, (3) [illegible] secus, [illegible].

Ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, serpentis genus, quod utraque cauda, et capite fertur: duo capita habere. Ab ἀμφὶ, & βαίνω, quia [illegible] βαίνει.

Ἀμφισβάτης, ȣ, ὁ κ) ἡ, controversus, ambiguus, quasi qui in utramque partem ruit, Hesych. Ex ἀμφὶ & βαίνω.

Ἀμφισβατέω, ας, ἡ, Ion. ἀμφισβασίη, controversia, contentio. Ab

ΑΜΦΙΣΒΗΤΕΩ, ῶ, fut. ήσω, controversor, contendo de aliqua re, contendo in judicio, litigo; (2) ambigo, dubito. Ἀμφισβητεῖν περὶ τῶν λόγων, τοῦ φαινομένου, [illegible], τούτῳ, [illegible] ἀλλ' ἐσχάτη, tecum de [illegible], περὶ ἀληθείας.

Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, controversia, res de qua disceptatur, (2) quæstio, [illegible] dubitatio. Ab ἀμφισβητέω.

Ἀμφισβητήσιμος, ȣ, ὁ κ) ἡ, controversus, dubius. Ab eod.

Ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, disceptatio, contentio, (2) dubitatio; (3) actionis quoddam genus.

Ἀμφισβητικὸς, ἡ, όν, contentiosus, contentionibus deditus. Ab eod.

Ἀμφίσγονος, ȣ, ὁ κ) ἡ, diverso semine genitus. Ex ἀμφὶ, & γόνος, generatio.

Ἀμφισδώμαινα, ης, ἡ, serpentis genus, idem quod ἀμφίσβαινα, Hesy.

Ἀμφίσκιος, ȣ, ὁ κ) ἡ, circumcirca umbram habens. Ex ἀμφὶ, & σκιά, umbra.

Ἀμφίσκω, [illegible], induo. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφισκαμοί, [illegible] circum [illegible] pagos inhabitant. Hes. Ex ἀμφὶ, & κώμη, pagus.

Ἀμφίσταμαι, undique circumsto. [illegible] μεγάθυμοι Ἐπειοὶ ἀμφίσταντο δὴ, Iliad. 11, 732. Ex ἀμφὶ, & ἵσταμαι, sto.

Ἀμφίσταυρος, ȣ, ὁ κ) ἡ, bifurcatus, Gl. V.

Ἀμφιστειλάμενος, aor. 1. part. med. ab Ἀμφιστέλλω, circumtrico, amicio, vel orno; (2) circumcirca adstringo, cohibeo. Καὶ ἀμφιστειλαμένα τὴν ξυςίδα [illegible] Theocr. Id. 2, 74. Ex ἀμφὶ, & στέλλω.

Ἀμφιστεφὴς, έος, ὁ κ) ἡ, coronatus, redimitus (2) plenus, redundans; (3) sibi mutuo illi nexus. Ex ἀμφὶ, & στέφω, corono.

Ἀμφίστομος

Ἀμφίσημος, ου, ὁ ἡ ὄν, versipellis; (2) utrimque acutus. Gl. V. anceps. Ex ἀμφί, & σῆμα, os, acies.

Ἀμφιστρόγυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, undique rotundus.

Ἀμφισσαπὸς, ὅ, ὁ ἡ ὄν, undique conspicuus & patens. Ex ἀμφί, & ὤψ, oculus.

Ἀμφιτάλαντος, ου, ὁ ἡ ὄν, utrimque libratus. Ex ἀμφί, & τάλαντον, libra.

Ἀμφιτέμνω, seco, v. c. vomere agrum, &c. Eun.

Ἀμφιτάπης, ητος, ὁ, tapes utrimque villosus. Ex ἀμφι, & τάπης, tapes.

Ἀμφιτάπις, ιδος, idem & ex iisdem.

Ἀμφιτμῆτες, idem; (2) ὁ ἡ ὄν, tapetibus circumdatus. Ex iisd

Ἀμφιτμήσεις, aor. 1. part. pass. ab ἀμφιτέμνω.

Ἀμφιτρόμης, ες, exterritus. Ex τρόμος, timor.

Ἀμφιτόμη, circum ex endo.

Ἀμφιτοιχὸς, ὁ ἡ ὄν, mœnia circumdans, obsidens.

Ἀμφιτόμνω, circumcido. Ex ἀμφὶ, & τέμνω.

Ἀμφιτίθημι, circumpono, 2. sing. præt. imperat. act. verbi inus. ἀμφιτίθεω, pro

Ἀμφιτίθημι, circumpono; (2) involvo, velo. Λαμπάδες κάρη αἴθωνες, Eur. Hec. 434. Δι πρὶν Ὀδυσῆα πόκασεν κάρη ἀμφιτεθῆσα. Il. 10, 271

Ἀμφιτμήσω, fut. αξω, utrimque scindo.

Ἀμφιτομὴ, ὴς, ὁ ἡ ὄν, utrimque scindens, anceps, (2) circumcisus, undiquaque amputatus. Ex ἀμφί, & τέμνω, seco.

Ἀμφιτορνὴς, ὴς, ὁ ἡ ὄν, utrimque tornatus, utrimque tornando excavatus.

Ἀμφιτόρητος, ον, idem.

Ἀμφιτρέμω, undiquaque tremo. Ἀμφὶ δ' ἀρ' ἀμβρόσιαι ἵανον τρίμε, Il. 21, 502.

Ἀμφιτρέω, circumeuntio, circumfundo.

Ἀμφιτρὼς, ῶτος, ὁ ἡ ὄν, Eurip. Cycl. 703. utrimque perforatus, utraque parte pertusus. Ex ἀμφ, & τρώω, foro.

Ἀμφιτρητὴς, ὴ, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Amphitrite, conjux Neptuni; (2) mare. Ex ἀμφὶ, & τρίζω, foro.

Ἀμφιτρομέω, ὦ, fut. ήσω, tremo ab omni parte. Ex ἀμφὶ, & τρομέω, tremo.

Ἀμφιτρυπὴς, ὴς, ὁ ἡ ὄν, undique attritus. Ex ἀμφὶ, & τρύω, tero.

Ἀμφιτρῦτὴς, ὴς, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Ἀμφιφανὴς, ὴς, ὁ ἡ ὄν, plenam ubique lucem habens. Ex ἀμφὶ, & φάος, luceo.

Ἀμφιφάλαρος, ου, ὁ ἡ ὄν, circumcirca ornatus clavis seu cuncolis. Ex ἀμφὶ, & φαλός.

Ἀμφιφαὴς, id. quod ἀμφιφανὴς, de astris, est stella mane et vesperi conspicua.

Ἀμφιφάω, ᾶ, circumcirca luceo, colluceo igni, seu facibus accensis.

Ἀμφιφλεξ, ος, ὁ ἡ ὄν, dubiæ & ancipitis flammæ. Ex ἀμφὶ, & φλεξ, flamma.

Ἀμφιφορεὺς, έως, ὁ, amphora, f. vas utrimque auriculas habens, quibus gestari potest. Ex ἀμφὶ, & φέρω, fero.

Ἀμφιφύω, υσω, ν. c. idem quod ἄμφυξις.

Ἀμφιφὼν, ῶντος, ὁ, placentæ genus, quæ in ædem Munychiæ Dianæ ferebatur, facibus ardentibus circumcirca adfixis. Ab ἀμφιφάω.

Ἀμφιχάνω, inhio; (2) absorbeo, devoro. Ex ἀμφὶ & χαίω, hio.

Ἀμφίχειτος, ὁ ἡ ὄν, utrimque comatus.

Ἀμφιχάλκιος, ὁ ἡ ὄν, æreus, ære ornatus. Vox comica ap. Aristoph. Ex ἀμφὶ, χάλκος, & φαλαρα, phalerae.

Ἀμφιχέω, aor. 1. ἀμφέχευα, act. Poët. pro ἀμφιχεῦσαι, a verbo seq.

Ἀμφιχέω, ὦ, circumfundo, fundo, seu spargo circa. Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῆν Ἀφροδίτη, Hesiod. Ἐργ. 65.

Ἀμφιχορεύω, f. εύσω, circum choreas ago.

Ἀμφίχρους, contr. ἀμφίχρως, ου, ὁ ἡ ὄν, undique coloratus; (2) bicolor. Ex ἀμφὶ, & χρόα, color.

Ἀμφιχρυσος, ον, inauratus.

Ἀμφιχυθῆσα, circumfusa, a 1. part. pass. f. g. verbi ἀμφιχύω.

Ἀμφίχυτος, ου, ὁ ἡ ὄν, circumfusus; (2) tertia adgesta utrimque munitus. A seq.

Ἀμφιχύω, idem quod ἀμφιχέω.

Ἀμφίχυτος, ου, ὁ ἡ ὄν, utroque pede claudus. Ex ἀμφὶ, & χωλὸς, claudus.

Ἀμφοδάρχης, ου, ὁ, magister pagi, Pb. Ex ἄμφοδον, & ἄρχω, impero.

Ἀμφίδιον, ου, τὸ, parvus vicus, parva platea; ἀμφόδια, compitalia, Pb. Dim. ab

Ἄμφοδον, ου, τὸ, via urbis, platea, vicus; compitum, Pb. Ab

Ἀμφόδος, ου, ὁ ἡ ὄν, bivium, vicus; (2) circuitus. Ex ἀμφὶ, & ὁδὸς, via.

Ἀμφόδους, ους, ὁ ἡ ὄν, utrimque dentatus, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, vel ἄμφω, & ὀδὼς, dens.

Ἀμφοῖν, gen. vel dat. dual. ab ἄμφω.

Ἀμφόνον, per cædem, Poët. pro ἀνὰ φόνον.

Ἀμφορεαφόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, amphoræ gerulus, qui amphoras bajulat mercede conductus; (2) mercenarius. Ex ἀμφορεὺς, & φέρω, fero.

Ἀμφόρεὺς, έως, ὁ, idem quod ἀμφιφορεύς.

Ἀμφορίδιον, ου, τὸ, amphorula, vasculum testa ceumve vinarium, Dim.

Ἀμφοτεράκις, Adv. utroque modo. Ab ἀμφότερος.

Ἀμφοτερόζυγος, ου, vel ωτὸς, ου, ὁ ἡ ὄν, in utramque parte diputans; (2) callidus, acutus in disputando. Ex ἀμφότερος, & ζυγὸν.

Ἀμφοτεροδέξιος, ου, ὁ ἡ ὄν, ambidexter, qui sinistra pro dextra utitur, & hanc illa debiliorem habet; item ad utrumque paratus.

Ἀμφοτερόπλους, contr. ἀμφοτερόπλους, ου, ὁ ἡ ὄν, qui ab utraque parte navigari potest. Ex ἀμφότερος, & πλέω, navigatio.

Ἀμφότερος, ἁ, ον, uterque; ἀμφότεροι, ambo. Ab ἄμφω. Hinc

Ἀμφοτέρωθεν, Adv. utrimque.

Ἀμφοτέρωθι, Adv. utrobique. Ab eodem.

Ἀμφοτέρως, Adv. utroque modo. Ab eodem.

Ἀμφοτίρως, Adv. utroque, in utramque partem. Ab eod.

Ἀμφουδὶς, Adv. in terram, humi. Ex ἀμφὶ, & οὖδος, solum, humus.

Ἀμφράσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med. Poët. pro ἀνεφράσαιτο, a verbo ἀναφράζω.

Ἀμφυλάω, ῶ, circumlatro, undique oblatro.

Ἀμφύω, fut. σω, undique adnascor, vel adhæreo Ab ἀμφὶ, & φύω, nascor.

Ἄμφω, οἱ, αἱ, τὰ, ambo, ambæ, Gen. & Dat. ἀμφοῖν, Accus. ἄμφω.

Ἀμφώλεια, ας, ἡ, vaticinia ex inspectione viscerum. Ex ἀμφὶ, & ὀσσέλος, verus.

Ἀμφώλεος, missile. Ab ἄμφω, & ἑλέω.

Ἀμφώδων, οντος, ὁ ἡ ὄν, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, & ὀδὼς, dens.

Ἀμφώης, ους, ὁ ἡ ὄν, utrimque aures habens; (2) utrimque ansatus. Ex ἀμφὶ, & οὖς, ὠτὸς, auris.

Ἀμφωλένιον, τὸ, armilla. Ex ἀμφὶ, & ὠλένη, ulna.

Ἀμφωμοσία, ας, ἡ, juramenti utrimque præstatio, quum utraque litigantium pars jurat. Ex ἄμφω, & ὄμνυμι, juro.

Ἄμφωτις, ιδος, ἡ, poculi genus, utrimque ansas habens. Ex ἀμφὶ, & οὖς, auris.

Ἀμφωτὶς, ιδος, ἡ, idem; (2) tegmen, vel munimentum auris; (2) auris, seu ansa vasis. Ex iisd.

Ἀμφωτος, ου, ὁ ἡ ὄν, utrimque auritus, binas aures habens; (2) utrimque ansatus.

Ἀμωμήτος, ου, ὁ ἡ ὄν, inculpatus, irreprehensibilis. Ex α priv. & μωμάομαι, culpo.

Ἀμωμήτως, Adv. inculpate, irreprehensibiliter.

Ἄμωμις, ιδος, ἡ, herba quædam amomo similis. Ab ἄμωμον.

Ἀμωμίτης, ου, ὁ, amomum similitudine aliqua referens. Ab eod.

ΑΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, amomum, nomen fruticis.

Ἄμωμος, ου, ὁ ἡ ὄν, maculæ expers, irreprehensibilis, Pb. immaculatus. Ex α priv. & μῶμος, dedecus, probrum.

Ἀμῶντα, 3. pl. præs. ind. pass. contr. pro ἀμαῶνται, a verbo ἀμάω, meto.

Ἀμᾷς, ᾷτας, 2. sing. præs. opt. act. contr. pro ἀμάοις, a verbo eod.

Ἀμύδις, quamprimum. Ex ἀμὰ, mox.

Ἀμυγδάλη, Adv. quadamtenus, quasi vero de, aliqua pacto; nonnisi, aliquatenus. Plut. in Pericle. Ex ἀμὰ, γε, & δὴν.

ΑΜΠΤΑ, ων, τὰ, cassaneæ.

ΑΝ, Conjunctio potentialis, cum Optat. & Conjunctivo, Imperfecto & Aoristis Indicativi addit vim Optativi & Conjunctivi; (2) Conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, ἤ.

ΑΝΑ, Præpos. per, re- P. fus. Gl. V. apud Poëtas, super, in, cum; ἀνὰ μίαν, vicissim, alternis, Pb. ἀνὰ πέντε, quini, Phil.

Ἀνα, surrexit, 3. sing. aor. 2. ind. act. per Apocopen. pro ἀνέστα, quod Ionice dicitur ἀνίστη, a verbo ἀνίστημι, surgere facio. Aor. 2 pro ἀνέσταθι, surge, Hom. Il. 6, 331. 9, 247. Eurip. Troad. 98.

Ἀνάβα, ascende, 2. sing. aor. 2. imperat. act. per Apocopen, pro ἀνάβαθι, sive ἀνάβηθι, 2 verbo ἀναβαίνω, ascendo.

Ἀναβάδην, Adv. pedibus in altum extensis, seu expositis. Ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαθὸν, Adv. scansim. Ab eod.

Ἀναβαθμιαῖος, α, ον, gradualis, gradatim factus. Et

Ἀναβαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus scalæ. Ab

Ἀναβαθμὸς, οῦ, ὁ, adscensus; (2) gradus scalæ; (3) sedile; (4) reditus Judæorum ex captivitate Babylonica. Ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάθρα, τὰ, ὧν, scalæ navis. Ab eodem.

Ἀναβάθρον, ου, τὸ, scala; (2) pulpitum; (3) subsellium. Ab eod.

Ἀναβαίνω, fut. ἀναβήσομαι, p. ἀναβέβηκα, adscendo, conscendo; (2) emergo; (3) succresco; ἀνάβα, adscende, Gl. V. pro ἀναβᾶθι, ἀναβηθι, quasi ab ἀνέβημι. Ἀναβαίνειν ὅπι ἐφ ἵππον, Xen. δίνδρον, εἰς τὸ ὄρος, ire ἀναλησιον. Καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, Marc. 4. 7. Ex ἀνὰ, & βαίνω, gradior, incedo, eo.

Ἀναβαχχεύω, valde bacchor.

Ἀναβάλλεσθαι, differri, præs. inf. pass. verbi

Ἀναβάλλω, rejicio, retardo, remoror; resupino, Gl. V. protraho, Gl. V. ἀναβάλλομαι, differo, procrastino, Pb. (2) præludo, Gl. V. ἀναβαλλίζω, præfari, Gl. V. Ἀναβάλλειν τινὰ ὅπι ἐφ ἵππον, sustollere; τινὰ remorari; κρήνη λάθρη ὕδωρ ἀναβάλλει, Callim. Ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην, μάχας (3) induo me vel mihi; (4) incipio canere; (5) cano.

Ἀναβάντες, ascendentes, nom. pl. masc. αντος, 2. part. act. verbi ἀναβαίνω.

Ἀναβαπτίζω, rebaptizo, baptismum iterо. Hinc

Ἀναβάπτισις, εως, ἡ, iteratio baptismi, Suic.

Ἀναβάπτισμα, ατος, τὸ, idem & ab eodem. Suic.

Ἀναβαπτισμὸς, idem & ab eodem, Suic.

Ἀναβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qs. d. rebaptizator, qui baptismum iterat. Ab eod.

Ἀναβᾶς, nom. s. a. 2. verbi ἀναβαίνω.

Ἀναβάσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, ubi ascendere possumus. Ab ἀναβαίνω.

Ἀνάβασις, εως, ἡ, adscensio, adscensus; (2) clivus; (3) augmentum. Ab eod.

Ἀναβατὸς, ὅ, ὁ, adscensus. Ab eodem.

Ἀναβάσομαι, conscendam, 1. fut. 1. ind. med. Dor. pro ἀναβήσομαι, ab ἀναβαίνω.

Ἀναβασάζω, fut. άσω, tollo in altum ad portandum. Ἐς ὕψος ἀναβασάσαι ἀντίπαλον, Luc. Ex ἀνὰ, & βασάζω, porto.

Ἀναβάτης, ου, ὁ, quicquam conscendit, Gl. V. admissarius equus. Ab ἀναβαίνω.

Ἀναβατικὸς, ὴ, ὸν, propriè [illegible] di peritus, qui celeriter & facilè se in equum conficere potest.

Ἀναβατὸς, ὅ, ὁ, qui conscendi potest, scansilis. Ab eod.

Ἀναβεβήκειν, 3. sing. perf. ind. act. v. ejusd.

Ἀναβεβιωκὼς, perf. part. act. v. ἀναβιόω.

Ἀναβέβρυκεν, scatuit, 3. sing. perf. ind. act. cum v ἑφελκ. a verbo ἀναβρύω, scatco.

Ἀνάβηθι, 2. sing. a. 2. imp. act. v. ἀναβαίνω.

Ἀναβιόω, vel ἀναβιῶ, fut. ἀναβιώσομαι, tuffio; (2) tussiendo exspuo; (3) excreo; (4) rejicio.

Ἀναβιβάζω, fut. άσω, adscendere facio, impono, subduco, proveho, eveho, Pb. subri-

rigo. Ἀναζεύξω ᾗφ' ἅρμα, τὲ σαίδας ἐπὶ ἵππους, εἰς τιμήν. Τπὲρ αὐτὸν ἡ ἀρετὴ ἀναζεύξει τὸ γνωτὸν, extollit, *Luc.*

Ἀναζεσμὸς, corrodo, exedo.

Ἀναζώσιν, *revivificam*, 1. sing. præs. optat. act. *Att.* pro ἀναζώσιμι, a verbo

Ἀναζώω, ῶ, f. ώσω, reviviſco.

Ἀνάζωσις, ωσις, ἡ, reditus ad vitam, reviviſcentia, reſurrectio. Ab ἀναζώω.

Ἀναζωόγημα, reviviſco; (2) reviviſcere facio, vitæ reſtituo. Ab eod.

Ἀναζωπυρέω, fut. ἀναζωπυρήσω, repullulo, regermino, renaſcor; (2) germino; (3) *adedo*, profero de terrâ. Ὅταν ἡ κοπὶς μὴ πρότερον ἐτὸς ἐνθὺς ἀναζωπυρήσῃ, *Theophr.* Ex ἀνὰ, & ζωπυρέω.

Ἀναζωπύρησις, idem. Hinc

Ἀναζωπύρημα, ατος, τὸ, quod renaſcitur.

Ἀνάζωμα, ατος, τὸ, adſpectus, intuitus in ſublime. A ſeq.

Ἀναζώπω, f. ψω, oculos attollo; ſuſpicio, Gl. V. (2) viſum recipio; (3) intueor, conſpicio. Ἀναζώπει εἰς τ' ὑμῶν, εἴτε τινα, πρός τινα. Ἀνέζωψεν πρὸς αὐτὸν γοργὸν, ὥσπερ οἱ λέοντες, ſævè, *Dion.*

Ἀναζωψάτωσαν, nom. pl. part. a. 1. act. f. g.

Ἀνάζωψις, εως, ἡ, viſus recuperatio. Ab ἀναζώπω.

Ἀναζωσθὸν, *Adv.* amictim, in modum amiculi. Ab ἀναζώννυμι. Unde

Ἀναζώσησις, εως, ἡ, procraſtinatio, dilatio.

Ἀναζωστικῶς, tardè, cunctanter.

Ἀναζωύζω, fut. ύσω, ſcaturio; ſcateo, ebullio, redundo, Gl. V. Φλόγες ἐκ γῆς ἀναζωύσασαι, *Ariſtot.* Ex ἀνὰ, & βωύζω.

Ἀναζώωσις, εως, ἡ, ſcaturigo. Ab ἀναζωύζω.

Ἀναζώω, ῶ, f. ήσομαι, exclamo.

Ἀναζῶσαι, aor. 1. part. act. n. g.

Ἀναζώσις, ἡ, exclamatio.

Ἀναζωρύω, effodio, effodiendo egero, *Heſ.*

Ἀναζωσθὸν, idem quod ἀναζωστικῶς.

Ἀναζώσιον, ν. τὸ, amictus, *Ph.* amiculum. Ex ἀνὰ, & ζώννυμι.

Ἀναζωσὸς, ἐος, ὁ, id, in quod impoſito pede aſcendimus equum, ſtapes, ſtapeda; (2) homo, cujus miniſterio utimur ad hoc ipſum, qui alios in equum levat. Ph. ſtrator. Ab eod.

Ἀναζωστὴ, ῆς, ἡ, egeſtio; (2) tertia egeſta; (3) cunctatio, dilatio; (4) amictus; (5) proœmium carminis. Ab eod.

Ἀναζωστικῶς, per dilationem, cunctanter.

Ἀναζωστρύζω, f. ύσω, exclamo.

Ἀναζωτρύζω, fut. άσω, fervefacio, bullire facio. Gl. V. bullio; fervendo ejicio, de mari, v. c. ſpumam. Hinc

Ἀναζωτρασις, ωσις, ἡ, æſtuatio, ebullitio.

Ἀναζωτρίσαι, vel τλαι, idem quod ἀναζωτρύζω.

Ἀναζωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, fervefactus, elixus.

Ἀναζ ἴχνι, f. ξω, madefacio.

Ἀναζῴξειαι, *revelluorim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἀναζῴξαιμι, ab

Ἀναζῴχω, f. ξω, reſorbeo. Ἀλλ' ὅτ' ἀναζῴξῃσι θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ, *Odyſſ.* 12, 240. Ex ἀνὰ, & βρόχω, *forbeo.*

Ἀναζωύζω, vocitero, exclamo. Ex βρυαζω, *bene, præ lætitia exclamo.*

Ἀναζωχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, infremo, fremitus, ſeu rugitus edo; (2) cum fremitu & rugitu deſideo.

Ἀναζῴχω, fut. ξω, ſcaturio, ſubſilio. Ὀθ' ἅλις ἀναβέζρυχεν ὕδωρ, *Il.* 17, 54.

[illegible]ζρύω, f. ύσω, idem. Ex ἀνὰ, & ζρύω.

[illegible] ὸς, ὸν, undique corroſus, a, 1. part. pass. [illegible] ἀναζρύσκω.

Ἀναζρασις, εως, ἡ, corroſio, exeſio. Ab

Ἀναζιστάω, f. άσω, corrodo, exedo.

Ἀναζρατικὸς, ἡ, ὸν, corroſivus, exedendi, corrodendi vim habens. Ab eodem.

Ἀναζαλαία, ἡ, glebarum everſio per arationem. Ab ἀνὰ, & βάλλω, *pleba.*

ΑΝΑΓΑΛΛΙΣ, ίδος, ἡ, *Doſcor.* 2, 209. anagallis, *Plin.* 25. §. 92. c. 13. morſus gallinæ, herba. *Angl.* **Brook Lime, Pimpernel.**

Ἀναγαργαρίζω, fut. ίσω, gargariſo, fauces colluo. Ex ἀνὰ, & γαργαρίζω.

Ἀναγαργάρισον, ſc. φάρμακον, medicamentum, quo fauces colluuntur in angina.

Ἀναγδεῖλαι, a. 1. inf. act.

Ἀναγδεῖλεν, 2. ſing. a. 2. imp. act.

Ἀναγδεῖλῃ, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi

Ἀναγδέλλω, f. λῶ, renuncio, nuncio, expono, narro. Ἀναγδεῖλαι τινί τι, ἢ περί τινος. Ἀνηγδέλθη τεθνεὼς αὐτὸς, ipſum cecidiſſe, *Plut.* Ex ἀνὰ, & ἀγγέλλω.

Ἀνάγδελος, ος, ὁ ἡ ὸν, nuncio carens, cujus ne nuncius quidem relictus eſt. Ex α priv. & ἀγγελος, *nuncius.*

Ἀναγεδὸς, *narrare*, præſ. inf. med. *Dor.* & *contr.* pro ἀνηγέσθαι, a verbo ἀνηγέομαι.

Ἀναγιλάω, ῶ, f. άσω, rideo.

Ἀναγεννάω, ῶ, f. ήσω, regenero. Ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν, 1 *Pet.* 1, 13.

Ἀναγέννησις, εως, ἡ, regeneratio; (2) baptiſmus; (3) reſurrectio. Ab ἀναγεννάω.

Ἀναγεύω, f. εύσω, guſtare facio, guſtandum præbeo. Ex ἀνὰ, & γεύω, *guſto.*

Ἀναγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, impurus. Ex α priv. & ἁγὴς, *veneratio.*

Ἀναγινώσκω, f. ἀναγνώσομαι, p. ἀνέγνωκα, agnoſco; recognoſco, Gl. V. (2) lego; (3) impello, induco; ἀνέγνων, legi, a. 2. Ἀναγινώσκειν βίζλους, τὰ γράμματα. ἢ ἑκείνου μεταβελεύσῃς, a ſententia revocare; ἀναγιγνωσθεὶς χρήμασι, corruptus. *Herodot.*

Ἀναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, adigo; (2) urgeo, vexo. Ἠνάγκασε τὲς μαθητὰς αὐτῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, *Marc.* 6, 45. Ab ἀνάγκη.

Ἀναγκαία, ας, , neceſſitas, *Ion.* pro ἀνάγκη.

Ἀναγκαῖον, ν, τὸ, neceſſarium, neceſſitas. Ab

Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, vel ἀναγκαῖος, ος, ὁ ἡ, ὸν, neceſſarius, neceſſario eveniens; (2) neceſſarius, cujus uſus eſt neceſſarius; (3) neceſſarius, neceſſitudine conjunctus. Ab ἀνάγκη. Hinc

Ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, propinquitas generis; (2) amicitia.

Ἀναγκαιοφαγέω, v. ἀναγκοφ.

Ἀναγκαίως, *Adv.* neceſſario. Θανεῖν ἀναγκαίως ἔχει, *Eurip. Herc. Fur.* 502. mori neceſſe eſt.

Ἀνάγκασον, 2. ſing. aor. 1. imp. act. verbi ἀναγκάζω *compello.*

Ἀναγκαστὴς, ὴ, ὁ ἡ qui cogit, qui neceſſitatem imponit. Ab ἀναγκάζω.

Ἀναγκαστικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ἀναγκαστὸς, ἡ, ὸν, coactus, non voluntarius.

Ἀναγκαστῶς, *Adv.* coactè.

ΑΝΑΓΚΗ, ης, ἡ, neceſſitas; (2) rerum difficultas; (3) quidquid animum quodammodo cogit; (4) tormentum, quæſtio; (5) miſeriæ e tormentis aliiſque vexationibus; (6) quivis caſus adverſus.

Ἀναγκιστάω, idem quod ἀναγκοφαγέω; (2) invitus aliquem alo. *Cratet* ap. Ath.

Ἀναγκίστως, idem quod ἀναγκοφαγῶς; (2) qui invitus aliquem alit.

Ἀναγκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, ingratis veſcor; (2) neceſſitate coactus me nutrio. Ex ἀνάγκη, & τρέφω, *nutrio.*

Ἀναγκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, coactus comedo; copioſiore victu uti cogor, ut athletæ, moleſtiam aliquam devorare cogor.

Ἀναγκοφαγία, ας, ἡ, comedendi neceſſitas; (2) victus athleticus. Ab

Ἀναγκοφάγος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui victu athletico utitur. Ex ἀνάγκη, & φάγος, *edax.*

Ἀναγκοφορέω, ῶ, neceſſitate coactus perfero. Ex ἀνάγκη, & φέρω, *fero.*

Ἀναγκυλος, ὁ ἡ ὸν, obliquus.

Ἀναγλυκαίνω, iterum dulce reddo.

Ἀναγλυκαυθῶσι, *dulcedinem capiant*, 3. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi præc

Ἀνάγλυφος, ος, ὁ ἡ ὸν, ſculptus, cælatus, ſculpturis cælaturisque aſper.

Ἀναγλυφὴ, ἡ, cælatura, ſignum cælatum.

Ἀνάγλυφος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem. Ab

Ἀναγλύφω, futur. ψω, ſculpo.

Ἀναγνάμπτω, fut. ψω, flecto, reflecto, curvo, incurvo; (2) ſolvo, diſſolvo, Il. 3, 348.

Ἀναγνοία, ας, ἡ, ſcelus. Ab ἀναγνὸς.

Ἀναγνόντες, *qui agnoverunt*, nom. pl. part. a. 2. act. verbi ἀναγνώσκω, *agnoſco.*

Ἀναγνος, ος, ὁ ἡ ὸν, impurus; (2) ſceleſtus; (3) impudicus. Ex α priv. & ἁγνὸς, *purus.*

Ἀναγναρίζω, fut. ίσω, recognoſco, agnoſco. Ἀναγναρισθὴ Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῦ, Act. 7, 13. Ex ἀνὰ, & γναρίζω, *cognoſco.*

Ἀναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio rei vel perſonæ, ante non notæ.

Ἀναγνωρισμὸς, ῦ, ὁ, idem; (2) ſpecimen, documentum. Ab eodem.

Ἀναγνώσιμα, ατος, τὸ, id ex quo aliquid agnoſcitur.

Ἀναγνωσεῖον, lectorium, Gl. V. Ab ἀναγινώσκω.

Ἀνάγνωσις, εως, ἡ, agnitio; (2) recognitio; (3) lectio; ipſa legendi actio; (4) perſuaſio. Ab eod.

Ἀνάγνωσμα, ατος, τὸ, agnitio; (2) lectio, quæ legitur, recitatio. Ab eod.

Ἀναγνωστήριον, ν, τὸ, lectorium, locus in quo legitur. Ab eod.

Ἀναγνώστης, ου, ὁ, lector, cujus munus eſt legere alicui. Ab eod.

Ἀναγνωστικὸς, ἡ, ὸν, ad legendum aptus.

Ἀναγον, *reducebant*, 3. pl. imperfect. act. *Ion.* pro ἄνεγον, a verbo ἀνάγω, *reduco.*

Ἀναγοραδὸν, *in forum*, pro ἀνὰ ἀγορὰν.

Ἀναγόρδωσις, εως, ἡ, prædictio, proclamatio; (2) renuntiatio, declaratio. Ph. nuncupatio, recitatio. Ab

Ἀναγορδόω, fut. ώσω, publice pronuncio, proclamo, per præconem declaro, denuncio, prædico; (2) ſaluto, declaro, renuncio, ut conſulem, imperatorem. Ἀναγορδῶσιν ἐν τῷ Θεάτρῳ τινὰ αὐτοκράτορα. Νικῶν ἀναγορδώθη, victiſſe, Dion. Σκάσαν τὸ ἀναγορδῦσι, καὶ πατέρα καλεῖ, Herod. Ex ανα, & ἀγορδία, *concionor, dico.*

Ἀνάγραμμα, ατος, τὸ, literarum trajectio & poſitio, qua vocabuli alicujus literis trajectis fit alia (& diverſum ſignificans) vox, ut ἱρατὴ, ἱρατὴ, μιθῶ, Σωμὶς, &c. Ex ἀνὰ, & γράμμα, *litera.* Unde

Ἀναγραμματίζω, f. ίσω, tranſpoſitis literis effero & dico. Hinc

Ἀναγραμματισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀνάγραμμα.

Ἀναγραπτὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, perſcriptus, literis proditus; (2) in acta relatus. Ab ἀναγράφω. Unde

Ἀναγραπτὴς, ἐος, ὁ, perſcriptor, ſcriba.

Ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptio; (2) commentarius, breviarium, deſcriptio, enumeratio; (3) perſcripta, acta. Gl. V. titulus. Ab

Ἀναγράφω, fut. ψω, ſcribo, conſcribo, perſcribo, literis mando; (2) proſcribo, propono, (3) perſcribo, in acta refero; (4) inſcribo; (5) adſcribo, (6) pingo; (7) colores addo imaginibus delineatis. Ἀναγράφειν εἰς κατάλογον, τινὰ ἐν τοῖς φίλοις, εἰς ἱππέα, τὰ ὑποτυπώδια. Νόμοι μιγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι, Luc.

Ἀναγρεύομαι, venor.

Ἀναγρία, ας, ἡ, tempus non venandi. Ex α priv. & ἄγρα, *venatio.*

Ἀναγρίζω, f. ίξω, grunnio; (2) hiſco, mutio. Ex ανὰ, & γρίζω, *grunnio, hiſco.*

Ἀναγυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo.

ΑΝΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, vel ἀναγυρὸς, ος, ὁ, vel ἡ, anagyris, vel anagyrus, frutex.

Ἀνάγω, fut. ἀνάξω, tollo, eveho; (2) reduco, refero; (3) reſtituo, reſero; (4) redhibeo; (5) offero; (6) abduco; (7) rejicio, retractio; (8) evado; (9) educo, extraho, ejicio; (10) retrocedo; (11) inſtituo, educo, doceo; (12) indico ſceleris auctorem & in eum tendo; (13) acceptum fero, adſcribo; [illegible] quæ ſimplex ἄγω, ἀνήγαγον, aor. 2. ἀνήχθην, ſubductus, evectus, aor 1. part. pass. ἀγειν τὰς νῆας πρὸς ἢ ἰδόμαν, pelagus deducere, κατάγειν, ad terram appellere; εἰς Σάρδεις, referre; εἰς τιμὰς, promovere; ὀπίσω πορεύεσθαι, ἐξ ο βίλους, retrocedere; τῷ βασιλεῖ τὰ ὀφειλόμενα, narrare. Ἀνάγειν χρὴ τὸν

φέπω, solvi, ναυτ ἐς τόπον. Καπὶ δὲ ἀνὴρ ὄνειρα, καπάγει κάρη, Soph. Phil. 868.

'Ανάγκαβις, ἴδος, ὁ, quod adligatur alicui rei, quasi ad eam sustollendam. Ab ἀνάγω.

'Αναγωγὴ, ἧς, ἡ, subductio, subvectio, elatio; (2) exitus e portu; (3) reductio, relatio; (4) rejectio, remissio; (5) redhibitio; (6) institutio, disciplina. Ab eodem.

'Αναγώγια, τὰ, festum in honorem Veneris, quo die e Sicilia in Africam abire (ἀνάγεσθαι) creditur.

'Αναγωγία, ας, ἡ, defectus disciplinæ, mala institutio; (2) vita difficultas, animus indomitus. Ex α priv. & ἀγωγή.

'Αναγωγικὸς, ἡ, ὸν, subvectivus, subvectitius; (2) mysticus, qui à sensibus subvehit ad intellectualia; (3) sensus remotissimos & abstractissimos exquirens. Ab ἀναγω.

'Αναγωγικῶς, *Adv.* mystice.

'Αναγωγὸς, ὁ, ἡ, ὸν, in sublime evehens in theol. mystica. (2) vim alliciendi, attollendi habens.

'Ανάγωγος, ὁ, ἡ, ὸν, qui institutus non est; (2) contumax, intractabilis; (3) intemperans, petulans; (4) indoctus, imperitus; (5) ineptus. Ex α priv. & ἀγωγή.

'Αναίδως, *Adv.* contumaciter; (2) petulanter, injuriose, contumeliose; (3) imperite, indocte; (4) inepte; (5) citra inductionem & certum nexum.

'Αναγώνιστος, ὁ, ἡ, ὸν, qui non certat, qui certamen non experitur; (2) iners. Ex α priv. & ἀγὼν, *certamen*.

'Αναδάζομαι, fut. ἀσομαι, & act. ἀναδόζω, divido. 'Αναδασάμενος τὴν χώραν, *Plut.*

'Αναδαίω, divido.

'Αναδειρόμην, perspicue, apud Aristoph.

'Αναδάκνω, f. δήξω, remordeo; (2) mordeo.

'Αναδήσασθαι, a. 1. ind. med. ἀναδήζομαι.

'Αναδήρυκε, ις, idem qui ἀδειρύκε. Fin.

'Ανάδασμος, ὁ, divisio. Ab ἀναδάζομαι.

'Ανάδασος, ὁ, ἡ, ὸν, divisus, distributus; (2) virium æqua portione divisus; (3) refectus. Ab eod.

'Αναδάσσως, inequaliter, nulla portione.

'Αναδέδυμαι, *forsitan*, 1. sing. perfect. ind. med. verbi ἀναστρίχω pro ἀναδέρμαι.

'Αναδέδρομμαι, *fortasse ex univers.* 1. plur. perf. ind. med. *per Syncop.* pro ἀναδεδράμαμεν.

'Αναδείγματα, τὰ, figilla, seu imagunculæ, quæ in tragicis formis offenduntur; (2) lora seu habenæ circa æquorum colli. Ab

'Αναδεικνύω, vel ἀναδεικνύω, f. δείξω, demonstro, ostendo, (2) designo, creo; (3) edo; (4) dico, confecto; (5) instituo, constituo, (6) pando. *de prior.* Ὅπαπιν ἀναδείξαι, ἑαυτὸν ἱερὸν ἀναθεσχὴν Κλεοπάτρᾳ τᾷ σωθείσᾳ τὰς φίλας τινί. Μετὰ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα, Luc. x. 1.

'Αναδέδραν, βέβηκα, a. 1 inf. act. Hinc

'Αναδεῖξις, εως, ἡ, demonstratio; (2) designatio, creatio; (3) dedicatio, consecratio de qua etiam Scriptoribus Eccles. dicitur in Eucharistia.

'Αναδεῖπνα, ων, τὰ, postcenia, mensa secunda, secundæ. Ex ἀνὰ, & δεῖπνον, *cæna*.

'Αναδέκομαι, *ionice*, pract. inf. med. *Ionice* pro ἀναδέχεσθαι, a verbo ἀναδέχομαι.

'Ανάδελφος, ὁ, ἡ, ὸν, fratre carens. Ex α priv. & ἀδελφὸς, *frater*.

'Αναδένδρα, *arbustum*, *arbustum*.

'Ανάδενδρος, ἄδος, ἡ, vitis arbustiva, vitis arbori connubiens; labrusca, Ph. (2) locus virgultis consitus; (3) arbustum. Ex ἀνὰ, & δένδρον, *arbor*.

'Ανάδενδρος, ου, ὁ, scil. οἶνος, vinum ex vite arbusti. Ab ἀναδένδρος.

'Αναδενδρομαλάχη, ης, ἡ, althæa, ibiscus, ipse frutex silvestris.

'Αναδέρδω, *scindo*. aor. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀναδεῖραι, a verbo ἀναδείρω, *effundo*.

'Ανάδερμα, suspicio; (2) adipicio.

'Αναδέρω, fut. ἐρῶ, excorio; (2) nudo, revelo; (3) aperte dico, differo, in aliud tempus rejicio. Ex ἀνὰ, & δέρω, *excorio*.

'Ανάδεσις, ἡ, religatio. Ab ἀναδέω. Hinc

'Αναδεσμέω, fut. ἥσω, religo.

'Αναδεσμέω, idem:

'Αναδέσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, simile quidpiam diademati:

'Ανάδετος, ὁ, ἡ, ὸν, religatus, revinctus.

'Αναδέω, f. δήσω, irrigo, imbuo, misceo, subigo. 'Αναδέω τοῖς ἤθεσι παιδῶν νόμους, Plut. Ex ἀνὰ, & δέω, *irrigo*.

'Αναδέχομαι, fut. ξομαι, suscipio, recipio, excipio; (2) suscipio apud me, receptum apud me do; (3) recipio in me, polliceor sc. me præstiturum; (4) recipio in me sc. crimen, offero me criminì, agnosco rem perpetratam; (5) do pœnas; (6) exspecto patienter, sustineo; (7) promitto pro infante in baptismo, ago susceptorem. 'Αναδέχεσθαι τινα φιλοσοφίας, τινὰ δὲ τῆς γνώσεως, ὃ παῖδες ἀναδέχεσθαι ἤξιον, ἵνα ἑαυτοὺς τε δικαίους, καὶ ἀκηράτους πρὸς τιμαρίαν, Jonas. date. Ex ἀνὰ, & δέχομαι.

'Αναδέω, ὦ, f. ἥσω, religo, vincio; (2) redimio, corono. 'Αναδεῖν χρυσῷ στεφάνῳ, δάφνας περὶ ἕκαστον κέρας εἰς Θεὸν, telerte. Λέγεις ἀνδρὸς τοὺς ἱκανῶς, Aristeph. Plut. v. 588. Ex ἀνὰ, & δέω, *vincio*. Hinc

'Ανάδημα, ατος, τὸ, diadema, corona.

'Αναδῆσαι, *religasse*, aor. 1. inf. act.

'Αναδηχθεὶς, *remissus*, a. 1. part. pass. verbi ἀναδήσω, pro ἀναδήσας, *remisit*. Unde

'Ανάδηξις, εως, ἡ, morsus, morsio.

'Αναδιδάσκω, fut. δξω, doceo, (2) meliora edoceo. Τὸν Θεὸν ἡ χρεμπὶν ἀναδίδαξον αὐτὸν, ὡς ἔχει, Arist. Eq. 153.

'Αναδίδαμι, fut. δώσω, reddo; (2) emitto, produco. 'Αναδιδόναι καρπὸν, ὀσμὴν, τὴν σίτησιν, ἐτησιάν φόρον, permittere ut sententiam dicat. Ex ἀνὰ, & δικάζω.

'Αναδικία, ας, ἡ, lis, seu judicium de re, judicata quidem sed irrita. Ab

'Ανάδικος, ὁ, ἡ, ὸν, in jus retrahendus, prius judicio irrito. Ex ἀνὰ, & δίκη, *jus, lis*.

'Αναδινῶ, ὦ, f. ἥσω, in vortices rapio, seu gyrum revolvo. Ex ἀνὰ, & δίνη, *vortex*.

'Αναδιπλασιάζω, fut. άσω, reduplico. Hinc

'Αναδιπλασιασμὸς, ὁ, ὁ, reduplicatio.

'Αναδιπλόω, ῶ, f. ώσω, reduplico.

'Αναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio; (2) figura rhetorica. Ab ἀναδιπλόω.

'Αναδοθεὶς, aor. 1. part. pass. v. ἀναδίδωμι.

'Αναδουλόω, fut. ώσω, comminuo, confundo, proprie pollinem in mortario. Ex ἀνὰ, & δουλὸς, *pollinem*.

'Αναδορὰ, ᾶς, ἡ, detractio cutis, excoriatio, nudatio. Ab ἀναδέρω, *excorio*.

'Ανάδοσις, εως, ἡ, productio; (2) eruptio, quæ fortasse vitiosa fit; (3) scaturigo, pullulatio; (4) distributio. Ab ἀναδίδωμι.

'Αναδοτικὸς, ἡ, ὸν, distributivus. Ab eod.

'Ανάδοτος, ὁ, ἡ, ὸν, reddendus. Ab eod.

'Α ἄδω, *redire*, a. 1. 2. imp. med. *ionice* pro ἀνὰ δὸ, a verbo ἀναδίδωμι.

'Αναδούλωσις, εως, ἡ, revocatio, f. retractio in servitutem. Ex ἀνὰ, & δουλόω, *in servitutem redigo*.

'Αναδοχεὺς, ἔως, ὁ, idem quod ἀνάδοχος.

'Αναδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio; (2) sponsio, repromissio; (3) susceptio in baptismo. Ab ἀναδέχομαι.

'Ανάδοχος, ὁ, ἡ, ὸν, receptor, receptum dans alicui; (2) repromissor, sponsor, fidejussor, Ph. præs, redhibitor, (3) susceptor in baptismo. Ab eodem.

'Αναδρομὴ, ῆς, ἡ, recursus; (2) elevatio in altum; (3) germinatio; (4) adscensio, adscensus. Ab ἀναδραμὼν.

'Αναδυμὶ, vel ἀναδύω, f. ύσω, exsilio, emergo, prodeo; (2) orior; (3) retrocedo, pedem refero; (4) respuo, recuso, fugio, detrecto, (5) retractor. ἀναδύομαι, recuso. 'Αναδὺς ἀπὸ λίθος ἄλας, Il. 1, 349. ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, emersit, Hb. 406 ἀναδύσθαι τὰς σωμηλαίας εἰς πόντον. Πολλὰ δ' ἔτι μᾶλλον ἐπεται, ἀναδύομαι, *Nem.* Ex ἀνὰ, & δύω, *fugio*. Hinc

'Ανάδυσις, εως, ἡ, emersio; (2) retrocessio; (3) fuga; (4) perfugium; (5) retractio pacti; (6) emersio in baptismo.

'Αναδύω, vide ἀναδύμι.

'Ανάεδνος, ὁ, ἡ, ὸν, dote carens, indotatus. Ex α priv. & ἔδνα, *dos*.

'Ανάειρω, tollo, elevo. Ex ἀνὰ, & ἀείρω, *tollo*.

'Ανέλπτα, *inspe ata*, nom. plur. n. g. ab

'Ανάελπτος, ὁ, ἡ, ὸν, insperatus. Ex α priv. & ἐλπίζω, *inspero*.

'Αναιρταίζω, fut. άσω, tollo in altum. Ab ἀναείρω.

'Αναζάω, ῶ, fut. ήσω, revivisco, ad vitam redeo; (2) resipisco ab improba vita; (3) innovor. 'Ελθόντος δὲ τοῦ ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, Rom. 7, 9. Ex ἀνὰ, & ζάω.

'Αναζεύγνυμι, vel ἀναζεύγνύω, f. ὄξω, equum rursum jungo; (2) redeo; (3) moveo, sc. castra; (4) solvo; (5) reduco. 'Αναζεύγνυσιν δια τόπου, εἰς τόπον, ἐκ' ὄκα, ἐπ' ὄκα τὰ στρατόπεδα, solvere; τὸν σφαῖρα, abducere. Ex ἀνὰ, & ζεύγνυμι, *jungo*.

'Αναζεύξει, aor. 1. inf. act.

'Αναζεύξις, εως, ἡ, castrorum motio; (2) reditus domum. Ab ἀναζεύγνυμι.

'Αναζέμα, τος, τὸ, Ebullitio. Ab

'Αναζέω, ῶ, futur. ήσω, effervco, ebullio; (2) fervefacio, & ad hæc ἀναζέσμαι, scaturio, effundo. Ab ἀνὰ, & ζέω, *effervco*.

'Αναζητέω, ῶ, fut. ησω, requiro; (2) inquiro. 'Αναζήτων αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενάσι, Luc. 2. 44. Τὰ νῦν μὴ γῆν φαίνεται ἀναζητεῖν, Plat. Hinc

'Αναζήτησις, ἡ, inquisitio.

'Ανάζυξη, ης, ἡ, mutatio castrorum.

'Αναζυγόω, ῶ, jugo exsolvo; (2) aperio, refero, pando. Ab ἀναζεύγνυμι.

'Αναζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento.

'Αναζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, delineo, depingo.

'Αναζωγρέω, ῶ, fut. ήσω, in vitam revoco, excito; (2) instauro.

'Αναζώννυω, vel ἀναζώνυμι, f. ζώσω succingo. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, 1 Pet. 1, 13.

'Αναζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, in vitam revoco.

'Αναζωόω, ῶ, f. ώσω, refocillo, recreo.

'Αναζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, exfuscito, refuscito; (2) in vitam revoco. (3) renovo. 'Αναζωπυρεῖ ἡ τρίφη τῷ ὄφει, Plut. τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, 2 Tim. 1, 6.

'Αναζωπύησις, ἡ, refectio virium, potentiæ.

'Αναζώσαντες, ἀμενοι, *qui succinxi*, aor. 1. part. med. verbi ἀναζώννυμι, pro ἀναζώσ.

'Αναζωτικὸς, ἡ, ὸν, refocillandi vim habens. Ab ἀναζωόω.

'Ανάθαλλα, ῶ, idem quod

'Αναθάλλω, fut. αλῶ, repullulo, recrescimino; (2) vegetor, vigeo, vires reparo; (3) revirescere facio. Ἐγὼ Κύριος ἀναθαλῶν ξύλα ξηρὰ, Ezech. 17, 24.

'Αν ἔθλιπτω, f. ψω, refercio, refocillo.

'Αναθαρρέω, ῶ, f. ήσω, animum recipio. Ex ἀνὰ, & θαρρέω.

'Αναθαρρύνω, f. υνῶ, animum, i. suem, animum reddo, erigo. 'Αναθαρρύνατέ με τοὺς ἄνδρας, Xen.

'Αναθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀναθαρρέω.

'Αναθαρσύνω, f. υνῶ, idem quod ἀναθαρρύνω.

'Αναθεῖναι, *evolvere*, a. 1. sing. a. 2. opt. act. verbi ἀναστρέφω, pro ἀναθείη, *revere*. Unde

'Ανάθεμα, ατος, τὸ, execratio; (2) separatio, alienatio; (3) segregatio a communi usu ad usum sacrum; (4) homo execrabilis, homo sacer, ex quo desumatur. Hinc dominum.

'Αναθεματίζω, f. ίσω, exsecror, ditis devoveo, anathema declaro. Πολλοὶ τῶν τῶν Ἰουδαίων συνωμοσάν, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς, Act. 23. 12. Ab ἀνάθεμα. Hinc

'Αναθεματισμὸς, ὁ, ὁ, exsecratio, anathematismus.

'Αναθεῖμαι, *imponere*, a. 1. 2. inf. act. *Ionice* pro ἀναθέναι, a verbo ἀνατίθημι, *impono*.

'Αναθεωρία, recollectio, cultus.

'Ανάθεσις, εως, ἡ, dicatio, consecratio; (2) dilatio, cunctatio, attributio h. e. cum aliquid aliquid velut culpam, tribuimus, ad id quem

auctorem, ad causam referimus. *Ern.* Ab ἀνατίθημι.

'Ανάθλω, ῶ, fut. ώσομαι, sursum curro; (2) recurro; (3) curbito. Ex ἀνά, & θέω.

'Αναθεωρίω, ῶ, attente contemplor, diligenter considero. Διερχόμενοι γὰρ καὶ ἀναθεωροῦντες τὰ σεβάσματα ὑμῶν, Act. 17, 23. Hinc

'Αναθεώρησις, εως, ἡ, diligens consideratio, contemplatio.

'Αναθεωρισμὸς, οῦ, ὁ, recognitio. Ab eodem.

'Αναθήκη, ης, ἡ, idem quod Ἀνάθεσις, Hes.

'Αναθηλάω, vireſco. A θάλλω, vireo.

'Ανάθημα, ατος, τὸ, donarium Deo in templo ſuſpenſum; (2) perſona Deo conſecrata ac dicata; (3) ornamentum quodlibet. Ab ἀνατίθημι, ſuſpono.

'Αναθήσουσι, ſeponent, 3. plur. f. 1. ind. act.

'Αναθλίσω, fut. ψω, elido; (2) exprimo.

'Αναθλος, ου, ὁ, ἡ, certaminibus inhabilis, imbecillis. Ex ἀνὰ, & ἄθλος, certamen.

'Αναθολόω, ῶ, fut. ώσω, perturbo, infuſco.

'Αναθόλωσις, εως, ἡ, perturbatio, confuſio, permixtio, obſcuratio. Ab ἀναθολόω.

'Αναθορὼν, ὁ, exſilio; (2) proſilio; (3) reſilio. Ἀναθορὼν τῦ σκίμποδος, ἐκ τῦ γιγάδος.

'Αναθορόντες ἱρυγον, Syneſ.

'Αναθορύω, irruo, *Ern.*

'Αναθορυβία, ας, ἡ, tumultuor; (2) rebello.

'Ανάθρεμμα, ατος, τὸ, alumnus, omne quod nutritur, alitur, educatur. Ex ἀνὰ, & θρέμμα, *quod alitur.*

'Αναθρεπτὸς, ὁ ἡ ὁ, alumnus. Ab ἀνατρέφω.

'Ανάθρεψις, εως, ἡ, reſtauratio, reparatio, refectio. Ab eod.

'Αναθρίω, ῶ, f. ήσω, perſpicio, attente conſidero. Ex ἀ intenſ. & θρίω, *video.*

'Αναθρώσκω, f. θρώσω, exſilio, ſaltu conſcendo; reſulto, Gl. V. Ἦψι τ' ἀναθρώσκων πάντας, Il. 13, 140.

'Αναθύω, ῶ, macto, ſacrifico. Ex ἀνὰ, & θύω, *macto.*

'Αναθυμιάζω, futur. άσω, vaporo, ſuffio, exhalare facio. Gl. V. exhalo:

'Αναθυμίαμα, ατος, τὸ, ſuffitus, ſuffimen, vapor; (2) reſpiratio. Ab

'Αναθυμιάω, ῶ, fut. άσω, idem quod ἀναθυμιάζω. Ἀναθυμιᾶδες ἐκ τῦ θαλάσσης, ὑπὸ θερμότητος.

'Ανάθυρμα, ατος, τὸ, luſus, ludus, ludicrum; (2) id, quo quis ludit. Ex ἀνὰ, & ἄθυρμα, *luſus.*

'Ανάθυσις, εως, ἡ, immolatio.

'Αναθύω, f. ύσω, opus intermiſſum reſumo; (2) exſultim ludo, laſcivio.

Αναθοάομαι, vociferor, exclamo.

'Αναίδεια, ας, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναιδὴς.

'Αναιδείᾳ, *impudentiæ*, dat. ſing. *Ionice & per Paragogen* τῦ ϑι, ab ἀναίδεια.

'Αναιδεύομαι, impudentia utor, impudenter me gero. Ab eod.

'Αναιδημόνως, *Adv.* ſine ulla reverentia, impudenter. Ab eod.

'Αναίδην, *Adv.* idem & ab eod.

'Αναίδης, ίδος, ὁ ἡ ὁ, impudens, inverecundus. Hinc τὸ ἀναιδὲς ίδος, inverecundia. Ex ἀ priv. & αἰδὼς, *pudor.*

'Αναιδὼς, impudenter, Gl. V. Ab ἀναιδὴς.

'Αναιδύνω, quatiendo, movendo excito flammam; (2) accendo; (3) moveo; (4) prorumpo. Ex ἀνὰ, & ἀϑύνω.

'Αναίδω, uro, accendo. Ex ἀνὰ, & αἴθω, *uro.*

'Αναικλία, ſeu ἀναίκλεια, ας, τὸ, incœnia, Heſ. Ex ἀ priv. & αἴκλη, *cœna veſpertina*

'Ανάιμαντὶ, ſine ſanguine, incruente. Ab

'Ανάιμαντος, ου, ὁ ἡ ὁ, non cruentus, incruentus. Ex ἀ priv. & αἷμα, ατος.

'Αναιμία, ας, ἡ, ſanguinis privatio, defectus. Ab

'Ανάιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, exſanguis. Ex ἀ pr. & αἷμα, *ſanguis.*

'Αναιμόχαρος, ου, ὁ ἡ ὁ, cujus caro ſanguinis eſt expers. Ex ἀ priv. αἷμα, & σάρξ, σαρκὸς.

'Αναιμόχρους, contr. ἀναιμόχρως, ου, ὁ ἡ ὁ, qui eſt colore exſangui, pallidus. R. Ex ἀ priv. αἷμα, & χρῶμα, *color.*

'Αναίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, exſanguis. Ex ἀ pr. & αἷμα, *ſanguis.*

'Αναιμωτὶ, *Adv.* ſine cruore. Ex iiſdem

'Αναιμωτὶ, *Adv.* idem & ex iiſd.

'Αναίνεται, *recuſat*, 3. ſing. præſ. indic. Ab

'ΑΝΑΊΝΟΜΑΙ, abnuo, renuo, recuſo, detrecto; (2) inficior; (3) reſpuo, repudio. Οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι σθένος, licet repudiare, Eur. Med. 237. Σὲ δ' ἀναίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα, Il. 9, 675.

'Αναίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναΐσσω.

'Αναιρεθῆναι, aor. 1. ind. paſſ. v. ἀναίρω.

'Ανάιρεμα, τὸ, præda, ſpolium.

'Ανάιρεσις, εως, ἡ, ablatio, ſublatio; (2) everſio; (3) abrogatio; (4) interfectio, cædes. Ab ἀναιρέω. Unde

'Αναιρέτης, ου, ὁ, ablator, ſublator; (2) everſor; (3) interfector, interemptor.

'Αναιρετικὸς, ὴ, όν, exitiabilis, lethalis, mortifer.

'Αναιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, tollo; (2) everto; (3) abrogo; (4) tollo de medio, interficio; (5) condemno; (6) capio, in manus ſumo; (7) reddo reſponſum, *de oraculo*; & *in Medio*; (8) tollo, *de liberis*, pro ſuſcipio, vel educo; (9) ſuſcipio, aggredior; (10) excipio, recipio ad me; (11) eligo; (12) demereor, vel concilio mihi aliquem; (13) concipio, gravida fio; (14) vinco, reporto præmium; (15) tollo mortuum, ſepelio. Ἀναιρεῖν τι ἐκ τῦ βόλους, βόλους, νόμυς, ἑαυτὸν ἀναιρεῖδ τῷ συγγραφῷ, expungere; παῖδας, tollere; τὺς νεκρὺς, efferre ad ſepult. βόλεμον, ἔχθρας, πόνυς, ſuſcipere. Ab ἀνὰ, & αἴρω, *capio.*

'Αναίρω, tollo, ſurſum tollo.

'Αναισθησία, ας, ἡ, defectus ſenſuum, ſtupor, ſtupiditas; (2) ſtoliditas, dementia. Ex ἀ priv. & αἴσθησις, *ſenſio.*

'Αναισθητάομαι, idem, quod

'Αναισθητέω, ῶ, f. ήσω, careo ſenſu, non ſentio; (2) ſum ſtupidus, vel vecors. Ἐπιπλήσσω δ' ὥσπερ ἰμαυτῦ, τυχὸν μὴ ἀναισθητῶν, Dem. Ab

'Αναίσθητος, ου, ὁ ἡ ὁ, carens ſenſu, expers facultatis ſentiendi; (2) qui non ſentitur, ſenſum effugiens, qui non cadit ſub ſenſum; (3) ſtupidus, ſtolidus, demens. Ex ἀ priv. & αἰσθητὸς, *ſenſibilis.*

'Αναισθήτως, *Adv.* ſine ſenſu, (2) ſtupide, ſtolide; (3) lentè, patienter.

'Αναισιμῶν, *impendere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀναισιμόειν, a verbo

'Αναισιμόω, ῶ, f. ώσω, inſumo, impendo.

'Αναισίμωσθαι ἐκ τῦ τάφυ ἢ γῆ. *Her.* Hinc

'Αναίσιμωμα, ατος, τὸ, ſumptus.

'Αναίσσω, fut. ξω, ſurſum ruo, ſurgo, proſilio. Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἄνακτος υἷες Ἀχαιοὶ, Il. 4, 114. Ex ἀνὰ, & αἴσσω, *rapio.*

'Αναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudens ſum, impudenter ago. Τί ἂν ὖν ὕτοι πρὸς ταῦτα τις, ὅτε τοιαῦτα ποιῶν ὀδ' ἀναισχυντεῖ; Ariſt. Θεσμ. 715.

'Αναισχύντημα, τὸ, facinus impudens.

'Αναισχυντία, ας, ἡ, impudentia, invercundia. Ab

'Αναίσχυντος, ου, ὁ ἡ ὁ, impudens, inverecundus. Ex ἀ priv. & αἰσχύνω.

'Αναισχύντως, *Adv.* impudenter, inverecunde.

'Αναιτιολόγητος, ου, ὁ ἡ ὁ, cujus ratio reddi non poteſt. Ex ἀ priv. & αἰτιολογέω.

'Αναιτία, ἡ, innocentia.

'Αναιτιολόγητος, ου, ὁ ἡ ὁ, cujus ratio reddi non poteſt.

'Αναίτιος, ου, ὁ ἡ ὁ, cauſſam non habens, cujus cauſſa nulla eſt; qui in cauſſa non eſt, cur aliquid faciat. (2) innocens. Ex ἀ priv. & αἰτία.

'Αναιτίως, *Adv.* ſine cauſſa. Ab ἀναίτιος.

'Αναμαγχάζω, fut. άσω, cachinno, effuſe rideo. Ἀκίνας ἀνακάγχασε μάλα Σαρδόνιον, Plut.

'Αναπαθαίρω, expurgo, perpurgo. Hinc

'Αναπαθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) explanatio allegoriarum.

'Αναπαθαρτικὸς, ὴ, όν, purgativus. Ab eod.

'Αναπάθημαι, ſedeo erectus; (2) recumbo, reſideo.

'Αναπαθίζω, f. σω, reſideo. Καὶ ἀναπαθίσει ὁ πατὴρ, Luc. 7, 15.

'Αναπαινίζω, fut. ίσω, innovo, inſtauro. Ἀναπαινίσεις τὸ πρόσωπον τῦ γῆς, Pſal. 104, 30. Εἰς μετάνοιαν, Heb. 6, 6. Ex ἀνὰ, & καινὸς, *novus.* Hinc

'Αναπαίνισις, εως, ἡ, renovatio, inſtauratio.

'Αναπαινισμὸς, ὦ, ὁ, idem & ab eod.

'Αναπαινόω, ῶ, fut. ώσω, innovo, inſtauro. Ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον, &c. Col. 3, 10. Ab ἀνὰ, & καινὸς, *novus.* Hinc

'Αναπαίνωσις, εως, ἡ, renovatio, inſtauratio.

'Αναπάλιον, ὁ, τὸ, carcer, in quem conjiciebantur ſervi mali & liberti, qui a dominis ſuis defecerant, Suid. Harpocration.

'Αναπάλω, fut. πάλσω, accendo, incendo; (2) incito. Ἀναπάλσαι τὸ πῦρ, *Herodot.*

'Αναπαλλω, ῶ, fut. ήσω, p. κέκληκα, inclamo, alta voce appello, voco; (2) invoco; (3) revoco; (4) ſarcio, rependo. Ἀνακαλεῖν τ' ἐυεργέτας, ἀγαθὸν ἀνακαλεῖδ τὴ σελήνῃ τὺς τρατιώτας, τὺς ἐν ἀπορίαις τινὶ ὄντας, labantem reparare.

'Αναπαλινδέω, ῶ, f. ήσω, verſo, volvo.

'Αναπαλυπτήρια, dies, quo ſponſa facie retecta prodit; (2) munus, quod ſponſæ eo die a viro aliiſque dabatur. Ab

'Αναπάλυπτρα, τα, id. quod præc. (2) Ab

'Αναπαλύπτω, fut. ψω, revelo, retego, patefacio. Ἀναπαλύπτειν μυστήρια· λόγυς, aperte loqui; βλέφαρον. Ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίυ κατοπτριζόμενοι, 2 Cor. 3, 18.

'Αναπαλύψις, εως, ἡ, revelatio.

'Αναπάμπτω, f. ψω, reflecto; (2) revertor, redeo; (3) declino, deflecto. Πάλιν ὑ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, Act. 18, 21.

'Αναπάμψαι, *reverti*, a. 1. inf. act.

'Αναπάμψιρας, ἡ, herba quæ amorem reducere credebatur. Ex ἀνακάμπτω, *redeo*, & ἔρως.

'Αναπαμψίπνους, ου, ὁ ἡ ὁ, qui reflexo itinere flat, qui reflexos flatus habet. Ex ἀνακάμπτω, *reflecto*, & πνοὴ, *flatus.*

'Ανάπαμψις, εως, ἡ, reflexio; (2) reciprocatio. Ab ἀναπάμπτω.

'Ανάπανθος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſpinis ſeu aculeis carens. Ex ἀ priv. & ἄκανθα, *ſpina.*

'Αναπάπτω, *deglutire*, præt. med. act. verbi ſeq.

'Αναπάπω, f. ψω, devoro, deglutio, abſorbeo.

'Ανάπαξ, *Adv.* ſurſum verſus, in ſuperiorem partem. Ex ἀνὰ, & πάρ, pro πάρα, *apud.*

'Αναπαρδία, ας, τὸ, arbor quædam Indica fructu aviculæ corculo non diſſimili. Ex ἀνὰ, & πέρδιξ, *cor.*

'Ανάπαρτος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

'Αναπαυσις, εως, ἡ, accenſio, incenſio. Ab ἀναπάω, *incendo.*

'Αναπαχαλάζω, ebullio, effervesco, ut *ſimplex*

'Ανακάχλασις, ἡ, Ebullitio.

'Ανάπαψις, εως, ἡ, devoratio. Ab ἀνα. πάω.

'Αναπεδίζ, f. έσω, findo.

'Αναπέπταμαι, *dicatus ſum*, 3, plur. præſ. indic. med. *Ion.* pro ἀνέπτανται, a verbo ἀνάπτημαι.

'Ανάπεια, ας, τὸ, feſtum Dioſcurorum, Caſturis & Polluci, qui & ἀνάκειοι dicti.

'Ανάπεμαι, f. πέσομαι, accumbo, recumbo; (2) conſecratus, dicatus ſum; (3) deditus, addictus ſum; (4) ſitus, poſitus ſum; (5) tribuor, adſcribor alicui. Ἀφανέστατοι εἰς ὀλίγους, ὅτῳ σοι, σὺν οἷς σὺ ἀνάκεισαι, incumbere; τῷ θεῷ ἀνάκειται ὑπομνήματα. Ex ἀνὰ, & κεῖμαι, *jacio.*

'Ανάκειον, ου, τὸ, templum ἀνάκων, ſeu Dioſcurorum. Ab ἄναξ.

'Ανακείρω, tondeo; (2) abſcindo; (3) diſſeco, incido. Ex ἀνὰ, & κείρω, *tondeo.*

'Αναπεπαλυμμένως, *Adv.* revelate, aperte. Ab ἀναπαλύπτω.

'Ανα-

Ἀναπαραχθὲ, part. perf. act. v. ἀναπαράττω.
Ἀναπαφλάζω, strepo, garrio. Ab
Ἀναπαφλαγὼν, ὁ, susurrus.
Ἀναπείρνημι, vel ἀναπερνάω, vel ἀναπεράω, commisceo, permisceo; (2) tempero. Ἀναπεφθῆναι κακοῖς ὀλιγαμίοις τὸ γένος, Plut.
Ἄνακες, ωνος, οἱ, Dioscuri, Castor & Pollux. Ab ἄναξ, unde ἀνακῶς, fidule, quod Athenienſibus credebantur conſulere.
Ἀνάιατος, ος, ὁ ἡ ον, immedicabilis, inſanabilis. Ex α priv. & ἄκομαι, ſano, medeor.
Ἀνακεκλιμένοις, ſing. præſ. ind. paſſ. contr. pro ἀναπεφαλαίωται.
Ἀνακεφαλαιόω, ῶ, fut. ώσω, capitulatim & ſummatim repeto; (2) perorio; (3) partes disjectas in unum corpus colligo; (4) renovo, inſtauro; (5) impleo, perficio. Ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, Eph. 1, 10. Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, Rom. 13, 9. Hinc
Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, ſummaria repetitio; (2) repetitio ante dictorum per capita; (3) conſummatio; (4) relatio.
Ἀνακεφαλαιωτικὸς, ἡ, όν, ad repetitionem pertinens, quo quid repetitur. Ab eod.
Ἀνακηκίω, ſurſum feror, erumpo, proſilio, ſubſilio. Ἀμφὶ δ' ἄρα σφίν θρῶσκον κεφαλαὶ πολυὶς ἀνακηκὶς ἱδρώς, Il. 13, 705.
Ἀνακήρυκτος, ὁ, ἡ ὁ, præconis voce renunciatus, deſignatus. Et
Ἀνακήρυξις, εως, ἡ, renunciatio, declaratio per præconem.
Ἀνακηρύσσω, vel ἀνακηρύττω, f. ξω, voce præconis renuncio, promulgo, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. Ἀνακηρύσσομαι νικητὴς, Luc. Ex ἀνὰ, & κηρύττω, prædico.
Ἀνακινδυνεύειν, præſ. inf. act. verbi
Ἀνακινδυνεύω, fut. εύσω, iterum periclitor, vel periculum adeo. Ἀνακινδυνεύω συμβάλλειν ναυμαχίαν.
Ἀνακινέω, ῶ, f. ήσω, moveo, impello; (2) ſuſcito, excito; (3) excito, i. e. produco. Ex ἀνὰ, & κινέω, moveo. Hinc
Ἀνακίνημα, idem quod
Ἀνακίνησις, εως, ἡ, commotio; (2) ſuſcitatio.
Ἀνακίνομαι, permiſceo. Ex ἀνὰ, & κεράω.
Ἀνακλάζω, fut. άγξω, clango, clamo.
Ἀνακλαίω, f. αύσω, deſleo; (2) vehementer fleo; (3) viciſſim fleo; (4) in medio ploratum incipio, quem deinde alii ſequuntur. Ἀνακλαίομαι παρῶν τοῖς οἰκείοις, Soph. Phil. 938.
Ἀνάκλασις, εως, ἡ, reflexio, repercuſſio. Ab ἀνακλάω. Unde
Ἀνακλασμὸς, οῦ, ὁ, fractio, reflexio.
Ἀνάκλαστος, ος, ὁ ἡ ὁν, reflexus. Ab eod.
Ἀνακλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus. Ab ἀνακλαίω.
Ἀνάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. Ab eod.
Ἀνακλαυσμὸς, οῦ, ὁ, fletus. Ab eod.
Ἀνακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio. Ex ἀνὰ, & κλάω, frango.
Ἀνακλίβομαι, retrocedo.
Ἀνάκλημα, ατος, τὸ, idem quod ἀνάκλησις; (2) pars cantus. Ab ἀνακαλέω.
Ἀνάκλησις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio; (2) revocatio; (3) revocatio ab exilio; (4) invocatio & evocatio, quæ fit cantu; (5) imploratio & invocatio in auxilium; (6) compellatio, adiocutio. Ab eod.
Ἀνακλητικὴ, ἡ, τὸ cantus tubæ revocantis remiſſos ad proelium; (2) ſignum receptus. Ab eodem.
Ἀνακλητικὸς, ἡ, όν, excitans, evocans, revocans. Ab eod
Ἀνακλητῶδης, ης, ὁ ἡ ὁ, revocatorius. Ab eod.
Ἀνακλιθήσεται, repoſitum eſſe, a. 1. inf. paſſ.
Ἀνακλιθήσονται, 3. plur. fut. 1. ind. paſſ.
Ἀνακλίναι, a. 1. inf. act. verbi ἀνακλίνω.
Ἀνακλιντήριον, ου, τὸ, lectulus, in quo quieſcimus interdiu. Ab
Ἀνακλίνω, f. ινῶ, p. κέκλικα, repono, reclino; (2) diſcumbere facio; (3) aperio, expando, explico. Ἀνακλίνας ἑαυτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, ſe reclinans, ut ſe ſuſtineret. Ἀνακλιθῆναι μετ' Ἀβραὰμ, Matt. 8, 11. Hinc
Ἀνάκλισις, εως, ἡ, diſcubitus, accubatio, recubatio.
Ἀνακλισμὸς, idem; (2) recubitorium.
Ἀνακλιτικὸς, ἡ, όν, diſcubitorius, reclinatorius. Ab eod.
Ἀνάκλιτος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem &
Ἀνάκλιτον, τὸ, ſubſt. ſella, quæ habet in quod reclinari dorſum poſſit: recubitorium.
Ἀνακλύζω, fut. ύσω, abluo.
Ἀνακλώθω, f. όσω, filum retorqueo; (2) involutos fuſos revolvo; (3) retracto mutando fatum, de Parca.
Ἀνάκλωσμα, τὸ, revolutio, ap. Nic. (ſi lectio vera, Ern.)
Ἀνακογχίζω, contineo, cohibeo, fulcio.
Ἀνακογχολεύζω, f. έσω, os, ſ. fauces colluo, gargarizo. Ex ἀνὰ, & κογχύλιον. Hinc
Ἀνακογχυλιασμὸς, οῦ, ὁ, gargarizatio, oris colluvio. Et
Ἀνακογχυλιαστὸς, ὴ, όν, quo fauces colluuntur; (2) qui gargarizari ſolet, vel poteſt.
Ἀνακογχυλίζω, fut. ίσω, idem quod ἀνακογχυλεύζω. Hinc
Ἀνακογχυλισμὸς, οῦ, ὁ, gargarizatio.
Ἀνακοί, ῶν, οἱ, idem quod ἄνακες.
Ἀνάκοιλος, ος, ὁ ἡ ὁν, cavus.
Ἀνακοίλωμα, τὸ, cavitas, cavum, v. c. arboris.
Ἀνακοιμάομαι, ῶμαι, dormio, cubo.
Ἀνακοίνου, communica, 2. ſing. præſ. imp. verbi
Ἀνακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico aliquid cum aliquo; (2) communico cum aliquo de re aliqua, conſulo cum aliquo de re quapiam; ἀνακοινώσασθαι, communicare, Ph. Ἀνακοινᾶν τι τῷ φίλῳ, ἢ τινος, μετὰ τινος, τινί. Βελεύσασθαι, ἢ τοῖς συμμάχοις ἐλθόντας ἀνακοινώσασθαι, Ariſt. Lyſ. 1181.
Ἀνακοίνωσις, εως, ἡ, communicatio; (2) ſchema quoddam rhetoricum.
Ἀνακοιρανίω, ῶ, dominor, rego, obeo.
Ἀνακολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino aliquid fluens, glutine adſtringo & contineo. Hinc
Ἀνακόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum, quo aliquid conſtringitur.
Ἀνακόλλησις, εως, ἡ, reſtrictio, quæ fit glutine. Ab eod.
Ἀνακολουθία, ας, ἡ, conſequentiæ defectus, quum ſequentia prioribus non reſpondent. Et
Ἀνακόλουθον, ου, τὸ, vitium orationis, quando non ſequitur, quod ſuperioribus reſpondeat. Ab
Ἀνακόλουθος, ος, ὁ ἡ ὁν, inconſequens, non reſpondens præcedentibus; (2) non conſentaneus, ineptus. Ex α priv. & ἀκόλουθος.
Ἀνακολούθως, neglecta conſecutione legitima; (2) parum convenienter.
Ἀνακολπάζω, ſuccingo, al. ἀνακολπίζω, ap. Ariſtoph. E κολπίζω, nam κολπάζω, non reperitur.
Ἀνακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, ſupernato; (2) emergens adfero.
Ἀνακομάω, ῶ, comas recipio; (2) refloreſco.
Ἀνακομιδὴ, ἡ, relatio, reportatio; (2) recuperatio, receptio; (3) reditus; (4) delatio mortuorum ex uno ſepulchro in aliud. Ab
Ἀνακομίζω, f. ίσω, refero; (2) eveho; ἀνακομίζομαι, redeo, revertor, retro trajicio. Ἀνακομίσαντο τῷ βασιλέϊ, receperunt, Plut. Τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, Xen.
Ἀνακοντίζω, f. ίσω, ejaculor; (2) erumpo.
Ἀνάκος, Dor. pro ἄνακες.
Ἀνακοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum; (2) repercuſſio, reciprocatio. Ab
Ἀνακόπτω, futur. ψω, retundo, inhibeo; (2) arceo, propulſo; (3) elido. Ἀνεκόπτετο τὸ ῥεῦμα, σὺ τ' ὀρμὴς, τὰς ὀφθαλμούς. Οὕτω μὴ ἀνεκόφθη τῇ ἀληθείᾳ μὴ σκοτισθῇ, Gal. 5, 7. Ex ἀνὰ, & κοπτω.
Ἀνάκους, ους, ὁ ἡ ὁν, audibilis, ſub auditum cadens. Ex ἀ ἀ, & ἀκούω, audibilis.
Ἀνακυίζω, f. ίσω, ſublevo. Ἐς βραχὺ ἀνακυϊζόμενον, Aret. Hinc
Ἀνακύϊσις, εως, ἡ, ſublevatio, allevatio.
Ἀνακύϊσμα, τὸ, idem.
Ἀνακύω, inaudio, auſculto. Θέλεις μυθωμένῳ ἐνὶ ἀνακύσαμεν χάος; Soph. El. 82.
Ἀνακραγγάνω, ſuccламо, Heſ. Ab ἀνακράζω.
Ἀνακραδάω, vibro, quatio, quaſſo.
Ἀνακραδάω, ῶ, idem.
Ἀνακράζω, f. άξω, exclamo; (2) loquor, præloquor. Ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ, Luc. 4.
Ἀνακραθὲς, permixtus, aor. 1. part. paſſ. verbi ἀνακεράννυμι, pro ἀνακεράω, permiſceo.
Ἀνάκρασις, εως, ἡ, permiſtio, commiſtio, temperatio. Ab ἀνακεράννυμι, immiſceo.
Ἀνακράτως, Adv. totis viribus, omni ſtudio. Ex ἀνὰ, & κρατὸς, vis.
Ἀνακρίνομαι, fono, loquor. Ex ἀνὰ, & κρίνω, reſtine, pulſo.
Ἀνακρίμαμαι, ſuſpenſus ſum, pendeo ex alto.
Ἀνακρίμασαν, ſuſpenderunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἀνεκρίμασαν.
Ἀνακρεμάω, ῶ, vel
Ἀνακρεμάννυμι, vel
Ἀνακρεμαννύω, vel
Ἀνακρέμημι, ſuſpendo, in altum; (2) ſpe ſuſpendo. Ἀνακρίμασαν ἐς ἀκρόπολιν, Herodot. Ἀνακρεμάσας ὑπὸ τῷ ἰλιτῶνι, Æſchin. Ex ἀνὰ, & κρεμάω.
Ἀνακρίνω, f. ινῶ, quæſtionem habeo, ſcrutor; (2) dijudico; (3) examino, æſtimo. Ἀνακρίνειν τὰ σπουδαῖα τῷ ἀραγμάτων τοῖς ἡδονεῖς, Iſocr. Ἀνακρίνῃ ὑπὸ πάντων, 1 Cor. 14, 24. Hinc
Ἀνακρίσις, εως, ἡ, interrogatio; (2) inquiſitio, quam ſinguli magiſtratus faciunt ante judicia de rebus ad litem pertinentibus.
Ἀνακριτικὸς, ἡ, όν, interrogatorius, interrogativus. Ab eod.
Ἀνακροτάλιζω, plaudo, ut ſeq.
Ἀνακροτέω, ῶ, f. ήσω, plaudo, edo plauſum plauſu comprobo, complodo; (2) celebro.
Ἀνάκρουσις, εως, ἡ, retractio, inhibitio. Ab
Ἀνακρούω, fut. ούσω, retro ago, retro pello; (2) reprimo, coërceo; (3) canendi initium facio. Ἀνακρούεσθαι πρὸς ναῦν εἰς σάλπιγγος, τὸ σῶμα τῷ ἵππῳ, ἢ αὐτὸν λόγον, exordiri.
Ἀνακτα, regem, acc. ſing. ab ἄναξ, rex.
Ἀνακτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, recupero, recipio, reparo; (2) refocillo, recreo; (3) demereor, pro concilio, mihi amicum facio. Ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχὴν, τὴν δύναμιν τῷ σώματος, ἀνακτήσατο τὰς πολίτας.
Ἀνακτέον, reducendum, ſubvehendum, ab ἀνάγω.
Ἀνακτήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀνακτάομαι. Hinc
Ἀνάκτησις, εως, ἡ, recuperatio; (2) refocillatio, recreatio; (3) conciliatio gratiæ.
Ἀνακτητικὸς, ἡ, όν, recuperatorius, recuperandi vim habens; (2) recreatorius, refocillatorius. Ab eod.
Ἀνακτίζω, f. ίσω, renovo, reædifico, rurſum creo, reformo. Ex ἀνὰ, & κτίζω, creo.
Ἀνάκτισις, ἡ, inſtauratio.
Ἀνακτίτης, ὁ, gemma, quæ alias γαλακτίτης. Ab ἀνακτὶς, Dii.
Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium, regnum, dominatus. Ab ἀνάκτωρ.
Ἀνακτόρι, ος, ὁ ἡ ὁν, f. ανακτόριος, ία, ιον, herilis. Ab eod.
Ἀνάκτορον, ου, τὸ, regium palatium; (2) templum, imprimis Dioſcurorum. Ab eod.
Ἀνακτοτελίσαι & ἀνακτοτέλεσται, Sacerdotes Dioſcurorum, omninoque Deorum.
Ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, rex; (2) herus. Ab ἄναξ.
Ἀνακυΐσκω, abortum facio. Ex ἀνὰ, & κύω.
Ἀνακυκάω, ῶ, f. ήσω, permiſceo, commiſceo. Ἀνακυκᾶν τὰ φάρμακα, Ariſtoph. Plut. 726.
Ἀνακύκλησις, ἡ, idem quod ἀνακύκλωσις.
Ἀνακυκλισμὸς, ὁ, idem.
Ἀνακυκλόω, ῶ, f. ώσω, cingo, circumdo; (2) repeto; (3) revolvo.
Ἀνακύκλωσις, ἡ, per circuitum regreſſio, circularis circumactio, circulatio. A præc.
Ἀνακυλισμὸς, οῦ, ὁ, revolutio, converſio. Ab
Ἀνακυλίω, f. ίσω, reclico, revolvo; (2) ſurſum volvo. Ex ἀνὰ, & κυλίω, volvo.

Ἀναμεμ-

Ἀνακυμβαλίζω, cum fonitu everto.
Ἀνακυπτω, everto. Et
Ἀνακυπτόω, ῶ, f. ώσω, fubverto, in dorfum recimo & retupino, Hef. Ab
Ἀνακύπτω, f. ψω, oculos & caput erigo, ut aves bibentes folent; (2) exhuto, emergo, proprie & tropice ut e rivalis, curis, &c. (3) emergo; (4) ſpe erigor, animoque recreor. Μὴ δυνάμενοι ἀνακύψαι εἰς τὸ φαινόμενον, Luc. 13, 11.
Ἀνακυφίωσις, εως, ἡ, gravitas, auctoritas. Ex ἀνὰ, & κυφὸς, curvus.
Ἀνάκυρτος, ος, ον, repandus, Gl. V. Ex ἀ. & κυρτὸς, curvus.
Ἀνακύψατε, Luc. 21, 28. 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi ἀνακύπτω, ſuperius.
Ἀνακωκύω, fut. ύσω, copioſe, deflco.
Ἀνάκωλος, ος, ον, circumflexus. Ex ἀνὰ, & κῶλον, membrum.
Ἀνακωλύω, f. ύσω, arceo. Ex ἀνὰ, & κωλύω.
Ἀνακωμῳδέω, ῶ, cernice decanto vel dico; (2) cornice taxo.
Ἀνακωχὰ, Att. ἀνοκωχὰ, tedulo, rigide. Ex ἄνοξ.
Ἀνακωφόω, ῶ, f. ώσω, fordum reddo.
Ἀνακωφόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἀνακωχάζω, f. άσω, clavem in manicis retineo; (2) retineo, inhibeo, recedo.
Ἀνακωχέω idem. Hef. Ab
Ἀνακωχὴ, ῆς, ἡ, eſt, cum naves in ſalo tenentur in incertis, ne a vento illidantur ſcopulis; receſſio navium a litore verſus altum in tempeſtate, (2) inducie; ſed in hoc ſenſu ſcribendum ἀνοκωχὴ potius. Ab ἀνέχω, vel ἀνοκώχη, Eur.
Ἀναλαβεῖν, aor. 2. inf. act. ἀναλαμβάνω.
Ἀναλάζομαι, fut. άσομαι, rurſum capio.
Ἀναλαμβάνω, f. λήψομαι, p. ἀνείληφα, recipio, recupero; (2) reparo, inſtauro; (3) repeto, itero, revoco; (4) aſſumo; (5) excipio, ſc. convivio, &c. (6) animo volvo, cogito; (7) corrigo; (8) retineo; (9) cohibeo, &c. Ἀναλαμβάνειν τι ἐκ τινος, τὸν τινὰ εἰς μνήμην, εἰς τὸν διάνοιαν, τὸ ἰόν, ἑαυτὸν, ἑαυτὸν ἐκ τῆς νόσου, τινὰ ὅτι τῶν ἁμαρτάδων, τινὰ ἐπὶ σίτοις καὶ ποτοῖς, suſcipere; τὴν ἀτυχίαν, ſuſtinere; αἰτίαν τινὸ ἀναλήψεσθαι, culpam alicujus delere; τὸν πόνον, reſperare; τὸν διακεκαθάρθαι δύναμιν, reſtituere. Τὸν ἀναμαρτησίαν αἰσχρὰ ὁμολογοῦντα, ἀναλαβεῖν πειράσομαι, Soph. Philoct. 5, 123 retinere.
Ἀναλαλάζω, ululo, reclamo.
Ἀναλάμπω, futur. ψω, reſplendeo, relucco; (2) illuſtro. Ex ἀνὰ, & λάμπω, lucco.
Ἀναλγὴς, ἐος, ὁ, ἡ, doloris expers. Ex α priv. & ἄλγος, dolor. Hinc
Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia:
Ἀναλγητος, ος, ὁ, ἡ, ſine dolore, expers doloris; (2) crudelis, qui nullo dolore miſericordia tangitur; (3) multorum dolorum auctor.
Ἀναλγήτως, Adv. inhumaniter; (2) ſine doloris ſenſu, absque moleſtia.
Ἀναλδαίνω, augeo, eo incrementum. Ex α intenſ. & ἀλδέω, augeo.
Ἀναλδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, non crefcens, incrementum non capiens. Ex i. d.
Ἀναλδύομαι, ſuccedo, ſurgo. Ab ἀναλδὴς.
Ἀναλείαινα, contero. Ex ἀνὰ, & λειαίνω.
Ἀναλείγμενος, gen. pl. part. pr. paſſ. verbi
Ἀναλείχω, f. ξω, colligo; ἀναλείχομαι, recito, lego, Gl. V. Ἀναλείχειν τὰ σὰ τὰ εἰς ἑαυτὸν, Philo. Ἀναλείξαι τὰς βλάβας ἐν χρόνῳ τινὶ διαδοχῆς τῶν βιβλιοπωλούντων, ſupputare.
Ἀνάλειπτος, ον, non unctus.
Ἀνάλειφαρ, cum quis non ungitur. Ex α priv. & ἀλείφω.
Ἀναλείχω, fut. ξω, lambo, delambo.
Ἀνάλεκτα, ων, τὰ, reliquiæ cibarum, quæ ſunt ſub menſa. Ab
Ἀνάλεκτος, ος, ὁ, ἡ, collectitius, collectus, collectaneus. Ab ἀναλέγω, colligo.
Ἀναλήθης, ες, falſus.
Ἀναλήθευε, falſito.
Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, altitudo; (2) quicquid in edito eſt, ut horti penſiles, &c. Ab ἀναλαμβάνω.
Ἀναληπτικὸς, ὴ, ὸν, recuperatorius; (2) reſocillatorius, recreatorius. Ab eod.
Ἀναληπτικῶς, Adv. reſocillatorie, apte ad reſocillandum corpus.
Ἀνάληψις, εως, ἡ, reſumptio, recuperatio, receptio; (2) virium refectio, reconvaleſcentia; (3) aſſumptio; (4) perceptio rei alicujus; (5) ſchema rhetoricum. Ab ἀναλαμβάνω.
Ἀνήλιθος, ος, ὁ, ἡ, inſanabilis, incurabilis. Ex α priv. & ἄλθω, ſano.
Ἀνάλικος, ος, ὁ, ἡ, diſſimilis. Ex α priv. & ἀλίκος, ſimilis.
Ἀναλικμάω, ventilo, vanno purgo.
Ἀναλίσκω, conſumo, Dor. pro ἀνάλισκω.
Ἀναλίσκωτα, Dor. pro ἀναλίσκωσι, ab
Ἀνάλισκω, fut. ἀνᾰλώσω, p. ἀνήλωκα, abſumo, conſumo, impendo, (2) mercedem do, impendo (3) perdo; (2) conſumo, extinguo, perdo, interficio. Ἀνηλίσκειν χρόνον, φόνον, λόγους ὅτῳ τινὶ τὰ χρήματα εἰς τὰς χρείας, τινὶ ἀργύριον κάπηλον, Iſoc. Τὰ χρήματα τὰ ἐκ τοῦ φανεροῦ ἀναλώσαντα ἀνὴλωκα λόγον, Soph. Aj. 1068. Βλέπετε μὴ ὑφ' ἑαυτῶν ἀναλωθῆτε, Gal. 5, 15. Ex ἀνὰ, & ἁλίσκω, capio.
Ἀνάλκεια, ας, ἡ, impotentia; (2) ignavia, timiditas. Ex α priv. & ἀλκὴ, robur.
Ἀναλκὶς, ας, ἡ, idem ac ſeq.
Ἀνάλκιδες, impotentes, acc. pl. ab ἀνάλκις.
Ἀναλκίη, ἰσχυρὸς, Ion. pro ἀνάλκεια.
Ἀνάλκις, ιδος, ὁ, ἡ, impotens. Ex inſd.
Ἀνάλλακτος, immutabilis.
Ἀναλλάκτως, Adv. ſine allegoria dictus.
Ἀναλλίξας, qui collegit, aor. 1. part. act. Poët. pro ἀναλλέξας, a verbo ἀναλλίγω, colligo.
Ἀναλλόησεν, quæ ſenſus eſt, part. pr. act. f. g. Ion. pro ἀναλογίσασα, ab ἀναλογίζω.
Ἀναλλοίωτος, ος, ὁ, ἡ, immutabilis; (2) qui nequit mutatur. Ex α priv. & ἀλλοιωτὸς.
Ἀναλοάω, aſſilio, inſilio.
Ἀναλογος, ος, ὁ, ἡ, ſulfuginis expers. Ex ἄλως.
Ἀναλογίδην, Adv. ſecundum proportionem. Ex ἀνάλογος.
Ἀναλογεῖον, ου, τὸ, locus in quo reponuntur libri, & rationum. Ab eod.
Ἀναλογίζω, ἰῶ, f. ίσω, proportione reſpondeo, ſimilis ſum. Ab eod.
Ἀναλογισμὸς, ου, ὁ, proportio, ſimilis ratio:
Ἀναλογιζόμενος, ſecum ipſe, tenuto, animo. Ἀναλογίζεσθαι τὸν χρόνον, τὰ πράγματα. Ἀναλογισάμενος γὰρ, &c. Heſ. Ex. 12, 4.
Ἀναλογικὸς, ὴ, ὸν, proportionalis. Ab eod.
Ἀναλόγιστος, ος, ὁ, ἡ, idem ac eod.
Ἀναλογισμὸς, ου, ὁ, ratiocinatio, ſubductio, computatio.
Ἀναλογιστικὸς, probabiliter, per conjecturam.
Ἀναλογος, ος, ὁ, ἡ, conſentaneus. Ex ἀνὰ, & λόγος, ratio.
Ἀναλόγως, Adv. convenienter, congruè.
Ἀναλοιδὸς, ος, ὁ, ἡ, inultus, non ſolutus. Ex α priv. & ἀλοιδὸς, ſolutus.
Ἀναλοίθρευτος, ος, ὁ, ἡ, inexpiabilis, infanabilis; (2) nefandus, ſcelerus; (3) inſatiabilis. Ex α priv. & ἀλοίθρευτος, ſatiatus, vel ἄλδω, augeo, vel ἀλέω, molo.
Ἀναλοίσκω, fut. inſ. act. Ion. pro ἀναλῶσαι, a verbo ἀνάλόω.
Ἀναλοιφὸς, ὁ, ἡ, mulco, ſingultio.
Ἀναλυσις, εως, ἡ, reſolutio, diſſolutio, ſolutio ad cujus cenſum ſpectat; (2) abrogatio, remiſſio, (3) migratio, diſceſſus, exitus; (4) explicatio; (5) tranſitum ex figura in figuram reſolutio. Ab ἀναλύω.
Ἀναλυτὴρ, ῆρος, ὁ, liberator.
Ἀναλυτικὸς, ὴ, ὸν, reſolutorius.
Ἀναλυτρον, redemendum concedo, redemtum do. In mſ. ſcriptis.
Ἀναλύω, f. ύσω, reſolvo, diſſolvo, retexo; (2) abrogo; (3) reſico, revertor; (4) abeo, diſcedo, migro. Ἀναλύειν τὰ γενόμενα, irrita facere; ὅτι ἀναλύσῃ ἐκ τῆς γῆς, Luc. 12, 56.
Ἀναλφάβητος, ος, ὁ, ἡ, qui ne alphabetum quidem callet, plane illiteratus. Ex α priv. ἄλφα, & βῆτα.
Ἀνάλωκα, 1. ſing. perf. ind. act. Ion. pro ἀνήλωκα, a verbo ἀναλίσκω.
Ἀνάλωμα, ατος, τὸ, ſumptus, impenſa. Ab
Ἀναλῶσαι, conſumpſiſſe, a. 1. inf. act. verbi ἀναλίσκω, pro ἀναλόω.
Ἀνάλωσις, εως, ἡ, conſumptio, inſumptio, et
Ἀναλωτὴς, οῦ, ὁ, conſumptor, abſumptor, impenſor. Ab eod.
Ἀναλωτικὸς, ὴ, ὸν, abſumptivus, conſumptivus. Ab
Ἀνάλωτος, ος, ὁ, ἡ, invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. & ἁλωτὸς, expugnabilis.
Ἀναλυσία, ας, ἡ, iterum reſpiro, interquiefco, Il. m. Odyſſ. 9, 460.
Ἀναμαιμάω, ῶ, turbando impetu ſurſum deorſum feror, furo. Ἀναμαιμάει κῶρ, Il. 23, 490. Ex ἀνὰ, & μαιμάω.
Ἀναμαλάττω, vel ἀναμαλάσσω, fut. ξω, remollio, ut ait glo mollio, fubigo.
Ἀναμανθάνω, fut. θήσομαι, de integro diſco; (2) diſco, attendo.
Ἀναμαντεύομαι, augurium capio, vaticinor. Ex μαντεύομαι.
Ἀναμάξδην, ος, ὁ, ἡ, qui millis plauſtris permeari poteſt. Ex α priv. & ἁμάξα.
Ἀναμαρμαίρω, ſplendeſco.
Ἀναμαρτησία, ας, ἡ, cum quis non peccat, innocentia. Ex α priv. & ἁμαρτάνω, peccо.
Ἀναμάρτητος, ος, ὁ, ἡ, peccati expers, qui ſine peccato eſt; (2) qui peccare nequit, innocens. Ex inſd.
Ἀναμαρτήτως, Adv. ſine peccato, juſte & recte.
Ἀναμαρτιτὸς, ίδος, ὁ, ἡ, qui verbis non peccat, qui falſum non dicit, Suic. Ex α priv. & ἁμαρτάνω, peccо, & ἔπος, verbum.
Ἀναμασάομαι, ῶμαι, rurſum mando, rumino; (2) ad genter, iterum, iterumque cogito, exporo.
Ἀναμάσσω, vel ἀναμάττω, f. ξω, pinſo, fubigo farinam; (2) abdergo; (3) lus, de pœna, et in med. (4) exprimo, mulgeo. Ἀναμάσσειν τι ἑαυτὸ κιγκλῆς, in perannum ſe inferre. Ἐν ὑγιείᾳ σφίγγλῃ ἀναμάττετε, more cuniculo rotundo fubigebat, Aristoph. Nub. v. 176.
Ἀναμασσόμαι, f. ήσομαι, quæro; (2) requiro; (3) diligenter quæro, perſcrutor.
Ἀναμασχαλισμὸς, τρὸς, ὁ, axillaris. Ex ἀνὰ, & μασχάλη, axilla.
Ἀνάμαστος, ος, ὁ, ἡ, fluentis carens. Ex α priv. & ναστὸς, fluentum.
Ἀναμάχητος, poët. inuſit. med. v.
Ἀναμείρομαι, f. ήσομαι, rurſum, ſecundo pugno, pugnam repeto, item cum eſſedo; deſum pugnam, item redeo, eadem repeto. Ἀναμάχεται ἡ φύσις τοῦ πολλῶν τῷ φθορεῖ, certat, Arist. Ex ἀνὰ, & μάχομαι.
Ἀναμείσιτος, ος, ὁ, ἡ, inſcenſus, qui conſendi non poteſt. Ex α priv. & σίμβατος, pro ἀναβατὸς, ſcandi.
Ἀναμέλγατος, ος, ὁ, ἡ, non emulctus; (2) qui nequit mulgeri. Ex α priv. & ἀμέλγω.
Ἀνάμελπτος, ον, idem.
Ἀναμέλπω, f. ψω, decanto, cano, celebro cantu, (2) exordior hymnum. Ex ἀνὰ, & μέλπω, cano.
Ἀναμεμιγμένος, Adv. mixtim, promiſcue. Ab ἀναμεμιγμένος.
Ἀναμεμιχατα, formati ſunt, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσὶ, a verbo ἀναμίγνυμι, permiſceo.
Ἀναμένω, f. ενῶ, expecto; (2) permaneo, conſtans maneo; (3) maneo aliquamdiu. Ἀναμένειν τὸν ἄνδρα, ἐν τοῖς ἡδέσι κινδύνοις ἐπιμένειν ἀναμένειν. Ἀναμένειν ἑαυτὸν ἐκ τῆς ἀρετῆς, 1 Theſſ. 1, 10.
Ἀναμὶγδὴν pro ἀνὰ μίγδην, mixtim, vicissim.

Ἀνάμιγδος

Ἀνάμεσος, η, ον, qui est medius aliquo in loco. Ex ἀνά, & μέσος, medius.

Ἀνάμεστος, ος, ον, ὁ ἡ, plenus, refertus. Hinc

Ἀναμεστόω, ῶ f. ώσω, repleo. Κατ' ἐκ τέτων ἡ πόλις ἡμῶν ὑπὸ γραμματίων ἀνεμεσάθη, Arist. Ran. 1202.

Ἀναμετρέω, ῶ f. ήσω, metior, ; (2) denuo metior, remetior ; (3) denuo iter per locum facio ; (4) narro, commemoro, *in med.* fere eadem notat. item per mensuram dividere, ut agros colonis. Ἀναμετρεῖν τὸ χωρίον, τὴν Θαλασσαν, τὰς πορείας ἀναμετρεῖσθαι τὰς κυδιάνας. Τί ἄρρατ' ἀναμετρήσασθαι με δει, Eur. Or. 14. Hinc

Ἀναμέτρησις, εως, ἡ, dimensio, (quæ fit de integro.)

Ἀναμηρυκάομαι, ᾶμαι, f. ήσομαι, rumino, remando Ἀναμηρυκάμενον τῇ μνήμῃ τὴ βεβουλημένα, Luc.

Ἀναμηρύομαι, f. ρύσομαι, fila calapsa, seu fluentia tuto circumacto recolligo.

Ἀναμηχανάομαι, ᾶμαι, f. ήσομαι rursum machinor, ; rursus molior.

Ἀναμίγδω, *Adv.* mixtim, promiscue. Ab

Ἀναμιγνυμι, f. ιξω, immisceo, permisceo, commisceo. Ἀναμίγνυσιν τὸν ἀοιτὸν πορὸς ἀνθρωπίνας γρείας, ἀναμιχθέντες, τῷ πολίτῃ, πορὸς ἀλλήλες.

Ἀναμιγύω, idem.

Ἀναμείκτος, η, ὁ ἡ ὴ, non controversus ; (2) non contentiosus. Ex α priv. & ἀμιλλα.

Ἀναμεμνήσκω, in mentem revoco. Ἀναμιμνήσκειν τινά τινος, τὴ πολιτείας. Ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδὲς μα, 1 Cor. 4. 17. Ἀναμιμνήσκεσθαι τὰς πορτέρων ἡμέρας, Heb. 10, 32. Ex ἀνά, & μάομαι, *recordor.*

Ἀναμίμνω, mineo. Ex ἀία, & μίμνω, *maneo.*

Ἀναμινυρίζω, f. ισω, cantillo, parva fe. & querula voce.

Ἀναμίξ, *Adv.* promiscue, mixtim.

Ἀνάμιξις, εως, ἡ, permistio, commistio.

Ἀναμίσγω, permisceo, remisceo.

Ἀναμισθαρνέω, ῶ mercedem capio. Ex ἀνά, μισθός, *merces*, & ἄρνυμαι, *capio.*

Ἄναμμα, ατος, τὸ, quod accensum est, incitum ; (2) fax ardens, seu accensa. Ab ἀνάπτω *accendo.*

Ἀναμματός, ή, ὁ ἡ ὴ, enodis, vinculo seu nodo carens. Ex α priv & ὄμμα.

Ἀνάμπεχον, *amictus*, part. perf. pass. *Ion.* pro ἀνημμένον, a verbo ἀναπίσχω, *induo.*

Ἀναμιμνήσκω, ᾶμαι, f ήσομαι, reminiscor, recordor. Ἀναμνησθεὶς τὰς τὸ πατρὸς προαιρέσεως, ἐκέτευσε.

Ἀναμινθάνομεν, *recordamur*, sive *recordari fumus*, 1. pl. a. 1. conjunct. pass. verbi ἀναμνήσκομαι pro ἀναμιμνόμαι, *recordor.* Hinc

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, reminiscentia, recordatio, (2) commonefactio.

Ἀναμνηστικός, ἡ, όν, qui reminiscentia valet ; (2) facile reminiscens. Ab cod.

Ἀναμονὴ ῆς, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμένω, *remaneo.*

Ἀναμόρυνμι, f. ξομαι, inprimo, inuro.

Ἀναμορμύρω, cum murmure ebullio, immurmuro. Πάσ' ἀναμορμύρισεν κυκεμένη, Od. 12, 238.

Ἀναμορφόω, ῶ, f. ώσω, reformo. Hinc

Ἀναμόρφωσις, εως, ἡ, reformatio.

Ἀναμοχλεύω, f. εύσω, vectibus submoveo, amolior ; (2) tollo, submoveo. Τι τασδε κλισίας κανομοχλεύεις σθύρας ; Eur. Med.

Ἀναμπέχονος, ος, ὁ ἡ ὴ, non habens ἀμπεχόνην i. certum vestitum ; (2) non togatus, seu laruatus. Ex α priv. & ἀμπεχόνη, *cultus, seu ornatus corporis.*

Ἀναμπλάκητος, ος, ὁ ἡ ὴ, non errans, peccato carens, justus. Ex ἀνά, & ἀμπλακεῖν.

Ἀνάμυτος, ος, ὁ ἡ ὴ, non habens vittam. Ex α priv. & ἄμυτος, *catena.* vel *vitta.*

Ἀναμυρίζω, f. ίσω, semel in baptismo unctum denuo chrismate inungo. Hinc

Ἀναμυρισμὸς, ῦ, ὁ, reunctio.

Ἀναμυχθίζομαι, f. ίσομαι, irrideo ; (2) suspiro.

Ἀναμύω, f. ύσω, aperio oculos, visum recipio. Ex ἀνά, & μύω, *connivo.*

Ἀναμφίρρικτος, ος, ὁ ἡ ὴ, certus, indubitatus, non controversus. Ex α priv. & ἀμφίρριπτος.

Ἀναμφισβήτητος, ος, ὁ ἡ ὴ, minime dubius, non ambiguus. Ex α priv. & ἀμφισβητέω.

Ἀναμφίλογος, ος, ὁ ἡ ὴ, minime dubius. Ex α priv. & ἀμφίλογος, *dubius.*

Ἀναμφιδόξως, *Adv.* proculdubio, indubie ; (2) omnium consensu.

Ἄναμφις, ος, ὁ ἡ ὴ, non indutus, nudus, Sric. Ex α priv. & ἀμφιέννυμι, *induo.*

Ἀναμφιέσως, *Adv.* nude, sin vestibus, Sric.

Ἀναμφιλεκτος, ος, ὁ ἡ ὴ, non dubius, extra controversiam ; ositus. Ex α priv. & ἀμφιλεκτος, *in controversiam ferens.*

Ἀναμφιλέκτως, *Adv.* sine controversia.

Ἀναμφίλογος, ος, ὁ ἡ ὴ, non dubius, certus, non controversus. Ex α priv. & ἀμφίλογος.

Ἀναμφισβήτητος, ος, ὁ ἡ ὴ, non ambiguus, non controversus, qui constat & convenit. Ex ἀνά, & ἀμφισβητέω, *controversor.*

Ἀναμφισβητήτως, *Adv.* sine controversia, proculdubio.

Ἀναμφίχυτος, ος, ὁ ἡ ὴ, voluntarius, minime coactus. Ex α priv & ἀναγκάζω.

Ἀναιδία, ας, ἡ, ignavia. Ab ἀναιδὴς.

Ἀναιδρεῖς, οἱ, Eunuchi, ap. Hipp.

Ἀναιδὴς, ος, ὁ ἡ ὴ, parum virilis, ignavus, effeminatus, mollis ; (2) ἡ innupta. Ex α priv. & ἀνὴρ, *vir.* Hinc

Ἀναιδόω, ῶ, f. ώσω, tenuem reddo, eviro.

Ἀναίδως, *Adv.* non viriliter, ignave.

Ἀναί δροτος, ος, ὴ, viro viduata, marito orbata. Ab ἀνανδρόω.

Ἀναιθάζω, f. άσω, renovo, instauro ; ἀναιθάζομαι. muto me in novam formam. Ἀναιθάζειν ζωτον αἰεί, Arist. Ran. 602.

Ἀναίθω, incendeo ; (2) distribuo. Ἀναιθέτο τ' ιητρὸς τὰς μητέρας, Herodot quæ lectio suspecta est.

Ἀναιθῆσθαι, pr. inf. pass. *contr.* pro ἀναιθίζεσθαι. Ab

Ἀναίνομαι, ᾶμαι, ἀσω, renovo instauro. Ἀναιναίνεσθαι τὸς ξένος, τὸν ἀοχὸν, τὸν μέλιτα, Ἀναινάσθω ἡ τὸν πνεύματι τὸν τὸς ὑμῶν, Ephet. 4, 23. Ex ἀνα. & νάω *nato.*

Ἀναίνω, ῶ, ὁ ἡ ὴ. remissionis expers, qui non remittitur. Ex α priv. & ἰάομαι.

Ἀναινύσω, a. 1. inf. act. v. ἀναφαίνω.

Ἀναίσθησις, εως, ἡ, recuratio, stupidi, (2) obscuratio capitis et oculorum, tenebræ a malo, ac liberatio.

Ἀναισύω, f. εύσω, renuo, abnuo, nutu vetо ; (2) suspicio, oculos & caput attollo ; (3) emergo, respiro ab æstumnis. Ἀναὶ δ' ὀρθὸς πάλιν ἐκάσσω, Od. 5, 268.

Ἀναίσιος, ος, ὁ ἡ ὴ, renovatio, instauratio, regeneratio. Ab ἀναίθω, *renovo.*

Ἀναιπησίομαι, repudio.

Ἀναίπω, f. ψω, ad sobrietatem redeo ab ebrietate ; (2) respiro ; (3) cum ex, liberor ab aliquo malo, expedio me e malo ; item (4) delino. Καὶ ἀναιψάσιν ἐκ τ' πὸ διακόλω παχίδος, 2 Tim. 2, 26.

Ἀναικήκομαι, f. ξομαι, supernato, enato, emergo ; (2) recreor e calamitate.

Ἀναικθέω, ῶ, f. ήσω, reflorefco. Ab

Ἀναίθης, ίθος, ὁ ἡ ὴ, flore carens ; (2) infirmus. Ex α priv. & ἀνθος, *flos.*

Ἀναινίας, ου, ὁ, Dominus commiseratus est, Nomen viri.

Ἀναίνιος, ος, ὁ ἡ ὴ, mœrore carens ; (2) innocuus, innoxius ; (3) superbus. Ex α priv. & ἀνία, *mœror.* Hinc

Ἀναινίως, *Adv.* sine dolore & molestia, indolenter.

Ἀναινομὴ, ῆς, ἡ, distributio ; (2) iterata recensio. Ab ἀναίνομαι, *dispungo.*

Ἀναινσία, ας, f. ήσω, in morbum recido, remorbesco. Ex ἀνὰ, & νόσος, *ægrito.*

Ἀναυτα, acclivia.

Ἀναυτεχώριστος, ος, ὁ ἡ ὴ, cui nullus est æmulus, unde pro invicto. Ex α priv. & ἀντιγωνίζομαι, *depugno.*

Ἀναυτοδοτος, ος, τὸ, ubi consequens in oratione omittitur. Ex α priv. & ἀποδίδωμι, *reddo.*

Ἀνάπτης, ίος, ὁ ἡ ὴ, acclivis, arduus, sursum tendens ; (2) difficilis. Ex α priv. & ἀντάω.

Ἀναπτίβλεπτος, ος, ὁ ἡ ὴ, contra quem non ausit aliquis oculos aperire. Ex α priv. & ἀντιβλέπω, *contra adspicio.*

Ἀναπτίβλεπτος, ος, ὁ ἡ ὴ, quem contra dici non potest. Ex α priv. & ἀντιβλέπω.

Ἀναπτιλέκτος, *Adv.* citra controversiam.

Ἀναπτιρρητος, ος, ὁ ἡ ὴ, quem contra dici nequit. Ex α priv. & ἀντιρρήτος.

Ἀναπτιρρήτως, *Adv.* citra contradictionem.

Ἀναπτιφωνητος, ος, ὁ ἡ ὴ, cui nihil respondetur ; (2) quem contra dici non potest. Ex α priv. & ἀντιφωνέω, *respondeo.*

Ἀνάυντα, *inviditer, Dor.* pro ἀνάντητα.

ΑΝΑΞ, ακτος, ὁ rex, ἡ regina ; (2) herus, dominus ; (3) nomen duc commune, *Euseb. Iplig. Aul.* 739. Ἀναξ κώπης, remex, *Id. Cyl.* 86.

Ἄναξα, *rigunci*, 1. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤναξα, a verbo ἀνάσσω, *regno.*

Ἀναξαίνω, f. ανω, rursum carmino ; (2) iterum discerpo, lacero.

Ἀναξηράινω, f. ανῶ, ficco. Hinc

Ἀναξήρανσις, εως, ἡ, reficcatio ; (2) siccatio.

Ἀναξιδάκη, ας, ἡ, munera e terra submittens. Cognomen Cereris ab ἀνάγω, *fulmino*, & δάκω, *manus.*

Ἀναξιπαθία, ας, f. ήσω, indigna patior ; (2) indignum duco, repudio, contemno. Ex ἀναξίως, & πάχω.

Ἀναξιοπάθως, idem et ex iisdem.

Ἀναξιπαθήτα, a. 2. part. act. f. β.

Ἄναξιος, ος, ὁ ἡ ὴ, indignus ; (2) inhonoratus, qui nullo habetur loco. Ex α priv. & ἄξιος, *dignus.*

Ἀναξίσυμνος, ος, ὁ ἡ ὴ, in cithara repertus. Ex ἀνάσσω, & φέρω, ξύν.

Ἀναξίως, *Adv.* indigne, inmerito.

Ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, subligaculum, bracæ ; *in Pers.* ἀναξυρίδες, tibialia. Ex ἀνὰ, & σύρω.

Ἀναξύω, f. ύσω, rado.

Ἀναπαιδεύω, rursus instituo.

Ἀναπαιστὸς, ὁ, ὁ, pes carminis primam & secundam syllabam breves, tertiam longam habens ; (2) versus Anapæsticus, Ab ἀνάπαιω, *repercutio.*

Ἀναπαις εἰδες, ων, αι, mulieres fabrorum. Ab

Ἀναπαίω, f. αισω, repercutio, reflecto.

Ἀναπαλαίω, f. αίσω, luctam reintegro, certamen recta repeto ; (2) vires reparo, instauro. Ex ἀνὰ & πάλαιω, *luctor.*

Ἀναπαλαίτος, ος, ὁ ἡ ὴ, recalcitrans. Ex ἀνὰ, & ἀπαλαίω, *amitto, desero.*

Ἀναπαλὴ, ῆς, ἡ, genus luctationis. Ex ἀνὰ, & πάλη, *luctatio.*

Ἀναπαλὶν, *Adv.* e contrario, in vicem.

Ἀναπαλιντρόμος, ος, ὁ, reductio.

Ἀναπάλλαξις, εως, ἡ, exitus. Ἀναπαλλαξὶ ἐχθὲς δὲν ἐπὶ φαίνεται, Il 22, 692. *Ion.* pro ἀποφάνομαι. Ab ἀπὸ, ὑπὸ, & ἄνομαι, *fallo.*

Ἀναπάλλω, f. αλῶ, vibro, evibro ; (2) percutio, τα κακὰ τ' ἀμπάλλεται, pro ἀνὰ — Arist. Ran 1,56. Hinc

Ἀναπαλτὸς, ὁ, ἡ, vibratio, quassatio.

Ἀναπαυτικὸς, ὴ, όν, mutu lentiam, pactum mutuum facio, more fc. Parthum. Ex ἀνὰ, & Πάρθος, *Parthus.*

Ἀναπαρτὸς, ος, ον, imperfectus, mancus.

Ἀνάπας, ασα, αν, *Gen.* αντος, άσης, αντος, omnis, universus. Ex ἀνὰ & πας, *omnis.*

Ἀναπάσσω, f. άσω, aspergo ; (2) affero, adde alicui rei ; item eo.

Ἀναπαστὸς, ὁ, f. ασὸς, repulso, itenum pulso.

Ἀναπαστὸς, ὁ, f. ασὸς, iterum versus, pulsus.

Ἀναπαυδητὸς, ος, ὁ ἡ ὴ, indefatigabilis. Ex α priv. & ἀπαυδάω, *defatigo.*

Ἀναπαυλὰ, ᾶς, ἡ, quies, requies ; (2) cessatio ; (3) diversorium, locus quietis ; (4) finis quietis, ap. *Hippon.* ; (5) intervallum, respirandi. Ab ἀναπαύω.

Ἀναπαυλὶς, idem & ab eod.

Ἀναπαυμὸς,

Ἀνάπαυμα, ατος, τό requies, intermissio a labore. Ab eod.

Ἀναπαυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀναπαυτήριον, ου, τό, locus quietis, seu in quo quies capitur; (2) lituo datum signum ad castra metanda. Ab eod.

Ἀναπαυτήριος, ου, τό, idem & ab eod.

Ἀναπαύω, f. αύσω, requiescere facio, sedo, do requiem, seu laxationem; (2) recreo, refocillo; ἀναπαύομαι, quiesco, requiesco, cesso a re aliqua; (2) donor immunitate; (3) confero me cubitum; (4) morior, excedo e vita. Ἀναπαύειν σαυτον, τὸ σράτευμα, τὰς ἁπτὰς τῶ βαδίζειν· ἀναπαύσας τῶ πόνων, ἐκ καματου τῦ βίε, mori. Ἀνάπαυσον μετὰ σπλάγχνα ἐν Κυρία, Philem. 20. Ἀναπέπαυκε τὸ πνεῦμα αὐτῦ ὑπὸ πάντας ὑμᾶς, 2 Cor. 7, 13.

Ἀναπείθω, f. είσω, persuadeo; (2) sollicito ad mutandam sententiam, id rebellandum. Τὰς ἀνδρας ἀναπείσαντες ἐκ Ῥηδε, Arist. Θεσμ. 458. Παρὰ τὰ νόμιμα ὑπὸ ἀναπεισθῆ τὰς ἀνθρώπως σέβεσθαι τὸν Θεὸν, Act. 18, 13.

Ἀνάπειρα, ας, ἡ, experimentum; (2) exercitatio; (3) communis usus; (4) conatus, inceptum. Ex ἀνὰ & πεῖρα, *experimentum*.

Ἀναπειράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, iterum experior, iterum tento (2) tento, experior.

Ἀναπείρω, f. ερῶ transfodio, transfigo, transfodio.

Ἀνάπεσμα, ατος, τὸ funis, quo aliquid religatur, & præsertim quidem quo naves religantur ad littus; (2) fiducia adgrediendi aliquid. Ab ἀναπείθω.

Ἀναπεισίμος, ου, ὁ ἡ ὁν, persuasorius, aptus ad persuadendum. Ab eod.

Ἀνάπειστος, ου, ὁ ἡ ὁν, palam factus, manifestatus; (2) qui in aliam opinionem impellitur. Ab eod.

Ἀναπεμπάζω, f. άσω, iterum numero repeto; (2) animo verso, præterita repeto, rumino. Ὥσπερ τινὰ ὄνειρον ἀναπεμπάζεμβροι τὸν παρ' ἡμῖν ἐυδαιμονίαν, Luc. Ἀναπεμπάζων φρενὶ πυκνῆ Lyc. 9.

Ἀναπέμπω, f. ψω, remitto; (2) emitto; (3) sursum mitto; (4) exhalo, exhalando sursum mitto. Ἀναπέμπειν χρήματα, τὶ ἔκ τινος, δυσκολίαν. Ἐπὶ ᾧ τίσδε τὸδ' ἀνέπεμψεν ἰερὸν; Arist. Θεσμ. 1054.

Ἀναπεπλήρωνται, *complete sint*, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἀναπληρόω, *complevi*.

Ἀναπεπλασμένος, part. perf. pass. *per Sync.* pro ἀναπεπλασμένος. Ab ἀναπλάσσω.

Ἀναπέπλω, fut. πλω, iterum coquo, recoquo.

Ἀναπεπλωκως, *qui disjunxit*, part. perf. act. v. ἀναπίπτω, pro πιπτόω.

Ἀνάπεσαι, *accumbe*, 2. sing. a. 1. imperat. med. verbi ἀναπίπτω, pro ἀνάπεσο.

Ἀναπεσεῖν, *discumbere*, a. 2. infin. act.

Ἀναπετάζω, f. άσω, idem quod sequens.

Ἀναπετάννυμι, expando, explico; (2) aperio; (3) laxo. Ἀναπετάσαι ἰσία λευκα, τὰς Θυρας, τὸ συνέζηκὸς τῆ πέρην. Ἦν ἄπασιν ἀναπετάσας τὸ ὠτα, Luc. Ἀρὰ οἵ' ἰσία λευκὰ πετάσας. Odyss. 10, 506. Ex ἀνὰ, & πετάω, *pando*.

Ἀναπετανύω, idem & ex iisd.

Ἀναπετάω, ῶ, f. άσω, idem & ex iisd.

Ἀναπέτομαι, f. ἀναπτήσομαι, in altum evolo.

Ἀναπέπλω, recoquo

Ἀνεπέφυκα, *visus sum*, 1. sing. perf. indic. med. verbi ἀναφύω, *exhibeo*.

Ἀναπηγνυμι, fut. πήξω, suffigo, suspendo. Πῆξαι κεφαλὴν ἀνασκολοπίσαι, Il. 18. 177.

Ἀναπηδάω, ῶ, f. ήσω, subsilio, sursum salio; (2) prosilio, exsilio; (3) resilio, retrorsum salio. Ἀναπηδᾶν δὲ ἁ ἵππον, πρὶς ἁ φάτναν, ἐκ μίσεν. Ἐπὶ τὸν κατήλιφ' ὀὐθυς ἀναπηδήσομαι, Arist. Ran. 575. Hinc

Ἀναπήδησις, ἡ exsultatio, procursio.

Ἀναπηδίζω, f. ίσω, f. ίσω circumacto recolligo.

Ἀναπηρία, ἡ, q. d. mutilitas, mutilatio, læsio, membri alicujus vitium, s. vitiatio. Ab

Ἀνάπηρος, ου, ὁ ἡ ὁν, mutilus, quòvis corporis membro mancus ut cæcus, claudus; &c. Ex ἀνὰ & πηρὸς, *mutilus*. Hinc

Ἀνάπηρος, ω f. ώσω, mutilo, mutilem redde.

Ἀναπιδύω, f. ύσω, scaturio, erumpo e scaturigine.

Ἀναπιέζω, f. σω, iterum premo. Ἀναπιέζει φλεγμονὴ, Aret.

Ἀναπίμπλάνα, præs. inf. act. verbi

Ἀναπίμπλημι, f. ήσω, repleo, impleo. Ἀναπιμπλάσειν τινα φοβε, φιλίαν ἀπειρίας.

Ἀναπίνω, q. d. rebibo, resorbeo, *Hippocr.*

Ἀναπιπράσκω, f. άσω, revendo, emptum vendo.

Ἀναπίπτω, recumbo, decumbo, procumbo; (2) accumbo in mensa; (3) supinus sum, (4) animo concido, animum abjicio; (5) frigeo, remissus sum; (6) pœnitentia ducor, sententiam mito. Ἀναπίπτειν δὲ τὸν τῶ χῶν, ὅτι τ' γῆς, παρά τινα· Νικαμβροι ἐπ' ἰλιχίοις ἀναπίπτουσι, *Thuc.* Ἀλλ' ὅταν κληθῆς, συνευθὺς ἀνάπεσον εἰς ἔσχατον τόπον, Luc. 14, 10.

Ἀναπίσσω, f. ίσσω, confido, spero, bono animo esse impero.

Ἀναπιτνάμβη, præs. inf act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀναπίπτειν, ab ἀναπίπτημι, pro ἀναπίπτω, *supinus jacio*.

Ἀναπιτνάνω, expando, explico. Ab ἀνὰ, & πετάω, *pando*.

Ἀναπλάκατος, ον, *poet.* pro ἀνάπλεως.

Ἀναπλασαντες *qui formaverunt*, nom. pl. a. 1 part. act. verbi ἀναπλάσσω, *fingo*, *fingo*.

Ἀνάπλασις, εως, ἡ ficti seu formatio de integro, ut restitutio membri fracti in integrum; (2) regeneratio.

Ἀνάπλασμα, ατος, τὸ figmentum id quod fictum est; (2) mendacium, commentum.

Ἀναπλασμὸς, ῦ, ὁ q. d. reficitio, reformatio; (2) fictio, formatio de integro; fictio, s. ipsa fingendi actio; (3) fictio rerum, quæ non sunt, aut esse putant. Ab

Ἀναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω. denuo fingo, reformo; (2) fingo, comminiscor, imaginor apud me, quæ non sunt. Ἀναπλάσειν τὸν οἰκίαν, τι εἰς τροχίσκες.

Ἀναπλέκοντι, *implicant*, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* pro ἀναπλέκουσι, Ab

Ἀναπλέκω, f. ξω, implico, innecto; (2) redimo Ex ἀνὰ & πλέκω, *plico*.

Ἀναπλεύσαντες, f. 1. inf. med. verbi ἀναπλέω.

Ἀνάπλεως, ω, ὁ ἡ ὡ, plenus, refertus. Ex ἀνὰ, & πλέω, *plenus*.

Ἀναπλέω, f. εύσω, provehor in altum, e portu solvo; (2) navigo Ἐς Τροίλν πλώσειν ἀναπλεύσαντες ὁλκοῖ, Il. 8, 35. Ex ἀνὰ, & πλέω.

Ἀναπλημμυρέω, redundo, exundo.

Ἀναπληρόω, ῶ, f. άσω, expleo, suppleo, impleo. Τὸ ὑμῶν ὑστέρημα ἦτος ἀναπλήρασαν, 1 Cor. 16, 17. Καὶ ἀναπληρῦ ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία, Matt. 13, 14. Hinc

Ἀναπλήρωμα, ατος, τὸ, supplementum, expletio.

Ἀναπληρωματικὸς, ἡ, ὸν, expletivus, explendi vim habens, explendo aptus.

Ἀναπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, suppletio.

Ἀναπλῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναπλήθω.

Ἀναπλητικὸς, ἡ, ὸν, expletivus, impletivus. Ab ἀναπλήθω.

Ἀνάπλοος, *contr. ufitatius*, ἀνάπλους, ου, ὁ, navigatio eius qui solvit e portu; renavigatio. Ex ἀνὰ & πλοῦς, *navigatio*.

Ἀναπλόω, f. όσω, expando, explico.

Ἀνάπλωσις, ἡ, explicatio, interpretatio.

Ἀναπλύνω, f. υνῶ eluo, iterum lavo. Hinc

Ἀναπλυσις, εως, ἡ ablutio, elotio.

Ἀναπλῶσι, *navem portu*, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀναπλεῖν, a verbo ἀναπλόω.

Ἀναπλώω, f. ώσω, idem quod ἀναπλέω,

Ἀναπνεῦσι, præs. inf. act. verbi ἀναπνέω.

Ἀναπνευσις, εως, ἡ, respiratio; (2) recreatio, relaxatio. Al ἀναπνοὶ.

Ἀναπνευστικος, ἡ, ὸν, respirativus, vi respirandi præditus, respirationi serviens. Ab eod.

Ἀναπνεύσω, ῶ, ὁ ἡ ὡ, qui respirare non potest; (2) exanimus; (3) flatu venti carens. Ex α pleon. & πνεύσω.

Ἀναπνέω, f. εύσω, respiro; (2) recreor, relaxor animo; (3) desidero, adspiro ad aliquid; (4) in mente habeo. Ἀμήχανος δ' ἀνέπνευσε, Soph. Aj. 274. Ἀναπνεύσασα δ' ἀρίστου ἔιεσ' Ἀχαιῶν, Il. 11. 799. Ex ἀνὰ, & πνέω, *spiro*. Hinc

Ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, respiratio; (2) relaxatio animi.

Ἀναπόβλητος, ου, ὁ ἡ ὁν, non rejiciendus, qui amitti, vel rejici non potest, aut debet. Ex α priv. & ἀποβάλλω, *rejicio*.

Ἀναπόγραφος, ου, ὁ ἡ ὁν, a publicano non recensus nec scriptus, non census, non inscriptus. Ex α priv. & ἀπογράφω, *censeo*.

Ἀναπόδεικτος, ου, ὁ ἡ ὁν, improbabilis, quasi indemonstrabilis. Ex α priv. & ἀπόδεικτος.

Ἀναποδείκτως, *Adv.* sine probatione vel demonstratione.

Ἀναπόδεκτος, ου, ὁ ἡ ὁν, non recipiendus. Ex α priv. & ἀποδέχομαι, *recipio*.

Ἀναποδίζω, f. ίσω, retrocedo, pedem refero; (2) revoco, retro ago; (3) diligenter expendo, exacte perpendo, excutio. Ἀναποδίζειν εἰς τὸ μέσον, τὰ γράμματα. Hinc

Ἀναπόδισις, ου, ὁ, remeatio, retrocessio.

Ἀναποδισμὸς, ου ὁ, diligens inquisitio; (2) regressus, retrogradus motus; (3) resolutio.

Ἀναπόδοτος, ου, ὁ ἡ ὁν, non reddendus, gratuitus. Ex α priv. & ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀναπόδρατος, ου, ὁ ἡ ὁν, inevitabilis. Ex α priv. & ἀποδράω, *effugio*.

Ἀνάποινος, ου, ὁ ἡ ὁν, non redemtus pretio. Ex α priv. & ἄποινον, *pretium redemtionis*.

Ἀναπόινως, gratis.

Ἀναπόκριτος, ου, ὁ ἡ ὁν, cui non respondetur, seu cui non responsum est. Ex α priv. & ἀποκρίνω, *respondeo*.

Ἀναπολαυστος, ου, ὁ ἡ ὁν, jejunus; (2) vacans voluptate; (3) quo non frui licet. Ex α priv. & ἀπολαύω, *fruor*.

Ἀναπολεμέω, bellum infero.

Ἀναπολέω, ῶ, f. ήσω, revoco in animum, instauro rem abolitam memoria hominum, in animo volvo; (2) rumino, de brutis. Διὰ ταῦτα βύλ ἡ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἐπι; repete.e, Soph. Phil. 1267.

Ἀνάπόλησις, εως, ἡ, ipsa actio revolvendi in animo, recordatio, revocatio in mentem, ruminatio. Ab ἀναπολέω.

Ἀναπολητικὸς, ἡ, ὸν, revolvendi facultatem habens. Ab eod.

Ἀναπολίζω, celebro carmine vel oratione, ap. *Pind.* propriè, instauro.

Ἀναπολόγητος, ου, ὁ ἡ ὁν, inexcusabilis; (2) indefensus. Ex α priv. & ἀπολογέομαι, *excuso*.

Ἀναπόλυτος, ου, ὁ ἡ ὁν, non absolutus, indissolutus; (2) indissolubilis. Ex α priv. & ἀπολύω, *fluo*.

Ἀνατομὴ, ῆς, ἡ, sursum missio; (2) effossio. Ex ἀνὰ & πίμπω, *mitto*.

Ἀναπόμπιμος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui remittitur.

Ἀναπομπὸς, ου, ὁ, ἡ, ὸν, qui mittit ad superos.

Ἀναπόνιπτος, ου, ὁ ἡ ὁν, illotus, qui se non abluit. Ex α priv. & ἀποπτω, *abluo*.

Ἀναπορίνομαι, procedo, in locum editiorem imprimis.

Ἀναπόσβεστος, inextinctus, semper lucens. Ex α, & ἀποσβεννυμι.

Ἀναπόστατος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui deficere nequit. Ex α priv. & ἀφίστημι, *deficio*.

Ἀναπότασμαι, avolo.

Ἀναποτνιασμὸς, ὁ, ὁ, suspirium cum imploratione divini auxilii; (2) divini numinis imploratio.

Ἀναπότριπτος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui detergi nequit; (2) indelebilis. Ex α priva & ἀποτρίβω.

Ἀνάπρασις, εως, ἡ, q. d. revenditio. Ab ἀναπιπράσκω, *revendo*. Unde

Ἀναπράτης, ου, ὁ, qui sibi vendita revendit.

Ἀναπράσσω, vel ἀναπράττω, f. άξω, exigo, repoico, recupero. Ἀναπράσσειν τὰ χρήματα. Διὰ δύο ἐκατοντετίας τὸν βαλάμβυ ἀναπράξας, τὸν ἑαυτῦ πάππον δῶναι, *Thuc.*

Ἀναπρεσβεύω, legatos mitto.

Ἀναπρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo; (2) cum gemitu effundo. Δακρυ ἀναπρήσας, Il. 9. 433.

Ἀναπρ-

Ἀναπλαις-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, inoffensus, qui non offendit. Ex α priv. & ἀπλαίσ-ῶν.

Ἀναπλᾶσθαι, a 2. inf. med. v. ἀναπλάσμαι.

Ἀναπλιᾶν, animum addere, præs. inf. act. contr. pro ἀναπλεράειν. Ab

Ἀναπλερόω, ῶ f. ώσω, alatum facio, pennis, seu alis instruo; (2) excito, instigo, animum addo, in spem erigo. Ἀναπληρῶσαι (δεῖ) πᾶν τὸ σῶμα, Arist. Lyf. 672. Ex ἀνὰ, & πλεῖν, πλεῖν.

Ἀνάπλημι, sursum volo. Ex ἀνα, & πλῆμι, volo.

Ἀναπλῆναι, a. 6. inf. act. verbi præc.

Ἀναπλήσσομαι, ξομαι, consternor, pavefio, perterreor; ἀναπλήσσομαι, spe corpori & animo, perf. pass.

Ἀναπλήσσω, I fut. pro ἀναπλομεῖται. Ab ἀνάπλα

Ἀνάπλιξ, ικος, ὁ ἡ, intactu; (2) suspensus et nexus per fibulam. Ex ἀ, i. e. πλω ἁπτέσθαι ἀναμένας, Dion.

Ἀναπλοκή, ῆς, ἡ, expansio, aperitio; (2) explicatio, explanatio. Ab

Ἀναπλύσω, f. ξω, expando, explico; (2) aperio; (3) explano, expono; (4) patefacio, revelo. Ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, Luc. 4, 17. τὰς χεῖρας ἀπλώσας. Οὐκ ἐᾶν ἀναπτύξαι ἀρίστοις πρὸς φῶς, Soph. El. 641. Ex ἀνὰ, & πτύσω, pluo. Hinc

Ἀναπτυχὴ, ῆς, ἡ, explanatio, expositio.

Ἀνάπτυχ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, apertilis, seu adaptabilis; (2) apertus; (3) explicatus.

Ἀναπτύω, f. ύσω, exspuo, exspuendo ejicio. Gl. V. sputo; (2) despuo, conspuo; (3) contemno. Ex ἀνὰ, & πτύω, puo.

Ἀνάπτω, f. ψω, ligo, religo, suspendo ad; (2) circumpono, appono; ἀνάπτομαι, indico. Ἀνάπτειν τί τινι, αὐτῷ τιὰ χάριν. Ex ἀνα, & ἅπτω, necto.

Ἀνάπτω, f. ψω, p. ἀνῆφα, p. pass. ἀνῆμμαι, accendo, incendo Metaph incendo, fulcito. Ἀνάπτειν ὕλην, πυρήν. Ἐγὼ δ' ὅτι Ζεὺς πυρὸς οἰδα τοῦτο νοσιμον, ἀ γάμοις, Eur. Ph. 346. Νίζ-ῶν ἱμάντας ὡς τάχ' ἀνάψῃ μείζονι θυρσῷ, Id. Med. 107. Ἠνάφθη (τὸ πῦρ) Luc. 12, 49 Ex ἀνὰ, & ἅπτω, incendo.

Ἀνάπτασις, εως, ἡ, decubitus, accubitio, (2) respiratio; (3) animi remissio. Ab ἀναπτα.

Ἀναπτωδ-ῶμαι, interrogo, quæro. Hinc

Ἀνάπτυξις, ὁ ἡ ὤν, pervulgatus, passim auditus, omnibus notus.

Ἀνατιτρώ, ῶ, accendo, inflammo.

Ἀναπυοσύνη, incendo.

Ἀνάπαλιν, ᾶ, f. ήσω, rursus vendo, revendo.

Ἀνάπαντις, εως, ἡ, difficultas & reciprocatio motus, quasi ἔφοδος, quia refertur. Refertur & ἀνάπαντσις. Frequentius ἄμπαντις.

Ἀνάρριζω, f. ίσω, convello, ex radice revello. Ex ἀνὰ & ῥίζα, radix.

Ἀνασεισθῆναι, pro sustulit, perf. part. act. Att. pro ἀνασεισας, a verbo ἀνασείω, I fut.

Ἀνασεσθαι, ασμαι, imprecationem, aut votum facium revoco. Ex ἀνα, & ἀρασθαι, precor.

Ἀνασκελ-ῶν, ων, discalceatus.

Ἀνάργυρ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, argento carens, pecunia destitutus; (2) qui largitionibus non corrumpitur; (3) qui gratis aliquid facit, ut medicus gratis sanans. Ex α priv. & ἄργυρ-ῶν, argentum.

Ἀναρίθμητ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, non irriguus, siccus. Ex α priv. & ἀρδω, rigo.

Ἀνάρθρ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, inarticulatus, articulis carens. Ex α priv. & ἄρθρον, art. ulus.

Ἀναριθμέω, ῶ f. ήσω, enumero, dinumero. Gl. V. ἀναριθμῶ renumerat.

Ἀναριθμητ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, innumerabilis; (2) innumerus; (3) improbabile, Eurip. Hel. 1695. Ex α priv. & ἀριθμητός, numerabilis.

Ἀνάριθμ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, innumerus (●) qui in nullo numero est, vilis. Ex α priv. & ἀριθμὸς, numerus.

Ἀναρίπτω, ῶ, non prandeo; unde ἀνηρικτικὸς, impransus. p. pass. p. pass. part. Ab ἀνάριστος.

Ἀνάριστ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, impransus.

Ἄναριστ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, impransus, non pransus; (2) prandio carens. Ex α priv. & ἄριστον prandium.

Ἀνάρμοστ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, nullius imperio subjectus; (2) non ortus, principio carens. Ex α priv. & ἄρχω, impero; vel ἄρχομαι, incipio.

Ἀναρμόδι-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, non idoneus, inconvenies & incongruens. Ex α priv. & ἁρμόδι-ῶν, aptus.

Ἀναρμόδιος, non convenienter.

Ἀναρμόζω, f. όσω, adapto, copulo. Ἡσυχίαν ἀναρμοσάμενος, Dion.

Ἀναρμοσία, ας, non congruo, non quadro.

Ἀναρμοστία, ας, ἡ incongruentia, inconvenientia; (2) inepti.e. Ab

Ἀνάρμοστ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, incongruus, inconvenies, non quadrans, non habilis, incompositus, inceptus, Ph ἀνάρμοστον, absurdum, absurdum. Ex α priv. & ἁρμόσας, aptus.

Ἀναρμόστως, Adv. incongrue, inconvenienter, inepte.

Ἀναρμοστῶν, idem quod ἀναρμοστέω.

Ἀναρροβέω, ῶ, f. ήσω, resorbeo, absorbeo.

Ἀναρπαγὴν, cum impetu, vi. Ab

Ἀναρπάζω, f. άσω, furtim rapio, abripio; (2) subito e medio tollo; (3) ad pœnam rapio; (4) e fede evello; (5) diripio; (6) vi opprimo. Ἀναρπασθῆς εἰς ἀήρ, ἢ πρὸς θεοῦ ἀρῆς, nonne præceptus. Ἀλλά μιν αὐτὶς ἀναρπάξασα Θύελλα, Odyss. 23, 316.

Ἀναρπάσας, a. 1. part. act.

Ἀναρπαξάνδρος, ὁ ἡ ὤν, homines devorans.

Ἀναρπαστ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, abreptus, furtim raptus; (2) repente raptus; (3) oppressus. Gl. V. abreptitius.

Ἀναρραχήσιος, f. 2. inf. pass. v. ἀναῤῥηγνυμι.

Ἀναῤῥαγηκὼς, qui sustulit, perf. part. act. Ion. pro ἀνηρηκὼς, a verbo ἀναιρέω, I fut.

Ἀναῤῥαπίω, f. ίσω, resarcio, reconcinno; (2) consuo, consarcino. Ex ἀνὰ, & ῥάπτω, suo.

Ἀναῤῥαψάδεω, rhapsodi more decanto.

Ἀναῤῥέω, refluo, sursum fluo.

Ἀναῤῥηγνυμι, f. ξω, diffindo, dirumpo, abrumpo, defringo; ἀναῤῥήγνυμαι, diffringor, (2) erumpo, confero me, pugnam; ἀνέῤῥαγμαι, crupi, a. 2. ἀνεῤῥάγην, passus, patens, Gl. V. Τεῖχ-ῶν ἀνεῤῥῶγας, Il. 7, 461.

Ἀνῤῥήγνυμι, idem & ex iisd.

Ἀναῤῥηκτὰς, Adv. sine disruptione, Ξιφαμέσαμβ, ὅπως ἀναῤῥήκτας ἔχῃ, tota sint, Arist. Lys. 182.

Ἀναῤῥήμα, ατ-ῶν, τὸ, edictum præconis voce enunciatum. Ex ἀνὰ, & ῥῆμα, verbum.

Ἀναῤῥῆξαι, f. 1. inf. act. v. ἀναῤῥήσω.

Ἀναῤῥήξις, εως, ἡ disruptio, dissilio. Ex ἀνὰ, & ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀναῤῥησις, εως, ἡ, renunciatio, edictio, proclamatio; (2) refutatio. Ex ἀνὰ, & ῥῆμα, dico.

Ἀναῤῥήσω, dirumpo, dilacero.

Ἀναῤῥίπτω, ἀπ-ῶν, τὸ, pes natus ictiens. Ex ἀνὰ, & ῥίπτω, mitto.

Ἀναῤῥιπτίζω, f. ίσω, iterum extinctum ictu refuscito; (2) accendo, incito, excito. Ἀναῤῥιπτίζειν πόλεμον, Chryt.

Ἀναῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, sursum, seu in altum jacio, sublime jacio; (2) tendere & præcipitanter adeo, (3) adeo, sustento; (4) pœnitet me, muto consilium. Ἀναῤῥιπτεῖν ἐπὶ κινδύνους, μάχας, κύβους. Ἀναῤῥιπτεῖν ἄλλα ἐπὶ ἄλλοις, remis percutere, Ovid. 7, 328. Ex

Ἀναῤῥίπτω, f. ψω, id. Gl. V. subacto, jacto.

Ἀναῤῥιχώομαι, αμαι, f. ώσομαι, manibus & pedibus in altum enitor.

Ἀναῤῥ χομαι, idem & ex illo

Ἀναῤῥῖψις, εως, ἡ, ipta actio sursum jaciendi. Ab ἀναῤῥίπτω.

Ἀνάῤῥοια, ας, ἡ refluxus undarum. Ex ἀνὰ, & ῥέω, fluo.

Ἀναῤῥοιβδέω, ῶ, f. ήσω, resorbeo; (2) absorbeo. Δὶς Χάρυβδις ἀναῤῥοιβδεῖ μέλαν ὕδωρ, Odyss. 12, 104. Hinc

Ἀναῤῥοιβδησις, εως, ἡ, absorptio, vel ejectio aquarum.

Ἀναῤῥοπία, ας, ἡ, τὸ, sursum vergere; acclivitas Ab ἀναῤῥοπ-ῶν.

Ἀναῤῥοπ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, sursum vergens; (2) retro cedens, retro fugiens. Ex ἀνὰ, & ῥέπω, vergo.

Ἀναῤῥύης, ου, refluxus. Ex ἀνὰ, & ῥῆς, fluvius.

Ἀναῤῥώω, vel ἀναῤῥώομαι, ῶ, f. ήσω, resorbeo; (2) absorbeo. Ex ἀνὰ, & ῥοιβδέω, sorbeo.

Ἀναῤῥώσις, εως, ἡ, redemptio; (2) sacrificium; (3) libertas. Ab

Ἀνάῤῥυτ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, redimo, libero captivum; (2) repato, refarcio; (3) jugulo, macto, sacrificio. Ex ἀνὰ, & ῥύω, redimo.

Ἀνάῤῥωγὰς, ασται, particl. part. med. Ion. pro ἀνῤῥηγὰς, a verbo ἀνῤῥήγνυμι, aperio

Ἀνάῤῥωμι, vel ἀνῤῥώομαι, f. ωσω, robur pristinum recipio; ἀνῤῥώσθαι, convalescit, Ph.

Ἀνάῤῥωστος, nom. plur. a. 1. part. pass.

Ἀνάῤῥωσις, ἡ, confirmatio, reconvalescentia.

Ἀνάρσ-ῶν, ων, ὁ, hostis implacabilis; (2) intolerabilis, inquus. Ex α priv. & ἄρω, apto.

Ἀναρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo; ἀναρτάομαι, suspendor; suspensus sum, pendeo; (2) consilio multi, acstico; Cl V. devincio. Ἀρταν τινα βρόχῳ ἑαυτοῦ ἐς τινα praſidium incolocare; ἀναρτᾶσθαι ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων, ἐκ τῶν ῥημάτων τι-ῶν, ἑαυτὸν εἰς φ-ῶν, πάλῳ τινά. Τυχὸν τὰς σωτῆρας αὐτῷ ἀρετὰς, Xen. Hinc

Ἀνάρτησις, εως, ἡ, suspensio; (2) obstrictio, devinctio.

Ἀνάρτ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, impar. Ex α priv. & ἄρτ-ῶν, par.

Ἀναρτύω, adorno, exstruo, molior.

Ἀναρύω, ad or eadem quæ φιλοδρυς.

Ἀνάρυστρ-ῶν, ῆρ-ῶν, ὁ, vas quo hauritur vinum. Ab

Ἀναρύτω, f. ύσω, hausio. Ex ἀνὰ & ἀρύτω.

Ἀναρχία, ας, ἡ, status eorum qui domino carent, ubi nullus est magistratus; (2) soluta licentia. Ab ἀναρχ-ῶν.

Ἀνάρχομαι, denuo ordior.

Ἀνάρχ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, principio carens. Ex α priv. & ἀρχὴ, principium, seu principatus.

Ἀνασαλεύω, f. εύσω, concutio, quasso, agito; succutio, Gl. V. Ex ἀνὰ, & σαλεύω.

Ἀνασειρόω, f. άσω, retraho, catena; (2) retraho, revoco, averto; (3) refreno, reprimo. Ex ἀνὰ, & σειρὰ, catena.

Ἀνασεισιφαλ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, concutiens penem. Ex ἀνασείω, & φαλλὸς.

Ἀνασεισμὸς, ὁ, conquassatio, concussio. Ab

Ἀνασείω, f. άσω, concutio, quatio; (2) incito, concito. Pro ἀνασεῖ, solicitat, concit f. Ἀοχμὰς ἀνέσεισεν ἡ ὀχλος, Matc. 15, 11. Αἰγιὸν ἀνασείσασα, Hes. 344.

Ἀνασελγαίνομαι, petulanti injuria adficior. Ex ἀνὰ, & σέλγω, petulanter ago.

Ἀνασεσυρμέν-ῶν, perf. part. pass. verbi ἀνασύρω.

Ἀνάσσομαι, ᾶ, f. άσω, addo, quod deest; (2) ad equabilitatem libro; (3) par pari refero, rependo, refercio.

Ἀνασημαίνω, significo.

Ἀνάσιλλ-ῶν, ων, ὁ, ἡ, et

Ἀνάσιλ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, comam e fronte, versus verticem capitis, versam habens: quæ forma comæ et ipsa τὸ ἀνάσιλον vel ἀνάσιλλον vocatur.

Ἀνάσιμ-ῶν, ων, ὁ ἡ ὤν, refimus, repandus; (2) informis, deformis. Ex ἀνὰ & σιμὸς.

Ἀνασιμόω, ῶ, refimo, refimum facio; (2) odeor, Ion.

Ἀνασκαλεύω, f. εύσω, farculo laxo, resodio, effodio, (2) exfuscito; (3) scruter, scrutando cino. Ex ἀνὰ, & σκαλεύω, fodio.

Ἀνασκάλλω, f. λῶ, eradico, (2) evello radicitus. Ex ἀνὰ, & σκάλλω, fodio.

Ἀνασκελίζω, f. άσω, labefacto, destruo; (2) reprimo, imminuo, repato; (3) refuto. Ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκολίζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, Act. 15, 24.

'Ανασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, instaurandi vim habens; (2) destructivus, refutatorius.

'Ανασκευὴ, ῆς, ἡ, reædificatio, instauratio, molitio; (2) destructio, eversio, refutatio. Ex ἀνὰ & Σκεῦος, instrumentum.

'Ανασκήπτω, f. ψω, irruo, ingruo.

'Ανασκησία, ας, ἡ, inertia, ingenitia. Ex α priv. & ἄσκεω, exerceo.

'Ανάσκητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, inexercitatus, inexercitus. Ex infl.

'Ανασκήτως, Adv. sine exercitatione.

'Ανασκιδνάμαι, sursum & confusione effundor, huc illuc dispergor. Ex ἀνὰ & Σκεδάω.

'Ανασκολοπίζω, vel ἀνασκινδυλεύομαι, in crucem seu palum tollor, suspendor. Ex ἀνὰ, & σχίζω, findo.

'Ανασκολύπτειν, nudare glandem penis.

'Ανασκοπέω, ῶ, f. ήσω, considero, respicio; (2) meditor. Ἡύτ' ἀνασκοπέσι καλὰς, Aristt. Θεσμ 673. Ex ἀνὰ & Σκοπέω, video.

'Ανασμύχω, f. ξω, lentè absumo vel corrumpo, sive idem quod σμυχω.

'Ανασοβέω, ῶ, f. ήσω, sursum rejiciendo expello, excutio. Διαμυχαιόμβῳ τίνα τρόπον ἀνασοβήσω με, Plat.

'Ανασπαράσσω, dilacero.

'Ανάσπασις, ἡ, exscidium; (2) coarctio.

'Ανασπαστήριος, ον, vim vel convellendi vel contrahendi habens.

'Ανάσπαστος, ος, ὁ ἡ, ἡ, extractus alicunde; (2) pulsus, ablegatus e loco aliquo, vid. ἀνασπάω, n. 4. (3) cui provincia adimitur & successor mittitur. Ab

'Ανασπάω, ῶ, f. άσω, revello, convello, evello, excindo; (2) attollo ut supercilia; (3) contrahо; (4) expello, velut in exilium; dicitur imprimis de incolis eversæ urbis, cum alio traducuntur, Eun. 'Ανασπάσῃ αὐτὸν, Luc. 14, 5. Τίλλος δ' ἐπέλεξε δὲ Θυρὶν Σκιᾶ τινὶ λόγους ἀνίσπα, prolixe locutus est, Soph. Aj. 301.

'Ανασπογγίζω, spongia detergo.

'Ανασσα, ης, ἡ, regina, emphatice de quavis dictum, vid. Eurip. Androm. 934. Ab ἄναξ, rex.

'Ανάσσατοι, invicti, Dor pro ἀνήκεστοι.

'Ανασσεισασα, a. 1. part. act f. g. Poët. pro ἀνασείσασα, a verbo ἀνασείω, quatio.

'Ανασσεμβῆν, Ion. pro ἀνάσσειν.

'Ανασσεν, regnabam, 1. sing. imp. ind. act. Ion. pro ἤνασσον.

'Ανάσσοντες, ων, revulsus, sursum vadens, ruens.

'Ανάσσω, f. άξω, regno impero, regno imperio potior. 'Ανάσσειν τινὸς, τινὶ or ἀβασιλεύτοισιν. Μετὰ δ' ἀνάσσειν ἄνασσεν. Il. 1. 202. 'Ανάσσειν δ' ἐμοὶ αὐτῷ, reguntur Odyss. 4, 177. Ab ἄναξ.

'Ανάσσω, fuge, a. 2. imp. act. per Syncopen, pro ἄνασσθι, ab ἀνίσχω. Unde

'Ανασσαδοὶ, Adv. tarde desuper, considerando.

'Ανασσαλμῆν, Ion. pro ἀνήσαλμεν, perf. pass. Ion. pro ἀνεσαλμένος, a verbo ἀνασείλω.

'Ανασσαλτικὸς, ἡ, ὸν, reprimendi & cohibendi vim habens. Ab ἀνασείλω, retundo.

'Ανασσὰς, a. 2. part. act vel ἀνίσχω.

'Ανασσὰς, άδος, ἡ, porticus, ap. Ap. Rh.

'Ανασσωμῶν, ῶ, ὁ ἡ, ἡ, refocillandi vim habens. Ab

'Ανάστασις, εως, ἡ, surrectio a sedili, vel cubili, vel e somno; (2) resurrectio a morte; (3) resurrectio a lapsu; (4) eversio; (5) expulsio e sede, evocatio; (6) erectio, exstructio; prominentia; (7) reditus ab exilio; (8) mutatio. Ab ἀνίστημι, erigo.

'Ανασταρᾶρος, eversor, vastator. Ab eod.

'Ανασταυρωτὸς, ὸν, ὁ ἡ, ἡ, victima tacta ob valetudinis reconcinnationem.

'Ανασταὺς, ὁ, eversor,

'Ανασταφυλὴς, ὁ ον, idem quod ἀνασάμενος.

'Ανασταχάδες, quotannis.

'Ανάστατος, ος, ον, ὁ ἡ, ἡ, eversus, vastatus; (2) sede expulsus. Ab eod. Hinc

'Ανασταθόω, ῶ f. ώσω, everto, vasto; (2) sede pello; (3) conturbo, seditionem, tumultum excito. Οἱ τὼ εἰκυμβίλω ἀναστατώσαντες, Act. 17, 6.

'Ανασταθμεύω, ῶ, f. ώσω, in crucem attollo, crucifigo. 'Ανασταυρῶντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, Heb. 6, 6.

'Ανασταυρωσις, εως, ἡ, suspendium, Gl. V.

'Ανασταχύω, spicas emitto, & cresco, surgo, de segete.

'Ανασταὶ, 2. plur. a. 2. imp. act. per Syncopen, pro ἀνάστητε, ab ἀνίστημι.

'Αναστηρόω, ῶ, f. ώσω, adstringo.

'Αναστήσασα, aor 1. part. act. f. g.

'Αναστίλλω, f. στελῶ, inhibeo, reprimo, coërceo; (2) furium tollo; ἀναστίλλεσθαι, tergiversari, Gl. V, item dissimulare, tegere, ap. Polyb. ἀναστελλόμενος, altricinctus, Gl. V. p. pass. part. 'Ανεστάλησαν, εἰς τὰς Ἄλπεις, se receperunt, Plut.

'Αναστενάζω, f. άξω, alte ingemisco; suspiro, Ph. (2) vehementer deploro. 'Αναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ Marc. 8, 12.

'Αναστενάχω, graviter suspino. Τὸν πάντες ἀναστενάχειν Ἀχαιοὶ, Il. 23, 211.

'Αναστένω, gemo, gemitus & suspiria duco.

'Αναστέφω, f. ψω, corono, edimio, cingo.

'Αναστῆ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἀνίστημι.

'Αναστηλόω, ῶ, f. ώσω, erigo, statuo cippum. Εἰκόνα χαλκῆν ἀναστηλῶσαι, Plut.

'Ανάστημα, ατος, τὸ, erectio; (3) quod assurgit in altum; (3) statura; (4) procerites; (5) altitudo montis, ædificii; (6) animal, ap. LXX. Ab ἀνίστημι, erigo.

'Αναστῆσαι, surrexisse, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

'Αναστήσειεν, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol.

'Αναστήσατε, 3. sing. f. 1. indic. med.

'Ανάστητι, surgitote, 2. plur. a. 2. imp. act.

'Αναστίζω, sursum compungo; (2) pungo.

'Αναστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, informo, quasi ab elementis incipiendo; (2) reclivo, quasi in elementa; (3) reformo, regenero. Ex ἀνὰ, & στοιχεῖον principium, elementum. Hinc

'Αναστοιχείωσις, εως, ἡ, informatio quæ fit a primis elementis; (2) reclivatio qua in elementa; (3) renovatio, regeneratio, reformatio.

'Αναστομῶν, ῶ, ὁ ἡ, ἡ, apertus, laxus, dehiscens. Ex ἀνὰ, & στόμα, os. Hinc

'Αναστομόω, ῶ, f. ώσω, laxo, relaxo, capaciorem reddo, aperio; (2) arcto, angusto, in fauces comprimo; (3) evacuo, purgo, (4) into ore effundo, de fluminibus in mare se exonerantibus. 'Αναστομῶν τὸ χεῖλος, τὰς τόρους.

'Αναστόμωσις, εως, ἡ, laxatio, relaxatio; (2) arctatio, compressio in fauces; (3) evacuatio palati.

'Αναστομωτήριος, ος, ὁ ἡ, ἡ, idem quod

'Αναστομωτικὸς, ἡ, ὸν, aperiendi vim habens & eos proritandi; (2) evacuandi palati vi pollens. Ab ἀναστομόω.

'Αναστυμάλωσις, εως, ἡ, talo, seu talis carens. Ex α priv. & ἀστράγαλος, talus.

'Αναστυπτικὸς, ἡ, ὸν, sursum militum fugor.

'Αναστρατοπεδεύω, castra moveo; revertor cum exercitu. Ex ἀνὰ, & στρατοπεδεύω.

'Αναστρέφω, f. ψω, everto, converto; (2) revertor, regredior, remeo, Gl. V. convertor, Ph. ἀναστρέφομαι, invertor; (2) versor; ἀναστραμμένος, evertum, Ph. p. pass. part. 'Αναστρέφειν τὰ πράγματα, τὰς στρατιώτας ἀπὸ τῶν ὄχλων ἐφ' ἑαυτὸν, perpendere; ἀναστρέφεσθαι, τῷ γλώσσῃ ἐπαγγέλλεσθαι πολιτικῶς, ὡς τοῖς ἐφεξῆς ἐπιτηδεύειν. Ἐπ' ἀλλ' ἀναστρέφ' εὐσεβῆ σοφίᾳ, Aristt. Θεσμ. 504. Τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε, Joan. 2. 15. Ἐν σοφίᾳ κυρίου βίον ἀναστρέφειν, Heb. 13. 18.

'Αναστρολόγος, ου, expers astronomiæ.

'Αναστρωτὶ, Adv. inverse præposterè, ordine inverso. Ab ἀναστρώω.

'Αναστρωφᾶν, convertere, præs. inf. act. contr. pro ἀναστρωφέειν.

'Αναστρωφάω, ῶ, verto, verso; (2) converto, subverto. Πάντα ἀναστρωφᾶν κὴ ἀρηρίμεν, ὅσσα κε δύνωμαι, Hesiod. 'Ασπ. 121. Ab

'Αναστροφὴ, ῆς, ἡ, inversio, conversio; retrorsum, seu in contrariam partem, reciprocatio; (2) reditus, reversio; (3) conversatio, commoratio, tempus, mora. Ab ἀναστρέφω.

'Ανασύνταξις, εως, ἡ, recensio, census, cognitio, census iterum habitus. Ab

'Ανασυντάσω, vel ἀνασυνταξῶ, f. άξω, recognosco censum, iterum constituo censum. Ex ἀνὰ, σὺν, & τάσσω, ordino.

'Ανάσυρμα, ατος, τὸ, quod sursum retractum est, aut sursum retrahendo retectum. Ab

'Ανασύρω, sursum traho, seu retrahо vestes tegentes pudenda; (2) detego, quod latet.

'Ανασφαδάζω, f. άσω, resilio, recalcitro, exsilio. Ex ἀνὰ, & Σφαδάζω, pedes agito.

'Ανασφάλλω, resurgo ex lapsu, vel morbo; ἀνεσφηλᾶ, convaluit, a. 1.

'Ανασφήλαι, a. 1. inf. act. v. ἀνασφάλλω.

'Ανασφραγίζω, f. ίσω, resigno, signum tollo.

'Αναχθῶ, attollo, erigo. Ex ἀνὰ, & χθὼ.

'Ανάχεο, fuffri, Ion. pro ἀνάχεσο, seu ἀνάχου, a verbo ἀνάχεω, patior.

'Ανάχεσις, εως, ἡ, emersio, ortus, exortus; (2) toleratio, tolerantia.

'Αναχετὸς, ὴ, ὸν, tolerabilis. Ab

'Αναχέω, ῶ, occurrit in futuro ἀναχήσω, pro ἀνέχω, emergo, orior, existo; (2) meleficiam adfero. Ex ἀνὰ, & χέω, pro ἔχω.

'Αναχίζω, f. ίσω, discindo, seco, dissideo. Hinc

'Αναχινδυλεύομαι, f. δυσομαι, in palum, seu in crucem tollor.

'Αναχοίμην, 1. sing. a. 2. optat. med.

'Αναχὼν, a. 2. part. act. verbi ἀνέχω.

'Αναχάζω, f. ασω, servo, salvum præsto; (2) recupero. 'Αναχάζειν τίνα φοιτ. ἀναχάζεσθαι τῷ πατρῴων τόξων, στρατιήματα τε ἐκ παραταξέως ἐλαττώσεις. 'Αναχωθεὶς εἰς τὴν πατρίδα, restitutus, Diod.

'Αναχάσασθαι, a. 1. inf. med.

'Αναταράσσω, vel ἀνταράσσω, f. άξω, conturbo, perturbo, permisceo; (2) commoveo, agito. Ὥστε τὴν πόλιν ὅλην ὑπὸ τῶν λόγων τινῶν ἀναταράττεσθαι, Plut.

'Ανάτασις, εως, ἡ, extensio. Ab ἀνατείνω.

'Ανατάσσω, vel ἀνατάττω, f. άξω, compono; (2) collоco, ordino. 'Ανατεταγμένοις δικηγοροῖς, Luc. 1, 1, τὰ μαθήματα, Plut.

'Ανατατικὸς, ἡ, ὸν, extensus; (2) aptus ad extendendum sursum; (3) vehemens, gravis. Ab ἀνατείνω.

'Ανατατικῶς, Adv. cum extensione quadam & tono quodam modo; (2) rigide, imperiose.

'Ανατεὶ, Adv. sine damno, impune. Ex α priv. & ἄτη, noxa.

'Ανατείλαντος, exorti, gen. sing. part. a. 1. act. verbi ἀνατέλλω, exorior.

'Ανατείνω, f. τενῶ, sursum extendo, attollo; (2) intento, v. c. manus, gladium; (3) porrigo manum, ut amicitiæ signum; (4) surrigo, v. c. gladium, quod est signum patentis se victum, Eun. 'Ανατείνειν τὰς ὄψεις πρὸς οὐρανὸν, τὸ ξίφος, τὰς χεῖρας ἀνατείνειν καὶ μαχαίρας, unde Matt. minor. Ἐκτείνω μὴ οὐκ ἔχειν ὑμῖν ἀνατείνασθαι φίλους, Dem.

'Ανατειχίζω, f. ίσω, readifico muros, instauro mœnia. Hinc

'Ανατειχισμὸς, ου, ὁ, instauratio & refectio murorum.

'Ανατιλεῖ, 3. sing. f. ind. act. verbi

'Ανατίλλω, f. τιλῶ, f. ἀνατίτηλα, oriri facio, exsistere facio, produco, emitto; (2) enascor, exsisto, germino, orior, ut sol, luna; ἀνατείλας, ortus, Ph. a. 1. part. Τὸν ἄνομον ἀνατελεῖ, Matt. 5, 45. Conf. Eurip. Here. fur. 1596. Ἐξ ἰωδὰ ἀνατίτηλεν ὁ Κύριος, Heb. 7, 14. Ex ἀνὰ, & τίλλω, oriri facio.

'Ανατίμω, f. τμῶ, dirimo, incido.

Ἀνατέταλκα, 1. sing. perf. ind. act. vi ἀνατέλλω.

Ἀνατεταμένως, valdè, magna vi.

Ἀνατετμημένος, *dissectus*, perf. part. pass. verbi ἀνατέμνω, *dissico*.

Ἀνατήκω, f. ξω, liquefacio, liquo; (2) macero, consumo, tabefacio; (3) mollio; (4) attenuo. Ex ἀνὰ, & τήκω, *liquo*.

Ἀνατὶ, *Adv.* idem quod ἀνατεὶ.

Ἀνατιθέασι, *transferunt*, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* pro ἀνατιθεῖσι, a verbo ἀνατίθημι.

Ἀνατιθέτω, *imponito*, 3. sing. præs. imp. act.

Ἀνατίθημι, f. ἤσω, sursum pono, tollo; (2) impono alicui pro onere; (3) impono, injungo aliquid; (4) expono, nario, refero; (5) attribuo, acceptum fero, adscribo; (6) dedico, consecro; ἀνατίθεμαι, differo, rejicio in crastinum, retracto, revoco. Ἀνατίθεταί τινα, σκῶλά τινι, τινὶ τὰ πράγματα, τοῦτο ἀνοία θεῶν, ἀσπίδας πρὸς τὸ καινὸν νεῶν, εἰς τὸ Ἡραῖον ἀνατίθεσθαί τῳ πρᾶξίν τινι, committere, τὰ κατηγορημένα, revocare. Ἀνατίθημι αὐτοῖς τὸ ἐναγίζειν, Gal. 2, 2.

Ἀνατιμᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀνατιμάειν. Ab

Ἀνατιμάω, ῶ, f. ήσω, augeo pretium, supra modum magni facio. Ex ἀνὰ, & τιμὴ, *pretium*.

Ἀνατιναγμὸς, ὁ, concussio, motio e loco suo in alium. Ab

Ἀνατινάσσω, f. ξω, concutio, vehementer quatio.

Ἀνατιτίνω, idem quod ἀνατείνω.

Ἀνατιτράινω, perforo, terebro.

Ἀνατιτράω, ῶ, f. ἀνατρήσω, idem. Ἀνατιτρᾶται ὑπὸ τῆς σκαλίκων, Dioſc.

Ἀνατλὰς, a. 2. part. act. v. ἀνατλῶμι pro

Ἀνατλάω, f. ήσω, perfero, tolero. Ἀνατλᾶν πόνον, Xen. τὰ φερόμενα, Odyſſ. 10, 327. εἰπὲ ἐπιτρόθων ἐσσὶ, ἢ ὀπίσσω κιόσ' ἀνίτλης, ibid. 14, 47. Ex ἀνὰ, & τλάω. Hinc

Ἀνατλημα, ατος, τὸ, toleratio, tolerantia.

Ἀνάτλημι, idem quod ἀνατλάω.

Ἀνατμηθεὶς, *fiet ore aperto*, a. 1. pass. verbi ἀνατέμνω, *fictione aperio*.

Ἀνατοιχέα, ας, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex ἀνὰ, & τοῖχος.

Ἀνατοκίζω, f. ίσω, usuram renovo. Ex ἀνὰ, & τόκος, *usura, fœnus*. Hinc

Ἀνατοκισμὸς, ὁ, usuræ renovatio anniversaria.

Ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, ortus, oriens. Ab ἀνατέλλω.

Ἀνατολικὸς, ἡ, όν, orientalis. Ab ἀνατολὴ.

Ἀνατολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.

Ἀνατομὴ, ῆς, ἡ, dilectio, præcipue corporis. Ab ἀνατέμνω, *dissico*.

Ἀνατομικὸς, ἡ, όν, ad anatomen pertinens, anatomicus.

Ἀτονος, ὁ ἡ ὸν, sursum tendens; (2) nimis in altum tendens. Ab ἀνατείνω.

Ἀνατὸς, ὴ, ὸν, illæsus; (2) innocuus. Ex α priv. & ατη, *noxa*.

Ἀνατρεπτικὸς, ἡ, όν, subversorius, everrendi vim habens. Ab

Ἀνατρέπω, f. ψω, subverto, everto, prosterno; *metaph.* subvertor, fallor, Ph. a. 2. pass. diruo, tollo, liberaliter, confuto, Ph. Ἀνατρέπειν τὸ πλοῖον, ἐπὶ τὸ πολιτικὸν κοινωνεῖν, τὰς πόλεις Ἀνατρέπουσι τὸν τῶν πόλεων, 2 Tim. 2, 18. Ἀνατρέπεις ὅτι τὸ πόλυ, ἀδ ἔχει ῥοπὰς, quæ vergit ad ruinam, Ariſt. Velp. 1227.

Ἀνατρέφω, nutrio, alo, educo. Ἀνατεθράμμεθα ἐν ὑμῖν εἰς υἱὸ, Act. 7, 21.

Ἀνατρέχω, recurro, redeo curriculo; (2) attollor in altum, erigor, excito; (3) adpello, v. c. divitus. Ἀνατείνων ὁ τὸν πόλεμον ἀνατρέχει δυνάμεως, πρὸς τὸ ἐρῶν τοῖς χρείοις ἀλλὰ repetere.

Ἀνάτρησις, εως, ἡ, perforatio, perfossio. Ab ἀνατρέω, *perforo*. Unde

Ἀνατρητὸς, ὴ, ὸν, perforatus, pertusus.

Ἀνατρωίνω, vel potius ἀνατροιάω, permisceo, perturbo. A τρωίνω, *misceo*.

Ἀνατρῖψαι, f. ψω, contero, frivo; (2) misceo. Hinc

Ἀνατριπτὸς, ὴ, ὸν, attritus.

Ἀνάτριψις, εως, ἡ, attritio, frictio. Ab eodem.

Ἀνατροπὰς, ἀος, ὁ, subversor, everſor. Ab ἀνατρέπω, *everto*.

Ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, everſio, subverſio. Ab eod.

Ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἀνατρέφω, *nutrio*.

Ἀνατροχάω, ῶ, idem quod ἀνατρέχω.

Ἀνατυλίσσω, f. ξω, repeto, revolvo animo, verſo, reglomero.

Ἀνατυπόω, ῶ, reformo, iterum formo; (2) informo aliquid in animo, imaginor. Hinc

Ἀνατύπωμα, τὸ, ſpecies rei, figura.

Ἀνατύπωσις, εως, ἡ, reformatio, formatio; (2) imaginatio.

Ἀνατυφλόω, f. ὡσω, conturbo, perturbo. Καὶ νῦν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακὼς, Ariſt. Eq. 310.

Ἀναύγητος, ος, ὁ ἡ ὸν, ater, obſcurus, non ſplendens. Ex α priv. & αὐγὴ, *lux*.

Ἀναυδητὸς, ὴ, ὸν, idem.

Ἀναυδία, ας, ἡ, τὸ loquinon poſſe.

Ἄναυλος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem quod ἀναυδὴς.

Ἀναύδως, *Adv.* ſine voce ulla.

Ἀναυλεὶ, *Adv.* ſine naulo. Ex α priv. & ταῦλος, *naulum*.

Ἄναυλος, ος, ὁ ἡ ὸν, tibiarum expers, ſine tibiis; (2) imperitus tibiarum. Ex α priv. & αὐλὸς, *tibia*.

Ἀναυλοπόντιος, ὁ ἡ ὸν, *Epith.* navis parvæ, quæ in iis quæ in portu ſunt, non numeratur, cujus ratio nulla habetur.

Ἀναυμάχητος, ος, τὸ, deſertio pugnæ navalis; quum quis ad navale prælium non venerat. Ex α priv. & ναυμαχία.

Ἀναυξὴς, ὁ ἡ ὸν, qui non auget; (2) qui non augetur. Ex α pr. & αὔξω. Hinc

Ἀναυξησία, ας, ἡ, quum quid alimentum, aut incrementum non capit, R.

Ἀναύξητος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui non augetur.

Ἀναύξω, increſco, multum augeo. Ex α intenſ. & αυξω, *creſco*.

Ἄναυος, ος, ὁ ἡ ὸν, vocis expers. Ex α priv. & αὐὴ, *clamo*.

Ἀναυρος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui eſt ſine aura; (2) torrens. Ex α priv. & αὔρα, *aura*, vel α intenſ. & ναάω, *fluo*.

Ἀνάυσαν, 3. plur. q. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀνῦσαν, a verbo ἀναύω, *acclamo*.

Ἀναυξὴς, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀναύσας.

Ἀναύχην, ενος, ὁ ἡ ὴν, cervice carens. Ex α priv. & αὐχὴν, *cervix*.

Ἀναύω, acclamo. Ex ἀνὰ, & αὐὼ, *acclamo*.

Ἀναύω, acclamo. Ab ἀνὰ, & αὐὼ, *clamo*.

Ἀναφαίνω, f. ανῶ, manifeſto, oſtendo, exhibeo, edo; ἀναφαίνομαι, conſpicuus fio, manifeſtus reddor; ἀναφανεῖσα, exta, Ph. ἀπεφάνθη exuta eſt, apparuit, Ph. a. 2. ἀπεφανεμμένος, extans, Ph. Ἀναφανδὸν ἔχειν, habere; γράφειν, ſcribere. Ἕτερον οὐ τί λῆμα τοῦτο, κομψότερον ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφανται, Ariſt. Thesm. 467.

Ἀναφαιρετὸς, ὴ, ὸν, qui auferri non poteſt. Ex α priv. & ἀφαιρέω, *aufero*.

Ἀναφαλαντίας, ου, ὁ, calvus, recalvus, recalvaſter. Ab

ΑΝΑΦΑΛΑΝΤΟΣ, ος, ὁ ἡ ὸν, idem. Hinc

Ἀναφαλαντίασις, εως, ἡ, calvities in ſupercilis; (2) calvities omnino.

Ἀναφαλάντωμα, ατος, τὸ, idem.

Ἀναφανδὰ, *Adv.* aperte, manifeſte, palam. Ab ἀναφαίνω.

Ἀναφανδὸν, *Adv.* idem & ab eod

Ἀναφανίτης, ου, ὁ, apparitor, lictor. Ab ἀναφαίνω.

Ἀναφαντάζω, f. άσω, apparitionem facio, phantaſia adficio.

Ἀναφέρω, f. οίσω, a. 1. ἀνήνεγκα, ſurſum fero, ſuſtollo, ſubvecho; (2) refero, fero, patior; (3) produco, edo, emitto, evomo; (4) offero, confero ad cultum divinum; (5) refero, attribuo, (6) refero, ut ad ſenatum; (7) refero, commendo; (8) transfero, reſicio; (9) recreor, reficio me, colligo me, convaleſco. Ἀναφέρειν εἰς τάφον, καθιδρύσας, θυσίας τῷ Θεῷ, τὰ ἐν χύτραις ἀναδεχθὰ εἰς τινα, τὸ φορὸς τῶν Σύμπλεγμάτων εἰς τῶν Σύμπλεγμάτων πόλιν, τὸ πρᾶγμα πρός τινα, τῶν αἰτίαν ἐπ' ἄλλον ἐκ τῆς ἀμφισβήτησις, κλῆρος, μίσθης. Ex ἀνὰ, & φέρω, *fero*.

Ἀναφεύγω, f. εὔξομαι, ſurſum fugio; (2) refugio, confugio. Ἀναφεύγειν ἐλεύθερον ἀνθρώπους, effugere. Ex ἀνὰ, & φεύγω, *fugio*.

Ἀναφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, intactilis; intactus, non tactus. Ex α priv. & ἅπτω, *tango*.

Ἀναφθέγξομαι, f. ξομαι, reclamo, reſpondeo; (2) exclamo, proclamo. Ἀναφθέγξεται χρησμὸς, Plut. ex ἀνὰ, & φθέγγομαι.

Ἀναφθείρομαι, iterum corrumpor, intereo.

Ἀναφθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἀναφλῶ.

Ἀναφλασμὸς, ὃ, ὁ, maſturbatio. Ab

Ἀναφλάω, f. άσω, maſturbo. Ex ἀνὰ, & φλάω.

Ἀναφλιγμαίνω, rurſus ardeo, vel æſtuo; (2) rurſum intumeſco. Ex ἀνὰ, & φλιγμαίνω.

Ἀναφλέγω, f. ξω, rurſum incendo; rurſum comburo; (2) inflammo, excito; ἀναφλέγομαι, exardeo ira.

Ἀναφλογίζω, incendo.

Ἀναφλογίωσις, ἡ, idem.

Ἀναφλύω, f. φλύσω, rurſum ferveo; (2) ferveo. Ex ἀνὰ, φλύω, *ferveo*.

Ἀναφλυκταίνατος, ος, ὁ ἡ ὸν, ex quo puſtulæ non erupere, nec erumpunt, R. Ex α priv. & φλύκταινα, *puſtula*.

Ἀναφλύω, idem quod ἀναφλύζω. Ph. ἀναφλύει, emanat.

Ἀναφοβέω, terreo, minor.

Ἀναφοιβάζω, f. άσω, repu go.

Ἀναφοιτάω, ῶ, f. ήσω, rurſum eo, redeo, repeto. Εἰς ὑρανὸς ἀναφοίτησιν, Herodot.

Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, latio ſurſum verſus, ſubvectio, emerſio; (2) relatio; (3) criminis relatio in alium; (4) refugium, præſidium; (5) oblatio; (6) reditus, proventus; (7) erectio ejus, quod cecidit; (8) virium & animi collectio; (9) Anaphora, figura rhetorica. Ab ἀναφέρω. Unde

Ἀναφορεὺς, ἑως, ὁ, vectis; (2) lorum; (3) bajulus, qui humeris aliquid geſtat;

Ἀναφορία, ᾶς, f. ίσω, in altum erigo, adſcendere facio, ſurſum impono. Ab eod.

Ἀναφορικὸς, ἡ, όν, relativus, ap. Gram. (2) qui cruenta e pectore extuſſit. *Dioſc.*

Ἀναφορικῶς, relative. Ab ἀναφορὰ.

Ἀναφόριον, ου, τὸ, fulcimentum doſſuarium, ſeu humerarium, vectis humerarius, quo bajuli utuntur. Ab ἀναφέρω.

Ἀναφορύσσω, vel ἀναφορύττω, f. ύξω, fubigo in modum farinæ; (2) commiſceo.

Ἀναφράσσω, vel ἀναφράττω, f. άξω, obſtipo, occludo; (2) aperio, explico, quod ſepto clauſum erat. Ex ἀνὰ, & φράσσω, *ſepio*.

Ἀναφρίσσω, vel ἀναφρίττω, f. ξω, horreo pilos; (2) horreo. Ex ἀνὰ, & φρίσσω.

Ἀναφροδισία, ας, ἡ, rerum venerearum nulla cupido; (2) invenuſtas, indecentia. Ex α priv. & Ἀφροδίτη, *Venus*. Unde

Ἀναφρόδιτος, ος, ὁ ἡ ὸν, non venereus, a re venerea alienus; (2) invenuſtus.

Ἀναφρόω, ῶ, reſpiro.

Ἀναφροντίζω, f. ίσω, animo volvo, excogito.

Ἄναφρος, ος, ὁ ἡ ὸν, ſpumæ expers, non ſpumans, non ſpumoſus. Ex α priv. & ἀφρὸς.

Ἀναχυμὶ, idem quod ἀναχύω.

Ἀναχυσις, εως, ἡ, effugium, refugium. Ab ἀναχέω, *effugio*.

Ἀναχυσσω, ω, idem quod ἀναχύω.

Ἀναχύω, commiſceo, permiſceo, confundo; (2) inquino, tædo. Ex ἀνὰ, & χύω.

Ἀναχυτὰ, ῶ, ſurſum fio, (2) fuſilis, infuſo; (3) commiſceor, turbidus e facio. Hinc

Ἀναχύσημα, ατος, τὸ, infuſio; (2) evaporatio, ſpiraculum:

Ἀναχυσις, εως, ἡ, infuſio; (2) ſpiraculum:

Ἀνδρίζω, f. ίσω, adjicio, hinc ἀνδρισθέντες *Ion.* pro ἀνδρισθέντες. *Ad.* ἀνδρίω, *irrito*. Cf. V

Ἀνδρύω, f. υσω, renaſci facio; produco, emitto;

to; ἀναφύομαι, recresco, Gl. V. ἀνεφύη, orta est, Gl. V. a. 2. Ex ἀνὰ, & φύω.

Ἀναφωνέω, ῶ, f. ήσω, alta voce pronuncio, exclamo, proloquor, pronuncio. Ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, Luc. 1, 42. Hinc

Ἀναφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio, pronunciatio rei alta voce.

Ἀναφώνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀναχάζω, f. άσω, retrocedo, gressum inhibeo. Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω, Il. 5, 443. Ex ἀνὰ, & χάζω, recedo.

Ἀναχαίνω, hisco, dehisco. Ex ἀνὰ, & χαίνω.

Ἀναχαιτίζω, f. ίσω, ferocio, contumaciter efferor, in licentiam erumpo; (2) inhibeo, retro ago, reprimo, Eurip. Bacch. 1070. Ex ἀνὰ, & χαίτη, juba.

Ἀναχάλασμος, ὁ, relaxatio.

Ἀναχαλαστικὸς, ἡ, ὸν, relaxativus, relaxandi vim habens. Ab

Ἀναχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo.

Ἀναχαράσσω, vel ἀναχαράττω, f. ξω, denuo sculpo, rursum incido.

Ἀναχάσκω, hisco.

Ἀναχάσσασθαι, recessisse, a. 1. inf. med. Poët. pro ἀναχάσασθαι, a verbo ἀναχάζω.

Ἀναχειρίζομαι, impedio. Ex ἀνὰ, & χειρίζομαι, tracto.

Ἀναχελύσσομαι, exscreo, extussio.

Ἀναχέω, f. εύσω, refundo; (2) infundo; (3) conturbo, moveo.

Ἀναχλαινόω, ῶ, f. ώσω, induo, vestio. Ex ἀνὰ, & χλαῖνα, læna.

Ἀναχλιαίνω, f. ανῶ, tepefacio, calefacio.

Ἀναχνοαίνομαι, lanugine obsitus sum; (2) primam lanuginem emitto. Ex ἀνὰ, & χνόος, lanugo.

Ἀναχοὴ, ῆς, ἡ, refusio; (2) meatus. Ab ἀναχέω.

Ἀναχορεύω, f. εύσω, tripudio, salto, choreas ago; celebro cantu & choreis.

Ἀναχόω, ῶ, f. ώσω, aggero, e terra congesta extruo. Τῶν δ' ἐν ἀνακεχωκότες, Dem.

Ἀναχράομαι, interficio, ut καταχρ.

Ἀναχρίσμαι, rursum ungo.

Ἀναχρώννυμι, f. ώσω, colore aliquo inficio, tingo; (2) contagio inficio; (3) ungo.

Ἀναχρώννύω, idem. Hinc

Ἀνάχρωσις, εως, ἡ, infectio, coloratio; (2) inunctio; (3) contagium.

Ἀναχύρωτος, ὁ, ὁ κ ἡ, non paleatus, paleis non mixtus, non aceratus. Ex α priv. & ἀχυρόω, paleis admisceo.

Ἀναχυθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἀναχέω.

Ἀνάχυσις, εως, ἡ, refusio; (2) mare æstuarium navigabile; (3) confusio; (4) animi utriumque exsolutio, mollities. Ab

Ἀναχύω, f. ύσω, refundo.

Ἀναχωματισμὸς, ὁ, ὁ, agger. Ex ἀνὰ, & χῶμα, agger.

Ἀναχωνεύω, f. εύσω, conflo; (2) refundo. Ex ἀνὰ, & χωνεύω, conflo.

Ἀναχώννυμι, idem quod ἀναχόω.

Ἀναχωρέω, ῶ, f. ήσω, retrocedo, redeo, revertor; (2) remotus sum a via; (3) abhorreo. Ἀναχωρεῖν ἐπὶ τὰς ναῦς, εἰς φυγὴν ἀπ' οἴκων, ἐκ τινός. Κελεύσαντος Βοιωτίας σημῆναι τὸ ἀνακλητικὸν, ἀνεχώρησαν εἰς τὸ στρατόπεδον, receptui canere, Diod. Hinc

Ἀναχώρημα, ατος, τὸ, recessus; secessus; (2) locus, quo est in secessu.

Ἀναχωρησάντων, cum secessissent, gen. plur. a. 1 part. act. verbi ἀναχωρέω.

Ἀναχώρησις, εως, ἡ, recessus, secessus; (2) reditus; (3) receptus ex pugna & periculo; (4) locus semotus, secessus; (5) locus refugii, refugium. Ab eod.

Ἀναχωρητὴς, ὁ, ὁ, recessor, secessor; (2) qui in solitudine vivit, eremita, anachoreta.

Ἀναχωρίζω, f. ίσω, supino, secerno; (2) facio reverti, aut secedere, in locum reduco, in terram restituo. Ὁ λόγος αὐτὸς ἀναχωρίζει, Xen.

Ἀναψαλάσσω, conturbo, retundo.

Ἀναψάω, ῶ, f. ήσω, tergo; (2) tergendo demulceo; (3) detergendo colligo & excipio.

Ἀναψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio; (2) investigatio, indagatio.

Ἀνάψῃς, adfigas, sive adfixeris, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi ἀνάπτω, adfigo.

Ἀναψηφίζω, f. ίσω, rursus in suffragio mitto; (2) abrogo; (3) retracto. Hinc

Ἀναψήφισις, εως, ἡ, repetitio suffragiorum; (2) abrogatio; (3) retractatio.

Ἀναψήχω, f. ήξω, idem quod ἀναψάω.

Ἀνάψις, εως, ἡ, accensio. Ab ἀνάπτω.

Ἀναψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, refricans.

Ἀναψυκτικὸς, ἡ, ὸν, refrigeratorius, Gl. V.

Ἀναψύξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναψύχω.

Ἀνάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio; (2) recreatio, refocillatio:

Ἀναψυχὴ, ῆς, ἡ, idem. Ab

Ἀναψύχω, f. ξω, refrigero, eventilo; (2) abstergo, desicco; (3) refocillo, recreo; (4) animum reduco. Ἀναψύχειν τὰς νῆας, reficere; τινὰ σιτῷ καὶ ποτῷ. Ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, 2 Tim. 1, 16. Ὅτι παρὰ νεοῖ θέσσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ, Il. 17.

Ἀνάγνοιη, agnosceret, 3. sing. a. 2. opt. act. Dor. pro ἀναγνοίη, a verbo ἀναγινώσκω, agnosco.

ΑΝΔΑΝΩ, placeo. Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ, Il. 1, 24, & 378. Δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλὴ, Il. 18, 510.

Ἀνδεθεὶς, vinctus, præt. inf. pass. Dor. pro ἀνδεδέσθαι, a verbo ἀναδέω, vincio.

Ἄνδημα, vitta, Poet. pro ἀνάδημα.

ΑΝΔΗΡΟΝ, ου, τὸ, summitas, cacumen; (2) fluviorum labra, s. agger, Hes.

Ἀνδησάμενος, qui religavit, a. 1. part. med. Dor. pro ἀναδησάμενος, a verbo ἀναδέω.

Ἀνδίκτης, I quias, Poet. pro ἀναδίκτης.

Ἄνδιχα, divisim, inter. Ex ἀνὰ, & δίχα.

Ἀνδραγαθέω, ῶ, f. ήσω, fortiter, seu strenue me gero, virum me præbeo. Ex ἀνὴρ, vir, & ἀγαθὸς, bonus, fortis. Hinc

Ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, facinus viro forti dignum, actio fortis viri, res fortiter & præclare gesta, Gl. V. facinus; ἀνδραγαθήματα, merita, Gl. V.

Ἀνδραγαθητὴς, ὁ, ὁ, qui facinora edit viro forti digna, fortiter se gerens:

Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, strenuitas, fortitudo; (2) actio digna forti viro; (3) officium boni viri; (4) probitas. Hinc

Ἀνδραγαθίζομαι, f. ίσομαι, fortiter me gero; (2) bonum virum me præsto

Ἀνδράγρια, ων, τὰ, spolia hom ini detracta. Ex ἀνὴρ, & ἄγρα, præda, spolium.

Ἀνδράγχης, ου, ὁ, ὁ κ ἡ, qui viros strangulat. Eust. Ex ἀνὴρ, & ἄγχω, strangulo.

Ἀνδράγχος, ου, ὁ κ ἡ, idem & ex eodem.

Ἀνδράδελφος, ου, ὁ, levir, Ph. Ex ἀνὴρ, & ἀδελφὸς, frater.

Ἀνδρακὰς, Adv. viritim. Ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνδραποδίζονται, mancipantur, 3 plur. f. 1. ind. med. Ion. pro ἀνδραποδιοῦνται, quod Atticæ dicitur pro ἀνδραποδιοῦνται, Ab

Ἀνδραποδίζω, f. ίσω, in servitutem redigo, captivum abduco, liberum hominem; (2) furem & meum facio; (3) sub jugo, in potestatem redigo, velut urbem. Ab ἀνδράποδον. Hinc

Ἀνδραποδισμὸς, ὁ, ὁ, redactio in servitutem, eo, quod ex ἀνδραποδιστῇ, dictum est, modo; (2) plagium.

Ἀνδραποδιστὴς, οῦ, ἡ, idem.

Ἀνδραποδιστὴς, ὁ, ὁ, qui alienum furatur & in servitutem redigit, vel legitimo domino furatur & suum facit, Gl. V. plagiarius. Ab eodem

Ἀνδραποδισμῷ, ᾳ, ὸν, plagio serviens, aptus.

Ἀνδραποδιστικὸς, ἡ, ὸν, idem

Ἀνδραποδοκάπηλος, ου, ὁ κ ἡ, qui mancipia vendit, mango, mercator. Ex ἀνδράποδον, & κάπηλος, institor, propola.

Ἀνδράποδον, ου, τὸ, mancipium. Ex ἀνὴρ, & πούς, pes. Hinc

Ἀνδραποδώδης, εος, ὁ κ ἡ, ad mancipium pertinens; (2) illiberalis, servilis ingenii, degener, voluptatibus & cupiditatibus serviens, Gl. V.

Ἀνδραποδωδία, ας, ἡ, servilis turpitudo, vilitas mancipii. Ab eod.

Ἀνδραποδωδῶς, Adv. serviliter.

Ἀνδράριον, ου, τὸ, homuncio, vir exiguus. Ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνδραχθὴς, έος, ὁ κ ἡ, viro ponderosus, viro gravis, virum gravans, seu onerans, sufficiens ad onerandum virum. Ex ἀνὴρ, & ἄχθος, pondus.

ΑΝΔΡΑΧΛΗ, ης, ἡ, scabellum muliebre, foramen habens & subjectos carbones.

ΑΝΔΡΑΧΛΟΣ, herba quædam.

ΑΝΔΡΑΧΝΗ, ης, ἡ, portulaca, herba, Angl. Purslain.

Ἀνδρεία, ας, ἡ, virilis ætas, Gl. V. vigor; (2) virilitas; fortitudo. Ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνδρείκελον, ου, τὸ, simulacrum, statua. Ab

Ἀνδρείκελος, ου, ὁ κ ἡ, viro s. homini similis. Ex ἀνὴρ, & εἴκελος, similis.

Ἀνδρειόθυμος, ον, fortis, virili animo præditus.

Ἀνδρεῖον, ου, τὸ, virile robur, fortitudo. Ab

Ἀνδρεῖος, εία, εῖον, virilis; (2) fortis, strenuus. Ab ἀνὴρ.

Ἀνδρειφόντης, ου, ὁ, homicida. Ex ἀνὴρ, & φένω, occido.

Ἀνδρείως, Adv. viriliter, strenue. Ab ἀνδρεῖος.

Ἀνδρεράστρια, ας, ἡ, virorum amatrix. Ex ἀνὴρ, & ἐράστρια, amatrix.

Ἀνδρεύομαι, virilem ætatem attingo.

Ἀνδρόμενος, præt. part. pass. Dor. pro ἀνδρούμενος, quod est contr. ex ἀνδρεόμενος, a verbo ἀνδρόω.

Ἀνδρεὼν, ῶνος, ὁ, idem quod ἀνδρὼν; (2) domus magna.

Ἀνδρέων, virorum, gen. plur. Ion. pro ἀνδρῶν.

Ἀνδρηλατέω, ῶ, f. ήσω, in exilium pello, in exilium mitto. Ex ἀνὴρ, & ἐλαύνω.

Ἄνδρια, ων, τὰ, convivia quædam apud Cretenses, ad quæ soli viri admittebantur.

Ἀνδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.

Ἀνδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριάς. Unde

Ἀνδριαντίσκος, ου, ὁ, parva statua. Dimin.

Ἀνδριαντοκύφος, ὁ, idem quod

Ἀνδριαντοπλάστης, ου, ὁ, statuarius. Ab ἀνδριάς, & πλάστης, fictor. Hinc

Ἀνδριαντοπλαστικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars fingendi statuas.

Ἀνδριαντοποιέω, ῶ, f. ήσω, statuas facio. Ex ἀνδριάς, & ποιέω, facio. Hinc

Ἀνδριαντοποιητικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars conficiendi statuas.

Ἀνδριαντοποιία, ας, ἡ, statuarum confectio, ipsa actio faciendi statuas; (2) ars statuaria. Ab

Ἀνδριαντοποιὸς, ὁ, ὁ, statuarius, statuarum artifex. Ab ἀνδριαντοποιία.

Ἀνδριαντουργέω, statuas facio.

Ἀνδριὰς, ἀντος, ὁ, statua, cippus, Gl. V.

Ἀνδρίζω, f. ίσω, & ἀνδρίζομαι, ætatem virilem ingredior, viriliter ago. Ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε, 1 Cor. 16, 13. τῷ σώματι, robustus, Luc.

Ἀνδρικὸς, ἡ, ὸν, virilis, ad viros pertinens; (2) virilis, fortis, strenuus; (3) viro forti dignus. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρικῶς, Adv. viriliter, fortiter, strenue; (2) valide, robuste; (3) vehementer.

Ἀνδρίον, τὸ, parvus vir, homuncio. Dim.

Ἀνδριστὶ, Adv. viriliter, fortiter, strenue.

Ἀνδρόφιλος, ου, ὁ κ ἡ, viri amans, viri amicus. Ex ἀνὴρ, & φίλος, amicus.

Ἀνδροφόντης, ου, ὁ, homicida. Ex ἀνὴρ, & φένω.

Ἀνδροβαρὴς, ὲς, viros gravans.

Ἀνδροβάσμος, ου, ὁ, via angusta, quæ uni tantum homini sufficit, Hes. Ex ἀνὴρ, & βαίνω, vado, eo.

Ἀνδροβατέω, ῶ, cum viris sc. pueris consuesco, rem habeo, amore sc. nefando. Ex ἀνὴρ, & βατέω.

Ἀνδροβόρος, ου, ὁ κ ἡ, hominem vorans. Ex ἀνὴρ, & βορὸς, vorax.

Ἀνδροβούλος, ὁ κ ἡ, virilis consilii, fortis, s. viris insidians.

Ἀνδροβρὼς, viros devorans. A βιβρώσκω, edo.

Ἀνδρίζρωτος, idem.
Ἀνδρογένεια, ας, ἡ, virorum genitura, hominum propagatio; (2) per viros successio generis. Ex ἀνὴρ, & γίνομαι, *genus.*
Ἀνδρογίγας, gigas.
Ἀνδρογόνος, ου, ἡ, virum generans, virum gignens, vivipara. Ex ἀνὴρ, & γίγνομαι, a γείνομαι, *nascor.*
Ἀνδρογύνης, ου, ὁ, idem quod
Ἀνδρόγυνος, ου, ὁ, androgynus, semimas, semifemina, semivir, Gl. V. (2) castratus; debilis, imbecillis, invalidus; (4) effeminatus, muliebri animo præditus; (5) socors, parum strenuus. Ex ἀνὴρ, & γυνὴ, *femina.*
Ἀνδροδαὴς, ες, ὁ, ἡ, viros s. homines perimens. Ex ἀνὴρ, & δαΐζω, *occido.*
Ἀνδροδάμαν, acc. sing. *Dor.* pro ἀνδροδάμων.
Ἀνδροδάμας, αντος, ὁ, & ἀνδροδάμη, ης, ἡ, virum domans; (2) gemma quædam. Ex ἀνὴρ, & δαμάω, *domo.*
Ἀνδρόδημος, ου, ὁ, triclinium, Hes. Suid. Ex ἀνὴρ, & δόμος, *domus.*
Ἀνδρόθεν, *Adv.* ex viro. Ab ἀνὴρ.
Ἀνδροκμὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, idem quod
Ἀνδρόκμης, ητος, ὁ, ἡ, a viro intefectus; (2) homines perdens, vexans. Ex ἀνὴρ, & κάμνω. Unde
Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ, ἡ, ab homine laboratus, seu factus; (2) in quo vir jacet.
Ἀνδροκοίλας, ου, ὁ, homo maleficus, nequam veneficus, Hes. Suid. Ex ἀνὴρ & κοῖλος.
Ἀνδροκλασία, ας, ἡ, *Ion.* ἀνδροκλασίη, cædes virorum.
Ἀνδροκτονέω, viros interficio.
Ἀνδροκτονία, ας, ἡ, homicidium. Ab
Ἀνδροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, homicida, virum occidens. Ex ἀνὴρ, & κτείνω, *occido.*
Ἀνδρολέτειρα, ης, viros perdens.
Ἀνδρολήμη, ης, ἡ, virilem habens animi elationem, Hes. Ex ἀνὴρ, & λῆμα.
Ἀνδρολημία, ας, ἡ, jus homines prehendendi, quo fcil. Athenienses, si civis extra Atticam interfectus esset, tres ejus urbis incolas prehendebant, cædis pœnam daturos, nisi ipse criminis reus traderetur; clarigatio, Gl. V. Ex ἀνὴρ, & λαμβάνω, *prehendo.*
Ἀνδρολήϊον, ου, τὸ, idem & ex iisd.
Ἀνδρολογέω, ῶ, f. ήσω, viros lego, delectum militarem habeo. Ex ἀνὴρ, & λέγω, *lego*, i. e. *delego.* Hinc
Ἀνδρολογία, ας, ἡ, virorum collectio ad militiam, delectus; (2) collectio quævis, quæ virium fit.
Ἀνδρολογίζω, f. ίσω, idem quod ἀνδρολογέω.
Ἀνδρομανὴς, ές, ὁ, ἡ, viris insaniens, virorum amore insaniens, viros insane appetens. Ex ἀνὴρ, & μαίνομαι, *insanio.* Hinc
Ἀνδρομανία, ας, ἡ, insanus virorum amor.
Ἀνδρομάχη, ης, ἡ, cum viris, vel viro pugnans. Ex ἀνὴρ, & μάχομαι, *pugno.*
Ἀνδρομεὸς, ία, εον, virilis; (2) humanus.
Ἀνδρομήκης, ες, ὁ, ἡ, ad staturam & altitudinem viri adsurgens. Ex ἀνὴρ, & μῆκος.
Ἀνδρόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, virile robur, vel ætatem virilem adsumo, ad ætatem virilem pervenio, vir fio; *in med.* stupro fœminam; ἀνδρ. ῶσα, adultus, Gl. V. a. 1. part. pass. Ab ἀνὴρ.
Ἀνδροταὴς, αιδος, ὁ, puer virili animo, qui ante ætatem virilem, viriliter sentit, cogitat, agit. Ex ἀνὴρ, & παῖς, *puer.*
Ἀνδροπλασία, ας, ἡ, virorum formatio. Ex ἀνὴρ, & πλάσσω, *formo.*
Ἀνδροπλήθεια, ας, ἡ, hominum multitudo, seu conventus. Ex ἀνὴρ, & πλῆθος.
Ἀνδρόπορος, ὁ, fœrtum ma culinum.
Ἀνδροτρεπὴς, ές, ὁ, ἡ, virum decens. Ex ἀνὴρ, & πρέπει, *decet.*
Ἀνδρότροφος, ον, hominis faciem habens, *in mon.* humana facies. Ex ἀνὴρ, & πρόσωπον, *prora.* metaph. *facies.*
Ἀνδροτύφης, ου, ὁ, virilia grandiora habens. Ex ἀνὴρ, & τύφη, *pudendum virile.*
Ἀνδροσάμαιμον, ου, τὸ, idem & ex iisd.
Ἀνδροσάμαιμος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd. Dioscorid. 3, 173. ruta silvestris, *Plin.* 27, c. 4. Ex ἀνὴρ, & αἷμα, *sanguis*, quia herba hæc digitis trita sanguineo succo fluit, *Angl.* St. Johns wort.
Ἀνδρόσαιμος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ἀνδρόστυγες, ιδος, ὁ, ἡ, hominibus noxius, pestifer. Ex ἀνὴρ, & στύγος, *noceo.*
Ἀνδρόσφιγξ, γγος, ὁ, statua, quæ viri & Sphingis figuram habet. Ex ἀνὴρ, & Σφίγξ.
Ἀνδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo.
Ἀνδρώσω, *fieri virum*, pras. inf. pass. *contr.* pro ἀνδρόεσθαι, ab ἀνδρόομαι, *vir fio.*
Ἀνδροτυχὴς, ες, mantum nactus; in matrimonio agens femina.
Ἀνδροφαγέω, ῶ, humana carne vescor. Ab
Ἀνδροφάγος, ου, ὁ, ἡ, humana carne vescens.
Ἀνδροφονία, ας, f. ησω, sum homicida; (2) occido:
Ἀνδροφονία, ας, ἡ, homicidium. Ab
Ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida, sicarius; ἀνδροφόνη, ης, interfectrix viri. Ex ἀνὴρ, & φένω, *occido.*
Ἀνδροφόντης, ου, homicida.
Ἀνδρόφρων, ων, ὁ, ἡ, virilem vocem habens. Ex ἀνὴρ, & φρὴν, *vox.*
Ἀνδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo, virile robur submittito. Ab ἀνὴρ. Hinc
Ἀνδρωθὲς, ῆος, ὁ, ἡ, virilis, virum decens, forti viro dignus; (2) forti animo præditus, magnanimus.
Ἀνδρωδὰς, *Adv.* viriliter, fortiter.
Ἀνδρωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἀνδρόω.
Ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, pars domus, in qua viri a mulieribus seorsim agunt, (2) exponitur etiam schola, ubi studiosi sapientiæ erudiuntur. Ab ἀνὴρ.
Ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem & ab eod.
Ἀιδρᾶς, ῶος, ων, virilis, ad virum pertinens.
Ἀδύτω, 3. præt. ind. med. *Poet.* pro ἀνέδυτο.
Ἄνδακε, *reddidit*, 3. sing. perf. ind. act. *Dor.* & *Poet* pro ἀπέδωκε, ab ἀποδίδωμι, *reddo.*
Ἄνεζεν, *conjecerat, adjecerat*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀνάζω, *conjecto, adhæredo.*
Ἀνεζορύφυξαν, *exclamarunt*, 3. plur. a. ind. act. verbi ἀνεζορύφυζω, *exclamo.*
Ἀνέζρακε, *insanit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἀνεζοίζω, *insano.*
Ἀνέζασε, *clamavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνέζεσε, a verbo ἀνεζέω, *clamo.*
Ἀνεζεύσω, ῶ, f. ήσω, si te jubeo.
Ἀνέζυξον, ου, ὁ, ἡ, ἐν, sine spensione actus; ἀνέζυγος, ου, ὁ, ἡ, non desponsa. Ex α priv. & ἔζυγος, *satis datæni obnoxius.*
Ἀνεγείρω, f. ερῶ, expergefacio, excito; (2) ædifico; ἀνεγείρομαι, resurgo, Gl. V. evigilo. Ὀδυσῆα ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε, Il. 10, 138. Hinc
Ἀνέγρετος, ου, ὁ, ἡ, inexpergiscibilis, inexpertectus.
Ἀνεγέρτως, *Adv.* citra restitutionem vitæ.
Ἀνέγκλητος, ου, ὁ, ἡ, inculpatus, irreprehensus, Gl. V. inaccusabilis. Ex α priv. & ἐγκαλέω, *culpo.*
Ἀνεγκλήτως, *Adv.* extra reprehensionem, incuipate.
Ἀνέγκυος, ου, ὁ, ἡ, quæ uterum non fert, quæ non est gravida. Ex α priv. & ἔγκυος.
Ἀνεγκαμίας, ου, ὁ, ἡ, illaudatus, nulla laude adfectus. Ex α pr. & ἐγκώμιον, *laus.*
Ἀνεγκάμπτοντο, 3. pl. imp. ind. pass. ἀναγκάμπτω.
Ἀνεγνορίσθη, *agnitus est*, 3. sing a. 1. ind. pass. verbi ἀναγνωρίζω, *notum facio.*
Ἀνέγνωσμαι, *lectus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναγιγώσκω pro ἀναγιγνώσκω, *lego.*
Ἀνέγνωτε, *legistis*, 2. pl. a 2. ind. act.
Ἀνέγρετο, *concitabat se*, 3. sing. imperf ind. pass. *per Syncopen*, pro ἀνεγείρετο, a verbo
Ἀνέγρομαι, expergiscor, *per Sync.* pro ἀνεγείρομαι.
Ἀνεγχώρητος, ου, ὁ, ἡ, qui fieri, concedi, admitti, nequit, impossibilis. Ex α priv. & ἐγχωρέω, *admitto.*
Ἀνεδάφιστος, ου, ὁ, ἡ, qui pavitus non est, qui solo æquatus non est. Ex α priv. & ἐδαφίζω, *humo, solo æquo.*
Ἀνεδέγμεθα, *suscepti sumus*, 1. pl. pluſq. ind. pass. *per Sync.* pro ἀνεδεδέγμεθα, ab ἀναδέχομαι.
Ἀνεδέξατο, *suscepit*, 3. sing. a. 1. ind. med.
Ἀνέδειξεν, *demonstravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδείκνυμι pro ἀνεδειξε.
ΑΝΕΔΗΝ, *Adv.* licenter, impune; (2) effuse; (3) promiscue; (4) palam, aperte; Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπειδὴ βέλτιον ἀνέδην τοῖς παρ' αὐτοῖς ξυγγίνεσθαι σοφισταῖς. Lacedæmonii vero quotiescunque volunt licentius cum suis sophistis versari, *Plat.* in *Protag.* pag. 342.
Ἀνέδρακον, *suspexi*, 1. sing. a. 2. ind. act. *per Metathes.* pro ἀνέδαρκον, verbi ἀναδέρκω.
Ἀνέδραμον, *cucurri*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀνατρέχω pro ἀναδράμω, *curro.*
Ἀνέδρας, ου, *Ion* ἄβας, *instabilis.* Ab α & ἕδρα, *basis.*
Ἀνέδυ, *prodit*, 3. sing. imp. ind. act. v. ἀναδύω.
Ἀνέδυσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀναδύω, *emergo.*
Ἀνέδωκεν, *reddidit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδίδωμι, *reddo.*
Ἀνέζευξεν, *discessit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζεύγνυμι pro ἀνεζεύξε, *discedo.*
Ἀνέζω, f. ίσω, subl tam in sede collocо & pono. Ἦε δίφρον θ' ἅμ' ἀνέσαντες ἄγον σφοτέ Ἴλιον ἱρήν, Il. 13, 657. Ex ἀνὰ, & ἵζω, *colloco.*
Ἀνεθελησία, ας, ἡ, cum quis non vult, Suic. Ex α priv. & ἐθέλω, *velo.*
Ἀνεθέλητος, ου, ὁ, ἡ, coactus; invitus; (2) inexspectatus; (3) tribus, adversus. Ex iisd.
Ἀνεζήτουν, *requirebant*, 3. pl. imp. act. *contr.* pro ἀνεζήτεον, ab ἀναζητέω.
Ἀνεζαπύρησε, *incaluit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζαπύρω, *recalesco.*
Ἀνέηκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνίημι, *remitto.*
Ἀνεήλατε, *remisistis*, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀνελαύνω, *recrudo.*
Ἀνεθεὶς, *remissus*, a. 1. part. pass. verbi ἀνίημι, *remitto.*
Ἀνέθης, ου, non adfectus.
Ἀνέθηκα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀνέθεκα, *repono.*
Ἀνέθη, *laxatus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνίημι, *remitto, laxo.*
Ἀνεθρεψάμην, *nutrivi*, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀνατρέφω, *nutrio.*
Ἀνεῖ, ῆ, ὁ, ἡ, forma carens, informis. Ex α priv. & εἶδος, *forma.*
Ἀνειδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, speciem & imaginem fingo, animo propono.
Ἀνειδωλοποιία, ας, ἡ, imaginum effictio in animo.
Ἄεικας, ου, ὁ, ἡ, qui nulla imagine exprimi potest, quem nulla conjectura adsequi possis. Ph. inexistimabilis. Ex α priv. & εἰκάζω, *adsimulo.*
Ἀνεικόνις, ου, qui imagine exprimi non potest, ut Deus
Ἀνειλείθυια, ας, ἡ, quæ nondum peperit, quæ Lucinæ labores nondum experta est. Ex α priv. & Εἰλείθυια, Lucina, parturientium Dea.
Ἀνειλίω, ῶ, f. ήσω, evolvo, involutum explico. Ex ἀνὰ, & εἰλίω, *involvo* Hinc
Ἀνείλημα, ατος, τὸ, evolutio; (2) involutio, involucrum.
Ἀνείληπται, *e manibus est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀντιλαμβάνω pro ἀναλήβω.
Ἀνείλησις, εως, ἡ, convolutio, Arct.
Ἀνειλίσσω, & ἀνειλίττω, revolvo.
Ἀνείλλω, idem quod ἀνειλίω.
Ἀνείλον, *sustuli*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀναιρέω pro ἀνέλω, *tollo.*
Ἀνειμένη, perf. part. pass. f. ρ, verbi ἀνίημι.
Ἀνειμένως, *Adv.* remisse, solute, licenter, negligenter. Ab ἀνειμένος.
Ἄνειμι, redeo, redibo Ex ἀνὰ, & εἶμι, *eo.*
Ἀνείμων, ονος, ὁ, ἡ, non vestitu, nudus; (2) male vestitus. Ex α pr. & εἷμα, *vestis.*
Ἀνεῖν, *confiteri*, præs. inf. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἀνεῖναι, a verbo ἀνέω, *confiteor.*
Ἀνεῖναι, *remittere*, a. 2. inf. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνειπὼν,

Ἀν τεῖν, edicere, proclamare, publice pronunciare. Ex ἀνὰ, & εἰπεῖν, *dicere*.

Ἀνείργω, f. ξω, arceo, repello, propello, inhibeo. Ex ἀνὰ, & εἴργω, *cluudo*.

Ἀνείσαι, *interrogari*, 2. fing. p. ef. ind. med. Ion pro ἀνείσασαι, a verbo ἀνείρομαι.

Ἀνεισις, εως, ἡ, inhibitio. Ab ἀνείργω.

Ἀνεμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ab

Ἀνειουσι, f. ὑσω, solum tribus Ἀνειοῦσαι τὰς νῆας, in terram subducere, Herodot. Ab ἀνὰ, & εἰρύω, *traho*.

Ἀνειρω, necto, adnecto. Ex ἀνὰ, & εἰρω, *necto*.

Ἀνεῖσαι, *assidere*, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἄνειμι.

Ἀνεῖσι, pers. ind. pass. verbi ἀνίημι

Ἀνειτος, ὁ, ἡ, ὁ, inacceſſus, ad quem non patet introitus. R. Ex α priv. & εἰτος.

Ἀνειτοσυνη, ἡ, immunitas a tributo.

Ἀνειτος, ος, ὁ, ἡ, immunis, qui tributum non ſolvit. Ex α priv. & εἰτος, *tributum*.

Ἀνεῖτο, 3. ſing. imperf. med. act. v. ἀνίημι.

Ἀνεῖτο, *remittit*, praet. ind. act. Pass. pro ἀνίεται ſive ἀνῆται.

Ἀνεκαθεν, *Adv.* deſuper, e loco alto, ab origine generis & juxta ſeriem progenitorum, quibus quis ortus eſt. Ab

Ἀνεκδε, *Adv.* ſortium, ſuperne, eminus. Ex ἀνὰ, & ἐκας, *procul*.

Ἀνεκτατος, ος, ὁ, ἡ, ex quo non eſt egreſſus, (2) invictus, (3) cujus eventa. Ex α priv. & ἐκβαίνω, *exeo*.

Ἀνεκτιατος, ος, ὁ, ἡ, qui vi compelli nequit, inviolabilis. Ex α priv. & ἐκζιάζω.

Ἀνεκτιάστως, *Adv.* inviolabiliter.

Ἀνεκδαρτι, *Adv.* ſine excoriatione.

Ἀνεκδαρτος, ον, non excoriatus. Ab α priv. & δερω, *excorio*.

Ἀνεκδημος, ος, ὁ, ἡ, qui non peregrinatur, peregrinatione carens. Ex α priv. & ἐκδημεω, *peregrinor*.

Ἀνεκλειπτος, ος, ὁ, ἡ, inexhauſtus, inexhauſtibilis. Ex α priv. & ἐκλείπω, *exhaurio*.

Ἀνεκλιπτως, *Adv.* inexhauſtibiliter.

Ἀνεκδοτος, ος, ὁ, ἡ, non editus, non vulgatus; (2) non locata. Ex α priv. & ἐκδοτος, *editus*.

Ἀνεκδρομος, ος, ὁ, ἡ, excurſum & effugium non habens, inevitabilis. Ex α priv. & ἐκδρομος, *excurſio*.

Ἀνεκθερμαντος, ος, ὁ, ἡ, qui a feſſum non poteſt, caloris expers. Ex α priv. & ἐκθερμαθω, *excalefacio*.

Ἀνεκθυτος, ος, ὁ, ἡ, inexpiabilis. Ex α priv. & ἐκθυομαι, *expio*.

Ἀνεκλαγον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀνακλάζω

Ἀνεκκλησιαστος, ος, ὁ, ἡ, qui pertinaciter, ecclin.

Ἀνεκλαλητος, ος, ὁ, ἡ, ineffabilis. Ex α priv. ἐκ, & λαλέω, *loquor*.

Ἀνεκλειπτος, ος, ὁ, ἡ, non deficiens (2) perpetuus; (3) inexhauſtus. Ex α priv. & ἐκλειπω, *deficio*, *ceſſo*.

Ἀνεκλειπτως, perpetuo, ſemper inexhauſte.

Ἀνεκλιθη, 3. ſing. a. 1 ind. act. v. ἀνακλινω.

Ἀνεκλιτος, ος, ὁ, ἡ, indefeſſus, inexhauſtus. Ex α priv. & ἐκκλινω *deſicio*

Ἀνεκλογιστος, ος, ὁ, ἡ, ratiocinationes non petuntur, cujus rationes ſubduci non poſſunt. Ex α priv. & ἐκλογιζομαι.

Ἀνεκλογιστως, ſine ratione, ſine modo, intemperanter

Ἀνεκλιτος, ος, clotu difficilis. Ab ε priv. & ἐκκλινω, *lino*.

Ἀνεκόμισα, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνακομιζω.

Ἀνεκπη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ἀνακπαω.

Ἀνεκπιδητος, ος, ὁ, ἡ, *inamabilis*, exanabilis, (2) ineffabilis, infandus. Ex α priv. & ἐκπυω, *exandio*.

Ἀνεκπιμπλημι, repleo.

Ἀνεκπληκτος, ος, ὁ, ἡ, non obſtupefactus, imperterritus, immotus. Ex α priv. & ἐκπλήττομαι, *obſtupeſco*.

Ἀνεκπληκτως, *Adv.* imperterrite, impaſſi, intrepide.

Ἀνεκπλητος, ος, ὁ, ἡ, inexplebilis, Gl. V. Ex α priv. & ἐκπλησω, *explco*.

Ἀνεκπλυτος, ος, ὁ, ἡ, indelebilis, non elutus. Ex α priv. & ἐκπλυνω, *eluo*.

Ἀνεκτοπιστος, ος, ὁ, ἡ, qui non poteſt educi, extrahi, aut expelli. Ex α priv. & ἐκποσιω.

Ἀνεκτοπιστος, ος, ὁ, ἡ, inſuppurabilis, qui ad ſuppurationem perduci non poteſt. Ἀνεκποσιστικος, ἡ, ον. Ex α priv. & ἐκποσιω.

Ἀνεκτος, non dilatatus, celatus; (2) non amabilis, non celebratus.

Ἀνεκραγον, 3. pl. a. 2. indic. act. v. ἀνακραζω.

Ἀνεκτιλτος, ος, ὁ, ἡ, non radicitus evulſus. Ex α priv. & ἐκτιλλω, *evello*.

Ἀ κτος, ος, ὁ, ἡ, qui tolerare poteſt.

Ἀνε ος, ος, ὁ, ἡ, *tolerabilis*, commodus. Ab ἀνέχω.

Ἀνεκτως, *Adv.* tolerabiliter, commode.

Ἀ ρ. ος, ον, quod fieri non poteſt

ος, ος, ὁ, ἡ, quem nemo effugere poteſt, ἀ ος ἐστι λογος, it is not lawful to argue, Ex α priv. & ἐκφευγω, *effugio*.

Ἀνεκφαντος, ος, ὁ, ἡ, non probatus. Ex α priv. & ἐκφαινω.

Ἀνεκφορος, ος, ὁ, ἡ, qui efferri non poteſt. Ex α priv. & ἐκφερω, *effero*.

Ἀνεκφραστος, ος, ὁ, ἡ, ineffabilis. Ex α priv. & ἐκφραζω, *effor*.

Ἀνεκφυτος, ος, ὁ, ἡ, ineffabilis, inexpreſſus. Ex α priv. & ἐκφυομαι, *exoriar*.

Ἀνελεγκτος, ος, ὁ, ἡ, irreprehenſibilis; (2) qui refelli non poteſt, aut non convinci; (3) irrefutus. Ex α priv. & ἐλέγχω, *arguo*, *convinco*.

Ἀνελεγκτως, *Adv.* ſine reprehenſione; (2) ſine probatione.

Ἀνελίγχω, arguo, convinco.

Ἀνελεημων, ονος, ὁ, ἡ, immiſericors, durus, rigidus. Ex α priv. & ἐλεημων.

Ἀνελεημονως, *Adv.* crudeliter, immiſericorditer.

Ἀνελεως, ὡς, immiſericors.

Ἀνελιξ, ἑκος, hoc miſericordia,

Ἀνελιξα, 1. pers. ſing. fut. act. v. ἀναιρεω, pro ἀνελω.

Ἀνελευθεριη, αἱ, ἡ, illiberalitas, illiberali, inhoneſta; (2) avaritia, ſordities.

Ἀνελευθερος, ος, ὁ, ἡ, idem. Ab

Ἀνελευθερος, ος, ὁ, ἡ, illiberalis; (2) ſordidus, avarus; (3) inhonoratus, indecens. Ex α priv. & ἐλευθερος, *liberalis*.

Ἀνελευθερως, *Adv.* illiberaliter; (2) ſordide.

Ἀνελισσω, εις, ειν, convolvo, circinnus. Ab ἀνελικτος.

Ἀνελιος, ὁ, ἡ, ὁ, alienus a moribus Græcorum.

Ἀνελιττω, tempus, vero, ctior.

Ἀνελιξις, εως, ἡ, involutio, volutatio; (2) explicatio. Ab ἀνελισσω.

Ἀνελικτος, ος, ὁ, ἡ, non torquens, non trahens, quem, &c. non incedens. Ex ἀνελισσω, τ. ι. ο, & κτος, *p.*

Ἀνελκω, ω, vel ἀνελκυω, f. ὑσω, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verſo; (2) exulco, exco. Ἀνελκυσον, τὸ ἀξιλιον, *ſpuma*.

Ἀνελκυστος, ος, ὁ, ἡ, qui trahi non poteſt, ἀ ος, f. ω, idem quod

Ἀνελκω, f. ὑσω, unum traho, attollo attrahendo; (2) ſubduco; (3) extraho, retrotraho, (4) trudo. Ἀνελκε, ἐ, θὲν ηγκίσε, τὰς νῆας ἐ ὁ τοῖχ ἀπὸ κλιμακ ἀνειλκε, Il. ιι, 7, § 12. 5'3. Ex ἀνὰ, & ἑλκω.

Ἀνελκυστικος, ος, ὁ, ἡ, non ulcerans, qui ulcus non facit. Ex α priv. & ἑλκω.

Ἀνεμβολος, ος, ὁ, ἡ, hellenismum non recipiens, alienus Græca conſuetudine. Ex α priv. & ἐμβολος, *ut Græcus loquor*.

Ἀνεμεσητος, ος, ὁ, ἡ, cui nihil decoſt, nec reſecatum, (2) cui nihil detrahi poteſt. Ex α priv. & ἐκνεμω, *deſco*.

Ἀνελ ος, ος, ὁ, ἡ, ſine part. nſ.

Ἀνελκυσα, 3. pl. a. 2. ind. act. Ion. pro ἀνειλκυσαν. Ab ἀνελκω, pro ἀνελκω.

Ἀνελπις, ἡ, ὁ, ἡ, qui ex ſpe ſua.

Ἀνελπισία, ſpei expers ſum.

Ἀνελπίσης, *deſperes*, ſeu *de peraveris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ἀνελπίζω, *d'ſpero*.

Ἀνελπισία, ἡ, vacuitas ſpei, deſperatio. Ab

Ἀνέλπιστος, ος, ὁ, ἡ, inſperatus, præter ſpem accidens; (2) non ſperans, deſperans, nullam ſpem habens. Ex α priv. & ἐλπις.

Ἀνελπιστως, *Adv.* ſine ſpe, extra ſpem, præter ſpem, inſperato.

Ἀνέλυτος, ος, ὁ, ἡ, non involutus, ſine tegmine, velamine. Ex α priv. & ἐλυτρον, *involucrum*.

Ἀνέλωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. v. ἀναιρέω, pro ἀνέλω.

Ἀνεμβατος, ος, ὁ, ἡ, inacceſſus, intranſeundus. Ex α priv. & ἐμβαίνω, *accedo*.

Ἀνέμεινε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναμένω.

Ἀνεμέσητος, ος, ὁ, ἡ, carens invidia, non invidus. Ex α priv. & νεμεσάω.

Ἀνεμεσητως, *Adv.* citra invidiam.

Ἀνεμέω, ῶ, f. ήσω, vomo. Ex ἀνὰ, & ἐμέω.

Ἀνέμητος, ος, ὁ, ἡ, indivitus, individuus, non diſtributus. Ex α priv. & νέμω.

Ἀνεμιαῖος, ος, ὁ, ἡ, vel ἀνεμιαῖος, αία, αιον, vento plenus, vanus, evanidus, ſubventaneus; (2) levis, inconſtans. Ab ἄνεμος, *ventus*.

Ἀνεμιδιον, ου, τὸ, ventulus, Dim. Ab eod.

Ἀνεμιδιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος.

Ἀνεμιζω, f. ίσω, ventis agito Gl. V. ventilo. Ὁ γὰρ λιχνισμὸς ἔστι κλύδων θαλασσης ἀ εμιζομένης ὑ ῥιπίζ μένης, Jac. 1, 6. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος.

Ἀνεμνάσθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναμιμνήσκω.

Ἀνεμοβόρημος, ος, ὁ, confor, qui a ventis impellitur, confor, qui cum ventis curſat. Ex ἄνεμος, & δρομος, *curſus*.

Ἀνεμοεις, ἐσσα, ὲν, ventoſus, vento plenus. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμοκοίται, ων, οἱ, qui apud Corinthios incommodis ventis ſubibant. Ex ἄνεμος, & κοίτη, *cubile*.

ΑΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, ventus; (2) anima.

Ἀνεμοσκίπτης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ventum tegens, ventum ſuſtinens. Ex ἄνεμος, & Σκέπτω, *tego*.

Ἀνεμόσπορος, ον, a vento agitatus.

Ἀνεμοστρεφης, ος, ὁ, ἡ, ὁ, vento perſtrepens, R. Ex ἄνεμος, & Στρέφω.

Ἀνεμοτρεφης, ἐς, ὁ, ἡ, ὁ, a vento nutritus, a vento auctus & corroboratus. Ex ἄνεμος, & τρέφω, *alo*, *fovco*.

Ἀνεμοτις, ἰδος, ἡ, ventilo, vento agitari facio. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμπλήκτως, *Adv.* intrepide, audacter, impertinente. Ex α priv. & ἐμπλήσσω.

Ἀνέμπλοος, ος, ὁ, ἡ, non navigii, quicquam. Ex α priv. & ἔμπλοος, *navigo*.

Ἀνεμπόδιστος, ος, ὁ, ἡ, cui nihil impedimento eſt, cui nihil obſtruendo. Ex α priv. & ἐμποδίζω, *pedis impedio*.

Ἀνεμποδιστως, *Adv.* ſine impedimento & obſtaculo.

Ἀνεμπτωτος, ος, ὁ, ἡ, qui incidere non poteſt; (2) ſine offenſu, inculpatus. Ex α priv. & ἐμπίπτω, *incido*.

Ἀνένδεικτος, ος, ὁ, ἡ, non demonſtratus. Ex α priv. & ἐνδείκνυμι, *oſtendo*. Unde

Ἀνενδειξια, ας, ἡ, ſine efficacia; (2) non exiſtentia.

Ἀνενδεκτος, ος, ὁ, ἡ, ventoſus, vento plenus, ventoſitatem habens. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμωκης, ους, ὁ, ἡ, venti celeritas.

bens, *Eurip. Planiss.* 166. Ex ἄνεμος, & ὠκύς, *celer*.

Ἀνεμωλία, ας, ἡ, nomen herbæ.

Ἀνεμώλιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, futilis, ventosus, vanus. Ab ἄνεμος. Unde et

Ἀνεμώνη, ης, ἡ, anemona, herba, Gl. V. vaccinium, fallunculа; (2) vanitas.

Ἀνεμῶτις, ιδος, ἡ, cognomen Minervæ ventorum perniciosum sedantis. Ab eod.

Ἀνενδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, non indigus. Ex α priv. & ἐνδεής, *indigus*.

Ἀνένδεικτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, alienus ab ostentatione. R. Ex α priv. & ἔνδειξις.

Ἀνενδεχόμενος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui fieri nequit, nunquam contingens, impossibilis. Ex α pr. & ἐνδέχομαι, *fieri possum*.

Ἀνενδεῶς, *Adv.* sine necessitate ex inopia; (2) largiter, abunde. Ab ἀνενδεής.

Ἀνενδοίαστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, indubitatus, indubitabilis. Ex α priv. & ἐνδοιάζω, *dubito*.

Ἀνενδοιάστως, *Adv.* indubitanter, haud dubie.

Ἀνένδοτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non remissus, non languidus; (2) in quo non est remissio nec languor; (3) rigidus, inexorabilis. Ex α priv. & ἐνδίδωμι, *remitto*.

Ἀνενδότως, *Adv.* non remisse, non languide, non perfunctorie.

Ἀνένδυτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non indutus. Gl. V. investis. Ex α priv. & ἐνδύω.

Ἀνενήνοχα, a. 1. ind. act. verbi ἀναφέρω.

Ἀνενεγκάτω, [illegible] 3. sing. a. 1. imp. med. ... pro ἀνενεγκάτω, a verbo eod.

Ἀνένευσα, [illegible] a. 1. ind. act. verbi ἀνανεύω.

Ἀνενέργης, ὁ, ἡ, effectu carens. Ex α priv. & ἐνέργεια.

Ἀνενέργητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inefficax. Gl. V. effectu carens. Ex α priv. & ἐνεργέω.

Ἀνενηνοχυῖα, [illegible] part. perf. med. ... pro ἀνενηνοχυῖα. Ab ἀναφέρω, pro ἀναφέρω.

Ἀνενθουσίαστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non afflatus divino numine, non fanaticus, non vesanus, non insanus. Ex α priv. & ἐνθουσιάζω.

Ἀνεννόητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, indeclinabilis, qui non cogitat aliquid, non intellectu, ... incogitabilis, ... Ex α priv. & ἐννοέω.

Ἀνενόχλητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non ... quietus. Ex α priv. & ἐνοχλέω.

Ἀνέντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἀνίημι.

Ἀνεντρέπτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non adtatus, hominum consessus refugiens, insociabilis, moresus, difficilis, superbus. Ex α priv. & ἐντρέπομαι, ...

Ἀνεντρεχής, ... tardus, non velox.

Ἀνεντρέπτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, irreverens, Gl. V. Ex α priv. & ἐντρέπομαι, *vereor*.

Ἀνεξάλειπτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, indelebilis. Ex α priv. & ἐξαλείφω, *deleo*.

Ἀνεξάλλακτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, invariabilis, constans, Suic. Ex α priv. & ἐξαλλάσσω, *muto*.

Ἀνεξάντλητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inexhaustus. Ab α priv. & ἐξαντλέω, *exhaurio*.

Ἀνεξαπάτητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui decipi, falli non potest. Ex α priv. & ἐξαπατάω.

Ἀνεξάρνητος, ον, qui non abnegat.

Ἀνεξέλεγκτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui refutari & coargui non potest. Ex α priv. & ἐξελέγχω, *coarguo*.

Ἀνεξελέγκτως, citra refutationem ut nil contra dici queat.

Ἀνεξέλικτος, idem quod ἀνεξέλεγκτος.

Ἀνεξερεύνητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, imperscrutabilis. Ex α priv. & ἐξερευνάω, *scrutor*.

Ἀνεξετάζω, exploro, examino.

Ἀνεξέταστος, non examinatus, non exploratus, de quo nulla examine non cognito. Gl. V. inconsultus. Ex α priv. & ἐξετάζω.

Ἀνεξετάστως, *Adv.* sine examine, inexplorate, sine delectu, vel discrimine; (2) sine ratione reddendæ necessitate.

Ἀνεξεύρετος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui inveniri nequit; (2) non inventus, incompertus. Ex α priv. & ἐξευρίσκω, *invenio*.

Ἀνεξήγητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non expositus, non explicatus, non enarratus; (2) inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α priv. & ἐξηγέομαι, *explico*.

Ἀνεξικακέω, ῶ, f. ήσω, malos tolero.

Ἀνεξικακία, ας, ἡ, tolerantia malorum, tolerantia, patientia. Ab

Ἀνεξίκακος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, tolerans malorum, vel injuriarum patiens, Gl. V. Ex ἀνέχομαι, *tolero*, & κακός, *malus*.

Ἀνεξικάκως, cum incommodo.

Ἀνεξίκμαστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui exsiccari non potest; (2) qui exsiccatus non est; (3) non exsuccus. Ex α priv. & ἐκμάζω, ...

Ἀνεξίλαστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, qui placari nequit. Ex α priv. & ἐξιλάσκομαι, ...

Ἀνεξίτηλος, ον, non delendus, non extendus.

Ἀνεξίτητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, exitum non habens, impervius. Ex α priv. & ἔξειμι, *exeo*.

Ἀνεξιχνίαστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, impervestigabilis. Ex α priv. & ἐξιχνιάζω, *investigo*.

Ἀνέξοδος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui nullum habet exitum, unde exiri non potest, impervius; (2) qui exitus non permittitur. Ex α priv. & ἔξοδος, *exitus*.

Ἀνέξοιστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quem efferre non licet, non evulgandus. Ex α priv. & ἐκφέρω.

Ἀνέξομαι, *tolerabo*, f. 1. ind. med. verbi ἀνέχω.

Ἀνέωνται, *laxati sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. ... pro ἀνεῖνται, a verbo, ἀνίημι, *laxo*.

Ἀνεόρταστος, ον, parum festus, festo dici non aptus.

Ἀνέορτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, incultus, incelebris; (2) non feriatus, non hilariter transactus. Gl. V. profestus. Ex α priv. & ἑορτή, *festum*.

Ἀνέος, mutus, tacitus, vocis expers, Hes. Ex α priv. & αὐω, ...

Ἀνεπάγγελτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non vocatus, invocatus; (2) non denunciatus, non indictus. Ex α priv. & ἐπαγγέλλω, *denuncio*.

Ἀνεπαίσθητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui non sentitur. Ex α priv. & ἐπαισθάνομαι, ...

Ἀνεπαισθήτως, *Adv.* citra sensum, ita ut non sentiatur.

Ἀνεπαισχυντος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non ... qui ... Ex α priv. & ἐπαισχύνομαι.

Ἀνεπαίσχυντος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ... Ex α priv. & ἐπαισχύνομαι, ...

Ἀνεπαισχυντως, *Adv.* inverecunde, impudenter.

Ἀνεπάλληλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non ... ferrum continuum habens, ... Ex α priv. & ἐπάλληλος.

Ἀνεπάμφοτερος, ... Poet. & per Syn. ...

Ἀνέπαυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ... pro ἀνέπαυσε ... Ab eod.

Ἀνεπαχθής, ... qui ... & emendatu non ... Ex α priv. & ...

Ἀνέπαφος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, intactus, ... quem attingere nequeas; (2) illæsus, purus. Ex α priv. & ἐπάπτομαι, ...

Ἀνεπαφρόδιτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui sine venere & gratia est, invenustus, illepidus. Ex α priv. & ἐπαφρόδιτος, *venustus*.

Ἀνεπαχθής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, non ... non invidiosus, ... Ex α priv. & ἐπαχθής, ...

Ἀνεπαχθῶς, *Adv.* non molesto, ...

Ἀνέπεισα, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναπείθω.

Ἀνεπίβατος, ον, non ... Ab α priv. & ἐπιβαίνω.

Ἀνεπιγνωστος, ... 3. sing. a. 1. ind. act. v. ...

Ἀνεπιγράπτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ... Ex α priv. & ἐπιγράφω, ...

Ἀνεπιδεής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, nihil ... Ex α priv. & ἐπιδεής, ...

Ἀνεπίδεκτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ... incapax, ... Ex α priv. & ἐπιδέχομαι.

Ἀνεπίδικος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ... Ex α priv. & ἐπιδικάζω, ...

Ἀνεπιδόκαστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ... nemo ... illud non ... ab illudus ... tus. Ex α priv. & ἐπιδοκάζω.

Ἀνεπίγραφος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, titulo carens, carens inscriptione. Ex α priv. & ἐπιγράφω.

Ἀνεπιδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, non indigens, nullius rei indigens. Ex α priv. & ἐπιδεής.

Ἀνεπίδεικτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui est sine ostentatione, non ostentator. Ex α priv. & ἐπιδείκνυμι, *ostendo*.

Ἀνεπίδεκτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non capax, non admittens, qui recipere non potest; (2) qui non admittit, inadmissibilis. Ex α priv. & ἐπιδέχομαι, *recipio*.

Ἀνεπίλυτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non obligatus. Ex α priv. & ἐπιλύω, ...

Ἀνεπίληπτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, minime morbosus. Ex α priv. & ..., *morbus*.

Ἀνεπίληκτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ... & controversia vacuus, de quo nulla controversia est. Ex α priv. & ἐπιλέγω, ...

Ἀνεπίστατος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, nihil proficiens, qui proficere nequit. Ex α priv. & ἐπίσταμαι.

Ἀνεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, inquietas. Ab

Ἀνεπιεικής, έος, ὁ καὶ ἡ, durus, immitis, iniquus, ... Ex α priv. & ἐπιεικής.

Ἀνεπιεικῶς, *Adv.* inique, immaniter.

Ἀνεπιθύμητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, vacuus concupiscentia, Suic. Ex α priv. & ἐπιθυμία.

Ἀνεπικάλυπτος, sine tegmine, nude; (2) aperte, palam.

Ἀνεπίκαυτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, adustione carens, non adustus. Ex α priv. & ἐπικαίω, *aduro*.

Ἀνεπίκλητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀνεπίκλητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, nulli criminationi obnoxius, irreprehensus, inculpatus. Ex α priv. & ἐγκαλέω, ... *reprehendo*.

Ἀνεπικλήτως, *Adv.* citra reprehensionem.

Ἀνεπικοινώνητος, ον, incommunicabilis.

Ἀνεπικούρητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, auxilio destitutus, ... Ex α priv. & ἐπικουρέω, ...

Ἀνεπίληπτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, incoulpatus, ... reprehensionem ... tactus. Ex α priv. & ἐπιλαμβάνω, ...

Ἀνεπιλόγιστος, ον, qui non considerat.

Ἀνεπίληστος, ον, liber, nemine dicitur.

Ἀνεπικωλύτως, sine impedimento, nemine ... liber, ...

Ἀνεπίληκτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ... non ... Gl. V. ... Ex α priv. & ἐπιλαμβάνομαι.

Ἀνεπίληψις, ... culpa.

Ἀνεπίλησμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ... sine oblivione, ... Ex α priv. & ἐπιλανθάνομαι, ...

Ἀνεπιλόγιστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inconsideratus. Gl. V. ... ἐπιλογίζομαι.

Ἀνεπιλογίστως, ...

Ἀνεπίμικτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ... commixtus, ... Gl. V. Ex α priv. & ἐπιμίγνυμι.

Ἀνεπίμικτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non permixtus; (2) ... separatus, nulla commercia exercet. Ex α priv. & ἐπιμίγνυμι.

Ἀνεπιμίκτως, *Adv.* ... admixtione permixtione.

Ἀνεπίμονος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non permanens, non durabilis. Ex α priv. & ἐπιμένω, *permaneo*.

Ἀνεπίμωμος, ον, ὁ καὶ ἡ, irreprehensibilis. Ab α priv. & ἐπιμωμάομαι, *carpo*.

Ἀνεπινόητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inexcogitabilis, ... (3) inconsiderabilis, ... Ex α priv. & ἐπινοέω.

Ἀνεπιπλεκτος, ... incogitatus, invertitus. Ex α priv. & ...

Ἀνεπιπλεγής, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ... factus, non ... Ex α priv. & ἐπιπλέκω.

Ἀνεπίπλαστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ... R. Ex α priv. & ἐπιπλάσσω.

Ἀνεπιπόνητος, ... principio. Ex α priv. & ἐπιπονέω. Hinc

Ἀνεπιπόνως, ... sine reprehensione.

Ἀνεπιπληξία, ας, ἡ, vacuitas a reprehensione.

Ἀνεπίρρηκτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ... connectus, vel ... Ex α priv. & ἐπιρρήγνυμι, ...

Ἀνεπί-

Ἀνεπισήμαντος, ος, ὁ ἡ ἡ, non notabilis, nulla nota insignitus; (2) inglorius, obscurus. Ex α priv. & ὀπισημαίνω, *noto*.

Ἀνεπισημείωτος, ος, non notatus, s. explicatus.

Ἀνεπίσκεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, inconsideratus; (2) inexplicatus. Ex α priv. & ὀπισκέπτομαι.

Ἀνεπισκέπτως, *Adv.* inconsiderate, inexplorate.

Ἀνεπισκεύαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, irreparabilis. Ex α priv. & ὀπισκευάζω, *reparo*.

Ἀνεπισκεψίτατος, ος, ὁ ἡ ἡ, rectore & inspectore carens, Suid. Ex α priv. & ὀπισκοπέω, *inspicio*.

Ἀνεπισκότητος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui tenebræ non offunduntur, Suid. Ex α priv. & ὀπισκοτέω, *tenebras offundo*.

Ἀνεπισύμβολος, ος, ὁ ἡ ἡ, immunis ab hospitiis præbendis exercitui in transitu, a copiarii & parochi munere immunis. Ex α priv. & ὀπισυμβάλλω.

Ἀνεπισταsία, ας, ἡ, inconsiderantia, incogitantia. Ex α priv. & ἐφίστημι, *considero*.

Ἀνεπίστατος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui sine curatore est, incustoditus, inobservatus. Ex α pr. & ὀπιστατέω, *præsum, præfectus sum*.

Ἀνεπίστατος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui animum non advertimus, nulla diligentia consideratus. Ex α priv. & ἐφίστημι, *considero*.

Ἀνεπιστάτως, *Adv.* sine animadversione, inconsiderate.

Ἀνεπιστημόνως, *Adv.* imperite, insciter, inepte.

Ἀνεπιστημοσύνη, ης, ἡ, inscitia, imperitia. Ab

Ἀνεπιστήμων, ων, ὁ ἡ ἡ, insciens, ignarus, nescius; (2) inscius, indoctus, imperitus. Ex α priv. & ὀπίσταμαι, *scio, gnarus*.

Ἀνεπιστρεπτεί, *Adv.* idem quod ἀνεπιστρεπτως.

Ἀνεπιστρεπτί, *Adv.* sine reditu, sine reversione. Ab

Ἀνεπίστρεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non mutatur, qui non convertitur. Ex α priv. & ὀπιστρέφω, *converto*.

Ἀνεπιστρέπτως, *Adv.* ita ut non convertaris, nec faciem convertendo; nec pedem reflectendo.

Ἀνεπιστρεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, securus; (2) negligens, v. c. scelera; (3) inexorabilis, ad veniam flecti nescius. Ex α priv. & ὀπιστρέφω, *converto*.

Ἀνεπιστροφος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) qui non redit.

Ἀνεπιστρόφως, *Adv.* sine retrogressu; (2) incuriosè.

Ἀνεπιστροφία, ας, ἡ, neglectus.

Ἀνεπίσχετος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui inhibitus, aut repressus non est; (2) qui inhiberi, aut reprimi nequit, effrenatus. Ex α priv. & ἐπίσχω, *contineo*.

Ἀνεπισχέτως, sine remissione, ut r primi nequeat.

Ἀνετέκαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, injussu aliquid agens; (2) invictus, fortis. Ex α priv. & ὀπιτάλλω.

Ἀνεπιτάκτως, *Adv.* injussu.

Ἀνεπίτατος, ος, ὁ ἡ ἡ, expers intentionis, qui intendi non potest. Ex α priv. & ὀπιτείνω.

Ἀνεπιτευκτος, ον, infelix, non consequens petita.

Ἀνεπιτεχνήτως, *Adv.* sine arte; (2) inconsulto, non ex industria. Ex α priv. & ὀπιτέχνητος, *arte factus*.

Ἀνεπιτήδειος, ος, ὁ ἡ ἡ, non idoneus, ineptus, Gl. V. incongruus, inhabilis, Ph. importunus; (2) dissentiens, alienus; (3) non cognatus. Ex α priv. & ὀπιτήδειος, *idoneus, aptus*. Hinc

Ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ, inhabilitas, ineptitudo.

Ἀνεπιτέδευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non accuratus, incompositus. Ex α priv. & ὀπιτηδεύω.

Ἀνεπιτηδεύτως, *Adv.* non accurate, negligenter.

Ἀνεπιτίμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, irreprehensus, non increpandus. Ex α priv. & ὀπιτιμάω.

Ἀνεπίτροπος, ος, ὁ ἡ ἡ, tutoribus carens; (2) qui non revertitur; (3) qui non curat aliquid. Ex α priv. & ὀπίτροπος.

Ἀνεπιφανὴς, ὲς, obscurus, ignobilis.

Ἀνεπίφαντος, ον, idem; (2) parum ornatus, non conspicuus.

Ἀνεπιφάντως, sine ostentatione.

Ἀνεπίφθονος, ος, ὁ ἡ ἡ, non invidendus, minime invidiosus, Gl. V. sine invidia; (2) non reprehensus; reprehensioni non obnoxius. Ex α priv. & ὀπίφθονος, *invidiæ expositus*.

Ἀνεπιφθόνως, *Adv.* non invidiosè; (2) citra reprehensionem.

Ἀνεπιχείρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, insuperabilis, inaccessus, quem conatu nullo adsequamus. Ex α priv. & ὀπιχειρέω, *manum admoveo*.

Ἀνεπόπτευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non inspexit, proprie de mysteria Cereris. Ex α priv. & ἐποπτεύω, *inspicio*.

Ἀνεπόφθης, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non videtur, inadspectabilis, Suid. Ex α priv. & ἐπόπτομαι, *inspicio*.

Ἀνεπτάμαν, 1. fing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀνεπτάμην, ab ἀνίπταμαι.

Ἀνεπτοίητο, *obstupuerat*, 3. fing. pluſq. ind. paſſ. verbi ἀνεπτοίομαι, *obstupesco*.

Ἀνέρατος, ος, ὁ ἡ ἡ, inamabilis; (2) ab amore alienus. Ex α priv. & ἐράω, *amo*.

Ἀνέργαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, inelaboratus, inscultus, rudis, qui factus, seu fabrefactus non fuit. Gl. V. infectus. Ex α priv. & ἐργάζομαι.

Ἀνδαδίζω, f. ίσω, instigo, irrito. Ἀνδὰ τρόπα, ἀνηρέθισε ἡ πόλις, Thuc. f ἀρχαίας ἀριτῆς, excitari ad, Xen.

Ἀνέρεικτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non fresus, s. fractus, mola s. aut pistillo; (2) non cribratus; (3) qui cribrari non potest. Ex α priv. & ἐρείκω, *frango*.

Ἀνδείπτω, f. ψω, rapio, corripio. Τὸν κὲ ἀνηρείψατο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν, Il. 20, 234.

Ἀνδειψάμενος, part. a. 1. med. f. g.

Ἀνδάλλω, f. ξω, eructo, emitto, Ἀνδάλλειν ἐς ἄλα, Apoll.

Ἀνδειχνάω, ῶ, f. ήσω, investigo, scrutor, investigo.

Ἀνδιναcος, ος, ὁ ἡ ἡ, incaprificatus, cui non sunt admoti fructus caprifici, ut matureſcat. Ex α priv. & ἐρινὸς, *caprificus*.

Ἀνέριcτος, ος, ὁ ἡ ἡ, de quo non contenditur Ex α priv. & ἐρίζω, *contendo*.

Ἀνδρμάτιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, non saburratus, liberra non stabilitus; (2) non stabilitus; non firmatus. Ex α priv. & ἁρματίζω.

Ἀ ρμώνυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, inexplicabilis, inenarrabilis. Ex α priv. & ἁρμόω.

Ἀνέρομαι, interrogo; rogito, percontor, Gl. V. Ἀνδρόζω, f. όσω, sursum serpo; (2) adrepo; (3) eo

Ἀνέρπω, idem. Ex ἀνά, & ἕρπω, *serpo*.

Ἀνερρίζωμι, 1. fing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἀνερρήγνυμι, pro ἀνερράγην.

Ἀνερρώμηκα, *corpus, pf.* perf paſſ. *Ion.* pro ἀνερράφθαι, verbi ἀνεράπτω, *consuo*.

Ἀνερρωγὲ, *rebus in esse*, 2. fing. perf. ind. med. verbi ἀνερρήγνυμι, pro ἀνέρρηγα, *rescindo*.

Ἀνερυθριάω, erubesco.

Ἀνέρυω, f. ύσω, sursum traho; (2) retraho. Ἀνὰ δ' ἵστα λευκὰ ἱρύσαντες, Odyſſ. 9, 77.

Ἀνέρχομαι, f. ἀνελεύσομαι, adscendo, scando, condemno Gl. V. subeo; (2) redeo; a. 2. ἀνῆλθον, part. ἀνελθών. Οὐδὲ ἀνήλθον εἰς Ἰδοσέλυμα, Gal. 1, 17.

Ἀνερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo; (2) sæpe rogo. Καί μιν ἀνηρώτων, Odyſſ. 4, 251.

Ἄνες, 2. fing. a 2. imper. act. v. ἀνίημι.

Ἄ ἐσιμι, 1. fing. a. 1. opt. act. v. ἀνίζω.

Ἄ εσις, εως, ἡ, relaxatio, Ph. requies, remissio, otium, imprimis diebus festis; (2) voluptas, et voluptatum vitæ genus; (3) immodica libertas, lascivia; (4) condonatio, v. c. debitorum, delictorum. Ab ἀνίημι.

Ἀνέσιμος, ον, *solutus*.

Ἀνέσπερος, ος, ὁ ἡ ἡ, vespere carens. Ex α priv. & ἑσπέρα, *vespera*.

Ἀνέσυτο, 3. fing. pluſq. ind. paſſ. per *Metath.* pro ἀνεσύρητο, ab ἀνασύρω.

Ἀνέτην, 3. pl. a. 2. ind. act verbi ἀνίημι.

Ἀνεστάσι, *resurrexerunt*, 3. plu. perf. ind. act *Ion.* pro ἀνέστησαν, a verbo ἀνίστημι.

Ἀνέστλω, *serrexi*, 1. fing. a. 2. ind. act.

Ἀνέστιος, ος, ὁ ἡ ἡ, domo et sede propria carens. Ex α priv. & ἑστία, *domus*.

Ἀνεστραμμένως, *Adv.* perverse, præposterè. Ab ἀνατρέφω, *verto*.

Ἀνέσχετο, 3. fing. a. 2. ind. med. v. ἀνέχω.

Ἀνετάζω, f. άσω, inquiro, quæstioni subjicio. Ἀνέσκοπεν, ἀπ' αὐτῆ οἱ μέλλοντες ἀνετὰν ἀνετάζειν, Act. 22, 29. Ἐπίλυσιν —— μαίζειν ἀνετάζειν αὐτὸν, ibid. 24.

Ἀνέταιρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui nullos habet amicos, carens sodalibus. Ex α priv. & ἑταῖρος, *sodalis*.

Ἀνέτειλε, a. 1 ind. act. verbi ἀνατέλλω.

Ἀνετός, ἡ, όν, remittendus, laxandus; (2) condonandus, ignoscendus. Ab ἀνίημι, *remitto*.

Ἀνετρεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, immutatus; (2) immutabilis. Ex α priv. & ἐτρέπω, *muto*.

Ἀνέτυθεν, 3. fing imperf. ind. paſſ. v. ἀνατύθημι. Unde

Ἀνετικὸς, ἡ, όν, vim habens remittendi, resolvens; (2) remissionem indicans.

Ἀνέτοιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, imparatus. Ex α priv. & ἕτοιμος, *paratus*.

Ἄνετος, ος, ὁ ἡ ἡ, laxus; (2) patens, omnibus apertus; (3) remissus, dissolutus; (4) solutus omni imperio; Gl. V. otiosus; ἀνετώτερος, omissiores, Ph. ἀνετώτερον, remissius, Gloss. Vet. Ab ἀνίημι, *remitto*.

Ἀνέτως, *Adv.* solute, laxe, remisse, licenter; otiosè.

ΑΝΕΥ, *Adv.* absque, sine, præter, citra; (2) injussu alicujus.

Ἀνευάζω, f. άσω, evan clamo; evo; (2) ovando celebro. Ex ἀνά, & εὐάζω, idem.

Ἀνευθε, *Adv.* absque, sine. Ab ἀνὰ.

Ἀ ευδὲν, *Adv.* idem & ab eod. Ἀ ὐδὲν ἐὼν, *quamquam absens sit*, Hom. Il. 2, 64. Μὴ Ζύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθ' ὠλεμίζειν Τοῖσι φιλοπτολέμοισιν, Il. 16, 80.

Ἀνεύθετος, ος, ὁ ἡ ἡ, non appositus. Ex α priv. & εὐθετος, *appositus*.

Ἀνευθωνία, ας, ἡ, immunitas a reddenda ratione. Ab

Ἀ εύθωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, crimine carens, sine pœna, non obnoxius, noxa solutus. Gl. V. insons, innocens. Ex α priv. & εὐθωνος.

Ἀνευθώνως, *Adv.* sine rationibus reddendis, non redditis rationibus.

Ἀνευκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non optabilis, non optandus; (2) non optans, non petens. Ex α priv. & εὐχομαι, *opto*.

Ἀ ελγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, irreligiosus; (2) non timens, irreverens; (3) incautus, non circumspectus. Ex α priv. & εὐλαβὴς.

Ἀνευπαδεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non acceptus, non admissus, ingratus, Suid. Ex α pr. & εὐπαραδεκτος, *acceptus*.

Ἀνεύρεσις, εως, ἡ, inventio, adinventio.

Ἀνεύρετος, ος, ὁ ἡ ἡ, non inventus, incompertus, irepertus, quod invenire, s. excogitari nequit. Ab

Ἀνευρίσκω, f. ήσω, reperio, invenio, adinvenio. Πολλῶν τε σοφιλὲς λόγος ἀνεῦρεν οὐ διεζητημένος, Arist. Θεσμ. 445.

Ἀνεῦρον, *inveni*, 1. fing. a. 1. ind. act.

Ἀνευρος, ος, ὁ ἡ ἡ, enervis, non nervosus; (2) debilis, infirmus, fine vi. Ex α priv. & νεῦρον, *nervus*.

Ἀνευρυώω, dilato, amplio, diffundo. Hinc

Ἀνευρυσμὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, dilatatio.

Ἀνευφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro faustis ominibus profequens, (2) lamenta edo seu clamorem cum ejulatu, præ dolore exclamo. Ex ἀνὰ, vel etiam ἀ priv. & εὐφημέω, *celebro*.

Ἀνεύφραντος, ον, non lætabilis, molestus.

Ἀνευφωνία, ας, cum planctu & gemitu ejulo; R. Ex α priv. & εὐφωνος, *canorus*.

Ἀνεύχομαι, deprecor, R.

Ἀνεφαίνετο, 3. fing. imperf. ind. med. v. ἀνεφαίνομαι.

Ἀνεφάλλομαι, resilio. Ab ἀνὰ, ἐπὶ, & ἅλλομαι, *salio*

Ἀνεφάνατο, 3. fing a. 1. indic. med. v. ἀνεφαίνομαι.

'Ανίφαπ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ ὄν, intactus. Ex α priv. & ἰφάπτομαι, attingo.
'Ανίφιλ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ ὄν, non nubilus, serenus.
'Ανίφικτ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ ὄν, incomprehensibilis; intactus, Ph. inaccessus, quo perveniri nequit. Ex α priv. & ἱφικτός.
'Ανεφῶνησι, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀναφωνέω.
'Ανεχάζετο, recedebat, 3. s. imp. ind med. v. ἀναχαζω.
'Ανεχθέντ(Θ)ος, attracti, gen. sing. a. 1. part. pass. a verbo ἀνάγω, aliis ab ἀνέχω, al. ab ἀναφέρω.
'Ανεχοίμαν, sustinerem, 1. sing. præs. opt. med. Dor. pro ἀνεχοίμην, a verbo ἀνέχω.
'Ανέχοιτο, 3. sing. præs. opt. med.
'Ανεχώρησα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναχωρέω.
'Ανέχω, f. ἀνξω, f. ἀναχήσω. p. ἀνέχηκα, sursum tollo, in altum ergo; (2) prominco, orior; (3) retineo, inhibeo; ἀνέχομαι, patior, sustineo, tolero, fero; (2) suscipio. 'Ανέχειν χεῖρας, τὰς ἑαυτῶν ναῦς τῷ πολέμῳ, collatæ. Ἀνίσχει δυχερῶς, πολλὰ κακά, Ἀΐδης, Θάλπει δὲ ἀνίσχομαι ζῶν, ἀνίσχω τὸ ἶσον ἔχειν. Ἄνασχον σοὶ φάος, Σωτῆρον, attuli Fur. Med. 482. Ex ἀνά, & ἴσχω, habeo.
'Ανίφ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ ὄν, incoctilis. Ex α priv. & ἴφω, coquo.
'Ανέφ(Θ)ατος, ος, ὁ ἡ ὄν, incoctus, non coctus, non elixus. Ex id.
'Ανεψιά, ᾶς, ἡ, consobrina, patruelis.
'Ανεψιάδη, ης, ἡ, filia consobrini, vel consobrinæ, vel patruelis, five amitæ.
'Ανεψιάδης, ου, ὁ, sobrinus, Ph. Ab
'ΑΝΕΨΙΟΣ, ου, ὁ, Ph. consobrinus, sobrinus, affinis, frater, patruelis; ἀνεψιοὶ ἐκ δύο ἀδελφῶν ἀρρένων, ex duobus fratribus maribus patrueles, sobrini, consobrini, Gl. V. ἐκ δύο ἀδελφῶν θηλειῶν, ex duabus sororibus, amitini, Gl. V.
'Ανεψιότης, ητ(Θ), ἡ, patruelitas, propinquitas, ανεψιων, Gl. V. consobrinitas, sobrinitas. Ab ἀνεψιός.
'Ανέψυχθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. Dor. pro ἀνεψύχθησαν, ab ἀναψύχω.
'Ανεω, Attic. nunc ἀνέως. Ab ανεως.
'Ανέωγα, aperui, 1. sing. perf. ind. med. Att. pro ἀνεῳγα, a verbo ἀνοίγω, aperio.
'Ανέωγμαι, aperuisse, perf. ind. pass.
'Ανεῳγμένες, aperti, ες. plur. part perf. pass.
'Ανεωγότως, Adv. patule, Gl. V. Ab ἀνεῳγω, aperio.
'Ανέωντο, dormiebant, 3. plur. perf. ind. pass Att. pro ἀνέωνται, a verbo ἀνίημι.
'Ανέῳξα, aperui, 1. sing. a. 1. ind act. Att. pro ἤνοιξα, a verbo ἀνοίγω, aperio.
'Ανηβ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ ὄν, impubes, qui nondum ad pubertatem h. justam pervenit ætatem. Ex α priv. & ἥβη.
'Ανήγαγον, ἀνήγαγε, 1. sing. a. 2. ind. act. Att. pro ἀνήγαγον, ab ἀνάγω.
'Ανηγάγοντο, 3. plur. a. 1. ind. act. v. ἀναγω.
'Ανηγεμονεύσ(Θ)ας, ας, ὁ ἡ ὄν, duce & rectore carens. Ex α priv. & ἡγεμονεύω, duco.
'Ανήρατ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ ὄν, ex quo excitari aliquis nequit. Ex α priv. &, ἐρωμαι, e. q.
'Ανηδ(Θ)ών, ών, ὁ ἡ όν, illætabilis, injucundus, infuavis, gravis, molestus. Ex α priv. & ἡδονὴ, voluptas.
'Ανήδυσ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ ὄν, insuavis, insulsus, incondus. Ex α priv. & ἡδύνω.
'Ανήδυ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem ex usd.
'Ανηδῶς, Adv. molestè, R. Ex α priv. & ἡδὺς.
'Ανήεσαν, reduerant, 3. plur. pluiq. ind. act. Att. pro εἰήεσαν, a verbo ἀνίημι, redeo.
'Ανήη, dimisisset, 3. sing. a. 2. conjunct. act. Poet. pro ανῃ, a verbo ἀνίημι, pro ἀνῇσι.
'Ανηθέκυτ(Θ)ως, Adv. mores non bene exprimens, fervans, de poeta. Ab α priv. & ἠθικὸς.
'Ανήθι(Θ)ον, ου, τὸ, anethinus, anetho confectus. Ab
'ΑΝΗΘΟΟΝ, ου, τὸ, anethum, herba, Argl. Dill.
'Ανηθοποίητ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ ὄν, non moratus, citra decorum; (2) non institutus bonis moribus. Ex α priv. & ἠθοποιέω.
'Ανήϊξε, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνίστημι.
'Ανῆκα, adjecti, perf. ind. act. verbi ἀνίημι.
'Ανῆκε, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀνίημι.
'Ανήκεσ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ ὄν, insanabilis, Ph. intolerabilis, intolerandus, atrox, implacabilis, gravis. Omnia gravia mala dicuntur ἀνήκεστα; (2) irrevocabilis, ubi pœnitentiæ locus non est. Ex α priv. & ἀκέομαι, sano.
'Ανηκέστως, Adv. insanabiliter, atrociter, nullo pœnitentiæ loco relicto.
'Ανηκοΐα, ας, ἡ, auditionis carentia; (2) imperitia; (3) contumacia. Ab
'Ανήκοος, ος, ὁ ἡ όν, qui non audit, expers auditus; (2) ignarus, imperitus; (3) qui audire monentem non vult, contumax. Ex α priv. & ἀκούω, audio.
'Ανῆκα ἐν, ἄ, f. ἤσα, non audio; (2) non obtempero, non fum dicto audiens. 'Ανηκόων τοῖς στρατηγοῖς. Οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνήκουσεν 'Απόλλων. Il 15, 236, & 16, 670
'Ανηκοΐα, ας, ἡ, contumacia, dedignatio autem prædendi. Ab
'Ανήκουσ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, non exaudibilis, qui audiri nequit; (2) non auscultandus, non admittendus; (3) qui non audivit. Ex α priv. & ἀκούω, audio.
Ανηκόως, Adv. sine auditione; (2) ignare, imperite. Ab ἀνήκοος.
'Ανηκω, convenio, Ph. ἀνήκῃ, attinet, pertinet; ἀνῆκαι, competit, pertinet, attinet, idem; (2) accendo, evado, pervenio; (3) conjunctus sum cum aliquo, ut cognatione, &c. Ἐκτὸς ἐὰν δόξῃ ἀνήκειν, nullius est momenti; ἐς τοῦτο θρασύτητος ἀνήκει, ἐς τὰ μέγιστα ἀρετῆς πείρατ' ἐκβήσεσθαι ἐς τὰ πρῶτα, ad maximos honores. Ex ανῃ, & ἥκω, advenio.
'Ανήκων, ουσα, ον, adfendens, perveniens; (2) elatus. Ab ἀνήκω.
'Ανηλάκατ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, destitutus colo, colum non tractans; (2) coli tractandi imperitus. Ex α priv. & ἠλακάτη.
'Ανήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀναλλομαι.
'Ανήλατ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, inobediens, contumax, nondum domitus. Ex α priv. & ἐλαύνω.
'Ανηλεγίως, Adv. contemptim. Ab
'Ανήλεγ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, non curans; (2) negligens. Ex α priv. & ἀλέγω, curo.
'Ανηλεής, ἐος, ὁ ἡ ὄν, misericors, crudelis, inmitis. Ex α priv. & ἠλεός.
'Ανηλίκ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, non maturus. Ex α priv & ἥλιξ, maturus.
'Ανήλιφ(Θ)ος & ἀνήλιπ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, non unctus, non collitus; (2) non venenatus.
'Ανηλοφία, ας, ἡ, squalor, qui contrahitur ob diutinus intermissa balnea, & unctionem. Ab ἀνήλιφος.
'Ανήλιτος, ἄλιτε, immeritò, crudeliter.
'Ανῆλθεν, ἀνῆλθε, 3 sing. a. 2. ind. act. Att. & cum ι ἰφελκ. pro ἀνῆλυθε, ab ἔρχομαι.
'Ανηλίσκω, ἀνῶ, soli exponi.
'Ανήλικ(Θ)ος, impubes.
'Ανηλ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, opacus, sine sole. Ex α priv. & ἥλιος, sol.
'Ανήλωτ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, exercitatus, non calcatus, sine calceis. Ex α priv. & ἁλόω, calceo.
'Ανηλιφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, non unctus, non illitus. Ex α priv. & ἀλείφω, ungo.
'Ανήλυσις, ως, ἡ, adventus, Ab ἀνέρχομαι.
'Ανηλύθην, ἀνηλύθη, 1. sing. a. 1. ind pass. verbi ἀναλίσκω pro ἀνηλώθην, ab ἁλίσκομαι.
'Ανήλωκα, impumpsi, 1. sing. perf. ind. act.
'Ανῆμεν, dimisimus, 1. plur. a. 2. ind. act. pro ἀνῆμεν, a verbo ἀνίημι, pro ἀνέωμεν, dimitto.
'Ανήμελκ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, non mulctus, qui non mulgetur. Ex α priv. & ἀμέλγω, mulgeo.
'Ανήμερ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, inmansuetus, immitis, agrestis, ferus, ferox. Ex α priv. & ἥμερος, mitis. Hinc
'Ανημερότης, ητ(Θ), ἡ, inclementia, Gl. V.
'Ανημερόω, ῶ, f. ώσω, mansuefacio, euro.
'Ανημιολιάς, άδος, ἡ, ἄδων, femiobolaris, valens pretium femioboli. Ab
'Ανημιωβόλιον, ου, τὸ, femiobolus. Ex ἀνὰ, & ἡμιωβόλιον.
'Ανημερία, ας, ἡ, ventorum vacuitas, tranquillitas. Ab ἀνήνεμος.
'Ανῆο, relaxavi, 1. sing. a. 2. verbi ἀνίημι.
'Ανήπαδ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, 1. sing. a. 1. int. med. verbi ἀναίνομαι.
'Ανήπτυξα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναπτύσσω.
'Ανηπύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.
'Ανήρ, 3. hoy perf. ind. pass. v. ἀναιρέω.
'Ανήρθη, 3. sing. a. 1. int. med. verbi ἀναίνομαι.
'Ανήρικα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναφέρω.
'Ανηρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.
'Ανήρπ, 3. hoy perf. ind. pass. v. ἀναιρέω.
'Ανήρπασε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἁρπάζω.
'Ανήρ, ἀνέρος, ὁ, per Syncop. ἀνδρὸς, vir; (2) homo, (3) vir, i. e. virilem ætatem habens; (4) vir, i. e. virili animo præditus, strenuus, fortis; (5) vir, i. e. maritus; (6) ille, ipse.
'Ανηρίθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀναιρέω.
'Ανήρεικ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, non fractus. Ex α priv. & ἐρείκω, frango.
'Ανηρέμιστος, 3. pl. s. 1. ind. med. v. ἀνερέπτομαι.
'Ανηρόμην, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀνερόμην.
'Ανήρπασε, ἀνήρπακε, 3 sing. a. 1. ind. act. Att. pro ἀνήρπασε, a verbo ἁρπάζω, rapio.
'Ανήρπαστ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, non raptus. Ex α priv. & ἁρπάζω, rapio.
'Ανήρτησε, ἀνήρτηκε, 3 sing. a. 1. ind. act. Att. pro ἀνήρτησε, a verbo ἀναρτάω, suspendo.
'Ανηρώτευτ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, non interrogatus, Ph. ἀνηρώτευτος ἐγὼ ἔρχομαι, ego non interrogatus venio. Ex α priv. & ἐρωτάω, interrogo.
'Ανήρωτ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, idem.
'Ανήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀνέομαι.
'Ανήσειν, ἀνήσειε, 3 sing. a. 1. ind. act. Att. pro ἀνήσει, a verbo ἀνίημι, pro ἀνῇσι, dimittat.
'Ανησιδώρ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, munera emittens, spargens. Ex ἀνίημι, dimitto, & δῶρον, donum.
'Ανησίδωρ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, idem.
'Ανήσσητ(Θ)ος, vel ἀνήττητ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, invincibilis, inexpugnabilis. Ex α priv. & ἡσσάομαι.
'Ανῆσις, εως, ὁ ἡ, remissio, quies, non ἧσις, R. Ex α priv. vel priv. & ἧσις.
'Ανῆσα, 1 sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνίημι.
'Ανηφάσ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, non expectatus, qui sit sine spe.
'Ανηφόνια, ας, ἡ, ἄσω, ἠφόνιον. 'Ανήχθη μυκηθμὸς, Pers. Ex ἀνὰ, ἀχέω, sono.
'Ανήφ(Θ)ος, ος, ὁ ἡ όν, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀνίημι.
'Ανήχθω, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀνάγω.
'Ανία, ἡ, hung. a. 2. conjunct. act. Att. pro ἀνίᾳ, & hoc pro ἀνᾷ, ab ἄημι, flo.
'Ανθαιρίσιμος, ἔσιμος, ἡ, ἴσομος, in locum eximus cingo, fufficio in locum alcujus, (2) anteferro, antepono. Οὐδεὶς ἀνθαιρεῖσθαι βούλεται, Eur. Hec. 655. Ex ἀντὶ, & αἱρέομαι, opto.
'Ανθαλισκομαι, contra, vicissim damno. Ex ἀντὶ, & ἁλίσκομαι.
'Ανθαμιλλητ(Θ)ής, ητ(Θ)οῦ, ὁ, certator, qui decori in certamine est adversarius. Ex ἀντὶ & ἅμιλλα, certamen.
'Ανθάπτομαι, f. ἥσομαι, contra manus affero; (2) de contumelia affumo; (3) increpo, objicio; (4) incipio, reprehendo. Ἀνθάπτεσθ' ἀκόλου, ἴφηνε, fufcipere; ἐρεῖν, dicere; ἀνθάπτονται, res publicas administrant. Καὶ διαξιῶ Ζεφυρίαις ἀντὶ ἀνθρώπων ἐ-

ἥψατο, Soph. Trac. 790. Ταχὺς βέλεσι τιμήσων ἁπτόμενον ἅπαξ, attigit, Eur. Med. 1183. Γῆς σῆς κηρὸς ἅπτεται ἀγκυλόμυκες, fauciavi, Ibid. 1363. Ex ἀντὶ, & ἅπτομαι, *tango*.

Ἀνθέψω, 2. fing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἀνθήψασο, ab ἀνθάπτομαι.

Ἀνθεῖ, 3. fing. præf. ind. act. *contr.* pro ἀνθέϊ, ab ἀνθέω.

Ἀνθείλοντο, *in alterius locum delegerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἀνθαιρέω, pro ἀνθέλα.

Ἀνθερικός, ἡ, ὁν, floridus. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθεκτέον, inhærendum, amplectendum, consequendum, vendicandum, resistendum est. Ab ἀντέχομαι, *amplector*, &c.

Ἀνθέλκω, *in contrariam partem trahendo*. Ab ἀνθέλκειν, quod est ab

Ἀνθέλκω, f. ξω, contra trahio, in diversum trahio; (2) minuum distineo; (3) distineo; remoror; (4) refisto. Ἀνθέλκειν φρὶς ἀντὶν τὸν δύναμιν ἴκασον τοῖς ἄλλοις νάροις, resistere. Ex ἀντὶ, & ἕλκω, *traho*.

Ἀνθέμβολος, *qui e regione*, a. 2. part. med. *Poët.* pro ἀνθεμβόλου, a verbo ἀντιτίθημι.

Ἀνθεμίζουσαι, deflorior. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθεμίς, ίδος, ἡ, argemona, hodie chamomilla, *Angl.* Camomel. Gl. V. ἄνθεμις, liguistrum. Ab eodem.

Ἀνθεμόεις, όεσσα, όεν, floridus. Ab eod.

Ἄνθεμον, ου, τὸ, flos; ἄνθεμα, flores.

Ἀνθεμόν, οῦ, ὁ ἡ ἡ, floridus. Ab eod.

Ἀνθεμόρρυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a flore fluens. Ex ἄνθεμον, & ῥύω, *fluo*.

Ἀνθεμουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, ex floribus opus suum conficiens, ut apis. R. Ex ἄνθεμον, & ἔργον.

Ἀνθεμώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, floridus, florens, vernans. Ab ἄνθεμον, *flos*.

Ἀνθέξει, ους, ἡ, retentio, amplexus mutuus. Ab ἀντέχομαι, *retineo*.

Ἀνθέξομαι, 1. fing. f. 1. ind. med. v. ἀντέχω.

Ἀνθέο, *dipone* 2. fing. a. 2. imper. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἀπόθεσο, a verbo ἀποτίθημι.

Ἀνθεῶν, ῶνος, ὁ, mentum ab ἄνθος.

ΑΝΘΕΡΙΚΟΣ, ου, asphodeli fructus, f. caulis; (2) albucum. Hinc

Ἀνθερικώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, antherici formam habens.

Ἀνθίειξ, ικος, ἡ, anista. Ab ἄνθος.

Ἀνθίεται, 3. plur. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀνθέσαι, ab ἀντιτίθημι.

Ἀνθίεσκε, 1. fing. pert. ind. act. v. ἀνθίστημι.

Ἀνθεστήρια, ων, τὰ Floralia, f. festa Bacchi, Dionysii. Ab ἄνθος, *flos*. Hinc

Ἀνθεστηριών, ῶνος, ὁ, Anthesterion, octavus anni mensis, Dionyso, f. Baccho sacer.

Ἀνθεστιάω, ῶ, f. άσω, vicissim & mutuo convivio accipio. Ex ἀντὶ, & ἑστιάω.

Ἀνθεσφόρια, ων, τὰ, festum Proserpinæ. Ex ἄνθος, *flos*, & φέρω, *fero*, quod Pluto Deam sibi rem legentem rapuerat.

Ἀνθεστορὶς, ίδος, floscula ferta gerens.

Ἄνθετο, *imposuit*, 3. fing. a. 2. ind. med *Poët.* pro ἀνέθετο, a verbo ἀνατίθημι.

Ἀνθεῦσαν, *florentes*, acc. fing. part. præf. act. f. g. *Dor.* pro ἀνθοῦσαν, a verbo ἀνθέω.

Ἀνθεῦσι, 3. pl. præf. ind. act. *Dor.* pro ἀνθοῦσι.

Ἀνθέω, ῶ, f. ήσω, floreo; (2) floreo, metaphorice, volut artes floreant, (3) excolo, exulbero. Ὥστε ἱστορικὸς μὲν χαλκοῦ, ἢ ἡ φιλοτεχνία πάσα ἱστορικὴ, Xen. Cyr. 6, 2. Ἀνθεῖν πασῶν τῶν ἀγορίων ἐπιτηδευμάτων, Luc. Ἤρν σταῖν ὑπὸ κρατὸς ἴσιν ἰλλὰς ἀνθήσω, Ovid. 11, 310. Ab ἄνθος.

Ἄνθη, ης, ἡ, flos, florescentia. Ab eod.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, apis, Gl. V. vespa. Ex ἄνθος, & ἔδω, *edo*.

Ἀνθήλη, ης, ἡ, panicula, i. e. lanosus flos panici, milii & similium.

Ἀνθήλιον, ου, τὸ, floriculus, Dim. Ab ἀνθήλη.

Ἀνθήλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, soli obversus, vel oppositus, *Sophocl. in Aljac.* 2. Ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνῃ θεᾶς, *Eurip. Ion.* 1550. Deorum ostendit faciem solis instar splendentem.

Ἄνθημα ατος, τὸ, florum productio. Ab ἀνθάω.

Ἀνθηματικὸς, ὴ, όν, floridus, floribus ornatus.

Ἀνθήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, floridus. Ab eod.

Ἀνθηπορφέω, ῶ, floride scribo.

Ἀνθηρὸς, ρὰ, ρὸν, floridus. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθηρῶς, floridè.

Ἄνθησις, εως, ἡ, florum productio, ipsa florendi actio. Ab eod.

Ἀνθησσόμαι, ώμεθα, vicissim vincor, vicissim incumbo; (2) cedo. Ex ἀντὶ, & ἡσσάομαι.

Ἀνθητικὸς, ὴ, όν, ad florendum aptus; (2) florendi vim habens; (3) floridus, fœcundus. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθηφορῶν, οῦσα, οῦν, floriger.

Ἀνθιάομαι, ῶμαι, f. άσω, vicissim confecro, R. Ex ἀντὶ, & ἱερόω, *sacro*.

Ἀνθίζω, f. ισω, floribus orno; (2) coloro, variego. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἄνθινος, ὴ, ον, floridus. Ab eod.

Ἀνθιππάζομαι, equitans occurro; (2) contra aliquem equo invehor. Ex ἀντὶ, & ἱππάζω.

Ἀνθιππασία, ας, ἡ, decursio equestris.

Ἀνθιππάω, f. άσω, idem quod ἀνθιππάζω. Ἀνθιππάειν ἀλλήλοις, Xen. Ex ἀντὶ, & ἱππάω, *equito*.

Ἀνθιστάμενος, f. ἀντιστήσω, resisto, repugno; ἀντίστη, obstitit, restitit, Ph. a. 2. τῷ βελήματι αὐτῷ τις ἀνθίστηκε; Rom. 9. 19. Ἀνθίσασαν τροπαῖον, *Thuc.* e regione statuerunt. Ex ἀντὶ, & ἵστημι, *statuo*.

Ἀνθοβαφὴς, ὲς, pulchrè coloratus.

Ἀνθοβάφος, ου, ὁ, tinctor. Ex ἄνθος, *flos*, & βάπτω, *tingo*.

Ἀνθοβολέω, ῶ, f. ήσω, flores jacio, flores spargo; (2) fragro, redoleo. Ab

Ἀνθοβολῶν, οῦσα, οῦν, ὁ ἡ ἡ, flores jaciens, vel emittens; (2) fragrans; (3) florulentus. Ex ἄνθος, *flos*, & βάλλω, *jacio*.

Ἀνθοβόσκων, flores alens, Hef. Ex ἄνθος, *flos*, & βόσκω, *alo, pasco*

Ἀνθοδόμον, ου, τὸ, flos odoratus, flores odori. Ex ἄνθος, *flos*, & ὄζω, *oleo*.

Ἀνθοκομέω, flores edo.

Ἀνθοκομῶν, ὁ ἡ ἡ, floriger.

Ἀνθοκρασία, floribus abundans.

Ἀνθοκρηκῶν, ὁ ἡ ἡ, subtemen habens, quod flores varii coloris exprimit. *Epith.* vestis pictæ. Ex ἄνθος, & κρόκη.

Ἀντόκη, ης, ἡ tractus in contrarium partem libramentum & contralibramentum; (2) repugnandi studium. Ex ἀντὶ, & ἔλκω.

Ἀνθολέγω, ῶ, f. ήσω, flores decerpo, flores colligo.

Ἀνθολογία, ας, ἡ, florum collectio, florilegium.

Ἀνθολόγιον, ου, τὸ, idem. Ab

Ἀνθολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, florilegus, flores decerpens. Ex ἄνθος & λέγω.

Ἀνθομαίνω, vestor cum aliquo.

Ἀνθομολογέω, ῶ, f. ήσω, concor, conventum & pactum meo; (2) laudo, celebro; (3) gratias ago. Ἀνθομολογέσθω, τῷ κυρίῳ, Luc. 2, 38. χάριν τινὶ. Ex ἀντὶ, & ὁμολογέω, *confiteor*. Hinc

Ἀνθομολόγησις, εως, ἡ, laus, celebratio.

Ἀνθομολογία, ας, ἡ, repromissio, Gl. V.

Ἀνθοπλέκτης, ου, ὁ, flores decutiens.

Ἀνθοπαλίζω, f. σω, contra armo. Ex ἀντὶ, & ὁπλίζω, *armo*.

Ἀνθοποιός, ὸς, όν, floriferus, flores procreans. Ex ἄνθος, *flos*, & ποιέω, *facio*.

Ἀνθοπωλία, ας, ἡ, flores vendo.

Ἀνθορε, *exsilit*, 3. fing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀνέθορε, a verbo ἀναθορία, *exsilio*.

Ἀνθορίζω, f. ίσω, contrarium, definitionem facio, contrario modo definio Ph. ἀνθορίζῃ, restipulat. Ex ἀντὶ, & ὁρίζω, *definio*.

Ἀνθορισμὸς, οῦ, ὁ, restipulatio, Ph. A præc.

Ἀνθορμέω, ῶ, f. ήσω, sto contra instatione. Ἀνθορμεῖν πρός τινα, ἀλλήλοις, Thuc. Ex ἀντὶ, & ὁρμέω, *sto in statione*.

ΑΝΘΟΣ, ους, τὸ, flos; (2) præcipuum rei alicujus; (3) decor corporis, orationis, &c. (4) ornamentum; (5) color venustus.

Ἀνθοσμίας, ου, ὁ, ut οἶνος, vinum habens odorem suavem, fragrans; (2) floriger, floribus abundans, ut pratum. Ex ἄνθος. & ὀσμὴ, *odor*.

Ἀνθοσύνη, ης, ἡ, floriditas. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθοφορέω, ῶ, f. ήσω, flores fero.

Ἀνθοφόρια, ων, τὰ, idem quod ἀνθεσφόρια. Ab

Ἀνθοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, floriger, floriferus. Ex ἄνθος, & φέρω, *fero*.

Ἀνθοφυὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, florulentus, producens flores. Ex ἄνθος, & φύω, *gigno, produco*.

Ἀνθρακάδα, ας, ὁ, carbunculus. Ab ἄνθραξ.

Ἀνθρακεύω, f. εύσω, carbones conficio. Ἀπαλλάττεσθαι ὡς σοφοὶ χαὶ τὰς μυσαρὰς γωνιὰς ἀνθρακεύοντι, Arist. Lys. 342.

Ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, carbonum congeries.

Ἀνθρακίας, ου, ὁ, ater, ut carbonarius. Ab eod.

Ἀνθρακίη, *Ion.* pro ἀνθρακιὰ.

Ἀνθρακίζω, f. ίσω, in carbones redigo; (2) carbonis, f. carbunculi speciem habeo.

Ἀνθρακῖνος, ου, ὁ ἡ ἡ, niger, ut carbo, carbonis colorem habens.

Ἄνθρακις, ίδος, ἡ, pruna; (2) ignis e congestis carbonibus.

Ἀνθρακώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, e carbonibus factus.

Ἀνθρακοπώλης, ου, ὁ, carbonum venditor. Ex ἄνθραξ, & πωλέω, *vendo*.

Ἀνθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones redigo, in carbones converto Ab ἀνθρακώδης.

Ἀνθρακώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, carbonem referens, carbonis more ardens. Ab eod.

ΑΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, carbo; (2) carbunculus, gemma; (3) carbunculus, ulcus; (4) species piscis.

ΑΝΘΡΗΝΗ, ης, ἡ, crabro, vespa.

Ἀνθρωΐσιον, ου, τὸ, favus vespæ. Ab ἀνθωΐσιν.

Ἀνθρωπ', *homo*, pro ἄνθρωπε, ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπαρίσκεια, ας, ἡ, studium placendi hominibus. Ab

Ἀνθρωπάρεσκος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui studet hominibus placere, qui auram captat populacem, placens hominibus. Ex ἄνθρωπος, *homo*, & ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀνθρωπάριον, ου, τὸ, homulus hemuncio. Dim.

Ἀνθρωπάτη, ης, *contr.* ἀνθρωπῆς, ὴς, ἡ humana pellis.

Ἀνθρώπειος, α, ον, humanus, ad hominem pertinens, ad humanum genus pertinens.

Ἀνθρωπείως, *Adv.* humano more, hominum more, ut homines decet, humaniter.

Ἀνθρωπίσμαι, ᾶμαι, f. ισμαι, homo fio.

Ἀνθρωπίζομαι, humano more ago, ea quæ homines sunt usurpo, ex humana natura ago. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρώπησις, εως, ἡ, incarnatio, Suic. Ab ἀνθρωπίσμαι.

Ἀνθρωπίζω, f. ίσω, homines imitor, humaniter ago; (2) hominem facio, & in *Pass.* homo fio, incarnor. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπικὸς, ὴ, όν, humanus, ad homines pertinens. Ab eod.

Ἀνθρωπικῶς, *Adv.* humano more, ut hominem decet.

Ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, humanus, ad homines pertinens, humanæ naturæ conveniens.

Ἀνθρωπίνως, *Adv.* humanitus, humano more, hominum convenienter.

Ἀνθρώπιον, ου, τὸ, homuncio, homulus, homunculus. Dim. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπίσκος, ου, ὁ, idem & ab. eod.

Ἀνθρωπόμορφος, ου, ὁ, humanitus, humani & compositi mores. Ab ἀνθρωπίζω.

Ἀνθρωποπληθία, ας, f. ησω, homines voro. Ab

Ἀνθρωποτόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, homines vorans. Ex ἄνθρωπος, & βορὰ, *cibus*.

Ἀνθρωπόζρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ab hominibus devoratus, Suic. Ex ἄνθρωπος, & βρωτὸς.

Ἀνθρωπόγλωσσος, vel ἀνθρωπόγλωττος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui humana loquitur lingua. Ex ἄνθρωπος, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἀνθρωπιγναφεῖον, ου, τὸ, balneum, Suic. Ex ἄνθρωπος, & γναφεῖον, *officina fullonis*.

Ἀνθρωπογονία, ας, ἡ, hominum generatio. Ex ἄνθρωπος, & γόνος, *generatio*.

Ἀνθρωποδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, Deus ex homine factus. Ex ἄνθρωπος, &, δαίμων.

Ἀνθρωποδικός, ή, ὁ ἡ ἤ, ab homine morsus. Ex ἄνθρωπος, & δάκνω, *mordeo*.

Ἀνθρωποδιδακτός, ή, ὁ ἡ ἤ, ab homine doctus, Suic. Ex ἄνθρωπος, διδάσκω, *docco*.

Ἀνθρωποειδής, ής, ὁ ἡ ἤ, humanam formam habens. Ex ἄνθρωπος, & εἶδος, *forma*.

Ἀνθρωποειδῶς, *Adv.* humana specie.

Ἀνθρωποθυμός, ή, ὁ ἡ ἤ, hominum animum, vel iram habens. Ex ἄνθρωπος, & θυμός.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio. Ab

Ἀνθρωποθύω, f. ύσω, hominem immolo vel sacrifico. Ex ἄνθρωπος, & θύω, *sacrifico*.

Ἀνθρωποθυτέω, idem.

Ἀνθρωποκλονέω, ῶ, f. ήσω, hominem vel homines occido. Ab

Ἀνθρωποκλόνος, ος, ὁ ἡ ἤ, hominem vel homines occidens, homicida. Ex Ἄνθρωπος, & κλένω, *occido*.

Ἀνθρωπολατρεία, ας, ἡ, hominum cultus, Suic.

Ἀνθρωπολατρέω, ῶ, hominem colo, Suic.

Ἀνθρωπολάτρης, ου, ὁ, hominum cultor. Ex ἄνθρωπος, & λάτρις, *servus*.

Ἀνθρωπόλεθρος, ος, ὁ ἡ ἤ, homicida; (2) hominum perniciosus. Ex ἄνθρωπος, & ὄλεθρος.

Ἀνθρωπολόγος, ος, ὁ ἡ ἤ, de hominibus loquens. Ex ἄνθρωπος, & λέγω, *dico*.

Ἀνθρωπομορφίανοι, ων, οἱ, haretici. Deo humanam formam tribuentes, Suic.

Ἀνθρωπομόρφιται, ῶν, οἱ, idem & ab

Ἀνθρωπομορφος, ος, ὁ ἡ ἤ, humanam formam habens, Suic. Ex ἄνθρωπος, & μορφή.

Ἀνθρωπομορφόω, ῶ, f. ήσω, humanam formam tribuo. Ab ἀνθρωπόμορφος.

Ἀνθρωποπονικός, ή, όν, ad homines pascendos pertinens, R. Ex ἄνθρωπος, & πονέω.

Ἀνθρωποποιοῦμαι, οῦμαι, homo fio; (2) homo sum. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωποπρέπεια, ας, ἡ, humanus adfectus.

Ἀνθρωποπρεπῶς, *Adv.* humano more adfectus. Ab

Ἀνθρωποπαθής, ής, ὁ ἡ ἤ, humanis adfectibus obnoxius. Ex ἄνθρωπος, & πάθος.

Ἀνθρωποπαθῶς, *Adv.* humano adfectu; (2) humano more.

Ἀνθρωποπρεπία, ας, ἡ, humanarum formarum adfectio. Ab

Ἀνθρωποποιός, ός, ὁ ἡ ἤ, hominum, s. humanarum formarum factor. Ex ἄνθρωπος, & ποιέω, *facio*.

Ἀνθρωποπρεπής, ής, ὁ ἡ ἤ, hominem decens, homini conveniens. Ex ἄνθρωπος, & πρέπει, *decet, convenit*.

Ἀνθρωποπρεπῶς, *Adv.* convenienter humanæ naturæ.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ου, ὁ ἡ ἤ, homo.

Ἀνθρωπότης, ητος, ητι, ἡ, humanitas, humana natura; (2) genus humanum. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωποτόκος, ος, ὁ ἡ ἤ, quæ hominem peperit, homipara, Suic. Ex ἄνθρωπος, & τίκτω.

Ἀνθρωποτεχνία, ας, ἡ, hominum fabricatio. Ab

Ἀνθρωποτεχνίτης, ου, ὁ, hominum fabricator. Ex ἄνθρωπος, & ἔργον, *opus*.

Ἀνθρωποφαγέω, ῶ, homines voro. Ab

Ἀνθρωποφάγος, ος, ὁ ἡ ἤ, hominum vorator, homine vorans, humana carne vescens. Ex ἄνθρωπος, & φάγος, *vorax*.

Ἀνθρωποφυὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, hominis naturam habens. Ex ἄνθρωπος, & φυή, *natura*.

Ἀνθρωπώδης, ους, ὁ ἡ ἤ, humanus. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθυζρίζω, f. ίσω, vicissim contumelia adficio. Ex ἀντὶ, & ὑβρίζω, *contumelia adficio*.

Ἀνθυλακτία, ᾶς, f. ήσω, vicissim latro, obiurgo. Ex ἀντὶ, & ὑλακτία, *latro*.

Ἀνθύλλιον, ου, τὸ, anthyllium, salsola, herba.

Ἀνθυμίς, ίδος, ἡ, idem, ab ἄνθος.

Ἀνθυπάγω, recriminor, vicissim accuso. Ex ἀντὶ, & ὑπάγω, *accuso*.

Ἀνθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio. Ex ἀντὶ, & ὑπαλλάττω, *commuto*.

Ἀνθυπατεία, ας, ἡ, proconsulatus.

Ἀνθυπατεύω, f. εύσω, proconsul sum, pro consule provinciam administro. Γαλλίωνος δ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, Act. 18, 12.

Ἀνθύπατικὸς, ὴ, όν, proconsularis. Ab

Ἀνθύπατος, ου, ὁ, proconsul. Ex ἀντὶ, & ὕπατος, *consul*.

Ἀνθυπείκω, f. ξω, cedo, vicissim do locum. Ex ἀντὶ, & ὑπείκω, *cedo*. Hinc

Ἀνθύπειξις, εως, ἡ, cessio, qua vicissim alicui locum damus; (2) submissio, exsequium.

Ἀνθυπερβάλλω, invicem supero.

Ἀνθυπίχομαι, contra polliceor.

Ἀνθυπηρετέω, ῶ, f. ήσω, ei, qui mihi obsecutus est, vicissim obsequor, obsequium reddo. Ex ἀντὶ, & ὑπηρετέω, *obsequor*.

Ἀνθυποβάλλω, suggero contra, objicio loquenti. Ex ἀντὶ, & ὑποβάλλω, *subjicio*.

Ἀνθυποκαθίσημι, in locum alicujus substituo, suffacio. Ex ἀντὶ, & ὑποκαθίσημι.

Ἀνθυποκίνομαι, vicissim simulo. Ex ἀντὶ, & ὑποκρίνω, *simulo*.

Ἀνθυπόμνυμαι, litem differo præstito juramento, est rei jurantis, se justa de causa abesse. Ex ἀντὶ, & ὑπόμνυμι.

Ἀνθυποπτεύω, f. εύσω, vicissim suspicio, contra suspectum habeo. Ex ἀντὶ, & ὑποπτεύω.

Ἀνθυποστρόφη, revertor.

Ἀνθυπόστακτος, subjunct. modus, ap. Gramm.

Ἀνθυπότιμόομαι, mulctam tertio loco æstimo, v. ὑποτιμάομαι.

Ἀνθυπουργία, ὰ, f. ήσω, penso beneficium, remunero. Ex ἀντὶ, & ὑπουργέω. Hinc

Ἀ θυπούργημα, ατος, τὸ, mutuum officium.

Ἀνθυπούργησις, εως, ἡ, mutuum officium.

Ἀνθυποφέρω, f. ἀνθυποίσω, a. 1. ἀνθυπήνεγκα, per sermonis exceptionem objicio, refero, replico. Ἀνθυποφέρομέν αὐτοῖς, Nar. Ex ἀντὶ, & ὑποφέρω, *subjicio*. Hinc

Ἀνθυποφορὰ, ᾶς, ἡ, exceptio, s. quæ objectioni opponitur subjecto.

Ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, recessus, regressus. Ex ἀντὶ, & ὑποχωρέω, *sensim recedo*.

Ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, spoliatio, subductio, quum quid vicissim subducitur; (2) adsumptio, quæ opponitur Proteipsi. Ex ἀντὶ & ὑφαίρεσις, *subtrahe*.

Ἀνθυφίσαμαι, pariter festinee, vel suscipio aliquid. Ab ἀντὶ, & ὑφίσαμαι.

Ἀνθῶδης, ους, ὁ ἡ ἤ, flore plenus, florulentus. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθωμολογεῖτο, 3. sing. impers. ind. med. *Att.* pro ἀνθωμολογεῖτο, a verbo ἀνθομολογέομαι, *palam fateor*.

Ἀνθωραΐζομαι, f. ίσομαι, vicissim decorem ostento, æmula pulchritudine certo. Ex ἀντὶ, & ὡραΐζω, *decoro*.

ΑΝΙΑ, ας, ἡ, tristitia, mœror.

Ἀνιάζω, f. άσω, tristitiam adfero, mœrore adficio. Τρῶάν δ' ὃς κ' ἐπίσσυτον ὑπερφιάλως ἀνιάζῃ, Il. 18, 300. Ab ἀνία.

Ἀνιάκω, oleo, *Plaut.*

Ἀνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, mœrorem adferens, tristis, mœstus; (2) gravis, adversus, comp. ἀνιαρότερος, reperitur tamen et ἀνιαρίτερος. Ab eod.

Ἀνιαρῶς, *Adv.* molestè, acerbè, cum mœrore, miserè,

Ἀνιαυτὰ, a. 1. conj. pass. v. ἀνιάζω.

Ἀνιῶσι, *subjunct. Att.* 3. plur. præs. ind. act. *Att.* pro ἀνιῶσι, a verbo ἀνίημι.

Ἀνίατος, ος, ὁ ἡ ἤ, intanabilis, immedicabilis. Ex α priv. & ἰάομαι, *medeor*.

Ἀνιάτρευτος, ος, ὁ ἡ ἤ, non tractabilis (2) non sanatus. Ex α priv. & ἰάομαι, *sano*.

Ἀνιατρολόγητος, ος, ὁ ἡ ἤ, ignarus eorum, quæ de medicina dicuntur, rationis medicæ expers. Ex α priv. & ἰατρολογία.

Ἀνιάτως, *Adv.* insanabiliter. Ab ἀνίατος.

Ἀνίαχος, ος, ὁ ἡ ἤ, fragorus, resonans, tumultuosus. Ab

Ἀνιάχω, & ἄω, resono, clamo; (2) alta voce celebro, de poetis. Ex ἀνά, & ἰάχω, *clamo*.

Ἀνιδία, ὰς, idem quod ἀνιδίζω, ἀνιδίμαι. mereo, discrucior, lugeo, Gl. V. Ἀνιδῶ τὸν φορέσυντας δικὶ τι. Ἥμας ἢ τὸς ἐρουντας ἀνιδ ξυνὸν, Soph. Aj. 273.

Ἀνιηρὸς, ά, ὁ, molestus, contristans, malus; pro ἀνιαρός.

Ἀνιδιος, ὁ ἡ ἤ, nihil habens proprium. Ex α priv. & ἴδιος, *proprius*.

Ἀνιδρεῖ, & ἀνιδεῖ, *Adv.* sine sudore, sine labore. Ex ἀνὰ, & ἵδρω, *sudo*, vel ἵδρὼς.

Ἄνιδρος, ος, qui sudoris expers

Ἀνιδρόω, ῶ, f. άσω, resudo, denuo sudorem emitto. Ex ἀνὰ, & ἱδρόω, *sudo*.

Ἀνίδρυτος, ος, ὁ ἡ ἤ, non fixus, instabilis, sine fundamento. Ex α priv. & ἱδρύω.

Ἀνιδρωτὶ, *Adv.* sine sudore vel labore, *Herodian.* 2, 14. Ex α priv. & ἱδρὼς, *sudo*.

Ἀνιδρῶτος, ος, qui non sudavit.

Ἀνίημαι, vid ἀνίημι.

Ἀνιεὶς, *relaxans*, præs. part. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνιερὸς, ά, όν, ἡ, profanus, pollutus. Ex α priv. & ἱερὸς, *sacer*.

Ἀνιερόω, ῶ, f. άσω, sacrum facio, consecro, voveo. Ex ἀνὰ, & ἱερόω, *sacro*. Hinc

Ἀνιέρωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio.

Ἀνίεσκε, *relaxabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀνίη, a verbo ἀνίημι, *relaxo*.

Ἀνιεῦνται, *relaxantur*, 3. pl. pr. ind. pass. *Dor.* & *Ion.* pro ἀνίενται, ab ἀνίεμι, pro ἀνίημι.

Ἀνίη, *mater*, *Ion.* pro ἀνία.

Ἀνιηθεὶς, aor. 1. partic. passiv. v. ἀνιάω.

Ἀνιημι, f. ἀνήσω, p. ἀνεῖκα, remitto, relaxo; (2) emitto, submitto; (3) dimitto, relinquo; (4) omitto, intermitto; (5) condono, remitto; (6) stimulo, urgeo. Ἀνίει τὴν ψυχὴν, τὰ σάρκατα δὴ ῥᾳδιεργίαν, τ' φιλονεικίας τὸ ἀφιέσθαι, experiendo; ἢ σκέλεσι, τ. τ' ὀσφῦς, omittere; τὴν τύχην, condonare; τὰ προσιόντα, remittere; δύ' ἔτεα ἄλλων, excludere; τὰ σήματα, obsignatos libros aperire. Ἠέτην τὰ δεσμὰ αἰθὴρ, Act. 16, 26. Νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κινδυνος ἀνίησι σοφίας, vexatur, Arist. Nub. 953. Ex ἀνὰ, & ἵημι, *mitto*.

Ἀνίκα, *tristem*, acc. fing. *Ion.* pro ἀνίαν.

Ἀνιπρὰ, *tristia*, neut. plur. *Ion.* pro ἀνια ἀ.

Ἀνίσειε, *molliret*, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀνίσαι, a verbo ἀνίσω, *mollio*.

Ἀνίσει, 3. sing. pr. ind act. v. ἀνίημι.

Ἀνικα, *guard*, *Dor.* pro λύκα.

Ἀνίκητες, *invicti*, *Dor.* pro ἀνίκητοι.

Ἀνικεῖ, *Adv.* sine certamine, aeq, adeo sine parta victoria.

Ἀνικήτατος, ος, ὁ ἡ ἤ, cui supplicatum non est; (2) non supplex. Ex α priv. & ικετὸς, *supplex*.

Ἀνίκητος, ος, ὁ ἡ ἤ, invictus, insuperabilis. Ex α priv. & νικάω, *vinco*.

Ἀνικμάζω, f. άσω, humecto; (2) exsicco. Ab

Ἄνικμος, ος, ὁ ἡ ἤ, siccus, humore carens, squalidus, aridus. Ex α priv. & ἰκμὰς.

Ἀνίλας, ου, non placatus.

Ἀνίλεως, ω, ὁ ἡ ἤ, immisericors. Ex α priv. & ἵλεως, *altus ilaos, misericors*.

Ἀνιλλομαι, dedignor, despicio, Suid. Ex ἀνὰ, & ἴλλω, *caulis contrivi*. Unde

Ἀνίλλαμαι, ατος, τὸ, adspectus, despectus, *Poll.*

Ἄνιμας, ου, ὁ ἡ ἤ, loto non calus. Ex α priv. & ἰμάσω, *lavis cado*.

Ἀνιμάω, ῶ, f. ήσω, lorco funem funemve traho, extraho, hautio; (2) elevo, suffodio, eveho. Ἀνιμᾶν ἀλλᾶς τοῖς δέρμασι, τὸ σῶμα τὴ ἐριεδᾶ, τὸ ἀγκύριον, τὸν ἀνθρωπον Ἀνιμάσθαι ὁ ἰχθὺς, Luc. Ex ἀνὰ, & ἱμὰς, *lorum*.

Ἀνίμησις, εως, ἡ, extractio, quæ fit fune, aut loro, extractio in altum. Ab ἀνιμάω.

Ἀνίον, *bebena*, *Dor.* pro λύον.

Ἄνιλος, ος, ὁ ἡ ἤ, impubes. Ex α priv. & ἵλη, *prima lanugo pubescentium*.

Ἀνιοχος, *auriga*, *Dor.* pro ἡνίοχος.

Ἀνιππίνω, equito, equos ago.

Ἄνιππος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui est sine equo. Ex α priv. & ἵππος, *equus*.

'Ανιπτόμαι, f. πλήσομαι, fursum velo. Ex ἀνὰ, & ἵπταμαι, *volo.*

'Ανιπτόπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, illotos pedes habens; (2) qui ob puritatem lotione non eget. Ex α priv. νίπτω, *abluo*, & πούς, *pes.*

'Ανιπτος, η, ὁ ἡ ὁ, illotus. Ex α priv. & νιπτὸω *abluo.*

'Ανις, *Adv.* sine, absque. Bœot. pro ἄνευ.

'Ανισάζω, f. άσω, compenso, adæquo. Ex ἀνὰ, & ἰσάζω, *æquo.*

'Ανισόμετρος, ος, ὁ ἡ ὁ, sine justa, *vel* æquali mensura. Πλυντσιν ἀνισόμετρον, *Arist.* Ab α priv. ισος, *æqualis*, & μέτρον, *mensura.*

'Ανισοπερὴς, ες, ὁ ἡ ὁ, inæqualitomus, qui disparem laborem habere videtur.

'Ανισωσις, εως, ἡ, compensatio, remuneratio.

ΑΝΙΣΟΝ, ου, τὸ, anetum.

'Ανισος, η, ὁ ἡ ὁ, inæqualis, impar, diversus, imperior. Ex α priv. & ισος. Hinc

'Ανισοτης, ητος, ἡ, inæqualitas, disimilitudo.

'Ανισοτιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, inæqualis dignitatis. Ex α priv. & ισότιμος, *æqualis dignitatis*, quod est ex ἰσος, *æqualis*, & τιμὴ.

'Ανισοφυὴς, ες, ὁ ἡ ὁ, disimilis naturæ. Ex α priv. ισος, *æqualis*, & φυὴ, *natura.*

Ανισὰω, ῶ, f. άσω, idem quod ἀνισάζω, 'Ανισασθαι τινὶ, Herodot.

'Ανισάμενος, part. f. pass. v. ἀνίσημι.

'Ανισγε, 2. sing. imper. act. Ab

'Ανίσημι, f. ήσω, fugere facio, cogo, excito jacentem, v. mortuum; (2) everto, subvertο; (3) restituo, addico; (4) exuo, exstimulo; ἀνίσταμαι, surgo, resurgo, exsurgo; ἀνίση, torqueat, 3. 2. ὑπὸ λίθου πόλιν, ædificare; τοὺς δήμους, ex suis sedibus ejicere; ἐς τὸν ἀρχὸν, promovere; τὸ σφέτερον, movere; τὸ ὑπὸ τοῦ ἐργαστοῦ, submovere; πόδειν ἐκ βάθρων, evertere. Ἀλλ' ἄγε δὴ ἐς ἀιδα πομπὸν λίμνας πατρὸς ἀνεγέρσεις, ὅτε χθόνιοι, ἡ λιτὰς, Soph. Ll. 136. Ἐπὶ τῶν χυτρῶν τῶν δ' ἀδρῶς ἀνισαμαι, Aristoph. Pac. 1082. Ex ἀνὰ, & ἵσημι.

'Ανισορία, ας, ἡ, ἡσω, inæquitas, iniquitas; (2) commutatio. Οὐδ' ἀνισορίαν μαλακὴν, Soph. Tr. ch. 321. Ex α priv. & ἰσορία.

'Ανιστορησία, ας, ἡ, historiam ignoratio. Ex α priv. & ἱστορία, *historia.*

'Ανιστορητὸς, ὴ, ὸν, ος, ον, qui historiæ non novit; (2) cujus nulla in historia fit mentio. Ex α priv. & ἱστορία, *narratio, historia.*

'Ανιστορητὸς, ἄδε, fine historiæ, ignarus historiæ.

'Ανίστω, ἄνιστε, 2. sing. pass. imp. pass. *Att.* & *Ion.* pro ἀνίστασο, ab ἀνίσταμαι.

'Ανίστω, ἀνίτω, 2. sing. pres. imper. act. *Ion.* pro ἀνίστα, a verbo ἀνίστημι, *erigo.*

'Ανιχνὴς, ὴ, ὸν, ος, ον, clamum tutore vacans. Ex α priv. & ἰχνος, *tutor.*

'Ανίχνευτος, η, ὁ ἡ ὁ, invalidus, infirmus. Ex α priv. & ἰχνεύω, *valeo.*

'Ανιχνὸς, ὴ, ὸν, ος, ον, infirmus. Ex α priv. & ἰχνὸς, *vestigium.*

'Ανοάω, ἀνόεις, (2) erro; (3) emitto, proficio; (1) influo. Ἠδὲ θεᾶσι χαίνει ἀνοιγόντες, Il. S, 347. Ἀν δ' ἰχῶρ τέλαμῶνος, Il. 5, 708. Ex ἀνὰ, & ἰάω.

'Ανοσιὼς, *Adv.* inæqualiter. Ab ἀνισος.

'Ανισωσις, εως, ἡ, adæquatio, exæquatio. Ex ἀνισόω, *æquo.*

'Ανιχνος, ὸν, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, qui est sine plicibus. Ex α priv. & ἰχνος, *plica.*

'Ανιχνεύω, f. εύσω, investigo, indago, perquiro. Ἀλλ' τ' ἐνιχνεύων θέοι ὑπερθεν, ὄφρα κεν ἐς ῥ, Il. 22, 192. Διὰ γῆς ἡ θαλάσσης ἀνιχνεύων, Plut. Ex ἀνὰ, & ἰχνεύω.

'Ανιχνευτὸς, idem quod

'Ανιχνευτὸς, η, ὁ ἡ ὁ, qui investigari nequit, imperviligabilis. Ex α priv. & ἰχνεύω.

'Ανιαρὸς, ὰ, ὸν, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, molestus, gravis. Ab ἄνια, *molestia.*

'Ανιάνυσα, 1. plur. præs. ind. pass. v. ανιάω.

'Ανιῶν, *tristitiam*, genit. pl. ab ανία.

'Ανιστὸς, ὴ, ὸν, ος, ον, rubiginem non sentiens, aruginem non contrahens. Ex α priv. & ἰος, *rubigo.*

'Ανιῶτο, *mœstum reddat*, 3. singul. præs. optat. med. *contr.* pro ἀνιάοιτο, a verbo ἀνιάω.

Ἄννα, ης, ἡ, Anna. Nomen mulieris. Hebr. *Gratiosa.*

Ἄννας, α, ὁ, Annas. Nomen viri. Hebr. *Gratiosus.*

Ἄνευν, *perficere*, præs. inf. act. *Poet.* pro ἄνειν, a verbo ἄνω pro ἀνύω, *perficio.*

'Ανήφιλος, *sine nubibus*, *Poet.* pro ἀνίφιλος.

'Ανοδία, ας, ἡ, iter impervium. Ex α priv. & ὁδὸς, *via.*

Ἄνοδμος, η, ῥ, ὁ ἡ ὁ, odore carens, non odoratus. Ἄνοδμα ὥρα, *Alex.* Ex α priv. & ὀδμὴ, *odor.*

'Ανοδὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁ, invius; (2) ὴ, via sursum ferens, adscensus. Ex α priv. vel ἀνὰ, & ὁδὸς, *via.*

'Ανόδους, ουτος, ὁ ἡ ὁ, edentulus, cui dentes sunt rari, aut nulli. Ex α priv. & ὀδὰς.

'Ανοδύρομαι, lamentor, vehementer deploro. Ἀνοδύρεσθαι τὸν συμφορὰν, Suid. Ex ἀνὰ, ὀδύρομαι.

'Ανόδυτος, ον, indeploratus.

'Ανοζος, η, ὁ ἡ ὁ, enodis, sine nodo. Ex α priv. & ὀζος, *nodus.*

'Ανόημων, ονος, ὁ ἡ ὁ, non compos mentis; stultus, insipiens. Ex α priv. & νοημων.

'Ανοησία, ας, ἡ, insipientia. Ex α priv. & νοησις, *cogitatio.*

'Ανοητεύω, desipio, insipiens sum, imprudenter & temere ago:

'Ανοητεύω, f. εύσω, idem. Ab

'Ανόητος, ὸν, ὁ ἡ ὁ, demens, insipiens, mente carens, stultus; (2) qui intelligi nequit. Ex α priv. & νοητὸς, *intelligibilis.*

'Ανοήτως, *Adv.* imprudenter, stulte.

'Ανοθευτος, η, ὁ ἡ ὁ, germanus, non fictus, genuinus, non spurius. Ex α priv. & νοθεύω, *subdo, addo, adultero.*

'Ανοια, ας, ἡ, & *Ion.* ἀοίη, amentia, stultitia. Ab ἄνος, *amens.*

'Ανοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reseratio.

'Ανοιγνὺω, idem quod

'Ανοίγω, f. ξω, p. pass. ἀνέῳγμαι, aperio, recludo, pando, expando, patefacio, Gl. V. ἀνοίγομαι, pateo, Gl. V. ἀνέῳγμαι, pateo, Gl. V. pert. pass. Πύλας ἀναπτὰς σὰν τίνων ὀξεῖ φόνῳ, Eur. Med. 1316. Ἀνεώχθη ὁ τὸ σῶμα αὐτὸ παραχρῆμα, Luc. 1, 64. Ἀνοῖξα ὁ Βύβλινον αὐτοῖς, aperui, Theod. 14, 15. Ex ἀνὰ, & οἴγω, *aperio.*

'Ανοιδαίνω, tumefacio; (2) tumeo, intumesco. Ab

'Ανοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeo, intumesco, turgeo; (2) tumeo. Ἀνοιδίσει θυμὸς, Herodot. Ex ἀνὰ, & οἰδέω, *tumeo.*

'Ανοίδησις, εως, ἡ, tumor. Ab ἀνοιδέω.

'Ανοιδαίνω, idem quod ἀνοιδαίνω.

'Ανοικειὸς, εία, ειον, & ἀνοίκειος, α, ὁ ἡ ὁ, non familiaris, non domesticus; (2) non conveniens, non congruus; (3) improbabilis, incredibilis. Ex α priv. & οἰκεῖος, *familiaris, cognatus.* Hinc

'Ανοικειότης, ητος, ἡ, nulla familiaritas; (2) mores a familiaritate alieni.

'Ανοίκητος, η, ὁ ἡ ὁ, inhabitabilis. Ex α priv. & οἰκέω, *habito.*

'Ανοικίζω, f. ισω, instauro, reædifico; (2) migro, habitationem transfero. Ἀνοικίζειν τὰς πόλεις ἀνοικισαὼ ἐς Ὄλυνθον, Thuc. Ab ἄνοικος.

Ἀνοικισμὸς, ὁ, ὁ, instauratio. Ab ἀνοικίζω.

'Ανοικοδομία, ας, f. ήσω, instauro ædificium. Ἀνοικοδομεῖν τὸν σκηνὴν Δαζὸδ τὴν πεπτωκυῖαν, Act. 15. 16. Ex ἀνὰ, & οἰκοδομέω.

'Ανοικονόμητος, ος, ὁ ἡ ὁ, prodigus; (2) male dispositus. Ex α priv. & οἰκονομέω.

'Ανοικος, ος, ὁ ἡ ὁ, extorris, sine domo.

'Ανοικτείρμων, ὁ ἡ ὁ, immisericors.

Ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν, apertus; (2) apertilis. Ab ἀνοίγω.

'Ανοικτος, η, ὁ ἡ ὁ, immisericors. Ex α priv. & οἶκτος, *misericordia.*

'Ανοικτος, η, ὁ ἡ ὁ, non miserandus, immiserabilis. Ex α priv. & οἰκτρὸς, *miserandus.*

'Ανοίκτως, *Adv.* immisericorditer. Ab ἀνοικτος.

'Ανοιμώζω, f. ξω, ingemisco, fleo, edo gemitum. Ex α priv. & οἰμώζω, *fleo.* Hinc

'Ανοιμωκτὶ, f. ἀνοιμωκτὶ, sine fletu.

'Ανοίμωκτος, ον, indefletus.

'Ανοῖξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀνοίγω.

'Ανοίξαντες, nom. plur. a. 1. part. act.

'Ανοιξις, εως, ἡ, apertio, reseratio; (2) ostium. Ab ἀνοίγω, *aperio.*

'Ανοισις, εως, ἡ, revectio. Ab ἀναφέρω, *refero.*

'Ανοιστέον, referendum est. Ab eod.

'Ανοιστρία, ῶ, f. ήσω, incito, stimulo.

'Ανοίσω, 1. fing. f. 1. ind. act. v. ἀναφέρω.

'Ανοκωχὴ, inducia. Ab ἀνοκωχὴ.

'Ανολεία, ας, ἡ, miseria:

'Ανόλεθρος, η, ὁ ἡ ὁ, intelix, miser. Ab

'Ανόλεθρος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex α priv. & ὀλέθρος.

'Ανολεθρὸς, ος, ὁ ἡ ὁ, ab exitio & damno immunis, *Hom. Il.* 13, 761. Ex α priv. & ὀλεθρὸς, *perditio.*

'Ανολκὴ, ῆς, ἡ, tractio quæ fit sursum versus. Ab ἀνέλκω, *sursum traho.* Hinc

'Ανολκητὸν, οῦ, τὸ, id, quo aliquid sursum trahitur.

'Ανολολύζω, f. ξω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo. Ἀνολόλυξε δ' νεανίαν, Soph. El.

'Ανολοφύρομαι, deploro, lamentor.

'Ανόμαι, *perfici*, *Poet.* pro ἀνύομαι.

'Ανομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) fcaturio; (3) effundo tanquam pluviam, effluendo more imbris.

'Ανομβρειὸς, ἡεσσα, ἡεν, pluvialis, pluvius, pluvious:

'Ανομβρία, ας, ἡ, pluviæ, seu aquarum penuria. Ab

'Ανομβρος, η, ὁ ἡ ὁ, imbribus carens. Ex α priv. & ὀμβρος, *pluvia.*

'Ανομέω, ῶ, f. ήσω, iniquo ago, leges transgredior. Ἀνομεῖν ἐς ἰδρυν, Herodot. Ex α priv. & νόμος, *lex.* Hinc

'Ανόμημα, ατος, τὸ, iniquitas, flagitium.

'Ανομία, ας, ἡ, legum contemtus, iniquitas. Ab ἄνομος.

'Ανομίζω, idem quod ἀνομέω.

'Ανομιλέω, verfor cum aliquo; (2) concumbo cum aliqua vel aliquo.

'Ανομίλητος, η, ὁ ἡ ὁ, insociabilis. Ex α priv. & ὁμιλέω, *conversor.*

'Ανόμιμος, η, ὁ ἡ ὁ, illegitimus. Ab ἄνομος.

'Ανόμιχλος, η, ὁ ἡ ὁ, innubilis, innubis, nebula vacans. Ex α priv. & ὁμίχλη, *nebula.*

'Ανόμματος, η, ὁ ἡ ὁ, oculorum expers. Ex α priv. & ὄμμα, *oculus.*

'Ανομοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, qui est diversæ speciei, specie dissimilis. Ex α priv. & ὁμοειδὴς.

'Ανομοθέτητος, η, ὁ ἡ ὁ, lege male ordinatus; (2) nullis legibus constitutus. Ex α priv. & νομοθετέω, *legibus constituo.*

'Ανομογενὴς, e diversis generibus.

Ἀνομοιομερὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, partibus dissimilibus constans. Ex α priv. & ὁμοιομερὴς.

'Ανομοιόπλατος, ον, dissimiliter desinens.

'Ανόμοιος, η, ὁ ἡ ὁ, dissimilis, absimilis, dispar. Ex α priv. & ὅμοιος, *similis.* Unde

'Ανομοιόστροφος, ον, e dissimilibus compositus ac mixtus:

'Ανομοιότης, ητος, ἡ, dissimilitudo:

'Ανομοιόχρονος, ον, disparem quantitatem habens; *de syllabis.*

'Ανομοιόω, ῶ, f. ώσω, dissimilem facio.

'Ανομοίως, *Adv.* inæqualiter, non perinde, non æqualiter.

'Ανομοίωσις, εως, ἡ, dissimilitudo.

'Ανομολογέω, ῶ, f. ήσω, fateor, adsentior; (2) concedo. Ἀνομολόγηται παρὰ τοῖς ἀλλοῖς δοξάζουσι, Philo.

'Ανομολογία, ας, ἡ, incongruentia, inconvenientia; (2) dissensio inter aliquos de re aliqua. Ex α priv. & ὁμολογέω, *consentiens.*

'Ανομος, η, ὁ ἡ ὁ, exlex, lege carens; (2) iniquus; (3) improbus. Ex α priv. & νόμος, *lex.*

'Ανόνητος, η, ὁ ἡ ὁ, inutilis, futilis; (2) injucundus. Ex α priv. & ὄνημι, *juvo.*

'Ανονόμαστος, ον, obscurus, ignobilis.

'Ανος, *contr. usitatius*, ἄνους, η, ὁ ἡ ὁ, amens. Ex α priv. & νόος, *mens.*

Ἀνόπαια, ſ. ἀνοπαῖα, ας, ἡ, anopæa, avis ex aquilarum genere.

Ἄνοπιν, *Adv.* retro, retrorſum. Ex ἀνά, & ὀπίσω, *retro.*

Ἄνοπλος, ος, ὁ ἡ ἥ, inermis. Ex α priv. & ὅπλα, *arma.*

Ἄνοπλος, fine armis.

Ἄνοπτος, ος, ὁ ἡ ἥ, inviſibilis. Ex α priv. & ὀπτὸς, *video.*

Ἀνόρατος, ον, idem.

Ἀνορμάζω, f. άσω, commoveo; (2) exſilio.

Ἄνορμανος, ος, ὁ ἡ ἥ, inſtrumentorum expers. Ex α priv. & ὄργανον, *inſtrumentum.*

Ἀνοργία, ας, ἡ, quando quis origit ſ. ſacris non eſt initiatus, Ex α priv. & ὄργια.

Ἀνοσιάστος, ος, ὁ ἡ ἥ, ſacris non initiatus.

Ἄνορος, ος, ὁ ἡ ἥ, ira carens. Ex α priv. & ὀργὴ, *ira.*

Ἀνορία, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas. *Dor.* pro ἀνδρία. Ab ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνορεξία, ας, ἡ, morbus, quum ſtomachus omnia reſpuit, faſtidium cibi. Ex inſd.

Ἀνορθόω, ῶ, f. ώσω, ſurrigo, rurſum erigo. Ἀνορθώσω αὐτὸν, Act. 15, 16. Παραχρῆμα ἀνορθώθη, Luc. 13, 13.

Ἀνορμάω, ῶ, f. ήσω, animo incitor, commoveor, magno impetu in aliquid feror.

Ἄνορμος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſtationem navium non habens, incommodus ſtationi navium. Ex α priv. & ὅρμος, *ſtatio navium, portus.*

Ἀνόρυμαι, excito.

Ἀνόρυσσε, *jurecait*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἄνορυσε, ab

Ἀνορύω, f. ὀρύσω, exſurgo, proſilio. Ὁ δ' ἐξ ὑπνοιο μάλα κραιπνὸς ἀνόρυσε, Hom. Il. 10, 162. Ὁ δ' ἄρ' ἐκ λιμνης ἀνόρυσας, Il. 21, 246.

Ἀνορύτυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui cauda deeſt; (2) qui inter volandum non regitur cauda. Ex α priv. & ὀρύτυλον.

Ἄνορυφος, ον, tecto carens, non tectus.

Ἀνορυχαλίζω, incipio in altum ferri, Ariſt. Eq. 1340.

Ἀνορύξας, a. 1. part. act. verbi ἀνορύττω, f. ξω, effodio, quod defeſſum erat, cavo e terra; (2) exſtirpo, in vetſ. Τῶν δ' ἀποθανόντων τους νεκρους ἀνορύξαντες ἐξέβριψαν ὑπὲρ τὰς ὄρυς, Plut. Τὰς οὐσίας ἀνορύττα, Ariſt. Av. 659.

Ἀνορχέομαι, ούμαι, f. ήσομαι, exulto, exſilio; (2) ſalto.

Ἄνορχος, ον, teſticulis carens. Ex ὄρχις.

Ἄνορα, excito.

Ἀνόσιος, ος, ὁ ἡ ὄν, non ægrotus. Ex α priv. & νόσος, *ægrotus.*

Ἀνόσιος, ος, ὁ ἡ ὄν, non ſanctus, impius, ſceleratus; profanus, ſceleſtus, nefarius, Gl. V. Ex α priv. & ὅσιος, *ſanctus.*

Ἀνοσιότης, ητος, ἡ, impietas. Ab ἀνόσιος.

Ἀνοσιουργέω, ῶ, f. ήσω, impia perpetro, impie ago. Hinc

Ἀνοσίουργημα, τὸ, idem. Ab

Ἀνοσιουργός, ὁ, ἡ, ὁ ἡ ὄν, impium factum, ſcelerata actio.

Ἀνοσιουργία, ας, ἡ, impie & ſcelerate agens. Ex ἀνόσιος, *ſceleratus, impius,* & ἔργον, *opus.*

Ἀνοσίως, *Adv.* impie, ſcelerate. Ab ἀνόσιος.

Ἄνοσμος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſine odore, non odoratus. Ex α priv. & ὀσμὴ, *odor.*

Ἄνοσος, ος, ὁ ἡ ὄν, immunis a morbis. Ex α priv. & νόσος, *morbus.*

Ἄνοσος, ſine morbo.

Ἀνόστεος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſine oſſibus, exoſſis. Ἀνόστεος σαρκολή, *Anet.* Ex α priv. & ὀστέον, *os.*

Ἄνοστος, ος, ὁ ἡ ὄν, reditus expers. Ex α priv. & νόστος, *reditus.*

Ἀνόσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſd.

Ἄνοστος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex ind.

Ἄνοστος, ος, ὁ ἡ ὄν, exos, Gl. V. oſſibus carens. Ex α priv. & ὀστέον, *os.*

Ἀνότιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſiccus, non humidus. Ex α priv. & νοτίζω, *humecto.*

Ἀνοτοτύζω, lamentor, per ὀνοματοποιίαν, e ſono lamentantis.

Ἀνυθίτητος, ος, ὁ ἡ ὄν, repudians admonitionem. Ex α priv. & νυθετέω, *admoneo.*

Ἄνους, ος, ὁ ἡ ὄν, amens, demens, vecors, ſtultus, Ph. mente captus, ſine ſenſu, al. Gl. V. Ex α priv. & νοῦς, *mens.*

Ἀνούσιος, ος, ὁ ἡ ὄν, carens ſubſtantia. Ex α priv. & οὐσία, *ſubſtantia.*

Ἀνούτατος, ος, ὁ ἡ ὄν, non vulneratus. Ex α priv. & οὐτάω, *vulnero.*

Ἀνουτητὶ, *Adv.* ſine vulnere.

Ἀνόχευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, expers coitus, qui non coit. Ex α priv. & ὀχεύω, *coeo.*

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia. Ab ἀνέχω, *tolero.*

Ἀνοχλίζω, f. ίσω, vecte ſubmoveo, vel elevo.

Ἀνοχλος, ος, ὁ ἡ ὄν, inſolentiæ, nulli moleſtia effectus, turba, ſeu hominum multitudine carens. Ex α priv. & ὄχλος, *turba.*

Ἀνοχμάζω, f. άσω, geſto tollens in altum, ſubletum geſto. Ex ἀνά, & ὀχμάζω.

Ἀνοχύρωτος, ον, non munitus.

Ἀνοψία, ας, ἡ, opſonii penuria. Ab ἄνοψος.

Ἄνοψος, ος, ὁ ἡ ὄν, opſonio carens. Ex α priv. & ὄψον, *opſonium.*

Ἄνσα, 2. ſing. a. 2. imp. act. *Dor.* & *Poet.* pro ἀνάσχεθι, a verbo ἀνίσχημι

Ἀνσὰς, a. 2. part. act. *Poet.* pro ἀναστὰς.

Ἀνσήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀναστῆναι.

Ἀνστὴτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀνεστήτην.

Ἀνστρέφεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Poet.* pro ἀναστρέφεται, ab ἀναστρέφω.

Ἀνσχεθέειν, *emergere*, præſ. inf. act. verbi ἀνέχεσθαι, quod *Poet.* dicitur pro ἀνίσχω, *emergo.*

Ἀνσχέω, *I tore*, 2. ſing. a. 2. imp. med. *Poet.* & *Ion.* pro ἀνασχοῦ. f. ἀνόσχω, ab ἀνοσχία ſive ἀνόσχυα, pro ἀνέχω, *jumo.*

Ἀνσχησεσθαι, f. 1. inf. med. *Poet.* pro ἀνασχήσεσθαι

Ἀνσχοιτο, *tolerant*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Poet.* pro ἀνάσχοιτο.

Ἄντα, *Adv.* coram, e regione, *Hom. Il.* 2, 626. Ab ἀντὶ.

Ἀνταγορεύω, viciſſim emo; (2) permuto.

Ἀνταγορεύω, adverſarium me gero, ita me offero; (2) obloquor. Ex ἀντὶ, & ἀγορεύω.

Ἀνταγωνιζομαι, f. ισομαι, decerto; (2) repugno. Πρὸς τὸν ἁμαρτίαι ἀνταγωνίζομαι, Hebr. 12, 4. Hinc

Ἀνταγώνισμα, ατος, τὸ, adverſarius, obſtaculum, Suic.

Ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo certat, adverſarius; æmulus, Gl. V. Ab eod.

Ἀνταγωνίσας, mote adverſantem.

Ἀνταδελφὸς, ος, ὁ, qui eſt loco fratris. Ex ἀντὶ. & ἀδελφὸς, *frater.*

Ἀνταδικέω, ῶ, f. ήσω, injuriam illatam ulciſcor, viciſſim injuria afficio.

Ἀνταείδω, Adino; (2) cantu provoco, cantu reſpondeo. Ex ἀντὶ, & ἀδω.

Ἀνταείρω, adverſus aliquem aliquid tollo, vel ſuſcipio. Ἀνταείρειν τὰς χεῖρας τινι, πολέμου βασιλεῖ, πρὸς τινα· Ex αντὶ, & ἀείρω, pro αἴρω.

Ἀνταῖες, *contrarius*, *Dor.* pro ἀντῖος.

Ἀνταῖος, αία, αῖον, adverſus; (2) hoſtis, inteſtus. Ab ἀντὶ, vel ἀντα.

Ἀνταίρω, idem quod ἀνταείρω; (2) Gl. V. rebello; (3) atma contrafero, etiam *in med.* omninoque (4) reſiſto, repugno.

Ἀνταιτία, peto, ambio, pro aliquo, ſuffragor petenti honores.

Ἀνταιτίαομαι, contra accuſo.

Ἀνταικολουθία, ῶ, f. ήσω, viciſſim ſequor.

Ἀνταικολουθία, ἡ, mutuus comitatus.

Ἀνταικοντίζω, contra jaculor.

Ἀνταικύω, f. ύσω, viciſſim audio.

Ἀνταικροάομαι, idem.

Ἀνταλαλάζω, f. άξω, reclamo, viciſſim, vel contra clamorem attollo.

Ἀνταλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio; (2) expiatio; (3) pretium red emptionis. Ab

Ἀνταλλάσσω, vel ἀνταλλάττω, f. άξω, muto, permuto. Ἀντήλλαξε τῇ ἐκκλησίᾳ τὴν διαμάχην εἰρήνην εἰς τὰ ἔργα, Plut. Τὸ δὲ ταῖς λειδοῖσιν ἡδονὴς καὶ χάριτος, τὸ δ' ἀσελγείας ζημίαν ἀνταλλάττεσθαι, D m.

Ἀνταμείβετο, 3. ſing. imp. med. paſſ. *Ion.* pro ἀντημείβετο, ab

Ἀνταμείβομαι, f. ψομαι, gratiam repenſo, compenſo, remunero.

Ἀνταμείψομαι, ſubmuto, Gl. V. Σὺ σ' ἀντάμειψαι μ', Eur. Ph. 293. Ἀξίως χρὴ ἀνταμειψόμεθα σ', ἀσπερ εἰκὸς, ἀντὶ τῶν εὖ, Ariſt. Θεσμ. 728.

Ἀνταμοιβὴ, ῆς, ἡ, retributio, compenſatio; permutatio, ſubmutatio, Gl. V.

Ἀνταμοιβὴν, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Ἀνταμοιβὸς, ὁ ἡ ὄν, remuneratorius.

Ἀνταμύνομαι, viciſſim auxilior; (2) obſiſto rurſum; (3) me ulciſcor. Ex ἀντὶ, & ἀμύνω, *auxilior.*

Ἀνταμφιδέω, obviam ſero obtero. Ex ἀντὶ, & ἀμφὶδω, *barium, circuitus.*

Ἀνταναζεύγνυμι, viciſſim impono.

Ἀνταναγιγνώσκω, viciſſim lego; (2) relego. Hinc

Ἀνταναγνώστης, ου, ὁ, qui viciſſim legit, qui relegit, recognitor.

Ἀνταναίνομαι & ἀνταναδέχομαι, ex adverſo in hoſtem prodeo, obviam hoſti prodeo Ἀνταναῖνται τινι, Thuc. Ex ἀντὶ, & ἀναίνομαι.

Ἀνταναδίδωμι, remitto, ut in reciprocatione ferræ.

Ἀνταναιρέομαι, ήμαι, viciſſim ſumo, ſuo accipio. Ex ἀντὶ, & αἱρέω, *capio.*

Ἀνταναίρεσις, ἡ, idem quod ἀνθυφαίρεσις.

Ἀνταναίρω, contra attollo, ſuſtollo, cupio, (2) contra deſtruo. Ex ἀντὶ, & αἴρω, *tollo.*

Ἀνταναπλασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἀνταναπλασις, εως, ἡ, repulſus, reciprocatio; (2) motio reciproca & refracta; (3) figura rhetorica:

Ἀνταναπλαστικὸς, ὴ, όν, reciprocus. Ab

Ἀνταναπλάω, f. άσω, retrudo, reflecto, repercutio. Ex ἀντὶ, & ἀναπλάω, *refingo.*

Ἀνταναστὴς, οῦ, ὁ, repercuſſio. Ab

Ἀνταναστροφὴ, repercutio.

Ἀνταναλίσκω, viciſſim conſumo.

Ἀνταναμένω, viciſſim expecto.

Ἀνταναπληρόω, ῶ, f. ώσω, ſuppleo. Ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, Col. 1, 24.

Ἀνταναπλήσθαι, idem.

Ἀνταναστήσαι, a. 1. inf. act. v. ἀνταείρω.

Ἀνταναφέρω, refero.

Ἀνταναφυὴς, ὁ, ἡ, ὁ ἡ ὄν, in alius vici locum ſubſtitutus, ſuccedaneus, vicarius. Ex ἀντὶ, & ἀνὰ.

Ἀνταναφύω, ex adverſo inſurgo, contra ſurgo. Ἀνταναφῦ αὐτῷ, Thuc. Ex ἀντὶ, & ἀναφύω.

Ἀνταναχίζομαι, e regione excito.

Ἀνταναχίζομαι, f. ἀνταναχήσομαι, contra inſurgo, adverſus quempiam inſurgo, reſiſto, reluctor. Ἀντανασχεῖναι ἱροτ. Plut.

Ἀνταναχίσκω, orior, contra exorior.

Ἀνταναφορὰ, ατος, τὸ, partis quantitas, v. c. numerus militum occiſis par. Ex ἀντὶ, & ἀναφορὰ, *æquo.*

Ἀνταξὺ, *Adv.* viciſſim, Heſ. Ab ἀντὶ.

Ἀνταξία, ας, ἡ, exiſtimatione par, æqualis pretii, *Hom. Il.* 1, 135. Ex ἀντὶ, & ἀξία, *dignus.* Hinc

Ἀνταξιόω, ῶ, f. ώσω, paria rependo.

Ἀνταπαιτέω, ῶ, f. ήσω, repoſco.

Ἀνταπαμείβομαι, reſpondeo.

Ἀνταπαστράπτω, f. ψω, contra fulgero, ex adverſo fulgeo, fulgero adverſus fulgurantem. Ex ἀντὶ, & ἀπαστράπτω, *refulguro.*

Ἀνταποδείκνυμι, contra demonſtro.

Ἀνταποδίδωμι, viciſſim reddo; (2) rependo, retribuo; (3) *in paſſ. dicitur* de oppoſito *apud philoſophos.* Ἀνταποδιδόναι τὸ ὅμοιον, par pari referre. Δίκαιον παρὰ Θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν, 2 Theſſ. 2, 6. Ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων, Luc. 14, 14. Hinc

Ἀνταποδομαι, f. fing. fut. 1. ind. paſſ.

Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, retributio.

Ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, retributio, ſatisfactio.

Ἀνταπο-

Ἀνταποδοτέον, reddendum.
Ἀνταποδοτικὸς, ἡ, ὸν, retributivus.
Ἀνταποδοτικῶς, consecutive, in consequentia.
Ἀνταποδίδομαι, vicissim me accingo, contra aliquem accingor.
Ἀνταποδώσω, f. 1. ind. act. v. ἀνταποδίδωμι.
Ἀνταποκρίνομαι, respondeo; (2) altercor. Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα, Luc. 14, 6. Hinc
Ἀνταπόκρισις, εως, ἡ, responsio.
Ἀνταποκτείνω, vicissim occido, contra interficio.
Ἀνταπολαμβάνω, vicissim accipio. Ἀνταπολαμβάνειν χάριν, Dem.
Ἀνταπόλυμι, vicissim prælio.
Ἀνταπολογέομαι, vicissim mutuo excuso, defendo.
Ἀνταποτίμπω, vicissim dimitto, seu amando.
Ἀνταποτρῦσαι, crepitum ventris emittenti vicissim oppedo.
Ἀνταποτρύω, vicissim emitto, remitto.
Ἀνταποχώρησις, ἡ, digressus, divortium duarum rerum in diversas partes situs.
Ἀνταποτειχίζω, vicissim obstruo.
Ἀνταπύω, f. ύσω, vicissim solvo, rependo.
Ἀνταπόφασις, vicissim ostendo, demonstro.
Ἀνταποχή, ῆς, ἡ, scriptum quo debitum creditori fatetur debitor, aut quo quis se obligat. Ex ἀντὶ, & ἀποχή.
Ἀντάπτειν, capessere, præs. inf. med. Ion. pro ἐφάπτειν, ab ἀνάπτομαι.
Ἀνταπωθέω, ῶ, vicissim repello; (2) retrudo, repello. Hinc
Ἀνταπώθησις, εως, ἡ, repulsio, remixus, relisio.
Ἀνταράτης, ου, ὁ, conjuratus.
Ἀνταρκέω, ῶ, f. ήσω, par sum ad resistendum; (2) resisto, ad ultimum usque resisto.
Ἀνταρκτικὸς, ἡ, ὸν, septentrionali oppositus. Ex ἀντ, & ἀρκτικὸς, *septentrionalis*.
Ἄνταρσις, εως, ἡ, insurrectio, ipsa actio attollendi manus adversus aliquem. Ex ἀντάρω, *attollo*. Unde
Ἀντάρτης, ου, ὁ, qui manus attollit adversus legitimum regem, rebellis.
Ἀνταστάζομαι, f. άσομαι, vicissim saluto, resaluto, vicissim amplector.
Ἀνταστράπτω, idem quod ἀναστράπτω.
Ἀνταυγάζω, resplendeo. Hinc
Ἀνταυγασία, ας, ἡ, reluminatio, Ph.
Ἀνταύγεια, ας, ἡ, lucis, s. splendoris reflexio, Gl. V. reluminatio:
Ἀνταυγίω, ῶ, lucem, seu splendorem reflecto.
Ἀνταυγὴς, ίος, ὁ ἡ, lucis seu splendoris reflexionem habens. Ex ἀντ., & αὐγή.
Ἀνταυδάω, ῶ, vicissim loquor, respondeo.
Ἀνταφαιρέω, ῶ, vicissim aufero.
Ἀνταφίημι, vicissim dimitto, aut emitto.
Ἀνταχάτης, ου, ὁ, lapis, seu gemma achates, quum uritur, myrrham redolens, s. succini species bituminosa. Ex ἀντὶ, & ἀχάτης.
Ἀντάω, ῶ, f. ήσω, obvius fio, occurro; (2) consequor, nanciscor. Ἀντᾶν τι ὑπό τινος, pati; τινὸς, consequi. Μή σε γέ φω δύσῃ ☉ ἀντήσας θάνατος, Soph. Aj. 533. Ab ἀντ., vel αντα.
Ἀντεβόλησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἀντιβολέω, *occurro*.
Ἀντεγγράφω, rescribo in locum ejus, quod deletum est; (2) in aliorum loco sufficio. Ex ἐγγράφω, in literas refero.
Ἀντεγείρω, contra erigo, alterius loco erigo.
Ἀντεγκαλέω, ῶ, vicissim criminor, recriminor, recriminando objicio; (2) excuso culpam alicujus. Ex ἀντὶ, & ἐγκαλέω.
Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio.
Ἀντεγκληματικὸς, ἡ, όν, ad recriminandum pertinens.
Ἀντεγχειρίζω, vicissim trado.
Ἀντεικάζω, f. άσω, vicissim adsimilo, comparo. Ἀντέικασ' ἀυτὸν πάτροι, Arist. Vesp. 1300.
Ἀντειπας, 2. sing. a. 1. ind. act *Poët.* pro ἀντεῖπας, ab ἀντέλλω.
Ἀντειπον, 2. sing. a. 1. imp. act. *Poët.* pro ἀντεῖπον, ab ἀντείνω.
Ἀντειπεῖν, *contradicere*, sive *contradixisse*, a. 2. inf. act. verbi ἀντίπω. Ἀντειπεῖν δίκαιον λόγον τινί, πρὸς τὸν λόγον τινός. Οὐ βούλομαι ἐ μαντὶ ἀντειπεῖν κακῶς, Soph. Antig. 1065.
Ἀντείρομαι, præs. infin. med. verbi
Ἀντείρομαι, vicissim interrogo item; (2) contra duco, fut. ἀντερήσομαι. Ex ἀντὶ, & εἴρω, *interrogo*.
Ἀντεισάγω, f. άξω, vicissim introduco, vel in alterius locum introduco. Ἀντεισάγειν τινὰ εἰς τοῦ γιάμου, Naz. Hinc
Ἀντεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio, quæ fit vicissim, vel in alterius locum; Ph. subrogatio.
Ἀντεισβάλλω, contra irrumpo, bellum infero.
Ἀντεισέρχομαι, f. ελεύσομαι, vicissim ingredior, in alterius locum subeo, succedo.
Ἀντεισφέρω, contra infero, in locum alterius infero, refero, v. c. gratiam. Ἀντεισφέρειν τῷ θελήματι τὸ θέλημα, Naz.
Ἀντεκδραμόντες, a. 2. part. act. v. ἀνεκτρέχω.
Ἀντεκκόπτω, f. ψω, vicissim excindo.
Ἀντέκλινε, *adverso irruebat*, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀντικλίνω.
Ἀντεκθλίβω, rursus, vicissim extero, exprimo.
Ἀντεκκυλίνδω, vicissim furor, furto eripio.
Ἀντεκκομίζω, rursus effero.
Ἀντεκπίμπτω, vicissim en itto.
Ἀντεκπλέω, classe exeo, obviam navigantibus obnato.
Ἀντέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. Ex
Ἀντεκτείνω, contendo, confero, comparo.
Ἀντεκτίθημι, contra expono.
Ἀντεκτρέω, vicissim leo, rependo.
Ἀντέκτισις, εως, ν, repensio, mulcta. Ab
Ἀντεκτίω, f. ίσω, idem quod ἀντεκτίνω.
Ἀντεκτρέπω, vicissim eruntio & effugio.
Ἀντεκτρέχω, procurro, prorumpo f. in hostes.
Ἀντεκφέρω, vicissim effero & exporto.
Ἀντελαύνομαι, vicissim vincor.
Ἀντέλεγεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀντιλέγω.
Ἀντελιγμὸς, οῦ, ὁ, conversio & replicatio contraria. Ex ἀντὶ, & ἑλίσσω, *volvo*.
Ἀντέλοισα, præt. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀντέλουσα, a verbo ἀντέλλω, *oriri*.
Ἀντελοιδορῆς, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀντελοιδόρει, ab ἀντελοιδορέω.
Ἀντελπίζω, f. ίσω, novum spem concipio; (2) contra spero. Ex ἀντ, & ἐλπίζω.
Ἀντεμβάλλω, vicissim impello, vel in locum alterius repono; (2) repello, retundo; (3) contra irruo, contra impetum facio.
Ἀντεμβιβάζω, substituo, addo supplementum, vicissim impono.
Ἀντεμβολὴ, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius. Ex ἀντεμβάλλω.
Ἀντεμπίμπρημι, vicissim incendo.
Ἀντεμπλέκω, f. ξω, mutuo implico, s. amplector.
Ἀντεμπλήθω, f. ήσω, vicissim impleo. Τὴν τ' οἰκίαν αὐτῷ ἀντεμπλήσαντες σῖτ βδιτηδείων, Xen.
Ἀντεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, mutuus complexus, complexus mutuo hærentium. Ab ἀντεμπλέκω.
Ἀντεμφαίνω, contra dico, refellere tento.
Ἀντεμφασις, εως, ἡ, diversitas apparitionis, sive speciei externæ.
Ἀντεναγωγὴ, ῆς, ἡ, compensatio; (2) mutua accusatio. Ex ἀντὶ, & ἀναγωγὴ.
Ἀντεναντίωσις, εως, ἡ, figuræ nomen, quum per contrarium dicimus, quod velut per affirmationem dictum intelligi volumus. Ex ἀντὶ, & ἀναντίωσις, *repugnantia*.
Ἀντενδείκνυμι, contra indico, contrariam indicationem habeo. Hinc
Ἀντένδειξις, εως, ἡ, obnunciatio, consilii capti & agitati diremptio.
Ἀντενδύομαι, vicissim induor, seu induo me.
Ἀντενέδραι, ῶν, αἱ, mutuo insidiæ. Ex ἀντὶ, & ἐνέδρα, *insidiæ*.
Ἀντενεδρεύω, contra insidior.
Ἀντενίχυρον, τὸ, pignus, quod contradatur, vel accipitur.
Ἀντενεχυράζομαι, contra pignus capio.
Ἀντενεργέω, ῶ, ἀντενεργῶν, efficacem vim habeo contra aliquid; operari adversus aliquid. Ex ἀντὶ, & ἐνεργέω, *operor*.
Ἀντεξάγω, vicissim educo, e contrario educo; (2) resisto, repugno. Ἀντεξῆγον τοὺς Ῥωμαίους οἱ ὕπατοι, Plut.
Ἀντεξαιτέω, ῶ, f. ήσω, vicissim exposco.
Ἀντεξαπατάω, vicissim decipio.
Ἀντέξειμι, contra prodeo in aciem.
Ἀντεξελαύνω, f. λάσω, vicissim invado; (2) repello. Ἀντεξελάσας αὐτοὺς ἱππεῦσι ἀγαθοῖς, Plut.
Ἀντεξέρχομαι, idem quod ἀντέξειμι.
Ἀντεξετάζω, f. άσω, contra, vel ex adverso examino, vicissim examino; (2) contendo, comparo; ἀντεξετάζομαι, contra examinor; ad causam accuro, judicio me sisto, adversor. Hinc
Ἀντεξέτασις, εως, ἡ, collatio, comparatio.
Ἀντεξεταστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀντεξορμάω, ῶ, f. ήσω, contra iruo & impetum facio. Hinc
Ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, impetus acierum in primo concursu; (2) contrarius incursus.
Ἀντεπάγω, refero, Gl. V. reduco in aciem, adversus aliquem; contra eo.
Ἀντεπᾴδω, contra accino.
Ἀντεπαινέω, ῶ, vicissim laudo.
Ἀντεπανάγω, vicissim reduco, e contrario reveho, occurro.
Ἀντεπανέρχομαι, rursus redeo.
Ἀντέπειμι, occurro, contra eo, ut ἀντέξειμι.
Ἀντεπεισάγω, vicissim seu e contrario introduco.
Ἀντεπείσοδος, ου, ἡ, mutuus, seu alternus ingressus, aditus alternus. Ex ἀντὶ, & εἴσοδος, *ingressus*.
Ἀντεπιφέρω, vicissim adfero vel addo.
Ἀντεπεξάγω, ex adverso propredior; (2) in occursum suo; invadenti hostiliter occurro.
Ἀντεπέξειμι, idem.
Ἀντεπεξελαύνω, idem.
Ἀντεπεῖχε χωμα, idem.
Ἀντεπεξήεσαν, *ierant*, 3. plur. pluſq. ind. med. *Ion.* pro ἀντεπεξῆσαν, ab ἀντεπέξειμι.
Ἀντεπέξοδος, eruptio in hostes ruentes. Ex ἀντὶ, & ἔπεξοδος, hostilis aggressio.
Ἀντεπιβρέμομαι, obnitor, renitor, Gl. V.
Ἀντεπιβρόμησις, εως, ἡ, restipulatio, Gl. V.
Ἀντεπιβρομῶ, restipulor, Gl. V.
Ἀντεπιγείω, ῶ, vicissim refono.
Ἀντεπιβαίνω, contra adsiendo; (2) adversor.
Ἀντεπιβουλεύω, insidiantibus e diverso insidior, contra insidias tendo.
Ἀντεπιβρέφω, in locum alterius, v. c. nomen, inscribo.
Ἀντεπιδίδωμι, vicissim reddo.
Ἀντεπιθεσις, ἡ, insidiæ vicissim factæ.
Ἀντεπιθυμέω, ῶ, & ἀντεπιθυμοῦμαι, contra cupio, rivalis, competitor sum. Ἀντεπιθυμεῖσθ' ὑ ξωνῆσαι, Xen.
Ἀντεπικηρυκεύω, contra proscribo aliquem.
Ἀντεπικουρέω, ῶ, contra auxilior, vicissim auxilior.
Ἀντεπικρατέω, vicissim vinco.
Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra niteris getineo.
Ἀντεπιμελέομαι, οῦμαι, vicissim curam gero.
Ἀντεπιμέλλω, contra cunctor in re aliqua, vicissim cunctor.
Ἀντεπιμετρέω, ῶ, remetior, eadem mensura retribuo.
Ἀντεπινοέω, ῶ, vicissim, seu contra alium excogito & comminiscor.
Ἀντεπιπλέω, contra tendo, obnavigo, hostium classi occurro.
Ἀντεπιῤῥέω, vicissim affluo.
Ἀντεπίῤῥημα, pars parabaseos chori, respondens ἐπιῤῥήματι.
Ἀντεπισκάπτω, repungo dicterio.
Ἀντεπισείλλω per epistolam refcribo, respondeo.
Ἀντεπισπουδάζω, vicissim bellum infero.
Ἀντεπιστρέφω, vicissim, vel contra converto.
Ἀντεπιστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio mutua, vel contraria, vel in contrariam partem.

Ἀντεπι-

Ἀντεπιτάττω, contra injungo, viciſſim impono.
Ἀντεπιτειχίζω, viciſſim munitionem excito.
Ἀντεπιτίθημι, viciſſim vel contra aliquid impono; (2) reſcribo, contra do mandata alicui ad aliquem.
Ἀντεπιφέρω, refero, Gl. V. ἀντεπενεχθεὶς, relatus, Gl. V.
Ἀντεπιφορά, ᾶς, ἡ, relatio, Gl. V. A præc.
Ἀντεπιχειρέω, ῶ, contra adgredior, viciſſim molior; (2) contra invado; (3) contra argumentor. Hinc
Ἀντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverſo adgreſſio.
Ἀντέπνεον, *contra ſpirabat*, 3. ſing. imperf. ind. cum v ἐφελκ. a verbo ἀντιπνέω.
Ἀντερασίζω, f. ίσω, viciſſim corrogo, viciſſim exigo; ἀντερασιζόμενον, quod ſic exigitur.
Ἀντεραστής, οῦ, ὁ, rivalis, æmulus alicujus in amore. Ex ἀντὶ, & ἐραστὴς, *amator*.
Ἀντεράστρια, ας, ἡ, pellex, Gl. V. Ex ἀντὶ, & ἐράστρια, *amatrix*.
Ἀντερῶ, ῶ, redamo, viciſſim amo, mutuo amore proſequor.
Ἀντεργολαβέω, ῶ, contendo cum aliquo in redemptura operis faciendi.
Ἀντερείδω, renitor; (2) innitor; (3) certo cum aliquo. Ἀντερειδὲ νῦν βασιν σῷ, ſiſte, Soph. Phil. 1394.
Ἀντερεῖν, *contradicere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀντιρρεῖν, ἀντερηκα, *contradixi*.
Ἀντερείσαις, a. 1. part. act. maſc. gen. *Æol.* pro ἀντερείσας, a verbo ἀντερείδω. Unde
Ἀντέρεισις, εως, ἡ, renixus, obluctatio.
Ἀντέρεισμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Ἀντεριδαίνω, contra contendo.
Ἀντεριζάω, contendo cum aliquo, certo cum aliquo per æmulationem.
Ἄντερις, ίδος, ἡ, obluctatio. Ex ἀντὶ, & ἔρις, *contentio*.
Ἀντέρομαι, viciſſim interrogo. Ἐγώ σε ἀντερήσομαι. Naz.
Ἀντερύσσω, a. 1. inf. med. v. ἀντερύω.
Ἀντέρως, ωτος, ὁ, amor mutuus.
Ἀντερωτάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim interrogo, viciſſim percontor.
Ἀντερώτησις, εως, ἡ, mutua interrogatio, interrogatio quæ fit viciſſim.
Ἀντεσσ, præſ. inf. med. verbi ἄντομαι.
Ἀντέσχω, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀντίσχημι.
Ἀντιστραμμένως, *in contrarium verſus*, partic. perf. paſſ. verbi ἀντιστρέφω. Hinc
Ἀντιστράμμως, *Adv.* vice verſa.
Ἀντέτατται, 3. ſing. perf. indic. paſſ. *Poët.* pro ἀνατέτατται, ab ἀνατείνω.
Ἀντέτεινε, *erexit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἀντετόρησεν, Il. 5, 337, *tranſfixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀντιτορέω.
Ἀντετύτυξο, Hom. Il. 8, 163. *ſimilis eras* ſeu *fueras*, 2. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ἀντιτεύχω.
Ἀντευεργετέω, ῶ, viciſſim benefacio, gratiam refero. Hinc
Ἀντευεργέτης, ου, ὁ, qui gratiam refert.
Ἀντευεργετικὸς, ὴ, όν, beneficium reddens, ſeu referens.
Ἀντεύκρατος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, temperato oppoſitus. Ex ἀντὶ, & εὐκρατος, *temperatus*.
Ἀντευνοέω, ῶ, viciſſim benevolus ſum.
Ἀντευποιέω, ῶ, viciſſim beneficium accipio.
Ἀντευποιία, ας, beneficium rependo.
Ἀντιφέροντο, *referebantur*, 3. pl. imp. ind. paſſ. v. ἀντιφέρω.
Ἀντιφοιτάω, ῶ, viciſſim convivio accipio.
Ἀντεφίλησε, *redamavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀντεφίλησε, ab ἀντιφιλέω.
Ἀντεφοδιάζω, & ἀντεφοδιάζομαι, ingruo, irruo. Ab ἀντὶ, & ἐφοδιάζω.
Ἀντέφορμα, ῶ, naves in ſtatione habeo ad prælium paratas.
Ἀντέχρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀντιχράω.
Ἀντέχω, f. ἀνθέξω, detineo, inhibeo, prohibeo, Gl. V. retineo, duro, poſſum; ἀντέχομαι, retineo, ſufficio, Gl. V. vendico; ſufficio; ἀντέχειν, inhibuiſſe, Ph. Ἀντέχειν τῷ σώματι, ſuſtinere, ſuppeditare; τοῖς πολεμίοις, reſiſtere; ἀντέχεσθαί τινος πράγματος, adhærere. Ἔρως με ἀπέλυσεν, οὐκ ἔχω ἔτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινὸν, Luc. Ἀντέχεσθε τῶν ἀδελφῶν, 1 Theſſ. 5, 14.
Ἀντέω, Il. 7, 423. *Ion.* pro ἀντάω, obviam eo, occurro. Ab ἀντὶ.
Ἀντημείβετο, *reſpondebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀντημείβομαι.
Ἀντημοιβός, ὁ, ἡ, remuneratorius.
Ἄντιον, *Adv.* coram; (2) ex adverſo; (3) manifeſte, aperte. Ab ἀντὶ.
Ἀντήρης, ους, ὁ, ἡ, qui viciſſim remigat; (2) qui viciſſim datur. Ex ἀντὶ, & ἐρέσσω.
Ἀντηρὶς, ίδος, ἡ, ſtructura lapidea, utrimque editiora ædificia fulciens; ἀντηρίδες, tibicines, Gl. V. Ab ἀντερείδω.
Ἀντήριος, 3. ſ. a. 1. ind act. v. ἀντερίζω.
Ἀντησις, εως, ἡ, occurſus, ſupplicationes, ſupplices preces. Ab ἀντάω, vel ἀντίω.
Ἀντηχέω, ῶ, f. ήσω, reſono.
Ἀντηχήσης, g. ſ. præſ. part. act. v. ἀντηχέω.
ΑΝΤΙ, Pro, re-- Ph. contra; in Comp. reviciſſim, & quandoque paritatem ſignificat, ut ἀντίθεος, Deo par.
Ἀντία, *Adv.* ex adverſo, contra. *Neutrum Plur.* ab ἀντίος.
Ἀντιάασθε, 2. plur. imp. indic. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἀντιάσθε, ab ἀντιάω.
Ἀντιβήχη, ης, ἡ, q. d. præfocatio obluctans & reſiſtens; (2) tumor inveteratus faucium, qui diſcuti nequit. Ex ἀντὶ, & ἄγχω, *ſuffoco*.
Ἀντιβίζω, f. άσω, obviam procedo; (2) obteſtor. Ἀντιβίζειν τ' ἔμελλον, occurrere. Καὶ σ' ἀντιβίζω πρός τ' ἐφετμὰς Διὸς, Soph. Aj. 492. Ἀλλ' ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον, Id. Phil. 805. Ab ἀντίος.
Ἀντιαμοιβὸς, id. quod ἀνταμ.
Ἀντιάνειρα, ας, ἡ, virago, viris æquiparanda, *Hom. Il.* 3, 189. Ex ἀντὶ, & ἀνὴρ, *vir*.
Ἀντιάξῃ, 3. ſing. f. 1. ind. *Dor.* pro ἀντιάσῃ, a ἀντιάω.
Ἀντιαξὼν, ονος, ὁ, axis, ſeu polus, qui noſtro oppoſitus eſt; (2) aura auſtralis nobis incognita. Ex ἀντὶ, & ἄξων, *axis*.
Ἀντιάομαι, interſum, *Hom. Il.* 24, 62.
Ἀντιαόμην, *occurrebam*, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἠντιαόμην.
Ἀντίδε, ἀδος, ἡ, tenſilla. Ab ἀντίος.
Ἀντιάσας, *qui occurrit*, vel *aſſecutus eſt*, Hom. Il. 1, 67. a. 1. part. act. verbi ἀντιάζω, non ἀντιάω; hujus enim penultima in aoriſtis & futuris longa eſt.
Ἀντιάσειν, *occurſurum eſſe*, f. 1. inf. act.
Ἀντιαχέω, ῶ, reclamo, contradico.
Ἀντιάω, ῶ, f. άσω, obviam eo, vel venio, occurro; (2) adequor, conſequor; (3) precor, ſupplico. Ἔτι γὰρ πολέμοιο μέγοινα ἀντιάων, Il. 13, 215. Ab ἀντὶ.
Ἀντιβάλλω, obnixè, contra nitendo.
Ἀντιβαίνω, refragor, adverſor, obnitor; obſto.
Ἀντιβάλανος, ου, ἡ, galla, Heſ. Ex ἀντὶ, & βάλανος, *glans*.
Ἀντιβάλλω, contra jacio, ex adverſo jacio; (2) inter ſe confero, reputo, Gl. V. confero, recognoſco, retracto. Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους; Luc. 24, 17.
Ἀντιβασιλεὺς, έως, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet. *ap. Hiſt Rom.* interrex.
Ἀντιβασις, εως, ἡ, contra itio, occurſus; (2) refragatio. Ab ἀντιβαίνω.
Ἀντιβάστης, ου, ὁ, repugulum januæ, quod veluti renititur & obſiſtit. Ab eod.
Ἀντιβατικὸς, ὴ, όν obvius. Ab eod.
Ἀντιβῆναι, a. 1. inf. act. v. ἀντιβαίνω.
Ἀντίβια, *Adv.* contra, e contrario, ex adverſo; (2) coram, in conſpectu. *Dativus fœm.* ab ἀντίβιος.
Ἀντιβιάζομαι, f. άσομαι, reluctor vim adhibens, vi obſiſto.
Ἀντιβιβρώσκω, viciſſim comedo.
Ἀντιβίη, *contraria*, *Ion.* pro ἀντιβία.
Ἀντιβίλω, *Adv.* idem quod ἀντιβίη.
Ἀντίβιος, *Adv.* idem. Ab
Ἀντίβιος, ία, ιον, & ἀντίβιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, contrarius, adverſus. Ex ἀντὶ, & βία, *vis*.
Ἀντιβλάπτω, f. ψω, viciſſim noceo, læſus lædo
Ἀντιβλέπω, f. ψω, ex adverſo intueor, (2) adverſis oculis adſpicio; (3) renitor, obſiſto.
Ἀντίβλητος, εως, ἡ, obtutus. Ab ἀντιβλέπω.
Ἀντιβοάω, ῶ, reclamo. Ex ἀντὶ, & βοάω.
Ἀντιβοηθέω, f. ήσω, viciſſim auxilior.
Ἀντίβοιον, ου, ὁ, ἡ, bovis pretium æquans, tantum vilens, quantum valet bos. Ex ἀντὶ, & βοῦς, *bos*.
Ἀντιβολεῖν, præſ. inf. act. verbi
Ἀντιβολέω, ῶ, f. ήσω, occurro, conſequor, interſum; (2) ſupplico, oro, Gl. V. ἀντιβολῶ, oro, quæſo, precor, fodes, obſecro, obteſtor. Μάχης καυστειρᾶς ἀντιβολήσαι, Il. 4. 342. Ἴθι μοι παρέζεσθ', ἀντιβολῶ σφωΐ γε θεῶν, Ariſt. Veſp. 1377. Ex ἀντὶ, & βάλλω, *jacio*.
Ἀντιβολὴ, ῆς, ἡ, occurſus; (2) conflictus (3) collatio. Ab ἀντιβάλλω.
Ἀντιβόλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀντιβόλησα, ab ἀντιβόλέω. Unde
Ἀντιβόλησις, εως, ἡ, ſupplicatio, poſtulatio, adhortatio, deprecatio.
Ἀντιβολία, ας, ἡ, idem & ab eod.
Ἀντιβολίζω, lenibus verbis demulceo, ſc. illudentem.
Ἀντιβρομέω, viciſſim cunctor.
Ἀντιβροντάω, ῶ, f. ήσω, contra tonantem tono, obtono.
Ἀντιγαμβρέω, ῶ, reclamo.
Ἀντιγενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, e diverſo progeniem recenſeo.
Ἀντιγηροτροφέω, ῶ, viciſſim in ſenectute alo.
Ἀντιγνωμονέω, ῶ, contra ſentio, diſſentio, refragor. Ab
Ἀντιγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, qui contrariæ eſt ſententiæ ſeu opinionis. Ex ἀντὶ, & γνώμη.
Ἀντίγραμμα, ατος, τὸ, contrarium ſcriptum; (2) litera alia ſibi reſpondens.
Ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ, exſcriptio, deſcriptio, Gl. V. reſcriptum. ἀντιγραφαὶ, conſtitutiones, Ph. item accuſatio ejus, a quo ante reus factus eſt; denique lites, controverſiæ.
Ἀντίγραφον, ου, τὸ, exemplar, exemplum, v. c. libri.
Ἀντίγραφος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ſcriptus; tranſcriptus, deſcriptus. Ab
Ἀντιγράφω, f. ψω, reſcribo, ſcripto reſpondeo.
Ἀντιδάκνω, f. δήξομαι, remordeo.
Ἀντίδειπνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, vicarius alicujus in ſumenda cœna, alterius loco in cœna ſuffectus. Ex ἀντὶ, & δεῖπνον, *cœna*.
Ἀντιδεξιόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, viciſſim amice excipio, viciſſim dextram porrigo, item viciſſim gratificor, liberaliter, comiter tracto.
Ἀντιδέρκομαι, contra tueor, non timeo aliquem; quod aliis ἀνεκβλεπτίειν, *Ern.*
Ἀντιδέχομαι, f. ξομαι, viciſſim accipio.
Ἀντιδημαγωγέω, ῶ, viciſſim mihi populum concilio, R.
Ἀντιδημιουργέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim (ſimile quid) fabricor, opus contrarium fabricor, Suic.
Ἀντιδιαβαίνω, viciſſim tranſeo mare.
Ἀντιδιαβάλλω, viciſſim criminor.
Ἀντιδιαίρεσις, εως, ἡ, diviſio in contraria, ut, virtus, vitium, &c. Ab
Ἀντιδιαίρω, ῶ, in oppoſita divido, oppono.
Ἀντιδιάκονος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, viciſſim ſerviens. Ex ἀντὶ, & διάκονος, *ſervio*.
Ἀντιδιαλλάσσομαι, vel ἀντιδιαλλάττομαι, permuto, velut captivos, muto in contrarium, contrario modo, v. c. narro.
Ἀντιδιαπλέκω, contra involvo; metaph. replico, obtexo.
Ἀντιδιαστέλλω, diſtinguo. Hinc
Ἀντιδιαστολὴ, ῆς, ἡ, diſcrimen, differentia, diſtinctio.
Ἀντιδιατάσσω, vel ἀντιδιατάττω, contra ſtatuo, ſeu decerno.
Ἀντιδιατιθέμενος, *contrario animo affectus*, præſ. part. paſſ. verbi ἀντιδιατίθημι.
Ἀντιδιατίθημι, contrarie diſpono, repello, ulciſcor. Hinc ἀντιδιαθέμενος, reſiſtens, contrario

trar o animo adfectus. Ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, 2 Tim. 2, 25.

Ἀντιδιδάσκω, alia, contraria docco.

Ἀντιδιίζεμαι, contra enarro, dilucido.

Ἀντιδιέρχομαι, idem.

Ἀντιδιίστημι, diltinguo in contraria.

Ἀντιδίδοτος, 3. fing. imperf. ind. pall. verbi

Ἀντιδίδωμι, f. δώσω, do vicillim, rependo; (2) mutuo dare, cum fenore aliquid dit. (3) officio permutationem facio. Hinc v. ἀντίδοσις. Ἀ δ' ἀντίδοσις ἐστὶ σύνθετος ἐκ τοῦ ἀντὶ καὶ δόσις, Lud. Hec. 258. Τὸ δ' ἀντιστρόφως ἢ ἴσον ἀγαθὸν πάντα μᾶλλον ἀντὶ ἴσου, Arist. Oecon. init.

Ἀν ἰδικάζω, f. άσω, contra judico contendo.

Ἀντιδικεῖα, ας, ἡ, id. ac sq. Gl. V. A præc.

Ἀντιδικία, ας, ἡ, f. ήσω, ad causam occurro, judicio me sisto; (2) contra litigo, Gl. V. ἀντιδικῶ, adversor, reluctor. Ab ἀντίδικος.

Ἀντιδικάω, ῶ, idem ac sq.

Ἀντιδικία, ας, ἡ, contra litigatio, oppositio litigantem inter se. Ab

Ἀντίδικος, ου, ὁ ἡ, adversarius in lite, litigans, contra aliquem; (2) hostis, adversarius. Ex ἀντὶ, & δίκη, lis.

Ἀντιδορυτέω, contra conclio ago.

Ἀντιδογματίζω, f. ίσω, contraria dogmata introduco, vel tueor.

Ἀντιδοκέω, ῶ, contra censeo, contrariam sententiam habeo.

Ἀντιδοξάζω, f. άσω, opinionis contrariæ sum, contrarium dogma foveo; (2) glorificio.

Ἀντιδοξέω, ω, f. ησω, contrariam sententiam habeo vel sequor; (2) refragor. Ab

Ἀντίδοξος, ος, ον, ὁ ἡ, qui est contrariæ sectæ vel opinionis. Ex ἀντὶ, & δόξα gloria.

Ἀντίδοσις, εως, τὸ, cutis ut, quæ laxatur & oppenitur tergori & pelli, Suid. Ex ἀντὶ, & δέρος, pallium.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio; (2) verbum forense actionis, qua is qui recepit tributum vel munus impetrat, propterea, quod id non is facultates habeat, deferat alium, qui eorum habeat, cui tributum illud conveniat, eoque negante, permutationem rei simulatæ se cum illo factum promittit. Sic est locus apud Isocr. in Trapez. ὅταν φέρῃ ἀντίδοσιν, Lat. Ab ἀντιδίδωμι. Unde

Ἀντίδοτον, ου, τὸ, remedium, medicamentum, quod adversus malum aliquod datur.

Ἀντίδοτος, ου, ὁ ἡ, qui remedii gratia contra malum datur.

Ἀντίδοτος, ου, ἡ, idem quod ἀντίδοτον.

Ἀντιδουλία, ας, ἡ, vicissim servio.

Ἀντίδουλος, ου, ὁ ἡ, qui loco servi est; (2) vicissim serviens, seu mancipium.

Ἀντίδρασις, εως, ἡ, contra sonans. Ex ἀντὶ, & δράω, facio.

Ἀντιδράω, f. άσω, vicissim facio; (2) rependo.

Ἀντιδυσωπέω, contra intueor.

Ἀντιδώρημα, remunerator.

Ἀντιζήλημα, æmulor.

Ἀντιζητέω, contra, pariter quæro me quærentem.

Ἀντίζωδος, castra castris opposita habens, præf. inf. med. Ion. pro ἀντιζώζω, a verbo ἀντιζώζω.

Ἀντίζυγος, ου, ὁ ἡ, ex adverso respondens; (2) adversus, oppositus, Ex ἀντὶ, & ζυγὸς.

Ἀντιζυγέω, remitor.

Ἀντιθάλασσα, vicissim mutuo foveo.

Ἀντία, adv. ἰδ. Ion. pro ἀντίον, ab ἀντίος.

Ἀντίθεος, ος, ον, ὁ ἡ, æquiparandus Deo, similis Deo, divinus, semideus, Il. 1, 262.

Ἀντιθεραπεύω, f. εύσω, vicissim colo & observo, mutua observantia colo.

Ἀντιθερμαίνω, f. ανῶ, contra calefacio.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppositio. Ab ἀντιτίθημι.

Ἀντίθετος, ος, ον, ὁ ἡ, contra positus, oppositus. Ab eod.

Ἀντιθλιβόμενος, qui contra aliquem ist cursurus, f. 1. part. med. verbi ἀντιθλίω.

Ἀντιθλίω, contra currentem curro, occurro.

Ἀντιθλίζω, f. ίψω, vicissim premo, contra premo.

Ἀντίθρονος, ος, ὁ ἡ, ex opposito sedens. Ex ἀντὶ, & θρόνος, thronus, sedile.

Ἀντίθροος, ος, ὁ ἡ, ον, vicissim, vel contra sonans. Ex ἀντὶ, & θρόος, clamor, tumultus.

Ἀντιθύρητρος, ος, ὁ ἡ, ον, viem januæ præstans. Ex ἀντὶ, & θυρὰ, janua.

Ἀντίθυρος, ος, ὁ ἡ, ον, januæ oppositus, januæ obversus. Ex usd.

Ἀντικαθίζομαι, bellum gero contra aliquem.

Ἀντικαθημαι, in conspectu hostium castra habeo; castra castris oppono.

Ἀντικαθίζω, f. ίσω, ex adverso colloco; (2) in med. ex adverso sedeo; (3) castra castris oppositi habeo.

Ἀντικαθίσημι, contra statuo, adversus aliquem statuo, oppono; (2) substituo, sufficio in locum alterius; subrogo, Gl. V. ἀντικαθίσησι, repræsentat Ph. ἀντικαθίσαμαι, sufficio, substituo, Gl. V. ἀντικαθισάμενος, alterutor, Gl. V. Οὕτω ῥέχεις ἁμαὶ ἀντικατίσητε, Heb. 12, 4.

Ἀντικακκοῦμαι, ῶ, vicissim malum infero, Suic.

Ἀντικακόω, idem.

Ἀντικαλέω, ῶ, vicissim voco, invito. Μήποτε κἀμὲ ἀντικαλέσωσι, Luc. 14, 12.

Ἀντικανονίζω, contra canones constituo, vel decerno, Suic. Ex ἀντὶ, & κανὼν, canon.

Ἀντικάρδιον, ου, τὸ, cavum illud, quod subpectore est, carneum molleque os ventris. Ex ἀντὶ, & καρδία, cor.

Ἀντικαρτέρια, resisto incommodo, perfero incommodum.

Ἀντικατακληρόω, e regione occupo.

Ἀντικατακλίνω, lego in locum alterius; de militibus.

Ἀντικατακλάω, vicissim rel nquo v. c. liberos, hæreditatem liberis.

Ἀντικατάλλαξις, εως, ἡ, permutatio. A seq.

Ἀντικατάλλαγμα, τὸ remuneratio, compensatio.

Ἀντικαταλλάσσομαι, vel ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto.

Ἀντικαλλάσσω, permuto, Gl. V.

Ἀντικαταμύω, contra f. vicissim conniveo.

Ἀντικατασκευάζω, contra apparo, v. c. bellum, naves.

Ἀντικατατίθημι, vicissim posterrefacio.

Ἀντικατάστασις, εως, ἡ, restitutio, refectio, redintegratio; (2) dimicatio, refutatio, contra disputatio. Ab ἀντικαθίσημι.

Ἀντικατατρατοπεδεύω, castra castris oppono.

Ἀντικαθάσχισις, εως, ἡ retentio. Ex ἀντὶ, & κατασχίζω, rumpo.

Ἀντικαταιτιάομαι, contra contendo, contra differo.

Ἀντικαταπρίσσω, vicissim inconfulto infesto.

Ἀντικαταφρονέω, contemnentem me contemno.

Ἀντικατηγορέω, ω, f. ήσω, vicissim accuso. Hinc

Ἀντικατηγορία, ας, ἡ, mutua accusatio, recriminatio.

Ἀνθικάθηδε, præf. inf. med. Ion. pro ἀντικάθησθαι, a verbo ἀνθικάθημαι.

Ἀντικαθίζεδε, præf. inf. med. Ion. pro ἀντικαθίζεσθαι, a verbo ἀντικαθίζω.

Ἀντίκειμαι, f. ἐσομαι, ex adverso situs, seu positus sum, oppositus sum; obsto, refragor, officio, Gl. V. ἀντικεῖ, obest, Gl. V. ἀντικείμενος, adversarius, obtrectator, objectus, adversus, Gl. V. ἀντικεῖδε, obesse, efficere, Ph. Καὶ εἴ τι ἕτερον, τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται. 1 Tim. 1, 10.

Ἀντικειμένως, Adv. more eorum, quæ opposita sunt, ex opposito.

Ἀντικελεύθης, ος, ὁ ἡ, ον, obvius; (2) adversus, oppositus. Ex ἀντὶ, & κέλευθος.

Ἀντικελεύω, f. εύσω, contra jubeo, vicissim jubeo; (2) contrarie jubeo.

Ἀντικέντρον, τὸ, par stimulo, stimuli vim habens, incitamentum.

Ἀντικηδεύω, colo in modum, v. c. patris.

Ἀντικήδομαι, rursus colo.

Ἀντικηρύττω, contra prædico, dico, edico.

Ἀντικινέω, ῶ, f. ήσω, contra moveo, vicissim moveo.

Ἀντικομέω, ῶ, vicissim commodo.

Ἀντικλάζω, f. γξω, reboo, clangorem vicissim edo.

Ἀντικλαίω, contra, vicissim ploro.

Ἀντικλάω, refringo, de radiis solis.

Ἀντικλειθρον, ου, τὸ, adulterina clavis, Gl. V. Ex ἀντὶ, & κλεῖθρον, claustrum.

Ἀντικλινω, contra declino f. dejicio; (2) ex adverso adduco.

Ἀντικνήμιον, ου, τὸ, pars suræ opposita, para cruris anterior. Ph. tibia. Ex ἀντὶ, & κνήμη, tibia.

Ἀντικολάζω, vicissim punio (2) contra supplicio adficio, sc. loco præmii.

Ἀντικολακεύω, f. εύσω, vicissim adulor, adsentando par pari refero.

Ἀντικομιζομαι, f. ίσομαι, vicissim reporto; vicissim recipio. Ex ἀντὶ, & κομίζω, fero.

Ἀντικομπάζω, contra, vicissim me jacto.

Ἀντικονταστις, εως, ἡ, renixus, qui fit contra, quum quis loco cruris conto corpus fulcit. Ex ἀντὶ, & κοντὸς, contus.

Ἀντικοπὴ, ῆς, ἡ, repulsus, ipse repellendi actus; (2) conflictatio, collisio. Ab

Ἀντικόπτω, f. ψω, retundo, refero, repercutio; (2) propulso.

Ἀντικορύσσομαι, vel ἀντικορύττομαι, oppugno; (2) ad prælium me comparo. Ex ἀντὶ, & κορύσσω, galeam imp.

Ἀντικοσμία, ας, ἡ, vicissim orno; (2) contra orno, instituo, apparo. Hinc

Ἀντικοσμησις, ις, apparatus ad bellum contra aliquem.

Ἀντικράζω, contra clamo.

Ἀντικρίνω, comparo.

Ἀντικρουσις, εως, ἡ, repulsus, impulsus contrarius, seu in contrariam partem; (2) obstaculum. Ab

Ἀντικρούω, f. κσω, retundo, repello; (2) incurso, offendo; (3) resisto, repugno, dissentio; (4) occupo, præter opinionem evenio.

Ἀντικρύ, Adv. e regione contra; Hom. Il. 3, 359. (2) penitus; (3) aperte. Οὐ περιτλοκὰς ὑδὲ παραγωγὰς ἀλλ' ἀντικρυς ἐφη, Plut. Fab. Max. c. 3. Ab ἀντὶ.

Ἀντικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, emo pecuniam, vel alterius rei permutatione mihi comparo.

Ἀντικτείνω, contra, vel vicissim funero.

Ἀντικτείνων, ουσα, ον, vicissim interficiens.

Ἀντικτυπέω, contra fragorem, strepitum edo.

Ἀντίκτυπος, ος, ὁ ἡ, ον, obstrepens, contra sonans. Ex ἀντὶ, & κτύπος, sonitus.

Ἀντικυμαίνομαι, undabundus jactor, contra aliquid. Ex ἀντὶ, & κυμαίνω, fluctuo.

Ἀντικυρία, ας, ἡ, potestas opposita. Ex ἀντὶ, & κύριος, auctoritas.

Ἀντικυρικον, ου, τὸ, helleborus, sic dictus ab Anticyra.

Ἀντικυρτας, a. 1. part. act. verbi

Ἀντικύω, f. ύρσω, incido in aliquem, nanciscor, offendo. Ex ἀντὶ, & κύρω, incido.

Ἀντικαλύω, impedio.

Ἀντιλαβὶς, ίδος, ὁ, scuti fibula, vel uncus scuti fibulam accipiens. Ab ἀντιλαμβάνω. Unde

Ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ, apprehensio; (2) apprehensionis ansa; (3) sententia brevis hemistichio potissimum comprehensa.

Ἀντιλάβοις, 2. fing. a. 2. opt. act. verbi ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλαγχάνω, reso tior, vel vicissim sortior; (2) denuo judicio experior in eadem causa.

Ἀντιλάζομαι, prehendo.

Ἀντιλακκίζω, f. ίσω, recalcitro.

Ἀντιλαμβάνω, recipio, vicissim accipio; (2) rem aliam alterius loco accipio; (3) intelligo, percipio, quo sensu usitatius est med. ἀντιλαμβάνομαι, quod præterea significat (1) prehendo, manum injicio; (3) teneo; (4) capesso. Gl. V. suscipio; (5) affecto, vindico mihi; (6) corripio, comprehendo; (7)

opitulor, fustineo cadentem, *cum genit.* Ἀντιλαμβάνεσθε τῶν πραγμάτων, *Dem.* Κατηγοτ' ἐπαρθεὶς ἀντελάβετο τῆς Ὀρέστου, Arist. Ran. 795. Ἀντιλάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, Luc. 1, 54.

Ἀντιλάμπω, f. ψω, e contrario, splendeo, f. fulgeo; (2) splendorem reflecto; refulgeo, renideo, Gl. V.

Ἀντιλεγόμενον, acc. part. præf. pass. ab

Ἀντιλέγω, f. ξω, contradico; (2) nego, recuso; (3) ambigo; (4) altercor, dissentio, reclamo, Gl. V. Καλῶ βίβλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι τῷ Μελανίωνι, contra hunc narrare, Arist. Lys. 809. Hinc

Ἀντίλεξις, εως, ἡ, contradictio, in tragœdiis & comœdiis opponuntur μονῳδίαις, sunt quæ partes, quibus duo aut plures colloquuntur, *Ern.*

Ἀντίλεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, controversus, dubius.

Ἀντιλέων, ὁ, similis leoni.

Ἀντιλήγω, oggannio, adversus aliquem effutire aliquid.

Ἀντιληπτικὸς, est genus versus Iambici, ap. *Aristoph.*

Ἀντίληξις, εως, ἡ, qu. restortitio, cum in causa ea, in qua v. c. ob vadimonium ante desertum, damnatus sis, iterum adversus actorem & victorem experiare. Ab ἀντιλαγχάνω.

Ἀντιληπτέος, α, ον, suscipiendus. Ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιληπτικὸς, ἡ, ὸν, susceptivus, apprehensivus; (2) ad percipiendum aptus, comprehensibilis; (3) sustinendo, s. opitulando aptus.

Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defensor, adjutor, propugnator. Ab eod.

Ἀντιληψις, εως, ἡ, apprehensio; (2) opitulatio, subsidium, patrocinium; (3) reprehensio, objectio; (4) perceptio sementis; (5) perceptio alicujus commodi.

Ἀντιλίβανος, ου, ὁ, Antilibanus, mons Libano oppositus, Ex ἀντὶ, & Λίβανος.

Ἀντιλιπαίνω, vicissim supplico, R.

Ἀντιλοβίον, ου, τὸ, pars auris contra posita λοβῷ. Ex ἀντὶ, & λοβὸς, quod vide.

Ἀντιλοβὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἀντιλογικὸς, id. quod ἀντιλογικὸς, *Pbav.*

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, disputatio doctorum hominum, s. altercatio, convicium. Ab ἀντιλέγω.

Ἀντιλογίζομαι, f. ἰσομαι, vicissim, vel rursum cogito; contendo, Gl. V. Ab eod.

Ἀντιλογικὴ, ἧς, ἡ, sc. τέχνη, ars contentiosa & concertatoria Sophistarum. Ab eod.

Ἀντιλογικὸς, ἡ, όν, contradictorius; (2) refutandi peritus; (3) argutus. Ab eod.

Ἀντιλογικῶς, contra dicendi causa, contra dicentium modo.

Ἀντίλογος, ον, contra dicens, contrarius.

Ἀνλοιδορία, ας, f. ήσω, convicium regero, Gl. V. ἀντιλοιδορεῖ, temaledico. Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόει, 1 Pet. 2, 23.

Ἀντιλυπέω, ῶ, f. ήσω, vicissim molestus sum, vicissim negotium facesso. Hinc

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, molestia, quæ vicissim alicui exhibetur.

Ἀντίλυρος, ος, ὁ ἡ ἡ, lyræ respondens, lyræ consonans. Ex ἀντὶ, & λύρα, *lyra.*

Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium. Ex ἀντὶ, & λύτρον, quod idem significat. Hinc

Ἀντιλυτρόω, ῶ, f. ώσω, vicissim redimo.

Ἀντιμαίνομαι, furo contra aliquem, per furorem alicui adversor.

Ἀντιμανθάνω, contra disco; vicissim disco.

Ἀντιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, contrarium testor; (2) reclamo; (3) palam attestor. Ἀντιμαρτυρῶ πρὸς αἴσθησιν, Plut.

Ἀντιμάχησις, εως, ἡ, depugnatio adversus aliquem; repugnatio, refragatio, Gl. V. Ab

Ἀντιμάχομαι, pugno adversus aliquem; repugno, reluctor, adversor. Ἀντιμάχεται τῇ κράσει, τύπτει.

Ἀντιμαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui pugnat adversus aliquem; adversarius. Ex iisd.

Ἀντιμεθίλκω, f. ὑλξω, in contrariam partem traho. Τῷ ἡ τῇ δαμινῶς ἀντιμεθιλκόμενος, scil. βιος, Epigramm.

Ἀντιμεθίστημι, in contrariam partem transfero; (2) vicissim loco moveo; ἀντιμεθίσταμαι, in locum discentis subeo. Ψηφίσματα ἢ νόμοι ζητῶσ' ἀντιμεθίστασθαι, Arist. Θεσμ. 369.

Ἀντιμεμφόμαι, f. ὀσομαι, vicissim erga aliquem juveniliter, vel adolescentis more ago.

Ἀντιμελίζω, f. ίσω, contra modulor.

Ἀντιμέλλω, contra cunctor, vicissim cunctor.

Ἀντιμέμφομαι, f. ψομαι, vicissim queror & expostulo.

Ἀντιμένω, contra perduro, permaneo resistendo.

Ἀντιμέρεια, vel ἀντιμερία, ας, ἡ, partis unius pro alia positio. Ex ἀντὶ, & μέρος, *pars.*

Ἀντιμεσουράνιος, ος, ον, in oppositi cœli umbilico sum.

Ἀντιμεταβάλλω, in contrarium muto.

Ἀντιμετάβασις, εως, ἡ, obluctatio in transitu. Ex ἀντὶ, & μεταβαίνω, *transeo.*

Ἀντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio in contrarium. Ex ἀντὶ, & μεταβάλλω, *transmuto.*

Ἀντιμεταλαμβάνω, vicissim accipio; (2) suscipio, velut odium. Hinc

Ἀντιμετάληψις, εως, ἡ, participatio, quæ vicissim fit; (2) commutatio, quum vices redduntur.

Ἀντιμεταλλεύω, id. quod ἀντιδιορυττω.

Ἀντιμεταρρέω, refluo.

Ἀντιμεταστρέφω, alio traduco.

Ἀντιμετάστασις, εως, ἡ, in contrariam partem translatio, seu transmutatio. Ab ἀντιμετίστημι, *in contrarium partem transfero.*

Ἀντιμετατάσσομαι, pugno, prælior contra aliquem.

Ἀντιμεταχαρίζω, progredior in contrarias partes.

Ἀντιμετέρχομαι, vicissim seu contra ambio.

Ἀντίμετρία, ας, f. ήσω, vicissim metior; (2) rependo. Τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν, Luc. 6, 38.

Ἀντιμετρηθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ἀντιμέτρησις, εως, ἡ, æqua remensio.

Ἀντιμέτωπος, ος, ὁ ἡ ἡ, oppositam frontem habens. Ex ἀντὶ, & μέτωπον, *frons.*

Ἀντιμηνίω, f. ίσω, vicissim iracor, ob illatam injuriam iracor.

Ἀντιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinis machinas oppono, repugno, vim defendo, vim vi repello.

Ἀντιμηχάνημα, remedium adversus vim, fraudes, insidias, machinationes.

Ἀντιμίμησις, εως, ἡ, imitatio hostium, h. e. cum vim vi, fraudes fraudibus defendas.

Ἀντιμιμέομαι, ῶμαι, ὁ ἡ ἡ, qui aliquem imitatur æmulatione; (2) similis. Ex ἀντὶ, & μιμέομαι, *imitor.*

Ἀντιμισέω, ῶ, f. ήσω, contra odi. Κεῖνος ὑμᾶς ἀντιμίσει τοὺς σωτῆρας ἀνδρας ἀεί, Arist. Lys. 820.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, merces, meritis respondens, remuneratio; Gl. V. mercedis retributio. Ex ἀντὶ, & μισθὸς, *merces.*

Ἀντιμισθωτὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, qui est vice mercenarii, qui pro alio mercede est conductus. Ex iisd.

Ἀντιμοιρέω, vicissim sortiri, i. e. partem accipere tantam, quantam alter accepit.

Ἀντιμολέω, ῶ, f. ήσω, obviam eo, obvio, contra aliquem eo.

Ἀντίμολπος, ος, ὁ ἡ ἡ, contrarius in cantu, diversi cantus. Ex ἀντὶ, & μολπὴ.

Ἀντίμορφος, ος, ὁ ἡ ἡ, adversam formam imitans, *veluti spectrum.*

Ἀντιμυκάομαι, vicissim mugio.

Ἀντιμυκηρίζω, f. ίσω, vicissim subsanno, seu irrideo, vicissim malo suspendo.

Ἀντιναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, contra seu vicissim naves fabricor, contra machinor in navium fabricatione.

Ἀντινήχομαι, nato contra, seu adversum.

Ἀντινομία, ας, ἡ, legis adversus legem repugnantia, legum inter se pugnantia, legum contrarietas, leges contrariæ. Ex ἀντὶ, & νόμος, *lex.* Hinc

Ἀντινομικὸς, ἡ, όν, pertinens ad ἀντινομίαν, habens legum contrarietatem.

Ἀντινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem fero adversum.

Ἀντεπιθετία, ῶ, f. ήσω, vicissim admoneo.

Ἀντίνωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, oppositum tergum habens. Ex ἀντὶ, & νῶτον, *tergum.*

Ἀντιξοεῖν, contrarium esse. A seq.

Ἀντίξοος, ος, contr. ἀντίξους, ους, ὁ ἡ ἡ, oppositus, adversus, contrarius. Ex ἀντὶ, & ξέω, *rado, polio.*

Ἀντιξύω, f. ύσω, vicissim scalpo, seu distringo, mutuum scabo.

Ἀντίον, *Adv.* ex adverso, e regione, contra. Ab ἀντὶ.

Ἀντίον, ου, τὸ, liciatorium, lignum teres, quo circumacto textores licium intendunt, Gl. V. insubulum, insubula; (2) magnus malus, nauticus. Ab eod.

Ἀντιόομαι, ώμαι, obsisto, adversor. Ἀντιόῳ τοῖς τινὸς φρονήμασι, τινὶ τε μάχιμι. Ἀντιοῦμαι ἢ ἐφέρπειν, Herodot. Ab

Ἀντίος, ον, adversus, ex adverso stans, qui est in conspectu; (2) obvius.

Ἀντιοῦς, præs. inf. med. contr. pro ἀντιόεσθαι, a verbo ἀντιόομαι.

Ἀντιόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, contraria sentiens. Ex ἀντὶ, & φρὴν, *mens.*

Ἀντιόω, ῶ, adversor, repugno. Ab ἀντίος.

Ἀντιόων præs. part. act.

Ἀντιπαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, e contrario compactus, ex adverso fixus. Ex ἀντὶ, & πηγνύω, *compingo.*

Ἀντιπάθεια, ας, ἡ, naturalis dissensio & repugnantia. Ab

Ἀντιπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, contrariam adfectionem habens, contrarius. Hinc τὸ ἀντιπαθὲς, ἐος, remedium adversus aliquid. Ex ἀντὶ, & πάθος, *adfectus.*

Ἀντιπαιδία, ας, ἡ, pubertas. Ab αντιπαις.

Ἀντιπαίζω, obludo, ludo contra ludentem; (2) vicissim jocor.

Ἀντίπαις, αιδος, ὁ ἡ ἡ, puer jam adultus, adolescens, valde juvenis, Gl. V. puerastet, juvenis. Ex ἀντὶ, & παῖς, *puer.*

Ἀντιπαλὰ, ᾶς, ἡ, sc. πληγὴ, contra percutio, vicissim percutio, repercutio.

Ἀντιπαλαιστὴς, οῦ, ὁ, colluctator.

Ἀντιπαλαίω, f. αίσω, reluctor, obluctor, resisto.

Ἀντιπαλαμάομαι, idem.

Ἀντίπαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, obluctator, adversarius in lucta; (2) adversarius, hostis, inimicus, æmulus; (3) æquas vires habens, viribus par; (4) oppositus, contrarius. Unde de pugna ambigua, de timore mutuo dicitur. Ex ἀντὶ, & πάλη, *lucta.*

Ἀντιπάλως, *Adv.* æquis viribus, æquo Marte.

Ἀντιπαμφαίνω, fraudes fraudi oppono.

Ἀντιπαραβάλλω, confero inter se, comparo, Ἀντιπαραβάλλει τὰ ἑαυτοῦ ταῖς ἐκείνου πράξεσι, Plut. Hinc

Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, collatio, comparatio.

Ἀντιπαραγγελία, ας, ἡ, ipse actus, quo quis renunciat mulieris παραγγελίαν, seu denunciationem de gravitate ex ipso negat; (2) omnino, certamen, velut candidatorum, &c. ejusque professio, denunciatio, *Fix.* Ab

Ἀντιπαραγγέλλω, mulieris παραγγελίαν contradico; (2) competitor sum alicui magistratum petenti; (3) denuncio, sc. arma capere contra hostes.

Ἀντιπαραγωγὴ, ῆς, ἡ, formula, qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur, replicatio, Gl. V. replicatio, proscriptio, perscriptio. Ab

Ἀντιπαραγράφω, exceptione utenti occurro, Ph. remancipo.

Ἀντιπαράγω, ex adverso procedo; (2) hostium exercitum captans, cum exercitu ipse adequito. Hinc

Ἀντιπαραγωγὴ, ῆς, ἡ, copiarum earum copiis hostium oppositio; (2) obtrectatio secundæ fortunæ.

Ἀντιπ-

Ἀντιπαραδίδωμι, reddo, trado alteri, ſc. quod & ipſe ab alio accepi.
Ἀντιπαράθεσις, εως, ἡ, oppoſitio, qua aliquid cum alio contendimus, ſ. comparatio. Ex ἀντὶ, & παρατίθημι.
Ἀντιπαραινέω, viciſſim cohortor.
Ἀντιπαράκλησις, ἡ, contrarium hortor, contra hortor.
Ἀντιπαρακελεύω, f. εύσω, viciſſim hortor; (2) contraria ſuadeo.
Ἀντιπαράκειμαι, in locum alterius pono.
Ἀντιπαραλυπέω, ῶ, viciſſim moleſtia adficio.
Ἀντιπαραπλέω, viciſſim præternavigo; (2) adverſus hoſtem tendens præternavigo.
Ἀντιπαρασκευάζω, viciſſim inſtruo.
Ἀντιπαρασκευή, ῆς, ἡ, apparatus, qui fit ex parte contraria. Ex ἀντὶ, παρὰ, & σκευή.
Ἀντιπαράστασις, εως, ἡ, contrariis frontibus conflictio; acies contra inſtructa; (2) genus argumentationis rhetoricæ, quo in refellendo magna cum vi utuntur. *Ein.* Ex ἀντὶ, & παρίστημι, *ſiſto.*
Ἀντιπαρισταικός, ἡ, όν, quo quid negatur non ſimpliciter, ſed cum diligenti explicatione ac demonſtratione.
Ἀντιταρασκευάζω, contra caſtra pono.
Ἀντιπαραχέω, a. 2. int. act. verbi ἀντιπαρίχω, pro ἀντιπαρίχω, *retribuo.*
Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra inſtructa.
Ἀντιπαρατάσσω, vel ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie, aciem contra inſtruo: unde in voce med. apud Thucyd. lib. 1. οἱ Μακεδόνες ἱππεῖς ἀντιπαρετάξαντο ὡς καλύσοντες.
Ἀντιπαράτασις, εως, ἡ, contentio; (2) comparatio, collatio. Ab
Ἀντιπαρατείνω, contendo, compono, comparo, prætendo.
Ἀντιπαρατίθημι, contra pono, oppono; (2) confero, *Acc. & Dat.* Τὰς ἄλλας νύκτας τὸ μὲν ἥμισυ τῆς τῦ βίυ τῦ ἑαυτῦ ἀντιπαρατίθεται ταύτῃ τῇ νυκτὶ, &c. comparatione cum hac nocte, *Plat. in Apol.*
Ἀντιπαραχαρίζω, ῶ, alicui invicem cedo, Gl. V. ἀντιχαρίζομαι, reconcedo.
Ἀντιπαρείμι, contra eo.
Ἀντιπαρέκτασις, εως, ἡ, idem quod ἀντιπαράτασις.
Ἀντιπαρεκτείνω, contra oppono ſecundum longitudinem, v. c. munitum, aciei.
Ἀντιπαρεξάγω, contra duco exercitum in hoſtes, inſecto exercitu eo in hoſtes. Ex ἀντὶ, παρὰ, ἐξ, & ἄγω, *duco.*
Ἀντιπαρέξειμι, hoſtium exercitum captans cum exercitu adequito; (2) decedo invicem via alicui; (3) adverſor; (4) perſequor; (5) ſubinde me oppono.
Ἀντιπαρεξετάζω, contra diſquiro & perſcrutor, oppono; (2) viciſſim compono, ex adverſo comparo.
Ἀντιπαρέρχομαι, ex adverſo prætereo. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν, Luc. 10, 31.
Ἀντιπαρέχω, refero, retribuo.
Ἀντιπαρηγορέω, ῶ, conſolor, allocutionibus contrariis obſto ad conſolandum.
Ἀντιπαράκω, contrario gradu incedo, contravenio, me contra infero. Ἀντιπαρίκει ἡ τοῖς εἰρημένοις ὁ πόντος, Ariſtot. de mundo.
Ἀντιπαρῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀντιπαρέρχομαι, *præterco.*
Ἀντιπαριππεύω, contra adequito, equeſtrem aciem admoveo.
Ἀντιπαρίστημι, repræſento, Ph.
Ἀντιπαῤῥησιάζομαι, f. άσομαι, viciſſim libere loquor.
Ἀντιπάσχω, contra patior, contrariam adfectionem habeo; (2) viciſſim beneficio, adficior, vel maleficio, *cum dat.* ἀντιπάσχειν ταῖς δυσκόλοις. *Dieſc.*
Ἀντιπαταγέω, ῶ, contra vel viciſſim ſtrepo, ſeu fragorem edo, obſtrepo.
Ἀντιπατέω, ῶ, viciſſim, vel contra calco, ſeu conculco.
Ἀντιπελαργέω, ῶ, f. ήσω, vicem rependo, beneficium retribuo. Ex ἀντὶ, & πελαργός, *cicunia*, quæ parentes ſenio confectos viciſſim alere creditur. Hinc
Ἀντιπελάργωσις, εως, ἡ, idem quod
Ἀντιπελαργία, ας, ἡ, beneficii accepti remuneratio.
Ἀντιπέμπω, f. ψω, remitto. Ἀντιπέμπουσι τοῖς φωτοῖς ὄχον.
Ἀντιπεπονθὸς, ότος, τὸ, æquale repenſum, æqualitas viciſſitudinis, talio. Ab ἀντιπάσχω.
Ἀντιπεποιθότως, *Adv.* oppoſite. Ab eod.
Ἀντιπέρας, αία, αῖον, ex adverſo ſitus. Οἳ ἤπειρον ἶχον, ἠδ' ἀντιπέραιόθεν, Hom. Il. 2, 635. Ex ἀντὶ, [illegible]ραν *trans.*
Ἀντιπέραν, *Adv.* e regione, ex adverſo, tranſ.
Ἀντιπέρας, *Adv.* idem & ex iiſd.
Ἀντιπέρᾶσεν, idem.
Ἀντιπερίάγω, in contrarium converto, in diverſum circumago.
Ἀντιπεριβάλλω, comprimo, coarcto, intra cohibeo; & πεφύσημαι, comprimor, cohibeor; (2) reſiſto contrario modo; (3) circumobſiſto.
Ἀντιπεριλαμβάνω, viciſſim amplector.
Ἀντιπερίστασμα, ατος, τὸ, ſtratagema, quum hoſtes alibi detinentur, vel domum revocantur ad tuendam patriam. Ab
Ἀντιπερίστημι, comprimo, coarcto, intra cohibeo; & πέφυσημαι, comprimor, cohibeor; (2) reſiſto contrario modo; (3) circumobſiſto.
Ἀντιπεφιλημένως, viciſſim amplector.
Ἀντιπερίστασμα, ατος, τὸ, ſtratagema, quum hoſtes alibi detinentur, vel domum revocantur ad tuendam patriam. Ab
Ἀντιπεφυσάω, ῶ, retraho, revoco; (2) retracto; (3) in contrariam partem vim converto cogo.
Ἀντιπέφυσασις, εως, ἡ, dicitur in humano corpore, quum e loco ſuperiore ſpiritus coërcetur infra, aut contra. Ab ἀντιπερίστημι.
Ἀντιπεφυσιρέω, contrario, circumverto, circumagendo verto in contrariam partem. Hinc
Ἀντιπεφυσίρροια, ῆς, ἡ, circumactio e contrario, vel circumactio in partem contrariam.
Ἀντιπεριχαρίω, circumvenio hoſtem, circumeo a tergo.
Ἀντιπεφυχόω, viciſſim perfrigero, ſ. refrigero.
Ἀντιπεφυσαθέω, ῶ, comprimo, coarcto, cohibeo intra. Hinc
Ἀντιπεφυσασις, εως, ἡ, obnixus & compreſſio.
Ἀντιπεφαδαι, perf. inf. paſſ. verbi ἀντιφαω, *occido pro altero.*
Ἀντίπετρος, ον, valde durus ut ſaxum; ſaxi locum tenens.
Ἀντιπηδάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim & ipſe ſalio.
Ἀντίπηξ, γος, ἡ, arca lignea, ciſta, *Eurip. In.* 19, & 1338. & 1391. Ex ἀντὶ, & πάγνυμι.
Ἀντιπηρόω, ῶ, f. άσω, mutilum reddo, mutilo.
Ἀντιπιέζω, f. ίσω, viciſſim premo, prementem premo.
Ἀντιπιμπλημι, rurſus, viciſſim impleo.
Ἀντιπιμπρημι, viciſſim incendo. viciſſim uro.
Ἀντιπίπτω, contra irruo, obnitor. Τμεῖς δὲ τῷ σπάδιματι τῷ ἀγίῳ ἀντιπίπτετε, Act. 7, §1. Ex ἀντὶ, & πίπτω, *ruo.*
Ἀντίπλαος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſimiliter, ſ. e ſimili materia fictus; (2) ad exemplar alterius fictus. Ex ἀντὶ, & πλάσσω, *fingo.*
Ἀντιπλέκω, retorqueo, Gl. V.
Ἀντιπλευρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui eſt contra latus, qui adverſo eſt latere. Ex ἀντὶ, & πλευρά.
Ἀντιπλέω, contra navigo, navi occurro.
Ἀντιπλήσσω, contra percutio.
Ἀντιπληξ, ὁ ἡ ἡ, percuſſus, ictibus crebris obnoxius, ut litus.
Ἀντιπλήρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario repleo, viciſſim impleo; (2) vires exhauſtas repleo; (3) ſuppleo quod deeſt.
Ἀντιπλήσσω, vel ἀντίπλήτω, f. ήξω, repercutio, referio.
Ἀντίπλοια, ας, ἡ, navigatio, quæ fit averſo utrimque remorum actu & impulſu; (2) æquabilitas, parilitas. Ex ἀντὶ, & πλέω, *navigo*, ſ. πλόος, *navigatio.*
Ἀντιπλεῖν, præſ. int. act. verbi
Ἀντιπνέω, reflo, contrarium flatum emitto; (2) adverſus ſum. Ἀντιπνεῖν ἀνέμοισι, Phocyl. Ex ἀντὶ, & πνέω, *flo.* Unde
Ἀντιπνοια, reflatus, flatus contrarius.
Ἀντίπνοια, ας, ἡ, flatus adverſus, ventus contrarius.
Ἀντιπνοος, *contr.* ἀντίπνους, ουν ὁ ἡ ἡ, ſpirans adverſus, reflans.
Ἀντιποδίως, *Adv.* in contrarium.
Ἀντίποδες, ων, οἱ, adverſipedes, Ph. Ab ἀντίπους.
Ἀντιποθέω, ῶ, f. ήσω, mutuo alicujus deſiderio tangor.
Ἀντιποιέω, ῶ, f. ήσω, contra facio; (2) in *Paſſ.* contra fio, viciſſim fio; ἀντιποιέομαι, vendico, mihi attribuo, adfecto, adſequi conor. Τῶν ἀλλοτρίων ἀντιποιεῖσθαι, τ' ἀρχῆς, τ' τιμῆς, arrogare.
Ἀντιποίησις, ἡ, ſtudium alicujus rei comparandæ, ut ἀρετῆς.
Ἀντιποιούμενος, præſ. part. paſſ.
Ἀντίποινον, ου, τὸ, pœna pro delicto. Ex ἀντὶ, & ποινὴ, *pœna.*
Ἀντιπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero adverſus, bello laceſſitus viciſſim bello infeſto.
Ἀντιπολέμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, bellum contra aliquem gerens, hoſtis. Ex ἀντὶ, & πόλεμος, *bellum.*
Ἀντιπολεύω, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.
Ἀντιπολίζω, urbem vel munimenta urbis inſtar exſtruere, ad oppugnandam urbem. Ex
Ἀντίπολις, urbs urbi oppoſita & æmula.
Ἀντιπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim obſideo, obſeſſorem obſidione cingo, obſideo eum, a quo obſidebar antea.
Ἀντιπολιτεία, ας, ἡ, contraria factio, proprie in reip. adminiſtratione; ἀντιπολιτεῖαι, ſimultates, Ph. Ex ἀντὶ, & πολιτεία.
Ἀντιπολιτεύομαι, f. εύσομαι, adverſor alicui in adminiſtranda republica; (2) contrariam factionem ſequor; (3) contrario modo rempubl. adminiſtro; (4) reclamo, refragor, intercedo. Ἀντιπολιτεύεσθαι τοῖς παλαιοῖς βασιλεῦσι, Plut.
Ἀντιπορεύομαι, f. εύσομαι, contra eo, vado in contrariam partem; (2) reſiſto, refragor.
Ἀντιπορία, idem.
Ἀντιποσθία, ῶ, f. ήσω, vaſto viciſſim.
Ἀντιπορθμός, ου, ὁ ἡ ἡ, oppoſitus ex ulteriori parte freti. Ex ἀντὶ, & πορθμός.
Ἀντίπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, contra gradiens, in contrariam partem tendens; (2) oppoſitus, e regione ſitus. Ex ἀντὶ, & πόρος.
Ἀντίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, adverſa veſtigia figens; (2) pedes nobis obvertens. Ex ἀντὶ, & πούς, *pes.*
Ἀντιπρακτικός, adverſarius, inimicus.
Ἀντίπραξις, ἡ, refragatio, reſiſtentia. Ab
Ἀντιπράσσω, vel ἀντιπράττω, f. ξω, contra ſeu contraria facio, in contrarium laboro; (2) reſiſto, repugno, renitor, Gl. V. officio.
Ἀντιπρεσβεύομαι, f. εύσομαι, e contrario legatos mitto. Ex ἀντὶ, & πρεσβεύω. Hinc
Ἀντιπρεσβύτης, ου, ὁ, prolegatus, Gl. V.
Ἀντιπρήσειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀντιπράσσειν, a verbo ἀντιπράσσω.
Ἀντιπροβάλλομαι, contra propono & nomino deſignandum. Ex ἀντὶ, & προβάλλω.
Ἀντιπροβολὴ, ῆς, ἡ, nominatio alterius, contra alterum. A præc.
Ἀντιπρόειμι, ex adverſo prodeo, ſ. progredior.
Ἀντιπροῆσαν, 3. pl. pluſq. ind. act. *Att.* pro ἀντιπροεῖσαν.
Ἀντιπροθυμέομαι, curo alterum, alterius vice curo.
Ἀντίπροικα, ων, τὰ, quæ vili pretio venduntur. Ex ἀντὶ, & προῖκα, *ſine mercede.*
Ἀντιπροΐημι, viciſſim do, retribuo. Heſ.
Ἀντιπροκαλέομαι, ούμαι, viciſſim provoco; (2) optione provoco, viciſſim conditionem fero, vel offero, viciſſim conditionem ſtipulor. Gl. V. ἀντιπροκαλεῖσθαι, reſtipulari. Hinc
Ἀντιπρόκλησις, εως, ἡ, mutua provocatio, ſtipulatio viciſſim facta conditionem ferenti.
Ἀντιπροπίνω, viciſſim propino.
Ἀντιπροσαγορεύω, reſaluto, viciſſim ſaluto.
Ἀντιπροσαμάομαι, ῶμαι, e contrario adgero.
Ἀντιπροσιλλύω, e contrario parte adequito.
Ἀντιπροσίρχομαι, e contraria parte, adeurro, accedo.
Ἀντιπροσκίπτειν, reſaltare.
Ἀντιπροσκυνέω, viciſſim adoro, veneror.
Ἀντιπροσρίω, reſalio.

Ἀντιπροσειμι, contra in aciem eo.
Ἀντιπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ὁ, oppositam faciem habens; (2) contraria fronte alium adspiciens. Ex ἀντὶ, & πρόσωπον, *facies*.
Ἀντιπρότασις, ἡ, oppositа propositio. Ab
Ἀντιπροτείνω, vicissim porrigo, v. c. manum.
Ἀντιπροτίθημι, contra vicissim propono, v. c. edicta.
Ἀντιπρῳρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui proram habet in aliquem conversam; (2) adversus alicui, s. faciem obversam alicui habens. Ex ἀντὶ, & πρῷρα.
Ἀντίπτωσις, εως, ἡ, figura, quum Casus pro Casu ponitur. Hinc
Ἀντιπτωτικως, casuum permutatione.
Ἀντιπυγος, ὁ ἡ ὁ, adversas clunes habens.
Ἀντιπυκλεύω, repugno, adversor, obluctor.
Ἀντίπυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, oppositam januam, s. portam habens. Ex ἀντὶ, & πύλη.
Ἀντιπυνθάνομαι, contra interrogo, percunctor.
Ἀντίπυργος, ου, ὁ ἡ ὁ, quod turri opponi & comparari potest. Ex ἀντὶ, & πύργος.
Ἀντιπυργόω, contra munio, turres ædifico.
Ἀντιπυτορίω, contra concionor.
Ἀντιῤῥέπω, in contrariam partem vergo.
Ἀντιῤῥηθῆναι, contradici.
Ἀντίῤῥησις, εως, ἡ, contradictio, responsio contradicens alicui; (2) refutatio. Gl. V. altercatio, refragatio, controversia. A præc.
Ἀντιῤῥητικὸς, ἡ, ὸν, refutatorius. Ex nfd.
Ἀντιῤῥῖνον, ου, τὸ, herba quædam ita dicta, quod femine sit vituli naribus simili. Ex ἀντὶ, & ῥὶς, *nasus*. *Angl.* Calves snout, Snap dragon.
Ἀντιῤῥοπία, *Ion.* ἀντιῤῥοπίη, nisus in contrariam partem, æquilibrium.
Ἀντίῤῥοπος, ου, ὁ ἡ ὁ, in contrariam partem vergens; (2) æquipollens, æquale pondus, seu momentum habens; Gl. V. æquilibris. Ex ἀντὶ, & ῥέπω, *vergo*.
Ἀντιῤῥόπως, *Adv.* æquipollenter.
Ἀντισαζω, f. άσω, contra æquo, oppono adæquando. Ex ἀντὶ, & ἰσάζω, *æquo*.
Ἀντισείομαι, vicissim colo.
Ἀντισιμωύομαι, f. ώσομαι, gravitati gravitatem oppono, liberaque contumacia respondeo, gravitatem præ se ferenti pari gravitate occurro; (2) vicissim glorior & me jactito.
Ἀντισκάω, ῶ, f. ώσω, quali ad æquilibrium repondo, ex æquo rependo. Hinc
Ἀντισκημα, τὸ, contrapondium; remuneratio.
Ἀντίσκησις, εως, ἡ, adæquatio in pondere; (2) repensio, remuneratio.
Ἀντισημαινω, f. ανῶ, contra significo, significationem do in contrariam partem; (2) contrarium & adversum futuri præsagium edo.
Ἀντισιωπάω, alternis silere, ut & alius loqui possit.
Ἀντισκάπτω, f. ψω, vicissim mordacibus dictis incesso. Ex ἀντὶ, & σκάπτω, *cavillor*.
Ἀντισοφιζομαι, f. ίσομαι, Sophismatis certo contra, Sophismatis contra Sophistam argumentor; (2) fraudem fraudi oppono. Hinc
Ἀντισοφιστης, ου, ὁ, qui contra Sophismatibus certat; (2) qui ingeniosis commentis utitur ad aliquid evertendum, qui sapienter oppugnat.
Ἀντισόω, f. ώσω, æquo, comparo; (2) permuto. Ex ἀντὶ, & ἰσόω, *æquo*.
Ἀντισπασις, εως, ἡ, tractio in contrariam partem, abstractio in diversum: revulsionem medici vocant in arte suâ.
Ἀντίσπασμα, ατος, τὸ, causa dissidii vel discordiæ; (2) quicquid contradicitur, vel dici potest, quicquid alicui opponitur, ut sententia mutet, adversatio. *Eras.*
Ἀντισπαστικὸς, ἡ, ὸν, Antispastis constans:
Ἀντίσπαστος, ου, ὁ ἡ ὁ, in contrarium abstractus; (2) contra nitens; (3) Pes Prosodicus, Syllaba brevi, duabus longis & iterum brevi constans. Ab
Ἀντισπάω, f. άσω, in contrariam partem traho, seu vello, in diversum averto; (2) contrarius sum, repugno; (3) reprehendo. Ἀντίσπασαι σίφρα ἕκῃς, prehendit, Apollon. Ex ἀντὶ, & σπάω, *trabo*.
Ἀντισπεύδω, f. εύσω, contra contendo, contrarium efficere enitor, repugno, obsisto.
Ἀντισποδος, ου, ὁ ἡ ὁ, cineris vicem præstans, qui est provincerula, s. spodio. Ex ἀντὶ, & σποδὸς, *cinis*.
Ἀντισποδέω, obtrecto, Ph. (2) contra aliquem studio meo adversor alicui.
Ἀντισταθμάω, ήσω, rependo, e contrario pondero. Ex ἀντὶ, & σταθμὸς.
Ἀντισταθμίζω, ίσω, rependo, in æquilibrio repono, Gl. V. repenso. Ab
Ἀντισταθμος, ου, ὁ ἡ ὁ, æquale pondus habens, æqualis ponderis; (2) æquipollens, æquivalens, æqualis, seu paris momenti. Ex ἀντὶ, & σταθμὸς, *libra, statera*.
Ἀντιστὰς, a. 2. part. act. v. ἀνίστημι.
Ἀντισταστιάζω, f. άσω, contrariam factionem moveo, vel sequor. Ex ἀντὶ, & στάσις, *factio*. Hinc
Ἀντισασιαστὴς, οῦ, ὁ, qui est contrariæ factionis:
Ἀντιστάσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, ejusdem ponderis par.
Ἀντισασιώτης, ου, ὁ, qui est contrariæ factionis.
Ἀντίστασις, εως, ἡ, resistentia, obluctatio, renixus, obstaculum, Gl. V. (2) comparatio; (3) intentio; (4) factio contraria. Ab ἀνθίστημι. Hinc
Ἀντισατίαω, ῶ, f. ήσω, obsisto, obluctor, reluctor, contra eo in prælium; (2) factiosus sum; factiones cogo.
Ἀντιστάτης, ου, ὁ, reluctator, adversarius.
Ἀντισατικὸς, ἡ, ὸν, reluctativus, ad reluctandum valens, vim reluctandi habens.
Ἀντίστηθον, ου, τὸ, spina dorsi, quæ pectori opponitur. Ex ἀντὶ, & στέρνον, *pectus*.
Ἀντιστῆναι, a. 2. inf. act. v. ἀνθίστημι.
Ἀντιστήριγμα, ατος, τὸ, fulcimentum, seu firmamentum contra quidpiam. Ab
Ἀντιστηρίζω, f. ίξω, contra fulcio; (2) protego.
Ἀντιστοιχέω, ῶ, f. ήσω, oppositus sum e regione:
Ἀντιστοιχεία, ας, ἡ, duarum rerum oppositа collocatio. Ab
Ἀντίστοιχος, ου, ὁ ἡ ὁ, e regione oppositus; (2) æqualis. Ex ἀντὶ, & στοῖχος, *ordo*.
Ἀντιστοίχως, *Adv.* oppositа serie.
Ἀντίστομος, ου, ὁ ἡ ὁ, os, seu faciem adversum habens. Ex ἀντὶ, & στόμα, *os*.
Ἀντιστρατεύω, f. εύσω, expeditionem suscipio contra aliquem; (2) adversor alicui, repugno; ἀντιστρατεύομαι, adversus milito, Gl. V. Βλέπω ἓν ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, Rom. 7, 23.
Ἀντιστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris locum obtineo; (2) tum hostium dux. Ab
Ἀντιστράτηγος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui est loco imperatoris, vicem gerens imperatoris. Gl. V. proprætor, pro prætore; (2) contrariæ partis imperator, hostium imperator.
Ἀντιστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra ex adverso meto.
Ἀντιστρατοπέδευσις, ἡ, castrametatio adversus castra hostium.
Ἀντιστρέφω, f. ψω, in contrarium verto; obverto, converto, reciproco, retorqueo, Gl. V. (2) retrorsus ago, seu repello. Hinc
Ἀντιστροφὴ, ἧς, ἡ, inversio, conversio retrorsum, reciprocatio; (2) Schema rhetoricum; (3) Dramatis, & Odæ Pindaricæ pars.
Ἀντίστροφος, ου, ὁ ἡ ὁ, oppositus, e regione situs, obversus. Gl. V. reciprocus; (2) contrarius; (3) ex adverso respondens; (4) æquipollens.
Ἀντιστρόφως, *Adv.* converso, reciproce; (2) contrario modo.
Ἀντισυγκρίνω, comparo.
Ἀντισυλλογίζομαι, f. ίσομαι, contrario Syllogismo refuto. Hinc
Ἀντισυλλογισμὸς, οῦ, ὁ, Syllogismus contrarius.
Ἀντισυμποσιάζω, rursus convivio accipio.
Ἀντισυμφωνέω, ῶ, f. ήσω, vicissim consentio.
Ἀντισφαιρίζω, pila contra ludo.
Ἀντισφάττω, vicissim occido.
Ἀντισχηματίζω, eadem figura contra utor, imitor figuram alterius. Hinc
Ἀντισχηματισμὸς, ὁ, imitatio ejusdem figuræ.
Ἀντίσχειν, pr. inf. act. v. ἀντίσχω.
Ἀντισχυρίζω, f. ίσω, e contrario firmo, seu corroboro, obfirmo; (2) obnitor; (3) e contrario adfirmo, contendo. Δεῖ ἢ ἀντισχυρίζεσθαι περὶ ἀμφότερα, Plut.
Ἀντισχύω, f. ύσω, obnitor viribus, contra nitor, obluctor, resisto.
Ἀντίσχω, teneo ante, oppono. Ἀντίσχεσθε τραπέζας ἰὼν ἀκυμόρων, Odyss. 22, 74.
Ἀντισωζω, f. σω, vicissim servo; (2) instauro.
Ἀντίταγμα, τὸ, quod alicui opponitur, quo vim alterius arcemus.
Ἀντιτακτικὸς, ἡ, ὸν, qui declinat, adversatur.
Ἀντιταλαντεύω, f. εύσω, repondo, æquali pondere retribuo.
Ἀντιτάλαντος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui paris, seu æqualis est ponderis; (2) paris momenti; (3) æqualis. Ex ἀντὶ, & τάλαντον.
Ἀντιτάλλω, f. λῶ, contra vireo; (2) virere facio, alo. Ὄυς ὁ γβαιὸς αὐτὸς ἴσχαν ἀντιτάλων ἰέξιτο δῖα φάτιν, Il. 24, 280. *Ion.* pro ἀντιθάλλω.
Ἀντιταμίας, ου, ὁ, proquæstor.
Ἀντιτάξις, εως, ἡ, acies instructio adversus hostem; (2) repugnantia, Gl. V. refragatio. Ab ἀντιτάσσω.
Ἀντιτασις, εως, ἡ, reluctatio, obsistentia. Ab ἀντιτείνω.
Ἀντιτάσσω, vel ἀντιτάττω, f. άξω, ex adverso instruo ad prælium; (2) oppono; ἀντιτάσσομαι, refragor, Gl. V. Ἀντιτάσσεσθαι καλῶς κάγαθοῖς, τινὶ ἢ τινος, πρός τινα. Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, Jac. 4, 6.
Ἀντιτείνω, f. τενῶ, in contrariam partem tendo, seu traho; (2) vicissim tendo, obtendo, oppono; (3) renitor, repugno, refragor; (4) oppositus sum. Ἀντιτείνειν τινὶ, τί ἀντί τινος, πρός τι.
Ἀντιτειχίζω, f. ισω, contra mœnibus munio; (2) contra munio, munitionem oppono. Ex ἀντὶ, & τειχίζω, *munio*. Hinc
Ἀντιτείχισμα, ατος, τὸ, munitio alteri oppositа.
Ἀντιτίπτω, f. ψω, vicissim delecto, vicissim delectationem adhibeo.
Ἀντίτυγος, ου, ὁ ἡ ὁ, contrarius. Ex ἀντὶ, & τυγχάνω, *instrumentum*.
Ἀντιτυχάζω, f. άσω, alterius artificiis alia oppono, contra machinor.
Ἀντιτυχάω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab ἀντίτυχος.
Ἀντιτυχία, ῶ, f. ήσω, aliquem in arte quapiam æmulor, eandem artem exerceo. Hinc
Ἀντιτύχησις, εως, ἡ, æmulatio alterius eandem artem profitentis; (2) contraria machinatio, contraria molitio:
Ἀντίτυχος, ου, ὁ ἡ ὁ, adversarius alicui in arte quapiam; (2) æmulus; (3) contrarius commodis alicujus. Ex ἀντὶ, & τύχη, *ars*.
Ἀντιτύω, *luere*, præs. inf. act. verbi ἀντίτισις.
Ἀντιτίθημι, ex adverso pono; (2) comparo, confero; (3) pono rem aliquam loco alterius; obdo, obtendo, objicio, oppono, Gl. V. ἀντιτίθεται, refertur, Ph. Ἀντιτιθέναι τὰ χρήματα τῇ βασιλείᾳ, λίθος ἀντὶ τοῦ λίθου. Ex ἀντὶ, & τίθημι, *pono*.
Ἀντιτιμάω, ῶ, f. ήσω, vicissim honoro; (2) contra æstimo. Ἀντιτιμᾶσαι τιὰ ἀσσὰ τοῖς καλοῖς. Ἐγὼ ἢ τινος ὑμῖν ἀντιτιμήσομαι; Plat. Hinc
Ἀντιτίμημα, ατος, τὸ, æstimatio litis, quam reus actoris æstimationi opponit, multa, quam reus sibi contra actorem statuit.
Ἀντιτίμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἀντίτιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, quem aliquis vicissim punit, qui vicissim pœnas luit. Ab ἀντίτιω.
Ἀντιτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, vicissim punio, pœnas reposco.

Ἀντιπαίσω, vicissim percutio. concutio.
Ἀντιτίνω, vicissim luo, vicissim pendo:
Ἀντίτισις, εως, ἡ, mutua pœnæ luitio:
Ἀντίτιτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, vicissim punitus, vicissim pœnam passus. Ab
Ἀντιτίω, f. ἴσω, vicissim punio, seu ulciscor, vicissim pœnas sumo; (2) *in Pass.* vicissim pœnas luo.
Ἀντιτολμάω, ῶ, f. ήσω, contra audeo, adversor alicui sumpta audacia, audacter obsisto.
Ἀντίτολος, ον, adversarius.
Ἀντιτονος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, in contrarium tendens, renitens. Ab ἀντιτείνω.
Ἀντιτοξεύω, contra sagittas mitto.
Ἀντιτορέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, perfodio. Εἶδαρ ἢ δόρυ χρόϊ᾽ ἀντιτόρησεν, Il. 5, 337.
Ἀντιτος pro ἀντίτιτος, *per Syncopen*, vicissim punitus. Τοτ᾽ ἄντιτα ἔργα γένοιτο ϖαισὶ ϰαὶ ἀνδράσιν ἡμῖν, Hom. Il. 24, 213.
Ἀντιτρέφω, f. ψω, vicissim alo, alimenta reddo.
Ἀντιτρέχω, curro contra, seu in contrariam partem.
Ἀντιτυπανύω, rependo, compenso.
Ἀντιτυχάνω, vicissim adipiscor, vicissim adsequor. Γωνιϰὸς ἀρ᾽ ἀντίτιτύξο, Il. 8, 163.
Ἀντιτυπία, ας, ἡ, repercutio, relido; (2) remitor, rebilo:
Ἀντιτυπής, ής, ὁ ϰ᾽ ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) durus, difficilis, refractarius:
Ἀντιτυπία, ας, ἡ, renixus; (2) durities, asperitas; (3) contrarietas, Ph. repercussio:
Ἀντιτυπον, ου, τὸ, exemplum, exemplar, typus, & figura; (2) exemplum ex alio expressum. Ab
Ἀντίτυπος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) refractarius, durus, asper; (3) contrarius, adversarius, (4) eandem formam & figuram habens, similis. Ix
Ἀντιτύπτω, repercutio, Gl. V.
Ἀντιτύπτως, *Adv.* repercussione, cum repercussione; (2) cum renixu; (3) dure, aspere.
Ἀντιτυχοίης, 2 sing. o. 2. opt. act. v. ἀντιτυγχάνω, pro ἀντιτύχοι, *conjicior.*
Ἀντιφάρμακον, ου, τὸ, resistens venenis, antidotum, quod venenis resistit; Ph. remedium. Ex ἀντί, & φάρμακον, *venenum.*
Ἀντίφασις, εως, ἡ, contradictio. Ab ἀντίφημι.
Ἀντιφατιϰος, ἡ, όν, contradictorius. Ab eod.
Ἀντίφημι, f. άσω, occido loco alterius. Τρῶες ἑνὸς ἀντιφθίσθαι, Il. 13, 417. Αἰδ᾽ ἅμα ϖάντες Ἐλλέρ᾽ ἀφίλιτ᾽ ἀντὶ θοῆς ὅθι ναυσὶ ϖεφίδῃ, Il. 24, 254.
Ἀντιφιλίζω, obviam me offero; (3) contendo, concerto, æquiparo me, opperio. Ἥραις᾽, ἅττις Ζηὶ γε θεῶν δώϖατ᾽ ἀντιφίλιζειν. Il. 21, 357. Τὸ δ᾽ ἀπ᾽ αἰϖὺς ϰοιλὴν ἰὸν ἀντιφίλιζε, Hesiod. Θεογ. 609.
Ἀντιφίλιζε, *obviam fe offer*, a. 1. inf. act. *Poët.* & *Dor.* pro ἀντιφιλισαι.
Ἀντίφιλος, ον, τὸ, ea, quæ vicissim a marito sponsæ dotis loco dantur. Ex ἀντὶ, & φίλη.
Ἀντιφέρω, oggero, refero, Gl. V. ἀντιφέρομαι, obviam me fero, offero me, occurro, resisto. Οὐτε ϖοτ᾽ ἀντιφέρεσθαι μάχῃ, contra ferebantur, Il. 5, 701. Ἀρχεϕίλῳ δ᾽ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθε, resisti, Il. 1, 580.
Ἀντιφιρίζω, idem; (2) par sum ut *iscφ.*
Ἀντιφεύγω, alterius loco fugio, in exilium eo.
Ἀνθεμαι, contradico.
Ἀντιφθέγγομαι, f. ξομαι, obloquor, contradico; (2) vicissim sonum edo; Gl. V. respondeo, reclamo.
Ἀντίφθεγμα, τὸ, Echo.
Ἀντιφθογγος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, vicissim sonum edens; (2) contrarium sonum edens. Ex ἀντὶ, & φθόγγος, *sonus.*
Ἀντιφιλέω, ῶ, f. ήσω, redamo, vicissim amo.
Ἀντιφίλησις, εως, ἡ, redamatio, mutuus amor. Χούσειοι ϖάλαι ἄνδρες, ἐϰ᾽ ἀντιφίλησ᾽ ὁ φιλήσεις, Theoc. 12, 16. Ab ἀντιφιλέω.
Ἀντιφιλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, gloriæ cupidi certo cum aliquo. Ἀντιφιλοδοξήσαντες οἱ ϖρὸ ἡμᾶς ἐλαφάναν ὅπως ἀνδράσαν ϖᾶρες, Asdræas, Polyb. Ex ἀντὶ, & φιλοδοξία.
Ἀντιφιλονειϰέω, ῶ, f. ήσω, ex adverso contendo; (2) pertinaciter & contentiose resisto.
Ἀντιφιλοσοφέω, contraria statuo, doceo, contrariæ sectæ addictus sum.
Ἀντιφιλοσοφία, ας, ἡ, secta philos. alteri contraria. Ab
Ἀντιφιλόσοφος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, secta contrariæ addictus, philosophus alteri contraria defendens.
Ἀντιφιλοτιμέομαι, οῦμαι, certo, seu contendo; (2) ex adv[illegible]; (3) munificentia cum aliquo certo.
Ἀντιφιλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, vicissim amanter complector.
Ἀντιφλέγω, vicissim illustro, R.
Ἀντιφονέω, vicissim interficio.
Ἀντίφορος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, cædem compensans; (2) qui pro cæde rependitur. Ex ἀντὶ, & φόνος, *cædes.*
Ἀντιφορικῶς, idem quod ἀντιφρασικῶς.
Ἀντιφορτίζομαι, f. ίσομαι, pro pretio rerum venditarum alias merces emo & mecum absporto. Ex ἀντὶ, & φορτίζω, *onero.*
Ἀντιφράζω, f. άσω, per contrarium loquor; (2) contraria appellatione nomino. Hinc
Ἀντίφρασις, εως, ἡ, oppositio, objectio; Ph. adversitas; (2) figura grammatica, qua quid ex contrario dicitur.
Ἀντιφραξις, εως, ἡ, obstructio, oppositio. Ab
Ἀντιφράσσω, vel ἀντλω, f. ξω, contra obstruo, obstructioni obstructionem oppono; (2) obstruo; (3) oppono. Ἐλλειπει ἡ Σελήνη διὰ τὸ ἀντιφράττειν τῷ ἡλίῳ αὐτῇ, Alex. Aphr.
Ἀντίφρουρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui est loco custodis; (2) contrariam, aut æqualem custodiam habens. Ex ἀντὶ, & φρουρὸς, *custos.*
Ἀντιφυλαϰὴ, ῆς, ἡ, mutua custodia, custodia quæ fit ex altera parte.
Ἀντιφυλάσσω, vel ἀντιφυλάττω, f. άξω, contra, vel vicissim custodio; ἀντιφυλάσσομαι, vicissim caveo.
Ἀντιφυτεύω, f. εύσω, vicissim gigno.
Ἀντιφαίνω, ῶ, f. ήσω, contra clamo, contra dico; (2) proclamo; (3) reclamo; (4) respondeo; (5) constituo me soluturum, expromitto. Hinc
Ἀντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio; (2) sonus contrarius; (3) expromissio; pecunia constituta, Ph.
Ἀντιφωνία, ας, ἡ, responsio; (2) sonus contrarius:
Ἀντιφωνον, ου, τὸ, ecloga ex Psalmo aliquo in Liturgus Græcorum, qua sacerdoti chorus respondet. Ab
Ἀντίφωνος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, contra sonans; (2) respondens; (3) qui est contrariæ vocis, dissonus. Ex ἀντὶ, & φωνὴ, *vox.*
Ἀντιφωτισμός, ου, ὁ, adversum lumen, i. e. quod fit ante oculos positum.
Ἀντιχαίρω, parite. gaudeo.
Ἀντιχαλιπαίνω, oblævio, contra sævio; (2) vicissim succenseo.
Ἀντιχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratiam repono, beneficium rependo, mutuam gratiam refero. Ab
Ἀντίχαρις, ιτος, ἡ, beneficii remuneratio. Ex ἀντὶ, & χάρις, *gratia.*
Ἀντιχασμάομαι, ώμαι, vicissim oscito.
Ἀντιχειρ, ειρος, ὁ, pollex. Ex ἀντὶ, & χειρ, *manus*, quod solus tantum valeat, quantum reliqui quatuor digiti, s. quod oppositus est & adversus manui.
Ἀντιχειροτονία, ας, ἡ, refragatio, suffragatio contrarii.
Ἀντιχθων, ονος, ἡ, oppositi pedibus nostris terra, terra antipodum. Ex ἀντὶ, & χθών.
Ἀντιχορδος, ου, ὁ ή, ὸν, contrarias chordas habens, contrarium tonum chordis edens; (2) contrarius; (3) consonus, respondens. Ex ἀντὶ, & χορδὴ, *chorda.*
Ἀντιχορηγία, ω, sum antichoragus, in choragio certo.
Ἀντιχόρηγος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui in choragio certat cum alio choragio, sive choragi aliarum tribuum, qui eodem tempore fabulas edunt suo sumtu. *Etym.* Ex ἀντὶ, & χορηγός.
Ἀντιχορία, ας, ἡ, opposita chori pars; (2) quod opposita chori pars canit. Ex ἀντὶ, & χορὸς, *chorus.*
Ἀντιχρᾶν, pr. inf. acti *contr.* pro ἀντιχράειν, a verbo ἀντιχράω, *sufficio.* Unde
Ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus usus.
Ἀντιχρις, ου, ὁ, Antichristus, Christi adversarius.
Ἀντιχρονισμα, ατος, τὸ, temporis pro tempore positio. Ex ἀντὶ, & χρόνος, *tempus.*
Ἀντιχρονισμός, οῦ, ὁ, idem & ex iisdem.
Ἀντιψάλλω, psallo vicissim; (2) alteri in psallendo respondeo; (3) plaudo vicissim. Τοῖς σοῖς ἱλίγοις ἀντιψάλλαν ἱλιφαντόδετον φόρμιγγα, Arist. Av. 225. Hinc
Ἀντίψαλμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui vicissim canitur, ex adverso respondens carmini.
Ἀντιψιθυρίζω, vicissim invideo.
Ἀντίψηφος, adversarius, qui alteri refragatur.
Ἀντιψηφίζομαι, f. ίσομαι, contra decerno, contra statuo, seu scisco; Gl. V. refragor.
Ἀντίψυχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, vicem animæ præstans, qui pro altero se devovet & mori cupit; (2) qui pro anima, s. vita datur. Ex ἀντὶ, & ψυχὴ, *anima.*
Ἀντιψύχω, f. ξω, vicissim refrigero.
Ἀντιαθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀντιόομαι.
Ἀντλέω, ῶ, f. ήσω, haurio, exhaurio; (2) infundo; (3) exhaurio laborem, exantlo. Πατρώαν κίνησιν Αἰγιέος δέμαν ἀντλεῖ, Soph. El. 1304. Οἱ ἀντλητότις τὸ ὕδωρ, Joan. 2, 9. Ab ἄντλος.
Ἄντλημα, ατος, τὸ, haustus; (2) vas ad hauriendum; (3) perfusio. Ab ἀντλάω.
Ἀντλῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀντλέω.
Ἀντλήσαντες, *qui hauserunt*, nom. pl. part.
Ἄντλησις, εως, ἡ, haustus, actio hauriendi.
Ἀντλητήριον, ου, τὸ, vas ad hauriendum, haustrum. Ab eod.
Ἀντλητὴρ, ῆρος, ὁ, haustor. Ab eod.
Ἀντλητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀντλία, ας, ἡ, sentina; (2) ministerium & pœna hauriendi sentinam; Gl. V. haustus:
Ἀντλιον, ου, τὸ, haustrum:
Ἄντλον, ου, τὸ, sentina. Ab
ΑΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, sentina; (2) mare; (3) manipulorum acervus.
Ἀντοικοδομία, alterius loco ædifico, si vel collapsum sit, vel periculum sit ne ruat, v. c. murus in obsidione.
Ἀντοικοδομία, extructio muri talis.
Ἄντοικος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ex adverso habitans.
Ἀντοικτίζω, f. ίσω, e diverso, vel vicissim misereor.
Ἀντοικτίρω, idem.
Ἀντοιομαι, contra aliter opinor.
Ἀντολὴ, *ortus*, Poët. pro ἀνατολὴ.
Ἀντομαι, occurro, obvius fio; (2) supplico. Ἑρμείᾳ τε Νόμιον ἀντομαι, Arist. Θεσμ. 986. Διπλόος ὧπτιτο θάρηξ, Il. 4, 133. Ab ἄντα.
Ἀντομματία, ας, obnitor, obsisto, Suic. Ex ἀντὶ, & ὄμμα, *oculus, adspectus.*
Ἀντόμνυμι, f. ἀντομόσω, contra juro, juro vicissim, propriè de juramento calumniæ.
Ἀντομνύω, idem. Hinc
Ἀντομοσία, ας, ἡ, jusjurandum de calumnia a parte rei, vel accusatoris.
Ἀντομόω, ῶ, contra juro; (2) adjuro vicissim, adhortor. Ex ἀντὶ, & ὀμόω, *juro.*
Ἀντονομάζω, f. άσω, transnomino, nomen commuto; (2) contra alium nomino. Hinc
Ἀντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua nomen proprium ponitur pro communi, aut contra.
Ἀντοργίζομαι, vicissim irascor.
Ἀντορύσσω, vel ἀντορύττω, f. ξω, contra fodio; (2) e diverso, vel contrario fodio.
Ἀντορχέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, vicissim vel contra salto, saltationem alterius imitor, ut simiæ faciunt. Ex ἀντὶ, & ὀρχέομαι, *salto.*

Ante-

'Αντοφείλω, f. οφειλήσω, seu οφλήσω, p. ἀφείληκα, seu ὤφληκα, vicissim debeo, debitor sum alicui ob acceptum aliquod officium.

'Αντοφθαλμέω, ῶ, f. ήσω, contra intueor; (2) obluctor, obnitor, audacter contra eo, non timeo. 'Αντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, Act. 27, 15.

'Αντόφθαλμος, ου, ὁ ἡ ὄν, adversis oculis intuens, obtuens; (2) oppositus oculis. Ex ἀντί, & ὀφθαλμός.

'Αντοχή, ῆς, ἡ, mutua retentio. Ab ἀντέχω.

'Αντοχυρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario munio.

'Αντρᾶῖος, αία, αῖον, cavernosus. Ab ἄντρον.

'Αντρίδες, δῶν, αἱ, quæ libenter in antris versantur. Ab eod.

'Αντροδίαιτος, ὁ ἡ ὄν, in spelunca vivens.

'Αντροειδής, ής, ὁ ἡ ές, antri formam habens. Ex ἄντρον, & εἶδος, *forma*.

'ΑΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, antrum, caverna, spelunca.

'Αντροφυὴς, ής, ὁ ἡ ές, in antris natus. Ex ἄντρον, & φύω, *nascor*.

'Αντροχαρὴς, ὁ ἡ ές, antris gaudens, libenter in antris agens.

'Αντρώδης, ης, ὁ ἡ ες, antris plenus, cavernosus. Ab ἄντρον.

'Αντυγες, *habenæ*, nom. plur. ab ἄντυξ.

'Αντυγωτὸς, ή, ὁ ἡ όν, colligatus, ut orbes rotarum ferro. Ab ἀντυγόω, *illo modo colligo*.

'ΑΝΤΤΞ, γος, ἡ, orbiculus additus summæ sellæ currûs, e quo habenæ suspendi possunt, si currus sistendus sit, *Eur.* (2) curius; (3) ambitus aliarum rerum; orbis, fornix, Ἐξ ἀνδυγος ἡνία τείνας, *Hom. Il.* 5, 262. Ph. ἄντυγες, clitellæ.

'Αντυπυργεῖν, *ante ipsum inserere*, præs. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἀνθυπουργεῖν.

'Αντω, occurro, obvius fio. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.

'Αντῳδὴ, ῆς, ἡ, cantus, quo alteri occinitur, cantus alteri respondens. Ex ἀντὶ, & ᾠδή.

'Αντῳδὸς, ὁ, qui cantu mutuo respondet, qui occinit. Ex ἀντὶ, & ᾠδὸς, *cantor*.

'Αντωθέω, ῶ, f. θήσω, vel έσω, repello, remitto, obnitor.

'Αντωμοσία, ας, ἡ, idem quod ἀντομοσία.

'Αντωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, vicissim, vel contra emo; (2) in auctione mercor contra licendo; (3) emo loco alterius.

'Αντωνυμία, ας, ἡ, Pronomen, pars orationis. Ex ἀντὶ, & ὄνομα, *nomen*. Hinc

'Αντωνυμικὸς, ἡ, όν, ad pronomen pertinens, pronominalis, reperitur & ἀντανυμικός.

'Αντωνυμικῶς, ulu Pronominis, pronominaliter.

'Αντωπέω, ῶ, obtueor, contra intueor:

'Αντώπιος, ος, ὁ ἡ ον, obtuens; (2) adversus:

'Αντωπὸν, *Adv.* adversa facie, e regione, ex adverso. Ab

'Αντωπὸς, ος, ὁ ἡ όν, ex adverso intuens; (2) splendidus. Ex ἀντὶ, & ὤψ, *oculus*.

'Αντωσις, εως, ἡ, occursus; (2) repulsus. Ab ἄντω, *obsum*, vel ἀνταθέω, *repello*.

'Ανταφιλέω, ῶ, f. ήσω, vicissim adjuvo; (2) refero gratiam, beneficium rependo.

'Ανύζυξος, ος, ὁ ἡ όν, contumeliæ expers. Ex α priv. & ὕβρις, *contumelia*.

'Ανυγίαστος, ον, insanabilis. Ab α priv. & ὑγιάζομαι.

'Ανυγραίνω, humecto, madefacio. Ex ἀνὰ, vel α pleon. & ὑγραίνω, *madefacio*.

'Ανυδρεύομαι, ex fonte haurio, exhaurio. Ex ἀνὰ, & ὑδρεύω, *aquor*.

'Ανύδρευτος, ος, ὁ ἡ όν, non rigatus. Ex α priv. & ὑδρεύω, *rigo*.

'Ανυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, ariditas. Ab

'Ανυδρος, ος, ὁ ἡ όν, aridus, siccus, aqua carens. Ex α priv. & ὕδωρ, *aqua*.

'Ανυδρων, *arentium*, gen. plur. ab ἀνυδρος.

'Ανυε, *perficiebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤνυε, a verbo ἀνύω.

'Ανύκτιρος, ος, ὁ ἡ ον, non caliginosus, Suic. Ex α priv. & νύκτερος, *nocturnus*.

'Ανυλος, ος, ὁ ἡ ον, ilva carens, non silvosus; (2) expers materiæ, incorporeus. Ex α priv. & ὕλη, *materia, silva*.

'Ανυμέναιος, ος, ον, carens honoribus nuptialibus, justos hymeneca non passa. Ex α priv. & ὑμέναιος.

'Ανυμες, *perficiebamus*, 1. pl. imp. ind. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἠνύομεν, ab ἀνύω.

'Ανυμνέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo, decanto. Ex ἀνὰ, & ὑμνέω, *celebro hymno*.

'Ανύμφευτος, ος, ὁ ἡ όν, innupta. Ex α priv. & νυμφεύω, *nubo*.

'Ανυμφος, ος, ὁ ἡ ον, qui sponsam non habet, expers connubii; (2) quæ nuptum dari nequit, illocabilis. Ex α priv. & νύμφη.

'Ανυπαίτιος, ος, ὁ ἡ ον, insons, innocens. Ex α priv. & ὑπαίτιος, *noxius, sons*.

'Ανύπαρκτος, ος, ὁ ἡ ον, non existens, commentitius; (2) qui in rerum natura esse nequit. Ex α priv. & ὑπάρχω, *existo*. Unde

'Ανυπαρξία, ας, ἡ, interitus, essentiæ privatio.

'Ανύπεικτος, ος, ὁ ἡ όν, immitis, non cedens. Ex α priv. & ὑπείκω, *obedio*.

'Ανυπεξαίρετος, sine exceptione.

'Ανυπέρβλητος, ος, ὁ ἡ ον, insuperabilis; inexsuperabilis, Gl. V. (2) incredibilis; (3) eximius. Ex α priv. & ὑπερβάλλω, *supero*.

'Ανυπερβλήτως, *Adv.* magnopere, summopere, vehementissime.

'Ανυπερήφανος, ος, ὁ ἡ ον, minime superbus, R. Ex α priv. & ὑπερήφανος, *superbus*.

'Ανυπέρθετος, ος, ὁ ἡ ον, qui differri & procrastinari nequit. Ex α priv. & ὑπερτίθημι, *differo*. Hinc

'Ανυπερθέτως, *Adv.* sine mora, absque dilatione & cunctatione. Gl. V. incunctanter.

'Ανυπεύθυνος, ος, ὁ ἡ ον, innoxius; (2) legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur. Ex α priv. & ὑπεύθυνος, *reus*.

'Ανυπευθύνως, *Adv.* cum summa libertate agendi, quæ velis, ut rationi reddere nemini copare, ita ut non sis obnoxius; (2) libere quasi nemini sis obnoxius.

'Ανυπήκοος, ος, ὁ ἡ ον, non obediens, non obtemperans. Ex α priv. & ὑπήκοος, *obediens*.

'Ανύστιος, ος, ὁ ἡ ον, imberbis. Ex α priv. & ὑστὴν, *barba*.

'Ανυπηρέτητος, ος, ὁ ἡ όν, ministris carens. Ex α priv. & ὑπηρέτης, *minister*.

'Ανυπόδετος, *Dor.* pro ανυπόδητος.

'Ανυποδησία, ας, ἡ, pedum nuditas:

'Ανυποδητέω, ῶ, calceis careo, non sum calceatus. Ab

'Ανυπόδητος, ος, ὁ ἡ ον, non calceatus, qui est nudis pedibus. Ex α priv. & ὑποδέω.

'Ανυπόθετος, ος, ὁ ἡ ον, non suggestus; (2) non suppositus, non spurius. Ex α priv. & ὑποτίθημι, *suppono*.

'Ανύτιος, ος, ὁ ἡ ον, intolerabilis, non ferendus. Ex α priv. ὑπὸ, & εἶς.

'Ανυποίσως, *Adv.* ita ut sufferri nequeat, intolerabiliter.

'Ανυπόκριτος, ος, ὁ ἡ ον, minime simulatus, non fucatus, Gl. V. non fictus, sincerus. Ex α priv. & ὑποκρίνομαι, *fingo*.

'Ανυποκρίτως, sine simulatione.

'Ανυπομονησία, ας, ἡ, intolerabilis, Gl. V.

'Ανυπομονητος, ος, ὁ ἡ ον, qui sustineri nequit, intolerabilis, it. impatiens. Ex α priv. & ὑπομένω.

'Ανυπονόητος, ος, ὁ ἡ ον, non suspicans; (2) non suspectus; non provisus.

'Ανυποπτεύτως, *Adv.* non suspicioše; (2) non suspecte; inopinato & inspersto.

'Ανυπόπτευτος, ος, ὁ ἡ ον, non suspectus, suspicione vacans. Ex α priv. & ὑποπτεύομαι.

'Ανύποπτος, ος, ὁ ἡ ον, idem, & *act.* nihil mali de aliquo cogitans.

'Ανυπόπτως, *Adv.* citra suspicionem.

'Ανυποσημείωτος, ον, non annotatus.

'Ανυπόστατος, ος, ὁ ἡ ον, intolerabilis; (2) cujus impetus sustineri nequit; (3) Theologis, qui non potest subsistere, subsistentiam non habens. Ex α priv. & ὑφίστημι, *subsisto*.

'Ανυπόστολος, ος, ὁ ἡ ον, qui in dicendo nihil timet, aut veretur, qui libere loquitur, non prævaricans. Ex α priv. & ὑποστέλλομαι.

'Ανυποστόλως, *Adv.* sine timore, libere; (2) citra prævaricationem; (3) nihil remittendo.

'Ανυπόστροφος, ος, ὁ ἡ ον, irrevocabilis, irreparabilis, Ph. Ex α priv. & ὑποστρέφω, *revertor*.

'Ανυπότακτος, ος, ὁ ἡ ον, refractarius, Gl. V. indomitus. Ex α priv. & ὑποτακτός.

'Ανυποτίμητος, ος, ὁ ἡ ον, non census, non æstimatus; (2) cui lis æstimata non est, mulcta, vel pœna non æstimata; (3) impunitus, unde (4) effrænis, v. c. insolentia, impietas. Ex α priv. & ὑποτιμάω, *censeo, æstimo*.

'Ανυποτιμήτως, *Adv.* impune; (2) licenter, liberè.

'Ανύπουλος, ος, ὁ ἡ ον, non simulatus, sincerus; sine suspicione; sine vitio occulto; propre sub cujus cicatrice nullum vitium latet. Ex α priv. & ὕπουλος.

'Ανυπτε, οδος, ὁ ἡ ον, qui pedibus celeriter confecit, Hes. Ex ἀνύω, *perficio*, & πούς.

'Ανυσάμαν, *confeci*, 1. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἠνυσάμην, a verbo ἀνύω.

'Ανύσας, *qui perfecit*, a. 1. part. act.

'Ανυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤνυσε.

'Ανυσίπους, ος, ὁ ἡ ον, laboriosus, R. Ab ἄνυσις, & πούς.

'Ανύσιμος, ος, ὁ ἡ ον, expeditus, efficax; (2) utilis. Ab ἀνύω, *perficio*.

'Ανυσίμως, *Adv.* efficaciter, strenue, perfecte.

'Ανυσις, εως, ἡ, perfectio; effectio, Gl. V. efficacitas, effectus, efficacia, Gl. V. *Hom. Il.* 2, 347. (2) profectus, commodum. Ab ἀνύω.

'Ανύσσας, qui *perficit*, *Poët.* pro ἀνύσας.

'Ανυστὸν, perficiendum. Ab eod.

'Ανυστικὸς, ἡ, όν, efficax, effectum magnum habens. Ab eod.

'Ανυστὸς, ἡ, όν, qui effici potest, facilis, promptus. Ab eod.

'Ανυτο, 3. sing. imp. ind. pass. *Ion.* pro ἤνυτο, a verbo ἀνύω, *perficio*.

'Ανύτω, & ἀνύτλω, idem quod ἀνύω.

'Ανυφαίνω, texeo, Gl. V. Ex ἀνὰ, & ὑφαίνω.

'Ανύφαντος, ος, ὁ ἡ ον, rudis, non textus, intextus, Gl. V. Ex α priv. & ὑφαντὸς, *textus*.

'Ανύφαμμος, ος, ὁ ἡ ον, non arenosus. Ex α priv. & ὕφαμμος, *arenosus*.

'Ανυψόω, ῶ, f. ώσω, elevo, erigo, sublevo. Ex ἀνὰ, & ὑψόω, *erigo*.

'ΑΝΤΩ, f. ύσω, perficio, efficio, conficio, perago; (2) prorsum, confero,; (3) impleo, (4) perdo; (5) lucror; (6) iter facio, consumo, *in med.* festino; (2) impetro; (3) consequor, lucror. Σχῇ τῦμὲν ἔργον ἠνυτον, Soph. Trach. 323. Ἰνδ' εὐφημισύνας κομίσῃ ἤκουσα τὸ φίλας ἀραγὰς, id. Phil. 1135. Οὐ γὰρ εἶσ' ὅτῳ τόδ' ἔργον ἀνυστὸν ἄτερ ἐμοῦ, perfectum iri, Odyss. 16, 373.

'ΑΝΩ, *Adv.* sursum, supra, in loco, vel ad locum. Hinc ὁ, ἡ. τὸ, ἄνω, superior superiorus; ἄνω τε κὰτω, sursum & deorsum. *Eurip. Bacch.* 740.

'Ανὼ, *dejiciam*, f. *de omicron*, 1. sing. a. 2. conj. act. verbi ἀνίημι, pro ἀνῶ, *dejicio*.

'Ανωγα, 1. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro ἤνωγα, a verbo ἀνώγω.

'Αναγίμψω, pr. int. act. *Ion.* pro ἀνάξειν.

'Ανάγειον, ου, & ἀνάγεων, ος, τὸ, cœnaculum. Ab

'Ανάγεως, ως, ὁ ἡ ων, qui supra terram est. Ex ἀνὰ, & γῆ, *terra*.

'Αναγίω, suadeo. Ab

'Ανωγὰ, ἡ, jussum, adhortatio. Ab ἀνώγω.

'Ανωγάδες, 2. sing. pr. imp. act. v. ἀναγάμαι.

'Ανώγμαι, 1. s. perf. ind. pass. v. ἀνώγω.

'Ανωγον, *jubebam*, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἤνωγεον, a verbo ἀνώγω.

'ΑΝΩΓΩ, jubeo, hortor, suadeo, instigo. Τί ἔστ' ἀνωγας; Soph. Phil. 53. Σιαπὲρ λαον ἀνώγει, Il. 2, 280.

'Αναγον, imp. ind. act. *Ion.* pro ἀνώγαν.

'Ανωδὸς, non canens, *Epist.* ad s.

'Ανώδυνος, ος, ὁ ἡ ον, partus dolores non sentiens; doloris expers. Ex α priv. & ὠδὶς.

'Ανωδυνία, ας, ἡ, doloris carentia. Ab

'Ανώδυνος, ος, ὁ ἡ ον, doloris expers; (2) quæ dolores partus non sentit, sine dolore pariens; (3) dolores pellens. Ex α priv. & ὀδύνη, *dolor*.

'Ανωδύνως, *Adv.* sine dolore. Ab ἀνώδυνος.

'Ανωθ',

Ἄνωθεν, *Adv.* desuper ſuperne, e loco ſuperiori; (2) cœlitus, e cœlo; (3) a principio, altius repetendo; (4) denuo, rurſum; *οἱ ἄνωθεν* dicuntur majores noſtri, omnino veteres, antiqui, priſci. Ab *ἄνω*.

Ἀνωθέω, ῶ, f. θήσω, vel *ώσω*, ſurſum impello; (2) repello, retrudo. Ὅτι μὴ ἀνάστασις πολιν ἐς πόλιν, Odyſſ. 15, 552. Ἀνώσαι εἰς πολεμίους τὼ πολιν, objectare, Thuc. Ex *ἀνά*, & *ὠθέω*, *pello*. Hinc

Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulſio ſurſum verſus; (2) repulſio.

Ἄνοικτι, *Adv.* clam, inopinato, inſperato. Ἀνδρι, *ἀνοικτι*, δολῳ, πλειμένης ἀλόχοιο, *I. v. Od.* 4, 2. Ab

Ἀνοίκτος, ὁ, ἡ, ον, inopinatus, improviſus. Τῳ δ' ὀρ' ἀνοίκτος ἐν κακὸν ἦλυθε δῖος Ἀχιλλεύς, *Il. m. Il.* 21, 39. Ex α priv. & *οἰκτος*.

Ἀνοίκτως, *Adv.* inopinato, præter opinionem.

Ἀναίσσω, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. *per Dialyſin* pro *ἀνοίγνυμι*, ab *ἀνοίγω*.

Ἀνοκωχεῖ, *aperuiſti*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἀνολέθριος, ὁ, ἡ, ον, interitus expers, interitui nequaquam obnoxius. Ex α priv. & *ὀλεθρος*, *perditio*.

Ἀνολέκτωρ, ορ, indiſcretus. Ab α priv. & *ὀλοφύρομαι*.

Ἀνωμαλής, ὁ, ἡ, ὀν, non planus, ſalebroſus, confragoſus; (2) inæqualis, non æquabilis. Ex α priv. & *ὁμαλὸς*, *planus*. Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, aſperitas, (2) inæqualitas; (3) inconſtantia.

Ἀνώμαλος, ὁ, ἡ, ον, idem quod *ἀνωμαλής*.

Ἀνωμαλότης, ητος, id. quod *ἀνωμαλία*.

Ἀνωμάλως, *Adv.* ſalebroſe; (2) inæqualiter, inæqualibiter.

Ἀνωμάλωσις, εως, ἡ, inæqualis diſtributio.

Ἄνωμος, ὁ, ἡ, ον, humero carens. Ex α priv. & *ὦμος*, *humerus*.

Ἀνωμοτί, *Adv.* ſine jurejurando. Ab

Ἄνωμοτος, ὁ, ἡ, ον, injuratus; (2) non addictus jurejurando, citra jusjurandum. Ex α priv. & *ὄμνυμι*, *juro*.

Ἄνων, præſ. part. act. v. *ἄνω*, pro *ἀνύω*.

Ἄνωνις, Dioſcorid. anonis, herbæ genus, *Angl.* Reſt-harrow, or Camock.

Ἀνονόμαστος, ὁ, ἡ, ον, quaſi innominabilis, nefandus; (2) qui ſine nomine eſt. Ex α priv. & *ὀνομάζω*, *nomino*.

Ἀνωνυμί, & *ἀνωνυμεί*, *Adv.* ſine nomine. Ab

Ἀνώνυμος, ὁ, ἡ, ον, expers nominis, ſine nomine; (2) non nominatus, incelebris, *ἀνώνυμα*, etiam dicuntur, quæ narrantur, ſuppreſſo nomine ejus a quo veniunt, aut ad quem pertinent; ut indicium *ἀνώνυμον*. Ex α priv. & *ὄνομα*, *nomen*.

Ἀνωξαι, *juſſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi *ἀνώγω*.

Ἄνωξις, εως, ἡ, juſſum. Ab *ἀνώγω*.

Ἀνώιστον, ου, τὸ, locus ed tior & a conſpectu ſemotus. Ex α priv. & *ὀφθαλμὸς*, *oculus*.

Ἀναρβάδην, *in altum ſe attollens*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi *ἀναθρώσκω*, *ſalio*.

Ἀναρία, ας, ἡ, navis p. ſtivis. Ab *ἄναρ*.

Ἄναρ, ος, ὁ, ἡ, ον, incompetitivus; (2) immaturus, præcox. Ex α priv. & *ὥρα*, *tempus*.

Ἀνάρσιος, ὁ, ἡ, ον, tectum non habens. Ab α pr. & *ἔρυμα*, *tectum*.

Ἀναρρόθια, ας, ἡ, unda, quæ ad ſummam navis marginem attollitur. Ex *ἀνα*, & *ῥόθος*.

Ἀνάρρυπτος, ὁ, ἡ, ον, ſurſum vergens, reluſpinus. Ex *ἀνα*, & *ῥίπτω*, *impleo*.

Ἀνηρύομαι, magno cum ululatu exclamo; (2) graviter ejulo, lamentor. Ex *ἀνὰ*, & *ἀρύομαι*, *ululo*.

Ἀνασάμενος, part. a. 1. med. v. *ἀναθίνω*, pro *ἀνάθω*, *pr pello*.

Ἀνάσσαι, *retuliſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro *ἀνῆσαι*, a verbo *ἀναφέρω*, pro *ἀνάω*, *refero*.

Ἀνώτατος, η, ον, ſummus, ſupremus, Gl. V.

Ἀνατάτω, *Adv.* in ſupremo loco. Ab *ἀνω*.

Ἀνωτερικὸς, ἡ, ὸν, ſupernus, Ph. al Gl. V. ſuperans. Ab

Ἀνώτερος, α, ον, ſuperior, Gl. V. Ab *ἄνω*.

Ἀνώτερω, ſupernus. Ab *ἀνώτερος*.

Ἀνοφελὴς, ὁ, ἡ, ὲς, inutilis; infructuoſus, incommodus, Gl. V. *ἀνωφελὴ*, irrita, Ph. (2) damnoſum. Ex α priv. & *ὠφελέω*, *juvo*.

Ἀνωφίλητος, ὁ, ἡ, ον. non adjutus, nullo commodo affectus; (2) inutilis. Ex iiſd.

Ἀνωφελῶς, *Adv.* inutiliter, nullo commodo.

Ἀνωφόρεια, ας, ἡ, adſcenſus, acclivitas. Ab

Ἀνωφερὴς, ὁ, ἡ, ὲς, ad ſuperna tendens, ſublimis, ſurſum ferens. Ex *ἀνα*, & *φέρω*.

Ἀνώφορτος, ὁ, ἡ, ον, ſurſum tendens. Ex *ἀνα*, & *φορτὸς*, *eo*.

Ἀνωφορέω, ſurſum fero, veho.

Ἀνώφορος, ὁ, ἡ, ον, idem quod *ἀνωφερὴς*.

Ἀνῳξα, 1. ſing. perf. indic. act. v. *ἀνοίγω*.

Ἀνωχθι, *jubete*, pro *ἀνώχθητε*, *Eurip. Herc. fur.* 241. A verbo *ἀνώγω*, *juſſi*.

Ἀνωχθι, *jube*, 2. ſing. præſ. imper. act. *per Syncopen* pro *ἀνωγέτω*, *Hom. Il.* 10, 63.

Ἀνωχθω, *jubeto*, 3. ſing. præſ. imper. act. *per Syncopen* pro *ἀνωγέτω*, *Hom. Il.* 11, 189.

Ἀνώχυρος, ὁ, ἡ, ον, non munitus, intutus, indefenſus. Ex α priv. & *ὀχυρός*.

Ἄξαιμι, *frigerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. verbi *ἀγω*, vel *ἄγνυμι*, *frango*.

Ἄξας, a. 1. part. act. verbi *ἄγω*, *duco*.

Ἄξε, *age*, pr. imp. v. poetici *ἄζω* pro *ἄγω*.

Ἄξεια, *frigerim*, 1. ſing. a. opt. act. *Æol.* pro *αξαιμι*, a verbo *ἄγω*, *frango*.

Ἄξειεν, *ſine hoſpite*, *Poet.* pro *ἄξενος*.

Ἀξεινάγητος, ὁ, ἡ, ον, non ductus ab hoſpite, non receptus. Ex α priv. & *ξεναγέω*, *hoſpitor*.

Ἀξενία, ας, ἡ, inhoſpitalitas, inhumanitas erga peregrinos.

Ἄξενος, ὁ, ἡ, ον, ſine hoſpite; (2) inhoſpitalis; (3) cui non eſt hoſpes, a quo ſuſcipiatur. Ex α priv. & *ξένος*, *hoſpes*.

Ἄξεος, ὁ, ἡ, ον, radendo non politus. Ex α priv. & *ξεσὸς*, *rajus*.

Ἀξία, ας, ἡ, dignitas, meritum, dignatio; (2) æſtimatio, juſtum pretium. Ab *ἄξιος*.

Ἀξιαγάπητος, ον, amore dignus.

Ἀξιάγαστος, ὁ, ἡ, ον, admiratione dignus; (2) fide dignus; Gl. V. memorabilis; *ἀξιάγαστον*, operæ pretium, memorabile, Gl. V. Ex *ἄξιος*, & *ἀγασὲς*, *admirabilis*.

Ἀξιάκουστος, ὁ, ἡ, ον, auditu dignus; (2) memorabilis. Ex *ἄξιος*, & *ἀκούω*, *audio*.

Ἀξιακόουστος, ὁ, ἡ, ον, idem. Ex *ἄξιος*, & *ἀκούομαι*, *audio*.

Ἀξιαξίωτος, ὁ, ἡ, ον, dignus memoratione, memorabilis. Ex *ἄξιος*, & *ἀξιόω*.

Ἀξιέραστος, ὁ, ἡ, ον, dignus amore, amabilis. Ex *ἄξιος*, & *ἐράω*, *amo*.

Ἀξιεύρατος, ὁ, ἡ, ον, dignus, qui expetatur Ex *ἄξιος*, & *ἐπιθυμία*, *deſiderio*.

Ἀξιέρως, ὁ, ἡ, ον, dignus amore, amabilis. Ex *ἄξιος*, & *ἐράω*, *amo*.

Ἀξιεύρομαι, *dignum eſſe*, 1. ſ. pr. indic. med. *Dor.* pro *ἀξιῶμαι*, ab *ἀξιόομαι*.

Ἀξινάριον, ου, τὸ, parva ſecia; Gl. V. dolabella. Dim. ab

ΑΞΙΝΗ, ης, ἡ, ſecula, dolabra, ſecuris. Ἔλλε καλὴν ἀξίνην ἐὐχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκυν, *Hom. Il.* 12. 612.

Ἀξινίσκιον, ου, τὸ, ſecia parva. Dim. ab *ἀξίνη*.

Ἀξινομαντεία, ας, ἡ, divinatio per ſecures. Ex *ἀξίνη*, & *μαντεία*, *divinatio*.

Ἀξιοβιοτέω, dignum vivere. Ex *ἄξιος*, & *βιοτὴ*, *vita*.

Ἀξιοδάκρυτος, ον, deflendus, deplorandus, lacrumabilis.

Ἀξιεπιθύμητος, ον, appetitione, ſtudio dignus, amabilis.

Ἀξιέρατος, ον, petio dignus aliquo.

Ἀξιόζηλος, ὁ, ἡ, ὸν, dignus quem æmulemur, dignus æmulatione; (2) optabilis. Ex *ἄξιος*, & *ζῆλος*, *æmulatio*.

Ἀξιοζήλως, *Adv.* laudabiliter.

Ἀξιοζήλωτος, ὁ, ἡ, ον, idem. Ex *ἄξιος*, & *ζηλόω*, *æmulor*.

Ἀξιοθάνατος, ον, morte dignus.

Ἀξιοθαύμαστος, ὁ, ἡ, ὸν, dignus admiratione. Ex *ἄξιος*, & *θαυμάζω*, *admiror*.

Ἀξιοθέατος, ὁ, ἡ, ὸν, ſpectatu dignus, ſpectabilis. Ex *ἄξιος*, & *θεάομαι*, *ſpecto*.

Ἀξιοθέητος, *Ion.* pro *ἀξιοθέατος*.

Ἀξιοθρήνητος, ὁ, ἡ, ὸν, dignus lamentatione, lamentabilis. Ex *ἄξιος*, & *θρῆνος*.

Ἀξιοκοινώνητος, ὁ, ἡ, ὸν, dignus quocum communicemus, dignus, cujus conſortium expetamus. Ex *ἄξιος*, & *κοινωνία*.

Ἀξιόκτητος, ὁ, ἡ, ὸν, dignus, qui quæratur & poſſideatur, digno vel juſto pretio quæſitus, vel quærendus. Ex *ἄξιος*, & *κτάομαι*.

Ἀξιόλεκτος, ὁ, ἡ, ὸν, dictu dignus, laudabilis. Ex *ἄξιος*, & *λέγω*, *dico*. Unde

Ἀξιόλογος, ὁ, ἡ, ὸν, mentione dignus, memorabilis, laudabilis; (2) non adſpernandus, magni pretii. Ph. honeſtus, egregius; *ἀξιόλογον*, operæ pretium. Gl. V. *ἀξιολογώτατος*, dignitſimus, perfectiſſimus, Ph.

Ἀξιολόγως, *Adv.* egregie, præſtanter, ita ut ſit mentione dignum, laudabiliter.

Ἀξιομακάριστος, ὁ, ἡ, ὸν, dignus, quem beatum omnes prædicent. Ex *ἄξιος*, & *μακάριστος*, *beatus*.

Ἀξιόμαχος, ὁ, ἡ, ὸν, qui alicui pugnando reſiſtere poteſt, par viribus. Ex *ἄξιος*, & *μάχομαι*, *pugno*.

Ἀξιομιμέομαι, imitor.

Ἀξιομισὴς, ὁ, ἡ, ὲς, odio dignus:

Ἀξιομίσητος, ὁ, ἡ, ον, idem. Ex *ἄξιος*, & *μισέω*, *odi*.

Ἀξιομνημόνευτος, ὁ, ἡ, ον, memorabilis, commemorabilis, Gl. V. Ex *ἄξιος*, & *μνημονεύω*, *memoro*.

Ἀξιόνικος, ὁ, ἡ, ον, victoria dignus. Gl. V. *ἀξιόνικον*, palmarium. *ἀξιονικότερος*, *Herodot.* Ab *ἄξιος*, & *νίκη*, *victoria*.

Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, veriſimilitudo, ſpecies, auctoritas fide digna. Ph. honeſtas. Ab

Ἀξιόπιστος, ὁ, ἡ, ον, fide dignus, gravis; (2) veriſimilis, haud impar fidei, certus, Ph. ſeverus, honeſtus, idoneus. Ex *ἄξιος*, & *πίστις*, *fides*.

Ἀξιοπίστως, *Adv.* fideliter, ita ut fide fit dignum.

Ἀξιόποινος, ὁ, ἡ, ον, pœna dignus; (2) qui meritas pœnas accipit. Ex *ἄξιος*, & *ποινὴ*.

Ἀξιοπραγία, ἡ, rerum honeſtarum ſuſcepta actio.

Ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ, dignitas. Ab *ἀξιοπρεπὴς*.

Ἀξιοπρεπὴς, ὲς, ὁ, ἡ, dignus, decorus, laude dignus. Ex *ἄξιος*, & *πρέπω*, *convenio*.

Ἀξιοπρεπὲς, digne, decore.

Ἀξιοπροστάτευτος, ον, imperio dignus.

ΑΞΙΟΣ, ία, ιον, dignus; (2) æſtimabilis, pretium & æſtimationem habens; (3) ſalubri pretio parandus.

Ἀξιόσκεπτος, ὁ, ἡ, ὸν, dignus conſideratione, teu animadverſione, conſiderandus. Ex *ἄξιος*, & *σκέπτομαι*, *conſidero*.

Ἀξιοσπούδαστος, ὁ, ἡ, ὸν, dignus ſtudio, dignus cum ſtudioſe ſectemur. Ex *ἄξιος*, & *σπουδάζω*, *ſtudeo*.

Ἀξιοστρατήγητος, ον, dignus imperatore; imperatori laudem gignens.

Ἀξιοστρατήγικος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, idem.

Ἀξιοστόμητος, idem.

Ἀξιοτέκμαρτος, ὁ, ἡ, ὸν, probatus ſufficientibus argumentis. Ex *ἄξιος*, & *τεκμαίρω*.

Ἀξιότης, ητος, ἡ, dignitas; (2) dignatio.

Ἀξιοτίμητος, ὁ, ἡ, ὸν, pretioſus, Ph. Ex *ἄξιος*, & *τιμάομαι*, *æſtimo*.

Ἀξιόχρεως, ὁ, ἡ, ὼ, qui eſt ſolvendo; (2) fide dignus; (3) idoneus ad al quid; (4) dignus; (5) ſatis magnus & amplus. Ex *ἄξιος*, & *χρέος*, *debitum*, *munus*, &c.

Ἀξιόω, ῶ, f. *ώσω*, dignam cenſeo, di (2) peto, poſtulo; (3) exiſtimo, puto ſtatuo, inſtituo, aggredior; (5) oportet, decet me; τὸ *ἀξιοῦν*, opinio; *ἀξιοῦμαι*, reo, Gl. V. dignus habeor; *ἀξιοῦθαι* meriti, Ph. Ἀξιώματος ἔυγατρὸς τ' σῆς, βαλλῆς, τιμορίας, τῆς δωρεᾶν, τὼ ἱπαχθεὶς, σώντων σοὶς σῶ βαλιόμάτων. Οὐκ ἠξίωσαν τὸν Ἀχιλλέα ὅπλων, Soph. Phil. Οὐδὲ ἰμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σε ἐλθεῖν, 7, 7. Πλείονος γὰ δόξης ὄντος σοφοῦ σὸν ἠξίωσ). Heb. 3, 3. Ab *ἄξιος*.

Ἄξιωμα, ατος, τὸ dignitas, auctoritas, dignatio, honos, meritum, Ph. (2) enunciatio,

effatum, pronunciatum ; (3) voluntas ; (4) supplex oratio, preces.

Ἀξιωματικὸς, ἡ, ὸν, habens auctoritatem, auctoritate præditus ; (2) dignatione & majestate venerandus ; honorarius, Gl. V. in precibus consumtus, sc. sermo, &c. *Ern.*

Ἀξιωματικῶς, *Adv.* cum auctoritate, cum dignitate ; (2) pro axiomate, axiomat ce.

Ἄξιος, *Adv.* merito, digne, prout dignum est ; (2) satis levi & salubri pretio. Ab ἄξιος.

Ἀξιώσειε, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀξιώσαιμι, a verbo ἀξιόω. Unde

Ἀξίωσις, εως, ἡ, petitio, oratio, postulatio, desiderium, rogatio, postulatum, Gl. V. (2) dignatio, prærogativa, Gl. V. (3) optimo, imprimis de se, virtutibusque suis ; (4) significatio, vis verborum ; (5) salutatio honorifica, omnimoque honos, qui alteri habetur.

Ἄξιος, ense carens, quod sine gladio peragitur.

Ἄξοανος, ὁ, ἡ ἀξόανος, ἡ, sculptili imagine carens. Ex α priv. & ξόανον, *sulptum, politum.*

Ἄξομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. ἄγω.

Ἄξον, 2. sing. a. 1. imp. act.

Ἀξυήλατος, ον, agitatus. Ex ὄξυς, & ἐλαύνω.

Ἀξονικὸς, ἡ, ὸν, ad axim pertinens. Ab ἄξων.

Ἄξοος, ος, ὁ ἡ ὸν, non politus. Ex α priv. & ξέω, *rado, polio.*

Ἀξυγκρότητος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui conflatus, seu coactus non est ; (2) qui conflari, seu cogi nequit. Ex α priv. & συγκρότεω.

Ἀξύλευτος, ος, ὁ ἡ ὸν, in quem nemo lignatum ivit, e quo nemo ligna collegit. Ex α priv. & ξυλεύω, *lignor.*

Ἀξυλία, ας, ἡ, lignorum inopia.

Ἀξύλιστος, ος, ὁ ἡ ὸν, unde nemo ligna petit. Ab

Ἄξυλος, ος, ὁ ἡ ὸν, non lignosus, ligno carens ; (2) lignis plenus, ex quo nemo ligna petit. Ὅτι πῦρ αἴδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ, *Il m. Il.* 11. 155. Ex α priv. vel intens. & ξύλον, *lignum.*

Ἀξυμβλητος, ος, ὁ ἡ ὸν, non conferendus ; (2) quod intelligi non potest, de quo nemo potest conjecturam facere. Ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν, Soph. Trach. 707. Ab α priv. & συμβλητὸς, vel ξυμβλητος.

Ἀξύνετος, vid. Ἀσύνετος.

Ἄξυρος, ος, ὁ, irasus, Gl. V. intonsus. Ex α. priv. & ξύρομαι, *rador*

Ἄξυστος, ος, ὁ ἡ ὸν, irasus, Gl. V. rudis. Ex α priv. & ζύω, *rado.*

Ἄξυ, 1 sing. f. 1. ind. act. verbi ἄγω.

Ἄξων ονος, ὁ, axis, *Hom. Il.* 16, 378.

Ἄοδμος, ος, ὁ ἡ ὸν, odore carens, inodorus. Ex priv. & ὀδμὴ, *odor.*

Ἄοζος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui est sine nodis, enodis ; (2) ramosus, plenus ramorum ; (3) nodosus ; (4) qui multa ligna comburit. Ex α priv. vel intens. & ὄζος, *nodus arboris.*

Ἀοιδᾶν, gen. plur. *Dor.* pro ἀοιδῶν, ab

Ἀοιδὴ, ἧς, ἡ, cantus ; (2) carmen ; (3) fama. Ab ἀείδω, *cano.*

Ἀοιδιάω, ὰ, cano, canto. Καλὸν ἀοιδιάᾳ, Odyss. 10, 227. Ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ, Odyss. 5, 61. Ab eod. Unde

Ἀοίδιμος, ος, ὁ ἡ ὸν, celebris, decantatus.

Ἀοιδοβίστης, ου, ὁ, poëta, qui componit cantilenas, Ex ἀοιδὴ, & βίθημι, *pono.*

Ἀοιδομάχος, ὁ, qui cantando certat.

Ἀοιδόπολος, ου, ὁ, qui versatur circa carmina, poeta. Ex ἀοιδὴ, *carmen*, & πολέω.

Ἀοιδὸς, ου, ὁ, cantor ; (2) poeta ; (3) cantus peritus. Ab eod.

Ἀοιδοσύνη, ης, ἡ, cantio, cantilena. Ab ἀοιδὸς.

Ἀοίκητος, ος, ὁ ἡ ὸν, inhabitatus, inhabitabilis, Gl. V. Ab

Ἄοικος, ος, ὁ ἡ ὸν, domo carens ; (2) extorris ; (3) pauper. Ex α priv. & οἶκος.

Ἄοιμος, ος, ὁ ἡ ὸν, invius, vagus. Ex α priv. & οἶμη, *via.*

Ἀοινέω, vino abstineo, non utor.

Ἀοινία, ἡ, abstinentia a vino.

Ἄοινος, ος, ὁ ἡ ὸν, vino carens ; (2) abstemius. Ex α priv. & οἶνος, *vinum.*

Ἀοκνία, ἡ, strenuitas.

Ἄοκνος, ος, ὁ ἡ ὸν, impiger ; (2) intrepidus ; indefessus, Gl. V. Ex α priv. & ὄκνος.

Ἀόκνως, *Adv.* impigre. Ab ἄοκνος.

Ἀολλίσω, ὦ, f. ἴσω, confertos reddo, congrego. Καὶ ὑ' ἀρ' ἀόλλισαν (alii ἀόλισαν) κῦμ' ἄσυ γεραιὸς, Il. 6, 287.

Ἀολλόδλω, *Adv.* confertim, simul. Ab

Ἀολλὴς, ἴος, ὁ ἡ ὸν, confertus, congregatus ; ἀολλίσσι, confertis, densi.

Ἀολλίζω, f. ἰσω, idem quod ἀολλίσω. Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἀολλίσθησαν Ἀχαιοὶ, Il. 19, 51.

Ἄοπλος, ος, ὁ ἡ ὸν, inermis. Ex α priv. & ὅπλα, *arma.*

Ἄοσσος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui nullam vocem edit, mutus ; (2) invisibilis. Ex α priv. & ὀσσ.

Ἀοπτος, ος, ὁ ἡ ὸν, invisibilis. Ex α priv. & ὄπτομαι, *video.*

Ἄορ, ος, ὁ ἄορος, ορος, τὸ, ensis, Gl. V. spatha.

Ἀορασία, ας, ἡ, cæcitas. Ex α priv. & ὁράω.

Ἀόρατος, ος, ὁ ἡ ὸν, invisibilis ; (2) quem nefas est videre ; (3) *act.* qui non videt.

Ἀοράτως, *Adv.* invisibiliter. Ab ἀόρατος.

Ἀοργησία, ας, ἡ, vacuitas ab iracundia, lenitudo. Ex α priv. & ὀργὴ, *ira.*

Ἀόργητος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui non irascitur, aut irasci solet. Ex nfd.

Ἀορλήτως, *Adv.* sine ira, lente, leniter.

Ἄορες, ων, αἱ, mulieres ; (2) tripodes.

Ἀοριστεύω, hæsito, dubito. Ab ἀόριστος. Unde

Ἀοριστέω, ὦ, f. ησω, indefinitus fum.

Ἀοριστία, ας, ἡ, infinitas. Ab eod.

Ἀόριστικος, ἡ, ὸν, indefinitus. Ab eod.

Ἀόριστος, ος, ὁ ἡ ὸν, infinitus, indefinitus, indeterminatus. Ex α priv. & ὁρίζω.

Ἀορίστως, *Adv.* infinite, indeterminate.

Ἄορνος, ος, ὁ ἡ ὸν, avibus carens ; (2) Avernus, lacus. Ex α priv & ὄρνις, *avis.*

Ἀορτὴ, ἧς, ἡ, arteria magna, quæ a sinistro cordis sinu oritur.

Ἀορτηδὸν, suspensus, appensus, affixus, a. 1. pass. ab ἀορτέω, *suspendi.*

Ἄορτηρ, ῆρος, ὁ, locum seu funis, quo ensis, vel clypeus, vel pera appenditur. Hinc

Ἀορτηρὸν, τὸ, pars pulmonis utrimque suspensa.

Ἄορτο, *sublatus erat*, 3. sing. pluſq. ind pass. *Ion.* pro ἤορτο, ab ἀείρω, *tollo.*

Ἀοσχὴς, ὁ, cui testiculi exsecti sunt, Eunuchus. Ex α priv & ὄρχις.

Ἀοσμία, ας, ἡ, odoris carentia, odor nullus ; (2) odor malus, fœtor. Ab

Ἄοσμος, ος, ὁ ἡ ὸν, odoris omnis expers ; (2) odore gravis & fœtidus ; (3) *Subſt.* ὸ idem quod ἀοσμία. Ex α priv. & ὀσμὴ.

Ἀουτὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator, *Steph.* Unde

Ἀουτητὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator, adjutor, qui juvat ἄνευ σεσης, nec omine, nec augurio aliquo impulsus, sed sponte.

Ἄουτος, ος, ὁ ἡ ὸν, illæsus. Ex α priv. & οὐτάω.

Ἀοχλησία, ας, ἡ, vacuitas a turbis. Ex α priv. & ὀχλέω, *turbo.*

Ἀοχλητος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui turba & molestia vacat. Ex nfd.

Ἄοψ, οπος, ὁ ἡ ὸν, visus, expers, cæcus. Ex α priv. & ἐπίσσω, *video.*

Ἀπαγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγείλατε, 2. plur. a. 1. imper. act.

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, narratio ; (2) recitatio, quæ fit memoriter ; (3) phrasis ; (4) oratio ; (5) notatio, explicatio. Ab

Ἀπαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, refero, narro ; (2) pronuncio ; (3) enuncio ; (4) memoriter recito ; (5) salutem nuncio ab aliquo ; ἀπηγγείλατο, retulit, Ph. a. ἀπαγγείλω, relatum est, Ph. a. 1. pass. Ex ἀπὸ, & ἀγγέλλω *nuncio.* Hinc

Ἀπαγγελτέον, pronunciandum, renunciandum.

Ἀπαγγελτὴρ, ῆρος, ὁ, index renuncius.

Ἀπαγγελτικὸν, ὸ, τὸ, enunciatio. Ab eodem.

Ἀπαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, renunciativus, enunciativus, commemorans, explicans.

Ἄπαγε, *Adv.* apage, apagesis ; (2) auser ; (3) absit, ne feceris. Ex ἀπὸ, & ἄγε.

Ἀπαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, qui compactus non est. Ex α priv. & ἐπάγνυμι *compingo.*

Ἀπαγινέω, abduco, aufero. Ἀπαγινῆν φορτία, ἀργύριον, φόρον, pendere tributum, Herodot. Ex ἀπὸ, & ἄγω, *duco.*

Ἀπαγκαλίζω, in ulnis foveo. Ab ἀγκάλαι.

Ἀπαγκάλου, curvo, obliquo.

Ἀπαγκανίζομαι, f. ίσομαι, cubitos intendo. Ex ἀπὸ, & ἄγκων, *cubitus.*

Ἀπαγλαΐζω, deturpo, dehoneſto. Ex ἀπὸ, & ἀγλαΐζω, *illustro.*

Ἀπαγόρευμα, ατος, τὸ, interdictum magistratus, edictum prohibitorium.

Ἀπαγόρευσις, εως, ἡ, interdictum, prohibitio.

Ἀπαγορευτικὸς, prohibitorius, vetans.

Ἀπαγορεύω, f. εύσω, abdico, interdico, renuncio, succumbo, Gl. V. ἀπαγορεύθη, execrat, Ph. ἀπηγορευμένον, interdictum, Ph. ἀπηγορευμένος, intestabilis, Ph. Ἀπαγορεύειν τινὶ φόνου πρὸς τὸν πόνον, abhorrere ; μὴ ἀπαγορεύειν. Κἀπαγορεύσητε μήτ' ἐξελθεῖν, μήτ' ἐγκύδασαν ἀλᾶναι, Arist. Θεσμ. 797.

Ἀπαγρίνω, eripio, aufero, propriè quidem vestimone.

Ἀπαγρόω, ῶ, f. ώσω, agreste reddo, effero, exalpero ; ἀπαγριώμαι, efferor, exasperor. Ex ἀπὸ, & ἄγριος, *agrestis.* Hinc

Ἀπαγρίασις, εως, ἡ, efferatio, exasperatio.

Ἀπαγριοκίζομαι, ad mores rusticos reducor.

Ἀπαγρος, ου, ὁ, infelix & infortunatus venator, Hes. Ex ἀπὸ, & ἄγρα, *venatio.*

Ἀπαγχονία, et

Ἀπαγχονίζα, f. ίσω, strangulo, suffoco.

Ἀπάγχω, f. άξω, idem. *in med.* strangulare se, laqueo sibi gulam frangere ; (2) ita ægro animo aut irato esse, ut parum absit, quin tibi laqueo vitam finias. Ὃ μὲν λάθ νεζὸν ἀπάγχων, Odyss. 19, 230. Καὶ ἀπιλθὼν, ἀπήγξατο, Matt. 27, 5. Ex ἀπὸ, & ἄγχω.

Ἀπάγω, f. άξω, abduco, avoco ; (2) abduco in carcerem, ad supplicium ; (3) reduco ; (4) pendo, solvo. Ἀπάγειν τινὰ δεῖ τὼ βακλῶ, deducere in senatum ; τινὰ τ' ἐπιθυμίας, abducere ; φέσον, δησμὸν, pendere ; οἰκαδὶ, reducere. Κλαίσιτ' ἄρα ὅσις σ' ἀπάξῃ, τυπτομένην τῇ λαμτίδι. Arist. Θεσμ. 925. Ἐι μ' ἔστιν ἐκ τῆδ' σὰν ἀπαξόμενα βία. Soph. Phil. 979. Μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῆδ χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε, Act. 24. 7. Ex ἀπὸ, & ἄγω, *duco.* Hinc

Ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, abductio ; (2) abductio in carcerem ; (3) reductio ; (4) pensio tributi ; (5) reductio, ut reductio ad impossibile, ad absurdum ; (6) libellus, quo quis magistratui aperit, aliquem in judicium esse rapiendum.

Ἀπαγωγὸς, ὸ, ὁ, expulsor, abductor.

Ἀπαδεῖν, *displicere*, f. *displicuisse*, a. 2. inf. act. verbi ἀπάδω.

Ἀπαδὶς, ἡ, vis mentis, providentia, ap. Pind.

Ἀπαδὸς, in cantu discrepo ; (2) dissentio, discrepo ; ἀπαδῆ abhorret, discrepat, ἀπάδων, abhorrens, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ἄδω, *cano.*

Ἀπαειρόμενοι, *discedens*, part. præs. med. verbi ἀπαείρω, *discedo.*

Ἀπαείρω, f. ερῶ, tollo ab, attollo. *Metaph.* discedo. Μὴ μ' ἀπαειρόμενον πλῆσε φρεσὶν ἀδίνδα νόησαι, Il. 21, 563. Ab ἀπὸ, & ἀείρω.

Ἀπαθανατίζω, f. ίσω, reddo immortalem. Ex ἀπὸ, & ἀθανατίζω, *reddo immortalem.*

Ἀπαθανάτισις, εως, ἡ, consecratio, relatio in deos.

Ἀπάθεια, ας, ἡ, adfectuum vacuitas ; (2) indolentia ; (3) stupor. Ab ἀπαθὴς.

Ἀπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, non obnoxius adfectibus, carens passionum & adfectuum animi perturbatione, unde & placidus, lenis, velut θεὸς ἀπαθὴς ; (2) illæsus ; (3) nullis malis obnoxius ; (4) expers, & immunis alicujus rei ; (5) non commotus. Ex α priv. & παθὴς, *adfectus animi.* Hinc

Ἀπαθὴτος, ος, ὁ ἡ ὸν, q. impatibilis, patiendi necessitati non obnoxius.

Ἀπαθῶς, *Adv.* sine ulla passione, s. adfectu ut ἀπαθῶς ὁρᾷν, non amore capi ejus quam videas.

Ἀπαὶ *Præpos. Poët.* a, ab. pro ἀπὸ.

Ἀπαιγιρόομαι, in alnum commutor. Ab ἀιγιρὸς.

Ἀπαιδαγώγητος, ὁ ἡ ὸν, qui regi nequit ; (2) indocilis, intractabilis ; (3) qui rectorem non habet. Ex α priv. & παιδαγωγία.

Ἀπα-

Ἀπαιδαγωγία, ας, ἡ, idem.

Ἀπαιδαγώγητος, Adv. sine institutione; (2) indocte, imperite.

Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, inscitia, imperitia. Ex α priv. & παιδεύω, instituo. Unde

Ἀπαίδευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, ineruditus, imperitus, indoctus.

Ἀπαιδεύτως, Adv. imperite, indocte.

Ἀπαιδία, ἡ, orbitas liberorum. Ab παῖς.

Ἀπαιδοτρίζητος, ος, ὁ ἡ ἡ, sub magistro non exercitatus; (2) inexercitatus. Ex α priv. παῖς, puer, & τρίβω, exerceo.

Ἀπαιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo, torrefacio.

Ἀπαιθρίζω, f. άσω, sub dio ago; (2) sereno, serenum reddo. Ex ἀπὸ, & αἴθριος.

Ἀπαιθύσσω, ventilo, concutio facem, sc. ignis excitandi causa.

Ἀπαίνυμαι, aufero. Τίον δ' ὡς ἤνίονσιν Ἀλέξανδρος, θεοειδὴς τόνδ' ἀπαινύμενον Ἀτρείδην, Il. 11, 512. Κῦδος ἀπαινυτο, Il. 15, 595. Ex ἀπὸ, αἰνυμαι, capio.

Ἀπαιολέω, & εω, decipio, fraudo, Eur. I, 549. Ab ὄιολος.

Ἀπαιόλη, ης, ἡ fraus. Aristoph. Nub. 1144.

Ἀπαιολημα, τὸ, idem.

Ἀπαιολησις, ἡ, fraudatio, imprimis in mercede, usura, &c.

Ἀπαιρεθέω, 1. sing. a. 1. conj. pass. Ion. pro ἀφαιρεθῶ. a verbo ἀφαιρέω.

Ἀπαιρεμμένοι, fraudati, nom. plural. partic. perf. pass. Ion. & Att. pro ἀφῃρημένοι.

Ἀπαίρω, tollo, aufero; (2) discedo, abeo, solvo, dirigo navi; (3) morior. Ἠμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπείρομεν ψυχῆ, efficemus, Eur. Med. 938. Καὶ τυνῦν ἀπὸ τ' αὐτῶν ἀπάρωντας, a patria, Luc. Ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, Luc. 5, 35.

Ἄπαις, αιδος, ὁ κ. ἡ, liberis carens. Ex α priv. & παῖς, puer.

Ἀπαίσιος, infaustus, infortunatus, malus auguris, obscœnus, Ph. Ex ἀπὸ, & αἶσα, sors, fatum.

Ἀπαισίως, infaustè.

Ἀπαίσσω, f. ξω, prosilio cum impetu; (2) abeo. Καὶ μὰ τόδ' ἦμαρ ἡ φρένες διαρροῦσι γιάμης ἀπίξαν τ' ἰμᾶς, resiluerint, Soph. Aj. 447. Ex ἀπὸ, & ἀίσσω, prosilio.

Ἀπαισχύνομαι, pudorem exuo.

Ἀπαιτέω, ῶ, f. ήσω, reposco, postulo, exigo. Ἀπαιτεῖν τι πάρα τινος, τινὰ ἀρχέειν. Ἰσθ' ὁπὸν ἀπαιτέω πατρός, τὰ τ' ἀλλ' ἔσ' ἄν, Soph. Phil 301. Ἐι καί νύ κεν εἴκοσιν ἄλλο μεῖζον ἀπαιτήσειας, Il. 23, 593. Hinc

Ἀπαίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.

Ἀπαιτητέος, έα, έον, repetendus, efflagitandus. Ab eod.

Ἀπαιτητικός, ἡ, όν, repetens, agens repetitorem. Ab eod.

Ἀπαιτίζω, f. ίσω, postulo. exigo. Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἐας κ' ἀπὸ πάσσητε δοῦναι, Odyss. 2, 78. Ab ἀπαιτέω.

Ἀπαιφέω, ῶ, ἀπαιφέσω, immineo, impendeo, depondeo. Ἔτι ὁ ζώοντι δίκας ἀπαιφέσσιν, Hesiod. Ἀσπ. 234. Ex ἀπὸ, & αἰφέω, pro αἴρω, tollo.

Ἀπακοντίζω, f. ίσω, peculor.

Ἀπακρίδόω, ῶ, f. ώσω, diligenter aliquid facio, elaboro accurate; (2) studiose exquiro; (3) exacte respondeo. Ex ἀπὸ, & ἀκριδής, accuratus.

Ἀπακτέος, έα, έον, retrahendus, abducendus. Ab ἀπάγω, abduco. Unde.

Ἀπακτός, ὸς, ὁ ἡ ἡ, ablatus, abductus.

Ἄπακτος, mollis, Dor. pro ἄπτυλος, ab ἀπαλός.

Ἀπάλαιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, lucta invictus, insuperabilis, R. Ex α priv. & παλαίστης.

Ἀπαλαιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, palæstræ imperitus. Ex α priv & παλαίστρα, palæstra.

Ἀπαλαλίμβ, Dor. pro ἀφαλλάσσειν.

Ἀπαλάλκοι, 3. sing. a. 1 opt. act. Ab Ἀπαλαλκω, arceo, depello. Ὡς ἂν ἔδ', ος σῆς μιν κυνεσιφορῆς ἀπαλάλκοι, Il 22, 510.

Ἀπάλαμος, ος, ὁ ἡ ἡ, industria carens; (2) consilii inops; (3) difficilis. Ex α priv. & παλάομαι, ars, vis.

Ἀπαλάομαι, ώμαι, deerro, vagor, Αὐτὸς δ' ἀπαλήσας ἄλλη χάρῃ ἄϊδρις ἰδυῖα, Hesiod. Ἀσπ. 400. Ex ἀπὸ, & ἀλάομαι, erro.

Ἀπαλαίνω, ῶ, f. ήσω, dedoleo, dolere desino; (2) animum despondeo. Ὅσσοι ἀπηλήνασι ἑαυτὸς παρίδακαν τῇ ἀσηλγείᾳ, Eph. 4, 19.

Ἀπαλέξησις, ἡ, propugnaculum, auxilium.

Ἀπάλεσον, 2. s. a. 1. imp. act. Ab Ἀπαλέφω, f. ψω, deungo; (2) deleo, obliteo. Δίκη δ' ἀπαλεῖψαι ἄμωνα, Phocyl.

Ἀπαλεξικακέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, a quo malum depelli non potest, Ex ἀπὸ, ἀλέξω, depello, & κακὸν, malum.

Ἀπαλέξω, παρατίθημι, repello; (2) auxilior. Ἄλλα κεν ἄλλον σεῦ ἀπαλέξοιμι, Il. 24, 371. Ex ἀπὸ, & ἀλέξω, depello.

Ἀπαλδόμαι, devito, evito, effugio. Ex ἀπὸ, & ἀλδω, euro.

Ἀπαληθέω, f. ήσω, vera prædico.

Ἀπαλήσω, 3. f. f. 1. ind. med. Ion. ἀπαλάομαι.

Ἀπαλθήσομαι, f. ησομαι, curo. Οὐδέκιν ἐς δεκάτας ἀφυτολμίης ἐνιπυτὸς ἕλκι ἀπαθὴς σιεθεν, Il. 8, 405, & 419. Ex ἀπὸ. & ἄλθω, curo.

Ἀπαλίη, ης, ἡ, delicatus, tenellus & delicatus. Ab ἁπαλὸς, mollis, tener.

Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, dilectus, discessus; (2) reconciliatio; (3) liberatio.

Ἀπαλλακτικὸς, ἡ, όν, liberum vim habens, salutaris.

Ἀπαλλακτικῶς, Adv. liberali, defungi velle.

Ἀπαλλάξ, Adv. vicissim.

Ἀπαλλάσσω, f. ξω, defungi cupio, olo discedere, liberare. Factitative, fut. 1. ἀπαλλάξω, 1. sing. a. 1. ἀπαλλάξαι, inf. a. 1. ἀπαλλάξας, part. a. 1. ἀπαλλάξειε, opt. a. 1. ἀπαλλάξειν, fut. 1. ἀπαλλάξεσθαι, fut. 1. ἀπαλλάξασθαι, fut. 1. ἀπαλλάξωμαι, conj. a. 1. ἀπαλλάξωμεθα, conj. a. 1. ἀπαλλάξωσι, conj. a. 1. Ἀπαλλάσσειν ἀπὸ πολέμου, discedere, ἐν τῷ γάμῳ τὸν θ' ὁμόθεν ἀπαλλάσσειν ἐκ τοῦ, ἐκ κακῶν, ἐς τὰ οἰκία. Δεκάτῳ ἔτει τὰ δ' ἀπαλλάχθη κακὰ, Coluthus, 406. Μὲ σ' ἐκ γοῶν ποστὶ τῆδ' νῦν ἀπαλλάξειν τε κάτθανεῖν, id. 1. 202. Ἀπαλλαγῆναι φόβου τῆσδε, quod ad hanc ab. 785. Καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῆδε μαχοῦν λόγων, Od. 1. 149.

Ἀπαλλοτριάω, ῶ, f. άσω, abalieno; ἀπαλλοτριόω, abalienatus, Gl. V. Pass. part. pass. Ἀπαλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τῶν Ἰσραὴλ, Ephes. 1, 12. Hinc

Ἀπαλλοτρίασις, εως, ἡ, abalienatio.

Ἀπαλόθριξ, χος, ὁ ἡ ἡ, mollem comam habens.

Ἀπαλὸς, ὸν, f. ὴ, idem quod sequens ἁπαλὸς. Ex ἀπὸ, & ἁλὸς, salum, mare.

Ἀπαλοῦσω, ῶ, f. τω, contero, cohfringo; (2) tero, fatigo. Ἀμφιτίθει τε οἱ τε οἱ τε ἡ ἐσίη λόφον ἀγριδὸν ἀχρὶς ἀπολοίησιν, Il. 4, 522. Ex ἀλὸς, & ἀλοάω, tero, tritum.

Ἀπαλὸς, ἡ, ὸν, tener, mollis, delicatus.

Ἀπαλόσαρκος, ος, ὁ ἡ ἡ, carne mollis, molli carne edens. Ex ἁπαλὸς, & σάρξ, caro.

Ἀπαλότης, ητος, ἡ, teneritas, mollities. Ab ἁπαλὸς.

Ἀπαλοτρεφὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, delicate nutritus, fastidiosus. Ex ἁπαλὸς, & τρέφω.

Ἀπαλοφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, delicatis vestibus utens.

Ἀπαλόφρων, mollis animo præditus. Ab ἁπαλὸς, & φρὴν.

Ἀπαλόχροος, contr. ἀπαλόχρως, ως, ὁ ἡ ἡ, cute tenera, & mollis præditus. Ex ἁπαλὸς, & χρόα, cutis.

Ἀπαλύνω, f. υνῶ, teneram reddo, emollio, Gl. V. mollio, mitigo; ἀπαλύνομαι, mollesco, Gl. V. Ab ἁπαλὸς.

Ἀπαλῶς, Adv. mollitèr; (2) delicatè.

Ἀπαμαλδύνω, perdo, corrumpo, deleo, obliteo, demolior, everto, solo æquo.

Ἀπαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, tenebras offundo.

Ἀπαμάω, f. ήσω, meto, abscindo. Ἀτ' ἔκτα ἀπαμήσας ἄμαξαν, Odyss. 2, 300. Ab ἀπὸ, & ἀμάω, meto.

Ἀπαμβλύνω, hebeto, obtundo. Ὧν ἄρα μὴν ἀπαμβλύνῃ, Hom. Hymn. ad sacerd. Samiam, v. 4. Ex ἀπὸ, & ἀμβλύνω.

Ἀπαμερόω, aberro, deerro. Σχεπτόμην δ' αὐτῇ μὴ ἀπήμβροτε δυρὶ φαεινῷ, Il. 16, 466. Ex ἀπὸ, & ἀμβρόω, pro ἁμαρτάνω.

Ἀπαμείσετο, 3 sing. imp. ind. med. verbi

Ἀπαμείχομαι, f. ξομαι, respondeo. Τὸν δ' αὖτ' ἀπαμείσετο, φάτο τε, Il. 20, 199. Ex ἀπὸ, & ἀμείβω, respondeo.

Ἀπαμείρω, separo, privo, aufero, pass. privor; (2) expers sum, careo. Ἐννέτιες ἢ θεῶν ἀπαμείρῃ αἰὲν ἐόντα, Hes. [illegible]οι.

Ἀπαμελέω, ῶ, neglego, prorsus neglego.

Ἀπαμεσθαι, priv.

Ἀπαμφιέζω, ἐσσω, part. perf. pass. Ion pro ἀφαμφίεσμαι, a verbo ἀφάπτω.

Ἀπαμπίσχω, exuo.

Ἀπαμύνω, propello, arceo; (2) resisto. Ἐκ μὲν Ἀχαιοὺς ἀπάμυνε καὶ ἄμυνε, Il. 8, 528. Ἀπαμυνέμεν ἀλλοδαποῖσι, Hesiod. Ὅσ' ἂν ἀπαμύσσῃ τοῖ πενίην, Hesiod. Ὅσ' ἂν ἀπαμυσσῃ χῆρα, Odyss. 11, 5-8.

Ἀπαμύσσω, vellico, lacero, nudo, spolio.

Ἀπαμφίνομαι, f. [illegible] Ex ἀπὸ, & ἀμφίνομαι.

Ἀπαμφίσκω, [illegible] Ex ἀπὸ, & ἀμφίσκω.

Ἀπανδρία, ας, ἡ, [illegible] Ion. & Dor. pro ἀνανδρία.

Ἀπανέσθαι, 2. inf. med. Ab

Ἀπανίημι, remitto, remitto, removeo; ἀπανίεται, aspiratur, Ph. Ἐκ δ' ἀπὸ ἱδρῶτος ἀπανίεται ἐσθὴς ἐπὶ χρῶτα βέβυσται, Hesiod. Θεὸς δ' ἀπανίει Odyss. 10, 297.

Ἀπανσιώομαι, impudenter attento; ἀπανσιώτισε, cepudiat, Ph. a. 1.

Ἀπανσιχωτέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me gero, impudenti animo.

Ἀπανσίχω, f. σχήσω, absumo, detero, eripio. Ex ἀπὸ, & ἀνσίσκω. Hinc

Ἀπανσις, εως, ἡ, consumtio.

Ἀπανσίσσεσις, εως, ἡ, migratio, transmigratio. Ab ἀπανίσσομαι.

Ἀπανδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo; ἀπανδρίζομαι, virilitatem, seu viriles annos adumo.

Ἀπανθὲ, Adv. sine, procul, seorsum. Ex ἀπὸ, & ἀνὲ, sine.

Ἀπανθέω, ῶ, f. ήσω, defloreo, emarcesco, floreo, vireo, floreo exuor. Hinc

Ἀπάνθησις, εως, ἡ, defloorescendi actio; (2) flos cum marcor & fluxus.

Ἀπανύζω, f. ίσω, defloro, decerpo. Hinc

Ἀπανυσμὸς, ὁ, ὁ, linea fabrilis & visum ellu-cens.

Ἀπαξάκις, f. σω, [illegible] accendo; (2) torreo, affo; (3) [illegible] dictos, comedo. Ex ἀπὸ, & αὖρ ξ, caveo, f. [illegible] Hinc

Ἀπαυδησκὶς, ίδος, ἡ, pilosa genus cui convenit affatus; (2) pascua, [illegible] genus.

Ἀπανθρώκισμα, ατος, τὸ, quivis tolum in pruna

Ἀπανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, ferro redigo, exuro.

Ἀπανθρωπάομαι, inhumaniter, vel crudeliter ago.

Ἀπανθρωπία, ἡ, inhumanitas, crudelitas. Ab

Ἀπάνθρωπος, ος, ὁ ἡ ἡ, inhumanus, crudelis; (2) hominum frequentia carens.

Ἀπανθρώπως, Adv. inhumaniter, crudeliter.

Ἀπανισαμβής, dissidens, pr. part. med. f. g.

Ἀπανιστάω, ῶ, idem quod

Ἀπανίστημι, f. στήσω, excito alicunde, surgere facio; ἀπανίσταμαι, surgo, exsurgo, discedo, migro. Ἀπανίσταμαι ἀπὸ τ' πολίων, Herodot. Ex ἀπὸ & ἀνίστημι.

Ἀπάνυερος, ος, ον, tenuis, non exquisitus.

Ἀπάνυρος, simpliciter, tenuiter, sine arte multa.

Ἀπαντᾶν, præs. inf. act. contr. pro ἀπαντάειν, a verbo ἀπαντάω.

Ἀπαντάχη, Adv. ubique, passim. Ab ἅπας.

Ἀπαντάχθεν, Adv. undique, undiquaque, quaqueversum. Ab eod.

Ἀπαντάχόθι, Adv. idem quod ἀπαντάχη.

Ἀπαντάχόσε, Adv. quaquaversum.

Ἀπαντάχῇ, Adv. in omnem partem, quoquoversum; ubique. Ab ἅπας.

Ἀπαντάω, ῶ, f. ήσω, obviam procedo, occurro; (2) me confero; (3) pervenio; (4) respondeo; (5) congruo; (6) evenio; contingo; (7) ap. LXX. percutere, interficere. Ἀπαντᾶν τοῖς πολεμίοις, εἰς ἃ ἀγῶνα εἰς τιμὴ τίμησιν, deprecari; πρός σε, ἐπὶ τιμῇ μνησθεῖαν· πρὸς τὸ δικαστήριον· τοῖς ἐγκλήμασιν. Ex ἀπὸ, & ἀντάω.

Ἀπάνευ, ubique, undiquaque. Ab ἄπας.

Ἀπάντημα, ατος, τὸ, occursus congressus; (2) pernicies. *Sym.* Ab ἀπαντάω. Unde

Ἀπάντησις, εως, ἡ, occursus; (2) responsio; (3) supplicatio, dies festus.

Ἀπαντικρυ, *Adv.* e regione.

Ἀπαντίον, *Adv.* idem. Ex ἀπὸ, & ἀντί.

Ἀπαυδάω, ῶ, f. ήσω, exhaurio; (2) minuo; (3) lenio. Ἀπαυδᾶν βίῳ ψυχῆς, Eur.

Ἀπαύστομαι, relisto. Ab ἀπαυτάω.

Ἀπαυτάω, *Adv.* femel; (2) omnino, prorsus.

Ἅπας, ασα, απαν, simul omnis, universus, cunctus. Ex ἅπ, & ἅπας omnis.

Ἁπαξαπλῶς, *Adv.* universe, in universum, omnino. Ex ἅπ, & ἁπλῶς.

Ἀπαξία, ας, ἡ, indignitas. Ab ἀπόξιος.

Ἀπόξιος, ος, ον, ή, ον, indignus. Hinc

Ἀπαξιῶ, ῶ, f. ώσω, dignor, indignum reputo. Οὐδ' αὐτῷ τῷ καλλίστῳ ἀπιξιᾶσθαι, Aristot. Hinc

Ἀπαξίωσις, εως, ἡ, dedignatio, contemptio, despectio.

Ἀπαρβὲ redditus, *Dor.* pro ἀπόρος,

Ἀπάρατος, ον, non cognatus, alienus.

Ἀπαρατάτος, ος, ὁ ἡ, ον, non transitorius; (2) perpetuus; qui non transit in alium, v. c. homos; (3) qui non violatur, inviolabilis, *Epith.* legis; (4) act. qui non fallit, peccat, legem violat. Ex ἀπὸ, & παραβαίνω.

Ἀπαραβάτως, *Adv.* citra transgressionem.

Ἀπαράβλαστος, ος, ὁ ἡ, ον, nullam fobolem proferens; (2) non renascens, non recrescens, a radice non regerminans. Ex α priv. & παραβλαστάνω, *circumpullulo.*

Ἀπαράβλητος, ος, ὁ ἡ, ον, incomparabilis; (2) dissimilis; (3) insociabilis. Ex α priv. & παραβλητός, *comparabilis.*

Ἀπαραγγέλτως, *Adv.* injussu. Ex α priv. & παραγγέλλω, *jubeo.*

Ἀπαράγραπτος, ον, perpetuus, constans. Ab α priv. & παραγράφω, *praetereo.*

Ἀπαράδεκτος, ος, ὁ ἡ, ον, non receptus; (2) qui accipi nequit; (3) non recipiens. Ex α priv. & παραδέχομαι, *recipio.*

Ἀπαράθετος, ὁ ἡ, ον, *Epith.* libri in quo nulla ex alio loco adferuntur; ap. *Diog. L.* Ex α priv. & παραθέσθαι.

Ἀπαραίρητος, inf. pass. inf. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαραιρημβίτος, part. perf. pass. *Ion.* & *per reduplic.* pro ἀφαιρημμένος. Ab ἀφαιρέω.

Ἀπαραίτητος, ος, ὁ ἡ, ον, inexcusabilis; (2) implacabilis, indeprecabilis, severus, qui nec precibus, nec pretio flecti potest; (3) inevitabilis, necessario subeundus. Ex α priv. & παραιτέομαι, *deprecor.*

Ἀπαραιτήτως, *Adv.* inexorabiliter; (2) ut evitari nequeat.

Ἀπαρακάλυπτος, ος, ὁ ἡ, ον, non occultatus, apertus, manifestus. Ex α priv. & παρακαλύπτω, *occulo.*

Ἀπαρακαλύπτως, *Adv.* manifeste, aperte; (2) impudenter.

Ἀπαρακολούθητος, ον, innumerabilis, quem mens nulla assequi potest.

Ἀπαρακολουθήτως, temere, sine consilio.

Ἀπαράλειπτος, ον, non deficiens, perennis, perpetuus.

Ἀπαράκλητος, ος, ὁ ἡ, ον, inconsolabilis; (2) non vocatus, se offerens, spontaneus. Ex α priv. & παρακαλέω, *consolor, advoco.*

Ἀπαράλλακτος, ος, ὁ ἡ, ον, immutabilis; (2) non differens, per omnia similis. Ex α priv. & παραλλάττω, *muto.*

Ἀπαραλλάκτως, *Adv.* absque ulla differentia, similiter per omnia, constanter.

Ἀπαραλλαξία, ας, ἡ, immutabilitas, constantia. Ex α priv. & παραλλάττω, *muto.*

Ἀπαραλόγιστος, ος, ὁ ἡ, ον, qui decipi nequit; (2) non decipiens, non conflictus ad decipiendum. Ex α priv. & παραλογίζομαι.

Ἀπαραλογίστως, *Adv.* ita, ut non decipiaris, vel decipi possis.

Ἀπαράλογος, ον, non absurdus, non adeo inopinatus.

Ἀπαραμίλλητος, ος, ὁ ἡ, ον, incomparabilis, qui in certamen & contentionem non venit, nihil par habens. Ex α priv. παρὰ, & ἀμιλλάομαι, *contendo.*

Ἀπαραμύθητος, ος, ὁ ἡ, ον, qui verbis flecti, vel persuaderi nequit, ferus; (2) inconsolabilis. Ex α priv. & παραμυθέομαι.

Ἀπαράμυθος, idem.

Ἀπαραμυθήτως, *Adv.* inconsolabiliter.

Ἀπαραπόδιστος, ος, ὁ ἡ, ον, non præpeditus, liber ab impedimentis, non intricatus. Ex α priv. & παραποδίζω, *pedes implico.*

Ἀπαραποδίστως, *Adv.* sine impedimento.

Ἀπαράποιντος, ος, ὁ ἡ, ον, non adulteratus, germanus, genuinus, verus. Ex α priv. & παραποιέω, *falso adsimilo, adulteio.*

Ἀπαραποίητος, *Adv.* non adulterate, genuine.

Ἀπάρας, a. 1. part. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαρασάλευτος, ος, ὁ ἡ, ον, inconcussus, immotus, firmus. Ex α priv. & παρασαλεύω.

Ἀπαρασαλεύτως, *Adv.* instar rei inconcussæ.

Ἀπαράσημαντος, ος, ὁ ἡ, ον, non designatus; (2) inclebris. Ex α priv. & παρασημαίνω.

Ἀπαρασημείωτος, ος, ὁ ἡ, ον, non insignitus, non adnotatus. Ex α priv. & παρασημείον, *insigne.*

Ἀπαράσημος, ος, ὁ ἡ, ον, nullo insigni notus; (2) incorruptus, illæsus, integer, sanus. Ex α priv. & παράσημον.

Ἀπαρασκευασία, ἡ, negligentia.

Ἀπαρασκεύαστος, ος, ὁ ἡ, ον, imparatus. Ex α priv. & παρασκευάζω, *paro.*

Ἀπαράσκευος, ος, ὁ ἡ, ον, idem, item simplex, tenuis, de genere vitæ. Ex α priv. & παρασκευή, *apparatus.*

Ἀπαρασκεύως, *Adv.* imparate, sine præmeditatione.

Ἀπαράσπενδος, ον, implacabilis. Ab α, παρὰ, & σπένδω.

Ἀπαράσσω, vel ἀπαράττω, f. ξω, abscindo, amputo; (2) depello, deturbo. Ἀντικρὺ δ' ἀπάρξει, Il. 16, 116. Ἀπήραξεν ἡ χαμαζε, Il. 14, 497. Οὐδ' ἀπαράξαι πράτα βίᾳ θέλει μολὼν τῶ συγιρῆ, Soph. Trach. 1032. Ex ἀπὸ, & ἀράσσω.

Ἀπαραχημάτιστος, ον, qui mutari non potest.

Ἀπαρατήρητος, ος, ὁ ἡ, ον, inobservatus; (2) inobservabilis. Ex ἀπὸ, & παρατηρέω.

Ἀπαρατήρητως, *Adv.* sine observatione, negligenter.

Ἀπαράτιλτος, ος, ὁ ἡ, ον, qui vulsus non est, hirsutus. Ex ἀπὸ, & παρατίλλω, *vello.*

Ἀπάρατος, ος, ὁ ἡ, ον, execrabilis, execrandus; (2) deprecandus. Ex ἀπὸ, & ἀράομαι.

Ἀπαράτρεπτος, ος, ὁ ἡ, ον, indeclinatus; (2) indeclinabilis; (3) non declinans, nec oblique faciens. Ex α priv. & παρατρέπω.

Ἀπαράτρεπτος, *Adv.* recta nullo diverticulo.

Ἀπαράφθαρτος, ος, ὁ ἡ, ον, incorruptus, Suic. Ex α priv. & παραφθείρω, *corrumpo.*

Ἀπαράφθορος, ος, ὁ ἡ, ον, idem & ex iisd.

Ἀπαραφυλάκτως, *Adm.* incaute. Ex α priv. & παραφυλάσσω, *observo.*

Ἀπαραχάραντος, ος, ὁ ἡ, ον, non perperam signatus; (2) non adulterinus; (3) illæsus, inviolatus. Ex α priv. & παραχαράσσω.

Ἀπαρχυτος, ον, merus. *Epith.* vini.

Ἀπαραχάρητος, ος, ὁ ἡ, ον, nihil cedens, pertinax. Ex α priv. & παραχωρέω, *cedo.*

Ἀπαραχάρτως, pertinaciter, constanter.

Ἀπαρείχειτος, ος, ὁ ἡ, ον, quem comprehendere manibus non licet, adversus quem nihil moliri possumus, inexpugnabilis, Suic. Ex α priv. & παρείχειρίω.

ΑΠΑΡΓΙΑ, ας, ἡ, herbæ certæ nomen.

Ἄπαργμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ex ἀπὸ, & ἀρχὴ, *initium.*

Ἀπαργυρίζω, f. ίσω, ære muto, vendo. Τὰ οἶνα ἢ τὰ ὄψα ἀπαργυρίζειν, Themist. Ex ἀπὸ, & ἄργυρος, *argentum.* Hinc

Ἀπαργυρισμός, ῦ, ὁ, æstimatio rei in pecunia numerata.

Ἀπαργυρόω, ῶ, f. ώσω, in argentum verto, argento muto; ἀπαργυρῶδες, in argentum verti.

Ἀπαρεγχείρητος, ὁ ἡ, ον, inviolabilis, non movendus, vel mutandus.

Ἀπαρεγχειρήτως, ut nemo audeat aggredi rem, perfecte; ap. *Diod. Sic.*

Ἀπαρέγχυτος, ον, id. quod ἀπαράχυτος.

Ἀπαρεμπόδιστος, ος, ὁ ἡ, ον, minime implicitus, non impeditus, qui impediri non potest. Ex α priv. & παρεμποδίζω, *impedio.*

Ἀπαρέμφατος, ος, ὁ ἡ, ον, q. d. minime declarativus, cui nulla subest declaratio, indefinitus; infinitivus; ἀπαρέμφατον, infinitivus, Gl. V. Ex α priv. & παρεμφαίνω.

Ἀπαρεμφάτως, *Adv.* absque declaratione, indefinite, per modum infinitivum.

Ἀπαρεσθύμητος, ον, attentus, diligenter cogitans.

Ἀπαρεσθυμήτως, diligenter, cogitate.

Ἀπαρενόχλητος, ος, ὁ ἡ, ον, minime perturbatus. Ex α priv. & παρενόχλεω, *turbo.*

Ἀπαρίσκος, ος, ὁ ἡ, ον, ingratus, injucundus, ita ut non placeat.

Ἀπαρηγόρητος, ος, ὁ ἡ, ον, inconsolabilis. Ex α priv. & παρηγορέω, *consolor.*

Ἀπαρηγορήτως, *Adv.* inconsolabiliter.

Ἀπαρήγω, f, ξω. juvo, auxiliando propulso.

Ἀπαρθένευτος, ος, ὁ ἡ, ον, non decens virginem. Ex α priv. & παρθενεύω.

Ἀπάρθενος, ος, ὁ ἡ, ον, non amplius virgo, devirginatus. Ex α priv. & πάρθενος.

Ἀπαρθρόω, sejungo, ut fit peculiaris pars, velut articuli sunt ἀπαρθρούμενα.

Ἀπαρθῶ, 1. fing. a. 1 conj. pass. v. ἀπαίρω.

Ἀπαριθμέω, ῶ, pernumero, percenseo; (2) numero, enumero, recenseo. Ἀπαριθμεῖσθαι πάντα τὰ στρατεύματα, Xen.

Ἀπαριθμήσας, a. 1. part. act. v.

Ἀπαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio, recensio.

ΑΠΑΡΙΝΗ, ης, ἡ, Aparine, herba quædam. *Ang.* Cleavers, Goose-grass.

Ἀπαρκέω, ῶ, sufficio, satis sum.

Ἄταρκης, ές, ὁ ἡ, ον, sufficiens. Ex iisd.

Ἀπαρκτίας, ου, ὁ, ventus septemtrionalis. Ex ἀπὸ, & ἄρκτος, *septemtrio.*

Ἀπαρνέομαι, ούμαι, f. ήσομαι, abnego. Οὐ μὴ σὲ ἀπαρνήσομαι, Marc. 14, 31. Hinc

Ἀπάρνησις, εως, ἡ, abnegatio, Gl. V.

Ἀπαρνητὴς, ου, ὁ. abnegator, Gl. V.

Ἀπάρνος, ος, ὁ ἡ, ον, qui pernegat.

Ἀπαρνυμαι, aufero.

Ἀπαρόδευτος, ον, non accessus, per quem via non datur, non munita est, &c. Ex ὁδεύω, *iter facio.*

Ἀπάρον, 2. fing. a. 2. imp. act. v. ἀπαίρω.

Ἀπαρόρμητος, ος, ὁ ἡ, ον, qui nulla re incitatur, immotus, languidus, stupidus. Ex α priv. & παρορμάω, *incito.*

Ἀπαρρενόω, ῶ, f. ώσω, masculum reddo.

Ἀπαρρησίαστος, ος, ὁ ἡ, ον, qui libere loqui non audet; (2) qui omni fiducia laudabili destituitur, adeoque semper inter spem metumque vivit. Ex α priv. & παρρησιάζω.

Ἄπασις, εως, ἡ, profectio, abitio, discessus. Ex ἀπὸ & ἄω, *tollo, f.* ἆρσω, *sarcinam.*

Ἀπαρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo; (2) dirimo, sejungo, seorsum suspendo; (3) colloco; (4) proficiscor. Ἀπαρτᾶν τὰς ἐλπίδας ἐν τινι, Luc. ἀπαρτῶμαι, separor, disto. Hinc

Ἀπάρτησις, εως, ἡ, appensio.

Ἀπάρτι, *Adv.* plane, omnino *al.* ab hoc tempore, *nullo idoneo auctore.* Ex ἀπὸ, & ἄρτι, *nunc.*

Ἀπαρτὶ, *Adv.* plene, omnino. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπαρτία, ας, ἡ, suppellex, qua se instruunt

profi-

proficiſcentes ; (2) profectio. Ex ἀπὸ & εἶρω, *tollo.*

Ἀπαρτιζόντως, *Adv.* abſolute & perfecte, conſummato & completo numero. Ab

Ἀπαρτίζω, f. ίσω, perfectum & abſolutum reddo, omnibus numeris expleo ; (2) quadro, æquiparo, adæquo ; (3) in jure antiquo, tranſigo ; (4) divido, disjungo ; (5) deſino, finior ; Gl. V. perficio, conſumo ; ἀπαρτίζεται, peragitur, Ph. ἀπαρτισθέντων, peractis, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἀπαρτίζειν ἐστὶ τὸ μίγνυσθαι καὶ τὸ ἄξιόμα τῆ ἀρχῆς, Ariſtot. Ex ἀπὸ, & ἄρτιος.

Ἀπαρτιλογέω, planè, perſpicuè loquor.

Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, integra ſumma, rotunda ratio. Ex ἀπὸ, ἄρτιος, & λόγος.

Ἀπάρτισις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπαρτισμός, ὁ, ὁ, conſummatio. Ab eod.

Ἀπαρτιστικὸς, ἡ ὸν, abſolutorius, ad perfectionem & abſolutionem alicujus rei pertinens. Ab eod.

Ἀπαρτίως, *Adv.* accurate, perfecte.

Ἀπατάω, idem quod

Ἀπαμίτλω, f. ξω, idem quod

Ἀπαρύω, f. ύσω haurio, detraho.

Ἀπαρχαίζω, f. αίσω, antiquum reddo ; (2) antiquo nomine appello ; (3) antiquitatis formam tribuo.

Ἀπαρχαίω, ῶ, f. άσω, antiquum reddo, obſoleſcere facio ; ἀπαρχαιῶμαι, antiquor, obſoleſco. Ex ἀπὸ, & ἀρχαῖος, *antiquus.*

Ἀπάρχεσθαι, præſ. inf. med. v. ἀπάρχομαι.

Ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, primitiæ. Ex ἀπὸ, & ἀρχὴ.

Ἀπάρχημα, τὸ, idem. Qs. Ab ἀπαρχίω.

Ἀπαρχὴς, *Adv.* ſtatim, ab initio.

Ἀπάρχομαι, f. ἀρξομαι, primitias ſolvo & decerpo ; (2) libamenta facio ; (3) primas partes recipio, primitias occupo. Ἀλλ' ὅγ' ἀπαχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐκ συρὸς βαλὼν, Odyſſ. 14, 442. Ex ἀπὸ.

Ἀπαρχὸς, ὁ, ὁ, dux, præfectus, ap. *Æſch.*

Ἅπας, ασα, αν, *Gen.* ἅντος, ἄσης, ἅντος, omnis, omnino, univerſus ; ἅπαντες, univerſi. Ex α collect. & πᾶς, *omnis.*

Ἀπασβολόομαι ῦμαι, fuligine excutio. Ex ἀπὸ, & ἀσβόλη, *fuligo.*

Ἀπασίων, gen. pl. *Ion.* pro ἁπάντων, ab ἅπας.

Ἀπασκαρίζω, f. ίσω, deſilio, deſulto ; (2) exſilio gaudio.

Ἀπασπίζω, palpito, ſingultio, *ut ſimplex.*

Ἀπαξὶ, *Adv.* jejune. Ab ἀπαξ.

Ἀπαξία, ας ἡ, jejunium, Ab eod.

Ἀπαξὸς, ὴ, ὁ ἡ ὴ, qui non guſtavit ; (2) jejunus. Ex α priv. & πάω, *guſto.*

Ἀπασράπτω, f. ψω, fulgeo, corruſco.

Ἀπασχολέω, ῶ, f. ήσω, negotium faceſſo ; (2) impedio, occupo, abſtraho.

Ἀπασχολία, ἡ, occupatio, *ut ſimplex.*

Ἀπατᾶ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἀπατάει.

Ἀπατηλὶ, *Adv.* ſine ſtrepitu, ſeu crepitu Ex α priv. & πάταγος, *ſtrepitus.*

Ἀπατάτα, 3. ſing præſ. imper. act. *contr.* pro ἀπατατάτω. Ab

ΑΠΑΤΑ'Ω ῶ f. ήσω, fallo, decipio, impono, ſeduco. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις, Eph. 5, 6. Καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, 1. Tim 2, 14.

Ἀπάτηθεν, & ἀπάτηθεν, *Adv.* procul, ſeorſum. Ex ἀπὸ, & ἀπὸ, *ſine.*

Ἀπατεὼν, ὼνος, ὁ, deceptor, veterator. Ab

Ἀπάτη, ης, ἡ, deceptio, fallacia, fraus. Ab ἀπατάω.

Ἀπατηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. ἀπατάω.

Ἀπατηλίως, ὴ, ὸν ὡς, fallax, deceptorius, fraudulentus, doloſus. Ab ἀπάτη.

Ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Ἀπάτημα, ατος, τὸ, fallacia, impoſtura, fraus. Ab ἀπατάω.

Ἀπατεωρὸς, ὀρος, ὁ ἡ ὸν, virum decipiens. Ex ἀπατάω, & ἀνὴρ *vir.*

Ἀπατίσω, 3 ſing. f. a. 1. ind. act. v. ἀπατάω.

Ἀπάτησις, εως, ἡ, deceptio. Ab eod.

Ἀπάτητος, ὴ, ὸν ὡς, inculcatus, non calcatus ; (2) inculcabilis, qui calcari nequit. Ex α priv. & πατέω, *calco.*

Ἀπατιμάζω, et

Ἀπατιμάω, ῶ, f. ήσω, dedecore afficio. Οὔτις' ἀπατιμήσει σοδάκια Πηλείωνα, Il. 13, 113.

Ἀπατμίζω, f. ίσω, exhalo, emitto vaporem.

Ἀπατῶντες, nom. pl. part. præſ. act. *contr.* pro ἀπατάοντες. Ab ἀπατάω.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ὸν, ſine patre natus ; (2) patre, orbatus ; (3) poſthumus ; (4) abdicatus a patre aut neglectus ; (5) ſpurius extra matrimonium natus ; (6) obſcuro, ſordido patre natus ; (7) cujus pater ignoratur.

Ἀπαυγάζω, f. άσω, lucem edo, ſplendorem reddo. Ex ἀπὸ, & αὐγὴ, *ſplendor.* Hinc

Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, effulgentia, ſplendor.

Ἀπαυγασμὸς, ὦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀπαυγὴ, ῆς, ſplendor, lucis effulgentia. Ex ἀπὸ, & αὐγὴ, *fulgor.*

Ἀπαυδᾶν, pr. inf. act. pro ἀπαυδάειν. Ab

Ἀπαυδίω, ῶ, f. ήσω, renuncio ; (2) veto, interdico, prohibeo ; (3) deficio, defatigor. Ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' ὑπὲρ τ' Ἀτρειδῶν, τῶ τε ζύμπαντος γραῶ, Soph. Phil. 1282. Τὸ λιμῶ τριῶν ἐξῆς ἡμερῶν ἀπηυδηκώς, Luc.

Ἀπαυδήσαντες, nom. plur. a. 1. part. act.

Ἀπαυθαδιάζομαι, f. άσομαι, arroganter me gero ; (2) pertinaci contumacia utor.

Ἀπαυθαδίσασθαι, f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀπαυθαδιάσασθαι. Ab

Ἀπαυθαδίζομαι, f. ισομαι, idem.

Ἀπαυθημερίζω, f. ίσω, eo ipſo die redeo.

Ἀπαύλια, ων, τὰ, dies quo ſponſus apud ſocerum ſeorſim a ſponſa pernoctat. Ex ἀπὸ, & αὐλὴ, *domicilium, ſtabulum.*

Ἀπαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſeorſim ſtabulor, ſeorſim ſtationem habeo ; (2) ſeorſim pernocto. Ex ἀπὸ, & αὐλὴ, *ſtabulum.*

Ἀπαυλιστὴρ, ῆρος, ὁ, qui die ἀπαυλίων a ſponſa mittitur ſponſo. Ab ἀπαυλία.

Ἀπαυλόσυνος, innoxius, qui non nocet, *Ern.* ſeorſim ſtabulans, *Steph.*

Ἀπαυρίω, ῶ. q. d. reſpirationem aufero, i. e. occido ; (2) aufero, eripio. Μελίφρονα θυμὸν ἀπαύρω, Heſiod. Ἀσπ. 428. Ex ἀπὸ, & αὔρα, *aura.* Hinc

Ἀπαυρίσκω, accipio, fruor.

Ἀπαυσὶ, *Adv.* indefinenter, inceſſanter. Ab

Ἄπαυστος, ὴ, ὸν ὡς, indefinitus, non ceſſans, irrequietus ; (2) ſine cæſu, perpetuus. Ex α priv. & παύω, *finio.*

Ἀπαυτὶκα, ſtatim, illico.

Ἀπαυτομάτιζω, f. ίσω, ſponte ſubminiſtro. Ex ἀπὸ, & αὐτόματος, *ſpontaneus.*

Ἀπαυτομολία, ῶ, aufugio, transfugio, perfuga fum.

Ἀπαυχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, ſ. frango ; contumaciter reluctor ; (3) fræno. Ex ἀπὸ, & αὐχὴν, *cervix.*

Ἀπαφίσκω, fallo, decipio. Οὔτι ἔμ' Πρόσπερνε Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκῃ, Odyſſ. 11, 216. Ab ἀπάφω.

Ἀπαφίζω, f. ίσω, deſpumo. Ex ἀπὸ, & ἀφρὸς, *ſpuma.*

ΑΠΑΦΩ, decipio, fallo. Μή τις με βροτῶν ἀπάφοιτ' ὑπίοντα, Odyſſ. 23, 216.

Ἀπαφθεὶς, a. 1. part. paſſ. ἀπάφω.

Ἀπαχλυόμφος, ὴ, ὸν ὡς, caligine offuſcatus, *Heſych.* Ex ἀπὸ, & ἀχλὺς, *caligo.*

Ἀπαχρειόομαι, obſoleſco, inutilis fio. Ab ἀχρεῖος, *inutilis.*

Ἀπάψας, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἁφάψας, a verbo ἀφάπτω, *necto.*

Ἀπέβα, *Dor.* pro ἀπέβη, a verbo ἀποβαίνω, pro ἀποβῶ.

Ἀπέβαλε, 3. ſ. a. 2 ind. act. v. ἀποβάλλω

Ἀπέβη, 3 ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποβαίνω.

Ἀπεβήσατο, *diſceſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἀπεγαλακτίσθην, 1. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογαλακτίζω, *ablacto.*

Ἀπέγγονος, ὁ, ὁ, pronepos. Ex ἀπὸ, & ἔγγονος, *nepos.*

Ἀπεγχειρίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus porrigo, præbeo.

Ἀπεγλυκάθη, *dulcis evaſit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογλυκαίνω, *dulcem reddo.*

Ἀπεγνωκότως, *Adv.* deſperate, per deſperationem. Ex ἀπογινώσκω, *deſpero.* Unde

Ἀπεγνώσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἀπεδανὲς, ῦ, ὁ ἡ ὺ, pro ἀπεδανὸς, *Steph.*

Ἀπεδάρτω, 2. ſ. a. 1. ind. med. *Ign.* & *Poët.* pro ἀπεδάσω, ſ. ἀπεδάσω. Ab ἀποδαζομαι.

Ἀπέδειξα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποδείκνυμι.

Ἀπεδειροτόμησεν, 3. a. αι, ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἀποδειροτομέω, *caput amputo.*

Ἀπεδίξατ' pro ἀπεδέξατο, *recipit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀποδέχομαι, *recipio.*

Ἀπεδήμησα, *peregre profectus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποδημέω.

Ἀπεδίδυ, 2. ſing. imp. ind. paſſ. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπεδίδυν, 3. pl. imp. ind. act. *Ion.* pro ἀπεδίδοσαν.

Ἀπέδιλος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, calceis carens, excalceatus. Ex α priv. & σφέδιλον, *calceus.*

Ἀπεδοκίμασεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἀποδοκιμάζω, *reprobo.*

Ἀπέδοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπεδὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, planus, campeſtris. Ex α idem quod ὁμὸς, & πέδον, *Steph.*

Ἀπέδοσθε, 2. pl. a. 2. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπέδρα, *aufugi*, a. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* & *per Apocopen*, pro ἀπέδρασα, a verbo ἀποδιδράσκω, pro ἀποδράω, *aufugio.*

Ἀπεδύσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. ἀποδύω.

Ἀπέδω; abedo, inuſ. ſed hinc ἀποδίδωμι, a. 1. paſſ. Βρύκας ἀπέδοσθαι φησί μιν τῆς δαπέδου, Ariſt. av. 26.

Ἀπέδωχ' ob ſeq. adſpiratam, & ἀπέδωκ' pro ἀπέδωκα, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπείπειν, *negabat*, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἀπεῖπεν, a verbo ἀπέπω, *nego.*

Ἀπέβγεν, *arcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπέιργεν, a verbo ἀπείργω, *arceo.*

Ἀπεζος, ον, pedem non habens.

Ἀπεζωσμένος, *exauctoratus*, partic. perf. paſſ. verbi ἀποζώνυμι, *exauctoro.*

Ἀπέηκε, *aberat*, 3. ſing. imperf. ind. *Poët.* pro ἀπῆκε, a verbo ἀπειμι, *abſum.*

Ἀπέθηκεν, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποτίθημι.

Ἀπέθετο, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀποτίθημι.

Ἀπέθηκα, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποθάλλω.

Ἀπειθίζω f. ίσω, deſuefacio ; ἀπειθισμένος, deſuetus, Ph. p. part. paſſ.

Ἀπει, *abi*, 2. ſ. præſ. imp. pro ἀπιθι. Ab ἄπειμι.

Ἀπειθαρχία, ὴ, in obedientia. Ex α priv. & πειθαρχέω.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, contumacia. Ab ἀπειθὴς.

Ἀπειθέω, ῶ, f. ήσω, non pareo ; (2) incredulus ſum. Ὁ δ ἀπειθῶν τῶ υἱῶ, Joann. 3. 36. Ab eod.

Ἀπείθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀφείθη, a verbo ἀφίημι, *dimitto.*

Ἀπειθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, contumax, inobediens ; (2) incredulus. Ex α pr. & πειθὼ.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, perſuaſionis obedientiæque contraria contumacia, diffidentia ; (2) incredulitas ; (3) intractabilitas. Ab ἀπειθὴς.

Ἀπείθως, non obedienter, &c.

Ἀπεικάθω, f. άσω, adſimilo ; (2) comparo. Ὡς κὴ θεὸς αὐτὸν ἀπεικάζει, Luc. Ἀπεικάζ' τοῖς μέρεσι, Plat. Hinc

Ἀπεικασία, ας, ἡ, adſimulata & expreſſa figura.

Ἀπείκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum, imago.

Ἀπεικονίζω, f. ίσω, effingo ad imaginem, ſeu exemplar. Ἀνάγκη ἀρὰ ἐκπίμπουσα ἀδιχόμβων ἀπεικονίζειν, Philo Hinc

Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effictio ad exemplar ; (2) effigies ; ſpecimen, ſimulacrum, Gl. V.

Ἀπεικὴς, οῖα, ὲς, adſimilis, ſurdus, incongruus. Ab ἀπείκω.

Ἀπειλάουσα, part. pr. act. *Poët.* pro ἀπειλοῦσα. Ab

ΑΠΕΙΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, minor, minitor, interminor,

terminor; (2) graviter præcipio, cum minis jubeo; (3) glorior. Ἀπειλῶν σώματά τινι, τινι εἰ μὴ, κατά τινος. Ἀρ' ἀπειλεῖτέ γε νῦν, Arist. Av. 315. Μίδαν ζημίαις ἀπειλῶν καὶ τῷ μὴ ὑπακούοντος, Plut. Hinc

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, comminatio, minæ; (2) gloriatio.

Ἀπείλημα, τὸ, minæ.

Ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, comminatrix. Ab ἀπειλητήρ.

Ἀπειλήτω, *minentur*, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion. & per Syn.* pro ἀπειλησάτω.

Ἀπειλητήρ, ῆρος, ὁ, minator, minax. Ab ἀπειλέω.

Ἀπειλητήριος, ία, ον, minax. Ab cod.

Ἀπειλητικός, ὴ, όν, idem & ab eod.

Ἀπειλητικῶς, minaciter.

Ἀπειλητίζων, ουσα, ον, minax.

Ἀπειλήφασιν, *receperunt*, 3. pl. plusq. ind. act. *Att.* pro ἀπολελήφασι, ab ἀπολαμβάνω.

Ἄπειμι, f. ἴσομαι, absum. Ex ἀπὸ, & εἰμί.

Ἄπειμι, abeo, proficiscor; (2) abibo. Ex ἀπὸ, & εἶμι, *vado, eo.*

Ἀπειπάμην, 1. sing. a. 1. ind. med.

Ἀπεῖπε, *abdicavit*, 3. sing. a. 1. vel 2. ind. act. Ab

Ἀπειπεῖν, abnuere, interdicere; (2) deponere honorem, abdicare se magistratu; (3) repudio; (4) deficio, desperо; (5) nego alicui; (6) diffuadeo. Ἀπείπασθ' ἀοιδὰς, τὰ μὲν ἀρίστου, τὰ δ' ἥδιν, ὀπώριον. Τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν διὰ τ' ἀφάρης ὑμετέρης μὴ διαφοιτᾶν, Arist. Av. 564. Ex ἀπὸ, & εἰπεῖν.

Ἀπειραγαθία, ας, ἡ, nimia item infinita beneficentia, item nimia magnificentia, Gl. V. infirmitas. Ab

Ἀπειράγαθος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, infinite bonus; (2) imperitus. Ex ἄπειρος, & ἀγαθὸς, *bonus.*

Ἀπειραγάθως, imperite.

Ἀπειράκις, *Adv.* infinitis modis sc. vicibus. Ab ἄπειρος.

Ἀπείραντος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, infinitus. Ab eod.

Ἀπείρατος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, intentatus; (2) qui tentari nequit. Ex α priv. & πειράζω.

Ἀπείρατος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, inexpertus; (2) intentatus, cujus periculum non est factum. Ex α priv. & πειράω, *tento.*

Ἀπειραχῶς, *Adv.* infinitis modis. Ab ἄπειρος.

Ἀπειργὼ, f. ξω, arceo, excludo, prohibeo; (2) deterreo, abigo; (3) inhibeo; (4) dirimo; (5) relinquo, praetereo. Τὸν νόμον ἡμᾶς ἀπέργεις, ἂν ἐθέλωσι ἡ πόλις, Aristoph. Eccl. 463.

Ἀπειρίσιος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, & ἀπειρίσιος, ία, ιον, infinitus, immensus. Ab ἄπειρος.

Ἀπειρέω, ῶ, f. ήσω, defatigor, viribus concido.

Ἀπειρημένος, fessus, Gl. V. part. perf. act. ἀπειρημέω, interdictus, Gl. V.

Ἄπειρητος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, idem quod ἀπείρατος; intentatus, inexpertus. Ex α priv. & πειράω, *tento.*

Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia. Ex α priv. & πεῖρα, *specimen, experimentum.*

Ἀπειρίθητος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, indeterminatus. Ex α priv. & πεῖρας, *terminus.*

Ἀπειρίτος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, infinitus. Ex iisd.

Ἀπεῖρξαν, 3. pl. a. 1. ind act. v. ἀπείργω.

Ἀπειρξις, εως, ἡ, repulsio, cohibitio. Ab ἀπειργω.

Ἀπεγάμος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, nuptiarum expers, cælebs. Ex ἄπειρος, *inexpertus*, & γάμος.

Ἀπειρόδακρυς, sine fine & modo plorans.

Ἀπειροδώρητος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, infinitam habens potestat m. Suic. Ex ἄπειρος, & δώρημαι.

Ἀπειρόζωος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, expers jugi. Suic.

Ἀπειροθάλασσος, vel ἀπειροθάλαττος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, maris seu navigandi inexpertus. Ex ἄπειρος, & θάλασσα, *mare.*

Ἀπειροκακέω, ῶ, f. ήσω, malitia non utor, simplicitate utor. Ab

Ἀπειρόκακος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, malorum inexpertus; (2) minime malus, simplex. Ex ἄπειρος, & κακὸς, *malus.*

Ἀπειροκαλία, inepitio, parum eleganter, frigidè facio, loquor.

Ἀπειροκαλία, ας, ἡ, ignorantia boni honestique. Gl. V. insolentia, pusillanimitas. Ab

Ἀπειρόκαλος, ὁ ἡ ὴ, decori ignarus, ineptus; insolens, Ph. Ex ἄπειρος, & καλὸς.

Ἀπειροκάλως, *Adv.* inepte, præter decorum.

Ἀπειρολέχης, ίου, ὁ ἡ ὴ, expers tori, cælebs. Ex ἄπειρος, & λέχος, *lectus.*

Ἀπειρομάχης, ου, ὁ ἡ ὴ, *Dor.* ἀπειρομάχας, imperitus prælii, R. Ex ἄπειρος, & μάχη.

Ἀπειρομεγέθης, ες, immensus.

Ἀπείρονα, *infinitum*, acc. sing. ab ἀπέιρων.

Ἀπειροπαθία, ας, ἡ, immensitas perturbationum; (2) vacuitas a perturbationibus, i. molestiis. Ab

Ἀπειροπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, immensitati perturbationum obnoxius; (2) vacuus a turbis animi, a molestiis. Ex ἄπειρος, & πάθος.

Ἀπειροπλάσιος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, infinitiplex; (2) multiplex. Ab ἄπειρος, *infinitus.*

Ἀπειρόπλους, ὴ, ὁ ἡ ὴ, navigatione non expertus, navigationis imperitus. Ex ἄπειρος, & πλοῦς, *navigatio.*

Ἀπειρπόλεμος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, rei militaris imperitus. Ex ἄπειρος, & πόλεμος, *bellum.*

Ἀπειροπολέμως, contra rationem belli benè gerendi.

Ἄπειρος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, imperitus; (2) infinitus, immensus, interminatus. Ex α priv. & πεῖρα, *experimentum*, vel πέρας, *terminus.*

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia, insicitia. Ab ἄπειρος.

Ἀπειρότοκος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, quæ non peperit, sterilis, Suic. Ex ἄπειρος, & τίκτω, *pario.*

Ἀπειρώδινος, ὁ ἡ ὴ, dolores partus non experta. Ex ἄπειρος, & ὠδὶν.

Ἀπειρων, ωνος, ὁ ἡ ὴ, infinitus. Ab ἄπειρος.

Ἀπείρως, *Adv.* imperite. Ab ἄπειρος.

Ἀπείρως, *Adv.* infinite, immense. Ab ἄπειρος, *infinitus.*

Ἀπεισαγγελία, ας, ἡ, denunciatio læsæ majestatis, (eadem putatur esse quæ εἰσαγγελία, *Etym.*)

Ἀπεῖσε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἄπειμι.

Ἀπειθέω, ῶ, f. ήσω, non pareo, incredulus sum. Ab ἄπειθος.

Ἀπειθεῖον, ὁ, τὸ, pertinacia, contumacia. Ab

Ἀπειθὴς, ὴ, ὁ ἡ ὴ, nulla persuasione flexibilis, contumax. Ex α priv. & πείθω.

Ἀπεῖχεν, 3. sing. imp. ind. act. v. ἀπέχω.

Ἀπεκάλει, *non inabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπεκάλεε, ab ἀποκαλέω.

Ἀπεκάλυψε, 3. s. a. ind. act. v. ἀποκαλύπτω.

Ἀπέκγονος, ὴ, ὁ, abnepos. Ex ἀπὸ, & ἔκγονος, *repos.*

Ἀπεκδέχομαι, f. ξομαι, exspectо. Τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται, Rom. 8, 19. Ex ἀπὸ, ἐκ, & ἐκδέχομαι, *capio.* Hinc

Ἀπεκδοχὴ, ῆς, ἡ, exspectatio.

Ἀπεκδύω & δύμαι, fut. υσω, exuo; (2) *in med.* accingor ad aliquid, qu. depositis vestibus. Ex ἀπὸ, & ἐκδύω. Hinc

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, exutio, ipse exuendi actus.

Ἀπεκλέγοντο, 3. plur. in p. pass. v. ἀπεκλέγω.

Ἀπεκλαθόμαν, oblivisсor. Ex ἀπὸ, ἐκ, & λαθάνω, *latco.*

Ἀπέκλασε, 3. s. a. 1. ind. act. verbi ἀποκλάω.

Ἀπεκλέγομαι, reprobo, non eligo.

Ἀπέκλεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποκλείω.

Ἀπεκλελαθόμην, 1. sing. a. 2. ind. med. *Poet.* & *Att.* pro ἀπεκλελαθόμαν, ab ἀπεκλανθάνω.

Ἀπεκλήθη, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποκλήθω.

Ἀπεκλύσω, f. ύσω, eluo, abluo, eluendo abstergo. Ex ἀπὸ, & ἐκλύω, *eluo.*

Ἀπεκλύω, f. ύσω, ciuo; (2) debilito; (3) libero. Ex ἀπὸ, & ἐκλύω, *resolvo.*

Ἀπέκοψε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀποκόπτω.

Ἀπεκρίθη, *respondit*, 3. sing. a. 1. ind. pass.

Ἀπεκρίσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποκρίνομαι.

Ἀπεκρόφησε, exhaurio, exsorbeo.

Ἀπεκρυφόμην, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποκρύπτω.

Ἀπέκλασεν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum v ἐφελκ. Ab ἀποκλάω.

Ἀπεκτεῖναι, extendo, diffundo, prolato.

Ἀπέκτητος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, impexus. Ex α priv. & πεκτέω, *pecto.*

Ἀπεκτήτος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, idem. A πέκω, *pecto.*

Ἀπελάζω, concionor, quod & ἀπελαύζω, scribitur, & vocabulum Laconicum est.

Ἀπελάμετο, 3. sing. imp. ind. med. v. ἀπολάμπω.

Ἀπελαυνω, 1. f. a. 1. ind. act. ab ἀπολάω.

Ἀπέλαυσε, 1. f. a. 1. ind. act. ab ἀπολάω.

Ἀπελαύνω, f. άσω, expello, abigo, arceo, abduco. Τῆς ἐμῆς ἀπελάθω σφὲ χθὸς ἐμαυτῷ σπερμάτων, a mea tobole, Soph. Oed. Col. 591.

Ἀπελαφρύω, sublevo. Ex ἀπὸ, & ἐλαφρὸς.

Ἀπέλεγμα, ατος, τὸ, refutatio, confutatio:

Ἀπελεγμὸς, οῦ, ὁ, refutatio, redargutio; (2) probrum.

Ἀπέλεγξις, εως, ἡ, idem quod ἀπέλεγμα. Ab

Ἀπελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto, confuto. Ἀπελέγξει τινὰ ψευδόμενον, Chrys.

Ἀπέλεθρος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, immensus. Ex α priv. & πέλεθρον, *jugerum.*

Ἀπελέκητος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, non dedolatus, securi non complanatus. Ex α priv. & πελεκὺς, *securis.*

Ἀπελίζ, a. 2. inf. med. *Ion.* pro ἀφελίσθαι, ab ἀφαιρέω pro ὀφέλω.

Ἀπελευθερία, ας, ἡ, manumissio, adsertio in libertatem, Vulg. Lex:

Ἀπελεύθερικὸς, ὴ, ὁ ἡ ὴ, libertinus:

Ἀπελεύθερος, ὴ, ὁ, idem. Ab

Ἀπελεύθερος, ὴ, ὁ ἡ ὴ, libertus, libertate donatus. Ex ἀπὸ, & ἐλεύθερος, *liber.* Hinc

Ἀπελευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto.

Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, manumissio.

Ἀπελευθερωτὴς, ὴ, ὁ, manumissor.

Ἀπέλευσις, εως, ἡ, abitus, discessus. Ab ἀπέρχομαι.

Ἀπελεύσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. ἀπέρχομαι.

Ἀπέληγε, 3. s. imp. ind. act. v. ἀπολήγω.

Ἀπελήλακε, 3. s perf. ind. act. *Att.* pro ἀπέλακε, a verbo ἀπελαύνω pro ἀπελάω.

Ἀπελήλυθε, *abiit*, 3. sing. a. 2. ind. act. & Ἀπελθὲ, *abi*, 2. sing. a. 2. imper. act. verbi ἀπέρχομαι, pro ἀπελήθι, *abeo.*

Ἀπέλιπτο, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀπολείπω.

Ἀπελλάζω, vide ἀπελαζω.

ΑΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, fama; (2) concio, Hes.

Ἀπελόμενοι, *qui eripuerunt*, a. 2. part. med. *Ion.* pro ἀφελόμενοι, a verbo ἀφαιρέω.

ΑΠΕΛΟΣ, ὴ, ὁ, ulcus, vulnus.

Ἀπελπίζω, f. ίσω, inde spero; (2) desperо. Δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, Luc. 6, 35.

Ἀπελπισας, *qui tu ipsum speraris*, a. 1. part. act.

Ἀπελπισμὸς, ῦ, ὁ, desperatio.

Ἀπελύθη, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπολύω.

Ἀπελυμαίνοντο, 3. pl. imp. ind. pass. v. ἀπολυμαίνω.

Ἀπέλυσε, *absolvit, dimisit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπολύω.

Ἀπελοῦσθαι, *contuerliam accepit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπολούω.

Ἀπέμαθε, *dedidici*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀπομανθάνω pro ἀπομεμάθηκα. *dedisco.*

Ἀπεμαράνθη, *emarcuit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπομαραίνω.

Ἀπέμεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἀπέμεσα, ab

Ἀπεμέω, ῶ, f. ήσω, revomo, evomo, vomitu ejicio. Ex ἀπὸ, & ἐμέω, *vomo.*

Ἀπεμύσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἀπομύσσομαι.

Ἀπεμόργνυ, 3. sing. imp. ind. act. v. ἀπομόργνυμι.
Ἀπεμπολάω, ῶ, idem quod
Ἀπεμπολίω, ῶ, f. ίσω, vendo, venundo; (2) ut emptum abduco, seu rapio. Ἀπεμπόλησε τὰς μὴ ὄπι σκιλῶν, ἵνιες ἢ μυᾶς Ἀτλικῆς, Luc. Hinc
Ἀπεμπολή, ῆς, ἡ, venditio; (2) nundinatio; (3) negotiatio.
Ἀπεμπόλησις, εως, ἡ, venditio; (2) nundinatio.
Ἀπεμπολητὴς, οῦ, ὁ, venditor, seu qui lucrum e venditionibus facit, institor.
Ἀπεμυθιέμην, 1. s. a. 2. ind. med. v. ἀπομυθέω.
Ἀπεμφαίνω, non convenio, dissimilis sum. Hinc
Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expositio, demonstratio, R.
Ἀπεμφὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, dissimilis, absimilis. Ex ἀπὸ, & ἐμφερὴς, *similis*.
Ἀπεναντί, *Adv.* coram; (2) e regione, contra. Ex ἀπὸ, & ἐναντι, *coram*.
Ἀπεναντίον, *Adv.* idem & ex iisd.
Ἀπεναντίος, contra.
Ἀπενήνοθε, *abstitisse*, a. 1. inf. med. verbi ἀποφέω pro ἀπενήνοχα, *aufero*.
Ἀπενηνοθυῖα, part. a. 2. fem. gen.
Ἀπενεχθείς, a. 1. part. pass. *Ion.* pro ἀπενεχθείς.
Ἀπενείχθη, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἀπενέχθη.
Ἀπενίπω, f. ἀπενίσπω, interdico; (2) adversor.
Ἀπενεχθῆναι, a. 1. inf. pass. v. ἀποφέρω.
Ἀπενθεῖν, *abisse*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀπελθεῖν, a verbo ἀπέρχομαι pro ἀπελθω.
Ἄπενθὴς, ές, ὁ, ἡ, luctu carens. Ex α priv. & πένθος, *luctus*. Hinc
Ἀπένθητος, ου, ὁ, ἡ, quem luctu nemo prosecutus est, vel prosequitur; (2) indefletus.
Ἀπενιαυτίζω, f. ίσω, per annum absum, vel cesso. Ἀπενιαυτιζέτω τρεῖς ἐνιαυτὸς, Plat. Ex ἀπὸ, & ἐνιαυτὸς, *annus*. Hinc
Ἀπενιαυτισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. abannatio, i. e. exsilium s. omnino absentia & discessus in unum annum.
Ἀπέντες, *qui dimiserunt*, nom. pl. a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀφέντες, a verbo ἀφίημι.
Ἀπενόσφισεν, *separavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀποσοφίζω, *separo*.
Ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco.
Ἀπεξεδυσάμην, 1. s. a. 1. ind. med. v. ἀπεκδύω.
Ἀπεξελαθόμην, *oblitus sum*, 1. sing. a 2. ind. med. verbi ἀπεκλανθάνω pro ἀπελάθω.
Ἀπεξεργάζομαι, perficio, absolvo.
Ἀπεξηραμμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro ἀπεξηραμμένος, ab ἀποξηραίνω.
Ἀπέοικα, absimilis, & dissimillis sum; p. med. Ex ἀπὸ, & ἔοικα, *similis sum*. Hinc
Ἀπεοικότως, *Adv.* absimili modo, diverfimode; (2) non verisimiliter, absurde:
Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus.
Ἀπέοντα, acc. s. *Ion.* pro ἀπόντα, ab ἄπειμι, *absens*.
Ἀπεπλάγχθη, *repulit, aberravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀποπλάζω.
Ἀπέπαντος, ου, ὁ, ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex α priv. & πέπαινω, *coquo*.
Ἀπέπειρος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ἀπέπλησαν, 3. pl. a 1. ind. act. v. ἀποπλέω.
Ἄπεπλος, ου, ὁ, ἡ, peplo carens. Ex α priv. & πέπλος, *peplum*.
Ἀπέπλωσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποπλεύω.
Ἀπέπνει, *spirabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἀπέπνεε, a verbo ἀποπνέω.
Ἀπέπνευσε, *exspiravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ἀπέπτην, 1. s. a. 1. ind. act. v. ἀποπτήγω.
Ἀπέπομαι, abdico, renuncio. Ἀπεπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆ αἰσχύνης, 2 Cor. 4, 2. Ab ἀπὸ, & ἔπω, *dico*.
Ἀπεπλόμην, 1. s. a. 2. ind. med. v. ἀφίημαι.
Ἀπέπλω, 1. sing. a. 2. ind. act.
Ἀπεπὲς, ῶ, cibum non concoquo. Ab
Ἄπεπτος, ου, ὁ, ἡ, non coctus; (2) qui coqui nequit. Ex α priv. & πέσσω.
Ἀπέπτω, 1. sing. a. 2. ind. act.
Ἀπεπτώς, ῶ, ὁ, ἡ, ὁ, q. d. abannatio, i. e. exsilium s. omnino absentia & discessus in unum annum.
Ἀπέπτως, crudè.
Ἀπερανταλογία, ας, ἡ, verbosa oratio, loquacitas. Ab
Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ, ἡ, nullum finem loquendi faciens, verbosus, loquax. Ex ἀπέραντος, & λόγος, *sermo*.
Ἄπερᾶντος, ου, ὁ, ἡ, infinitus. Ex α priv. & πέρας, *terminus*.
Ἀπεράντως, *Adv.* infinite.
Ἀπέρασις, εως, ἡ, rejectio per vomitum. Ab α & ἱράω, *funio, vomo*.
Ἄπερος, ου, ὁ, ἡ, infinitus, non habens exitum; (2) qui tranfiri nequit, impervius. Ex α priv. & πέρας, *finis*, vel πόρος, *transeo*.
Ἀπερόατος, ου, ὁ, ἡ, finem, exitum non habens. Ex α priv. & περάτοω.
Ἀπεργάζομαι, f. άσομαι, efficio, facio, conficio, fingo. Τὰ ξύλινα τῶ τείχεϊ τίνες ἀπειργάσαντ'; Arist. Av. 1159. Hinc
Ἀπεργασία, ας, ἡ, effectio, absolutio; (2) amolitio, ut morbi curatio.
Ἀπεργατέος, ία, ίον, peragendus.
Ἀπεργαστικὸς, ὴ, όν, operosus, efficax.
Ἀπεργαστικῶς, *Adv.* efficaciter, operosè.
Ἀπέργειν, *Ion.* pro ἀπείργειν, ab ἀπείργω.
Ἀπέργμαι, 1. sing. perf. ind. pass.
Ἀπέργω, id. quod ἀπείργω.
Ἀπερείδω, f. ρείσω, firmiter figo, defigo; ἀπερείδομαι, incumbo, innitor. Ἀπερεισάμην τῶν ὄψιν ἐς τὸ αὐτὸς, Luc. Ἀπερείδοντο ὅπλ τὰς τελευταίας ζωθήκας, Polyb.
Ἀπερείσαθε, *effudisse*, a. 1. inf. med.
Ἀπερεισι pro ἀπερείσια, & hoc *per Metathesin*. pro ἀπειρίσια. Ab
Ἀπερείσιος, ου, ὁ, ἡ, infinitus, multus, per Metathes. pro ἀπειρίσιος. Ab ἄπειρος.
Ἀπερεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi. Ab ἀπερείδω.
Ἀπερεύγω, f. ἐρεύξω, eructo, fursum ructo; (2) emitto, *de fluviis*.
Ἀπέρευξις, εως, ἡ, eructatio, *Aret.*
Ἀπερία, inusitatum; sed hinc ἀπείρηκα, p act. deficior; tam de hominibus cum fatigati sunt, quam de rebus, cum deesse cæperunt; ἀπείρημ, p. pass. interdictum est; ἀπεῶ, negabo, renuam, f. 2. quod *Ionice* ἀπείρω. Vid. ἀπειρηκὼς.
Ἀπερημόω, ῶ, f. ώσω, desolo, eremum facio; ἀπερημῶμαι, desolor, Gl. V.
Ἀπερητύω, reprimo, cohibeo.
Ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ, ἡ, non circumspectus; (2) cujus non facilis circumspectus, qui non facile cavetur. Ex α priv. & περισκέπτω, *circumspecto*.
Ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ, ἡ, non circumvestitus, purus, nudus. Ex α priv. & περιδάλλω.
Ἀπερίσχυτος, ου, insuperabilis. A περισχύομαι, *vinco*.
Ἀπερίγραπτος, ου, ὁ, ἡ, non circumscriptus; (2) incomprehensibilis; (3) perpetuus, æternus. Ex α priv. & περιγράφω, *circumscribo*.
Ἀπερίγραπτος, *Adv.* incircumscripte, Suic.
Ἀπερίγραφος, ου, ὁ, ἡ, incircumscriptus.
Ἀπερίγραφος, idem quod ἀπεριγράπτος.
Ἀπερίεργος, ου, ὁ, ἡ, non exquisitus; (2) non superfluus, non supervacaneus; (3) non curiosus. Ex α priv. & περίεργος.
Ἀπερίεργος, *Adv.* non exquisite, non curiosè.
Ἀπερίειπτος, ον, non explicatus.
Ἀπερίηχητος, ον, quem nullus strepitus aut sonus circumsonat.
Ἀπερικάθαρτος, ου, ὁ, ἡ, non mundatus, immundus. Ex α priv. & περικαθαίρω.
Ἀπερικάλυπτος, ου, ὁ, ἡ, detectus, apertus, sine dissimulatione. Ab α priv. περὶ, & κάλυπτὸς, *tectus*.
Ἀπερικάλυπτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἀπερικάλυπτος.
Ἀπερικόπως, sine molestia, nemine impediente.
Ἀπερικάλυπτος, ου, ὁ, ἡ, infans, fari nesciens; (2) quem non facile verbis compescas; (3) qui blaterandi finem non facit, garrulus. Ex α priv. vel intens. περὶ, & λαλία, *loquor*.
Ἀπερίλητος, ου, ὁ, ἡ, nullo loco, vel tempore circumscriptus nec comprehensus, Gl. V. incomplexus, item finem non habitans, sc. de oratione, ap. *Jos.* Ex α priv. λαμδάνω, *comprehendo*.
Ἀπερίμερίμνος, ου, ὁ, ἡ, qui nullas animo curas versat, inconsideratus. Ex α priv. & μέριμνα, *cura*.
Ἀπερίμερίμνως, *Adv.* inconsiderate.
Ἀπερινόητος, ου, ὁ, ἡ, qui mente comprehendi nequit. Ex α priv. & περινοέω.
Ἀπερινοήτως, *Adv.* temere atque inconsiderate.
Ἀπερίοδος, ου, periodis carens, non periodo expressus.
Ἀπερίοπτος, negligens.
Ἀπερίοπτως, negligenter.
Ἀπερίορίστος, ου, ὁ, ἡ, indeterminatus, indefinitus. Ex α priv. & περιορίζω.
Ἀπερίπυλτος, non tectus, obvolutus.
Ἀπερίπλατος, ου, ὁ, ἡ, qui talis est, ut non incidat. Ex α priv. & περιπίπλω.
Ἀπερισάλπιγκτος, ου, ὁ, ἡ, qui tubarum clangore non circumsonat; (2) quem nihil circumsonat. Ex α priv. & περισαλπίζομαι, *tubæ sonitu excitor*.
Ἀπερισκέπτος, ου, ὁ, ἡ, non circumspectus, inconsideratus. Ex α priv. & περισκέπτομαι, *circumspicio*.
Ἀπερισκέπτως, *Adv.* inconsiderate, imprudenter; incaute, Gl. V.
Ἀπερισκεψία, ας, ἡ, negligentia, imprudentia.
Ἀπερισκόπητος, & ἀπερίσκοπος, ου, idem quod ἀπερίσκεπτος.
Ἀπερίσπαστος, ου, ὁ, ἡ, inconcussus; (2) non distractus, qui non occupatur multis. Ex α priv. & περισπάω, *distrahо*.
Ἀπερισπάστως, *Adv.* sine ulla distractione, s. cura, otiosè, tranquillè, constanter.
Ἀπερισσία, ας, ἡ, cum in aliqua re nil redundat. Ex α priv. & περισσὸς, *abundans, superfluus*.
Ἀπερισσοχρόνος, ου, ὁ, ἡ, suppar ætate, qui non excedit alium tempore. Ex α priv. περισσὸς, *excedens*, & χρόνος, *tempus*.
Ἀπερίστατος, ου, ὁ, ἡ, quem nihil circumstat; (2) desertus, derelictus. Ex α priv. & περιίστημι, *circumsto*.
Ἀπερίστροφος, ου, ὁ, ἡ, qui non circumvertitur; (2) qui circumagi nequit. Ex α priv. & περιστρέφω, *circumago*.
Ἀπερίτμητος, ου, ὁ, ἡ, non circumcisus. Ex α priv. & περιτέμνω, *circumcido*.
Ἀπερίτρεπτος, ου, ὁ, ἡ, qui circumagi nequit, qui non commutatur, non volubilis, non versatilis; (2) non revertens; (3) non curans. Ex α priv. & περιτρέπω, *circumago*.
Ἀπερίτροπος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ἀπέρκατος, vel ἀπέρκατος, ου, ὁ, ἡ, vacantem nil habens; (2) luxu carens; (3) simplex, negligens; (4) negligenter factus. Ex α pr. & περκάτες.
Ἀπερκάτως, negligenter, simpliciter, sine sollicita cura elaborandi, vel ornandi.
Ἀπερκάτος, ου, ὁ, ἡ, excrementis carens, quæ περκάματα.
Ἀπερσενος, ου, ὁ, ἡ, non orbiculatus. Ex α priv. & περιφέρω, *circumfero*.
Ἀπέρξας, a. 1 part. act. v. ἀποδέρζω.
Ἀπέρρε, *abi in malam rem*, 2. sing. præs. imper. act. verbi ἀπέρρω, *Xiol.* pro ἄπειμι.
Ἀπέρρω, abeo, facesso in malam rem.
Ἀπερρωγὼς, perf. part. med. v. ἀποῤῥήγνυμι.
Ἀπερυθριάω, ῶ, f. άσω, non erubesco, pudorem depono, impudenter ago. Ἀλλὰ κρεῖττον ἦν ἐνθάδε τοτε ἀπερυθριάσαι γε μᾶλλον, ἢ χεῖν ἀρώμενα, Arist. Nub. 1218. Ex ἀπὸ, & ἐρυθριάω, *erubesco*, ab ἐρυθ ὲς, *ruber*.
Ἀπερυκόμην, *prohibens*, pr. part. med. Ab
Ἀπερύκω, f. ξω, repello, propulso, abigo. Ἀπερύκειν τὸν λύκον ἀπὸ τῆς ἀγροῦ, Xen. τίνος τὸν ἐπιχειροῦντα ἀδικεῖν τινα. Αὐτὰρ βελέων ἀπερυκε ἑταίρους, Il 4, 542.
Ἀπερυσιδόω, ῶ, rubiginem ingenero, rubigine consumo; ἀπερυσιδῶμαι, rubiginem sentio. Ex ἀπὸ, & ἐρυσιδόω, ῶ.
Ἀπερύω, f. ύσω, abstraho, detraho. Ῥινὸν ἀπ' ὀστέφιν ἐρύσας, Odyss. 14, 134.
Ἀπέρχομαι, f. ελεύσομαι, a. 2. ἦλθον, abeo, discedo;

discedo; (2) morior. Ἀπιλθὲν ἀφ' ἵππου, abesse a domesticis; τῷ λόγῳ, omittere; τῷ βίῳ, mori; ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἐς τὴν πόλιν, πρός τινα.

Ἀπιρωΐς, ίος, ὁ, qui impetum alicujus impedit, s. inhibet. Ab

Ἀπιρωίω, ῶ, cohibeo; (2) discedo. Τῷ κε συγχεῦς πολέμου ἀπιρωίσειας, Il. 16, 723.

Ἀπιρωίσειας, 2. sing. a. 2. opt. *Æol.* act.

Ἀπίρωτος, ον, durus, asper, immitis. Ab α priv. & ἴρας.

Ἄπες, *dimitte*, 2. sing. a. 2. imp. *Ion.* pro ἄφες, a verbo ἀφίημι, *dimitto*.

Ἀπίσαξα, 1. s. a. 1. ind. act. v. ἀποσάλλω.

Ἀπίσσας, 2. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπίσσης, ab ἀποσσίνυμι pro ἀποσείω.

Ἀπίσσεισι, *exstinxit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπιόδιω, abedo, exedo, erodo.

Ἀπιοκλιμφθαι, a. 1. inf. pass. v. ἀποκλίμπω.

Ἀπισκολυμμένος, perf. part. pass. v. ἀποσκολύπομαι.

Ἀπίσομαι, 1. s. f. 1. ind. med. v. ἄπειμι.

Ἀπισπασα, 1. s. a. 1. ind. act. v. ἀποσπάω.

Ἀπίσυτθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Æol.* vel *Bœot.* & *Poët.* pro ἀπισύθησαν, ab ἀποσύομαι.

Ἀπίσυτο, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Poët.* pro ἀπισύετο.

Ἀπισ̓άλω, 1. s. a. 2. ind. pass. v. ἀποσίλλω.

Ἀπίσαλκε, *misit*, 3. sing. perf. ind. act.

Ἀπισαλμένοι, *missi*. perf. part. pass.

Ἀπίσασαν, *destiterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπίσησαν, a verbo ἀφίσημι.

Ἀπίσειλε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀποσίλλω.

Ἀπισίρησε, 3. s. a. 1. ind. act. ἀποσιρέω.

Ἀπίσλω, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀφίσημι.

Ἀπίσχον, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀποσέχω.

Ἀπίσολε, 3. s. perf. ind. med. v. ἀποσίλλω.

Ἀπισραμμένος, perf. part. pass. v. ἀποσρέφω.

Ἀπίσραφον, *averti*, 1. sing. a. 2. ind. act.

Ἀπίσριψε, *avertit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπίσω, *abfit*, 3. s. pr. imp. act. v. ἄπειμι.

Ἀπισῶ, ῦς, οῖ, ὴ, absentia. Ab ἄπειμι.

Ἀπισφάλω, 1. s. a. 2. ind. pass. v. ἀποσφάλλω.

Ἀπίχηκα, *afui*, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀπίχω pro ἀποχέω, *abstineo*.

Ἀπίχων, *abstinui*, 1. sing. a. 2. ind. act.

Ἀπίταμον, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀποτίμνω.

Ἀπιτίθη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. ἀποτίθημι.

Ἀπίτηλος, ς, ὁ, ἡ, sine foliis. Ex α priv. & φίτηλον, *folium*.

Ἀπιτίνυον, 3. pl. imp. ind. act. v. ἀποτινύω.

Ἀπίτραγον, 1. s. a. 2. ind. v. ἀποτρώγω.

Ἀπιτρωπῶντο, *non audebant*, 3. pl. imp. ind. pass. *contr.* pro ἀπιτρωπάοντο, ab ἀποτρωπάω.

Ἀπ[illegible], ς, ὁ, serenitas, tranquillitas cœli, aëris, maris. Ex ἀπὸ, & ὐδία.

Ἀπιυδοκίω, improbo, repudio.

Ἀπόθανατίζω, f. ίσω, felicem mortem oppeto, honesta morte perfungor. Ex ἀπὸ, & θάνατος, *bene & honeste moriens*.

Ἀπόδυος, ίος, ὁ, ἡ, fama inauditus, incognitus; (2) imperitus. Ex ἀπὸ, & σύνθάνομαι, *audio*.

Ἀπόθος, ς, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Ἀποθύνω, adæquo; (2) rego, dispono, dirigo; (3) corrigo, emendo; (4) punio. Ἀποθύνειν τὴν πόλιν, Soph. Oed. Tyr. 103. Σὲ φ τὰς χέρας δισμοῖς ἀποθύνοντα, ἀρτοσμολεῖν καλῶ, id. Aj. 72.

Ἀπόθυκος, ς, ὁ, ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ex α priv. & σθυκὴν, *tæda*.

Ἀποθυκαίος, ς, ὁ, ἡ, idem quod

Ἀποθυκλόος, ὴ, όν, abominandus, exsecrandus; (2) vitandus, aversandus. Ab ἀποθύχομαι.

Ἀποθυνάζω, f. άσω, sopio.

Ἀπόθυος, ς, ὁ, ἡ, inauditus. Ex α priv. & σύνθάνομαι, *audio*.

Ἀποιταλία, id. quod ὑπαγλία.

Ἀποίχατος, ον, idem quod ἀπύχθης.

Ἀποίχομαι, f. ξομαι, deprecor, precor, seu apto non evenire; (2) abominor, exsecror. Τᾶτο μήτοτε μὴ γένοιτο μεδαμῶς ἀποίχομαι, Arist. Thesm. 721.

Ἀποικίζω, f. ίσω, vilem reddo. Ex ἀπὸ, & ἴκατος, *vilis*.

Ἀποίφλιμ, 3. pl. imp. ind. act. v. ἀποφλίω.

Ἀποιφώλιω, *effendi*, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποφώλιω.

Ἀπίοντε, *effendit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀποιφαρμένος, perf. part. pass. v. ἀποφείρω.

Ἀποιφθίξατο, 3. s. a. 1. ind. med. v. ἀποφθίγομαι.

Ἀπίφθιτο, *interierat*, 3. sing. pluſq. ind. pass. verbi ἀποφθίω, *corrumpo*.

Ἀποιφθος, ς, ὁ, ἡ, sæpe coctus, ut ἀποφθὸς χρυσὸς, aurum excoctum, obryzum. Pro ἀφεψητὸς, decoctus.

Ἀπίφυγον, 1. s. a. 2. ind. act. pass. v. ἀποφεύγω.

Ἀπίχει, *sufficit*, imp. alias 3. sing. præs. ind. act. v. ἀπέχω, *abstineo*.

Ἀπίχθαίρω, f. αρῶ, odio prosequor; (2) invisum reddo. Τὼς δὲ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἐκπαγλ' ἰφίλησα, Il. 3, 415.

Ἀπεχθόμομαι, f. χθήσομαι, invisus sum, odio sum; (2) odi, infensus sum. Ὅσις ὦ δύσιω, ἀπέχθω πᾶσι κὴ τοῖς γείτοσιν, Arist. Lys. 702.

Ἀπίχθεια, ας, ἡ, inimicitia, odium, simultas. Ab ἀπεχθὴς.

Ἀπεχθέμεναι, *odio prosequi*, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀπίχθειν, a verbo ἀπίχθω.

Ἀπεχθηαι, *odio sis*, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro ἀπίχθησαι, s. ἀπίχθη.

Ἀπίχθημα, τὸ, res odiosa & invisa.

Ἀπεχθὴς, ίος, ὁ, ἡ, invisus, infensus. Ex ἀπὸ, & ἔχθος, *invidia, odium*.

Ἀπιχθήσομαι, *odio ero*, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi ἀπεχθόμομαι, *odio sum*.

Ἀπεχθητικὸς, ὴ, όν, qui in hominum odia solet incurrere. Ab ἀπεχθὴς.

Ἀπίχθομαι, f. θήσομαι, offendor; (2) sum hostis; (3) tristor; (4) odio sum; ἀπίχθημαι, idem. Κρεῖσσον δὲ μοι νῦν σφῶϊ σ' ἀπίχθεσθαι, Eur. Med. 290. Ὅταν τοὶ ἀπίχθωνθ' οἷοι κῆρι, Il. 4, 53. Ab eod.

Ἀπιχθόμιω, 1. s. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀπηχθόμην.

Ἀπεχθῶς, *Adv.* odiose, invise. Ab eod.

Ἀπι[illegible]ρίστο, *satis erat*, imperf. pro ἀπίχρη.

Ἀπίχρη, *satis erat*, imperf. ind. verbi impersonalis ἀποχρη, *satis est*.

Ἀπιχυρῶω, ῶ, f. ώσω, munio.

Ἀπίχω, f. ἀφίξω, abstineo; (2) disto, absum, differo; (3) recipio, reporto; (4) satis sum, sufficio; ἀπίχομαι, abstineo. Οἶνυ τ' ἀπίχῃ κε γυμνασίαν, abstineas, Arist. Nub. 416. Τοσοῦτον ἀπίχειτο τῶ τι καταπράξαθ' ὧν ἐζήλετο, tantum abfuit, ut conficeret, Them. Οὐδ' ἀπείχετο πᾶ' ἀτὰρ φῶ φίλων, Plut. τῷ λόγῳ, id. Ex ἀπὸ & ἔχω.

Ἀπίψια, ας, ἡ, indigestio. Ex α priv. & πέψις, *coctio*.

Ἀπιψύχοντο, 3. s. imp. ind. med. v. ἀποψύχω.

Ἀπίψω, decoquo, coquo.

Ἀπιων, *abiens*, *Ion.* pro ἀπὼν, ab ἄπειμι.

Ἀπίωσε, *repulit*, 3. sing. a. 1. indic. act. *Att.* pro ἄπασε, a verbo ἀπαθέω, *repello*.

Ἀπῆ, *abfit*, 3. sing. præs. conj. verbi ἄπειμι.

Ἀπήγαγε, 3. s. a. 1. ind. act *Att.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆγεν, ab ἀπάγω.

Ἀπήγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπαγγέλλω.

Ἀπηγήσασθ', *narrasse*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ἀφηγήσασθαι, a verbo ἀφηγέομαι.

Ἀπηξάμιω, 1. s. a. 1. ind. med. v. ἀποάγχω.

Ἀπηγορίω, ῶ, f. ήσω, accusationi respondeo. Fx ἀπὸ, & ἀγορεύω, *contionor*. Hinc

Ἀπηγόρημα, ατος, τὸ, responsio ad accusationem; (2) narratio, relatio.

Ἀπῆγχε, 3. s. perf. ind. act. v. ἀπάγχω.

Ἀπήδαλος, ς, ὁ, ἡ, gubernaculo carens. Ex α priv. & πηδάλιον, *gubernaculum*.

Ἀπήειν, 1. s. pluſq. ind. med. v. ἄπειμι.

Ἀπηθίω, ῶ, f. ήσω, excolo, percolo, per colum trajicio, deliquo. Ex ἀπὸ, & ἠθῶ. Hinc

Ἀπήθημα, ατος, τὸ, cremor percolatus; (2) quicquid percolatum est.

Ἀπῆκεν, *dimisit*, 3. sing. perf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀφῆκε, a verbo ἀφίημι.

Ἀπηκριβωμένως, *Adv.* absolute, ad amussim. Ab ἀπηκριβωμένος, quod est ab ἀπακριβόω.

Ἀπηκτος, ς, ὁ, ἡ, incompactus; (2) non concretus. Ex α priv. & πηγνύω, *compingo*.

Ἀπήλασε, *abegit*, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἀπελαύνω, pro ἀπήλασε, *abigo*.

Ἀπήλασα, *alegi*, 1. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπήλασον, 1. s. imp. ind. act. v. ἀπελαύνω.

Ἀπηλεγίω, non curo, contemno:

Ἀπηλεγίως, *Adv.* sæve, intrepide, atrociter. Ab

Ἀπηλεγὴς, ίος, ὁ, ἡ, nullius curam gerens, nullius respectum habens; (2) sævus, atrox. Ex ἀπὸ, & ἀλέγω, *non curo*.

Ἀπῆλθον, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀπέρχομαι.

Ἀπηλιαστὴς, ῆ, ὁ, alienus a judiciis & litibus, seu cassis judiciariis, alienus a foro. Ex α priv. & ἠλιαία, *quod erat forum certum Athenis*.

Ἀπηλιθίω, ῶ, f. ώσω, facio fatuum, ad fatuitatem redigo.

Ἀπηλιώτης, ῆ, ὁ, ventus subsolanus. Ex ἀπὸ, & ἠλιος, *sol*.

Ἀπημάχη, 3. s. a. 2. ind. pass. v. ἀπαμάπτω.

Ἀπημελτρίακε, 3. s. perf. ind. act. v. ἀπαμελτρίω.

Ἀπηλοίησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀπηλοιάω.

Ἀπηλτικε, 3. s. perf. ind. act. v. ἀπηλπίζω.

Ἀπήμαντος, ς, ὁ, ἡ, illæsus. Ex α priv. & πημαίνω, *lædo, damnum adfero*.

Ἀπήμαρτεν, 3. s. a. 2. ind. act. *Poët.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀφήμαρτεν, ab ἀφαμαρτάνω.

Ἀπημελημένος, perf. part. pass. v. ἀπαμελέω.

Ἀπημελημένως, *Adv.* neglectim. Ab ἀπημελημένος, *neglectus*, quod est ab ἀπαμελέω.

Ἀπήμην, 1. pl. pluſq. ind. act. *per Syn.* pro ἀπιήμην, a verbo ἄπειμι, *abeo*.

Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas. Ab ἀπήμων.

Ἀπήμυνεν, 3. s. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀπαμύνω.

Ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, nullo damno adfectus, illæsus, salvus, incolumis; (2) non nocens; innoxius. Ex α priv. & πῆμα, *damnum*.

Ἀπίω, 1. sing. imp. ind. verbi ἄπειμι.

Ἀπήνεικε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀπενέφω.

Ἀπήνεια, ας, ἡ, crudelitas, sævitia. Ab ἀπηνὴς.

Ἀπήνεμος, ς, ὁ, ἡ, vento carens. Ex ἀπὸ, & ἄνεμος, *ventus*.

Ἀπηνέϊ, *atrocis*, gen. sing. ab ἀπηνὴς, *atrox*.

Ἀπηνέωθη, *obstupefactus est*, 3. s. a. 1. Dan. *cap.* 4, 19. ind. med. v. ἀπηνίομαι.

Ἀπηνηνάμιω, 1. s. a. 1. ind. med. v. ἀπαναίνομαι.

ΑΠΗΝΗ, ης, ἡ, theda, curriculum viatorium.

ΑΠΗΝΗΣ, ίος, ὁ, ἡ, crudelis, immitis, sævus; durus, trux, Gl. V.

Ἀπήνθεν, *abiit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆλθε, ab ἀπέρχομαι.

Ἀπήντησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπαντάω.

Ἀπηνῶς, inclementer, Gl. V. A prax.

Ἀπηόρεν, ς, ὁ, ἡ, desuper impendens; (2) altus, sublimis, in alto situs. Ex ἀπὸ, & ἀείρω, *tollo*.

Ἀπήορος, ς, ὁ, ἡ, idem & ex iisd. item distans, remotus.

Ἀπήρεξεν, 3. s. a. 1. ind. act. ab ἀπαρέομαι.

Ἀπηρισάμιω, a. 1. ind. med. verbi ἀπαρείομαι.

Ἀπηρὴς, ίος, ὁ, ἡ, nullo membro captus, automutilus. Ex α priv. & πῆρος, *mutilus*.

Ἀπήρθη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. ἀπαίρω.

Ἀπηρὴς, ς, ὁ, ἡ, pera carens, sacco destitutus. Ex α priv. & πήρα, *pera*.

Ἀπηρὸς, ς, ὁ, ἡ, idem quod ἀπηρὴς.

Ἀπηρτημένος, perf. part. pass. v. ἀπαρτάω.

Ἀπήρτισμαι, 1. s. perf. ind. pass. v. ἀπαρτίζω.

Ἀπηρτισμένως, planè, perfectè. Ab ἀπηρτίζω.

Ἀπηρυθριακότως, *Adv.* impudenter, depositio pudore, perfricta fronte. Ab ἀπηρυθριακὸς, quod est ab ἀπηρυθριάω.

Ἀπήρων, ς, ὁ, ἡ, non mutilatus, integer, illæsus. Ex α priv. & πηρὸς.

Ἀπῆσαν, f. 1. part. act. *Ion.* pro ἀφῆσαν, ab ἀφίημι.

Ἀπιύρα, *auferebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπηύρα, a verbo ἀπαυράω, *aufero*.

Ἀπῦρα,

'Απιδύω, *subsido*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* p.o ἀπιδύεσκε, a verbo ἀταρύω, *a fino*.

'Απιδῦρι, *primum*, a. 1. ind. act. per *Synecd.* pro ἀπιδύρασα.

'Απιδύσαν, 3. pl. imp. ind. a t. *contr.* pro ἀπιδύεσαν.

'Απιχέω, ῶ, f. ήσω, diffono, absono; (2) resono. Ab ἀ pr. & ἠχέω. Hinc

'Απήχημα, ατος, τὸ, relonantia; impulsus in fine auditus, durans aliquamdiu sono. Unde (2) pro effectu alicujus rei naturali.

'Απηχὴς, ές, ὁ, ἡ, absonus; (2) ingratus, odiosus. Ex ἀπὸ, & ἦχος, *sonus*.

'Απηχήσεις, ων, ἡ, idem quod ἠχήματα.

'Απηχθετο, 3. s. imp. ind. pass. v. ἀπέχθομαι sive ἀπεχθάνομαι.

'Απη, θμαι, *odi ex ejus fin.* pers. ind. pass.

'Απηχθόμην *obsolescens*, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀπέχθω, *odisco*.

'Απιθήσω, f. a. 1. ind. act. v. ἀπιθέω.

'Απιθὴς, ὁ, ἡ, ἐς, *incredulus*, *perfidus*. Ab ἀ priv. & πειθὴς, *credulus*.

'Απίθησα, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠπίθησα.

'Απιθύνω, dirigo, Gl. V. 'Απιθύνειν τ' ὀϊστὸν τὰ διάτορα, *Act.*

'Απίκαδ, 3. pl. perf. pass. *Ion.* pro ἀφίκαδ, & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, ab ἀφικνέομαι.

'Απίκηδ, 2. s. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ἀφίκῃ.

'Απικνέεδ, præs. inf. pass. *Ion.* & *contr.* pro ἀφικνεῖδ.

'Απικόμην, a. 2. part. med. *Ion.* pro ἀφικόμην.

'Απικρὸς, ὁ, ἡ, ὸν, non amarus, amaritudinis expers. Ex ἀ priv. & πικρὸς, *amarus*.

'Απικρόχολος, ὁ, ἡ, ὸν, non biliosus, flavæ bilis expers. Ex ἀ priv. & πικρὸς, & χολή.

'Απικὴν, 3. s. a. 1. ind. pass. v. ἀπείλλω.

'Απίλλω, vel ἀπείλλω, arceo, excludo. Ex ἀπὸ, & εἴλω, *cludo*.

'Απιμελὴς, ὁ, ἡ, ὲς, pinguedinis expers. Ex ἀ priv. & πιμελὴ, *pinguedo*.

'Απιμελὸς, ὁ, ἡ, ὸν, idem & ex iisd.

'Απινὴς, ὁ, ἡ, ὸν, purus a sordibus. Ex ἀ priv. & πίνος, *sordes*.

'Απινύσω, desipio; (2) efflo. Κὴρ' ἀπινύσαν, Il. 15, 10. Δοκέεσ δέ μοι ἐκ ἀπινύσειν, Odyss. 6, 258. Ex ἀ priv. & πινύσω.

'Απιξῆ, *veniet*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀφίξεται, ab ἀφικνέομαι.

'Απιον, 3. pl. a, 2. ind. act. ab ἄπειμι.

'Απιον, ου, τὸ, pirum. Ab ἄπιος.

'ΑΠΙΟΣ, ου, ὁ, pirus; (2) Apios, Thymalli species. *Angl.* Knobbed Spurge.

'Απιὸς, ία, ιὸν, longinquus. Ab ἀπό.

'Απιτὸν, ἡ, ὰστ, adæquo, exæquo. Κἤτα ζεύγνυεν ἀπιτόμενα ἑαυτὼ, Luc.

'Απιτωτὸς, ὴ, ὸν, non picatus. Ex ἀ priv. & πίσσα, *pix*.

'Απισσαται, *discedent*, pr. inf. act. v. ἀφίσταμαι.

'Απισθάπαι, *defecerunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀφίσανται, ab eodem.

'Απιστέω, ῶ, f. ήσω, diffido. Οὔτι σοῖς ἀπιστέω λόγοις, Eur. Med. 927. Πῶς ἀπιστήσω λόγοις τοῖς τῶδ', ἐς ὕστερ' ἂν ἐμοὶ σωφρονῆσαι; Soph. Phil. 1339. Ab ἄπιστος.

'Απίσημι, *ad defectionem solicito*, *Ion.* pro ἀφίσημι.

'Απιστικὸς, ὴ, ὸν, incredulus.

'Απιστία, ας, ἡ, diffidentia, incredulitas; (2) incredibilitas; (3) perfidia. Ab eod.

'Απιστος, ὴ, ὸ, ἡ, incredulus, infidelis, qui non creditur; (2) incredibilis; (3) infidus, cui non creditur; perfidus. Ex ἀ priv. & πίστις, *fides*.

'Απιστοσύνη, ης, ἡ, perfidia. Ab ἄπιστος.

'Απίστως, *Adv.* fraudulenter, perfide, infide, incredibiliter. Ab eod.

'Απισχνάινω, emacio, extenuo.

'Απίσχνω, idem.

'Απισχυρίζομαι, f. ίσομαι, obnitor; (2) ad luctationem me compono; (3) denego accuso, abnuo, pernego.

'Απισω, abl. meo, (2) aversum teneo, amoveo. Ex ἀπὸ, & ἴσχω, *habeo*.

'Απισωσις, εως, ἡ, adæquatio. Ab ἀπισόω.

'Απιτ' pro ἄπιτε, 2 pl. pr. imp. act. v. ἄπειμι.

'Απιτης, ου, ὁ, ut οἶνος ἄπιτης, vinum e piris factum. Ab ἄπιον, *pirum*.

'Απιτίτατος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἀπίσσατος.

'Απιχθὺς, υος, ὁ, ἡ, qui non vescitur piscibus. Ex ἀπὸ, & ἰχθὺς, *piscis*.

'Απιων, ονος, ὁ, ἡ, non pinguis. Ex ἀ priv. & πίων, *pinguis*.

'Απλάκητος, ὁ, ἡ, qui nihil peccat, *Hes.* e *Sch.* (*nisi verum est* ἀμπλ.) Ab ἀ & πλαζομαι, *Eun.*

'Απλάνεια, ας, ἡ, stabilitas, vacuitas ab errore. Ab

'Απλανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, non erraticus, non vagabundus. Ex ἀ priv. & πλάνη, *error*.

'Απλάνητος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd. Suic.

'Απλανὼς, fine errore.

'Απλεκτίλητος, ον, non fraudatus.

'Απλαστος, ου, ὁ, ἡ, informis, ineffigiatus; (2) simplex. Gl. V. inflictus. Ex ἀ priv. & πλαστὸς, *fictus*.

'Απλάστως, *Adv.* simpliciter, non ficte, non dissimulanter.

'Απλατὴς, ὲς, ὁ, ἡ, latitudine carens. Ex ἀ priv. & πλατὺς, *latus*.

'Απλατος, ου, ὁ, ἡ, in excessu. Ex ἀ priv. & πλάω pro πελάω, *appropinquo*.

'Απλατος, *Dor.* pro ἄπλητος.

'Απλατομεγίθης, ες, immensus.

'Απλευρος, ου, ὁ, ἡ, cui latus non est stipatum. Ex ἀ priv. & πλευρὰ, *latus*.

'Απλευτος, ου, innavigabilis.

'Απλήγιος, ου, ὁ, ἡ, simplex, innocens, innocuus. Ab

'Απληγὴς, ὲος, ἡ, vestis simplex. Ab ἁπλόος.

'Απλήθης, ὲς, ὁ, ἡ, non plenus; (2) strigosus, R. Ex ἀ priv. & πλῆθος, *plenitudo*.

'Απληκτος, ου, ὁ, ἡ, non percussus. Ex ἀ priv. & πλήσσω, *percutio*.

'Απλημμελὴς, ὲς, delicti expers, insons. Ab ἀ priv. & πλημμελέω.

Απλήμων, ονος, ὁ, ἡ, inexplebilis. Ex ἀ priv. & πίλος, *plenus*.

'Απλὴξ, γος, ὁ, ἡ, non percussus, non læsus. Ex ἀ priv. & πλὴξ, *percussor*.

'Απλήρατος, ου, ὁ, ἡ, inexpletus, non completus. Gl. V. incomplebilis, insatiabilis. Ex ἀ priv. & πληρόω, *implco*.

'Απληρωτος, insatiabiliter.

'Απλησίομαι, f. ἔσομαι, sum insatiabilis; (2) sum avidus. Ab ἄπλητος.

'Απλησία, ας, ἡ, inexplebilitas, insatiabilitas. Ph. avaritia; (2) immensitas. Ab eodem.

'Απλήσιονος, ον, insatiabilis vini.

'Απλητος, ου, ὁ, ἡ, inexplebilis, insatiabilis; (2) immensus. Ex ἀ priv. & πλήθω.

'Απλήτως, *Adv.* inexplebiliter, insatiabiliter, avare, Gl. V. (2) immense.

'Απλητος, ου, ὁ, ἡ, inaccessus; (2) immensus. *Poët.* ἄπλητος. Ab eod.

'Απλόη, ης, ἡ, simplicitas, candor.

'Απλόθριξ, χος, ὁ, ἡ, qui from. ver. protectum capillum habet; (2) qui raro est capillitio. Gl. V. recto capillo. Ex ἁπλόος, & θρὶξ, *capillus*.

'Απλοια, ας, ἡ, tempus, quo navigari non potest. Ex ἀ priv. & πλέω, *navigatio*.

'Απλοίζομαι, f. ίσομαι, simplicitate utor. 'Απλοιζόμενος ὥρῃς τινα, Xen. Ab ἁπλόος.

'Απλοικὸς, ὴ, ὸν, simplex, non versutus; (2) inadfectatus. Ab eod.

'Απλοικως, *Adv.* simpliciter, citra dolum.

'Απλοΐς, ίδος, ἡ, vestis simplex. Ab ἁπλόος.

'Απλοκος, ου, ὁ, ἡ, non plicatus. Ex ἀ priv. & πλόκος, *plico*.

'Απλοκύων, ὁ, Cynicus verissimus. Ex ἁπλόος, & κύων, *canis*.

'ΑΠΛΟΟΣ, ὴ, ὸν, usitate, ἁπλῆς, ἥ, ἧς, simplex; (2) candidus, ingenuus; sincerus, Gl. V. (3) stultus; (4) plane verus & extra controversiam positus.

'Απλοος, *contr.* ἄπλους, ὁ, ἡ, navigatione carens; (2) impar navigationi, innavigabilis. Ex ἀ priv. & πλόος, *navigatio*.

'Απλοχίτων, eandem simplicem speciem habens.

'Απλότης, ητος, ἡ, simplicitas, candor. Ab ἁπλόος.

'Απλουστος, ὴ, ὸ, ἡ, divitiis carens, pauper. Ex ἀ priv. & πλοῦτος, *divitiæ*.

'Απλόω, ῶ, f. ώσω, explico, expendo, extendo; ἁπλῶμα, pandor. Gl. V. ἁπλόῃς, porrigi, Ph. ἁπλωμῆς, patulus, Gl. V. pers. part. pass. ἅπλασαν, expande, Gl. V. a. 1. Ab ἁπλόος.

'Απλυσία, ας, ἡ, immundities, illuvies; (2) spongia, quæ elui nequit. Ex ἀ priv. & πλύνω, *lavo*. Unde

'Απλυτος, ὴ, ὸ, ἡ, illotus, immundus.

'Απλωμα, τος, τὸ, expansio, dilatatio.

'Απλῶς, *Adv.* simpliciter; (2) non accurate, negligenter; (3) temere, frustra; (4) uno modo; (5) omnino, prorsus; (6) ingenue, candide; (7) necessario. Ab ἁπλῶς.

'Απλωτος, ου, ὁ, ἡ, innavigabilis. Ex ἀ priv. & πλώω, *navigo*.

'Απνεὺς, ἵος, ὁ, ἡ, ὺ, valde spirans; (2) non spirans, flatu destitutus. Ex ἀ intens. vel priv. & πνέω, *spiro*.

'Απνέιματος, ου, ὁ, ἡ, a vento non perflatus. Ex ἀ priv. & πνεῦμα, *spiritus*.

'Απνευσὶ, *Adv.* uno spiritu, sine respiratione; (2) confertim; (3) sine labore.

'Απνευστία, ας, ἡ, spiritus repressio. Ab ἄπνευστος. Hinc

'Απνεύστιζω, f. άσω, spiritum reprimo & contineo.

'Απνευστος, ου, ὁ, ἡ, qui respirare non potest, sine anhelitu, exanimis. Ex ἀ priv. & πνέω, *spiro*.

'Απνοὶα ας, ἡ, ubi nullus est flatus; (2) sedata tempestas, tranquillitas a ventis. Ab

'Απνοος, ου, *contr.* ἄπνους, ου, ὁ, ἡ, flatu, & respiratione carens, flatum non emittens; (2) mortuus, exanimis. Ex ἀ priv. & πνέω, *spiro*.

'Απνυ, *mortuum*, acc. sing. *contr.* pro ἄπνουν.

'ΑΠΟ', Præpos. a, ab, abs, de, e, re-dis-Ph. Soli Gen. jungitur.

'Απω, *Adv.* longe, procul. Ab ἀπό.

'Απωίμωμαι, aufero, detraho, adimo. Τὸ κταμένων ἀπωίμωμαι, Il. 13, 262. Θεὸς δ' ἀπωίμωτο, νόον, Odyss. 12, 419.

'Απωιρεῖδ, pr. inf. pass. *Ion.* & *contr.* pro ἀφαιρεῖδ.

'Αποίρεο, *aufer*, 2. s. pr. imp. med. *Ion.* pro ἀφαίρεσο, seu ἀφοῦ. Ab

'Απωιρόμαι, ώμαι, *Ion.* pro ἀφαιρέομαι, aufero, adimo. Δῶρ' ἀποιρώμεθα, Il. 1, 23. Μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν, ἀποαίρεο κύρω, ibid, 275. Ex ἀπο, & αἱρέομαι.

'Απεβαδίζω, f. ίσω, abeo, discedo.

'Αποβαθρα, ας, ἡ, scala navalis. Ex

'Αποβαίνω, descendo; (2) discedo, abeo; (3) evenio, contingo, accido; ἀπέβη, evenit, Gl. V. a. 2. ἀποβὰς, digressus, Ph. part. a. 2.

2. 2. Ἀποβαίνειν ἐς τὴν γῆν, τ' νῆσι, παρά τινος, τῷ ἵππῳ, ἀπὸ τῆς σκολιᾶς. Τροίας ἀντίδιον ἀπέβησαν, Eur. Hec. 143. Ἄριστοι ἄνδρες ἀποβαίνουσι, evadunt, fiunt, Luc. Τοιοῦτ' ἀπέβη τέλος σφάγμα, Eur. Med. 1422.

Ἀποβάλητε, 2. pl. a. 2. conj. act. Ab

Ἀποβάλλω, abjicio; (2) amitto; (3) repudio, rejicio; ἀποβληθείς, repulsus, Ph. a. 1. part. pass. ἀποβληθεῖσα, explosa, Ph. Ἀποβάλλειν τὴν τυραννίδα, τὰ ἀγαθὰ, τὰ σωτήρια, σρατόν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, Heb. 10, 35.

Ἀποβάπτω, f. ψω, intingo, immergo. Ἀποβάπτειν εἰς ὕδωρ, Dioſc.

Ἀπόβασις, εως, ἡ, deſcenſus, Ph. digreſſio; (2) exitus, eventus. Ab ἀποβαίνω.

Ἀποβασάζω, deporto, Ph. ἀποβασαχθεὶς, devectus, Ph. a. 1. part. pass.

Ἀποβεβληκότων, eorum, qui abjicerunt, gen. plur. part. perf. act. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἀποβαίνω, deſcendo.

Ἀποβήσομαι, deſcendam, f. 1. ind. med.

Ἀποβήσω, vel ἀποβήτω, f. ξω, extuſſio, tuſſiendo ejicio.

Ἀποβιάζομαι, f. άσομαι, vim adfero, vi cogo; (2) enitor, de muliere patiente. Ἀποβιάζεσθαι ταῖς ἐπιμελείαις, Xen.

Ἀποβιβάζω, f. άσω, deſcendere in terram facio; (2) trajicio. Ἀποβιβάσας εἰς νῆσον, Ariſtid. Ἐς τὴν Ταινάρου ἀποβιβάσας αὐτούς, Thuc.

Ἀποβιβάσαι, mihi, pr. inf. act. v. ἀποβίωμι. Ab

Ἀποβιόω. ῶ, f. ώσω, de vita decedo, morior; ἀποβιώσας, defunctus, Gl. V. a. 1. part. Ex ἀπὸ, & βιῶ, vita. Hinc

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, mors, obitus, interitus.

Ἀποβλάπτω, f. ψω, lædo; (2) privo. Ἀποβλαφθῆναι φίλων, Soph.

Ἀποβλαστάνω, f. ήσω, germino, egermino.

Ἀποβλάστημα, ατος, τὸ, germen; (2) proles. A præc.

Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, germinatio. Ab eod.

Ἀποβλαφθείς, a. 1. part. pass. v. ἀποβλάπτω.

Ἀποβλέμμα, ατος, τὸ, adſpectus; (2) reſpectus.

Ἀποβλεπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, conſpicuus; (2) celeber; (3) venerandus. Ab

Ἀποβλέπω, f. ψω, reſpicio, intueor, adſpicio; (2) ſuſpicio, admiror, colo; (3) rationem habeo; (4) ſpecto. Ἀποβλέπειν εἴς τινα, πρὸς τινα. Εἰς ἓν πάντες ἀποβλέψονται, Luc.

Ἀποβληθείς, a. 1 part. pass. v. ἀποβάλλω.

Ἀποβλημα, ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβλητικός, ὴ, όν, qui abjecit, vel amiſit; (2) qui abjiciendo eſt. Ab

Ἀπόβλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, abjectus, abjiciendus, reſpuendus, Ph. rejectus, amotus; ἀπόβλητα, rejectanea, idem. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβλίτω, f. ζω, exprimendo aufero, detero. Οὐ ἀπόβλισει θοιμάτιον μου, Ariſt. Av. 504.

Ἀποβλύζω, f. ύσω, ſcaturio, emitto aquas; (2) vomo, evomo Ἀποβλύζων ἐν ὑπνῳ ἁλιεῦσιν, Il. 9, 487. Ex ἀπὸ, & βλύζω.

Ἀποβλύσσης, ου, ὁ, abjector, rejector. Ab ἀποβάλλω. Unde

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, bjectio, rejectio, ejectio, amiſſio, repudium, projectio, jactura, Ph.

Ἀποβολιμαῖος, α, ὁ ἡ ὄν, rejectaneus, Gl. V. rejectitius. Ab eod.

Ἀποβόσκομαι, depaſco. Ἀμβροσίαν μελίαν ἀποβοσκετο, Ariſt. Av. 755. Ex ἀπὸ, & βόσκω, paſco.

Ἀποβουκολίω, ῶ, f. ήσω, abgrego, a grege abduco; (2) aberrare facio, decipio. Τὸν θυγατρὶ ἐμὸν παῖδά τινος ἀποβουκολήσας, Xen. Μὴ ἀποβουκολῆς, Luc. Hinc

Ἀποβουκόλημα, ατος, τὸ, e grege alieno abductio; (2) impoſtura, deceptio.

Ἀποβουκολίζω, f. ίσω, id. quod ἀποβουκολέω.

Ἀποβράζω, f. άσω, fervendo, ſeu æſtuando exſpuo, per æſtum exſpuo; (2) exæſtuo, deferveſco. Hinc

Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, ſpuma; (2) furfur tritici.

Ἀποβράσσω, vel ἀποβράττω, idem quod ἀποβράζω.

Ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, dilutum; (2) aqua, qua quid perfuſum eſt. Ab

Ἀποβρέχω, f. ξω, perfundo, madefacio, intingo.

Ἀποβρίζω, f. ίξω, crapulam edormio; (2) dormito. Ἐνθα σ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν, Odyſſ. 9, 151.

Ἀποβρίθω, f. ίσω, degravo; (2) præ pondere devergo.

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio, madefactio. Ab ἀποβρέχω.

Ἀποβροχθίζω, ſorbeo, glutio, voro. Ex ἀπὸ, & βρόχθος, guttur, fauces.

Ἀποβροχίζω, illaqueo, laqueis implico. Ex ἀπὸ & βρόχος, laqueus.

Ἀποβρύκω, f. υξω, demordeo, abeo.

Ἀποβρωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi

Ἀποβρώσκω, abedo, comedendo conſumo.

Ἀποβύω, f. ύσω, obturo, obſtruo.

Ἀπόβωμιος, α, ὁ ἡ ὁ, qui non in altari peragitur, ſed in terra, ſc. (2) impius, contemtor deorum. Ex ἀπὸ, & βωμὸς, altare.

Ἀπόβωμος, ος, ὁ ἡ ὁ, ab altari remotus, profanus, Heſ. Ex iiſd.

Ἀπογαῖον, ου, τὸ, funis, quo navis in terra alligatur. Ab

Ἀπόγαιος, α, ὁ ἡ ὁ, a terra remotus, terreſtris, Gl. V. Ἐκ ἀπὸ, & γαῖα, terra.

Ἀπογαιόω, ῶ, f. ώσω, in terram verti. Ex ἀπὸ, & γαῖα.

Ἀπογαλακτίζω, f. ίσω, ablacto, a lacte depello. Ex ἀπὸ, γάλα, lac. Hinc

Ἀπογαλακτισμὸς, οῦ, ὁ, ablactatio.

Ἀπογαῖος, α, ος, ἡ, ventus, qui e terra ortus, in mare ferur.

Ἀπογειον, ου, τὸ, funis, quo navis alligatur in litore, Ph. ἀπόγεια, retinacula; (2) ſumma planetæ altitudo & maxima a terra diſtantia. Ab

Ἀπόγειος, α, ὁ ἡ ὁ, a terra remotus. Ph. terreſtris. Ex ἀπὸ, & γαῖα, vel γῆ, terra.

Ἀπογεισόω, ῶ, f. ώσω, imbrico, imbricatim, vel ſuggrundiorum modo tego. Ex ἀπὸ, & γεῖσον, ſuggrunda.

Ἀπογεμίζω, impleo.

Ἀπογέμω, demo, ex eo quod plenum eſt, minus plenum reddo. Hei. Ex ἀπὸ, & γέμω, implo.

Ἀπογεννάω, ῶ, genero, produco, Vet. Lex.

Ἀπογέννημα, τὸ, proles, fœtus.

Ἀπογεννησις, ὴ, idem.

Ἀπογεύομαι, f. εύσομαι, degusto.

Ἀπογεφυρόω, ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono. Fx ἀπὸ, & γέφυρα, pons.

Ἀπογηράσοντας, acc. pl. pr. part. act. Ab

Ἀπογηρασκω, f. ρασω, conſenesco.

Ἀπογνωσομαι, f. ἀπογνώσομαι, abſum; (2) deceſſi, (3) morior.

Ἀπογινώσκω, f. γνώσομαι, p. γνωκα, rejicio, non agnoſco, repudio; (2) cenſeo, ſtatuo aliquid non eſſe faciendum; (3) abſolvo; (4) deſpero; ἀπογνωσθεὶς, perditus, Ph. perf. part. pass. Ἀπογινώσκειν τῷ γραφῇ, τῷ ἔνδειξιν τινὸς τῶν ἐγκλημάτων, abſolvere; ἑαυτὸν, τ' πατρὸς, τῷ Ζωπυρίνῳ, deſperare.

Ἀπογλυκὸν, ῶ, f. άσω, caſium reddo. Ex ἀπὸ, & γλυκὺς, caſius. Hinc

Ἀπογλύκασις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo. Valer.

Ἀπόγλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui exiguus eſt clunibus, depygis. Ex ἀπὸ, & γλουτὸς, clunis.

Ἀπογλυκαίνω, dulce reddo, edulco; γλυκασμὸς, dulcedo.

Ἀπογλωττίζω, elinguo, Gl. V. mutum reddo. Ex ἀπὸ, & γλῶττα, lingua.

Ἀπογομῶ, exonero, Gl. V. Ex ἀπὸ, & γομὸς, onera.

Ἀπόγνοια, ας, ἡ, deſperatio. Ab Ἀπογινώσκω.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui dentes ſtatim indices amiſit. Ab eod.

Ἀπογνῶσε, 2. ſing. a. 2. conj act. v. Ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, deſperatio; (2) negatio, vel abſentia. Ab eod.

Ἀπογνώστης, ου, ὁ, deſperator. Ab eod.

Ἀπογονὴ, ῆς, ἡ, ſobules, proles, progenies, propago; poſteritas, Ph. Ab

Ἀπόγονος, ου, ὁ ἡ ὁ, nepos, et qui longius diſtant, unde Ἀπόγονος τριτος, pronepos; ἀπόγονος τέταρτος, abnepos. Hiſtorici tamen et pro *filio* dixere. Ex ἀπὸ, & γείνομαι, *naſcor*.

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio; (2) cenſus; (3) enumeratio, profeſſio, Gl. V.

Ἀπόγραφον, ου, τὸ, exemplum libri vel tabulæ, deſcriptum, exſcriptum.

Ἀπογραφος, ος, ὁ ἡ ὁ, ab exemplari, vel ad exemplar deſcriptus, f. effictus. Ab

Ἀπογράφω, f. ψω, deſcribo; (2) in tabulas refero; (3) depingo; (4) ἀπογράφομαι, nomen do, ſeu profiteor quacunque de cauſa, in primis in cenſu. Πρὸς τῷ γραφέως ἀπογράφεσθαι, Diod. Πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, Heb. 12, 23.

Ἀπογυιόω, ῶ, f. ώσω, enervo, membra debilito, deartuo, dolumbo. Μή μ' ἀπογυιώσῃς, Il. 6, 265. Ex ἀπὸ, & γυῖον.

Ἀπογυμνάζομαι, exercitor, exerceo me.

Ἀπογυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo, denudo. Μή σ' ἀπογυμναθέντα κακὸν καὶ αἰδῶρα θείη, Odyſſ. 10, 301.

Ἀπογυμνωθεὶς, a. 1. part. pass.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio.

Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, effœminatio. Ex ἀπὸ, & γυνὴ, fœmina.

Ἀπογωνίομαι, ἔμαι, f. ώσομαι, in angulum me colligo. Ex ἀπὸ, & γωνία, angulus.

Ἀπόδε, pedibus carentem, acc. ſing. Ab ἄπους.

Ἀποδάζομαι, f. άσομαι, divido, diſtribuo, partior, impertio. Ἀποδασάμενος τ' ἐρατεινὰ μοιρίον, Herodot. Ἅμα τ' ἀμφὶ Ἀχαιοὶ ἄλλ' ἀποδάσσεσθον, Il. 22, 118. Ex ἀπὸ, & δαίω, divido.

Ἀποδαιμονίζω, f. ίσω, furo, inſanio. Ex ἀπὸ, & δαίμων, dæmon.

Ἀποδακνω, f. δάξω, demordeo, præmordeo.

Ἀποδακρύω, f. ύσω, lacrimis prædo; (2) illacrimo; (3) lacrimarum more deſtillo. Gl. V. delacrymo.

Ἀποδαμεῖν, peregre profiſci, præſ. inf. act. Dor. pro ἀποδημεῖν, a verbo ἀποδήμεω.

Ἀποδάπτω, demordeo, reſeco.

Ἀποδάσμιος, α, ὁ ἡ ὁ, qui tributum pendit, Ab

Ἀποδασμὸς, οῦ, ὁ, diviſio, partitio; (2) partio, portio. Ab ἀποδάζομαι, divido.

Ἀποδασὺς, ύος, ἡ, idem.

Ἀποδάσσατο, a. 1. inf. med. Poët. pro Ἀποδάσασθαι, a verbo ἀποδάζομαι.

Ἀποδαυλίζω, tutione dedolo, vel contundo; (2) contundo. Fx ἀπὸ, & δαυλὸς, tutio.

Ἀποδέδεγμαι, 1. ſ. perf. ind. pass. v. Ἀποδέχομαι.

Ἀποδεδεγμένος, recepta, part. perf. ejuſd.

Ἀποδειλιακότας, Adv. timide, meticuloſe, eorum more, qui animo concidere. Ab ἀποδειλιακὸς, quod eſt ab Ἀποδειλιάω.

Ἀποδεδράκασι, *aufugerunt*, 3. plur. pert. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω, pro ἀποδράω.

Ἀποδεὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, inferior, deficiens, vacuus, cui aliquid deeſt. Ab Δεὸς, *defum*.

Ἀποδειδιήσομαι, vel Ἀποδειδίξομαι, impert. ἀποδειδιήσομαι, deterreo, abſterreo. Ἀπὸ γὰρ δείσαντο πάντες ἐμεῖο Il. 12, 53.

Ἀποδείκνυμι, f. ξω, oſtendo, demonſtro, rationibus probo; (2) efficio, reddo; (3) creo, deſigno, mando; (4) edo, pario, *de fœmina*; ἀποδεδειγμένον, probatum Gl. V. rem quod ad certum uſus deſtinatum & accommodatum eſt. Ὁ θεὸς ἡμᾶς ἀπέδειξεν ἐσχάτους ἀπεδείξεν ὡς ἐπιθανατίους, 1. Cor. 4, 9. Hinc

Ἀποδειπνίς

'Αποδεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonstrativus.
'Αποδεικτικῶς, *Adv* demonstrative.
'Αποδεικτὸς, ὴ, ὸ ἡ ὸν, demonstrabilis, probabilis.
'Αποδειλίασις, ὡς, timor. Ab
'Αποδειλιάω, ῶ, f. ἀσω, relorimido ; præ timore refugio. Πρὸς τ' ἀθάνατον ἀποδειλιάσας. Luc.
'Αποδεῖξαι, aor. 1. inf. act. v. ἀποδείκνυμι.
'Αποδείξις, εως, ἡ, demonstratio, declaratio, probatio ; (2) specimen. Ab ἀποδείκνυμι.
'Αποδειπνέω, ῶ, ἀποδείπνησα, percœnare, Gl. V.
'Αποδειπνίδιος, ον, e cœna reliquus.
'Αποδειπνος, ὴ, ὸ ἡ ὸν, qui cœnam finiit, qui cœnatus est ; (2) cœnæ expers. Ex ἀπὸ, & δεῖπνον, *cœna*.
'Αποδείρειν, *excoriare*, præs. inf. act. *Poët.* pro ἀποδέρειν, a verbo ἀποδέρω, *excorio*.
'Αποδειροτομέω, ῶ, f. ήσω, obtrunco, cervicem abscindo, decollo, abscindo a cervice. Τῆς δ' ὅτι δὴ Πρόδὸς κεφαλὴν ἀποδειροτόμησεν; Hesiod. Θεογ. 280. 'Αποδειροτομήσω τράων σφλαὶ κτλ. Il. 18, 336.
'Αποδειχθεὶς, a. 1. part. pass. v. ἀποδείκνυμι.
'Αποδεκάτωσις, ὴ, edecumatio, Gl. V. Ab
'Αποδεκατόω, ἀποδεκατόωσι, decimantur, Ph.
'Αποδεκατόω, ῶ, f. ώσω, decimo, decimas accipio ; (2) decimas do. Gl. V. edecumo. 'Εντολὰς ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ νόμον, Heb. 7. 5. Hinc
'Αποδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, decimarum exactio.
'Αποδέκεσθαι, pr. inf. med. *Ion.* pro ἀποδέχεσθαι, a verbo ἀποδέχομαι.
'Αποδεκτέος, ἑα, έον, recipiendus, admittendus. 'Αλλ' ἀποδεκτέα ταυτ' ἐστὶν ὑμῖν, Arist. Lys. 502. Ab ἀποδέχομαι. Hinc
'Αποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod
'Αποδέκτης, ου, ὁ, receptor, coactor tributi & vectigalis. Gl. V. ærarii tribunus.
'Αποδεκτὸς, ὴ, ὸ ἡ ὸν, dignus, qui admittatur & recipiatur ; (2) acceptus, gratus, probatus.
'Αποδέκτως, gratè, jucundè, rectè.
'Αποδενδρόομαι, ώμαι, arboresco.
'Αποδέξει, *demonstrasse*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποδεῖξαι, a verbo ἀποδείκνυμι.
'Αποδεξις, *demonstratio*, pro ἀπόδειξις.
'Αποδέρμα, ατος, τὸ, cutis, seu pellis, detracta ; (2) spolium. Ab ἀποδέρω. Hinc
'Αποδερματόω, ῶ, f. ώσω, excorio, corium detraho.
'Αποδέρω, f. ῥῶ, deglubo, excorio, Gl. V. (2) verberibus cædo. Κἀθ' ὅτ' ἀποδειρόμην Arist. Vesp.
'Αποδεσις, εως, ἡ, religatio. Ab ἀποδέω.
'Αποδεσμέω, f. ήσω, religo, devincio.
'Αποδεσμία, ῶν, f. ησω, idem. Ab
'Αποδεσμος, ου, ὁ, fasciculus, linteum ; (2) fascia circa caput mulierum, vel mammas earum continens, Gl. V. alligamen. Ab ἀποδέω.
'Αποδεσμόω, ῶ, f. ώσω, colligo, religo. Ab ἀποδεσμὸς.
'Αποδεχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi
'Αποδέχομαι, f. ξομαι, excipio, recipio, admitto ; (2) probo, approbo ; (3) commendo, laudo. 'Αποδεξαμένη γνώμῃ χρησιμωτάτῃ, dare ; λαμπρὸν λόγον, edere ; ἐρετμὸν, expeditionem facere ; ἐμοὶ ἡ ἀκὴ αὐτὴ ἀποδέχεται, a me sententia dicta est ; ἐς τὰς ὑπηκόους εὐεργεσίας, conferre.
'Αποδέχου, *recipe*, 2. sing. præs. imper. *contr.* pro ἀποδέχεσο ex ἀποδέχεσο.
'Αποδέω, ῶ, f. ήσω, religo, alligo, præligo, adnecto. Ex ἀπὸ, & δέω, *ligo*.
'Αποδέω, absum, ἀποδεῖ, abest, deest. Τοσοῦτον ἀποδέω τοῦ δεδοικέναι τ' ἄν ἄπαν, ὥστε μὴν ἡδέως ἔχειν αὐτοῦ ἵρατα, tantum abest, ut extimescam, Plat. Ex ἀπὸ, & δέω, *desicio*.
'Αποδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifestum reddo, declaro.
'Αποδημέω, ῶ, f. ήσω, absum domo seu patria, peregrinor, peregre proficiscor. Πάσαισιν ἡμῖν ἔστιν ἀποδημῶν ἀνὴρ, Arist. Lys. 101. 'Αποδήμησον εἰς χώραν μακράν, Luc. 15, 13. Ab ἀποδημος. Hinc
'Αποδημητὴς, οῦ, ὁ, peregrinator.
'Αποδημητικὸς, ὴ, ὸν, peregrinari solitus.
'Αποδημία, ας, ἡ, peregrinantis absentia, peregrinatio. Ab
'Αποδημος, ὴ, ὸ ἡ ὸν, peregre agens, absens a domo vel patria. Ex ἀπὸ, & δῆμος.
'Αποδία, ας, ἡ, pedum carentia. Ex α priv. & πούς, *pes*.
'Αποδιαιρόομαι, divido, disjungo.
'Αποδιαιτάω, ῶ, f. ήσω, arbitrio absolvo. 'Αποδιαιτᾶν τινος τινὰ δίκην, Dem. Ex ἀπὸ, & δίαιτα, *arbitrium*.
'Αποδιαχάσκω, dispesco, interspesco, divido.
'Αποδιατρίβω, f. ψω, immoror, consumo tempus.
'Αποδιδασκω, f. ξω, dedoceo.
'Αποδιδόεν, pr. inf. act. v. ἀποδίδωμι, adeoque pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδιδόω.
'Αποδιδόντες, *retaliantes*, nom. pl. pr. part. act.
'Αποδιδράσκω, f. δράσω, aufugio.
'Αποδιδωμι, f. ώσω, reddo ; (2) attribuo, adsigno ; (3) permitto, concedo ; (4) explico, narro, definio ; (5) *imprimis eleganter* facio, efficio, perficio ; (6) *in med.* vendo ; ἀποδίδοσθαι, dependere, Ph, a. 2. inf. 'Αποδιδόναι τὸ σῶμα τῇ γῇ, χάριν, δρκους τινὶ τὸ πρωτεῖον ἐς τὸ δημον, deferre, τὴν ἀξίαν ἀποδιδοῦς, vendi ; ἑκάστῳ τῶν ἰδίων, τινὶ τιμὴν ὁμοίαν, referre. Ὅσις ἀποδώσειε (f. ut nonnulli ἀποδώσοιτο) μοι τὴν ψῆφον, Luc. 'Αναξ. c. 4. Οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ Σκῆπτρον τὴν Δρυοκολάπτη, Arist. Av. 486.
'Αποδιείσαμαι, dirimo, distinguo ; ἀποδιείσαμαι, disto, intervallo sejungor.
'Αποδικάζω, f. άσω, absolvo ; abjudico, Gl. V.
'Αποδικέω, ῶ, f. ήσω, causam meam defendo. Ex ἀπὸ, & δίκη, *jus*.
'Αποδίκω, abjicio, removeo, repello.
'Αποδινέω, ῶ, f. ήσω, devolvo.
'Αποδίομαι, idem quod simplex δίω, expello.
'Αποδιοπομπέω, ῶ, & ἰοῦμαι, ῶμαι, ablego, procul amando ; (2) abjicio ; (3) expurgo, expio, lustro ; (4) invocando Jove depello. Ex ἀπὸ, Διὸς, *Jovis*, & πέμπω, *mitto*. Hinc
'Αποδιοπόμπησις, εως, ἡ, sacrum piaculare, piamentum.
'Αποδιορίζω, segrego suis limitibus ; (2) separo. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτὸς, Judæ, 19.
'Αποδισκεύω, discum dejicio ; (2) disci more jacio. Ex ἀπὸ, & δίσκος, *discus*.
'Αποδιφθογγόω, ῶ, in diphthongum conflo, sive contraho. Ex ἀπὸ, & δίφθογγος.
'Αποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, conflatio in diphthongum.
'Αποδιωθέω, expello, extrudo.
'Αποδιώκτρια, ἡ, expultrix, propulsatrix.
'Αποδιώκω, f. ώξω, abigo, expello. Hinc
'Αποδίωξις, εως, ἡ, expulsio.
'Αποδοθεὶης, 2. s. a. 1. opt. pass. v. ἀποδίδωμι.
'Αποδόθηναι, *redditum esse*, a. 1. inf. pass.
'Αποδοκεῖ, non videtur ; ἀπέδοξε, non visum est, non placuit. Ex
'Αποδοκέω, ῶ, displiceo, R. Ex ἀπὸ, & δοκέω.
'Αποδοκιμάζω, f. άσω, improbo, non approbo, rejicio ; reprobo, Gl. V. ἀποδοκιμάζεσθαι, refutari Ph. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, Matt. 21, 42. Hinc
'Αποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio ; repulsio, repulsa, Gl. V.
'Αποδοκιμαστὴς, ἑα, έον, reprobandus.
'Αποδοκιμάω, ῶ, improbo, abjicio, R. Ab
'Αποδοκιμος, ὴ, ὸ ἡ ὸν, minime probus, non probandus, adulterinus. Ex ἀπὸ, & δόκιμος, *probus*.
'Αποδομα, ατος, τὸ, munus, donum, oblatio. Ab ἀποδίδωμι.
'Αποδόμεναι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἀποδοῦναι, a verbo ἀποδίδωμι, *reddo*.
'Αποδόντωσις, εως, ἡ, sordium expurgatio. Ex ἀπὸ, & ὄδος.
'Αποδοσιμος, ὴ, ὸ ἡ ὸν, qui res restituere debet. Ab ἀποδίδωμι.
'Απόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, persolutio ; (2) enarratio, explicatio ; (3) propositio πρωτάσεως respondens. Ab eod.
'Αποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor, R. ab eod.
'Αποδουλος, ὴ, ὸ ἡ ὸν, ex servo genitus. Ex ἀπὸ, & δοῦλος, *servus*.
'Αποδοῦναι, *reddidisse*, a. 2. inf. act. verbi ἀποδίδωμι, communiter formatus.
'Απόδος, *redde*, 2. sing. a. 2. imper. act.
'Αποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium. Ab ἀποδέχομαι.
'Απόδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admissio ; (2) honos, qui (in excipiendo) habetur ; (3) approbatio. Ab eod.
Αποδοχίνων, recipio, exigo, vectigal sc. *ap. Suid. e lectione C. Vat. quem est*.
'Αποδοχὺς, ἑως, ὁ, exactor.
'Αποδοχμόω, ῶ, obliquo, incurvo. Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, Odyss. 9, 372.
Απόδραγμα, ατος, τὸ, quod manu decerptum prehenditur. Ab ἀποδράττω.
'Αποδραθεῖν, *dormisse*, a. 2. inf. act. *per Metath.* pro ἀποδαρθεῖν, a verbo ἀποδαρθάνω.
'Απόδραθι, 2. s. a. 2. imp. act. v. ἀπόδρημι.
'Αποδραίη, *aufugerit*, 3. sing. a. 2. opt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω pro ἀποδράσ.
'Αποδρὰς, a. 2. part. act. v. ἀπόδρημι.
'Αποδράσεια, *aufugerem*, 1. s. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀποδράσαιμι. Ab ἀποδιδράσκω.
'Αποδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, defertio. Ab ἀπόδρασις.
'Αποδράττω, & ἀποδράττομαι, decerpo.
'Αποδρὰς, ῶ, f. άσω, fugio, aufugio, effugio. Ὅτε γὰρ δὴ τὸ ζὸν ὄμμ' ἀπέδρακεν, Soph. Aj. 167. 'Εκ νηὸς ἀποδρὰς ἦλυθ' ἐμὸν κατὰ ἆσθμὸν, Odyss. 16, 65.
'Αποδρέπω, f. ψω, & ἀποδρέπομαι, decerpo, Ph. ἀποδρέπεσθαι, decerpit.
'Αποδρῆναι, *aufugisse*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἀποδρᾶναι, a verbo ἀποδιδράσκω.
'Αποδρομὴ, ἡ, perfugium.
'Απόδρομος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui recurrit, cursu reverters ; (2) cursu inferior. Ex ἀπὸ, & τρέχω, vel *pr. ius*, δρόμος, *curro*.
'Αποδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo. 'Αποδρύψασα ἧ σάρκα, Odyss. 17, 480.
'Αποδρύφω, f. ψω, idem.
'Αποδρώμην, *aufugerem*, 1. sing. præs. opt. act. *Att.* pro ἀποδράσιμι, a verbo ἀποδιδράσκω.
'Αποδυρμὸς, οῦ ὁ, deploratio, Gl. V. A ἴδω.
'Αποδύρομαι, f. δυρῦμαι, lamentor, graviter conqueror defleo, deploro, ejulo, Gl. V. ἀποδύρονται, queruntur, Ph.
'Αποδὺς, pr. part. act. v. ἀποδῦμι.
'Αποδυσις, εως, ἡ, ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio. Ab ἀποδύω.
'Αποδυσπετία, ᾶς, f. ήσω, stomachor, ægre fero, impatienter agitor ; (2) renitor, resisto, difficulter cedo. Hinc
'Αποδυσπέτησις, εως, ἡ, stomachatio in rebus adversis, impatientia.
'Αποδυτήριον, ου, τὸ, locus ubi vestimenta exuuntur. Gl. V. spoliarium, consternum. Ab
'Αποδύω, f. ύσω, exuo, spolio, despolio, detraho, *in med.* exuo me ; (2) amoveo, repudio ; (3) accingor, aggredior. 'Αποδὺς τὰς καταράτους ἐμβάδας, Arist. Vesp. 1151. Ὑπ' ὀργῆς γὰρ σοφωτὴς ἡμῶν τανῦτα (ἐξευδα) ἀπέδυν ἐγώ. id. Lys. 1024. 'Απέδυσας μὲ τὸ σπαθίον τωοῦτο ὅν, id. Θεσμ. 751.
'Αποδῶ, f. a. 2. conj. act. v. ἀποδίδωμι.
'Αποδώλω, 1. f. a. 2. opt. act. *Att.* pro ἀποδοίλω.
'Αποδωρεῦμαι, id. quod simplex.
'Αποδῷς, *reddideris*, 2. sing. a. 2. conj. act.
'Αποδων, *pedibus carentium*, gen. plur. ab ἄπους.
'Αποειπ pro ἀπόειπε, *fac refutaveris*, 2. sing. 2. imper. act. verbi ἀπόειμι, *refuto*.
'Αποίγνυμι, exuo, spolio. Ex ἀπὸ, & ἴνυμι,

'Απορ-

[illegible]

'Αποζάγνυμι, vel ἀποζάγνύω, f. ζεύξω, disjungo, sejungo, separo, divido; ἀπεζευγμένον, sejunctum, Ph.

'Απόζεμα, ατος, τὸ, decoctum. Ab

'Αποζέω, ῶ, f. έσω, fervefacio.

'Αποζυγόω, dejugo, Gl. V.

'Απόζω, redoleo, oleo. Ex ἀπὸ, & ὄζω, oleo

'Αποζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, effingo, depingo, Ph. 'Αποζωγραφεῖ, depingit.

'Αποζώννυμι, f. ἀποζωννύω, f. ζώσω, discingo, zonam aufero; (2) exauctoro. Gl. V. discingo. Ph. ἀπέζωσεν, discinxit, a. 1.

'Αποζωσθῆναι, a. 1. inf. pass.

'Αποθάλλω, defloresco.

'Αποθανεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποθνήσκω.

'Αποθανεῦσα, mortua, a. 2. part. act. f. g. Dor. pro ἀποθανοῦσα.

'Αποθαῤῥέω, f. ήσω, confido, magnopere fido.

'Αποθαρσέω, ῶ, idem.

'Αποθαυμάζω, f. άσω, demiror, suspicio. 'Αφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον, Odyss. 6, 49.

'Αποθεάομαι, ῶμαι, despecto ex alto.

'Αποθειάζω, numine divino adflor.

'Αποθεμελιόω, ῶ, funditus everto.

'Αποθέμενος, a 2. part. med. v. ἀποτίθημι.

'Απόθεν, Adv. longe, seorsim, eminus, extra, procul; unde ὁ, ἡ, τὸ ἄποθεν, remotus, a, um. Ab ἀπό.

'Απόθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sine Deo est; (2) impius. Ex ἀπὸ, & θεὸς, Deus.

'Αποθεόω, ῶ, f. ώσω, facio deum, in deos vel divos refero, consecro, divinos honores tribuo. Gl. V. divino, deum facio; ἀποθεοῦμαι, deus fio, ad deos abeo. Ex iisd.

'Αποθεραπεία, ας, ἡ, cultus, veneratio; (2) cura post remedia vehementiora; (3) cura post exercitationem adhibita. Ab

'Αποθεραπεύω, f. εύσω, curo, sano, (2) colo.

'Αποθεράπευσις, ἡ, curatio.

'Αποθερίζω, f. ίσω, demeto; (2) abscindo, succido,

'Απόθερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, caloris expers, Aret. Ex ἀπὸ, & θερμὸς, calidus.

'Αποθέσθαι, a. 2. part. med. ind. v. ἀποτίθημι.

'Αποθέσιμος, repositus, reconditus.

'Απόθεσις, εως, ἡ, depositio, abjectio; (2) expositio partus; (3) finis, vox grammaticorum. Ab ἀποτίθημι.

'Αποθεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum profero, edo.

'Αποθέσπισις, εως, ἡ, oraculum.

'Απόθεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, detestabilis, abominandus contemtus Ex ἀπὸ, & θέσσομαι, desidero.

'Αποθετὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reponi solet in apothecis; (2) repositus, reconditus, conditus. Ab ἀποτίθημι.

'Αποθησόμενος, f. 1. part. med. verbi

'Αποθέω, f. θεύσομαι, curro, aufugio.

'Αποθεωρέω, ῶ, f. ήσω, longe prospecto; (2) speculor, exploro; (3) diligenter animadverto.

'Αποθέωσις, εως, ἡ, relatio inter deos, s. divos, consecratio Ab ἀποθεόω.

'Αποθήκη, ης, ἡ, repositorium, reconditorium; (2) horreum, granarium. Ab ἀποτίθημι.

'Αποθηλασμὸς, ου, ὁ exsuctio, suctus, qu. ex ἀποθηλάζω.

'Αποθηλύνω, effemino, emollio.

'Αποθηριόω, ῶ, effero, efferatum reddo, ad feritatem, seu crudelitatem incito.

'Αποθησαυρίζω, f, ίσω, recondo, congero pro thesauro. 'Αποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, 1 Tim. 6, 19.

'Αποθησαυρισμὸς, ου, ὁ, coacervatio pecuniarum, [illegible]

[illegible]

'Αποθλάω, [illegible] ; Gl. V. defringo.

'Αποθλίβω, f. ψω, exprimo; (2) elido (3) affligo vehementer; (4) excludo, abigo. Οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, Luc. 8, 45. Hinc

'Απόθλιμμα, ατος, τὸ, succus expressus.

'Απόθλιψις, εως, ἡ, expressio; elisio; (3) afflictio, calamitas. Ab eod.

'Αποθνήσκοι, 3. s. pr. opt. verbi

'Αποθνήσκω, f. 2. m. θανοῦμαι, morior; ἀποθανεῖν, emori, Ph. a. 2. inf, ἀποθανόντος, defuncto, Ph. ἀποθνήσκων, moribundus, Gl. V. ἀπεθνήσκει, decedit, Ph.

'Αποθορεῖν pr. inf. act. contr. pro ἀποθορέειν Ab

'Αποθορέω, ῶ, desilio. 'Αποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, Herod. Ex ἀπὸ, & θορέω, salio.

'Αποθοῦνται, 3. pl. pr. ind. pass. v. ἀποθόω.

'Αποθρασύνω, f. υνῶ, fiduciam adfero, animum reddo, in med. animum sumo.

'Απόθραυσις, εως, ἡ, fractura, perfractio; (2) friatura, comminutio. Ab

'Απόθραυσμα, τὸ, fragmentum. Ab

'Αποθραύω, f. αύσω, confringo, perfringo; (2) frio.

'Αποθρηνέω, ῶ, f. ήσω, vehementer lugeo, lamentor.

'Αποθριάζω, f. άσω, folia fici arboris decerpo & colligo; (2) aufero. Ex ἀπὸ, & θρῖον, folium fici.

'Απόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, impubes; (2) depilis, carens pilis. Ex ἀπὸ, & θρὶξ, pilus.

'Απόθρισμα, τος, τὸ, frustum, segmentum.

'Αποθρομβόω, exgrumare, degrumari, Gl. V. Ex ἀπὸ, & θρόμβος, grumus.

'Απόθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, a throno veniens, a sede emanans. Ex ἀπὸ, & θρόνος, thronus.

'Αποθρύπτω, f. ψω, frango luxu & deliciis.

'Αποθρώσκωσιν, 3. pl. pr. conj. verbi

'Αποθρώσκω, desilio; (2) resilio; (3) exsilio.

'Αποθυμέω, ῶ, animum despondeo. Ex ἀπὸ, & θυμὸς, animus.

'Αποθυμίασις, ἡ, exhalatio, evaporatio. Ab

'Αποθυμιάω, ῶ, f. άσω, evaporo, exhalo; (2) odorem cieo.

'Αποθύμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingratus animo, invisus, molestus. Ex ἀπὸ, & θυμὸς, animus.

'Απόθυμος, ον, remissus, negligens.

'Αποθυννίζω, expungo, repudio, decipio.

'Αποθυρίζω, evalvo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & θύραι, valvæ, Gl. V.

'Αποθυρόω, ῶ, excludo, foras ejicio.

'Αποθυσίδιον, ου, τὸ, genus poculi. Ex ἀπὸ, & θυσία, sacrificium, quod ejus in hoc usus.

'Αποθύω, f. ύσω, polluceo, in sacrificium absumo; (2) offero Δεκάτην τῶν ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ ἀπέθυσε, Xen.

'Αποθώμεθα, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi ἀποτίθημι.

'Αποίδησις, ἡ, tumor. Ex ἀπὸ, & οἰδέω.

'Αποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine arte factus. Gl. V. inhabilis, Ex α priv. & ποιέω, facio.

'Αποικέω, ῶ, f. ήσω, aliunde habitatum venio; (2) migro in coloniam; (3) procul habito. 'Αποικεῖν ἐκ τῆς πόλεως, εἰς τόπον, μακράν. Ex ἀπὸ, & οἶκος, domus. Unde

'Αποικία, ας, ἡ, colonia, transmigratio.

'Αποικίζω, f. ίσω, in coloniam deduco; (2) migrare amando, facio, procul habitare facio. Πρὸς εἰς ἑτέραν ἀποικισμένος συγγένειαν, adoptatus, Plut. Ex ἀπὸ & οἰκίζω.

'Αποικὶς, ίδος, ἡ, in coloniam missa.

'Αποικισμὸς, οῦ, ὁ, coloniæ deductio; (2) deportatio; (3) migratio. Ab 'Αποικίζω

'Αποίκιλος, ον, simplex.

'Αποικιλτος, [illegible] variegatus.

'Αποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, obstruo; (2) de-

[illegible]

[illegible] ad dispensatione removeo; (2) [illegible] ου, ὁ καὶ ἡ, procul domo [illegible] habitans; (2) [illegible]; (3) peregrinus, [illegible] Ex ἀπὸ & οἶκος, domus.

'Αποιμώζω, f. ώξω, miseror, defleo; [illegible] ; (2) conqueror.

'Αποιμαντος, [illegible] carens pabulo, [illegible] pastore.

'Αποιμώζω, f. ώξω, ejulo, lamentor; (2) deplorо, lamentor. Αὐτὴ πρὸς αὑτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ φίλον, Eur. Med. 31. [illegible] μῶξαι (δεινῶς) κακά; Soph. Phil. 277.

'Αποινᾶν, pr. inf. act. contr. pro ἀποινάειν. [illegible]

'Αποινάω, ῶ, f. ήσω, debitæ pœnæ [illegible] (2) redimo; (3) pecuniam exigo. [illegible]

'Αποινα, ων, τὰ, pretium, aut munus, [illegible] loco pœnæ debitæ offertur, s. quo [illegible] debita pensatur; (2) pœna; (3) [illegible] cujus usus est in recompensatione [illegible] Ex ἀπὸ, & ποινὴ, pœna.

'Αποινεὶ, sine pœna.

'Αποίνητος, ον, impunitus.

'Αποινόδικος, ον, ultor, ultrix.

'Αποιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine qualitate, qualitatis expers. Ex α priv. & ποῖος, qualis.

'Αποίσετον, 2. vel 3. dual. f. 1. ind. act. verbi ἀποφέρω.

'Αποιστέον, auferendum, perferendum. Ex ἀπὸ, & οἰστέον, ferendum.

'Αποισῶ, 1. sing. f. 1. ind act. Dor. pro ἀποίσω, a verbo ἀποφέρω.

'Αποιωνίζομαι, abominor, Gl. V.

'Αποίχομαι, f οἰχήσομαι, abeo, discedo.

'Αποιχόμενος, præs. part. med.

'Αποκαθαίρω, expurgo, abstergo.

'Αποκαθαρίζω, purgo, mundo, Suic, Hinc

'Αποκάθαρμα, ατος, τὸ, expurgamentum, repurgamentum, purgamentum, excrementum; (2) piaculum, piamentum.

'Αποκάθαρσις, εως, ἡ, expurgatio, repurgatio, purgatio, (2) expiatio, lustratio.

'Αποκαθαρτικὸς, ἡ, ὸν, purgatorius, expurgativus, purgandi vim habens; (2) expiatorius. Ab eod.

'Αποκαθέζομαι, resideo, Gl. V. ἀποκαθέζεται abfidet, Ph.

'Αποκαθεύδω, f. εύδησω, seorsim dormio, secubo; (2) obdormio.

'Αποκαθηλόω, ῶ, refigo. Hinc

'Αποκαθήλωσις, εως, ἡ, qs. d. refixio.

'Αποκάθημαι, deses sum, desideo, (2) languidus sum; (3) seorsim sedeo, ἀποκαθήμενος, sessilis, reses, Gl. V.

'Αποκαθίζομαι, sedem repeto; seorsim sedeo.

'Αποκαθιστᾷ, restituit, 3. sing præs indic act. contr. pro ἀποκαθιστάει, a verbo ἀποκαθιστάω.

'Αποκαθιστάνω, et

'Αποκαθιστάω, idem quod ἀποκαθίστημι, Ph. ἀποκαθιστῶ, remancipo, resarcio, ἀποκαθιστᾷν, repræsentare, Ph. ἀποκαταστῆσαι, repræsentare, Ph. a. 1 inf.

'Αποκαθίστημι, reddo, Ph. restituo, repræsento, redintegro; ἀποκαθίστησι, exhibet, redintegrat, Ph

'Αποκαθίστων, restituebam, vel restituebant, 1. f. vel 3. pl. imper. ind act. contr. pro ἀποκαθίσταον, a verbo ἀποκαθιστάω.

'Αποκαίνυμαι, vinco, supero, Τῷ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους, Odyss. 8, 127.

'Αποκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempestivus; (2) absurdus, Ex ἀπὸ, & καιρὸς, tempus.

'Αποκαίω, f. καύσω, aduro, exuro.

'Αποκακέω, ῶ, f. ήσω, præ malo deficio, succumbo malo; (2) succumbo, (3) male me habeo; (4) ignaviter fugio. Ex ἀπὸ, & κακὸν, malum, vel κακὴ, ignavia. Unde

'Αποκακίζω, malus fio, degenero.

'Αποκαλέω, ῶ, voco, appello, Gl. V. sevoco, (2) invoco; (3) interdico, veto; ἀποκαλοῦμαι, devoco, Gl. V. 'Αποκεκλήκασι [illegible]

ρὰν πολιν, clamando vetuimus, Arist. Av. 1267.

Ἀποκαλλωπίζω, ornatu privo.

Ἀποκαλυπτικός, ἡ, όν, qui revelare, seu patefacere solet, aut potest. Ab

Ἀποκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo. Σὰρξ καὶ αἷμα, οὐκ ἀποκαλύψει σοι, Matt. 16. 17. Ἀποκαλύπτεται ὀργὴ Dei, Rom. 1, 18.

Ἀποκαλυφθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, detectio, patefactio.

Ἀποκάμνω, f. κμοῦμαι, defatigor, deficio, fatisco; (2) ἀποκάμψας, Luc., cessata, Ph. a. 2. part.

Ἀποκάπτω, f. ψω, dedecto; (2) deflecto me a re reflexando, Ph. ἀποκάμψαι, degenerare. Ex Ἀπὸ, & κάμπτω, *flecto*. Hinc

Ἀποκάρα ις, εως, ἡ, [illegible]

Ἀποκαρδιάζω, f. ἰῶ, in ὸν, pulsamico. Hinc

Ἀποκαρτερισμός, ὁ, ἡ, cessatio rei fusilis per infundibulum inversi indusium.

Ἀποκαρτέρησις, ὁ, f. ἴσω, fortitudo & quasi extento animo exspectatio. Hinc

Ἀποκαρτερία, ας, ἡ, fortitudo & animi exspectatio.

Ἀποκαρτερῶ, caput abscindo.

Ἀπόκαρτος, ον, ὁ, ἡ, ος, ον, scindendo resecatus. Ab [illegible], scindo.

Ἀποκαυτέω, ῶ, f. ήσω, pollulo.

Ἀπόκαυσις, εως, ἡ, [illegible]. Ab ἀποκαίω.

Ἀποκεδέω, f. ἐω, nodos meatum mihi confodio; (2) non sufficio, animo deficio, impar tanto dolori. Hinc

Ἀποκαρτέρησις, εως, ἡ, mortis appetitio per inediam; (2) tolerantia doloris victa, abruptio patientiæ præ dolore.

Ἀποκαρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas, seu festucas abscindo: ligno.

Ἀποκατάβασις, descendo.

Ἀποκαταλλάσσω, vel ἀποκαταλλάττω, f. ξω, reconcilio. Καὶ οὗτοι νῦν ἀποκατηλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, Col. 1, 20.

Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, circuitus solis, lunæ, & aliarum stellarum errantium anno vertente in eodem signo, (2) restitutio in pristinum terminum, vel statum, Gl. V. restitutio, redhibitio. Ab ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατάσχεσις, εως, ἡ, detentio, Ph. abstentio. Ab ἀποκατέχω.

Ἀποκατιστᾶσι, *scabiei*, 3. pl. pr. ind. med. *Ion* pro ἀποκαθίστανται. Ab ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατεσθίω, 1. fing. a. 2. ind. pass. verbi ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατοπτρίζομαι, deceptor.

Ἀποκατοπτρίζω, de speculo, figuram reddente rei objectæ, irridentes.

Ἀποκατοχή, cessatio, Ph. ἀποκατοχίζω, desinere, Ph.

Ἀποκαυλίζω, ω, f. ίσω, decaulescio, caulem amitto. Ab ἀποκαυλῶ. Hinc

Ἀποκαύλισις, εως, ἡ, caulis amissio & abjectio, caligatio.

Ἀποκαυλίζω, f. ίσω, decortico, decurto; (2) revello unà cum caule. Ἀποκαύλιζε τὸ στάχυον τῇ ἰξάλῃ, eludebat, Thuc. Ex Ἀπὸ, & καυλὸς, caulis. Unde

Ἀποκαυλῶ, ῶ, ὁ ἡ, ῶν, caule recifo non germinans

Ἀποκαυσις, εως, ἡ, [illegible]. Ab ἀποκαίω.

Ἀποκείμαι, f. κείσομαι, I. pr. reponor; (2) fortunis fruor; (3) [illegible] impono; ἀποκεῖσθαι [illegible], Gl. V. ἀποκείσθω, constitutus, reconditus, Gl. V. ἀποκείμενος, [illegible] tum Ph. Ἀποκεῖται τοῖς ἀθλητῆς ἀπὸ ἀποκεῖται, Heb. 9, [illegible].

Ἀποκείρω, tondeo, resecando, 2) amputo, abscindo; (3) [illegible], spolio, [illegible] τὰ περίσσευτα τῆς πόλεως. Σὺ δὲ ἀπόδοσο πυρὸς ξυσὼ ἀποκείρατο χαιτίων, P. 43, 141.

Ἀποκεκαλυμμένος, *Ion* pro ἀπεκαλυμμένος. Ab ἀποκαλύπτω.

Ἀποκεκλεῖσται, 3. pl. pluſq. pass. pari. *Ion.* pro ἀπέκλειστο. Ab ἀποκλείω.

Ἀποκεκλεισμένος, εον, pl. part. pass. pass.

Ἀποκεκληρωμένος, definitorie, citeriet.

Ἀποκεκρυμμένος, occulte,

Ἀποκεκρυμμένων, *occultatorum*, gen. plur. part. perf. pass. verbi ἀποκρύπτω, *occulto*.

Ἀποκεκύλισται, 3. s. perf. ind. pass. v. ἀποκυλίω.

Ἀποκίλλω, deflecto, declino a via, quæ ad portum tendit; (2) declino a recta via.

Ἀποκινῶ, ῶ, ὁ ἡ, ῶν, vacuus, inanis. Hinc

Ἀποκενόω, ῶ, f. ώσω, exinanio, evacuo.

Ἀποκένωσις, εως, ἡ, exinanitio, vacuitas, Gl. V.

Ἀποκεντέω, ῶ, f. ήσω, compungo, transfigo.

Ἀποκερδαίνω, lucrifacio, lucror ex aliqua re.

Ἀποκέρμα τίζω, f. ίσω, in æris minutulos nummos redigo; (2) facultates dissipo.

Ἀποκέρσω, *dicebar*, 1. fing. f. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀποκερῶ, a verbo ἀποκείρω.

Ἀποκεφαλίζω, ίσω, capite privo, caput amputo; Ph. decollo. Ἰοκάστην ἠμὲ ἀπεκεφάλισα, Luc. 9, 9. Ex Ἀπὸ, & κεφαλὴ.

Ἀποκεφάλισμα, ατος, τὸ, capitis amputatio; (2) fenile, quibus caput repurgatum fuit. Ab ἀποκεφαλίζω.

Ἀποκεφαλιστὴς, ὁ, ἡ, capitis amputatio.

Ἀποκεφάλω, *ut*

Ἀποκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo, lætum finio. Ex Ἀπὸ, & κῆδος, *cura*.

Ἀποκήρυκτος, ος, ὁ ἡ, ὸν, abdicatus, excommunicatus.

Ἀποκήρυκτος, vel ἀποκηρύσσω, f. ξω, per præconem vendo, auctionor; (2) proscribo: (3) abdico; (4) finibus expello, in exsilium ejicio; (5) excommunico; (6) edicto publico interdico. Ἀποκηρύσσει τὰ ὅπλα, τὰ ἀκόντια, τὰ παλτὰ, τὰ παλτουργὰ. Ἦσα τοῦτον ἀποκηρύξεις; Luc.

Ἀποκιδνημι, dissipo.

Ἀποκιδνάσκω, avoco. Ab ἀποκλίνω.

Ἀποκινδυνεύω, f. εύσω, periculum facio, periclitor; (2) periculum aleo, aleam facio.

Ἀποκινδυνεῖν αὐτὸ τινος, πρός τινα.

Ἀποκινέω, ῶ, f. ήσω, amoveo, removeo, Gl. V. ἀποκινῶ, dimoveo, (*actus* removeo) summoveo; ἀποκινηθεὶς, amotus, Ph. ἀποκινήσαντες, emoti, Ph. ἀποκινηθῶσι, Ph. a. 1. pass. Hinc

Ἀποκίνησασκε, *jubemoveri*, 3, fing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἀπεκίνησε.

Ἀποκινησις, εως, ἡ, remotio, exemptio, Ph.

Ἀποκινῶ, ῶ, ὁ, recedo, abscedo, fugio; (2) [illegible]. Ἀπὸ πόρε τὸν ἀποκινέειν Ἀπὸ τὰ δεσπότεα, Arist. Eq. [illegible].

Ἀποκοιμάομαι ἐνεμι, in herbam cognemo, herbescio. Ex Ἀπὸ, & κοίμη, *herba*.

Ἀποκοιλίζω, f. ίσω, ventriculo, ventriculum ejicio; (2) deficio; (3) [illegible]. Ab

Ἀποκοιμάω, f. ίσω, sopio, sedo, depello; [illegible] Gl. V. ἀποκοιμῶ, Ph. [illegible], Ph. [illegible], A [illegible] ἀποκοιμίζω τὸ πάθος [illegible] ἐκ τοῦ σώματος.

Ἀποκοίνωμα, ατος, τὸ, fimum, fruimentum, ἀποκόμματα, fragmenta, praefragmina, Gl. V. Ab ἀποκόπτω.

Ἀποκοιτίζω, f. άσω, infolentius me effero, vel [illegible].

Ἀποκοιτήσας, g. f. a. 2. part. pass. f. g. v. ἀποκοιτῶ.

Ἀποκοίτη, ης, ἡ, abscessio, secessio; (2) [illegible], discessus, Gl. V. (3) fœtus prodromus, qui a fœtu vero legitur, Gl. V.

Ἀποκοίτης, ου, ὁ ἡ, ου, abscessus; (2) fugax, [illegible], imbecillis; Ph. eunuchus, castratus, Gl. V. Ab

Ἀποκοπάω, f. ήσω, abscindo, decipio, recido, praecido, minuo; (2) recido, abscindo, frango, evoco, abstergo. Ἀπόκοπον αὐτὴν τὸ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ, Joan. 18, 10. ἀποκόπτομαι, obstinato, Gl. V.

Ἀποκοπρόω, ῶ, f. ώσω, detondeo.

Ἀποκορυφῶν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀποκορυφοῦν. Ab

Ἀποκορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo; (2) perfecto [illegible] exsecto. Ex Ἀπὸ, & κορυφὴ.

Ἀποκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine collocata auferio; (2) ornatum auferio, ornatu privo; *omnino-*

que privo, sed ve gulæ, ut regno, &c. Ἀποκοσμῶ, decorant, Ph. Ex ἀπό, & κόσμος, *ornatus.*

Ἀποκόσμιος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui procul a cœtu hominum degit, qui in secessu s. monasterio vivit. Ex ἀπό, & κόσμος, *mundus.*

Ἀποκοτταβίζω, f. ίσω, effundo cum sonitu, quod a potu in poculo remanserat. Hinc

Ἀποκοττάβισμός, οῦ, ὁ, certamen illud potorum, quo postquam biberant, reliquum sic e poculo ejiciebant, ut resonaret.

Ἀποκουρέω, detondeo.

Ἀποκουρά, ἡ, tonsio.

Ἀποκουρίμος, ον, tonsus, vel tondendus.

Ἀποκναφίζω, f. ίσω, lævo, sublevo, exonero. Οὐδὲν σκαφίδιον ἀποκναφίζουσ', Ear. Hec. 105. Ἀποκναφίζων πολυπραγμοσύνης ὄχλους τῆς πόλεως, Plut.

Ἀποκόψειν, f. 1. inf. act. v. ἀποκόπτω. Unde

Ἀποκόψιμος, ον, cædendarium, Gl. V.

Ἀποκοπάδιζω, e ramo de arbore aufero. Ex ἀπό, & κράδη, *ramus frondosus.*

Ἀποκοπιλλάω, ω, crapulam edormio, seu exhibo. Ἐξυπνισθεὶς ἀποκοπιλλᾷ, Plut. in Anton. p. 926.

Ἀποκοπρολιχνία, f. ισω, idem. Ex ἀπό, & κοπρολιχνία, *ea re.* Ut hic

Ἀποκοπρολιχνίη, ης, ὁ, crapulæ exhalatio, redditio ab ebrio. Athen.

Ἀποκορύζω, f. ίσω, aqui emungo & relevo. Ex ἀπό, & κόρυζα, *ea f.*

Ἀποκοτίλλω, f. ίσω, e labeo, compesco; (2) *ad vinum.*

Ἀποκραιπάλη, ης, f. άσω, sufflo; ἀποκρίμενα, deprehendo, Gl. V.

Ἀποκρεάω, ω, carnem muto, carnem facio. Ex ἀπό, & κρέας, *caro.*

Ἀποκρίσεως α, ὁ, consilium vanum, tempus, quo a cœna abstinetur. Ex infl.

Ἀποκρημνῶ, ῶ, ὁ ἡ ὄν, abruptus, præruptus, præceps, ἀποκρημνισμένος, præcipitatus, Ph. abruptum, præcipitium, Gl. V. Ex ἀπό, & κρημνός, *præceps.*

Ἀποκτίδον, *allec*, lenticulam, spurcitiam:

Ἀποκριθείς, a. 1. part. pass. v. ἀποκρίνομαι.

Ἀποκιθίνω, *reddo*, fut. med. act. 1. inf. poss.

Ἀποκρίθυνα, f. υνω, secerno, excerno:

Ἀπόκειμαι, ατῶ, τὸ, respondeo, responsum; (2) condemnatio; sententia.

Ἀποκρίνεσθαι, *respondere*, a. 1. inf. med.

Ἀποκριθέντε, μοιν, nom. d. al. part. a. 1. pass. *Poet.* pro ἀποκριθέντες, ab

Ἀποκρίνω, f. ινῶ, secerno, eximo, separo, delego, eligo; (2) incerno, excerno; (3) rejicio, improbo, abjudico; ἀποκρίνομαι, respondeo; *in pass.* defino, pertineo, vergo. Ἀποκρίνειν ἐν δυοῖν κακοῖν· Ἀποκρίνεσθέ τι τινι, φέρε τινα. Σὺ δ' ἀποκρίνει μοι πόλει, Arist. Θεσμ. 1187. Ἀποκρίνει ἐς τοῦτο πάντα, conveniebantur, Thuc. Hinc

Ἀποκρισίνη, dat. pl. cum v epenth. ab

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, responsio, responsum; (2) excretio, secretio ipsa actio excernendi.

Ἀποκριτικός, ἡ, όν, excretivus. Ab eod.

Ἀπόκριτος, ου, ὁ ἡ ὄν, selectus; ἀπόκριτον, excretum, Gl. V. Ab eod.

Ἀποκροάω, ῶ, f. ήσω, crepito, plausito:

Ἀπόκροτημα, ατος, τὸ, digitorum concrepitatio. Ab

Ἀπόκροτος, ου, ὁ ἡ ὄν, durus, asper, rigidus; (2) pavitus. Ex ἀπό, & κρότος, *pulsus.*

Ἀποκρύπτω, præf. inf. med. v. ἀποκρύω.

Ἀποκρησις, εως, ἡ, depulsio, repulsio, propulsatio:

Ἀποκρητικός, ἡ, όν, repulsivus, depulsivus, vim depellendi habens:

Ἀποκρητός, ου, ὁ ἡ ὄν, qui repellitur, seu rejicitur. Ab

Ἀποκρύω, f. ύσω, repello, depello, propulso, reprimo; (2) excutio; & ἀποκρούομαι, propulso, refello, refuto. Ἀποκρύειν τί τινος, ἀποκρύεσθαι τι ἵππῳ, Xen.

Ἀποκρύπτασκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπεκρυπτε, ab

Ἀποκρύπτω, f. ύψω, abscondo, occulto, contego, operio, celo, obscuro; (2) dignitate & præstantia supero, vinco; ἀποκρύπτομαι, deliteo, delitesco, celo, Gl. V. ἀποκρυμμένων, abditum, abstrusum, absconsum, reconditum, Ph. ἀπέκρυψεν, abdidit, Ph. Ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν, καὶ συνετῶν, Matt. 11, 25. Οὐδὲν ἀποκρύψομαί σε, Plut. Ἀποκρύπτειν τί τινα, πρός τίνα, σοί τινος. Ex ἀπό, & κρύπτω, *abscondo.* Hinc

Ἀποκρυφή, ῆς, ἡ, latebra, latibulum.

Ἀπόκρυφος, ος, ὁ ἡ ὄν, occultus, absconditus; ἀπόκρυφον, abditum, absconditum, abconsum, secretum, arcanum, Ph. obscurum, Gl. V.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, abscessio, occultatio, Gl. V. latitatio.

Ἀποκυσχαλλῶμαι, in glaciem concresco, conglacio.

Ἀποκτάμβι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποκτεῖναι, a verbo ἀποκτείνω.

Ἀποκταναθῆναι, *interfectum esse*, a. 1. inf. pass.

Ἀποκτάομαι, ώμαι, possessionem alicujus rei amitto; alieno, a domino meo cmatto, emancipo.

Ἀπόκτητος, ος, alienus.

Ἀποκτεῖναι, a. 1. ind. act.

Ἀποκτένας, *qui interficit*, a. 1. part. act. ab

Ἀποκτείνω, f. ενῶ, interficio, occido; perimo, Gl. V. Ἐξῆτει αὐτὸν ἀποκτεῖναι, Joan. 5, 16.

Ἀποκτεῖτε, 2. plur. f. 2. ind. act.

Ἀποκτενύω, idem.

Ἀποκτεύεσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. v. ἀποκτείνω.

Ἀποκτίνω, idem.

Ἀποκτιννυμι, & ἀποκτινύω, idem.

Ἀποκτινύντα, acc. f. præf. part.

Ἀποκτοέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἀποκτίσις, ἡ, colonia. Ab ἀπό, & κτίζω.

Ἀποκτόω, ῶ, f. ήσω, sonum edo, vel cieo.

Ἀποκυδεία, alacri tento, fortunæ casum subeo.

Ἀποκυδισάω, desilio, præcipitem me do.

Ἀποκυέω, ῶ, pario, gigno; ἀποκυήσασα, enixa, commixta, Ph. effœta, al. Gl. V. a. 1. act. part. Ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον, Jac. 1, 15. Hinc

Ἀποκύησις, εως, ἡ, partus, puerperium:

Ἀποκυίσκω, pario, fœtum depono. Ex ἀπό, & κύω, *in utero gesto.*

Ἀποκυλίζω, f. ίσω, devolvo, volvendo amoveo, volvendo amolior. Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Marc. 16, 3.

Ἀποκυλιδέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἀποκυλίσει, 3. f. f. 1. ind. act. v. ἀποκυλίσω.

Ἀποκυλίω, f. ίσω, devolvo; (2) amveo

Ἀποκυματίζω, undis agito, R. Ex ἀπό, & κῦμα, *fluctus.*

Ἀπόκυνες, κ, τε, fiutex, qui caret in pumilionibus comestis nece traditur. Ex ἀπό, & κύων, *canis.* Alex. Dogsbane.

Ἀποκυρτόω, gibbosum reddo.

Ἀποκυφόω, ῶ, f. ώσω, abscyphizo, imitum facio, auctoritate privo; ἀποκυφωτός, abjectus, Ph. Ex ἀπό, & κυφός, *curvus, gibbosus.* Hinc

Ἀποκύφωσις, εως, ἡ, abscyphismus, Gl. V.

Ἀποκύω, gigno.

Ἀποκωκύω, flendo conficio.

Ἀπολαλῶ, f. ύσω, prolubeo, veto, impedio.

Ἀπολάλυσις, ἡ, impedimo.

Ἀπλάκησε, ῶ, mutum reddo; (2) exsudo, surdum reddo.

Ἀπολαβόμην, 1. pl. 2. a. conj. sct. v. ἀπολαμβάνω.

Ἀπολαγχάνω, f. λήξομαι, sortior. Ἀπολαχεῖν τῆς κτήσεως, τῆς γῆς, τὸ μερίδος τινός.

Ἀπολαιτομία, ῶ, jugulum incido.

Ἀπολαιμότομος, ον, cui gula incisa est.

Ἀπολακτίζω, f. ίσω, calce icio, calce rejecto; (2) despicio, sperno. Hinc

Ἀπολεκτισμός, οῦ, ὁ, calcitratio.

Ἀπολαλίνω, ῶ, f. ήσω, garrio, effutio; (2) renuo, fermone recuso.

Ἀπολαμβάνω, f. λήψομαι, recipio, recupero, Gl. V. (2) seduco; (3) includo, intercipio, dirimo; (4) capio, accipio; ἀπείληφεν, recipit, Ph. ἀπολήψεται, consequerentur, Ph. Ἀπολαμβάνειν τῶν ἀρχῶν, τὰ μισθόν, τὰ ἔργα, τι παρά τινος, τὶ πρὸς λόγου, reducere.

Ἀπολαμπρύνω, splendidum reddo, illustro. *pass.* ἀπολαμπρύνεται, gloria quæritur, parcitur.

Ἀπολάμπω, f. ψω, emico, effulgeo, resplendeo; (2) ejaculor, emitto. Ὀρθαὶ σωτηρίαι ἀκτῖνες ἀπολάμπουσιν, Arist. Av. 1015. Χάρις δ' ἀπολάμπετο πολλή, Il. 14, 183.

Ἀπολαμφθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. *Ion.* pro ἀπολαβόντες, qu. a. fut. λήμψω, pro pro λήψω, ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολάπτω, f. ψω, lambendo absorbeo.

Ἀπέλαισις, εως, ἡ, fruitio, usus, commodum, fructus, quem ex aliqua re percipimus; (2) voluptas, oblectatio:

Ἀπόλαυσμα, ατος, τὸ, oblectamentum:

Ἀπολαυστικὸς, ἡ, όν, in voluptate vivens; (2) voluptatem adjuvans. Ab

Ἀπολαυστὸς, ἡ, όν, ad voluptatem pertinens. Ab

Ἀπόλαυσις, f. αύσω fruor; commodum, fructus, emolumentum capio; (2) *in deteriorem partem*, fungor, capio, punior. Φίλων ἡδίστης καὶ ἀσθενέστατος ἕξεως ἀπολαύσαι, Philo. Ἀπολαυστέμεθα τί γ', εἰ διαφθαρησόμεθα; Arist. Av. 1, 3

Ἀπολεφύντες, *Dor.* pro ἀπολαβόντες.

Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀπολαγχάνω.

Ἀπιλαίνω, lævigo, complano; (2) contero, comminuo.

Ἀπολείβω, f. ψω, deligo, seligo; (2) decerpo; (3) rejicio, repudio; (4) declino; (5) intendo, veto. Ἀπολείβειν τῶν ἐν τῇ ψυχῇ διαφέρειαν ἀπολείβεσθαι τῶν δέσμων, τῶν ψυχῶν, despondere.

Ἀπολείβ, f. ω, a. 2. inf. med. *Att.* pro ἀπολῆ, a verbo ἀπόλλυμι pro ἀπόλλει, *perdo.*

Ἀπολείδω, ώσω, f. ώσω, tundo. Καπρείων δ' ἀθρόα ἀπολείδει ὑγρὴν ἰλύν, Odyss. 7, 107.

Ἀπολειμμα, τος, τὸ, reliquum, reliquiæ. Ab

Ἀπολείπω, f. ψω, relinquo, derelinquo; (2) desero, destituo; (3) supero, vinco, præsto, a tergo relinquo; (4) desisto, desino; *in formulâ, parum abest, cum gen. & infin.* Μικρὸν ἀπέλιπε τοῦ μὴ φωτεῖν, ἀπολείπει τὸ κυρίως, vadimonium deserere; τί ὄλεθρος, abesse? Ἵπα σε ταχέως ἀπίλιπε τὰ χρήματα; Arist. Plut. 532. Ἀπὸ γὰρ βίου αὐτίκα λείψω, Soph. Phil. 1150.

Ἀπολείς, 2. sing. f. 2. ind. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπολειόω, *parturio*, 2. plur. f. 2. ind. act.

Ἀπολειτουργέω, ῶ, munere defungor.

Ἀπολείχω, f. ξω, linguendo, s. lambendo tollo, aufero. Οἱ κύνες ἐν μέρει ἀπολείχουσι τὰ ἕλκη αὐτοῦ, Luc. 16, 21.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio; (2) defectus, defectio. Ab ἀπολείπω.

Ἀπολεκτὸς, ἡ, ὸν, electus, exlectus. Ab ἀπολέγω.

Ἀπολεμάρχης, tribunus.

Ἀπολελαμπρυσμένος, part. perf. pass. v. ἀπολαμπρύνω.

Ἀπολέλειπται, 3. f. perf. ind. act. v. ἀπολείπω

Ἀπολελειτουργηκότες, nom. pl. perf. part. med. verbi ἀπολειτουργέω.

Ἀπολελειμμένος, perf. part. pass. v. ἀπολείω.

Ἀπολελιμμένος, *Alex.* solutus, absolutus, liberus. Gl. manuscriptis dicitur etiam de positivo adjectivorum gradu. Ab ἀπόλυω.

Ἀπολέμιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, bello non exercitus, bello non facilitus. Ab

Ἀπολέμιος, ος, ὁ ἡ ὄν, inhabilis, inhabilis ad bellum; (2) inexpugnabilis; (3) pudicus.

Ἀπολέμως, *Adv.* non pugnanter & infanter.

Ἀπόλεμος, τος, τὸ, certamen, pelle. Ab ἀπό, & λέπω. Unde

Ἀπολεπίζω, f. ίσω, decortico.

Ἀπολέπισμα, τος, τὸ, cortex resectus, item omnia a partes olearum, plantæ in resectæ.

Ἀπολεπτύνω, f. υνῶ, in mucronem cogo; (2) extenuo.

Ἀπολέπτυσμα, f. υσῶ, decortico.

Ἀπολέσσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπολίσκομαι, perco; quafi hinc fit ἀπόλεσκε, imperf. quod tamen *Ionicum* eſt pro ἀπώλετο, ab ὄλλυμι.

Ἀπολίσθη, 3. f. a. 2. *Infin.* med.

Ἀπόλισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ὄλεσαν.

Ἀπολίσω, *perdam*, 1. ſing. f. 1. ind. act.

Ἀπολλβαίνω, dealbo, candefacio. Ex ἀπό, & λβικὸς, *albus*.

Ἀπολήγει, *deſinat*, 3. ſing. præſ. opt. verbi

Ἀπολήγω, deſino. Ἀλλα τε ἡ σφεῖ δυρὶ σιτηρεφέϊ ἐκ ἀπολήγει ἀλκὴς, Il. 21, 577.

Ἀπολικλάω, ῶ, crepo, crepitum edo.

Ἀπολικνθίζω, f. ισω, detraho λικνίθιον, ſeu ornamentum oratorium.

Ἀπόληξις, εως, ἡ, finis, clauſula.

Ἀπολιπίω, ώ, f. ήσω, nugor, deliro.

Ἀπόλλῃ, 3. ſ. a. 2. conjunct. med. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπολλφθεὶς, part. a. 1. paſſ. v. ἀπολαμβάνω. Unde

Ἀπόλλψις, εως, ἡ, receptio, retentio, recuperatio; (2) interclufio, ſuppreſſio.

Ἀπολλίπομαι, liveſco.

Ἀπολλιζάζω, f. άξω, recedo, aufugio Οὐκ ἀπολλιζάξεις, ὦ κάκις' ἀπολέμβων; Ariſt. Av. 1473. Ab ἀπολλιζω, *deſilio*.

Ἀπολληκάω, ſtrepitum facio, turbas excito. Ἦν δ' ἀπολληκῇ, τὰς ἀγορὰς μὴ καλῶ, Ariſt Arch. 973.

Ἀπολιθόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem verto, lapideſcere facio; ἀπολιθῶσαι, lapideſco. Ex λίθ, & λιθος, *lapis*. Hinc

Ἀπολίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem.

Ἀπολιμπάνω, relinquo. Ab ἀπολείπω.

Ἀπολινόω, ῶ, f. ώσω, lino vincio. Hinc

Ἀπολίνωσις, εως, ἡ, ligatio proprie quæ fit lino.

Ἀπολιόρκητος, ον, qui obſideri, expugnari non poteſt.

Ἄπολις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, extorris, patria pulſus. Ex α priv. & πόλις, *urbs*.

Ἀπολισθάνω, delabor; (2) non attingo, non adhæreſco.

Ἀπολισθέω, ῶ, f. ήσω, delabor; (2) lapſante greſſu, ut in loco lubrico, aberro ab eo, quod petebam; (3) non attingo, non adhæreſco; (4) labor.

Ἀπολιταρίζω, celeri gradu a foribus me propripio, celeriter aufugio, me abripio; ἀπολιθαργιῶ, f. 1. *Att.* pro ἀπολιθαργίσω. Ex ἀπο, & λίτη, *janua*, & ἀργὸς, *celer*.

Ἀπολίτευτος, ν, ὁ ἡ ἡ, nequaquam civilis, non urbanus, ſine politia. Ex α priv. & πολιτεύω, *verſor in republica*.

Ἀπολίτης, ν, ὁ, qui civis eſſe deſinit; alienus a reip. negotiis. Ab ἄπολις, *exterris*.

Ἀπολιτικὸς, ἡ, ὁν, qui non eſt πολιτικὸς, qui eſt reip. ignarus. Ab eod.

Ἀπολιχμάω, ῶ, delambo, delingo. Ἐνταυθοῖ κεῖσε μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ἀτειλὴς αἷμ' ἀπολιχμήσουσ' ἀκηδέες, Il. 21, 123.

Ἀπολλ, *dejice*, *Pet.* pro ἀπόλλυμι.

Ἀπολλυμι, f. ἀπολύω, perdo, vaſto; f. 1. ἀπολέσω, f. 2. ἀπολῶ, p. ἀπολόλεκα, a. 1. ἀπόλεσα; ἀπόλλυμαι, pereo, intereo, diſpereo; ἀπόλετο, perit, Gl. V. a. 2. Τὸ μὴ ζῆν τὰς πόλεις ἢ τὰλα σώζειν, τὸ ἢ ἀπόλλυσι ἢ διαπίπτ, Plat. Ἐν τισι δεινοῖς ὑμῶν ἐκ ἀπόλεσεν, Soph. El. 26. Ἀλλά με λόγοις ἀπάκλει, ibid. 1376.

Ἀπόλλυ, 3. ſing. præſ. ind. paſſ.

Ἀπολογαριάζω, rationem ineo, computo. Ab ἀπολογίζομαι.

Ἀπολογασμὸς, ὁ, ὁ, ſupputatio. A præc.

Ἀπολογεῖ, 3. ſ. præſ. ind. med. *contr.* pro ἀπολογεῖται, ab

Ἀπολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, defendo ſermone; (2) excuſo. Ἀπολογεῖσ' ἐπὶ τὰ ἐγκλήματα, σφεῖ τινος, τῷ δήμῳ, ὑπὲρ τινος. Βυθυμόθεον τὰ σφεῖ ἐμαυτῷ ἀπολογήσασθαι, Act. 24, 10. Ex λόγος, *ſermo*. Hinc

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excuſatio; (2) refutatio.

Ἀπολογησαμένῳ, dat. ſing. a. 1. part. med.

Ἀπολογητικὸς, ἡ, ὸν, defenſorius, ad defenſionem pertinens. Ab eod.

Ἀπολογία, ας, ἡ, defenſio; excuſatio, purgatio, ſatisfactio, Ph. Ex λόγος, & λέγω.

Ἀπολογίζομαι, f. ίσομαι, rationes reddo, ſeu refero; (2) imputo, impenſum refero; (3) rationem ineo, ratione inita colligo. Καὶ τάλλα διοικῶν ἀπελογίζετο κατ' ἐνιαυτὸν, Xen. Hinc

Ἀπολογισμὸς, οῦ, ὁ, rationis redditio & relatio; (2) expenſi relatio; (3) rationum codex; (4) narratio; expoſitio rei qua apparet, rem bene actam; (5) mentis abalienatio.

Ἀπόλογος, ου, ὁ, narratio longa & verboſa; (2) fabula, apologus, narratio ficta. Ex ἀπὸ, & λόγος, *ſermo*.

Ἀπόλοιπος, ου, ὁ ἡ ὄν, reliquus.

Ἀπόλοιτο, *pereat*. 3. ſ. a. 2. opt. med.

Ἀπολολύζω, f. ύξω, clamore & vociferatione lætitiam præ me fero.

Ἀπολυθήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. paſſ. verbi ἀπολύω.

Ἀπόλυμαι, f. 2. ind. med. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπόλυμα, τὸ, lavacrum, ſ. quod lavando abluitur, ſordes e lotione.

Ἀπόλυσις, ὁν, lotio. Ab

Ἀπολύω, f. ύσω, abluo. Πάτροκλον λύσειαν ἀπὸ ῥῶτον αἱματόεντα, Il. 18, 345. Ἀπόλυσαι τὰς ἁμαρτίας σου, Act. 22, 16.

Ἀπολωφύρομαι, ejulatibus proſequor, deploro.

Ἀπολοχμόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, frutico, fruticeſco, denſis fruticibus ſilveſco. Ex ἀπὸ, & λόχμη.

Ἀπολυμαίνεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἀπολυμαίνομαι, purgor; (2) corrumpo. Λαὸς ὃ Ἀτρέϊδης ἀπολυμαίνεσθ' ἀνωγεν, Il. 1, 313. Hinc

Ἀπολυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, corruptor, perniciem adferens, pernicies.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπολύω.

Ἀπολυπραγμένητος, ον, nihil laboris habens.

Ἀπολυπραγμονήτως, ſine multo labore.

Ἀπολυπράγμων, ον, non curioſus.

Ἀπολύσιμος, ν, ὁ ἡ ἡ, liberativus, abſolutivus. Ab ἀπολύω.

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, liberatio, abſolutio; (2) refutatio; (3) diſceſſus, profectio; (4) deceſſus, obitus; (5) confectio ſc. negotiorum. Ab eod.

Ἄπολυσον, *dimitte*, 2. ſing. a. 1. imperf. act.

Ἀπολύσασι, 3. plur. a. 1. conjunct.

Ἀπολυτος, ν, ὁ ἡ ὄν, ſolutus, liberatus. Ab eod.

Ἀπολυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo; (2) accepto pretio dimitto. Χρημάτων ὀλίγων ἐ Ἕκτορος νεκὸν ἀπελύτρωσας, Luc. Hinc

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio.

Ἀπολύτως, *Adv.* ſolute, libere; (2) abſolute.

Ἀπολύω, f. ύσω, ſolvo, exſolvo, fejungo; (2) abſolvo reum; (3) dimitto, remitto; do veniam abeundi; (4) libero dato pretio redemptionis; & (5) ἀπολύομαι, diluo, refuto; (6) diſcedo, proficiſcor; (7) dimitto redemtum ab altero. Ἀπολύειν ζωντὸν αἰτίας, ἐ φονέα, τὰ κατηγορημένα, τὴν γυναῖκα. Ἐμὲ ἀπόλυσον τούτης τ' ὀδυμολίκης, Xen. Ἀπολύσει τὰς διαζολάς, Plat.

Ἀπολωβάω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio, contumelia laceſſo. Μητια γὰ ἄλλης ἧμῖν ὁ κλεινὸς Νηλητος κίκες ἀπολωβήσῃ, Soph. Aj. 216.

Ἀπόλαλα, 1. f. perf. ind. med. *Att.* pro ἀπύλα.

Ἀπολαλεῖ, 3. ſ. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἀπύλει.

Ἀπολάλεκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἀπώλεκα.

Ἀπολελεκέναι, *perdidiſſe*, inf. perfecti ejuſd.

Ἀπολαλὸς, neutr. ſing. part. perf. med.

Ἀπολαλότα, *perdita*, ac. pl. n. g. part.

Ἀπολαπίζω, f. ίσω, veſte exuo.

Ἀπολαπίζω, detrudo, avello, more eorum, qui lotium carpunt, h. e. optimum quodque.

Ἀπολαφάω, ῶ, f. ήσω, ſedo, ceſſare facio.

Ἀπομαζδαλία, ας, ἡ, ſ. ἀπομαζδαλιὰ, ᾶς, ἡ, v. μαζδαλία, quod idem eſt. Ab ἀπομάσσω, *abſtergo*. Unde

Ἀπόμαγμα, ατος, τὸ, abſtergimentum, *Eraſmus*, id, quod ex abſtergione colligitur.

Ἀπομαδάω, tendeo.

Ἀπομαδίζω, idem.

Ἀπομάθημα, τὸ, quod oblivioni dedimus; Ἀπομάθησις, εως, ἡ, doctrinæ oblivio. Ab ἀπομανθάνω, *dedifco*.

Ἀπομαθοῖσα, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀπομαθοῦσα, ab ἀπομανθάνω.

Ἀπομαίνομαι, f. νοῦμαι, furo, inſanio; (2) furere, inſanire deſino.

Ἀπομακρύνω, longè removeo.

Ἀπομάκτης, ου, ὁ, abſterſor. Ab ἀπομάσσω.

Ἀπομαλακίζομαι, f. ίσομαι, effeminatus ſum, ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus ſum. Ex ἀπὸ, & μαλακίζω.

Ἀπομαλθακίζομαι, idem.

Ἀπομαλθακίομαι, idem.

Ἀπομανῆσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. ἀπομαίνομαι.

Ἀπομανθάνω, dedifco. Ὡς ἀπίμαθον ἡ ταῦτα, α πρωτῦ ὡμὸν ἐδίδαι, Plat.

Ἀπομαντεύομαι, divino.

Ἀπομάξη, *abſterge*, 2. ſ. f. 1. ind. med. Ion. & Att. pro ἀπομάξασαι, ab ἀπομάσσω.

Ἀπόμαξις, εως, ἡ, abſterſio. Ab ἀπομάσσω.

Ἀπομαραίνω, tabefacio; ἀπομαραίνομαι, deficio, collabor.

Ἀπομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtor, atteſtor.

Ἀπομάσσω, vel ἀπομάττω, f. ξω, abſtergo; (2) exprimo, effingo, mentior aliquem, i. e. ſimilis ei plane ſum; *in med.* (3) veneficus defixum & devotum libero. Καὶ ἡ κονιορτὸν ἡ κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν, Luc. 10, 11.

Ἀπομαστιόω, ῶ, f. ώσω, flagello, vehementer flagello.

Ἀποματαίζω, f. ίσω, crepitum ventris emitto.

Ἀπομάχομαι, propugno, propulſo hoſtes, pugnam ſuſtineo; item, arceo *ſimpliciter*.

Ἀπόμαχος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui eſt extra pugnam; (2) pugnæ inutilis. Ex ἀπὸ, & μάχη, *pugna*.

Ἀπομεθύσκομαι, ebrius eſſe deſino, ebrietate libetor, crapulam dormio. Ex ἀπὸ, & μεθύσκω.

Ἀπομειλίσσω, vel ίττω, f. ίξω, demulceo, delinio, placo.

Ἀπομείρω, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi

Ἀπομείρομαι, f. εῦμαι, præbeo, diſtribuo; (2) ſortior. Ἠὼς γὰ τ' ἔργοισι τρίτῳ ἀπομείρεται αἶσαν, Heſiod. Ἔργ. 576.

Ἀπομείωσις, εως, ἡ, diminutio. Ex ἀπὸ, & μείωσις, quod idem ſignificat.

Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo.

Ἀπόμελι, ιτος, τὸ, decoctum dulciſſimorum favorum aceto mixtorum. Ex ἀπὸ, & μέλι, *mel*.

Ἀπομέμαμμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἀπομέλομαι.

Ἀπομέμακα, 1. ſ. perf. ind. act. v. ἀπομάσσω.

Ἀπομέμφομαι, f. ψομαι, accuſo, incuſo; (2) reprehendo Ἀπομεμφόμενον δ' ἐτέραν αὐτὸν δὴ ταῖς φρασὶ σφῇσι ὄρωρεν, Plut.

Ἀπομένω, f. ενῶ, remaneo; (2) permaneo; (3) maneo. Κἢν ἀπομείνωσι, ἢ convaleſcant a morbo, *Art.*

Ἀπομερίζω, f. ίσω, diſpertio, divido, ſeparo; tribuo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & μερίζω.

Ἀπομεριμνίζω, f. ίσω, depoſitis curis dormio.

Ἀπομετρέω, f. ήσω, metior, dimetior, Gl. V. demetior. Hinc

Ἀπομέτρημα, ατος, τὸ, demenſum, Ph.

Ἀπομηνύω, f. υνῶ, longum facio, produco.

Ἀπομηνίσαντος, g. ſ. a. 1. part. act. v. ab

Ἀπομηνίω, f. ίσω, iraſcor. Κεῖν', ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, σκηπτοῦχι λαῶν, Il. 2, 772. Ex ἀπὸ, & μῆνις, *ira*.

Ἀπομίγνυμι, f. ίξω, miſceo, commiſceo.

Ἀπομιμεῖσθαι, *imitari*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἀπομιμεέσθαι, ab

Ἀπομιμέομαι, ῦμαι, imitor, effingo. Ἀπομιμεῖσθ' βροτοὶς ἡ κεραυνὸς, Plut. Hinc

Ἀπομίμημα, τὸ, imitatio, ſimulacrum.

Ἀπομίμησις, εως, ἡ, imitatio, expreſſio ad exemplar alicujus.

Ἀπομι-

Ἀπομείρομαι, f. μείσομαι, v. ἀπομείρω. Ἀπομείρεσθαι δὲ καὶ οἱ ἀπομισθοῦντες τὴν ἑαυτῶν ὑπηρεσίαν, Il. 24, 428. Ab ἀπομείρω.

Ἀπόμειξις, ἡ, commistio. Ab ἀπομίγνυμι.

Ἀπομισθ⊙, ου, ὁ καὶ ἡ, cui merces non datur, cui merces aut stipendium detrahitur; (2) mercede aliquid faciens, mercenarius. Ex ἀπὸ, & μισθὸς, merces. Hinc

Ἀπομισθόω, f. ώσω, eloco mercede conducta, eloco; (2) conduco:

Ἀπομίσθωμα, ατ⊙, τὸ, res mercede conducta, aut locata.

Ἀπομνημονεύω, f. ὑσω, recordor; (2) memorem me ostendo beneficii referendo gratiam, vel injuriæ, ulciscendo. Ex ἀπὸ, & μνάομαι, memini.

Ἀπομνημόνευμα, ατ⊙, τὸ, dictum memorabile; (2) res, quæ memoratur, historia; (3) commentarii rerum gestarum:

Ἀπομνημόνευσις, ἡ, commemoratio. Ab

Ἀπομνημονεύω, f. εύσω, recordor, reminiscor; (2) memoriter recito; Gl. V. commemoro; (3) idem quod ἀπομνάομαι, (2).

Ἀπόμνησαι, 2. f. a. 1. imp. med. v. ἀπομνάομαι.

Ἀπομνησικακέω, ῶ, f. ήσω, memor sum injuriæ; (2) non sum memor injuriæ.

Ἀπόμνυμι, f. ἀπομνύω, f. ἀπομόσω, abjuro, jurejurando nego, ejuro, ἀπομόσαι, inficiari, dejerare, Gl. V. a. 1. Ἀπόμοσ' ἀγνῷ ζωὸς ὄψιον ζέσαι, Soph. Phil. 1278.

Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio, pars reditus, ab agro, v. c. decimæ. Ex ἀπὸ, & μοῖρα, portio.

Ἀπομονόω, ῶ, f. ώσω, derelinquo, defero; (2) privo, separo, excludo; (3) non comprehendo, v. c. studere.

Ἀπόμοργμα, ατ⊙, τὸ, quod est expressum ex alio; ut signum annulo expressum.

Ἀπομόργνυμι, f. ἀπομοργνύω, f. ξω, exprimo; (2) abstergo; (3) lacrimor. Σπόγγῳ δ' αἱμὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόρξω, Il. 18, 414. Hinc

Ἀπόμορξις, εως, ἡ, abstersio; (2) expressio.

Ἀπομόσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπόμνυμι. Unde

Ἀπόμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio.

Ἀπομοτικῶς, ejurandi sensu.

Ἀπόμουσ⊙, ου, ὁ καὶ ἡ, Musis alienus; (2) indoctus. Ex ἀπὸ, & Μοῦσα, Musa.

Ἀπομούσως, indocte.

Ἀπόμυγμα, τ⊙, τὸ, excretio muci. Ab ἀπομύττω.

Ἀπομύζηρις, ιδ⊙, ἡ, sellatrix. Ex ἀπὸ, & μύζηρις.

Ἀπομυθέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dehortor, dissuadeo, prohibeo. Μᾶλα γάρ τοι ἔγωγε κόλλ' ἀπομυθέομαι, Il. 9, 109. Ex ἀπὸ, & μυθ⊙, verbum.

Ἀπόμυι⊙, υος, ὁ, abactor muscarum; (2) cognomen Jovis. Ex ἀπὸ, & μυῖα, musca.

Ἀπομυκάομαι, ῶμαι, mugio.

Ἀπομυλήρίζω, subsannando repudio.

Ἀπομυλλαίνω, intorqueo, incurvo. Ex ἀπὸ, & μυλλὸς, curvus.

Ἀπμυξία, ας, ἡ, id quod emungendo detrahimus. Ab

Ἀπομύσσω, vel ἀπομύττω, f. ξω, mungo, emungo; (2) decipio. Ἀπομύσσειν τινὰ ῥῖν' τῇ χειρὶ, Epigr.

Ἀπομύω, f. ὑσω, claudo, tego.

Ἀπομυολύγωτ⊙, υ, ὁ καὶ ἡ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Ex α priv. & πομφολυγόω, bullo.

Ἀπομωρόω, ῶ, fatuum reddo. Ex ἀπὸ, & μωρὸς, stultus, fatuus.

Ἀπομασία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per ejusjurandum. Ab ἀπόμνυμι,

Ἀποματτικὸς, ὴ, ὸν, abjurativus. Ab eod.

Ἀπόματ⊙, ου, ὁ καὶ ἡ, ου, d. abjurabilis; (2) vitandus, fugiendus. Ab eod.

Ἀπονάω, migro, sedem muto, alio habitatum eo.

Ἀπόναμαι, vel ἀπόνημι, f. ἀπονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio, fruor. Μηδέ σοι ἄλλως ἀπόναιτο τοιῶδ' ἀνόσαντι ἴρηι, Il. 24, 356. Ex ἀπὸ, & ὄνημι, juvo.

Ἀπόνασον, 3. plur. imper. ind. med. Ἀπονάσθων, & ὄω, torpesco, torpeo, piget fere.

Ἀπονάσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. ασι pro ἀπόνωσι, ab

Ἀπόνασω, f. άσω, commigro, ad habitandum me confero; (2) migrare facio. Ἀφῆκε δὲ πεδιάδα πᾶσαν ἀπονάσασθαι, Il. 16.

Ἀπονεῖσθαι, redire, pr. inf. med. v. ἀπόνημι.

Ἀπονέκρομαι, emorior, item obrigeo (frigore) & emorior.

Ἀπονέμησις, εως, ἡ, distributio; attributio, adsignatio, deputatio, Ph:

Ἀπονεμητικὸς, ὴ, ὸν, distributivus.

Ἀπονεμητὴς, οῦ, ὁ, distributor, Gl. V. Ab

Ἀπονέμω, f. μῶ, tribuo, attribuo, adsigno, dispertio, Gl. V. ἀπονεμηθεὶς, disputatus, Ph. a. 1. part. pass. ἀπονεμημμένος⊙, deputatus, tributus, Gl. V. p. part. pass. Ἀπονέμειν χάριν τινὶ, agere gratias; εὐδοξίαν, referre; ἱκάνω τὸ κατ' ἀξίαν, ζυζυγάμω τινὶ, tribuere. Ἐπὶ ἀπένεμον ἑστάχθαι τὰ ψηφίσματα, Arist. Av. 1294. Τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, 1 Pet. 3, 7.

Ἀπονενοημέν⊙, part. perf. pass. v. ἀπονοέομαι

Ἀπονενοημόνως, Adv. dementer, fastuose. Ab ἀπονενοημ⊙.

Ἀπονεύσμαι, f. νεύσομαι, abeo; (2) redeo, revertor. Ex ἀπὸ & νέω.

Ἀπονεοττεύω, f. εύσω, nidifico; nidificationem relinquo.

Ἀπόνησμαι, τὸ, declivitas.

Ἀπονεύρόω, ῶ, enervo, nervos incido. Hinc

Ἀπονεύρωσις, εως, ἡ, enervatio, nervorum incisio; (2) coitio multorum nervorum; (3) tendo.

Ἀπονεύω, f. εύσω, abnuo, respuo, aversor; (2) nuto, ad ruinam inclino, declino, flecto, vergo, inclino. Ἀπονεῦσαι πρὸς τὰ αἰδέσιμα, Philo; πρὸς τὴν γεωμετρίαν, Plat.

Ἀπόνημαι, f. ονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio; (2) fruor. Σὺ δ' οὔ τί δ' ἀπόναιο, Il. 24, 556. Ex ἀπὸ, & ὄνημι, juvo.

Ἀπόνηρ⊙, ων, ὁ καὶ ἡ, minime malus, non depravatus, noxa carens. Ex α priv. & πονηρὸς, malus.

Ἀπονηστίζομαι, jejunium finio.

Ἀπονητὶ, Adv. facile, sine labore, Xenoph. Κυρ. Παιδ. 2, 9. Ab

Ἀπόνητ⊙, ου, ὁ καὶ ἡ, illaboratus; (2) labore carens, facilis. Ab ἄπων⊙.

Ἀπονήχομαι, f. νήξομαι, nato; (2) enato. Ἀπονήξασθαι πρὸς ῥεῦμα, Plut.

Ἀπονία, ας, ἡ, Ion. ἀπονίη, vacatio e labore; (2) aversatio laboris, laborum detrectatio; (3) defidia, inertia. Ab ἄπων⊙.

Ἀπονίζω, f. ίσω, abluo, abstergo. Τῷ ἀπονίζουσα φρεσάμμιν, agnovi, Odyss. 23, 75. Αὐτοὶ δ' ἱδρῷ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ ἐξάντες, Il. 10, 572.

Ἀπονικάω, f. ήσω, vinco, supero.

Ἀπονίσσομαι, a. r. inf. act.

Ἀπόνιμμα, ατ⊙, τὸ, malluvium:

Ἀπόνιπτρον, ου, τὸ, idem. Ab

Ἀπονίπτω, f. ψω, abstergo, abluo. Ἀμφὶ μὲν ἀμφίπολοι ἀπονίψατο, Odyss. 19, 317. Ἀμφὶ δὲ μὴν ἀπονίψομαι, ἀπονίψομαι, Arist. Av. 1568.

Ἀπονόομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, nihil pensi habeo, mentem & rationem abjicio; (2) insolesco, vesana quadam mente efferor; dicitur de omnibus generibus robustionis improbitatis, ut maledicere improbè, insectare, &c. de quibus Latini furorem dicunt, Ern. ἀπονενοημένος⊙, temerarius, demens, desperatus. Ex ἀπὸ, & νόος⊙, mens.

Ἀπονοέω, ad amentiam, &c. redigo; Gl. V. ἀπονῶ, amento.

Ἀπόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia. Ph. dementia; (2) vesania, confidentia, insolentia & animi elatio; contumacia, Ph. Ex iisd.

Ἀπονομάζω, f. άσω, denomino, appello.

Ἀπονομὴ, ῆς, ἡ, partitio, distributio. Ab ἀπονέμω.

Ἀπόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, minus curvus; (2) minime impetuosus; (3) levis; (4) non durus; (5) facilis, Ἀπόνοτερ⊙, Comp. apud Thucyd. & ἀπονέστατ⊙, apud Homer. Ex α priv. & πόνος⊙, labor.

Ἀπονοστήσας, part. a. 1. act. Dor. pro ἀπονοστήσας, ab

Ἀπονόστω, ῶ, f. ήσω, redeo, revertor. Μὴ δ' ἀπὸ δυσφήμου τόκου ἀπονόστησητε, Hesiod. Ἔργ. 733. Ἀψ ἀπονοστήσειν σφοτὶ ἴλιον ἠμαθόεσσαν, Il. 8, 499.

Ἀπονοστήσας, qui aliunde redit, a. 1. part. act.

Ἀπονοστήσειν, redituram esse, f. 1. inf. act.

Ἀπονόστησις, εως, ἡ, reversio, reditus.

Ἀπονοσφίζω, f. ίσω, separo, sejungo; (2) (2) privo. Ὁ ξυλεῶν μὲ, ἀπονοσφίσας ὅπλων, Soph. Phil. 970.

Ἀπονυκτέδω, pernocto foris, abnocto.

Ἀπονύμφιος, ου, ὁ, qui a contrahendis sponsalibus, h. e. ducenda uxore abhorret; (2) qui mulierum commercio non delectatur:

Ἀπονύμφ⊙, ου, ὁ, idem, & ex ἀπὸ, & νύμφη.

Ἀπονυσσάζω, f. άξω, obdormisco, dormito; (2) negligenter ago; (3) secubo, foris cubo. Hinc

Ἀπονυχίζω, f. ίσω, ungues reseco. Hinc

Ἀπονυχισμὸς, ματ⊙, τὸ, unguium resegmen.

Ἀπόνως, Adv. facile, sine labore. Ab ἀπον⊙.

Ἀποναστίζω, exdorsuo, Gl. V. (2) fugo; (3) fugio. Ex ἀπὸ, & νῶτ⊙, dorsum.

Ἀποξεν⊙, ου, ὁ καὶ ἡ, inhospitalis, inhospitus. Ex ἀπὸ, & ξεῖν⊙, hospes. Hinc

Ἀποξενίζω, idem quod

Ἀποξενόω, ῶ, f. ώσω, peregre abigo, expello; (2) facio exsulem, in exsilium ablego; (3) abalieno; (4) abdico, ἀποξενόομαι, ῶμαι, extra patriam dego, peregrinor; (2) reuseagor peregrinitatis; (3) externum me simulo. Ἀποξενῶντο πολὺν χρόνον ἴξω τῆ οἰκίης, Aristot. Hinc

Ἀποξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio, migratio in externam regionem; (2) commoratio extra patriam.

Ἀποξυστέ⊙, α, ον, repudiandus, abjiciendus, Arist. Ab eod.

Ἀποξέω, f. ήσω, abrado, dedolo, Gl. V. (2) polio, expolio.

Ἀποξηράνω, exsicco, arefacio; ἀποξηράνομαι, exarefco, Gl. V.

Ἀποξηρίζω, idem quod simplex.

Ἀποξυλίζω, f. ίσω, lignum, seu quod est lignum detraho; (2) ligno spolio.

Ἀποξινάω, f. νῶ, acidum reddo; (2) acutum reddo, exacuo; ὀξινόομαι, acesco. Ἀποξινῶσιν ἑστιῆ, Odyss. 6, 289.

Ἀποξυγόω, ῶ, f. ήσω, novacula rado, detondeo.

Ἀποξυρίω, ῶ, f. ήσω, idem. Ὅσ' ἰμ' ἀποξύρησε σιδήρου, Arist. Θεσμ. 1052.

Ἀποξύρομαι, rador, detondeor.

Ἀπόξυρ⊙, υ, ὁ καὶ ἡ, abrasus; (2) excisus. Ex ἀπὸ, & ξυρὸς, acutus, aptus ad radendum.

Ἀποξυς, υος, ὁ καὶ ἡ, acuminatus, mucronatus, in mucronem fastigiatus. Ex ἀπὸ, & ὀξὺς, acutus.

Ἀποξύσας, a. 1. part. act. v. ἀποξύω. Unde

Ἀποξυσμα, ατ⊙, τὸ, quod abrasum est, rasmentum:

Ἀποξυσμὸς, οῦ, f. ώσω, hebeto, aciem aufero. Ab

Ἀποξύω, ξύσω, abrado, derado; (2) defringo; (3) absterso; (4) lævigo; (5) detraho; in med. exuo, depono.

Ἀποπαλήσομαι, conquiescam, 1. sing. f. 2. ind. pass. verb. ἀποπήγνυμι, pro ἀποπήγω.

Ἀποπαίζω, f. ξω & σω, ludo, lusito; (2) ludere desino.

Ἀποπαλαιόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, antiquo.

Ἀποπάλλω, evibro, jaculor. Ὄφρα τὸν πετρίδα, ἄλλοτε μὲν πρόσω ἐμπεσέμεν ἐς πλάτος ὕδατος ἀμφὶς, ἄλλοτε δ' ἀποπαλόμενον βῆναι ἐπὶ πλεῖον, Arist.

Ἀπόπαπ⊙, ου, ὁ, abavus. Ex ἀπὸ, & πάππ⊙, avus.

Ἀποπαπτάω, ῶ, in pappos verto.

Ἀποπαπταίνω, circumspicio.

Ἀποπαρθενόω, f. ώσω, idem quod

Ἀποπα-

Ἀπαρθενίαν, ῶν, devirgino, virginate privo. Ex ἀπὸ, & παρθένος, virgo.

Ἀπάρατος, ος, ὁ ἡ, ὸ, qui non gustavit, jejunus. Ex ἀπὸ, & πάω, gusto.

Ἀποπατία, ας, ἡ, f. ήσω, a via recedo, a via deflecto; (2) ventrem exonero, caco, excerno. Hinc

Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, excrementum, quod ejectum est, merda:

Ἀπόπατος, ου, ὁ, secessus, quem quærimus ad levandum ventrem, locus, ubi venter exoneratur; (2) evacuatio ventris.

Ἀπιτνύω, 2. sing. præt imper. med. *Ion.* pro ἀποπαύσο, f. ἀποπαύω.

Ἀπόπαυσις, εως, ἡ, & *Ion.* ιος, finis, cessatio, vel decessio, *Idem.*

Ἀποπαύτωρ, ορος, ὁ, finem, requiem afferens. Ab

Ἀποπαύω, f. αύσω, cessare facio, compesco, cohibeo; ἀποπαύομαι, desisto, desino. Ἦ μὴν ἔπειτ' ἀποτασσε σε ὑὸς ἔρμιδλῶν, Odyss. 12, 120. Οὐλόποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι, cessabo, Soph. Ll. 232.

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, experimentum; (2) conatus, inceptum. Ex ἀπὸ, & πείρω. Hinc

Ἀποπειράζω, f. άσω, tento, periculum facio; (2) conor, nitor. Ἀποπειράζοντας ἦδὲ ἀγραυλέοντας Arist.

Ἀποπειράω, ῶ, f. άσω, experior, periclitor. Ἀποπειρᾶσθ' χρήμης τινός, τῶν μαντείων, πόσε. Τοῖσι δ' αἴγες ἀποπειράσονται, Arist. Ran. 66. Ἀποπειρασαι τῆς γνώσιν ἐθέλοντο, Thuc. Ab eod.

Ἀποπίκω, f. ξω, detonico.

Ἀποπελεκάω, ῶ, f. ήσω, securi aufero; (2) securi dolo & complano. Παλαιόντες, εἰ τοῖς ἔργοισιν ἀποπελέκησαν τὰς φύλας, Arist.

Ἀποπεμπάζω, f. άσω, quintam partem persolvo. Ex ἀπὸ, & πέμπτος, quinta pars.

Ἀποπεμπτός, ὸς, ὴ, ὸν, dimissus; (2) dignus, qui rejiciatur ob impietatem. Ab

Ἀποπέμπω, dimitto, potestatem abeundi concedo; (2) emitto cum comitatu; (3) amando, ablego; (4) in exilium mitto; (5) remitto; (6) emitto, evulgo; (7) rejicio, repudio; (8) non agnosco. Ἀποπέμπειν τινὰ ἐς τὸ τόπον, ἐξ ὁμιλιῶν τὰ ἀφόρητ' ἐκ τάπτ, evulgare, Arist. Ran. 361. Κἀπεμπόμην ἀρὶς ταῦτα, ἢ τὸ καῦ φράσω, hac de causa, Soph. Tl. 662.

Ἀποπιμπλέω, 3. f. ήσω, 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποπίμπλη.

Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, dimissio; (2) missio; (3) rejectio, repudiatio; (4) repudium.

Ἀποπεπλάνηκε, 3. f. perf. ind. act. v. ἀποπλανάω.

Ἀποπεπλάνηκε, 3. f. perf. ind. act. v. ἀποπλέω.

Ἀποπέπνυκας, 2. f. perf. ind. act. v. ἀποπνέω.

Ἀποπέπληκε, 3. f. perf. ind. act. v. ἀποπλήσσω, *Idem.*

Ἀποπεράω, f. ασω, ad finem perduco, efficio, perago.

Ἀποπερατόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἀποπέρθω, f. περσω, tracto alicunde.

Ἀποπερδέω, f. 2. ἀποπαρδῶ, crepitum ventris emitto.

Ἀποπερνάω, ῶ, f. άσω, averto; (2) circumductum abstraho.

Ἀποπέτομαι, avolo; (2) revolo. Εἰς ταπὶ Θρᾴκης ἀποπέτω, κἀκεῖ μάχε, Arist. Av. 1375. Οἴκαδ' εἰκαδ' ἀποπταμένθα, id. Pace, 719. Ἀποπετόμεν δάπλος εἰς Ἐλύμπιον, Ibid. 1135.

Ἀποπεφασμένως, *Adv.* palam, manifeste. Ab ἀποπεφασμένος, quod est ab ἀποφαίνω.

Ἀποπήγνυμι, f. ξω, frigore cogo & adstringo, concrescere facio. Ἐνῦδε γὸ ἀποπήγνυσι τὰντιχιόνια, Arist. Ran. 126.

Ἀποπηδάω, ῶ, f. ήσω, desilio; (2) resilio; (3) aufugio, celeriter abscedo. Ἀποπηδᾶ ἀπὸ τῆ πυτὸς, Theophr.

Ἀποπίζω, f. ίσω, exprimo, comprimo. Hinc

Ἀποπίτυμα, ατος, τὸ, rudimentum ab exemplo succo reliquum, fraces.

Ἀποπίμπλημι, f. πλήσω, impleo, expleo; (2) satio, saturo.

Ἀποπίνω, ῶ, f. ίσω, sordibus emaculo; (2) sordibus inquino.

Ἀποπίπτω, decido. Ἐπεὶ κέ τις ἀποπίσσειν ὁρμαθὸν ὃν πίτνησι, Odyss. 24, 7.

Ἀποπιστόω, ῶ, f. ώσω, fido, credo.

Ἀποπλάζω, f. γξω, a. 1. pass. ἀποπλαγχθω, aberrare, vel evagare facio; ἀποπλάζομαι, aberro, evagor. Ἥ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε, Il. 13, 578.

Ἀποπλανάω, ῶ, f. ήσω, aberrare facio, evagor; (2) impello in errorem, decipio; ἀποπλανῶμαι, aberro. Ἀποπλανᾶν τ' ὠκυβίστας, ἀπὸ τ' ὠκυβίστας. Ἀποπλανᾶν δ' βυλόμαι τ' λέγω, Luc. Ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τ' πίστεως, 1 Tim. 6, 10. Hinc

Ἀποπλάνησις, εως, ἡ, aberratio, evagatio, (2) Figura certa rhetorica.

Ἀπόπλανος, ου, ὁ, impostor. Ex ἀπὸ, & πλάνος.

Ἀποπλεῖεν, pr. inf. act. *Poët.* pro ἀποπλέειν, ab

Ἀποπλέω, f. πλεύσω, navi discedo, solvo.

Ἀποπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo; (2) saturo, satio.

Ἀποπληκτικὸς, ὴ, όν, attonitus; (2) ad apoplexiam pertinens. Ab

Ἀπόπληξ, ος, ὁ ἡ, ὴ, qui laborat apoplexia; (2) insanus, amens, attonitus. Ab ἀποπλήσσω, *percutio, attonitum reddo.*

Ἀποπληξίας, *Adv.* insane, stupide, stolide.

Ἀποπλήρης, ους, ὁ, ἡ, ὸν, impleo, compleo; (2) perficio, præsto; (3) expleo, satio, saturo. Hinc

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, expletio.

Ἀποπληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid complet ac perficit, executor. Ab eod.

Ἀποπλῆσσω, vel ἀποπλήττω, f. ξω, percutio; (2) repercutio; (3) attonitum reddo, perterrefacio.

Ἀποπλίσσομαι, vel ἀποπλίθομαι, f. ξομαι, abfilo, saltu me proripio, seu aufugio. Ex ἀπὸ, & πλίσσω, *gradior.*

Ἀπόπλους, *contr. ejusdem* ἀπόπλεως, ου, ὁ, discessus, proprie navi. Ab ἀποπλέω.

Ἀποπλουτέω, ῶ, f. ήσω, divitias amitto, divitias abjuro, vel profundo. Ex ἀπὸ, & πλοῦτος, *divitiæ.*

Ἀπόπλυμα, τος, τὸ, aqua sordida, in qua aliquid lavamus. Ab

Ἀποπλύνω, f. υνῶ, abluo. Οἱ δ' ἐλεῖς ἀποζώστες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυνον τὰ δίκτυα, Luc. 5, 2.

Ἀποπλώειν, *renavigare*, præs. inf. act. verbi *Ionici* ἀποπλέω pro ἀποπλέω.

Ἀποπνίσσα, *respirans*, præs. part. act. fem. g. *Poët.* pro ἀποπνέουσα, a verbo ἀποπνέω.

Ἀποπνοὴ, ἧς, ἡ, exhalatio, expiratio. Ab

Ἀποπνέω, f. εύσω, efflo, exhalo, spiro. Gl. V. redoleo, prospiro; (2) effio animam, morior; (3) pedo, flatum ventris emitto. Δεινὸν ἀποπνέουσα κυνὸς μῆνα αἰθομένοιο, Hesiod. Theog. 324. Θυμὸν ἀποπνεύων, Il. 4, 524.

Ἀποπνιγησόμενον, patt. f. 2. pass. Ab

Ἀποπνίγω, 1. ξω, suffoco, strangulo; (2) vexo, discrucio. Οἵ μ' ἔτεσι μὲν νῦν ἀποπνίζει βάλεται, Arist. Vesp. 1328.

Ἀποπνίξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἀποπνίξας.

Ἀποπνοὴ, ἧς, ἡ, exhalatio, expiratio, efflatio. Ab ἀποπνέω.

Ἀπόποιος, ας, ἡ, flatus, exhalatio. Ab eod.

Ἀποποιέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, abdico, rejicio, alienum a me facio. Gl. V. ἀποποιοῦμαι, ablego; (2) improbo, non admitto, repudio; (3) renuncio alieni amicitiam. Ex ἀπὸ, & ποιέω, *facio.* Hinc

Ἀποποίησις, εως, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio.

Ἀποπομπαῖος, αία, αῖον, depulsorius, ad pellendum aptus; (2) depulsor malorum; (3) emissarius, de hirco *Levit.* xvi. Ab ἀποπέμπω. Unde

Ἀποπομπὸς, οῦ, depello prodigia:

Ἀποπομπὴ, ἧς, ἡ, dimissio; (2) missa; (3) rejectio, repudiatio; (4) abnegatio; (5) procuratio, aut depulsio prodigii, sceleris; (6) festus dies, quo sacrificabatur.

Ἀποποντέω, ῶ, f. ήσω, finem laborandi facio, laborare desino. Ἀλλ' ὃν ἐν ἀδὶν πρᾶγμα ζοι, τὰ πλεῖστ' ἂν ἀποπονήσαις, Arist. Thesm. 252.

Ἀποποντόω, in mare submergo.

Ἀποπορδὴ, ἧς, ἡ, crepitus ventris. Ab ἀποπέρδω, *pedo.*

Ἀποπορεία, ας, ἡ, abitus, discessus; (2) reditus, reversio. Ab

Ἀποπορεύομαι, f. εύσομαι, discedo, abscedo, abeo, transeo. Ἀποπορεύεσθ' παρὸς τὸς ἑκατόνους, Arist. Hinc

Ἀποπορευτέον, abeundum est.

Ἀποπρεσβεία, ας, ἡ, expositio actorum in legatione; (2) renunciatio legationis. Ab

Ἀποπρεσβεύω, f. εύσω, acta in legatione expono.

Ἀποπριάμαι, emo. Ex ἀπὸ, & πρίαμαι, *emo.*

Ἀπόπρισμα, ατος, τὸ, scobs, scobis, Gl. V. Ab

Ἀποπρίω, f. ίσω, serra deseco, serra abscindo.

Ἀποπρὸ, *Adv.* procul. Ex ἀπὸ, & πρό.

Ἀποπροβάλλω, procul abjicio.

Ἀποτρόπτημι, 3. f. a. 1. ind. v. ἀποπρίημι.

Ἀποπρομνία, τὰ, rejecta, postposita. Ex Stoicorum de malis corporis & fortunæ; opponuntur προηγμένα.

Ἀπόπροθι, f. ἀπόπροθεν, e longinquo, eminus; (2) fine. Ab ἀποτρό.

Ἀπόπροθι, *Adv.* procul, longe. Ab eod.

Ἀποπροθέω, procul, longè fugio.

Ἀποπρομνία, emitto. Τὸν ἢ τέτρατον ἀποπρούηκε πίλινδι, Odyss. 14, 26. Ἰὸν ἀποπρίεις βάλε σᾶθος παρὰ μαζὸν, ib. 22, 82.

Ἀποπρολείπω, relinquo longe.

Ἀποπροσοσφίζω, f. ίσω, separo a.

Ἀποπροσποιέομαι, proprie nego ad me pertinere, repudio, rejicio.

Ἀποπροσπτίζομαι, f. ίσομαι, faciem purgo, sordes faciei abstergo. Ex ἀπὸ, & πρόσωπον, *facies.*

Ἀποπροτέμνω, f. μῶ, abscindo. Νάτε (ὑῖες) ἀποπροτάμοιν, Odyss. 8, 475.

Ἀποπτάμενος, a. 2. part. med. v. ἀποπέτομαι pro ἀφίπταμαι, *avolo.*

Ἀποπτάω, circumspecio.

Ἀποπτανίσει, *Ion.* pro ἀποπτήσει.

Ἀποπτίπτω, f. ίσω, e rupe peto. Ex ἀπὸ, & πτίπτω, *ruinam.*

Ἀποπτόσομαι, f. ξομαι, alas pando & quatio.

Ἀποπτῦσαι, a. 2. inf. med. v. ἀφίπταμαι.

Ἀποπτὴς, ου, ὁ, spectator, qui ex editore loco aliquid spectat. Ab ἀπόπτομαι.

Ἀποπτώσομαι, *volato*, f. 2. ind. v. ἀφίπταμαι.

Ἀποπλήσσω, ἀποπλάω, f. 2. pass. ἀποπλάθω, exterrefacio, obstupefacio.

Ἀπόπτολις, ιδος, ὁ ἡ, ὸ, extoris, exsul. Ex ἀπὸ, & πόλις, *urbs.*

Ἀπόπτομαι, f. ὄψομαι, despicio, despecto, ex altiore loco adspicio.

Ἀποπτὴς, ου, ὁ ἡ, ὸ, qui spectari ex alto potest; (2) qui videri alicunde potest; (3) qui eminus conspicitur. Ab ἀπόπτομαι.

Ἀποπτύρω, abterreo, deterreo, Gl. V.

Ἀπόπτυστὴρ, ῆρος, ὁ, aspernator, contemptor:

Ἀπόπτυστος, ὁ ἡ, ὸ, aspernandus, aversandus, detestandus. Ab

Ἀποπτύω, spuo, exspuo; (2) respuo, averror. Ἀποπτύει δ' ἀλὶς ἀχνὸν, Il. 4, 426.

Ἀπόπτωμα, ατος, τὸ, casus, prolapsio, ruina. Ab ἀποπίπτω.

Ἀπόπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀποπυδίζω, saltare nates calce feriendo. Ἀποπυδίσεις μόδανα, Arist. Eq. 694.

Ἀποπυοπτικὸς, ὴ, όν, purulentus. Ex ἀπὸ, & πύος, *pus.*

Ἀποπυίσκομαι, purulentus fio.

Ἀποπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, scisciter ex aliquo, interrogo.

Ἀποπυργίζω, in modum turris extruo.

Ἀποπυ-

'Απαυρίας, ου, ὁ, ut ἀφαυρίας ἄρτος, panis, qui super carbonibus coquitur. Ex ἀπὸ & αὖρα, ignis.

'Απαυρίδιος, ου, ὁ, pisces quidam. Ex iisd.

'Απαυρίζω, f. ίσω, assо, igni torreo. Ex iisd.

'Απαυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo; ἀπαυρόομαι, ῶμαι, ignesco, Ex iisd.

'Απαυτιζω, f. ίσω, respuo, spuendo ejicio vel eructo. 'Απαυτιζει γλὼ θάλασσα, Arist. Ab ἀπαπτύω.

'Απαφανίδωσις, εως, ἡ, raphani in podicem intrusio, raphanum per podicem trajectio, quæ pœna erat mœchorum. Ex ἀπὸ, & ῥαφανίδωσις, raphano in anum immisso cruciari, a ῥάφανος, raphanus.

'Απορηνὴς, ἴδος, ὁ ἡ ἐς, iracundus. Ex ἀπὸ, & ὀργὴ, ira.

'Απορηνίζω, f. ίσω, irrito; & ἀπορηνίζομαι, irator. Ex iisd.

'Απορήγνυμι, f. ξω, desterto.

'Απορεῖ, 3. s. pr. ind. act. contr. pro ἀπορίᾳ. Ab ἀπορέω.

'Απορέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dubito, perplexus sum. 'Απορέμβων ὃ ἐγω εἰς τὸν πρὶν τύτε ζήτησιν, Act. 25, 20. Ex α priv. & πόρος, ratio ex aprica efficiendi aliquid.

'Απόρευτος, ος, ὁ ἡ ὁν, qua iter non est, invius. Ex α priv. & πορεύομαι, eo.

'Απορέω, ῶ, f. ήσω, ad angustias detrusus inexplicabilis hæsito; (2) dubito, æstuo, nescio quo me vertam; (3) nequeo, non possum; (4) egeo, destitutus sum. 'Απορεῖν τῇ φρὰ μάτι, τῶν εἰτίαν τινὸς, egere. Οὐ ἐκ ἀωτοτ' ἀγαν ἠτορίην, Hesiod. Μήτιν ἀπορίην γδάνει, Hesiod. Θεογ. 393. Ab ἄπορος. Hinc

'Απόρημα, ατος, τὸ, res, de qua quæritur, dubitatio in medium allata; (2) dubitatio.

'Απορηματικὸς, ἡ, όν, dubitandi vim habens.

'Απορηματικῶς, vi dubitandi.

'Απορητικὸς, ἡ, όν, qui dubitare solet, dubitator, hæsitator. Ab eod.

'Απόδητος, ος, ὁ ἡ ὁν, inexpugnabilis, incolumis. Ex ἀπὸ, & πέδη, vinculum.

'Απορθόω, f. ώσω, erigo; (2) dirigo, directum reddo. Ex ἀπὸ, & ὀρθόω, erigo.

'Απόρθωσις, εως, ἡ, planatio, Gl. V. A præc.

'Απορία, ας, ἡ, inopia consilii, res dubiæ & perplexæ, anxietas, angustiæ, difficultas; (2) inopia, egestas. Ab ἄπορος.

'Απορτέω, ῶ, f. ήσω, avem reddo. Ex ἀπὸ, & ὄρνις, avis.

'Απορτίω, f. ἀσω, idem & ex iisd. Hinc

'Απορτίωσις, εως, ἡ, conversio seu transformatio in ovem.

'Απορύμβων, nom. pl. pr. part. pass. f. g. Ab

'Απόρνυμι, excito, concito; & ὄρνυμαι, prodeo cum impetu, concitus alicunde feror. Ἐκ δ' ἐτέον μὲ ὦσαν ἀνάγκ, Διὸς υἱὸς, ἀπορύμβων Ἀκιλῆος, Il. ε. 1-5.

'Απορος, ος, ὁ ἡ ὁν, invius, non pervius; (2) difficultatibus impeditus; (3) consilii inops, stupidus, hebes, (4) difficilis; (5) pauper, inops, egenus, indigus; (6) perplexus, dubius. Ex α priv. & πόρος, via, transitus.

'Απόρσε, 3. s. a. 1. ind. act. Ab

'Απορύω, f. ὑσω, profundo, effundo; (2) difficedo. Τὸ μὲν οἱ ἀνέρυσε, λιπὼν σεσιαλία δῖα, Il. ε, 20.

'Απορρήγνυμι, 1. f. a. 2. optat. pass. v. ἀπορρήγνυμι.

'Απορραθυμέω, ῶ, f. ήσω, pigresco, ignavia impedior, quo minus aliquid suscipiam.

'Απορραίνω, spargo, adspergo, irroro. 'Απορραίνειν τῇ Θρῄκ, Herodot. τὸν ὑγρότητα, Arist. Ex ἀπὸ, & ῥαίνω, perfundo.

'Απορράινω, destruo; (2) careo. Ἀπορράθοι ἐγ' ἄλλοθι ἢ ἐκ ἐμεῖο ἄλκοντα βίηφι Κρονίων ἀπορραίσει, Odyss. τ, 402. Τὸν ῥ' ἤθελον φθίσας, καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ, Odyss. 16, 428.

'Απορραίζω id, quod amputatum, seu avulsum est. Ab ἀπορράσσω.

'Απόρραξις, εως, ἡ, modus ludendi pila, quo hæc forcipi solo alteri remittebatur, qui missam. Ab eod.

'Απορραπίζω, obturo, obstruo.

'Απορραντον, præf. inf. ἄλγος vehemens.

'Απορραύω, f. ψω, confuo, contundo, confringo. Ἀπορραύσαντον τὸ βαλάντιον, Plutus. Ἀπορραύσαι, Æschin.

'Απορράσσω, vel ἀπορράττω, f. ξω, amputo, revello.

'Απορραψῳδέω, ῶ, f. ησω, metro dico, recito, canto.

'Απορρεμβομαι, latius evagor, aberro.

'Απορρέω, f. ὑσω, effluo, defluo; (2) emano, promano, profluo. Φύσας ἢ ἀπορρέον φύλλα τῆσ φυόμενα, idem. Ὅτε σ' ἀπορρεῖ μῆνις εὐ ἀντιοβότης, beneficii, Soph. Aj. 523.

'Απορρέω, veto. Ex ἀπὸ, & ῥέω, inus. dico.

'Απόρρημα, ατος, τὸ, segmentum, fragmentum avulsum, Hesych.

'Απορρήγνυμι, vel ἀποῤῥηγνύω, f. ξω, abrumpo, disrumpo, frango; (2) abrumpo, divello; (2) erumpo. Δεσμὸν ἀπορρῆξας δεσῖ πιδίοιο κραείνων, Il. 6. 507. 'Απορρῆξαι τ' ἐερύσσης τῶν Ζυμμαχίαν, Æsch. Τὸν βίον, Lur.

'Απορρηδὸν, vetitum, est, ἀπορρηθὲς, vetitus, item abdicatus, repudiatus, ἀπορρηθόσθαι, dissolvi, de induciis ap. Lys.

'Απόρρημα, ατος, interdictum, Gl. V. diverbium. Ex ἀπὸ, & ῥέω, dico, inus.

'Απορρήξας, a. 2. part. act. v. ἀπορρήγνυμι. Unde

'Απορρῆξις, εως, ἡ, & Ion. ιος, eruptio, Arist.

'Απόρρησις, εως, ἡ, in'erdictio, (2) renunciatio; (3) inopia, Hc, sed videtur esse debere ἀπόρησις; (4) delatigatio, Ern.

'Απορρηγνα, vel ἀπορρῆτα, f. ξω, idem quod ἀποῤῥήγνυμι.

'Απόρρητος, ος, ὁ ἡ ὁν, vetitus; (2) arcanus; (3) inenarrabilis, ineffabilis; (4) contumeliosus, in contumeliam dictus aut factus, et quidem majorem; (5) nefandus; ἀπόρρητον, penetrale, secretum, arcanum, inauditum, nefandum, Ph. ἀπόρρητα, facta, Ph. arcana, Gl. V. item merces quas exportare non licet, (atque maxime) denique maledicta gravora, quæ lege nominatim vetita erant, ut ἀνδροφόνος, βίψασπις, &c. Ab ἀπορρήγνυμι.

'Απορρήτως, Adv. clam, secreto; (2) ita ut dici nequeat, s. non debet.

'Απορρητόω, ῶ, f. ήσω, exhorreo, extimesco. Ὅτι πατρὸς μὴ ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νίεῦ, Odyss. 2. 52.

'Απορριζόω, ῶ, f. ώσω, radicitus evello. Ex ἀπὸ, & ῥίζα, radix.

'Απόρριμμα, ατος, τὸ, retrimentum, Gl. V. Ab ἀπορρίπτω.

'Απορρίνάω, ῶ, f. ήσω, lima aufero, limo. Ex ἀπὸ, & ῥίνη, lima. Hinc

'Απορρινημα, τὸ, limatura.

'Απορρίπίζω, f. ίσω, flatu discutio, depello, abigo.

'Απορρίπτω, f. ψω, abjicio, rejicio, projicio, Gl. V. (2) dicitur & ut jacio ap. Lat. de maledicta in aliquem conferentibus, ἀπορριμμένος, abjectus, despectus, spretus, Gl. V. perfect. part pass. Μνησθμὸν ἀπορρίψαι, Il. 16, 282. 'Απασδε γὴς απορριφησομαι, Soph. Aj. 1031. Hinc

'Απορρίψαντο, acc. s. a. 1. part. act.

'Απορρῖψις, εως, ἡ, abjectio, projectio.

'Απορρὼξ, ῥῶγος, ἡ, profluvium, defluvium; (2) effluxus, profluentia, emanatio; (3) succus alicunde effluens. Ex ἀπὸ, & ῥέω, fluo.

'Απόρροια, ας, ἡ, idem & ex iisd.

'Απορροιβδέω, ῶ, f. ήσω, cum sonitu ejecto, seu emitto.

'Απόρροος, contr. ους, ους, ὁ ἡ ὁν, profluens, manans, emanans. Ex ἀπὸ, & ῥέω, fluo.

'Απορροφάω, ῶ, & ἀποῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, absorbeo, exhaurio.

'Απορρύπτω, f. ψω, abluo, sordibus, expurgo.

'Απόρρυτος, ὁ ἡ ὁν, effluens, effluens. Ab

'Αρτρεύω, f. ύσω, effluo, defluo.

'Απόρρωξις, ώξεως, ἡ, ruptio, seu rupture avulsio. Ab ἀπορρήγνυμι.

'Απορρώξ, ῶγος, ὁ ἡ ὁν, abruptus, præruptus, Suffrant. fragmentum avulsum, pars, portio, emanatio, stillamentum, latex, rivus.

'Απορρῶγες τῶ σπλάγχνω, Arist. Ab eod.

'Απορύσσω, f. απορύξω, f. ξω, defodio.

'Απόρυψις, ὁ, detersio, ut simplex.

'Απορραντίζω, f. ίσω, orbo, orphanum reddo. 'Απορφανισθέντες, ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, 1 Thess. 2, 17. Ex ἀπὸ, & ὀρφανὸς.

'Απόρφυρος, ος, ὁ ἡ ὁν, nulla purpura insignis. Ex α priv. & πορφύρα, purpura.

'Απορχίομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, desulto, id est, inuente saltando perdo. 'Απορχήσατο ἐ γάμου, Herodot.

'Απόρως, Adv. perplexe; (2) tenuiter. Ab ἄπορος.

ΑΠΟΣ, ου, τὸ, labor, lassitudo.

'Αποσαλεύω, f. εύσω, e portu in alium provehor; (2) in filo flo, jactis ancoris commoror; unde additur interdum, ἐπ' ἀγκυρῶν, ἐπ' ἀγκυρῶς; (3) me stabilio. 'Αποσαλεύσας ἡμέρην ἐκ νύκτα ἐπὶ τῷ στρατοπέδῳ, Thuc.

'Αποσαρκόω, ῶ, f. ώσω, in carnem concrescere facio; ἀποσαρκόομαι, ῶμαι, in carnem concresco, in carnem vertor; (2) me totum carni dedo, carnis voluptates sector. Ex ἀπὸ, & σάρξ, caro.

'Αποσάττω, f. ξω, depono clitellas, deonero.

'Αποσαφόω, ῶ, f. ήσω, declaro, significo, ostendo. Ex ἀπὸ, & σαφὴς, clarus, manifestus.

'Αποσβέννυμι, & ἀποσβέω, f. σβέσω, extinguo, cessare facio. Hinc

'Απόσβεσις, εως, ἡ, & Ion. ιος, extinctio. Ἦν ὁ ζευγμὸς πρὸς ἀπόσβεσιν ὑσὸς, Arist.

'Αποσβέσασαι, 3. pl. a. 1. conj. Poet. pro ἀποσβέσασι. Ab ἀποσβέννυμι.

'Αποστεμφθεῖν, a. 1. part. med. v. ἀποστέω.

'Αποσεισμὸς, ἡ, ἡ, excussio; (2) saltatio quædam impudica. Ab

'Αποσείω, f. είσω, excutio, concutiendo a me repello; (2) amolior, ablego; (3) de medio tollo. 'Αποσείσαζ τὸ χάρτες, Arist. Lys. 673.

'Αποσεμνύνω, magnifice celebro; (2) in med. jacto me, ostendo, vendito, arrogans sum.

'Αποσθία, idem quod ἀποσύω, quod vide.

'Αποσθὼ, excutio cribro.

'Αποσκηνόω, ῶ, f. ώσω, in stabulo includo, includo tanquam in stabulo. Ex ἀπὸ, & σκηνὸς, tabernaculum.

'Αποσημαίνω, designare, præf. inf. med. verbi 'Αποσημαίνομαι, f. ανῶ, indico, significo; ἀποσημανέμαι, denoto.

'Αποσήπω, f. ψω, putrefacio.

'Αποσιγησις, ἡ, reticentia, taciturnitas.

'Αποσμόω, ῶ, f. ήσω, limum reddo; (2) a loco cavo cibo furtum; (3) extollo, effero.

'Αποσιτέω, ῶ, (ἀπόσιτος, Ern.) a cibo abstineo. Ab σῖτος.

'Αποσιτία, ας, ἡ, abstinentia a cibo, inedia; (2) cibi fastidium. Ab eod.

'Αποσιτικὸς, ἡ, όν, abstinentiam a cibo inducens. Ab eod.

'Απόσιτος, ος, ὁ ἡ ὁν, a cibo abstinens, abhorrens a cibo. Ex ἀπὸ, & σῖτος, cibus.

'Αποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, sileo, taceo; (2) reticeo, contiteo. Καὶ μετεξὺ λόγων ἀποσιώπα, ἡ δὲ λείπει, Plut. Hinc

'Αποσιώπησις, εως, ἡ, reticentia; (2) figura rhetorica.

'Αποσκάπτω, defodio, fodiendo detrudo.

'Αποσκαρίζω, f. ίσω, palpitans pedes in aversum jacto; (2) palpitans animam effio, Anthol. Judic. car. 4. (3) cachinnum tollo. 'Αποσκαρίᾳ ἐγὼ γέλωτι τάμιον, Menand.

'Αποσκεδάννυμι, f. σκεδάσω, f. ἀσω, dissipo, dispello. Ὡς εἶπὼν, ἄλλας μὲν ἀποσκέδασαν φασιλῆας, Il. 19, 300. 'Αλλ' ἄνδρὶ δὲ τῶν ἀποσκεδᾷ μύθος, Soph. Oed. Tyr. 137.

'Απο-

'Αποσκεδάννυμι, f. ἀποσκεδάσω, idem.
'Αποσκευάζω, ἀποσκευῶ, Gl. V. ἀπὸ σκευασμάτων, exonero.
'Αποσκηπαρισμός, ὁ, f. ὦ, certa fractura cranii. Ex ἀπὸ, & Σκηπαρνίζω, ascia percutio.
'Αποσκοπέλλομαι, f. ἔσομαι, ex alto speculor.
'Αποσκοπέω, detego. Ex ἀπὸ, & σκέπω, tego.
'Αποσκευάζω, f. άσω, vasa aufero; (2) abjicio, depono, excutio; (3) onus ventris depono; (4) rejicio, repudio, non admitto; (5) amolior, de medio submoveo; (6) ablego, amando; (7) tollo de medio, neco; (8) demolior, everto; (9) refuto, refello. 'Αποσκευάσασθαι ἀπὸ σωτηρίας Ἱερουσαλὴμ, Act. 21, 15. Ex ἀπὸ, & Σκεύω.
'Αποσκευή, ῆς, ἡ, vasa viatoria & sarcinæ; (2) impedimenta exercitus; (3) amolitio, sublatio de medio; (4) exoneratio alvi, & ipse locus, ubi alvus exoneratur. Ex iisd.
'Αποσκήμμαξ, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum; (2) decubitus, id est, humor, qui, relicta ea parte, quam infestabat, in aliam transit. Ab
'Αποσκημπλάω, f. ἄσω, idem quod ἀποσκηπτάω.
'Απόσκηνος, ος, ὁ ἡ ἦν, semotum ab aliis tentorium seu tabernaculum habens; (2) procul ab alio habitans. Ex ἀπὸ, & Σκηνή.
'Αποσκηνόω, ῶ, f. ώσω, seorsum, seu longe remotum tabernaculum habeo; (2) seorsum habito; (3) tentorium moveo.
'Αποσκηπτάω, f. ψω, decumbo in, incumbo, innitor; (2) decido, allidor; (3) evado, erumpo; (4) desino. 'Αποσκηψαντος εἰς φλαῦρον, Herodot. 33, 10.
'Αποσκήψας, a. 1. part. act.
'Απόσκηψις, εως, ἡ, & Ion. ιος, decubitus, eruptio, Hippocr. Ab ἀποσκήπτω.
'Αποσκιάζω, f. άσω, obumbro. Hinc
'Αποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio; (2) umbra.
'Αποσκιασμός, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
'Αποσκιδάννυμι, dissipor. Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἴα ἀποσκιδνᾶσθαι Ἀχιλλεύς Il. 23, 4.
'Αποσκίμπτω, sulcio.
'Αποσκιρρόω, ῶ, f. ώσω, in scirrhum induro, induro; ἀποσκιρρᾶσθαι, occalescere. Hinc
'Αποσκίρρωμα, ατος, τὸ, durities, quæ in scirrhum abiit.
'Αποσκιρτάω, ῶ, f. ήσω, resilio.
'Αποσκληραίνω, exarescо; (2) morior; (3) tabesco; (4) obduresco; ἀποσκληκώς, tabidus, Gl. V. perf. part. pass. Ex σκλῆρος, & Σκλέω.
'Αποσκληκέναι, exortum esse, a. 2. inf. act.
'Αποσκληρόω, ῶ, f. ώσω, duro, induro, obduro; ἀποσκληρῦμαι, obduresco, indurescо.
'Αποσκληρύνω, induro; præduro, Gl. V. ἀποσκληρύνομαι, indurescо.
'Αποσκολύπτω, f. ψω, decortico, excorio; (2) detrunco, mutilo; (3) circumcido.
'Αποσκοπέω, f. ήσω, diligenter considero & intueor, contemplor.
'Αποσκοπιάω, f. ἄσω, ex alto despicio; (2) eminus contueor; (3) custodio, observo, Gl. V. speculor, pro ignoro Jos. Ab
'Απόσκοπος, ος, ὁ, eminus intuens. Ex ἀπὸ, & Σκέπομαι, speculor.
'Αποσκορακίζω, f. ίσω, ad corves abire jubeo, contumelioſe repello; (2) in locum desertum amando; (3) vilipendo, contemptui habeo. Hinc
'Αποσκορακισμός, ῦ, ὁ, amandatio alicujus in silvam rem, contumeliosa repulsio; (2) inspretio.
'Αποσκοτίζω, f. ίσω, obtenebro, obscuro; (2) umbra submoveo, corpus, quo obumbratum aliquid, amoveo.
'Αποσκοτόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, obscuro, oculis abjectum oculis eximo; (2) adimo, picturam umbra decoro, Ph. ἀποσκοτοῦμαι, obtuo, obstupesco. Ex ἀπὸ, & Σκότος, umbra.
'Αποσκυβαλίζω, f. ίσω, rejicio, repudio, tamquam rem contemnendam.
'Αποσκυδμαίνω, irascor, succenseo. Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν, Il. 24, 64.
'Αποσκυλίζω, f. ίσω, irrito.
'Αποσκυθίζω, f. ίσω, Scythice more tondeo; (2) nocturnelosa tonsura utor.
'Αποσκυλεύω, ῶ, f. εύσω, depsonor, exipio praedando.
'Αποσκυλεύω, f. εύσω, idem.
'Αποσκώμμα, ατος, τὸ, dictum mordax, irrisio per jocum. Ab
'Αποσκωπτικός, ή, όν, scommata jacio, scommate incesso. 'Αποσκώπτειν ἐς τοὺς φιλοσόφους, Luc.
'Αποσμάω, ῶ, f. ήσω, detergo, abstergo. 'Αποσμῶν ἱδρῶτα, Luc.
'Απόσμημμα, ατος, τὸ, retrimentum. Ab
'Αποσμήχω, f. ξω, detergo. 'Αχρεῖος τὰ τρύβλια τῆ λιχανῷ ἀποσμήχων, Luc.
'Αποσμικρύνω, ad parvitatem redigo, imminuo. Τὸ μεῖζον ἀποσμικρύνει. ὁρᾶς τὸ παντελέστατον καταπτώματον, Luc. pro imag.
'Αποσμίλευμα, τὸ, segmen scalpello factum, quod scalpello undique resecatur. Ab
'Αποσμιλεύω, εύσω, scalpello amputo, seu resecо; (2) scalpro purgo; (3) polio, expolio.
'Αποσμύχω, f. ξω, igni latente absumo; (2) lenta tabe absumo; (3) dolore occulto et diuturno conficio.
'Αποσοβέω, ῶ, abigo, expello. 'Αποσοβεῖσθαι ὑπ' ἀγέλαν, Arist. Ran. 45. Οὐκ ἀποσοβῆσαι ἐσσεῖς; ἐ ταχίως, ἱμπρὲξ, σατάξ; id. Av. 1263.
'Απόσος, η, ὁ ἡ ἦν, quantitatis expers. Ex α priv. & σόσος, quantus.
'Αποσπάδιον, ου, τὸ, excerptum, decerptum. Ab αποσπάω, extrabo, evello.
'Αποσπάδων, ονος, ὁ, cui testiculi sunt avulsi, vel exsecti. Ab eod.
'Αποσπαράσσω, lacerando avello.
'Αποσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, fascia exsolvo.
'Αποσπαρθάζω, palpito, vibro, pulso. Ex ἀπὸ, & Σπαίρω, palpito.
'Απόσπασις, εως, & Ion. ιος, avulsio, evulsio, Arct. Ab ἀποσπάω. Unde
'Αποσπασμα, ατος, τὸ, pars rei avulsa; (2) evulsio, Gl. V. lacinia; fragmentum.
'Αποσπασμός, ῦ, ὁ, idem.
'Αποσπασμάτιον, ου, τὸ, particula excerpta, seu avulsa, Dim. ab ἀπόσπασμα.
'Αποσπάω, ῶ, f. άσω, abstraho, avello, ab aliquâ re, impr. uxorem abduco ab aliquo; (2) ἀποσπάσαι, recedere. 'Αποσπᾶδ' τῆς μνήμης Στὶ Basil. Πῶς σ' ἀποσπάσω σιτηρὸ τῶδ' αἰόλα κλώσντος; Soph. Aj. 1045. ἀποσπασθεὶς, avulsus, item regressus, Gl. V. a. 1. part. pass.
'Αποσπείρω, dissemino.
'Αποσπένδω, f. σπείσω, libo, effundo, Ph. delibo; ἀπέσπεισεν, delibavit, Ph. a. 1. Πολλὰ δὲ Ἀθήνη ἴυχετ' ἀποσπένδων, Odyss. 3. 394.
'Αποσπερμαίνω, semino, semen jacio.
'Αποσπερματίζω, f. ίσω, semen emitto, semine genitali polluor.
'Αποσπεύδω, f. εύσω, ab aliquâ re deterreo, dehortor. Τὸν Μαντινέων τινὰς ἀπέπεισεν καὶ ἀπέσπευδον, Thuc.
'Αποσπογγίζω, f. ίσω, spongia abstergo, seu detergo. Hinc
'Αποσπογγισμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes spongia detersæ.
'Αποσποδέω, ῶ, f. ήσω, cinerem detergo; (2) ictu decutio; (3) in cinerem redigo; (4) e medio tollo. 'Αποσποδῆσαι τὰς ὀνυχας ἓξ δακτύλων, attrivisse, Av. 8.
'Απόσποδος, ος, ὁ ἡ ἦν, alienus & excludendus a libationibus, impius, profanus. Ex ἀπὸ, & Σποδὸς.
'Απόσπορος, ος, ὁ ἡ ἦν, satus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Ab ἀποσπείρω, semino.
'Αποσπουδάζω, f. άσω, studiosus alicujus rei esse desino; (2) negligo, contemno, repudio, 'Αποσπουδάζειν τῶν κοινῶν Philost.
'Απόσυτος, ος, ὁ ἡ ἦν, excitatus. Ab ἀποσύομαι.
'Αποσταγμα, ατος, τὸ, liquor destillatus; distillatio; (3) stiria, stilla. Ab ἀποστάζω.
'Αποσταδὰ, Adv. eminus. Ab ἀφίστημι.
'Αποστάζω, f. άσω, destillo, distillo, effundo, ἀποστάζειν ἀπὸ χρυσοῦ, Luc.
'Αποστεμβίζω, ἀποστεμβιῶ, depsonor, exipio trado.
'Αποστεμβόω, ῶ, f. ώσω, depsonor, exipio trado.
'Αποστεμμάζω, destillo. Ab ἀποστέμμα.
'Αποστελλάω, ῶ, idem & ab eod.
'Αποστέξις, ὁ, stillatio, distillatio. Ab eod.
'Αποστασία, ας, ἡ, defectio, discessio, discidium, Gl. V.
'Αποστάσιον, ου, τὸ, repudium; (2) derelictio justi domini, unde ἀποστασίου δίκη.
'Αποστασις, εως, ἡ, abscessio, defectio; rebellio, segregatio, abitus, discidium, prævaricatio, Ph. venditio per libram. Ab ἀφίστημι.
'Αποστατέον, desistendum est. Ab ἀφίστημι.
'Αποστατέω, ῶ, f. ήσω, non adsum, non præsto sum; (2) deficio, desero. 'Ουτοσὶ πάλαι σφάττεται, κἀκ ἀποστατῶ φίλων, Arist. Av. 320. Ab ἀποστάτης.
'Αποστάτης, ου, ὁ, qui deficit, qui secessionem facit; (2) retractator, faciens desistere. Ab ἀφίστημι. Unde
'Αποστάτης, ου, ὁ, transfuga, desertor; (2) rebellis; (3) religionis Christianæ desertor.
'Αποστατικὸς, ὴ, όν, rebellis, contumax, Gl. V. suppuratorius. Ab ἀποστάτης.
'Αποστάτις, ιδος, ἡ, rebellis, defectrix.
'Αποσταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallis, seu palis ligneis in terram depactis munio seu cingo; (2) adfigo cruci.
'Αποσταφιδόω, ῶ, f. όσω, in uvam passam converto, seu muto. Ex ἀπὸ, & σαφὶς, uva.
'Αποστεγάζω, f. άσω, detego; (2) tego, operio. 'Αποστέγασαν τῷ στέγῳ ὅπου ἦν, Marc, 2, 4.
'Αποστέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, operculum; (2) protectio.
'Αποστεγνόω, ῶ, f. ώσω, tego.
'Αποστέγω, intus coerceo, cohibeo; (2) arceo, inhibeo, propulso.
'Αποστείβω, abeo.
'Αποστείχω, f. ξω, abeo, discedo. Οἴκαδ' ἀποστείχειν, Odyss. 11, 131.
'Αποστελέω, 3. f. f. 1. ind. act.
'Αποστελίζισμα, τὸ, strigmentum.
'Αποστέλλω, f. ελῶ, mitto; (2) mitto cum mandatis; (3) amando, ablego; (4) vi submoveo, ap. Thuc. ἀποστέλλει, renunciat. ἀποστέλλεσθαι, pass. etiam dicuntur, quos abeuntes prosequuntur; ἀποστελεῖς, directus, Ph. a. 2. part. pass. Τίνος μ' ἑκατὶ γῆς ἀποστέλλεις; Eur. Med. 282. Φυγὰς ἀποστελεῖς ὁμαίμων λώβα, id. Ph. 323. Ex ἀπὸ, & στέλλω, mitto.
'Αποστενόω, ῶ, f. όσω, angustum reddo. Ex ἀπὸ, & στενὸς, angustus.
'Αποστενωτικὸς, ὴ, όν, ad brevitatem in pauca redigens sententiam.
'Αποστεπτικὸς, ὴ, όν, pertinens ad ademptionem coronæ. Ab ἀποστέφω, adimo coronam.
'Αποστέργω, f. ξω, ejicio ex animo amorem, desino amare; (2) fastidio, tolero. Suid.
'Αποστερέω, ῶ, f. ήσω, privo, fraudo, defraudo, abnego, Gl. V. ἀποστερεῖ, inficiatur, Ph. 'Αποστερῶν τινα τὰ χρήματα, τῶ χρήματος, ἀποστερεῖδῆ Συμφυτίας τινός. Ἀποστέρημαι δ' βίου τὰ τόξ' ἐμὰ, Soph. Phil. 954. Τὸ μόνον τέκνα μὴ θρεψάμενος ἀποστερεῖν φίλους; Arist. Thesm. 705. 'Αποστερεῖς δ' ὠφέλιμα τὰ συμφορᾶς; id. Av. 1611. Hinc
'Αποστέρησις, εως, ἡ, privatio, defraudatio.
'Αποστερητὴς, οῦ, ὁ, fraudator, fraudulentus, inficiator, Ph. Ab eod.
'Αποστερητὶς, ίδος, ἡ, fraudatrix.
'Αποστερητικὸς, ὴ, όν, fraudativus, ad fraudandum valens. Ab eod.
'Αποστερίζω, & ρίπτω, privo.
'Αποστεφανόω, ῶ, f. όσω, corona privo; ἀποστεφανῦμαι, coronа privor. med. coronam depono.
'Αποστέφω, f. ψω, idem. Ex ἀπὸ, & στέφω.
'Αποστῆ, 3. f. 2. 2. conj. act. v. ἀφίστημι.
'Αποστηθίζω, f. ίσω, ex pectore depromo, aut eloquor. Ex ἀπὸ, & στῆθος.
'Απόστημα, ατος, τὸ, abscessus, apostema.

Gl.

Gl. V. vomica, suppuratio, ulcus; (2) spatium & intervallum, quo absistimus; (3) locus remotior ac secretior. Ab ἀφίσημι. Hinc

Ἀποσηματίας, ου, ὁ, qui abscessu, seu apostemate laborat.

Ἀποσηματίζω, resisto, subsisto. Ab eod.

Ἀποσηματικος, η, ον, separativus. Ab eod.

Ἀποσημάτιον, ου, τὸ, parvum apostema, parvus abscessus, Diosc. Ab eod.

Ἀποσημάτιῶν, ία, ον, apostemate laborans.

Ἀποσηματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, apostematis, seu abscessus naturam habens. Ab eodem.

Ἀποσῆναι, a. 2. inf. act. v. ἀφίστημι.

Ἀποσηρίζω, f. ξω, fulcio, sustento. Τοῖς Ζυλίνοις τὸν μηρὸν ἀποσηρίζόμενος, Aet. Iat.

Ἀποσῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀφίστημι.

Ἀποσησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med.

Ἀποσιλβόω, ῶ, splendidum reddo.

Ἀποσίλβω, f. ψω, splendeo, niteo, rutilo, illustro, splendorem emitto. Ἀποσίλβοντες ἀλείφατος, Odyss. 3, 408. Gl. V. remideo.

Ἀπόσιχε, 2. s. a. 2. imper. act. v. ἀπόσειχω.

Ἀποσκαλίζω, destringo, abrado. Hinc

Ἀποσκαλίσμα, ατος, το, frigmentum.

Ἀποσκοπός, ἐνος, ὁ, qui classi praest, magistratus rei nauticæ præfectus.

Ἄποσκολη, ης, ἡ, missio; (2) dimissio; (3) remissio; (4) profectio navi; (5) munus apostolicum.

Ἀποστολικός, ἡ, ὸν, ad apostolos pertinens; (2) apostolos decens; (3) ab apostolis profectus.

Ἀποστολιμαῖος, αία, αῖον, missilis, emissitius.

Ἀποστολος, ου, ὁ, separatus classium & expeditio maritima, classis, Gl. V. (2) imperata classis; (3) literæ dimissoriæ; (4) qui cum mandatis ab aliquo mittitur; (5) Apostolus; & (6) adjective ὁ ἡ ἡ, qui huc illuc mitti solet; Gl. V. missus. Ab ἀποστέλλω.

Ἀποστοματίζω, f. ἰσω, memoriter recitare jubeo, (2) adhibeo ad loquendum; (3) memoriter recito, refero. Ἠρέατο οἱ γραμματεῖς —— ἀποστοματίζειν αὐτὸν ἐκ πλείονος, Luc. 11, 53; Gl. V. dicto. Ex ἀπὸ, & στόμα, ος.

Ἀποστομίζω, f. ἰσω, idem; (2) os obstruo; (3) aciem hebeto. Πιλήκιον λαξῶν ἀποστομισμένον ὑπὸ τῆς πλευρᾶς, Philostr. Ex id. im.

Ἀποστομόω, ῶ, os obturo, occludo; (2) aciem hebeto; ore tacto aperio. Hinc

Ἀποστόμωσις, εως, ἡ, apertio facto ostio; (2) apertura, patefactio.

Ἄποτος, ος, ὁ ἡ ἡ, amoris expers; (2) immitis. Ex α priv. & στρη, amor.

Ἀποστρακίζω, f. ἰσω, testulis in unam conjecta damno, relego.

Ἀποστρατεία, f. ἀσω, in testam muto; (2) in domo in testæ modum.

Ἀποστρατεύω, f. εὐσω, dimitto a militia, exauctoro; ἀποστρατεύομαι, emeritor, Gl. V. ἀποστρατεύομαι, emeritus.

Ἀποστρατηγός, οῦ, ὁ ἡ ἡ, dux exauctoratus, imperatoris vel ducis loco motus.

Ἀποστρατοπεδεύω, f. εὐσω, castra moveo, castris motis revertor.

Ἀποστραφείς, 2. s. a. 2. op. pass. v. ἀποστρέφω.

Ἀποστραφῶ, ῇς, ῇ, ον, a. 2. conjunct.

Ἀποστρέβλω, ω, f. ώσω, torqueo.

Ἀποστρέφω, f. ψω, everto; (2) obverto; (3) retro ago, retro flecto; (4) converto; (5) divido, dirimo, retro flecto; ἀποστρέφομαι, everter, averto, averior, abhorreo, fastidio, Gl. V. ἀποστραμμένος, averso, Ph. part. perf. pass. Ἀποστραφέντες ἀπ' αὐτῶν, Luc. 23, 14. Ἀποστρεφόμενοι τὴν ἀλήθειαν, Tit. 1, 14. Νυνὶ δὲ ἀποστρέψαντες ἀπὸ ὁρίων ὁμαιμονέσι, Aristt. Av. 1289. Ἀποστρέφει δ' ἀνεμον, aversa refugit, id. Pace, 681. Hinc

Ἀποστρέψας, α, ι. part. act.

Ἀποστροφή, ῆς, ἡ, aversio, aversatio; (2) perfugium. receptus, unde v. c. ἀποστροφὴ τοῦ βίου, ratio vitæ tolerandæ; (3) effugium; (4) depulsio, purgatio; (5) Figura rhetorica.

Ἀποστροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris hominis ab inconcessa libidine avertentis. Ab

Ἀπόστροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, aversus, abhorrens. *Subplant* ve est Figura grammatica, literæ abjectæ nota.

Ἀποστυγίω, ῶ, f. ήσω, abhorreo, avertor. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, Rom. 12, 9.

Ἀποστυγῶντες, nom. pl. part. pr. act

Ἀποστυφελίζω, depello, deturbo. Τρὶς δ' αὖτον ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων, Il. 16, 703.

Ἀποστύφω, f. ψω, adstringo.

Ἀποσῶ, *dissentiam*, 1. s. a. 2. conj. act. v. ἀφίσημι

Ἀποσικλίζω, f. άσω, ficus decerpo; (2) explodo more eorum, qui ficus carpunt, (3) ficus comedo.

Ἀποσυλῆσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἀποσυλῆσαι. Ab

Ἀποσυλάω, ῶ, f. ήσω, despolio, depraedor, dejecutior, spolando aufero, eripio, Gl. V. ἀποσυλῶ, expilo.

Ἀποσυμβολάω, ῶ, concurro, occurro. Ex ἀπὸ, & συμβάλλω, εἰ

Ἀποσυμβολάω, f. ήσω, dehortor, dissuadeo.

Ἀποσυνάγω, dejicio, dispello.

Ἀποσυνάγωγος, ος, ὁ ἡ ἡ, synagoga motus, cui interdictum est synagoga. Ex ἀπὸ, & συναγωγὴ, *synagoga*.

Ἀποσυνάκτος, ον, idem.

Ἀποσύρομαι, eraspo, profilio, exilio. Ex ἀπὸ, & σύρω, *tiro agito*.

Ἀποσυρίζω, ῶ, f. άσω, in fistulam converto; ἀποσυριγμένος, in fistulam versi.

Ἀποσυρίζω, fibilo, cum fibilo emitto.

Ἀποσυρισμὸς, sive ἀποσυρίττω, f. ξω, exfibilo, fibilis ejicio.

Ἀπόσυρμα, ατος, τὸ, id, quod detractum, seu abrasum est, raptum alicunde, abrasum, evulsum, excussum; (2) locus desquamatus. Ab

Ἀποσύρω, detracto, retraho; abstrahe, subtrahe, subduce, Gl. V.

Ἀποσυσσίτιον, ου, defunctio sodalitati, abitum a sodalitio, seu convivio.

Ἀποσύσσασις, ἡ, destructio.

Ἀποσφαγεὶς, a. 2. part. pass. v. ἀποσφάζω.

Ἀπόσφαγμα, ατος, τὸ, feculentum, quod per colum transmissum est. Ab

Ἀποσφάζω, f. ἀποσφάξω, f. ξω, jugulo, mactato; (2) interficio. Ἄυτη δ' ἀποσφαχάσῃ μιν' ἀυτικα, Aristt. Thesm. 757.

Ἀποσφαιρίζω, f. ἰσω, ejecto & palam repello; (2) reciproco & reddo in modum pilæ.

Ἀποσφαιρισμὸς, ὁ, ejectio.

Ἀποσφαίρωσις, ἡ, ejectio.

Ἀποσφαλείσα, f. ἐσθαι formam redige.

Ἀποσφαλεύω, f. εύσω, labi, f. labero Ζυγάσια, non tornum. adimendo e in pedum figuram; (2) ζυγάλοι reduco; (3) debilito, paralyseo.

Ἀποσφαλίς, ἀ. 2. part. f. ll. verbi

Ἀποσφάλλω, subvenio, pellendo; (2) a via arcendo facio, deduco, (3) ejicio exercitum ab oppido, impedio. Ἀποσφάλλεσθ' ἐδὸς, ἐ ἐλπίδων. Μήτε δὲ ζῶντας ἀποσφάλλειν φόνοιο. Il. 5, 567.

Ἀποσφαλίω, ῶ, collabor, concido. Ὁ γὰρ πῶν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ἀπόσφαλμα, Polyb.

Ἀποσφάξω, ἀξῶ, ξω, excelsum percutiam, praecipitium in reptibus ac fraudis. Ab

Ἀποσφάξω, f. ι. inf. act. ver.

Ἀποσφάτω, f. ξω, idem quod ἀποσφάζω; ἀποσφάττω, enecto, Ph.

Ἀποσφενδονάω, ῶ, f. ἀποσφενδονήσω, ῶ, f. ησω, funda torqueo, funda tortum emitto. Ἀποσφενδονήσαντες πολλοὺς, Luc. Hinc

Ἀποσφενδόνητος, ος, ὁ ἡ ἡ, funda emissus; (2) funda repulsus.

Ἀποσφενδονίζω, id. quod ἀποσφενδονάω.

Ἀποσφηνία, in cunei formam redigo.

Ἀποσφήλαι, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro Ἀποσφήλαι. Ab ἀποσφάλλω.

Ἀποσφίγξω, f. ξω, stringo, adstringo, comprimo, coarcto, restringo, Gl. V. Ὅπως μὴ τοὺς ζιαγόνας ἀποσφίγξατε, Luc.

Ἀποσφίγξις, ἡ, constrictio.

Ἀποσφραγίζω, f. ἰσω, refigno; (2) signo; (3) reddo, pertero. Μαθόντα δὲ αὐτὸ τὸ θεραπόντιον ἀποσφράγισε, Diog. Laert. Hinc

Ἀποσφράγισμα, ατος, τὸ, signaculum, sigillum.

Ἀποσφραγιστὴς, οῦ, ὁ, refignator, Gl. V.

Ἀποσφρανίζω, odoror, olfacio.

Ἀποφάζω, f. άσω, facinio, venam aperio. Τῶν φλέβα ἀποφάσαι, *Hippocr.*

Ἀποφαλιδόω, ῶ plagas erigo, & furcis fulcio. Ex ἀπὸ, & φαλὶς, *furcula, qua attolluntur retia.*

Ἀποφάω, ῶ, idem quod ἀποφάζω.

Ἀποφαδίζω, f. άσω, ex tempore dico; (2) temere & inconsulte ago.

Ἀποφεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποφέω.

Ἀπόφευ, *abstine*, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Ion.* pro ἀπόσχεσο, seu *Attice* ἀπόσχου.

Ἀποφέρεσις, ἡ, abstinentia, temperantia. Ab

Ἀποφέω, abstineo. Ab ἀπέχω.

Ἀποφήκασι, *auferunt*, 3. plur. f. 1. ind. act.

Ἀποφλίζω, f. ἰσω, abscindo, resecco, fibi avello, abrumpo. Ἀποφλίζειν τινὰ τὸ λέγειν, Aristt. Hesc

Ἀποφὴς, ἐος, ἡ, *Aeol.* (propago, *Eust.*) id. quod

Ἀποφύσεις εως, ἡ, abscissio, avulsio, quæ secundo, aut rumpendo fit.

Ἀποφυσίζω, f. ἰσω, tunc e recumbentium sejungo; (2) sejungo, separo. Ex ἀπὸ, & φυσίζα, *fungus terræ innascibo.*

Ἀποφυλλίζω, f. άσω, vaco rei alicui.

Ἀποφυόμενος, a. 2. part. med. v. ἀποφύω.

Ἀποφυσάω, f. άσω, servo, sanitati restituo. Ἦσε τοὺς μὲν ἐν ζωὸς τῶν δ' ἔτι ἔμπνουν βάσιν ἀφυσώντας ὄλγως, κἀποσαίζοντας νόσῳ, Soph. Phil. 1369.

Ἀποσωθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀποταγὴ, ῆς, ἡ, renunciatio. Ab ἀποτάσσω.

Ἀποτάδην, *Adv.* prolixe. Ab ἀποτείνω.

Ἀποτανθεὶς, a. 1. part. pass. v. ἀποτείνω.

Ἀποτανεῖς, a. 1. part. pass. v. ἀποτείνω.

Ἀπότασις, ἡ, ος, ὁ ἡ ἡ, ad certum usum sepositus. Ab ἀποτάσσω.

Ἀποτεμιδῶ, f. ἰδσω, recondo.

Ἀποτέμνω, *Ion.* pro ἀποτέμνω, quod vide.

Ἀποτεῖσις, εως, ἡ, renunciatio.

Ἀπόστασις εως, ἡ, extensio; (2) consilium, propositum, argumentum, materia tractanda. Ab ἀποτείνω.

Ἀποτάσω, f. ἀποτάξω, f. ξω, colloco certo in loco, repono, recondo; (2) committo, in sepulchrum condo; (3) destino, despondeo, ἀποτάξομαι, renuncio, jubeo valere, a me dimitto, ejicio, (4) valedico, dimitto. Τὰς γυναῖκας ἔφασαν ὁ σατὴρ ἀποτάξει Pol. Ἐπιτίθεσθαι μὲν ἀποτεταγμένος ἐς τὴν ἀκόνην, Luc. 3, 61.

Ἀπόταται, *Adv.* procul. Ab ἄπω, a.

Ἀπότατος, η, ον, tanto certus.

Ἀποτειλοῦσα, ᾶ, f. άσω, eorum locum teneo; & ἀποτετειλοῦσα, circumscribo, circumdo, terminum circumdo. Καὶ τὰ τοιαῦτ' ἔξω κείνης ἀποτειλῇ δόμων, Eur. Med. 1.

Ἀποτεταῖς, ῆς, ἡ, privatus sepulchro; (2) locum ab aliis sepultus. Ex ἀπὸ, & τάφος, *sepulcrum.*

Ἀποτειχίσεις, εως, ἡ, circumvallandi actus, circumvallatio. Ab

Ἀποτειχίζω, f. ἰσω, circumdo fossa, muro includo, immuro duco, circumvallo, munio. Ἐκεῖ γὰ δυνάμεθ', ἀποτείχισθαι, λιμῷ, Aristt.

Ἀποτελεῖν, *circumvallare*, 3. pl. a. 1. opt. pass. *Ion.* pro ἀποτειχίσαιεν. Ab ἀποτείχω.

Ἀποτεινάω, exterdo, produco in longum, v. c. orationem, convivium; (2) intendo; ἀποτείνομαι, inschor, Gl. V. Οἱ δ' ἐπὶ πάσαν μακαρίτης ἀποτείνεσι μοῖρας ἀπὸ θεῶν, Plat.

Ἀποτεκναῶ, 1. sing. a. 1. conj. pass. v. ἀποτεκνόω.

Ἀποτειχίζω, f. ἰσω, mu.o obstruo, muro inter-

terſcpio; (2) muro arceo, exitu vel aditu, vallum condo, adverſus aliquem, urbem circumvallo. Ἀποτείπισα τὰς καταδρομὰς τῆς Θρᾳκῆς, Plut. Hinc

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, obſtructio per murum; (2) murorum ablatio.

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, murus circumductus ad obſtruendum munimentum loci.

Ἀποτειχισμὸς, ου, ὁ, obſtructio, quæ fit muro circumducto; (2) circumvallatio, munitio.

Ἀποτεκιόω, liberis orbo.

Ἀποτελείω, ω, perficio; (2) confecro, ſacro, initio.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus; (2) effectus ſtellarum; (3) eventus. Ab ἀποτελέω. Hinc

Ἀποτελεσματικὸς, ἡ, ὁν, effectum habens; unde ἡ ἀποτελεσματικὴ, ſcilicet τέχνη, ſcientia docens ἀποτελέσματα, *imprimis* ars augurialis.

Ἀποτελεσματικῶς, cum vi efficiendi, effective.

Ἀποτελεστικὸς, ἡ, όν, efficiendi vim habens.

Ἀποτελεύτεω, ῶ, f. ήσω, finem habeo, deſino; (2) finem do, termino.

Ἀποτελεύτησις, ἡ, finis, determinatio.

Ἀποτίλεω, ῶ, f. ίσω, efficio, perficio, præſto; conſummo, Gl. V. Ἀποτελέν τὰ νομιζόμενα ἐκ καρπῶν, producere; εἰς τὴν ἡλικίαν, adhiberc. Ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον, Jac. 1, 15.

Ἀποτέμνω, f. τεμῶ, abſcindo; deſeco, recido, reſeco, Gl. V. Κρᾶτ' ἀπὸ φάτνα καὶ ἄρθρα τεμῶ χερί, Soph. Phil. 1198.

Ἀποτεμὼν, f. 1, part. act.

Ἀποτέξεσθαι, f. 1. inf. med. v. ἀποτίκτω.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus. Ab ἀποτίκτω.

Ἀποτερματίζω, f. ίσω, definio, determino; (2) extermino, excludo. Hinc

Ἀποτερματισμὸς, οῦ, ὁ, definitio, determinatio, deſcriptio.

Ἀποτερμίζω, f. ίσω, finio, definio. Ex ἀπὸ, & τέρμα, *terminus*.

Ἀποτετραμμένος, perf. part. paſſ. v. ἀποτρέπω.

Ἀποτέτμητο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀπετέτμητο. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτόλυμα, ατος, τὸ, res, quæ male & præter animi ſententiam ſucceſſit; (2) damnum. Ab ἀποτυγχάνω, *non adſequor*.

Ἀποτολυκτικὸς, ἡ, ὸ, qui ſolet aberrare & fruſtrari. Ab eod.

Ἀπότολξις, εως, ἡ, repulſa, ſiniſter & infelix ſucceſſus; Gl. V. offenſatio. Ab eodem.

Ἀποτιφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.

Ἀποτιχαρίζω, f. ίσω, e ſartagine comedo.

Ἀποτῆκω, f. ξω, liquo; (2) macero, tabefacio, conſumo.

Ἀποτῆλε, *Adv.* procul. Ex ἀπὸ, & τῆλε.

Ἀποτῆξις, εως, ἡ, diſtillatio, quæ fit humore liquefacto. Ab ἀποτήκω.

Ἀποτιεῖ, 3. ſing. f. 1, ind. act. *Att.* pro ἀποτίσει. Ab ἀποτίω, *luo*.

Ἀποτίθημι, depono, repono, Gl. V. ἀποτίθεμαι, omitto, depono, recondo, condo, Gl. V. Ἀποτίθεσθε τὸν ἀρχὸν, ἐχθραν, ὀργὴν, ὑπ' ἀνάγκην, εἰς ἀγῶνα.

Ἀποτίκτω, partum emitto; (2) gigno.

Ἀποτίλλω, avello, revello. Hinc

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, id quod avulſum eſt, ſeu vellendo abſtractum.

Ἀποτιμᾶν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἀποτιμᾶσθαι.

Ἀποτιμάω, ῶ, f. ήσω, æſtimo; (2) æſtimatum do; (3) pignus conductionis domus do, at ἀποτιμᾶσθαι, pignus ejuſmodi actipio; (4) ignominia notio, Gl. V. ἀποτιμᾶμαι, cenſor. Ἀποτιμήσασθαι τὸ χωρίον, Dem. Hinc

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, pignus, quod dotis loco datur; (2) pignus, quod dare cogebatur, qui domum pupilli ab Archonte conducebat.

Ἀποτίμησις, εως, ἡ, deſcriptio, cenſus. Gl. V. æſtimatio; (2) veſtigal, tributum.

Ἀποτιμητὴς, οῦ, ὁ, qui pignus conductionis certo pretio æſtimatum accipit. Gl. V. cenſor.

Ἀπότιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, honore carens, inhonoratus; (2) oppignoratus. Ex α priv. & τιμὴ, *honor*.

Ἀποτιναγμα, ατος, τὸ, id quod decutitur, ſeu excutitur. Ab

Ἀποτινάξαθαι, a. 1. inf. med. verbi

Ἀποτινάσσω, vel ἀποτινάττω, f. ξω, excutio, decutio; (2) ἀποτίναξεν, decuſſit, Ph a, 1. Τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῆς ποδὸς ἀποτινάξατε, Luc. 9, 5.

Ἀποτινύμενος, pr. part. med. verbi

Ἀποτίνυμαι, pœnas ſumo. Ἢ ἵνα ἐκ πάντων Κρονίδης ἀποτίνηται αὐτῶν, Heſiod. Ἔργ. 245. Ab ἀποτίω.

Ἀποτινύω, perſolvo, luo, Gl. V.

Ἀποτίνω, luo pœnas, ſolvo, dependo. Ταῖς δραχμαῖς τῷ ἰδιώτῃ, δύο σ', ἄλλας ἀποτίνειν εἰς τὸ δημοτικὸν, Plut.

Ἀποτισάμενος, a. 1. part. med. v. ἀποτίω.

Ἀποτισῇ, *Ion.* 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἀπότισις, εως, ἡ, reſtitutio, redhibitio, Gl. V. Ab eod.

Ἀποτιτθος, ου, ὁ ἡ, a matris uberibus amotus. Ex ἀπὸ, & τιτθὸς, *mamma*.

Ἀποτίω, f. ίσω, punio; (2) perſolvo, luo, dependo, reddo; ἀποτίσειν, luit, Ph. Ἐπειδὰν ἀποτίσω τὰ τρία τάλαντα, ἃ ὤφλον, Dem. Τὰ ἀναγκαῖα τάττ' ἀνόσια θεὸς ἀποτίνει, Ariſt. Θεσμ. 692. Ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης, h. e. poſt id. Veſp. 1246.

Ἀποτμήγω, f. ξω, abſcindo. Πολλὰς ἢ κλειτὰς τότ' ἀποτμήγουσι χαρίτων, Il. 16, 390.

Ἀτοτμὴς, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, abſciſſus, abruptus. Ab ἀποτμήγω.

Ἀποτμήξας, a. 1. part. act. v. ἀποτμήγω.

Ἀπότμησις, εως, ἡ, profectio, abſciſſio. Ab ἀποτμήγω.

Ἀποτμήσαι, abſcindo, abrumpo.

Ἀποτμος, ου, ὁ ἡ ἡ, miſer, infelix. Ex α priv. & ὠστμὸς, *ſors*.

Ἀπότοκος, ου, ὁ ἡ ἡ, enaſcens, enatus. Τοιχαρῶν τὰ ἀπότοκα τῶν νοσήματα ἄφυκτα γίγνεται, Arct. Ab ἀποτίκτω.

Ἀποτολμάω, ῶ, f ήσω, confidenter audeo, confidenter aggredior; facinoroſe audeo. Ἡτοίμασε δὲ ἀποτολμᾷ, Rom. 10, 20.

Ἀπότολμος, ου, ὁ ἡ ἡ, audax. Ex ἀπὸ, & τόλμα, *audacia*.

Ἀπ τομὰς, άδος, ἡ, abrupta, abſciſſa; (2) jaculi genus. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτομὰς, άδος, ἡ, abſciſſor. Ab eod.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio, ſciſſura; profectio, Gl. V. (2) jaculum parvum.

Ἀποτομία, ας, ἡ, abſciſſio, inciſio; (2) nimius rigor, ſeveritas nimia, qua res omnes ad vivum reſecantur; Ph. crudelitas. al. Gl. V. tementas, ſeveritas, acerbitas.

Ἀπότομος, ος, ὁ ἡ, ἡ, abſciſſus, abruptus, præruptus; (2) durus, rigidus, ſcverus, inexorabilis, Ph. crudelis, immanis, acerbus, durus; ἀποτομώτατος, deciſſimus, Gl. V. Ab eod.

Ἀποτόμως, *Adv.* abſciſſe, abrupte; (2) ſevere, rigide; (3) plane, præciſe, temere.

Ἀποτοξεύω, f. εύσω, ſagitta appeto; (2) ſagitta procco, propulſo.

Ἀποτοξόω, f. ώσω, detorno; (2) expolio, elaboro, exorno; (3) in orbem recigo.

Ἀποτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſine potu vivit; (2) ad potandum non idoneus. Ex ἀπὸ, & πίνω, *bibo*.

Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποτρώγω. Unde

Ἀποτράγημα, ατος, τὸ, cibi reliquiæ.

Ἀποτραχηλίζω, f. ίσω, ſtrangulo, frango collum. Gl. V. decollo, detrunco. Ex ἀπὸ, & τράχηλος, *collum*.

Ἀποτραχύνω, exaſpero; (2) audeo.

Ἀποτρεπτικὸς, ἡ, όν, avertendi, f. depellendi vim habens; (2) diſſuaſorius, dehortatorius. Ab

Ἀποτρέπω, f. ψω, averto; (2) avoco, revoco, deterreo, dehortor; ἀποτρέπομαι, pelem averto, retro converto; (3) averſor, repudio, repello. Ἀποτρέπειν τῷ χέμῳ, τῷ ἁμαρτάνειν. Ὅπως ἀποτρέψεις σὺ ἀντιδικεῖν διαίτῃ; Ariſt. Nub. 774. Οὐδὲν τὸν ἀνὴρ τρίβῃ ζῶ, μὴ ὑχὶ φεύγειν παρ' αὐτῶν, prohibuit, quo minus, Luc. ἀποτετραμμένος, alienus ab aliqua re; ἐκ ἀποτ. non alienus, immo cupiens aliquid facere.

Ἀποτρέχω, currendo abeo, recurro, revertor.

Ἀπότρεψις, ἡ, averſio. Ex ἀποτρέπω.

Ἀποτριάζω, tres ictus infligo; (2) vinco, ſupero; (3) triumphum cano.

Ἀποτριαδίζω, idem.

Ἀποτριάσαι, f. άξω, idem.

Ἀποτριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, detritus. Ab

Ἀποτρίβω, f. ψω, detero, attero, contero; (2) aboleo, expello; (3) fricto ſeu tritu abſtergo; ἀποτρίβομαι, detergo, diluo; (2) ſubmoveo, amolior. Gl. V. ἀποτρίψον, defrica. Πλευρὰ ἀποτρίψασι, Odyſſ. 17, 232. Ἀποτρίβειν διαζολὰς, Diod. Sic. Hinc

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, quod deterendo decidit, ramentum deterendo detractum. Gl. V. retrimentum.

Ἀποτριτόω, ῶ, f, ώσω, ad tertiam partem redigo Ph. ἀποτριτῶ, decoquit.

Ἀπότριχες, ων, οἱ ἡ αἱ, impuberes. Ex ἀπὸ, & θρὶξ, *crinis, pilus*. Unde

Ἀποτριχῶ, f. θρίξω, pilos avello. Εἶδιτε κηρὸ' ἄκρας ὡς ἀπόθριξε τρίχας, Eur.

Ἀπότριψις, εως, ἡ, detrito; tritura, Ph. Ab ἀποτρίβω.

Ἀποτροπάδην, pr. inf. med. v. ἀποτροπάομαι.

Ἀποτρόπαιος, ος, ὁ ἡ ἡ, malorum depulſor; (2) averruncus; (3) averruncandus, avertendus, abominandus, fugiendus, odio dignus. Ab ἀποτροπὴ.

Ἀποτροπάομαι, ῶμαι, averſor, declino. Ex ἀπὸ, & τροπάω, *verto*.

Ἀποτροπάω, ῶ, averto. Ἡμᾶς μὲν γὰρ ἀποτροπαμὸν ὀπίσω αὐτοδεν, Il. 20, 119.

Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, averſio; (2) amolitio, depulſio; (3) dehortatio, diſſuaſio. Ab ἀποτρέπω, *averto*.

Ἀποτροπιάζομαι, f. άσομαι, averſor, abominor, odio proſequor, exſecro; (2) placo, expio.

Ἀποτροπιάζω, pro piaculo expio, Gl. V. Ab ἀποτροπὴ. Hinc

Ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, ſacrificium quod fit malorum avertendorum cauſſa, piaculum, piamentum, expiatio.

Ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, averruncatio itæ deorum; (2) averſatio. Ab eod.

Ἀποτρόπιος, ου, avertendi vim habens.

Ἀπότροτος, ος, ὁ ἡ ἡ, averſandus, abominandus, refugiendus; (2) ſeparatus ac quaſi exterminatus; (3) depulſor mali, averruncus, averruncator. Ab ἀποτρέπω.

Ἀποτροφος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui procul a parentibus nutritus fuit; (2) peregrinus; (3) qui philoſophiæ non e alumnus. Ex ἀπὸ, & τρέφω, *nutrio*.

Ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.

Ἀποτρύχω, f. ξω, attero, conſume, exhaurio. Ἀποτρύχειν ἑαυτὸν, Plut.

Ἀποτρύω, f. ύσω, detero, attero; (2) alicio; (3) defatigo, conficio laboribus. Φαμὶ γὰρ ὧν ἀπιτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν χιλίων σε, Soph. Trach. 126.

Ἀποτρώγω, f. ξομαι, abedo, avello morſu; dentibus exſcindo.

Ἀπότρωκτος, ου, demorſus, reſectus; Grammatici de Apocope dicunt.

Ἀποτυγχάνω, aberro, non adſequor; (2) fruſtror; (3) perdo, amitto; & (4) ex voto non ſuccedo, præter ſpem evenio; repulſam fero, Gl. V. ἀπέτυχον, deceptus ſum, Ph. a. 2. ἀποτυχὼν, deceptus, Ph. part. Ἀποτυγχάνειν τῆς ζωῆς, τῆς ἐλπίδος, Dem.

Ἀποτυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco; ἀποτυλώμαι, occalleo, Gl. V. ἀποτυλώσῃς, callefcere.

Ἀποτυμπανίζω, f. ίσω, fuſtibus concido; (2) tympanis & fidiculis extendo; (3) crudeliter interficio.

Ἀποτυπόω, ῶ, f. ώσω, effingo, exprimo, Gl. V. ἀποτυπῶ, ethngo, ἀποτυποῦ, effingit, Ph. Πρὸς τοῦ τῶν παραδείγματος ἀποτυπούμενον εὐσεῖ, Plat.

Ἀποτύπτειν, præſ. inf. med. verbi

Ἀπο-

'Αποτύπτω, f. ψω, verberare desino, *in med.* verberare me desino, plangere desino.
'Αποτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco; (2) obturo, sc. fontem, feneſtram.
'Αποτύχημα, ατος, τὸ, infortunium. Ab ἀποτυγχάνω, Unde
'Αποτυχία, ας, ἡ, ſpei fruſtratio, repulſa.
'Αποτυχίζω, a lapide aſſulas & cementa malleo roſtrato decutio ad cum complanandum, Ex ἀπὸ, & τύχος, ſeu τύκος, quod v.
'Αποτυχόντας, *Adv.* præter ſpem, præter votum. Ab ἀποτυγχάνω.
'Αποτυχών, aor. 2. part. act. v. ἀποτυγχάνω.
'Απυλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco. Ex ἀπὸ, & ὑλόω, *cicatricem duco.* Hinc
'Απύλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio.
'Απυλωτικός, ἡ, όν, cui vis ineſt cicatricem inducendi.
'Απυραγίω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco, a tergis agmen duco. Ex ἀπὸ, & ὑραγέω.
'Απυρανόθεν, cœlitus.
'Απυράμβλωθρ, a. 2. part. med. *per Syn.* pro ἀπερισάμβλωθρ. Ab ἀπυρίζω, pro ἀφορίζω. *deſinio.*
'Απύρας, a. 1. part. act. *per Syn.* pro ἀπυρίσας, a verbo cod.
'Απυρία, ᾶς, f. ήσω, urinam reddendo ejicio, in urina dejicio, cum urina excerno. Ex ἀπὸ, & ὑρέω, *urinam mitto.*
'Απυρίζω, f. ίσω, aufero, ſeparo. Ἄλλοι γὰρ οἱ ἀπυρίσουσιν ἀρούρας, Il. 22, 489. Ab ἀφορίζω, *aufero.*
'Απύρησις, εως, ἡ, & *Ion.* ιος, ipſa actio mingendi, vel urinam reddendi. 'Απυρησιος προθυμίη, *Arist.*
'Απυρος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui abeſt a terminis. Ex ἀπὸ, & ὑρος, *terminus.*
'Απυρόω, ῶ, f. ώσω, deſtituor vento ſecundo, adverſo vento utor. Ex ἀπὸ, & ὑρος.
'Απυς, οδος, ὁ ἡ, ἡ, pedibus carens.
'Απῦσα, *abſens*, præſ. part. f. g. verbi ἄπειμι.
'Απουσία, ας, ἡ, abſentia; (2) detrimentum. Ab ἄπειμι, *abſum.*
'Απουσίως, f. ώσω, bonorum partem do alicui. Ex ἀπὸ, & ὑσία, *bona, fa ultates.*
'Αποφαγᾶς, comedo.
'Αποφαίνω, oſtendo, demonſtro, palam facio; (2) probo; (3) exhibeo, profero; (4) defero; (5) efficio, reddo, effectum exhibeo; (6) declaro, explico; ἀποφαίνομαι, pronuncio, decerno, ſententiam dico. Ἀποφαίνειν γάμῳ πρὸς τινος, τῷ διαθήκῃ, τ. πρὸς τὸ δημόσιον εἰς τὸ κοινὸν. Hinc
'Αποφαῖμεν, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποφαμεν, ab ἀποφαίνω.
'Απόφανσις, εως, ἡ, enunciatio, ſeu pronunciatio; (2) ſententia, breve dictum; (3) rei quæſitæ probatio; (4) index, recenſio, commentarius. Ab ἀποφαίνω.
'Αποφαντικὸς, ἡ, όν, enunciativus, pronunciativus, adfirmationem aut negationem habens, qui ſive adfirmans, ſive negans aliquid pronunciat; (2) qui aliquid negat. Ab ἀποφαντος.
'Αποφαντικῶς, *Adv.* enunciative, more eorum qui de aliquid pronunciant.
'Αποφαντος, ὁ, ἡ, όν, enunciatus, pronunciatus. Ab ἀποφαίνω.
'Απόφασι, 2. pl. a. 2. imp. med. v. ἀπόφημι.
'Αποφασις, εως, ἡ, negatio; (2) deſcriptio bonorum, qua particulatim indicatur, quantum quis in bonis habeat. Ab ἀπόφημι.
'Αποφάσκω, nego, inficior; (2) enuncio aliquid; (3) interdico. Ex ἀπὸ, & φάω.
'Αποφατικος, ὁ, ἡ, negativus, negans.
'Αποφατικῶς, *Adv.* negative.
'Αποφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, parvi, floccifacio.
'Αποφέρβομαι, paſcor, ſeu alor ex, paſco, ſeu alo me ex. Ex ἀπὸ, & φερβω, *alo.*
'Αποφεύατο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro ἀποφύγοντο. Ab
'Αποφέρω, aufero, abduco, tollo; (2) refero, reporto; (3) pendo, perſolvo; (4) adfero; (5) renuncio, deſigno, nomen alicujus edo; (6) refero; ἀποφέρομαι, effluo, emano, expiro, Gl. Vet. Ἀποφέρειν φόρον, ſolvere; νίκῃ ἀπώλειαν αὐτῶν, necavit; φαρμάκων χρεὼ κατὰ τινος, accuſare. Ἀπόφερε τὰ ζωὰ λαζῶν ταυτὶ πάλιν, Ariſt. Pace. 287. Καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν φάντα, κἀκ ποσῶν, reddere idem, Conc. 449.
'Αποφεύγω, f. ξομαι, effugio, evado; (2) abſolvor. Ἀποφεύγειν τὸ τοῦτον, νόσον, φάος, αἰτίαν τὸ ἔγκλημα, δίκην, ψηφίσματα, abſolvi. Εὖ γὰρ ἴσθι, ὅτι σοὶ κἂν τανῦ' ἀποφεύγειν, Soph. Phil. 1148. Εἰ μή τι τούτων ἔστιν ἀποφυξόμεθα, Ariſt. Av. 933. Hinc
'Αποφευκτικὸς, ἡ, όν, effugiendi peritus; (2) qui habet fortunam, ut facile effugiat.
'Αποφυξις, εως, ἡ, effugium, evaſio.
'Αποφηλικίζω, decrepo, ſeu deligo ficus immaturas; (2) vim adfero, cogo, Suid. Ex ἀπὸ, & φήλιξ, *ficus immatura.*
'Απόφημι, f. φήσω, contradico; (2) nego, inficior; (3) profiteor, eſtero; (4) cenſeo, autumo; (5) declaro; (6) demonſtro. Ἀλλ' ὑμεῖς ἄρχεσθε, καὶ ἀγελαίω ἀπόφασθε, Il. 9 645.
'Αποφημος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui eſt mali ominis, inominatus. Ex ἀπὸ, & φήμη, *omen.*
'Αποφῆναι, a. 1. inf. act. v. ἀποφαίνω.
'Αποφθαρμα, ατος, τὸ, pharmacum abortum faciens. Ex ἀποφθείρω, *corrumpo.*
'Αποφθεγξομαι, f. ξομαι, eloquor, ſententioſe dico; vaticinor, oraculum edo. Ἐπῆρε τὼ φωνὼ αὐτῶ, καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς, Act. 2, 14. Hinc
'Απόφθεγτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, a ſermone remotus & ſeparatus, indignus quem alloquamur.
'Απόφθεγμα, ατος, τὸ, dictum ſententioſum & breve. Hinc
'Αποφθεγματικὸς, ἡ, όν, peritus apophthegmata loquendi; (2) qui apothegmatis loquendis gaudet.
'Αποφθείρω, corrumpo, perdo; (2) corruptum fœtum edo, abortum patio. Ἀποφθείειν τὸ ὑμβρυον, Hippocr.
'Αποφθιμβρος, part. pr. med. *per Syncop.* pro ἀποφθισμενος. Ab ἀποφθίω.
'Αποφθινύθω, perdo, profligo, (2) pereo, intereo. Ἀποφθινύθεσκ' ὁ λαός, Il. 5, 643.
'Αποφθίνω, intereo, pereo; (2) corrumpo, perdo. Οὐτ' ἂ δρας ἀποφθισεις θαλασσα, Heſiod. Ἔργ 664. Ex ἀπὸ, & φθίνω.
'Αποφθισεις, *perdideris*, 3. ſing. a. 1. opt. act. v.
'Αποφθιθι, 3. ſing. præſ. imper. med. vel paſſ. *per Syncop.* pro ἀποφθιέσθω. Ab
'Απφθίνω, f. ίσω, perdo, inficio; pereo, ἀποφθίμβρος, perditus, interfectus, mortuus. Ἐκ δ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπίσθιον ἐσθλοὶ ἐτάρων, Odyſſ 5, 110. Ex ἀπὸ, & φθίω.
'Απφθορὰ, ᾶς, ἡ, abortus, editio fœtus in utero corrupti. Ab ἀποφθείρω.
'Αποχμέω, ῶ, f. άσω, ſtiſtella capiſtro; (2) os obturo.
'Αποχλαυρίζω, f. ίσω, floccifacio; (2) derideo; (3) malum averſor.
'Αποχλαυίζασα, a. 1. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποχλαυισασα. Ab ἀποχλαυίζω.
'Αποχλεγμαίνω, ardere, ſeu æſtuare deſino, inflammari tumore deſino, tumorem depono.
'Αποχλεγματίζω, f. ίσω, pituita purgo, pituitam elicio. Ex ἀπὸ, & φλέγμα. Hinc
'Αποχλεγματισμος, ου, ὁ, purgatio a pituita; (2) id, quo utimur, ad eliciendam pituitam.
'Αποχλοιόω, ῶ, f. ωσω, decortico. Ex ἀπὸ, & φλοιὸς, *cortex.*
'Αποχλύζω, effio, ebullio.
'Αποχωσύζω, expurgo; (2) oracula reddo.
'Απόχυτος, ῶ, f. ήσω, abeo, abſcedo, reſilio, recedo; (2) non frequento, (3) renuncio; (4) morior. Ἀπεχάτα θεὸν ἀκλεισιῶν, Philoſtr. Hinc
'Απόχυτσις, εως, ἡ, abitio, diſceſſus.
'Απόχως, ωος, ἡ, injuſta, inconveniens cædes. Ex ἀπὸ, & φόνος, *cædes.*
'Αποχρὰ, ᾶς, ἡ, ablatio; (2) lucrum, emolumentum; (3) vectigal, tributum; (4) penſio; penſitatio; (5) exhalatio, exſpiratio, effluxio; (6) reditus, proventus; (7) gravedolentia. Ab ἀποφέρω, *aufero.*
'Αποχόρητος, ον, auferendus; τὰ ἀποχόρητα, dona convivis data.
'Απόχορος, ος, ὁ ἡ, ἡ, infirmus, imbecillis, qui non eſt oneri ferendo; (2) non tolerandus, averſandus. Ab eod.
'Αποχορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero, onus abjicio. Ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ φλοῖον ἀποχορτισομένη τὸν γόμον, Act. 21, 3. Ex ἀπὸ, & χόρτος, *onus.*
'Αποχώννυμι, ſive ἀποχωννύω, odſtruo, obturo, communio velut ſepto. Ex ἀπὸ, & χώννυμι, *ſepio.*
'Αποχωσις, ἡ, obturatio, obſtructio.
'Αποχως, ωδος, ὁ, ἡ, ἡ, neſtiſtus, ſceleratus, infandus, inauſpicatus; ἀποχώδες, nefaſti dies, Ph. Ex ἀπὸ, & χοὸς, *liquor.*
'Αποχώσω, ſive ἀποχώτω, f. ώσω, obſtruo, obturo, inſepio. Ἀποχώσειν τὸ ῥόμα.
'Απόχριλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, inhorreſcens, exterritus, *Arist.* Ex ἀπὸ, & χρίλλος, *horrendus.*
'Αποψυὰς, άδος, ἡ, appendix; (2) ramuli adnaſcens majoribus. Ab ἀποφύω.
'Αποψυγεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποφεύγω. Unde
'Αποψυγὴ, ῆς, ἡ, effugium.
'Αποψυλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, tribum non habens, peregrinus. Ex ἀπὸ, & φυλὴ, *tribus.*
'Αποφυλλίζω, folia, ſeu frondes, amputo, Gl. V. defolio. Ex ἀπὸ, & φύλλον. Hinc
'Αποφύλλισις, εως, ἡ, foliorum amputatio, frondatio.
'Αποφυσάω, ῶ, f. ήσω, efflo; (2) perflo; (3) flatu expello, flatu diſſipo, flatu dejicio; (4) reſpuo. Ἀποφυσᾶν φλῶτα, μειδέα, Philo.
'Αποφύσια, ας, ἡ, eminentia; (2) bulla. Ab
'Απόφυσις, εως, ἡ, excreſcentia, pars ab alia exiens & proceders; (2) pars oſſis extuberans. Ab ἀποφύω.
'Αποφυτεία, ας, ἡ, tranſplantatio, quum ſtolo evulſus ſeritur. Ab
'Αποφυτεύω, f. εύσω, ſtolonem evulſum fero; (2) tranſplanto.
'Αποφύω, emitto ſurculum; ἀποφύομαι, enaſcor, exorior, abnaſcor; (2) adnaſcor.
'Απραφὴς, ἐς, ὁ ἡ, ἡ, vanus, irritus; (2) monſtruoſus, prodigioſus; (3) indoctus. Ex ἀπὸ, & φαλὸς, *lubricus, in quo fœtæ latent.*
'Αποχαζω, f. άσω, abſcedo, recedo. Ἀλλ' ἀποχάζου βόθρου, Odyſſ. 11, 94.
'Αποχάλασμος, ου, ὁ, relaxatio. Ab
'Αποχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto, reſolvo. Ἀπεχαλᾶ τὴν φυτιδα.
'Αποχαλιόω, ῶ, f. άσω, frenum detraho, effutum. Gl. V. refreno.
'Αποχαλκεύω, f. εύσω, ære tego; (2) fabricor.
'Αποχαλκίζω, f. ίσω, ære privo, ſeu ſpolio.
'Αποχαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo, ſeu aggere includo.
'Αποχάραξις, εως, ἡ, veſtigii impreſſio. Ab
'Αποχαράσσω, f. αποχαράξω, f. ξω, ſcarifico, derado; (2) impreſſo veſtigio ſigno, vel noto.
'Αποχαρίζομαι, f. ίσομαι, elargior.
'Αποχειμάζει, hiems deſinit, deſæviit. Ex ἀπὸ, & χειμάζω, *hiemo.*
'Αποχειρίζω, f. ίσω, manum amputo, manu privo.
'Αποχειρόομαι, ος, ὁ ἡ, ἡ, manibus victum quærens, manuum labore victitans, artem ſellulariam exercens. Ex ἀπὸ, & χειρόομαι.
'Αποχειροσίωπος, ος, ὁ ἡ, ἡ, idem, Gl. V. mechanicus.
'Αποχειροτονίω, ῶ, f. ήσω, ſuffragio meo improbo, vel antiquo; (2) veto, abrogo; (3) plebiſcito abſolvo. Ἀποχειροτονήθω τρὶς ὑ τῇ ἐκκλησίᾳ, Ariſt. Pace, 665. Τὸ πρωτογμῶν ἀκίνητ' ὁ δῆμος ἀποχειροτόνησε Μανδίᾳ, Dem. Hinc
'Αποχειροτονία, ας, ἡ, antiquatio, quæ ſit ſuffragio; (2) abrogatio.
'Αποχετεία, f. εύσω, per canalem in alium locum

locum deduco, derivo; (2) averto rem molestam.

'Αποχέω, & ἀποχύω, effundo.

'Αποχή, ῆς, ἡ, distantia; (2) scriptum, quo pecuniam debitum creditor se accepisse testatur. Gl. V. apocha, acceptilatio; (3) abstinentia. Ex ἀπό, & ἔχω, *Labeo.*

'Αποχλαρίτης, ου, ὁ, cui color faciei mutatur ex pudore aut insania, proprie in pudorem. Ex ἀπό, & χλαρίς.

'Αποχορδῶν, ονος, ὁ ἡ, absonus. Ex ἀπό, & χορδή, *chorda.*

'Αποχοῦμαι, ἀποχώσομαι, f. ἀποχώσομαι, terra adgesta averto; (2) aggere communio.

'Αποχρᾷ, suffici t, satis est. Ab ἀποχράομαι.

'Αποχρᾶν, praes. inf. act. *Deo* pro ἀποχρῆν, a verbo imperf. ἀποχρη, *satis est.*

'Αποχράομαι, ῶμαι, f. ησουμαι, abutor; (2) utendo consumo, usu atterio; (3) vehementer uto; (4) utor; ἀποχρῆται, usurpat, Ph. (5) interficio; (6) contentus sum. 'Απεχρᾶτο τῇ σφατνίδῃ, Aristot.

'Αποχρεμμα, ατος, τὸ, excreatum. Ab

'Αποχρέμπτομαι, f. ψομαι, exscreo, foreatu ejicio. Hinc

'Αποχρεμπτικὸς, ἡ, όν, exscreabilis.

'Αποχρεωφις, εως, ἡ, exscreatio.

'Αποχριάμματος, *contractus, Ion.* pro ἀποχρώμματος, quod est ab ἀποχράομαι.

'Αποχρη, f. ησῃ, satis est, sufficit. 'Εμοὶ μὲν ἀποχρη ταῦτα, κὴ ψηφίζομαι, Arist. Av. 16.9. Ex ἀπό, & χρήμι pro χράομαι.

'Αποχυσις, εως, ἡ, abitus; (2) interfectio, occisio. Ab ἀποχέομαι.

'Αποχοῦν, f. ησω, detraho, seu derado, quod munctum fuit; (2) derado. Gl. V. relimo.

'Αποχρυσόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ex ἀπό, & χρυσὸς, *aurum.*

'Αποχρῶντας, *Adv.* satis; abunde. Ab ἀποχρῶ, *participium*, quod est ab ἀποχρᾶ.

'Αποχρωσις, εως, ἡ, coloratio, tinctura. Ex ἀπό, & χρόα, *color.*

'Αποχυθεὶς, part. pass. a. 1. v. ἀποχύω.

'Αποχυλίζω, f. ίσω, succum extraho.

'Αποχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ex ἀπό, & ὀχυρὸς, *munitus.*

'Αποχυμα, ατος, τὸ, id, quod effusum est.

'Αποχυσις, εως, ἡ, effusio; (2) spicæ emissio in frumento. Ab

'Αποχύω, effundo, profundo.

'Αποχαλάω, f. άσω, clam um reddo.

'Αποχαλάω, ῶ, f. άσω, idem.

'Αποχαρίζω, ἡ, f. ησω, abscedo, discedo, recedo, decedo, Gl V. 'Αποχάρισαι δοκῶ, Arist. Ach. 460. Διὸρ' ὡς ἐμ' ἀποχάρωσιν, accede, id. Av. 1653. 'Αποχαρισαι ἀπ' αὐτῆς, Act. 13, 13. Hinc

'Αποχάρισμα, ατος, τὸ, remunerium.

'Αποχάρισις, εως, ἡ, abscessus, discessus, decessus; (2) egressio.

'Αποχωρίζω, f. ίσω, sejungo, secerno, segrego, revoco, sequestro, abdicho, abjungo, Gl. V. Ἐχώρισε δὲ ἑαυτοὺς ἄφ' ἑαυτῶν, ἀπ' ἀλλήλων, Act. 15, 39. Hinc

'Αποχαρισης, ου, ὁ levocator, Gl. V.

'Αποχωσις, εως, ἡ, munitio, quæ fit aggere. Ab ἀποχόω.

'Αποχόω, fortice refercio.

'Αποψάλλω, perstringendo evello.

'Αποψάω, f. ήσω, abstergo, detergo. Ἀλλ' ἀποψήσω ἐγὼ κἀστὶ γε πάνυ σοὶ πρόσφορος, Aristt. Lys. 1036.

'Αποψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, fingo, confingo.

'Αποψήγμα, ατος, τὸ, ramentum, ferramentum, purgamentum. Ab ἀποψήχω, *detergo.*

'Αποψυκτὸν, ἡ, ὸ, quod ante potum frigefaciendi detrectatum est. Ab ἀποψύχω, *frigefacio.*

'Αποψύκτης, ου, ὁ ἡ, detersus, detritus.

'Αποψηφίζομαι, suffragio meo abolvo, abtolvo; (2) suffragio meo antiquo, abrogo, rejicio suffragio meo aliquem a magistratu; (3) censeo; (4) sententiam fero. Εἰ γὰρ ἀποψηφισαίατο ταῦτα, abolvere is, Dem. νόμον, aurogere.

'Αποψήφισις, εως, ἡ, suffragiorum iteratio.

'Αποξήχω, f. ξω, derado, detergo, destringo.

'Αποξηλόω, ῶ, f. ώσω, nudo, privo; (2) deglabro, depilo. Hinc

'Αποξηλασις, εως, ἡ, nudatio; (2) depilatio.

'Αποξυς, υος, ἡ, adipectus; conspectus, prospectus, Gl. V. Ex ἀπό, & ὄπλομαι.

'Αποξυστὸν, ου, magnum strepitum edo; (2) crepitum ventris emitto, pedo.

'Αποξυσμα, ατος, τὸ, id, quod excernitur, stercus. Ab

'Αποξύω, f. ξύσω, frigefacio; (2) restinguo; (3) exspiro, animam effio, morior, Gl. V. derigeo; (4) animi deliquium patior; (5) exsicco, depurgo; (6) excerno, alvum exonero; (7) consumo. Ἐξ' ἀποξύσειν βίον, Soph. Aj. 1050. 'Αποξυχόντων ἀνθρώπων ὑπὸ φόβου, Luc. 21, 26.

'Αποξυλάω, ῶ, f. ήσω, præputium detraho, glandem nudo; (2) apellam facio. Ex ἀπό, & ψυλὸς, *apella, vulpus.*

'Αποπάμενος, 2. f. imp. ind. act. *Poët.* pro ἀπόμενος. Ab ἀπόμνυμι.

'Απταπαι, *Adverbium annuentis & approbantis.*

'Απραγία, ας, ἡ, cessatio a rebus agendis. Ex α priv. & πρασσω.

'Απραγμάτευτος, ε, ὁ κ ἡ, circa quem studium adhibitum non fuit, non curiose excogitatus, levi labore partum. Ex α priv. & πραγματεύω.

'Απραγμόνως, *Adv.* sine molestia; (2) incuriose; (3) modeste, quiete; (4) sine affectatione imperii, potentiæ.

'Απραγμοσυνὴ, ης, ἡ, vacatio a negotiis; (2) tranquillitas a negotiis vacui; (3) negligentia, Gl. V. otium, incuriositas, incuria. Ab

'Απράγμων, ονος, ὁ κ ἡ, negotiis vacuus, quietus; (2) a negotiis abhorrens, iners, (3) qui placeris est moribus & nulli negotium facessit; (4) qui lites non amat, fugitans litium; (5) ignarus rerum & incuriosus. Ex α priv. & πρᾶγμα, *negotium.*

'Απραγόπολις, εως, ἡ, urbs negotiis vacua, otii altrix. Ex α priv. πρᾶγ, *negotium*, & πόλις, *urbs.*

'Απρακτία, ας, ἡ, nihil proficio; (2) non impetro, quod peto; (3) nihil ago, otiosus sum. Παρὰ ἀνθρώποις ἀπραξίαν, Xen.

'Απρακτος, ε, ὁ κ ἡ, intectus, non factus; (2) inultus, impunitus; (3) qui nihil efficit, inefficax, et qui effici nequit; (4) intractabilis; (5) ignavus, otiosus, Gl. V. (6) in quo a liboribus & negotiis abstinetur, ut ἀπρακτοι ἀριστοι, Hesiod. Gl. V. (7) unde nil redit, ut γῆ ἄπρακτος, non vectigalis. Ex α priv. & πρακτὸς.

'Απράκλας, *Adv.* re inlæsa, inite, sine protecto.

'Απραξία, ας, ἡ, cessatio a rebus agendis; (2) otium; (3) ignavia, inertia, (4) justitium. Ex α priv. & πραξις, *actio.*

'Απ. ισια, ας, ἡ, improvi a penuria quum nil vendere volunt. Ex α priv. & πρία, *vendo.*

'Απρατος, ε, ὁ κ ἡ, qui nondum vendi tus est, (2) qui non vendit, Gl. V. invenalis, non venditus. Ex id.

'Απρώντος, ου, ὁ ἡ, arabis. Ab α priv. & πρωνω.

'Απρίατεια, ας, ἡ, i l e a, inhoneste, dedecus, fœditas, Gl. V. b ατρότης.

'Απριτί, δον, *Adv.* indecenter.

'Απρεπως, *Adv.* indecore, cu ria decorum. *Ion.* pro ασπερπῶς

'Απρεπης, ίης, ὁ κ ἡ, indecens, indecorus. Ex α priv. & πρέπω, *decet.*

'Απρεπτας, *Adv.* indecenter, Gl. V. dedecore, illiberaliter.

'Απρηκτέουσι, dat. pl *Ion. & Poët.* pro ἀπράκτοις.

'Απρηκτος, idem quod ἄπρακτος, *Ion.*

'Απρι τὶ, *Adv.* non vendendo, sine pretio, gratis. Ex α priv. & πριαμαι, *emo.*

'Απτει, δα, idem quod

'Απτὸς, *Adv.* tenaciter, ita ut ferra difficari nequeat, tenaciter, mordicus, totis viribus, enixe, firmiter. Ex α priv. & πρίω.

'Απρακτροσύνη, ας, ἡ, temeritas, inconsiderantia. Ex ἀπό, & προαιρέω.

'Απροαίρετος, ε, ὁ κ ἡ, involuntarius, qui non fit consulto. Ex id.

'Απροαιρέτως, *Adv.* involuntarie, non sponte, non consulto, non de industria.

'Απροβούλευτος, ε, ὁ κ ἡ, temerarius, inconsultus. Ex α priv & προβουλεύω.

'Απροβούλητος, ου, idem.

'Απροβούλευτος, *Adv.* inconsulto, non præmeditate.

'Απροβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex ἀπό, περὶ, & βουλὴ, *consilium, deliberatio.*

'Απροβούλως, improvide, incaute.

'Απροδιηγήτως, sine duce. Ex α, διὰ, & ἡγέομαι.

'Απροδιορίστως, indefinite.

'Απροθέτως, *Adv.* sine certo consilio, temere. Ex ἀπό, & προτίθημι, *propono.*

'Απρόθυμος, ε, ὁ κ ἡ, minime alacer, tardus. Ex α priv. & πρόθυμος.

'Απροθύμως, *Adv.* non alacriter, non libenter, tergiversando.

'Απροϊδὴς, ές, ὁ κ ἡ, improvisus, non prævisus, inopinatus. Ex α priv. & προείδω.

'Απροικος, ε, ὁ κ ἡ, dotis expers, indotatus. Ex α priv. & προῖξ, *dos.*

'Απροκαλύπτως, *Adv.* sine velamento & colore quæsito, praetextu nullo, aperte, palam. Ex α priv. & προκαλύπτομαι.

'Απροκατασκεύαστος, ου, necessaria præstructione, aut præparatione carens.

'Απρολογος, ὁ, prologo carens.

'Απρομηθεια, ἡ, incogitantia, temeritas.

'Απρομύθητος, ου, non prædictus.

'Απρονοησια, ας, ἡ, imprudentia. Ex α priv. & προνοέω, *ante mente percipio.*

'Απρονοητος, ε, ὁ κ ἡ, non provisus; (2) qui providentia non regitur; (3) improvidus, imprudens. Ex id.

'Απρονοήτως, *Adv.* imprudenter, incaute, non provido eventu.

'Απρονόμευτος, ε, ὁ κ ἡ, non direptus, in quem excursiones non fiunt factæ, ante nondum pastus. Ex α priv. & προνομεύω, *prædatum* vel *pabulatum egredior.*

'Απρόσπλος, ε, ὁ κ ἡ ὁ, improvisus. Ex α priv. & προσπλομαι, *provideo.*

'Απροσπλως, *Adv.* ex improviso, præter exspectationem.

'Απρόοπτος, ε, ὁ κ ἡ, non provisus, improvisus. Ex α priv. & προορὰω, *provideo.*

'Απροσέκτως, *Adv.* ex improviso, de improviso.

'Απροσεσια, ἡ vacuitas a temeritate in assentiendi, abstinentia a temeraria assensione. Ex α, & προσπίπτω. Unde

'Απροσέπτως, ου, *Adv.* temere adsentiens.

'Απροσίτητος, ε, ὁ κ ἡ, ad quem non patet accessus, inaccessus. Ex α priv. & προσειμι, *in accessum.*

'Απροσαύδητος, ε, ὁ κ ἡ, non compellatus, insalutatus. Ex α priv & προσαυδάω.

'Απρόσβατος, ε, ὁ κ ἡ, inaccessus. Ex α priv & πρόσβατος, *ad quem accessus patet.*

'Απροσβλητος, ε, ὁ κ ἡ, cui nemo nihilere potest, inaccessus. Ex α priv. & προσβαλλω, *appeto, adorior.*

'Απρεσδεὴς, ἐος, ὁ κ ἡ, qui nulla re indiget. Ex α priv. & πρόσδεομαι, *indigeo.*

'Απρόσδευτος, ου, ὁ ἡ, qui admittendus non est. Ex α priv. & προσδέχομαι.

'Απροσδιόνυσος, ε, ὁ κ ἡ, qui nihil ad rem facit; (2) absurdus. Ex α priv. πρὸς, & Διόνυσος, *Bacchus.*

'Απροσδιόριστος, ε, ὁ κ ἡ, indefinitus. Ex α priv. & προσδιορίζω, *definio.*

'Απροσδιορίστως, *Adv.* indefinite.

'Απροσδοκήτος, ε, ὁ κ ἡ, inexspectatus, inopinus. Ex α priv. & προσδοκάω, *exspecto.*

'Απροσδοκήτως, *Adv.* præter exspectationem, ex improviso, inopinato.

'Απροσίζησος, ab ἰζάνω, idem quod

'Απροσίλουτος, ε, ὁ κ ἡ, inaccessus, ad quem accedere non licet. Ex α priv. & ἰέρχομαι.

'Απρόσικτος, ου, negligens.

'Απρο-

Ἀπροσιξία, ας, ἡ, negligentia, segnities. Ex α priv. & προσίχω, *deditus sum rei alicui.*

Ἀπρασηγόρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, insalutatus. Ex α priv. & προσηγορία, *saluto.*

Ἀπροσηγορία, ας, ἡ, silentium, taciturnitas; (2) neglectum salutandi officium. Ab

Ἀπροσήγορος, ος, ὁ ἡ ὁ, quem nemo appellare nec salutare ob severitatem audet, qui propter morum asperitatem non est adiabilis; (2) qui non libenter salutat. Ex α priv. & προσήγορος, *salutator.*

Ἀπροσθίκτος, ον, intactus. Ab α priv. & προσθίγω.

Ἀπρόσικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inaccessus, R. non adsequendus. Ex α priv. & προσικομαι, *accedo.*

Ἀπρόσιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inaccessus, Gl. V. inaccessibilis, Gl. V. Ex α priv. & πρόσειμι.

Ἀπρόσκεπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, improvisus, inconsideratus. Ex α priv. & προσκέπτομαι.

Ἀπροσκέπτως, *Adv.* inconsiderate.

Ἀπρόσκλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, dicitur actio contra eum instituta, qui non est rite vocatus in judicium. Ex α priv. & προσκαλέω.

Ἀπροσκλινὴς, ὲς, non inclinans se, non adsentiens, non amans, non studiosus.

Ἀπροσκλινῶς, sine adsensione, accessione ad partes alicujus, studio alicujus rei.

Ἀπρόσκλιτος, ον, id. quod ἀπροσκλινὴς.

Ἀπρόσκοπος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui moffenso gradu procedit; (2) moffensus. Ex α priv. & προσκόπτω, *offendo.*

Ἀπροσκόπως, *Adv.* sine offendiculo.

Ἀπροσκόρης, ὁ ἡ ὁ, fastidiosus nullam adfectans, Suic. Ex α priv. & πρόσκορής.

Ἀπρόσκλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, non adsumptus, Suic. Ex α priv. & προσκαλέω, *adsumo.*

Ἀπρόσλογος, ον, ineptus, abhorrens a re propolita, alienus.

Ἀπροσλόγως, ineptè. Ab ἄπρὸς λόγον, *aptè.*

Ἀπρόσμαχος, ος, ὁ ἡ ὁ, intactibilis, qui tangi nequit, intactus. Ex α priv. & προσμάσσω, *attingo.*

Ἀπρόσμαχος, ος, ὁ ἡ ὁ, inexpugnabilis, invictus; (2) intolerabilis. Ex α priv. & προσμάχομαι, *expugno.*

Ἀπροσμήχανος, ος, ὁ ἡ ὁ, contra quem nullæ valent machinæ, inexpugnabilis. Ex α priv. & μηχανη, *machina.*

Ἀπρόσμικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui nullum cum alio commercium est. Ex α priv. & πρόσμιγνυμι, *misceo.*

Ἀπροσοδόλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui nullis adiri vis potest, inaccessus. Ex α priv. & προσοδος.

Ἀπροσοίστος, ος, ὁ ἡ ὁ, intolerandus, non ferendus. Ex α priv. & προτέρω, *tolero.*

Ἀπροσοίστως, *Adv.* intolerabiliter.

Ἀπροσοιστος, idem. Hef.

Ἀπροσορμος, id. m.

Ἀπροστὸς, ος, idem quod

Ἀπροσίρατος, ος, ὁ ἡ ὁ, adspectu difficilis, horrendus, difficilis aditu. Ex α priv. & προσόρατος.

Ἀπροσορμισος, ον, statione navium non habens.

Ἀπροσπαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀπροσκλινὴς.

Ἀπροσπαθῶς, idem quod ἀπροσκλινῶς.

Ἀπροσπέλαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, inaccessus. Ex α priv. & προσπελάζω, *adpropinquo.*

Ἀπροσπόριτος, ον, τὸ, quæ patrifamilias per filium non adquiritur, bona adventitia. Ex α priv. & προσπορίζω, *adquiro.*

Ἀπόσπλαστος, ος, in quo nihil offensionis est, planus, tutus. Ab α priv. & προσπλαστος.

Ἀπροσπλασία, ας, ἡ, securitas ab hostili impetu. Ex α priv. & προσπίπτω.

Ἀπροσπλατος, ος, ὁ ἡ ὁ, in quem impetus fieri nequit, quem adoriri non est tutum.

Ἀπρόσρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, illi adfabilis; (2) in quo salutationibus supersedetur. Ex α priv. & πρόσρητος.

Ἀπροστάτευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, rectore & adjutore carens. Ex α priv. & προστατεύω.

Ἀπροστάτητος, ον, idem.

Ἀπροσομος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui acuta cuspide præfixus non est, non acutus in summa sui parte. Ex α priv. & πρόσομος.

Ἀπρόσφορος, ος, ὁ ἡ ὁ, incommodus, inconveniens. Ex α priv. & πρόσφορος.

Ἀπρόσφυλος, peregrinus, alienus, abhorrens.

Ἀπροσφύκτος, inexorabilis, qui flecti nequit.

Ἀπρόσψαυς, ος, intactus, non tangendus.

Ἀπρσαπολήπλης, ος, ὁ, respectu perlonarum carens. Vulg. Lex. Ex α priv. & προσαπολήπλης, reperitur & ἀπρσαπόλπλος.

Ἀπροσαπολήπλως, *Adv.* citra perlonarum respectum.

Ἀπρόσαπος, ος, ὁ ἡ ὁ, impersonalis, cum personæ non fit mentio; (2) qui personam, i. e. larvam non habet; (3) qui faciem pulchram non habet, adspectu turpis, deformis. Ex α priv. & πρόσωπον.

Ἀπροσάπως, *Adv.* sine persona, impersonaliter.

Ἀπροτίμας, ος, ὁ ἡ ὁ, intactus, incontaminatus, *Hom. Il.* 19, 262. Lx α priv. & προτιμάσσω, *attingo.*

Ἀπροτιοπλος, ος, ὁ ἡ ὁ, quem adspicere non licet, invisibilis. Ex α priv. πρός, & ὀπτομαι, *video.*

Ἀπροφανὴς, ὲς, improvisus.

Ἀπροφάσιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, prætextu & excusatione carens; (2) qui sine prætextu & simulatione aliquid agit, inflexibilis, implacabilis. Ex α priv. & προφασίζομαι, *prætexto.*

Ἀπροφασίστως, *Adv* sine prætextu & excusatione; (2) præcise, simpliciter, ἀπατόμως.

Ἀπροσρατος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀπροφάσιστος; (2) non prædictus, ex improviso accidens. Ex α priv. προ, & φαω, *dico.*

Ἀπροφάτως, *Adv.* sine prætextu

Ἀπρυβύλακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, incuffoditus; (2) nulla cautione prævisus. Lx α priv. & προφυλάσσω *caveo.*

Ἀπρουλάκτως, incaute, improvide.

Ἀπλυσία, ας, ἡ, immunitas a peccato. Ex α priv. & πλύω.

Ἀπλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non impingens. Gl. V. reprehensibilis. Lx idem

Ἀπλυτως, *Adv.* sine offendione, citra offensionem, sine peccato.

Ἀπόδρας, velocissimè. Ex α pro ἅμα, & πρὸν.

Ἀπτερος, ος, ὁ ἡ ὁ, non alatus, alas non habens. Gl. V. implumis. Ex α priv.

Ἀπτέρυγος, ος, ὁ ἡ ὁ, alas non habens. Ex α priv. & πτέρυξ.

Ἀπτερόμαι, alas quatio, signum lætitiæ in volatilibus. Ex α int. & πτερομαι.

Ἀπτές, ές, *Adv.* celeriter. Vel ἀπτέως.

Ἀπτερος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀπτερος; (2) velox.

Ἄπτεσθον, 2. dual. imp. med. v. ἅπτομαι, *tango.*

Ἀπτίλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, implumis, non velucris. Ex α priv. & πτίλον, *penna, pinna.*

Ἁπτὸς, ος, ὁ ἡ ὁ, qui pulsu & tutus non est; (2) integer, indivisus. Ex α priv. & πτίσσω, *pinso.*

Ἀπτοήτης, ὁ, ὁ ἡ ὁ, in dicendo intrepidus, (2) mordax in verbis, audax. Ex α priv. πτοάω, *perterrefacio*, & ἠτὸν, *verbum*, vel ex ἅπτομαι, *tango*, & ἠτὸν, *verbum.*

Ἀπτόητος, ος, ὁ ἡ ὁ, intrepidus; imparidus, Ph. Ex α priv. & πτοάω, *consterno.*

Ἀπτοίητος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex mfd.

Ἀπτολιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, imbellis. Ex α priv. & πτόλεμος, vel πολεμος, *bellum.*

Ἅπτομαι, f. ψομαι, tango, hæreo, attingo, Gloss. Vet. ἥψατο, tetigit, attigit, Gloss. Vet. "Ἁπτεσθ πολιτικῶν πραγμάτων, πολιτείας, λόγων, μουσικῆς, πολεμου. Νῦν γὰρ ἄριστον ἅπτεται βουλευμάτων. Soph. Antig. 185. "Ὡς μου χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν, Arift. Eq. 1233.

Ἁπτὸς, ὴ, όν, qui tangi potest, sub tactum cadens, tractabilis. Ab ἅπτω, *tango.*

Ἅπτω, f. ψω, necto, annecto, alligo, apto; ἧψα, aptavit, a. 1. ἠμμένος, aptatus, annexus, perf. part. pass.

Ἅπτω, f. ψω, accendo; ἅπτομαι, accendor; ἠμμένος, accensus, perf. part. pass. Τὴν λίθον ταύτην ἰόρας, ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτεται; Arist. Nub. 766. Ἥπται μου νόος, Soph. Trach. 1027.

Ἁπτὸς, ὠτὸς, ὁ ἡ ὁ, qui non cadit, stabilis, firmus, constans. Ex α priv. & πίπτω

Ἄπλατος, ος, ὁ ἡ ὁ, indeclinabili, carens πλάσει, i. e. *casu.*

Ἀπλώτως, *Adv.* citra lapsum, sine defectu. Ab ἀπλὸς.

Ἀπλαχύτως, sine pauperie.

Ἄπυγος, ος, ὁ ἡ ὁ, nates non habens, pererilles nates habens. Ex α priv. & πυγὴ.

Ἀπύδμητος, fundum non habens.

Ἄπυκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui dentes, seu cicer non est. Ex α priv. & πυκνος, *densus.*

Ἀπύλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui porta clausus, seu munitus non est, qui cibi ui nequit, patens; (2) effrenis, *de lingua.* Ex α priv. & πύλη, *porta.*

Ἀπυθμένωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, fundo carens. Ex α priv. & πυθμὴξ, *fundum.*

Ἄπυος, ος, ὁ ἡ ὁ, inulceratus, qui sine ulcere, sive sine pure est. Ex α priv. & πύον, *pus.*

Ἄπυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, turres non habens, turribus non munitus Ex α priv. & πύργος.

Ἀπύρωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex mfd.

Ἀπύρετος, ος, ὁ ἡ ὁ, non febricitans, febri non laborans. Ex α priv. & πυρέσσω.

Ἀπυρεξία, ας, ἡ, carentia febris, τὸ non laborare febri. Ex mfd.

Ἀπύρετος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀπύρικτος. Ex α priv. & πυρετὸς.

Ἀπύρηνος, ος, ὁ ἡ ὁ, nucleum non habens. Ex α priv. & πυρὴν, *nucleus.*

Ἀπυρηνίη, ης, ἡ, specillum, quod nucleum, i. e. acumen non habet. Ex α priv. πυρὴν, & μύλη, *specillum.*

Ἄπυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, ignis expers, ignem non experius. Ex α priv. & πῦρ, *ignis.*

Ἄπύρος, sine igni.

Ἀπύρωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex α priv. & πυρὸς, *ignis.*

Ἄπυστος, ος, ὁ ἡ ὁ, fando inauditus, de quo nihil fama, aut auditione cognoscitur; (2) qui fando non audivit. Ex α priv. & πυνθάνομαι, *audio.*

ΑΠΥΩ, sono, sonitum reddo; (2) vecciferor, clamo: (3) loquer; (4) deco. Τί φωτ' ἀπύσω; Eur. Hec. 136.

Ἀπφὲ frater, vel soror, velut a blandientibus ipsi appellantur, Hef.

Ἀπφίον, ος, τὸ, amasius. Ab cod.

Ἀπφὶς, ος, τὸς, amasia. Ab cod.

ΑΠΠΑΣ υος, ὁ, pater, qui ut dicitur a filiis redditibus.

Ἀπφὰ, idem. Ab ἀπφὸς; (2) nunc, etiamnum; (3) occultus, absconditus, quæ vox Hebræa est.

Ἀπώγων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, imberbis. Ex α priv. & πώγων, *barba.*

Ἀπωδὴ, ἡς, f. ωσω, in cantu discrepo; (2) fum absonus. Ab

Ἄπωδος, ος, ὁ ἡ ὁ, absonus, dissonus; (2) abhorrens, (3) non placens. Ex α priv. & ᾠδὴ, *cantus.*

Ἀπώδυτο, 3. s. imp. med. v. ἀποδύρμαι.

Ἄπωθεν, ἄπωθε, procul, eminus. Ab ἀπὸ, *ab.*

Ἀπωθία, ῶ, f. ὦσω, vel ωθίσω, repello, abjicio, detrudo, Gl. V. ἀπωθῶ, detrudo, repello, repudio, depello, tundo; ἀπωθύμαι, expellor, repellor, propellor; (2) pello, depello, depulso, propello, retrudo, repudio; ἀπωθησον, dispulit, Ph. a. 1. act. ἀπωθαίνω, depulit. lic. Gl. V. ἀπώσασθαι, propellere, Ph. a. 1. med. ἀπωθεὶς, repudiatus, repulsus, abactus. Gl. V. a. 1. part. pass. ἀπωθῆναι, depelli, Ph. a. 1. inf. pass.

Ἀπωθὶς,

Ἀιδρὸς τῶδ' ἀπώσαντες κρίσιν, Soph. Aj. 446. Αὐθαδία φίλους ἀπωθῇ, Eur. Med. 622. Φοιβάδα σε ἀπωθεῖ τῆσδε Πλουτέως χθονὸς, id. Ph. 76. Σὺ μὴ σκῆπτρα ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ τῷ φίλα χόρδυσα, Aristoph. Pace 776.

Ἀπώθητος, ον, repudiatus, repulsus.

Ἀπωκισμένος, perf. part. pass. v. ἀποικίζω.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, exitium, perditio, annihilatio. Ab ἀπόλλυμι, *perdo*.

Ἀπόλυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non domitus eruditusque, ut pulli domari eruditique solent. Ex α priv. & πωλέω, *pullos equinos domo*.

Ἀπάλισα, 1. f. a. 1. ind act. v. ἀπόλυμι.

Ἀπολόμην, a. 2. ind. med.

Ἀπόλοντο, *exstinctæ sunt*, 3. plur. a. ejusd.

Ἀπαρατικῶς, abjunctive.

Ἀπωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per jusjurandum. Ab ἀπόμνυμι, *abjuro*.

Ἀπώμοσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀπωμοτικὸς, ἡ, ὸν, abjuratorius.

Ἀπώμοτος, ος, ὁ ἡ ἡ, vitandus, lege interdictus. Ab eod.

Ἀπὼν, *absens*, part. præs. verbi ἄπειμι, *abjum*.

Ἀπώρυξ, υγος, ὁ, canalis sub terra fossus; (2) propago in vite; (3) prosapia; (4) fossura, fissura. Ab ἀπορύσσω, *defodio*.

Ἀπαρχήσαο, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀπαρχήσασο vel ἀπάρχησο, ab ἀπορχέομαι.

Ἀτάρωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui callum non obduxit, adeoque nondum cont. Ex α priv. & πῶρος, *callus*.

Ἀπασθάλλω, a. 1. ind. med. verbi ἀπαθία.

Ἄπασις, εως, ἡ, repulsio, rejectio, deturbatio. Ab ἀπωθέω, *pello*.

Ἀπασμὸς, ος, ὁ, idem & ab eod.

Ἀπασόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ἀπαθέω

Ἀπαστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens expellendi:

Ἄπαστος, ος, ὁν, expulsus, detrusus. Ab eod.

Ἀπάστερθε, ἄρτ. ερων, remotior, & ἀτάστατος, ασσ, ατος, remotissimus. Ab ἄτερ, *procul*.

Ἀτατέρω, *adv.* remotius, & ἀτασταίτερον, remotissime. Ab ἀπάτερθε, & ἀτάστατος.

Ἀπάρχετο, 3. pl. imp. ind. med. v. ἀπαρχομαι

Ἄρ', apud *Poetas* pro ἄρα, ergo, utique, certe.

Ἄρα, utique, nempe; (2) tandem; (3) forte; (4) nam, *adjectio*, ut quis *rem?* (5) igitur, ergo, cum γε, vel ἔν, ut ἄραγε, ἆρα ὄν, *igitur, quamobrem?*

Ἆρα, *Adv.* an, utrum. Hinc (2) ἆρά γε, utrum, numquid? (3) ἆρα ἄν, utrum, nonne igitur? (4) ἆρα μὴ, numquid? (5) ἆρ' οὐκ, nonne? ἆρ' οὖν ου, nonne.

Ἄρα', ᾶς, ἡ, preces; (2) preces supplices, (3) diræ, imprecatio; (4) noxa, damnum.

Ἀραιὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, qui est tenuis virga, seu baculo. Ex α priv. & ῥάδος, *virga*.

Ἀραιριῶσαι, *concutientes non sine fremitu*, nom. pl. part. pr. act. *Dor.* pro ἀραιζουσαι, ab

Ἀραιέω, ῶ, f. ήσω, strepitum, seu fracorem edo. Λύκοις ἀραιεῦσαι ὀδόντας, Hesiod. Asp 240. Ab ἀραιός.

Ἀράκησε, *impl. it*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, regio Asiæ. Ab Ἄραψ

Ἀραβίζω, f. ίσω, Arabice loquor; (2) partibus Arabum faveo. Ab eod.

Ἀραικὸς, ἡ, ὸν, Arabicus; (2) repentinus & procellosus. Ab ἄραξ.

Ἀραιὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) Arabs.

ΑΡΑΒΟΣ, ος, ὁ, strepitus, fragor dentium in frigore aut consternatione.

Ἄραγμα, τος, τὸ, &

Ἀραγμὸς, ὁ, ὁ, collisio, pulsatio, strepitus. Ab ἀράσσω, *pulso*.

ΑΡΑΔΟΣ, ος, ὁ, pulsus cordis post vehementem exercitium.

Ἄραι, *sustulisse*, a. 1. inf. act. verbi αἴρω.

Ἀρσία, ας, ἡ, venter & intestina, ubi est multa ἀρσίστης. Ab ἄρσις.

Ἀραιόπορος, ος, ὁ ἡ ἡ, meatus, seu foramina rara habens. Ex ἀραιὸς, & πόρος.

ΑΡΑΙΟΣ, ὰ, όν, rarus; (2) tenuis; (3) angustus; (4) imbecillus.

Ἀρᾶς, ος, ον, imprecationibus & diris devotus. Ab ἀρα, *imprecatio*.

Ἀραιόσαρκος, ος, ὁ ἡ ἡ, raram, seu laxam carnem habens. Ex ἀραιὸς, & σάρξ, *caro*.

Ἀραιόστεμος, ον, rarum stamen habens.

Ἀραιόστυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, rimas columnas habens. Ex ἀραιὸς, & στύλος, *columna*.

Ἀραιοσύρριστος, quibus corpus est laxe concretum, cui libera corporis transpiratio est. Ex ἀραιὸς, & ζυγκρίνομαι, *concresco*.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas spongiosa. Ab ἀραιὸς.

Ἀραιόφυλλος, ον, rara folia habens.

Ἀραιρημένος, perf. part. pass. *Att.* & *Ion.* pro ἠρημένος, a verbo αἱρέω, *capio*.

Ἀραιῶς, *Adv.* rare, rebus intervallis, leviter.

Ἀραιόω, ῶ, f. ωσω, rarefacio; ἀραιῶμαι, rarefio, rarefio. Ab eod. Hinc

Ἀραίωμα, ατος, τὸ, interstitium, rima, hiatus, raritas:

Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio, rarefactio, attenuatio.

Ἀραιωτικὸς, ἡ, ὸν, rarefaciendi vim habens.

Ἀρακίδες, species leguminis.

Ἀρακος, ου, ὁ, species leguminis.

ΑΡΑΚΤΟΝ, ου, τὸ, attamenti sutorii species.

Ἀσάμενος, a. 1. part. med. verbi αἴρω.

Ἄραξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤραξαν, a verbo ἀράσσω, *amputo*.

Ἀραξέω, 3. f. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀράξω.

Ἄρασο, *amabas*, 2. sing. imperf. ind med. *Ion.* & *Dor.* pro ἤρασο, a verbo ἐράομαι.

Ἀράομαι, ώμαι, precor, facio vota; (2) imprecor, maledico. Ἤ σε πουλύκις θεοῖς ἀρᾶτ' ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν, Soph. Aj. 629. Ab ἀρὰ, *preces*.

Ἄρμοσε, *me accommodavit*, 1. sing. perf. ind. med. *Poet.* pro ἦρε, a verbo ἄρω, *apto*.

Ἄρισται, 3. f. imp. ind. act. *Ion.* pro ἤραρεν, ab

Ἀραρίσκω, apto. Ab ἄρω.

Ἀρηρώτο, *convenissent*, 3. pl. a. 2. opt. med. *Att.* & *Ion.* pro ἀροίντο, a verbo ἄρω.

Ἄρσον, 1. f. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἦρον.

Ἄρ' ἦρα, ἄρ' οὖν. Ab ἄρω.

Ἀραρότως & ἀρηρότως, aptè, commodè.

Ἀρηρώς, idem.

Ἀρᾶρε, *qui se accommodavit, qui planxit*, perf. p. it. med. *Att.* pro ἤρᾶς, a verbo ἄρω.

Ἀρᾶς, *qui vastabit*, a. 1. part. act. verbi αἴρω.

Ἀράσιμος, ον, ὁ ἡ ἡ, exsecrandus, detestabilis. Ab ἀράομαι.

Ἄρ ἔτι, *forsit*, 1. 1. inf. med. verbi ἄρω.

ΑΡΑΣΣΩ, vel ἀράττω, f. ξω, pulso, il lido. Οὐδέποτ' ἄμαχον ἄνδρ' ἀνὴρ κακὸν, Soph. Aj. 736. Ἡρακλῆς κακοὺς τοὺς κακοὺς ἔκτανεν, ibid. 573. Πρώτιστα ἀρᾶξε νύσσαν ὡς πολυνὶς δρομὰς, Lyc. 15.

Ἀρᾷ 3. f. pr. ind. med. *contr.* pro ἀράσῃ, ab ἀρόομαι.

Ἀροτριφόρια, ῶν, aratrum fero. Ex ἄροτρον, *aratrum*, & φέρω, *fero*.

Ἀράτω, 3. sing. a. 1 imp. ind. v. αἴρω.

ΑΡΑΚΙΔΝΑ, ης, ἡ, pars quædam.

ΑΡΑΧΝΗΣ ου ὁ, aranæus, vel aranea.

Ἀραχνικὸς, ἡ, όν, idem quod ἀραχνοῦς.

Ἀραχνίον, ου, τὸ, araneæ tela; (2) aranæus, vel aranea; (3) vitium olivis & vitibus peculiare. Ab ἀράχνη.

Ἀραχνίον, ῶ, & ἀραχνιόομαι, ῶμαι, araneis squalco, a aneis vitior. Ab eod.

Ἀραχνώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) araneæ speciem imitans. Ab eod.

ΑΡΑΨ, ἀβος, ὁ, Arabs.

ΑΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, scalprum, culter sutorius.

ΑΡΒΥΛΗ, ης, ἡ, genus quoddam calceamenti cavi & profundi, idoneique in primis ad lutum calcandum. Hinc

Ἀρβυλὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) calceus venatorius.

Ἀρβυλόπλευρος, ος, ὁ ἡ ἡ, alas adfixas habens calceis. Ex ἀρβύλη, & πλευρὸν, *ala*.

Ἀργαλέω, albico, albesco. Ab ἀργὸς, *albus*.

Ἀργαλὸς, ἡ, όν, difficilis, molestus, qui alicui operosus est. Ab ἔργον, *opus*, aliis ab ἄλγος, *dolor*, quasi ἀλγαλέος.

Ἀργαλέως, *Adv.* difficulter.

ΑΡΓΑΣ, ἄντος, ὁ, f. ἄργας, ᾶ, ἄργης vel ἀργῆς, genus serpentis; (2) qui callidioris, quam pro ætate, est ingenii; (3) qui ferimis & violentis moribus est.

Ἀργεῖαι, ῶν, αἱ, genus pretiosorum calceamentorum, quæ Argis conficiebantur. Ab Ἄργος.

Ἀργεῖνος, ου, ὁ, albus. Alii ἀργὸς.

Ἀργεῖος, εία, εῖον, Argivus. Ab Ἄργος.

Ἀργεφόντης, ου, ὁ, Argi occisor, epitheton Mercurii. Ab Ἄργος, & φοντης, pro φονευτης, *occisor*.

Ἀργίλοφοι, οἱ, extremæ & inutiles rei partes.

Ἄργεμα, ατος, τὸ, albugo, vel oculi ulcusculum, quod in nidis oculo nascitur. Ab ἀργὸς.

Ἄργεμον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἀργεννὸς, ἡ, όν, albus. Ab eod.

Ἀργεννὸς, ου, ον, idem & ab eod.

Ἀργεννὸς, ἡ, όν, albus. Ab eod.

Ἀργεστὴρ, ῆρος, ὁ, albus, splendidus:

Ἀργέστης, ου, ὁ, albus; (2) velox; ἀργέστης, ventus quidam. Ab eod.

Ἀργέτι, *alio*, dat. sing. ab ἀργὲς, pro ἀργῆς.

Ἀργέω, ῶ, f. ήσω, otior, Gl. V. feriatus sum, cesso, vaco. Ὅσις τὸ κρῖμα ἐκπλαγεὶς ἐκ ἀργεῖ, 2 Pet. 2, 3. Οὐδεν γὰρ ἄλλοτε ἀργεῖ πρὸς παράπλησις δεσμῶν, Xen. Ab ἀργὸς, *otiosus*.

Ἀργῆες, ἥεσσα, ῆεν, albus. Ab ἀργὸς.

Ἀργῆς, f. ἄργης, vide Ἀργᾶς.

Ἀργὴς, ῆτος, ὁ, albus; (2) velox. Ab ἀργὸς.

Ἀργία, ας, ἡ, otium; (2) segnities, socordia; (3) festivitas qua Deo otiamur. Ab ἀργὸς, *otiosus*.

Ἀργικέραυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, albicans, f. lucidum. Ex ἄργος, *album*, & κεραυνὸς, *fulmen*.

ΑΡΓΙΛΛΟΣ, f. ἄργιλος, ου, ὁ, argilla, terra alba & pura. Hinc

Ἀργιλλώδης, f. ἀργιλλόδης, εος, ὁν ἡ ἡ, argillosus, argillaceus; (2) sordidus.

Ἀργινόεις, οεσσα, όεν, albus, candidus, spl endidus. Ab ἄργος, *album*.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ ἡ ἡ, albes dentes habens. Ex ἄργος, & ὀδὼς, *dens*.

Ἀργιόδων, οντος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀργίτης, οδος, ὁ ἡ ἡ, celer, velox; (2) albis pedibus.

Ἄργμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ab ἄρχομαι.

Ἀργμὸς, ὁ, ὁ, principium, initium. Ab eod.

Ἀργολογέω, ῶ, verba otiosa & supervacua facio.

Ἀργολογία, ας, ἡ, sermo otiosus & supervacuus.

Ἀργοναύτης, ου, ὁ, Argonauta, qui in navi Argo Jasonem comitatus est. Ex Ἀργὼ, Ἄργο navis, & ναύτης, *nauta*.

Ἀργοπόδης, ου, ὁ ἡ ἡ, inertiam adferens; inertem reddens. Ex ἄργος, *otiosus*, & ποιέω.

ΑΡΓΟΣ, ους, τὸ, Argos, urbs Peloponnesi celeberrima, unde & pro ipsa Græcia quandoque ponitur; (2) ου, ὁ, Argus, pastor centum oculis præditus, a Mercurio demum occisus.

ΑΡΓΟΣ, ὸς, ὸν, albus; (2) otiosus, piger; (3) incultus, Gl. V. segnis, desidiosus, socors, lentus; (4) rudis, de lapide non cæso.

Ἀργοστομέομαι, otiose & molliter vivo.

Ἀργοφαγέω, inutilis homo fruges consumere natus.

Ἀργυρώνχη, ης, ἡ, quum quis muneribus corruptus tacet, & ab argento quasi fustocatur. Ex ἄργυρος, *argentum*, & ἀγχω, *suffocatio*.

Ἀργυραμοιβικῶς, *Adv.* argentariorum more. Ab inus. ἀργυραμοιβικὸς, quod est ab

Ἀργυραμοιβὸς, ὸς, ὁ, nummularius, argentarius, trapezita, qui monetam quamtumvis vel aeream argenteam permutat. Ab ἄργυρος, *argentum*, & ἀμείβω, *muto*.

Ἀργύρα-

Ἀργύασπις, ιδος, ὁ ἡ ἰδ, argentum clypeum habens. Ex ἄργυρος, & ἀσπὶς, *clypeus.*

Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, argentarii officina; (2) argentifodina. Ab ἄργυρος, *argentum.*

Ἀργύρειος, argenteus, Gl. V. Ab eod.

Ἀργυρεῖος, εία, εῖον, idem.

Ἀργυρᾶς, ᾶ, ᾶν, *contr.* ἀργυρᾶς, ᾶ, ᾶν, idem.

Ἀργύρεος, idem.

Ἀργυρεύω, f. εύσω, argentum effodio. Ab eodem.

Ἀργυρηλάτης, ου, ὁ, argenticusor. Ex ἄργυρος, & ἐλαύνω.

Ἀργυρίδιον, ου, τὸ, pecuniola. Ab ἄργυρος.

Ἀργυρίζω, f. ίσω, pecunia corrumpo. *In med.* capturas facio, nundinor, lucror; corrumpi me patior.

Ἀργυρικὸς, ὴ, όν, pecuniarius. Ab eod.

Ἀργυροθήκη, ης, ἡ, argenti, seu pecuniæ theca. Ex ἄργυρος, & θήκη.

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ, argenticusor; (2) argentarius. Ex ἄργυρος, & κοπὴ, *fictio.*

Ἀργύριον, ου, τὸ, argentum, pecunia, nummi argentei; (2) nummus argenteus minutior. Ab ἄργυρος.

Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, argentea phiala, item argenteum vas quodvis. Ab eod.

Ἀργυρισμὸς, οῦ, ὁ, capturarum consectatio, quæstus, pecunia capta. Ab ἀργυρίζω.

Ἀργυρίτης, ου, ὁ, qui pecunia abundat.

Ἀργυρῖτις, quæ pecunia abundat; (2) quæ argento abundat.

Ἀργυρόβιος, ου, ὁ ἡ ὦ, arcum argenteum habens. Ex ἄργυρος, & βιὸς, *arcus.*

Ἀργυρογνάμων, ονος, ὁ ἡ ων, argenti spectator, sive explorator, qui argentum ad Lydium lapidem probat. Ex ἄργυρος, & γνάμων.

Ἀργυροδίνης, ου, ὁ, argenteus, i. e. limpidos ac claros habens vortices. Ab ἄργυρος, & δίνη, *vortex.*

Ἀργυροειδὴς, ὁ ἡ ὲς, argenti speciem habens. Ex ἄργυρος, & εἶδος. *Species.*

Ἀργυρόηλος, ου, ὁ ἡ ὸν, argenteis clavis confixum. Ex ἄργυρος, & ἦλος, *clavus.*

Ἀργυροθήκη, ης, ἡ, argenti theca. Ex ἄργυρος, & θήκη, *theca, res fictum.*

Ἀργυροκαπηλεῖ ου, ὁ ἡ ῶ, cum argentariam exercet. Ex ἄργυρος, & κάπηλος.

Ἀργυροκοπεῖον, ου, τὸ, officina argentaria, in qua nummi argentei cuduntur. Ab

Ἀργυροκοπία, ας, f. ήσω, argenteos nummos cudo, argentum signo. Ab

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ ἡ ὸν, argentarius, argenti signator; monetarius, Gl. V. Ex ἄργυρος, & κόπτω, *cudo, cædo, ferio, turdo.*

Ἀργυροκοπτὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Ἀργυρολογέω, ῶ, f. ήσω, pecuniam posco & exigo. Ab ἀργυρολόγος.

Ἀργυρολόγημα, ου, ὁ ἡ ὸν, ad pecuniam colligendam institutus. Ab ἀργυρολογέω.

Ἀργυρολογία, ας, ἡ, pecuniæ exactio. Ab

Ἀργυρολόγος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui pecuniam colligit. Ex ἄργυρος, & λέγω, *colligo.*

Ἀργυρομιγὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, argento mixtus. Ex ἄργυρος, & μίγνυμι, *misceo.*

Ἀργυρόπεζα, ας, ἡ, quæ pedes argenteos, i. e. candidos & formosos habet. Ex ἄργυρος, & πούς.

Ἀργυρόπους, οδος, ὁ ἡ ὸν, argenteis pedibus præditus, sive instructus. Ex ἄργυρος, & πῶς, *pes.*

Ἀργυροπραξίκλης, ου, ὁ, nummularius. Ab ἄργυρος, & πραξίκλεια, *furtum.*

Ἀργυροπρακτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, argentaria, sc. ars. Ab

Ἀργυροπρακτικὸς, ὴ, όν, ad argentum elaborandum factus, s. pertinens. Ex ἄργυρος, & πρᾶκτὸς, *factus.*

Ἀργυροπράτης, ου, ὁ, nummularius. Ex ἄργυρος, & πρατὴρ, *venditor.*

Ἀργυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, pecunia numerata vendo. Ex ἄργυρος, & πωλέω, *vendo.*

Ἀργυροῤῥοῦς, ου, ὁ, ἡ, q. d. argentifluus, fluenta habens argentum vehentia. Ex ἄργυρος, & ῥέω, *fluo.*

ΑΡΓΥΡΟΣ, ου, ὁ, argentum; (2) pecunia; (3) vasa argentea.

Ἀργυροσυλὰς, ὰ, furax. Ex ἀργ. & συλάω.

Ἀργυρότοιχος, parietes argento ornatos habens.

Ἀργυροτόξος, ου, ὁ ἡ ὸν, argenteo arcu decorus. Ex ἄργυρος, & τόξον, *arcus.*

Ἀργυροτραπέζια, ης, ἡ, mensa argentaria; (2) mensa argentea.

Ἀργυροῦν, *argenteum*, nom. sing. n. g. *contr.* pro ἀργύρεον, ab ἀργύρεος, *contr.* ἄργυρους.

Ἀργυροφάλαρος, ου, ὁ ἡ ὸν, argenteis phaleris insignis. Ex ἄργυρος, & φάλαρα.

Ἀργυροφανὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, instar argenti splendens. Ex ἄργυρος, & φαίνομαι, *splendeo.*

Ἀργυροφεγγὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, argento splendens. Ex ἄργυρος, & φέγγος, *splendor.*

Ἀργυροφύλαξ, κος, ὁ, argentarius, Gl. V. Ex ἄργυρος, & φύλαξ, *custos.*

Ἀργυροχάλινος, ου, ὁ ἡ ὸν, argenteis frenis ornatus. Ex ἄργυρος, & χαλινὸς, *frenum.*

Ἀργυροχοΐα, ας, f. ήσω, argentum fundo, vel confio, de vascularibus. Ab

Ἀργυροχόος, ου, ὁ, argenti fusor, faber argentarius. Ex ἄργυρος, & χέω, *fundo.*

Ἀργυρόω, ῶ, deargento. Ab ἄργυρος. Hinc

Ἀργύρωμα, ατος, τὸ, vas argenteum.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ ἡ ὸν, argento emptus, servus. Ex ἄργυρος, & ὠνέομαι, *emo.*

Ἀργυρῆ, dat. sing. ab ἀργυρῆς.

Ἀργύρεος, ου, ὁ ἡ ὸν, albus propter texturam. ex alba textura constans; (2) albus. Ex ἀργὸς, *albus*, & ὑφὴ, *textura.*

Ἀργυφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, idem & ex iisd.

Ἄργυφος, ου, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iisd.

ΑΡΓΩ, ὁῶ, ὦ, Argo, navis Jasonis; (2) fidus quoddam.

Ἄργως, *Adv.* otiose, segniter; (2) temere, frustra. Ab ἀεργὸς, *otiosus.*

Ἄρδα, inquinamentum. Hinc

Ἀεδαλὸς, ὁ ἡ ὸν, immundus. Hinc

Ἀεδαλόω, ῶ, inquino, contamino.

Ἀρδάλιον, ου, τὸ, vas fictile; (2) vas ex quo pedes bibunt; (3) vas, quod ante fores defunctorum ponebatur, ut ex eo te adspergerent introeuntes. Ab ἄρδω.

Ἀρδεία, ας, ἡ, irrigatio, f. e pluvia, f. e rivis. Ab eod.

Ἀρδεῖν, pr. inf. act. *Att* & *Dor.* pro ἄρδειν.

Ἄρδευσις, εως, ἡ, irrigatio. Ab

Ἀρδεύω, f. εύσω, rigo, irrigo; (2) adaquo. Ἀρδεύομαι τοῖς ψυχροῖς, *Theophr.* Ab ἄρδω.

Ἄρδην, *Adv.* funditus, plane, omnino. Εἰ δυνηθεῖεν τὰς ἐχθρὰς ἄρδην ἀφανίσαι, *Polyb.* 1. *cap.* 82. Ab αἴρω, *tollo.*

ΑΡΔΙΣ, εως, ἡ, culpis tecta; (2) arma, quibus communis pugnabant.

Ἄρδμὸς, ὁ, irrigatio; (2) adaquatio.

Ἄρδουσι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro ἄρδουσι. Ab

ΑΡΔΩ, f. σω, rigo, irrigo, (2) potum præbeo, adaquo. Ἄρδειν τοὺς κήπους, ἵππον. Ἐξίτηλόν μοι ταχέως εἶνυ χρὼς, ἃ νέῳ ἐν ἄρδει, Aristoph. Eq. 96. Ἄρδω σ' ὅπως ἀναβλαστήσῃς, id. Lys. 387.

Ἀρεϊὰ, ᾶς, ἡ, *Poët.* ἀρειὴ, minæ. Ab ἀρὴ.

Ἀρειδύσαι, ὁ, fimbria Martis.

Ἀρεικὸς, ὴ, όν, Mavortius, Gl. V. Ab Ἄρης.

Ἀρεμανὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, Marte furens, bellicosus. Ex Ἄρης, *Mars*, & μαίνομαι, *furo.*

Ἀρεμάνη, ης, ὁ ἡ ὴν, idem & ex iisd.

Ἀρειομανὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, Amanus. Am studio furens. Ab Ἄρειος, *Amus*, & μαίνομαι, *furo.*

Ἀρειομανίτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἀρειοπαγίτης, ου, ὁ, Areopagita, senator Areopagi; (2) proverbialiter homo tetricus, severus & taciturnus. Ab

Ἀρειοπάγος, ου, ὁ ἡ ὸν, Areopagus, curia Athenis, qs. Martis collis. Ex Ἄρης, *Mars*, & πάγος, *collis.*

Ἄρειος, ου, ὁ ἡ ὸν, Martius; (2) Marti sacer, s. ad Martem pertinens; (3) bellicosus. Ab Ἄρης.

Ἀρειόφρων, ου, ὁ ἡ ὸν, Marte audaciam sumens, Martius; (2) bellicosus. Ex Ἄρης, *Mars*, & φρὴν, *audacia.*

Ἀρεῖς, 3. s. f. 2. ind. med. v αἴρω.

Ἀρείφατος, ου, ὁ ἡ ὸν, Martius, bellicosus, fortis, proprie in bello, sive a Marte interemptus. Ex Ἄρης, *Mars*, & φάω.

Ἀρείων, ον, ὁ ἡ ὸν, ὸ τὸ ἄριον, præstantior, proprie Marte; (2) melior, potior, præstantior. Ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀρίμαχος, immotus, constans. Ab α priv. & μάχομαι.

Ἄρις, *Martis*, gen. sing. ab Ἄρης, *Mars.*

Ἄρίσαι, a. 1. inf. act. v. ἀρίσκω.

Ἀρισαίμαν, 1. s. a. 1. opt. med. *Dor.* pro ἀρισαίμην.

Ἄρίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠρίσαντο.

Ἀρίσαις, 1. s. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀρίσαιμι.

Ἀσίθι, *fusilli*, a. 2. inf. med. verbi ἄρω.

Ἀρίσκεια, ας, ἡ, comitas adsentatrix, lepos in sermone, facetosa urbanitas, blanditia. Gl. V. venustas. Ab ἀρίσκω, *placeo.*

Ἀρίσκυμος, ατος, τὸ, blanda & adulatoria appellatio. Ab

Ἀρισκόμομαι, comiter appello, comiter cum aliquo ago. Ἀρισκόμεθα τινι τῇ κρίσει, τοῖς σαφέσι. Θεὸς ἰσρὸς, Xen.

Ἀρισκόντως, *Adv.* grate.

Ἄρισκος, ίσκη, ισκον, blandus, placendi studiosus, gratiæ occupator. Ab

ΑΡΕΣΚΩ, f. ίσω, placeo, amicum reddo; (2) placeo; ἀρίσκομαι, adquiesco, placet conditio, satis fit mihi; ἀρίσῃ, libeat, Gl. V. a. 1. Conj. ἀρίσαι, placitum, Gl. V. ἀρίσκων, placitus, Gl. V. ἀρίσαι, placet, libet, juvat, Gl. V. ἀρίσκομαι, placo, Gl. V. Σὺ δὲ ταῦτ' ἀρίσκεις; Aristoph. Ran. 103. Τὸ χρῆμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρίσκει τ' κόρῃ, Aristoph. Thesm. 413. Οἱ δὲ σὺν Ζαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρίσαι ὑ δύναῃ, Rom. 8; 8.

Ἀρίσομαι, *placebo*, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi ἀρίσκω pro ἀρῶ, *placeo.*

Ἀρισσάμβος, a. 1. med *Poët.* pro ἠρισσάμβησε.

Ἄρισσε, ῆρος, ὁ, libum, genus placentæ dilis gratum. Ab ἀρίσκω. Hinc

Ἀρισσήριον, ου, τὸ, sacrificium gratum.

Ἄρισσόν, οῦ, τὸ, decretum, placitum. Ab ἀρίσκω.

Ἀρισσὸς, ὴ, όν, gratus, æquus; placidus, Gl. V. Ab eod.

Ἀρισσῶς, *Adv.* grate.

Ἀριστάνω, idem quod ἀριστάω.

Ἄριστ' pro ἄριστο, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἤριστο, a verbo αἴρω, *tollo.*

Ἄριστοι, 3. sing. præs. ind. med. v. ἄρω.

Ἀριστῶν, gen. pl. *Dor.* pro ἀριστέων.

Ἀριστάω, ῶ, virtutis felicitatem adsequor; (2) feliciter procedo; (3) virtutis studiosus fui; (4) virtutis laudem quæro. Οὐκ ἀριστᾷ κακὰ ἔργα, Odyss. 8, 329. Ab

ΑΡΕΤΗ, ῆς, ἡ, virtus, industria, fortitudo, navita. Gl. V.

Ἄρευς, *Martis*, gen. sing. *Dor.* pro Ἄρης, ex Ἄρεως, ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀρέων, gen. plur. *Ion.* pro ἀρῶν.

Ἄρη, pro Ἄρηα, *Martem*, acc. sing. ab Ἄρης.

Ἀρηγεῖ, 2. s. a. 2. conj. med. *Ion* pro ἄρῃ.

Ἀρηγέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἀρήγειν.

Ἀρήγοισα, præt. part. act. *Dor.* pro ἀρήγουσα.

ΑΡΗΓΩ, f. ξω, auxilior, opem fero, proprie in bello, ἀρήγειν, opitulari, Ph. Ἀρήγειν τοῖς φίλοις, Xen. Καί τί με φησὶ μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν, Il. 1, 521.

Ἀρηγὼν ονος, ὁ ἡ ὼν, auxiliator; (2) defensor. Ab ἀρήγω.

Ἀρηίθοος, ου, ὁ ἡ ὸν, bellicosus, proprie apilis in prælio. Ex Ἄρης, *Mars*, & ὀξὺς, *velox.*

Ἀρηιος, ου, ὁ ἡ ὸν, idem quod ἄρειος.

Ἀρηιφατος, ου, ὁ ἡ ὸν, idem quod ἀρείφατος.

Ἀρηϊφίλος, ου, ὁ ἡ ὸν, Marti carus, Martius amicus; (2) cui Mars est carus, bellator. Ex Ἄρης, *Mars*, & φίλος, *amicus.*

Ἀρὴν, ενος, ὁ ἡ ἔνα, ἄρνα, ἄρνες, pec. Syncop pro ἄρνος, &c. agnus, agna.

Ἄρλον, *Mantua*, acc. sing. ab Ἄρμος, Ἄρμος.

Ἀρμέσω, a. 1. inf. med v ἀρήγω.

Ἀρμὴς, ὴ, auxilium. Ab ἀρήγω.

Ἄρμης,

'Αρηρα, 1. s. perf. ind. med. *Att.* pro ἤρα, Ab ἄρω.

'Αρήρειν, 1. s. plusq. ind. med. *Att.* pro ἠρεῖν.

'ΑΡΗΣ, ος, ὁ, Mars; Gradivus, Gl. V. (2) prælium; (3) bellum; (4) vulnus, plaga; (5) cædes; (6) terrum.

'Αρῆς, gen. sing. *Ion.* pro ἄρεως.

'Αρησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ἀρόομαι.

'Αρῆ, 3. sing. a. 2. conj. v. εἶρω.

'Αρήτειρα, ας, ἡ, facerdos. Ab ἀρά, *precor.*

'Αρητήρ, ῆρος, ὁ, precator; (2) facerdos. Ab eodem.

'Αρητιάς, άδος, ἡ, Martia, bellicosa. Ab 'Αρης, *Mars.*

'Αρητός, ἡ, όν, funestus, noxius, perniciosus. Ab ἀράομαι, *domum ædifico.*

'Αρηφάτον, *Mirum quo se foeno*, qs. part. præs. act. ab ἀρηφάω, ex 'Αρης, & φαω, *ost. d.*

'Αρθείς, *fallitus*, e 1. part. paff. verbi αἴρω.

'Αρθεν, *fallebant*, 3 plur. a. 1. ind. paff. *Ion.* & *Poet.* pro ἤρθησαν, a verbo eod.

'Αρθης, 2. fing. a. 1. ind. paff. *Ion.* pro ἤρθης.

'Αρθήσουσι, *tollent*, 3. plur. f. 1. ind. paff.

'Αρθητι, *fallitus esto*, 2. f. a. 1. imp. paff.

'Αρθμέω, ῶ, f. ήσω, amicitiæ vinculo jungor cum aliquo. Ἠδ' ἄρτ' ἐν τιλεπτὶ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε, Il. 7, 302. Ab ἀρθμός.

'Αρθμία, ας, ἡ, amicitia, concordia.

'Αρθμιος, ου, ὁ, amicus. Ab eod.

'Αρθμός, ὁ, ὁ, amicitia. Ab ἄρω, & θυμός

'Αρθρικός, ἡ, όν, articularis, articulis quadrans & convenions; (2) articulis laborans, podagricus, chiragricus, articularis.

'Αρθριτικός, ἡ, όν, idem.

'Αρθρῖτις, ιδος, ἡ, morbus articularis, dolor articulorum. Ab

'ΑΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, artus, articulus, naturalis offium compages; copula, Gl. V. (2) Articulus, vox Grammaticorum. Hinc

'Αρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo, fingo, formo.

'Αρθρώσαι, *formaverit*, 3. fing. a. 1. opt. act.

'Αρθρώδης, ους, ὁ, ἡ, articulosus.

'API, particula inseparabilis, quæ vocabulis præfixa significationem eorum auget per Valde, vehementer, multum, acto, fratim, facile, ut ἀρίδηλος, valde clarus, valde manifestus.

'API'A, ας, ἡ, arbor quædam fero florens. *Angl.* The white Beam tree.

'Αρίγνωτος, ος, ὁ, ἡ, valde notus, clarissimus, qui facile nosci potest. Ex ἀρι, *valde*, & γινώσκω, *nosco.*

'Αριδάκρυος, ος, ὁ, ἡ, multum lacrimans, propensus ad lacrimandum. Ex ἀρι, & δάκρυ, *lachryma.*

'Αριδακρυς ος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

'Αριδείκετος, ος, ὁ, ἡ, præclarus, valde inclitus. Ex ἀρι, & δείκνυμι, *ostendo.*

'Αριδηλος, ος, ὁ, ἡ, valde clarus, præclarus, valde manifestus. Ex ἀρι, & δῆλος.

'Αριδῆλος, *Att.* pro ἀριδηλος.

'Αριζηλος, ος, ὁ, ἡ, multum manifestus; (2) valde clarus, manifestus, ζ positio prod. Ex ἀρι, & ζῆλος, *amulor.*

'Αριζήλως, *Adv.* ex eo, manifeste; (2) illustre.

'Αριζήλωτος, ος, ὁ, ἡ, valde æmulandus. Ex ἀρι, & ζηλόω, *æmulor.*

'Αρικνος, ος, ὁ, ἡ, obscurus, dicto audiens; (2) acute audiens. Ex ἀρι, & ἀκούω.

'Αριθμεῦντ, 3. pl. pr. ind. paff. *Dor.* pro ἀριθμοῦνται. Ab

'Αριθμέω, ῶ, f. ήσω, numero. Ἀλλ' ἀγε δὴ τὰ χόρτα ἀριθμέσω, Odyff. 12, 215. Ἀλλ' ἢ οἱ τρίχες ἐν κεφαλῆς ἠὲν πᾶσαι ἠριθμέοντο, Luc. 12, 7. Ab ἀριθμός. Hinc

'Αριθμηδάρξαμ, a. 1. 1. f. paff. *Dor.* pro ἀριθμηθῆναι.

'Αρίθμημα, τὸ, numerus.

'Αριθμησις, εως, ἡ, numeratio, enumeratio.

'Αριθμητική, sc. τέχνη, ης, ἡ, arithmetica, ars numerorum & numerandi. Ab

'Αριθμητικός, ἡ, όν, numerandi peritus; (2) ad arithmeticam pertinens.

'Αριθμητικῶς, modo numerandi. Ab

'Αριθμητός, ἡ, όν, numerabilis; (2) paucus; (3) dicitur & de paucis eleganter. Ab ἀριθμέω.

'ΑΡΙΘΜΟΣ, ου, ὁ, numerus; (2) homo nullius pretii.

'Αρικύμων, ονος, ἡ, quæ facile fit gravida; (2) fœcunda. Ex ἄρι, & κύω.

'Αριν, ινος, ὁ, ἡ, nolo, feu natibus catens; (2) non fagax. Ex α priv. & ἴνις, *nasus.*

'Αρινος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

'Αριοζαρζάνιος, ου, ὁ, nomen emplastri. Ab Anobazane.

'Αρίπικρος, ον, valde amarus.

'Αρισποτίης, nom. pl. ab. ἀριστοτόκης.

'Αριπρέπεια, ας, ἡ, decus eximium.

'Αριπρεπέως, *Adv.* valde decenter. Ab

'Αριπρεπης, ές, ὁ, ἡ, valde decorus; (2) valde illustris & excellens. Ex ἄρι, *valde*, & πρέπω, *decorus sum, concerno.*

'Αρις, ινος, ὁ, ἡ, idem quod ἄρην.

'ΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, instrumentum fabrile; (2) herba quædam, *Angl.* Friers-cowl.

'Αρίσαμος, *bilo clarus*, *Dor.* pro ἀρίσημος.

'Αρίσημος, ος, ὁ, ἡ, clarus, conspicuus; (2) illustris, insignis. Ex ἄρι, *valde*, & ζῆμα, *signum.*

'Αρισθάμαντος, victor certamine curuli.

'Αρισκήνης, έος, ὁ, ἡ, valde indignans, seu indignabundus. Etymol. Ex ἄρι, & σκήνημι.

'Αρίστα, *Adv.* optime, Gl. V. Ab ἄριστος.

'Αριστεβλος, ος, ὁ, optime decertans, præstantissimus in certaminibus. Ex ἀριστος, *optimus*, & βλος, *certamen.*

'Αριστεμβρεῖον, το, templum Dianæ sacrum. Ab

'Αριστεμβρεύω, ῶ, optime impero, optime gero magistratum. Ex ἄριστος, & ἄρχω, *impero.*

'Αριστεσαυλος, ον, abundans uvis.

'Αριστέω, ῶ, f. ήσω, prandeo. Ἡράτε αὐτὴν φασιανῶν τις ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ, Luc. 11, 37. Ab ἄριστον, *prandium.*

'Αριστεία, ας, ἡ, fortitudo, ifcenuitas; ἀριστεία, forma facta, Gl. V. Ab 'Αρης, *Mars.*

'Αριστειον, ου, το, præmium, proprie fortitudinis ergo datum. Ab eod.

'Αριστερά, ας, ἡ, sc. χεὶρ, finistra sc. manus. Ph. foem. Ab

'ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ, ρά, ρόν, finister; (2) infaustus, (3) stultus.

'Αριστεροπός, ος, ὁ, qui a finistra stat. Ex ἀριστερά, & σκοπός, *qui stat.*

'Αριστοχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, qui tantum finistram habet, (2) qui sola finistra utitur, R. Ex ἀριστερός & χεὶρ, *manus.*

'Αριστεύσασκε, 3. f. impert. ind. act. *Ion.* pro ἠρίστευε, ab ἀριστεύω.

'Αριστεύσασι, πᾶσι, τοῖς, præclarum factum.

'Αριστεύσας, pr. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀριστεύσασα.

'Αριστεύς, έως, ὁ, primceps; (2) omnium fertilissimus. Ab ἀριστεύω.

'Αριστεύσασα, a. 1. part. act. fem. v.

'Αριστόκτιτα, ης, ἡ, qui quæ a natura ita est comparata, ut omnium fortissime se gerat; (2) fortissima. Ab

'Αριστόκτιτος, ος, ὁ, ἡ, fortissime me gero; (2) fortissimum me præbeo; fortiter facio, Gl. V. (3) ex Hom. (?) decoror. Ἐκ θεὸς κλέος ἀρίστου, ὅθεν τε γένος, πόθεν τε πατρός, Soph. Ajax. Ab ἄριστος.

'Αριστίδης, nom. pr. *Dor.* pro ἀριστείδης, ab ἀριστεύς.

'Αριστῆτες, ῶν, ὁ, prandium, qui prandere solet.

'Αριστίζω, f. ίσω, prandio exempto, prandium præbeo; (2) prandeo, *Att.* & *med.* Ab ἄριστον.

'Αριστί, *Adv.* optime; absque delirando, seu rem delectosa virtute. Ab ἄριστος.

'Αριστόβλαστος, ος, ὁ, ἡ, valde optimum est semen. Ex ἄριστος, & βλαστός, *germen.*

'Αριστογένεθλος, ος, ὁ, ἡ, qui præclaros generat. Ex ἄριστος, & γενέθλη, *proles, natus.*

'Αριστόγονος, ος, ὁ, ἡ, optimæ prolis. Ex ἄριστος, & γόνος, *proles.*

'Αριστόδειπνος, ος, ὁ, ἡ, prandium cœnæ conjunctum, ad cœnam perductum. Ex ἄριστον, & δεῖπνον.

'Αριστοιπία, recte loquor, dico.

'Αριστοιπὴς, ὲς, recte loquens.

'Αριστοι, οι, οἱ, optimates, primores, fummates, proceres, viri præcipui ac præstantissimi. Ab ἄριστος.

'Αριστοκρότεια, ας, ἡ, status reipublicæ, quæ ab optimatibus gubernatur. Ex ἄριστος, & κρατέω, *impero.*

'Αριστοκρατίω, ῶ, f. ήσω, optime impero; & (2) ἀριστοκρατέομαι, ὑμαι, sub optimatum regimine vivo, ab optimatibus gubernor. 'Αριστοκρατεῖς δηλος εἰ ζητῶν, Arist. Av. 123. Ex iisd.

'Αριστοκρατία, ίας, ἡ, idem quod ἀριστοκρατεια.

'Αριστοκρατικός, ἡ, όν, ad aristocratiam, sive imperium optimatum pertinens; (2) aristocratiæ studiosus. Ab eod.

'Αριστοκρατικῶς, *Adv.* ut convenit aristocratiæ, more optimatum remp. gubernantium.

'Αριστολοχία, ας, ἡ, herba puerperis opitulans. Ex ἄριστος, & λοχὸς, *gravida.* Angl. Birth-wort.

'Αριστομάντις, εως, ὁ, ἡ, optimus, seu præstantissimus vates. Ex ἄριστος, & μάντις.

'Αριστόμαχος, ος, ὁ, ἡ, præstantissimus in prælio. Ex ἄριστος, & μάχη, *prælium.*

'ΑΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, prandium.

'Αριστονομία, ας, ἡ, optimarum regimen, seu imperium. Ex ἄριστος, & νομὸς, *pascua.*

'Αριστοποιέω, ῶ, optime benevolus, optima mente præditus. Ex ἄριστος, & νοῦς, *animus.*

'Αριστοποιία, ας, ἡ, prandium facio, eibum apparo, ἀριστοποιέομαι, ὦμαι, prandeo. Ex ἄριστον, & ποιέω, *facio.*

'Αριστοπόνος, ος, ὁ, ἡ, optime laborans. Ex ἄριστος, & πονος, *labor.*

'Αριστος, η, ον, optimus, præstantissimus, propriæ Martis, sive armis; (2) optimus, generaliter; egregius; (3) maxime idoneus. Ab 'Αρης, *Mars.*

'Αριστοσαλπιγκτής, ὰ, ὁ, præstantissimus tubicen. Ex ἄριστος, & σαλπιγκτής.

'Αριστοτέχνης, ου, ὁ, optimus & præstantissimus artifex. Ex ἄριστος, & τέχνη, *ars.*

'Αριστοτόκος, ος, ὁ, ἡ, qui vel quæ optimos parit. Ex ἄριστος, & τίκτω, *pario.*

'Αριστόχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, manibus ingenuus, fortissimus. Ex ἄριστος, & χεὶρ, *manus.*

'Αριστος, ὔ, ὁ, temerarius prandii, Hes. Ab ἄριστον.

'Αριστοφαλὴς, ές, ὁ, ἡ, valde lubricus; (2) fallax. Ex ἀρι, *valde*, & σφαλλω, *labor.*

'Αριφραδὴς, ές, ὁ, ἡ, valde prudens. Ex ἀρι, & φραδὴς, *prudens.*

'Αριφρονέως, valde perspicue.

'Αριφρων, ων, ὁ, ἡ, valde prudens. Ex ἀρι, & φρὴν, *mens.*

'Αρκεῖ, *sufficit*, 3. f. pr. ind. act. *Dor.* pro ἀρκεῖ. Ab ἀρκέω.

'Αρκεῖον, ου, τὸ, prolongata, *Plin.* l. 25, § 56. q. herba quorum pascuis fertilis, *Angl.* Wild-buck. Ab ἀρκεῖον.

'Αρκειῶν, ῶνος, ὁ, ἡ, idem quod ἀρκεῖον.

'Αρκεσίγυιος, ος, ὁ, ἡ, membra. Ex ἀρκέω, & γυῖον.

'Αρκεσις, εως, ἡ, auxilium; (2) utilitas.

'Αρκεσμα, ατος, το, auxilium.

'Αρκετος, ὴ, ον, sufficiens. Ab ἀρκέω.

'Αρκετῶς, *Adv.* sufficienter.

'Αρκεύθις, ιδος, ἡ, bacca juniperi maturitate nigrescens, Gl. V. juniperus, juniperum. Ab

'ΑΡΚΕΥΘΟΣ, υ, ἡ, juniperus, arbor & fructus.

'ΑΡΚΕΩ, ῶ, f. έσω, populo; (2) auxilior, opitulor; (3) fatio, fatis fum, (4) per fum; contentus fum, adquiesco; ἀρκεῖ, sufficit, satis est, ἀρκείσθω, contenti esto, Gl. V. impero, ἀρκείσθω, contentus esto, Plu. a. 1. 1. paff. Ἡφυσιν ἐδήλος, ὡσ' ἀρκεῖν φιλοῖς, Soph. Fl. 324. Οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκίοις ἐμοῦ.

conficiens, idem, Aj. 439. Ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν, Luc. 3, 14.

Ἀρκτ-ός, ή, ὁ ἡ ἡ, sufficiens; (2) satis dignus, ab ἀρκέω; (3) septentrionalis. Ab

Ἄρκ-ος, ους, τό, ursa, pro ἄρκτος.

Ἀρκ-ούντως, Adv. sufficienter, satis, abunde. Ab ἀρκέω, quod est ab ἄρκω.

Ἀρκτεία, ας, ἡ, consecratio virginum Dianæ. Ab ἀρκτεύω.

Ἀρκτ-ικός, ή, όν, ursinus. Ab ἄρκτος.

Ἀρκτ-ίς, ίος, ἡ, incipiendus. Ab ὄρχω.

Ἀρκτία, f. ἄτης, in ursæ occitæ honorem virgines Dianæ confecro. Ab ἄρκτος.

Ἀρκτικός, ή, όν, septemtrionalis. Ab eod.

Ἀρκτίμους, ους, ὁ, ἡ, mus ursinus, sic dictus, quod velut ursus binis pedibus incedat, R. Ex ἄρκτος, ursus, & μῦς, mus.

ΑΡΚΤΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, ursus, urfi; (2) signum cœleste; (3) piscis quidam; (4) pars cœli septemtrionalis.

Ἀρκτοῦρος, ου, ὁ, Arcturus, stella post ursæ majoris caudam. Ex ἄρκτος, & οὐρά.

Ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, Arctophylax, custos ursæ, Sign. quod & Bootes. Ex ἄρκτος, & φύλαξ.

Ἀρκτώος, ία, ῶον, arctous, septemtrionalis. Ab ἄρκτος.

Ἄρκυς, υος, ἡ, rete; ἄρκυες, casses, Gl. V.

Ἀρκυστάσιον, ου, τό, locus, ubi tenduntur retia. Ex ἄρκυς, & στάσις, statio.

Ἀρκυστήριον, ου, τό, loca, ubi retia tenduntur. Ex ἄρκυς, & στάω, qui stat.

Ἀρκυτάρος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. retium tentor.

Ἀρκυφύλαξ, ακος, ὁ, f. ἄκος, retia custodio, sto ad retia, i. ad indaginem. Ab

Ἄρκυς, υος, ἡ, retia, cassis, cassis, qui retia colligit. Ex ἄρκυς, & ἀγείρω, colligo.

ΑΡΜΑ, ατος, τό, currus, vehiculum, quadrigæ, (2) pondus, onus.

Ἁρμάδια, f. Ionice, ἁρμαλιή, cibus, alimentum, demetum. Ab ἄρω, aloe.

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, carruca, carpentum, paulo commodius quam ἅρμα. Ab ἅρμα.

Ἁρμάτειος, εία, ειον, ad currum pertinens, curulis, Eurip. Orest. Ab ἅρμα.

Ἁρματόω, f. ὥσω, aurigo, aurigor. Ab eod.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, agitatio currus. Ex ἅρμα, & ἐλαύνω, ago.

Ἁρματηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigo, curruum ago. Ab

Ἁρματηλάτης, ου, ὁ, auriga, agitator currus, Ph. quadrigarius, al. Gl. V. vemeturius ex vet. Lat.

Ἁρμάτιον, ου, τό, curriculum, Gl. V. curriculus, Dim. ab ἅρμα. Ut de

Ἁρματῖται, ῶν, οἱ, bigales, bigarii.

Ἁρματοδειρία, ας, ἡ, certamen currule. Ex ἅρμα, & δειρή, cervix.

Ἁρματοκόμος, curruum cultor, auriga.

Ἁρματοκερᾶς, ᾶ, ὁ ἡ ᾶ, curruum cornua auriga. Ex ἅρμα, & κέρας, cornu.

Ἁρματοπηγία, ας, ἡ, curruum fabricatio. Ex ἅρμα, & πήγνυμι, compingo.

Ἁρματοποιός, ῶ, ὁ ἡ ἡ, curruum fabricator, plaustrorum compactor. Ex ἅρμα, & ποιέω, facio.

Ἁρματοτομία, ας, ἡ, curruum fabricator. Ex ἅρμα, & τρίω, al.

Ἁρματροφία, ας, ἡ, equorum curulium nutritio. Ex eod.

Ἁρματοτροχία, ας, ἡ, & ἁρματοτροχιά, ᾶς, ἡ, orbita. Ex ἅρμα, & τροχός, rota.

Ἁρπαγαλίς, ίδος, ἡ, amigatio, vox Comica Aristophanis, in qua confunduntur ἁρματαλασία, & ἁμαρτωλασία, Lexicon.

Ἁρμήν, nom. sing. pr. part. pass. n. g. of Syr. pro ἁρθρωθέν, ab ἁρμός.

Ἁρμόζω, vel -ομαι, Gl. V. Aleq.

Ἅρμαρα, ατος, τό, navis navis, carbasus; (2) instrumentum; armamentum, Gl. V. Ab

Ἁρμός, ῶ, ἡ, idem & ab eodem.

Ἁρμή, ῆς, ἡ, compages, commissura. Ab eod.

Ἁρμηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigor; (2) aurigatione certo in certamine curuli. Ab

Ἁρμηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex ἅρμα, & ἐλαύνω.

Ἁρμίνι, Adv. confestim. Ab ἁρμός.

Ἁρμονή, ῆς, ἡ, apta junctura, seu commissura, compage, compentatio, aptus ordo, aptatio. Ab ἁρμόζω.

Ἁρμόδιος, dat. pl. f. g. ab

Ἁρμόδιος, ία, ιον, aptus, concinnus, idoneus, Ph. accubitalis; ἁρμόδιον, congruum, Gl. V. Ab eod.

Ἁρμόδιος, competenter, Gl. V. A præc.

Ἁρμόζουσι, pl. part. f. Ion. pro ἁρμόζουσα.

Ἁρμόζουσις, ιδος, convenientia, congruentia.

Ἁρμόζω, f. ὁσω, quadro, convenio, congruo; (2) apto, dapto; (3) in connubio, conjungo, nuptum. Ἁρμόζειν τὰς ἵππους τοῖς ἅρμασι. "Α δ' ἁρμοσει μοι τὸ σκαφίον τοῦ χρόνου, Ουσιαν, Soph. Il. 1256. Ἥρμοσα ὁμῶν γ' ὕμνος εἰ. ἀνδρί, 2 Cor. 11, 2. Ab

Ἅρμος, ου, ὁ, modo, nuper.

Ἁρμοί, conveniter, congruenter. Ab ἁρμός.

Ἁρμολογέω, ῶ, cognomento, conjugo. Ἥρμολόγησε τάφον, Ep.

Ἁρμολογία, ας, ἡ, commentum, Gl. V.

Ἁρμονία, ας, ἡ, compaginatio; (2) concentus, harmonia. Ab ἁρμός.

Ἁρμονίης, gen. sing. Ion. pro ἁρμονίας.

Ἁρμονικός, ή, όν, ad harmoniam pertinens; (2) Musicæ peritus. Ab ἁρμονία.

Ἁρμονικῶς, ή, ὁ ἡ ἡ, conventus. Ab ἁρμονία.

Ἁρμός, ῶ, ὁ, commissura, compages, articulus. Ab ἄρω, apto.

Ἁρμοσία, ας, ἡ, gubernatio. Ab ἁρμόζω. Hinc

Ἁρμόσιος, ους, ὁ, aptatio, compaginatio, Gl. V.

Ἁρμόσμα, τος, τό, idem.

Ἁρμόστης, ου, vel ἁρμοστήρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἁρμοστής. Ἀνδρόνειν τινι. πᾶσι τι. Ἐν ἅπασι τοῖς ξυμπασιν ἁρμοστὴν, Isoc. Ab ἅρμος.

Ἁρμοστός, ή, όν, f. pert. ind. pass. Ion. pro ἁρμοσμένος.

Ἁρμοστής, ῆρος, ὁ, moderator, magistratus, gubernator. Ab eod.

Ἁρμοστός, ῆ, ὁ, radius, Gl. V. aptator.

Ἁρμοστικός, ή, όν, f. ῶτερος, Gl. V. Ab

Ἁρμοστός, ή, ον, consentaneus, convenus, Gl. V. aptus, habilis; χορδή, aptus. Ab ἁρμόζω.

Ἁρμοστήρ, ῆρος, ὁ, id. qui ἁρμοστής.

Ἁρμοστικῶς, moderate, Gl. V.

Ἁρμοστοῦσι, 3. pl. f. ind. act. Ion. Gl. V. ἁρμόσουσι.

Ἁρπαγή, ῆς, ἡ, pellis agni, vellus ovina cum lana, Ph. pellis lanata. Ab

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, ἡ, pellis agni vellus ovina cum lana, Ph. pellis lanata. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπάζω, pr. act. rapio. Ab ἅρπη, falx.

Ἁρπαστός, ή, όν, lucri gratia emtus vendendus, Hes. Ab eod.

Ἁρπεστής, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Ἁρπετός, ή, όν, agnus vectus. Ab eod.

Ἁρπίδιον, ου, τό, falcula, Gl. V. Ab ἅρπη, falx.

Ἁρπίζω, pr. act. rapio, diripio. Ab ἅρπη, falx.

Ἁρπιστήρ, ῆρος, ὁ, uriniator. Ab ἅρπη, falx, ab cujus imitatione uriniator in caput descendit.

ΑΡΝΕΟΜΑΙ, ουμαι, f. ήσομαι, pass. neg. infitior, abnego, denego. Οὐκ ἀρνησόμεθα τοῦτο μή, Apoc. 3, 8.

Ἀορνεσίμβροι, a. 1. pl. act. ind.

Ἀρνήσασθε, a. 1. inf. med.

Ἀρνησί-θεος, ου, ὁ ἡ ἡ, Deo negans, infidelis. Ex ἀρνέομαι, nego, & Θεός, Deus.

Ἀρνησις, εως, ἡ, negatio, recusatio. Ab ἀρνέομαι

Ἀρνίται, 3. pl. præs. conj. c mut. pro ἀρνῶνται.

Ἀρνητικός, ή, όν, negativus. Ab eod.

Ἄρνιον, ου, τό, agnellus. Dim. ab ἄρν, agnus.

Ἀρνόγλωσσα, ης, ἡ, plantago, seu lingua agnina. Ex ἄρν, & γλῶσσα, lingua. Angl. Plantain.

Ἀρνόγλωσσος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἀρνός, gen. sing. ab ἄς, agnus.

Ἀροσάβδος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui agrum devotat, vel comedit. Ex ἄρω, & φάγω, ed.

Ἀρνόξυλον, ου, τό, q. d. arni folium, cytisus, herba, qua agni delectantur. Ex ὄρν, & ξύλον, lignum.

ΑΡΟΜΑΙ, ομαι, capio, conficior, recipio. Ὧν ἐγὼ μεθ' ὑμῶν, ὅτ' ἐκεῖ ἀρεῖ, τλῶ μόθοιον ἄνυμαι, cum nil proficit, Soph. Trach. 734. Κατρὸς—ἀκλὺ σαρὰ σόδας κράτος ἄειρε, cap edidit, id. Phil. 833.

Ἀρόσθαι 3. plur. a. 1. ind. pass. Ion. & poet. pro ἠρθησαν.

Ἄρμ-ος, ου, ὁ, curtus, cui aptus profectus est pes unus. Ex ἄρω, & εἶδος, cano.

Ἀρόω, ῶ, f. ώσω, Gl. V. Ab ἄρω.

Ἀρξάμην, 1. pers. pret. ind. v. ἄρχομαι.

Ἄρξαμαι, 1. pers. f. 1. sing. f. 1. ind. med. Ion. & Att. pro ἄρξομαι.

Ἄρξεαι, 2. f. pr. ind. ed. v. ἄρχω.

Ἀρόμην, 1. f. a. 2. opt. med. Dor. pro ἀροίμην, Ab αἴρω.

Ἄρμεσθε, 2. pl. a. 1. pl. a. 2. opt. med. ἄρμην, 1. sing. a. 2. opt. a.

Ἀρόμμην, pret. ind. act. P. & Dor. pro ἄρμην.

ΑΡΟΝ, ωτος, arum, herb, Arab. Cuckow-pintle. Gallice Gouet.

Ἄρον, 1. 2. sing. a. 2. imper. act. verbi ἄρω.

Ἄροντ', 3. plur. a. 2. ind. med.

Ἄρος, ut ferri, apud Æschylum.

Ἄροσης, 2 sing. a. 1. conj. act. v. ἀείρω.

Ἄρόσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, arabilis, segetibus accipiendis aptus. Ab

Ἄροσις, εως, ἡ, arvum; (2) apricultura; (3) ager frumentarius. Ab ἄρω.

Ἀροτήρ, ῆρος, ὁ, ἡ, arator; (2) pater. Ab ἀρόω.

Ἄροτος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἀροτικός, ή, όν, arabilis. Ab eodem.

Ἀροτικός, ή, όν, ad aratorem pertinens. Ab eod.

Ἀρότειον, ου, τό, gen. sing. Ion. pro ἀρῶ.

Ἄροτος, ου, ὁ, aratio, Gl. V. seges, semen, (2) generatio prolis. Ab eod.

Ἄροτος, ου, ὁ, terminus arandi. Ab eod.

Ἄροτος, ου, ὁ, ἡ, arabilis. Ab eod.

Ἀροτρεύς, έως, ὁ, arator. Ab eod.

Ἀροτρεύτης, ου, ὁ, arator. Ab

Ἀροτρεύω, f. εύσω, aro. Ab ἀροτρεύς.

Ἀροτρευτός, ή, όν, arabilis. Ab eod.

Ἀροτριάζω, f. άσω, aro. Ab ἄροτρον. Hinc

Ἀροτρίασις, έως, ἡ, aratio, cultura, Ph.

Ἀροτριάω, ῶ, f. άσω, idem & ab eodem. Τὸ ἀροτριᾶν ὀφείλῃ ὁ ἀροτριᾶν ἀροτριᾷν, 1 Cor. 9, 10.

Ἀροτρικός, rusticus, arationi favens, &c.

Ἀροτρίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act.

Ἀροτρίασις, εως, ἡ, aratio. Ab ἀροτριάω.

Ἀροτροδαίκτης, ου, ὁ, aratri peritus.

Ἄροτρον, ου, τό, aratrum. Ab ἄρω.

Ἀροτροστάτης, ου, ὁ ἡ ἡ, aratio litorans.

Ἀροτροφόρος, ου, ὁ, vomis. Ex ἄροτρον, & φέρω, fero.

Ἄροτρ, φέρω, aratrum traho.

Ἀροῦμεν, pr. act. ind. conj. pro ἀρόωμεν.

Ἄρουρα, ης, ἡ, arvum, arata terra, ager, Gl. V. ager, (2) terra, tellus; (3) terræ mensura centum cubitorum. Ab ἄρω. Hinc

Ἀρουραῖος, αία, αῖον, rural.

Ἀρουρεύς, έως, ὁ, axellus, Dim. Ab ἄρουρα.

Ἀρουρητήρ, ῆρος, ὁ ἡ ἡ, in arvo laborans, agricola. Ex ἄρουρα, & ποιέω, facio.

Ἀρόσει, 3. pl. f. ind. act. verbi ἄρω.

ΑΡΟΩ, ῶ, f. ώσω, aro. Εἰ δέ κεν ἠελίοιο τόσσης ἀρόῃ χθόνα δίαν, Hes. E. 427.

Ἀρτ-άζω, f. άσω, raptim. Ab ἀείρω.

Ἀρτᾶται, 3. pl. f. a. 2. pass. pl. v. ἁρπάζω.

Ἄρ-σις, εως, ἡ, raptus, ipsa rapiendi actio; rapina. Ab eod.

Ἀστάλη, ης, ἡ, harpa, instrumentum, quo cervices astringuntur vasa aquaria.

Ἀστραγιαῖος, α, ον, idem quod

Ἀστραγίμ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, rapto quæsitus.

Ἁρπαγίμως, *Adv.* raptim, Ph.

Ἅρπαγμα, ατος, τὸ, quod raptum est, rapina, praeda. Ab eod.

Ἁρπαγμός, ὁ, ἡ, ipse rapiendi actio, raptus.

Ἁρπάζοντι, n. dual part. praes. act. v.

ΑΡΠΑΖΩ, f. άσω, vel άξω, impr. ; praedor, Gl. V. ἥρπασα, rapui, Gl. V. a. 1. ἡρπαγμένος, raptus, Ph. p. part. pass. Ἐκ μισθων, ἃς ἔπος εἰπεῖν, ἅπ' ἀλλήλων ἥρπασαν, Luc. Καὶ οὐδεὶς ἐκείνῃ ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τὸν φαγητὸν ἔμελλεν, Joan. 10, 29. Καὶ ἁρπάσωσιν αὐτὰ ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως, Apoc. 12, 5. Ἥκιστα ἔχθρας ἁρπάζει, Soph. Aj. 2. humana comitia praecipere, *Cic. Off.* 1, 30. Hoc

Ἁρπάκτειρα, ἡ, rapax.

Ἁρπακτήρ, ῆρος, ὁ, raptor.

Ἁρπακλής, ῆς, ὁ, idem. Hinc

Ἁρπακτικός, ἡ, όν, rapiendi peritus, rapax.

Ἁρπακτικῶς, *Adv.* rapaciter ; (2) raptim.

Ἁρπακτός, ἡ, όν, ereptus. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπακτύς, ύος, ἡ, raptus, direptio. Ab eod.

Ἁρπαλίζω, εις, ίσω, rapax, rapidus ; (2) celer. Ab eod.

Ἁρπαλίως, *Adv.* rapide ; (2) celeriter.

Ἁρπάλιμος, ος, ον, rapax, rapidus ; (2) celer. Ab eod.

Ἁρπαλίως, *Adv.* rapide ; (2) celeriter.

Ἁρπάλιμος, ος, ον, desideratus ; (2) qui rapiunt. Ab eod.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax, raptor. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπάξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἁρπάξας.

Ἁρπάξαντα, *qui rapuit*, a. 1. part. act. f. s.

Ἁρπαξίβιος, ος, ὁ, ἡ, rapto vivens. Ex ἅρπαξ, & βίος, *vita*.

Ἁρπαξῶ, f. 1. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἁρπάξω.

Ἅρπασμα, ατος, τὸ, rapina. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπαστικός, ἡ, όν, rapax. Ab eod.

Ἅρπαστον, ου, τὸ, harpastum, genus pilæ grandioris. Ab

Ἁρπαστός, ἡ, όν, raptitius. Ab ἁρπάζω.

Ἀρπεδίς, f. lo æquale, planum. Ex ἁρπω, & ἐδος, *fundus*. Hinc

Ἁρπεδίζω, solo æquo, complano, pavio, Hes.

Ἀρπεδίεις, εσσα, όεν, planus. Ab eod.

Ἀρπέδνη, ης, ἡ, liqueus, funis. Ab ἑρπεδάω.

Ἁρπεδνίζω, f. ίσω, præder, illaqueo. Ab ἁρπεδόνη.

Ἁρπεδών, όνος, ὁ, finis, liqueus. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπεζα, ης, ἡ, pes, vel imum montis. Ex ὄρος, *mons*, & πεζα, *pes*.

Ἅρπη, ης, ἡ, falx ; (2) avis quædam, harpe, e genere aquilarum. Ab eod.

Ἅρπις, f. ἁρπίδος, ίδος, ἡ, crepida, aut calcei genus, A *gratia* ἅρπη, *falx*, quod *rapit*.

Λοιμία, ας, ἡ, Harpyia, monstrum rapax fictitium, procella. Ab ἁρπάζω.

Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia, monstrum rapax fictitium, procella. Ab ἁρπάζω.

Ἅρπυς, υος, ὁ, amor, Hes. Ab eod.

Ἀρραβδώτος, ος, ὁ, ἡ, non virgatus. Ex α pr. & ῥάβδωτός.

ΑΡΡΑΒΩΝ, ῶνος, ὁ, arrhabo, arrha, pignus.

Ἄρραγής, ὁ, ἡ, non fractus, infragibilis. Ex α priv. & ῥήσσω, *frango*.

Ἀρραδιουργήτως, *Adv.* non temerarius. Ex α priv. & ῥαδιουργέω.

Ἄρραιστος, ος, ὁ, ἡ, non corruptus, incorruptus. Ex α priv. & ῥαίω, *corrumpo*.

Ἀρρᾶξεν, 3. fing. a. 1. ind. act. *Dor.* & *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro ἤραξε, Ab ἀράσσω.

Ἀρραφής, ος, ὁ, ἡ, insutilis, inconsutus, Gl. V. Ex α priv. & ῥάπτω, *suo*.

Ἀδύραφος, ος, ὁ, idem.

Ἀρρενικός, ὁ, ἡ, infecta, imperfecta. Ex α priv. & ῥίζα, *radix*.

Ἀρρενικός, ὁ, ἡ, masculinus. Ab ἄρρην, *mas*.

Ἀρρενικῶς, *Adv.* masculine, masculino genere apud Grammaticos.

Ἀρρενογονία, ας, ἡ, masculorum generatio ; seu procreatio ; virilis sexus, Ph. A seq.

Ἀρρενογόνος, ος, ὁ, ἡ, mares generans. Ex ἄρρην, *mas*, & γείνομαι, *genero*.

Ἀρρενόθηλυς, υος, ὁ, ἡ, generis, mas & femina, incerti s. ambigui. Ex ἄρρην, & θῆλυς.

Ἀρρενοκοίτης, ου, ὁ, qui cum maribus concumbit. Ex ἄρρην, & κοίτη, *cubile*.

Ἀρρενομανέω, ῶ, f. ήσω, masculos depereo, Suic. Ex ἄρρην, & μαίνομαι, *insanio*.

Ἀρρενοτόκος, ος, ὁ, ἡ, masculum pariens vel generans. Ex ἄρρην, & τίκτω, *pario*.

Ἀρρενωθρία, ας, ἡ, ήσω, masculos corrumpo, Suic. Ex ἀρρήν, & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀρρενόω, ῶ, f. ήσω, masculum reddo ; ἀρρενωθῆναι, masculum evadere. Ab ἄρρην. Hinc

Ἀρρενωπός, ος, ὁ, ἡ, masculus, fortis.

Ἀρρενωπῶς, *Adv.* masculè, fortiter.

Ἀρρενωνυμέω, masculino nomine appello.

Ἀρρενωπία, ας, τὸ, masculæ facies, (2) animus virilis & generosus. Ab

Ἀρρενωπός, ος, ὁ, ἡ, qui virili facie est ; (2) fortis, virilis. Ex ἄρρην, & ὤψ.

Ἀρρενωπῶς, *Adv.* virilitèr, masculè.

Ἄρρητος, ος, ὁ, ἡ, non vergens quoquam, in neutram partem inclinans. Ex α priv. & ῥέπω, *inclino, vergo*.

Ἀρρεπῶς, *Adv.* non vergendo in alterutram partem.

Ἀρρεξία, ας, ἡ, animus in neutram partem magis inclinans. Ex α priv. & ῥέπω.

Ἀρρηκτος, ος, ὁ, ἡ, non fractus. Ex α priv. & ῥήσσω, *frango*.

Ἀρρήκλας, firme, ft bilvet.

Ἀρρηκλοισι, dat. pl. *Poet.* pro ἀῤῥήκτοις.

Ἀῤῥήκλα, gen. fing. *Dor.* pro ἀῤῥήκλα.

Ἀῤῥησοσύνη, ης, ἡ, taciturnitas, silentium. Ab

Ἄῤῥητος, ος, ὁ, ἡ, tacitus, taciturnus, mutus. Ex α priv. & ῥῆμα, *verbum*.

ΑΡΡΗΝ, ενος, ὁ, mas, masculus ; (2) ὁ, ἡ, fortis, virilis.

Ἀῤῥησία, ας, ἡ, silentium. Ex α priv. & ῥέω.

Ἀῤῥητοποιία, ας, ἡ, nefandum facinus, imprimis turpi Veneri. Ab

Ἀῤῥητοποιός, ος, ὁ, ἡ, nefanda perpetrans. Ex ἄῤῥητος, *nefandus*, & ποιέω, *facio*.

Ἄῤῥητος, ος, ὁ, ἡ, non dictus, infectus, intectus, ineffabilis ; (2) non dicendus, celandus, (3) non dicendus ex lege, de convictis gravioribus lege prohibitis. Unde ἄῤῥητα, fœda convicia ; (4) infandus, nefandus, nefastus, Gl. V. (5) fœdus, odiosus. Ex α & ῥέω.

Ἀῤῥητουργία, ας, ἡ, nefandum facinus, nefanda libido. Ex ἄῤῥητος, & ἔργον, *opus*.

Ἀῤῥητος, *Adv.* infande, ineffabiliter, arcane.

Ἄῤῥητα ἱέω, ῶ, sacra arcana fero

Ἀῤῥητοφορία, ας, ἡ, arcanorum gestatio. Ab

Ἀῤῥητόφορος, ος, ὁ, ἡ, recondita & arcana gestans. Ex ἄῤῥητος, & φέρω, *fero*.

Ἀῤῥιχος, ος, ὁ, ἡ, admodum aptus fulcimentis. Ex α intens. & ῥάχος, *fulcimentum*.

Ἀῤῥίπτητος, ος, ὁ, ἡ, exhorre scie nescius, impavidus. Ab

Ἄῤῥιπτος, ος, ὁ, ἡ, non frigens, vigori non obnoxius. Ex α priv. & ῥίγος, *frigus*.

Ἄῤῥιζος, ος, ὁ, ἡ, radicibus carens, radices nullas agens. Ex α priv. & ῥίζα, *radix*.

Ἀῤῥίζωτος, ος, ὁ, ἡ, idem. Ex α priv. & ῥίζοω, *radicor*.

Ἄῤῥιν, ινος, ὁ, ἡ, naso, aut naribus carens, (2) malum habens nasum, non fagax. Ex α priv. & ῥὶς, *nasus*.

Ἄῤῥις, ινος, ὁ, ἡ, idem & ex nisi.

ΑΡΡΙΧΑΣΟΑΙ, manibus & pedibus natum tergere. Hes. alias ἀνορθιχάζειν.

ΑΡΡΙΧΟΣ, ος, ὁ, ἡ, cochlius, vas vinarium.

Ἄῤῥοια, ας, ἡ, retentio mensium, s. menstrui, Ex α priv. & ῥοὴ, *fluxus*.

Ἀῤῥυθμία, ας, ἡ, dissonantia, discrepantia. Ab ἄῤῥυθμος.

Ἀῤῥυθμοπότης, ος, ὁ, qui non bibit ad rhythmum & mensuram, sed indenis poculis & sine ordine. Ex ἄῤῥυθμος, & πίνω, *bibo*.

Ἄῤῥυθμος, ος, ὁ, ἡ, numeris & modulatione carens, inconcinnus. Ex α priv. & ῥυθμὸς.

Ἀῤῥύθμως, *Adv.* sine numeris, inconcinne.

Ἀῤῥύπαστος, ος, ὁ, ἡ, non sordidatus, non contaminatus. Ex α priv. & ῥύπος. Unde

Ἀῤῥυπαρός, ος, ὁ, ἡ, non sordidus.

Ἀῤῥύπωτος, ος, idem.

Ἀῤῥυσίαστος, ος, ὁ, ἡ, qui pignori opponi non potest. Ex α priv. & ῥυσιάζω.

Ἀῤῥύσονται, *haurient*, 3. pl. f. 1. ind. med. *Poet.* pro ἀναρύσονται, a verbo ἀναρύω.

Ἀῤῥυτίδωτος, ος, ὁ, ἡ, qui rugis non habet. Ex α priv. & ῥυτιδόω, *corrugo*.

Ἀῤῥώδεε, non timeo, contemno. Ex α priv. & ὀῤῥωδέω, *timeo*, ap. Ammon. sed *Herod.* dixit pro ἐῤῥώδεον.

Ἄῤῥωξ, ωγος, ὁ, ἡ, non fractus, non scissus. Ex α priv. & ῥήξ, *fissus*.

Ἀῤῥωστέω, ῶ, f. ήσω, infirmus sum, adversa valetudine laboro, Gl. V. ἀῤῥωστῶ, ægroto, languesco. Ex α priv. & ῥώννυμι.

Ἀῤῥώστημα, ατος, τὸ, languor, ægritudo.

Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus, ægritudo, invaletudo, Gl. V.

Ἄῤῥωστος, ος, ὁ, ἡ, infirmus, ægrotus. Ab eod.

ΑΡΣ, ἀρὸς, ὁ, agnus.

Ἀρσάμυξος, a. 1. part. med. *Æol.* pro ἁρπάμενος.

Ἄρσαντες, nom. pl. a. 1. part. a&. *Æol.* pro ἄραντες Ab ἀρω.

Ἀρσενικός, ὴ, όν, masculinus ; ἀρσενικόν, masculinum, auripigmentum, Gl. V.

Ἄρσεν ογενὴς, ὲς, masculini generis.

Ἀρσενόθηλυς, idem quod ἀῤῥενόθηλυς.

Ἀρσενοκοίτης, idem quod ἀῤῥενοκοίτης.

Ἀρσενόμορφος, ος, masculina facie præditus.

Ἀρσενότοκος, ος, masculina facie præditus. Ex ἄρσην, & τόκος, *filius*.

Ἀρσενόπληθὴς, ὲς, plenus maribus.

Ἄρσην, Attice idem est quod ἄῤῥην, unde & reliqua ab ἄρσην incipientia sub ἀῤῥην videnda sunt.

Ἄρσις, εως, ἡ, elevatio, subvectio ; (2) ablatio, detractio ; (3) onus, tributum. Ab ἄῖρω, *tollo*.

Ἆρσον, a. 1. imp. act. *Æol.* pro ἆρον. Ab ἀρω.

Ἄρσω, 1. fing. f. 1. ind. *Æol.* pro ἀρῶ.

ΑΡΤΑΒΗ, ης, ἡ, genus mensuræ Persicæ sive Medicæ medimnum Atticum capiens.

Ἀρτεμία, ω, f. ήσω, concido in frustra ; (2) trucido. Ab

ΑΡΤΑΜΟΣ, ος, ὁ, lanius ; (2) coquus.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus, (2) suspendium. Ab

ΑΡΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, suspendo, appendo ; & (2) ἀρτοῦμαι, ήσομαι, pendeo ex aliquo, fœnus aliquo collocatum habeo.

Ἀρτεμέω, integra sec. fing. ab ἄρτεμις.

Ἀρτεμέω, ῶ, f. ήσω, incolumis sum, valeo, sum integer ut bus. Ab

ΑΡΤΕΜΗΣ, ές, ὁ, ἡ, incolumis, integer, sanus, salvus. Hinc

Ἀρτεμία, ας, ἡ, incolumitas, salus, sanitas.

Ἀρτεμιάζηλος, ος, ὁ, ἡ, a Diana, sive Luna percussus, lunaticus, lymphaticus, R. Ex Ἄρτεμις, *Diana*, & βλῆτός.

Ἀρτεμις, ιδος, vel ιδος, ἡ, Diana, ex ab ἄρτεμις, quod puerperis servet.

ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ, ας, ἡ, Artemisia, herba. *Angl.* Mugwort.

Ἀρτεμίσιον, ου, τὸ, Dianæ statua, aut templum, ubi Dianæ sacra Ab Ἄρτεμις.

ΑΡΤΕΜΩΝ, ωνος, ὁ, artemo, velum navis in puppi.

Ἀρτεπιβόλιμος, ος, ὁ, ἡ, panis infidians ; nomen ineptum in Beriach. Ex ἄρτος, *panis*, & ἐπιβολὴ, *infidiæ*.

Ἀρτέω, ῶ, f. ήσω, paro, apparo. Ab ἄρτος.

Ἄρτημα, ατος, τὸ, quidquid pendet ex aliquo loco fulgentium, appendium, etiam monilia, inaures ; (2) de centro, ad quod nituntur partes corporis, v. c. terræ, quia ex eo corpus quasi suspensum est. Ab ἀρτάω.

ΑΡΤΗΡ, ῆρος, ὁ, lanionandi genus ; (2) instrumentum bajulorum.

ΑΡΤΗΡΙΑ, ας, ἡ, arteria, spiritus semita, spiritus conceptaculum, Gl. vena vitalis.

Ἀρτηριακὸς, ὴ, ὸν, arteriacus, ad arteriam pertinens ; (2) raucus. Ab ἀρτηρία.

Ἄρτη-

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ dissectio. Ex ἀρτηρία, & τέμνω, *seco.*

Ἀρτηριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, arteriosus.

ΑΡΤΙ, *Adv.* modo paullo ante, nuper; (2) nunc, jamprimum; (3) in compositione notat perfectionem, brevitatem, vel novitatem; ἑως ἄρτι, huc usque; ἀπ' ἄρτι, f. ἀπάρτι, ex hoc tempore, jam nunc.

Ἀρτιάζω, f. άσω, ludo par impar; (2) præparo. Στατῆρσι δ' οἱ Φρύγιοι ἀρτιάζομεν χρυσοῖς, Arist. Plut. 816. Ab ἄρτιος.

Ἀρτιάκις, *Adv.* pariter, pari numero, secundum numerum parem. Ab cod.

Ἀρτιασμός, οῦ, ὁ, lusus eorum, qui ludunt par impar, indicatio. Ab ἀρτιάζω.

Ἀρτιβλαστής, ές, ὁ ἡ ἐς, recens germinans. Ex ἄρτι, & βλαστάνω, *germino.*

Ἀρτιβρεγής, ές, ὁ ἡ ἐς, nuper irrigatus. Ex ἄρτι, & βρέχω, *irrigo.*

Ἀρτιγαμος, ος, ὁ ἡ ον, qui modo uxorem duxit, vel recens nupta. Ex ἄρτι, & γάμος, *nuptiæ.*

Ἀρτιγένθλη, ης, ὁ ἡ ες, recens genitus, modo natus. Ex ἄρτι, & γενέθλη.

Ἀρτιγένειος, ος, ὁ ἡ ον, *Epith.* lanugenis. Ex ἄρτι, & γένειον, *barba.*

Ἀρτιγενής, ές, ὁ ἡ ές, modo natus. Ex ἄρτι, & γίνομαι, *nascor.*

Ἀρτιγενής, ές, ὁ ἡ ές, idem. Ex ἄρτι, & γένος, *genus, soboles.*

Ἀρτιγονος, ος, ὁ ἡ ον, modo natus, recens genitus. Ex ἄρτι, & γόνος, *genitura.*

Ἀρτιγραφής, ές, modo scriptus.

Ἀρτιδίδακτος, ος, ὁ ἡ ον, qui nuper didicit; (2) qui nuper discere cœpit; (3) qui nuper cognitu & mente perceptus est. Ex ἄρτι, & διδακτός, *disco.*

Ἀρτιδάκρυς, υος, ὁ ἡ ὑ, qui modo lachrymavit. Ex ἄρτι, & δάκρυ, *lachryma.*

Ἀρτιδακτος, ος, ὁ ἡ ον, recens doctus, qui modo didicit. Ex ἄρτι, & διδακτός, *disco.*

Ἀρτίδιον, τὸ, parvus panis, Dim. Ab ἄρτος.

Ἀρτιδόμητος, ος, ὁ ἡ ον, recens exstructus. Ex ἄρτι, & δομέω, *exstruo.*

Ἀρτιεπεια, ας, ἡ, verum dictum; (2) vera dicendi studium.

Ἀρτιεπής, ές, ὁ ἡ ές, verborum concinnator, in dicendo præcelsus; (2) garrulus & confummatæ loquacitatis; (3) veridicus. Ab ἄρτιος, & ἔπος, *dico.*

Ἀρτιζυγία, ἡ, recens conjunctio.

Ἀρτίζω, f. ίσω, commodo, perficio; (2) paro, instruo. Ἕδατι δ' ἐν μίσσῳ νύμφαι χορὸν ἀρτίζουτο, Theoc. 13, 43. Ab ἄρτιος.

Ἀρτίζωος, ος, ὁ ἡ ον, qui est brevis vitæ. Ex ἄρτι, & ζωή, *vita.*

Ἀρτιθάλης, ές, ὁ ἡ ές, recens ortus, ut flos, planta, &c. Ex ἄρτι, & θάλλω.

Ἀρτιθανής, ές, ὁ ἡ ές, modo mortuus, recens mortuus. Eq. ἄρτι, & θνήσκω, *morior.*

Ἀρτικολλος, ος, recens, f. accurate conglutinatus. Ab ἄρτι, & κόλλα.

Ἀρτιμαθής, ές, ὁ ἡ ές, qui nuper discere cœpit; (2) qui nuper certior factus est. Ex ἄρτι, & μανθάνω, *disco.*

Ἀρτιμελής, ές, ὁ ἡ ές, qui membris est integris & præcelsis. Ex ἄρτιος, & μέλος.

Ἀρτινοια, ὁ ἡ ον, cui mens est sana.

Ἀρτιπερίσσιος, ος, ὁ ἡ ον, par impar. Ex ἄρτιος, & περισσός, *impar.*

Ἄρτιος, ος, ὁ ἡ ον, par, ut numerus; (2) integer, perfectus, omnibus partibus suis constans, (3) integer, sanus, incolumis; (4) contentaneus; (5) consummatus plenequo instructus ad omnia pietatis officia; (6) paratus ad aliquid faciendum.

Ἀρτιπαγής, ές, ὁ ἡ ές, recens compactus & coagmentatus. Ex ἄρτι, & πήγνυμι.

Ἀρτιπαις, αιδος, ὁ, adultus puer. Ex ἄρτι, & παῖς, *puer.*

Ἀρτιπλουτος, ος, recens ditatus.

Ἄρτιπους, οδος, ὁ ἡ ουν, jambus integer & valens, interdum pedes habens. Ex ἄρτι, & πούς, *pes.*

Ἀρτισ[illegible] ἡ, cultus, ornatus. Ab ἀρτίζω.

Ἀρτ[illegible]καπτος, ος, ὁ ἡ ον, recens fossus, nuper effossus. Ex ἄρτι, & σκάπτω, *fodio.*

Ἄρτ[illegible]σκος, ος, ὁ, parvus panis, pastillus, *Athen.* Dim. ab ἄρτος.

Ἀρτισομία, ας, f. ήσω, expedite & articulate loquor. Ab

Ἀρτίσομος, ος, ὁ ἡ ον, qui distincte, plane, & perfecte verba pronunciat, minime blæsus; (2) qui jam fari potest. Ex ἄρτι, vel ἄρτιος, & σῆμα, *os.*

Ἀρτισπρατυστος, ον, f. ιο.

Ἀρτισυζυγια, ἡ, idem quod ἀρτιζυγια.

Ἀρτιτιλής, ές, ὁ ἡ ές, recens initiatus. Ex ἄρτι, & τέλη, *mysteria.*

Ἀρτιτόκος, ος, ὁ ἡ ον, nuper natus. Ὡς ἐκ ζώων ἀρτιτοκα, *Aret.* Ex ἄρτι, & τίκτω.

Ἀρτιτόκος, ος, ὁ ἡ ον, qui, vel quæ nuper peperit. Ex nid.

Ἀρτιτομος, ος, ὁ ἡ ον, nuper cæsus, nuper vel recens factus. Ex ἄρτι, & τέμνω, *seco.*

Ἀρτιτόμος, ος, ὁ ἡ ον, qui nuper fecat, seu incidit; (2) qui nunc fecat. Ex usu.

Ἀρτιτριφής, ές, *Epith.* infantilis.

Ἀρτιτροπος, puerilem ætatem vix egressus.

Ἀρτίτυπος, ος, ὁ ἡ ον, recens formatus. Ex ἄρτι, & τύπος, *forma, figura.*

Ἀρτιύδαχρος, ον, vepallidus. Ab ἀρτι, ὑπό, & ἀχρός.

Ἀρτιφανής, ές, ὁ ἡ ές, qui visum modo recuperavit. Ex ἄρτι, & φάος, *lux.*

Ἀρτιφανης, ές, ὁ ἡ ες, nuper in lucem editus. Ex ἄρτι, & φαίνω, *in lucem profero.*

Ἀντιφατος, ος, ὁ ἡ ον, recens perruptus. Ex ἄρτι, & φάω, *interficio.*

Ἀρτιφρονέω, sana mente præditus sum. Ab

Ἀρτίφρων, ονος, ὁ ἡ ον, mente integra, sana præditus. Ex ἄρτι, & φρήν.

Ἀρτιφυής, ές, ὁ ἡ ές, recens natus. Ex ἄρτι, & φύω, *nascor.*

Ἀρτιφυτος, ος, ὁ ἡ ον, nuper plantatus, vel natus. Ex col.

Ἀρτιφωνος, ος, ὁ ἡ ον, cui vox est integra & perfecta; (2) qui verba accurate & integre pronunciat. Ex ἄρτι, & φωνή, *vox.*

Ἀρτιχαινής, ές, ὁ ἡ ές, qui recens hiare cœpit. Ex ἄρτι, & χαίνω, *hio.*

Ἀρτιχάρακτος, ος, ὁ ἡ ον, recenter sculptus, seu inculptus. Ex ἄρτι, & χαράσσω.

Ἀρτιχειρ, ειρος, ὁ ἡ ειρ, cui manus sunt integræ & perfectæ; (2) qui utraque manu utitur. Ex ἄρτι, & χείρ, *manus.*

Ἀρτιχόρευτος, ος, ὁ ἡ ον, recens choreis celebratus. Ex ἄρτι, & χορεύω, *choros ago.*

Ἀρτιχρισος, ος, ον, recens unctus.

Ἀρτίχυτος, ος, ὁ ἡ ον, recens fusus. Ex ἄρτι, & χύω, *fundo.*

Ἀρτίως, *Adv.* modo, nuper, recens, paullo ante; (2) integre, perfecte, prorsus, (3) aptè, ut col decet. Ab ἄρτιος.

Ἀρτόβειγμα, ατος, τὸ, specimen frumenti in pane ex eo confecto. Ex ἄρτος, & βείγμα.

Ἀρτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, panem do, panem distribuo. Ex ἄρτος, & δίδωμι, *do.*

Ἀρτοξήτης, ου, panum coctor, ali coborum venditor.

Ἀρτοθήκη, ης, ἡ, locus, in quo panis reponitur, panarium. Ex ἄρτος, & θήκη.

Ἀρτοκοπεῖον, ου, τὸ, pistrinum. Ex ἄρτος, & κόπτω, *conficio.*

Ἀρτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, pistrinam exerceo.

Ἀρτοκοπικος, ὴ, ὸν, ad pistrinum pertinens. Gl. V. pistrinicus, Cerealis.

Ἀρτοκόπιον, ου, τὸ, idem quod ἀρτοκοπεῖον. Ab

Ἀρτόκοπος, ος, ὁ ἡ ον, pistor, pistrix. Ex ἄρτος, & κόπτω, *pisto, molo.*

Ἀρτόκρεας, ατος, το, panis carni mixtus, cibus pane & carne confectus. Ph. visceratio. Ex ἄρτος, & κρέας, *caro.*

Ἀρτολάχανον, ου, τὸ, panis genus delectum. Ex ἄρτος, & λάχανον, *holus.*

Ἀρτολάγυνος ἄμφα, pera panem & lagenam habens. Ex ἄρτος, & λαγυνος, *lagena.*

Ἀρτοποιέω, ῶ, f. ήσω, confecto panem, artem pistoriam exerceo; (2) in panis formo. Ab ἀρτοποιός. Hinc

Ἀρτοποιΐα, ας, ἡ, panificium, pistura.

Ἀρτοποικός, & ἀρτοποικτικος, ὴ, ὸν, ad pistoriam, f. pistrinum, pertinens, pistorius.

Ἀρτοποιεῖον, ου, τὸ, panificium, Gl. Vet. Ab

Ἀρτοποιός, ου, ὁ ἡ ὁ, unde panis coquitur; (2) pistor, vel pistrix. Ex ἄρτος, & ποιέω, *facio.*

Ἀρτοπτίδιον, ου, τὸ, vas, vel officina ubi panes coquuntur. Ex ἄρτος, & ἑπτάω, *coquo.*

Ἀρτοπτης, ου, ὁ, qui panes coquit. Ex nid.

Ἀρτοπωλεῖον, ου, τὸ, taberna, in qua panes venduntur. Ab

Ἀρτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, panes vendo. Ex ἄρτος, & πωλέω, *vendo.*

Ἀρτοπώλης, ου, ὁ, qui panem vendit. Gl. V. panarius. Ex nidem.

Ἀρτοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi panis venditur. Ex nid.

Ἀρτοπώλις, ιδος, ἡ, quæ vendit panem.

ΑΡΤΟΣ, ου, ὁ, panis; (2) quivis cibus.

Ἀρτοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pane vescor. Ex ἄρτος, & ζιτέω, *vescor.*

Ἀρτοτρεφέω, ῶ, f. ήσω, pane alo. Ex ἄρτος, & τρέφω, *alo.*

Ἀρτοσαγία, ας, f. ήσω, pane vescor. Ex ἄρτος, & φαγεῖν, *edere.* Hinc

Ἀρτοφάγος, ου, ὁ ἡ ὁ, parsimorus, qui pane vescitur.

Ἀρτοφόρος, ου, τὸ, vas, quo panis fertur; panarium, Gl. V. Ex ἄρτος, & φέρω, *fero.*

Ἀρτοχάριτες, ων, αἱ, placentarum genus. Ex ἄρτος, & χαρις, *gratia.*

ΑΡΤΥΑΙ, ας, ἡ, testimentum, Hes.

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, condimentum; conditura, pulmentum, Gl. V. Ab ἀρτύω. Hinc

Ἀρτυματάλης, ους, ὁ ἡ ες, in condiendis cibis usum habens.

Ἀρτύνω, apto, *adorno.* Ἀρτύνειν πλοῖ σθένεϊ πλόον, parare, Herodot. Οἱ δέ τε φυτρηδὸν ζωρὸς αὐτὰς ἀρτύνεται, Il. 12, 43.

Ἄρτυσις, εως, ἡ, ipsa actio condiendi. Gl. V. conditura. Ab cod.

Ἀρτυτιὰ, ᾶν, τὸ, fructus cinaræ.

Ἀρτυτικὸν, conditaneum, Gloss. Vet. Ab

Ἀρτυτος, ὴ, ὸν, condimentarius, conditaneus, conditus, Gl. V. Ex ἀρτύω.

ΑΡΤΥΩ, f. ύσω, apparo, adorno, instruo; (2) condio; ἠρτυμένον, conditum, Gl. V. perf. part. pass.

Ἀρύβαλλος, ου, ὁ, marsupium quoddam plexile, quod trahendo claudatur, & aperitur, crumena. Ex ἀρύω, *traho*, & βάλλω, *jacio.*

Ἀρυσσάμην, a. 1. part. med. v. ἀρύω.

Ἀρυσάνη, ης, ἡ, cyathus. Ab ἀρύω.

Ἀρυσὴρ, ῆρος, ὁ, quoddam mensuræ genus, cyathus; (2) haustrum. Ab cod.

Ἀρύταινα, ης, ἡ, genus cyathi aut poculi; (2) haustrum. Ab cod.

Ἄρυτηρ, ῆρος, ὁ, cochlear; (2) haustrum.

Ἀρύτω, idem quod depromo *olim.*

ΑΡΥΩ, f. ύσω, haurio, e profundo traho; ἐρύσσαι, haurire, Gl. V. ἀρύσεται, exantlet. Pl. *in med.* ἀρύσσεται, exhaurire, exantlare, f. exhibitum, non exactum, ex ovo & bolo.

Ἀρχάγγελος, ου, ὁ, archangelus, princeps angelorum. Ex ἄρχω, & ἄγγελος *angelus.*

Ἀρχηγέτας, ου, ὁ, *Dor.* pro ἀρχηγός.

Ἀρχῆθεν, *antiquitus, Dor.* pro ἀρχῆθεν.

Ἀρχὴ, ἧς, ἡ, principium. Ab ἄρχω, *incipio.*

Ἀρχαΐζω, f. ίσω, *antiquatum, seu antiquo more, antiquo, Gl. V.* Ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαικὸς, ἀδὲν, antiquo more loquendi & vivendi.

Ἀρχαιολογία, ας, ἡ, *antiqua origo, antiquitas, Gl. V. omne originale.* Ab

Ἀρχαιολογος, ος, ὁ ἡ ον, antiquarius, primordialis. Ex ἀρχαῖος, & λογέω, *refero.*

Ἀρχαιολόγος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, antiquarius, Ph. Ex ἀρχαῖος & λόγος, *fabula.*

Ἀρχαιοπαθὴς, ες, antiquitatem redolens.

Ἀρχαιότης, ητος, *antiquitas, Gl. V.*

Ἀρχαιολογέω, ῶ, f. ήσω, de rebus antiquis dissero, (2) antiquo sermone utor.

Ἀρχαιολογία, ας, ἡ, historia, de rebus antiquis. Gl. V. origo, *rerum*, origines, antiquitates.

'Αρχαιολογικός, ή, όν, qui antiquitatem rimatur; antiquitatis peritus. Ab
'Αρχαιολόγος, ὁ ἡ, ή, de rebus antiquis differens; (2) antiquo sermone utens. Ph. ἀρχαιλογος, Attellani. Ex ἀρχαῖος, & λόγος.
'Αρχαῖον, ου, τὸ, fors usufructuarium; (2) bonum avitum, bona, unde pro sorte & capite fructus & reditus manat. Ab ἀρχαῖος.
'Αρχαιοπενίης, ες, antiquitatem redolens. Ab ἀρχαῖος, & πενία.
'Αρχαιόπλουτος, ου, ὁ ἡ, ή, ex ingenti & majoribus ditus. Ex ἀρχαῖος, & πλοῦτος, *opulentia*.
'Αρχαῖος, αία, αῖον, pristinus, antiquus, vetustus; (2) olim, inceptis, primus, simplex; (3) rusticus. Hinc
'Αρχαιότης, ητος, ἡ, vetustas, vetustus.
'Αρχαιοτοπία, ας, ἡ, prisca verborum ratio. Ab
'Αρχαιόφρων, ων, ὁ ἡ, ον, antiquis moribus præditus, ap. *Interpr. Aristot. Eudem.* Ex ἀρχαῖος, & φρονέω, *sapio*.
'Αρχαίτροπος, priscæ antiquo. A præc.
'Αρχαιρεσία, ας, ἡ, magistratuum electio seu creatio; (2) magistratuum ejusdem temporis; (3) magistratus electi. Gl. V. ἀρχαιρεσίαι, *comitia*. Ex ἀρχή, & αἴρεσις.
'Αρχεῖα ἐστία, ίων, τὰ, curia confœderatio. Gl. V. *comitia*. Ex ἀρχή. Unde
'Αρχαιρεσιάζω, f. άσω, ad magistratus creandos convenio magistratum electo; (2) magistratum peto, (quo sensu & *medii* dicitur), (3) gratiam hominum capto; ambitione utor.
'Αρχαιρεσιακός, ή, όν, comitialis, Gl. V.
'Αρχαῖσμος, ου, ὁ, veterum, vel priscorum imitatio; (2) antiqua loquendi ratio. Ph. antiquitas. Ab ἀρχαίζω.
'Αρχαΐσι, *adv.* antique, antiquo more; (2) pulse. Ab ἀρχαῖος.
'Αρχάριος, α, ὁ, tiro, novellus, incipiens, Suic. Ab ἄρχομαι.
'Αρχάς, q. n. fing. *Dor.* pro ἀρχῆς.
'Αρχέγονος, ου, ὁ ἡ, ον, primogenitus, prior natu; (2) primus. Gl. V. primævus; (3) auctor generis; item causa penitrix, causa gignendi. Ex ἀρχὴ & γένος.
'Αρχέκτης, ου, ὁ, propriè, auctor juris, justus possessor.
'Αρχεῖον, ου, τὸ, magistratuum curia; (2) tabularium publicum, archivum. Ab ἀρχή.
Αρχειος, εία, εῖον, antiquus, primus.
'Αρχεκακος, ου, ὁ ἡ, ον, auctor, seu origo malorum. Ex ἀρχὴ, & κακὸς, *malus*.
'Αρχέλαος, ου, ὁ ἡ, ον, populi rector; (2) nomen proprium. Ex ἀρχὴ, & λαὸς, *populus*.
'Αρχέναυς, ου, ὁ ἡ, ον, qui navem primum navigat, (2) navi imperans. Ex ἀρχὴ, & ναῦς, *navis*.
'Αρχιπλυντής, ου, ὁ ἡ, ον, primus quem admittunt tonsores ad ejus tondarum dexteritatem potestas esti; (2) *adject.* divitiarum & prosperæ fortunæ habitudinem. Ex ἀρχὴ, & πλοῦτος, *divitiæ*.
'Αρχέπολις, εως, ὁ ἡ, ον, civitati imperans, R. Ex ἀρχὴ, & πόλις, *civitas*.
'Αρχεπιστολεύς, έως, ὁ ἡ, ον, qui cantui præest. Ex ἀρχὴ, & μελέτη, *cantus*.
'Αρχέστρωτος, ου, ὁ ἡ, ον, vesperæ principium offerens. Ex ἀρχὴ, & ἐστρωτός.
'Αρχετω, 3. s. imp. ind. med. *Ion.* pro ἀρχέτω.
'Αρχέτυπα, ων, τὰ, exemplar primigenium, exemplar primum, ad quod reliqua effinguntur; Ph. principale. Ab
'Αρχέτυπος, ου, ὁ ἡ, archetypus, qui alteri dat initium, qui primam rerum formam exhibet. Ex ἀρχὴ, & τύπος.
'Αρχέω, imp. med. *Dor.* pro ἄρχω.
'Αρχέω, f. εύσω, impero. Ab ἀρχή.
'Αρχέχορος, ου, ὁ ἡ, ον, qui præest choro, choragus. Ex ἀρχὴ, & χορός.
ΑΡΧΗ, ῆς, ἡ, principium, exordium, initium, fundamentum; (2) principatus, imperium, dominatus, magistratus; (3) scintilla, origo. *in Accus. adverbialiter* principio, ante omnia, in primis, primo, statim. *in plur.* Angeli.
'Αρχηγέτης, ὁ ἡ, ὁ, auctor,
'Αρχηγετέω, f. ήσω, principatum obtineo, præsum:
'Αρχηγετίνη, ῶ, f. ίσω, auspicor, incipio. Ab
'Αρχηγέτης, ου, ὁ, præses, princeps, dux; (2) auctor. Ab ἀρχηγός.
'Αρχηγέτις, ίδος, ἡ, præses, princeps, dux femina.
'Αρχηγικός, ή, όν, principalis, præcipuus. Ab
'Αρχηγός, ου, ὁ ἡ, ή, præses, dux, auctor, magister, inventor, causa rei. Ex ἀρχὴ, & ἄγομαι, *dux sum, præeo*.
'Αρχήθεν, *Adv.* ab initio, antiquitus, denuo. Ph. Ab ἀρχὴ.
'Ερχθέντα, acc. f. a. 1 part. pass. v. ἄρχω.
'Αρχίατρος, ου, ὁ, medicorum princeps primarius inter medicos. Gl. V. archiater. Ex ἀρχὴ, & ἰατρὸς, *medicus*.
'Αρχίβουκολος, ου, ὁ ἡ, ή, bubulcorum princeps. Ex ἀρχὴ, & βουκόλος, *bubulcus*.
'Αρχίβουλος, ου, ὁ ἡ, ή, princeps consilii.
'Αρχιγένεθλος, ὁ ἡ, ή, auctor vitæ.
'Αρχιγραμματεύς, έως, ὁ, scribarum præfectus, inter scribas primarius; ἀρχιγραμματεῖς, cancellarii.
'Αρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, custos & princeps, f. præfectus carceris.
'Αρχιδεσμώτης, ου, ὁ, idem, Suic.
'Αρχιδιάκονος, ου, ὁ, archidiaconus, primarius inter diaconos. Ex ἀρχὴ, & διάκονος.
'Αρχιδικαστής, οῦ, ὁ, præses seu præfectus judicum. Ex ἀρχὴ, & δικαστὴς, *judex*.
'Αρχιδίκης, ου, ὁ ἡ, ή, præses judicii, qui exercet judicium, judex quæstionis. Ex ἀρχὴ, & δίκη, *jus*.
'Αρχιδίον, ου, τὸ, imperiolum, parvum imperium, parvus magistratus. Dim. ab ἀρχὴ.
'Αρχιεισσία, ας, ἡ, principatus inter remiges, remigatio, Suid. Ex ἄρχω, & εἰρεσία.
'Αρχιέρασμαι, ῶμαι, summus sacerdos sum, summo sacerdotio fungor.
'Αρχιέρατεύω, εύσω, idem.
'Αρχιερατικός, ή, όν, pontificius, ad summum sacerdotem pertinens. Ab ἀρχιέρομαι.
'Αρχιέρεια, ἡ, pontificatus maximus.
'Αρχιερεύς, έως, ὁ, summus pontifex, summus sacerdos. Ex ἀρχὴ, & ἱερεύς. Hinc
'Αρχιέρωσις, εως, ἡ, idem.
'Αρχιερωσύνη, ης, ἡ, summum sacerdotium. Gl. V. pontificatus. Ab ἀρχιερεύς.
'Αρχιετηρίς, ου, ὁ, princeps sodalium.
'Αρχιευνούχος, ου, ὁ, eunuchorum præfectus, seu princeps. Ex ἀρχὴ, & εὐνοῦχος, *eunuchus*.
'Αρχιζώστης, ου, ὁ ἡ, ή, vitæ initium præbens, vitæ auctor. Ex ἀρχὴ, & ζωὴ, *vita*.
'Αρχιθεωρὸς, ου, ὁ, qui præfectus eorum, qui ad statum oraculi mittebantur. *Ac Thasiorum*, ὁ, Dercylus Bacchi, *in ant. inscript.*
'Αρχικαπηλεῖον, ὁ ἡ, ή, mercatorum.
'Αρχικυβερνήτης, ου, præfectus fabrum.
'Αρχικὸς, ή, όν, primarius, princeps, Gl. V. principalis; (2) genitus ad eundi, aptus ad imperandum; (3) imperans. Ab ἀρχὴ.
'Αρχικυνηγὸς, ὁ, magister rei venaticæ.
'Αρχιλήστης, ου, ὁ, princeps prædonum, f. latronum. Ex ἀρχὴ & λῃστὴς, *latro, prædo*.
'Αρχιμάγειρος, ου, ὁ, præfectus, seu magister coquorum. Ex ἀρχὴ, & μάγειρος, *coquus*.
'Αρχιμανδρίτης, ου, ὁ, Archimandrita, præfectus cœnobii, Chr. Ex ἀρχὴ, & μάνδρα.
'Αρχιμανδρίτης, ίτου, ὁ, abbatissa, Gl. V. præfecta cœnobii.
'Αρχιμίμος, ου, ὁ ἡ, ή, mimorum princeps, (2) princeps histrionum.
'Αρχιμυστοσύνη, ης, dignitas & officium ejus, qui principatum inter pœnitentes tenet. Ab
'Αρχιμυστοχέω, ω, ὁ, princeps cellatorum.
'Αρχιπειρατεύω, principes sectabor.
'Αρχιπειρατὴς, οῦ, ὁ, peratarum princeps, archipirata. Ex ἀρχὴ, & πειρατής.
'Αρχιπεπλεύω, εύσω, ὁ, posterum princeps.
'Αρχιπόσιον, ας, ἡ, principatus bibendi; (2) primus bibendi locus. Ex ἀρχὴ, & πόσις, *potus*.
'Αρχιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, princeps legationis.
'Αρχιράβδουχος, ου, ὁ, lictor primus, summus lictor, Ph. Ex ἀρχὴ, & ῥαβδοῦχος.
'Αρχισιτοπώλης, ου, ὁ, pistorum princeps; (2) pistor. Ex ἀρχὴ, σῖτος, & πωλέω.
'Αρχιστράτηγος, ου, ὁ, imperator exercitus, princeps militiæ, summus imperator.
'Αρχισύμβολον, ου, τὸ, inter Symbola princeps, Suic. Ex ἀρχὴ, & σύμβολον, *Symbolum*.
'Αρχισωσάγωγος, ου, ὁ, princeps Synagogæ.
'Αρχισωματοφύλαξ, ὁ, præfectus satellitum, princeps stipatorum, præcipuus custos corporis.
'Αρχιτεκτεύσω, εύω, f. ήσω, fabricor, architector. Ab ἀρχιτέκτων.
'Αρχιτεκτόνημα, ατος, τὸ, opus ab architecto fabricatum, structura. Ab ἀρχιτεκτονέω.
'Αρχιτεκτονία, ας, ἡ, architectonica ars.
'Αρχιτεκτονικὴ, sc. τέχνη, ars architectonica, architectura. Ab
'Αρχιτεκτόνικος, ὴ, όν, architectonicus, ad architecturam pertinens. Ab
'Αρχιτέκτων, ονος, ὁ, architectus, fabrorum princeps, structor, machinator.
'Αρχιτελώνης, ου, ὁ, magister publicanorum.
'Αρχιτρίκλινος, ου, ὁ, architrichinus, symposiarcha, qui præest apparando convivio.
'Αρχιυπασπιστὴς, οῦ, ὁ, princeps satellitum.
'Αρχιφύλοι, præfecti, f. principes tribuum.
'Αρχιφὼρ, ῶρος, ὁ, princeps furum; nomen magistratus, ap. *Diodor.*
'Αρχίφωτος, ου, ὁ ἡ, ή, princeps, seu auctor luminis. Ex ἀρχὴ, & φῶς, *lumen*.
'Αρχμὸς, pl. part. pass. *Ion. Sync.* pro ἀρχόμενος.
'Αρχοζωπιάδης, ου, ὁ, magistratus ambiens. Etym. hanc. Ex ἀρχὴ, & ζωπέω, *fodio*.
'Αρχοντες, ὄντος, ὁ ἡ, ή, principi formam habens; (2) primipilus; (3) primarius. Ex ἀρχὴ, & ἐοικὼς, *forma, species*.
'Αρχολάβος, ου, ὁ ἡ, ή, magistratuum hospes, susceptor. Ex ἀρχὴ, & λαμβάνω.
'Αρχολυμπεύω, ου, ὁ ἡ, ή, magistratum ambiens; (2) ex magistratu pinguescens. Ex ἀρχὴ, & λιπαρὴς, *nitidus*, vel λιπαρὸς, *pinguis*.
'Αρχόμαι, f. ξομαι, incipio, cœpto, inchoo, cœpi, Gl. V. ἀρχόμην, incuntis, Ph. ἠρξάμην, orsus sum, cœpi, inchoavi, Gl. V. ἀρξάμην, orsus, exorsus, Gl. V. Ἄρχεσθαί τινος, ἐν τινος, ὑπό τινος, τῷ ἄρχω, τῷ γράφειν
'Αρχοντία, ας, principatum ambio, Suic. Ab ἄρχων.
'Αρχοντικὸς, ή, όν, ad magistratum pertinens.
'Αρχὸς, ὁ, ὁ, princeps, dux; (2) pedor, intestinum rectum. Ab
'Αρχω, f. ξω, perf. I. ἦρχμαι, incipio, initium facio, (2) principium, auctor, dominus sum; (3) priores partes occupo, præsum, aliquid incipio; (4) principatum obtineo, impero, dominor, præsum; (5) magistratum gero; ἄρχομαι, incipio; (2) sum sub dominatu, tutelæ addictus, pareo, obtempero; ἀρχεῖν, subjacere, Ph. Ἄρχειν τῆ μάχης, τῆ διαφορᾶς, τῷ ἀρχὴν. Οὐκ ἔστιν εὖ ἄρχειν μὴ ἀρχθέντα, nemo potest bene imperare, nisi ipse sub imperio fuerit, Aristot. Ab ἀρχὴ.
'Αρχώμεσθα, 1. pl. præs. conj. med. *Dor.* pro ἀρχώμεθα.
'Αρχων, οντος, ὁ, principatum, seu imperium obtinens, princeps, Ph. præpositus, moderator, rector, præses, magistratus. Ab ἄρχω.
ΑΡΩ, f. ἀρῶ, apto, adapto; (2) congruo, quadro. Nil' ἄρσας πριτῆσιν ἔοικεν, Od. Φ. 1, 280.
'Αρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium, remedium. Ab ἀρήγω.
'Αρωγιαύτης, ου, ὁ, nautarum auxiliator, hortator. Ex ἀρωγὸς, & νύτης, *nauta*.
'Αρωγὸς, ου, ὁ ἡ, ή, auxiliator, index; (2) defensor. Item *Adj.* ut Ἀρωγὸν μὴν καὶ τὸ πάθος ἀρωγόν, *Aret.* Ab ἀρήγω.
ΑΡΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odoramentum, suavitas odorum, Gl. V. ἀρώματα, *species*, Ph.

'Αρωμα-

Ἀρωματίζω, f. ίσω, aromata resipio; (2) aromatis imbuo. Ab ἄρωμα. Unde
Ἀρωματικός, ἡ, όν, aromaticus, odoratus:
Ἀρωματίτης, ου, ὁ, aromaticus, & aromatibus confectus. Ab eod.
Ἀρωματῖτις, ιδος, ἡ, ex aromatibus confecta, aromatica.
Ἀρωματοπώλης, ου, ὁ, aromatum venditor. Gl. V. odorarius. Ex ἄρωμα, & πώλης.
Ἀρωματοφορία, ας, f. ήσω, aromata fero. Ab
Ἀρωματοφόρος, ος, ὁ ἡ, ὁν, aromata ferens. Ex ἄρωμα, & φέρω, fero.
Ἀρωρίζω, pro ἀρωρίσκω.
Ἀρώσιμος, ου, idem quod ἀρόσιμος.
Ἄρας, ber. s, Dor. pro ἄρας.
Ἅς, quas, acc. pl. artic. poëtpos. ἅς, q. i.
Ἄσα, a. 1. ind. act. Dor. pro ἦσα, ab ἄτω.
Ἕσα, cecini, 1. fing. a. 1. ind. act. verbi ἄδω.
Ἀσαχήνιστος, ος, ὁ ἡ, ὁν, nondum captus, Suic. Ex α priv. & Ζαχηνίζω, irrito, capio.
Ἀσαχὴς, ές, ὁ ἡ, ὁν, oneribus ferendis non adhibetus, Suic. Ex α priv. & Ζάχη.
Ἀσάλευτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, nondum captus, Suic. Ex α priv. & Ζαλεύω, irrito, capio.
Ἀσαλεύω, fastidio, nauseo; (2) irrito. Ab ἄσην.
Ἄσαι, fatisfi, a. 1. inf. act. verbi ἄδω, fatis. fed ἄσαι eſt ab ἄδω, cano.
Ἀσαίνω, idem quod ἀσάζω.
Ἄσαλος, ος, ὁ ἡ, ὁν, non conculentus, non onerarius. Ex α priv. & Ζάλη, conculo, cruo.
Ἀσαλπιγκτία, ας, ἡ, tei nauticæ imperitus, maris expers. Ex α priv. & Σαλαμινιακός, quia Salaminii re. navalis fuere peritiſſimi.
Ἀσαλεία, ας, ἡ, tranquillitas, ſecuritas; (2) negligentia, Hym. Ab
Ἀσάλευτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, inconcuſſus, immotus, inquaſſatus. Ex α priv. & Ζαλεύω.
Ἀσαλῶς, adv. intrepide, confidenter.
Ἄσαλος, ος, ὁ ἡ, ὁν, tranquillus, cura vacuus, Etym. Ex α priv. & Ζάλη, cura.
Ἀσαλπιγκτία, ἡ, ὁ ἡ, ὁν, tuba non proclamatur. Ex α priv. & Σάλπιγξ, tuba.
ΑΣΑΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, pelvis, lebum, lebrum, in quo veteres ſe lavabant, balneis nondum exſtructis.
Ἀσᾶν, pr. inf. act. cont. pro ἀσάειν, ab ἀσάω, ſatio, ſatisfacio.
Ἀσάνδαλος, ος, ὁ ἡ, ὁν, ſandalia carens. Ex α priv. & σανδάλιον, ſandalium.
Ἄσαντος, ος, ὁ ἡ, ὁν, non abſorbens, ſe. mare canum cardam arrentium, Hel. Ex α priv. & Ζαίνω, abſorbeo.
Ἄσαπτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, non putrefactus, putredini non obnoxius. Ex α priv. & ζήπω.
Ἀσαρίτης, ου, ὁ, alantes, Phrygum ex aſaro ſcilla confectum. Ab ἄσαρον.
Ἀσαρκία, ας, ἡ, macies, macilentus ſim.
Ἀσαρκία, ας, ἡ, macies, macilentus. Ab
Ἄσαρκος, ος, ὁ ἡ, ὁν, carnis expers; (2) gracilis, macilentus. Ex α priv. & Ζάρξ, caro.
Ἀσαρκώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁν, idem. Ab eod.
ΑΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, aſarum, nardus ſilveſtris. Apud Antiphanem.
Ἄσαρτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, qui non vertitur, τὸ ἄσαρτον, pavimentum, ex marmore, &c. quod non purgatur verrendo. Ab α & σαίρω.
Ἄσας, 2. ſg. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔσας, ab ἄδω.
Ἀσάφεια, ας, ἡ, obſcuritas. Ab
Ἀσαφὴς, ές, ὁ ἡ, ὁν, obſcurus; (2) incertus.
Ἀσαφῶς, adv. obſcure.
Ἀσβεστήρ, ῆρος, ὁ, & ασβεστος, ου, ὁ ἡ, ὁν, extinguibile, in æternum, nec quicquam reſtans. Ph. Ex α priv. & Ζβέννυμι.
Ἀσβολαίνω, fuſco. Gl. V. ασβολαίνω, fuſcum. Ab
ΑΣΒΟΛΗ, ης, ἡ, fuligo, faccilla. Hinc
Ἀσβόλιος, ος, ον, fuliginoſus.
Ἀσβολος, ου, ἡ, idem quod ἀσβόλη. Hinc
Ἀσβολόω, ῶ, f. ωσω, fuligine inficio.
Ἀσβολώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁν, idem quod ἀσβολώεις.
Ἀσέβεια, ας, ἡ, contemptus cultus divini, impietas. Ab
Ἀσεβέω, f. ήσω, irreligioſus & impius ſum, impie ago; impie tracto aliquem; in pl. im, è tractari, & impiè fieri. Ἐξελήλυθε — ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἰσχὺν ἀσεβείας αὐτῶν, ἣν ἠσέβησαν, Judæ 15. Ab eod.
Ἀσέβημα, ατος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium. Gl. V. nefas. Ab ἀσέβεια.
Ἀσεβὴς, ές, ὁ ἡ, ὁν, qui numen divinum, vel nullum Deum colit, irreligioſus, impius, qui Deum non novit. Ex α priv. & Ζέβω, colo.
Ἀσέβησις, εως, ἡ, actio impia & nefaria. Ab ἀσεβέω.
Ἀσεβῶς, impie, Ph. Ab ἀσεβὴς.
Ἀσειρὴς, ος, ὁ ἡ, ὁν, habena carens; (2) non vinctus. Ex α priv. & Ζεῖρα, catena.
Ἀσεισητος, ος, ὁ ἡ, ὁν, idem & ex uſd.
Ἄσειστος, ος, ὁ ἡ, ὁν, inconcuſſus, immotus, non quaſſatus. Gl. V. inquaſſatus; (2) qui quaſſari & concuti nequit. Ex α priv. & Ζείω, quatio.
Ἀσελγαίνω, petulanter & lafcive ago; (2) petulanter aliquem injuria adficio; (3) proterviæ libidini indulgeo. Οὐκ εἰς ἰμὲ ἠσέλγαινεν μόνον, Dem. Gl. V. lafcivio:
Ἀσέλγεια, ας, ἡ, petulantia, protervitas, improbitas; (2) petulans & proterva injuria, lafcivia, luxus, impudentia:
Ἀσελγία, ας, f. ήσω, quod idem ἀσελγαίνω:
Ἀσελγὴς, Attic. proterve, petulanter, in probe, libidinoſe. Ab
ΑΣΕΛΓΗΣ, ές, ὁ ἡ, ὁν, petulans, inſolens, protervus, improbus, petulanter injurians; (2) lafcivus. Ph. paucrinus, libidinoſus, luxurioſus, impudica; obſcœnus, flagitioſus, impudicus, inceſtus, al. Gl. V.
Ἀσελγοκέρως, ωτος, ὁ ἡ, ὁν, cornibus lafcivientes, item magna cornua habens. Ex ἀσελγὴς, & κέρας, cornu.
Ἀσελγομανία, ας, per lafciviem inſania, inſana impudicitia tenacis, vel proteruo. Ex ἀσελγὴς, & μανία, furor.
Ἀσελγὼς, idem quod ἀσελγῶς.
Ἀσέλινος, ος, ὁ ἡ, ὁν, illuſtris; (2) obſcurus. Ex α priv. & Ζελήνη, luna.
Ἄσεμνος, ος, ὁ ἡ, ὁν, inhonoratus, inhonoratus; (2) incallidus, impudicus, Gl. V.
Ἀσεμνῶς, pro ἀσέμνως.
Ἀσεπτέω, impius ſum.
Ἀσεπτὴς, ὁ ἡ, ὁν, impius, ab Deos. Ex α priv. & Ζέβω, colo.
Ἀσεσία, ας, ἡ, ſubſt. prod. f. pro ἀσωσία, a verbo ἄζω, ſano.
Ἄσηπτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, putredini non obnoxius, incorruptus. Ex α priv. & Ζήπω, putreſco.
Ἀσήρωτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, ſtannum, ſeu ſtata non eſt impreſſa; (2) obſcurus; (3) qui nihil ſignificat. Ex α priv. & Ζήρωμα.
Ἀσήμαντος, ος, ὁ ἡ, ὁν, idem quod ἀσημὴς.
Ἀσήμαντος, ος, ὁ ἡ, ὁν, idem quod ἀσημὴς.
Ἀσήμαντος, Adv. obſcure; (2) ignobiliter. Ou ἀλλ' ἀσήμαντος, Ion.
Ἄσηπτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, putredine non vitiatus, incorruptus. Ex α priv. & Ζήπω, putreſco.
Ἀσήρ, ερος, ὁ ἡ, ὁν, lanicium referens, ſubtilis, ſubtilis; (3) nullus habens ſemen, Suid. Ab ἄσπρ
Ἀσηρὸς, Attic. mobilis. Ab ασπρὸς.
Ἄσηρος, 2. ſi. a. 1. conj. med. v. ἀσαίνομαι.
Ἀσθενὴς, ές, f. ενὼς, ὁ ἡ, ὁν, infirmus, imbecillus, languidus, valetudinarius; (2) pauper. Ab ἀσθένεια.
Ἀσθενοποιὸς, ὁν, languidum faciens.
Ἀσθενόῤῥιζος, ος, ὁ ἡ, ὁν, imbecilli radice hæreus. Ex ἀσθενὴς, & ῥίζα, radix.
Ἀσθένησαν, gen. pl. praet. part. act. contr. pro ἀσθενησάντων, ab ἀσθενέω.
Ἀσθενόψυχος, ος, ὁ ἡ, ὁν, imbecillis animo.
Ἀσθενῶς, adv. f. ώσω, infirmum reddo, debilito, robur vireſque alicujus frango. Ab ἀσθενὴς.
Ἀσθενῶς, Attic. imbecillitur, invalide.
Ἄσθη, detrimenti paſſus eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἤσθη, a verbo ἄω.
ΑΣΘΜΑ, ατος, τὸ, flatus, ſpiritus, anhelitus, anhelatio; (2) reſpiratio difficilior, ſuſpirium
Ἀσθμάζω, f. άσω, anhelo. Ab ἄσθμα. Hinc
Ἀσθμαίνω, anhelo, hio. Ἐν γὰρ τοῖσι σπερχομένοισι ἀσθμαίνουσι ἡ ὀδὸς, Arist:
Ἀσθματικὸς, ἡ, όν, ad anhelationem, ſeu reſpirationem pertinens; (2) ſuſpiroſus, difficulter ſpirans. Gl. V. anhelator.
Ἀσία, ας, ἡ, Aſia, nomen regionis.
Ἀσιανὸς, ὁ, ἡ, Aſianus. Ab Ἀσία.
Ἀσιάρχης, ου, ὁ, Aſiarcha, princeps Aſiæ. Ex Ἀσία, & ἄρχω, præcipio.
Ἀσιατικὸς, ὁ, ἡ, Aſiaticus.
Ἀσιγησία, ας, ἡ, tacendi impotentia. Ex α priv. & σιγάω, taceo.
Ἀσίγητος, non tacens, non ſilens; tacere non volens, garrulus. Ex uſd.
Ἄσιγμος, ος, ὁ ἡ, ὁν, ſtridore carens; (2) carens litera Sigma. Ex α priv. & Ζίγμος, βῆτα, vel Ζίγμα, ſigma.
Ἀσίδηρος, ος, ὁ ἡ, ὁν, qui ſine ferro eſt; (2) qui ſine cuſe eſt.
Ἄσινος, gen. ſing. Ion. pro ἄσινος, ab ἄσιν.
Ἀσινὴς, ος, ὁ ἡ, ὁν, damni expers cibi non appetens; (2) non injucundus.
ΑΣΙΝΗ, ης, ἡ, herba quadam alius ſeſe implicans.
Ἀσινὴς, ές, ὁ ἡ, ὁν, illeſus, nullo modo affectus, integer, ut, Michael. Anim. 1550. Gl. V. ſine vitio. Ex α priv. & Ζίνω, nocco.
Ἀσιπὴς, ἀδος, ἡ, arbor, paroyes, unde nexa.
Ἄσιτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, inmotus. Ab ζίτις, motus.
ΑΣΙΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, locuſtæ genus, cateros pinn.
ΑΣΙΣ, ιδος, ἡ, limus, ſordes, ceenum
Ἀσιτία, ας, f. ήσω, cibi non capio, a Gr. vetbo, panem non comedo.
Ἀσιτία, ας, ἡ, inedia, ciborum, ſpecialem, abſtinentia ciborum; (2) negligentia, Gl. V. incuria. Ab
Ἄσιτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, qui cibum non ſumit, ieiunus, impaſtus. Ex α priv. & Ζίτος.
Ἄσιτος, Attic.
ΑΣΚΑΛΑΒΟΣ, ου, ὁ, Pelio, ramaleulum lacertarum.
Ἀσκαλαφάσσω, Attic.
ΑΣΚΑΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, ſtrix noctua.
Ἀσκαλέφω, ως, ὁ ἡ, ὁν, valde ardens. Ex ἀσκαλὴς, & ἀφὴ, Suid.
Ἀσκαλὴς, ὁν, ἡ, ὁν, non loſſus, non circumſultus, non ſaltuoſus. Ex α priv. & Ζκαλεύω.
Ἀσκαλίστος, ος, ὁ ἡ, ὁν, idem & ab eod.
ΑΣΚΑΛΩΠΑΣ, ος, ὁ, gallinago, avis gallinæ ſimilitudine.
Ἀσκαμωνίτης, ου, ὁ, genus herbæ rotundæ.
ΑΣΚΑΝΙΗΣ, ου, ὁ, vilis ſcurra, homo ſordidus, derisor, grabbatus, (2) homo ſtolidus, ſtupidus.
Ἀσκαρδαμυκτὶ, & ἀσκαρδαμυκτὶ, Attic. oculis fixis, oculis immotis, pra ut in nitore.
Ἀσκαρδαμύκτω, non connivo, non nicto, non vacillo.
Ἀσκαρδαμυκτῶν, ῶντος, ὁ ἡ, ὁν, qui non connivet, non palpebrat. Ex ἀσκαρδαμύκτω, & Ζκαρδαμύκτω.
Ἀσκαρδαμυκτῶν, ῶντος, ὁ ἡ, ὁν, idem & ex uſd.
Ἀσκαρίδες, ων, ὁ, ἡ, ſcarides ex nubibus, ſcarides. Quæ ſcarides, Plato. Ab ασκαρὶς.

Ἀσκαρὶς

Ἀσκαρίζω, f. ίσω, salio, exsulto. Ex α pleon. & Σκαρίζω, *salio*.

ΑΣΚΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, genus lumbricorum.

Ἀσκάριστος, ος, ον, ὁ, ἡ, non saliens, non exsultans. Ab ἀσκαρής.

ΑΣΚΑΡΟΣ, ου, ὁ, calceorum, seu sandaliorum genus, ex Hes. (2) genus quoddam crepitaculi, Pollux.

Ἄσκαφος, ος, ον, ὁ, ἡ, non fossus. Ex α priv. & Σκάπτω, *fodio*.

Ἀσκεθής, ές, ὁ, ἡ, illæsus, incolumis. Ex α priv. & σκέθω, *lædo*.

Ἄσκελε, ἡ, id. quod ἄσκησις.

Ἀσκέλιον, idem quod ἄσκιον.

Ἀσκελῶς, *Adv.* duriter, gravitei. Ab ἀσκελής.

Ἀσκελῶς, *Adv.* duriter; (2) assidue; (3) graviter, (4) sine crumbus; (5) pari mensura. Ab

Ἀσκελής, ές, ὁ, ἡ, qui non obduruit; (2) qui supra modum exaruit, vel obduruit, præcautus; (3) crumbus carens; (4) immobilis, adultus, indefinens. Ex α priv. vel intens. & Σκέλλω, vel Σκέλλομαι, *crus*.

Ἀσκεπτος, ος, ον, ὁ, ἡ, rudis, impolitus, non elaboratus, non exasciatus, secum non tactus. Ex α priv. & Σκεπάρνου.

Ἀσκ. πτος, ος, ον, ὁ, ἡ, Ph. intectus. Ex α priv. & Σκεπάζω, *tego*.

Ἀσκέπαρνος, ὁ, ἡ, qui tectus non est, operimento carens. Ex α pr. & Σκέπαρνον.

Ἄσκεπτος, ὁ, ἡ, idem Ex α & Σκέπτω.

Ἀσκεπτος, ος, ον, ὁ, ἡ, idem & ex infd.

Ἀσκεπτος, ος, ον, ὁ, ἡ, inconsideratus, non circumspectus; inconsultus, incognitus, Gl. V. Ex α priv. & Σκέπτομαι, *contemplor*.

Ἀσκεπτῶς, *Adv.* inconsiderate, temerarie, incondite, temere.

ΑΣΚΕΡΑ, ας, ἡ, calceamenti Artici genus, qui ad pedum erat & commodum tempori hiemali.

Ἀσκευικὸν, τὸ, idem.

Ἀσκεύης, ους, ὁ, ἡ, imparatus.

Ἀσκεύος, ος, ον, ὁ, ἡ, vasis utensilibusque carens, omni instrumento ac supellectile carens, non instructus, inops; (2) simplex & omni apparatu carens. Ex α & σκεῦος.

Ἀσκεύ ρτος, ος, ον, ὁ, ἡ, sagaci curiosique perscrutatione non exculus. Ex α priv. & Σκεύαζω, *fabricor*.

ΑΣΚΕΩ, ῶ, f. ήσω, colo, exerceo, percolo, meditor, Gl. V. ἀσκήμων, erudimus, Ph. ἤσκησα, percolui, Ph. a. 1. (2) polio; ἠσκημένος, politus, Ph. p. part. pass. Ἀσκεῖν ἀληθείαν, ἀληθείαν· τὸ νῦν Φ ὀνίχαριον πρῶτον, *Aristoph. Plut.* 42. Ἐν τούτῳ ὁ αὐτὸς ἤσκει, f. ἐμαυτὸν, Act. 24, 16. Σὺν ἀρετὴν (Εὐτέλειαν) τιμασιν, ὅσοι τὰ δίκαια ἀσκοῦσι, Ipse.

Ἀσκήνης, ές, ὁ, ἡ, non lene, rusticum.

Ἄσκημα, ατος, τὸ, quod exercendi studium. Ab ἀσκέω.

Ἀσκήνιος, ος, ὁ, ἡ, tentorio sive tabernaculo carens; (2) habitu, sede domicilioque; (3) non fictus. Ex α priv. & Σκῆνος, *tentorium*.

Ἀσκηνῶς, *Adv.* non ficte.

Ἄσκησις, εως, ἡ, exercitatio, institutio, incessus, cultus. Gl. V. studium, (2) vita monastica. Ab ἀσκέω

Ἀσκητέος, έα, έον, exercendus. Ab eod.

Ἀσκητήριον, ου, τὸ, locus, in quo exercitatio instituitur, gymnasium; (2) cœnobium, monasterium. Ab eod.

Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, q. d. exercitator. Gl. V. curator, (2) athleta; (3) qui rerum divinarum meditatione se exercet. Ph. ἀσκηταὶ, cœlibes. Ab eod. Hinc

Ἀσκητικὸς, ὴ, όν, ad exercitationem comparatus; (2) exercitationi vacans, (3) meditationi sacræ incumbens; (4) disciplinæ, sapientiæ studiosus.

Ἀσκητὸς, ὴ, όν, elaboratus arte, affabre factus; (2) ornatus; (3) qui exercitatione adquiri ac doceri potest ac debet. Ab ἀσκέω.

Ἀσκήτρια, ας, ἡ, vulgo, seu quævis mulier meditationibus sacris vacans, monialis. Gl. V. ἀσκήτριαι, sanctimoniales. Ab ἀσκητὴς.

Ἀσκίαστος, ον, qui occultari non potest.

Ἀσκίδιον, ου, τὸ, parvus uter. Dim. ab ἀσκός.

Ἀσκίον, ου, τὸ idem & ab eod.

Ἄσκιος, ος, ον, ὁ, ἡ, umbrosus, opacus, qui densam habet umbram; (2) umbra carens; incpacus, Gl. V. Ex α int. vel pr. & Σκιά.

Ἀσκίτης, ου, ὁ, ἡ, scipione non nitens, qui sine baculo incedit, qui adhuc vegeta est senecta. Ex α priv. & Σκίπων.

Ἀσκίτης, ου, ὁ, ut ἀσκίτης ὑδρωψ, species aquæ intercutis, sive hydropis, in quo humor aquosus cum exiguo spiritu in membrana abdominis interiore inter peritonæum & intestina, velut in utre quodam continetur. Ab ἀσκός.

Ἀσκληπιάδαι, medici. Ab Ἀσκληπιός.

Ἀσκληπιος, ου, ὁ, Æsculapius.

Ἀσκικήλης, ου, ὁ, herniosus, Gl. V. Ex ἀσκὸς, & κηλη, *hernia*.

Ἀσκοθήκη, ης, ἡ, marsupium, pera, crumena. Ex ἀσκὸς, & θήκη, *pera*.

Ἄσκοπος, ος, ον, ὁ, ἡ, inconsideratus, non circumspectus; (2) mente & cogitatione non perceptus, (3) multus, longus, (4) non patulus; (5) non ferens scopum. Ex α priv. & Σκοπέω, *considero*.

Ἀσκοτυτίνη, ης, ἡ, lagena coriacea. Ex ἀσκὸς, & πετίνη, *lagena*.

Ἀσκόπως, *Adv.* inconsiderate; (2) inopinate.

Ἀσκορδινάτητος, ος, ον, ὁ, ἡ, non agitans membra. Ex α priv. & Σκορδινάομαι, *paranclo*.

ΑΣΚΟΣ, ὁ, uter, utris, pellis; follis, culeus, Gl. V.

Ἀσκοτεινὶς, ὶδος, non tenebrosus.

Ἀσκοῦτις, ὶδος, ἡ, usa minor.

Ἄσκυμες, 1. pl. præs. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἀσκίζομεν, ab ἀσκίω.

Ἀσκοφόρος, ος, ὁ, ἡ, utrem ferens. Ex ἀσκὸς, & φέρω, *fero*.

Ἀσκύβυτος, ος, ὁ, ἡ, infrolatus, non spolatus. Ex α priv. & Σκυλεύω, *spolio*.

Ἀσκυλτος, ος, ον, ὁ, ἡ, infatigabilis, Gl. V. Ex α priv. & Σκύλλω, *fatigo*.

Ἀσκύλτως, *Adv.* ita, ut non vexeris, aut fatigeris. Ex α priv. & Σκύλλω, *vexo*.

ΑΣΚΥΡΟΝ, ου, το, hyperici genus, herba. *Appel* St. Peter's wort.

Ἀσκώλιον, ου, τὸ, Aitolia, festum Bacchi Athenis. Ab ἄσκος, quia super ἀσκὸς, unico pede saltabant, ut lapsi risum excitarent. Hinc

Ἀσκωλιάζω, f. άσω, super utrem salio; (2) salto unico pede manendo; (3) claudico. Hinc

Ἀσκωλισμὸς, οῦ, ὁ, saltatio ἀσκωλιαζόντων.

Ἄσκωμμα, ατος, τὸ, pellis mumens remos, quæ parte scalmo incumbunt; (2) lorus, quo remus scalmo alligatur. Ab ἄσκος.

Ἄσμα, ατος, τὸ, carmen, canticum, cantilena, cumen. Ab ᾄδω, *cano*.

Ἀσματίον, ου, τὸ, cantilena Dim. ab ἄσμα.

Ἀσματοκάμπτης, ου, ὁ, cantuum flexor, qui varios carminum inflexibus utitur, velut poeta Dithyrambici fuit; vox Aristophanica. Ex ἄσμα, & κάμπτω.

Ἀσμενίζω, f. ίσω, libens suscipio, comiter accipio; (2) acquiesco. Ab ἄσμενος.

Ἀσμενίσω, f. fut. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀσμενίσαιμι.

ΑΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον, gaudens, alacris, Gl. V. ultroneus, libens.

Ἀσμένως, *Adv.* cum gaudio, libenter; jucunde, Gl. V.

Ἄσμος, ου, ὁ, idem qui ἆσμα. Ab ἀδω, *cano*. Ἀσμολογίσας, sine solœcismo.

Ἀσολοικος, ος, ὁ, ἡ, solœcismo carens, non solœcus, non barbarus.

Ἀσολοικως, *Adv.* sine vitio; (2) simpliciter.

Ἀσοφία, ας, ἡ, insipientia, stultitia. Ab

Ἄσοφος, ος, ὁ, ἡ, insipiens, imperitus.

Ἀσόφως, *Adv.* insipienter, stulte. Ab ἄσοφος.

ΑΣΠΑΖΟΜΑΙ, f. άσομαι, amplector, amplexor, comiter excipio, amanter complector, saluto, complector, cupide apprehendo; ἀσπασαι, saluta, Gl. V. a. 1. imp. m. Καί μ' ἰυθὺς ὡ κύκλω τρατὸς ἐκδύντα φᾶϊς ἠσπάζετο, Soph. Phil. 355. Μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε, Luc. 10, 4.

Ἀσπαίρω, tremo, palpito. Ex α pleon. & Σπαίρω, *palpito*.

ΑΣΠΑΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, frutex multis spinis horrens.

ΑΣΠΑΛΑΞ, ακος, ὁ, talpa; (2) herbæ genus.

Ἀσπαλιεία & ἀσπαλεία, ἡ, piscatus, (*pro quo vulgo* ἀσπαλια, ἐῶν.) Unde

Ἀσπαλιεὺς, έως, ὁ, piscator. Ab ἄσπαλος.

Ἀσπαλιεύομαι, f. εύσομαι, piscor. Hinc

Ἀσπαλιεύτης, ου, ὁ, piscator.

Ἄσπαλος, ου, ὁ, piscis, Hes. Ex α priv. Σπάω, *trako*, & ἅλς, *mare*.

Ἀσπαραγία, ας, ἡ, asparagi plantarium. Ab

ΑΣΠΑΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, asparagus.

Ἀσπαρίζω, f. ίσω, tremo, palpito. Ab ἀσπαίω.

Ἄσπαρτος, ος, ον, ὁ, ἡ, non satus, non seminatus, inseminatus; (2) cui semen non committitur, qui non seminatur. Ex α priv. & Σπείρω, *sero*.

Ἀσπάρτως, *Adv.* semente non facta, citra sationem.

Ἄσπασαι, 2. s. a. 1. imp. med. v. ἀσπάζομαι.

Ἀσπάσαθε, *salutavit*, 3. s. a. 1. ind. m.

Ἀσπάσησθε, 2. pl. a. 1. conj. med.

Ἀσπάσιος, ία, ιον, & ἀσπάσιος, ος, ὁ, ἡ, amplectendus, optatus, gratus, acceptus. Ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπασίως, *Adv.* grate, lubenter, comiter, amice, amanter.

Ἄσπασμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur. Ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπασμὸς, ου, ὁ, amplexatio, amplexus, salutatio. Ab eod.

Ἀσπαστικὸν, οῦ, τὸ, salutatorium, quod erat locus extra basilicam, ubi peregrini excipiebantur:

Ἀσπαστικὸς, ὴ, όν, salutatorius, Gl. V. Ab

Ἀσπαστὸς, ὴ, όν, quem quis amplecti velit, amplectendus, optatus, gratus, jucundus; divinam speciem præ se ferens:

Ἀσπαστὸς, ύσε, ύ, salutatio. Ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπαστῶς, *Adv.* lubenter. Ab ἄσπαστος.

Ἄσπειστος, ος, ὁ, ἡ, irreconciliabilis, implacabilis. Ex α priv. & Σπένδω, *fœdus ico*.

Ἄσπερμος, ος, ὁ, ἡ, sine semine & prole, semine carens. Ex α pr. & Σπέρμα, *semen*.

Ἀσπερχὲς, *Adv.* sedulo, studiose, sine cessatione, diligenter, continue. Ex α intens. & Σπέρχω, *urgeo*.

Ἄσπετος, ος, ὁ, ἡ, quem adsequi nequeas; (2) nimius, immensus. Ex α pr. & ἑπομαι.

Ἀσπιδαποδάλης, ητος, ὁ, qui aspidem, sive clypeum abjecit, desertor militiæ; vox comica. Ex ἀσπὶς, & ἀποβάλλω, *abjicio*.

Ἀσπιδὴς, ὶδος, ὁ, ἡ, in clypei modum rotundus. Ab ἀσπὶς.

Ἀσπιδηφορέω, ῶ, idem quod

Ἀσπιδηφορῶ, ῶ, ὁ, ἡ, clypeum ferens, scutatus, scutiger. Ex ἀσπὶς, & φέρω, *fero*.

Ἀσπίδιον, ου, τὸ, parvus clypeus, clypeolus, scutulum. Dim. ab ἀσπὶς.

Ἀσπιδισκάριον, ου, τὸ, parma. Gl. V. parmula. Ab

Ἀσπιδίσκη, ης, ἡ, idem & ab eod. Hes.

Ἀσπίδιον, ου, ὁ, ος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀσπιδιώτης, *Dor.* pro

Ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, scutatus, clypeum gerens.

Ἀσπιδοδακῶ, ῶ, ὁ, ἡ, ab aspide morsus, sive ictus. Ex ἀσπὶς, & δάκνω, *mordeo*.

Ἀσπιδόδυπος, ον, scutum pulsans, item scutatus. Ex ἀσπὶς, & δύπτω.

Ἀσπιδόεις, ὁεσσα, όεν, scutatus, in clypei formam factus.

Ἀσπιδοειδὴς, ὲς, idem.

Ἀσπιδοθρέμμων, ων, bello vigens, bellicosus.

Ἀσπιδον, *Adv.* clypeatim, testudinem facta, Suid. Ab eod.

'Ασπιδοπηγεῖον, ου, τὸ, locus, ubi clypei compinguntur. Ab ἀσπιδοπηγός.
'Ασπιδοπήγιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
'Ασπιδοπηγός, οῦ, ὁ, clypeorum compactor, seu fabricator. Ex ἀσπὶς, & πηγνύω, *compingo.*
'Ασπιδοποιΐα, ας, ἡ, clypeorum fabricatio. Ab
'Ασπιδοποιός, οῦ, ὁ, clypeorum fabricator, Gl. V. scutarius. Ex ἀσπὶς, & ποιέω, *facio.*
'Ασπιδότροφος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui vescitur aspidibus, sive serpentibus. Ex ἀσπὶς, & τρέφω.
'Ασπιδοῦχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, clypeum tenens, clypeatus. Ex ἀσπὶς, & ἔχω.
'Ασπιδοφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, clypeum gerens, clypeatus. Ex ἀσπὶς, & φέρω, *fero.*
'Ασπίζω, f. ίσω, clypeo protego, defendo. Ab ἀσπὶς.
Ασπιλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, immaculatus, intemeratus, sine macula. Ex α priv. & σπίλος.
'Ασπίλωτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ex iisd.
'ΑΣΠΙΣ, ίδος, ἡ, clypeus, scutum, clypeatorum agmen; (2) aspis, serpentis genus.
'Ασπισάων, g n. pl. *Æol.* pro ἀσπίδων, ab
Ασπιστὴς, οῦ, ὁ, clypeatus, miles. Ab ἀσπὶς.
Ασπίσωρ, ορος, ὁ, idem.
Ασπλαγχνος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, non habens cor; (2) timidus, ignavus, (3) immitis, crudelis, inhumanus. Gl. V. immisericors. Ex α priv & σπλάγχνον, *viscera.*
Ασπλωσις, ἡ, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia; (2) herba quædam. Ab
Ασπλωτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, lienis expers. Ex α priv. & σπλὴν, *splen.*
'Ασπονδεὶ, *Adv.* sine amicitia; (2) sine sacrificio, sine libationibus:
'Ασπονδία, ῶν, f. ήσω, fœdus, aut inducias non ferio; (2) fœdus non admitto. Ab
Ασπονδος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, fœderis, seu inducarum expers; (2) qui est sine libamento; (3) irreconciliabilis. Ex α priv. & σπένδω, *libo.*
'Ασπορος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, non seminatus, inseminatus; (2) seminis expers. Ex α priv. & σπεῖρω, *semino.*
'Ασπούδαστος, ὁ ϰ᾽ ἡ, negligens, Gl. V. insedulus, improperatus. Ex α priv. & σπουδή.
'Ασπουδεὶ, *Adv.* sine cura, sine studio, negligenter. Ex iisd.
'Ασπουδῆ, *Adv.* sine molestia. Ex iisd.
'ΑΣΠΡΟΣ, ου, ἡ, quercus species.
'Ασσάριον, ου, τὸ, assarium, assis, quarta pars unciæ. Vox Lat.
'Ασσομαι, idem quod ἀσάομαι. *Aret.*
'ΑΣΣΟΝ, *Adv.* prope, propius. Item, *Adj* prope, fere omnia, pleraque. Ὧν τοῖς ξυγγράμμασι ἄασσον μοι παρέδοσαν χειραφαστοι, *Arct.* Hinc ἀασσότερος, propius, & ἀσσοτάτω, proxime.
'Ασσότατος, η, ον, proximus. Ab ἄασσον.
Ασσότερος, α, ον, propior. Ab eod.
'Ασσυρία, ας, ἡ, Assyria. Nomen regionis.
'Ασσυτέρω, *propius*, *Æol.* pro ἀασσότερον, comp. ab ἄασσον, *prope.*
'Ασσώδης, idem quod ἀσώδης.
'Ασταγὴς, ἐος, ὁ ϰ᾽ ἡ, non stillatus, vel stillativus, non destillans, sed copiose fluens. Ex α priv. & στάζω, *stillo.*
'Αστατος, ἐος, ὁ ϰ᾽ ἡ, instabilis. Ex α priv. & ἵστημι, *sto.*
'Ασύμβυτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, immunitatem habens ab tributis publicis; (2) qui caret cultus. Ex α priv. & συμβύω.
'Αταθμητος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, instabilis, incertus; (2) improvisus, inopinatus, Gl. V. inconsideratus; (3) a quo nemini cautum est, quod omnibus accidere potest. Ex α priv. & ταθμητός.
'ΑΣΤΑΚΟΣ, οῦ, ὁ ϰ᾽ ἡ, astacus, cancer marinus. Gl. V. locusta, scilla.
'Αταλὶ, *Adv.* non stillatim; (2) assatim; (3) cum multis lachrymis. Ab
'Αταλὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϰ᾽ ἡ, non destillans. Ex a priv. & τάλα, *destillo.* Unde
Ἀτάλωτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, non stillatus, non stillativus, non destillans.
'Αταλὸς, ὁ ϰ᾽ ἡ, non instructus, vestimentis non indutus. Ex α pr. & τέλλω.
'ΑΣΤΑ'ΝΔΗΣ, ου, ὁ, nuntius, f. tabellarius Persicus, Angarus.
'Αστασία, ας, ἡ, instabilitas, inconstantia. Ex α priv. & στάσις, *statio.*
'Αστασίαστος, ὁ ϰ᾽ ἡ, seditiose carens, nullis seditionibus turbatus. Ex iisd.
'Αστατέω, ῶ, f. ήσω, inconstans sum, vacillo; (2) incertis sedibus vagor, 1 Cor. 4. Ab
Αστατος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, instabilis, inconstans.
'Αστάτως, *Adv.* inconstanter. Ab ἄστατος.
'Αστάφὶς, ίδος, ἡ, uva passa. Ex α pleon. & σταφὶς.
'Αστεμφύλινος, η, ὁ, pastinaca herba; (2) genus quoddam insecti. Ex α pleon. & σταφυλίνος, quod idem significat.
'Αστάφυλος, ον, uvis carens.
'Αστάχυς, υος, ὁ, spica; arista, culmus, Gl. V. Ex α pleon. & στάχυς, *spica.*
'Αστέγαστος, η, ὁ ϰ᾽ ἡ, non tectus, non co-opertus. Ex α priv. & στεγαστὸς, *tectus.*
'Αστεγὴς, ἐος, ὁ ϰ᾽ ἡ, non tectus; (2) multis tectis clausus. Ex α priv. vel intens. & στέγω, *tego.*
'Αστεγὶς, ὶς, ὁ ϰ᾽ ἡ, tecto ædibusque destitutus; (2) qui non retinet arcana in pectore, loquax; (3) qui sustineri nequit, intolerabilis. Ex α priv. & στέγω, *tego.*
'Αστιζόμαι, ίσομαι, urbanitate sermonis utor, festivus sum, jocor. Ab ἄστυ.
'Αστιολόγος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, eloquens, disertus, Ph. Ex ἀστεῖος, & λέγω, *dico.*
'Αστιολογία, ἡ, urbanitas, lepos orationis.
'Αστιορημμενίων, lepore orationis utor.
'Αστεῖος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, urbanus, festivus, lepidus, comis, venustus, elegans, honestus, bellus. Ab ἄστυ. Hinc
'Αστειοσύνη, ης, ἡ, urbanitas; (2) festivitas:
'Αστειότης, ητος, ἡ, festivitas, elegantia, sales, facetiæ, Gl. V.
'Αστειομος, ου, ὁ, urbanitas; (2) festivitas; (3) Figura rhetorica. Ab ἀστιζόμαι.
'Αστεῖως, *Adv.* festive, urbane. Ab ἀστεῖος.
'Αστελὴς, ὁ ϰ᾽ ὁ, idem quod ἄστεγος. Hinc
Ἀστέλικτος, ου, *Adv.* intolerabiliter, intoleranter.
Ἀστελίχνης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, caudice, trunco carens. Ex α priv. & στέλεχος.
Ἀστέλεχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ex iisd.
'Αστένακτὶ, *Adv.* lamentabiliter, flebiliter. Ab
'Αστιμβακὴς, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, contumelia prohibitoque carens; (2) firmus, stabilis. Ex α priv. & στίμβω, *contumelia afficio, mereo.*
'Αστερρὴς, ἐος, ὁ ϰ᾽ ἡ, immotus, firmus; (2) non perturbatus, stupor non attonitus, metu non perculsus. Ex iisd.
'Αστερρὴς, ἐος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ex iisd.
'Αστεμφὲς, *Adv.* immote, rigide, firmiter.
'Αστενακτὶ, *Adv.* sine gemitu:
'Αστενακτὶ, *Adv.* idem. Ab
'Αστένακτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, non gemebundus; (2) qui non gemit, qui sine gemitu aliquid agit. Ex α priv. & στένω, *gemo.*
'Αστένακτος, *Adv.* sine gemitu, ita, ut non ingemiscas.
'Αστεπτος, ου, non coronis ornatus, honoratus, item, cultus. Ex α, & στέφω.
'Αστεργάνωρ, ορος, ἡ, non grata marito.
'Αστήρητος, ὁ ϰ᾽ ἡ, inamabilis; (2) inexorabilis, implacabilis. Ex α pr. & στέργω.
'Αστήριος, ου, ὁ, stellarius. Ab eod.
'Αστηρίζω, f. ίσω, in stellam verto. Ab eod.
'Αστήρων, ωνος, τὸ, phalangium. Ab eod.
'Αστήριος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, stellans. Ab eod.
'Αστροσκος, ου, ὁ, stellula, astericus; (2) herba quædam. Dim. ab ἀστὴρ.
'Αστροειδὴς, ὲς, stellatus.
'Αστερόμματος, ον, *Epith.* noctis, stellata, *propr.* oculorum loco stellas habens.
'Αστρίτης, ὁτεσσα, ὁεν, stellatus, stellis distinctus & ornatus. Gl. V. sidereus. Ab eod.
'Αστροπᾶ, dat. sing. *Dor.* pro ἀστροπῇ.
'Αστροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. Ab ἀστράπτω. Hinc
'Αστροπητὴς, οῦ, ὁ, fulgurator, fulminator.
'Αστροσκόπος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, stellarum contemplator. Ex ἀστὴρ. & σκοπὸς, *spectator.*
'Αστροφεγὴς, ὲς, stellis fulgens.
'Αστρωπὸς, οῦ, ὁ ϰ᾽ ἡ, stellarum faciem habens, stellatus. Ex ἀστὴρ, & ὤψ, *facies.*
'Ασύφαντος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, coronam non habens, corona non redimitus.
'Ασυφάντος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem.
'Ασὴ, ῆς, ἡ, civis femina. Ab ἀστὸς.
'Ασηλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, cippum non habens, *Epith.* sepulti vel sepulcri. Ex α priv. & στήλη, *cippus.*
'Ασὶως, ω̃ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, infortunatus, infelix, ærumnosus, qui nullam stationem nec sedem habet, Hes. Ex α priv. & στῶναι, *stare.*
'Ασὶωος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ex iisd. Hes.
'Αστὴρ, έρος, ὁ, stella.
'Αστήρικτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, instabilis, infirmis. Ex α priv. & στηρίζω, *stabilio.*
'Αστὴς, οῦ, ὁ, cantor, Gl. V. Ab ἄδω, *cano.*
'Ασιδὴς, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, non calcatus, non tritus; (2) non pervius. Ex α priv. & σείω, *calco.*
'Αστικὸς, ὴ, όν, canorus, Gl. V. Ab ἀστὴς.
'Αστικὸς, ὴ, όν, qui in urbe habitat; (2) urbanus, civilis, scitus, festivus; (3) prudens, circumspectus. Ab ἄστυ, *urbs.*
'Αστικῶς, *Adv.* festive, urbane, prudenter.
'Αστικτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui punctus non est; (2) nullo stigmate signatus. &Ex α priv. & στικτὸς, *punctus.*
'Αστοχος, ου, vas rotundum, quod infusa pice, sulphure, & stuppa, injectoque igne ejaculabatur, Hes.
'Αστοιχείωτος, ον, *prop.* elementis carens; (2) rudis literarum, indoctus. Ex α priv. & στοιχεῖα.
'Αστιχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, in quo versus seu ordines nulli sunt. Ex α priv. & στίχος, *ordo, versus.*
'Αστομος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui os non habet; (2) qui loquendi facultate destitutus est; (3) cui parvum est os; (4) durioris oris; (5) ingratus ori. Ex α priv. & στόμα, *os.*
'Αστοματος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui exactus non est; (2) qui non tinctus est, postquam candefactus fuit. Ex α priv. & στομόω.
'Αστονος, ον, dolore vacuus; (2) valde tristis. Ex α & στένω.
'Αστοξενος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, cujus majores erant cives, quum ipse sit peregrinus. Ex ἄστὸς, & ξένος, *peregrinus.*
'Αστοργος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, naturalis amoris expers; Ph. inamabilis, sine affectione. Ex α priv. & στοργὴ, *amor naturalis.*
'Αστὸς, οῦ, ὁ, civis. Ab ἄστυ.
'Αστοχία, ῶ, f. ήσω, non recta ad scopum tendo; aberro a scopo; (2) non gratificor, desum alicui, ap. *Polyb.* Πῶς τὸ πρῶτον ἠστόχησαν, 1 Tim. 6, 21. Ὧν τινες ἀστοχήσαντες, ibid. 1, 6. Ab ἄστοχος. Hinc
'Αστόχημα, ατος, τὸ, erratum, proprie ejus, qui non recte ad scopum tendit.
'Αστοχία, ας, ἡ, quum quis non bene collineat, quum quis aberrat a scopo; (2) opinionis & spei frustratio. Ab
'Αστοχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui non bene collineat; (2) qui non bene conjicit. Ex α priv. & στοχάζομαι, *collineo.*
'Αστόχως, *Adv.* more eorum, qui non bene conjiciunt. Ex iisd.
'ΑΣΤΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, sella lignea, ephippium; (2) asinus, mulus.
'Αστραγηλάτης, ου, ὁ, agaso, mulio. Ex ἀστράγη, & ἐλαύνω, *agito.*
'Αστραγηλος, ου, ὁ, idem quod στράβηλος.
'Αστραβὴς, ὴς, ὁ ϰ᾽ ἡ, non tortus, seu tortuosus, qui non fallit, certus. Ex α priv. & στρέφω. Hinc
'Αστραβίζω, & ἀστραβηλίζω, complano.
'Αστραγαλίζω, f. ίσω, talis ludo. Ab ἀστράγαλος.
'Αστραγάλιον, ου, τὸ, taxillus, parvus talus. Dim. ab ἀστράγαλος.
'Αστραγαλίστης, ου, ὁ, taxillus. Ph. Ab eod.
'Αστραγαλισμὸς, οῦ, ὁ, lusus taxillorum, vel aleæ. Ab ἀστραγαλίζω. Unde

'Αστραγα-

Ἀστραγαλιστικός, vel ἀστραγαλιτικός, ἡ, όν, talarius.

Ἀστραγαλίτης, ου, ὁ, astragalo similis.

ΑΣΤΡΑΓΑΛΟΣ, ου, ὁ, vertebra, spondylus; (2) talus lusorius.

Ἀστραγαλωτὸς, ἡ, όν, talaris, Philox. A præc.

Ἀστραπαῖος, αία, αῖον, fulgurabilis. Ab

Ἀστραπή, ῆς, ἡ, fulgur, coruscatio. Ab ἀστράπτω

Ἀστραπηφορέω, ῶ, f. ήσω, fulmina fero. Ὑφ' ὕδατι λαβὰν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ, Arist. Pace, 771. Ex ἀστραπή, & φορέω, fero. Ab

Ἀστραπηφόρος, ου, ὁ ἡ ος, fulgura ferens.

Ἀστραπτικῶς, ἐστ. ὁ ἡ ός, coruscus. Gl. V. Ex ἀστραπή, & εἶδος, forma.

Ἀστραπτεύς, έως, fulgurator.

Ἀστραπτικός, ἡ, όν, idem.

ΑΣΤΡΑΠΤΩ, f. ψω, fulguro; (2) fulgeo, coruscо, micо; (3) ciaculor, emitto, jaculo. Κατάχλωον ἀστὴν αὐγὴν ἀστράπτῃ, Eur. Ph. 111. Ἠστραπὲ χαλκῆ, Xen. Cyr. 6, 24.

Ἀστράρχης, ου, ὁ ἡ ης, princeps fidus.

Ἀστρατεία, ας, ἡ, militiæ vacatio; (2) desertio militiæ; (3) pax. Ex α priv. & στρατεία, expeditio.

Ἀστράτευτος, ου, ὁ ἡ ον, immunis a militia; (2) qui militavit. Ex α priv. & στρατεύω.

Ἀστρατηγησία, ας, ἡ, imperatoriæ artis imperitia. Ex α priv. & στρατηγία.

Ἀστρατήγητος, ου, ὁ ἡ ον, imperatus ducendi exercitum, (2) dux carens. Ab cod.

Ἀστρατηγητὶ, Adv. sine duce, sine imperio.

Ἀστρατηγικὸς, ἡ, όν, imperatoriæ artis ignarus, malus imperator. Ex α priv. & στρατηγὸς, imperator.

Ἀστραφὴς, ἐς, ὁ ἡ ές, qui flecti nequit; durus, inflexibilis. Ex α priv. & στρέφω.

Ἀστρεπτος, ου, ὁ ἡ ον, qui flecti aut torqueri nequit, (2) quem vertere, aut circumagere non licet. Ex idem.

Ἀστρὶς, & ἀστρὶς, taxilli. Ab ἀστράγαλος.

Ἀστρίζω, f. ίσω, taxillis ludo. Ab ἀστρὶς.

Ἀστρικὸς, ἡ, όν, fidualis. Ab ἄστρον.

Ἀστρὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀστὴρ.

Ἀστροβάκτης, ου, ὁ, astronomus, qui de astris loquitur. Ex ἄστρον, & βάζω, loquor.

Ἀστρόβλης, ητος, ὁ ἡ, fulminatus, a fulmine percussus. Ex ἄστρον, & βάλλω, jacio.

Ἀστροβλησία, ας, ἡ, fulguratio. Ex idem.

Ἀστροβλητος, ου, ὁ ἡ ον, idem & ex idem.

Ἀστροβολέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, fulgere percellor. Ex idem.

Ἀστροβολία, ας, ἡ, idem quod ἀστροβλησία.

Ἀστροβολίζεσθαι, fulgurari, Gl. V. ἀστροβολίζομαι, fulguratus. Gl. V. Ex ἄστρον, & βολή.

Ἀστροβολισμὸς, οῦ, ὁ, fulguratio. A præc.

Ἀστρογείτων, ονος, ὁ ἡ ων, vicinus, ut astris vicinus videtur. Ex ἄστρον, & γείτων.

Ἀστρογνωσία, ας, ἡ, astrologia præscientia, Suid. Ex ἄστρον, & γνῶσις, scientia.

Ἀστρόδικτος, ου, sub dio etiam noctu agens, (2) pluviis patens.

Ἀστροειδὴς, ἐς, fulgoribus similis, sc. motu, aut colore.

Ἀστροθέτησα τὸ, stellæ simul ponere, quæ nimirum hinc fidus efficiunt; (2) constellatio, positus siderum. Ex ἄστρον, & θέσις, positus, situs.

Ἀστρόθετος, ου, ὁ ἡ ον, stellis quidam veluti conjungere (unguem), ἀστερισμὸν vocant, cique nomen tribuere.

Ἀστρόθετον τὸ, astri genus, astrum ipsum.

Ἀστροΐτης, ου, ὁ, qui conjungit stellas, & ita nomen facit.

Ἀστροκάστης, ου, ὁ ἡ ης, ad stellarum positum pertinens. Ex ἄστρον, & τίθημι, pono.

Ἀστρολόγος, ου, ὁ, qui astra, siderum motus, & ortus observat, astrologus. Ex ἄστρον, & λόγος, sermo.

Ἀστρομάντις, εως, ὁ, qui ex astrorum contemplatione futura prædicit. Ex ἄστρον, & μάντις, vates.

Ἀστρον, ου, τὸ, sidus, astrum; (2) stella; (3) canis, canicula. Ab ἀστὴρ.

Ἀστρονομέω, ῶ, astronomiam tracto.

Ἀστρονομία, ας, ἡ, astrorum scientia, astronomia.

Ἀστρονομικὸς, ἡ, όν, ad astronomiam pertinens, astronomicus.

Ἀστρονόμος, ου, ὁ, astrorum scientiæ peritus, astronomus. Ex ἄστρον, & νέμω, dispono.

Ἀστροπλὴξ, siderosus, Ph. Ex ἄστρον, & πλήσσω, feri.

Ἀστροτολία, ας, f. ήσω, circa astrorum scientiam versor. Ex ἄστρον, & στελέω.

Ἀστρόφυσος, ου, ὁ ἡ ον, qui ridiculæ fuco elatus prægustique non est. Ex α priv. & στρόφιζω, vadicular ut ego fungo.

Ἀστροφεγὴς, ἐς, ὁ ἡ ές, stellas, s. in modum stellarum refulgens. Ex ἄστρον, & φάος, lumen.

Ἀστροφὸς, ου, ὁ, idem. Ex ἄστρον, & φέρω.

Ἀστροχίτων, ὁ ἡ ων, stellis, velut tunica indutus, stellis amictus. Ex ἄστρον, & χιτὼν.

Ἀστρωτος, ου, ὁ ἡ ον, sidereus. Ab ἄστρον.

Ἀτάρφος, ου, ὁ ἡ ον, sideri modo splendens.

Ἀτρισία, ας, ἡ, cubatio sine stragulis. Ex α priv. & στρωτὸς, pluma.

Ἄτρωτος, ου, ὁ ἡ ον, qui stratus, seu instratus non est, stragulis non tectus, item sine stragulis cubans. Ἄτρωτος ἐκοίμα χαμαὶ, Aristoph. Ex idem.

ΑΤΤΙ, ίδος, τὸ, urbs, situs, i. arx; peculiariter Athenæ.

Ἀστυβόστης, ου, ὁ ἡ ης, per urbem clamitans, Ex ἄστυ, & βοάω, clamito.

Ἀστυγειτεύω, in vicinia (urbis) habito.

Ἀστυγειτονικὸς, ἡ, όν, idem quod

Ἀστυγείτων, ονος, ὁ ἡ ων, urbi vicinus, vicinus, conterminus, finitimus, propinquus; confinis, proximus, urbi, Gl. V.

Ἀστυδρωσία, per urbem vigor.

Ἀστυκὸς, ἡ, όν, qui in urbe habitat, oppidanus; (2) urbanus, festus. Ab ἄστυ.

Ἀστυλὸς, ου, ὁ, ἡ, columnis carens.

Ἀστυνομέω, ædilis fum.

Ἀστυνομία, ας, ἡ, viarum ædificiorumque publicorum generalis regimen, ædilitas.

Ἀστυνομικὸς, ἡ, όν, ad urbinomos, s. ædiles pertinens.

Ἀστυνόμιον, τὸ, edictum ædilitium.

Ἀστυνόμος, ου, ὁ ἡ ος, qui viarum ædificiorumque curam gerit, ædilis, curator urbis. Ex ἄστυ, & νέμω, curo, dispono.

Ἀστυοῦχος, ου, ὁ ἡ ον, urbem tuens, seu protegens. Ex ἄστυ, & ἔχω, habeo.

Ἀστυπάλη, ῆς, per urbem ludus, in publicum prodire, in forum, &c. Ex ἄστυ, & πάλη, certamen.

Ἀστυρὸν, vel ἀστυρὸν, οῦ, τὸ, oppidulum. Dim. ἄστυ.

Ἀστυτενὴς, ἐς, ὁ ἡ ές, qui pænem extendere nequit. Ex α priv. & στύω.

Ἀστυφὴς, ἐς, ὁ ἡ ές, non distributus, inconcussus, immotus; (2) non dilectus. Ex α priv. & στύφω, astringo.

Ἀστυφὴς, ὁ ἡ ές, minime durus, non astringens, vel tabificus.

Ἀτερμονες, ων, ἡ, adificiorum vacuitas. Ex α priv. & τέρμων, limes.

Ἀτυλὶη, ας, ἡ, idem quod ἀσυλία.

Ἀτυφία, ας, ἡ, scientia astrologiæ.

Ἀτυφικὸς, ἡ, όν, ad astrologiam pertinens, astrologicus. Ab

Ἀσυγγύμναστος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui simul non exercetur, vel qui simp. non exercetur.

Ἀσυγκέρατος, ου, ὁ ἡ ὸν, intemperatus, Gl. V. Ex α priv. & συγκεράννυμι, commiceo.

Ἀσύγκλειστος, ου, ὁ ἡ ὸν, non conclusus; (2) qui concludi nequit. Ex α priv. & συγκλείω, concludo.

Ἀσυγκλαστος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui nendo connexus non est; (2) qui connecti nequit. Ex α priv. & συγκλάω, consuo, necto, connecto

Ἀσυγκέμιστος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui comparatus, seu collectus non est. Ex α priv. & συγκομίζω, conjicio, comporto.

Ἀσυγκρατος, simplex, non mixtus; (2) qui cum altero conciliari, coire, non potest, plenè contrarius.

Ἀσύγκριτος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui concretus non est; (2) qui concrescere, aut coalescere nequit; (3) qui cum alio commercium non habet; (4) qui cum alio contendi & comparari nequit; incomparabilis, Gl. Vet. Ex α priv. & συγκρίνω, coagmento.

Ἀσυγκρίτως, Adv. extra concretionem, more eorum, quæ concreta non sunt.

Ἀσυγκριτος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui conflatus, seu coactus item compactus non est; (2) qui conflari, aut cogi non potest. Gl. V. sine sustentatione. Ex α priv. & συγκρότεω, conflo.

Ἀσυγκρότητος, dispersè, negligenter.

Ἀσυγχυτος, ου, ὁ ἡ ὸν, non confusus, non permixtus, distinctus. Ex α priv. & συγχέω.

Ἀσυγχύτως, Adv. citra confusionem, distinctè.

Ἀσυγχώρητος, ου, ὁ ἡ ὸν, non concedendus, non permittendus; (2) venia non dignus, ut non est ignoscendum; (3) qui ad veniam dandam non est propensus, non conciliandus, placendus, &c. (4) nimium severus, inclemens. Ex α priv. & συγχώρησις, concessio.

Ἀσυγχωρήτως, Adv. ita, ut venia dari non potuit, citra venium.

Ἀσυζευκτος, ου, infociabilis, abhorrens, qui cum alio coire non potest.

Ἀσυκοφάντητος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui sycophantæ delatus non est; (2) qui calumniæ deferri nequit. Gl. V. sine calumnia. Ex α priv. & συκοφαντέω.

Ἀσυκοφαντήτως, citra calumniam.

Ἀσυλαῖος, αία, αῖον, ad asylum pertinens. Ab ἄσυλον.

Ἀσυλαρχὴς, ου, ὁ, inviolabilis & sacer magistratu, qualis apud Romanos Tribuni plebis erant. Ex ἄσυλον, & ἀρχὴ.

Ἀσυλεὶ, Adv. tuto, sine spoliationis periculo; (2) sine ullo scelere summo violari nequeas. Ab ἄσυλος.

Ἀσύλητος, ου, ὁ ἡ ὸν, non spoliatus, inviolatus, firmus, item non violandus.

Ἄσυλος, ου, ὁ, ἡ, sanctus loci, (2) jus libertatis & veniæ, quod quis apud aras consequitur; (3) Asylum ipsum, ap. Ἅγιος

Ἀσύλληπτος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui comprehendi non potest. Gl. V. incomprehensus; ἡ quæ concipere nequit. Ex α priv. & συλλαμβάνω.

Ἀσυλληψία, ας, ἡ, privatio facultatis concipiendi. Ex idem.

Ἀσυλλογίστως, ου, ὁ ἡ ὸν, non probe collectus, & ratiocinando conclusus; ἀσυλλογίστων, inexpugnabile, Gl. V. Ex α priv. & συλλογίζομαι, ratiocinando colligo.

Ἀσυλλογίστως, Adv. sine ratiocinatione; (2) incogitanter.

Ἄσυλον, ου, τὸ, asylum, locus a violatione tutus. Ab

Ἄσυλος, ου, ὁ ἡ ὸν, inspoliatus, tutus, Gl. V. inviolatus; (2) a violentia tutus, sacer inviolabilis. Ex α priv. & σύλη, spolium.

Ἀσύλητος, ου, idem.

Ἀσύμβατος, ου, ὁ ἡ ὸν, idem quod

Ἀσύμβατος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui compositionem non admittit, a pacificatione alienus; (2) non conveniens, non congruens, non cohærens. Ex α priv. & συμβαίνω, convenio.

Ἀσυμβάτως, Adv. animo a compositione alieno.

Ἀσυμβλη-

'Ασύμβλητος, η, ὁ ἡ ἡ, non comparandus, impar, non adfequendus, obfcurus. Ex α priv. & συμβάλλω.

'Ασύμβολος, η, ὁ ἡ ἡ, qui fymbolam non confert (2) iners, inutilis; (3) qui nihil in medium attulit. Ex iifd.

'Ασυμβόλως, *Adv.* fine fymbolo, gratis.

'Ασυμβούλευτος, η, ὁ ἡ ἡ, qui nemine confultore utitur; (2) quem nemo confilio adjuvat, ἀσυμβούλευτον πράγμα, Ph. Ex α priv. & συμβουλεύω, *confilium do.*

'Ασύμβουλος, η, ὁ ἡ ἡ, confilio vacans, incon fultus. Ex α priv. & σύμβουλη, *confilium.*

'Ασυμμετρία, ας, ἡ, fymmetriæ carentia; (2) chorda in circulo. Ab

'Ασύμμετρος, η, ὁ ἡ ἡ, inconcinnus, incongruus. Gl. V. immoderatus; (2) qui nullam quantitatis proportionem five nullum commenfum habet cum alio.

'Ασυμμέτρως, *Adv.* fine fymmetria.

'Ασυμπαθής, ὲς, qui mifceri cum altero non poteft.

'Ασυμπάθητος, ον, idem.

'Ασύμπαγης, ές, ὁ ἡ ἡ, qui compactus, & coagmentatus non eft. Ex α priv. & συμπήγνυμι, *compingo.*

'Ασυμπάθεια, ας, ἡ, vacuitas ab adfectu, inclementia, nulla mifericordia. Ab

'Ασυμπαθής, ές, ὁ ἡ ἡ, adfectus, f. naturæ confenfu carens, cui nullus eft confenfus adfectuum cum alio; (2) qui commiferatione alieni mali non tangitur; Ph. inclemens, immitis. Ex α priv & συμπάθης.

'Ασυμπάθως, fine mifericordia.

'Ασυμπλεκτος, η, ὁ ἡ ἡ, qui copulatus non eft, qui non eft conferius; (2) qui complicari aut connecti nequit. Ex α priv. & συμπλέκω, *complico.*

'Ασυμπλήρωτος, η, ὁ ἡ ἡ, incompletus; (2) qui compleri nequit. Ex α priv. & συμπληρόω, *complco.*

'Ασύμπλοκος, ον, qui conjungi, coire cum altero non poteft, inconcubitus.

'Ασυμπόρευτος, η, ὁ ἡ ἡ, non confolidatus Ex α priv. & συμπορεύω.

'Ασυμφανής, ές, ὁ ἡ ἡ, non conficuus, non perfpicuus. Ex α priv. & συμφαίνω.

'Ασυμφανῶς, *Adv.* obfcure, tecte, ænigmatice.

'Ασύμφορος, ον, ὁ ἡ ἡ, incommodus, inutilis, damnofus. Ex α priv. & σύμφορος.

'Ασυμφόρως, *Adv.* inutiliter, damnofe.

'Ασυμφυής, ές, ὁ ἡ ἡ, non coalefcens.

'Ασύμφυλος, η, ὁ ἡ ἡ, nullam cognationem habens; (2) abhorrens, alienus; (3) non quadrans. Ex α priv. & σύμφυλος.

'Ασυνάρτητος, η, ὁ ἡ ἡ, non connexus, non contextus Ex α priv. & σύνάρτησις.

'Ασύνδετος, ον, alienus, abhorrens ab alterius natura.

'Ασυνδεσία, ας, ἡ, inconfenfus, Gl. V. Ab

'Ασυνδετικός, ή, ὁ ἡ ἡ, abfonus, difcors, diffentiens Gl. V. abhorrens, inconveniens, incongruens, inconfonans. Ex α priv. & σύνδετικός, *connexus.*

'Ασυνδέτως, *Adv.* abfone, inconvenienter, incongruenter; abfurde.

'Ασυνήθης, ες, ὁ ἡ ἡ, alienus a Synagoga, exclufus a Synagoga. Ex α priv. & συναγωγή, *Synagoga.*

'Ασυνάθιστος, ον, non contractus, vox Grammaticorum.

'Ασυνείρτως, *Adv.* inconnexe, fine contextione. Ex α priv. & συνείρω, *connecto.*

'Ασύνκλειστος, η, ὁ ἡ ἡ, qui congregari non poteft, infociabilis. Ex α priv. & συνάγω.

'Ασυνταλής, ὁ ἡ ἡ, ab omni commiferatione alienus, Suic. Ex α priv. & συνταλαίω.

'Ασυνλείπτως, fine Synalœphe, fine enfione. Vox Gramm.

'Ασυνάλλακτος, η, ὁ ἡ ἡ, cum quo contrahi, vel commercium haberi non poteft; (2) cui nihil eft commercium cum vita civili; (3) infociabilis. Ex α priv. & συναλλάττω.

'Ασύναπτος, η, ὁ ἡ ἡ, non conjunctus, non cohærens; (2) qui conjungi nequit, incoiabilis, infociabilis. Ex α priv. & συνάπτω.

'Ασυνάρθρος, vox Gramm. qui articulo non copulatur fubftantivo.

'Ασυνάρθρως, fine articulo.

'Ασυνάριθμητος, qui connumerari non poteft.

'Ασυνάπτητος, η, ὁ ἡ ἡ, non connexus, non cohærens; (2) non confentaneus, non conveniens. Ex α priv. & συναρτάω, *connecto.*

'Ασυναρτήτως, non connexe.

'Ασύνδετον, η, τό, conjunctionis copulativæ defectus, Figura Grammatica. Ab

'Ασύνδετος, η, ὁ ἡ ἡ, non connexus, non copulatus. Ex α priv. & σύνδεω, *copulo.*

'Ασυνδέτως, *Adv.* fine copula; (2) modo Afyndeti.

'Ασύνδηλος, η, ὁ ἡ ἡ, non manifeftus, non cognitus.

'Ασυνδύαστος, η, ὁ ἡ ἡ, non copulatus; (2) qui copulari, aut conjungi nequit; (3) cælebs. Ex α priv. & συνδυάζω.

'Ασυνδύαστως, *Adv.* fine coitu, fine copulatione.

'Ασυνείδητος, η, ὁ ἡ ἡ, inconfcius, Gl. V. Ex α priv. & συνειδέναι, *confcire.*

'Ασυνειδότως, *Adv.* inconfcio alio. Ex α priv. & σύνοιδα, *confcius fum.*

'Ασυνέλικτος, ον, obfcurus, nulla conjectura aut ingenio affequendus.

'Ασυνεσία, ας, ἡ, infipientia, mentis in judicando nulla vis, inficia. Ex α priv. & συνίημι *intelligo.*

'Ασυνετέω, ῶ, defipio; (2) non intelligo. Ab

'Ασύνετος, η, ὁ ἡ ἡ, infipiens, inconfultus; qui in judicando non eft perfpicax. Gl. V. imprudens. Ex α priv. & συνετός.

'Ασυνετοποιέω, ftultè facio, dementer ago.

'Ασυνέτως, dementer.

'Ασυνηγόρητος, η, ὁ ἡ ἡ, patrocinio deftitutus. Ex α priv. & συνηγορία, *patrocinor.*

'Ασυνήθεια, ας, ἡ, inolentia, novitas infueta. Gl. V. defuetudo. Ab

'Ασυνήθης, ες, ὁ ἡ ἡ, infuetus, infolens. Ex α priv. & συνήθης, *confuetus.*

'Ασυνήθως, infolenter.

'Ασυνθησία, ας, ἡ, tranfgreffio & violatio pactorum, feu fœderis. Ex α priv. & συνθήκη, *compacti.*

'Ασύνθετος, η, ὁ ἡ ἡ, non compofitus aut concretus, fimplex; incompofitus, Gl. V. (2) qui fœderis & pacta non fervat, qui pacta non init, qui non eft pactus, qui fœdus non fecit, cum quo nemo pactum inire poteft, ab omni commercio cum aliis abhorrens. Ex iifd.

'Ασυνθέτως, diftincte, diverfe, per Tmefin.

'Ασυνίετος, ερος, ὁ inconfcius, Gl. V.

'Ασυνίων, ῶνος, ὁ inconfcius, Gl. V.

'Ασυνίων, ῶν, prudens.

'Ασυνόδευτος, ον, non comitatus.

'Ασύνοπτος, ον, obfcurus, qui in oculis adfequi non licet.

'Ασυνουσίαστος, η, ὁ ἡ ἡ, cum nemine verfans, cum nemine confuetudinem habens. Ex α priv. & συνουσία, *coitus.*

'Ασύντακτος, η, ὁ ἡ ἡ, inordinatus, indifpofitus; (2) immunis a muneribus. Ex α priv. & συντάττω, *compono.*

'Ασυντέλεια, ας, ἡ, ordinis perturbatio. Ex α priv. & σύντελεια, *ordo.*

'Ασυντέλεστος, imperfectus.

'Ασυντελής, ές, ὁ ἡ ἡ, imperfectus, ad finem non perductus; (2) inutilis, qui nihil prodeft; ἀσυντελῆ χειρία, immunes manus, Gl. V. Ex α priv. & συντελής, *perfectus.*

'Ασυντελώς, imperfecte.

'Ασύντονος, ὁ ἡ ἡ, non contentus, lavus, remiffus, languidus. Ex α priv. & συντείνω.

'Ασυντόνως, *Adv.* fine contentione, remiffe.

'Ασύντριπτος, η, ὁ ἡ ἡ, inquaffatus, Gl. V. Ab συντρίβω, *contero.*

'Ασυνύπαρκτος, η, ὁ ἡ ἡ, qui fimul non fubfiftit, Vox Eccleſ. Suic. Ex α priv. & συνυπάρχω.

'Ασυρής, ὁ ἡ ἡ, fcil. vas, temerarius; (2) abjectus, fcitu indignus. Ex α priv. & σύρω.

'Ασύριστος, ὁ ἡ ἡ, non exhibitus, intactus a fibilo. Ex α priv. & συρίσσω.

'Ασυσκεύαστος, η, ὁ ἡ ἡ, non complicatus, ut farcina, non convafatus; inconditus, non digeftus. Ex α priv. & συσκευάζω.

'Ασυστασία, ας, ἡ, non conſiſtentia, non cohærentia. Ab

'Ασύστατος, η, ὁ ἡ ἡ, male compactus, non cohærens, qui conſiſtere non poteſt, parum fibi conſtans. Ex α priv. & ϝίστημι.

'Ασυστόλως, *Adv.* citra fyſtolen five correptionem. Ex α priv. & συστολή.

'Ασύστροφος, ον, inconcinnus, incompofitus.

'Ασύφηλος, ὁ ἡ ἡ, vilis, abjectus; (2) ſtolidus, Ph. abſurdus, *(reperitur & ασυμφηλος, ſed dubia ſcriptura,* Ern.) Ex ἀπω, & φῆλος.

'Ασυχα, *quiete, Dor.* pro ἡσυχα.

'Ασυχίμας, acc. pl. *Dor.* pro ἡσυχίμας.

'Ασυχίω, gen. ſing. *Dor.* pro ἡσυχίω.

'Ασφαδάστος, η, ὁ ἡ ἡ, expers jactationis pedum, ſeu convulſionis modo huc, modo illuc. Ex α priv. Σφαδάζω.

'Ασφαδάστως, *Adv.* ſine palpitatione, ita, ut non convellaris, nec pedibus terram pulſes.

'Ασφαλίκιστος, η, ὁ ἡ ἡ, non infectatus σφαλίκια, quod vide.

'Ασφαλος, non machinatus. Ab α & σφάλλω.

'Ασφάλεια, ας, ἡ, ſecuritas; (2) cautio, pignora, ſponſores, cautela, Gl. V. (3) fides publica, ſalvus conductus, libera poteſtas huc illuc ire commendi; (4) præſidium firmum, munitio; (5) veritas, certitudo; ſtabilitas, Gl. V.

'Ασφαλίως, *Adv.* tute, ſecure, ſine periculo; (2) certo, haud dubie; (3) diligenter, accurate. Ab

'Ασφαλής, ές, ὁ ἡ ἡ, minime lubricus; (2) tutus, nonpeſſimus; (3) qui non poteſt everti & dejici, firmus; (4) tutus adverſus fortunæ incurſus, ſeu inſidias; cautus, Gl. V. ασφαλίς, cautum, Gl. V. Ἀσφαλίσδαι, ἐς κίνδυνον, minus periculoſi, *Attic.* Ex α priv. & σφάλλω, *labefacto, everto.*

'Ασφαλίζω, f. ίσω, tueor, firmo, ſtabilio, propre in lubrico laplantem; (2) confirmo, affirmo, pro certo aſſevero: (3) tutum reddo, munio; (4) ea re ſponſoribus, ſive pignoribus; (5) propulſo, arceo; ἀσφαλίζομαι, cavco, communio, munio, Gl. V. κασσιτέρῳ, cavifti, Ph. a. 1. med. ἀσφαλισμένος, munitum, cautum, fert part. pall. Τὰς πόλεις αὐτῶν ἀσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον, Act. 16, 24. Τὴν κατασφορὰν τοῦ μαχαιρᾶν ἀσφαλίζεσθ, P. l. b. Ab ἀσφαλὴς Vide

'Ασφάλιος, η, ον, ſtabiliter, epith. Neptuni, qui inconcuſſa terræ fundamenta ſervat.

'Ασφαλισάσθε, 2. pl. a. 1. imp. med. v. ἀσφαλίζω.

'Ασφάλισις, ἡ, ſtabilitio, munitio, firmatio.

'Ασφάλισμα, ατος, τὸ, cautela, Gl. V. munimen; ἀσφάλισμα πολέως, faburra, Gl. V. ἀσφαλίσματα, inſtrumenta, Ph. Ab ἀσφαλίζω, *tueor.*

'Ασφαλίτης, ου, ὁ, bitumen fundens.

'Ασφαλτίτις, ίδος, ἡ, idem *de femmino.* Ab

'Ασφάλτος, ου, ἡ, bitumen. Hinc

'Ασφαλτόω, ῶ, f. ώσω, bitumine illino.

'Ασφαλτώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, bituminoſus.

'Ασφαλτόωσις, εως, ἡ, illitio bitumine, q. d. bituminatio. Ab ἀσφάλτόω.

'Ασφαλῶς, *Adv.* tute, firmiter, ſtabiliter, certe, Ab ἀσφαλὴς.

'Ασφαραγία, ῶ, valde ſtrepo. Ex α intenſ. & σφαραγία, *ſtrepo.*

'Ασφάραγος, idem quod σφέφαγος; (2) aſparagus.

'Ασφιγκτος, η, ὁ ἡ ἡ, qui conſtringi nequit; (2) non conſtrictus. Ex α priv. & σφίγξω, *conſtringo.*

'ΑΣΦΟΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, aſphodelus, planta, hoſtem, folia longa & caulem edulentum, Pro: pœnæ æternum & Manibus ſacra. Pb, cibulum. *Angl.* King's Spear, or Aſphodil.

'Ασφοδελός, aſphodelum generans, ubi aſphodelus invenitur. Ab ἀσφόδελος.

'Ασφοδελώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, aſphodelo ſimilis, qui de aſphodeli genere eſt Ab eod.

'Ασφράγιστος, η, ὁ ἡ ἡ, non ſignatus, non ob-

signatus; (2) non custoditus; (3) non baptizatus. Ex α priv. & σφραγίζω.

Ἀσφυκτίαν, ῶν, pulsu destitutus sum, venæ mihi conciderunt. Ab

Ἄσφυκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non pulsans, pulsu destitutus, ubi pulsus tam exilis est, ut deprehendi nequeat. Ex α priv. & σφύζω, *pulso*.

Ἀσφυξία, ας, ἡ, privatio seu defectio pulsus in animali. Ex α priv. & σφύξις.

Ἀχαλάω, ῶ, idem quod sequens ἀχάλαω. Ἀχαλάων ἵπποι νηυσὶ κορωνίσιν, Il. 2, 297.

ΑΣΧΑΛΑΩ, doleo, mæreo, tristor; (2) indignor, ægre fero. Ἦν κ' ἐνὶ Θυμῷ τίνων ἀχάλῃς, Odyss. 2, 193.

Ἀχίτος, ος, ὁ ἡ ὄν, intolerabilis; (2) qui cohiberi nequit. Ex α priv. & χω, pro ἴσχω.

Ἀχίτως, *Adv.* immoderate.

Ἀχμάτιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, figura carens, figuras, seu schemata non habens, non figuratus; (2) male figuratus. Ex α priv. vel κακὸν notante, & χηματίζω, *figuro*.

Ἀχηματίστως, fine figuris.

Ἀχήματος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem. Ex α priv. & χῆμα, *figura*.

Ἀχημοσύνη, ης, fœda actio cum turpibus gestibus; (2) deformitas, turpitudo. Ab

Ἄχημων, ονος, ὁ ἡ ὄν, figura, seu forma carens. indecorus, turpis, Gl. V. inhonestus, ignominiosus, indecorus. Ex α priv. & χῆμα, *figura*.

Ἀχιδής, ἐος, ὁ ἡ ὄν, non fissus, fissura carens, indivisus, individuus. Ex α priv. & χίζω.

Ἀχιζής, ἐος, ὁ ἡ ὄν, idem & ab eod.

Ἄχιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem; (2) qui scindi nequit. Ex iisd.

Ἀχολέω, ῶ, negotium facesso, occupo in opere, detineo. Gl. V. ἀχολῶ, avoco; ἀχολέωμαι, occupatus sum, Ph. ἀχολωθεὶς, districtus, Ph. negotiis distringor. Ἀχολωθῆναι πρός τι, Æsop. Ἀπόντος, ᾧ ἀχολεμμένῳ, τῆ Σεζήμῃ, *Herod.* Ab ἄχολος.

Ἀχόλημα, ατος, τὸ, negotium, occupatio.

Ἀχολία, ας, ἡ, idem. Ab

Ἄχολος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui otium non est, occupationibus & negotiis districtus. Ex α priv. & χολὴ, *otium*.

Ἄχολως, fine otio.

Ἀσῶ, 2. f. pr. imp. pass. pro ἀσθῶ, ab ἀσθομαι

Ἀσώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, fastidio & nausea laborans, ex repletione cibum fastidiens; (2) arenosus, palustris, *Ern.* Ἀσώδεις τόποι, *Aret.* Ex ἄσω, & ἄδω.

Ἀσωματοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, corpoream formam non habens, incorporeus, Suic. Ex α priv. & σωματοειδὴς, *corpori similis*.

Ἀσώματος, ος, ὁ ἡ ὄν, incorporeus. Ex α priv. & σῶμα, *corpus*. Hinc

Ἀσωματότης, ητος, ἡ, incorporea natura, Suic.

Ἀσωμάτως, *Adv.* sine corpore.

Ἄσωμος, ος, ὁ ἡ ὄν, incorporeus, incorporalis, cui corpus non est. Ex α priv. & σῶμα, *corpus*.

Ἄσωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem quod ἄσατος.

Ἀσωτεία, ας, ἡ, luxus, luxuria, prodigalitas, profusio; nequitia. Ab ἄσωτος.

Ἀσωτῶν, ος, τὸ, locus, in quo homines luxuriose epulantur ac libidines exercent, ganeum. Ab eod.

Ἀσωτόομαι, f. ὀθσομαι, luxuriose vivo, omnia per luxum profundo. Gl. V. luxurior, prodigo, helluor. Ab eod.

Ἀσωτὶς, ας, ἡ, idem quod ἀσωτεία. Gl. V. luxus, luxuria, lascivia.

Ἀσωτοδιδάσκαλος, ος, ὁ ἡ ὄν, luxuriosorum magister. Ex ἄσωτος, & διδάσκαλος.

Ἀσωτοποσία, ας, ἡ, luxuriosa potatio, crapula. Ex ἄσωτος. & πόσις, *potatio*.

Ἄσωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui servari seu sospitari nequit, de cujus salute spes nulla est, perditus, desperatus, Ph. ganearius, lascivus, luxuriosus, prodigus, profusus, sumptuosus, helluo, exoletus, balistro. Ex α priv. & σῴζω, *servo*.

Ἀσώτως, *Adv.* luxuriose, luxuriosorum more, Gl. V. prodige. Ab ἄσωτος.

Ἀσωφρίστως, ος, ὁ ἡ ὄν, non castigatus aut emendatus; (2) qui non castigat & emendat. Ex α priv. & σωφρονίζω.

Ἄτασι, dat. plur. *Ion.* pro ἄτοις.

Ἀταίω, stupeo, obstupesco, cum stupore admiror.

Ἀτακτέω, ῶ, f. ήσω, inordinatus sum, ordinem non servo; (2) in manipulo, aut turma me non contineo; (3) inhoneste & petulanter me gero, flagitiose vivo. Gl. V. ἀτακτοῦσι, tumultuor. Οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, 2 Thess. 3. 7. Ab ἄτακτος.

Ἀτάκτημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo petulantur factum est; (2) confusio; (3) turbatus rerum status. Ab ἀτακτέω.

Ἀτακτιδακρύω, inordinate, seu intempestive lacrimor; (2) affatim lacrymor. Ex ἄτακτος, & δακρύω, *lacrimor*.

Ἄτακτος, ος, ὁ ἡ ὄν, inordinatus, in quo nullus servatur ordo, perturbatus, confusus; (2) qui in numerum non est redactus, de milite; (2) incompositis moribus; (4) qui nulla moderatione utitur; (5) curiosus & qui præter officium ac decorum aliquid facit. Ph. inquietus, inordinatus, petulans; ἀτακτότδοι, tumultuosiores, Ph. Ex α priv. & τάσσω, *ordino*.

Ἀτάκτως, *Adv.* inordinate, incomposite, indigeste; (2) more ejus, qui incompositus est moribus; (3) nulla moderatione; (4) petulanter.

Ἀταλαίπωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, laborum & ærumnarum expers; molestiis carens; (2) segnis, iners; (3) qui ex tempore & sine demonstratione dicitur; (4) facilis & manifestus. Ex α priv. & ταλαίπωρος.

Ἀταλαιπώρως, *Adv.* segniter, negligenter, incuriose.

Ἀταλαιπώρητος, ον, durus, immisericors,

Ἀταλαιπωρήτως, sine misericordia.

Ἀτάλαντος, ος, ὁ ἡ ὄν, paris ponderis; (2) æqualis, par, similis. Ex α similitudinis, & τάλαντον, *pondus*.

Ἀταλάφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, puerilia sapiens, tener, impotens. Ex ἀταλὸς, & φρὴν.

Ἀτάλλω, delicate nutrio; (2) cresco, adolesco; (3) præ gaudio exsulto. Ἀτάλλειν νέαν ψυχὴν, Soph. Aj. 560. Ab

ΑΤΑΛΟΣ, ὴ όν, tener, puerilis, juvenilis.

Ἀταλόφρων, ὁ ἡ ὄν, id. quod ἀταλάφρων.

Ἀταλόψυχος, ος, ὁ ἡ ὄν, pusilli, anguisti animi est; (2) animi mollis et tener. Ex ἀταλὸς, & ψυχὴ, *anima*.

Ἀταμίευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non reconditus, qui non reconditur; (2) qui nihil secundit; (3) non providens res in futurum necessarias; (4) qui vim suam uno impetu effundit, qui abutitur potentia, opibus, imperio, ad crudelitatem, luxuriam, &c. Ex α priv. & ταμιεύω, *recondo*.

Ἀταμιεύτως, *Adv.* more eorum, quæ non recondunter, non recondendo.

Ἀταξία, ας, ἡ, confusio; (2) incontinentia; (3) otium in militia desertio. Gl. V. enormitas, tumultuatio. Ex α priv. & τάξις, *ordo*.

Ἄτακτος, ος, ὁ ἡ ὄν, confusus, minime regularis. Ἀτάκτοι σφυγμοὶ, *Aret.* Ab eod.

Ἀταπείνωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, celsus, minime abjectus. Ex α priv. & ταπεινὸς, *humilis*.

ΑΤΑΡ, *Conjunct.* sed, verum, cæterum, at, Gl. V.

Ἀταραξία, constantia, impavido animo sum.

Ἀταραχοποιησία, ας, ἡ, actio imperturbata. Ex ἀτάραχος, & ποιέω, *facio*.

Ἀτάραχος, ος, ὁ ἡ ὄν, imperturbatus, qui perturbari nequit, tranquillus, quietus. Ex α priv. & ταράττω, *turbo*.

Ἀταράχως, sine pavore.

Ἀταραξία, ας, ἡ, status animi imperturbatus, tranquillitas animi. Ex α priv. & τάραξις.

Ἄτασθος, ος, ὁ ἡ ὄν, vecors, perturbatus; (2) intrepidus; (3) sedatus ac defectus. Ex α priv. & ταράττω, *turbo*.

Ἀταράχως, *Adv.* citra perturbationem, intrepide, tranquille.

Ἀταρβὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄν, intrepidus, minime pavidus & meticulosus. Ex α priv. & ταρβος, *terror*.

Ἀτάρβητος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem; (2) inculpatus, irreprehensus. Ex α priv. & ταρβέω.

Ἀταρβήτως, *Adv.* intrepide, impavide.

Ἀταρίχευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non conditus, aut maceratus sale. Ex α priv. & ταριχεύω.

Ἀτάρμυκλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui oculos non claudit; (2) intrepidus, impavidus. Ex ἀτὰρ, & μύω, vel α priv. & ταρμύσσω.

Ἄταρνον, ος, τὸ, ferrum in modiolo rotæ. Ex α priv. & τείρω, *tero*.

Ἀταρτηρὸς, ρὰ, ρὸν, & ἀτάρτηρος, ος, ὁ ἡ ὄν, noxius, damnosus; (2) contumeliosus. Ex α priv. & ὀφηρὸς, *noxius*.

Ἀτάφχυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, insepultus. Ex α priv. & τάφχος, *sepulcrum*.

Ἀταφαλία, ας, ἡ, improbitas, amentia, vesania, vecordia, petulantia.

Ἀταφάλλω, inepte ago, proterve me gero. Ab

ΑΤΑΣΘΑΛΟΣ, ος, ὁ ἡ ὄν, magnorum damnorum auctor, improbus, sceleatus, perniciosus, injustus, impius.

Ἄταυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, tauro non tactus, taurum non expertus. Ex α priv. & ταυρος. Hinc

Ἀταύρωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, tauri expers, taurum non expertus; (2) expers conjugii.

Ἀταφία, ας, ἡ, inopia sepulchri, jactura sepulchri. Ab

Ἄταφος, ος, ὁ ἡ ὄν, sepulchro carens, non sepultus; inhumatus, insepultus, Gl. V.

ΑΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, noxam seu damnum infero.

ΑΤΕ, utpote, quippe, quia, quasi, quum, veluti; ἅτε δὴ, utpote, quippe, Ph.

Ἀτειλὴς, ος, ὁ ἡ ὄν, qui tinctus & madefactus non est; (2) qui tingi & humectari nequit; (3) cujus cor emolliri non potest; (4) qui nullis consolationibus mitigari potest, qui nullam consolationem admittit; (5) qui nulla miseratione movetur.

Ἀτείλως, *Adv.* ita ut humectari & aquâ tingi nequeat; (2) duriter, rigide.

Ἀτειρὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄν, indomitus. Ex α priv. & τείρω, *domo*.

Ἀτείχιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, sine muris; (2) non circumvallatus; (3) non munitus. Ex α priv. & τείχος, *murus*.

Ἀτέκμαρτα, *Adv.* sine certis signis, indiciis aut argumentis, absque conjectura, Rob. Ab

Ἀτέκμαρτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ad finem & exitum perduci nequit; (2) de quo nulla certa conjectura fieri potest, obscurus; (3) inconsideratus; (4) nullas conjecturas sequens; (5) ex cujus volatu nullum augurium capi potest. Ex α priv. & τέκμαρ.

Ἀτεκμάρτως, sine conjectura, nullam sequendo conjecturam. Ab ἀτέκμαρτος.

Ἀτεκνία, ας, ἡ, orbitas. Ab

Ἄτεκνος, ος, ὁ ἡ ὄν, liberis, seu prole carens. Ph. orbus, sine liberis, sterilis. Ex α priv. & τέκνον, *proles, filius, filia*.

Ἀτεκνόω, ῶ, f. ώσω, liberis & prole orbo; (2) sterilem efficio. Ab eod.

Ἀτέλεια, ας, ἡ, imperfectio; (2) immunitas a publicis oneribus. Ex α priv. & τέλος,

Ἀτελέστος, ος, ὁ ἡ ὄν, imperfectus; (2) qui effici nequit. Ab ἀτελὴς.

Ἀτέλεστα, *Adv.* frustra; (2) sine fine. Ab

Ἀτέλεστος, ος, ὁ ἡ ὄν, infectus, imperfectus; (2) rudis, Ph. (3) infinitus, Ph. (4) non initiatus, non baptizatus. Ex α priv. & τέλος, *finis*.

Ἀτελεσφόρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, ad maturitatem non perductus. Ex ἀτελὴς, & φέρω, *fero*.

Ἀτελεύτητος, ος, ὁ ἡ ὄν, interminatus, ad finem non productus; (2) fine carens, æter-

nus;

Ἀτελεσί, gen. fing. *Ion.* pro ἀτελέος.

Ἀτελής, ἐος, ὁ, ἡ, ἐς, imperfectus; (2) mutilus; (3) immunis a pandendo vectigali; (4) immunis; (5) qui nihil perficit; (6) non sumptuosus, Ph. inefficax. Ex α priv. & τέλος, *finis, vectigal.*

Ἀτελήτος, ος, ὁ, ἡ, ος, ex quo vel de quo vectigal non penditur. Ex α priv. & τελάω, *vectigal exigo.*

Ἀτέμβιος, ος, ὁ, ἡ, ον, querulus, miser. Ab

ΑΤΕΜΒΩ, contristo, tristitia adficio; (2) privo, fruſtror. Ἐξ ἕο ἀτέμβῃ θυμὸν ἐνὶ φρεσὶν Ἀχαιῶν, Odyſſ. 2, 90. Ἀμφω δ' ἀτέμβονται νήστιες, Il. 23, 445.

Ἀτενὲς, *Adv.* intentis, ſeu fixis oculis, valde attente; (2) omnino; (3) conſeſtim; (4) valde, vehementer; (5) ſimpliciter. Ab

Ἀτενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἐς, intentus; (2) admodum intentus; (3) qui intentis et fixis oculis aliquid intuetur; (4) qui eumdem ſemper tenorem ſervat, rigidus, inflexilis; (5) pervicax, obſtinatus. Hinc

Ἀτενίζω, f. ίσω, intentis oculis adſpicio, oculos defigo, Gl. Vet. contemplor, contueor, intueor; ἀτενίζων, intuens, Ph. Ἀτενίζειν τινι, εἰς τινα, εἰς τὸ ὡρισμένον τινος. Ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες, Act. 6, 15.

Ἀτενισμὸς, οῦ, ὁ, intuitus fixus & rigidus obtutus, intuitus, Gl. V. Ab ἀτενίζω.

Ἀτενῶς, *Adv.* idem quod ἀτενὲς. Ab ἀτενὴς.

Ἀτιξ, ιδος, ſterilis, orba, Suic. Ex α priv. & τίκτω, *pario.*

ΑΤΕΡ, *Adv.* ſine, citra, extra, præter, abſque.

Ἀτεραμνίη, ης, ἡ, incoctilis natura; *Ion.* Ab

Ἀτέραμνος, ος, ὁ, ἡ, ον, durus, præfractus, indomitus, pervicax, qui non facile mutatur, fatigatur, vel mollitur; (2) inhabilis concoctioni, Gl. V. ἀτέραμνοι, capitones. Hinc

Ἀτεραμοσύνη, ης, ἡ, duities et pervicacia in concoquendo, incoctilitas.

Ἀτερδάμνω, *duri*, gen. fing. *Dor.* pro ἀτεράμνω.

Ἀτεραμνώδης, ος, ὁ, ἡ, ες, natura incoctilis.

Ἀτερδάμων, ονος, ὁ, ἡ, ον, id. quod ἀτέραμνος.

Ἀτερηδόνητος, ος, ὁ, ἡ, ον, a teredinibus non exeſus; (2) teredinibus non obnoxius. Ex α priv. & τερηδονίζομαι.

Ἀτερθα, *ſine*, *Æol.* pro ἄτερθεν.

Ἀτερθε, ſ. ἄτερθεν, abſque, ſine, præter. Ab ἄτερ.

Ἀτερμάτιστος, ος, ὁ, ἡ, ον, interminatus, infinitus; (2) infirmus, inſtabilis; (3) incertus, fundamento carens. Ex α priv. & τέρμα, *terminus.*

Ἀτέρμων, ονος, ὁ, ἡ, ον, idem & ex iiſd.

Ἄτερος, prim. prod. *alter*, Att. pro ὁ ἕτερος.

Ἀτερπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἐς, infuavis, injucundus. Ἐι τις ἐστερέλπου τὸ μέτριον, τὰ ἀτερπέστατα ἀτερπέστατα ἂν γίγνοιτο, *Stob.* Ex α priv. & τέρπω, *delecto.*

Ἄτερτος, ος, ὁ, ἡ, ον, idem & ex iiſd.

Ἀτερφίη, ης, ἡ, moleſtia. Ex α priv. & τέρφις, *delectatio.*

Ἀτευχέω, ῶ, f. ήσω, non attingo, non adſequor; (2) aberro; (3) ſpe fruſtror. Ab

Ἄτευκτος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui conſecutus non eſt, voti non compos. Ex α priv. & τυγχάνω, *adſequor.*

Ἀτεύχης, ἐος, ὁ, ἡ, ἐς, armis deſtitutus, inermis. Ex α priv. & τεῦχος,

Ἀτεχνὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἐς, rudis, imperitus, ſine arte. Gl. V. iners; (2) qui eſt ſine fraude. Ex α priv. & τέχνη, *ars, fraus.*

Ἀτεχνία, ας, ἡ, imperitia, nulla ars, Gl. V. inertia. Ex iiſd.

Ἀτεχνίτευτος, ον, non elaboratus arte.

Ἀτεχνος, ος, ὁ, ἡ, ον, inartificialis; (2) calidus, aſtutus; (3) imperitus; (4) artibus doloſis carens, Ph. rudis, inèrs. Ex α priv. vel intenſ. & τέχνη, *ars, dolus.*

Ἀτέχνως, *Adv.* ſine artificio, ſine arte, imperite, negligenter; infabre, Gl. V.

Ἀτεχνῶς, *Adv.* ütique, certe; (2) prorſus, omnino; (3) ſimpliciter, (quatenus non ſit ἔτερον τοῦ ἀτεχνῶς, *Stud.*).

Ἀτη, ης, ἡ, damnum, noxa; ærumna, Gl. V. peccatum; (3) Ate; dea hominibus nocens. Ab ἀτάω, *lædo.*

Ἀτηκτος, ος, ὁ, ἡ, ον, non liquefcens; (2) non liquefactus. Ex α priv. & τηκτὸς.

Ἀτημελέια, ας, ἡ, negligentia, incuria, contemptus.

Ἀτημελέω, ῶ, f. ήσω, negligo. Ab

Ἀτημελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἐς, incuratus, inornatus, neglectus. Ex α priv. & τημελὴς.

Ἀτημέλητος, ος, ὁ, ἡ, ον, idem.

Ἀτημελήτως, *Adv.* negligenter, incurioſe; (2) inornate, inſcite, inculte.

Ἀτημελία, ας, ἡ, idem quod ἀτημέλεια.

Ἀτημελῶς, *Adv.* idem quod ἀτημέλητος.

Ἀτηρὸς, ρὴ, ρὸν, noxius, contumelioſus, ærumnoſus. Ab ἀτάω, *noceo.*

Ἀτθὶς, ἴδος, Attica, v. c. dialectus.

Ἀτίητος, ος, ὁ, ἡ, ον, inultus; (2) qui non valet punire; (3) qui non punit aut ulciſcitur, Rob. Ex α priv. & τίω, *punio.*

Ἀτίζω, f. ίσω, vilipendo; (2) privo. Ex α priv. & τίω.

Ἀτιδάατος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui manſuefieri nequit, intractabilis, indomitus. Ex α pr. & τιθασεύω, *manſuefacio.*

Ἀτίδαστος, ος, ὁ, ἡ, ον, aſper, intractabilis.

Ἀτιμαγλίδας, *Dor.* pro ἀτιμαγλίης.

Ἀτιμαγλίω, ῶ, gregem ſperno, armentum faſtidio; (2) ſeorſim paſcor a grege; (3) ſegregor, ſeparor a grege. Vid. Eraſm. Adag. p. 44. b. Ex ἀτιμάω, & ἀγέλη. Unde.

Ἀτιμαγλίης, ου, ὁ, qui ſpernit gregem; (2) refractarius et gregem domini deſerens.

Ἀτιμάζεσκε, 3. ſ. imperf. act. *Ion.* pro ἀτίμαζε. Ab

Ἀτιμάζω, f. άσω, contemno, dedignor; (2) contumelia adficio; (3) honore privo, nihil honoris tribuo, Ph. contumelior, dehoneſto, infamo, deformo; ἀτιμασμένον, dehoneſtatum, Ph. perf. part. paſſ. Ἀτιμάζειν τινά. Ἀτιμάζεσθαι πρός τινος, ὑπό τινος. Τιμῆς ἢ ἀτιμάσατε ἢ αἰσχύν, Jac. 2, 6. Ex α priv. & τίω.

Ἀτιμαθλίως, a. 1. inf. paſſ.

Ἀτιμαστέος, ία, ίον, qui contemni debet, contemnendus. Ab ἀτιμάζω.

Ἀτιμαστὴς, οῦ, ὁ, contumelioſus, Ph. a præc.

Ἀτιμαχὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Ἀτιμάω, ῶ, f. ήσω, deſpicio, vitupero, dehoneſto. Ph. ἀτιμῶ, dehoneſto, inhonoro. Μὴ νῦν ἀτίμα Φοῖβε, Soph. Aj. 1148. Ἠτίμηται, ὅτι ἐφόνευσε, *Dem.* Ab ἄτιμος.

Ἀτιμήσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. ἀτιμάω.

Ἀτίμητος, ος, ὁ, ἡ, inhonoratus, contemptus, neglectus; (2) non æſtimatus; (3) qui non æſtimari ſolet, *Epith.* δίκης, cauſæ, in qua leges pœnam conſtituerunt, ut non ſit opus τιμήσει actoris vel judicis. Ab ἀτιμάω.

Ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia, infamia, contumelia, famoſitas, ignobilitas, dehoneſtamentum, dehoneſtatio, Ph. Ab

Ἄτιμος, ος, ὁ, ἡ, inhonoratus, Ph. Ex α priv. & τιμὴ, *honor.*

Ἀτιμοπενθὴς, ὲς, contumeliam lugens.

Ἀτιμοποιὸς, ὸν, ὁ, qui alium ignominia adficit, ignominioſus. Gl. V. famoſus. Ph. capitalis. Ex ἄτιμος, & ποιέω, *facio.*

Ἀτιμος, ος, ὁ, ἡ, ον, inhonoratus, honore carens; (2) ab omni honore excluſus. Ph. famoſus, ignobilis, infamis, al. Gl. V. inhonoratus, inteſtabilis, infimus. Ex α priv. & τιμὴ, *honor.* Hinc

Ἀτιμόω, ῶ, ignominia adficio, infamia noto. Ἀπέσειλαν ἠτιμωμένον, Marc. 12, 4.

Ἀτιμωρησία, ας, ἡ, impunitas, Ph. Ex α priv. & τιμωρέω, *punio.* Unde

Ἀτιμωρητὶ, *Adv.* impune. Ab

Ἀτιμώρητος, ος, ὁ, ἡ, ον, de quo pœna non eſt ſumpta; (2) cujus injuriam nemo ultione vindicat, inultus; (3) cui auxilium non fertur; (4) malus, improbus, Gl. V. inultus, impunitus.

Ἀτιμωρήτως, *Adv.* impune.

Ἄτιμος, *Adv.* ſine honore; (2) ignominioſe, cum infamia. Ab ἄτιμος.

Ἀτιμοσύνη, ης, ἡ, ignominioſa damnatio. Ab ἄτιμος. Unde

Ἀτιμωτὴς, οῦ, ὁ, ignominioſum reddens, ad contumeliam valens.

Ἀτιμώτικὸς, chm ignominia & infamia.

Ἄτιν' pro ἅτινα, *quæ* neutr. plur. Ab ὅστις.

Ἀτίνακτος, ος, ὁ, ἡ, ον, inconcuſſus, immotus, non agitatus, inquaſſatus, Gl. V. Ex α priv. & τινάσσω, *concutio.*

Ἀτιταλάνδρου, ᾶ, contemno virum, Heſ. Ex ἀτιτάλλω, & ἀνὴρ, *vir.*

Ἀτιταλλίμεναι, pr. ind. act. *Dor.* pro ἀτιτάλλειν.

Ἀτιτάλλω, delicate nutrio, curo; (2) ἀτιτάλλω Πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλῃ Ἄδωνιν, Theoc. 15, 111. Ab ἀτιτάλος, *mollis.*

Ἀτιτήω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio. Ex α priv. & τίω, f. τήω, *punio.*

Ἀτίτητος, ος, ὁ, ἡ, ον, inhonoratus. Ex α priv. & τίω, *honoro.*

Ἀτιτος, ος, ὁ, ἡ, ον, inhonoratus; (2) impunitus, inultis. Ex α priv. & τίω.

Ἀτλαγενέων, gen. plur. ab

Ἀτλαγενὴς, ὴος, ὁ, ἡ, ὲς, Atlante genitus. Ex Ἄτλας, & γείνομαι, *naſcor.*

Ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas, nomen proprium; (2) extrema colli vertebra; (3) qui aliquid more Atlantis cæliferi bajulat; (4) ſtatua aliquid capite ſuſtinens; (5) qui non eſt audax; (6) qui nihil patitur. Ex α priv. vel. pleon. & τλῆμι, *perfero.*

Ἄτλατος, *intolerabilis, Dor.* pro ἄτλητος.

Ἀτλησία, ας, ἡ, intolerantia, impatientia.

Ἀτλητία, ῶ, f. ήσω, tolerare, vel perpeti non poſſum; (2) ſum intolerabilis; (3) metuo, animo ſum abjecto. Ab

Ἄτλητος, ος, ὁ, ἡ, ον, intolerabilis, intoleratus. Ex α priv. & τλάω, ſeu τλῆμι.

Ἀτμᾷ, *vapori*, dat. ſing. *Dor.* pro ἀτμῇ, ab ἀτμὸς, *vapor.*

Ἀτμενία, ας, ἡ, ſervitus; (3) infortunium, calamitas; (3) adminiſtratio.

Ἀτμένιος, ος, ὁ, ἡ, laborioſus. Ab

ΑΤΜΕΝΟΣ, ου, ὁ, famulus, ſervus.

Ἀτμεύω, ſervio. Pro ἀτμενίζω, ab ἄτμενος.

Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, vapor. Ab ἀτμὸς.

Ἀτμὴν, ίνος, ὁ, idem quod ἀτμὸς.

Ἄτμητος, ος, ὁ, ἡ, ον, non ſectus, ſectionem non paſſus; (2) non exſectus, non caſtratus; (3) indiviſibilis. Gl. V. imputatus, incæduus. Ex α priv. & τέμνω, *ſeco.*

Ἀτμιάω, ῶ, exhalo, vaporo. Ab ἀτμὸς.

Ἀτμιδώχος, ος, ὁ, vaporem habens, vaporoſus. Ex ἀτμὶς, & ἔχω, *habeo.*

Ἀτμιδώδης, ους, idem.

Ἀτμίζω, f. ίσω, vaporo, exhalo. Ab ἀτμὸς.

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, flatus, halitus, exhalatio, vapor, fumus. Ab eod.

Ἀτμοειδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὲν, fumi ſpeciem habens, vapori ſimilis. Ex ἀτμὸς, & εἶδος.

Ἀτμοειδῶς, *Adv.* in fumi, ſ. vaporis modum.

ΑΤΜΟΣ, οῦ, ὁ, flatus, vapor, halitus, fumus. Hinc

Ἀτμώδης, ες, ὁ, ἡ, ες, plenus vaporis, vaporiferus, vapores multos emittens.

Ἄτοκος, ος, ὁ, ἡ, ον, parietem non habens.

Ἄτοκος, ος, ὁ, ἡ, ον, ſine prole; (2) ſine uſura.

Ἀτόκιον, ου, τὸ, medicamen ſterilitatem inducens. Ab

Ἀτόκιος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui conceptionem impedit, qui ſterilitatem adfert. Ab

Ἄτοκος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui nondum peperit; (2) qui non parit, ſterilis; (3) mutuo datus ſine uſura. Ex α priv. & τίκτω, *pario.*

Ἀτόκως, quod ἄτοκος, (2).

Ἀτολμάτου, gen. ſing. *Dor.* pro ἀτολμήτου.

Ἀτολμάω, ῶ, f. ήσω, inaudax ſum, timidus ſum, formido.

Ἀτόλμητος, ος, non audendus, non ſuſtinendus.

Ἀτολμία, ας, ἡ. timiditas, formido, ignavia. Ab
Ἄτολμος, ον, ὁ ἡ ὄ, audacia carens, timidus, imbellis, formidoloſus. Ex α pr. & τόλμα.
Ἀτόλμως, timide.
Ἄτομος, ον, ὁ ἡ ὄ, inſectilis, individuus; (2) qui ſectus non eſt; (3) ὁ, corpuſculum minutiſſimum, quod diviſionem non admittit; (4) momentum, temporis ſpatium breviſſimum. Ex α priv. & τέμνω, ſeco.
Ἀτονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, infirmus ſum, langueo, Ph. ἀτονῶ, deficit.
Ἀτονία, ας, ἡ, defectus, defectio, imbecillitas, infirmitas. Ab
Ἄτονος, ον, ὁ ἡ ὄ, incontentus, infirmus, inefficax, laſſus, Ph. Ex α priv. & τείνω.
Ἀτόνως, Adv. leviter, remiſſe.
Ἀτόξευτος, ον, ὁ ἡ ὄ, quem ſagitta non poſſis attingere; (2) qui ſagitta non eſt ictus. Ex α priv. & τιτεύω, ſagitta ferio.
Ἀτοξος, ον, ὁ ἡ ὄ, qui ſine arcu eſt; (2) qui arcu uti nequit. Ex α priv. & τόξον, arcus.
Ἀτόπημα, ατος, τὸ, factum vel dictum inceptum atque abſurdum. Ph. flagitium, facinus. Ab ἄτοπος.
Ἀτοπηματοποιὸς, οῦ, ὁ, facinoroſus, Gl. V. Ex ἀτόπημα, & ποιέω, facio.
Ἀτοπία, ας, ἡ, inſolentia, inſolita novitas; (2) turpitudo, malitia, fœditas; (3) abſurditas, inconvenientia. Ab
Ἄτοπος, ον, ὁ ἡ ὄ, inſolens, novus, etiam mirabilis; (2) incommodus, importunus; (3) abſurdus; (4) ſtolidus; (5) improbus. Gl. V. abſurdus, inconſequens; item facinoroſus, flagitioſus, Gl. V. Ex α priv. & τόπος, locus.
Ἀτόπως, Adverb. abſurde, inconvenienter, inepte,
Ἀτάρυτος, ον, ὁ ἡ ὄ, incælatus, Gl. Vet.
Ἄτος, ὁ ἡ ὄ, inſatiabilis. Ex α priv. & ἄδω.
Ἀτραγῳδὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, tragœdiæ non ſimilis; (2) indecens. Ex α priv. & τραγῳδός.
Ἀτραγῳδήτος, ον, ὁ ἡ ὄ, tragico faſtu & oſtentatione carens; (2) qui tragice decantatus, aut exaggeratus non eſt. Ex iiſd.
Ἀτραγῳδῶς, ſine tragico tumore, ſine ſtrepitu, tumultu; leniter, modeſte.
Ἄτρακτον, ου, τὸ, fuſus, Gl. V. Ab ἄτρακτος.
Ἀτρακτοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, fuſo ſimilis. Ex ἄτρακτος, & εἶδος, forma, ſpecies.
ΑΤΡΑΚΤΟΣ, ου, ὁ ἡ ὄ, fuſus, colus; (2) jaculum, ſagitta.
Ἀτρακτυλὶς, ίδος, ἡ, ſpinæ genus, Gl. V. colus. Ab ἄτρακτος. *Angl.* The Diſtaff Thiſtle.
Ἀτράνωτος, ον, ὁ ἡ ὄ, qui declaratus non eſt, non manifeſtus, obſcurus. Ex α priv. & τρανὸς, perſpicuus.
Ἀτρεπτος, ον, ὁ ἡ ὄ, qui difficulter moveri poteſt; (2) moroſus. Ex α priv. & τρέπω.
Ἀτραπίζω, eo, vado, viam carpo, iter facio, Heſ. Ab ἀτραπὸς, via.
Ἀτραπιτὸς, οῦ, ὁ, idem quod
Ἀτραπὸς, οῦ, ἡ, via trita, ſemita, callis, trames, Ph. Ex α int. ſ. & τραπέω, calco.
Ἀτραυμάτιστος, ον, ὁ ἡ ὄ, invulneratus; (2) invulnerabilis. Ex α priv. & τραυματίζω.
ΑΤΡΑΦΑΞΙΣ, εως, ἡ, atriplex, genus oleris. *Angl.* Orrache.
Ἀτράφαξυς, υος, ἡ, idem.
Ἀτρεάδαι, *Atridæ, Dor.* pro Ἀτρεΐδαι.
Ἀτρείδα, *Atridæ*, nom. dual.
Ἀτρέκεια, ας, ἡ, veritas. Ab
ΑΤΡΕΚΗΣ, ές, ὁ ἡ ὄ, verus, certus, accuratus.
Ἀτρεκίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἀτρέκεια.
Ἀτρεκὲς, *Adv.* vere. Ab ἀτρεκὴς.
Ἄτρεμα, *Adv.* ſine aliquo motu, quiete, tranquille; (2) intrepide. Ab ἄτρεμος.
Ἀτρεμαῖος, αία, αῖον, quietus. Ab ἀτρέμα.
Ἀτρέμας, *Adv.* idem quod ἀτρέμα.
Ἀτρεμιδὴν, præſ. inf. med. verbi
Ἀτρεμίζω, ῶ, f. ίσω, immotus maneo. Ἀτρεμίσει ἡ χολὴ, *Aret.* Ab ἄτρεμος.
Ἀτρεμὴς, ὲς, imperterritus.
Ἀτρεμία, ας, ἡ, quies, audacia. Ab eod. Hinc
Ἀτρεμίζω, imperat. ίσσετε; (2) ſtillo, ſimo. Ἀτρεμίζων τὴν ἀρχὴν, Thucyd.
Ἀτρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄ, immutabilis, immotus, firmus, conſtans; (2) rectus. Ex α priv. & τρέπω, verto. Hinc
Ἀτρεπτότης, ητος, ἡ, immutabilitas, nulla converſio, Suic.
Ἀτρεπτὶ, *Adv.* immutabiliter; (2) recte.
Ἄτρεστος, ον, ὁ ἡ ὄ, intrepidus. Ex α priv. & τρέω, tremo.
Ἀτρεστὶ, *Adv.* intrepide. Ab ἄτρεστος.
Ἀτρεψία, ας, ἡ, idem quod ἀτρεπτότης, Suic. Ex α priv. & τρέπω, verto.
Ἄτρητος, ον, ὁ ἡ ὄ, non cavus, non perforatus nec pertuſus, non terebratus; (2) cui meatus ani coaluit.
Ἀτρήτως, *Adv.* ſine foramine, more eorum, qui foramine carent.
Ἀτρήχυντος, ον, ὁ ἡ ὄ, aſperitatis expers. Ἀτρήχυντον ὕλαιν, Aret. Ab α priv. & τρηχύνω, *Ion.* pro τραχύνω, exaſpero.
Ἀτρίκητος, ον, ὁ ἡ ὄ, invictus.
Ἀτριβὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, non tritus, inuſitatus; (2) inexercitatus, imperitus. Ex α priv. & τρίβω, tero.
Ἄτριβων, ωνος, ὁ ἡ ὄ, pallio carens trito; (2) non tritus in aliqua re.
Ἀτριπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄ, idem quod ἀτριβὴς; (2) indomitus, laboris inexpertus. Ex iiſd.
Ἄτριχος, ον, ὁ ἡ ὄ, ſine capillis, capillis carens. Ex α priv. & θρὶξ, capillus.
Ἀτρὶψ, ὁ, imperitus, in re aliqua non verſatus. Ex α priv. & τρίβω, tero.
Ἀτρομέω, ῶ, f. ήσω, non tremo. Ab
Ἄτρομος, ον, ὁ ἡ ὄ, intrepidus. Ἄτρομον μὴ, Il. 5, 126. Ex α priv. & τρομέω.
Ἀτροπία, ας, ἡ, male morata natura, improbitas, malignitas; (2) temeritas; (3) immutabilitas; (4) nox intempeſta, media nox. Ab
Ἄτροπος, ον, ὁ ἡ ὄ, immutabilis, perpetuus, æternus; (3) ἡ, una Parcarum, Atropos. Ex α priv. & τρέπω, verto.
Ἀτροφέω, ῶ, f. ήσω, tabeſco, non nutrior, Gl. V. tabeſco. Ex α priv. & τρέφω, nutrio.
Ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; inedia, Gl. V. (2) tabes; (3) morbus. Ab
Ἄτροφος, ον, ὁ ἡ ὄ, impaſtus; (2) non alens. Ex α priv. & τροφὴ, alimentum.
Ἀτρύγητος, ον, ὁ ἡ ὄ, ſterilis, infructuoſus. Ab
Ἀτρυγὴς, ίος, ὁ ἡ ὄ, qui vindemiari non poteſt, ineptus vindemiæ. Ex α priv. & τρυγὴ, vindemia.
Ἄτρυγος, ον, ὁ ἡ ὄ, fœce carens; (2) purus. Ex α priv. & τρυξ, virum rei ens.
Ἀτρύμων, ον, idem quod ἄτρυτος.
Ἀτρύπητος, ον, ὁ ἡ ὄ, non perforatus, nullo foramine pertius. Gl. V. inoſſus; (2) ſolidus. Ex α priv. & τρύπη, foramen.
Ἄτρυτος, ον, ὁ ἡ ὄ, æruminoſus; (2) qui multos labores nec iis frangitur. Ex ἀτρύτης, & πόνος, labor.
Ἄτρυτος, ον, ὁ ἡ ὄ, indefeſſus, indomitus; (2) vehemens; (3) ingens. Ex α priv. et τρύω, tero. Hinc
Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, indomita, *Epith.* Minervæ.
Ἀτρυτως, ſine defatigatione, fortiter, conſtanter.
Ἀτρυφερὸς, ὰ, ὸν, minime mollis, non delicatus, delicias non addictus; (2) inculcus. Ex α priv. & τρυφὴ, deliciæ.
Ἀτρύφητος, ον, ὁ ἡ ὄ, idem.
Ἄτρυφος, idem; (2) delicatus, ap. *Alb.*
Ἀτρώς, ἄτρωτος, ὁ ἡ ὄ, invulneratus; (2) illæſus; (3) inoffenſus. Ex α priv. & τιτράσκω vulnero.
Ἀτρωσία, q. d. invulnerabilitas, corpus quod vulnerari nequit, quale fuit Cæneo.
Ἀτρώτως, *Adv.* ſine vulnere; (2) invicte.
ΑΤΤΑ, ας, τὸ, alicas, quaſdam; (2) *vocula* in ſermone plane abundans.
ΑΤΤΑ, vox, qua juniores ſenes compellant, ſoces, amabo, patet.
Ἀττάγας, ſ. ἀττέλαβος, avis picto dorſo, gallinago, ruſticula, coturnix, attagen.
ΑΤΤΑΓΗΝ, ηνος, ὁ, idem.
ΑΤΤΑΓΟΣ, vel ΑΤΤΑΓΗΝ, ηνος, ὁ, ἡ, putrus, ſui minuturi fragmentum, quod pauſi nimium cocto, deſidit, aut ſponte decidit.
ΑΤΤΑΤΑΙ, *Interjectio*, atat.
ΑΤΤΑΤΑΙΑΙ Σ, *Interjectio ſtentis.*
ΑΤΤΕΛΑΒΟΣ, ου, ἡ, locuſtæ ſpecies.
Ἀττικίζω, ῶ, f. ίσω, idem.
Ἀττικοβλεφαλμος, ον, locuſtæ oculos habens.
Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, Attica, Atticus ager.
Ἀττικίζω, partes Athenienſium ſequor; (2) Atticorum dicendi genus imitor. Ab Ἀττικός.
Ἀττικισμὸς, οῦ, ὁ, ſermo Atticus; Attica dialectus. Ab ἀττικίζω.
Ἀττικὸς, ὴ, ὸν, Atticus.
Ἀττικιστὶ, Attice, more Attico.
Ἀττικουργέω, more Attico facio, elaboro.
Ἀττικουργὴς, ὲς, more Attico factus.
ΑΤΤΩ, profilio, ſubſilio, ſubſulto. Ἄττων διὸς κάκειθεν, Dem.
Ἀτυζηλὸς, ὴ, ὸν, terribilis, terrificus. Ab
ΑΤΤΖΩ, f. ξω, terreo, metu percello; (2) perturbo; (3) obſtupefacio, ſtupore percello, attono. Πατρὸς φίλου ὀφὶν ἀτυχθείς, Il. 6, 486.
Ἀτυκέω, ῶ, ὁ ἡ ὄ, infectus. Ex α priv. & τεύχω, fabricor.
Ἀτύμβευτος, ον, ὁ ἡ ὄ, carens ſepultura, inſepultus, non humatus, R. Ex α priv. & τυμβεύω, tumulo.
Ἀτυμβος, ον, ὁ ἡ ὄ, idem.
Ἀτυπος, ον, ὁ ἡ ὄ, qui non ſatis expedite lingua utitur, non ſatis verba exprimens, aërem nempe non recte feriendo; (2) decenti & juſta membrorum proportione deſtitutus. Ex α priv. & τύπος.
Ἀτύπωτος, ον, ὁ ἡ ὄ, incæſus, Gl. V. Ex α priv. & τύπτω, cædo.
Ἀτύπωτος, ον, ὁ ἡ ὄ, non formatus, non expreſſus; (2) rudis. Ex α priv. & τυπόω.
Ἀτυραννευτος, ον, ὁ ἡ ὄ, liber a tyranno, ſive a dominatu tyrannico. Ex α priv. & τυραννεύω, *tyrannus ſum.*
Ἀτύρωτος, ον, ὁ ἡ ὄ, qui in caſeum denſatus & coagulatus non eſt; (2) qui lac coagulari non ſinit. Ex α priv. & τυρόω.
Ἀτυφία, ας, ἡ, humilitas, modeſtia, vacuitas a faſtu. Ab
Ἄτυφος, ον, ὁ ἡ ὄ, minime faſtuoſus.
Ἀτύφως, *Adv.* ſine faſtu, modeſte, quaſi ſine jactantiæ fumo.
Ἀτυχέω, ῶ, f. ήσω, miſer ſum, non adſequor. Ab ἀτυχὴς. Hinc
Ἀτύχημα, ατος, τὸ, miſeria, infortunium.
Ἀτυχὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, infelix; (2) impos voti Ex α priv. & τύχη, fortuna.
Ἀτύχησις, εως, ἡ, et
Ἀτυχία, ας, ἡ, caſus adverſus, infortunium; (2) culpa, flagitium, ap *Polyb.* Ex α priv. & τύχη, fortuna.
Ἀτυχῶς, *Adv.* infeliciter; (2) præter votum.
Ἄτω, f. δσω, lædo, noceo. Ab ἄτη, πάσω.
Ἄτ, *Adv.* rurſum; (2) retro, retrorſum; (3) vice verſa, contra; (4) vicifim; (5) vero, pro δέ; (6) αὖ, αὖ, vox ficta latratum canis exprimens.
Ἀυαίνω, vel ἀυαίνω, f. ανῶ, areſacio, exſicco. Ἀφιλος ἀυαινῶ βίον, Soph. El. 821, Ab ἄυω, ſicco.
Ἀυαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus; (2) ſqualidus, horridus, *de capillis.* Ab αὖος.
Ἀυάνθης, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠυάνθης, a verbo ἀυαίνω.
Ἀυασις, εως, ἡ, areſactio; (2) fenium et tabes plantarum. Ab ἀυαίνω.
Ἀυαιτὴ, ῆς, nomen morbi ap. *Hipp.*
Ἀυαιτικὸς, ὴ, ὸν, exſiccans aliquid. Ab eod.
Ἀυασμὸς, οῦ, ὁ, exſiccatio; (2) ſiccitas.
Ἀυγάζω, f. άσω, illuſtro; (2) video, adſpicio; (3) ſplendeo, illucefco. Εἰς τὸ μὴ ἀυγάσαι ἡ φωτισμὸν, &c. 2 Cor. 4, 4. Οὐδὲ περὶ ἄλλου ἀυγάσαι, Heſiod. Ἔργ. 476. Ab ἀυγὴ.
Ἀυγάσσαι, *ἰπρίσα*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro ἀυγάζου, et hoc ἰσυ. pro ἀυγάζεσο, ſeu ἀυγάζῃ, a verbo ἀυγάζομαι.

Αὐγάσσομαι, ατ, τό, splendor. Ab αὐγάζω.
Αὐγασμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Αὐγάω, ῶ, f. ήσω, splendeo. Ab αὐγὴ.
ΑΥΓΗ, ῆς, ἡ, splendor, lux; jubar, lumen, Gl. V. (2) locus illuſtratus; (3) oculus; (4) diluculum.
Αὐγήεις, ήεσσα, ῆεν, ſplendidus; (2) oculorum acie valens. Ab αὐγὴ.
Αὐγήτειρα, ἡ, illuminatrix, *Epith.* Lunæ.
Αὐδάζομαι, loquor, proloquor.
Αὐδάξασθε, a. 1. inf. med. *Ion.* pro αὐδήσασθε.
Αὐδάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro αὐδήσομαι. Ab
Αὐδάω, ῶ, f. ήσω, vocem edo, loquor; (2) alloquor. Χρὴ ἀντὶ τούτου αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν, Soph. Phil. 430. Ab *audo*.
ΑΥΔΗ, ῆς, ἡ, vox, oratio, ſermo; (2) nuncium.
Αὐδήεις, ήεσσα, ῆεν, voce præditus, vocalis; (2) clarus, celebris, qui voce hominum celebratur. Ab αὐδὴ.
Αὐδήσασκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ηὔδησε, a verbo αὐδάω.
Αὐθρία, ας, ἡ, aquæ penuria. Ab
Αὔθρος, ος, ὁ ἡ ὄν, aqua carens. Ex α priv. & ὕδωρ, *aqua*.
Αὖθ', *rurſus*, pro αὖθι.
Αὐθάδεια, ας, ἡ, arrogantia; (2) moroſitas; (3) amor ſui; (4) pertinacia; (5) temeritas, Ph. contumacia, præſumptio, temeritas, inſolentia. Ab
Αὐθάδης, ες, ὁ ἡ ὄν, ſibi placens, ſe ipſum admirans; (2) ſuperbus; (3) contumax; procax, inſolens, præfractus, cerebroſus, petulans, ferox, Gl. V. Ex αὐτος, & ἁδία.
Αὐθαδία, ας, ἡ, idem quod αὐθάδεια. Hinc
Αὐθαδιάζω, f. άσω, contumaciam reddo, & αὐθαδιάζομαι, pertinaciter reſiſto.
Αὐθαδιάζομαι, inſolenter, temere ago. Gl. V. præſumo.
Αὐθάδικος, ὁ, ὁν, idem quod αὐθάδης.
Αὐθάδισμα, ατος, τό, procacitas, contumacia, protervia. A præc.
Αὐθαδίσομαι, ὁ ἡ κὶ ὄν, contumaci ore & temerario. Ex αὐθάδης, & στόμα, *os*.
Αὐθαδῶς, *Adv.* contumaciter, pertinaciter.
Αὐθαίμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſd. R.
Αὐθαίρετος, ος, ὁ ἡ ὄν, voluntarius, ultroneus, Gl. V. Ex αὐτὸς, & αἱρέω, *eligo*.
Αὐθαιρέτως, *Adv.* ſponte, ultro.
Αὐθάκης, ες, ὁ ἡ ὄν, ſeverus, rigidus; (2) juſtus. Ex αὐτὸς, & ἱκάς.
Αὐθεντέω, ω, auctoritatem in aliquem uſurpo, dominor, auctoritate utor; (2) auctoritate mea probo; (3) auctorem me præbeo. Gl. V. αὐθεντῶ, auctoro. Αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, 1 Tim. 2, 12. Ab αὐθέντης. Hinc
Αὐθέντημα, ατος, τό, auctoramentum, Gl. V.
Αὐθέντης, ου, ὁ, qui ſua manu ſe perimit; (2) auctor cædis; (3) auctor quilibet; (4) dominus, auctor, qui ſua auctoritate aliquid facit. Ex αὐτὸς, & ἕντεα, *arma* ſive ἵημι, *mitto*. Hinc
Αὐθεντία, ας, ἡ, poteſtas, auctoritas.
Αὐθεντικὸς, ὴ, όν, authenticus, auctoritate munitus. Gl. V. αὐθεντικὸν, auctoramentum, authenticum.
Αὐθεντικῶς, *Adv.* cum auctoritate, authentice.
Αὐθημίνυτος, ον, facilis explicatu.
Αὐθημερίζω, eodem die perficio, v. c.
Αὐθημερὶν, eodem die, eo ipſo die.
Αὐθήμερος, ος, ὁ ἡ ὄν, eodem die factus, qui eſt ejuſdem diei, ſubitus, extemporalis. Ex αὐτος, & ἡμέρα, *dies*.
Αὐθημερόν, idem.
Αὖθι, *Adv.* illic, ibi; (2) huc. Ab αὐτός. Quandoque etiam id. quod αὖθις.
Αὐθιγενὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, indigena, in aliquo loco natus; (2) perennis. Ex αὖθι, & γίνομαι, *naſcor*.
Αὐθιμβὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, indigena, nativus.
Αὖθις, *Adv.* denuo, rurſus, iterum; (2) poſthac, in poſterum; (3) retro. Hinc (4) ὁ ἡ, τὸ, αὖθις, ſequens, poſterus. Ab αὐτός.
Αὐθίσταμαι, f. ήσομαι, ſponte ſiſto.
Αὐθομαιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, conſanguineus; (2) frater. Ex αὐτὸς, & αἷμα, *ſanguis*.
Αὐθομολογέομαι, ῶμαι, ultro profiteor, mea ſponte ſignifico.
Αὐθυπάρκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, per ſe ſubſiſtens. Ex αὐτὸς, & ὑπάρχω, *ſubſiſto*.
Αὐθυπόστατος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem. Ex αὐτὸς, & ὑφίστημι, *ſubſiſto*.
Αὐθυποστάτως, *Adv.* ita ut per ſe ſit Subjunctivi modi. Ex αὐτὸς, & ὑποστάσις.
Αὐθυποτάκτως, *Adv.* ita ut per ſe ſit Subjunctivi modi.
Αὐθωρὶν, *Adv.* ea ipſa hora, eadem hora. Ex αὐτὸς, & ὥρα, *hora*.
Αὐλίαχος, ος, ὁ ἡ ὄν, clamans, ut canes latrantes; (2) clamoſus, R. Ex αὖ, & ἰάχω.
Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina, velum ſcenæ. Ab αὐλὴ, *aula*.
Αὐλακιστρεάτης, ου, ὁ, ſulcorum efficiens, *Epith.* vomeris. Ex αὖλαξ, *ſulcus*, ἐργάτης, *operarius*.
Αὐλακίζω, f. ίσω, ſulco, hiulco, imporco, Ph. Αὐλακίζειν τὸ χαρίεν, Ariſt. Ab
ΑΥΛΑΞ, ακος, ἡ, ſulcus, lira, Gl. V.
Αὐλακισμὸς, οῦ, ὁ, ſulcatio, Gl. V. αὐλακισμοὶ, infectiones. Ab αὐλακίζω.
Αὐλάρχης, ου, ὁ, aulæ princeps, Suic. Ex αὐλὴ, & ἄρχων, *princeps*.
Αὐλείη, ας, ἡ, aulæ janua. Ab αὐλὴ.
Αὐλειον, ου, τὸ, veſtibulum, atrium. Ab αὐλὴ.
Αὐλειος, ου, ἡ, idem quod αὐλὴ. Unde
Αὐλειῶν, ῶνος, ὁ, veſtibularis, atrialis.
Αὐλείτης, ου, ὁ, villicus. Ab αὐλὴ.
Αὐλέω, ῶ, f. ήσω, tibia cano. Ab αὐλὸς.
ΑΥΛΗ ῆς, ἡ, locus ſubdialis; (2) atrium; (3) ſtabulum, caula, ovile; (4) domus regia, f. principis.
Αὐλημα, ατος, τό, carmen ad tibiarum ſonum. Ab αὐλέω.
Αὐλησοῦσι, *tibia laudabunt*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro αὐλήσουσι, ab αὐλέω. Unde
Αὐλησις, εως, ἡ, ipſa tibiarum inflatio.
Αὔλησον, *tibia cane*, 2. ſing. a. 1. imper. act.
Αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, tibicen. Ab eod.
Αὐλητὴς, οῦ, ὁ, tibicen. Ab eod.
Αὐλητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars inflandi tibias, ſeu canendi tibiis. Ab
Αὐλητικὸς, ὴ, όν, ad tibicinem pertinens.
Αὐλητικῶς, *Adv.* more tibicinum.
Αὐλητρὶς, ίδος, ἡ, theca tibiarum. Ab eod.
Αὐλητρίδιον, ου, τὸ, tibicinula. Dim. ab
Αὐλητρὶς, ίδος, ἡ, tibicina. Ab αὐλητὴς.
Αὐλίζομαι, f. ίσομαι, diverſor, ſtabulor, pernocto, dormio; (2) cuſtodio caſtra loco. Gl. V. commoror. Αὐλίζεσθαι ἀπὸ τινος, abeſſe; ὅπου τ' γῆς, jacere. Ab αὐλὴ.
Αὐλικὶς, ὴ, όν, tibialis, fiſtularis; (2) tibicen, fiſtulator. Ab αὐλὸς.
Αὐλιον, ου, τὸ, ſtabulum; (2) domicilium. Ab αὐλὴ.
Αὐλιος, ου, ὁ ἡ ὄν, ad ſtabulum pertinens, vel ducens. Ab eod. Unde
Αὔλις, ιδος, ἡ, aula; (2) tentorium; (3) cubile, lectus; (4) ſtabulum, caula, ovile.
Αὐλίσκος, ου, ὁ, parva tibia, fiſtula, Dim. Ab αὐλὸς.
Αὐλισμὸς, οῦ, ὁ, pernoctatio, ſtabulatio. Ab αὐλίζομαι.
Αὐλοβοτέω, ῶ, f. ήσω, fiſtulas, ſeu tibias compingo. Ex αὐλὸς, & τίπτω, *compono*.
Αὐλοθήκη, ἡ, loculus tibiarum.
Αὐλοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars conficiendi tibias.
Αὐλοποιητικὸς, ex arte tibiarum conficiendarum.
Αὐλοποιΐα, ας, ἡ, idem.
Αὐλοποιὸς, ὁ, ἡ, idem. Ab
Αὐλοποιὸς, οῦ, ὁ, qui fiſtulas conficit, Gl. V. tibiarius. Ex αὐλὸς, & ποιέω, *facio*.
Αὐλοπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, aulæ conveniens. Ex αὐλὴ, & πρέπω, *convenio*.
Αὐλὸς, ὁ, tibia; ſiſtula; (2) para bellica, pyramis fibulæ; (4) ſanguinis e naribus torrens.
Αὔλος, ος, ὁ ἡ ὄν, materiæ expers. Ex α priv. & ὕλη, *materia*.
Αὐλοτόρυνος, ου, ὁ, qui tibias perforat. Ex αὐλὸς & τρύπα, *foramen*.
Αὐλῳδία, ας, ἡ, tibiarum cantus, tibiæ ſonus.
Αὐλῳδικὸς, ὴ, όν, tibialis, fiſtularis. Ab
Αὐλῳδὸς, οῦ, ὁ, cantor, auletes, tibicen. Ex αὐλὸς, & ᾠδὴ, *cantus*.
Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, vallis, convallis, locus planus circa montem. Ab αὐλὸς.
Αὐλωνίσκος, ου, ὁ parva vallis. Dim. ab αὐλὼν.
Αὐλωνίτης, ὄνος, ὁ, in vallibus commorans, habitans, v. c. Nympha.
Αὐλωνοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, vallis figuram habens, anfractuoſus. Ex αὐλὼν, & εἶδος.
Αὐλώπιδι, *galeæ*, dat. ſing. ab αὐλώψ.
Αὐλώπις, ιδος, ἡ, angusta, oblonga, quaſi in fiſtulam abiens. Epitheton galeæ, ab
Αὐλωπὸς, ὁ, ἡ ὄν, fiſtulæ inſtar oblongos habens oculos; (2) piſcis quidam. Ex αὐλὸς, & ὤψ, *oculus*.
Αὐλωτὸς, ὴ, όν, fiſtulatus, tibiis inſtructus. Ab αὐλὸς.
Αὐξάνω, f. ξήσω, augeo, incrementum do; αὐξάνομαι, creſco, gliſco, oleſco, integraſco, augeſco, Gl. V. αὐξῆσαι, augere, Ph. a. 1. inf. αὐξηθῆναι, creta, Ph. a. 1. paſſ. part. ηὐξημένος, ampliatus, Ph. perf. part. paſſ. (2) *interdum tamen eſt*, creſco. Τοῖς χθὲς μειρακίοις αὐξάνεσθε, Greg. Ἴσως ὀψὲ τοῦτο αὐξήσεται, *Iſocr.* Αὐξάνονται αἱ πόλεις ὑπὸ τῶν ἡσυχίων, *Id.* Ab αὔξω.
Αὔξε, 2. ſing. præſ. imper. act. ab αὔξω.
Αὐξὴ, ῆς, ἡ, incrementum. Ab eod.
Αὐξηθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. αὐξάνω.
Αὔξημα, ατος, τὸ, incrementum, Gl. V.
Αὐξῆσαι, a. 1. inf. act. v. αὐξάνω.
Αὔξησις, εως, ἡ, incrementum, augmentum, auctus, Gl. V. Ab αὐξάνω.
Αὐξῇ, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ηὔξηται.
Αὐξητικὸς, ὴ, όν, augendi vim habens, auctificus; (2) creſcens, creſcendi vim habens, Gl. V. augmentarius. Ab eod.
Αὐξητικῶς, augendi cauſa.
Αὐξιδαλὴς, ὲς, viriditatem largiens, vireſcens. Ex αὐξω, & θάλλω.
Αὐξιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, ad augendum & incrementum accommodatus. Ab eod.
Αὔξις, εως, ἡ, auctus, incrementum, augmentum. Ab eod.
Αὐξιτόκος, alens; αὐξιτρεφὴς, adoleſcens.
Αὐξόμενος, præſ. part. med. verbi
Αὔξω. f. ξήσω, augeo, amplifico, cumulo, Gl. V. creſco, glitco; αὔξομαι, creſco, oleſco, Gl. V. Γνῶθι προθύμως τῇ Ἑλλάδι αὔξειν τὴν δρυὸν, Ariſtid. Τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμπότοις αἴτιος, ὁ δὲ λόγος τοῖς παιδικοῖς λόγοις αὔξει πίρυσι, *Iſocr.* Ab αὐξὴ, *augeo*.
Αὐόη, ης, ἡ, ficcitas, ariditas, Etym. (2) clamor, Varin. Ab αὔω, *ſicco*, vel *clamo*.
Αὖος, αὔη, αὔο, ſiccus, aridus; (2) qui (terram) obtinuit, obſtupefactus. Ab αὔω.
Αὐστηρὸς, ὰ, όν, ſiccitas, ariditas. Ab αὖος.
Αὐπνία, ας, ἡ, inſomnia, vigiliæ, pervigilatio. Ab
Ἄυπνος, ος, ὁ ἡ ὄν, inſomnis, ſomnum non capiens, vigil, pervigil; (2) in quo ſomnus non capitur. Ex α priv. & ὕπνος, *ſomnus*.
ΑΥΡΑ, ας, ἡ, aura, ventus lenior; (2) exſpiratio ex humido proficiens; (3) ventus.
Αὐριάζω, poſtcraſtino, in craſtinum diem differo; (2) algeo, Etym. Ab αὔριον.
Αὔριον, *Adv.* cras, craſtino die. Unde ὁ, ἡ, τὸ, ἀύριος, *craſtinus*.
Αὖσαι, *ſiccaſti*, a. 1. inf. act. verbi αὔω.
Αὖσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔαυσε.
Αὐσταλὴς, ὲς, ὸν, ſiccus, aridus; (2) ſqualens, ſquallidus. Ab αὖος.
Αὐστηρία, ας, ἡ, auſteritas, tetricitas. Ab
ΑΥΣΤΗΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, auſterus, ſeverus, agreſtis; tetricus, durus, Gl. V. Hinc
Αὐστη-

Αὐστηρότης, ητος, ἡ, austeritas, severitas.
Αὐστηρῶς, Adv. austere; (2) severe; (3) tenuiter.
Αὖτ', rursus, pro αὖτις.
Αὐτὰ, ipsa, Dor. pro αὐτή.
Αὖτα, pugna, Dor. pro αὐτή.
Αὐτάγγελος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui sibi est nuncius, qui sua ipse nunciat; (2) qui ultro nuncius venit. Ex αὐτὸς, & ἄγγελος, nuncio.
Αὐτάγγελτος, ου, ὁ ἡ, ὁ, nuncius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuncio. Ex iisd.
Αὐτάγαστος, ου, ὁ ἡ, ὁ, sui ipsius admirator, R. Ex αὐτὸς, & ἄγαμαι, admiror.
Αὐτάγαστος, ου, ὁ ἡ, ὁ, idem & ex iisd. R.
Αὐτάγρετος, ου, ὁ ἡ, ὁ, a se ipso collectus, sumptus, electus; (2) ultro oblatus; (3) sponte collectus, congregatus. Ex αὐτὸς, & ἀγείρω, congrego.
Αὐταδελφος, ου, ὁ, frater germanus, frater ex utroque parente.
Αὗται, hæ, nom. plur. f. g. ab οὗτος, hic.
Αὐτὰν, ipsam, acc. sing. f. g. Dor. pro αὐτὴν.
Αὐτανδρὶ, Adv. cum ipsis viris. Ab
Αὐτανδρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, cum ipsis hominibus, seu viris. Ex αὐτὸς, & ἀνὴρ, vir.
Αὐταναψιὰς, ᾶδος, ὁ, consobrinus, patruelis; fratris, vel sororis filius.
ΑΥΤΑΡ, sed, autem; (2) cæterum; (3) deinde.
Αὐταρέσκεια, ἡ, nimius amor sui, suarumque rerum. Ab
Αὐτάρεσκος, ου, ὁ ἡ, ὁ, sibi placens. Ex αὐτὸς, & ἀρέσκω, placeo.
Αὐτάρκεια, ας, ἡ, animus sua sorte contentus, sufficientia; (2) frugalitas:
Αὐταρκέω, ῶ, sufficio, satis sum, duro; αὐτάρκησον, contentus esto, Ph. a. 1. imperat. Ab
Αὐτάρκης, ες, ὁ ἡ, ὁ, contentus, frugalis; (2) sibi sufficiens, habens necessaria, nec aliena ope indigus; (3) opportunus, commodus, idoneus. Ex αὐτὸς, & ἀρκέω.
Αὐταρκία, ας, ἡ, idem quod αὐτάρκεια.
Αὐτάρκως, Adv. sufficienter, contente, satis; abunde, prolixe, commode, Gl. V.
Αὐταρχέω, ῶ, f. ήσω, ipse summæ rerum præsum. Ab
Αὐτάρχης, ου, ὁ, qui summæ rerum præest, qui summam rerum po estatem obtinet. Ex αὐτὸς, & ἄρχων, princeps. Hinc
Αὐταρχία, ας, ἡ, summa rerum potestas.
Αὐτᾶς, gen. sing. f. g. Dor. pro αὐτῆς.
Αὐτάων, ipsarum, gen. plur. Dor. pro αὐτῶν.
Αὖτε, Adv. rursum, iterum, postea. Ab αὖ.
Αὐτενέργητος, ου, ὁ ἡ, ὁ, ipse per se operans & efficiens. Ex αὐτὸς, & ἐνεργέω, operor.
Αὐτεξούσιον, ου, τὸ, liberum arbitrium. Ab
Αὐτεξούσιος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui sui juris, sive suæ potestatis est. Gl. V. licentiosus, suæ potestatis, sui juris; (2) de imperio infinito, de regno, cujus potestas nullis limitibus circumscribitur. Ex αὐτὸς, & ἐξουσία.
Αὐτεξουσιότης, ητος, ἡ, libera potestas.
Αὐτεξουσίως, libere.
Αὐτίον, exclamabant, 3. plur. imperf. ind. act. Ion. pro ηὔτεον, a verbo αὐτέω, exclamo.
Αὐτίν, ipsa, Ion. pro αὐτήν.
Αὐτιπάγελτος, ου, ὁ ἡ, ὁ, sponte aliquid indicans, vel pollicens; Ph. ultroneus, Isocrat. ad Demon. Ex αὐτὸς, & ἐπαγγέλλω.
Αὐτιπίζελος, ου, ὁ ἡ, ὁ, suis ipsius captus insidiis. Ex αὐτὸς, & ἐπίζηλος, insidiosus.
Αὐτιπίσεσθος, ὁ, sui juris, sui ipse curam gerens.
Αὐτιπίσπαστος, ου, ὁ ἡ, ὁ, quem quis sibi ipse accersivit atque attraxit.
Αὐτιπιτάλης, ου, ὁ, qui ipse per se aliquid injungit, qui jure suo jussa imponit. Ex αὐτὸς, & ἐπιτάσσω, impero.
Αὐτιπλήκτης, ου, ὁ, idem.
Αὐτοπιτακτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars suo imperio regendi. Ab
Αὐτοπιτακτικὸς, ἡ, όν, ad imperium absolutum pertinens. Ab αὐτοπιτάκτης.
Αὐτοπιτακτικῶς, Adv. more eorum, qui per se jubendi potestatem habent.

Αὐτοπόνημος, ὁ ἡ, ὁ, cui idem obtigit impositum, cognominis. Ex αὐτὸς, & ὄνυμα.
Αὐτοπρίστης, ου, ὁ, miles, qui ipsemet remigat.
Αὐτεύω, 3. pl. imperf. ind. act. Dor. pro ηὔτευν, ab
Αὐτία, ῶ, clamo. Ab ἄυω.
Αὐτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commissæ; (2) pugna. Ab αὐτέω.
Αὐτήγα, ipsa, Att. pro αὐτὴ.
Αὐτήκοος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui suis aliquid auribus audivit; (2) qui sui est juris. Ex αὐτὸς, & ἀκούω, audio.
Αὐτῆμαρ, Adv. eodem die.
Αὐτῆς, ipsis, dat. plur. f. g. Ion. pro αὐταῖς.
Αὐτίκ', statim, pro αὐτίκα.
Αὐτίκα, Adv. mox, statim, protinus, illico, continuo, extemplo, illicet. actutum, Gl. V. (2) exempli causa; (3) primum, jam primum.
Αὖτις, Adv. idem quod αὖθις.
Αὐτίτης, ου, ὁ, hornus, qui unius ejusdemque anni est; (2) purus, merus; (3) solus in solitudine vivens. Ex αὐτὸς, & ἔτος, annus.
Αὐτίχ, pro αὐτίκ', ob sequentem adspiratam.
ΑΥΤΜΗ, ῆς, ἡ, halitus, spiritus; (2) vapor; (3) fumus; (4) ardor.
Αὐτμὴν, ένος, ὁ, idem.
Αὐτοαγαθὸς, ὁ ἡ, ὁ, ipse per se bonus. Hinc
Αὐτοαγαθότης, ητος, ἡ, ipsamet bonitas.
Αὐτοαγιότης, ητος, ἡ, sanctitas naturæ internæ, Suic.
Αὐτόγα, b.e profecto, Dor. pro αὐτόγε.
Αὐτοδάμας, αντος, ὁ, ipsissimus adamus, Suic.
Αὐτοαλήθεια, ας, ἡ, ipsa veritas.
Αὐτοαληθῶς, verissime.
Αὐτοάνθρωπος, ου, ὁ, homo ipse per se.
Αὐτοάπειρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, per se infinitus, Suic.
Αὐτοαρετὴ, ῆς, ἡ, ipsa virtus, Suic.
Αὐτοβοάω, ῶ, ipse me mea voce prædico, ipse mei præconem ago. Ex αὐτὸς, & βοάω.
Αὐτοβοεὶ, Adv. ipso clamore, primo statim clamore. Ex αὐτὸς, & βοὴ, clamor.
Αὐτοβοηθὸς, ὁ, qui sibi ipse sufficit, consulere potest.
Αὐτοβόντης, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui ipse sua voce de se testatur. Ab αὐτοβοάω.
Αὐτοβορέας, ου, ὁ, ipse boreas.
Αὐτοβουλος, ου, ὁ ἡ, ὁ, sua sponte, suo instinctu per se aliquid volens; Ph. arbiter. Ex αὐτὸς, & βουλὴ, consilium.
Αὐτογένθλος, ου, ὁ ἡ, ὁ, cui ipsi ex se ipso genus est, qui a se ipso est. Ex αὐτὸς, & γενέθλη, origo, genus.
Αὐτογενὴς, ές, ὁ ἡ, ὁ, idem. Ex αὐτὸς, & γένομαι, nascor. Unde
Αὐτογένητος, ου, ὁ ἡ, ὁ, ex se genitus.
Αὐτογνωμοσύνη, ης, ἡ, ex animi mei sensu & arbitratu facio ac judico. Ab
Αὐτογνώμων, ονος, ὁ ἡ, ὁ, qui suam damtaxat sententiam sequitur. Ex αὐτὸς, & γνώμη, sententia.
Αὐτογνωμόνως, suo arbitrio, consilio.
Αὐτογνώστος, ου, ὁ ἡ, ὁ, suam sententiam secutus. Ex αὐτὸς, & γιγνώσκω, cognosco.
Αὐτογόνος, ου, ὁ ἡ, ὁ, ipse per se genitus, a se ortum habens. Ex αὐτὸς, & γόνος.
Αὐτογραμμὴ, ῆς, ἡ, linea mathematica.
Αὐτογράφεον, ου, τὸ, scriptum propria manu exaratum. Ab
Αὐτόγραφος, ου, ὁ ἡ, ὁ, propria manu scriptus. Ex αὐτὸς, & γράφω, scribo.
Αὐτογυιον, ου, τὸ, aratri dentale, lignum, cui vomer includitur. Ex αὐτὸς, & γύη.
Αὐτοδαὴς, ές, ὁ ἡ, ὁ, qui ex se ipso & sine magistro didicit. Ex αὐτὸς, & δαῆναι, disco.
Αὐτοδάιτος, ου, ὁ ἡ, ὁ, a se ipso interfectus. Ex αὐτὸς, & δαΐζω, occido.
Αὐτοδάκτος, idem quod αὐτόδαπτος.
Αὐτοδάξ, Adv. mordicus, ipsis dentibus.
Αὐτόδειπνος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui vocatus secum ipse adfert, quæ cœnet, (sive potius, pauper, parasitus, ut αὐτοσίτος, Ern.) Ex αὐτὸς, & δεῖπνον.
Αὐτοδεκαέτης, solidis decem annis. Ex αὐτὸς, δέκα, decem, & ἔτος, annus.
Αὐτοδέσποτος, ὁ, dominus absolutus, summus.

Αὐτοδεσπότης, ου, ὁ ἡ, ὁ, per se dominus.
Αὐτοδιάκονος, ου, ὁ ἡ, ὁ, a se factus.
Αὐτοδιακονία, ας, ἡ, quum quis sui ipsius ministerio, non alieno, utitur. Ab
Αὐτοδιάκονος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui ipse sibi ministrat & famulatur. Ex αὐτὸς, & διάκονος, minister.
Αὐτοδίδακτος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui sua ipsius industria aliquid didicit, a se ipso doctus; (2) suapte natura aliquid faciens.
Αὐτοδιδάκτως, Adv. naturæ instinctu.
Αὐτοδιήγητος, ου, ὁ ἡ, ὁ, ab ipso seu per se narratus, ab ipso auctore commemoratus. Ex αὐτὸς, & διηγέομαι, narro.
Αὐτοδιηγηματικὸς, ου, ὁ, ipse ex sua persona narrans. Ex iisd.
Αὐτοδικαιοσύνη, ης, ἡ, ipsa justitia.
Αὐτοδικία, ας, ἡ, f. ήσω, mihi ipsi jus dico. Ex αὐτὸς, & δίκη, jus.
Αὐτοδίκη, ης, ἡ, litigatio per se ipsum, & non per alium. Ex iisd.
Αὐτόδικος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui se ipso judice utitur. Ex iisd.
Αὐτόδιον, Adv. statim, e vestigio. Ex αὐτὸς, & ὁδὸς, via.
Αὐτοδόξα, ἡ, opinio, vel gloria ipsa per se spectata.
Αὐτοδόξαστος, ον, proprie & magis opinabilis.
Αὐτοδρομος, ου, ὁ ἡ, ὁ, per se & sua natura cursus; (2) qui per se & sua natura movetur. Ex αὐτὸς, & inus. δρέμω, curro.
Αὐτοδύναμος, ὁ ἡ, ὁ, per se potens. Ex αὐτὸς, & δύναμαι, possum.
Αὐτόδωρον, τὸ, donum ipsum, totum.
Αὐτοειδὴς, ές, prorsus simulis.
Αὐτοεῖναι, ipsum esse, esse per se ipsum esse.
Αὐτοείκαστος, ου, ὁ, ὁ, pro se quisque.
Αὐτοείλικτος, ου, ὁ ἡ, ὁ, sua sponte volutatus, qui per se contorquetur, vel vorticibus circumagitur. Ex αὐτὸς, & ἑλίσσω.
Αὐτοενεργητικὸς, ὴ, όν, vocem passivam, sed activam significationem habens.
Αὐτοεντεὶ, Adv. propria manu. Ab
Αὐτοέντης, ου, ὁ, interfector, percussor; (2) qui sibi ipse manum infert; (3) dominus, ap. Eur. Ern. Ex αὐτὸς, & ἵημι, mitto.
Αὐτοεξαίρετος, ὴ, libera potestas.
Αὐτοέτεος, Adv. eodem anno. Ab
Αὐτοέτης, ίου, ὁ ἡ, ὁ, eodem anno, qui ejusdem anni est. Gl. V. anniculus. Ex αὐτὸς, & ἔτος, annus.
Αὐτοζήμιος, qui se ipse punit.
Αὐτοζήτητος, qui se ipse offert, qui non quæsitus reperitur.
Αὐτοζωὴ, ῆς, ἡ, ipsa vita, cum quis per se vivit. Ex αὐτὸς, & ζωὴ, vita.
Αὐτοθάνατος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui ipse sibi mortem infert. Ex αὐτὸς, & θάνατος, mors.
Αὐτοθελεὶ, ultro.
Αὐτοθελὴς, ές, ὁ ἡ, ὁ, quod ipse quis vult, voluntarius. Ex αὐτὸς, & θέλω, volo.
Αὐτοθέμεθλος, ου, ὁ ἡ, ὁ, per se habens fundamentum. Ex αὐτὸς, & θέμεθλον.
Αὐτόθεν, Adv. illic, istinc, inde, ex isto loco; indidem, Gl. V. (2) ab hoc tempore; (3) ex tempore, confestim, protinus; (4) jam inde. Ab αὐτὸς.
Αὐτόθεος, ου, ὁ ἡ, ὁ, per se Deus, vel Dea, Deus verissimus, Suic. Ex αὐτὸς, & θεὸς, Deus.
Αὐτοθήριον, ου, τὸ, ipsa bellua, Suic.
Αὐτόθι, Adv. illic, istic, ibi; inibi, Gl. V. Ab αὐτὸς.
Αὐτόθροος, ου, ὁ ἡ, ὁ, ex sua ipsius voce profectus, quem quis de se ipso dicit. Ex αὐτὸς, & θρέω, clamor, loquor.
Αὐτοῖο, ipsius, gen. sing. Ion. pro αὐτοῦ, ab αὐτὸς, ipse.
Αὐτοκάβδαλος, ου, ὁ ἡ, ὁ, utcumque subactus; (2) brevi tempore & levi opera compactus, tumultuarie factus. Ex αὐτὸς, & κάβος, summa, de qua proprie dicitur.
Αὐτοκάθαρσις, εως, ὁ, ipsamet purgatio, per se purgatio. Ex αὐτὸς, & κάθαρσις.
Αὐτόκαλος, ου, ὁ ἡ, ὁ, per se bonus, Suic.

Αὐτοκα-

Αὐτοκατάκριτος, ον, ὁ ἢ ἡ, ſuopte judicio condemnatus. Ex *αὐτὸς*, & *κατακρίνω*.

Αὐτοκατασκεύαστος, non factus opera humana, natus.

Αὐτοκέλευθος, ν, ὁ ἢ ἡ, per ſe iter faciens.

Αὐτοκέλευστος, ν, ὁ ἢ ἡ, injuſſus, ſua ſponte. Ex *αὐτὸς*, & *κελεύω*, *jubeo*.

Αὐτοκιρνής, ἐς, (a *κίρνημι*) idem.

Αὐτοκίρας, ατος, ὁ ἢ ἡ, ipſe per ſe mixtus ac temperatus. Ex *αὐτὸς*, & *κεράννυμι*.

Αὐτοκίφαλον, ν, τό, ipſum caput.

Αὐτοκινησία, ας, ἡ, motus ultroneus, motus, quo res aliqua ſua ſponte, vel ſuopte impulſu movetur, aut moveri poteſt. Ex *αὐτὸς*, & *κίνησις*, *motus*.

Αὐτοκίνητος, ν, ὁ ἢ ἡ, qui per ſe movetur, aut moveri poteſt, ſuapte natura mobilis. Ex *αὐτὸς*, & *κινέω*, *moveo*.

Αὐτόκλαδος, ν, ὁ ἢ ἡ, ipſe cum ſuis ramis.

Αὐτόκλητος, ν, ὁ ἢ ἡ, a ſe ipſo vocatus, qui non invitatus ad epulas venit.

Αὐτοκλίτως, *Adv.* ſuâ ipſius vocatione.

Αὐτοκμὴς, ῆτος, ὁ ἢ ἡ, a ſe ipſo fabricatus & elaboratus. Ex *αὐτὸς*, & *κάμνω*.

Αὐτόκομος, ν, ὁ ἢ ἡ, ipſe per ſe comatus, ſua ſponte comatus. Ex *αὐτὸς*, & *κόμη*.

Αὐτόκομον ἱμάτιον, ν, τὸ, veſtis comica, vulgo *Cupia* dicta. Ex *αὐτὸς*, & *κόπλω*, *ſuccido*.

Αὐτοκρανὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, ipſe per ſe miſtus & temperatus; (2) cui aliunde temperamentum accerſere opus non eſt. Ex *αὐτὸς*, & *κεράννυμι*, *miſceo*.

Αὐτόκρας, ατος, ὁ ἢ ἡ τὸ, idem.

Αὐτοκράτειρα, ἡ, imperatrix, liberum arbitrium habens.

Αὐτοκρατὲς, ές, τὸ, libera poteſtas.

Αὐτοκρατὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, qui ſui juris eſt, qui pro ſuo arbitrio de re aliqua ſtatuit. Ex *αὐτὸς*, & *κράτος*, *poteſtas*.

Αὐτοκρατορεύω, imperator ſum, ſummum imperium teneo.

Αὐτοκρατορία, ας, ἡ, libera poteſtas, poteſtas *αὐτοκράτορος*, Gl. V. principatus.

Αὐτοκρατορικὸς, ἡ, όν, ex libero arbitrio manans; (2) imperatorius, pertinens ad imperatorem; imperialis, Gl. V.

Αὐτοκρατορικῶς, *Adv.* pro ſuo arbitrio, plena poteſtate.

Αὐτόκρατος, ὁ, vinum ſapore medium inter dulcem & auſterum.

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, qui ſui juris eſt, qui liberam plenamque poteſtatem habet, ut legatus, Dux belli. Unde (2) Imperator Rom. a Græcis ſic vocatur. Ex *αὐτὸς*, & *κράτος*, *poteſtas*.

Αὐτοκτείνω, ipſe interficio me.

Αὐτόκτιτος, ν, ὁ ἢ ἡ, ſua ſponte ſtructus. Ex *αὐτὸς*, & *κτίζω*.

Αὐτοκτίτος, ν, ὁ ἢ ἡ, idem & ex iiſd.

Αὐτόκτων, ν, ὁ ἢ ἡ, qui ſe ipſum interfecit, qui ſibi manus intulit. Ex *αὐτὸς*, & *κτείνω*, *occido*.

Αὐτοκτόνως, ſua cæde manu.

Αὐτοκυβερνητὶ, ſua ipſius gubernatione.

Αὐτοκύλιστος, ν, ὁ ἢ ἡ, per ſe volutus, ſuapte natura volubilis.

Αὐτοκύριος, ν, ὁ ἢ ἡ, per ſe dominus.

Αὐτόκωπος, ον, adnatum capulum habens enſis.

Αὐτολάλητος, ον, ſecum loquens.

Αὐτολεξεὶ, *Adv.* verbo tenus, ad verbum. Ex *αὐτὸς*, & *λέξις*, *verbum*.

Αὐτολέκυθος, ν, ὁ ἢ ἡ, pauper; (2) parafitus.

Αὐτολέτωρ, ὁ, peremtor. Ex *ὄλλυμι*.

Αὐτολίθινος, ν, ὁ ἢ ἡ, lapideus, ſaxeus; (2) durus, qui flecti nequit.

Αὐτολόγος, ν, ὁ, ipſum verbum, filius Dei.

Αὐτολόχευτος, ν, ὁ ἢ ἡ, per ſe genitus. Ex *αὐτὸς*, & *λοχεύω*, *pario*.

Αὐτολυρίζω, f. *ίσω*, ipſemet lyra cano.

Αὐτομαθὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, qui ex ſe ipſo didicit; qui nullo præceptore uſus eſt. Ex *αὐτὸς*, & *μανθάνω*, *diſco*.

Αὐτομαρτυρέω, ῶ, f. *ήσω*, de me ipſe teſtor.

Αὐτομάρτυς, υρος, ὁ, qui ſibi ipſe teſtis eſt, ſeu teſtimonium exhibet.

Αὐτοματεὶ, *Adv.* ſponte, ultro. Ab *αὐτόματος*.

Αὐτοματῶν, *Adv.* idem & ab eod.

Αὐτοματὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Αὐτοματία, ας, ἡ, fortunæ temeritas, eventus fortuitus. Ab *αὐτόματος*.

Αὐτοματίζω, f. *ίσω*, ſponte facio; injuſſus non coactus. Hinc

Αὐτοματισμὸς, ῦ, ὁ, actio, quæ ſponte fit.

Αὐτόματος, ν, ὁ ἢ ἡ, ex ſe ipſo aliquid faciens, non alieno impulſu, ſpontaneus, ultroneus; (2) fortuito eveniens. Ex *αὐτὸς*, & *μάτην*, *fruſtra*, vel *μάομαι*, *excitor*.

Αὐτομάτως, *Adv.* ſponte, ultro, ſine alieno impulſu; (2) temere, fortuito.

Αὐτομαχηγὸς, ὅ, ὁ, faber *αὐτομάτου*, artifex operis ſe ipſum moventis. Ex *αὐτόματος*, & *ἔργον*, *opus*.

Αὐτομαχέω, ῶ, per me pugno; (2) per me ipſe, non per alium, litigo ac judicio contendo. Ex *αὐτὸς*, & *μάχομαι*, *pugno*.

Αὐτομήτηρ, ηρος, ἡ, ipſiſſima mater.

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, eadem matre natus.

Αὐτομολέω, ῶ, f. *ήσω*, ad hoſtes deficio, tranſfugio, meos deſero & ad hoſtes deficio, ut ipſis militem; (2) ruo in aliquid, amplexor aliquid. Αὐτομολῶ πρός τινα, ἔς τινα, ἐπί τινα. Ab

Αὐτόμολος, ὁ, qui ſua ſponte & a nullo incitatus it; (2) qui ſua ſponte ad partem alteram tranſit ac deficit; transfuga, Ph. perfuga, al. Gl. V. Ex *αὐτὸς*, & *μολέω*, *venio*, *eo*.

Αὐτομόλως, *Adv.* more transfugæ, in modum proditoris ac transfugæ.

Αὐτονομέομαι, οῦμαι, f. *ήσομαι*, meis legibus utor, meique juris ſum:

Αὐτονομία, ας, ἡ, poteſtas vivendi ſuis legibus, vel ſuo jure utendi. Gl. V. privilegium. Ab

Αὐτόνομος, ν, ὁ ἢ ἡ, qui ſuis legibus vivit; magiſter morum, Ph.

Αὐτονόμως, *Adv.* ſuis vivendo legibus, ſuo utendo jure.

Αὐτοντιμωρέμβωρος, ν, ὁ, ſe ipſum puniens. Ex *αὐτὸς*, & *τιμωρία*, *punio*.

Αὐτονυκὶ, *αὐτονυχεὶ*, & *αὐτονυχὶ*, ea ipſa nocte.

Αὐτόξυλος, ν, ὁ ἢ ἡ, ex ipſo ligno adhuc rudi confectus; (2) qui eſt e vernaculo ligno. Ex *αὐτὸς*, & *ξύλον*, *lignum*.

Αὐτοσχέδιον, ν, τὸ, per ſe, ſive abſolute neutrum. Vox gramm. ex *αὐτὸς*, & *σχεδίως*.

Αὐτοπαγὴς, ὲς, a ſemet ipſo factus ſibi.

Αὐτοπάθεια, ας, ἡ, innata paſſio; (2) reciprocatio, qua perſona agit & patitur. Ab

Αὐτοπαθὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, ex ſe, vel intrinſecus patiens; (2) reciprocus. Ex *αὐτὸς*, & *πάθος*, *paſſio*.

Αὐτοπαθῶς, *Adv.* cum paſſione innata, patiendo intrinſecus; (2) ex proprio adfectu; (3) ex vero animi ſenſu.

Αὐτόπαις, αιδος, ὁ ἢ ἡ, filius genuinus.

Αὐτοπαράκλητος, ὁ, qui ſponte aliquid facit, non indigens adhortatione.

Αὐτοπάρακλητος, ν, ὁ ἢ ἡ, a ſe ipſo productus. Ex *αὐτὸς*, & *παράγω*, *produco*.

Αὐτοπαραξία, ας, ἡ, per ſe ipſum productio, Suic. Ex iiſd.

Αὐτοπάτωρ, ορος, ὁ, qui a ſe eſt, nullo patre natus.

Αὐτοπήμων, ὁ, ſibi ipſe nocens.

Αὐτόπιστος, ν, ὁ ἢ ἡ, per ſe fidem faciens, per ſe credibilis. Ex *αὐτὸς*, & *πίστις*, *fides*.

Αὐτοποδὶ, ſuis pedibus.

Αὐτοποδία, ας, ἡ, actio, quum quis ſuis pedibus iter facit. Ex *αὐτὸς*, & *πούς*, *pes*.

Αὐτοποίητος, ν, ὁ ἢ ἡ, a ſe ipſo factus. Ex *αὐτὸς*, & *ποιέω*, *facio*.

Αὐτοπόνητος, ν, ὁ ἢ ἡ, ſua ſponte & per ſe factus, f. natus.

Αὐτοπολὶς, ἰδος, ἡ, civitas, quæ ſuis ipſius legibus utitur, urbs, quæ per ſe ſola civitatis nomine cenſetur. Ex *αὐτὸς*, & *πόλις*.

Αὐτοπόνητος, ν, ὁ ἢ ἡ, per ſe elaboratus. Ex *αὐτὸς*, & *πονέω*, *laboro*.

Αὐτοπους, ῶδος, ὁ ἢ ἡ, qui ſuis ipſius pedibus iter facit; (2) ſuis pedibus ſine duce incedens. Ex *αὐτὸς*, & *πούς*, *pes*.

Αὐτοπραγία, ας, ἡ, actio, quum quis per ſe & ſuo arbitrio aliquid facit; (2) poteſtas vivendi, ut velis. Ex *αὐτὸς*, & *πράττω*.

Αὐτοπραγματίντως, ſine arte.

Αὐτόπριμνος, ν, ὁ ἢ ἡ, per ſe radicatus, nativus, ſua ſponte proveniens. Ex *αὐτὸς*, & *πρίμνον*, *ſtirps*.

Αὐτοπρεπὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, ſe ipſum decens, ſibi ipſi conveniens; (2) difficilis; (3) qui cum ipſis radicibus evellitur; (4) magnus. Ex *αὐτὸς*, & *πρέπω*, *convenio*.

Αὐτοπροαίρητος, ν, ὁ ἢ ἡ, libero arbitrio agens, Gl. V. ultroneus, voluntarius.

Αὐτοπροαιρέτως, *Adv.* ſuo ipſius arbitratu, ſua ſponte.

Αὐτοπρόσωπον, ν, τὸ, ſcriptum, in quo auctor ex ſua perſona docet, nulla extrinſecus adſumpta. Ab

Αὐτοπρόσωπος, ν, ὁ ἢ ἡ, non perſonatus; (2) perſonam, qualis eſt, veram gerens. Ex *αὐτὸς*, & *πρόσωπον*, *perſona*.

Αὐτοπροσώπως, *Adv.* in, vel ſub propria perſona; (2) coram.

Αὐτοπτέω, ῶ, ipſe meis oculis cerno. Ab

Αὐτόπτης, ου, ὁ, qui ſuis oculis vidit, oculatus teſtis. Ex *αὐτὸς*, & *ὄπτομαι*, *video*.

Αὐτόπτος, ν, ὁ ἢ ἡ, ipſe viſus & deprehenſus. Ex iiſd.

Αὐτοπυρίτης, ν, ἡ, ut ἄρτος *αὐτοπυρίτης*, panis, cui furfur ademptum.

Αὐτόπυρος, ν, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex *αὐτὸς*, & *πυρὸς*.

Αὐτοπώλης, ν, ὁ, qui non vendit ab alio empta. Unde

Αὐτοπωλικὴ, ἡ, mercatura rerum non aliunde emptarum, ut frugum in agro ſuo natarum.

Αὐτορίζωμον, ον, ὁ ἢ ἡ, quod ipſe ſibi ſtruit, ſive ſibi conciliat aliqua. Ex *αὐτὸς*, & *ῥίζα*, *ſtruo*.

Αὐτόρριζος, ν, ὁ ἢ ἡ, tectum ex ſe ipſo habens, ſe ipſum contegens. Ex *αὐτὸς*, & *ὄροφη*.

Αὐτόρριζος, ν, ὁ ἢ ἡ, cum ipſa radice, cujus radix non avulſa eſt; (2) radices, fundamenta habens a ſe.

Αὐτοσίριφὴς, ές, ſua ſponte cadens, labens.

Αὐτόρρυτος, ν, ὁ ἢ ἡ, ſponte profluens. Ex *αὐτὸς*, & *ῥέω*, *fluo*.

ΑΥΤΟΣ, ή, ό, ipſe, ipſa, ipſum; (2) ipſemet; (3) qui ſponte aliquid facit; (4) ſolus, ab aliis non adjutus; (5) idem; (6) ego; (7) dominus. Hinc *Superl.* *αὐτότατος*, ipſiſſimus.

Αὐτόσαρκες, οἱ ἢ αἱ, cuticulam nimis curantes, voluptarii.

Αὐτόσε, *Adv.* illuc, huc; (2) eodem.

Αὐτοσίδηρος, ὁ ἢ ἡ, ferreus.

Αὐτόσιτος, ν, ὁ ἢ ἡ, qui ipſe ſibi cibum comparat; (2) qui cum alio cœnaturus ipſe ſuas ſecum adfert dapes; (3) pauper; (4) parafitus. Ex *αὐτὸς*, & *σῖτος*.

Αὐτοσκίνας, idem quod

Αὐτόσκαλος, ν, ὁ ἢ ἡ, rudis, ſimplex & inconditus, nullo conſtans artificio.

Αὐτόσυτος, ν, ὁ ἢ ἡ, ſponte excitus, veniens. Ex *αὐτὸς*, & *ζάομαι*, *excito*.

Αὐτοσχαδία, ας, ἡ, pugna ſtataria, qua nimirum pede collato cum hoſte pugnatur. Ex *αὐτὸς*, & *Στάδιον*, *ſtatarius*, *ſtabilis*.

Αὐτόστεγος, ν, ὁ ἢ ἡ, qui ipſe ſibi tecti locum eſt, vel tecto natura ſua inſtructus; (2) perfectus, abſolutus.

Αὐτοστοιχὴν, ν, ὁ ἢ ἡ, qui ſolus ſecum meditatur, qui ipſe ad ſe animum advertit.

Αὐτόπλους, ου, ὁ ἡ ὁ, qui sine navi trajicit, ipse sibi navis est, de nantes.

Αὐτοπόνως, ω, tacite gemens.

Αὐτοπράτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, summus dux belli, qui auspicia habet.

Αὐτόστυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, per se & suapte natura columnis fultus.

Αὐτοσφαγὴς, ὁ ἡ ὁ, ipse a se jugulatus, qui se ipse occidit. Ex αὐτὸς, & σφαγή.

Αὐτοσχεδὰ, Adv. illico; (2) cominus.

Αὐτοσχεδία, ας, ἡ, sc. μάχη, pugna, quæ cominus fit. Ab αὐτοσχέδιος.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore & tumultuarie facio, sive (2) temere, inconsulte, v. c. judico, loquor, &c. (3) sponte ago. Αὐτοσχεδιάζειν ἐπὶ τοῖς πραγμάτων, Isocr. εἰς τὰ ζάματα, Æschin. Ab eod.

Αὐτοσχέδισμα, ατος, τὸ, opus ex tempore & tumultuarie factum. Ab αὐτοσχεδιάζω.

Αὐτοσχεδιαστρὶς, ίδος, ὁ, dictio extemporalis:

Αὐτοσχεδιαστὴς, οῦ, ὁ, qui extemporalem habet orationem; (2) qui ex tempore & tumultuarie aliquid facit:

Αὐτοσχεδιαστὶ, Adv. ex tempore, non præmeditate:

Αὐτοσχεδιαστικὸς, ὴ, όν, extemporalis.

Αὐτοσχέδιος, ία, ιον, & αὐτοσχέδιος, ου, ὁ ἡ ὁ, extemporalis, ex tempore factus, inelaboratus, tumultuarius, Gl. V. αὐτοσχέδιον, præ oculis dictio.

Αὐτοσχεδίως, Adv. ex tempore, tumultuarie; (2) temere, fortuito casu; (3) sponte sua.

Αὐτοσχεδὸν, Adv. cominus.

Αὐτοτελεία, ας, ἡ, perfectio, absolutio; (2) integritas. Ab αὐτοτελὴς.

Αὐτοτέλης, ους, ὁ ἡ ὁ, per se perfectus. Ab

Αὐτοτελὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, in se finem suum habens; (2) per se finem faciens seu imponens; (3) per se absolutus & consummatus; (4) ipse sibi sufficiens, cui propriæ vires ad aliquid perficiendum sufficiunt, Ph. αὐτοτελὲς, absolutum. Ex αὐτὸς, & τέλος, finis.

Αὐτοτελῶς, Adv. absolute, perfecte.

Αὐτότεχνος, ος, ὁ ἡ ὁ, per se peritus, per se artem tenens. Ex αὐτὸς, & τέχνη, ars.

Αὐτότοκος, ος, ὁ ἡ ὁ, editus cum ipso partu. Ex αὐτὸς, & τίκτω, pario.

Αὐτότροφος, idem quod αὐτόσιτος.

Αὐτότυπος, ος, ὁ ἡ ὁ, a se ipso impressus.

Αὐτοῦ, Adv. ibi, illic; (2) hic. Ab αὐτὸς.

Αὐτοφυὴς, ὁ ἡ ὁ, per se supra-essentialis, Suic. Ex αὐτὸς, & ὑπερφυὴς.

Αὐτουργέω, ω, ὁ ἡ ὁ, per me facio. Ab αὐτουργὸς. Hinc

Αὐτουργικὸς, ὴ, όν, extemporalis, inelaboratus; (2) sponte natus.

Αὐτούργημα, το, quod quis ipse facit.

Αὐτουργία, ας, ἡ, operatio ejus, qui per se aliquid efficit. Ab

Αὐτουργὸς, ὁ ἡ ὁ, qui per se facit & operatur, non aliena opera utens; (2) qui manu sua victum sibi quærit; (3) operax; (4) qui sua manu cædit, pulsat, vel pugnat. Gl. V. auctor rei. Ex αὐτὸς, & ἔργον.

Αὐτουργὸς, ὁ, qui sua manu victum quærit potius, quam ab allo datis fruitur.

Αὐτουργόστικτος, ον, subito, ex tempore factus

Αὐτοῦς, i. αὐτοφὶν, Adv. ibi; (2) ipsis pro Dativo αὐτοῖς.

Αὐτοφιλανθρωπία, ἡ, humanitas ipsissima.

Αὐτοφλαυτος, ος, sui amans.

Αὐτοφλοιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, ipsum corticem adhuc habens, nondum a cortice sejunctus.

Αὐτοφυδρὶς, ὶς, ὁ ἡ ὁ, qui se ipsum perimit, vel per me t. Ex ἐαυτὸν.

Αὐτοχὼν, ὼν, ὁ ἡ ὁ, idem.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ, idem; (2) qui alii sua manu cædem infert. Ex ἧσθ.

Αὐτοχείρ, suo ictu, sua manu.

Αὐτοφαγὼν, ὼν, ὁ ἡ ὁ, qui ipse voravit. Ex ἑαυτὸς, & φάγω, comedo.

Αὐτόχειρος, ος, ὁ ἡ ὁ, cum ipso onere & mercibus. Ex αὐτὸς, & ἄφορτος, onus.

Αὐτοχείρωτος, ος, a semet ipso servatus.

Αὐτόχθων, ὼν, ὁ ἡ ὁ, ex se, ipso natus, ex se ipso procreatus. Ex αὐτὸς, & φυτὸς.

Αὐτοφυὼς, Adv. suapte natura, sponte naturæ; (2) native, genuine; (3) sine arte, elaborazione. Ab αὐτοφυὴς.

Αὐτόφωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνὴ.

Αὐτόφωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, deprehensus in ipso furto, deprehensus in ipsa re, sive scelere, ita ut non sit inficiando. Gloss. Vet. manifestarius; ἐπ' αὐτοφώρῳ, in furto, in scelere ipso; Gl. V. manifesto.

Αὐτοφῶς, τὸ, ipsa lux; (2) Spiritus Sanctus.

Αὐτόχαρις, ιτος, ὁ, ipsa per se gratia, Suic.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ ἡ ὁ, qui sua manu aliquid facit; (2) qui sua manu victum quærit; qui sua manu vim facit, cædem patrat; (4) quod propria manu patratur; (5) qui se ipsum interficit; (6) αὐτόχειρ τιμὴ, etiam est qui aliquem sua manu capit, v. c. in prælio. Hinc

Αὐτοχειρὶ, Adv. propria manu, proprio Marte.

Αὐτοχειρία, ας, ἡ, homicidium manu sua patratum; neque solum in semet ipso, sed & in aliis, unde interdum facinus possis vertere:

Αὐτοχειρία, Adv. sua ipsius manu:

Αὐτοχειρίζω, f. ίσω, propria manu facio:

Αὐτόχειρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui se ipsum occidit.

Αὐτοχειροτόνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, suo ipsius suffragio electus, per se creatus. Ex αὐτὸς, & χειροτονία, creo.

Αὐτοχειρὸς, idem quod αὐτοχειρὶ.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ ἡ ὁ, ex ipsa terra ortus, ex ipsa tellure oriundus; (2) indigena, domesticus; patricius, Ph. αὐτόχθονες, aborigines, Ph. Ex αὐτὸς, & χθὼν.

Αὐτοχόλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui sua sponte iram concipit; (2) sibi ipsi iratus. Ex αὐτὸς, & χόλος, irascor.

Αὐτοχόωνος, ὁ ἡ ὁ, crassa Minerva fusus, veluti sua sponte fusus. Ex αὐτὸς, & χώνος.

Αὐτόχρημα, Adv. re ipsa, re vera, plane, omnino. Ex αὐτὸς, & χρῆμα, res, negotium.

Αὐτόχροος, contr. ους, ος, ὁ ἡ ὁ, nativi coloris, Gl. V. αὐτόχρως, nativa.

Αὐτόχυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, per se & sponte sua fusus, vel diffusus. Ex αὐτὸς, & χύω.

Αὐτοχώνευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod αὐτοχόωνος. Ex αὐτὸς, & χωνεύω, fundo.

Αὐτόχωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem.

Αὐτοψία, ας, ἡ, quum quis suis oculis vidit, oculata fides. Gl. Vet. in conspectu. Ex αὐτὸς, & ὄψις, visus.

Αὐτῷ, sibi ipsi. dat. sing. Att. pro ἑαυτῷ.

Αὔτως, sive αὐτὸς, Adv. sic, hoc modo; (2) eodem modo, pariter; (3) utcumque; (4) temere, frustra. Ab αὐτὸς.

Αὐχένα, cervicem, Dor. pro αὐχένα.

Αὐχενὶς, ὶς, ὁ, cervicosus, Gl. V. Ab αὐχὴν. Unde

Αὐχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, cervicem tringo; (2) loro caput equi constringo:

Αὐχενισὴς, ὁ, gulam frangens, Epith. laquei.

Αὐχένιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad cervicem pertinens.

ΑΥΧΕΩ, ῶ, f. ήσω, glorior, jacto me. Αὐχῶν τιὰ βίγνεσιν, Anstid. Ἔσσι, λίαν αὐχῶς ἐπὶ χαλκείῃ, Hom. Batr. 57. Hinc

Αὐχὴν, ῆνος, ὁ, gloriatio, animi elatio.

Αὐχήεις, ήεσσα, ῆεν, jactabundus, gloriabundus, ad jactantiam comparatus; (2) alacris, cui cervix erecta est. Ex αὐχὴν, vel αὐχέω.

Αὔχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio, fastus.

ΑΥΧΗΝ, ένος, ὁ, cervix; (2) angustia loci, locus angustus; (3) pars clavis & gubernaculi, in quam gubernator incumbit, Gl. V. αὐχένες, gubernaculum; αὐχὲω πλοίῳ, gubernaculum, Gl. Vet. αὐχὲω πηδαλίῳ, trino, Ph.

Αὐχενιὰς, ὰς, ὁν, idem quod αὐχένιος.

Αὐχμάω, ῶ, f. ήσω, areo præ æstu; (2) squaleo. Ab αὐχμὸς.

Αὐχμηρὸς, ὰ, όν, squalidus. Ab eod.

Αὐχμὸς, οῦ, ὁ, squalidus, hispidus, hirsutus, Gl. Vet. (2) obscurus, caliginosus; (3) siccus; (4) pauper. Ab eodem.

Αὐχμωδέομαι, οῦμαι, ὁ, eamdem squalidam habeo.

ΑΥΧΜΟΩ, ῶ, ἡ, ficcitas ex æstu vehementi; (2) squalor, situs, pædor, illuvies.

Αὐχμώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, æstuosus, aridus præ æstu; (2) squalidus. Ab αὐχμὸς.

ΑΥΩ, vel ἄω, sicco, arefacio, accendo.

Αὔω & per diæresin, ἄϋω, clamo, resono, boo. Αὖε δ' ἰαχήσας, Il. ιγ', 461.

Ἀφ', ab, pro ἀπὸ, ob sequentem literam aspiratam.

Ἀφαγίζω, f. ίσω, purifico, expio; (2) consecro; (3) spolio, exuo. Ex ἀπὸ, & ἁγίζω.

Ἀφαγιοῦμαι, οῦσω, idem. Ἀφαγιοῦσαι δ' χρῶῖ, Soph. Antig. 253. Ab eod.

Ἀφαγισμὸς, οῦ, ὁ, purificatio, consecratio.

Ἀφαδὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, qui non placet, ingratus; (2) hostis, inimicus. Ex ἀπὸ, & ἀδὼ, placeo.

Ἀφαίμαξις, εως, ἡ, sanguinis detractio. Ab

Ἀφαιμάσσω, vel ἀττω, sanguinem elicio, sanguinem detraho. Ex ἀπὸ, & αἱμάσσω.

Ἀφαιρεθὲις, a. 1. part. pass. v. ἀφαιρέω.

Ἀφαιρεῖται, aufert, 3. sing. præs. ind. med.

Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, quod aufertur; (2) ablatio; (3) quod pro donario eximitur & seligitur. Ab ἀφαιρέω. Hinc

Ἀφαιρεματικὸς, ὴ, όν, ablativus, abstractivus.

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio, abstractio; (2) Figura grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur; (3) id, quod ex cæsi animalis interaneis extrahitur. Ab ἀφαιρέω.

Ἀφαιρέτις, creptrix. Epith. Parcæ.

Ἀφαιρετὸς, ὴ, όν, qui auferri potest; (2) exemptilis. Fam. quoque ἀφαιρετὴ occurrit. Ab eod.

Ἀφαιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, adimo, detraho; (2) vindico, adtero; (3) eximo. Ph. ἀφαιρῶμαι, adimo, demo, detipio, detraho, auferio, eximo, subtraho; ἀφεῖλετο, abstulit, dempsit, Gl. V. a. 2. ἀφηρημένος, detractus, Ph. perf. part. pass. Ἀφαιρεῖν τί τινος, τί τινι, τὶ τινα, ἀπό τινος. Κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμαλγέων ὀργὰς ἀφῶρον, Eur. Med. 456. Ἀνδρατ', ἀφαιρεῖσθ' μὲ τὴν τραγῳδίαν; auferes? Arist. Ach. 469. Εἰ τὸμα κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό μὲ, Soph. Phil. 374. Τὸν βίον μὴ μ' ἀφέλῃς, Ibid. 976. Ex ἀπὸ, & αἱρέω, capio.

Ἀφαίρημα, ατος, τὸ, idem quod ἀφαίρεμα.

Ἀφαιρήσεται, f. 1. int. med. v. ἀφαιρέω.

Ἀφαιρητικὸς, ὴ, όν, idem quod ἀφαιρετικός.

ΑΦΑΚΗ, ης, ἡ, legumina & quidem in specie viciæ genus, Gl. V. vicia. Angl. Vetches, Tow Vetching.

Ἀφάλμαι, desilio, ex uno loco in alium salio, resilio; exilio, defilio, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ἅλλομαι, salio.

Ἄφαλος, ος, ὁ ἡ ὁ, clavis, seu scutulis ex auro splendentibus non insignis; (2) sine cono, aut crista. Ex α priv. & φαλὸς.

Ἄφαλτος, ους, ἡ, refultatio. Ab ἀφάλλομαι.

Ἄφαλτος, ος, ὁ ἡ ὁ, resiliens. Ab eod.

Ἀφαμαρτάνω, f. ήσω, abeo; (2) privor.

Ἀφαμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ ὁδοῦ, Prov.

Ἀφάμαρτε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἀφήμαρτε.

Ἀφαμαρτὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, errans in verbis; (2) futilis. Ex ἀφαμαρτάνω, & ἔπος.

Ἀφανδάνω, displiceo. Ex ἀπὸ, & ἀνδάνω.

Ἀφάνδην, non manifestum, Gl. V.

Ἀφάνεια, ἡ, obscuritas; (2) incertitudo. Ab

Ἀφανὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, obscurus, non manifestus, occultus, latens; (2) incertus. Gl. V. ignotus; (3) ignobilis; (4) qui e medio sublatus est, periit, discerptus a bestiis, &c. Ex α priv. & φαίνω, ostendo. Hinc

Ἀφανίζω, f. ίσω, ab adspectu removeo, e conspectu aufero, ex oculis tollo; (2) perdo, inter-

latenter ; (3) imminuo, pallo, contundo ; (4) quovis modo corrumpo, deleo, perdo, excido ; (5) levo, imminuo v. c. laborem, ne sentiatur ; (6) in exilium pello ; (7) in deos refero, *cum additur* ἐξ ἀνθρώπων ; (8) abeo, e conspectu discedo, *int.* ἠμαυρόν. ἀφανιζομαι, evanesco aboleſco, pereo, &c. Ab ἀφανης.

Ἀφάνισις, εως, ἡ, abolitio, ex conſpectu hominum ablatio. Ab ἀφανίζω. Unde

Ἀφανισμὸς, οῦ, ὁ, evaneſcentia ; interitus, exterminium, Gl. V. obſcuratio rei, v. c. veritatis.

Ἀφανιστὴς, οῦ, ὁ, deſtructor, exterminator, vaſtator, corruptor.

Ἀφανιστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens e medio tollendi.

Ἀφανιστὸς, ἡ, ὸν, deſtructilis, Gl. V.

Ἀφαντασίας, ου, ὁ ἡ ὁ, qui nullis perturbatur viſis & inſomniis. Ex α priv. & φαντασία, *apparitio, viſio.*

Ἀφαντασιώτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui non habet vim perſpicuas rerum imagines concipiendi. Ex iiſd.

Ἀφάντας, υ, ὁ ἡ ὁ, viſionibus carens. Ex α priv. & φαντασός.

Ἄφαντος, ου, ὁ ἡ ὁ, ab adſpectu remotus, qui non videtur ; (2) qui diſceſſit, abiit quocunque modo & quacunque de cauſa ; (3) cujus memoria nulla eſt, qui funditus extinctus eſt. Ex α priv. & φαίνω, *oſtendo.*

Ἀφανὰς, *Adv.* ita, ut non appareat, occulte, clanculum. Gl. V. obſcure, pedetentim.

Ἀφάπλω, f. ψω, ſuſpendo ; (2) alligo ; (3) admoveo, applico. Ex ἀπὸ, & ἅπλω, *necto.*

ΑΦΑΡ, *Adv.* ſtatim, continuo, facile.

Ἀφαρεὶ, vel ἀφαρὶ, *Adv.* feſtinanter & inconſiderate, ſtatim, celeriter. Ab ἄφαρ.

ΑΦΑΡΕΤΣ, ίδος, ὁ, pinna, quam thynnus fœmina ſub ventre habet.

ΑΦΑΡΚΗ, ης, ἡ, Apharca, arbor ſemper virens.

Ἀφαρμάκευτος, ου, ὁ ἡ ὁ, medicamenti expers, ſine medicamentis. Ex α priv. & φαρμακεύω.

Ἀφάρμακος, ου, ὁ ἡ ὁ, non venenatus, non infectus. Ex α priv. & φάρμακον, *venenum.*

Ἀφαρμακὶς, ου, ὁ ἡ ὁ, veneficio non infectus, Gl. Vet. innocuus. Ex α priv. & φαρμάσσω.

Ἀφαρμόζω, f. όσω, non convenio, diſſonus ſum. Ex α priv. & ἁρμόζω, *quadro.*

Ἀφαρμοστὶ, idem & ex iiſd.

Ἀφαρμόζομος, ου, ὁ, juſculum ex tempore, vel cito factum. Ex ἄφαρ, & ζωμός.

Ἄφαρος, ου, ὁ ἡ ὁ, inveſtis ; (2) inaratus, incultus. Ex α priv. & φάρος, *veſtis exterior*, it. *aratio*, Etym. Unde

Ἀφάροτος, ου, ὁ ἡ ὁ, inaratus, Etym.

Ἀφαρύω, ῶ, aro, Suid. Ex ἀπὸ, & ἀρόω.

Ἀφαρπάζω, f. άσω, vel ἅξω, abripio, eripio, diripio, arripio, rapto ; deripio, Gl. V. ἁφαρπίζω, derripere, Ph. ἀφήρπασε, diripuit, Ph. a. 1. Ἀναλίψας ἐφῶ τ' ἰδία τὰς φθαῖς ἀφαρπάζοντα, Ariſt. Plut. 676.

Ἀφάρτερος, ἁρα, ἧον, celerior. Comp. Ab ἄφαρ.

Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmutescentia, ſtupor, præ quo loqui non poſſimus. Ex α priv. & φημὶ, *loquor.*

Ἀφάσσω, vel ἅπτω, tango, contrecto. Ἐν χθονὶ ἁφάσσειν, Apoll. Ab ἀφὴ, *tactus.*

Ἄφατος, ου, ὁ ἡ ὁ, ineffabilis, non dicendus, Gl. V. nefandus ; (2) inceleſtus.

Ἀφάτως, ineffabiliter. Ab ἄφατος.

Ἀφαυαίνω, areſcio, exſicco. Διὰ γὰρ ἂς ἐποίκιλε, ἀφαυανθήσομαι, Ariſt. Conc. 146.

ΑΦΑΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, imbecillis, debilis.

Ἀφαύσω, fut. αὔσω, ſicco, uro ; ἀφαύσμαι, ſiccor, inedia exareſco. Ἀφαυσε τὴν φρεσὶν λων, ὦ γυναῖ, πρὶν χοπιᾶσ, Ariſt. Pace, 1153. Ex ἀπὸ, & αὔω, *ſicco.*

Ἀφάω, ῶ, tango, contrecto. Ex ἀπὸ, & ἀφὴ.

Ἀφεγγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, æneus, obſcurus, lumine carens. Ex α priv. & φέγγος.

Ἀφεδράζω, eloco, Gl. Vet. Ex ἀπὸ, & ἑδράζω.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, latrina, cloaca, Gl. V.

Ἀφεδρὸς, ὁ, ἡ, purgatio menſtrua mulierum. Ex ἀπὸ, & ἕδρα, *ſedes.* Unde

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, latrina, cloaca, Gl. V.

Ἀφέηται, *dimiſeritis*, 2. plur. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἀφῆτε, ab ἀφίημι.

Ἀφεῖδε, aor. 1, part. paſſ. a verbo eod.

Ἀφειδὲω, ῶ, f. ήσω, non parco ; (2) contemno, nullam curam habeo. Ἀφειδεῖν τῆ ἀλλοτρίων, τῆ ζωμάτων. Ab ἀφειδὴς.

Ἀφειδέως, *non parce Ion.* pro ἀφειδῶς.

Ἀφειδῶς, non parce, liberaliter. Ab eod.

Ἀφειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, non parcens, profuſus. Gl. V. largus ; (2) rigidus, aſper. Gl. V. Ex α priv. & φείδομαι, *parco.*

Ἀφειδήσαντα, *ſecurum, qui non pepercit*, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi ἀφειδέω.

Ἀφειδία, ας, ἡ, crudelitas ; (2) imparſimonia. Ab ἀφειδὴς.

Ἀφειδῶς, ſine parſimonia, Gl. V. (2) aſpere, crudeliter. Ab eod.

Ἀφείδως, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἀφίημι.

Ἀφειλίον, abſtinendum eſt. Ab ἀπέχομαι.

Ἀφειλικὸς, ὴ, ὸν, abſtinens. Gl. V. diſtans. Ab ἀπέχομαι, *abſtineo*, vel ἀπέχω, *diſto.*

Ἀφείλιτ, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀφαιρέω.

Ἀφεῖμαι, 1. ſing. perf. paſſ. v. ἀφίημι.

Ἀφείμεν, 1. pl. a. 2. opt. *per Syncop.* pro ἀφείημεν, ἀφεῖμεν.

Ἀφεῖναι, *dimiſiſſe*, aor. 2. infin. act.

Ἀφεὶς, *derelinquens*, a. 2. part. act.

Ἀφείλτα, ας, ἡ, ſimplicitas. Ab ἁφελὴς.

Ἀφελκὶν, 2. a. inf. act. v. ἀφαιρέω.

Ἀφελκῦσαι, *auferre*, 3. ſing. f. 2. med.

Ἀφελκῦσ, *abſtuliſſe*, aor. 2. inf. med.

ΑΦΕΛΗΣ, ὴς, ὁ ἡ ὁ, ſimplex ; (2) tenuis, frugalis.

Ἀφελκόω, ῶσω, f. ώσω, exulcero, vulnero ; ἀφέλκωσε, *exulcerat*, Ph. Ex ἀπὸ, & ἕλκος.

Ἀφέλκυσις, εως, ἡ, deductio, Gl. V. Ab Ἀφελκύω, f. ύσω, abſtrahо, detrahо, avoco, abduco ; ἀφέλκυσεν, abſtraxit, Ph. ἀφελκύσαι, detrahere, Ph. Ex ἀπὸ, & ἕλκω.

Ἀφέλκω, abſtraho, ſubſtraho, detraho, Gl. V. ἀφέλκει, detrahit, Ph. ἀφέλκειν, detrahi, Ph. Κάτω κάτω τ' ὀλίγον ἕλκε' ἀφέλκου, Ariſt. Av. 509. Φέρε δὴ κατίδω σοῦ τὰ λίθια ἀφέλκομαι, Id. Pace, 361.

Ἀφελκυσία, ας, ἡ, exulceratio. Ab ἀφελκόω.

Ἀφελκύσθαι, 2. a. ind. med. *Ion.* pro ἀφελκύσασθαι.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, ſimplicitas. Ab ἁφελὴς.

Ἀφέλωμαι, 1. ſing. a. 2. conj. med. v. ἀφαιρέω.

Ἀφελὼν, *auferens*, a. 2. particip. act.

Ἀφελῶς, *Adv.* ſimpliciter, nude, ſine artis affectione. Ab eodem.

Ἄφεμα, ατος, τὸ, id. quod demittitur. Ab ἀφίημι, *demitto.*

ΑΦΕΝΟΣ, ψ, ὁ, vel ἄφενος, ους, τὸ, divitiæ, opes, qs. reditus annui, lucrum.

Ἀφέντες, nom. pl. a. 2. part. act. Ab ἀφίημι.

Ἀφέντι, *relinquenti*, dat. aor. ejuſd.

ΑΦΕΝΤΙΝΑ, ας, ἡ, nomen luſus.

Ἄφεξις, εως, ἡ, abſtinentia. Ἄφεξις δρυμέων, *Arat.* Ab ἀπέχω, *abſtineo.*

Ἀφέξω, 1. ſing. f. 1. indic. act. v. ἀπέχω.

Ἀφεπὶ, ου, ὁ ἡ ὁ, concluſus, incluſus, velut carcere. Ex ἀπὸ, & ἕρκομαι.

Ἀφερμηνεύω, f. εύσω, enarro, explico.

Ἀφερπύζω, idem quod ἀφέρπω.

Ἀφέρπω, f. ψω, abeo. Ex ἀπὸ, & ἕρπω.

Ἀφερτὸς, ὴ, ὸν, non ferendus, non tolerabilis, minime tolerandus ; ἀφέρτερος, ἀφέρτατος, minus, minime ferendus.

Ἀφέρω, *ſuſpendo abibo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀφέρσω, a verbo ἀφέρπω.

Ἄφες, a. 2. imper. act. verbi ἀφίημι.

Ἀφέσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, dimiſſo uxoris, &c. (2) carceres, ultima meta ; (3) remiſſio, debiti v. c. delicti, pœnæ, Gl. V. emancipatio. Ab eodem.

Ἀφεσμὸς, οῦ, ὁ, examen, congregatio apum ; (2) agmen. Ex ἀπὸ, & ἑσμὸς, *examen.*

Ἄφεσσαν, *dimiſerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀφῆκαν, a verbo ἀφίημι.

Ἄφεσσε, *dimiſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀφῆκε, ab eod.

Ἄφεσσι, 3. plur. præſ. ind. act. pro ἀφιᾶσι, a verbo ἀφίημι, *ceſſo.*

Ἀφέστατε, *diſcedite*, 2. plur. perf. imper. act. *per Syncop.* pro ἀφέστηκατε.

Ἀφέστηκε, perfido, abſum.

Ἀφέστως, ῶτος, ὁ ἡ ὁ, abſens, qui a domo abeſt, non domeſticus. Ex ἀπὸ, & ἵστημι.

Ἄφετε, 2. pl. a. 2. imper. act. v. ἀφίημι. Unde

Ἀφετὸς, ἡ, ὸν, dimittendus.

Ἀφετὴς, οῦ, ὁ, dimiſſor. Ab eod.

Ἀφετηρία, ας, ἡ, ſc. γραμμὴ, θύρα, &c. carcer, unde equi curſu certaturi dimittuntur ; (2) principium ineundæ viæ, aut profectionis ; (3) quodlibet principium.

Ἀφετήριον, ἰου, τὸ, portus unde navigatur, *Strabo lib.* 10. Ab

Ἀφετὴρ, ῆρος, ὁ ἡ ὁ, miſſilis, qui mittere, ſeu dimittere poteſt, miſſorius, ſeu immiſſorius. Ab ἀφίημι.

Ἄφετος, ου, ὁ, emiſſor ; (2) manumiſſus, e ſervitute dimiſſus, libertus. Ab eod. Hinc

Ἀφετικὸς, ὴ, ὸν, emiſſorius, remittendi vel emittendi poteſtatem & vim habens.

Ἄφετος, ου, ὁ ἡ ὁ, dimiſſus, liber ; (2) ſolutus & cujuſque libidini expoſitus ; (3) pro derelicto habitus ; (4) abſolutus. Ab ἀφίημι.

Ἀφευκτὸς, ὴ, ὸν, non effugiendus. Unde

Ἀφεύκτως, *Adv.* ſine ullo effugio, inevitabili lege.

Ἀφέω, f. έσω, accendo, inflammo. Ἀπεξυρεῖν τε δεῖ, τὰ κάτω δ' ἀφέλειν, Ariſt. Θεσμ. 223. Ἀφέσουν αὐτὸν, Ibid. 597. Ex ἀπὸ, & ἑέω, *uro.*

Ἀφεψία, ας, ἡ, decoquo. Ex ἀπὸ, & ἕψω.

Ἀφεψὸν, οῦ, ὁ, decoctio. Ab eod.

Ἀφέψημα, ατος, τὸ, decoctum.

Ἀφέψησις, ἡ, coctio, decoctio. Ab ἀφέψω.

Ἀφέψω, idem quod ἀφεψία.

Ἀφῆκα, *remiſi*, 1. ſing. perfect. ind. act. *Att.* pro ἀφέωκα, a verbo ἀφίημι.

Ἀφίᾶσι, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἀφεῖνται.

Ἀφιόμην, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀφίμην, & hoc pro ἀφέμην. Ab ἀφιέω.

Ἀφὴ, ῆς, ἡ, tactus, contrectatio ; (2) commiſſura ; (3) ictus, plaga ; (4) accenſio, incenſio ; (5) color lepræ. Ab ἅπτομαι, *tango*, vel ἅπτω, *incendo.*

Ἀφηβάω, ῶ, f. ήσω, ex pubertate egredior, depubeſco. Ab ἀφηβος. Hinc

Ἀφηβικὸς, ὴ, ὸν, vergens ad ſenectutem.

Ἄφηβος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui pubertatem exceſſit. Ex ἀπὸ, & ἥβη, *adoleſcentia.*

Ἀφηγέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, duco, ſum, dux, præco ; (2) narro, enarro, commemoro. Ἀφηγεῖσθ' ἅπερ ἐν χολῇ ἐποίησε· καὶ τὸ γεγονὸς, πλὴ ζυμφορᾶς. Ex ἀπὸ, & ἡγέομαι.

Ἀφήγημα, ατος, τὸ, narratio.

Ἀφηγηματικὸς, ὴ, ὸν, narratione conſtans, narrationem continens.

Ἀφηγηματικῶς, modo narrationis.

Ἀφηγήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, dux viæ.

Ἀφηγητὴς, οῦ, ὁ, narrator ; (2) dux viæ.

Ἀφηδύνω, f. υνῶ, jucundum reddo.

Ἀφῆκα, *dimiſi*, a. 1. ind act. verbi ἀφίημι.

Ἀφῆκω, f. ἥξω, pervenio. Ex ἀπὸ, & ἥκω.

Ἀφηλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀφάλλομαι.

Ἀφῆλιξ, ικος, ὁ ἡ ὁ, qui florentes annos exegit, adultæ ætatis, Ph. (2) impubes, Ph. minor ; Ἀφηλικέστερος, adultior, jam ſenior, quæ antiqua eſt ſignificatio, *Eſth.* Ex ἀπὸ, & ἥλιξ, *ſcavus.*

Ἀφηλιώτης, ου, ὁ, ſubſolanus, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ἥλιος, *ſol.*

Ἀφήμαρτον, a. 2. ind. act. v. ἁμαρτάνω.

Ἀφημένος, ου, ὁ, ſedens procul, ſedens ſeorſim. Ex ἀπὸ, & ἧμαι, *ſedeo.*

Ἀφημέρα, f. άσω, interdiu abſum. Ex ἀπὸ, & ἡμέρα.

Ἀφημ-ος, ον, ὁ ἡ ἤ, qui fama celeris non est, non nominatus, non memoratus. Ex α priv. & φήμη, *fama*.

Ἄφημων, ον-ος, ὁ ἡ ἤ, idem & ex iisd.

Ἀφιᾶσι, *Adv.* tacite; (2) decore (*indecore, Ern.*)

Ἀφιππιάζω, f. άσω, habenas detracto, & excutio, frena respuo; (2) contumax sum, non pareo, contumaciter recedo. Ἀφιππιάσαντες δὲ ἀφιππιάσαντες, spernentes, Philo. Ex ἀπὸ, & ἱππία, *frenum*. Hinc

Ἀφιππισμός, οῦ, ὁ, frenorum excussio, ferocia habenas non admittens; (2) contumacia; (3) rebellatio.

Ἀφιππιστής, οῦ, ὁ, habenarum excussor; (2) ferox. Ab eod.

Ἀφίππιτος, ον, idem quod ἀφιππιάζω.

Ἀφιρίζω, ἀφιρόω, & *Dor.* ἀφιρίζω, heroum honore adficio; in numerum heroum refero. Ab ἥρως. Ex ant. infc.

Ἀφιρίδιλω, a. 1. ind. pass. v. ἀφαιρέω.

Ἀφισυχάζω, ad quietem redigor, conquiesco.

Ἄφιτε, 2. plur. a. 2. conj. act. v. ἀφίημι.

Ἀφίταρ, ορ-ος, ὁ, emissor, jaculator, vaticinator. Ab ἀφίημι.

Ἀφιταρεία, ας, ἡ, vaticinatio; (2) jaculatio. Ab ἀφίταρ.

Ἀ Φ Θ Α Ι, ῶν, αἱ, ulcera maligna in oris superficie.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas; (2) immortalitas. Ex α priv. & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀφθαρτίζω, f. ίσω, incorruptibilem reddo; (2) immortalem reddo. Ab

Ἄφθαρτ-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, incorruptibilis, immortalis, Ph. incorruptus, inviolatus, inlibatus, intemeratus, al. Gl. V. Ex α priv. & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀφθάστας, celerrime, ut adsequi nemo possit. Ex α & φθάω.

Ἀφθάω, ῶ, aphthis laboro. Ab ἄφθαι.

Ἄφθεγκτ-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, non vocalis.

Ἄφθεις, a. 1. part. pass. verbi ἅπτομαι.

Ἄφθη, *conflagravit*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἥφθη, a verbo ἅπτω, *incendo*.

Ἀφθιτόμητις, ιδ-ος, ὁ ἡ ὄν, qui consilium habet incorruptum. Ex α φθιτ-ος, & μῆτις.

Ἄφθιτ-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, incorruptibilis. Ex α priv. & φθίω, *corrumpo*.

Ἀφθιφ-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

Ἀφθογγ-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, mutus, non vocalis.

Ἀφθονητ-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, invidiæ non obnoxius. Ex α priv. & φθονέω, *invideo*.

Ἀφθονίτως, sine invidia.

Ἀφθονία, ας, ἡ, invidiæ carentia; (2) *usitatus* abundantia; copia. Gl. V. Ex α priv. & φθόνος, *invidia*.

Ἄφθον-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, invidia carens, nulli invidens, sine invidia, Gl. V. (2) copiosus. Gl. V. opimus. Ex iisd.

Ἀφθόνως, *Adv.* sine invidia, copiose, affatim.

Ἀφθορία, ας, ἡ, incorrupta conditio. Ph. pudicitia. Ab

Ἄφθορ-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, incorruptus. Ex α priv. & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀφθώδης, ιδ-ος, ὁ ἡ ὄν, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

Ἄ Φ Ι Α, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἀφιδρόω, ῶ, f. ώσω, desudo, exsudo, sudorem emitto. Ex ἀπὸ, & ἱδρώς, *sudor*.

Ἀφίδρυμα, ατ-ος, τὸ, statua; simulacrum, deiparum, effigies, Ph. Ab ἀφιδρύω.

Ἀφιδρύσις, idem quod ἀφίδρυμα.

Ἀφίδρυσις, εως, ἡ, collatio, dedicatio. Ab

Ἀφιδρύω, f. ύσω, statuo, colloco, firmum stare facio. Gl. V. erigo. Ex ἀπὸ, & ἱδρύω.

Ἀφιδρωσία, ως, ἡ, fudatio, desudatio; (2) sudoris evocatio. Ab ἀφιδρόω.

Ἁγνίζω, f. ίσω, sacrum & sanctum reddo, purifico. Ex ἀπὸ, & ἱερὸς, *sanctus*.

Ἀφιερόω, ῶ, f. ώσω, consecro, dedico, devoveo; ἀφιερωθείς, dicati, Ph. ἀφιερωμένος, sacrosanctus, Pn. Ex iisd. Hinc

Ἀφίερωμα, ατ-ος, τὸ, donarium.

Ἀφίερωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio.

Ἀφίζω, f. ίσω, e sede fugo ac descendo.

Ἀφίημι, f. ἀφήσω, dimitto, repudio; (2) absolvo, remitto; (3) omitto, missum facio; (4) permitto, sino; (5) emitto; (6) projicio, conjicio; (7) jacio, ἀφίεμαι, dimittor, Gl. V. emereor; ἄφες, sine, omitte, dimitte, remitte, Gl. V. n. 2. part. ἀφεθείς, solutus, Ph. perf. part. pass. ἀφειμένος, missus, Ph. a. 1. part. pass. Ἀφείναί τινα ἐπὶ τόπον, τῷ ψυχὴν, τῷ γυναῖκα, τινὰ τῶν ἐγκλημάτων, τινα τῆς χρίσεως ἀφεῖδε τὴν δόξης, sententiam repudiare; τῶν ἐγκλήματος, absolvi. Τὰ μὴ ἀφειμένα τῆδε λόγων ἄφες, Soph. El. 1301. Ἀφεῖνται παῖδες εἰδὲ σοι φυγῆς, liberati sunt, Eur. Med. 1002. Ex ἀπὸ, & ἵημι.

Ἀφίησιν, 3. sing. præs. ind. act.

Ἀφιᾶσι, *remittuntur*, 3. plur. præs. ind. act.

Ἀφικνέω, advenio, pervenio. Ἡ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει, ll. 6, 388.

Ἀφικέσθαι, a. 2. inf. med. v. ἀφικνέομαι

Ἀφικέο, a. 2. s. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἀφίκου.

Ἀφίκηαι, *advenerit*, 3. sing. a. 2. conjunct. med. *per Paragoge*, pro ἀφίκῃ.

Ἀφικνέομαι, οῦμαι, f. ἀφίξομαι, pervenio, advenio, adsequor. Ἀφικνεῖδ τουοῦτον τόχος· διὰ μάχης τινὸς, prælium committere cum; ἐς λόγους τινὶ, ἐς λίχην ἄφει τιν-ος, colloqui; ἐς διακινδύνευσιν τιν-ος, periculum facere; ἐς χειρῶν νόμον, manus conserere. Κύμα σπλοῖ σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι, Eur. Med. 757. Τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφιγμεθα ταχεῖ σπιδίῳ; Arist. Θεσμ. 1108. Ex ἀπὸ, ικνέομαι, *venio*. Hinc

Ἀφίκτωρ, ορ-ος, ὁ ἡ ὄν, supplex.

Ἀφιλάγαθ-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, minime amans bonorum aut bona. Ex α priv. φίλ-ος, & ἀγαθὸς.

Ἀφιλανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, inclementia. Ab

Ἀφιλάνθρωπ-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, inhumanus, inclemens. Ex α pr. φίλ-ος, & ἄνθρωπ-ος.

Ἀφιλανθρώπως, *Adv.* inhumane, inclementer, inhumaniter.

Ἀφιλαργυρία, absum ab avaritia.

Ἀφιλαργυρία, ἡ, vacuitas ab avaritia.

Ἀφιλάργυρ-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, alienus ab avaritia. Ex α priv. φίλ-ος, & ἄργυρ-ος, *argentum*.

Ἀφιλέταιρ-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, qui suos sodales odit, inimicus sodalium.

Ἀφιλεχθρως, sine amore inimicorum.

Ἀφιλήδον-ος, ον, voluptatem contemnens.

Ἀφίλητ-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, inamabilis, Gl. V. Ex α priv. & φιλῶ, *amo*.

Ἀφιλία, ας, ἡ, amicorum defectus; (2) inimicitiæ.

Ἀφιλίαστ-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, qui conciliari nequit, cum quo familiaritas iniri non potest. Ab

Ἄφιλ-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, alienus ab amicitia, amicis carens. Ex α priv. & φίλ-ος, *amicus*.

Ἀφιλοδοξία, ας, ἡ, gloriæ contemptus. Ab

Ἀφιλόδοξ-ος, ὁ ἡ ὄν, minime gloriæ cupidus, non ambitiosus. Ex α priv. φίλος, & δόξα.

Ἀφιλοδόξως, sine gloriæ cupiditate.

Ἀφιλοπονία, ὁ, f. ήσω, in otio dego.

Ἀφιλοθεάμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, non cupidus spectandi, spectaculorum non amans.

Ἀφιλοθεία, ας, ἡ, impietas, Suic. Ab

Ἀφιλόθεος, ν, ὁ ἡ ὄν, Dei non amans, Suic.

Ἀφιλοικτίρμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, immisericors, immitis. Ex α priv. & φιλοικτίρμων.

Ἀφιλοικτιρμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Ἀφιλοκαλία, ας, ἡ, rerum honestarum negligentia. Ab

Ἀφιλόκαλος, ον, rerum honestarum minimè studiosus.

Ἀφιλοκομπέω, ῶ, fastum contemno, Suic.

Ἀφιλοκομπία, ας, ἡ, arrogantiæ & fastus contemptus, Suic. Ab

Ἀφιλόκομπος, ν, ὁ ἡ ὄν, alienus ab arrogantia & fastu, Suic.

Ἀφιλομαθὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, discendi non cupidus; (2) imperitus, Suic. Hinc

Ἀφιλομαθία, ας, ἡ, ruditas, imperitia, Suic.

Ἀφιλόμαχος, ν, ὁ ἡ ὄν, a pugna abhorrens, Suic. Ex α priv. & φιλόμαχος.

Ἀφιλονείκ-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, a contentione alienus, non pertinax. Ex α priv. & φιλόνεικος.

Ἀφιλονείκως, *Adv.* sine contentionis studio.

Ἀφιλοξενία, ας, ἡ, ab hospitalitate alienus fum, Suic. Ex α priv. & φιλοξενία.

Ἀφιλοπλουτία, ας, ἡ, divitiarum contemptus.

Ἀφιλοπόλεμος, ν, ὁ ἡ ὄν, belli non amans, non bellicosus.

Ἀφιλόπονος, ν, ὁ ἡ ὄν, instudiosus, sine studio, Ph. Ex α priv. & φιλόπονος.

Ἄφιλος, ν, ὁ ἡ ὄν, amicis carens; (2) ab amicitia alienus. Ex α priv. & φίλος.

Ἀφιλοσόφητος, ν, ὁ ἡ ὄν, philosophiæ & literarum expers. Ex α priv. & φιλοσοφία.

Ἀφιλόσοφος, ν, ὁ ἡ ὄν, a philosophia alienus; (2) philosophiæ non conveniens.

Ἀφιλοστοργία, ας, ἡ, f. ήσω, a caritate sum alienus. Suic. Ab

Ἀφιλόστοργ-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, non amans, a caritate alienus. Ex α priv. & φιλόστοργος.

Ἀφιλοτιμία, ας, ἡ, non amatio liberorum. Ex α priv. & φιλότεκνος, *amans liberorum*.

Ἀφιλοτιμία, ας, ἡ, animus ab honorum cupiditate alienus. Ab

Ἀφιλότιμ-ος, ν, ὁ ἡ ὄν, liber ab ambitione; (2) illiberalis, qui laudem non meretur.

Ἀφιλοχρηματία, ας, ἡ, contemptus neglectusque divitiarum.

Ἀφιλοχρήματος, ν, ὁ ἡ ὄν, qui pecuniam non amat, qui opes contemnit, Suic.

Ἀφιματόω, ῶ, vestes exuo, veste exuo, vestimentis spolio. Ex ἀπὸ, & ἱμάτιον.

Ἄφιξις, εως, ἡ, adventus, accessus, interventus; (2) discessus, profectio. Ab

Ἀφίξομαι, f. ι. ind. med. v. ἀφικνέομαι.

Ἀφιππάζομαι, f. άσομαι, equo aufugio. Ex ἀπὸ, & ἵππος, *equus*.

Ἀφιππάω, f. ήσω, idem & ex iisdem.

Ἀφιππία, vel ἀφιππία, ἡ, inscitia equitandi; (2) fuga quæ fit equo.

Ἄφιππος, ν, ὁ ἡ ὄν, equitandi imperitus; equitari non aptus. Ex iisd.

Ἀφιπποτοξότης, ου, sagittarius equester.

Ἀφίπλαμαι, avolo, Gl. V. Ex α priv. & ἵπταμαι, *volo*.

Ἀφιστάνω, idem quod ἀφίστημι.

Ἀφιστέω, idem quod ἀφίστημι.

Ἀφίστημι, sejungo, elongo, abscedo, absisto, Gl. V. ἀφίσταμαι, absto, absisto, desero; abscedo, discedo, recedo, desisto, suppuro, Gl. V. Ἀπόστηθι, remove, Ph. a. 1. imperat. Ἀποστῆσαι, per libram vendere; Ἀποσταθῆναι, libra appensum accipere. ἀπίστη, destitit. Ph. a. 2. Ἀφιστάνω τινα τῆς στρατηλασίας. Ἀπὸ τινος, τῷ διανοίαν τῆς ἰχομένης, ... ocare; ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς, abdicare; ἀποστῆναι φρενῶν, desicere, Soph. Phil. 867. Παμπόλυ τῆς γῆς πατρὸς ἐγκλημάτων ἀφεστηκώς, remotus, Luc. Τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν φύσει, ἢν ἐχί τις ἀεί, Arist. Vesp. 1446.

Ἀφίχθαι, perf. inf. pass. v. ἀφικνέομαι.

Ἄφλαστον, ν, τὸ, summa pars puppis. Ex α priv. & φλαστὸς, *qui contundi nequit*.

Ἄφλεβος, ν, ὁ ἡ ὄν, venis carens, seu privatus. Ex α priv. & φλὴψ, *vena*.

Ἀφλέγμαντος, ν, ὁ ἡ ὄν, inflammatione carens; (2) inflammationem prohibens. Ex α priv. & φλεγμαίνω, *inflammo*.

Ἄφλεκτος, ν, ὁ ἡ ὄν, non ustus; (2) non coctus, non tostus. Ex α pr. & φλέγω.

Ἀφλόγιστος, ν, ὁ ἡ ὄν, non ustulatus. Ex α priv. & φλογίζω, *ustulo*.

Ἄφλοιος, ν, ὁ ἡ ὄν, cortice carens, vel privatus. Ex α priv. & φλοιὸς, *cortex*.

Ἀφλοισμὸς, οῦ, ὁ, (et ἀφλυσμὸς) spuma. Ab ἀφρὸς, mutato ρ in λ.

Ἀφλύαρ-ος, ον, nugis, garrulitate abstinens.

Ἀφλυκτώνητος, ν, ὁ ἡ ὄν, pustulas non sentiens, ex quo pustulæ non erumpunt. Ex α priv. & φλυκτιόνομαι, *in pustulas erumpo*.

Ἀφνείομαι, ditesco. Ab

Ἀφνειὸς, ή, ὁ ἡ ὄν, idem quod ἀφενεὸς πάνυ, ditior; ἀφνειότατος, ditissimus.

Ἀφνὸς,

'Αφνέω, ῶ, ditesco, Eust. Ab ἄφνω, *Adv.* repente, subito; protinus, Gl. V. Ab ἄφαντος.

'Αφόβητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, metu non perculsus, non metuens. Ex α priv. & φοβέομαι.

'Αφοβία, ας, ἡ, securitas, imperterritus animus. Ab

'Αφοβος, ος, ὁ ἡ, ἡ, metu carens, intrepidus; interritus, Gl. V. (2) metum non adhibens. Ex α priv. & φόβος, *metus*.

'Αφόβως, *Adv.* sine metu; intrepide.

'Αφοβόσπλαγχνος, ον, audax, timoris expers.

'Αφόδευμα, ατος, τὸ, stercus, Gl. V. Ab

'Αφοδεύω, f. εύσω, cacio, alvum exonero. Ab

'Αφοδος, ος, ὁ, discessus, d gressus; (2) reditus; (3) secessio ad exonerandam alvum; (4) latrina; (5) excrementum, stercus. Ex ἀπὸ, & ὁδος, *via*.

'Αφοίτητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui frequentari nequit, inaccessibilis. Ex α priv. & φοιτάω.

'Αφολκος, ος, ὁ ἡ, ἡ, levis. 'Αφολκότερος, *Strabo, lib.* 15. Ex ἀπὸ, & ὁλκὴ, *pondus*.

'Αφόμοιος, ος, ὁ ἡ, ἡ, abfimilis, diffimilis, ficto fimilis. Ex ἀπὸ, & ὅμοιος. Hinc

'Αφομοιόω, ῶ, f. ώσω, fimilem reddo, adfimilo.

'Αφομοίωμα, ατος, τὸ, fimiltudo alicujus rei ficta, fimulacrum, effigies. Gl. V.

'Αφομοίωσις, εως, ἡ, adfimilatio. Ab eod.

'Αφοπλίζω, f. ίσω, exarmo, armis fpolio; (2) arma exuo. Οἱ δ' ὑπὸ ἀφοπλίζοντο ἑκάστος χάλκεα, Il. 23, 26. Ex ἀπὸ, & ὅπλον, *arma*.

'Αφοράω, ῶ, f. άσω, intueor, refpicio, Gl. V. adfpecto. Ἀτενὲς ἀφορῶντες εἰς ἀμὲ, Luc. Ἀφορῶντες εἰς τὸν ἀπόστολον ἀρχιερέα, Heb. 12, 2.

'Αφόρδιον, ου, τὸ, excrementum. Ab ἄφοδος, *interlo* ρ.

'Αφορητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, intolerabilis, moleftus. Ex α priv. & φέρω. Hinc

'Αφορητότης, ητος, ἡ, intolerabilitas, Gl. V.

'Αφορήτως, ut tolerari nequeat.

'Αγονία, ας, ἡ, infæcunditas, fterilitas frugum, fterilitas agrorum, quum non funt fruxiferi. Ab ἄφορος.

'Αφορισῆ, 3. f. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἀφορίσῃ, ab ἀφορίζω.

'Αφορίζω, f. ίσω, feparo, fegrego, diftinguo; (2) finio, termino; (3) defigno, adfigno, attribuo. Gl. V. delego, deftino, determino, limito; (4) extermino, excommunico; (5) repudio; (6) alicui abjudico aliquid, ut virtutem, &c. ἀφορίζομαι, deftinor, deportor, deputor, Gl. V. ἀφορίσαι, delegavit, Ph. a. 1. act. ἀφωρισμένα, deftinata, Ph. perf. part. paff. Ἀφόρισα τὺς μαθητὰς, Act. 19, 9. Ἀφορισῆ αὐτὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὅσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζῃ τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, Matt. 25, 32. Ex ἀπὸ, & ὁρίζω, *definio*. Hinc

'Αφόρισμα, ατος, τὸ, fuis terminis defcriptum & definitum.

'Αφορισμένος, part. perf. paff. *Ion.* pro ἀφωρισμένος.

'Αφορισμὸς, ὁ, determinatio, diftinctio, feparatio; (2) brevis fententia.

'Αφοριστικὸς, ὴ, ὸν, fecernendi & diftinguendi vim habens. Ab eod.

'Αφοριστικῶς, diftinguendi caufa.

'Αφορμάω, ῶ, protipio me ex aliquo loco; (2) dfcedo, profiliftor. Δίδυμοι ἐκ τάχιστα ἀπὸ ἀφορμάσθε χθονὸς, Eur. M. 1240.

'Αφορμίω, ῶ, f. ίσω, e ftatione navium difcedo, folvo, enavigo. Ἀφώρμησαν ἐντεῦθεν εἰς τὴν Αἰόλον, Polyb.

'Αφορμὴ, ῆς, ἡ, impetus; (2) perfugium, auxilium; (3) materia alicujus rei perficiendæ, occafio, opportunitas; (4) pecunia, et res familiaris univerfa; (5) merces, mercatus, negotiatio. Ex ἀπὸ, & ὁρμὴ. Unde

'Αφορμὼν, ων, erumpens, profugus, abiens.

'Αφορμὸς, ὁ, tributum. Ex α priv.

'Αφόρος, ος, ὁ ἡ, ἡ, fterilis, non fruxifer. Ἄφορος γυναῖκες, Hippocr. Ex α priv. & φέρω.

'Αφόρυτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, impollutus, non inquinatus. Ex α priv. & φύρω, *polluo*.

'Αφοσίωσις, εως, ἡ, ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, expio; (2) facro, devoveo; (3) juxta facio; (4) abominor; (5) perfunctorie ago, *unde eft*, leviter defungor, velut auſpicandi tantum caufa; (6) deprecor, recufo. Ἡδὺν τὸ σπρὸς τὺς Θεὺς ἀφοσιῦν, Æfchin. Ex ἀπὸ, & ὅσιος, *fanctus*. Hinc

'Αφοσίωμα, ατος, τὸ, piaculum.

'Αφοσίασις, εως, ἡ, expiatio. Ab eod.

'Αφυ, 2. f. ἄ. 2. imp. med. *Att.* pro ἄφσο, & hoc *Ion*, pro ἄφσο, ab ἀφίημι.

'Αφώντες, acc. ſing. præſ. part. act. *Poët.* pro ἀφέντα, ex ἀφώντα. Ab ἀφάω.

'Αφραδίοντι, dat. f. part. pr. act. v.

'Αφραδίω, ῶ, f. ήσω, inconſulte ago; (2) ſtulte loquor, inſanio. Ab ἄφραδὴς.

'Αφραδίως, *Adv.* ſtulte, temere, inconſiderate.

'Αφραδὴς, ὴς, ὁ ἡ, ἡ, temerarius, inconſultus. Ex α priv. & φραδὴς, *conſultus*.

'Αφραδία, ας, ἡ, imprudentia, temeritas, ſtultitia. Ab ἄφραδὴς.

'Αφραδμόνως, quod ἀφραδίως.

'Αφραδμων, ων, ὁ ἡ, ἡ, idem quod ἄφραδὴς. Ex α priv. & φράδμων, *circumſpectus*.

'Αφράζω, deſipio. Ex α priv. & φράζω, *dico*.

'Αφραίνω, f. ανῶ, inſanio, deſipio. Ἀφραίνεις, Μηλιὰς διστρηθὴς, Il. 7, 109. Ex α priv. & φρὴν, *mens*.

'Αφρακτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, non ſeptus; (2) non munitus, Ex α priv. & φραχτὸς, *ſeptus*.

'Αφρόμων, ων, ὁ ἡ, ἡ, ἀφράμονος.

'Αφραμόνως, ἀφράδμονος.

'Αφρας, ος, ὁ ἡ, ἡ, ineffabilis; (2) improviſus, inexſpectatus; (3) occultus. Ex α priv. & φράζω, *dico*. Hinc

'Αφραστότης, ητος, ἡ, ineffabilitas.

'Αφραστὺς, ὑος, ἡ, idem quod ἀφραδία.

'Αφράστως, *Adv.* inconſiderate; (2) ex improviſo. Ab ἄφραστος.

'Αφρία, ᾶς, f. ίσω, ſpumo, ſpumeſco. Ab ἄφρος, *ſpuma*.

'Αφρίτωρ, ορος, ὁ, qui eſt extra tribum; (2) otor civilis ſocietatis. Ex α priv. & φρήτωρ, *contribulis*.

'Αφρίζω, f. ίσω, ſpumo, ſpumam excito, Marc. 9, 18. Ab ἄφρὸς, *ſpuma*. Hinc

'Αφρισμὸς, ὁ, ſpumatio.

'ΑΦΡΙΚΗ, ης, ἡ, Africa. Quaſi ex α priv. & φρίκη, *frigus*.

'Αφρικὶ, ſine horrore. Ab α & φρικὴς.

'Αφρόγαλα, ακτος, τὸ, ſpuma lactis, lac ſpumoſum, lac, quod cunctum in ſpumam abiit. Ex ἄφρὸς, & γάλα, *lac*.

'Αφρογένεια, ας, ἡ, ſpuma genita. Epitheton Veneris. Ex ἄφρὸς, *ſpuma*, & γίνομαι.

'Αφρογενὴς, ὲς, ὁ ἡ, ἡ, ſpuma pregnatus.

'Αφροδίσια, ων, τὰ, res Venereæ; (2) feſtum Veneris. Ab 'Αφροδίτη.

'Αφροδισιάζω, & ἀφροδισιάζομαι, utor rebus Veneris, Venerem exerceo; (2) *paſſive* muliebria patior. Ab eod.

'Αφροδισιακὸς, ὴ, ὸν, Venereus; (2) ὁ ſc. λίθος, gemma Aphrodiſiaca. Ab eod.

'Αφροδισιὰς, ἀδος, ἡ, Acoron, Veneria.

'Αφροδισιασμὸς, ὁ, rerum Venerearum uſus. Ab 'Αφροδισιάζω.

'Αφροδισιαστικὸς, ὴ, ὸν, Venereus, falax, libidinoſus. Ab eod.

'Αφροδίσιος, ία, ιον, ſ. ἀφροδίσιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, idem. Ab

'ΑΦΡΟΔΙΤΗ, ης, ἡ, Venus, Deæ amoris; (2) Venerea libido; (3) venuſtas, gratia.

'Αφρόκομος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ſpumicomus, ſpumantes capillos habens. Ex ἄφρὸς, & κόμη.

'Αφρολέγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ſpumilegus. Ex ἄφρὸς, & λέγω, *colligo*.

'Αφρονία, ᾶς, f. ήσω, p. ηκα, non ſapio, amens ſum. Ex α priv. & φρὴν, *mens*. Hinc

'Αφρονίτρον, ου, ſpuma nitri, aphronitrum.

'Αφρονικὸς, ὴ, ὸν, ἡ, ἡ, curæ expers, ſecurus. Ex α priv. & φροντὶς, *cura*.

'Αφροντίς, ίδος, ἡ, negligentia.

'Αφροντίω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, non curo, neglego. Ab ἀφροντὶς.

'Αφροντὶς, ίδος, ἡ, cura.

'Αφρόντιστος, ος, ὁ ἡ, ἡ, curis vacuus, ſecurus; (2) curis abundans. Ex α priv. vel intenſ. & φροντίζω, *curo*.

'Αφροντίστως, *Adv.* ſine cura, ſecure; (2) negligenter, contemptim.

'Αφρονως, *Adv.* inſipienter, imprudenter. Ab ἄφρων.

'ΑΦΡΟΣ, ὁ, ἡ, ſpuma; (2) piſcis quidam.

'Αφροσέληνος, ου, ὁ, ἡ, ſpuma lunæ, lapis quidam. Ex ἀφρὸς, & σελήνη, *luna*.

'Αφρους, *infolentius*, dat. plur. Ab ἄφρων.

'Αφροσκόροδον, ου, τὸ, allii prægrandis genus. Ex ἄφρὸς, & σκόροδον, *allium*, eo, quod tritum multam ſpumam reddat.

'Αφροσύνη, ης, ἡ, amentia, imprudentia. Ab ἄφρων.

'Αφρούρητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, incuſtoditus, nullo præſidio munitus. Ex α priv. & φρουρέω.

'Αφρυκτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, idem; (2) immunis ab excubiis. Ex α priv. & φρυκτὸς, *cuſtodia*.

'Αφροφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ſpumam ferens, ſpumans. Ex ἄφρὸς, & φέρω, *fero*.

'Αφρυὸς, ὸς, ὁ ἡ, ἡ, ſpumam innatam habens. Ex ἄφρὸς & φύω, *naſcor*.

'Αφρύη, ης, ἡ, apua, piſcis e ſpuma naſci ſolitus. Ab ἄφρὸς. Unde

'Αφρὼ, οῦς, ἡ, Venus, idem quod 'Αφροδίτη.

'Αφρώδης, ὴς, ὁ ἡ, ἡ, ſpumoſus. Ab eod.

'Αφρων, ων, ὁ ἡ, ἡ, amens, deſipiens, ſtolidus, ſtultus, imprudens. Ex α priv. & φρὴν, *mens*.

'Αφυζίζω, f. ίσω, deſævio, petulantiam meam compeſco, injuria, vel contumelia adficere deſino. Ex ἀπὸ, & ὑβρίζω.

'Αφυγιάζω, ſanum reddo, ſano.

'Αφυγιασμὸς, ὁ, ſanatio.

'Αφυδραίνω, abluo.

'Αφύδιον, τὸ, Dim. Ex

'Αφύη, ης, ἡ, apua, piſcis quidam. Pro ἄφρυη.

'Αφυὴς, ὴς, ὁ ἡ, ἡ, natura minime aptus ad aliquid; (2) indoctus, imperitus. Ex α priv. & φυὴ, *natura*. Hinc

'Αφυία, ας, ἡ, natura ad aliquid inepta.

'Αφυκτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, fuca carens.

'Αφυλτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, inevitabilis, neceſſarius. Ex α priv. & φεύγω, *fugio*.

'Αφύλλως, *Adv.* ſine ſpe fugæ.

'Αφυλακίω, ῶ, f. ήσω, mihi non caveo, incaute me gero. Ab

'Αφυλακτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui ſibi non cavet, incautus, ſecurus; (2) incuſtoditus, non obſervatus. Ex α priv. & φυλάσσω, *cuſtodio*.

'Αφυλακτὶ, *Adv.* incaute; (2) incuſtodite.

'Αφυλαξία, ας, ἡ, cuſtodiæ defectus; (2) incuria cuſtodum & excubitorum. Ex α priv. & φύλαξ, *cuſtos*.

'Αφυλίζω, f. ίσω, defæco. Ex ἀπὸ, & ὑλίζω.

'Αφυλισμα, ατος, τὸ, ſedimentum, craſſamentum. Ab ἀφυλίζω.

'Αφυλλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, foliis careus.

'Αφύξιμος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui haurire; (2) exhauſtus. Ab ἄφυσα, *haurio*.

'Αφυξᾶν, *Laurium*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀφύξῃ, a verbo ἀφύσσω, *haurio*.

'Αφυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, e ſomno excito. Ex ἀπὸ, & ὕπνος, *ſomnus*. Unde

'Αφυπνος, ος, expergefactus.

'Αφυστὸς, ὴ, ὸν, ſopor, obdormiſco. Πλείονος ἢ ὑπνου ἀφύστερον, Luc. 8, 24.

'Αφύρτος, ος, non mixtus vel ſubactus. Ab α & φυράω.

'Αφυσητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, hauſtus; (2) ſordes, ſcenum. Ab ἄφσω, *haurio*.

'Αφύσητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, non inflatus. Ab α & φυσάω.

'Αφυσιολόγητος, ον, alienus a ſcientia naturali, non conſentiens doctrinæ naturali.

'Αφυσμὸς, ὁ, hauſtio, exhauſtio. Ab

Ἀφυρ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, expers fatuitate, non infans. Ex α priv. & φύρω, fallo.
Ἀφύσαι, a. 1. inf. act. Poët. pro ἀφύσαι. Ab ἀφύω.
Ἀφύσσω, f. ξω, p. χα, haurio, hauriendo promo, colligo. Ἀφυσ☉ καὶ ἀλλότων ἀφύξειν, Il. 1, 171. Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρ☉ ἀφυσσάμενοι, Il. 3, 295. Ab ἀφύω.
Ἀφυστερέω, ῶ, f ήσω, subtrahor; (2) defraudor Ex ἀπὸ, & ὑστερέω, posterior sum.
Ἀφύτευτ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, non plantatus, non satus; (2) non consitus. Ex α priv. & φυτεύω, planto.
ΑΦΥΩ, f. ύσω, p. υκα, haurio, hauriendo promo; (2) dealbor. Εἰς ἄγλιν ἀφύσσαι δῶρα Διωνύσου πολυγηθέ☉, Hesiod.
Ἀφυώδης, ε☉, ὁ καὶ ἡ, apuam referens, in apuæ modum albidus. Ab ἀφύη.
Ἀφυῶς, Adv. natura inhabili; (2) male temperate. Ab ἀφυής.
Ἀφωμοιωμέν☉, part. perfect. pass. v. ἀφομοιόω.
Ἀφώνητ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, privatus facultate edendi vocem. Ex α priv. & φωνέω, vocem edo.
Ἀφωνία, ας, ἡ, defectus vocis; (2) silentium. Ab
Ἄφων☉, ου, ὁ καὶ ἡ, mutus, voce destitutus. Ex α priv. & φωνή, vox.
Ἀφώνως, Adv. mute, sine ullo vocis usu, vocem non emittendo.
Ἀφώρατ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, non deprehensus in furto; (2) non deprehensus. Ex α priv. & φωράω, in furto deprehendo.
Ἀφώριζον, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἀφορίζω.
Ἀφωρισμένως, separatim.
Ἀφώτιστ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, lucis expers; (2) non illuminatus; (3) mysteria religionis Christianæ non edoctus; (4) non baptizatus. Ex α priv. & φωτίζω, illumino.
Ἀφῶσι, 3. pl. a. 2. conj. act. v. ἀφίημι.
ΑΧΑΙΑ, ας, ἡ, Achaia. Nomen regionis.
Ἀχαΐς, ΐδ☉, ἡ, & Ἀχαιΐς, idem.
Ἀχαιικὸς, ἡ, ὸν, & Ἀχαικὸς, Achaicus, pertinens ad Achæos. Ab eod.
ΑΧΑΙΟΣ, ά, ὸν, Achæus, Achivus.
Ἀχάλιν☉, ου, ὁ καὶ ἡ, effrenatus.
Ἀχαλίνωτ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) freno carens. Ex iisd.
Ἀχάλκευτ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non est ex ære fabricatus. Ex α priv. & χαλκεύω.
Ἀχαλκέω, ῶ, f. ήσω, sum sine ære, pecuniam non habeo. Ab
Ἀχαλκὴς, ὁ καὶ ἡ, ære carens; (2) non habens pecuniam. Ex α pr. & χαλκός.
Ἄχαλκ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, idem
ΑΧΑΝΗ, ης, ἡ, genus mensuræ frumentariæ apud Persas; cista frumentaria.
Ἀχανὴς, έ☉, ὁ καὶ ἡ, non hians, unde (2) mutus, ob defectum virium vel animi, qui hiscere non potest. Ab α pr. & χαίνω. (3) α int. valde hians, vastum hiatum habens, unde et, (4) non tectus, de ædificio; (5) vastus, immensus.
Ἀχάρακτ☉, ὁ καὶ ἡ, nullas sibi impressas habens notas, nullis notatus signis; (2) ineffigiatus, informis. Ex α priv. & χαράσσω.
Ἀχαράκωτ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, vallo non munitus. Ex α priv. & χαρακόω, vallo munio.
Ἀχαρὴς, έ☉, ὁ καὶ ἡ, ingratus, insuavis, invenustus, illepidus, insulsus, molestus; (2) tristis, durus, acerbus; (3) ingratus, officii immemor. Ex α priv. & χάρις, gratia.
Ἀχαριστέω, ῶ, f. ήσω, ingratus sum; (2) non gratificor, non indulgeo, non obsequor; & (3) in Passivo, non accipio debitam gratiam. Ἀχαριστεῖται παρὰ τῆς φίλης ἀδικῶν ἐστι, Xen.
Ἀχαριστία, ας, ἡ, animus ingratus, animus beneficii immemor. Ab
Ἀχάριστ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, ingratus, injucundus. Ex α priv. & χάρις, gratia.
Ἀχαρίστως, Adv. ingrate, animo ingrato; (2) gravate, non libenter. Ab ἀχάριστ☉.
Ἀχαρισ..., ἡ, ingratus animus.
Ἀχαρίστως, ingrate, animo.

Ἀχαρίτωτ☉, ... part. vel intens. & χαρίς...
α & χαρίτω.
ΑΧΑΤΗΣ, ου, ὁ, achates, gemma.
Ἄχει, 3. sing. imperf. ind. act. Dor. & contr. pro ἤχει, ab ἠχέω.
Ἀχειλ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, labiis carens; (2) qui sine ora, sive margine est.
Ἀχείμαντ☉, ὁ καὶ ἡ, tranquillus, nullis tempestatibus agitatus. Ex α pr. & χεῖμα.
Ἀχείμαστ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Ἄχειρ, ρ☉, ὁ καὶ ἡ, τὸ, manibus carens, mancus. Ex α priv. & χείρ, manus.
Ἀχειρὴς, έ☉, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀχειρία, ἡ, opp. εὐχειρίας, defectus manus, tarditas manus.
Ἀχειραγώγητ☉, ον, immansuetus, sævus.
Ἀχειροεργητ☉, ον, non cultus manu humana.
Ἀχειρόπλαστ☉, ον, non fictus manu.
Ἀχειροποίητ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, non manu, vel manibus tactus; (2) non humano structus opere. Ex α priv. & χειροποίητ☉.
Ἀχειροποιήτως, Adv. sine manuum opera.
Ἄχειρ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄχειρ.
Ἀχειροτόνητ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nullis electus est suffragiis. Ex α priv. & χειροτονητός.
Ἀχειρότευκτ☉, ον, non factus humana manu.
Ἀχείρωτ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, qui subigi non potest, insuperabilis; (2) manu non factus.
Ἀχέουσα, part. pr. act. f. g. Dor. pro ἠχέουσα. Ab ἀχέω, doleo.
ΑΧΕΡΔΟΣ, ου, ἡ, spina quædam.
ΑΧΕΡΩΙΣ, ίδ☉, ἡ, populus alba.
Ἀχέρων, οντ☉, τὸ, Acheron fluvius. Ex ἄχ☉, dolor, & ῥό☉, fluvius.
Ἀχεῦσιν, resonant, 3. plur. præs. ind. act. Dor. Æol. & cum ν ἐφελκ. pro ἠχοῦσι.
Ἀχεύω, f. εύσω, doleo, ægre fero. Θυμὸν ἀχεύων, Il. 5, 869.
Ἀχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Ἀχέω, resono, Dor. pro ἠχέω.
Ἀχὴν, ῆν☉, ὁ καὶ ἡ, pauper, mendicus. Ex α priv. & ἔχω, habeo. Hinc
Ἀχηνία, ας, ἡ, pauperies, mendicitas.
Ἀχηρὴς, έ☉, ὁ καὶ ἡ, dolorificus, molestus. Ab ἄχ☉.
Ἀχὴς, έ☉, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄχλυς.
Ἀχήση, Dor. pro ἠχήση, ab ἠχέω.
Ἀχθεινὸς, ὴ, ὸν, gravis, onerosus; (2) molestus; (3) invisus; (4) laboriosus. Ab ἄχθ☉.
Ἀχθεινῶς, moleste, graviter.
Ἀχθεὶς, ductus, a. 1. partic. pass. verbi ἄγω.
Ἀχθέσει, 2. sing. f. 1. ind. med. Att. pro ἀχθέσῃ, a verbo ἀχθέω, doleo.
Ἀχθηδὼν, όν☉, ἡ, dolor, tristitia. Ab eod.
Ἀχθῆναι, adduci, a. 1. inf. pass. verbi ἄγω.
Ἀχθηρὴς, έ☉, ὁ καὶ ἡ, onerosus, gravis, molestus, Ab eod.
Ἀχθηρῶς, Adv. gravate, gravatim.
Ἀχθέσομαι, dolebo, f. 1. ind. med. verbi
Ἄχθομαι, f. θέσομαι, vel θήσομαι, gravor, pondere premor, ingenio sub pondere; (2) gravate fero, ægre & moleste fero; (3) succenseo. Ἄχθεσθαι τοῦ τιν☉ πράγματ☉. Ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν, Eurip. Med. 244. τοῖς πρέσβεσι, Arist. Ach. 62. Οὕτω τοῖς παισὶν ἄχθομαι, Soph. Phil. 961. Πολλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι, Arist. Lys. 10 Σαπρὸν τὸ χεῖλος, ὅμως γε μὴ τὺ τρίβομαι ἐν ἄχθει, Id. Vesp. 1333. Ab ἄχθ☉.
ΑΧΘΟΣ, ε☉, τὸ, pondus, onus; (2) dolor, gravis molestia.
Ἀχθοφορέω, ῶ, f. ήσω, onera fero, onera suffineo. Ex ἄχθ☉, & φέρω, fero.
Ἀχθοφορία, ας, ἡ, Ion. ἀχθοφορίη, molestia in oneribus ferendis. Ab eod.
Ἀχθοφόρ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sarcinas & onera fert, bajulus, farcinarius. Ex iisd.
Ἀχὶ, vel ἀχὶ, Adv. facile, Suid.
Ἀχὶ, ubi, Dor. pro ἧχι.
Ἀχιλλᾶ, ... sing. Ion. & Poët. pro Ἀχιλλεῖ, ab Ἀχιλλεύς.
Ἀχιλ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, sine fucao, aut nutrimento; (2) pabulo destitutus; (3) pabulo abundans.

Ἀχιτὼν, ῶν☉, ὁ καὶ ἡ, qui tunicam non habet.
Ἀχλαινία, ἡ, defectus lænæ,
Ἀχλαιν☉, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est sine læna, vel veste. Ex α priv. & χλαῖνα, læna.
ΑΧΛΑΔΞ, αδ☉, ὁ, arena lapidosa, glarea; (2) lapillus.
Ἀχλόητ☉, ον, idem quod
Ἄχλο☉, ἄχλυς, ου, ὁ καὶ ἡ, virore destitutus. Ex α priv. & χλόα, herba virens.
Ἀχλυόεις, όεσσα, όεν, caliginosus. Ab
ΑΧΛΥΣ, ύ☉, ἡ, caligo; (2) tenebræ; (3) nebula; (4) oculorum caligatio.
Ἀχλύω, f. ύσω, & ἀχλυόω, f. ώσω, caligo, obtenebror; (2) obtenebro. Ab ἀχλύς.
Ἀχλυώδης, ε☉, ὁ καὶ ἡ, caliginosus, nebula obtectus. Ab eod.
ΑΧΝΑ, vel ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus; (2) fumus, fuligo; (3) spuma; (4) sordes; (5) tenuissima & minima pars alicujus rei.
Ἄχνο☉, ου, contr. ὄχνος, ὁ καὶ ἡ, lanugine carens, imberbis; (2) impuber.
Ἀχνυμαι, f. ύσομαι, doleo. Ab ἄχ☉.
Ἀχνύμεν☉, præs. part. med.
Ἀχνὺς, ύ☉, ἡ, mæror. Ab ἄχνυμαι.
Ἀχοῖ, Echo, dat. sing. Dor. & contr. pro ἠχοῖ, ab ἠχώ, Echo.
Ἀχολία, ἡ, mens non biliosa, nulla bilis. Ab
Ἄχολ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, bile, seu felle carens. Ex α priv. & χολὴ, fel, bilis.
Ἄχορδ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, sine fidibus. Ex α priv. & χορδὴ, chorda.
Ἀχόρευτ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, carens choreis; (2) illætabilis. Ex α priv. & χορεύω, choreas duco.
Ἀχορηγία, ας, ἡ, inopia commeatus, s. apparatus. Ex α priv. & χορηγέω, sumptus præbeo.
Ἀχορήγητ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, cui non subministratur, non suppetit, egens. Ex iisd.
Ἄχορ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀχόρευτ☉.
Ἀχόρτασ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, insatiatus, inexpletus, inexplebilis. Ex α priv. & χορτάζω.
ΑΧΟΣ, ε☉, τὸ, mæror, dolor, tristitia.
Ἀχραὴς, έ☉, ὁ καὶ ἡ, impollutus, incontaminatus, purus, intactus. Ex α priv. & χραίνω.
Ἀχραντὴς, έ☉, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Ἄχραντ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
ΑΧΡΑΣ, άδ☉, ἡ, pirus silvestris; (2) fructus piri silvestris.
Ἀχρειογέλως, ωτ☉, ὁ καὶ ἡ, temere, vel sine caussa ridens; (2) qui ob inutilia ridet; (3) ineptus, stultus. Ex ἀχρεῖος, & γέλως.
Ἀχρεῖον, Adv. leviter, indecore. Ab ἀχρεῖος.
Ἀχρειοποιὸς, ὁ, inutilia faciens.
Ἀχρεῖ☉, εία, εῖον, inutilis; (2) ineptus. Ex α priv. & χρεία, utilitas.
Ἀχρειόω, ῶ, f. ώσω, inutilem reddo; & (2) in Pass. inutilis fio. Ab ἀχρεῖ☉.
Ἀχρείως, Adv. turpiter. Ab eod.
Ἀχρεὴς, έσσα, ῆεν, inutilis. Ex α priv. & χρεία, utilitas.
Ἀχρηματία, ας, ἡ, inopia pecuniæ. Ab
Ἀχρήματ☉, ου, ὁ καὶ ἡ, carens pecunia, inops. Ex α priv. & χρήματα, opes.
Ἀχρηματέω, ῶ, f. ήσω, pecunia careo, sum inops.
Ἀχρημοσύνη, ης, ἡ, inopia, pecuniæ defectus. Ab
Ἀχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀχρήματος.
Ἀχρηστία, ας, ἡ, idem quod ἀχρησία.
Ἀχρήσιμος, ον, inutilis.
Ἀχρηστέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, inutilis sum; (2) insuetus sum.
Ἀχρηστία, ας, ἡ, inutilitas; (2) non usus. Ab
Ἄχρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inutilis, incommodus; (2) insuetatus; (3) improbus.
Ἀχρήστως, Adv. inutiliter; (2) insuetate.
Ἄχρι, vel ἄχρις, Adv. usque ad, tenus, quoad; (2) donec
Ἄχριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non unctus, non illitus. Ex α priv. & χρίω, ungo.
Ἀχροέω, f. ήσω, sum coloris expers; (2) nativum colorem amisi; (3) sum pallidus. Ab ἄχροος.

Ἄχρως, ωτος, ὁ, ἡ, color; (2) pallidus color; (3) color dissimilis colore nativo. Ab eod.

Ἄχροος, ον, exanguis, coloris expers.

Ἄχρονος, ος, ὁ ἡ ὄ, expers temporis, æternus.

Ἀχρόνως, Adv. sine tempore, citra temporis principium; (2) subito, statim.

Ἀχρονοτριβής, ές, ὁ ἡ ἐς, celeriter, seu subito factus; (2) qui tempus non terit. Ex α priv. & χρονοτριβία, tempus tero.

Ἄχροος, contr. ἄχρους, ους, ὁ ἡ οὐς, coloris expers, nullo colore imbutus; (2) qui nativum clorem amisit, decolor. Ex α priv. & χρόα, color.

Ἄχρυσόπτλος, ὁ ἡ ὄν, carens veste aurea.

Ἄχρυσος, ος, ὁ ἡ ὄν, auro carens, pauper.

Ἀχρωμάτιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, nullo colore imbutus, coloris expers. Ex α priv. & χρωματίζω, colore imbuo.

Ἄχρωμος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem. Ex α priv. & χρῶμος, color.

Ἄχρως, ως, ὁ ἡ ὡ, idem; (2) inverecundus, impudens. Ex α priv. & χράζω.

Ἄχυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, exsuccus; (2) insipidus; (3) fatuus. Ex α priv. & χυλός, succus.

Ἄχυμος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.

Ἄχυμος, ον, idem.

Ἀχύτος, ος, ὁ ἡ ὄν, longe lateque & in multas partes fusus, copiose fluens. Ex α intens. & χύω, fundo.

Ἄχυρινος, ἡ, ὸν, e paleis constans.

Ἀχυρμιά, ᾶς, ἡ, acervus palearum. Ab ἄχυρον.

Ἀχυροδόκη, ης, ἡ, locus, ubi paleæ volitantes coguntur, palearium. Ex ἄχυρον, & δέχομαι, recipio.

Ἀχυροθήκη, ης, ἡ, idem.

ΑΧΥΡΟΝ, ου, τὸ, palea, acus, festuca; (2) folliculus tritici.

Ἀχυρότριψ, ῖβος, ὁ ἡ ὄν, paleam terens. Ex ἄχυρον, & τρίζω, tero.

Ἀχυροφαγία, paleas comedo.

Ἀχυρόω, f. ώσω, paleis sterno & respergo; (2) paleis immisceo. Ab ἄχυρον.

Ἀχυρτίδες, αἱ, paleolæ.

Ἀχυράνης, ους, ὁ ἡ ὄν, acerosus. Ab eod.

Ἀχυρών, ῶνος, ὁ, acervus palearum; (2) receptaculum palearum. Ab eod.

Ἀχυρώσις, εως, ἡ, q. d. paleatio, constructio quæ fit paleis, paleata constructio. Ab ἀχυρόω.

Ἀχώ, Echo, Dor. pro ἠχώ.

Ἀχώνευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non conflatus, qui conflari nequit. Ex α priv. & χωνεύω, conflo.

ΑΧΩΡ, ῶρος, manans capitis ulcus, sordes capitis.

Ἀχώρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui comprehendi non potest, immensus. Ex α priv. & χωρέω, capio.

Ἀχώριστος, ος, ὁ ἡ ὄν, inseparabilis. Ex α priv. & χωρίζω, separo.

Ἀχωρίστως, inseparabiliter, indivise.

Ἀχωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui sine loco est, extorris, cui igni & aqua interdictum est.

ΑΨ, Adv. retro, retrorsum, in aversum; (2) rursus, iterum; (3) ἀψ οἶ αὖθις, rursus autem.

Ἀψαλάφητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui tactus non est; (2) qui tangi nequit; (3) immotus, immobilis. Ἀπάλθεν ψαλαφήτῳ, inultum tulit, Anst. Lys. 37. Ex α priv. & ψαλάω, tango.

Ἄψαλτος, ος, ὁ ἡ ὄν, fidium pulsu, vel cantu carens. Ex α priv. & ψάλλω, cano.

Ἀψάμαθος, ος, ὁ ἡ ὄν, arenis carens, non sabulosus. Ex α priv. & ψάμαθος.

Ἄψαμος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.

Ἄψαο, tang. fi, 2. sing. a. 1. ind. med. Ion. & Dor. pro ἥψω, a verbo ἅπτω, tango.

Ἀψαύστι, tetigisse, a. 1. inf. med. v. ejusd.

Ἀψαυσίη, ῆς, f. ήσω, non tango, non attingo. Ab ἄψαυστος.

Ἀψαυστί, dv. citra tactum. Ab eod.

Ἄψαυστος, ος, ὁ ἡ ὄν, intactus, illibatus; (2) non tangendus; (3) qui non tetigit. Ex α priv. & ψαύω, tango.

Ἀψεγής, ές, ὁ ἡ ἐς, irreprehensus. Ex α priv. & ψέγω, reprehendo.

Ἀψείδης, ες, ὁ ἡ ὄν, [illegible] Ex α priv. & σείω, [illegible]

Ἀψευδία, ας, ἡ, veracitas, veritas.

Ἀψεύδιος, ῶ, f. ήσω, verum dico, non mentior.

Ἀψευδίως, Adv. vere, citra mendacium, reverà. Ab

Ἀψεύδης, ές, ὁ ἡ ές, mentiri nescius, verax.

Ἀψευσία, ᾶς, ἡ, ήσω, non mentior, veritatem loquor.

Ἀψευστος, ος, ὁ ἡ ὄν, non mentiens; minime fallax. Ex α priv. & ψεύδω, mentior.

Ἄψηκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non rasus (2) non detersus; (3) durus, non mollis. Ex α priv. & ψήχω, rado.

Ἀψηλάφητος, ος, ὁ ἡ ὄν, intactus.

Ἀψήφιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui non tulit suffragium; (2) non computatus. Ex α priv. & ψηφίζω, suffragor.

Ἄψηφος, ος, ὁ ἡ ὄν, suffragio carens.

Ἀψηφοφόρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui nondum suffragium tulit. Ex ἀψηφος, & φορέω, fero.

Ἀψιδοειδής, ές, in modum absidis formatus, s. structus. Ex ἀψις, & εἶδος.

Ἀψεκάρδιος, ος, vim habens in animum.

Ἀψικορία, ας, ἡ, fastidium. Ab

Ἀψίκορος, ος, ὁ ἡ ὄν, fastidiosus. Ex ἄψις, & κόρος, satietas.

Ἀψιμαχέω, ῶ, f. ήσω, velitor, proludo ad pugnam.

Ἀψιμαχία, ας, ἡ, velitaris pugna, velitatio; leve certamen, quo nil decernitur; (2) quælibet rixa. Ab

Ἀψιμαχος, ος, ὁ ἡ ὄν, pugnam leviter attingens, veles. Ex ἄψις, tactus, & μάχη.

Ἀψιμισία, ας, ἡ, odium vel simultas non diuturna. Ex ἄψις, & μῖσος, odium.

ΑΨΙΝΘΙΟΝ, ου, τὸ, absinthium, herba amara. Angl. Wormwood. Hinc

Ἀψινθίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, absinthites, vinum absinthio conditum.

Ἀψινθος, ου, ὁ, absinthium.

Ἄψις, vel ἁφίς, ίδος, ἡ, connexio, vinculum; (2) testudo, fornix, arcus; (3) ligneus rotæ circulus. Ab ἅπτω, necto.

Ἅψις, ιος, ἡ, tactus; (2) contrectatio. Ab ἅπτομαι, tango.

Ἀψίχολος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui cito irascitur, sed iram etiam facile deponit. Ex ἄψις, & χολή, ira.

Ἀψορρόν, Adv. retro, retrorsum; (2) iterum.

Ἀψόρρους, contr. ἀψόρρυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, retrogrado, seu reciproca fluenta habens, refluus. Ex ἀψ, & ῥόος, fluentum.

Ἀψορρόω, ῶ, ὁ ἡ ὄν, retrogradus, retro vestigia referens. Ex iisd.

Ἄψος, ους, τὸ, junctura membrorum; (2) membrum. Ab ἅπτω, connecto.

Ἀψοφητὶ, Adv. sine strepitu. Antonin. 1, 6. sed in sensu metaphorico. Ab

Ἀψόφητος, ος, ὁ ἡ ὄν, nullum edens sonum, vel strepitum. Ex α priv. & ψοφέω.

Ἄψοφος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.

Ἀψυδρακιώτης, ου, ὁ ἡ ὄν, non infestatus pustulis, quæ ψύδρακες dicuntur.

Ἄψυκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui refrigerari nequit; (2) qui refrigerationem non sentit. Ex α priv. & ψύχω, refrigero.

Ἄψυχος, ος, ὁ ἡ ὄν, animæ expers tum; (2) animo linquor, exanimor.

Ἀψυχία, ας, ἡ, τὸ animum esse; (2) animi deliquium; (3) timiditas, ignavia. Ab

Ἄψυχος, ος, ὁ ἡ ὄν, anima carens, inanimus; (2) timidus, ignavus. Ex α priv. & ψυχή, anima.

ΑΩ, f. ἀδσω, flo, spiro.

Ἄωδης, ες, ὁ ἡ ὄν, inodorus, non olens. Ex α priv. & ὄζω, oleo.

Ἄωθεν, mane, Dor. pro ἠῶθεν.

Ἀωρία, ᾶς, f. ήσω, non custodio, negligo.

Ἀωρί, Adv. intempestive.

Ἀωρία, ας, ἡ, intempestivitas, immaturitas. Ab

Ἄωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, intempestivus, act. & pass. (2) indecorus; (3) difficilis custoditu; (4) [illegible] Ex α priv. & ὥρα, [illegible]

Ἀωρότατος, η, ον, [illegible] Ex

Ἄωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, media nocte veniens, abiens, &c.

Ἀώρυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, immaturo, seu intempestivo partu editus. Ex ἄωρος, & τόκος.

Ἄωστε, Hom. Il. 3, 272, potenderat, 3. sing. plusq. ind. pass. per Syncop. & Ion. pro ἀώιστο, a verbo ἀάομαι, sursum volo.

Ἀώς, aurora, Dor. pro ἠώς.

Ἀωτέω, f. ήσω, flores decerpo; (2) texo; (3) dormio. Ab

Ἀωτία, ᾶς, f. ήσω, idem. Ab

ΑΩΤΟΝ, ου, τὸ, flos; (2) præstantissimum cujusque rei.

Ἄωτος, ου, ὁ, idem.

Ἄωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, aures non habens; (2) ansa carens. Ex α priv. & οὖς, ὠτὸς, auris, ansa.

B

Β Secunda litera Alphabeti, quæ βῆτα dicitur ab Hebræorum Beth; (2) nota numeralis significans *duo*, & cum lineola interne posita β, *duo millia*.

Βᾶ, incede, 2. sing. a. 2. imper. Dor. & per Apoc. pro βᾶθι, a βαίνω, eo.

Βαάλ, ὁ ἡ ὄ, Baal, Bal, Bel. Nomen Hebr. ἄναλτον, Dominus.

ΒΑΆΑ, mollis, Suic.

ΒΑΑΡΑΣ, radix quædam.

Βαζάζω, f. άσω, vel άξω, inarticulate loquor, vocem inarticulatam edo. Gl. Vet. βαζάζειν, lallare. A βάζω.

ΒΑΒΑΙ, *Interjectio* admirantis, papæ! (2) βαβαί, βαβαιδές, idem.

Βαβαίνης, ου, ὁ, loquax, garrulus, nugator; (2) insanus (3) saltator. A βαζάζω.

βαβάλιον, ου, τὸ, cunabula. A βαβάζω.

Βαβαλισήρια, ων, τὰ, cunæ. Ab eod.

Βάβαλον, ου, τὸ, pudenda.

Βάβαξ, ακος, ὁ, garrulus, nugator, loquax; (2) vanus; (3) impudens. A βάζω. Unde Βάξ, & per reduplicationem βάβαξ.

Βαβυλών, ῶνος, ἡ, Babylon, urbs. Hebræis *confusio*.

Βάγμα, ατος, τὸ, sermo, oratio; (2) rumor, fama; (3) vaticinium. A βάζω.

Βαγόας, ου, eunuchus. Vox Perfica.

Βάδαν, *pedetentim*, Dor. pro βάδδην.

Βαδδίν, linea vestis, stola. Vox Hebræa.

Βάδδην, *Adv.* pedetentim, gradatim, lento gradu. A βαίνω.

Βαδιζουτι, Dor. pro βαδίζουσι.

Βαδίζω, f. ίσω, p. ικα, vado, eo. Βαδίζειν ὁδὸν, ὁδῷ, ἁμὸς, ὅθι, εἰς οἶκον· εἰς τὸ ἀγοράσθημα, se conferre; ὅθι τὸ βῆμα. Ἀπάση τῇ Στρατείᾳ βαδίζειν ὅθι τὰς ἀσπίδας λέμνης, Luc. Διὰ ταῦτα ἐβάδιζομεν, Anst. Ap. 42. Ab εἶδ.

Βαδιξῶ, 1. s. f. ιῶ, ind. act. Dor. pro βαδίσω.

Βαδιοῦμαι, 1. s. f. ιοῦμαι, ind. med. Att. pro βαδίσομαι.

Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingressus. A βαδίζω. Hinc

Βάδισμα, ατος, τὸ, gressus, incessus.

Βαδισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Βαδισματίας, ου, ὁ, idem qui βαδιστὴς.

Βάδιστον, *Adv.* posit. eundum est, *Aristoph. Ran.* 131. Ab eod.

βαδιστὴς, οῦ, ὁ, tolutarius, cursor. Ab eod.

Βαδιστικὸς, ἡ, όν, qui ambulare potest, qui veloces pedes habet. Ab eod.

Βαδιστὸς, ἡ, όν, per quem incedi potest.

Βαδιῶ, *ibo*. futurum idem ac βαδίσομαι & eadem dialecto formatum in activo.

Βάθος, ου, ὁ, iter; (2) gressus. Ab eod.

ΒΑΘΩ, ῶ, ίσω, & άξω, loquor, dico, fatior verba, orat onem habeo.

Βαθῆα, acc. sing. Dor. pro βαθεῖαν.

Βαθεῖ, *fr. fusco*, dat. sing. com. pro βαθεῖ.

Βαθεῖαιν, dat. plur. Ion. [illegible] a βαθὺς, εῖα, [illegible]

Βαθεῖαν, [illegible]

Βαθίως, *Adv.* profunde, alte; (2) graviter.
Βαθμηδόν, *Adv.* gradatim. A *Βαθμός.*
Βαθμίς, ίδος, ἡ, gradus; (2) basis. Ab eod.
Βαθμός, οῦ, ὁ, gradus; (2) limen; (3) gradus dignitatis; (4) statio pœnitentium. A *βαίνω, scando.*
ΒΑΘΟΣ, ους, τὸ, profunditas; (2) locus penitior, locus intimus; (3) acies militaris; (4) εἰς *βάθος*, penitus, introrsum, alte, profunde.
Βαθράδιον, τὸ, *Dim.* ex
Βάθρα, ας, ἡ, scala domus, vel navis. A *Βαίνω.*
Βάθρον, ου, τὸ, scala; (2) fundamentum, basis, teamnum, subsellium. Ab eod.
Βαθυαγκής, ές, ὁ ἡ ἐς, profundas valles habens. Ex *βαθύς*, & *ἄγκος*, *vallis.*
Βαθύβουλος, ου, ὁ ἡ ὁ, profundi consilii, prudentissimus. Ex *βαθύς*, & *βουλὴ*, *consilium.*
Βαθύγαιος, ου, ὁ ἡ ὁ, cujus solum profundum est, fertilis, pinguis. Ex *βαθύς*, & *γαῖα.*
Βαθύγενειος, ου, ὁ ἡ ὁ, profundam barbam habens, egregie barbatus. Ex *βαθύς*, & *γένειον, barba, mentum.*
Βαθύγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod *βαθύγλωσσος.*
Βαθύγηρας, ος, ὁ ἡ ὁ, provectam senectutem agens, decrepitus, valde senex. Ex *βαθύς*, & *γῆρας, ſe effus.*
Βαθύγλωσσος, ου, ὁ ἡ ὁ, eloquens. Ex *βαθύς*, & *γλῶσσα, lingua.*
Βαθυγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, homo abstrusi ingenii & consilii, taciturnus. Ex *βαθύς*, & *γνώμη, sententia.*
Βαθυδίνης, ου, ὁ ἡ ὁ, profundos vortices habens. Ex *βαθύς*, & *δίνη, vortex aquarum.*
Βαθύδοξος, ου, ὁ ἡ ὁ, gloriosissimus, celeberrimus. Ex *βαθύς*, & *δόξα, gloria.*
Βαθύζωνος, ὁ ἡ ὁ, infra cinctus. Ex *βαθύς*, & *ζώνη, zona.*
Βαθυζώνους, acc. pl. *Dor.* pro *βαθυζώνας.*
Βαθύθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὁ, densa vellere insignis. Ex *βαθύς*, & *θρὶξ, capillus.*
Βαθυκαμπὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, longe lateque curvatus, valde curvus. Ex *βαθύς*, & *κάμπη.*
Βαθυκήτης, ου, ὁ ἡ ὁ, piscosus; (2) profundi, altus; (3) in profundis receſſibus cetos habens. Ex *βαθύς*, & *κῆτος.*
Βαθυκλεὴς, ὲς, illustris.
Βαθύλβιος, ος, ὁ ἡ ὁ, opulentus.
Βαθύκολπος, ου, ὁ ἡ ὁ, profundum sinum habens. Ex *βαθύς*, & *κόλπος, ſinus.*
Βαθυκόμης, ου, ὁ, bene comatus.
Βαθυκρήμνος, ου, ὁ ἡ ὁ, profunda præcipitia habens. Ex *βαθύς*, & *κρημνός.*
Βαθυκρήπις, ίδος, ὁ ἡ ὁ, profundum fundamentum habens. Ex *βαθύς*, & *κρηπὶς.*
Βαθυκύλικος, ου, ὁ ἡ ὁ, prædives. Ex *βαθύς*, & *κύλιξ, poculum, ſcyphus.*
Βαθυκύμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, habens undas profundas. Ex *βαθύς*, & *κῦμα, unda.*
Βαθυλεμὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, lata pascua habens.
Βαθυλήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, idem.
Βαθύλιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ferax, fertilis. Ex *βαθύς*, & *λῆθος.*
Βαθυμίτης, ου, ὁ ἡ ὁ, villosus.
Βαθυμήτης, ου, ὁ, prudentissimus. Ex *βαθὺς*, & *μῆτις.*
Βάθυνσις, εως, ἡ, excavatio. A *βαθύνω.*
Βαθύνω, f. υνῶ, p. υγκα, excavo, profundum facio. A *βαθύς.*
Βαθύξυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, opacus, densus arboribus. Ex *βαθὺς*, & *ξύλον, lignum.*
Βαθύπεδος, ου, ὁ ἡ ὁ, (*βαθυπέδιος, ία, ιον*) latum campum, seu planitiem habens. Ex *βαθὺς*, & *πεδίον, campus.*
Βαθυπικρος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde amarus.
Βαθυπλεκὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, valde nexus, perplexus. Ex *βαθὺς*, & *πλέκω, necto.*
Βαθυπλόκαμος, ος, ὁ ἡ ὁ, comam densis cincinnis nexam habens.
Βαθυπλούτης, ου, ὁ ἡ ὁ, prædives.
Βαθυπλουτος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem.
Βαθυπνοος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui magnum & grave spiritum movet. Ex *βαθὺς*, & *πνέω, ſpiro.*
Βαθύπρῳρος, ος, navis alta prora.
Βαθυπρωρία, ας, ἡ, profunda puppis. Ex *βαθὺς*, & *πρῶρα.*
Βαθύρριζος, ος, ὁ ἡ ὁ, profunde radicatus, profundum alveum habens. Ex *βαθὺς*, & *ῥίζα.*
Βαθυρριζία, ας, ἡ, radicis profunditas:
Βαθυρρίζωμα, ος, ὁ ἡ ὁ, altas radices habens. Ex *βαθὺς*, & *ῥίζα, radix.*
Βαθύρροος, *contr. βαθύρρους*, ου, ὁ ἡ ὁ, profunde fluens. Ex *βαθὺς*, & *ῥέω, fluo.*
Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus; (2) longus & extremus; (3) crassus; (4) [illegible]us; (5) *in compositione* profundus, magnus, gravis. *Compar. βαθύτερος*, *βαθίων*, & *βάθιων. Superl. βαθύτατος*, & *βάθιστος.* A *βάθος.*
Βαθυσκαφὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, altè effossus. Ex *βαθὺς*, & *σκάπτω.*
Βαθύσκιος, ος, ὁ ἡ ὁ, umbrosus. Ex *βαθὺς*, & *σκιά.*
Βάθυσμα, τὸ, profunditas, altitudo. A *βαθύς.*
Βαθύστομος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui profunde scitur; (2) in quo profundæ fationes fieri possunt.
Βαθύστρωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui altum est pectus; (2) profundos habens receſſus. Ex *βαθὺς*, & *στέρνον, pectus.*
Βαθυστήριξ, γος, ὁ ἡ ὁ, fulcimentum profundum habens, alte defixus.
Βαθύστομος, ου, altas fauces habens.
Βαθύστρωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, alte stratus, molliter stratus. Ex *βαθὺς*, & *στρώννυμι, sterno.*
Βαθύσχοινος, ος, ὁ ἡ ὁ, densos juncos ferens, junceis cbsitus, juncosus.
Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas. Ab *βαθύς.*
Βαθύτριχος, ος, ὁ ἡ ὁ, villosus, multos & prolixos capillos habens. Ex *βαθὺς*, & *θρὶξ, capillus.*
Βαθύφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, profunda mente præditus, callidus, prudens. Ex *βαθὺς*, & *φρὴν, mens.*
Βαθύφυλλος, ος, ὁ ἡ ὁ, profunda folia habens, frondosus. Ex *βαθὺς*, & *φύλλον, folium.*
Βαθύφωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, profundus labio, ex quo non exit vox distincta. Ex *βαθὺς*, & *φωνὴ, vox.*
Βαθυχαῖος, ον, valde nobilis. Ex *βαθ.* & *χαος.*
Βαθυχαίτης, ου, ὁ, qui densam habet cæsariem. Ex *βαθὺς*, & *χαίτη, coma.*
Βαθύχειλος, ος, ὁ ἡ ὁ, profunda habens labia.
Βαθύχθων, ονος, fertilis, pinguis.
Βαθύχροος, *contr. βαθύχρους*, ου, ὁ ἡ ὁ, profunde ccloratus, qui denso & saturo est colore. Ex *βαθὺς*, & *χρόα, color.*
Βαίην, *precint.* 3. plur. aor 2. opt. act. *per* ν. *Symcf.* pro *βαίησαν*, a verbo *βαίω, eo.*
Βαῖος, ου, ὁ ἡ ὁ, palmeus. A *βαΐον.*
ΒΑΙΝΩ, f. βήσω, vel *βήσομαι*, p. *βέβηκα*, gradior, incedo, eo; (2) abeo; (3) coëo, ineo, de animalibus; (4) *in Perfectissima* situs & fixus sum, fundatus sum. *Βαίνειν ὀξὺ*, *Comicè*, basin exiguam habere, *ἐν ῥυθμῷ, παρὸς ῥυθμὸν μικκὰ. ἴσα, ἀζυξ*, superbe. aquis passibus, molliter; *εὖ*, bene succedere, *ἀνάγκας ὀδὸν τὰς καμήλας ἰέναι*, impositi, *βεβηκὼς ἐν δαπέδῳ*, fundata. *Οὐ δὴ σοφὸς ἂν ἐξότου δίδοις· ἐγὼ μή μοι βεβήκοις*, mortuus sit, Sopat. Phil. 494.
Βαΐον, ου, τὸ, Dim. a *βαῖς.*
Βαΐος, ία, ον, pauliſper, parum. A *βαῖος.*
ΒΑΪΟΣ, ὰ, όν, parvus, modicus, paucus, tenuis.
Βαϊοφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, palmifer. Ex *βαῖον, φέρω, fero.*
ΒΑΪΣ, ΐδος, ἡ, ramus [illegible]
ΒΑΪΤΑ, ης, ἡ, [illegible]nsuta ex corio, seu pellibus.
Βαϊσφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod *βαϊσφόρος.*
ΒΑΙΩΝ, ωνος, ὁ, piscis gobio adsimilis, alias *βλέννος*, dictus.
ΒΑΚΑΝΟΝ, ου, τὸ, raphani, sive brassicæ semen.
ΒΑΚΗΛΟΣ, ου, ὁ, homo magna statura præditus, sed exsors & effeminatus; (2) eunuchus, spado; (3) mollis.
Βακκάρισμα, ατος, τὸ, unguentum ex baccari. A
ΒΑΚΚΑΡΙΣ, ιδος, ἡ, baccar, s. baccaris, herba odorata.
Βακτηρεύω, fut. εύσω, idem.
Βακτηρίδιον, ου, τὸ, bacillum.
Βακτήριον, ου, τὸ, bacillum.
Βακτήρωμα, ατος, τὸ, nixus in baculum; (2) baculus ipse, quo nitimur. A
Βακτρεύω, fut. εύσω, idem quod *βακτηρεύω.*
Βακτρίδιον, ου, τὸ, idem quod *βακτήριον.*
Βακτροπηρείτης, *Epitb.* Cynici baculum gestantis, & mendicantis.
Βακχεία, ας, ἡ, bacchatio. A *Βάκχος.*
Βακχεῖον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.
Βακχεῖος, εία, εῖον, furori Bacchico adflatus, (2) Bacchicus, ad Bacchum pertinens; (3) *in fulſt.* ὁ, Bacchius, pes poëticus syllaba brevi & duabus longis constans.
Βακχειατης, ου, ὁ, idem quod *βακχίνταρ.*
Βακχείματα, ων, τὰ, Bacchanalia. Ab eod.
Βακχειτὴς, οῦ, ὁ, bacchicus. A *βακχείω.*
Βακχειτικὸς, ὴ, όν, bacchativus, ad bacchationem pertinens. Ab eod.
Βακχεύτωρ, ορος, ὁ, bacchator. Ab eod.
Βακχεύω, f. εύσω, debacchor, Orgia celebro; (2) *βακχεύομαι*, furiosus sum:
Βάκχη, ης, ἡ, furore percita; (2) sacerdos Bacchi:
Βακχία, ας, ἡ, debacchatio, insania:
Βακχιάζω, bacchor.
Βακχικὸς, ὴ, όν, bacchicus. A
Βακχιακὸς, ὴ, όν, & *Βακχικὸς*, ὰ, όν, idem.
ΒΑΚΧΟΣ, ου, ὁ, furore percitus; (2) Bacchus, Deus vini; (3) Orgia celebrans; (4) coronæ quoddam genus.
Βάκχος, ου, ὁ, Bacchulus. Dim. a *βάκχος.*
Βαλαάμ, ὁ, Nomen Hebræum *ἀλλιτον. Vastitas populi.*
Βαλὰν, ὁ, Nomen Hebræum *ἀλλιτον. Ex non ens.*
Βαλανάγρα, ας, ἡ, clauſtrum, cui inseritur pessulus. Ex *βαλανος*, & *ἄγρα.*
ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ, ου, τὸ, balineum, balneum.
Βαλανεὺς, έως, ὁ, balneator. A *βαλανεῖον.*
Βαλανεύτρια, ας, ἡ, balneatrix. Ab eod.
Βαλανεύω, f. εύσω, aquam in balneo administro; (2) fervo, ministro. *Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ μανῶ βαλανεύσω*, Aristt. Pace, 1112. Ab eod.
Βαλανηρὰ, ῶν, τὰ, quæ glandium genere comprehenduntur. A *βάλανος.*
Βαλανηφαγία, glandibus vescor.
Βαλανηφάγος, ὁ ἡ ὁ, qui glandes edit, qui glandibus vescitur. Ex *βάλανος*, & *φαγεῖν.*
Βαλανηφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui glandes fert, glandifer. Ex *βάλανος*, & *φέρω, fero.*
Βαλανίζω, f. ίσω, glandes excutio; (2) glandem sedi subjicio:
Βαλάνινος, ίνη, ινον, qui e glande fit:
Βαλανὶς, ίδος, ἡ, balneatrix.
Βαλανιτης, ου, ὁ, glandem referens. A
ΒΑΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, glans, fructus quercus; (2) fructui similis quivis; (3) arbor glandifera; (4) animalculum quoddam aquatile; (5) medicamentum quoddam in glandis formam effigiatum, quod sedi imponitur ad dejiciendam alvum; (6) extrema pars penis; (7) obex, pessulus.
Βαλανόω, ῶ, f. ώσω, obice objecto obsero. *Νῦν μὲν γὰρ ὥστε βεβαλανῶσθαι τὼ θύρα*, Aristt. Conc. 361. A *βάλανος.*
Βαλαντίδιον, ου, τὸ, Dim. a
ΒΑΛΑΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, crumena, marsupium.
Βαλαντιοτομία, crumenas seco. A
Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, crumenarum sector, fur zonarum, sacculariusi. Ex *βαλάντιον*, & *τέμνω, seco.*
ΒΑΛΑΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, flos mali silvestris Pumici.
Βαλὶν, vel *βασὶν*, O rex. Unde
Βαλινεύω, vel *βασιλεύω*, regius.
ΒΑΛΒΙΣ, ίδος, ἡ, repagulum, locus, unde ii, qui cursu certant, emittuntur.
Βάλε, 2. s. a. 2. imper. act. verbi *βάλλω.*
Βάλε, & *βάλεν, demisit*, 3. sing. a. 2. indic. act. *Ionice*, pro *ἔβαλε.*

Βάλεον,

Βαλέω, v. ὦ, imp. act. *Ion.* & *Poët.* pro
Βαλεῖτε, dat. sing. f. 2. part. *Ion.* pro
Βαλέω, 1. fing. a. 2. conj. *Ion.* pro *βάλω*.
Βαλῃς, *jecerit*, 2. fing. a. 2. conjunct. act.
Βαλήσω, *jaciam*, fut. 1. indic. act.
Βαλιὸς, ά, όν, & **βαλίος**, ία, ίον, varius, maculosus; (2) velox, rapidus. A *βάλλω*.
Βάλλεαι, 2. ſ. pr. conj. paſſ. *Ion.* pro
Βάλλει, præſ. imp. med. *Ion.* pro *βάλλε*.
Βαλλίσατο, *jaciebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐβάλετο.
Βάλλετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβάλλετο.
Βαλλὸ, præſ. imp. med. *Dor.* pro *βάλλε*.
Βάλλησα, *jeci*, 1. ſing. a. 1. ind. *Ion.* & *Poët.* pro ἐβαλόμην, a verbo inuſ. *βαλλίω*.
Βάλοι, 3. ſ. a. 2. optat. act. verbi *βάλλω*.
Βαλλίζω, f. ίσω, tripudio. Quaſi ex *βάλλω*, *eo*, & *ἅλλομαι*, *ſalio*, vel potius a *βάλλω*.
Βαλλισμὸς, ὔ, ὁ, tripudium. A *βαλλίζω*.
ΒΑ'ΛΛΩ, f. βλήσω, p. *βέβληκα*, jacio, jaculor; (2) ferio, figo, faucio; (3) attingo; (4) projicio; (5) emitto, profundo; (6) pono, immitto; (7) traco, committo; (8) condo, ædifico; (9) verro, flecto. **Βάλλειν πέτροις**, petere; **λόγοις**, lacesſere; *Σκοπὸν*, ſ. *ὃπι Σκοπὸν*, attingere; **δάκρυα**, effundere; **ἐν θυμῷ**, ſ. **ἐν φρεσὶ**, cogitare; **βάλλειν εἰς νέα**, animum avertere; **ἐφ' ἑαυτῷ**, apud ſe cogitare, **τί τε θυμόν**.
ΒΑΛΑΝΤΗ, ῆς, ἡ, marrubium nigrum. *Angl.* Stinking Horehound.
Βαλοῦσαι, nom. pl. a. 2. act. f. g. *Dor.* pro *βαλοῦσαι*, a verbo *βάλλω*.
Βαλσαμίνη, ης, ἡ, balſamine, herba quædam. Ab
ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, balſamum. Hiſce
Βαλσαμώδης, ες, ἡ, caſſia quædam, odore ſimili odori balſami.
Βαλὼ, *jactam*, f. 2. ind. act. verbi *βάλλω*.
Βαλωμὲν, 1. plur. a. 2. conj. act. a. *βάλλω*, *jacio*, *dejicio*.
Βᾶμα, *meſſus*, *graſſus*, *Dor.* pro *βῆμα*.
Βάμβα, *tinctura*, *Dor.* pro *βάμμα*.
Βαμβαλίζω, tremo labiis, ſtrideo.
Βαμβάλη, idem.
Βᾶμὲν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Dor.* pro *βῆμὲν*, a verbo *βαίνω*, *eo*.
Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura. A *βάπτω*, *tingo*.
ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, inarticulate loquor, balbutio, confuſum quemdam ſonum edo; (2) dentibus præ metu crepito.
Βαν, *iverunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἔβασαν, a *βαίνω*.
Βανανσία, ας, ἡ, ars, quæ ad caminum exercetur; (2) opus, quod ad ignem conficitur; (3) mechanica, ars illiberalis; (4) inepta & prodiga magnificentia.
Βανανσικὸς, ἡ, όν, ad artifices mechanicos pertinens. A
ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ, ἡ, artifex mechanicus & illiberalis, proprieque, qui opus ſuum ad ignem conficit, qui manibus ſibi victum quærit, ſellularius, ſedentarius; (2) inepte magnificus; (3) trivialis, vilis; (4) negligens.
Βανανσοτεχνέω, opificium exerceo.
Βανανσουργέω, idem.
Βανανσουργὸς, ὁ, ἡ, qui manu opera conficit, quæ ſunt artis ſedentariæ & ſellulariæ. Ex *βάνανσος*, & *ἔργον*, *opus*.
Βανάυσως, *Adv.* more *βανάυσου*. A *βάνανσος*.
Βάντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. *βαίνω*.
Βάξις, εως, ἡ, fama, ſermo. A *βάζω*.
Βαπτίζω, f. ίσω, mergo, immergo, aqua abluo; (2) abluo, lavo; (*quibuſcunque in rebus tropice meſcere dicitur Latinus, inde & pro* opprimere, urgere v. c. tributis, ære alieno, ebriare, *Ern.*) (3) baptizo, *ſignificatu ſacro*. **Βαπτίζειν εἰς τὸν ἅλμυρὸν**, *Heliod.* l. 1. **Ψυχὴ τοῖς μὲν Συμπότρυσι δυσὶ** ***ϖάνυσι***, **τοῖς δ' ὑπὸ Δάλλυσι βαπτίζεται**, *Plut.* *educat*. **Τῇ Συμφορᾷ βεβαπτισμένος**, *Heliod.* l. 2. **Τῆς νεὼν κινδυνώδους βαπτιζούσης**, *Æſop.* A *βάπτω*.
Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, baptiſta. A
Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, idem:
Βαπτιστήριον, ου, τὸ, lavacrum; (2) Baptiſterium. **Βαπτισμὸς**, baptiſmus peragitur
Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui immergit, qui ablut; (2) baptizator, baptiſta.
Βαπτὸς, ὴ, όν, tinctus, infectus colore aliquo; (2) hauriendus; (3) gemma quædam. A *βάπτω*.
Βαπτρίς, ίδος, ἡ, tinctrix. Ab eod.
ΒΑ'ΠΤΩ, f. ψω, mergo, immergo; (2) tingo, intingo; (3) lavo; (4) haurio, impleo hauriendo; (5) pereo, de navi. **Βάπτειν τι τὸ ὕδατι** *ἴγχος ϖαρὸς Ἀργείων Στρατοῦ*, Soph. Aj. 95.
ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, fovea in terra excavata; (2) hiatus terræ profundior; (3) locus apud Athenienſes, in quem malefici præcipitabantur; (4) pernicies. Hinc
Βαραθρίω, ῶ, f. ώσω, in barathrum præcipito:
Βαραθρώδης, ες, ὁ, ἡ, barathro ſimilis; (2) profundæ altitudinis, voraginoſus.
Βαρβαρίζω, f. ίσω, barbaris faveo; (2) barbaros imitor; (3) barbarice loquor. A *βάρβαρος*.
Βαρβαρικὸς, ἡ, όν, barbaricus, ad barbarorum mores accedens. A *βάρβαρος*.
Βαρβαρικῶς, *Adv.* barbare, barbarorum more.
Βαρβαρισμὸς, ὔ, ὁ, barbariſmus. A *βαρβαρίζω*.
Βαρβαριστὶ, *Adv.* barbaros imitando, barbarice. Ab eod.
Βαρβαρόλαλος, ὁ, ἡ, ὁ, barbare loquens.
Βαρβαροκτόνος, ὁ, ἡ, ὁ, a barbaris interfectus.
ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ὁ, barbarus, pronuntiatione inſuavi & peregrina utens; omninoque peregrinus, cujus orationem non intelligimus; (2) ineruditus, *imperitus*; (3) agreſtis; (4) non Græcus.
Βαρβαροσομία, ας, ἡ, vitium, quo quis linguam barbare pronunciat. A
Βαρβαρόσομος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui barbare verba linguæ alicujus effert. Ex *βάρβαρος*, & *στόμα*, *os*.
Βαρβαρότης, ητος, ἡ, barbaries.
Βαρβαροφανέω, ῶ, f. ήσω, barbare loquor; (2) barbaro fermione utor. A
Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, barbaram vocem habens. Ex *βάρβαρος*, & *φωνὴ*, *vox*.
Βαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo, effero, agreſtem, ferum facio, (2) barbaricum poteſtati ſubjicio. A *βάρβαρος*.
Βαρβάρως, *Adv.* barbare. A *βάρβαρος*.
ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ου, ὁ, barbilus. Nomen arboris.
Βαρβιτίζω, f. ίσω, barbitum pulſo, barbito cano. A
ΒΑ'ΡΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, barbitum, inſtrumentum muſicum multis chordis intentum.
Βάρβιτος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Βαρβιτῳδὸς, οῦ, ὁ, qui barbito canit. Ex *βάρβιτος*, & *ᾠδὴ*, *canor*.
Βάρδιστος, *tardiſſimus*, nom. ſing. ſuperl. per *Metathef.* pro *βράδιστος*, a *βραδὺς*, *tardus*.
Βαρεῖδῶ, *gravetur*, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. *contr.* pro *βαρεῖδω*, a
Βαρέω, ῶ, f. ήσω, gravo, degravo, deprimo pondere. A *βάρος*.
Βαρέως, *Adv.* graviter, moleſte, valde.
Βαρηκοΐα, difficulter audio.
Βάρημα, ατος, τὸ, gravitas, pondus. A *βαρέω*.
Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, Bartholomæus. Nomen Hebraicum. *Filius haurientis aquam*.
Βαρὶα, ας, ἡ, & *Ion.* **βαρίη**, gravitas. **Τὸ βαρὶα τῶ ὑπνῳ**, *Arist.* A *βάρος*, *pondus*.
ΒΑ'ΡΙΣ, ίδος, vel ίδος, ἡ, *proprie* quodvis ad ſticum. **Ἡροδότου**, reſpondetque Lat. *navis*. Dem. de variis ſpeciebus dicitur navi, (2) turr.; (3) domo turrita & regia; (4) muro; (5) porticu; (6) ſphæra.
Βαρκαῖος, α, ον, Barcæus. Nomen Hebraicum. *Filius benedictionis*.
ΒΑ'ΡΟΣ, ους, τὸ, pondus, onus; (2) moles; (3) auctoritas, gravitas.
Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, Barſabas. Nomen Hebraicum. *Filius conſilii*.
Βαρτιμαῖος, ου, ὁ, Bartimæus. Nomen Hebraicum. *Filius Timæi*.
Βαρυαλγὴς, ές, ὁ, ἡ, ές, gravi dolore percitus, graviter dolens; i. q. gravem dolorem inferens. *Epith.* Furiarum. Ex *βαρὺς*, & *ἄλγος*.
Βαρυάλγητος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert.
Βαρυβόας, gravi clamore boans. Ex *βαρὺς*, & *βοάω*, *clamo*.
Βαρυβρεμέτης, graviter fremens, tonans, *Fama*. *Βαρυβρεμέτης*, *ſimiliter*.
Βαρύβρομος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, graviter fremens, vel ſtrepens. Ex *βαρὺς*, & *βρίμω*, *fremo*.
Βαρυβρὼς, ῶτος, valde mordens, acerbus.
Βαρυγδούπος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, graviter ſonans. Ex *βαρὺς*, & *δοῦπος*, *ſono*.
Βαρύγλωσσος, vel *βαρύγλωττος*, ου, ὁ, ἡ, ὁ, cujus lingua gravis eſt; (2) maledicus.
Βαρυγνώτος, & **βαρύγνωτος**, ον, tardus.
Βαρυγνώς, ους, ὁ, ἡ, ὁ, gravans, conficiens membra; item, membra gravatus, tardus.
Βαρυδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, gravi fortuna premor, miſer ſum:
Βαρυδαιμονία, ας, ἡ, gravis fortuna. A
Βαρυδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, infelix, miſer.
Βαρύδακρυς, υος, ὁ, ἡ, ὁ, graviter lacrymans.
Βαρυδάκρυος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem & ex iiſd.
Βαρύδεσμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, gravi vinculo ligatus.
Βαρυδότειρα, ἡ, graviter adfligens, vexans.
Βαρύδουπος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem quod *βαρύγδουπος*.
Βαρυεγκέφαλος, ὁ, gravedo.
Βαρύζηλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, æmulus, invidus; (2) invidioſus; (3) inſeſtus.
Βαρυηκοΐα, ἡ, hebetudo aurium.
Βαρυήκοος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, cui hebetes ſunt aures. **Βαρυήκοοι τόποι**, *Hippocr.* Ex *βαρὺς*, & *ἀκοὴ*, *auditus*.
Βαρυηχὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, graviſonus. Ex *βαρὺς*, *ἦχος*, *ſonus*.
Βαρυθυμέω, ῶ, f. ήσω, iraſcor, animum demitto, ſpondeo.
Βαρυθυμία, ας, ἡ, ira; (2) abjectio animi. A
Βαρύθυμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, difficilis, animo ferox; (2) abjectus animo.
Βαρυθύμως, *Adv.* irate, ægre.
Βαρύθω, f. ύσω, gravor, premor. **Βαρύθῃ δ' ὑπ' αὐτῆς**, Heſiod. Ἔργ. 213. A *βαρὺς*.
Βαρυκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, excors. Ex *βαρὺς*, & *καρδία*.
Βαρυκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, grave caput habens. Ex *βαρὺς*, & *κεφαλή*.
Βαρύκομπος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, gravem ſtrepitum edens. Ex *βαρὺς*, & *κόμπος*, *ſonitus*.
Βαρύκοτος, ὁ, ἡ, ὁ, inviſus.
Βαρύλιπος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, graviſſimus, graviter tremens. Ex *βαρὺς*, & *λιπέω*, *reſugio*.
Βαρύλαλος, valde ſonans, *Gymnas.*
Βαρύλιον, ου, τὸ, ponduſculum. Dim. a *βάρος*.
Βαρυλοίδορος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, maledicus.
Βαρύλυπος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, graviter dolens; (2) gravem dolorem adferens. Ex *βαρὺς*, & *λύπη*, *dolor*.
Βαρυμηδὴς, Dor. pro
Βαρυμήνης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, valde iratus.
Βαρύμηνις, ιος, ὁ, ἡ, ὁ, idem.
Βαρυμηνίδης, valde iraſcor.
Βαρύμισος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, abominandus.
Βαρύμιτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem quod *βαρύμηνις*.
Βαρύμοχθος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, laboriosus.
Βάρυνθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Poët.* pro ἐβαρύνθησαν, a *βαρύνω*.
Βαρύνοσος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, gravi morbo laborans; (2) graves morbos adferens.
Βαρυντικὸς, ἡ, όν, gravandi vim habens.
Βαρύνω, f. υνῶ, gravo, premo; (2) molior, adficio. **Βαρύνειν τὰς ὀδόντας**, *Hippocr.* **βαρύνεσθαι καὶ ἀπὸ ὑπνου**, χάλασμα ... ros. A *βαρὺς*.

Βαρύυτατος, η, ὁ ἡ ἦ, gravi tela, i. tergore onustus. Ex βαρὺς, & ὑτὸς, dorsum.
Βαρυοδμία, ας, ἡ, & Ion. βαρυοδμίη, graveolentia. A
Βαρύολμος, ε, ὁ ἡ ἦ, graviter olens.
Βαρύπαις, gravisonus, Dor. pro βαρύφωνος.
Βαρυόργητος, ε, ὁ ἡ ἦ, qui gravi ira exardescit. Ex βαρὺς, & ὀργὴ, ira.
Βαρύσμος, ε, ὁ ἡ ἦ, idem quod βαρύοδμος.
Βαρυστρώτη, ægre fero.
Βαρυπειθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἦ, tardus ad parendum. Ex βαρὺς, & πειθω.
Βαρυπληγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἦ, gravi luctu oppressus. Ex βαρὺς, & πλήσσω, luctus. Hinc
Βαρυπλήθεια, ας, ἡ, gravis luctus.
Βαρύπνοος, id quod βαρυπληγὴς.
Βαρυτίμων, ονος, ὁ ἡ ἦ, gravi detrimento affectus; (2) gravia detrimenta adferens. Ex βαρὺς, & τίμη, damnum.
Βαρυπνίω, graviter flo. Ex βαρὺς, & πνέω.
Βαρύποιος, ε, ὁ, grave olens.
Βαρύτατος, ε, ὁ ἡ ἦ, miser, infelix. Ex βαρὺς, & πότμος.
Βαρυτρητὴς, ἐος, ὁ ἡ ἦ, valde decorus; (2) sumptuosus. Ex βαρὺς, & πρέπω.
Βαρύπυκτος, ε, ὁ, sonus in musicis, qui velut regiones primas spissus retentat.
Βαρυς, εῖα, ὺ, ponderosus, gravis; (2) robustus; (3) gravis, de sono; (4) violentus; (5) molestus, onerosus; (6) opulentus, potens, amplus. A βάρος.
Βαρυσίδηρος, ε, ὁ ἡ ἦ, gravis ferro.
Βαρυσταθμέω, ῶ, f. ήσω, pondus & gravitatem addo. A βαρύσταθμος.
Βαρυσταθμίζω, f. ίσω, idem & ab eod.
Βαρύσταθμος, ε, ὁ ἡ ἦ, graviter ponderans, gravis. Ex βαρὺς, & Σταθμὸς, libra.
Βαρυστενάχω, f. ξω, graviter gemo.
Βαρύστονος, ε, ὁ ἡ ἦ, graviter suspirans; (2) infelix; (3) luctuosus.
Βαρυσύνος, ægre, magno cum gemitu.
Βαρυσύμφορος, ε, ὁ ἡ ἦ, infelix. Ex βαρὺς, & συμφορὰ.
Βαρυσυμφορώτατα, infelicissime.
Βαρυτάραχος, ε, ὁ ἡ ἦ, qui gravem edit strepitum, gravistrepus.
Βαρύσπους, robustus.
Βαρυτάρὸς, ὰς, terribilis.
Βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas, acerbitas, dolor. A βαρὺς.
Βαρυτιμος, ε, ὁ ἡ ἦ, gravis pretii, pretiosus. Ex βαρὺς, & τιμὴ, pretium.
Βαρυτλητος, ον, intolerabilis.
Βαρυτονέω, ῶ, gravi tono profero.
Βαρυτόνησις, pronunciatio cum tono gravi. A
Βαρύτονος, ε, ὁ ἡ ἦ, gravitonus, qui gravi tono pronunciatur. Ex βαρὺς, & τόνος.
Βαρυτόνως, Adv. gravi tono. A βαρύτονος.
Βαρύμυμος, hymnus grave sonans.
Βαρυφθογγὴς, ε, ὁ ἡ ἦ, gravem sonum edens.
Βαρύφρητος, ε, ὁ ἡ ἦ, gravis, onustus.
Βαρυφροσία, ῶ, f. ήσω, graviter mente sum affectus. A βαρύφρων. Hinc
Βαρυφροσύνη, ης, ἡ, ægritudo animi.
Βαρύφρων, ονος, ὁ ἡ ἦ, æger animo. Ex βαρὺς, & φρὴν, mens.
Βαρυφωνία, ας, ἡ, gravis vox, gravitas vocis. A
Βαρύφωνος, ε, ὁ ἡ ἦ, cui vox est gravis. Ex βαρὺς, & φωνὴ, vox.
Βαρύφωτος, ον, vaste loquens.
Βαρύψυχος, ε, ὁ ἡ ἦ, qui ignavo est animo. Ex βαρὺς, & ψυχὴ, animus.
Βαρυωδίνω, f. ίνω, qui graves dolores patitur; (2) qui graves dolores adfert. Ex βαρὺς, & ὠδὶν, dolor.
Βαρυωπία, ας, f. ήσω, visu sum obtusiore. Ex βαρὺς, & ὤψ, oculus.
Βᾶς, qui venit. a. 2. part. act. verbi βαίνω, seu potius βάω, ex βάω, eo.
Βᾶσαι, acc. sing. a. 2. part. act. f. g.
Βασανιζόμενος, qui cruciatur, pr. part. pass. v.
Βασανίζω, f. ίσω, explora, probo, examino; (2) torqueo ad emendam veritatem, quæstionem habeo de aliquo; (3) torqueo, adigo quocunque modo. Βασανίζειν ταῖς

ἰατρικαῖς τέχναις, Arist. Rhet. 1, 2. Ἐπὶ δὲ τοῖς βασανίζουσι χαίρω, Arist. Rhet. 1, 36. Ἐγὼ δὲ βασανιῶ τῶνδε μῦθον, id. Ach. 110. A βάσανος.
Βασανισμὸς, ὁ, exploratio, quæstio, tormenta, cruciatus. A βασανίζω.
Βασανιστέον, ferendum. Ἀλλὰ βασανιστέα τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ, Arist. Lys. Ab eod.
Βασανιστήριον, ε, τὸ, instrumentum ad explorandum; (3) locus in quo habetur quæstio; (3) locus cruciatus quivis. Ab eod.
Βασανιστὴς, οῦ, ὁ, explorator; (2) tortor. Ab eod. Hinc
Βασανίστρια, ας, ἡ, exploratrix; (2) tortrix.
ΒΑΣΑΝΟΣ, ε, ἡ, lapis, quo probatur aurum, lapis Lydius; (2) exploratio, probatio, inquisitio, examen; (3) quæstio per tormenta; (4) tormenta; (5) cruciatus quivis.
Βασεῦμαι, Jo, 1. sing. f. 1. ind. med. Dor. & Æol. pro βήσομαι, a verbo βαίνω.
Βασεῦνται, progredientur, 3. plur. futuri ejusd.
Βασίλεια, ας, ἡ, regina. A βασιλεὺς.
Βασίλειος, ας, ἡ, regnum; (2) diadema. Ab eod. Hinc
Βασιλειάω, ῶ, f. άσω, regnum adfecto.
Βασιλείδης, ε, ὁ, regius filius, Suid. Ab eod.
Βασιλείδιον, ε, τὸ, regulus. Dim. ab βασιλεὺς.
Βασίλειον, ε, τὸ, regia, regia domus. A
Βασίλειος, ε, ὁ ἡ ἦ, regius. A βασιλεὺς.
Βασιλεύμεν, præs. inf. ion. pro βασιλεύειν.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ίως, ὁ, rex; (2) regulus avis.
Βασιλεύτερος, ε, ὅ, qui regiam majestatem magis præ se fert, quam cæteri, augustior; (2) regno dignior. A βασιλεὺς.
Βασιλευτὸς, ὴ, όν, qui regnum ferre natura aptus est. A
Βασιλεύω, f. εύσω, regno, impero, rex sum; (2) regnum adipiscor; (3) regem creo. Βασιλεύειν τ' Ἄσης, ὃν Πέρσαις Βασιλεύς ὑπὸ τῖος. Ἡσιος γᾶς βασιλεύσεις, Arist. Eq. 1048. A βασιλεὺς.
Βασιλῆ, ἡ, regnum, Hes. ex Soph. Ab eod.
Βασιλῆι, regi, Dat. sing. Ion. pro βασιλεῖ.
Βασιλῆα, regiam, acc. sing. a. βασιλὴς.
Βασιλίζομαι, ίσομαι, regis more ago, regiam gerem præ me fero. Ab eod.
Βασιλικὸς, ὴ, όν, regius, regalis. Hinc βασιλικὴ, ῆς, ἡ, regia domus; (2) basilica, ædificium amplum transigendis negotiis destinatum. Ab eod.
Βασιλικῶς, Adv. regie, regaliter.
Βασιλίνδα, ης, ἡ, ludi genus, in quo, qui sorte rex factus, facienda imperat.
Βασιλίννα, ης, ἡ, regina, apud Men.
Βασίλις, ίδος, ἡ, regina. A βασιλεὺς.
Βασιλίσκος, ε, ὁ, regulus; (2) avicula quædam; (3) serpens quidam; (4) stella in corde leonis. Dim. a βασιλεὺς.
Βασιλίσσα, ης, ἡ, regina.
Βάσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, pervius; (2) accessibilis; (3) secundus; (4) stabilis, fixus, constans. A βάσις.
Βάσις, εως, ἡ, gressus, gradus, incessus; (2) pes, planta pedis; (3) fulcimentum, fundamentum. A βαίνω, eo, incedo.
ΒΑΣΚΑΙΝΩ, f. ανῶ, fascino; (2) invideo, (3) criminor, reprehendo. Βασκαίνει τίς, τί τινι. Ὅτῳ τινι.
Βασκαντικὸς, ὴ, όν, invidiæ pronus.
Βασκανία, ας, ἡ, fascinatio; (2) invidia, invidentia; (3) obtrectatio. A βάσκανος.
Βάσκανον, ε, τὸ, fascinum; (2) odium. A
Βάσκανος, ε, ὁ ἡ ἦ, fascinator, fascinatrix; (2) invidus; (3) obtrectator, malevolus; (4) invisus, intolerandus. A βασκαίνω.
Βασκάνως, Adv. invide, animo invido.
Βασκασύνη, ης, ἡ, fascinatio, fascinum.
Βάσκω, vado. Poet. rarum.
Βασμὸς, ὁ, id. quod βάθμὸς.
Βασσύνται, gradientur, 3. pl. f. 1. ind. med. Æol. pro βήσονται, a verbo βαίνω.
Βάσσα, contrahitur, Dor. pro βῆσσα.
ΒΑΣΣΑΡΑ, ας, ἡ, genus calceamenti; (2) Baccha; (3) meretrix; (4) vulpes.

Βασσαρικὸς, ἡ, όν, bacchicus. Ab eod.
Βασσαρὶς, ἡ, ίδος, Dim. a βασσάρα.
Βασσαρίς, ίδος, ἡ, Baccha; (2) vulpes femina; (3) meretrix. Ab eod.
Βασκάω, ῶ, ονος, qui portatur.
Βάσαγμα, ατος, τὸ, gestamen. A
ΒΑΣΤΑΖΩ, f. άσω, vel Dor. άξω, porto, bajulo; (2) examino, exploro, proprie scilicet, onus; (3) exporto; (4) tolero, sufffero; (5) e medio tollo, deleo, sepelio. Βαστάζειν τι δεῖ πρὸ ἅμαρ, Aristot. Ὕδριν, Epig. Πάντα σ' ἐβάστασεν φρενὶ, Arist. Οἰσμ. 444.
Βαστατικῶς, bajulantis modo.
Βαστὸν, ὁ, τὸ, calceus.
Βασάσαι, a. 1. inf. act. verbi βασάζω.
Βασάσασι, dat. pl. a. 1. part. act.
Βάσωμεν, 1. pl. præs. conj. act. Dor. pro βίσωμεν.
Βατταλίζομαι, f. ίσομαι, turpiter & effeminate vivo. A
ΒΑΤΤΑΛΟΣ, ε, ὁ, mulierosus, effeminatus, cinædus; (2) tibicen quidam effeminatus Ephesius; (3) podex.
Βατάνιον, ε, τὸ, patella. Dim. a φατάνη.
Βᾶτε, ite, 2. pl. a. 2. imper. act. Dor. pro βᾶτο, a βαίνω.
Βατίδες, f. ίδες, coëo, de maribus, ut βατίζομαι, de fœminis. A βατίω.
Βατίω, ω, idem; (2) calco, pro φατίω, a βαίνω.
Βάτλω, 3. d. a. 2. ind. act. v. βαίνω.
Βατὴρ, ῆρος, ὁ, qui incedit; (2) meta; (3) limen. Ab eod.
Βατήριος, ία, ιον, scansorius. A βατὴρ.
Βατία, ας, ἡ, rubus. A βάτος.
ΒΑΤΙΑΚΗ, ης, ἡ, peculi genus.
Βατιδοσκώπτης, & βατιοσκώπτης, idem qui ὀψοφάγος. Ex βάτις, vel βατία, βίβρὶς, & σκώπτομαι.
Βάτινος, ίνη, ινον, rubeus, e rubo. Ab eod.
Βάτιον, ε, τὸ, parvus cadus. Dim. a βάτος.
Βατις, ίδος, ἡ, herbæ nomen; (2) pisces quidam, talia, Gl. V. avis quædam.
Βατοδρόπτης, ε, ὁ ἡ ἦ, rubos decerpens. Ex βάτος, & δρέπω, decerpo.
ΒΑΤΟΣ, ε, ἡ, rubus, sentis.
ΒΑΤΟΣ, ε, ὁ, batus, mensura liquidorum apud Hebræos.
Βατὸς, ὴ, όν, pervius, accessu facilis. A βαίνω, eo.
Βατράχειος, ε, ὁ ἡ ἦ, q. d. ranalis, ad ranas spectans. A βάτραχος.
Βατραχίζω, f. ίσω, p. ιχα, in morem ranæ nato. Ab eod.
Βατράχιον, ε, τὸ, ranunculus; (2) genus herbæ, Plin. l. 25. c. 8. cujus succo infecti ferunt feminæ inventas pestilentes. Scribitur & βατράχειον, unde et color ficus dictus. Dim. ab eod. Angl. Crowfoot.
Βατραχὶς, ίδος, ἡ, vestis habens colorem, qui ex βατραχίῳ fit.
Βατραχίσκος, ε, ὁ, pars quædam in cithara.
Βατραχίτης, ε, ὁ, sc. λίθος, batrachites lapis.
Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum & murium pugna, titulus Carminis Homero tributi. Ex βάτραχος, μῦς, & μάχη.
ΒΑΤΡΑΧΟΣ, ε, ὁ, rana.
Βαυλαρίζω, f. ίσω, balbutio, lingua titubo & hæsito; (2) blatero, garrio. A βαύλος. Hinc
Βαυλαρισμὸς, ὁ, titubantia & hæsitantia linguæ, linguæ offensio in loquendo.
Βαυλαρισὴς, οῦ, ὁ, titubator, hæsitater, qui impedite loquitur.
Βαυλολογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βαυλαρίζω. Ex βαύλος, & λόγος, sermo.
Βαυλολογία, ας, ἡ, inanis eorundem repetitio; (2) loquacitas. A βαυλολογέω.
ΒΑΥΤΟΣ, ε, ὁ, Battus, princeps Cyrenæorum, balbus & exili voce præditus.
ΒΑΤΤΑΗ, ης, ἡ, femina nana.
Βάτω, 3. sing. aor. 2. imp. verbi βαίνω.

Βαύβων, ωνος, ὁ, ἡ, mentula, membrum virile. A *βαύζω*.

Βαυζάν, ῶ, f. *ήσω*, dormio; (2) sopio. A

Βαυζώ ὁ, *contr.* οῦς, ἡ, Baubo, nutrix Cereris.

Βαύσειν, præs. inf. act. *Dor.* pro *βαύζειν*.

ΒΑΥΖΩ, f. ξω, latro, baubor. *βαύζει, τὰμὲν ζάμα βάλωσα ψόγῳ*, Ar. Θεσ. 902.

Βαυκαλάω, ῶ, f. *ήσω*, sopio cantu nutricum more. A *βαυζάω*.

Βαυκαλίζω, f. *ίσω*, idem quod *βαυκαλάω*.

Βαυκάλιον, ι. τὸ, vas anguſti oris. A *βαύζω*.

Βαύκαλις, εως, ἡ, vas ad refrigerandum.

Βαυκίδιες, genus salceamentorum.

Βαυκίζω, f. *ίσω*, delicior, lascivio. A *βαυκέω*.

Βαύκισμα, ατος, τὸ, deliciæ. A *βαυκίζω*.

Βαυκισμός, οῦ, ὁ, genus lascivæ saltationis.

ΒΑΥΚΟΣ, ἡ, όν, jucundus, delicatus.

ΒΑΥΝΟΣ, υ, ὁ, fornax, caminus.

Βαφεῖον, υ, τὸ, officina tinctoris, f. infectoris. A *βάπτω*.

Βαφεύς, έως, ὁ, tinctor. Ab eod.

Βαφή, ῆς, ἡ, immersio; (2) tinctura; (3) color; (4) macula. Ab eod.

Βαφικὸς, ἡ, όν, tinctorius. Hinc ἡ *βαφική*, sc. *τέχνη*, ars tinctoria. Ab eod.

Βάψας, aor. 1. part. act. v. *βάπτω*.

Βαψις, εως, ἡ, tinctio, ipse tingendi, aut mergendi actus. Ab eod.

ΒΑΩ, inuſ. unde *βᾶμι*, & *βαίνω*, eo.

ΒΕΛΑΛΩ, f. αλῶ, mulgeo; (2) fugo. Hinc

Βύλατις, εως, ἡ, mulctus; (2) fuctus.

Βδελλα, ης, ἡ, hirudo, sanguisuga; Prov. 30, 15. (2) arbor quædam. Ab eod.

Βδέλλιον, υ, τὸ, arbor quædam Arabica; (2) ejusmodi arboris. Dim. a *βδέλλα*.

Βδελλοκοπέω, ῶ, convicium in parasitum.

Βδέω, inuſ. mollio, fugo.

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, exsecratio, abominatio; (2) res exsecranda. A *βδελύσσω*.

Βδελυγμία, ας, ἡ, abominatio; (2) nausea. Ab eod.

Βδέλυγμός, ῶ, ὁ, idem quod *βδέλυγμα*.

Βδελυκτὸς, ἡ, όν, abominabilis, execrabilis.

Βδελυκτόπους, idem. A *βδ.* & *πρίαπος*.

Βδελυσσόομαι, idem quod *βδελύσσομαι*.

Βδελυρία, ας, ἡ, summa impudentia, ingens protervia, (2) sordidus, (3) vita impura & flagitiosa. A *βδελυρὸς*.

Βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, qui est frontis prostitutæ, protervus, flagitiosus, impurus, sordidæ libidini deditus. A *βδέω*.

Βδελυρῶς, *Adv.* impure, flagitiose. Ab eod.

Βδελύσσομαι, vel *βδελύττομαι*, f. ξομαι, exsecror, abominor, detestor, proprie ob fœtorem; (2) formido, exhorreo. *Βδελύσσομαι γὰρ τὰς γυναῖκας ἐξελύχθη κεῖνος*, Id. Lys. 707. A *βδέω*.

Βδελυτὸς, ἡ, όν, quod *βδελυρὸς*.

βδὸ πνεῦμα, anum exacuo. Ab eod.

Βδόμα, ατος, τὸ, flatus ventris.

ΒΔΕΩ, f. ἴσω, vel ήσω, pedo, flatum ventris emitto; (2) foveo, puteo.

Βδέλος, ου, ὁ, flatus ventris; (2) crepitus; (3) tutor extinctæ lucernæ. A *βδέω*.

Βδίλλω, idem quod *βδέω*; (2) timeo, tremo. *Τί βδίλλεθ' ἡμᾶς*; Aristl. Lys. 356.

Βέβηκα, f. fut. perf. ind. act. *Ion.* pro *βέβηκα*, a *βαίνω*.

Βεβαιοτὴς, ητος, ἡ, firmitas, stabilitas.

Βεβαιόω, ῶ, f. *ώσω*, stabilio, firmo, firmum reddo; (2) confirmo; (3) præsto, ut ei liceat, cui sponsione & stipulatione evictionis cautum est; (4) fidem facio, affirmo. *Βεβαιῶν τὼ ἐκεκλίω, νόμες, τὼ ἀρχὼ τινι*. Ab eod.

Βεβαίως, *Adv.* firme; (2) certo, explorato.

Βεβαιώσαι, *confirmasse*, a. 1. inf. act.

Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio, firmamentum. A *βεβαιόω*.

Βεβαιωτὴς, οῦ, ὁ, confirmator, fautor.

Βεβαιωτικὸς, ἡ, όν, confirmativus. Ab eod.

Βεβακὼς, perf. part. act. *Dor.* pro *βεβηκὼς*, a *βαίνω*.

Βεβάλους, *profanos*, acc. pl. *Dor.* pro *βεβήλους*.

Βεβαμμένος, part. perf. paſſ. verbi *βάπτω*.

Βεβαρμένος, part. perf. part. act. *Ion.* pro *βεβαρηκὼς*.

Βεβάσαν, *ingressi erant*, 3. pl. pluſq. ind. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro *ἐβεβηκείσαν*.

Βέβαφε, 3. ſing. perf. ind. act. v. *βάπτω*.

Βεβακὼς, perf. part. act. *Ion.* pro *βεβηκὼς*, a *βαίνω*.

Βέβηκας, *ingressi es*, 2. ſing. perf. ind. act.

Βέβηκε, *ingressi*, 2. ſing. perf. ind. act.

Βεβηλος, ου, ὁ, ἡ, profanus, non initiatus. A *βηλὸς*, *limen domus*. Hinc

Βεβηλόω, ῶ, f. *ώσω*, profano, contamino.

Βεβηλωσις, εως, ἡ, profanatio. A *βεβηλόω*.

Βεβιασμένως, coacte.

Βέβικα, 3. ſing. perf. ind. act. act. v. *βιάω*.

Βεβίωμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. *βιόω*.

Βέβλαβε, 3. ſing. perf. ind. med. v. *βλάπτω*.

Βέβλαμμαι, 1. ſing. perf. indic. paſſ.

Βεβλάκηκε, 3. ſ. perf. indic. act. v. *βλασάνω*.

Βέβλαφε, 3. ſing. perf. ind. act. v. *βλάπτω*.

Βέβλησαι, *vulneratus es*, 2. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro *βέβλησαι*, a *βάλλω*.

Βεβλήσται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro *βεβλημένοι εἰσὶν*.

Βεβλητὸς, *jaculatus es*, 2. ſing. perf. ind. act.

Βέβληται, *decurbi*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Βεβόηται, *clamati sunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro *βεβόηνται*, a *βοάω*.

Βέβυκα, *faveo*. perf. ind. act. verbi *βύσκω*.

Βεβολὴς, *ejecti sunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro *βέβληνται*, a *βάλλω*.

Βεβολημένος, perf. part. paſſ. v. *βολέω*.

Βέβυλα, 1. ſ. perf. ind. med. v. *βούλομαι*.

Βεβούλευμαι, 1, ſing. perf. ind. paſſ. v *βουλεύω*.

Βεβουλευμένως, conſulto.

ΒΕΒΡΑΣ, *ados*, ἡ, species piscis.

Βέβρεγμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. *βρέχω*, *ιγω*.

Βεβρέμηκε, *strepuit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi *βρέμω*, *strepo*.

ΒΕΒΡΗΚΕΣ, pars illa, quæ inter maxillas est.

Βέβριθα, 3. ſing. perf. ind. med. v. *βρίθω*

Βεβριθότι, *incumbo*, dat. ſing. perf. part. med.

Βεβριμμένος, *adnutus*. perf. part. paſſ.

Βέβροχας, 2. ſ pert. ind. act. *Att.* pro *βέβρεχας*, a *βρέχω*.

Βέβρυχε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi *βρύχω*.

Βεβρώθαι, *comedi*, perf. ind. med.

Βεβρώθοις, 2. ſing. perf. optat. med. a *βρώσκω*.

Βεβρῶσθαι, f. *ώσω*, comedo, depasco. A *βιβρώσκω*, inuſitato.

Γέβρακας, 2. ſ. perf. ind. act. verbi *βράσκω*, *βεβράσκω*, *βράμι*, *βρώω*, vel *βρόω*.

Βέβρακε, *putrefecit*, 3. ſing. perf. ind. act.

Βεβρακόσιν, dat. pl. perf. part. act.

Βεβόρας, qui comedit, perf. part. act. *per Syncop.* pro *βεβρωκὼς*, a verbo eod.

Βεβομβυλημένος, *celebris*, *clarus*, perf. part. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro *βεβομβυλωμένος*, a verbo *βόμβος*.

Βεελζεβοὺλ, ὁ, Beelzebub. Nomen Hebr. *ἀκλιτον*. *Dominus muſcarum*.

Βέη, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro *βῇ*, a *βαίνω*.

Βεηνταίω, ὦ, Venerem appeto. A *βαίνω*, in uſu *βεηνταῖν*.

ΒΕΙΝΩ, in uſu *βεῖν*, ineo, coeo.

Βείομαι, *vivam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Poët.* pro *βέσομαι*, a verbo inuſ. *βείω*, *vivo*.

Βείτο, *ivero*, 1. ſ. a. 2. conj. *Poët.* pro *βῶ*, a *βαίνω*.

Βεκκοσίλλων, ωνος, ὁ, ἡ, delirus, ſtupidus; (2) antiquus, quaſi ante *βίκκον*, *panem*, & *Σελλιλλον*, *lunam*.

ΒΕΚΚΟΣ, υ, ὁ, panis, Phrygum lingua; (2) amens.

Βελάνιος, ου, ὁ, ἡ, pecuinus, ovillus, Suid.

ΒΕΛΙΝΟΣ, legumen, lathyro simile, Suid.

Βέλεμνον, ου, τὸ, telum, ſagitta. A *βέλος*.

Βελεμνοφόρος, ου, ὁ, ſagittarius, qui ſagittæ effigiem habet. Ab eod.

ΒΕΛΕΝΟΣ, υ, ὁ, piscis quidam.

Βέλεσσιν, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro *βέλεσι*, a *βέλος*, *telum*.

Βελεσιγαρὴς, ῆος, ὁ, ἡ, ſagittis, ſive jaculis gaudens. Ex *βέλος*, & *χαίρω*, *gaudeo*.

Βελιὰλ, ὁ, Belial. Nomen Hebræum *ἀζυγος*, *ſine jugo*, vel *inutilis*.

Βελόκαυα, ης, τὸ, q. d. telorum remedium, dictamnus. Ex *βέλος*, & *καίω*, *uro*.

Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra. Ex *βέλος*, & *θήκη*, *theca*.

Βελομαντεία, ας, ἡ, genus vaticinationis, quum ſagittæ nominibus inſcriptæ mittuntur in pharetram miſcenturque, ut videatur, cujus nomen primum exeat. ex eoque conſilium capiatur. Ex *βέλος*, & *μαντεία*.

Βελόνη, ης, ἡ, acus; (2) piscis quidam. A *βέλος*.

Βελονὶς, ίδος, ἡ, acicula. Dimin. a *βελόνη*.

Βελονοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, acus formam habens. Ex *βελόνη*, & *εἶδος*, *species*.

Βελονοπεπλίκτης, ου, ὁ, qui acu veſtes variegat. Ex *βελόνη*, & *πεπλίκω*, *variego*.

Βελονοπώλης, ου, ὁ, qui acus vendit. Ex *Βελόνη*, & *πωλέω*, *vendo*. Unde

Βελονόπωλις, ίδος, ἡ, quæ acus vendit.

Βελοποιΐα, ας, ἡ, telorum fabricatio. A

Βελοποιὸς, ου, ὁ, telorum fabricator.

ΒΕΛΟΣ, ους, τὸ, telum, jaculum, ſagitta, & quicquid vulnerat; (2) fulmen; (3) ictus & dolor ex ictu illatus.

Βελόστασις, εως, ἡ, locus ad tela conſtitutus; (2) machina bellica, aries, baliſta. Ex *βέλος*, & *στάσις*, *ſtatio*.

Βελοσφενδόνη, ης, ἡ, phalarica; (2) ſagitta. Ex *βέλος*, & *σφενδόνη*, *fundo*.

Βελοτόκος, ου, ὁ, dictamnus, puleginm ſilveſtre, quod ſagittarum & partuum remedium eſt. Ex *βέλος* & *τόκος*, *partus*.

Βελουλκέω, ῶ, f. *ήσω*, tela extraho.

Βελουλκία, ας, ἡ, teli infixi extractio.

Βελουλκικὸς, ἡ, όν, ad telorum extractionem pertinens. A

Βελουλκὸς, ὴ, όν, tela miſſilia extrahens. Ex *βέλος*, & *ἕλκω*, *trabo*.

ΒΕΛΤΕΡΟΣ, ερα, ερον, melior. Compar. irreg. ab *ἀγαθὸς*.

Βελτιόω, ῶ, f. *ώσω*, meliorem reddo. A *βελτίων*.

Βέλτιστα, *Adv.* optime.

Βέλτιστος, η, ον, optimus. Superlat. ab *ἀγαθὸς*.

Βελτίω, nom. & acc. pl. comp. n. g. *Ionic.* & *Att.* pro *βελτίονα*. A

Βελτίων, ων, ὁ, ἡ, melior.

Βελτίωσις, εως, ἡ in meliorem ſtatum reſtitutio; (2) emendatio; (3) profectus. A *βελτίων*.

Βεμβέω, f. *έσω*, idem quod *βεμβικιάω*.

Βεμβέω, ῶ, f. *ήσω*, idem & ab eod.

Βεμβικιάω, idem quod

Βεμβικίζω, f. *ίσω*, in gyrum ago, circumago, volvo. "Ιν' ἐφ' *ἑκουχίας ἡμᾶς σφόδρα βεμβικίζησιν ἑαυτὸς*, Ar. V. 1206. A

ΒΕΜΒΗΞ, ηκος, ὁ, ἡ, turbo, trochus.

Βεμβιξ, ικος, ὁ, ἡ, idem.

Βεμβινθώδης, ες, turbinis formam habens.

Βεμβρὰς, idem quod *βεμβὶξ*. Piscis genus.

Βεμβρόω, f. *ώσω*, idem quod *βεμβέω*.

Βεμβρώω, ῶ, f. *ήσω*, idem quod *βεμβέω*.

Βέν, ὸς, τὸ, profunditas, fundum. A *βαθὺς*.

Βενιαμὶν, ὁ, Benjamin, Nom. Hebr. *ἀκλιτον*. *Filius dextræ*, vel dierum.

Βέντιστος, *optimus*, *Dor.* pro *βέλτιστος*.

Βέομαι, *vivam*. 1. ſing. f. 1. ind. *Poët.* pro *βέσομαι*, a verbo inuſ. *βέω*, *vivo*.

ΒΕΡΒΕΡΙ, τὸ, concha unionem continens. Vox Indica.

Βέρεθρον, barathrum, foſſa, *Att.* pro *βάραθρον*.

ΕΤΙΟΝ, ου, τὸ, beſtiola, dim. (2) ſtamnus.

ΕΤΑΟΣ, ου, τὸ, veſtis genus varium, purpureum.

ΗΙ, vox ovium balantium.

ιν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβη.

ῆμα, ατος, τὸ, quod tuſſiendo exſpuitur; (2) tuſſis ipſa. A *βήσσω, tuſſio.*

ήζω, clamo, ρω, ut oves; (2) clamo. A *βη.*

ηθαβαρά, ᾶς, ἡ, Bethabara. Vox Hebr. *Domus tranſitus.*

ηθανία, ας, ἡ, Bethania. Vox Hebr. *Domus afflictionis.*

ηθεσδά, Bethesda. Vox Syr. *Domus miſericordiæ, ſ. beneficentiæ.*

ῆθι, vade, 2. ſing. a. 2. imp. verbi *βαίνω.*

ηθλεέμ, ἡ, Bethlehem. Vox Hebr. ἀρτοῦ *Domus panis.*

ηθσαϊδά, ἡ, ſ. Βηθσαϊδάν, Bethſaida. Vox Heb. ἁλιείων *Domus piſcationis.*

ηφαγή, Bethphage. Vox Hebr. *Domus ficuum præcoquarum.*

ῆκες, ων, τὰ, oves, Heſ. A *βῆ.*

ΗΛΟΣ, ου, ὁ, limen domus.

ῆμα, ατος, τὸ, greſſus; (2) veſtigium; (3) tribunal, ſuggeſtus. A *βαίνω.* Hinc

ηματίζω, ῶ, f. ίσω, pedibus calco, ingredior.

ηματίζω, f. ίσω, per paſſus metior, per greſſus diſtinguo; (2) rem divinam in bemate, ſive ſuggeſtu perago. Ab eod. Hinc

ηματιστής, οῦ, ὁ, menſor itinerum.

ήμφαι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro *βῆναι*, a *βαίνω.*

ῆν, ἔβην, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβαν, *ibam.*

ΗΞ, *βηχὸς*, ἡ, tuſſis.

ΗΡΗΚΕΣ, ων, αἱ, maxæ factæ e farina percolatæ; (2) gladii recti.

ηρύλλιον, ου, τὸ, beryllus, gemma. Dim. a

ΗΡΥΛΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, idem; (2) herbæ genus.

ησσάμενος, a. 1. part. med. a *βήσσω.*

ῆσσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβησαν.

ῆσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔβησε.

ῆσεσθαι, *iturum eſſe*, f. 1. inf. med.

ῆσετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβήσατο.

ήσομαι, *progrediar*, 1. ſing. f. 1. ind. med.

ήσομεν, *ibimus*, 1. pl. f. 1. ind. act.

ΗΣΣΑΙ, ων, αἱ, loca in montibus, per quæ gradi poſſumus; (2) ſaltus; (3) convalles, valles profluæ, reperitur & Sing.

ησσήεις, ήεσσα, ῆεν, ſaltuoſus. A *βῆσσα.*

ησσας, *vallibus*, dat. plur. *Ion.* pro βήσσαις.

ΗΣΣΟΣ, ου, τὸ, caverna.

ησσω, vel *βήττω*, f. ξω, tuſſio. Ὁ γὰρ ἀνὴρ τῷ νύχθ' ὅλῃ ἐβήττε, τριχῆ ἐστίρες ἐφυσημένῳ, Ariſt. conc. 50. A *βηξ.*

βαταρμός, οῦ, ὁ, ſaltatio concinno gradu, ad ſonum. Ex *βάω*, & *ἁρμοζω.*

βατύρμων, ονος, ὁ, ſaltator ad ſonum.

βάττω, 3. d. a. 2. ind. *Poët.* & *Ion.* pro ἔβαττον.

βαχικός, ἡ, όν, ad tuſſim pertinens. A *βηξ.*

βάχιον, ου, τὸ, tuſſilago, *Plin.* l. 26. §. 10. c. 6. ſ. tuſſicularis, *Cæl. Aur.* herba. Ab eodem. *Angl.* Coltsfoot.

βαχώδης, ης, ὁ, ἡ, tuſſi laborans. A *βηξ.*

ΒΙΑ, ας, ἡ, vis, robur; (2) violentia, violentus impetus; (3) injuria, contumelia violenta.

βιάζω, ξω, f. pr. imp. med. *Ion.* pro *βιάσ.*

βιάζω, f. ξω, uſitatus *βιάζομαι*, vim adhibeo, urgeo; (2) opprimo; (3) vi efficio, (4) violento; (5) ſtupro, ſtuprum infero. *Βιάζειν βίην ἀνέμοιο*, Eccl. 43. 31. adverſus ventum navigare, h. e. fruſtra agere. A *βίη.*

βιαιοπαθῶ, ῶς, ῶ, vi exortus.

βιαιοπράγμων, ονος, ὁ, violentus pugnator, ſtrenuus bellator, proprie qui vi corporis, non dolo, pugnat. Ex *βιαιος*, & *μάχομαι.*

βιαιοπραγῶ, vi certare. A præc.

βιαιος, αία, αιον, & *βίαιος*, ος, ὁ, ἡ, ον, violentus, fortis, vehemens; (2) audax. A *βία.*

βιαιότης, ητος, ἡ, violentia. A *βίαιος.*

βιαίως, *Adv.* vi, violenter. Ab eod.

βιαρκὴς, ῆος, ὁ, ἡ, ές, ad vitam ſufficiens, vitam & victum ſuppeditans. Ex *βίος*, & *ἀρκέομαι, ſufficio.*

βίαρχος, ου, ὁ, victui, ſeu commeatui præfectus. Ex *βίος*, & *ἄρχος.*

βιᾶδε, *cupio*, præſ. inf. med. verbi *βιάω.*

βιάδδω, 3. ſing. præſ. imper. med. per *contr.* pro *βιαίδω*, a verbo eod.

βιασμός, ὁ, ὁ, violatio, vis adhibita. A *βιάζω.*

βιαστὴς, οῦ, ὁ, violator, qui vim infert, *Dor.* βιατὴς, fortis, ſtrenuus, ap. *Pind.* Ab eodem.

βιαστικὸς, ὴ, όν, violentus. A *βιαστὴς.*

βιάω, ῶ, ex *βιάσμαι*, *βιῶμαι*, vim infero, violo. A *βία.*

βιβάζω, f. άσω, venire facio; (2) admitto, admiſſario admoveo. A *βαίνω, eo.*

βιβᾶς, præſ. vel a. 2. part. act. verbi *βίβημι*, pro *βαίνω.*

βιβάω, vado, tranſeo, ambulo. Ab eod.

βιβασις, εως, ἡ, genus ſaltationis apud Lacedæmonios. A *βιβάζω.*

βιβαστὴς, οῦ, ὁ, admiſſarius. Ab eod.

βιβάω, ὦ, eo, gradior, incedo. A *βαίνω.*

βίβημι, idem & ab eod.

βιβλαρίδιον, ου, τὸ, libellus. Dim. a *βιβλάριον.*

βιβλάριον, ου, τὸ, idem. Dim. a *βίβλος.* Unde

βιβλιακὸς, ὴ, όν, in librorum lectione verſatus; (2) bibliacus, ad libros pertinens.

βιβλιαφόρος, ου, ὁ, ἡ, ον, tabellarius.

βιβλῖνος, ίνη, ίνον, Biblinus, natus in Biblinis montibus Thraciæ; (2) charta cus.

βιβλιογραφία, ας, ἡ, librorum ſcriptio. A

βιβλιογράφος, ου, ὁ, ἡ, ον, librorum ſcriptor. Ex *βιβλίον*, & *γράφω, ſcribo.*

βιβλιοθήκη, ης, ἡ, Bibliotheca, libraria. Ex *βιβλίον*, & *θήκη, theca, repoſitorium.*

βιβλιοπάτηλος, ου, ὁ, ἡ, venditor librorum, qui libri venales habet.

βιβλίον, ου, τὸ, liber; (2) ſcheda; & *in Plur.* τὰ *βιβλία*, Biblia, Scriptura ſacra. A *βίβλος.*

βιβλιοπώλης, ου, ὁ, Bibliopola, venditor librorum. Ex *βιβλίον*, & *πωλέω, vendo.*

βιβλιοτάφος, ου, ὁ, ἡ, qui libros occultat, & illis lucem invidet. Ex *βιβλίον*, & *θάπτω.*

βιβλιοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, librarius, tabellarius. Ex *βιβλίον*, & *φύλαξ, ſ.*

βιβλιοφυλάκιον, ου, τὸ, locus ubi libri cuſtodiuntur & ad ſervantur. Ex *βιβλίον*, & *φυλάκιον, cuſtodia.*

ΒΙΒΛΟΣ, ου, ἡ, liber.

βιβλιοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ον, idem quod *βιβλιοφόρος.*

βιβρώσκω, f. *βρώσω*, p. *βέβρωκα*, edo, comedo, depaſco. A *βιβρώσκω.*

βιβῶντες, m. pl. pr. part. act. *Dor.* pro *βιῶντες.*

βιημαχία, ας, ἡ, vi & robore, non arte, pugnatio. Ex *βία*, & *μάχη, pugna.*

βίης, ου, ὁ, ſing. *Ion.* pro *βίας.*

βίηστο, *vibrat*, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐβίησατο, verbi *βίδω, ſæpio.*

βίηφι, ν, *per Paragogen. Poët.* & *Ion.* pro *βίῃ.*

βίθος, ου, ὁ, idem quod ſ.

βίκιον, ου, ὁ, urceolus. Dim. A

ΒΙΚΟΣ, ου, ὁ, urna amphata; (2) urceus; (3) *ſcyphus.*

ΒΙΝΙΩ, ῶ, f. ήσω, ineo, coëo.

βιπτάω, ῶ, vas cupro, libidinor. A *βινέω.*

βιβώτης, ου, vitæ dator. Ex *βίος*, & *δίδωμι.*

βιβωρα, ας, ἡ, victum largiens, altrix. Ex *βίος*, & *δωρέω, donum.* Unde

βιβωτὴρ, ῆρος, ὁ, victum largiens, altor. Ex *βίος*, & *δίδωμι.*

βιβωτικὸς, ὴ, όν, victui & ex iſti.

βιβωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem. Ex *βίος*, & *δίδωμι.*

βιβωφθορία, ας, ἡ, vitæ exitium, interitus. Ex *βίος*, & *φθορά, exitium.*

βιβωφθόρος, ου, ὁ, ἡ, ον, vitæ exitium ſtruens. Ex *βίος*, & *φθορά, exitium.*

βιγλάτωρ, ορος, ὁ, vigil, excubitor. A *βιγλάω.*

βιγλάω, ῶ, vigilo, excubo. A *βίγλη.*

βίγλη, ης, ἡ, vigilia, excubiæ; (2) ſpeculatio, ſpeculatorium. A *βίγλος.*

βίγλος, ου, ὁ, ſpeculator, explorator, vigil, excubitor. A *βίγλη.*

βιγλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod *βιγλάτωρ.*

βιδάω, ῶ, ſæpio, ſæpem circumdo. A *βίδος.*

βίδος, ου, ὁ, ſæpes, ſæpimentum.

βιδόω, ῶ, ſæpio, ſæpem circumdo. A *βίδος.*

βιδωτὸς, ὴ, όν, ſæpibus circumdatus. A *βιδόω.*

βιεῖν, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro *βίησι.*

βιομηχανία, ας, ἡ, induſtria in vita ſuſtentanda & victu comparando. A

βιομήχανος, ου, ὁ, ἡ, ον, docilis & ad vitæ ſuſtentandæ ingeniofus, qui omnia ad vitam ſuſtentandam machinatur. Ex *βίος*, & *μηχανὴ, machina.*

βιοπλανὴς, ῆος, ὁ, ἡ, ές, qui victus parandi cauſſa huc illuc vagatur, mendicus.

βιοπορισικὸς, ὴ, όν, victum parans & ſuppeditans. Ex *βίος*, & *πορίζω, paro.*

ΒΙΟΣ, ου, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates; (4) certa vivendi ratio; (5) annona; (6) res omnis ad vitam ſuſtentandam neceſſaria; (7) vulgus, populus.

βιὸς, οῦ, ὁ, arcus; (2) nervus arcus. A *βία.*

βιοσῶος, ου, ὁ, ἡ, ον, vitam ſervans, ſalutifer. Ex *βίος*, & *ζάω, ſervo.*

βιοτεύω, ſ. εύσω, victum quæro. A

βιοτή, ῆς, ἡ, vita; (2) vivendi ratio. A *βιόω.*

βιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

βιοτικὸς, ὴ, όν, vitalis. A *βιοτή.*

βιοτικῶς, *Adv.* ut ſit in communi vita, populariter. A *βιοτικὸς.*

βιοτὸς, ὴ, όν, vitalis. A *βίος.*

βιότου, *victus*, gen. ſing. *Ion.* pro *βίοτου.*

βιοτὸς, ου, ὁ, victus; (2) victus; (3) facultates. A *βίος.*

βιοὺς, a. 2. part. act. verbi inuſ. *βίημι.*

βιοῦσθαι, præſ. inf. med. a verbo *βιόω.*

βιοφθορία, ας, ἡ, pernicies vitæ, peſtis.

βιοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, ον, vitam corrumpens. Ex *βίος*, & *φθείρω, corrumpo.*

βιοχέρσος, ου, ὁ, ἡ, ον, vitæ utilis.

βιόω, ῶ, f. ώσω, vivo. Ab hoc *βιῶμι*, unde uſurpata ἐβίων, *βιῷς*, *βιῶναι.* A *βίος.*

βιπτεύω, crepidæ, ſandalia, Suid.

βιῶντο, *vigerent*, 3. pl. imperf. opt. *Ion.* pro *βιῶτο*, a verbo *βίόω.*

βιῶμι, *vivam*, 1. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro *βιοίμι*, a *βιόω.*

βιῶθι, *vive*, 2. ſing. a. 2. imper. act.

βιῶναι, a. 2. inf. act. verbi inuſ. *βίημι.*

βιώνης, ου, ὁ, qui bona alicujus ſub haſta emit, ſectator. Ex *βίος*, & *ὠνέομαι, emo.*

βιῶσαι, *vivere*, a. 1. inf. act. verbi *βιόω.*

βιῶσιμος, ου, ὁ, ἡ, ον, ſpem vitæ habens; (2) vitalis. A *βιόω.*

βιωτίμως, *Adv.* vitaliter.

βίωσις, εως, ἡ, ipſa vivendi actio; (2) vita interacta. Ab eod.

βιωτεύω, vivifico. Ab eod.

βιωτικὸς, ὴ, όν, vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens; (2) civilis, laicus. A *βίος.*

βιωτικῶς, *Adv.* ut ſit in communi vita, populariter. A *βιωτικὸς.*

βιωτὸς, ὴ, όν, vitalis. A *βιόω.*

βιωφελὴς, ὲς, ὁ, ἡ, vitæ utilis. Ex *βίος*, & *ὠφελία, prodeſſum.*

βλαβεὶς, *læſus*, a. 2. part. paſſ. verbi *βλάπτω.*

βλαβερὸς, ὰ, όν, noxius, damnoſus. A *βλάβη.*

βλαβερῶς, *Adv.* perperam.

βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum. A *βλάπτω, læſo.*

βλαβίεις, *noxia*, ία, ιον, noxius.

βλάβος, ου, τὸ, idem quod *βλάβη.*

βλάδ-, Antiquum pro βλάπτω.

βλάζω, *nacbo*, 1. ſing. f. 2. ind. act.

βλαδὸς, οῦ, τὸ, immaturus, fatuus, Heſ. A *βλαπτὸς, gnarus.*

βλάδαρος, ὰ, ρα, flaccidus, diſſolutus. A *βλάζω, fluitus ſum.*

βλάδην, *Adv.* ut ſupra. Ab eod.

βλάζω, fluitus ſum. A *βλάξ.*

βλαισιώδης, ν. *βλαισώδης.*

Βλαισόπους, ποδ-, ὁ, vel ἡ, pedibus impecus, vel obliquis. Ex βλαισὸς, & πούς, pes.

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ἡ, όν, valgus, distorta habens crura. Hinc

Βλαισότης, ητ-, ὁ, distortio.

Βλαισόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, distorqueo.

Βλαισώσις, εως, ἡ, distortio. A βλαισόω.

Βλακηλία, ας-, τὸ, quod per socordiam fit; (2) arrogantia; (3) stupor, dementia.

Βλακεύω, f. εύσω, socordiæ me dedo, torpeo, segnesco. A βλαξ.

Βλακεία, ας, ἡ, socordia, stupor. Ab sequ.

Βλακικὸς, ἡ, όν, ignavus, socors, piger, stultus. Ab eod.

Βλακικῶς, Adv. ignave, tarde.

Βλακώδης, βλακωδ-ες, ignave, ignavius, Pollux. A βλακώδης, ignavus.

Βλάμμα, ατ-ος, τὸ, detrimentum. A βλάπτω.

Βλανὶς, idem quod βλενὸς.

ΒΛΑ'Ξ, βλακ-ὸς, ὁ, is cui sus quidam inutilis; (2) stultus, ignavus, iners, socors, supinus.

Βλαπῇς, 3. f. præs. conj. act. v. βλάπτω.

Βλαπτίμως, Adv. noxius, lætens, nocens. A

ΒΛΑΠΤΩ, f. ψω, lædo, noceo, damno, adnoco. Οὐ νῦν με φρένων ἔκλεψε δέξα, Fur. Med. 293. Βλαπτίοις δέ τοι ζὸ ζῆν τῶν, Arist. Av. 10, 8

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, f. βλαστήσω, p. βεβλάστηκα, germino, frutico, pullulo; (2) originem duco; (3) prodeo, procedo. Τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῆς βλαστάνει βαλάσματα, manant, Arist. Eq. 411.

Βλάστη, ης, ἡ, germen, propago. A βλαστάνω.

Βλάστη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Βλάστημα, ατ-ος, τὸ, idem & ab eod.

Βλάστησατε, germinate, 3. sing. a. 1. imperat. act. verb. βλαστάνω, pro βλαστήσατε. Unde

Βλάστησις, εως, ἡ, germinatio; (2) fructuum nascentium.

Βλαστίσαι, ger. verb. 1. fin. f. 1. inf. act.

Βλαστικὸς, ἡ, όν, germinandi vim habens; (2) ad germinandum propensus. Ab eod.

Βλαστικῶς, ἡ, όν, idem & ab eod.

Βλαστοκοπέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, germina detrahe, germina corrumpo. Ex βλαστὸς, & κόπτω, to.

Βλαστολογέω, ῶ, f. ήσω, pro ηκα, lego germina, pampino. Ex βλαστὸς, & λέγω.

Βλαστολογία, ας, ἡ, germinum collectio, pampinatio. A βλαστολογέω.

Βλαστὸς, ὁ, ὁ, germen. A βλαστάνω.

Βλασφημία, ας, f. ήσω, imprecor lequor, maledicta loquor. Ἐβλασφήμουν ὡς τινῶν, εἰς τινα, κατά τινων.

Βλασφημία, ας, ἡ, blasphemia, maledicentia. Ab

Βλάσφημος, ου, ὁ ἡ ἡ, blasphemus, maledicens; Κατὰ τῶν βλάπτειν τιὸ φάμη..

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, ου, τὸ, os anterius narium pur ine; (2) concha Inoos.

ΒΛΑΥ'ΤΑΙ, ῶν, αἱ, genus calceamenti. Hinc

Βλαυτία, ας, τὸ, sole, crepida, sandaliolum.

Βλαυδίας, lapis, a. 1. pp. pass. verbi βλάπτω.

Βλάψις, ἡ, ἡ, fœtus, seu partus lætho. Ex βλάπτω, & γονὴ, genitura.

Βλάβος, εος, ἡ, lætho. A βλάπτω.

Βλαψίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui mens est læsa, fatuus. Ex βλάψις, & φρὴν, mens.

Βλάπτω, f. ψω, lædo, noceo, damno, adnoco. Ἐκ τοῦ βλάπτω, fo. a. 2. opt. act. v. τοῦ βλῆμι, fo. a. 2. act. v. ἔβλην, fo. a. 2. part. act. v. ejusd. vel βλητὸς, a. 2. part. pass. per Syn. pro βλαβείς.

Βλεκάω, ῶ, f. ήσω, Hes. mucosus; (2) ignavus; (3) deceptu facilis. Ex βλὸξ, & μύξα, mucus.

Βλεμεαίνω, truculus oculis circumspicio, minor. A

Βλέμμα, ατ-ος, τὸ, adspectus, intuitus, vultus. A βλέπω.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, mucus.

Βλεννὲς, ὲς, ὸν, ignavus. A βλέννα.

Βλεννώδης, ὴς, ὸν, mucosus. A βλέννα.

Βλεπιδάμων, ων-ος, ὁ ἡ ἡ, retortis oculis horrificoque adspectu intuens; (2) flabus; (3) arrogans. Ex βλέπω, & δάμων, domitus.

Βλέπησις, εως, ἡ, adspectus.

Βλέποισα, Dor. pro βλέπουσα.

Βλέπος, εος, τὸ, adspectus. A βλέπω.

Βλεπτὸς, ἡ, όν, acute cernens.

ΒΛΕΠΩ, f. ψω, adspicio, intueor; (2) specto, pertineo; (3) salulo caveo; (4) ratiocinem habeo; (5) vivo. Βλέπειν φιλοφρόνως πρός τινα, amice intueri; πρὸς, ſ. εἰς τινα, exspectare aliquid ab; ἀπὸ, cavere. Βλέπασι εἰς σὲ κἀμὲ, Arist. Av. 316.

Βλεσὸς, ἡ, όν, valgus, varus, inenervus; (2) cui membra sunt soluta, paralyticus; (3) cui lingua est impedita, blæsus. A βλαισός.

ΒΛΕ'ΤΤΙΣΕ, Hes. nugæ.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, orbo conniveo.

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, cilium, pili palpebrarum; (2) palpebræ. A

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ου, τὸ, palpebra, pellis tegens oculos.

Βλίψις, ψεως, ἡ, intuitus. A βλίπω.

Βλῆδην, Adv. jactim, jaciendo. A βάλλω.

Βλῆθείς, a. 1. part. pass. verbi ejusd.

Βλῆθηναι, præsen. a. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Βλῆθήσῃ, conjiciaris, 2. sing. f. 1. conj. pass.

Βλῆμα, ατος, τὸ, jactus, ictus; (2) vulnus; (3) plaga. Ab eod.

Βλημάζω, alias βλῑμάζω, Σλημάτιω, contrecto, tactu explore; impr. mammas fœminæ contrecto. Vox comica. Unde appeto.

Βλήμενος, ίεται, perf. pass. part. pass. per Syn. pro βεβλημένος, a βάλλω.

Βλῆσθ. pro βεβλῆσθ, perf. inf. pass.

Βλητρίζω, f. ίσω, jacto cum vi & impetu. Βλητριζόμαι ὑπὸ τῆς πλατείης κοίτης, Aret. A βλῆμι. Hinc

Βλητρισμὸς, ὁ, ὁ, jactatio assidua & vehemens corporis, v. c. ægrotantium.

Βλῆτο, jaciam, f. 1. ind. act. verbi βάλλω.

Βλῆτο, 3. sing. pluſq. ind. pass. Ion. pro ἐβέβλητο, a verbo eod.

Βλητίζω, dejicio, vinco.

Βλητὸς, ἡ, όν, vagio ut infans.

Βλὴ ἔδη, Salare, v. βλήχεσθαι pro βλαχάσθαι.

Βλῆχη, ης, ἡ, balatus. A βληχάομαι.

Βλῆχημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Βλῆχρον, ου, τὸ, filix, herba. A βληχρὸς.

Βλῆχρὸν, οῦ, τὸ, leguminis genus. Ab eod.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὰ, όν, debilis, imbecillus; (2) validus, robustus.

Βληχώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, q. d. balatorius; (2) mente simplex ovi. A βληχάομαι.

Βλῆχων, ωνος, ἡ, pulegium, herba.

Βληχωνίας, ου, ὁ, ut βληχωνίας κυκεὼν, potio cui pulegium admistum.

Βλημάζω, idem quod βλημάζω. Οὐδ' ἀνδρὶ βλημάζουσες, Arist. Av. 556.

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ου, τὸ, blitum, olus insipidum; (2) fœmina fatua.

Βλιτομάμας, ου, ὁ, stultus, fatuus.

ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, exprimendo aufero, ut nel è favis. Ἦν μὴ τὶς ἄσπερ σπηκὶὰν βλίτῃ με κἀγὼ βλίζω, Arist. Lys. 478.

Βλιχανώδης, (ſ. βλιχώδης) pituitosus.

Βλοσυρισμὸς, ὁ, e Gal. Judat Pbarm. & interp. ἀπορίων.

Βλοσυρόνυχος, ὰ, ὸν, acerrime pungens.

Βλοσυρόπρωρα, sævus, immitis.

Βλοσυρῶπο, gen. sing. Ion. pro βλοσυρῶπος, a

ΒΛΟΣΤΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, terribilis adspectu, torvus, truculentus; (2) auctoritate præditus.

Βλοσυρῶπις, ῶπ-ος, ἡ, habens oculos truces. Ex βλοσυρὸς, & ὤψ, oculus. Unde

Βλοσυρωπότης, ὴς, ὸν, terribilis adspectu.

ΒΛΥ'ΖΩ, f. βλύσω, fcaturio, mano; (2) effundo.

Βλύσσα, ης, ἡ, de fratribus, fcaturiens

Βλύσσω, ſ. Βλύζω.

Βλύσσω, ſ. ττω, idem quod βλύζω.

Βλωμὸς, ὴ, όν, rellus, proceras; (2) virid's; (3) tenax. A βλώσκω, adscendo.

Βλῶμος, ου, τὸ, pars buccellæ, offula, fruſtulum. Dim. a

ΒΛΩΜΟ'Σ, ου, ὁ, buccella, fragmentum panis, portio.

Βλῶσις, εως, ἡ, adventus. A βλώσκω.

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. βλώσω, p. ωκα, advenio; (2) adscendo; (3) cubo.

Βλώσω, veniam, f. 1. ind. act. verbi βλώσκω.

Βοᾶ, 3. sing. præs. ind. act. contr. pro βοάει.

Βοάε, 3. sing. præt. ind. act. Poët. pro ἐβόα.

Βοάσασκε, 3. ſ. imperf. ind. act. Ion. pro ἐβόων.

Βοάγριον, ου, τὸ, scutum ex boum agrestium pelle. Ex βοῦς, & ἄγριος, agrestis.

Βοαδόης, bellator, Dor. pro βοηδόος.

Βοανεργὲς, Boanerges, Syr. filii tonitrui.

Βόαξ, ακος, ὁ, piscis quidam, qui & βόηξ dicitur. A βοάω.

Βοάσομαι, 2. sing. præſ. ind. pass. Dor. pro βοᾶται, a βοάω, clamo.

Βοάσαι, Dor. pro βόησαι.

Βοάσομαι, 3. pl. fut. ind. act. Dor. pro βοήσομαι.

Βοαύλιον, ου, τὸ, boum ſtabulum, bubile. Ex βοῦς, & αὐλὴ, aula.

ΒΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boo, clamo; (2) vociferor; (3) clamando dico, cum clamore dico; (4) inclamo, clamando voco; (5) celebro; (6) usurpatur & de inanimatis. Τὼδε δ' ἀκόντων βοᾶν ἂν τάδ' αὐτῶν ἐχ τὰ τῆδ φίλων κακά, Soph. El. 805. Τίς ὁ βοῶν ἀστράβηλος; Arist. Av. 60.

Βοεία, ας, ἡ, pellis bubula; (2) scutum, sive clypeus e pelle bubula factus. A βοῦς.

Βοειαῖος, ὰ, ον, e bubula pelle factus; (2) bubulus. A βοῦς.

Βοεικὸς, ἡ, όν, idem & ab eod.

Βόειος, εία, ειον, bovinus, bubulus. Ab eod.

Βόεος, ου, ὁ, ἡ, ον, idem & ab eod.

Βόες, bovum, nom. plur. a βοῦς, bos.

Βοὸς, ἐος, ὁ, locum e corio bubulo. Ab eod.

Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor; (2) pugna. A βοάω.

βοῇ, 3. sing. præſ. conj. act. v. βοάω.

Βοηγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, bove genitus. Ex βοῦς, & γίνομαι, nascor.

Βοηδρομέω, ῶ, f. ήσω, currens vociferor; (2) auxilior.

Βοηδρομικὸς, ἡ, ὁ ἡ ἡ, auxiliaris. A

Βοηδρόμος, ου, ὁ, ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator. Ex βοὴ, & δρόμος, cursus.

Βοηθαρχέω, ῶ, ὁ, præfectus auxiliorum.

Βοήθει, succurre, 2. sing. præſ. imper. act. contr. pro βοήθεε, a verbo βοηθέω.

Βοήθεια, ας, ἡ, adjumentum, auxilium; (2) cepulio malorum; (3) perfecutio fugientium, &c. A

ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, auxilior, opitulor, succurro; (2) occurro hostibus, propugnatum advenio; (3) patrocinor. Βοηθῶν τινι πρὸς τὰς ὑβρίσεις ὑπὲρ τῆς πολιτείας, adversus; ἐς τινα τῶν πολιτῶν procurrere.

Βοήθημα, ατ-ος, τὸ, auxilium; (2) remedium. A βοηθέω.

Βοηθηματικὸς, ἡ, όν, auxiliatorius, auxiliandi vim habens. A βοήθημα.

Βοηθητικὸς, ἡ, όν, auxiliaris, qui auxiliari potest, aptus ad auxiliandum. A βοηθέω.

Βοηθὸς, ὁ, ὁ, auxiliator, opitulator. Ab eod.

Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio; (2) præda. Ex βοῦς, & ἐλαύνω, abigo.

Βοηλατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boves agito; (2) boves abigo. A βοηλάτης.

Βοηλάτης, ου, ὁ, bovum agitator, bubulcus; (2) boum abactor. Ex βοῦς & ἐλαύνω.

Βοηλάτις, ιδ-ος, ἡ, boum agitatrix. A βοηλάτης.

Βόημα, ατ-ος, τὸ, clamor, Dor. βόαμα, a βοάω.

Βοῆν, clamare, Dor. & contr. pro βοάειν.

Βοηλόμος, ου, ὁ, boum pastor, bubulcus. Ex βοῦς, & νέμω, pasco.

Βάσσω, 2. f. a. 1. impers. ad. Ab eod.
Βαυτὶς, ίδ, ἡ, clamor. Ab eod.
Βαυρίζω, f. ίσω, obruo. A βαθρίς, fossa.
Βάφριον, ι, τὸ, parva scrobs. Dim. ab eod.
Βαθρεώδης, ες, in scrobis modum cavatus.
ΒΟΘΡΟΣ, ου, ὁ, fovea, scrobs.
Βάθυνγος, ου, ὁ, idem. A βαθύνω, excavo.
Βοιδάριον, ι, τὸ, bucula. A βοῦς.
Βοίδιον, ſ. βοΐδιον, ι, τὸ, idem & ab eod.
Βοϊκὸς, ὴ, όν, bubulus. Ab eod.
Βοϊλάτ, ου, ὁ, boum, fur. Ex βοῦς, & κλέπτω, furor.
Βοΐσι, bubuli more.
Βοϊσιάζω, & βοϊσίζω, Bœotorum partibus faveo, ſtudeo.
Βολαῖος, αία, αῖον, impetuoſus; (2) irritus; A βολὴ, jactus.
Βολβάριον, ι, τὸ, bulbulus, parvus bulbus. Dim. a βολβὸς.
Βίλβιον, ι, το, idem & ab eod.
Βόλβιτον, ι, τὸ, ſtercus bubulum; (2) fimus. A βάλλω, jacio, quoniam ejicitur.
Βολβοειδὴς, έος, ὁ ἡ, ὴ, bulboſus, bulbum referens. A
ΒΟΛΒΟΣ, ου, ὁ, bulbus; (2) radix quævis rotunda.
Βολβώδης, ώδες, ὁ ἡ, ὴ, bulboſus. A βολβὸς.
Βολὴ, ῆς, ἡ, jactus; (2) ictus, plaga. A βάλλω.
Βολίζω, f. ίσω, p. ικα, bolidem demitto. A
Βολὶς, ίδος, ἡ, jaculum, ſagitta; (2) funis cum alligato plumbo, quo nautæ profunditatem maris explorant. A βάλλω.
Βολίτινος, ίνη, ινον, ſtercoreus. A βολίτου.
Βόλιτον, ι, τὸ, ſtercus, fimus. A βάλλω.
Βόλιτος, ου, ἡ, idem & ab eod.
Βολοκυτρία, ας, ἡ, jactus teſſerarum in alea.
Βόλος, ου, ὁ, jactus vel teſſera aut tali, vel retis, unde & captura; (2) dentitio.
Βομβαίνω, ſonum bombo ſimilem edo. A βόμβος.
Βομβαύλης, ου, ὁ, tibicen. Vox comica. Ex βόμβος, & αὐλὸς, tibia.
Βομβέουσα, Dor. pro βομβοῦσα, a
Βομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombum edo. A βόμβος.
Βομβηδὸν, Adv. edendo bombum.
Βομβήεις, ήεσσα, ῆεν, bombum edens; (2) ſtridulus. Ab eod.
Βόμβησις, εως, ἡ, editio bombi. A ῥόμβος.
ΒΟΜΒΟΣ, ου, ὁ, bombus, ſonus, quem edunt apes; (2) ſtrepitus quivis. Hinc
Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis ſtrepentis.
Βομβυλιάζω, f. άσω, p. ακα, ventris murmur edo. A
Βομβύλιος, ου, ὁ, idem quod βομβύλη; (2) inſecta canora omnia; (3) genus poculi. A βόμβος.
Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis. Ab eod.
ΒΟΝΑΣΟΣ, ου, ὁ, animal ſilvaticum, monops.
Βοοκοιτὸς, ου, ὁ, boum paſtor, bubulcus. Ex βοῦς, & βόσκω, paſco.
Βοόμμαλλος, ου, ὁ ἡ, ὁν, pulchris oculis præditus. Ex βοῦς, & ὄμμα, pupilla, oculus.
Βοὸς, ὁ, Boaz, ſ. Boos. Nomen Hebr. ἀκλιτον. In quo robur eſt.
Βοσύγιον, ου, τὸ, boum jugum. Ex βοῦς, & ζυγὸς, jugum.
Βοοθύτης, ου ὁ, qui bovem mactat. Ex βοῦς, & θύω, macto.
Βοοκλόπος, ου, ὁ, boum raptor. Ex κλέπτω.
Βοοκράνιος, ου, ὁ, bubulum caput habens.
Βοοκτασία, ας, ἡ, bovem occiſio. Ex βοῦς, & κτείνω, occido.
Βοόμορφος, ου, ὁ, bubulcus.
Βοοσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. Ex βοῦς, & σφάττω, macto.
Βοοτρόφος, ου, ὁ ἡ, ὁν, qui boves alit, vel paſcit. Ex βοῦς, & τρέφω, alo.
ΒΟΡΑ, ας, ἡ, eſca, pabulum, proprie brutorum.
Βορβορεύω, f. εύσω, cœnum refero; (2) cœno inquino. A βορβορος.
Βορβορηρὸς, ὁ ἡ, ὸν, cœnoſus, fœtore plenus.
Βορβορήτης, ου, ὁ, qui cubat in cœno. Ex βορβορος, & κεῖτω, cubile.
ΒΟΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, cœnum, limus, lutum.
Βορβορόω, ῶ, f. ώσω, cœno contamino. A βόρβορος.
Βορβοροτάραξις, εως, ὁ, turbulentus, qui ſtatum civitatis fœdum & turbulentum reddit. Vox Comica. Ex βόρβορος, & ταράσσω, commoveo.
Βορβορυγὴ, ῆς, ἡ, idem quod
Βορβορυγμὸς, οῦ, ὁ, inteſtinorum ſtrepitus. A
ΒΟΡΒΟΡΥΖΩ, f. ύσω, ſtrepo, proprie de inteſtinis crepitantibus.
Βοσσοπώδης, ῆς, ὁ ἡ, ὲς, qui cœni ſpeciem refert, fœdus, turpis. Ex βόρβορος, & ὤψ.
Βορέας, boreæ, gen. ſing. Æol. pro βορέω, a
ΒΟΡΕΑΣ, ου, ὁ, boreas, aquilo; (2) ſeptemtrio.
Βορήθεν, Adv. a plaga ſeptemtrionali, a ſeptemtrione. A βορέας.
Βόρειος, ου, ὁ ἡ, ὸν, borealis, ſeptemtrionalis.
Βορέω, pabulum, acc. ſing. Ion. pro βορᾶ.
Βόρος, ου, ὁ, edax, vorax. A βορὰ.
Βορὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.
Βόρρας, ᾶ, ὁ, Boreas. A βορέας.
Βοσις, εως, ἡ, paſtus, cibus. A βόω, paſco.
Βοσκαδίων, ία, ον, paſcens, altilis. A ſeq.
Βοσκὰς, άδος, paſcens, a βόσκω; (2) avis quædam marina; (3) piſcis quædam ſpecies.
Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus; (2) paſcua. A βόσκω, paſco.
Βόσκησις, εως, ἡ, paſtio. Ab eod.
Βοσκήσω, paſcam, f. 1. ind. act.
Βοσκησόμενοι, paſcemini, 2. pl. f. 1. ind. med. Dor. pro βοσκήσεσθε, a βόσκω, vel βόσκω.
Βόσκοντι, pro βόσκουσι, a
Βόσκω, f. βοσκήσω, paſco. Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος, Eur. Ph. 399. Βόσκει κύφους ἀπάλαμους, Soph. Aj. 559. Ἄ (παιδάρια) ἐγὼ μόλις ςιφανηπλοκίᾳ ἔζοσκον, Ariſt. Θεσμ. 455. A βόω.
Βόσμερος, frumenti Indici genus, Strabo, lib. 15. Quaſi dicas βόσιμος μόρος, morum eſculentum.
Βοστρίχιος, ου, ὁ ἡ, ὸν, boſporius. A
Βόσπορος, ου, ὁ, boſporus, quaſi boum trajectus, fretum. Ex βοῦς, & πόρος.
ΒΟΣΤΡΥΞ, χος, ὁ, cincinnus, cirrus muliebris; (2) capillus, caſaries.
Βοστρυχώδης, Adv. in cincinni modum, in formam cirri. A Βόστρυξ.
Βοστρυχίζω, f. ίσω, in cincinnos plecto, capillum compono, calamiſtro. Ab eod.
Βοστρυχίον, ου, τὸ, cincinnulus, Dim. ab eod.
Βοστρυχόομαι, ῶμαι, unde βεβοστρυχωμένος, cincinnatus.
Βόστρυχος, ου, ὁ, idem quod βόστρυξ.
Βοστρυχώδης, ώδες, ὁ ἡ, ὲς, cincinni ſeu cirri formam habens. A βόστρυχος.
Βόσω, paſcam, f. 1. ind. act. a βόω.
Βοτάμια, ων, τὰ, paſcua. A βόω.
Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen. Ab eod. Hinc.
Βοτανίζω, f. ίσω, herbas carpo, vello.
Βοτανικὸς, ὴ, όν, herbarius, ad herbas pertinens. Hinc ἡ βοτανικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Botanica, peritia herbarum. Ab eod.
Βοτάνιον, ι. τὸ, herbula, herba puſilla, Dim.
Βοτανίσκος, ου, ὁ, evulſio herbarum. A βοτανίζω.
Βοτανολογέω, ῶ, f. ήσω, herbas lego, colligo. Ex βοτάνη, & λέγω.
Βοτανώδης, ώδες, ὁ ἡ, herbaceus, herboſus, herbis abundans. A βοτάνη.
Βότειρα, ας, ἡ, femina paſtoris. A βοτὴρ.
Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, paſtor. A βόσκω.
Βοτηρικὸς, ὴ, όν, paſtoralis. A βοτὴρ.
Βοτὸν, ὄ, τὸ, pecus, armentum, quod paſcitur. Plur. τὰ βοτὰ ὦν, oves. A βόσκω.
Βοτὸς, ὸ, ὁ, paſcuum, alimentum. Ab eod.
Βοτρύδιον, ου, τὸ, racemulus; (2) acinus. Dim. a βότρυς.
Βοτρυδὸν, Adv. denſe inſtar racemi.
Βοτρυοδοτέω, ῶ, ἡ, ὁ ἡ, ὴ, racemos elargiens, dans uvas, botrorum largitor. Ex βότρυς, & δίδωμι, dono.
Βοτρυόεις, όεσσα, όεν, racemoſus, racemi inſtar collectus & intortus. A βότρυς.
Βοτρυόκομος, ὁ ἡ, ὸν, racemis ornatus.
Βοτρυόομαι, ῶμαι, racemor. Ab eod.
Βοτρυόπαις, αιδος, ὁ ἡ, ὸν, vitis, quæ botros, ut liberos fert. Ex βότρυς, & παῖς.
Βοτρυοσταγὴς, ές, ὁ ἡ, ὲς, ab uvis diſtillans. Ex βότρυς, & ςάζω, ſtillo.
Βοτρυοςέφανος, ου, ὁ ἡ, ὸν, botrorum ſertis redimitus. Ex Βότρυς, & ςέφανος.
Βοτρυοχαίτης, ου, ὁ, botros crinibus implexos habens. Ex Βότρυς, & χαίτη, coma.
ΒΟΤΡΥΣ, υος, ὁ, botrus, uva; racemus; (2) nomen herbæ; (2) metaph. uſurpatur e capillis. Hinc
Βοτρυώδης, ώδες, ὁ ἡ, ὲς, racemoſus.
Βοτρυφόρος, ὁ ἡ, ὸν, uvas ferens.
Βυ, Particula augendi, ut βύλιμος, βύπαις.
Βυάγρ, ορος, ὁ ἡ, ὸν, paſtor, armenti ductor. Ex Βῦς, & ἄγω, ago, duco.
Βύβαλις, ίδος, ἡ, bubala, vacca ſilveſtris. A
Βύβαλος, ὁ, bubalus, bos ſilveſtris. A βῦς.
Βυβάλης, ὁ, qui inſtar bovis eſt gravis; (2) tardus, ſtupidus. Ex βῦς, & βάρος.
Βυβάσιον, ου, τὸ, locus, ubi paſcuntur boves. Ex βῦς, & βόσκω.
Βύβοσις, εως, ἡ, voracitas. Ex iiſd. Unde
Βυβότας, boum paſtor, Dor. pro βυβότης.
Βυβότης, ου, ὁ, boum paſtor, bubulcus.
Βύβοτος, ου, ὁ ἡ, ὸν, pabulo abundans.
Βυβρωσις, εως, ἡ, magna fames; (2) triſtitia, acerbus dolor. Ex βῦ, & βρῶσις.
ΒΟΥΒΩΝ, ῶνος, ὁ, inguen; (2) tumor circa inguina, vel etiam in quacumque corporis parte.
Βυβωνιάω, ῶ, laboro tumore circa inguen; (2) laboro tumore quovis. A βυβών.
Βυγαῖος, ου, ὁ ἡ, ὸν, qui valde jactat, magnus jactator. Ex βῦ, & γαίω, glorior.
Βυγενὴς, έος, ὁ ἡ, ὲς, bove genitus. Ex βοῦς, & γίνομαι, naſcor.
Βύγλωσσον, ου, τὸ, lingua bubula, herba. Ex βοῦς, & γλῶσσα, lingua. Angl. Bugloſs, Borage.
Βύγλωσσος, ου, ὁ, idem; (2) ſolea, piſcis.
Βυδέριον, ου, τὸ, bovinum corium. Ex βοῦς, & δέρω, excorio.
Βυδορὸς, ὰ, ὁ ἡ, ὸν, boves excorians. Ex βοῦς, & δέρω, excorio.
Βυδρομέω, ῶ, f. ήσω, accelero, curſu incitato curro. Ex βῦ, & δρόμος, curſus.
Βυδρομὶς, ίδος, ἡ, curſus citatus, ſ. incitatus.
Βυθιὴς, ὁ, ὁ ἡ, ὲς, qui a bobus depaſcitur. Ex βοῦς, & θέρος, æſtas, meſſis.
Βυθορὸς, ὁ, inſiliens vaccæ, Lat. tauri.
Βυθυσία, ας, ἡ, immolatio boum. Ex βοῦς, & θύω, macto.
Βυθυτὴς, ὰ, ὁ, qui boves mactat. Ex iiſd.
Βύθυτος, ου, ὁ ἡ, ὸν, ad boum mactationem pertinens. Ex iiſd.
Βυκαῖος, ου, ὁ, bubulcus; (2) agricola, ruſticus, meſſor. A βῦς.
Βυκάσια, ῶν, τὰ, boum præſepia. Ex βοῦς, & κάπη, præſepe.
Βυκάρδιος, ου, ὁ, ſc. λίθος, bucardia, ſc. gemma. Ex βῦς, & καρδία, cor.
Βύκεντρον, ου, τὸ, ſtimulus, quo boves impelluntur. Ex βοῦς, & κέντρον, ſtimulus.
Βυκέρας, fœnum Græcum.
Βύκερως, ου, ὁ ἡ, ὼ, bubulis præditus cornibus; (2) fœnum Græcum. Ex βοῦς, & κέρας, cornu.
Βυκέφαλος, ου, ὁ ἡ, ὸν, taurino & magno capite præditus; (2) equus Alexandri Magni.
Βυκολέω, ῶ, f. ήσω, boves paſco; (2) paſco; (3) paſſ. erro, vagor; (4) inani ſpe lactare, item, blandis verbis, narrationculis, &c. fallo, ac decipio, item, demulceo, delinio. Κατακάρα βέλτιστε μὴ βουκολήσεται, Ariſt. Pace, 153. Βουκολεῖν τὸν δῆμον, id. Conc. 81. A βουκόλος. Unde
Βυκόλημα, ατος, τὸ, lenimen, ſolamen.
Βυκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio.

Βυκολία

Βουλία, ας, ἡ, armentum, grex boum.
Βουλιδίζω, f. ίσω, & ίξω, Dorice, pastoritium carmen cano. Ab eod.
Βουλιδισδης, Dor. pro Βουλιζειν.
Βουλισμός, ῦ, ὁ, pastoritii carminis modulatio. A βουλιδίζω.
Βουλιαστὴς, οῦ, ὁ, pastoritii carminis modulator. Ab eod.
Βουλικὸς, ὴ, ὸν, pastoritius, pastoralis. A βουκόλος. Unde
Βουκόλιον, ι, τὸ, armentum boum.
Βουκολὶς, ἡ, ad boves pascendos apta, v. c. herba.
Βουκολισμὸς, οῦ, ὁ, pastoralis cantilena.
Βουκόλος, ε, ὁ, bubulcus, armentarius. Ex βοῦς, & κόλον, cibus.
Βουκόρυζα, ἡ, magna gravedo.
Βουκόρυζος, ε, ὁ ϰ ἡ, admodum mucosus; (2) stolidus. Ex βοῦ, & κορύζα.
Βῦκος, ε, ὁ, bubulcus; (2) meiser. A βῦς.
Βουκράνιον, ι, τὸ, vitis nigra. A βούκρανον.
Βούκρανον, τὸ, caput bubulum; (2) galea facta ex corio bubulo. Ex βοῦς, & κράνον.
Βούκρανος, ον, bubulum caput habens.
Βουλαῖος, αία, αῖον, consiliarius. A βουλὴ.
Βουλαρχέω, ῶ, f. ήσω, consilii vel curiæ sum princeps. Ex βουλὴ, & ἄρχω.
Βούλαρχος, ὁ, consilii publici princeps.
Βουλαφόρας, acc. pl. Dor. pro βουληφόρους.
Βοῦλῃ, vis, 2. sing. præs. ind. Att. pro βούλῃ.
Βουλεῖα, ἡ, munus senatorium.
Βουλεῖον, ι, τὸ, curia, Herodot. A βουλὴ.
Βούλευ, velis, 2. sing. præs. imper. Dor. pro βούλου, seu βούλεσο, a verbo βούλομαι.
Βουλεύω, consultare, 2. sing. præs. imper. med. Ion. pro βουλεύεσο, a βουλεύω.
Βουλεύσῃσθα, 2. s. pr. conj. act. Ion. pro βουλεύσῃς.
Βούλευμα, ατος, τὸ, consilium. A βουλεύω.
Βουλεύμενος, volens, præs. part. med. Dor. & Poët. pro βουλόμενος, a verbo βούλομαι.
Βούλευσαι, 2. sing. a. 1. imp. med. v. βουλεύω.
Βουλεύσαντε, nom. dual. a. 1. part. act.
Βούλευσεν, consultavit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. & cum ν ἐφελκ. pro ἐβούλευσε.
Βούλευσις, εως, ἡ, consultatio; (2) accusatio; (1) insidiarum vitæ nostræ factarum; (2) pecuniæ in publicum per calumniam petitæ, Harpoc. Ab eod.
Βουλευτήριον, ι, τὸ, consilii locus, curia, senatus. Ab eod.
Βουλευτὴς, οῦ, ὁ, consultor, senator. Ab eod.
Βουλευτικὸς, ὴ, ὸν, consultus; (2) senatorius, ad senatum pertinens. Ab eod.
Βουλευτὸς, ὴ, ὸν, in deliberationem cadens. Ab eodem.
Βουλεύω, f. εύσω, p. βεβουλευκα, consulto, delibero, consilia agito. Βουλεύειν πατρὶ περί τινος, ὀλεθρόν τινι, moliri. Ὅσις γραπτὸν ξύμπαντα βεβούλευται φόνον, Soph. Aj. 1074. Ἀλλ' ἄμεινον βεβούλευμαι τάδε, Eur. Med. 893. Τί βεβούλευ περὶ τῷ Σπονδῶν ἐν τῇ σήμῃ παραγενέσθαι ἐν τῇ δήμῳ τὴμέρον ὑμῖν; Arist. Lys. 515. A βουλὴ.
Βουλέων, consiliorum, gen. pl. Ion. pro βουλῶν.
BOΥΛΗ, ῆς, ἡ, consilium, consultatio; (2) curia, consilium. Lucian, de Saltat.
Βούλησι, 2. s. pr. ind. med. Ion. pro βούλει.
Βουληθείω, voluerim, 1. sing. a. 1. opt. pass.
Βουληθὲς, qui voluit, a. 1. part. pass.
Βούλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium propositum. A βουλὴ.
Βουλῆσιν, consiliis, dat. plur. Ion. pro βουλαῖς.
Βούλησις, εως, ἡ, voluntas. A βουλὴ. Unde
Βουλητικὸς, ὴ, ὸν, voluntarius.
Βουλητὸς, ὴ, ὸν, sub voluntatem cadens; τὸ βουλητὸν, voluntas.
Βουλοφόρος, ου ὁ ϰ ἡ, consultor, consiliarius. Ex βουλὴ, & φέρω, fero.
Βουλιμία, ας, ἡ, bovina, i. e. ingens fames. Ex βοῦ, & λιμὸς, fames.
Βουλιμίασις, εως, ἡ, idem quod βουλιμία. A
Βουλιμιάω, ῶ, f. άσω, fame ingenti & intolerabili premor. A βουλιμία.
Βούλιμος, ε, ὁ, idem quod βουλιμία.
BOΥΛΟΜΑΙ, f. βουλήσομαι, volo, cupio; (2) malo; (3) opto.
Βουλὸς, ὴ, ὸν, proximi fecundi [illegible] quod βουκολικὸν.
Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, vesperi, tempus, quo boves juvuntur. Ex βοῦς, & λύω, solvo.
Βύμαδος, vel βύμαστος, ου, ὁ, uva quædam a craſſitudine ita dicta. Ex βῦς, & μαστὸς.
Βυμηλία, ας, ἡ, q. d. bubula fraxinus, species fraxini. Ex βοῦς, seu βῦς, & μηλία.
Βύμηλος, ε, ὁ, idem & ex iisd.
Βυμελγὸς, ὸ, ὁ, bumulgus, qui vaccas mulget. Ex βοῦς, & ἀμέλγω, mulgeo.
Βυμυκαὶ, & βύμυκοι, mugitus. A βῦς, & μυκὰ, mugitus.
Βύνζης, ου, ὁ, hinnulus magnus. Ex βῦ, & νηζὸς, binnulus.
Βυνὶς, napi genus. A βυνὸς.
Βυνίζω, f. ίσω, accumulo, adgrego. Ab eod.
Βύνιον, ι, τὸ, idem quod βυνὸς.
Βυνὸς, ὁ, ἡ, sc. γῆ, terra collibus frequens. A βυνὸς.
Βυποβατέω, ῶ, per colles incedo. Ex βυνὸς, & βατέω, vado.
Βυνοειδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, montosus. Ex βυνὸς, & εἶδος, species.
Βύνομος, a bobus depastus.
Βυνόμος, bobus pascendis aptus. Ex βοῦς, & νέμω, pasco.
Βυνοπατέω, ῶ, f. ήσω, colles calco, per colles ingredior. Ex βυνὸς, & πατέω.
BOΥΝΟΣ, ου, ὁ, collis, tumulus, clivus; (2) tumulus, acervus.
Βυνώδης, ες, ὁ ϰ ἡ, collibus, seu tumulis frequens, clivosus, colli similis. A βυνὸς.
Βύπαις, αιδος, ὁ, puer vel adolescens grandis, & apicularum epitheton, quia e bobus nascuntur. Ex βῦ, & παῖς, puer.
Βυπάλεος, ον, magnus.
Βύπαλις, ιδος, ὁ ϰ ἡ, multam luctam habens. Ex βῦ, & πάλη, lucta.
Βύπαλος, ε, ὁ, magnus luctator; (2) magnus; (3) magnus asinus. Ex iisd.
Βυπάμμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, boum possessor, pecoris dives. Ex βοῦς, & πάω, possideo.
Βύπεινα, ης, ἡ, magna fames. Ex βῦ, & πεῖνα, fames.
Βυπιλάτης, ε, ὁ, bubulcus. Ex βοῦς, & πελάζω, propinquo.
Βυπλάσης, ε, ὁ, qui boves fingit.
Βύπλευρον, ε, τὸ, herba quædam. Ex βοῦς, & πλευρὰ, latus.
Βύπλημνον, ε, τὸ, bovis stimulus.
Βυπλὴξ, ῆγος, ὁ ϰ ἡ, idem. Ex βοῦς, & πλήσσω, ferio.
Βυποίμην, ενος, ὁ, boum pastor, bubulcus.
Βυπόλος, ε, ὁ, idem. Ex βοῦς, & πολέω, versor.
Βυπόρος, ε, ὁ ϰ ἡ, ad boves transfigendos aptus. Ex βοῦς, & πείρω, transfigo.
Βύπρηστις, εως, ἡ, insectum ex cantharidum genere, scarabæo simile; (2) oleris silvestris species. Ex βοῦς, & πρήθω, inflammo, quia a bobus in herba devorata eos inflammat ac rumpit.
Βύπρωρος, ὁ, ὁ ϰ ἡ, qui bovem in prora habet; (2) in quo bos antecedit. Ex βοῦς, & πρῶρα, prora.
BOΤΡΑΣΣΟΣ, ου, ὁ, fructus, qui claditur spathe, s. clate, i. e. palma suo involucro inclusa.
BΟΤΣ, βοὸς, ὁ ϰ ἡ, taurus, vaccca; (2) bovina pellis; (3) flagellum factum e corio bubulo, item scutum; (4) piscis quidam; (5) numisma Atticum bovis imagine signatum.
Βυσκηφὴς, subruo, proruo. E σκάπτω.
Βυσσίνον, ι, τὸ, bubile. A βῦς, & ἴσαμαι.
Βύσσαθμον, ι, τὸ, idem. Ex βῦς, & σαθμὸς.
Βυσσίσιον, ι, τὸ, idem. Ex βῦς, & σάσις.
Βυσσοῖα, ὴ, &
Βύσσεσις, εως, ἡ, idem.
Βυσστροφὸν, Adv. vertendo & flectendo se more boum arantium. Ex βῦς, & στρέφω.
Βύστρος, ου, aratus.
Βυσφαγέω, ῶ, f. ήσω, boves macto. Ex βοῦς, & σφάζω, macto.
Βυσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. Ex iisd.
Βυτὴρ, ῆρος, ὁ, [illegible] pro βοῦς.
Βυτὴς, οῦ, ὁ, [illegible] bubulcus. A βῦς.
Βυτίνη, ης, ἡ, [illegible] potius aquam. Ex [illegible] vitulum.
Βυτόμον, ου, τὸ, botomon, herba, sive frutex [illegible]. Ex βοῦς & τέμνω, seco.
Βυτόνος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Βυτόνος, ε, ὁ, ἡ, bovem penetrans & transfigens. Ex βοῦς, & τείνω.
Βυτυρὸς, ε, ὁ, ἡ, bovis glans. Ex βοῦς, & τυρὸς, cibus.
Βύτυρος, ε, ὁ, ἡ, bovem tradens, qui boves mactat; (2) parvus animalculi. Ex βοῦς, & τύρω, do.
Βουτυρὸς, ε, ὁ, butyro factus. A
Βούτυρον, ου, τὸ, butyrum. Ex βοῦς, & τυρὸς.
Βωδιάω, ῶ, f. άσω, boves vorans; (2) valde vorax, multi edax.
Βοήθαλμος, ε, ὁ, ἡ, buphthalmum, herba. Ex βοῦς, & ὀφθαλμὸς, oculus, quia flores ejus oculis bovinis similes sunt. Angl. Ox eye.
Βωφόνος, ε, ὁ, ἡ, bovem mactans. A βωφόνος.
Βωφόνος, ε, ὁ, ἡ, qui boves cædit & mactat; (2) sacerdos boves immolans. Ex βοῦς, & φονὴ, cædes.
Βωφορβέω, ῶ, f. ήσω, boves pasco.
Βωφορβὸν, ου, τὸ, armenta. A
Βώφορβος, ε, ὁ, qui boves pascit, bubulcus. Ex βοῦς, & φορβὴ, pasco.
Βωχαδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, valde capax, amplissimus, de cratere, lebete, &c. Ex βοῦς, & poëtico χαδὴς, capio.
Βωχαδὸς, ὸν, bubosus, alendo pecori aptus. Ex χηλὲς.
Βοῶλω, 1. sing. [illegible] pro βούλομαι, a verbo βούλω, volo.
Βόων, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. & contr. pro ἐβόων.
Βοώνης, ου, ὁ, bovis emptor, sive ad sacra, sive in macellum, domino publico, nomen curationis publicæ, ejusdem valdè honestæ. Ex βοῦς, & ὠνέομαι, emo.
Βοώνητος, ε, ὁ ϰ ἡ, bove emptus. Ex iisd.
Βοώντι, clamantibus, dat. plur. præs. part. act. Dor. pro βοῶσι, a verbo βοάω.
Βοῶπις, ι, ὁ, & βοώπις, ιδος, ἡ, magnos, (i. e. pulcros) oculos habens. Ex βοῦς, & ὤψ, oculus.
Βοώτης, ε, ὁ, bubulcus.
Βόωψ, βόωπος, piscis quidam. Ex iisd.
Βραβεία, ας, ἡ, actio moderandi certamen & constituendi de eo; (2) dijudicatio & disceptatio. A βραβεὺς.
Βραβεῖον, ι, τὸ, victoriæ præmium. Ab eod.
Βραβεύετω, palmam ferat, 3. sing. præs. imp. act. verbi βραβεύω, palmam fero.
BΡΑΒΕΤΣ, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis, judex certaminis; (2) arbiter rerum altarum & præmia dirimens.
Βραβεύτης, ὰ, ὁ, idem.
Βραβεύω, f. εύσω, præmium do certaminis, certaminis sum arbiter & moderator; (2) moderor, dispenso, simpliciter, tribuo, præbeo, do. Βραβεύειν τινὶ δίκην, Plut. A βραβεὺς.
ΒΡΑΒΤΑΟΝ, ου, τὸ, prunum Damascenum.
Βραγχαλιὸς, ὰ, όν, raucus. A βράγχος.
Βράγχια, ων, τὰ, branchiæ, quibus pisces spirant; (2) fauces porci. Ab eod.
Βραγχιεὺς, έως, branchiis similis.
ΒΡΑΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel ος, τὸ, rancedo, raucitas.
Βραγχώδης, ες, ὁ ϰ ἡ, raucus. A βράγχος.
Βράδεως, Adv. tarde, sero; (2) segniter, cunctanter. A βραδὺς.
Βραδύγλωσσος, vel βραδύγλωσσος, ου, ὁ ϰ ἡ, tardiloquus, qui tardioris est linguæ. Ex βραδὺς, & γλῶσσα, lingua.
Βραδυδινὴς, ὶς, ὁ ϰ ἡ, qui tardo vortice circumagitur; (2) tardus ad motum. Ex βραδὺς, & δίνη, vortex.
Βραδύκαρπος, ε, ὁ ϰ ἡ, tardus, seu sero [illegible] fructus. Ex βραδὺς & καρπὸς, fructus.
Βραδυκίνητος, ον, tardus, tarde [illegible].
Βραδυπόια, ας, ἡ, tarditas mentis & [illegible]. A

Βραδεμία, contr. βραδύτης, ητος, ἡ, ἡ, tarditas; mens tardo est mente & torpore. Ex βραδὺς, & νόος, mens.

Βραδεύω, f. εύσω, tardo, cunctor. A βραδὺς.

Βραδυπειθὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ἡ, qui tarde & vix sibi persuaderi sinit. Ex βραδὺς, & πείθω.

Βραδυπηλέω, ῶ, f. ήσω, tarde coquo; (2) tarde contoquo. Ex βραδὺς, & πηλὸς, coquo.

Βραδυπηλία, ας, ἡ, tarda & imbecilla concoctio. Ex iisd.

Βραδυπλοέω, f. ήσω, tarde navigo. Ἐν ἱκανοῖς ἡ ἡμέρας βραδυπλοήσαντες, Act. xxvii, 7. Ex βραδὺς, & πλεῖν, navigatio.

Βραδύπνους, ὁ, ἡ, ἡ, spiritum ægre trahens, Arct. Ex βραδὺς, & πνεῦμα, spiritus.

Βραδυποδία, ᾶς, f. ήσω, tarda progressio.

Βραδυπορέω, ῶ, ὁ, ἡ, ἡ, tarde, seu lente pertransiens. Ex βραδὺς, & πορεύομαι, transeo.

Βραδύπους, οδος, ὁ, ἡ, ἡ, tardigradus; (2) lentus. Ex βραδὺς, & πούς, pes.

ΒΡΑΔΥΣ, εῖα, ὺ, Gen. έος, εῖας, έος, Ion. ής, tardus, segnis; (2) tardus ingenio. Comp. βραδίων, vel βράσσων, vel βραδύτερος. Superl. βράδιστος, vel βραδύτατος.

Βραδυσκελὴς, ἐος, tardigradus, tarde incedens. Ex βραδὺς, & σκέλος.

Βραδυσοφέω, ῶ, f. ήσω, impedite & difficulter loquor. Ex βραδὺς, & σόφος.

Βραδυτὴς, ῆτος, ἡ, tarditas, cunctatio; (2) segnities. A βραδὺς.

Βραδυτόκος, ε, ἡ, tarde pariens. Ex βραδὺς, & τίκτω, pario.

Βραδυχρόνιος, ον, serus.

ΒΡΑΖΩ, f. άσω, ferveo, bullio. Βραδὺ τὸ ὕδωρ τῷ δάφνῃ, Arct.

ΒΡΑΘΥ, υος, τὸ, sabina, f. favina, herba.

Βραθεὶς, a. 1. part. pass. v. βράζω.

Βράκανα, τὰ, olera agrestia quæ non facile purgantur.

Βράγμα, ατος, τὸ, ebullitio, fervor; (2) agitatio, velut aquæ ferventis. A βράζω.

Βρασματίης, ου, ὁ, qui fit cum ebullitione; (2) ebullitioni similis. A βράσμα.

Βρασματώδης, ους, ὁ, ἡ, immodicus, qui quasi fervet. Ab ecd.

Βρασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod βράσμα.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βράχε, 3. sing. imperf. v. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔβραχε, a βράχω.

Βραχέα, τὰ, brevia. Quasi a βραχὺς, εῖα, Βραχέη, nom. sing. f. g. Ion. pro βραχεῖα.

Βρεχεὶς, perfusus, a. 2. part. pass. verbi βρέχομαι, seu βρέχω, madefacio.

Βραχέως, Adv. breviter; (2) pauce; (3) ad breve tempus.

ΒΡΑΧΙΩΝ, ονος, ὁ, brachium, lacertus; (2) atmus vituli.

Βραχυβίοτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui brevis est vitæ. Ex βραχὺς, & βίος, vita. Hinc

Βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ brevitas.

Βραχυβλαβὴς, ἐς, parum, leviter nocens.

Βραχυβολος, ον, parum glebæ habens. Epith. prædioli parvi.

Βραχυβουλέω, ῶ, ὁ, ἡ, ἡ, tardus consilio.

Βραχυδρόμος, ον, tarde, tarde currens.

Βραχυεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, breviloquus, brevitatis in dicendo studiosus. Ex βραχὺς, & ἔπος, verbum.

Βραχυεπῶς, Adv. breviter, paucis verbis.

Βραχυκαταλλήλως, ως, f. ήσω, in brevem scilicet syllabam desino; (2) pede uno brevior sum. A

Βραχυκαταλλήλως, ως, ὁ, ἡ, ἡ, in brevem desinens; (2) pede uno brevior. Ex βραχὺς, κατὰ, & ἀλλήλων, mutuo, invicem.

Βραχυκομέω, ῶ, f. ήσω, comam brevem gero. Ex βραχὺς, & κόμη, coma.

Βραχυκῶλος, ον, ὁ, ἡ, ἡ, brevibus membris constans. Ex βραχὺς, & κῶλον, membrum.

Βραχυλεγὴς, ὁ, brevis in dicendo.

Βραχυλογέω, brevis sum in loquendo.

Βραχυλογία, ας, ἡ, brevilocutio. A

Βραχυλόγος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, brevis in sermone. Ex βραχὺς, & λέγω, dico vel λόγος.

Βραχυμερία, ας, ἡ, brevitas, tenuitas partium. A βραχυμερὴς.

Βραχυμερὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ἡ, cujus partes sunt breves & exiguæ, tenuis. Ex βραχὺς, & μέρος, pars.

Βραχυμυθία, ας, ἡ, breviloquentia. Ex βραχὺς, & μῦθος, oratio, sermo.

Βραχωτικὸς, ἡ, ὁν, breviandi vim habens. A

Βραχύω, f. υνῶ, corripio, breve reddo. A βραχὺς.

Βραχώοντες, ε, ὁ, ἡ, ἡ, brevis tergo, breve dorsum habens. Ex βραχὺς, & νῶτος.

Βραχυόνειρος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, parca habens somnia. Ex βραχὺς, & ὄνειρος, somnium.

Βραχυπαραλήκτιος, α, f. ίσσα, penultimam brevem habeo. A

Βραχυπαράληκτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, cujus penultima brevis est. Ex βραχὺς, & παραλήγω.

Βραχύπνους, contr. βραχύπνους, ε, ὁ, ἡ, ἡ, breves simulque tardos spiritus ducens. Ex βραχὺς & πνοὴ, spiritus.

Βραχυπτολις, parva, Epith. Urbis.

Βραχύπορος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, breves meatus habens. Ex βραχὺς, & πόρος, meatus.

Βραχυπτερος, ε, ὁ, parum pedans. Ex βραχὺς, & πούς, pes.

Βραχυπτοτος, ε, ὁ, idem & ex iisd.

Βραχυρριζία, ας, ἡ, brevitas radicum. A

Βραχυρρίζους, ε, ὁ, ἡ, breves radices habens. Ex βραχὺς, & ῥίζα, radix.

ΒΡΑΧΥΣ, εῖα, ὺ, Gen. ὸς, εῖας, ὸς, brevis, parvus, exiguus. Hinc (2) ἐν βραχεῖ, brevi, brevi tempore, subito, repente, paucis; (3) κατὰ βραχὺ, sensim, paullatim; (4) βραχὺ, aliquantum, interdum, paullisper, parvi momenti.

Βραχυσίδηρος, brevis, Epith. teli.

Βραχυσκέλιχνος, qui parvo sed brevi caudice est. Ex βραχὺς, & σκέλιχος, caudex.

Βραχυσμία, ἡ, brevitas oris.

Βραχυστομος, ὁ, ἡ, ἡ, qui brevi est ore, sive parvo orificio. Ex βραχὺς, & στόμα.

Βραχυσυλλαβία, ἡ, brevitas orationis, carminis.

Βραχυσύλλαβος, ὁ, ἡ, ἡ, paucis syllabis constans, Epith. pedis, numeri.

Βραχυσύμβολος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui parvum seu exiguum symbolum ad convivium confert. Ex βραχὺς, & συμβολὴ, symbolum.

Βραχυτελὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ἡ, brevem finem habens. Ex βραχὺς, & τέλος, finis.

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas. A βραχὺς.

Βραχυτομέω, ῶ, f. ήσω, curte recido. A

Βραχύτομος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, curte recisus. Ex βραχὺς, & τέμνω, seco.

Βραχυτραχήλος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, breve collum habens. Ex βραχὺς, & τράχηλος.

Βραχύυπνος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, brevi contentus somno.

Βραχυφυΐα, ας, ἡ, tenuitas victûs, paucitas.

Βραχύφωτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, breve & exiguum lumen habens. Ex βραχὺς, & φῶς.

Βραχύωνος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, brevia habens scilia.

Βραχυώνυχος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, brevi tempore dorans. Ex βραχὺς, & ὄνυξ, unguis.

Βραχωτὸς, ἡ, ὸν, brevis habens auriculas. Ex βραχὺς, & ὠτὸς, auris.

ΒΡΥΧΩ, sono, sonitum seu crepitum edo, Epith. est onomatopœa. Hinc ἴβραχε, & βρυχᾶται, apud poëtas.

Βρέγμα, ατος, τὸ, sinciput. A βρέχω.

Βρεγμὸς, οῦ, idem & ab eod.

ΒΡΕΚΕΚΕΞ, vox ranarum.

Βρέμειν, fremere, pr. inf. med. verbi

ΒΡΕΜΩ, tremo, murmuro. Μερμέρ' ἀέναος βρέμων, Eur. Ph. 117.

ΒΡΕΝΘΙΞ, vel βρίνθις, lactuca.

Βρίνδιον, & βρινδάνιον, τὸ, unguentum e floribus. Unde κρεμβηλὸς.

ΒΡΕΝΘΟΣ, ους, ὁ, tumor, fastus; (2) avicula incerta.

Βρενθόμαι, & βρενθυνόμαι, superbio, elato animo sum, eumque gestu & vultu prodo. Op. antiquiores, vox comica; (2) apud posteriores, verba, quæ ab superbia fiunt, aut cum superbia quadam conjuncta fiunt, ut indignor, irascor, fastidio, aut superborum motibus fiunt, ut severo & composito vultu aliquid dicere, vi. c. meditari, Eur. Τοὺς βρενθυομένους βρενθυεῖν, Attic. Prec. 26.

Βρέξις, εως, ἡ, pluvia. A βρέχω.

Βρέξω, pluere, ἔ. tv inf. act. verbi βρέχω, pluo.

ΒΡΕΤΑΣ, τὸ, simulacrum.

Βρεφικὸς, ἡ, όν, infantilis.

Βρεφικῶς, infantiliter.

Βρεφοκλόνος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, infanticidium.

Βρεφοκλόνος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, infanticida. Ex βρέφος, & κλείνω, occido.

ΒΡΕΦΟΣ, ους, τὸ, infans.

Βρεφοτροφεῖον, ε, τὸ, locus alendis & educandis infantibus destinatus. Ex βρέφος, & τρέφω, alo.

Βρεφύλλιον, ε, τὸ, infantulus. Dim. a βρέφος.

Βρέχμα, ατος, τὸ, sinciput. A βρέχω.

Βρεχμὸς, ἕ, ὁ, idem & ab eod.

ΒΡΕΧΩ, f. ξω, madefacio, irrigo, pluo. Ἤρξατο βρέχειν τοῖς δάκρυσι, Luc. 7, 38. Βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, Matt. 5, 45.

ΒΡΙ, Partic. inlep. quæ in Compositione intensionem notat, redditurque fere per valde, vel vehementer.

Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, fortis, robustus, validus.

Βριαρόχειρ, ὁ, ἡ, ἡ, robustus.

ΒΡΙΑΩ, ῶ, f. άσω, robustum reddo; (2) robustus sum; (3) extollo; (4) tumefco. Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δ' ἀβριάοντα χαλέπτει, Hesiod. Eoy. 5.

Βριζόμαντις, εως, ὁ, ἡ, ἡ, qui ex somniorum interpretatione futura prædicit. Ex βρίζω, & μάντις, vates.

ΒΡΙΖΩ, f. ίσω, vel ξω, post cibum dormio. Ἐνθ' ὄκα τὰν βριζοῖτα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον, Il. 4, 223.

Βριθάπτους, ε, ὁ, ἡ, ἡ, vehementer clamans. Ex βρὶ, & ἁπτέω, clamo.

Βριθὸς, εος, τὸ, pondus, gravitas. A βριθὼ.

Βριθυσωμος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, idem & ab eod. Ut et

Βριθὺς εἶα, ὺ, Gen. έος, εῖας, έος, gravis.

Βριθύκερως, ω, ὁ, ἡ, ἡ, gravia habens cornua. Ex βριθὺς, & κέρας, cornu.

Βριθυμος, contr. βριθυμὸς, ὁ, ἡ, ἡ, gravem & prudentem mentem faciens.

ΒΡΙΘΩ, sum gravis, ingravesco, onustus sum; (2) deorsum vergo præ pondere, inclinor; (3) ingruo, impræsentiarum incio; (4) abundo; (5) gravo. Ἡ χειρὶ βριθεῖσ', ἢ μακρὰ σελήτη βόρει, polles manu, vel orbus, Soph. Aj. 130.

Βριμάζω, f. άσω, leonis voce utor. A βρῖμομαι, f. εμ.

Βριμαίνω, f. ανῶ, idem; (2) excandesco.

Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia. A βριάω, Βριμάομαι, ω, fremo.

Βριμώδης, ες, Adv. cum fremitu, fremebunde.

Βρίμημα, ατος, τὸ, fremitus.

Βριμησις, ἡ, iracundia. A βρῖμις, & μῆνις.

ΒΡΙΜΟΟΜΑΙ, ῦμαι, f. ωσομαι, fremo, excandesco ira, tremisco. Ἐβριμῶτο πᾶς τε Κύπρος, καὶ πᾶσι Μήδεσι, Xen.

Βριπέρματος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, currum gravans. Ex βριθὺς, gravis, & ἅρμα, currus.

ΒΡΙΣΣΟΣ, ου, ὁ, echini marini genus.

Βρόγχια, ων, τὰ, pulmonis concavitates. A βρόγχος.

Βρογχαὼ, ῶ, f. άσω, v. αυω, deglutio, devoro.

Βρογχυκήλη, ης, ἡ, tumor in gutture seu aspera arteria exoriens, tumidum guttur. A βρόγχος, & κήλη, hernia, ramex.

ΒΡΟΓΧΟΣ, ου, ὁ, guttur, fauces; (2) aspera arteria.

Βρομάω, ῶ, f. άσω, fremo. A βρόμος.

Βρομιάζω, f. άσω, bacchor. A βρόμιος.

Βρόμιος, ου, ὁ, Bromius, cognomen Bacchi. A βρόμος. Unde

Βρόμος, ου, ὁ, fremitus, fragor; (2) avena.

Βρομώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, fremitum, seu sonum edens. A βρόμος.

Βροντασιος, εία, εῖον, tonitruale, tonans.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, tono. A

ΒΡΟΝΤΗ, ῆς, ἡ, tonitru. A βροντάω.

Βρόντημα, ατος, τὸ, idem. A βροντάω.

Βροντεῖον, τὸ, machina theatralis, quæ tonitruum fragorem imitantur.

Βροντησικεραυνοποιὸς, ὁ ϰ̀ ἡ, tonans & fulminans.

Βροντόγονος, ἴδος, ὁ ϰ̀ ἡ, filius, vel filia tonitrûs, Ex βροντὴ, & γίγνομαι, nascor.

Βροντόπαις, αιδος, ὁ ϰ̀ ἡ, idem.

Βροντοποιὸς, ὁ ϰ̀ ἡ, tonitru faciens. Ex βροντὴ, & ποιέω, facio.

Βροντόφωνος, ου, vocem gravem, tonitrubus similem, habens.

Βροτεᾶν, gen. pl. f. g. Dor. pro βροτείων. A

Βρότειος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, mortalis, humanus. A βροτός.

Βρότεος, έα, εον, idem & ab eod.

Βροτήσιος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, idem & ab eod.

Βροτοβάμων, Dor. pro

Βροτοβήμων, ονος, ὁ ϰ̀ ἡ, calcator hominum. Ex βροτὸς, & βῆμα, gressus.

Βροτοΐγηρυς, υος, ὁ ϰ̀ ἡ, voce humana loquens.

Βροτοειδὴς, ἐος, ὁ ϰ̀ ἡ, qui est humana specie; (2) homini similis. Ex βροτὸς, & εἶδος, species.

Βροτόεις, όεσσα, όεν, saniosus, cruore respersus. A βρότος, cruor.

Βροτοκτονέω, hominem interficio.

Βροτοκτόνος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, homicida. Ex βροτὸς, & κτείνω, occido.

Βροτολοιγὸς, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, idem. Ex βροτὸς, & λοιγός.

ΒΡΟΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, mortalis; (2) homo.

ΒΡΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, sanies, cruor; (2) sanguis pulvere permixtus. Hinc

Βροτοσκόπος, ον, homines, eorum actiones spectans, inspiciens, Epith. Furiarum.

Βροτώσιμος, ον, salutaris hominibus.

Βροτοστυγὴς, ὲς, invisus hominibus.

Βροτοφθόρος, ον, hominibus perniciosus.

Βροτόω, ῶ, f. ώσω, cruore inficio, cruento.

ΒΡΟΥ'ΚΟΣ, seu βροῦχος, ου, ὁ, species locustarum, Lev. 11, 22.

Βρόχος, ὁ, laqueus.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. A βρέχω, humecto.

Βροχθίζω, f. ίσω, sorbeo; (2) voro; (3) helluor. A βρόχθος.

Βρόχθος, ου, ὁ, guttur; (2) lagena. A βρέχω.

Βροχθώδης, εος, ὁ ϰ̀ ἡ, inaquosus, aridus.

Βροχὶς, ίδος, ἡ, laqueus.

Βρόχος, ου, ὁ, idem.

Βρόχω, sorbeo, voro, deglutio, inus. unde ἀναβρόξειε, καταβρόξειεν, apud Hom.

Βρυάζω, f. άσω, floreo, germino; (2) lætor, exsulto. A βρύω.

Βρύγδην, Adv. cum stridore dentium; (2) stricturi. A βρύχω.

Βρύγμα, ατος, τὸ, morsus. Ab eod.

Βρυγμὸς, ȣ, ὁ, stridor dentium; (2) fremitus; (3) rugitus. Ab eod.

ΒΡΥ'ΚΩ, f. ξω, mordeo; (2) rodo; (3) deglutio. βρύκεσθαι τὰς σηπίας, Arist. l. l. 369.

Βρυλλω, potito, sibbibo; (2) sorbeo, sorbillo; inebrior. A βρυ.

ΒΡΥ'Ν, vox infantium potum petentium.

Βρυόεις, όεσσα, όεν, Gen. όεντος, όεσσης, όεντος, muscosus; (2) mollis, tristitis. A

ΒΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, muscus. Angl. Mosse. (2) alga, Plin. 23. §. 48. c. 25. Angl. Sea-wraak.

Βρυοφόρος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, muscifer, musci fertilis. Ex βρύον, & φέρω, fero.

Βρυόω, ῶ, f. ώσω, musco oppleo. Ab eod.

Βρύσις, εως, ἡ, quasi d. scaturitio. A βρύω.

Βρύτεα, ων, τὰ, reliquum post pressuram calcatarum uvarum. A βρυτόν.

ΒΡΥ'ΤΟΝ, ου, τὸ, cerevisia, potus ex hordeo, vinum hordeaceum.

Βρύτος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Βρύχω, idem quod βρύκω, edo, devoro.

Βρυχαλέος, έα, έον, rugiens. A βρύχω. Hinc

Βρυχηθμὸς, ȣ, ὁ, rugitus, ejulatio, gemitus.

Βρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ejulo.

Βρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rugio.

Βρυχὴ, ῆς, stridor & contritio, ῆ, ον, dentium; (2) strepitus.

Βρυχηδὸν, Adv. cum rugitu, cum strepitu.

Βρυχηθμὸς, ȣ, ὁ, rugitus, ejulatio, gemitus.

Βρύχημα, ατος, τὸ, idem.

Βρύχιος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, submersus, submersorius.

Βρυχμὸς, ȣ, ὁ, morsus, rosio. A βρύκω.

ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω, frendo, strideo, mordeo cum stridore dentium; (2) fremo; (3) mugio; (4) gemo; (5) med. furo. Ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτὸν, Act. 7, 54.

Βρυχώδης, ες, strepens fluctibus.

ΒΡΥ'Ω, f. ύσω, scateo; (2) fundo; (3) germino; (4) floreo; (5) abundo, circumfluo; (6) scatere facio; (7) mitto. Μήτι ἡ πηγὴ, ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ ϰ̀ τὸ πικρόν; Jac. 3, 11. βρύων μελίτταις ϰ̀ προβάτοις, Arist. Nub. 45.

Βρυώδης, εος, ὁ ϰ̀ ἡ, id. quod βρυόεις.

Βρυωνία, ας, ἡ, vitis genus, bryonia. A βρύον. Angl. Wilde Vine.

Βρυωνὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Βρωθεὶς, εῖσα, εν, ȣ, part. paff. v. βρώσκω.

Βρῶμα, ατος, τὸ, esca, cibus; (2) quod excessum & erosum est. A βρώσκω. Hinc

Βρωμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, propriè, de ruditu asinorum, tum; (2) de clamore aliarum belluarum; ut leonis atque etiam hominum iratorum; (3) fœteo.

Βρωματίζω, f. ίσω, cibum do. Ab eod.

Βρωμέω, ῶ, f. ήσω, fœteo. A βρῶμος.

Βρωμη, ης, ἡ, cibus, edulium, esca. A βρώσκω.

Βρωμήεις, ήεσσα, ῆεν, rudens. A βρωμάομαι.

Βρώμησις, εως, ἡ, ruditus. Ab eod.

Βρωμητὴς, ȣ, ὁ, q. d. ruditor, rudens.

Βρωμήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Βρωμολόγος, ου, ὁ, fœtores loquens, Vox inepta apud Lucian.

ΒΡΩ͂ΜΟΣ, ȣ, ὁ, graveolentia, fœtor; (2) virus.

Βρωμώδης, εος, ὁ ϰ̀ ἡ, fœtidus. A βρῶμος.

Βρωσείω, esurio, edere cupio. A βρώσκω.

Βρώσιμος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, esculentus, edulis. A βρῶσις.

Βρῶσις, εως, ἡ, cibus, edulium; (2) ipsa comedendi actio; (3) erosio, adesio. A

ΒΡΩ'ΣΚΩ, f. βρώσω, comedo, depasco consumo. Βιβρωκὼς κακὰ φάρμακ', gramina, Il. 22, 94.

Βρωτικὸς, ἡ, ὸν, edulis, cibo aptus.

ΒΥ", vox infantis vagientis.

ΒΥ'ΑΣ, ȣ, ὁ, bubo, avis nocturna.

Βυβλάριον, ȣ, τὸ, chartula ex papyro. Dim a βύβλος.

Βύβλινος, ίνη, ινον, chartaceus, papyraceus, junceus. Ab eod.

Βυβλίον, τὸ, papyracea charta, in qua nihil scriptum est; (2) funiculus nauticus. A

ΒΥ'ΒΛΟΣ, ȣ, ὁ, papyrus Ægyptia; (2) herba quædam papyro similis; (3) liber.

Βύζην, Adv. dense. A βύζω.

Βύζω, f. ύσω, confertim impleo; (2) vagio; (3) bubulo. A βύω, obturo, vel βῦ, vox infantium, vel βύας, bubo.

Βυθιζέσθαι, f. mergi, præf. inf. paff. verbi

Βυθίζω, f. ίσω, mergo. A βυθός.

Βύθιος, ία, ιον, qui est in profundo, profundus, unde τὰ βύθια, aquatilia. Ab eod.

Βυθίως, Adv. sub fluctibus. A βύθιος.

ΒΥΘΟ'Σ, ȣ, ὁ, gurges, profundum.

Βυθοτρεφὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, in profundo nutritus. Ex βυθὸς, & τρέφω, nutrio.

ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, buccina. Hinc

Βυκάνημα, ατος, τὸ, clangor buccinarum.

Βυκανίζω, f. ίσω, buccino. Ab eod.

Βυκανιστήριον, ȣ, τὸ, buccina. A βυκανιστής.

Βυκανιστὴς, ȣ, ὁ, buccinator. A βυκανίζω.

Βύκτης, ου, sonans, spirans. A βύζω.

ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, hordeum madefactum, malta.

Βυνέω, ῶ, f. ήσω, mergo. A κύπτω.

ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, corium, pellis.

Βυρσεὺς, έως, ὁ, coriarius. A βύρσα. Unde

Βυρσεύω, f. εύσω, corium apparo, concinno.

Βύρσινος, ίνη, ινον, coriaceus. Ab eod.

Βυρσὶς, ίδος, ἡ, corium, pellis. Dim. ab eod.

Βυρσοδέψης, ȣ, ὁ, coriarius, corium concinno, tingo. Ex iisd.

Βυρσοδεψέω, ... Ex iisd. Hinc

Βυρσοπαγὴς, ... coriarios pertinens.

Βυρσοπαγὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, corio contectus, corio compactus. Ex βύρσα, & πήγνυμι.

Βυρσότονον, ȣ, τὸ, tympanum.

Βυρσότονος, ... Ep. tympani.

Βυρσόω, ῶ, ... idem.

Βύσμα, ατος, τὸ, ... contego. A βύω.

Βύσιος, ȣ, ... apud Delphos. A φύω, ... omnia germinant.

Βύσμα, ... obturamentum. A βύω.

Βυσσὸς, ... A βύσσος.

Βυσσοδομεύω, ... profundum labens præ pondere ... βάρος.

Βυσσοδομεύω, ... cogito, machinor. A βυσσὸς, & δομέω.

Βυσσόθεν, Adv. ex imo. A βυσσὸς, pro βυθός.

Βυσσὸς, ȣ, ὁ, fundum, profunditas. A βυθός.

ΒΥ'ΣΣΟΣ, ȣ, ἡ, byssus, lini pretiosissimi genus.

Βυσσοφρονέω, ... profunda cogitans. Ex βυσσὸς, & φρήν.

Βύσσωμα, ατος, τὸ, ... A βυσσός.

Βύστρα, idem quod βύσμα.

ΒΥ'Ω, f. ύσω, obturo, obstruo; (2) impleo; (3) tego. Ἐβύσθη ... ταῦτα ... σῶμα. Arist. Pax, 643. Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον, Odyff. 4, 134.

Βῶ, f. βήσω, ... pro βαίνω.

Βώδιον, ȣ, τὸ, bucula. Ex βοῦς. Dim. a βοῦς.

Βωθεῖν, præf. inf. ... pro βοηθεῖν.

Βωκολικόν, ... ind. act. Dor. pro βουκολικόν.

Βωκόλω, bubulci, gen. sing. Dor. pro βουκόλου.

Βώκων, bubulcum, acc. sing. Dor. pro βούκον.

Βωλάκιον, ȣ, τὸ, glebula. Dim. A

Βῶλαξ, κος, gleba, Job 7, 5. A βῶλος.

Βωλάριον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Βωληδὸν, Adv. in glebæ modum. Ab eod.

Βώλιον, ȣ, τὸ, glebula. Dim. ab eod.

Βωλίτης, ȣ, ὁ, boletus, fungi genus.

Βωλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, glebas scindo, vel frango, occo. Ex βῶλος, & κόπτω, scindo.

Βωλοκοπία, ας, ἡ, glebarum comminutio, occatio. Ex iisd.

ΒΩ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, gleba; (2) ager; (3) massa; (4) bolus.

Βωλοστροφία, ας, ἡ, glebarum inversio. Ex βῶλος, & στρέφω, verto.

Βωλοτόμος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, glebas secans. Ex βῶλος, & τέμνω, seco.

Βωλώδης, εος, ὁ ϰ̀ ἡ, glebosus. A βῶλος.

Βωμολόχευμα, ατος, τὸ, scurrile factum, aut dictum. A κάμαξ.

Βωμαξ, ακος, ὁ ϰ̀ ἡ, sacrilegus, scurra; (2) ara parva. A βωμός. Unde

Βωμίδιον, ȣ, ἡ, exstructio.

Βωμιαῖος, ον, idem quod

Βώμιος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, ad aram pertinens.

Βωμὶς, ίδος, ἡ, arula, Dim. ab eod.

Βωμίστρια, ας, ἡ, quæ ad aram sacra peragit, sacerdotissa. Ab eod.

Βωμοειδὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, aræ similis. Ex βωμὸς, & εἶδος, forma, species.

Βωμολόχευμα, ατος, τὸ, scurrile factum aut dictum. A βωμολοχεύω.

Βωμολοχεύω, f. εύσω, scurram ago.

Βωμολοχία, idem.

Βωμολοχία, ας, ἡ, scurrilitas.

Βωμολοχικὸς, ὴ, ὸν, scurrilis. A

Βωμολόχος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, propriè adsidens aræ & quasi insidians. Hinc (2) parasitus; (3) adulator; (4) scurra; (5) avis quædam monedularum genere. Ex βωμὸς, & λόχος, insidiæ.

Βωμονίκης, ȣ, ὁ, qui ad aram contendit. Ex βωμὸς, & νίκη, contendo, vinco.

ΒΩΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, basis; (2) ara.

Βῶν, βοῶν, ec. sing. Ion. & Dor. pro βοῦν.

Βώτης, ȣ, ὁ, bubulcus. A βοῦς.

Βώξ, κος, ὁ, piscis quidam. A βοάξ.

Βῶς, βοῦς, accus. plur. Dor. pro βοῦς.

Βῶσαι, *vocare*, a. 1, inf. aor. *Ion.* & *Dor.* pro *βοῆσαι*, a *βοάω*.

Βώσαντι, *Poët.* pro *βοήσαντι*.

Βώσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro *βοήσας*.

Βωσῥίομεν, *vocemus*, 1. pl. præf. conj. act. *Dor.* & *Poët.* pro *βωσῥιάμεν*. A

Βωσῥία, f. *ήσω*, clamo, voco. Τί μι βωσῥεῖς, voces? Arist. Ach. 964. Πείσω τήμδον τὰς δημότας βωσῥῆν σ' ἰγὼ ἀκιντήσαντα, id. Lys. 688. Τὴν τε Μαιλῶ ἡ Σθρα βωσῥήσάτω τῦ χορίυ, id. Pace, 1155. A *βοάω*, *clamo*.

Βώτην, *pastorem*, acc. sing. *Dor.* pro *βάτην*.

Βώτης, pastor, *Fem.* *βωτις*. A *βόσκω*, *pasco*.

Βωτιάνειρα, *populofæ*, dat. sing. f. g. a

Βωτιάνειρ, ειρα, ειρον, ὁ ἡ ἡ, alens & educans viros. Ex *βώτης*, & *ἀνήρ*, *vir*.

Βώτις, ιδος, ἡ, femina pastoris. A *βώτης*.

Βώτωρ, ορος, ὁ, pastor. A *βόσκω*, vel *βίκ*, *pasco*.

Γ.

Γ, Tertia Alphabeti Græci litera, quæ Γάμμα ab Hebræorum *Gimel*, dicitur; (2) nota numeralis, significans tria, at cum lineola inferne apposita γ, *tria millia*.

Γ', pro γε, per apostrophum, ob sequentem vocalem vel diphthongum.

ΓΑ, *Dor.* pro γῆ, *terra*, vel eadem dialecto pro γέ.

Γαζαθᾶ, ἡ, Gabbatha. Vox Hebræa indeclinabilis. *Pavimentum elatum*.

Γαζριὴλ, Gabriel. Nomen ἄκλιτον, Hebr. *Robur Dei*.

ΓΑΓΑ'ΤΗΣ, ου, ὁ, pen. prod. Gagates, lapis.

ΓΑΓΓΑΛΙ'ΖΩ, f. ισω, titillo.

Γαγγαμβὸς, ίδος, ὁ, qui rete in aquam ejectum exhauit, piscator. A Γαγγάμη.

ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, sagena, rete piscatorium.

Γάγγαμον, το, idem.

Γαγγαμικὸς, ἡ, ὁ, idem quod γαγγαμὸς. Ex γαγγάμη, & ἕλκω, *trabo*.

Γαγγίτης, ου, ὁ, vel γαγγίτις, Gangites, gemma, A Γάγγης.

ΓΑΓΓΛΙ'ΟΝ, ου, τὸ, nervi præter naturam contortio, (tuberculum cuica nervos sub cute nasci solitum, *Ern.*)

Γαγγλιώδης, ίδος, ὁ ἡ ὐ, ganglio similis; (2) e ganglionum genere. A γαγγλίον.

ΓΑΓΓΡΑΙ'ΝΑ, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus corporis mortificatio. Hinc

Γαγγρανίσκος, ὁ, ὁν, gangrænæ similis.

Γαγγραίνομαι, ῦμαι, f. ανοῦμαι, gangræna corripior. Ab eod.

Γαγγράνωσις, εως, ἡ, gangrænæ inchoatio. A γαγγραίνομαι.

Γὰδ ὁ, Gad, Num. Hebr. *felix*, vel *Turma*.

Γαδαρὶς, ίδος, ἡ, Gadarensis. A Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cœlo-Syria.

Γαδαρῆνος, ῆ, ὁ, Gadarenus. A Γάδαρα.

ΓΑΖΑ, ης, ἡ, gaza, opes, divitiæ; (2) thesaurus. Vox Persica.

Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, gazophylacium; (2) ærarium ecclesiasticum. A

Γαζοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὐ, thesauri custos.

Γαθὲ, *bone*, voc. sing. *per Aphæres.* pro ἀγαθὲ.

Γαθεῖν, *gaudere*, præs. inf. act. *Ion.* pro γηθεῖν.

Γαθήσω, præsens idem, *Dor.* pro cod.

Γέγηθα, *gavisus sum*, 3. sing. a 1. ind. act. *Dor.* & *Ion.* cum η ipsilæ, pro ι ipsilæ.

Γαῖ, *terræ*, per apostr. pro γαῖα.

ΓΑΙ'Α, ας, ἡ, terra, tellus; (2) regio; (3) patria.

Γαιη, *terræ*, dat. fing. *Ion.* pro γαίᾳ.

Γαιηγενὴς, ὲς, terra natus.

Γαίηθεν, *Adv.* a terra. A γαῖα.

Γαιήϊος, ου, ὁ ἡ ὐ, terrenus, terrestris.

Γαιήοχος, ου, ὁ ἡ ὐ, terram cingens & continens. Ex γαῖα, & ἔχω, *contineo*.

Γαιηπόνος, ου, ὁ ἡ ὐ, qui terra vescitur.

Γαιηφόρος, ου, ὁ ἡ ὐ, qui terram describit. Ex γαῖα, & γράφω, *scribo*.

Γαιοδότης, ου, ὁ, terra dator.

Γαΐος ου, ὁ, Caius, vel Gaius. Nomen viri.

Γαΐσχος, ου, idem quod γαισόχος.

ΓΑΪΣΟ'Σ, οῦ, & γαῖσον, γαῖσα, gæsum, contus, armaturæ genus.

ΓΑΪ'Ω, glorior, superbio, efferor. Κύδει γαῖ ων, Il. 1, 405.

Γαιώδης, ους, ὁ ἡ ὐ, terreus. A γαῖα.

Γαιωμορία, ν γεωμ.

ΓΑ'ΛΑ, γάλακτος, τὸ, lac; (2) succus plantæ vel arboris apud med cos, ut Lat. *lac*.

Γαλαθώδης, ὴ, ὀν, lacteus. A γάλα. Unde

Γαλακτιάω, ῶ, lacte abundo, lacte plena sum.

Γαλακτίζω, f. ίσω, candorem lactis imitor, candore lac refero.

Γαλακτικὸς, ὴ, ὀν, lac referens, lacteus.

Γαλακτινὸς, ίνη, ινον, lacteus, Ab cod.

Γαλάδιον, τὸ, idem quod γάλα.

Γαλακτὶς, ίδος, ἡ, &

Γαλακτίτης, ου, ὁ, lapis quidam, ita dictus quod lacteum quendam succum emittat.

Γαλακτοδόχος, ου, lacti recipiendo factus, ut mulctra.

Γαλακτοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὐ, lacteus, lac referens. Ex γάλα, & εἶδος, *forma, species*.

Γαλακτοθρέμμων, ων, lacte nutritus.

Γαλακτοκόμος, ου, ὁ, pastor. Ex γάλα, & κομέω, *curam gero*.

Γαλακτιόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, lacteſco, in lac vertor, in naturam lactis degenero.

Γαλακτοπίνων, lac bibo.

Γαλακτοποιητικὸς, ὴ, ὀν, lacti augendo aptus.

Γαλακτοποιία, ας, ἡ, lactis augendi vis.

Γαλακτοποσία, ας, ἡ, usus lactis ad bibendum.

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, qui lac bibit. Ex γάλα, & πώομαι, *potor*.

Γαλακτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, lacte alo. Ex γάλα, & τροφὴ, *cibus*.

Γαλακτοτροφία, ας, ἡ, nutritio, quæ fit lacte.

Γαλακτουργέω, lacteam confero.

Γαλακτουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, lactemiorum confector. Ex γάλα, & ἔργον, *opus*.

Γαλακτοφαγέω, ῶ, f. ήσω, lacte vescor. A γαλακτοφάγος.

Γαλακτοφαγία, ας, ἡ, lactatio. Ab eod.

Γαλακτοφάγος, ου, ὁ ἡ ὐ, lac edens, lacte lacte nutriens. Ex γάλα, & ἔφαγον, *edo*.

Γαλακτοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, lacte victitans, lac comedens. Ex γάλα, & φυλάσσω, *custodio*.

Γαλακτοχρὴς, ὴς, ὁ ἡ ὐ, lacti assimilatus, lacteo colore, ut lac.

Γαλακτόχροος, contr. γαλακτόχρως, ῶ, ὁ ἡ ὐ, lacteo colore. Ex γάλα & χρόος, *color*.

Γαλαξαῖος, ου, ὁ ἡ ὐ, lacteus, ad lac, ut ad lactis fetum. A γάλα.

Γαλαξίας, ου, ὁ, generatio in lac.

Γαλάνης, ου, fing. *Dor.* pro γαλήνης.

Γαλανόξυς λύκος, oculos lacteos in se lo. Γαλανόξυς λίθος, lapidis genus.

Γαλάτης ου, ὁ, Gallus; (2) Gallus. Hinc

Γαλατία, ας, ἡ, Galatia; (2) Gallia.

Γαλατικὸς, ὴ, ὀν, Galaticus; (2) Gallicus.

Γαλέη, ης, ἡ, cavea ferrea & quoddam carceris genus; (3) decipula. Ex γαλέη, & ἔχω, *capio*.

ΓΑΛΕΗ ης, contr. γαλῆ, ῆς, ἡ, mustela; (2) cani, felis, Lev. 11, 29.

Γαλεοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὐ, qui ex mustelino genere est; (2) mustelæ similis. Ex γαλεὸς, & εἶδος, *species*.

Γαλεομυομαχία, ας, ἡ, prælium inter felem & mures. Ex γαλῆ, μῦς, *mus*, & μάχη.

Γαλεὸς, οῦ, ὁ, mustela; (2) piscis quidam; (3) stellio; (4) felis. A γαλῆ.

Γαλῆνος, ῆνη, ῆνον, tranquillus, serenus; (2) hilaris. A γαλάω.

Γαληνότης, ῆτος, ἡ, tranquillis lætus & hilaris. Ex γαλήνη, & ὠψ, *oculus*.

Γαλιαγὼν, ὁ ἡ ὐ, qui est breviori brachio, qu. mustelæ cubitum habens, ancus. Ex γαλῆ, & ἀγκὼν.

Γαλιλαῖος, ου, ὁ ἡ ὐ, Galilæa. Nomen regionis. Hebr. *limes*.

Γαλιλαϊκὸς, ὴ, ὸν, Galilæus. A γαλιλαῖος.

Γάλιον, ου, τὸ, galium, herba. A γάλα, quod lac coagulo modo cogat.

ΓΑΛΙΟΨΙ'Σ, ιος, ἡ, frutex, urticæ similis, urtica mortua, lamium, *Plin.* 22. §. 16. c. 14. *Angl.* Archangel.

Γαλλεῖος, ία, αῖον, pertinens ad gallos, qui gallorum est. A

ΓΑ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, gallus eviratus, spado.

Γαλοχέω, ῶ, f. ήσω, lacte abundo, lac habeo. Ex γάλα, & ἔχω, *habeo*.

Γαλαχία, ας, ἡ, abundantia lactis. Ex iisd.

Γάλως, ὁ, ἡ γάλοως, & γάλως, ὁ, ἡ γάλω, item γάλως, ὁ, ἡ, glos, soror mariti; (2) uxor fratris.

Γάμαι, f. γαμῶ, f. ἄσω, act. *per Syncop.* pro γαμήσαι.

Γαμαλιὴλ ὁ, Gamaliel. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Retributio Dei*.

Γαμέω, f. ήσω, connubio jungo, vel socio. Ἐγὼ, ἀδελφὲ, οὐδὲν ἧττον ἢ ἤδη καθ' ὁμολογίαν τῦ Γαμαλιὴλ γέγονα, Josepn.

Γαμήλια, ων, τὰ, munus, seu convivium a genero sæpe solitum. A

Γαμήλιος, ία, ον, pretiosus, v. c. vestitus, qualis rex Persarum generis dabat.

ΓΑΜΒΡΟ'Σ, ου, ὁ gener; (2) socer; (3) frater uxoris; (4) sponsus, impr. ap. *Dor.* & *Æol.*

Γαμεῖσθαν, 3. pl. præs. imper. act. v. γαμέω.

Γάμβρ, 3. f. a. 1. ind. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐγάμησεν.

Γαμιάσται, pro γαμίσονται, 3. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro γαμίσονται.

Γαμιτὴ, ης, ἡ, uxor. A γαμέω.

Γαμίτης, ου, ὁ, maritus.

Γαμήτις, ιδος, ἡ, uxor, conjux. Ab cod.

ΓΑΜΙ'Ω ῶ, fut. ήσω, uxorem duco; (2) nubo. Ἢ κακὸν ἐσμὲν, τι γαμεῖθ' ἡμᾶς; Arist. Thesm 796. Οὐ γὰρ γαμοῦμαι τῷ κασιγνήτῳ σοῦ, ib. 907.

Γαμηλία, ἡ, pecunia quam dat novus maritus pro uxore, cum in curiales suos inducit.

Γαμήλιον, ου, τὸ, munus nuptiale. A γάμος.

Γαμηλίος, ου, ὁ ἡ ὐ, nuptialis, conjugalis.

Γαμηλιὼν, ὼνος, ὁ, October, al. Januarius.

Γαμησίου, nuptorio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero. Ab eod.

Γαμίζω, f. ίσω, nuptum do. Ab eod.

Γαμικὸς, ὴ, ὀν, nuptialis. A γάμος.

Γάμιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω.

Γάμιος, gen. sing. *Ion.* pro γάμου.

Γαμοῖτο, *nubat*, 3. sing. præs. opt. med. *contr.* pro γαμίοιτο. A γαμίω.

Γαμοκλοπία, ὁ, f. ήσω, furtivas nuptias quæro. Ex γάμος, & κλοπὴ *furtum*.

Γαμοκλόπος, ου, ὁ ἡ ὐ, nuptiarum fur, adulter. Ex iisd.

Γαμοποιία, ἡ, nuptiarum apparatio.

Γαμόρος, *agricolæ*, gen. sing. *Dor.* pro γεωμόρου.

Γάμος, ου, ὁ, nuptiæ; (2) connubium, matrimonium, conjugium. A γαμέω.

Γαμετεύω, ῶ, f. εύσω, nuptias paro. A

Γαμετεύω, υ, ὁ ἡ ὑ, nuptias parans, ornans. Ex γάμος, & τεύω, orno.

Γαμετευτός, ὁ, nuptias celebro. Ex γάμος, & τεύω, perficio.

Γαμεύμενος dor. f. pr. part. pass. f. g. v. γαμέω.

Γαμφαί, ῶν, αἱ, maxillæ. A γαμφός.

Γαμφαλαί, ῶν, αἱ, idem & ab eod.

Γαμφός, ὴ, όν, incurvus inflexus, aduncus. A κάμπτω, flecto. Hinc

Γαμψότης, ητος, ἡ, curvitas, curvatura, flexura.

Γαμφωλή, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Γαμφόωνυξ, quibus curvi sunt ungues, nom. pl. a γαμφώνυξ.

Γαμφώνυξ, χος, ὁ ἡ ὑ, cui curvi sunt ungues. Ex γαμφός, & ὄνυξ, anguis.

Γαμψώνυχος, υ, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iisd.

ΓΑΝΟΣ, ους, τό, lætitia; (2) voluptas; (3) splendor; (4) hortus; (5) vinum.

Γανόω, ῶ, f. ώσω, lætitia adficio; (2) splendeo. A γάνος.

Γάνυμαι, lætor, gaudeo. Γάνυδε τῇ ἐπαίνῳ, Luc. Τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, Arist. Vesp. 610. Ab eod.

Γανύομαι, f. ύσομαι, idem & ab eod.

Γανυτηλέω, ῶ, opipare apparo; (2) lætitiam efficio, jucunditatem adhibeo. Ex γάνος, & τηλέω, perficio.

Γάρμα, ατος, τό, lætitia; (2) splendor. A γανόω.

Γάστος, ου, Dor. pro γήπ. a terra bibendus, hauriendus.

ΓΑΡ, Conjunctio postpos. enim, nam.

ΓΑΡΓΑΙΡΩ, f. αρῶ, splendeo; (2) vibro; (3) palpito; (4) multiplico.

ΓΑΡΓΑΛΙΖΩ, f. ίσω, titillo; (2) lætitia adficio. Γαργαλίζειν ἀνθρωπον, Cebes.

Γαργαλισμός, υ, ὁ, titillatio. A γαργαλίζω.

Γάργαλος, υ, ὁ, idem & ab eod.

Γάργαρα, ων, τὰ, dicitur de multitudine insigni. Alloquin urbe Troadis. A γαργαίρω.

ΓΑΡΓΑΡΕΩΝ, ῶνος, ὁ, gurgulio, guttur, fistula, qua spiratur.

Γαργαρίζω, f. ίσω, gargarizo. A præc. Hinc

Γαργαρισμός, ὁ, ὁ, ipsa gargarizandi actio.

ΓΑΡΟΝ, υ, το, garum, liquamen piscium sale conditorum.

Γάρος, υ, ὁ, idem.

Γαρύμβρι, præs. inf. act. Ion. pro γηρύειν.

Γαρυε, præs. idem, Dor. formatum.

Γαρύομαι, conqueror, Dor. pro γηρύομαι.

Γᾶς, terræ, gen. sing. Dor. pro γῆς, a γῆ,

ΓΑΣΤΗΡ, ῆρος, per Syncop. γαστὸς, ὁ, venter; (2) ventriculus in quem cibus recipitur; (3) uterus.

Γάσπρα, ας, ἡ, fundum vasis, navis, & similium. A γαστὴρ.

Γάστρυ, υς, ὁ, idem & ab eodem.

Γαστρίδιον, υ, τό, parvus venter. Diim.

Γαστρίζω, f. ίσω, ventrem expleo, ventrem luburo; (2) opipare & laute accipio; (3) in ventrem cædo. Παράδεισε κύκλῳ, ἡ γάστριον ζεσυτόν, Arist. Vesp. 1513.

Γαστριμαργία, ας, ἡ, ingluvies, helluatio. A

Γαστριμάργος, υ, ὁ, gulosus, cibi avidus. Ex γαστὴρ, & μάργος, insanus.

Γαστριμάργως, cum cibi aviditate.

Γάστρις, ιδος, ὁ, gulosus, lurco, ventri deditus; (2) lumbricus. A γαστὴρ.

Γαστρισμὸς, ῦ, ὁ, ventris impletio, ingluvies. A γαστρίζω.

Γαστροειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ὑ, formam ventris habens, ventrosus. Ex γαστὴρ, & εἶδος, forma.

Γαστροκνημία, ἡ, sura, pars tibiæ posterior; (2) pulpa carnis. Ex γαστὴρ, & κνήμη.

Γαστρομάγειρον, ου τό, idem & ex iisd.

Γαστρολογία, ίας, ἡ, liber de ventris cupedilis, ridiculi causa Archestratæ opus. A

Γαστρολόγος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui de rebus ventri gratis differit & eas exponit. Ex γαστὴρ, & λόγος, sermo.

Γαστρομαντεύομαι, f. εύσομαι, ventre vaticinor. Ex γαστὴρ, & μαντεύομαι, vaticinor.

Γαστρομαντία, ας, ἡ, ventriloquium, vocis ab ventre editæ divinatio. Ex

Γαστρομάντις, εως, ὁ ἡ, qui ventre vaticinatur. Ex γαστὴρ, & μάντις, vates.

Γαστρονόμος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui ventri indulget. Ex γαστὴρ, & νόμος, lex.

Γαστροπλήξ, ῆγος, ὁ ἡ ὑ, qui ventre laborat. Ex γαστὴρ, & πλήσσω, percutio.

Γαστρορραφία, ας, ἡ, ventris vulnerati connexio. Ex γαστὴρ, & ῥαφὴ, sutura.

Γαστρόφιλος, ου, ὁ ἡ ὑ, ventri deditus. Ex γαστὴρ, & φίλος.

Γαστρόχειρ, ῥος, ὁ ἡ ὑ, manuum labore vivens. Ex γαστὴρ, & χεὶρ, manus.

Γαστρώδης, ους, ὁ ἡ ὑ, ventrosus. A γαστὴρ.

Γάστρων, ωνος, ὁ, gulosus, lurco. Ab eod.

ΓΑΤΑΞ, ῆ, ὁ, mulctra, mulctrale, situla.

Γαυλικὸς, & γαυλιτικὸς, ὴ, όν, navalis, χρήματα γαυλικὰ pecunia de navibus coacta. A

Γαῦλος, ου, ὁ, navigii genus; (2) sentina.

Γαυλὸν, mulctras, acc. plur. Dor. pro γαύλας.

Γαυλώκη, ἡ, mantile villosum, ap Cl. Al.

Γαυρίαμα, ατος, τὸ, exsultatio, gloriatio. A

Γαυρόω, ῶ, f. ώσω, glorior, superbio, efferor, me jacto. Οἱ ἐγαυρίσθησαν ἐπὶ ξίφεσιν, Job 39, 14. Γαυριῶντες ὅτι τῆς ζωλικίας ἐπαιδαγωγεῖ, Plut. A γαῦρος.

Γαυρικὸς, ὴ, όν, elatus, superbus. Ab eod.

Γαυριόωντες, superbientes, nom. pl. pr. part. act, Poët. pro γαυριῶντες. A γαυρόω.

Γαῦρος, ρα, ρον, superbus, arrogans, ferox; (2) qui elatus est & aliqua re exsultat. Hinc

Γαυρότης, ητος, ἡ, superbia, elatio, ferocia.

Γαυρόω, ῶ, f. ώσω, superbio, glorior, efferor. Ab eodem.

Γαῦσαπος, ὁ, fausape.

ΓΑΓΣΟΣ, ὴ, όν, vel γαῦσος, ὴ, ὸν, curvus, tortuosus.

Γαύσσω, ῶ, f. ώσω, curvo. A γαυσὸς.

ΓΕ, Particula, aliis vocibus fere adnecti solita, certe; (2) cum pronominibus quidem; (3) abundat omnino; (4) saltem; (5) καίγε, idem quod γε; (6) δήγε, tamen; (7) καίτοιγε, etsi; (8) μήτιγε, immo vero.

Γέα, ας, contr. γῆ, ῆς, ἡ, terra; (2) patria. A γαῖα.

Γεδοχὸς, ὴ, ὸν, terram complectens. Ex γέα, & ἔχω, contineo.

Γέγαα, 1 s. perf. ind. med. Ion. pro γέγηνα, a v. poët. γάω, pro γείνομαι.

Γεγάασιν, genuti sunt, 3. plur. perf. ejusd.

Γεγάατε, geniti estis, estis, 2. plur. perf.

Γεγαθὼς, perf. part. act. Dor. pro γεγηθὼς, & hoc per Sync. pro γεγαθηὼς, a γηθέω.

Γεγάμμι, natum esse, perf. ind. med. Dor. & Poët. pro γεγηνέναι, a verbo γάω.

Γεγαυρωμένος, perf. part. pass. v. γαυρόω pro γαυρόω.

Γεγενημένος, genitus, perf. part. pass. Dor. pro γεγονυμένος, a verbo γίνομαι, fio, nascor.

Γεγένημαι, natus fui, 1. sing. perf. ind. pass.

Γεγονυμένος, factum, acc. sing. perf. part. pass.

Γεγονύδε, fuisse, præs. inf. pass.

Γεγονοίμην, Poët. & Ion. pro γενοίμην.

Γέγηθα, per Sync. pro γεγήθηκα, a γηθέω.

Γεγηθότως, Adv. cum gaudio, cum lætitia. A γεγηθὼς, quod est a γηθέω.

Γεγηρήκασι, 1. 3. perf. ind. act. v. γηράσκω.

Γεγόνεμεν, facti fuimus, 1. plur. perf. ind. med.

Γεγονὴ, natus fuerat, 3. sing. pluq. ind. med. Ion. pro ἐγεγόνει, a verbo γίνομαι, fio.

Γέγονεν, factum est, 3. sing. perf. ind. med.

Γεγραμμένος, perf. part. pass. verbi γράφω.

Γέγραπται, scriptum est, 3. sing. perf. ind. pass.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, perf. act. v. γυμνασιαρχέω.

Γεγυμνασμένος perf. part. pass. v. γυμνάζω.

Γεγωνέω, præs. inf. act. Dor. pro γεγωνεῖν.

Γεγώνει, ῶ, f. ήσω, clare clamo, clare vociferor. Ab inus. γεγὼν. Hinc

Γεγάνησις, εως, ὁ, vociferatio, altus clamor.

Γεγωνίσκω, idem quod γεγωνέω.

Γεγωνὸς, ὴ, όν, alto clamore enunciatus, clare pronunciatus. A γεγὼν.

Γεγὼς, natus, perf. part. med. pro γεγαὼς, & hoc pro γεγαηὼς, a verbo γάω, nascor.

Γεδεών, Gideon. Nomen Hebr. ἄλλοτος, Φυσῶν.

Γέεννα, ης, ἡ, Gehenna, vallis Hinnom; (2) locus Inferorum. Vox Hebr.

Γεηπονία, ας, ἡ, terræ, seu agri cultura. A

Γεηπόνος, ου, ὁ ἡ ὑ, agricola. Ex γῆ, & πόνος, labor.

Γεήρατος, ατη, pen. sing. pass. a. 1. med. Ion. pro γεωρήσω, a verbo γεήρομαι.

Γεήσατο, 3. s. a. 1. med. Ion. pro ἐγεώσατο.

Γεθεὶς, ἄσσα, ἐν, 1. s. inf. med. Ion. pro γεῦσα. Γεῦσαι, 2. sing. præs. ind. Ion. pro γεύῃ.

ΓΕΙΤΟΜΑΙ, 2. s. Ionicum, gigno, nascor; (2) active de mare & femina, gigno, procreo; (3) fio.

Γειτονικὸς, ὴ, όν, agricola. Ex γέα, i. γῆ, & νέμω, colo.

Γειομόρος, ου, ὁ ἡ ὑ, agricola, qui agrum latere sibi dividunt. Ex γῆ, & μείρομαι, partio.

Γειονόμος, υ, ὁ ἡ ὑ, agricola. Ex γῆ, & νέμω, colo.

Γειοτόμον, ου, τὸ, aratrum. A

Γειοτόμος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui terram scindit, agricola. Ex γέα, pro γῆ, & τέμνω, seco.

Γείσιον, υ, τὸ, septum, lorica; (2) suggrundium. A γείσον.

Γεισιωθίζω, f. ίσω, suggrundia fulcio. A γείσιωσις. Hinc

Γεισιωθίσις, εως, ἡ, suggrundatio.

Γεισιωθίσιμα, ατος, τὸ, suggrundiorum fulcrum.

Γεισίωτος, ου, ὁ, idem. Ex γείσον, & οὖς.

ΓΕΙΣΟΝ, υ, τὸ, suggrundi, suggrundium; (2) capitellum. A γείσον.

Γεισόω, vel γεισώω, f. ώσω, suggrundo, suggrundis imbricibus; (2) in suggrundis modum conformo. Ab eod. Hinc

Γείσωμα, ατος, τὸ, suggrundatio, suggrundamentum, imbricamentum.

Γείσωσις, εως, ἡ, suggrundatio, imbricatio.

Γείτοσσα, ης, ἡ, vicina. A γείτων.

Γειτνίη, ης, ἡ, vicinitas. Ab eod.

Γειτνιάζω, f. άσω, vicinus sum; (2) affinis, cognatus sum. A γειτνία.

Γειτνίασις, εως, ἡ, vicinitas. A γειτνιάζω.

Γειτνιάω, ῶ, f. άσω, idem quod γειτνιάζω.

Γειτνιῶσα, vicina, præs. part. act. fem. g. verbi γειτνιάω, vicinus sum

Γειτονέω, ῶ, f. ήσω, idem quod γειτνιάω.

Γειτόνημα, ατος, τὸ, vicinitas, Arat.

Γειτονία, f. ίσω, vicinus sum. A γείτων.

Γειτόνησις, ιος. ἡ, idem & ab eod.

Γειτόνημα, ατος, τό, vicinitas. A γειτονέω.

Γειτονία, ας, ἡ, idem. A γείτων.

Γείτονοι, vicinis, dat. plur. ἀ γείτων.

Γειτονόωντες, ωὶν, ωντο, vicinus. Ab eod.

ΓΕΙΤΩΝ, ονος, ὁ ἡ ὑ, vicinus; (2) affinis; (3) similis.

Γειώρας, υ, ὁ, advena; (2) proselytus; al. γειῶρας. Vox Syro-Chald.

Γελᾶ, ridet, 3. sing. præs. pro γελάει.

Γελᾶις, ridet, 2. sing. præs. ind. act. Æol. pro γελᾷς, & hoc per contr. pro γελάεις.

Γελᾶν, ridens, præs. part. act. Dor. pro γελῶν.

Γελαντὸς, ἰος, ὁ ἡ ὑ, hilaris. A γελάω.

Γελαξῶ, ridebo, 1. sing. f. 1. Dor. pro γελάσω.

Γελάοισα, præs. part. Dor. pro Γελάουσα.

Γελασείω, ridere cupio. Ab eod.

Γελάσιμος, ὴ, ὁ ἡ ὑ, ridiculus, risu dignus.

Γέλασμα, ατος, τὸ, risus. Ab eod.

Γελάσσαι, 2. 1. inf. act. Poët. pro γελάσαι.

Γελαστικὸς, ὴ, όν, ridendi facultate prædictus.

Γελαστὸς, ὴ, όν, risor, irrisor. Ab eod.

Γελαστὸς, ὴ, όν, risu dignus. Ab eod.

Γελαστὸς, ὸς, ὴ, risus. Ab eod.

Γελάσσομεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

ΓΕΛΑΩ, ῶ, f. άσω, rideo; (2) irrideo; (3) splendeo, niteo, floreo. Γελάμενος σφισὶ γε ἡ ἐπὶ Ἀτρέος διάλλαξε ἑταίρῳ derisit ab, Sopb. Phil. 1014. Ἐγέλασε μέγα πρᾶγμα μ' εἰ Διὸς μοῖρα, Arist. Vesp. 1278.

Γελάσσω, præs. part. act. f. g. Dor. pro γελάσω, a γελάω, Ion. pro γελάω.

ΓΕΑΓΗ, ης, ἡ, omnis generis mences farcina variarum mercium; (2) color, imaginem

Γελαθίσω, f. ίσω, deridebo. A γελάω.
Γελαιόδομαι, ώμαι, in nucleum, seu fructus divido, & discerno. A
ΓΕΛΑΙΟΝ, ου, & γηλέη, ίδος, ἡ, allii caput, seu nucleus.
Γελοιοπαλέω, ῶ, f. ήσω, scruta vendo. Ex γέλως, & πωλέω, vendo.
Γελοιοπώλης, ου, ὁ, scrutorum venditor.
Γελοιοπώλις, ίδος, ἡ, scrutorum venditrix.
Γελᾷς, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro γελᾶς.
Γελοιΐζω, f. άσω, ridicula dico, jocor. A γελοῖος.
Γελοιασμός, οῦ, ὁ, jocatio. A γελοιάζω.
Γελοιαστής, οῦ, ὁ, jocator, facetus. Ab eodem.
Γελοίης, gen. sing. *Ion.* pro γελοίας.
Γελοίοι, *ridiculi*, gen. sing. *Ion.* A
Γελοῖος, οία, οῖον, jocosus, facetus, urbanus; at γελοιός, ut Grammaticia placet, ridiculus, irridendus.
Γελοίοτης, ητος, ἡ, ridiculum rei.
Γελοίοντες, *ridentes*, *Poët.* pro γελῶντες.
Γελοίως, *Adv.* ridicule. A γελοῖος.
Γέλος, ους, vel ω, ὁ, risus; (2) mœrli fœcunditas. A γελάω.
Γελωτοποιέω, ῶ, f. ήσω, risum excito, scurra sum. Ex γέλως, & ποιέω.
Γελωτοποιία, ας, ἡ, excitatio risus, scurrilitas. A
Γελωτοποιός, ῷ, scurra.
Γεμίζω, f. ίσω, impleo; (2) onus impono. Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος, Joan. 2, 7. Ἐπιθυμῶ γεμισθῆναι τῶν κοιλίων αὐτῶν τῶν πιπτόντων, Luc. 15, 16. A γέμω.
Γεμίσας, a. 1. part. act.
Γεμίσατε, *implete*, 2. plur. a. 1. imperat. act.
Γεμισθῶ, 3. sing. a. 1. conj. pass.
Γέμισμα, ατος, τὸ, impletio, implementum. A γεμίζω.
Γέμουσι, *pleni sumus*, *Dor.* pro γέμομεν.
ΓΕΜΩ, plenus sum, onustus sum, proprie de navi, tum vero de variis aliis, adeoque & de rebus animi. Ἰλιὰς αἰ' ἐμὲ μᾶλλον ἐμοὶ θυμοῦ γέμει, Soph. Oed. Tyr. 4.
Γενάρχης, ου, ὁ, gentis & familiæ auctor; unde Aborigines, γενάρχαι, (2) princeps, nomen magistratus. Ex γένος, & ἀρχή.
Γενεά, ᾶς, ἡ, generatio; (2) progenies, genus; (3) tempus, spatii, non satis certi: non tamen infra 25 annos.
Γενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, genus recenseo, natales progenitorum investigo; (2) annumero in prosapia aliqua. A γενεαλόγος.
Γενεαλόγημα, τὸ, idem quod
Γενεαλογία, ἡ, genealogia, generis recensio.
Γενεαλογικός, ἡ, όν, ad generis recensionem, sive ad genealogiam pertinens.
Γενεαλόγος, ου, ὁ, qui originem & genus alicujus recenset. Ex γενεά, & λέγω, *dico*.
Γενεθλίην, genere.
Γενεθλίῃσι, *generatione*, dat. sing. *Ion.* & per *Paragogen* τῇ σι, pro γενεᾷ, a γενεά.
Γενέθλη, ης, ἡ, generatio. A γενεά. Hinc
Γενέθλια, ων, τὰ, natalitia.
Γενεθλιάζω, natalitia ago.
Γενεθλιακός, ἡ, όν, ad natalitia pertinens; (2) genethliacus, planetarius. A γενέθλιος.
Γενεθλιαλογία, ας, ἡ, prædictio ex natali die, notatio ex sideribus natalitiis. A
Γενεθλιαλογίη, genethliacus sum.
Γενεθλιαλόγος, ου, ὁ, qui prædictiones e natali die facit. Ex γενέθλια, & λέγω, *dico*.
Γενέθλιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, natalis, nativitius, θεοὶ γενέθλιοι, penates.
Γενεθλιουργός, οῦ, ὁ, natalitius.
Γενεθλιολόγος, ου, ὁ, ἡ, idem quod γενεθλιαλόγος.
Γενέθλιος, ου, τὸ, dies natalis homini, urbis, &c. A γενέθλη. Hinc
Γενέθλιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, natalis, natalitius.
Γενέθλιόμα, τὸ, genus, sexus.
Γενέθλιον, ου, τὸ, genus, filius vel filia, proles.
Γένεϊ, dat. sing. *contr.* pro γένει, a γένος.
Γενειάω, f. ήσω, pubesco. A γένειον, *barba*.
Γενειᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro γενειάειν.
Γενειάς, άδος, ἡ, lanugo; (2) barba; (3) genæ. Ab eod.
Γενειάσθαν, præs. part. *Dor.* pro γενειάζων.
Γενείδεται, *barbam primum inspicit*. A γένειον.
Γενείον, ου, τὸ, *barbam gero*; (2) pubesco. A γένειον. Hinc
Γενήτηρ, acc. sing. *Dor.* pro γενήτην, a
Γενήτης, ου, ὁ, & γενέσσης, barbatus.
Γένειον, ου, τὸ, mentum; (2) barba. A γένυς.
Γένεο, *fuisti*, 2. sing. a. 2. med. *Ion.* pro ἐγένου, a verbo γείνομαι, *fio*.
Γενέσιος, *Att.* & *Ion.* pro γενέθλιος, a γένεσις.
Γενέσθαι, a. 2. Inf. med. verbi γείνομαι.
Γενέσια, ων, τὰ, natalitia & quidem propriè de mortuo cujus natalis celebratur. A γένεσις.
Γενεσιάρχης, ου, ὁ, originis auctor. Ex γένεσις, & ἄρχω.
Γενεσιουργός, οῦ, ὁ, originis causa. Ex γένεσις, & ἔργον.
Γένεσις, εως, ἡ, ortus, origo; (2) creatio; (3) generatio, nativitas; (4) genitura, positus cœli tempore nativitatis. A γείνομαι.
Γενέτειρα, ας, ἡ genitrix, parens. A γενέτηρ.
Γενετὴ, ῆς, ἡ, ortus, nativitas. A γείνομαι.
Γενέτηρ, ῆρος, ὁ, genitor, pater. Ab eod.
Γενέτης, ου, ὁ, idem & ab eod.
Γενέτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.
Γενέ ο, *fuit*, 3. a. 2. *Ion.* pro ἐγένετο.
Γένδ, 2. a. 2. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐγένθ.
Γένῃ, *fueris*, 2. sing. a. 2. conj. med.
Γενίς, ίδος, ἡ, securis. Ἐπεὶ γὲ ὔ τί τε γενίδος λῷ σκληρὸ', ὑ διαίλλεις ἐκζολῶ, Soph. Antig. 255. Σίφος ὃν σκοθεῖ, ἢ γένυσι, ἢ βελέωντι, φορτίμοισι, id. Phil. 1249.
Γενθεὶς, *natus*, a. 1. part. pass. verbi γείνομαι.
Γενθήτω, *nascaris*, 2. sing. a. 1. imp. pass.
Γενθήτω, *fiat*, 3. sing. a. ejusd.
Γενήσῃ, *eris*, 3. sing. f. 1. ind. med.
Γένησθε, *fueritis*, 2. plur. a. 2. conjunct. med.
Γενήσομαι, *ero*, 1. sing. f. 1. ind. med.
Γενῆ, ῶν, οἱ, qui ejusdem generis sunt, gentiles. Ab eod.
Γένῃ, 3. sing. a. 2. conjunct. med.
Γενητὸς, ἡ, όν, creatus, factus. Ab eod.
Γενικὸς, ἡ, όν, generalis, γενικὴ πτῶσις, genitivus, casus. A γένος.
Γενικῶς, *Adv.* generaliter. A γενικός.
Γένναι, ῆς, ἡ, genus, progenies. A γείνομαι.
Γεννάδας, ου, ὁ, generosus; (2) ingenuus. A γεννά.
Γενναῖος, αία, αῖον, ingenuus; (2) nobili loco ortus; (3) naturalis, avitus, insitus; (4) generosus, strenuus; (5) vehemens, validus. Ab eod.
Γενναιοπρεπῶς, generosè.
Γενναιότης, ητος, ἡ, generositas. A γενναῖος.
Γεννάως, *Adv.* generosè, fortiter. Ab eod.
Γεννᾶται, *nascerentur*, 3. sing. præs. conjunct. pass. *contr.* pro γεννάωνται, a γεννάω.
Γέννατο, *fuit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Æol.* pro ἐγείνατο, a verbo γείνομαι, *fio*.
Γεννάω, ῶ, genero, progigno, *de viro*, pario, *de mulieribus*; (2) pario, *metaph.*
Γεννηθεὶς, *natus*, masculinum.
Γεννηθὲν, aor. 1. part. pass. n. g. A γεννάω.
Γεννηθέντος, gen. sing. a γεννηθείς.
Γέννημα, ατος, τὸ, quod natum seu procreatum est, progenies; (2) fructus. A γεννάω.
Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi γεννάω.
Γεννησαρὶτ, ὁ, Gennesaret. Nomen urbis Hebr. *maluit*. *Hortus principis*.
Γέννησις, σεως, ἡ, nativitas, generatio. A γεννάω. Unde
Γεννήτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens, mater.
Γεννητὴς, οῦ, ὁ, generator.
Γεννητικὸς, ἡ, όν, generandi vim habens, genitalis.
Γεννητὸς, ἡ, όν, genitus, natus; (2) mortalis.
Γεννήτωρ, ορος, ὁ, genitor, parens.
Γενναῖος, ἡ, όν, generosus, fortis.
Γεννικῶς, *Adv.* generosè, fortiter.
Γενοδοτείρα, genetrix, *Epith.* Veneris.
Γενῶσα, *generans*, præs. part. act. *contr.* pro γεννάουσα, a verbo γεννάω.
Γενοίατο, 3. pl. a. 2. opt. med. *Dor.* pro γενοίντο.
Γενόμενος, *natus*, aor. 2. part. med.
Γένος, ους, τὸ, genus, progenies, familia; (2) gens, natio; (3) Genus, cui opponitur Species. A γείνομαι.
Γενοῦ, *fio*, 2. sing. aor. 2. imper. med.
Γενύμαι, *fiam*, f. 2. ind. med.
Γένυς, *generis*, g. f. *contr.* pro γένεος, a γένος.
Γενέσσης, ου, ὁ, genere propinquus. A γένος.
ΓΕΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viscera.
ΓΕΝΤΙΑΝΗ, ῆς, ἡ, gentiana, herba. *Angl.* Gentian, or Fellwort.
Γένυτο, *fuit*, 3. sing. a. 1. med. *Poët.* pro ἐγένετο, a verbo γείνομαι, *fio*, *nascor*.
ΓΕΝΥΣ, υος, ἡ, mentum, maxilla. (2) barba.
Γενώμαι, *fiam*, a. 2. conj. med. v. γείνομαι.
Γενώμεθα, *efficeramur*, 1. p. pl. a. ejusd.
Γεοειδὴς, ές, terreus.
Γεόμαι, ώμαι, in terram vertor.
ΓΕΥΧΩ, ω, ὁ, terram continens, qui terram suo ambitu complectitur. Ex γῆ, & ἴχω.
Γεραιάων, vel γεραιάωσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro γέρασι, a γέρας, *munus*.
Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, anus; (2) matrona. A γεραιός.
Γεραιὸς, ὰ, όν, senilis; (2) *masc.* senex. A γέρων.
Γεράιρω, muneror honoris causa, orno. Τραπεζηοῖσι χορτοῖσι αὐτὸν ἐγέραιρον, Herodot. Μέλπε, ᾗ γέραιρε φωνῇ κάλα, χορομανεῖ τρόπῳ, Arist. Θεσμ. 970. A γέρας.
Γεραίτερος, *senior*, per Syncop. pro γεραιότερος.
Γεράδρυον, ου, τὸ, (al. γεράνδρυον) arbor annosa. Ex γέρων, & δρῦς, *arbor*.
Γεράνιον, ου, τὸ, grus, machina; (2) Geranium, herba, *Plin.* l. 26. §. 63. c. 11. A γέρανος. *Angl.* Cranesbill.
Γερανίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, geranites, lapis quidam. Ab eod.
Γερανοσοφία, ας, ἡ, grex gruum pascentium. Ex γέρανος, & βόσκω, *pasco*.
Γερανομαχία, ας, ἡ, pugna cum gruibus. Ex γέρανος, & μάχη, *pugna*.
ΓΕΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, grus, avis; (2) saltationis genus; (3) machina scenica; (4) machina tollendis oneribus comparata.
Γεραὸς, οῦ, ὁ, senex; (2) honoratus. A γέρων.
Γεράρω, a. 1. inf. act. verbi γεράιρω.
Γεραρὸς, ρὰ, ρὸν, honorandus, venerandus, augustus. Ab eod.
ΓΕΡΑΣ, ατος, τὸ, præmium, munus. (2) honor.
Γερασιμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, honoratus, honore & præmio dignus; (2) honorificus; (3) senilis. A γέρας.
Γερασφόρος, ου, ὁ, ἡ ἡ, præmium ferens; (2) præmium capiens. Ex γέρας, & φέρω.
Γερασφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Γερόων, gen. pl. *Ion.* pro γερόντων, a γέρων.
Γερχήσιμος, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* Olivæ, esque decidua, quæ ob maturitatem sponte decidit.
Γεργεσηνὸς, οῦ, ὁ, Gergesenus. Vox Hebr. *Vicinus peregrinationi.*
Γέρια, nom. pl. *Ion.* pro γέρατα, a γέρας.
Γερμὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, epitheton Nestoris ap. Hom. honoratus. A γέρας, aut a loco Γερηνία.
Γερουσία, ἡ, honores.
Γέρων, *senex*, vocat. sing. a γέρων, *senex*.
Γεροντοταγία, ας, ἡ, *contr.* ᾶς, ἡ, senum institutio, senilis mores formo. A
Γεροντοταγὸς, οῦ, ὁ, qui senem instituit, vel erudit. Ex γέρων, & ἀγωγὴ, *ductus*.
Γεροντικὸς, ἡ, όν, senilis. A γέρων.
Γεροντιάω, ῶ, idem & ab eod.
Γεροντία, ας, ἡ, senectus.
Γεροντιάω, ῶ, senium & delirium sapio, senile delirium sapio. Ab eod.
Γεροντικὸς, ἡ, όν, senilis. Ab eod.
Γερόντιον, ου, τὸ, vetulus, senecio.
Γεροντικῶς, *Adv.* seniliter. A γεροντικός.
Γεροντοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui senes atque adeo parum docilis præceptor est. Ex γέρων, & διδάσκαλος, *præceptor*.
Γεροντοκομεῖον, ου, τὸ, locus ubi senes tractantur & curantur. Ex γέρων, & κομέω, *curo*.
Γέρουσι, *senibus*, dat. plur. a γέρων.
Γερουσία, ας, ἡ, senatus. A γερούσιος.
Γερουσιαστὴς, οῦ, ὁ, senator. A γερουσία.

Γερόθυρον, ου, τὸ, ἀπὸ ἡμέρας μέρους; (2) honorabilis. A γέρων.

Γερράδιον, ου, τὸ, floreæ ex vimine, aut junco. A γέρρον.

ΓΕΡΡΟΝ, ου, τὸ, scutum Persicum ex vimine textum, (2) quodvis defensaculum.

Γερροφόρος, milites, qui scuto vimineo utuntur.

ΓΕΡΩΝ, οντος, ὁ, senex; (2) *in Plural.* senatores, curia; (3) colus.

Γεροχία, ἡ, pro γερυχία, i. e. γερουσία, senatus.

Γόθμος, ου, ὁ, gustus. A γεύω.

Γεῦμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Γευματίζω, f. ίσω gusto. A γεῦμα.

Γέμισθα, 1. plur. perf. ind. pass. *Ion. & Dor.* pro γεγόμεθα, a γίνομαι.

ΓΕΥΟΜΑΙ, gusto, experior. Εἰ μὴ γέυσεται Ζεὺς ἀ χάρη τᾶ Χοὶ Δίος, Herodot. irrigetur pluviis. Μὴ διατρίψῃς, ἀλλὰ γεύσας τὸ ὕδωρ, Arist. Ran. 461. Ἐγευσάμην βραχύ τι μέλιτος, 1 Sam. 14, 29.

Γευσάμενος, a. 1. part.

Γεύσις, εως, ἡ, gustatio. A γεύω. Unde

Γευστήριον, ου, τὸ, gustandi instrumentum; (2) poculum, quo vinum gustatur.

Γευστικός, ἡ, όν, gustatorius.

Γευστός, ἡ, όν, gustabilis.

ΓΕΥΤΩ, fut. εύσω, gustare facio, gustum præbeo.

ΓΕΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons; (2) intervallum inter binos instructæ aciei ordines.

Γεφυρίζω, f. ίσω, e ponte scommata in aliquem jacio; (2) derideo, cavillor, subsanno. A γέφυρα.

Γεφύριον, ου, τὸ, ponticulus. Dim. a γέφυρα.

Γεφυρισμός, οῦ, ὁ, derisio, cavillatio. A γεφυρίζω. Unde

Γεφυριστής, οῦ, ὁ, cavillator, irrisor.

Γεφυροποιία, ας, f. ήσω, pontem facio. A

Γεφυροποιός, οῦ, ὁ, pontifex, qui pontem facit. Ex γέφυρα, & ποιέω, *facio.*

Γεφυρῶν, præs. inf. pro γεφυρόειν. A

Γεφυρόω, ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono. Γεφυρῶν ἔπεξασιν, Polyb. τὰς στοχαμὰς τοξικὰς, Ex γέφυρα.

Γεφύρωμα, ατος, τὸ, ipsum opus jungendi ponte fluvium; (2) transitus. A γεφυρόω.

Γεφύωσις, εως, ἡ, pontium exstructio.

Γεφυρωτής, οῦ, ὁ, qui pontes exstruit. Ab eod.

Γεωγραφία, ας, ἡ, descriptio terræ. Ab eod.

Γεωγραφικός, ἡ, όν, ad terræ descriptionem pertinens; (2) terræ descriptionis peritus; hinc (3) γεωγραφικὰ, ῶν, τὰ, commentarii de terræ descriptione. Ab eod.

Γεωγραφικῶς, Geographice, more Geographi.

Γεωγράφος, ου, ὁ, qui terram, seu terræ situm describit. Ex γέα, & γράφω, *scribo.*

Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ divisio, distributio, partitio. Ex γέα, & δαίω, *divido.*

Γεώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, terreus, terrenus. A γέα.

Γεωλοφία, ας, ἡ, tumulus, collis. A γεώλοφος.

Γεώλοφος, ου, τὸ, collis, tumulus, mons. A

Γεώλοφος, ου, ὁ ἡ ὄ, e terra instar tumuli, f. collis elevati; (2) *subst.* ὁ, tumulus; (3) homo crassus, stupidus inutile terræ pondus, pondus. Ex γέα, & λόφος.

Γεωμετρία, ας, f. ήσω, terram metior. Γεωμετροῦσι βόλοισι ἢ ἄλλοις ὁμῶς, Arist. Av. 1001. A

Γεωμέτρης, ου, ὁ, Geometra, agri mensor. Ex γέα, & μετρέω, *metior.*

Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria, terram dimetiendi scientia. A γεωμέτρης.

Γεωμετρικὸς, ἡ, όν, ad Geometriam, f. Geometram pertinens; (2) Geometriæ peritus. Ab eod.

Γεωμετρικῶς, *Adv.* geometrice, proportione. A γεωμετρικὸς.

Γεωμιγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, terræ mixtus; (2) terrenus. Ex γέα, & μίγνυμι, *misceo.*

Γεωμορία, ας, ἡ, agricultura. A γεωμόρος.

Γεωμόριον, ου, τὸ, terræ portio. Ab eod.

Γεωμορικὸς, ἡ, όν, (τέχνη) agraria.

Γεωμόρος, ου, ὁ, agricola, colonus. Ex γέα, & μείρω, *divido.*

Γεώνιον, ου, τὸ, *Dor.* pro γωνία, *angulus.*

Γεωπόνος, ου, ὁ, qui terræ fructus educit, qui patrum terræ politor; (2) tumulus. Ex γέα, & πόνος, *labor.*

Γεωπονία, ας, f. ήσω, terram colo. Ex γέα, & πόνος, *labor.*

Γεωργία, ας, ἡ, agricultura. Ex sqq.

Γεωργικὸς, ἡ, όν, ad agriculturam pertinens, f. peritus. A γεωργέω.

Γεωργὸς, ου, ὁ, agricola.

Γεωργίη, ῆς, f. ήσω, terram colo, agriculturam exerceo. Γεωργέων τὰν γᾶν, Dem. A γεωργὸς.

Γεώργημα, ατος, τὸ, agricolatio. A γεωργέω.

Γεωργήσιμος, ὁ ἡ ὄ, ad colendum idoneus, fertilis.

Γεωργία, ας, ἡ, Agricultura. A γεωργὸς.

Γεωργικὸς, ἡ, όν, ad agriculturam pertinens; hinc Γεωργικὰ, ῶν, τὰ, libri de agricultura.

Γεώργιον, ου, τὸ, agricolatio; (2) arvum, ager aratus. Ab eod.

Γεωργὸς, οῦ, ὁ, agricola; (2) vinitor; (3) colonus quivis. Ex γέα, & ἔργον, *opus.*

Γεωργώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, rusticus. Hinc κατὰ τὸ γεωργώδες, agricolarum, sive rusticorum more. A γεωργὸς.

Γῖορες, ων, οἱ, & χάβραι, αἱ, qui terram custodiunt, agrorum custodes. Ex γέα, & ὄρος, *custos.*

Γεωρυχία, ας, f. ήσω, terram fodio. A

Γεωρύχος, ου, ὁ, qui terram fodit, suffossor. Ex γέα, & ὀρύσσω, *fodio.*

Γεωτόμος, ου, ὁ, qui terram scindit, agricola. Ex γέα, & τέμνω, *scindo.*

Γεωτροφία, ἡ, victus e rebus terræ natis, *in infantibus opp.* Lacti, & est cibus alius non liquidus quivis. Ex γέα, & τρέφω.

Γεωφύλιον, ου, τὸ, locus, in quo metalla nascuntur, f. apparent. Ex γέα, & φύλλον.

Γῆ, γῆος, ἡ, terra; (2) regia. *Contr.* ex γέα.

Γηγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, terrigena, terræ filius. Ex γῆ, & γίνομαι, *nascor.*

Γηθέω, ῶ, f. ήσω, idem, (2) indigena; (3) gigas. Ex iisd.

Γήδιον, ου, τὸ, agellus. Dim. a γῆ.

Γήθεν, *Adv.* e terra. Ab eod.

Γήθιον, *Ion.* pro γήθειον. A

ΓΗΘΕΩ, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lætor. Τῷ δὲ τάδε γηθήσει; Il. 9, 77. Γήθεεν ὃ μέλισσα ὁρεσι ἔπλετο σωλάρη, Hesiod. Theog. 193.

Γήθησεν, 3. pl. a. 1. ind. *Ion.* pro ἐγήθησαν.

Γήθησεν, *Lætatus fui*; 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro γηθήσαι.

Γήθος, εος, τὸ, gaudium. A γηθέω.

Γηθόσυνα, ας, ἡ, idem. A γήθος.

Γηθόσυνος, ον, ὁ, ἡ, ον, *Ion.* & *Att.* pro γηθοσύνη; (2) *subst.* τὸ, gaudium; (3) *Adv.* γηθοσύνως, lætus, lætabundus.

Γηθοσύνως, *Adv.* læte, lætabunde.

Γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) olus porro simile. A

ΓΗΘΟΝ, ου, τὸ, genus cepæ.

Γήϊον, idem quod γήδιον.

Γήϊνος, η, ον, ὁ ἡ ἡ, terrenus; (2) corruptioni obnoxius; (3) mortalis. A γῆ.

Γήϊος, η, ον, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Γηΐτης, ου, ὁ, agricola, rusticus. Ab eod.

Γηλάτης, ου, ὁ, qui terram quatit, vel movet. Ex γῆ, & ἐλάω, *moveo.*

Γηλεχὴς, ὁ ἡ ἐς, humi cubans, cui humi lectus est. Ex γῆ, & λέχος, *lectus.*

Γήλεφος, ου, ὁ, tumulus, pro γήλοφος.

Γῆμαι, *Aor.* 1. inf. *per Syncop.* pro γαμῆσαι.

Γήμας, *qui uxorem duxit*, part. aor. 1.

Γήμασθαι, aor. 1. inf. med. *per Syncop.* pro γαμέσασθαι.

Γημέτης, ου, ὁ, agricola. Ex γῆ, & μέλω.

Γηόχιον, ου, τὸ, terram habeo, agrum possideo. Ex γῆ, & ἔχω, *habeo.*

Γηοχὸς, ου, ὁ, terram habens; (2) terram continens, *de Neptuno.* Ex iisd.

Γηπέδιον, ου, τὸ, pauillus terræ. Ex γῆ, & πεδίλλον, pro πεδίον, *pauillus.*

Γήπεδον, ου, τὸ, ager, fundus, solum; (2) solum, quod ædificari præsidii urbanis. Ex γῆ, & πέδον, *solum.*

Γηπεδοῦχος, ου, ὁ, qui agrum habet. Ex γῆπεδον, & ἔχω, *habeo.*

Γηπεδοῦχος, ου, ὁ, agricola. Ab eod.

Γηπεδοῦχος, ου, ὁ, agricola. Ex γῆ, & ἔχω.

Γηπεδουχία, ας, ἡ, rusticæ, more agricolarum.

Γῆρα, dat. f. *Ion.* & *Att.* pro γήρᾳ, γήρᾳ.

Γηραιὸς, αιὰ, αιὸν, senex, senilis, senio confectus, grandævus. A γῆρας.

Γηραλέος, ἐα, έον, idem & ab eod.

Γηράσκω, γηράσω, ἐγήρακα, ἐγήρασα, (2) tristis, acerbus.

Γήρανσις, εως, ἡ, senescentia; (2) flocens vegetationis floris. A γηράω.

Γηρᾶς, γηρᾶος, ἡ, idem. A γῆρας, *senium.*

Γηρᾶσι, *senescere*, præsent. part. verbi γηράσκω.

ΓΗΡΑΣ, ατος, τὸ, senectus, senium.

Γηράσαι, *senuerit*, 3. sing. a. 1. conj. opt. a.

Γηράσκω, f. άσω, senesco.

Γηρέων, ὁ, idem. Λύτὸν ἐνὶ κλυτῷ ἐν μεγάροισιν ἐόντα, Il. 7, 448. A γῆρας.

Γήρυτις, ὁ, τὸ, idem quod γήρυς. Ab eod.

Γηροβοσκέω, ῶ, f. ήσω, in senectute alo.

Γηροβοσκία, ας, ἡ, sustentatio senis.

Γηροβοσκὸς, οῦ, ὁ ἡ ὄ, senum nutritor, qui aliquem in senectute alit. Ex γῆρας, & βόσκω, *pasco, alo.*

Γηροκομεῖον, ου, τὸ, locus, quo aluntur senes. A γηροκόμος. Unde

Γηροκομία, ας, f. ήσω, curam senis gero.

Γηροκομία, ας, ἡ, cura & nutritio senum.

Γηροκομικὸς, ἡ, όν, ad curam alendi senes pertinens.

Γηροκόμος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui curam habet senum. Ex γῆρας, & κομέω, *curam gero.*

Γηροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo senes aluntur. A γηροτρόφος. Unde

Γηροτροφέω, ῶ, f. ήσω, in senectute alo.

Γηροτροφία, ας, ἡ, actio & cura alendi senes.

Γηροτρόφος, ου, ὁ ἡ ὄ, senes nutriens. Ex γῆρας, & τρέφω, *nutrio.*

Γηρύας, *vocalis, garrula*, gen. sing. *Dor.* pro γηρυόεις, a γηρύων, *garrula.*

ΓΗΡΥΣ, υος, ἡ, vox.

Γήρυμα, ατος, τὸ, vox. A γηρύω.

Γηρύω, f. ύσω, sono, (2) loquor, dico, conqueror. Γηρύετ' ἀθρήσαν ἄδυτα πάντα, Hesiod. Ἔργ. 258. A γῆρυς.

Γῆρως, gen. sing. *Ion.* & *Att.* pro γήρατος.

Γήτειον, ου, τὸ, idem quod γήθειον.

Γήτας, ου, ὁ, agricola rusticus. A γῆτος.

Γήτομία, ας, fut. ήσω, terram scindo, f. findo.

Γητόμος, ου, ὁ, qui terram findit, seu scindit. Ex γῆ, & τέμνω, *scindo.*

Γηφάγος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui terra vescitur; (2) pauper, qui terræ oleribus se sustentat. Ex γῆ, & φάγω, *comedo.*

Γήχυτον, ου, τὸ, exterior pars terræ molli & minime lapidosi. Ex γῆ, & χέω, *fundo.*

Γιγαντᾶος, αία, αῖον, giganteus. A γίγας.

Γιγάντειος, εία, ειον, giganteus. Ab eod.

Γιγαντιάω, ῶ, gigantes imitor, gigantum similis sum.

Γιγαντολέτειρα, ας, ἡ, gigantum peditrix. Ex γίγας, & ὀλλυμι, *perdimus.*

Γιγαντολέτης, ου, ὁ, gigantum perditor & extinctor. Ex γίγας, & ὀλλυμι, *perdo.*

Γιγαντολέτης, ου, ὁ, quod γιγαντολέτης.

Γιγαντολέτωρ, ορος, ὁ, quod γιγαντολέτης.

Γιγαντομαχία, ας, ἡ, pugna gigantum. Ex γίγας, & μάχη.

Γιγαντοφανὴς (*A. pass.*) idem quod

Γιγαντοφόνος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui gigantes interficit. Ex γίγας, & φόνος, *cædes.*

Γιγαντώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, giganti similis.

ΓΙΓΑΡΤΟΝ, ου, τὸ, quod in acino vitis eo esseum, f. lapidosum est, granum acini. Num. 6, 4. Hinc

Γιγαρτώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, plenus γιγάρτου.

ΓΙΓΑΣ, αντος, ὁ, gigas.

ΓΙΓΓΙΔΙΟΝ, ου, τὸ, herbula, pulmonem silvestri similis.

ΓΙΓΓΑΙΣΜΟΣ, ου, ὁ, titillatio; (2) libido petulans.

Τὸ γλουτιαῖον, ᾶ(ον), ἤ, ὁ ἢ ὄν, gluteus similis. Ab γλοῦτος, *lumbus, & ilia.*

ΓΙΓΓΑΓΜΟΣ, ου, ὁ, cardo portæ, qui cum ipsa porta vertitur; (2) ossium quæ dorsi juncturæ instar vertebræ.

Γιγγλυμοειδὴς, ἐς, ὁ ἢ ὄν, quasi vertebrosus.

Γιγγρᾶνω, f. ανῶ, cano tibia, quæ gingras dicitur. A Γιγγρας. Hinc.

Γιγγρᾶντὸς, ὴ, όν, qui ad gingras cantatur.

ΓΙΓΓΡΑΣ, ω, ὁ, parvula quædam tibia lamentabilem sonum edens.

Γιγγρασμὸς, οῦ, ὁ, cantus, seu sonitus ab γίγγρω. A γίγγρας.

Γίγνομαι, vide γινομαι.

Γιγνώσκω, vide γινώσκω.

Γίνεζι, *fieri*, præs. inf. med. verbi γίνομαι.

Γίνετ', *fiebat*, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* & per *Apocop.* pro ἐγίνετο. A γίνομαι.

ΓΙ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, equulus, equus parvulus; (2) fœtus asininus, vel equinus, qui in ventre matris corrumpitur, & inde membris depravatis nascitur.

ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, f. γενήσομαι, p. m. γέγονα, nascor, gignor; (2) orior; (3) fio, fio; (4) accido, evenio, contingo. Γίνεζι ἀντίφασις, μετὰ τινὸς, ab aliquo stare; λέγει τινὶ, opponere; ὅτι ἄπαν, intelligere; εἰς ἀνάγκην, versari; ἐξ ἴσου, æquare, vel ἐχθρὸς, inimicus esse; ὁμὸν πάντως ἐ γνώμης, idem sentire; ἐπ' ἐλπίδος, sperare; ἐπὶ ἐ γῆς, appellere.

Γινέσκετο, præs. inf. act. *Dor.* pro γινώσκειν.

Γινώσκετε, *scitis*, 2. plur. præs. ind. act.

Γινώσκεντι, *Dor.* pro γινώσκουσι.

ΓΙΝΩ'ΣΚΩ, vel γιγνώσκω, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, nosco, cognosco, agnosco, intelligo, novi; (2) meum agnosco; (3) approbo; (4) censeo, existimo, judico, statuo; (5) sentio; (6) cognosco, coëo cum aliqua. Ἔγνως ἄνδρα δυσχίσατον, Arist. Σιγμ. 9, 8. Ἄδικα ἔγνωκε περὶ ἐμοῦ ὁ Ζεὺς, statuit, Luc.

Γλαῖρος, ὰ, ὁ, &

Γλαγόεις, ὶσσα, όεν, lacteus. A

Γλάϊξ, ῶγος, τὸ, lac. A γάλα.

Γλαϊστὴξ, γος, qui lac concrescere facit, s. in quo lac concrescit. E γλ. & ἀκίνημι.

Γλαϊτροφος, ον, qui lacte alitur.

Γλαϊτοφόρος, lac habens, *Epith.* uberis.

Γλαγόεις, εντος, ὁ, lactescens & nondum satis maturus. Ab eod.

Γλάζω, cano.

Γλακάω, lacte plenus sum.

Γλακάω, ῶ, f. ήσω, gramia laboro, lippio. A

Γλάμμη, ης, ἡ, gramia, lippitudo; (2) oculorum sordes. A λάμη, *lippitudo.*

Γλαμυξεύω, ῦ, idem quod γλαμάω. A

Γλαμυζος, ος, ὁ ἢ ὁν, oculi, quorum anguli rubri sunt, s. scabra lippitudine laborant. A γλαμάω.

Γλαμυσὸς, ὴ, ὸν, gramiosus, lippus.

Γλαμυδὸς, ος, ὁ ἢ ὁν, idem.

Γλάμων, ονος, ὁ ἢ ὁν, idem. A γλάμη.

ΓΛΑΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, piscis quidam.

Γλανὶς, ίδος, ἡ, Hyæna.

Γλαπὶς, ίδος, ἡ, instrumentum architecti.

Γλαῦξ, pro γλαῦκα, *noctua*, acc. fing. a γλαῦξ, *noctua.*

Γλαυκάσσω, ξω, *Poet.* γλαυκάω, glaucis oculis terribiliter intueor; (2) glaucesco. A γλαυκὸς.

Γλαυκάω, f. ήσω, ad glaucum colorem accedo; (2) obtuse video. Ab eod.

Γλαύκειον, & γλαυκίον; herba quædam; (2) avis a glaucis oculis nomen habens.

Γλαυκίαν, *Poet.* pro γλαυκίων.

Γλαυκίων, præs. part. act. *Poet.* pro γλαυκιῶν.

Γλαυκίσκος, ου, ὁ, piscis quidam, qui & γλαυκίδιον. Ab eod.

Γλαυκόμματος, ος, ὁ ἢ ὁν, glaucos oculos habens. Ex γλαυκὸς, & ὄμμα, *oculus.*

ΓΛΑ'ΥΚΟΣ, η, ὸν, glaucus, cæsius, cæruleus.

Γλαυκοχαίτης, ου, ὁ ἢ ὁν, cæsiam jubam, vel comam habens. Ex γλαυκὸς, & χαίτη.

Γλαυκόχαλκος, ος, ὁ ἢ ὁν, glauci coloris. Ex γλαυκὸς, & χρὼς, *color.*

Γλαυκόω, ῶ, cæsium reddo. A γλαυκὸς.

Γλαυκῶδης, ες, ὁ ἢ ὁν, noctuæ speciem gerens. Ab eod.

Γλαύκωμα, ατος, τὸ, vitium in oculo, glaucedo, suffusio, glaucoma. A γλαυκόω.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæsios habens oculos. Minervæ epith. Ex γλαυκὸς, & ὤψ.

Γλαυκωπὸς, ὴ, ὸν, glaucis oculis præditus.

Γλαύκωσις, εως, ἡ, idem quod γλαύκωμα.

Γλαυκῶψ, ωπος, ὁ ἢ ὁν, qui cæsios oculos habet. Ex γλαυκὸς, & ὤψ, *oculus.*

Γλαυξ, κὸς, ἡ, ululæ, noctuæ. A γλαυκὸς.

Γλαύσσω, splendeo, cerno. Ab eod.

Γλάφυ, τὸ, spelunca, antrum, caverna. A γλάφω.

Γλαφυρῆσι, & γλαφυρῆς, *Ion.* pro γλαφυραῖς.

Γλαφυρία, ας, ἡ, elegantia, concinnitas. A

Γλαφυρὸς, ὰ, όν, cavus, profundus; (2) scitus, elegans, venustus; (3) lautus; (4) aptus, appositus. A γλάφω.

Γλαφυρῶς. *Adv.* scite, eleganter, venuste.

ΓΛΑ'ΦΩ, f. ψω, cavo; (2) sculpo.

Γλαυκαζωλὸς, ὴ, ὸν, mustum vehens. Ex γλεῦκος, & ἄζω, *fero, veho.*

Γλεύκιππος, ου, ὁ, mustæus. A γλεῦκος.

ΓΛΕΥ'ΚΟΣ, εος, *contr.* γλεῦνος, τὸ, mustum, decoctum, defrutum; (2) dulce, h. e. potus quilibet dulcis factitius.

Γλεῦξις, εως, ἡ, idem.

Γλευκοπότης, ου, ὁ, musti, dulcioris potionis amans.

Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. A λάμη.

Γλήνεα, ων, τὰ, res ornatæ, pretiosæ, spectaculo dignæ. A γλυφὴ.

ΓΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi; (2) oculus; (3) pupa; (4) puella; (5) cavitas ossis quæ aliud os recipit.

Γλῆρος, ος, τὸ, stella; (2) lumen. A γλυφὴ.

ΓΛΗ'ΧΩΝ, ωνος, ἡ, pulegium, herba. *Angl.* Pennyroyal.

Γληχωνίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum e pulegio confectum. A γλήχων.

ΓΛΙ'Α, ας, ἡ, gluten.

ΓΛΙΓΝΟΣ, ου, ὁ, genus aceris campestris, gallice.

Γλιχρόω, f. ώσω, viscosum sive lentum reddo. A γλιχρὸς.

Γλιχρολογοπιτριβος, ου, ὁ ἢ ὁν, qui damnosæ & levis litis est. Ex γλιχρὸς, ἀντιλογία *lis*, ἴβ, ας, τρίβω, *quod aiunt poëtæ.* Vox Comica.

Γλίσχρασμα, ατος, τὸ, viscositas. A γλίσχρος.

Γλισχρόμαι, f. ώσομαι, parcus & tenax sum.

Γλισχρὸς, ὰ, όν, miser. Ab eod.

ΓΛΙ'ΣΧΡΟΣ, ὰ, όν, lentus, viscosus, tenax, glutinosus; (2) lubricus; (3) tenax, parcus; (4) strictus; (5) jejunus; (6) valde sordidus; (7) acumnosus; (8) gulosus; (9) fumis; (10) humilis; (11) adulator.

Γλισχρότης, ητος, ἡ, viscositas, lentor, tenacitas; (2) lubricitas; (3) parcitas. A γλίσχρος.

Γλοιοχύλος, ου, glutinosus & biliosus; γλισχρόχυλος, excrementa glutinosa, & biliosa. E χυλὸς, *bilis.*

Γλισχώδης, ες, ὁ ἢ ὁν, lentus, tenax, viscosus. Ab eod.

Γλίχρων, ονος, ὁ ἢ ὁν, qui aliquid discupit; (2) infelix, infortunatus. Ab eod.

Γλίχρως, *Adv.* tenaciter, more viscosorum; (2) lubrice; (3) parce, tenuiter; (4) vix, difficulter, ægre. Ab eod.

ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, cupio, adfecto, appeto. Γλίχεσθαί τινος, τί, ἀδὲ σπεύδειν. Τῶν ἀναγκαίων ἡ φύσις γλίχεται, Aristot.

Γλοιάζω, connivendo oculos obvolvo.

Γλοιὰς, άδος, ἡ, ejus malignæ lagenæ.

Γλοιὸς, ὰ, όν, invalidus. A

ΓΛΟΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, invaliditas; (2) sordidus; (3) malignus, malis imbutus moribus; *Substantive* (4) sordes olei, strigmenta.

Γλοιόω, ῶ, f. ώσω, lentum & viscosum reddo; *Pass.* lentesco, viscosus fio. A γλοιὸς.

Γλοιώδης, ες, ὁ ἢ ὁν, strigmentosus, glutinosus, viscosus. Ab eod.

Γλοιωδῶς, *Adv.* more eorum, qui nuunt capite inter dormiendum; (2) conniventer.

Γλῶτις, ιος, τὸ, naticulæ, corpora duo dura in cerebro ad latera illius eminentia. A

ΓΛΟΤΤΟ'Σ, ὸν, ὸς, ὸν, nates, clunes.

Γλυκάζω, f. άσω, dulce reddo; (2) dulcesco. A γλυκὺς. Hinc

Γλυκαίνω, f. ανῶ, dulce reddo.

Γλύκανσις, εως, ἡ, q. d. dulcificatio. A γλυκαίνω.

Γλύκασμα, ατος, τὸ, dulcedo. A γλυκάζω.

Γλυκασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Γλυκεῖα, ας, ἡ, radix prædulcis, al. γλυκυβρίζα; ab Hippocrate vocatur γλυκύμη.

Γλυκειρῶδες, *dulcis*, gen. fing. *Ion.* pro γλυκειρὸν, a γλυκειρὸς.

Γλυκειρὸς, ρὰ, ρὸν, dulcis.

Γλυκειροχρὼς, ὼ ἢ ὼν, formosus, tener.

Γλυκόεις, όεσσα, όεν, dulciusculus, subdulcis.

Γλυκυδάκρυς, υος, ὁ ἢ ὑ, dulces fundens lachrymas. Ex γλυκὺς, & δάκρυ, *lacrima.*

Γλυκυδερκὴς, ὲος, ὁ ἢ ὲς, dulce videns, aut adspiciens, qui dulcis adspectus est. Ex γλυκὺς, & δέρκω, *video.*

Γλυκύδωρος, ος, ὁ ἢ ὸν, qui suavia, vel dulcia largitur. Ex γλυκὺς, & δῶρον, *donum.*

Γλυκυηχὴς, ὲος, ὁ ἢ ὲς, dulciſonus. Ex γλυκὺς, & ἠχὼ, *sono.*

Γλυκυθυμία, ας, ἡ, animæ suavitas, animi hilaritas. A

Γλυκύθυμος, ος, ὁ ἢ ὸν, exhilarans; (2) delicatus; (3) placidus & miti animo præditus. Ex γλυκὺς, & θυμὸς.

Γλυκύκαρπος, ος, ὁ ἢ ὸν, qui dulcem fructum fert. Ex γλυκὺς, & καρπὸς, *fructus.*

Γλυκυμείλιχος, ος, ὁ ἢ ὸν, dulciloquus, mitis, dulciloquus. Ex γλυκὺς, & μείλιχος, *blandus.*

Γλυκύμηλον, ου, τὸ, malum prædulce. Ex γλυκὺς, & μῆλον.

Γλυκυπάρθενος, ου, virginea suavitate præditus.

Γλυκύπικρος, ος, ὁ ἢ ὸν, dulcedinem amaritudini permixtam habens. Ex γλυκὺς, & πικρὸς, *amarus.*

Γλυκυρρίζα, ης, ἡ, dulcis radix. Ex γλυκὺς & ῥίζα, *radix.* Hinc *Angl.* Liquorice.

Γλυκυρρίζω, ω, τὸ, idem & ex iisd.

ΓΛΥΚΥ'Σ, ύτις, ὺ, *Gen.* ὺος, ύος, ὺος, dulcis; (2) jucundus.

Γλυκυσίδη, Glycysida, planta quædam.

Γλυκύσμυρνος, ος, ὁ ἢ ὸν, sapore dulci simul & acerbo præditus.

Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo; (2) Schema oratorium.

Γλυκυτράχηλος, ος, ὁ ἢ ὸν, dulcem cervicem seu dulce collum habens.

Γλυκύφθογγος, ος, dulce sonans.

Γλυκυφωνία, ας, ἡ, dulcis vox, cantus dulcis. Ab

Γλυκύφωνος, ος, ὁ ἢ ὸν, cui dulcis est vox. Ex γλυκὺς, & φωνὴ, *vox.*

Γλυκύχυλος, ος, dulcem succum habens.

Γλύμμα, ατος, τὸ, sculptura, cælatura, quod sculptum est. A γλύφω.

Γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, sculptor, cælator.

Γλυπτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Γλυπτὸς, ὴ, όν, sculptilis; (2) sculptus.

Γλυφάνιον, gen. f. ίου, pro γλυφάνου. A

Γλύφανος, ου, ὁ, scalprum, instrumentum ferreum, quo metalla scalpuntur & cælantur.

Γλύφανσις, ὁ, scalptura, cælatura.

Γλυφεῖον, ου, τὸ, scalprum.

Γλυφεὺς, έως, ὁ, sculptor.

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, sculptura, cælatura.

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, incisura & ciena sagittæ. A

Γλύφω, f. ψω, scalpo, sculpo. Γλύφειν τὸ γαῦλον, *Arist.* A γλάφω.

ΓΛΩ'ΣΣΑ, ης, *dulcis, glavis*, ης, ἡ, lingua; (2) di-

(2) dicendi facultas; (3) genus orationis genti peculiaris; (4) vocabulum peregrinum obscurum & exoletum; (5) lingua seu lingula tibiæ; (6) calceamentorum vincula.

Γλωσαλγία, ῶ, f. ήσω, lingua dolco; (2) lingua prurio. Ex γλῶσσα, & ἀλγῶ, *dolco*.

Γλωσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor; (2) linguæ prurigo; (3) loquax maledicentia. Ex γλῶσσα, & ἄλγος, *dolor*.

Γλωσαργία, ας, ἡ, garrulitas, loquacitas; (2) linguæ ignavia. A γλωσσαργὸς.

Γλωσαργὸς, ὄς, ὁ ἡ ὸν, garrulus, locutuleius, blatero, nugator. Ex γλῶσσα, & ἀργὸς.

Γλωσάριον, ε, τὸ, lingula, Dim. A γλῶσσα.

Γλωσσαγωγὸς, ὁῦ, ὁ ἡ ὸν, qui lingua pro clypeo utitur, qui sua se defendit facundia. Ex γλῶσσα, & ἀγωνίς, *clypeus*.

Γλωσσηματικὸν, ὄν, τὸ, vocabulum peregrinum, aut ratum, explicatione indigum. A γλῶσσα.

Γλωσσηματικῶς, voce antiqua, rara, exquisita.

Γλωσσοβάστωρ, ορος, ὁ, qui linguæ ministerio ventrem alit, qui lingua victum quærit. Ex γλῶσσα, & βαστὴρ, *venter*.

Γλωσσογράφος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui de glossematum interpretatione scribit. Ex γλῶσσα, & γράφω, *scribo*.

Γλωσσοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, linguæ similis. Ex γλῶσσα, & εἶδος, *species*.

Γλωσσοκάτοχος, ου, ὁ ἡ ὸν, linguam continens. Ex γλῶσσα, & κατέχω, *contineo*.

Γλωσσοκόμιον, ου, τὸ, vas, quod lingulas tibiarum recipit; (2) receptaculum quodvis. A

Γλωσσόκομον, ου, τὸ, theca condendis lingulis tibiarum idonea; (2) loculus, cui Ægyptii includebant cadavera condita; (3) marsupium; (4) arca in templo collocata, in quam conjiciebatur pecunia. Ex γλῶσσα, & κομέω, *curo*.

Γλωσσοκρατέω, ῶ, f. ήσω, linguam coërceo, tacco. Ex γλῶσσα, & κρατέω, *contineo*.

Γλωσσομανία, ας, ἡ, linguæ incontinentia, petulantia,

[illegible] ῶ, f. ήσω, linguam agiliter versio, blatero. Ex γλῶσσα, & τρέχω.

Γλωσσότμητος, ου, ὁ ἡ ὸν, cui lingua præcisa est. Ex γλῶσσα, & τέμνω, *scindo, feco*.

Γλωσσοτομέω, ῶ, f. ήσω, linguam amputo.

Γλωσσοχαριτέω, ῶ, f. ήσω, lingua blandior. Ex γλῶσσα, & χάρις, *gratia, blanditiæ*.

Γλωσσώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, lingulatus; (2) linguæ similis; (3) linguax, locutuleius.

Γλῶττα, ης, ἡ, vide γλῶσσα.

Γλωττικὸς, ἡ, ὸν, ad linguam pertinens.

Γλωττισμὸς, ὔ, ὁ, osculum, quo linguæ basiantium se contingunt mutuo. Ab eod.

Γλωττοδαϊφίλεω, ῶ, fello, ore morigeror. Ex γλῶττα, pro γλῶσσα & δαϊτύω.

Γλωττόκομον, ου, τὸ, idem quod γλωσσόκομον.

Γλωττοποιέω, verba fingo, formo, sed talia fere, qualia philosophi solent.

Γλωττοτορεύω, ῶ, idem quod γλωσσοτορεύω.

ΓΛΩΧΙ'Ν, ῖνος, ὁ, cuspis teli, angulus, acies.

Γλωχὶς, ῖνος, ὁ, idem.

Γναθμὸς, ὔ, ὁ, mala, maxilla. A γνάθος.

ΓΝΑ'ΘΟΣ, ου, ἡ, mala, maxilla; (2) dentes; (3) bucca. Hinc

Γναθόω, ῶ, f. ώσω, cædo in malas.

Γναθων, ωνος, ὁ, parasitus; (2) nomen proprium. Ab eod.

Γναμπτοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro γναμπτοῖς. A

Γναμπτὸς, ὴ, ὸν, incurvus, flexibilis. A

Γνάμπτω, f. ψω, inflecto carpendo vel vellicando pollo. A κάμπτω.

Γνάπτω, f. ψω, carpendo vel vellicando pollo. Ab eod.

Γναφάλιον, ου, τὸ, herba, cujus foliis nonnulli pro gnaphalo utuntur. A γναφάλον.

Γναφάλον, ου, τὸ, floccus fullonico cardine detractus e panno inter pectendum; (2) tomentum, quod exficcatis infascitur. A γνάπτω. Unde

Γναφεῖον, ου, τὸ, officina fullonia, fullonica.

Γναφεὺς, ῆος, ὁ, fullo; (2) plicis quidam.

Γναφικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, fullonica, sc. ars. A γναφεὺς.

Γναφικὸς, ἡ, ὸν, ad fullonem pertinens. A γναφεὺς.

Γναφὸς, ου, ὁ, pilleo, quæ ita fullones suspendunt & vellunt. Ab eod.

Γνωθὶ, *Ion.* pro γνῶθι. A γνώθω.

Γνωθὶ σεαυτὸν, nosce te ipsum. A γνώθω.

Γνωθὶς, ῖδος, ἡ, cardinis fullonici. A γνάπτω.

Γνωμὰ, ῆς, ἡ, pileo, quæ ita fullones suspendunt & vellunt. Ab eod.

Γνωσὸς, ὴ, ὸν, vel γνωτὸς, ὴ, ὸν, ab γίγνομαι, genitus; (2) genuinus, sinceras. A γίγνομαι. Hinc

Γνησιάρης, ου, ὁ, flocci tus, germanitas.

Γνησίως, *Adv.* legitime, genuine. Ab eod.

Γνοὺς, *Ion.* pro γνοὺς. A γιγνώσκω.

Γνοφερὸς, ἡ, ὸν, caliginosus, tenebricosus, caliginosus. Ab eod.

Γνυξ, *Adv.* genuflexo. A γόνυ, *genu*.

Γνῶ, *cognovi*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔγνων, a verbo γιγνώσκω.

Γνώμαι, *mentis*, gen. sing. *Dor.* pro γνώμης. A γνώμη, *mens*.

Γνωματόμια, τὸ, decretum, judicium.

Γνωματία, f. ήσω, sententiose loquor; (2) dijudico, judico. A γνώμη.

Γνώμενα, a. 2. inf. act. *Dor.* pro γνῶναι.

Γνώμη, ης, ἡ, sententia, mens; (2) voluntas; (3) consilium; (4) sententia, s. dictum aliquod insigne; (5) rogatio ad populum, relatio ad senatum; (6) senatus auctoritas, sc. cum intercessione tribuni SCtum impeditur. A γιγνώσκω.

Γνωμαδὸν, *Adv.* per singulorum sententias.

Γνωμίδιον, τὸ, sententiola.

Γνωμικὸς, ὴ, ὸν, sententiosus. A γνώμη.

Γνωμοδοτέω, ῶ, f. ήσω, consilium do, sententiam pronuncio. Ex γνώμη, & δίδωμι, *do*.

Γνωμολογέω, ῶ, f. ήσω, sententiose dico, sententias loquor. A γνωμόλογος. Unde

Γνωμολογία, ας, ἡ, dictio sententiæ; (2) sententiarum collectio.

Γνωμολογικὸς, ἡ, ὸν, sententiis utens.

Γνωμολογικὸς, sententiosè.

Γνωμολόγος, ου, ὁ ἡ ὸν, sententiis frequenter utens. Ex γνώμη, & λόγος.

Γνωμονικὸς, ἡ, ὸν, peritus, sciens, doctus; (2) ad sciatherica pertinens. Hinc ἡ γνωμονικὴ, sc. τέχνη, Gnomonica, quæ est ars conficiendi solaria. A γνώμων.

Γνωμονικῶς, *Adv.* gnomonice.

Γνωμοσύνη, ης, scientia, acumen judicii.

Γνωμοσυνεύω, sententiis acutis utor.

Γνωμοτυπικὸς, ἡ, ὸν, frequens acutis sententiolis.

Γνώμων, ονος, ὁ ἡ ὸν, cognitor; (2) index; (3) norma, amussis; (4) dens, ætatis index. A γιγνώσκω.

Γνῶναι, a. 2. inf. act. v. γιγνώσκω.

Γνωρίζεσθαι, 3. sing. pr. imp. pass. A

Γνωρίζω, f. ίσω, noscito, agnosco, cognosco; (2) probo, exploro; (3) notum facio, indico; (4) in memoriam revoco. Γνωρίζων τὰς λίθους, ἀνάγει ἡ τινὰ ὅτοι, Ifoc. γνωρίζειν ἀρὸς τινος, ab. Lut.

Γνώριμος, ου, ὁ ἡ ὸν, notus, cujus notitiam habemus; (2) notus, familiaris; (3) clarus, celebris; (4) discipulus. A γνωρίζω.

Γνωρίμως, *Adv.* familiariter.

Γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium, nota; (2) proprietas; (3) insigne, ornamentum, decus.

Γνωρισμὸς, ὔ, ὁ, agnitio e signis, &c.

Γνωριστικὸς, ἡ, ὸν, notitiam præbens, indicans. A γνωρίζω.

Γνῶσιν, *notam fecisti*, 2. sing. f. 1, ind. act. *Att.* pro γνώρισον, a verbo γνωρίζω.

Γνώσσω, 2. f. f. 1, ind. med. *Ion.* pro γνώσεαι, *eris*.

Γνώσῃ, 2. sing. f. 1, ind. med. *Att.* & *Ion.* pro γνώσεαι, a γιγνώσκω.

Γνωτὸς, *cognitus*, a. 2. part. pass.

Γνωτὸν, *notum fit*, 3. sing. a. 1. impers. pass.

Γνωτοσυγχύω, ῶ, f. ύσω, repugno sententiæ meæ, sanguine meo, pœnitentiam agro, respicio. Ex γνῶσις, & μάχομαι, *pugno*.

Γνωτὸς, ὴ, ὸν, cognitus, notus; (2) ad judicii [illegible] (3) sententia, [illegible] Ex γιγνώσκω.

Γνωτὸς, ὁ, f. ὸς, ind. med. v. γιγνώσκω.

Γνώτης, ου, ὁ, cognitor, arbiter, judex.

Γνωτικὸς, ἡ, ὸν, cognoscendi facultate præditus. Hinc ὁ γνωτικὸς, qui in conjecturis de hominum quam certo se provehit acumine, (neque vel eruditionis vanæ fastu inflatus) vir. Cl. Ast. Lexic. vel sagacitate ingenii præditus. *Ern.* A γνώτης.

Γνωτὸς, ὁ, f. ὸς, ind. med. v. γιγνώσκω.

Γνωτὸς, ὁ, f. ὸς, cognitus, (2) notus.

Γνωτὸς, ὁῦ, ὁ, socius. A γνώτης.

Γνωτὸς, ὁῦ, ὁ, notus; (2) familiaris, familiarissimus, propinquus, frater. A γιγνώσκω.

Γνωτοσύνη, ης, ἡ, familiaritas, propinquitas.

Γνώτω, ωτος, 3. sing. a. 2. imper. act.

Γνῶτω, 3. pl. a. 2. conj. act. *Poët.* pro γνῶσι.

Γοάασι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro γοῶσι.

ΓΟΑ Ω, ῶ, f. ήσω, & γοάσω, *Dor.* queror, deploro, defleo. Γοάσω, *Dor.* pro γοήσω, *Attic. Fut.* a γοάω.

Γόγγρος, ου, ὁ, congrus, vel congri pisces; (2) arborum tuberculum rotundum, olivæ similis.

Γογγρώδης, ους, congro similis.

Γογγρωλὸς, ὁῦ, ὁ, qui congros occidit.

Γογγρωμὸς, ὔ, ὁ, tumor gutturis, glandularumque nervearum partium.

Γογγύζω, f. ύσω, murmuro, mutilo.

Γογγύλαμα, ατος, τὸ, conquentum pomum, opus teres, orbis. A

Γογγυλίδιον, f. ίδιον, rotundo, rotundum edificio. A Γογγύλος.

Γογγυλία, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Γογγύλλα, ης, ἡ, rapum rotundum; *Angl.* Turnep; (2) maza rotunda. Ab eod.

Γογγυλλίδιον, ου, τὸ, rapulum; (2) pilulæ minutæ. Dim. a γογγύλλα.

Γογγυλίζω, f. ίσω, idem quod γογγύλλω.

Γογγυλιὸς, ὰ, ὸν, idem quod γογγύλος.

Γογγυλὶς, ίδος, ἡ, rapa. A γογγύλος.

Γογγύλος, ὴ, ὸν, rotundus. A τροχύλος.

Γογγυλόσκηλος, ου, ὁ ἡ ὸν, tabernaculum sub domicilium habens rotundum. Ex γογγύλος, & Σκηνὴ, *tabernaculum*.

Γογγυλώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, qui rotunda est facie, rotundus visu seu adspectu. Ex γογγύλος, & εἶδος, *species*.

Γογγυσμὸς, ὔ, ὁ, murmur, mussitatio, fremitus. A γογγύζω.

Γογγυστὴς, ὰ, ὸν, murmurator. Ab eod.

Γογγυστικὸς, ὴ, ὸν, ad murmurationem propensus.

Γόδυ, ῶ, q. d. luctu dotatus, lugens. Ex γόος, & ἴδνυμι.

Γοερὸς, ὰ, ὸν, lugubris, flebilis, lamentabilis. A γοάω.

Γοερῶς, lamentabiliter.

Γοίμφιαι, præs. inf. act. *Dor.* pro γοάσθαι, a γόομαι, *gemo*.

Γοίμωμα, ατος, τὸ, gemibundus, lamentabilis. Ab eod.

Γοητεία, ῆς, ἡ, præstigiæ, incantamentum.

Γοητεύω, ῶ, f. ύσω, incanto, præstigiis decipio; (2) illicio, pellicio. Ἐξηπατήθην ὑφ' γυναίκων, Plat. A γόης.

Γοητικὸς, ὴ, ὸν, incantatorius. Ab eod.

Γολγοθᾶ, Golgotha, Nomen Syr. *Calvaria*. Ex *Calvariæ*.

Γόμμορρα, ας, ἡ, Gomorrha. Nomen urbis. Hebr. *Habitatio*. Hinc

Γομμορρῖται, ου, ὁ ἡ ὶς, Gomorrhæus.

Γόμος, ου, ὁ, onus navis; (2) merces. A γέμω.

Γομφοφόρος, ου, ὁ ἡ ὸν, fecularius. Ex γόμφος, & φέρω.

Γομόω, ῶ, f. ὦσω, vincio. A γόμος.
Γομφίαιον, τὸ, papyrus clavus; (2) pilula quidam.
Γομφίασις, εως, ἡ, mobilitas dentium, morbi genus.
Γομφίασμα, ατος, τὸ, confractio, vel ſtupor dentium. A γόμφος.
Γόμφιος, ου, ὁ, idem molaris. A γόμφος.
Γομφοδέτης, ου, clavis firmatus.
Γομφοειδής, ές, idem; (2) accuratus, exquiſitus.
ΓΟΜΦΟΣ, υ, ὁ, cuneus, (2) clavus; (3) piſcis quidam. Hinc
Γομφοτήριον, υ, τὸ, clavus ligneus.
Γομφοτόμος, υ, ὁ, clavis fixus. Ex γόμφος, & τέμνω, fero.
Γόμφωμα, ατος, τὸ, coagmentatio per clavos
Γόμφωσις, εως, ἡ, idem.
Γομφωτὴρ, ῆρος, ὁ, coagmentator, fabricator.
Γομφωτὸς, ἡ, ὸν, coagmentatus, compactus. A
Γομφόω, ῶ, f. ώσω, clavis compingo; (2) compingo. A γόμφος.
Γονατίζω, f. ίσω, geniculo, genua flecto; (2) in genua procumbere facio. A γόνυ.
Γονάτιον, υ, τὸ, geniculum. Dim. ab eod.
Γονατόδεσμος, υ, ὁ, genuale. ſcil. ligaculum. Ex γόνυ, & δεσμός.
Γονατίζομαι, ίζομαι, f. ίσομαι, geniculor, in geniculum nodor. Ab eod.
Γονατώδης, ους, ὁ ἡ υ, geniculatus, geniculis ſtructus, nodis geniculatus. Ab eod.
Γονεία, ας, ἡ, fœtificatio. A γονεύς.
Γονεῖς, *parentes*, nom. pl. *contr.* pro γονέες. A
Γονεύς, ἑως, ὁ, parens. A γόνος, *genitura*.
Γόνη, ης, ἡ, genitura, (2) ſemen genitale; (3) fœtus, foboles. Ab eod.
Γονή, g. ῆς, *Ion.* pro γονός, a γένω.
Γόνιμος, η, ον, ἡ ὸν ἡ, genitalis, prolificus; (2) fœcundus; (3) generoſus. Ab eod.
Γονίμως, *Adv.* fœcunde.
Γονιμότης, ητος, ἡ fœcunditas.
Γονιμώδης, ώδες, fœcundus.
Γονοεὶς, ἔσσα, ὲν, fœcundus, fertilis. A γίγνομαι, *nascor*.
Γονοποιία, ας, ἡ, fœtura, fœtificatio.
Γονορροία, ας, ἡ, ſeminis genitalis profluvium. A
Γονόρρυμος, υ, ὁ ἡ ὑ, qui ſemin s fluxum patitur. Ex, γόνος, & ῥέω, *fluo*. Unde
Γονορρύτης, idem quod γονόρρυμος.
Γονορρυὴς, ές, ὁ, idem quod γονόρρυμος.
Γονοῤῥοία, ας, ἡ, idem quod γονορροία.
Γονὸς, ὁ, f. ὁσω, fluxum ſeminis patior.
Γονὸς, ὁ, ἡ, ſoboles, proles; (2) generatio, (3) genus; (4) filius. A γίνομαι, *nascor*.
Γονὸς, ὁ, ἡ, locus, vel ſolum fertile. Ab eod.
ΓΟΝΥ, νος, & γονατος, & *Poet* γουνος, τὸ, genu; (2) internodium.
Γονυαλγὴς, ὁ ἡ ὲς, genuum dolore laborans.
Γονυάλγια, ας, fut. ήσω, genu flecto. A
Γονυκλινὴς, ίος, ὁ ἡ ὲς, genua flectens. Ex γόνυ, & κλίνω, *flecto*.
Γονυκλισία, ας, ἡ, genuflexio, ſupplicatio quæ fit genibus flexis. Ex γόνυ, & κλίσις.
Γονύπους, ὁ, ὁ ἡ ὲς, blæſus; (2) cui genua trepidant; (3) timidus, (4) cinædus, mollis. Ex γόνυ, & πούς.
Γονυπετέω, ῶ, f. ήσω, ad genua accido. A
Γονυπετὴς, ίος, ὁ ἡ ὲς, accidens ad genua alicujus. Ex γόνυ, & πίπτω.
Γόος, ὁ, ὁ, luctus A γοάω.
Γοργὼ, οῦς, ἡ, Gorgonius. A γοργός.
Γοργάζω, f. άσω, gradum cito, feſtino, A γοργός.
Γοργάζω, Gorgiæ dictionem tumidam imitor.
Γοργειὸς α, ον, γοργωπὸς, & γοργωνάδης, idem quod γοργεῖος.
Γοργολόφα, ης, ἡ, galeam habens ex cæſpite Gorgonis, capitis Gorgonis in cono galeæ geſtans. Ex γοργὼ, & λόφος.
Γοργοπὸς, ὁ, ἡ, idem ac γοργωπὸς.
Γοργόπτερος, α, ον, idem quod γόργυρος.
Γοργώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, in tergore Gorgonis capitis ſimilitudinem habens. Ex γοργὼ, & εἶδος.
Γοργόμαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, agilioribus & vivacioribus me præbeo; (2) ſuſcito, efferor. Ab eod.
ΓΟΡΓΟΣ, ὴ, ὸν, vividus, fervens.
Γοργότης, ητος, ἡ, celeritas; (2) ferocitas. A γοργὸς.
Γοργὼ, *Gorgonis*, gen. ſing. *contr.* pro γοργόος, a nom. γοργὼς, *Gorgo*.
Γοργόνειον, ου, τὸ, Gorgonis imago ſectilis.
Γοργοποιὸς, ὁ, ἡ, ὸν, interfector, vel idem.
Γοργοφάλαμος, idem quod γοργόπτερος.
Γοργὼς, ώδος, *contr.* οῦς, ὁ, celeritas; (2) Gorgo, una ſiliarum Phorci, Meduſa ſcilicet, vel Sthenio, vel Euryale, quæ ſimul γοργόνες dicuntur. A
Γοργών, όνος, ὁ, idem; (2) animal noxium in Africa.
Γοργῶπις, ιδος, ἡ, adſpectu horrenda, ut Gorgo.
Γοργωπὸς, ὸς, ὁ, adſpectu horrendus ut Gorgo. Ex γοργὸς, & ὤψ, *oculus, vultus*.
Γὰρ, igitur, (2) certe, quidem; (3) ſaltem; (4) etiam Ex γε, & ἄρ.
Γουάζομαι, f. άσομαι, genua amplectens oro. Τὰν ὑπερ' ἐσθλὸ' ἐγὼ γουάζομαι ἀ ἀκρεότταν, Il. 15, 665. A γόνυ.
Γόυα δ', pro γόνατα, acc. pl. *Ion.* pro γόνατα.
Γουλαγὴς, ὲς, id. quod γονυκλινὴς.
Γόυαγμα, τος, τὸ, ſupplicatio.
Γουόεσσι, *fertilibus*, dat. plur. *Ion.* pro γονεῦσι. A γονὸς, *fertilis*.
Γουόομαι, ώμαι, genua amplector ſupplex.
Γουοπαχὴς, ίος, ὁ ἡ ὺ, genua pinguia, tumida habens genua. Ex γόνυ, & παχὺς, *craſſus*
Γονὸς, ὴ, ὸν, fertilis; (2) *Subſtantive* ſolum fertile vel ferax.
Γόυων, gen. pl. *Ion.* pro γονέων, a γόνυ.
Γοώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, lugubris. A γοάω.
Γοωτὰ, *contr.* pro γοάουσα, a γοάω.
Γραδδὸν, *Adv.* expreſſe, quaſi depictum. A γράφω.
ΓΡΑΒΙΟΝ, υ, τὸ, tædæ genus.
ΓΡΑΙΑ, ας, ἡ, anus, vetula; (2) cutis circa umbilicum, quia in ea rugæ ſenectutem indicant; (3) una χαριτων, quæ certæ Deæ ſentilium erant.
Γραὶδα, ὴ, arca panaria.
Γραΐδιον, υ, τὸ, anicula. Dim. a γραῖα.
Γραικὸς, υ, ον, anilis. Ab eod.
ΓΡΑΙΚΟΣ, ὴ, ὸν, Græcus a, um.
Γραϊνόομαι, ώμαι, anus fio, ſenefco. A γραῖα.
Γραΐνω, comedo, quaſi a γράω.
Γραῖς, ιδος, ἡ, anus. Ab eod
Γράμμα, ατος, τὸ, littera ſcripta; (2) *antiq. pro* libro; (3) ſcriptum quodcunque, ut tabulæ publicæ, leges, libri rationum, &c. et *in Plurali* epiſtola, literæ; (5) literæ, doctrina; (6) acta publica, tabulæ; (7) chirographum.
Γραμμάριον, υ, τὸ, ſcrupulum, uncia quarta pars unciæ. A γράμμα.
Γραμματεία, ας, ἡ, ſcriptura, literatura.
Γραμματεῖον, υ, τὸ, tabella, libellus, codicillus, album; (2) volumen quodcunque, (3) teſtamentum, teſtamenti exemplum; (4) chirographum, cautio; (5) ludus literarius; & *in Plurali*. (6) acta & documenta publica, (7) rationes ærgentarii.
Γραμματεὺς, έως, ὁ, ſcriba; (2) magiſtratus nomen variæ *in variis* civitatibus poteſtatis; (3) *in S. lib.* legis divinæ interpres, Theologus, Theologiæ Doctor.
Γραμματεύω, f. εύσω, ſum ſcriba; ſcriptæ partes ago. A γραμματεὺς
Γραμματιδιον, υ, τὸ, epiſtolium *impr.* amatorium; (2) ſchedula teſtificantis; (3) tabella, libellus. Dim. a γράμμα.
Γραμματικίδιον, f. ίδιον, grammaticum, ſeu literatorem ago A γραμματικὸς.
Γραμματικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη Grammatica, ſc. ars. Ab eodem
Γραμματικὸς, ὴ, όν, literator grammaticus; (2) calculo, numeris tractandis peritus.
Γραμματικῶς, *Adv.* gramatice.
Γραμματίζω, f. ίσω, litteras, initia linguæ trado, i. e. legendi & ſcribendi ſcientiam.
Γραμμάτιον, τὸ, idem quod γραμματίδιον.
Γραμματιστὴς, ὴ, ὸ, Grammaticæ præceptor. A γραμματίζω.
Γραμματοδιδασκαλεῖον, υ, τὸ, ludus literarius. A
Γραμματοδιδάσκαλος, υ, ὁ, qui literas docet, ludi litterarii magiſter. Ex γράμμα, & διδάσκαλος, *magiſter*.
Γραμματοκομιστὴς, ὴ, ὸ, publicarum literarum promulgator; (2) ad literas introductor. Ex γράμμα, & εἰσαγωγὸς.
Γραμματοπαίων, ωνος, ὁ, pueros docens, ſc. legere vel ſcribere vilis & contemptibilis ut γραμματίστης.) Ex γράμμα, & παίω.
Γραμματοφορία, ας, fut. ήσω, literas fero. A
Γραμματοφόρος, υ, ὁ ἡ ὸν, tabellarius. Ex γράμμα, & φέρω.
Γραμματοφυλάκιον, υ, τὸ, locus, ubi ſcripta publica aſſervantur. Ex γράμμα, & φυλαξ, *cuſtos*.
Γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea; (2) circeres ſive initium curriculi, quod olim ducta linea notabatur; (3) tabula, in qua latrunculis ludebatur. A γράφω Hinc
Γραμμίζω, fut ίσω, latrunculis ludo.
Γραμμικὸς, ὴ, όν, lineæris; (2) linearum peritus. Ab eod.
Γραμμισμὸς, ῦ, ὁ, ludus latrunculorum. A γραμμίζω.
Γραμμοποικίλος, ον, lineis varius diſtinctus, virgatus, ſiculatus.
Γραμμώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, lineæ ſimilis. A γραμμὴ.
Γραολογία, ἡ, aniles nugæ, fabulæ aniles.
Γραοπρεπὴς, ὲς, aniculas decen, anilis
Γραοφίλος, ὁ, aniculæ amans.
Γραοτρόφος, υ, ὁ, qui vetulas abigit, proprie ab emendis piſcibus. Vox Comica. A γραῦς, & Cod. *alligo*.
Γράπις, ιδος, ἡ, ſenecta, ſeu exuviæ ſerpentis, cicadæ, & ſimilium, (2) avis ſpecies.
Γραπλὴρ, ῆρος, ὁ, ſcriptor. A γράφω.
Γραπὸς, ὴ, ὸ, rugoſus. Ab eod.
Γραπτὸς, ὴ, όν, ſcriptus. Ab eod.
Γραπτὺς, ύος, ἡ, inſcriptio corporis virgulis ſubtilibus; (2) icarificatio. Ab eod.
ΓΡΑΣΟΣ, υ, ὁ, ſordes, quæ in ovium lanis colligiuntur, (2) alarum fœtor.
ΓΡΑΤΤΟΣ, υ, ὁ, clamor militum in conflictu primo.
Γράττις, ιος, ἡ gramen. A γράω.
Γράων, ωνος, ὁ ἡ ὼ, hirſutus, cui fœtens alarum (2) fatuus, ſtultus, demens. A γρατὸς.
Γραῦς, αός, ἡ, anus. A γραῖα.
Γραφεῖον, υ, τὸ ſtilus; (2) pen cillus.
Γραφεὺς, έως, ὁ, ſcriptor; (2) pictor.
Γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura, ſcriptio; (2) pictura; (3) accuſatio.
Γραφήτασαν, 3, pl. a. 2i imper. paſſ. v. γράφω.
Γραφίδιον, τὸ, ſtilus *Dim.*
Γραφικὸς, ὴ ὸν, ſcriptorius; (2) pingendi peritus.
Γραφικῶς, *Adv.* graphice, expreſſe, ſignanter.
Γραφὶς, ίδος, ἡ, ſtilus A
ΓΡΑΦΩ, f. ψω, ſcribo; (2) pingo; (3) inſculpo; (4) decerno, ſancio. Γράφω Cs μυρίας δραχμὰς, accuſo, Ariſt. Av. 1057. Γραφὴν τινα παρανόμων, δὶ τινος, accuſare coram. ; δίκην, impingere.
Γραφεῖον, ſcripturio.
Γράψης, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. γράφω.
Γράψον, ſcribe, 2. ſing. a. 1. imper. act.
ΓΡΑΩ, ῶ, f. άσω, comedo.
Γραώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, anilis. A γραῦς.
Γρηγορία, ᾶς, f. ήσω, vigilo. Ab εγρηγορὼς.
Γρηγορικὸς, ὴ, όν, vigil, pervigil. Ab eod.
Γρηγορὼς, perf. part med. *Ion.* pro ἐγρηγορὼς, a verbo γρηγορέω, *excito*.
Γρηΐος, α, ὁ ἡ ὸν, anilis; (2) antiquus. A γραῦς.
Γριπόομαι, & γριπόομαι, ἐκ. γριποῦμαι, & γριπάομαι, ἀρ. Ilipp. vellico, lancino, de doloribus e ſpaſmo.
Γριπὺς, ῦος, ὁ, pinator; (2) qui conſuit, vel ſarcit retia. A γρίπτω.
Γρίπὺς, piſcor.
Γριπίζω, f. ίσω, piſcor. Hinc

Γρίπισμα,

Γρίσιμος, ον, τὸ, hortus, cultus.
ΓΥΛΙΠΟΣ, ὁ, ἡ, teres.
Γρίπων, ὁ, piscator. A γρίπτω.
Γρίφθω, f. ψω, gryphos disserto. A γρίφος.
Γρίφος, ου, ὁ, ἡ, τὸ, rete; (2) sagena; (3) convivalis quæstio ænigmatica; (4) ænigmatices & amfiguus sermo quivis, gryphus. A γρίπτω.
Γριφώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, gryphi similis; (2) intricatus. A γρίφος.
ΓΡΟΝΘΩΝ, primum rudimentum tabicinum, modulus, quem primum docentur, f. qui tibias inflare discunt.
ΓΡΟΣΦΟΣ, ου, ὁ, teli genus, pilum, hastæ cuspis, quam terræ infigimus; (2) glans qualis funda excutitur.
Γροσφομαχία, ας, ἡ, miles levis armaturæ, veles.
Γροσφορος, ὁ, idem.
ΓΡΤ, vel γρυ, quicquid minimum est; (2) sordes, quæ sunt sub unguibus, (3) genus quoddam parvi numismatis; (4) vox suum, quam & edere solent, qui designantur respondere.
Γρύζω, f. ίξω, grunnio· (2) hisco, leniter loquor, allatro. Οὐ γὰρ γρύζειν ἐᾶς' ἡμᾶς, Arist Lys 511. A γρῦ.
Γρυλλη, ης, ἡ, grunnitus. Ab eod.
Γρυλλίζω, f ισω, grunnio. A γρυλλη.
Γρυλλισμος, ε, ὁ, grunnitus. A γρυλλίζω.
Γρύλλιον, ου, τὸ, idem Diminut. A Γρύλλος, ου, ὁ, idem quod γρυλλισμός.
Γρυμαια, ας, ἡ, peræ quoddam genus; (2) res vilis & minimi pretii. A γρῦ.
Γρυμαιοπάλης, ου, ὁ, qui peras & scruta vendit. Ex γρυμαια, & πωλέω, vendo.
Γρυπαίνω, incurvor. A γρυπός.
Γρυπος, ὁ, qui naso, vel rostro est aduncо.
Γρυπος, η, ον, incurvus, aduncus, inflexus. A γρυπ Hinc
Γρυποτης, ητος, ἡ, incurvitas, aduncitas, peculiariter nasi.
Γρυσμος, ου, ὁ, grunnitus. A γρύζω.
Γρυπόω, ῶ, f. ωσα, aduncum reddo, incurvum reddo, aduncum facio. Ab eod.
Γρυτάρια, ας, ἡ, scruta. A γρῦ.
Γρυτη, ης, ἡ, idem & ab eod.
Γρυτοπωλεῖον, locus ubi scruta venduntur.
Γρυτοπώλης, ου, ὁ, scrutorum venditor. Ex γρυτη, & πωλέω
ΓΡΩΝΗ, ης, ἡ, & γρῶνος, ὁ, caverna, saxum excavatum
ΙΤΑ, ας, ἡ, arvum, jugerum; (2) via; (3) fossa
Γύαλα, ων, τὰ, funes, quibus naves terræ alligantur A γύη.
Γυάλαι, ων, αι, poculа. Vox Megarica.
Γυαλιω, gen sing Ion. pro γυαλη.
ΙΤΑΛΟΝ, ου, τὸ, cavitas, (2) vola; (3) vallis. Hinc
Γυαλος, ὁ, ον, qui manu comprehendi potest.
Γυαρκης, ἐς, ὁ ἡ, ὁ, qui facit membra apta ad ferendos labores; (2) vegetus. Ex γυῖον, membrum, & ἀρκέω, sufficio.
Γυης, ου, ὁ, dentale, pars aratri. A γῦα.
Γυητης, ου, ὁ, claudus. A γυιος.
Γυιοκαμπης, ες, membra gravans, malè afficiens.
Γυιοβόρος, ὁ ἡ ὁ, membra depascens. Ex γυῖον, & βορὸς, edax.
Γυιοδαμος, ου, ὁ, qui membra domat. Ex γυῖον, & δαμάω, domo.
Γυιόκολλος, ὁ ἡ ὁ, membra, pedes constringens
Γυιοκόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, membra depascens; (2) membra fatigans. Ex γυῖον, & κορέω.
ΓΥΙΟΝ, ου, τὸ, membrum, in primis majus, ut pes manusve.
Γυιοπαγὴς, ες, qui membra facit torpida, rigida, ut frigus.
Γυιοπέδη, ης, ἡ, pedica
Γυιος, ὁ, ἡ, ον, claudus. A γυῖον.
Γυιοτακης, ὁ ἡ ὁ, membra tabescens. Ex γυῖον, & τήκω, tabesco.
Γυιοτόρος, ὁ ἡ ὁ, membra transfigens, lacerans.
Γυιοφαγος, ου, ὁ ἡ ὁ, membra exedens, Ex γυῖον, & φαγεῖν, comedere.
Γυιοω, ῶ, f. ωσω, membra frango; (2) claudum reddo; (3) enervo. A γυῖον.

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ, ου, τὸ, vicinalis, villaticus, vimineum in primis, in quo olim exercitabantur.
Γυμνάζω, f. άσω, exercito. A γυμνὸς.
Γυμνασία, ας, ἡ, exercitationis species. Ab eod.
Γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. A γυμνάζω.
Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, juvenes exercitationibus præfectum, sunt gymnasiarchiæ. A
Γυμνασιάρχης, ου, ὁ, gymnasii præfectus, gymnasiarchus. Ex γυμνάσιον, & ἄρχω, primatum.
Γυμναστραρχία, ας, ἡ, gymnasii præfectura.
Γυμναστραρχος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Γυμνάσιον, ου, τὸ, exercitatio; (2) palæstra, gymnasium, locus, in quo se nudi exercent. A γυμνάζω.
Γύμνασις, εως, ἡ, exercitatio, Ab eod.
Γύμνασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Γυμνασίαρχος, ὁ, ὁ, præfectus pueris exercendis.
Γυμναστικὸς, ἡ, όν, exercitationis. Ab eod.
Γυμναστικῶς, more palæstrico.
Γυμνητες, ων, οἱ, inopes. A γυμνὸς
Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, miles levis armaturæ, veles. Ab eod.
Γυμνησίαι, & γυμνήσιαι, insulæ Balearcs.
Γυμνητία, & γυμνητία, ἡ, levis armatura, i. e. militia levis armaturæ. A γυμνὴς.
Γυμνητεύω, f. εύσω, sum miles levis armaturæ, (2) nudus sum Γυμνητεύομεν ἢ λογιζόμεθα, 1 Cor. 4, 11. Ab eod.
Γυμνήτης, ου, ὁ, idem quod γυμνὴς.
Γυμνητικὸς, ἡ, ὸν, levis armaturæ; (2) qui nudus degit. A γυμνήτης.
Γυμνικὸς, ἡ, όν, gymnicus. A γυμνὸς.
Γυμνοδερκόμαι, ωμαι, nudus conspicior. Ex γυμνὸς, & δέρκομαι, conspicio.
Γυμνοκαρπος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, cujus fructus nudi sunt, qui non habet fructus involucro tectos. Ex γυμνὸς, & καρπὸς, fructus.
Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, nudorum puerorum exercitatio Plut. in Lycurg. cap. 15. Ex γυμνὸς, & παῖς, puer.
Γυμνοποδία, ῶ, f ησω, nudis pedibus incedo, (2) nudipedalia exerceo. A γυμνόπους.
Γυμνοπόδης, idem quod γυμνόπους.
Γυμνοποδία, ας, ἡ, incessus nudis pedibus; (2) saltationis genus; (3) nudipedalia. A γυμνόπους.
Γυμνόπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, qui nudis pedibus est, vel incedit. Ex γυμνὸς, & πούς
ΓΥΜΝΟΣ, ὴ, ὸν, nudus; (2) inermis; (3) destitutus rebus quibusvis, pauper, inops; (4) solus; (5) puer imberbis; (6) manifestus, apertus.
Γυμνοσοφισταὶ, ῶν, οἱ, Indorum sapientes, qui nudi vitam voluptatis expertem agebant. Ex γυμνὸς, & σοφιστὴς, sapiens.
Γυμνοσπερμος, & γυμνοσπέρματος, ον, ὁ ἡ ὁ, cujus semen nudum, i. e. nullis involucris tectum est.
Γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas; (2) paupertas A γυμνὸς.
Γυμνόω, ῶ, fut. ώσω, nudo; (2) spolio, privo; (3) aperio, detego. Ab eod. Hinc
Γυμνωθέντα, acc. f. m. g. a. f. part. pass. v. γυμνόω.
Γύμνωσις, εως, ἡ, nuditatio; (2) nuditas.
Γυνὴ, mulier Dor. pro γυνὴ
Γυναῖ, ὦ mulier! voc. sing. ab inus. γυναιξ pro γυνὴ.
Γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.
Γυναικίας, mollis, effeminatus. Ex γυνὴ, γυναικὸς mulier, & εἶμι, sum.
Γυναικιδρὸν, ου, τὸ, muliercula. Dim. a γυνὴ
Γυναικεῖον, ου, τὸ, gynæceum, conclave mulierum. A
Γυναικεῖος, εία, ον, muliebris. Hinc τὰ γυναικεῖα, menstrua.
Γυναικείως, Adv. muliebriter.
Γυναικίας, ου, ὁ, muliebris, effeminatus.
Γυναικίζω, f. ίσω, cultu gestuque femineum refero, (2) effemino. In med. (1) cultu se-

ΓΥΝ ΔΑΚ ΔΑΚ

Γυναικοβορία, ας, ἡ, mulierum cædes, (2) mulierum interfectio. Ex γυνὴ, & βορὸς, edax.
Γυναικοβόρος, ὁ ἡ ὁ, mulierum interfector. A γυνὴ
Γυναικοδαὴς, ὁ ἡ ὁ, mulierosus, mulierum amans.
Γυναικοκλὴς, ὁ ἡ ὁ, qui est in mulierum clave. Ex γυνὴ, & κλὴς, clavis.
Γυναικοκρατία, ας, ἡ, mulierum imperium, Ex γυνὴ, & κρατέω, regno.
Γυναικομανὴς, ὁ ἡ ὁ, qui mulieres amat, mulierosus. Ex γυνὴ, & μανὴς, amans.
Γυναικόμορφος, ον, ὁ ἡ ὁ, mulieris formam habens. Ex γυνὴ, & μορφὴ, forma.
Γυναικονόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, mulierum disciplinæ præfectus. Ex γυνὴ, & νέμω, moderor.
Γυναικοπαθὴς, ὁ ἡ ὁ, mulieribus patiens, effeminatus. Ex γυνὴ, & πάσχω, patior.
Γυναικοποινὴς, ὁ, venator mulierum.
Γυναικοπλὴθης, ὁ ἡ ὁ, mulieribus plenus. Ex γυνὴ, & πλὴθω, plenus sum.
Γυναικοπρεπὴς, ὁ ἡ ὁ, mulieres decens, Ex γυνὴ, & πρέπω, decet.
Γυναικοπρεπῶς, Adv. muliebriter, ita ut mulieres decet.
Γυναικος, mulieris, gen sing a γυνὴ.
Γυναικοφιλὴς, Dor. pro
Γυναικόφιλος, ου, ὁ, mulierum amator; (2) effeminatus. Ex γυνὴ, & φιλέω, amicus
Γυναικόφρων, muliebriter sentiens, cogitans.
Γυναικοφυὴς, ὁ ἡ ὁ, muliebrem fœcem habens. Ex γυνὴ, & φὴω, nox.
Γυναικώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, muliebris, effeminatus. A γυνὴ.
Γυναικὼν, ῶνος, ὁ, mulierum conclave. Ab eod.
Γυναικωνίτης, ου, ὁ, idem
Γυναικωνίτις, ιδος, ἡ, idem; (2) cœtus mulierum A γυναικὼν.
Γυναιμανὴς, idem quod γυναικομανὴς.
Γυναιον, ου, τὸ, mulierula. Dim. a γυνὴ.
Γυναιπόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui masculi & feminæ usum est. Ex γυνὴ, & πόρος, usus.
ΓΥΝΗ, γυναικὸς, ἡ, γυναιὸς, γυναιὸς, γυναικὸς, mulier, femina; (2) uxor. Hinc
Γύνις, & γυνὴς, ιδος, ἡ, imbellis, effeminatus.
Γυνιστὸς, ὁ, ἡ, aqualis, vitulis speciem referens. Ex γυὴ, vitulus, & εἶδος, f. ὄψις.
Γυπάριον, ου, τὸ, avis nidus, Ab eod.
Γυπὴ, ῆς, vel γυπὼ, οῦς, ἡ, vulturis nidus; (2) tugurium; (3) lustrum, domicilium subterraneum, ex γὴ.
Γύπιος, ου, ὁ, vulturinus, qui e vulture est. Ab eod.
Γυπὸλιος, ία, ον, inflexus, curvus. A γύπη.
ΓΥΡΑΘΟΣ, ου, ὁ, cimistrum e vimine, Lupeia, ας, ἡ, fossa, scrobs, receptaculum humitus. A
Γυρὸω, ῶ, f. ώσω, in orbem verto; (2) fodio; (3) in scrobibus condo. A γύρος.
Γυρτὸμυς, ος, ὁ ἡ ὁ, in orbem flexus. Ex γύρος, & τὸμος, scindo.

Γυροστόμας, in orbem hiatus.

Γυρόω, rarus circumdo, circumeo & circumduco. A γύρος. Ἐξ ὧνπερ ἀνατέλλει ἀνατολὴ γυρωτόν. Anatus 947.

Γῶνις, ιδος, ἡ, circularis. Ab eodem.

ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, pollen.

Γυρόδρομος, ος, ὁ, in orbem currens, aut motus. A γύρος, & δρόμος, *curro.*

ΓΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, curvus, incurvus; (2) rotundus; (3) o, *Suiss.* scrobs.

Γῦρος, ου, ὁ, gyrus, circulus, ambitus; (2) placenta quoddam genus. A γυρόω.

Γυρόω, ῶ, f. ώσω, incurvo; (2) in gyrum colligo, in orbem verto; (3) in scrobem condo. A γυρός.

Γύρωμα, ατος, τὸ, circumactio in orbem; (2) circus. A γυρόω.

Γύρωσις, ως, ἡ, idem & ab eod.

ΓΥΨ, γυπὸς, ὁ, vultur.

ΓΥΨΟΣ, υ, ὁ, gypsum, res calci cognata. Hinc

Γυψόω, ῶ, f. ώσω, gypso illino, gypso obduco.

Γω, *ego*, per Aphæresin, pro ἐγώ.

ΓΩΛΕΑ, ᾶς, spelunca & latibula, seu lustra ferarum.

Γῶν, *falter*, *Ion.* pro γὰν.

Γώνατα, nom. vel acc. pl. *Dor.* pro γόνατα.

ΓΩΝΙΑ, ας, ἡ, angulus; (2) locus abditus.

Γωνιαῖος, αία, αῖον, angularis. A γωνία.

Γωνιατρος, ὁ, ὁ, angulus concurrentium parietum. A γωνιάζω.

Γωνίδιον, υ, τὸ, parvus angulus; (2) locus angustus & abditus. Dim. a γωνία.

Γωνιοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲν, anguli formam habens, angularis. Ex γωνία, & εἶδος, *forma.*

Γωνιόομαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, angulo; in angulum formo, angularem reddo. A γωνία.

Γωνιόφυλλος, υ, ὁ ἡ ὸν, angulosa folia habens. Ex γωνία, & φύλλον, *folium.*

Γωνιομὸς, ὦ, ὁ, idem quod γωνιασμός.

Γωνιώδης, ους, ὁ, ἡ ὲς, angulosus, angularis. A γωνία.

Γωνιώδως, *Adv.* in formam anguli.

ΓΩΡΥΤΟΣ, ὦ, ὁ, pharetra.

Δ.

Δ Quarta Alphabeti litera, quæ Δίλτα. ab Hebræorum *Daleth* dicitur; (2) nota numeralis significans *quatuor*, & cum lineola infernè oppositа δ, *quatuor millia*; (3) pars Ægypti.

Δα, *Particula*, inseparabilis augens significationem vocum, quibus componitur, v. gr. δάφνιος, valde umbrosus, ex δὶ, & ζκιὰ, umbra, δαφνὶς, cædis admodum avidus, ex δὶ, & φόνος, *cædes.*

Δαβὶδ, ὁ, David. Nomen Hebr. ἀγαπητὸν. *Dilectus.*

ΔΑΓΥΣ, ίδος, ἡ, (pen. prod.) Theocr. 2, 110. ubi exponunt; (1) glacies; (2) simulacrum cereum; (3) ornamentum quoddam muliebre; (4) corolla.

Δαγκάνω, mordeo. Ex δάκνω.

ΔΑΔΑΞ, ακος, ἡ, mensuræ genus.

Δαδίον, υ, τὸ, facula. A δαὶς, ιδος.

Δαδεκτέμνω, ῶ, f. τεμῶ, tædam excido. Ex δὰς, & κόπτω, *findo.*

Δαδουργέω, ῶ, f. ήσω, tædas conficio. A δαδουργὸς, ὁ, ὁ, qui tædas conficit. Ex δὰς, & ἔργον, *opus.*

Δαδοῦχέω, ῶ, f. ήσω, facem præfero, præluceo; (2) illumino, illustro. A δαδοῦχος.

Δαδουχία, ας, ἡ, facis gestatio. Ab eod.

Δαδουχίαι, gen. sing. *Ion.* pro δαδουχίας.

Δαδοῦχος, υ, ὁ, facem, seu tædam gestans. Ex δὰς, & ἔχω, *habeo.*

Δαδοφορία, ας, ἡ, ήσω, facem, seu tædam gesto. A Δαδοφόρος, υ, ὁ ἡ ὸν, idem quod δαδοῦχος.

Δαδόω, ῶ, fut. ώσω, in tædam converto.

Δαδώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, tædaceus; (2) tædæ similis; (3) tædis abundans. Ab eodem.

Δάδων, gen. ωνος, ὁ, *Ion.* a δὰς, *tæda.* A δαὶς.

Δάζομαι, σομαι, ὁ, in tectum mutatio. A δάδω.

Δάημι, ἡ, Prudentia, Attica dicta.

Δαιδάομαι, ῶμαι, ἡ, Prudentiam facerdos.

Δαεὶς, *discitus*, ὁ, ἡ, part. pass. verbi δαίω.

Δαείω, disco. A δάω.

Δαέω, ῶ, disco, doceor; (2) scio. A δαὴς.

Δάζομαι, f. δάσσομαι, p. δεδάσμαι, divido; (2) lacero, disco. Ab eod.

Δάη, ης, ἡ, pugna. A δαΐω, *incendo.*

Δαηθμὸς, οῦ, ὁ, incendium. Ab eod.

Δαήμεναι, *peritis*, dat. plur. *Ion.* & *Poët.* pro δαήμοσι, a verbo δαήμων, *peritus.*

Δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, scientia. A δαήμων.

Δαήμων, ονος, ὁ ἡ ὸν, doctus, gnarus, peritus. A δαὴς.

Δαϊδᾶσι, aor. 2. infin. pass. verbi δαΐω.

ΔΑΗΡ, ἐρὸς, ὁ, levir, mariti frater.

Δαΐζω, *discam*, f. 1. ind. act. verbi δαΐω.

Δαΐ, vero. A δὴ, Attice, in interrog.

Δαιδαλίοισι, gen. sing. *Ion.* pro δαιδαλίῳ.

Δαιδαλόεις, εσσα, εν, vel δαιδάλεος, vel δαιδάλεος, artificiosus, artificiosè factus; (2) varius.

Δαιδαλίδαμος, ον, suaviſſimè olens. *Epith.* unguenti.

Δαιδαλιστρία, ὰς, artifex.

Δαιδάλλω, f. αλῶ, artificiosè facio; (2) varie go.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificiosum & egregium. A δαιδάλλω. A

ΔΑΙΔΑΛΟΣ, υ, ὁ, Dædalus, artifex summe ingeniosus; (2) artificiosus; (3) varius.

Δαιδαλόχειρ, ρος, ὁ ἡ ὸν, artificiosas manus habens, solers. Ex δαίδαλος, & χεὶρ.

Δαιδαλόφωνος, υ, ὁ ἡ ὸν, artificiosè resonans. Ex δαίδαλος, & φωνὴ, *vox.*

Δαιδαλόω, ῶ, idem quod δαιδάλλω.

Δαίδεον, *facum*, gen. pl. a δαὶς, *fax.*

Δαὶς, 3. f. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἴδαιε, a δαΐω.

Δαΐζω, fut. ίσω, vel ίξω, divido, partior; (2) discerpo, lanio; (3) occido. A δαίω.

Δαιθμὸς, δαιθμὸς, divisio. Ex δαίω, & δαΐζω.

Δαικτὴρ, ὸς, & δαίκτωρ, vi cogens, domans, infestus, hostilis.

Δαιμονάω, ῶ, fut. ήσω, fum dæmoniacus; (2) insanio, furore correptus sum.

Δαιμονιάζω, f. άσω, idem. A δαίμων.

Δαιμονιαλὲς, ὴ, ὸν, a dæmone obsessus aut adflatus. Ab eod.

Δαιμονιὰς, ᾶδ, idem quod δαιμονία.

Δαιμονίζω, f. ίσω, pro dæmone habeo, & δαιμονιζομαι, a dæmone possideor, vexor, torqueor. Ab eod.

Δαιμονίη, *Ion.* pro δαιμονία, a δαιμόνιος.

Δαιμονικὸς, ὴ, ὸν, dæmonicus, qui est dæmonis. Ab eod.

Δαιμόνιον, υ, τὸ, dæmonium, i. e. spiritus impurus, diabolus in N. T. apud Profanos, Numen; (2) larva; (3) genius; (4) fortuna. Ab eod.

Δαιμονιόληπτος, ον, a Dæmone afflatus.

Δαιμόνιος, ος, ὁ ἡ ὸν, divinus; (2) felix; (3) augustus; (4) admiratione dignus; (5) præter modum magnus; (6) miser, miserandus. Ab eodem.

Δαιμονιώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, dæmoniacus.

Δαιμονίως, *Adv.* vehementer, mirum in modum.

Δαιμονοκλαυσία, ὰς, ἡ, ira, vel pœna divina.

Δαιμονολάτρης, ου, ὁ, dæmonum cultor. Ex δαίμων, & λάτρις, *cultor.*

Δαιμονομανία, ας, ἡ, insanus dæmonum amor. Ex δαίμων, & μαίνομαι, *insanio.*

Δαιμονοβρεπτος, υ, ὁ ἡ ὸν, qui a dæmone agitatur, dæmoniacus.

ΔΑΙΜΩΝ, ονος, ὁ ἡ ὸν, Deus; (2) spiritus potens, sed Deo inferior; (3) genius; (4) fortuna cum bona, tum adversa; (5) diabolus, in N. T.

Δαίνυ, 2. sing. præs. imperat. act. per *Apocopen*, pro δαίνυθι, a δαίνυμι.

Δαίνυμαι, convivor, epulor. A δαίω. Hinc

Δαίνυμι, epulas do, convivium præbeo.

Δαίνυντ' pro δαίνυσι, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐδαίνυτο, a δαίνυμι.

Δαίνυσθ' pro δαίνυσι, *epulari*, perf. inf. med.

Δαΐξαι, *dividisse*, aor. 1. inf. act. verbi δαΐζω.

Δαΐος, ία, ον, peritus, prudens; (2) hostilis. Ab eodem.

Δαΐρα, ὰς, pro δαὶς.

Δαίρω, flagello, verbero, cædo. A δέρω.

Δαΐς, ίδος, ἡ, tæda; (2) pugna, prælium, bellum. A δαίω.

Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum, convivium.

Δαισάμενος, aor. 1. pass. med. verbi δαίω.

Δαίσιμος, ος, ὁ ἡ ὸν, edulis, esculentus. Ab eod.

Δαῖτα, *cibus*, acc. sing. a δαὶς, *cibus.*

Δαιτάλὴς, ἐος, ὁ, conviva; (2) *Adv.* A δαίτη.

Δαιταλκία, ας, ἡ, coquendi ars. Ex δαίω, & ἔργον, *opus.*

Δαιτάλεύω, ῶ, fut. ύσω, convivor, epulor. A δαίτη, ης, ἡ, epulum, epulæ. A δαίω.

Δαίτηθεν, *Adv.* e convivio. A δαίτη.

Δαΐτης, ίδος, ἡ, fax major; (2) alliorum capita colligata. A δαίω, *uro.*

Δαιτρεύω, f. εύσω, divido cultro; (2) coquum ago. A δαιτρὸς.

Δαιτροπόνος, υ, ὁ ἡ ὸν, pistor, coquus. Ex δαιτρὸς, & πονέω.

Δαιτρὸν, *Adv.* divisim. A δαιτρὸς.

Δαιτρὸς, οῦ, ὁ, qui carnes dividit, coquus. A δαίω.

Δαιτροσύνη, ης, ἡ, scientia ministrandi more δαιτρὸς. A δαιτρὸς.

Δαιτυμὼν, ονος, ὁ, epulo, conviva; (2) qui convivium instruit. A δαίω.

Δαιτὺς, ύος, idem quod δαὶς.

Δαίφρων, ονος, ὁ ἡ ὸν, bellicosus; (2) prudens. Ex δαὶς, & φρὴν, *mens.*

Δαίχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi δαΐζω.

ΔΑΪΩ, f. αίσω, perf. m. δέδηα, pl. perf. ἐδιδήειν, disco; (2) epulum præbeo; (3) divido; (4) incendo, uro; (5) epulor, edo.

ΔΑΚΑΡ, genus casiæ.

Δάκε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion* pro ἔδακε, a δάκνω.

Δακέειν, a. 2. inf. act. *Poët.* pro δακεῖν.

Δακέθυμος, ος, ὁ ἡ ὸν, mordens animum; (2) gravis, molestus. A δάκνω, & θυμὸς.

Δάκειον, ου, τὸ, animal venenosum. A δάκος.

Δακνάζω, idem quod.

ΔΑΚΝΩ, f. δήξω, perf. δέδηχα, aor. 2. ἔδακον, mordeo; (2) pugno. Ἀλλ' ὑ γὰρ ἐν ζωοῖσι δυσηδέσι δάκομαι, Eur. Med. 1347. Δηχθεὶς φρὸς ὑ ἐχίδνησιν, ægre ferens, Soph. Phil. 377.

Δακνώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, mordax. A δάκνω.

Δακοντος, g. f. aor. 2. part. act. v. δάκνω.

Δάκος, εος, τὸ, animal venenosum. Ab eod.

ΔΑΚΡΥ, υος, τὸ, lacrima; (2) humor, vel succus e plantis distillans.

Δακρύγελως, ωτος, ὁ ἡ ὼν, fletu misto ridens. Ex δάκρυ, & γέλως, *risus.*

Δακρύδιον, υ, τὸ, lacrimula. Dim. a δάκρυ.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacrima, fletus.

Δακρυντὸς, ὴ, ὸν, lacrymabilis, flebilis.

Δακρυόεις, όεσσα, όεν, Gen. όεντος, δάκρυσι, όεντος, lacrimosus, lacrimabundus.

Δακρύσιν, *Adv.* lacrimis effusis. A δακρύσις.

Δακρυοπὸεὶς, ὴ, ὲν, lacrimas ciens. Ex δάκρυον, & ποιέω.

Δακρυορραντος, υ, ὁ ἡ ὸν, lacrimis stillans, lacrimosus.

Δακρυπλάω, lacrimis exundo. Ex δάκρυ, & πλάω, pro πλέω, *fluito.*

Δακρυρρόέω, ῶ, f. ήσω, lacrimis fluo, lacrimor. A

Δακρύρροος, υ, ὁ ἡ ὸν, lacrimis fluens, lacrimas fundens. Ex δάκρυ, & ῥέω, *fluo.*

Δακρύσας, a. 1. part. act. v. δακρύω.

Δάκρυσι, *lacrimis*, dat. plur. a δάκρυ, *lacrima.*

Δακρυσίσταλος, idem quod δακρυόεις.

Δακρυχέω, f. ήσω lacrimas fundo.

Δακρύω, f. ύσω, lacrimor, deploro. Ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν πατέρων μᾶλλον, Arist. Av. 547. A δάκρυ.

Δακρυώδης,

Δακρυώδης, ης, ες, ὁ ἡ ἡ, lacrimosus.
Δακτυλήθρα, ας, ἡ, digitale, digitorum involucrum; (2) tormentum digitis manuum & pedum adhiberi solitum; (3) annuli pala. A δάκτυλος. Unde
Δακτυλαῖος, αία, αῖον, digitalis.
Δακτυλίδιον, ου, τὸ, annellus. A δακτύλιος.
Δακτυλικός, ὴ, όν, digitalis; (2) dactylicus, dactylis pedibus constans.
Δακτυλικῶς, per dactylos.
Δακτυλιογλυφία, ας, ἡ, annulorum sculptura sive cælatura. A
Δακτυλιογλύφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui annulos sculpit, aut cælat. Ex δακτύλιος, & γλύφω.
Δακτυλιοθήκη, ης, ἡ, annulorum theca, sive repositorium. Ex δακτύλιος, & θήκη, theca.
Δακτύλιος, ου, ὁ, annulus. A δάκτυλος.
Δακτυλιουργός, οῦ, ὁ, annulorum artifex, f. fabr. Ex δακτύλιος, & ἔργον, opus.
Δακτυλικός, ὴ, όν, digitalis. A δάκτυλος.
Δακτυλίτις, ιδος, ἡ, dactylitis, herbæ genus.
Δακτυλιώτης, ου, ὁ, digitus annularis.
Δακτυλοδεικνίω, ῶ, digito monstro. A
Δακτυλοδείκτης, ου, ὁ, qui digito monstrat. Ex δάκτυλος, & δείκνυμι, monstro.
Δακτυλοδεικτέω, ῶ ὁ ἡ ἡ, qui digito monstratur.
Δακτυλοδεξία, ἡ, demonstratio facta digito.
Δακτυλοειδής, ὴς, digito similis.
Δακτυλοδοχμή, ῆς, ἡ, palmus minor. Ex δάκτυλος, & δοχμή, palmus.
ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, digitus; (2) pes metricus, e syllaba longa & duabus brevibus constans; (3) fructus palmæ; (4) gramen aculeatum; (5) conchæ genus.
Δακτυλοτρίπτος, ον, digito tritus.
Δακτυλωτός, ὴ, όν, digitatus. A δάκτυλος.
Δακὼν, a. 2. part. act. verbi δάκνω.
Δᾶλε, Dele, voc. sing. Dor. pro Δᾶλε, a Δᾶλος.
Δᾶλεῖτο, lædebat, 3. sing. imperf. ind. med. Dor. & Ion pro ἐδηλοῦτο, a verbo δηλόω.
Δαλδός, ρὰ, ρὸν, tortulus, calidus. A δαλός.
Δαλεόν, τὸ, tortis, titio. A δαλός.
Δάλιος, Dor. pro Δήλιος, Delius.
Δαλμανυθὶ, ἡ, Dalmanutha. Nomen regionis Hebr. ἄκλητον. Hæreditas pauperis.
Δαλματικὴ, ἡ, vestis sacerdotalis, ferè clavata.
Δαλός, ὅ, ὁ, pen. prod. titio, tortis; (2) fustis. A δαίω.
Δᾶμα, pro δαμᾶν, a δαμάω. Unde
Δαμάζω, f. άσω, domo; (2) interficio. Ὁ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐστὶ βελτίοσι δαμάζῃ, Epigr.
Δαμάλη, ης, ἡ, juvenca, vitula, bucula. Ab eodem.
Δαμαλίζοντος, ου, ὁ ἡ ἡ, depastus a juvencis. A δαμάλη, & βόσκω, pasco.
Δαμαλιβόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, bucularum, seu juvencarum esor, qui buculas devorat.
Δαμαλίζω, idem quod δαμάζω.
Δαμάλις, ιος, ἡ, juvenca, vitula, bucula.
Δάμαρ, αρτος, ἡ, uxor. A δαμάω, quia domatur jugo mariti.
Δαμάσαι, a. 1. inf. act. verbi δαμάω.
Δαμασσιν, Dor. pro δαμάζειν.
Δαμασίβροτος, ου, ὁ ἡ ἡ, domitor mortalium. A δαμάω, & βροτὸς, mortalis.
Δαμασιφάνης, ου, ὁ, domitor, domitura; (2) celum. A δαμάζω.
Δαμασίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui domat mentem. Ex δαμάζω, & φρὴν, mens.
Δαμασίφως, αντος, ὁ ἡ ἡ, hominum domitor. Ex δαμάζω, & φὼς, vir.
Δαμασκὸς, οῦ, ἡ, Damascus. Urbs Syriæ. Hinc Δαμασκηνὸς, ὴ, όν, Damascenus.
Δάμασσαν, Ion. & Poët. pro ἐδάμασα, a δαμάζω.
Δαμαστήριον, ου, τὸ, tormentum, quo quis cogitur fateri, aut facere, quæ nolit. A δαμάζω.
Δαμασώνιον, ου, τὸ, herba quædam.
Δαμάστειρα, ἡ, victrix, domitrix, Domina.
Δαμάστωρ, ορος, domitor, victor. A
ΔΑΜΑ'Ω, ῶ, fut. άσω, p. ακα, aor. 2. ἔδαμον, domo, subigo; (2) adfligo; (3) occido. Εἰ δὲ ὁμῶ πόλεμός τε δαμᾷ ἠὲ λιμός. Αρχιλ. Il. 2. 61. Λυθεὶς ὑπὸ τοῦ δαμέντος ἄμεινον ἔσται, Il. 12, 476.
Δαμεῖν, domitus fit, 3. singul. aor. 2. opt. pass. verbi δάμω, vel δάμνω, pro δαμάω.
Δάμεν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. Poët. & Ionic. pro ἐδάμησαν, a verbo δαμάω.
Δαμῆτε, nom. dual. a. 2. part. pass.
Δαμήμεναι, aor. 2. inf. pass. Dor. pro δαμῆναι.
Δαμναίμαν, domor, 1. sing. præs. opt. pass. Dor. pro δαμναίμην, a δάμνημι.
Δαμνάω, ῶ, idem quod δαμάω.
Δάμνημι, idem & ab eodem.
Δάμνησι, 3. sing. præs. ind. act. v. δάμνημι.
Δαμνιππος, ου, eques, bene equitans.
Δᾶμον, acc. f. Dor. pro δῆμον, a δῆμος.
Δαμόταν, acc. sing. Dor. pro δημότην.
Δαμασσάμεθα, 1. plur. a. 1. conjunct. med. Dor. pro δημασάμεθα, a verbo δημόομαι.
ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, laurus Alexandrina; (2) nomen mulieris.
Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, Argivi. A Δαναός.
Δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus; (2) obolus Charonti solvi solitus. A δανὸς.
Δαναοὶ, ῶν, οἱ, Danai, sive Græci a Danao, Beli filio, sic dicti.
Δανειακὸς, ὴ, όν, mutuus. A δάνειον.
Δανεῖζα, f. εἴσω, mutuum do, fœnero. Ἐς χοιρίδιον μοι τὸν δανείσειν τρεῖς δραχμὰς, Arist. Pace, 374. in med. mutuum sumo. A
Δάνειον, ου, τὸ, fœnus, mutuum, æs alienum. A δανὸς, donum.
Δανείσαθαι, a. 1. inf. med. v. δανείζω.
Δανεισμα, ατος, τὸ, pecunia fœneratitia; (2) ipsa fœneratio. A δανείζω.
Δανεισμὸς, οῦ, ὁ, fœneratio, mutuatio.
Δανειστὴς, οῦ, ὁ, fœnerator, creditor. Hinc
Δανειστικὸς, ὴ, όν, fœneratorius, fœneratitius.
Δανιὴλ, ὁ, Daniel. Nomen viri Hebr. ἄκλητον. Judex Dei.
ΔΑ'ΝΟΣ, ου, τὸ, donum; (2) mutuum; (3) mors. Macedonibus.
Δανὸς, ὴ, όν, pen. prod. aridus. A δαίω, uro.
Δάος, ου, vel Δαὲς, οῦ, ὁ, lumen; (2) ignis; (3) lampas; (4) lupus, Phrygibus; (5) Davus. Ab eod.
Δαπαναῖν, præs. inf. pro δαπανᾶν.
Δαπανάσαιμι, 1. sing. a. 1. opt. act. A
ΔΑΠΑΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, consumo, impendo, sumptus facio; (2) exhaurio; (3) splendide vivo & bona obligurio. Δαπανᾶν τὴν οὐσίαν, πολλὰ εἰς ἡδονὰς, τὴν πόλιν. Hinc
Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus, impendium.
Δαπάνημα, ατος, τὸ, impensa, sumptus.
Δαπανηρὸς, ρὰ, ρὸν, sumptuosus; (2) in quem magni sumptus fiunt. A δαπάνη.
Δαπανηρῶς, Adv. sumptuose, magnis sumptibus.
Δαπανητικὸς, ὴ, όν, consumendi vim habens. Ab eod.
Δάπτης, ου, ὁ ἡ ἡ, consumptor, consumendi vim habens; (2) sumptuosus, profusus.
ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, pavimentum; (2) solum.
Δαπίδιον, ου, τὸ, parvus seu vilis tapes. A
Δάπις, ιδος, ἡ, tapes, tapetum. A τάπης.
Δαπλοὶ, αὶ, ὰ, vorax, at δαπταὶ μυῖαι, mordaces muscæ, a δάπτω.
Δάπτριος, ου, ὁ, lacerator, edax. Ab eod.
ΔΑ'ΠΤΩ, f. ψω, voro, dilanio, dilaniando voro. Πίπλον ἢ λεπτοὶ λευκὼ ἐδάπλα ζάκρα τ' δυσδαίμονος, Eur. Med. 1192.
Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod δάπτω, cum reduplicatione. Καὶ τὰς φλυαρὰς δαρδάπτουσι, Arist. Nub. 710. Τοιουτοσὶ τοιοῦτον με δαρδάπτῃ σίβδος Ευριπίδου, invadit, id. Ran. 66.
Δαρήσομαι, 1. sing. f. 2. indic. pass. δέρω.
Δάρεικος, ου, ὁ, nummus aureus Persicus.
ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, f. δαρθήσομαι, a. 2. ἐδαρθον, dormio. Ἐδραθεν ἐν ἁρδόμῳ, per metath. pro ἐδαρθον, Odyss. 23, 143. A
Δαρθέω, ῶ, dormio. Inusitatum.
Δαρὸς, ὁ ἡ ἡ, longævus. Ex δαρὲς, pro δηρὲς & βιὸς, vita.
Δάρσις, εως, ἡ, excoriatio. A δέρω, excorio.
Δαρτὸς, ὴ, όν, excoriatus. Ab eod.
Δασὺς, ὺ, ὺν, hirsutus. Ex δαὸς, ὁ, ἡ, ὺν, pro δηὸς, ὁ, ἡ, ὺν, a δηὸς.
Δάσσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Dor. pro ἐδάσατο, a δάζω.
Δασσάμενοι, 3. pl. aor. 1. ind. med. Dor. pro ἐδάσαντο, a δάζω.
Δάσσας, a. 1. part. act. Dor. pro δάσας, a δάζω.
Δασσάμενος, 3. sing. a. 1. ind. med. Poët. & Ion. pro ἐδάσατο, a δάζω.
Δασσῆται, 3. s. f. 1. ind. med. Dor. pro δάσηται.
Δασὺς, Adv. aspirate. A δασύς.
Δασθήσομαι, divisus, f. 1. ind. pass. v. δάζω.
ΔΑ'ΣΚΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, dasicilus, pusio quidam.
Δάσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, umbrosus. Ex δασὺς, & σκιὰ.
Δάσμα, ατος, τὸ, partitio. A δάζομαι, divido.
Δάσμευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Δασμολογία, ας, ἡ, f. ήσω, tributum colligo. & δασμολογοῦμαι, tributum pendo. Δασμολογεῖν τὰς νησίδας, Hisc. παρὰ τὴν ἄλλην ἀρχὴν, Dem.
Δασμολογία, ας, ἡ, tributi collectio. A
Δασμολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, tributorum collector. Ex δασμὸς, & λέγω, colligo.
Δασμὸς, ου, ὁ, divisio; (2) portio; (3) tributum, vectigal. A δάζομαι.
Δασμοφορέω, ῶ, f. ήσω, tributum solvo, seu pendo. A
Δασμοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui tributum pendit, tributarius. Ex δασμὸς, & φέρω, fero.
Δάσος, ου, τὸ, locus silvosus, truticeum. A δασὺς.
ΔΑΣΠΑΗ'Σ, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, difficilis, gravis, atrox. Ex δα intensivo, & πίμπλημι, repleo, quasi malo augens; vel a πελάζω, quasi accessu nocens.
Δασπλῆτις, ιος, ἡ, gravis; (2) accessu difficilis. A δασπλὴς.
Δάσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. Ion. & Poët. pro ἐδάσαντο, v. δάζω.
Δασυγλώσσος, ὁ, barbatus.
Δασύθριξ, ιχος, ὁ ἡ ἡ, qui denso capillo est. Ex δασὺς, & θρὶξ, capillus.
Δασύκερκος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui villosa est cauda. Ex δασὺς, & κέρκος, cauda.
Δασυκέρμας, Dor. pro δασυκέμας.
Δασυνέμων, ὁ, hirsutos pedes habens.
Δασύμαλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, lanosus, cui densum est vellus. Ex δασὺς, & μαλλὸς.
Δασυνῶ, fut. ωσω, denio, pilosum reddo; (2) spiritu aspero vocabulum signo. A δασὺς.
Δασυπόδων, ου, ὁ ἡ ἡ, leporinus. A
Δασύπους, οδος, ὁ, lepus; (2) cuniculus. Ex δασὺς, & πὼς, pes.
Δασυπρωκὴς, ὲς, hirsutum anum habens.
Δασυπώγων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, densam barbam habens, hispida & hirsuta barba præditus.
ΔΑ'ΣΤΣ, εῖα, ὺ, Gen. ἐος, εἴας, ἐος, densus; (2) pilosus, hirsutus. Hinc δασὺ πνεῦμα, spiritus asper, sive densus, apud Grammaticos.
Δασύσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, densam umbram faciens. Ex δασὺς, & σκιὰ.
Δασυσμὸς, οῦ, ὁ, densatio, densitas. A δασύω.
Δασυστέρνος, ου, ὁ ἡ ἡ, hirsutum pectus habens. Ex δασὺς, & στέρνον, pectus.
Δασύτης, ητος, ἡ, densitas; (2) pilositas; (3) adspiratio vocis apud Grammaticos. A δασὺς.
Δασυτόνως, idem quod δασέως, ap. Gramm.
Δασύτριχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod δασύθριξ
Δασύφλοιος, ου, ὁ ἡ ἡ, densum, vel hirsutum, habens corticem. Ex δασὺς, & φλοιὸς.
Δασυχαίτης, ου, ὁ, densam jubam, seu comam habens.
Δατέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, divido, partior. Ἀπορθιμίην ἢ διὰ κτῆσιν δατέωνται χρηματα, Hesiod. Θεογ. 606. Ἁρμαλιὴν δατέεσθαι, id. Ημ. 3.
Δατέοντο, 3. plur. imperf. ind. Ion. pro ἐδατέοντο, scil. ἐδατοῦντο.
Δατεῦνται, Ion. pro ἐδατοῦντο.
Δατεύμεθα, dividimur, 1. pl. præs. conj.
Δατεύμενος, η, ον, dividens.
Δάτησις, εως, ἡ, divisio, partitio. A δατέομαι.
Δατητὴς, οῦ, ὁ, divisor, distributor. Ab eod.

ΔΑΤΙΣΜΟΣ, ῆ, ὁ, Dirismus, i. e. barbarismus vel solœcismus, v. γρ. χαίρμαι, pro χαίρω, quo loquendi genere in Græcia utebatur Datis, Persarum satrapa.

Δαυάω, hellen. voro. A δαίω.

Δαυκίνη, ης, ἡ, sc. ῥίζα, vinum dauci radice conditum. A

ΔΑΥΚΟΣ, ου, ὁ, herba quædam Cretica.

Δαυλός, ὁ, ἡ, densus. Ex δά, & ὕλη, silva.

Δαυλός, οῦ, ὁ, titio, torris. Æolicum, a δᾷλος.

Δαφνη῀, ου, ὁ, Daphnæus, Epitheton Apollinis. A δάφνη.

Δαφνέλαιον, ου, τὸ, laurinum oleum.

ΔΑΦΝΗ, ης, ἡ, laurus; (2) nomen prorium Nymphæ in laurum conversæ.

Δαφνίνεος, ἡ, ον, laureus. A δάφνη.

Δαφνοφόρ῀, ου, ὁ, ἡ, lauri comestor. Dicuntur ita vaticinantes.

Δαφνοφορέω, ῶ, f. ήσω, laurum fero; (2) sum laureatus. A

Δαφνοφόρ῀, ου, ὁ, ἡ, lauriger.

Δαφνικός, ἡ, όν, laureus, laurinus. A δάφνη.

Δαφνινος, ἡ, ον, idem & ab eod.

Δάφνιν῀, ινη, ινον, idem & ab eod.

Δαφνίς, ίδ῀, ἡ, laurea; (2) bacca laurina.

Δαφνίτης, ου, ὁ, idem quod δαφνη῀; (2) qui laurum aliqua similitudine refert. Ab eod.

Δαφνίτις, ιδ῀, ἡ, planta quædam lauro quodammodo similis. A δαφνίτης.

Δαφνοχαίτης, ε῀, ὁ, ἡ, lauro gaudens. Ex δάφνη, & χαίτη, gaudeo.

Δαφνοειδής, ε῀, ὁ, ἡ, lauri speciem gerens. Ex δάφνη, & εἶδ῀, species.

Δαφνόκομος, ὁ, ἡ, laureatus.

Δαφνοπόλης, ὁ, Epith. Apollinis.

Δαφνόσκι῀, ου, ὁ, ἡ, lauris umbrosus.

Δαφνοφορέω, ῶ, f. ήσω, id. quod δαφνοφορέω. A

Δαφνοφόρ῀, ου, ὁ, ἡ, lauriger.

Δαφνοστρωτος, Adv. cum lauro, seu laurea.

Δαφνώδης, ες, lauris consitus.

Δαφνών, ῶν῀, ὁ lauretum, locus consitus lauris. A δάφνη.

Δαφοίν῀, ου, ὁ, ἡ, valde funestus, cruentus. Ex δα intens. & φόν῀, cædes.

Δαφοινός, ὴ, όν, cædis avidus, valde cruentus; (2) rufus, valde fulvus. Ex ιιδ.

Δαψίλεια, ας, ἡ, copia, abundantia.

Δαψιλεύομαι, f. εύσομαι, copiose & abundanter subministro; (2) valde solicitus sum.

Δαψιλίως, contr. δαψιλῶς, Adv. copiose, abundanter, laute. A

ΔΑΨΙΛΗΣ, ί῀, ὁ, ἡ, dapsilis, largus, copiosus.

Δάμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. δαίω.

ΔΕ, Conj. vero, autem; (2) sed, verum; (3) enim; (4) igitur; (5) sane.

Δέαται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro δεδίαται, & hoc pro δέδινται, a δέω.

Δέδεγμαι, perf. part. pass. Æol. pro δεδεγμέν῀. A δέχομαι.

Δέδαα, perf. ind. act. Ion. pro δεδάηκα. A δαίω.

Δεδάηκα, didici, novi, 1. sing. perf. ind. act.

Δεδαίαται, divisi sunt, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro δέδαινται, a verbo δαίω, divido.

Δεδαϊγμέν῀, perf. part. pass. v. δαΐζω.

Δέδασμαι, divisus sum, perf. ind. pass. v. δαίω.

Δεδάκρυσαι, 2. sing. perf. ind. pass. v. δακρύω.

Δεδάμασμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δαμάζω.

Δέδαν, divisi, 1. sing. a. 2. ind. act. Poët. pro ἔδασα, a verbo δαίω, divido.

Δεδάρθηκα, perf. ind. act. verbi δαρθάνω.

Δέδαρμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δέρω.

Δέδασμαι, perf. ind. pass. A δαίζω.

Δεδαώς, doctus, perf. part. med. al. perf. part. act. Ion. pro δεδαηώς, a verbo δαίω.

Δεδέγμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δέχομαι.

Δεδεγμαι, perf. ind. pass. verbi δείκνυμι.

Δέδεικα, timui, perf. ind. act. verbi δείδω.

Δεδείκαμεν, 1. pl. perf. ind. med. a δείκνυμι.

Δεδεικέμεν, 1. inf. act. Ion. pro δεῖξαι, a δείκνυμι.

Δέδεκται, 3. sing. perf. ind. pass. v. δέχομαι.

Δέδεμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δέω.

Δεδεμένος, acc. sing. perf. part. pass. f. g.

Δεδέμνικα, 1. sing. perf. ind. act. v. δέμνω.

Δέδεντο, 3. pl. pluſq. ind. pass. Ion. pro ἐδέδεντο, verbi δέω, ligo.

Δεδέξεται, mox capiet, 3. sing. paulo post. fut. ind. pass. verbi δέχομαι, capio.

Δέδεξο, 2. sing. perf. imper. pass.

Δέδορκα, vidi, perf. ind. act. verbi δέρκω.

Δέδοται, perf. ind. pass. verbi δίδω.

Δέδοτο, 3. s. pluſq. ind. pass. Ion. pro ἐδέδετο.

Δεδόχαται, ceperunt, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro δεδεγμένοι εἰσί, a verbo δέχομαι.

Δέδρα, 1. sing. perf. ind. med. v. δαίω.

Δέδρυμαι, perf. ind. pass. verbi δάκνω.

Δεδυλώκαμεν, 1 plur. perf. ind. act. v. δυλόω.

Δεδυμένος, ζωσται, 3. sing. perf. ind. pass. v. δυμαίνω, ζ. δυάω.

Δέδυν, pro δεδία, 1. sing. perf. ind. med. v. δείδω.

Δεδύνθι, 2. s. a. 2. imper. pass. v. δεδίττομαι.

Δεδιδάχθαι, perf. infin. pass. v. διδάσκω.

Δεδικόρηκε, 3. sing. perf. ind. act. v. διακονέω.

Δεδίκτυκα, arbitratus sum, pro δεδικαστικα, 1. sing. perf. ind. act. verbi διαιτάω.

Δεδιδι, 2. s. a. 2. imper. pass. v. δεδίττομαι.

Δεδικαίωμαι, perf. indic. pass. v. δικαιόω.

Δέδιμεν, veremur, 1. plur. perf. ind. med. per Syncop. pro δεδίαμεν, a verbo δείδω.

Δεδίστας, Adv. timidè.

Δεδίσκομαι, idem quod δεδίττομαι.

Δεδίττομαι, f. ίξομαι, terreo, terrefacio; (2) metuo, trepido, timeo. Τῷ χάσματι δεδιττόμεν῀, Luc. A δείδω.

Δεδιωγμένος, nom. pl. part. perf. pass. verbi διώκω.

Δεδίφηνται, 3. sing. perf. ind. pass. Att. pro διφῶνται, a verbo διφάω.

Δέδμανθ' pro δέδμηται, 3. plur. perf. ind. pass. Dor. pro δεδμῆνται, a δέμω.

Δεδμάτο, domiti sunt, 3. plur. pluſq. ind. pass. Ion. pro ἐδέδμηντο, a verbo δαμάω.

Δέδμηκα, ædificavi, perf. ind. act. per Syncop. pro δεδόμηκα, a verbo δόμω.

Δέδμημαι, perfect. ind. pass. per Syncop. pro δεδόμημαι, ab inus. δέμω, pro οἰκοδομέω.

Δέδμητο, 3. sing. pluſq. ind. pass. Ion. & per Syncop. pro ἐδεδέμητο, a δέμω.

Δέδεγμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δοκέω.

Δέδοικα, timui, perf. ind. med. Ion. pro δέδοιγα.

Δέδοιγμεν, 1. plur. perf. ind. med. per Syncop. pro δεδοίκαμεν, a δέδοικα, eupluroniæ gr. pro δέδοιδα, a δείδω.

Δεδοίκαμες, timuimus, Dorice, pro Δεδέκαμεν.

Δεδόκηκα, perf. ind. act. verbi δοκέω.

Δεδόκημαι, 1. sing. perf. ind. pass.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. ind. pass. v. δοκιμάζω.

Δέδοκται, visum est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δοκέω, videor.

Δεδόνατο, percussus erat, 3. s. pluſq. ind. pass. Dor. & Ion. pro ἐδεδόνητο. A δονέω.

Δεδοξασμέν῀, perf. part. pass. v. δοξάζω.

Δέδορκα, 1. sing. perf. ind. med. v. δέρκω.

Δέδοται, 3. sing. perf. ind. pass. v. δίδωμι, do.

Δεδύλλικα, 1. sing. perf. ind. act. v. δυλλόω.

Δεδυλωμένος, perf. part. pass. v. δυλόω.

Δέδυκα, 1. sing. perf. ind. med. v. δυκέω, fino.

Δέδυχα, perf. ind. act. v. δύκω, pro δυκέω.

Δέδρακα, 1. sing. perf. ind. act. v. τρέχω.

Δεδρεμμένα, 1. sing. perf. ind. act. v. τρέχω.

Δέδρασται, excoriatus est, 3. sing. perf. ind. pass. per Metath. pro δέδαρται, a δέρω.

Δέδρομα, vidi, 1. sing. perf. ind. med. per Metath. pro δέδορκα, a verbo δέρκω, video.

Δέδρομαι, 2. sing. perf. ind. med. v. πτέχω.

Δεδρομαμέν῀, part. perf. pass. verbi δραμέω.

Δέδυμαι, subtilis, 2. s. perf. ind. act. v. δύω vel δυάω.

Δεδύκη, 3. s. pluſq. ind. act. Ion. pro ἐδεδύκη.

Δεδυμένος, manifestus, Poët. pro δῆλο῀.

Δεῖ, 3. sing. præs. conj. act. v. δεῖ, opertet.

Δείδυτε, 2. pl. a. 1. imper. pass. a. δίομαι.

Δείημα, ατ῀, τὸ, precatio, preces. A δίομαι.

Δεῖσαν, a. 1. part. act. n. g. v. δεῖ, oportet.

Δείσῃ, dat. sing. contr. pro δείσεῖ. A

Δίησις, εως, ἡ, Obsecratio. A δίομαι.

Δεήσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. δίομαι.

Δεητικός, ἡ, όν, precatorius, rogatorius; (2) supplex. Ab eod.

Δεῖ, fut. δεήσῃ, aor. 1. ἐδέησα, oportet, convenit, opus est. Δεῖ σ' ἕπεσθαι πατρὸς δείξῃς ἐν ἐχθροῖς οἵ῀ ἐξ εἶς τράφης, Soph. Aj. 538. Ἔρρωσθε δεῖν σκεπτέον ἔτι, tentandum putavit, Plat. Οὐδὲν δεῖται συστήσασθαι αὐτῷ δεῖ, Aristot. Πολλῶ δεῖ ὥστε ἔχειν, multum abest, Plat. Οὐδὲν γὰρ δεήσῃ με ταῦτα ἔχοντα, Luc. A δέω. Unde

Δεία, ας, ἡ, penuria, indigentia, Hes.

Δεῖγμα, ατ῀, τὸ exemplum; (2) specimen alicujus rei, quod ostenditur emturientibus; (3) locus in Piræo, ubi specimina talia proponebantur mercium. A δείκνυμι.

Δειγματίζω, f. ίσω, palam traduco, in exemplum propono. Ἀπενδυσάμεν῀ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ, Col. 2, 15. A δεῖγμα.

Δείδεκτ' pro δεδείκτο, 3. sing. pluſq. indic. pass. Ion. & Poët. pro ἐδεδείκτο, a v. δείκνυμι.

Δειδέχαται, excepérunt, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro δεδεγμένοι εἰσί, a verbo eod.

Δειδήμων, ον῀, ὁ, ἡ, timidus, meticulosus.

Δειδία, ας, ἡ, nox obscura, nox obscuritate sua terrorem incutiens, Suid. Eust.

Δείδια, timui, 1. sing. perf. ind. med. Poët. pro δέδια, a verbo δείδω, timeo.

Δειδίζω, timeo. A δείδω.

Δείδιθι, timueris, 2. sing. perf. imper. med. Poët. pro δεδιθι, & hoc pro δίδιθι.

Δειδίμεν, timuimus, 1. pl. perf. ind. med. Poët. pro δεδίαμεν.

Δειδίξεται, perterrebit, 3. sing. f. 1. indic. med. Poët. pro δεδίξεται, a δεδίττομαι.

Δειδιότες, nom. pl. perf. part. med. v. δείδω.

Δειδίσσομαι, timeo; (2) humaniter excipio.

Δειδίσεσο, præs. imp. Ion. pro δείδισο. A

Δειδιάσομαι, vel δειδίττομαι, f. ίξομαι, terreo; (2) metuo. Ὡς ῥα φ῀ τὸν ἐδμήκοντο δύω Αἴαντε κορυστὰ Ἕκτορα Πριαμίδην ἀνὰ νηυσὶ δειδιάσσιν, Il. 18, 163, 164. Δειμάνει ἑ Ζεὺς ἠμὲν ὅς, δειδιάσσι, Il. 2, 190.

Δείδοικα, timui, 1. sing. perf. ind. med. Poët. vide δέδοιγμεν.

ΔΕΙΔΩ, f. δείσω, timeo, paveo, trepido. Δείδειν πλὴ τίσιν, ἀεί τιν῀, ὧτέρ τιν῀, ἀεὶ τυῖσιν Ἕλλησι, ἀμφὶ τινι. Τῆν ζὺ μὴ δείσῃς φόβ', Soph. El. 1322. Τπὲρ λαγὼν δίδοικα, Ibic.

Δειελίου, ῦ, f. ήσω, meridior. Hom. Od. 17, 599. δειελήσας, ubi exponunt etiam cœnatus.

Δειελινός, ἡ, όν, pomeridianus; (2) vespertinus.

Δείελον, ου, τὸ, merenda; (2) crepusculum.

Δείλ῀, ου, ὁ, ἡ, vespertinus. A δείλη.

Δεικανάασθαι, priet. inf. act. verbi inus. δεικανάω, offendo.

Δεικανάω, comiter & benigne excipere, salutare, apud Hom. Il. 15, 86. ubi δεικανόωντο, pro ἐδεικανόωντο, quasi ἐ δέκομαι, Ion. pro δέχομαι, ap. Theoc. autem est vel porrigere vel simile quid.

Δεικηλιστής, ῆ, ὁ, qui velut imaginem quotidianæ vitæ in scena repræsentat, mimus; quasi a δεικηλίζω simulacrum repræsento. Hujus verbi f. 1. δεικηλίξω, Dor. unde ὁ δεικηλιστης, Dor. idem quod δεικηλιστής.

ΔΕΙΚΕΛΟΝ, ου, τὸ, simulacrum.

Δεικηλιστής, ῆ, ὁ, idem quod δεικηλιστής.

Δεικηλον, ου, τὸ, idem quod δείκηλον.

ΔΕΙΚΝΥΜΙ, τό δείκνυμι, fut. δείξω, ostendo, monstro, indico, declaro, manifesto, pro δείκνυμι Καὶ δεῖξον ἀνδράσιν τὰ πιστὰ τῆς δυσνοίας εἶτα δοκεῖν θεοῖς θεοί, Soph. El 1398. Δείκνυμι σικοδομῶν, me ædificare, Plat.

Δεικνυναι, præf infin act v. δείκνυμι

Δεικτηριάς, άδος, ἡ, prostibulum ap. Alexandrinos

Δεικτήριον, τὸ, pulpitum, suggestum. A δείκνυμι. Unde

Δεικτήρ, ῆρος, ὁ, ostensor, demonstrator.

Δεικτικός, ἡ, όν, demonstrativus, ostensivus.

Δεικτικῶς, Adv demonstrative.

Δειλαινομαι, timidus sum A δειλός

Δειλαίνω, ἀνῶ, f. ανῶ, alov timidus. Ab eod

Δειλοῦμαι, Dor & Att pro δειλαίνω

Δειλαρτιαν, ονος, ὁ, ἡ, ex reme timidus, Aristoph A

Δειλαυρος δειλαυρα. Aristoph idem, Ex δειλός & ἀυρίζω, summus

Δειλαν, ιεperi Dor pro χῦ δειλαίνω

Δειλανδρίω, ῶ f ήσω, terreor, paveo. Ex δειλός & ἀνήρ, vir

Δειλαδρια, ας, ἡ, timiditas Ex illd

Δειλιατε, formidet, 3 sing præs imperat act. contr pro δειλιάτω, a verbo δειλιάω

ΔΕΙΛΗ, ης ἡ, tempus pomeridianum, (2) vesperi, (3) diluculum, (4) crepusculum

Δειληναν, ονος, ὁ ἡ ἡ, timidus, meticulosus A δειλός,

Δειλια ας, ἡ, timiditas Ab eod

Δειλιαζω, f άσω, formido ob ignaviam re fug A πο φαυῆς βροντῆς ζω δειλιασασι, Pal 104, 7 A δειλία

Δειλιαίνω, f ανῶ, terrefacio Ab eod

Δειλιασις εως, ἡ, pavor, formido A

Δειλιάω ῶ, f άσω, formido, ob ignaviam refug A δειλία.

Δειλινός, ἡ f Poet & Ion pro δειλινός,

Δειλινον, οῦ, τὸ merenda A δεῖλη

Δειλινός, ἡ, όν, vesperi, vespertino tempore.

Δειλίνος, ἡ, ν pomeridianus Ab eod

Δειμαι ειμαι κλαι, f δείσομαι timeo, paveo A

ΔΕΙΛΟΣ ὸν, timidus, ignavus, (2) mi le, (3) dolosus, (4) impiobus, malus.

Δειλότης ητος, ἡ timiditas A δειλός

Δειλοψυχος, ὁ ἡ ἡ, timidus, timidi animi

Δειμα ατος, τὸ timor, metus

Δειμαινειν τὸν δυναμεν τινος, πρὸς ἑαυτὸν, ὥσπερ τινος Δειμαίνω τὰν ζῶν αλλὸν, Eur Ph 264

Δειμαλέος, ἑα, έον, timidus, (2) terribilis,

Δειμαίνω ῶμαι timeo, Hes, A δείμα.

Δειμαντάριος, ουσα, ον timilus pavidus

Δειμα τοκα, f ατω, terrefacio ὑδειματοῦτες Ιωνες, Herodot Ab eod Hinc

Δειμάντωρ ορος, ὁ, terrificator, terrificus

Δειμάτωρ ορος timor metus A δείδω Hinc

Δειμάτωρ ορος, ὁ ἡ ἡ, terribilis terrificus

Δείν pr r, præs inf act verbi imperf δέω, colligo

ΔΕΙΝΑ ὁ, ἡ τὸ, Gen δεῖνος, Dat. δεῖνι, Acc δεῖνα quidam

Δείνα, Ion vehementer. A δεινός.

Δείνάζω f άσω ἀγανακτέω, indignor. Ab eod.

Δεῖναι, vertes, al is δῖναι, Hes.

Δεινακαρής, ής, ὁ ἡ ἡ, summopere acutus Ex δεινός, & ἄκρος, acutus

Δεινεύω, f εύσω, contorqueo, in gyrum circumago A δεῖνος.

Δεινέω ῶ f ήσω, idem & ab eod

Δεινοσις εως, ἡ, conversio. A δεινόω,

Δεινοτάτα, Dor pro δεινοθέτιν A

Δεινοθέτης, ου ὁ, graviter adficiens, malificus, reus Ex δεινός, & τιθημι.

Δεινοῦ, ῦντος gen sing Ion. pro δεινοῦ

Δεινοκαθεκτος, magna vi coercens, præpotens Ex δεινός, & κατέχω.

Δεινολεχης, ὁ, intelix conjugi

Δεινολοιος, ὁ, infelix Ex δεινός, & λοιγός, fin Parcarum

Δεινὸ ομαι, οῦμαι, fut ώσομαι, graviter conqueror. Ex δεινός, & λέγω, dico.

Δεινολογία, ας, ἡ, copia amplificandi & deprimendi res dignitatem. Ex illd

Δεινοπαθέω, ῶ, fut ήσω, ægre fero. Ab eod

Δεινοπαθής, ές, ὁ ἡ ἡ, gravi adfectus injuria, ægre ferens Ex δεινός, & πάσχω.

Δεινορρόθιον, ου, f. ήσω, augeo crimen amplificoque dicendo. Ex δεινός, & ῥοθέω facio.

Δεινοτης, ὁ ἡ ἡ, celer, (2) cujus adventus gravis est

Δεινοπροσωπεω, ῶ, terribili sum visu, seu adspectu Ex δεινός, & προσωπον, vultus.

ΔΕΙΝΟΣ, ἡ, ὁν, universe qui est in aliquo genere multus, vehemens, excellens, unde spec atim, (2) dirus, (3) gravis, (4) solers, (5) peritus, (6) validus, (7) magnus, (8) nefarius, improbus, (9) terribilis, (10) graviter aliquid faciens, (11) splendidus

Δεινος, ου, ὁ, gyrus, turbo, (2) vortex, gurges, (3) poculi genus (4) saltationis genus, A δίνη.

Δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas, acerbitas, (2) calliditas, solertia, (3) eloquentia, dicendi vis A δεινός.

Δεινόω, ῶ, fut ώσω, contorqueo, in orbem ago, (2) exaggero. Δεινῶσαι σφᾶς αὐτὰ ὅσῳ τὸ μεῖζον, Thuc. ἔοικεν ἐνταῦθα δὴ πᾶσαι τῆς πατρὸς συμφορᾶς, Plut in Pericle 28 Videtur hoc loco exaggeraſſe patriæ calamitates. A δεινός

Δεινω, terribiles, nom dual a δεινος, terribilis

Δεινωπός, ἡ, ὁ ἡ ἡ, torvus Ex δεινός, & ὤψ.

Δεινως, Adv vehementer, graviter, (2) terribiliter, (3) mire, (4) accurate, (5) indigne.

Δεισασις, εως, ἡ, conversio, (2) exaggeratio

Δεισατικῶς, Adv cum exaggeratione A δεινόω Unde

Δεισατος, η, ον, conversus, (2) ornatus

Δεισωψ, ωπος, ὁ ἡ ἡ, terribilis adspectu, Ex δεινός, & ὤψ, ὁ ἡ ως, vultus

Δεξεις, 2 sing a r opt act v δεικνυμι.

Δεῖξε, 3 f a r ind act Ion pro ἔδειξε

Δειξις, εως, ἡ, ostentio, ostentatio, (2) indicium, (3) argumentum A δείκνυμι.

Δειξον, 2 sing a r imp act v δεικνυμι

Δειπάζω ostentatam, 1 sing fut 1 ind act

Δειπνάριον, ου, τὸ, cœnula, Dim a δεῖπνον

Δειπνεῖ ουσι Dor. pro δειπνοῦσι A

Δειπνέω ῶ, f ήσω, cœno, (2) comedo. Ἀπὸ τραπέζῶν δειπνεῖν, Plato δειπνήσαι ἐκ λυτὴν δεῖπνα, Luc Ab eod.

Δειπνημι, unde δειπνᾶναι, idem & ab eod.

Δειπνητός, ὴ, ὸν, idem quod δειπνητέος.

Δειπήσω, cœrabo, 1 sing f. 1 ind act. verbi δειπνέω.

Δειπνητήριον, ου, τὸ, cœnaculum, cœnatorium

Δειπνητικός, ἡ ὸν, ad cœnam pertinens, cœnæ instruendæ peritus.

Δειπνιτικῶς, lante, opipare

Δειπνιτοσυνη ης, ἡ, lautus in epulando

Δειπνητός, ου, ὁ, cœnæ tempus A δειπνέω

Δειπνίδιον, ου, τὸ, cœnula, Dim a δεῖπνον

Δειπνίζω, f ίσω, cœnam præbeo Δειπνίζοντες Ξέρξεα, Herodot Τοιούτοις φαγοῖς δειπνίζεσθαι, Xen Ab eod

Δειπνίτης, ου, convivalis, Epith. φαγεῖν, qua in in cœna utebantur.

Δειπνολαγωγος, ὁ, qui convivas ad cœnam vocat, vocator. Ex δεῖπνον, & καλέω

Δειπνολογιον, τὸ, epulæ, convivium.

Δειπνολογία, ας, ἡ, sermo de cœna A

Δειπνολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui de cœna loquitur Ex δεῖπνον, & λέγω dico, I quor

Δειπνολόχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui convivis insidiatur, (2) parasitus, luxo Ex δεῖπνον, & λόχος

Δειπνομανης, ὁ ἡ ἡ, qui in ano cœnarum amore ducitur. Ex δεῖπνον, & μαίνομαι, insanio.

ΔΕΙΠΝΟΝ, ου, τὸ, cœna, (2) cibus, (3) convivium, epulum

Δειπνοποιεω, ῶ f. ήσω, cœnam paro

Δειπνοποιία, ας, appa atus cœnæ vel convivii

Δειπνοποιός, ὁ, qui cœnam aut convivium parat. Ex δεῖπνον, & ποιέω, fa io

Δειπνοφορία, ας, ἡ, cœnæ portatio A

Δειπνοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, cœnam ferens, ad cœnam ferendam comparatus. Ex δεῖπνον, & φέρω, fero

Δειρακ, ακος ὁ, f. ἀκος, ἡ, jugum montis. A δειρή.

Δειρας, a r part act verbi δείρω

Δειραχθης, ες, ὁ ἡ ἡ, collo onerosus. Ex δειρή, & ἄχθος, onus

Δειρη ῆς, ἡ, collum, (2) cervix. A δείρω.

Δειρίδιον, ου, probris femdo. Deconcinnum δειρω, τ livro

Δειρειν præt inf. Ion pro δεῖραι, a δείρω.

Δειροκοτυλλον, ου, τὸ, poculum oblongum collo. Ex δειρη, & κοτύλλον, poculum.

Δειροπέδη, ης, ἡ, monile, torquis, collare. Ex δειρη, & πέδη, pedica

Δειρ ς, ος, ὁ, collis, Hes. A δείρω.

Δειροτομέω, ῶ, f ήσω, decollo, caput amputo Ex δειρη, & τέμνω fero.

ΔΕΙΤΣΑ, vel δεῖσα, ης, ἡ, humor, (2) fœtus, (3) fœtor, L G

Δεισαλέος, ἑα, έον, stercoreus. A δεῖσα.

Δεισαλία, ας, ἡ, impuritas

Δεισαντε nom dual m. f part act. v δείδω.

Δεῖσε, 3 f aor 1 ind act. Ion pro ἔδεισε.

Δειδῆ, præf inf ant pro δείδω, a v δείμαι

Δεισιδαιμονία, superstitio, rel giosus fum.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, metus deorum, superstitio, (2) religio A δεισιδαίμων

Δεισιδαιμωνως religiose

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, superstitiosus. Ex δείδω, metuo, & δαίμων

ΔΕΚΑ οι, αι, τα, decem Hinc εἰ δέκα, decem virι

Δεκαζος, ου ὁ ἡ ἡ, decem boum pretio estimabilis. Ex δέκα, & βοῦς

Δεκαγονια, ας ἡ, generatio ad decimum usque gradum Ex δέκα, & γονὴ generatio

Δεκαγράμματος ου ὁ ἡ ἡ, decem literis constans Ex δέκα, & γράμμα, littera

Δεκαδακτυλος, ὁ ἡ ἡ, decem digitos habens, numeratis pollicibus

Δεκαδαρχης ου, decurio, (2) decemvir Ex δεκα & ἀρχη principatus

Δεκαδαρχια, ας, ἡ, decemviratus, (2) decurionatus A

Δεκαδάρχος, ου, ὁ, idem quod δεκαδαρχης.

Δεκαπλάτος, ου ὁ ἡ ἡ, decem tabulatum.

Δεκαδιος εως, ὁ, decurialis A δέκα.

Δεκαδικος, ἡ, ον, denarius Ab eod

Δεκαδυάς, ὁ, ἡ decemviri Ex δέκα, & ἴχω.

Δεκαδυο δι decim Ἀλκίτου

Δεκαδυο ος, ου, ὁ ἡ ἡ, decem palmos longus, Ex δέκα, & σπιθαμή palmus.

Δεκαετηρίς, ου ἡ, decennalis A δεκαετής.

Δεκαετής, ές, ὁ ἡ ἡ, decennalis A δέκα & ἔτος

Δεκαετία ας ἡ, decennium A δεκαετής.

Δεκαζω, f άσω, do decimam, (2) munere corrumpo, (3) corrumpo, perverto, Τὴν Ἑλλάδα δεκάζεις χρυσῷ ἐκεῖνος διαφθείρει, Plut. Ab δέκα.

Δεκαπις, Adv decies Ab eod

Δεκαπλάσιος, ον, decem lectos habens

Δεκαπολις εως, ἡ, decumanus, i. e magnus fluctus Ex δέκα & κῦμα fluctus.

Δεκαπολις, ὁ, decem versiculis constans.

Δεκαλιτρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui decem libratum vel obolos pendit Ex δέκα, & λίτρα

Δεκαλογος, ου ἡ, Decalogus, decem præcepta Dei Ex δέκα & λόγος, verbum, sermo

Δεκαμηνιαῖος, αία, αῖον, decimum mensem agens, decemestris. Ex δέκα, & μήν.

Δεκαμίλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex mille

Δεκαμίαιος, α, ον, qui decem minarum est. Ex δέκα, & μνα, *mina*.

Δεκάμνους, isdem & ex illo.

Δεκάμνους, ου, τὸ, μέρος decem minarum.

Δεκαμφορεύω, σω, decem amphoras capiens.

Δεκανισμός, οῦ, ὁ, humaniter excipio, Hes. A *Dor.* δεκασμός pro δέχομαι.

Δεκανίσσαι, ῶν, αἱ, τὰ, octodecim.

Δεκανία, ἡ, decem naves.

Δεκαπία, ἡ, idem, ap. *Strab.*

Δεκανία, ἡ, decuria.

Δεκανοῖδι, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.

Δεκαπάλαι, *Adv.* q. d. decies olim.

Δεκαπέντε, quindecim. Ex δέκα, & πέντε.

Δεκάπηχυς, υ, ὁ ἡ ὑ, decem cubitorum.

Δεκαπλασιάζω, ἀσω, decuplo.

Δεκαπλάσιος, ου, ὁ ἡ ὑ, decuplus. A δεκάπλους.

Δεκαπλέθρος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui decem jugerum est. Ex δέκα, & πλέθρον, *jugerum*.

Δεκαπλοῦς, decuplus, A δέκα.

Δεκαπόλεις, εως, ἡ, decem habens civitates; (2) regio quædam Judææ. Hinc

Δεκαπολίτης, ου, ὁ, qui ex regione Decapoli est.

Δεκάπους, οδος, ὁ ἡ ὑ, qui decem pedum est.

Δεκαπρωτεία, ας, ἡ, decemprimatus. A

Δεκάπρωτοι, ων, οἱ, decemprimi senatores.

Δεκάρχης, ου, ὁ, decurio. Ex δέκα, & ἄρχειν.

Δεκαρχία, ας, ἡ, decurionatus. A δεκάρχης.

Δεκαρχικός, ἡ, όν, decurionalis. Ab eod.

Δεκάς, άδος, ἡ, decas, numerus denarius; (2) decuria. A δέκα.

Δεκάσκαλμος, ου, ὁ ἡ ὑ, decem scalmis instructus. Ex δέκα, & σκαλμός, *scalmus*.

Δεκασμός, οῦ, ὁ, decimatio; (2) decimæ; (3) corruptio munerum largitione. A δεκάζω.

Δεκάσπορος, ου, ὁ ἡ ὑ, in quo decem sementes factæ sunt; (2) decennalis. Ex δέκα, & σπόρος, *satio*.

Δεκάστατηρος, ου, ὁ ἡ ὑ, decem stateribus valens. Ex δέκα, & στατὴρ, *stater*.

Δεκάστεγος, ου, ὁ ἡ ὑ, decem tabulata habens. Ex δέκα, & στέγος, *tectum*.

Δεκάστυλος, ου, ὁ ἡ ὑ, decem columnas habens. Ex δέκα, & στύλος, *columna*.

Δεκάσχοινος, ου, ὁ ἡ ὑ, decem schœnes longus, vel latus. Ex δέκα, & σχοῖνος, *schœnus*.

Δεκατεῖος, αία, αῖον, qui decimo die v.c. venit.

Δεκατάλαντία, ας, ἡ, decem talenta. A

Δεκατάλαντος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui decem talentorum est, qui decem talenta ponderat.

Δεκατέσσαρες, ων, οἱ ἡ αἱ, quatuordecim.

Δεκάτευσις, εως, ἡ, decimatio. A δεκατεύω.

Δεκατευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo decimæ persolvuntur. Ab eod.

Δεκατευτὴς, οῦ, ὁ, decimator, qui decimas exigit; (2) decumanus. Ab eod.

Δεκατεύω, f. εύσω, decimo, decimam partem excerpo; (2) decimum quemque interficio. Δεκατεύειν τινὶ ὑσίαν, Herodot. A δέκα.

Δεκάτη, ης, ἡ, decima pars, decima.

Δεκατηλογία, ας, ἡ, decimarum exactio.

Δεκατηλόγιον, ου, τὸ, locus in quo decimæ colliguntur. A

Δεκατηλόγος, ου, ὁ ἡ ὑ, decimarum exactor. Ex δέκα, & λέγω, *colligo*.

Δεκατημόριον, ου, τὸ, decima pars. Ex δέκα, & μόριον, *portio*.

Δέκατον, ατου, decimus. A δέκα. Hinc

Δεκατόω, ῶ, fut. ώσω, decimas accipio; (2) decimo. Δεδεκάτωκε ἡ Αζριὰμ, Heb. 7, 6. δεδεκάτωται, ib. v. 9.

Δεκατώτης, ου, ὁ, qui decimas redimit, decumanus, genus publicani. Ex δεκάτη, & ὠνέομαι, *emo*.

Δεκάφυλος, ου, ὁ ἡ ὑ, decem tribus habens, in decem tribus divisus. Ex δέκα, & φυλὴ, *tribus*.

Δεκάχαλκον, τὸ, decem chalci, decem æræi nummi, denarius. Ex δέκα, & χαλκὸς.

Δεκάχιλοι, αι, α, decies mille. Pro δεκακισχίλιοι, Homerus. Ex δέκα, & χίλιοι, *mille*.

Δεκάχορδος, ου, ὁ ἡ ὑ, decem chordas habens. Ex δέκα, & χορδὴ.

Δεκάχουν, ου, ὁ ἡ ὑ, decem instructus rostris. Ex δέκα, & ἔμβολον, *rostrum*.

Δεκετηρικός, ἡ, όν, decennalis.

Δεκέτης, ου, ὁ ἡ ὑ, idem. Fœm. δεκέτις.

Δεκὰς, άδος, *Dor.* & *Ion.* pro δέκας, & δέχομαι.

Δεκήρης, ους, ὁ ἡ ὑ, decem ordines remorum habens navis. Ex δέκα, & ἐρέσσω, *remigo*.

Δέκομαι, *capio*, *Ion.* pro δέχομαι.

Δεκτὸς, ἡ, όν, accipiendus, excipiendus, recipiendus. A δέχομαι.

Δεκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui aliquos accipit vel suscipit. Ab eod.

Δείκλης, ου, ὁ, acceptor; (2) mendicus.

Δεκλικὸς, ἡ, όν, ad recipiendum aptus.

Δέκλο, *I m.* pro ἐδιδεκλο. A δέχομαι.

Δεκλὸς, ἡ, όν, acceptus, gratus. Ab eod.

Δεκλῖρα, ας, ἡ, acceptrix, susceptrix, receptrix. A

Δεκλῆρ, ῆρος, ου, ὁ, susceptor. A δεκλός.

Δέκλαρ, ὁ, idem.

Δελεάζω, f. άσω, inesco, esca capio; (2) escam impono; (3) *metaphorice* allicio. Δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, 2 Pet. 2, 14. Τὸ δ' ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος, Jac. 1, 14. A

Δέλεαρ, ατος, τὸ, esca, qua animalia capiuntur; (2) illecebræ quævis; (3) fraus, dolus.

Δελέασμα, ατος, τὸ, inescamentum, quod escæ loco imponitur hamo vel laqueis, illectamentum. A δελεάζω. Hinc Dim.

Δελεασμάτιον, ου, τὸ, inescamentum exiguum.

Δελεασμὸς, οῦ, ὁ, illectamentum. A δελεάζω.

Δελέαστρα, ας, ἡ, decipula, laqueus, transenna, in quam esca imponitur. Ab eod.

Δελεαστρεὺς, έως, ὁ, inescator, qui esca decipit. Ab eod.

Δελεήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὑ, escam rapiens.

Δέλεαρ, ου, τὸ, laterna, fax.

Δελεύριον, τὸ, idem quod δέλεαρ.

Δελητήριον, ου, τὸ, idem.

Δέλτιον, ου, τὸ, idem.

Δέλτα, τὸ, litera quarta Alphabeti Græci; (2) pars Ægypti; (3) pudendum muliebre.

Δελτάριον, ου, τὸ, tabellula. Dim. A δέλτος.

Δελτίον, ου, τὸ, parvi pugillares, tabellulæ. Dim. ab eod.

Δελτογράφος, ὁ, qui aliquid in literas refert.

Δίλτισιν, *libellis*, dat. pl. *Ion.* & cum ι ἰφελκ. pro δελτοῖς, a δέλτος, *liber*.

Δίλτος, ου, ἡ, pugillares, qui forma litera Δ plicabantur; (2) liber quilibet; (3) tabula legum; (4) testamentum; (5) tabula picturata. A δέλτα.

Δελτόω, ῶ, fut. ώσω, in formam literæ Δ plico vel effingo. Ab eod.

Δελτωτὸς, ὴ, όν, in formam triangularem literæ Δ effectus. Hinc Δελτωτὸς, triangulum, signum quoddam cœleste, & δελτωτοὶ, libri in Δ figuram complicati. A δελτόω.

Δελφάκιον, ου, porcinus.

Δελφάκιος, ὴ, όν, idem.

Δελφάκιον, ου, τὸ, porcellus lactens; (3) pudendum muliebre. Dim. a δέλφαξ.

Δελφακίομαι, succresco in porcum.

Δέλφαξ, ακος, ὁ ἡ ὑ, porcellus.

Δελφὶν, ῖνος, ὁ, delphin, piscis; (2) nauticum instrumentum, quo uebantur ad demergendas naves.

Δελφινίζω, delphinos imitor.

Δελφίνιον, ου, τὸ, delphinium, herba. *Angl.* Larks spur; (2) templum Apollinis hoc nomine Athenis fuit, & hinc judicium ἐπὶ Δελφινίῳ. A Δελφὶν.

Δελφιμίσκος, ου, ὁ, delphimulus. Dim. a δελφὶν.

Δελφινοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, delphini formam habens. Ex δελφὶν, & εἶδος.

Δελφώσημος, ου, delphino signatus; (2) mensa Delphica, abacus marmoreus.

Δελφὶς, ῖδος, ἡ, idem quod δελφὶν.

Δέλφυς, ὑος, ἡ, vulva, uterus.

Δέλω, ineſco.

Δίμα, ατος, τὸ, vinculum; fasciculus. A δέω.

Δέμας, τος, τὸ, corpus. *Nom. indeclinabile.*

Δεμάτιον, ου, τὸ parvus fasciculus. A δέμα.

Δέμειν, *ædificare*, præt. int. act. verbi δέμω.

Δέμνιον, ου, τὸ, stratum, lectus.

Δεμνιστὴρ, ῆρος, ου, ὁ, qui strata custodit. Ex δέμνιον, & τηρέω *observo*, *custodio*.

Δέμω, *ædifico*, *struo*.] est insitatum sicut

& δέχομαι; in usu hæc) δέσμα, ἱδεσμὰ, *vinculum*, δέσμη.

Δενδίλλω, oculos huc illuc verto; (2) oculio nuo, vel adnuo. A δενέω, & ἴλλω, *oculus*.

Δένδρεα, *arbores*, nom. plur. a δένδρεον, *arbor*.

Δένδρεον, ου, τὸ, arbor. A δένδρον.

Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, arboribus abundans. A δένδρον, *arbor*. Hinc

Δενδρίζω, arboresco, arboris figura sum.

Δενδρικὸς, ἡ, όν, arboreus.

Δένδριον, ου, τὸ, arbuscula.

Δενδρίτις, ιδος, ἡ, vitis arborescens, *Strabo* 5.

Δενδροβατέω, ω, fut. ήσω, arbores scando. Ex δένδρον, & βαίνω, *scando*.

Δενδροειδὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, arboris figuram habens. Ex δένδρον, & εἶδος, *species*.

Δενδροκολάπτης, ου, ὁ, picus. A κολάπτω, *scalpo*.

Δενδρόκομος, ου, ὁ ἡ ὑ, arboribus ornatus. Ex δένδρον, & κομάω, *orno*.

Δενδροκοπέω, ῶ, f. ήσω, arbores excindo. Ex δένδρον, & κόπτω, *cædo*.

Δενδρολάχανα, ων, τὰ, olera arborescentia. Ex δένδρον, & λάχανον, *olus*.

Δενδρολίβανος, ου, ἡ, thus arbor, seu arbor ipsa, quæ thus fert; (2) ros marinus coronarius.

Δενδρομαλάχη, ης, ἡ, malva arborescens, althæa. Ex δένδρον, & μαλάχη, *malva*.

Δένδρον, ου, τὸ, arbor; (2) stipes.

Δενδροπήμων, ονος, ὁ ἡ ὑ, arboribus nocens. Ex δένδρον, & πῆμα, *damnum*.

Δένδρος, ου, τὸ, (unde δένδρεσι) idem quod δένδρον.

Δενδρότης, ητος, ἡ, arborum incrementum.

Δενδροτομέω, ῶ, f. ήσω, arbores excindo, vasto, populor. Ex δένδρον, & τέμνω, *seco*.

Δενδροφορία, ἡ, feracitas arborum.

Δενδροφόρος, ου, ὁ ἡ ὑ, arborum ferax. Ex δένδρον, & φέρω, *fero*.

Δενδρόφυτος, ου, ὁ ἡ ὑ, arboribus consitus. Ex δένδρον, & φύω, *nascor*.

Δενδρυάζω, fut. άσω, quercus subeo, inter quercus me abscondo. A δένδρον.

Δενδρύδιον, ου, τὸ, arbuscula. Ab eod.

Δενδρύφιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Δενδρώδης, ους, ὁ ἡ ὑ, arboreus, arboratus; arborosus, ad arboris magnitudinem accedens. Ab eod.

Δενδρωνὶς, ίδεσσα, ῶεν, arboribus abundans.

Δενδρών, ῶνος, ὁ, Arbustum, arboretum, locus arboribus consitus.

Δενδρῶτις, ἡ, arboribus densa.

Δενιάζω, f. ήσω, maledico, probris incesso, *Euripid. Rhes.* 926. A δένω.

Δενιτσὸς, ὴ, όν, convitius & maledictis obnoxius. Ab eod.

Δέννος, ου, ὁ, probrum, contumelia.

Δεξαι, 2. sing. a. 1. imper. med. A δέχομαι.

Δεξαμὴν, ῆνος, ὁ, receptaculum; (2) lacus; (3) cisterna; (4) piscina. A δέχομαι.

Δεξόμενος, ου, ὁ, part. fut. 1. part. med. v. δέχομαι.

Δέξασθαι, *recipisse*, aor. 1. inf. med.

Δέξασθε, *suscipite*, 2. plur. aor. 1. imper. med.

Δέξατο, 3. s. a. ind. med. *Ion.* pro ἐδέξατο.

Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, sc. χεὶρ, dextra sc. manus; (2) fides per dextram data; (3) pacta, conventa; (4) potentia & auxilium.

Δεξιάδλω, *Adv.* a dextra. A δεξιὰ. Hinc

Δεξιάομαι, ώμαι, dextra prehendo, dextra prehensum amplector, saluto. Præsupponitur propter Homericum δεξιόωντο, quod est pro δεξιῶντο, ἐδεξιώντο, ex ἐδεξιόοντο.

Δεξιδωρέω, ῶ, ὁ ἡ ὑ, dono accipiens. Ex δέχομαι, & δῶρον, *donum*.

Δεξίμυλος, ου, ὁ ἡ ὑ, oves excipiens, vel suscipiens. Ex δέχομαι, & μῦλον, *ovis*.

Δεξιόβλος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui dextra manu telum jecit. Ex δεξιὸς, & βάλλω, *jacio*.

Δεξιόγυιος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui dextra & agilia membra habet. Ex δεξιὸς, & γυῖον.

Δεξιολάβος, ου, ὁ, satelles, stipator. A δεξιὰ, & λαμβάνω, *sumo*.

Δεξιόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, dextram jungo, dextra prehendo; (2) humaniter, ac comiter excipio. A δεξιὰ.

Δεξιὸς, ὰ, όν, dexter; (2) faustus, prosper; (3) solers, acutus, ingenii dexteritate præ-

prædilus; (4) *active* exercitus, strenuus, arbitanus, lepidus; (5) agilis, promptus, expeditus.

Δεξιόσειρος, ος, ὁ, scil. ἵππος, equus jugali equo ad dextrum latus alligatus. Hinc metaphorice δεξιόσειρος Ἄρης apud Sophoclem. Mars in dextrum cornu inclinans. Est a *Σειραί, habenæ.*

Δεξιοστάτης, ου, ὁ, qui a dextra stat; (2) qui in dextra chori parte præeidet. Ex δεξιός, & ἵστημι, *sisto.*

Δεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas, solertia. A δεξιός.

Δεξιοτοιχος, ου, ὁ ἡ ἡ, in dextra parte navis remigans. Ex δεξιός, & τοῖχος.

Δέξιοντο, scribitur imperf. ind. med. *Poët.* pro ἐδέξαντο, a δεξιόομαι.

Δεξιπυρος, ος, ὁ ἡ ἡ, ignem suscipiens, vel excipiens. Ex δέχομαι, & πῦρ, *ignis.*

Δέξις, εως, ἡ, modus alicujus excipiendi, tractandi.

Δεξιτερός, ρά, ρόν, dexter. A δεξιός.

Δεξίωμα, ατος, τὸ, id, quod comiter accipimus, & quasi dextra prehendimus, res grata, jucunda, expetita; (2) exceptio liberalis, modus liberalis excipiendi adeuntem. A δεξιόομαι.

Δεξίωνυμος, ον, fanstus.

Δεξίως, *Adverb.* dextre; (2) prospere; (3) solerter.

Δεξίωσις, εως, ἡ, id. quod δέξις, & ferè in bonam partem, amplexus, gratulatio, etiam si cum occurrimus gratulabundi, amplectimur. A δεξιόομαι.

Δεξιώτατα, *Adv.* commodissime. A δεξιώτατος, quod est Superl. a δεξιός.

Δέξομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. δέχομαι.

Δέξαντες, 3. pl. a. 1. conjunct. med.

Δεῦ, *mitis, Poët.* pro δεῦρο.

Δέομαι, f. δεήσομαι, οῦμαι, rogo; (2) indigeo, mihi opus est, διόμενοι etiam qui aliquem cupiunt convenire. Δέομαι τοίνυν ὑμῶν σμικρόν, Arist. Nub. 128 πατρικὴ βακτηρία, Ib. Ach. 1. 1. Παιδαγωγὸν γὰρ ἐδεήθην τῷ παιδὶ κατὰ σὲ ὄντι μοι, *Amicum, Vitam. Auct* 12. A δεῖ, *præsit.*

Δέον, οντος, τὸ, decens, æquum, commodum; (2) deficiens; (3) nec licitum. Ab eod.

Δέσω, *ligabam*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδουν, a verbo δέω, *ligo.* Hinc

Δέοντως, *Adv.* decenter; (2) commode.

Δεός, δέος, τὸ, metus. A δείδω.

Δεπάεσσιν, dat. pl. *Ion.* pro δέπασι, a δέπας.

Δέπας, ατος, τὸ, poculum; (2) patera

Δέπαστηρ, ηρος, ὁ, poculum, crater. A δέπας.

Δεραγχνε, ῆος, ὁ νὴ ἡ, collum constringens & suffocans. Ex δέρη, & ἄγχω, *strangulo.*

Δέραιον, ου, τὸ, collare, torques. A δέρη.

Δερτεσπίδη, υς, ἡ, laqueus, quo aves capiuntur, laqueus aucupatorius. Ex δέραιον, & πείθω, *fallo.*

Δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium.

Δέρβη, ης, ἡ, Derbe. Nomen urbis Hebr. *Stradon.*

Δερβιηρ, ηρος, ὁ, pellis, corium, Sud. Pleonasmus τῦ β. A δέρας.

Δέργμα, ατος, τὸ, adspectus. A δέρκω.

Δερῶς, οῦς, idem & ab eod.

Δέρη, collum. Hef. A δέρη.

Δρκέσκετο, Apud Homerum est. a δέρκομαι. video. Imperfectum Ionicum, ut τύπτεσκον, & τυπτίσκετο.

Δρκάνης, ίδος, ὁ ἡ ἡ, inter dormiendum videns. Ex δέρκω, & ὕπνη, *cubile.*

Δρκόμαι, δέρκει, video. A δέρκω.

Δερκιόωντες, *videntes*, 3. pl. præs. ind. med. *Poët.* & *contr.* pro δρκιόοντες.

Δέρκομαι, vel δέρκω, video. *Poët.*

Δρκομένοιον, *Æol.* pro δερκομένων.

Δερκομένοιο, *Ion.* pro δρκομένης.

Δέρμα, ατος, τὸ, pellis, cutis. A δέρω.

Δερμάτινος, ίνη, ινον, coriaceus. A δέρμα.

Δερμάτιον, ου, τὸ, pellicula, Dim. A δέρμα.

Δερματηργικός, ἡ, όν, e corio conficiens.

Δερματοφαγίον, pellem edo.

Δερμήεις, εσσα, εν, f. ήεσσα, pellem gerens, pellis tectus fuit. Ex δέρμα, & φέρω, *fero.*

Δερμηστόδης, ου, ὁ, ἡ, ὁ ἡ ἡ, coriaceus; (2) coriaceus. A δέρμα.

Δερμήστης, ου, ὁ, animalculum quoddam a consumendis pellibus ita dictum. A δέρμα.

Δερμίπτρος, ου, ὁ ἡ ἡ, membranis volitans, cui membranulæ loco pinnarum sunt. Ex δέρμα, & πτῆνον, *ala.*

Δερμόλλω, sanguinem poto; (2) excerto. Lexicogr. Græc. A δέρμα.

Δέρξις, εως, ἡ, visio, ipsa actio videndi. A δέρκω.

Δέρος, ους, τὸ, pellis, corium. A δέρας.

Δερρίδιον, ου, τὸ, umbraculum coriaceum, umbella ex pellibus confecta. A δέρρις.

Δέρριον, ου, τὸ, cilicium. A δέρας.

Δέρρις, εως, ἡ, pellis; (2) crassum seu vile vestimentum, cilicium. A δέρρις.

Δερρίς, ῖνος, ἡ, monile equi Hes. Ab eod.

Δέρτρον, ου, τὸ, membrana; (2) omentum; (3) rostrum. A δέρας.

Δρυθείς, *obtritus*, aor. 1. part. pass. verbi δέρκω.

Δέρω, f δρῶ, a. 2. ἔδαρον, excorio, pellem detraho; (3) cædo, verbero. Εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει, 2 Cor. 11, 20.

ΔΕΣΙΟΣ, ου, ὁ, mensis Junius apud Macedones, ut quidem nonnulli volunt.

Δέσις, εως ἡ, ligatio; (2) nodus; (3) junctura, conjunctio. A δέω.

Δέσμα, ατος τὸ, vinculum. Ab eod.

Δεσμέτικος, ὴ, όν, aptus ad ligandum. A

Δεσμεύω, fut. εύσω, ligo, vincio, colligo. Δεσεύδιον ὕδωρ ὸ περίλυτε, Job 26, 8. A δεσεύω

Δεσμοῖς, ῶν, τ. ήσα, idem & ab eod.

Δεσμὸς, οῦ, ὁ, fasciculus. A δέω.

Δεσμὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, vinctus. Ab eod.

Δεσμὶς, fasciculus. Dim. a δεσμός.

Δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum, ligamen. A δέω.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, commentariensis, custos vinctorum. A δεσμὸς, & φύλαξ.

Δεσμόω, ῶ, τ. ήσα, vincio, ligo; (2) in carcerem conjicio. A δεσμός.

Δέσμωμα, ατος, τὸ, vinculum. A δεσμόω.

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, carcer. Ab eod.

Δεσμώτης, ου, ὁ, vinctus, captivus. Ab eod.

ΔΕΣΠΟΖΩ, f. όσω, dominor, dominium obtineo; (2) & *in Passivo* dominio alicujus potior, adquiror. Hinc

Δέσποινα, ης, ἡ, hera, domina, regina.

Δεσπόσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, herilis. Ab eod.

Δεσποτονάυτης, ου, ὁ, q. d. herilis navis magister; genus libertorum Lacomicorum, quorum opera in navibus utebantur.

Δεσποτοσύνη, ης, ἡ, dominium, imperium. A

Δεσπόσυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, herilis. Δεσποσύνη, filia h. A δεσπόζω.

Δεσποτεία, ας, ἡ, dominium, dominatus.

Δεσπότειρα, ας, ἡ, domina, hera. A δεσπότης.

Δεσποτεῖν, fut. εύσω, idem quod

Δεσποτέω, f. ήσα, dominor. Ab eod.

Δεσπότης, ου, ὁ, herus, dominus; (2) rex, imperator; (3) rei alicujus possessor. A δεσπόζω. Hinc

Δεσποτικὸς, ὴ, όν, herilis; (2) qui dominari novit; (3) imperiosus, dominandi cupidus.

Δεσποτικῶς, *Adv.* heriliter, more dominorum.

Δέσπτις, ίδος, ἡ, hera, domina. A δεσπότης.

Δεσποτίσκος, ὁ, herus vel blandiendo vel contemnendo.

Δεσποτὸς, ὴ, όν, dominabilis. A δεσπόζω.

Δέστας, gen. sing. *Dor.* pro δέστης, a

Δέστη, ης, ἡ, fistula. A δέω.

Δεστὴ, ης, ἡ, tac s in fasciculum colligatæ.

Δεστὸς, ὴ, όν, vinctus, ligatus. Ab eod.

Δεῦδε, imperf. ind. *Ion.* pro ἴδδε, a δέω.

Δεῦαι, *inferior*, ες, 2. sing. pr. ind. med. *Ion.* pro δεῖ, v. δέομαι, *Poët.* pro δέομαι.

Δεύσεται, 2. f. f. 1 ird. med. *Ion.* pro δεύσῃ.

Δεύσομαι, *indulgebo*, 1. sing. f. 1. ind. med. *Poët.* pro δεύσομαι, a verbo δεύομαι.

Δεῦχος, τὸ, idem quod γλεῦκος, *Etym.*

Δεύομαι, ατος, τὸ, irrigatio. A δεύω.

Δεῦρο, *adsumi*, *veni*, nom. pl. part. pres. pass. pail. f. g. a verbo δεύομαι, *madeo.*

Δεύρῃ, pro δεύρο, *huc.*

Δεῦρι, pro δεῦρο, *huc.*

Δεῦρο, *Adv.* huc; (2) adesdum.

Δεύσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act. v. δεύω.

Δεύσοποιέω, tingo, inficio, (v. c. fuco) lumeeto. E δεύω, *idem.*

Δεύσοποιία, ἡ, infectio, fucatio, &c.

Δεύσοποιὸς, ὸν, ὁ, infector, tinctor, (2) bene tinctus; (2) indelibilis. Ex δεύω, & ποιέω.

Δεύτατος, άτη, ατον, ultimus, postremus.

Δεῦτε, *Adv.* huc, agite, adeste, venite. A δεῦρο.

Δευτεραγωνιστέω, ῶ, f. ήσω, secundas fabulæ partes ago; (2) secundam in judicio orationem habeo. A

Δευτεραγωνιστὴς, ου, ὁ, qui secundas fabulæ partes agit. Ex δεύτερος, & ἀγωνίζομαι.

Δευτεραῖος, αία, αιον, secundarius; (2) qui secunda die aliquid agit. A δεύτερος.

Δευτεῖα, τά, secundæ partes. Ab eod.

Δευτερεύω, f. εύσω, secundus sum, secundas fero, locum secundum obtineo; (2) dissimilis sum. Ab eod.

Δευτεριάζω, f. άσω, secundas partes ago, qs. lampada alicui trado, ut mihi in actu succedat. A δεύτερος.

Δευτέριος, ία, ιον, secundarius. Ab eod.

Δευτεριστὴς, ὁ, ἡ ἡ, qui secunda vice dentes indices jacit. Ex δεύτερος, & βάλλω.

Δευτερογαμέω, secundas nuptias celebro.

Δευτερογαμία, ἡ, secundæ nuptiæ.

Δευτερογαμέω, bigamus.

Δευτροδεκάτη, ης, ἡ, secundaria decima a Levitis olim faciendibus solvenda. Ex δεύτερος, & δεκάτη, *decima.*

Δευτερόζυγος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui est secundæ Conjugationis. Vox Grammatica. Ex δεύτερος, & ζυγὸς, *jugum.*

Δευτεροκοιτέω, ῶ, secundus, vel secunda sum in lecto, socium habeo in cubili. Ex δεύτερος, & κοίτη, *cubile.*

Δευτερολογέω, ῶ, f. ήσω, secundo loco sermonem habeo. Secundam orationem habeo.

Δευτερολογία, ας, ἡ, secunda actio, secundæ dicendi vices.

Δεύτερον, *Adv.* secundo. A δεύτερος.

Δευτερονόμιον, ου, τὸ, repetitio legis, secunda lex, liber quintus Mosis. Ex δευτερος, & νόμος, *lex.*

Δευτεροπότμος, ος, qui pro mortuo habitus, ideoque justis & exequiis de more honoratus, salvus redit ex bello, vel ex peregrinatione. A δεύτερος, & πότμος.

Δευτεροπροσωπέω, ῶ, fum secundæ personæ. Vox Gram. A

Δευτεροπροσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui secundæ personæ est. Vox Gram. Ex δεύτερος, & πρόσωπον, *persona.*

Δευτεροπρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, alter primus, a secundo primus; *Epith.* sabbathi jam a secundo Paschatos die, *Scal.*

ΔΕΥΤΕΡΟΣ, έρα, ον, secundus, alter, posterior. Ex δεύτερος, *secunda vice.*

Δευτερόχωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, secundo loco sequens, secundarius. Ex δεύτερος, & ἕπω.

Δευτοτόκος, ου, ὁ, ἡ, quæ secundo parit vel peperit. Ex δεύτερος, & τίκτω, *pario.*

Δευτρότατος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui secundo partu editus est. Ex inus.

Δευτρυγὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui secundas actionis partes, vel secundum in agendo locum obtinet; (2) manuarius. Ex δεύτερος, & ἔργον, *opus.*

Δευτρυχος, ὁ, qui secundas tenet.

Δευτάω, f. ήσω, secundo facio; (2) itero, repeto. A δεύτερος.

Δευτέρωμα, ματος, τό, secundus actus, repetitio.

Δευτέρως, Adv. secundo. Ab eod.

Δευτερώσις, εως, ἡ, secundus actus aut ordo, iteratio, repetitio; (2) traditio.

Διαγραφεύς, έως, ὁ, traditionum doctor.

Διαγρᾶν, ῆρος, ὁ, instrumentum pistorum & coquorum. A

ΔΕΓΩ, rigo, madefacio, imbuo. Ἐρμοῦ σέλα ἰδυσε, effudi, Soph. Aj. 376.

ΔΕΦΩ, f. δέψω, excorio; (2) glandem penis denudo.

Δεκάνματος, ου, ὁ ἡ ἡ, decem nodos, seu vim ulnæ habens. Ex δέκα, & ἄμμα.

Δίκαται, pro διδίκαται, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro διδίκασμαι εἰσί, a v. δίκομαι.

Δίκασθε, capite, 2. plur. præs. imper. med.

Δικαμέρος, ος, ὁ ἡ ἡ, decem dies durans. Ex δέκα, & ἡμέρα, dies.

Δίκθαι, subscribere, perf. inf. pass. Ion. & Poët. pro δεδίχθαι, a verbo δίκομαι

Δίκμηρος, per Syncop. pro δεκάμηρος.

Δεκνυμαι, capio. A

ΔΕΧΟΜΑΙ, f. δέξομαι, capio, accipio; (2) excipio, suspicio; (3) admitto, recipio; (4) admitto, approbo. Δέχεσθαι χάριν, ἢ ὄμον, τινὰ χάριν, τὰς στρατιώτας τοῦ τείχεος, τί παρά τινος. Ὅσις ξένους δέξαιτο σωτῆρ' ἐς κάλυβ' ἑστίους, Arist. Thesm. 479. Τίς μὲ δέξεται φίλις; Eur. Med. 286.

Δέψα, ης, ἡ, pellis, corium, Suid. A δέρω.

Δεψέω, ῶ, fut. ήσω, depso, subigo, mollio coriariorum more. Ab eod.

ΔΕΩ, f. δήσω, vel δάσω, ligo, vincio; (2) in vincula conjicio. Κ' ὀπίσω τὼ χεῖρ δέω, a tergo liga. Arist. Lys. 437.

ΔΕΩ, δεήσω, abtum; opus habeo. Τοσούτου δέησε χάριν ἔχειν. Hoc. Τοῦτ' τὸ ἄρτιγμα φορτίου δέεται πᾶσαν, Arist. Av. 1381. Ἐλαχίστου ἐδεήσαν διαφθαρῆναι, parum abfuerunt, quin, Thuc. Τί δεῖ μοχλόν; opus est? Arist. Lys. 434. Unde δεῖ oportet, ἐδεῖ, ἐδέησε.

ΔΗ, sane, profecto; (2) porro, vero; (3) igitur, proinde; (4) videlicet, scilicet; (5) demum, dum taxat; (6) interrogationi servit; (7) ironicum est; (8) abundat.

Δῆγμα, ατος, τό, morsus. A δήκω, mordeo.

Δῆγμις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δῆετε, invenietis, 2. plur. præs. ind. act. verbi δήω, invenio.

Δηθά, Adv. diu; (2) frequenter, crebro, Poët. A δήθ.

Δηθαγόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, loquax, qui diu loquitur. Ex δηθά, & ἀγορεύω, loquor.

Δηθαίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, longævus, annosus. Ex δηθά, & αἰών, ævum.

Δηθάκις, vel δηθάκι, Adv. diu; (2) crebro.

Δῆθεν, Adv. videlicet, scilicet, profecto. A δή.

Δηθύνω, f. υνῶ, tardo, moror, Il. 1, 27. A δηθά.

Δηϊάλατος, ου, ὁ ἡ ἡ, bello captus. Ex δηΐς, & ἁλίσκω, capio.

Δηϊόω, ῶ, igne ferroque vasto, hostiliter depopulor. Hinc ἀπεδήϊσαν, Ion. Imperfect. pro ἐδήϊσαν, quod est ex ἐδήϊσαν. A δήϊος.

Δήϊον, acc. hing. Ion. pro δήϊον. A

Δηϊος, ηΐα, αον, hostilis, infestus, & Substantive, hostis. A δαΐς. Hinc

Δηϊοσύνη, ης, ἡ, pugna; (2) bellum.

Δηΐσσω, ῶ, f. άσω, idem quod δηϊόω.

Δηΐς, ΐδος, pugna; (2) bellum. A δαΐζω.

Δηκτήριος, ος, ὁ ἡ ἡ, mordax. A δήκω.

Δήλεος, ος, ὁ, idem & ab eod.

Δηλεσός, ὸν, ὁν, idem & ab eod.

ΔΗΚΩ, f. δηξω, mordeo. Verbum insuf.

Δηλαδή, Adv. videlicet, scilicet, profecto. A δῆλος, δῆλα, & Partic. δι.

Δηλεύω, lædo, corrumpo A δηλέω.

Δηλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro δηλήμων. A

ΔΗΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, impr. incantando & Veneficiis; (2) deludo, decipio, Οὐδεὶς κακοεργὸς δαλεῖται φ' ἑαυτοῦ, Theoc. 15, 48. Hinc

Δήλημα, ατος, τό, detrimentum, perniciei. Δηλήμασι, Æsch. Pers. 1. Δηλήμασι, Soph. Aj. 1.

Δήλησις, εως, ἡ, læsio, maleficium. A δηλέω.

Δηλητήρ, ῆρος, ὁ, qui lædit. Ab eod.

Δηλητήριον, ου, τό, nocivum (pharmacum) venenum.

Δηλητηριώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, nocivus. Ab eod.

Δηλίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui mens est oblæsa, stolidus; apud Naum.

Δηλονότι, Adv. nimirum, omnino, profecto, quippe. Quasi ex δῆλον, & ὅτι.

Δηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, manifestum reddo. Ex δῆλος, & ποιέω.

ΔΗΛΟΣ, η, ον, manifestus, perspicuus.

Δῆλος, ου, ἡ, Delus, insula. A δῆλος, manifestus, quod repente mari enata apparuerit.

Δηλόω, ῶ, f. ώσω, manifesto, declaro, indico. Ἔδοξεν ἐν μοι σφὸς ζῶ δηλῶσαι τὸ σῶν, Soph. Trach. 373. A δῆλος.

Δήλωμα, ατος, τό, indicium. A δηλόω.

Δήλως, Adv. manifeste, aperte. A δῆλος.

Δήλωσις, εως, ἡ, declaratio, manifestatio, significatio, enunciatio; (2) ap. LXX. Urim & Thummim. A δηλόω. Hinc

Δηλωτικός, ὴ, όν, declarativus, aptus ad declarandum, declarandi vim habens.

Δημαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, populum duco, quò volo, populi gratiam capto; (2) aliquem capio, concilio mihi, & in pass. ab aliquo capi, delectari, inpr. oratione.

Δημαγωγῶν τὰς πόλεις, Plut. A

Δημαγωγία, ας, ἡ, populi ductus & regimen; (2) concio; (3) administratio reipublicæ; (4) popularitas, gratia & auctoritas, qua quis valet apud populum; (5) ars, qua quis utitur ad conciliandum sibi populum. Ab eod.

Δημαγωγός, οῦ, ὁ, cujus consiliis populus obsequitur, utpote sibi gratiosi, popularis. Ex δῆμος, & ἄγω, duco.

Δημαγωγικῶς, popullariter, more demagogorum.

Δημάζω, ludo.

Δημαλίδιον, το, popellus. A δῆμος, δήμαξ, δημάλιον.

Δημάρητος, ου, ὁ ἡ ἡ, populi precibus & votis expetitus Ex δῆμος, & ἀράομαι, precor.

Δημαρχέω, ῶ, f. ήσω, tribunus plebis sum, tribunatu plebis fungor. A δήμαρχος.

Δημαρχία, ας, ἡ, tribunatus plebis. Ab eod.

Δημαρχικός, ὴ, όν, tribunitius. Ab eod.

Δήμαρχος, ου, ὁ, tribunus plebis, magistratus plebis quicunque etiam apud Græcos. Ex δῆμος, & ἄρχω, princeps.

Δημᾶσία, ας, ἡ, populi fuciosus, popularis. Ex δῆμος, & ἰδέα, aspectus. Hinc

Δημᾶσίᾳ, ος, ὁ, popularitas.

Δημόσια, ας, ἡ, proscriptio. A δημόω.

Δήμοσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δημόω, f. ώσω, publico; (2) proscribo; & in Pass. bonorum publicatione, sive proscriptione multor. Δημόσιον ἡμῶν τὰς ἀγρὰς, Dion. Hal. A δῆμος.

Δημηγορέω, ῶ, fut. ήσω, concionor. Ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς, Act. 12, 21.

Δημηγορία, ας, ἡ, concio, oratio.

Δημηγορικός, ὴ, όν, concionalis, concionatorius.

Δημηγόρος, ου, ὁ, concionator, orator. Adject. concionatorius. Ex δῆμος, & ἀγορεύω.

Δημηδάσιος, & δημήλατος, ον, populitcitu in exilium actus. Ex δῆμος, & ἐλαύνω.

Δημήτηρ, τηρος, τρι, ἡ, & Δήμητρα ας, Ceres. A δῆ, i. e. γῆ, terra, & μήτηρ, mater. Doribus autem usitatum δᾶ pro γῆ. Unde ἑ Attici Δάματερ in Vocativo; (2) fruges. Hinc

Δημήτρια, ων, τὰ, Cerealia, festum Cereris.

Δημητριακός, ὴ, όν, Cerealis. Ab eod.

Δημήτριος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eodem; (2) Demetrius. Nomen viri.

Δημίδιον, ου, τό, popellus, plebecula. A δῆμος.

Δημητρικός, vel Δημήτριος, ου, ὁ, hymnus, qui in Cererem canitur. Ex Δημήτηρ, & ὕμνος, Hymnus in Cererem.

Δημίζω, f. ίσω, populo fum addictus, favco populo. A δῆμος.

Δημιανδρία, ας, ἡ, quo populus abundat.

Δημιόπρασος, quæ populus vendit, quæ publicantur. Ex δῆμος, & πιπράσκω, vendo.

Δήμιος, ία, ιον, publicus, plebeius; (2) Subst. ὁ, servus publicus, victor, carnifex. A δῆμος.

Δημιουργεῖον, ου, τό officina.

Δημιουργέω, ῶ, f. ήσω, sum opifex, opificium exerceo, Efficio, fabricor, condo.

Δημιούργημα, τὸ, opus artificis cujusque, item qu equid ab aliquo effectum est.

Δημιουργία, ας, ἡ, rerum popularium administratio; (2) opificium; (3) administratio, gubernatio, effectio.

Δημιουργικός, ὴ, όν, ad opificem pertinens, fabriles.

Δημιουργικῶς, artificiose. A

Δημιουργός, ὸς, ὁ, vel ἡ, quilibet opifex & artifex; (2) auctor operis, creator, unde de deo, legislatore, architecto &c. dicitur, item, & conciliatrice nuptiarum; (3) administrator, gubernator, præfectus; unde interdum est nomen magistratus, v. ἐπιδ. & συνδ. Ἔργ. Ex δῆμος, & ἔργον, opus.

Δημοβόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui bona populi devorat, vel consumit. Ex δῆμος, & βορά.

Δημογέρων, οντος, ὁ, senator; (2) qui in populo honoratior est propter ætatem.

Δημοδιδάσκαλος, ου, ὁ, populi doctor; (2) concionator ecclesiasticus.

Δημόθεν, Adv. e populo. A δῆμος.

Δημοθοινία, ας, ἡ, epulum publicum, sacrificium publicum; (2) dies festus. Ex δῆμος, & θοίνη, epulum.

Δημόθρυς, ὁ ἡ ἡ, rumore vulgi celebratus, vulgatus, popularis. Ex δῆμος & θρῦς, fremitus.

Δημοκατάρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, publicæ exsecrationi obnoxius. Ex δῆμος, & κατάρατος.

Δημοκηδής, ὁος, ὁ ἡ ἡ, popicola, qui populum colit. Ex δῆμος, & κήδομαι.

Δημοκηρυξικός, ὴ, όν, tricial.

Δημόκοινος, ου, ὁ, publicorum tormentorum minister, tortor. Ex δῆμος, & κοινός.

Δημοκόλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, adulator populi.

Δημοκοπτος, ος, ὁ, proprie qui se jactat ad populum. Ex δῆμος, & κόμπος, jactatio.

Δημοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, populi favorem capto. A δημοκόπος.

Δημοκοπία, ας, ἡ, captatio gratiæ populi, popularitas. Ab eod.

Δημοκοπικός, ὴ, όν, ad popularem gratiam captandam aptus, popularis.

Δημοκόπος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui populum velut concutit obsequens et arte aliqua, qui popularitate sua populum sibi conciliat, popularis. Ex δῆμος, & κόπτω.

Δημοκρατέομαι, οῦμαι, populi imperio subsum. Ἐτε δημοκρατουμένης τῆς πόλεως, Plut.

Δημοκρατία, ας, ἡ, democratia, populi principatus, imperium populare; (2) respublica. Ab eod. Hinc

Δημοκρατίζω, f. ίσω, imperio populari faveo.

Δημοκρατικός, ὴ, όν, ad democratiam sive imperium populare pertinens.

Δημοκρατικῶς, Adv. juxta popularem statum.

Δημόκρατος, ον, popularis.

Δημολάλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, populi sermone jactatus. Ex δῆμος, & λαλέω, lo

Δημόλευστος, ὁ ἡ ἡ, a populo lapidibus obrutus.

Δημολογέω, concionor.

Δημολογικός, ὁ, concionator plebeius.

Δημόομαι, ώμαι, populum lenocinii capto. Lexicogr. Græci; propter δημώματα, Dor. apud Aristoph. pro δημάματα, ludicra & carmina publica. A δῆμος.

Δημοπίθηκος, ος, ὁ, qui simiam se exhibet erga populum vel adulatione, vel fraudulentia. Ex δῆμος, & πίθηκος, simia.

Δημόπρακτος, ος, publicus, a populo factus, decretus, &c.

Δημοπρεπής, ὲς, a populo jactatus, f. vulgatus, popularis. E δῆμος & πίπτω.

ΔΗΜΟΣ, ου, ὁ, populus, plebs, vulgus; (2) partes tribuum Athenicnsium dictæ δῆμοι,

δῆμος, impr. cujus in curiare opera vilior videtur; (3) dicitur tamen & de honestioribus hominibus, qui civitati suæ operas præstant.

ΔΗΜΟΣ, ου, ὁ, pinguedo, adeps.

Δημοσία, *Adv.* publice, in loco publico.

Δημόσιακὸς, ἡ, ὸν, publicus. A δημόσιος.

Δημοσίευσις, εως, ἡ, promulgatio, divulgatio. A

Δημοσιεύω, f. εύσω, promulgo, divulgo, publico; (2) publica persona fungor, publica civitatis negotia tracto. Δημοσιεύειν τὴν πολιτείαν, Plat. A δημόσιος.

Δημόσιον, ου, τὸ, ærarium publicum, fiscus; (2) carcer. Ab eod.

Δημόσιος, ία, ον, publicus, solennis; (2) *Subst.* ὁ, minister publicus, publicanus, publici redemtor. A δῆμος. Hinc

Δημοσιόω, ῶ, fut. ώσω, publico; (2) divulgo.

Δημοσιώνης, ου, ὁ, vilis, contemptus, *Suid.* male. *Etym.* Ex δημόσιος, & ὠνέομαι. Hinc

Δημοσιώνιον, ου, τὸ, proventus publicus.

Δημοσίως, *Adv.* publice. A δημόσιος.

Δημοτροφία, ας, fut. ήσω, in populo versor. Ex δῆμος, & τρέφω, *verto, versor.*

Δημοτελέω, ῶ, f. ήσω, publicis expensis, aut publico nomine facio. A δημοτελὴς.

Δημοτελὴς, ὁ ἡ ἡ, publicis expensis factus; (2) publicus. Ex δῆμος, & τέλος.

Δημοτελῶς, *Adv.* publicis impensis; (2) publice.

Δημοτερπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, populo jucundus, populum delectans.

Δημοτεύομαι, fut. εύσομαι, popularis sum, municeps sum, populo alicui accenseor. A

Δημότης, ου, ὁ, homo plebeius; (2) popularis, certo, it. eidem δήμῳ adscriptus. A δῆμος.

Δημοτικὸς, ἡ, όν, popularis, plebeius; (2) popularis status amans. Ab eod.

Δημοτικῶς, *Adv.* populariter, more popularium seu plebeiorum; (2) humaniter.

Δημάρχος, ὁ ἡ ἡ, Præles, gubernator, rector populi.

Δημοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, plebivorus.

Δημοφθόρος, populum corrumpens.

Δημοχαρὴς, ὲς ὁ, qui populo libenter gratificatur. Ex δῆμος, & χαρίζομαι, *gratificor.*

Δημόω, publico, usibus populi concedo. ap. *Dion.*

Δημώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, plebeius, popularis; (2) publicus. A δῆμος.

Δημωφελέω, ῶ, f. ήσω, populo prosum. Ex δῆμος, & ὠφελία, *prosum.*

Δημωφελὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, populo utilis. Hinc τὸ δημωφελὲς, ους, publica utilitas.

Δημωφελῶς, *Adv.* populo utiliter, δημωφελέστατα, ad utilitatem populi aptissime.

ΔΗΝ, *Adv.* diu; (2) dudum, pridem.

Δηωαῖος, α, ον, diuturnus, longævus; (2) vetus, qui jam olim fuit. A δηύω.

Δηνάριον, ου, τὸ, denarius.

Δήνεον, τὸ, consilium. A

ΔΗΝΟΣ, ους, τὸ, consilium; (2) ars; (3) vafrities.

Δηξ, δηκός, ἡ, teredo, vermis lignum corrodens. A δήκω, pro δάκνω, *mordeo.*

Δηξίμυθος, ου, ὁ ἡ ἡ, animum mordens; (2) molestus. Ex δῆξις, & θυμὸς, *animus.*

Δῆξις, εως, ἡ, morsus. A δήκω, *mordeo.*

Δήϝω, 1. sing. f. 2. ind. act. verb. δάκνω.

Δήουν, *comburebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* & *Ion.* pro ἐδήουον. A

Δηόω, vasto, hostiliter populor. Δηώσασθαι τὴν ὑπὸ, Herodot. A δῃὸς, *pugna*, vel δῄτος, *hostilis.*

Δῆπτα, *Adv.* saltem. Ex δὴ, & πτα.

Δήποθεν, *Adv.* undecunque. Ex δή & πόθεν.

Δήποτε, *Adv.* aliquando, tandem, unquam.

Δήπου, *Adv.* utique, certe, profecto; (2) nimirum. Ex δὴ, & που, particula enclitica.

Δήπουθεν, *Adv.* videlicet, scilicet; (2) utique, certe; (3) alicunde, ex aliquo loco.

Δῆρις, ιος, ἡ, pugna, contentio. A δαρίω.

Δηρίομαι, ῶμαι, contendo, pugno. Ab eod.

Δηρίζω, idem.

Δηριτυπίη, & Δηρίτυπος, ejusdem significationis. Ab inusitatis, δηρίτυπα, & δηρίζω.

Δηρισθήτην, *contendebant*, 3. dual. a. 1. ind. pass. *Ion.* ἐδηρίσθήτην, a verbo δηρίζω.

Δηρίτυπος, *contentiosus*, gen. vel dat. dual. a. 2. part. act. verbi δηρίζω, *certo.*

Δηρίω, f. ίσω, *contendo, certo.* A δῆρις.

Δηρὸν, *Adv.* diu, ad multum tempus. A

Δηρὸς, ρὴ, ρὸν, diuturnus, longævus. A δήν.

Δῆσαν, 3. pl. aor. 1. *Ion.* pro ἔδησαν, a δέω.

Δησάσκετο, *colligebat*, 3. sing. imperf. ind. verbi Ῥοϊτ. δησάσκομαι, vel potius pro ἐδήσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi δέω.

Δῆσατο, *colligate*, 2. plur. a. 1. imper. act.

Δῆσε, 3. sing. aor. 1. *Ion.* pro ἔδησε, a δέω.

Δῆτα, *Adv.* demum, certe, sane, igitur. A δή, *sane.*

ΔΗΩ, invenio, vel potius in significatione Futuri, inveniam.

Δηὼ, ὁ, *contr.* οῦς, ἡ, Ceres.

Δηώσειν, fut. 1. inf. act. v. δηόω, pro δηώσω.

Δὶ, pro δὶς, vide δὶς.

ΔΙΑ, *Præpos.* cum *Genitivo*, per; (2) ex; (3) in; (4) post; (5) inter; (6) notat *causam instrumentalem*, & redditur Latine Ablativo; (7) cum Nominibus temporis redditur per *quoque*, vel *quaque*, v. g. διὰ δέκα ἐτῶν, decimo *quoque* anno; (8) facit periphrasin *Adverbii*, v. gr. διὰ τάχους, celeriter, διὰ βραχέων, breviter; (9) notat *spatium*, vel *intervallum*, διὰ βίου, tota vita, δι' ἔτους, toto anno; (10) cum *Accusativo*, per; (11) propter; in *Compositione*, notat; (12) *Diversitatem*, ut διασκεδάζω, dispergo; (13) *medium*, per quod, ut διαβαίνω, transeo sive eo per; (14) *continuum* ut διαμένω, permaneo; (15) *vehementiam* aut *excellentiam*, διορῶ, perspicio; (16) *rem fieri inter duos plureſve*, ut διαγανθιτίω; (17) redditurque adeo per *di*, vel *dis*, *per*, *trans*, *de*, *circum*, *ex*, *post*, *ab*, *contra*, & *sub*, *cum*, inter; (18) sæpissime significationem simplicis non mutat.

Διαβαδίζω, f. ίσω, pertranseo.

Διαβάθρα, ας, ἡ, scala nautica, pons; (2) scala, qua in muros adscenditur. Ex διὰ, & βάθρα, *scala.*

Διάβαθρον, ου, calceamenti genus.

Διαβαίνω, f. βήσομαι, permeo, transeo, trajicio; (2) divarico. Διαβαίνειν ἐπ' ὀστακῶν εἰς τόπον. Ἱέρει διέβησαν τὴν ἐρυθρὴν θάλασσαν, Heb. 11, 29.

Διαβάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, trajicio, transfero; (2) calumnior; (3) defero; criminor; (4) invidiam facio; unde διαβεβλημένοι, qui malè audiunt, invisi sunt. (5) fallo, decipio. Οὐ γὰρ με νῦν διαβεβλεῖ Κλέαν, calumniabitur, Arist. Ach. 507. Μὴ με διαβάλλῃς σραπῷ, Soph. Phil. 583. Διέβαλλε μ' ὠγραῦλε, Arist. Θεσμ. 1226. διαβέβληκέν σ' ὁ θεός, id. Av. 1654.

Διαβὰς, a. 2. part. act. verbi διαβαίνω.

Διαβασανίζω, diligenter examino, exploro.

Διαβασεῖται, transiturus sum.

Διαβασιλίζομαι, f. ίσομαι, regis more ago, regiam speciem præ me fero, regnum mihi vindico, regem ago.

Διάβασις, εως, ἡ, transitus; (2) divaricatio. A διαβαίνω.

Διαβάσκω, circumeo. Ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει, Arist. Av. 492.

Διαβασταζω, f. άσω, porto.

Διαβεβασάναι, *portasse*, 2. r. inf. act.

Διαβατήρια, ων, τὰ, sacrificia pro transitu. A διαβαίνω.

Διαβατηρὸς, ου, ὁ, qui felicem transitum augitum. Epith. Jovis. Ab eod.

Διαβάτης, ου, ὁ, trajector. Ab eod.

Διαβατὸς, ὴ, ὸν, qui trajici, vel transiri potest.

Διαβεβαιόομαι, ῶμαι, affirmo, adfevero. Περὶ πάντων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, Tit. 3, 8.

Διαβεβαίωσις, εως, ἡ, affirmatio, assertio.

Διαβὴ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. διαβαίνω.

Διάβημα, ατος, τὸ, transitus; (2) grassus. A διαβαίνω.

Διαβησία, transiturio, transire cupio.

Διαβήτης, ου, ὁ, perpendiculum; it. funiculus fabrorum rubrica illitus, quo exprimunt lineam rectam in ligno; (2) cincinus; (3) ap. medicos, morbus, cum vitio reptans quinquam in corpore pituitosus, & per minutas continuo & copiose effundens, qui crudelis urinæ. Ab eod.

Διαβιβάζω, f. άσω, trajicio; (2) traduco. Καινὰς τροφὰς διαβιβάσας φρενῶν, Mar.

Διαβιβάσκω, idem.

Διαβιβρωσκω, peredo, exedo, corrodo. Διαβεβρωθὴ ὑ κτενὶς, Arist.

Διαβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam transigo, vitam traduco. Τῶν χαλεπῶν ἔπειρ διαβιώσειν, Xen. Δ' τυχὴ, βίου, Isoc. Ex διὰ, & βιόω, unde διαβιωτέον.

Διαβλαστάνω, f. ήσω, germino, pullulo. Hinc

Διαβλάστησις, εως, ἡ, germinatio.

Διαβλέπω, f. ψω, perspicio, visu penetro; (2) despicio. Καὶ τότε διαβλέψεις εκβαλεῖν σε κάρφος, &c. Luc. 6, 42.

Διαβλὴς, 2. sing. f. 1. ind. act.

Διαβοάω, ῶ, f. ήσω, divulgo, celebro. Διαβοᾶσθαι πρὸς τοὺς ἐλέους ἀνθρώπους, Plut.

Διαβόητος, ου, ὁ ἡ ἡ, celebris, insignis; (2) famosus. A διαβοάω.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, criminatio, obtrectatio. A διαβάλλω. Unde

Διαβολία, ας, ἡ, idem.

Διαβολὴν, dat. sing. *Ion.* pro διαβολία.

Διαβολικὸς, ἡ, όν, calumniatorius; (2) diabolicus.

Διάβολος, ου, ὁ, calumniator; (2) diabolus, satan.

Διάβολος, *Adv.* calumniose. A διάβολος.

Διαβομβέω, ῶ, f. ήσω, perstrepo.

Διαβομβορύζω, & διαβομβορίζω, strepitum edo.

Διαβόρειος, ον, adversus Boream porrectus in latitudinem.

Διάβορος, ου, ὁ ἡ ἡ, absumptus, exesus; (2) peredens, exedens. Ex διὰ, & βιβρὼ.

Διαβοτρυχόω, cincinnis orno.

Διαβουκολέω, ῶ, f. ήσω, permulceo, delinio; (2) decipio. Διαβουκολεῖ ἑαυτὸς ἡ ἐπιλπίζει, Luc.

Διαβουλεύομαι, f. εύσομαι, delibero, decerno.

Διαβουλία, ας, ἡ, deliberatio, dubitatio. Ex διὰ, & βουλὴ, *consilium.*

Διαβούλιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Διάβουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, dubius, consilii dubii vel duplicis, Hes.

Διαβρέχω, f. ξω, perfundo, adspergo, humecto, irroro.

Διαβρεχὴς, humefactus.

Διαβρίθω, f. ήσω, gravo.

Διαβροχὴ, ῆς, perfusio, humectatio.

Διάβροχος, ου, ὁ ἡ ἡ, madidus, uvidus. A διαβρέχω.

Διάβρωμα, τος, τὸ, quod exesum est vetustate.

Διάβρωσις, εως, ἡ, *corrosio.* A sq.

Διαβρώσσω, idem quod διαβιβρώσκω.

Διαβρωτικὸς, ἡ, όν, peredendi vim habens.

Διαβυνίσθη, præs. inf. med. verbi.

Διαβωμίομαι, Verbum rarissimum. Ap. *Her.* διαβωμίσθη, trajiciunt, transfigant.

Διαβώω, infercio, indo.

Διαβῶ, 1. sing. a. 2. conj. act. v. διαβαίνω.

Διαγαλαωίζω, f. ίσω, sereno, tranquillo.

Διαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, perægre fero, indignor. Ex διὰ, & ἀγανακτέω, *molesse fero.*

Διαγανόω, exhilaro.

Διαγγελία, ἡ, præceptum, jussum.

Διαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, divulgo. Διαγγέλλει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, Luc. 9. Hinc

Διάγγελμα, ατος, τὸ, idem quod διαγγελία.

Διάγγελος, ου, ὁ, internuncius.

Διάγε, 3. s. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro διῆγε, a διάγω.

Διαγείρω, fut. ξω, congrego, colligo.

Διαγελάω, ῶ, f. άσω, derideo; (2) de serenitate & tranquillitate. Ex διὰ, & γελάω.

Διαγενόμενος, a. 2. part. med. v. διαγίνομαι.

Διαγηράσκω, idem quod διαγίνομαι.

Διαγιγνώσκω, idem quod διαγινώσκω.

Διαγίνομαι, f. γενήσομαι, interfum; (2) intercedo; (3) duro, permaneo; (4) vitam tolero; (5) evado. Ἡμᾶς ἢ διαγενόμενος τινῶν, Act. 25, 13.

Διαγλυ-

Διαγμήσω, f. γμήσομαι, pernoco, plane cognosco; (2) statuo; (3) delibero. Εἴ γε καθαρεῖς με διαγμήσεται, Luc. *Διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς*, Act. 24, 22.

Διαγκυλίσω, ῶ, f. ίσω, digitos amento jaculi inflecto. Ex διά, & ἀγκυλίσω.

Διαγκυλίζω, f. ίσω, idem. Ex διά, & ἀγκύλη, *jaculi ansa*.

Διαγκυλόω, ῶ, f. ώσω, idem & ex iisd.

Διαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubito innitor, in cubitum reclinatus ludeo. Hinc

Διαγκωνισμὸς, οῦ, ὁ, reclinatio in cubitum.

Διαγλύφω, illumino.

Διαγλύψασα, Homerus, quasi a διαγλάφω, aut διαγλάπτω, inusitato.

Διάγλυμμα, τὸ, opus cælatum. A

Διαγλύφω, f. ψω, sculpo, insculpo.

Διαγνοία, ἡ, deliberatio, decretum.

Διαγνώμη, ης, ἡ, statutum, decretum, plebiscitum; (2) consilium; (3) deliberatio, consultatio. A διαγινώσκω.

Διαγνώμων, ονος, ὁ ᾗ, ἡ, dijudicator. Ab eod.

Διαγνωρίζω, f. ίσω, notifico, divulgo. Διαγνώσαντες δὲ τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ λαληθὲν αὐτοῖς, Luc. 2, 17. Ex διά, & γνωρίζω.

Διάγνωσις, εως, ἡ, discretio; (2) cognitio causæ judicum. A διαγινώσκω.

Διαγνώσομαι, 1. fing. f. 1. ind. med. verbi διαγινώσκω, *percipio*.

Διαγνώστης, ου, ὁ, idem quod διαγνώμων.

Διαγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro. Διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, Luc. 15, 2.

Διαγορεύω, f. εύσω, explicate dico, scribo; edisero. Διαγορεύει κακὸς Πλάτανα, traducit, Luc. Ex διά, & ἀγορεύω.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, tabula, (2) breviarium; (3) decretum, edictum; (4) descripta tabella; (5) Diagramma, figura geometrica, item muticum tibiæ musicis notis conscriptæ. A διαγράφω, *describo*.

Διαγραμμισμὸς, οῦ, ὁ, tesserarii ludi species. A διαγραμμίζω, verbo in ea re usitato, i. e. lineis describo, in aream divido.

Διάγραπτος, ὁ, ἡ, (δίκη) delata l...

Διαγραφεῖς, έως, ὁ, qui publico scribendi munere fungitur.

Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, edictum; (2) descriptio & delineatio v. c. ædificii, (3) tabulæ rationum; (4) antiquatio e...e controversiæ & sublatio ex actis publicis. A

Διαγράφω, f. ψω, describo; (2) conscribo, deligo; (3) deleo, abrogo; (4) proscribo, Διέγραψεν ὁ ἀρχ... τ... νόμον τοῦτον ἀμφισβήτησιν, Dem.

Διαγωνίσωμεν, *dijudicemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. Dor. pro διαγωνίσωμεν, a verbo διαγωνίζω, *dijudico*.

Διαγρυπνία, ᾶς, ἡ, f. ήσω, evigilo. Διαγρυπνήσαντες ἤδη τοῦτον τὸν δεσπότην, Luc. 9, 32.

Διαγρυπνίνω, f. αῦῶ, exacerbo, cibito.

Διαγρυπνίω, ῶ, f. ήσω, tot integram noctem trantigo. Ἤδη φάτ' ἐν μακελῇ χρόα πυκνὸν δι.ηρύπησα, Anth. Pan. 1048.

Διαγρυπνητὴς, οῦ, qui noctem vigilando consumit, vel in cœnationibus, vel in conviviis, &c.

Διαγωνιάσω, f. ασομαι, exercco me.

Διάγχω, f. ξω, suffoco, strangulo.

Διάγω, f. traduco, trajicio, transmitto; (2) vitam dego, traduco; (3) rego; (4) abduco; (5) oduco, divarico; (6) prorsus ido, in longum traho vel duco, Διάγειν ἐ ἐκεῖνον μὴ φεισόμενος, in fluvio; ἐν ἰσχυρᾷ, ἀθύρ... σθαι σφαιρᾶς, trajicere; ἀπὸ τοῦ λόγου, abducere. Τὸν σύντα χρόνον μετ' ἐκεῖ ζηλοτύπου βίου διήγαγον δείλαιος, Anth. Nub. 462. Τοῦτο καὶν πείσωμί μου, εὐθαυσιάσεται ἐ βοῦ διήξει, id. Com. 240. Διάγαγες τὰ ζύλα, Ezech. 16, 25.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, traductio: (2) productio; (3) vita, vitæ institutum; (4) conversatio; (5) oblectamentum; (6) statio. A διάγω.

Διαγωγίον, τὸ, transvectionis merces, aut portorium.

Διαγωνιάω, ῶ, f. άσω, valde anxius fuit, trepido; (2) vereor. Ex διά, & ἀγωνιάω.

Διαγωνίζομαι, f. ίσομαι, certo, dimico, prælior; (2) certo ad finem five extremam dimicationem; (3) conor. Διαγωνίζεσθαί τινι, περί τινα. Διαγωνίζομαι περὶ τῶν σωμάτων, Xen.

Διαγώνιος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, ab angulo ad angulum perductus, diagonalis. Ex διά, & γωνία, *angulus*.

Διαγωνοθετέω, certamen committo inter, &c.

Διαδάζομαι, f. άσομαι, divido, distribuo, unde διεδάσαντο.

Διαδάκνω, mordendo lacero.

Διαδακρύω, lacrymor.

Διαδάπλω, f. ψω, dilacero; (2) percutio, vulnero. Διὰ δ' χρόα καλὸν δαπ..., Il. 5, 858.

Διαδέδασθαι, a. 1. inf. med. v. διαδάζομαι.

Διαδατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dispertior. Χαρασσὶ δ' διὰ κῦσιν δατέοντο, Il. 5, 158.

Διαδείκνυμι, f. δείξω, ostendo, do documentum & specimen.

Διαδίδωρ, ρος, hæreditate acceptus.

Διαδεξάμενος, a. 1. part. med. v. διαδέχομαι.

Διαδέξιος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, faustus, lætus, prosper.

Διάδεξις, εως, ἡ, successio, propagatio, ab alio ad alium, ut humerum ex parte in aliam. *Hippocrat.* A διαδέχομαι.

Διαδέρκω, f. ξω, & διαδέρκομαι, perspicio, transpicio.

ΔΙΑΔΕΣΜΑ, ατος, τὸ, malva hortensis

Διάδεσμος, ου, ὁ, fascia, ligamentum.

Διαδεσμέω, ῶ, f. ήσω, vincio, ligo.

Διάδετος, vinctus.

Διαδέχομαι, f. ξομαι, excipio, accipio; (2) succedo. Διαδεξάμενος ἀρχὴν οὐκ ἀδεᾶ, Plut.

Διαδέω, f. ήσω, cingo, redimio; (2) corono; (3) connecto; (4) intertexo. Διστὶ διεδέδεμαι τὴν κεφαλὴν διεδέσθαι, Luc.

Διαδηλέω, ῶ, f. ήσω, valde lædo; (2) premo. Ἦ δ' ὃν ζε κύες διεδηλήσαντο, Od. 14.

Διάδηλος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, manifestus, perspicuus; (2) vide manifestus, *Arct.*

Διαδηλόω, manifesto, declaro.

Διάδημα, ατος, τὸ, diadema, fascia candida, qua redimitur caput regum. A διαδέω.

Διαδηματοφόρος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, diadema gestans.

Διαδιδράσκω, f. ᾶσ..., subtrado, evito, effugio. Διαδιδράσκουσι ὀλισθρον, *elabi*. Ex διά, & δίδρᾶω, *fugio*.

Διαδίδωμι, f. ώσω, trado per manus; (2) distribuo; (3) effemino, f...ngo. Τὴν ἐξουσίαν ἐνεπλήσθη τοῦ Δαρίου διαδόσεων, Apoc. 17, 12.

Διαδικάζω, f. άσω, dijudicio, judicium fero, & quidem *interdum* definitivum, & in *Rem* judicio contendo, ut actor.

Διαδικάσω, ῶ, f. άσω, judicium constituo, ut justum edicto.

Διαδικασία, ας, ἡ, disceptatio; (2) litigium; (3) altercatio; (4) contentio inter duos uter dignior honore aut munere, ut ambitio *Lat.* (5) controversia, de pecuniis publicatis aut publicandis, ap. *Lys.* (6) judicium definitivum, ut vocant. A διαδικάζω. Unde

Διαδικαστὴς, οῦ, ὁ, judex, petitio.

Διαδικαστὴς, οῦ, ὁ, ἡ, judicio contendo, seu disceptо; (2) injuria affectus. A

Διάδικος, ος, ὁ, litigator. Ex διά, & δίκη, *lis*.

Διάδιπλος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, duplex. Ex διά, & δίπλος, *duplex*.

Διαδιδυκίζω, inscienter salto. Ex διά, & δίδυξ, *pistillum*.

Διαδοκιμάζω, f. άσω, internosco, dijudico.

Διαδοκιμαστικὸς, ὴ, όν, cui internoscendi & dijudicandi vis inest, (2) protandi vi prædituc. A διαδοκιμάζω.

Διάδοκος, ὁ, ἡ, tignum transversarium, quod cæteras trabes sustinet. Ex διά, & δόκος, *trabecula*.

Διαδονέω, ῶ, f. ήσω, agitando discutio, disturbo.

Διαδορατίζομαι, f. ίσομαι, hasta dimico vel pugno. Ex διά, & δόρυ, *hasta*.

Διάδοσις, εως, ἡ, f. 2. imper. act. v. διαδίδωμι.

Διαδόσιμος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, qui per manus traditur, qui propagatur. A διαδίδωμι.

Διάδοσις, εως, ἡ, traditio; (2) divisio, distributio. Ab eod.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio, & quicquid fit hac vices; (2) liberi, proles. A διαδέχομαι.

Διάδοχος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, successor, succedens; (2) vicarius; (3) διάδοχα, quæ per vices fiunt.

Διαδράκω, 3. f. a. 2. opt. act. v. διαδίδρᾶσκω.

Διαδραματίζω, f. ίσω, fabulam, vel aliquod poema ago; (2) comœdiæ, tragœdiæ, vel alterius poematis dramatici auctor sum. Ex διά, & δράμα, *fabula*.

Διαδραμοῦσα, nom. fing. a. 2. part. act. f. g. Dor. pro διαδραμοῦσα, a διατρέχω.

Διαδράναι, *infugisse*, a. 2. inf. verbi inus. διαδρᾶναι, pro διαδρᾶσκω, *aufugio*.

Διαδρᾶσα, nom. fing. a. 2. part. act.

Διαδράσκω, f. σω, & inus. διάδρᾶμαι, aufugio.

Διαδρασιπολῖται, qui reip. mutua subterfugunt; vox Aristophanica.

Διαδρᾶτην, *diffugiat*, 3. fing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* pro διαδράσηται.

Διάδρασις, εως, ἡ, effugium, fuga.

Διαδρομέω, ῶ, discurro. Ex διά, & δρόμος.

Διάδρομὴ, ης, ἡ, discursus, discursio; (2) excursio ad lacessendam pugnam. Ex iisd.

Διάδρομος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, idem & ex iisd.

Διαδῦναι, f. διαδύσω, subeo per medium; (2) permeo, perlabor; (3) effugio, elabor, vito.

Διαδύομαι, idem. Ἀσωὰν, ἵνα ποτὲ διαδύσεται, Plat. Δικὴν δυναι διαδύς, Dem.

Διαδὺς, *f. bers*, a. 2 part. verbi διαδῦναι.

Διαδῦσις, εως, ἡ, permeatio; (3) detrectatio, tergiversatio, latitatio, elusio. A

Διαδύω, f. ύσω, idem quod διαδῦναι.

Διαδῶ, f. διάσω, diffono. Ex διά, & ἀδῶ.

Διαδῶρέομαι, donando destribuo.

Διαείδω, perspicio, cognosco. Unde apud Homerum διαειδὴς, & in fut. διαείσομαι.

Διειμμένος, *trajectus*, perf. part. pass. *Ion.* pro διειμμένος, a verbo δίημι, *trajicio*.

Διαείσομαι, 1. fing. f. 1. ind. med. v. διαείδω.

Διαέριος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, aërius. Ex διά & ἀήρ.

Διαζάω, ᾷς f. ήσω, vivo, vitam ago. Ὡς μὲ μὴ μάθῃς ἀφ' ὧν διάζων, ὡς τ' ἐγὼ, εὐκαρδίως, Soph. Phil. 530. Ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρὴ τοσοῦτοι, Anth. Av. 1440.

Διαζεύγνυμι, f. ύξω, disjungo, disgrego; (2) repudio. Hinc

Διάζευκτικὸς, ὴ, όν, idem & ex iisd.

Διαζευκτικὸς, ὴ, όν, disjunctivus.

Διάζευξις, εως, ἡ, separatio, disjunctio.

Διαζηλόομαι, æmulor, affecto.

Διάζηλος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, æmulator.

Διαζητέω, exquiro, exegito. Πικίλης λόγους ἐν τῷ διαζητηθῆναι, Anth. Θ. 446.

Διαζώννυμι, ας, ἡ, separatio. Ex διά, & ζώννυμι.

Διαζύγιον, ου, τὸ, divortium. Ex διά, & ζύγιον, *jugum*.

Διαζωγραφῶ, ῶ, fut. ήσω, depingo.

Διαζώννυμι, ύω, ατος, τὸ, feptum transversum; (2) cingulum, cinctus, zona.

Διαζωμεύω, bene decoquo.

Διαζώννυμι, f. ζώσω, præcingo, succingo. Καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν, Joan. 13, 4. (2) διεζωσμένος τι, *eleganter* instructus, adjutus; *ut Lat.* succinctus.

Διαζωννύω, idem & ex iisd.

Διαζωστὴρ, ῆρος, ὁ, duodecima dorsi vertebra, secundum Pollucem. A διαζώννυμι.

Διαζώω, idem quod διαζῆν. Ex διά, & ζῶ.

Διαήμι, f. ήσω, perflo. Ex διά, & ἄημι, *flo*.

Διάησι, *transmittet*, 3. fing. f. 1. ind. act. Poet. pro διήσει, a διαημι pro δίημι.

Διάηται, 3. f. pr. ind. act. Dor. pro διᾶσι, a δίημι.

Διαθαλασσόω, f. ώσω, mari disjungo.

Διαθάλπω, ψω, ωκα, calefacio; (2) expassis alis apricor.

Διαθέμισστος, ον, admirandus.

Διαθεάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dispicio, considero.

Διαθειόω, f. ώσω, sulphure perfumo & expio. Ex διά, & θεῖον, *sulphur*.

Διαθερμαίνω, f. ανῶ, f. calefacio; (2) incalesco.

Διαθερμασία, ας, ἡ, calor; (2) calor diffusus. Ex διά, & θερμασία, *calor*.

Διάθερμος, ος, ον, ὁ, ἡ, fervidus, præcalidus.

Διαθερμόω, ω, f. ώσω, penitus calefacio.

Διάθεσις, εως, ἡ, dispositio; (2) testamentum; (3) adfectio, adfectus; (4) venditio; (5) conditio, ratio; (6) constitutio; (7) caritas; (8) accuratio descriptio; (9) species, habitus externus rei, ut διὰ θ οἰκείαν, species, domus, &c. (10) dispensatio. A διατίθημι

Διαθεσμοθετέω, f. ήσω, instituo; (2) designo.

Διαθεσπέσιος, ος, ον, interstitium, intervallum, ap *Hipp.*

Διαθετήρ, ῆρος, ὁ, ordinator, moderator, rector. A διατίθημι.

Διαθέτης, ου, ὁ, dispensator, curator; (2) explanator, interpres Ab eod.

Διαθετικός, ἡ όν, adficiendi vim habens; (2) adfectum denotans. Ab eod.

Διαθέω, f. θύσομαι, discurro, percurro, pervagor. Διαθεῖν πρὸς τινα, Xen.

Διαθήκη, ης, ἡ, testamentum, (2) fœdus, pactum; (3) libri Vet. & Nov. Test. A διατίθημι.

Διαθηλάω, f. ήσω, femino; (2) prorsus effemino.

Διαθηράω, ῶ, venor, venando indago.

Διαθηρόω, ώ, f. άσω, effero; (2) prorsus effero, exacerbo.

Διαθῆς, 2. sing. a. 2. conj. act. v. διατίθημι.

Διαθλάω, perfringo, contusione penetro.

Διάθλια, ά, f. ήσω, decerto, laboro.

Διαθλίβω, fut. ψω, premo.

Διαθολόω, ῶ, f. άσω, perturbo; (2) infusco.

Διαθορυβέω, ῶ, f. ήσω, valde tumultuor; (2) tumultuari facio; (3) turbas conjicio.

Διαθραύω, f. αύσω, confringo, la cero.

Διαθρέω, f. ω, a. 1. inf. act. verbi διατρέφω.

Διαθρέω, ῶ, f. ήσω, tumultuando clamo seu loquor; (2) perturbo.

Διαθρυλέω, ῶ, f. ήσω, futuro; (2) rumorem dilemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρύπτω, f. ψω, diffringo, comminuo, contero; (2) delicius frango, effemino; διαθρύπτομαι, delicior; (3) de cantaturo, præludiis mollibus præludente. Διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα, Luc.

Διαθρυσις, εως, ἡ, enervatio, effeminatio; (2) deliciæ. A διαθρύπτω.

Διάθυρον, ου, τὸ, obex transversarius ductilis aut versatilis, repagulum. Ex διά, & θύρα.

Διαϊξίλως, *Adv.* cum impetu transeundo. A διΐσταμαι.

Διαϊσθράζω, f. άσω, dissereno; (2) sub dio ago. A

Διάϊθρος, ος, ον, ὁ, ἡ, purus, serenus, perspicuus. Ex διά, & αἴθρα, æthra.

Διαϊθυσσω, ruo, irruo.

Διαίθω, uro, f. ιεύσω. Διαιθέτω σκεύεμον, *Aret.* Ex διά, & αἴθω, uro.

Διαιμος, ος, ον, ὁ, ἡ, sanguinolentus, cruentus. Διαιμον φλέγμα, *Aret.* Ex διά, & αἷμα, *sanguis*.

ΔΙΑΙΝΩ, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo. Οὐδ' ὑπνίῃρθε διαίνετο χλαῖνα ἄξων, Il.

Διαιολάω, decipio, illudo. Ab αἰόλος.

Διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, distributio; (2) discriminatio & differentiarum constitutio.

Διαιρέτης, ου, ὁ, divisor, distributor.

Διαιρετικὸς, ἡ, όν, vim aut facultatem dividendi sive discriminandi habens; (2) aptus ad dividendum.

Διαιρετικῶς, *Adv.* cum facultate dividendi; (2) separatim.

Διαιρετὸς, ἡ, όν, divisibilis, qui dividi potest; (2) separabilis; (3) divisus; (4) fissilis; (5) explicabilis. A διαιρέω.

Διαιρετῶς, *Adv.* divisim, separatim.

Διαιρέω, ῶ, fut. ήσω, divido, distribuo; (2) distinguo; (3) findo, seco; (4) explano, explico; (5) respondeo, v. c. de jure, cum arcus (6) *in med. diffens. interpretor, dijudico*; (7) *pass.* dubito. Διαιρεῖν τὰ ἀνθρώπου κατὰ μέρη φησὶ τοσοῦτον θεῶν εἶναι, Luc. pro Imag. Διαίλεν αὐτοῖς τὸν βίον, Luc. 15, 12. Ex διά, & αἱρέω, *capio*.

Διαιρω, f. ἀρῶ, tollo, attollo, erigo; (2) aperio sc. os; (3) trajicio, tranfreto. Οὐδὲ διῆρε τὸ σῶμα, Dim. F: διά, & αἴρω.

Διαισθάνομαι, fut. θήσομαι, perfentifco, perspicue percipio, plane sensu percipio. Τὰ τε ἀδύνατα καὶ τὰ δυνατὰ διαισθήσῃ, Plat.

Διαΐσσω, f. ίξω, cum impetu pertranseo; (2) emico. Διαΐσσουσι ὀδοῦσι, *Hippocr.*

Διαιτίζω, ῶ, f. άσω, memoriam alicujus aboleo deleo, extinguo. Fx διά, & αἰτόω.

Διαιχμάομαι, fut. ήσομαι, vereor, erubesco.

ΔΙΑΙΤΑ, ας, ἡ, vitæ seu vivendi institutum, vitæ ratio, vitæ genus; (2) victus; (3) certa vivendi ratio, quod ad victum corporis attinet; (4) diæta seu victus ratio a medicis præscripta; (5) judicium, arbitrium; (6) habitatio, domicilium, cubiculum.

Διαίτησεν, *peregit*, 3. fing. a. 1. act. *Poët.* & *Dor.* pro διήτησεν, a

Διαιτάω, ῶ, f. ήσω, tum arbiter, judico, discepto, disputo; (2) diæta præscripta alo. Διαιτᾶν τοὺς νοσοῦντας εἶκος, Plut.

Διαιτάομαι, victito, vitam ago; (2) habito, commoror, versor; (3) victus ratione certa utor. Ὑπὸ δεσποτῃ διαιτάμενος μιῇ, Xen.

Διαιτεμμένη, *vitam degens*, præf. part. med. f. g. *contr.* pro διαιταομένη, a verbo διαιτάομαι, *vitam dego*.

Διαίτημα, ατος, τὸ, vitæ institutio, & disciplina, vitæ genus, quod quisque sequitur, (2) victus ratio. A διαιτάω. Unde

Διαιτητικὸς, ἡ, όν, arbitrarius.

Διαιτητήριον, ου, τὸ, locus in quo judicant arbitri.

Διαιτητὴς, οῦ, ὁ, arbiter.

Διαιτητικὴ, scil. τέχνη, ης, ἡ, diætetica, medicina victum ordinans.

Διαιτητικὸς, ὁ, λογος, judicium, arbitrium.

Διαιωνιεῖ, 3. fing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διαιωνίσει.

Διαιωνίζω, f. ίσω, perenno, perpetuo duro, in æternum maneo. A

Διαιώνιος, ος, ον, ὁ, ἡ, sempiternus. Ex διά, & αἰώνιος, *æviternus*.

Διακαὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, perustus, accensus, ardens. Ex διά, & καίω, *uro*.

Διακαθαίρω, f. αρῶ, in diversis partibus purgo, interpurgo, interputo & interluco, sc. arbores.

Διακαθαριεῖς, *repurgabis*, 2. fing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διακαθαρίσεις. A

Διακαθαρίζω, f. ίσω, perpurgo, purifico, mundo. Διακαθαριεῖ τὴν ἄλωα αὐτῆς, Mat. 3, 12.

Διακαθαρσις, εως, ἡ, interpurgatio, interlucatio. A διακαθαίρω.

Διακαθίζω, f. ίσω, confessum inftituo ad deliberandum.

Διακαίω, f. καύσω, perufo, urendo penetro; (2) accendo; (3) ftimulum addo, incito; (4) ira accendo. Ταῦτα διέκαιε καὶ παρώξυνε ὁ Κράσσος, Plut.

Διακαλαθίσκω, orno.

Διακαλύπτω, f. ύψω, detego; (2) patefacio.

Διακάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo. Hinc

Διάκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

Διακανδέσαι, cum murmure delcendere, Eurip. Vid. διακανδέω.

Διακάρδιος, ος, ον, ὁ, ἡ, cor transiens. Ex διά, & καρδία, *cor*.

Διακαρπόομαι, ώμαι, fructus decerpo.

Διακαρτερέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum usque perduro, tolero, pertero.

Διακατάζαλλα, infamo, invisum reddo.

Διακαταδαρθάνω, obdormisco, dormio.

Διακατάσχεσις, εως, ἡ, conservatio.

Διακατακαρδομαι, interficio.

Διακατειλίγχομαι, magis ac magis redarguo. Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, Act. 28, 28. A διά, & κατελέγχω, *redarguo*.

Διακατέχω, f. σχῶ, morior; (2) obtineo, possideo. Ex διά, & κατέχω. Hinc

Διακατοχὴ, ῆς, ἡ, possessio, detentio.

Διακάτοχος, ος, ον, ὁ, ἡ, possessor, detentor.

Διακαυλίζω, f. ίσω, caulem amitto, decaulesco. Ex διά, & καυλὸς, *caulis*.

Διάκαυμα, ατος, τὸ, æstus & ardor perurens. A διακαίω.

Διάκαυσις, εως, ἡ, perustio, æstio penetrans seu pertransiens. Ab eod.

Διακαῶς, ardenter, v. c. amare.

Διάκειμαι, f. κείσομαι, conftitutus fum, animatus, affectus ab aliquo & in aliquem.

Διακείρω, f. ρῶ, p. αρκα, tondeo, detondeo; (2) interseco.

Διάκεισο, 2. f. pr. imper. v. διάκειμαι.

Διακεκριμένως, *Adv.* discrete, distincte. A διακεκριμένος, quod est a διακρίνω.

Διακελεύομαι, f. εύσομαι, hortor, adhortor, cohortor; (2) præcipio, præcepta do, (3) jubeo. Τοσαῦτα ὑμῖν διακελεύομαι μνημονεῦσαι, Isoc. Hinc

Διακελευσμὸς, οῦ, ὁ, & διακέλευσμα, τὸ, adhortatio.

Διακενῶς, *Adv.* inaniter, frustra, nequicquam.

Διάκενος, ος, ον, ὁ, ἡ, vacuus, inanis; (2) macilentus. Ex διά, & κενὸς, *inanis*.

Διακενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo. A διάκενος.

Διακεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo; (2) adfigo.

Διακένως, *Adv.* vane, inaniter. A διάκενος.

Διακένωσις, εως, ἡ, evacuatio; (2) inanitas. A διακενόω.

Διακερδαίνω, f. ρέσω, miſceo, permiſceo, diluo.

Διακερματίζω, in minutas partes feco.

Διακέρσαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro διακεῖραι.

Διακερτομέω, ῶ, f. ήσω, convicia proicindo.

Διακεχυμένως, effuſe, ſine modo.

Διακεχωρισμένως, diſcrete, ſeparate.

Διακηρυκεύομαι, f. εύσομαι, per caduceatorem ſeu præconem pacem peto; (2) mitto legatos de mecundo tordere. Ex διά, & κηρυκεύω, *præconis munere fungor*.

Διακινκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, ſive motitillam, moveor ſive agitor more κίγκλου; (2) concutio, moveo, motito.

Διακινδυνεύω, periculum adeo. & *in Pass.* in periculum adducor, cum periculo fio.

Διακινέω, ῶ, f. ήσω, permoveo, incito, concutio. Διακινεῖ δ' ἐν ἀνῷ, Ariſt. Nub. 477. Χρυσοχάλινα πάταγον ἁρμονίαν διακινήσας ἁβρὸς ὠσιν, id. Pace, 156.

Διακλάσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro διακλάσας.

Διακλαυστικὸς, ἡ, όν, flebilis, fletus vocem exprimens. A διακλαίω.

Διακλάω, ῶ, f. άσω, frango, obſtringo, comminuo, findo.

Διάκλεισις, ως, ἡ, interclusio, prohibitio.

Διακλείω, f. είσω, diſcludo, intercipio; (2) ad inopiam redigo.

Διακλεπτω, f. ψω, furto diripio & diſtraho, ſubduco, ſupprimo.

Διακλεροῦχίζομαι, f. ίσομαι, omnino, vaticinor.

Διακληρόω, ῶ, f. ώσω, ſorte diſtribuo ſeu divido; (2) *in Medio* ſortior. Hinc

Διακλήρωσις, εως, ἡ, diſtributio, quæ fit ſorte; (2) ipſa actio legendi ſorte.

Διακλίνω, declino, vito.

Διακλονέω, ῶ, f. ήσω, valde percutio; (2) perturbo.

Διακλύζω, f. υσω, perluo, colluo. Hinc

Διάκλυσμα, ατος, τὸ, id, quo colluimus, ſeu quo utimur ad luendum.

Διακλυσμὸς, οῦ, ὁ, colluvio. Ab eod.

Διακναίω, f. σω, corrumpo, vitio, fœda; (2) moleſtia adficio; (3) tabefacio; (4) macero. Ἵνα μὴ διακναίσῃ τὰς φρένας ἡμῶν, Ariſt. Ran. 1345.

Διακνίζω, f. ίσω, vellicatim rumpo, ungue dirumpo.

Διάκοιλος, ος, ον, ὁ, ἡ, cavus.

Διακοινοπρακτέω, commune pluribus facio.

Διακονιατέω, ῶ, ήσω, regis more obſo & ſeminiſtro.

Διαπηλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, coagmento, confirmo. Hinc

Διαπηλητικός, ή, όν, ad conglutinationem, vel fermentationem pertinens, vel faciens.

Διαπλυμβάω, ῶ, f. ήσω, transnato.

Διαπλυμβῶντων, gen. pl. præf. part. act.

Διακομιδή, ῆς, ἡ, transportatio, traductio, trajectio, quæ portando vehendoque fit. A

Διακομίζω, f. ίσω, transporto, transveho; (2) perfero, ut tabellarius. Hinc

Διακομιστής, οῦ, ὁ, qui aliquid transportat vel transvehit; (2) tabellarius, qui literas perfert.

Διακομπέω, ῶ, f. ήσω, glorior, jacto.

Διακονάω, ῶ, f. ήσω, excuso.

Διακόνειον, ου, τὸ, Diaconeum, locus, ubi diaconi congregantur, vel convenire solent. A διάκονος.

Διακονέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ancillor, ministrum ago, ministro, dicitur de legatis inquit, eleganter; (2) cædere, interficere. Ὡς βλακικὰς διακονεῖς; Aristt. Av. 1328. Διακόνει αὐτῷ καὶ ὑπαρχόντων αὐτοῖς, Luc. 8, 3. Ab eod.

Διακεκαθέσται, *formina, aut alia injerium*, a. 1. part. pass. f. g. verbi διακενέω.

Διακόνημα, ατος, τὸ, opera a ministro præstita, ministerium; (2) utensile ad supellectilem pertinens. A διακονέω.

Διάκονητὴς, οῦ, ὁ, idem quod διάκονος.

Διακονία, ας, ἡ, ministerium; (2) officium publicum; (3) legatio; (4) diaconatus in ecclesia; (5) instrumentum ad supellectilem pertinens. A διάκονος.

Διακονίζω, f. ίσω, idem quod διακονέω.

Διακονικὸς, ἡ, όν, ministratorius, ad ministerium pertinens; (2) promptus ad exsequendum ministeria, peritus exsequendi ministerium. Hinc τὸ διακονικὸν, lacrarium. A διάκονος.

Διακονικῶς, *Adverb.* more ministratorio, more eorum, qui ministrant.

Διακόνιον, ου, τὸ, diaconatus; (2) placentæ genus; (2) placentæ crepido; (4) jus quoddam; (5) mata. A διάκονος.

Διακονὶς, ίδος, ἡ, adornatio; (2) textura quædam; (3) homo gracilis. Ab eod.

Διακόνισσα, ης, ἡ, diaconissa. Ab eod.

Διακονῶ, f. ίσω, pulvere perlino; (2) pice perlino; & (3) διακονίον, lorico me pulvere more athletæ, in palæstra ad certamen me paro.

Διάκονος, ου, ὁ ἡ, ἡ, Antep. prod. minister, famulus; (2) legatus; (3) diaconus ecclesiæ; (4) qui eleemosynas distribuebat pauperibus; (5) qui panem & calicem manibrabat in Eucharistia; *in Compar.* (6) διακονέστερος, expeditior & celerior in ministrando. Ex διά, & κονία.

Διακοντίζω, f. ίσω, jaculor.

Διακοπὴ, ῆς, ἡ, intercisio, præcisio, separatio. A

Διακόπτω, f. ψω, discindo, dissico; (2) dirimo, separo; (3) interrumpo, interpello, impedio; (4) perrumpo. Διακόψαι σκοτασμὸν, τὰς διακλύσεις, ἀμαισοδήτησιν.

Διακόσδοσις, εως, ἡ, devirginatio, stuprum. A

Διακορδυτὴς, ὁ, corruptor virginis.

Διακορεύω, f. εύσω, devirgino, stupro, vitio. Ὃσπερ μὲ διακόρδυσιν ἔσαν ἐπίτηδες, Aristt. Θεσμ. 487. Ex διά, & κόρδα.

Διακορία, ῶ, f. ήσω, idem. Ex διά, & κόρη.

Διακορὴς, ής, ὁ ἡ, ἡ, fatur, fatiatus, expletus. Ἡγὲ καινὸς ἡ προσφάτως ἐπὶ τὴν κοινωνίαν, ὢν διακορὴς καὶ ἐξεπίτηλος τῆς ἀκαίδευ σωφροσύνης, Plut. in Lycurg. cap. 15. Ex διά, & κόρος, *satietas*.

Διακόρησις, εως, ἡ, devirginatio. A διακορέω.

Διακορίζω, f. ίσω, devirgino; (2) intentis oculis vel pupillis intueor. Ex διά, & κόρη.

Διακορκορυγίω, ῶ, f. ήσω, strepitum edere cogo. Ex διά, & κορκορυγὴ, *strepitus*.

Διάκορος, ου, ὁ ἡ, ἡ, idem quod διακορὴς.

Διακορὰς, *Adv.* abunde, adfatim, satis superque.

Διακόσιοι, αι, α, ducenti; (2) duceni. Ex διά, & ἑκατὸν, *centum*, Hinc

Διακοσιονταπλάσιος, ου, ὁ, ducentiplex.

Διακοσιοστὸς, ὴ, όν, ducentesimus.

Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordino; (2) distribuo, digero; (3) compono, adorno, exorno. Στρατιὰ ἐπαρχύρους καὶ ὀθηκρύσους ὅπλοις διακεκοσμημένη, Philo. A διάκοσμος.

Διακοσμηθείμεν, *distributi fumus*, 1. plur. a. 1. opt. pass. *per Syncop.* pro διακοσμηθείημεν.

Διακόσμησις, εως, ἡ, ordinatio; (2) distributio; (3) gubernatio. A διακοσμέω.

Διάκοσμος, ου, ὁ, ordo & rerum digestio, numeros omnes concinnitatis habens. Ex διὰ, & κόσμος, *ordo*.

Διακοσμράζομαι, f. άσομαι, Etymolog. intentis pupillis sive oculis adspicio. Ex διὰ, & κόρη, sive κόρη, *pupilla*.

Διακράω, audio ut discipulus præceptorem; (2) audio. Διάκρασιν Ἀντίοχον τῷ ῥήτορι, Plut. Διακρᾶσαι καὶ ζῆν, Act. 23, 35.

Διάκρισις, εως, ἡ, intercisio, dilectio. A διακρίνω.

Διακροδαίνω, fut. ανῶ, quasso, concutio.

Διακρόζω, f. ξω, clamo, vocifero. Οἷα σπιτίζουσι καὶ τρίχουσι διακεκραγότες; Aristt. Av. 314.

Διακρατῶν, præf. inf. act. v. διακρατέω.

Διακρανάσασθε, Theocr. διακρανασατε, quod Schol. exponit ἀνεῳξατε, aperuistis, & ἐπηγάσατε, i. e. e fonte manare fecistis. Quasi a Dor. κράνα, pro κρήνη, *fons*. Al. quasi pro διακαρανάσατε, ut si caput *dolii* aperuistis. Al. quasi διακερᾶσατε, i. e. miscuistis.

Διακρατέω, ῶ, f. ήσω, pertinaciter obtineo vel retineo, dilabi e manibus non sino. Hinc

Διακράτησις, εως, ἡ, retentio, conservatio.

Διακραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor.

Διακρίκω, f. ξω, catharam pulso.

Διακρημνίζω, præcipito e saxo.

Διακρηνάω, fundo, e fonte refundo.

Διακροκολογίομαι, ώμαι, f. ήσομαι, accurate dicor o; (2) accurate ædificio.

Διακριβόω, ῶ, f. ώσω, accurate elaboro.

Διακριδὸν, *Adv.* discrete, distincte, diligenter; (2) præter cæteros, præcipue. A διακρίνω.

Διακριθέντε, 2. pl. a. 1. opt. pass. *per Syncop.* pro διακριθείητε, a verbo διακρίνω.

Διακριθήμβαν, *discretum esse*, a. 1. inf. pass. *Dor.* pro διακριθῆναι.

Διακριθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass.

Διακρινέες, 3. f. f. 1. ind. act. *Ion.* pro διακρινεῖ.

Διακριθέντες, *discreti*, nom. pl. a. 1. part. pass. *Poet.* pro διακριθέντες.

Διακρίνομαι, discepto, judicio contendo; (2) dispicio, hæsito. A

Διακρίνω, f. ινῶ, discerno, dirimo, secerno; (2) dissipo, discutio; (3) dijudico, discepto, (4) *in pass.* (cum πρὸς) significat etiam adjungo me; (5) deficio. Διακρίνειν τῷ ἐκκοίτῳ τὸ ἀκόλαστον ἢ φίλεμον, dimicare. Μαρδονίῳ τιλὶ ςρατιλὶ διάκοσια, Herodot. delectum habebat; διακρίνῶ μάχη. Οὐδὲν διακρὶν μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, Act. 15, 9. Καὶ ἂ διακρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, Jac. 2, 4.

Διάκρισις, εως, ἡ, discretio, diremptio, discrimenatio, secretio; (2) dissolutio; (3) judicium, dijudicatio; (4) certamen.

Διακριτικὸς, ἡ, όν, discernendi vim habens; (2) segregativus & præditus facultate discutiendi; (3) dissipativus. Ab eod.

Διακροκολίζομαι, f. ίσομαι, vehitor.

Διακροτέω, pertundo.

Διάκρυσις, εως, ἡ, depulsio veluti periculi, calumniæ, &c.

Διακρύσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. διακρύω.

Διακρυσικὸς, ἡ, όν, eludens, fraudulentus. A

Διακρύω, f. ύσω, pulsando pertundo facio; (2) *in med. potius*, depello, protego, (3) rejicio; (4) retro ago, retro impello; (5) impello; (6) interpello; (7) eludo, fallo; (8) differo; (9) recuso. Ταῦτα διακρυσάμενος αὐτὸς τῷ σοφιστῇ, Dion. Hal.

Διακτινίζω, pecto.

Διακτορίζω, f. ίσω, ministro, famulor, ancillor, ministrum ago, ministro, dicitur de legatis inquit, eleganter; (2) cædere, interficere. Ὡς βλακικὰς διακτορεῖς; Aristt. Av. 1328. Διακόνει αὐτῷ καὶ ὑπαρχόντων αὐτοῖς, Luc. 8, 3. Ab eod.

Διακτορὴς, ῆς, ὁ, ἡ, ἡ, idem quod διάκτωρ.

Διάκτορος, ου, ὁ, minister; (2) nuncius, internuncius. Mercurii epitheton uti & sequenti. Ab eod.

Διάκτωρ, ορος, ὁ, idem. A διάγω.

Διακτυπέω, strepo, sonum gravem edo.

Διακυβερνέω, ῶ, f. ήσω, guberno, rego.

Διακυβεύω, f. εύσω, alea ludo; (2) aleam, s. periculum adeo.

Διακυκάω, ῶ, f. ήσω, perficeo; (2) confundo, perturbo.

Διακυκλόω, ῶ, f. ώσω, volvo.

Διακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, pervolvo; (2) in diversas partes volvo.

Διακυμαίνω, fluctuare facio, concito.

Διακυνοφθαλμίζομαι, f. ίσομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio; (2) in faciem procaciter resisto.

Διακύπτω, f. ψω, per aliquem locum, ut rimam vel simile, perspicio, suspicio.

Διακυρίτ[illegible], dicuntur arietes inter se cornibus decertantes; (2) Metaph. signif. repugnare, Hes. Comp. ex διὰ, & κυρίτλα, *cornua pecoris*.

Διακωδωνίζω, f. ίσω, tinnio; (2) tintinnabuli sono exploro; (3) diligenter exploro, examino; (4) divulgo.

Διακώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum.

Διακωλυτὴς, οῦ, ὁ, qui vetat, qui impedimento est.

Διακωλυτικὸς, ἡ, όν, impediendi vim habens. A

Διακωλύω, f. ύσω, impedio, prohibeo, veto. Ἐὰν ὡσὶ διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοισι, imminentem fratribus, Soph. Oed. Col. 1774. Ἡ γὰρ Ζεὺς λιταὶ διακωλύσει ὀρφανὸν ἀῖδη παιδὸς μιλίας, Eur. Hec. 151. Διακωμᾴδέω, ῶ, f. ήσω, comice decanto, dico, vel taxo, mordacibus dictis incesso, subsannio, irrideo.

Διακωπηλατέω, remigo.

Διακωχὴ, ῆς, ἡ, intermissio, cessatio; (2) inducia. A διάκω, *transfigo, divino*.

Διαλαγχάνω, f. λήξομαι, divisim & figillatim accipio; (2) interpello, occupo; (3) distinguo, divido, partior; (4) comprehendo complector; (5) narro, vel differo; (6) *interpello*; (7) dirimo, deduco; (8) ornandi causa distinguo, orno; (9) intelligo, capio; (10) statuo, censeo, dijudico; (11) consulto; administrio, rego. Ὁ ὢ διέλαξιν τοὺς ὁδὸς φυλακαῖς, Polyb.

Διαλάμπω, f. ψω, illucesco; (2) excello, splendeo.

Διάλαμψις, ὴ, splendor.

Διαλανθάνω, f. λήσομαι, p. m. λέλᾶθα, prorsus lateo. Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθε, Isocr.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. act. v. διαλαγχάνω.

Διαλγέω, ῶ, f. ήσω, vehementer doleo, acri dolore discrucior. A

Διαλγὴς, ἐς, ὁ ἡ, ἡ, qui perdolet, qui vehementi dolore discruciatur. Ex διά, & ἄλγος, *dolor*.

Διαλεξδὸν, *Adv.* eximie, præcipue, insigniter. A διαλέγω. *deligo*.

Διαλέγομαι, loquor, sermocinor; (2) disputo, differo. Οὐδ' ἂν διαλεχθεῖμι αὖτε ἐγὼ τοῖς ἄλλοις, Aristt. Nub. 424.

Διαλέγω, f. ξω, deligo, secerno, eligo.

Διαλείβομαι, restagno. Ex διά, & λείβω.

Διάλειμμα, ατος, τὸ, interstitium. A

Διαλείπω, f. ψω, intermitto, interjicio; (2) disto, absum; (3) *cum Participio* desino. Οὐ διέλιπε καταφιλοῦσα μου τοὺς πόδας, Luc. 7. 45. Διαλείποντες πυρετοὶ, *Hippocr.*

Διαλείφω,

Διαλείφω, f. ίψω, perungo, perlino; (2) deleo. Ex διά, & ἀλείφω, *ungo*.

Διαλείχω, f. λείξω, perlambo, perlingo.

Διαλείω, f. ήσω, intermissio. A διαλείπω.

Διαλεκτικίζομαι, ιδιολιτer differo.

Διαλεκτική, ῆς, sc. τέχνη, Dialectica, ars differendi, ars argumentis aliquid demonstrandi. A

Διαλεκτικός, ή, όν, dialecticus, differendi peritus. A διαλέγω.

Διάλεκτος, ε, ή, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, dialectus. Ab eod.

Διαλελαμβάνω, διείληφα, perf. part. pass. Ion. pro διαλελημμένος, a διαλαμβάνω.

Διαλελυμένως, dissolute.

Διαλεξις, εως, ή, sermocinatio, dissertatio, colloquium. Ab eod.

Διαλεπτολογέομαι, ούμαι, f. ήσομαι, argute differo, subtiliter disceptо, de rebus parvis argute disputo. Ex διά, & λεπτολογέω.

Διάλεπτος, ε, ή, pertenuis, perexilis.

Διάλευκος, η, ὁ ἡ, albo intermixtus & distinctus. Ex διά, & λεύκος, *albus*.

Διαλελυβῶμαι, a. 1. inf. pass. v. διαλύομαι.

Διαλημμα, ατος, τό, intercapedo. A διαλαμβάνω.

Διαληξις, εως, ή, divisio per sortem. A διαλαγχάνω.

Διαληπτικός, ή, όν, diligens, accuratus.

Διάλησα, 2. sing. f. 1. ind. med. v. διαλανθάνω.

Διάληψις, εως, ή, interceptio, intercapedo; (2) consilium, propositum, institutum; (3) disceptatio, ratiocinatio; (4) explicatio rei, quæ tractatur; (5) communicatio; (6) opinio, cogitatio, existimatio; (7) constitutio, decretum, A διαλαμβάνω.

Διάλιθος, ε, ὁ ἡ, gemmatus, gemmis distinctus. Ex διά, & λίθος, *gemma*.

Διαλιμπάνω, relinquo temporis spatium in medio. A διαλείπω.

Διαλισᾶσθαι, ω, f. ήσω, de retibus evado seu effugio. Ex διά, & λίνον, *rete*.

Διαλιπεῖν, a. 2. inf. act. v. διαλείπω.

Διαλιχμάζω, f. άσω, perlambo. A διαλείχω.

Διαλλαγή, ῆς, ἡ, differentia; (2) reconciliatio. A διαλλάττω.

Διαλλάγηθι, 2. f. a. 2. imp. pass. v. διαλλάσσω.

Διάλλαγμα, τό, reconciliatio, reconciliandi efficiens.

Διαλλαγήρ, ῆρος, ὁ, reconciliator, pacificator. Ab eod.

Διαλλακτήριος, ε, ὁ ἡ, reconciliandi vim habens. Ab eod.

Διαλλακτής, οῦ, ὁ, reconciliator, pacificator.

Διαλλάσσω, vel διαλλάττω, f. ξω, muto, permuto; (2) prætereo, transeo; (3) differo, differepo; (4) reconcilio. Καὶ διαλλάττειν ἐποίει ἡμᾶς ἀνδράσιν Ἀχαικοῖς, fœdus ferire, Anst, Lys. 631. Πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, Matt. 5, 24.

Διάλλομαι, transilio. Ex διά, & ἅλλομαι, *salio*.

Διάλμα, ατος, τό, saltus. Ex διά, & ἅλμα.

Διάλογη, ης, ἡ, delectus, feretio; (2) dimensio; (3) oratio; (4) colloquium. A διαλέγω.

Διαλογίζομαι, f. ίσομαι, differo, disceptо; (2) dimetior, distinguo; (3) rationem cum aliquo ineo; (4) ratiocinor, animo verso. Διελογίζοντο πρὸς ἑαυτούς, Luc. 20, 14. ἐν ἑαυτοῖς Marc. 2, 8. Ex διά, & λογίζομαι.

Διαλογικός, ή, όν, ad dialogos, sive dialogorum scriptionem pertinens. A διάλογος.

Διαλογισμός, ε, ὁ, sermocinatio, confabulatio; (2) cogitatio hominis secum ratiocinantis; (3) nugæ, inanis cogitatio; (4) dubitatio. A διαλογίζομαι.

Διαλογιστικός, ή, όν, ratiocinativus.

Διάλογος, ε, ὁ, sermocinatio, sermo aliquorum inter se differentium aut confabulantium. A διαλέγω.

Διαλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, & διαλοιδορήσομαι, ούμαι, convicium facio, maledicto infecto. Hinc

Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, maledictio, maledicentia; (2) convicium, maledictum.

Διαλογίζω, f. ίσω, flecto. Hinc

Διαλύγισμα, ατος, τό, flexio.

Διαλυμαίνομαι, noceo, detrimentum infero; (2) dilanio, dilacero, excarnifico. Καπηλεῖς τῷ χρυσῷ ἢ τῷ κοτυλῇ τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται, Arist. Θεσμ. 355.

Διάλυσις, acc. pl. εσις. pro διαλύσεας. A

Διάλυσις, εως, ἡ, dissolutio; (2) solutio æris alieni & quicquid debeas, *unde et* gratiæ relatio; (3) compositio, pacificatio; (4) fœdus; (5) mors, interitus. A διαλύω.

Διαλυτικός, ή, όν, dissolvendi vim habens, paralyticus, νόσοι διαλυτικοὶ, *Hippocr.* Ab eod.

Διαλυτός, ή, όν, dissolutus. Ab eod.

Διαλυτός, ή, όν, dissolubilis, qui dissolvi potest.

Διαλύω, f. ύσω, dissolvo, persolvo; (2) tollo, abrogo; (4) pacem inter aliquos compono.

Διαλφιτόω, ῶ, f. ώσω, farina conspergo. Verbum Aristophanicum. Ex διά, & ἄλφιτον.

Διαλωβάω, ῶ, f. ήσω, mutilo, depravo, lædo.

Διαμαθύω, vasto, perdo.

Διαμαλάττω, f. ξω, emollio, penitus emollio. Ex διά, & μαλάττω, *mollio*.

Διαμαντεύομαι, f. δσομαι, vaticinor; (2) oraculum peto, oraculum consulo, augurium capto.

Διαμάομαι, ῶμαι, effodio. Ex διά, & ἄμη.

Διαμαρτάνει, 3. sing. præs. opt. act. A

Διαμαρτάνω, f. αρτήσω, aberro; (2) adiequi nequeo, excido; (3) fallo. Διημαρτηκότες τῆς ἐλπίδων, Luc. τ δόξης, Hoc.

Διαμαρτία, ας, ἡ, error, aberratio. Ex διά, & ἁμαρτία, *peccatum*.

Διαμάρτυμα, τό, idem.

Διαμαρτυράμενος, *qui etiam atque etiam obtestatus est*, a. 1. part. med. verbi διαμαρτύρομαι.

Διαμαρτυρίν, ῶ, f. ήσω, de scripto contestor; & *in Med.* (2) testor, contestor.

Διαμαρτυρία, ας, ἡ, contestatio, obtestatio; (2) testimonium; (3) in foro Attico est genus παραγραφῆς, cum actor aut reus testes affert, actionem dari posse aut non posse, intendi posse vel non posse.

Διαμαρτύρομαι, testificor, obtestor; (2) demonstro, doceo, *impr.* in re mala. Ἑτέρως τε λόγοις πολλοῖσι διεμαρτύρατο, Act. 2, 40.

Διαμασσαομαι, & διαμασάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, commanduco.

Διάμασμα, vel διαμάσαγμα, ατος, τό, mansum, id, quod mansum, seu commanducatum est. A διαμασάομαι.

Διαμάσησις, εως, ἡ, ipsa actio commanducandi. Ab eod.

Διαμάσσω, vel διαμάττω, f. άξω, subigo, pinso. Ὃν διαμάττειν ἐκάλεις, Anst. Av. 469.

Διαμαστιόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo. Hinc

Διαμαστίγωσις, εως, ἡ, flagellatio

Διαμαστράπτω, f. ψω, lenociniis concilio.

Διαμαχαλίζω, fulfarcino.

Διαμάχη, ης, ἡ, pugna, depugnatio.

Διαμάχομαι, f. ήσομαι, ἐσομαι, & ῶμαι, depugno, acriter pugno, (2) repugno. Διαμάχεσθαί τινι ὥσπερ τ χάρις, ὥσπερ τ κύνες, πρός τινα, ὑπό τινος, τοῖς λόγοις. Ἀναγκάσουσι οἱ γραμματεῖς τὸ μέρος τῶν ἐπιστολῶν διαμάχεσθαι, Act. 23, 9.

Διαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto, abscindo. Διάμησε χιτῶνα ἰχθύς, Il. 3, 359.

Διαμείβω, f. ψω, commuto, permuto. Ἡμεῖς αὐτοὶ δ' διαμειψόμεθα τ ἀριστῆς πλέτου, Luc.

Διαμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo, aliquantum rideo. Διαμειδιᾷ τῷ προσώπῳ, Plut.

Διαμειρακεύομαι, f. εύσομαι, adolescenturio; (2) ludo, exulto; (3) juveniliter & jactabunde contendo cum aliquo, &c. Ταῖς Σοφιστῶν διαμειρακευόμενος, Plut.

Διάμειψις, εως, ἡ, permutatio. A διαμείβω.

Διαμεμιμήμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. διαμιμέομαι.

Διαμενεῖται, f. ανῶ, nigro, denigro. Ingressicio.

Διαμερεί, *Adv.* membratim, per partes.

Διαμερίζω, exercco aliquid.

Διαμελίζω, f. ίσω, membratim concido; (2) trunco. Hinc

Διαμελισμός, οῦ, ὁ, concisio in membra.

Διαμέλισις, εως, ἡ, cunctatio, mora.

Διαμελητής, οῦ, ὁ, cunctator, procrastinator. A

Διαμέλλω, f. ήσω, futurus sum; (2) cunctor, moror; (3) differo.

Διαμεμφῆναι, *qui permansuri*, nom. pl. perf. part. act. verbi διαμένω, *permaneo*.

Διαμέμφομαι, f. ψομαι, incuso, conqueror, accuso. Διαμέμφεσθαί τινα ἀχαριστίας.

Διαμένω, f. ενῶ, p. μεμένηκα, permaneo, perduro. Τμεῖς δ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου, Luc. 22, 28. Διαμεμενηκέναι εἰς ἡμᾶς, Plut.

Διαμερίζω, f. ίσω, partior, distribuo. Διαμερίζον αὐτὰ (κύκλα) πᾶσι, Act. 2, 45. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, Matt. 27, 35. Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐπὶ υἱῷ, Luc. 12, 53. Hinc

Διαμεριστὸν ἦσα, *divisa*, a. 1. part. pass. f. sing.

Διαμερισμός, οῦ, ὁ, partitio; (2) dissidium.

Διάμεσος, η, ὁ ἡ, intermedius; (2) qui mediocres fortunæ est. Ex διά, & μέσος.

Διάμεστος, η, ὁ ἡ, plenus, refertus. Hinc

Διαμεστόω, ῶ, f. ώσω, impleo, implco.

Διαμετρέω, ῶ, f. ήσω, dimetior, admetior; (2) distribuo. Ἡλίου διαμετρήσαντος χωρίον, Herodot.

Διαμετρῆσαι, *metiri*, a. 1. inf. med.

Διαμέτρησις, εως, ἡ, dimensio. A διαμετρέω.

Διαμετρητός, ὴ, όν, dimensus. Ab eod.

Διάμετρος, ε, ἡ, sc. γραμμή, Diameter linea dimentiens, per medium secans. Hinc ἐν διαμέτρῳ, directe ex opposito. Ex διά, & μέτρον, *mensura*.

Διαμηρίζω, f. ίσω, femora diduco; (2) femoribus diductis inco. Διαμηρίῶ τὼν Ἴρην αὐτῷ, ὥστε θαυμάζειν ὅπως, Anst. Av. 1260. Ex διά & μηρός. Hinc

Διαμερισμός, οῦ, ὁ, femorum diductio; (2) coitio.

Διαμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, machinor, conor. Διαμηχανώμενόν τινα τρόπον ἀπαοῦσαι με, Plut.

Διαμηχανητέον, elaborandum, quærendum.

Διαμίγνυμι, permisceo.

Διαμίσγω, idem.

Διαμικρολογήσομαι, ῶμαι, nimis μικρολόγος, i. e. tardus, & scrupulosus fum.

Διαμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, magno studio decerto.

Διαμινυρίζω, exili voce cantido.

Διαμισέω, ῶ, f. ήσω, perosus sum, penitus odi.

Δίαμμος, ου, ὁ ἡ, arenosus. Ex διά, & ἄμμος, *arena*.

Διαμνημονεύω, f. εύσω, in memoriam revoco, commemoro. Λαβὲ εἰρημένα αὐτὸς διαμνημονεύσει, Luc.

Διαμοιρᾶσαι, *Alex.* æquis portionibus.

Διαμοιράομαι, ώμαι, f. ήσομαι, dispartior, divido. Ἐσὶ τὰ μὲν ἐπίαχα πᾶσιτα διαμοιράτο, Odyss. 14, 434.

Διαμονή, ῆς, ἡ, permanentia, stabilitas, perennitas. A διαμένω.

Διαμονομαχέω, ῶ, f. ήσω, idem quod μονομαχέω.

Διαμορφοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, formosa specie, de forma aliquorum ex diligenti inspectione judico.

Διαμορφόω, ῶ, f. ώσω, deformo; (2) ad formam fingo, informo, effingo.

Διαμόρφωσις, ἡ, effictio.

Διαμυττόω, ῶ, f. ώσω, illum lintearum vulneri indo, lintearum vulneri indo, ne cocat. Ex διά, & μυτέω.

Διαμοχλεύω, vectibus emolior.

ΔΙΑΜΠΑΞ, *Adv.* in totum, penitus, prorsus; (2) semper; (3) utrimque.

Διαμπερές, penitus trafigo. Ex διά, & ἀεί, & πείρω, *transfigo*.

Διαμπερίς, *Adv.* pertinus, in totum penitus, perpetuo. A διαμπέρες.

Διαμφοτερίως, *Adv.* idem & ab eod.

Διαμωχθίσει, a. 2. inf. act. *Æol. & Poët.* pro διαναπραθῆναι, a διαναπίρθω.

Διαμυδάω, nimio humore, sudore, marcesco.

Διαμυθέομαι, vulgo vocer. Hinc

Διαμύθησις, εως, ἡ, Hes. faliens ratio, paralogismus.

Διαμυθολογέω, ῶ, f. ήσω, & διαμυθολογίσομαι, confabulor; (2) diffuto, differo. Διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους, Plut.

Διαμυθολογικός, ἡ, όν, fabulosus.

Διαμυθολογικῶς, *Adv.* fabulose.

Διαμυλλαίνω, f. άνω, libra torqueo, rictu os distraho; (2) torvis labris illudo; (3) pastoritia fistula prolequor. Οὕτως ἡ διεμύλλαινεν, ὡς δὴ δέξεσθαι Arist. Vesp. 1304. Ex διά, & μυλλός, *varus*.

Διαμυσίλλω, differo in frustra.

Διαμφίδιος, α, ὁ ἡ, ἡ, seorsum positus; (2) separatus; (3) diversus; (4) alienus. διαμφίδιον μελὲς, Æschyl. Prometh. vinc. 557. id. quod. ἀλλοῖον, διαπαντὸς κεχωρισμένον. Ἀμφὶς γὰρ χαρὶς, Hesych. A διαμφὶς.

Διαμφὶς, *Adv.* utrimque; (2) seorsim. Ex διά, & ἀμφὶς, *utrimque*.

Διαμφισβητίω, ῶ, f. ήσω, controversor, disceptio. Διαμφισβητεῖν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν ἡμισείας, Dim. Hinc

Διαμφισβήτησις, εως, ἡ, dubitatio; (2) altercatio.

Διαμφοδέω, ῶ f. ήσω, devio, in bivio ab alio divelleor. Ex διὰ, & ἀμφόδου, *bivium*.

Διαμώκημαι, ῶμαι, f. ήσομαι, irrideo, illudo. Hinc

Διαμώκησις, εως, ἡ, irrisio, illusio.

Διαναβάλλω, differo, protelo, procrastino, prolato. Ex διὰ, & ἀναβάλλω, *differo*.

Διαναγινώσκω, lego.

Διαναγκάζω, f. άσω, invitum cogo.

Διάνδιχα, *Adv.* bifariam. Ex δὶς, & ἄνδιχα.

Διανεμάω, aor. 1. inf. act. verbi διανέμω.

Διανεμηθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass.

Διανενεύνημαι, 1. sing. perf. ind. pass.

Διάνευσις, εως, ἡ, divisio, distributio; (2) dissipatio. διανεύσεις, *Adv.* distributivus. Ab eod.

Διανεύω, ῶ, f. εύσω, ventilo, (2) ventilo expedio

Διανέω, distribuo, divido. partior. Τὰς πόλεις τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων, Plat. Ἵνα ὑπὸ πόλεως διανεμηθῇ εἰς ἡμέρας, Act. 4, 17.

Διανενοημένως, cogitate, prudenter.

Διανεύμα, τὸ, actus annuendi.

Διανεύσαι, tranare. A διανέω. Ex διὰ, & νέω, *nato*.

Διανεύω, f. εύσω, annuo, innuo

Διανέω, enato; (2) evado periculum, molestiam.

Διανήθω, f. ήσω, neo.

Διάνημα, τὸ, filum, filamen.

Διανηστεύω, jejuno.

Διανηστισμὸς, ὁ, ἡ, jentaculum; (2) jentaculi sumptio. Ex διὰ, & νῆστις, *jejunus*.

Διανήχομαι, f. ξομαι, transno, natando pervenio; (2) pertransfeo. Ex διὰ, & νήχω.

Διάνηψις, εως, ἡ, evaporatio, exhalatio crapulæ. Ex διὰ, & νήφω.

Διανθίω, ῶ, f. ήσω, perfloreo. Ex διὰ, & ἄνθος, *flos*.

Διάνθης, ἔς. ὁ ἡ, ἡ, duplicem florem habens. Ex δὶς, τὸ ἄνθος, & ἀνθέω, *flos*.

Διανθίζω, f. ίσω, floridum reddo, floridis coloribus pingo, variego.

Διανίσσω, & δομαι, vehementer ango.

Διανίζω, idem quod

Διανίπτω, f. ψω, perluo, eluo, abluo.

Διανίσσομαι, transeo.

Διανίσσω, f. σήσω, excito, exsuscito; (2) excito, incito, *in mal.* assurgo, surgere conor. Ex διὰ, & ἀνίστημι, *erigo*.

Διάνιψις, εως, ἡ, lotio, perlutio.

Διανοέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ratiocinor, mente agito, sentio, statuo. Διανοούμενοι πρὸς ἑαυτούς, Plut. Κακῶς διανοηθεὶς ὑπὲρ τῆς ἴδιας, Isocr. Ex διὰ, & νοέομαι, *mente agito*. Hinc

Διανοηθείς, a. 1. part. pass.

Διανόημα, ατος, τὸ, cogitatum, cogitatio; (2) commentatio; (3) sententia.

Διανοῆσθε, 2. plur. præs. conj. pass. v. διανοέομαι.

Διανόησις, εως, ἡ, ipsa actio cogitandi.

Διανοητικὸς, ἡ, όν, ad cogitationem pertinens, in cogitatione & commentatione positus; (2) cogitatione valens, ingeniosus. Ab eod.

Διανοητὴς, mente & cogitatione.

Διάνοια, ας, ἡ, mentis agitatio, cogitatio; (2) mens, animus; (3) ingenium; (4) sententia, sensus. Ex διὰ, & νόος, *mens*.

Διανοίγω, f. ξω, adaperio. Διελύετο τὰ ἐνθυμήματα τῶν καρδιῶν, Luc. 24, 32. Διηνοίχθησαν αὐτῶν αἱ ἀκοαὶ, Marc. 7, 35.

Διάνοιγμι, 2. sing. a. 1. imper. pass.

Διανομεὺς, έως, ὁ, divisor, distributor, dispensator. A διανέμω.

Διανομὴ, ῆς, ἡ, divisio, distributio, largitio.

Διανομιθτίω, ῶ, f. ήσω, fero leges, statuo.

Διανοσέω, dim. ægroto.

Διανοσφίζω, ῶ, f. ίσω, dijungo, dirimo, divido.

Διανύμφω, præs. part. pass. v. διανύομαι.

Διαντίος, αία, αῖον, adversus, ex adverso penetrans. Ex διὰ, & ἀντί, f. ἀνταῖος.

Διανταλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio; (2) tolero, perfero.

Διανταλίζομαι, idem.

Διανυκτερεύω, f. εύσω, pernocto. Ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ, Luc. 6, 12.

Διάνυσις, εως, ἡ, iter quod conficitur.

Διάνυσμα, ατος, τὸ, idem. A

Διανύω, & διανύ ω, f. ύσω, absolvo, expedio, perficio. Ἡμεῖς δὲ ἐν πολλῷ διανύσαντες, Act. 21, 7.

Διαξαίνω, carmino, carpo; (2) cædo.

Διοξεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. v. διάγω.

Διαξέω, exficco

Διαξιφίζομαι, digladior, gladio decerto. Ex διὰ, & ξιφίω.

Διαξύσμα, τὸ, columnæ canaliculus, *strigem* vulgo vocant.

Διοξύω, f. ύσω, radendo striis, canaliculos facio.

Διαπαγκρατιάζω, f. άσω, pancratio certo

Διαπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, instituo pueros; (2) moderor; (3) inservio, accommodo me. Διαπαιδαγωγοῦντες, ἐν τοῖσι αὐτοῖς τοῦ πολιτικοῦ, Plut. Κλεοπάτρα διεπαιδαγώγει τὸν Ἀντώνιον, Plut. in Ant. c. 29.

Διαπαιδεύω, f. εύσω, instituo, erudio, doceo.

Διαπαίζω, f. ξω, & σω, illudo, ludificor, irrideo.

Διαπαλαίω, f. αίσω, collector.

Διαπάλη, ης, ἡ, e lucratio.

Διαπάλλω, quatio, concutio.

Διαπαλύνω, in parties minutas comminuo, conspergo, v. c. farinam, nive.

Διαπανυχισμὸς ου, ὁ, pervigilium

Διαπανυχίζω, f. ίσω, totam noctem transfigo, pernocto.

Διαπανσίως, *Adv.* semper. Ex διὰ, & πᾶς

Διαπεπταίνω, circumpando, pando per.

Διαπαρακύπτω, f. ψω, oblique adspicio.

Διαπαρθενεύσαι *Ion.* pro διαπαρθενεύσαι. A

Διαπαρθενεύω, f. εύσω, de virgine, vitio virginem.

Διαπεθήνια, ἴων, dona quæ dantur pro virginitate adempta. Ex διὰ, & παρθένος.

Διαπεκτεξιῶν, exfero, irrito.

Διαπεκτέω, ῶ, f. ήσω, q. d. defixio, transfixio. *Aret.* A διαπείρω.

Διάπασμα, ατος, τὸ, medicamentum corporis vel pœtus inspersum, unguentum, quo crines, &c. adsperguntur. A διαπάσσω.

Διαπαναλλίω, & διαπαλλαλέω, distendo clavis ab extrema parte fixis. Διαπαλλαλευθῆναι χαμαὶ, Arist. Eq. 370.

Διαπάσσω, vel διαπάττω, f. άσω, inspergo.

Διαπατάω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio.

Διαπατίω, conculco.

Διάπαυμα, ατος, τὸ, intermissio, cessatio.

Διάπαυσις, εως, ἡ, idem. A

Διαπαύω, f. αύσω, intermiscere facio, intermissionem do.

Διαπειλέω, ῶ, f. ήσω, interminor, interpositis minis territo, minitor.

Διαπεινάω, ῶ, f. ήσω, valde furio.

Διάπειρα, ας, ἡ, experientia, periculum. Ex διὰ, & πεῖρα, *periculum*.

Διαπειρίζω, f. άσω, pertent. Διεπειράτο αὐτὸν τῇ τύχῃ, Herodot.

Διαπειράω, ῶ, f. άσω, tento, sollicito; (2) capto. Διαπειράμενος τῶν παιδὸς, Plut.

Διαπείρω, f. ερῶ, transfigo, transfadigo. Ex διὰ, & πείρω, *transfigo*. Σφυδὰν Σειρῆσι κίγτρα διαπείρας μέσον, Eur. Ph. 26.

Διαπελεκίζω, f. ίσω, securi percutio seu ferio.

Διαπέμπω, f. ψω, transmitto; (2) dimitto, in varia loca mitto. Διαπέμπειν εἴλους πρός τινα, τινί. Κατὰ τὸν χάραν φρυκτὸς διαπεύσαν.

Διαπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo. Διεπένθησαν ἑαυτοῦ ὅλον ὅτι τῷ ἀνδρὶ, Plut.

Διαπεπονημένως, elaborato, eleganter.

Διαπέπλα, five διαπέπλω, f. ψω, percoquo, penitus coquo.

Διαπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, absolvo. Σιλλὼν ἐν μέσῳ τῷ ἑαυτῆς διαπεραίνει κύκλον, Arist.

Διαπεράω, a. 1. inf. act.

Διαπερόω, ῶ, trajicio in ulteriorem oram, transporto, transveho. Ὡς εἰς ποσῆτον πλῆθον ὥστε τὴν χεῖρον κελεῦν ἐσυσα διπερόσαι ξύφη, stringerentur, Soph. Ai. 741.

Διαπερόσις, εως, ἡ, trajectus. A διαπερόω.

Διαπερόω, f. ώσω, idem. A διαπεράω.

Διάπερμα, τὸ, trajectus; (2) fretum.

Διαπερόσιμος, pervius.

Διαπέρω, ῶ, f. άσω, transficio, transmitto. Διαπέρᾶν πέλαι. Arist. Av. 1270. Ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, Matt. 9, 1.

Διαπέρθω, f. περσω, devasto, everto, depopulor, expugno. Τὰς διαπέρσας, ὅταν τοι ἀπέχθηται θεὸς κάρη, Il. 4, 53.

Διαπερόω, ῶ, fibula trajicio, fibula necto.

Διαπέρσιμος, ον, ὁ, ἡ, ἡ, ver. f. 1. ind. act. verbi διαπέρθω.

Διαπέρσιν, 3. pl. præs. conj. act. contr. pro διαπέρωσι, a διαπεράω.

Διαπεσοῦμαι, f. 2. f. med. v. διαπίπτω.

Διατετάς ω, f. άσω, aperio, pando. Ἡ γὰρ ταχὺς, ὅσον διατετάσασα ἐπὶ τὰς πλῆας μύει Arist. Lys. 735.

Διαπετάνυμι, f. τάσω. idem.

Διαπέτομαι, f. πτήσομαι, pervolo. Σκιαὶ διαπέτῃ διὰ πόλιος τ' ἀλωτρίας, volos. Arist. Av. 1222.

Διαπεττεύω, tesserarum ludo confido.

Διάπτωσις, ἡ, concoctio. A διαπέπτω.

Διάπτυγα, ων, τὰ, intercolumnia, columnæ parvæ inter majores dispositæ. A

Διαπτύσσω, f. ξω, compingo, concimno, compono. Ex διὰ, & πτύσσω, *compingo*.

Διαπτάω, ῶ, f. ήσω, transilio, saltu supero, Διαπτᾶν τεῖχος Xen.

Διαπήδησις, εως, ἡ, transitus, qui saltu fit.

Διαπηδάω, f. ήσω, scaturio; (2) Hes. διαπηδῶ, διαπηδᾶ, transilit.

Διαπλωτικίζω, f. ίσω, decipio, fallo.

Διαπόρωμα, ατος, τὸ, quod mutilatum est. Ex διὰ, & πόρος, *mutilo*.

Διαπολύνω, f. ανῶ, pinguifacio, pinguedine diffundo

Διαπολίζω, comprimo.

Διαπιθηκίζω, f. ίσω, ludo more simiæ. Ex διὰ, & πίθηξ, *simia*.

Διαπιδύω, scaturio, permeo.

Διάπικρος, ον, amarus.

Διαπιμπρημι, f. πρήσω, peruro,

Διαπίνω, perpoto, epoto, ebibo; (2) interpoto. Ex διὰ, & πίνω, poto.

Διαπιπράσκω, f. πράσω, divendo.

Διαπίπτω, f. πεσῦμαι, intercido, interlabor, labor quasi e manibus, unde (2) excido, de verbis, &c. emanio in vulgus; (3) vanesco, intereo, diffluo. Ἐν τῇ μάχῃ διαπεσόντες, Xen. Λόγυ διαπεσόντ@ εἰς τὰ ςρατόμματα, Plut.

Διαπιςεύω, f. εύσω, credo, concredo, fidei alicujus committo; (2) διαπιςεύομαι, committitur fidei meæ; (3) creditur mihi, fides habetur mihi. Ex διὰ, & πιςεύω, credo.

Διαπιςέω, ῶ, f. ήσω, prorsus diffido, fidem non habeo. Νομίζω μᾶλλον ὑμᾶς τούτοις διαπιςήσειν, Dem. Ex διὰ, & πιςις, fides.

Διάπλασις, εως, ἡ, formatio, conformatio; (2) species. A διαπλάσσω.

Διαπλάσσω, vel διαπλάττω, f. πλάσω, fingo, formo, apud medicos in locum restituo membrum. Τιλειότατον ἔργον διαπλάσαι, Philo. Hinc

Διάπλασμα, τὸ, formatio, conformatio.

Διαπλασμὸς, ὁ, idem.

Διαπλαςικὸς, ἡ, ὸν, effingendi formandique vi præditus.

Διαπλατύνω, dilato. Ex διὰ, & πλατύνω.

Διαπλέκω, f. ξω, intertexo; (2) pertexo, contexo; (3) implico; (4) dego. Πάνθοι διαπλέξαι μὴ ῥ δυνάμενοι τ̃ ςρατον, perrumpere, Plut. Διαπλέκειν τὸν βίον, Plat.

Διαπεπλεγμένα, diducta, divaricata.

Διαπλέξαντα, quæ connexuit, a. 1. part. act. f. g. Æol pro διαπλέξασα.

Διάπλε@, ε, ὁ κ̀ ἡ, plenus

Διαπλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. A

Διαπλέω, f. εύσω, navigando transeo, navi transmitto. Τό, τε πέλαγ@ τὸ κ̀ τὴν Κιλικίαν κ̀ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, Act. 27, 5. Διαπλεῖν τ̀ βίον, Herodot. transigere

Διαπλήθω, f. ήσω, expleo, compleo.

Διαπληκτίζομαι, f. ισομαι, usque ad plagas pervenio in altercatione; (2) dimico, pugno. Hinc

Διαπληκτισμὸς, ῦ, ὁ, altercatio, quæ venitur ad verbera.

Διαπλήσσω, f. ξω, ictu perstringo, ictu diffringo, diffindo; (2) diffugio; (3) διαπλήσσεσθαι, divaricari. Τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ, Il. 23, 120.

Διαπλοκὴ, ῆς, ἡ, simultas, (2) permistio, confusio. A διαπλέκω.

Διάπλοκ@, ε, ὁ κ̀ ἡ, implicitus. Ab eod.

Διάπλο@, contr. διάπλες, ε, ὁ, trajectus, trajectio, transmissio. A διαπλέω.

Διαπλώω, Poët. navigationem conficio; (2) enatior, transigo. Ex διὰ, & πλώω.

Διαπνευμα, τὸ, vapor, exhalatio.

Διαπνευσις, ἡ, halitus, exhalatio.

Διαπνευςικὸς, ῦ, ὁ κ̀ ἡ, dissipans, dissipandi vim habens, Aet. A

Διαπνέω, f. εύσω, perflo, perspiro; (2) difflo, dissipo; (3) interspiro; (4) flatum ventris emitto. Διαπνεύσαντες τ̀ τιμωρίας ἐπ᾿ ὀλίγον, Philo. Hinc

Διάπνοια, ῆς, ἡ, perflatus, dissipatio, perspiratio.

Διαποδίζω, fut. ίσω, pedibus dimetior; (2) exspino. Hinc

Διαποδισμὸς, ῦ, ὁ, genus saltationis.

Διαποιέω, conficio, transigo.

Διαποίκιλ@, ε, ὁ κ̀ ἡ, variegatus, variis coloribus distinctus.

Διαποικίλλω, vario, variego, varie distinguo.

Διαπολεμέω, ῶ, bello decerto, depugno, bello vinco. Ὑπὲρ τ̀ κοινῆς ἐλευθερίας διαπολεμήσαν πρὸς τὴν τυραννίδα, Plat. Hinc

Διαπολέμησις, εως, ἡ, decertatio; (2) debellatio.

Διαπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, constanter obsideo.

Διαπολιτεία, ας, ἡ, concertatio de rebus ad reip. administrationem pertinentibus. A

Διαπολιτεύομαι, f. εύσομαι, concerto de rebus ad administrationem reip. pertinentibus; (2) in republicæ administratione versor.

Διαπόλλυμι, f. ολέσω, penitus perdo, disperdo, interimo. Ex διὰ, & ἀπόλλυμι, perdo.

Διαπομπὴ, ῆς, ἡ, transmissio, dimissio.

Διαπόμπησις, ἡ, idem; (2) depulsio, averruncatio.

Διαπόμπιμ@, ε, ὁ κ̀ ἡ, transmissus. A διαπέμπω.

Διαπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, expolio; (2) operam do; (3) exerceo; (4) facesso; (5) excolo; (6) in pass. laboribus exerceor; (7) laboro. Διαπεπονημένος, studiosus alicujus artis eamque exercens. Διαπονεῖσθαι ἐν ὅπλοις, Plut. Διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τ̀ λαὸν, Act. 4, 2. A διάπονος.

Διαπόνημα, ατ@, τὸ, labor & exercitatio.

Διαπόνησις, εως, ἡ, idem.

Διαπονηρεύομαι, callide, improbe facio.

Διάπονος, ε, ὁ κ̀ ἡ, laboriosus, laborum patiens, industrius. Ex διὰ, & πόνος, labor.

Διαπόντι@, ε, ὁ κ̀ ἡ, qui per mare fertur. Ex διὰ, & πόντ@, mare.

Διαπόνως, Adv. laboriose, magno cum labore. A διάπον@.

Διαπορεία, ας, ἡ, iter per aliquem locum; (2) intercessio. A

Διαπορεύομαι, f. εύσομαι, eo per locum aliquem; (2) eo, proficiscor; (3) enarro, ut διέρχομαι. Διεπορεύετο κτ̀ πόλεις κ̀ κώμας διδάσκων, Luc. 13, 22. Διεπορεύοντο τὰς πόλεις, Act. 16, 4.

Διαπόρευσις, εως, ἡ, idem quod διαπορεία.

Διαπορέω, ῶ, f. ήσω, hæsito, dubito, ambigo; (2) dubitationem adfero, addubitans quæro; (3) nescio; (4) egeo, indigeo. Ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρ@, Act. 10, 7. Ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτε, Luc. 24, 4. Ex διὰ, & ἀπορέω.

Διαπόρημα, τὸ, anger, æstuatio, corporis inquieta jactatio. A præc. Unde

Διαπόρησις, εως, ἡ, dubitatio, addubitatio.

Διαπορητικὸς, ἡ, ὸν, dubitativus.

Διαπορητικῶς, Adv. dubitanter.

Διαπορθέω, ῶ, f. ήσω, devasto, depopulor, everto. Τὴν χώραν καλῶς κατεσκευασμένην διαπορθήσαντες, Thucyd.

Διαπορθμευτικῶς, Adv. transportando, transmittendo.

Διαπορθμεύω, f. εύσω, transfreto; (2) transporto; (3) interpretor. Τὴν ςρατιὴν ἐκ Χερσονήσε διαπορθμεῦσι ἐς Ἄβυδον, Herodot.

Διαπόρφυρ@, ε, ὁ κ̀ ἡ, ex quo aliquid purpurei coloris perlucet, purpureus. Ex διὰ, & πορφύρα, purpura.

Διαποςέλλω, f. ελῶ, amando in diversas partes; (2) dimitto, seu emitto nuncium. Hinc

Διαποςολὴ, ῆς, ἡ, missio internuncii.

Διαπραγματεύομαι, negotior, idem quod πραγματεύομαι. Ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο, Luc. 19, 15.

Διαπραθέειν, a. 2. inf. act. Ion. pro διαπραθεῖν, a verbo διαπέρθω, devasto.

Διαπράθομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. Ion. pro διεπάθομεν.

Διαπραξάμεν@, a. 1. part. med. v. διαπράττω.

Διάπραξις, εως, ἡ, confectio negotii; (2) negotium. A διαπράσσω.

Διάπρασις, εως, ἡ, venditio, divenditio. A διαπιπράσκω.

Διαπράσσω, vel διαπράττω, f. ξω, conficio, efficio; (2) obtineo, impetro; (3) transigo cum aliquo; (4) in med. dicitur & de iis, qui pecunia aliquid conficiunt, in malam partem. Διαπράξασθαι μοι ἐφ᾿ ἃ ἥκομεν, Dem. Διαπράξασθαι τὴν κατάβασιν παρὰ τινο@, Luc.

Διαπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, excellentia.

Διαπρεπὴς, έ@, ὁ κ̀ ἡ, eximius, illustris, excellens. A

Διαπρέπω, decorus sum & excello inter alios. Διαπρέπει μορφώματι, Plat.

Διαπρεπῶς, Adv. decore, eximie, magnifice.

Διαπρεσβεία, ας, ἡ, legatorum intercessio. A

Διαπρεσβεύω, f. εύσω, legatus dimitto, & Διαπρεσβεύομαι, legatus dimittor.

Διαπρήθω, f. ήσω, penitus inflammo, perure.

Διαπρῆξαι, perficere, a. 1. inf. med. Ion. pro διαπράξασθαι, a verbo διαπράττω.

Διαπρήξασα, f. 1. part. act. f. g. Et

Διαπρήσσουσι, 3. plur. f. 1. ind. act. a διαπρήσσω, poeticum, a fut. v. διαπρήθω, ήσω.

Διαπρίω, f. ίσω, serra disseco. Οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο, Act. 5, 33.

Διαπρὸ, Adv. per totum, penitus.

Διαπρύσι@, ε, ὁ κ̀ ἡ, & διαπρύσι@, ία, ιον, penetrabilis; (2) penetrans; (3) clarus, auditui pervius. A διαπρύω.

Διαπρυσίως, Adv. clare, clara voce.

Διαπταίω, f. αίσω, offendo, titubo. Ταῦτα κ̀ ἔτι τούτων πλείονα διαπταίσας, Luc.

Διαπτερύσσω, f. ύσω, alas explico seu expando. Διαπτέρυσται βρόγχον, Hippocr.

Διαπτερύσσω, idem.

Διαπτέρωσις, ἡ, expansio alarum; (2) purgatio aurium, quæ fere fit penna, ap. Hipp.

Διαπτίσσω, f. ίσω, tundo. Ex διὰ, & πτίσσω.

Διαπτοέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio. Poët. διαπτοιέω; (2) amore incendo, pass. vehementi amore capi.

Διαπτόησις, & διαπτοίησις, εως, ἡ, pavor, formido; (2) vehemens libido.

Διαπτυίζω, ventilo, λικμάω. A πτύον.

Διάπτυξις, εως, ἡ, explicatio, solutio. A

Διαπτύσσω, f. ξω, explico, quod complicatum est; (2) expando, aperio.

Διάπτυς@, ε, ὁ κ̀ ἡ, despuendus, dignus despui. A

Διαπτύω, f. ύσω, despuo; (2) contemno, fastidio. Σὺ δ᾿ ὦ ζωμὸς ἀνὴρ κ̀ διαπτύων τὰς ἄλλας, Dem.

Διάπτωμα, ατ@, τὸ, lapsus, ruina; (2) opinionis vel spei frustratio. A διαπίπτω.

Διάπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Διαπύημα, ατος, τὸ, collectio puris universi, concretio tumore aliquo, qui præter naturam est. A διαπυΐσκω pro διαπυέω.

Διαπύησις, εως, ἡ, suppuratio. Ab eod.

Διαπυητικὸς, ἡ, ὸν, ad pus movendum accommodatus. Ab eod.

Διαπυθω, f. σω, penitus putrefacio.

Διαπυΐσκω, f. πυήσω, pus moveo, suppuro, ad suppurationem perduco. Ex διὰ, & πυέω, suppuro.

Διαπυκτεύω, f. εύσω, pugnis decerto; (2) contendo. Τοῖς καταρχαίοις οἰκονόμοις διαπυκτεύειν, Luc.

Διαπύλι@, ε, ὁ κ̀ ὁ, qui per portam effertur. Ex διὰ, & πύλη, porta.

Διαπυνθάνομαι, fut. πεύσομαι, intelligo, cognosco; (2) sciscitor, percontor.

Διάπυ@, ε, ὁ κ̀ ἡ, suppuratus. Ex διὰ, & πύον, pus.

Διαπυρίζω, f. ίσω, excandefacio; (2) accendo, inflammo; (3) ad iram commoveo. A

Διάπυρ@, ε, ὁ κ̀ ἡ, igne excandefactus; (2) fervidus, ardens, vehemens, acer. Hinc τὸ διάπυρον, ardor, fervor. Ex διὰ, & πῦρ, ignis.

Διαπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod διαπυρίζω.

Διαπυρσεύω, f. εύσω, facem accensam prætero.

Διαπύρως, acriter, vehementer.

Διάπυς@, ε, ὁ κ̀ ἡ, auditus, intellectus, notus. A διαπυνθάνομαι.

Διαπυτίζω, idem quod πυτίζω.

Διαπυόω, suppurare facio, ad suppurationem perduco. Διάπυον ἧπαρ, Hippocr.

Διαπωλέω, ῶ, f. ήσω, divendo.

Διαραίνω, vel διαρραίνω, f. ανῶ, inspergo, irrigo.

Διαράσσω, vel διαράττω, f. άξω, pertundo, perfringo. Διὰ δὲ μέγα ζάκ@ ἄραξε, Hesiod. Ἀσπ. 364.

Διάργεμ@, ε, ὁ κ̀ ἡ, Suid. partim albus, partim niger. Ab ἀργὸς, albus.

Διαρδω, f. άσω, irrigo; (2) adaquo.

Διαρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulis suis distinguo; (2) jungo, annecto; (3) effingo, conformo, exprimo;

exprimo; (4) membratim & articulatim compono, absolvo; (6) explico, explano.

Διάρθρωσις, εως, ἡ, articulatio, artuum commissura; (2) artuum agilitas. A διαρθρόω.

Διαρθρωτικὸς, ἡ, ὸν, articulandi & membra committendi vim habens. Ab eod.

Διαριθμέω, ῶ, f. ήσω, dinumero, distincte numero, numerando disserno, enumero. Ὅταν διαριθμῶν τυγχάνειν τύχῃ, Arist. Av. 1628. Hinc

Διαρίθμησις, εως, ἡ, dinumeratio, supputatio.

Διαριστεύομαι, certo cum aliquo.

Διάρκεια, ας, ἡ, perpetuitas, continuatio. A διαρκέω.

Διαρκέω, ῶ, f. έσω, sufficienter vires habeo, par sum; (2) duro, perduro, permaneo; (3) suppedito, subministro, suppedito, sufficio. Διαρκεῖν πρὸς τὸ πεῖραν τι μέγεθος, Luc. τοῖς χρήμασι, Plut. Hinc

Διαρκὴς, έος, ὁ κ) ἡ, sufficiens, abunde instructus; (2) durans, perdurans.

Διαρκέσῃ, perfus, 3. fing. praes. conjunct. 1 st. ... pro διαρκέσῃ a διαρκέω.

Διαρκῶς, Adv. sufficienter, (2) perseveranter. A διαρκής.

Διάρμα, ατος, τὸ, elatio; (2) trajectus. A διαίρω, tol.

Διαρμόζω, f. σω, disjungo, dispergo.

Διαρμόττω, f. σω, idem.

Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ, direptio. A

Διαρπάζω, f. άσω, vel ξω, diripio. Τὴν σκεύην αὐτῦ διαρπάσαι, Matt. 12, 29. Ἐξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικῦντος, Jer. 21, 12.

Διαῤῥαγείης, 2. f. a. 2. opt. pass. v. διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥαίνω, vide διαῤῥαίνω.

Διαῤῥαίσει, vastabit, 3. f. f. 1. ind. act. v. διαῤῥαίω, vasto.

Διαῤῥαίω, vasto, perdo, corrumpo, destruo. Νῦξ δ' ἥδ' ἢ διαῤῥαίσει στρατὸν, ἠὲ σαώσει, Il. 9, 78.

Διαῤῥαντίζω, f. ίσω, adspergo, conspergo.

Διαῤῥέπω, divergo, in utramque partem moveo.

Διαῤῥέω, f. εύσω, per medium regionem fluo, perfluo; (2) diffluo, dilabor. Πᾶσαν χώραν διαῤῥεῖν. Isocr. διαῤῥεῖν τροφῇ.

Διαῤῥήγνυμι, f. ήξω, disfringo, perrumpo. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτῦ, Matt. 26, 65. Διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, Luc. 5, 6.

Διαῤῥηγνύω, idem. Ex διὰ, & ῥηγνύω.

Διαῤῥήδην, Adv. palam, clare, disertis verbis. Ex διὰ, & ῥέω, dico.

Διαῤῥήξας, a. 1. part. act. v. διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥῶξις, ἡ, fissio, diruptio, divortium fluminis.

Διαῤῥήσσω, f. disfringo.

Διαῤῥίμμα, ατος, τὸ, disjectio, disjectus. A διαῤῥίπτω.

Διαῤῥιπίζω, f. ίσω, diventilo, difflo; (2) ventilando, vel flando dispergo, disjicio.

Διαῤῥίπτω, f. ψω, disjicio, in diversas partes jacio. Πανταχῆ διέῤῥιπτον ὑμᾶς, Arist. Θεσμ. 6... Τι δ' ἂν εἶτα διὰ τ' ἐγκλημάτ' ἀντὶ τῆς πλατῆς γραφὰν διαῤῥίπτοιμι, ibid. 781.

Διαῤῥοίψις, ἡ, dispersio, dissipatio.

Διαῤῥόδινος, ὁ κ) ἡ, ex rosis compositus. Ex διὰ, & ῥόδον, rosa.

Διαῤῥοή, ῆς, ἡ meatus, canalis. A διαῤῥέω.

Διάῤῥοια, ας, ἡ, fluxus, fluentum, meatus; (2) profluvium ventris. Ab eod.

Διαῤῥοιζέω, f. ήσω, cum impetu vel stridore fluo, trajicio. Ἐς ἣ πτέρυγας ... διεῤῥοίζησεν, cum stridore ... Soph. Trach. 577. Ab eod.

Διαῤῥοιζομαι, f. ίσομαι, alvi profluvio laboro. A διάῤῥοια.

Διαῤῥύσις, diffluo, unde in usu διαῤῥυηκὸς, διαῤῥυὲς, διεῤῥυηκὼς. Διεῤῥυηκὼς ὑπὸ μαλακίας, Plut.

Διαῤῥυπτέω, f. ψω, sordes eluo, purgo, abstergo.

Διαῤῥύτος, ὁ, ὁ κ) ἡ, irriguus. A διαῤῥέω.

Διαῤῥωγὴ, Ion. διαῤῥωγή, ἡ, interruptio, rima hiatus.

Διαῤῥὼξ, ῶγος, ὁ κ) ἡ, disruptus, fissus. A διαῤῥήγνυμι.

Διάρσις, εως, ἡ, elatio in altum. A διαίρω.

Διαρταμέω, ῶ, f. ήσω, concido in frusta; (2) trucido.

Διαρτάω, ῶ, f. ήσω, in altum tollo; (2) divido, dirimo, intervallo aliquo intercipio; (3) distineo; (4) decipio, fallo. Ex διὰ, & ἀρτάω.

Διαρτίζω, f. ίσω, compingo, fingo, formo.

Διαρτυμίζω, f. ίσω, condio.

Διασυμβολή, dissuo, dirimo.

Διαρύω, vel διαρύτω, f. ύσω, traduco trahendo. ... Herodot. Ex διὰ, & ῥύω, traho.

Διαρχέω, ... ad certum finem.

Διασαίνω, adulor, de cane, caudam movente.

Διασαλακωνίζω, f. ίσω, mollis diffluo, delicatus sum, molli radio incedo.

Διασαλεύω, f. εύσω, vehementer concutio, moveo, commoveo.

Διασαλπίζω, f. ίσω, pervulgo, divulgo.

Διασαρδονίζω, Sardonium risum rideo, (2) ...

Διασαυλόομαι, ῦμαι, ... unde διασαυλαμβνος, ... deliciari, luxu deditus.

Διασαφέω, ῶ, f. ήσω, do intelligendum, manifestum reddo. Διασάφησον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ... Matt. 13, 36.

Διασαφηνίζω, f. ίσω, accurate & dilucide explico, (2) explano, declaro.

Διασάφησις, εως, ἡ, declaratio, explicatio. A διασαφέω.

Διασαφητικὸς, ἡ, ὸν, declarativus, explicativus. Ab eod.

Διασεισμὸς, ῦ, ὁ, concussio magistratus, quae fit muneribus, corruptio magistratus donatione munerum. A διασείω.

Διάσειστος, ὁ, ὁ κ) ἡ, concussus. Ab eod.

Διασείω, vehementer concutio; (2) terreo ... (3) muneribus corrumpo; (4) ... Μηδένα διασείσητε, Luc. 3, 14. Ὅλον ζῶ διασείων ταῖς ἐλπίσι, Luc.

Διασήθω, cribro, incerno; (2) abrado, expurgo, deleo.

Διασηκόω, ῶ, f. ώσω, pondus manu aestimo, manu sublatum pondero.

Διασημαίνω, f. ανῶ, signum do, manu designo; (2) noto insignio, signo noto. ... Plut. ... Arist.

Διάσημος, ὁ, ὁ κ) ἡ, insignis, illustris. Ex διὰ, & σῆμα, signum.

Διασήπω, f. ψω, putrefacio, putredine ac tabe consumo. Διασαπὲν νεῦρον, Arist.

Διάσια, ων, τὰ, Jovialia, festum in honorem Jovis Milichii Athenis. A Gen. Διὸς, & ἄσῃ, calamitas, quoniam his Athenienses Jovi Milichio ope quadam effugerant.

Διασιγάομαι, ... idem.

Διασιγάσωμαι, ... 1. sing. f. 1. indic. med. Dor. pro διασιγήσομαι, a verbo διασιγάω, ...

Διασιλλαίνω, ..., convitiis prosindo.

Διασιλλόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Διασιωπάω, ῶ, f. ήσω, silentium teneo, conticesco, ... Ex διὰ, & σιωπάω, sileo.

Διασκαίρω, transilio, permitto.

Διασκαλεύω, f. εύσω, ... terram verso. Ex διὰ, & σκαλεύω, ...

Διασκανδικίζω, ... Euripidis more me gero. Ex διὰ, & σκάνδιξ, chaerefolium, quod vendere solebat Euripidis mater.

Διασκάπτω, f. ψω, perfodio, fodiendo everto.

Διασκαριφάομαι, ... pedibus terram ... dissolvere.

Διασκεδάζω, f. άσω, disjicio, dispergo; (2) divulgo, dissemino.

Διασκεδάω, ῶ, f. άσω, & διασκεδάννυμι, idem in pass. est ... Soph. Trag. 293. Πολλῶν ... Arist. Vesp. 229.

Διασκεπάζω, tego, obscuro.

Διασκέπτομαι, f. ψομαι, dispicio, considero; (2) contemplor, inspecto; (3) perspicio, consulto, delibero. Ἀλλ' ἐστιν ἡμῖν ἅπαντα πως διασκέψασθαι καλῶς, Arist. Θεσμ. 694.

Διασκευάζω, fut. άσω, adorno, compono, instruo; (2) emendo, ... (3) ... distrahere, v. c. rem familiarem. ... γὰρ λαβῦσα τύχη βασιλικῶς διεσκεύασε, Luc.

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, ornamentum; (2) apparatus; (3) ordo militaris. Ex διὰ, & σκευή.

Διασκευωρέω, ῶ, f. ήσω, captiose machinor, insidiose fabrico, dolose tracto; (2) conservo, tueor.

Διάσκεψις, εως, ἡ, consideratio, deliberatio. A διασκέπτομαι.

Διασκέω, ῶ, f. ήσω, exorno.

Διασκηνάω, ῶ, vel διασκηνέω, ῶ, f. ήσω, diversandi causa tentoria pono; (2) dispertior tentoria; (3) castra metior, (4) tentoria dissolvo, vasa colligo.

Διασκηνίπτω, suffulcio.

Διασκηνῶσιν, 3. pl. praes. ind. act. v.

Διασκίδνημι, dissipo, dispergo. Διασκίδνησι τε νῆας, Hesiod. Θεογ. 87...

Διασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsulto, exsilio, persulto.

Διασκοπέω, ῶ, f. ήσω, contemplor, speculor; (2) contemplor animo, considero rem; (3) exploro hominem, specto, experior. Διασκοπεῖν ζητεῖ, Arist. Θεσμ. 667. Διασκοπεῖν ἥδομαι τὰς ... Plut.

Διασκοπιάομαι, ῶμαι, speculor, ex specula observo.

Διασκορπίζω, f. ίσω, dissipo, dispergo. Διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν, Luc. 1, 51. Διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης, Matt. 26, 31. Hinc

Διασκορπισμὸς, ῦ, ὁ, dispersio, dissipatio.

Διασκωλύπτω, f. ψω, scommata & dicteria jacio. Ταῦτα μὲν δὴ ὅτω διεσκώπτοντο, Xen.

Διάσμα, ατος, τὸ, licium. A διάζομαι.

Διασμᾶν, praes. inf. act. contr. pro διασμάειν. A

Διασμάω, ῶ, extergo, detergo.

Διασμέω, ῶ, idem.

Διασμήχω, f. ξω, extergendo perpurgo.

Διασμιλεύω, f. εύσω, scalpello perpurgo; (2) accurate expolio.

Διασμύχω, f. ξω, lento & latente igne exuro, & caet. qua ἀποσμύχω.

Διασοβέω, ῶ, fut. ήσω, dispello, discutio, disturbo.

Διασοφίζομαι, f. ίσομαι, astu utor, sophisticor ago. Διασοφιῶ, λέγων, Μηδὲν ... Arist. Av. 1625.

Διασπαθάω, ῶ, f. ήσω, licium insecto ... instrumento quodam textorio; (2) prodere licia telae addo; (3) dissipo, profundo, insumo. Διασπαθῆσαι τὴν ὀσίαν, Plut.

Διασπαρακτὸς, ἡ, ὸν, dilaniatus, lacerat... A

Διασπαράσσω, vel διασπαράττω, f. ξω, dilacero, dilanio, discerpo.

Διασπάσιμος, ὁ, ὁ κ) ἡ, qui divelli & distrahi potest. A διασπάω.

Διάσπασις, εως, ἡ, divulsio.

Διάσπασμα, ατος, τὸ, distractio, divulsio.

Διασπασμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Διασπάω, ῶ, dilacero, divello, dirimo. Εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, Act. 23, 10. Διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησε, Isocr.

Διασπείρω, fut. ερῶ, dispergo, dissemino, diffipo. Πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον, Soph. El. 750. Πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας, Act. 8, 1.

Διασπεύδω, f. σω, excito ad properandum, festinare jubeo, in med. festino.

Διασποδέω, idem quod simplex.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, disseminatio, dispersio; (2) in s. literis Israelitae vel Judaei extorres, & diversis locis domicilium habentes. A διασπείρω.

Διασπορεὺς, έως, ὁ, dispersor. A διασπείρω.

Διασπουδάζω, f. άσω, ambitiose ag... aliquid vel ...

expeto; unde & de ambitu dicitur, διαστκεδάσαντες per ambitum sc. creati sunt. *Dictur & in med.*

Διαςαδὸν, *Adv.* Eminus, interjecto spatio, [illegible] utrimque intervallo. A διΐστημι, *separo.*

Διαςαθμάομαι, ῶμαι, [illegible] ἤσομαι, metor, dispono. Ex διὰ, & σταθμάω, *pendero.*

Διαςαλήσονται, 3. pl. [illegible] 2. ind. pass. v. διαςέλλω.

Διάςαλσις, εως, ἡ, fo[illegible]us, pactum; (2) distinctio. A διαςέλλω. Unde

Διαςαλτικὸς, ἡ, ὸν, ad distinguendum aptus, distinguendi causa factus.

Διαςαλτικῶς, ad distinguendum accommodate.

Διαςασιάζω, f. άσω, discordiam vel seditionem inter aliquos excito, dissidiis segrego. Ὁ δὲ Μάνλιος διεςασίαζε τὴν πόλιν, Plut. A διάςασις.

Διάςασις, εως, ἡ, intervallum; (2) diremptio, distractio in duas partes; (3) dissidium, animorum disjunctio; (4) mutatio in iis, quæ degenerant; (5) apta & concinna rerum dispositio; (6) drachma data arbitris ab actore. A διΐςημι.

Διαςατέω, ῶ, disto; (2) dissidiis implico.

Διαςατικὸς, ἡ, ὸν, dirimendi vim habens. A

Διαςατὸς, ἡ, ὸν, distans, diremptus, A διΐςημι.

Διαςαυρόω, vallo intersepio, munio.

Διάςειλον, 2. s. a. 2. imper. act. v. διαςέλλω.

Διαςείχω, permeo, pervado; (2) discedo. Διαςείχειν πόλιν, Eur.

Διαςέλλω, fut. ελῶ, diduco; (2) divido, separo, distermino; unde διαςεῖλαι, *pro* dissentire, ap. *Polyb.* (3) dispono, distinguo; *inde & pro* interpungo; (4) mando, edico, præcipio, (5) interdico. Διέςειλας αὐτοῖς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων λαῶν, 1 Reg. 8, 53. Διεςείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, Marc. 7, 36.

Διάςερος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, stellis distinctus, stellatus. Ex διὰ, & ἀςὴρ, *stella.*

Διάςημα, ατος, τὸ, distantia, intervallum. A διΐςημι. Hinc

Διαςηματίζω, f. ίσω, paulisper subsisto & cesso, intervallum facio.

Διαςηματικὸς, ἡ, ὸν, intervallis distinctus.

Διαςηρίζω, stabilio, firmo.

Διαςῆσαι, a. 1. inf. act. v. διΐςημι.

Διαςήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διεςήτην.

Διαςίζω, f. ξω, distinguo punctis & notis; (2) in punctum desino.

Διαςίλβω, mico, pelluceo, intermico. Αἱ τε θρίγκες διαςίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον, Arist. Pace 565.

Διάςιξις, εως, ἡ, interpunctio. A διαςίζω.

Διαςοιβάζω, f. άσω, constipo.

Διαςοιχίζω, fut. ίσω, ordine colloco & dispono.

Διαςολεὺς, έως, ὁ, instrumentum chirurgicum, quo os ægrotantis aut alia compressa diducuntur. A διαςέλλω.

Διαςολὴ, ῆς, ἡ, distinctio; *unde & interpunctio;* (2) divisio, discretio, distractio; (3) pacificatio, reconciliatio animorum; (4) eminentia. [illegible] eod.

Διαςομόω, ῶ, f. ώσω, diduco ore patefacto. Ex διὰ, & ςόμα, ος. Hinc

Διαςόμωσις, εως, ἡ, diductio & apertio oris.

Διαςομωτρὶς μήλη, speculum, quo os clausum diducitur. Ab eod.

Διαςοχάζομαι, f. άσομαι, conjector.

Διαςράπτω, f. ψω, corusco, fulgero, quasi diffulguro. Ex διὰ, & ἀςράπτω, *fulguro.*

Διαςρατεύομαι, conficio stipendia; legitime stipendia, s. annos militiæ, absolvo, διαςρατευσάμενοι, emeriti veterani.

Διαςρατηγία, ας, munus imperatoris obeo.

Διαςρεβλόω, torqueo, tormentis distraho.

Διάςρεμμα, τὸ, depravatio, perversitas. A

Διαςρέφω, fut. ψω, perverto, distorqueo; (2) depravo. Ζητῶν διαςρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως, Act. 13, 8. Διαςρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας, ib. v. 10.

Διαςροβέω, ῶ, f. ήσω, rapido vortice circumago, impetuose proverto.

Διαςροφὴ, ῆς, ἡ, distortio, obliquitas; (2) iniquitas, perversitas. A διαςρέφω.

Διάςροφος, ὁ, ὁ, καὶ ἡ, distortus; (2) perversus, præposterus. Διάςροφος σπασμὸς κεφαλῆς, *Aret.* Ab eod.

Διαςρώννυμι, vel διαςρωννύω, *sterno.*

Διάςυλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, columnis fultus. Ex διὰ, & ςύλος. Hinc

Διαςυλόω, ῶ, f. ώσω, columnis fulcio.

Διαςυνίςημι, commendo, jucundum reddo; (2) constituo, instituo, Gl. V.

Διασύομαι vel **διασεύομαι,** transeo. Poetice ut hinc fit διέσσυτο.

Διασυρισμὸς, ὁ, exsibilatio, irrisio. A

Διασυρίζω, sibilum edo.

Διασυρμὸς, ῦ, ὁ, distractio; (2) Diasyrmus, figura rhetorica, qua dictio ad duo diversa significata trahitur; (3) obtrectatio, cavillatio. A διασύρω.

Διασυρτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad obtrectandum, obtrectatorius. Ab eod.

Διασύρω, obtrecto, calumnior, graviter reprehendo. Ὃν ἂν σὺ λοιδορούμενος καὶ διασύρων, Dem.

Διασφαγὴ, ῆς, ἡ, hiatus in jugulo, seu gutture dissecto; (2) hiatus quilibet.

Διάσφαγμα, τὸ, idem. A

Διασφάζω, vel διασφάττω, jugulum seco, disseco.

Διασφαιρίζω, f. ίσω, in modum pilæ disjicio.

Διασφακτηρ, ῆρος, ὁ, jugulum alicui resolvens, aptus ad resolvendum jugulum. A διασφάζω.

Διασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo.

Διασφάλλω, aberrare facio, fallo. Διασφῆλαι τὴν τέχνην, Æschin. Διασφαλῆναι τῆς πρὸς τινας συμμαχίας, id.

Διασφὰξ, γος, ἡ, interstitium, quo duæ rupes disruptæ distant a se invicem, montis hiatus & scissura, rupes hians & diducta; (2) vallis, quasi a διασφάζω.

Διασφενδονάω, vel διασφενδονίζω, f. ήσω, funda disjicio, disjicio.

Διασφενδονίζω, f. ίσω, idem.

Διασφηκίζω [illegible], sibi veneficiæ. Ex διὰ, & σφηκίζω, *munio facio.*

Διασφηκόω, ῶ, f. ώσω, in vespam converto, vespæ figuram tribuo, v. σφηκόω.

Διασφηνόω, ῶ, cuneis diffindo.

Διασφίγγω, f. ξω, perstringo, valde stringo, cohibeo, colligo.

Διάσφιγξις, εως, ἡ, colligatio. Διάσφιγξις κρατερὴ, *Aret.*

Διασφύξις, εως, ἡ, pulsus arteriarum, *Aret.* Ex διὰ, & σφύζω, *pulso.*

Διασχάω, fut. άσω, pertundo. Διασχάσαι φλέβα, *Hipp.* Ex διὰ, & σχάω, *scalpro aperio.*

Διασχηματίζω, f. ίσω, figuro.

Διασχίζω, f. ίσω, diffindo, discindo, disseco. Διεσχίσαι τοῦ καλοῦ, separatur ab honesto.

Διασχὶς, ίδος, ἡ, dissectio, fissio.

Διάσχισμα, ατος, τὸ, frustum ex dissectione. A διασχίζω.

Διασχολέω, f. ήσω, negotiis destineo, occupo.

Διασχὼν, a. 2. part. act. verbi διαςέχω.

Διασώζω, f. ώσω, servo, salvum & incolumem tueor, conservo, *in pass.* effugio, salvus perfugio. Ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Luc. 7, 3. Διεσώθησαν δι' ὕδατος, 1 Pet. 3, 20.

Διασώσαισι, *servaverint,* 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro διασώσαι.

Διασώσῃ, *servaverit,* 3. sing. a. 1. conj. act.

Διασωςικὸς, ἡ, ὸν, hominum vitæ conservandæ studiosus, *Eusb.* Imperatoris.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, sanctio, mandatum; (2) ministerium. A διατάσσω. Hinc

Διάταγμα, ατος, τὸ, edictum, sanctio.

Διατακτὴς, ὁ, ὁ, dispositor.

Διατάκτωρ, ορος, idem & ab eod.

Διαταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, ærumnis & miserus usque premor.

Διαταμιεύω, f. εύσω, in penu custodio.

Διατάμνω, disseco, discindo, *Ion. & Poët.* pro διατέμνω.

Διάταξις, εως, ἡ, edictum, constitutio; (2) ordinatio; (3) ordo militaris, acies. A διατάσσω.

Διαταράσσω, vel διαταράττω, f. ξω, perturbo. Διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, Luc. 1, 29.

Διάτασις, εως, ἡ, contentio virium & vocis; (2) contentio, seu oratio invectiva; (3) distentio. A διατείνω.

Διατάσσω, vel διατάττω, f. ξω, ordino, dispono; (2) statuo, constituo; (3) impero, præcipio. Διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, Matt. 11, 1. Ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ, Luc. 17, 9.

Διαταφρεύω, f. εύσω, fossam duco ad dirimendum, fossa dirimo, vel separo; (2) perfodio.

Διαταχέων, *Adv.* repente, derepente, *Strabo,* lib. 7. A διὰ, & ταχύς.

Διατέγγω, f. ξω, humecto, mollio.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata,* nom. plural. perf. part. pass. n. g. verbi διαθρυλλέω.

Διατεθρυμμένως, *Adv.* delicate, molliter; (2) dissolute. A διατεθρυμμένος, quod est *Particip. Perf. Passivi* a διαθρύπτω.

Διατείνας, a. 1. part. act. verbi.

Διατείνω, protendo, extendo, porrigo; (2) duro, (3) pertineo, specto; (4) διατείνομαι, omnes nervos intendo, enitor, allaboro; (5) adfirmo, adsevero; (6) oratione contendo cum aliquo, sæpe per contentionem intereo. Διατείνει ταῦτα διὰ παντὸς βίου, Aristot. Διατεινόμενοι οἱ μὲν τὰ πελτὰ, οἱ δὲ τὰ τόξα, Xen.

Διατειχίζω, fut. ίσω, dirimo, distermino muro interjecto. Ἡ δὲ ὕλη ἣς διατετείχισται τὰ ἡμμάτα, Xen. Hinc

Διατείχισμα, ατος, τὸ, murus in id structus, ut separet quædam, murus interjectus.

Διατεκμαίρομαι, a. 1. διετεκμηράμην, certis notis ostendo; (2) conjicio, conjectaris adsequor. Εὖ γὰρ τὰ δ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο, Hesiod. Ἔργ. 396.

Διατελέω, ῶ, f. έσω, peragο, traduco ævum vel vitam; (2) permaneo, persevero. Διατετελέκασι τὰς ἐν τοῖς ἱεροῖς δέκα ἔτη, Xen. Ἄσιτοι διατελεῖτε, Act 27, 33.

Διατελὴς, ὁ καὶ ἡ, perpetuus.

Διατελὸς, *Ion.* διατελέως, semper.

Διατέμνω, f. εμῶ, disseco, divello, perrumpo, discindo. Διατετμηκότα τὴν πολιτείαν, Æschin.

Διατενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pertendens, contendens. A διατείνω.

Διατερσαίνω, exsicco, inarefacio.

Διατεταμένως, *Adv.* magna contentione, enixe. A διατείνω.

Διατετάχθαι, perf. inf. act. διατάσσω.

Διατετινάχθαι, perf. inf. pass. v. διατινάσσω.

Διατετραίνω, vel διατιτραίνω, perforo, perterebro, pertundo.

Διατήκω, f. ξω, liquo, liquefacio; (2) tabefacio, mollio.

Διατηρέω, ῶ, f. ήσω, servo, conservo, tueor; (2) servo, observo; (3) attente observo, caveo. Συνετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, Luc. 2, 51. Hinc

Διατήρησις, εως, observatio, conservatio.

Διατίθημι, f. θήσω, dispono, compono; (2) administro quamcunque rem; κακῶς διατιθέναι, male pronunciare, male [illegible], (3) constituo; (4) aliquo modo afficio; (5) tracto; & in *Med.* (6) testor, testamento mando; (7) paciscor, pactum ineo, fœdus pango; (8) satisfacio; (9) vendo, venum expono; [illegible] significat & habeo [illegible] ac meta, [illegible] διατιθέντα [illegible] (11) [illegible] Ἐπειδὴ γὰρ [illegible] Heb. 8, 10. [illegible] eleganter, Aust. [illegible] 1356.

Διατιλάω, ῶ, f. ήσω, caco, excerno.
Διατίλλω, p rvello, evello. Hinc
Διατίλμα, ατος, τὸ, pervulsio, evulsio.
Διατιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo, probo. Διατετίμηται θεοῖς, Æschyl. Hinc
Διάτιμησις, εως, ἡ, æstimatio.
Διατιμητικὸς, ἡ, όν, æstimandi vim habens, i. e. rei venalis pretium constituendi.
Διατινάσσω, f. άξω, discutio, quassatione discutio ; (2) quatio, vibro. Κάρα τε διατινάξ' ἄνω κάτω, Eur.
Διατινθαλής, ές, ίον, fervidus, ignitus, candens.
Διατιτράινω, vide διατιτραίνω.
Διατλάω, vel δι ἀτλημι, f. ήσω, perfero, perpetior.
Διατμήγω, f. ξω, disseco, discindo.
Διατμήσσω, idem. Ex διά, & τμήσσω, ſreo.
Διατμίζω, f. ίσω, in vaporem resolvo, perspiro. Διατμιζόμενον τὸ ὕδωρ ψυχόμενον, Arist.
Διατοιχίον, οῦ, f ήσω, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex διά, & τοῖχος.
Διατοιχής, ές, ὁ καὶ ἡ, a pariete ad parietem pertinens. Ex iisd.
Διατομὴ, ῆς ἡ, hinc fura. A διατέμνω.
Διατονὸς, ὸς, ὁ ἡ, dilectus, discrimen ; (2) appendix one divulsus. A διατέμνω.
Διατο θαμ.ζω, murmuro, fremo.
Διατόνια, ων, τὰ, circuli, annuli. A διατείνω.
Διάτονος, ος, ὁ καὶ ἡ, distentus, extentus ; (2) contentus, vehemens. Ab eod.
Διατορεύω, f. εύσω, perforo, pertebro.
Διατορὸς, ὸς, ὁ ἡ, penetrans ; (2) trajectus ; (3) qui clare undi potest, acutus, sonorus. Ex διὰ, & τορὸς, pervius.
Διατραγίζω, ῶ, f. άσω, caudo carum & perspicuum, declaro, manifesto.
Διατραχηλίζω, f. ίσω, præcipitando collum frango ; (2) præcipito.
Διατρεπὴς, ὲς, distorqueo, pervertor ; (2) averto, avoco, deterreo ; (3) pervado ; (4) confundo, perterreo, ad inopem consilio redigo. Διάτρεπε φρὸς ὁλιγον τὸ μειράκιον, Herodian
Διατρεπτικώτατα, efficacissime sc. ad persuadendum, apt. Dionys.
Διατρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio, enutrio. Ἀπὸ χρυσοῦ εἴκοσι μνᾶς διετρεφ', Xen.
Διατρέχω, f. ξομαι, p. δεδράμηκα, discurro, percurro, cursu pertranseo.
Διατρέω, ῶ, f. ήσω, intremisco ; (2) perterrefactus diffugio ; (3) perterreo, perfero. Τρῶας ὑπότρεσσαν ἄκλειτὸν Ἄρηα, Il. 11, 386. Ex διὰ, & τρέω, tremo, vel τρέπω, fugio.
Διατρησις, εως, ἡ, perforatio, pertusio, A διατρέω. Unde
Διατρητὸς, ὸς, ὁ ἡ, perforatus, foraminibus pervius
Διατρίβὴ, ῆς, ἡ, mora, extractio temporis in longum, procrastinatio ; (2) commoratio in aliquo loco, conversatio ; (3) studium & operi, quæ alicui rei impendimus, exercitium, occupatio ; (4) Philosophorum consultus & disputatio ; (5) locus in quo διατρίβειν ſit ; (6) schola, locus, in quo literæ discuntur. A
Διατρίβω, f. ψω, absumo, attero, perdo ; (2) moror, commoror ; (3) tempus tero in aliqua re ; (4) procrastino, differo. Διατρίβειν χρόνον, ἐπὶ, ἢ ἐν, ἐν τινι, ὅτι τινι, περὶ τὰ μαθήματα, ὡς ἐν σχολαις, Plut. διετρίβετε ἢ ἐκεῖ χρόνον ἐν ὑμῖν ζῶν τῶν μαθητῶν, Act. 18, 28. Hinc
Διάτριμμα, ατος, τὸ, interitus.
Διατριπτικὸς, ἡ, όν, ex attritu ortus, atterendi vim habens.
Διάτριτος, ος, ὁ, morbus seu febris tertia quaque die vehemens. Ex διὰ, & τρίτος.
Διατρίχα, ἀδν. trifariam, tripliciter.
Διατροπὴ, ῆς, ἡ, pudor, confusa facies ; (2) confusio, perturbatio ; (3) commiseratio. A διατρέπω.
Διάτροπος, ος, ὁ ἡ ὸν, perversus ; (2) qui perverti solet ; (3) mutabilis. Ab eod.
Διατρόφὴ, ῆς, ἡ, alimentum, victus, cibus. A διατρέφω.
Διατροχάζω, curru vehor, & quidem fere celeriter, propere.
Διατρύγιος, ος, ὁ ἡ ὸν, frumento consitus inter vitium ordines ; (2) frugifer. Ex διὰ, & τρύγη, tritticum.
Διατρυπάω, ῶ, f. ήσω, perterebro, perforo, pertundo ; (2) penetro, transfigo ; (3) excavo. Hinc
Διατρύπημα, τὸ, perforatio, foramen.
Διατρύπησις, ἡ, perforatio.
Διατρυπητὸς, ἡ, όν, perforatus.
Διατρυφάω, ῶ, f. ήσω, delicate vivo, luxuriot, luxu diffluo. Διατρυφᾶν παιδιᾷ τεθραμμένος, Plat.
Διατρυφὲς, aor. 2. part. pass. verbi διαθρύπτω.
Διατρώγω, f. τρώξομαι, peredo, perrodo, erodo.
ΔΙΑΤΤΑ'Ω, ῶ, percribro.
Διάττω, profilio, desilio, huc & illuc, emico. Ex διὰ, & ἅλλομαι, prosilio.
Διατυπόω, ῶ, f. ώσω, constituo, sancio ; (2) formo, reformo ; (3) apud me constituo, animo concipio. Διατυπῶν νόμους, Luc. Hinc
Διατύπωσις, εως, ἡ, informatio ; (2) constitutio, statutum, testamentum ; (3) figura rhetorica.
Διευκαιρομαι, exsiccor.
Διευναθῶμαι, a. 1. inf. pass. v. διευαίνομαι.
Διευγάζω, f. άσω, diffulgeo, transpareo ; (2) illucesco. Ἕως ἢ ἡμέρα διαυγάσῃ, 2 Pet. 1, 19. Hinc
Διύγασμα, ατος, τὸ, diluculum.
Διαύγασμος, ου, ὁ, splendor transfucens.
Διαυγὴς, ες, ὁ, idem. A
Διαυγὴς, ὴς, ὁ ἡ ὲς, pellucidus, transfucidus, limpidus. Ex διὰ, & αὐγὴ, splendor.
Διαυγὶς, ίδος, ἡ, splendor pellucens.
Διαυγάω, illucesco, ἡμέρα διαυγάσα, diluculum.
Διαυλακίζω, f. ίσω, perfulco, peraro.
Διαυλαξ, ακος, ὁ, ἡ, τὸ, diaulum, quum omnibus in scena facientibus tibicen intus canit. Ex διὰ, & αὐλὸς, tibia.
Διαύλιον, ου, τὸ, idem quod διαύλιον.
Διαυλιστὴρ, ῆρος, ὁ, canaliculus in dioptris, quo vitus dirigitur. Ex iisd.
Διαυλοδρόμιον, ου, quum ad calcem seu metam pervenitur est, rursum ad carcerem redeo. A
Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, qui diaulum currit, qui curium circenem, i. e. δισκάδιον, peragit.
Δίαυλος, ου, ὁ, circumacti curriculi hujusmodi, ut, quum ad metam pervenissent, flectentes eo rursum recurrant, unde cursum inierant, curia duplex, a carcere ad metam, & a meta ad carcerem ; (2) mensura duorum stadiorum ; (3) studium abeundi, sed & mox redeundi. Ex δὶς, & αὐλὸς, quod vide.
Διαυλοτάτη, ης, ἡ, locus angustus, in quo aves frivolæ capiuntur. A διαυλος.
Διαυλοχάζω, f. ίσω, per angustum fluo ; (2) meatus laxos transeo. A διαυλοχίαι.
Διαυλοχίαι, ῶν, ἡ, transitus per laxos meatus.
Διαυχενίζω, f. ισομαι, cervicem ergo ; (2) circa cervicem incedo. Ex διὰ, & αὐχὴν, cervix.
Διαυχὴν, ένος, ὁ ἡ ὲν, cervicalis. Ex iisd.
Διαυχία, gloriæ.
Διαφαγεῖν, perdere, exedere, edendo consumere.
Διαφαίνω, f. αὐῶ, ostendo, demonstro ; (2) elucco ; & διαφαίνομαι, inter alia conspicuus sum ; (3) transparens & pellucidus sum ; (4) in conspectum venio, conspicuus fio. Διεφάνη ἀδὴν πρὸς αὐτὸν ἐχύτης πῦρι, ἢ ἀδύνειας, Thucyd. l. 2. c. 51.
Διαφανεία, & διαφανία, ἡ, splendor, perspicuitas, pelluciditas.
Διαφανὴς, ἐστ, ὁ ἡ, ἐς, pellucidus, candens ; (2) illustris, celebris, clarus. A διαφαίνω.
Διαφανίσατε, Adv. clarissime.
Διάφανσις, εως, ἡ, interlucentia ; (2) transparentia. Ab eod.
Διαφανῶς, Adv. pellucide, perspicue, clare manifeste ; (2) cum consensu suo.
Διαφαρμακεύω, f. εύσω, medeor, medicamentum purgans præbeo.
Διάφασις, εως, ἡ, idem quod διάφανσις.
Διαφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, floccifacio.
Διαφαύω, f. αύσω, illucesco.
Διαφεγγὴς, ὲς, splendidus.
Διαφενάκισις, ἡ, deceptio, impostura.
Διαφερόντως, Adv. excellenter, egregie ; (2) magis, maxime, vehementer. A διαφέρων.
Διαφέρω, f. διοίσω, a. 1. διήνεγκα, differo, in diversas partes fero ; (2) diffundo ; (3) divulgo ; (4) traduco, agito, bellum, ætatem, &c. (5) fero, perfero, sustineo ; (6) differo, dilucpo ; 7) antecello, excello, præsto ; (8) contero profum ; & (9) διαφεροῦμαι, jactor, diffundor ; (10) dilideo, dissentio ; (11) contendo, ambigo, litigo ; (12) etiam sententia judicum dicitur διαφέρεσθαι. Διαφέρει τὰς ψυχὰς, distrahere, ὡ ἑαυτὸ, cogitare, ἀπὸ τοῦτο, ὀπὶ τοῦτο traducere, γυναικῶν ἀδὲν differre ; τῷ ἄλλῳ τι, antecellere in ; ἡμῖν, prodesse, αὐθρὶς, ἀρος πολεμικὰ, præstare, Imperf. ἐ μάλιστα διαφερει, cujus maxime interest. Οὐδὲν διοίσεις Χειρίσοφος τοῦ ζῆν, differabis, Arist. Nub. 1153. Hinc
Διαφεύγω, f. διέξομαι, effugio, evito. Εἰπὲ τὰ χρὴ διαφεύξεσθαι, Arist. Nub. 412. Οὐ ῥᾴδιας ἔτως ἂν αὐτὰς διέφυγες, Id. Vesp. 459. Hinc
Διαφεύξις, ἡ, effugium.
Διαφημίζω, f. ίσω, spargo famam, divulgo, nomen indo, quod vulgetur mox. Διαφημίζειν ἐ λόγον, Marc. 1, 45. Διεφήμισαν αὐτὸν ὅλη τῇ γῇ ἐκείνῃ, Matt. 9, 31.
Διαφθαρὲν, 2. sing. a. 2. conj. pass. v. διαφθείρω, corrumpo.
Διαφθείρω, f. ῶ, corrumpo ; (2) stupro ; (3) interficio ; (4) de legibus eſt abrogare, de judiciis eludere, perfringere ; in fœtu, elidere per abortum. Πρᾶγμα κάλλιστον διαφθεῖραι διὰ τὰ χρήματα, Arist. Pace, 323. Τὰς ἔπας τί μὲ κ τὰς ἀπάσας ἐλπίδας διαφθεῖραι, Soph. El. 308. Hinc
Διαφθονῶμαι, per invidiam in periculum & malum adducor, ap. Jos.
Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela ; (2) stupratio, violatio ; (3) abortus ; (4) interneciio, strages, cædes, pernicies ; (5) mors.
Διαφθορεὺς, έως, ὁ, corruptor ; (2) stuprator.
Διαφθορικὸς, ἡ, όν, damno, vasto.
Διαφίημι, f. ήσω, dimitto. Διαφεῖσαι τῷ δυνάμει, Dem. Ex διὰ, ἀπὸ, & ἵημι.
Διαφιλονεικέω, ῶ, ήσω, pervicaciter contendo.
Διαφιλοτιμέομαι, ούμαι, f. ήσομαι, contendo & magno studio conor aliquid efficere.
Διαφλέγω, f. ξω, exuro. Ex διὰ, & φλέγω.
Διάφλυξις, ἡ, effusio, ebullitio. A φλύω.
Διαφοινίζω, f. άσω, variicinor.
Διαφοινιάω, rubefacio, cruento.
Διαφοιτάω, ῶ, f. ήσω, pervagor, pererebeſco. Τὸ ἔργον λόγῳ μείζων διεφοίτησεν εἰς Ῥώμην, Plin. Ex διὰ, & φοιτάω.
Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, differentia, discrimen ; (2) dissidium, dissensio, controversia, contentio, inimicitia. A διαφέρω.
Διαφορέω, ῶ, f. ήσω, differo, disjicio, distrahо ; (2) diripio, spolio ; (3) discutio ; (4) digero ; & in Pass. exhaurio, resolvor, dissipor. Διαφορεμένης δ' ἀυτῆς χώρας ὑπὸ τῶν λῃστῶν, Dem. Ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ diripiar, Arist. Av. 360. Διαφορήσω σ', εἴσι γρύζεις, id. Eq. 294. A διαφορὰ. Hinc
Διαφόρημα, ατος, τὸ, quod dissipatur, seu dissicitur ; (2) ludicrum, ludibrium.
Διαφόρησις, εως, ἡ, dissipatio, v. c. per sudorem, resolutio ; (2) dissolutio. Ab eod.
Διαφορητικὸς, ἡ, όν, discutiendi vim habens, v. c. per sudorem. Vox medica.

Διαφορος,

Διάφορον, ου, τὸ, differentia; (2) simultas, mutu; (3) pars adversa, (4) controversia; (5) sumptus, impensæ; (6) ipsa pecunia, & pretium rei; (7) tributum; (8) utilitas.

Διάφορος, ὁ, ἡ, differens, diversus; (2) præstans, excellens; (3) commodus, conferens; (4) dissidens, dissentiens, atque et inimicus, hostis. A διαφέρω.

Διαφορότης, ητος, ἡ, idem quod διαφορά.

Διαφόρως, adv. differenter, cum differentia; (2) diverse, varie, multifariam.

Διάφραγμα, ατος, τὸ, intersepimentum, quod [illegible], seu interseptio diffcludit, (2) membrana, quæ cor & pulmonem a jecore & liene distinguit, præcordia.

Διαφράγνυμι, vel διαφράσσω, sepio, munio, [illegible]. Διαφράγνυτο ξύλοις πυκνοῖς το στρατόπεδον, Herod. A

Διαφράσσω, vel διαφραγνύω, f. άξω, intersepio, [illegible] objecto claudo & separo.

Διαφυλάσσω [illegible], aperte.

Διαφρίττω, [illegible].

Διαφροντίζω, f. ίσω, curo, curam suscipio & [illegible].

Διαφρύκτοι, secundum Suidam est, suffragia [illegible]. A calculo, qui φρυκτὴ [illegible], & φρυκτὸς κύαμος.

Διαφυγὴ, ῆς, ἡ, fuga.

Διαφεύγω, effugio, evado. Διεπέφευγεν ἐκ [illegible] δικαστηρίου, Thuc. A διαφεύγω.

Διαφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium. Ex διὰ, & φυγή.

Διαφυγεῖν, 3. f. a. 2. opt. act. v. διαφεύγω.

Διαφυὴ, ῆς, ἡ, interstitium inter artus, intervallum, fissura. A διαφύω.

Διαφυλάξαι, a. 1. inf. act. v. διαφυλάσσω.

Διαφυλάσσω, vel διαφυλάττω, f. ξω, conservo, custodio, tueor, retineo. Διαφυλάσσειν τὴν πόλιν, [illegible].

Διαφυσάω, f. ήσω, sufflo, pinso.

Διαφυσάω, ῶ, f. ήσω, perflo; (2) flatu dissipo; (3) [illegible]. Hinc

Διαφύσησις, εως, ἡ, perflatio, dissipatio.

Διαφύω, [illegible]; (2) [illegible], intercrescere, & discriminare [illegible].

Διαφωνέω, [illegible]. Ex διὰ, & φωνέω.

Διαφωνία, [illegible], [illegible].

Διαφύομαι, [illegible] sor; (2) enascor, [illegible]. Ex διὰ, & φύω, [illegible].

Διαφωνέω, ῶ, f. ήσω, voce seu sono dissideo, dissentio, non [illegible]; (2) dissideo, discrepo, Διαφωνεῖ τὰ πάντα ἀλλήλοις, Arist. (3) animi ver contentio & commotio, sed (4) maxime ago, [illegible], morior, pereo, Eur.

Διαφωνία, ας, ἡ, dissonantia, discrepantia.

Διαφωνικὸς, ἡ, ὸν, qui est ingenio ad dissentiendum propenso.

Διαφωνία, ας, ἡ, vocis seu soni discrepantia; (2) dissensio, discordia. A

Διάφωνος, ου, ὁ, ἡ, discrepantem vocem seu sonum habens, dissonus; (2) dissentiens. Ex διὰ, & φωνή, vox.

Διαφώσκω, [illegible] ab aliquo.

Διαφώσκω, illucesco.

Διαφωτίζω, f. ίσω, lucidum reddo, illumino, illustro; (2) in lucem profero.

Διαχάσκω, hisco, magno hiatu diducor.

Διαχάλασμα, ατος, τὸ, interstitium, hiatus.

Διαχαλάω, ῶ, f. άσω, laxo, dissolvo; (2) remitto, [illegible].

Διαχαράσσω, f. ξω, describo, exaro.

Διαχαρίζομαι, dilargior.

Διαχειμάζω, [illegible].

Διαχεῖν, a. 2. inf. act. verbi διαχέω.

Διαχειμάζω, f. άσω, hiemem traduco, hiberno.

Διαχειραγωγέω, traduco.

Διαχείρισις, ἡ, administratio, tractatio.

Διαχειρίζω, f. ίσω, in manibus habeo, administro, [illegible], tracto, in m. f. interficio. Διαχειρίζειν τὰ πράγματα, χρήματα, πολλὰ τῶν κοινῶν. Ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου, Act. 5, 30.

Διαχείρισις, εως, ἡ, idem quod διαχειρία.

Διαχειριστὴς, οῦ, ὁ, idem.

Διαχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, suffragio meo declaro, utra res ex propositis mihi placeat.

Διαχειροτονία, ας, ἡ, dijudicatio, qua una e duabus rebus alteri suffragio præfertur.

Διαχέω, f. εύσω, diffundo, dispergo, & dissipo fundendo; (2) divulgo; (3) pertundo, transfundo; (4) disseco, in frusta seco; (5) frango, minuo, v. c. impetum, iram; mitigo, lenio, placo; (6) perdo. Καί μιν διέχευαν ἄρτα, Il. 7, 316.

Διαχηλεύω, [illegible], [illegible].

Διαχλιδάω, ῶ, f. άσω, luxui deditus sum, in deliciis vivo.

Διαχόω, f. ώσω, aggerem perduco; (2) aggere arceo.

Διαχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, utor; (2) [illegible] [illegible]; (3) interficio; [illegible]. Διεχρήσατο ξεινικῶς [illegible], κέρυξι, ἀ[illegible]. Διεχρήσαντο τοῦτον μὲν [illegible], Herod.

Διαχραίνω, [illegible] pro διαχραίνω, διαχρήομαι.

Διάχρισμα, ατος, τὸ, id, quo perungimur, unguentum; (2) perunctio. A

Διαχρίω, fut. ίσω, perungo, [illegible].

Διαχρόω, f. ώσω, coloro, (2) contamino.

Διάχρυσος, ου, ὁ, καὶ ἡ, auro distinctus, aurum intextum habens, auratus.

Διαχρώννυμι, vel διαχρωννύω, f. χρώσω, idem quod διαχρόω.

Διάχυσις, εως, ἡ, diffusio, effusio; (2) profusio, prodigalitas; (3) lætitia, voluptas, risus, placatio.

Διαχυτικὸς, ἡ, ὸν, diffundendi vim habens, (2) prodigus. A

Διαχύνω, f. ύσω, diffundo, effundo; (2) [illegible], spargo, placo, exhilaro; unde διακεχυμένοι, [illegible], hilare, prajectum in conviviis, [illegible], item voluptuarii.

Διαχώννυμι, vel διαχώννυω, idem quod διαχόω.

Διαχωρέω, ῶ, f. ήσω, pervado; (2) excerno, onus ventris pono; (3) admitto, probor, de numeris. Hinc

Διαχώρημα, ατος, τὸ, excrementum, (2) hiatus.

Διαχώρησις, εως, ἡ, ipsa excernendi [illegible], [illegible].

Διαχωρητικὸς, excernendi vim habens, [illegible].

Διαχωρίζω, f. ίσω, [illegible], lacero, disjungo. Hinc

Διαχώρισις, εως, ἡ, idem quod [illegible].

Διαχωρισμὸς, ὁ, separatio, disjunctio.

Διαχωριστικὸς, ἡ, ὸν, separandi vim habens, ut differentiæ ad separandum. Ab eod.

Διάψηφος, ου, ὁ, [illegible] quod est [illegible], [illegible]. Ex διὰ, & χώρος [illegible].

Διαψάω, ἡ, [illegible]. A διαψάω.

Διαψάλλω, idem quod διαψάλλω, Hesi.

Διαψαίρω, f. ρῶ, perpuro; (2) perdo, perfrico; (3) discutio; (4) [illegible], desino, (5) quietus sum. Ἀ[illegible] πλεκτάνη κρυφᾷ, Arist. Av. 1721.

Διαψαλμάζω, dimitto ad [illegible].

Διαψάλλω, f. αλῶ, tango, [illegible].

Διάψαλμα, ατος, τὸ, cantus & melodiæ immutatio. A διαψάλλω.

Διαψάω, ῶ, f. ήσω, radendo & tergendo perpurgo; (2) perfodio, perrodo, effodio.

Διαψέγω, f. ξω, vitupero, reprehendo.

Διαψεύδομαι, f. ε. εύσομαι, fallo, decipio, mentior. Διαψευσθεὶς ὑπὸ τῆς ἐλπίδος, Isocr. in orat. ad Philip. Διεψεῦσθαι τῶν λογισμῶν, Plut. in Lyc. opinione sua est falsus.

Διαψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, pertracto.

Διαψηφίζομαι, f. ίσομαι, calculum in urnam conjicio, sententiam fero. Ex διὰ, & ψηφίζω, calculis censeo. Hinc

Διαψήφισις, εως, ἡ, suffragiorum latio; (2) disquisitio; (3) recensio civium populatim tributimque cæterorum, examen, quo singuli populi de popularibus inquirerent, inquirentes, num quis revera cives sit, an vero peregrinus & perperam adscriptus.

Διαψιθυρίζω, f. ίσω, mussito, susurro.

Διαψυκτικὸς, ἡ, ὸν, vim refrigerandi, reficiendi habens. A

Διαψύχω, f. ξω, refrigero, recreo, reficio,

(2) aëri seu vento perflandum expono. Ἰσχ[illegible], Thuc.

Διάω, vel διάημι, perflo, perspiro. Ex διὰ, & ἄω, vel ἄημι.

Δίβαμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, bipes. Ex δὶς, & βαίνω.

Δίβαφος, ου, ὁ, καὶ ἡ, bis tinctus. Epith. purpuræ; (2) vestis purpurea, purpura prætexta. Ex δὶς, & βάπτω, tingo.

Δίβολος, ου, ὁ, καὶ ἡ, dupliciter iniectus; (2) [illegible]; (3) duplex. Ex δὶς, & βάλλω.

Δίβουλος, ου, ὁ, καὶ ἡ, qui duplicis est consilii. Ex δὶς, & βουλὴ, consilium.

Δίβροχος, ου, ὁ, καὶ ἡ, bis madefactus, bis tinctus. Ex δὶς, & βρέχω, madefacio.

Διγαμέω, alteras nuptias celebro.

Διγαμία, ας, ἡ, secundæ, [illegible] nuptiæ. A

Δίγαμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, qui secundo jungitur matrimonio. Ex δὶς, & γάμος.

Δίγαμμα, duplex gamma. Æolica litera, forma & vi similis Latinæ F. Sic dicta quia duo in Γ sibi superimpositorum formam gerit.

Διγένειος, ου, ὁ, καὶ ἡ, qui mento est bipartito. Ex δὶς, & γένειον, mentum.

Διγενὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, qui duorum est generum; (2) qui duplicis est [illegible]. Ex δὶς, & γένος, genus.

Διγλήνος, ου, ὁ, καὶ ἡ, binas pupillas habens. Ex δὶς, & γλήνη, pupilla.

Δίγλυφος, ου, ὁ, καὶ ἡ, bis incisus, geminam sculpturam habens. Ex δὶς & γλύφω, sculpo.

Δίγλωσσος, vel δίγλωττος, ου, ὁ, καὶ ἡ, bilinguis, duarum linguarum peritus, (2) bilinguis, [illegible]. Ex δὶς, & γλῶσσα.

Διγνώμων, ου, ὁ, καὶ ἡ, qui duplici seu dubiæ est sententiæ, anceps. Ex δὶς, & γνώμη.

Δίγονος, ου, ὁ, καὶ ἡ, duplici [illegible] [illegible]. Ex δὶς, & γόνος, [illegible].

Διγονία, ας, ἡ, partus geminus, seu partus geminorum & iteratio. A

Διγενέτης, ου, ὁ, καὶ ἡ, geminus, seu bis genitus. Ex δὶς, & γεννάω, [illegible].

Δίγυιος, vel δίγυος, ου, ὁ, καὶ ἡ, qui duorum [illegible]. Ex δὶς, & γυῖον.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum. A διδάσκω.

Διδακτέος, α, ον, docendus, [illegible].

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad docendum, docendi peritus. Ab eod.

Διδακτὸς, ἡ, ὸν, doctus, peritus; (2) qui doceri potest; (3) [illegible]; (4) doctrinans, quem docere licet, (5) arte excogitatus, [illegible]. Ab eod.

Δίδακτρον, ου, τὸ, præmium, quod magistro pro doctrina datur, Minerval, docilium. Ab eod.

Διδάκτυλος, ου, ὁ, καὶ ἡ, qui duorum est digitorum. Ex δὶς, & δάκτυλος.

Διδακτὺς, [illegible] doctrinam.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. verbi διδάσκω.

Διδάξει, [illegible], 3. fut. f. 1. ind. act.

Διδάξις, εως, ἡ, doctrina, docendi actus. A διδάσκω.

Διδάξω, [illegible] act. v. διδάσκω.

Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi docetur, gymnasium, schola. A διδάσκαλος. Unde

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, institutio.

Διδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, q. d. doctorius, ad docendum pertinens, (2) docendi peritus.

Διδασκαλικῶς, more docentium.

Διδασκάλιον, ου, τὸ, idem quod διδασκαλεῖον. A

Διδάσκαλος, ου, ὁ, magister literarum, aut morum; (2) magister quilibet; (3) poeta comicus, tragicus, aut dithyrambicus. A διδάσκω.

Διδασκέμεν, pr. inf. act. Ion. pro διδάσκειν.

Διδασκέμεναι, idem, sed Poet.

Διδάσκεο, 2. s. pr. imp. pass. Dor. pro διδάσκου.

Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. v. διδασκέω, Att. pro

ΔΙΔΑ΄ΣΚΩ, f. ξω, doceo, erudio, instituo; (2) in Poet. doceo, certior fio; (3) in med. curo edoceri, disco. [illegible] τοὺς αὐλητὰς [illegible], τὰ [illegible], [illegible] dere. Ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, Joan, 14, 26.

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, doctrina, institutio, admonitio. A διδάσκω.

Διδαχθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass. verbi διδάσκω.

Δεδέασι, *ligant*, 3. pl. præs. ind. act. *Poët.* pro δεδίασι, vel δέδεισι, a δέδημι.

Δεδέω, vel δέδημι, ligo. A δέω.

Δεδε, ligabat, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐδίδη.

Δεδόαμεν, *damus*, 1. pl. præs ind. act. per *Epenthes.* pro δίδομεν, a δίδωμι.

Δεδοί, *dat*, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro δεδόῃ, a δεδόω, pro δεδάμαι, *do.*

Δεδόμεν, præs. inf. act. *Ion.* p.o δοῦναι.

Δέδοτι, 3. f. præs. ind. act. *Dor.* pro δίδωσι.

Δεδότω, *dato*. 3. sing. præs. imperat. act.

Δέδω, ᾶς, 2. sing. præs. imperat. med.

Δεδῦν, *Ion.* & *Poët.* p.o δοῦναι.

Δ.δέω. Unde δ.δώσομαι, δεδώκειν, ἐδίδουν. Idem quod δίδωμι.

Διεδρήσκω, fugio, aufugio. A δράω.

Δ.δράσω, f. 1. ind. act. verbi δ.δράσκω.

Δίδραχμον, ου, τὸ, didrachmum, nummus duas continens drachmas, (Alexandrinis autem idem est, quod al. τετράδραχμον, quia drachma Alex. valet duas Atticas, *Ern.*) Ex δὶς, & δραχμή.

Δίδραχμος, ου, ὁ ἡ ἡ, valens duas drachmas. Ex utd.

Διδυμάων, nom dual. a δ.δυμάων.

Διδυματόκος, ου, ἡ, & δ.δυμοτόκος, gemellipara, quæ gemellos peperit. Ex δίδυμος, & τίκτω, *pario.*

Διδυμάων, ᾶονος, ὁ, geminus. A δίδυμος.

Διδυμάω, f. ώσω, geminam habeo prolem.

Διδυμογενὴς, ὲς, eodem partu editus.

Διδυμόθροος, ου, ὁ ἡ ἡ, duplici voce resonans. Ex δίδυμος, & θρόος, *voc.*

Δ Ι Δ Υ Μ Ο Σ, ου, ὁ ἡ ἡ, geminus, duplex; *in Plurali*; (2) gemini, gemelli; (3) testiculi.

Διδυμότης, ητος, ἡ, duplicitas; (2) gemina natura; (3) geminatio. A δίδυμος.

Διδυμοτοκία, ᾶς, f. ήσω, geminos pario.

Διδυμοτοκίη, ας, ἡ, geminorum partus. A δ.δυμοτόκος, ου, ἡ, idem quod διδυματόκος.

Διδυμόχρους, *contr.* διδυμόχρως, ου, ὁ ἡ ἡ, bicolor. Ex δίδυμος, & χρῶα.

Δίδαθι, imperat. act. *Poët.* & *Æol.* pro δίδοθι.

Δ Ί Δ Ω Μ Ι, f. δώσω, dono, do; (2) concedo, permitto; (3) do nuptum, do in patrimonium; (4) offero, porrigo; (5) dedo; (6) tribuo, adscribo alicui, *in bonam partem*, ut doctrinæ laudem, &c. (7) *in partem deteriorem*, affligere, ut δίδωσι πόνους, &c. *Ern.* Διδόναι τινὶ σοφίας ἀριστεῖον, θυγατέρα, εἰς χεῖρας, ἑαυτὸν, dedere; πληγὰς, infligere; τῷ ῥήματι, projicere, ἀμαθίδας ἀντὶ τῶν πόδας, injicere. Οὐκ οἶδ' ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χεῖρας φωτὶ, Soph. El. 1363. Ταμιεῖόν χλαμύδα διδότω τις δεῦρό μοι, Arist. Av. 1699.

Διδῶν, *dare*, præs. inf. act. *Dor.* pro διδοῦν, & hoc *Ion.* & *Poët.* pro δ.δόναι.

Δίδωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui duorum palmorum est. Ex δὶς, & δῶρον, *palmus.*

Δίε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδιε, a δίω, pro δείδω, *timeo.*

Διεζεύξασε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. διαζεύγνυμι.

Διεζεύχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. διαζεύγνυμι.

Διεζυσὺ, ᾶς, ἡ, fidejussio. Ex διὰ, & ἐγγύη.

Διεζυσόω, ῶ, sponsione facta recipio & libero, quod fit in adsertione, repignero; (2) oppignero & (3) *in medio* spondeo, promitto, facturum me recipio. Διεζυσώσαντες τὰ σώματα χρημάτων, D. Hal. Hinc

Διεζύσις, εως, ἡ, fidejussionis intercessio.

Διεζείρω, ξῶ, excito, suscito, experrefacio; (2) exstimulo. Ἐν οἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, 2 Pet. 3, 1. Θάλασσα διηγείρετο, Joan. 6, 18.

Διεζεθεσε, a. 1. part. pass. v. διεγείρω.

Διέγερσις, εως, ἡ, excitatio. A διεγείρω.

Διεζερτικὸς, ἡ, όν, excitandi vim habens, concitandi vi præditus. Ab eod.

Διεζρηγορέω, ῶ, f. ήσω, vigilo, expergiscor.

Διεδάσατο, *distribuit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poët.* a διαδαζω.

Διέδεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro δ.έδυ.ξε, a δύνυμι.

Διεδιδέμην, 1. sing. imp. ind. pass. v. διαδίδωμι.

Διεδοξε, 3. f. a. 1. ind. act. v. διαδοκέω.

Διέδρα, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro δ.έδρη, a διαδέρομαι, *effugio.*

Διεδρία, ας, ἡ, distidium. A διέδρα.

Διέδριον, ου, τὸ, sellula, Dim. a δίφρος.

Δ.έδρον, ου, τὸ, bisellium, sellæ genus. A

Διέδρος, ου, ὁ ἡ ἡ, dissidens. Ex διὰ, & ἕδρα, *sella.*

Διέδακε, 1. sing. a. 1. ind. act. v. δ.αδίδωμι.

Διέζασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. διαζώννυμι.

Διέθετο, 3. f. a. 2. med. v. διατίθημι.

Διέθηκα, 1. sing. a. 1. indic. act.

Διέι, *transmittebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi δίεμι, aut διήμι, *transmitto.*

Διεζευγμένως, divise, disjuncte.

Διεθίζω, f. σω, adfuefacio; & διεθίζομαι, assuefacio. Διεθίζει χρῖμα μακρῷ τὸ ἀλγημα, *Æsch.*

Δι ει δίναι, pernoscere.

Διειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, conspicuus, clarus. Ex δια, & εἶδος, *forma.*

Δ.ειλε, 3. f. a. 2. ind. v. διαιρέω.

Διειλημμένως, *adv.* distincte, divisim; (2) præcise, præcisa formula. A διειλημμένος, quod est a διαλαμβάνω.

Διειλησε, εως, ἡ, turbo, convolutio. Ex διὰ, & εἰλέω, *volvo.*

Δ ελύω, vel διειλύσω, clam evolvo. *in pass.* clam abeo, aufugio.

Δίειμι, transeo, permeo, transmitto; (2) penetro; (3) prosequor; (4) percurro oratione; (5) narro, percenseo. Ἅπαντα γὰρ δίειμι σοι τὰ πρῶτα, narro, Arist. Av. 1398. Ex δ.ὰ, & εἶμι, *eo.*

Δίειμι, usque sum, pergo esse. Ex διὰ, & ἐ.μὶ, *sum.*

Διείπω, enuncio, expono; (2) administro.

Διείργω, f. ξω, diduco, dirimo, intersepio, separo. Βραχεῖ σῶμα διειργὸν τ' Ἀτλικὴν ἀπὸ νῆσον, Plut.

Διειρεο, imp. med. *Ion.* pro διείρου, a

Διειρομαι, inquiro, interrogo. Ex διὰ, & εἴρω, *duco.*

Διείρω, trajicio, infero, innecto; (2) transfodigo, trucido.

Διειρωξιος, ου, ὁ ἡ ἡ, fine alvo hospitio fallens, sub hospitalitatis specie decipiens. Vox Comica Aristophanis de Lacombus. Ex διὰ, εἰρωνεία, *simulatio*, & ξίνος, *hospes.*

Διεισδύνω, f. δύσω, subeo, ingredior. Ex διὰ εἰς, & δύνω, *ingredior.*

Διεκβαίνω, exeo per, inter.

Διεκβάλλω, per medium emitto, trajicio. Hinc

Διεκβολὴ, ῆς, ἡ, trajectus, saltus; (2) eruptio; (3) exitus per locum angustum & interceptum, & exitus quicunque.

Διεκβόλιον, τὸ, medicamentum ejiciens fœtum.

Διεκδικέω, ῶ, f. ήσω, tueor, defendo, sive armis, sive oratione.

Διεκδρομὴ, ῆς ἡ, excursus; (2) percursus. Ex διὰ, & ἐκτρέχω, *excurro.*

Διεκδύω, & διεκδύνω, exeo, erumpo. Hinc

Διέκδυσις, εως, ἡ, ambages, fuga & strophæ tergiversationum, exitus, eruptio.

Διέκεετο, 3. f. imperf. ind. med. v. διάκειμαι.

Διεκθέω, f. δεύσομαι, discurro, excurro.

Διεκθρώσκω, persulto, erumpo.

Δ.εκλυον, resolvo, exsolvo.

Διεκπαίω, 1. fing. f. 2. pass. v. διακόπτω.

Διεκπαίω, proruo, prorumpo, cum impetu egredior.

Διεκπεδάω, f. ασω, dissolvo & ad finem perduco rem institutam, (2) percurro.

Διεκπερδω, ῶ, f. ήσω, vel άσω, ex loco aliquo per alium transeo; (2) exeo; (3) transjicio, transeo; (4) transjicio, transhigo.

Διεκπαρθενίζω, f. ίσω, perdeo more decipio & effugio. Ex δ.ὰ, ἐκ, & παρθένιξα, *perdix.*

Διεκπίπτω, per medium elabor, & evado; (2) per rimam & foramen evado; (3) intercido. Διεκπίπτω ἐκ τῆς γραπτοῖδων, Plut.

Διεκπλέω, f. δύσω, impetum classe facio, carptim, h. e. irruendo, & mox recedendo, & deinde iterum impe[illegible]de tales impetus dicitur

Δίεκπλοος, *contr.* δίπλους, ου, ὁ, & distinguitur a μάχη, *Ern.*

Δ.εκπλώσω, præs. inf. act. *Ion.* & *Poët.* pro διεκπλεῖν, a διεκπλέω.

Διεκπλοὴ, f. δύσω, exspiro per, perflo. Hinc

Διεκπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus, exspiratio, pertransitus.

Διεκπορεύομαι, f. εύσομαι, egredior, exeo per, tranfeo per; (2) progredior.

Διεκπροαλὲς, ὲς, e superiori loco pendere fue ruens.

Δ.εκπλασε, εως, ἡ, elapsus, effugium. A δ.εκπίπτω.

Διεκρέω, f. ρεύσω, perfluo, effluo per.

Διεκρόος, *contr.* διέκρους, ου, ὁ, meatus per quem aliquid effluit, ostium, exitus aquæ. A δ.εκρέω.

Διέκλασις, ἡ, pandiculatio. A δ.εκλίνω.

Διεκτέμνω, f. εμῶ, disseco; (2) exseco.

Διεκτρίχω, excurro per, percurro.

Διεκφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, pellucidus; (2) illustris, clarus. Ex δ.ὰ, & ἐκφανὴς.

Διεκχυμα, effugio.

Δ.εκχέω, effundo. Διεκχέη τὸ αἷμα, *Arist.*

Διέλαθον, 1. f. a. 2. ind. act. v. διαλανθάνω.

Διελέλαν, *dialegebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro διελέλεσαν, a δ.ελαύνω.

Δ.ελασία, ας, ἡ, decursio militaris. A δ.ελαύνω.

Διέλασις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δ.ελαύνω, f. λάσω, percquito, equitando iter perago; (2) decurro in armis; (3) transfigo, transjicio. Οὐ ζῦ δορατίῳ διέλασας, Luc.

Διελέξατο, 3. f. imperf. ind. pass. v. διαλέγομαι.

Διελέξαν, f. ξω, redarguo, refuto; (2) discepto. Διελέξαν ἅπαντας, Luc.

Διελεῖν, *dirumpere*, a. 2. inf. act. verbi διαιρέω.

Διελεύσομαι, *penetrabit*, 3. fing. &

Διελδυσόμεθα, *transfilimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi διέρχομαι.

Διελέχθεν, 1. f. a. 1. ind. pass. v. διαλέγω.

Διελθοῦσα, acc. f. perf. part. med. verbi διέρχομαι, *transeo.*

Διέλης, 2. fing. a. 2. conj. act. v. διαιρέω.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. v. διέρχομαι.

Διελιπεω, ceffio desino.

Δ ελίσσω, pervolvo, excutio, sc. librum.

Δ ελκυσμὸς, ὁ, pertractio.

Διελκυσίνδα, ης, ἡ, puerorum lusus, in quo una pars funiculos alternus partis ad se pertrahere satagit. A διελκύω.

Δ.ελκύω, f. ύσω, traho per, v. c. annulum, *præcipue de navibus* quæ per isthmum trahuntur, v. δίολκος.

Διέλκω, f. ξω, diduco.

Διελλαμβάνω, undique amplector, λόγος διειλημμένος, oratio intricata, obscura.

Διελοιδορῶντο, *convitiis adscindebantur*, 3. pl. imp. ind. pass. verbi διαλοιδορέω.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. pro διέλεσθε, a διαιρέω, *divido.*

Δίεμαι, humecto,

Διεμαρτυρόμην, 1. f. [illegible] ind. med. verbi διαμαρτύρομαι.

Διεμάχετο, 3. f. imperf. med. v. διαμάχομαι.

Δ εμβάλλω, injicio, immitto.

Δ.εμβιβάζω, 1. f. a. 1. ind. pass. verbi διεμβίζω.

Διεμμένω, f. ενῶ, constanter permaneo in.

Διεμπιμπλάω, f. διεμπίμπλημι, f. διεμπιμπλάω, & πλήσω, impleo.

Διεμπολάω, ῶ, f. ήσω, coëmo, mercor; (2) divendo. Τί μοι χρὴ ζώειν φωτὶ διεμπολᾷ λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναύκλης; dictis obscuris duxit, Soph. Phil. 580.

Διεμπαίνω, f. ανῶ, ostendo.

Διενεῖκαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro διενεγκαι, a διαφέρω, *confuto.*

Διεγενῶντο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. v. διανέομαι.
Διεγίνοντο, *diſtulit*. 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* verbi διαφέρω, *differo*.
Διενθυμέομαι, cogito diligenter, cum cura & ſollicitudine.
Διενιαυτίζω, f. ίσω, peranno, per totum annum duro; (2) per totum annum alicui rei incumbo.
Διενίσσομαι, f. ενιόσομαι, refragor diſſerendo.
Διενοήθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. διανοέομαι.
Δίενος, ου, ὁ ἡ ἦν, biennis, bimus, qui eſt duorum annorum. Ex δὶ vel δὶς, & ἔνος.
Διεπλάχλιε, moleſtus ſum.
Διεξάγω, f. ἄξω, traduco; (2) rego, adminiſtro; (3) tranſigo; (4) dirimo. Διεξαγειν ἐ βιον, τὸν ἀμφισβήτησιν, Polyb.
Διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, tranſactio, compoſitio, controverſiæ diremptio; (2) exactio, finis rei. A διεξάγω.
Διεξάϊξε, *cum impetu tranſiit*, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διεξῆκε, a διεξάϊσσω.
Διεξανθήματα μικρὰ, *Arct.* Ex διὰ, & ἄνθημα.
Διεξατμίζω, per vaporem emitto, evaporo.
Διεξατίνω, f. ἄξω, erumpo, proſilio, raptim emico.
Διεξειμι, tranſeo; (2) narro, ediſſero, mente revolvo; (3) prælego. Ex διὰ, ἐξ, & εἶμι, *eo*.
Διεξεῖσιν, 3. pl. præſ. ind. act.
Διεξειργε, prohibeo, arceo.
Διεξελαυνω, f. άσω, tranſeo.
Διεξελοδύομεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. διεξέρχομαι.
Διεξελέιχα, reſello.
Διεξελεύσεις, ἡ, idem quod, διέξοδος.
Διεξελήλυθα, *tranſii*, perfect. ind. med.
Διεξελθεῖν *tranſiſſe*, a. 2. inf. act.
Διεξελίσσω, diſſolvo. Φακέλλε ῥάβδων διεξελίσσουσι, Herodot.
Διεξερέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, interrogo, percontor.
Διεξερευνάω, ῶ, f. ήσω, perveſtigo, perſcrutor. Διεξερευνᾶν μέμφεσθαι χάριν, Plut. Hinc
Διεξερευνητὴς, οῦ, ὁ, perſcrutator, indagator.
Διεξερπύζω, f. ύσω, erepo, prorepo. A
Διε ἕρπω, f. ψω, penetro, rependo.
Διεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, pertranſeo, pervado; (2) percurro narrando, explico; (3) percurro legendo; (4) conſidero, perpendo. Διεξελθεῖν κατηγορίαν κατά τινος βίβ, Luc. acculare. Ὅσους ποιήσας ἐ διεξελθὼν πόνους, Soph. Phil. 1409.
Διεξεχοι?), 3. pl. præſ. indic. act.
Διεξετάζω, f. άσω, diligenter inquiro.
Διεξηγέομαι, narro, demonſtro, explico.
Διέξιος, ιος, ἡ, idem quod, διέξοδος.
Διεξίσσομαι, *enarrare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro διεξέναι, a verbo διέξειμι.
Διεξίσσω, dimitto, emitto per.
Διεξόδιος, exitum reperio, exeo.
Διεξόδιος, ἡ, ἰν, pervius; (2) qui aliquid ordine & prolixe narrat & explicat, ἱστορία διεξόδιος, Plut. in Fab. A διέξοδος.
Διεξοδίως, *Adv.* narratione & explicatione copioſa, perſpicue.
Διέξοδος, ου, ἡ, bivium, trivium; (2) effugium, exitus latior; (3) tranſactio; (4) explicatio verborum, & enarratio rei; (5) curſus; (6) exercitus per alvum; (7) expenſio bellica.
Διεξπεσὼν, per unum emitto.
Διεξοτάζω, f. άσω, tedium celebro.
Διεπέρασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαπεράω.
Διέπεισιν, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. διαπίθω.
Διεπίφραδε, *docuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διέφραδε, a verbo διαφράζω, *doceo*.
Διέπο τι, *Dor.* pro διέπεσι, a διέπω.
Διεπραθμιες, *perdiderunt*, 1. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διεπραθμόν, a διαπέρθω.
Διέπρησσον, *efficiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro διέπρασσον, a verbo διαπράσσω.
Διέπτατο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. διίπτομαι.
Διέπτω, adminiſtro, rego, guberno. Διέπειν ἀγῶνα, Herodot. στρατὸν, Il. 2, 207. Ex διὰ, & ἕπω, *ſequor*.
Διε ἕρδζω, explico, præcipio, moneo.
Διεπιφθέγκω, illucefco.
Διερ, άζομαι, f. άσομαι, conficio. Καὶ μὴ Ζε γ' αὐτὸν ἡ φίλη διεργάσῃ, perdas, Soph. Oed. Col. 1412.
Διερεθίζω, f. ίσω, valde irrito. Hinc
Διερεθισμα, ατος, τὸ, irritamentum.
Διερείδω, f. είσω, infigo, & διερείδομαι, innitor. Καὶ Σκολιᾷ Σκίμπωνι χεσὶ διερειδομένη, Eur. Hec. 65. Διερεισμένη τὸ χῆμα τῇ βακτηρίᾳ, Ariſt. Conc. 150.
Διερίσσω, vel διερέσσω, f. ξω, remigo per.
Διερὸς ἄω, ῶ, f. ήσω, indago, perſcrutor. Τῆς μυχῆς ἐ Θαλέσιος διερεύνων, App.
Διερευνητὴς, οῦ, ὁ, inquiſitor, ſcrutator.
Διερὸω, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro διερὰν.
Διερίζω, f. ίσω, contendo, certo.
Διερμήνευσις, ἡ, interpretatio.
Διέρμηνευς ὄστης, οῦ, ὁ, interpres. A διερμηνεύω.
Διερμηνεύω, f. εύσω, interpretor. Διερμήνευον δὲ τοῖς ἐπάνω τοῖς γραφεῖς τὰ περὶ αὐτοῦ, Luc. 24, 27.
Διέρομαι, interrogando pergo, interrogo.
Διερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, madidus; (2) recens. A διείνω, *humecto*.
Διερπύζω, f. ύσω, penetro reptando.
Διέρπω, f. ψω, idem.
Διερρήνυμμι, f. ſ. imp. ind. paſſ. v. διαῤῥήγνυμι.
Διερρήνυτο, 3. ſing. imperf.
Διέρρηξε, *diruit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Διέρριμμένως, negligenter. A διαῤῥίπτω.
Διέρριπτε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διαῤῥίπτω.
Διέρυθρος, ου, ὁ ἡ ἦν, rubro colore diſtinctus, cui ruber color permiſtus eſt. Ex διὰ, & ἐρυθρὸς, *ruber*.
Διερύκω, f. ύξω, inhibeo, impedio; (2) dirimo quaſi medium me interponendo. Διερύκων ἀψιμαχίαν τινὰ, Plut.
Διέρχομαι, f. ελεύσομαι, tranſeo, pertranſeo, præterco; (2) differo, enarro, oratione percurro; (3) tranſigo, conficio; (4) pervado, dimano; (5) exire, præterire, *de certo die aut tempore*; (6) nihil prætermittere. v. c. in narrando, vexando, &c. Διέρχειν ἐ βίον διὰ Σκοτοδείας, pie tranſigere. Διελθόντες ὁ τὴν νῆσον, Act. 13, 6. Περὶ ἐμὲ διελθὼν λόγον, Plut. Τὸν βίον, id. πρὸς ἑαυτὸν, reputare, Iſocr.
Διερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo. Διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, Act. 10, 17.
Διεσάφησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. διασαφέω.
Διεσὼ ίω, f. ίσω, exedo, corrodo, erodo.
Διεσις, εως, ἡ, diviſio; (2) tranſmiſſio; (3) perfuſio; (4) quarta pars toni muſici, quæ eſt elementum toni minimum. *Unde* (5) minima rei pars. *Err.* A δίημι, *dirimo*, vel δὶημι, *perfundo*.
Διέσκιδτσι, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διασκεδάω.
Διεσκιμμένως, *Adv.* prudenter. A διασκέπτομαι, *contemplor*.
Διεσκόρπισε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διασκορπίζω.
Διεσπάσαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. διασπαράσσω.
Διεσπαρμαι, *jam*, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. διασπείρω.
Διεσπασμένως, ſparſim, diverſis partibus. A διασπάω.
Διεσπασδασμένως, accurate, diligenter.
Διέσπειρε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διασπείρω.
Διεσυντο, *mota eſt*, 3. ſing. plu'q. ind. paſſ. *Ion.* pro διεσείσυτο, a διασείω.
Διεσειλάμην, 1. ſ. a. 1. ind. med. v. διαξέλλω.
Διέσλω, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. δίστημι.
Διέστιχε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. διστείχω.
Διεστραμμένως, perſ. part. paſſ. v. διαστρέφω. Hinc
Διεστρεμμένως, *Adv.* diſtorte.
Διεστρέφω, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ.
Διεστὰς, *diſtans*, perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro διεστηκὼς, a δίστημι.
Διεσφαλμένως, cum noxa.
Διέτρε, *diviſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi δίτρω pro διέτρω.
Διεσώθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. διασῴζω.
Διέσωσα, *ſervavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Διέταξα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. διατάσσω.
Διετάραχθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. διαταράσσω.
Διετάμμηντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. διατέμνω.
Διετίλει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετίλλε, a διατίλλω.
Διετιτάχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro διατετάχατο, a διατάσσω.
Διετηρέ, *conſervabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετήρει, a διατηρέω.
Διετηρίς, ίδος, ἡ, biennium. Ex δὶς, & ἔτος.
Διέτης, ίδος, ὁ ἡ, bimulus, biennis. Διέτης ὁ τόκος τῶν ἐλεφάντων ἐστὶ, Ariſt. *de gen. animal.* l. 4. ¶ Διέτης & Διέτης. Prior, de eo dicitur, qui perannet; poſterior de bimo, *Cauboni*, ad *Suetn.* Veſp. c. 5.
Διετήσιος, ος, ον ἡ, per totum annum durans; anniverſarius. Ex διὰ, & ἔτος.
Διετία, ας, ἡ, biennium. Ex δὶς, & ἔτος.
Διετίζω, f. ίσω, totum annum duro, annum compleo; (2) bimatum compleo.
Διέτμαγεν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. *Boeot.* pro διετμάγησαν, a διατμήγω.
Διέτμαξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διέτμηξεν.
Διετὲς, pro διετῆος, gen. ſing. a διετὴς.
Διετρίβω, 1. ſing. imperf. ind. act. v. διατρίβω.
Διετρυφεν, *diaripuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Διευεργετέα, beneficio.
Διεύθετέω, ῶ, f. ήσω, huc quoque loco digero & diſpono; (2) boni conſulo.
Διευθέτησις, ἡ, compoſitio, bona adminiſtratio.
Διεύθυμέω, ῶ, f. ήσω, pergaudeo, bono & hilari ſum animo.
Διεύθυντὴς, οῦ, ὁ, director, gubernator. A
Διεύθυνω, f. υνω, dirigo; (2) corrigo, emendo; (3) examino, diſcepto; (4) refuto; (5) inpuro diſputando. Διεύθυνειν ἐ λόγον, Luc.
Διευκρινέω, ῶ, f. ήσω, diſcerno, diſtinguo; (2) dijudico, diſputo, diſcutio, accurate examino. Ex διὰ, & εὐκρινὴς, *dijudicatu facilis*. Hinc
Διευκρίνησις, εως, ἡ, diſcretio, diſcuſſio.
Διευλαβέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, metuo; (2) caveo; (3) vereor; (4) colo.
Διευπορέω, ῶ, f. ήσω, exedo, corrodo, erodo.
Διευπραγία, res bene, feliciter gero, fortuna ſecunda utor.
Διευρυπίζω, f. ίσω, huc & illuc vagor, ſive Euripi more huc illuc agitor & reciprocor.
Διεύρυνα, f. υνῶ, dilato.
Διευστοχέω, aequor quod petit, velut.
Διευσχημόνως, decore ago, decorum conſervo.
Διευτύχει, ω, f. ήσω, valeo viribus, poſſum. Ex διὰ, & ἐυτυχὴς.
Διευτυχέω, ῶ, f. ήσω, utor fortuna proſpera utor feliciter.
Διέφασεν, *Ionic.* 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi διαφάσκω.
Διεφθείρω, 1. ſ. a. 2. ind. paſſ. v. διαφθείρω.
Διεφθορέως, 1. ſing. perf. ind. paſſ.
Διεφθορότως, corrupte, vitioſe.
Διεφθος, ου, ὁ ἡ, decoctus, concoctus. Ex διὰ, & ἑφθὸς, *coctus*.
Διέφυ, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. διαφύω.
Διεχειρίσαντο, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi διαχειρίζω, *interficio*.
Διέχθω, 3. pl. a. 1. ind. act. v. διαχέω.
Διεχὴς, ἐος, ὁ ἡ, disjunctus, diſcretus. Ex διὰ, & ἔχω, *habeo*, *teneo*.
Διεχθρώθη, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. διαχθρόω.
Διεχόησατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi διαχράομαι.
Διέχω, diſpergo; (2) pertineo, ad locum aliquem; (3) diſto. Διέχων ἀπ' ἀλλήλων, Thuc. Ex διὰ, & ἔχω, *habeo*.
Διεψευσμένως, fallaciter, fallendi cauſa, falſo.
Διεψύσω, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. διαψύχω.
Διέψω, coquo, concoquo; bene calefacio.

Δἰζο, *gnere*, 2. fing. præf. imperat. med. *Ion.* pro δίεσο, a διζημαι.

Δἰζαι, *quæras*, 2. fing. præf. ind. a t. *Poët.* pro δίζῃ, & hæc *Ion.* pro δίζεται.

Δ ζ̓νασθε, *quærimus*, 1. pl. præf. ind. act.

Δίζημι, idem quod δίζω.

Δἰζημαι, quæro, inveſtigo, A δίζω.

Δ.ζήμαν, ωνος, ὁ ακ ἡ, quæſtor, inveſtigator. Neutrum. A δίζημαι.

Δἰζησις, εως, ἡ, (1) quæſtio, (2) diſputatio. Ex δίζ, & ζησις, ſtudium.

Δἰζυξ, υγος, ὁ ακ ἡ, qui geminum vitam habet, vitæ geminæ, vel duplicis. Ex δίς, & ζυξ, *vitis*.

Δ ηρα, 1. ſ. v. 1. ind. act. v. διαζείρω.

Διηγέομαι, ἤσομαι, ἠγησάμην, narro, commemoro, differo. Τίς ἐν ἀντ τοσαῦτα ἀγαθὰ δηλήσαιτο; Arift. Av. 2, 3. Διηγείσατο αὐτοῖς, ὅτι μοῦνοι διεκήσαιεν, Matt. 9, 9.

Δ ήγημα, ατος, τὸ, narratio; (2) expoſitio, commemoratio. A διηγέομαι.

Διηγηματίας, ου, ὁ, qui narrationibus delectatur, fabulator; (2) ad narrationem pertinens, narrativus. A διήγημα.

Διηγηματικός, *Adv.* narrative, narratione verborum.

Δ ηγημάτιον, ου, τὸ, narrunculla. Dim. a διήγημα.

Διήγησις, εως, ἡ, narratio, commemoratio, ſed longior, quam διήγημα. A διαγέομαι.

Διήειν, 1. ſ. pluſq. ind. med. *Ion.* a διειμι.

Δ.ηερ.ός, pro διαίρ.ος, ος, ὁ ἡ ἡ, aëreus, per aërem gradiens vel volans, quod eſt in aëre, ad aërem pertinens. Ex διά, & ἀήρ, aër.

Δ.ηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo; (2) item tranſmitto, ut lumen de corporibus pellucidis. Ex διά, & ἠθέω, *colo*.

Διήθω, idem & ex uſu.

Δ.ηθησις, ἡ, percolatio.

Δ.ηκειν, 3. pl. impeſf. ind. act. *Ion.* pro δίηκον ἐν, a διήκω.

Δ.ηκριβωμένως, *Adv.* accurate. Ex διά, & ἀκριβόω, *accuro*.

Δ ἠκω, f. ἡξω, pervado, pertranſeo. Ὑδωρ διῆκε εἰς τ φάτνη δλης, Arift.

Δ.ήλθον, 2. pl. aor. 2. ind. act. v. διέρχομαι.

Δ.ηλιάω, ῶ, f. άσω, inſolo, foco perunco.

Δ.ηλλαγμένον, imperf. ind. act. v. διαλλάττω.

Δ.ηλόω, ῶ, f. ώσω, clavum adigo per, clavo tranſfixo per.

Δ.ήλυσις, εως, ἡ, excurſus, (2) ſeparatio. A διέρχομαι.

Δ ημερτεκέσαι, 3. plur. perf. ind. act. v. διαμαρτάνω.

Δ.ημερεύω, f. εύσω, diem tranſigo, diem totum duco.

Δ ημερος, ον, f. ωσω, mitigo, emollio.

Δ Ι'ΗΜΙ, humecto, perfundo, diluo.

Δ ιήν, ας, 3. f. aor. 1. ind. act. v. διαφορέω.

Δ ιηνεκέσι, dat. pl. *Poët.* pro διηνεκέσι, a διηνεκής.

Δ.ηνεκέως, *Adv.* continue & perpetuo ſeu, jugiter continuo tenore, continuo, perpetuo, identidem. A διηνεκής.

Δ.ηνεκής, ές, ὁ ἡ ἡ, continuus, perpetuus. Hinc εἰς τὸ διηνεκὲς, vel διηνεκὲς in perpetuum, jugiter. Ex διά, & ἰωκω.

Δ.ηνεκῶς, *Adv.* idem quod διηνεκέως.

Δ ηνεμος, ον, ventoſus, ventis expoſitus.

Δ.ηνύσαμεν, 1. f. aor. 1. ind. act. v. διανύω.

Δ.ῆξις, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro δίηξις, a διαίσσω.

Δ.ηπειρόω, ῶ, f. ώσω, in continentem redigo, continenti adjungo.

Διηπόρεε, 3. f. imperf. ind. act. v. διαπορέω.

Δ ηπορον, *miſcharteti*, 3. plur. impeſf. ind. act. *Ionic.* pro διήπορουν, a διαπορέω.

Δ ῆσεν, 3 ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro δίηρεσε, a διαιρέω.

Δ.ηρεμέω, *Adv.* diviſim, diſtincte. A

Δ ρεμής, ές, *diviſus*, quod eſt a διαιρέω.

Δ ρος, ου, ὁ ἡ ἡ, bicornis. Ex δίς, & κέρας, *cornu*.

Δ ρτο, 3. f. perf. ind. paſſ. v. διαιρέω, *diſtinxi*.

Δ.ηρπασε, 3. pl. imp. ind. act. v. διαρπάζω.

Δ.ήρπασε, 3. f. a. 1. ind. act. v. διαπτύω.

Δ.ήρτηται, 3. f. a. 1. ind. paſſ. v. διαείρω.

Δ.ηρχε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro διῆρχε, a διέρχομαι.

Δ.ηρχεσμένος, η, ον, p. plex. part. act. v. διερχομαι.

Δ.ηρχον, 3. pl. a. 1. ind. act. v. διέρχομαι.

Δ.ηρχε, 3. ſing. imperf. act. indic. med. *Ion.* pro διήρχετο, a διέρχομαι

Δ ρτο, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro διῆρτα, a διείρω.

Δ.ηρχεα, ων, 1. ſ. ατος, *veſtigium*. Hinc

Δ.ηρχεών, ῶνος, ὁ, locus ubi, qua, velut vehiculo, ſemina ad aram imponi ſolent.

Διθάλασσος, vel διθάλαττος, ου, ὁ ἡ ἡ, bimaris, qui inter mare adluitur. Ex δίς, & θάλασσα, *mare*.

Δ.θεΐτις, ιδος, ἡ, dea numen, duo dii. Ex δίς & θεὸς, numen. Hinc

Δ.θεΐτις, ιδος, ἡ, duæ deæ ſtatuæ.

Δίκελλα, ης, ἡ, bimucro acutus. Ex δι, vel δίς, & ξύκελος, *acus*.

Δίκυμα, ατος, τὸ, cilicium, diſcordia. A

Διθύραμβος, ου, ὁ ἡ ἡ, dithyrambus. Ex δι, & θύραμβος, *carmen*.

Διθυραμβικός, ἡ, όν, ad dithyrambos pertinens. A διθύραμβος.

Διθυραμβίσκος, ου, ὁ, Poëtarum dithyrambicorum more, dithyrambica licentia & audacia.

Διθυραμβογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, quaſi duabus lauris in lucem editus. Ex διθύραμβος, & γράφω, *ſcribo*.

Διθυραμβοδιδάσκαλος, ου, ὁ, dithyrambum poëta. Ex διθύραμβος & διδάσκαλος.

Διθυραμβοποιέω, ῶ, f. ήσω, dithyrambos ſcribo & compono.

Διθυραμβοποίησις, εως, ἡ, dithyrambum ſcriptio.

Διθυραμβοποιός, οῦ, ὁ, dithyrambum poëta, ſeu ſcriptor. Ex διθύραμβος, & ποιέω.

Διθύραμβος, ου, ὁ, Dithyrambus, cognomen Bacchi; (2) genus cuminis in honorem Bacchi. Ex διθύρω, *fores*, & ἰαύω, *ingredior*, quod Bacchus primum ex Semele, & deinde ex femore Jovis natus, ideoque bis in vitam ingreſſus fingitur. Hinc

Διθυραμβώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, dithyrambicam aut ciam, ſeu dithyrambicum carmen præ ſe ferens.

Διθύρω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, duas januas habens, biforis. Ex δίς, & θύρα, *janua*.

Δίθυρσον, τὸ, duplex thyrſus.

Δ.ιάθω, bene dormio, dormio.

Διθώρηξ, ηκος, ὁ ἡ ἡ, perlucidus. Ex δ ά, & ὄρηξ, *ſudor*.

Δ.ϊδίω, ῶ, f. άσω, perſudo

Διίημι, tranſmitto, trajicio; (2) dimitto.

Δ ιήκτης ου, ὁ, rector. *Quod ratos*. A

Διίσσω, dirigo, rego, moderor.

Διϊσχάω, f. άσω, humecto.

Διϊσχομαι, ήμαι, f. διϊξομαι, pervado, permeo; (2) penetro, pervenio; (3) orationem pervenio, narro. Διϊκνέομαι ἄχρι μέρισμα ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, Heſ. 4, 12.

Διϊχθῆναι, f. f. 1. inf. med. v. διαίσσω.

Διΐω, ου, ὁ ἡ ἡ, *Jovialis*. A Ζεύς, Δός.

Δ ιπετὴς, ὁ ἡ ἡ, a Jove dilapſus, qui cœlitus cecidit; (2) continuus inſtar torrentis, ſ. imperus, &c. *ap. Hipp.* Ex διος, *Jovis*, & πίπτω.

Δ. τεία, Jovialia.

Διπολιάσεις, εῶν, unde τὰ διπολιώδη, poſſa, obſoleta, apud Athoph.

Διπτασία, ας, ἡ, certamen equeſtre. Ex διά, & ἵπτασθαι, *equitare*.

Δ.ιππεύω, eq o pervado, ac flumen, equo tranſeo.

Διπλάζω, f. διαπλάσομαι, pervolo.

Διπλόομαι, f. διαπλώσομαι, *pervolo*. part. part. med.

Δ.ίπλωμι, idem quod διπλάσιος.

Δ.ιπόντιος, ου, ὁ, ſtatua Jovis. Ex διός, & ἵστημι, *ſtatuo*.

Δ ιπτος, ον, f. ωσω, trajicio. Ex διά, & ἴπτομαι, *ſtabulum*.

Δ.ιπτύχη, *Adv.* diviſim, diſtincte. A

Δ ρριμμένως, *Adv.* quod eſt a διαιρέω.

Δ ρος, ου, ὁ ἡ ἡ, bicornis. Ex δίς, & κέρας, *cornu*.

Δ ρτο, 3. f. perf. ind. paſſ. v. διαιρέω, *diſtinxi*.

Διρρεμβέω, f. ήσω, *circumago*, (2) *circumvolo*; (3) *circumeo*; (4) *differo*, *diſſipo*. Διερρεμβέτο ἄστρα, Luc. 2, 51. Ex διά, & ἰστημι.

Δ.ιστάω, ext. luo.

Διϊσχυρίζομαι, f. ίσομαι, adfirmo, vel cum re concordo. Ἡ ἐκ παρθένου ἔτεκε, διϊσχυρίζετο ἅπας ὄχλος, Act. 1, 15.

Δ ιστος, ον, ſ. ὕστατος, *ſuperior*.

Διϊσχύω, f. ύσω, viribus ſapienter ſum.

Δ ιτης, idem quod διετης.

Δ.ιτταίνω, perf. inf. paſſ. v. διαιτάομαι.

Δικάζομαι, praſ. inf. act. *Ionice* pro δικάζω.

Δικάζω, f. άσω, jus dico, judico; (2) litigo, in jus voco; (3) *in med.* jus mecum judicium judico cum aliquo contendo. Κατ ἐγὼ δίκαιος ἀλλαγμάτων ἐκέτην δικάζειν, Herodot. A δίκη.

Δικαίη, ας, ἡ, *Ionice* pro δίκη, juſtitia.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, juſtum impetrium; (2) publicum imperium. Ex δικαιόω, & ἀρχή.

Δ καιδῶναι, pr. ind. *Dor.* pro δικαιοῦσι.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, juris adminiſtratio, jurisdictio; (2) cauſa ad rem. Ex δικαιόω, & δρσις, *cauſa*, a δίκαρμι, *do*.

Δικαιοδοτέω, ῶ, f. ήσω, jura reddo. Ex δίκαιος, & δίδωμι, *do*. Hinc

Δικαιοδότης, ου, ὁ, quindecimvirum eſſe rum gubernator, cumulus.

Δίκαιε ειδε, 2. pl. præſ. imper. paſſ. v. δικαιόω.

Δ κασις σιν, ας, ἡ, judium judicium. Ex δικάζω, & κίσις, *vel cum*.

Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, juſtus judex. Ex δικαίως, & κρίτης *judex*.

Δικαιολογέω, ῶ, ſu dicio contendo; (2) accuſo; (3) defendo. Ἵνα ὦσι δικαιολογησαιμὶ ὑπὲρ ἀπ ἐγκλημάτων. Luc.

Δικαιολογία, ας, ἡ, cauſſæ fuæ defenſio, id, quod pro cauſſæ fundamento dici poteſt; (2) accuſatio.

Δικαιολογίζω, cauſam alterius defendo. *In med.* me defendo, cauſam meam defendo, ap. *Lucian.* Hinc

Δικαιολογικὸς, ad defendendum pertinens, ad defendendas cauſas idoneus.

Δικαιολόγος, ου, ὁ, advocatus, cauſſidicus, cauſſarum orator. Ex δικαιόω, & λέγω, *dico*.

Δικαιοκόμος, ὁ, jurisdicus, prætectus jure dicendo.

Δικαιοπολὶς, ιδος, ὁ ἡ ἡ, juſtitiam in ſuis urbibus colens. Ex δικαιόω, & πολὶς, *urbs*.

Δικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, juſte ago. Ex δίκαιος, & πράττω, *facio*. Hinc

Δικαιοπράγημα, ατος, τὸ, juſte factum.

Δικαιοπραγία, ας, ἡ, actio ex æquo & bono, recta actio. Ex δίκαιος, & πράττω.

Δικαίος, αια, αιον, juſtus, æquus; (2) diligens, (3) bonus; (4) probus, innocens; (5) certus, *jet in ea fit fententia*; (6) lenis, mitis; (7) non præter modum magnus, v. ἀδικος; (8) τὰ δίκαια, ſuum cujuſque jus, rem res familiaris cujuſque. A δίκη, *jus*. Hinc

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, juſtitia, æquitas; (2) conformitas cum lege; (3) vita pia & ſancta; (4) liberalitas, beneficentia, benignitas. Ex Hebraiſmo, ut (5) juſtificatio.

Δικαιότης, ητος, juſtitia.

Δικαιόω, ῶ, f. άσω, juſtum & æquum cenſeo; (2) cenſeo, judico, ſtatuo; (3) abſolvo, juſtum & innocentem pronuncio; (4) condemno; (5) purio, ſupplicio adficio. Ὁ γὰρ θέλων δικαιῶν ἑαυτὸν, Luc. 10, 29. Οὐ δικαιοῦμαι ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, Gal. 2, 16. Οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι, 1 Cor. 4, 4. A δίκαιος. Hinc

Δικαιωθήτης, nom. plur. a. 1. part. paſſ.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, juſte factum; (2) jus; (3) privilegium; (4) præſidium & firmamentum cauſſæ; (5) quæſtio juris; (6) inſtrumentum, lites cauſſo, cauſſidicus.

Δικαίως, *Adv.* juſte, per fas; (2) merito, jure.

Δικαίωσις, εως, ἡ, defenſio; (2) poſtulatum; (3) arbitrium; (4) ſupplicium.

Δικαιωτή-

Δικαιατήριον, ν, τὸ, locus, ubi (1) judicium exercetur; (2) pœnæ sumuntur.

Δικάζη, apud Herodotum est pro δικάσαι, non a δικάω.

Δικανικός, ή, όν, ad judicem pertinens, judicialis; (2) juris peritus. A δίκη.

Δικέφαλος, ος, ὁ, ἡ, biceps. Ex δίς, & κεφαλή, caput.

Δικηρτίνε, ὦ, fut. ἴσω, bifrus sum, bis tricem feto. Ex δίς, & καρπός, fructus.

Δίκηρτος, ος, ὁ, ἡ, bis fructum gignens.

Δίκης, gen. sing. Dor. pro δίκης.

Δικίσσε, 2. s. a, i. conj. act. v. δικίζω, jus dico. Unde

Δικίσμιος, ος, ὁ, ἡ, in quo judicatur, aut in quo exercere licet, judicio præstitus.

Δικιοτολίη, ης, ἡ, Ion. pro ὁ κωστολίη in Epigramm. judicium, lis, causa, controversia. A

Δικιοπόλος, ος, ὁ, judex, qui versatur circa jus; (2) rex. Ex δίκη, & πολέω, versor.

Δικ ουσι, 3. p. ind. act. Poet. pro δικάσαι, a δικάζω.

Δικαστήριον, ν, τὸ, forum judiciale; (2) judicium, (3) concilius judicum, (4) tribunal.

Δικαστήριον, τὸ, Dim. a præc.

Δικα ικός, ή, όν, v. A δικάζω.

Δικαστικὸν, ν, τὸ, merces judicum, sportulæ judicum. A δικαστής.

Δικαστικός, ή, όν, ad judicem pertinens, judicialis, (1) litigans; (2) judicandi peritus.

Δικαστικῶς, adv. judicum more, ut fit in judicio. A διακαστικός.

Δικαστρία, ας, ἡ, femina judex.

Δικεκλινκός, ή, ὁ, ἡ, dupliciter desinens. Ex δίς, & κατακλινής, desinens.

ΔΙΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo, bidens, instrumentum rusticum. Alibi

Δικελλάτης, ου, ὁ, qui ligone utitur, fossor.

Δικέρατος, ὁ, ἡ, duo cornua, sive duos apices habens. Ex δίς, & κέρας, apex.

Δικέρως, ὁ, ἡ, bicornis. Ex δίς, & κέρας, cornu.

Δικέφαλος, ος, ὁ, ἡ, idem & ex ind.

Δικέφρος, ος, ὁ, ἡ, idem & ex ind.

Δικέφυλος, ος, ὁ, ἡ, biceps. Ex δίς, & κεφαλή, caput.

ΔΙΚΗ, ης, ἡ, tas, justitia, fas; (2) decretum prætoris, Duc.; (3) mos, mos, consuetudo, (4) dies, judicium, causa, actio, lis; (5) supplicium, pœna.

Δικλίδιον, ν, τὸ, liticula, controversiola. Dim. a δίκη.

Δικλειδόθυρος, ος, ὁ, ἡ, utrimque clausus.

Δικλιδόθυρος, ος, ὁ, ἡ, idem. A

Δικλὶς, ίδος, ἡ, fores geminæ, valvæ biferes; (2) quæ duplici clave obtinetur. Ex δίς, & κλεὶς, clavis.

Δικογραφία, ας, ἡ, causarum scriptio, seu concinnatio. A

Δικογράφος, ος, ὁ, causarum scriptor, qui orationes judiciales conficit, quas alii recitent. Ex δίκη, & γράφω, scribo.

Δικάδοσις, εως, ἡ, causæ dictio. Ex δίκη, & δίδωμι, do.

Δίκοκκος, ος, ὁ, ἡ, duplici grano præditus. Ex δίς, & κόκκος, granum.

Δικολόγος, ος, ὁ, causidicus. Ex δίκη, & λέγω, dico.

Δικολογέω, ῶ, f. ήσω, causas dico; (2) judiciales præceptiones do.

Δικολογία, ας, ἡ, de jure disceptatio. A

Δικολόγος, ος, ὁ, causidicus. Ex δίκη, & λέγω, dico.

Δίκολπος, ος, ὁ, ἡ, duos sinus habens. Ex δίς, & κόλπος.

Δίκομβος, ος, ὁ, ἡ, duo, nodos habens, qui binis nodis adducitur. Ex δίς, & κόμβος, nodus & articulus digiti.

Δικορραφία, ας, fut. ήσω, causas confuo, Arist. Av. 1441. A

Δικορραφία, ἡ, causarum consarcinatio.

Δικορράφος, ος, ὁ, causarum consutor, calumniator. Ex δίκη, & ῥάπτω, suo.

Δικρανής, ής, ὁ, ἡ, biceps. Ex δίς, & κάρηνον, caput.

Δικρουρής, ής, ὁ, ἡ, binos crymbos, seu vertices habens. Ex δίς, & κορυμβός.

Δικόρυφος, ος, ὁ, ἡ, qui duplicem verticem habet; (2) qui duplici est capillorum discrimine. Ex δίς, & κορυφή.

Δικότυλος, ος, ὁ, ἡ, duas catunculas concavas circa cubitum habens; (2) qui geminas cavitates capit. Ex δίς, & κοτύλη.

Δικόω, ῶ, f. ώσω, in judicio actio. Apud Cic. Διακάθησον. A δίκη.

Δικρανος, ίζος, ὁ, ἡ, biceps. Ex δίς, & κρᾶνος, caput.

Δίκρατος, ος, ὁ, ἡ, bicornis, bifidus.

Δικρατίστης, ητος, ὁ, ἡ, q. d. bicornitas, bifidissimus. A δικρατής.

Δίκρατος, ος, ὁ, ἡ, biceps; (2) bifidus; (3) bicornis. Ex δίς, & κρατὴρ.

Δικρατόω, ῶ, f. ώσω, bifidum facio. A δίκρατος.

Δικρανος, ος, ὁ, ἡ, bicornis. Ex δίς, & κρᾶνος, cornu.

Δικρατής, ής, ὁ, ἡ, biceps. Hinc

Δικρατία, ας, f. ίας, bifurcum reddo, biceps facio.

Δικρατίας, ίος, ὁ, ἡ, q. d. bipotens, duorum habens imperium. Ex δίς, καὶ κρατέω, impero.

Δίκροτος, contr. δίκρους, & Δικρός, contr. δικρὸς, biceps, bifidus, bifurcus.

Δίκοσμος, ος, ὁ, ἡ, geminam habens fimbriam, fimbriatus, ornatus. Ex δίς, & κρασπεδὸν, fimbria.

Δικρεστός, ὁ, ἡ, bis pulsus; (2) qui utrimque impellitur. Ex δίς, & κρίνω.

Δίκρυγος, ος, ὁ, ἡ, duos hamos seu aculeos habens. Ex δίς, & κέντρον.

ΔΙΚΤΑΜΟΝ, vel δίκταμνον, ν, τὸ, & δίκταννος, ου, ὁ, ἡ, carl. mentha, seu dictamnus herba, Virg. Dittany.

Δίκτας, ὁ, indagator, inspector, defensor. A δίζομαι.

Δικτιαγωγὸς, ὁ, ἡ, retiarius. Ex δίκτυον, & ἄγω, duco.

Δικτιοκλωστὴς, ὁ, ἡ, qui retia texit, piscator retiarius. Ex δίκτυον, & κλώθω.

Δικτυόβατος, ος, ὁ, ἡ, retium instar positus, reticulatus. Ex δίκτυον, & βάινω.

Δικτυόκλωστος, ος, ὁ, ἡ, in retia plexus, in retia filo modo intextus. Ex δίκτυον, & κλώθω, neo, nevi.

ΔΙΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, rete; (2) plaga, cassis; (3) media cribri pars.

Δικτυοπλόκος, ος, ὁ, ἡ, qui retia texit. Ex δίκτυον, & πλέκω.

Δικτυοπόκος, ος, ὁ, ἡ, qui retia conficit.

Δικτυωτὸς, ὁ, ἡ, ὸν, reticulatus. A δίκτυον.

Δικτυόω, ῶ, f. ώσω, ad retis formam compono & fabrico, reticulatum facio. A δίκτυον.

Δικτώδης, ες, & Δικτυώδης, ης, ες, reticulatus. A δίκτυον.

Δικύκλος, ὁ, ἡ, bimas rotis habens lr. curtus: unde & pro carpento tali dicitur.

ΔΙΚΩ, jacio, dejicio.

Δικωλος, ος, ὁ, ἡ, bimembris. Ex δίς, & κῶλον, membrum

Δίκωπις, ος, ἡ, scapha, quæ duobus tantum remis agitur. A

Δίκωπος, ος, ὁ, ἡ, duos remos habens. Ex δίς, & κώπη, remus.

Διλέκυθον, ν, τὸ, gemina lecythus, binæ lecythi. Ex δίς, & λήκυθος, lecythus.

Δίλημμα, ατος, τὸ, dictamen, syllogismus ab utraque parte urgens adversarium, syllogismus communis, complexio. Ex δίς, & λῆμμα, quod est a λαμβάνω, sumo.

Διλεχέω, ῶ, f. ήσω, bis idem dico.

Διλογία, ας, ἡ, sermonis ambiguitas; (2) duplex vocis in eodem loco significatio. Figura Grammatica.

Δίλογος, ος, ὁ, bilinguis, fallax.

Διλογχὸς, ος, ὁ, ἡ, duas gestans lanceas. Ex δίς, & λόγχη, lancea.

Διλοφος, ον, duas cristas, item duplicem verticem habens.

Διλοχία, ας, ἡ, duplaris decuria. Ex δίς, & λόχος, decuria.

Διμάχαι, οἱ, duplicem pugnam committentes qui equites & pedites dejungunt, prout nec binos exigit. Ex δίς, & μάχομαι, pugno.

Διμάχαιρος, ον, duos ensibus armatus.

Διμερὴς, ὴς, ὲς, in duas partes duos modos. Ex δίς, & μέρος.

Δίμορφος, ος, ὁ, ἡ, bigeminus, bimembris. Ex δίς, & μορφὴ, forma.

Διμοιρὰς, άδος, ἡ, bipartito. A δίμοιρος.

Διμοιρατὴς, οῦ, ὁ, duas amphoras capiens.

Διμετρος, ος, ὁ, ἡ, duas habens seu continens mensuras, qui duobus mensuris seu dimensionibus constat. Ex δίς, & μέτρον.

Διμίτος, ος, ὁ, ἡ, bifilis; (2) anceps.

Διμίτος, ος, ὁ, ἡ, bimitus. Ex δίς, & μίτος.

Διμήτωρ, ορος, ὁ, duas matres habens. Ex δίς, & μήτηρ.

Δίμιτον, ν, τὸ, duplici zona cinctum; (2) duplex genus. Ex δίς, & μίτος.

Διμοιρος, οία, ον, qui duarum minarum est, in quam tot drachmæ pondus æquant. Ex δίς, & μοῖρα.

Δίμοιρος, ος, ὁ, ἡ, duas habens partes. Ex δίς, & μοῖρα, pars.

Δίμορος, ος, ὁ, ἡ, duplicis partis, (2) bis in hostes saltans; (3) scelere duplicato impius.

Διμοσίευσις, εως, ἡ, qui duplam portionem capit, cui duplex pars, dupla annona, duplum stipendium datur; (2) quæstoriæ præfectura.

Δίμοιρος, ος, ὁ, ἡ, idem quod δίμορος.

Δίμοιρος, ος, ὁ, ἡ, bicornis. Ex δίς, & μοῖρα.

Διμυξος, ος, ὁ, ἡ, duo cuniculos habens. Ex δίς, & μυξὸς, cuniculus.

Δίνη, ης, ἡ, gyrus, vortex, ut πόντου δίνη, gurges.

Δίνησι, 3. s. a. i. ind. act. Ion. & Dor. pro δίνησις.

Δίνημι, praf. inus. act. Ion. pro δίνεω.

Διενεκὲς pro διὰ παντὸς, ex ἐνεκὲς, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδίωκε.

Δίνημα, τος, τὸ, rotundum quid.

Δίνημι, f. ήσω, in vortices circumago, gyro, verto; (2) verso, moveo me, volvo me. A δίνη.

Δινὴς, ῆς, ἡ, idem & ab eod. Δημήτριος ἀμφὶ σικελὴ δινήεντι, Hesiod. Theog. 500.

ΔΙΝΗ, ης, ἡ, vortex, (2) actus turbo.

Δίνησις, εως, ἡ, Ion. δίνησις, εως, ἡ, vortico is A δίνη.

Δινήτρια, ας, ἡ, vorticem seu gyrum circumactus. A δινέω.

Δίνησις, εως, ἡ, idem & abeod.

Δίνος, ου, ὁ, vortex æthereus, turbo; (2) gyrus; (3) vertigo; (4) latitudo agrorum, (5) vasculi species; (6) mica, in qua fruges terminatur. A δίνη.

Δίπα, juncta quod δυσὶ.

Διπαδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, turbinatus, verticillus pletus. A δίνη.

Διπαγὲς, ὲς, ὁ, ἡ, turbinatus, tornatus; (2) tessellatus; (3) retunsus. A δίνη.

Διπάζω, ω. ἐ, ὁ, ἡ, binos, ternos. Ex δίς, & ζυγὸς, jugum.

Δίπεις, ι, ον, vehiculo, Ion. pro δίτους.

Δίπη, ionice δίκη, dea, propitetes, prudens, quamobrem. Ex δίκη, & ὁ, quod.

Διπλάντος,

Διόβλητος, η, ὁ ἡ, a Jove tactus, seu fulmine ictus. Ex ζεύς, *Gen.* διὸς & βάλλω, *jacio.* Unde

Διόβολος, ε, ὁ ἡ, a Jove missus.

Διογενίτωρ, ορος, τὸ, Jovis pater, Jovis natalis.

Διογενὴς, ές, ὁ ἡ, e Jove genitus, s. ortus; (2) generosus, divus, nobilissimus. Ex διὸς, & γείνομαι, *nascor.*

Διογίνητος, η, ὁ ἡ, idem & ex iisd.

Διογκόω, ῶ, f. ώσω, tumefacio, intio, tumidum reddo; Διογκώομαι, ώμαι, turgeo.

Διόγκωσις, εως, ἡ, tumefactio. A διογκόω.

Διόγνητος, η, ὁ ἡ, idem quod διογενής.

Διοδεύω, εις, ἡ, & διοδεύσις, εως, ἡ, transitus.

Διοδευτὸς, ἡ, ὁ ἡ, pervius, permeabilis. A

Διοδεύω, f. εύσω, iter facio per, transeo. Διοδεύειν χθ' πολιν ἡ κάμπον, Luc. 8, 1. Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, Act. 17, 1. Ex διὰ, & ὁδεύω.

Διοδοιπορία, fut. ήσω, permeo. Ex διοδος, & πορεύω, *itinero.*

Διόδος, ου, ἡ, transitus. Ex διὰ, & ὁδὸς.

Δίοζος, ὁ ἡ, ὁν, duos ramos habens. Ex δὶς, & ὄζος, *ramus.*

Διόθεν, *Adv.* a Jove. A ζεὺς, *Gen.* διὸς.

Διοίγμα, ὁ, recluſio, ap. *Æſch.* (ſi locus ſanus, *Edit.*) Ch. v. 24. ubi legendum videtur διοίγματος.

Διοίγνυμι, fut. ξω, aperio, pando, refero. Ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε, Ariſt. Conc. 849. Ex διὰ, & οἰγω, *aperio.*

Διοίγω, f. ξω, idem & ex iisd. Βαῖ διοιγεν κλέθρα, Soph. Oed Tyr. 1296.

Διοιδαίνω, intumeſco, intumeſco; (2) intumeſco ira; (3) emano, erumpo.

Διοίδεα, ῶν, f. ήσω, intumeſco. Διοιδήσαι φλέβες, *Arr.* Διοιδήκει ἐκ τῆ φαρμακοποσίας τὸ Ζυλὸν, Luc.

Διοίδης, ίδος, ὁ ἡ, tumidus, turgidus.

Διοικέω, ῶ, f. ήσω, in ſuum habito; (2) rego, adminiſtro; (4) habituo. Διοικεῖν τὴν πολιν, τὰ περὶ τὴν πόλιν, τὸν βίον εὐσεβῶς διοικεῖν, adminiſtrationem.

Διοικῆσαι, a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, adminiſtratio, moderatio; (2) quavis provincia, in qua præſes ius dicit, & conventus; (3) adminiſtratio militarium provinciarum, apud Scriptores eccleſiaſticos, Diœceſis. A διοικέω. Unde

Διοικητὴς, οῦ, ὁ, adminiſtrator, procurator, *inſpector.*

Διοικητήριον, ὐ, promacondæ, cellæ penuariæ præpoſita.

Διοικίζω, f. ίσω, diſſocio, incolas diverſo, ſparſim colloco.

Διοικοδόμεω, ῶ, f. ήσω, ædificando ſeparo & diſcrimino.

Διοικοῦντας, acc. plur. part. act. *vulg.* pro διοικοῦντας, a διοικέω.

Διοινοχόω, vinum mantho conviva.

Διοινόω, ῶ, f. ώσω, vino rebecio. Ex διὰ, & οἶνος, *vinum.*

Διοίξις, εως, ἡ, apertio, patefactio. A διοίγω.

Διοίσω, 1. f. fut. 1. ind. act. v. διαφέρω, *differo.*

Διοιστεύω, f. εύσω, ſagittam mitto per, jaculor.

Διοιστρέω, vehementi cupiditate ac propè inſana incendo.

Διοιχνέω, ῶ, f. ήσω, pereiro, permico. Διοίχνεῖ διεφθάρτες κανηράτεις ὀφρυς, Lyc. 1.

Διοιχόμαι, f. οἰχήσομαι, pereo, intereo.

Διοκτυπὴς, ὁ, ſubmiſſe ictus.

Διολαχὴ, ἡ, remiſſio

Διολισθαίνω, labor per; (2) dilabor e manibus; (3) labor, cado.

Διολισθία, ᾶς, fut. ήσω, idem. Διολισθαίνειν τὰς χρησας, Ariſt Nub. 1.3.

Διολκὴ, ῆς, ἡ, diſtractio, tractio per. A διέλκω, *diſtraho.*

Δίολκος, ου, ἡ, Tractus in Iſthmo Corinthiaco, ubi naves ex Ionio in Ægæum & viciſſim trahebantur. Ab eod.

Διόλλυμι, f. διολῶ, f. ολέσω, p. ολώλεκα, diſperdo. Τὸ κάλλος αὐτῆς ἀπὸ βίον διώλεσε, Soph. Trach. 472.

Διὸλος, ὁ ἡ, ὁν, perpetuus.

Διόλου, *Adv.* perpetuum, Gl. V.

Διομαλίζω, f. ίσω, complano, lævigo, æqualem reddo.

Διομαλιόω, idem.

Διόμβρος, η, ὁ ἡ, ὁν, imbre madidus; (2) madidus. Ex διὰ, & ὄμβρος, *imber.*

Διόμνυμι, f. ομόσω, vel ὀμοῦμαι, dejero; (2) juro; jurejurando adfirmo.

Διομνύω, idem. Ex διὰ, & ὀμνύω, *juro.*

Διομολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, confiteor; (2) paciſcor, ex pacto promitto; (3) conſtituo; (4) adfirmo; (5) tranſigo, (6) decido; (7) a te contendo, ut hoc fatearis. Διομολογησάμεθα τῶν δικαιοσύνων ἀρετὰν τῆ, Plat.

Διομολόγησις, ἡ, confeſſio, pactum, tranſactio.

Δίον, 1. f. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐδίουν, a δίω.

Διονομάζω, fut. άσω, denomino, appello. Hinc διανομαστὴς, celeber, in utrumque partem.

Διονύσια, ων, τὰ, feſta Bacchia, bacchanalia. A Διόνυσος, *Dionyſus*, ſ. *Bacchus.*

Διονυσιάζω, f. άσω, bacchanalia ago, feſtum Bacchi celebro. Ab eod.

Διονυσιακὸς, ἡ, όν, Bacchicus, Bacchanalis.

Διονυσὶς, ἀδος, ἡ, herba quædam. Ab eod.

Διονυσίον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Διονυσίος, ία, ιον, Bacchicus. Ab eod.

Διονυσίσκος, ου, ὁ, q. d Bacchulus; (2) oſſea eminentia, quæ prope tempora naſcitur. Dim. Ab eod.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, Dionyſus, Bacchus.

Διόπαις, αιδος, ὁ, Jovis filius. Ex ζεὺς, *Gen.* διὸς, & παῖς, *filius.*

Διόπεμπος, ου, ὁ ἡ, a Jove miſſus. Ex ζεὺς, διὸς, & πέμπω, *mitto.*

Διόπερ, *Conjunct.* quapropter, quare, proinde, ideo. Ex διὰ, *propter*, & ὅπερ, *quod.*

Διόπτης, ίδος, ὁ ἡ, a Jove delapſus, de cœlo delcendens. Ex ζεὺς, διὸς, & πίπτω.

Διοπτεμπίομαι, ᾶμαι, expio, ablego, procul amando, expio, & procul amoveo, rejicio, removeo. Ex Διὸς, *Jovis*, & πομπὴ, *miſſio.*

Διοπτὴς, ου, ὁ, adminiſtrator, inſpector; (2) curator navis, (3) rex. *Æſchyl.* in Perſ. 1. v. 1. Iuſt. ad Il. 2. & Od. 17. A διόω.

Διόπτης, ὁ ἡ, ὁν, qui habet duo foramina. Ex δὶς, & ὀπὴ, *foramen*

Διοπτεύω, f. εύσω, inſpicio, curo, cuſtodio, inſpiciendum; (2) ſpecolor, exploro. Ex διὰ, & ὀπτομαι, *video.*

Διοπτὴρ ηρος, ὁ, inſpector; (2) diſpenſator; (3) excubitor, (4) inſtrumentum geometricum cujus ope rerum altitudo æſtimatur. A διόπτομαι.

Διόπτης, ου, ὁ, qui providet, & proſpicit, inſpector. Ab eod.

Διόπτομαι, f. όψομαι, perviideo, perſpicio.

Διόπτρα, ας, ἡ, optica, inſtrumentum geometricum; (2) inſtrumentum librandis aquis aptum; (3) ſpeculum matricis. A διόπτομαι.

Διοπτικὸς, ἡ, όν, ad ſpectandi remotiora aptus.

Διόρα, ας, ἡ, pro διοπτρα, a διόπτομαι.

Διορατὴς, οῦ, ὁ, perſpector. A διοράω.

Διοράω, ῶ, f. άσω, video; (2) perſpicio; (3) interpono. Διορᾶν κατὰ τάχος, Iocr.

Διοργάνωσις, εως, ἡ, partium inſtrumentalium in corpore humano compagnatio. Ex διὰ, & ὀργανον, *inſtrumentum.*

Διοργίζω, f. ίσω, ira accendo vel inflammo.

Διόργυια, ας, ἡ, ὐ ἡ, duæ ulnas longus. Ex διὰ, & ὀργυια.

Διορθόω, recti o, f. ώσω, corrigo, emendo. Διορθῶσαι τὸ χρέος, ſolvo, Phal. Hinc

Διόρθωμα, ατος, τὸ, correctio, emenditio.

Διορθῶν, corrigens, correctio διορθόω, a διορθόω.

Διόρθωσις, εως, ἡ, idem, vel ipſa corrigendi vel emendandi actio, membri luxati repoſitio. Ab eod. Unde

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat.

Διορθωτικὸς, ἡ, όν, qui corrigere poteſt.

Διορία, ας, ἡ, definita & præſcripta dies; (2) diſcrimen. A διόω.

Διορίζω, f. ίσω, diſtermino; (2) extermino; (3) definio, diſtinguo, explano, explano differendo; (5) ſtatuo, decerno, adfirmo, *quo ſenſu* (2. 3.) & *in med. dicitur.* Διικαιότατον διορίζειν περὶ τινος, Iocr. Hinc

Διόρισμα, ατος, τὸ, diſtinctio, definitio.

Διορισμὸς, οῦ, ὁ, idem ac ab eod.

Διορισμένως, diſtincte, a finite.

Διόρυμαι, procedo. Ex διὰ, & ὄρνυμι.

Διορυκτὴρ, ῆρος, ὁ, diuemptor diſcerminator. Ex διὰ, & ὀρος, *terminus.*

Διόροφος, ου, ὁ ἡ, ὁν, duplici tecto inſtructus, duplicem concamerationem, vel contignationem habens. Ex δὶς, & ὄροφος.

Διορόω, vel διορύσσω, f. ώσω, in ſerum convertio, in ſeroſam qualitatem muto.

Διόρρησις, ἡ, idem quod διόρασις.

Διορυχὴ, ῆς, ἡ, foſſa, perfoſſio. A διορύσσω.

Διορυχῆναι, a. 2. inf. paſſ. v. διορύσσω.

Διόρυμα, ατος, τὸ, foſſa per aliquem locum ducta; (2) fovea. Ab eod.

Διορύσσω, vel διορύττω, f. ξω, perfodio. Ὅπου κλέπται διορύσσουσι, ἡ κλέπτουσι, Matt. 6, 19.

Διορχήσομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, perſalto, uſque ad finem ſalto, delalto; (2) peritia ſaltandi cum aliquo certo.

Διόρασις, εως, ἡ, converſio in ſerum.

Διὸς, *Jovis*, gen. ſing. a Ζεὺς, *Jupiter.*

Διῶτος, διᾶ, διον, a Jove eriundus; (2) divus, (3) generoſus. A Ζεὺς, *Gen.* διὸς.

Διόσδοτος, η, ὁ ἡ, ὁν, a Jove datus. Ex *Gen.* διὸς, & δίδωμι, *do*

Διοσημεία, vel διοσημία, ας, ἡ, ſignum a Jove datum; (2) prodigium tempeſtas; (3) prodigium, oſtentum. Ex ζεὺς, διὸς, & σημεῖον, *ſignum.*

Διόσκουροι, ων, οἱ, Jovis filii, Caſtor & Pollux; (2) reges. Ex ζεὺς, διὸς, & κοῦρος.

Διόσκουρος, ου, ὁ ἡ, ὁν, idem; (2) apoſtemata ſub auribus emergentia (παρώτιδες) in gravi morbo ſalutem indicantia.

Δίοσμος, η, ὁ, vis illa, quæ odorum ſenſum ad odoratum tranſmittit. Ex διὰ, & ὀσμὴ, *odor.*

Διόσπυρα, & Διόσπυρον, genus cerei. Theophraſt. hiſt. plant. 3, 13. Eſt etiam Dioſpyros alio nomine lithoſpermon dicta herba. Plin. xx. § 74. c. 11. *Angl.* Stonecrop.

Διόσσος, ου, ὁ ἡ, ὁν, ex gemino conflatus ille. Ex δὶς, & σεσσυ, *os.*

Διοσφαίνω, f. ῶ, (a. ἔσφηνα, f. σφῆνω) pertundo, in uno, *inde* inquino fœtus ſordibus.

Διότι, *Conjunct.* quoniam, quam obiem, quare. Ex διὰ, *propter*, & ὅτι, *quod.*

Διοτρεφέσιν, dat. pl. *Ion.* pro διοτρεφέσι, a διοτρεφὴς.

Διοτρεφὴς, ἐς, ὁ ἡ, ὁν, a Jove nutritus, Jovis alumnus. Ex ζεὺς, *Gen.* διὸς, & τρέφω.

Διπλόω, ῶ, f. ώσω, permingo, permeio. Hinc

Διουρητικὸς, ἡ, όν, vim habens urinam ciendi.

Διουρήτεια, ἡ, æquæ deductio.

Διοχετεύω, f. εύσω, per canalem aquam deduco, aquam per tubam duco.

Διοχὴ, ῆς, ἡ, quo duo vehi poſſunt. Ex δὶς, & ὄχος, *currus.*

Διοχλέω, ὁ, f. ήσω, turbo, moleſtiam exhibeo, moleſtus ſum.

Διοχλίζω, idem quod ὀχλίζω.

Διοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.

Διόψ, οπος, ὁ, diſpenſator, Heſ. A διόπτομαι. Hinc

Διόψις, εως, ἡ, tranſpectus; (2) perſpectio.

Δίπαις, δος, ἡ ἡ, ὁν, duorum liberorum parens; (2) bis puer.

Διπάλαιστος, η, ὁ ἡ, ὁν, duorum palmorum, bipalmis. Ex δὶς, & παλαιστὴ, *palmus.*

Δίπαλτος, η, ὁ ἡ, ὁν, qui utrumque vibrari poteſt; (2) utrimque telum vibrens, luna tela tenens; (3) ambidexter. Ex δὶς, & πάλτὸς, *vibratus.*

Διπάλτως, *Adv.* utrimque vibrando telum; (2) ambabus manibus, totis viribus.

Δίπηχυς, ύος, ὁ ἡ ὑ, bicubitalis. Ex δὶς, & πῆχυς, *cubitus*.

Διπλάζω, f. άσω, geminus fum ; (2) duplico. A διπλόος.

Δίπλεξ, πλεκτος, ὁ ἡ ὑ, ἐκτος duplicata ; (2) ὁ ἡ ὑ, duas habens cruftas. Ab eod. vel etiam ex δὶς, & πλάξ, *cruſta*.

Διπλασιάζω, f. άσω, duplico, gemino.

Διπλασιασμὸς, ὦ, ὁ, duplicatio ; (2) Figura grammatica, qua litera geminatur.

Διπλάσιος, ία, ιον, duplo major ; (2) duplex, geminus. A διπλοος.

Διπλάσιον, ου, ὁ ἡ ὑ, duplex. Ab eod.

Διπλέθριον, ου, ὁ ἡ ὑ, ſpatium duorum jugerum ; (2) duo jugera. Ex δὶς, & πλέθρον.

Δίπλεθρος, ου, duo jugera æquans.

Διπλήθης, ίος, ὁ ἡ ὑ, duplicatus, bis plenus. Ex δὶς, & πλήθω, *implo*.

Διπλόη, ῆς, ἡ, duplicitas ; (2) fraus, verſutia, deceptio ; (3) obſcuritas. A διπλόος.

Διπλοίματος, ον, duplicato pallio utens.

Διπλοΐς, ΐδος, ἡ, læna duplicata ; (2) toga Rom. quæ totum hominem ambit ; (3) pallium ; (4) chlamys. Ab eod.

ΔΙΠΛΟΟΣ, ῆ, ὁν, f. διπλόη, ῆ, n. διπλόον, οῦν, duplex, duplus ; (2) verſipellis, verſutus ; (3) magnus.

Διπλοσήμαντος, ος, ὁ ἡ ὑ, duas habens ſignificationes. Ex διπλόος, & σημαίνω.

Διπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico. Διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, Apoc. 18, 6.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, diploma, literæ principum, vulgo *patentes* ; (2) vas duplex.

Διπλωσις, ἡ, duplicatio. A διπλόω.

Δίπνοος, ον, duo ſpiracula habens.

Διποδία, ἡ, genus ſaltationis Laconicæ ; (2) dimenſio verſuum per duos pedes, v. c. qui Hexameter vulgo dicitur, κατὰ διποδίαν eſt trimeter, ut et ſenarius Iambicus.

Διποδιστος, ὁ, idem.

Διποδίζω, f. ξω, ſalto per διποδίαν.

Δίπους, ποδος, ὁ ἡ ὑ, bipedalis, bipedaneus.

Δίποδος, ος, ὁ ἡ ὑ, idem. A δίπους.

Δίπολος, ος, ὁ ἡ ὑ, bis verſus ſeu aratus. Ex δὶς, & πολέω, *verſo*.

Δίπορος, ος, ὁ ἡ ὑ, duas vias ſeu duos meatus habens. Ex δὶς, & πόρος, *meatus*.

Δίποτάμος, ον, duo flumina habens, qui a duobus fluminibus alluitur.

Δίπους, οδος, ὁ ἡ ὑ, bibes. Ex δὶς, & πους, *pes*.

Δίπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ὑ, biceps, bifrons, anceps. Ex δὶς, & πρόσωπον.

Δίπρυμνος, ος, ὁ ἡ ὑ, duplicem puppim habens. Ex δὶς, & πρύμνα, *puppis*.

Δίπρωρος, ος, ὁ ἡ ὑ, duplicem proram habens. Ex δὶς, & πρῶρα, *prora*.

Δίπτερος, ος, ὁ ἡ ὑ, bipennis, binas alas ſive pennas habens. Ex δὶς, & πτερὸν, *ala*.

Διπλίνξ, υγος, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iiſd.

Δίπλεξ, υχος, ὁ ἡ ὑ, duplex. Ex δὶς, & πτύσσω, *plico*.

Δίπτυχα, *Adv.* dupliciter. A δίπλυχος.

Διπλυχος, η, ον, ὁ ἡ ὑ, duplex, geminus. Hinc διπλυχον διάτιον, pugillaris duplicatus. A διπλεξ.

Δίπυλος, duas portas habens.

Διπύρηνον, ου, τὸ, inſtrumentum chirurgicum, ſpeculum, duo capita habens, averſa parte, & in ſumma cuſpide, velut nucleos.

Διπύρηνος, ος, ὁ ἡ ὑ, duos nucleos habens ; (2) qui interiore ligno gemino eſt. Ex δὶς, & πυρὴν, *nucleus*.

Δίτυπτος, ὁ, bis coctus, *Epith.* panis.

Δίπυρος, ος, ὁ ἡ ὑ, idem. Ex δὶς, & πῦρ.

ΔΙΡΡΑΙ, ας, ἡ, herba quædam.

Διρραφὴς, ὁν, duabus lineis deſcriptus, notatus.

Διρρυθμος, ον, duos rhythmos habens.

Δίρρυμος, ος, ὁ ἡ ὑ, duos temones habens. Ex δὶς, & ῥυμὸς, *temo*.

ΔΙΣ, *Adv.* bis, quod in compoſitis ſequente Vocali vel Diphthongo σ fere retinent, ſequente Conſona vero plerumque amittit, v. gr. δίσυλλος, biſſextus, δίπους, bipes. Sed dicitur tamen etiam δισσὸς, pro δίτοκος, & δισσαὶ, pro δίθυρος.

Δισσὸς, ὁ, Jupiter, ſed pro hoc Nominativo in uſu eſt Ζεὺς.

Δισαλία, impuritas. A δίσσα, *ſtercus*.

Δισεγλύφη, ης, ἡ, atneptis. A διεγλύφω.

Δισίγονος, ος, ὁ ἡ ὑ, atnepos. Ex δὶς, & ἔγονος, *nepos*.

Δίσσυλλος, ος, ὁ ἡ ὑ, biſſextus.

Δισεξάδελφος, conſobrinus patruelis.

Δίσανδρος, ος, ὁ, qui duas habet uxores. Ex δὶς, & ἀνὴρ, *cubile*.

Δίσεκτος, ος, ὁ ἡ ὑ, bis coctus, recoctus.

Δίσημος, ον, duplicem ſignificationem habens.

Διθανὴς, ής, ὁ ἡ ὑ, bis moriens. Ex δὶς, & θνήσκω, *morior*.

Δισκεύς, έως, ὁ, cometa quidam. A δίσκος.

Δισκεύω, f. εύσω, diſco ludo, diſcum jacio.

Δισκίον, ου, f. ύσω, idem & ab eod.

Δίσκημα, τὸ, quod jaculamur, projicimus, ut δίσκον.

Δισκηπλος, ον, duo ſceptra tenens.

Δισκὸς, ὁ, perumbrotus.

Δισκήσασις, a. 1. part. act. *Æol.* pro δισκήσας, a δισκέω.

Δισκοβολία, ας, ἡ, diſci jactus. A δισκοβόλος.

Δισκοβόλος, ος, ὁ, diſci jaculator. Ex δίσκος, & βάλλω, *jacio*.

Δίσκος, ου, ὁ, diſcus, orbis ferreus, ligneus, ſaxeus, vel plumbeus, quem exercendi corporis cauſſa jacere ſolebant olim ; (2) orbis ſolis ; (3) vas in quo cibaria apponuntur, patina, quadra ; (4) ſpeculum.

Δίσκυρα, terminus, qui diſci jactu comprehenditur. Ex δίσκος, & Ionico ὄρος, pro ὅρος, *terminus*.

Δισκοφορος, ον, diſcum ferens.

Δισμύριοι, αι, α, bis decies mille, viginti millia, reperitur & δισμύριος, α, ον.

Δίσπαππος, ου, ὁ, atavus. Ex δὶς, & πάππος, *avus*.

Δισπιθαμαῖος, αία, αῖον, idem quod

Δισπιθαμος, ος, ὁ ἡ ὑ, duas ſpithamis longus ; (2) duos dodrantes altitudine æquans. Ex δὶς, & σπιθαμὴ, *ſpithama*.

Δισπόνδειος, ος, ὁ, geminus, vel duplex ſpondeus.

Διστάδιος, *Adv.* bis. A διστάδιος.

Διστάρχης, ου, ὁ ἡ ὑ, princeps vel rex geminus. Ex δὶς, & ἄρχων, *princeps*.

Διστεύω, f. εύσω, duplex ſum. A διστὸς.

Διστολογία, vel διτολογία, ῶν, f. ήσω, geminato verbo loquor ; (2) bis dico ; (3) duobus modis effero. Ex δίστολος, & λέγω.

Διστολόγως, ον, quod duobus modis pronunciatur, ſcribitur.

Διστὸς, vel διτὸς, ὴ, όν, duplex, geminus. A δὶς.

Διστυλλαβία, ἡ, duæ ſyllabæ.

Δισύλλαβος, ος, ὁ ἡ ὑ, duabus conſtans ſyllabis.

Διστυλλαβως, per duas ſyllabas.

Διστυμφίω, ῶ, f. ήσω, duarum ſum Conſonantium. A

Διστύμφωνος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui duarum eſt Conſonantium.

Δίσσως, dupliciter.

Δισσαγμὸς, ὁ, dubitatio. A δισσάζω,

Δισσάδιον, ου, duo ſtadia æquans.

ΔΙΣΤΑΖΩ, f. άσω, dubito, ambigo. Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας, Matt. 14, 31.

Δισταικὸς, ὴ, όν, dubitativus.

Δίστασις, εως, ἡ, dubitatio, A δισστάζω.

Δισταστικὸς, ὴ, όν, dubitativus. Ab eod.

Δισσάσιον, ου, bilibris ; (2) duplum pondrans.

Δισσαφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, bis ſepultus. Ex δὶς, & θάπτω, *ſepelio*.

Δισσηκία, ίας, ἡ, duplex tectum vel domicilium duobus tectis ſeu contignationibus duabus inſtructum. A

Δίσσηκος, ος, ὁ ἡ ὑ, duas contignationes habens. Ex δὶς, & σῆκος.

Δίσσιχος, ος, ὁ ἡ ὑ, duos ordines habens ; (2) ex duobus verſibus conſtans.

Δισσοιχία, ας, ἡ, duplex ordo, bini ordines. A

Δισσοιχος, ος, ὁ ἡ ὑ, idem quod δίσσιχος.

Δίσσυκος, υ, quæ bis peperit. Ex δὶς, & τίκτω, *pario*.

Δίσσυλος, ον, geminus.

Δισσομία, bilinguis ſum.

Δίσσομος, ος, ὁ, ἡ ὑ, geminum os habens ; (2) anceps, acutus ; (3) duo habens oſtia.

Δισύλλαβος, ος, ὁ ἡ ὑ, idem quod δισύλλαβος.

Δισχιδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, bifidus. Ex δὶς, & σχίζω, *findo*.

Δισχίλιοι, αι, α, bis mille, duo millia.

Δίσχωλος, ος, ὁ ἡ ὑ, utroque claudicans pede. Ex δὶς, & χωλὸς, *claudus*.

Δισωματος, ος, ὁ ἡ ὑ, bicorpor. Ex δὶς, & σῶμα, *corpus*.

Δίσωμος, ος, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iiſd.

Διταλαντος, duo talenta ponderans.

Διτεκέω, ῶ, f. ήσω, bis pario ; (2) gemellos pario. A

Δίτοκος, ος, quæ bis peperit. Ex δὶς, & τίκτω, *pario*.

Διτονίζω, duobus diverſis tonis utor in pronunciando.

Διτταχῶς, *Adv.* dupliciter. A διττὸς.

Διττόγλωσσία, ας, ἡ, duplex lingua. A

Διττόγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὑ, bilinguis, duplicis linguæ. A διττὸς, & γλῶσσα, *lingua*.

Διττογενὴς, ὲς, bis pario, ſeu bina pario. Ex διττὸς, & γίγνομαι, quod eſt a γένομαι.

Διττολογία, ῶ, idem quod διστολογία.

Διττὸς, ὴ, όν, duplex, *Attice*, pro διστὸς.

Δίτυλος, ος, duplicem gibbum habens.

Διυγραίνω, madefacio, humecto. A δίυγρος.

Δίυγρος, ος, ὁ ἡ ὑ, humidus ; (2) uliginoſus ; (3) mollis, infirmus.

Διυλόζομαι, f. άσομαι, in materiam abeo.

Διυλίζω, f. ίσω, defæco, per colum transfundo. Οἱ διυλίζοντες τὸν κάμηλον, Matt. 23, 24. Ex διὰ, & ὑλίζω, *defæco*.

Διύλισις, εως, ἡ, defæcatio, percolatio ; (2) baptiſmus. A διυλίζω.

Διυλισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Διυλιστὴς, ῆρος, ὁ, colum. Ab eod.

Διυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, e ſomno excito. Ex διὰ, & ὕπνος, *ſomnus*.

Διυφαίνω, intertexo, pertexo.

Διφαλαγάρχης, ου, ὁ, præfectus duarum phalangum. Ex διὰ, & φαλαγάρχης.

Διφαλαγαρχία, ας, ἡ, præfectura, qua quis duabus phalangibus præeſt. A

Διφαλάγαρχος, ος, ὁ, idem quod διφαλαγάρχης.

Διφαλαγία, ας, ἡ, duplicata phalanx ; (2) duæ phalanges. Ex δὶς, & φαλαγξ, *phalanx*.

Διφασία, ας, ἡ, duobus modis dici, ſermo duplex & ſecum non conveniens. A

Διφάσιος, ία, ιον, qui duobus modis dicitur, bifarius ; (2) duplex, geminus. Ex δὶς, & φάσις, a φάω, *ai o, aio*.

Διφατος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui duobus modis dicitur. Ex δὶς, & φάω, *dico*.

ΔΙΦΑΩ, ῶ, quære, veſtigo. Τιλὼ διφῶσα καλιὴν, Heſiod. Ἔργ. 372. Hinc

Διφήτωρ, ορος, quæſitor, inveſtigator.

ΔΙΦΘΕΡΑ, ας, ἡ, pellis, exuvium ; (2) veſtis coriacea ; (3) membrana, in qua ſcribitur.

Διφθέριος, ος, ὁ, qui geſtat διφθέρας.

Διφθέριον, ου, τὸ, ulcus quoddam. Ab eod.

Διφθέρτης, ου, ὁ, idem quod διφθερίας.

Διφθερίτις, ιδος, ἡ, femina, quæ veſtem coriaceam geſtat. A διφθερίτης.

Διφθεροπώλης, ου, ὁ, qui pellibus negotiatus.

Διφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle obtego, corio intego. A διφθέρα.

Διφθογγίζω, per dipthongum ſcribo aut pronuncio.

Διφθογγραφέω, per dipthongum ſcribo.

Δίφθογγος, ος, ὁ ἡ ὑ, duplicem ſonum habens ; (2) ἡ, duæ vocales in unum ſonum conflatæ, Diphthongus. Ex δὶς, & φθόγγος.

Διφορέω, ῶ, f. ήσω, biferus ſum, bis fructum fero. Hinc

Διφόρησις, ἡ, differentia, diſcrimen.

Δίφορος, ος, ὁ ἡ ὑ, biferus, bis anno fructum ferens. Ex δὶς, & φέρω, *fero*.

Δίφρακξ, ακος, ἡ, ſella. A δίφρος.

Δίφρος,

Διφορᾶς, ᾶδος, ἡ, idem & ab eod.

Διφορά, ᾶς, ἡ, auriga rio, currus agitatio vel circumagitatio. A διφρεύω.

Διφρηλάτειρα, ἡ, currus agitatrix.

Διφρευτής, οῦ, ὁ, auriga, currus, seu bigarum agitator, rector plaustri. Ab eod.

Διφρεύω, f. εύσω, curru aut bigis vehor; (2) aurigor, moderor currum. A διφρος.

Διφρηλασία, ας, ἡ, currus agitatio, aurigatio. Ex δίφρος, & ἐλαύνω, ago. Unde

Διφρηλάτης, ου, ὁ, currus agitator, auriga.

Διφρηφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui bella lectica aliquem gestat. Ex διφρος, & φέρω, fero, gesto.

Δίφρος, ου, ὁ, iners, otiosus, desesperatus, q. d. sellularius. Ex Hes. A δισ-φρος.

Δίφρος, ου, ὁ, sella curulis aurigæ. Dim. a δίφρος.

Δίφυιτις, ὁ, ἡ, animi dubius.

Διφυΐα, ας, ἡ, vehicolorum fabrica, sellarum fabricatio. Ex δίφυος, & φύω, nascor.

ΔΙΦΥΟΣ, ου, ὁ, locus in curru, in quo prabates & auriga sedebant; (2) bigæ; (3) sella.

Διφυλάω, ῶ, f. ήσω, curram traho. Ἄντυγα διφυλάσσει, Ilgier. Ex διφρος, & ἄγω.

Διφυΐα, ας, ἡ, bigarum seu sellarum fabricatio. Ex διφρος, & ἴσχω, opus.

Διφυφόρος, ου, ὁ, ἡ, curru vehor. A διφρος, & φέρω, fero.

Διφυής, ής, ὁ, ἡ, qui duas habet naturas; (2) bipartitus, geminus. Ex δις, & φυή.

Διφυΐς, ΐδος, ἡ, bifida partitio. Ex διφύής.

Διφυΐος, ου, ὁ, ἡ, bona filia habens, bifores. Unde. Ex δίς, & φύω, fio.

Διφωνος, ου, ὁ, ἡ, duplicem habens vocem; (2) duplici voce loquens, bilinguis. Ex δις, & φωνή, vox.

Διφῶσα, part. contr. pro διδύσα, a δύω.

Δίχα, Adv. bifariam, duplicater, dirimim; (2) sine, absque, secretim a. A δις.

Διχάζω, f. άσω, in duo dividos, separo; (2) dissideo tecto. Ἡδέως γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ πατρὸς αὐτοῦ, Matt. 10, 35. A δίχα.

Διχαίνω, idem.

Διχασία, ἡ, unus dentium quatuor anteriorum. A διχάζω, quoniam dentes ubi cibum dividunt.

Διχῆ, Adv. divisim, bifariam, duplicater.

Διχηλάω, f. άσω, ungulam bifidam habeo.

Διχηλέω, ῶ, f. ήσω, idem. A

Δίχηλος, ου, ὁ, ἡ, in duas bifidas fissus; (2) ungulam habens bifidam; (3) bifidus, bifidus. Ex δις, & χηλή.

Διχθάς, duplicatus, bifarius. A δίχα.

Διχθά-διχος, ία, ον, duplex. A διχθά.

Διχθάς, άδος, ἡ, duplex. Ab eod.

Διχίτων, ὁ, ἡ, duabus tectis tunicis. Ex δις, & χιτών.

Διχόγνωμος, ου, ὁ, ἡ, dissors, dissentiens. Ex δίχα, & γνώμη, voluntas

Διχογνωμία, ῶν, f. ήσω, dissentio animo, duplici sententia distrahor. A διχόγνωμων.

Διχογνωμοέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Διχογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ancipiti tractus sententia; (2) cujus sententia dissidet a sententia alterius. Ex δίς, & γνώμη.

Διχόθεν, Adv. ex duobus partibus. A δίχα.

Διχόθυμος, ου, ὁ, ἡ, dubius animi.

Διχοίνικον, ου, τὸ, menstrua continens duas chœnicas. A

Διχοίνικος, ου, ὁ, ἡ, duas capiens chœnicas. & χοῖνιξ, ικος.

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, dupli cis mæ.

duas partes men- Hinc

Διχόμηνος, ου, ὁ, ἡ, [illegible]

Διχόμοιρος, ου, ὁ, ἡ, in tem secans. Ex δύο, & μοῖρα.

Διχομοιρία, ας, ἡ, dimidia mensis pars; (2) pleniluniam.

Διχομοιρίτις, ιδος, ἡ, ἡμέρα, dies, qui mensem in duas partes æquales dividit; (2) quæ decimo quinto die mensis aliquid facit. Ab eod.

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, luna plena & soli adversa; (2) medius mensis, Idus. Ab eod.

Διχόμυθος, ου, ὁ idem quod διχόμυθος.

Διχόνοια, ας, ἡ, duplex consilii, anceps, dubius. Ex δίχα, & νόος, consilium.

Διχόνοος, ου, ὁ, ἡ, qui ambigue loquitur; (2) ambiguus. Ex δίχα, & μῦθος.

Διχονοέω, ῶ, f. ήσω, dissentio, dissideo. Ex δίχα, & νόος, mens.

Διχόνοια, ας, ἡ, duplex seu bifaria sententia mentis, dissensio. Ex iisd.

Διχορία, ας, ἡ, divisio chori in duas partes, chorus in duas partes divisus. Hinc

Διχορεύω, f. εύσω, in duabus choreis cano.

Διχορρώξ, ῥωγος, ὁ, ἡ, duplicem rupturam habens, dupliciter ruptus. Ex δίχα, & ῥήγνυμι, rumpo.

Διχορρώξ, Adv. in duas partes.

Διχοστασία, ας, ἡ, dissensio, scissio, secessio. Ex δίχα, & στάσις, stasio.

Διχοστατέω, ῶ, f. ήσω, dissideo, dissentio, discordo; (2) dissensionem facio; (3) contendo; (4) ambigo, dubito. Ὅταν γοὺν περὶ ἀνδρὸς μὴ δι' ὀστοῦ Eur. Med. 15. Ex δίχα, & ἵστημι, sisto.

Διχοτομέω, ῶ, f. ήσω, in duas partes seco, dissecto, secro. Διχοτομήσει αὐτόν, Matt. 24, 51. Ex δίχα, & τέμνω, seco.

Διχοτόμημα, ατος, τὸ, una ex duabus partibus æqua proportione divisis; (2) particula, fractum. A διχοτομέω.

Διχοτομία, ἡ, divisio in duas partes. A

Διχότομος, ου, ὁ, ἡ, dissectus, in duo divisus; (2) dimidiatus.

Διχοτόμος, in duo dividens. A δίχα, & τέμνω.

Διχοστασία, dissideo, dissentio.

Διχόφρων, ονος, ὁ, ἡ, discordia; (2) inimicitia; (3) furtum. A

Διχόφρων, ονος, ὁ, ἡ, dissors, dissentiens, qui mente est discordi. Ex δίχα, & φρήν.

Διχόω, divido in duas partes.

Διχρονία, ας, ἡ, geminus color. A δίχρους.

Διχρόνος, ου, ὁ, ἡ, duorum temporum, seu anceps, indifferens. A δίχρους.

Διχρονοεντευκλής, ους, ὁ, ἡ, dentem in anteriori vocalem.

Δίχρους, ου, ὁ, ἡ, qui duorum temporum est, anceps, indifferens, communis.

Δίχροος, contr. δίχρους, ου, ὁ, ἡ, bicolor, qui geminum coloris est. Ex δις, & χρόα.

Διχωμαδόν, Adv. idem & ex iisd.

Διχώς, Adv. dupliciter.

Δ Ἰ'Ψ Α, ης, ἡ, sitis; (2) vehemens desiderium.

Διψᾶς, ᾶτος, vide διψᾶν.

Διψακός, ἡ, ὁν, ad sitim rerum, quem comitatur maxima sitis; (2) genus herbæ; Angl. Teasel. A διψᾶν. Unde

Διψαλέος, ία, έον, sitibundus, sticulosus.

Διψάς, άδος, ἡ, sticulosa, bibula, arida; (2) genus viperæ veneno celerius necantis, prester, cenchris, melanuras; (3) genus herbæ.

Διψάω, ῶ, f. ήσω, sitio; (2) cupio, desidero, appeto. Διψῶν ὕδατος μέτρια, Herodot. Πόλις διψῶσα ἡσυχίας, Plat.

Διψᾶν, ᾶσα, ᾶν, f. ήσω, præt. ind. act. Dor. pro διψάω, ex διψάω, a verbo διψάω.

Διψηρός, ά, όν, sticulosus, aridus. Ab eod.

Διψήω, f. mag. a. 1. conj. act. verbi διψάω.

Δίψιος, ία, ον, sitis.

Διψιάω, ῶ, ήσω, sitim patiens; (2) sticulosus, sitibundus. A διψάω.

Δίψιος, ία, ον, idem quod διψηρός.

Διψιόω, ῶ, f. ήσω, idem quod διψάω.

Διψυχέω, ῶ, f. ήσω, ambigo, ambiguo & dubitatum animo.

Διψυχία, ας, ἡ, dubitatio, hesitatio. A

Δίψυχος, ου, ὁ, ἡ, animo duplex, qui mentem habet dubiam & inconstantem. Ex δίς, & ψυχή, anima.

Διψώδης, ους, ὁ, ἡ, sticulosus, sitibundus, sitis.

Διψώντες, a διψᾶν.

Δ Ἰ'Ω, ου, ῶ, abigo,

(2) timeo; (3) cele-

Δ[illegible]

A δίω.

Δ[illegible]

Δ Ἰ'Ω, ου, ῶ, abigo,

riter curro, fugio. Ἔβαν δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἁλάς, Il. 5. 566. Μὴ σύ, γ' ἐπλάτιε, σῶν ἐπὶ νῆας ἁλάς, ἀγχόθι δύσεαι, βάλλων χαμαδὶς ἰόεντα, Odyss. 21, 370.

Διωβόλιον, ου, τὸ, duobolum. Ex δύο, & ὀβολός, obolus.

Διώβολον, ου, τὸ, idem & ex iisdem.

Δίωγμα, ατος, τὸ, id quod persequimur; (2) sacrum quoddam apud Græcos, a quo viri arcebantur. A διώκω.

Διωγμός, οῦ, ὁ, persecutio, exagitatio, vexatio. Ab eod.

Διώδυσεν, 3. f. a. 1. ind. act. v. διόδυω.

Δ.ώδυνος, ου, ὁ, ἡ, acerbus, gravem dolorem adferens.

Διοθίζω, f. διόσω, vel διοθίσω, dispello; (2) diluo, refello; (3) intrudo pel, trajicio impellendo; (4) detrudo, deturbo; (5) ejicio, propulso. Τάδε πάντα διοθέντο, Dem. Διοσάμβου τὸν ἀρχὸν, & ἄρχω, Plut.

Διοθίζα, f. ίσω, idem. Hinc

Διοθισμός, οῦ, ὁ, impulsio; (2) propulsio.

Διοκάθω, Att. idem quod διόκω.

Διοκίμβω, Ion. pro διόκειν, a διόκω.

Διόκιν, Dor. pro διώκειν.

Διοκτός, ὸν, ὸν, persequendus. Ab eod.

Διώκτης, ου, ὁ, persecutor. Ab eod.

Διωκτός, ὸν, ὸν, quem persequi debemus; (2) quem consectari oportet, expetendus.

Διώκτρια, ἡ, persecutrix, venatrix.

Διωκτύς, ύος, ἡ, persecutio. A

ΔΙΩΚΩ, f. ξω, & ξομαι, expello, abigo; (2) in exsilium mitto; (3) persequor, insequor; (4) adsequi conor, consector, adtecto, expeto; (5) persequor judicio, accuso, reum apo; (6) persequor oratione, describo. Δίκην ἐμοὶ δεινὴν, reum agam, Aristoph. Eq. 307. Φῆσ' οἱ διώκοντες σὺ νυκτικὸν σόλον, dissentiunt ut persequantur, Soph. Phil. 562. Οὐδὲ ταπεινὰς διώκει ἀνοιστὰς βίας, Hesiod.

Διωλίνθω, ίσω, σω, ulnas expansis habens.

ΔΙΩΛΥΓΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, magnus; (2) vehemens; (3) late se extendens.

Διωμοσία, ας, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum de calumnia. A διώμνυμι.

Διώμοτος, ου, perjurus.

Διώνη, ης, ἡ, Dione, mater Veneris.

Διονυμαζομένη, perf. part. pass. v. διονομάζω.

Διονυμία, ας, ἡ, duplex nomen. A

Διώνυμος, ου, ὁ, ἡ, binominis, duo habens nomina; (2) celebris, pervulgatus. Ex δις, & ὄνομα, nomen.

Διοπετής, idem quod διόπετος.

Διοπτάσια, ἡ, f. a. 1. impet. act. v. διόπτω.

Διοπτήρ, ῆρος, ὁ, instrumentum chirurgicum, quo aliquid ex vulnere detrahitur; (2) vectis. Ab eod.

Διόπτρα, ας, ἡ, diota, genus vasis duas habentis ansas. A

Δίοπτος, ου, ὁ, ἡ, duas habens aures; (2) duas habens ansas. Ex δις, & ὦς, ὠτός,

Δμᾶδον,

pro δμηθέντων, a δμάω.

Δμηθέντα, δμηθέντε, &c. part. pass. f. g.

Δμηθήτω, *domitor*, 3. sing. a. 1. impr. pass.

Δμήσις, ιδος, ἡ, *domitio, domitio*; (2) ipse dogmatis actus. Ἀπὸ δμάω.

Δμήτειρα, ας, ἡ, *domitrix*. A δμητήρ.

Δμητήρ, ῆρος, ὁ, *domitor*. A δαμάω.

Δμητός, ὁ, *domitus*. Ab eod.

Δμωή, ῆς, ἡ, *serva, ancilla*. A δέμω.

Δμωΐς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Δμωός, οῦ, ὁ, *servus*. A δέμω.

Δμώς, ὡός, ὁ, idem & ab eod.

Δμῶσιν, *servis*, dat. aplur. cum ν ἐφελκ.

Δ Ν Ο Π Α Λ Ι Ζ Ω, f. *ίσω*, agito & percūtio, vel exactio manibus; (2) induo. Ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐδνοπάλιζεν, Il. 4, 472.

Δνόφος, ου, ὁ, caliginosus, ater. A δύθω.

Δνοφερῇσι, dat. pl. *Ion.* pro δνοφρῇς. A

Δνοφρός, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.

Δ Ν Ο Φ Ο Σ, ου, ὁ, tenebræ, caligo.

Δοάζω, ομαι, dubito, delibero; (2) post dubitationem tandem decerno.

Δόγμα, ατος, τὸ, edictum, decretum; (2) placitum, dogma; (3) ritus, institutum. A δοκέω, *censeo*. Hinc

Δογματίζω, f. *ίσω*, dogmata aliquod introduco, dogmata trado; (2) ritibus onero; (3) consulto; (4) censeo. Τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε; Col. 2, 20.

Δογματικός, ἡ, όν, dogmaticus, qui certam rerum quarundam scientiam dari statuit; (2) ad præcipiendum vel docendum aptus.

Δογματιστὴς, οῦ, ὁ, qui dogmatis alicujus est auctor vel defensor. A δογματίζω.

Δογματοσία, ας, f. *ήσω*, decretum facio.

Δογματοποιΐα, ἡ, inventio sententiarum philosophicarum, confectio systematis philosophici.

Δεθείς, a. 1. part. pass. v. δίδαμι.

Δεθείσης, *datæ*, gen. sing. a. ejusd. f. g.

Δεθῆναι, *datum esse*, a. 1. inf. pass.

Δ Ο Θ Ι Η Ν, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnosis corporis partibus.

Δεθίων, ωνος, ὁ, idem.

Δοιαὶ, *duo*, nom. plur. n. g. *Poët.* pro δύο.

Δοιάζω, f. *άσω*, dubito; (2) consulto, delibero. A δοιὰ.

Δ Ο Ι Ά Τ Ι Ν, ινος, ὁ, pistillum mortarii; (2) cochleat, quo contusa eximuntur.

Δοιδυκοφόβης, ου, ὁ, pistilli sonum timens.

Δοῖεν, 3. pl. a. 2. opt. act. *Bœot.* & *Æol.* pro δοῖεν. A δίδωμι.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium, dubitatio. A δύο.

Δοίη, 3. f. aor. 2. opt. v. δίδωμι.

Δοιοὶ, *duo*, nom. pl. m. g. *Poët.* pro δύο.

Δοιὸς, ὰ, όν, geminus. Ab eod.

Δοιὼ, *duo*, nom. dual. g. m. *Poët.* pro δύο.

Δ Ο Κ Ά Ζ Ω, fut. *άσω*, observo, exspecto, arbitror. Ὥρᾶν ἀπελύσᾳ νιν ὃν κρίναισι δοκασεῖς, Theoc. 1, 150.

Δοκασεῖς, 2. f. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro δοκήσεις, a δοκέω.

Δοκεῖς, 2. f. pr. ind. act. *contr.* pro δοκέεις.

Δοκέω, observo, exspecto; (2) insidior. Βοῦς Κύκλωπα δολοῦσι, Hesiod. Scut. 380. A

Δ Ο Κ Ε Ω, ῶ, f. *ήσω*, videor, censeo, existimo; (2) probo; (3) in aliqua existimatione sum, laudor, celebror. *unde* δοκοῦντες *sunt* clari, &c. *Impers.* δοκεῖ, videtur, placet, volo, ut ἀνὴρ δοκεῖς, τί δοκεῖς, ἄμεινον δοκεῖς, sunt formulæ admirandi. *In pass.* δέδοκται, visum est, decretum est. Δοκεῖ μοὶ ἀδύνατον εἶναι, Plat. Κἂν ἐμοὶ δοκῇ μοι μὴ δύνασθαι ὑπὲρ ὑμῶν ἀπομάχεσθαι, Xen. Ἅρις δοκεῖ, Luc. Ὡς πότ' ἐδόκει, Æsch.

Δόκημα, ατος, τὸ, idem quod δόκησις.

Δοκησιδίκης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui sibi acutus & dexter videtur, qui se faustum & felicem existimat. Ex δοκέω, & δίκη.

Δόκησις, εως, ἡ, existimatio, opinio, suspicio, exspectatio. A δοκέω.

Δοκησισοφία, ας, ἡ, opinio, quam quis falso de sua sapientia concipit. A

Δοκησισοφ, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui sibi videtur sa-

διαδίκης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, tribunal, trabs parva. Dim. a δοκός.

Δοκιμάζω, f. *άσω*, expluro, probo, examino, experior; (2) approbo, in pretio habeo; (3) utile judico, consultum censeo. *ut. simplex citer*, judico, censeo, & *in pass.* (1) tutelæ meæ permittor, togam virilem sumo; (2) de iis quarum vita & mores explorantur, an quis sit ad honores, quos petit, admittendus. Δοκιμάζει τὰς φύλας ἐκ τοῦ ἀεὶ ἀ βίου ἑτυχίας, Isocr. Πρὸς ἀνθρώπων δοκιμάζεσθαι, Plat. A δόκιμος. Hinc

Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio; (2) *impr.* eorum qui honores petunt; (3) censura; (4) specimen, documentum.

Δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, explorator, examinator, æstimator; (2) approbator. Ab eod.

Δοκιμαστικὸς, ἡ, όν, exploratorius. A δοκιμαστὴς.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, experientia. A δόκιμος.

Δοκίμιον, ου, τὸ, exploratio. Ab eod.

Δόκιμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, probus, probatus, acceptus. A δοκέω.

Δοκίμως, planè, verè.

Δοκὶς, ίδος, ἡ, trabecula; (2) trabs. A δοκὸς.

Δ Ο Κ Ὸ Σ, ὸῦ, ἡ, trabs, tignum; (2) hasta, lancea.

Δοκὼ, ἡ, opinio.

Δόκωσις, εως, ἡ, contignatio. A δοκὸς, verbale.

Δολᾶς, ρὰ, ρὸν, dolosus. A δολὸς.

Δολᾶς, *Adv.* dolosè, fraudulenter.

Δολίαισι, dat. pl. *Ion.* pro δολίαις, a δόλιος.

Δολιεύσομαι, fut. *εύσομαι*, fraudulenter ago. A δόλος. Hinc

Δολίζω, f. *ίσω*, adultero, corrumpo.

Δόλιος, ία, ιον, dolosus. Ab eod.

Δολιόπους, ὁ, ἡ, ἡ, insidiator, insidiosi pede incedens.

Δολιότης, ητος, ἡ, fraudulentia. A δόλιος.

Δολίφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, dolosa cogitans, fraudulentus, dolosus. Ex δολίος, & φρὴν.

Δολιόω, ῶ, f. *ώσω*, dolo utor, decipio. Τοῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, pro ἐδέλεαν, Baruch. Rom. 3, 13. A δόλος.

Δολιχαυλὴς, ου, ὁ, ἡ, longas tibias seu fistulas habens. Ex δολιχὸς, & αὐλὸς.

Δολιχαύχην, ενος, ὁ, ἡ, ἡ longam cervicem habens. Ex δολιχὸς, & αὐχὴν, *cervix*.

Δολιχεγχὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ἡ, longam hastam habens. Ex δολιχὸς, & ἔγχος, *hasta*.

Δολιχεῦω, f. *εύσω*, dolichum, quod est curriculum certum, curro, decurro; (2) cursito. Δολιχεύει ἀ τᾶ φύσιος δρόμον, Philo. A δόλιχος.

Δολιχήρετμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui longis remis utitur. Ex δολιχὸς, & ἐρετμὸς, *remus*.

Δολιχογραφία, ας, ἡ, scriptorum prolixitas.

Δολιχόδειρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, collum longum habens. Ex δολιχὸς, & δειρὴ, *collum*.

Δολιχοδρομία, ας, f. *ήσω*, dolichum, h. e. cursum longissimum decurro. A

Δολιχοδρόμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui sexies stadium decurrit. Ex δολιχὸς, & δρόμος, *curro*.

Δολιχόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, longum caulem habens; (2) longum hastile habens.

Δολιχόουρος, q. d. longam caudam habens; *Epith.* versus cujus in fine syllaba redundat.

Δολίχος, dolosè.

Δολόδουπος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, callide strepens.

Δολιχόπους, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, quod δολιχόπους.

Δ Ο Λ Ι Χ Ὸ Σ, ὴ, όν, longus, prolixus; (2) multus.

Δόλιχος, ου, ὁ, curriculum duodecim, vel quatuor & viginti stadiorum. A δολιχὸς.

Δολιχόσκιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, longam projiciens umbram; (2) longus.

Δολόεις, όεσσα, όεν, dolosus; (2) dolosè factus. A δόλος.

Δολοφανία, ας, ἡ, cædes per insidias facta.

Δολοφόνος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui dolos meditatur, dolosus. Ex δόλος, & μέδω.

Δολομήτα, voc. sing. a

Δολομήτης, ου, ὁ, vafer, dolosus. Ex δόλος, & μῆτις, *consilium*.

Δολόμητις, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, idem.

Δολόμυθος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, dolose loquens.

Δολοπεύω, f. *εύσω*, dolose loquens. Ex δόλος, & πεύω, *Ion.* Græc. *Fraudem struo, fingo, insidior.* A δόλος.

Δολοπλοκία, ας, ἡ, dolus. A δολοπλόκος.

Δολοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, dolos nectens, versutus, dolosus. Ex δόλος, & πλέκω, *necto*.

Δολοποιὸς, ὸν, idem.

Δολόπους, οδος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, dolose pede gradiens. Ex δόλος, & πούς, *pes*.

Δολορραφὴς, οῦς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, dolos suere, dolum procudens. A

Δολορράφος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ex dolis consutus, dolosus. Ex δόλος, & ῥάπτω, *suo*.

Δολορραφία, ας, ἡ, vafrities. A δολορράφος.

Δ Ο Λ Ὸ Σ, ὸῦ, ὁ, dolus, fraus.

Δολοφρονέω, ῶ, f. *ήσω*, dolo & ex insidiis occido. Ex δόλος, & φόνος, *cædes*.

Δολοφονία, ας, ἡ, cædes dolo & ex insidiis patrata. Ex isd.

Δολοφόνος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, sicarius.

Δολοφραδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, dolos animo agitans, astutus. Ex δόλος, & φράζω, *dico*.

Δολοφραδμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, idem & ex isd.

Δολοφρονέω, ῶ, f. *ήσω*, dolos, fraudes, cogito. Τέτνακα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέοντα σφεῖρον; Il. 3, 405. Ex δόλος, & φρονέω.

Δολοφροσύνη, ης, ἡ, doli meditatio, dolus, fraudes. A

Δολόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, dolos meditans. Ex δόλος, & φρὴν, *mens*.

Δόλοψ, οπος, ὁ, speculator, explorator, insidiator, ap. Hes. Ex δόλος, & ὄψις, *visus*. Alioqui Δόλοπες, Thessaliæ incolæ.

Δολόω, ῶ, f. *ώσω*, falso vel dolose ago, dolis capio, decipio; (2) adultero, depravo. Οὐκ ἄρα δώτορ δολώμεθα; Soph. Phil. 1276. A δόλος.

Δολωθεὶς, a. 1. part. pass.

Δόλωμα, ατος, τὸ, fraus.

Δόλων, ονος, ὁ, fica, pugio, in baculo ligneo occultus; (2) minimum velum in navi. Ab eod.

Δόλωσις, εως, ἡ, fraus, deceptio. A δολόω.

Δόμα, ατος, τὸ, donum quocunque modo datum. A δίδαμι.

Δομαῖος, αία, αῖον, ad structuram pertinens.

Δομέω, ῶ, f. *ήσω*, ædifico. Ὃ δὴ Ἀσκληπιὸς ἔκτισε παρ' Αὐσονίτων φυλακὴν δομήσων, Lyc. 593. A

Δομὴ, ῆς, ἡ, ædificium, structura; (2) mœnia. A δέμω, *extruo*.

Δόμησις, εως, ἡ, structura. A δομέω.

Δομήτωρ, ορος, ὁ, architectus.

Δόμιδε, *Adv.* domum versus. A δέμω.

Δόμος, ου, ὁ, domus. A δέμω.

Δομοσφαλὴς, ὲς, domum labefactans.

Δοναθῆσα, a. 1. part. pass. f. g. *Dor.* pro δονηθῆσα, a δονέω.

Δονακὼν, ῶνος, ὁ, arundinetum. A δόναξ.

Δονακὶς, ίδος, ὁ, arundinosus. Ab eod.

Δονακίδες, εσσα, εν, idem.

Δονακῶν, acc. f. *Ion.* pro δονακᾶν, a δονακὰς.

Δονακοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, arundiniser. Ex δόναξ, & τρέφω, *alo*.

Δονακόχλοος, *contr.* δονακόχλως, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, arundinibus virens. Ex δόναξ, & χλόη.

Δονακώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, arundinosus. A

Δ Ό Ν Α Ξ, ακος, ὁ, arundo concava & cratta; (2) sagitta; (3) calamus scriptorius; (4) calamus piscatorius; (5) tibia.

Δονέω, f. *ήσω*, agito. A δόνος.

Δ Ο Ν Ε Ω, ῶ, f. *ήσω*, idem; (2) turbo; (3) lacesso. Ῥέμβ τε μὴ πίδαιον μὴ ῥόμβον δονεῖν αἰδὼς δονεῖ, Anst. Av. 1188.

Δόνημα, ατος, τὸ, motus. A δονέω.

Δόνησις, εως, ἡ, agitatio. Ab eod.

Δόντας, nom. pl. a. 2. part. act. v. δίδωμι.

Δόξα, ης, ἡ, sententia, opinio; (2) fama, rumor; (3) gloria, laus, fama, honor; (4) exspectatio; (5) dignitas; (6) dogma, axioma. A δοκέω.

Δοξάζητε, 2. pl. pr. conj. *Dor.* pro δοξάζητε.

Δοξάζω, f. *άσω*, glorifico; (2) existimo.

Δρυοκολάπτης, ου, ὁ, avis arborum picum Mastichin. Ex δρῦς, & κολάπτω, tundo, excavo, quia arborem rostro tundit & cavat.

Δρυοκόλαψ, ᾱπος, ὁ ἡ ὄ, qui quercus secat, qs. quercicisa; (2) generis roborei avis. Ex δρῦς, & κόπτω, scio.

Δρυοπεγής, ἐος, ὁ ἡ ὄ, e quercubus compactus. Ex δρῦς, & πήγνυμι, compingo.

Δρυόπτερις, ἰδος, ἡ, herba quædam. Ex δρῦς, & πτέρις, filix.

Δρῦς, υός, ὁ, secundum quosdam pro δρῦος.

Δρυοτομία, ας, ἡ, arborum amputatio.

Δρυοτομική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars amputandi arbores. A

Δρυοτόμος, ου, ὁ ἡ ὄ, quercuum amputator; (2) arborum amputator; (3) materiarius, lignarius faber. Ex δρῦς, & τέμνω, seco.

Δρύοχος, ου, ἡ, carina, alveus navis; (2) sceuris. Ex δρῦς, & ἔχω, habeo.

Δρυόψ, οπος, ὁ, nomen avis. A δρῦς.

Δρυπεπής, ἐος, ὁ ἡ ὄ, oliva drupa; fructus maturus. Ex δρῦς, & πέπτω, coquo.

Δρυπετής, ἐος, ὁ ἡ ὄ, maturus, qui ex arbore cadere solet. Ex δρῦς, & πίπτω.

Δρύπτοψ, οπος, ὁ ἡ ὄ, idem & ex iisd.

Δρυπὶς, ἴδος, ἡ, frutex, qui loco foliorum spinas habet. A δρύπτω, lacero.

Δ Ρ Υ Π Τ Ω, f. ψω, lacero, lanio. Δρύπτεται σαρκίδιον, Eur. Hec. 651.

Δ Ρ Υ Σ, υός, ἡ, quercus; (2) robur; (3) quævis arbor, impr. fructifera.

Δρύτη, ης, ἡ, coculus, sandapila, capulum. Alii scribunt δροῖτη, Æschyl. Coëph. 999.

Δρυφακτὸν, ου, τὸ, cancelli, sepes. Ex δρῦς, & φράσσω, sepio.

Δρυφακτὸς, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Δρυφάλαμος, ατος, τὸ, idem. *Strabo lib.* 13. A δρυφακτὸν.

Δρυφαξ, ακος, ὁ, unguis; (2) laniatus, Hes. A δρύπτω.

Δρυφοσσω, lorico, munio, v. c. veste.

Δρυφὴ, ῆς, ἡ, carptio & lacerātio, quæ fit unguibus. Ab eod.

Δρυώδης, εος, ὁ ἡ ὄ, roboreus, quernus. A δρῦς.

Δρώσομαι, 1. sing. præs. opt. act. pro δρῶμι vel δρώοιμι, a verba δράω, facio.

Δρώοντων, g. pl. præs. part. pro δρώντων.

Δρωπακίζω, fut. ίσω, adglutinatione picis calidæ evello pilos, & cutem deglabro. Hinc

Δρωπακισμὸς, ὁ, dropacis adplicatio.

Δ Ρ Ω Π Α Ξ, ακος, ὁ, pix, qua evelluntur pili; (2) *Adjective*, vulsus, glaber.

Δὺς, 3. f. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδυ, a δύω.

Δυαδικὸς, ἡ, όν, dualis. A δυάς. Unde

Δυάζω, f. άσω, dubito, (2) nugor.

Δυὰς, άδος, ἡ, binarius, dualitas, A δύο.

Δυασμὸς, οῦ, ὁ, coitus. A δυάζω.

Δυᾶτ, ῶ, in miserias & calamitates conjicio, unde Homericum δυάσαι, pro δυᾶσαι, δυάσεις. A δύη. Unde

Δυᾶτὸς, ρά, ρὸν, laboriosus, ærumnosus, calamitosus; (2) damnosus, noxius.

Δ Υ Η, ης, ἡ, calamitas, infelicitas; (2) dolor, mœror, anxietas.

Δυηπάθεια, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpessio. A

Δυηπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄ, laborum ærumnarumque patiens; (2) patiens. Ex δύη, & πάσχω, patior.

Δὺμεν, 1. sing. præs conj. act. v. δύω.

Δὺῃς, *subiveris*, 2. sing. a. 2. imper. act.

Δυϊκὸς, ἡ, όν, dualis. A δύο.

Δυϊκῶς, *Adv.* dualiter. A δυϊκὸς.

Δὺμεν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro δῦναι. A δύω, subeo. A δύω, vel δύω.

Δὺνει, ὑνέτω, 3. sing. præs. ind. *pro Δύσκεται*, vel *Dor.* pro δύῃ, a δύναμαι.

Δυνάζομαι, inus. unde ἐδυνάσθην, potui.

Δύνειν pro δύνασαι, 2. sing. præs. ind. A

Δ Υ Ν Α Μ Ι Σ, f. *vires*, *potiuntur*, valeo; (2) valitor, *de nummis*; (3) efficio. Οὐδὲν ἀρίστοις δύνανται, Xen.

Δυναμικὸς, ἡ, όν, valens, efficax.

Δυνάμις, εως, ἡ, potentia, vis, vires, facultas; (2) exercitus, copiæ; (3) multitudo, copia, *ut Lat.* vis. in *Plur.* (4) angeli; (5) miracula, in N. T. A δύναμαι. Unde

Δυναμόω, ῶ, fut. ώσω, confirmo, roboro.

Δυνασθῆναι, *potuisse*, a. 1. inf. verbi ejusd.

Δύνασις, ιος, ἡ, potentia. A δυνάζομαι.

Δυναστεία, ας, ἡ, potentia, dominatio, imperium. A δυνάστης.

Δυναστεύσαντας, acc. pl. part. A

Δυναστεύω, f. εύσω, potentatum obtineo, sum princeps, impero, præsum; (2) polleo opibus & potentia; (3) in *Pass.* potentiæ seu imperio alicujus subjectus sum. Δυναστεύω Τόμης, Plut. ἐπὶ μοναρχίαν, Gal.

Δυνάστης, ου, ὁ, potentatum obtinens, potens, dominus, dynasta. A δυνάζομαι.

Δυναστικὸς, ἡ, όν, ad obtinendum potentatum aptus, potentatum referens. A δυνάστης.

Δυνάστις, ίδος, ἡ, mulier potentatum obtinens. Ab eod.

Δυνάστωρ, ορος, ὁ, vir obtinens potentatum.

Δυνατέω, ῶ, f. ήσω, potens sum. A

Δυνατὸς, ἡ, όν, potens; (2) possibilis. A δύναμαι.

Δυνατῶς, *Adv.* potenter, valide.

Δὺνε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυνε, a verbo δύνω, *ingredior*.

Δυνέαται, *possunt*, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro δύνανται, a δύναμαι.

Δύνῃ, *possis*, 2. singul. præs. conjunct.

Δύνηαι, *possis*, 2. sing. pr. conj. *Ion.* pro δύνῃ.

Δυνηθείην, 1. sing. a. 1. opt. pass.

Δυνήρης, ρὲς, ρὲν, potens, pollens. A δύναμαι.

Δυνήσεαι, *poteris*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro δυνήσῃ, a δύναμαι.

Δυνήσεται, *poterit*, 3. sing. f. ejusd.

Δύνοντος, g. s. præs. part. v. δύνω.

Δύντα, *cadentem*, acc. sing. a. 2. part. act.

Δύνω, f. δύσω, subeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Θάρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν, Il. 3, 332. A δύω.

Δ Υ Ο, *Gen.* δυοῖν, duo.

Δυοῖν, τὸ, vox antiq. pro ζυγὸν. ap. Plat.

Δυοδέκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.

Δυοδεκαμήνιος, ε, ὁ ἡ ὄ, qui duodecim mensum est. Ex δυοδέκα, & μὴν, mensis.

Δυοδεκαταῖος, duodecim dies natus, vel duodecimo die; (2) qui duodecimo die aliquid facit.

Δυοδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.

Δυοειδὴς, ές, biformis.

Δυοκαιδέκα, duodecim.

Δυοκαιδεκὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus.

Δυοῖν, ῶν, τὸ, *int.* μέρος, pars altera, respondet quæstioni, *quota pars?* A δύο.

Δυοτοκία, ας, f. ήσω, bina pario. Ex δύο, & τίκτω, *pario*.

Δύπλης, ου, ὁ, urinator, qui aquas subit. A

Δύπτω, f. ψω, aquas subeo, mergo. Φίσσυμμαι ἰδυῖα Νηρῆος πάρος, Lyc. 164. A δύω, *subeo*.

Δ Υ Σ, *Particula inseparabilis*, notans in compositione ægre, difficulter; (2) male, infeliciter; (3) in, sine non, *velut* a privativum; (4) intentionem, *velut* a ἐπιτατικὸν, valde.

Δύσαγρος, ου, ὁ ἡ ὄ, male captus, impurus, spurcus.

Δυσαγρία, ας, ἡ, infelix captura, seu venatio. Ex iisd.

Δυσαγωγὸς, ὁ, ἡ, ὁ ἡ ὄ, qui difficile impellitur, vel ducitur, quo volumus; intractabilis, refractarius. Ex δύς, & ἀγωγὴ, *ductus*.

Δυσάδελφος, ὁ ἡ ὄ, infelix in fratribus.

Δυσάθλιος, ου, ὁ ἡ ὄ, malus ætr, valde miserus, gravis, qui interpellet.

Δυσαὴρ, ος, ὁ ἡ ὄ, malum habens ærem.

Δυσαὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄ, graviter spirans. Ex δύς, & ἄω, *spiro*.

Δυσαλγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄ, idem.

Δυσαλγία, ας, ἡ, infamia.

Δυσάλγητος, ου, ὁ ἡ ὄ, difficilis expugnatu.

Δυσαναίσθησία, ας, ἡ, sensuum labefactio. Ex δύς, & αἴσθησις, *sensus*.

Δυσαναίσθητος, ου, ὁ ἡ ὄ, sensu non valens, hebetem sensum habens; (2) hebes.

Δυσαὴν, ωνος, ὁ ἡ ὄ, cui ærumnosa est vita, qui vitam miseram degit.

Δυσαλγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄ, difficilem & gravem adferens dolorem, ægre tolerabilis; (2) qui ægre dolore alterius adficitur. Ex δύς, & ἄλγος, *dolor*.

Δυσάλγητος, ου, ὁ ἡ ὄ, idem quod δυσαλγὴς.

Δυσαλθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄ, fanatu difficilis; (2) incurabilis. Ex δύς, & ἄλθος, *fanatio*.

Δυσάλθητος, ου, ὁ ἡ ὄ, idem & ab ipso.

Δυσαλλοίωτος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui vix mutari potest.

Δυσάλυτος, ου, ὁ ἡ ὄ, vix evitabilis; (2) inevitabilis. Ex δύς, & ἀλύσκω, *evito*.

Δυσάλωτος, ου, ὁ ἡ ὄ, difficilis captu; (2) qui ægre vel difficulter corripitur vel tentatur.

Δυσάμβατος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui difficulter adiri aut scandi potest, impervius. Ex δύς, ἀνὰ & βαίνω, *scando*.

Δυσάμμορος, ου, ὁ ἡ ὄ, idem quod seq.

Δυσάμμοιρος, ου, ὁ ἡ ὄ, infelix, qui fata habet difficilia, Hes. Ex δύς, & μόρος, *fatum*.

Δυσαναζίβαστος, ὁ ἡ ὄ, qui haud facile adduci, adsuefieri alicui rei potest.

Δυσανάκλητος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui ægre rejicitur, vel exscreatur, non facile excreabilis; (2) difficilis persuasu. Ex δύς, & ἀνάκλησις.

Δυσανάδοτος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui non facile digeritur & in membra distribuitur.

Δυσανάκλητος, ου, ὁ ἡ ὄ, revocatu difficilis, qui ægre revocari potest. Ex δύς, & ἀνακαλέω, *revoco*.

Δυσανακόμιστος, qui ægre reducitur. Ex δύς, & ἀνακομίζω, *reduco*.

Δυσανάμικτος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui difficulter commiscetur seu temperatur. Ex δύς, & ἀναμίγνυμι, *commisceo*.

Δυσανάλωτος, idem quod δυσάλ.

Δυσανάληπτος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui difficile resocillari, aut recreari potest. Ex δύς, & ἀναλαμβάνω, *recupero*.

Δυσανάλυτος, ου, ὁ ἡ ὄ, ægre resolubilis, seu dissolubilis. Ex δύς, & ἀνάλυσις, *resolvo*.

Δυσανάλωτος, ου, qui non potest absumi, confici.

Δυσανάπειστος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui vix diffuaderi potest; (2) qui ægre ab opinione potest deduci. Ex δύς, & ἀναπείθω, *persuadeo*.

Δυσανάπλους, ουν, non navigabilis, adverso flumine.

Δυσανάπλωτος, ου, vix tranabilis.

Δυσανάπνευστος, ου, ὁ ἡ ὄ, ægre respirans. Ex δύς, & ἀναπνοὴ, *respiro*.

Δυσανάπορος, ον, difficilis transitu, s. ad quem non facile transitur.

Δυσανάστατος, ου, qui ægre e morbo convalescit.

Δυσανεμεσήτως, ῶ, f. ήσω, ægre fero, gravor. Δυσανεμεσήτως ἔχει τὴν γενομένην, Plut. ἐπὶ Συλλᾷ, Plu. A

Δυσανέχητος, ου, ὁ ἡ ὄ, toleratu difficilis; (2) intolerabilis.

Δυσανόητος, *Adverb.* ægro animo, iniquo animo.

Δυσανάτρεπτος, ου, ὁ ἡ ὄ, everfu difficilis. Ex δύς, & ἀνατρέπω.

Δυσα-

Δυσαπόκριτος, ον, vel difficulter exitum. Ex δύς, & ἀπόκρισις, *justum finem, exitum.*

Δυσάρατος, idem quod δυσαρεστος.

Δυσάρεστος, ος, ὁ ἡ, ἡ, morosus, difficilis; (2) anxius. Ex δυσ- & ἀρέσκω, *maror.*

Δυσάνοδος, ος, ὁ ἡ, ἡ adscensu difficilis; (2) ad quem accedi vix potest.

Δυσάντευκτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, idem.

Δυσαντιδιάτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cum quo male & periculose decertatur, fortis, bellicosus. Ex δύς, & ἀνταγωνίζομαι.

Δυσαντὴς, ής, ὁ ἡ, ἡ, arduus. Apud Poëtas idem quod

Δυσάντητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cujus malus, seu finister est occursus; (2) difficilis, sævus. Ex δύς, & ἀντάω, *occurro.*

Δυσαντίβλεπτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, adspectu terribilis. Ex δύς, & ἀντιβλέπω, *contra adspicio.*

Δυσαντίλεκτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cui vix contradici potest, qui vix refelli potest; (2) cui resisti non potest.

Δυσαντίρρητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cui ægre contradici potest.

Δυσαντιρρήτως, *Adv.* ita, ut vix contradici queat.

Δυσαντοφθάλμητος, ον, cui resisti non potest, invictus.

Δυσάνωρ ορος, infelix viro, qui viro infeliciter succedit.

Δυσαξίωτος, ον, inexorabilis.

Δυσαπαλλαξία, ἡ, difficultas rejectionis. A

Δυσαπάλλακτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui difficulter abjici potest; (2) qui difficulter profligatur, quo vix liberari possumus. Ex δύς, & ἀπαλλαττω, *dimitto.*

Δυσαπαλλάξως, ut haud facile discedi, liberari possis.

Δυσαπάλυτος, ον, non facile abluendus.

Δυσαπόπλυτος, ος, idem quod δυσάπλυτος.

Δυσαπατητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, difficilis deceptu, qui ægre decipi potest. Ex δύς, & ἀπατάω, *decipio.*

Δυσαπιστία, ας, f. ήσω, difficulter diffido, vix non credo.

Δυσαπόδεικτος, ος, ægre demonstrandus.

Δυσαπυδίδακτος, ὁ ἡ, ἡ, qui ægre dedocetur.

Δυσαποκατάστατος, ἡ, ægritudo, languor.

Δυσαπόκριτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, difficilis ad respondendum, cui difficulter responderi potest. Ex δύς, & ἀποκρίνομαι, *respondeo.*

Δυσαποκρίτως, *Adv.* ita, ut ægre responderi queat.

Δυσαπολόγητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui ægre defenditur vel excusatur. Ex δύς, & ἀπολογέομαι, *excuso.*

Δυσαπολύτως, *Adv.* ita, ut difficulter avelli, vel absolvi queat.

Δυσαπόλυτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui vix deleri, vel elui potest. Ex δύς, & ἀπολύπτω, *eluo.*

Δυσαπόπαυστος ος, ὁ ἡ, ἡ, cui vix finem imponere possumus, vix sedabilis; (2) strenuus in bello. Ex δύς & ἀποπαύομαι, *cesso.*

Δυσαποπαύστως, *Adv.* ita, ut vix finis imponi possit; (2) firmissime.

Δυσαπόπλυτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui difficulter ablui potest. Ex δύς, & ἀποπλύνω, *ablui.*

Δυσαπόπτωτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui vix decidit, seu delibitur. Ex δύς, & ἀποπίπτω, *decido.*

Δυσαπόρρυτος, ος, qui eluí non potest.

Δυσαπόσπαστος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui ægre avellitur. Ex δύς, & ἀποσπάω, *avello.*

Δυσαποσπάστως, *Adv.* ita, ut ægre avelli possit, more eorum, quæ difficulter avelluntur.

Δυσαποτέλεστος, ος, eventum non habens, non finiendus, aut absolvendus.

Δυσαπότρεπτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui cum difficultate avertitur; (2) qui difficulter avocatur, refractarius. Ex δύς, & ἀποτρέπω.

Δυσαπότριπτος, ος, qui amoveri non potest.

Δυσάρυλλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, ægre citatricem ducens. Ex δύς, & ἀρυλλὸς.

Δυσαρύλωτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, idem & ab eod.

Δυσαρίσκομαι, displiceo.

Δυσάρμοστος, ος, ὁ ἡ, ἡ, ineptus gratiæ aucupator.

Δυσαρίστησις, εως, ἡ, displicentia seu & taedium. A δυσαρίστεω.

Δυσάρκτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cui placere difficulter queas, morosus, unde τὸ δυσαρεστον, ου, morositas. Ex δύς, & ἄρεστος, *gratus.*

Δυσαρίστως, *Adv.* morose, iniquo animo.

Δυσαριθμητος, ος, innumerabilis.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, sed malo fato.

Δύσαρκτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cui difficile est imperare, contumax. Ex δύς, & ἀρχὴ.

Δύσαρμοσία, ας, ἡ, disconvenientia, discordia. Ex δύς, & ἁρμόζω, *congruo.*

Δυσαρχία, ας, ἡ, difficultas imperandi, quando milites imperatori vix obediunt.

Δυσάχθητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, intolerabilitate molestus.

Δυσάτιμος, ος, idem quod ἄτιμος.

Δυσαυλία, ἡ, inhospitalitas loci.

Δύσαυλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, & δυσαυλιστος, ad commorandum, diverfandum parum commodus. A δύς & αὐλὴ.

Δυσαυξὴς, ής, ὁ ἡ, ἡ, cui difficulter augescit, auctu difficilis. Ex δύς, & αὐξω.

Δυσαύξητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, idem & ex iisd.

Δυσαυχὴς, ής, ὁ ἡ, ἡ, molestus sese jactando. Ex δύς, & αὐχὴ.

Δυσαφαίρετος, ος, ὁ ἡ, ἡ, difficilis ablatu.

Δυσαχθὴς, ής, ὁ ἡ, ἡ, onerosus, molestus. Ex δύς, & ἀχθος, *molestia.*

Δυσβάσακτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, difficilis portatu.

Δυσβατοποιέομαι, ῶμαι, difficilem aditum, transitum, vel receptum facio. Ex δύσβατος, & ποιεομαι, *facio.*

Δύσβατος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui difficulter adiri, aut scandi potest, inaccessus, impervius, unde τὸ δύσβατον, ου, adeundi, seu transeundi difficultas. Ex δύς, & βαίνω, *eo.*

Δυσβαύκητος, ον, lamentabilis.

Δυσβίοτος, ος, miser, ærumnosus.

Δυσβλαστέω, ῶ, difficulter germino. A

Δυσβλαστὴς, ής, ὁ ἡ, ἡ, difficulter germinans.

Δυσβοήθητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cui vix succurri potest, ægre medicabilis. Ex δύς, & βοηθέω, *auxilior.*

Δυσβόητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, idem & ex iisd.

Δυσβολὴ, ἡ, ὁ ἡ, ἡ, cui jactus aleæ male cecidit. Ex δύς, & βάλλω, *jacio.*

Δυσβουλία, ας, ἡ, malum consilium, infelicitas consilii. A

Δύσβουλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cujus malum vel infelix est consilium. Ex δύς, & βουλὴ, *consilium.*

Δύσβρωτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, non valde edulis, gratiam in cibis non habens.

Δύσβωλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cui terra est aspera, vel gleba difficilis. Ex δύς, & βῶλος, *gleba.*

Δύσγαμος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui infeliciter contraxit nuptias. Ex δύς, & γάμος, *nuptiæ.*

Δυσγάργαλις, εως, ὁ ἡ, ἡ, qui se ægre manibus titillari vel contrectari finit. Ex δύς, & γαργαλίζω, *titillo.*

Δυσγαργάλιστος, ος, ὁ ἡ, ἡ, idem & ex iisd.

Δυσγάργαλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, idem & ex iisd.

Δυσγένεια, ας, ἡ, ignobilitas, generis obscuritas; (2) animus degener, ignavia. A

Δυσγενὴς, ής, ὁ ἡ, ἡ, ignobilis, qui claro genere non est ortus; (2) degener. Ex δύς, & γένος.

Δυσγεφύρωτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui ponte vix jungi potest, qui ægre fert pontem. Ex δύς, & γεφυρόω, *ponte jungo.*

Δυσγεώργητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui difficulter coli potest. Ex δύς, & γεωργέω, *terram colo.*

Δυσγνώριστος, ος, ὁ ἡ, ἡ, agnitu difficilis, qui difficulter agnosci potest. Ex δύς, & γνωρίζω, *nosco.*

Δυσγνωστος, ος, ὁ ἡ, ἡ, idem.

Δυσγοήτευτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui non facile fascinari potest; (2) qui non facile vel illecebris, vel stupore adficitur. Ex δύς, & γοητεύω, *fascino.*

Δυσγραμμάτος, ος, ineptus ad literas discendas.

Δυσγράπτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, scriptum invenitur

Δυσδαιμονία, ἡ, infortunium, infelicitas.

Δυσδαιμόνως, infeliciter.

Δυσδαίμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, infelix, infortunatus. Ex δύς, & δαίμων, *fortuna, fors.*

Δυσδάκρυτος, ον, lacrimabilis.

Δυσδαμαρτες, ον, infelix uxore.

Δύσδεικτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, demonstratu difficilis. Ex δύς, & δείκνυμι, *demonstro.*

Δυσδιάκτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui difficulter vinci potest. Ex δύς, & δάμνω, *vinco.*

Δυσδιάβατος, ος, ὁ ἡ, ἡ, transitu difficilis, impervius. Ex δύς, & διαβαίνω, *transeo.*

Δυσδιάγνωστος, ος, obscurus.

Δυσδιάγωγος, ος, ὁ ἡ, ἡ, difficulter tractabilis, regendus, coercendus. Δυσδιάγωγον πῶλον ἡνιοχεῖν ἢ σωλῆνα σαλπιγκτὴν ἢ βαρίαν, Xenarch. lib. 16.

Δυσδιάθετος, ος, ὁ ἡ, ἡ, dispositu seu compositu difficilis; (2) non vendibilis. Ex δύς, & διατίθημι.

Δυσδιαίρετος, ος, ὁ ἡ, ἡ, difficulter dividibilis. Ex δύς, & διαιρέω, *divido.*

Δυσδιαίτητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cujus arbitrium difficile est, de quo difficile est arbitrari. Ex δύς, & διαιτάω, *arbitror.*

Δυσδιακόμιστος, ος, ὁ ἡ, ἡ, portatu difficilis. Ex δύς, & διακομιζω, *porto.*

Δυσδιακριτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui discerni, seu dijudicari ægre potest. Ex δύς, & διακρίνω, *dijudico.*

Δυσδιάλλακτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, difficilis reconciliatu, qui ægre placari potest. Ex δύς, & διαλλάττω.

Δυσδιάλυτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui difficulter dissolvi potest; (2) qui iram ægre deponit. Ex δύς, & διαλύω, *dissolvo.*

Δυσδιαύγητος, ος, obscurus, difficilis.

Δυσδιάπνευστος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui ægre diffletur; (2) qui per spiritales meatus ægre transmittitur. Ex δύς, & διαπνέω, *perflo.*

Δυσδιατύπωτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui ægre ad bonos mores formari potest. Ex δύς, & διατυπόω, *formo.*

Δυσδιάφθαρτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui ægre evitari potest. Ex δύς, & διαφθείρω, *evito.*

Δυσδιαφόρητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cui difficulter succus perspirabili cute digeruntur. Ex δύς, & διαφορέω, *digero.*

Δυσδιάφυκτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, ægre evitabilis. Ex δύς, & διαφεύγω, *evito.*

Δυσδιαφύλακτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui ægre custodiri potest. Ex δύς, & διαφυλάττω.

Δυσδιαχώρητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui difficulter excernit. Ex δύς, & διαχωρέω, *excerno.*

Δυσδίδακτος, ος, tardus, difficilis erudire.

Δυσδίεκβλητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, excitatu difficilis. Ex δύς & διεγείρω, *excito.*

Δυσδιεξίτητος, qui difficulter percurri, seu transiri potest; (2) qui percurrendo vix explicari potest. Ex δύς, & διέξειμι, *transeo, percurro.*

Δυσδιέξοδος, ος, ὁ ἡ, ἡ, ægre pervius, unde exiri non potest.

Δυσδιέρευνητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, difficilis investigatu. Ex δύς, & διερευνάω, *investigo.*

Δυσδιήγητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, enarratu difficilis. Ex δύς, & διηγέομαι, *enarro.*

Δυσδιίδυτος, ος, idem quod δυσδιέξοδος.

Δυσδικάστητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, administratu vel moderatu difficilis. Ex δύς, & διοικέω.

Δυσδιόρθωτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui ægre emendari potest. Ex δύς, & διορθόω.

Δυσδοκίμαστος, ος, ὁ ἡ, ἡ, probatu perspectuque difficilis. Ex δύς, & δοκιμάζω, *probo.*

Δύσεαι, 2. fing. a. 1. conjunct. med. Ion. pro δύσησαι, a δύω, *induo.*

Δυσεγχείρητος, ος, difficilis conatu.

Δύσειλος, ος, ineptus, abhorrens.

Δυσειδὴς, ής, ὁ ἡ, ἡ, deformis, turpis. Ex δύς, & εἶδος, *forma.*

Δυσείκαστος, ος, ὁ ἡ, ἡ, infeliciter explicatu conjectu difficilis. Ex δύς, & εἰκάζω.

Δυσείματος, male vestitus. Hinc

Δυσειματέω, ῶ, fut. ήσω, malo, seu fordido vestitu utor. Ex δύς, & ἕννυμι, *vestio.*

Δυσειμοσύνη, ἡ, nudus & sordidus vestitus. A
Δυσείμων, ων, ὁ ἡ ὦν, sordide vestitus, male indutus, parmosus. Ex δύς, & εἷμα.
Δυσερεσία, ας, ἡ, difficilis remigatio ; (2) remigatio infausta. Ex δύς, & ἐρεσία.
Δυσεσοδος, ος, ὁ ἡ ὄν, accessu, difficilis inaccessus. Ex δύς, & ἔσοδος, *ingressus*.
Δυσεύπλοος, ον, idem quod
Δυσεύπλοτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ægre patens navibus. Ex δύς, & εὐπλοΐα, *navis intro*.
Δυσεκβίαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui non facile vis adferri potest ; (2) pertinax. Ex δύς, & ἐκβιάζω, *vi exturbo*.
Δυσεκβίαστος, ὁ ἡ ὄν, qui haud facile ab aliqua re revocari, abstrahi potest.
Δυσέκδοτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non facile edendus vel enucibilis. Ex δύς, & ἐκδίδωμι.
Δυσεκθέρμαντος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ægre potest calefieri, seu incalescere. Ex δύς, & ἐκθέρμαινω, *excalefacio*.
Δυσεκκαίμιστος, ον, ægre expotrandus.
Δυσεκκλυστος, ον, non facile exturmendus.
Δυσεκλείπτος, ον, non effugiendus.
Δυσεκλογίστος, ος, ὁ ἡ ὄν, ægre deficiens. Ex δύς, & ἐκλείπω, *desero*.
Δυσεκλογιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ægre computari potest, adeoque perspectu difficilis est. Ex δύς, & ἐκλογίζομαι, *expendo, ratiocinor*.
Δυσέκλυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ægre solvi vel exsolvi potest, vix exsolubilis. Ex δύς, & ἐκλύω, *exsolvo*.
Δυσεκνιπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui difficulter elui potest. Ex δύς, & ἐκνίπτω, *eluo*.
Δυσεκπείραστος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui difficulter absolvi & ad finem perduci potest. Ex δύς, & ἐκπεράω, *ad finem perduco*.
Δυσεκπλεκτος, ον, unde vix enavigari potest.
Δυσεκπλοΐστος, ον, idem.
Δυσεκπλυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui difficulter elui potest. Ex δύς, & ἐκπλύνω, *eluo*.
Δυσεκτιλωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.
Δυσεκπύρωτος, ον, unde evadi, exiri non potest.
Δυσεκπύστος, ος, ὁ ἡ ὄν, suppuratu difficilis, qui ægre ad suppurandum perducitur. Ex δύς, & ἐκπύω, *suppuro*.
Δυσεκπτυστος, ον, qui non facile evacuatur.
Δυσεκφόβητος, ον, vix effugiendus.
Δυσεκφορος, ος, difficilis, duras pronunciatu.
Δυσεκφορως, dure ad pronunciandum.
Δυσελιγκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui difficulter redargui potest. Ex δύς, & ἐλέγχω, *redarguo*.
Δυσελικτος, ος, ὁ ἡ ὄν, difficile evolubilis ; (2) difficilibus gyris perplexus. Ex δύς, & ἑλίσσω, *volvo*.
Δυσελκὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, cujus difficulter curantur ulcera vel vulnera. Ex δύς, & ἕλκος.
Δυσελκία, ας, ἡ, difficilis curatio ulceris, vel vulneris. Ex iisd.
Δυσέλκυστος, ον, qui ægre aliquo duci, trahi potest.
Δύσελπις, ιδος, ὁ ἡ, ὑ, qui est abjectæ spei.
Δυσελπιστέω, ῶ, f. ήσω, prope despero.
Δυσελπιστία, ας, ἡ, spes mala. Ex iisd.
Δυσέλπιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem quod *δύσελπις*.
Δυσελπίστως, cum mala spe, sine spe.
Δυσεμβάτος, ος, ὁ ἡ ὄν, in quo incedi ægre potest, qui pedibus calcari nequit.
Δυσεμβλητος, ον, qui non facile reponi in locum suum potest.
Δυσεμβολος, ος, ὁ ἡ ὄν, difficilis accessu ; in quem difficulter invadio fieri potest, item ad quem vix perveniri potest. Ex δύς, & ἐμβάλλω, *impio*.
Δυσεμεσέω, ῶ, fut. ήσω, ægre vomo.
Δυσέμω, idem.
Δυσέμετος, ος, ὁ ἡ ὄν, ægre vomens. A
Δυσεμὴς, ὁ ἡ ὑς, idem Ex δύς, & ἐμέω.
Δυσεμφατος, ος, ὁ ἡ ὄν, malæ & molestæ significationis. Ex δύς, & ἐμφαίνω, *significo*.
Δυσενεξία, ας, ἡ, testimonium infame.
Δυσεντερικὸς ἡ, όν, dysenteriæ cum ; (2) qui dysenteriæ laborat.
Δυσεντεριώδης, ους, ὁ ἡ, ὁ, idem. A
Δυσέντερος, idem. Ex δύς, & ἔντερον.
Δυσεντευκὴς, ὁ ἡ ὑς, ad quem non facile patet aditus ; (2) inaffabilis. Ex δύς, & ἐντυγχάνω, *adeo*.
Δυσεντευξία, ἡ, morositas.
Δυσένωτος, ον, non facile in unum conjungendus.
Δυσεξάγωγος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui difficile adducitur, vel exportatur. Ex δύς, & ἐξάγω, *educo*.
Δυσεξάλειπτος, ὁ ἡ ὄν, qui difficulter deletur s. obliteratur. Ex δύς, & ἐξαλείφω.
Δυσεξάλλακτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ægre mutabilis, qui in aliam naturam vix mutari potest. Ex δύς, & ἐξαλλάττω, *muto*.
Δυσεξαναλωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui non facile consumitur. Ex δύς, & ἐξαναλίσκω.
Δυσεξαπάτητος, ος ὁ ἡ ὄν, difficilis deceptu. Ex δύς, & ἐξαπατάω, *decipio*.
Δυσεξαρίθμητος, ος, ὁ ἡ ὄν, vix numerabilis. Ex δύς, & ἐξαριθμέω, *enumero*.
Δυσεξέλεγκτος, ον, qui non facile convinci, item d monstrari potest.
Δυσεξέλικτος, ος, ὁ ἡ ὄν, difficilis explicatu & evolutu. Ex δύς, & ἐξελίττω, *evolvo*.
Δυσεξεργάστος, ον, difficilis elaboratu. Ex δύς, & ἐξεργάζομαι.
Δυσεξερεύνητος, ος, ὁ ἡ ὄν, cujus difficilis est perlcrutatio, qui non facile investigari potest. Ex δύς, & ἐξερεύνάω, *investigo*.
Δυσεξεύρετος, ος, ὁ ἡ ὄν, inventu seu adinventu difficilis. Ex δύς, & ἐξευρίσκω.
Δυσεξήγητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui vix explicari potest. Ex δύς, & ἐξηγέομαι, *explico*.
Δυσεξήμερος, ος, ὁ ἡ ὄν, difficilis ad cicurandum, qui difficulter cicurari potest. Ex δύς, & ἐξημερόω, *cicuro*.
Δυσεξήνωτος, ος ὁ ἡ ὄν, vix enodabilis ; (2) inenodabilis ; (3) effectu difficilis. Ex δύς, & ἐξανόω, *explico*.
Δυσεξίτηλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui difficulter elabitur seu evanescit. Ex δύς, & ἐξίτηλος.
Δυσεξιτητος, ος, ὁ ἡ ὄν, difficilis exitu. Ex δύς, & ἐξειμι, *exeo*.
Δυσέξοδος, ὁ ἡ ὄν, difficilem exitum habens.
Δυσέξοιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, elatu vel expositu, vel interpellatu difficilis. Ex δύς, & ἐκφέρω.
Δυσεπανόρθωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, vix emendabilis. Ex δύς, & ἐπανορθόω, *emendo*.
Δυσεπεκτάτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui difficulter extenditur. Ex δύς, & ἐπεκτείνω, *extendo*.
Δυσεπίβολος, ος, ὁ ἡ ὄν, conjectu difficilis, quem contingere vix licet, explicatu difficilis. Ex δύς, & ἐπίβολος, *conjectus*.
Δυσεπίδεκτος, ον, adtu difficilis.
Δυσεπισύλλυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui non facile finxit infidiæ, cui difficile imponitur. Ex δύς, & ἐπισυλλύομαι, *insidior*.
Δυσεπικάρατος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui vix auxilium adferri potest. Ex δύς & ἐπικαρία, *auxilium*.
Δυσεπίκριτος, ος, ὁ ἡ ὄν, de quo vix judicari potest. Ex δύς, & ἐπίκριν ω, *judico*.
Δυσεπιμιξία, ας, ἡ, qui cum aliis commercium non habet, qui non facile aliis admiscetur. Ex δύς, & ἐπιμιγνυμι.
Δυσεπιπόητος, idem quod *δυσδιαν*.
Δυσεπίστροφος, qui non facile converti potest.
Δυσεπισχετος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui difficulter inhiberi, contineri, aut retineri potest. Ex δύς, & ἐπίσχω, *cohibeo*.
Δυσεπιτήδευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, multis difficultatibus impeditus, in quo elaborando summa diligentia requiritur.
Δυσεπιχείρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui non facile invadi potest ; (2) contectu difficilis. Ex δύς, & ἐπιχειρέω, *manum admoveo*.
Δυσέργαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, factu difficilis. Ex δύς, & ἐργάζομαι, *operor*.
Δυσερής, ἐος, ὁ ἡ ὄν, idem quod *δυσέρις*.
Δυσέρις, ιδος, ἡ, difficultas ; (2) ignities. A
Δύσεργος, ος, ὁ ἡ ὄν, ægre ad opus faciendum ; (2) difficilis, operosus. Ex δύς, & ἔργον, *opus*.
Δυσερμήνευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, interpretabilis. Ex δύς, & ἑρμηνεύω, *interpretor*.
Δυσέρημος, ος, ὁ ἡ ὄν, desertus, desolatus ; (2) difficilis ob solitudinem.
Δυσέρις, ιδος, ὁ ἡ ὄν, contentiosus, morosus.
Δυσέριστος, ος, ὁ ἡ ὄν, de quo, vel cum quo contendere difficile est ; (2) in affecti contrarione positus. Ex δύς, & ἐρίζω.
Δυσερμήνευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, explicatu difficilis. Ex δύς, & ἑρμήνευω, *interpretor*.
Δυσερμήνυτος, obscure.
Δυσέρμια, ας, ἡ, infelicitas, infortunium, Hes. A
Δύσερμος, ος, ὁ ἡ ὄν, infelix. *Suidæ* exspes. A δύς, & Ἑρμῆς, *Mercurius*.
Δύσερως, ωτος, ὁ ἡ ὤν, invenustus, qui infeliciter & periculoso amore tenetur, perdite amans.
Δυσερώτως, *Adv.* perdito amore.
Δύσεσι, 3. s. pr. ind. v. poët. *δύσομαι*.
Δυσετηρία, ας, ἡ, sterilitas anni, malus annus. Ex δύς, & ἔτος, *annus*.
Δυσετυμολόγητος, ος, ὁ ἡ ὄν, cujus Etymologia vix reddi potest. Ex δύς, & ἐτυμολογέω, *origines verborum indico*.
Δυσευνήτειρα, ἡ, infeliciter cubans, quæ obdormiscere non potest. A
Δυσευνήτωρ, ὁ, male cubans.
Δυσεύνητος, idem.
Δυσεύρετος, ος, ὁ ἡ ὄν, inventu, intellectu, numeratu difficilis. Ex δύς, & εὑρίσκω, *invenio*.
Δυσέφικτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ad quem vix pervenire possumus ; (2) cui vix pares esse possumus, Herodian, 2, 11.
Δυσζηλία, ας, ἡ, zelotypia. A δύσζηλος.
Δυσζηλος, ος, ὁ ἡ ὄν, æmulus, invidus, in malam partem æmulator. Ex δύς, & ζῆλος.
Δυσζήλως, invide.
Δυσζήτητος, ος, ὁ ἡ ὄν, quæsitu, vel pervestigatu difficilis. Ex δύς, & ζητέω, *quæro*.
Δύσζωος, ος, ὁ ἡ ὄν, cujus misera est vita. Ex δύς, & ζωή, *vita*.
Δυσηκὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, fanatu difficilis. Nam Hes. δυσηκὴ exponit δυσίατον. Ex δυς, & ἀκέομαι, *curo, sano*.
Δυσηκοέω, ῶ, f. ήσω, difficulter audio ; (2) inobediens sum. A δυσήκοος.
Δυσηκοΐα, ας, ἡ, difficultas auditus, aurium tarditas ; (2) inobsequentia. Ab e d.
Δυσήκοος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui difficulter audit ; (2) inobsequens, inobediens. Ex δύς, & ἀκούω, *audio*.
Δυσήλατος, ος, ὁ ἡ ὄν, vix equitabilis, inequitabilis. Ex δύς, & ἐλαύνω, *agito*.
Δυσηλιγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, molestam habens dormitionem ; (2) molestus, gravis. Ex δύς, & λίγομαι, *subo, dormio*.
Δυσήλιος, ος, ὁ ἡ ὄν, ad quem sol ægre pervenit, soli minus expositus.
Δυσημερέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix, adversa fortuna utor, res mihi infeliciter cedunt. Ex δύς, & ἡμέρα, *dies*.
Δυσημερία, ας, ἡ, infaustus dies ; (2) infortunium, fortuna adversa. Ex iisd.
Δυσημέω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo. A
Δυσημὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, ægre vomens. Ex δύς, & ἐμέω, *vomo*.
Δυσηνέμος, ος, ὁ ἡ ὄν, gravi vento agitatus, ventis vexatus. Ex δύς, & ἄνεμος, *ventus*.
Δυσηνιατος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui frenis vix regi potest. Ex δύς, & ἡνία, *frenum*.
Δυσηνιάστως, *Adv.* ita ut frenis vix regi queat. Ex *δυσηνιαστος*.
Δυσηνίοχος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui frenis contineri nequit ; (2) morosus ; (3) doloris impatiens. Ex δύς, & ἡνία, *frenum*.
Δυσηνιόχως, *Adv.* idem quod *δυσηνιάστως*.
Δυσηνύτος, ος, ὁ ἡ ὄν, effectu difficilis, inextricabilis. Ex λύω, & ἀνύω, *perficio*.
Δυσηπίστως, imperf. ind. act. pro *δυσπιστέω*. A *δυσαπίστω, non credo*.
Δυσήρατος, ος, ὁ ἡ ὄν, aratu difficilis. Ex δύς, & ἀρόω, *aro*.
Δυσηχὴς, ὁ ἡ ὑς, invictus, vix vincendus.
Δυσήχης, ους, ὁ, ὁ ἡ ὄν, tristis, qui animo tristis est. Ex δύς, & ἄχος, *cur*.
Δυσηχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, horrisonus. Ex δύς, & ἠχή, *sonus*.

Δυβλαστής, ής, ὁ ἡ ές, infeliciter aut ægre germinans, ægre virescens. Ex δύς, & βλάστω, *viresco.*

Δυβλαστής, ής, ὁ ἡ ές, calefactu difficilis, frigidus. Ex δύς, & θάλπω, *foveo.*

Δυθανατεῖν, *iniquo animo mortem ferre*, præs. inf. act. verbi δυθανατία.

Δυθανασία, iniquo animo mortem fero. A

Δυθάνατος, ής, ὁ ἡ ές, difficulter moriens; (2) difficilem mortem inferens; (3) mortifer. Ex δύς, & θάνατος, *mors.*

Δυθανὴς, ἐής, ὁ ἡ ές, misere mortuus, qui infelici morte periit. Ex δύς, & θνήσκω.

Δυθέατος, ος, ὁ ἡ ον, invisus, non visus; (2) horribilis vel infelix adspectu. Ex δύς, & θεάομαι, *adspicio.*

Δυσθενία, deficio viribus.

Δυσθυμία, ἡ, languor corporis, ægritudo animi.

Δύθεος, ος, ὁ ἡ ον, impius; odiosus Deo. Ex δύς, & θεός, *Deus.*

Δυσθέρμαντος, ος, ὁ ἡ ον, ægre sanabilis. Ex δύς, & θέρπω, *fano.*

Δυθάλπης, ἐος, ὁ ἡ ες, calefactu difficilis. Ex δύς, & θέρω, *calefacio.*

Δυθετία, ας, f. ήσω, male adficio, languidum reddo. Ex δυς, & θετός.

Δύθετος, ος, ὁ ἡ ον, male situs; (2) male adfectus, languens, sibi displicens.

Δυθεώρητος, ος, ὁ ἡ ον, cujus contemplatio difficilis est. Ex δύς, & θεωρία, *contemplor.*

Δυθήρατος, ος, ὁ ἡ ον, difficilis venatu; (2) difficilis intellectu. Ex δύς, θήρα.

Δύθηρος, ος, ὁ ἡ ον, cui parum succedit venatio. Ex usd.

Δυθησαύριστος, ος, ὁ ἡ ον, reconditu difficilis, qui ægre recondi, aut adservari potest. Ex δύς, & θησαυρός.

Δύθραυστος, ος, ὁ ἡ ον, qui ægre frangitur. Ex δύς, & θραύω, *frango.*

Δύθρηνος, ος, ὁ ἡ ον, flebilis, lamentabilis.

Δυθυμέω, ῶ, animum despondeo.

Δυθυμία, ας, ἡ, animi mœror. A

Δύθυμος, ος, ὁ ἡ ον, graviter animo adfectus; (2) quem pœnitentia facti subit.

Δυθύμως, *Adv.* ægro animo.

Δυσὶ, *duobus*, dat. plur. ἀ δύο, *duo.*

Δυσιατος, ος, ὁ ἡ ον, incurabilis; (2) curatu difficilis. Ex δύς, & ἰάομαι, *curo.*

Δύσιδρος, ος, ὁ ἡ ον, qui ægre sudat, cui difficulter elicitur sudor. Ex δύς, & ἱδρώς.

Δυσιδέω, ῶ, f. ήσω, male sacrifico; (2) sacrificia mihi dira portendunt. Ex δύς, & ἱδεῖν, *facere.*

Δυσθάλασσος, vel δυσθάλατος, ος, ὁ ἡ ον, mare subiens seu ingrediens. Ex δύω, vel δύνω, & θάλασσα, *mare.*

Δυσίμερος, ος, ὁ ἡ ον, ægre amabilis; (2) ægre cupidus; (3) improbus & protervus amator. Ex δύς, & ἵμερος, *desiderium.*

Δύσιππος, ος, ὁ ἡ ον, equitatui minus idoneus. Ex δύς, & ἵππος, *equus.*

Δύσις, σεως, ἡ, occasus. A δύνω, *subeo, occido.*

Δυσίχνευτος, ος, ὁ ἡ ον, investigatu difficilis, ægre investigabilis. Ex δύς, & ἰχνεύω.

Δυσκαὴς, ἐής, ὁ ἡ ές, qui difficulter uri, seu cremari potest, ægre ardens. Ex δύς, & καίω, *uro.*

Δυσκαθαίρετος, ος, ὁ ἡ ον, qui ægre sive difficulter everti potest. Ex δύς, & καθαιρέω.

Δυσκάθαρτος, ος, ὁ ἡ ον, purgatu difficilis. Ex δύς, & καθαίρω, *purgo.*

Δυσκάθεκτος, ος, ὁ ἡ ον, qui difficulter contineri seu cohiberi potest.

Δυσκαμπὴς, ἐής, ὁ ἡ ές, qui non facile flectitur, inflexibilis. Ex δύς, & κάμπτω.

Δύσκαμπτος, ος, ὁ ἡ ον, idem & ex usd.

Δύσκαπνος, ος, ὁ ἡ ον, fumum molestum habens. Ex δύς, & κάπνος, *fumus.*

Δυσκατέρικτος, ος, ὁ ἡ ον, ægre tolerabilis; (2) plane intolerabilis. Ex δύς, & καρτερέω, *tolero.*

Δυσκατεργάστος, ος, ὁ ἡ ον, expugnatu difficilis. Ex δύς, & κατεργάζομαι.

Δυ κατάκλαστος, ος, ὁ ἡ ον, fractu difficilis. Ex δύς, & κλάω, *frango.*

Δυσκατάκλειστος, ος, ὁ ἡ ον, idem. Ex δύς, & κατακλείω, *frango.*

Δυσκατάλυτος, ος, obscurus.

Δυσκατάλλακτος, ος, ὁ ἡ ον, difficilis reconciliatu, implacabilis. Ex δύς, & καταλλάττω, *reconcilio.*

Δυσκατάλυτος, ος, ὁ ἡ ον, ægre solubilis. Ex δύς, & καταλύω, *difficeo.*

Δυσκατάμαθητος, ος, ὁ ἡ ον, difficilis ad discendum. Ex δύς, & καταμανθάνω, *disco.*

Δυσκατάμαθίτως, *Adv.* ita ut vix addisci, vel intelligi possit. A

Δυσκατάμαχητος, ος, ὁ ἡ ον, vix expugnabilis. Ex δύς, & καταμάχομαι, *expugno.*

Δυσκατανόητος, ος, ὁ ἡ ον, qui vix potest animadverti. Ex δύς, & κατανοέω.

Δυσκατάπαυστος, ος, ὁ ἡ ον, qui vix sedari seu cohiberi potest, irrequietus. Ex δύς, & καταπαύω, *sedo.*

Δυσκατάπαυστος, *Adv.* ita, ut vix sedari possit.

Δυσκατάπληκτος, ος, terribilis, timendus.

Δυσκατάπτωμάτος, ος, vix bello subigendus.

Δυσκατάπτωτος, ος, vix efficiendus.

Δυσκατάπρακτος, ος, idem.

Δυσκατάποτος, ος, ὁ ἡ ον, difficilis deglutitu. Ex δύς, & καταπίνω, *deglutio.*

Δυσκατόρθωτος, ος, ὁ ἡ ον, qui conceptum non perficit. Ex δύς, & κατορθόω.

Δυσκατάσβεστος, ος, ὁ ἡ ον, qui facile extingui nequit. Ex δύς, & κατασβέννυμι.

Δυσκατασκεύαστος, ος, ὁ ἡ ον, conditu seu fabricatu difficilis. Ex δύς, & κατασκευάζω.

Δυσκατάσκεπτος, ος, ὁ ἡ ον, sedatu difficilis. Ex δύς, & καθίζημι, *compono.*

Δυσκατάφρητος, ος, ὁ ἡ ον, qui contemni vix potest. Ex δύς, & καταφρονέω.

Δυσκατέργαστος, ος, ὁ ἡ ον, qui effici seu confici ægre potest; (2) difficilis concoctu. Ex δύς, & κατεργάζομαι, *confico.*

Δυσκατόπτευτος, ος, ὁ ἡ ον, qui spectari vix potest. Ex δύς, & κατόπτομαι, *specto.*

Δυσκατόρθωτος, ος, ὁ ἡ ον, qui difficulter ex animi sententia conficitur; (2) qui difficulter emendatur. Ex δύς, & κατορθόω.

Δυσκατύλωτος, ος, ὁ ἡ ον, ægre cicatricem ducens. Ex δύς, & κατυλόω.

Δυσκέλαδος, ος, ὁ ἡ ον, malum sonum edens, horrisonus; (2) maledicus.

Δύσκεν, 3. sing. impers. ind. act. *Ion.* pro ἔδυσεν, a δύσκω, pro δύω, vel δύνω.

Δυσκερδὴς, ἐος, ὁ ἡ ες, non lucrosus, malum lucrum aut non sine summo labore adferens. Ex δύς, & κέρδος, *lucrum.*

Δυσκηδὴς, ἐος, ὁ ἡ ες, graves curas habens; (2) difficilis; (3) infestus. Ex δύς, & κῆδος, *cura.*

Δυσκινησία, ας, ἡ, difficilis motus, seu motus difficultas. Ex δύς, & κίνησις, *motus.*

Δυσκίνητος, ος, ὁ ἡ ον, qui difficile movetur, aut moveri potest, tardus; (2) inexorabilis, præfractus. Ex δύς, & κινέω.

Δυσκινήτως, difficulter ad movendum.

Δυσκλεὴς, ἐος, ὁ ἡ ες, inglorius, infamis. Ex δύς, & κλέος, *gloria.*

Δύσκλεια, ας, ἡ, obscura fama, gloria pæne nulla. A δυσκλεής.

Δυσκλεῶς, cum fama non bona, sine gloria.

Δυσκληδὴς, ἐος, ὁ ἡ ες, qui male ominis est, male ominatus. Ex δύς, & κληδονίζομαι, *ominor.*

Δυσκλῆρος, ος, f. ήσω, difficili sorte premor; (2) sorte a magistratu excludor.

Δυσκληρία, ας, ἡ, sors difficilis & aspera, infortunium. A

Δύσκληρος, ος, ὁ ἡ ον, quem sors difficilis premit. Ex δύς, & κλῆρος, *sors.*

Δύσκλυτος, ος, ὁ ἡ ον, inglorius, inhonoratus, celebris. Ex δύς, & κλυτός, *clarus.*

Δυσκοίλιος, ος, ὁ ἡ ον, cui alvus est adstrictior, alvo incommodus. Ex δύς, & κοιλία.

Δυσκοινώνητος, ος, alienus a societate, asper, immitis.

Δυσκοιτία, ᾶς ærre & non sine molestia cubo Ex δύς, & κοίτη, *cubile.*

Δυσκοιτία, ας, ἡ, mala & incommoda cubatio. A

Δύσκολος, ος, ὁ ἡ ον, male & [illegible] Ex δύς & κοίτη, *cubile.*

Δυσκολαίνω, morosus fuit, indignatus est. Δυσκολαίνει φρὶς ἰμὶ, ἡ βρυλλίς, Aristoph. Lys. 889. A δύσκολος. Unde

Δυσκολία, ας, ἡ, difficultas, morositas.

Δυσκόλυντος, ος, ὁ ἡ ον, qui plutinæ difficulter potest, glutinæ vix faciabilis. Ex δύς & κολλάω, *glutino.*

Δυσκολόκαμπτος, ος, ὁ ἡ ον, difficulter flexibilis, qui ægre flectitur, in quo vix quicquam flectitur. Ex δύσκολος, & κάμπτω.

Δυσκολόκοιτος, ος, ὁ ἡ ον, difficile in somnum efficiens. Ex δύσκολος, & κοίτη, *cubile.*

Δύσκολος, ος, ὁ ἡ ον, difficilis in sumendo cibo; (2) morosus; (3) difficilis; (4) acerbus. Ex δύς, & κόλον, *cibus.*

Δυσκόλως, *Adv.* morose, iniquo animo.

Δύσκολπος, ος, infelicem uterum habens. *Epith.* matris factum mortuum edentis.

Δυσκόμιστος, ος, ὁ ἡ ον, ægre tolerabilis. Ex δύς, & κομίζω, *affero, porto.*

Δυσκρασία, ας, ἡ, intemperies. Ex δύς, & κρᾶσις, *mixtio.*

Δύσκρατος, ος, ὁ ἡ ον, male temperatus. Ex δύς, & κεράννυμι, *temperо.*

Δύσκριτος, ος, ὁ ἡ ον, judicatu difficilis, cujus disceptatio difficilis est, Ex δύς, & κρίνω, *judico.*

Δυσκρίτως, *Adv.* ita ut non facilè sit judicatu; ita, ut difficilis sit disceptatio.

Δύσλυτος, ος, ὁ ἡ ον, ægre parabilis, comparatu difficilis. Ex δύς, & λύω.

Δυσκυξία, ᾶς, f. ήσω, infelix sum in iudorum tessera. Ex δύς, & κύβος, *tessera.*

Δυσκύμαντος, ος, procellosus.

Δυσκύφος, ος, ὁ ἡ ον, fundafer.

Δύσλεκτρος, ος, infelici conjugio utens.

Δυσλαβὴς, ἐς, ὁ ἡ ές, captu difficilis. Ex δύς, & λαμβάνω, *capio.*

Δυσλογίστος, ος, ὁ ἡ ον, ratiocinatu difficilis; (2) inconsideratus, qui reputatus & perpensus non est. Ex δύς, & λογίζομαι.

Δυσλιξος, ος, ὁ ἡ ον, qui cervici non convenit, quod difficulter portatur.

Δυσλιξος, *Adv.* difficulter, periculose.

Δύσλυτος, ος, ὁ ἡ ον, qui vix solvi potest.

Δυσλύτως, *Adv.* ita, ut vix solvi queat, nexus non facile solubili.

Δυσμάθεια, ας, ἡ, tarditas ad discendum, incocilitas. A

Δυσμαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ές, qui non facile discit, tardus ad discendum. Ex δύς, & μανθάνω.

Δυσμαθία, ας. ἡ, idem quod δυσμάθεια.

Δυσμάθως, *Adv.* non facile discendo.

Δυσμανὴς, ἐος, ὁ ἡ ές, rarefactu difficilis. Ex δύς, & μανὸς, *rarus.*

Δυσμαρὴς, ἐος, ὁ ἡ ές, difficilis. Ex δύς, & μόρος, *munus.*

Δυσμαχέω, ῶ, f. ήσω, acriter resisto, ita, ut vix fim expugnabilis.

Δυσμάχητος, &

Δύσμαχος, ος, ὁ ἡ ον, vix expugnabilis, inexpugnabilis. Ex δύς, & μάχη, *pugna.*

Δυσμείλικτος, ος, ὁ ἡ ον, qui difficulter seu vix mulceri potest, implacabilis. Ex δύς, & μειλίσσω, *mollitum reddo, placo.*

Δυσμενέω, animo erga aliquem sum malo adfecto, adversor. Ex δύς, & μένος.

Δυσμενέσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro δυσμενέσι. A δυσμενὴς.

Δυσμένεια, ας, ἡ, animus male erga aliquem adfectus, odium, inimicitia, hostilitas. A

Δυσμενὴς, ἐος, ὁ ἡ ές, cujus animus male erga aliquem adfectus est, malevolus, inimicus. Ex δύς, & μένος, *animus.*

Δυσμενῶς, *Adv.* animo male erga aliquem adfecto, inimice, hostiliter. A δυσμενὴς.

Δυσμετάβλητος, ος, ὁ ἡ ον, difficilis mutatu. Ex δύς, & μεταβάλλω, *muto.*

Δυσμετάδοτος, ος, ὁ ἡ ον, qui difficile & non libenter impertitur. Ex δύς, & μεταδίδωμι, *trado.*

Δυσμετάθετος, ος, ὁ ἡ ον, transpositu, vel mutatu difficilis. Ex δύς, & μετατίθημι.

Δυσμε-

Δυσμεταπειστος, ος, ὁ ἡ, qui non facile transmoveri (aut moveri) potest. Ex δύς, & μεταπειστός, transmutus.

Δυσμεταπτωτος, ον, immisericors, inexorabilis.

Δυσμεταπτωτως, ως, idem quod

Δυσμεταπτωτος, ον, vix mutabilis, s. flexibilis.

Δυσμετατρεπτος, ον, idem.

Δυσμετατρεπτος, ος, ὁ ἡ ν, qui ægre de sententia dimoveri potest.

Δυσμεταχειριστος, ος, ὁ ἡ ν, qui capi aut teneri ægre potest; (2) qui vix tractari potest; (3) insuperabilis. Ex δύς, & μεταχειρίζω, *manu tracto.*

Δυσμεταχειριστως, *Adv.* ita ut vix tractari queat.

Δυσνίτακτος, ον, idem qui δυσαγλής.

Δυσμίτητος, ος, ὁ ἡ ν, quem metus non est facile. Ex δύς, & μητρία, *metior.*

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, occasus solis; (2) occasus quilibet; (3) finis. A δύω.

Δύσμηνις, ιος, ὁ ἡ ν, cujus gravis est ira; (2) injuriarum acceptarum memor, ægre placabilis. Ex δύς, & μῆνις, *ira.*

Δυσμήτηρ, ερος, ὁ ἡ ν, mala, seu infesta mater.

Δυσμήτης, ος, ο, mala meditans, mala consilia animo volvens. Ex δύς, & μῆτις.

Δύσμητις, ιδος, ὁ ἡ ν, idem & ex nisi.

Δυσμήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, sævam, &c. matrem habens.

Δυσμηχανάω, difficultate laboro, frustra conor.

Δυσμικὸς, ὴ, όν, occidentalis. A δυσμὴ.

Δύσμικτος, ος, ὁ ἡ ν, qui non facile cum alio misceri potest. Ex δύς, & μικτός.

Δυσμίκτως, *Adv.* non facile admittendo mixtionem.

Δυσμίμητος, ος, ὁ ἡ ν, vix imitabilis. Ex δύς, & μιμέομαι, *imitor.*

Δυσμίσητος, ος, ὁ ἡ ν, exosus. Ex δύς, & μισέω, *odi.*

Δυσμνημόνευτος, ον, difficilis ad tenendum memoria.

Δυσμοιρία, ὴ, infelicitas.

Δύσμοιρος, ος, ὁ ἡ ν, infelix. Ex δύς, & μοῖρα, *fors.*

Δυσμορία, ας, ἡ, miseria, qua quis fatum adversum experitur. A

Δύσμορος, ος, ὁ ἡ ν, cui difficile fatum obtingit, infelix; (2) male infelicique morte periens. Ex δύς, & μόρος, *fatum.*

Δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas, forma turpis & indecora. A

Δύσμορφος, ος, ὁ ἡ ν, deformis, infelici forma præditus, turpis adspectu.

Δύσμυος, ον, abhorrens a musis, parum suavis.

Δυσνίκητος, ος, ὁ ἡ ν, qui haud facile vinci potest.

Δυσνίπτος, ος, ὁ ἡ ν, qui ægre lavari, aut elui potest; (2) qui ægre deleri potest. Ex δύς, & νίπτω, *lavo.*

Δυσνοέω, ῶ, f. ήσω, malevolentia prosequor, infensus sum. Ex δύς, & νόος.

Δυσνόητος, ος, ὁ ἡ ν, qui ægre intelligi potest, vix intelligibilis, difficilis intellectu.

Δυσνοήτως, *Adv.* perobscure.

Δυσνομία, ας, ἡ, malarum legum institutio; (2) improbitas. Ex δύς, & νόμος, *lex.*

Δυσνομίη, *Ion.* pro δυσνομία.

Δύσνομος, ον, abhorrens & legibus nefarius.

Δύσνους, *contr.* δύσνους, ους, ὁ ἡ ν, qui mala est mente adversus aliquem, malevolus, inimicus. Ex δύς, & νόος, *mens.*

Δύσνυκτος, ος, ὁ ἡ ν, difficilis, infaustus, *Epith.* iter facientis vel manes.

Δυσνυμφευτος, ος, ὁ ἡ ν, gravis nuptiis. Ex δύς, & νυμφεύω, *nuptum do.*

Δύσνυμφος, ος, ὁ ἡ ν, qui inauspiratas contraxit nuptias, infelix conjux. Ex δύς, & νύμφη, *sponsa.*

Δυσξήραντος, ος, ὁ ἡ ν, qui difficulter inarescit, difficilis siccatu. Ex δύς, & ξηραίνω.

Δυσξύμβλητος, ος, obscurus.

Δυσξύνετος, ος, ὁ ἡ ν, idem; (2) cum quo non facile pacta ineuntur; (3) difficilis moribus, non affabilis. Ex δύς, & ξυνίημι.

Δυσξύντος, ος, ὁ ἡ ν, imprudens; (2) difficilis intellectu. Ex δύς, & ξυνίημι.

Δύσορνις, ιθος, ὁ, ἡ, valde grave. Ex δύς & ὄρνις, *avis.*

Δυσοδέω, ῶ, f. ήσω, ægre iter facio, in malam & impervium viam incido. A δύσοδος.

Δυσοδία, ας, ἡ, iter impervium sive malum.

Δύσοδμος, ος, ὁ ἡ ν, malum odorem spirans, olidus, fœtidus. Ex δύς, & ὀδμὴ, *odor.*

Δύσοδος, ος, ὁ ἡ ν, per quem difficulter iter fieri potest; (2) invius, avius; (3) *Subst.* via difficilis, aspera, & salebrosa.

Δυσοδοπαίπολος, ον, idem.

Δυσοίκητος, ος, ὁ ἡ ν, habitatu difficilis, propemodum inhabitabilis. Ex δύς, & οἰκέω.

Δυσοικονόμητος, ος, ὁ ἡ ν, dispensatu difficilis. Ex δύς, & οἰκονομία, *dispenso.*

Δύσοικος, idem quod δοικός.

Δύσοικος, ος, ὁ ἡ ν, immisericors.

Δύσοιμος, ος, ὁ ἡ ν, idem quod δύσοδος. Ex δύς, & οἶμη, *semita, via.*

Δύσοινος, ος, ὁ ἡ ν, malum vinum producens; (2) non ferax vini.

Δύσοιστος, ος, ὁ ἡ ν, quem difficulter ferse queas, ægre tolerabilis. Ex δύς, & εἶμι.

Δυσοίστως, *Adv.* ita ut vix feras.

Δυσοιστισμὸς, ὁ, omen infaustum.

Δυσοίωνιστος, ος, ὁ ἡ ν, inauspicatus, finistri auspicii. Ex δύς, & οἰωνιστὴς, *augurium.*

Δυσοκνέω, ὁ ἡ ν, piger, segnis. Ex δύς & ὀκνος.

Δυσόκνως, *Adv.* pigre, segniter, gravatim.

Δυσόλεθρος, ος, ὁ ἡ ν, difficulter interiens.

Δυσόμβρος, ον, pluviosus.

Δυσομίλητος, ος, ὁ ἡ ν, cum quo consuetudinem habere & colloqui difficulter possimus, ægre, adfabilis. Ex δύς, & ὁμιλος, *cœtus.*

Δυσομίλητος, ον, idem.

Δυσόμματος, ον, hebes, cæcus.

Δυσόνειρος, ος, ὁ ἡ ν, d flimilis.

Δυσόνειρος, ος, ὁ ἡ ν, molestis somniis molestans. Ex δύς, & ὄναρ, *somnium.*

Δύσοπτος, ος, ὁ ἡ ν, qui ægre videtur. Ex δύς, & ὀπτομαι, *video.*

Δυσοράτος, ος, ὁ ἡ ν, qui vix visui est obvius, qui cerni difficulter potest. Ex δύς, & ὁράω, *video.*

Δυσοργησία, ας, ἡ, gravis ira. A δύσοργος.

Δυσοργία, ὴ, iracundia.

Δυσόργητος, ον, iracundus.

Δυσορήτως, iracunde.

Δύσοργος, ος, ὁ ἡ ν, iracundus, qui graviter irascitur. Ex δύς, & ὀργὴ, *ira.*

Δυσόριστος, ος, ὁ ἡ ν, qui definiri & determinari vix potest. Ex δύς, & ὁρίζω.

Δύσορμος, ος, ὁ ἡ ν, stationem navium difficilem & incommodam habens.

Δύσορνις, ιθος, ὁ ἡ ν, qui adversa ave fit.

Δυσορφναῖος, α, ον, obscurus, caliginosus.

Δυσοσμία, ας, ἡ, malus odor. A δύσοσμος.

Δύσοσμος, ὁ ἡ ν, malum odorem spirans, fœtidus. Ex δύς, & ὀσμὴ, *odor.*

Δυσουρέω, ῶ, f. ήσω, ægre urinam reddo, *Aret.* Ex δύς, & οὖρον, *urina.*

Δυσουρία, ας, ἡ, difficilis urinæ excretio; (2) urinæ suppressio. Ex iisd. Hinc

Δυσουρικὸς, ὴ, όν, urinæ difficultati obnoxius.

Δυσούριος, ος, ὁ ἡ ν, infelix, qui secundo vento non provehitur. Ex δύς, & οὖρος.

Δύσοψος, ος, ὁ ἡ ν, custoditu difficilis.

Δυσπάθεια, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpessio. A δυσπαθὴς.

Δυσπαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ν, laborum miseriarumque patiens. Ex δύς, & παθὸς, *passio.*

Δυσπάλαιστος, ος, ὁ ἡ ν, vix eluctabilis, superatu difficilis. Ex δύς, & παλαίω, *luctor.*

Δυσπάλαρος, ος, ὁ ἡ ν, difficilis & malis instructus artibus, Hes. Ex δύς, & παλάμη.

Δυσπαλὴς, ὲς, ὁ ἡ ν, difficilem luctam adferens, non facile superabilis, superatu difficilis; (2) difficilis. Ex δύς, & πάλη.

Δυσπάλλαξ, concoquo, laboriosto.

Δυσπαραβίαστος, ος, ὁ ἡ ν, cui auxilium ferri non potest.

Δυσπαράβουλος, ον, male consulens.

Δυσπαρεδέκτος, ος, ὁ ἡ ν, difficilis admissu seu perceptu. Ex δύς, & παραδέχομαι.

Δυσπαρεξήγητος, ος, ὁ ἡ ν, difficulter ad [illegible] explicabilis, vix credens.

Δυσπαρήγητος, ος, ὁ ἡ ν, inexpiabilis, implacabilis. Ex δύς, & παρηγορία, *exoro.*

Δυσπαρόλκητος, ον, difficilis ad flectendum.

Δυσπαρακολούθητος, ος, ὁ ἡ ν, intellectu difficilis. Ex δύς, & παρακολουθέω.

Δυσπαρακόμιστος, ος, ὁ ἡ ν, qui difficulter vehitur equo, vel gestatur, qui difficulter iter facit. Ex δύς, & παρακομίζω.

Δυσπαραμύθητος, ος, ὁ ἡ ν, qui verbis vix flecti potest, qui hortamenta & suasiones ægre admittit. Ex δύς, & παραμυθέομαι.

Δυσπαραπλόϊστος, ος, ὁ ἡ ν, ad præter-navigandum difficile, *Strab.* lib. 16.

Δυσπάρθη, ον, in quo, s. quocum ægre cubatur, non bene dormitur.

Δυσπαρηγόρητος, ος, ὁ ἡ ν, vix consolabilis, consolatu difficilis, omninoque vehementissimus, velut amor. Ex δύς, & παρηγορία.

Δυσπαρήγορος, ον, idem.

Δυσπαρηγορήτως, *Adv.* q. d. inconsolabiliter, consolationem non admittendo.

Δυσπάρθελκτος, ον, inconsolabilis.

Δυσπάρθενος, ος, ἡ, virgo misera.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infaustus et infelix Paris; (2) infaustum et male ominatum nomen habens, ut Paris.

Δυσπάρτητος, ος, ὁ ἡ ν, progressu vel transitu difficilis. Ex δύς, & πάρειμι, *progredior.*

Δυσπάρτιδος, ον, difficilis transitu.

Δυσπάστητος, ον, asper calcatu.

Δυσπείθεια, ας, ἡ, obsequium coactum et involuntarium, inobedientia, inobsequentia. A

Δυσπειθὴς, ὲς, ὁ ἡ ν, qui ægre paret et obsequitur; (2) refractarius; (3) cui ægre persuaderi potest. Ex δύς, & πείθω.

Δυσπειθῶς, *Adv.* inobsequenter.

Δυσπειρία, ὴ, difficultas experientiæ.

Δυσπειστος, ος, ὁ ἡ ν, qui ægre sibi persuaderi quidquam finit. Ex δύς, & πείθω.

Δυσπείστως, *Adv.* ita ut ægre aliquid alicui persuadeatur.

Δυσπέμπελος, ον, qui ægre aut non amoveri, submoveri potest.

Δυσπίμπλαστος, ος, ὁ ἡ ν, trajectu difficilis; (2) valde turbatus, tempestuosus. Ex δύς, & πίμπρημι, *mitto.*

Δυσπενθέω, ῶ, f. ήσω, graviter lugeo. A

Δυσπενθὴς, ὲς, ὁ ἡ ν, graviter lugens. Ex δύς, & πένθος, *luctus.*

Δυσπεπέω, ῶ, f. ήσω, difficulter concoquo; (2) ferre non possum. A

Δύσπεπτος, ος, ὁ ἡ ν, concoctu difficilis. Ex δύς, & πέπτω, *coquo.*

Δυσπέρατος, ος, ὁ ἡ ν, qui difficulter transitur. Ex δύς, & πέραω, *transeo.*

Δυσπεριαθαίρητος, ος, ὁ ἡ ν, qui difficulter detrahi seu demi potest. Ex δύς, & περιαθαίρω, *demo.*

Δυσπεριάθαρτος, ος, ὁ ἡ ν, qui non facile circumpurgari potest. Ex δύς, & περιαθαίρω, *circumpurgo.*

Δυσπερίληπτος, ος, ὁ ἡ ν, qui difficulter comprehendi potest. Ex δύς, & περιλαμβάνω.

Δυσπερίνοστος, ος, ὁ ἡ ν, difficilis intellectu. Ex δύς, & περινοέω, *intelligo.*

Δυσπερίψυκτος, ος, ὁ ἡ ν, qui difficulter refrigerari potest, difficulter prefrigescens.

Δυσπετέω, ῶ, f. ήσω, res mihi male cadunt, cum malis conflictor, adversis casibus agor; (2) male me habeo; (3) ægre fero.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, casus adversus, infortunium.

Δυσπετὴς, ὲς, ὁ ἡ ν, male cadens, adversus; (2) difficilis. Ex δύς, & πίπτω, *cado.*

Δυσπετῶς, ægre, molestè; (2) infeliciter.

Δυσπηλία, ας, ἡ, difficultas concoctionis. Ex δύς, & πήθω, *coquo.*

Δυσπηνὴς, ὲς, ὁ ἡ ν, sordibus ac illuvie deformis, squalidus, sordidus. Ex δύς, & πηνὸς, *sordes.*

Δυσπιθία, ας, ἡ, credendi difficultas.

Δύσπιστος, ος, ὁ ἡ ν, qui difficulter credit, incredulus

δυσκάθαρτος (2) cruciat, difficilis, qui illum vix effugiat. Ex δύς, & καθαίρω.

Δυσπίστως ἔχω, ægre credo.

Δυσπλαγχνία, ας, ἡ, inamitia, fævitia.

Δύσπλαγχνος, ον, & ος, ὁ ἡ, miserabundus, sed miser.

Δύσπλεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non facile percellitur, seu perturbatur. Ex δύς, & πλήσσω.

Δυσπλήρωτος, ος, ὁ ἡ ὡ, completu, seu perfectu difficilis. Ex δύς, & πληρόω, *complεo.*

Δυσπλοΐα, ας, ἡ, ἡ navigatu difficilis; (2) malefidus navibus. Ex δύς, & πλόος.

Δύσπλυτος, ον, ægrè eluendus.

Δυσπνοέω, ῶ, f. ήσω, spirandi difficultate laboro.

Δυσπνόητος, ον, ægre respirans.

Δύσπνοια, ας, ἡ, spiritus difficultas.

Δυσπνοϊκός, ὴ, όν, respirandi difficultate laborans. A

Δύσπνοος, *contr.* δύσπνους, idem. Ex δύς, & πνέω, *spiro.*

Δυσπολέμητος, ος, ὁ ἡ ὡ, qui bello ægre capi potest. Ex δύς, & πολεμέω.

Δυσπόλεμος, ος, ὁ ἡ ὡ, vix habilis ad bellum, imbellis, timidus.

Δυσπολιόρκητος, ος, ὁ ἡ ὡ, obsessu difficilis. Ex δύς, & πολιορκέω.

Δυσπολίτευτος, ον, ineptus ad remp. gerendam.

Δυσπονέω, ῶ, f. ήσω, laboriosus, ærumnosus. Ex δύς, & πονέω, *labor.*

Δυσπόνητος, ος, ὁ ἡ ὡ, qui difficili labore fit. Ex δύς, & πονέω, *laboro.*

Δυσπόριστος, ος, ὁ ἡ ὡ, impervius, invius, difficilem habens transitum.

Δυσπορία, ας, ἡ, viæ difficultas. A δύσπορος.

Δυσπάρις, ος, ὁ ἡ ὡ, ægre parabilis. Ex δύς, & πορίζω, *paro.*

Δύστορος, ος, ὁ ἡ ὡ, qui difficulter transiri potest. Ex δύς, & πόρος, *transitus.*

Δυσποτμέω, ῶ, f. ήσω, adversa fortuna utor, infelici fato adfligor.

Δυστοτμία, ας, ἡ, fors, seu fortuna adversa.

Δύσποτμος, ος, ὁ ἡ ὡ, cui fors est adversa, infelix. Ex δύς, & πότμος, *fors.*

Δυσπότμως, *Adv.* infeliciter, miserè.

Δύσποτος, ον, amarus, *de potu*, non potabilis.

Δυσπραγέω, ῶ, f. ήσω, infeliciter res gero; (2) infelix sum, adversa fortuna utor. A

Δυσπραγής, ές, ὁ ἡ ὡ, infelix in rebus agendis; (2) infelix in rebus quibuslibet. Ex δύς, & πρᾶγμα, *ago.*

Δυσπραξία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis; (2) infelicitas quævis. A δυσπραγής.

Δυσπραγμάτευτος, ος, ὁ ἡ ὡ, difficulter tractabilis, difficilis, morosus, cum quo rem habere difficile est. Ex δύς, & πράγμα.

Δύσπραξις, ὁ ἡ ὡ, factu difficilis. Ex δύς, & πράττω, *facio.* Unde

Δυσπραξία, ας, ἡ, idem quod δυσπραγία.

Δυσπρεπής, ές, ὁ ἡ ὡ, indecorus, turpis. Ex δύς, & πρέπω, *decorus sum.*

Δύσπριστος, ος, ὁ ἡ ὡ, serra ægre secabilis, sectu difficilis. Ex δύς, & πρίω, *serra sero.*

Δυσπρόμαχος, ὁ ἡ ὡ, inhabilis ad defendendum alterum.

Δυσπρόπτωτος, ος, ὁ ἡ ὡ, non facile procidens. Ex δύς, & πρόπτωσις, *procido.*

Δυσπροσάγωγος, ὁ ἡ ὡ, haud facilis accessu.

Δυσπρόσκλητος, ὁ ἡ ὡ, idem.

Δυσπρόσδεκτος, ος, ὁ ἡ ὡ, qui ægre admittitur, seu recipitur. Ex δύς, & προσδέχομαι, *admitto.*

Δυσπροσήγορος, ος, ὁ ἡ ὡ, non adfabilis, qui difficilem se præbet in colloquiis. Ex δύς, & προσηγορία, *alloquor.*

Δυσπροσηγόρως, *Adv.* ita ut alloqui difficile sit.

Δυσπρόσιτος, ος, ὁ ἡ ὡ, qui difficulter adiri, seu accedi potest; (2) qui non est adfabilis. Ex δύς, & πρόσειμι, *adeo.*

Δυσπρόσιτως, *Adv.* ita ut ægre adiri possit.

Δυσπρόσμικτος, ος, ὁ ἡ ὡ, idem quod δυσπρόσιτος. Ex δύς, & πρόσοδος.

Δυσπρόσοπος, ος, idem; intractabilis, vix ferendus.

Δυσπρόσοψις, ος, ὁ ἡ ὡ, (1) *idem quod* δυσπρόσοπος. Ex δύς, & ὄψις, *aspectus.*

Δυσπρόσωπος, ος, quo nemo appelli non potest.

Δυσπροστύκτως, ος, ὁ ἡ ὡ, accessu difficilis, qui ægre adiri potest. Ex δύς, & προστυκτός, *accedo.*

Δυσπρόφρων, ος, ὁ ἡ ὡ, non adfabilis, morosus.

Δυσπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ὡ, qui deformi facie est, adspectu tristis.

Δυσπύητος, ος, ὁ ἡ ὡ, suppuratu difficilis. Ex δύς, & πυέω, *suppuro.*

Δυσραξής, ές, ὁ ἡ ὡ, ruptu difficilis. Ex δύς, & ῥήγνυμι, *rumpo.*

Δύρητος, ος, ὁ ἡ ὡ, qui non facile perrumpi potest.

Δύρητος, ος, ὁ ἡ ὡ, qui ægre dici seu pronunciari potest; (2) non facile dicendus. Ex δύς, & ῥητός, *dico.*

Δυσριγής, ές, ὁ ἡ ὡ, idem quod

Δυσρίγος, ος, ὁ ἡ ὡ, qui frigus ægre tolerat, frigoris impatiens, algiosus.

Δυσρροέω, non bene succedo, non prospere fluo.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, impietas. A δυσσεβής.

Δυσσεβέω, ῶ, f. ήσω, impius sum. Ab eod.

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, impium facinus, impietas. A δυσσεβέω.

Δυσσεβής, ές, ὁ ἡ ὡ, impius. Ex δύς, & σέβομαι, *religiose colo.*

Δυσσεβῶς, impie.

Δύσστατος, firmus, immobilis.

Δύσσω, 2. sing. præs. imper. med. *Poët.* pro δύσαι, & hoc *Ion.* pro δύσεο, a δέδυμαι.

Δύσσομαι, *Poët.* rubeo aquas, mergor. A δύνω.

Δυσσομενέων, *Æol. & Poët.* pro δυσμενῶν. A δύσομαι.

Δύσσος, ος, ὁ ἡ ὡ, qui difficulter servari potest; (2) qui vix abigi potest; (3) quem difficulter persequi possumus. Ex δύς, & σόος, *salvus*, vel σόω, *in fugam conjicio.*

Δυσσυμβάτος, ος, ὁ ἡ ὡ, ægre colens, ægre sociabilis. Ex δύς, & συμβαίνω, σύω.

Δυσσύναλος, ος, ὁ ἡ ὡ, qui difficulter cogi, seu colligi potest. Ex δύς, & συνάγω.

Δυσσυνεδητός, ὸν, &

Δυσσύνετος, ος, obscurus.

Δύσσκλος, ος, ὁ ἡ ὡ, ordinatu difficilis. Ex δύς, & τάσσω, *ordino.*

Δυσσάλας, ανος, valde miser, ærumnosus.

Δύσσαρον, *Dor.* pro δύσηνον.

Δυσσάραχος, ον, valde ventosus, procellosus.

Δυστεκμαρτος, ος, ὁ ἡ ὡ, conjectu difficilis, qui difficulter quæri, inveniri, aut comprehendi potest, Soph. Oed. Tyran. 109. Ex δύς, & τεκμαίρω, *certis signis ostendo.*

Δυστεκνία, ας, ἡ, infelicitas liberis. A

Δύστεκνος, ος, ὁ ἡ ὡ, infelix liberis. Ex δύς, & τέκνον, *filius*, vel *filia.*

Δυστηκής, ές, molestus.

Δύστηλος, ος, ὁ ἡ ὡ, ægre liquabilis. Ex. δύς, & τήκω, *liquefacio.*

Δυστηνία, ας, ἡ, miseria, ærumna, calamitas. A

Δύστηνος, ος, ὁ ἡ ὡ, infelix, miser, ærumnosus, perditus. Ex δύς, & ἵστημι, *sisto*, quasi qui non invenit, ubi consistat.

Δυστήρητος, ος, ὁ ἡ ὡ, observatu difficilis, qui ægre custodiri potest. Ex δύς, & τηρέω.

Δυστιθάσευτος, ος, ὁ ἡ ὡ, ferus, qui se mansueficri non finit.

Δυστλήμων, ονος, ὁ ἡ ὡ, ærumnosus.

Δύστλητος, ος, ὁ ἡ ὡ, tolcratu difficilis. Ex δύς, & τλάω, *tolero.*

Δυστοκέσασα, ης, f. part. act. f. g. v. δυστοκία.

Δυστοκέω, ῶ, f. ήσω, difficulter pario.

Δυστοκία, ας, ἡ, difficultas pariendi. A

Δύστοκος, ος, ὁ ἡ ὡ, difficulter pariens.

Δυστομέω, ῶ, ὁ ἡ ὡ, difficilis cæsu. Ex δύς, & τέμνω, *cædo*, *seco.*

Δύστονος, ος, valde molestus, gravis. A τόνος.

Δυστοπάζω, f. άσω, difficulter conjicio. Hinc

Δυστόπαστος, ος, ὁ ἡ ὡ, quem conjectura difficulter adsequi possis, difficilis conjectu.

Δύστοπος, ος, ὁ ἡ ὡ, difficilis, absurdus.

Δυστραπέω, ῶ, f. ήσω, perversitas & morum, impotis vultus; (2) [illegible] quis offendi. A

Δυστράπελος, ος, ὁ ἡ ὡ, morosus, qui difficulter movori potest, cujus animus aegre flectitur potest, durus, rigidus; (2) qui non facile sedatur; (3) qui fuse calamitatem diligenter non invenit. Ex δύς, & στρέφω, τρέπω, vertο.

Δυστραπέλως, *Adverb.* implacide, contumaciter, (2) inconcinne, incondite.

Δυστρέπτος, ος, non facile loco movendus.

Δυστροπία, ας, ἡ, difficultas morum, morositas, malignitas & pravitas animi. A

Δύστροπος, ος, ὁ ἡ ὡ, qui ingenio & moribus est difficilis; (2) qui transferri & moveri difficulter potest; (3) inutilis; (4) pravus, malignus; (5) contumax. Ex δύς, & τρόπος, vel τρέπω.

Δυστρόπως, *Adv.* maligne, morum quadam perversitate.

Δύστροφος, ος, ὁ ἡ ὡ, qui difficulter alitur. Ex δύς, & τρέφω, *alo.*

Δυστρύπητος, ος, ὁ ἡ ὡ, terebratu difficilis. Ex δύς, & τρυπάω, *terebro.*

Δυστυχέω, ῶ, f. ήσω, fum infelix. Δυστυχεῖν περὶ τὴν μάχην, Plut. ὁ τοῖς πράγμασι, Luc. A δυστυχής.

Δυστύχημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. A δυστυχέω.

Δυστυχής, ές, ὁ ἡ ὡ, miser, calamitosus, infelix. Ex δύς, & τύχη, *fortuna.*

Δυστυχία, ας, ἡ, miseria, infortunium.

Δυστυχῆντας, acc. pl. præs. part. act. *contr.* pro δυστυχοῦντας, a δυστυχέω.

Δυστυχῶς, *Adv.* infeliciter, adversante fortuna.

Δυσυπνίη, ῶ, ægre obdormisco. A ὑπνώσσω.

Δύσυπνος, ος, ὁ ἡ ὡ, qui ægre obdormiscit.

Δυσυποίστερος, ος, ὁ ἡ ὡ, subductu difficilis. Ex δύς, & ὑποστέλλω, *subduco.*

Δυσύποιστος, ος, ὁ ἡ ὡ, qui ægre sufferri potest, ægre tolerabilis. Ex δύς, & ὑποφέρω.

Δυσυπόστατος, ος, ὁ ἡ ὡ, cujus impetus vix sustineri potest. Ex δύς, & ὑφίσταμαι.

Δύσφαλτος, ος, ὁ ἡ ὡ, labefactu & subversu difficilis. Ex δύς, & σφάλλω, *labefacto.*

Δυσφανής, ές, ὁ ἡ ὡ, vix apparens, obscurus. Ex δύς, & φαίνομαι, *apparco.*

Δυσφάντως, ος, ὁ ἡ ὡ, non facile visionem concipiens. Ex δύς, & φαντάζω.

Δύσφατος, ος, ὁ ἡ ὡ, nefandus, non dicendus. Ex δύς, & φημί, *dico.*

Δυσφόρητος, ος, ὁ ἡ ὡ, intolerandus.

Δυσφημία, ας, ἡ, f. ήσω, probra & convitia in aliquem jacto; (2) male ominor; (3) ominosa loquor.

Δυσφημία, ας, ἡ, maledicentia; (2) obscenitas verborum.

Δυσφήμιος, ος, ον, male ominatus.

Δύσφημος, ος, ὁ ἡ ὡ, maledicus, famam & existimationem alicujus lædens; (2) male ominis, infaustus. Ex δύς, & φήμη.

Δύσφθαρτος, ος, ὁ ἡ ὡ, vix corruptibilis. Ex δύς, & φθείρω, *corrumpo.*

Δυσφορέω, ῶ, f. ήσω, difficulter porto vel tolero; (2) ægre fero, indignor.

Δυσφορητός, ος, ὁ ἡ ὡ, latu toleratuque difficilis; (2) qui non facile resolvitur.

Δυσφορία, ας, ἡ, portandi seu tolerandi difficultas; (2) difficultas trahendi v. c. spiritum.

Δυσφρικώδης, ες, animi molestiam exprimens, indicans. Vox Gramm.

Δυσφύρμυκτος, ος, ὁ ἡ ὡ, flebilis, lacrumosus.

Δύσφορτος, ος, ὁ ἡ ὡ, portatu difficilis; (2) molestus, gravis. Ex δύς, & φέρω.

Δυσφόρως, *Adv.* ita, ut vix portari queat; (2) molestè, ægre, iniquo animo.

Δύσφραστος, ος, ὁ ἡ ὡ, qui vix explicari potest. Ex δύς, & φράζω, *expono.*

Δυσφράστως, obscure in pronunciando.

Δυσφρία, ας, ἡ, animum abjectio, animi ægre feio. Ex δύς, & φρήν.

Δυσθυμία, ἡ, curia plenus, ſollicitus.
Δυσθύμως, ægro animo.
Δύσθυρος, ægre animo.
Δυσθυρωνῶν, pl. Mol. pro Σιδηρωνῶν.
Δυσθυρωσία, ας, ἡ, animi ægritudo, anxietas, dolor, ſollicitudo. A δύσθυρον.
Δυσκάθεκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficile naſcens, aut progenies. Ex δύς, & φύω, *naſcor*. Hinc
Δυσκαθεξία, ας, ἡ, naſcendi difficultas.
Δυσκαθεκτέω, ω, ὁ ἡ ὁ, cuſtoditu difficilis, qui aegre cuſtodiri poteſt. Ex δύς, & φυλάσσω, *cuſtodio*.
Δύσκρασις, ἐως, ἡ, mala natura.
Δυσκωφία, ἡ, aſperitas vocis, ſeu ſoni. A
Δύσκωφος, ος, ὁ ἡ ὁ, malam vocem habens, malum aut inſuavem ſonum edens. Ex δύς, & φωνή, *vox*.
Δυσκώφως, *Adv.* voce aſpera, ſono inſuavi.
Δυσλάβητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficile deprehendi poteſt. Ex δύς, & λαμβάνω.
Δυσχαλίνατος, ον, effrænis.
Δυσχάρις, ις, ὁ ἡ ὁ, parum gratus, Ex δύς, & χάρις, *gratia*.
Δυσχειμερίης, ὁ, ἡ, ὀν, difficilis habitatu ob hiberna frigora; (2) inſeſtus hiberno frigore. A
Δυσχείμερος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex δύς, & χειμών, *hiems*.
Δύσχειμος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.
Δυσχείμων, ονος. idem.
Δυσχείρωμα, τὸ, res invicta, invincibilis.
Δυσχείρωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre ſuperabilis. A δύς, & χείρ, *ſubigo*.
Δυσχολαίνετος, *Adverb.* cum indignatione & ſtomacho. A
Δυσχεραίνω, f. ανῶ, moleſte fero, gravor; (2) pertæſus ſum, indigne fero; (3) rem difficilem eſſe cenſeo, addubito, hæſito; (4) rem difficilem reddo; & (5) δυσχεραίνομαι, ſum moleſtus, odioſus, invitus. Δυσχεραίνειν καθ' ἡμῶν, Plut. δῆθ πράξῃ, Luc. τὸ πρᾶγμα, Dem. A δυσχερής. Hinc
Δυσχεραντικός, ἡ, όν, difficilis.
Δυσχέρασμα, ατος, τὸ, moroſitas.
Δυσχέρεια, ας, ἡ, difficultas, (2) moleſtia, tædium, incommodum; (3) ſævitia, acerbitas quæcunque.
Δυσχερής, ής, ὁ ἡ ὁ, manibus non facile tractabilis; (2) difficilis, arduus; (3) moleſtus, gravis, odioſus. Ex δύς, & χείρ.
Δυσχερῶς, *Adv.* difficulter; (2) odioſe, moleſte.
Δυσχημάτιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, figuratu difficilis. Ex δύς, & σχηματίζω.
Δύσχιμος, pro δύσχειμος.
Δύσχιος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficulter finditur, ſeu ſcinditur. Ex δύς, & χίζω, *findo*.
Δυσχλαινία, ας, ἡ, mala & derrita læna; (2) quævis veſtis ſqualida. A δύσχλαινος.
Δύσχλαινος, ος, ὁ ἡ ὁ, attrita & lacera læna indutus. Ex δύς, & χλαῖνα, *læna*.
Δύσχορτος, ον, non commode habitandus, non bene munitus.
Δυσχραής, ὲς, fœdus, ſqualidus, & *hinc* inviſus.
Δυσχρηνής, ὲς, idem.
Δυσχρηστία, ὁ difficilis, aut etiam nullius uſus ſum. Δυσχρηστέομαι, uſu rei cujuſpiam offendor, impedior. Ἐδυσχρήστουν τὰ ἔργα ἀνιστάμενοι, Polyb. Ex δύς, & χράομαι, *utor*. Hinc
Δυσχρήστημα, ατος, τὸ, incommodum.
Δυσχρηστία, ας, ἡ, difficultas utendi re aliqua, incommoditas. A
Δύσχρηστος, ος, ὁ ἡ ὁ, cujus difficilis eſt uſus; (2) inutilis, incommodus; (3) mala vaticinans, ſiniſtra oracula reddens. Ex δύς, & χράομαι, *utor*, vel *oraculum reddo*.
Δυσχρήτως, ita, ut difficile ſit uti. Ab eod.
Δύσχροια, ἡ, deformis, teter color corporis. A
Δύσχρους, *contr.* δύσχρως, ος, ὁ ἡ ὁ, male coloratus. Ex δύς, & χρόα, *color*.
Δύσχρως, *contr.* ὁ ἡ ὁ, idem.
Δυσχυλία, ας, ἡ, ſ. poris injucunditas, ſapor inſuavis. A

Δύσχυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilem & ingratum habens ſaporem. Ex δύς, & χυλός.
Δύσχυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilem & moleſtum ſuccum, ſeu ſaporem habens.
Δύσχωλος, ος, ὁ ἡ ὁ, graviter claudicans.
Δυσχωρία, ας, ἡ, difficiles loci, ſ. regionis, loca difficilia. Ex δύς, & χῶρος, *locus*.
Δυσχώριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter ſejungi aut ſecerni poteſt. Ex δύς, & χωρίζω.
Δυσῳδία, ας, ἡ, graviter olens, fœtidus. Ex δύς, & ὀζω, *oleo*. Hinc
Δυσωδία, ας, ἡ, malus odor, fœtor.
Δυσώλεθρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter interit; (2) ægre moriens. Ex δύς, & ὄλεθρος.
Δυσωνέω, ῶ, f. ήσω, difficilem me præbeo in emendo; nolo tantum dare, quantum petitur. A
Δυσώνης, difficilis emptor, qui moroſus eſt in emendo. Ex δύς, & ὠνέομαι, *emo*.
Δυσώνητος, ον, male emptus.
Δυσώνυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui malum eſt & infauſtum nomen; (2) cujus nomen odioſum eſt; (3) infauſtus. Ex δύς, & ὄνομα.
Δυσωπέω, ῶ, fut. ήσω, pudore adficio; (2) flecto, exoro, perſuadeo; (3) *omnino* moveo, ſed rebus deterioribus, quæ abſterrent, &c. *unde eſt* (4) horribili ſpecie perterreo; (5) hæreo, hæſitabunde adſpicio; (6) ſuſpicor, vereor. Τί μάλιστά ζε δυσωπεῖ ὧν ὑπὸ Κλεομένους πεπόνθασιν; Plut. Ex δύς, & ὠψ, *vultus, adſpectus*. Hinc
Δυσωπησία, ας, ἡ, ipſa actio adſiciendi aliquem pudore; (2) exoratio, perſuaſio.
Δυσωπητικός, ἡ, όν, vim habens pudoris, timoris, &c. injiciendi.
Δυσωπητικῶς, ad injiciendum pudorem, &c. accommodate.
Δυσωπία, ας, ἡ, pudor, qui nos eos intueri non ſinit, qui aliquid a nobis poſtulant; (2) vitioſus & immodicus pudor; (3) difficultas aliquid certo comprehendendi. Ex δύς, & ὠψ, *oculus, adſpectus*.
Δυσωπῶ, ῶ, f. ήσω, difficulter cuſtodio. Ex δύς, & ὄρος, *cuſtos*.
Δυσωρήσω, 3. pl. f. ind. med. v. δυσωρέω.
Δύσωρος, ον, importunus.
Δύτης, ου, ὁ, urinator. A δύνω. Hinc
Δυτικός, ἡ, όν, urinatorius; (2) qui aquas ſubire amat, ſeu ſolet; (3) occidentalis.
Δυτός, ἡ, όν, qui indui poteſt.
ΔΥΩ, f. δύσω, ſubeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Καὶ Θάλυν ἀμφὶ χρόα τλήσεται εἵματα δῦναι, Luc. 277.
Δυώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.
Δυωδεκαδάρχης, ου, ὁ, qui duodecim viris præeſt. Ex δυώδεκα, & ἄρχω.
Δυωδεκάδρομος, ὁ, qui duodecim curricula abſolvit.
Δυωδεκακισσοπήχυς, εος, ὁ ἡ ὁ, qui duorum & viginti cubitorum eſt.
Δυωδεκάμηνος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim menſium eſt. Ex δυώδεκα, & μήν, *menſis*.
Δυωδεκαπαῖς, αιδος, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim habet filios. Ex δυώδεκα, & παῖς, *filius*.
Δυωδεκάπηχυς, εος, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim cubitorum eſt. Ex δυώδεκα, & πῆχυς.
Δυωδεκάριθμος, ος, ὁ ἡ ὁ, duodecimus numero. Ex δυώδεκα, & ἀριθμός, *numerus*.
Δυωδεκάς, άδος, ἡ, duodenarius numerus; (2) *Adjec.* pro in duodecim partes diviſus; (3) pars duodecima.
Δυωδεκατεύω, qui duodecimo v. g. die aut anno aliquid facit aut patitur. A
Δυωδέκατος, duodecimus.
Δυώ, gen. dual. *Att.* & *Ion.* pro δυοῖν.
Δυώνομος, ον, duo nomina habens.
Δῶ, acc. ſing. *pro Δῶρον*, pro δῶμα.
Δῶ, 1. ſing. a. 2. conj. act. v. δίδωμι.
Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, pro δυώδεκα.
Δωδεκάζυγος, ον, ὁ ἡ ὁ, duodecim boum pretium valens. Ex δυώδεκα, & ζυγός, *bos*.
Δωδεκαγραμμος, ον, duodecim flexus habens. *Epith.* curriculi.
Δωδεκαδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, duodecim digitos habens. Ex δώδεκα, & δάκτυλος.

Δωδεκαδράχμος, ος, ἡ, idem quod δωδεκαδράχμιος.
Δωδεκάδελτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim tabularum eſt, qui ex duodecim tabulis conſtat. Ex δώδεκα, & δέλτος, *tabula*.
Δωδεκάδραχμος, ον, duodecim drachmas valens.
Δωδεκάδωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim palmorum eſt. Ex δώδεκα, & δῶρον, *palmus*.
Δωδεκάεδρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim baſium, ſ. laterum eſt. Ex δώδεκα, & ἕδρα.
Δωδεκάθλος, ον, decies victor.
Δωδεκαετής, ὲς, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim annorum eſt, duodecennis. Ex δώδεκα, & ἔτος, *annus*.
Δωδεκαήμερος, ον, decem dierum durans.
Δωδεκάθεον, ου, τὸ, medicamentum quoddam antidoton; (2) herba quædam, a duodecim diis ſic dicta. Sunt autem οἱ δώδεκα θεοί, Jupiter, Juno, Apollo, Mars, Venus, Ceres, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Minerva, Diana, & Veſta.
Δωδεκάθεος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim deorum eſt.
Δωδεκάκις, *Adv.* duodecies. A δώδεκα.
Δωδεκάκλινος, ον, decem lectos ſtratos habens.
Δωδεκάκλωνος, ον, decem ramos habens.
Δωδεκάκρουνος, ὁ ἡ ὁ, duodecim habens fiſtulas, ſive ſcaturigines, κρουνός, *ſcatebra ſaliens*.
Δωδεκάκωλος, ον, decem membra, *verſus* habens.
Δωδεκάλινος, ον, duodecim filis conſtans.
Δωδεκάμιλλος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod δυωδεκάμιλλος.
Δωδεκαμήχανος, ος, ὁ ἡ ὁ, duodecim inſtructus machinis; (2) duodecim artium peritus, verſutus. Ex δώδεκα, & μηχανή.
Δωδεκάμοιρος, ος, ὁ ἡ ὁ, in duodecim partes diviſus. Ex δώδεκα, & μοῖρα, *pars*.
Δωδεκάπαλαι, dudum.
Δωδεκάπηχυς, εως, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim cubitorum eſt.
Δωδεκάπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim pedes habet; (2) qui duodecim pedum eſt.
Δωδεκαρχης, v. δυαδ.
Δωδεκάς, v. δυαδ.
Δωδεκάσκαλμος, ος, ὁ ἡ ὁ, decem ſcalmis inſtructus. Ex δώδεκα, & σκαλμός.
Δωδεκάσκυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, duodecim habens pelles. Ex δώδεκα, & σκύτος, *corium*.
Δωδεκαστάδιος, ον, decem ſtadia æquans.
Δωδεκαστάσιος, ον, duodecim libras pendens.
Δωδεκατάλος, αία, αῖον, qui duodecim dierum eſt; (2) qui dies duodecim alicubi manet, vel alicunde abeſt. A δώδεκα.
Δωδεκατημόριον, ου, τὸ, duodecima pars. Ex δωδέκατος, & μόριον, *pars*.
Δωδέκατος, ον, duodecimus.
Δωδεκάφυλλος, ος, ὁ ἡ ὁ, duodecim folia habens. Ex δώδεκα, & φύλλον, *folium*.
Δωδεκάφυλον, ου, τὸ, duodecim tribus.
Δωδεκαφόρος, vitis ſingulis menſibus uvas ferens.
Δωδεκέτης, ὁ, qui decem annorum eſt, fœm. δωδεκέτις.
Δωδεκηΐδες, *Ion.* pro δωδεκαέτιδες, θυσίαι, quæ & δωδεκαΐδες, dicuntur, ſacrificia ex duodecim animalibus.
Δωδεκήρης, ος, ὁ ἡ ὁ, duodecim remorum ordinibus inſtructus. Ex δώδεκα, & ἐρέσσω.
Δῶλλω, 1. f. a. 2. opt. act. *Att.* pro δοῖλλω, a δίδωμι.
Δῶνος, *dederit*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Ion.* pro δῴη, & hoc *Att.* pro δοίη.
Δῶλον, *ſarcum*, acc. ſing. *Dor.* pro δῆλον.
Δῶμα, ατος, τὸ, domus; (2) tectum planum. A δέμω, *ædifico*.
Δωμάτιον, ου, τὸ, cubiculum, conclave; (2) tectum. Dim. a δῶμα.
Δωματῖτις, ἡ, domeſtica.
Δωμάω, ῶ, fut. ήσω, ædifico. Οὐ ζῆμα δωμήσαντες ἴγχρεῖς, Lyc. 719.
Δῶμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. v. δίδωμι.
Δώμησις, εως, ἡ, ſtructura, ædificatio. A δωμάω.
Δωμήτης, ου, ὁ, apparatus ſtructuræ, ſtructura. Ab eod.
Δωμήτωρ, ορος, ὁ, ædificator, conditor. Ab eod.
Δῶμεν, *dederimus*, 1. pl. a. 2. conj. act. per *Syſtolen* pro δῶμεν, & hoc *Epic.* pro δῶμεν.

Δωρ', *Dor.* pro δῶρα, pl. a δῶρον, *donum.*

Δωρεά, ᾶς, ἡ, donum, munus, ut victus, qui publice alicui præbetur, prima sedes, immunitas, & similia, quæ in primis honoris causſa alicui dantur, ſive quæ ita dantur, ut non reddantur. ¶ A δῶρον.

Δωρεὰν, *Adv.* gratis, ſine merito; (2) fruſtra, ſine cauſſa. A δωρεὰ, cujus propriè Accuſativus eſt, ſubaudiendumque venit τὸ κατά.

Δωρέω, ῶ, f. ήσω, & δωρῆμαι, dono. Κρεῖσσον ἐκατὸν δύσ' ἀστῶν δωρεῖσθαι, Herodot. Ἑλλὰς σ' ἀδίλφοις παῖσδε δωρεῖται χθονὸς, Eur. Or. 1127. A δωρὴν, *donum.* Hinc

Δωρημα, ατος, τό, donum, munus.

Δωρηματικὸς, ἡ, ὸν, munificus, liberalis.

Δωρητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod δωρητὸς.

Δωρητὸς, ἡ, ὸν, muneribus placabilis; (2) donatus, dono, ſive gratis datus; (3) qui dona accipit. A δωρέω.

Δωρητικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Δωρίζω, Dorice loquor; (2) partem corporis nudo, ſeu nudam conſpiciendam præbeo, ut Dores quondam ſolebant.

Δωρικὸς, ἡ, ὸ, Doricus.

Δώρισι, ίς, ιον, idem. A

Δ Ω Ρ Ι Σ, ίδος, ἡ, Doris, regio Græciæ.

Δωρίσδειν, *Dorice loqui*, præſ. inf. act. *Dor.* pro δωρίζειν, a verbo δωρίζω, *Dorice loquor.*

Δωρισμὸς, ὰ, ὸ, Dorica loquendi ratio.

Δωρίστι, *Adv.* Dorice. A Δωρὶς.

Δωροβόρος, ᾰ, ὁ ἡ, ὐ, qui dona vorat, donivorus. Ex δῶρον, & βορὸς, vel βορός.

Δωρογραφὴ, ῆς, ἡ, accuſatio ejus, qui remp. adminiſtrat ob dona accepta. Ex δῶρον, & γράφω, *ſcribo.*

Δωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, donis inhio, munera accipio; (2) muneribus corrumpo. Οἱ δωροδοκοῦντες καὶ χρήματα λαμβάνοντες ἀδικοῦσι, Dem. Δωροδοκεῖ παρὰ ζῆ, idem. Δεδωροδόκηται ταῦτα, id. Ex inſd.

Δωροδόκημα, ατος, τὸ, munus per corruptionem acceptum. A δωροδοκέω.

Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio.

Δωροδόκιστὶ, avide in accipiendis donis.

Δωροδόκος, ᾰ, ὁ ἡ, ὸν, munerum acceptor, donis inhians. Ex δῶρον, & δέχομαι.

Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, de donis reſeco. Ex δῶρον, & κόπτω, *ſeco.*

Δωρολημπτέω, munera accipio, muneribus me corrumpi ſino.

Δωρολήπτης, ου, ὁ, qui munera accipit. Ex δῶρον, & λαμβάνω, *capio.*

Δωρολῆψία, ας, ἡ, munerum acceptio, aviditas.

Δ Ω͂ Ρ Ο Ν, ου, τὸ, donum; (2) palmus minor.

Δωροξενία, ας, ἡ, quum quis peregrinitatis accuſatus donis judicibus datis effugit. Ex δῶρον, & ξένος, *hoſpes, peregrinus.*

Δωροτιλία, munera ſolvo, fero.

Δωροφάγος, ᾰ, ὁ ἡ, ὐ, qui dona devorat, donivorus. Ex δῶρον, & φαγεῖν, *vorare.*

Δωροφορία, ᾶς, ἡ, donum fero, largior. A

Δωροφορία, munerum oblatio. A

Δωροφόρος, ᾰ, ὁ ἡ, ὸν, qui dona fert, ſeu portat. Ex δῶρον, & φέρω, *fero.*

Δωὶς, ἡ, donatio, donum. Ἄλλιτον, a δίδωμι, *do.*

Δωσιμῶναι, f. 1. inf. act. *Dor.* pro δώσειν.

Δωσῇ, *tradat*, 3. ſ. a. 1. conj. act. *Poët.* pro δώκῃ.

Δωσι, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro δῷ.

Δωσίδικος, ᾰ, ὁ ἡ, ὸν, qui ad pœnam traditur; (2) qui dat pœnas; (3) qui judicio ſe permittit. Ex δίδωμι, & δίκη, *pœna.*

Δωσῦντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσουσι.

Δωσῶ, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσω.

Δώσω, 1. f. fut. 1. ind. act.

Δώσων, ὁ, Doſon, qui ſemper pollicetur ſe daturum, nec tamen unquam dat, *Dabo, onis*, ex verſione Eraſmi. A δίδωμι.

Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator, dator. Ab eod.

Δώτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Δωτινάζω, dona colligo & accipio. A δωτίνη.

Δωτιναι, acc. ſing. *Dor.* pro δωτίνην.

Δωτίνη, ης, ἡ, donum, munus, quod conſumitur, ut vinum, veſtis, &c. A δίδωμι.

Δωτίνῃσι, *donis*, dat. pl. *Ion.* pro δωτίναις.

Δώτωρ, ορος, ὁ, dator, donator. A δίδωμι.

Δώωσ' pro δῶσαι, *dediſſem*, 3. pl. a. 2. conj. *Poët.* pro δῶσι, a verbo δίδωμι, *do.*

E.

E, Quinta apud Græcos litera, quæ ε ψιλὸν, ſive E tenue atque exile dicitur, ad differentiam τοῦ η, quod E latum, & pingue ſonat; (2) nota numeralis valens *quinque*, & cum addita inferne lineola ε, *quinquies mille*, ſ. *quirque millia.*

Ἐ, ἑ, *Interjectio dolentis*, he! hei!

Ἔ, *je*, acc. ſing. ab ἕ, *ſui.*

Ἔα, *interjectio querentis*, ah; (2) *admirantis*, hem! Quaſi ab Imperativo Verbi ἐάω, *ſino.* Hinc ἰὼ δὴ, *age igitur.*

Ἔα, *eram*, 1. ſing. Imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἦα, & hoc pro ἤμην, a εἰμὶ.

Ἔᾳ, 3. ſ. pr. pro ἐᾷ, a ἐάω.

Ἐᾶε, 3. ſ. pr. *Poët.* pro ἐᾷ.

Ἔαγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἶαγα, ab ἄγνυμι.

Ἑάγλω, a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἴαγλω, ab eodem.

Ἔαγμα, τὸ, fragmentum, ab ἄγω.

Ἔαδα, perf. ind. med. *Att.* part. ἕδα, ab ἅδω.

Ἐαδότα, acc. ſ. perf. part. med. *Att.* pro ἡδότα.

Ἔαικα, perf. ind. act. ind. pro ἴσακα, ab ἴσω.

Ἑάλωκα, *captus ſum*, perf. ind. act. *Att.* pro ἥλωκα, a verbo ἁλίσκω, *capio.*

Ἑάλων, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἅλων, ab eod.

Ἐ Α Ν, *Conjunct.* ſi; (2) ἐὰν μὴ, niſi; (3) geminatum cum τ notat ſive; (4) particula potentialis pro ἄν; (5) ἐάνπερ, ſi; licet.

Ἑάνδατον *placebam*, 1. ſing. inf. imperf. ind. act. *Att.* pro ἤνδανον, a verbo ἀνδάνω.

Ἐανὸς, ὴ, όν, indutu pulcher; (2) ſplendidus; (3) tenuis, ſimplex, coloribus non diſtinctus; et (4) *Subſtantive* amictus, pallium, peplum. Ab ἵω, *induo.*

Ἔαντα, 3. pl. pr. ind. act. *Att.* pro ἧνται, ab ἧμαι.

Ἑαξεν, *fregit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔᾶξε, a verbo ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango.*

Ἔαρ, αρος, τὸ, ver; (2) ſanguis; (3) pinguedo. Hinc

Ἐαρίζω, fut. ίσω, vernum tempus dego; (2) verno, vernam temperiem refero.

Ἐαρινὸς, ὴ, όν, vernus. Ab eod.

Ἐαροδρεπὴς, ὸς, ὸν, verno tempore decerptus.

Ἐαροτρεφὴς, ὲς, vernus, vere natus, nutritus.

Ἐαροτρόφος, ον, & ἐαροτροφὴς, ὲς, idem.

Ἐαρόχροος, ον, vernum colorem, i. e. recentem, viridem habens.

Ἔαρτερὸς, ὰ, όν, vernus. Ab ἔαρ.

Ἔας, *finis*, pro ἴσεις, ab ἴσω.

Ἔασα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἧσα, ab ἀνδάνω.

Ἐάσαμεν, *ſivimus*, a. 1. ind. act. verbi ἐάω.

Ἐάσατε, *ſineris*, 2. pl. f. 1. ind. act.

Ἔασκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶα.

Ἔασι, *ſunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἰσὶ, a verbo εἰμὶ, *ſum.*

Ἐάσομεν, *ſinemus*, f. 1. ind. act. verbi ἐάω.

Ἐασσα, *exiſtens*, præſ. part. f. g. *Dor.* pro ἔσα, ab εἰμὶ, *ſum.*

Ἔατε, 2. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἦτε.

Ἐατέον, renunciandum vel valedicendum eſt. Ab ἐάω.

Ἐαυτοῦ, ῆς, οῦ, ſui ipſius. Ex ἑο pro ἕ, *ſui*, & αὐτὸς, *ipſe.*

Ἐαφθὼς, ὰ. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἡφθὼς, ab ἅπτομαι.

Ἔ Α Ὼ, ῶ, f. ήσω, ſino; (2) prætermitto, omitto; (3) deſino; (4) valere jubeo, renuncio. Οὐκ ἐῶ ποιεῖν, Xen. Μὴ ἐᾷ ὄχλον ἐσέρχεσθαι ἐμοὶ, μᾶλλ' ἐξερῶμεν ἀλλήλοις, Hocr.

Ἐάων, ὁ, ἡ, ὸν, *Poët.* pro ἑαυτοῦ, ἧς, οῦ.

Ἐβὲ, *veni*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔβη.

Ἐβδίδιος, ὰ, ὸν, *Dor.* pro ἑβδόμιος.

Ἔβεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. βαίνω.

Ἔβεσκον, *feci*, 1. ſing. imperf. ind. act. verbi βόσκω.

Ἔβεσκον, *ieram*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi βόσκω.

Ἐβήκατο, *ſtetit*, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. βαίνω.

Ἐβήκειν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. βάλλω.

Ἐβήσαμεν, *ſeptimus*, a. 1. ind. act. verbi βαίνω.

Ἐβήσατο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. βάλλω.

Ἐβήσιλλον, 3. pl. a. 1. ind. med. v. βασιλεύω.

Ἐβηρίξα, *caligarem*, 3. pl. a. 2. conj. a βαρίσδομαι, *caligo.*

Ἔβησον, *fine*, a. 1. imper. act. *Lond.* pro θὲς.

Ἐβίασα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. βιάζω.

Ἐβόησα, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. βοάω.

Ἐβουλυμίησ', part. perf. paſſ. v. βουλυμιάω.

Ἐβουλεύξαμεθα, 1. plur. a. 1. ind. med. v. βουλεύω.

Ἐβδιμαγενὴς, ὁ, ſeptimo die natus. Ex ἕβδομος, & γένος. Apollinis.

Ἑβδομαδικὸς, ὴ, όν, ſeptimanus. Ab ἑβδομὰς.

Ἑβδομαῖος, αία, αῖον, qui ſeptimo die aliquid facit; (2) ſeptimanus. Ab ἑβδομος.

Ἑβδομάκις, *Adv.* ſepties. Ab eod.

Ἑβδομὰς, άδος, ἡ, numerus ſeptenarius; (2) hebdomas, ſeptimana; (3) ſeptima quæque dies. Ab eod.

Ἑβδόματος, άτη, ατον, ſeptimus. Ab eod.

Ἑβδομηκοντὰ, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptuaginta.

Ἑβδομηκοντάκις, *Adv.* ſeptuagies.

Ἑβδομηκοντούτης, ſeptuaginta annos natus, ἑβδομηκοντάετὴς, fœm.

Ἑβδομηκοστὸς, ὴ, όν, ſeptuageſimus. Ab eod.

Ἑβδομος, ὁμη, ομον, ſeptimus. Ab ἑπτὰ.

Ἐβιβάσθη, 3. ſing. 1. ind. paſſ. & ἐβιβάσατο, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. βιβάζω.

Ἐβίβλητο, 3. ſing. plusq. ind. paſſ. v. βάλλω.

Ἐβίβλητο, *jaciebat*, 3. ſing. pluſq. ejuſd.

Ἔ Β Ε Α Ο Σ, ου, ὁ, ebenus, lignum graviſſimum.

Ἐβένινος, ίνη, ινον, ebeninus, ex ebeno factus. Ab

Ἔβενος, ου, ὁ, idem quod Ἔβηνος.

Ἔβερ, vel Ἔβερ, ὁ, Heber, vel Eber. Nomen viri Hebr. ἄλλοτον, *tranſiens.*

Ἔβλω, *veni*, acr. 2. ind. act. verbi βάλλω, *venio.*

Ἔβησα, *venit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐβήσετο, *ibat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi βάσομαι pro βαίνω, *eo.*

Ἐβήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. βάω.

Ἔβλι, *vivebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contra.* pro ἔβιε, a verbo βίβλω, *vivo.*

Ἐ Β Ι Σ Κ Ο Σ, ου, ὁ, hibiſcus, malva, althæa herba.

Ἔβιωσ, *vixi*, a. 2. ind. act, verbi ejuſd.

Ἐβλαξεν, a. 2. ind. act. verbi βλάπτω.

Ἐβλάδομεν, *diſſicultas ſum*, perf. ind. paſſ. *Att.* pro βεβλάδημεν, a verbo βλάπτω.

Ἐβλάμμαι, *læſus ſum*, perf. ind. paſſ. *Att.* pro βεβλαμμαι, a verbo βλάπτω, *noceo.*

Ἐβλαστηκότις, nom. plur. partic. perf. act. *Att.* pro βεβλαστηκότες, a βλαστάνω.

Ἐβλάστησεν, *germinavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐβλάστων, *germinavi*, a. 2. ind. act.

Ἐβλαφθήμεσθα, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi βλαφθήμιω.

Ἐβλαψε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. βλάπτω.

Ἐβλαπτε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. βλάπτω.

Ἐβλητὸ, *jactus erat*, 3. ſingul. pluſq. ind. paſſ. per *Syncopen*, pro ἐβέβλητο, a verbo βάλλω.

Ἐβᾶσε, 3. ſ. imperf. pro ἐβαίνετο, a βάω.

Ἐβόησα, *ſuccurri*, aor. 1. ind. act.

Ἐβοήθησα μάλιν, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi βοηθέω.

Ἔβοσκον, 3. pl. imperf. ind. act. v. βόσκω.

Ἐβόλοντο, *volebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐβούλοντο, a verbo βούλομαι, *volo.*

Ἐβόλυσε, 3. ſ. perf. ind. act. v. βολύω.

Ἐβόλυσε, *turbidus*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐβολήθη, 3. ſ. aor. 1. ind. paſſ. v. βολύνω.

Ἐβόλε, *volebas*, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro ἐβούλετο, ab eod.

Ἐβραΐζω, f. ίσω, Ebræorum more loquor, ſeu vivo. Ab Ἔβραῖος.

Ἑβραΐδ-ης, ου, ἡ, Ebraïdes. Ab seq.
Ἑβραῖ-ος, ου, ὁ, ἡ, Ebræus. Ab Ἕβρη.
Ἑβραΐς, ΐδος, ἡ, Ebræa. Ab Ἕβραῖος.
Ἑβραϊστί, Adv. Ebraïce, & Ab eod.
Ἑβράσθη, ebullivit, 3. s. a. 1. ind. pass. verbi βράζω.
Ἔβραχε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. βρίχω.
Ἔβρεμψεν, maduerit, 1. sing. a. 2. ind. act.
Ἔβρεξε, maduerit, 3. sing. aor. 1. ind. act.
Ἐβρύκετο, 3. sing. impers. ind. med. verbi βρυχάομαι.
Ἔβρω, 3. sing aor. 2. ind. act. v. βιβρώσκω.
Ἐβώσατο, vociferavit, 3. sing. a. 1. ind. med. Dor. pro ἐβόησατο, a verbo βοάω.
Ἔβωσαν, 3. sing. aor. 1. ind. act. Dor. pro ἐβόησαν.
Ἐβώσθησαν, celebres facti sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐβοήθησαν.
Ἐβωστρώθην, 1. s. a. 1. ind. pass. v. βωστρόω.
Ἔγαιος, αία, αιον, qui in terra est. Ex ἐν, & γαῖα, terra.
Ἐγαλήνιζα, f. ίσω, serenus fio, tranquillor. Ex ἐν, & γαλήνη.
Ἐγαλακτίσμαι, σμαι, lacteſco, in lac convertor.
Ἔγαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, lac habens. Ex ἐν, & γάλα, lac.
Ἐγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco.
Ἐγγαστρίζωθε, ὁ, imum ventrem penetrans.
Ἐγγαστριμαντίς, ίδος, ὁ ἡ ὁ, vaticinator e ventre. Ex ἐν, γαστὴρ, venter, & μάντις.
Ἐγγαστριμυθ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, ventiloquus, qui ex ventre vocem reddit; (2) qui in ventre dæmonem habet, interrogantibus responsa dantem. Ex ἐν, γαστὴρ, & μυθ-ος.
Ἔγγαστρ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in utero seu ventre est. Ex ἐν, & γαστὴρ, venter.
Ἐγγασφίστης, ου, ὁ, idem qui ἐγγαστρίμυθ-ος.
Ἐγέγηθα, 1. s. perf. ind. med. v. ἐγγεγήθομαι.
Ἐγγεγενῶτα, prognata, part. f. g. perf.
Ἐγγεγώνημαι, 1. sing. perf. ind. act. Att. pro ἐγγέγωνα, ab ἐγγυάω.
Ἐγγεγυμνασμέν-ος, perf. part. pass. v. ἐγγυμνάζω.
Ἔγγει-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in terra, seu ipso solo est. Ex ἐν, & γῆ, terra.
Ἐγγειότοκ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in ipsa terra nascitur. Ex ἔγγειος, & τόκ-ος, partus, a τίκτω, pario.
Ἐγγειόφυλλ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, habens folia humi serpentia. Ex ἔγγειος, & φύλλον, folium.
Ἐγγελαστὴς, οῦ, ὁ, irrisor. Ab
Ἐγγελάω, ῶ, f. άσω, irrideo. Ἐγγελᾶσι τοῖς σπουδαίοις, Soph. El. 279.
Ἔγγενίτης, ου, inquilinus, indigena.
Ἔγγενὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, indigena, ingenitus; (2) consanguineus; (3) congenitus, insitus.
Ἐγγενόμαν, inimicus fuerit, 3. sing. aor. 2. conjunct. med. verbi ἐγγίνομαι.
Ἐγγεννάω, gigno, ut simplex.
Ἔγγιον, idem quod ἔγγιστα, terrestre.
Ἐγγήρασμα, τὸ, id, cui senescimus. Ab
Ἐγγηράσκω, f. ἐγγηράσω, f. άσω, insenesco.
Ἐγγηροβοσία, in senectute alo.
Ἐγγίγνομαι, f. ἐγγενοῦμαι, f. γενήσομαι, insum, innascor; (2) interſum, interjicior, de tempore; (3) contingo, evenio; & (4) ἐγγένεσθαι, impers. licet, facultas est; (5) pro γίγνομαι. Ἵνα μηδεὶς χρόνος ἐγγένηται ἀμελείας, Dem. Ἵνα μὴ λάθοις ἡμᾶν τοιοῦτον ἐγγενόμενος, Plat. Ex ἐν, & γίγνομαι, nascor,
Ἐγγιγνώσκω, agnosco inesse. Οὔτε ἐμοὶ ἔροτας ἐγγιγνώσκουσι, Aret. Ex ἐν, & γιγνώσκω.
Ἐγγίζω, f. ίσω, appropinquo, immineo, instio, accedo. Ἐγγίζοντες ποῖόν τιν' ἀλλοῖοι σπείρουσιν, Cebes. Ab ἐγγύς, prope.
Ἐγγίνομαι, vide ἐγγίγνομαι.
Ἐγγὺς, Adv. propiùs. Ab ἔγγυς.
Ἐγγυσσάμενοι, 3. pl. a. 1. impers. act. verbi ἐγγύζω, appropinquo.
Ἐγγύτατα, Adv. proxime. Ab eod. Unde
Ἐγγύτατος, η, ον, proximus. Ab eod.
Ἐγκάραγμα, ατ-ος, τὸ, cranii fissura, in qua os adjectum loco naturali dignotum ad interiorem cerebri membranam pertingit.
Ἐγκαλαμίτ-ης, ου, ὁ ἡ ὁ, gladiolus.
Ἐγκλιχρ-ὸς, ὴ, ὸν, viscosus, glutinosus, lentus, tenax. Ex ἐν, & γλίχρος, viscosus.
Ἐγκλυκ-ὺς, ὺ, ὸ ἡ ὺ, cui inest aliqua dulcedo. Ex ἐν, & γλυκὺς, dulcis. Unde
Ἐγκλύκαν, dulcedinem infero.
Ἐγκλύφω, f. ψω, insculpo. Ἐγκλύφειν ζῶα ἐν λίθοις.
Ἐγλωσσοτυπέω, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἐν, γλῶσσα, & τυπέω.
Ἐγλωτολογέω, ομ-ῶ, ὁ, qui lingua victum quærit. Ex ἐν, γλῶσσα, & λατρ.
Ἐγλυφίς, ίδος, ἡ, compages dentium. Ex ἐν, & γομφόω, compingo.
Ἔγγυτος, ου, ὁ, ἡ, neptis. Ab ἔγγονος.
Ἔγγονον, ου, τὸ, fœtus, fœtura. Ab eod.
Ἔγγονοι, ων, nepotes, omnisque, posteri, progenies. Ex ἐν & γίνομαι.
Ἐγγραμματ-ὸς, ὸν, ὸ ἡ ὸν, scriptus. Ab ἐγγράφω.
Ἐγγραπ-ὸς, ὸν, ὸ ἡ ὸν, idem & ab eod.
Ἐγγραφὴ, ῆ, ἡ, inscriptio. Ab eod.
Ἐγγραφ-ὸς, ὸν, ὸ ἡ ὸν, scriptus, scriptio constans, in literas relatus; (2) in scriptura exstans. Ab eod.
Ἐγγράφω, fut. ψω, inscribo; (2) refero in tabulas; unde ἐγγεγραμμένα, de quibus lis instituta est in foro; (3) adscribo, addo; (4) conscribillo; (5) sacrifico. Ἐγγράφειν εἰς βιβλίον, εἰς πολιτείαν, εἰς τὸ ψήφισμα· ἐγγράφεσθαι εἰς ἄνδρας, τό διπλᾶν τινι, mulctari. Ex ἐν, & γράφω, scribo.
Ἐγγράφως, Adv. scripto, in scripto.
Ἐγγυαλίζω, fut. ίσω, vel ίξω, in manus trado; (2) trado. Ἔσχεν, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξῃ, Il. 2, 436. Ex ἐν, & γύαλον, manus cavitas.
Ἐγγυαλίξαι, tradere, a. 1. inf. act.
Ἐγγυάσομαι, 1. sing. f. 1. indic. med. Dor. pro ἐγγύσομαι. Ab
Ἐγγυάω, ῶ, spondeo, ἐγγυᾶν παῖδά τινι, Herodot. Ἀλλ' εἰμὶ ἐγγυᾶς σὺ μοι ἡξειν ἐπὶτον ὡς τάχ', οἷσα τὰς χύτρας, Arist. Plut. 1203. Οὐδὲ τις βάλλεται ἐγγυαδὴ τὰ μέλοντα ἴσασι, Dem. Ab
Ἐγγύβαθος, ου, fundo vicinus.
ΕΓΓΥΗ, ῆς, ἡ, sponsio, fidejussio.
Ἐγγυθήκη, ης, ἡ, scrinium, in quo velut in fidejussione nummi deponuntur, & pretiosa supellex. Ex ἐγγύω, & θήκη.
Ἐγγύησα, aor. 1. ind. act. v. ἐγγυάω. Unde
Ἐγγύησις, εως, ἡ, fidejussio, vadimonium.
Ἐγγυητὴς, ὴ, ὁ, fidejussor, sponsor. Ab eod.
Ἐγγυητικὸς, ὴ, όν, ad fidejussionem pertinens.
Ἐγγυητὸς, ὴ, ον, promissus; unde ἡ ἐγγυητὰ, sponsa, desponsata. Ab eod.
Ἐγγύθεν, Adv. cominus, prope. Ab ἐγγύς.
Ἐγγυθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυθήκη.
Ἐγγύθι, Adv. prope. Ab eod.
Ἐγγυμνάζω, f. άσω, exerceo. Ἐγγυμνάζεσθαι πολλάκις, Plut.
Ἐγγυοθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυθήκη.
Ἐγγύ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, præs; (2) sponsor. Ab ἐγγύη.
ΕΓΓΥΤΑΣ, Adv. propè. Hinc ἐγγύτερ-ος, vel ἐγγίων, propior, & ἐγγύτατ-ος, vel ἔγγιστ-ος, proximus.
Ἐγγύτατα, Adv. proxime.
Ἐγγυτάτω, Adv. idem & ab eod.
Ἐγγυτέρω, Adv. propiùs. Ab ἐγγύτερος.
Ἐγγύτης, ητ-ος, ἡ, propinquitas, vicinitas. Ab ἔγγυς.
Ἐγγών-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, angulos habens. Ex ἐν, & γωνία, angulus.
Ἐγδεδράκειν, 1. sing. pluſq. ind. act. verbi γλαφύω, scribo.
Ἐγείραο, genuiſti, 2. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐγείνασο, a verbo γείνομαι, nascor.
Ἐγεῖραι, a. 1. inf. act. v. ἐγείρω.
Ἐγειρεν, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐγειρομένων, excitati, gen. sing. præs. part. pass. Dor. pro ἐγειρομένης, a verbo eod.
Ἐγειρόφρον, mentem excitans, acuens.
ΕΓΕΙΡΩ, f. ξῶ, excito, expergefacio; (2) incito, accendo; (3) exstruo, ædifico; (4) vitam redde in N. T. Μὴν καὶ τὰ νεκρὰ ἐγείρειν, Soph. Oed. Col. passim. Τὸ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερεῖσθαι, Matt. 17, 23.
Ἐγλάξα, aor. 1. ind. act. Dor. pro ἐγλάκησα, a γλάω.
Ἐγλάσσατο, visit, 3. sing. aor. 1. ind. act. Poët. pro ἐγλάσατο.
Ἐγλύμασαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. γλυμίζω.
Ἐγλυπτ, imperf. ind. pass. v. γλύφω, omissus fum.
Ἐγναμπθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. a γονάω.
Ἐγνίνησι, genuit, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐγνόμιλω, a. 2. ind. med. verbi γνόμαι.
Ἐγνοτο, factus est, 3. sing. a. 2. med. per Syncop. pro ἐγένετο, a verbo eod.
Ἐγόρθω, a. 1. ind. pass. v. ἐγείρω.
Ἐγρθώσαι, expergisci, inf. a. ejusdem.
Ἐγδσιζόντ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, voce excitans. Ex ἐγείρω, & βοάω, clamo.
Ἐγδσίγελως, ωτ-ος, ὁ ἡ ὁ, risum excitans. Ex ἐγείρω, & γέλως, risus.
Ἐγερσιθέατρος, ου, spectatores excitans.
Ἐγέρσιμ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, Epith. somni, e quo evigilamus, cui opponitur somnus mortis.
Ἐγδσίνητ-ος, contr. ἐγδσίνους, ου, ὁ ἡ ὁ, mentem excitans. Ex ἐγείρω, & νόος, mens.
Ἔγδσις, εως, ἡ, excitatio; (2) resurrectio. Ab ἐγείρω.
Ἐγδσιφαὴς, ίος, ὁ, lucem vel ignem excitans. Lapis ignarius. In Epigram. κίτρον ἐγδσιφαὲς. Ex ἔγδσις, & φάος.
Ἐγδτὶ, Adv. vigilanter. Ab ἐγείρω.
Ἐγδτικὸς, ὴ, όν, excitativus, excitandi vim habens. Ab eod.
Ἐγδσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. v. γδύω.
Ἐγκηίρατο, 3. pl. pluſq. ind. pass. Ion. & Att. pro ἐγκεγδμένοι ἦσαν, ab ἐγκεάω.
Ἐγκήρυσι, perf. ind. pass. Att. pro ἔγκρισαι.
Ἐγκηδμένον, repultatum, acc. sing. part. perf.
Ἐγκήθω, 1. sing. aor. 1. ind. pass. v. γκθέω.
Ἔγκμα, uxorem duxi, a. 1. ind. act. verbi obsoleti γάμω, uxorem duco.
Ἐγκνασκον, corripiebat, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi γκάσκω.
Ἐγκαγχάζω, fut. άσω, illudo, cachinnor, effuse rideo.
Ἐγκαίειν, præf. inf. act. Ion. & Att. pro ἐγκαιειν, ab ἐγκαίω, incendo.
Ἐγκαθαίρω, purgo.
Ἐγκαθαρμόζω, fut. σω, apto, quadro. Τὰ των χρῶν ἄκρατα τετρημένου ξύλου ἐγκαθαρμόσαι λαβόντες τυτθόν τ' αἰχίτα, perforato stipite vincire, Arist. Lys. 684.
Ἐγκαθέζομαι, fut. εδοῦμαι, insideo.
Ἐγκαθειργνυμι, f. ἐγκαθειρνύω, & ἐγκαθείργω, f. ξω, includo. Βία τῶ σπερμάτων τὸ ῥαχδαῖον ἐγκαθείργειν, Plut. Ex ἐν, κὴ & εἴργω, includo cancro.
Ἐγκάθετ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, subornatus, clam submissus. Ex ἐν, & κατίημι, immitto.
Ἐγκαθεύδω, fut. ευσω, indormio, incubo. Οὐκ ἐν ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅτιπερ ἐν ἀνθρ-ος, Arist. Lys. 617.
Ἐγκαθέψω, f. ψήσω, incoquo.
Ἐγκαθηβάω, ῶ, fut. ήσω, pubesco in, juvenesco in, pubertatem confumo in.
Ἐγκάθημαι, insideo; (2) observo, insidior.
Ἐγκαθιδρύω, f. ύσω, colloco in.
Ἐγκαθίζω, f. ίσω, colloco in v. c. in insidiis; (2) insideo, Ἐγκαθίζειν εἰς δρόμον, Plato.
Ἐγκαθίημι, f. ήσω, immitto.
Ἔγκαθισμα, ατ-ος, τὸ, sessio in aqua medicata; (2) insidiæ; (3) locus depressus, cavus, unde in pronunciatione ἔγκαθισμα est in aspiritate vocis, cum vox velut subsidet; opp. ἀναπηδ, σπηριγμὸς, velut offensio ad eminentia loca. Em.
Ἐγκαθισμὸς, ὦ, ὁ, idem. Ab ἐγκαθίζω.
Ἐγκαθίστημι, f. στήσω, colloco; (2) constituo in; (3) interpono; (4) clam submitto. in aor. 2. perf. & pass. etiam (5) interſum. Ἐγκαθίστασθαι τύραννον πόλει, Dem. ῥημάδι, λυς.
Ἐγκαθορᾶω, ῶ, specto.
Ἐγκαθυμιζόμαι, in portum invebo.

Ἐγκαθυ-

'Εγκαθεζόμαι, f. ίσομαι, insideo & consideo, insidens sum in; (2) idolens sum.

'Εγκαίνια, ων, τὰ, encænia, festus dies novi operis memoriæ dicatus. Ex ἐν, & καινὸς.

'Εγκαινίζω, futur. ίσω, renovo, instauro; (2) sancio, confirmo; (3) dedico, consecro. 'Εγκαίνισον ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, Heb. 10, 20. ἐγκαίνισεν, ibid. 9. 18. Ex illd. Hinc

'Εγκαινισμὸς, ῦ, ὁ, renovatio, instauratio; (2) regeneratio; (3) dedicatio, consecratio.

'Εγκαινόω, ῶ, f. ώσω, innovo; (2) initio, dedico. Ex ἐν, & καινὸς, novus.

'Εγκαιρία, ας, ὁ, opportunitas. Ab ἔγκαιρος.

'Εγκαίρος, ος, ὁ ἡ ὄν, opportunus, tempestivus. Ex ἐν, & καιρὸς, tempus.

'Εγκαίρως, Adv. opportune, tempestive.

'Εγκαίω, f. καύσω, inuro; (2) exuro; (3) encaustica pingo.

'Εγκακέω, male tracto, molestia afficio; item segnesco, detrecto, ut ἐγκακῶν, si vera lectio. Ern.

'Εγκαλέω, ῶ, & in med. ἐγκαλοῦμαι, in jus voco; (2) peto ab aliquo aliquid actione juris, ut pecuniam; (3) accuso, sc. in causa capitis. Ἐγκαλῶν δέ μοι φόνου πατρῷου, Soph. El. 781. Οὔτ' ἐγκαλοῦντος, οὔτ' ἐγκαλέμενοι ὑφ' ἑτέρων, Dem.

'Εγκαλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo, obvolvo, operio.

'Εγκαλλωπίζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, glorior. Ἀγαθὸς ὢν ἐγκαλλωπισαῖτο τοῖς αἰχροῖς, Plut. Hinc

'Εγκαλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, id, quo gloriamur.

'Εγκαλοσκελὴς, ὁς, ὁ ἡ ὁν, qui habet crura in ligno seu numella, Hel. Ex ἐν, κᾶλον, lignum, & σκέλος, crus.

'Εγκαλυπτήρια, vox jocantis qui ob deformitatem sponsæ negabat sibi ἐγκαλυπτήρια convenire sed ἐγκ.

'Εγκαλύπτω, f. ύψω, obtego, obvolvo; (2) *in med.* velo me, faciemque meam aut caput; (3) pudore suffundor.

'Εγκάλυψις, εως, ἡ, velatio. Ab ἐγκαλύπτω.

'Εγκάμνω, f. μοῦμαι, lassesco. Ἐγκάμῃ τὸ δίρμον ἴχνος, Aret.

'Εγκάμπτω, fut. ψω, inflecto.

'Εγκανχήσατο, Theocr. ἐγκαυχήσατο, lætus intonuit. Ex ἐν, & καυχή.

'Εγκαύξαι, Aristoph. Eq. 105. ἐγκάναξον, infunde cum sonitu; quasi a καυχή. Vide διακαυξαι.

'Εγκανθὶς, ίδος, ἡ, canthorum radix; (2) tumor carneus in angulis oculorum. Ex ἐν, & κανθὸς, oculi angulus.

'Εγκάπτω, fut. ψω, voro, devoro.

'Εγκέφ, αφος, τὸ, cerebrum; (2) pediculus. Sed hæc vox cum his significationibus tantum Grammaticorum auctoritate nititur, eorum qui apud Homerum Il. 1. v. 378. pro ἐκ καρὸς legebant ἐγκαρ, minus bene.

'Εγκάρδιον, ου, τὸ, q. d. in quo cor est, medulla ligni; (2) quod in corde est, τὰ ἐγκάρδια, cogitatus mentis, Cl. Al. Ex ἐν, & καρδία.

'Εγκάρδιος, ου, ὁ, cerebrum. Ab ἐν, & κάρ, caput.

'Εγκάρπιος, ον, idem quod.

'Εγκαρπος, ος, ὁ ἡ ὁν, fructum in se habens; (2) fecundus; (3) gravidus. Ex ἐν, & καρπὸς, fructus. Hinc

'Εγκαρπόω, ῶ, f. ώσω, obliquus.

'Εγκαρσίως, Adv. obliquè.

'Εγκαρτέρησις, εως, ἡ, patientia vel forti animo fero, constans manso in re aliqua. Ἐγκαρτερεῖ παῖς ἀλγηδόσιν, Kui.

'Εγκάτα, Adv. profunde, Hes. Gal. in Exc. Hippoc.

'Εγκάτα, ων, τὰ, ilia, viscera, Gen. 43, 30.

'Εγκατάβαινω, descendo in, ingredior.

'Εγκατακαίω, ῶ, fut. ύσω, usque consumo in.

'Εγκατακλάω, ῶ, f. άσω, in quo irrideor, ridiculus. Ex ἐν, & κατακλάω, irrideo.

'Εγκατακοιμάομαι, consenesco in.

'Εγκατακρίνω, inscribo.

'Εγκατάγω, deduco in.

'Εγκαταδαμάω, subigo, affligendo perdomo, affligo.

'Εγκαταδαρθάνω, indormio.

'Εγκαταδέω, illigo. Ex ἐν, & καταδέω, ligo.

'Εγκαταδίδωμι, f. δώσω, dimitto.

'Εγκαταδύω, five ἐγκατάδυμι, subeo in.

'Εγκατάζευγνυμι, f. ζεύξω, adjungo, adapto, accommodo.

'Εγκατεύξῃ, τετυχέναι, 2. fing. a. 2. conjunct. act. verbi ἐγκατατίθημι.

'Εγκαταπαλαίω, aduro, inuro.

'Εγκατηφίσμαι, f. πείσομαι, insideo, incumbo; (2) incumbo, sc. oraculi petendi causa.

'Εγκατακεῖσθαι, *infidere*, præs. ind. med.

'Εγκαταμπήτυμαι, vel ἐγκαταμφανύω, f. πτήσω, immisceo.

'Εγκατάκλειστος, ον, incluſus. Ab

'Εγκατακλείω, f. είσω, includo, intercludo.

'Εγκατακλίνω, f. ινῶ, reclino, depono; unde ἐγκατακλίνομαι, discumbo, accumbo.

'Εγκατακρύπτω, occulto.

'Εγκαταπήγω, infigo.

'Εγκαταλαμβάνω, f. λήψομαι, intus capio; (2) obstringo, obligo; (3) intercipio. Ἐγκαταλαμβάνοι ἐντὸς τείχεος, Thuc.

'Εγκαταλέγω, f. ξω, recenseo inter alios, adnumero; (2) adlego, adscisco; (3) militibus accenseo; (4) congero.

'Εγκατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, monumentum. Ab ἐγκαταλείπω.

'Εγκαταλείπω, f. ψω, derelinquo. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, Act. 2, 27. Τὴν χώραν τὴν ἀπανομίαν ἐγκατέλιπε, Thuc. Hinc

'Εγκατάλειψις, εως, ἡ, derelictio; (2) cum aliquid alicubi relinquitur.

'Εγκαταλείφω, inungo, illino.

'Εγκατάληψις, ἡ, interceptio, intercluſio: fuppreſſio humorum evacuandorum in corpore.

'Εγκαταλιμπάνω, idem quod ἐγκαταλείπω.

'Εγκαταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, adnumero.

'Εγκαταμεμιγμένως, permixtim, immiſcendo. Ab

'Εγκαταμίγνυμι, vel ἐγκαταμιγνύω, f. ίξω, infero, immiſceo. Καὶ τούτῳ ἐγκατεμίξαι, Arist. Lys. 583.

'Εγκατανέω, habitatum deduco aliquo, colloco alicubi habitandi causa.

'Εγκατάντλησις, εως, ἡ, exhauſtio, actio exhauriendi.

'Εγκαταπαίζω, f. ξω, vel ζω, illudo.

'Εγκαταπήγνυμι, f. πήξω, infigo.

'Εγκαταπλέκω, f. ξω, innecto, infero.

'Εγκαταπρήθω, f. inſuo in.

'Εγκαταπυκάζω, f. άσω, intus conficio, condo, & perficio.

'Εγκατάρκτος, ου, ὁ ἡ ὄν, concinnus; (2) locuples; (3) abſolutus. Ex ἐν, & κατάρτω.

'Εγκατάρτυσις, ἡ, aptè, concinnè.

'Εγκατασκήπτω, f. ψω, invado. Hinc

'Εγκατάσκηψις, εως, ἡ, invaſio v. c. morbi, &c.

'Εγκατασκίρρωμαι, ῶμαι, f. ώσομαι, in ſchirrum induro; (2) inveterco.

'Εγκατασπείρω, f. ρῶ, ſpargo in, ſemino in; (2) diſſemino, divulgo.

'Εγκατασπορὰ, ἡ, diſſeminatio.

'Εγκαταστηλίζω, infero, interpono, pono in medio.

'Εγκαταστομίζω, ῶ, fut. ίσω, una cum primis elementis indo, Plut. in Lycurg. cap. 13. Ex ἐν, στόμα, & στοιχεῖον, *elementum*.

'Εγκατασφάζω, trucido in loco aliquo.

'Εγκαταχέζω, f. άσω, ſacrifico, ſcalpro aperio.

'Εγκατατάσσω, vel ἐγκαταττίθω, f. άξω, inter alios colloco.

'Εγκατατήκω, concido in loco aliquo.

'Εγκατατίθημι, f. θήσω, depono in, repono ſeu recondo.

'Εγκατεχέω & χοάνομαι, obruo.

'Εγκαταχορδεύω, *Dor.* pro ἐγκατοχ.

'Εγκατείλω, ῶ, f. ήσω, ind. ώ, inf. ῶν, *Dor.* pro ἐγκατοικίζω, a verbo ἐγκατοίκω.

'Εγκατείλλω, ῶ, f. ῶσω, involvo, implico.

'Εγκατέκτατο, 3. ſing. a. c. ind. med. *per Syncop.* pro ἐγκατετέκτατο, ab ἐγκατατίκτομαι.

'Εγκατίζω, pro f. int. med. *Ion.* pro ἐγκαθίζω, ab ἐγκαθίζομαι.

'Εγκατιλλώπισις, f. ώσω, irrideo, cum quodam oculorum motu. Hel. ἐγκατελλώπησε, ἐγκατεμυκτήρισε.

'Εγκατοικία, ας, f. ήσω, inhabito, incola fum in. 'Εγκατοικῶν ἐν δικαίᾳ, 2 Pet. 2, 8.

'Εγκατοικίζω, fut. ίσω, introduco, colloco in vel intus.

'Εγκατοικοδομέω, inædifico; (2) ædificatione includo, munio; (3) in carcerem compingo. it. vivum circum ædificio, includo ſtructis parietibus ut moriatur. *Ern.*

'Εγκάτοικος, ὁ, incola.

'Εγκατορύττω, defodio.

'Εγκατος, ὁ ἡ ὄν, interior. Ex ἐν, & κεῖμαι.

'Εγκαυλία, ας, fut. ήσω, caulesco, caulem emitto, ſeu gigno, erumpo in caulem. Ex ἐν, & καυλὸς, caulis.

'Εγκαυμα, ατος, τὸ, nota inuſta; (2) inuſtio; (3) puſtula ex uſtione contracta; (4) materia, quæ cito ignem concipit. Ab ἐγκαίω. Unde

'Εγκαυσις, εως, ἡ, exuſtio; (2) ardor, æſtus aliquis ve excitatus.

'Εγκαυστὴς, οῦ, ὁ, inuſtor; (2) pictor, qui inuſtione aliquid pingit. Ab eod.

'Εγκαυστικὸς, ὴ, όν, ad ἐγκαυσιν, ſive inuſtionem pertinens; (2) ἐγκαυστὴ pictus; unde ἡ ἐγκαυστικὴ, ſcil. τέχνη, ars inuſtione pingendi. Ab ἐγκαυστὸς.

'Εγκαυστὸς, ὸν, ὁ ἡ ὄν, inuſtus; (2) ἐγκαυστὸν pictus. Ab ἐγκαίω, *inuro*.

'Εγκαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior.

'Εγκαυχὼ, ῶ, ὁ, buccella. Ab ἐγκαίω, *inuro*.

'Εγκείρω, f. κείσομαι, jaceo in, inſum, hæreo; (2) invado, immineo, incumbo, inſto, valde cupio. Οἷς ἄγαν ἐγκείμενα, Arist. Ach. 313. Ὅσοι δ' ἐπιστάσαν ἐγκεῖνται βλάβαις, Soph. Phil. 1306.

'Εγκείσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. *Ion.* pro ἐγκείσῃ.

'Εγκειται, 3. f. præſ. ind. verbi ἐγκεῖμαι.

'Εγκεκάνισαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐγκανίζω.

'Εγκεκαλυμμένως, perf. part. paſſ. v. ἐγκαλύπτω.

'Εγκέλαδος, ὁ ἡ ὁν, cui inest ſtupitus; (2) genus inſecti, quod bombum edit.

'Εγκέλευμα, τὸ, adhortamentum, ap. Xen.

'Εγκέλευσμα, ατος, τὸ, idem.

'Εγκελευσμὸς, ῦ, ὁ, hortatio.

'Εγκέλευστος, ον, ὁ ἡ ὄν, juſſus. Ab

'Εγκελεύω, f. εύσω, & ἐγκελεύομαι, hortor, incito.

'Εγκέλλω, f. κλῶ, inſilio, incumbo.

'Εγκένδω, infundendo evacuo, infundo large.

'Εγκέντρια, ων, τὰ, calcaria. Hel. Ab ἐγκεντρίζω. Unde

'Εγκεντρίζω, f. ίσω, ſtimulo, pungo; (2) inſero. Δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς, Rom. 11, 23. Ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ, ibid. 24.

'Εγκέντριον, ου, τὸ, aculeus; (2) calcar; (3) graphium, ſtilus; (4) retinaculum ferreum, quo uti ſolent in altum nitentes.

'Εγκέντρισις, εως, ἡ, inſitio. Ab ἐγκεντρίζω.

'Εγκεντρος, ος, ὁ ἡ ὄν, aculeatus, cui aculeus eſt. Ex ἐν, & κέντρον, *ſtimulus*. Hinc

'Εγκέντριον, ου, f. ίσω, aculeum infigo.

'Εγκέραν, præſ. inf. act. v. ἐγκεράω.

'Εγκεράννυμι, ſeu ἐγκεράω, fut. κεράσω, immiſceo.

'Εγκεραυνίω, f. ίσω, convitia ingero, & illudo.

'Εγκέφαλος, ου, ὁ, cerebrum.
'Εγκεφαλ-ώδης, ες, ὁ ἡ τό, qui in capite est. Hinc ὁ ἐγκεφαλ-ώδης, sc. μυελὸς, cerebrum.
'Εγκέχυκα, perf. ind. med. v. ἐγχέω.
'Εγκεχύμεθα, perf. part. pass. v. ἐγχέομαι.
'Εγκεχρισμένος, perf. part. pass. v. ἐγχρίω.
'Εγκεχυμένος, perf. part. pass. v. ἐγχυνω.
'Εγκήρ, mortalis, Hes. ἔγκηροι, Θνητοὶ, mortales. Ex ἐν, & κήρ, *Parca, mors.*
'Εγκήρω, ω, f. ώσω, cera obduco. Ex ἐν, & κηρὸς.
'Εγκιθαρίζω, f. ίσω, citharam pulso in.
'Εγκικρᾶ, immisceo. Ex ἐν, & κικρᾶ, a κρᾶω.
'Εγκινλικίομαι, f. ίσομαι, morosus, seu potius improbus fum, ingenio improbo præditos fum, moribus Cilicum utor. Lexicogr. Gr. Ex ἐν, & Κίλιξ, *Cilix.*
'Εγκιλικίζομαι, idem pro eodem.
'Εγκινδύνος, turbans, impediens, Lexicogr. Gr. Ex ἐν, & κινῶμαι, *moveor.*
'ΕΓΚΙΣΣΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, coitum macis appeto. Hinc
'Εγκίσσησις, εως, ἡ, implicatio; (2) intus, coitus Venereus.
'Εγκισσόομαι, hederæ more volvor, serpo. *unde* (2) implicor; (3) coëo.
'Εγκισσῶσι, 3. plur. a. 1. conj. act. verbi ἐγκισσάω.
'Εγκλαςίδια, τὰ, inures.
'Εγκλάω, f. άσω, infringo. Ex ἐν, & κλάω.
'Εγκλείω, f. είσω, includo. Εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείσοι φύσ-ος, præcluderet, Soph. Antig. 311. 'Εγκεκλειμέν-ον τι, aliquid occultans, occultæ faciens.
'Εγκλεισμὸς, οῦ, inclusio, occultatio.
'Εγκλημα, ατ-ος, τὸ, crimen cujus aliquis accusatur; (2) accusatio; (3) querela. Ab ἐγκαλέω. Hinc
'Εγκληματικὸς, ἡ, όν, litigiosus, accusatorius.
'Εγκληματικῶς, accusatorie. A præc.
'Εγκληματόομαι, ώμαι, sarmentis silvesco.
'Εγκληρ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, consors, particeps; (2) hereditarius; (3) dives. Ex ἐν, & κλῆρ-ος.
'Εγκλησις, εως, ἡ, criminatio, accusatio, expostulatio. Ab ἐγκαλέω.
'Εγκλητέ-ος, α, ον, reprehensione dignus.
'Εγκλητ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, de quo provocatio est; (2) de quo provocatum est. Ab eod.
'Εγκλιδὸν, *Adv.* inclinando.
'Εγκλιμα, ατ-ος, τὸ, inclinatio. Ab
'Εγκλίνω, f. ίνω, inclino. 'Εγκεκλιμένοι τοῖς Ζεύγεσι, innixi, Plut.
'Εγκλισις, εως, ἡ, inclinatio; (2) Modus, apud Grammaticos.
'Εγκλιτικὸς, ἡ, όν, qui inclinari potest; (2) encliticus, sive qui accentum in vocem præcedentem reclinat, vel rejicit. Ab eod.
'Εγκλοίω, ῶ, f. όσω, includo, seu illigo vinculo, quod collo circumdatur. Ex ἐν, & κλοιὸς, *collum*, sive κλοίω, *indo.*
'Εγκλυδάζομαι, f. άσομαι, intus fluctuo. Hinc
'Εγκλυδαζικὸς, ἡ, όν, fotum fluctuare vel æstuare intus, i. e. æstum intus movens.
'Εγκλύζω, f. ύσω, per clysterem indo.
'Εγκλυσμὸς, ατ-ος, τὸ, quod per clysterem infunditur, infusio. Ab ἐγκλύζω.
'Εγκνίθω, f. ίσω, interò.
'Εγκοιλαίνω, f. ανῶ, incavo, excavo.
'Εγκοίλι-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in ventre est. Hinc τὰ ἐγκοίλια, intestina, viscera. Ex ἐν, & κοῖλος, *cavus.*
'Εγκοῖλ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, introrsum cavus.
'Εγκοιλωσις, εως, ὁ, excavatio. Ab ἐγκοιλόω.
'Εγκοιμῶμαι, ώμαι, indormio, incubo.
'Εγκοιρανίζομαι, ίσμαι, Cœsyræ mores imitor, luxurioso vivo, & in primis numo cultu ornor. Aristoph. ἐγκοισυρανίζω, etiam, longo Cœsyrarum ordine ac serie (i. e. nobilitate) superbiens. Ex ἐν, & κοισυρόομαι, quod est a Κοισύρα, quæ femina Athenis erat luxu & mollitie diffluens.
'Εγκοιτάω, dormio, alicubi.
'Εγκολάπευμα, ατ-ος, τὸ, idem quod ἐγκολαπισμὸς.
'Εγκολαπίς, ίδος, ἡ, sculptura, celatura.
'Εγκολαπ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, insculptus, incisus, prope tundendo. Ab
'Εγκολάπτω, f. ψω, tundendo, insculpo; (2) insculpo, incido. Ἐγκολάπτειν εἰς τὸ χρυσίον τὴν χαλκῆν λύπην ἐγκολάπτειν, Plut.
'Εγκολλαβίζω, f. ίσω, & ἐγκολλάβω, instar κολλάβου deglutio. Ἐγὼ δ' ἀποτρίψας τὸ ὦμον, αὐτὸν ἐγκολλάβησας, Arist. Eq. 263. Ex ἐν, & κόλλαβ-ος, *panis genus.*
'Εγκολπίας, ου, ὁ, ventus, qui e sinu maris oritur. Ex ἐν, & κόλπ-ος, *sinus.*
'Εγκολπίζω, f. ίσω, infinuo, in sinum recipio. Πολὺ-ος ἄλλων Σωμάτων, ὡς οἰκεῖα ἐγκολπίζεται μέρη, Philo. Ex iisd.
'Εγκόλπιο-ν, ου, in sinu s. gremio jacens.
'Εγκολπόω, ω, f. ώσω, in sinum colligo vel constringo. Ex iisd.
'Εγκομβόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, induor; (2) ornor. Τὸν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, 1 Pet. 5, 5. Ex ἐν, & κομβόω, *orno.* Hinc
'Εγκόμβωμα, ατ-ος, τὸ, amictorium servile.
'Εγκόμμα, ατ-ος, τὸ, impedimentum, offensio Ab ἐγκόπτω.
'Εγκονοῦσα, præs. part. act. f. g. Ab
'Εγκονέω, ῶ, f. ήσω, propero, festino, urgeo opus. Οὐ Ζεὺς ἐγκονεῖ; Arist. Av. 1329. Ex ἐν, & κόνις, *pulvis.* Unde
'Εγκονητὶ, *Adv.* laboriosè, cum labore.
'Εγκονίζω, pulvere conspergo luctatorem.
'Εγκονίομαι, pulvere perfundor, ut luctatores.
'Εγκονὶς, ίδ-ος, ἡ, ancilla, famula, ministra.
'Εγκοπὶς, ίδος, ἡ, instrumentum, quo lapides secantur. Ab ἐγκόπτω.
'Εγκοπὴ, ῆς, ἡ, incisio, incisura; (2) impedimentum. Ab eod.
'Εγκοπ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, laboriosus, *de re.* Ex ἐν, & κόπ-ος, *labor.*
'Εγκόπτω, f. ψω, incido; (2) impedio, interpello; (3) impingo; (4) figo.
'Εγκορδυλέω, ῶ, f. ήσω, involvo, Aristoph. ἐγκεκορδυλημένος. Ex ἐν, & κορδυλὴ.
'Εγκορύπτω, f. ψω, cornibus peto. Τῷ ἑτέρᾳ ὑπὸ σκληρῷ ἀθαμβὲς κριὸς ἐγκορύψει, incutiet, Lyc. 558.
'Εγκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine colloco, seu dispono. Ex ἐν, & κόσμ-ος, *ordo.*
'Εγκόσμι-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui est intra mundum, qui in mundo versatur. Ex ἐν, & κόσμ-ος, *mundus.*
'Εγκοτέω, ῶ, f. ήσω, iraſcor, æstuo ira. Ex ἐν, & κότ-ος, *ira vetus.*
'Εγκότημα, ατ-ος, τὸ, ira. Ab ἐγκοτέω.
'Εγκότησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
'Εγκοτ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui veteres iras animo conditas habet; (2) uatus, pertinaciter infestus. Ex ἐν, & κότ-ος, *ira vetus.*
'Εγκότως, *Adv.* irato animo, iracunde, itate.
'Εγκραγξαμεν, Suidas ἐκέκραξα. A seq.
'Εγκράζω, inclamo. Ex ἐν, & κράζω, *clamo.*
'Εγκρασίχολοι, pisces quidam. Ab ἐν, & κρᾶσις, *mistura*, & χολὴ, *bilis.*
'Εγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia, moderatio. Ab ἐγκρατὴς.
'Εγκρατεῖς, *continentes*, nom. plur. *contr.* pro ἐγκράτεις, ab ἐγκρατὴς.
'Εγκρατίζομαι, contineo me. Ἐι δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, 1 Cor. 7, 9.
'Εγκρατῆ, ἐ, f. ήσω, teneo, contineo. 'Εγκρατὴ τῆ πατρὶ, Plut. Ab
'Εγκρατὴς, ἐ-ος, ὁ ἡ ὁ, qui in potestate habet aliquid; (2) superior; (3) potens, validus; (4) qui potitur re aliqua. Ex ἐν, & κράτ-ος.
'Εγκρατῶς, potenter; (2) temperanter.
'Εγκρεμάννυμι, ἐγκρεμάσω, ἐγκρεμάω, ᾶς, f. άσω, suspendo *in.* Ex ἐν, & κρεμάω.
'Εγκρίβω, infero, defigo, proprie annulo. A κρίβ-ος.
'Εγκρίνω, f. νῶ, admitto, adopto, adjungo. Ἐπειδὴ τις εἰς τὸν πολιτικὸν γόμον ἐγκριθῇ, Dem.
'ΕΓΚΡΙΣ, ίδ-ος, ἡ, opus dulciarium ex similia et oleo, vel oleo, melle, & aqua, Exod. 16, 31.
'Εγκρισις, εως, ἡ, admissio, approbatio, (2) sacium certamen. Ab ἐγκρίνω.
'Εγκριτ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, admissus, approbatus, probus. Ab eod.
'Εγκρούσματα, *pulsamina*, Dor. pro ἐγκρούσεις, ab
'Εγκρούω, ῶ, f. ύσω, pulso, cum strepitu, impr. de saltantibus.
'Εγκρύω, f. ύσω, pulsando introrsum adigo, infigo; (2) ad numeros incedo.
'Εγκρυμμα, τὸ, milites qui aliquo in loco occuluntur ad circumveniendos hostes. Ab
'Εγκρύπτω, f. ψω, condo, intego, occulo. Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψε εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, Luc. 13, 21. Hinc
'Εγκρυφίας, ου, ὁ, genus panis qui in cinere occultatus coquitur, *panis* subcineritius.
'Εγκυάομαι, possideo extra patriam. *Unde*
'Εγκύημα, ατ-ος, τὸ, & ἐγκύησις, possessio, extra patriæ fines.
'Εγκτη-τ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, adquisitus, comparatus.
'Εγκτίζω, justa facio, funus.
'Εγκτίζω, f. ίσω, in aliquo loco condo.
'Εγκυδία, magna gloria præditum, Hes. Ex ἐν, & κῦδ-ος, *gloria.*
'Εγκυκάω, ῶ, f. ήσω, immisceo, miscendo confundo. Ἐσίψῳ ἐγκυκήσαν ἀλφίτῳ βροτὸν, Lyc. 674.
'Εγκυκλίω, ῶ, circumvolvo; (2) in theatris dicebantur Ἐγκυκλεῖν, cum per machinam proterebant spectanda, quæ intus acta essent, *Ern.* Hinc
'Εγκύκλημα, τὸς, τὸ, machina, qua conversa in scenis proferuntur ea, de quibus ἐγκυκλεῖν dicitur.
'Εγκύκλι-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, circularis, rotundus; (2) trivialis, vulgaris, ad omnes pertinens; (3) anniversarius; (4) certis temporibus veniet orbe quodam rediens, solennis. Ex ἐν, & κύκλ-ος.
'Εγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, disciplinarum orbis sive complexus. Ex ἐγκύκλ-ος, & παιδεία.
'Εγκύκλ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, orbicularis, in orbem factus, circularis. Ast τὸ ἐγκύκλιον, vestis quædam mulebris. Ex ἐν, & κύκλ-ος.
'Εγκυκλόω, ῶ, f. ώσω, circo includo, circumago; (2) circumeo, cingo. Ὥσπερ φασὶ με τίς ἐγκυκλόωται, Arist. Vesp. 394. Χαρὶς ἢ ὥσπερ τις ὄνυχας ἐγκυκλοῦται, id. Av. 1185. Ab ἐγκύκλ-ος. Hinc
'Εγκύκλωμα, τὸ, machina quæ & ἐκκύκλημα; (2) actio, qua proferuntur in conspectum per machinam, quæ latebant; quæ & et
'Εγκύκλωσις, εως, ἡ.
'Εγκυλίδατ-ος, ου, (f. potius ἐγκυλι.) in olutus, convolutus.
'Εγκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo implico.
'Εγκυλίω, f. ίσω, idem. Ex ἐν, & κυλίω.
'Εγκυμονέω, ῶ, f. ήσω, gravida sum, fero uterum.
'Εγκύμων, ον-ος, ὁ ἡ ὁ, fœtum habens, prægnans; (2) plenus, refertus. Ex ἐν, & κύω.
'Εγκυ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.
'Εγκυπτέω, præs. part. v. ἐγκύπτομαι.
'Εγκύπτω, f. ψω, pronus incumbo; (2) incurvo me ad introspiciendum; (3) cognosco.
'Εγκυρέω, ῶ, f. ήσω, incurro, incido. Ab
'Εγκύρω, f. όρσω, idem. Ex ἐν, & κύρω.
'Εγκύρσας, *illapsus*, a. 1. pass. act. *Æol.* pro ἐγκυρὰς, a verbo ἐγκύρω.
'Εγκυσις, εως, ἡ, partus. Ab ἐγκύω.
'Εγκυτὶ, *Adv.* ad cutem usque, Etymologus. Ex ἐν, & κύτ-ος, pro Ζκύτ-ος, *cutis.*
'Εγκυτον, ου, τὸ, Laconibus pro ἔγκατον, intestinum, Hes. Ex iisd.
'Εγκύω, f. ύσω, in utero fero, sum prægnans.
'Εγκωμιάζω, f. άσω, laudo. Ἀνδρὸς ἀριστῆ δεῖ λέγειν ἐγκωμιάζειν, Plut. Ἐγκωμιασθεὶς ὑπ' ἀνδρῶν ἀθλίων, Isocr. Ab ἐγκώμιον, *laus.* Hinc
'Εγκωμιαστέ-ος, α, ον, laudandus.
'Εγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ, laudator. Ab eod.
'Εγκωμιαστικὸς, ἡ, όν, laudatorius. Ab eod.
'ΕΓΚΩ'Μ ΙΟ-Ν, ου, τὸ, laudatio, præconium.
'Εγλυκάθην, a. 1. ind. pass. v. γλυκαίνω.
'Εγμὲν, *habere*, præs. inf. act. *per Syncop.* pro ἐχέμεν quod Dor. dicitur pro ἔχειν.
'Εγνα, ης, ε, a. 2. ind. act. v. γιγνόσκω.
'Εγνωκα, *cognovi*, perf. ind. act. verbi ejusd.
'Εγνώκαμεν, *cognovimus*, 1. plur. perf. ejusd.

Ἔηνα, *fapsi, cognovi*, a, ας, ind. act.
Ἐηνάμεν, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi γνωρίζω.
Ἐηνίκησα, *meum feci*, 3. sing. 1. ind. act.
Ἔηνσαν, 3. pl. a, 2. ind. act. v. γιγνώσκω.
Ἔηνσμαι, 1. sing. perf. ind. pass.
Ἐηξόω, ῶ, intus rado; (2) insculpo, insculpo.
Ἐηοῤῥύηκαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. γηλύζω.
Ἐηρόησαν, *scripti sunt*, 3. pl. a. ind. pass.
Ἔηραψα, *scripsi*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐηρεμόδιμος, ου, ὁ ἡ ὀ, tumultum excitans bellicum. Ex ἠρέμα, *excito*, & κυδιμός, *tuba*.
Ἐηρεμάχης, ου, ὁ ἡ ὀ, incitans ad pugnam. Ex ἠρρέιρω, & μάχη, *pugna*.
Ἔηρσο, *excitare*, 2. sing. præf. imper. pass. *Ion.* pro ἔηρσσο, a verbo ἔηρω pro ἠείρω.
Ἐηρτισκαμος, ου, ὁ ἡ ὀ, excitans comessationem, cognomen Bacchi. Ex ἠείρω, & κῶμος, *comessatio*.
Ἔηρησε, 3. s. perf. ind. med. γρηγορέω.
ΕΓΡΗΓΟΡΕΩ, ῶ, perf. ἐγρηγορα, vigilo. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς σφοδρὸν ἐγρηγορὼς τὴν νύκτα πᾶσαν, Arist. Conc. 32. Hinc
Ἐγρήγορθαι, *fuscitatum esse*, perfect. inf. med. *Poët.* pro ἐγηγορέναι, a verbo præced.
Ἐγρηγόρθασιν, 3. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro ἐγηγόρασιν.
Ἐγρηγορικός, ὴ, ὸν vigil, pervigil.
Ἐγρηγορῶς, οῦς, ὁ ἡ ὀ, idem & ab eod.
Ἐγρηγορότας, *Alex.* vigilanter, vigilando.
Ἐγρήγορσις, εως, ἡ, vigilantia, evigilatio. Ab eodem.
Ἐγρηγορτὶ, *Adv.* vigilanter. Ab eod.
Ἔγρεσαν, idem quod ἐγηγορέω.
Ἔγρεμαι, *excitor*, *Att.* pro ἐγείρομαι.
Ἐγύμναζον, imperf. ind. act. v. γυμνάζω.
Ἐγύμνασμαι, *exercitus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro γεγύμνασμαι.
Ἐγυμνώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. γυμνόω.
Ἐγχαίνω, f. ανῶ, inhio; (2) valde derideo. Κούκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατηθὲὶ Τπέρβολος, Arist. Vesp. 1000. Οὐ γὰρ ἡμᾶς γε σφετηρὼν ἐγχανεῖται τῇ φάλαγξ, id. Eq. 1309.
Ἐγχαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rego.
Ἐγχαλκεύω, f. εύσω, cudo in aliquo, cudendo imprimo. Ab
Ἔγχαλκος, ου, ὁ ἡ ὀ, cui æs ineft, æreus; (2) cui æs pecunia. Ex ἐν, & χαλκὸς, *æs*.
Ἐγχάραγμα, ατος, τὸ, vestigium.
Ἐγχάραξις, εως, ἡ, insculptura, inciſura; (2) scarificatio. Ab
Ἐγχαράσσω, vel ἐγχαράττω, f. ξω, insculpo, incido, imprimo. Ex ἐν, & χαράσσω, *sculpo*.
Ἐγχάσκω, idem quod ἐγχαίνω.
Ἐγχίζω, f. ίσω, *Perf.* ἐγκίχοδα, caco in.
Ἔγχεια, ας, ἡ, five ἔγχεϊ, ης, haſta; (2) peritia haſta certandi. Ab ἔγχος, *haſta*.
Ἐγχειβορος, ὁ ἡ ὀ, bellicoſus. *A βρέμω.*
Ἐγχειπέρκιος, ου, ὁ ἡ ὀ, qui fulmine pro haſta uti ſolet, fulmina jaciens.
Ἐγχειμάζω, f. άσω, hiberno in.
Ἐγχείμαχος, ου, ὁ ἡ ὀ, haſta furens, bellicoſus. Ex ἔγχος, & μάχη, *inſanus*.
Ἐγχειρέω, ῶ, f. ήσω, adgredior, tracto. Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ, Arist. Thesm. 784. Τμῶν ἔδοξε κἀ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν, Ibid. 814. Ex ἐν, & χεὶρ, *manus*. Hinc
Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, cœptum, conatus.
Ἐγχειρηματικὸς, ὴ, ὸν, ſolers in aggrediendo.
Ἐγχείρησις, εως, ἡ, tractatio. Ab eod.
Ἐγχειρητὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid aggreditur.
Ἐγχειρητικὸς, ὴ, ὸν, ſolers in aggrediendo.
Ἐγχειρίδιον, τὸ, enchiridium, libellus; (2) pugio, gladiolus; (3) manubrium.
Ἐγχειρίζω, f. ίσω, in manum do, trado, committo, & *in Paſſ.* in manus fumo, mihi in manus traditur. Ἐγχειρίζειν τὰς πόλεις, Dem. Ἀυτὸς χρήματα, ἢ δόξαν, ἢ φίλους ἐνχείρ.σον, Iſocr. Ex iiſd.
Ἐγχειρίδιστος, ου, ὁ ἡ ὀ, in alicujus manu poſitus. Ex ἐν, & χεὶρ, *manus*, & τίθημι, *pono*.
Ἐγχειρὶς, τὸ, mantile.
Ἐγχέρσις, εως, ἡ, idem quod
Ἐγχέρσιος, ου, ὁ ἡ ὀ, qui in terra ſeminatur. Ab ἐν, & χέρσος, *terra*.
Ἐγχεσιμαχητὴς, οῦ, ὁ, qui in haſtarum labore victitant. Ab ἐν, χεὶρ, & μαχὴ, *pugna*.
Ἐγχεσιμάχος, ου, ὁ ἡ ὀ, qui manuum labore victitant. Ab ἐν, χεὶρ, & μαχὴ, *pugna*.
Ἐγχειροτονία, ας, ἡ, quæ conatur, molitor.
Ἐγχειροπόνος, ου, ὁ ἡ ὀ, qui manuum labore victitant. Ab ἐν, χεὶρ, & πονὲω, *venor*.
Ἐγχειροτονία, ῶ, f. ήσω, inter alios creo manus impositione.
Ἐγχειρουργέω, ῶ, f. ήσω, manibus operor; (2) fabricor; (3) manu fucinus perpetro; (4) medicinam manu admoveo.
Ἐγχελεῖος, ου, ὁ ἡ ὀ, anguillaris. Ab ἔγχελυς, *anguilla*. Unde
Ἐγχελειὼν, ῶνος, ὁ, vivarium anguillarum.
Ἐγχέλιον, ου, τὸ, parva anguilla. Dim.
Ἐγχελιδάριον, τὸ, idem.
Ἐγχελυοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὀ, anguillarum nutritor. Ex ἔγχελυς, & τρέφω.
ΕΓΧΕΛΥΣ, υος, & εως, ὁ, anguilla.
Ἐγχελυώπὶς, ὶδος, ὁ ἡ ὀ, anguillæ ſimilis. Ex ἔγχελυς, & ὤψ, *vultus*.
Ἔγχεον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνέχεον. Ab ἐγχέω.
Ἐγχεσιμαργος, ου, ὁ ἡ ὀ, idem quod ἐγχεσιμαρὴς.
Ἐγχεσιμαρὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀ, bellicoſus. Ex ἔγχος, & ἄρα, *cura*.
Ἐγχεσίπαλος, ου, ὁ ἡ ὀ, qui haſtam vibrat; (2) bellicoſus. Ex ἔγχος, & πάλλω.
Ἐγχίσπαλος, ου, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iiſd.
Ἐγχεσπόρος, ὁ ἡ ὀ, haſtatus, bellicoſus.
Ἐγχεύντα, acc. f. part. præſ. act. *Dor.* pro ἐγχέοντα. Ab
Ἐγχέω, f. χεύσω, infundo. Ἐγχέ δὴ Σπονδὰς, ἢ πᾶσ' σπλάγχναν φέρε δῦρι, Arist. Pace, 1111. Ex ἐν, & χέω, *fundo*.
Ἐγχθόνιος, ου, ὁ ἡ ὀ, qui in terra eſt, terrenus. Ex ἐν, & χθὼν, *terra*.
Ἐγχλαινόω, f. ώσω, læna induo. Λεὼς ἐδῆτα πρὸς τρίπατος ἐγχλαινύμβος, Lyc.
Ἐγχλίω, f. ίσω, delicias habeo in, luxurior in.
Ἔγχλωρος, ου, ὁ ἡ ὀ, viridis.
Ἔγχνοος, contr. ἔγχνους, ου, ὁ ἡ ὀ, lanuginoſus.
Ἐγχονδρίζω, f. ίσω, chondro adſpergo; (2) cartilaginem coapto. Ab ἔγχονδρος.
Ἔγχονδρος, ου, ὁ ἡ ὀ, grumoſus; (2) cartilagineus.
Ἐγχορδὰ, ut ἔσχατα ἐγχορδα, inſtrumenta chordas habentia. Ex ἐν, & χορδὴ.
Ἐγχορδίζω, f. δίσω, choros duco in.
ΕΓΧΟΣ, εος, τὸ, haſta; (2) enſis.
Ἔγχνσα, ης, ἡ, fucus, Anchuſa herba.
Ἐγχυσίζομαι, fuco colorari. A præc.
Ἐγχόω, ῶ, f. όσω, uſit. ἐγχωνύω, terra adgeſta impleo.
Ἐγχωύω, infligo, impingo. Ἐνέχρανε τὸ Σκῆπτρον ἐς τὸ πρόσωπον, Herodot.
Ἐγχρώω, coloro, imbuo, *paſſ.* ἐγκεχρώμενοι, colliſi.
Ἐγχρίσμα, ατος, τὸ, quod in aliquem exſcreamus. Ab
Ἐγχρίμπτομαι, exſcreo in, inſpuo in.
Ἐγχρῆζω, utor, opus habeo. Τὰ ἐγχρήζοντα, utenſilia.
Ἐγχρισθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. Ab
Ἐγχρίμπτω, & ἐγχρίπτω, appropinquare facio, appello; (2) accedo; (3) fulcio me, nitor. Πλησιστιῶ μᾶλλον τοῖς ἡμῖν ἵνα ἐγχρίμπτῃ βροτῶν, Soph. El. 904.
Ἔγχρισις, εως, ἡ, inunctio ad, ſc. qua fit ob vulnus, &c. quod &
Ἔγχρισμα, τὸ, unguentum.
Ἔγχρισον, 2. ſing. a. 1. imper. act. v. ἐγχρίω.
Ἔγχρις, ου, ὁ ἡ ὀ, inunctus, illitus; (2) qui inungitur, ſeu illinitur, de medicamentis. Ab ἐγχρίω.
Ἐγχρίψας, Nicand. in Theriac. 445. *admovens*, a. 1. part. act. *Poët.* pro ἐγχρίμψας, verbi ἐγχρίμπτω, *admoveo*.
Ἐγχρίω, f. ίσω, inungo, illino; (2) pungo, ſtimulo. Κολλύρῃσιν ἐγχρίσιν τὰς ὀφθαλμὰς Ca, Apoc. 3, 18.
Ἐγχρονίζω, f. ίσω, diu permaneo in, immoror; (2) inveterraſco. Ab
Ἔγχρονος, ου, ὁ ἡ ὀ, per aliquod tempus durans. Ex ἐν, & χρόνος, *tempus*.
Ἐγχύω, uſit. ἐγχυμαι, f. ύσω, celero in, cumulo, ringo; (2) infero vehementer.
Ἐγχώζω, vel ἐγχώσκω, *Hom.*
Ἐγχώριος, ου, ὁ ἡ ὀ, apud aliquem natus, indigena, domeſticus, patrius. Ab
Ἔγχωρος, ου, ὁ ἡ ὀ, idem. Ex ἐν, & χῶρος.
Ἔγχωσις, εως, ἡ, impletio, quæ fit terra adgeſta in locum cavum. Ab ἐγχόω.
ΕΓΩ, *Gen.* ἐμοῦ, per Aphæresin μοῦ, ego.
Ἔδαεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. δαίω.
Ἔδάη, *novit*, 3. ſing. a, 2. ind. paſſ.
Ἐδαίζετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. δαΐζω, *divido*.
Ἐδαίσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. δαίομαι, *epulor*.
Ἔδαν, pro ἔδαμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. δάμνω.
Ἐδάμασαν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐδάμασε, a verbo δαμάω, *domo*.
Ἐδδμη, *demitus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.
Ἐδέμνα, *domabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐδάμνα, a verbo δαμνάω.
Ἐδαιὸς, ὴ, ὸν, jucundus, ſuavis. Ab ἤδης.
Ἔδαρ, ατος, τὸ, unde uſitatum ἔδαρ per Epenthefin τῦ, ὑ, eſca, edulium, cibus. Ab ἔδω, *edo*.
Ἔδαρθον, *dormivere*, 3. pl. a. 2. ind. act. v. δαρθάνω, ſeu δαρθίω, *dormio*.
Ἔδαρκον, *vidi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metathef.* pro ἴδρακον, a verbo δέρκω.
Ἐδασάμην, *diviſi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. v. δάζομαι, *divido*.
Ἐδασάμεθ' pro ἐδασάμεθα, *divimus*, 1. pl. *Poët.* pro ἐδασάμεθα.
Ἐδασσάμην, 3. ſ. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐδασάσατο. Ab
Ἐδαφίζω, f. ίσω, ſolo allido, ſolo æquo. Ab ἔδαφος.
Ἐδάφιον, ου, τὸ, parvum pavimentum. Dim.
Ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum; (2) pavimentum; (3) fundus; (4) contextus facer. Ab ἵζομαι, *ſedeo*.
Ἔδαψεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. a δάπτω.
Ἐδδεισε, *timuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔδεισε, a verbo δείδω.
Ἔδδη, 2. ſ. præſ. ind. *Ion* pro ἴδῃ. Ab ἴδομαι.
Ἐδίατρος, ου, ὁ, præguſtator; (2) convivii magiſter & curator. Ab ἔδω.
Ἐδίγμην, 1. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Poët. & Ion.* pro ἐδεδίγμην, a δέγμαι.

Ἔδδοκε,

Ἐδέδιεσαν, *fugâ signâ fuerunt*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδεδίεατο, a verbo δέω, *ligo.*
Ἐδεδόμην, 2. f. pluſq. ind. med. v. δείδω.
Ἐδεδοίκει, 3. ſing. pluſq. ind. med. v. δείδω.
Ἐδεδμήατο, *ſtructi erant*, 3 pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδεδμῆντο. A δέμω.
Ἐδεδράθη, 3. pluſq. ind. med. v. δείδω.
Ἔδεε, *oportebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδει, a verbo δέω, *oportet.*
Ἐδεήθην, *indigui*, a. 1. ind. paſſ. v. δέομαι.
Ἔδεκτο, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δέκω.
Ἐδέθη, 3. ſing. a. 1. ind paſſ. verbi δέω.
Ἔδῃ, *oportebat*, imperf. ind. verbi imperſ. δεῖ.
Ἐδείδισαν, *timuerant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *per Syncop.* pro ἐδειδίεσαν. A δείδω.
Ἔδειμι, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δέμω.
Ἔδειξας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. δείκνυμι.
Ἔδειρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δείρω.
Ἐδειράλιον, ου, τὸ, firmamentum, fundamentum; (2) ſolum, pavimentum. Ab ἵζομαι, *ſedeo.*
Ἐδεύλεον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ἐδεύτο, *ſuſpexerat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐδεδέατο. A δέχομαι.
Ἐδέχατο, præſ. inf. *Dor.* pro ἐδέχθαι. Ab δέω.
Ἐδέχατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. verbi δέχομαι.
Ἐδέχθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. δέρκω, *video.*
Ἔδηστις, 3. ſ. imperf. *Ion.* pro ἤδει. Ab ἴδω.
Ἔδητμα, ατος, τὸ, cibus, edulium. Ab ἔδω.
Ἐδητμάτιον, τὸ, idem. Dim.
Ἐδητματτοθήκη, ης, ἡ, penaria cella.
Ἐδητὴς, οῦ, ὁ, eſor, qui edit. Ab ἔδω.
Ἐδήτυς, ος, ἡ, ὑ, edulis, eſculentus. Ab eod.
Ἐδήτυτο, 3. ſing. imperf. ind. v. δάομαι.
Ἐδήϊσαν, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. *Poët.* δάω, *uro.*
Ἔδῃς, 2. ſing. f. 2. ind. med. verbi ἵζω.
Ἐδηδαται, *comeſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδηδεσμένος ἐστὶ.
Ἐδηδὸς, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἤδη, a verbo ἴδω, *edo*
Ἐδηδοκα, *edi*, 1. ſing. perfect. ind. act. *Att.* pro ἤδ κα, a verbo inuſ. ἐδέω, *edo.*
Ἐδηδὼν, όνος, ἡ, ſerpigo, phagedæna.
Ἐδηδὼς, perf. part. med. verbi ἴδω.
Ἔδηκα, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἤδηκα, a verbo inuſ. ἐδέω, *edo.*
Ἐδηλήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. δηλέω.
Ἐδήλεον *manifeſtabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδήλεον, a verbo δηλέω.
Ἔδηται, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δάω.
Ἔδητὺς, ὕος, ἡ, cibus, id quod comeditur.
Ἐδηχθὴν, *punctus*, ſeu *morſus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi δάκνω, *mordeo.*
Ἐδίδαξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διδάσκω.
Ἐδίδαν, *dabat*, 3. ſing. imperf. antecedentis.
Ἐδίδυν, *Dor.* pro ἐδίδουν, a διδωμι.
Ἐδίζητο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. δίζω.
Ἔδικε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. δικάνω.
Ἔδικασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δικάζω.
Ἐδίκασε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. δικάω.
Ἐδίκαον, imperf. ind. act. v. δικάω.
Ἐδμήναι, præſ. inf act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἐδέμεναι, *Poët.* pro ἔδειν, a verbo εἶδα.
Ἔ Δ Ν Α, vel ἕδνα, ων, τὰ, munera ſponſalia, quæ ſponſus ſponſæ dat.
Ἑδνάια, ας, ἡ, cathedra, ſedes, Suid. Ab ἵζομαι, *ſedeo.*
Ἔδνας, άδος, ἡ, epulum quod acceptis donis ſponſalibus paratur, Heſ. Ab ἔδνα. Unde
Ἑδνάω, idem quod ἐδνόω.
Ἔδνη, ης, ἡ, ſponſa.
Ἔδνιος, α, ον, ſponſalis.
Ἐδνόω, ῶ, f. ώσω, deſpondeo.
Ἔδνωτὴ, ῆς, ἡ, quæ ſponſo jam deſponſata eſt & donata ab ipſo donis ſponſalibus.
Ἐδνωτὴς, οῦ, ὁ, ſocer, qui filiam deſpondet alii, addita dote. Ab eod.
Ἔδοθε, 3. ſ. aor. 1. ind. paſſ. v. δίδωμι.
Ἔδοις, *edas*, 2. ſing. præſ. optat. act.
Ἔδοκε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. δοκέω.
Ἐδοκέομεν, 1. plur. impert. ind. act. *Dor.* pro ἐδοκέμην.
Ἔδολεσσαν, *dolo uſi ſunt*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐδόλευν, a δόλος.
Ἐδόμαι, *comedam*, 1. ſ. f. 2. ind. med. *Att.* pro ἔδομαι, ab ἔδω.
Ἔδον, *dixerunt*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Dor.* & *Boeot.* pro εἶπαν, a εἶπον.
Ἔδοντο, 3. ſing. impert. ind. paſſ. *contr.* pro ἐδόοντο. A δοάω.
Ἔδοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἔδουσι, Ab ἔδω.
Ἔδοξε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. δόκω, *puto.*
Ἕδος, εος, ους, ſedes, ſella; (2) delubrum, templum, ædes; (3) ſimulacrum; (4) firmamentum, baſis. Ab ἵζομαι, *ſedeo.*
Ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi δίδωμι.
Ἔδρᾶ, *da*, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Att.* pro ἔδου & hoc *Ionice* pro ἔδοσο.
Ἐδράδυσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi δραδύω.
Ἕδρᾶσαι, 1. ſing. fut. 2. ind. med. v. ἵζω.
Ἔδρακον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. δέρκω, *Ἔδρα, ας, ἡ, ſella, ſedes; (2) baſis; (3) podex hominis; (4) latrina. Ab ἵζομαι.
Ἔδρα, *cucurri*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *per Apoc.* pro ἔδραμον, a verbo διδράσκω.
Ἐδράζω, fut. άσω, colloco, ſtabilio. Ab ἕδρα.
Ἐδραθὼν, *dormivi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metathef.* pro ἐδαρθὼν, a verbo δαρθάνω.
Ἑδραῖος, αία, αῖον, ſedentarius; (2) ſtabilis, firmus. Ab ἕδρα. Hinc
Ἐδραιόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio, firmo.
Ἐδραίωμα, ατος, τὸ, ſtabimentum, firmamentum.
Ἐδραίως, *Adv.* q. d. ſeſſim; (2) ſtabiliter, firmiter.
Ἔδρακον, *vidi*, 1. ſing. aor. 2. act. *per Metathef.* pro ἐδάρκον, a δέρκω.
Ἔδραμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τρέχω pro δρέμω, *curro.*
Ἔδραμες, *fugimus*, 1. plur. aor. 2. ind act. *Dor.* pro ἐδράμψ, a verbo διδράσκω, *fugio.*
Ἔδραμον, *cucurri*, 1. ſing. a. 2. ejuſdem.
Ἔδραν, *fugerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἔδρασαν, a verbo διδράσκω.
Ἕδρανον, ου, τὸ, ſedes; (2) baſis. Ab ἕδρα.
Ἑδρανος, ὁ, τὸ, ſtabilis, firmus. Ab eod.
Ἑδρανῶς, *Adv.* firmiter, ſtabiliter.
Ἔδρασα, 3. ſ. aor. 1. ind act. v. διδράσκω.
Ἕδρασμα, ατος, τὸ. firmamentum, fundamentum. Ab ἑδράζω.
Ἕδρασις, ἵσσα, ἷσσον, ſeſſilis, ſtabilis. Ab ἕδρα.
Ἱδρᾶτε, ἵσσα, ἷσσον, ſeſſilis, ſtabilis. Ab ἕδρα.
Ἕδρες, *ſellæ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἕδρας, ἕδρα.
Ἔδρησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδρασα, a δράω, *facio.*
Ἕδρῃσιν, dat. plur. *Ion.* pro ἕδραις.
Ἑδ ἰάομαι, ſedeo. Unde ἑδιάοντο, pro ἐδριῶντο, ἐδριάατο.
Ἑδρικὸς, ὴ, όν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab eod.
Ἕδριον, ου, τὸ, Heſychio ἕδρα idem quod *Cavi* δρια, confeſſus. Ab eod.
Ἑδριόωνται, *ſedum habent*, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *Poët.* pro ἑδριάονται, a verbo ἑδριάω.
Ἑδρίται, ſupplices, Suid. Ab ἕδρα.
Ἑδροδιστολὰς, άος, ὁ, inſtrumentum, quo chirurgi hominis anum diducunt, ut excrementa tranſmittere poſſint. Ex ἕδρα, & διαστέλλω, *diduco.*
Ἑδροστρόφος, ε, ὁ ᾗ ὴ, qui podicem verſat, velut luctatores inter luctandum. Ex ἕδρα, & στρέφω, *verſo.*
Ἕδρυον, 3. ſing. imperf. ind. v. ἑδρύω.
Ἑδρύω, *collo*, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. δύω.
Ἐδυάφθη, 3. ſing. a. 1. ind. *Dor.* pro ἐδυνήθη, a δύναμαι.
Ἔδυισαντο, 3. pl. imp. ind. med. *Ion.* pro ἐδύσαντο.
Ἐδυνώθεσθεν, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. δυνάζω.
Ἐδυνώτο, 3 ſing. imperf. ind. v. δυνάζω.
Ἔδυνον, 3. ſing. imperf. ind. act. v. δύνω.
Ἐδυνόωντο, 3 pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐδυνάοντο, a δυνάομαι.
Ἐδυνόωτο, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.
Ἔδυνε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δύνω vel δυνάω.
Ἐδύσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐδύσαντο.
Ἐδυστόκησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δυστοκέω
Ἐδυστοκήσ, 3. ſing. impert. ind. act. *contr.* pro ἐδυστόκησε, a δυστοκέω.
Ἔδω, fut. 2. med. ἔδομαι, vel ἔδσομαι, perf. ἐδήδομαι, εδὸ ; (2) ruſo, attrito. Ἐδηδὸς τε σίτου μᾶλλον Il. 22, 319. Τῶν ἅπαξ σίτοιο πάσσατο χρὼς ἐδόντος Il. 4, 237.
Ἐδωδὰς, άδι, gen. εσ. ſing. *Dor.* pro ἐδωδῆς.
Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, cibus. Ab ἔδω. Unde
Ἐδώδιμος, ος, ὁ ἡ, ὁν, eſculentus, edulis.
Ἐδωδὶς, ὶ, ὁν, idem. Ab eod.
Ἔδωκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δίδωμι.
Ἐδωλιάσαι, in tranſtris collocare remiges. Ab
Ἐδώλιον, ου, τὸ, ſedes; & *in Plur.* navium tranſtra, fori. Ab ἵζομαι, *ſedeo.*
Ἔδωνται, 3. pl. præſ. conj. med. v. ἔδω.
Ἐδώρησαν, 3. pl. a. εσ. ind. act. v. δωρέω.
Ἔδωσαν, *dederunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐδόσαν, a δίδωμι.
Ἐεδνα, & ἐέδνα, ων, τὰ, dona ſponſalia. Ab ἔδνα.
Ἐεδνώσασθαι, ab ἐεδνάζω, dotatam filiam elocare.
Ἐεδνωτὴς, οῦ, ὁ, qui dotatam elocat; (2) ſocer, affinis.
Ἐείδομαι, aſſimilor, unde ἐεισάμενος.
Ἐεικοσάζοια, τὰ, pretium viginti boum. Ex εἴκοσι, & βοῦς, *bos.*
Ἐείκοσι, *Poët.* pro εἴκοσι.
Ἐεικὼς, *ſimilis eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔοικε, a verbo ἔοικα, *ſimilis eſſe.*
Ἐειπα, 1. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro εἶπα, ab ἔπω.
Ἐειπον, 1. ſ. a. 2. ind. act. *Att.* pro εἶπον.
Ἐεις, *unus*, *Ion.* pro εἷς.
Ἐεισαμένος, aor. 1. part. med. *Ion.* pro ἐεισάμενος, a verbo εἴδω, *video.*
Ἐεισάμην, 1. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐεισάμην.
Ἐείσατο 2. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἔσασο.
Ἐεισάτην, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion.* pro εἰσάτην, a verbo εἶμι, *eo.*
Ἐείσεται, *Ion.* pro ἐλδεται, ab ἔλδομαι.
Ἐέλδαρ, *deſiderium*, *Ion.* pro ἔλδαρ.
Ἐέλμαι, *obvolutus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἵλμαι, a verbo εἴλω, ſeu εἰλέω.
Ἐέλπετο, *ſperabat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἤλπετο, a verbo ἔλπομαι, *ſpero.*
Ἐέλσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἐλάσαι, quod *per Syncop.* dicitur pro ἐλάσσαι. Ab ἐλαύνω.
Ἐένδεινεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔνδουν, a verbo ἐνδύω, *induo.*
Ἐέργαθε, 3. ſing. imperf. *Ion.* pro ἤργαθε, ab ἐργάθω.
Ἐέρξῃ, 3. ſing. præſ. imper. act. *Ion.* pro εἴργε. Ab εἴργω.
Ἐερμμένοι, n. pl. part. paſſ. *Ion.* pro ἠρμμένοι.
Ἐερμοτο, *muniti erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐ ρμμένοι ἦσαν.
Ἐες, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦς, ab εἰμὶ, *ſum.*
Ἐέσθω, *edatur*, 3. ſing. a. 2. imper. paſſ. *Ion.* pro ἔσθω, a verbo ἔννυμι, ſeu ἕω, *induo.*
Ἔεστο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro εἵστο.
Ἐέσσει, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ζέω.
Ἐέσσατο, 3. ſing. ind. med. *Ion.* pro εἵσατο. Ab ἵζομαι.
Ἐέτν, *vivebat*, *Dor.* & *contr.* pro ἵζας, a ζάω.
Ἐζέλασσα, a. 1. ind. act. v. ζηλόω.
Ἐζημίωμαι, perf. ind. paſſ. v. ζημιόω.
Ἔζην, *vivebam*, 1. ſing. impeif. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἔζων, a ζάω.
Ἐζήτεε, *quæreſat*, pro ἐζήτει, a ζητέω.
Ἐζήτευν, *quæreſam*, 3. plur. imperf.
Ἕζομαι, ſedeo.
Ἐζόμενος, præſ. part. med. verbi ἵζομαι.
Ἐζόφλω, 1 ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ζοφόω.
Ἐζωγρημένος, perf. part. paſſ. v. ζωγρέω.
Ἔζωον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi poet. ζάω, *vivo.*
Ἔζωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ζωννύω, pro ζώσε. *cinxit.*
Ἐζώσμαι, *cinctus ſum*, perf. ind. paſſ.
Ἦ, *ſit*, 3. ſ. præſ. conj. *Ion.* pro ᾖ, ab εἰμὶ.
Ἦαται, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἧκα, ab ἵημι
Ἦεν, *eram*, 1. ſing. vel *erat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμὶ, *ſum.*
Ἠϊδάνων, *placebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἡδάνων, ab ἀνδάνω.
Ἠδὼν, *boni*, gen. ſing. *Ion.* pro ἡδέος, ab ἡδύς.

Ἔθεα, ων, τὰ, fing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἦα, a verbo εἰμὶ, *fum.*

Ἔθεϊ ἦς, 3. fing. præf. conjunct. *Ion.* pro ᾖ.

Ἔθεσι, dat. plur. f. ἡ. *Ion.* pro ἔαις, ab ἕος, *fuus.*

Ἔθεσο, *feveris*, 2. fing. med. f. imper. act. *Ion.* pro ἔασο, a verbo εἴσομαι.

Ἔθετε 2. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἦτε, ab εἰμὶ.

Ἔθηκας, 2. fing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔθηκας, a τίθημι.

Ἔθηλεν, *vigui*, a. 2. ind. act. verbi Θάλλω.

Ἔθηκεν, a. 2. ind. act. v. Τίθημι.

Ἔθηλε, ὁ, ἡ, ἤ, adfuetus, amicus. Ab ἔθω.

Ἐθηύμαζε, 3. fing. imperf. ind. act. v. Θαυμάζω.

Ἐθηύμασαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἔθαψα, *fepelii*, a. 1. ind. act. verbi Θάπτω.

Ἐθησάμην, a. 1. ind. med. v. Θάομαι.

Ἔθησάσθε, *vidiftis*, 2. plur. a. ejus d.

Ἔθειν, 3. f. imperf. ind. act. v. Θέω.

ΕΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, coma, cæfaries; (2) juba equorum.

Ἐθειράζω, f. άσω, comam alo. Ab ἔθειρα.

Ἐθειρᾶς, άδος, ἡ, idem quod ἔθειρα.

Ἐθεὶς, *miffus*, a. 1. part. paff. verbi Ἵημι.

Ἐθελαρχιείαν, ἡ, inanis diligentia.

Ἐθέλασκον, *volebat*, *Ion.* pro ἤθελε, a Θέλω.

Ἐθελέχθρος, ὁ, ἡ, ἤ, qui libenter cum aliquo inimicitias exercet. Ex ἐθέλω, & ἐχθρὸς.

Ἐθελέχθρως, *Adv.* ita ut libenter cum alio fuscipiantur inimicitiæ.

Ἐθελημὸς, ὁ, ἡ, ἤ, voluntarius. Ab ἐθέλω.

Ἐθελήμων, ονος, ὁ, ἡ, ἤ, volens, lubens.

Ἐθελήμως, & ἐθελημοῦς, *Adverb.* voluntarie, prompte.

Ἐθέλητε, *velis*, 2. fing. præf. conjunct. act. *Æol.* pro ἐθέλῃς, ab ἐθέλω.

Ἐθέλησεν, *voluerit*, 3. fing. præf. conjunct. act. *Ion.* pro ἐθέλῃ.

Ἐθέλησιν, *volam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐθελοδουλείαν, voluntariam in fervitutem me trado.

Ἐθελοδουλία, & ἐθελοδουλίη, ας, ἡ, voluntaria fervitus. Ab

Ἐθελόδουλος, fervus voluntarius. Ab ἐθέλω, & δοῦλος.

Ἐθελοθρησκία, ας, ἡ, numinis cultus voluntarius; (2) fuperſtitio.

Ἐθελοθρησκεύω, εύσω, arbitratu meo numen aliquod mihi fingo & fuperſtitionis cæremoniis colo. Ex ἐθέλω, & θρησκεύω.

Ἐθέλοι, 3. f. pr. opt. act. verbi ἐθέλω.

Ἐθελοκακέω, ήσω, rem ultro ignaviter gero, tergiverſor. Hinc

Ἐθελοκακήσις, εως, ἡ, quum milites voluntarie vincere nolunt ob indignationem & malevolentiam erga imperatorem.

Ἐθελοκακία, ας, ἡ, idem. Ab

Ἐθελόκακος, ον, ὁ, ἡ, ἤ, malevolus, male rem data opera gerens. Ex ἐθέλω, & κακὸς, *malus.*

Ἐθελοκάκως, *Adv.* de induſtria ignaviter.

Ἐθελοκινδυνέω, ήσω, ὁ, ἡ, ἤ, qui ſua ſponte ſe periculis obiicit, temerarius. Ex ἐθέλω, & κινδυνέω, *periculum.*

Ἐθελοκωφέω, ῶ, ſponte audire nolo. Ab

Ἐθελόκωφος, ον, ὁ, ἡ, ἤ, qui ſponte ſurdus eſt & audire nom vult. Ex ἐθέλω, & κωφὸς.

Ἐθελοντηδὸν, *Adv.* ultro, ſponte. Ab ἐθέλω.

Ἐθελοντὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐθελοντὴρ, ῆρος, ὁ, voluntarius. Ab eod.

Ἐθελόντιος, ος, ὁ, idem & ab eod.

Ἐθελοντὶ, ἐθελοντεὶ, ſponte.

Ἐθελόντικος, voluntarius, ultroneus.

Ἐθελόξενος, ον, ὁ, ἡ, ἤ, qui voluntarie peregrinatur. Ex ἐθέλω, & ξένος, *hoſpitium.*

Ἐθελοπεδαρθρησκία, idem quod ἐθελοθρησκία.

Ἐθελόπονος, ος, ὁ, ἡ, ἤ, laboris cupidus. Ex ἐθέλω, & πόνος, *labor.*

Ἐθελόπορνος, ος, ὁ, ἡ, ἤ, qui ſua ſponte corpus ſuum proſtituit. Ex ἐθέλω, & πόρνη.

Ἐθελοξενία, ος, ὁ, ἡ, ἤ, voluntarius hoſpes, qui ultro hoſpites recipit. Ex ἐθέλω, & ξενία, *hoſpes publicus.*

Ἐθελοξενίη, ος, ὁ, ἡ, ἤ, idem quod ἐθελόξενος.

Ἐθελοπαιδεραστία, ας, ἡ, libido erga pueros. Ex ἐθέλω, & παιδεραστία.

Ἐθελουργὸς, ὁ, ἡ, ἤ, alienitas a labore ſuſcipiendo vel conficiendo. Ab

Ἐθελουργὸς, ὁ, ἡ, ἤ, qui ſponte opus ſubit; promptus & impiger factionis. Ex ἐθέλω, & ἔργον, *opus.*

Ἐθελούσιος, ος, ὁ, ἡ, ἤ, voluntarius. Ab ἐθέλω.

Ἐθελουσίως, *Adv.* ultro, libenter, ſponte.

Ἐθέλυσθαι, a, ind. paſſ. verbi Θέλγω.

Ἐ Θ Ε Ἐ Λ Ω, f. ἐθελήσω, volo.

Ἔθεν, *fui*, gen. ſing. *Æol.* pro ου.

Ἔθεντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. v. τίθημι.

Ἐθέρᾶπεύε, *medebatur*, v. Θεραπεύω, *medeor.*

Ἔθεσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. τίθημι.

Ἔθὲ, 2. f. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἔθου.

Ἐθηγεν, *acuebat*, a Θήγω.

Ἐθήλεμεν, *ſpectamus*, 1. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro ἐθηλόμεθα, a Θάομαι.

Ἐθηήσαντο, *inſpexerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθεάσαντο, a Θεάομαι.

Ἐθηῆτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐθεᾶτο.

Ἔθηκα, *pofui*, a. 1. ind. act. v. τίθημι.

Ἐθήκατο, 2. f. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθήκασο.

Ἔθηλα, *flevi*, a. 1. ind. act. verbi Θάλλω.

Ἐθήλασας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. v. Θηλάζω.

Ἐθημοσύνη, ης, ἡ, mos, conſuetudo, adſuetudo. Ab

Ἔθημων, ονος, ὁ, ἡ, ἤ, conſuetus. Ab ἔθος, *mos.*

Ἔθηκα, aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτέθην, ab ἵημι.

Ἐθίζε, 2. f. præſ. imper. act. ab

Ἐθίζω, f. ίσω, adſuefacio, inſtituo; ἐθίζομαι, adſuefio, ſolco. Πρὸς τὸν πίνειν τὰ ζώμαντα ἐθίζοντες, Luc. Ἐθισμένοι ἀπὸ σκολιᾶν βιοτεύειν, Xen. Ab ἔθω. Unde

Ἐθισμὸς, ὁ, ἡ, ἤ, conſuetus, adſuetus.

Ἔθισμα, ατος, τὸ, adſuefactio. Ab ἐθίζω.

Ἐθισμὸς, ὁ, adſuefactio; (2) conſuetudo; (3) inſtitutum. Ab ἐθίζω. Unde

Ἐθιστέον, adſuefaciendum eſt.

Ἐθιστὸς, ὴ, ὸν, qui conſuetudine parari, aſſumi poteſt.

Ἔθλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. Θλάω.

Ἔθναρχος, ου, ὁ, dux gentis. Ex ἔθνος, & ἄρχω.

Ἐθνάρχης, ου, ὁ, gentis præfectus, nomen principis, regio minus majus tetrarchæ nomine. Ex ἔθνος, & ἄρχων, *princeps.*

Ἐθναρχία, ας, ἡ, præfectura gentis.

Ἔθνη, *gentes*, acc. pl. *contr.* pro ἔθνεα, ab ἔθνος.

Ἐθνικὸς, ὴ, ὸν, genti alicui peculiaris ac proprius; (2) a fide Chriſtiana alienus, gentilis, ethnicus. Ab ἔθνος.

Ἐθνικῶς, *Adv.* more gentilium, gentiliter.

Ἐθνικὸς, ὁ, ἡ, gentilis, ejuſdem gentis.

Ἐθνίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ε Θ Ν Ο Σ, ους, τὸ, gens, natio; (2) gens a vera fide aliena; (3) ſocietas, ordo atque genus hominum; (4) ſexus; (5) multitudo; (6) pars urbis.

Ἐθνώνυτο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi Θεινόμαι.

Ἐθοίων, *depaſcebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐθόεσον, a verbo Θοάω.

Ε Θ Ο Σ, ους, τὸ, ritus, mos, conſuetudo; (2) lex non ſcripta.

Ἔθυ, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro ἔθεο, a Θάομαι.

Ἐθόωσα, *excitavit*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐθόησα, a verbo inuſ. Θοάω.

Ἔθραξε, *conturbavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἐτάραξε, a verbo ταράσσω.

Ἔθρεξε, *cucurri*, a. 1. ind. act. verbi τρέχω.

Ἐθρίφθην, aor. 1. ind. paſſ. v. τρέφω.

Ἔθρυλλε, *alui*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐθρώϊον, *ingebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐθρώιον, a Θρώϊσκω.

Ἐθύθην, aor. 1. ind. paſſ. v. Θύω.

Ἐθυμόθην, a. 1. ind. paſſ. verbi Θυμόω.

Ἔθυνον, 3. pl. imperf. ind. act. v. Θυνέω.

Ἔθυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. Θύω.

Ἔθω, *pr. m.* θάθε, conſuefco, facio aliquid ex conſuetudine. Ab ἔθος.

Ἐθῶσι, *pr. m.* θάσι, 1. conj. paſſ. v. ἵημι.

Ε Ι, *Conjunctio*, ſi; (2) an, utrum, num; (3) utinam; (4) quod. Hinc (5) εἰ δὲ, quod ſi, (6) εἰ γὰρ, ſiquidem, (7) εἰ μὴ, ſi non, niſi, præter, (8) εἰ μὴν, ſi vero, (9) εἰ που, ſi forte, (10) εἰ πῶς, utinam, (11) εἰ τις, ſi quidem, (12) εἰ τοι, ſi modo, (13) εἰ τοῦ, ſi certum, (14) εἰ ὡς, ſi (15) εἰ ὥστε, ſi (16) εἰ ὡσεὶ, ſi, (17) εἰ τις, ſi quis, ſi cui, ſi τῳ, ſi cui.

Εἶ, *Adv.* horrantis, ejs.

Εἶα, idem; (2) ας, ἡ, herba, gramen, Heſ. & Suid.

Εἶα, 1. ſing. perf. ind. med. verbi εἴημι.

ΕΙΑΜΕΝΗ, ης, ἡ, locus humectus, irriguus; (2) locus herboſus, pratum.

Εἴαγον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦγον, ab ἄγω.

Ἔλαον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἔαω.

Εἶαρ, ver; (2) ſanguis, *Poet.* pro ἦαρ.

Εἰαρινὸν, ὴ, ὸν, vernus.

Εἰαροπότης, ου, ὁ, ſanguipota. Ex εἶαρ, *ſanguis*, & πότης, *bibax.*

Εἰαρτιτήρης, ες, veris amicus. Ex ἦαρ, & τερπωμαι.

Εἴᾶς, *ſinebas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro εἴασες, ab ἐάω.

Εἶασε, *reliquit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act.

Εἴασκε, *ſinebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἴα, quod *contr.* dicitur pro εἴαε.

Εἴαται, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἧνται, ab ἧμαι.

Εἴβεται, *diſtillat*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἕ. ζεται, a λείβω.

Εἰβόμενος, ὁ, ἡ, ἤ, ſtillantius; (2) ſtillans. Ab

Εἴβω, libo; (2) perfundo; (3) εἴβομαι, deſtillo; (4) lacrimor. Ἀπὸ βλεφάρων ἰβὼς εἴβετο, Heſiod. Scut. 310. A λείβω.

Εἴβωμα, ατος, τὸ, imago. Ab εἴκω, *ſimilis ſum.*

Εἰδαίνομαι, adſimilor, ſimilis fio. Ab εἰδος.

Εἰδάλιμος, ος, ὁ, ἡ, ἤ, ſpecioſus, formoſus. Ab eod.

Εἰδάλλομαι, idem quod εἰδαίνομαι, L. G.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, eſca, cibus. Ab ἔδω.

Εἶδε, 2. ſ. a. 2. imper. act. verbi εἰδέω.

Εἰδέα, ας, ἡ, idem quod ἰδέα. Ab εἶδω.

Εἰδείλιν, præſ. opt. act. verbi εἴδομαι.

Εἶδεν, 3. ſing. a. 2. act. cum ν ἐφελκ. Ab εἶδω.

Εἰδέναι, *videre*, præſ. inf. act. verbi εἴδομαι.

Εἰδεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. v. εἴδομαι.

Εἰδεχθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἤ, adſpectu deformis, qui adſpectu odioſus eſt. Ex εἶδος, & ἐχθος.

Εἰδέω, ſcio, inuſ. in præſ. & imperf. ubi ſatis εἰδήσω. εἶδα. ἴδμεν. εἰδήσω. ἴσμεν εἰδῶμεν, εἰδῆτε, &c. εἰδείην, εἰδῆσω. εἰδώς. Ὅσα γὰρ ἴδασι, ἐξέχουσ' ἅπαντα, Ar. Θ. 561.

Εἰδημοσύνη, &

Εἰδημόνως, *Adverb.* ſcienter, perite. Ab

Εἰδήμων, ονος, ὁ, ἡ, ἤ, ſciens, peritus. Ab εἶδω.

Εἰδῆς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. εἰδέω.

Εἰδήσις, ως, ἡ, ſcientia, peritia. Ab εἶδω.

Εἰδήσω, *ſciam*, fut. 1. ind. act. v. εἰδέω.

Εἰδῆτε, *ſciatis*, 2. pl. præſ. conjunct. act.

Εἰδητὴς, ὴ, ὸν, ſpecialis; (2) formulis. Ab εἶδος.

Εἰδητῶς, *Adv.* ſpecialiter, ſpeciatim.

Εἰδὼς pro εἰδότα, acc. ſing. perf. part. act. *per Syncop.* pro εἰδηκότα, ab εἴκω.

Εἴδομαι, εἰσομαι, κεκόμμαι, videor, aſſimilor.

Εἴδομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. v. εἰδέω.

Εἴδομες, 1. pl. act. 2. ind. act. *Dor.* pro εἴδομεν.

Εἶδον, *vidi*, 1. ſing. aor. 2. ind act.

Εἰδοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſpeciem ſeu formam efficio alicujus rei, repræſento aliquid. Ab

Εἰδοποιὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ἤ, ſpecificus, ſpeciem efficiens. Ex εἶδος, & ποιέω, *facio.*

Εἶδος, ους, τὸ, ſpecies, forma, facies; (2) genus; (3) natura; (4) modus; (5) ſtatus rei & conditio. Ab εἶδω, *video.*

Εἴδοτας, 3. pl. a. 2. ind. *Boeot.* pro εἴδεσαν, ab εἶδω.

Εἰδότε, *ſcitis*, num. dual. perfect. *per Syncop.* pro ἐπίστασθον, a

Εἰδότες, *sciens*, όσ. plur. masc. part. perf. pari.
Εἰδότως, *Adv.* scienter. Ab εἰδόω.
Εἴδωλον, *specimen* alicujus rei effingo, gestu, motu, &c.
Εἴδως, *qui*, part. act. f. g. *per Syncop.* pro ἰδυῖα, ab ἴδω.
Εἰδύλλιον, ου, τό, Idyllium, parvum poëma. Dim. Ab εἶδος.
ΕΙ'ΔΩ, video *in præs. & imperfect.* inusitatum. Usitata εἶδον, & ἴδον, a. 2. ἰδοῦμαι, Opt. ἰδοίην infin. ἰδεῖν, part.
Εἶδω, 1. f. præs. conj. act. pro ἴδιω
Εἰδωλεῖον, ου, τό, delubrum. Ab εἴδωλον.
Εἰδωλικός, ή, όν, paganus, opp. Christianus.
Εἰδωλικῶς, corpoream speciem.
Εἰδωλόθυτον, ου, τό, quod idolo immolatur. Ex εἴδωλον, & θύω, *immolo*
Εἰδωλολάτρεια, ας, ή, idololatria, cultus idoli. Ab
Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, Idololatra, cultor idoli. Ex εἴδωλον, & λάτρις, *servus.*
Εἰδωλομανία, ας, ή, insanus idolorum cultus. Ex εἴδωλον, & μαίνομαι, *furo.*
Εἴδωλον, ου, τό, idolum, simulacrum. Ab εἶδος, *species*
Εἰδωλότυλος, ον, cujus species efficta est animo, somnio. Ex εἶδος, & πλάσσω, *fingo.*
Εἰδωλοτοιέω, ῶ, fut. ήσω, idola fabrico, simulacra conficio. Ex εἴδωλον, & ποιέω, *facio*
Εἰδωλοτοιητικός, ή, όν ad speciem rei vel corpoream, vel intelligibilem effingendam aptus
Εἰδωλοτοιός, ὁ, ή, ὸν, idem.
Εἰδωλοφανής, ής, ές, idem.
Εἰδωλοφωΐα, ας, ή, imaginis fictio; (2) per somnæ repræsentatio. Ab εἰδωλοποιέω
Εἰδωλοφανής, ές, ὁ ή, ὸν, simulacri speciem habens Ex εἴδωλον, & φαίνομαι.
Εἰδωλοφοιτῶντες, ων, οἱ, idoli speciem referentes. Ex iid.
Εἰδώς, *qui novit*, perf. part. act. *per Syncopen*, pro εἰδυῖας, a verbo εἴδω.
Εἶεν, age vero, esto; (2) satis de hoc. Ab εἰμί
Εἶεν, *essent*, 3. pl. præs opt. *per Sync. Att.* pro εἴησαν, a verbo εἰμί, *sum.*
Εἴλαω, 1. f. a. 2. opt act. verbi ἵημι.
ΕΙ'ΛΑΡ, *Adv.* statim, confestim.
Εἴλδω, *Adv.* utinam. Ab εἰ
Εἴλθω, 1 sing aor. 1. ind pass. ἵημι.
Εἰλιγμένος, *adjunctus*, pert. part. act. verbi εἰλίζω.
Εἰλθισμένα, *adjuncta*, a 1. ind. act.
εἴλισμαι, *adjunctus sum*, perfect. ind. pass.
Εἴλισα, perfect. indic. med verbi εἴλω.
Εἶλκυ, ψης, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἕλκω.
Εἰλικδαγχης, ου, ὁ, viginti virorum ordinis præfectus. Ab εἴκοσι, & ἄρχων, *princeps.*
Εἰκάδεσιμ, ων, αἱ, q. d. vicesimarii, quo nomine appellabantur Epicurei, qua vicesimum cujusvis mensis diem in honorem Epicuri festum habebant. Ab εἰκάς.
Εἰκάζω, f. άσω, adfimilo; (2) conjicio. Εἰκάζειν δὲν τῇ φρονήσει τὴν τῆς καρδίας διαθεσιν, e vultu judicare. Τί δῆτα σ' ὦμας δεῖ Ἄδραστ' ἐκεῖσε, Eur Ph. 423 Ab εἴκω, *similis sum.*
Εἰκάθω, cedo, pareo. Ἐικάθειν τοῖς κρατοῦσι, Soph. El. 391. Ab εἴκω, *cedo.*
Εἰκαιολεσχία, ας, ή, vana consultatio; (2) stoliditas Ex εἰκαιο-, & βουλή, *consilium.*
Εἰκαιολέσχης, garrulus.
Εἰκαιολογία, ή, garrulitas. Ab εἰκ. & λέγω.
Εἰκαιολογίαθαι, οῦμαι, f. ήσομαι, vana loquor. Ex εἰκαιο-, & μυθο-, *firmo.*
Εἰκαιομυθία, ας, ή, vaniloquentia. Fx iid.
Εἰκαιόμυθος, ὁ ή, ὸν, vana loquens, garrulus.
Εἰκαιοῤῥημοσύνη, ης, ή, vaniloquentia. Ab
Εἰκαιορρήμων, ὁ ή, ὸν, vaniloquus. Ab ἐικαιο-, & ῥῆμα, *verbum.*
Εἰκαῖος, α, ον, temerarius, qui temere aliquid facit; (2) qui facile se offert; (3) vilipendi, trivialis; (4) vanus, futilis. Ab ἔικω.
Εἰκαιοσύνη, ης, ή, temeritas. Ab ἐικαῖος.
Εἰκαιότης, ητος, ή, idem. Ab eod.
Εἰκαιόω, ῶ, ή, ῶσω, temere præbendi,

Εἰκάς, άδος, ή, *numerus viginti*; (2) viginti; (3) vigesimus dies mensis. Ab εἴκοσι.
Εἴκασα, ας, ή, *similitudo*, repræsentatio imaginis, adfimilatio; (2) conjectura, imaginatio; (3) simulacri effictio. Ab ἐικάζω. Unde
Εἴκασμα, ατος, τό, simulacrum.
Εἰκασμός, ου, ὁ, conjectura, conjectatio.
Εἰκάσσαις, 2. fing. à. 1. opt. act. *Poet.* pro εἰκάσειας. Ab ἐικάζω.
Εἰκαστής, οῦ, ὁ, conjector,
Εἰκαστικός, ή, όν, conjecturalis, dubitativus; (2) adfimilativus. Hinc (3) ἡ εἰκαστική, *sc. τέχνη*, ars statuaria, & εἰκαστικά, *sc. ἐπιρρήματα*, Adverbia dubitativa, f. dubitandi.
Εἰκαστικῶς, per conjecturam.
Εἴκατι, *viginti*, *Dor.* pro εἴκοσι.
Εἰκε, 2. fing. præs. imper. act. v. εἴκω.
Εἰκεν, *verum*, pluſq. ind. act. verbi εἰμί, *eo.*
Εἰκελόπτερος, ου, ὁ ή, ὸν, somnio fimilis, (2) vanus, inanis. Ex εἰκελ-, & πτερ-.
Εἰκελος, ου, ὁ ή, ὸν, fimilis. Ab εἴκω.
Εἰκελοφωνος, ον, vocem fimilem (fc. alteri) habens.
ΕΙΚΗ, *Adv.* frustra, (2) temere, fine confilio.
Εἰκολόλεω, ῶ, f. ήσω, conjector. Ex εἰκῆ, & βάλλω, jacio, qs. *temere telum conjicio.*
Εἰκονίζω, f. ίσω, adfimilo, exprimo. Ab εἰκών.
Εἰκονικός, ή, όν, iconicus, omnibus lineis exemplar expreſſus. *Epith.* simulacri ſtaturam archetypi æquantis.
Εἰκόνιον, ου, τό, exigua ſtatua, parva imago. Dim. ab εἰκών.
Εἰκόνισμα, τος, τό, ſpecies, ſimulacrum.
Εἰκονισμός, ου, ὁ, effictio, effigies, imago; Figura rhetorica. Ab εἰκονίζω.
Εἰκονογραφία, ας, ή, f. ήσω, rerum perſonarumve imaginem orat one. deſcribo.
Εἰκονογραφία, ας, ή, deſcriptio per imagines ſeu figuras. Ex εἰκών, & γράφω.
Εἰκονοκλασία, ή, idem.
Εἰκονομαχία, ας, ή, imaginum oppugnatio. Ab
Εἰκονομάχος, ου, ὁ ή, ὸν, qui imagines oppugnat atque e templis deturbat. Ex εἰκών, & μάχομαι, *pugno.*
Εἰκονοποιός, ſimulacrum facio.
Εἴκοντι, *Dor.* pro εἴκουσι, ab εἴκω.
Εἰκος, ότος, τό, par, decens conſentaneum, veriſimile, probabile. Ab εἴκω.
Εἰκοσόβοιον, boves viginti valens. Ex εἴκοσι, & βοῦς b. s.
Εἰκοσόδρος, ου, ὁ, qui vicenorum ſeſſuum eſt; (2) qui viginti baſibus conſtat. Ex εἴκοσι, & ἕδρα, *baſis, ſedes.*
Εἰκοσαέτης, ους, ὁ ή, ὸν, qui viginti annorum eſt. Ex εἴκοσι, & ἔτος, *annus*
Εἰκοσαετία, ας, ή, tempus viginti annorum. Ex iid.
Εἰκοσαετὲς, ους, τό, quæ viginti eſt annorum
Εἰκοσάκις, *Adv.* vicies. Ab εἴκοσι.
Εἰκοσάκωλος, ον, viginti verſibus brevioribus conſtans.
Εἰκοσάκωπος, ον, viginti remos habens. Ex ἐικοσι, & κώπη, remus
Εἰκοσάμηνος, ου, ὁ ή, ὸν, qui viginti menſium eſt, viginti menſes durans. Ex εἴκοσι, & μὴν, *menſis.*
Εἰκοσαπλάσιος, ία, ιον, vigecuplus.
Εἰκοσαπρωτεία, ας, ή, viginti primatus. Ab εἰκοσάπρωτος.
Εἰκοσάπρωτος, ον οἱ, viginti primi
Εἰκοσάπους, ποδος, ὁ, ἡ, viginti ſtadiorum.
Εἰκοσάφυλλος, ος, ὁ ή, ὸν, viginti habens folia. Ex εἴκοσι, & φύλλον, *folium.*
Εἰκοσέτης, ους, ὁ, ἡ, qui viginti annorum eſt. Eam. εἰκοσέτις, ιδος.
Εἰκοσήρης, ους, ὁ ή, ὸν, habens viginti remos. Ex εἴκοσι, & ἐρέτης, *remus.*
Εἰκοσήρους, ους, ὁ ή, ὸν, habens viginti remorum ordines. Ex εἴκοσι, & ἐρέσσω, *remigo.*

ΕΙ'ΚΟΣΙ, viginti, *Att.* indeclin.
Εἰκοσίδραξ, ακος, ή, viginti bovum pretio æſtimabile. Ex εἴκοσι & βοῦς, *bos.*
Εἰκοσίδρους, ους, ὁ ή, ὸν, viginti *remorum.*
Εἰκοσίεδρος, ου, ὁ ή, ὸν, viginti *ſedes.*
Εἰκοσίζυγος, ον, viginti, & ζυγόν, & ΖΥ, *ſex.*
Εἰκοσίμετρος, ον, ὁ ή, ὸν, viginti menſuras capiens. Ex εἴκοσι, & μέτρον, *menſura.*
Εἰκοσόμνος, ου, ὁ ή, ὸν, viginti minarum. Ex εἴκοσι, & μνᾶ, *mina.*
Εἰκοσορμήτωρ, ορος, ὁ ή, ὸν, de quo viginti contenduntur. Ex εἴκοσι, & ἔριζω, *contendo.*
Εἰκοσούλιος, viginti octo.
Εἰκοσπένταρχος, viginti quinque.
Εἰκοστάνυχος, ου, ὁ ή, ὸν, qui viginti cubitorum eſt.
Εἰκοστεσσαρες, ων, ὁι ή, ὰς, viginti quatuor.
Εἰκοστόργυιος, ον, ὁ ή, ὸν, qui eſt viginti orgyiarum. Ex εἴκοσι, & ὀργυιὰ, *orgya.*
Εἰκοστόρος, ου, ὁ ή, ὸν, qui viginti remis agitur. Ex εἴκοσι, & ἐρέσσω, *remigo.*
Εἰκοστογενὴς, ους, ὁ ή, ὲς, vigeſimo die proveniens. Ab εἰκοστὸς.
Εἰκοστολόγος, ου, ὁ ή, ὸν, qui vigeſimam vectigalis colligit. Ex εἰκοστὸς, & λέγω.
Εἰκοστὸς, ὴ, όν, vigeſimus. Ab εἴκοσι.
Εἰκοστώνης, publicanus vigeſimæ vectigalis. Ab εἰκ. & ὠνέομαι
Εἰκοτολογέω, ῶ, f. ήσω, probabiliter dico; (2) ex conjecturis dico. Ex εἰκὸς, & λέγω, *dico*
Εἰκότως, *Adv.* merito, ut par eſt, ut conſentaneum eſt. Ab εἰκὸς.
Εἴκτην, *ſimiles fuerunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ἐικέτην, a verbo εἴκω.
Εἰκτὸς, ὴ, όν, facile cedens. Ab εἴκω, *cedo.*
Εἴκτο, *adſimilatus erat*, 3. ſing. impert. ind. paſſ *per Syncop.* pro εἴκετο.
Εἰκυῖαν, *decorum*, acc f ab ἐικὼς
ΕΙ'ΚΩ, fut ξω, ſimilis ſum, (2) cedo, non repugno; (3) morem gero. Εἴκειν τινι τῇ ὀργῇ. Hinc ἔικα, conſentaneum eſt,' par eſt. Hinc
Εἴκων, όν, *contr.* ἰκὼς, ὼ, imago, effigies.
Εἰκὼν, όνος, ἡ, imago, effigies; (2) ſchema rhetoricum. Ab eod.
Εἴκων, *cedens*, præſ particip act. verbi εἴκω.
Εἴκως, υῖα, ος, *ſimilis, æquus, probabilis*, perf. part. med. verbi εἴκω.
Εἰλαδὸν, *Adv.* in gyrum, ſimul, univerſim, turmatim Ab ἑλαδὸν.
Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. An ἐιλάω, *involvo.*
Εἰλαπινάζω, f. άσω, epulor. Ab εἰλαπίνη.
Εἰλαπίνη, ης, ἡ, convivia Ab εἰλαπινάζω.
ΕΙΛΑΠΙΝΗ, ης, ἡ, epulum.
Εἴλαρ, αρος, τό, propugnaculum. Ab εἴλαω.
Εἰλαρχὴς, ου, ὁ, præfectus agminis equitum, ordinum præfectus. Ab εἶλη, & ἄρχω.
Εἰλάω, idem quod εἰλέω. Εἰλωτὰς ὀφθαλμοὶ, *ardet.*
Εἶλε, 3 ſ. aor. 2 ind. act verbi αἱρέω.
Εἴλεγμαι, *dictus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro λέλεγμαι, a verbo λέγω.
ΕΙΛΕΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, dea parturientium; (2) partus. Hinc
Εἰλειθυῖον, ου, τό, templum Lucinæ.
Εἰλεῖται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ ab εἰλέω.
Εἴλεος, ου, ὁ, volvulus, morbus inteſtinorum; (2) mensa coquinaria; (3) latebra ferarum. Ab εἴλλω, *volvo.*
Εἴλεσο, 2. ſing a. 2. ind med. v. αἱρέω.
Εἶλε, 2. ſing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro εἶλου.
Εἰλέσθην, 3. pl. impeſf. ind. paſſ. *Dor.* pro εἵλοντο. Ex εἵλεσθαι, ab
ΕΙ ΛΕΩ, f. εἴλῆσω, ῶ, fut. ήσω, conglobo, cogo, ſtipo, concludo, circumago, volvo, involvo, circumvolvo. Διὸς εἰλεῖται χεὶρ μοῦνα λάβοισα, Il. 2. 424.
Εἴλη, inſula, Eust. unde εἰλήσιος. Ab εἶλη.
Εἰλεὸς, ὁ, ὁ ή, ὸν, ileo ſive volvulo laborans. Hinc τὰ εἰλεὰ, ilei cruciatus, ſive torſiones. Ab εἴλεος.
Εἴλη, ης, ἡ, globus, agmen, grex; (2) foramen. Ab εἴλλω. Εἴλη,

Εἰλαπ, ας, ὁ, (solatium dolori, &c.) calor solaris. Ab εἴλω.

Εἰλαπίνη, ης, convivium. Ab εἴλω, verso.

Εἰλαρβέω, ῶ, fut. ήσω, ad solem calefacio, re solor, apricor. Ab εἰλαρός.

Εἰλαρός, ῶ, ὁ ἡ, ὸ, (solis calefactione. Ab εἴλη, splendor, &c. ἀρόω, irrigo.

Εἰλάτινος, (in sole calefactum, Hes. Ab εἴλη.

Ἐλίλαθε, vertit, 3. sing. perf. ind. med. Poët. pro ἐλήλυθε, ab ἔρχομαι.

Ἐλήλαθε, vertere, 3. sing. plusq. ind. med. Poët. pro ἐλήλυθε.

Ἐλήλαθμαι, vertimus, 1. pl. perf. ind. med. per Syncop. & Dor. pro ἐληλύθαμεν, quod Poët. dicitur pro ἐληλύθαμεν.

Εἴλημα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum. Ab εἰλέω, involvo.

Εἴλημμαι, adjumptus sum, perf. ind. pass. Att. pro λέλημμαι, a λαμβάνω.

Εἴλημπται, adjumptus est, 3. sing. perf. ind. pass. Att. λέλημπται.

Εἴλησις, ως, ἡ, apricatio, æstus.

Ἕλησις, ως, ἡ, convolutio, circumvolutio.

Ἑλικτικὸς, ὴ, ὸν, qui se volvit & trahit inter incedendum, ut serpens, eruca. Ab εἰλέω.

Ἑλικτὸς, ὴ, ὸν, convolutus; (2) convolubilis. Ἑλικτὴ, ap. Sch. Ἀριβ. farcimen.

Εἶλκευ, jusserit, 1. sing. perf. ind. act. Att. pro λέλκυφα, a λαμβάνω.

Εἶλκε, fortitus est, 3. sing. perf. ind. act. Att. pro λέλαχε, a λαγχάνω.

Εἰλιγγιάω, ῶ, f. ήσω, tentor vertigine. Ab

Εἰλιγγ|ος, ου, ὁ, vortex, gyrus; (2) tormen intestinorum. Ab εἰλέω, verso.

Εἴλιγμα, τὸ, involutio. Ab εἰλίσσω.

Εἴλιγμαι, perf. ind. pass. v. εἰλίσσω.

Εἰλιγματώδης, ες, ὁ ἡ ὴ, tortuosus, intortus, flexuosus. Ab εἴλιγμα.

Ἑλιγμὸς, ῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab εἰλίσσω.

Ἑλικδὸν, Adv. plexim & implicatim, flexuose.

Ἑλικοειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ὴ, flexuosus, amfractus. Ex εἰλιξ, & εἶδος, forma.

Ἑλικόεις, εσσα, ὸν, tortuosus, voluminibus tortus. Ab εἰλίσσω.

Ἑλικρινεία, ας, ἡ, fincerilas.

Ἑλικρινίζω, ῶ, fut. ίσω, fincerum reddo. Ab

Ἑλικρινὴς, ἐς, ὁ ἡ ὲς, distinctus; (2) fincerus; (3) manifestus. Ex εἴλη, splendor solis, & κρίνομαι, fecerno.

Εἰλικτὸς, ὴ, ὸν, convolutus.

Εἰλινδέομαι, οῦμαι, versor, volutor. Ab εἰλίνδω.

Εἰλίξ, κος, ἡ, volumen, involucrum; (2) gyrus, & hinc (3) via per ambages (4) species hederæ; (5) Adj. implicatus. Ab εἰλίσσω.

Εἰλίπους, οδος, ὁ ης ὲ, flexipes, curvos pedes habens. Ex εἰλίω, & πούς.

Εἰλιποκτασις, εως, ἡ, vertigo; (2) vertigo conjuncta cum offusione oculorum. Ex εἰλίσσω, & σκοτος, obtenebro.

Εἰλίσσω, f. ίξω, circumvolvo, verso. Θοοὶς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα, Eur. Ph. 3. Ἐξελίσσει εἰλισσόμενον, Apoc. 6, 14. Ἀφ' εἰλίσσω.

Εἰλιτενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, qui voluntatim in altum extenditur. Ex εἰλέω, & τείνω.

Εἰλίχατο, 3. pl. plusq. ind. pass. Ion. pro εἰλίγμένοι ἦσαν, ab εἰλίσσω.

Ἕλκεν, 3. f. imperf. ind. act. ab ἕλκω, traho.

Ἕλκησα, traxi, a. 1. ind. act. verbi ἕλκω.

Ἕλλαι, vel εἶλαι, in angustiam cogo. Πλῆθον ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων Ἑλλάσσαν, Il. 8, 214. Ab εἰλέω.

Ἐλόμεν|ος, arctatus, præf. part. act. v. εἴλω.

Εἵλομαι, elegi, a. 2. ind. med. verbi αἱρέω.

Ἕλον, accepi, a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Ἑλόπεδον, ου, τὸ, campus apricus, locus calori solis expositus. Ex εἴλη, & πέδον.

Εἶλε, 2. f. a. 2. imper. med. v. αἱρέω.

Εἵλκε, dimit, 3. sing. perf. ind. med. Att. pro λέλκε, a λέγω.

Εἵλκατο, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro ἐλύθησαν ἵπποι, ab εἴλω, seu εἴλυμαι.

Εἴλυθμὸς, ὄ, ὁ, latibulum. Ab εἴλυω. Unde

Εἴλυμα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum; (2) vestis, indumentum.

Εἰλυὸς, ὄ, ὁ, latibulum, lustrum.

Εἰλυόω, ῶ, f. ώσω, volvendo trahor. Ab εἰλύω, volvo.

Εἰλυσμὸς, ὁ, volutio. Ab εἰλύω.

Εἰλύω, f. ύσω, imp. (ἐεἴλυσα, ἐεἴλυκα, ἐεἴλυμαι, ἐεἴλυσμαι, ἐεἰλύσθην, volvo, trahor. Hinc

Εἰλυσπάομαι, ῶμαι, τὸ, motus, quo quis per volvendo trahitur.

Εἰλύω, latito, involvo. Ab εἴλω.

Εἰλύω, 3. sing. imp. (ἐεἴλυσα, &c. v. εἰλύω.

Εἰλυφάω, verto, torqueo. Ἕλκεν δὲ πλοκάμους ἀνηρὶ φλόγα εἰλυφάουσα, Il. 20, 492. Ab εἴλω.

Εἰλυφὸς, ὄ, idem & ab eod. Ἰερὸν φλόγα ἐλυφὸν, Hesiod. Oper. 692.

Εἰλυφώντες, Poët. pro εἰλυφῶντες.

Εἰλυφώσα, part. præf. act. f. g. Poët. pro εἰλυφῶσα, de hoc constr. pro εἰλυφάω.

Εἴλω, vel εἴλυμι, f. ύσω, verso, volvo; & (2) εἴλομαι, volvor; (3) refero, de homine qui incedere nequit; (4) involvo, occulto. Ἐν κεφαλῇ εἰλύσθω διαμπερὲς ἐν σάκος ἄκρης, Il. 16, 640. Ab εἴλω. Unde

Εἴλω, five εἴλυμι, volvo. Μὴ γὰρ οὐκ εἰδὼς ταῦτα εἴλω τῷ γνώμῃ δεῖ, Arist. Nub. 759.

ΕΙΛΩΣ, ωτος, ὁ, & εἰλώτης, ου, ὁ, Helos, Helota, servus Spartanus.

Εἰλωτεία, ας, ἡ, helotici ministerii præstatio, servitus; (2) turba servorum, mancipia. Ab

Εἰλωτεύω, f. εύσω, heloticum ministerium præsto, servio. Εἰλωτεύειν τῇ σκιῇ, Ilocr.

Εἰλωτικὸς, ὴ, ὸν, helloticus.

Εἰλωτὶς, ίδος, ἡ, serva, ancilla. Ab eod.

Εἷμαι, ἕσθαι, σο, vestio. Ab ἕω, indue.

Εἵμαι, perfect. ind. pass. v. ἕω.

Εἵμαρμαι, perf. ind. pass. Att. pro μέμαρμαι, a μείρω.

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum, divinitus decretum. A μείρω, unde εἵμαρται.

Εἱμᾶς, ῶτος, Poët. pro ἱμὰς, ab ἵμαι.

Ἐμμεναι, esse, præs. inf. act. Dor. pro εἶναι.

Εἱμὲς, fumus, Dor. pro ἱμὲς.

Εἱμὶ, f. ἔσομαι, sum. Ab ἔω.

Εἶμι, eo, vado; (2) venio. Ab ἴω.

Ἑν, in, Poët. pro ἐν.

Ἐνιαύτης, vel ἐνιαυτὸς, Adv. per novem annos. Ex ἐννέα, & ἔτος, annus. Hinc

Ἐνιαυτίζομαι, novem annos natus sum.

Ἐνιάνυχος, ὁ ἡ ὴ, id. q. ἐνιαύσ.

ΕΙΝΑΤΕΙΡ, vel ἐνάτηρ, ρος, ἡ, fratria, i. e. uxor fratris.

Ἐνατος, pro ἔνατος, nonus.

Ἑνδεφάσσα, ὁ ἡ ὴ, unum, vel novem vela habens. Ab ἕν vel ἐννέα & φάσσα.

Ἕνεκα, propter, Poët. pro ἕνεκα.

Ἐνέτης, ες, novennis.

Ἐνὶ, ἐν, Poët. & Att. pro ἐν.

Ἐνίκησαν, 3. pl. a. 1. ind. med. Ion. & Poët. pro ἐνίκησεν, vel ἐνικήσαντο, a v. φέρω.

Ἐνόδιος, in via positus. Pro ἐνοδίτης.

Ἐνοσίφυλλος, in qua folia agitantur, i. e. frondosus. Ab ἐνέθω, agito, & φύλλον.

Ἐνύω, vel ἐνδύω, induo. Ab ἔω.

Ἑξ, ὅ, federunt, 3. pl. perf. ind. pass. verbi inusit. ἧσθαι.

Ἑξέμεν, fuisse, fuit, a. 1. indic. act. v. εἶναι.

Ἑός, sui, gen. sing. Poët. pro ἕ.

Ἐπιπλώτα, perf. part. med. f. g. Poët. pro ἐπιπλώσ, ab πλέω.

Ἔπτακα, dixi, a. 1. ind. act. verbi ἔπω, dico.

Ἔπτὰ, dic, 2. f. a. 2. imper. act. Att. pro ἔσπε.

Ἐπτάμην, a. 2. inf. act. Ion. pro ἑπεῖν.

Ἔπτερ, siquidem, si. Ex εἰ, & περ.

Ἔπτικα, dixit, 3 sing. a. 2. ind. act. Ion.

Ἔπτῃ, dixerit, 3. sing. a. 2. conjunct. act.

Ἔπτης, dixeris, 2. sing. a. ejusd.

Ἔπτην, dixeris, 2. sing. a. ejusd. & pro eod. per Paragogen τὸν Ἅν.

Ἐπτόμην, imperf. ind. med. v. ἕπομαι.

Ἔπτυν, dixi, a. 2. ind. act. verbi ἔπω, dico.

Ἔπτω, dixero, a. 2. conjunct. act.

Ἔπτως, si quomodo, si qua ratione. Ex εἰ, & πως.

Ἐρύσας, pacis, gen. sing. Dor. pro εἰρήνης.

Ἐργάθω, prohibeo, distraho. Ab εἴργω.

Ἐργασάμην, a. 1. ind. med. v. ἐργάζομαι.

Εἱρεκάκη, ης, ἡ, malitia pueri.

Εἱρηκα, perf. ind. act. v. ἔρω.

Εἱρκτὴ, ῆς, ἡ, inclusio; (2) custodia carceris; (3) additum reprehensionis. Ab εἴργω.

Εἱρκτὴς, ῆ, ὁ, carceris custos. Ex εἱρκτὴ, & φύλαξ, custos.

Εἱρκυνὸς, ὴ, ὸν, cohibeo, carcere contineo. Ab εἴργω.

Εἴρυσα, prær. part. act. n. g. v.

ΕΙΡΓΩ, f. ξω, includo; (2) arceo, prohibeo, vetoque. Ἐκ δὲ πόλεως εἴργειν τὸν ἀνδροφόνον, Soph. Œd. T. 870. Εἴργεσθαι χάριτας, Plat.

ΕΙΡΓΩ, f. ξω, includo; (2) includo, coarcere, confcio in carcerem. Ἐκ δὲ μ' εἶρξε μυχῷ δόμου, Od.

Εἱρέσθαι, interrogare, præf. inf. med. Att. & Poët. pro ἐρέσθαι, a verbo ἔρομαι.

Ἔιρεο, 2. sing. præf. imperat. med. Poët. pro ἔρου, ab ἔρομαι.

Εἱρεσσίη, ης, ἡ, remigatio, remigium. Ab ἐρέσσω.

Εἱρεσιώνη, ης, ἡ, ramus olivæ lana velatus, insigne supplicum. Ab εἴρω, ἔπω.

Εἱρεσίφοιτ, apud Hesiodum, Oper. 38. Ion. pro ἐρέσσουσι, dicentes. pro ἐρέσσουσι, sunt. plur. præf. part. act. f. g. verbi ἐρέσσω.

Εἴρηκα, dixit, 3. sing. perf. ind. act. Att. pro εἴρηκε, a ῥέω, dico. Unde

Εἰρηκὼς, perf. part. pass. Att. pro ἐρρηκὼς.

Εἰρὴν, ενος, Lacedæmoniis puer, qui jam fari potest. Ab eod.

Εἰρηνάγω, ῶ, f. ήσω, pacifice deduco. Ex εἰρήνη, pax, & ἄγω, ago, duco.

Εἰρηναῖος, ου, ὁ, irenarcha, magistratus qui securitatem & quietem tuetur, Gl. V. Ab εἰρήνη & ἄρχω. Hinc

Εἰρηναρχικὸς, ὴ, ὸν, ad securitatem, quietem præstandam constitutus, factus, &c.

Εἰρηνεῖον, templum pacis.

Εἰρηνεύω, in pace vivo.

Ἐρηνεύοντες, nom. pl. pr. part. act. v.

Εἰρηνεύω, f. εύσω, & εἰρηνεύομαι, idem. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, 1 Theff. 5, 13. εἰρηνεύειν, Rom. 12, 18.

ΕΙΡΗΝΗ, ης, ἡ, pax, quies.

Εἰρηνικὸς, ὴ, ὸν, pacificus, pacatus; (2) pacis studiosus; (3) ad pacem pertinens. Ab εἰρήνη.

Εἰρηνικῶς, Adv. pacifice. Ab εἰρηνικὸς.

Εἰρηνοδίκαι, ων, feciales, quia interpretes sunt pacis & belli.

Εἰρηνοποιέω, ῶ, f. ήσω, pacem constituo, pacifico, paco. Εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος, Col. 1, 20. Ab

Εἰρηνοποιὸς, ὸ, ὁ ἡ ὸ, pacificus, qui est ingenio pacis amante; (2) pacificator, pacis conciliator. Ex εἰρήνη, & ποιέω, facio.

Εἰρηνοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὸ, pacis custos; (2) pacificator.

Εἱρεὸς, ὸ, ὁ ἡ ὸ, laneus. Ab εἶρος.

Εἶρος, ου, τὸ, & ἔριον, lana. Ab εἴρω.

Εἶρος, ίδος, ἡ, Iris, genus aromatis, ap. Athen.

Εἱρκὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἴργω.

Εἱρκτοφύλαξ, ὁ, custos carceris.

Εἱρμὸς, ῦ, ὁ, nexus, series. Ab εἴρω, necto.

Εἱρεσιόνη, ης, ἡ, lanas carpens, vel pectens. Ex εἶρος, & κομέω, curo.

Εἴρομαι, interrogo.

Εἱρεσιόνη, ης, ἡ, laniger. Ex εἶρος & φέρω, vellus.

Εἱρεσιόνη, ης, ἡ, qui lanificio laborem impendit. Ex εἶρος, & σκυλεύω, laboro.

Εἴρωμεν, ibamus, 1. pl. imperf. ind. act. Dor. pro εἴρομεν, a verbo ἔρω, pro

ΕΙ'ΡΟΣ, ους, τὸ, lana.

Εἰναχαῖα, ἰδος, ἡ, v. Ionice lana; lanificus, lanam gerens.

Εἰνέκα, q. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἕρρηνται a verbo εἴρνυμι pro ῥύομαι.

Εἶπαν, *fabulati ſunt*, 3. pl. perf. ind. act.

Εἰπεῖσθαι, præſ. inf. act. *Dor.* pro εἰρύειν.

Εἴρατο, 3. pl. imperf. ind. med. v.

Εἴρβομαι, ſervo, conſervo. Ab ἐρύομαι.

Εἴρηνα, 3. ſing. a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐρύσασθαι, ab ἐρύω.

Εἴρητο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ.

Εἰρήχατο, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. εἴργνυμι.

Εἶρκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἕρκω.

ΕΙΡΩ, unde εἶρας, necto.

Εἶρω, dico. In præſenti & imperfecto inuſitatum, fut. ἐρῶ, & per διάλυσιν, ἰῶ, uſitatum & perf. εἴρηκα.

ΕΙΡΩΝ, ωνος, ὁ, diſſimulator in oratione, diſſimulate loquens; (2) exſultator, omnia deridens. Hinc

Εἰρωνεία, ας, ἡ, diſſimulatio in oratione; (2) derriſio; (3) Tropus rhetoricus.

Εἰρωνεύομαι, f. εὐσομαι, utor diſſimulatione in oratione; (2) derideo. Ἡμᾶς αὐτῆς οἷον εἰρωνεύῃ; Ariſt. Av. 1216.

Εἰρωνίδης, ου, ὁ, idem quod εἴρων.

Εἰρωνικὸν, ή, όν, diſſimulatione utens.

Εἰρωνικὸς, ἡ, όν, idem. Ab εἴρων.

Εἰρωνικῶς, *Adv.* ficte, diſſimulate, ironice.

Εἰρωνῶ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro εἰρωνεύῃ, ab εἰρωνάω, *Ion.* & *Poet.* pro ἐρωτάω.

Εἰρωτᾶν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτᾶειν.

ΕΙΣ, *Præpoſ.* regens *Accuſ.* in; (2) ad; (3) erga; (4) contra; (5) ſuper; (6) poſt; (7) propter; (8) apud; (9) per; (10) inter; (11) circiter; (12) quoad; (13) ritu, modo; (14) *in Compoſitione* notat in, ad, intra; (15) *inſerit Periphraſi*, & cum Nomine redditur quandoque adverb'aliter, v. g. εἰς τάχος, celeriter, εἰς ἀκριβέστατον, accuratiſſime, εἰς πολλοὺς, ſumme.

ΕΙΣ, μία, ἕν, unus; (2) quidam; (3) alter. Hinc (4) εἷς καθ' εἷς, ſiguli; (5) ἓν πρὸς ἕν, viciſſim; (6) ἓν ἅπασι, conjuncte in unum.

Εἶς, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. *contr.* ex Ionico ἔησθα pro ἦς, a verbo εἰμὶ ſum.

Εἶς, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi εἶμι.

Εἷς, *qui miſit*, aor. 2. part. verbi ἵημι.

Εἶσα, *ſedi*, aor. 1. ind. act. verbi εἶδω.

Εἶσα, 2. 1. ind. act. verbi σημι, ſeu ἰω.

Εἰσαγάγῃ, *introduxerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ar.* εἰσάξῃ, ab εἰσάγω.

Εἰσαγγελεύς, ἕως, ὁ, qui nuntiat adventum alicujus; (2) uelator, acculator in ſenatu. (3) Χάρης ὁ εἰσαγγελεύς, Plut. in Alex. 46. interpuntius, Juſtin. 1, 9. Ab eod.

Εἰσαγγελία, ας, ἡ, acculatio, delatio criminis innominati, ſtellionatus.

Εἰσαγγελικὸς, vel **εἰσαγγελτικὸς**, pertinens ad εἰσαγγελίαν, ut lex, modum εἰσαγγελίαν præcipiens.

Εἰσαγγέλλω, ξ, ελῶ, p. ἤγγελκα, accuſo, defero; (2) renuntio, refero. Τὰ πρᾶγμα ἤγγελται δεινὰ εἰσαγγελεῖ, Ariſt. Θεσμ. 604.

Εἰσαγε, 2. ſing. præſ. imper. act. v. εἰσάγω.

Εἰσαγείρω, colligo, congrego.

Εἰσάγω, f. ξω, introduco; (2) eſt verbum forenſe, quod de judice & actore dicitur; (3) refertur in numerum, ordinem, collegium. Hinc. Ὅταν ζε καιρὸς εἰσάγῃ, opportunum fuerit, Soph. El. 39. Οὐδεὶς ἐστ' ἐμοὶ σιδηρεῖ εἰσάξει δίκην, Ariſt. Nub. 780.

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio.

Εἰσαγωγικὸς, ἡ, όν, introductorius.

Εἰσαγώγιμος, ον, ὁ ἡ ἡ, importatus, qui alicunde importatur; (2) actio quam intendere licet ex legem, quæ jure fori petenti poteſt.

Εἰσαεὶ, *Adv.* ſemper, Hinc ὁ εἰσαεὶ, ſempiternus. Ex εἰς, & ἀεὶ, ſemper.

Εἴσατο, *fama bonitatis*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἴημι.

Εἰσαθρῆσαι, ᾶ, f. ησω, contemplor, inſpicio.

Εἴσβαλε, inſero, appono. Ex εἰς, & βάλλω.

Εἰσβαλεῖν, f. ξω, irrumpo aliquo, irruo.

Εἰσβαῖα, audio, inaudio. Ex εἰς, & βαῖα.

Εἰσβαλλοντίζω, f. ίσω, jacitor in aliquem locum; (2) jaculis incello.

Εἰσβοᾶσθαι, exaudio. Τῦτο λέγοντος τοῦδε εἰσήκυσ' ἐγώ, Soph. Trach. 355.

Εἰσβύλλομαι, inſilio.

Εἰσαμεῖζω, ingredior.

Εἰσβώσαι, *collocantes*, nom. plur. a. 1. part. med. *Ion.* pro ἐσβήσαι, a verbo ἐβ.

Εἰσέμεν, *ſivi*, a. 1. ind. med. v. εἶδω.

Εἶσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἴω.

Εἰσανύσσαιμι, f. ξω, introduco, induco. Εἴσαγον εἰσανύσσασα, Od. 8, 529.

Εἰσαναλίσκω, f. ωσω, impendo, ſumptum facio in aliquid.

Εἰσανδρόω, maribus compleo.

Εἰσάνειμαι, ingredior.

Εἰσανίδω, ſurſum adſpicio, inſpicio. Οὐρανὸν εἰσανιδών, Il. 24, 307.

Εἰσανίχω, infurgo, exſurgo.

Εἰσάνιον, a. 2. part. act. v. εἰσάνειμι.

Εἰσαντλέω, infundo, ingero.

Εἰσάπαν, *Adv.* omnino, prorſus.

Εἰσάπαξ, *Adv.* ſemel. Ex εἰς, & ἅπαξ.

Εἰσαποδιδράσκω, evado.

Εἰσαποκλείω, includo, exitu intercludo.

Εἰσαράσσω, irruere, impetum facere jubeo.

Εἰσαρπάζω, abreptum occulto.

Εἴσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi εἶδω.

Εἰσάττω, inſilio, ſubſilio.

Εἰσαῦθις, *Adv.* in poſtremum, poſthac.

Εἰσαύριον, *Adv.* cras, in poſterum diem.

Εἰσαφίημι, f. ήσω, jacio intro; (2) introduco.

Εἰσαφικνέομαι, accedo; (2) redeo, Μάλα δ' ἄκρα φίλην πατρὶ' εἰσαφίκανεν, Odyſſ. 22.

Εἰσαφίκωμαι, 2. ſing. a. conj. med. *Ion.* pro εἰσαφίκηαι, ab

Εἰσαφικνέομαι, ῦμαι, f. ίξομαι, idem. Πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι, Il. 22, 17.

Εἰσβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, ingredior. Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαίνον, ἧ ῥα κλισίαι κάθιζον, Odyſſ. 9, 103.

Εἰσβάλλω, injicio; (2) invado, ingredior.

Εἰσβάλλων εἰς Θάλασσαν, Herodot.

Εἴσβασις, εως, ἡ, adſcenſus; (2) ingreſſus.

Εἰσβατὸς, ὰ, όν, quem ingredi poſſumus.

Εἰσβιβάζομαι, fut. άσομαι, vi ingredior; (2) vim infero. Εἰσβιβάζονται εἰς τὰς οἰκίας, Plut.

Εἰσβιβάζω, f. άσω, adſcendere facio. Εἰσβιβάζον τὰς δάλας ταύτας, Iſocr.

Εἰσβοηθία, ᾶς, ἡ, ingredior ad ferendum auxilium.

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus, incurſus; (2) expeditio militaris; (3) impetus & inſultus primus febris, paroxyſmus. Ex εἰς & βάλλω.

Εἰσβουλεύω, fœneri colloco pecuniam.

Εἰσβρέμομαι, inſpicio.

Εἰσβήσομαι, f. δεύσομαι, admitto intro. Κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, 2 Cor. 6, 17.

Εἰσδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. Ab εἰσδέχομαι.

Εἰσδραμῶν, a. 2. part. act. f. g. ab εἰστρέχω.

Εἰσδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, ingreſſio; (2) invaſio, irruptio. Ab εἰσδρέχω.

Εἰσδύνω, f. ύσω, ſubeo, ingredior, penetro.

Εἴσδυσις, εως, ἡ, introitus, ingreſſus; (2) os ſpeluncæ. Ab εἰσδύω.

Εἰσδύω, f. υσω, & εἰσδύσομαι, idem quod εἰσδύνω.

Εἶσι, 3. ſing. præſ. 1. ind. act. verbi εἶμι.

Εἴσιαι, *ſcies*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro εἴσῃ, ab οἶδα.

Εἰσιάω, intromitto, introire fino.

Εἰσιδρύομαι, a. 2. ind. act. verbi εἰδρύω.

Εἰσιδὼν, *ingreſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi εἰσδύομαι, *Ion.* pro

Εἰσιδὼν, & ἐσιδὼν, video.

Εἰσιλάω, ῶ, f. ήσω, concludo, cogo in anguſtium, redigo in.

Εἴσιμι, intro, ingredior. Ex εἰς, & εἶμι, es.

Εἰσίσιν, *immittunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἰσιᾶσιν, a verbo εἰσίημι.

Εἰσκαλέω, f. έσω, invelior, ingredior, introeo. Εἰσκαλεῖ μέσην ἐπὶ σκηνὴν, Plut.

Εἴσκασις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus. Ab εἰσέρχομαι.

Εἰσκαλέσομαι, *ingrediar*, f. έσομαι, ind. med.

Εἴσκαλε, *ingredere*, 2. ſing. a. 2. imper. act.

Εἰσκέκυθι, *poſſitis ingredi*, 2. pl. a. 2. conj.

Εἰσκαλέω, rapio, traho aliquo, v. c. in judicium.

Εἰσκομιδάομαι, f. άσομαι, importandarum mercium cauſſa me confero aliquo.

Εἶσον, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἴω.

Εἰσοίγνυμι, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. ὑποίγω.

Εἰσοιδέω, 1. pl. a. 2, conjunct. act. *Dor.* pro εἰσελθωμεν, ab εἰσέρχομαι.

Εἰσόκεκα, *Adj.* vel *Conj.* deinde, poſtea.

Εἰσοπίσσω, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi εἰσπράσσω.

Εἰσοπιδιμίω, ῶ, f. ήσω, peregre veniens aliquo diverto.

Εἰσοπιδιάω, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. εἰσοπιδάω.

Εἰσόπισω, irrepo. Ex εἰς, & ὄπισω, repo.

Εἰσορμος, εως, ἡ, plexus, nodus.

Εἰσόρχομαι, f. ἐλεύσομαι, ingredior. Κατὰ ποίας πύλας εἰσέλθῃς εἰς τὸ τεῖχος; Ariſt. Av. 1214. Εἰσερχεῖ αὐτῷ φοβερὸς, Plat.

Εἰσοπάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi εἰσπάω.

Εἴσομαι, 3. ſing. f. 1. ind. med. v. εἶδω.

Εἰσόπιν, *Adv.* in poſterum quoque.

Εἰσυπορίω, ſuppedito, aor. 1. εἰσυπορῆσαι, ap. *Diod.* niſi leg. εἰσπορίσαι.

Εἰσοφίημι, f. ήσω, intro mitto.

Εἰσοφίκω, pertineo, pervado. Εἰσοφίκει ἐς Φᾶσιν ἅλις, Herodot.

Εἰσοφίσομαι, ῦμαι, f. ίσομαι, auctor ſum & cauſa alicujus rei. *Unde varie ducitur* pro ſuadere; (2) docere; (3) legem ferre; (4) inſtituere aliquid; (5) exemplum præbere; (6) explicare. Μὴ ὅπῃ τυῦτ' εἰσηγεῖσθ' αὐτοῖς, Xen. Εἰσηγήσατο ἐ νόμον, Luc.

Εἴσηγησις, εως, ἡ, omnia ſignificat, quæ verbum: h. e. in quo auctoritas aliqua, cauſa inteiligi poteſt, ut ſuaſio, admonitio; doctrina, &c.

Εἰσηγητὴς, ῦ, ὁ, cujuſcunque rei quocunque modo auctor, ut ſuaſor, monitor, &c.

Εἰσηγορία, ας, ἡ, accuſatio, querimonia. Suid. Ex εἰς, & ἀγορία, dico.

Εἰσῄειν, 3. ſing. pluſq. ind. med. v. εἰσειμι.

Εἰσηθέω, ῶ, f. ήσω, Attice ἰσηθῶ, colo, decolo in, celanto infundo, per colum inſillo. Herodotus ἰσηθησαντες, ubi aliqui ἐσηθισαντες, quaſi ab ἐσηθίζω, pro εἰσηθ.ζω.

Εἰσηκάσθη, 3 ſ. a. 1. ind. paſſ. v. εἰσικάω, excudi.

Εἰσήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi εἰσάλλομαι.

Εἰσήλθον, *ingreſſus ſum*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum v ἐφελκ. a verbo εἰσέρχομαι.

Εἰσηνεγκάμην, a. 1. ind. med. v. εἰσφέρω.

Εἴσθα, ᾶς, 2. ſing. præſ. ind. *Æol.* pro εἶς, ab εἶμι.

Εἶσι, *miſſumveſſe*, perf. inf. paſſ. verbi ἵημι.

Εἴσθεσις, ὴ, initium veluti comœdiæ, odæ, &c. Vox ſcholiaſtarum.

Εἰσθέω, irrumpo.

Εἰσθήσω, ᾶ, f. ήσω, inſilio.

Εἶσι, 3. ſing. præſ. ind. act. v. ἔμι.

Εἰσίασι, *ingrediantur*, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἴασσι, ab εἶσιμι.

Εἰσιέναι, *intrare*, præſ. inf. verbi εἶσιμι.

Εἴσιημι, immitto, intromitto.

Εἰσίθμη, ης, ἡ, vicus.

Εἰσιππεύω, equo ingredior.

Εἰσιπτάμαι, & εἰσίπταμαι, involo, Διὰ τῶν πυλῶν εἰσίπτατ' εἰς τὰ ἄντρα, Ariſt. Av. 1178. Ex εἰς, & ἵπταμαι, volo.

Εἰσιτήριος, ία, ίον, ad ingreſſum pertinens, ingreſſorius. Ab εἴσιμι. Hinc εἰσιτήρια, ων, τὰ, primus anni dies, & ſacra, quæ initio anni fiebant.

Εἰσιτητὸς, ὴ, όν, ad quem ingreſſus patet.

Εἰσκαλέω,

... invito. Ἄ... ... Arist. Vesp. 1464.
Εἰσκαταβαίνω, ingredior v. c. antrum.
Εἰσκέλλω, appello, advenio. ... Arist. Θεσμ. 884.
Εἰσκηρύττω, f. ξω, voce praeconis evoco, in concionem voco.
Εἰσκλύζω, inundo.
Εἰσκολυμβάω, innato.
Εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ, invectio. Ab εἰσκομίζω.
Εἰσκομίζω, f. ίσω, importo, inveho.
Εἰσκρίνω, aliquem numerum adscisco, lego, coopto, & (2) εἰσκρίνομαι, ingredior, in sinuo me.
Εἴσκρισις, εως, insinuatio Ab εἰσκρίνω.
Εἰσκυκλέω, ῶ, f ήσω, volvendo intus verto, in fero Εἴσω τις ὡς τάχιστά μ' εἰσκυκλησάτω, Arist Θεσμ 272
Εἰσκύκλημα, ατος, το, machina theatralis, que e conspectu removebantur ostenta. Ab εἰσκυκλέω
Εἰσκυλίω, f ίσω, involvo, immitto aliquo. ... Arist Θεσμ 658.
Εἰσκυπτω, f ψω, intueor, inspicio.
Εἴσκω, adsimilo. Ab εἴκω, *similis sum.*
Εἰσκωμάζω, f άσω, comessabunde & temu lenter me intero, irrumpo, (2) tropice, irrepo, invalesco, sed semper in deteriorem partem, saepe ap *Chrys.*
Εἰσλάμπω, f ψω, illuceo, *de Sole radiante*
Εἰσμάσσω, vel εἰσματτω, f ξω, imprimo. Μάλα γάρ μιν ... Il 17, 564 ... idem quod
Εἰσμαστεύομαι, inserendo digito contrecto, ...
Εἰσνέω, ... Ex εἰς, & νέω, *nato*.
Εἰσνοέω, ῶ, f ήσω. Unde εἰσνοήσας, animad vertit, ... Il 24, 700.
Εἰσοδιάζομαι, f. άσομαι, redeo, *de pecunia*. Ab
Εἰσόδιον, ου, το, reditus honorarius, pensio honoraria, *In Plur* reditus quivis, ...
Εἰσόδιος, ος, ον, ad introitum pertinens, in ingressu adhiberi solitus, (2) qui itat, ven titat, &c. Ab εἴσοδος
Εἴσοδος, ου, ἡ, ingressus, introitus, (2) via, ... in locum aliquem fert; (3) reditus, tributum, vectigal Ex εἰς, & ὁδός.
Εἰσοικειόω, ῶ, f ώσω, concilio, amice jungo, familiarem & amicum reddo.
Εἰσοικέω, ῶ, f. ήσω, habitatum aliquo migro
Εἰσοίκησις, εως, ἡ, migratio in locum aliquem
Εἰσοικίζω, f ίσω, domum introduco, fure cipio, (2) in urbem habitatum mitto, (3) *in med.* in domum immigrare, (4) insinuare se; (5) versari, commorari ... Arist. Pace 260.
Εἰσοικισμὸς, ῦ, ὁ, introductio vel receptio in ... es, deductio colonorum.
Εἰσοίσεις, 2 sing f 1. ind act v εἰσφέρω.
Εἰσοιστέος, inferendus, introducendus
Εἰσοιχνέω, ingredior. Οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, Odyss 9, 120
Εἰσόκε, & εἰσόκεν, *Poet* donec, Ex εἰς, ὅ, *quod*, & κέ, vel κέν, pro ἄν.
Εἴσομαι, *sciam*, f 1 ind. med. verbi εἴδω.
Εἰσομόργνυμι, attingo,
Εἰσόπισθεν, *Adv.* postea.
Εἰσοπτὸς, ος, ὁ & ἡ, ον, qui inspectus est, qui inspici potest. Ex εἰς, & ὄπτομαι.
Εἰσοπτρίζομαι, f. ίσομαι, inspicio speculum, in speculo faciem intueor. Ab
Εἴσοπτρον, ου, το, speculum. Ex εἰς, & ὄπτομαι, *video*.
Εἰσοράω, ῶ, intueor, adspicio. Ἵππους εἰσορόων Il 5, 183
Εἰσορόων, *videns*, praet. part. act. *Poet.* pro εἰσορῶν, quod *contr.* dicitur pro εἰσοράων.
Εἰσορμίζω, in portum inveho.
Εἴσος, η, ον, *Poet* pro ἴσος, aequalis, aequabilis, moderatus. Εἴση *Epith.* navis, videtur esse bona, bene aedificata; diciturque & de angulis, ... Ex-
Εἰσορῶ, ... ab ... quod introrsum vergit. Ab εἴσω.
Εἰσπαίω, f. αίσω, ferient insilio, irrumpo.
Εἰσπέμπω, f. ψω, immitto, importo.
Εἰσπεράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, transeo, transfundo; (2) adeo.
Εἰσπερονάω, f. ... involvo, volvendo introeo.
Εἰσπετάομαι, vel εἰσπέτομαι, idem.
Εἰσπηδάω, ῶ, f ήσω, insilio, irrumpo. Ἀκούσαντες δὲ ... εἰσεπήδησαν, Act. 16, 25.
Εἰσπίπτω, incido, irruo. Εἰσπίπτει εἰς τὴν πόλιν 7 huc.
Εἰσπλέω, f ώσω, navigo introrsum, adnavigo Εἰσπλεῖ εἰς τὸν λιμένα, Plut.
Εἴσπλοος, *contr* εἴσπλους, ου, ὁ, adnavigatio, (2) locus per quem intrant naves portum Ex εἰς, & πλοῦς, *navigatio*
Εἰσπνέω f ύσω, inspiro, adflo, (2) spiritum duco, (3) amo
Εἰσπνήλας, ου, ὁ, Laconibus amasius, amoris igne adflans. Ab εἰσπνέω.
Εἴσπνοια, ης, ἡ, inspiratio. Ab eod
Εἰσποιέω, ῶ, f. ήσω, adscisco; (2) adopto Τῶν πραττομένων ... Dinar.
Εἰσποίησις, εως, ἡ, adeptio. Ab εἰσποιέω.
Εἰσποιητὸς, ἡ, ον, adoptatus Ab eod
Εἰσπομπὴ, ῆς, ἡ, immissio. Ab εἰσπέμπω.
Εἰσπορεύομαι, f. εύσομαι, ingredior. Εἰσπορεύονται εἰς Καπερναούμ, Marc. 1, 21 εἰς τὸ ἱερὸν, Act 3, 2. πρὸς αὐτὸν, ib. 28. 30
Εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ, exactor.
Εἴσπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab
Εἰσπράσσω, vel εἰσπράττω, f ξω, poenas, pecuniam exigo; (2) vendico alicui quid Εἰσπράττεσθαι τινὰ τὰ χρήματα, ... Dem
Εἰσπτύω, f. ύσω, inspuo. Ex εἰς, & πτύω
Εἰσρέω, f ... illabor, interlabor.
Εἴσρους, ου, ὁ, influxus, influxio Ab εἰσρέω
Εἰσρυσις, εως, idem & ...
Εἴσται, 3 ... Poet pro εἴσεται, ab εἶμι
Εἰσχειν, ... v ...
Εἴσω, ... 3. ... imperf ind. act. *contr* pro ...
Εἰστίθημι, impono, pono in, seu intra, indo.
Εἰστιμάομαι, in censum defero, *cum accus*
Εἰστοξεύω, sagittam immitto, sagitta ferio, *tropi*, alte in animum injicio.
Εἰστρέπομαι, f ψομαι, vertor in, seu intra, recipio me intra, ...
Εἰστρέχω, f θρέξω, incurro Ἐς δ' ἂν εἰσδράμωσιν Ἀμφιτρύωνος δόμους, Lyc 1163. Εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν, Act 12, 14.
Εἰστρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebro intro, terebrando pertoro, (2) insinuo me, clam me intero
Εἰσφέρω, f. εἰσοίσω, a. 1 εἰσήνεγκα, infero, ingero Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, Act 17, 20. Εἰσφέρεται ... αἷμα, Heb. 13, 11.
Εἰσφθείρομαι, clam irrepo. Ex εἰς, & φθείρω.
Εἰσφοιτάω, ῶ, f ήσω, ingredior, eo, vado, (2) saepe ingredior; (3) saepe adeo.
Εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio, (2) collatio, (3) tributum. Ab εἰσφέρω.
Εἰσφράσσω, vel εἰσφράττω f. ξω, obstruo intra Ex εἰς, & φράσσω, *obstruo*
Εἰσφρέω, & εἰσφρημι, f. ήσω, infero, intromitto.
Εἰσχειρίζω, trado.
Εἰσχέω, f. εύσω, infundo.
Εἴσω, *Adv.* intra, (2) intus, *Poet* pro ἔσω. Hinc ὁ εἴσω, interior Ab εἰς
Εἴσω, *sciam*, f 1 ind act verbi εἴδω.
Εἰσωθέω, f. εἰσώσω, intrudo, introsupello.
Εἰσωπὸς, ὸ, ὁ, ante conspectum aliquid habens Ex εἰς, & ὤψ, ...
ΕΙΤΑ, *Adv.* postea, deinde, tum, (2) an ne, numquid, itane? *cum indignatione*; (3) *in argumentatione* atqui, enimvero, (4) sed.
Εἶτ' pro εἶτα, *deinde.*
Εἴτε, ... sive, ... opt. ... εἴπερ, ... ab εἴω.
Εἴτην, & εἴτωσαν, pro εἴητην, & ... *Adv.* idem quod εἶτα.
Εἴτω, *sit*, 3. sing. praes. imper. pro ἴτω, a verbo εἰμί vel ἔστω, 3. sing. praes. imp. ... ab εἰμί.
Εἰωθέναι, *consuesse*, perf. inf. act. verbi ἔθω.
Εἶχες, *tenebas*, 2. sing. imperfect. ind. med. ... pro εἶχες, ab ἔχω.
Εἶχον, *habebam*, imperfect. ind act.
Εἶω, *istaturum*, ... vado, eo. Ab ...
Εἴω, *in fissem*, 1. sing. a. 2. conj. act. ... ab εἰμί.
Εἴωθεν, 3 sing. perf. ind. med. v. ἔθω.
Εἰωθότως, *Adv.* consuete, more solito. Ab εἰωθὼς, *consuetus*.
Εἶον, imperf. ind. act. pro εἶεν, ab ἴω.
Εἴωσι, 3 pl pr. conj act. *Poet.* pro ἐῶσι.
ΕΚ, sequente Consona, & ἐξ sequente Vocali vel Diphthongo, *Praepos.* regens Genitivum, e, ex, (2) a, ab; (3) de; (4) per, (5) propter; (6) juxta, (7) post, (8) extra, (9) in; (10) saepe cum suo casu pro *Adverbio*, ponitur, v. g. ἐκ τοῦ φανεροῦ, aperte, ἐκ τοῦ δικαίου, juste, ἐξ ὑπερευσίας, ultro, consulto, ἐκ ῥίζης, radicitus, (11) interdum *abundat*, v g ἐξ οὐρανόθεν, coelitus, (12) *fit et Periphrasis*, ut οἱ ἐκ τοῦ Περιπάτου, Peripatetici, οἱ ἐξ ἀρχῆς, ... (13) notat *in Compositione* ex, vel extra, idem ab, in, re, seorsim, (14) *vehementiam*, (15) *ornatum*; (16) *contrarium*
Ἑκάδδεν, imperf ind act *Dor* pro ἐκάθεδεν, a verbo καθέδω
Ἑκάεργος, ος, ὁ & ἡ, Apollinis epitheton, longe arcens, procul abigens. Ex ἑκάς, & εἴργω, *arceo*
Ἐκάην, *ustus sum*, a 2 ind. pass verbi καίω.
Ἐκαθάρθησαν, 3. pl. a 1 ind pass. verbi καθαίρω.
Ἐκαθεζόμην, imperf ind v καθέζομαι.
Ἑκάθεν *Adv* procul, eminus Ab ἑκάς.
Ἐκάθευδον, imperf ind act verbi καθεύδω.
Ἐκαθήμην, imperf. ind med v καθῆμαι.
Ἐκάθηρα, 3 ... a 1 ind act v καθαίρω.
Ἐκάθηντο, 3 pl. imperf ind med v καθῆμαι.
Ἐκάθιζον, imperf ind act verbi ...
Ἐκαθόρισα, ... ind act. *Dor* pro ἐκαθήρισα.
Ἐκαίνυτο, 3 ... imperf ind ... καίνυμαι.
Ἐκάκωσα, a 1 ind act v κακόω.
Ἐκάλει, *vocabat*, 3 sing imperf. ind. act. ... pro ἐκάλεε, a καλέω.
Ἐκάλεσα, 3. sing a 1 ind. act. *Poet.* pro ἐκάλεσε
Ἐκαλυπτόμην, *tegebar*, imperf ind pass. ...
Ἐκαλλώπιζε, *pulchros ... fecit*, 3. ... *Dor.* pro ἐκαλλώπιζε
Ἐκάλουν, ... imperf ind act ... *Dor.* pro ἐκάλουν.
Ἐκάλυψα, a 1 ind act verbi καλύπτω.
Ἐκάμμυον, *claudebam*, imperf. ind. act. ... pro κατέμυον, a verbo καταμύω, *claudo*.
Ἔκαμον, ... a 2 ind act. v. κάμνω.
Ἐκάνον, *occidi*, ... a. 2. ind. act. verbi καίνω.
Ἔκανον, *assi*, a. 2 ind. act. verbi καίω ...
Ἔκαρον, 3. sing. a 2. ind pass. v. κείρω.
Ἐκαρπώσαντο, 3 pl. a. 1. ind med v καρπόομαι.
ἙΚΑ'Σ, *Adv.* procul, e longinquo, eminus.
Ἑκαστάτω, *Adv* longissime Ab ἑκάς.
Ἑκασταχῆ, *Adv* ubique, ubilibet Ab ἕκαστος.
Ἑκασταχόθεν, *Adv.* undique. Ab eod
Ἑκασταχόθι, *Adv.* ubique gentium, passim.
Ἑκασταχοῦ, *Adv.* quocunque, quoquo versum Ab eod.
Ἑκαστάχη, *Adv.* ubilibet, ubique.
Ἑκαστέρω, *Adv.* ulterius, magis procul. Ab ἑκάς
Ἕκαστος, ... singuli, qui ... vel ὡς καθ' ἕκαστον, singuli ... καθ' ἑκάστην, ... singulatim; καθ' ἑκάστην, ... κατ' ἕκαστα, semper, ubique.
Ἑκάτερος,

Ἑκάτε, *Adv.* idem & ἑκάς.
Ἑκατέρᾳ, *Adv.* longius. Ab ἑκάς.
Ἑκάτερε, pro ἑκατέρωθεν, *Hipp.*
Ἑκατηβόλε, *longe jaculantem*, acc. sing. *Dor.* pro ἑκατηβόλον, ab ἑκατηβόλος.
Ἑκάτειον, & ἑκάτειον, Hecates fanum & statua.
Ἑκάθητο, *sedebant*, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάθηντο, a κάθημαι.
Ἑκατέρωθις, *Adv.* alterutra seu utraque vice, vis. Ab ἑκάτερος.
Ἑκατέρωθεν, *Adv.* utrimque. Ab eod.
Ἑκατηρίς, ίδος, ἡ, genus saltationis, in qua manus alternatim movebant. Ab eod.
Ἑκατερομάσχαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, manicis ab utraque axilla dependentibus instructus. Ex ἑκάτερος, & μασχάλη, *axilla*.
ΕΚΑΤΕΡΟΣ, ἑρα, ερον, alteruter, alter ex duobus, utervis; (2) uterque.
Ἑκατερωθεν, *Adv.* utrimque. Ab eod.
Ἑκατέρωθι, *Adv.* in alterutra parte, utrobique. Ab eod.
Ἑκατέρως, *Adv.* alteratro modo; (2) utroque modo. Ab eod.
Ἑκατέρωσε, *Adv.* in alterutram partem; (2) in utramque partem. Ab eod.
Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate. Nomen deæ.
Ἑκατηβελέτεω, g. f. *Æol.* pro ἑκατηβελέτου, ab
Ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, longe jaculans. Ex ἑκάς, & βάλλω, *jacio*.
Ἑκατηβόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ἑκατηγόρησα, a. 1. ind. act. v. κατηγορέω.
Ἑκατήσια, τὰ, *sacra* Hecates.
Ἑκατι, *propter, causa*, *Dor.* pro ἑκατι.
Ἑκατογκέφαλος, ου, centiceps.
Ἑκατόδμητος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ἑκατόγχειρ, ειρος, ὁ ἡ ἡ, centimanus.
Ἑκατόχειρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ἑκάτεω, gen. sing. *Ion.* pro ἑκατου.
Ἑκατόμβαια, ων, τὰ, festum in qua hecatombe mactari solebat. Ab ἑκατόμβη.
Ἑκατομβαιών, ῶνος, ὁ, hecatombæon, mensis Athenienium, ita dictus ab hecatombis, quæ tum immolabantur.
Ἑκατόμβη, ης, ἡ, sacrificium centum boum seu quorumvis pecorum, hecatombe; (2) sacrificium solenuius quodvis. Ex ἑκατον, & βοῦς, *bos*.
Ἑκατόμβοιος, ου, ὁ ἡ ἡ, centum boum, seu ejus nominis nummorum pretio æstimabilis. Ex iisd.
Ἑκατομπλάσιον, ονος, ὁ ἡ ἡ, centuplus. Ab ἑκατόν.
Ἑκατόμποδος, ω, centum pedes æquans.
Ἑκατόμπολις, ιος, ἡ, habens centum civitates.
Ἑκατόμπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, centum habens pedes.
Ἑκατόμπυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, centum, i. e. multas habens portas. Ex ἑκατόν, & πύλη.
ΕΚΑΤΟΝ, οἱ, αἱ, τὰ, *Adject. indecl.* centum; (2) multi.
Ἑκατόντζυγος, fc. ναῦς, centum transtrorum navis, centiremis. Ex ἑκατόν, & ζυγόν.
Ἑκατόντεμνος, ου, ingustum, multum, magnum. Ex ἑκατόν, & τέμνω, *amputo*.
Ἑκατοταίτης, ου, ὁ, centum annorum, qui vixit centum annos. Ex ἑκατόν, & ἔτος.
Ἑκατοντατος, ίη, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ἑκατονταετηρος, ου, *Dor.* pro ἑκατονταετηρικός, *centiceps*.
Ἑκατονταιφάκης, apud Aristoph. *Dan.* Idem.
Ἑκατοντάκις, *Adv.* centies. Ab ἑκατόν.
Ἑκατοντάλεκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, centum lectis instructus. Ex ἑκατόν & λέγω, *lectus*.
Ἑκατοντάλιτρα, ας, ἡ, tal nta centum.
Ἑκατοντάλαντος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui centum talentorum est, centum in cuta pondere æquans. Ex ἑκατόν, & τάλαντον, *talentum*.
Ἑκατονταβάρης, ου, ὁ ἡ ἡ, & ἑκατοντάρ. qui centum onerum vel ingerum est.
Ἑκατον πληθης, ες, centuplus. Ab ἑκατόν.
Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ἑκατονταπλασίως, *Adv.* in centuplum,

Ἑκατοντάπηχυς, υ, ὁ ἡ ἡ, centum cubitorum, *Ion.* & *Dor.* pro ἑκατοντάπηχυς.
Ἑκατοντάρχεια, ας, ἡ, centuria, centumviratus, *Dor.* pro ἑκατονταρχία.
Ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ἑκατοντάς, άδος, ἡ, centuria, centumvirat.
Ἑκατοντασήμερος, ου, centum dierum habens.
Ἑκατοντέτηρος, ου, ὁ ἡ ἡ, centimanus.
Ἑκατοντάχορδος, *contr.* ους, ὁ ἡ ἡ, centum nervorum. Ex ἑκατόν, & χορδή, *fides*.
Ἑκατοντήρης, ες, *Dor.* pro ἑκατοντήρης, q. d. centiremis. Ex ἑκατόν, & ἐρέσσω, *remigo*.
Ἑκατοντόπους, ὁ ἡ ἡ, centum anorum.
Ἑκάτος, η, ον, longe jaculans. Epitheton Apollinis. Ab ἑκάς.
Ἑκατοστεύω, f. εύσω, centuplico. Ab ἑκατόν.
Ἑκατοστιαῖος, α, ον, centesimus.
Ἑκατόστομος, ου, ὁ ἡ ἡ, centum ostia habens. Ex ἑκατόν, & στόμα, *os*.
Ἑκατοστός, ἡ, όν, centesimus. Ab ἑκατόν.
Ἑκατοστύς, ύος, ἡ, centuria. Ab eod.
Ἑκαυθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. καίω.
Ἐκβαίνω, f. βήσομαι, p. βηκα, egredior; (2) evenio, accido. Ἔτλη Ζῆν ὀλιτὼς ἐκβῆναι δίκην, Lyc. 136. Κάκις ἂν ἀνδρῶν ἐκβείην ὠμὸς ὢν σόσις, evasi, Eur. Med. 229. Εὐτυχῶς τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, Arist. Conc. 503. Ex ἐκ, & βαίνω.
Ἐκβακχεύω, f. εύσω, & ἐκβακχεύομαι, vehementer bacchor, debacchor; (2) ἐκβακχεύω, in furorem bacchicum impello.
Ἐκβαλε, *ejecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέβαλε, ab ἐκβάλλω.
Ἐκβαλεῖν, *ejecisse*, aor. 2. inf. act.
Ἐκβάλλω, ejicio, excutio, elido, *impr.* fœtum; (2) repudio, explodo; (3) contemno, atque adeo contumelia adficio; (4) erumpo, velut fons e terra. Οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ, effundat, Eur. Hec. 804. Σκαμμάτιον ἐπετί τι θλιβόμενον ἐκβάλλει, Arist. Vesp. 1279. Ἔλαφον ἔνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτόν, Lyc. 1033.
Ἐκβάλω, aor. 2. conj. act.
Ἐκβαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo; ἐκβαρβαρῶμαι, barbarus fio. Ἐξεβαρβάρωσε τὴν πόλιν, Isocr.
Ἐκβαρβάρωσις, ις, barbaries.
Ἐκβασανίζω, cruciatu & tormentis fateri cogo.
Ἐκβάσιος, ου, ὁ, exscensionius. Epitheton Apollinis. Ab
Ἔκβασις, εως, ἡ, egressus; (2) eventus, exitus; (3) evasio; (4) figura rhetorica. Ab ἐκβαίνω.
Ἐκβεβαίωσις, ις, fiducia.
Ἐκβέλεμνος, ου, sine telis capiendus vel captus.
Ἐκβεβληκα, perf. ind. act. v. ἐκβάλλω.
Ἐκβήσομαι, *exibis*, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐκβήσεσαι, ab ἐκβαίνω.
Ἐκβήτω, fut. ξω, extussio.
Ἐκβιάζω, f. άσω, & ἐκβιάζομαι, vi exturbo; (2) vi adigo; (3) exprimo, extorqueo.
Ἐκβιβάζω, f. άσω, educo; (2) e navi exire facio; (3) exigo. Ἐκβιβάσειν ἐκ τῶν βυτόμου τυρίθους, Arist. Av. 668 Hinc
Ἐκβιβασμός, ὁ, ἡ, exactio.
Ἐκβιβαστής, ὁ, ἡ, exactor rei judicatæ, exequutor sententiæ; (2) apparitor, viator, qui in jus vocat. Ab eod.
Ἐκβλαστάνω, f. στήσω, egermino. Ἐκβλαστῆσαι ἔξωθεν χλόης, *Job* 38, 27.
Ἐκβλάστημα, ατος, τὸ, germen, quod egerminat. Ab ἐκβλαστάνω.
Ἐκβλάστησις, εως, ἡ, egerminatio. Ab eod.
Ἐκβλήθητόμαι, f. ησομαι, pass. v. ἐκβάλλω.
Ἐκβλητός, ὁ, ἡ, ejiciendus, rejiciendus, ejectitius. Ab ἐκβάλλω.
Ἐκβλύζω, f. ύσω, effundo, emano, scaturio.
Ἐκβοάω, ῶ, exclamo; (2) proclamo; (3) celebro; (4) cum clamore erumpo.
Ἐκβόημα, ας, ἡ, proruptio. Ab ἐκβοάω.
Ἐκβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum procurro, auxilium ferd.
Ἐκβόησις, εως, ἡ, exclamatio. Ab ἐκβοάω.
Ἐκβολάς, άδος, ἡ, abortus; (2) purgamentum argenti, scoriæ. Ab ἐκβάλλω.
Ἐκβολίζω, radicitus extraho, effodio.

Ἐκβολή, ῆς, ἡ, ejectio, jactura; (2) ejectus loci, exitus. Ab eod.
Ἐκβόλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ejectus, ejectitius.
Ἐκβολιμαῖος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.
Ἐκβόλιον, ου, τὸ, q. d. ejectorium, i. e. ejectrix medicina, abigens enectos in utero infantes; ἐκβόλιον οἶνον, vinum, quo partus ejicitur. Ab eod.
Ἔκβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.
Ἐκβόσκω, f. βοσκήσω, & ἐκβεβοσκημαι, depasco, absumo.
Ἐκβράζω, f. άσω, ebullire seu fervere facio, Nehem. 13, 28. Hinc
Ἐκβράσμα, ατος, τὸ, quod qs. bulliendo erumpit; (2) papula ardens; (3) fragmentum navis in littus ejectum.
Ἐκβρασμός, ου, ὁ, ebullitio; (2) ejectio.
Ἐκβράσσω, æstus impetu ejicio, f. ἐκσπυω
Ἐκβρυντάω, ῶ, f. ήσω, tonitru emitto, instar fulminis emitto vim.
Ἐκβρυχάομαι, ῶμαι, vehementer vociferor; (2) rugio, ut leo; (3) ut alia fera.
Ἔκβρωμα, ατος, τὸ, edulium, quod editur. Ex ἐκ, & βιβρώσκω, *edo*.
Ἐκβρώσκω, exedo, consumo.
Ἐκγαμίζω, nuptui colloco, Matt. 22, 30.
Ἐκγαμίσκω, idem. Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐκγαμίσκονται, Luc. 20, 34.
Ἐκγαυρόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, superbus fio, insolesco; (3) effero, jacto, exaggero.
Ἐκγεγάμηκα, perf ind. med. *Poët.* pro ἐκγεγάμηα, *Dor.* pro ἐκγεγάμηκα. Ab ἐκγίνομαι, *nascor*.
Ἐκγεγαώς, perf. part. med. verbi ἐκγηράω.
Ἐκγελάω, ῶ, f. άσω, in risum effundor, effuse rideo.
Ἐκγελώς, ωτος, ὁ, risus effusus.
Ἐκγενέτης, ου, ὁ, oriundus, ortus ex.
Ἐκγενάω, parrio.
Ἐκγενόμεσθα, 1. pl. a. 2. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐξεγενόμεθα. Ab ἐκγίνομαι.
Ἐκγιγαρτίζω, f. ίσω, nucleum eximo, vinacea eximo. Ex ἐκ, & γιγαρτον.
Ἐκγίγνομαι, vel ἐκγίνομαι, f. γενήσομαι, enascor, oriundus sum; (2) ἐκγίνεται, datur, licet.
Ἐκγονάδα, f. άσω, præstigiis illudo.
Ἔκγονοι, liberi liberorum. Ab
Ἔκγονος, ου, ὁ, ortus, oriundus; (2) ἔκγονοι, proles, & quicquid alicunde natum est; (3) alumnus, discipulus. Ex ἐκ, & γόνος, *proles*.
Ἐκγράφω, & ἐκγράφομαι, exscribo, describo. Ὃν ἐγὼ παρὰ τ' Ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην, Arist. Av. 588.
Ἐκγυμνασία, ας, exercitatio. Τυτὶ τὸ κενὸν ἐφυλλον ἐξεγύμνασεν, Arist. Av. 1419.
Ἐκγυτόω, fut. ώσω, scrutor, Heſ. Ex ἐκ, & γυτὸν, *scrutum*.
Ἐκδακρύω, f. ύσω, illacrymor.
Ἐκδαπανίζω, fut. ίσω, fæneco. Ex ἐκ, & δάπανον, *nummus*.
Ἐκδαπανάω, ῶ, f. ήσω, expendo. Ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, 2 Cor. 12, 15. Ex ἐκ, & δαπάνη, *sumptus*.
Ἐκδεδαρμένος, perf. part. pass. v. ἐκδέρω.
Ἐκδεδίκηται, *ultio data est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐκδικέω, *ulciscor*.
Ἐκδεκνυμι, ostendo.
Ἐκδεής, έος, ὁ ἡ ἡ, cui aliquid deest, imperfectus. Ex ἐκ, & δέομαι, *egeo*. Unde
Ἔκδεια, ας, ἡ, inopia, penuria, defectus.
Ἐκδειμάτόω, ῶ, f. ώσω, terreo, timore percello.
Ἐκδειματόω, idem.
Ἐκδενόω, augeo dicendo.
Ἐκδεκατεύω, decimas do.
Ἐκδεκεσθ', præf. inf. med. *Ion.* pro ἐκδέχεσθ'.
Ἐκδεκτικός, ὴ, όν, exceptivus. Ab ἐκδέχομαι.
Ἔκδεξις, εως, ἡ, exceptio, susceptio; (2) successio. Ab eod.
Ἐκδέρω, fut. δερῶ, excorio, pellem detrabo.
Ἐκδερμάτίζω, idem.

Ἐκδεσμεύω,

Ἐκδέρω, f. [illegible]

Ἐκδέχομαι, [illegible] (2) [illegible] (3) excipio; (4) [illegible] i. e. capere, interficere. [illegible] Soph. [illegible] 722.

Ἐκδέω, f. ἥσω, religo. Ex ἐκ, & δέω, ligo.

Ἐκδηθύνω, f. ὕνω, tardo, moror. *Aret.*

Ἔκδηλος, ὁ ἡ, evidens. Hinc

Ἐκδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifesto; (2) explico.

Ἐκδήλως, manifeste.

Ἐκδηλότατα, *Adv.* clarissime.

Ἐκδημηγορέω, concionibus concilio mihi plebem.

Ἐκδημέω, ῶ, f. ήσω, e gente vel populo meo peregre absum, peregrinor. Ex ἐκ, & δῆμος, *populus.* Hinc

Ἐκδημία, ας, ἡ, peregrinatio.

Ἐκδημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, popularitate populum capio.

Ἔκδημος, ου, ὁ ἡ, peregre agens, peregrinus, longinquus. Ex ἐκ, & δῆμος.

Ἐκδημοσιόω, palam facio; (2) publico.

Ἐκδιαδοχή, ῆς, ἡ, successio. Ex ἐκ, διά, & δέχομαι, *capio.*

Ἐκδιαιτάομαι, ῶμαι, descisco a disciplina, genere vitæ, victus. Ab ἐκ, & δίαιτα.

Ἐκδιαίτησις, εως, ἡ, disceſſio a disciplina; (2) vita in luxum effusa. A præc.

Ἐκδιαπρίζω, resecare veluti serra sæpe feriendo.

Ἐκδίδαγμα, τό, tirocinium. Ab

Ἐκδιδάσκω, f. ξω, edoceo; ἐκδιδάσκομαι, edocendum curo. Λόγῳ δέ σε βραχεῖ τὸν ἐκδιδάξω, Soph. Phil. 435.

Ἐκδιδῦν, *exonerare se,* præf. inf. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκδιδόναι, a verbo ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδράσκω, effugio.

Ἐκδιδρήσκειν, *Ion.* pro ἐκδιδράσκειν.

Ἐκδιδύσκω, exuo. Ab ἐκδύω.

Ἐκδίδωμι, edo; (2) dedo in potestatem alterius; (3) do nuptui, eloco, *item* nube; (4) erumpo; (5) in aliquem locum, influo, illabor. Τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς, Matt. 21, 41.

Ἐκδιεκπλέω, cum vi emptionem facio.

Ἐκδιηγέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, enarro, explico. Ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν, Act. 15, 3.

Ἐκδιίστημι, disjungo.

Ἐκδικάζω, f. άσω, judicia exerceo.

Ἐκδικέω, ῶ, f. ήσω, defendo, vindico, ulciscor. Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου, Luc. 18, 3. Ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς, Apoc. 19, 2. Ex ἐκ, & δίκη, *jus, ultio.* Hinc

Ἐκδίκημα, τό, scelus, pœna dignum.

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta.

Ἐκδικητής, οῦ, ὁ, ultor. Ab eod.

Ἐκδικητικός, ulciscendi vim, munus habens.

Ἐκδικία, ας, ἡ, defensio, vindicta. Ab eod.

Ἔκδικος, ου, ultor, vindex, defensor; (2) *adjective* injustus. Ex ἐκ, & δίκη.

Ἐκδικοῦντες, *ulciscentes,* nom. pl. præf. part. act. *contr.* pro ἐκδικέοντες, a verbo ἐκδικέω.

Ἐκδίκως, *Adv.* injuste. Ab ἔκδικος.

Ἐκδινεῦντι, 3. pl. præf. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro ἐκδινοῦσι, ab ἐκδινέω.

Ἐκδιόθεν, *Adv.* ex Jove, divinitus.

Ἐκδιφρεύω, f. εύσω, e curru vel sella excutio.

Ἐκδιωκτέον, propulsare oportet. Ab

Ἐκδιώκω, f. ξω, expello; (2) vexo, affligo. Ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, 1 Thess. 2, 15. Hinc

Ἐκδίωξις, εως, ἡ, insectatio; (2) expulsio.

Ἐκδοκιμάζω, exploro, examino.

Ἐκδονέω, ῶ, f. ήσω, emoveo.

Ἐκδορά, ᾶς, ἡ, excoriatio, evulsio. Ab ἐκδέρω, *excorio.*

Ἐκδόρια, sc. φάρμακα, ων, τά, medicamenta excoriatoria. Ab eod.

Ἐκδόσιμος, ου, ὁ ἡ, qui edi, s. dedi potest, vel debet, locatitius, elocatus. Ab ἐκδίδωμι.

Ἔκδοσις, εως, ἡ, editio; (2) deditio; (3) locatio; (4) desponsatio; (5) nauticum fœnus. Ab eod.

Ἐκδοτ[illegible] (2) [illegible] (3) [illegible]

Ἐκδοχεῖον, [illegible] *Aul.* [illegible]

Ἔκδοτος, ου, ὁ ἡ, deditus, traditus, prodi[illegible]

Ἐκδοῦναι, aor. 2. inf. act. v. ἐκδίδωμι.

Ἐκδοχεῖον, ου, τό, receptaculum, cisterna. Ab

Ἐκδοχή, ῆς, ἡ, exceptio; (2) [illegible] (3) susceptio; (4) conjectura. [illegible]

Ἐκδρακοντόω, in draconem converto; (2) efferare, *in Pass.* gravi ira excandescere.

Ἐκδραμεῖν, excurrere.

Ἐκδραμών, excurrens, ab inus. [illegible]

Ἐκδρᾶν, *effugere* præf. inf. act. *contr.* pro ἐκδράειν. Ab ἐκδράω.

Ἐκδραχμος, ου, ὁ ἡ, qui sex drachmarum est. Ex ἕξ, & δραχμή, *drachma.*

Ἐκδρέπω, & ἐκδρέπομαι, decerpo.

Ἐκδρομή, ῆς, ἡ, excursio, excursus. Ab ἐκτρέχω, *excurro.*

Ἔκδρομος, qui extra institutum cursum fertur. Ab eod.

Ἔκδυμα, ατος, τό, exuviæ. Ab ἐκδύω.

Ἐκδῦναι, a. 2. inf. act. v. ἐκδύω.

Ἐκδυομένῳ, dat. sing. præf. part. pass.

Ἐκδύνω, emergo. Ἐκδῦναι κακῶν, ὄλεθρον, effugere.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, spoliatio; (2) exitus, emersio, effugium. Ab ἐκδύω, vel ἐκδύνω.

Ἐκδυσωπέω, absterreo. *Jos.*

Ἐκδυσώπησις, ἡ, supplicatio.

Ἐκδύω, f. ύσω, spolio, exuo. Ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, Mar. 15, 20. Ἐξεδύσατο Ἰωνάθαν τὸν ἐπενδύτην, 1 Sam. 18, 3.

Ἐκδωσέω, *Dor.* loqui dedoceo.

Ἐκδώσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐκδίδωμι.

Ἐκέδασε, *dissipavit,* 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐκέδασε. A κεδάω.

Ἐκεῖ, *Adv.* illic; (2) illuc, eo. Ab ἐκεῖνος.

Ἐκεῖθεν, *Adv.* illinc. Ab ἐκεῖ.

Ἐκεῖθι, *Adv.* illic, ibi. Ab eod.

Ἐκεῖν, *cedere,* præf. inf. act. *Poet.* pro εἴκειν.

Ἐκείνα, *illa, Dor.* pro ἐκείνη, ab ἐκεῖνος.

Ἐκεινέων, *illorum,* gen. pl. *Ion.* pro ἐκείνων.

Ἐκείνῃ, *Adv.* illic; (2) illa ratione, illa via. Ab

ἘΚΕΙ῀ΝΟΣ, είνη, εῖνο, ille.

Ἐκείνως, *Adv.* illo modo. Ab ἐκεῖνος.

Ἔκειτο, 3. sing. imperf. ind. verbi κεῖμαι.

Ἐκεκάσμην, 1. sing. plusq. ind. pass. v. κάζω.

Ἐκέκλετο, 3. sing. imperf. ind. v. κέκλομαι.

Ἐκέκλιτο, 3. s. plusq. ind. pass. v. κλίνω.

Ἐκεκλόφειν, 1. s. plusq. ind. act. *Att.* verbi κλέπτω.

Ἐκεκοσμέατο, *ornati erant,* 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐκεκόσμηντο, a κοσμέω.

Ἐκέκληντο, 3. pl. plusq. ind. pass. v. κλάομαι.

Ἐκέκλητο, 3. sing. plusq. indic. pass.

Ἐκέλαδ, 3. sing. imperf. ind. *Dor.* pro ἐκέλαε, a κελάδω.

Ἐκελάσθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. v. κελάδω.

Ἐκέλευσα, *jussi,* a. 1. indic. act. verbi ejusd.

Ἐκέρδανε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. κερδαίνω.

Ἐκέρδησα, aor. 1. ind. act. v. κερδαίνω.

Ἐκερσα, *totondi,* a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἔκειρα. A κείρω.

Ἐκεχειρία, ας, ἡ, induciæ, vacatio. Ἐκεχειρίαν [illegible] *Thucyd.* Ex ἔχω, *cohibeo,* & χείρ, *manus.*

Ἐκεχειρόφορος, fecialis.

Ἐκεχύμην, *manaveram,* 1. sing. plusq. ind. med. *Att.* pro ἐκεχύμην, ab ἐκχέω.

Ἔκζεμα, ατος, τό, fervida eruptio.

Ἔκζεσις, εως, ἡ, idem.

Ἐκζέσμα, ατος, τό, idem. Ab

Ἐκζέω, f. έσω, effervεο, effervesco, ebullio; (2) ebullire facio. Μὴ ἐκζέσῃς, Gen. 49, 4. Ἐξέζεσε σκώληκας, Exod. 16, 20.

Ἔκζεστος, ου, fervens.

Ἐκζητέω, ῶ, requiro, exquiro. Καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν, Heb. 12, 17.

Ἐκζητηθῇ, *requiratur,* 3. sing. a. 1. conjunct. pass. verbi ἐκζητέω, *requiro.*

Ἐκζήτησις, εως, ἡ, inquisitio, inquisitio.

Ἐκθ[illegible] animal [illegible]

Ἐκθαλ[illegible] [illegible]

[illegible]

Ἐκθ[illegible] verbi [illegible]

Ἐκθ[illegible] jaculandi eminus. [illegible]

Ἐκθ[illegible] longe jaculans. [illegible]

Ἐκθ[illegible] 3. sing. imperf. ind. act. v. [illegible]

Ἐκθ[illegible] imperf. ind. act. v. [illegible]

Ἐκθ[illegible] (2) benigne tractatio. Ab

ἘΚΗΛΟΣ, ου, ὁ ἡ, quietus, mitis, pacificus.

Ἐκήλως, *Adv.* quiete, pacifice.

Ἐκηρύχθην, a. 1. ind. pass. v. κηρύσσω.

Ἕκητι, *Adv.* caussa, gratia; (2) voluntate; (3) sine, absque. Ab ἑκών.

Ἐκθαλάττωσις, in mare formam redigo; (2) mare facio, [illegible] terra continente.

Ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, obstupesco, expavesco. Ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, Marc. 9, 15. Ab

Ἔκθαμβος, ου, ὁ ἡ, qui mente attonita est, attonitus, stupore perculsus. Ex ἐκ, & θάμβος, *stupor.*

Ἐκθαμνίζω, extirpo. Ex ἐκ, & θάμνος, *frutex,* Æschyl. Sept. 72.

Ἐκθαρρέω, ῶ, f. ήσω, valde confido.

Ἐκθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐκθαυμάζω, f. άσω, valde admiror, prædico.

Ἐκθεάομαι, specto.

Ἐκθεατρίζω, f. ίσω, per theatrum traduco; (2) arguo; (3) explodo, exigo. Ἐξήλεγξε [illegible] ἐθεάτρισαν αὐτούς, Polyb.

Ἐκθειάζω, f. άσω, deo dedico, consecro; (2) in numerum deorum refero; (3) divinum habeo, valde admiror. Ἐξεθείαζον αὐτόν, App. Hinc

Ἐκθειασμός, οῦ, ὁ, consecratio, admiratio. Hinc

Ἔκθεμα, ατος, τό, aliquid publice expositum, programma publicum. Ab ἐκτίθημι.

Ἐκθέμεν, præf. inf. act. *Dor.* pro ἐκθεῖν.

Ἐκθεόω, ῶ, deifico, deum efficio; ἐκθεοῦσθαι, deum fieri.

Ἐκθεραπεύω, f. εύσω, cultu & observantia concilio, vel demereor; (2) sano, persano. Οἵτινες ἐξεθεράπευσε δώροις, Plut.

Ἐκθερίζω, fut. ίσω, meto, demeto, reseco.

Ἐκθερμαίνω, f. ανῶ, excalefacio.

Ἐκθερμάνασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἐκθερμαίνω.

Ἐκθέσθαι, a. 2. inf. med. v. ἐκτίθημι.

Ἔκθεσις, εως, ἡ, explicatio, expositio; (2) editio alicujus dogmatis, vel dogma editum & promulgatum; (3) finis, clausula, [illegible] θέσις. Ab ἐκτίθημι.

Ἔκθεσμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, exlex; (2) lege vetitus, illicitus, nefarius.

Ἐκθέσμως, *Adv.* illegitime.

Ἐκθέσφατα, oracula, Hom. Il. ε. 64. Ubi tamen aliqui legunt separatim θεῶν ἐκ θέσφατα, ut sit, ἐκ θεῶν θέσφατα.

Ἐκθετικός, ή, όν, expositivus; (2) expressivus. Ab ἐκτίθημι.

Ἔκθετος, ου, ὁ ἡ, ἡ, expositus. Ab eod.

Ἐκθέω, f. θεύσομαι, excurro, progero.

Ἐκθέωσις, ἡ, consecratio, relatio in Deos.

Ἐκθεωτικός, ή, όν, deificus. Ab ἐκθεόω.

Ἐκθηλάζω, fut. άσω, exsugo.

Ἐκθήλυνσις, ἡ, effeminatio; (2) imbecillitas, extenuatio. Ab

Ἐκθηλύνω, effemino, emollio, enervo.

Ἐκθηριόω, efferor. Ex ἐκ, & θήρ, *fera.*

Ἐκθηριόω, efferο, exaspero. Ex iisd.

Ἐκθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero, mitem naturam in belluinam muto.

Ἐκθησαυρίζω, f. ίσω, e thesauro depromo; (2) thesaurum exhaurio.

Ἐκθλίβω, f. ψω, exprimo, elido. Hinc

Ἔκθλιμμα, τό, elisio; (2) simma cutis exulceratio e compressione aut collisione.

Ἔκθλιψις, εως, ἡ, elisio; (2) expressio [illegible] (3) figura grammatica, qua litera [illegible]

Ἐκθήκω, animo linqui, ac. pro mortuo jacere; (2) præternaturali morte, ut fame, sitc, &c. extingui.

Ἐκθλίβω, ἐκθλίψω, a. 2. ἐξέθλιβον, ἐξέθλιφα. Τὸ ἐξέθλιφε Χρυσάωρ τε μίγας, Hesiod. Theog. 281.

Ἐκθερμαίνω, idem, *Arct.* Fx ἐκ, & θερμαίνω.

Ἐκθορυβέω, ῶ, f. ήσω, perturbo, *Act.*

Ἐκθρονίζω, ἐκθρόνωσα, enuncio, indicare. Ὃς ζεῦς θέσπιν ἐξ ἀμφῶν θρονίᾳ, Soph. Oed. 1420. Ab ἐκ, & θρονίω, *locum.*

Ἐκθρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo, congelo & concrescere facio. Hinc

Ἐκθρόμβωσις, εως, ἡ, concretio.

Ἐκθύσκω, exilio, prosilio.

Ἐκθύω, effervesco, ebullio; (2) evomo, Hes. Ab ἐκθυσω, *evampo.*

Ἔκθυμα ατος, τὸ, quod per cutem quasi erumpit, pustula, papula. Ab eod.

Ἐκθυμία, ας, ἡ, animi alacritas, animi promptitudo. Ab ἐκθυμος.

Ἐκθυμιάω, ῶ, fuffio, adoleo, accendo.

Ἔκθυμος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui animo prompto est, alacer. Ex ἐκ, & θυμός, *animus.*

Ἐκθύμως, *Adv.* alacriter, prompte.

Ἐκθω ωσω, placo, expio. Ex ἐκ, & θόω.

Ἐκθωτικός, ἡ, ὸν, expiatrix. A præc.

Ἔκθυσις, εως, ἡ, victimarum oblatio.

Ἐκθύω, tutor, ύσω, perdo & quasi macto; (2) efferveo, erumpo.

Ἐκίνησα, *movi*, a. 1. ind. act. verbi κινέω.

Ἔκιον, 2. fing. imperf. ind. act. verbi κίω.

Ἐκίρνη, *miscebat*, 3. fing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκίρνα, a κιρνάω.

Ἐκίχανε, 3. fing. imperf. ind. act. v. κιχάνω.

Ἐκκαγχάζω, f. άσω, effuse rideo.

Ἐκκαθαίρω, f. αρῶ, expurgo, ejicio. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, 1 Cor. 5, 7.

Ἐκκαθάρατε, 2. plur. a. 1. imper. act. v. ἐκκαθαίρω.

Ἐκκαθεύδω, dormio.

Ἐκκαίδεκα, δοι, αι, τὰ, fedecim.

Ἐκκαιδεκάδωρος, ος, ὁ ἡ ὸν, fedecim palmos longus. Ex ἐκκαίδεκα, & δῶρον, *palmus.*

Ἐκκαιδεκαετηρίς, ίδος, ἡ, fedecim annorum tempus. Ex ἐκκαίδεκα, & ἔτος, *annus.*

Ἐκκαιδεκαίτης, ου, ὁ, qui fedecim annorum est. Ex eod.

Ἐκκαιδεκάπηχυς, fedecim cubitos æquans.

Ἐκκαιδέκατος, ατη, ατον, decimus fextus.

Ἐκκαιδεκέτης, ους, ὁ, idem quod ἐκκαιδεκαίτης.

Ἐκκαιδεκήρης, ους, ἡ, fc. νεῦς, navis fedecim ordinum. Ex ἐκκαίδεκα, & ἐρέσσω.

Ἔκκαιρος, ου, ὁ ἡ ὸν, intempestivus; (2) exoletus. Ex ἐκ, & καιρός, *tempus*

Ἐκκαίω, *cremo*, (2) accendo, Rom. 1, 27.

Ἐκκακέω, ῶ, f. ήσω, segnesco; (2) male succumbo. Αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου, Ephes. 3, 13. Ex ἐκ, & κακός, *malum.*

Ἐκκαθάρῳ, 1. pl. præs. conj. act. verbi ἐκκαίω.

Ἐκκαλαμεύσω, ωσαι, extrabo, evello. Metaphorice spectatio, ἀπὸ τῆ κάλαμος, *a calamo*; ἀπὸ τῆ ἀστραγάλου καὶ κύβου, *ab astragalo & alea.* Καὶ φιλοπαίζειν ἅμα τῇ γλώττῃ τρισβούλων ἐκκαλαμᾶν, Aristt. Vesp. 60ν.

Ἐκκαλαμᾶν, præs. infin. pass. contr. pro ἐκκαλαμεύεσθαι, ab ἐκκαλαμεύω.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. inf. m d verbi

Ἐκκαλέω, ῶ, & ἐκκαλέσομαι, Aristt. Conc. 34.

Ἐκκαλύνω, deformo, corrumpo.

Ἐκκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo, in theatrum produco spectandum.

Ἐκκάμνω, defatigor labori aut dolori succumbo.

Ἐκκανάζω, evacuare, exhaurire. Ut supra ἐκχανάζω, infundere.

Ἐκκαπηλεύω, f. εύσω, adultero cauponum more; (2) cauponor.

Ἐκκαπίζω, fructus decerpo & percipio, & ἐκκαρπίζομαι, defrugo, defrugatione exinanio.

Ἐκκαρτόομαι, ώμην, f. ώσομαι, fructum colligo; (2) exhaurio, extenuo. Hinc

Ἐκκάρτωσις, εως, ἡ, fructuum ac commodorum perceptio.

Ἐκκατοχύλλα, indico. Ἐκκαταχύλας ἀγῶνα Plut.

Ἐκκατολείπω, relinquo, penitus destituo.

Ἐκκατάτασις, ἡ, membri luxati per extensionem repositio, *ut sup.* (2) luxatio ipsa.

Ἐκκατείδω, inuitat, conspicor,

Ἐκκατέδω, aor. 2. part. act. v. ἐκκατείδω.

Ἐκκαυλέω, ῶ, fut. ήσω, caulesco, caulem emitto; (2) in caule marcesco. Hinc

Ἐκκαύλημα, ατος, τὸ, id quod caulis instar erumpit; (2) caulis, scapus.

Ἐκκαύλησις, εως, ἡ, caulis emissio.

Ἐκκαυλίζω, caulem evello. Ab eod.

Ἐκκαυμα, ατος, τὸ, fomes, fuscitabulum; id, quo aut quod accendimus. Ab ἐκκαίω.

Ἔκκαυσις, εως, ἡ, accensio, adustio.

Ἐκκαυστικός, ἡ, όν, inflammandi & accendendi vim habens. Ab eod.

Ἐκκεῖμαι, periculo expositus sum.

Ἐκκλάδος, ου, ὁ ἡ ὸν, devius.

Ἐκκλάδος, subornatus, quasi ἐξ ἄλλης κλάδος ἐκκεκλαδευμένος.

Ἐκκεῖσε, pro ἐκκεῖσεν. Ab

Ἐκκεῖσε, ῶ, fut. ασω, evacuo, exinanio; (2) depuno Ex ἐκ, & κενός

Ἐκκεντέω, ῶ, pungo, stimulo, transfigo, transverbero. Ὅστις αὐτὸν ἐξεκέντησαν, Apoc. 1, 7.

Ἐκκεντέω, ῶ, idem.

Ἐκκεντίζω, f. ίσω, idem.

Ἐκκένωσις, εως, ἡ, egestio, evacuatio. Ab ἐκκενόω

Ἐκκεδάζω, dirupio, populor, vasto.

Ἐκκεδάνυμι, vel ἐκκεδαννύω, f. ἐκκεράσω, effundendo nuceo.

Ἐκκεχυμένως, liberaliter, benigne. Ab ἐκχέω.

Ἐκκέχυται, *effusa est*, 3. fing. perf. ind. pass. verbi ἐκχύω, vel ἐκχωέω, *effundo.*

Ἐκκήρυκτος, ος, ὁ ἡ ὸν, voce præconis extermi natus, publice expultus; (2) expultus, exactus, ejectus. Ab

Ἐκκηρύσσω, vel κτω, f. ξω, præconis voce extermino, ejicio. Ἐξεκηρύχθη ἐκ τῆ πολέως, *Acts.*

Ἐκκήτω, ῶ, f. ήσω, exapito; (2) *item* pro κινέω *ut fupr. ire* apperire, cum præp. περι. Σὺ γάρ μ' ἀπώλεσάς τε ἐκκινῆς κακῶ, Soph. Trach. 1268. Οὗτος ἀνὴρ ἐξεκίνησε πόδα τὸ ῥῆμα; id. Oed. Tyr 363.

Ἐκκλάω, fut. άσ , defringo. Τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, Rom. 11, 20.

Ἐκκλάσι, fut. άσω, excludo. Ἐκκλείσαι ἡμᾶς θέλουσιν, Gal. 4, 17.

Ἐκκλάω, f. ῶσω, furto emptio, clam & furtim subduco, dicturque & de reis, qui per fraudem periculo & pœnæ eripiuntur. Μὴ ἐκκλέψῃς λόγον, *be cales*, Soph. Trach. 430. Τὸν Φιλοκτήτα δεῖ ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψας λάβῃν, *dicbus ut cæ*, Soph. Phil. 54. Ἐκκλέψας ἐμέ, decipiens, ibid. 970.

Ἐκκλαίομαι, *excludi*, præf. inf. pass. verbi Ἐκκλείω f. ίσω, excludo Ab ἐκκλείς.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus, convocatus; (2) locus concionis; (3) Ecclesia, cœtus eorum, qui verbum Dei audiunt, eique quocumque modo credunt; (4) cœtus electorum; (5) cœtus fidelium in una aliqua civitate, vel etiam in una aliqua domo; (6) soli pastores & doctores, qui Ecclesiæ præsunt; (7) soli auditores, (8) locus in quo cœtus facri congregantur, templum. Ab ἐκκλέω. Hinc

Ἐκκλησιάζω, concionor; (2) in concione delibero; (3) sum in concione, concioni interfum; (4) in concionem voco. Τεισθέντα ἐν ἀλίαισι ἐκκλησιάζοντας, Plut.

Ἐκκλησιαστής, ἡ, ὁ, concionator, qui in concione verba facit; (2) qui in concione sententiam dicit; (3) qui in [illegible] sit.

Ἐκκλησιαστικός, ἡ, όν, ad concionem pertinens, (2) ecclesiasticus, ad Ecclesiam Dei pertinens; τὸ ἐκκλησιαστικὸ, apud Athenienses merces eorum, qui concioni interfuerant.

Ἐκκλησις, εως, ἡ, evocatio. Ab ἐκκαλέω.

Ἐκκλητός, ή, όν, ob κεκλημαρτύρημαι, testimonium hoc dictum in jus voco.

Ἐκκλητικός, ἡ, όν, evocandi, item alliciendi, eliciendi vim habens. Ab ἐκκλητός.

Ἐκκλητικῶς, *Adv.* tanquam evocando, eliciendo.

Ἐκκλητός, ή, ὸν, evocatus; (2) ad quem provocatur; (3) de quo provocatio est; (4) ad certam consultationem destinatus. Ab ἐκκαλέω.

Ἐκκλίνω, deflecto. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, Rom. 3, 12.

Ἐκκλισις, εως, ἡ, declinatio. Ab ἐκκλίνω.

Ἐκκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo. Ἵνα ὅπῃ ψυχῆ ῥύπον ἐκκλύζειν. Luc. Hinc

Ἐκκλυσμα, ατος, τὸ, elutio.

Ἐκκλυζω, exsilio, explodo.

Ἐκκνησιούσθαι, 3 pl. fut. ind. act. Æol. & Dor. pro ἐκκνήσονται. Ab

Ἐκκνησιω, odiose flr do Ex ἐκ, & κνάω.

Ἐκκνίζω, f. ίσω, excido, expungo, evello, exscipo.

Ἐκκοβαλικεύω, apud Aristophanem, fraudulentis adulationibus circumvenire, allute furari. Ὥσπερεὶ γίγαντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύει, Aristt. Eq. 270.

Ἐκκαλίζω, e ventre eximo.

Ἐκκοιμάω, ἄσω, somno excitor.

Ἐκκοιτίω, ῶ, excubo, dormio foris. Ab ἐκ, & κοίτη, *cubile.*

Ἐκκολάπτω, f. ψω, cortice ablato granum eximo; (2) spolio, vasto. Ἐκκολπίω τὸ χάρις ζω, Aristt. Lys. 366.

Ἐκκολάπτω, f. ψω, exsculpo, tundendo eximo; (2) excido; (3) excludo ovis. Hinc

Ἐκκολαψις, εως, ἡ, excisio, quæ tundendo fit, exclusio ovorum.

Ἐκκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato. Μήτις ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ, Act. 27, 42.

Ἐκκολύπτω, cortice nudo.

Ἐκκομιδή, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. Ab

Ἐκκομίζω, f. ίσω, eveho, exporto. Ἐκκομισας ἑαυτὸν ἡ χρήματα, Herodot. Ἐξεκομίζετο τεθνηκώς, Luc. 7, 12. Hinc

Ἐκκόμισις, 2. f. a. 1. imper. med. v.

Ἐκκομισμός, ῆ, ὁ, exportatio, evectio.

Ἐκκομπάζω, f. άσω, insolesco.

Ἐκκομψία, lepidus, venustus, argutus fum in ornatu, sermone, &c.

Ἐκκονόω, a pulvere purio.

Ἐκκοπτός, ἡ, όν, excisus, excisorius, ad excisiones.

Ἔκκοπτη, ῆς, ἡ, excisio. Ab ἐκκοπτω.

Ἐκκοπτός, ή, ὸν, tessus, lassitudine enervatus. Ex ἐκ, & κόπτω, *labo.*

Ἐκκοπρίω, & ἐκκοπρόω, fterco eo, alvum levo.

Ἐκκοπρόω, idem.

Ἐκκόπωσις, ἡ, alvi l otio.

Ἐκκοπρωτικός, ἡ, όν, laxandi vim habens.

Ἐκκοπτω, excindo, exfundo; (2) *item* de medio tollo; (3) impedio. & quæritur in me eti, tullo. Κλῶσιν γὰ ἂν ἀπεῖχ γε τὸ ῥῶμα ἐκκοπεῖν, Aristt. Av. 348.

Ἐκκορακίζω, ad corvos ablego, Suid. abigo, ejicio, procellere jubeo. Ex ἐκ, & κόραξ.

Ἐκκορέω, ῶ, f. ήσω, everro, verrendo, expurgo; (2) excutio; (3) deformo, corrumpo.

Ἐκκορυφόω, ῶ, fut. ώσω, fummatim deco. Fx ἐκ, & κορυφή, *vertex.*

Ἐκκουφίζω, f. ίσω, levo, fublevo. Ex ἐκ, & κοῦφος, *levis.*

Ἔκκυφον, 2. fing. a. 1. imper. act. v. ἐκκύπτω.

Ἐκκραγγόνω, vociferor.

Ἐκκρεμάζω exclamo,

Ἐκκρέμαμαι, & ἐκκρεμάννυμαι, dependeo, fuspensus fum de, pendeo ab aliquo. Ὁ λαὸς γὰ ἦσαν ἐξεκρέμαντο αὐτῆ ἀκούων, Luc 19, 48.

Ἐκκρεμάννυμαι, ἐκκρεμαννύω, & ἐκκρεμόω, fuspendo. Fx isti.

Ἐκκρεμής, ἐος, ἐες, ὁ ἡ ὸν, pendulus, dependens. A præc.

Ἐκκρήμνημαι, id m quod ἐκκρεμάννυμαι.

Ἐκκρίνω, f. νῶ, excerno, expello, eximo, rejicio; (2) ordine moveo, expungo; (3) ablecto.

ablecto. Ἐκκρίματα ἡ περὶ καπύλον ἐνιαύσιον ἢ ἐλάττων, Aristot. Hinc

Ἔκκρισις, εως, ἡ, excretio; (2) exhaustio; (3) evaporatio, vapor.

Ἐκκριτικος, ἡ, ον, excernendi vim habens, excretorius. Ab eod.

Ἔκκριτος, ος, ὁ ἡ ἡ, selectus, eximius.

Ἐκκροτία, excutio sc. fragore & cum lonitu.

Ἔκκρυσις, εως, excussio, exturbatio.

Ἔκκρυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, excussus, exturbatus; (2) stupefactus. Ab

Ἐκκρύω, f. ὑσω, expello, excutio; (2) repello, depello; (3) dimoveo, deterreo, deturbo; (4) rejicio a me, procrastino; (5) tero. Ἐκκρύειν ἡ καιρὸν, ε.ς τὸ ὑστερον, ἡ φθόνον. Ἐκκρύσω τα παρόντος ἱματια, Dem.

Ἐκκλυπτω, eum sonitu erumpo.

Ἐκκυβεύω, f. εύσω, jacio aleam, jacta alea periclitor. Ex ἐκ, & κυβεύω, *alea ludo*.

Ἐκκυβιζάω, ῶ, præceps in caput desilio.

Ἐκκυκλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, revolo, conversione machinæ in scena ostendo, quod intus agitur

Ἐκκύκλημα, τος, τὸ, machina theatralis, quæ effert res spectandas.

Ἐκκύλισος σίφαρος, quasi dicas, rotatilis & volubilis corona. A ἐκ, & κυλίω, ἐκκυλιστὸς, & ἐκκυλίδω, evolvo, devolvo.

Ἐκκυμαίνω, fluctuando exundo; (2) fluctuo; (3) ejicio in littus.

Ἐκκύμανσις, εως, ἡ, exundatio. A præc.

Ἐκκυματίζω, fluctibus ad littus ejicio.

Ἐκκυνηγετεω, persequor.

Ἐκκυνωσις κυνὸς, canes morbo quodam affecti, & hinc a canum societate remoti.

Ἐκκύπτω, f. ψω, prospicio; (2) promineo, foris appareo.

Ἐκκωδωνίζω, ebuccino, divulgo. A κώδων.

Ἐκκωμάζω, f. άσω, procax excedo.

Ἐκκωφόω, ῶ, f. ήσω, surdum facio; (2) hebeto; vim adimo. Ὅσοις ἡμῶν τας Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοαῖς, Arist. Eq. 312.

Ἐκκωφόω, ῶ, fut. ώσω, idem.

Ἐκλαγξαι, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλάζω.

Ἔκλαγον, *clamavi*, aor. 2. ind. act.

Ἐκλαγχάνω, fortior. Ὅταν πατρὸς τύμβον ἐκλαγχον ἡθουνε, Soph. El. 762. Κτεάνων μέρος ἐξέλαχον, Arist. Θεσμ 1080.

Ἐκλαθόμην, a. 2. part. med. v. ἐκλανθάνω.

Ἐκλακτίζω, fut. ίσω, calces in sublime jacto, calcibus auram verbero; (2) rejicio calcibus impetendo. Σκέλη ὑράσιον γ' ἐκλακτίζων, Arist. Vesp. 1481. Hinc

Ἐκλάκτισμα, ατος, τὸ, saltationis genus, quod fiebat calcibus in altum jactatis.

Ἐκλακτισμος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἐκλαλέω, ῶ, f. ήσω, effutio, evulgo, eloquor. Παραγίνεται, μηδενὶ ἐκλαλήσας, Act. 23, 22.

Ἐκλαμβάνω, f. λήψομαι, percipio, consequor; (2) excipio; (3) deligo. Οἱ παρ' ἑκατέρων ἐκλαζόντες, Philo.

Ἐκλαμπάνω, idem quod ἐκλαμπω.

Ἐκλαμπρος, ος, ὁ ἡ ἡ, lucidus, fulgidus.

Ἐκλαμπρύνω, illustro, & ἐκλαμπρύσμα, clarefacio, illustrior fio; (2) glorior.

Ἐκλάμπω, f. ψω, eluceo, effulgeo; (2) adfulgeo, illuceo, (3) majore laude emineo. Ἀρ' ἐξέλαμψε τῆς γυναικὸς ἡ τροφὸς, Arist. Lys. 390. Οὔδ' ἡλίῳ τηλαυγὲς ἀκτῖνες ζέλας ἐξέλαμψιν, id. Av. 1716. Ἐκλάμψει ἐκλάμψει θυμάτων ζέλας. Lyc. 1091.

Ἔκλαμψις, εως, ἡ, fulgor, splendor emitticns. Ab ἐκλάμπω.

Ἐκλανθάνομαι, oblivisco. Ἐκλάθου τ' ἀπαρκλήσεως, Hes. 12, 5. Ex ἐκ, & λανθάνω.

Ἐκλαξεύω, exspolio, exsculpo.

Ἐκλαπάλιω, a. 2. ind. pass. v. κλαπάλω.

Ἐκλαπίζω, lambendo ebibo, seu exsorbeo, lambendo exhaurio. Τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας αἵματος, Lyc. 1201.

Ἔκλασα, *frigi*, a. 1. ind. act. verbi κλάω.

Ἐκλατομέω, ῶ, fut. ήσω, lapides excido, (2) lapidibus construo.

Ἐκλαυσα, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. κλαίω.

Ἐκλαφάω, f. αφῶ, effodio.

Ἐκλαχαίνομαι, alus decerpere. Ex ἐκ, & λάχανα, *olus*.

Ἐκλέγω, & ἐκλέγομαι, eligo, deligo; (2) adnoto, colligo; (3) eximo, detrabo; (4) exigo, sc. tributum vel vectigal; (5) accipio, v. c. mercedem; (6) Ex *Hebr. in med.* amo, item appeto, probo. Μαρία ἡ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, Luc. 10, 42.

Ἔκλεγμα, ατος, τὸ, ecligma, medicamentum quod alias electuarium dicitur.

Ἐκλεικτὸς, ὴ, τὸν, idem. Ab ἐκλείχω.

Ἐκλειπτρίζω, f. ἴσω, tero minutissime, contero & contundo, ita, ut levissimum evadat. Ex ἐκ, λείβω, & τρίβω.

Ἐκλειπτικὸς, ὴ, ὸν, ecliptices, defectivus. Ab

Ἔκλειψις, futur. ψω, derelinquo, desero; (2) omitto, prætermitto; (3) deficio, defum. Ἡ Σελήνη ἐξέλιπε τὰς ὥρας, Arist. Nub. 384. Ἵνα μὴ ἐκλειπῃ ἡ πίστις σου, Luc. 22, 32.

Ἐκλείσθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. κλείω.

Ἐκλείχω, delingo, delambo; (2) in ecligmate fumo. Ex ἐκ, & λείχω, *lingo*.

Ἔκλειψις, εως, ἡ, defectus; (2) deliquium solis, vel lunæ, eclipsis. Ab ἐκλείπω.

Ἐκλεκτικοὶ, philosophi qui nulli sectæ addicti ex omnibus delegunt, quod maxime placet.

Ἐκλεκτὸς, ὴ, ὸν, electus; (2) eximius; (3) *Ex Hebr.* sanctus, *tam* carus. Ab ἐκλέγω.

Ἐκλέλαθον, λάθω, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐξέλαθον, a verbo ἐκλανθάνω, pro ἐκλήθω.

Ἐκλελαθεῖν, præf. part. act. v. ἐκλελάθω.

Ἐκλελοιπὸς, 2. pl. perf. ind. pass. v. ἐκλανθάνω.

Ἐκλελυμένως, *Attic.* solute; (2) minus ornate, & elaborate. Ab ἐκλύω, *solvo*.

Ἔκλεμμα, τὸ, cortex, v. λέπυρα.

Ἐκλεξις, εως, ἡ, delectus, electio.

Ἐκλέξασθ, a. 1. inf. med. v. ἐκλέγω.

Ἐκλεπίζω, f. ἴσω, ex cortice & putamine eximo, decortico, deliquamo; (2) excludo, excudo.

Ἔκλεπισις, εως, ἡ, corticis detractio; (2) pullorum exclusio.

Ἐκλεπτὸς, ὸν, valde tenuis.

Ἐκλεπτεργία, ᾶς, f. ήσω, minutissima quæque persequor.

Ἐκλεπτύνω, extenuo; (2) conficio tabe, macie.

Ἐκλέπω, f. ψω, idem quod ἐκλεπίζω.

Ἐκλευκαίνω, f. ανῶ, dealbo.

Ἐκλευκὸς, ὴ, ὸν ἡ ἡ, valde albus, candidissimus.

Ἔκλεψα, 3. sing. a. 1. ind. act. v. κλέπτω.

Ἐκλήγω, f. ξω, desisto, desino ab, cesso ab.

Ἐκληθάνω, oblivisci facio. Ab ἐκλήθω.

Ἐκλήθω, a. 1. ind. pass. *per Syn.* pro ἐκλανθάνω, a κλήω.

Ἐκληθῆτε, τον *Attic.* 2. pl. a. 2. ind. pass.

Ἐκλήθω, unde ἐκλελαθεῖν, apud Hom. Il. 2. 600. pro ἐξελάθεσθαι, oblivisci facio.

Ἐκλίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλιζω.

Ἐκλήπτωρ, ορος, ὁ, exceptor; (2) susceptor. Ab ἐκλαμβάνω. Unde

Ἔκληψις, εως, ἡ exceptio; (2) susceptio; (3) collectio; (4) conductio. Ab eod.

Ἔκλησις, εως, ἡ, oblivio. Ab ἐκλήθω.

Ἐκληθάζω, f. άσω, lapidem jacio.

Ἐκληθολογία, ᾶς, f. ήσω, lapides eligo, i. e. legendo eximo.

Ἐκλησμόω, ῶ, f. ήσω, ventilo, ventilabro purgo.

Ἔκλιμια, ας, ἡ, vehemens fames. Ab

Ἔκλιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, fame confectus, macilentus, jejunus. Ex ἐκ, & λιμὸς, *fames*.

Ἐκλιμνόω, palude obruo, stagnum facio.

Ἐκλιμπάνω, idem quod ἐκλείπω.

Ἔκλινα, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλίνω.

Ἐκλινάτω, *delinet*, 3. sing. a. 1. imper. act.

Ἐκλινέω, ῶ, f. ήσω, de rebus evado, seu effugio. Ex ἐκ, & λινεῖν, *linum*.

Ἐκλιθήμεν, *recubuimus*, 1. pl. a. 1. ind. pass. *Poet.* & *Dor.* pro ἐκλιθημεν, a verbo κλίνω.

Ἐκλιναίνω, pinguefacio.

Ἐκλισιάριον, ου, f. ήσω, impense ero, obtrudo; (2) impense erando exoro.

Ἐκλισιῶν, a. 2. inf. act. verbi ἐκλείπω.

Ἔκλιπης, ος, ὁ ἡ ἡ, deficiens, prætermittens. Ab ἐκλείπω.

Ἔκλιπετε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. ἐκλείπω.

Ἐκλογόομαι, excuso, crimen diluo. Ex ἐκ, & λόγος, *colligo*, vel *dico*.

Ἐκλογεὺς, έως, ὁ, exactor vectigalium, ejus actor. Ex

Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio; (2) carmen pastorale, eclogæ; (3) excerpta; (4) præstantia in quoque genere. Ab ἐκλέγω, *eligo*.

Ἐκλογὼ, f. ξω, eligo. Ἐκλόγου τῶν πρωτοχρόνων σωμάτων τας πλημμύρας γνάμας, Hier.

Ἐκλογίζομαι, f. ισομαι, numero, reputo, perpendo, æstimo. Ἐς Σαρφάνας τις ἡ Φοίνικα ἐκλογίζοιτο, Thuc. Hinc

Ἐκλογισμὸς, ὁ, computatio, æstimatio; (2) consilium.

Ἐκλογιστὴς, ὁ, præfectus rationibus.

Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, enumeratio; (2) comparatio, (3) numeratio facta posito calculo.

Ἐκλοιδόρουν, 3. pl. imperf. ind. pass. v. κλοιδόω.

Ἐκλοπεύσας, 3. f. a. 1. ind. act. v. κλοπεύω.

Ἐκλούω, f. ύσω, eluo, abluo.

Ἐκλυχνία, f. ύσω, partu edo, enitor. Ὃν ἡ γεγαμημένη σπυρὸν ἐκλυχνεῖ, Lyc. 468.

Ἐκλοχίζω, f. ίσω, cohortes feligo; (2) in cohortes distribuo.

Ἐκλοχμόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, fruticeo densis fruticibus, frutices, frutescco. Ex ἐκ, & λόχμη, *locus fruticosus & umbrosus apricus*.

Ἐκλυζετο, 3. f. imperf. ind. pass. v. κλύζω.

Ἐκλυθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. pass. v. λούω.

Ἔκλυεν, 1. sing. imperf. ind. act. v. κλύω.

Ἐκλύπτω, ον, trifis.

Ἐκλύσασθ, a. 1. inf. med. v. ἐκλύω, Unde

Ἔκλυσις, εως, ἡ, exsolutio, dissolutio, liberatio; (2) imbecillitas, enervatio, debilitatio; (3) deliquium animi virumque.

Ἐκλυσσᾶν, ᾶ, rabie & impetu feror; (2) capide appeto; nam & λύσσα dicitur de amore intimo. Ex ἐκ, & λύσσα, *rabies*.

Ἐκλυτήριον, τὸ, piaculum libertatis, qui mortem meo cum malis publicis.

Ἔκλυτος, ος, ὁ ἡ ὴ, dissolutus, languidus, effeminatus.

Ἐκλύτως, solute, expedite.

Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, redemptio.

Ἐκλύω, f. ύσω, exsolvo; (2) dirimo; (3) liquefacio; (4) discedo; (5) enervo, debilito; (6) mitigo; (7) destituo, relinquo; (8) liberco. Καὶ μὴν φασιν γ' αὐτὸν ἐξελύσαι σαμίων, ablegavi, Soph. Aj. 531. Μήτε ἐκλύσῃς ἐκ τῆς ὁδοῦ, Matt. 15, 32.

Ἐκλωβάω, f. ήσω, injuria afficio. Μάλιστ' ἂν ἐκ ἀδικοῦ τῶν αὐτὸν ἐξελωβήσω μόλις, Soph. Phil. 1270.

Ἐκλωτίζω, f. ίσω, veste exuo. Ex ἐκ, & λάπη, *vestimentum tenue*.

Ἔκμαγεῖον, τὸ, mantile, spongia, & quocunque ad abstergendum, expungendumve utimur, (2) exemplum rei alicujus simulacrum.

Ἐκμαγίσω, ῶ, f. ώσω, exprimo, effingo.

Ἔκμαγμα, ατος, τὸ, massa subacta; (2) expressum rei alicujus simulacrum, velut in cera signum. unde & σφραγὶς exponitur; (3) illud ipsum, quod recipit speciem & figuram, unde ap. *Plat.* materia susceptrix & genetrix formarum variarum sic vocatur. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαίνομαι, persuro; (2) furo, insanio.

Ἔκμαίνω, in furorem ago; (2) amore incendo. Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ; Arist. Conc. 961.

Ἐκμακαρίζω, f. ίσω, (prorsus) beatum prædico.

Ἔκμακτρον, τὸ, impressa species, vestigium.

Ἐκμαλάσσω, vel ἐκμαλάττω, f. ξω, emollio.

Ἐκμαλθακόω, ῶ, f. ώσω, emollio; (2) effemino.

Ἔκμανὴς, ὁ ἡ ὴ, furiosus; (2) insane cupiens, amans. Ex ἐκ, & μαίνομαι, *furo*.

Ἐκμανθάνω, f. θήσομαι, perdiſco, ediſco; (2) cognoſco, intelligo. Ἀμήχανον ὃ πάντες ἄνδρες ἐκμαθεῖν ψυχῇ τι, καὶ φρόνημα, καὶ γνώμην, Soph. Ant. 181. Ἔπειτ' ἀκούσασ' ἐξέμαθον τὴν ῥητέραν Ariſt. C. 244.

Ἐκμανῶ, a. 2. conj. paſſ. v. ἐκμαίνω.

Ἐκμανῶς, furioſe, ardenter.

Ἐκμάξας, qui abſterſit, a. 1. part. act. verbi ἐκμάσσω, abſtergo.

Ἔκμαξις, εως, ἡ, exterſio. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαραίνω, f. ανῶ, tabefacio, languidum reddo; (2) extinguo, perimo.

Ἐκμαρτυρέω, f. ήσω, teſtimonium abſens edo, mitto.

Ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, teſtimonium abſentis a judicio. Ex ἐκ, & μαρτυρία, teſtimonium.

Ἐκμαρτύριον, ου, τὸ, idem.

Ἐκμάσσω, vel ἐκμάττω, f. ξω, & ἐκμάτσομαι, extergo, abſtergo; (2) exprimo; (3) veneficiis defixum ac devotum libello. Ἐξέμαξε τοῖς θριξὶν αὐτὸς τὰς σοῖσι δούς, Joan. 12, 3. Ἄρκτα τιθύνης ἐκμεμαγμένος τροπῆς, Lyc. 138.

Ἐκμαστεύω, quæro, indago.

Ἐκμαυτόομαι, ῶμαι, vanus fio.

Ἐκμεθύσκω, f. θύσω, ebrium reddo, inebrio.

Ἐκμειλίσσω, demulceo, delinio.

Ἐκμελείη, ἡ, cantus extra numerum, ſine numeris.

Ἐκμελίτα, 2 ſing. præſ. imperat. act. pro ἐκμελίτω. Ab

Ἐκμελιτάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo. Πολιτείαν τὴν ἀριστὴν ἐκμελετήσαμεν, Luc.

Ἔκμελης, ές, ὁ, ἡ, ἡ, locors, mers; (2) qui eſt extra modulationem, abſonus, inconcinnus; (3) viribus carens, invalidus; (4) Luxatus. Ex ἐκ, & μέλη, *membra eſt*, vel μέλω, *carmen, ſive membrum.*

Ἐκμελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco. Ex ἐκ, & μέλος, *membrum.* Unde

Ἔκμελος, ου, ὁ, ἡ, n. invalidus. Heſ.

Ἐκμελῶς, *Adv.* cum reſolutione membrorum, ſeu luxatione.

Ἐκμεμύθημαι, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἐκμυθέομαι.

Ἐκμετρέω, ῶ, f. ἐκμετρῆσαι. emetior, dimenſione exquiro, dimetior. Τὼ Κορινθίαν ἐκμετρέμενος γθόνα, Soph. Oed. 805.

Ἐκμέτρησις, ἡ, dimenſio.

Ἔκμετρος, ου, ὁ, ἡ, modum excedens. Ex ἐκ, & μέτρον, *menſura.*

Ἐκμέτρως, *Adv.* modum excedendo, immodice.

Ἐκμηκύνω, longum facio, extendo.

Ἐκμηνιάω, f. ίσω, excandeſco ira, indignor.

Ἔκμηνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui ſex menſium eſt. Ex ἐκ, pro ἕξ, & μὴν, *menſis.*

Ἐκμηνύω, f. ύσω, indico, enuncio.

Ἐκμηρύομαι, f. ύσομαι, evello, (2) extraho. Ex ἐκ, & μηρύω, *volvo.*

Ἐκμιαίνομαι, polluor *nomatum* profluvio ſeminis. Ex ἐκ, & μιαίνω.

Ἐκμιμέομαι, ὦμαι, f. ήσομαι, imitando exprimo. Σκῆπτ' ἐκ κελεύσης χῆρυν ἐκμεμαγμένη, Lyc. 7. Πλὴν ὅσ' ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ποιοῦσιν ἀπρεπῶς, ἐκμεμάγμενοι, Ariſt. Av 1290.

Ἐκμίσθος, ου, ὁ, ἡ, cui merces non datur. Ex ἐκ, & μισθὸς, *merces.* Hinc

Ἐκμισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede eloco.

Ἐκμισθωτὶ, *Adv.* ita ut merces non detur.

Ἐκμισθώσις, εως, ἡ, locatio, quæ fit pacta mercede. Ab ἐκμισθόω.

Ἐκμολέω, ῶ, f. ήσω, exeo, pedeo.

Ἐκμύξομαι, vel ἐκμυκτηρίσομαι, f. ξομαι, exprimo; (2) imprimo, (3) abſtergo. Ex ἐκ, & μύσσω, pro ἐκμύσσομαι.

Ἐκμορφόω, formam effingo, fi. exprimo.

Ἐκμυσέω, carmine aliquid, v. c. legeo, compleCtor; (2) doceo, ſc. per carmina, proprie.

Ἐκμοχθέω, ῶ, f. ήσω, exantlo labores.

Ἐκμοχλεύω, vectibus evello, vel excutio.

Ἐκμυελίζω, medullam eximo, detracto; (2) *omnino*, detraho, v. c. pinguedinem, confico. A μυελός.

Ἐκμυζάω, ῶ, f. ήσω, exſugo.

Ἐκμυζίω, ῶ, fut. ίσω, idem. Hinc

Ἐκμύζησις, εως, ἡ, exſuctio, ipſa ſugendi actio.

Ἐκμυκτηρίζω, f. ίσω, irrideo, ſannis excipio. Ἐξεμυκτήριζον αὐτόν, Luc. 16, 14.

Ἐκμυζίζω, f. ίσω, uno hauſtu & ſpiritu ebibo. Ex ἐκ, & μύω, *os ſive labra claudo.*

Ἐκναυκλάω, ῶ, f. ήσω, obtorpeſco.

Ἐκναυλέω, ῶ, fut. ήσω, cum navi portu exeo.

Ἐκναυσταλάω, ῶ, f. ήσω, naulo accepto exporto; (2) e fluctibus me ſolvo. Λιγεῖα σ' εἰς Τίρσειναν ἐκναυσταλάσει, Lyc. 726.

Ἐκνεάζω, f. άσω, juveniliter exerciſco.

Ἐκνεμάζω, depaſci; (2) educi vel exire ad paſcua. Οὐκ' ἀφορῶν ἐκνεμῇ πόδα; retro feres, Soph. Aj. 396.

Ἐκνευρίζω, fut. ίσω, enervo, nervos incido. Ex ἐκ, & νεῦρον, *nervus.*

Ἐκνευροκαυλής, ου, ὁ, ἡ, cui nervoſus caulículus eſt, nerviculis. Ex ἐκ, & νεῦρον, & καυλὸς, *caulis.*

Ἐκνίδωσαι, *enatiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐκνίδω.

Ἔκνισις, εως, ἡ, declinatio, quum quis inclinato capite ictum evitat; (2) deflexus ſive diverticulum. Ab

Ἐκνίσω, nuto jubeo; (2) propendeo, evito, (3) diverto, declino. Ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν, ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ, Joan. 5, 13.

Ἐξ ἐκνεφίας, ου, ὁ, ἡ, ἡ, e nube prorumpens. Ex ἐκ, & νεφέλη, *nubes.*

Ἐκνεφίας, ου, ὁ, idem. Ex ἐν, & νέφος, *nubes.*

Ἐκνίζω, f. ίσω, enato; (2) expedio me a re aliqua, difficili & perniciosa.

Ἔκνιος, ου, jejuno.

Ἐκνίφα, f. ψω, crapulam edormio. Ἐξένηφεν ὑπὸ τοῦ οἴνου, 1 Reg. 25, 37. Ἔκνηψις ὕπνος πρόσκημα, Sirac. 31, 2. Hinc

Ἔκνηψις, εως, ἡ, exhalatio crapulæ.

Ἐκνήχομαι, f. ήξομαι, enato.

Ἐκνικάω, ῶ, vinco, ſupero; (2) obtineo.

Ἔκνικμα, τὸ, quod quis vincendo obtinuit.

Ἔκνικησις, τὸ, evictio. Ab ἐκνικάω.

Ἔκνισ, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔκνισε, a κνίζω.

Ἐκνίτλω, f. ψω, eluo; (2) expio; (3) abſtergo. Οὐδέποτ' ἐκνίψῃ ζοὺ τὰ ἐκεῖ σεσηραγμένα Ζαυτῷ, Dem.

Ἐκνιτόω, ῶ, f. ώσω, lavo nitro, nitro perfrico, nitro perfrictum expurgo. Ex ἐκ, & νίτρον, *nitrum.*

Ἔκνιψις, εως, ἡ, cluſio, abſterſio. Ab ἐκνίπτω.

Ἔκνοια, ας, ἡ, dementia. Ab ἔκνους.

Ἐκνομή, ἡ, paſtio. Ab ἐκνέμω.

Ἔκνομος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, exlex; (2) inſtitutis, vehementer, inſolens, (3) ſceleſtus, nefandus. Ex ἐκ, & νόμος, *lex.*

Ἐκνομίως, *Adverb.* enormiter, præter modum, magnopere, vehementer.

Ἔκνους, ου, ὁ, ἡ, ἡ, idem quod ἐκνόμιος.

Ἔκνους, *contr.* ἔκνους, ου, ὁ, ἡ, ἡ, excors, demens, ſtultus. Ex ἐν, & νοῦς, *mens.*

Ἐκνοσάλεύω, f. ευσω, ægrum curo.

Ἐκνοστήσαντι, n. dual. a. 1. part. act. v. ἐκνοστέω.

Ἐκνοτίζω, f. ίσω, ſeparo ex; (2) alieno; (3) rejicio.

Ἐκξυλέω, ῶ, f. ήσω, ex alia materia in lignum verto, ex æneo & molli lignoſum reddo; & in *Paſſivo* lignum fio, in lignum mutor.

Ἐκύλαναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κυλαίνω.

Ἐκοιμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἐκοιμήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. κοιμάω.

Ἐκοίμισα, a. 1. ind. act. verbi κοιμίζω.

Ἐκολόφισα, a. 1. ind. act. v. κολοφίζω.

Ἐκολόσθλω, a. 1. ind. paſſ. v. κολοσθόω.

Ἐκόμιζον, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κομίζω.

Ἐκόμισαν, *duxerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκόμισαν.

Ἐκομίσαιτο, 3. pl. a. 1. ind. med.

Ἐκόμισαιεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐκόμισε.

Ἐκόμπασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κομπάζω.

Ἐκόνισαν, *pulvere ſedarit*, 3 ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐκόνισε, a verbo κονίζω.

Ἐκοντ., *Adv.* ſponte, ultro. Ab ἑκών.

Ἐκόπασα, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω.

Ἐκόπλω, a. 2. ind. paſſ. verbi κόπλω.

Ἔκοπλον, *incidebant*, 3. plur imperf. ind. act.

Ἐκπαθέω, a. 1. ind. paſſ. v. κοπέω.

Ἐκορέθλω, a. 1. ind. paſſ. verbi κορέω.

Ἐκορέσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐκορέσατο.

Ἐκόρυσσεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. κορύσσω.

Ἐκόσμηθεν, 3. plur. a. 1, ind. paſſ. *Boeot.* pro ἐκοσμήθησαν, a κοσμέω.

Ἑκοῦσα, *volens*, fem. ab ἑκών, *voluntarius.*

Ἐκπαίζομαι, f. άσομαι, ſpon'e & voluntarie aliquid ago, do, &c. Ab ἐκοντὶ.

Ἐκπαισμός, οῦ, ὁ, actio voluntaria, *impr.* donum tale.

Ἐκπαστὶ, *Adv.* ſponte, voluntarie.

Ἐκπαστὶς, ῖδος, ἡ, ſpontaneus, voluntarius. Ab ἑκών

Ἐκπαστος, *Adv.* ſponte, ultro, voluntarie.

Ἐκπαγλα, *Adv.* terribilem & ſtupendum in modum, immaniter, Neutr. plur.

Ἐκπαγλὶν, *Adv.* idem. Neut. ſing. Ab

Ἐκπαγλὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ἡ, terribilis, ſtupendus, admirabilis. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπαγλόομαι, ῶμαι, admiratione percellor, obſtupeſco, admiror. A præc.

Ἐκπαγλότατα, *terribiliſſima*, nom. pl. n. g. grad. ſuperlat.

Ἐκπαγλούμενος, ὴ, ὸν, efficticm cupiens. πατέρα μὴ σὸν ἐκπαγλούμενος. Eurip. Oreſt. τάμὸν εἶδος ἐκπαγλούμενη, Idem Troad.

Ἐκπάγλως, horribiliter, mirifice.

Ἐκπαθὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ, qui nihil paſſus eſt, illæſus, incolumis; (2) immodice affectus. Ex ἐκ, & πάθος.

Ἐκπαθῶς, *Adv.* cum immodico affectu.

Ἐκπαιδεύω, f. εύσω, inſtituo, erudio; (2) ad adultam ætatem perducere. Ἂς δὴ Πρόκλας ἐξεπαίδευε θρασύς, Lyc. 577.

Ἐκπαιφάσιον, more inſanorum excurrere, Hom. Il. 5, 803. Ex ἐκ, & παιφάσσω.

Ἐκπαίω, f. αίσω, cum impetu egredior, perrumpo.

Ἐκπαλαι, *Adv.* jam olim. Ex ἐκ, & πάλαι.

Ἐκπαλαίω, f. αίσω, eluctor; (2) contra leges gymnaſticas ago.

Ἐκπαλλακίδιοι, αι, οἱ, nothi, ſpurii, Heſ. Ex ἐκ, & παλλακὴ, *concubina.*

Ἐκπαντὸς, *Adv.* omnino, prorſus.

Ἐκπαππῶδῆς, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro ἐκπαπποῦδῆς, ab

Ἐκπαππόομαι, in pappos abeo vel diſſolvor. A πάππος, *lanugo cardiorum.*

Ἐκπαραζόλως, au'aciſſime.

Ἐκπαρθενίων, dev rgino.

Ἐκπαρίζημι, præ- adpono, aor. 2. adſto. Ἐκπαραζῆναι πρὸ τὴν γνώμην, Dem.

Ἐκπαταγέω, perſono, obtundo aures alicujus clamore.

Ἐκπατάσσω, f. ξω, percello, attonitum reddo. Unde ἐκπαταγής, perculſus, attonitus.

Ἐκπατέω, ῶ, f. ήσω, extra viam tritam evager, exſpatior, inambulo. Ex ἐκ, & πατέω, *via.* Unde

Ἐκπάτιος, qui extra ſemitam eſt, Æſchyl. Agam. 49. Ἐκπάτιον, το ἐξω πάτου, Heſych.

Ἐκπάτριον, ου, τὸ, non patrium, diſſimile. Heſ. Ex ἐκ, & πάτριος, *patrius.*

Ἐκπάνω, libero a malo aliquo; (2) expio.

Ἐκπαχύνω, craſſum reddo.

Ἐκπέλασμὸς, ὁ, ſtridor.

Ἐκπέλθω, perſuadeo.

Ἐκπειράζω, f. άσω, tento, experior. Καί ζω τοσοῦτον πρᾶτον ἐκπειράσομαι, percontabor, Ariſt. Eq. 1230.

Ἐκπειράω, ῶ, & ἐκπειρῶμαι, idem.

Ἐκπελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri exſcindo.

Ἔκπελοι, Heſ. ἔξεσι, licet. A πέλω, *ſum.*

Ἐκπέμπω, f. ψω, emitto. Διὰ τ' νυκτὸς ἐξέπεμψαν ἐ Παῦλον, Act. 17, 10. Hinc

Ἔκπεμψις, εως, ἡ, emiſſio, legatio.

Ἐκπεπαίνω, prorſus percoque, ad maturitatem plane perduco.

Ἐκπεπόρθημα, perf. ind. act. v. ἐκπορθόω.

Ἐκπεπότασαι, *evaluiſti*, 2. ſ. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐκπεπότησαι, ab ἐκποτάομαι.

Ἐκπερᾶω, ad finem perduco.

Ἐκπεράω, ῶ, transeo; (2) trajicio, traduco, transporto. Κέλευε σκαλμεὺς κλίμακ' ἐκπέρα σοδί, scande, Eur. Ph. 100.

Ἐκπερδικίζω, f. ίσω, decipio, effugio more perdicis. Ex ἐκ, & περδίξ, perdix.

Ἐκπέρθω, f. έρσω, everto, devasto. Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, Il. 1, 19.

Ἐκπεριάγω, circumduco.

Ἐκπερίειμι, peragro, lustro. Ex ἐκ, περί, & εἰμί, eo.

Ἐκπεριέρχομαι, usquequaque circumdo; (2) usquequaque obeo, circumeo; (3) circumvenio, obsideo; (4) graviter constrictum teneo.

Ἐκπεριπίξις, ή, circuitio, percursio. Ab ἐκ, & περιπίπτομαι.

Ἐκπεριπλαμβάνω, f. λήψομαι, p. είλημμαι, undique complehendo & circumplector.

Ἐκπερισσεύω, ῶ, f. ήσω, peragro, lustro.

Ἐκπερισσεύω, undequaque cingo. *Met.* ap. *Ioſ.*

Ἐκπεριπλέω, f. έσομαι, circumnavigo.

Ἐκπερισπασμός, ή, ὁ, plenior conversio militum triplici flexione constans. Ex ἐκ, & περισπασμός.

Ἐκπεριτρέχω, percurro, currendo obeo, ſ. ab uno ad alterum curro.

Ἐκπέσσω, a. 1. inf. act. verbi ἐκπέρθω.

Ἐκπεσε, *excidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέπεσε, a verbo ἐκπίπτω pro ἐκπέτα.

Ἐκπέτω, excoquo.

Ἐκπεφυσι, 3. pl. a. 1. conjunct. act. verbi ἐκπίπτω.

Ἐκπέπλωτος, ή, ὁ, ἡ, amplus, paſſuſque in modum ſoli. Ex ἐκ, & πέπλος, *ſolum*.

Ἐκπεπταμαι, f. πτήσομαι, evolo.

Ἐκπετάννυμι, vel ἐκπετανύω, ſ. ἐκπετάζω, extendo. Unde ἐξεπέτασα τὰς χεῖρας μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα, Rom. 10, 21. Hinc

Ἐκπέτασις, ή, expanſio,

Ἐκπετάομαι, ῶμαι, evolo.

Ἐκπετήριος, volucris, volatilis. A præc.

Ἐκπέτομαι, volo.

Ἐκπέτω, f. έψω, excoquo. Ἐξέπεψε τὰ ζύτια *Ariſt.* Ex ἐκ, & πέπτω, pro πέσσω.

Ἐκπέφρασαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἐκφράζω.

Ἐκπεφυῖαι, p. pl. part. med. f. g. v. ἐκφύω.

Ἐκπήγνυμι, vel ἐκπηγνύω, f. πήξω, congelo, conglacio.

Ἐκπηδάω, ῶ, exſilio, ſaltu exeo. Hinc

Ἐκπήδημα, τό, ſaltus, procurſio.

Ἐκπήδησις, εως, exitus ejus, qui exſilit.

Ἐκπηκτικός, ή, όν, congelandi & conglaciandi vim habens. Ab ἐκπήγνυμι.

Ἐκπηνίζω, *filum educit*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ἐκπλώσεται. Ab

Ἐκπλέω *fut.* ευσω, extrico, Ariſt. Ran. 587. A πλέκειν.

Ἐκπῆξις, εως, ή, congelatio, concretio, quæ frigore fit. Ab ἐκπήγνυμι.

Ἔκπηρος, mutilo.

Ἔκπηχυς, υος, ὁ, ἡ, qui ſex cubitorum eſt. Ex ἑξ pro ἑξ, & πῆχυς, *cubitus*.

Ἐκπιάσμα, quaſi ab ἐκπιάζω pro.

Ἐκπιέζω f. ἐσω, exprimo, premendo expello. Hinc

Ἔκπιεσις, εως, ή, expreſſio; (2) compreſſio, comprehenſio.

Ἔκπισμα, ατος, τὸ, id quod expreſſum eſt, ſuccus ſeu liquor expreſſus; (2) fractura calvariæ in multas partes.

Ἔκπισμὸς, οῦ, ὁ, expreſſio; (2) oculi prolapſio extra foſſam civitatem.

Ἐκπιεστήριον, ου, τὸ, in quo aliquid exprimimus, prelum, torcular.

Ἔκπιστος, ή, ον, expreſſus; (2) qui exprimi poteſt.

Ἐκπικράζω, idem quod Ἐκπικρόω.

Ἐκπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo, exaſpero. Ab

Ἐκπικρος, ος, ὁ, ἡ, ον, vehementer amarus. Hinc

Ἐκπικρόω, ῶ, f. ώσω, peramarum reddo.

Ἐκπιμπλημι, vel ἐκπιμπλάω, f. πλήσω, impleo, compleo.

Ἔκπινω, ebibo, epoto, Τὸν ὑὸν λοιδόρων ἐκπιὼν Σκύθην, Lyc. 163. Τέμεν ἐκπίνω' ἀεὶ ψυχῆς ἄκρατον αἷμα, Soph. El. 787. Ἐπειδὴ ἐκπίνης οἷον τὸν λιπαρῶ, Ariſt. P. 921.

Ἐκπίπλω, excido, decido; (2) expellor, explodor, repudior; (3) erumpo, edor, ur, de oraculis; (4) perire, *item* exitum non habere, irritum eſſe, *de dictis*, &c. (5) *reperitur tamen & de eventu, pro* evenire, incidere; (6) de mutatione rerum in contrarium aut diverſum; (7) digredior. Ἐξέπεσον ἐκ ἁρμάτων, Ariſt. Veſp. 1416. Λοχον ματαίαν ἐκπεσὼν ἐκτοῦ χθονὸς, Eur. Med. 450.

Ἐκπιτίζω, f. ίσω, pituſſando exhaurio. Ab ἐκπτύω.

Ἐκπιτνέω, ῶ, excido, decido.

Ἐκπλαγεις, a. 2. part. paſſ. v. ἐκπλήσσω.

Ἐκπλαγὴς, ῆος, ὁ, ἡ, perterritus, attonitus; (2) terribilis. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπλαγῶς, *Adv.* mirabiliter, egregie.

Ἐκπλεθρίζειν, plethrum, ſ. jugerum curſu metiri. Ab

Ἔκπλεθρος, ος, ὁ, ἡ, plethri, ſ. jugeri menſuram excedens. Ex ἐκ, & πλέθρον.

Ἐκπλεονάζω, f. άσω, redundo.

Ἔκπλεος, έα, έον, *Attice*, ἔκπλεως, expletus; (2) cumulate expletus; (3) qui ſufficit.

Ἐκπλευρος, ος, ὁ, ἡ, ſex latera habens. Ex ἐκ pro ἑξ, & πλευρὰ, *latus*.

Ἐκπλεύσας, a. 1. inf. act. verbi

Ἐκπλέω, f. εύσω, enavigo, ſolvo e portu; (2) impetum claſſe in hoſtes facio. Οὐ μὴ ποτ' ἐς τὸν Σκύρον ἐκπλεύσῃς ἔχων, Soph. Phil. 380. Ἡμεῖς ὃ ἐξεπλεύσαμεν χθὲς τὴν ἡμέραν τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, Act. 20, 6. Ex ἐκ, & πλέω.

Ἐκπλέως, *Att.* cumulate, abunde.

Ἐκπληδόν, *Adv.* terribiliter. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπλήθω, f. ήσω, expleo, compleo; (2) ſuo, (3) perfungor. Ὥσε σ' ἐκπλησαι χαρᾶς, Lat. Ph. 174.

Ἐκπληκτικὸς, ή, όν, terrorem adhibens, horribilis. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπληκτικῶς, *Att.* cum fluxione, cum terrore.

Ἐκπλήκτως, κ, ὁ, ἡ, attonitus. Ab eod.

Ἐκπλημμυρία, ας, f. ήσω, æſtu inundo, reſtagno.

Ἔκπληξις, εως, ή, perterrefactio, conſternatio, mentis abalienatio; (2) fi.ratio & arborum tabes. Ab eod.

Ἐκπλήρόω, ῶ, f. ώσω, impleo. Τούτῳ ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τὸν τύπον αὐτοῦ πᾶσιν, Act. 13, 32. Hinc

Ἐκπλήρωμα, τος, τὸ, ſupplementum, complementum.

Ἐκπλήρωσις, εως, ή, expletio, complementum.

Ἐκπληρωτὴς, ου, ὁ, qui facit juſta, mandata.

Ἐκπλησσεσ, 2. ſing. 1 laſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἐκπλήσσεσθε. Ab

Ἐκπλήσσω, vel ἐκπλαττω, f. ξω, percello, perterrefacio, ſtupefacio; (2) excutio, opprimo, ameveo; (3) de nidore nares ſuaviter afficiente, quod *Lat.* tangere; (4) *in paſſ.* timeo, terreor. Ἐρ τι δουμον ἐκπλαγὲν. Ἰάσονος, Eurip. Med. 8. Ἐκπλησσομένου ἀπὸ τῆ διδαχῆ τὸν κυρ., Act. 13, 12.

Ἐκπλινθόω, f. ώσω, lateres eximo.

Ἔκπλοος, *contr.* ἔκπλους, ου, ὁ, ἡ, enavigatio, ereptio navium ex portu; (2) impetus claſſis in hoſtes. Ab ἐκπλέω.

Ἐκπλυνα, f. υνω, eluo. Ἐκπλύναντας τῶν εἰσπόντων, Ariſt. Lyſ. 577. Ἐκπλύθη τὸ ἱμάτιον εἰς γάλα, Ariſtot. Hinc

Ἐκπλυσις, εως, ή, ipſe eluendi actio.

Ἔκπλυτος, ος, ὁ, ἡ, ον, vel ἐκπλυτὸς, ὴ, όν, elutus, elotus; (2) colorem non retinens.

Ἐκπλώω, f. αυσω, enavigo. Πείρας Συμπλεγάδας ἐξεπλωμεν, Apoll.

Ἐκπνεύματόω, ῶ, f. ωσω, in ſpiritum verto; (2) flatibus extollo. Ex ἐκ, & πνεῦμα, *ſpiritus*.

Ἐκπνοὴ, ῆς, ἡ, exſpiratio, exhalatio. A præc.

Ἐκπνοῶν, *Adv.* e medio, e conſpectu, *tropice* e vita; (2) *cum gen. vertere hoc* procul. Ex ἐκ, & πνοὴ, *ventus*.

Ἐκποιέω, ῶ, fut. ήσω, alieno, abalieno; (2) ſubduco, libero ab aliqua re; (3) emancipo, *item* adoptandum do; (4) ſuffucio; (5) perficio, conſummo; (6) *imperſ.* ſuppetit, I cet. Ἐκποιῶ με τῇ διακονίᾳ, Herodot. Hinc

Ἐκποίησις, εως, ἡ, alienatio; (2) emancipatio; (3) abſolutio, perfectio.

Ἔκποιητος, ος, ὁ, ἡ, emancipatus, in adoptionem datus. Ab eod.

Ἐκποικίλλω, f. ιλῶ, vario, varie diſtinguo.

Ἐκτοκίζω, f. ίσω, vello crines, vellus adimo. Ἀλλ' ἐκποκιῶ σε τῆς κορυθῆς, Ariſt. Θεσμ. 574.

Ἐκπολεμέω, ῶ, f. ήσω, debello, expugno. Ex ἐκ & πολεμίζω, *bellum*. Unde

Ἐκπολεμόω, ῶ, ad bellum concito, hoſtem alicui conciliare, inſenſum reddere, *in paſſ.* inſenſum fieri alicui. Ἐξεπολεμώθησαν, πρὸς τοὺς γειτονέτας, Plut.

Ἐκπολίζω, f. ίσω, urbem exſtruo.

Ἐκπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obſidione ad deditionem cogo, capio. Ἐκπολιορκηθεὶς ὁ σωτὴρ ὑπὸ Φαίτων, Xen.

Ἐκπολιτίω, populum ad aliam formam reip, morum traduco.

Ἐκπομπεύω, f. εύσω, me effero; (2) effero, evulgo, pando fecreta. Ἐκπομπεύῃ τῷ κάλλει, Luc.

Ἐκπομπὴ, ῆς, ἡ, emiſſio; (2) deductio; (3) excuſio; (4) relegatio; (5) repudium. Ab ἐκπέμπω, *emitto*.

Ἐκπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, excolo, exerceo, conficio; (2) labores perficio. Ἐκπονεῖν ὑγρὸν τεῖχος, Ariſt. Av. 384.

Ἐκπονηρεύω, f. εύσω, pravum & vitioſum reddo, vitio. Ex ἐκ, & πονηρὸς.

Ἐκποντίζω, f. ίσω, trajicio mare. Ex ἐκ, & πόντος, *mare*.

Ἐκπορεύομαι, fut. εύσομαι, exeo, egredior. Ἐξεπορεύετο ἐξ αὐτοῦ δύναμις, Marc. 11, 19. Hinc

Ἐκπορεύσις, εως, ἡ, proceſſio, egreſſio.

Ἐκπορευτὴς, ὴ, όν, precedens, egrediens.

Ἐκπορευτὰς, *Adv.* per proceſſionem.

Ἐκπορθέω, ῶ, f. ήσω, devaſto, diripio. Πᾶσαν ἀκλεῶ ἐξεπορθήσαι δορί, Lyc. 1339.

Ἐκπορθητὴρ, ορος, ὁ, vaſtator. A præced.

Ἐκπορία, ας, ἡ, quæſtus, negotiatio. Ex ἐκ, & πορεύω, *tranſitus*.

Ἐκπορίζω, fut. ίσω, excogito; (2) quæro, compono; (3) ſuppedito. Τοῖς δεομένοις τὰ βίου ἐκπορίζειν, victum ſuppeditare, Dem. Πάντα γὰρ κινδύνῳ ἀνδρὶ, κἀπορίζεσθαι βίου, Ariſt. Vesp. 1107.

Ἐκπορνεύω, f. εύσω, cibum quæro. Αἱ πόλεις αὐτὰς πόλεις τὸ ὅμοιον πάντας τρόπον ἐκπορνεύσασι, Jude 7.

Ἐκπορπάομαι, ῶμαι, evolo.

Ἐκποτισμοὶ, ῶνος, idem. Ὡς σ' ἐτε ταρβεῖ νεφέλης Διὸς ἐκποτίσμ, Il. 19, 357.

Ἔκποτος, ος, ὁ, ſiccata terra.

Ἐκπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab

Ἐκπραύνω, vel ἐκπραΰνω, f. ξω, perficio, exigo. Ἐκπράσσειν χρήματα, μαστίγων φόβοι, ulciſci.

Ἐκπραύνω, f. υνῶ, demulceo, permulceo.

Ἐκπρεμνίζω, exſtirpo, radicitus evello.

Ἐκπρεπὴς, ἐος, ἐς, ἡ, ές, decorus & inſignis inter alios, eximius, elegans. Ex ἐκ, & πρέπω, *decorum ſum*. Unde

Ἐκπρεπῶ, decorus ſum, inter alios excello.

Ἐκπρεπόντως, decenter, ut decet.

Ἐκπρεπῶς, *Adv.* decore, eximie.

Ἐκπυρόω, fut. ώσω, incendo, inflammo; (2) cello. Hinc

Ἔκπυσις, εως, incenſio, inflammatio.

Ἐκπυσμένος, fervor aque &c. bullientis ſ. fridor.

Ἐκπυρώσας, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἐκπυρώσας ab ἐκπυρόω.

Ἐκπύσματα, eximo; (2) pecunia corrumpo. Τοὺς κινδύνους ἐξεπύσαντο, Lyſias.

Ἐκπιάσῃ, præf. inf. med.

Ἐκπρίω, f. ίσω, ferra exſeco, excido.

Ἐκπροθεσμέω, ῶ, f. ήσω, diem præſtitutum excedo, in mora ſum. Ab

Ἐκπρόθεσμος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui præſtitutum diem non ſervat. Ex ἐκ, & πρόθεσμος.

Ἐκπροθέσμως, Adv. poſt diem præſtitutum.

Ἐκπροθυμέομαι, cupio, valde cupio.

Ἐκπρομεῖ, em tto.

Ἐκπροικίζω, f. ίσω, doto, dote data eloco. Ex ἐκ, & προῖξ, dos.

Ἐκπροκαλέομαι, οῦμαι, evoco, accerſo. Ἐκπροκαλίσσασθαι μεγάρων ἀλλοτριόντων. Odyſſ 2, 400. Ex ἐκ, προ, & καλέω.

Ἐκπρολείπω, ut. ψω, relinquo, dimitto. Μητρὸς οἷ ἐκπρολίπῃς, Phocyl.

Ἐκπρολίποις, 2. ſing. a. 2. opt. act.

Ἐκπρομολέω, ῶ, f. ήσω, egredior.

Ἐκπροπίπτω, decido.

Ἐκπροφαίνω, oſtendo, præ me fero.

Ἐκπρορέω, effero, profero.

Ἐκπροφεύγω, effugio.

Ἐκπρόχοια, fut. θσω, effundo. Χλοιρὰς ἐκπροχόων πλοκάμῳ, Epigr.

Ἐκπτίλωμαι, in alium evolo; (2) attenuo, ut levitate facile attollar.

Ἐκπτύομαι, f. ξομαι, alas pando & quatio, alas expaſſas concutio; (2) geſtio.

Ἐκπλίσσω, f. expavefacio, exterrefacio. Οἶκον μ' ὃς τ' ὄρνις δάμβῳ τῷδ' ἐξέπληξεν, Eur. Hec. 181.

Ἔκπλυτος, ὁ ἡ ὄν, abominandus, repudiandus.

Ἐκπτύω, f. υσω, exputo; (2) reſputo, abhorreo, Gal. 4, 14.

Ἔκπτωμα, ατος, τὸ, prolapſio; (2) luxatio. Ab ἐκπίπτω. Unde

Ἔκπτωσις, εως, ἡ, elapſio, eruptio; (2) calamitas.

Ἔκπτωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, delapſus. Ab eod.

Ἔκπυεσις, ως, f. ήσω, ſuppuro; (2) ad ſuppurationem perduco. Ex ἐκ, & πῦον. Hinc

Ἐκπύημα, ατος, τὸ, puris collectio.

Ἔκπύησις, εως, ἡ, ſuppuratio. Ab eod.

Ἐκπυητικὸς, ὴ, ὸν, vim habens ſuppurandi ſeu pus movendi. Ab eod.

Ἐκπυίσκω, idem quod ἐκπυέω.

Ἐκπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, audio; (2) ſciſcitor. Σὲ δεῖ αὐτὸν ἐκπυνθάνῃ, reges, Ariſt. Plut 60. Πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πραγμ', ἅπας ἰχθ', Ariſt. Conc. 749. Ἵν' ἐκπυθώμεθα πόθεν πόρεισι Eur. Cyc. 93.

Ἐκπυέω, f. ύσω, idem quod ἐκπυέω.

Ἐκπυρηνίζω, f. ίσω, enucleo, educo velut nucleum; (2) extraho. Ex ἐκ, & πυρὴν, nucleus.

Ἐκπυρεῖσθαι, incendi, incalefcere, ap. Hipp.

Ἐκπυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, fervidus, æſtuoſus, ardens. Ex ἐκ, & πῦρ, ignis. Hinc

Ἐκπυρόω, ῶ, fut. ώσω, incendo; (2) excandefacio. Αὐτόν τ' ἐκπυρόσει Σώματα, Eur. 293.

Ἐκπυρσεύω, f. εύσω, igne luceo, ex aliquo loco. Ex ἐκ, & πυρσὸς, fax.

Ἐκπύρωσις, εως, ἡ, inflammatio; (2) ardor. Ab ἐκπυρόω.

Ἔκπυστος, ος, ὁ ἡ ὄν, exauditus, cognitus. Ab ἐκπυνθάνομαι.

Ἐκπώλων, ωνος, ὁ ἡ ὄν, cui barbi excrevit, barbatus. Ex ἐκ, & πώλων, barba.

Ἐκπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo.

Ἔκπωμα, ατος, τὸ, poculum, phiala. Ab ἐκπίνω.

Ἐκπωτάομαι, ῶμαι, evolo.

Ἐκπωτισμὸς, ὁ, ſiccitas terræ.

Ἐκπλήσθεν, impleti ſunt, 3. pl. a 1. ind. paſſ. Boeot. pro ἐπλήσθησαν, a πίμπλημι.

Ἐκρᾳδίζω, f. ίσω, virgis expello. Ἐκ τ' ἀγέλης δαπλιτὲς ἐκραζδίζειν τὸς μοχθηρὸς, Ariſt. Lyſ. 578. Ab ἐκ, & ῥᾳδίζω.

Ἔκρηγα, perf. ind. med. v. κρήζω.

Ἐκρηζεν, 3. pl. imperf ind. act.

Ἔκρηξις, εως, ἡ, diruptio, effractura. Ab ἐκρήγνυμι, effringo.

Ἔκρησεν, implevi, a. 1. ind. act. v. πίμπλημι.

Ἐκρίαινον, 1. ſing. imperf. ind. act.

Ἐκρίβω, mixtus ſum, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. per Sync. pro ἐκρᾴδην, a κεράννυμι.

Ἐκρεανω, f. ανῶ, ſpargo ex; (2) diſpergendo effundo. Κόμας ᾗ λιθικὸν μυελὸν ἐκραίνῃ μίσυ κρατὸς διασπαρίντῳ, effluit, Soph. Trach. 795. Ex ἐκ, & ῥαίνω.

Ἔκρηξα, aor. 1. ind. act. v. κράζω.

Ἐκρυτάετο, convolvebatur, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi κρυτάω.

Ἐκρυάσατο, vociferatus eſt, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κρυγάζω.

Ἐκοίματο, pendebat, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi κάθημαι.

Ἐκρίμω, perdidi, 2. ſing. imperf. ejuſd. Att. & Ion. pro ἐκρίμασο.

Ἔκρεῖτο, f. δσω, effluo; (2) excido. Ἐξερρύησαν Θεμιστοκλέους λόγοι τῆς Ἑλλάδος, Plut.

Ἔκρηγμα, ατος, τὸ, abruptum; (2) ſalebra, locus a torrente in campo excavatus; (3) eruptio aquarum. Ab

Ἐκρήγνυμι, vel ἐκρηγνύω, f. ῥήξω, effringo, erumpo. Καδ' ἡμᾶς οἷ ὅποτ' ἐκρήξῃ μάχη, Soph. Aj. 786. Hinc

Ἔκρηξις, εως, ἡ, diruptio; (2) vociferatio.

Ἐκρήνατο, a. 1. ind. act. v. κραίαινω.

Ἐκριζόω, ῶ, eradico, exſtirpo. Ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοὺς ἀπὸ Χίου, Matt. 13, 29 ἐκριζωθήσεται, ib. 15, 13.

Ἐκριζώσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.

Ἐκριζωσις, εως, ἡ, eradicatio, exſtirpatio.

Ἐκριζωτὴς, οῦ, ὁ, eradicator, exſtirpator.

Ἔκριμμα, ατος, τὸ, purgamentum, quod ejicitur. Ab ἐκρίπτω.

Ἔκριν, ινος, ὁ ἡ ν, cui naſus eſt prælongus, Arct. Ex ἐκ, & ῥὶν, naſus.

Ἐκρίνατο, interpretatus eſt, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi κρίνω.

Ἐκσυρίζω, f. ίσω, naſo ſuſpendo, ſubſanno. Ex ἐκ, & ῥὶν, naſus.

Ἐκριπίζω, f. ίσω, flando excito; (2) accendo; (3) flando impello; (4) excito. Πνεῦμα φοσσπτον ἄφνω τὸν περισκιδνάμβλων ὕλλω ὀπὶ τὸς πολιμίους ἐξερίπιζε, Plut.

Ἐκριπτέω, ῶ, projicio, ejicio.

Ἐκρίπτω, f. ψω, projicio; (2) decutio, relego in locum aliquem. Hinc

Ἔκριψις, εως, ἡ, projectio, decuſſio, ipſa actio projiciendi.

Ἔκροος, ος, ὁ ἡ ὄν, effluxus. Ab ἐκρέω.

Ἐκρυδὲν, contr. ἐκρὺς, ὸ, ὁ, idem.

Ἐκρυδόλλω, a. 1. ind. paſſ. v. κρύπτω.

Ἔκρυσα, pro ἔβρυσα, 2 ſing. a. 1. ind. med.

Ἐκτεάω, ῶ, f. ήσω, exforbeo.

Ἐκτείλω, 1. ſing. a. 2 ind. paſſ. v. κρύπτω.

Ἔκρυπτον, 1. ſing. imperf. ind. act.

Ἔκτυσις, εως, ἡ, effluxus, profluvium. Ab ἐκτύω, effluo.

Ἐκρυφα, occultavi, 1. ſing. perf. ind. act. poet. pro κέκρυφα, a κρύπτω.

Ἐκυλα, advexi, 1. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐκρύω, f. ύσω, effluo. Ut ἐκρύμπι, eximo, liberio. Τῶν σων ἐν Ζαγαῖς κειμὰς φασγάνων ἐκρύσῃ, Lyc. 190

Ἐκσαγηνόω, f. ώσω, exagenna, ſeu reti explico.

Ἐκσαλεύω, cogitandi f. concutiendo ejici, cum vi expello.

Ἐκσαρκίζω, f. ίσω, exſarnifico, carnem ſepario. Ex ἐκ, & σάρξ caro.

Ἐκσαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnem excrefcere facio, carnem ingenero. Ex ἐκ. Hinc

Ἐκσάρκωμα, ατος, τὸ, caro exſcrefcentia.

Ἐκσείω, f. είσω, excutio, quatio, loco emoveo.

Ἐκσημαίνω, f. ανῶ, notato, pono.

Ἐκσήπω, f. ψω, penitus ſat ſacio.

Ἐκσιφωνίζω, f. ίσω, ſyphone ejicio, vel extraho.

Ἐκσκεδάζω, f. άσω, ejicio diſſipo, ejicio ſimul & diſpergo.

Ἐκσκεδάζομαι, fut. άσομαι. Ea ſummota alicunde exporto; (2) expello.

Ἐκσκορπισμὸς, οῦ, ὁ, diſſipatio. Ex ἐκ, & Σκορπίζω, diſſipo.

Ἐκσυλάω, ῶ, f. ήσω, exſpolio.

Ἐκσπάω, f. άσω, extraho, expello.

Ἐκσπείδω, f. Σπείσω, libamina effundo, libo.

Ἐκσπερματίζω, f. ίσω, ſemen emitto.

Ἐκσπερματόω, ῶ, f. ώσω, ad ſemen pervenio, ſemen reddo.

Ἐκσπεύδω, feſtino, feſtinando pervenio, tendo.

Ἐκσπογγίζω, f. ίσω, ſpongia exterqo.

Ἐκσπονδύλιζω, cervicem confringo.

Ἔκσπονδος, ος, ὁ ἡ ὄν, excluſus a fœdere vel a ſocietate; (2) fœdifragus; (3) qui nullo fœdere tenetur. Ex ἐκ, & Σπονδὴ, fœdus.

Ἐκσπόδιος, ος, ὁ ἡ ὄν, lex ſtudiorum. Ex ἐκ, pro ἐξ, & σπόδιος, ſtadium.

Ἔκστασις, εως, ἡ, dimotio ſui e ſtatu, in quo erat; (2) mentis emotio, ecſtaſis; (3) abſceſſus, diſceſſus; (4) mutatio, qua res in aliam naturam degenerat; (5) admiratio, ſtupor. Ab ἐξίστημι, de ſtatu dejicio.

Ἐκστατικὸς, ὴ, όν, vim rem aliquam e ſtatu ſuo dimovendi habens; (2) attonitus, mente alienatus, furioſus; (3) dementans; (4) pronus ad iracundiam. Ab eodem.

Ἐκστέλλω, fut. λῶ, emitto, extra mitto; (2) exorno.

Ἐκστέφω, f. ψω, coronam aufero, coronam depono; (2) inanio, evacuor; (3) corona exorno; (4) exorno. Πάντας ὁ βωμὸς ὃς κατ' Ἀδμήτου δόμους πρεσπλθε, κἀξεστέφθη, Eur. Alc. 168.

Ἐκστηθίζω, f. ίσω, ex pectore loquor; (2) memoriter non e libro aut membrana recito. Ex ἐκ, & στῆθος, pectus.

Ἐκστήκω, mirabitur, 3. ſing. f. 1. ind. med. Att. & Ion. pro ἐκστήσεται, ab ἐξίστημι.

Ἐκστραγίζω, f. ίσω, excolo, ſtillatim exhaurio.

Ἐκστρατία, ας, ἡ, eductio exercitus in expeditionem. Ab ἐκστρατεύω.

Ἐκστράτευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐκστρατεύω, f. εύσω, exercitum in expeditionem duco, inteſto exeo agmine.

Ἐκστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra loco extra.

Ἐκστρέφω, fut. ψω, averto, immuto. Ἐκστρέψων ὡς ταχέως τὸς Σαιτῶ τρόπος, Ariſt. Nub. 88. Ἐκστρέψας τὴς ἡμετέρους ἵππους κακὸς κακῶς, ibid. 554.

Ἐκστρώννυμι, aut ἐκστρώννυμαι, eſtumpo; unde ἐξέστρωτο apud Hom. Il 7, 1.

Ἐκστυρίζω, ῶ, f. ώσω, aperio & pervium reddo velut ſiſtulam

Ἐκσυρίζω, ſibilo de ſerpente.

Ἐκσυσιάσω, vel ἐκσυρίττω, f. ξω, exſibilo, explodo.

Ἐκσφενδονάω, ῶ, f. ήσω, funda ejaculor; (2) fundoris more ejaculor.

Ἐκσφενδόνιον, ου, f. ήσω, idem.

Ἐκσφραγίζω, fut. ίσω, ad exemplar ſigno. Hinc

Ἐκσφράγισμα, ατος, τὸ, effigies expreſſa.

Ἐκσχίζω, f. ίσω, ſcindo ex, exſcindo.

Ἐκσώζω, f. ώσω, e periculo ſervo, libero, tueor. Τύμβος δ' αὐτὸν ἐκσώσῃ πόσει Ὁπλοσμίας, Lyc. 613. Πρὸς οἴκων οἱ Ζῆν ἐκσῶσαι μ' ἄραν, Soph. Phil. 488. Ἴδεσθε τάδε τὼ κασιγνήτω, φίλοι, Ὦ τ πατρῴου οἴκου ἐξεσπάσθην, id. El. 985.

Ἐκσωρεύω, fut. εύσω, accumulo, acervatim adgero

Ἔκτα, occidit, 3, ſing. a. 2. ind. act. Dor. pro ἔκτανε, a verbo κτήμι.

Ἐκταγὴ, ῆς, ἡ, delegatio. Ab ἐκτάσσω.

Ἔκταγον, 3. ſing. perf. ind. act. v. κτείνω.

Ἐκτάδιν, Adv. extenſe, porrectim. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάδιος, ος, ὁ ἡ ὄν, extenſus, exporrectus; (2) amplus, qui longe lateque patet. Ab eodem.

Ἐκτάδιν, Adv. idem quod ἐκτάδιον.

Ἐκτάδες, ὰ, 1. part. paſſ. v. ἐκτείνω.

Ἔκτασιν, occiſi ſunt, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Boeot. pro ἐκτάθησαν, a κτείνω.

Ἐκταῖος, αια, αῖον, ſextus; (2) ſextanus. Ab ἕκτος, ſextus.

Ἔκτακε, occidit, 3. ſing. perf. ind. act.

Ἐκταλαντεῖα, talentis, i. e. magna pecunia laudo. Ἔκταμα,

Ἔκταμα, ατος, τὸ, extensio, productio, id quod extensum est. Ab ἐκτείνω.
Ἐκταμένος, perf. part. pass. v. κτείνω.
Ἐκτάμῃσι, *exciderit*, 3. sing a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐκτάμῃ, ab ἐκτέμνω.
Ἔκταμμαι, perf. ind. pass. verbi κτείνω.
Ἐκτάμνω, exseco, excido. Ἰὼν ἐκτάμνειν, Il. 11, 515. νῆας, ib. 3, 62. σφυρὸν, ib. 12, 149. Ab ἐκτέμνω.
Ἔκταν, *occiderunt*, 3. pl. *Ion.* 2. ind. act. *Boeot.* pro ἔκτασαν, a verbo κτάμαι.
Ἔκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κτείνω.
Ἐκταραθρύζω, tremo.
Ἐκτανύω, f. ύσω, extendo. Ab ἐκτείνω.
Ἔκταξις, εως, ἡ, ordinatio, institutio acici. Ab ἐκτάττω, *ordino*.
Ἐκταπεινόω, ῶ, f. ώσω, deprimo, humilem facio.
Ἐκπαραλλικὸς, ἡ, ὸν, vim turbandi habens, ap. medicos, ventrem.
Ἐκπάρξις, εως, ἡ, perturbatio, ap. medicos, ventris.
Ἐκταράσσω, vel ἐκταράττω, f. ξω, perturbo. Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Act. 16, 20. Ἐταραχθεὶς ἀφὸς τὴν πλῆξιν φόζου, Luc.
Ἐκτάρσω, ῶ, f. ήσω, extimesco; (2) exterreo.
Ἔκτας, *occidisti*, 2. sing a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἔκτεινας, a κτείνω.
Ἔκτασις, εως, ἡ, extensio, porrectio; (2) Figura grammatica, qua syllaba brevis producitur. Ab ἐκτείνω.
Ἐκτάσσω, vel ἐκτάττω, f. ξω, instruo, in ordine pono. Ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκτεταγμένος πρὸς μαχὴν, Philo.
Ἔκτασα, *I slaughtered*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἔκτησω, a κτάομαι.
Ἔκτατο, 3. sing. pluſq. ind. pass. v. κτείνω.
Ἐκτατὸς, ἡ, όν, exporrectus, extensus. Ab ἐκτείνω
Ἔκτατο, *I slain were*, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἔκτατο, a κτάομαι
Ἐκτεθήκτα, *I slain am*, acc. sing. a. 1. part. pass. verbi ἐκτίθημι
Ἐκτεθραμμένος, *enutritus*, acc. plur. perf. part pass. verbi ἐκτρέφω.
Ἐκτείνας, a. 1. part. act. v. ἐκτείνω.
Ἔκτεινε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. κτείνω.
Ἔκτεινω, 1. ενῶ, extendo, protendo; (2) extrabo, educo. Ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέτακται χρόνος, Soph. Aj. 1, 19. Μείζων ἐκτείνει λόγος, id. Trach. 692.
Ἐκτειχίζω, f. ίσω, muris cingo. Ἀρχ Θεμιστοκλέους ὅτι ἔξω τὸ τεῖχος ἐκτειχίσαι ταχύ; Arist. A... 1170.
Ἔκτεμε, *parto*.
Ἔκτεμε, liberos suscipe.
Ἐκτελέω, ῶ, f. ώσω, perficio, consumo.
Ἐκτελέοιτο, 3. pl. pret. opt. act. v. ἐκτελέω.
Ἐκτελέστας, *qui complevit*, a. 1. part act. *Aeol.* pro ἐκτελεσάς, ab ἐκτελέω, *finio*.
Ἐκτελεσθησ, *Dor.* pro ἐκτελεσθήσῃ, ab ἐκτελέω, *finio*.
Ἐκτέλεσσε, f. ἐκτέλεσω, perficio. Ἐκτέλεσον τὴν δίκην, φίνον, χάριν τινι.
Ἐκτελὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, perfectus. Ex ἐκ, & τέλος, *finis*
Ἐκτεμῶ, f. ἐκτεμῶ, excido, exseco; (2) castro. Ἐγὼ δ' ἐν καιρῷ ἂν ἐκτεμοῦμαι σε, Arist. R. in. 584.
Ἐκτεμνσία, ας, ἡ, extensio; (2) explicatio; (3) jugis & addita opera; (4) copia, abundantia. Ab ἐκτείνω.
Ἔκτενὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, extensus; (2) sedulus, diligens; (3) assiduus, jugis. Ab eod.
Ἐκτενία, ας, ἡ, idem quod ἐκτένεια.
Ἔκτενε 1. sing. f. 1. ind. act. v. ἐκτείνω.
Ἐκτενῶς, *Adv.* vehementer, impense, prolixe. Ab ἐκτενὴς.
Ἐκτετυμένος, ordinate, ab ἐκτύσσω.
Ἐκτετυμμένος, explicate. Ab ἐκτετάμμαι, quod est *Partic. Pass.* ab ἐκτείνω.
Ἔκτοϊς, ἴος, ὁ, sextarius. Ab ἕκτος, *sextus*.
Ἐκτεφρόω, in cineres redigo.
Ἐκτέφρωσις, ἡ, cinefactio.
Ἐκτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contechnor, commentor. Ex ἐκ, & τέχνη, *ars*.
Ἐκτήκω, fut. ἕξω, eliquo, exprimo liquefactum; (2) emacero, exinbefacio.
Ἔκτηξις, ἡ, liquefactio, percolatio.
Ἐκτημόριον, τὸ, τὸ, sextarius. Ex ἕκτος, & μόριον, *particula*.
Ἔκτηνται, 3. pl. pert. ind. pass. v. κτάομαι.
Ἐκτησάμην, 1. sing. a. 1. ind. med.
Ἐκτῆσε, perf. inf. pass. *Ion.* pro κεκτῆσθαι.
Ἐκτιθεύω, f. ευσω, enutrio, educo.
Ἐκτίθημι, f. θήσω, expono, ut e navi, e vehiculo; (2) expono infantem; (3) adoptandum do filium; (4) propono, v. c. edictum, praemium, &c. (5) proferro aliquem vel aliquid, (6) edo in publicum, ut librum; (7) vendo; (8) *in med.* aliquo transportandum curo, securitatis causa *Eun.* Ἐκθεὶς ἡ ἑρίφου, Eur. Ph. 25. Ἵν' ἡ σκαπτὰ Κηφὶς, ὅς σ' ἐξέθρεψεν, ἀνελίσσωσι οἱ Θεοί, Arist. Θεσμ. 1065. Ἐκτιθεὶς ὑπὸ μητρὸς εἰς τὸ ἱερὸν, Hocr.
Ἐκτιθλώσω, f. εύσω, idem quod ἐκτ.θεύω.
Ἐκτιθλώσω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἕκτικος, η, ὸν, in habitu positus; (2) qui hectico febri laborat. Ab ἕχομαι, *habeo*.
Ἐκτικῶς, *Adv.* habitualiter, h. e. firmiter, probe.
Ἐκτίκτω, fut. τέξομαι, partu edo, edo in lucem.
Ἐκτίλλω, evello.
Ἐκτιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo, nimio pretio æstimo; (2) valde honoro; (3) honoris causa nomine aliquo, præsertim honestiori, appello. Hinc
Ἐκτίμησις, ἡ, magni honores.
Ἐκτιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, expers honoris. Ex ἐκ, & τιμὴ, *honor*.
Ἔκτιναγμος, ου, ὁ, excussio. Ab ἐκτινάσσω.
Ἔκτινεσσαι, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ἐκτινάσσω, f. ξω, excutio. Ἐκτινάξατε τὸ κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν, Matt. 10, 14.
Ἔκτινον, fut. τίσω, exsolvo, luo. Ab ἐκτίνω.
Ἐκτίνω, f. τίσω, idem & ab eod. Ἐκτίσειν τὸ ὀφειλόμενον, Plut. Ὅσῳ κατ' αὐτοὺς ὕβρει ἐτίσατ' ἐκ, retulisset. Soph. Aj. 304. ἡ δυνάμεως ὡς σταίην ἐκτὸς χόρτου δείνου, Lyc. 211. Ab eod.
Ἔκτισε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. κτίζω.
Ἐκτισις, εως, ἡ, periolutio. Ab ἐκτίω
Ἔκτισμα, ατος, τὸ, mulcta. Ab eod
Ἐκτίσσω, 3. sing. perf. ind. pass. v. κτίζω.
Ἐκτίστης, ου, ὁ, qui solvit, (2) exacto; (3) vindex. Ab eod.
Ἐκτιτθεύω, idem quod ἐκθεύω.
Ἐκτιτράσκω, f. τράσω, abortum facio.
Ἐκτίω, luo, punio, solvo, rependo. Ἐνδίκως ἐκτίσῃ ποσσιν, Eur. Med 207.
Ἔκτμημα, ατος, τὸ, frustum sectione extractum, segmentum. Ab ἐκτέμνω, *exsecto*.
Ἔκτμησις, εως, ἡ, excisio, exsilio, (2) castratio. Ab eod.
Ἐκτοθεν, *Adv.* extra, ex eo, seorsim. Ab ἐκτός.
Ἐκτοθι, *Adv.* idem & ab eod.
Ἐκτοιχορυχέω, parietes perfodio furandi causa.
Ἐκτοκίζω, f. ίσω, fœnum do. ap. *Ion.* ad audendum impello, incito. Ex ἐκ, & τόκος, *usura*.
Ἐκτολμάω, f. ήσω, audeo.
Ἐκτολμήσας, *audens*, a. 1. part. act.
Ἐκτολυπεύω, f. εύσω, perficio.
Ἐκτομεὺς, ἑως, ὁ, sculptor, excisor, sector. Ab Ἐκτέμνω.
Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, excisio. Ab eod.
Ἐκτομίας, ου, ὁ, exsectus, castratus. Ab eod.
Ἔκτομος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.
Ἔκτονε, 3. sing. perf. ind. medii v. κτείνω.
Ἔκτονος, ον, abhorrens a tono, f. musico.
Ἐκτοξεύω, f. εύσω, exhibitio, proprie pharetram; (2) emitto telum Νομίζων ἐκτοξεύσειν βίον, Arist. Plut. 34. Ex ἐκ, & τοξεύω, *arcus*.
Ἐκτοπίζω, f. ίσω, loco moveo, abigo, relego; (2) peregre abeo. Ἐκτοπίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, Aristot. Ab ἔκτοπος.
Ἐκτόπιος, α, ον, peregrinus. Ab eod.
Ἐκτοπισμὸς, οῦ, ὁ, discessus, sedis mutatio; (2) luxatio; (3) longinquitas loci. Ab ἐκτοπίζω.
Ἐκτοπιστέον, abigendum.
Ἐκτοπιστὸς, ὰ, όν, exterminandus.
Ἐκτοπιτικὸς, ὴ, όν, qui loca mutare solet.
Ἔκτοπος, ος, ὁ ἡ ὁ, loco suo emotus; (2) inusitatus. Ex ἐκ, & τόπος, *locus*.
Ἐκτοπως, mirum in modum, incredibiliter, nimium, impendio. A præc.
Ἐκτορία, ᾶς, f. ήσω, tornando elicio.
Ἕκτος, η, ον, sextus. Ab ἕξ, *sex*.
Ἔκτοσε, *Adv.* extra. Ab ἐκ, vel ἐξ, *ex*.
Ἐκτοσθεν, *Adv.* extra. Ab ἐκτός.
Ἔκτοσι, idem & ab eod.
Ἔκτοτε, *Adv.* ex eo tempore. Ab ἐκ, & τότε, *tunc*.
Ἐκτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragœdia decanto; (2) tragice decanto & exaggero.
Ἐκτράπεζος, ου, ὁ ἡ ὁ, extra mensam constitutus, qui in mensam non infertur. Ex ἐκ, & τράπεζα, *mensa*.
Ἐκτραπελογίστωρ, ορος, ὁ, deformem ventrem habens.
Ἐκτράπελος, ου, ὁ ἡ ὁ, invenustus, fœdus, avertandus. Ex ἐκ, & τρέπω, *decorus sum*.
Ἐκτραπέλως, invenuste, fœde.
Ἐκτραπῇ, *deflectat*, 3. sing. a. 2. conj. pass. verb. ἐκτρέπομαι, *averto*.
Ἐκτραχηλίζω, fut. ίσω, excutio & præcipitem do, de equo; (2) collum seu cervicem frango; (3) interficio, nominatim decollo; (4) in fossam aco, effero, extollo; ἐκτραχηλίζω, excuto & in collum devolvo; (2) interficio; (3) superbio; (4) deliquium patio. Ὁ τῆς ἐκτραχηλίζει τὰς μυδιμφύας ἐχέδνας Plut. Ex ἐκ, & τράχηλος, *collum*, *cervix*.
Ἐκτραχύνω, exaspero, exacerbo.
Ἐκτρέπω, f. τρέψω, averto, deflecto iter; (2) averter.
Ἐκτρέπω, f. τρέψω, deflecto. Πλόος τε σοίμην ἐκτρέπω Soph. Aj. 53. Οὗτος ἐκτρέπεται με τὸν κανόνα Dem.
Ἐκτρέφω, f. θρέψω, enutrio. Ἐκτρέφει κἀκ θάλπη αὐτὸν, Eur. El. 5, 29. Χ' ἥτις ἐξέθρεψε χώρα τοὺς τὴν Θρᾴκιον ὕπτ., Arist. Θεσμ. 529.
Ἐκτρέχω, excurro, raptim proripio. Ἐς τοὺς ἰδίους ἐκτρέχει λόγους, Aristot.
Ἐκτρησις, εως, ἡ, foramen, perforatio, *Aristot.* Ab ἐκτιτράω & τιτρώω.
Ἐκτριαίνω, ω, f. άνω, tridente emoveo.
Ἐκτρίβω, ῶ, ἡ, extritus, deletus. Ab eod.
Ἐκτριβήσομαι, *perdar*, f. 2. ind pass. verbi
Ἐκτρίβω, f. ψω, exuro Καπνίζουσαι κακῶς τὴν ὄροισιν ἐκτρίψαι βίᾳ, exigerent Soph. Ord. Tyr. 256. Σὺ γὰρ κε ἐς ἀβροτῶν κόπους ὅσις ἐκτρίβοιτ' ἀστοῖς, periberit, Ibid. 436. Hinc
Ἔκτριμμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid absergamus; (2) mantica, fudimum, &c.
Ἔκτριψε, 3. sing. a. 1. infinit act. verbi ἐκτρίβω.
Ἐκτριψις, εως, ἡ, extritio, deletio. ab eod.
Ἔκτροπη, ης, ἡ, deflexio, digressio; (2) diversitorium; (3) divortium aquarum, &c. (4) ambages. Ab ἐκτρέπω.
Ἐκτροπιας, ου, ὁ, scil. ἄρτος, tappa.
Ἔκτροφεῖον, ου, τὸ, ultimi palpebræ exercitium.
Ἐκτροπὸς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, deflexus; (2) malevolus; (3) dilicinaneus. Ab eod.
Ἔκτροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἐκτρέφω.
Ἐκτροχάζω, f. άσω, excurro, procurro, percurro.
Ἐκτροχάω, ῶ, f. ήσω, v. ademio.
Ἐκτυπήσω, ἡ, fut. ήσω, terebrando egero; (2) terebrum rerum po Ἀλ' ἐκτετρήτωσι λαβέσθω μ' ἐκτύπιον, Arist. Ce. 337 Hinc
Ἔκτυπωμα, ατος, τὸ, terebramentum, ramenta, quæ terebra educit.

Ἐκτυχέω,

Ἐκτρυχόω, ῶ, f. ώσω, detero, attero, consumo, exhaurio. Ex ἐκ, & τρυχόω, *tero*.
Ἐκτρύχω, idem. Ex ἐκ, & τρύχω, *tero*.
Ἐκτρώγω, exodo, exedo. Ex ἐκ, & τρώγω, *rodo*.
Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. Ab ἐκτιτρώσκω. Hinc
Ἐκτρωματῖος, αία, αῖον, abortivus.
Ἔκτρωσις, εως, ἡ, abortus. Ab ἐκτιτράσκω.
Ἔκτρωσμός, οῦ, ὁ, abortio. Ab eod.
Ἔκτυχόνη, adsequor, vel sum.
Ἔκλυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, expressus ex archetypo.
Ἐκλυπόω, ῶ, exprimo, effingo, informo. Hinc
Ἔκλύπωμα, ατος, τὸ, effigies expressa.
Ἔκλύπωσις, εως, ἡ, expressio, efformatio.
Ἐκλυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco. Hinc
Ἐκλύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio.
Ἐκτύομαι, & ἐκλυφόομαι, ῦμαι, in fumum evanesco. Ex ἐκ, & τύφω, *fumum excito*.
Ἐκυδάιατο, *convitiatus est*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐκυδάσατο. A κυδάζω.
Ἐκύκλασα, a. 1. ind. act. v. κυκλάω.
Ἔκυρὰ, ᾶς, ἡ, socrus, mariti mater. Ab
ΕΚΤΡΟΣ, οῦ, ὁ, socer, mariti pater.
Ἔκυσα, a. 2. ind. act. *Æol.* pro ἔκυρσα. A κύρω.
Ἐκυσιώθην, a. 1. ind. passi. verbi κυρόω.
Ἔκυφον, 3. sing. a. 1. ind. cum v ἐφελκ. v. κύπτω.
Ἐκφαγεῖν, exedere, ἐξέφαγον, ἐκφαγών.
Ἐκφαιδρύνω, nitidum ac terfum reddo.
Ἔκφανὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, manifestus, apertus; (2) splendidus, illustris. Ab
Ἐκφαίνω, f. ανῶ, in lucem edo, profero, evulgo; & (2) ἐκφαίνομαι, in lucem edor; (3) appareo, conspicuus fum. Ὡς τὸ σωθικὸν θεῖ μαντεῖον ἐξέφηνεν ἑσπίας ἐμοί, Oed. Tyr. 250.
Ἐκφανίζω, f. ίσω, manifestum reddo, aperio.
Ἔκφανσις, εως, ἡ, patefactio, evulgatio; (2) expressio, enuntiatio, fignificatio.
Ἐκφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciativus, enarrativus.
Ἐκφαντικῶς, *Adv.* enunciative, (2) expresse, significanter.
Ἐκφαντορία, ας, ἡ, doctrina rerum recondicarum interpres. Ab ἐκφάντωρ.
Ἐκφαντόριος, ὁ, ὸν, idem quod ἐκφαντικὸς.
Ἐκφαντὸς, ὴ, ὸν, patefactus, evulgatus.
Ἐκφάντωρ, ορος, ὁ, enarrator, interpres, qui rerum aliquod patefacit.
Ἐκφανῶς, manifeste, palam. Ab ἐκφανὴς.
Ἔκφασις, εως, ἡ, edictum. Ab ἐκφημι.
Ἐκφατνισμάτα, ων, τὰ, præcepium pavimenta, fordes, quæ e præsepibus ejiciuntur, reliquæ ciborum. Ab ἐκφατνίζω, quod est ab ἐκ, & φάτνη, *præsepe*.
Ἐκφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, elevo, contemno. Hinc
Ἐκφαυλισμὸς, ὁ, contemtus.
Ἔκφαυλος, ον, contemtus, fordidus.
Ἐκφέμμην, præf. int. act. *Ion.* pro ἐκφέρειν.
Ἐκφέρβω, dicti foras alimento, divulgo. Ex ἐκ, φέρω, & βοῦς, *rhum*.
Ἐκφέρομαι, effero, aufero; (2) efferor, rapior.
Ἐκφέρω, effero, exporto; (2) effero mortuum; (3) divulgo, enuntio; (4) publico, v. c. librum publice propono, recito, &c (5) promo, edo; (6) refero, v. c. ad senatum vel populum; (7) infero, v. c. bellum; (8) uterum fero ad maturitatem fatus, *Ion.* Ἐκφέρειν δεῖγμα τῆς φύσεως, Hocr. Πρὸς δόγμα ἐκφέρω, Soph. Fl. 550. Καὶ γὰρ πάντες ἐκτρέφουσι τοῦτον τὸν νεκρὸν, Arist. Ran. Ran. 171.
Ἐκφεύγω, effugio. Μικρὸν ἐξέφυγε τῶν μὴ καταπεπτωθῆναι, parum abfuit quin, Xen. Πῶς γὰρ ἂν τέκνῳ δὸς ἐξ ἐμοῦ ἐκφεύγοι; Arist. Av. 761. Ἀυλητῆρος ἐκπεφευγότα λαοσσοὸν ὄρνιν ῥιφαι, Lyc. 235.
Ἐκφθάζη, 2. f. f. 1. ind. med. v. ἐκφθάνω.
Ἔκφημι, eloquor; unde ἐφάντο, ἐσφάνθη.
Ἐκφθίομαι, *manifesto* & in perniciem exeo.
Ἐκφθίνω, corrumpo, perdo, interficio.
Ἐκφλαυρίζω, f. ίσω, idem quod ἐκφαυλίζω. Ex ἐκ, & φλαῦρος, *vilis, pravus*.
Ἐκφλεγμαίνω, in phlegma converti.
Ἐκφλέγω, f. ξω, exuro. Αὐτὸς ἐξέφλεξε τὸν πόλιν, Arist. Pace, 606.
Ἐκφλίζω, idem quod ἐκθλίβω, ap. *Hipp.*
Ἐκφλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, flammam ejaculor.
Ἐκφλυαρίζω, contemno, d primo.
Ἐκφλύζω, f. ύσω, ebullio, exundo.
Ἐκφλυνδάνω, erumpo. Ex ἐκ, & φλύω.
Ἐκφλύσσω, f. ξω, ebullio; apud Apollon Rhod. ἐκφλύξαι, quasi exæstuare, ex corde æstuanti promere.
Ἐκφοβίω, ῶ, f. ήσω, exterrefacio, exterreo. Hinc ἐκφοβοῦμαι, extimesco. Ἵνα μὴ δόξω, ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῆς ἐπιστολῶν, 2 Cor. 10, 9. Ab ἐκφοβέω. Hinc
Ἐκφόβισθρον, ου, τὸ, terriculamentum.
Ἐκφόβισμα, τὸ, idem.
Ἔκφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, exterritus, consternatus. Ex ἐκ, & φόβος, *timor*.
Ἐκφοινίσσω, vel ἐκφοινίττω, f. ξω, rubefacio; (2) cruento.
Ἐκφοιτάω, ῶ, f. ήσω, exeo, egredior, prodeo. Ἐκφοιτᾶ τ' γυναικὸς ἐξεριτῶν λόγοι, Plut. Hinc
Ἐκφοίτησις, εως, ἡ, egressio; (2) divulgatio rei.
Ἔκφοσις, εως, ἡ, elatio; (2) elatio funeris; (3) divulgatio. Ab ἐκφέρω.
Ἐκφορέω, ῶ, f. ήσω, effero, exporto. Ἐκφόρησον αὐτὸν ἀπὸ τῆδε τὴν πόλιν, Luc. Οὐδὲν μοῦσα ἀπὸ ζαμίου ἐκφορήσεις, Arist. Eq. 359. Ab eod. Hinc
Ἐκφόρημα, ατος, τὸ, quod exportatum f. egestum est.
Ἐκφόρησις, εως, ἡ, exportatio, egestio.
Ἔκφορος, ου, τὸ, terræ proventus, fructus, quem terra edit. *Plur.* τὰ ἐκφόρια.
Ἔκφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, exportitius; (2) divulgatus; (3) percitus
Ἐκφορτίζομαι, f. ίσομαι, onus abjicio, exonero; (2) excutio velut onus.
Ἐκφορῶ, f. ήσω, eloquor, edisserio, enarro.
Ἐκφρικώδης, ης, ες, cui vis inest expediendi metus obstructos. Ab ἐκφρίσσω.
Ἔκφρασις, εως, ἡ, descriptio, expositio, explicatio. Ab ἐκφράζω.
Ἐκφραστικὸς, ἡ, ὸν, eloquendi facultate præditus. Ab eod.
Ἐκφρέω, vel ἐκφρημι, f. φρήσω, emitto foras; (2) effero.
Ἐκφρονέω, ῶ, f. ήσω, cuto; (2) despicio; (3) animo efferor, omnisque immoderate fortunam fero. Ab ἔκφρων.
Ἐκφροντίζω, f. ίσω, excogito; (2) non curo; (3) cogito. Ἐκφροντίζειν γὰρ σοφιστὴν πράγματα, Aristoph. Ex ἐκ, & φρόντις
Ἔκφρόνως, *Adv.* fulte, amenter. Ab
Ἔκφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui est extra mentem, delirans, demens. Ex ἐκ, & φρὴν, *mens*
Ἔκφυας, άδος, ἡ, ea quæ alii adnata est. Ab ἔκφυω.
Ἐκφυγάνω, effugio.
Ἔκφυγε, 2 fing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω. Unde
Ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium, fuga.
Ἔκφυες, ἔος, ὁ καὶ ἡ, naturæ modum excedens, sed fere in bonam partem Ex ἐκ, & φυὴ.
Ἐκφυλεσία, ας, ἡ, fenatu vel cidine aliquem moveo. Ex ἐκ, & φύλον, *tribus*, quo olim suffragia ferebantur, & εἶρω.
Ἐκφυλιοφορία, ας, ἡ, ejectio e tribu, fenatu, vel populo. Ex eod.
Ἔκφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non est ejusdem tribus; (2) qui nullius est tribus. (3) peregrinus, externus, barbarus, a moribus gentis abhorrens; (4) non fitus. Ex ἐκ, & φυλὴ, *tribus*.
Ἐκφυμα, ατος, τὸ, pro Ab ἐκφύω.
Ἐκφυσάω, præf. int. act. *Ion.* pro ἐκφυσάσιν. Ab
Ἐκφυσάω, ῶ, exsufflo, vehementer respiro, gravi respiratione laboro; (2) follibus ventilo; (3) excito spiritu. Ἐξεφυσήσε γὰρ τοσοῦτον σίδηρον, ὥστε, &c. Arist. Pace, 628. Hinc
Ἐκφύσημα, ατος, τὸ, efflatio, exsufflatio; (2) inflatio, morbus; (3) id, quod efflatur.
Ἐκφύσησις, εως, ἡ, efflatio, exsufflatio.
Ἔκφυσις, εως, ἡ, quod enascentia, exortus, germinatio; (2) eruptio germinantium post sementem; (3) generatio, procreatio, quæ nata sunt. Ab ἐκφύω.
Ἔκφυτις, εως, idem, *Ion.*
Ἐκφυτεία, translatum alicunde planto.
Ἐκφύω, f. ύσω, & ἐφυμι, pigno; (2) nascor. Ἐγὼ δ' ἐλεύθερα μὲν ἐξέφυσα πατρὸς Soph. Aj. 487. Ἡμᾶς μὲν οὐς δοῦλος ζαφὴς κατὰ σὰρ' ἐξέφυσεν, οὐκ ἐλευθέρους, id. Phil. 987.
Ἐκφωνέω, ῶ, f. ήσω, exclamo; (2) pronuncio, exprimo; (3) nominatim dico. Hinc
Ἐκφώνησις, εως, ἡ, exclamatio; (2) Figura rhetorica; (3) pronunciatio, vocis emissio; (4) diserta & cujus nominatio.
Ἐκφωτίζω, f. ίσω, illumino, illustro.
Ἐκχαλάω, ῶ, f. άσω, demitto, laxando emitto; (2) dejicio.
Ἐκχαλκεύω, fabricor ex ære aut metallo alio.
Ἐκχαραδρόω, ῶ, f. ώσω, cavernosum & falebrosum reddo, torrentibus impetuosis excavo. Ex ἐκ, & χαράδρα.
Ἐκχαυνόω, ῶ, laxiorem reddo, emollio; (2) timidum reddo, *proprie & tropice. Ion.*
Ἐκχέω, f. εύσω, effundo, exhaurio; (2) *pass.* effunder, ut umor, puteo. Κἀγχέω τὸ κεῖν ζέεσμα, Soph. Phil. 14. Θώμιγγιν ἐλαζὼν ἐκχέασα, Lyc. 773.
Ἐκχηλόω, ῶ, f. ώσω, pabulo privo, vasto; unde ἐκκεχλωρύκω, desolatus.
Ἐκχοΐζω, fut. ίσω, fodio; (2) emundo. Ex ἐκ, & χόω, *humum ago*.
Ἐκχλοιάομαι, & ἐκχλοάομαι, pallesco, sed ut aliquid virides vel lurida admixtum fit.
Ἐκχολόω, ῶ, f. ώσω, in bilem verto; (2) bile impleo; (3) iratum reddo.
Ἐκχορδόω, e fidibus excito, h. e. fidibus cano.
Ἐκχορεύω, e choro ejicio.
Ἐκχρίμπτομαι, exspuo.
Ἐκχρᾶν, præf. inf. act. pro ἐκχρῆναι.
Ἐκχραυστίζομαι, f. ίσομαι, exigo pecuniam. Ex ἐκ, & χρέμμα, *pecunia*.
Ἐκχρῆσαι, sufficere, ἐξέχρησε, sufficit; ἐκχρήσῃ, ex usu erit. A χρὴ, ut Δοκέχρη.
Ἐκχρησμῳδέω, vaticinor, oraculum reddo.
Ἐκχυθίντος, g. f. a 1. partic. pass. v. ἐκχύω.
Ἐκχυλίζω, f. ίσω, sucum elicio; (2) in sucum redigo.
Ἐκχυμίζω, f. ίσω, exsugo. Ex ἐκ, & χυμὸς.
Ἐκχυμόα, ας, ἡ, a quo ἐκχυμίζω liquidi dicitur, cum succos & humores extra vasa fundendit, ut in suggillatione. Hinc
Ἐκχύματα, ων, τὰ, sanguinis sub cutem per stomos effusio, suggillatio
Ἐκχύμωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐκχυτο, ἐκχύσθω, 3. sing. pass. ind. pass. *Ion.* pro ἐξέχυτο. Ab ἐκχύω.
Ἔκχυσις, εως, ἡ, effusio. Ab ἐκχύω.
Ἐκχύτης, ου, ὁ, effusor. Ab eod.
Ἔκχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, effusus. Ab eod.
Ἐκχυτρίζω, f. ίσω, ex olla effundo, vel eximo; (2) effundo. Ex ἐκ, & χύτρα.
Ἐκχύω, effundo, *pass.* amore alicujus rei capior; (2) valde exhilaror, ad lætitiam, risum profunder; (3) frangor, languesco; (4) pereo, frustra consumor, de labore, impensa, *Ion.*
Ἐκχωνεύω, conflo.
Ἐκχωρέω, ῶ, excedo, discedo. Χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ ὥρᾳ, Soph. Hinc
Ἐκχώρησις, ἡ, excessus, discessus.
Ἐκψήμα, τὸ, ramentum.
Ἐκψύχω, f. ξω, animam efflo, exspiro; (2) deficio animo.
Ἑκάλυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. καλύω.
Ἑκὼν, ὁῶσα, όν, voluntarius, qui sponte aliquid facit.
Ἔλαια, ας, ἡ, oliva, fructus oleæ. Ab ἐλαία.
Ἐλάσαι, præs. inf. act. *Poet.* pro ἐλάειν.
Ἐλάσκειν, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤλασκον.
Ἔλασσεν, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.
Ἐλαΐδιον, ου, τὸ, pauxillum olei. Ab ἐλαία.

Ἐλαΐνεος

Ἐλαθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἐλαύνω.
Ἔλαθον, *latui*, a. 2. ind. act. verbi λανθάνω.
ΕΛΑΙ'Α, ας, ἡ, oliva, arbor; (2) olea, i. e. fructus olivæ.
Ἐλαίαγνος, ου, ἡ, oleagnus, planta. Ex ἐλαία, & ἄγνος, *vitex*.
Ἐλαΐδιες, ία, ιον, oleosus, oleaceus. Ab ἐλαία.
Ἐλαιαλογία, ῶ, f. ήσω, olivarum fructus colligo. Ex ἐλαία, & λέγω.
Ἐλαιέμπορος, ου, ὁ, qui olearum mercaturam exercet. Ex ἐλαία, & ἔμπορος, *mercator*.
Ἐλαίζω, oleas colo; (2) oleagino colore fum. Ab ἐλαία.
Ἐλαίεις, ήεσσα, ήεν, oleosus. Ab eod.
Ἐλαιηρὶς, ῥίδ, ῥίν, olearis, olearius. Ab eod.
Ἐλαΐνος, ίνη, ινον, oleaginus, ex olea arbore. Ab eod.
Ἐλαίνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.
Ἐλαιόβροχος, ου, ὁ ἡ ἡ, oleo tinctus, imbutus. Ex ἐλαία, & βρέχω.
Ἐλαιόδυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, oleo imbutus. Ex ἐλαία, & δύω, *imbuo*.
Ἐλαιοδόκος, vel ἐλαιοδόχος, ου, ὁ ἡ ὄ, oleum continens. Ex ἐλαία, & δέχομαι.
Ἐλαιοειδὴς, olivæ vel oleo speciem habens.
Ἐλαιοκομία, olearum cultura. A seq.
Ἐλαιοκόμος, ου, ὁ ἡ ὄ, olearum cultor. Ex ἐλαία, & κομέω, *curo*.
Ἐλαιοκονία, ας, ἡ, albarium ex oleo. Ex ἐλαία, & κονία, *albarium*.
Ἐλαιολογία, ῶ, f. ήσω, olivas colligo. Ex ἐλαία, & λέγω.
Ἐλαιολόγος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui olivas colligit.
Ἐλαιόμελι, ιτος, τὸ, elæomeli, oleum: mellicum, quod in Syria alibique ex arborum caudicibus effluit. Ex ἐλαία, & μέλι, *mel*.
Ἔλαιον, ου, τὸ, oleum. Ab ἐλαία.
Ἐλαιοπίνης, ες, oleo imbutus, sordidus. Ex ἔλαιον, & πίνη.
Ἐλαιοπωλία, ας, ἡ, olivatio. Ex ἐλαία, & πωλέω.
Ἐλαιοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi venditur oleum. Ex ἔλαιον, & πωλέω, *vendo*.
Ἐλαιοπώλης ου, ὁ, venditor olei. Ex iisd.
Ἐλαιοπώλιον, ου, τὸ, idem quod ἐλαιοπωλεῖον.
Ἐλαιοτρίβειον, ου, τὸ, trapetum, locus, ubi olivæ teruntur, & oleum exprimitur. Ex ἔλαιον, & τρίβω, *tero*.
Ἐλαιότρυγον, ου, τὸ, olei fæx, murca. Ex ἔλαιον, & τρύξ, *fex*.
Ἐλαιουργεῖον, ου, τὸ, locus, ubi oleum conficitur. Ex ἔλαιον, & ἔργον, *opus*.
Ἐλαιουργία, ας, ἡ, olei confectio. Ex iisd.
Ἐλαιοφόρον, ου, τὸ, vas olearium. Ex ἔλαιον, & φέρω, *fero*.
Ἐλαιοφόρος, ου, ὁ ἡ ὄ, ferens oleas, olivifer.
Ἐλαιοφυὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, oleis consitus, in quo oleæ enatæ sunt. Ex ἐλαία, & φύω.
Ἐλαιοφυλλοφόρος, ὁ ἡ ὄ, olivæ folia edens.
Ἐλαιόφυτος, ου, ὁ ἡ ὄ, idem quod ἐλαιοφυὴς.
Ἐλαιόχρισία, ας, ἡ, olei unctio. Ex ἔλαιον, & χρίω, *ungo*.
Ἐλαιόω, ῶ, f. ώσω, olivo, olivas colligo; (2) oleo perungo. Ab ἐλαία.
Ἐλαις, ίδος, ἡ, oliva, olea arbor. Ab eod.
Ἐλαισὰς, ᾶδ, ὁ, qui oleas colligit. Ab eod.
Ἐλαίσι, *olei*, gen. sing. *Dor.* pro ἐλαίου.
Ἐλαιώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, oleosus; (2) pinguis.
Ἐλαιών, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab eod.
Ἐλαιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui olivas colligit, qui olivat. Ab ἐλαιόω.
Ἐλαιωτὸς, ὴ, ὸν, oleo perunctus, seu imbutus. Ab eod.
Ἔλακον, a. 2. ind. act. v. λήκω.
Ἐλάλυ, pro ἐλάλει. A λαλέω, *loquor*.
Ἔλασε, *agitavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε. Ab ἐλαύνω.
Ἐλανδρος, ου, viros capiens.
Ἔλασος, ὁ, nomen avis, ap. *Arist.*
Ἐλάσαι, *compulisse*, a. 1. inf. act.
Ἔλασαν, *compulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἐλάσασκε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε.
Ἐλάσειε, a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐλάσαιμι.
Ἐλασία, expeditionem adfecto & apparo. Ab ἐλαύνω, *agito*. Unde

Ἐλασία, ας, ἡ, equitatio; (2) cursio; (3) expeditio militaris.
Ἐλασίβροντος, ου, ὁ ἡ ὄ, a tonitru agitatus, impetu quodam agitatus, qualis est tonitrus. Ex ἐλαύνω, & βροντὴ, *tonitru*.
Ἐλάσιππος, ου, qui equis vehitur, eques. Ab ἐλαύνω, & ἵππος.
Ἔλασις, εως, ἡ, agitatio equorum, seu currus, aurigatio, equitatio; (2) expeditio; (3) remigatio; (4) expulsio, abactio. Ab ἐλαύνω. Unde
Ἔλασμα, ατος, τὸ, lamina metalli.
Ἐλασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐλασσάμβος, *qui impulit*, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἐλασσάμενος, a verbo ἐλάω,
Ἔλασσε, 3. s. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἤλασε.
Ἔλασσον, *Adv.* minus.
Ἐλασσόειας, idem.
Ἐλασσόω, vel ἐλαττόω, ῶ, diminuo. Ἐλασσῶσαι τ' τιμῆς, Thuc. Ab ἐλάσσων.
Ἐλάσσω, *minorem*, acc. s. *Att.* & *Ion.* pro ἐλάσσονα, ab ἐλάσσων.
Ἐλάσσωμα, ατος, τὸ, diminutio, deterior conditio. Ab ἐλασσόω.
Ἐλάσσων, vel ἐλάττων, ων, ὁ ἡ ὄ, minor; (2) deterior; (3) inferior; (4) paucior. *Comparativus*, ab ἐλαχύς.
Ἐλαστὴς, οῦ, ὁ, impulsor, agitator. Ab ἐλαύνω. Hinc
Ἐλαστρίς, ῶ, f. ήσω, agito, impello.
Ἐλάσω, f. 1. ind. act. v. ἐλαύνω, pro ἐλάσω.
Ἐλατειρα, ας, ἡ, expultrix. Ab ἐλαύνω.
ΕΛΑ'ΤΗ, ης, ἡ, abies.
Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, aurigæ; (2) placentæ genus. Ab ἐλαύνω.
Ἐλάτης, ου, ὁ, agitator; (2) cursor.
Ἐλατήριον, ου, τὸ, quicquid deorsum ventrem purgat; (2) succus cucumeris agrestis; (3) cucumer. Ab eod.
Ἐλατικὸς, ὴ, όν, impellendi, incitandi vim habens.
Ἐλατίνη, ης, ἡ, herba quædam. Ab ἐλάτη.
Ἐλάτινος, ίνη, ινον, abiegnus. Ab eod.
Ἐλατόμησα, a. 1. ind. act. v. λατομέω.
Ἐλατὸς, ὴ, όν, ductilis, ut lamina metalli. Ab ἐλαύνω.
Ἐλαττον, *Adv.* minus, parum. ἐλαττον ἴσχειν, vinci, inferiorem esse, injuria affici, inultum abire. Ab ἐλάσσων.
Ἐλαττονάκις, *Adv.* minus rarius. Ab eod.
Ἐλαττονία, ῶ, minus habeo. Ab eod.
Ἐλαττόνως, *Adv.* minus. Ab ἐλαττον.
Ἐλάττων, idem quod ἐλάσσων. Hinc
Ἐλάττωσις, εως, ἡ, diminutio.
Ἐλαττωτικὸς, ὴ, όν, d minuens, diminuendi vim habens.
Ἐλαυνέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐλαύνειν.
Ἐλαύνοι, *impellat*, 3. sing. opt. verbi ejusd.
ΕΛΑΥ'Νω, f. ἐλάσω, p. ἐλήλακα, agito, impello; (2) stimulo, incito; (3) exerceo, exagito; (4) fatigo; (5) vexo, infector, (6) persequor judicio, accuso; (7) verbero; (8) excutio; (9) excito, cito, moveo; (10) abigo, expello; (11) duco, ductile opus facio; (12) traduco, transfigo; (13) promoveo, progredior, evado, pervenio; (14) equito; (15) vulnero. Κοῖνές τε λυσσῆ πᾶς ἐλήλαται κακῇ, Soph. Ajac. 275. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονὸς, Eur. Med. 706. Ἐγ' Ἴδας σρατιᾶς ἤλασα, fuscepi, Luc. Ὑπὸ τ' ζωπύρου τῆς ἐργον ἐλαυνόμενος, Herodian.
Ἐλάφειος, ου, ὁ ἡ ὄ, cervinus. Ab ἔλαφος.
Ἐλαφηβολία, ας, ἡ, ferorum jaculatio, seu venatio. Ab ἐλαφηβόλος.
Ἐλαφηβόλια, ων, τὰ, festum in honorem Dianæ venatricis. Ab eod.
Ἐλαφηβολιὼν, ῶνος, ὁ, mensis Februarius, ita a sipendis cervis dictus. Ab eod.
Ἐλαφηβόλος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui ferros jaculis figit, venator cervorum; (2) venator quivis. Ex ἔλαφος, & βάλλω, *jacio*.
Ἐλαφίνη, ης, ἡ, hinnulus cervinus. Ab ἔλαφος.
Ἐλάφιον, ου, τὸ, cornu, vel caro cervi.
Ἐλαφοβοσκὴν, ης, τὸ, Elaphoscon, herba quædam valens contra morsus serpentum. Ex ἔλαφος, & βόσκω, *pasco, alo*.
Ἐλάφοιο, *cervi*, gen. sing. *Ion.* pro ἐλάφου.
Ἐλαφοκτόνος, ου, ὁ ἡ ὄ, cervos occidens Ex ἔλαφος, & κτείνω, *occido*.
ΕΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, cervus, vel cerva, (2) placentæ genus.
Ἐλαφοσκόροδον, ου, τὸ, allium cervinum. Ex ἔλ. & σκόροδον, *Angl.* Wild Parsnip.
Ἐλαφρία, ας, ἡ, levitas; (2) paucitas.
Ἐλαφρίζω, f. ίσω, levo, elevo, allevo.
Ἐλαφροπους, celer.
ΕΛΑΦΡΟ'Σ, ὰ, όν, levis & celer, velox; (2) levis, non gravis; (3) levis, non molestus, non difficilis.
Ἐλαφροτης, ἡ, levitas, celeritas.
Ἐλαφρύνω, f. υνῶ, allevo. Ab ἐλαφρός.
Ἐλαφρῶς, *Adv.* leviter, celeriter.
Ἔλαχεν, 3. s. a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.
Ἐλάχησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. λαχαίνω.
Ἐλαχίστα, *Adv.* minime. Ab ἐλάχιστος.
Ἐλάχιστος, ίστη, ιστον, minimus, pauciſſimus, breviſſimus. Ab ἐλαχύς.
Ἐλαχιστότερος, ρα, ρον, minimo minor. Comp. a Superl. ἐλάχιστος.
Ἔλαχον, a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.
Ἐλαχυπάρυος, γος, ὁ ἡ ὄ, breves alas habens.
ΕΛΑΧΥ'Σ, εῖα, υ, parvus, exiguus; Comp. ἐλάσσων, Superl. ἐλάχιστος.
Ἐλάω, abigo, ejicio. Τόσσα παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας μέλλῃ Κρέων, Eur. Med. 70.
Ἐλαὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab ἐλαία.
Ἐλδεται, 3. s. pr. ind. med. *Ion.* pro ἵλδεται. Ab
Ἔ ΛΔΟΜΑΙ, *Poet.* cupio, desidero, appeto.
Ἔλδωρ, ορος, τὸ, desiderium, cupido. Ab ἵλδομαι.
Ἕλε, *interfecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλε, a verbo αἱρέω, pro ἑλὼν.
Ἐλεάζαρ, ὁ, Eleazar, Nomen viri Hebr. ἀλλότιον, *Dei auxilium*.
Ἐλεαίρω, misereor. Ab ἔλεος, *misericordia*.
Ἐλεακείμ, Eleachim, Nomen viri Hebr. ἀλλότιον, *Deus restituet*.
ΕΛΕΑ'Σ, ὁ, nomen avis.
Ἐλεγεία, ας, ἡ, idem quod
Ἐλεγεῖον, ου, τὸ, carmen elegiacum.
Ἐλεγειοποιὸς, οῦ, ὁ scriptor elegiarum. Ex ἐλεγεῖον, & ποιέω, *facio*.
Ἐλεγεῖος, εία, εῖον, ad mœstitiam factus. Ab ἔλεγος.
ΕΛΕΙ'ΝΟΙ, αν, οἱ, pisces gregales, elegini.
Ἐλεγκλικὸς, ὴ, όν, reprehensorius. Ab ἐλέγχω.
Ἐλεγκτὸς, ὴ, όν, reprehensibilis. Ab eod.
Ἐλεγμὸς, οῦ, ὁ, reprehensio; redargutio.
Ἔλεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imp. act. v. ἐλέγχω.
Ἔλεγξις, εως, ἡ, idem quod ἐλεγμὸς.
ΕΛΕΙΟΣ, ου, ὁ lamentatio, vox lugubris; (2) carmen elegiacum, quo lamentatio continetur.
Ἐλεγχίη, ης, ἡ, increpatio, probratio.
Ἔλεγχος, ου, ὁ ἡ ὄ, vituperabilis.
Ἐλεγχθῇ, 3. s. a. 1. conj. pass. v. ἐλέγχω.
Ἐλεγχίγαμος, ου, fidem aut perfidiam conjugis ostendens.
Ἔλεγχος, ους, τὸ, probrum, dedecus.
Ἔλεγχος, ου, ὁ, elenchus, argumentum, indicium, signum; (2) criminatio; (3) accusatio. Νῦν σ' εἰς ἔλεγχον ἐξίαν experientia doctus, Soph. Phil. 97. Ab
ΕΛΕ'ΓΧΩ, f. ξω, arguo, argumentis demonstro; (2) refuto; (3) redarguo, reprehendo; (4) convinco; (5) reprimo, coërceo; (6) adspernor; (7) scisciter, percontor; (8) quæstionem de aliquo habeo. Μὰ μ' ἔλεγχε παλιόσι λόγοις, interroga, Soph. Ll. 1369. Ἀμηχανῶ γ' ὁποῖ' τὸ ζῆν παθὼν μ' ἐλέγχω σφῶτον, ἢ κεῖνα σέ, id. Phil. 336.
ΕΛΕΔΩ'ΝΗ, ης, ἡ, eledona, species polypi.
Ἔλεειν, *capere*, a. 2. inf. act. *Poet.* pro ἑλεῖν, a verbo αἱρέω pro ἕλω.
Ἐλεεινολογέω, ῶ, f. ήσω, miserabiliter loquor, mise-

miserabilem vocem edo. Ex ἐλεεινὸς, & λέγω, *dico*. Unde

Ἐλεεινολογία, ας, ἡ, oratio miserabilis.

Ἐλεεινός, ἡ, ὸν, miserabilis. Ab ἔλεος.

Ἐλεεινῶς, *Adv.* miserabiliter. Ab ἐλεεινὸς.

Ἐλείω, ὦ, f. ήσω, misereor; & *in Pass.* misericordiam consequor. Οὐδ' ἐλεεῖτ' τὸ παιδίον ἄλητον ἐν κακῷ ἥτις ἡμέρας; Aristoph. Lys. 882. Ἐλέησον ἐμὲ τὸν πτωχὸν, id. Pace, 330. Ab ἔλεος.

Ἐλεηθέντ', 3. pl. f. 1. ind. pass.

Ἐλεηθῆσαν, 3. pl. a. 1. conj. pass.

Ἐλεήμονες, ἡ, ὸν misericors, benignus.

Ἐλεήμονες, misericorditer. Ab ἐλεήμων.

Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, misericordia; (2) stips erogata pauperibus, eleemosyna; (3) omne beneficium, quo calamitosos prosequimur. Ab end.

Ἐλεήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, misericors. Ab ἔλεος.

Ἐλέησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐλείω.

Ἐλέησον, 2. sing. a. 1. imper. act.

Ἐλεητικὸς, ἡ, ὸν, ad misericordiam propensus, misericors. Ab ἐλεέω.

Ἐλεητὸς, ὼ, ἡ, commiseratio. Ab end.

Ἐλέειν, *interficere*, a. 2, inf. act. v. αἱρέω.

Ἐλειοβάτης, ου, ὁ, qui per paludes graditur. Ex ἕλος, *palus*, & βαίνω, *eo*.

Ἐλειογενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, in palustribus locis natus. Ex ἕλος, & γίνομαι, *nascor*.

Ἐλειοποιέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, vel ἑλειονομέω, in paludibus degens, palustris. Ab ἕλος, & νέμω, *colo*, *habito*.

Ἔλειος, ου, ὁ ἡ ἡ, palustris, in paludibus nascens, vel degens. Ab ἕλος.

Ἐλειὸς, ῦ, ὁ, glis; (2) sciurus; (3) species accipitris. Ab end.

Ἐλειοσίλινον, apium palustre. A Σίλινον, *apium*. Vid. ἑλειοσέλινον. *Angl.* Smallage

Ἐλειότροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, in paludibus altus, crescens. Ex ἕλος, & τρέφω, *nutrio*.

Ἐλειοχρυσὸς, ου, ὁ, aurelia, flos agrestis aurei coloris. Ex ἑλειος, & χρυσὸς.

Ἐλείπαστον, *reliqui*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλειψα, a λείπω.

Ἐλείπθη, *conclusi est*, 3. sing. perf. ind. pass. *Poet.* pro ἐλείφθη. A λέγομαι.

ΕΛΕΛΕΥ, acclamatio bellica, elelеu!

Ἐλελιθόεις, *chirosus*, 3. sing. pluſq. ind. act. *Poet.* pro ἐλελιθῇ, a verbo λελιθάω.

Ἐλέλιζε, *torquebat*, sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠλέλιζε. Ab

Ἐλελίζω, f. ίσω, elelеu, f. alala clamo; & ἐλελιζόμαι, defleo cum acclamatione ἀλαλαλεῦ; (2) torqueor. Τὸν μὲν κ' ἔγὼ λύσαιμι λύσαντα Ἴτυν ἐλελιζομένην δόρυς μέλισα, Antiph. Av. 220. Ab ἐλελεῦ.

Ἐλέλιζο, 3. f. pluſq. ind. pass. v. ἑλίσσω.

Ἐλελίζων, *qui concutit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐλελίξων, a verbo ἐλελίζω.

Ἐλέλιξε, 3. f. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ἐλελιξεφαίστης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum salvia conditum. Ab

Ἐλελίσφακον, ου, τὸ, vel ἐλελίσφα, ης, ὁ, salvia obversa & implicata more, salvia femina. A Σφακὸς, *salvia*. *Angl.* Sage.

Ἐλελιχθῶ, fut. ξω, rapido volumine torqueo, convolvo, vel circumago, concutio & tremefacio. Ab ἐλίσσω, *volvo*.

Ἐλελίχθην, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ἐλελίχθησαν. Ab ἐλελίζω.

Ἔλελιχμα, ατος, τὸ, rapidus motus & concussio. Ab ἐλελίσσω.

Ἐλελιχθαι, ονται, ὁ ἡ ἡ, qui terram rapido motu concutit. Ex ἐλελίζω, & χθὼν.

Ἐλελόχχι, 3. f. pluſq. ind. med. v. ἐλελίζω.

Ἐλελοίπεσαν, *omiserunt*, 3 pl. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἐλελοίπεισαν, a λείπω

Ἔλεν, *invasi*, 3 sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἕλε, a verbo αἱρέω, pro ἕλω.

ΕΛΕΝΗ, ης, ἡ, Helena; (2) vas quoddam.

Ἐλενηφόρια, τὰ, festum quoddam, dictum ἀπὸ τῆς ἐλένης, a vase, in quo mysteria portabantur.

Ἐλεός, τὸ, festum apud Lacedæmonios, in honorem Helenæ.

Ἐλένη, ης, τὸ, herba quædam, quæ e lacrymis Helenæ enata fingitur, Ph. inula. Ab Ἑλένη, *Angl.* Elecampane.

Ἐλέξατο, *dormivit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi λέχομαι, *dormio*.

Ἐλεοδύτης, ου, ὁ, mensæ coquinariæ minister. Ex ἑλεὸς, & δύω.

Ἐλεόθριπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, genitus seu nutritus in paludibus. Ex ἕλος, & τρέφω, *alo*.

Ἐλεῖσιν, *mensis*, dat. plur. *Ion.* pro ἐλεοῖς.

Ἐλεῖν, *Attice*, misere, *per Syncop.* Ab ἐλεεινὸν.

Ἔλεοι, ῶν, τὸ, five

ΕΛΕΟΣ, ους, ὁ, mensa coquinaria; (2) avis quædam.

ΕΛΕΟΣ, ου, ὁ, vel εος, ους, τὸ, misericordia, commiseratio.

Ἐλεοσέλινον, ου, τὸ, apium palustre, heleoselinum. Ex ἕλος, & Σέλινον, *apium*.

Ἐλέπτισε, a. 1. ind. act. λεπίζω.

Ἐλέπτολις, εως, ἡ, sc. μηχανὴ, machina obsidionalis, machina, qua urbs capiuntur. Ex ἑλεῖν, *capere*, & πόλις, *urbs*.

Ἐλεπτόλις, idem

Ἐλεῖσθ', a. 2. inf. med. v. αἱρέω.

Ἐλεῖσθε, *sumite*, 2. pl. a 2. imper. med.

Ἐλεῖτον, 3. dual. a. 2. ind. med.

Ἐλεητὸς, ἡ, ὸν, præstabilis, apud Homerum, Il. 9, 489. Ab ἐλεῖν, *præstare*.

Ἐλθὲ, *ede*, 2. sing. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἔλε. Ab αἴσθω.

Ἐλεύθεια, ἡ, libertas. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέρια, ων, τὰ, Libertatis solennia.

Ἐλευθεριάζω, f. άσω, libere vigor, ut servus fugitivus; (2) libertatem ututpo, libere ago. Ab ἐλεύθερος. Hinc

Ἐλευθεριαστικὸς, ἡ, ὸν, qui libertatem amat, qui libere agere amat.

Ἐλευθέριος, ἡ, ὸν, liber. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέριος, ου, ὁ ἡ ἡ, liberali ingenio præditus, ingenuus; (2) liberalis, libero homine dignus; (3) servator, liberator, epithetum Jovis.

Ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas; (2) liberalitas; (3) beneficium a sincero animo profectum. Ab ἐλευθέριος.

Ἐλευθερίως, *Adv.* liberaliter, ingenue.

Ἐλευθεροπαιδεία, ας, ἡ, cui filii sunt liberi & qui ipse etiam inde liber est.

Ἐλευθεροπρεπείαν, ου, τὸ, liberi hominis venditio, unde ἐλευθεροπρεπείας δίκη, plagii crimen. Ab ἐλεύθερος, & πιπράσκω, *vendo*.

Ἐλευθεροπρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, liberum hominem decens, liberalis. Ex ἐλεύθερος, & πρέπω, *decet*.

Ἐλευθεροπρεπῶς, liberaliter, hominem liberum & ingenuum decet.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ, έρα, ερον, vel ου, ὁ ἡ ἡ, qui vadit quo vult; (2) liber, non servus; (3) liber, immunis, liberatus; (4) liberalis, ingenuus, generosus.

Ἐλευθεροστομέω, ῶ, f. ήσω, libere loquor.

Ἐλευθεροστομία, ας, ἡ, libertas loquendi. Ab

Ἐλευθεροστόμος, ου, ὁ ἡ ἡ qui est ore libero, qui ingenue libere quæcumque in buccam venerint. Ex ἐλεύθερος, & στόμα.

Ἐλευθερώντας, *liberantes*, acc. plur. part. præs. act *contr.* pro ἐλευθεροῦντας. Ab

Ἐλευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto; (2) in libertatem vindico. Ἐλευθεροῦν τινα τῶν πόνων, ἐκ πόνου. Ἀπὸ βαρβάρων ἐλευθεροῦσθαι ὑπὸ τῶν ἑλλήνων, Plat. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθερώθησαν, 3. sing. f. 1. ind. pass.

Ἐλευθέριος, *libet*, libere, ut liberum & ingenuum hominem decet. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέριος, ου, ὁ, liberatio. Ab ἐλευθερόω.

Ἐλευθερωτὴς, ου, ὁ, liberator. Ab eod.

Ἐλεύσ, venio. Inusit. pro ἔρχομαι. Unde ἐλεύσομαι, ἐλήλυθα, ἤλυθον. Hinc

Ἐλεύθη, ης, *conchylium*, ης, ἡ, Lucina, quod invocetur, ut pariens eniti in lucem.

Ἔλευσις, εως, ἡ, adventus; (2) iter.

Ἐλεύσομαι, f. 1. ind. med. ἔρχομαι.

Ἔλεφον, *cornu*, ατος, τὸ, Ab eod.

ΕΛΕΦΑΙΡΩ, decipio, nocco, ludo. Ἐλεφήρατο φῶτ' ἀνδρωπον, Hes. Θ. 330.

Ἐλεφαντάγαγος, ου, ὁ, qui elephantem agit, vel ducit. Ex ἐλέφας, & ἄγω, *ago*.

Ἐλεφαντάρχης, ου, ὁ, dux eorum, qui pugnant ex elephantis, elephantorum præfectus. Ex ἐλέφας, & ἄρχων. Hinc

Ἐλεφαντάρχια, ας, ἡ, præfectura elephantorum.

Ἐλεφάντειος, ου, ὁ ἡ ἡ, elephantinus.

Ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, elephantiasis, morbus lepræ similis.

Ἐλεφαντιασμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab

Ἐλεφαντιάω, ῶ, elephantiasi laboro.

Ἐλεφάντινος, η, ον, eburnus.

Ἐλεφαντιστὴς, οῦ, ὁ, elephantorum magister, elephantorum domitor & rector.

Ἐλεφαντόδετος, ου, ὁ ἡ ἡ, eboris revinctus. Ex ἐλέφας, & δέω, *vincio*.

Ἐλεφαντοκλιντος, ου, ον, ex ebore compositus, i. ebore ornatus, eburneis figillis.

Ἐλεφαντόκρανος, ου, ὁ ἡ ἡ, eburneum capulum habens. Ex ἐλέφας, & κάρη.

Ἐλεφαντόμαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, cum elephanto pugnans, Elephantis infestus. Ex ἐλέφας, & μάχομαι, *pugno*.

Ἐλεφαντόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, eburneos pedes habens. Ex ἐλέφας, & πούς, *pes*.

Ἐλεφαντοφάγος, ὁ ἡ ου, elephanti carnem comedens.

Ἐλεφαντώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, elephantinus.

ΕΛΕΦΑΣ, αντος, ο, elephas, elephantus; (2) ebur; (3) elephantiasis, morbus; (4) oculi genus.

Ἐλέχθλω, a. 1. ind. pass. verbi λέγω.

Ἔλιψ, 3. sing. a. 1. ind. act. v. λείπω.

ΗΛΙΟΣ, ου, ὁ, color, ex sole prodiens, calor solaris; (2) splendor solis.

Ἕλκε, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἕλκυσα. A λάω.

Ἕλκω, *experiri*, 2. sing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἕλκῃ, a verbo αἴρω.

Ἐλόβητο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο, a λανθάνω.

Ἐλόλακες, part. ind. act. *Att.* pro ἐλάκησα, a verbo ἐλακάνω.

Ἐλολυκὼς, perf. part. act. *Att.* pro ἐλακώς.

Ἐλόμαμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἔλαμμαι.

Ἐλολαμμένος, perf. part. pass. *Att.* pro ἐλαμμένος.

Ἐλολυγὼς, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἐλαγὼς.

Ἐλόλυγκε, *rodargutus est*, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἐλάγχθη. Ab λάγχω.

Ἐλόλυγμαι, *contactus sum*, perf. ind. pass.

Ἐλολίδαγ 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* & *Att.* pro ἐλαμβάνοι εἰσι. Ab ἐλαύνω.

Ἐλολυθὼς, *qui venit*, perf. part. med. *Att.* & *Æol.* pro ἐληλυθὼς. Ab ἔρχομαι.

Ἐλόμυθα, p ind. med. *Att* pro ἐλυθα.

Ἐλολύθειν, pluq. ind. med. *Att.* pro ἐλελύθειν.

Ἐλολυθυῖα, perf. part. med. *Att.* pro ἐλελυθυῖα.

Ἐλοξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi λέγω.

Ἐλόφθις, 2. f. a. 1. ind. pass. v. λαμβάνω.

Ἐλθὶ, *veni*, 2. sing. a. 2, imper. act. *per Syncop.* pro ἐλυθε, ab ἔρχομαι.

Ἐλθέμεν, a. 2. inf act. *Ion.* pro ἐλθεῖν.

Ἐλθὲν, vel ἐλθὼν, *venisse*, a. idem, *Dor.*

Ἐλθὴς, 2. f a. 2. conj. v. ἔρχομαι.

Ἐλθοι, *veneris*, 3. sing. a. 2. optat. act.

Ἔλθον, *quod venit*, a. 2. part. act. n. g.

Ἐλθόντεσσιν, *advenientibus*, dat. pl. a. 2. part. act. *Poet.* pro ἐλθοῦσι.

Ἔλθοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Boeot.* pro ἦλθον.

Ἔλθω, *venerim*, a. 2. conjunct. act.

Ἐλιάδην, 3. f. a. 1. ind. pass. v. λιάζω.

Ἐλίγδην, *Adv.* volutim, convolutim, volubiliter. Ab ἑλίσσω, *volvo*.

Ἐλιγήσομαι, f. 2. ind. pass. v. ἑλίσσω.

Ἔλιγμα, ατος, τὸ, volutatio, involutio. Ab end. Hinc

Ἐλιγματώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, tortuosus, flexuosus, intortus.

Ἕλιγμις, ῦ, ἡ, vortex, gyrus. Ab ἑλίσσω.

Ἐλιθάδι-

'Ελαθάνω, *a. v. ind. pass. v.* λανθάζω.
'Ελαθόλεον, *imp. ind. act. v.* λαθόλεον.
'Ελακάτη, *nos, ἡ, mimes in nodum collectos habens.*
'Ελάκη, *ης, ἡ, ursa major inter astra; ilicina, felix Arcadibus.* Ab ἕλισσω.
'Ελακηδόν, *Adv.* volutatim, in orbem.
'Ελακίτης, *ου, ὁ.* tortuosus, unde ἑλακίται κρημνοί.
'Ελακόβλεφαρος, *ου, ὁ ἡ ἡ, proprie cui palpebræ sunt vorubiles, tortiles, aut nigræ; (2) pulchrus oculos habens, pulchra.* Ex ἕλικος, & βλέφαρον.
'Ελακοδρόμος, *ὁ ἡ ἡ, in orbem currens, Epith. solis & Lunæ.*
'Ελακοειδής, *ές, tortilis.* Ab ἕλιξ, & εἶδος, *species.*
'Ελακοειδῶς, *tortuose, in gyrum.*
'Ελακώδης, *ους, ους, ες, tortuosus.* Ab ἕλισσω.
'Ελακός, *ἡ, ὁν, volubilis, tortilis, vorticosus; (2) niger.* Ab eod.
'Ελικίβρη, *ης, ἡ, armilla; (2) inauris.*
'Ελικίδες, *ἡ. ὁν, tortilis, tortuosus.* Ab eod.
'Ελικών, *ῶνος, ὁ, Helicon, mons Musis sacer; (2) instrumentum quoddam musicum.* Ab eod. Hinc
'Ελικωνιάδες, *ων, αἱ, Heliconiades, Musæ.*
'Ελικώνιος, *ία, ιον, Heliconius, ad Heliconem pertinens.* Hinc αἱ ἑλικώνιαι παρθένοι, *eadem sunt, quæ Heliconiades hic Musæ.*
'Ελικᾶπις, *ιδος, ἡ, puella, quæ amantium oculos ad se trahit; (2) cui oculi sunt nigri, vel rotundi, ac mobiles h. e. pulcri, unde (3) pulcra.* Ab
'Ελίκωψ, *ωπος, ὁ ἡ ὠ, cui oculi sunt nigri, vel rotundi, vel mobiles, pulcri.* Ex ἕλικος, & ὤψ, *oculus.*
'ΕΛΙΝΝΥΩ, *ύσω, vito, caveo; (2) desino, desisto; (3) manco, motor; (4) sedo, cessare facio.* Ἐλίνυσας ὀδύνα χρόνοι, Herodot.
'ΕΛΙΝΟΣ, *υ, ὁ, ramus, apud Nicandrum. Vitis, ap. Dionys. P.*
'Ελινύω, *idem quod* ἐλίνυω. Οὐκ ἐλινύειν ἐχολῶ, ἀλλὰ ζωπεῖν ἀνδρα, Aristoph. Θεσμ. 605.
'Ελιξ, *ικος, ἡ, volumen, involucrum; (2) vortex, gyrus; (3) clavicula; (4) armilla, annulus; (5) species hederæ; (6) ὁ ἡ ἑ, intortus, implicitus; (7) volubilis; (3) circumiens.* Ab ἑλίσσω.
'Ελιξις, *ἡ, linctus.* Ab ἑλίσσω, ap. *Hipp.*
'Ελιξοκέρως, *ατος, ὁ ἡ ἑ, tortuosa cornua habens.* Ex ἕλιξ, & κέρας, *cornu.*
'Ελοΐ, *ὁ, Eloi, Nomen viri Hebræum αγλιτον, Laus Dei.*
'Ελιπον, *reliqui, a. 2. ind. act. verbi* λείπω.
'Ελισαβέτ, *ἡ, Elisabetha, Nomen mulieris Hebr. ἀγλιτος, Deo juravit.*
'Ελισσαῖος, *υ, ὁ, Elisæus, nomen prophetæ Hebr. Ad Dei salus.*
'Ελισσε *μοι, pr. inf. act. Ion. pro* ἑλίσσειν.
'Ελισσετο *3. sing. imperf. ind. med. verbi* λισσομαι, *supplico.*
'Ελισσόμενος, *part. pr. f. g. med. vel pass. v.*
'Ελισσω, *vel* ἑλίττω, *f. ξω, volvo, circumvolvo, complico.* Σὺν δ' ἑλίσσει τμηταῖς ἱμᾶσι, Soph. El. 784. Ab ἕλιξ.
'Ελίτροχος, *ου, in quo vertitur axis, Epith. σφίγγος.*
'Ελίχθεν, *relicti sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. Ion. pro* ἐλείφθησαν, *a* λείπω.
'Ελιχρυσος, *idem quod* ἐλειχρυσος.
'Ελκε, *trahebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro* εἵλκε, *ab* ἕλκω.
'Ελκεῖ, *ulceri, dat. sing. contr. pro* ἕλκει.
'Ελκέμεν, *pres. inf. act. Ion. pro* ἕλκειν.
'Ελκεο, *2. sing. imperf. ind. med. Ion. pro* εἵλκε.
'Ελκεσίπεπλος, *ου, ὁ ἡ ἑ, longa veste indutus, peplum inter ferendum trahens.* Ex ἕλκω, *trahe, &* πέπλος.
'Ελκετο, *3. sing. imperf. verbi* ἕλκω.
'Ελκεχίτων, *ωνος, ὁ ἡ ἑ, cui longa est vestis sive tunica.* Ex ἕλκω, *trahe, &* χιτών.
'Ελκία, *fut. ήσω, apud Homerum trahe; (2) discerpe, dilacera; (3) violo, attento, per vim traho.* Σὶ μὴ κύνες ἢὲ οἰωνοὶ Ἑλκήσω' ἀϊκῶς, Il. 22, 336.
'Ελκηδόν, *Adv. tractim, trahendo.* A præc.
'Ελκηθμός, *ῆ, ὁ, violentia, tractio, vis.* Ab ἕλκω.
'Ελκηθρον, *υ, τὸ, trahea; (2) buris.* Ab eod.
'Ελκημα, *τος, τὸ, præda.*
'Ελκηπόεις, *ω, ulcero, exulcero.* Ab
'Ελκοποιός, *ὸς, ὁ ἡ ὸ, vulnificus; (2) exulcerans.* Ex ἕλκος, & ποιέω, *facio.*
'ΕΛΚΟΣ, *ους, τὸ, ulcus; (2) vulnus, imprimis inveteratum.*
'Ελκόω, *ῶ, f. ώσω, ulcero, exulcero.* Unde *Pass.* ἑλκόομαι, ἑλκωμβής. Ab ἕλκος.
'Ελκτικός, *ἡ, όν, tractorius, attractativus.* Ab ἕλκω.
'Ελκτός, *ἡ, όν, tractus, ductilis.* Ab eod.
'Ελκύδριον, *υ, τὸ, uscusculum. Dim. ab* ἕλκος.
'Ελκυσις, *εως, ἡ, idem & ab eod.*
'Ελκυσμα, *ατος, τὸ, scoria seu recrementum argenti.* Ab eod.
'Ελκυσμός, *οῦ, ὁ, tractio.* Ab eod.
'Ελκυσάζω, *fut. άσω, trahendo rapto.*
'Ελκυστήρ, *ῆρος, ὁ, tractor; (2) hausitorius; (3) capillicum; (4) instrumentum, quo fœtus ex utero trahitur.* Ab eod.
'Ελκυστικός, *ἡ, όν, vim habens trahendi.*
'Ελκύω, *f. ύσω, traho.* Ἑλκύειν τινα εἰς ἅλιον. Ὅπως λιπαρὴς κλᾶσις ἑλκύσῃ σπυρά, Lyc. 716. Ab
'ΕΛΚΩ, *f. ξω, traho, attraho, manu, navibus, pondere, &c. (2) fugo.* Ἕλκειν τὸ γένος ἀπό τινος. Τί δῆτα μ' ἕλκεις ἀθλίαν; Aristoph. Θεσμ. 625. Ἴχνη Σωφρονίσκου ἕλκειν, κλῆμα σήπειν βίᾳ, Epigr.
'Ελκώδης, *ους, ὁ ἡ ὠδες, ulcerosus.* Ab ἕλκος.
'Ελκωμα, *τὸ, ulceratum.* Ab ἑλκόω. Hinc
'Ελκωματικός, *ἡ, όν, ulcerativus.*
'Ελκωσις, *εως, ἡ, ulceratio.* Ab ἑλκόω.
'Ελλάβε, *sumpsit, 3. sing. a. 2. ind. act. Poët. pro* ἔλαβε, *a verbo* λαμβάνω.
'Ελλαδικός, *ἡ, όν, Græcanicus.* Ab ἑλλάς.
'Ελλαμβάνω, *comprehensum, constrictum teneo.*
'Ελλαμπρύομαι, *splendesco, claresco; (2) magnificentiam ostendo, largitionis splendore me illustro; (3) splendida & magnifica oratione utor.* Ex ἐν, & λαμπρύνω.
'Ελλαμπτικός, *ἡ, όν, illuminativus.*
'Ελλαμπτικώς, *Adv. illuminose.*
'Ελλαφαδῆ, *a. 1. inf. med. v.* ἐλλάμπω.
'Ελλάμπω, *fut. ψω, illuceo; illustro, claram reddo: (2) illumino, divinitus doceo.*
'Ελλανοδίκαι, *ῶν, οἱ, judices sacrorum certaminum apud Græcos, Dor. pro* Ἑλληνοδίκαι. Ex ἕλλω, & δίκη, *ordinem.*
'Ελλανοδικία, *ᾶς, f. ησα, judex fui sacrorum certaminum.* Ex iisd.
'Ελλανες, *Græci, Dor. pro* Ἕλληνες, *ab* Ἕλλω, *Græcus.*
'Ελλάς, *άδος, Hellas, Græcia; (2) Adj. Græcanica, Græca, pro* ἑλληνική.
'Ελλάσαι, *Poët. pro* ἑλάσαι, *ab* ἐλαύνω.
'Ελλαχον, *a. 2. ind. act. Poët. pro* ἔλαχον, *a* λαγχάνω.
'Ελλεβορίαν, *helleboro indigere.*
'Ελλεβορίζω, *helleboro purgo.*
'Ελλεβορισμός, *ῦ, ὁ, purgatio helleboro facta, Aret.* Ab
'ΕΛΛΕΒΟΡΟΣ, *& ἑλλέβορος, ου, ὁ, helleborus, veratrum, Virgil.* Nieswurz.
'Ελλεδανοῖσιν, *Ion. pro* ἐλλεβάροις, *ab*
'Ελλεβάρη, *ῆς, ἡ, vinculum, retia.* Ab ἕλλω, *hringo.*
'Ελλειμμα, *ατος, τὸ, defectus, delictum, erratum; (2) reliquum pensionis non persolutæ.* Ab ἐλλείπω.
'Ελλειπής, *ἐς, ὁ ἡ ἐς, cui deest aliquid, imperfectus.* Ab eod.
'Ελλειπτικός, *ἡ, όν, defectivus.*
'Ελλειπτικῶς, *defective.*
'Ελλείψω, *fut. ψω, relinquo, prætermitto; (2) deficio.* Οὐδὲν ἐλλείψουσι αὐτὰ λιπαρᾶς χειμερίας, Aristot. Lyt. υ, ὁ. Hinc
'Ελλειψις, *εως, ἡ, derelictio, præteritio; (2) defectus; (3) Figura grammatica, qua vox eleganter omittitur.* Ab ἐλλείπω.
'Ελλεσχαι, *f. ξω, linctu ingero, lingendo admuno.* Ex ἐν & λείχω, lingo.
'Ελλεχής, *ους, ὁ ἡ ὲς, vulgatus, qui est in omnium ore & sermone.* Ex ἐν, & λείχω.
'ΕΛΛΗΝ, *ηνος, ὁ, Græcus; (2) filius Deucalionis, a quo Græci nomen Ἑλλήνων sortuti*
'Ελληνίζω, *fut. ίσω, Græcos sequor, seu imitor, Græcum reddo, Græcus fum; (2) cura Græcis facio, Græcis faveo; (3) Græce loquor.* Ab 'Ελλάς.
'Ελλάνικος, *ἡ, ον, Græcus, Graius, Græcanicus; (2) Græcos decens; (3) Græcis f vens.* Ab eod.
'Ελληνικῶς, *Adverb. Græce, Græco more, Græcanice.*
'Ελλήνιος, *ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod* Ἑλλάνικος.
'Ελλάς, *άδος, Græcia.* Ab eod.
'Ελληνισμός, *οῦ, ὁ, imitatio Græcorum; (2) bitæ Græcæ, lepos Græcus; (3) sermo Græcanicus, seu proprietas verborum Græcorum.* Ab ἑλληνίζω. Unde
'Ελληνιστής, *οῦ, ὁ, sectator, seu imitator Græcorum, amulus & fluviosus Græcorum.*
'Ελληνιστί, *Adv. ad imitationem Græcorum, ritu & more Græcanico; (2) Græce, lingua Græci.* Ab eod.
'Ελλησποδίκαι, *ων, οἱ, idem quod* ἑλλανοδίκαι.
'Ελλησποκόπος, *Græcorum gratiam captans; (2) Græcorum more disserens, ap. Polyb.*
'Ελλησταμίαι, *ῶν, οἱ, quæstores Græciæ, ærarii Græci præfecti.* Ex 'Ελλάς, & ταμίας, *dispensator, quæstor.*
'Ελλεξε, *Poët. pro* ἔλεξε, *a* λέγω.
'Ελλησποντίας, *υ, ὁ, nomen venti ab Hellesponto spirantis.*
'Ελλησποντιακός, *ὸς, ὁ ἡ ὸ, Hellespontinus; (2) qui ad Hellespontum pervenit.* Ab
'Ελλήσποντος, *υ, ὁ, Hellespontus, mare, vel portus fretum inter Europam Asiamque.* Ex 'Ελλη, *Helle, &* πόντος, *mare, quasi* πόντος τῆς Ἕλλης, *mare Helles, quæ in ipso periit.*
'Ελλιμενίζω, *f. ίσω, in portu fum, in portu verlor; (2) in portum venio, portum capio; (3) portorium exigo.* Ex ἐν, & λιμήν, *portus.*
'Ελλιμένιον, *υ, τὸ, portorium.* Ex iisd.
'Ελλιμενικός, *ἡ, όν, ad portum f. portorium pertinens.* Ἐλλιμενικά, *τὰ, vectigalia e portorio.*
'Ελλιμενιστής, *οῦ, ὁ, portorii exactor, portitor.* Ex ἐλλιμενίζω.
'Ελλιμνάζω, *fut. άσω, stagno, restagno.*
'Ελλιπής, *ους, ὁ ἡ ὲς, cui deest aliquid.* Ab ἐλλείπω.
'Ελλίπως, *defective.* A præc.
'Ελλιβάζω, *siliquor.* Ab ἑλλιβος.
'Ελλίβατος, *ου, ὁ, ἡ, ον, inanis.* Ex ἐν, & λιβάς.
'Ελλοβοβδής, *ους, ὁ ἡ ὲς, florem in siliqua edens, in folliculo florens.* Ex ἕλλοβος, & ἄνθος, *flos.*
'Ελλοβοκάρπος, *fructus in folliculo, vel in siliqua clausus.* Ex ἐν, & λοβός.
'Ελλοβοσπέρματος, *ου, ὁ ἡ ὸ, cui semina sunt in folliculo vel siliqua. Hinc* ἑλλοβοσπέρματα, *semina in folliculis clausa.* Ex ἑλλοβος, & σπέρμα, *semen.*
'Ελλοβώδης, *ους, ὁ ἡ ὲς, qui est e genere siliquatorum vel siliquas ferentium.*
'Ελλογεῖν, *imputare.* Ab ἐλλόγος.
'Ελλόγιμος, *υ, ὁ ἡ ὸ, clarus, nobilis; (2) doctus, facundus.* Ex ἐν, & λόγος.
'Ελλογος, *υ, ὁ ἡ ὸ, rationis participes, rationalis; (2) aptus, probaneus; (3) eximius, insignis, clarus.*
'Ελλόγως, *cum ratione, apte.*
'Ελλοπόω, *f. ήσω, idem & ab eod.*
'Ελλοπώω, *f. ώσω, idem & ab eod.*
'ΕΛΛΟΣ, *ου, ὁ, hinnulus; (2) mutus.*
'Ελλοφόνος, *ου, ὁ ἡ ὸ, hinnulorum cervinorum per aptes; (2) cervorum interfector.* Ex ἐλλός, *hinnulus, &* φόνος, *cædes.*

'Ελλοφόνος,

Ἐλοχεύω, ῶ, f. ήσω, in insidiis lateo, insidior. Ex ἐν, & λοχος, *insidiæ*.

Ἐλοχίζω, in insidias pono. Ex iisd.

Ἔλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit, mutus, ut piscis; (2) piscis. Ex λείπω, & ὄψ, *vox*.

Ἐλπτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, qui molestiarum & curarum expers non est. Ex ἐν, & λύπη.

Ἐλυγχιασμβίνος, ellychnium habens. Ab

Ἐλύχνιον, ου, τὸ, ellychnium, funale. Ex ἐν, & λύχνος, *lychnus*.

Ἐλυχνίστιον, linamenti genus apud chirurgos ex materia ellychniorum.

Ἔλλω, contineo. Ab εἴλω, *coarcto*.

Ἐλμινθιάω, ῶ, lumbricis infestor.

Ἐλμίνθιον, ου, τὸ, lumbriculus; (2) tinea.

Ἐλμινθώδης, ὁ ἡ ὁ, lumbrico similis. Ab

ΕΛΜΙΝΣ, νθος, ὁ, (*scribitur & ἕλμυς*) lumbricus; (2) tinea.

Ἐλμωδάν, *Elmodan*, Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Deus mensurabit eos*.

Ἑλξίνη, ης, ἡ, helxine, parietaria, herba. Ab ἕλκω, *trahо*, eo quod prætereuntium vestes attrahat. *Angl.* Pellitory of the Wall.

Ἕλξις, εως, ἡ, tractio, attractus. Ab eod.

Ἑλυγίζω, a. 1. ind. pass. v. λογίζομαι.

Ἑλεῖλε, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἵλουν, a λέω.

Ἑλειδόουσι, 3. pl. imperf. ind. act. v. λειδορίω.

Ἑλοίτην, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω.

Ἕλαμι, *capiam*, a. 2. opt. act.

Ἑλοῦσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro εἷλοῦσα.

Ἐλόμην, a. 2. ind. med *Ion.* pro εἱλόμην.

Ἕλον, *cepi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλον.

ΕΛΟΣ, ους, τὸ, palus, aqua palustris cœno mixta.

Ἑλοῦ, 2. sing. a. 2. imper. med. verbi αἱρέω.

Ἑλόμην, 1. pl. imperf. ind. act. pro ἐλούμην a λέω.

Ἑλόντες, nom. pl. a 2. part. act. v. αἱρέω.

Ἑλοῦ' pro ἑλοῦσα. Vide ἑλοῦσα.

Ἐλοχεύω, 1. 1. ind. pass. verbi λοχεύω.

Ἔλπεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἕλπεται, ab ἔλπομαι.

Ἔλτεο, 2. sing. præt. imper. med. *Ion.* pro ἕλπου.

Ἐλπιδοδότης & δώτης, autor spei.

Ἐλπιζοποιῶ, spem alicui facio, spe lacto.

Ἐλπίζω, f. ίσω, spero; (2) reor, existimo, *dicitur interdum & in pejorem partem pro* vereor, metuo; (3) & act. spem facio, *ut* ἐπελπίζω. Τίωδε δ' ἐξεδον ἐλπίσιν Αἰαντος ἐλπίζῃ φέρειν, Soph. A. 810. Τυτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα, Arist. Av. 962. Ab ἐλπίς.

Ἐλπίουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίσουσι,

ΕΛΠΙΣ, ίδος, ἡ, spes; (2) exspectatio.

Ἐλπισθείς, a. 1. part. pass. v. ἐλπίζω. Unde

Ἔλπισμα, ατος, τὸ, id, quod speratur, spes.

Ἐλπιστικὸς, ὴ, όν, in spe positus.

Ἐλπτὸς, ὴ, όν, sperabilis, qui sperari potest.

Ἐλπιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίσω.

Ἔλπομαι, spero; (2) existimo, puto. Ab ἔλπις.

Ἔλπω, sperare facio, in spem adduco, apud Homerum, Od. 2, 90. Ab eod.

Ἔλπωρή, ῆς, ἡ, spes. Ab eod.

Ἔλσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro ἐλάσαι.

Ἔλυμα, f. ἕλυμα, ατος, τὸ, pars aratri in medio, temo, buris; (2) integumentum. Ab ἑλύω, f. ἑλύω, *involvo, tego*.

Ἐλύμας, α, ὁ, Elymas, Nomen magi Arab.

Ἐλυμήνατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi λυμαίνω.

Ἔλυμνον, 2. sing. ejusd. mod. & temp.

Ἔλυμος, ου, ὁ, theca citharæ; (2) tibia e buxo; (3) genus leguminis, panicum herba. *Angl.* Panick. Ab ἑλύω, *involvo*.

Ἐλύπει, *dolebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐλύπει, a λυπέω.

Ἔλυσα, *solvi*, a. 1. ind. act. verbi λύω, *solvo*.

Ἕλυτρον, ου, τὸ, involucrum, integumentum; (2) pars illa, e qua nascitur cilium; (3) cuticula in interfectis, quæ alas claudit; (4) folliculus seminis; (5) alveus & receptaculum aquarum. Ab eod.

Ἕλυτρον, ου, τὸ, idem.

Ἐλυτρώσω, *liberabo*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐλυτρώσασο, a λυτρόω.

Ἑλύω, vel ἑλύω, f. ύσω, involvo, implico, intego. Ab εἰλέω. *involvo*.

Ἕλω, a. 2. conj. act. v. αἱρέω.

Ἑλώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, palustris. Ab ἕλος.

Ἑλωρὰ, a. 2. conj. med. v. αἱρέω.

Ἕλων, *capiens, qui cepit*, a. 2. part. act.

ΕΛΩΡ, ρος, το, captura; (2) rapina, præda; (3) pœna captionis vel interfectionis.

Ἑλάφιον, ου, τὸ, idem.

Ἐμαθτε, 2. pl. a. 2. ind. act. v. μανθάνω.

Ἔμαθον, *didici*, 1. sing. a ejusd.

Ἐμάθησαν, 3. pl. a. *Bœot.* pro ἔμαθον.

Ἐμαίμασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐμαίμασσε, a μαιμάω.

Ἐμακάρτε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi μακαρίζω.

Ἐμαλάχθιν, a. 1. ind. pass. v. μαλάσσω.

Ἐμαλοφόρι, 3. sing. impert. ind. act. *Dor.* & *per contr.* pro ἐμηλοφόρει, a μηλοφορέω.

Ἐμάνθιν, a. 2. ind. pass. verbi μαίνομαι.

Ἐμάξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. μάσσω.

Ἐμάρανε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. μαραίνω.

Ἐμαρνάθη, 3. sing. a. 1. ind pass.

Ἐμαργύναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi μαργαίνω.

Ἐμαρτυδίλιν, 3. d. imperf. ind. med. verbi μάρνομαι.

Ἐμαυτὸ, ῆς, ῆ, mei ipsius. Ex ἐγὼ, *Gen.* ἐμὲ, & αὐτὸς, *ipse*.

Ἐμαχεσάμιλιν, a. 1. ind. m. v. μάχομαι.

Ἔμβα, *progredere*, 2. sing. a. 2. imper. *per Apocop* pro ἐμβήθι, a verbo ἐμβαίνω.

Ἐμβαδίζω, incedo.

Ἐμβάδιον, ου, τὸ, calceus, vel solea. Ab ἐμβάς.

Ἐμβαδὸν, *Adverb.* pedestri itinere. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβαθμος δικαστὴς, in Pand. ordinarius judex. Ab eod.

Ἐμβαθρα, ων, τὰ, calceamenta quædam. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβαθυνὲς, Hes. sapientes, prudentes, quorum cogitationes sunt profundæ. Ex ἐν, & βάθος. Unde

Ἐμβαθύνω, fut. υνῶ, profundum facio, in profundum extendo; (2) immergo.

Ἐμβαινον, imp. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβαινον. Ab

Ἐμβαίνω, ingredior, subeo, adeo; (2) ingredior, i. e. gradum facio; (3) insulto; (4) ἐμβῆσαι, intrare facere, injicere. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμβῆσαι ὀφρύσι, Eur. Ph. 2. εἰς ἀγορὴν, Plut. Ex ἐν, & βαίνω.

Ἐμβακχεύω, bacchor in, insolenter lætor in.

Ἐμβαλεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐμβάλλω.

Ἐμβέλλε, 3. sing. imp. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβαλλε

Ἐμβάλλω, jaculer in aliquem, immitto, injicio; (2) infero, interiero, intercalo; (3) ingredior, irrumpo (4) hostiliter irruo, impetum in aliquem facio; (5) repono, condo. Ἥτις τίκνοισι ζώοισι ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης, Eur. Med. 232. Καὐτὸς ὁ Ποσειδῶν ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς εἰκάς, subvertat, Arist. Ach. 516. Ἐμβαλὼν χειρὶ σίδηρον, Soph. Phil 810. Ἐς τὰς ἑκάστας ἰτέαλον αὐτοῖν τοῦν σφοδοῖν, Arist. Av. 1151.

Ἐμβάλοι, *conj* aor. 2. sing. a. 2. conj.

Ἐμβαμμα, ατος, το, embamma, liquamen, intinctus, jurulentum quod ad intinctus paratur. Ab ἐμβάπτω.

Ἐμβάντι, dat. sing. part. ἐμβάς.

Ἐμβαπίζω, f. ίσω, intingo, immergo.

Ἐμβαπίσω, idem.

Ἐμβάπτω, f. ψω, idem. Ἐνέβαψεν εἰς ἓν κηρὸν αὐτὰς τὸ σφόδι, Arist. Nub. 140.

Ἐμβαρύνω, f. ύσω, ingravo, gravo.

Ἔμβας, άδος, ἡ, solea; (2) soccus. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβάς, a. 2. part. act. v. ἐμβαίνω.

Ἐμβασιλεύσας, qui intrare facit, aut intrat τὴν κόίτην cubile.

Ἐμβασίλευον, imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐνεβασίλευον, ab

Ἐμβασιλεύω, f. εύσω, regno in. Ὁ δ' ἱερὰ ἐμβασιλεύῃ, Hesiod. Theog. 71.

Ἐμβάσιος, ου, ὁ, conscensorius, epithetum Apollinis, qui colebatur in littore ubi conscensuris navem. Ab ἐμβαίνω. Unde

Ἔμβασις, εως, ἡ, ingressus, introitus, conscensus; (2) solium, in quo lavamur.

Ἐμβασίχυτρος, ου, ὁ ἡ ὁ, in ollas repens, nom. muris in Batrachom. 208. Ex ἐμβαίνω, & χύτρα, *olla*.

Ἐμβάς, άνος, οἱ, cothurni. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβατευτικὸς, ὴ, όν, possessorius. Ab

Ἐμβατεύω, f. εύσω, & ἐμβατέω, f. ήσω, fastuose incedo; (2) invado, ingero me, incolo, Æschyl. in Pers. 449. (3) quæro, scrutor. Ἐμβατεύειν εἰς τὴν ὑσίαν, Dem. εἰς τὴν γαῦν, id. Καὶ τοὶ μὴ ἀλλὰς ἐμβατίουσιν λειμῶνας Ἑλικωνίδας, Lyc. 642.

Ἐμβατεω, ingredior.

Ἐμβατὴ, ῆς, ἡ, solium, vel alveus, sive vas, quo in balineo ad lavandum utuntur. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβατήριον, ου, τὸ, genus cantus ad tibiam; (2) ingressus. Ab

Ἐμβατήριος, ου, ὁ ἡ ὁ, ingressivus. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβάτης, ου, ὁ, sessor, equitator; (2) miles classiarius. Ab eod.

Ἐμβατὸς, ὴ, όν, & ἐμβατὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, qui adscendi potest; (2) facilis accessu, ad quem accedere licet. Ab eod.

Ἐμβάφιον, ου, τὸ, patina profundior. Ex ἐν, & βάπτω.

Ἐμβάφος, ου, ὁ ἡ ὁ, bibulus. Ex iisd.

Ἐμβάψας, a. 1. part. act. v. ἐμβάπτω.

Ἐμβεβαίωσ, ῶ, f. ώσω, constabilio, confirmo. Ἐμβεβαιώσασθαι τὸ νίκημα, Plut.

Ἐμβεβακὼς, 3. sing. pert. ind. act. *Dor.* pro ἐμβεβηκὼς, v. ἐμβαίνω.

Ἐμβέβασαν, 3. pl. pluſq. ind. act. *per Syncop.* pro ἐνεβεβήκεισαν, ab ἐμβαίνω.

Ἐμβεβαὼς, part. perf. act. *Att.* & *Ion.* pro ἐμβεβηκὼς. Ab eod.

Ἐμβεβηλόω, ῶ, profano, contamino.

Ἐμβείη, *ingressus sit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐμβῇ, ab ἐμβαίνω.

Ἐμβελὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui est intra teli jactum. Ex ἐν, & βέλος, *telum*.

Ἔμβεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβη, ab ἐμβαίνω.

Ἐμβεῖεν, 3. sing. a. 2. opt. act. *Poet.* pro ἐμβαίη.

Ἐμβήθι, *insiende*, 2. sing. a. 2. imper. act.

Ἐμβήναι, *ingressum esse*, a. 2. inf. act.

Ἐμβιβάζω, fut. άσω, facio ut insendat; (2) impono; (3) impello; (4) induco, introduco; (5) deduco. Ἐμβιβάζειν τινα εἰς σκλοῖον, Plut.

Ἔμβιος, ου, ὁ ἡ ὁ, vitalis, vivus, animatus cui vita, seu vitalis vis inest, vivens, vivax. Ex ἐν, & βίος, *vita*.

Ἐμβιοτεύω, f. σω, vivo in, alor. Ἐν ᾗ (δίαιτα) ἐμβιοτεύῃ ὁ νεοσσὸς, Arist.

Ἐμβιόω, ῶ, idem. Hinc

Ἐμβίωσις, εως, ἡ, vita aliquo loco acta.

Ἐμβιωτήριον, τὸ, domicilium, sedes.

Ἔμβλιμμα, ατος, τὸ, intuitus, rectus adspectus. Ab

Ἐμβλέπω, fut. ψω, intueor, oculos figo. Ἐμβλέψας μοι κ' μάλα τυραννικὰς, Plut.

Ἔμβλημα, ατος, τὸ, emblema, operi alteri insertum ornatus causſa. Ab ἐμβάλλω.

Ἔμβλησις, ἡ, injectio.

Ἐμβοάω, ῶ, fut. ήσω, inclamo, clamosem tollo. Μείζων ἐμβοᾶν τῷ Στέντορι, Luc.

Ἐμβόησις, εως, ἡ, q. d. inclamatio, clamitatio, *Arct.* Ab ἐμβοάω.

Ἐμβοθὶς, ος, ὁ ἡ ὁ, in foveam depressus locus; (2) qui in fovea est. Ex ἐν, & βόθρος.

Ἐμβοθρόω, in foveæ vel fornicis formam excavo vel deprimo.

Ἐμβολὰς,

Ἐμβολή, ῆς, ἡ, arbor insita ; (2) fructus insitus. Ab ἐμβάλλω.

Ἐμβολήτης, ου, ὁ, aggressor, invasor.

Ἐμβολή, ῆς, ἡ, irruptio ; (2) impressio irruentis aciei vel grandinis ; (3) ostium fluminis ; (4) rostrum navis, *an significet non certum est*, Ern. Ab eod.

Ἐμβόλια, τὰ, retia quædam.

Ἐμβολιμαῖος, αία, αῖον, interjectitius, insertus, intercalatis. Ab

Ἐμβόλιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, intercalaris, insertus ; (2) imperfectus. Ab ἐμβάλλω.

Ἐμβολίσματα, panni hinc inde consuti.

Ἐμβολισμός, οῦ, ὁ, intercalatio.

Ἔμβολος, ου, ὁ, & ἔμβολον, ου, τὸ, rostrum navis ; (2) paxillus, fulcimentum ; (3) acies cuneata, pars machinæ ; (4) porticus in templis Græcorum. Ab ἐμβάλλω.

Ἐμβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombos edo ; (2) resono in.

Ἐμβραδύνω, f, υνῶ, immoror, moror in.

Ἐμβραχυ, *Adv.* summatim, breviter.

Ἔμβραγμα, ατος, τὸ, liquor, succus, id, in quo aliquid tingitur & madefit ; (2) id, quod in liquore aliquo madefactum parti adfectæ applicatur. Ab ἐμβρέχω.

Ἐμβρίμαο, infremo. Ἄνεμοι δε δεινὸς αὐτῆς Ἰξίων ἐμβρίμασθ', Il. 15, 627.

Ἐμβρίχω, f. ξω, impluo, humecto.

Ἐμβριθεια, ας, ἡ, gravitas. Ab

Ἐμβριθὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, gravis, ponderosus ; (2) majoris momenti ; (3) constans, solidus, firmus ; (4) ferox. Ex ἐν, & βρίθω.

Ἐμβριθῶς, *Adv.* ponderose, graviter ; (2) severe, rigide ; (3) ferociter.

Ἐμβριμάομαι, ώμαι, fut. ήσομαι, fremo, graviter & vultu irato increpo, interminor. Ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Matt. 9, 30. τῷ πνεύματι, Joann. 11, 33. Ab ἐμβρίμω. Hinc

Ἐμβρίμημα, ατος, τὸ, comminatio, indignatio, oratio minarum plena.

Ἐμβροντάομαι, ώμαι, attonitus fio, obstupesco, unde ἐμβροντητὴς, stupere ; ἐμβροντημένος, stupefactus, stupidus. Hinc

Ἐμβροντησία, ας, ἡ, stupor ; vesania.

Ἐμβροντητος, ου, ὁ ἡ ὁ, attonitus ; (2) amens. Ab eod.

Ἐμβρυχὴ, ῆς, ἡ, irrigatio, quæ fit intingendo, humectatio. Ab ἐμβρέχω.

Ἐμβροχος, ου, ὁ ἡ ὁ, illaqueatus, laqueis implicitus. Ex ἐν, & βρόχος, *laqueus*.

Ἐμβρυοδόχος, ου, ὁ, receptor embryi. Ex ἔμβρυον, & δέχομαι, *capio*.

Ἐμβρυουλκὸς, ου, ὁ, uncus, seu spiculum ad educendos fœtus. Ex ἔμβρυον, & ἕλκω, *contundo, frango*. Cels. 7. 29. Galen. Voc. Gall. Un Tire-tête. Conf. Tertull. de anima, c. 25.

Ἐμβρυοκτόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, fœtum necans. Ex ἔμβρυον, & κτείνω, *neco*.

Ἔμβρυον, ου, τὸ, embryon, infans in utero matremo adhuc conclusus, crudus & immaturus ; (2) fœtus ; (3) infans recens natus, vel fœtus, qui ante paucos dies ex utero prodiit. Ex ἐν, & βρύω, *pullulo*, quasi ἐν τῇ χοιρίᾳ βρύον, in ventre sive utero pullulans.

Ἐμβρυος, ου, ὁ ἡ ὁ, prolificus, genitalis.

Ἐμβρυοτομία, ας, ἡ, umbilici sectio in infante recens edito. Ex ἔμβρυον, & τέμνω.

Ἐμβρυουλκὸς, ὁ, instrumentum, quo fœtus ex utero trahitur. Ab ἔμβρυον, & ἕλκω.

Ἔμβραμα, ατος, τὸ, jentaculum ; (2) erosio, seu id ipsum, quod erosum est. Ex ἐν & βρωμα.

Ἐμβρωματίζω, f. ίσω, cibum do.

Ἐμβύθιος, ου, ὁ ἡ ὁ, quod est in profundo profundi, immersus. Ex ἐν, & βύθος.

Ἐμβυκανάω, buccina cano.

Ἐμβύω, f. ύσω, obturo, obstruo ; (2) impleo ; (3) tego.

Ἐμεγάλυνα, a. 1. ind. act. v. μεγαλύνω.

Ἐμέζαρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμέιξηρα. A μείγνυμι.

Ἐμεῖδε, 1. pl. a. 2. ind. med. v. ἴαμαι

Ἐμείδην, g. f. *Æol.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

Ἐμεθύθλιω, a. 1. ind. pass. v. μεθύω.

Ἐμεθύσθησαν, *inebriati sunt*, 3. plur. aor.

Ἔμεινα, *mansi*, aor. 1. indic. act. verbi μένω.

Ἐμείο, *mei*, gen. sing. *Poët.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

Ἔμελε, imperf. ind. imperf. v. μέλω.

Ἐμέλησε, *curæ fuit*, aor. 1. ind.

Ἔμελλα, 3. sing. imperf. ind. v. μέλλω.

Ἐμεμιγμένως, perf. part. act. verbi μείγω.

Ἐμεμιγμένω, pluſq. ind. pass. v. μίγνυμι.

Ἐμέμφατο, 3. s. imperf. ind. med. v. μέμφομαι.

Ἐμέν, *tamus*, 1. pl. præs. ind. *Poët.* pro ἐσμέν, ab εἰμί.

Ἔμεν, *esse*, præs. inf. pro εἶναι, ab eod.

Ἔμεν, pr. int. act. *Ion.* pro ἔνεμι, ab ἵημι.

Ἐμεμνέτην, *curabas*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμέμνητο, a μέμνημαι.

Ἔμεμνον, imperf. ind. act. verbi μένω.

Ἐμέμφθη, 3. s. a. 1. part. med. verbi ἵημι.

Ἔμεμψε, 3. s. a. 1. ind. act. v. μέζω.

Ἐμεσσας, a. 1. part. act. verbi ἐμέω.

Ἔμεσις, εως, ἡ, vomitus. Ab ἐμέω.

Ἔμεσις, εως, ἡ, idem.

Ἔμεσμα, τος, τὸ, quod vomitu rejicitur.

Ἐμετεῖθη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. μεθίημι.

Ἐμετήρια, ων, τὰ, pharmaca vomitoria. Ab ἐμέω.

Ἐμετάω, ῶ, vomiturio. Ab eod.

Ἐμετικὸς, ὴ, όν, vomitorius, vomitum provocans. Ab eod.

Ἐμετοποιέομαι, οῦμαι, vomitum facio.

Ἐμετοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ὸ, vomitum ciens. Ex ἔμετος, & ποιέω, *facio*.

Ἔμετος, ου, ὁ, vomitus, vomitio. Ab ἐμέω.

Ἔμετὸς, ὴ, όν, vomitu ejectus. Ab eod.

Ἐμετωδέως, *Adv.* in modum vomitus. Ab ἔμετώδης, quod est ab ἔμετος.

Ἐμεῦ, *mei*, gen. sing. *Dor.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

ΕΜΕΩ, ῶ, f. ήσω, vomo, evomo. Οὐδέποτε τὸ ὕδωρ ἐμέσηκας, Luc. Μέλλω Σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου, Apoc. 3, 16.

Ἐμεωυτὸν, *mei ipsius*, *Ion.* pro ἐμαυτὸν.

Ἐμῆν, aor. 2. ind. med. verbi ἵημι.

Ἐμήνα, a. 1. ind. act. v. μαίνομαι.

Ἔμηνις, 3. s. imperf. ind. act. v. μηνίω.

Ἐμηνύθην, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Boeot.* a μηνύω.

Ἐμήνυσεν, *indicavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐμησατο, 3. s. a. 1. ind. med. v. μάομαι.

Ἐμηχανέατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμηχανῶντο, a μηχανάομαι.

Ἐμίανα, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

Ἔμιγον, a. 2. ind. act. verbi μίγνυμι.

Ἐμιήνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμίανα, a μιαίνω.

Ἐμικτὸ, *mixtus erat*, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐμίμικτο, a μίγνυμι.

Ἐμιμάσα, 2. s. a. 1. ind. med. a μιμέομαι.

Ἐμιν, dat. sing. *Dor.* pro ἐμοὶ, ab ἐγώ.

Ἔμιμνε, 3. s. imp. ind. act. v. μίμνω.

Ἔμιξι, 3. s. a. 1. ind. act. v. μίγνυμι.

Ἐμισγετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. μίσγομαι.

Ἐμισησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. μισέω.

Ἐμισθάσαῖο, 3. sing. a. 1. indic. med. v. μισθόω.

Ἐμιχθεν, *missi sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ἐμίχθησαν, a μίγνυμι.

Ἐμίχθην, *missus sum*, 1. sing. aor. ejusd.

Ἐμμαθε, *didicit*, 3. s. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔμαθε, a μανθάνω pro μαθεῖν.

Ἐμμαίνομαι, furo in, insano. Ἱερεῦσιν τε ἐμμαινομένοις αὐτοῖς, Act. 26, 11.

Ἔμμαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, lanatus, villosus. Ex ἐν, & μαλλὸς.

Ἐμμανὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, furibundus, lymphatus, furore plenus. Ab ἐμμαίνομαι.

Ἐμμανῶς, *Adv.* furibunde, furenter.

Ἐμμανουὴλ, ὁ, *Emanuel*. Nomen Hebr. ἀκλιτον, *Deus nobiscum*.

Ἐμμαος, ὴ, *Emmaus*, Nom. Hebr. ἀκλιτον, *propugnaculum*.

Ἐμμαπίζ, dicto citius aliquid facio. Nicander ἐμμαπτεύσα, ubi schol. ἐπιτηδεύσα, i. e. latagens, operosa. Ex ἅμα, & ἁπτὸς, verbum

Ἐμμανῶς, *Adv.* dicto citius, simul ac dicto, prompte, studiose. Ex illo.

Ἐμμαρτυρὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, testes habens, testimoniis comprobatus. Ex ἐν, & μάρτυς.

Ἐμμαρτύρας, e testimonio, ut testis idoneus adsit.

Ἐμμάσσω, Hes. ἐνερείσω, impingere. Ab ἐν, & μάσσω, *contrectare*.

Ἐμματαιάζω, f. άσω, inania & futilia blatero, Suidas.

Ἔμμαστίω, Nicander ἐμμαστίον, ubi Schol. καθιεὶς τὸν δακτύλους, demittens & immittens digitos. Hes. ἐμμαστίον, ψηλαφῶν, i. e. contrectans. Ab ἐμμάσσω.

Ἐμμαχεσμαι, ῶμαι pugno in.

Ἐμμέθοδος, ου, ὁ ἡ ὁ, in quo methodus inest ; (2) compendiosus, artificiosus.

Ἐμμεθόδως, *Adv.* methodice, artificialiter, via & ratione compendiaria.

Ἐμμεθύσκομαι, inebrior in, vel inter ; (2) ebrius sum. Ex ἐν, & μεθύσκω.

Ἐμμεδιάω, ῶ, fut. άσω, subrideo in, vel propter.

Ἐμμένναι, a. 1. inf. act. v. ἐμπάσσω.

Ἐμμελεια, ας, ἡ, modulatio ; (2) apta modulatio ; (3) genus saltationis tragicæ ; (4) concinnitas, elegantia. Ab ἐμμελὴς.

Ἐμμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo me in aliqua re. Hinc

Ἐμμελήτημα, ατος, τὸ, id, in quo se aliquis exercet.

Ἐμμελὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, modulationem habens, canorus ; (2) concinnus, scitus, aptus. Ex ἐν, & μέλος, *carmen*.

Ἐμμελῶς, *Adv.* concinne, apte ; (2) canore.

Ἐμμελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulando pronuncio ; (2) modis musicis mando.

Ἐμμεμαυῖα, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro ἐμμεμηκυῖα, ab ἐμμάω.

Ἐμμεμαὼς, υῖα, ὸς, concitatus, studio incitatus, part. perf. act. *Ion.* pro μεμηκὼς.

Ἐμμέμηνα, perf. ind. med. v. ἐμμαίνομαι.

Ἔμμεν, pr. inf. *Ion.* pro εἶναι, ab εἰμί.

Ἔμμενται, idem sed *Dorice*.

Ἐμμενετικὸς, ὴ, όν, qui permanere & perseverare potest, aut solet. Ab ἐμμένω.

Ἐμμενέως, *Adv.* constanter, alacriter, *Poët.* pro ἐμμενῶς. Ab

Ἐμμενὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, permanens & constanter perseverans. Hinc τὸ ἐμμενὲς, ές, constantia, stabilitas, & ἐμμενῶς, *Adv.* constanter, firmiter, perpetuo. Ab

Ἐμμένω, fut. ενῶ, permaneo, persevero, v. c. in conditione, pacto, &c. *unde vertitur*, servo, observo : (2) adquiesco. Ἐμμένειν ταῖς ζεσθήκαις, τοῖς λεληγμένοις, τοῖς ὅρκοις, οὐ πᾶν τοξεῖ. Οὐκ ἐμέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, Heb. 8, 9.

Ἐμμεσιτεύω, conciliatorem, pacificatorem ago.

Ἔμμεσος, ου, ὁ ἡ ὁ, intermedius, qui medium habet. Ex ἐν, & μέσος.

Ἔμμετρος, ου, ὁ ἡ ὁ, plenus impletus, refertus. Ex ἐν, & μέτρον.

Ἐμμετρίων, metior, ap. *Lucian.* sed verbum est suspectum, Ern.

Ἔμμετρος, ου, ὁ ἡ ὁ, metricus, metro constans ; (2) qui metrice scribit. Ex ἐν, & μέτρον, *metrum*.

Ἐμμήνιος, ου, ὁ ἡ ὁ, menstruus. Ex ἐν, & μὴν, *mensis*.

Ἐμμηνος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem. Hinc τὰ ἐμμηνα, ων, menstrua mulierum. Ex usd.

Ἐμμήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, medullam in se habens. Ex ἐν, & μήτωρ, *medulla*.

Ἐμμὶ *jum*, *Dor.* pro εἰμὶ.

Ἐμμιγνυμι, vel ἐμμισγω, f. ξω, immisceo.

Ἐμμιλτος, ου, ὁ ἡ ὁ, minutus rubrica, rubricæ colore rubens. Ex ἐν, & μίλτος, *minium, rubrica*.

Ἐμμισθος, ου, ὁ ἡ ὁ, mercenarius. Ex ἐν, & μισθὸς.

Ἔμμονη, ης, duratio. Ab ἐν, & μένω.

Ἔμπεδος, ος, ὁ ἡ ὄν, stabilis, permanens, constanter perseverans. Ab ἐμβάλλω.

Ἐμμάρ, ὁ, *Emmor*. Nomen viri Hebr. ἄλλος, *Emulentus*.

Ἔμμορε, perf. ind. med. *per Metath.* pro μέμορε, à μείρω, *fortior*.

Ἔμμορος, ος, ὁ ἡ ὄν, particeps; (2) qui in fatis est, fatalis. Ex ἐν, & μόρος.

Ἐμμορφος, ος, ὁ ἡ ὄν, forma indutus, informatus; (2) formæ speciem habens. Ex ἐν, & μορφὴ, *forma*.

Ἔμπαστον, ου, τὸ, *sc.* φάρμακον, medicamentum liquidum, quod linteolis conceptis exceptum intra ulcera reconditur. Ab

Ἐμπαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ulcere cavo laborat; (2) cui μοτὸς inditus est. Ex ἐν, & μοτός.

Ἔμμουσος, ος, ὁ ἡ ὄν, musicus; (2) musicos modulos in se habens. Ex ἐν, & Μοῦσα

Ἐμμούσως, *Adv.* musice; (2) Musarum instinctu.

Ἐμμοχθος, ος, ὁ ἡ ὄν, laborum & ærumnarum plenus. Ex ἐν, & μόχθος.

Ἔμμυλος, ος, ὁ, mola. Ex ἐν. & μύλη.

Ἐμνάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐμνήσατο, à verbo μνάομαι.

Ἐμνήμυκα, *inclinavi*, perf. ind. act. *Att.* & *per Ecthesin.* pro ἤμυκα, a verbo ἰμύω.

Ἔμνησα, a. 1. ind. act. v. μιμνήσκω.

Ἐμνήσθην, *memini*, a. 1. ind. act.

Ἐμνώοντο, *memores erant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐμνῶντο.

Ἐμόγησα, a. 1. ind. act. verbi μογέω.

Ἔμογε, *mihi quidem*, dat. sing. ab ἐγώ.

Ἔμολε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. μολέω.

Ἐμόλυνα, a. 1. ind. act. verbi μολύνω.

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus. Ab ἐγὼ, *Gen.* ἐμοῦ.

Ἐμύχθη, *lab navit*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμόχθει, a verbo μοχθέω.

Ἔμπα, *Conjunct.* tamen. Ab ἔμπας.

Ἐμπαγέντων, gen. pl. a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι.

Ἐμπάζεαι, 2. s. pr. conj. *Ion.* pro ἐμπάζῃ. Ab

ΕΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo; (2) revereor. Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, οὔτινα οἶδα, Il. 16, 50. Ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων, Odyss. 17, 488.

Ἐμπάθεια, ας, ἡ, affectus commotio. Ab

Ἐμπαθὴς, ἐής, ὁ ἡ ὲς, cui insunt adfectus seu perturbationes, adfectu commotus. Ex ἐν, & πάθος, *adfectus*.

Ἐμπαθῶς, gen. sing. *contr.* pro ἐμπαθέος.

Ἐμπαθῶς, *Adv.* cum affectu, cum perturbatione. Ab ἐμπαθὴς.

Ἐμπαιγμα, ατος, τὸ, illusio, ludibrium.

Ἐμπαιγμὸς, οῦ, ὁ, idem ab ἐμπαίζω.

Ἐμπαιδευτρίζομαι, ίσμαι, in aliqua re innutritus, diu versatus sum.

Ἐμπαίζω, f. ξω, vel *Ion*, illudo. Ἦ (Ἦρα) καὶσι τοῖς χορῶσιν ἐμπαίζῃ, Arist. Θεσμ. 985.

Ἐμπαικτῶν, gen. pl. *Ion.* pro ἐμπαικτῶν. Ab

Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, illusor, irrisor. Ab ἐμπαίζω.

Ἐμπαίξομαι, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω.

Ἔμπαλιν, ος, ὁ ἡ ὄν, peritus, expertus. Ab ἐμπάζομαι.

Ἐμπαιὼν, ὰ πατὶα, incidens, *Alc.* Ag. 195.

Ἔμπαις, αιδος, ὁ, quæ infantem utero gestat, gravida, prægnans, Hes. Ex ἐν, & παῖς, *puer*.

Ἔμπαισμα, ατος, τὸ, imago, seu pictura incusa, s. impressa. Ab ἐμπαίω.

Ἐμπαιστικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, ars excudendi seu imprimendi imagines, *Athen.* l. 10.

Ἐμπαιστὸς, ὴ, όν, cui imagines sunt impressæ. Ἐμπαιχθήσεται, 3. s. f. 1. ind. pass. v. ἐμπαίζω.

Ἐμπαίω, f. πάισω, incudo, imprimo, sc. percussu.

Ἐμπαλάσσω, f. ξω, inquino, involvo.

Ἔμπαλιν, *Adv.* contra, e diverso, vice versa; (2) retro, retrorsum. Ex ἐν, & πάλιν.

Ἐμπάλλω, cum vi injicio, immitto.

Ἐμπαλύσω, *Adv.* f. υσω, p. υγκα, inspergo.

Ἐμπανηγυρίζω, f. ίσω, publicos festosque conventus celebro in vel ob.

Ἔμπαξ, ἀκος, ὁ, curator; (2) tutor; (3) educator. Ab ἐμπάζομαι, *curo*.

Ἐμπαρασκευάζω, injicio, indo.

Ἐμπαρασκευάζω, præparo, efficio.

Ἐμπαρέσκευαι, ου, ὁ ἡ ὄν, præparatus, instructus. Ex ἐν, & παρασκευὴ.

Ἐμπαρατίθημι, depono aliquo loco.

Ἐμπαρέχω, præbeo; (2) permitto, concedo; (3) accomodo; (4) expono. Οὐ γὰρ ἂν ἐμπαρασχεῖν ἑαυτὸν τοιοῦτον, Luc.

Ἐμπαρημι, remitto, laxo, ἐμπαρεμβρὶν ὀδύσι, partus doloribus fracta.

Ἐμπαροινέω, ῶ, f. ήσω, temulenter aliquid facio, per ebrietatem alicui injuriam infero, insulto, ludibrio habeo; (2) *absol.* insolenter se gerere; insolenter abuti alicujus benignitate. *Pass.* ab temulento insolenter tractari.

Ἐμπαροινημάτων, contumeliæ ex insolentia, *Eun.*

Ἐμπαρρησιάζομαι, libere, magno animo differo, dico de re aliqua.

Ἔμπας, *Adv.* omnino, prorsus; (2) *Conjunct.* tamen. Ex ἐν, & πᾶς, *omnis*.

Ἐμπάσσω, & ἐμπάττω, f. άσω, inspergo; (2) intexo. Πολίτῃ οἱ σίτασεν ἀσπίδας, Il. 3. 126.

Ἐμπαστὸν, *Adverbialiter*. tuto, accurate, Ab ἐμπαστὸς.

Ἐμπεδάω, ῶ, f. ήσω, compedibus constringo.

Ἐμπεδόκυκλος, χρόνος, tempus quod firmis jugibusque orbibus volvitur. Nonnus.

Ἐμπεδόμητις ἀνάγκη, Necessitas stabilis consilii. Ex ἐμπεδος, & μῆτις, *consilium*.

Ἐμπεδόμοχθος, ου, ὁ ἡ ὄν, laboriosus, ærumnosus. Ex ἔμπεδος, & μόχθος.

Ἐμπεδόμυθος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui firmi & constantis est sermonis, Nonnus.

Ἐμπέδον, *Adv.* firmiter; (2) tuto; (3) perpetuo. Ab ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκέω, ῶ, f. ήσω, fœdus sive jus juratum servo. Ex ἐμπεδος, & ὅρκος.

Ἔμπεδος, ου, ὁ ἡ ὄν, stabilis, firmus, in solo stans, ceu fixus. Ex ἐν, & πέδον.

Ἐμπεδοσθενὴς, ὲς, firmum robur habens, constans. Ex ἐμπ. & σθένος.

Ἐμπεδόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, qui mente firma præditus est, qui mente captus non est, Ex ἔμπεδος, & φρὴν, *mens*.

Ἐμπεδόφυλλος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui folia non amittit, sed perpetuo retinet. Ex ἔμπεδος. & φύλλον, *folium*.

Ἐμπεδόω, ῶ, f. ώσω, stabilio; (2) firmiter & constanter servo, seu observo. Τόνδ' ὅρκον, ὃ κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν, Eur. Iph. in Taur. 793. Ab ἔμπεδος.

Ἐμπέδως, vel ἐμπεδῶς, *Adv.* firmiter, certo.

Ἐμπείρεμεν, *Poet.* pro ἐμπειρεν, peritus.

Ἐμπειρέω, ῶ, peritus sum, calleo, ut ἐμπειρεῖν χάρας, regionis & loci peritum esse. Ab ἔμπειρος.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, experientia; (2) empirice, secta medicorum. Ab eod.

Ἐμπειρικὴ, ῆς, ἡ, Empirice, medicorum secta.

Ἐμπειρικὸς, ὴ, όν, qui solum ex experientia aliquid tractat, (2) è medicus ejusmodi.

Ἐμπειρικῶς, empiricorum more.

Ἐμπειροπόλεμος, ου, ὁ ἡ ὄν, belli peritus, in bello exercitatus, veteranus. Ex ἔμπειρος, & πόλεμος, *bellum*.

Ἔμπειρος, ος, ὁ ἡ ὄν, usu peritus; (2) peritus. Hinc τὸ ἐμπειρον, ου, peritia. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia*

Ἐμπεισοκτὸς, ὴ, όν, nuptæ quæ jam antea perierit.

Ἐμπείσω, fut. σῶ, p. σωκα, infigo. Σπλάγχνα σ' ἀφ' ὑμεῖραιτε, Ph. 2, 426.

Ἐμπείρως, *Adv.* perite, more eorum qui rei periti sunt; (2) scite, apte.

Ἐμπελᾶν, *appropinqua*, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* ἐμπέλαε, a verbo ἐμπελάω.

Ἐμπελάδην, *Adv.* prope; (2) appropinquando. Ab

Ἐμπελάζω, f. άσω, appropinquo, pervenio; (2) admoveo; (3) committo, comparo, stipio. Αἰὲν ἐπεσσύμενον ἐπὶ κῦμα κυμάτῃ ἐμπελάδειν φησὶ, Soph. Trach. 17. Πῶ σὺ ἐμπελάζεις τ' ἀνδρὶ καὶ συμίσγεις; ibid. 761.

Ἐμπελάσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Ἐμπελαστικῶς, *Adv.* cum impetu. Ab inus. ἐμπελαστικὸς, quod est ab ἐμπελάζω.

Ἐμπελάστρια, ας, ἡ, meretrix, Ab eod. propterea, quod omnibus corpus admoveat.

Ἐμπελάω, ῶ, fut. άσω, appropinquo.

Ἐμπέλιος, ος, ὁ ἡ ὄν, intus lividus, seu in quo livor inest. Ex ἐν, & πέλιος,

Ἐμπεπαρμένος, perf. part. pass. v. ἐμπείρα.

Ἐμπεπιεσμένος, perf. part. pass. v. ἐμπιέζω.

Ἐμπεπραμένος, perf. part. pass. v. ἐμπιπράσκω.

Ἐμπέρασμος, ου, ὁ ἡ ὄν, peritus; (2) qui transit, vel trajicit; (3) vector. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia*, vel περάω, *transeo*.

Ἔμπειρος, ίος, ὁ ἡ ὄν, peritus. Hes. ex Sophocle. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia*.

Ἐμπεριάξω, fut. άξω, circumdo.

Ἐμπερίβαλλω, complector, comprehendo.

Ἐμπερίκολος, ος, ὁ ἡ ὄν, ornatus, elegans, artificiosus. Ex ἐν, & περικάλλω.

Ἐμπερονήσω, f. ήσω, scripto comprehendo.

Ἐμπεριεκτικὸς, ὴ, όν, continens, capax, qui multa comprehendere potest.

Ἐμπερίειρχμαι, obeo, perlustro.

Ἐμπερείχω, contineo, comprehendo, complector. Φάρ δὴ, τὰ ἐμπεριχύμενα, καθ' ἑκάστην ἰδίαν τάξιν ἐπισκεψώμεθα, Longin.

Ἐμπερικλείω, inclusum teneo.

Ἐμπεριλαμβάνω, intus comprehendo; (2) comprehendo. Hinc

Ἐμπεριληπτικὸς, ὴ, όν, qui comprehendi, capi potest.

Ἐμπερίληψις, εως, ἡ, completus, quo aliquid intra nos continemus, interior coarctatio.

Ἐμπεριόδως, ου, periodis constans, *Epith.* orationis.

Ἐμπεριπατέω, ῶ, f. ήσω, indoleo; (2) stomachor in.

Ἐμπεριπατέω, ῶ, f. ήσω, insambulo, incedo; (2) discepto, proprie, inambulando, defendo; (3) versor inter. Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω, 2 Cor. 6, 16.

Ἐμπερονάω, transfigo, configo.

Ἐμπερονάω, incido.

Ἐμπερονάω, navigo alicubi.

Ἐμπερορήγνυμι, diffrumpo.

Ἐμπερονάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula infigo, perforo, traj cio. Hinc

Ἐμπέρονημα, ατος, τὸ, vestis fibulis nexa, seu perforando & fibulas trajiciendo confecta.

Ἐμπερπάομαι, jacto me, ostento me & artem meam, placendi causa.

Ἔμπεσε, *incidat*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐπέσῃ, ab ἐμπίπτω.

Ἐμπεσεῖ, *incidet*, 3. sing f. 2. ind. med.

Ἐμπέσωσι, *incidunt*, 3. pl. a. 2. conj. act.

Ἐμπεταλὶς, ίδος, ἡ, edulium ex caseo paratum. Ex ἐν, & πέταλον, *folium*, quoniam foliis inductum coqui solet.

Ἐμπετάννυμι, vel ἐμπετανύω, f. πετάσω, explico, extendo.

Ἐμπέτασμα, τος, τὸ, aulæum.

Ἔμπετες, 2. s. a. 2. ind. act. *Dor.* & *per Antithes.* pro ἐπέπεσες, ab ἐμπίπτω.

Ἐμπέτρον, ου, τὸ, saxifraga, herba. Ab

Ἔμπετρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui in petris & locis saxosis provenit. Ex ἐν, & πέτρος.

Ἐμπευκὴς, ίος, ὁ ἡ ὲς, amarus. Ex ἐν, & πεύκη, *amaritudo picea*.

Ἐμπεφυὰ, *implexa*, part. perf. act. f. ε. *per Syncop.* pro ἐμπεφυυῖα, ab ἐμφύω.

Ἐμπεφύη, *innata est*, 3.e sing. a. 2. ind. pass. *Poet.* pro ἐπεφύη.

Ἐμπεφυῖα, *implexa*, idem quod ἐμπεφυὰ, sed magis communiter.

Ἐμπήγνυμι, f. πήξω, infigo, depango, ἐμπηγνυσθῆ, concrescere.

Ἐμπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insulto.

'Εμπλεκτής, οῦ, ὁ, ministeri qui tabulas legum a legislatore accipiens in libellos compingit, Plat. Ab ἐμπλέκω.

Εμπλεξις, εως, ἡ, inflectio. Ab eod.

'Εμπληρ, ῆρος, ὁ, ἡ, ἦ, mutilatus, mutilus.

'Εμπλη, Ion. idem quod ἐμπας, tamen.

'Εμπλιζω, imprimo, insero firmiter.

'Εμπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo in; ἐμπικραίνομαι, amarulentus fc. infensus fum.

'Εμπικρος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, amarulentus.

'Εμπλάω, ῶ, f. ήσω, cogo ac conftipo in.

'Εμπίμελος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, in quo pinguedo eft, pinguis. Ex ἐν, & πιμελὴ, pinguedo.

'Εμπίμπλημι, vel ἐμπίπλημι, vel ἐμπιπλάω, impleo; (2) expleo, exfatio. 'Εμπιπλᾶσι δὲ ἡδοίας, καρδίαν τῷ θείῳ ἵματος, ὅτῳ φιότητος εἶναι θεῖ ἐμπλησθῆναι. Εν γ' οἶσιν ἤδη ῥημάτων ἐμπίπλαμαι; Ariſt. Ach. 452.

'Εμπίμπρημι, vel ἐμπίπρημι, vel ἐμπιπράω, f. ήσω, incendo, inflammo.

'Εμπίνω, ebibo, exhaurio; (2) deglutio; (3) poto. 'Εμπιεῖν ἡμῖν' ἀρσικῷ, τῷ θεῷ δίκαιον καλῶς, Ariſt. Pace, 1152.

'Εμπίπλανται, 3. pl. præſ. ind. med. v. ἐμπίπλημι.

'Εμπιπλάω, & ἐμπίπλημι, impleo. Τὰς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη σίλφιων, Ariſt. Av. 1315.

'Εμπίπλη, 2. ſing. præſ. imp. act. Att. pro ἐμπίπληθι.

'Εμπιπρασκόμενος, præſ. partic. med. v.

'Εμπιπράσκω, f. άσω, vendo.

'Εμπιπράω, & ἐμπίπρημι. Vide ἐμπίμπρημι.

'Εμπίτνω, incido; (2) invado, irruo; (3) obvius fio. 'Εμοὶ μὴ οἷός τε δυγὸς ἐμπίτνωσι τις τῶδ' ἀνδρος, Soph. Phil. 956.

'ΕΜΠΙΣ, ίδος, ἡ, culicis genus.

'Εμπιστεύω, f. εύσω, fido, confido; (2) concredo, fidei committo; & ἐμπιστεύομαι, fidei meæ committitur, concreditur mihi.

'Εμπιστος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, cui fides ineſt. Ex ἐν, & πίστις, fides.

'Εμπιτνάω, ῶ, irruo, adgredior, adorior. Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπιτνᾷν, Soph. Aj. 58. Τόσσον ἐν πολίμοις πίλνων, ibid. 185.

'Εμπλαζομαι, erro, ſeu vagor in; inerro.

'Εμπλακείς, a. 2. part. paſſ. v. ἐμπλέκω.

'Εμπλάσσω, vel ἐμπλάττω, f. άσω, illino, inſpergo; (2) obſtruo; (3) in maſſam formo; (4) imprimo, ſ. imprimendo figuram rei impreſſæ efficio, infercio. Τὸν κηρὸν ἐμπλάσαι, Ariſtot.

'Εμπλαστικος, ὴ, όν, ad illinendum aptus.

'Εμπλαστος, ὴ, όν, idem ab ἐμπλάσσω.

'Εμπλαστρον, ου, τὸ, ſc. φάρμακον, emplaſtrum. Ab eod.

'Εμπλαστρη, ης, ἡ, ſc. φαρμακεία, idem.

'Εμπλαστρώδης, ους, ὁ, ἡ, ἡ, emplaſtro ſimilis.

'Εμπλείμλω, præſ. opt. med. v. ἐμπίμπλημι.

'Εμπλεία, idem quod ἐμπλέω, Thuc.

'Εμπλεκτης, ου, ὁ, cimino, Ph.

'Εμπλεκτὸν, ὁ, τὸ, ſtructuræ genus apud Architectos. Ab ἐμπλέκω.

'Εμπλεκτρια, ας, ἡ, ornatrix quæ crines intorquet, quæ capillos fucat. Ab eod.

'Εμπλέκω, implico, rretio, intexo; (2) confundo, permiſceo. Ἰχνῶν ἐμπλεξις λύκοις, Lyc. 213. Χεῖνα δ' ἐμπλέξαι' ἰκαὶ Eur. Or. 253. 'Εμπλακεὶς σοφίᾳ, Plat.

'Εμπλεω, Att. ἐμπλεύσω, Poet. ἐμπλεύσομαι.

'Εμπλεόω, ῶ, f. ήσω, impleo; (2) ſatio; (3) refercio. Ab eod.

'Εμπλευρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, latera plena habens. Ex ἐν, & πλευρὰ, latus. Hinc

Εμπλευρόω, ῶ, f. ώσω, in latus alicujus inſilio, ictus alicujus inſulto.

'Εμπλέω, f. εύσω, innavigo; (2) innato. Τὴν πλοίον τῷσι νηυσὶ, Herodot.

Εμπλέως, Adv. plene. Ab ἔμπλεος.

'Εμπληκτως, Adv. attonite, ſtupide; (2) temere, (3) ſine judicio. Ab ἐμπλήσσω.

'Εμπληκτος, ὁ, ἡ, ἡ, qui fit verberibus, verberando, ut ἔργα ἐμπληκτα. A πλήσσω.

'Εμπλεκτως, Adv. confertim, plene, &c.

'Εμπλήθω, impleo, expleo; (2) exturo. 'Εμπλῆσαι τινα χαδνης ἱλπίδος, Plut. τῷ φίλῳ χρημάτων, Plut. Ὅταν ἐμπλησθῇς ὕδατος στόμα, Ariſt. Nub. 375.

'Εμπληξις, ὴ, ὁν, ſtupefaciens. Ab eod.

'Εμπληξις, ις, ἡ, attonitus vel terrore, vel admiratione; (2) ſtupidus. Ab ἐμπλήσσω.

'Εμπλησμος, qui implevit, a. 1. part. act. per Syncop. pro ἐμπλησάμενος, a verbo ἐμπίμπλημι.

'Εμπλιν, Adv. prope; Conj. tamen. Ab ἐμπελάω, appropinquo.

'Εμπληξία, ας, ἡ, ſtupor, ſtupiditas; (2) vecordia; (3) pavor; (4) admiratio. Ab ἐμπλήσσω.

'Εμπλησσω, ῶ, f. ήσω, impleo. Hinc

'Εμπλησις, εως, ἡ, impletio, expletio.

'Εμπλησατο, implevit, 3. ſing. a. 1. ind. med. Poët. pro ἐνεπλήσατο. Ab ἐμπλήθω.

'Εμπλησθεὶς, impletus, a. 1. part. paſſ.

'Εμπλησσω, vel ἐμπλήττω, f. ξω, irruo; (2) obſtupefacio. Εν φυκιοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπληγμένη, Ariſt. Theſm. 1041.

'Εμπλησίος, implendus. Ab ἐμπλήθω.

'Εμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. Ab ἐμπλέκω.

'Εμπλοῦς, f. ούσα, innavigo, innato, Arat.

'Εμπνευματόω, inflo; (2) flatu ſeu vi ventorum incito. Ab ἐμπνέω. Hinc

'Εμπνευματωδης, ους, ὁ, ἡ, ἡ, flatus movens.

'Εμπνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio, flatuum ingeneratio. Ab eod.

'Εμπνευματωτικὸς, ὴ, όν, inflandi vi præditus, flatulentus. Ab eod.

'Εμπνεύσας, qui inſpiravit, a. 1. part. act. Æol. pro ἐμπνεύσας, a verbo ἐμπνέω.

'Εμπνεύσαι, idem, ſed communiter.

'Εμπνευσις, εως, ἡ, inſpiratus. Ab

'Εμπνέω, & Poët. ἐμπνείω, fut. εύσω, inſpiro; (2) ſpiro, unde ἐμπνέων, vivus, adhuc ſpirans; (3) Metaph. inſpiro, adſpiro, inflo. Ἔτι μὲν ἐμπνεῖ, βραχὺ δ' ἀναπνεῖ, Eur. Or. 152. Οὐ γὰρ θεοῦσθαι σ' ὑπέστη, ὅπερ ἐμπνέω, Ariſt. Theſm. 933. Ex ἐν, & πνέω, ſpiro.

'Εμπνιγω, f. ίξω, ſuffoco. Hinc

'Εμπνικτος, ὴ, ὁν, ἡ, ἡ, ſuffocatus, ſpecialiter in olla furno incluſa.

'Εμπνοὴ, ῆς, ἡ, flatus venti irruens cum magna vi.

'Εμπνοια, ας, ἡ, ipſa inſpirandi actio; (2) ſpiratio, vita. Ab

'Εμπνοος, contr. ἔμπνους, ους, ὁ, ἡ, ἡ, ſpirans in; (2) ſpirans. Ex ἐν, & πνοὴ, flatus.

'Εμπνυθη, reſpiravit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Poët. pro ἐνεπνύθη, a verbo ἐμπνυμαι.

'Εμποδίζω, f. ίσω, pedes impedio, impedimento ſum. Το θεῖον ἐνεποδίζει με, Ariſt. Av. 971. Ἀλλά χ' αἱ Σοφαὶ γνῶμαι ἐμποδίζουσ' Ἔρωτι, Soph. Phil. 432. Ex ἐν, & πούς, pes.

'Εμπόδιον, ου, τὸ, impedimentum. Ab

'Εμπόδιος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, qui eſt impedimento; (2) obvius. Ex ἐν, & πούς, pes.

'Εμπόδισμα, ατος, τὸ, impedimentum. Ab ἐμποδίζω.

'Εμποδισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

'Εμποδιστὴς, οῦ, ὁ, qui obſtat, qui impedimento eſt. Ex ἐμποδὼν, & ἵστημι, ſto.

'Εμποδιστικὸς, ὴ, όν, qui impedimento eſt.

'Εμποδιστικὸς, ὴ, όν, qui eſt impedimento, vel obſtaculo. Ab eod.

'Εμποδὼν, Adv. ante pedes, in promptu, ſignificatque ſæpe ſimplicem præſentiam; (2) impedimento. Hinc ὁ ἐμποδὼν, obvius, τὰ ἐμποδὼν, præſentia. Ex ἐν, & πούς, pes.

'Εμποθὶν, hinc.

'Εμποιέω, ῶ, injicio, inde, incutio, infero, immitto; (2) facio 'Εμποιεῖν φιλίαν ἀγαθὸς τινι, Xen. Ὅπως χιλιὰν ὧδ' τὸς ἐμπεποιημένη, depicta, Ariſt. Av. 1306.

'Εμποίησαι, fecerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐποίησαν.

'Εμποιητικὸς, ὴ, όν, efficiens, inſciens, [illegible] terrorem, amorem, &c.

'Εμποιητικως, Adv. efficaciter.

'Εμπολεμος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, qui in grege eſt. Ex ἐν, & πόλεμος, grex.

'Εμπολίμος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, puniendus, pœna dignus. Ex ἐν, & πολίμος, pœna.

'Εμπολη, ης, ὁ, ἡ, ἡ, idem. Ex ἐν, & πολὴ, grex.

'Εμπολαῖος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, negotiator, mercator; (2) epitheton Mercurii; (3) præſes negotiorum. Ab ἐμπολὴ.

'Εμπολάω, ῶ, fut. ήσω, vendo, negotior, (2) comparo. Ex ἐν, & πολάω.

'Εμπολίμιος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, belliceus, ad bellum pertinens. Ex ἐν, & πόλεμος, bellum.

'Εμπόλεμος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, cujus in bello uſus eſt, aptus ad bellum. Ex iiſd.

'Εμπολὴς, ῆος, ὁ, mercator, negociator. Ab

'Εμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco; (2) emo; (3) comparo. Ἀλλ' οὐδὲν ἡμῶν λανθάνει ποιῶν, ὅτ' ἀλφιτ', ὅτε τυρὸν, Ariſt. Pace, 367. Hinc

'Εμπολὴ, ῆς, ἡ, quod ſibi aliquis emit, vel comparavit, merces, onera; (2) lucrum ex negotiatione partum.

Εμπόλημα, ατος, τὸ, idem & ex iiſd.

'Εμπολίζω, f. ίσω, in urbem recipio, de hominibus; et rebus, lecis, quæ mœnibus urbis amplectuntur.

'Εμπολις, ιος, ὁ, ἡ, ἡ, cui patria eſt & certa civitas; (2) eandem civitatem incolens. Ex ἐν, & πόλις, civitas.

'Εμπολιτεύω, f. εύσω, & ἐμπολιτεύομαι, verſor in republica, adminiſtro rempublicam; (2) verſor in, habito in.

'Εμπολίτης, ου, ὁ, incola.

'Εμπολῶντες, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. & Poët. pro ἐνεπολῶντο. Ab ἐμπολάω.

'Εμτομπεύω, f. εύσω, pompatice me in aliqua re effero; (2) publice traduco; (3) in triumpho duco. 'Εμπομπεύειν τοῖς κατορθώσεσι, Dem.

'Εμπονέω, ῶ, f. ήσω, illaboro alicui rei, operam alicui rei impendo. Ab ἐμπονος.

'Εμπόνημα, ατος, τὸ, labor alicui rei impenſus Ab ἐμπονέω.

'Εμπονος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, laborum patiens; (2) qui eſt in labore. Ex ἐν, & πόνος, labor.

'Εμπορεῖον, το, emporium.

'Εμπορησίωσαν, 3. pl. a. 1. imp. paſſ. v.

'Εμπορεύομαι, f. εύσομαι, mercaturam facio, negotior, mercor, nundinor; (2) merces a-lunde importo; (3) ad negotiationem utor; (4) lucror, Jac. 4, 13. Ab ἔμπορος.

'Εμπόρευμα, ατος, τὸ, negotiatio, mercatura. Ab ἐμπορεύομαι.

'Εμπορευτὸς, ἡ, όν, mercandus, mercium loco importandus. Ab eod.

'Εμπορολογικὸς, ὴ, όν, rei mercatoriæ peritus, ſtudioſus.

'Εμπορία, ας, ἡ, negotior, mercaturam facio. Ab ἔμπορος. Hinc

'Εμπορικὸς, ὴ, όν, pertinens ad mercatores.

'Εμπορία, ας, ἡ, mercatura, negotiatio, proprie, qua mare trajicitur mercium cauſſa. Mercatus, nundinæ; (2) merces ipſæ. Ab ἔμπορος.

'Εμπορικὸς, ὴ, όν, mercatorius, negotiatorius.

'Εμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium, locus ad mercaturam exercendam aptus, emporium. Ab eod.

'Εμπορος, ου, ὁ, vector, qui mare transjicit pro naulo in alienа nave; (3) viator; (4) ὁ ἡ, ἡ, mercatorius. Ex ἐν, & πόρος.

'Εμπορπάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula alligo, ſeu ſubnecto.

'Εμπορπάω, ῶ, f. ήσω, idem. 'Ενεπορπάσατο Σάκαν ἱξυρικῶς, App. Hinc

'Εμπόρπημα, ατος, το, infibulatio; (2) quod fibula connectimus, chlamys, &c.

'Εμπορπάω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἐμπορπάω.

'Εμπορφύρεος, ος, purpureus, pulcher de floribus.

'Εμπορφυρος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, indutus purpura; (2) imbutus colore purpureo; (3) in purpuram vergens. Ex ἐν, & πορφύρα.

'Εμπότης,

Ἐμπότος, η, ὁ, ἡ, q. d. potabilis, *Arist.* Ex ἐν, & πίνω.

ΕΜΠΟΤΣΑ, ης, ἡ, empusa, spectrum, quod ab Hecate immissum miseris apparere & in varias se formas mutare credebatur.

Ἐμπραχτικός, ἡ, όν, efficax; (2) actuosus.

Ἔμπρηκτος, ος, ὁ, ἡ, idem. Ex ἐν, & πρήθω, ago.

Ἐμπρήκτως, *Adv.* efficaciter; (2) actuose.

Ἐμπρηνής, decorus & præstans sum inter; (2) decori sum, convenio. Hinc *Impers.* ἐμπρέπει, decet. Ἐμπρέπειν μόνοις τοῖς ἀρίστοις.

Ἐμπρήθω, f. ήσω, incendo; (2) inflo. Ἐμπρησον αὐτῆς τας κόμας, Arist. Lys. 383.

Ἐμπρήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act.

Ἐμπρησθεὶς, *in ensu*, a. 1. part. pass.

Ἔμπρησις, εως, ἡ, incensio, inflammatio.

Ἐμπρησμός, ου, ὁ, idem; (2) incendium.

Ἐμπρηστὴς, ου, ὁ, qui incendit, incendiarius. Ab ἐμπρήθω

Ἐμπρισθεὶς, a. 1. part. pass. v. Ἐμπρίω, f. ίσω, ferio incido; (2) ferratim incisus sum; (3) constringo, comprimo.

Ἐμπρόθυμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui intra constitutum diem aliquid facit.

Ἐμπροθύμως, *Adv.* intra præstitutum tempus.

Ἔμπροικος, dotata. Ab ἐν, & προῖξ.

Ἐμπρομελετᾶν, f. ήσω, exerceo ad, v. c. bellum, *in med.* meditor, commentor, v. c. bellum, mortem.

Ἔμπροσθεν, *Adv.* ante, coram. Hinc

Ἐμπρόσθιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, anterior.

Ἐμπροσθιόκεντρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, aculeum in anteriore parte habens; (2) cui aculeus est in ore. Ex ἔμπροσθεν, & κέντρον.

Ἐμπροσθοτονία, ας, ἡ, pronus raptus; (2) inclinatio colli in partes anteriores involuntaria.

Ἐμπροσθοτονικὸς, ἡ, όν, qui laborat inclinatione colli, sive ἐμπροσθοτονία. Ab

Ἐμπροσθότονος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, in anteriora tendens. Ex ἔμπροσθεν, & τείνω, *tendo.*

Ἐμπροσθουρητικὸς, ἡ, όν, anteriore parte, seu adversa mingens, ut homo, *opp.* ὀπισθουρητικὸς. Ex ἔμπροσθεν, & οὐρέω.

Ἐμπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, quem in oculis gerimus; (2) qui est exemplo vel spectaculo. Ex ἐν, & πρόσωπον, *facies.*

Ἔμπροσθεν, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui est in prora; (2) in proram inclinatus. Ex ἐν, & πρῷρα.

Ἐμπτύσθησὶ, 3. sing. f. 1. ind. pass. verbi ἐμπτύω.

Ἔμπτυσις, εως, ἡ, sputi immissio in aliquid.

Ἔμπτυσμα, ατος, τὸ, sputum, vel quod alicui inspuitur. Ab

Ἐμπτύω, fut. ύσω, inspuo, conspuo. Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, Marc. 14, 65.

Ἔμπτωσις, εως, ἡ, lapsus, calor, prolapsus in; (2) illapsus, ut lucis in oculos, terestris; (3) *ap. Gramm.* significat Pleonasmum e litera inserta. Ab ἐμπίπτω.

Ἐμπυέω, ω, fut. ήσω, purulentus sum; (2) pus exsterco. Ab

Ἔμπυον, ου, ὁ, ἡ, morbus, quum pus ex thorace aut latere per pulmonem proveniens exsercatur. Ex ἐν, & πύον, *pus.*

Ἐμπύημα, ατος, τὸ, collectio puris, suppuratio; (2) effusio, seu exsercio puris.

Ἐμπύησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐμπυϊσμὸς, idem quod ἐμπυέω.

Ἐμπυκάζω, f. άσω, intego, tego.

Ἐμπυλίς, ίδος, janitrix. Ab ἐν & πύλη.

Ἔμπυος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, in quo pus est, purulentus. Ex ἐν, & πύον, *pus.*

Ἐμπύρισμα, ατος, τὸ, incensio, inflammatio; (2) fuscitabulum, fomentum ignitarium. Ab

Ἐμπυρίω, fut. ίσω, incendo, inflammo. Ὡς Σεμέλην ἐμπυρίσω, Arist. Lys. 504.

Ἐμπυρίζω, idem. Ex ἐν, & πῦρ. Hinc

Ἐμπυρισμὸς, ὁ, incensio, inflammatio.

Ἔμπυρος, ου, ὁ, ἡ, ignitus; (2) qui igni admovetur, qui crematur. Ex ἐν, & πῦρ, *ignis.*

Ἐμπυροσκόπος, ὁ, ἡ, ὁ, divinans ex igni in sacrificiis imprimis, cum thus in ignem conjicitur.

Ἐμπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo.

Ἔμπυρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, rutus, ruber. Ex ἐν, & πυρρός, *rufus.*

Ἔμπυτιάζω, f. άσω, coagulo, contraho, condenso. Ex ἐν, & πυτία, *coagulum.*

Ἐμπωλέω, f. ώ, vendo in aliquo loco, mercaturam alicubi exerceo; (2) comparo mihi, aliunde emo ad revendendum; (3) comparo, adquiro, lucror. Ὧν ἀκὶτ' ἐμπωλῶμι ἡδέως ἡμιν, Arist. Thesm. 459.

Ἔμπωλη, ης, ἡ, venditio. Ab eod.

Ἐμπώλημα, ατος, τὸ, quod venditur, seu venum exponitur. Ab ἐμπωλέω.

Ἐμπωλήσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ἐμυθολογησα, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω.

Ἐμυκτηρισα, a. 2. ind. act. verbi μυκτηρίω.

Ἐμφαγεῖν, vetc. comesse. Ab ἐν, & φαγεῖν.

Ἐμφαγών, όντος, pastus, qui comedit.

Ἐμφαίνω, f. ανῶ, repræsento, speciem præbeo, præ me fero; (2) verbis ob oculos pono, indico, innuo; (3) refero. Hinc (4) ἐμφαινὴ, *impers.* videtur. Ἄπαντες δὲ πῶς ἐμφαίνουσιν οἱ καρποὶ ἡ τῆ φυτῆ χυλὸν, Theoph.

Ἔμφασις, εως, ἡ, adspectus, apparitio; (2) significatio, demonstratio; (3) significatio præsentiæ, v. c. divinæ, per miracula, ut ἐμφάσεις Θεοῦ, ap. *Isc.*

Ἔμφατος, ος, ον, qui repræsentatur oculis nostris, conspicuus; (2) manifestus, apertus, qui fit in propatulo. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφανίζω, f. ίσω, repræsento, ante oculos pono, patefacio; (2) certiorem facio, indico; (3) accuso, defero aliquem. Hinc ἐμφανίζομαι, in conspectum venio, appareo; (2) deferor, accusor. Ἐμφανίζειν τι τινι, πρός τινα. Ὅστινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου, Act. 24, 1. Ab eod. Hinc

Ἔμφανισμος, ου, ὁ, patefactio, declaratio; (2) delatio, accusatio.

Ἐμφανιστικὸς, ἡ, όν, habens emphasin. Ἔστιν ἀρ' ὁ ἰδιωτισμὸς ἐνίοτε τῶ κόσμω παραπολὺ ἐμφανιστικώτερον, Longin. 31.

Ἔμφαντις, idem quod ἔμφασις.

Ἐμφαντάζομαι, intelligo, cogito in re aliqua, ut in illa re latens, comprehensum.

Ἐμφαντικὸς, ἡ, όν, idem quod ἐμφατικὸς, ἡ, όν.

Ἐμφαντικῶς, *Adv.* idem quod ἐμφατικῶς.

Ἐμφανῶς, ἐμφανέως, clare, manifeste, palam.

Ἐμφαρυγξαμβρὸς, vel ἐμφαρυξάμβρος, qui in guttur demisit, devoravit. Hes. & Dor. tanquam a themate φαρύσμαι, quod esset a φάρυγξ, *guttur.*

Ἔμφασις, εως, ἡ, repræsentatio, inanis rei exhibitio; (2) simulatio; (3) expressa rei significatio, quum verbis inest tacita quædam vis & significatio; (4) significatio quævis; (5) demonstratio, explicatio; (6) cognitio, ut effectus demonstrationis. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφατικὸς, ἡ, όν, habens emphasin, significans cum emphasi. Ab eod.

Ἐμφατικῶς, significanter, perspicue.

Ἔμφατον, ου, τὸ, per emphasin dictum. Hesychio ænigmatice dictum. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφέρεια, ας, ἡ, similitudo. Ab

Ἔμφορος, ὁ, ἡ, ὁ, similis, qui refert aliquid. Ab

Ἐμφορέομαι, decerpo; (2) contineor; (3) intervenio; (4) convenio, similis sum. Ἐμφορεῖσθαι ἐκ πολλοῦ, Phtiostr.

Ἐμφορὸς, similis. Ab ἐμφέρω.

Ἐμφορτος, idem qui ἔμφορος.

Ἐμφθέγξομαι, f. ξομαι, vocem edo.

Ἐμφιλοκαλῶ, delector studio rei.

Ἐμφιλοκαλία, ας, fut. ησω, in studio rei honestæ versor. Ἐμφιλοκαλεῖν τοῖς σπουδαιοτάτοις, Plut.

Ἐμφιλοσοφία, ας, philosophor in, philosophice commentor in, disputo in; (2) studium & operam meam colloco in. Hinc

Ἐμφιλοσόφημα, ατος, τὸ, in quo philosophamur, disputatio philosophica, studium philosophicum.

Ἐμφιλόσοφος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, philosophiæ conveniens, ad philosophum pertinens; (2) ad philosophiam aptus, idoneus, de homine.

Ἐμφιλοτεχνῶ, perite in aliqua re versor, perite & accurate considero, exploro, explico.

Ἐμφιλοχωρῶ, fut. ήσω, libenter habito in, libenter commoror in; (2) adhæreo.

Ἔμφλασμα, intro deprimo ἐμπλασμὸς, s, intro depressus.

Ἐμφλεβοτομία, venæsectio in loco [illegible]

Ἐμφλέξω, fut. ξω, inflammo, [illegible]

Ἔμφλοιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, corticem habens. Ex ἐν, & φλοιὸς.

Ἐμφλοιοσπέρματος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, cujus semina cortice obtecta sunt. Ex ἔμφλοιος, & σπέρμα.

Ἔμφλοξ, γος, ὁ, ἡ, ὁ, inflammatus, ignitus. Ab ἐμφλέγω.

Ἐμφοβέομαι, ούμαι, f. ήσομαι, timeo. Ἐμφοβήσομαι τοῖς ἀνεμοις, Plut.

Ἔμφοβος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, perterritus, timens. Ex ἐν, & φόβος, *timor.*

Ἐμφύρβιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, depascens, absumens, Nicander. Ex ἐν, & φύρβω, *pasco.*

Ἐμφορβόω, ῶ, fut. ώσω, capistro, capistrum injicio. Unde ἐμπεφορβιαμένος, tibicen apud Aristophanem, Av. 868. capistratus, capistro munitus, ut spiritus e tibia exceretur, nec buccæ nimis inflarentur. Ex ἐν, & φορβειὰ, *capistrum.*

Ἐμφορεῖσθαι, pr. inf. pass. pro ἐμφορεῖσθε, ab

Ἐμφορέω, ῶ, f. ήσω, importo; (2) inficio; (3) infligo, incutio. Hinc ἐμφορέομαι, repleor, fatior, fruor copiose, etiam in malam partem, item immodice utor, v. c. potestate, nimis indulgeo, v. c. iræ. *Exn.* Ἡλικὰς ἐπιφορὰ τῷ προσώπῳ σήμερον, Plut. Ἐμφορεῖσθαι τῆς ἀμβροσίας, τοῦ οἴνου, Luc. Ex ἐν, & φέρω.

Ἐμφόρησις, εως, ἡ, usus cibi, potus, largior & ultra satietatem ac necessitatem, nimis avidus; (2) abusus rei bonæ cujuscunque.

Ἔμφορτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, oneratus, onustus. Ex ἐν, & φόρτος, *onus.*

Ἔμφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum, septum, obex, obstructio. Ab ἐμφράσσω.

Ἐμφραγμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἐμφρακτικὸς, ἡ, όν, obstruendi vim habens.

Ἔμφρακτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, obstructus, septus, munitus, obturatus. Ab eod.

Ἐμφράσσω, vel ἐμφράττω, fut. ξω, obturo, obstruo; (2) inficio. Ἐπιφράττειν σῶμα, Dem. Ταῖς αἰτίαις ἐπέφραξε τὰς τῶν Ζωπυρίας, Æschin.

Ἐμφρόνως, *Adv.* prudenter. Ab ἔμφρων.

Ἐμφυλίω, ῶ, inter custodias ago. Ab

Ἔμφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, cui præsidia imposita sunt, præsidiis munitus; (2) qui in præsidio est, qui custodit; (3) in custodiam inclusus, in custodiam traditus. Ex ἐν, & φρουρὸς, *custos.*

Ἔμφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, mentis compos; (2) prudens, sapiens. Ex ἐν, & φρὴν.

Ἔμφυης, ίος, ὁ, ἡ, ὁ, natura insitus, naturalis. Ex ἐν, & φυὴ, *natura.*

Ἐμφυλιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, tribulis; (2) intestinus; (3) civilis. Ab

Ἔμφυλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem. Ex ἐν, & φυλὴ.

Ἐμφυλίζω, insero, inoculo.

Ἐμφύομαι, a. 2. tanquam ab ἔμφυμι, Unde a. 2. ἐνέφυν, ἔμφυς, ἐμφύναι, ἐμφὰς, inhærere; (2) implicari. A φύω.

Ἐμφύομαι, inhæreo tenaciter. Ἐπιφύεσθαι ἀλλήλοις, ἡ κατειλῆσθαι Plut.

Ἐμφύρομαι, immisceo, subigo.

Ἔμφυσα, ω, fut. ήσω, inflo, insufflo; (2) flatu accendo. Κἀ. τοῦτο εἰπὼν ἐνέφυσησε, scil. αὐτοῖς, Joan. 20, 22. Hinc

Ἐμφύσημα, ατος, τὸ, insufflatio; (2) id, quod sufflatur, seu inflando immittitur; (3) Spiritus Sanctus; (4) tumor, ventus.

Ἐμφύσησις,

μφύσησις, ἡ, flatus in intestinis.
μφυσις, ιος, ἡ, ingeneratio, ipsa actio ingenerandi. Ab ἐμφύω.
μφυσόομαι, ῶμαι, insolesco intumesco, superbio. Ex ἐν, & φυσιῶ, *insto*.
μφυτεία, ας, ἡ, insitio. Ab ἐμφυτεύω.
μφύτευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
μφυτεύω, fut. εύσω, insero. Ab
μφυτος, ος, ὁ ἡ ὸν, ingenitus, insitus a natura; (3) nativus, non fucatus; (4) stabilis, pertinax, constans, *sic & Latini* insitus. Ab
μφύω, f. ύσω, ingenero, insero. Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας πάντοιας ἐνίφυσεν, Odyss. ξ. 348. Ex ἐν, & φύω, *gigno*.
μφωλεύω, & ἐνδυ, lateo in, tenebras quæro in.
μφωνία, ῶ, f. ήσω, canendo declaro vel indico, *Strabo* lib. 13. Ab
μφωνος, ος, ὁ ἡ ὸν, voce præditus, canorus. Ex ἐν, & φωνὴ.
μφωτεινος, ος, ὁ ἡ ὸν, splendidus. Ex ἐν, & φῶς, *lux*.
μψηφίζω, imputo.
μψιθυρίζω, susurro, fremo, obscure & clam loquor cum aliquo, insusurro aliquid. Ab ἐν & ψιθυρίζω.
μψοφος, ος, ὁ ἡ ὸν, cui sonitus inest; (2) cum sonitu factus. Ex ἐν, & ψόφος.
μψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. Ab ἐμψύχω.
μψυχος, ος, ὁ ἡ ὸν, animatus, spirans. Ex ἐν, & ψυχὴ, *anima*.
μψυχοφαγία, ἡ, esus animalium.
μψυχόω, ῶ, f. ώσω, animum indo, animo. Ab ἐμψυχος.
μψύχω, f. ξω, refrigero, frigus ingenero.
μψύχως, *Adv.* vive, vivaciter, animate.
N, *Præpos.* regens Dat. in, *quum significat in loco*; (2) pro εἰς, in, *quum significat in locum*; (3) inter; (4) apud; (5) ex; (6) per; (7) ad; (8) penes; (9) vice; (10) *facit Periphrasin Adverbii*, ut ἐν ἡσυχίᾳ, tranquille, ἐν καιρῷ, opportune, ἐν δίκῃ, merito; (11) *Verbi*, v. g. ἐν φόβῳ εἰμὶ, metuo, ἐν δυνάμει εἶναι, posse; (12) *notat tempus*, v. g. ἐν τρισὶν ἡμέραις, spatio trium dierum; (13) *abundat*, v. g. ἐν βέλει ἕλκεσε, telo percussus. Hinc etiam (14) ἐν ᾧ, valet dum, interea dum, propterea quod, quo facto; (15) ἐν τούτῳ, interea; (16) idem quod ἐνθα, ibi. (17) πόδε *significat* insuper, item.
Ἔνα, *vesperi*, *Dor.* pro ἑνὶ.
Ἐναβρύνομαι, insolesco.
Ἐναγγειοσπέρματος, ος, ὁ ἡ ὸν, vasculis semen inclusum habens. Ex ἐν, & ἀγγεῖον, *vas*, & Σπέρμα.
Ἐναγείρω, congrego aliquo, convoco.
Ἐναγὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, exsecrabilis, impurus, piacularis. Ex ἐν, & ἄγος, *piaculum*. Hinc
Ἐναγίζω, f. ίσω, sacra mortuis facio, parento; (2) immolo. Ἐναγίζειν βοῦν, Plut.
Ἐναγικὸς, ὴ, όν, piacularis, de re.
Ἐνάγισμα, ατος, τὸ, parentatio; (2) libamen, quod parentationis causa adhibetur; (3) inferiæ. Ab ἐναγίζω.
Ἐναγισμὸς, οῦ, ὁ, parentatio. Ab eod.
Ἐναγκαλίζομαι, f. ίσομαι, in ulnas recipio, amplector. Ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, scil. σκύλον, Marc. 9, 36. Ex ἐν, & ἀγκάλη.
Ἐναγκάλισμα, τὸ, quod amplectimur, delicia.
Ἐναγκυλάω, & ῶ, amento. Ab ἀγκύλη.
Ἐναγκωνίσεις, 2. sing. f. ει, med. act. *Att.* pro ἐναγκωνίσῃ. ab ἐναγκωνίζω.
Ἐναγκωνίζω, f. ίσω, cubito incumbo, inclino. Ex ἐν, & ἀγκὼν, *cubitus*.
Ἐναγλαίζομαι, placeo mihi in re aliqua, jacto me.
Ἔναγχος, *Adv.* paullo ante, nuper. Ex ἐν, & ἄγχι, *prope*.
Ἐνάγω, induco, incito; (2) suadeo, urgeo; (3) accuso, defero, adduco in jus, judicium. Ἐνάγειν ἐς πόλεμον, Thuc. Hinc
Ἔναγωγὴ, ῆς, ἡ, accusatio, delatio.
Ἐναγωνίζομαι, f. ίσομαι, resisto, adversor; (2) *per vices* (3) elaboro, exerceo me in aliqua re. Ἐναγωνίζεσθαι τοῖς Ἕλλησι, Thuc.
Ἐναγώνιος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus; (2) ad certamen pertinens; (3) peritus, præfectus in aliquo genere; (4) *Epith.* Mercurii; (5) anxius, solicitus. Ex ἐν, & ἀγὼν, vel ἀγωνία.
Ἐναγωνίως, militariter, perite, valde.
Ἐνάδημονία, mœreo, lugeo, angor alicubi.
Ἐναδιαφορία, ᾶς, f. ήσω, rem aliquam pro indifferente habeo; (2) indifferens fum in aliqua re; (3) contemno, non magni facio.
Ἐναδολιχίω, de aliqua re garrio.
Ἐνάδων, ος, ὁ ἡ ὸν, annuculus, qui unius est anni. Ex ἐν, & ἐνιαυτὸς, *annus*.
Ἐναειρίζω, f. ίσω, in aërem subveho. Ab
Ἐναέριος, ος, ὁ ἡ ὸν, aërius. Ex ἐν, & ἀὴρ,
Ἐναθλέω, exerceo me in aliqua re, *Perf.* exercitatus, peritus fum.
Ἐναθρέω, ῶ, fut. ήσω, fixis oculis intueor.
Ἔναιε, 3. fing. imperf. ind. act. v. ναίω.
Ἐναιθέριος, ος, ætherius.
Ἔνναιθρος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui est sub dio, apricus.
Ἔναιμος, ος, ὁ ἡ ὸν, sanguine præditus, vivus; (2) sanguinolentus, cruentus, sanguine adhuc stillans; (3) qui adhuc cruento vulneri injicitur & sistendo sanguini aptus est. Ex ἐν, & αἷμα, *sanguis*.
Ἐναιμίτης, ητος, ὁ, est attributum partium corporis, sanguinem habentium.
Ἔναιματόω, cruento.
Ἔναιμον, ὸ ῆ, ὸν, quod ἔναιμος.
Ἐ Ν Α Ἴ Ρ Ω, occido; (2) perdo; (3) spolio. Καὶ τὸν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεὶ χαλκῷ, Hesiod. Θεογ. 316.
Ἐναίσιμος, *Adv.* decenter, commode. Ab
Ἔνναισιμος, ος, ὁ ἡ ὸν, fatalis, aliquid portendens; (2) idoneus, decens, utilis, æquus, justus. Ex ἐν, & αἶσα, *fatum*.
Ἐναισίμως, fataliter; (2) apte, decenter.
Ἐναίσιος, ος, auspicatus, *opp.* ἐξαίσιος.
Ἐναίχμάζω, f. άσω, armis pugno. Ἐναιχμάσουσι δυτανίψιοι, Lyc. 546.
Ἐναιωρέομαι, ῆμαι, fut. ήσομαι, in sublimi, superficie nato, moveor. Ex ἐν, & αἰωρέομαι.
Ἐναιώρημα, ατος, τὸ, quod superne natat, nubecula in urina, quæ non subsidet. Ab ἐναιωρέομαι.
Ἐνακμάζω, f. άσω, vigorem accipio, invalesco, adolesco.
Ἔνακμὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, vegetus, robustus. Ex ἐν, & ἀκμὴ, *vigor ætatis*.
Ἔνακμος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iisd.
Ἐνακολασκαίνω, f. ανῶ, petulans fum in aliquem, vel in aliqua re, libidinem meam in aliqua re exerceo.
Ἐνακουστὸς, ὴ, όν, nongentesimus.
Ἔνακυω, exaudio.
Ἐναλδαίνω, ῶ, f. ήσω, intrinsecus augeo. Ἐναλδήσας κορύθεσσι, Nic. Ex ἐν, & ἀλδαίνω.
Ἔναλειμμα, τὸ, quod illinitur.
Ἐνάλειπτος, ος, illitus, unctus. Ab
Ἐναλείφω, f. ψω, inungo, illino.
Ἐνάληθὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, in veritate, verus. Τῆς ὑ ῥητορικῆς φαντασίας, πάλλιστον αἰ τὸ ἐμπρακτον, ἡ ἐνάληθες, Longin. 15.
Ἐναληθῶς, vere, verosimiliter.
Ἐναλιγκὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, similis.
Ἐναλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo.
Ἐνάλιος, ος, ὁ ἡ ὸν, vel ἐνάλιος, ία, ιον, *Poet.* ἐνάλιος, marinus; (2) maritimus. Ex ἐν, & ἅλς, *mare*.
Ἔναλλα, inveria, contraria, præpostera ap. Theocr quasi ἐναλλαγμένα, aut adverbialiter pro ἐναλλάξ, aut ab ἐν, & ἄλλα, *alia*.
Ἐναλλάξδην, *Adv.* permutato ordine; (2) decussatim; (3) complicatim; (4) vice versa, vicissim, alternatim, e contrario.
Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio, ordinis mutatio.
Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, permutatio; (2) pretium.
Ἐναλλὰξ, *Adv.* mutuo; vicissim; vice versa.
Ἐναλλαξις, εως, ἡ, idem quod ἐναλλαγὴ. Ab
Ἐναλλάσσω, vel ἐναλλάττω, f. ξω, immuto, permuto; (2) vario, vices alternas invicem adhibeo, immuto; ἐναλλαγὴν ἐπιφέρω, immutatus; *item* per vices dans & accipiens, ἐναλλαγμένα, articuli vertebrarum, inserti sibi invicem; (3) commercium habeo, apud Thuc. ἐναλλάσσειν Ἀθηναίοις, cum Athenienſibus commercium habuerunt. Νῦν δ' ἐναλλαξεν θεὸς, τὰ μὲν τὸδε, Soph. Aj. 1080. Τῷ ἐκ τῆς ἐὐσεβείας εἰρήνῃ, σπουδαίοις πρὸς μερίδα τραπὸν ἐναλλαγῆναι τύχῃ, Longin. 22.
Ἐναλλομαι, insilio, insulto.
Ἐναλύτης, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἐναλίσκω.
Ἔναλύω, immoror cum tædio.
Ἐναμάρτητος, ος, peccati minime expers; non purus a peccatis.
Ἐναμβλύνω, f. υνῶ, hebeto & obtundo in.
Ἐναμάω, aggero, acervo in re aliqua, ut terram in corpore insepulto.
Ἐναμείβω, alterno.
Ἐναμιλλος, ος, ὁ ἡ ὸν, certans & contendens cum, non cedens, par, respondens ex æquo, comparandus, par. Ex ἐν, & ἅμιλλα.
Ἐναμίλλως, *Adv.* ita, ut contendi possit, pariter.
Ἔναμμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνάπτω.
Ἐναμοιβαδὶς, *Adverb.* permutatis vicibus, vicissim.
Ἐναναπαύομαι, conquiesco in, acquiesco.
Ἐναναισχύζω, obscuro, deleo.
Ἐνανδρωπία, ὰ, f. ήσω, inter homines versor. Ex ἐν, & ἄνθρωπος. Hinc
Ἐνανθρώπησις, εως, ἡ, conversatio inter homines.
Ἐνανθρωπίζω, idem quod ἐνανθρωπέω.
Ἐναπθρωποτης, ητος, ἡ, incarnatio, *vox Eccles.*
Ἔναντα, *Adv.* contra. Ex ἐν, & ἄντα, *coram*.
Ἐναντὶ, *Adv.* coram, ante. Ex ἐν, & ἀντὶ.
Ἐναντιβιον, *Adv.* adversus, contra. Ab
Ἐναντιβιος, ος, ὁ ἡ ὸν, adversarius. Ex ἐναντὶ, & βία, *vis*.
Ἐναντιγνωμοέω, contra sentio.
Ἐναντιγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὸν, qui contrariæ est sententiæ, seu opinionis. Ex ἐναντίος, & γνώμη.
Ἐναντιοδρομέω, in contrarias partes curro, occurro.
Ἐναντιοδύναμος, ος, adversus, contrarius; (2) contrariam vim habens.
Ἐναντιολογία, ᾶς, f. ήσω, contraria loquor.
Ἐναντιολογία, ας, ἡ, contradictio. Ab
Ἐναντιολόγος, ος, ὁ ἡ ὸν, contraria loquens. Ex ἐναντίος, & λέγω, *dico*.
Ἐναντίον, *Adv.* contra, ex adverso, coram.
Ἐναντιόομαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, adversor. Ἀλλὰ μὴν καὶ ἄλλο γέ πω τοιοῦτ' ἐναντιώμεθα. Arist. Av. 390. Δῆλός ἐστ' ἐντεῦθεν γ' ὅτι ἐναντιώσεται τι τοῖς διαλλαγαῖς, id. Pace, 1054. Ab ἐνάντιος.
Ἐναντιοπιτὴς, ου, ὁ ἡ ὸν, in contrariam partem lapsus, qui in adversum cecidit. Ex ἐναντίος, & πίπτω, *cado*.
Ἐναντιοπολογικὸς, ὴ, όν, qui semet ipsum cogit contraria dicere, *vox Plato.* de sophistis.
Ἐναντιοπραγία, adversor, ab adversariorum partibus sto.
Ἐναντίος, ία, ιον, qui est in conspectu, adversus, oppositus; (2) contrarius. Hinc ἐξ ἐναντίας vel ἐξεναντίας, e regione, ex adverso, & ὁ ἐναντίος, ου, hostis.
Ἐναντιότης, ητος, ἡ, repugnantia.
Ἐναντιοτροπὴ, ῆς, ἡ, conversio contraria. Ex ἐναντίος, & τροπὴ, *conversio*.
Ἐναντόθεμος, ος, contraria dicens, sibi non constans.
Ἐναντιοφωνος, ος, ὁ ἡ ὸν, contrarium vocem edens, contra sonans. Ex ἐναντίος, & φωνὴ, *vox*.
Ἐναντιπαχεῖν, mutuis beneficiis cum aliquo certare. Ex ἐν, & ἀντιπαχεῖν.
Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, quicquid adversatur, resistit; (2) adversus casus, (3) repugnantia rerum & factorum. Ab ἐναντιόομαι.
Ἐναντιωματικὸς, ὴ, όν, adversativus.

Ἐναντιω-

[illegible]
Ἐναντίως, *Adv.* contrarie. Ab ἐναντίος.
Ἐναντιότης, ητος, ἡ, repugnantia, contrarietas. Ab ἐναντίος.
Ἐνάξε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐνάγω.
Ἐναποκρέμαμαι, pendeo, f. suspensus sum in.
Ἐναποδεικνύοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐναπεδείκνυντο, a ab ἐναποδείκνυμαι.
Ἐναπειλέω, minor.
Ἐναπενιαυτίζω, annum integrum commoror alicubi.
Ἐναπεργάζομαι, f. άσομαι, facio, efficio in.
Ἐναπερείδω, f. είσω, firmiter infigo; (2) retorqueo.
Ἐναπέρεισμα, το, impressio, quod impressum, infixum est.
Ἐναποβάπτω, intingo.
Ἐναποβλύζω, vomo vel mingo in locum.
Ἐναποβρέχω, f. ξω, macero, perfundo.
Ἐναπογεννάω, ingenero.
Ἐναπόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, adscriptitius, adscriptitiæ conditionis.
Ἐναποδείκνυμαι, ostento; (2) demonstro, probo.
Ἐναποδέω, illigo in aliquid.
Ἐναποζέω, incoquo, decoquo in.
Ἐναποθνήσκω, immorior.
Ἐναποκάμνω, frangor animo, deficio in.
Ἐναποκηλέω, f. ήσω, blanditiis delinio in.
Ἐναπόκειμαι, repositus sum in, insum.
Ἐναποκινδυνεύω, periculum subeo in re aliqua.
Ἐναποκλάω, partem defringo, unde ἐναποκέκλασται, de hasta confracta in re aliqua.
Ἐναποκλείω, f. είσω, intus includo.
Ἐναποκλύζω, f. ύσω, aliquid abluo in, ad abluendum immergo.
Ἐναποκρύπτω, includo, intus abscondo.
Ἐναπολαμβάνω, intercipio, intercludo.
Ἐναπολείπω, relinquo, derelinquo. Hinc ἐναπολείπομαι, relinquor, remaneo in.
Ἐναπόλειψις, εως, ἡ, reliquiæ.
Ἐναπόληψις, εως, ἡ, interclusio, cohibitio, conclusio. Ab ἐναπολαμβάνω.
Ἐναπόλλυμαι, pereo alicubi, in aliqua re.
Ἐναπολούω, abluo in.
Ἐναπομάσσω, vel ἐναπομάττω, f. ξω, in aliquo exprimo. Ἐναπεμάξατο τὸ οἰκεῖον χαρακτῆρα, Philo.
Ἐναπομένω, persisto, permaneo in.
Ἐναπομόργνυμαι, f. ξομαι, imprimo, inuro; (2) abstergo, detergo.
Ἐναπονίζω, abluo in.
Ἐναπονίπτω, idem cum præc.
Ἐναπόνιψις, εως, ἡ, ablutio in. Ab eod.
Ἐναποξύω, erado, radendo eximo.
Ἐναποπατέω, ῶ, fut. ήσω, inambulo, congredior. Ἐναποπατεῖν γὰρ εἰς ἐπιτήδειΘ τόπον, Arist. Pace, 1227.
Ἐναποπλύνω, abluo in.
Ἐναποπνέω, fut. εύσω, spiro in, immorior.
Ἐναποπνίγεσθαι, suffocari in, v. c. aqua, *item* fumo.
Ἐναποσβέννυμι, extinguo.
Ἐναποσημαίνομαι, imprimo, velut in ceram signum.
Ἐναποσκηρίζομαι, incumbo, decumbo in aliquid.
Ἐναποσφάττω, insuper macto, interficio.
Ἐναποσφραγίζω, imprimo, velut in ceram.
Ἐναποσφράγισμα, τὸ, quicquid impressum est alicui rei.
Ἐναποτελέω, ῶ, perficio in; (2) efficio, reddo.
Ἐναποτέμνω, f. μῶ, inter abscindo, *Strabo* lib. 2.
Ἐναποτίθημι, f. θήσω, depono in.
Ἐναποτιμάω, in æstimationem accipio, rem (speciem ICti vocant) pro pecunia, in solutum.
Ἐναποτίνω, f. ίσω, persolvo in. Πᾶσι κοινῇ ἐναποτίνειν χρήματα, Arist. Av. 38.
Ἐναποτυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimendo exprimo.
Ἐναποψάω, idem.
Ἐναποχράομαι, abutor.
Ἐναποψύχω, f. ξω, efflo animam in, immorior; (2) crepitum ventris emitto in; (3) ventris excrementa ejicio in.
Ἐνάπτομαι, f. ψομαι, tango, attingo; (2) alligor, annector, induor. Unde ἐνημμένος, [illegible]

[illegible] Arist. Av. [illegible]
Ἐνάπτω, f. ψω, alligo, illigo, [illegible]; (2) incendo, accendo.
Ἔναρα, ων, τὰ, spolia, arma interfectis detracta. Ab ἐναίρω, *occido*.
Ἐναράσσω, vel ἐναράττω, fut. ξω, illido. Οἱ κριοὶ ἐς τὸν βωμὸν αὐτόματοι, καὶ βίᾳ τὰ κέρατα ἐναράξαντες ἀποθνήσκουσι, Pausan.
Ἐνάργει, *operabatur*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* & *Dor.* pro ἐνήργει, a verbo ἐνεργέω.
Ἐνάργεια, ας, ἡ, evidentia, illustratio. Ab
ΕΝΑΡΓΗΣ, έΘ, ὁ καὶ ἡ, clarus, evidens, manifestus. Hinc τὸ ἐναργὲς, evidentia.
Ἐναργίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, clarus, manifestus. Ἐναργίδιοι ὄνειροι, *Aret.* Ab eod.
Ἐναργῶς, *Adv.* evidenter, perspicue, luculenter. Ab ἐναργής.
Ἐναρέσκομαι, delector aliqua re.
Ἐνάρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, virtutis particeps, virtute præditus, commendabilis virtutis ergo. Ex ἐν, & ἀρετὴ, *virtus*.
Ἐναρέτως, honeste, cum virtute.
Ἐναρὴς, έΘ, ὁ καὶ ἡ, exsecrabilis, diris devotus. Ex ἐν, & ἀρὰ, *diræ*.
Ἐναρηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, spolia ferens, sive gerens. Ex ἔναρα, & φέρω.
Ἐνάρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, articulatus; (2) perfectus. Ex ἐν, & ἄρθρον, *articulus*.
Ἐνάρθρως, *Adv.* articulate, articulatim.
Ἐναρίζω, f. ίξω, interficio; (2) spolio. Οὐ φιτυν ἐνάριξεν Οἰταῖοις στόνυξ, Lyc. 486. Ab ἔναρα.
Ἐναριθμέω, adnumero.
Ἐναρίθμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, adnumeratus. Ab
Ἐνάριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἐναριμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, homicida. Ex ἐναίρω, & βροτός.
Ἐνάριξε, a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἠνάριξε ab ἐναρίζω.
Ἐνάρκησα, a. 1. ind. act. verbi ἐναρκέω.
Ἐναρκτικὸς, ἡ, ὀν, inchoativus. Ab ἐνάρχομαι, *incipio*.
Ἐναρμόζω, f. όσω, & ἐναρμόττω, concinno, coapto; (2) adjungo, adapto; (3) convenio, quadro, cohæreo. Εἰς ἀσειδὲς ἐναρμόζειν ἅπαντα τὰ νοήματα, D. Hal.
Ἐναρμονικὸς, ἡ, ὸν, ad harmoniæ musicæ modulos compositus. Ab
Ἐναρμόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ idem; (2) concinnus; apte compositus, cohærens. Ex ἐν, & ἁρμονία, *harmonia*, *concentus*.
Ἐναρμονίως, *Adv.* composite ad modulos musicæ.
Ἐναρμόξαι, *optasse*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἐνηρμόσαι, a verbo ἐναρμόζω.
Ἐναρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐνδέχομαι.
Ἔναρον, *interfecerunt*, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἤναρον, ab ἐναίρω.
Ἐναρὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, diris devotus. Ex ἐν, & ἀρὰ, *diræ*.
Ἐναροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro ἐναρηφόρος, spoliator. Ex ἔναρα, & φέρω, *fero*.
Ἐνάρχομαι, incipio, auspicor. Ἡμᾶς δὲ χρὴ τῆς διωτέρας λόγον ἐνάρχεσθαι, Luc.
Ἔναρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, principium habens; magistratu fungens. Ex ἐν, & ἀρχὴ.
Ἐνὰς, άδΘ, ἡ, unitas. Ab εἷς, *unus*.
Ἐνασθενέω, ῶ, f. ήσω, debilis sum in.
Ἐνάσθην, [illegible] a. 1. ind. pass. v. ναίω, pro *valeo*, [illegible]
Ἐνασκέω, ῶ, exerceo me in aliqua re; *in med.* disco aliquid, exerceo me in.
Ἐνασμενίζω, f. ίσω, delector aliqua re, ad quiesco.
Ἐνασπιδόω, ῶ, f. ώσω, & ἐνασπιδόομαι, οῦμαι, clypeo armo. Ex ἐν, & ἀσπὶς, *clypeus*.
Ἔνασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔνασε, a verbo ναίω pro *valeo*.
Ἐναστράπτω, f. ψω, [illegible] infulguro; (2) interno splendore radio.
Ἐναστρος, ου, ὁ καὶ ἡ, astris apertus. Ex ἐν, & ἄστρον, *astrum*.
Ἐνασχημονέω, ῶ, f. ήσω, turpiter in aliqua re me gero.

Ἐνατενίζω, f. ίσω, intueor, oculis defigo in, [illegible]
Ἐνατμίζω, [illegible] vapor; [illegible] Ab ἐνάτη.
Ἐναυγάζω, incendo, ignem sc. vel candelam.
Ἐναυσάμην, a. 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ναύσασθαι.
Ἐναυδος, έΘ, ὁ καὶ ἡ, voce præditus, vocalis; (2) vivus, spirans. Ex ἐν, & αὐδὴ, *vox*.
Ἐναυδος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Ἐναυθεντέω, ῶ, f. ήσω, auctoritatem obtineo inter, auctoritate valeo in.
Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, diversor. Ἐναυλιζόμενοι τῷ χωρίῳ, Thuc.
Ἐναυλικὸς, [illegible] [illegible]
Ἐναύλιος, α, ον, interior, [illegible] via domus interior.
Ἐναυλιστήριος, [illegible] a. 1. part. med.
Ἐναύλιον, ου, τὸ, domicilium. Ex iisd.
Ἐναύλισμα, ατΘ, τὸ, idem.
Ἐναυλὶς, ἡ, tibiæ inserta, *Epith.* γλωσσίδος.
Ἐναυλιστήριον, τὸ, diversorium.
Ἔναυλος, ου, ὁ, stabulum. Ex ἐν, & αὐλὴ.
Ἔναυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, tibiis personans; (2) in tibiam insertus; (3) inhabitans. Ex ἐν, & αὐλὸς, *tibia*, s. αὐλὴ.
Ἐναυξάνομαι, nutrior.
Ἐναυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo auræ sunt, auris apertus & pervius. Ex ἐν, & αὔρα, *aura*.
Ἔναυσμα, ατΘ, τὸ, id, quo ignis accenditur, igniarium, fomes, fax, incitamentum. Ab ἐναύω, *incendo*.
Ἐναυχένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad cervicem pertinens, qui in collo est, collo injectus, collo insertus. Ex ἐν, & αὐχὴν, *cervix*.
Ἐναύω, fut. αύσω, incendo, accendo. Τὸν κεραυνὸν ἐναυσάμενος ἐκ τῆς Οἴτης, Luc.
Ἐναφανίζω, obscuro, (2) tollo, deleo.
Ἐναφανίζομαι, fut. ίσομαι, obscurus fio. Ὥσπερ καὶ τὰ μυδρὰ τῇ ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ φέγγει, Longin. 17.
Ἐναφίημι, immitto.
Ἐναφέψω, ῶ, f. ήσω, incoquo.
Ἐναφέψω, idem.
Ἐναφίημι, f. ήσω, immitto in alium.
Ἐναφορμος, ον, occasionem, materiam alicujus rei in se habens.
Ἐνγόνασι, vel ἐν γόνασι, ingeniculum, nomen sideris. Ex ἐν, & γόνυ, *genu*.
Ἔνδᾳδος, ου, ὁ καὶ ἡ, tædam habens, s. qui cum facibus fit, ut nuptiæ. Ex ἐν, & δὰς, *fax*. Hinc
Ἐνδᾳδόω, ῶ, f. ώσω, in tædam converto, vel convertor.
Ἐνδαίνυμαι, vel or, loco sc. aut tempore quo.
Ἐνδαϊς, αιδος, idem quod ἔνδαδος.
Ἐνδαιτέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, epulor, convivor. Ex ἐν, & δαὶς, *epulum præbeo*.
Ἐνδαίω, morior intero.
Ἐνδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, cui lacrimæ oboriuntur. Ex ἐν, & δάκρυ.
Ἐνδακρύω, lacrymor, illacrimo.
Ἐνδάπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, indigena. Ex ἐν, & δάπεδον, *solum*.
Ἔνδασυς, υος, ὁ καὶ ἡ, pilosus, hirsutus.
Ἐνδατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dispertior; (2) valde accuso, vitupero. *Ern.* Τὸν ἀκοιτίην χόνδρον ἐνδατουμένη, Lyc. 155.
Ἐνδαψιλεύομαι, fut. εύσομαι, dapsilis & largus sum in.
Ἐνδεδυμένως, *Adv.* remisse, laxatis habenis. Ab ἐνδύομαι.
Ἐνδεδυμένος, [illegible] perf. part. pass. v. ἐνδύω.
Ἐνδεέστερον, *Adv.* non satis, minus quam.
Ἐνδεέστερος, idem. Ab
Ἐνδεὴς, έΘ, ὁ καὶ ἡ, indigus; (2) qui non sufficit, cui aliquid deest; (3) inferior, minor, impar. Hinc τὸ ἐνδεὲς, defectus. Ex ἐν, & δέομαι, *indigeo*.
Ἔνδεια, ας, ας, ἡ, indigentia, penuria, inopia, inedia. Ab ἐνδεής.
Ἔνδειγμα, ατΘ, τὸ, documentum, indicium. Ab
Ἐνδείκνυμι, ostendo præ me fero, indico; (2) defero, accuso.

ἐνδείκνυμι, ostento, (1) ostendo, monstro, exhibeo, præbeo; (2) defero. Unde ἐνδείκνυσθαι τὸν Σωκράτη ἐν τῇ Διὸς ἐνδείξει, Hoer.

ἐνδεικτήριος, ος, ον, delator, quadruplator, sycophanta. Ab ἐνδείκνυμι.

ἐνδεικτικός, ἡ, όν, ostentatorius. Ab eod.

ἐνδεικτικῶς, *Adv.* ostentatorie, ostentabunde, cum ostentatione; (2) per indicationem.

ἐνδείκτο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Poët.* pro ἐνεδείκτο. Ab ἐνδείκνυμι.

ἐνδεκαέτης, ες, ὁ, ἡ, ἔτους, annosus.

ἔνδειξις, εως, ἡ, demonstratio, indicium; (2) delatio, nomen actionis, cujus exemplum in Lex. or. *Adv.* *Eodem.* Ab ἐνδείκνυμι.

Ἐνδεκακλεῖς, οἱ ἔνδεκα, Athenis undecimviri. Ex ἕν, & δέκα, *decem.*

ἐνδεκαετής, ές, ὁ, ἡ, ἔτους, qui undecim annorum est. Ex ἕνδεκα, & ἔτος, *annus.*

ἐνδεκάζω, diem festum celebro, qui incidit, sc. in diem decimum.

ἐνδεκάκις, *Adv.* undecies. Ab ἕνδεκα.

ἐνδεκάκλινος, ος, ὁ, ἡ, ον, undecim lectis instructus. Ex ἕνδεκα, & κλίνη, *lectus*, vel κλίνη, *in loco.*

ἐνδεκάμηνος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui est undecim mensium.

ἐνδεκάπους, οδος, ὁ, ἡ, ν, undecim pedum, ut ἐνδεκάπους Ὥρα de hora dici.

ἑνδέκας, ἁδος, ἡ, numerus undenarius. Ab ἕνδεκα.

ἐνδεκατεύω, σω, σων, qui undecima die aquam tetri aut pluitur; (2) qui undecimum diem agit. Ab eod.

ἐνδεκατημόριον, ου, τὸ, undecima pars. Ex ἕνδεκα, & μόριον, *pars.*

ἐνδέκατος, η, ον, undecimus.

ἐνδέκεσθε, *admittere*, præs. inf. med. *Ion.* pro ἐνδέχεσθαι, ab ἐνδέχομαι.

ἑνδεκήρης, ες, ἡ, navis undecim ordinum, undeciremus. Ex ἕνδεκα, & ἐρέσσω.

ἐνδελέχεια, ας, ἡ, perennitas. Ab ἐνδελεχής.

ἐνδελεχής, ές, ὁ, ἡ, ἐς, perennis, continuus. Ex ἐνδέλλω, pro ἐντέλλω, & ἔχω, *habeo.*

ἐνδελεχίζω, fut. ίσω, perennis, continuus sum. Ab ἐνδελεχής. Hinc

ἐνδελεχισμός, οῦ, ὁ, perennitas, continuatio.

ἐνδελεχῶς, *Adv.* adfidue, continenter.

ἔνδεμα, ατος, τὸ, id, quod illigatur, alligamentum; (2) gestamen collo appensum. Ab ἐνδέω.

ἐνδέμω, obturo, muris vel ædificiis munio, & claudo, exstruo simpliciter, *v.* 1. ἐνδείμω, partic. ἐνδείμας.

ἔνδεξια, *Adv.* dextre, apte; (2) versus dextram. Ab ἔνδεξιος.

ἐνδεξιόομαι, ωμαι, dextra manu teneo, vel amplector. Ab eod.

ἔνδεξιος, ος, ον, qui est ad dextram; (2) faustus, prosper. Ex ἐν, & δεξιά, *dextra.*

ἐνδεξίως, apte, prospere.

ἐνδέομαι, indigeo, desinor, unde ἐνδεηθείς, *a.* 1. Ab ἐν, & δέω, *alium.*

ἐνδέσασθαι, illigo, unde ἐνδεδεμένος, *Perf.* inusitus. Ab ἐν, & δέω, *ligo.*

ἔνδεσις, εως, ἡ, illigatio, locus ubi aliquid alteri connatum est.

ἔνδεσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνδέω.

ἐνδεσμεύω, εύσω, *f.* ήσω, illigo, implico. Ex ἐν, & δεσμὸς, *vinculum.*

ἐνδεσμοῦμαι, idem.

ἐνδεσμος, ου, ὁ, ligatura, volumen, nodus.

ἐνδεσμος, ος, ὁ, ἡ, ον, vinctus, nodatus. A [illegible]

ἐνδέχομαι, admitto, recipio. Hinc ἐνδέχεται, *impers.* convenit, licet, fieri potest; ἐνδεχόμενον, convenientia; τὰ ἐνδεχόμενα, contingentia; τὰ ἐνδεχόμενα γ' ἐνδέξατο ἐφ' ἑαυτὸν τὰ ἀφορισθέντα, *Aesch.*

ἐνδεχομένως, convenienter, quam fieri potest proxime.

ἐνδέω, *f.* ἐνδήσω, deficior. Ἐνδεῖ τῷ ἀριθμῷ, Luc.

ἐνδέω, *f.* ἐνδέσω, & ἐνδήσω, illigo, unde ἐνδεδεμένος illigatus.

ἐνδεῶς, *Adv.* indigenter, non sufficienter, pa-

[illegible] *Ab eodem.*

ἔνδηλος, ος, ὁ, ἡ, manifestus, evidens, insignis. Ex ἐν, & δῆλος.

ἐνδήλως, evidenter.

ἐνδημέω, ῶ, *f.* ήσω, in populo meo sum, domi sum præsens. ἐνδημοῦντες ἐν τῷ Σωματι, 2 Cor. 5, 6. ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον, ibid. 8. Ab ἐνδημος.

ἐνδημία, ας, ἡ, præsentia, quum quis a populo non abest. Ab eod.

ἔνδημος, ος, ὁ, ἡ, ον, populo cuidam peculiaris, aut solennis. Ab eod.

ἐνδήμοισι, dat. pl. *Ion.* pro ἐνδήμοις, ab

ἔνδημος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui in populo est, qui in civitate vel domi, domesticus, popularis, ut ἐνδήμιος. Ex ἐν, & δῆμος, *populus.*

ἐνδημυρέω, gigno in, *v.* c. corpore.

ἐνδιάασαν, *meridiabantur*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνδίασαν, a verbo ἐνδιάω.

ἐνδιαβάλλω, criminor, calumnior.

ἐνδιάω, agito, seu dego in; (2) verfor in.

ἐνδιάζω, meridior. Ἐνδιάζοντος ἤδη διὰ τὸν Ζέφυρον θρόμματα, Plut. Ab ἐνδύω.

ἐνδιάθετος, ον, ὁ, ἡ, ή, mente conceptus, internus; (2) in canonem sacrum receptus. Ex ἐν, & διατίθημι, *dispono.*

ἐνδιαθέτως, *Adv.* e sententia animi.

ἐνδιαθρύπτεσθε, præs. inf. pass. verbi

ἐνδιαθρύπτω, ludificor, per delicias illudo; (2) delicate, molliter ago.

ἐνδιαίτημα, ατος, τὸ, locus, qui inhabitatur, habitatio, mansio, hospitium.

ἐνδιαιτήμασι, summa vi, cum contentione.

ἐνδιαμάτω, *f.* ἀξω, immuto.

ἐνδιαμένω, immaneo, maneo alicubi.

ἐνδιατρίπτω, ornatus, honoratus fum, splendeo.

ἐνδιάτριτος, ος, ὁ, ἡ, ον, ornamentis instructus. Ex ἐν, & διατρίβω.

ἐνδιασκέως, apte, decenter.

ἐνδιασπείρω, *f.* σπερῶ, differo, dissemino in.

ἐνδιατάσσω, vel ἐνδιατάττω, ordino & digero in, seu intus.

ἐνδιατρίβω, tempus tero in, versor in, operam & studium pono in re aliqua, immoror, *imprimis* in laude alicujus rei, *unde interdum* laudo. *verti* potest. Τοῖς ἤθεσι λίαν τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβων, Arist. Conc. 583. Hinc

ἐνδιατριπτέον, immorandum est.

ἐνδιατριπτικός, ἡ, όν, assiduus in aliqua re.

ἐνδιαφθείρω, eneco in, *v.* c. utero.

ἐνδιαχειμάζω, hiberno alicubi.

ἐνδιαχέω, *f.* έσω, illino, oblino.

ἐνδιάω, meridior, dormio in meridie; (2) tranquillus fum. Ab ἐνδιος.

ἐνδιδύσκω, induo. Ἐνδιδύσκετο πορφύραν, Luc. 16, 19. Ab ἔνδυω.

ἐνδιδάμι, in manus trado; (2) præbeo; (3) cedo, remitto, permitto me, *v.* c. fluctibus, volupatibus, &c. cedo precibus, flector; (4) inclinatus fum ad aliquid, fludeo, *v.* c. rebus novis; (5) præco alius voce, cantu, ἐνδίδως, *præcentor*, *Eum.* Ἐς γὰρ ἐνδοσίν τις ἡμῶν τοῖσδε κἀν ζυμπρὰν λαβὼν, Arist. Lys. 675.

ἐνδίδοσαν, *incitabant*, 3. plur. imperf. ind. act. pro ἐνδίδουν, a verbo ἐνδίδημι.

ἔνδικος, ος, ὁ, ἡ, ον, justus; (2) judicialis. Ex ἐν, & δίκη, *jus.*

ἐνδίκως, jure, merito. A præc.

ἔνδικα, ων, τὰ, intestina. Ab ἔνδον, *intus.*

ἐνδινέω, ῶ, *f.* ήσω, instar vortices aut turbinis circumago; (2) intus converto, *f.* torqueo, *v.* c. oculos.

ἔνδιος, ου, τὸ, domicilium, tedes, habitaculum; (3) meridies. Ab

ΕΝΔΙΟΣ, ία, ιον, meridianus, (2) sub dio agens.

ἐνδιφρος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui in curru est, sessor. Ab ἐν, & δίφρος, *currus.*

ἔνδογενὴς, ές, ὁ, ἡ, ἐς, intus genitus; (2) dominatus. Ex ἔνδον, & γίνομαι, *nascor.*

ἔνδοθεν, *Adv.* ex interiore loco, intrinsecus.

ἐνδοθὶ, *Adv.* intus, in. Ab ἔνδον.

[illegible] *Dor.* pro ἔνδον.

[illegible] *dubito.* Ἀλλὰ [illegible] ἐνδοιάζει, *genimus.* Hinc

ἐνδοιαμός, ὁ, ἡ, ὁν, dubius.

ἐνδοιασμός, dubitatio. A præc.

ἐνδοιασμὸς, ὁ, idem & ab eod.

ἐνδοιαστικὸς, ἡ, όν, ad dubitationem pronus, cum dubitatione conjunctus.

ἐνδοιαστικῶς, dubitanter.

ἐνδοιαστὸς, ὁ, ἡ, dubius. Ab eod.

ἐνδοιαστῶς, *Adv.* ambigendo, dubie, non constanter.

ἔνδομα, ατος, τὸ, remissio, laxatio; (2) indulgentia. Ab ἐνδίδωμι.

ἐνδομάχαν, acc. *f.* *Dor.* pro ἐνδομάχην, ab

ἐνδομάχης, ου, *Dor.* ἐνδομάχας ὁ, idem vel domi pugnans. Ex ἔνδον, & μάχομαι.

ἐνδομύλια, ας, ἡ, fupellex.

ἐνδομυὴς, ους, ἡ, pila, moles erecta ad marmia fulcienda. Quasi ab ἐνδομύλιον.

ἐνδομυχίω, ῶ, intus lateo, ἐνδομυχῶν κακὸν, latens malum. Ab

ἐνδόμυχος, ος, ὁ, ἡ, ον, intestinus, abditus, occultus. Ex ἔνδον, & μυχὸς, *penetrale.*

ΕΝΔΟΝ, *Adv.* intus.

ἐνδοξάζω, *f.* άσω, glorifico, ἐνδοξασθῆναι, glorificari. Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, 2, Theff. 1, 12.

ἐνδοξασθῇ, 3. fing. s, 1. conj. pass.

ἐνδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, gloriam in fermone aucupor.

ἐνδοξοπαλὴς, ὁ, ἡ, ὁν, equorum pulfu inclitus. Ex ἔνδοξος, & πάλλω, *pello.*

ἔνδοξος, ος, ὁ, ἡ, ον, nobilis, glorioſus; (2) opinabilis. Ex ἐν, & δόξα, *gloria*, *opinio.*

ἔνδοξότης, ητος, ἡ, gloria.

ἐνδόξως, *Adv.* honorifice, ἐνδοξότατα, honorificentiſſime. Ab ἔνδοξος.

ἐνδόσιμα, ων, τὰ, intestina. Ab ἔνδον.

ἐνδόσιμον, ου, τὸ, carminis cantus, vel orationis exordium; (2) incitatio; (3) occasio; (4) indulgentia, conceſſio. Ab

ἔνδοσιμος, ος, ὁ, ἡ, ον, gratuitus. Ab ἔνδοσις.

ἔνδοσις, εως, ἡ, remiſſio, laxatio; (2) inclinatio cedentis oneri; (3) deditio; (4) mollitudo. Ab ἐνδίδωμι.

ἐνδότατος, ον, ατη, ατον, intimus, penitiſſimus. Superl. ab ἔνδον.

ἐνδοτάτω, *Adv.* intime. Ab ἐνδότατος.

ἐνδότερος, ος, ον, interior. Comparat. ab ἔνδον.

ἐνδοτέρω, *Adv.* interius. Ab ἐνδότερος.

ἐνδοτικὸς, ἡ, όν, incitandi vim habens; δῶμα ἐνδοτικὸν, idem quod ἐνδόσιμον.

ἐνδοτικῶς, *Adv.* remiſſe, moderate.

ἐνδυπέω, ῶ, *f.* ήσω, inſono, ſonum edo in. Ἄρτλω δ' ἐνδύπησε θυσσάνα, Odyſſ. 15, 478.

ἐνδραστὴς, οῦ, ὁ, ἡ, efficax, habilis ad faciendum, ſolers. Ab ἐν, & δράω.

ἐνδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, inſultus; (2) certaminis quoddam genus. Ab ἐν, & δραμεῖν.

ἐνδρομίδες, αἱ, calceamenti genus, quo μέλλοντες curſores in certamine; (2) vinctum. Ab eod.

ἐνδρομὶς, ίδος, ἡ, veſtimentum craſſius apud Juvenalem.

ἔνδροσος, ος, ὁ, ἡ, ον, roſcidus, roſulentus; (2) humidus, aquoſus. Ex ἐν, & δρόσος.

ἔνδρυον, ου, τὸ, cor & medulla arborum; (2) temo; (3) aratrum. Ex ἐν, & δρῦς.

ἐνδυάζω, dubito, hæſito, ambigo, Heſ. Ex ἐν, & δύω, *duo.* Hinc

ἔνδυασμὸς, ὁ, dubitatio, Heſ.

ΕΝΔΥΚΕΩΣ, *Ad. o.b.* prompto animo, diligenter.

ἔνδυμα, ατος, τὸ, indumentum. Ab ἐνδύω.

ἔνδυμι, idem quod ἐνδύω.

ἐνδυναμόω, ῶ, *f.* ώσω, validum reddo, corroboro, confirmo. Ἐνεδυνάμωσε με, 2 Tim. 4, 17. Ἐνδυναμώσαν δὲ κἀδύναις, Heb. 11, 34.

ἐνδυναστεύω, *f.* εύσω, auctoritate valeo apud aliquem, in ditione habeo aliquem; (2) pre-

apud partes obtigere, (3) incorrupta mea obsequia, perficio.

'Ενδύντες, nom. pl. pr. part. act. v. ἐνδύω.

'Ενδύσας, f. δύσω, penetro, induo. Ὅς σοι μεσάτην ἐνδύσει, Arist. Θεσμ. 1053. Τὸν ἵππον ἐνδύσαν, ἐς φρούριόν ἐλθ, id. Lys. 1060.

'Ενδύσομαι, ingredior.

'Ἐνδυσα, a. 2. part. act. f. g. v. ἐνδύω.

'Ενδυσάμενος, qui induit, a. 1. part. med.

'Ενδυσάσθαι, 2. pl. a. 1. imperat. med.

'Ένδυσις, εως, ἡ, ingressus, introitus; (2) vestitus. Ab ἐνδύω, subeo.

'Ενδυσχέω, ῶ, f. ήσω, infelix & miser sum in. Ἐνδυσχεῖ τῇ αὐλῇ καὶκῶς βουλευόμενος, Plut.

'Ενδυσάμεθα, 1. plur. a. 1. conj. med. verbi ἐνδύω.

'Ενδυτέον, ῆτος, ὸ, quo quis indui potest.

'Ἔνδυτον, ὔ, τό, indumentum. Ab

'Ένδυτος, ος, ον, indutus.

'Ενδύω, f. ύσω, induo; (2) ingredior, subeo.

Ἐνεαρίζω, vernum tempus dego in, ver alicubi transigo. Ex ἐν, & ἔαρ, ver.

'Ενέγκαι, a. 2. ind. act. v. ἐμφέρω.

'Ενεδίεσα, 3. f. a. 1. ind. act. v. ἐνεδίζω.

'Ενεδριμυσάμην, graviter intermittus sum, a. 1. ind. med. verbi ἐνεδριμύω.

'Ενεγγυήσασθαι, ώμαι, fut. ήσομαι, & ἐγγυάω, ῶ, f. ήσω, spondeo. Ex ἐν, & ἐγγύη.

'Ενεγκαμένη, a. 1. ind. act. Ion. pro ἐνεγκούσα.

'Ενεγγύς, Adverb. prope. Ex ἐν, & ἐγγύς.

'Ενεγκαι, tulisse, a. 1. inf. act. verbi φέρω.

'Ενεγκεῖν, tulisse, a. 2. inf. act.

'Ἐνεγκον, a. 2. ind. act. Ion. pro ἤνεγκον.

'Ενεγκοῦσα, ης, ἡ, patria. Ab ἐνέγκω, fero.

'Ενεγκωμιάζω, laudibus celebro.

'Ενεδιδύσκετο, induebatur, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἐνδιδύσκω.

'Ενέδρα, ας, ἡ, insidiæ. Ex ἐν, & ἕδρα.

'Ενεδρευτὴς, insidiator, inceptor. A seq.

'Ενεδρευτικὸς, ὴ, ὸν, ad insidias aptus, proclivis.

'Ενεδρεύω, f. εύσω, insidior. Ἐκεῖνον ἐνεδρεύειν αὐτὸν ἐᾶσὸ τὴν πύλιν, Plut. Τὰ ἡ περὶ ζώνην αὐτῇ ἐνεδρεύω. Xen.

'Ενεδρον, ου, τὸ, insidiosum, insidiæ.

'Ενεδρος, ος, ὁ ἡ ὄ, inquilinus. Ab ἐν, & ἕδρα, sedes.

'Ἐνεδυσα, indui, a. 1. ind. act. verbi ἐνδύω.

'Ενέηκεν, immisit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. & Poët. pro ἔνηκεν, a verbo ἐνίημι.

'Ενεζόμην, insideo. Ex ἐν, & ἐζόμην, sedeo.

'Ἐνεῖσε, dilutius, a. 1 pass. pass. verbi ἐνίημι.

'Ἐνεθηκα, a. 1. ind. act. v. ἐντίθημι.

'Ενθιζον, f. ίσω, adsuefacio.

'Ἐνεθυμήθη, 3. s. a. 1. ind. pass v. ἐνθυμέομαι.

'Ἐνειδὼς, ἐνειδὸς, vidisti in, animadvertisti in. Part. ἐνοίδα, intueor.

'Ἐνειμι, inesse, præf. optat. act. verbi ἐνεμι.

'Ἕνεκα, propter, gratia, Poet. pro ἕνηκα.

'Ἐνεκεν, attuli, a. 1. ind. act. Poët. pro ἤνεγκα, a verbo ἐνεμ. ἐνεικω, pro φέρω.

'Ἐνεικασίζω, fut. ἰῶ, specto, vel comparo imaginem.

'Ἐνειλῶ, ῶ, implico, involvo. Καθιλὼ αὐτὸν ἐνείλησε τῇ Ζηδοῦι, Marc. 15, 46. Ἐνειλῆσις λίνου, Thuc. Hinc

'Ἔνειλημα, ατος, τὸ, involucrum, volumen.

'Ἐνειλίσσω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto in.

'Ἐνειμαρτο, fut. ξομαι, involvo, unde ἐνείλεγμένος, involutus.

'Ἐνείλω, idem quod ἐνειλέω, a quo etiam decidendit.

'Ἔνειμι, distribui, a. 1. ind. act verbi νέμω.

'Ἐνείμεν, 1. pl. præf. ind. act. Poët. pro ἐνεμεν. Ab

'Ἐνεμαι, insum. Ex ἐν, & εἰμί.

'Ἐνείργνυμι, vel ἐνεργνύω, includo; (2) prohibeo. Ab

'Ἐνείρω, fut. ξω, idem.

'Ἐνείρω, innecto, infero, infibulo, implico; (2) confero, apto.

'Ἐνεικ, qui misit, a. 2. part. act. verbi ἐνίημι.

'Ἐνεικε, perfect. ind. pass

'Ἐνείχει, in animo habebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐνεῖχε, a verbo ἐνέχω.

'Ἐνεχθεὶς, Ion. pro ἐνεχθεὶς, a verbo ἐνέχω, pro ἐνεχθείς.

'ΕΝΕΚΑ, Adv. cautè, propter.

'Ἐνέκεντο, 3. s. imperf. ind. verbi ἐγκεντέω.

'Ἐνεκεκάλυπτο, infibulati erant, 3. sing. pluſq. ind. pass. verbi ἐγκαλύπτω.

'Ἔνεκεν, Adv. idem quod ἕνεκα.

'Ἐνεκερτόμησε, f. ήσω, ind. act. v. ἐγκερτομέω.

'Ἐνεκλείοντο, concipiebant, 3. pl. imperf. ind. act, contr. pro ἐνεκλείοντο, a verbo ἐγκλείω.

'Ἐνεκοπτόμην, impedirer, 1 sing. imperf. ind. pass. v. ἐγκόπτω.

'Ἐνεκότει, odit habebat, 3. sing. imp. ind. act. contr. pro ἐνεκότεε, a verbo ἐγκοτέω.

'Ἐνέκρυφε, a. 2. ind. act. v. ἐγκρύπτω, impedio.

'Ἐνέκρυφε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἐγκρύπτω.

'Ἐνεκτέος, ία, ίον, referendus. A φέρω.

'Ἐνέκυρσε, incidit, 3. sing. a. 1. ind. act, Æol. pro ἐνέκυρε, a verbo ἐγκύρω.

'Ἐνελαύνω, invehor curru, equo ingredior, ap. Pind.

'Ἐνέλειπεν, 3. s. a. 1. ind. act. ab ἐνλείπω.

'Ἔνεμα, ατος, τὸ, id, quod immittitur seu infunditur, scil. per inferna in alvum. Ab ἐνίημι, immitto.

'Ἐνέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro ἐνεῖναι, Ab ἐνίημι.

'Ἐνέμετο, 3. s. imp. ind. pass. v. νέμω.

'Ἐνεμέσθη, 2. f. a. 1. ind. pass. v. νέμω.

'Ἐνέμοντο, 3. imperf. ind. pass. v. ejusd.

'Ἐνεμφυσᾷ, præf. inf. pass. v. ἐμφύω.

'Ἐνενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta. Ab ἐννέα.

'Ἐνενηκοντούτης, ὴ, ὸν, ὁ, nonagenarius.

'Ἐνενηκοντούτης, ὴ, ὸν, idem. Ex ἐνενήκοντα, & ἔτος.

'Ἐνενόησε, cogitavit, 3. sing. imperfect. ind. med. Ion. pro ἐνενόητο, a verbo ἐννοέω, ῶ.

'Ἐνενώκασι, 3. pl. perf. ind. act. Ion. pro ἐνενοήκασι.

'Ἐνενόητο, 3. pl. pluſq. ind. pass. Poët. pro ἐνενόηντο.

'Ἐνεξουσίζω, licentia utor in. Ab ἐν, & ἐξουσία.

'Ἐνεορτάζω, f. άσω, festum celebro. Ex ἐν, & ἑορτή.

'Ἔνεπε, ὰ, ὸν, mutus; (2) surdus; (3) stultus. Ex ἐν, & ἄνω, clamo. Hinc

'Ἐνεόπια, ὴ, surditas; (2) defectus vocis.

'Ἐνεοποιήσαντο, μισθὸς exclusit, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi νεοποιέω.

'Ἐνεόχλησε, 3. f. a. 2. ind. act. v. νεοχμόω.

'Ἐνεπαγείμαμαι, pollicor alicubi.

'Ἐνεπάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. v. ἐμπήγνυμι.

'Ἐνεπαίζω, 1. f. imperf. ind. act. v. ἐμπαίζω.

'Ἐνεπαίχθη, illusus est, 3. sing. a. 1. ind. pass.

'Ἐνέπαξε, infixit, 3. sing. a. 1. ind. act. Dor. pro ἐνέπηξε, ab ἐμπήγνυμι.

'Ἐνεπέπλητο, 3. f. imperf. ind. med,

'Ἐνεπεσον 3 pl. a. 2. ind. act. v. ἐμπίπτω.

'Ἐνεπηράζω, insulto, vexo, calumnior.

'Ἐνεπιδείκνυμαι, ostendo me re aliqua.

'Ἐνεπιδημῶ, f. ήσω, ut peregrinus versor & commoror in.

'Ἐνεπίδημος, peregrinus in ube aliqua, advena.

'Ἐνεπιδίδωμι, idem quod ἐνιδ.

'Ἐνεπικύπτω, fut. ψω, incumbo capite incumbo; (2) in nato capite intueor; (3) incumbo; (4) do operam.

'Ἐνεπιπράμην, ῶ, f. ήσω, figero in.

'Ἐνεπίσκημμα, τος, actio judicialis, quam intendebant vindicantes sibi aliquid de publicatis bonis, A seq

'Ἐνεπισκήπτεσθαι, incumbere. Peculiariter creditores ἐνεπισκήπτεσθαι dicebantur, qui publicatis bonis cujuspiam experiebantur, contra populum, ut hodie contra fiscum, actione pignoratitia persequebantur & vindicantes sibi partem eorum, quæ sibi quacunque de causa deberentur, ut χρεοκόποι, creditori creditum.

'Ἐνεπλήσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐμπλήθω.

'Ἐνέπνευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐμπνέω.

'Ἐνεπολήσομαι, 3. pl. imp. ind. act. v. ἐμπολάω.

'Ἐνέπρησε, 3. pl. imp. ind. act. v. ἐμπρήθω.

'Ἐνεπρησα, incendi, a. 1. v. ind. act.

'Ἐνέπτόησε, a. 1. ind. act. v. ἐμπλήσω.

'Ἐνέπω, & ἐνίσπω, duco, cano; (2) calumnior.

'Ἐνεργάζομαι, injicio; ingenero. Τὰς ἄλλας ἐπιθυμίας τῷ ἀνθρώπῳ, Plut.

'Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia. Ab ἐνεργὴς.

'Ἐνέργω, ῶ, fut. ήσω, operor, intus efficio, ago. Hinc ὁ ἐνεργούμενος, ου, a diabolo possessus. Hinc

'Ἐνέργημα, ατος, τὸ, effectus, op ratio, cultus.

'Ἐνεργὴς, ὁς, ὁ ἡ ὄν, efficax, acer. Ex ἐν, & ἔργον.

'Ἐνεργητικὸς, ὴ, ὸν, activus; (2) efficax.

'Ἐνεργητικῶς, active; (2) efficaciter.

'Ἐνεργοδαιτέω, vi, (v. c. divina) aliqua commutor in aliam naturam.

'Ἐνεργολαβέω, quæstum in aliqua re facio; (2) opus faciendum suscipio, conduco.

'Ἐνεργὸς, ὸν, ὁ ἡ ὄν, efficax, acer.

'Ἐνεργῶς, Adv. efficaciter. Ab ἐνεργὴς.

'Ἐνεδίδω, f. ίσω, impingo, illido; (2) infigo. in med. innitor, incumbo. Hinc

'Ἐνέρεισις, εως, ἡ, compressio, infixio, innixus.

'Ἐνερεύγω, eructo, irructo. Unde a. 2. ἐνήρυγον.

'Ἐνερυθὴς, ὁς, ὁ ἡ ὄν, ruber, rubicundus. Ex ἐν, & ἐρυθρὸς, rubor.

'Ἐνερθε, vel ἐνέρθεν, Adv. infra. Ex ἐν, & ἔρα, terra.

'Ἐνερθε, ων, mortui, manes, inferi. Ex iisdem

'Ἐνερθοχρωτες, mortuorum colorem habentes, luridi. Ex ἐνερθὲ, & χρόα, color.

'Ἐνερσις, εως, ἡ, innexio, religatio Ab ἐνείρω.

'Ἐνερτὲρ, ἔρα, ερον, inferior. Ab ἐνερθε.

'Ἐνέρυθρος, ος, ὁ ἡ ὄν, rubicundus. Ἐνέρυθρος ὀφθαλμοὶ, Anet. Ex ἐν, & ἐρυθρὸς.

'Ἔνεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐνίημι.

'Ἐνεσία, ας, ἡ, consilium. Ab

'Ἔνεσις, εως, ἡ, immissio. Ab ἐνίημι.

'Ἐνέσσας, inseris, 2. sing. f. 1. ind. med. per Syncop. pro ἐνέσῃ, a verbo ἐνείρω.

'Ἐνέσσαλε, 3. f. pluq. ind. pass. v. ἐνσάλλω.

'Ἐνεστὼς, g. f. perf. part. act. Ion. & per Crasin, pro ἐνεστηκὼς, ab ἐνίστημι.

'Ἐνεστάλμην ἐσθῆτι, a. 1. ind med.

'Ἐνεστιάσω, ἐσθῆτι, convivio excipio in, convivium celebro alicubi.

'Ἐνέστιος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui intra lares est, domesticus. Ex ἐν, & ἑστία, lares.

'Ἐνεστὼς, perf. part. act. Ion. & Att. pro ἐνεστηκὼς, ab ἐνίστημι.

'Ἐνετιλάμην, a. 1. ind. med. v. ἐντέλλω.

'Ἔνετο, ἕτο, ἡ, fibula. Ab ἐνίημι.

'Ἐνετὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum medicinale, quo influxio perficitur, clyster. Ab end.

'Ἐνετύγχανον, imp. ind. act, v. ἐντυγχάνω.

'Ἐνετυλίξε, 3. f. a. ind act. v. ἐντυλίσσω.

'Ἐνέτυχον, a. 2. ind. act. v. ἐντυγχάνω.

'Ἐνευδαιμονέω, ῶ, feliciter vivo in, felicem vitam ago in.

'Ἐνέυδεν, pr. Inf. act. Dor. pro ἐνεύδειν, ab ἐνεύδω.

'Ἐνευδοκιμέω, ῶ, inclarisco, clarus sum in.

'Ἐνεύδω, indormio. Ex ἐν, & εὕδω, dormio.

'Ἐνευημερέω, ῶ, prosperor in; ἐνευημερήσας, prospero successu in

'Ἐνευθυνίης, abundare in aliquare.

'Ἐνευκαιρέω, opportunitate utor in aliqua re.

'Ἐνευκατάφρονητος, ον, contemptibilis.

'Ἐνευλογέω, ῶ, beatum reddo per, beatum prædico.

'Ἐνεύνιος, ος, ὁ ἡ ὄν, in lecto positus, qui est in lecto. Ex ἐν, & εὐνὴ, cubile.

'Ἐνευρὼς, ὼς, ὁ ἡ ὄν, idem & ex illo.

'Ἐνευσαν, 3. pl. a. 1, ind. act. v. νέω.

'Ἐνευφρόνω, ῶ, f. ήσω, concinna suavique melodia cantillo, f. parstrepo in.

'Ἐνευχαριστέω, ῶ, f. ήσω, decenter me gero in.

'Ἐνευχέλίω, ῶ, f. ήσω, operam pono in.

'Ἐνεφυ-

Ἐυτυχίω, ῶ, f. ήσω, felix fum in, felicitor ago in.
Ἐυδίχομαι, precor in, veneror.
Ἐυδιαχύομαι, ύμαι, convivor in, conviviis indulgeo.
Ἐυηφάνισα, 1. f. a. 1. ind. act. v. ἐμφανίζω.
Ἐυηρτήθη, 1. f. a. 1. ind. paſſ.
Ἐυηφορέετο, 3. f. imperf. ind. paſſ. v. ἐμφορέω.
Ἐυηχάδαν, 3. plur. a, 1. ind. act. verbi ἐμφράτω.
Ἐυηχύσατο, 3. f. a. 2. ind. act. v. ἐμφυσάω.
Ἐυήχεα, a. 1. ind. act. v. ἐγχέω.
Ἐυήχεον, infudit, 3. ſing. a. ejuſd.
Ἐυηχέλη, moliebatur, 3. ſing. imperfect. ind. act. contr. pro ἐυηχέετο, a verbo ἐυηχερίω.
Ἐυήχεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ἐυήχω.
Ἐυηχθέσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. v. ἐμφέρω.
Ἐυηχθῶαι, illatum eſſe, inf. ejuſd.
Ἐυήχρα, 3. f. a. 2. ind. act. v. ἐγχράω.
Ἐυηχερίζω, fut. ίσω, pignus capiendi poteſtatem do; de magiſtratu, at in med. pignus capio, de creditore, qui e poteſtate a magiſtratu data pignus aufert; (2) pignus capio, de magiſtratuum; (3) denique & de creditore in activo; (4) pignori depono; (5) beneficium do; in paſſ. beneficio obligor. Ab ἐυήχυρον.
Ἐυηχυρασία, ἡ, pigneratio.
Ἐυηχύρασμα, ατ⊙, τὸ, pignus, oppigneratum. Ab ἐυηχυράζω.
Ἐυηχυρασμὸς, ῦ, ὁ, pigneratio, oppigneratio.
Ἐυηχυριάζω, idem quod ἐυηχυράζω; ἰωνχυριάω, pignori oppoſitum fuerat.
Ἐυηχυρασις, εως, ἡ, pigneratio.
Ἐυηχυρισμὸς, idem quod ἐυηχυρασμὸς.
Ἐυήχυρον, ου, τὸ, pignus, arrhabo. Ex ἐν, & ἰχυρὸς, rutus.
Ἐυήχω, inſto, urgeo. Hinc ἐυήχομαι, hæreo, teneor, teneor vinctus, obnoxius ſum. Ἐυήχῃ γὰν μοι Σφόδρα, Ariſt. Conc. 357.
Ἐυήψω, ῶ, f. ήσω, incoquo, Aret. Hinc
Ἐυήψημα, ατ⊙ τὸ, pulmentum, quod incoquitur, Aret.
Ἐυηψητέον, Adv. poſitivum, incoquendum eſt.
Ἐυηχέομαι, inſerveo. Ξυὶ ἐλαίῳ, ὑθα σήραγγον ἐυηχέῃσι, Arict.
Ἕυη, ſ. ἐυὴ vetus; (2) ἐυὴ ἡ μία, triceſimus ſeu ultimus dies menſis, Atticis, proprie vetus & nova ſc. luna.
Ἐυηβάω, pubeſco; (2) juveniliter laſcivio, delectationibus indulgeo.
Ἐυηβωτήριον, ου, τὸ, locus amœnus, in quo juvenes voluptatibus indulgent. Ab
Ἔυηβ⊙, ος, ὁ ἡ, ὁ, qui in pubertate eſt, puber. Ex ἐν, & ἥβη.
Ἐυήδομαι, delectur in. Fx ἐν, & ἡδω.
Ἐυήδων⊙, ων, ὁ ἡ, ὁ, voluptati deditus; (2) cum voluptate conjunctus. Ex ἐν, & ἡδονὴ.
Ἐυήδρδον, imperf. ind. act. v. ἐυήδρίω.
Ἐυηδρίω, exhilaro in, illætifico.
Ἐυηδυπαθίη, ῆ, ſuavitate & voluptate fruor in re aliqua, oblector. Ex ἐν, ἡδὺς, & πάθ⊙.
Ἐυεία, ας, ἡ, benignitas, manſuetudo. Ab ἐυὸς.
Ἐυἰων, 3. ſing. imperf. ind. Poët. pro ἐυἰω, ἐνεμε.
Ἔυνος, ⊙, ὁ ἡ, ὁ, benignus, placidus, mitis. Ab ἐυς, bonus.
Ἐυηθλίαι, aor. 1. inf. paſſ. v. ἐυήμι.
Ἐυῆκα, immiſi, 1. ſing. aor. 1. ind. act.
Ἔ ηκο⊙, ος, ὁ ἡ, ὁ, audiendi facultate præditus. Ab ἐυανίημι.
Ἐυ ατα, ligna ſecta, in quibus defiguntur & adiguntur gradus ſcalæ; (2) clavi rotam in axe continentes; (3) ſponda, & in ſingulari ἐυήλατον, ſponda, ap. Joſ. pars thori in qua ſedetur.
Ἐυήλικ⊙, ος, ὁ ἡ, ὁ, puber. Ex ἐν, & ἡλικία.
Ἐυήλιξ, ικ⊙, ὁ ἡ, ὁ, idem.
Ἐυηλαγμένως, Adv. ordine permutato, ordine inverſo, viciſſim. Ab ἐυαλλάσσω.
Ἐυηλύσιον, locus de cœlo tactus, bidental. Ab ἥλυσις, ſicut Jupiter fulminator dicitur καταιβάτης, quaſi deſcenſor.

Ἐυθήκη, ης, ἡ, inſertio clarorum, laudatio ipſi, ſc. ἐν, & ἠκω.
Ἐυῆμαι, inſideo.
Ἐυήμενος, inſidens, partic. præſ. med.
Ἐυῆν, 1. f. imperf. ind. verbi ἐυημι.
Ἐυήσθη, 1. f. perf. ind. med. v. ἐυήθω.
Ἐυήνοχα, tuli, 1. ſing. perf. ind. act. Att. pro ἐυήνεγκα, a verbo ἐυφέρω.
Ἐυήρατο, 3. f. a. 1. ind. med. v. ἐυαίρω.
Ἐυηρεμέω, ῶ, f. ήσω, quieſco in.
Ἐυήρης, ⊙, ὁ, ἡ, ὁ, navis remigio inſtructa. Ex ἐν, & ἐρέσσω, remigo.
Ἐυῆσα, 1. f. a. 1. ind. act. verbi ἐυάω.
Ἐυῆσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐυημι.
Ἐυήσεν, fut. 1. inf. act. v. ἐυίημι.
Ἐυηχέω, ῶ, inſono; (2) inculco, doceo.
Ἐυηχ⊙, ος, ὁ ἡ, ὁ, ſonans, ſonorus. Ex ἐν, & ἦχ⊙, ſonus.
Ἐυθ', pro ἐυθα, hic.
Ἔ Ν Θ Α, Adv. hic; (2) ibi, illic; (3) ubi; (4 tum.
Ἐυθαδ', pro ἐυθάδε, Ion.
Ἔ θάδε, Adv. hic, iſtic; (2) huc.
Ἐυθαδὶ, Attice; idem & ab eod.
Ἐυθαδίω, ῶ, f. ήσω, inſideo. Hinc
Ἐυθάδησις, εως, ἡ, inſeſſio.
Ἐυθαλασσάω, vel ἐυθαλαττάω, in mari verſor, mare frequento, in mari navigo, duro.
Ἐυθαλατ⊙, ου, marinus.
Ἐυθαλπω, foveo, velut in ſinu.
Ἐυθανατόω, capitis condemno.
Ἐυθάπτω, f. ψω, q. d. inſepelio in, vel intra.
Ἐυθαρσέω, ῶ, & Attice, ἐυθαῤῥέω, ῶ, confido, bono animo ſum in.
Ἐυθαστα, Ion. pro ἐυτασθα.
Ἐυθαζω, & ἐυθαζομαι, divino ſpiritu adflatus ſum. Ab ἐυθε⊙.
Ἐυθεαστικὸς, ὴ, ὸν, qui fanatico furore agitatur, fanaticus, numine adflatus, qui numine adflari ſolet. Ab eod.
Ἐυθεαστικῶς, ritu fanatico.
Ἐυθεμα, ατ⊙, τὸ, furculus, qui inſeritur arbori. Ab ἐυτίθημι.
Ἐυθεματισμὸς, ὁ, inſertio.
Ἐυθέμεν, inſerere, aor. 2. inf. act. Ion. pro ἐυθεῖναι, a verbo ἐυτίθημι.
Ἐυθέμιον, ου, τὸ, interior pars puppis. Ab eodem.
Ἐυθεν, Adv. hinc; (2) illinc. Ab ἐυθα.
Ἐυθένδε, Adv. idem & exin. Ab eod.
Ἔυθεσε, 2. ſ. a. ind. act. Ion. pro ἐυθησε, ab ἐυτίθημι.
Ἐυθε⊙, & ἐυθυς, υ, ὁ ἡ, ὑ, numine adflatus, divinus, fanaticus. Ex ἐν, & Θεὸς.
Ἐυθηρίζω, fut. ίσω, æſtatem in aliquo loco dego, per æſtatem moror.
Ἐυθερμαίνω, f. νω, incaleſco. Ἐὶπερ ἐυτεθύμαντται σώθη, incenſus ſit, Soph. Trach. 372.
Ἐυθδρ⊙, ος, ὁ ἡ, ὁ, callidus, fervidus.
Ἔιθεις, 2. f. a. 2. imp. act. v. ἐυτίθημι.
Ἐυθεσις, εως, ἡ, interpoſitio, inſertio; (2) boſſa, buccella. Ab ἐυτίθημι.
Ἐυθεσμ⊙, ος, ὁ ἡ, ὁ, qui eſt intra leges; (2) legitimus, licitus, legi conveniens. Ex ἐν, & Θεσμὸς, lex.
Ἐυθεσμως, Adv. legitime, ut fas eſt.
Ἐυθετ⊙, ος, ὁ ἡ, ὁ, inſitus. Ab ἐυτίθημι.
Ἐυθεῦτεν, hinc, Ion. pro ἐυτεῦθεν.
Ἐυθέως, ſancte, pie; (2) furioſe. Ab ἐυθε⊙.
Ἐυθήνη, ἡ, merces, proprie, quæ imponitur navibus.
Ἐυθηλυπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior in, muliebri libidine tabeſco. Ex ἐν, Θῆλυς, & πάθ⊙, paſſio.
Ἐυθηρ⊙, ος, ὁ ἡ, ὁ, feras habens; (2) ferinus. Ex ἐν, & Θὴρ, fera.
Ἐυθης, venerit, 2. ſing. a. 2. conj. act. Dor. pro ἐλθῃς, a verbo ἐρχομαι.
Ἐυθλασις, εως, ἡ, cavitas in capite facta ex contuſione. Ab ἐν, & Θλάω, frangere.
Ἐυθλάω, contundo, ſ. tundo, premo, ut ſubſidat, flectatur, cedat interiori parte vel in medio.

Ἐυθλίβω, inſtringo, imprimo. Nicand. Alexiph. 455.
Ἐυθόρυομαι, immorior.
Ἐυθορία, ἡ, inſitio.
Ἐυθόρος, inſitus, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ſhd. act. v. ἐυτίθημι.
Ἔυθυ, impoſuerit, 3. ſing. a. 1. imper. med. Ion. & Poët. pro ἐυθέσθω, ab ἐυτίθημι.
Ἐυθυς, vide ἐυθε⊙.
Ἐυθυσιάζω, f. άσω, fanatico, ſeu divino furore agor; ἐυθυσιάζομε⊙, lymphaticus. Ab ἐυθε⊙.
Ἐυθυσιᾶν, limphari, inſanire; in Partic. ἐυθυσιᾶν, inſtinctus, inſanicns, Πλάκας δ' ἐυθυσιᾶν ἑαυτῆς δοκοῦσας, ἡ ἀκριβῶς ἄλλα σαίζουσα, Longin. 3.
Ἐυθυσιαστὴς, ου, fanaticus ſeu divinitus adflatus. Ab ἐυθυσιάζω.
Ἐυθυσιασμὸς, ὁ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐυθυσιαστὴς, ῦ, ὁ, numine adflatus, fanaticus.
Ἐυθυσιαστικὸς, ὴ, ὸν, numine adflatus, qui numine adflari ſolet; (2) animos furore divino corripiens. Ab eod.
Ἐυθυσιαστικῶς, Adv. more eorum, qui furoris fanatici inſtinctu aguntur.
Ἐυθυσιοδὴς, idem. Ab
Ἐυθυσιώδης, ⊙, ὁ ἡ, ὁ, idem quod ἐυθυσιαστικὸς.
Ἐυθύσσω, pungo intus, affligo interiori parte.
Ἐυθρίψασθ, a. 1. inf. med. v. ἐυτρίβω.
Ἐυθρίδες, ficulneis foliis involvi, Prær. ἐυθριδέες. Ab ἐν, & Θρίον, ficus folium.
Ἐυθρονίζω, in throno loco. Hinc ἐυθρονίζομαι, in throno ſedeo. Ex
Ἐυθρον⊙, ος, ὁ ἡ, ὁ, in ſolio ſedens.
Ἐυθρόνωσε idem quod
Ἐυθρυλλίζω, f. ίσω, immurmuro, inſuſurro, ἀλλα τινὸς προσαγορ δ' ἐυθρύλλιζον ἐν δεσπότην, Ariſt. Θέσμ. 348.
Ἐυθρυπτον, τὸ, intritum; (2) placenta. Ab
Ἐυθρύπτω, f. ψω, comminuo intra, interò.
Ἐυθρώσκω, inſilio. Ἐυθρώσκων σποιῆς, Lyc. 176.
Ἐυθυμέομαι, ῦμαι, cogito, mente agito, in animo concipio, expendo, conſidero, reputo. Ταῦτ μὲν ἐμὴν ἐυτεθύμηῦ κλέος, Ariſt. Conc. 262. Ex ἐν, & Θυμὸς.
Ἐυθυμηθέντ⊙, g. ſ. aor. 1. part. paſſ.
Ἐυθυμηθῆναι, animo volviſſe, inf. a. ejuſd.
Ἐυθύμημα, ατ⊙, τὸ, animi conceptus, cogitatio, commentum; (2) argumentum & ſententia oratoria, imprimis conſtans interrogatione e contrariis; (3) ſpecies ſyllogiſmi, enthymema. Ab ἐυθυμέομαι.
Ἐυθυμηματικὸς, ὴ, ὸν, Enthymema continens; (2) acer in argumentando, argutus, ortus. Ab ἐυθύμημα.
Ἐυθυμημάτιον, τὸ, ſententiola argutula.
Ἐυθυμηματώδης, ⊙, ες, ὁ ἡ, ὑ, acutis argumentationibus refertus.
Ἐυθυμήσεις, acc. pl. pro ἐυθυμήσεις. Ab
Ἐυθυμησις, εως, ἡ, cogitatio, conſideratio; (2) commentatio. Ab ἐυθυμέω.
Ἐυθυμία, ας, ἡ, cogitatio. Ab ἐυθυμέομαι.
Ἐυθυμίδα, ῶ, ſuffio intus.
Ἐυθυμίζομαι, cogitare, reputare.
Ἐυθύμιον, ου, τὸ, quicquid in animo concipitur; (2) piaculum (σῆμ⊙) quicquid in religionem, aut omen trahi poteſt, ſ. cogitatio a tali re orta, religio; unde ἐυθυμίον ποιῆσ, in religionem vertere ſ. in omen. Ab ἐν, & Θύμ⊙.
Ἐυθυμικὸς, ὴ, ὸν, cujus ratio habetur in re aliqua; ἐυθυμικὸν ποιῆσ religioni ducere, Herod.
Ἐυθυμ⊙, ος, ὁ ἡ, ὁ, qui eſt animo præſenti, in quo eſt animus fortis, animoſus.
Ἐυθύμως, fortiter, alacriter.
Ἐυθυσιάζω, f. άσω, ſacrificio in. Ab ἐυθύω.
Ἔυθω, venerim, 2. 2. conj. act. Dor. pro ἐλθω, a verbo ἐρχομαι.
Ἐυθωρακίζω, lorico.
Ἐυι, Ion. per Aph. pro ἔνι.
Ἐυί, in, Poet. pro ἐν.
Ἐυιαύσια, Adv. quotannis. Ab ἐυιαύ⊙
Ἐυιαυσιαῖ⊙, α, ⊙, annuus.

'Ενιαύσιος, ος, ὁ ἡ ὄν, annosus, anniculus, anniversarius. Ab ἐνιαυτός.
'Ενιαυτίζω, annum transigo.
'ΕΝΙΑΥΤΟΣ, οῦ, ὁ, annus.
'Ενιαυτοφορία, ας, ἡ, f. ήσω, annuum fructum fero. Ab
'Ενιαυτοφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, annuum fructum ferens. Ex ἐνιαυτὸς, & φέρω, fero.
'Ενιαύω, fut. αύσω, immoror; (2) indormio.
'Ενιαχῆ, Adv. nonnullis in locis aut partibus. Ab ἔνιος.
'Ενιαχοῦ, Adv. alicubi, aliquando, interdum.
'Ενίγυιος, ος, ὁ ἡ ὄν, uno membro seu pede mutilus, claudus, Suidas. Ex ἐν, & γυῖον.
'Ενιδεῖν, 3. f. a. 2. ind. act. v. ἐνείδω.
'Ενιδρύω, fut. ύσω, insudo.
'Ενιδρύω, colloco in; (2) fundo, firmo.
'Ενιδρύω, f. ύσω, idem quod ἐνιδρύω.
'Ενιδών, intuitus, a. 2. part. act. v. ἐνείδω.
'Ενίει, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἔνιε, a verbo ἐνίημι pro ἐνίω.
'Ενιεν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἔνειμι.
'Ενιεσαν, immittere. præs. inf. act. v. ἐνίημι.
'Ενιετι, immittite, 2. plur. præs. imper.
'Ενιζάνω, f. ζήσω, infideo.
'Ενιζεύγνυμι, adjungo; unde ἐνιζεύξιος.
'Ενίζημα, τὸ, sedes.
'Ενίζησις, εως, ἡ, q. d. insessio, Arct. Ab
'Ενίζω, f. ίσω, insideo. 'Ενίζουσα τῇ γλώσσῃ χαλᾷ, Arct.
'Ενίζω, unum seu unitatem pono, aduno. Ab ἷς, unus.
'Ενίημι, immitto, infigo, injicio.
'Ενίκα, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐνίκασε, a νικάω.
'Ενικαταθήμαι, depono in, reponо.
'Ενικατθέο, 2. sing. a. 2. imper. med. Poët. & Ion. ἐνκατάθεσο, ab ἐγκατατίθημι.
'Ενικλώσι, f. ώσω, infringo.
'Ενικλώσι, f. ώσω, includo.
'Ενικμος, ος, ὁ ἡ ὄν, humidus. Ex ἐν, & ἰκμὰς, humor.
'Ενικυλίω, ῖσω, intro, penetro.
'Ενικυθόω, f. ώσω, intero radendo ungue, vel radula carptum intero.
'Ενικὸς, ὴ, όν, singularis. Ab ἐν, unum.
'Ενικῶς, Adv. singulariter, numero singulari.
'Ενιμερίζομαι pro ἐγκρίνομαι, adnumerari, unde ἐνιμερίδιος.
'Ενίμω, intideo oculis, Eustath. Hinc
'Ενιμώπτω, ῶ, f. ήσω, oculos contorqueo, seu distorqueo.
'Ενιμώπτω, sum strabo. Ab eod.
'Ενιπτεύω, ῶ, f. εύσω, veneno inficio. Ex ἐν, & ἰὸς, venenum ejaculans.
ΕΝΙΟΙ, αι, α, aliqui, quidam, nonnulli.
'Ενίοτε, Adv. interdum; (2) aliquando; (3) aliquoties. Ab ἔνιος.
'Ενιπὴ, g. f. Dor. pro ἐνιπῆς. Ab
'Ενιπὴ, ῆς, ἡ, increpatio. Ab ἐνίπτω.
'Ενίπλεως, Poët. pro ἔμπλεως, plenus.
'Ενιπλήσω, f. ήσω, impleo. 'Εισόκε φώτας ἐνιπλήσωσιν ἰπαύλους, Odyss. 23, 358. ἐνεπλήσθησαν, lb. 11, 451.
'Ενιπλήσσω, vel ἐνιπλήττω, terrorem incutio; (2) irruo, incido.
'Ενιππάζομαι, equo invehor.
'Ενιπτεύω, f. εύσω, idem.
'Ενιπτύω, f. ύσω, inuro. Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, Il 8, 182.
'Ενιπτύω, f. ύσω, increpo. Ab
'Ενίπτω, f. ψω, dico; (2) objurgo. Μή μοι, γύναι, χαλεπῖσιν ἐνίσσεσι θυμὸν ἐνίπτε, Il. 3, 438. Ex ἐν, & ἔπω, dico.
'Ενιπτύω, f. ύσω, inspuo.
'Ενισάζω, f. άσω, exæquo. Ex ἐν, & ἴσος.
'Ενισκίμω, intus arefacio.
'Ενισκίπτω, f. ψω, innitor, incumbo. Οὐδὲ ἐνισκίψαντο καρήατα, Il. 17, 437.
'Ενισκίμπτω, f. ψω, infigo. Δόρυ μαχρὸν ὀδὺ ἐνισκίμφθω, Il. 16, 612.
'Ενισπεῖν, εἶπεῖν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi
'Ενισπῶ, ῶ, dico. Ex ἐνὶ pro ἐν, & ἔπω.
'Ενίσσω, dico, enaro; (2) increpo, objurgo. Τίς μοὶ τῶν ἄλλων θεῶν Ἀχαιοὺς ἐνίσσει, Il. 2, 80. Ex iisd.
'Ενισταμαι, Ion. pro ἵσταμαι, ab
'Ενίστημι, statuo inter, interpono; (2) colloco; (3) hinc ἐνίσταμαι, infisto, insto; (4) instituo, incipio; (5) intendo; (6) immineo, observo; (7) obsisto, repugno; (8) intercedo. Ἤδη γ' ὦ κλέος διαδικασίας ἐνεστικύσας, Dem. Ὅσον ἔργον ἐνίσταμαι τὸ μέγεθος, Iscer.
'Ενισχνος, ος, ὁ ἡ ὄν, gracilis, tenuis.
'Ενισχυρίζομαι, fiduciam colloco, innitor.
'Ενισχύω, fut. ύσω, vires sumo, invalesco; (2) corroboro, validum reddo. Ἐνισχύων αὐτὸν, Luc. 22, 43.
'Ενίσχω, detineo, retineo; ἐνίσχομαι, inhæreo; (2) hæsito in loquendo.
'Ενιτρέφω, alo, seu nutrio in. Ὅς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφει φίλος υἱός, Il. 19, 326.
'Ενιχρίμπτω, f. ψω, appropinquo; pro ἐγχρίμπτω. Ζωὸν ἐνιχρεμφθέντα πύλῃσιν, Il. 17, 405.
'Ενναίπλω, avide edo. Ἀλλ' ἐξαρτάσας ὅλον ἐνέκαψε φαγεκυκλίσας τοῦν σοδοῦν, Arist. Pac. 7.
'Ενλείπομαι, usitativus ἐνλειπόμαι, deficio.
'Ενναίτειρα, ας, ἡ, inhabitatrix. Ab
'Ενναίτηρ, ῆρος, ὁ, inhabitator; incola. Ex ἐν, & ναίτης.
'Εννάτως, Adv. per novem annos. Ex ἐννέα, & ἔτος.
'Εννατηρὶς, ίδος, ἡ, novennium. Ab eod.
'Εννατήριος, ος, ὁ, novennis.
'Εννατὴς, novennis. Fœm. ἐννατῖτις.
'Εννατὴς, inhabitator. Fœm. ἐννατῖτις, inhabitatrix. Ab ἐννάω, inhabito.
'Εννάτειν, pr. infin. act. Poet. pro ἐνάτειν.
'Εννάω, inhabito, incolo. Ἐν ἀνδρὶς ναίουσι σολυίρρωνες, Tmesis, Il. 9, 154.
'Εννακις, novies.
'Εννακοσιοστὸς, ὴ, όν, nongentesimus.
'Εννακόσιοι, αι, α, nongenti. Ab eod.
'Εννατὸς, ὴ, όν, qui nono die venit, moritur, &c.
'Εννάτῃ, πτῃ, dat. sing. f. g. ab
'Εννατος, άτη, ατον, nonus. Hinc τὰ ἔνατα, ων, memoriæ mortuorum nono die celebratæ, novemdialia. Ab ἐννέα.
'Εννεαυλοχεύομαι, in portu sto, de navi.
'Εννεαυμαχία, ας, ἡ, f. ήσω, pugna navali dimico in. Ex ἐν, ναῦς, & μάχομαι, pugno.
'ΕΝΝΕΑ, novem.
'Εννεάβοιος, ος, ὁ ἡ ὄν, novem boum, seu ejus nominis nummum pretium valens. Ex ἐννέα, & βοῦς, bos.
'Εννεάγηρος, ος, ὁ ἡ ὄν, novem (senectutes, sive) ætates vivens. Ex ἐννέα, & γῆρας.
'Εννεάδεσμος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui noven vinculis seu junctúris continetur; (2) multis vinculis ligatus.
'Εννεάδικὸς, ὴ, όν, novennarius, nonarius.
'Εννεάζω, f. άσω, juventutem tero in, adolesco in aliquo studio.
'Εννεακαίδεκα, novemdecim.
'Εννεακαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, cyclus novemdecim annorum. Ex ἐννέα, καὶ δέκα, & ἔτος, annus.
'Εννεακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, undevicesimo die aliquid agens aut patiens
'Εννεακαιδέκατος, άτη, ον, undevicesimus.
'Εννεάκεντρος, ος, ὁ ἡ ὄν, novem habens stimulos siee aculeos. Ex ἐννέα, & κέντρον.
'Εννεάκις, Adv. novies. Ab ἐννέα.
'Εννεάκρουνος, ος, ὁ ἡ ὄν, novem fistulas aquam fundentes; (2) nomen fontis Athenis, ante Callirhoë dicebatur.
'Εννεάκλινον, ὁ ἡ ὄν, novem lectis stratis constans.
'Εννεάλινος, ος, ὁ ἡ ὄν, novemplici lino plexus. Ex ἐννέα, & λίνον.
'Εννεάμηνος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui novem mensium est. Ex ἐννέα, & μὴν, mensis.
'Εννεάμιλλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui novem annorum est, robustus, validus, Hes. Ex ἐννέα, & μύλος.
'Εννεάνυχος, Adv. per novem noctes. Ex ἐννέα, & νύξ, nox.
'Εννεάπηχυς, υος, ος, υ, ὁ ἡ ὄν, qui novem cubitorum est.
'Εννεαπλάσιος, ἷον ιον, novemplex.
'Εννεάπους, οδος, ὁ ἡ ὄν, novem pedes habens.
'Εννεάπτυλος, ὁ ἡ ὄν, novem pinnas habens.
'Εννεὰς, άδος, ἡ, novennarius. Ab ἐννέα.
'Εννεάφθογγος, ος, ὁ ἡ ὄν, novem sonos reddens.
'Εννεάφωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, novem voces habens. Ex ἐννέα, & φωνὴ, vox.
'Εννεάχιλοι, apud Homerum pro ἐννεακισχίλιοι, novies mille.
'Εννεάχορδος, ος, ὁ ἡ ὄν, novem chordas habens, novem intentus fidibus. Ex ἐννέα, & χορδὴ, chorda.
'Εννέμομαι, pascor in.
'Εννηκοντα, nonaginta. Ab ἐννέα, novem.
'Εννηκοντούτης, & ἐννηκοντάτης, qui nonaginta annorum est, nonagenarius. Ex ἐννηκοντα, & ἔτος, annus.
'Εννηκοστὸς, ὴ, όν, nonagesimus. Ab eod.
'Εννόργυιος, ος, ὁ ἡ ὄν, novem ulnas (orgyas) longus. Ex ἐννέα, & ὄργυιά.
'Εννὸς, ὁ, ἡ, attonitus, mutus, in quo vox præ stupore oppressa. Ex ἐν, & αὔω.
'Εννοτρεφὴς· ἐννοτροφηθεὶς, ab adolescentia innutritus.
'Εννοττεύω, f. εύσω, nidifico in. Ἐν τε τοῖς βαλαττίοις ἐννοττεύουσι, Arist. Av. 1113.
'Εννέπισσα, Poët. & Dor. pro ἐνέπησα, ab
'Εννέπω, dico, loquor. Ex ἐν, & ἔπω, dico.
'Εννησία, ας, ἡ, consilium, institutus. Ab ἐννέμι.
'Εννησίησι, dat. pl. Poët. & Ion. pro ἐνησίαις.
'Εννεύω, fut. εύσω, innuo, nutu significo. Ἐνίσσειν ὁ τῷ πατρὶ αὐτῷ, Luc. 1, 62.
'Εννήνιος, ος, ὁ ἡ ὄν, novennis. Ex ἐννέα, & ἔρα, annus.
'Εννῆμαρ, Adv. per novem dies. Ex ἐννέα, & ἦμαρ, dies.
'Εννήρις, scil. νεὼς, novem ordines remorum habens navis. Ab ἐννέα, & ἐρέσσω.
'Εννημην, in perendinum, perendie. Ex ἔννη, pro ἔνη, & syllabica adjectione μι.
'Εννοέω, mente concipio, cogito. Ἐννοήσας ἐβάλετο τί σφοτε ἐννοέοι, Plat. Μητρὸς ἀλὸν ἐννοέμεναι κακῶν, Eur. Med. 46. Ab ἔννους. Hinc
'Εννόημα, ατος. τὸ, animi conceptus, cogitatio, intelligentia.
'Εννόμως, legitime, ex lege, secundum legem.
'Ἐννόνησα, sensi, aor. 1. ind. act. Poët. pro ἐνόησα, a νοέω.
'Εννοια, ας, ἡ, cogitatio. Ab eod.
'Ἔννομα, Adv. legitime. Ab ἔννομος.
'Εννομολόγημος, ος, ὁ, qui de legibus confabulatur. Ex ἐν, νόμος, lex, & λέγω.
'Ἔνομος, ος, ὁ ἡ ὄν, legitimus, legibus consentaneus, justus; (2) legi obnoxius.
'Ἔννους, contr. ἔνους, ος, ὁ ἡ ὄν, mentis compos, sapiens, prudens. Ex ἐν, & νόος.
'Ἔννος, ος, ὁ, vetus. Ab ἔνος, ἔτος.
'Ἐννοσίβρι, movisse, a. 1. inf. act. Poët. & Ion. pro ἐνόσαι, a verbo ἐνόσσω.
'Ἐνοσίγαιος, ος, ὁ, quassator terræ, epitheton Neptuni. Ex ἐνόσσω, & γαῖα, terra.
'Ἐννοσσεύω, pullos gigno, nidificor.
'Ἐννοσσοπολέω, idem.
'Ἔννοσις, εως, ἡ, idem quod ἔνοσις.
'Ἐννοσιφύλλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qualiens seu vibrans folia seu frondes, neu folia agitantur. Ex ἐνόσσω, & φύλλον.
'Ἐννυστάζω, dormio in loco aliquo.
'Ἐννύτιος, & ἔννυτος, ὁ ἡ ὄν, humidus, irriguus. A νοτία, humor.
'Ἐννυχαρδέω, f. ήσω, perfodio in.
'Ἔννυχα, vel ἔννυμα, induo. Χλῆ καλὰ μὲν' ἄσπλω ἐννυδὲν, Odyss. 6, 28. Ex ἐν, & ἵω.
'Ἔννυθι, ὦ, ἡ, nurus. Ex ἐν, & νύω.
'Ἔννυτο, 3. sing. imperfect. ind. med. verbi ἔννυμι.

'Ἐνοίχιος,

'Εννύχιος, ὁ, ἡ ᾰ, nocturnus. Ex ἐν, & νύξ, nox.
'Εννυχον, & ἐννύχιον, Adv. nocte; multa nocte. Ab
'Εννυχος, ος, ὁ ἡ ον, nocturnus. Ex ἐν, & νύξ, nox.
'Εννυχώτερον, Adv. maturius. Ab ἔννυχος.
'Ενοδιάσας, qui [illegible] concepit, a. 1. part. act. Ion. pro ἐνοδιάσας, a ἐνοδιάω ἐνοδίαν.
'Ενοδίαι, ων, τὰ, cassis. Ab ἐνόδιος.
'Ενοδία, ας, ἡ, Hecate, Diana. Ab eod.
'Ενόδιος, ος, ὁ ἡ ον, in via positus, obvius; (2) quod incidit seu offert [illegible] in via, apta itineri, ut ὁπλα [illegible], quibus uti solent viatores. Ex [illegible] ὁδός.
'Ενοδμος, ος, ὁ ἡ ον, odoratus. Ex ἐν, & ὀδμὴ, odor.
'Ενόθω, f. ὁσω, quatio, agito, moto.
'Ενοδίτις, ιδος, ἡ, vialis Dea, præses viæ.
'Ενοιδάω, ῶ, f. ήσω, intumescens, turgidus, tumidus. Ex ἐν, & οἴδος, tumor.
'Ενοικήσιμος, ος, ον, habitabilis.
'Ενοικίδιος, ος, ὁ ἡ ον, domesticus. 'Ενοικίδιοι γαλεοί, Arist. Ex ἐν, & οἶκος.
'Ενοικειῶσαι, familiarem reddidisse, a. 1. inf. act. verbi ἐνοικειόω.
'Ενοικέω, ῶ, f. ήσω, & Poët. ἐνοικείω, incolo, inhabito. 'Αλλοι δ' ἐνοικήσουσι Σικανων χθόνα, Lyc. 951.
'Ενοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio. Ab ἐνοικέω.
'Ενοικίδιος, ον, domesticus.
'Ενοικίζω, f. ίσω, in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio. 'Ενοικίζειν ἀλλοτριον.
'Ενοίκισμα, τὸ, inhabitatio.
'Ενοίκιον, ου, τὸ, pretium conductæ domus; merces, quæ hospiti datur, ad quem diverti mus. Ab ἔνοικος.
'Ενοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inædifico.
'Ενοικος, ος, ὁ ἡ ον, incola, inquilinus, qui domum aliquo in loco habet. Ex ἐν, & οἶκος, domus.
'Ενοιλυρίω, ῶ, domi maneo, fervo.
'Ενοινοφλύσειν, vino se largius ingurgitare.
'Ενοινοχοάω, ῶ, f. ήσω, vinum infundo.
'Ενοκλάζω, f. άσω, genibus flexis subsido. 'Ο δ' τοῖς ὀπισθίοις ἐνοκλασας ἀνίχε τὼ δέρμω, Philostr. de cane.
'Ενολισθαίνω, labor in, nuto.
'Ένολμος, ος, ὁ, divinus vates. Ex ἐν, & ὅλμος, pro tripode, quia ex hoc inter alia Apollo olim responsa dabat.
'Ενομίζοντο, 3. pl imperf. ind. act. v. νομίζω.
'Ενομιλίας, ῶ, f. ήσω, in consuetudine alicujus fum, conversor. Ex ἐν, & ὁμιλος.
'Ενομίλησα, 3. sing. a. 1. ind. act.
'Ενομόργυμι, f. ξομαι, absergo, f. detergo in.
'Ένον, Imperson. cum liceat. Ab ἔνεστι.
'Ενοντα, quæ penes nos sunt, nom. plur. part præs. verbi ἐνειμι.
'Ενοπή, ῆς, ὁ, vox, clamor. Ab ἐνέπω.
'Ενοπλίζεσθαι, armari. Στεῤῥὰν ἐνοπλίσασιν ὠλίνας σλάτῃσι, Lyc. 205.
'Ενόπλιος, ος, ὁ ἡ ον, qui in armis est, vel fit. Ex ἐν, & ὅπλον, arma.
'Ενοπλος, ος, ὁ ἡ ον, idem & ex iisd.
'Ενοπλιδᾶσαι, 1. pl. a. 1. conj. pass. Dor. pro ἐνοπλιάσθαι, ab ἐνοπλίζω.
'Ενοωσέω, ῶ, f. ήσω, unum facio, unio. Ex ἐν, & ὁσσεω.
'Ενοτικός, ὸς, ὁ ἡ ὸν, [illegible] ens, vim unicam habens. Ex id.
'Ενοπτρίζομαι, f. ίσομαι, intueor in speculum.
'Ενοπτρίζω, f. ίσω, in modum speculi illumino. Hinc ἐνοπτρίζομαι, intueor velut in speculo. Ab
'Ενοπτρον, ου, ὁ ἡ ον, speculum; (2) quicquid visum reflectit. Ex ἐν, & ὀπτομαι, video.
'Ενορᾶν, pr. inf. act. pro ἐνοράειν, ab ἐνοράω.
'Ενοράω, ῶ, inspicio, animadverto. "Η μὴν ἐνορῶ βλάβην ἐν ὀφθαλμῶν γένῃ, Arist. Av. 163.
'Ενορίτης, ου, ὁ, [illegible]
'Ενόριος, ος, ὁ ἡ ον, qui intra terminos est.
'Ενόρκιον, ου, τὸ, juramentum. Ab ἐνορκος.
'Ενορκίσω, ῶ, ὁ ἡ ον, qui jurejurando fit. Ab
'Ενορκος, ος, ὁ ἡ ον, juratus, jurejurando comprobatus. Ex ἐν, & ὅρκος, jusjurandum.
'Ενόρκως, jurato.
'Ενορμάω, impello, in med. vado, venio.
'Ενορμίζω, f. ίσω, & ἐνορμιζομαι, navem in stationem appello, portum teneo, vel capio. Τὰς νεως ἐνορμιζ᾽ λιμένισιν τίνι χαρίεντι, Synes.
'Ενορμίτης, ου, ὁ, qui in portu stationem habet. Ex ἐν, & ὅρμος, portus.
'Ενορύσσω, f. ίσω, irruo, insilio.
'Ενόρχαν, acc. sing. Dor. pro ἐνόρχεα.
'Ενόρχεων, gen. pl. Ion. pro ἐνορχέων, ab
'Ενόρχης, ου, ὁ, qui unum habet testiculum. Ex ἐν, & ὄρχις, testiculus.
'Ενορχις, ὁ ἡ ι, idem.
'Ενόρχης, ου, ὁ, testiculos habens, testiculatus. Ex ἐν, & ορχις.
'Ενορχις, εος, idem.
'Ενόρω, excito, concito in; unde occurrunt ἐνῶρσας, excitasti, ἐνῶρτο, excitabatur. Τῆσιν ᾗ γόον ἀάσκητον ἐνῶρτο, Il. 6, 499. Ἐνῶρτο γίλως μακάρεσσι θεοῖσιν, 499.
'ΕΝΟΣ, vel ένος, ου, ὁ, annus.
'ΕΝΟΣ, η, ον, vel ένος, ένη, ένον, annuus; (2) vetus. Hinc ἐνα & νέα, ultima dies mensis lunaris, quasi vetus & nova, pro vespera ἐνη dicitur ap. Theoc.
'Ενόσφ, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐνόσεις, a νοσέω.
'Ενοσις, εως, ἡ, motio, motus. Ab ἐνόσω.
'Ενοσίχθων, ονος, ὁ ᾰ, ἡ, idem.
'Ενοσίχιος, ου, ὁ, terræ motor, epitheton Neptuni. Ex ἔνοσις, & χθὼν, terra.
'Ενοσίχθων, ονος, ὁ ᾰ, ἡ, idem.
'Ενοσφιδήσαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi ἰσοῤῥιζω.
'Ένοτης, ητος, ἡ, unitas. Ab ἕς, ἑνὸς.
'Ένελα, ων, τὰ, gingivæ interiores, carnes dentes intrà ambientes. Ex ἐν, & ὅλη.
'Ενολισμὸς, ὁ, crispatio, v. c. comæ quæ fit calamistro. Ab ἐν & ὅλος.
'Ενορανίος, ος, ὁ ἡ ον, qui in cœlis est, cœlestis.
'Ενορέω, ῶ, f. ήσω, mitto in; (2) unam non contineo. Hinc
'Ενορθηξ, ακος, ἡ, matula, matella.
'Ένορος, ος, ὁ ἡ ον, qui in urina est. Ex ἐν, & ὄρον, urina.
'Ενορσις, εως, ὁ ἡ ν. substantiales; (2) substantiæ inhærens; (3) innatus; (4) opulentus. Ab ὑπαρ, ipsum.
'Ενοφείλομαι, debeor in.
'Ενοφθαλμέω, ῶ, oculos alicui rei adjicio, appeto. Ex ἐν, & ὀφθαλμὸς.
'Ενοφθαλμίζω, f. ίσω, inoculo, gemmam cum exiguo cortice in delibratam arborem infero. Εἴ τις ἐνοφθαλμίσειε δένδρον ἐν ὑπὸ καλιτας διαφορᾶν, Dioscor. Ex iisd. Hinc
'Ενοφθαλμισμὸς, ὁ, inoculatio.
'Ενοχὴ, ῆς, ἡ, obligatio, nexus. Ab ἐνέχομαι, obligo.
'Ενέχιον, ου, τὸ, pretium pensionis. Ab eodem.
'Ενοχλέω, ῶ, turbo, molestus sum. Ναυὶ δ' ἐνόχλει ἄγων, Arist. Conc. 303. 'Ηνόχλουν, τὰς πόλεις τὰς ἐν Πελοποννήσῳ, Isocr. Ex ἐν, & ὄχλος, turba.
'Ηνοχος, ος, ὁ ἡ ον, qui tenetur quasi vinctus & obstrictus; (2) obnoxius, obstrictus, reus. Ex ἐν, & ἔχω, haleo, teneo.
'Ενόω, ῶ, f. ώσω, unio, adunо. Ab ἕς, ἑνὸς.
'Ενραίσω, f. ξω, illido, irruo, nitendo effringo. 'Ο δ' Σαμψὼν ἐνῤῥαισε σώλεις, Jo eph. Ab
'Ενοδαισε, idem.
'Ενριγέω, ῶ, frigeo in. Unde ἐνεῤῥιγωσα.
'Ενριζόω, ῶ, radicem ago in.
'Ενριπίω, conjicio in aliquem.
'Ενρυθμικὸς, ὴ, ὸν, qui certa ratione ordinem tenet. Ab
'Ενρυθμος, ος, ὁ ἡ ον, [illegible] rhythmo & ordine interstitum. Ex ἐν, & ῥύθμος, rhythmus.
'Ενσαρὼν, ῶ, verno, facio. Πάντα δ' ἐνσαρώσας μυχάτῃ. Lyc. 753.
'Ενσεία, f. είσω, incutio, infi go.
'Ενσείω, f. είσω, incutio, cribro transmitto.
'Ενσημαίνω, & ἐνσημαίνομαι, significo, exprimo, imprimo. Τῶν αἰτιων ἐνσημαινόμενος Themist.
'Ενσιαλέω, inspuo. Ex ἐν, & σίαλος.
'Ενσιμος, ος, ὁ ἡ ον, simus, prefis nazibus.
'Ενσκιδζω, f. άσω, instruo, induo, ornо. Ἰωνες δ' ἐπὶ σφίσι ἡ ἐνεδύσαντο ἐνσκευάζῃ, Plut.
'Ενσκηνοσοφία, ῶ, in scenam vel proscenium produco. Ex ἐν, & σκηνὴ, & ἄγω.
'Ενσκηπίμην, f. m. pro ἐνσκήψειν, ab
'Ενσκήπτω, f. ψω, ingruo, irruo ut fulmen. Τοῖσι τυτίων ἐκχύνεσι ἐνέσκηψε ὁ Θεὸς Θαλίσιον νοῦσον, Herodot.
'Ενσκιατροφίσμαι, vitam umbratilem dego.
'Ενσκιρρέμαι, schirrhum duco, in schirrum degenero.
'Ενσκλήμι, durefacio, perf. indurui, durus fum.
'Ενσορίζω, f. άσω, in loculo condo, sepelio. Ex ἐν, & σορὸς, tumulus.
'Ενσπαργανόω, ῶ, fut. ώσω, fasciis involvo. Ἐνσπαργανῶσι σπαθίδμασι, a teneris unguiculis imbui, Longin. 44.
'Ενστείρω, infero, insemino; (2) injicio.
'Ένσπερμος, ος, ὁ ἡ ον, in quo semen inest; (2) qui copiosо est semine. Ex ἐν, & σπέρμα, semen.
'Ενσποδος, ος, ὁ ἡ ον, cineritius, pulveruleutus.
'Ένσπονδος, ος, ὁ ἡ ον, fœdere junctus, fœderi inclusus, confœderatus; (2) qui a bello fit amicus. Ex ἐν, & σπονδὴ, fœdus.
'Ενσπόνδως, Adv. more confœderatorum.
'Ενστάζω, f. ξω, instillo.
'Ενσταλάζω, f. ξω, idem.
'Ένστασις, εως, ἡ, exordium & auspicatio rei institutæ; (2) instantia litis & causæ; (3) instantia, pugnax contentio; (4) propositum, institutum; (5) figura oratoria. Ab ἐνίστημι, statuo in.
'Ενστάτης, ου, ὁ, qui in via obsistit.
'Ενστατικὸς, ὴ, ὸν, instans & urgens.
'Ενστατικῶς, Adv. instanter & pugnaciter, pertinaciter inficiando.
'Ενστρίζω, in pectore figo, in med. in pectoris sinum recondo, amplector, complector. Ex ἐν, & στέρνον, pectus.
'Ενστερομαντικὸς, ὴ, ὸ, ex cujus pectore Dæmon responsa dat. Ex ἐν, στέρνον, & μάντις.
'Ένστρόμαντις, εως, ὁ, idem & ex iisd.
'Ένστυθίζω, idem quod ἐνστερνίζω.
'Ένστερίζω, infigo, adigo in.
'Ένστοιχάζω, instipo.
'Ένσομίζω, f. ίσω, frænum injicio. Ab ἔνσομος. Unde
'Ένσόμιος, ος, ὁ ἡ ον, qui in ore est.
'Ένσόμισμα, ατος, τὸ, frænum. Ab ἐνσομίζω.
'Ένσομος, ος, ὁ ἡ ον, idem quod ἐνσόμιος. Ex ἐν, & σῶμα, os.
'Ένστρατοπεδάω, castra metor f. pono in.
'Ένστρέφω, intorqueo. Ἔνθα τε μηρὸς ἰσχίῳ ἐνστρέφει, Il. 5, 306.
'Ένστύφω, f. ψω, adstringo linguam; (2) spisso.
'Ένσφιώω, ῶ, fut. ώσω, cuneum intrudo, impingo velut cuneum; (2) inspi o, velut adacto cuneo.
'Ένσφραγίζω, f. ίσω, signum imprimo, nota insigno.
'Ένσχεδίη, ος, ὁ ἡ ον, levis, inelaboratus. 'Ενσχεδίη καὶ ἄτεχνος, Arist.
'Ένσχολάζω, fut. άσω, immoror, vefor in.
'Ένσωματος, ος, ὁ ἡ ον, corporeus, corporatus, corporalis. Ex ἐν, & σῶμα. Hinc
'Ένσωμάτωσις, εως, ἡ, animarum in corpora immissio; (2) incorporatio, incarnatio.
'Ένσωρεύω, accumulo, obruo.
'Ένταφος, ος, ὁ ἡ ον, [illegible]

'Εντελθεῖν

Ἐντελεῖ, aor. 1. part. pass. verbi ἐντέλλω.
Ἐντελμα, ατος, τὸ, mandatum. Ab ἐντέλλω.
Ἐντερεύω, fut. εύσω, recondo, in thesaurum refero.
Ἐντέρνω, incido, *Iunior.* Ab ἐντέμνω.
Ἐντεταμαι, fut. ὑσω, intendo. Νευρην ἐντανύσσω, Odyss. 21, 97.
Ἐντασις, εως, ἡ, intensio. Ab ἐντείνω.
Ἐντεταρβαω, turbo, perturbo.
Ἐντασσω, vel ἐντατλω, intrajicio, interpono.
Ἐντατικος, ἡ, ὁν, incendendi vim habens. Ab ἐντεινω.
Ἐντατος, ἡ, ὁν, intentus. Ab eod.
Ἐνταυθα, *Adv.* hic, illic, huc, eo. Ab ἐνθα.
Ἐνταυθοῖ, *Adv.* idem & ab eod.
Ἐνταφιαζω, f. ασω, funero, ad sepulturam corpus compono. Ἡρε τὸ ἐνταφιασαι με ἐνετλεσεν, Matt. 26, 12. Ex ἐν, & Θαπτω.
Ἐνταφιασαι, *funxisse*, a. 1. inf. act.
Ἐνταφιασμος, ὁ, ο, funeratio. Ab ἐνταφιαζω.
Ἐνταφιαστης, ὁ, ὁ, funerator, libitinarius.
Ἐνταφιοπωλης, ὁ, ο, qui vendit ea, quæ ad sepulturam pertinent, libitinarius. Ex ἐνταφιον, & πωλεω, *vendo.*
Ἐνταφιον, τὸ, vestis quæ induitur cadaveri, ornandi & honoris causa.
Ἐνταφιος, ὁ, ἡ, ἡ, sepulcralis, funebris. Ab ἐνθαπτω.
Ἐντε pro ἐντεα, *arma.*
ΕΝΤΕΑ, ων, τα, arma; (2) vasa convivalia.
Ἐντεταμαρτο, aor. 1. part. med. v. ἐντελλω.
Ἐντευξω, f. ευσω, intendo; (2) cædo, ferio; (3) verbibus exprimere, nude, & addito εἰς ἐνος. Ἐντευξαι ἐν τῃ σκηνῃ, Plat. πληγὰς, Luc. Ἐντευξομαι τοξοις, Xen.
Ἐντειχιζω, ω, ο ἡ, ἡ, qui muris se continet, qui muris inclusus est. Ab
Ἐντειχιζω, ω, ὁ ἡ, muro cinctus. Ex ἐν, & τειχος.
Ἐντειχισις, fut. ισω, munimentum & murum ædificio. Hinc
Ἐντειχισμος, εως, ὁ, muri seu munimenti in loco aliquo excitatio, seu muri exstructio.
Ἐντεκμαιρομαι, colligo, conjicio, judico.
Ἐντεκνος, ον, liberos habens.
Ἐντεκνοω, ω, fut. ωσω, liberos procreo in. Ex ἐν, & τεκνον, *filius.*
Ἐντελεῖ, 3. sing. f. 2. ind. med. v. ἐντελλω.
Ἐντελευταω, ω, finio vitam in, morior in.
Ἐντελεχεια, ας, ἡ, perfectio, (2) actus. Ab
Ἐντελεχης, ους, ὁ ἡ, ἡ, perfectus; (2) assiduus. Vide ἐνδελεχης.
Ἐντελης, ους, ὁ ἡ, ἡ, perfectus, absolutus. Ἐντελὴς δεῖπνον, cœna recta, *Lucian.* Ex ἐν, & τελος, *finis.*
Ἐντελλω, & ἐντελλομαι, mando, jubeo. Τοῖς κόραξιν ἐντελλομαι διατρέφειν σε ἐκεῖ, 1 Reg. 17, 4. Ἐντεταλται ἡμῖν ὁ Κυριος, Act. 13, 47.
Ἐντελομεδιος, ω, ὁ ἡ, ἡ, qui plenam & perfectam accipit mercedem. Ex ἐντελὴς, & μεδος, *merces.*
Ἐντελως, *Adv.* perfecte, absolute.
Ἐντεμενιζω, dedico signum Dei in æde
Ἐντεμνω, incido; (2) cæsus seu mactatas hostias immolo sed heroibus; (3) dedico. Ἐντεμεῖν ζωάρια Ἡρῳφῴλῃ, Plut. Ex ἐν, & τεμνω.
Ἐντενης, ους, ὁ ἡ, ἡ, intentus, contentus. Ab ἐντεινω, f. ενω, oculos defigo. Ab ἐντενης,
Ἐντρεπω, exanteo. Ex ἐν, & ἐντρεπω.
Ἐντερικος, ἡ, ον, intestinalis. Ab ἐντερον.
Ἐντερινη, ης, ἡ, interior pars cujusvibet rei, ut medulla, nucleus, &c. (2) intima pars navis. Ab eod.
Ἐντερωνις, ιδος, ἡ, idem & ab eod.
Ἐντεροκηλικος, ἡ, ον, tumor scroti intestino & omento simul in ipsum devolutis. Ex ἐντερον, & δηληκηλη, *hernia*, quum omentum descendit in scrotum.
Ἐντεροκηλη, ης, ἡ, ramex, tumor scroti ex delapso in id intestino. Ex ἐντερον, & κηλη.
Ἐντεροκηλικος, ὁ, ὁ, ramicosus, Gl. Vet.
Ἐντερομηλικος, idem.
Ἐντερον, ου, τὸ, intestinum, ἐντερα γης, lumbrici, qui *Terræ* alias dicuntur, centipedæ. Ab ἐντος.
Ἐντερωνεια, ων, τα, interiora navis ligna, quæ a carina ἐπιτιμα ducunt; (2) ipsa carina navis. Ab ἐντερον.
Ἐντεροπωλης, ὁ, qui viscera, farcimina vendit.
Ἐντεσι, dat. plur. ab ἐντος, plur. ἐντεα.
Ἐντεσιζυγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, jubugalis. Epith. mulorum. Ex ἐντεα, & ζυγον, *coërceo.*
Ἐντεσιεργος, ου, ὁ ἡ, ἡ, armorum opifex. Ex ἐργον, & ἐντεα.
Ἐντετακται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντελλω.
Ἐντεταμενως, vehementer.
Ἐντεταμμενος, part. perf. pass. v. ἐντεινω.
Ἐντετυπται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντυπτω.
Ἐντετυπωμενος, perf. part. pass. f. g. verbi ἐντυπτω.
Ἐντετυχηκα, perf. ind. act. v. ἐντυγχανω.
Ἐντευθεν, *Adverb.* hinc, ex eo, exinde. Ab ἐνθα.
Ἐντευθεν, *Adv.* idem. Attice
Ἐντευξις, εως, ἡ, aditus; (2) cujus causa fit aditus, ut postulatio, preces, gratiarum actio; (3) lectio. Ab ἐντυγχανω. Unde
Ἐντευκτικος, ἡ, ὁν, qui conveniri & compellari facile potest, adsabilis, comis.
Ἐντευτλαζω, cum betis coquo.
Ἐντεφρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, in quo cinis est; (2) cinereus; (3) referens id, in quo cinis est.
Ἐντεχνια, ης, ἡ, peritia, doctrina, eruditio. Ab
Ἐντεχνος, ου, ὁ ἡ, ἡ, doctus, artibus instructus, peritus; (2) ab arte profectus, artificiosus. Ex ἐν, & τεχνη, *ars.*
Ἐντεχνως, perite, cum magna arte.
Ἐντηκω, f. ξω, illiquefacio, instillo; (2) imprimo. Μισος τε γὰρ σκαλμον ἐντηκτας μοι, Soph. El. 1324.
Ἐντι, *Dor.* pro ἐστι vel εἰσι, ab εἰμι.
Ἐντιθημι, fut. ησω, impono; (2) infero, indo, immitto. Ἐνθηκε δ' ἐπι ἀρπιν καρχαρόδοντα, Hesiod. Θεογ. 174.
Ἐντικτω, ingenero, infero. Ἱνα δ' ἐκεινων ἑκαστης τῶν ἀκουσιων ἐντικτῃ λογον ἀξιον, Longin. 16.
Ἐντιλαινε, ω, fut. ησω, incaco, caco in vel ad; (2) merda seu stercore inquino.
Ἐντιμαομαι, ωμαι, æstimatum accipio.
Ἐντιμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui in honore & pretio habetur, spectabilis, honoratus, honestus, honorificus. Ex ἐν, & τιμη, *honor.*
Ἐντιμοτης, ητος, dignitas. Ab ἐντιμος.
Ἐντιμως, *Adv.* honeste, honorifice. Ab eod.
Ἐντινγμος, ου, ὁ, incussio. Ab ἐντινασσω.
Ἐντινασσω, vel ἐντινατλω, f. ξω, incutio.
Ἐντμημα, ατος, τὸ, incisura. Ab ἐντεμνω.
Ἐντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἡμι, *mitto.*
Ἐντοκος, ου, pariens, *Eurip.* puerperæ, sub usuris collocata pecunia sic dicitur, quia quasi gignit.
Ἐντολη, ης, ἡ, mandatum. Ab ἐντελλομαι.
Ἐντελμαω, audeo.
Ἐντομα, ων, τα, insecta, ut vespæ, formicæ, &c. victimæ, inferiæ. Ab ἐντεμνω.
Ἐντομη, ης, ἡ, incisio. Ab eod.
Ἐντομια, τα, insecta.
Ἐντομιας, ου, ὁ, eunuchus, spado, exsectus.
Ἐντομιδης, ου, ὁ, qui in funere se laniat, aut qui τα ἐντομα, i. e. insecta macta, aut inferias infert.
Ἐντομις, ιδος, ἡ, incisio, incisura; (2) laceratio corporis, quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Ab eod.
Ἐντομος, ου, ὁ ἡ, ἡ, sectus, incisus, unde (2) ἐντομα, animalcula, insecta, sacra heroica, Gl. V. inferiæ.
Ἐντονια, ας, ἡ, firmitas, intensio. A seq.
Ἐντονος, ου, ὁ ἡ, ἡ, intentus; (2) acer, vehemens. Ab ἐντεινω.
Ἐντονως, *Adv.* intente; (2) acriter, enixe.
Ἐντοξευω, sagitta ferio, & tropice animo injicio, velut amorem.
Ἐντοπιζω, fut. ισω, in loco, quo me contineo; (2) in loco aliquo dego, sedem non muto. Ab
Ἐντοπιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, inquilinus, loci incola. Ex ἐν, & τοπος, *locus.*
Ἐντομος, ου, idem.
Ἐντορευω, f. ευσω, perforo; (2) ferro trajicio; (3) penetro; (4) cælo, insculpo, per cælaturam addo.
Ἐντορνευω, torno addo.
Ἐντορνος, ου, ὁ ἡ, ἡ, tornatus, torno confectus. Ex ἐν, & τορνος.
Ἐντος, *Adv.* intus, intra. Ab ἐν.
Ἐντοσθε, *Adv.* intus, intra. Ab ἐντος.
Ἐντοσθιδια, τα, inferiora pectoris, Poll. Ex ἐντος, & στηθος, *pectus.*
Ἐντοσθι, *Adv.* intus, intra. Ab ἐντος. Unde
Ἐντοσθια, ων, τα, intestina, viscera.
Ἐντοσθιδια, ων, τα, idem & ab eod.
Ἐντρωγειν, comedere.
Ἐντραπεζιτης, ου, ὁ, parasitus, mensæ adsecla. Ex ἐν, & τραπεζα. Hinc
Ἐντραπεζιτις, ιδος, ἡ, femina aliena mensas sectans, parasita.
Ἐντραπῃ, 3. sing. a. 2. conj. pass. v. ἐντρεπω.
Ἐντραχυς, in quo asperitas est.
Ἐντρεπτικος, ἡ, ον, pudefaciendi vim habens, pudore adficiens. Ab ἐντρεπω.
Ἐντρεπτικως, *Adv.* pudore adficiendo.
Ἐντρεπω, fut. ψω, pudore adficio, facio, ut præ pudore aliquis faciem avertat. Hinc (2) ἐντρεπομαι, pudore suffundor, revereundor, revereor; (3) curo, curam habeo; (4) mutor, flector. Οὐκ ἐντρεπων ὑμας γραφω ταυτα, 1 Cor. 4, 14. Ἀνθρωπον μὴ ἐντρεπομενος, Luc. 18, 2.
Ἐντρεφω, f. Θρεψω, inutrio, nutrio, vel alo in. Μακρῳ χρονῳ βασιλικῃ ἐξουσιᾳ ἐντεθραμμενος, Herodian.
Ἐντριχεια, ας, ἡ, solertia, industria. Ab
Ἐντρεχης, ους, ὁ ἡ, ἡ, velox; (2) solers, acutus, acer, in utramque partem.
Ἐντρεχω, incurro; (2) convenio, quadro; (3) inhæreo, infideo. Ἐντρέχει ἀλλα χυτα, Il. 19, 385.
Ἐντριχως, citate, solerter. Ab ἐντριχης.
Ἐντυπεινας, cum tridente incedens, epitheton Neptuni, Pind. Ex ἐν, & πριαινα.
Ἐντριβης, ους, ὁ ἡ, ἡ, diligenter versatus in aliqua re, adsuetus, tritus. Ἀρχαῖς τε ἡ νόμοισιν ἐντριβὴς, Soph. Antig. 183. Ab
Ἐντριβω, f. ψω, intero, infrico; (2) infligo, incutio, impingo; (3) tero. Hinc
Ἐντριμμα, ατος, τὸ, id, quod infricatur faciei, fucus, cerussa.
Ἐντριπλους, ους, ὁ ἡ, ἡ, triplex.
Ἐντριτος, ου, ὁ, sequester. Ex iisd,
Ἐντριχον, ου, τὸ, coma appositicia, galericulum. Ab
Ἐντριχος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui galericulo utitur ob comarum penuriam. Ex ἐν, & θριξ, *coma.*
Ἐντριχωμα, ατος, τὸ, pars sub o ulis, f. extima palpebra, qua pili longiusculi enascuntur. Ab ἐντριχος.
Ἐνθριχωσις, εως, ἡ, palpebra. Ab eod.
Ἐντριψις, εως, ἡ, infricatio. Ab ἐντριβω.
Ἐντρομος, ου, ὁ ἡ, ἡ, tremefactus. Ex ἐν, & τρομος, *terror.*
Ἐντροπαλιζομαι, convertor, respecto inter eundum.
Ἐντροπη, ης, ἡ, verecundia, pudor, pudefactio, reverentia, respectus; (2) excusatio. Ab ἐντρεπω.
Ἐντροπιας, ου, ὁ, mutatus, ut ἐντροπιας οἶνος, vappa. Ab ἐν, & τροπη, *mutatio.*
Ἐντροπιδες, ων, αἱ, calceamenta quædam.
Ἐντροφος, ου, ὁ ἡ, ἡ, inutritus, adsuefactus in. Ab ἐντρεφω.
Ἐντρυλιζω, inclamare in aurem, coturnici sc. victo in certamine; nam peculiariter id sic dicebatur.
Ἐντρυφαω, ω, f. ησω, oblecto me; (2) luxuriose utor; (3) illudo, insulto. Τινι ἐντρυφᾳ,

τινος εἰς πίστιν. Plut. Ἐντρυφᾶν τῇ τύχῃ. Jac. 3. 5. Hinc

Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, oblectamentum, deliciæ.

Ἐντρώγω, unde ἐντρωγάω, in n. 2. comedens ingero in ventriculum; (2) comedo.

Ἐντυγχάνω, f. ἐντεύξομαι, ἀ. 2. ἐντύχον, perf. ἐντετύχηκα, occurro alicui; (2) compello; (3) alloquor aliquem precandi causa, interpello; (3) invoco. Ἐοίκασιν δὲ κακοῖς ἐντυγχάνειν. Soph. Ἀλλ' ἐντύχοιμι τοῖσι δημόταις τινί. Ἐντυγχάνω τις ἡμῖν τῶν βροτῶν νόμῳ. Ὀρέστ. Aristoph. Av. 1497.

Ἐντυε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνδυε, ab ἐντύω.

Ἐντυλίσσω, νῶ ἐντύλιξω, f. ξω, involvo. Ἐν ἱματίοις δεδάσκεις ἐντετυλίχθαι, Arist. Nub. 983.

Ἐντυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco.

Ἐντυπάζω, a. 1. inf. med. verbi ἐντύπω.

Ἐντυπεῖν, 2. sing. aor. 1. imperat. act.

Ἐντυπόω, f. ωσω, apparo, adorno, instruo. Πλατῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυποῖ δρόμον, Lyc. 734. Ab ἔντυπα, *arma*.

Ἐντύπως, *Adv.* impresso corporis vestigio; (2) obvolutim. Ab

Ἔντυπος, ου, ὁ ἡ ὁ, impressus, *opp.* ἀνάγλυπτος, quod vide.

Ἐντυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimo; (2) formam & effigiem, imprimo, cælo. Φασὶ Φειδίαν τὸ ἑαυτῦ ἀνάρσιον ἐντυπώσαι, Aristot. Ab ἔντυπος.

Ἐντύπωσις, εως, ἡ, humeri acetabulum, ubi iste cum brachio coalescit. Ab ἐντυπόω.

Ἐντυπωτὴς, οῦ, ὁ, impressor, cælator.

Ἐντυραννέομαι, οῦμαι, tyranno subjectus sum.

Ἐντύφω, incendo; (2) intus foveo; (3) foveo.

Ἐντυχία, ας, ἡ, congressus, colloquium, compellatio, etiam per literas, legatio. Ab ἐντυγχάνω.

Ἐντύω, paro, adorno, instruo. Ab ἔντεα.

Ἐνυαλίδης, gen. f. *Ion.* pro Ἐνυάλιος. Ab

Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars; (2) bellicosus, Martius. Ab Ἐνυώ, *Bellona*.

Ἐνυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio, injurius & contumelioſus ſum in aliquem. Τὸ ζῆν φάσκων αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνυβρίσαι Soph. Phil. 341. Hinc

Ἐνυβισμα, ατος, τὸ, contumelia, ludibrium.

Ἐνυγρευτὴς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, piscator. Ex ἐνυγρος, & θηρεύτης, *venator*.

Ἐνυγρόθηρικός, ὴ, όν, aquatilis venans.

Ἔνυγρος, ου, ὁ ἡ ὁ, humidus, madens; (2) in humido degens, aquatilis.

Ἐνυδρεύω, humeſco, madeſco.

Ἐνυδρία, ας, ἡ, aquæ copia, aquatio.

Ἐνυδρίς, ίδος, vel ἰνύδρις, ίδος, ἡ, lutra.

Ἔνυδρος, ου, ὁ ἡ ὁ, in aqua vivens, aquatilis. Ex ἐνυδρος, & βίος, *vita*.

Ἔνυδρος, ου, ὁ ἡ ὁ, aquam in ſe habens; (2) aquis abundans, aquis irriguus; (3) in aquis degens, aquaticus. Ex ἐν, & ὕδωρ.

Ἐνυδρόω, ῶ, f. ώσω, aquoſum reddo.

Ἐνυάλιον, τὸ, templum Bellonæ, vel etiam Martis. Ab Ἐνυώ.

Ἔνυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui inest materia, ex materia conſtans, corporalis. Ex ἐν, & ὕλη.

Ἐνυμβρόσπερμος, ου, ὁ ἡ ὁ, semen habens in umbilicis inclusum. Ex ἐν, ὀμφαλὸς, & Σπέρμα.

Ἐνυμφιόμησα, 3. f. a. 1. ind. act. v. ἐμφιόμησα.

Ἐνυπάρξαν, 3. pl. aor. [illegible] act. v. ὑπάρχω.

Ἔνυπαρξις, εως, ἡ, insum, ſum inſitus; (2) antecedo. Ex ἐν, & ὑπάρχω, *ſum*.

Ἐνυπνιάζω, ἐνυπνιάσω, ἐνυπνίασα, ἐνυπνίασμαι, ἐνυπνιάζομαι, ἐνυπνιάσθην, somnio. Ἐνυπνιάζει τῷδε τὸν μάντιν μάλιστα ὁ ἀνθρώπειος. Aristot. Ἐνύπνια ἐνυπνιάσθησαν, Act. 2, 17. A ἔνυπνιον.

Ἐνυπνιαστὴς, οῦ, ὁ, somniator. Ab ἐνυπνιάζω.

Ἔνυπνιον, ου, τὸ, insomnium. Hinc *Adv.* ἐνύπνιον, per somnum. Ex ἐν, & ὕπνος.

Ἔνυπνιώδης, ες, somnio ſimilis, vanus, inanis.

Ἐνυποπνίγω, ſuffoco in, v. c. aqua.

Ἐνυποσαπρος, ον, cui aliquid puris ineſt, purulentus.

Ἐνυπόστατος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ſubſiſtit, exiſtit, reique in rerum natura exiſtit. Ex ἐν, & ὑπόστασις, *ſubſiſto*.

Ἐνύραξε, 3. f. a. ις ind. act. v. ἐνυράσσω.

Ἔνυσσον, ου, τὸ, magnum inteſtinum. Ex ἐν, & ὄσσος, *poſterior*, quia eſt in poſtrema corporis parte.

Ἐνυφαίνω, intexo.

Ἐνύφαντος, ον, intextus.

Ἔνυφασμα, τὸ, quod intextum eſt, tela, auro, &c. intexta.

Ἐνυφίστημι, inſero, *in aor.* 2. inſum, ut para pro toto.

Ἐνυώ, οῦς, *contr.* οῦς, ἡ, Enyo, Bellona, Dea belli, Martis ſoror.

Ἐνώμα, *quatiebat*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *contr.* pro ἐνώμαε, a verbo νωμάω.

Ἔνωμος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui adhuc aliquid crudi-tatis ineſt, crudiuſculus, acerbus.

Ἐνωμοτάρχης, ου, ὁ, qui præeſt certo numero militum, qui ἐνωμοτία, dicebatur.

Ἐνωμοτία, ας, ἡ, apud Laced. certus numerus militum, videlicet viginti quatuor, vel ſecundum alios, 25. Ab ἐνώμοτος.

Ἐνώμοτος, ου, ὁ ἡ ὁ, juratus, qui juravit, juramento obſtrictus. Ex ἐν, & ὄμνυμι.

Ἐνωμότως, *Adv.* cum jurejurando, jurato.

Ἐνωπαδίως, *Adv.* coram. Ab ἐνωπὴ.

Ἐνωπαδιως, coram. Ab eod.

Ἔνωπη, ης, ἡ, adſpectus. Ex ἐν, & ὤψ, *oculus*.

Ἐνωπῇ, *Adv.* manifeſte, coram propie.

Ἐνώπιον, τὸ, apud Hom. paries vicinus oſtio, aut adverſus, qui eſt in adſpectu.

Ἐνωπιδίως, coram.

Ἐνώπιος, *Adv.* in conſpectu, coram.

Ἐνώπιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in alicujus præſentia aliquid facit, aut dicit. Ab ὠπὴ.

Ἐναρτίζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, oſtento me in. Γυναιξὶν ἐναρτιζόμενος, Luc.

Ἔνεος, in flore ætatis conſtitutus, tempeſtivus, vegetus. Ab ἐν, & ἄρα, *tempus*.

Ἐόρσει, ρτωμι, 3. ſing. a. ind. act. *Æol.* pro ἐνόρσει, a verbo ἔορσω.

Ἐόρτο, ιτο, *erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ.

Ἐνὼς, ὁ, *Enos*, Nomen viri Hebr. ἀκλιτον, *Jono*.

Ἐνοσάμην, *ſentavi*, a. 1. ind. med. *per Craſin*, pro ἐνωσάμην, a νόος.

Ἔνσι, 3. pl. pr. conj. verbi εἰμι.

Ἕνωσις, εως, ἡ, unitas, unitio. Ab ἑνόω.

Ἑνωτίζομαι, fut. ίσομαι, auribus percipio. Ἑνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου, Act. 2, 14. Ab ἐν, & ὦς, *auris*.

Ἐνωτὶ εἰπεῖν, ν, ὁ, aures habens ad pedes uſque dependentes, ut in iis dormire ſolitum fertur.

Ἐνωτικὸς, ὴ, όν vim uniendi habens. Ab ἕνωσις.

Ἐνώτιον, ου, τὸ, inauris, Pl. ἐνώτια τά, inaures. Ab ἐν, & ὠτίον.

Ἐνωτίσασθε a. 1. pl. imperat. med. verbi ἐνωτίζομαι.

Ἐνὼχ, ὁ, *Enoch*. Nomen viri Hebr. ἀκλιτον, *conſecratus*.

Ἐνωχλήθην a. 1. ind. paſſ v. ἐνοχλέω.

Ἐνοχρὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, in quo pallor eſt, pallidus. Ex ἐν, & ὠχρὸς, *pallidus*.

Ἕξ, οἱ, αἱ, τὰ, ſex.

Ἑξ, *Præpoſ.* c, ex, frequente vocali, vel diphtongo, quæ ex ſcribatur ſequente conſona. Vide ἐκ.

Ἑξάβιβλος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſex libris conſtans.

Ἑξάγαγε, ἐξήχθην, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξῆγε, ab ἐξάγω.

Ἐξαγαγὲ, 2. ſ. a. 2. imper. act. *Att.* pro ἐξαγε.

Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐξαγειν.

Ἐξάγαστος, ου, ὁ ἡ ὁ, admiratione dignus, admirabilis.

Ἐξαγγελεὺς, έως, ὁ, nuncius, nunciator. Ex ἐξ, & ἄγγελος.

Ἐξαγγέλλω, f. ελῶ, enuncio, prædico, annuncio, narro, expono. Πῶς ζῶ αὐτὸ ἐξαγγέλλεις; Plut.

Ἐξαγγελία, ας, ἡ, nunciatio; (2) evulgatio, enunciatio; (3) annunciatio. Ab

Ἐξαγγελτὴς, οῦ, ὁ, qui nuncius ſis quid foris ſunt, ea, quæ intus ſunt, enunciator; (2) index, qui in fabulis aliquid e ſcena affert.

Ἐξαγγελτικὸς, ὴ, όν, nunciativus. Ab

Ἐξαγγελτὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, pateſactus per famam, proditus, enunciatus.

Ἐξαγγίζω, f. ίσω, effundo e vaſe. Ex ἐξ, & ἀγγεῖον, *vas*.

Ἐξαγίζω, impurum declaro, ob piaculum exſcindo, item exterminio ſimpliciter.

Ἐξαγινία, pro ἐξάγω, *congrego*.

Ἐξάγιον, ου, τὸ, ſextula, pondus pendens quatuor ſcrupula. Ex ἐξ, & ἄγω, *pondo*.

Ἐξάγιος, impurus, piaculo obſtrictus, exterminatus, exſecratus. Ex ἐξ, & ἁγὸς, *ſedus*.

Ἐξαγκωνίζω, f. ίσω, medium aliquem comprehendo, ut ſit in lucta. Ex ἐξ, & ἀγκών.

Ἐξαγοράζω, f. άσω, redimo. Ἐξαγοράζει νῦν σημεῖ μεγάλης τιμῆς, Nazian.

Ἐξαγόρασις, ὴ, indicatio rei arcanæ. Ab

Ἐξαγορεύω, effutio, enarro, conſiteor. Ἐκεῖνα δὲ γόνου ἐξαγορεύω, Od. 11, 233.

Ἐξαγριαίνω, effero, exaſpero, exacerbo.

Ἐξαγριόω, ῶ, fut. ώσω, agreſtem reddo; (2) effero, exaſpero; (3) item, aſper ſum. Hinc

Ἐξαγρίωσις, εως, ἡ, mutatio in naturam ſilveſtrem; (2) efferatio, exaſperatio.

Ἐξάγω, educo; (2) exporto; (3) ſubduco; (4) proveho; (5) induco, incito, impello; (6) perduco; (7) exeo; (8) aperio, pateſacio. Οὔτ' ἐξῆγον πλοίονταϛ οὔτ', Arift. Pace, 743. Ἐξήχθη ὁ ἀφίστως, exſtructus, Thuc.

Ἐξαγωγὲς, έως, ἡ, deductor, qui v. c. præſidia ex urbibus deducit.

Ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio; (2) exportatio; (3) demigratio e vita, mors violenta, omninoque finis alicujus rei, exitus. Ab ἐξάγω.

Ἐξαγωγιῶ, ῶ, ὁ ἡ ὁ, qui exportatur. Hinc τὰ ἐξαγώγιμα, ων, merces, quæ exportantur, qui effert, educit aliquid ut cloacæ, ἐξαγάγιος fordium. Ab eod.

Ἐξαγωνίζομαι, certo.

Ἐξάγωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſexangulus, qui ſex habet angulos. Ex ἐξ, & γωνία.

Ἐξάδαχος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Ἐξαδάκτυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſex habens digitos. Ex ἐξ, & δακτύλος, *digitus*.

Ἐξάδαρχος, ου, ὁ, ſex virorum præfectus. Ex ἐξ, & δέκα, *præfectus*.

Ἐξάδελφος, ου, ὁ ἡ ὁ, natus ex fratre vel ſorore.

Ἐξάδραχμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ſex drachmarum eſt, qui ſex drachmis venditur. Ex ἐξ, & δραχμὴ *drachma*.

Ἐξαδρύνω, ad perfectam maturitatem pervenio.

Ἐξαδυνατέω, ῶ, eluſpuco, debilior fio, deficio. Ἐξαδυνατεῖ τοῦ ζῆσαι, Plut.

Ἐξάδω, exanto, incantatione libero.

Ἐξαείρω, extollo, elevo.

Ἐξαέρω, ῶ, f. ώσω, in aërem converto, extendo. Hinc ἐξαέρωμαι, in aërem convertor, evanesco, item ab aere perflari. Ex ἐξ, & ἀήρ.

Ἐξάετις, *Adv.* per ſex annos, ſexennio.

Ἐξαετὴς, οῦς, ὁ, ſexennis. Ex ἐξ, & ἔτος.

Ἐξάετος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Ἐξαετία, ας, ἡ, ſexennium. A prec.

Ἐξαίμβολος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſex dies habens vel numerans. Hinc τὸ ἐξαήμερον ου, ſpatium ſex dierum, quo mundus a Deo conditus eſt. Ex ἐξ, & ἀμέρα, *dies*.

Ἐξαήλαυνω, emulgeo, exhigo.

Ἐξαηλίζω, fut. ίσω, vide ἐξω, contemno.

Ἐξαθλέω, ῶ, ſic certare, ubi victum, &c. ampliùs non poſſit.

Ἐξαθροίζω, congrego, colligo.

Ἐξαθυμέω, ῶ, pereo ſcelo animi, exanimor.

Ἐξαιθρίζω, f. ίσω, ſereno cælo expono, ſub dio habeo, ad ſidera expono, inſolo.

Ἐξαίμαγα, & ἐξαίμακα, f. ξω, cruento.

Ἐξαιμάσσω, ῶ, f. άσω, in ſanguinem verto. Ex ἐξ, & αἷμα, *ſanguis*. Hinc

Ἐξαιμα-

Ἐξαιματοποιΐα, ας, ἡ, ipsa actio vertendi in sanguinem, sanguinis effectio vel generatio.

Ἔξαιμος, ος, ὁ ἡ, ὁ, sanguine destitutus; (2) qui multum sanguinis effudit, exsanguis.

Ἐξαίνυμι, auferre privo. Φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν ἀμφιπρόιν, Il. 5, 155. Νηὶ δ' ἅμ' αὐτῷ πρύμνῃ ἐξαίνυτο καλλίμα δῶρα, Odyss. 15, 206.

Ἔξαιπος, ον, sex equis junctus, sc. currus.

Ἐξαιρίθμησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. ἐξαριθμέω.

Ἐξαιρίσαι, pr. inf. pass. pro ἐξαιρεθῆναι.

Ἐξαισιομός, ὁ, ἡ, ὁν, exemptilis. A foq.

Ἐξαίσιος, ος, ὁ, ἡ, exemptio; (2) eductio; (3) exceptio; (4) locus in portu, in quem merces e navibus exponuntur; (5) actio forensis, qua servum vindicamus, ap. Harp. Ab ἐξαιρέω.

Ἐξαίρετος, ος, ὁ, ἡ, exemptus e numero, electus, eximius, peculiaris. Ab eod.

Ἐξαιρέτως, Adv. eximie, præcipue, inorimis.

Ἐξαιρέω, D. r. & Ion. pro ἐξαιρέω, imp. ind. pass. verbi

Ἐξαίρω, ῶ, & ἐξαιρέομαι, ῶμαι, eximo, eruo, educo, aufero, extraho; (2) secerno, seligo tanquam, præmium, donarium; (3) diripio, populor; (4) everto, expugno. Οὐκ ἐᾷ ἵστασ' ὁπλίτας ἐν τῷ τί ἐστιν, Arist. Nub. 800. Ἐξαιρεῖσθ' ἢ μέμφεσθε, liberari. Ἠβουλόμεσθ' ὑμᾶς ἐξαίρειν βίον, exigit, Soph. Trach. 150. Εἴτις αὐτῷ ἐλπὶς ἐν κακοῖς σῴζειν ἐξέστη, elatus, id El. 1488. Τὰ τῶν ἀγαπητῶν παίδων ζῶν ἐξῃρέσατο; Arist. Θεσμ. 768.

Ἐξαιρέομαι, οῦμαι, in lolium vertor. Ex ἐξ, & αἶρα.

Ἐξαίρω, fut. ἀρῶ, tollo, effero, extollo; (2) tollo e medio, aufero; (3) effero, exporto; (3) incito, irrito. Ἐξαίρειν τὼ ἵππω ἐπὶ χαλκόν, Xen. Εἰς ὀργὴν ἐξαρθείς, Plut.

Ἐξαίσιος, ος, ὁ, ἡ, iniquus; (2) indecens; (3) ingens, immensus; (4) inaspectus. Ex ἐξ, & αἶσα, ιο.

Ἐξαίσσω, f. ξω, prosilio alicunde, cum impetu prodeo. Ἐξηϊξάτην ἂν δύο δρυοκοπτ' ἐκ τῆς νεώς, Arist. Plut. 732.

Ἐξαισόω, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, ficio, ut de aliquo nec fere quidquam nec cognosci possit; (2) deleo, extinguo.

Ἐξαιτέω, ῶ, & in med. ἐξαιτοῦμαι, deposco, exposco ad quæstionem; item ad pœnam, supplicium; (2) expeto, postulo; (3) in med. et etium aliquem depiecor ab aliquo, h. e. deprecatione a pœna liberare cupio vel libero. Ἐξῄτησαν ἂν με πολλὰ μὲν γιγνώσκοντα τὰς μαρτυρίας, Dem. Ἐξῃτήσαντο ὑμᾶς, Luc. 22, 31.

Ἐξαίτησις, εως, ἡ, ipsa actio deposcendi aliquem ad supplicium, vel quæstionem; (2) repreecatio pro reo. Ab ἐξαιτέω.

Ἔξαιτος, eximus, Hes. Suid. pro ἐξαίρετος.

Ἐξαίτως, i pass. Dor. pro ἐξαίφνης.

Ἐξαίφνης, ης, ἐξ, ἐν, subito, repente, quasi ex occulto advenienda.

Ἐξαιφνίδιος, ος, ὁ, ἡ, ὁν, repentinus, subitus, imo ovisus.

Ἐξακανθίζω, spinis privo, spinis evello.

Ἐξακανθόω ῶ, f. ώσω, spinosum, seu aculeatum reddo. Ex ἐξ, & ἀκανθόω, quod idem notat.

Ἐξακέομαι, ἄσομ. f. ἰάσομαι, medeor, sano, periano; (2) paco; (3) sarcio. Θεὰ Ἀλκὴ ἐξακέσσατο δῆριν, Iac. 1180.

Ἐξακέσσατο, 3. pl. pret. ind. med.

Ἐξακέσσατο, 2. sing. a. 1. opt. med. c

Ἐξακέσασα, med. a. 1. part. act.

Ἐξακεσις, εως, ἡ, sanatio. Ab ἐξακέομαι.

Ἐξακεστήριος, ος, ὁ, ἡ, ὁν, sanatorius vim habens; (2) expiatorius. Ab eod.

Ἐξακίς, Adv. sexies. Ab ἐξ, f.v.

Ἐξακισμύριοι, αι, α, sexcenti decies mille.

Ἐξακισχίλιοι, αι, α, sexies mille. Hinc

Ἐξακισχιλιοστός, sexies millesimus.

Ἐξακλινής, ης, ὁ, ἡ, ές, sex lectis instructus. Ex ἐξ, & κλίνη.

Ἐξακμάζω, ἄσω, vigorem amitto, succesco.

Ἐξακμή, ῆς, ὁ ἡ, ὁ, sex acies, h. radios habens.

Ἐξακολουθέω, ῶ, f. ήσω, sequor, investigo, perequito, proprie & tropice. Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, 2 Pet. 2, 2.

Ἐξακολούθησις, ὁ, investigandi, cognoscendi, intelligendi studium.

Ἐξακοντίζω, futur. ίσω, jaculor, jaculum e mitto. Ἐξακοντίζειν ὅτι τινα, Plut. τοῖς Πέρσαις, Xen. Hinc

Ἐξακόντισμα, ατος, τὸ, jaculatio; (2) fulguris genus; (3) scatebra; (4) sanguinis ductus.

Ἐξακοντισμός, ὁ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐξακόσιοι, αι, α, sexcenti. Ab ἐξ, sex.

Ἐξακοστός, ὁ, ἡ, ὁν, sexcentesimus.

Ἐξάκουστος, ος, ὁ, ἡ, ὁν, qui facile exaudiri potest; (2) celebris. Ab

Ἐξακούω, exaudio, intelligo. Δίκης πάβροτὸς εὐθυδικὸς ἐξακούεται, Ar. Av. 1203.

Ἐξακριβάζω, f. άσω diligenter & ad amussim aliquid facio.

Ἐξακριβόω, ῶ f. ώσω, idem. Οὐ μὴν ἐξακριβοῦσί γε πάσαις ὁμοίως, Aristot.

Ἐξακρίζω, f. ίσω, ad vertices pertineo, in cacumen evado. Ἐξακρίζει αἰθέρα πρὸς; Eur. Or. 264.

Ἐξακτίδιος, educendus. Ab ἐξάγω.

Ἐξάκυκλος, ον, sex rotas habens, Epith. currus.

Ἐξάκωλος, ον, sex membra (versiculos breviores) habens.

Ἐξαλάω, ῶ, f. άσω, excæco.

Ἐξαλαπάζω, f. άσω, & άξω, evacuo, exinanio; (2) vasto, diripio, depopulor. Ἔτεσσι δ' ἑπτὰ πόλιν ἐξαλαπάξῃ, Hesiod. Ἔργ. 17.

Ἐξαλαπάξαι, a. 1. inf. act.

Ἐξάλατο, exsiluit, Dor. pro ἐξήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι.

Ἐξαλδαίνω, germino.

Ἐξαλείδω, evitare, a. 1. inf. med. per Sync. pro ἐξαλεύασθαι, & hoc pro ἐξαλύσασθαι, insuitato. Οὔτως ἔτι σὺ ἐτι δισσὰ νόον ἐξαλείνδῃ, Hesiod. Ἔργ. 105. Ab ἐξ, & ἀλδόμαι, vito.

Ἐξαλειπτρον, ου, τὸ, vas unguentarium. Ab

Ἐξαλείφω, fut. ψω, unguentum abstergo; (2) deleo ungendo; (3) deleo, obliiero, tollo, v. c. leges; (4) ungo; (5) aquio ex animo, omitto, veluti spem. Οὐ μὴν ἐξαλεῖψω τὸ ἐνύμιον αὐτῶν ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, Apoc. 3, 5. Οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φόνον Eur. Hec. 590. Εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, Act. 3, 19.

Ἐξαλειφθῆναι a. 1. inf. pass.

Ἐξ ἀλείψεια, aor. 1. opt. act. Æol. pro ἐξαλείψαιμι.

Ἐξάλειψις, εως, obliteratio, delctio.

Ἐξαλέω, deviio, effugio. Ὡς ἂν μάλιστα βαιὸν ἐξαλέσσω θεᾶς, Soph. Aj. 665.

Ἐξαλίπτης, ου, ὁ, qui calce, vel alio tectorio illinit, unctor, pro ἐξαλείπτης, Hipp.

Ἐξάλιτρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, ubi equi volutantur, abstergendi pulveris & sudoris causa.

Ἐξαλίτρεω, ω, ὁ ἡ, ὁ, qui fex librarum est, Ex ἐξ, & λίτρα, libra.

Ἐξαλίτρω, f. ίσω, volvendo ejicio, v. c. pulverem, sudorem; ab ἐξάλιτρα, bilico. Ἀπαγε φ' ἵππων ἐξάλιτρος ἱδρώς, Antiph. Nub. 52.

Ἐξαλλαγή, ῆς, ἡ immutatio, varietas, dissimilitudo. Ab ἐξαλλάσσω.

Ἐξαλλάξει, 3. sing. a. 1. indef. act. Ionice pro ἐξαλλάξῃ. Ab ἐξαλλάσσω.

Ἐξαλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) diversitas. Ab

Ἐξαλλάσσω, vel ττω, f. ξω, immuto; (2) differo, ἐξαλλαγῆναι, dissimilis, vario diversus. Ἐξαλλάσσειν ἑαυτὸν τοῖσιν ἐνυπνίοις χρόνοισιν, Hip. Τὴν δ' ἀσχάτην μοῖραν, Arist. Κακὸς ἴσως μὲν ἐξαλλάσσεται, semper veritas, Soph. Ai. 474.

Ἐξαλλόμενος, exsilio. Ἐξαλλόμενον πολὺ σφαιρίσαι ἐξαλμῶ ἐκ, pro ἐξαλείψω, Il. 17, 343.

Ἐξαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno, emancipo & vendo aliis.

Ἐξάλλως, Adv. alio modo; (2) insuitate; (3) mirum in modum, insolenter.

Ἔξαλμα, ατος, ὁ, ἡ, ὁ, q. v. exsultatio. desiliendi (4) ereptio, (3) impetus; (4) saltus. Ab ἐξάλλομαι.

Ἔξαλος, ος, ὁ ἡ, ὁν, mari exemptus; (2) extra mare positus; (3) exstans mari. Ex ἐξ, & ἅλς, mare.

Ἔξαλσις, εως, ἡ, exsultus, saltus. Ab ἐξάλλομαι.

Ἐξαλυξις, & ἐξαλύξασθαι, effugere, devitare. Ab ἐξ, & ἀλύσκω, vito.

Ἐξάλφω, invenio.

Ἐξαμαρτάνω, pecco, aberro; (2) peccare facio. Ἐξαμαρτάνει εἰς πυρετὸς ἄνδρα, Iir. Med. 308. Ἡ δεινὰ εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάτω, Soph. El. 1045. Βούλομαι δ' ἐντῦ, καλῶς, ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ κακῶς, frustrari, Soph. Phil. 94.

Ἐξαμαρτία, ἡ, frustratio, cum quis excidit spe, aut alia qua re.

Ἐξαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, obliiero.

Ἐξαμάω, ῶ, fut. ήσω, demeto, obtondo. Βύκανά σε τὰς ἀνδρόμους, ᾗ τ' ἐντερ' ἐξαμήσω, Arist. Lys. 369.

Ἐξαμβλίσκω, abortio, abortum facio. Ab

Ἐξαμβλόω, ῶ, idem. Φροντίδ' ἐξαμβλοῦσαν ἐξολομένην, Arist. Nub. 137.

Ἔξαμβλωμα, ατος, τὸ, abortus.

Ἐξαμβλωσις, εως, ἡ, abortio.

Ἐξαμβλώσω, fut. βλώσω, aborto.

Ἐξαμβρόσιος, Attic. adhuc.

Ἐξαμείβετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐξημείβετο. Ab

Ἐξαμείβω, f. ψω, immuto, in varias formas muto; (2) rependo, retribuo. Κακαῖσι φωνῇς τοῖσδ' μ' ἐξημείψατο, Æschyl. Ex ἐξ, & ἀμείβω. Hinc

Ἐξάμειψις, εως, ἡ, immutatio; (2) vicissitudo.

Ἐξαμέλγω, f. ξω, emulgeo, exfugo.

Ἐξαμελεῖν, præs. inf. act. ab

Ἐξαμελέω, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno. Ἐξαμέλητο τὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς, Plut.

Ἐξάμετρος, ος, ὁ ἡ, ὁν, sex metris constans; (2) Subst. versus hexameter. Ex ἐξ, & μέτρον, mensura, metrum.

Ἐξαμηνιαῖος, α, ον, semestris. Ab ἐξ, & μὴν, mensis.

Ἐξαμηνίτης, ου, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, ὁν, qui sex menses vivit. Ex ἑξάμηνος, & βίος, vita.

Ἑξάμηνος, ος, ὁ ἡ, ὁν, semestris, sex mensium. Hinc τὸ ἑξάμηνον, ου, semestre, sex mentes. Ex ἐξ, & μὴν, mensis.

Ἐξαμιλλάομαι, ώμαι, per contentionem exigo, vel exagito, in certamine expello; (2) insector, vexo. Τίνες πολίταν ἐξαμιλλῶνται γῆς; Eur. Or. 415. Αἱ τόνδ' ἐξαμιλλώσαι φόβῳ, ibid. 85.

Ἐξαμναῖος, αία, αῖον, qui sex minarum est. Ex ἐξ, & μνᾶ, mina.

Ἐξάμνας, idem & ex nisi.

Ἑξάμορον, ου, τὸ, sexta par. Ex ἐξ, & μέρος, pars.

Ἐξαμύσσω, f. ξω, traho. Χ' ὅπως σπιτ' ἐξαμυσσὸ σπέρμ' ἐκ τοῦ ἀνθρώπου κατθανὸν, Lys. 280.

Ἐξαμύνομαι, defendo, propulso.

Ἐξαμυσίως, uno spiritu epotus. Ab ἐξ, & ἀμυσίζειν.

Ἐξαμυστρίζω, f. ίσω, utrem de re excido; (2) in oblivium pono, veniam facio.

Ἐξαναγνίσασθαι, cum gen. libero purgo ab aliqua re, ap. Suid.

Ἐξαναγνώσκω, perlego, legendo evolvo. Ἐξαναγνὸς τὸ βιβλίον, Plut.

Ἐξαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, excito. Ὁ δὲ ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξωδυνᾶτο, Arist. Av. 362.

Ἐξαγάγω, educo.
Ἐξαναδύομαι, ἐξαναδύσομαι, emergo; (2) denuclo. Ἐξαναδύναι μάχης, Plut. Ex ἐξ, & ἀναδύω, *emergo*.
Ἐξαναδῦς, a. 2. part. act.
Ἐξαναζέω, ῶ, f. ήσω, ebullio.
Ἐξαναίρω, eximo, tollo de.
Ἐξανακαλύπτω, e tegmentis evolvo.
Ἐξανακεράννυμι, ῦς, f. ύσω, emergo, enato.
Ἐξανακρούω, σω, retrabo.
Ἐξαναλίσκω, absumpo, exhaurio, fut. ἐξαναλώσω, p. ἐξηναλωκα, *Pass.* ἐξηναλωμαι, ἐξαναλωθῆς.
Ἐξαναλωθῆς, a. 1. part. pass.
Ἐξαναλύομαι, f. λύσομαι, eripio, libero; (2) *Pass.* venitus resolvor & evanesco.
Ἐξανανεόω, ῶ, renovo. *Strabo*, lib. 9.
Ἐξανανήφω, resipisco, ad me redeo.
Ἐξαναπείθω, persuadeo.
Ἐξαναπληρόω, ῶ, f. ώσω, repleo, compleo.
Ἐξαναπτύω, resipio.
Ἐξανάπτω, fut. ψω, appendo, suspendo, ad vel ex. Ἐνατίδων ἐξηνθπτον ἀγκύρας, Eur.
Ἐξαναρπάζω, abripio.
Ἐξαναστάω, ῶ, evello, demolior.
Ἐξάνασις, εως, ἡ, reditus in vitam; (2) expulsio e sede; (3) eversio; (4) migratio e sedibus suis; (5) resistentia, ap. *Long.*
Ἐξαναστέφω, corono.
Ἐξαναστρέφω, everto.
Ἐξαναστῶσι, 3. pl. 2. inf. act. v. ἐξανίστημι.
Ἐξαναστῶν, 3. sing. a. 1. conj. act.
Ἐξαναστίλλω, exoriri facio, excito. Θόρυβον σολλὸν ἐξαναστίλλ, Plut.
Ἐξαναφανδόν, *Adv.* aperte, clare.
Ἐξανεφίημι, resicio me; (2) suffero, sustineo.
Ἐξανεχαρίω, ῶ, f. ήσω, recedo ex. Ἐξανεχωρεῖν τῶν στρατιῶν, Herodot.
Ἐξανεψύχω, refrigero ventilando; (2) abstergo, sicco; (2) refocillo, recreo.
Ἐξανδραποδίζομαι, in servitutem redigo.
Ἐξανδραποδιόμενοι, nom. pl. f. 1. part. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐξανδραποδισόμενοι.
Ἐξανδραπόδισις, ἡ, abreptio in servitutem.
Ἐξανδραποδισμός, οῦ, ὁ, idem.
Ἐξανδρόομαι, ώμαι, vir fio, evado vir.
Ἐξάνειμι, egredior, exeo; unde ἐξανιών, in a. 2.
Ἐξανεμόομαι, ώμαι, flatu turgesco, distendor; (2) flatu ficcor. Hinc ἐξωνεμωμένος.
Ἐξάνεργος, ος, ὁ ἡ ὸν, intectus, insabricatus, minime concoctus.
Ἐξανέρχομαι, egredior, prodeo alicunde.
Ἐξανίζω, aor. 2. ind. act. v. ἐξανίστημι.
Ἐξανίστημι, aor. 1. ind. act. v. ἐξανίστημι.
Ἐξανθρώπω, deprehendo, invenio. Οἷα κακὰ ξανθρώπησεις λέγων, Soph. Phil. 982.
Ἐξανίχω, exsto super, emineo. Hinc ἐξανίσχομαι, persero, tolero, sustineo.
Ἐξανῦσι, 3. f. a. 1. ind. act. v. ἐξανύω.
Ἐξανυφαί, οἱ, consobrinorum filii.
Ἐξανθέω, ῶ, f. ήσω, effloresco ex; (2) defloresco; (3) scateo, pullulo; (4) mergo; (5) per summa emineo; (6) emitto, a. 1. ἐξήνθησα, perfect. ἐξήνθηκα. Οἱ τραγῳδοὶ ἐξηνθηκότες φοινίδια, *Lucian. Pisc.* 2. Hinc
Ἐξάνθημα, ατος, τὸ, quod efflorait; (2) pustula, seu papula.
Ἐξάνθησις, εως, ἡ, ipsa efflorescendi, prorumpendi actio.
Ἐξανθίζω, floridis coloribus tingo. Hinc
Ἐξανθίζομαι, utor veste diversicolori, floribus intexta, &c.
Ἐξανθησις, εως, ὁ, eruptio pustularum.
Ἐξανθρωπίζω, ῶ, f. ίσω, ad humanum cultum traduco.
Ἐξανθρωπίζομαι, ex homine quasi in alienam naturam transmuto, *in pass.* homo non desino, sed contra ἐξανθρωπισμένα, ap. *Hipp.* ad naturam humanam accomodata, velut *cibus*.
Ἐξάνθρωπος, ος, ὁ ἡ ὸν, durus, sævus, inhumanus; (2) ex homine ratione prædito insanam belluam efficiens; (3) ex hominum numero tollens. Ex ἐξ, & ἄνθρωπος.
Ἐξανίημι, emitto, libero. Ex ἐξ & ἀνίημι. Inde ἐξανθέντων, ἐξανεθέντων, ἐξανεθῆναι, exsolvi, liberari, & ἐξανεθῆναι, remitti, dimitti; quasi ab ἐξάνω.
Ἐξανιόντος, *participium medium*, præs. inf. act.
Ἐξανιστᾶν, 3. sing. præs. imperat. pass. v.
Ἐξανίστημι, excito, exsurgere facio; (2) surgere capio; (3) expello, ejicio; (4) funditus ejicio; (5) irrito, incendo in aliquem. Unde ἐξαναστῆναι, ἐξαστῆναι, ἐξαναστας. At ἐξαίρεσθαι, surgo, exsurgo; unde ἐξανίσταμαι, ἐξαναστάσις, ἐξαναστὰς. Χρήζων γε μετὰ ἐξαναστῆναι θεμις, Eur. Med. 1215. Ἐνθεὸς ἐξανίσταμαι ὑφ' ὁρμᾶς, efferor, Soph. Phil. 366.
Ἐξανύω, xperio. Εἶτ' ἐξάνυσε μηχανὰς τὰς ἔσυφον, Arist. Ach. 325.
Ἐξάνω, ἡ, patefactio.
Ἐξανορθόω, rursus erigo; (2) in meliorem statum redigo.
Ἐξαντίπλευρος, ον, qui est vel fit in latere contrario.
Ἐξάνυσις, εως, fanatus, morbo defunctus, ap. *Hipp.* qui ἐξω τῆς ἄτης, *Erp.*
Ἐξαντλέω, ῶ, fut. ήσω, exhaurio, exantio, exprimo. Ἐξαντλεῖν γάλα, Eur. Hinc
Ἐξάντλημα, ατος, τὸ, haustrus, haustrum.
Ἐξανύω, fut. ύσω, perficio; (2) efficio aliquid, prosum. Ἀλλ' ἔστιν ἥ δόλον ἀντὶ δόλου ἐξανύσαι βιότου, expellere, Soph. Trach. 1039.
Ἐξανύτω, idem, *Attice.*
Ἐξάξω, *educam*, f. 1. ind. act. verbi ἐξάγω.
Ἐξαπαλαιός, ά, ὸν, ἡ, qui sex palmorum est. Ex ἐξ, & σπαλαιή.
Ἐξαπαλλάττομαι, unde ἐξαπαλλαττῶσι, subducere se, discedere.
Ἐξαπατᾶν, pr. inf. act. pro ἐξαπατᾶσθαι, ab
Ἐξαπατάω, ῶ, fut. ήσω, seduco, decipio. Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἐξαπατᾶν δὶς ἡ τρὶς ταῦτ' ἰδόντας, Arist. Nub. 546. Πολλάκις ἐξεπατήθην ὑπὸ Σοῦ, Arist. Eq. 1099. Τί δ' ἐξαπατᾷς αὐτὸν ξένον; Id. Thesm. 899. Ἐξαπατᾶσιν ἡ Χάρις τινὰ ἀμπλάν, id. Vesp. 1281.
Ἐξαπάτη, ης, ἡ, fallacia, deceptio.
Ἐξαπατῆσαι, *decepisse*, a. 1. inf. act.
Ἐξαπατητικός, ἡ, όν, fallax.
Ἐξαπατίσκω, fallo, decipio, *Poët.* Ex ἐξ, & ἀπατέω.
Ἐξαπατώλη, idem.
Ἐξαπατῶσι, *decipiunt*, *Dor.* pro ἐξαπατῶσι.
Ἐξαπαφῶ, ῶ, fut. ήσω, *Poët.* fallo, decipio.
Ἐξαπαφίσκω, idem.
Ἐξαπάφοιτο, 3. f. pr. opt. med. v.
Ἐξαπάφω, decipio. Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόος, Il. 14, 160.
Ἐξάπεζος, ον, tripes.
Ἐξαπείδω, video. Ἐξαπειδομὴν ἀνδρα, *μὴ ἀδαμὰ σκηρὸν ἴτι*, Soph. Oed. Col. 1643. Ab ἐξ, Ion. & εἶδω, *video*.
Ἐξαπέλεκυς, εως, ὁ ἡ, cui sex secures præferuntur, ut Prætori.
Ἐξαπέσκεν, *abiecerat*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἐξαπόσκω.
Ἐξάπινα, *Adv.* repente, ex improviso. Ex ἐξ, a priv. & σάπομαι, *apparee*. Hinc
Ἐξαπίνης, ἄϊα, αιον, vel ἐξαπιναῖος, αία, αῖον, repentinus, subitus, improvisus.
Ἐξαπιναίως, *Adv.* subito, ex improviso, repente.
Ἐξαπίνως, *Adv.* idem quod ἐξάπινα.
Ἐξαπλάσιος, ία, ιον, sescuplex, sescupli major; (2) sexies tantus. Ab ἐξ, *sex*.
Ἐξάπλεθρος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui sex jugerum est. Ex ἐξ, & πλέθρον, *jugerum*.
Ἐξάπλευρος, ος, sex latera habens.
Ἐξαπλῆ, *Adv.* sextupliciter. Ab ἐξαπλόος.
Ἐξαπλῆσι, Ion. pro ἐξαπλάσιος.
Ἐξαπλόος, ὴ, όον, *contr.* ἐξαπλοῦς, ῆ, οῦν, sextuplex. Ab ἐξ.
Ἐξαπλόω, ῶ, fut. ώσω, expando, explico, explano. Hinc
Ἐξαπλωσις, εως, ἡ, explicatio, expansio. Ἐξαπλώσις τῶν ὑμένων τῆς πλάτος, *Erot.*
Ἐξαπόβολον, defectum, unde ἐξαπόβολοι, Hesych. Ἐξαπόβολον τοῦτον νέκυν, Odyss. 24, 185.
Ἐξαπόδης, ες, ὁ, ἡ, ὸν, interditus sex pedibus (2) sex pedes longus. Ex ἐξ, & πούς.
Ἐξαποδίαν, ἐξαποδιάσαι, expello, abigo, unde ἐξαποδιάσας, in *Conj.* Hom. Il. 6, 763.
Ἐξαποδιάσαι, *expellam*, præt. conj. med.
Ἐξάπολος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem quod ἐξαπόδης.
Ἐξαπόλωμι, f. ἐξαπολῶ, funditus perdo. Ἀλλ' ἐξαπόλωσας, emorior, pereo. Hinc ἐξαπωλόμην, ἐξαπολέμην, & ἐξαπόλλυμαι, deperii, interii. Ἐξαπόλωλε βόλμα κἀμμένος κακῶς, Il. 18, 290.
Ἐξαπολέσθαι, *funditus perdidisse*, 3. pl. aor. 2 opt. med. *Ion.* pro ἐξαπολοίατο.
Ἐξαπόμνυμαι, ῦμαι, reverter. Χεῖν σ' ἐγὼ νῦν μάχης ἐξαπόμνυμι, Il. 18, 285.
Ἐξαπονίζω, abluo, glabr. Τοῦ σώματος ἐξαπονίζων, Odyss. 19, 387.
Ἐξαποξύνω, acuo, acutum facio.
Ἐξαποπατίω, excerno, alvum dejicio.
Ἐξαπορέω, ῶ, & ἐξαπορέομαι, ῶμαι, prorsus hæreo, & quo me vertam, nescio, tædio vincor, ægeo, debilitor.
Ἐξαποστέλλω, obligo, unde ἐξαποσταλῶσι, ἐξαποσταλέντων, emitti. Ἅμα δ' ἦμος ἀστὴρ ἐξαποστέλλει, Polyb. Hinc
Ἐξαποστολή, ῆς, ἡ, emissio, abreptio.
Ἐξαποτίνω, *punio*. Οὗτοι δὲ τῆς ἀτασθαλίης ἐξαποτίνουσι, Il. 21, 412.
Ἐξάπους, ους, ὁ, ἡ, ουν, sex pedes habens.
Ἐξαπτερύγιον, obtrudo.
Ἐξαπωλεία, pernicies, interitus.
Ἐξάπτερυξ, υγος, ὁ, ἡ, sex pupes habens.
Ἐξαπτύγιος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, sex alas habens. Ex ἐξ, & πτέρυξ, *ala*.
Ἐξάπτω, adnecto, appendo; unde ἐξάφω, ἐξῶμαι. At ἐξαπτόμαι, alligor, annector; unde ἐξαπτόμενος, apturus, junctus, dependens, suspensum habens, ἐξάπτων, dependet. Ἰκτῖνος ἀγκὰς σώματ' ἐξάπτον λευκὴ, Eur. Ion. 1367. Ἐξαπτόμενον ὑπὸ φιλοσοφίας ἄκρον σοφὸς, Plat.
Ἐξάπλω, f. ψω, accendo; unde ἐξαφθεὶς, accensus. Πῦρ εἶδον ἅδη τὸ σὸν ἐξάπτω φλογί, Lyc. 1363.
Ἐξαπωθέω, abigo.
Ἐξάπους, ους, ὁ ἡ ὸν, sex pullos seu equuleos habens. Ex ἐξ, & πῶλος, *pullus*.
Ἐξάραγμα, ατος, τὸ, collisio, fractura. Ab ἐξαράσσω.
Ἐξαραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio, *Act.*
Ἐξαραίρηται, *exemptus est*, 3. sing. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐξήρται, a verbo ἐξαίρω.
Ἐξαρόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, unde ἐξαρᾶσθαι, vota perolvere, Suid. dedicare, consecrare.
Ἐξάρατο, 3. f. a. 1. ind. med. v. ἐξαράομαι.
Ἐξαράξω, futur. ξω, exturbo, expello, effringo. Ἐνθὲς ἐξαράξω πολλοῖς κακοῖς, Arist. Nub. 1376.
Ἐξαργέω, ῶ, fut. ήσω, otiosus sum, obtorpesco; unde ἐξηργηκέναι & *Pass.* ἐξαργῆσθαι. Διὰ τὸ ἐξηργηκέναι τῶν ἄντῶ δύναμιν, Aristot.
Ἐξάρχματα, τὰ, primitiæ. Apud Apollonium membra exteriora, quæ prima amputantur in truncatione. Ab ἐξάρχω.
Ἐξαργυρίζω, & ομαι, med. in argentum edigo, pecunia vendo, vel permuto. Ex ἐξ, & ἀργυρος.
Ἐξαργυρισμένος, a. 1. partic. med.
Ἐξαργυρῶν, *contr.* pro ἐξαργυρέων, ab
Ἐξάργυρος, idem. Στρεμμὶω ἐξαργυρώσας, Thuc. Ex ἐξ, & ἄργυρος.
Ἐξαρεσκεύωμαι, placo. Ab
Ἐξαρίσκομαι, f. ρίσομαι, idem. Ἐκ τῆς κυρίας δάρεις ἐξαρέσσας, Dem. τὸν θεὸν, Xen.
Ἐξάρθρια, ῶν, luxo; unde ἐξαρθρωθεὶς, luxatum. Ab ἐξάρθρος, Hinc
Ἐξάρθρημα, ατος, τὸ luxatio.
Ἐξάρθρωσις, εως, ἡ, idem & abscessus.
Ἐξαρθρος, ος, ὁ ἡ ὸν, articulis sua amittens,

luxatus; (2) cui articuli naturaliter prominent & extent. Ex ἐξ & ἄρθρον.

Ἐξαρθρόω, ῶ, fut. ώσω, artus suis sedibus emoveo. Ab ἐξάρθρος. Hinc

Ἐξάρθρημα, ατος, τό, luxatio.

Ἐξαρθρωτος, ωτος, ὁ, idem & ali sod.

Ἐξαριθμέω, enumero, recenseo. Ἐξαριθμήσας μοῦσα Ζεὺς μιλαινᾶς, Lyc. 1255.

Ἐξαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio.

Ἐξάριθμος, ον, sextuplex.

Ἐξαρκέω, ῶ, sufficio, satis sum, ἐξαρκεῖ, sufficit, ἐξήρκεσε, ἐξήρκεσα. Ταῦτα ὁ φίλος πρὸς τοὺς φίλους ἐξήρκεσεν, Xen.

Ἐξαρκὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, sufficiens. Ex iisd.

Ἐξαρκούντως, Adv. sufficienter, abunde.

Ἔξαρμα, ατος, τὸ, sublatio; (2) elevatio poli; (3) tumor. Ab ἐξαίρω.

Ἐξαρμόζω, harmonico concentui non sum consonus; (2) avello, disjungo.

Ἐξαρνέομαι, οῦμαι, pernego; (2) nego. Οὐκ ἐξαρνοῦμαι πράξιν, Æschin.

Ἐξαρνοδμέω, ωσω, aor. 1. part. med.

Ἐξάρνησις, εως, ἡ, negatio, inficiatio.

Ἐξαρνητικὸς, ἡ, όν, inficiandi peritus.

Ἐξαρνητὴς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, qui negat, inficiator.

Ἐξαρπάζω, f. άσω, vel ξω, eripio; unde ἐξήρπαχα, & ἐξήρπακα, & pass. ἐξηρπάσθη, ereptus fuerat. Ἐξαρπάσομαί σε τοῖς ὄνυξι τὰ ὄντα, Aristi. Eq. 705. Τὸ παιδίον ἐξαρπάσας μου φρόδον ἀπὸ τῶν τιθῶν, Id. Ostem. 698.

Ἔξαρσις, εως, ἡ, ademptio. evulsio. (2) elatio, Ab ἐξαίρω.

Ἐξαρτάω, ῶ, suspendo, alligo, annecto; (2) elevo, tollo. Hinc ἐξαρτάομαι, ῶμαι, pendeo, dependeo; (3) magnopere deditus sum; (4) adjungor; unde ἐξήρτημαι, conjunctus sum, adhæreo. At in voc. Med. ἐξαρτᾶσθαι, ἐξαρτήσω, divinxisti tibi. Ἐξαρτᾶσθαι τῷ ὑποζυγίῳ, Xen.

Ἔξάρτημα, ατος, τὸ, appendix.

Ἐξάρτησις, εως, ἡ, suspensio, *Aret.*

Ἐξαρτίζω, f. ίσω, absolvo; (2) præparo, perfecte instruo. *pass.* ἐξηρτισμένος, perfecte instructus. Ὅτι ἢ ἐγενόμην ὑμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, Act. 21, 5.

Ἐξηρτυμένοι, *instructi*, perf. part. pass. *Ionice* pro ἐξηρτυμένοι, a verbo ἐξαρτύω.

Ἐξάρτυσις, ἡ, apparatus, instructio. Ab

Ἐξαρτύω, adorno, apparo, *perf. pass.* ἐξήρτυται, ἐξηρτυμένος, a. 1. ἐξαρτυθείς, instructus, Παντοδαπῆ ὅπλων παρασκευῇ ἐξηρτυμένοι, Herod.

Ἐξάρυσις, εως, ἡ, exhaustio. Ex

Ἐξαρύω, f. ύσω, exhaurio; (2) exprimo. Οὕτω γὰρ τὰ πόνων πολὺ ἐξήρυκε βαλόντ' ἀχεῦς, Soph Phil. 423.

Ἐξαρχῆς, *Adv.* ab initio. Pro ἐξ ἀρχῆς.

Ἐξάρχω, ω, ὁ ἡ ὁ, qui aliquid incipit, auctor ac princeps alicujus rei, qui in aliqua re primus est. Ex ἐξ, & ἀρχὴ, *initium.*

Ἐξάρχω, & ἐξάρχομαι, incipio, auspicor. Οἷον ὑμῶν ἐξάρξω τιθὶ ἄγαν αὐθαδίας; Aristi. Thesm. 931. Στρόμβος ἀπὸ αἱματηρὸν ἐξήρχων νόμον, Lyc. 251.

Ἔξας, άδος, ἡ, senarius numerus. Ab ἑξ.

Ἐξασθενέω, ῶ, f. ήσω, elanguesco, viribus deficior.

Ἐξασθενίζω, f. ίσω, debilito. Ex ἐξ, & ἀσθενίζω, f. ίσω, debilito. Ex ἐξ, & ἀσθενὴς, *debilis.*

Ἐξασκέω, ῶ, fut. ήσω, exerceo; (2) exorno, perpolio. Ἢ ταῦτα πάντα ἐξησκημένοι ἦσαν οἱ ἱππεῖς, Xen.

Ἐξάστιον, ου, τὸ, Pleiades. Ex ἑξ, & ἄστρον, quoniam plurimum sex plerumque stellæ in Pleiade videntur, septima vero obscura est. Ex ἑξ, & ἄστρον, *sidus.*

Ἐξάστιον, ου, τὸ, fusci exeuntes in tela, panno, e trama f. subtemine, ap. *Hipp.*

Ἐξάστιχος, ος, ὁ ἡ ὁ, senis constans ordinibus; (2) sex constans versibus.

Ἐξαστράπτω, f. ψω, emico, refulgeo. Καὶ ὁ ἰσθμὸς φῶς λαμπρὸν ἐξαστράπτων, Luc. 29.

Ἐξαστράω, ῶ, f. ήσω, mensis, tutum redda.

Ἐξατιμάω, ῶ, f. ήσω, manes, vaporem elicio, exhalationem subduco; ἐξατμίζεσθαι, evaporare, exarescere, expirare; ἐξατμισθείς, evaporatus, in vaporem evanidus. Ἐξατμιζόμενος γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων Συμβαίνει, Aristot.

Ἐξατονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, fatigor.

Ἐξάτριον, exilio, subsilio.

Ἐξαυαίνω, fut. ανῶ, exsicco.

Ἐξαυγὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, splendens, candens. Ex ἐξ, & αὐγὴ, *splendor.*

Ἐξαύδα, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro ἐξαύδασε. Ab

Ἐξαυδάω, ῶ, eloquor. Σὺ κἀμοὶ, μᾶτερ αὐτοῦ, ἐξαυδάμαν, invocabam, Soph. Ph. 394. Σοφὸς φαρυκῶς, ὧδ' ἐξαυδᾶς Σοφῶν, ibid. 1272.

Ἐξαυθαδιάζομαι, arroganter me gero.

Ἐξαυλία, ῶν, unde ἐξαυλημένοι γλῶτται, scil. αὐλῶν, inveteratæ & detritæ lingulæ tibiarum. Ab

Ἐξαυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui tibia exempta aut fracta est; (2) qui tibiæ sonum non amplius edit. Ex ἐξ, & αὐλὸς, *tibia.*

Ἐξαὐξεσθαι, immodice augeri.

Ἐξαυτῆς, *Adv.* eodem momento, continuo. Ex ἐξ, & αὐτὸς, sc. ἅρας.

Ἐξαυτὶς, *Adv.* continuo, statim.

Ἐξαυτομολέω, ῶ, transfugio.

Ἐξαυχενισμὸς, οῦ, ὁ, contumacia pervicax, quasi ab ἐξαυχενίζομαι. Ex ἐξ, & αὐχὴν.

Ἐξαυχίω, ῶ, f. ήσω, valde glorior. Οὐ γάρ ποτ, ὦ σοφὴ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγὼ, crediderim, Soph. Phil. 870.

Ἐξαυχμόω, & ἐξαυχμόομαι, ῶμαι, squalesco, exaresco. Ex ἐξ, & αὐχμὸς.

Ἐξαύω, accendo, torreo.

Ἐξαφαιρίομαι, ῶμαι, adsero ex. Hinc ἐξαφαίλεσθαι εἰς ἐλευθερίαν, apud Demosth. quasi ex servitute transdare in libertatem.

Ἐξαφανίζω, deleo. Ab ἐξ, & ἀφανίζω.

Ἐξαφίημι, dimitto. Ἐξαφεῖσ' τῶνδ' γ', ὡς ἐγὼ κλύω, Soph. Trach. 72.

Ἐξαφίσταμαι, abscedo, absisto, abduco. Ἐξαφίσταμαι λόγων σαλαιῶν, Eur.

Ἐξάφορος, ων, οι, qui seni aliquod onus gestant. Ex ἐξ, & φέρω, *fero.*

Ἐξάφορον, ου, τὸ, lectica, quæ a sex viris gestatur. Ex iisd.

Ἐξαφρίζω, f. ίσω, despumo; ἐξαφρίζομαι, in spumam redigor. Ex ἐξ, & ἀφρὸς.

Ἐξαφύω, exhaurio. Ex ἐξ, & ἀφύω, *haurio.*

Ἐξάχειρ, ειρος, ὁ ἡ ὁ, qui sex manus habet.

Ἐξαχῇ, *Adv.* sexies, sex modis, in sex partes. Ab ἑξ, *sex.*

Ἐξάχους, contr. ἐξάχους, ους, ὁ ἡ ὁ, qui sex congiorum est. Ex ἑξ, & χοῦς, *congius.*

Ἐξαψίς, εως, ἡ, inflammatio. Ab ἐξάπτω.

Ἐξβάλλω, a. 2. ind. act. v. ἐκβάλλω.

Ἐξεῖαν, *exeunt*, 3 plur. aor. 2. ind. act. *per Syncop* pro ἐξέβησαν, a verbo ἐκβαίνω.

Ἐξεγγυάω, ῶ, sponsione, vel fidejussione aliquem ex, vel a custodia libero. Hinc ἐξεγγυῶμαι, expromitto. Μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα, Dem. Hinc

Ἐξεγγυησις, εως, ἡ, vadimonium, fidejussio, sponsio.

Ἐξεγείρω, exsuscito, suscito; unde ἐξεγεῖραι, excitare, a. 1. Hinc ἐξεγείρομαι, exsurgo. Ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆ δυσώδους ὀσμῆς, 1 Cor. 6, 14.

Ἐξεγίνοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐκγίνομαι.

Ἐξεγερσις, εως, ἡ, excitatio; (2) expergefactio, surrectio e cubili. Ab ἐξεγείρω.

Ἐξεγέρομαι, exsurgo, exsilio. Ἐκ τῆ κάρη ἡ τ μίθης ἐξέγερτο, *Anac.*

Ἐξεγίνετο, 3. pl. imperf. ind. pass. *per Syncop.* pro ἐξεγείροντο, ἐξ ἐγείρω.

Ἐξεδαφίζω, f. ίσω, e fundamentis eruo & everto; unde ἐξεδαφίσθη, desolatum.

Ἐξεδιάχομεν, imperf. ind. med. v. ἐκδιάχομαι.

Ἐξέδιωσα, a. 1. ind. act. v. ἐκδιώκω.

Ἐξέδοντο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ἐκδίδωμι.

Ἐξέδρα, ας, ἡ, exhedra, locus, in quo frequentes sedes, v. c. porticus; (2) popina.

Ἐξεδρίον, ου, τὸ, exhedrium, parva exhedra. Dim. ab ἐξέδρα. Unde

Ἐξεδρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in sede & domicilio suo non est, a sede & domicilio absens, remotus, aut expulsus.

Ἐξέδυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐκδύω.

Ἐξέδω, exedo, f. ἐξέδομαι, ἐξέδω), exedet.

Ἔξεσν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ξεω.

Ἐξεσμάσθησαν, *metu perculsi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι.

Ἐξέθλιψα, a. 1. ind. act. v. ἐκθλίβω.

Ἐξέθορτο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐκθρώσκω.

Ἐξέθυσε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐκθύρω.

Ἐξεθρίψατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἐκθρίπω.

Ἔξεί, *exi*, 2. sing. pr. imper. act. pro ἴξις, ab ἐξέω, pro quo in usu est ἐξειμι.

Ἔξεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἔχω.

Ἐξειδέναι, nosse, a themate inusitato; unde & ἐξοιδα, perfectum habeo. Ἐξειδῆσαι, accurate nosse.

Ἐξειδέων, ν, τὸ, parvus habitus. Dim. ab ἐξις.

Ἐξείης, *Poet.* pro ἑξῆς, deinceps, ex ordine.

Ἐξεικάζω, effingo, effigiem alicujus exprimo, adsimilo, ad similitudinem alicujus facio. Hinc ἐξεικάζομαι, similis sum; unde ἐξεικασμὸς, imagine expressus.

Ἐξεικονίζω, fut. ίσω, exemplari effingo vel exprimo, omnibus lineamentis ad exemplar exprimo.

Ἐξειλε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐξαιρέω.

Ἐξειλίω, ῶ, f. ήσω, explico, evolvo.

Ἐξείλησις, ἡ, evolutio.

Ἐξειλυσα, a. 1. ind. act. v. ἐξειλύω.

Ἐξειλλω, e possessione ejicio. Ἐάν τις ἐξειλλῃ τινὰ τ' ἐργασίας, Dem.

Ἐξειλόμην, aor. 2. ind. med. v. ἐξαιρέω.

Ἔξειμι, exeo, egredior; (2) exibo. Hinc ἐξιόντας, exire, ἐξιὼν, exiens.

Ἐξεῖναι, pr. infin. verbi imperf. ἐξῆν, *licet.*

Ἐξείπασα, *hospitio excepi*, aor. 1. ind. act. verbi ξενίζω pro ξενίσω.

Ἐξειπεῖν, enunciare, ἐὰν ἐξείπω, ἐξείπῃ, renunciet, ἐξεῖπον, edixi vel effatus sum, &c. item dicere simpliciter. Τάχα γὰρ τύχοις ἂν χρησὸν ἐξειπών, Aristi. Av. 460. Ab ἐξ, & inus. ἔπω.

Ἐξείπω, *dicam, dixerim.* a. 1. conjunct. act.

Ἐξειργασμένως, perfecte, absolute.

Ἐξείργω, *t. ξω*, cohibeo, excludo; (2) interpello dicentem. Τὰς συκοφάντας ἐξείρξετε; Aristi. Ach. 831. Ὀρθαλμὸν ὠδεῖς ἀπὸν ἐξείργῃ δόμων, id. Conc. 11.

Ἐξειρύσαι, *e. axisse.* a. 1. inf. act. verbi seq.

Ἐξειρύω, f. ύσω, extraho.

Ἐξείρω, exsero. Ἐξείρειν τὼ γλῶτταν, Aristi.

Ἐξειρωνεύομαι, irrideo; (2) pro joco, ut per jocum dictum accipio.

Ἐξεὶς, *qui emisit*, a. 2. part. act. v. ἐξίημι.

Ἔξεις, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἔχω.

Ἔξεισι, 3. sing. pr. ind. act. verbi ἔξειμι.

Ἐξεκαύθησαν, *exusti, cremati sunt*, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἐκκαίω.

Ἐξεκίνησα, a. 1. ind. act. v. ἐκκινέω.

Ἐξεκκλησιάζω, f. άσω, concionem advoco, concilium habeo.

Ἐξεκλάσθην, a. 1. ind. pass. v. ἐκκλάω.

Ἐξεκλείσθη, a. 1. ind. pass. v. ἐκκλείω.

Ἐξέκλεψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. ἐκκλέπτω.

Ἐξεκλίνατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω.

Ἐξεκόλαψα, a. 1. ind. act. v. ἐκκολάπτω.

Ἐξεκορίζετο, *effodiatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐκκορίζω, effodio.

Ἐξεκορίματο, *effodiebatur*, 3. sing. imperfect. ind. med. verbi ἐκκορίμαμαι.

Ἐξελάειν, *expellere*, præs. inf. act. *Poet.* pro ἐξελάσαι, a verbo ἐξελάω.

Ἐξέλαθον, a. 2. ind. act. v. ἐκλανθάνω.

Ἐξελαύνω, & ἐξέλω, *effero* perungo & inunguo; (2) in oleum verto. Ἐξελαύνω

Ἐξελάσῃς, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐκλαμβάνω.

Ἐξελάσῃσι, 3. pl. præs. ind. act. v. ἐξελάω.

Ἐξελάσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἐξελάω.

Ἐξελάσσῃς, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξελάσαι.

Ἐξελασία, ας, ἡ, expeditio, profectio.

Ἐξελασις, εως, ἡ, expulsio; (2) discessus; (3) expeditio militaris. Ab

Ἐξελαύνω, fut. ἐξελάσω, *Attice* ἐξελῶ, p. ἐξελήλακα, expello, abigo; (2) equo erumpo. Τῆς ἐκ πατρὸς ἐξελήλαμαι φυγάδος, Soph. Oed. Col. 1287.

Ἐξελαφρω, 3. sing. a. 1. *Poët.* pro ἐξελασε. Ab

Ἐξελάω, ῶ, unde ἐξελάων, expellere, per Dialysin ab ἐξελᾶν, idem.

Ἐξελε, 2. sing. a. 2. imper. act. v. ἐξαιρέω.

Ἐξελίγοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi ἑλίσσω.

Ἐξελίσσω, f. ξω, redarguo, convinco; (2) deprehendo, comperio, in lucem profero; (3) *pass.* ap. *Polyb.* nudare animum. Ἐξελίξαι πάντας τοὺς ἀπιθεῖς, Judæ 15.

Ἐξελοιπρο ἐξέλετο, *delegit*, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐξείλετο, a verbo ἐξαιρέω.

Ἐξελίξατο, *delegit*, 3. sing. a. sequentis.

Ἐξελίξω, *elegisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. a verbo ἑλίσσω.

Ἐξελοῦ, aor. 2. inf. med. verbi ἐξαιρέω.

Ἐξελυθερικος, ὁ, ἡ, libertinus, Ab

Ἐξελεύθερος, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, *proprie*, qui ob æs alienum in servitutem a creditore redactus, post libertatem recepit; (2) idem qui ἀπελεύθερος, libertus, libertinus.

Ἐξελυθεροστομία, ας, admodum libero ore loquor, apud Soph.

Ἐξελυθερόω, ῶ, f. ώσω, liberum facio, libertate dono, manumitto.

Ἐξελύθωσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.

Ἐξελεύσομαι, *egrediar*, *proditurus sum*, f. ind. med. verbi ἐξέρχομαι pro ἐξελεύσω.

Ἐξελήλακίσαν, 3. pl. plusqu. ind. pass. *Att.* & *Ion* pro ἐξηλάκισαν, ab ἐξελαύνω.

Ἐξελήλυθα, *exii*, perf. ind. med. *Att.* pro ἐξήλυθα, a verbo ἐξέρχομαι.

Ἐξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Ἐξελθόν, aor. 2. part. act. n. g.

Ἐξέλθω, *exierim*, a. 2. conjunct. act.

Ἐξελιγμὸς, οῦ, ὁ, evolutio, explicatio, inprimis aciei. Ab ἐξελίσσω.

Ἐξελικτέος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, evolvendus, explicandus. Ab eod.

Ἐξελιξις, εως, ἡ, idem quod ἐξελιγμος & ab eod.

Ἐξέλιπον, aor. 2. ind. act. act. v. ἐκλείπω.

Ἐξελισσω, vel ἐξελίττω, f. ξω, evolvo, explico. Ἐξέλιξας ἐμέ γ' ἐκ τῆδ' ἐμῶν, Arist. Nub. 33.

Ἐξελκομένοις, *extracti*, gen. sing. m. g. part. præs. pass. *Ion.* pro ἐξελκομένου, verbi ἐξέλκω.

Ἐξελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero.

Ἐξελκυσμὸς, οῦ, ὁ, extractio. Ab

Ἐξελκύω, abstraho, extraho. Ἐξελκύσαι πλοῖα πάσιν εἰρύμνοις φίλοις, Arist. Part. 294.

Ἐξέλκω, f. ξω, idem. Ἀμφίχυτον φάσγανον κοπῆς λαζῶν, ἐξέλκε κολεοῦ, Eur. Hec. 443. Τὸ τ' ἰδίας ὀπὸ θυμίας ἐξελκόμενον, Jac. 1, 14.

Ἐξέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab ἐξελκόω.

Ἐξελληνίζω, f. ίσω, Græcum facio; (2) a Græcis derivo, a Græco deduco; (3) ad Græcorum formam & ritum instituo; (4) ad Græcam facundiam exacte enuncio.

Ἐξελόμενος, *eripui*, a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐξελόμην, a verbo ἐξαιρέω pro ἐξέλω.

Ἐξελον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔξελον.

Ἐξέλω, *eripiam*, fut. 2. ind. act. verbi ejusd.

Ἐξεμαξα, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω.

Ἐξέμεν, *emisisse*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐξεῖναι, a verbo ἐξίημι.

Ἐξέμεν, *servare*, vel *servaturum esse habiturum esse*, f. 1. inf. *Ion.* pro ἔξειν, ab ἔχω.

Ἐξεμέω, ῶ, evomo, reddo vomitione.

Ἐξεμπαθέω, constanter observo & sanctio.

Ἐξεμπλάσσω, f. ξω, *dispendo*.

Ἐξεμπολημένος, *venditus*, part. pass. dor. pro ἐξεμπεπολημένος.

Ἐξεναίρω, *interficio*, unde ἐξεναρίζω, a. 2. inf. Κύκνον τ' ἐξενάριξεν, Hesiod. Asp. 329.

Ἐξεναρίζω, fut. ίσω, vel ίξω, interficio; (2) *spoliis armis spolio.* Ἐξενάριξεν ὃν σφετέρῳ δόλῳ κτάνε, Lyc. 50.

Ἐξενάριξε, *interfecit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐξενέγκατε, *agite*, *emplorate*, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ἐκφέρω pro ἐξενέγκω.

Ἐξενεῖκαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro ἐξενεγκαι.

Ἐξενεχθεὶς, aor. 1. part. pass.

Ἐξενεπα, *Poët.* edico, eloquor.

Ἐξενεχυριζε, f. ασω, pigneror; (2) pignora capio.

Ἐξενηνειγμένος, *exportatus*, perf. pass. *Ion.* pro ἐξενηνειγμένος, ab ἐκφορω.

Ἐξενήνοχα, *extuli*, *exportavi*, perf. ind. med.

Ἐξενωπα, a. 1. ind. act. v. ἐκνηφω.

Ἐξέρδοις, *exeas*, f. *exiveris*, 2. sing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro ἐξέλθοις, ab ἐξέρχομαι.

Ἐξενισα, a. 1. ind. act. v. ξενίζω.

Ἐξενυμι, exuo.

Ἐξεντερίζω, f. ίσω, exentero, eximo intestina, item medullam. Ex ἐξ, & ἔντερον.

Ἐξεντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐξημι.

Ἐξεπᾴδω, excanto; (2) incantationibus permulceo.

Ἐξεπαίρω, extollo; (2) effero animo; (3) impello, incito; unde ἐξεπάρη, a. 2. conjunct. 3. sing. Τὰς θεοῖς ἐχθρὰς συναίτιος ἐξεπαίρουσιν δόλῳ καταλαβεῖν τὰ χρήματ' ἡμῶν, Arist. Lys. 626.

Ἐξεπαρθον, a. 2. ind. act. v. ἐκπίρθω.

Ἐξέπεσον, *excidi*, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, pro ἐκπέσω, *excido*.

Ἐξεπέτασε, a. 1. ind. act. v. ἐκπετάννυμι.

Ἐξεπιζόμαι, glorior.

Ἐξεπίστω, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐκπίστω.

Ἐξεπίσταμαι, probe novi, percalleo. Ἀκριβῶς ἐξεπιστάμενος, Dem.

Ἐξεπίσται, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἐξεπίσασαι.

Ἐξεπισφραγίζω, signo, imprimo signum.

Ἐξεπίτηδες, *Adv.* ex industria, de industria, cum ἀν vel ἂν ἐστι frustra.

Ἐξεπιτήθω, f. ασω, *perf.* ἐξεπιασμαι, premo, urgeo onere.

Ἐξεπλάγλω, a. 2. ind. pass. v. ἐκπλήττω.

Ἐξεπλάγησαν, 3. plur.

Ἐξεπλήσσοντο, 3. plur. imperf. ind. pass.

Ἐξέπλᾳ, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐκπλέω.

Ἐξεπόνασα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξεπόνησα, ab ἐκπονέω.

Ἐξεπορθόμην, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἐκπορθέομαι.

Ἐξεπραθόμην, *depræda sumus*, 1. pl. a. 2. ind. per *Metath.* pro ἐξεπάρθομεν, ab ἐκπέρθω.

Ἐξέπτη, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐξίπταμαι.

Ἐξέραμα, ατος, τὸ, vomitus. Ab ἐξέραω.

Ἐξέρασμα, ατος, τὸ, idem; (2) id, quod ejectum est. Ab eod.

Ἐξέρδω, ῶ, f. ώσω, evacuo, expromo. Τὸν νῦν μοι λίθος χαμᾶζε πρῶτον ἐξέρασατε, Arist. Ach. 345. Ex ἐξ, & ἔρα, *terra*.

Ἐξεργάζεσθαι, *interficere*, præs. inf. med. v.

Ἐξεργάζομαι, f. άσομαι, absolvo, perficio; (2) operæ pretium facio; (3) reddo, v. c. placatum, doctum, &c. (4) malo aliquo adficio; (5) perdo, occido; unde ἐξεργασμος, ἐξεργαστὴρ, ἐξεργάσιμος. Ταῦτα ξυμβαλλόμενον δεῖ, ἃ τοῖς πολεμίοις, ἃς πλεῖστα κακὰ ἐργάσει, Plat. Hinc

Ἐξεργασία, *absolutum*, a. 1. part. pass. n. g.

Ἐξεργασία, ας, ἡ, elaboratio, absolutio; (2) Figura rhetorica, qua phrases idem significantes eleganter conjunguntur.

Ἐξεργασμένος, *factus*, perf. part. pass.

Ἐξεργαστικὸς, ἡ, όν, industrius, rebus agendis idoneus. Ab eod.

Ἐξερεῖνεν, 3. sing. imperf. act. *Ion.* pro ἐξηρώτων, ab

Ἐξερεείνω, perquiro, interrogo.

Ἐξερεθίζω, f. ίσω, irrito, prorito.

Ἐξερεμνάω, *evello*, *eruo*, *extirpo*. *Ion.* pro ἐκριζόω, Hesiod. Scut. 174.

Ἐξερείψας, *prostravero*, 3. sing. a. 1. opt. act.

Ἐξερίωντο, *interrogabant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐξηρώτων, ab ἐξερωμαι.

Ἐξέρδγμα, ατος, τὸ, id, quod ructu ejectum est; (2) ostium fluminis. Ab

Ἐξερεύγω, & ἐξερεύγομαι, eructo, ructu effundo, de fluminibus, quo se effundunt in mare; f. ἐξερεύξομαι, a. 1. ἐξέρυγον. Ὅσον πλύδωνας ἐξερεύγεται γνάθοις, Lyc. 474. Ἐξερεύγοντ' ακτὰς, id, 725.

Ἐξερεύνᾶω, ῶ, f. ήσω, perquiro, persecutor, 1 Pet. 1, 10. Hinc

Ἐξερεύνησις, ἡ, persecutatio, investigatio.

Ἐξερευνητὴς, οῦ, ὁ, persecutator, indagator.

Ἐξερευνητικὸς, ἡ, όν, ad investigandum acutus.

Ἐξερεύξις, εως, ἡ, eructatio, *Aret.* Ab ἐξερεύγω.

Ἐξερέω, ῶ, eloquar, dicam, neutre per διάλυσιν ab ἐξείρω; ἐξερέω, & ἐξερέομαι, perquiro. Ex ἐξ, & inus. εἴρω, *dico*.

Ἐξερημόω, ῶ, ὁ ώσω, deserto, vasto. Τὰς ἐξερημωμένας πόλεις κατοικίζων, Plat.

Ἐξερινύω, capitifico.

Ἐξεριστὴς, οῦ, ὁ, litigator, contentiosus.

Ἐξερισπόντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ἐξερείπω.

Ἐξερμηνεύω, f. εύσω, interpretor.

Ἐξερωμαι, interrogo; unde ἐξείρετο & ἐξέρετο, apud Homer. Ex ἐξ, & ἐρέω, *dico*.

Ἐξερπύζω, f. σω, prorepo.

Ἐξερράγην, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. ἐκρήγνυμι.

Ἐξέρρεον. Hinc. ἐξέρρει, abi in malam rem.

Ἐξέρρωσις, ὁ, pro ἐξέρρυσις, effluxio, evacuatio.

Ἐξερυθριάω, rubefio.

Ἐξερυθρὸς, ἡ, ὁ καὶ ἡ, valde ruber.

Ἐξέρυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐξερύω.

Ἐξερύσσασκε, *Ion.* pro ἐξέρυσε.

Ἐξερύω, f. ύσω, extraho. Χείμαρον ἐξερύσας, Hesiod. Epy. 624.

Ἐξέρχομαι, exeo, egredior. Ἐξέρχεσθε ἐπὶ καθ' εἷς, Joann. 8, 9.

Ἐξερωτάω, interrogo.

Ἐξέσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ξέω, *rado*.

Ἐξεδέω, exedo, erodo.

Ἔξεσις, ας, ἡ, ablegatio, legatio publica. Ab ἐξίημι, *ablego*.

Ἔξεσις, εως, ἡ, expulsio. Ab eod.

Ἐξεσκληκα, perf. ind. act. v. ἐκσκλήω.

Ἐξέσμων, *exterebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐξέσμασον, a verbo ἐκσμάω.

Ἐξέσπασα, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐκσπάω.

Ἐξέσυτο, *eruperat*, 3. sing. pluſq. perf. pass. per *Metath.* pro ἐξέσισυτο, ab ἐκσείω, vel ἐκσύω.

Ἐξέτω, *licebit*, f. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἐξέσται, a verbo imperf. ἐξέστω.

Ἐξέτω, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐξίημι.

Ἔξεστι, licet. Hinc ἔξον, cum ficeat. Ab ἔξ, & εἰμι, *sum*.

Ἐξέστραμμαι, perf. ind. pass. v. ἐκστρέφω.

Ἐξεστραμμένως, *Adv.* e transverso; (2) more eorum, quæ inversa sunt. Ab ἐξέστραμμένος, quod est ab ἐκστρέφω.

Ἐξετάζω, f. άσω, examino, inquiro, perscrutor, exploro, probo, experimentum facio; (2) æstimo; (3) comparo, contendo; (4) recenseo, enumero; (5) adnumero; (6) *in pass. dicitur de eo inprimis*, qui in aliquo genere egregia documenta edidit, cognitus, spectatus. Πάσας δ' εἰδέας (τῶν σῦ λεγεῖν) ἐξέτασεν, Arist. Ornith. 444. Ἐξετάσουσι σοὶ τὰ σαυτοῦ, Matt. 2, 8.

Ἐξέταμον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐκτέμνω.

Ἐξετανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἐκτανύω.

Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐξετάζω.

Ἐξετάσατε, *exquirite*, 2. pl. a. 1. imper. act.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquisitio, examen; (2) quæstio, crimina inquisitio; (3) comparatio; (4) expletio; (5) recensio, lustratio; (6) specimen & documentum industriæ.

Ἐξετασμός, ὁ, inquisitio; (2) divinatio.
Ἐξεταστής, οῦ, ὁ, examinator, inquisitor.
Ἐξεταστικός, ἡ, όν, qui multus est in indagatione veritatis, vel alicujus rei; (2) inquirendi peritus. Ab eod.
Ἐξεταστικῶς, Adv. accurate, exquisite.
Ἐξέτεινα, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω.
Ἐξετέλεσαν, perfecerunt, 3. plur. imperf. ind. act. Poët. pro ἐξετέλεσεν, a verbo ἐκτελέω.
Ἐξετελέσθη, perfectus fuit, a. 1. ind. pass.
Ἐξετέλεσεν, perficit, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐξετέλεσε.
Ἐξετιμοτροπίω, ῶ, f. ήσω, degenero.
Ἐξέτης, ους, ὁ, sexennis. Ex ἕξ, & ἔτος.
Ἐξέτι, Adv. ab illo tempore, jam inde.
Ἐξέτις, ιδος, sex annos nata.
Ἐξετιμήθη, a. 1. ind. pass. verbi ἐκτίμαω.
Ἐξετμήκησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἐκτρέπομαι.
Ἐξέτρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτιτρώσκω.
Ἐξετύφλω, 3. sing. Imperf. ind. act. verbi ἐκτυφλόω.
Ἐξευδύε, rationes ab aliquo exigo, muneris, rei gestæ.
Ἐξεύλαβέ ῃαι, ῆμαι, vereor, caveo.
Ἐξευμαρίζω, f. ίσω, rem facilem reddo; (2) facilem reddo.
Ἐξευμενίζω, f. ίσω, propitium reddo, placo.
Ἐξευνυχίζω, f. ίσω, eunuchum facio.
Ἐξευπορίω, ῶ, f. ήσω, supp tit mihi; (2) suggero, suppedito; (3) consequor, comparo mihi. Τὰ τὰ ἢ πάντα δύνῃ σὺ σαόφρονι βουλῇ ἐξευπορίαν ταῖς χρείαις ἐξευπορεῖν, Plat.
Ἐξεῦρεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐξεύρισκω.
Ἐξευρημάτων, gen. pl. pert. part. act.
Ἐξεύρημα, ατος, τὸ, solers inventum.
Ἐξεύρησις, εως, ἡ, inventio, adinventio. Ab
Ἐξεύρισκω, f. ρήσω, invenio, excogito, comminiscor; (2) comperio, reperio. Νή μοι τὸ κάλλος ὅλως ἐξεύρηται πατρί, pariet. Soph. Trach. 25. Πῶ ἀνδρὸς τοῦτον ἐξευρήσομεν; Arist. Eq. 145. Τοῦτ', ὦ γλῶ, ἐξεύρητον ἡ Σοφάτατα, id. Av. 1149.
Ἐξευρετικός, ἡ, όν, solers, ad inveniendum acutus.
Ἐξεύροντες, nom. pl. a. 2. part. act.
Ἐξευτιλίζω, f. ίσω, vilipendo, floccifacio, tanquam ἐτίλης; (2) tenue reddo, facio.
Ἐξευτιλισμός, ὁ, contemtus.
Ἐξευτρεπίζω, f. ίσω, paro, appato, instruo.
Ἐξεύχομαι, glorior.
Ἐξεφαάνθην, a. 1. ind. pass. Poët. pro ἐξεφάνθην.
Ἐξέφανεν, 3. pl. a. 2. ind. pass per Syncop. pro ἐξεφάνησαν, ab ἐκφαίνω.
Ἐξέφερον, 3 pl. imperf. ind. act. v. ἐκφέρω.
Ἐξέφηβος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui pubertatem excessit
Ἐξεφοίτησε, injicio, immitto; ἐξεφίεμαι, mando.
Ἐξεφορείομεν, 1. pl. præs. ind. act. v. ἐκφορέω pro ἐκφέρω.
Ἐξεχίχρηχος, ου, ὁ ἡ ἤ, habens guttur prominens, *Hippocrat.* Ex ἐξέχω, & βρόγχος.
Ἐξεχίχλωτος, ὁ ἡ ἤ, habens prominentes nates.
Ἐξέχεεν, *effundebat*, 3. sing. imperfect. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἐκχέω.
Ἐξέχης, ους, ὁ ἡ ἤ, eminens, prominens. Ab ἐξέχω.
Ἐξέχησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐκχέω.
Ἐξεχύθλω, a. 1. ind. pass. verbi ἐκχύω.
Ἐξέχω, ἔmineo, exsto. Πρὶν ἦλιον ἐξέχειν, Dem.
Ἐξέψυξα, a. 1. ind. act. v. ἐκψύχω.
Ἐξέψω, excoquo.
Ἐξέωσαν, *expulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξῶσαν, a verbo ἐξωθέω.
Ἐξήβης, ους, ὁ ἡ ἤ, qui pubertatem excessit, jam grandis & adultus. Ex ἐξ, & ἥβη.
Ἐξήγαγε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐξάγω.
Ἐξηγείλα, a. 1. ind. act. v. ἐξαγείλαω.
Ἐξηγείρε, a. 2. ind. act. v. ἐξεγείρω.
Ἐξηγεῖσθω, *dux esto*, 3. sing. imperat. med. contr. pro ἐξηγείσθω, ab ἐξηγέομαι.

Ἐξηγήσαμαι, ῆμαι, *dux fam, pontifex*; (2) expono, explico, interpretor, *impr.* res sacras, leges; (3) censeo, differo; (4) administro; (5) educo, diduco; (6) pontificio. Χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτὸς ἐξηγήσομαι, Soph. Oed. Col. 1515.
Ἐξηγήθην, a. 1. ind. pass. v. ἐξεγείρω.
Ἐξήγημα, ατος, τὸ, explicatio, enarratio. Ab ἐξηγέομαι.
Ἐξήγησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐξηγητής, οῦ, ὁ, dux in re aliqua; (2) sequester, transactor, conciliator; (3) interpres, enarrator, explicator; (4) magus; (5) prudens juris pontificii & factorum interpres, omninoque juris divini & humani, qui consulitur de istis rebus. Ab eod. Hinc
Ἐξηγητικός, ἡ, όν, enarrativus, interpretandi, narrandi peritus. Hinc τὰ ἐξηγητικὰ, ῶν, libri pontificiales.
Ἐξηγόρασα, a. 1. ind. act. v. ἐξαγοράζω.
Ἐξηγορία, ἡ, tripudium, prædicatio accepti beneficii.
Ἐξηγόρμην, pr. part. med. v. ἐξηγέομαι.
Ἐξήεσαν, *egressi erant*, 3. pl. plusq. ind. med. *Att.* pro ἐξήισαν, a verbo ἔξειμι.
Ἐξηκεῖν, exire, præs. inf. act. verbi ἐξήκω.
Ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta. Ab ἑξ.
Ἐξηκοντατής, ἥτος, ὁ ἡ ἤ, sexagenarius. Ex ἑξήκοντα, & ἔτος, annus.
Ἐξηκοντάκις, sexagies.
Ἐξηκοντακισχίλιοι, οι, αι, τα, sexaginta quinque.
Ἐξηκοντάπηχυς, υ, ὁ ἡ ἤ, sexaginta cubitos æquans.
Ἐξηκονταστάδιος, ον, sexaginta stadia explens.
Ἐξηκοντατέσσαρες, οι ἡ αι, sexaginta quatuor.
Ἐξηκοντατέτης, ες, sexaginta annos natus.
Ἐξηκοστάσιος, qui sexagesimo die venit, agit aliquid.
Ἐξηκοστος, ὴ, ὸν, sexagesimus. Ab ἕξ, *sex.*
Ἐξηκριβωμένως, *Adv.* diligentissime, ad amussim. Ex ἐξ, & ἀκριβόω.
Ἐξήκω, discedo; (2) prætereo; (3) egressus sum. Ὁ ὦ χρόνος ἐξήκει, Xen.
Ἐξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐξελαύνω.
Ἐξήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι, *exsilio.*
Ἐξηλείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.
Ἐξήλειψεν, *delevit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἐξαλείφω.
Ἐξήλθετε, 2 pl. a. 2. ind. act. v. ἐξέρχομαι.
Ἐξῆλθον, a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐξῆλυθον.
Ἐξηλιάζω, f. άσω, sole aduro, soli expono; (2) suspendo sub dio. Ex ἐξ, & ἥλιος.
Ἐξηλίασα, 2. 1. ind. act. v. ἐξηλιάζω.
Ἐξηλλαγμένος, perf. part. pass. verbi ἐξαλλάττω.
Ἐξηλλαγμένως, perverse, abhorrenti modo.
Ἐξήλυσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέλυσομαι
Ἐξῆμαι, *Adv.* per sex dies.
Ἐξημαρτημένως, *Adv.* falso, dolose, perperam. Ab ἐξαμαρτημένος, quod est ab ἐξαμαρτάνω, *pecco.*
Ἐξημερίω, ῶ, mansuefacio. Hinc
Ἐξημέρωσις, εως, ἡ, cicuratio.
Ἐξήμοσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐξομόω.
Ἐξημοιβός, ὴ, όν, permutatorius. Ab ἐξαμείβω.
Ἐξήνεγκα, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐκφέρω.
Ἐξεώς, ώ, ὁ ἡ ἤ, effrenis. Ex ἐξ, & ἰυία, *frenum.*
Ἐξήπατον, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐξαπάω.
Ἐξηπεροπεύω, f. εύσω, decipio, circumvenio falsis verbis.
Ἐξηπειρώθη, aggeranda terra continens solum facio.
Ἐξηπιαλόω, rebus laboro, quæ ἐπίαλος dicitur.
Ἐξήπλωτο, 3. sing. plusq. ind. pass. v. ἐξαπλόω.
Ἐξῆρα, *sustuli*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαίρω.
Ἐξήρμαμαι, perf. ind. pass. verbi ἐξαίρω.
Ἐξήρυνα, *arasti*, aor. 1. ind. act.
Ἐξηράνθην, a. 1. ind. pass.
Ἐξῆρες, 2. sing. imperf. ind. act. v. ἐξαίρω.
Ἐξήνετο, 3. sing. Imperfect. ind. med. verbi ἐξέρομαι.

Ἐξηρέπησα, a. 1. ind. act. v. ἐξερέπω.
Ἐξήρες, ους, ὁ, ἡ, ες, navis sex ordinum, hexeres. Ex ἕξ, & ἐρέσσω, *remigo.*
Ἐξηρτυμένος, perf. part. pass. v. ἐξαρτίζω.
Ἐξηρτυμένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi ἐξαρτίω.
Ἐξήρχον, *incipiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi ἐξάρχω.
Ἐξηρώνησε, *cum impetu latus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξερρίπω.
Ἐξῆς, *Adv.* deinceps, consequenter, ordine, serie perpetua.
Ἐξήτασε, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξήτασα, a verbo ἐξητάζω, *examino.*
Ἐξητριάζω, f. άσω, fumendum hinc esse, ἐξητριασμένον, quod Galeno apud Hippocratem est τὸ διὰ ἠτρίου, i. e. λεπτῷ ὑφάσματος ἠθημένον, per tenue linteum percolatum. Ex ἐξ, & ἠτρίον, *linteum.*
Ἐξήτταδμαι, ᾶμαι, vincor.
Ἐξηχέω, ῶ, f. ήσω, persono. Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, 1 Thess. 1, 8.
Ἐξιάσομαι, ᾶμαι, f. άσομαι, sano.
Ἐξιδιάζομαι, fut. άσομαι, mihi vendico, occupo; (2) alicujus gratiam mihi concilio. Ex ἐξ, & ἴδιος.
Ἐξιδιασμός, ῦ, ὁ, usurpatio. A præc.
Ἐξιδιάσομαι, ᾶμαι, proprium mihi facio; unde ἐξιδιάσω, a. 1. med. peculiarem tibi feci, & privatim familiarem.
Ἐξιδιοποιάσομαι, proprium mihi facio, mancipo, vendico.
Ἐξιδιοποίησις, εως, ἡ, usurpatio.
Ἐξιδίκα, f. ίσω, exsudo; (2) alvum exonero.
Ἐξιδρύω, ῶ, fut. ύσω, idem.
Ἐξιδρύω, depono, colloco.
Ἐξιερώω, ῶ, f. ώσω, confecro, dedico.
Ἐξιέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐξιέναι. Ab
Ἐξίημι, emitto; (2) eximo; (3) depono. Hinc ἐξίεμεν, emittere, *Poëtice*; ἐξιᾶσιν, emittunt.
Ἐξιθύνει, ιερο, dirigo. Ὥστε σάθμη δόρυ νήιον ἐξιθύνῃ, Il. 15, 410.
Ἐξικίδασιν, *pervenerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἐξικίδθην, ab ἐξικνέομαι.
Ἐξίκετ' pro ἐξίκετο, 3. sing. a. 2. ind. med.
Ἐξικετεύω, f. εύσω, supplico.
Ἐξικνέω, f. έσω, exsico, arefacio, exsugo; (2) excoquo; (3) exhalo.
Ἐξικνεῖσθαι, pr. inf. med. contr. pro ἐξικνέεσθαι. Ab
Ἐξικνέομαι, οῦμαι, pervenio; (2) assequor, v. c. oculis, mente; (3) exsequor, perficio. Θεῶν δ' ἐξίκετο θῶκος, Il. 8, 439.
Ἐξικνέομαι, *pervenio*, a. 2. indicat. med.
Ἐξικω, evenio.
Ἐξιλάσκομαι, f. άσομαι, propitium reddo, placo.
Ἐξίλασις, εως, ἡ, placatio. Ab ἐξιλάσκομαι.
Ἐξίλασμα, ατος, τὸ, placamen. Ab eod.
Ἐξιλασμός, ῦ, ὁ, placatio, expiatio.
Ἐξιλάσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐξιλάσκομαι.
Ἐξιλαστήριος, ον, vim placandi habens, unde τὰ ἐξιλαστήρια, placula iræ divinæ.
Ἐξιλεόομαι, ῶμαι, propitio, placo.
Ἐξιλέωμα, τό, (non ἐξιλάσωμα) placamen.
Ἐξίλλειν, ejicere, arcere, interficere.
Ἐξίμεναι, pr. inf. act. *Dor.* pro ἐξιέναι, ab ἔξειμι.
Ἐξινόω, ῶ, f. ώσω, evacuo purgationibus, *impr.* bilem, unde ἐξινωμένος, purgatus. Ab ἶνις.
Ἐξιόντων, gen. pl. a. 2. part. act. v. ἐξειμι.
Ἐξιπόω, ῶ, f. όσω, exprimo, expurgo.
Ἐξιππάζομαι, f. άσομαι, equo vehor, equo exeo.
Ἐξιππος, ου, ὁ ἡ ἤ, sex equis junctus, *Epith.* currus.
Ἐξισάομαι, evolo.
Ἐξιστικός, ἡ, όν, exprimendi vi, item extrahendi & expurgandi præditus. Ab ἐξιπόω.
Ἕξις, εως, ἡ, habitus, adfectio constans corporis vel animi. Ab ἔχω.
Ἐξισάζω, f. άσω, adæquo, æqualem reddo.
Ἐξίσης, *Adv.* æqualiter, perinde. Ex ἴσος, & ἴσος.

Ἐξίου, Ion. idem & ex Hdd.

Ἐξισομοῖμι, partem portionem capio, par fum aliis, unde ὁ ἐξισοτομίας dicitur de filio genero.

Ἔξισος, ον, æqualis, par.

Ἐξισοτιμία, ας, ἡ, æqualitas seu æquatio bonorum. Ex ἐξ, & ἰσότιμος.

Ἐξισοῦδζ, *adæquari*, præs. inf. pass. verbi

Ἐξισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo. Ἐξισοῦσθαι τὰς πολίτας, Arist. Ran. 706.

Ἐξιστάνω, vel ἐξιστάω, vel

Ἐξίστημι, abfisto, desisto, cedo; (2) degenero; exolesco; (3) pavesco, stupeo. Ἐξίσταντο πάντες οἱ ἀκλοι, Matt. 12, 23.

Ἐξίστατο, 3. pl. imperf. pass. v.

Ἐξίστημι, de statu mentis dejicio, mente alieno; (2) percello, stupefacio; (3) desciscere vel degenerare facio, immuto, corrumpo.

Ἐξιστορῶ, exquirere, scitetari. Ἐξιστορῶσαι ὁδὸν βαλδμάτων, Eur. Hec. 733.

Ἐξίσχιος, ον, cui coxa eminet; (2) omnino membrum, cujus articulus vel nodus eminentior est.

Ἐξισχύσητε, *valeatis*, 2. pl. a. 1. conj. act. v. Ἐξίσχυω, f. ύσω, possum, valeo, Ephes. 3, 14.

Ἐξίσχω, emineo, promineo; (2) porrigo.

Ἐξίσωσις, εως, ἡ, exæquatio. Ab ἐξισόω.

Ἐξισωτὴς, οῦ, ὁ, exæquator; (2) peræquator, in Jure vet. dicitur, expendens census & æquans, ut æqualiter tributarii pendant tributum.

Ἐξιτηλὸς, ὴ, ὸν ἡ, evanidus, evanescens, exolescens, fugiens; (2) qui evanuit, deletus est. Ab ἔξειμι, exeo. Unde

Ἐξιτήριος, ᾱ, ον ἡ, ad discessum pertinens.

Ἔξιτης, ᾱ, ὁ, senarius, de jactu in talis, qui & Canis dicitur. Ab ἕξ.

Ἐξιτητέον, exeundum est, prodeundum est.

Ἐξιτὸν, exeundum. Ab ἔξειμι.

Ἐξιχνευτὴς, οῦ, ὁ, investigator, speculator.

Ἐξιχνέω, f. ήσω, idem quod simplex.

Ἐξιχνεύζω, f. άσω, idem. Hinc

Ἐξιχνισμὸς, οῦ, ὁ, investigatio, indagatio.

Ἐξιχνιστοπέω, ῶ, f. ήσω, investigo, quæro per vestigia. Ex ἐξ, ἴχνος, & σκοπέω.

Ἐξιχωρίζω, f. ίσω, humorem seriosum aut saniem exprimo. Ex ἐξ, & ἰχώρ.

Ἐξογκάω, ῶ, idem quod.

Ἐξογκόω, ῶ, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio. Τἀλκίνων μητὶρ' ἐξώγκων τέκος, Eur. Or. 386. Hinc

Ἐξόγκωμα, τος, τὸ, tumor.

Ἐξόγκωσις, ἡ, idem.

Ἐξοδεύω, iter facio ex aliquo loco; (2) exeo, procedo; (3) excedo ex hac vita.

Ἔξοδεια, ας, ἡ, exitus. Ab ἐξοδεύω.

Ἐξοδεία, ω, fut. ήσω, idem quod ἐξοδεύω; (2) vendo.

Ἐξοδία, ας, ἡ, egressio, expeditio, excursio. Ex ἐξ, & ὁδὸς, via.

Ἐξοδιάζω, f. άσω, exire facio; (2) erogo, expendo, impendo. Ab ἐξοδία.

Ἐξόδιασις, εως, ἡ, ipsa actio expendendi seu impendendi. Ab ἐξοδιάζω.

Ἐξοδικὸς, ὴ, ὸν, ad exitum pertinens. Ab ἔξοδος.

Ἐξοδικῶς, *Adv.* obiter.

Ἐξόδιον, ᾱ, τὸ, exodium, sive carmen, quod in exitu fabulæ canitur; (2) exitus, finis; (3) festum in Vet. Testamento quod celebrabatur in memoriam exitus ex Ægypto.

Ἐξοδίτης, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, idem quod ἐξοδικός.

Ἐξοδοιπορέω, f. ήσω, proficiscor ex aliquo loco, exeo foras, egredior.

Ἔξοδος, ου, ἡ, exitus de via; (2) egressio; (3) expeditio militaris; (4) excursio, eruptio; (5) profectio ex aliquo loco; (6) tantilena, quæ in exitu alicujus rei canitur; (7) exitus, finis; (8) finis vitæ; (9) impensæ. Ex ἐξ, & ὁδὸς, *via*.

Ἐξοδυνάω, torqueo.

Ἐξόζω, oleo, redoleo.

Ἐξοίγω, f. ξω, aperio.

Ἐξοιδαίνω, idem quod

Ἐξοιδέω, f. ήσω, intumesco.

Ἐξοιδέω, tumefacio. Ab ἐξοίδιος.

Ἐξοικειόω, ῶ, f. ώσω, & ἐξοικειοομαι, οῦμαι, concilio, amice conjungo, familiarem & amicum reddo. Ex

Ἔξοικος, ον, fut. ήσω, domicilio & sedibus meis exeo, emigro. Ab ἐξοικέω. Hinc

Ἐξοίκησις, εως, ἡ, emigratio ex ædibus,

Ἐξοικήσιμος, ον, habitabilis, ap. *Soph.*

Ἐξοικίζω, f. ίσω, domo expello & ejicio; (2) expello; & (3) *in Pass.* migro, emigro. Καὶ ἄλλοτε ἀλλοῦ φοιτῶν ἐξῳκίσθαι, Eur. Hec. 876. Φρῦδαι γὰρ εἰσὶν (οἱ θεοὶ) ἐξοικισμένοι, Arist. Pace, 197. Hinc

Ἐξοίκισις, εως, ἡ, expulsio seu ejectio e domo; (2) expulsio ex quocumque loco.

Ἐξοικισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐξοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, exædifico, inceptum ædificium perficio; (2) ædifico, simpliciter.

Ἐξοικοδόμησις, ἡ, exædificatio.

Ἔξοικος, ου, ὁ ἡ ου, e domo sua ejectus, exsul; (2) qui e domo sua migravit.

Ἐξοιμώζω, f. ώσω, ejulo, in ejulatus erumpo.

Ἔξοίνησις, ἡ, ebrietas e vino.

Ἐξοινία, ἡ, idem.

Ἔξοινος, ου, ὁ ἡ ου, qui vineum saporem perdidit; (2) vino expletus, ebrius. Ex ἐξ, & οἶνος, *vinum*.

Ἐξοινόω, vino inebrio.

Ἐξοίστις, ἡ, divulgatio. Ab ἐκφημι.

Ἐξοίσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. v. ἐκφέρω.

Ἐξοιστράω, ῶ, œstro exagitor, furore perculsus sum, furo.

Ἐξοιστρέω, ῶ, demento, & *Active*, œstro exagito, unde *Pass.* ἐξοιστρῶμαι, œstro exagitor.

Ἐξοιχνεύουσιν, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐξοιχνεῦσιν, ab

Ἐξοιχνέω, ῶ, f. ήσω, egredior.

Ἐξοίχομαι, idem. Ἦ ἐς Ἀθήνας ἐξοίχεται, Il. 6, 379.

Ἐξοιωνίζομαι, ominor.

Ἐξοκέλλω, a. 1. ἐξώκειλα, inf. ἐξοκεῖλαι, impingo, incurro; (2) erumpo, effundo me; (3) averto aliuni a portu, a recta via, *dicitur & tropice in partem malam* incido sc. in aliquod vitium, malum.

Ἐξολίσεις, *perdar*. 3. fing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξολίσαι, ab ἐξόλλυμι.

Ἐξολίσαμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

Ἐξολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, prorsus negligo & contemno.

Ἐξολισθαίνω, &

Ἐξολισθέω, ῶ, f. ήσω, elabor, effugio; (2) delabor, prolabor, incido. Ἐξολισθαίνειν τὰς διαβολὰς, Arist. Eq. 489. Πῶς ἐξολισθεῖν αὖθις ἂν δυνήσῃ; id. Pace, 141. Ὡς μὴ σοι' ἐξολισθῇ ἡμᾶς ὁ κάδυρος, animo excidat, id. Conc. 286.

Ἐξολκὰ, ᾶς, ἡ, extractio. Ab ἐξέλκω.

Ἐξόλλυμι, vel ἐξολλύω, f. ἐξολέσω, prorsus everto, omnino perdo, f. 2. ἐξολῶ, in inf. ἐξολεῖν, Perf. ἐξολόλεκα. part. ἐξολολεκώς, a. 1. opt. ἐξολέσαιτο. Ἐιθέ μὲ στυγερὸς αἰθὴρ ἀφυρὰ βαρβάρου ἐξολέσειεν, Arist. Θεσμ. 1060.

Ἐξολοθρίδωσις, εως, ἡ, pernicies.

Ἐξολοθρευτὴς, οῦ, ὁ, vastator, deletor.

Ἐξολοθρευτικὸς, ὴ, ὸν, perniciosus. Ab

Ἐξολοθρεύω, f. εύσω, disperdo, funditus perdo; exterminio. Ἐξολοθρεύθησεται ἐκ τοῦ λαοῦ, Act. 3, 23. Ex ἐξ, & ὄλεθρος.

Ἐξολολύζω, fut. ύξω, exululo, ululatus edo.

Ἐξολόλυξε, *ululavi*, a. 1. ind. act.

Ἐξομαλίζω, fut. ίσω, complano, lævigo; (2) manu permulceo.

Ἐξομβρίω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) effundo tanquam pluviam.

Ἐξομβρίζω, f. ίσω, id. Ab eod.

Ἐξομηρεύσις, εως, ἡ, peculatio obsidum vel obstrictio alicujus per obsides, vel obstringendi aliquem tanquam obsidibus datis. Ab

Ἐξομηρεύω, f. εύσω, obsides peto, acceptis obsidibus alicujus fidem obstringo; (2) obsidibus datis emereor & adsequor.

Ἐξομιλέω, ῶ, consuetudinem habeo.

Ἐξόμιλος, ος, ὁ ἡ ὸν, alienus, abhorrens & consuetudine. Ex ἐξ, & ὁμιλος.

Ἐξομματόω, ῶ, f. ώσω, oculatum reddo, visum restituo; (2) oculos effodio; (3) furtim ex oculis abstergo. Ἀπὸ γὰρ τυφλὸ ἐξομμάτωται, Arist. Plut. 364. Ex ἐξ, & ὄμμα, *oculus*. Hinc

Ἐξομμάτωσις, εως, ἡ, elisio oculorum; (2) abstersio sordium, quæ in oculis sunt.

Ἐξόμνυμι, & ἐξόμνυμαι, abjuro, ejuro, testimonium. Hinc ἐξωμόσαμεν, a. 1. ἐξωμόσατο, ἐξωμόσω, f. 2.

Ἐξομοῖθεν, *Adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo.

Ἐξομοιόω, ῶ, similem efficio, adsimilo.

Ἐξομοίωσις, εως, ἡ, effictio, qua simulatrum alicujus exprimitur. Ab ἐξομοιόω.

Ἐξομολογέω, ῶ, & ἐξομολογοῦμαι, οῦμαι, confiteor; (2) spondeo, polliceor. Ἐξομολογοῦμαί σοι ἐν ἔθνεσι, Rom. 15, 9.

Ἐξομολογήσωνται, 3. fing. a. 1. conj med.

Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, confessio; (2) præfiscatio; (3) gratiarum actio.

Ἐξομόργνυμι, & ἐξομόργυμαι, imprimo, exprimo; (2) abstergo. Unde ἐξομόρξομαι, f. 1. ἐξομόρξωτο, ἐξωμορξάμην, a. 1. ἐξωμόξατο.

Ἐξόμοξις, εως, ἡ, impressio.

Ἐξόμφαλος, ος, ὁ ἡ ὸν, cui prominet seu procidit umbilicus. Ex ἐξ, & ὀμφαλός.

Ἔξον, *licitum, cum licet*, præs. part. n. g. v. ἔξεστι.

Ἐξονειδίζω, f. ίσω, probris incesso. Hinc

Ἐξονειδισμὸς, οῦ, ὁ, exprobratio, irrisio.

Ἐξονειδιστικὸς, ὴ, ὸν, ad irridendum pronus, irrisor.

Ἐξονειρωγμὸς, οῦ, ὁ, seminis in somno emissio.

Ἐξονειρωτικὸς, ὴ, ὸν, cui semen per somnium effluit. Ab

Ἐξονειρόω, idem quod

Ἐξονειρατίω, f. ίσω, semen in somno emitto.

Ἐξονομάζω, f. άσω, nomine voco; (2) loquor, verba facio.

Ἐξονομαίνω, nuncupo, nomine voco; ἐξωνόμηνε, a. 1. conj. 2. s.

Ἐξονομακλήδην, *Adv.* nominatim.

Ἐξονυχίζω, fut. ίσω, ungues exscindo seu eximo; (2) ungues præcido, seu reseco; (3) exarmos (4) exquisite expendo, & ad unguem exigo. Ex ἐξ, & ὄνυξ.

Ἐξοξύω, fut. υνῶ, acidum reddo. Unde ἐξοξυώμενος, *acesc.*

Ἐξοπάζω, præheo, largior.

Ἐξοπίζω, succum exprimo. Ab ὀπὸς.

Ἐξόπιθεν, *Poet.* pro ἐξόπισθεν.

Ἐξόπισθεν, *Adv.* a tergo. Hinc ὁ ἐξόπισθεν, posterior.

Ἐξοπίσω, *Adv.* retro; (2) in postremum, postea.

Ἐξοπλίζω, armo; (2) exarmo. Ἐξωπλισμένων ζεύγει, App.

Ἐξοπλισία, ας, ἡ, quum aliquis de instruit armis, quum aliquis armis instruitur; (2) exercitatio militaris; (3) procinctus.

Ἐξόπλισις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπουλισμὸς, οῦ, ὁ, instructio, qua armis aliquem instruimus. Ab eod.

Ἐξοπλος, ος, ὁ ἡ ὸν, armatus; (2) exarmatus. Ex ἐξ, & ὅπλα, *arma*.

Ἐξοπτάω, ῶ, f. ήσω, excoquo, asso.

Ἐξοπτὴς, οῦ, ὁ ἡ ὴν, inassatus, assus.

Ἐξοράω, perspicio.

Ἐξορκίζω, ad sacra suscipienda præparo, ad sacrorum cultum expio & idoneum reddo. Ἰδοὺ σοὶ ἐξορκίζουσιν τὸν ὀφθαλμὸν χρῶντα, Aristot.

Ἐξορκίζω, f. ίσω, ad iram incito, irrito.

Ἐξορθιάζω, sublata voce clamo.

Ἐξόρθιος, ος, ὁ ἡ ὸν, rectus, erectus, ap. *Sib. Arati.*

Ἐξορθὸς, idem.

Ἐξορθόω, ῶ, erigo; (2) instauro, corrigo. Τὸν ἐξήρθω βίον, Sopn. Ant. 83.

Ἐξορία, ας, ἡ, exterminatio, exsilium.

Ἐξορίζω, exterminio, exsilio, mulcto. Ab

Ἔξορος,

Ἔξωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui extra ἔσχατον ætatis est; (2) exul. Ex ἐξ, & ὅρος, terminus.

Ἐξωρισμός, ὁ, exterminatio. Ab ἐξορίζω.

Ἐξώριστος, ος, ὁ ἡ ὄν, extorris, exsul. Ab eod.

Ἐξωρκίζω, ῶ, adjuro, adigo ad jusjurandum.

Ἐξορκίζω f. ίσω, adjuro. Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Matt. 26, 63.

Ἐξορκισμός, οῦ, ὁ, adjuratio. Ab ἐξορκίζω.

Ἐξορκιστής, οῦ, ὁ, exorcista, adjurator.

Ἐξορκιῶ, fut. 1. ind. act. Att. pro ἐξορκίσω.

Ἐξορκος, ος, ὁ, eximium jusjurandum; (2) jusjurandum contrarium aliorum verbis.

Ἐξορκοῦν, pr. inf. act. pro ἐξορκίειν. Ab

Ἐξορκόω, ῶ, jurejurando obstringo. Hinc

Ἐξόρκωσις, εως, ἡ, jusjurandum.

Ἐξορμάω, ῶ, f. ήσω, impello, extrudo, in pass. & med. erumpo, proficiscor, egredior; quo sensu & in act. reperitur. Ἐξορμᾶν ναῦν, Thuc. οἴκοθεν, Xen. Πρώτιστα μὲν χρὴ κεῖσον ἐξορμᾶν πόδα, Arist. Θεσμ. 666.

Ἐξορμέω, ῶ, f. ήσω, e statione navium discedo, enavigo, solvo.

Ἐξόρμησις, εως, ἡ, eruptio; (2) incitatio, cohortatio.

Ἐξορμίζω, f. ίσω, idem quod ἐξορμέω; (2) sede sua moveo, in pass. luxari.

Ἔξορμος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui e statione solvit.

Ἐξορμώως, concito, incito.

Ἔξορος, ος, ὁ ἡ ὄν, exsul, exterminatus. Ex ἐξ, & ὅρος, terminus.

Ἐξόροφος, ον, sex tabulata habens.

Ἔξορύν, exsilio, profilio. Πάριδος ἡ θεὸς ἐκ κλῆρος ὄρουεν, Il. 3, 325.

Ἐξορρίζω, serum lactis excolo, serum e caseo exprimo. Ex ἐξ, & ὀρρός.

Ἐξορρύμαι, in serum vertor.

Ἐξορύσσω, vel ἐξορύττω, f. ξω, effodio; (2) perfodio. Τὰς ὀφθαλμὰς ὑμῶν ἐξορύξαντες, Gal. 4, 15. Ex ἐξ, & ὀρύσσω.

Ἐξορχέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, exsulto; (2) illudo; (3) enuntio, effatio.

Ἐξορῶ, excito. Unde ἐξῶρτο, apud Apollon.

Ἐξόσδεις, εις, 2. fing. præf. ind. act. Dor. pro ἐξίζεις, a verbo ἐξίζω.

Ἐξοστέω, ῶ, sanctum reddo; (2) excipio.

Ἐξοστίζω, fut. ίσω, exosso, ossa eximo; (2) luxo. Ex ἐξ, & ὀστέον, os.

Ἐξοστρακίζω, f. ίσω, testularum suffragiis in exsilium mitto; (2) in exsilium quocumque modo ejicio; (3) rejicio. Ex ἐξ, & ὄστρακον, testa. Hinc

Ἐξοστρακισμός, οῦ, ὁ, exostracismus, relegatio, quæ per testarum suffragia fiebat; (2) exsilium.

Ἐξόστωσις, ἡ, ossis prominentia, impr. circa tempori

Ἔξοτις, Adv. ex quo tempore.

Ἔξοτε, Adv. idem. Pro ἔξ οτε pro ἐξ ὅτε.

Ἐξοτρύνω, exhortor, exstimulo.

Ἐξουδενέω, nihil facio, contemno, sperno. Hinc

Ἐξουδένησις, εως, ἡ, contemptus.

Ἐξουδενητής, οῦ, ὁ, contemptor. Ab eod.

Ἐξουδενοῦντας, acc. pl. part. act. contr. pro ἐξουδενέοντας, ab

Ἐξουδενόω, ῶ, f. ώσω, contemno, sperno, pro nihilo habeo. Ἐξουδένωσον δοῦλον ἐναντίον παρδίᾳ ἑαυτῆς, 2 Sam. 6. 16. Ἵνα πολλὰ σταθῇ, καὶ ἐξουδενωθῇ, Marc. 9, 12. Hinc

Ἐξουδένωμα, τὸ, contemptus, abjectio.

Ἐξουδένωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐξουθενῶ, ῶ, f. ήσω, nihili facio, pro nihilo habeo, adspernor. Σοφίαν καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσι, Prov. 1, 7. Αἰτῶν ὁ ἐξουθενηθεὶς ἀφ ὑμῶν, Act. 4, 11. Ex ἐξ, & οὐθείς, nemo, nullus. Hinc

Ἐξουθένωμα, ατος, τὸ, quod nihili ducitur; (2) contemptus, neglectus.

Ἐξουθενίζω, f. ίσω, pro nihilo duco; (2) in nihilum redigo. Ex ἐξ, & οὐθείς, nullus.

Ἔξουλη, ejectio.

Ἔξούλης δίκη, nomen actionis, adversus eos, qui bonis aliquem arcent; (2) actio ex interdicto, unde vi dejectus sis; (3) adversus eos qui judicatum non solvunt. Ab ἐξέλλω.

Ἔξουρα, in angustum coactus. Ab ἧμος.

Ἐξουρεῖα, ἡ, extremum agmen.

Ἐξουρέω, ῶ, f. ήσω, cum urina ejicio, in prima excerno.

Ἐξούριος, Adv. secundis ventis, feliciter. Ex ἐξ, & οὖρος, ventus secundus.

Ἐξουσία, ας, ἡ, licentia; (2) auctoritas; (3) potestas, jus; (4) magistratus, facultas. Ab ἔξεστι, licet. Hinc

Ἐξουσιάζω, f. άσω, potestatem habeo, dominor. Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, 1 Cor. 7, 4. ἐξουσιάζομαι, 6, 12.

Ἐξουσιαστὴς, οῦ, ὁ, dominus. Ab ἐξουσιάζω.

Ἐξουσιαστικὸς, ὴ, ον, ex auctoritate procedens, auctoritatem præ se ferens. Ab eod.

Ἐξουσιαστικῶς, Adv. cum potestate, imperiose; (2) licenter; ἐξουσιαστικώτερον, licentius.

Ἐξοφλέω, adaugeo, amplifico, accumulo. Hom. Odyss. 15, 18, ἐξώφλεον ἴλιθα.

Ἐξοφθαλμος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui oculis est protuberantibus, cui oculi exstant.

Ἐξοφρύομαι, ῦμαι, supercilium tollo, seu adlevo, unde ἐξοφρυωμένος, superciliosus.

Ἔξοχα, Adv. excellenter, supra modum. Ab ἐξοχος.

Ἔξοχετεία, ἡ, emissarium, emissio, deductio aquæ per fossam, canalem, &c.

Ἐξοχετεύω, f. εύσω, derivo, & ἐξοχετεύομαι, emano, per canalem effluo.

Ἔξοχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, prominentia; (2) extuberatio, sive exrescentia in corpore; (3) excellentia, præstantia. Ab ἐξέχω, emineo.

Ἔξοχον, Adv. exc lenter, eximie. Ab

Ἔξοχος, ος, ὁ ἡ ὄν, eminens, præeminens; (2) excellens, præstans. Ab ἐξέχω.

Ἐξοχυσόω, ῶ, f. άσω, munio, firmo.

Ἐξόχως, Adv. excellenter, eximie.

Ἐξυβίζω, fut. ίσω, injuriam facio per insolentiam; (2) præ insolentia omne jus & fas contemno, fœdera violo, abutor potestate, &c. (3) insolenter me gero; (4) extra aleum erumpo; (5) nimia soli ubertate lascivio. Ἐξυβρίσαι δύτυχῆ, Xen. εἰς τινα, Luc. Hinc

Ἐξυβρίστης, ου, ὁ, insolentia in quocunque genere; (2) luxuria segetum.

Ἐξυγιάζω, et

Ἐξυγιαίνω, sano, sanitati restituo.

Ἐξυγραίνω, madefacio. Unde ἐξυγρανθεὶς, madefactus, & ἐξυγρασμός.

Ἔξυγρος, ος, ὁ ἡ ὄν, prorsus humidus seu aquosus.

Ἐξυδατόω, ῶ, f. άσω, in aqueam naturam converto, in aquam resolvo. Ex ἐξ, & ὕδωρ, aqua.

Ἐξυδατόω, ῶ, in aquam converto vel resolvo. Unde Pass. ἐξυδατοῦμαι, acquiesco. Hinc

Ἐξυδάτωσις, εως, ἡ, in substantiam aqueam conversio.

Ἐξυδρίας, ου, ὁ, ἄνεμος, ventus cum aquis pluviis erumpens.

Ἐξυδροπιάω, ῶ, hydrope corripior.

Ἐξυλακίζω, ῶ, f. ίσω, latratum emitto, in latratum erumpo. Τὸν μυθοπλάσιον ἐξυλακτήσῃ μόνον, Lyc. 764.

Ἐξυμβρίζω, f. ίσω, eximo membranulam, membranas demo. Ex ἐξ, & ὑμὴν. Hinc

Ἐξυμβρισμὸς, ὑμένος, ὁ, cultellus, quo in dissectione membranæ separantur.

Ἐξυμνέω, ῶ, hymnis prosequor, celebro.

Ἐξυνῆκα, intellexi, a. 1. ind. act. Att. pro ξυνῆκα, a ξυνίημι.

Ἐξυπαλέομαι, effugere, vitare.

Ἐξυπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio.

Ἐξυπεκτεῖν, monere, jubere.

Ἐξυπερθε, Adv. supra, ὑπερθε.

Ἐξυπηρετέω, ῶ, & ἐξυπηρετέομαι, ῶμαι, ministro, inservio, obedio.

Ἐξυπνίζω, f. ίσω, expergefacio. Περίδομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτὸν, Joann. 11, 11.

Ἐξυπνισὴς, οῦ, ὁ, qui e somno excitat. Ab

Ἐξυπνος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui e somno evigilavit, expergefactus. Ex ἐξ, & ὕπνος.

Ἐξυπλίζω, fut. ίσω, idem quod simplex ὑπλίζω, lumbos succingo, supinor; (2) negligens sum. Ἐξυπλίζεν ἵππους Πηλείωνι Μύρ, Ἀλε π' ὦ πολλὰς π' ἄνακτ' ἐξυπλίσμενος, Æschyl. contra Theb. 583. ubi Scholiast. ἐξοπλίσας, ἀναπλήσας, ἑτοιμολογῶν. Ἐξυπτιάζω — Εἰς δὺο διαιρῶν τὸ σῶμα.

Ἐξύρατο, 3. f. a. 1. ind. med. v. ξυράω.

Ἐξύρημαι, rasus sum, perfect. ind. pass.

Ἐξύρησαν, raserunt, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ἐξυφάω, pertexo, contexo, texendo absolvo; (2) compono, struo. Unde a. 1. ἐξύφηνε, in Conj. ἐξυφήνω, ἐξυφήνωσι. Hinc

Ἐξύφασμα, τὸ, tela.

Ἐξύφηνα, a. 1. ind. act. Att. pro ἐξύφανα, ab ἐξυφαίνω.

Ἐξυφηγέομαι, duco, præeo.

Ἔξω, Adv. foras; (2) foris; (3) extra; (4) præter; (5) absque, sine. Hinc ἔξω, sc. ὤν, externus, peregrinus, item Compar. ἐξώτερος, ἐρα, ερον, exterior, & ἐξώτατος, άτη, ατον, extimus.

Ἔξω, habebo, fut. 1. indic. act. verbi ἔχω.

Ἐξώδηκα, perf. ind. act. v. ἐξοιδέω.

Ἔξωθεν, Adv. extrinsecus, ab externo; (2) extra, exterius, foris. Ab ἔξω.

Ἐξωθέω, ῶ, f. ώθήσω, vel ώσω, extrudo, expello, ejicio; (2) e cœtu hominum exturbo; (3) sedibus expello & extermino. Unde ἐξώσας, a. 1. & ἐξώσα, inf. ἐξῶσαι. a. 1. Pass. ἐξωσθῆναι. Ὅς μ' ἐξώσας, ναπισύλησεν πάτρας, Soph. Oed. Col. 1325. Μὴ φθονῶν ἐξῶσαι γλάσσας ὀδύνην, exprimere, Id. 1132. Γῶσαι τὸ σκλῆρον εἰς κόλπον, Act. 27, 39. Hinc

Ἐξώθησις, εως, ἡ, expulsio, ejectio.

Ἐξωκεανίδωμαι, in oceanum egredior. Ex ἐξ, & ὠκεανὸς, oceanus. Hinc

Ἐξωκεανισμὸς, οῦ, ὁ, egressio in oceanum.

Ἐξώκισα, a. 1. ind. act. v. ἐξοικίζω.

Ἐξώκιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui foris cubat, eminiori; (2) exocœtus, piscis quidam. Ex ἔξω, & κεῖται, cubat.

Ἐξόλεια, ας, ἡ, internecio, pernicies, exitium. Ab

Ἐξόλης, ου, ὁ ἡ ὄν, perditus, deploratus; (2) perniciosus; (3) interitu dignus; (4) cinædus. Ab ἐξόλλυμι.

Ἐξωλίκειν, plusq. ind. act. v. ἐξόλλυμι.

Ἐξώλισθον, a. 2. ind. act. v. ἐξολισθέω.

Ἐξωμίας, ου, ὁ, qui humerum e pallio, veste exsertum habet. Ab ἐξωμος.

Ἐξωμίδιος, ου, ὁ ἡ ὄν, superhumeralis; (2) ab humeris pendens. Ab eod.

Ἐξωμιδοποιία, ας, ἡ, opificium conficiendi exomidas. Ab

Ἐξωμιδοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὄν, exomidum confector. Ex ἐξωμὶς, & ποιέω, facio.

Ἐξωμίζω, f. ίσω, humero tenus nudo. Ὁμοίως χειροτονητὸν ἐξωμισθῆναι ἢ ὑπὸ βραχίονα, Arist. Conc. 267. Ab ἔξωμος.

Ἐξωμὶς, ίδος, ἡ, brevis & subtricta tunica circa humeros desinens, s. tunica servilis non tegens brachia; (2) tunica vilis. Ab

Ἔξωμος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui humeros exsertos habet; (2) expeditus; (3) Subst. idem quod ἐξωμὶς. Ex ἐξ, & ὦμος, humerus.

Ἐξωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio sive exceptio cum jurejurando. Ab ἐξόμνυμι.

Ἐξωνέομαι, ῶμαι, redimo. Χρήματα ἐξωνοῦντο τὰς ζυναλημμένας, Aristot.

Ἐξωνησις, εως, ἡ, redemptio. Ab ἐξωνέομαι.

Ἐξώπιος, ου, ὁ ἡ ὄν, extra conspectum positus. Ex ἐξ, & ὤψ, oculus.

Ἐξώπλισα, a. 1. ind. act. v. ἐξοπλίζω.

Ἐξώπρωκα ων, parapherna, dona, quæ sponsa extra dotem constitutam fert secum. Ex ἔξω, & πρῶξ, dos.

Ἐξορμίζομαι, f. ίσομαι, exorno me.

Ἐξορνίσμαι, perf. ind. pass. v. ἐξορχίζω.

Ἐξόρκωρ, imperf. ind. act. v. ἐξορκίζω.

Ἐξορμήθην, a. 1. ind. pass. v. ἐξορμάομαι.

Ἐξωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, intempestivus; (2) ætati non conveniens; (3) qui ex florenti ætate jam excessit; qui consenuit. Ex ἐξ, & ὥρα.

Ἐξῶρτο,

Ἐξάγω, 3. f. pluſq. ind. paſſ. v. ἐξάγω.
Ἐξάγω, a. 2. inf. act. v. ἐξάγω.
Ἔξαγις, ιος, ἡ, pro ἐξώθησις, expulſio, emotio, luctatio.
Ἔξαγμα, ατος, τό, expulſio. Ab ἐξάγω.
Ἐξαγτὴρ, ῆρος, ὁ, expulſor. Ab eod.
Ἐξάγτης, ου, ὁ, idem; ἐξάγτης ἄνεμος, ventus aſper & violentus. Ab eod. Unde
Ἐξαγωγεῖα, ας, ἡ, machina theatralis, quâ impulſu converſa oſtentabatur ſpectatoribus, quid in ſcena pararetur.
Ἐξαγωνιστιμβίζω, perf. part. paſſ. v. ἐξαγωνίζω.
Ἐξάγωτος, ὁ, vide ἐξω.
Ἐξάτατος, vide ἐξω.
Ἐξάτατος, Adv. extime. Ab ἐξάτατος, quod eſt Superlat. ab ἐξω.
Ἐξάτιος, α, ον, externus; (2) trivialis. Ab
Ἐξάτος, vide ἐξω.
Ἐξάτιος, Adv. foras, exterius. Ab eod.
Ἐξάτικὸς, ἡ, όν, peregrinus. Ab ἐξω.
Ἐξάχοντο, 3. pl. imp ind. med. v. ἐξάχομαι.
Ἐξαχρὸς, valde pallidus.
Ἔοι, 3. f. pr. opt. act. Poet. pro εἴη, ab εἰμὶ.
Ἑοῖ τῇσι ſibi, dat. ſing. Poët. pro οἱ, ab ὅς.
Ἐοιγμὲν. 1. pl. perf. ind. med. per Syncop. pro ἐοίκαμεν.
Ἔοικα, perf. ind. med. Att. pro οἶκα.
Ἔοικε, decet, 3. ſing. perf. ab εἴκω.
Ἐοίκεσαν, ſimiles facti erant, 3. pl. pluſq. ind. med. Att. pro εἴκεσαν.
Ἐοικότα, acc. ſ. perf. part. med.
Ἐοικότως, Adv. ſimiliter; (2) convenienter; (3) rectè, jure, merito; (4) probabiliter. Ab ἐοικὼς, ſimilis, conſentaneus, conveniens, meritus, quod eſt Part. Perf. med. Ab εἴκω.
Ἐοικὼς, ſimilis, nom. ſ. part. v. εἴκω.
Ἔοιμι, imm ttcrem, præſ. opt. act. verbi. εἰμὶ.
Ἑοῖο, ſui. gen. ſing. Ion. pro ἑῦ, ab ὅς.
Ἐοισα, præſ. part. Ion. & Dor. pro ὖσα, ab εἰμὶ.
Ἑοῖσι, ſuis, dat. plur. Ion. pro οἷς, ab ὅς.
Ἐολπα, perf. ind. med. Att. ſeu Ion. pro ἔλπω, ab ἔλπω.
Ἔον, imperf. ind. act. Poët. pro ἦν, ab εἰμὶ.
Ἐὸν, præſ. part. act. n. g. Ion. pro ὄν.
Ἔοργα, perf. ind. med. Att. pro ἔοργα, a verbo inuſ. ἔργω.
Ἐοργαν, fecerant, 3. pl. perf. ind. med. Att. & Boëot. pro ἐώργεσαν.
Ἐοργῇ, 3. ſing. pluſq. ind. med. Ion. & Poët. pro ἐώργει.
Ἑόρτη, ης, ἡ, cochleare, tudicula. Unde ἑορτήσαι, cochleari agitare, & ἑορτίζεσθαι, cochleari agitari, Lexic. Græc.
Ἑορτάζω, feſtum celebro. Ἑορτάσατε ἑορτὴν τῷ Κυρίῳ, Lev. 23, 31. Ab ἑορτὴ. Hinc
Ἑορτασιμὸς, ὴ, ὸν, ſolennis, feſtus.
Ἑόρτασμα, ατος, τό, feſtivitas. Ab eod.
Ἑορτασὸς, ἡ, ὸν, feriæ. Ab eod.
Ἑορτικὸς, ἡ, ὸν, ſolennis. Ab eod.
Ἑορτικὸν, feriandum eſt. Ab eod.
ΔΟΡΤΗ, ης, ἡ, feſtus dies; (2) celebritas, dies celebris; (3) feriæ.
Ἑόρτιος, ὁ, ἡ, ὸν, ad feſtum pertinens; (2) ſolennis. Ab ἑορτὴ.
Ἑορτολόγιον, τό, codicillus feſtorum, liber, in quo feſta ſolennia conſignata ſunt. Ex ἑορτὴ, & λόγος, ſermo, recenſio.
Ἑορτύλος, ὁ, feſtivus, ſolennis.
Ἑὸς, ἡ, ὸν, ſuus, de uno; (2) meus, cum verbis primæ perſonæ; (3) tuus, cum verbis ſec. perſonæ; (4) veſter, cum pluralibus & verbis ſecundæ perſonæ. Ab ὗ, ſe.
Ἑῶσα, præſ. part. act. Ion. pro ὖσα, ab εἰμὶ.
Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. pro ἐπαγεῖν.
Ἐπαγαίομαι, lætor aliquâ re, glorior, jacto me.
Ἐπαγάλλεσθε, exſultabatis, 2. ſing. præſ. imperfect. med. Ion. pro ἐπαγάλλεσο, ab
Ἐπαγάλλομαι, exſulto, (2) ſuperbio.
Ἐπάγαμαι, admiror; (2) adfecto.
Ἐπαγανακτῶ, ῶ, f. ήσω, indignor ob.
Ἐπαγγιλάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπαγγέλλω.
Ἐπαγγελία, ἡ, denunciatio; (2) promiſſio; (3) genus quoddam accuſationis. Ab
Ἐπαγγέλλομαι, τὸ med. promitto, pollicor; (2) profiteor; unde (3) profiteor me inter candidatos, honores ambire, cum acc. v. c. ὑπατείαν, conſulatum peto. Hinc ἐπαγγελίαμην, a. 1. Ἦν (ζηλωτὴς ὑπάρχων) ἐπαγγείλατο ὁ ἀδελφὸς Θεὸς, Tit. 1, 2.
Ἐπαγγέλλομαι, Paſſ. denuncior, deferor, indicor. Hinc ἐπαγγέλθην, a. 1. ἐπαγγέλμενον, perf. part.
Ἐπαγγέλλουτι, 3. pl. præſ. ind. act. Dor. pro ἐπαγγέλλουσι.
Ἐπαγγέλλω, edico, denuncio, a. 1. ἐπάγγειλα.
Ἐπαγγέλλειν πόλεμον, Dem. φρὸς τὸς Θηβαίους, id. Hinc
Ἐπάγγελμα, ατος, τό, promiſſio, pollicitatio; (2) profeſſio.
Ἐπαγγελτικὸς, ὴ, όν, ad promiſſionem pertinens. Ab eod.
Ἐπαγγελτικῶς, Adv. per promiſſionem.
Ἐπάγειν, præſ. inf. act. v. ἐπάγω.
Ἐπαγείρω, congrego, colligo, Il 1, 126.
Ἐπάγερσις, ιος, ἡ, collectio. Ab ἐπαγείρω.
Ἐπάγλην, a. 2. ind. paſſ. v. ἐπήγνυμι.
Ἐπαγωγεῖν, adducere, admovere, Herodot.
Ἐπαγλαϊζομαι, exſulto ob, inſolentius me effero, Hom. Il. 18, 133. ἐπαγλαϊεῦμαι, in futuro, Att. pro ἐπαγλαίσομαι.
Ἐπαγμένος, perf. part. paſſ. Ion. pro ἐπηγμένος, ab ἐπάγω.
Ἔπαγον, a. 2. ind. act. Ion. pro ἐπῆγον.
Ἐπάγριος, ου, ὁ ἡ ἡ, agreſtis, ferox.
Ἐπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſtem reddo, effero. Ab ἐπάγριος.
Ἐπαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, invigilo.
Ἐπάγω, induco, infero, invecho; item paſſ. invehor, impetum facio; (2) inſtigo, infero; (3) adduco, adfero poſt aliud, adjicio. Hinc (4) ἐπάγομαι, induco, inveho et invehor; (5) arceſſo; (6) mecum adduco; (7) impello, incito, allicio; (8) cito teſtem, auctorem; (9) mihi adjungo, ditionis meæ facio. Κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας, 2 Pet. 2, 5. Βέλτιόν ἐπάγειν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τῦ ἀνθρώπου τύτου, Act. 5, 28. Hinc
Ἐπαγωγεῖς, unde ἐπαγωγεῖς, certarum litium introductores, Pollux.
Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus; (2) introductio; (3) ſubvectio; (4) invaſio hoſtilis; (5) il lecebræ; (6) ordinum ſeries; (7) criminatio, accuſatio; (8) ſociorum comparatio; (9) frequentia rerum, cum alia ſuper aliam cumulatur. (n. 5. & 8. ex ἐπάγομαι.) Ex ἐπάγω.
Ἐπαγωγίον, τό, præputium.
Ἐπαγωγὸς, ὴ, όν, qui alliciendi vim habet, blandus, ad perſuadendum aptus.
Ἐπαγωνίζομαι, f. ἰσομαι, decerto ob. Ἐπαγωνίζεσθε τῇ πίστει, Judæ 3.
Ἐπαγωνὸς, ου, defenſor.
Ἐπᾴδε, Poët. ἐπῳδὸν, accino, incanto. Ἐπάσομαι μέλος τι μελῳδικώτατον, Arift. Conc. 1147.
Ἐπαείρας, a. 1. part. act.
Ἐπαείρουτι, Dor. pro ἐπαείρωσι, ab
Ἐπαείρω, elevo; (2) incito.
Ἔπαθε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. φάγω, patior.
Ἔπαθλον, υ, τό, præmium certaminis; (2) præmium quodvis, merces.
Ἐπαθροίζω, congrego. Τῶν ἧ ὄχλων ἐπαθροιζομένων, Luc. 11, 29.
Ἐπαιδέω, illacrimor.
Ἐπαίζομαι, Adel. cum impetu, impetuoſe; (2) in ſuperficie, leviter. Ex ἐπὶ, & αἴσσω.
Ἐπαιθύσσω, f. ξω, irruo, impetuoſe ſpiro. Ex ἐπὶ & αἴθω, ἄγω, procello.
Ἐπαιδόμαι, ώμαι, erubeſco. Hinc ἐπαιδέδοιε, ἐπαιδεδόσομαι. Ex ἐπὶ, & δέδοικα.
Ἐπαιδέθλω, a. 1. ind. paſſ. v. παιδεύω.
Ἐπαίθλια, & ἐπαίθλεια, ων, τά, bellaria, cæna ſecunda; φῶς Dorice. Ex ἐπὶ, & ἄλλομαι, cibus, unde, pro quo etiam αἴλανον, & hinc ἐπαίλιτον, dicitur.
Ἐπαίνῃ, 3. ſing. præſ. ind. act. contr. ἐπαινεῖ, ab ἐπαινέω.
Ἐπαινίσσει, Dor. pro ἐπαινίσσω.
Ἐπαινέσαι, ἄσαιμι, a. 1. inf. act.
Ἐπαινέσειε, 3. ſ. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐπαινέσαι.
Ἐπαίνεσσα, Poët. pro ἐπαινέσω.
Ἐπαινετὸς, ὴ, όν, laudandus.
Ἐπαινήτης, ου, ὁ, laudator.
Ἐπαινητικὸς, laudem appeto.
Ἐπαινικὸς, ὴ, όν, qui facile laudat.
Ἐπαινετικῶς, laudandi cauſâ, laudantium more.
Ἐπαινὸς, laudabiliter. Ab
Ἔπαινος, ὴ, όν, laudabilis. Ab
Ἐπαινέω, ῶ, laudo; (2) approbo, adſentior. Ἐπῄνεσ' Ἀλεξάνδρου τὸ μεγαλοψυχίας, Luc. Ἐπῄνεσ' ἔργων, ἃ σφόδρα, ἦν ἰδεῖν, Soph. Aj. 536. Ab ἔπαινος.
Ἐπαινύσαις, a. 1. part. act. Æol. pro ἐπαινέσας.
Ἐπαίνων, 3. ſ. a. 1. conjunct. act.
Ἐπαινίζω, idem.
Ἔπαινος, ου, ὁ, laus, laudatio.
Ἔπαινος, ὴ, όν, inſignis, celebris; (2) durus, horrendus, atrox. Ex ἐπὶ, & αἶνος, gravis.
Ἐπαίξας, a. 1. inf. act. v. ἐπαίσσω.
Ἐπαίξασκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐπαίξει.
Ἐπαίολμα, ατος, τό, impoſtura, Ariſt. Nub. 727. Ab Αἴολος, vafer.
Ἐπαισσάομαι, ώμαι, perfundo, irrigo.
Ἐπαίσσεσκε, idem.
Ἐπαίρω, & ἐπαίρομαι, attollo, erigo; (2) effero aliquo animi motu; eadem fere notat in med. In paſſ. eſt etiam moveor aliquâ cupiditate, ſpe, &c. item audere aliquid, item arrogantem & ſuperbum fieri, inſolescere. Unde ἐπάρθην, a. 1. ἐπήρθην, impulſus ſum, ἐπήρμαι. Ἐπαίρειν τὰς ὀφρῦς, ſ. ἀγχίνοιαν, inſolenter ſe gerere; γλῶτταν ἐπῆρται τὴν ἐν μαίρᾳ, Impulit, Ariſt. Nub. 42. Ὅσις μ' ἐπάρας εἰς ὕψος ἀνοσιώτατον, Eur. Or. 286.
Ἔπαισε, 3. ſing. a. 1. act. v. παίω.
Ἐπαισθάνομαι, ἐσθόμην, ſentio; (2) audio, intelligo. Ὅθ' ὧν ἐδεῖ πρῶτ' ἐπαισθέσθαι κακῶν, Soph. Aj. 553. Οὐτ' ἂν σοῦ ἐμοῦ τ' ἐμᾶς ἐπῃσθόμην, id. Oed. Col. 1346. Hinc
Ἐπαίσθημα, ατος, τό, ſenſus.
Ἐπαίσσοντα, acc. ſ. part. act. ν.
Ἐπαίσσω, fut. ξω, irruo; (2) accurro; (3) inſequor; (2) percutio; (5) invado; (6) inſurgo. Ἢ μὴ μοι μᾶλλ' αὐτὸλλοι ἐπῄσσοιεν μελίσσαι, Odyſſ. 14, 281.
Ἐπαίσιος, ὁ, ἡ, ὸν, qui innotuit, manifeſtus; (2) deprehenſus. Ab ἐπαίω, audio.
Ἐπαισχὴς, ἰος, ὁ ἡ ἡ, turpis, pudendus, infamis. Ex ἐπὶ, & αἰσχος, turpitudo.
Ἐπαισχύνθη, 2. pl. præſ. ind. paſſ. v.
Ἐπαισχύνομαι, me pudet, erubeſco. Hinc ἐπαισχυνθήσομαι, f. ἐπαισχυνθῶ, ῆς, a. 1. conj. Ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε, Rom. 6, 21. Τὴν ἅλυσιν μυ οὐκ ἐπῃσχύνθη, 2 Tim. 1, 16.
Ἐπαιτίω, ῶ, f. ήσω, mendico, ſtipem peto; (2) inſuper peto, poſt aliud peto. Ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι, Luc. 16, 3.
Ἐπαίτης, ου, ὁ, mendicus.
Ἐπαίτησις, εως, ἡ, mendicatio; (2) mendicitas. Ab ἐπαιτέω.
Ἐπαιτιάω, ῶ, & ἐπαιτίαμαι, ώμην, cauſſam adfingo; (2) criminor, culpo. Μὴ ἐπαιτιᾶσθε τὸν σῆμα, Soph. El. 635. Φεύγω ἐπαιτιώμενος πολίτας τῦ Διός, Ariſt. Veſp. 273.
Ἐπαίτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui eſt in culpa. Ex ἐπὶ, & αἰτία, culpa.
Ἐπαίχθη, 2. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. παίζω.
Ἐπαίω, idem quod ſimplex αἴω, audio.
Ἐπαιωρέομαι, ώμαι, attollor, efferor; (2) impendeo; (3) ſuſpenſe ago. Unde ἐπαιωρεῖτο, imperf. 3. ſing.
Ἐπακανθίζειν, acculeatum eſſe, ſpinis horrere.
Ἐπακήκοα, perf. ind. med. Att. pro ἐπήκοα, ab ἐπακούω.
Ἐπακμάζω, fut. άσω, vigeo, ſum ætate, pugeta. Ab ἐπακμὴ.
Ἐπακμαστικὸς, ὴ, όν, invaleſcens paulatim, ſenſim effervescens. Ab ἐπακμάζω.

Ἔπαγρος, ος, ὁ ἡ, ὁν, vegetus, robustus. Ex ἐπὶ, & ἄγω, robur, vigor.

Ἐπακολουθέω, ῶ, f. ήσω, subsequor; (2) sequor; (3) instar operi; (4) adsector; (5) persequor; (6) animadversione & intelligentia dictentem consequor. Ἆρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ὑμῖν ὃστις ἐπακολουθεῖ; Arist. Conc. 479. Ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ, 1. Pet. 2, 21. Hinc

Ἐπακολούθημα, ατος, τὸ, quod consequitur ex alio; (2) appendix.

Ἐπακολούθησις, εως, ἡ, consequentia, consecutio. Ab eod.

Ἐπακολουθητικός, ἡ, όν, consecutivus, qui consequitur. Hinc τὸ ἐπακολουθητικὸν, ῦ, consectarium.

Ἐπακοντίζω, f. ίσω, jaculor. Hinc

Ἐπακοντισμός, οῦ, ὁ, jaculatio.

Ἐπάκοος, acc. f. Dor. pro ἐπήκοον.

Ἐπακροατής, οῦ, ὁ, auditor. Ab ἐπακούω.

Ἐπακρασμός, οῦ, ὁ, exauditio. Ab eod.

Ἐπάκτης, ου, ὁ ἡ, qui auditur; (2) qui audiri potest; (3) cui præstatur obedientia. Ab eod.

Ἐπακούω, fut. ούσω, exaudio; (2) obedio, sum dicto audiens; (3) ex præceptore audio, dico; (4) audio. Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, 2 Cor. 6, 2.

Ἐπακρίζω, f. ίσω, ad summum perduco; (2) finem induco. Ab ἐπακρος.

Ἐπάκριος, ου, ὁ, q. d. cacuminatus, epitheton Jovis, qui in montium cacuminibus colebatur. Ab eod.

Ἐπακροάομαι, exaudio, auscultо. Ἐπακροάσθε ἢ αὐτῇ οἱ δίσμοι, Act. 16, 25. Hinc

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, auscultatio.

Ἔπακρος, ος, ὁ ἡ, ον, in summitate angustus, in acutum desinens.

Ἐπακτήρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτικός, ἡ, όν, illex; (2) advena.

Ἐπακτικῶς, Adv. per inductionem, singula rationando percurtendoque.

Ἐπάκτιος, ος, ὁ ἡ, ον, littoralis. Ex ἐπὶ, & ἀκτὴ, littus.

Ἔπακτος, ὴ, όν, advectitius, adscitius; (2) peregrinus; ἐπακτὸς ὅρκος, jusjurandum delatum; ἐπακτοὶ ἡμέραι, intercalati dies. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτρίς, ίδος, ἡ, navigium piraticum, actuarium.

Ἐπακτρον, ου, τὸ, navigium piscatorium. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτρομύλης, ητος, ὁ, navicium prædatorium, medium inter ἐπακτρίδα & κέλητα.

Ἐπαλαζονεύομαι, jacto me.

Ἐπάλαιον, 3. f. imperf. ind. act. v. παλαίω.

Ἐπαλαλάζω, f. άξω, lætus acclamo.

Ἐπαλαομαι, ώμαι, pervagor. Πολλὰ παθὼν, ἡ πολλ' ἐπαλήθεις, Odyss. 15, 176.

Ἐπαλγέω, ῶ, graviter afficior ob mala.

Ἐπαλγής, ές, ὁ ἡ, ὲς, qui valde dolet. Ἐπαλγεῖν ἰχυρὰ, Arist. Ex ἐπὶ, & ἄλγος.

Ἐπάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio; (2) id, quo inunximus. Ab

Ἐπαλείφω, f. ψω, super inungo, superillino; (2) acuo, exhortor, excito. Βαλέμβου ἐπαλεῖφειν ὅπλα ἐς Λιτζίνην. Polyb. Ἐπαλείφει, i. ήσας, auxilior. Τῷδ' ἐπαλεῖφεν Ζεύς, Il. 11, 428.

Ἐπαλεξήσασα, f. 1. part. act.

Ἐπαλετρεύω, molo.

Ἐπαληθεύω, verum reddo; (2) verum esse probo, confirmo; (3) verus fio.

Ἐπαληθίζομαι, consentio cum aliquare, convenio

Ἐπάληθος, ος, ὁ ἡ, ον, certo, sano.

Ἐπαλινδέομαι, volvor, involvor.

Ἐπαλκής, ές, validus, robustus. Ex ἄλκω.

Ἐπαλλαγή, ῆς, ἡ, permutatio, variatio, vices.

Ἐπαλλάξ, Adv. permutato ordine, vice versa. Ab ἐπαλλάσσω.

Ἐπάλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) indiscretus ab alterio ad alterum transitus; (3) motus celerrimus; (4) micatio digitorum; (5) contractus; (6) mixtio. Ab

Ἐπαλλάσσω, vel ἐπαλλάττω, f. ξω, alterno, vicibus fum, vicissim hoc atque illo modo procedo; (2) vario, everio; (3) implico. Τοῦδ' ἰρῷ κραδίῃ ἐπαλλάξαντες ὀμιλον πολίσσου ἐπαλλίξαντες, Il. 13, 359.

Ἐπάλλετο, 3. f. imperf. ind. pass. v. πάλλω.

Ἐπαλληλία, ας, ἡ, series continua & sine intercessione. Ab

Ἐπάλληλος, ος, ὁ ἡ, alius super alium, vel post alium; (2) creber & continuus; (3) qui sine interstitio aut intercapedine succedit alteri; (4) similis. Ex ἐπὶ, & ἀλλήλων.

Ἐπαλλήλως, Adv. serie continua & sine intermissione, identidem.

Ἐπαλλοκαρπος, ος, ὁ ἡ, ὁν, qui aliarum plantarum fultus sustentaculo fructificat. Ex ἐπὶ, ἀλλος, & καρπὸς, fructus.

Ἐπαλλόκαυλος, ος, ὁ ἡ, ὁν, cujus caulis alii innitigur.

Ἐπάλμην, præs. part. med. Ion. & per Sync. pro ἐφαλλόμην, ab ἐφάλλομαι.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, pinna muri.

Ἔπαλξίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, lapis pinnalis, lapis, qui est supra pinnam muri positus.

Ἔπαλπνος, ος, ον, mitis, suavis.

Ἔπαλτο, 3. f. imperf. ind. med. Ion. & per Sync. pro ἐφάλλετο, ab ἐφάλλομαι.

Ἐπαλφίτευω, ῶ, unde ἐπαλφίτευσε, farina conspersit.

Ἐπαλοήτης, ου, ὁ, triturator, aut qui bobus terentibus seu triturantibus moderatur. Ex ἐπὶ, & ἀλοάω, tritura.

Ἐπαμαξεύω, tero plaustris, γῆ ἐπημαξευμένη.

Ἐπαμάομαι, ῶμαι, accumulo, coacervo.

Ἐπαμάτωρ, ορος, ὁ, vector, eques.

Ἐπαμβλήδην, Adv. cum tergiversatione; (2) procrastinando, differendo. Ab ἐπαναβάλλομαι, differo.

Ἐπαμείβω, & ἐπαμείβομαι, permuto; (2) alterno. Τύχεα δὲ ἀλλήλοις ἐπαμοίβιμα, Il. 6, 230.

Ἐπάμειπτο, 3. trag. pluſq. ind. pass. Ion. pro ἐπήμειπτο.

Ἐπαμεμία, Poët. pro ἐπαναμένω.

Ἐπαμβών, acc. f. Ion. & Dor. pro ἐφίμβας, ab ἐφίμβη.

Ἐπαμησάμην, a. 1. part. med. v. ἐπαμάω.

Ἐπαμοιβαδίς, Adv. per vices, mutuo, implicite. Ab ἐπαμοιβός.

Ἐπαμοιβαδὸν, Adv. idem & ab eod.

Ἐπαμοιβός, ὴ, όν, alternans.

Ἐπαμπίχω, superinduo.

Ἐπαμπίχω, idem.

Ἐπαμῦναι, a. 1. inf. act. v. ἐπαμύνω.

Ἐπαμυντωρ, ορος, ὁ, auxiliator; (2) vindex. Ab

Ἐπαμύνω, f. υνῶ, defendo ab injuria, ulciscor; (2) auxilior, succurro. Ἐπαμύνειν ταῖς εὐεργέταις, Ifocr.

Ἐπαμφιέζομαι, superinduor.

Ἐπαμφιτνημι, f. ίσω, induo, circumindo

Ἐπαμφισμα, idem.

Ἐπαμφοτιζω, f. ίσω, in utramque partem vergo, ancipitem me præbeo; (2) utrique sufficio; (3) in neutras partes transeo, neutrum me præbeo; (4) oratione ambigua utor, & quæ in utramque partem accipi potest.

Ἐπαμφοτιζόντως, ambigue.

Ἐπαμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem procliviis, medius, ambiguus.

Ἔπαν, Conjunct. postquam. Ex ἐπὶ, & ἂν.

Ἐπαναβαθμὸς, ου, ὁ, gradus.

Ἐπαναβαίνω, adscendo, conscendo.

Ἐπαναβάλλομαι, præs. inf. ἐπαναβάλλεσθαι verbi ἐπαναβάλλω, differo; (2) in med. sensu. Καὶ δεύμασι τὰ πρῶτα, πρὶν ἐπαναβάλλεσθαι, ἐπαναβάλλεσθαι, Arist. Cœl. 276.

Ἐπαναβασις, εως, ἡ, adscensio. Ab ἐπαναβαίνω.

Ἐπαναβιβάζω, impono, v. f. τρω; (2) adduco, sed in locum editum.

Ἐπαναβλυδὸν, Adv. quasi injectim. Ab ἐπαναβλύω.

Ἐπαναβοάω, ῶ, f. ήσω, acclamo.

Ἐπαναγαγὼν, a. 2. hujus act. Att. pro ἐπαναγαγὼν.

Ἐπαναγιγνώσκω, relego, ἐπαναγνῶθι, lege; ἐπαναγνῶναι, recognoscere.

Ἐπαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello.

Ἐπαναγκες, τὸ, necesse, necessitas; (2) necessario. Ex ἐπὶ & ἀναγκη, necessitas. Μὴτε ἐπαναγκες ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐπιλέγεσθαι, Origen. contra Celf. lib. 8, p. 396. Conf. Act. Apoft. 15, 28.

Ἐπαναγορεύομαι, præconis voce pronuncior.

Ἐπανάγω, revoco, retrorsum ago, rejicio, commoveo, provecho in altum, i. e. navem. In pass. in altum navi provehi; ἐπαναγαγὼν revocavi, a. 2. Ἐπαναγάγετε εἰς τὸ βάθος, Luc. 5, 4.

Ἐπαναγωγὴ, ἡς, reductio ad aliquid.

Ἐπαναγωγὸς, ὁ ἡ, ὸν, redux, Epith. Fortunæ.

Ἐπαναδέρω, cutem, corium revello.

Ἐπαναδίδωμι, creſco, augeor.

Ἐπαναδιπλάζω, &

Ἐπαναδιπλόω, ῶ, reduplico.

Ἐπαναδίπλωμα, &

Ἐπαναδίπλωσμα, ατος, τὸ, id, quod reduplicatum est, replicatum. Ab ἐπαναδιπλόω.

Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio, replicatio, geminatio; (2) Figura rhetorica, quum eadem vox in una sententia primum & ultimum locum occupat; (3) Figura grammatica, quum syllaba ab initio vocis geminatur; (4) vox medicorum de febri.

Ἐπαναδρομὴ, ῆς, ἡ, recursio, recursus; (2) reditus. Ab ἐπαναδρέχω, recurro.

Ἐπαναεξέρχομαι; ἐπανεξέλθω, reverti; (2) proficisci.

Ἐπαναθεάομαι, ῶμαι, specto.

Ἐπαναιρόμαι, οῦμαι, suscipio, capesso; (2) occido. Ex ἐπὶ, ἀνὰ, & αἴρω. Hinc

Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, occisio.

Ἐπανάστω, elevo. Unde ἐπανέματο, a. 1. med. sustulit.

Ἐπαναισθητος, ος, ὁ ἡ, ὸν, sensus valde expers, Arct.

Ἐπανακαινίζω, f. ίσω, rursus renovo.

Ἐπανακαλέω, ῶ, revoco.

Ἐπανακάμπτω, f. ψω, reflecto.

Ἐπανάκειμαι, unde f. ἐπανακείσομαι, repositus erit, manebit.

Ἐπανακεφαλαιόομαι, οῦμαι, summatim enumero & colligo.

Ἐπανακίρναμι, rursus miscere.

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, revocatio, restitutio. Ab ἐπανακαλέω.

Ἐπανακλίνω, reclino.

Ἐπανάκλισις, εως, ἡ, retrocessio; (2) acies in sinistram partem inclinatio.

Ἐπανακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico consilia capiendi gratia

Ἐπανακομίζω, f. ίσω, refero, reduco.

Ἐπανακρέμαμαι, pendeo, suspensus sum.

Ἐπανακρίνω, interrogo, percontor.

Ἐπανάκρουσις, εως, ἡ, repulsus, rejectio. Ab

Ἐπανακρούω, f. ούσω, repello; (2) retro inhibeo navim, curium, &c. (3) retrocedere seu remeare cogo.

Ἐπανακυλίομαι, ῶμαι, recupero; (2) colligo me, i. e. animum, vires.

Ἐπαναλυκλέω, repeto, itero, revolvo.

Ἐπανακυκλόω, ῶ, idem. Hinc

Ἐπανακύκλωσις, εως, ἡ, revolutio.

Ἐπανακύπτω, attollor, erigor.

Ἐπαναλαμβάνω, apprehendo, arripio; (2) repeto, itero; (3) auxilior, quocunque modo etiam monendo, corrigendo; (4) epilogum facio.

Ἐπανάλημψις, εως, ἡ, repetitio; (2) Figura rhetorica. Ab ἐπαναλαμβάνω.

Ἐπανάλισκω, insumo; ἐπανήλωκα, ultra insumpsi; ἐπαναλώκασι, qui consumpserunt.

Ἐπαναλογίζω, ῶ, altius repeto, ab initio, accurate explico.

Ἐπαναμένω, ἐπανέμεινον. expecto, aor. 2. Ἀλλ' ἐπαναμένετον χρόνον, Arist. Nub. 801.

Ἐπαναμιμνήσκω, in memoriam revoco; ἐπαναμνῆσαι, commonefacere, a. 1. Ἐπαναμιμνήσκειν ὑμᾶς, Rom. 15, 15.

Ἐπαναμνησις, ἡ, repetitio, recordatio.

Ἐπανανεόω, ῶ, f. ώσω, renovo. Ἐπανανεάσθαι ἐν Θρασυμάχῳ λόγοι, Plat. Hinc

Ἐπαν-

Ἐπανάπαυσις, εως, ἡ, requies.
Ἐπαναπαύω, f. αύσω, do requiem, reficio, recreo in. Hinc ἐπαναπαύομαι, requiesco super; (2) acquiesco in. Ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, Rom. 2, 17. Ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν, Luc. 10, 6.
Ἐπαναπέμπω, sursum pello in locum aliquem.
Ἐπαναπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insurgo.
Ἐπαναπίπτω, decumbo in v. c. lectum.
Ἐπαναπλάττω, fingo, formo.
Ἐπαναπλέω, ῶ, crebrò navigo; Ἐπαναπεπλευκέναι, navigasse; (2) navibus irruo in aliquem.
Ἐπαναπνέω, sæpe respiro, apud Herodot. ἐπαναπνεῖν ἔπεα, effundere verba.
Ἐπαναποδίζω, f. ίσω, diligenter perpendo.
Ἐπαναπόδισιν, in medium revocandum & diligenter expendendum est. Ab ἐπαναποδίζω.
Ἐπαναπολέω, ῶ, f. ήσω, iterum revolvo; (2) iterum in memoriam revoco, oratione repeto.
Ἐπαναῤῥήγνυμι, erumpo.
Ἐπαναῤῥιπίζω, suscito ignem flatu; (2) commoveo, fero bellum, belli causas.
Ἐπαναῤῥίπτω, unum super aliud rejicio; ἐπαναῤῥίπτειν, ejaculari, in sublime jacere.
Ἐπανασείω, f. είσω, concutio, moveo sursum versus.
Ἐπανάσεισις, εως, ἡ, concussio armorum, vibratio, minæ. Ab
Ἐπανασείω, f. είσω, concutio arma; quod factum initio prælii. Unde (2) terreo, & *in pass.* terribilis sum alii, minis terreo; (3) intento, v. c. arma.
Ἐπανασπείρω, insuper sero, denuo semino. Hinc
Ἐπανασπορά, ᾶς, ἡ, satio iterata.
Ἐπανάστασις, εως, ἡ, seditio, rebellio; (2) eminentia, tumor; (3) eruptio. Ab ἐπανίστημι.
Ἐπαναστέλλω, reprimo, inhibeo, compesco, contraho. Αἱ γινόμεναι ἐπαναστέλλουσι τὰς φθορὰς, Aristot.
Ἐπανάστημα, ατος, τὸ, prominentia. Ab ἐπανίστημι.
Ἐπαναστήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐπανίσταμαι.
Ἐπαναστρέφομαι, revertor.
Ἐπαναστροφὴ, regressus, a. 2.
Ἐπαναστρέφω, retrorsus ago; (2) subverto; (3) redeo. Hinc
Ἐπαναστροφὴ, ῆς, ἡ, reversio, reflexus; (2) vita & consuetudo.
Ἐπανασώζω, servo, iterum servo.
Ἐπανατέμνω, iterum exscindo. Ἐπανατάμνειν αὖθις τὴν ῥίζαν, Aret. Ex ἐπὶ, ἀνὰ, & τέμνω.
Ἐπανάτασις, εως, ἡ, extensio, intensio; (2) sublatio, evectio. Ab
Ἐπανατείνω, intento, sublatum intento alicui; (2) intendo, augeo; ἐπανατείνασθαι; ἐπανατεινάμενος, a. 1.
Ἐπανατέλλω, orior, exsisto; (2) prorumpo, exorior.
Ἐπανατεθεῖσθαι, præs. inf. pass. verbi
Ἐπανατίθημι, impono, repono; (2) tribuo alicui, concedo, ut habeat sc. (3) tribuo alicui, ut dederit, acceptum fero.
Ἐπανατρέπω, subverto, everto.
Ἐπανατρέφω, reficio, *proprie* medicorum verbum; dein *tropice* recreo, quoad rem familiarem.
Ἐπανατρέχω, recurro; (2) in summum excresco; ἐπανέδραμε succrevit.
Ἐπανατρυγάω, f. ήσω, post vindemiam colligo, quæ supersunt.
Ἐπαναφέρω, transfero, removeo, rejicio; (2) refero, renuncio; (3) refero, reduco; (4) repeto, condupplico; ἐπανενεγκεῖν εἰς Δία, in Jovem removere, a. 2. Οἱ δὲ ἀρχόμενοι ἐπανεφέροντο ταῦτα εἰς Ἀθήνας, Xen. Hinc
Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, repetitio, relatio, reductio; (2) Figura rhetorica, quâ ab eodem verbo plures sententiæ initium sumunt.
Ἐπαναφορικὸς, ἡ, ὸν, (σχῆμα) Figura Epanaphoræ similis.
Ἐπαναφυσάω, respiro.

Ἐπαναχάζω, cedo, quiesco.
Ἐπαναχρεμπτομένη, ᾗ, exscreationem juvans, de medicamentis.
Ἐπαναχρέμπτομαι, exscreo, impr. pituitam.
Ἐπανάχρεμψις, ἡ, exscreatio.
Ἐπαναχωρέω, recedo; (2) impetum facio; (3) redeo ad priora, post digressionem. Ἐπαναχωρήσωμεν πάλιν, ἐπὶ τὰ τίς ἂν εἴη ὁ ἀριστος ψυχὴν, Arist. Conc. 29. Ex ἐπὶ, & ἀναχωρέω, *retrocedo*.
Ἐπαναχώρησις, εως, ἡ, impetus.
Ἐπάνδρος, ου, ὁ & ἡ, virilis, virilitatem præ se ferens, viripotens. Ex ἐπὶ, & ἀνήρ.
Ἐπανεγείρω, excito, suscito. Hinc
Ἐπανέγερσις, εως, ἡ, resurrectio.
Ἐπανεθήσομαι, f. 1. indic. pass. v. ἐπανίημι.
Ἐπάνειμι, redeo, revertor; (2) rursus disputo, ad differendum redeo; ἐπανίοιεν, revertantur, a. 2. Conj. ἐπανιέναι, redire; ἐπανιὼν. Ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με, Luc.
Ἐπανειπεῖν, præconio annunciare.
Ἐπανεῖπον, præconio promiserunt.
Ἐπανείρεσθαι, præs. infin. med. *Poët.* pro ἐπανέρεσθαι, ab ἐπανέρομαι.
Ἐπανείς, a. 2. part. act. ἐπανίημι.
Ἐπανέλευσις, ἡ, reditus.
Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. v. ἐπανέρχομαι.
Ἐπανέλκω, attraho.
Ἐπανεμέω, sæpe vomo.
Ἐπανερεύγομαι, ructo, subinde ructo.
Ἐπανέρομαι, rursum interrogo; (2) interrogo. Μὴ δ' αὖθις ἐπανέρῃ με, Arist. Ran. 434.
Ἐπανέρχομαι, redeo, accedo. Ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν, Luc. 19, 15. Ἐπανελθόντες ἐλπίσι, Dem.
Ἐπανερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo rursum.
Ἐπανέστη, 3. sing. a. 2. ind. act.
Ἐπανέχω, antecello; (2) janitor.
Ἐπανήκεστος, ον, insanabilis, irrevocabilis; de pœna, est ultima, gravissima.
Ἐπανήκω, redeo; (2) venio, advenio.
Ἐπανήρετο, 3. s. imperf. ind. med. v. ἐπανέρομαι.
Ἐπανθέω, dicitur de rebus, quæ aliquid decoris extrinsecus addunt; (2) de iis quæ medicis ἐξανθήματα dicuntur, quæ & dicuntur ἐπανθεῖν, erumpere e cute, prorumpere, *Ern.* superfloreo; (2) eniteo, effulgeo. Κύκνῳ τι πολιώτεραι δὴ διά' ἐπανθοῦσι τρίχες, albicant, Arist. Vesp. 1059.
Ἐπάνθησις, εως, ἡ, eruptio pustularum; (2) decus extrinsecus colori, &c. additum, *id.*
Ἐπανθίζω, effloresco, *Ion.* έω.
Ἐπανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus orno; floribus spargo, floridum reddo. Ἐπηνθισμένοι χρυσῷ, Luc. Hinc
Ἐπάνθισμα, ατος, τὸ, eruptio pustularum; (2) quod incst, natat, serpit, in superficie, ut lanugo in genis, spuma in urina, &c. Ἐπάνθισμα, ἀφρῶδες, *Hippocr.*
Ἐπανθισμὸς, ῦ, ὁ, exornatio, coloribus floridis, verbis venustioribus & sententiis.
Ἐπανθρακίδες, αἱ, pisciculi quæ super carbonibus assantur. Ab ἐπὶ, & ἄνθραξ.
Ἐπανθρακίζω, f. ίσω, super carbonibus asso. Μόνον θεῶν γὰρ διά' σ' ἐπανθρακίζομεν, Arist. Av. 1452.
Ἐπανιᾶσι, 3. pl. præs. ind act. *Att.* pro ἐπανιοῦσι, ab
Ἐπανίημι, remitto, laxo; ἐπανιείς, Particip. Præs. ἐπανείς, a. 2. part. s. ἐπανιέναι, inf. ἐπανῆκε. Μικρὸν ἐπανεὶς τῆς ὀργῆς, Luc.
Ἐπανιόω, eamquo.
Ἐπανισοῖντο, 3. pl. præs. optat. pass. *Ion.* pro ἐπανισοῖντο, ab ἐπανισόω.
Ἐπανίσταμαι, assurgo; (2) emineo. Ὅπως δὲ τοῖς ἐπανισταμένοις τοῖς δημοτικοῖσιν ἔρισιν, Arist. Av. 1590.
Ἐπανίστανται, 3. pl. præs. ind. pass. *Ion.* pro ἐπανίστανται, ab
Ἐπανίστημι, excito, erigo; (2) antepono, præficio; (3) *in aor.* 2. & *perf.* & *med.* assurgo, insurgo; (1) rebello, seditionem moveo; (3) ex inferis redeo; (2) exorior, nascor, erumpo, v. c. e cute.

Ἐπανιτέον, *Adv.* post, redeundum est, ab ἐπάνειμι.
Ἐπανιτητέον, idem, & ab eod.
Ἐπανιών, a. 2. part. act. v. ἐπάνειμι.
Ἐπάνοδος, ου, ἡ, reditus; (2) Figura rhetorica. Ab ἐπὶ, ἀνὰ, & ὁδὸς, *via*.
Ἐπανοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumesco.
Ἐπανορθούμενος, præs. part. pass. *contr.* pro ἐπανορθοόμενος. Ab
Ἐπανορθόω, ῶ, f. ώσω, in integrum restituo, corrigo, emendo. Χαλλελῶν ἀλλὰ ἐπανορθοῦν, Xen.
Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, recte factum; (2) emendatio, restitutio in integrum. Ab ἐπανορθόω.
Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, idem; (2) Figura rhetorica.
Ἐπανορθωτὴς, ῦ, ὁ, corrector, qui emendat.
Ἐπανορθωτικὸς, ἡ, ὸν, corrigendi vim habens, ad emendandum pertinens.
Ἐπαντέλλασα, præs. partic. act. verbi ἐπαντέλλω.
Ἐπάντης, εος, ὁ & ἡ, acclivis; (2) excelsus, altus. Ex ἐπὶ, & ἄντα, *in conspectu*.
Ἐπαντιβολέω, precor, supplico.
Ἐπαντλέω, ῶ, haustam aquam infundo.
Ἐπάντλημα, ατος, τὸ, infusio aquæ vel alius liquoris, fovendi potissimum gratiâ; (2) fotus, fomentum. Ab ἐπαντλέω.
Ἐπάντλησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπανύω, f. ύσω, perficio. Unde ἐπήνυσα, a. 1. Pass.
Ἐπάνω, *Adv.* supra; (2) supra quam.
Ἐπάνωθεν, *Adv.* desuper. Ab ἐπάνω.
Ἐπάνωθι, *Adv.* supra. Ab eod.
Ἐπάξας, a. 1. part. act. verbi ἐπάγνυμι.
Ἐπάξε, 3. s. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐπῆξε, v. ἐπάγνυμι.
Ἐπάξιος, ου, ὁ & ἡ, dignus. Hinc
Ἐπαξιόω, ῶ, f. ώσω, postulo, rogo, precor; (2) puto, censeo. Τὸν ἐπηξίωσα δρᾶν, Soph. Phil. 799.
Ἐπαξίως, *Adv.* digne, pro dignitate.
Ἐπαξίωσις, ἡ, æstimatio, censura.
Ἐπαξόνιος, ου, ὁ & ἡ, qui circum axem volvitur. Ex ἐπὶ, & ἄξων, *axis*.
Ἐπάξω, a. f. a. 1. ind. med. *Dor. Att.* & *Ion.* pro ἐπήξω, a πήγνυμι.
Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, incantatio. Ex ἐπὶ, & ἀοιδὴ.
Ἐπαοιδία, ἡ, idem.
Ἐπαοιδὸς, ῦ, ὁ, incantator.
Ἐπάσεν, *sedavit*, a. 2. ind. act. verbi παύω.
Ἐπαπειλέω, ῶ, f. ήσω, minor. Ἐμοὶ τὰ δεῖν' ἐπηπείλησ' ἔπη, Soph. Aj. 312.
Ἐπαπερείδομαι, innitor. A seq.
Ἐπαπερείδω, f. είσω, firmiter figo, *pass.* innitor.
Ἐπαπέρχομαι, discedo post, subsequor.
Ἐπαποδέχομαι, f. έξομαι, suscipio. Ἀλλ' ἐπαποδεξόμεθα τουτὶ τῷ πράγματι, Arist. Lys. 618.
Ἐπαποθνήσκω, post aliquem morior.
Ἐπαποικίζω, iterum coloniam deduco aliquo.
Ἐπαποκτείνω, insuper post alium vel alios interficio.
Ἐπαπολαύω, fruor, i. e. voluptatem, fructum capio ex re aliqua.
Ἐπαπόλλυμι, perfundo porro.
Ἐπαπολογέομαι, οῦμαι, insuper defendo; (2) defendo.
Ἐπαπορέω, ῶ. fut. ήσω, addubito, insuper dubito; (2) aliam insuper dubitationem & quæstionem moveo. Hinc
Ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, addubitatio, quæstio super aliqua re. Hinc
Ἐπαπορηματικὸς, ἡ, ὸν, addubitativus.
Ἐπαπόρησις, εως, ἡ, addubitatio & quæstio super aliqua re.
Ἐπαπορητικῶς, dubitanter.
Ἐπαποροῦμεν, 1. pl. pr. conj. act. *contr.* pro ἐπαπορέωμεν, ab ἐπαπορέω.
Ἐπαποστέλλω, mitto post alium.
Ἐπάπτειν, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἐπάπτειν a πτύσσω.
Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio. Ex ἐπὶ, & ἀρὰ.

Ἐπαράομαι, ῶμαι, imprecor. Ἐπαρησάμενοι Ἡρακλῆι πολλά, Hom.

Ἐπάρας, α. 1. part. act. v. ἐπαίρω.

Ἐπάρασα, quæ ſuſtulit, fem. ab ἐπάρας.

Ἐπαράσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, exſecrabilis. Ab ἐπαράομαι.

Ἐπαράσσω, vel ἄττω, item ἐπαῤῥάσσω, ττω, ξω, illido; (2) irruo, incumbo, a. 1. ἐπήραξα, & ἐπήῤῥηξα.

Ἐπάρατε, 2. pl. a. 1. imper. act. v. ἐπαίρω.

Ἐπάρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, exſecrabilis; (2) diris devotus; (3) diris ſacratum, ne occupetur, habitetur. Ab ἐπαράομαι.

Ἐπάργεμος, leucomate ſ. albugine laborans, de oculo & animante; (2) cæcus, obſcurus. Ἐπάργεμον πάθος, ὀφθαλμοῦ τὸ μελανὸ λευκανθὲν λεύκωμα, Euſthath. ad Iliad. 3. Ex ἐπὶ, & ἄργεμος.

Ἐπάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inargentatus.

Ἐπαρδεύω, &

Ἐπάρδω, ſ. σω, irrigo.

Ἐπαρέσκομαι, placo, reconcilio.

Ἐπάρη, 3. ſ. a. 2. indic. paſſ. v. πείρω.

Ἐπαρήγω, ſ. ξω, auxilior. Ὀδυσσῆι σπερχομένῳ, ἠδ' ἐπαρήγει, Il. 27, 783.

Ἐπαρηγών, όνος, ὁ καὶ ἡ, adjutor, auxiliator.

Ἐπάρηξις, ἡ, auxilium.

Ἐπαρήρειν, pluſq. ind. act. verbi ἐπάρω.

Ἐπαρησάμενος, a. 1. part. med. Ion. pro ἐπαρασάμενος. Ab ἐπαράομαι.

Ἐπαρθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἐπαίρω.

Ἔπαρθεν, a. 2. ind. act. verbi πέρθω.

Ἐπαρίστερος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſiniſter, perverſus, ineptus. Hinc

Ἐπαριστερότης, ητος, ἡ, q. d. ſiniſteritas; (2) ineptia, inſulſitas.

Ἐπαριστέρως, Adv. ſiniſtre; (2) inepte.

Ἐπάρκεια, ας, ἡ, auxilium. Ab ἐπαρκέω.

Ἐπάρκεσις, ἡ, idem.

Ἐπάρκεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐπήρκεσε.

Ἐπαρκέσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἐπαρκέω, ῶ, arceo, propulſo; (2) opitulor, opem fero; (3) ſuppedito, ſuggero, f. ἐπαρκέσω, ἐπαρκέσοντα, opem laturum, a. 1. ἐπήρκεσα, inf. ἐπαρκέσαι, Poët. ἐπαρκέσσαι. Ἤδειν εἰς θάλατταν τὰ σκεῦη αὐτῶν βάλοιεν, ἢ τοῖς διαφθείροις ἐπαρκέσειεν, Dem.

Ἐπαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſufficiens.

Ἐπαρκιος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἐπαρκέω.

Ἐπαρκούντως, Adv. ſufficienter. Ab ἐπαρκοῦν, οῦν, Part. Ab ἐπαρκέω.

Ἔπαρμα, ατος, τὸ, locus ſublatus, editus; (2) tumor, tuberculum. Ab ἐπαίρω.

Ἐπαρμὸς, ἡ, idem.

Ἐπαρόμενον, acc. ſ. præſ. part. paſſ. per Sync pro ἐπαιρόμενον, ab ἐπαίρω.

Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπάρχομαι.

Ἐπάρουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, agricola, hortulanus.

Ἔπαρσις, εως, ἡ, elevatio; (2) ſuperbia. Ab ἐπαίρω.

Ἐπαρῶ, f. 1. ind. act. Æol. pro ἐπαρῶ, ab ἐπαίρω.

Ἐπαρτάω, ῶ, ſuſpendo deſuper; (2) ſed ἐπαρτάομαι, ῶμαι, impendeo, Perf. ἐπήρτημαι κίνδυνος, impendens periculum.

Ἐπαρτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, paratus, qui eſt in promptu. Ex ἐπὶ, & ἀρτίομαι, paro.

Ἐπαρτίζω, paro, perficio.

Ἐπαρτικὸς, ἡ, ὸν, attollens, inflans. Σίσυρα καὶ ἐπαρτικὸν μὲν, καὶ σομάχῳ ἐπαρτικὸν, Arit. Ab ἐπαίρω.

Ἐπαρτύω, apto, adapto.

Ἐπαρυστὴρ, ῆρος, ὁ, & ἐπαρυστρὶς, ίδος, ἡ, hauſtrum, infuſorium. Ex ἐπὶ, & ἀρύω.

Ἐπαρχία, ας, ἡ, præfectura, provincia. Ab ἔπαρχος.

Ἐπαρχικὸς, ἡ, ὸν, ad magiſtratum pertinens, proconſularis.

Ἐπαρχιώτης, ου, ὁ, provincialis, F. ἐπαρχιῶτις, ιδος. Ab eod.

Ἔπαρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, præſes, præfectus.

Ἐπάρχω, f. ξω, impero, dominor; (2) ſum præfectus. Hinc ἐπάρχομαι, auſpicor. Τῆς Εὐρώπης ἔπαρχον Locr.

Ἐπαρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium.

Ἐπαρωγὸς, οῦ, ὁ, auxiliator.

Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπᾴδω.

Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. πάω.

Ἐπασθμαίνω, anhelo.

Ἐπασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo, inſtruo adverſus aliquem. Σοφίαν ἐπασκῶ, Ariſt. Nub. 517. Hinc

Ἐπασκητὴς, οῦ, ὁ, exercitator, athleta, Heſ.

Ἔπασμα, ατος, τὸ, incantamentum; (2) cantilena pueris a nutricibus cantari ſolita. Ab ἐπᾴδω.

Ἐπασπαίρω, palpito.

Ἐπασσύτερος, έρα, ρον, alter poſt alterum. Ex ἐπὶ, & ἆσσον, prope.

Ἐπασσυτεροτριβὴς, ὲς, idem.

Ἐπαστράπτω, fulgeo, emitto ſplendorem.

Ἔπαχεν, imperf. ind. act. v. πάχω.

Ἐπάταξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. πατάσσω.

Ἐπατήθην, a. 1. ind. paſſ. v. πατέω.

Ἐπάτησε, calcavit, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐπαυγάζω, f. άσω, luminis radiis illuſtro, lucem adfero; at in Paſſ. ſplendeſco; (2) ſplendeo. Hinc

Ἐπαύγασμα, ατος, τὸ, ſplendor.

Ἐπαυδάω, ῶ, f. ήσω, inſuper dico.

Ἐπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, in pertinacia perduro, pertinaciter reſiſto.

Ἐπαύλειος, ον, in aulam ferens, Epith. januæ.

Ἐπαυλέω, præcino, accino. Θρῆνον ἐπηύλει τῷ Πυθαγόρᾳ, Luc.

Ἐπαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſtabulor, in loco commoror, in tentorio ago. Τὴν νύκτα ἐπαυλισάμεθα τῇ μάχῃ, Luc.

Ἐπαύλιον, ου, τὸ, villa, villula; τὰ ἐπαύλια, repotia, ſecundus nuptiarium dies.

Ἔπαυλις, ἡ, villa, caſa, ſtabulum, ovile.

Ἔπαυλος, ου, ὁ, ſtabulum.

Ἐπαυξάνομαι, & ἐπαύξομαι, creſco. Ab

Ἐπαυξάνω, & ἐπαύξω, f. ξήσω, adaugeo. Ἐπαυξῆσαι πατρίδα, Dem. Hinc

Ἐπαύξη, ης, ἡ, accretio, incrementum.

Ἐπαύξησις, εως, ἡ, idem.

Ἐπαυξὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, creſcens paulatim, ut febris. Ἐπαυξέες νόσοι, Hippocr. Ab eod.

Ἐπαυρεῖ, 3. ſ. præſ. ind. act. pro ἐπαυρέει, ab ἐπαυρέω.

Ἐπαυρέμεν, præſ. inf. act. Ion. pro ἐπαυρεῖν.

Ἐπαύρεο, 2. ſ. a. 2. ind. med. Ion. pro ἐπηύρεσο.

Ἐπαυρέω, ῶ, ἐπαυρίσκομαι, & ἐπαύρομαι, fruor, utilitatem & fructum percipio; (2) damnum accipio, pœnas luo; (3) adſequor, contingo; (4) conſequor, nanciſcor. Παῦρος χρέα λοιγὸν ἐπαυρεῖν, Il. 11, 572.

Ἐπαύρηαι, fruaris, 2. ſ. præſ. conj. med. Ion. pro ἐπαύρῃ.

Ἐπαύρεσις, vel ἐπαύρεσις, εως, ἡ, fruitio, voluptas, gaudium. Ab ἐπαυρέω.

Ἐπαυρίζω, ſpiro, flatum emitto.

Ἐπαύριον, Adv. cras. Hinc ὁ ἐπαύριον, craſtinus.

Ἐπαυρίσκω, fruor, idem quod ἐπαυρέω.

Ἐπαύρομαι, idem.

Ἐπαύροιτο, 3. ſ. a. 2. opt. med. v. ἐπαυρέω.

Ἐπαύρωνται, 3. pl. præſ. conj. med.

Ἐπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. παύω.

Ἐπαύσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἐπαῦσον, 2. ſ. a. 1. imp. act. v. ἐπαύω.

Ἐπαύσω, 2. ſ. a. 1. med. Att. & Ion. pro ἐπαύσασο, a παύω.

Ἐπαυτίκα, ſtatim.

Ἐπαυτοφώρῳ, in flagranti delicto, in ipſo facto. Sic conjunctim ſæpe invenitur, pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, cujus dativi nominativus τὸ αὐτόφωρον, ipſum furtum, eſt indictus, cum occurrat αὐτόφωρος.

Ἐπαυχένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cervici imponitur. Ex ἐπὶ, & αὐχὴν, cervix.

Ἐπαυχέω, ῶ, glorior ob. Ἐπαυχήσω τοῖς λόγοις, Ariſt. Av.

Ἐπαφαίρεσις, εως, ἡ, detractio iterata. Ab

Ἐπαφαιρέω, ῶ, inſuper demo, ſeu detraho.

Ἐπαφαυαίνω, exſicco. Sed hoc verbum præſupponitur tantum, propter ἐπαφαυανθείην, ex Ariſtophanis Ranis, ubi tamen alii legunt ἀναφαυανθείην.

Ἐπαφάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contrecto; (2) demulceo. Ab ἁφάω.

Ἐπαφανθείην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐπαφαυαίνω.

Ἐπαφὴ, ῆς, ἡ, contactus, contrectatio. Ex ἐπὶ, & ἁφάω.

Ἐπάφησις, ἡ, idem.

Ἐπάφησεν, aor. 1. indic. act. v. ἐπαφίημι.

Ἐπαφίημι, fut. ήσω, immitto. Ἐπαφιέναι τὰ παλτὰ, Xen.

Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, Epaphras. Nomen viri, decurtatum ab Ἐπαφρόδιτος.

Ἐπαφρίζω, ſpumam ago, ſpumo.

Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, Epaphroditus. Nomen viri. Venuſtus.

Ἔπαφρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuper quo ſpuma eſt.

Ἐπαφῶ, a. 2. conj. act. v. ἐπαφίημι.

Ἐπάχθεια, ας, ἡ, moleſtia, offenſa. Ab

Ἐπαχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravis, moleſtus. Ex ἐπὶ, & ἄχθος, pondus.

Ἐπαχθῶς, Adv. moleſte. Ab ἐπαχθὴς.

Ἐπαχλύω, tenebris obſcuratus ſum.

Ἐπάχυνσεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. παχύνω.

Ἐπαχύνθην, a. 1. ind. paſſ. v. παχύνω.

Ἐπεὰν, Conj. poſteaquam. Ab ἐπάν.

Ἐπέβα, aſcendit, 3. ſing. a. 2. ind. act. Dor. pro ἐπέβη, ab ἐπιβαίνω.

Ἐπέβαινον, imperf. ind. act.

Ἐπέβαλλε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. ἐπιβάλλω.

Ἐπέβαλον, injeci, a. 2. ind. act.

Ἐπέβασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπεβίβασε, a verbo ἐπιβιβάζω.

Ἐπέβην, a. 2. ind. act. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπέβησα, a. 1. ind. act.

Ἐπεβίβασα, a. 1. ind. act. v. ἐπιβιβάζω.

Ἐπέβιω, 3. ſ. a. 2. ind. act. ab ἐπιβίωμι.

Ἐπέβλεψα, a. 1. ind. act. v. ἐπιβλέπω.

Ἐπεβούλευσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐπιβουλεύω.

Ἐπεγγελάω, ῶ, illudo, inſulto. Τοῖς θανοῦσι φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν, Soph. Aj. 1008.

Ἔπεγγυος, ὁ καὶ ἡ, per ſponſionem factus.

Ἐπέγειρε, 2. ſing. præſ. imp. act.

Ἐπεγείρω, excito. Δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν ἐπεγείρειν, Soph. Oed. Col. 525. Σφῷν δ' αὐλὸν εἵνεκ' ἐπεγεῖρον, Ariſt. Av. 84.

Ἐπέγεντο, 3. ſing. a. 2. ind. med. per Sync. pro ἐπεγένετο, ab ἐπιγίνομαι.

Ἐπεγερμὸς, ὁ, &

Ἐπέγερσις, ἡ, expergefactio, incitatio.

Ἐπεγερτικὸς, ἡ, ὸν, incitandi, excitandi vim habens.

Ἐπεγερτικῶς, ad incitandum apte.

Ἐπεγκαχάζω, rideo ſuper aliqua re, & quidem in malis alienis.

Ἐπεγκάπτω, unde ἐπέγκαψον, ſuperingere, devora inſuper

Ἐπεγκεράννυμι, inſuper miſceo.

Ἐπεγκολάπτω, incido.

Ἐπεγκρεμάω, ſuſpendo in v. c. fumo.

Ἐπεγκυλίω, volvo in re obliqua. Paſſ. volutor, hæreo in re aliqua.

Ἐπεγνωκόσι, dat. pl. perf. part. act. v. ἐπιγινώσκω.

Ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἐπέγνωτε, cognoviſtis, 2. pl. a. 2. ind. act.

Ἐπέγρετο, 3. ſing. imperf. ind. med. per Sync. pro ἐπεγείρετο, a verbo ἐπεγείρω.

Ἐπεγχαίνω, inhio, irrideo, in a. 2. ἐπεγχανεῖν, ἐπεγχανών.

Ἐπεγχείρησις, ἡ, conatus, aggreſſio.

Ἐπεγχέω, infundo.

Ἐπέγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur, ſeu infuſum eſt. Ab ἐπεγχέω. Hinc

Ἐπεγχυματίζω, inſtillo, infundo.

Ἐπεγχύτης, ου, ὁ, pincerna. Ab eod.

Ἐπεγχύω, inſuper infundo, iterum infundo.

Ἐπεδείξατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. verbi ἐπιδείκνυμι.

Ἐπέδησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. πεδάω.

Ἐπεδίδου, 3. ſ. imperf. ind. act. v. ἐπιδίδωμι.

Ἐπέδραμε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἐπιτρέχω.

Ἐπέδρης, moræ, gen. ſing. Ion. pro ἐφέδρας.

Ἐπέδυν, a. 2 ind. act. v. ἐπιδύω.

Ἐπέδωκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐπιδίδωμι.

Ἐπεῖσαι

Ἐπέεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ἔπεσι, ab ἔπος.

Ἐπέζευξε, 3. f. a. 1. ind. act. v. ἐπιζεύγνυμι.

Ἐπέζητει, 3. f. imperf. ind. act. v. ἐπιζητέω.

Ἐπέθετο, 3. f. a. 2. ind. med. v. ἐπιτίθημι.

Ἐπέθηκε, 3. fing. a. 1. ind. act.

Ἐπεθύμησε, 3. f. a. 1. ind. act. v. ἐπιθυμέω.

ΕΠΕΙ, postquam; (2) quoniam, quandoquidem; (3) alioqui.

Ἐπείγεαι, 2. f. indic. pass. *Ion.* pro ἐπείγῃ.

Ἐπείγετο, 3. f. imperfect. ind. pass. *Ion.* pro ἠπείγετο.

Ἐπειγομένοιο, pass. *Ion.* pro ἐπειγομένου, ab

ΕΠΕΙΓΩ, f. ξω, urgeo, impello; ἐπείγομαι, festino, propero, maturo; (2) initio. Ἐπείγει γάρ με τὸν διὰ πυρός, Soph. Oed. 1535. Τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον, Id. Phil. 499. Ἐγὼ δ' ἀρὲς τὸ δεῖπνον ἤδη ἐπείξομαι, Arist. Conc. 1143.

Ἐπειδὰν, postquam, quoniam. Ab ἐπεί.

Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεί.

Ἐπειδήπερ, *Conj.* quandoquidem.

Ἐπείδοι, 3. fing. præf. opt. act. v.

Ἐπεῖδον, inspexi, ab inusitato ἐπείδω.

Ἐπεὶ, *Poët.* quum; (2) quoniam. Ab ἐπεί.

Ἐπείθετο, 3. f. imperf. ind. pass. v. πείθομαι.

Ἐπεικάζω, fut. άσω, conjicio, conjecto; (2) conjectura adsequor.

Ἐπεὶ κε, f. ἐπεί κεν, quando, postquam, *potissimum* pro ἐπειδάν.

Ἐπεικτής, οῦ, ὁ, instigator. Ab ἐπείγω.

Ἐπειλημμένη, perf. part. pass. f. g. *Att.* pro ἐπιλελημμένη, ab ἐπιλαμβάνω.

Ἔπειμι, succedo; (2) invado. Ἐπεισί μοι γέλων, Luc.

Ἔπειμι, immineo, sum super & post, unde ἐπεσσόμενοι, *Poët.* posteri.

Ἐπεῖναι, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐφεῖναι, ab ἐφίημι.

Ἐπείνησε, a. 1. ind. act. verbi πεινάω.

Ἐπεῖναι, præf. inf. pass. v. ἐπίνεμαι.

Ἔπειξις, εως, ἡ, festinatio. Ab ἐπείγω.

Ἐπείπερ, *Conj.* quoniam, quandoquidem.

Ἔπειρα, *transfixi*, a. 1. ind. act. verbi πείρω.

Ἐπειράθην, a. 1. ind. pass. verbi πειράω.

Ἐπείρασα, *tentasti*, 2. fing. a. 1. ind. med.

Ἐπειρᾶτο, 3. f. imperf. med. *contr.* pro ἐπειράετο.

Ἐπείρεσθαι, præf. inf. med. v. ἐπείρομαι.

Ἐπείρεν, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπειρε, & hoc *contr.* pro ἐπείρεε, a πείρω.

Ἐπειρύσαι, inf. med. *Poët.* pro ἐπερύσαι, ab ἐπερύω, attraho.

Ἐπειρώοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro Ἐπειρῶντο, *periculum faciebant*, 3. pl. imperf. ind. pass. pro ἐπειράοντο, a πειράω.

Ἐπειρωνεύομαι, ironice loquor super aliqua re, derideo.

Ἐπειρωτᾶν, *rogare*, præf. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐπερωτάειν, a verbo ἐπερωτάω.

Ἐπειρώτων, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπηρώτων, *contr.* ex ἐπηρώταον.

Ἐπειρώτησιν, acc. fing. *Ion.* pro ἐπερώτησιν.

Ἔπεισα, *adii*, a. 1. ind. act. verbi ἔπειμι, *adeo*.

Ἐπείσακτος, ου, ὁ, ἡ, Sophocl. [illegible] quod superinductum est, accessio, incrementum. Ab ἐπεισάγω. Sed apud Sophocl. alii legunt ἐπακτὸν, ab ἐπάγω.

Ἐπεισάγω, super induco, aliunde inveho, adscisco, adopto.

Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, superinductio, invectio, importatio.

Ἐπεισαγώγιμος, ου, ὁ, ἡ, invectitius, importatus aliunde.

Ἐπείσακτος, ου, ὁ, ἡ, advectitius, ascititius. Ab [illegible]

Ἐπεισβαίνω, insuper ingredior; (2) ingredior. Ἐπεισβαίνειν τῷ ἵππῳ ἐπὶ τὴν θάλατταν, Xen.

Ἐπεισβάλλω, super infundo, v. c. aquam vino; (2) ingredior; (3) irrumpo.

Ἐπεισβάτης, ου, ὁ, vector, miles classiarius.

Ἐπεισδέχομαι, fut. ξομαι, insuper admitto & recipio intro.

Ἐπεισελαύνω, super ingredior, invado.

Ἐπεισέρχομαι, idem.

Ἐπεισηγέομαι, ἦμαι, insuper induco; (2) in usum, consuetudinem induco, invenio; (3) celebro.

Ἐπεισήγησις, ἡ, initium. Vox Schol. v. Εἴσοδος.

Ἐπεισῆλθον, a. 2. ind. pass. verbi [illegible]

Ἐπεισιν, *adit*, 3. fing. præs. ind. act. verbi ἔπειμι.

ΕΠΕΙΣΙΟΝ, ου, τὸ, squaliculus, ima pars ventris.

Ἐπεισκαλέω, ῶ, intro voco.

Ἐπεισκρίνομαι, ingredior, insinuo me.

Ἐπεισκυλίω, ῶ, advolvo; (2) infero, inculco, & ferè in malam partem, inepte infero.

Ἐπεισκύπτω, incumbo alicui rei.

Ἐπεισκωμάζω, comissatum ad aliquem venio; (2) irrepo aliunde, insinuo me.

Ἐπεισόδιον, ου, τὸ, pars fabulæ quasi adventitia, sive digressio in carmine epico, ad narrationem non necessaria, sed tamen apte cum fabula conjuncta suavitatis, & ornatus causa; (2) omne acroama, adventitium & jucundum. Ab ἐπείσοδος.

Ἐπεισόδιος, ὁ, ἡ, superinductus, adventitius. Ab eod.

Ἐπεισοδιόω, ῶ, tanquam episodion interjicio & interfero. Ab ἐπεισόδιον.

Ἐπεισοδιώδης, εος, ὁ, ἡ, qui abundat crebris ἐπεισοδίοις, quod est in vitio.

Ἐπείσοδος, ου, ὁ, ἡ, ingressio, adgressio.

Ἐπεισπαίω, insilio, irrumpo. Ἐπεισπέπαικε, irruit, irrupit, Aristoph. Plut. 804.

Ἐπεισπέμπω, immitto alicui.

Ἐπεισπηδάω, ῶ, f. ήσω, super insilio.

Ἐπεισπίπτω, super incido.

Ἐπεισπλέω, navigo in v. c. portum.

Ἐπεισπνέω, insuper spiro.

Ἐπεισρέω, super influo.

Ἐπεισφέρω, intero, intromitto. Χοία δ' ποία τὸνδ' ἐπεισφέρεις λόγον; Arist. Θεσμ. 1174.

Ἐπεισφρέω, & ἐπεισφρέομαι, insuper intro fero; (2) superintro. Hinc ἐπεισφρήσαντα, a. 1. ἐπεισφρῆσαι, & ἐπεισφρησόμενος.

Ἔπειτα, *Adv.* deinde, postea, tum. Hinc & ἔπειτα, in posterum; οἱ ἔπειτα, posteri, τὸ ἔπειτα, posteritas; (2) nonnunquam abundat; (3) interrogantis est cum indignatione; (4) *argumentanti servit*, enimvero, atqui. Ex ἐπί, & εἶτα.

Ἐπεί τε, postquam. Ex ἐπεί, & τε.

Ἐπεί τοι, idem ex ἐπεί, & τοι.

Ἐπείχθην, a. 1. ind. pass. v. ἐπείγομαι.

Ἐπεῖχον, imperf. ind. act. verbi ἐπέχω.

Ἐπεκάθισα, a. 1. ind. act. v. ἐπικαθίζω.

Ἐπεκαλεῖτο, 3. fing. imperf. pass. *contr.* pro ἐπεκαλέετο, ab ἐπικαλέω.

Ἐπεκαλύφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi ἐπικαλύπτω.

Ἐπεκβαίνω, egredior, *impr.* in terram e navi.

Ἐπεκβοάω, infamo, *pass.* infamor, rumoribus differor.

Ἐπεκβοηθέω, ῶ, fut. ήσω, ad auxiliandum procurro, auxilium fero.

Ἐπεκδιδάσκω, f. δάξω, amplius doceo & demonstro.

Ἐπεκδίδωμι, insuper elargior, ἐπεκδῶσι, a. 2.

Ἐπεκδιηγέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, insuper commemoro vel enarro, insuper explico.

Ἐπεκδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio.

Ἐπεκδραμεῖν, excurrere adversum. Hinc

Ἐπεκδρομὴ, ῆς, ἡ, excursio, eruptio in aliquem.

Ἐπεκέατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέκειντο, *jacebant super*, 3. fing. imperf. med.

Ἐπεκέκλυστο, 3. fing. plusq. ind. pass. verbi ἐπικλύζω.

Ἐπέκεινα, *Adv.* illic; (2) ultra; (3) ante.

Ἐπεκθέω, adversus aliquem excurro, erumpo.

Ἐπεκκουφίζω, levo.

Ἐπεκλέγομαι, percenseo, perlego.

Ἐπεκκλίνω, declino, deflecto.

Ἐπεκλώσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπικλώθω.

Ἐπεκπίνω, insuper ebibo; (2) ebibo in re aliqua, v. c. dum loquor, inter scribendum.

Ἐπεκτείνομαι, insterior, & ad aliquem... adversus aliquem. Ex ... & ...

Ἐπεκράτει, 3. fing. imperf. ind. act. v. ἐπικρατέω.

Ἐπεκρήνατο, a. 1. ind. act. v. ἐπικραίνω.

Ἐπέκτασις, εως, ἡ, extensio, dilatatio. Ab

Ἐπεκτείνω, idem quod ἐκτείνω, extendo.

Ἐπεκτεταμένως, intente, vehementer.

Ἐπελάθετο, 3. fing. a. 2. ind. med. verbi ἐπιλανθάνομαι.

Ἐπεκτρέχω, procurro adversus; (2) excursionibus & latrociniis infesto.

Ἐπεκτυπέω, ῶ, f. ήσω, persono. Πᾶς ἐπεκτύπησε Ὀλυμπος, Arist. Av. 786.

Ἐπεκφέρω, profero, proveho.

Ἐπεκφεύγω, effugio, perfugio.

Ἐπεκφορὰ, ᾶς, elatio, i. e. pronunciatio.

Ἐπεκχέω, insuper effundo.

Ἐπελάβετο, 3. fing. a. 2. ind. med. verbi ἐπιλαμβάνω.

Ἐπελάθετο, 3. fing. a. 2. ind. med. verbi ἐπιλανθάνομαι.

Ἐπέλασις, εως, ἡ, invasio, impetus. Ab

Ἐπελαύνω, infesto incursu in aliquem feror, invado; (2) adæquito; (3) admoveo. Ἐπὶ τάχιστα ἀλλήλοις ἐπελαύνειν, Xen.

Ἐπελαφρίζω, fut. ίσω, sursum tollo, attollo.

Ἐπελαφρύνω, levo.

Ἐπέλεγχος, ου, ὁ, sequens elenchus, elenchus elencho superadditus.

Ἐπέλευσις, εως, ἡ, invasio, impetus; (2) adventus. Ab ἐπέρχομαι, *advenio*.

Ἐπηλυτικός, ἡ, όν, superveniens, adventitius; (2) subito superveniens. Ab eod.

Ἐπελέλειπτο, 3. fing. plusq. perf. pass. *Att.* pro ἐλέλειπτο, ab ἐπιλείπω.

Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐπέρχομαι.

Ἐπελθὼν, *qui supervenit*, aor. 2. part. act.

Ἐπέλκω, *Ion.* pro ἐφέλκω, retraho, attraho.

Ἐπελπίζω, cum acc. in spem adduco; (2) *cum dat.* spem pono in aliquo; item bene de aliquo spero; (3) spero.

Ἐπέλπομαι, spero.

Ἐπέλυσα, a. 2. ind. act. v. ἐπιλύω.

Ἐπεμαίετο, 3. fing. imperf. indic. med. verbi ἐπιμαίομαι.

Ἐπεμάξατο, 3. fing. aor. 1. ind. med. verbi ἐπιμάσσομαι.

Ἐπεμβάδην, *Adv.* adscendendo. Ab

Ἐπεμβαίνω, ingredior; (2) insulto. Ἄγαν ἐπεὶ ἡμῖν ἐπεμβαίνειν, Plut.

Ἐπέμβαλε, 3. fing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐπενέβαλε, ab ἐπεμβάλλω.

Ἐπεμβάλλειν, *superinjicere*, præf. inf. pass.

Ἐπεμβάλλω, intercalo, interfero; (2) super adjicio, auctarium addo; (3) urgeo, impello; (4) in alium irrumpo. Πολλὰ ἡμεῖς τῷ μέτρῳ ἐπεμβάλλομεν... λόμην, Luc.

Ἐπέμβασις, εως, ἡ, incursus. Ab ἐπεμβαίνω.

Ἐπεμβάτης, ου, ὁ, vector equi, currus, navis; miles classiarius.

Ἐπεμβεβαώς, perf. part. act. *per Crasin*, pro ἐπεμβεβηκώς, ab ἐπεμβαίνω.

Ἐπεμβοάω, ῶ, inclamo, clamorem tollo.

Ἐπεμβόλιμος, ου, ἡ, insititia. Ab ἐπεμβάλλω.

Ἐπεμβολὴ, ῆς, ἡ, Figura grammatica parentheti similis, interjectio.

Ἐπέμεινα, a. 1. ind. act. v. ἐπιμένω.

Ἐπεμελήθη, 3. fing. aor. 1. ind. pass. verbi ἐπιμελέομαι.

Ἐπέμενε, 3. fing. imperf. ind. act. v. ἐπιμένω.

Ἐπεμέμφετο, 3. fing. imperf. ind. med. verbi ἐπιμέμφομαι.

Ἐπεμηνάμην, a. 1. ind. med. v. ἐπιμαίνομαι.

Ἐπέμμηνος, ἡ, fœm. vid. ἔμμηνος.

Ἔπεμπε, 3. fing. imperf. ind. act. v. πέμπω.

Ἐπεμπηδάω, insuper insulto calcibus; (2) insilio; (3) super aliquem ingredior.

Ἐπεμπίπτω, super incido; (2) invado, irruo. Τί δῆτα ταῦτ' ἐπεμπίπτεις; Soph. Aj. 42.

Ἐπέμιξα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμίγνυμι.

Ἐπεμβάπτω, tingo in, immisceo.

Ἐπέμψα, a. 1. ind. act. verbi πέμπω.

Ἐπενέχυτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐπενήχετο, ab ἐπινήχομαι.

Ἐπενδίδωμι, do amplius, addo.

Ἐπένδυμα, ατος, τὸ, superior vestis, ut toga, pallium.

Ἐπενδύτης, ου, ὁ, amiculum, indusium.

Ἐπενδύω, f. ύσω, super induo.

Ἐπενεγκεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐπιφέρω.

Ἐπένεγξις, εως, ἡ, illatio. Scribitur etiam sine γ, ἐπένεξις. Ab ἐπιφέρω, *infero.*

Ἐπενείκαντες, nom. pl. a. 1. part. act. *Poet.* pro ἐπενέγκαντες, ab ἐπιφέρω.

Ἐπένευσα, a. 1. ind. act. v. ἐπινεύω.

Ἐπενέμετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐπινέμω.

Ἐπενήνοον, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἐπινέω.

Ἐπενήνοθε, perf. ind. med. *Att. & per Epenth.* pro ἐπῆνθε, ab ἐπανθέω.

Ἐπενήχετο, *natabat,* 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπινήχω, *supernato.*

Ἐπένησε, *lugebat,* 3. sing. imperf. indic. act. pro ἐπένθει, a πενθέω.

Ἐπένθεσις, εως, ἡ, insertio literæ vel syllabæ; Figura Gramm. Ab ἐπεντίθημι.

Ἐπενθρώσκω, insilio. Unde a. 2. ἐπένθορε, insuit, ἐπενθορών, ἐπενθοροῦσα.

Ἐπενθρώσκω, insilio, irruo.

Ἐπενθυμέομαι, οῦμαι, enthymema enthymemati superaddo.

Ἐπενθύμημα, ατος, τὸ, enthymema enthymemati additum. Ab ἐπενθυμέομαι.

Ἐπενθύμησις, εως, ἡ, enthymematis ad enthymema adjunctio. Ab eod.

Ἐπενθών, aor. 2. part. act. *Dor.* pro ἐπελθών, a verbo ἐπέρχομαι.

Ἐπεντανύω, f. ύσω, insuper intendo.

Ἐπεντείνομαι, contendo me, vires.

Ἐπεντέλλω, mando, jubeo.

Ἐπεντίθημι, infero in medium.

Ἐπεντρίβω, infligo, sc. plagam, vulnus.

Ἐπεντρυφάω, luxuriose aliqua re utor.

Ἐπεντρώγω, una comedo, inf. a. 1. ἐπεντραγεῖν.

Ἐπέντρωμα, τὸ, &

Ἐπέντρωσις, ἡ, voces Epicureæ de voluptatibus quæsitis & superfluis. Ab ἐπεντρώγω. *Casaub.* Al. ab ἐπεντιτρώσκω, *leviter vulnero,* stringo, s. pungo cutem. *Ern.*

Ἐπεντύνω, apparo, instruo. Ἀδάμαστος διὰ ὅδε μ' ἐπ' αὐτοῖς χεὶρ ἐπεντύνουσ' ἐμὴ ἔσφαλεν, Soph. 451.

Ἐπεντύω, idem.

Ἐπεξάγω, educo exercitum. Hinc

Ἐπεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio aciei in hostem.

Ἐπεξαμαρτάνω, pecco insuper, porro.

Ἐπεξανθίζομαι, effloresco, ἐπεξανθισμένος, nitidus, pinguis.

Ἐπεξαπατάω, fallo, decipio.

Ἐπέξειμι, egredior, exscendo; (2) erumpo; (3) reum perago, accuso, item impugno, *verbis* male accipio, s. tracto; (4) ulciscor, punio; (5) persequor oratione, scriptis; (6) operam navo; (7) exsequor.

Ἐπεξελαύνω, f. λάσω, in aliquem provehor equo; (2) immitto; (3) erumpere jubeo. Οἱ Ὀλύνθιοι ἐπεξελαύνουσι τὴν ἵππον, Xen.

Ἐπεξέλεγχος, ὁ, confutationis (ἐλέγχου) copiosior elaboratio.

Ἐπεξέλευσις, εως, ἡ, vindicta, ultio; (2) pœna; (3) executio. Ab ἐπεξέρχομαι.

Ἐπεξελευσόμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. v. ἐπεξέρχομαι.

Ἐπεξελευστικὸς, ὴ, ὸν, ultor, ultrix.

Ἐπεξελθεῖν, aor. 2. infin. act.

Ἐπεξεργάζομαι, f. άσομαι, elaboro; (2) effectum opus polio; (3) absolvo; (4) occido.

Ἐπεξεργαστὴς, οῦ, ὁ, exsecutor.

Ἐπεξεργαστικὸς, ὴ, ὸν, ad operis expolitionem faciens. Ab eod.

Ἐπεξεργαστικῶς, *Adv.* cum quadam operis expolitione.

Ἐπεξέρπω, permeo, pervado, velut calor corpus.

Ἐπεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, incurso, invado, insulto; (2) percurro, oratione persequor; (3) ulciscor, punio; (4) in jus rapio, accuso, actionem intentatam persequor; (5) perficio, absolvo; (6) exscendo aliquo.

Ἐπεξέτασις, ἡ, repetita, altera lustratio, recensio exercitus.

Ἐπεξευρίσκω, f. ρήσω, ultra adinvenio.

Ἐπεξέδραμον, 1. pl. a. 2. ind. act.

Ἐπεξήγησις, εως, ἡ, narrationi juncta narratio; (2) enarratio; (3) Figura, quæ idem variis verbis explicat ornandi vel dilucidius explicandi gratia.

Ἐπεξῆς, *deinceps, Ion.* pro ἐφεξῆς.

Ἐπέξιθι, 2. sing. præs. imper. act. verbi ἐπέξειμι.

Ἐπεξόδια, τα, sacra facta ob felicem expeditionis bellicæ suscipiendæ eventum.

Ἐπέξοδος, ου, ἡ, eruptio, exitus adversus aliquem. Ex ἐπὶ, & ἔξοδος, *exitus.*

Ἐπέοικε, 3. sing. perf. ind. med. v. ἐπείκω.

Ἐπεπείθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐπιπείθω.

Ἐπέπειν, *insequi,* præs. inf. act. *Ion.* pro ἐφέπειν, a verbo ἐφέπω.

Ἐπεπειράτο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεπείρωντο. A πειράω.

Ἐπέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω.

Ἐπέπηγε, *fixerat,* 3. sing. plusq. ind. med. v. ἐπιπήγνυμι, *figo.*

Ἐπέπιθμεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐπεπίθομεν, quod *Ion.* pro ἐπίθομεν, a πείθω.

Ἐπέπλεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐπιπλέω.

Ἐπέπληγον, aor. 2. ind. act. *Att.* pro ἔπληγον.

Ἐπέπληξα, a. 1. ind. act. v. ἐπιπλήσσω.

Ἐπέπλων, a. 2. ind. act. v. ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω.

Ἐπεποίθειν, 1. sing. plusq. ind. med. verbi ἐπιπείθω.

Ἐπεπόνθειν, 1. sing. plusq. ind. med. *Att. & Ion.* pro ἐπεπόνθειν, ab ἐπιπάσχω.

Ἐπεπράγεισαν, 3. plur. plusq. ind. med. v. ἐπιπράσσω.

Ἐπέπταρον, a. 2. ind. act. v. ἐπιπταίρω.

Ἐπεπτάκειν, 1. sing. plusq. ind. act. verbi ἐπιπίπτω.

Ἐπέπυστο, 3. plur. plusq. ind. med. verbi πυνθάνομαι.

Ἐπεραιώθην, aor. 1. ind. pass. v. περαιόω.

Ἐπεργάζομαι, colo, aro, subigo. Hinc

Ἐπεργασία, ας, ἡ, jus arandi inter se; (2) aratio, quæ fit ultra terminos; (3) aratio, cultura.

Ἐπερεθίζω, irrito.

Ἐπερεθισμὸς, οῦ, ὁ, irritatio, proritatio.

Ἐπερείδω, infigo, valde firmo & impingo, imprimo; ἐπερείδομαι, innitor, incumbo. Hinc

Ἐπέρεισε, *adegit,* 3. sing. aor. 1. ind. act.

Ἐπέρεισις, εως, ἡ, illisus; (2) intentio cogitationis in rem aliquam, repugnantia.

Ἐπερεύγω, evomo in aliquem.

Ἐπερήρεισμαι, perf. ind. pass. v. ἐπερείδω.

Ἐπέρησα, aor. 1. ind. act. v. περάω.

Ἐπέρομαι, f. ήσομαι, sciscitor. Πρὶν λέγειν ὑμᾶς τοδὶ, ἐπερήσομαί τι μικρὸν, Arist. Lys. 98.

Ἐπερράγην, aor. 2. ind. pass. v. ἐπιρρήγνυμι.

Ἐπερρίφην, aor. 2. ind. pass. v. ἐπιρρίπτω.

Ἐπέρρωσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιρρώννυμι.

Ἐπερρώσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med.

Ἐπερυθριάω, erubesco ob rem aliquam.

Ἐπερύω, fut. ύσω, attraho.

Ἐπέρχομαι, fut. ελεύσομαι, accedo, advenio, etiam de adventu inopinato transeo; (2) in animum venio; (3) invado, impetum facio; (4) ulciscor; (5) edissero, explico; (6) in concionem dicendi causa prodeo. Εἰθ' ἐπέλθοις ἅπαντά μοι σαφῶς, percurras, s. narres, Arist. Eq. 615.

Ἐπερωτάω, ῶ, interrogo; (2) consulo.

Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, interrogatio; (2) sponsio, stipulatio.

Ἐπερώτησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπερωτήσας, a. 1. part. act. v. ἐπερωτάω.

Ἐπεσβαίνοντα, acc. sing. part. præs. act. *Ion.* pro ἐπεμβαίνοντα, ab ἐπεμβαίνω.

Ἐπέσβεσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπισβέννυμι.

Ἐπεσβαίνω, f. βήσομαι, ingredior; (2) conscendo, sc. navem. Ἐπεσβαίνειν ἐς τὴν θάλασσαν, Thuc.

Ἐπεσβολέω, convicior, maledico. Ex

Ἐπεσβολία, ας, ἡ, convicium. Ab

Ἐπεσβόλος, ου, ὁ & ἡ, maledicus, conviciator. Ex ἐπὶ, ἔπος, & βάλλω, *jacio.*

Ἐπέσεν, vel ἔπεσε, *cecidit,* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, pro πίπτω.

Ἐπεσήθω, per colum adspergo, ap. *Ios.*

Ἐπεσθίω, post alium edo, insuper edo. Ἐπεσθίει μικρὸν σῖτον πολὺ ὄψον, Xen.

Ἐπεσθε, *Poët.* pro ἐπεσθίω.

Ἐπέσθω, 3. sing. præs. imperat. med. verbi ἕπομαι.

Ἔπεσιν, dat. plur. ab ἔπος, *verbum.*

Ἐπέσκαζον, imperf. ind. act. v. ἐπισκάζω.

Ἐπέσκεπτον, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπισκέπτω.

Ἐξεσκέψασθε, 2. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπισκέπτομαι.

Ἐπεσκίασα, a. 1. ind. act. v. ἐπισκιάζω.

Ἐπεσκίρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιρτάω.

Ἐπεσκότησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω.

Ἐπεσον, *cecidi,* a. 2. ind. act. verbi πίπτω.

Ἐπέσπεσθαι, præs. inf. med. *Ion. & Poët.* pro ἐφέπεσθαι, ab ἐφέπομαι.

Ἐπέσπασα, a. 2. ind. act. verbi ἐπισπάω.

Ἐπέσσεται, *erit,* 3. sing. fut. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐπέσται, a verbo ἔπειμι, *sum.*

Ἐπεσσεύοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐπεσεύοντο, ab ἐπισεύομαι.

Ἐπεσσυμένως, incitate, cum impetu, *Aret.*

Ἐπέσσυται, 3. sing. perf. ind. pass. *per Metathes.* pro ἐπέσευται, ab ἐπισεύω.

Ἐπεστάθην, a. 2. ind pass. v. ἐφίστημι.

Ἐπέσταλμαι, perf. ind. pass. v. ἐπιστέλλω.

Ἐπέστειλα, *misi,* a. 1. ind. act.

Ἐπεστενάχιζε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπιστεναχίζω.

Ἐπέστενε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐπιστένω.

Ἐπεστέψαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπιστέφω.

Ἐπεστεὼς, perf. part. act. *Ion.* pro ἐφεστηκὼς, ab ἐφίστημι.

Ἐπέστην, *superveni,* a. 2. indicat. act.

Ἐπεστήρικτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ἐπιστηρίζω.

Ἐπεστήριξα, *confirmavi,* aor. 1. ind. act.

Ἐπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. v. ἐφίστημι.

Ἔπεστι, *Imperf.* imminet; (2) licet. Ab ἔπειμι, *immineo.*

Ἐπέστιος, ου, ὁ, *Ion.* pro ἐφέστιος, rectius autem ἐπίστιος, domesticus, familiaris, epitheton Jovis. Ex ἐπὶ, & ἑστία.

Ἐπεστονάχιζε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπιστοναχίζω.

Ἐπεστραμμένα, nom. pl. perf. part. pass. n. g. verbi ἐπιστρέφω.

Ἐπεστράφην, *conversus sum,* a. 2. ind. pass.

Ἐπεσφαράγιζον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐπισφαραγίζω.

Ἐπεσχάριος, ου, in foco situs, s. ardens, &c. δαλὸς ἐπεσχ. titio.

Ἐπέσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐπέχω.

Ἐπέσχετο, *inhibuit,* 3. sing. a. 2. ind. med.

Ἐπέταν, &c. *Poet. & Dor.* pro ἐπέτειν, ab ἐπέτης.

Ἐπετάσθην, a. 1. ind. pass. v. πετάννυμι, seu πετάζω, *pando.*

Ἐπέτειλα, a. 1. ind. act. v. ἐπιτέλλω.

Ἐπετειόκαρπος, ου, ὁ & ἡ, quotannis fructificans. Ex ἐπέτειος, & καρπὸς, *fructus.*

Ἐπετειόκαυλος, ου, ὁ & ἡ, singulis annis caulem mutans. Ex ἐπέτειος, & καυλὸς.

Ἐπέτειος, ου, ὁ & ἡ, anniversarius. Ex ἐπὶ, & ἔτος, *annus.*

Ἐπετειοφορέω, ῶ, f. ήσω, quotannis fero, s. fructifico. Ab

Ἐπετειοφόρος, ου, ὁ & ἡ, singulis annis fructum ferens. Ex ἐπέτειος, & φέρω, *fero.*

Ἐπετειό-

Ἐπιτελήσω, ῶ, ὁ ἀεὶ ὦ, singulis annis solita mutans. Ex ἐπίτελος, id φάσκω.

Ἐπέτηλα, 3. sing. imper. ind. act. v. ἐπιτέλλω.

Ἐπετίμητο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιτίμημαι.

Ἐπιτύδευε, 3. s. 2. 1. ind. act. v. ἐπιτηδεύω.

Ἐπίτης, ου, ὁ, pedissequus, famulus. Ab ἵπαμαι, sequor.

Ἐπιτήσιος, ὁ ἡ ὁ, vel ἐπετήσιος, α, ον, per totum annum durans; (2) annuus. Ex ἐπί, & ἔτος, annus.

Ἐπετίθη, 1. sing. imperf. ind. act. pro ἐπετίθειν qu. ab ἐπετίθεω, pro ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπόμενος, η, ον, qui sequitur; (2) qui paret, seu obsequitur. Ab ἕπομαι.

Ἐπετίμᾶ, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐπετίμαε, ab ἐπιτιμάω.

Ἐπιτίμοι, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐπετίμων, imperf. ind. act. pro ἐπετίμεον.

Ἐπίτις, ιδος, ἡ, pedissequa, famula. Ab ἵπομαι.

Ἐπίτοσα, a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπίτεσα, ab πιτέω.

Ἐπιτράπω, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω.

Ἐπιτράπητε, 3. plur. aor. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω.

Ἐπίτρῳλα, a. 1. ind. act. v. ἐπιτρέπω.

Ἐπίτυχον, a. 2. ind. act. v ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιβάδεν, a. 2. ind. act. Æol. & Ion. pro ἐφῆδον, ab ἐφάδω.

Ἐπευαζω, lætis vocibus celebro, acclamo.

Ἐπιυθὺ, Adv. recta.

Ἐπιυθὺς, Adv. statim.

Ἐπεβυθόμεθα, 1. plur. imperf. ind. med. verbi πυθόμαι.

Ἐπεβυμίω, ῶ, f. ήσω, bono seu æquo animo sum in re, vel ob.

Ἐπεβύνω, dirigo; (2) rego.

Ἐπιθυλὸς, ὴ, ον, expetendus votis, exoptandus. Ab ἐπεύχομαι.

Ἐπιβλασίομαι, ῦμαι, metuo.

Ἐπιβλαξάμην, a. 1. part. med. v. ἐπιβλάχομαι.

Ἐπιδξαι, 2. sing. f. 2. ind. med. Ion. pro ἐπιδύξῃ.

Ἐπιφημία, ὡ, f. ήσω, fausta acclamatione utor. Ἐπιφήμησαν Ἀχαιοὶ αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, Il. 1, 22.

Ἐπιφήμησα, laudavi, aor. ind. act.

Ἐπιφημίζω, bene precor; (2) honoris causa nomen tribuo, v. c. Sulla ἐπωνυμίᾳ felix, i. e. appellatus est honorifico nomine. Ern.

Ἐπιύχεο, 2. sing. præs. imper. med. Ion. pro ἐπεύχου, ab ἐπεύχομαι.

Ἐπιύχὴ, ῆς, ἡ, precatio, preces, votum.

Ἐπεύχομαι, f. ξομαι, precor, facio vota; (2) glorior, jacto me. Τοσαῦτ' ἐλέξε, πᾶς δ' ἐπηυξατο στρατὸς, Eur. Hec. 542. Ἐπεύξατο τῶν θεῶν, Plut.

Ἐπιωνίζω, fut. ίσω, vilis pretii facio; (2) vili pretio vendo. Ἐπίωνισμένα τῶν ἀγορᾶς, Plut. Ex ἐπί, ἐν, & ὠνέομαι.

Ἐπιυνχέομαι, convivor.

Ἐπιφθὶς, 3. sing. a. 2. ind. pass.

Ἐπίφαντο, 3. plur. pluſq. ind. pass. pro ἐπεφασμένοι ἦσαν, a φαίνομαι.

Ἐπίφερεν, imperf. ind. act. v. ἐπιφέρω.

Ἐπιφυὴς, 3. sing. imperf. ind. act. v. φίομαι.

Ἐπίφρᾰδον, aor. 2. ind. act. v. ἐπιφράζω.

Ἐπιφράσατο, 2. sing. a. 1. ind. med.

Ἐπιφρασατο, Poët. pro ἐπιφράσατο.

Ἐπιφράσω, 2. sing. a. 1. med.

Ἐπίφυκον, 3. pl. imperf. ind. act. v. φύω.

Ἐπιφοιὴ, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐπιφοίει, ab ἐπιφοιέω.

Ἐπιφοιὴ, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐπιχέω.

Ἐπιχεύατε, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχέω.

Ἐπιχεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιχέω.

Ἐπιχύθη, a. 1. ind. pass. verbi χέω.

Ἐπιχραε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐπιχράω.

Ἐπιχρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιχρίω.

Ἐπίχω, f. ἐξω, vel ἐπιχήσω, inhibeo; (2) subsisto; (3) differo; (4) adhibeo, applico; (5) extendo; (6) do, præbeo; (7) obtineo, occupo; (8) re aliqua nitor, fretus sum; (9) in animo habeo; (10) nanciscor, incido in; (11) exagito, facesso negotium; (12) irruo, invado. Ἐπίχειν ἀδὴ τινος, hæsitare; Χαὶ οὐ φάσιμῶ, abstinere; τινὰ λίγοντα, impedire; τῷ γλώσσῃ τινὶ, applicare; ἐπιχεῖν τινας ἐμέρας, intermittere. Οὐ σολλὸν χρόνον μ' ἐπίσχον μὴ μὲ νεωτολεῖν ταχύ, permiserunt, Soph. Phil. 348.

Ἐπίχα, a. 1. ind. act. verbi σπάω.

Ἐπη, carmina, nom. pl. contr. pro ἔπεα.

Ἐπῆ, infit, 3. sing. præs. conj. v. ἔπημι.

Ἐπήβολος, ὁ ἡ ὁ, & ἐπίβολος, proprie qui scopum ferit; (2) qui adeptus est, petita, optata. Ab ἐπιβάλλω.

Ἐπήγαγε, 3. sing. a. 2. ind. act. Att. pro ἐπῆγε, ab ἐπάγω.

Ἐπηγέροντο, 3. pl. imperf. indic. pass. Att. pro ἐπήγειρτο.

Ἐπηγκάλμῶν, aor. 1. ind. med. v. ἐπαγκάλλω.

Ἐπήκεισε, aor. 1. ind. act. v. ἐπεγείρω.

Ἐπηγκρίδες, ων, αἱ, tabulæ navium a puppi ad proram extensæ, quasi ἐπενηκίδες. Ab ἐπενηκεῖν, inferre.

Ἐπηγορέω, accuso, incuso; (2) queror, conqueror. Hinc

Ἐπηγορία, ας, ἡ, accusatio, incusatio; (2) querela.

Ἐπῆεν, 3. sing. imperf. ind. Poët. pro ἐπῆν, ab ἔπημι.

Ἐπήειν, 1. sing. pluſq. indic. med. v. ἔπημι.

Ἐπηετανὸς, ὴ, ὸν, annuus, toto anno durans; (2) copiosus, abundans, largus. Ex ἐπί, & ἔτος, annus.

Ἐπηθρηυῖα, part. perf. act. f. g. v. ἐπαθρέω.

Ἐπῆκαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. Ion. pro ἐφῆκαν, ab ἐφίημι.

Ἐπηκολεύθησα, a. 1. ind. act. v. ἐπακολεθέω.

Ἐπήκοος, ὁ ἡ ὁ, audiens, auditor, qui rem aliquam audit vel audivit; (2) unde aliquid audiri potest. Ex ἐπί, & ἀκέω.

Ἐπήκοσα, a. 1. ind act. v. ἐπακέω.

Ἐπηκροῶντο, ab ἐπακροάομαι.

Ἐπηλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. φάλλω.

Ἐπήλθον, aor. 2. ind. act. per Syncop. pro ἐπῆλυθον, ab ἐπέρχομαι.

Ἐπήλης, ιδος, ἡ, operculum arcæ vel ciſtæ; (2) macula a sole. Ex ἐπί, & ἥλιος.

Ἐπηλυγάζω, & ἐπηλυγάζομαι, obumbro, velut umbraculo tego, tropice, tego, obscuro, in pass. lateo. Ab ἐπήλυξ.

Ἐπηλυγίζω, fut. ίσω, idem.

Ἐπήλυθε, 3. sing, aor. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι.

Ἐπήλυξ, υγος, ὁ ἡ ὁ, obscurus. A λύγη.

Ἐπήλυς, υδος, ὁ, ἡ ὁ, advena, extraneus. Ab ἐπήλυθον.

Ἐπηλυσίη, ης, ἡ, pro ἐπηλυσία, ας, ἡ, adventus, aditus; (2) incantatio, quæ fit veneficiis. Ab ἐπήλυς.

Ἐπήλυσις, ὴ, idem.

Ἐπηλύτης, ου, ὁ, advena. Ab eod.

Ἐπήλυτος, ὁ, idem.

Ἐπημάτιος, ον, diurnus, qui interdiu facit quid, fit, &c. Ab ἦμαρ.

Ἐπήμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐπημύνω.

Ἐπημοιδὶς, ὴ, ον, permutatorius, mutuus. Ex ἐπί, & ἀμοιβὸς, muto.

Ἐπῆν, 3. sing. imperf. ind. v. ἔπημι.

Ἐπηνεμίη, ης, ἡ, ventosus, vanus, evanidus, in ventum abiturus. Ex ἐπί, & ἄνεμος, ventus.

Ἐπήνεον, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἐπαινέω.

Ἐπήνεσε, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐπήνεγκαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπήνεγκον.

Ἐπήνεικαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἐπήνθη, perf. ind. med. v. ἐπανθέω.

Ἐπηνίστασε, aor. 1. ind. act. v. ἐπανατείνω.

Ἐπηνοῖδεν, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἐπαινέω.

Ἐπήξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. πήγνυμι.

Ἔπηξε, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐπήορος, ὁ, ἡ, ὸν, sublimis, in alto situs. Ex ἐπί, & ἀείρω, tollo.

Ἐπήρκεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαρκέω.

Ἐπῆρε, sustulit, a. 1. ind. verbi ἐπαίρω.

Ἐπήρεος, ος, ον

Ἐπήρεος, ος, ὁ ἡ ὁ, amabilis. Ex ἐπί, & ἠρέω, amo.

Ἐπηρμένων, gen. pl. part. præs. act. v. ἐπαίρω.

ΕΠΗΡΕΑΖΩ, f. άσω, noceo, damno officio; (2) infesto; (3) calumnior. Ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν, 1 Pet. 3, 16. Hinc

Ἐπηρεασμὸς, ὦ, ὁ, idem quod ἐπήρεια.

Ἐπηρεαστικὸς, ὴ, ὸν, injuriosus; (2) contumeliosus.

Ἐπήρεια, ας, ἡ, proprie injuria, maxime in contumeliam infesiosis; (2) insultatio; (3) calumnia sycophantæ; (4) mulcta; (5) impetus hostilis; (6) odium, s. cupiditas judicis alicui nocendi, opp. χάρις, Attice.

Ἐπηρμένος, acquiescens in re aliqua.

Ἐπῆρσεν, fustulit, 3. sing. aor. 1. ind. act. contr. v ἔρσελε. pro ἐπῆρε, a verbo ἐπάρω.

Ἐπήρτμος, ος, ὁ ἡ ος, ad remigationem accinctus; (2) remis instructus. Ab ἐπί, & ἐρέτμος, remus.

Ἐπήσατο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπέομαι.

Ἐπηρίσας tectos, acc. pl. ab

Ἐπηρεφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, tectus, coopertus. Ex ἐπί, & ἐρέφω, tego.

Ἐπήρης, ους, ὁ ἡ ὁ, paratus & instructus, proprie ad remigationem. Ex ἐπί, & ἐρέσσω, navigo.

Ἐπήρθη, 3. sing, a. 1. ind. pass. v. ἐπαίρω.

Ἐπήρτος, ος, ὁ ἡ ὁ, de quo contenditur; (2) æmulatione dignus. Ex ἐπί, & ἴστε.

Ἐπήρυ, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐπήρυε, ab ἐπαρύω.

Ἐπήρυσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum v ἐφελκ. pro ἐπῆρε, a verbo ἐπάρω.

Ἐπήρτυσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum v ἐφελκ. pro ἐπῆρτε, ab ἐπαρτάω.

Ἐπηρτυμένος, part. perf. pass. v. ἐπαρτάω.

Ἐπήρτυσε, 3. sing. imperf. ind. contr. pro ἐπηρτάτα, ab ἐπαρτάω.

Ἐπηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἐπηρωτήσω, f. 1. ind. act.

Ἐπηρώτων, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπηρώτεον.

Ἐπῆσαν, 3. pl. imperf. ind. v. ἔπημι.

Ἐπηφθέων, 3. pl. opt. pass. Ion. & Boeot. pro ἐφαθείησαν, ab ἐφάομαι.

Ἐπήφθητο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ἐφάομαι.

Ἐπησκέατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐπασκέω.

Ἐπητᾶι, 3. sing. præs. conj. med. v. ἐπαμαι.

Ἐπιτεία, ἡ, sapientia, facundia.

Ἐπιτὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, facundus. Ab ἔπος.

Ἐπητυσμὲς, ὴ, ὸ ἡ ὸ, densus; (2) confertus. Ex ἐπί, & ἤρτιον, stamen.

Ἔπητυς, ύος, ἡ, facundia. Ab ἔπος.

Ἐπηχέω, ῶ, obstrepo, insono.

Ἐπηχθισμένος, perf. part. pass. v. ἐπαχθέομαι.

Ἐπήρος, ος, ὁ ἡ ὁ, impendens; (2) sublimis. Ex ἐπί, & ἀείρω, tollo.

ΕΠΙ, Præpos. cum Genitivo super; (2) sub; (3) in; (4) coram; (5) ad; (6) versus; (7) penes; (8) ergà; (9) per; (10) cum; (11) de; (12) a, in notatione officii, ut ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς, ab epistolis; (13) apud; (14) infervit periphrasi, ut τὰ ἐπὶ τοῖς ἵπποις, equitum magister; cum Dativo (15) super; (16) ad; (17) penes; (18) in; (19) post; (20) præter; (21) ob, propter; (22) adversus; (23) apud, juxta; (24) cum; (25) notat conditionem, ut Ζωὴν ἐπὶ τούτοις; ἐζήτησε, inducias his conditionibus sibi dari; & causam, ut ἐφ' ᾧ, propterea quod, & propterea ut, hac conditione ut; (26) tempus, ut ἐφ' ἡμέρᾳ, uno die, vel per unum diem; (27) abundat, ut ἐπὶ γοῦνα πεσὼν, procumbens; (28) facit periphrasin Adverbii, ut ἐπὶ τῷ ἀληθείᾳ, vere; cum Accusativo; (29) super; (30) supra; (31) ad; (32) versus

(33) contra

(33) contra, adversus; (34) in; (35) propter; (36) per; (37) apud, inter; (38) notat tempus, ut ἐπὶ τοῦτον, scil. χρόνον, tamdiu; (39) sine Casu, desuper, superne; (40) additum adjectivis, ut ἐπὶ μέγα, valde. *In compositione notat*; (41) ad, in, super, contra, imminutionem, intensionem, proclivitatem, & vitiationem, seu depravationem: saepe tamen redundat.—(42) *cum Gen.* Sub. in notatione temporis, ut ἐπ' Αὐγούστου. *Eun.*

Ἐπιάλλω, f. ἀλῶ, immitto; (2) mitto. Ἐπιάλλειν σίκελε. Thuc.

Ἐπιάλμενος, praes. part. *per Syncop.* pro ἐπιαλλόμενος, ab ἐπάλλομαι.

Ἐπίαλτης, ου, ὁ, insultor, insultator; (2) incubus. Ex ὅπ, & ἅλλομαι, *salio*.

Ἐπιαλύω, complaceo, gratus sum.

Ἐπιασα, ἐρῶ, a. 1. ind. act. verbi φιάζω.

Ἐπιαύθω, *profundus sum*, a. 1. ind. pass.

Ἐπιαύω, dormio inter vel apud. ἦσι ζυζάτης ἰδιλὶς ἰον ἐπίαυον, Odyss. 15, ult.

Ἐπιαχον, 3. pl. imperf. ind. act. v. Ἐπιάχω, acclamo. Ἐπίαχον, Il. 5, 860.

Ἐπίβα, *nauta*, 2. sing. a. 2. imper. *per Apoc.* pro ἐπίβηθι, ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβάθρα, ας, ἡ, pons qui machinis admovetur ad muros urbium scandendos; (2) aditus ad rem, v. c. scientiam, basis.

Ἐπιβαίνω, ascendo, aggredior.

Ἐπίβαθρον, ου, τὸ, naulum. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβάλω, a. 2. opt. act. v. ἐπιβαίνω.

Ἐπιβαίνμεν. *Ion.* pro ἐπιβαίειν.

Ἐπιβαίω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conscendo. Ἐπιβαίειν τ' Ἀχαιικὲς, Dem. ἐτὸν τετταράκοντα, Plat. τοῖς τρόποις, Thuc. Κολχίδα νῆα, Soph. ἐπὶ τὰς ναῦς, Thuc. εἰς λόγον, Herodot.

Ἐπιβακχεύω, laeta voce adclamo.

Ἐπιβαίης, 2. f. a. 2. conj. act. v. ἐπιβαίνω.

Ἐπιβάλλω, 2. f. pr. imperf. med. *Dor.* pro ἐπιβάλλω, & hoc *Att.* & *Ion.* pro ἐπιβάλλεσο.

Ἐπιβάλλω, f. λῶ, injicio; (2) impono, velut mulctam, &c. (3) addo; (4) imprimo, sc. notam, &c. (5) contendo aliquo; (6) urgeo, ingruo; (7) aggredior, capesso; (8) τὰ ἐπιβάλλοντα, quae ad nos pertinent, officia, & sic ἐπὶ *in medio*. Οὐδὲ Σύμβολον ἐπέβαλεν Ὀρνιθαρχῶν ἀδεὲς ἐοὶ παρεῖναι; Arist. Av. 1220. Διὰ τοῦτο ταῖς γεωπανήτισιν Σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν, Arist. Θεσμ. 422.

Ἐπιβαλῶσα, a. 2. part. act. f. g.

Ἐπιβαλῶσι, *injicient*, 3. pl. f. 2. ind. act.

Ἐπιβαπτίζω, immergo.

Ἐπιβάπτω, fut. ψω, idem.

Ἐπιβαρέω, ῶ, f. ήσω, adgravo; (2) gravi damno adficio.

Ἐπιβὰς, a. 2. part. act. ab ἐπιβαίνω.

Ἐπίβασις, εως, ἡ, scansio; (2) invasio; (3) incessio; (4) iter; (5) actio. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβασκάμην, praes. infin. act. *Ion.* pro ἐπιβασκέσθαι, a verbo *Pass.*

Ἐπιβάσκω, induco, Hom. Il. 2, 234. ἐπιβασκάμην, inducere.

Ἐπιβαστάζω, fero in v. c. manibus.

Ἐπιβατεύω, navem ingredior; (2) navigio veher; (3) in navi milito; (4) adscendo; (5) minitor, insisto, incumbo; (6) invado, occupo, mihi vendico; (7) inco, congredior. rem v. neream habeo, de animalibus. Ἐπιβατεῦντ τετυ τῷ ῥέματϙ, Herodot. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβατήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, scansorius, ad scansionem pertinens. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, epibator, vector. Ab col.

Ἐπιβατικὸς, ἡ, ὸν, ad epibatas pertinens, Ἐπιβατικὸν πλοῖον, classiarii.

Ἐπιβάσις, ἡ, ὸν, ad quem patet accessus, qui conscendi potest. Ab eod.

Ἐπὶ Βδα, ἡ, dies quarta & ultima festi Apaturiorum apud Athenienses; (2) postridiana Apaturiarum dies; (3) dies secunda nuptiarum.

Ἐπιβδάλλω, fulsus mulgeo.

Ἐπιβεβαιόω, & ἐπιβεβαίομαι, ῶμαι, confirmationem addo, post confirmo, confirmo.

Ἐπιβεβηκὼς, part. perf. act. v. ἐπιβαίνω.

Ἐπιβεβήμαι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐπιβεβῆναι.

Ἐπιβέσεαι, 2. f. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐπιβέσῃ.

Ἐπιβεβήμην, *consensurum esse*, fut. 1. inf. act.

Ἐπιβέσεο, 2. f. pr. imper. med. *Ion.* pro ἐπιβέσσο.

Ἐπιβεβήμενος, f. 1. part. med. v. ἐπιβαίνω.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, inscensor, vel adscensor, qui navem vel equum conscendit, qui nave vel equo vehitur; (2) mobilis, agilis; (3) qui feminam conscendit. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβιβάζω, f. άσω, impono, facio adscendere. Ἐπιβιβάσας ἡ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον πλοῖον, Luc. 10, 34. Ab eod.

Ἐπιβιβάσας, a. 1. part. act.

Ἐπιβιβρώσκω, insuper edo, edo una, velut obsonium cum pane.

Ἐπιβιόω, ῶ, & ἐπιβίωμι, supervivo, ultra vivo, superstes sum. Hinc ἐπιβιώσιμος, ἐπιβιώσιμος, ἐπιβίωσις, ἐπιβίωσιμος.

Ἐπιβλαβὴς, ἐς, ὁ ἡ ἐ, noxius, damnosus. Ἐπιβλαβέστερος, *magis*, *Aris.*

Ἐπιβλαβῶς, damnose, noxie. Ab

Ἐπιβλάπτω, f. ψω, insuper nocco & damnum infero.

Ἐπιβλαστάω, super germino, insuper germino; (2) refrutico.

Ἐπιβλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem. Hinc

Ἐπιβλαστησις, εως, ἡ, supergerminatio, secunda germinatio.

Ἐπιβλαστικὸς, ἡ, όν, qui supergerminat, vel supergerminandi vim habet.

Ἐπιβλασφημία, convicior insuper, ultro.

Ἐπιβλίπτω, f. ψω, inspicio. Ἐπιβλέψειν εἰς τι, τὰς Συμφορὰς τὰς ἐκ τῆς ἀβελίας, Ilocr.

Ἐπιβλίψασα, aor. 1. opt. act. *Aeol.* pro ἐπιβλίψειμι.

Ἐπιβλωδὶν, *Adv.* q. d. injectim, superinjectim, injiciendo. Ab ἐπιβάλλω.

Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, additamentum; (2) panniculus; (3) inserta purpura in fine vestis; (4) ornamentum domus.

Ἐπίβλης, ητος, ὁ, obex, pessulus. Ab eod.

Ἐπίβλητος, η, ὁ ἡ ὴ, adjectitius, adventitius. Ab eod.

Ἐπιβλυξ, *Adv.* abunde, affluenter. Ex ἐπὶ, & βλύζω, *mano*, *fluxus*.

Ἐπίβοος, ε, valde strepens, clamosus. Ab

Ἐπιβοάω, ῶ, & ἐπιβοάομαι, ῶμαι, adclamo, invoco, imploro. Κυτιβόωται Θεσμὸν βίκτουσιν, Eur. Med. 168.

Ἐπιβοήθεια, ας, ἡ, auxilium, subsidium. Ab

Ἐπιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum supervenio, insuper auxilior, praeter alios subvenio.

Ἐπίβουλμα, ατος, τὸ, acclamatio. Ab ἐπιβοάω.

Ἐπιβόησις, ἡ, idem.

Ἐπιβόητος, η, ὁ ἡ ὴ, famosus; in utramque partem, sed magis in malam.

Ἐπίβοιον, τὸ, sc. θῦμα, sacrificium, quod praeter, vel post bovis immolationem fit. Ex ἐπὶ, & βοῦς, *bos*.

Ἐπιβόλαιον, τὸ, velamen, amictorium. Ab

Ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, injectio, impositio; (2) applicatio mentis; (3) impetus; (4) inceptatio; (5) mulcta; (6) tributum, vectigal. (7) impressio notae in nummo, nota ipsa, insigne, quo quem agnoscimus. Ab ἐπιβάλλω.

Ἐπιβολὸς, ου, ὁ ἡ ὸν, compos, qui aliquid adeptus est. Ab eod.

Ἐπιβόλως, *Adv.* ingeniose, sapienter; (2) feliciter.

Ἐπιβοσκέω, fut. ήσω, lambio adsono; (2) bubos edo; (3) strepitum facio.

Ἐπιβόσκησις, εως, ἡ, depasco.

Ἐπιβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboscis. Ab

Ἐπιβοσκομαι, pascor, depascor.

Ἐπιβοτὴρ ἀλφῶν, ῆρος, ὁ, bubulcus.

Ἐπιβούλευμα, ατος, τὸ, insidiae; (2) molimen, adgressio, conatus.

Ἐπιβουλεύσις, εως, ἡ, insidiatio, insidiae.

Ἐπιβουλεύτης, ου, ὁ, insidiator. Ab

Ἐπιβουλεύω, f. εύσω, insidias struo; (2) insidiose molior; (3) consilium capio, delibero; (4) conjuro. Ἐπιβουλεύειν τῇ τυραννίδι, Plat. Θάνατόν τινι, Thuc. λαβεῖν, Dem.

Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, consilium adversus aliquem initum, insidiae. Ex ἐπὶ, & βουλὴ.

Ἐπιβουλία, ἡ, idem.

Ἐπίβουλος, η, ὁ ἡ ὴ, insidiosus.

Ἐπιβούλως, *Adv.* insidiose. Ab ἐπίβουλος.

Ἐπιβραδύνω, cunctor, immoror.

Ἐπιβραχὺ, *Adv.* ad breve tempus.

Ἐπίβραγμα, τὸ, irrigatio, irroratio.

Ἐπιβρέμαι, & ἐπιβρέμομαι, admurmuro.

Ἐπιβρέχω, perfundo, irrigo.

Ἐπιβρίθω, f. ίσω, ingravesco, magno cum pondere irruo, impressionem facio; (2) degravo, deprimo.

Ἐπιβρίμάομαι, ῶμαι, infrendo.

Ἐπιβρίσω, 3. f. a. 1. conj. act. v. ἐπιβρίθω.

Ἐπιβρομέω, ῶ, f. ήσω, adtremo, rugio. Ab ἐπιβρέμω.

Ἐπιβροντάω, ῶ, f. ήσω, insuper tono, attono, intono. Hinc

Ἐπιβρόντητος, η, ὁ ἡ ὴ, cui tonitrua mentem perculere, attonitus; (2) vecors, vesanus.

Ἐπίβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio. Ab ἐπιβρέχω.

Ἐπιβρύω, f. ξω, intremo, fremo.

Ἐπιβούω, f. υσω, fcateo, plenus fum.

Ἐπιβύστρα, ας, ἡ, obturamentum; (2) obturatrix, obstructrix. Ab

Ἐπιβύω, f. υσω, obturo, obstruo. Ἐπιβύειν τὸ στόμα τινος κέρκοισι, Aristoph. Ἐπιβύσασθαι τὰ ὦτα, Luc.

Ἐπιβωμίζω, f. ίσω, aras sacrificandi causa impono. Ex ἐπὶ, & βωμὸς, *ara*.

Ἐπίβωμος, ου, ὁ ἡ ὸν, altari impositus; (2) ad altare cantari solitus. Ex ἐπὶ, & βωμὸς.

Ἐπιγαμιστατέω, ad aram colloco.

Ἐπιγάσσω, aor. 1. int. med. *Poet.* pro ἐπιγάσασθαι, ab ἐπιγάω.

Ἐπιγασσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. pro ἐπιγασσόμεθα.

Ἐπιγαστρέω, ῶ, fut. ήσω, invoco.

Ἐπιγάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, pastor.

Ἐπίγαιος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui super terram est; (2) humi repens. Ex ἐπὶ, & γαῖα.

Ἐπιγαμβρεία, ας, ἡ, connubiorum junctio. Ab

Ἐπιγαμβρεύω, generum adsumo, filiam alicui nuptum do; (2) & in pass. gener fio, uxorem duco.

Ἐπιγαμβρία, ας, ἡ, adfinitas, quae ex junctio matrimonio est. Ab eod.

Ἐπιγαμέω, ῶ, uxorem superinduco, a. 1. ἐπιγῆμα. Οὐ γὰρ ἐπιγήμω πώποτ' ἀνδρὶ, Eur. Or. 572.

Ἐπιγαμία, ἡ, adfinitas, jus connubii. Ab

Ἐπίγαμος, ου, ὁ ἡ ὸν, nubilis.

Ἐπιγάνυμαι, vel ὀπτάνω, gaudeo aliqua re; *impr.* malis alterius.

Ἐπιγαύω, orno, il'ustro.

Ἐπιγάστριον, ου, τὸ, epigastrium, venter exterior. Ex ὅπ, & γαστὴρ, *venter*.

Ἐπιγάστριος, ου, ventri deditus, ad ventrem spectans.

Ἐπιγαυρίαω, ῶ, insulto celamitoso.

Ἐπιγαυρόομαι, ώμαι, exsulto, laetor; (2) efferor animo & feroctor redeor.

Ἐπιγαυρος, ὁ ἡ ὸν, jactabundus; (2) fortis.

Ἐπιγεγάας, perf. part. med. v. ὀπτάνυμαι.

Ἐπιγειραυλος, ου, ὁ ἡ ὸν, cujus caulis humilis est, qui non erectum, sed humi stratum caulem habet. Ex ἐπίγειος, & αὐλὸς.

Ἐπίγειον, ου, τὸ, apsis ima planetae; (2) funis quo navis terrae alligatur. Ab

Ἐπίγειος, ου, ὁ ἡ ὸν, terrestris; (2) humi repens. Ex ὅπ, & γῆ, *terra*.

Ἐπιγειόφυλλος, ου, ὁ ἡ ὸν, a radice tantum foliatus; (2) sparsa humi folia habens.

Ἐπιγελάω, ῶ, arrideo; (2) irrideo, insulto. Ἐπιγελάσαι πρὸς ὑμᾶς ταῖς χορείαις, Arist. Θεσμ. 988.

Ἐπιγεμίζω, f. ίσω, onero, repleo,

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, id, quod ad aliquam rem quasi insuper accedit, accessio; (2) vitium vulneri accedens. Ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, indigena; (2) natus post, adnatus, seu insuper natus.

Ἐπιγενάω, adgenero, insuper genero.

Ἐπιγένημα, τὸ, quod adnatum est; (2) symptoma.

Ἐπιγενηματικὸς, ὴ, ὸν, adnatus, adjunctus velut natura.

Ἐπιγενόμην, 2. a. pass. med. v. ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγεραίρω, insuper honore adficio.

Ἐπιγεύομαι, f. εὔσομαι, gusto, degusto.

Ἐπιγηθέω, gaudeo, lætor aliqua re.

Ἐπιγήτιος, ίδ, ἡ, herba quædam humilis. Ab ἐπιγείη.

Ἐπιγίνομαι, vel ἐπιγίγνομαι, post nascor; (2) adnascor; (3) succedo, subsequor; (4) advenio, supervenio. Οἱ ἐπιγινόμενοι, posteri, Hesr.

Ἐπιγινώσκω, f. ἐπιγνώσω, agnosco, cognosco, reetio, novi; (2) decerno, statuo; (3) amo, diligo.

Ἐπιγλιχαίνω, vi Scius reddo.

Ἐπιγλίχομαι, cupio, appeto.

Ἐπιγλυκαίνω, reddo dulce; (2) dulcesco.

Ἐπιγλυκὺς, ὺ, ὁ ἡ ὑ, dulcis; (2) subdulcis.

Ἐπιγλύφω, f. ψω, inculpo, cælo.

Ἐπιγνάσομαι, malè loquor de aliquo, malè ominor alicui, malè precor.

Ἐπιγλωττίζομαι, vel ἐπιγλωττιδίζομαι, idem. Ἡμῖν γὰρ Ἀθηναίων δ' οὐκ ἐπιγλωττίσομαι τοῖσδε τοῖς ἀνδράσι, Arist. Lys. 37. Ex ἐπὶ, & γλῶττα, lingua.

Ἐπιγλωτὶς, vel ἐπιγλωττὶς, ίδ, ἡ, lingula, lingua minor; (2) membrana cartilaginosa rotunditatis oblongæ in interiore gutturis parte. Ex iisd.

Ἐπιγνάμψω, f. ψω, inflecto, intorqueo.

Ἐπιγνάμψας, a. 1. part. act.

Ἐπίγναφος, ὺ, ὁ ἡ ὑ, interpolitus, innovatus. Ex ἐπὶ, & γνάπτω, polio.

Ἐπιγνοὺς, 3. f. a. 2. apt. v. ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνῶντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Ἐπίγνωθι, 2. f. a. 2. imperat. act.

Ἐπιγνώμη, ης, ἡ, cognitio; (2) venia. Ab ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνωμοσύνη, ἡ, arbitrium, cognitio. Ab

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὠ, arbiter, judex; (2) qui veniam dat, veniæ facilis; (3) inspector sive æstimator instrumenti. Ab ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνῶς, 2. sing. a. 2. conj.

Ἐπιγνώσεσθε, agnoveritis, 2. pl. f. 1. ind. med.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, cognitio, agnitio, scientia. Ab eod.

Ἐπίγνωτος, ὺ, ὁ ἡ ὸν, cognitus, notus.

Ἐπίγονατὶς, ίδος, ἡ, os latum & rotundum, quo genuum commissura tegitur, patella; (2) vestis genus ad genua pertinens.

Ἐπιγονὴ, ῆς, ἡ, instauratio generis; (2) fœtus. Ab ἐπιγίνομαι.

Ἐπίγονος, ὺ, ὁ ἡ ὸν, post natus, fœtus succedaneus; (2) secundis nuptiis natus. Hinc ἐπίγονοι, ων, οἱ, posteri filii. Ab eodem.

Ἐπιγονατὶς, ίδος, ἡ, os toti genu superjectum, mola, patella; (2) femur, genu musculus. Ex ἐπὶ, & γόνυ, genu.

Ἐπίγονυς, ίδος, ὁ ἡ, idem.

Ἐπιγονὶς, ίδος, ὁ ἡ ὶ, idem.

Ἐπιγονίδιος, ὁ ἡ ὸν, genibus impositus.

Ἐπιγράδὸν, Adv. strictim, perstringendo, leviter. Ab ἐπιγράφω.

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, epigramma, inscriptio, sive prosaica, sive metrica. Ab eod.

Ἐπιγραμματογράφος, ὁ, &

Ἐπιγραμματοποιὸς, ὁ, scriptor epigrammatum.

Ἐπιγραμματοφύλαξ, ακος, ὁ, quæstor, qui pecuniam in ærarium conferendam describit. Ab eod.

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio, titulus; (2) indictio; (3) descriptio, census. Ab

Ἐπιγράφω, f. ψω, inscribo; (2) adscribo, ut autori; (3) acceptum refero; (4) virum collationem describo; (5) testium nomina edo, quos producturus sum; (6) subscribo. Ἐπιγράφειν τιμωρὰ τινὶ, Arist. Ἐπιγράφειν ἐπὶ τοῖς ἀναθήμασι τὰς ἐπιγραφὰς, Arist. Haec, ὅτι.

Ἐπιγυιὰς, ὰς, ὁ ἡ ὰ, nasum aliquantum adunc habens; (2) curvus, aduncus.

Ἐπιγυμνάζομαι, insuper exerceo me.

Ἐπιδείκνυμι, in medium profero, divido.

Ἐπιδείκτιος, ὺ, ὁ ἡ ὺ, communis. Ex ἐπὶ, & δαὶς, partior.

Ἐπιδαιτρόομαι, ὀθμαι, fut. ὠσομαι, epulor, convivor, Hes. Ex ἐπὶ, & δαὶς.

Ἐπιδαιτυμὸν, ὺ, τὸ, opsonium. Ex ἐπὶ, & δαιτυὸς, coquus.

Ἐπιδάκνω, mordeo, pungo.

Ἐπιδεκεῖν, f. ἐσω, defico.

Ἐπιδεκάς, ὁ ἡ ὰ, Dorice, pro ἐπίδεκος.

Ἐπιδεκάζω, f. άσω, ultra fœnero.

Ἐπίδασυς, ὺς, ὁ ἡ ὺ, aliquantum densis & hirsutus.

Ἐπιδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, indulgeo, liberalem, nimium me præbeo, in dando, &c. addo corollarium seu auctarium.

Ἐπιδὲ, 2. f. a. 2. imperat. act. v. ἐπιδαίω.

Ἐπιδεδεκότα, acc. f. perf. part. act. v. ἐπιδίδαμι.

Ἐπίδειος, ίος, ὁ ἡ ὸν, indigena.

Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, specimen. Ab ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδειλὰ, Adv. post meridiem. Ab

Ἐπιδειλὸς, ὺ, ὁ ἡ ὸν, prometidianus. Ex ἐπὶ, & δείλη.

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, & ἐπιδεικνυμαι, ostendo, demonstro; (2) specimen artis edo, artem ostento, de oratoribus imprimis, poëtis, &c. Unde (3) & pro dicere, canere, &c. Σὺ τοίνυν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις, Arist. Av. 627. Hinc

Ἐπιδεικτικὸς, ὴ, ὸν, demonstrativus, ostensivus; (2) utens genere dicendi ad ostendendum ingenium & eloquentiam comparato; quod genus ipsum ἐπιδεικτικὸν dicitur, & oratio ipsa ἐπιδεικτική.

Ἐπιδεικτικῶς, Adv. cum ostentatione; (2) demonstrative; (3) aperte, in propatulo; (4) valde ornate.

Ἐπιδείξαι, a. 1. inf. act.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, demonstratio; (2) ostentatio, artis specimen; (3) oratio, cantus, &c. ipse, artis ostendendæ causa. Ab ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδειπνίσω, secundariam cœnam perago.

Ἐπιδείπνιος, ὁ ἡ ὸν, qui post cœnam est, fit, &c. Ab ἐπιδείπνον.

Ἐπιδεῖπνις, ίδος, ἡ, q. d. post-cœnium, cœna secundaria. Ab eod.

Ἐπιδέκατος, ὺ, τὸ, idem.

Ἐπιδέκατος, ὁ ἡ ὸν, decimus; (2) qui post decem penditur.

Ἐπιδεκτικὸς, ὴ, ὸν, capax. Ab ἐπιδέχομαι.

Ἐπιδελάζω, escam impono.

Ἐπιδέμνιος, ὺ, ὁ ἡ ὸν, in strato positus, qui in aut super strato est. Ex ἐπὶ, & δέμνια, stratum.

Ἐπιδεξιοδέξιος, Adv. dextre & ingenue.

Ἐπιδέξιος, ὺ, ὁ ἡ ὸν, qui est ad dexteram, dexter; (2) festus, elegans; (3) urbanus, lepidus. Hinc

Ἐπιδεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas.

Ἐπιδέξιος, Adv. scite, decenter, lepide.

Ἐπιδέομαι, fut. δεήσομαι, insuper egeo; (2) egeo, indigeo.

Ἐπιδέρκομαι, 2. f. præs. indic. med.

Ἐπιδερκόμενος, inspicio.

Ἐπιδερκὴς, ὺς, ὁ ἡ ὲς, visibilis. A præc.

Ἐπιδέρμὶς, ίδος, ἡ, pellis, quæ est inter digitos anserum & avium hujus generis; (2) cuticula sensu destituta & veræ cuti superiecta. Ex ἐπὶ, & δέρας, pellis.

Ἐπιδέρμιος, ίος, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iisd.

Ἐπιδεσμὸς, ὺ, ὁ ἡ ὸν, alligatio, obligatio. Ab ἐπιδέω.

Ἐπιδεσμεύω, f. εύσω, innecto, obligo.

Ἐπιδεσμὶς, ίδος, ἡ, f. ἐσω, idem.

Ἐπιδέσμιον, τὸ, fasciola. Ab

Ἐπιδεσμὸς, ὺ, ὁ, & ἐπιδεσμον, τὸ, 1. annexio, quo vulnus obligatur, fascia.

Ἐπιδεσμοποιὸς, ὸ, ὸν, fasciarius.

Ἐπιδεσπόζω, f. όσω, dominor.

Ἐπιδεύεαι, 2. f. pr. conj. med. for. pro ἐπιδεύῃ, ab ἐπιδεύω.

Ἐπιδεὴς, ὺς, ὁ ἡ ὲς, indigens.

Ἐπιδεῦναι, 2. f. præs. conj. act. v. ἐπιδέομαι.

Ἐπιδεύομαι, & ἐπιδεύω, indigeo.

Ἐπιδεύομαι, ούμαι, præs. part. med.

Ἐπιδέχομαι, excipio; (2) accipio, admitto.

Ἐπιδέω, obligo; (2) alligo.

Ἐπιδεὼς, Adv. parce, non satis. Ab ἐπιδεὴς.

Ἐπιδηλὸς, ὺ, ὁ ἡ ὸν, manifestus.

Ἐπιδήλως, Adv. manifeste.

Ἐπιδημεῦν, f. εύσω, advena sum; (2) peregre advenio, (3) domi sum, non absum. Ab ἐπιδήμιος.

Ἐπιδήμιος, ὸς, f. ίη, ὸν, idem & ab eod. Hinc

Ἐπιδήμιος, ος, ἡ, adventus peregre.

Ἐπιδημιτικὸς, ὴ, ὸν, domi & quasi intra populi fines manens. Ab eod.

Ἐπιδημὶς, ίδος, ἡ, adventus, impr. desertus.

Ἐπιδήμιος, ὺ, ὁ ἡ ὸν, versans in populo; (2) civilis; (3) domesticus; (4) popularis; (5) publicus; (6) peregrinus. Ab eod.

Ἐπιδημιουργία, perficio opus.

Ἐπιδημιουργοὶ, apud Thuc. curatores mutationum reficiendarum, sed apud Procopium Thuc. imitatorem, semper de opifice.

Ἐπίδημος, ὺ, ὁ ἡ ὸν, advena, non indigenus; (2) qui peregre venit.

Ἐπιδὴν, Adv. diu, multo, pro ἐπὶ πολὺ.

Ἐπιδηρὸν, idem, pro ἐπὶ δηρόν.

Ἐπιδιαζεύξω, post alium, qui transit, ipse etiam transeo; (2) pertransco.

Ἐπιδιαγινώσκω, iterum decerno; (2) recognosco.

Ἐπιδιαθήκη, ης, ἡ, posterius testamentum. Ab ἐπιδιατίθημι.

Ἐπιδιαιτάω, divido, partior, describo.

Ἐπιδιαίτησις, εως, ἡ, dispensatio; (2) arbitrium; (3) victus ratio seu ordinatio. Ex ἐπὶ, & διαιτάομαι.

Ἐπιδιαιτητὸς, ὸν, qui iterum disceptatur, judicatur, v. c. lis.

Ἐπιδιακτίομαι, adquiesco. Ex ἐπὶ, & διακτάομαι, consistitus sum. Τὸ ἐπιδιακτήριον ἀργύριον, Pollux. Ale mantuarium, Gell. 18, 13. Angl. Etakis or Forkits.

Ἐπιδιακινδυνεύω, periclitor.

Ἐπιδιακρίνω, insuper discerno, postea discerno.

Ἐπιδιαλάμπω, perluceo; eluceo per.

Ἐπιδιαμένω, permaneo. Hinc

Ἐπιδιαμονὴ, ἡ, permansio, immoratio.

Ἐπιδιανέμω, insuper distribuo.

Ἐπιδιανοέομαι, post excogito.

Ἐπιδιαπέμπω, mitto insuper, sc. post alium jam missum.

Ἐπιδιαπλόα, f. πλοῦσα, insuper navi trajicio; (2) trajicio.

Ἐπιδιαρρήγνυμι, f. ἄξω, ditrumpo.

Ἐπιδιασκοδάζω, recognosco, retracto.

Ἐπιδιασκόδασις, εως, ἡ, recognitio, retractio.

Ἐπιδιασπάω, perstringo, irrideo.

Ἐπιδιατάσσομαι, vel ἐπιδιατιθεμαι, insuper statuo, vel constituo; (2) insuper addo.

Ἐπιδιαλλήλημι, insuper paciscor; (2) depono.

Ἐπιδιατρίβω, tempus tero, moram traho.

Ἐπιδιαφθείρω, vitio, corrumpo.

Ἐπιδιδάσκω, doceo, quod testat, quod alter prætermisit.

Ἐπιδιδυμὶς, ίδος, ἡ, propria & intima testiculorum tunica dura, crassa, & admodum valida. Ex ἐπὶ, & δίδυμος, testiculus.

Ἐπιδίδωμι, insuper do, dono præterea; (2) do, trado, dedo; (3) cresco, augeor; (4) in convivium vocatus venio; (5) in dotem do. Ὅσων καὶ ἐπιδόντων ἐστὶν ἐπιδιδόναι ἐς τὸν γάμον ἰσχύν, Thuc.

Ἐπιδιελέγχομαι, percenseo, percensendo, ordinando recognosco.

Ἐπιδιετὴς, ίδος, ὁ ἡ ὲς, qui biennium excedit.

Ἐπιδιζήμαι, insuper quæro.

Ἐπιδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio.

Ἐπιδικάζω, litigo de re aliqua.

Ἐπιδικάζω, dicepto; (2) fenteptia mea ut judico. Hinc ἐπιδικάζομαι, hereditatem jure peto, vel obtinco; (2) expecto. Hinc
Ἐπιδικασία, ας, ἡ, legis actio de hereditate controversa.
Ἐπιδικάσιμος, ον, arbiter familiæ herciscundæ impr. deinde advocatus in quacunque re; denique expetitus aliis, utilitatis causa.
Ἐπίδικος, ου, ὁ ἢ ἡ, litigiosus, controversus.
Ἐπιδίμοιρος, ου, ὁ ἢ ἡ, plus quam duas habens partes.
Ἐπιδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago, verso.
Ἐπιδιώκας, a. 1. part. act.
Ἐπιδιορθόω, corrigo & emendo, quod dixi aut feci. Hinc
Ἐπιδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio eorum, quæ dicta sunt. Ab ἐπιδιορθόω.
Ἐπιδιορθωτικὸς, ἡ, όν, qui ad corrigenda superiora adjicitur, quo corrigere volumus ea, quæ diximus. Ab eod.
Ἐπιδιουρία, insuper mingo, v. c. pus præter dolorem.
Ἐπιδιπλασιάζω, f. άσω, duplico, ingemino.
Ἐπιδιπλοΐζω, idem.
Ἐπιδιπλόω, ῶ f. ώσω, idem.
Ἐπιδιφρία, ας, ἡ, currus circumferentia. Ex ἐπὶ, & δίφρος, currus.
Ἐπιδιφριὰς, ου, ὁ ἢ ἡ, qui super curru est, sedet, aut pugnat; (2) sellularius, ut τέχνη, ars sellularia; (3) ignavus, effeminatus. Ex iisdem.
Ἐπιδίχα, Adv. seorsim, separatim.
Ἐπιδίχος, ου, ὁ ἢ ἡ, sticuloſus.
Ἐπιδίω, f. ίσω, insudo.
Ἐπιδιώκω, f. ξω, insequor, persequor.
Ἐπιδιῶν, 2. sing. a. 1. imper. act.
Ἐπιδοιάζω, in utramque partem cogito, volvo animo.
Ἐπίδομα, ατος, τὸ, adjectio quæ supra justum mensuram datur emptori. Ab ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδοῦσις, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδοξος, ου, ὁ ἢ ἡ, de quo est aliqua opinio in futurum, item qui exspectatur; (2) celebris, clarus, illustris. Ex ἐπὶ, & δόξα, opinio.
Ἐπιδόξως, Adv. honorifice, glorioſe.
Ἐπιδορατὶς, ίδος, ἡ, ferrum lanceæ, cuspis hastæ. Ex ἐπὶ, & δόρυ, hasta.
Ἐπιδορπία, cœnam secundariam sumo.
Ἐπιδορπίζομαι, f. ίσομαι, idem.
Ἐπίδορπος, ου, ὁ ἢ ἡ, ad cœnam utilis; (2) q. d. post-cœnius. Ex ἐπὶ, & δόρπον.
Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, q. d. post-cœnium, cœna secundaria.
Ἐπιδόρπισμα, ατος, τὸ, quod in secundis mensis apponitur, bellaria.
Ἐπιδορπισμὸς, οῦ, ὁ, cœnæ secundariæ sumptio. Ab eod.
Ἔπιδος, 2. f. a. 2. imper. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπίδοσις, ου, ὁ ἢ ἡ, additicius, ex accessione proveniens. Ab eod.
Ἐπίδοσις, εως, ἡ, accessio, additamentum; (2) largitio, erogatio publice facta, donativum, congiarium; (3) incrementum.
Ἐπιδοτικὸς, ἡ, όν, ad superaddendum seu largiendum pronus. Ab eod.
Ἐπιδοῦναι, addidisse, aor. 2. inf. act.
Ἐπιδουπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum insuper edo.
Ἐπιδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum.
Ἐπιδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, susceptio; (2) successio. Ab ἐπιδέχομαι, recipio.
Ἐπιδραμόντος, g. s. a. 2. part. act. v. ἐπιτρέχω.
Ἐπιδρασσόμαι, vel ἐπιδράττ. f. ξομαι, prehendo, adripio.
Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, irruptio, levis, & perfunctoria tractatio rei vel explicatio; (3) affluxus humorum. ap. Med. Ab ἐπιτρέχω.
Ἐπίδρομος, ου, ἡ, idem.
Ἐπιδρομὸς, ου, ὁ ἢ ἡ, accessu facilis, planus; (2) incursionibus expositus; (3) in quem accedi solet.
Ἔπιδυθι, 3. s. præs. imper. verbi ἐπιδύω.
Ἐπιδυναστεύω, f. εύσω, post alium obtineo imperium.
Ἐπιδυσωφαγία, ας, ἡ, infami appetitione vesci.
Ἐπιδύω, & ἐπιδύνω, f. ύσω, occido super.
Ἐπιζήμιος, 2. pl. a. 2. conj. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδὸς, qui addidit, a. 2. part. act.
Ἐπιδώσω, addam, f. v. ind. act.
Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, æquum bonum, summi juris moderatio; (2) clementia; (3) modestia, quum quis facile cedit, vel aliquid moderate fert. Ab ἐπιεικὴς.
Ἐπιεικὴς, ὁ, ἡ ἢ ἡ, similis.
Ἐπιεικίοις, humanis, dat. plur. ab ἐπιεικὴς.
Ἐπιεικεύω, ex æquo & bono ago, sum mitis. Ab
Ἐπιεικὴς, ὁ, ἡ ἢ ἡ, æquus; (2) decens, consentaneus; (3) clemens, lenis; (4) bonus, modestus; (5) mediocris, non magnus; (6) qui bonus & frugi est; (7) probabilis, verosimilis. Ex ἐπὶ, & εἶκω, similis, vel consentaneus sum.
Ἐπιείκησις, εως, ἡ, pietas. Ab ἐπιεικὴς. Sed potius ἐπιείκιστος, legendum, ut sit. Ab
Ἐπιεικίζω, f. ίσω, ex fide bono, ex æquo & bono statuo, seu arbitror. Ab eod.
Ἐπιεικὴς, ἡ, ες, tolerabilis; (2) facile cedens. Ex ἐπὶ, & εἶκω, cedo.
Ἐπιεικῶς, Adv. non absurde; (2) moderate; (3) clementer. Συνδιαιτᾶσθαι μετὰ αὐτοῦ μᾶλλον ἢ ἄλλῳ ἑταίρῳ ἐπιεικῶς, Plut. in Anton. cap. 28. (4) valde sufficienter. Ab ἐπιεικὴς.
Ἐπιειρῴγμην, perf. pass. Ion. pro ἐφειμένος, ab ἐφίημι.
Ἐπιείλομαι, desidero, cupio.
Ἐπιείλω, 2. f. præs. imperat. med. Ion. pro ἐπίλαβε, ab
Ἐπιλάπτομαι, spero.
Ἐπείμην, pr. inf. act. v. ἔπειμι.
Ἐπιένυμι, induo.
Ἐπιέπτομαι, insequor.
Ἐπίεσθαι, a. 1. inf. med. Poët. pro ἐφέσθαι, ab ἐφίημι.
Ἐπίεσται, 3. s. perf. ind. pass. v. ἐπίημι.
Ἐπιζαφὲς, infesto, gravo.
Ἐπιζαφελὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, valde vehemens, ardens, fervidus.
Ἐπιζαφελῶς, ου, ὁ ἢ ἡ, idem & ex iisd.
Ἐπιζαφελῶς, Adv. vehementer, ardenter.
Ἐπιζάω, ῶ, f. ήσω, vel ἐπιόμαι, supervivo, superstes sum; (2) diu vivo.
Ἐπίζεμα, ατος, τὸ, q. d. inservefactio, genus medicamenti. Ab ἐπιζέω.
Ἐπιζεύγνυμι, vel ἐπιζεύγνυω, f. ζεύξω, conjungo, insuper innecto, adjungo. Hinc
Ἐπιζεῦλαι, ῶν, ὁ, catena; (2) series.
Ἐπίζευξις, εως, ἡ, conjunctio; (2) iteratio; (3) Figura rhetorica, quum eadem vox repetitur cum vehementia. Ab eod.
Ἐπιζέω, f. έσω, inservesco. Οἷος ἂν μέλας τις ὑμῖν θυμὸς ἐπίζεσεν, Arist. Ach. 325. Οὐ θαυμάσιον ἐσ, οἷ' ἐπιζέσαι τοὺς γαλεώς, id. Thesm. 475.
Ἐπιζηλος, ὁ ἢ ἡ, æmulandus, invidendus.
Ἐπιζηλοτυπία, ας, f. ήσω, zelotypia laboro In vulg. ap. Lucian. sed ibi legendum ἐπιζηλ. Err.
Ἐπιζήμιος, ου, ὁ ἢ ἡ, damnosus, noxius; (2) cui mulcta est irrogata. Ex ἐπὶ, & ζημία.
Ἐπιζημίως, multam irrogo.
Ἐπιζημίως, Adv. damnose.
Ἐπιζῆν, pro ἐπιζάειν, ab ἐπιζάω.
Ἐπιζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, rei amissæ desiderio teneor; (2) peto. Ἐπιζητῶ τι παρά τινος, Arist. Hinc
Ἐπιζήτημα, τὸ, quæstio.
Ἐπιζήτησις, εως, ἡ, requisitio, desiderium.
Ἐπιζητητικὸς, ἡ, όν, qui requirit potest, aut solet, appetitibilis. Ab eod.
Ἐπιζυγάω, ῶ, f. άσω, claudo, musio. Ab ἐπιζύγνυμι.
Ἐπιζύγια, ης, balteus. Ex ἐπὶ, & ζωστὴρ.
Ἐπίη, 3. f. a. 2. conj. act. v. ἔπειμι, immitto.
Ἐπιήλυδ, 3. f. a. 2. ind. act. v. ἐπιέλλω.
Ἐπιήρων, ου, ὁ ἢ ἡ, adjutor. Ex
Ἐπίηρος, ου, ὁ ἢ ἡ, auxiliator; (2) gratiam referens. Ex ἐπὶ, & ἔρδω.
Ἐπιηρὼς, Ion. pro ἐπηρὼς.
Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ ἢ ἡ, v. part. pass. Ion. pro ἐπιθαλάμιος, ab ἐπιθάλαμος.
Ἐπιθάλαμος, ου, τὸ, carmen nuptiale. Ab
Ἐπιθαλαμὶς, ίδος, ἡ, nuptialis. Ex ἐπὶ, & θάλαμος.
Ἐπιθαλασσιδὶς, ία, ιον, vel ὁ ἢ ἡ, maritimus. Ex ἐπὶ, & θάλασσα.
Ἐπιθαλάσσιος, vel ἐπιθαλάττιος, idem.
Ἐπιθαλὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, cadidus; (2) jucundus, delectabilis. Ex ἐπὶ, & θάλλω.
Ἐπιθαμβέω, ῶ, f. ήσω, cum stupore attentè admiror, stupeo.
Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ ἢ ἡ, morti destinatus, capitis damnatus. Ex ἐπὶ, & θάνατος.
Ἐπιθανατὶς, ὶς, ὁ ἢ ἡ, mortem accersens, seu adferens, lethifer; (2) morti vicinus.
Ἐπιθανατὶς, Adv. ita ut morti vicinus sit.
Ἐπιθανὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, morti propinquus. Ex ἐπὶ, & θνήσκω, morior.
Ἐπιθαρσέω, ῶ, fiduciam sumo, confidentior fio.
Ἐπιθαρσύνω, f. υνῶ, audacem reddo, animum addo.
Ἐπιθαυμάζω, f. άσω, donis honoro.
Ἐπιθεάζω, f. άσω, deorum opem contra aliquem implore; (2) deorum iram alicui imprecor.
Ἐπιθεάζω, f. άσω, numine divino adflor, instinctu divino agor; (2) vaticinor; (3) deos precor; (4) imprecor; (5) per deos obtestor, deorum testimonio utor; (6) consecro.
Ἐπιθεασμὸς, εως, ἡ, afflatus divinus; (2) obtestatio, quæ fit per Deos vel Deum; (3) precatio, qua Dei opem imploramus. Ab ἐπιθεάζω.
Ἐπιθεασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iisd.
Ἐπίθεσαι, a. 2. inf. act. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπίθεμα, ατος, τὸ, id, quod imponitur, seu super imponitur; (2) statua, quæ defuncti sepulchro imponitur; (3) operculum; (4) corona; (5) cinctura. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impositio; (2) adgressio, invasio; (3) rerum novarum molitio; (4) conjuratio; (5) insidiæ, impostura; (6) amor, concupiscentia, libido. Ab eodem.
Ἐπιθεσπίζω, f. ίσω, obsequium præsto. Ἐπιθεσπίσαν τοῖς ἑαυτῶν κήδεσθαι τῆς πατρίδος, Thuc.
Ἐπιθεσπίζω, oraculum reddo in, fancio oraculo, auspicio, addico aliquid.
Ἐπίθεσπισμὸς, οῦ, ὁ, oraculum, scitum.
Ἐπιθετέον adv. pol. imponendum, aggrediendum. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπιθέτης, ου, ὁ, impostor. Ab eod. Hinc
Ἐπιθετικὸς, ἡ, όν, aptus ad fallendum, fallax; (2) adgressu promptus, audax.
Ἐπίθετος, ου, ὁ ἢ ἡ, adjectus, adjectivus qui adjici solet; (2) abunde invectus; (3) commentitius; (4) simulatus, adfectatus; (5) impositus, qui imponi solet. Hinc τὸ ἐπίθετον ὄνομα, apud Grammaticos est nomen adjectivum. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπιθέω, accurro, incurro, irruo.
Ἐπιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, prospicio, considero, contempler.
Ἐπιθῆν, 3. f. a. 2. conj. act. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπιθήγω, acuo, exacuo.
Ἐπιθήκη, ης, ἡ, accessio, additio. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπίθημα, τὸ (al. ἐπίθεμα) operculum, tegmen. Ab eod.
Ἐπιθηματόω, operculo claudo.
Ἐπιθηματεργία, ας, ἡ, janarium, tectorum, & aliorum experimentorum confectio. Ex ἐπίθημα, & ἔργον, opus.
Ἐπιθηρηχία, ας, ἡ, duplaris feraria, qua quis aliis ἐπιθηρήχοις, vel quatuor etiam elephantis præest. Ab
Ἐπιθηρήχος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui aliis ἐπιθηρήχοις præest, qui quatuor elephantos regit.
Ἔπιθες, 3 s. a. 1. ind. act. v. ἐπίθω.
Ἐπιθέσθω, 3. s. f. 1. ind. med. v. ἐπιτίθημι.
Ἔπιθι, 2. s. præs. imper. act. v. ἔπειμι.
Ἐπιθιγγάνω, &
Ἐπιθίγω, attingo, tango.

Ἐπιθλῖψις, εως, ἡ, compressio. Ab
Ἐπιθλίβω, fut. βψω, pf. βεβληφα, pass. βεβλιμμαι, aor. 2. pass. ἐπιθλίβην, & ἐπιθλίφθην. Ab ἐπί & θλίβω.
Ἐπιθοάζω, insideo; (2) sedeo.
Ἐπιθολόω, infuscо, obtusco, perturbo.
Ἐπιθορ, perfidus, i. sug. a. 2. verbi nullus.
Ἐπιθορίδιος, ὁ, additio, insitio, superfitio.
Ἐπιθορμεύς, ὁ, ineo feminam. Ab ἐπιθορέω.
Ἐπιθορυβέω, ῶ, f. ήσω, adstrepo, secundo rumore adstrepo, admurmuro.
Ἐπιθορύβησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιθρέξας, a. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιτρέχω.
Ἐπιθρεπτός, ὸν, beng nutritus vel auctus, de carne.
Ἐπιθρέψαι, allamentor, collamentor.
Ἐπιθρομβόω, ῶ, in grumos cogo, coagulo in. Nicand. ἐν ἐπιθρομβοῦσθαι.
Ἐπιθρώσκουσα, præf. part. f. g. act. v.
Ἐπιθρώσκω, insilio; (2) subfilio, subfultim progredior.
Ἐπιθυμέω, ῶ, fut. ήσω, cupio, concupisco, desidero. Ὦ ὑπὸ μεγάλης Σοφίας ἐπιθυμήσας ἀνθρωπε παρ' ἡμῶν, Aristoph. Nub. 411. Κρδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν, id. Plut. 359. Ex ἐπί, & θυμός, animus.
Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, cupiditas, desiderium. Ab ἐπιθυμέω.
Ἐπιθυμητής, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐπιθυμητός, ὸν, qui tenetur alicujus rei desiderio, cupidus. Ab eod. Hinc
Ἐπιθυμητικός, ἡ, όν, ad concupiscendum propensus, insitam concupiscendi facultatem habens; (2) impellens ad concupiscendum; τὸ ἐπιθυμητικὸν, libido, cupiditas.
Ἐπιθυμητικῶς, Adv. ad desiderium propense; cum ἔχειν, cupiditate teneri.
Ἐπιθυμητός, ἡ, όν, desiderabilis. Ab ἐπιθυμέω.
Ἐπιθυμία, ας, ἡ, cupiditas, desiderium, aviditas; (2) libido, cupiditas effrenata.
Ἐπιθύμιαμα, ατος, τὸ, suffimentum, quod ad suffiendum adhibetur. Ab
Ἐπιθυμιάω, ῶ, f. άσω, suffio, odoramenta adoleo, seu accendo.
Ἐπιθυμοδειπνος, ὁ, ἡ, ὸν, ἡ, cœnarum appetens. Ex ἐπιθυμέω, & δεῖπνον, cœna.
Ἐπιθύνω, corrigo, Suid.
Ἐπιθυσιάζω, rem divinam facio.
Ἐπιθύω, f. ύσω, impetu feror in aliquem; (2) immolo vel sacrifico post alium; (3) immolo, sacrifico.
Ἐπίθωτος, 3. pl. a. 2. conj. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπιθωράκιον, ὁ, τὸ, vestis, quæ thoraci superinduitur. Ab
Ἐπιθωρακίζω, f. ίσω, insuper lorico; (2) loricо; (3) super thoracem aliquid induo.
Ἐπιθωρήσσομαι, armor adversus aliquem.
Ἐπιθωύσσω, f. ξω, inclamo, acclamo, vociferando incito.
Ἐπιίδμων, ονος, ὁ, ἡ, ὸν, gnarus.
Ἐπιίσσομαι, ὁ, ἡ, ὸν, sciens, peritus.
Ἐπιίζομαι, infideo.
Ἐπιαγχάζω, f. άσω, cachinnum sustollo ad aliquid.
Ἐπιαχλάζω, strepo, de aqua maritima.
Ἐπιβάλλω, destruo, diruo.
Ἐπιβάζω, confido in.
Ἐπιβάδην, incumbo; (2) incubo.
Ἐπιβάθμιος, infideo; (2) sedeo.
Ἐπιβαθίζομαι, infideo.
Ἐπιβαθίζω, f. ίσω, insideo; (2) insulto.
Ἐπιβαθίσαντος, g. f. a. 1. part. act.
Ἐπιβαίζομαι, ατος, τὸ, insessus.
Ἐπιβαίτημαι, substituo, suffacio, a. 2. ἐπιβατήσασθαι. Pass. ἐπιβατηθῆναι, ἐπιβατηθῆναι, substituor.
Ἐπιβαλίζω, f. ίσω, instauro, innovo.
Ἐπιβαλλίς, ίδος, ἡ, opportunitas.
Ἐπιβάλλιος, ὁ, ἡ, ὸν, opportunus, commodus; (2) præcipuus; (3) temporarius. Ab
Ἐπιβάλλω, ὁ, ἡ, ὸν, idem.
Ἐπιβαλλόντως, Adv. opportune.
Ἐπιβαλών, & ἐπιβάς, f. άνω, incendo, incendo; ἐπιβαλόμενος, adiutus. Τὸ Cœpisse τοῦ τὸ ἄλλο ἐπιβαλόμενος, Plat.
Ἐπιβαλλόμενος, ὄμαι, f. ήσομαι, spicilegium facio. (2) Inde sumo, capio, accipio. Ab
Ἐπιβάλλω, inf. βαλῶ, f. βαλῶ, ind. act. per ἔβαλον, pass. ἐπιβάλλομαι, f. βληθῶ.
Ἐπιβαλών, invoco, implore; (2) provoco, supplicem appello; ἐπιβαλλόμενος, v. r. med. Pass. ἐπιβαλλόμαι, cognominor; ἐπιβλήδην, cognominatus, a. 1. Part. (2) postulor, accusor. Ἐπιβαλόντο, ἐπιβάλοντο, Plut.
Ἐπιβάλλω, ῶ, nomino, appello, cognomino; (2) pro ἐγκαλῶ, objicio, vitio verto; (3) invoco, implore; (4) testem facio. Ἀνθρώπους ἐπὶ ἑαυτὸν ἐπιβαλεῖν, Xen.
Ἐπιβάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum; (2) prætextus. Ab ἐπιβαλύπτω.
Ἐπιβαλύπτρια, ας, τὸ, idem & ab eod.
Ἐπιβαλύπτω, f. ψω, tego, contego; (2) obscuro. Hinc
Ἐπιβάλυψις, εως, ἡ, contectio, velatio.
Ἐπιβαμή, ῆς, ἡ, inflexio, incurvatio, curvamen. Ab ἐπιβάμβω. Hinc
Ἐπιβαμής, ὲς, flexus, curvus.
Ἐπιβάμπης, ὲς, ὁ, ἡ, ὲς, ἡ, idem.
Ἐπιβαμπίας, ὁ, ἡ, ὲς, ἡ, inflexus, incurvus. Ab eod.
Ἐπιβάμπτω, fut. ψω, inflecto; (2) persuadeo, animum alicujus ad meam voluntatem inflecto.
Ἐπιβαμπύλος, ὁ, ἡ, ὲς, ἡ, incurvus.
Ἐπιβαμπώς, flexe, curve.
Ἐπιβαμψις, ἡ, flexus, conversio, v. c. navis.
Ἐπιβαπίδες, ων, αἱ, cunctorum radices. Ex ἐπί, & βαπίς, cunctus.
Ἐπίβαρ, Adv. ad verticem, in caput.
Ἐπιβαρπία, ας, ἡ, fructus, seu fructuum provenius; (2) usus rei fructuosus; (3) quæstus, fœnus; (4) vectigal, quod a fructibus provenit. Ab ἐπί, & καρπός.
Ἐπικάρπος, ὁ, ἡ, ὲς, ἡ, frugifer, fructifer, qui semen continet. Ex iisd.
Ἐπικαρπίδιος, ὁ, qui fructibus (pomis) ineft, extrinsecus.
Ἐπικαρπολογέω, spicilegium facio.
Ἐπικαρσίος, ία, ιον, vel ἐπικάρσιος, ὁ, ἡ, ὲς, ἡ, obliquus, transversus.
Ἐπικαρυδίω, insuper condio, condimentum aliud addo.
Ἐπικαταβαίνω, descendo.
Ἐπικαταβάλλω, deprimo, demitto.
Ἐπικατάγνυμι, insuper frango.
Ἐπικατάγομαι, post alium applico, vel appello.
Ἐπικαταδαρθάνω, indormio; ἐπικαταδαρθεῖν, aor. 2. indormire, indormisse.
Ἐπικαταδύω, f. εἴσω, concludo, recondo.
Ἐπικατακλίνω, reclino in, repono in.
Ἐπικατακλύσας, a. 1. inf. act. v. ἐπικατακλύζω, inundo, obruo aquis.
Ἐπικατακοιμάομαι, ῶμαι, indormio.
Ἐπικατακλείω, insequor, persequor.
Ἐπικατακλαμβάνω, occupo, anteverto; (2) consequor; (3) opprimo.
Ἐπικατακομμόομαι, irrideo, subsanno.
Ἐπικατακρύπτω, desilio in.
Ἐπικατακρύω, incumbo in aliquem.
Ἐπικατακολλάω, emplastrum impono.
Ἐπικατακρίνω, comburo super aliquo.
Ἐπικατάρασσομαι, diris devoveo.
Ἐπικατάρατος, ὁ, ἡ, ὴ, sacer, exsecrabilis.
Ἐπικατάρρηξις, vel ἐπικατάρρηξις, percutio, impetuose impello, in pass. immittor.
Ἐπικατάρρυσις, influo, illabor ex superiore loco.
Ἐπικατάρρωγμαι, super aliqua re frangor, discindo, v. c. vestes, a pectore.
Ἐπικατάσσομαι, super injicio.
Ἐπικατασφάλλω, desuper-desluo aliquo.
Ἐπικατάτασις, f. άσω, super decutio, super deturbo.
Ἐπικατασφενδόνη, fut. ψω, super fodio, diruo super.
Ἐπικατασφενδονάω, detrudo.
Ἐπικατασχεδαστίδιον, castra loco contra illiquem.
Ἐπικατασχεδάω, f. άσω, libo desuper.
Ἐπικατατρέπω, fut. ψω, superinverto, inverto super jaciendo.
Ἐπικατατροπίω, f. ξω, insuper jugulo, macto super.
Ἐπικαυλίζω, circulo, circum.
Ἐπικαυνάχω, intro in aliquem.
Ἐπικαυτηριάομαι, deficor, delabor, ferrum manum.
Ἐπικαυτηρίζω, f. ίσω, cauterium super aliquem admoveo. Ab
Ἐπικαυτήριον, τὸ, cauterium, ferrum candens, quo ulcera exuruntur. Ab
Ἐπικαύω, f. αύσω, accendo, incendo.
Ἐπικεάζω, rado, scalpo, farrio.
Ἐπικεάζω, mentior adversus aliquem.
Ἐπικεάτης, ὁ, insector.
Ἐπικεάτησις, desuper declivendo in, v. c. capite in stomachum.
Ἐπικεκαφήκομαι, idem.
Ἐπικεκαφώς, ότος, ὁ, ἡ, ὸς, ἡ, defossus, transfossus, fig. vacillatum, vel elutriatum superbum, vel male compositum.
Ἐπικεκαχήκομαι, idem.
Ἐπικεκαχώς, ότος, ὁ, ἡ, ὸς, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπικεκλιμένος, ὁ, ἡ, ὸς, ἡ, defossus, transfossus, fig. vacillatum, vel elutriatum superbum, vel male compositum.
Ἐπικεκλιμένως, inhabito, incolo.
Ἐπικεκορθώκα, bene gero insuper.
Ἐπικεκρίδες, & ἐπικεκρίδαι, veteramentarii, sutoris artem exercio, coria inveterata & detrita consuo.
Ἐπικεκρυφάλος, ὁ, ἡ, ὸς, ἡ, a caule tantum foliatus. Ex ἐπί, κεκρύφαλος, & φύλλον.
Ἐπικέκαυμα, ατος, τὸ, adustio; (2) id ipsum, quod adustum est; (3) genus ulceris cujus nigram oculi partem: inustionem Lat. medici vocant. Ab ἐπικαίω.
Ἐπικαυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπικαυτός, ὸν, præustus. Ab eod.
Ἐπικαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior adversus aliquem; (2) insulto alicui. Hinc
Ἐπικαύχησις, εως, ἡ, insultatio.
Ἐπικαχλάζω, superne strepito.
Ἐπικεδα, id. quod, ἐπικεῖσθαι, quod videndum.
Ἐπικείμαι, impositus sum, super impositus sum; (2) imponor, super imponor; (3) incumbo super; (4) incumbo, immineo. Ἐπικεῖνται γὰρ ἐξ ἴσου αὐταῖς, Arist. Av. 1024.
Ἐπικείδω, præf. inf. med.
Ἐπικείρω, attondeo; (2) præcido.
Ἐπικεκλημένος, perf. part. pass. v. ἐπικαλέω.
Ἐπικεκρυμμένως, occulte, obscure.
Ἐπικέλευσις, ἡ, acclamationis cohortationis. Ab
Ἐπικελεύω, & ἐπικελεύομαι, hortor.
Ἐπικέλλω, Poet. appello, vel appellor, pervenio, f. ἐπικέλσω, a. 1, ἐπίκελσα, ἐπικέλσαι, ἐπικέλσας.
Ἐπικενός, ὸν, ὁ, ἡ, ὸν, inanis, vanus.
Ἐπικεντρίω, stimulum addo.
Ἐπικερόω, vel ἐπικεράω, admisceo. Hinc
Ἐπικεράστης, ὁ, ὁ, ὸν, qui attemperandi vis ineft, obtundens vel temperans maligni tatem morbi.
Ἐπικέρας, vel ἐπίκερας, ατος, τὸ, summum Græcum. Ex ἐπί, & κέρας, cornu.
Ἐπικερδής, ὲς, ὁ, ἡ, ὲς, quæstuosus, lucrosus. Hinc τὸ ἐπικερδές, lucrum, quæstus. Ex ἐπί, & κέρδος, lucrum.
Ἐπικερτομέουσα, præf. part. act. f. g. Dor. pro ἐπικερτομοῦσα. Ab
Ἐπικερτομέω, ῶ, f. ήσω, maledictis seu probris incesso super aliqua re; (2) falsum timorem incutere alicui cupio; (3) deludo, derideo. Hinc
Ἐπικερτόμημα, ατος, τὸ, dictum mordax cum irrisione; (2) objurgatio.
Ἐπικερτόμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπικεύθω, f. εύσω, occulo, celo.
Ἐπικεύω, f. 1. ind. act.
Ἐπικεφάλαιον, ου, τὸ, capitatio, id, quod ex capita singula penditur, tributum capitulare. Ph. Ex ἐπί, & κεφάλαιον, caput.
Ἐπικεφαλαιόω, in summam colligo.
Ἐπικηδεύω, ῶ, ὁ, ἡ, ὸν, funestus. Hinc ἐπικήδειος, ου, Epicedium, carmen funebre. Ex ἐπί, & κῆδος, funus.
Ἐπικήκιος, ὁ, ἡ, ὸν, ridiculus; (2) infamis. Ex ἐπί, & κηκάζω, cavillor in aliquem.

'Επικάριος, ος, ὁ ἡ ὁ, hortensis. Ex ἐπί, & κῆπος, hortus.
'Επικάρσιος, α, ὁ ἡ ὁ, idem quod
'Επίκαρπος, ος, ὁ ἡ ὁ, fato lethifero obnoxius, fatalibus morbis obnoxius; (2) caducus, fluxus. Ex ἐπί, & κάρ, fatum.
'Επικαρπυσία, ας, actus mittendi, legatio de pace aut fœdere; (2) alia re. Ab
'Επικαρπυσιάομαι, per caduceatorem, seu præconem pacem peto. Dicitur tamen & de nunciis privatorum; (2) mentionem facio (sc. in senatu vel ap. populum) pacis cum hoste faciendæ; (3) pronuncio, prædico, edico, denuncio.
'Επικήρυξις, ή, pronunciatio pecuniæ, vel denunciatio pœnæ, per præconem.
'Επικηρύσσω, vel ἐπικηρύττω, f. ξω, per præconem pecuniam publice ei polliceor, qui aliquem vivum mortuumve tradiderit; item, qui alicujus rei judicium fecerit; (2) per præconem edico, denuncio, veluti capitis pœnam; (3) sufficio, substituo. Ἐπικήρυττον τὰ χρήματα, ἢ τὸ ζῶμα, Plut.
'Επικήρας, Adv. more eorum, qui fatalibus morbis, vel fato etiam mortifero obnoxii sunt. Ab ἐπίκηρος.
'Επικήδομαι, dissipor super, dispergor super. Ex ἐπί, & κίδνημι, dissipo.
'Επικίνδυ εὔομαι, f. εὔσομαι, in periculo versor, in periculum adductus sum.
'Επικίνδυνος, ὁ ἡ ὁ, periculosus.
'Επικινδύνως, Adv. periculose.
'Επικίρνημαι, admisceo.
'Επικλάζω, flecto, intringo. Ex ἐπί, & κλάω.
'Επικλαίω, fleo super; (2) fleo. Σὶ δ' (χρὴ) ἐπικλαίειν ὕστερον, Arist. Θεσμ. 1072.
'Επίκλαυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, flebilis, lamentabilis. Ab ἐπικλαίω.
'Επικλάω, ω, f. άσω, frango, flecto; (2) animum alicujus flecto; (3) reflecto; ἐπικλασθῆναι, a. 1. Pass. frangi, flecti, nempe animo; ἐπικεκλασμένος, reflexus.
'Επίκλειος, ίος, ὁ ἡ ὁ, gloriosus, celeber. Ex ἐπί, & κλέος, gloria.
Επί κλειω, celebro; (2) perhibeo, dico, nomino, appello; (3) invoco.
Επικλεῖσε, a. 1. partic. pass. per Syn. pro ἐπικληθεῖς, ab ἐπικαλέω. Unde
'Επίκλημα, τος, criminis objectio; (2) accusatio; (3) crimen, quod objicitur.
'Επίκλην, Adv. cognomento; (2) prænomine. Ab nullus. com. ἐπίκλη.
'Επίκληρος, ος, puella, ad quam universa hereditas pervenit; (2) erba; (3) locuples, opulenta. Ex ἐπί, & κλῆρος, sors.
'Επικλήσω, ῶ, f. άσω, falso attribuo, (2) crepito aut quocunque modo affligo. Ἐπικλήσουσι τὰ ἀρχεῖα, Dem.
'Επίκλησις, ως, ἡ, fortuito, attributio per sortem.
'Επικλῶσαι, a. 1. inf. act. per Syn. pro ἐπικλάσαι, ab ἐπικλάω.
'Επίκλησις, εως, ἡ, cognomen; (2) invocatio; (3) ignominia. Ab eod
'Επίκλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, advocatus, evocatus, arcessitus; (2) mobili, ceu res; (3) attributus, adfictitius; (4) convivia extraordinarie vocatus, umbra; (5) reprehensione dignus. Ab eod.
'Επικλίνης, ίος, ὁ ἡ ὁ, declinans, deorsum vergens, declivis, devexus.
'Επίκλινον, acclina, 2. sing. a. 1. imper. act. v. ἐπικλίνω.
'Επικλιντήρ, ῆρος, ὁ, inclinans, faciens, ut quid inclinet. Ab eod.
'Επίκλιντρον, ου, τὸ, sella, vel lectus, in quo nos reclinare vel recumbere possumus. Ab
'Επικλίνω, acclino, inclino, decumbo, jacto super, Appollon. ἐπικεκλιμένος, adjectus; ἐπικεκλιμμένος, inclinatus, Thuc. Hinc
'Επίκλισις, ίσεως, ἡ, inclinatio; (2) acclinatio.
'Επικλονέω, ῶ, f. ήσω, concutio, perturbo; (2) valde contundo.
'Επίκλοπος, ος, ὁ ἡ ὁ, furax, avidus furandi; (2) furtivus, occultus; (3) subdolus, vafer, versutiloquus; (4) Subst. fur. Ex ἐπί, & κλέπτω, furor.
'Επικλύζω, f. ύσω, proluo; (2) inundo, submergo; (3) tropice, ut inundo ap. Lat. (4) in aor. 1. abundo.
'Επικλύσασα, a. 1. part. act. f. g.
'Επίκλυσις, εως, ἡ, proluvies, diluvium maris terram obruentis; (2) illuvio, inundatio. Ab ἐπικλύζω.
'Επικλυσμίς, ος, ὁ, inundatio.
'Επίκλυστος, ον, inundatus, aquis obrutus.
'Επικλυτός, ος, ὁ ἡ ὁ, celebris, inclytus. Ab
'Επικλύω, audio, celeber sum.
'Επικλώθω, neo, fatalia stamina duco; ἐπίκλωσεν, destinavit; ἐπικλώσαντο, destinarunt; ἐπικεκλωσμένα, fato destinata; ἐπικλωθείς, sorte attributus.
'Επικάμπτω, inflecto; (2) intorquo; propter Homericum ἐπικάμψατα, Il. 1, 569. sed ibi plerique legunt ἐπιγνάψασα.
'Επικνάω, ῶ, idem cum seq. Ἐπικνῶσιν τυρὸν, ἔλαιον, ζωμὸν, ἐξόν. insuper radunt. Arist. Av. 539.
'Επικνήθω, fut. ήσω, intero.
'Επικνίζω, fut. ίσω, in superficie scalpo; (2) per summa incido. Hinc
'Επίκνισις, εως, ἡ, scarificatio, scalptura; (2) incisio, quæ per summas partes fit,
'Επικνίς, ίδος, ἡ, superior palpebra, cilium.
'Επίκοιλος, ον, cavus.
'Επικοιμάομαι, ωμαι, indormio, incumbo.
'Επικοίμησις, ης, decubitus in aliquam corporis partem in somnis.
'Επίκοινος, ος, ὁ ἡ ὁ, communis, promiscuus. Hinc τὰ ἐπίκοινα, ων, nomina epicœna, quæ sub una terminatione utrumque sexum denotant.
'Επικοινόω & νέομαι, communico.
'Επικοινωνέω, ῶ, f. ήσω, commune habeo.
'Επικοίνωνος, ος, particeps.
'Επικοίρανος, ος, rex, dux.
'Επικοιτάζομαι, cubile habeo, vel constituo mihi in.
'Επικοκκάζω, arrideo, vox comica.
'Επικοκκαστρίζω, arridere, adludere solita; Epith. Pchut. ol. ἐπικοκκυστρίω.
'Επικολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino. Hinc
'Επικόλλημα, ατος, τὸ, id, quod glutinamentis alicui rei jungitur.
'Επικολπίδιος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui in sinu gestatur. Ex ἐπί, & κόλπος, sinus.
'Επικομίζω, f. ίσω, curo, procuro.
'Επικομψός, ος, ornatu nimis exquisito excolo.
'Επικομπάζω, fut. άσω, jactabundis verbis prædico, Plut. in Camill. c. 22. (2) jactabundis verbis addo.
'Επικομπέω, ῶ, fut. ήσω, jactito, ostento. Ἐπικομπῶν τὰ μέγιστα, Thuc.
'Επικομψεύω, exquisite orno.
'Επικοπανον, ου, τὸ, media coquorum, supra quam carnes secari solent. Ab
'Επικοπή, ῆς, ἡ, incisio, accisio, præcisio, qua arborum extremæ partes præcidantur.
'Επίκοπος, ος, ὁ ἡ ὁ, accisus, præcisus, decacuminatus; (2) brevis, Subst. τὸ, lignum, quod amputantur rei, quæ secatur.
'Επικόπτω, reprehendo. Ab
'Επικόπτω, f. ψω, incido, præcido, in cacumine cædo; (2) accido, vires attenuo, retundo, reprimo, inhibeo, reprehendo.
'Επικορίζω, cumulo, adjicio. Gaz. ap. Aristot.
'Επικόσμιοι, ων, legatum quod supponitur rei secandæ.
'Επίκορσος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui supra tempora s. maxillas est. Ex ἐπί, & κόρση.
'Επικοτέομαι, armo adversum.
'Επικοτος, epicus, ut poet. certus. Ab ἵπος.
'Επικοτία, τὸ, ira, offensa, ob quæ quis merito irascitur, Hes. ex ἐπί, & κότος.
'Επικοτίζω, f. ίσω, detundo guttas in poculo e quo reliquas ejicit, ut finitum reddat.
'Επικότως, Adv. irate, iracunde, Hes. Ab ἐπίκοτος.
'Επικουρέω, ῶ, f. ήσω, auxilior, auxilio venio, ἐπικουρεῖν τοῖς δεομένοις, Luc.
'Επικουρῆσαι, a. 1. inf. act.
'Επικούρησις, εως, ἡ, opitulatio, auxilium.
'Επικούρημα, τὸ, idem.
'Επικουρία, ας, ἡ, auxilii latio.
'Επικούριος, α, ον, auxiliaris. Hinc τὸ ἐπικούριον, ου, auxiliares copiæ.
'Επικούρος, ος, ὁ ἡ ὁ, auxiliaris. Ab
'ΕΠΙΚΟΤΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ὁ, auxiliator, adjutor, opitulator.
'Επικυρίζω, f. ίσω, allevo. Ἐπικυρίζειν τῷ σκίᾳ τινός, Greg.
'Επικραδάινω, evibro, quatio super.
'Επικράζω, inclamo.
'Επικράθω, amarus factus sum, a. 1. ind. pass. Poet. pro ὑπικράθω, a πικρόω.
'Επικραίνω, & ὑπικραίνω, efficio, perficio. Hinc a. 1. ὑπεκρήνατο, f. ὑπικρήνει, perfice, apud Homerum, Il. 1, 455. item, confirmo, ratum facio promissum, dictum. Ος ταῦτ' ἐπέκρανε, Soph. Phil. 1438.
'Επικρανεῖ, a. 1. inf. act.
'Επικράθω, vide ὑπικράθω.
'Επικρανίς, ίδος, ἡ, cerebellum. Ex ὄπι, & κρᾶνος, cerebrum.
'Επικρανον, ου, τὸ, quod super caput est, vitta, capitis ligamen; (2) munimentum, quod capiti imponitur; (3) capitulum columnæ. Ex iisd.
'Επίκρασις, εως, ἡ, attemperatio. Ab ἐπικεράννυμι.
'Επικρατάω, ῶ, fut. ήσω, insuper firmo.
'Επικράτεια, ας, ἡ, potestas, ditio.
'Επικρατέω, ῶ, f. ήσω, prævaleo, potior, dominium obtineo, superio, cohibeo. Ἐπικρατεῖν τροφῆς, Thuc. τῆς δ' φύσεως ἁμαρτίας, Hocr. Ex ὄπι, & κρατέω.
'Επικρατέως, potenter, prævalide, Poet. pro ὑπερκράτως. Ab
'Επικρατής, ής, ὁ ἡ ὁ, in potestate sui habens, alicujus rei compos; (2) fortis, potens. Ex ὄπι, & κράτος.
'Επικρατήσειε, 1. sing. aor. 1. opt. act. Att. pro ὑπερκρατήσαιμι. Ab ὑπερκρατέω.
'Επικρατίδες, αι, fudaria,
'Επικρατίδιον, ου, τὸ, fudarium, quo caput obvolvebatur. Ex ἐπί, & κρᾶς, caput.
'Επικρατικός, ὴ, όν, cui attemperandi vis ineft. Ab ἐπικεράννυμι.
'Επικρατύνω, confirmo, roboro.
'Επικρατῶς, Adv. valde. Ab ἐπικρατής.
'Επικρέκω, digitis citharam vel lyram pulso, posito plectro quo proprie κρίκος.
'Επικρεμάννυμι, vel ἐπικρέμαννυμι, vel
'Επικρεμάω, suspendo super, imminere facio. Hinc a. 1. ἐπεκρέμασα· ἐπικρέμασας νιφάδων, periculum suspendere fecisti. Hinc ἐπικρέμαμαι, suspensus sum super, impendeo, imminco; ἐπικρεμάμενος κίνδυνος, impendens periculum, in a. 1. ἐπικρεμασθείς. Hinc
'Επίκρεμνος, ὁ ἡ ὁ, impendens.
Επικρήηνον, 2. sing. a. 1. imper. act. pro Epenth. & Att. pro ἐπίκρανον, ab ἐπικραίνω.
'Επίκρημνος, ος, ὁ ἡ ὁ, præceps, in præcipitium vergens. Ex ἐπί, & κρημνός.
'Επικρήνασθε, 2. pl. aor. 1. conj. act. Att. pro ἐπικρανεσθε, ab ἐπικραίνω.
Επικρῆσαι, aor. 1. inf. act. per Syncop. pro ἐπικρέμασαι, ab ἐπικρεμάννυμι.
'Επικρητηρίδιον, ου, τὸ, operculum κρατηρίδιον sive parvæ crateræ.
'Επικρίδην, Adv. cum delectu, diligenter.
'Επικρίνω, judicio meo approbo, decerno.
'Επίκριον, ου, τὸ, antenna navis. Hinc τὰ ἐπίκρια, ων, navis tabulata.
'Επίκρισις, εως, ἡ, adjudicatio; (2) judicium, juramentum; (3) discretio; (4) cultura; (5) dignatio. Ab ἐπικρίνω. Unde
'Επικριτής, οῦ, ὁ, arbiter; (2) consultor.
'Επίκριτος, ος, ὁ ἡ ὁ, lectus, delectus, approbatus. Ab eod.
'Επικρότέω, ῶ, f. ήσω, applaudo; (2) crepo, crepito, castigo, vitupero, increpo. Νεηνίδια ἀκριτόφρονα ἐπὶ τῷ διλόφων ἐπικροτῆσαι, Luc.

Ἐπίκροτος, ος, ὁ, ἡ, pulsatus, propulsus, proculcatus. Ex ἐπί, & κρότος.
Ἐπίκρουμα, ατος, τὸ, pulsus, ictus.
Ἐπίκρουσις, εως, ἡ, certa percussio ferulis levibus. Ab
Ἐπικρούω, fut. ὑσω. impello, incito. Μᾶλλον ἐπίκρουε ζύγα (φίλαι). Arist. Οἰκον. 1013. (2) idem quod ἐπικρίκω.
Ἐπικρυπτικός, ἡ, ὸν. q. d. occultativus; (2) occultationis significationem habentis. Ab
Ἐπικρύπτω, f. ψω, abscondo; (2) celo, dissimulo. Hinc
Ἐπίκρυφος, ον, occultus.
Ἐπίκρυψις, εως, ἡ, occultatio; (2) sermo ænigmaticus. Ab ἐπικρύπτω.
Ἐπικραζω, adcrocito.
Ἐπικλᾶσαι, ἄσω, f. ἀσομαι, insuper adquiro, ultra adquiro, seu comparo.
Ἐπικλίνιον, ου, τὸ, lanugo lini adhærens pectini, dum pectinatur linum, locus supra pubem. A κτείς, quod de pube etiam dicitur.
Ἐπίκτημα, τὸ, possessio extra patriæ fines, quæ al. ἐγκτημα.
Ἐπίκτησις, ἡ. accessio possessionum. Ab ἐπικτάομαι. Unde
Ἐπίκτητος, ου, ὁ, ἡ, adquisitus, possessus.
Ἐπικτίζω, insuper ædifico, superstruo.
Ἐπικτυπέω, ῶ, f. ήσω, insono, strepo, perstrepo; (2) strepitum excito.
Ἐπικυδάινω, glorior, effero me.
Ἐπικυδέστερος, Adv. gloriosius; (2) meliore fortuna & successu.
Ἐπικυδής, ἐος, ὁ, ἡ, gloriosus; (2) potens; (3) magna fiducia præditus. Ex ἐπί, & κύδος.
Ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω, superfœto. Hinc
Ἐπικύημα, ατος, τὸ, fœtus, qui post alium conceptum concipitur.
Ἐπικυισκω, idem quod ἐπικυέω.
Ἐπικυκλέω, circumeo intro, involvo.
Ἐπικυκλίδες, ων, αἱ, superiores palpebræ.
Ἐπικυκλικός, ἡ, ὸν, inter pocula dictus vel factus.
Ἐπικυλινδέω, volvo super, devolvo.
Ἐπικυλιστρίω, ῶ, f. ήσω, cylindris in superficie æquo & complano. Ex ἐπί, & κύλινδος, cylindus.
Ἐπικυλίνδω, idem quod ἐπικυλινδέω.
Ἐπικυλίω, devolvo in.
Ἐπικυμαίνω, fluctuando uro.
Ἐπικυματίζω, f. ίσω, undato.
Ἐπικυματώσις, ἡ, fluctuatio.
Ἐπικυπτία, f. ψία, pronus vel propendens incumbo.
Ἐπικυρέω, f. ήσω, incido, nanciscor.
Ἐπικυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, approbo.
Ἐπικύρσαι, aor. 1. inf. act. Aiol. pro ἐπικυρῆσαι, ab ἐπικύρω.
Ἐπίκυρτος, ου, ὁ, ἡ, incurvus. Hinc
Ἐπικυρτόω, ῶ, f. ώσω, incurvo.
Ἐπικυρτώοντε, nom. dual. part. præs. act. Poët. ἐπικυρτόοντε.
Ἐπικύρω, f. ύρσω, idem quod ἐπικυρέω, a. 1. ἐπικύρσαι, incidere; ἐπικύρσας, Partic.
Ἐπικύρωσις, εως, ἡ, confirmatio. Ab ἐπικυρόω.
Ἐπίκυφος, ου, ὁ, ἡ, incurvus. Ab ἐπικύπτω.
Ἐπικωθαζόμαι, f. ίσομαι, perjoco.
Ἐπικωκύω, f. ύσω, allamentor, allactimor. Κἀπικωκύει πατρὸς τὸν δυσθάνατον δαίτα, Soph. El. 285.
Ἐπικώλυσις, εως, ἡ, impeditio. Ab
Ἐπικωλύω, f. ύσω, impedio; (2) insuper impedio, insuper prohibeo. Τίς ἔσαι μ᾽ ὁ ἐπικωλύσων τάδε, Soph. Phil. 1230.
Ἐπικωμάζω, fut. άσω, commissatum eo ad quem.
Ἐπικωμαστικῶς, laudantium more.
Ἐπικώμιον, ου, τὸ, encomium, laus. Ab
Ἐπικώμιος, ος, ὁ, ἡ, laudatorius. Ab ἐγκώμιον, pro quo etiam ποίησις dicitur.
Ἐπικωμῶν, comessator. Ex ἐπί, & κῶμος.
Ἐπικωμῴδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis interfico, mordeo, noto, taxo, subsannio.
Ἐπίκωπος, ου, ὁ, ἡ, remo admotam habens manum, remigationi accinctus; (2) remigio instructus. Ex ἐπί, & κώπη.
Ἐπικωπὶς, more carminis Epici.
Ἐπικωφώσεις, ὁ, surditas.
Ἐπιλαβέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐπιλαμβάνω.
Ἐπιλαγχάνω, super alio seu post alium sorte obtineo; unde ἐπιλαχών, a. 2. sorte suffectus, sublectus, subfortitus.
Ἐπιλάζυμαι, prehendo, comprehendo.
Ἐπιλαθέσθαι, a. 2. infinit. med. verbi ἐπιλανθάνομαι pro ἐπιλήθομαι.
Ἐπιλαθοῦ, 3. sing. aor. 2. conj. med.
Ἐπιλαΐς, ίδος, ἡ, curruca, avicula, quæ & ὑπολαΐς, nuncupatur.
Ἐπιλαλέω, interpello, obloquor.
Ἐπιλαμβάνω, insuper adsumo; (2) sumo post aliud; (3) excipio, succedo; (4) opprimo, invado, corripio, manum injicio; (5) occupo; (6) attingo; (7) nanciscor; (8) retineo, fisto; (9) obstruo, obturo; ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, arripio, (2) reprehendo, corripio; (3) retineo; (4) capto; (5) impedio; (6) opprimo, invado; (7) opem ferio. Νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ὕγρον, Thuc. Σὺ δ᾽ ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, Dem.
Ἐπιλαμπτος, ου, ὁ, ἡ, n, clarus, illustris, manifestus.
Ἐπιλάμπρυνω, floreo, in celebritate magna versor.
Ἐπιλάμπω, superfulgeo, luceo super aut post; (2) illustro.
Ἐπιλανθάνομαι, 3. sing. præs. imper. med. v. Ἐπιλαθήσομαι, obliviscor, f. ἐπιλήσομαι, Perf. ἐπιλέλησμαι, a. 2. ἐπιλαθόμην. Νησὶ ὅσις πρὸ οἰκείας εἰχομβίαν γοιεὸν ἐπιλάθῃ, Soph. El. 145. Ἴαδε ἐπιλήσεται πορὶ μαθεῖν, oblitus erit, Arist. Nub. 631.
Ἐπιλαρχία, ας, ἡ, turba duplatis, duæ turmæ, agmen militum centum viginti octo Ex ἐπί, & ἴλαρχης.
Ἐπιλεαίνω, lævigo, polio; (2) commendo aliquid, laudo per allentationem.
Ἐπιλέγω, dicto addo; (2) cieo, deligo, colligo; ἐπιλέγομαι, eligo, deligo; (2) lego; (3) recenseo; ἐπιλεξάμην, a. 1. ἐπιλελεγμένος, Perf. delecti. Ἐπιλέγειν τεκμήρια, Thuc.
Ἐπιλειαίνω, lævigo.
Ἐπιλείπω, fut. ψω, deficio, desum. Κλητῆρες ἐπιλείψασι τὸν κακεμβύην, Aristot. Velp. 1324. Ἐπιλείποι δ᾽ ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, Ibid.
Ἐπιλείχω, in superficie lambo; (2) lambo.
Ἐπιλειψίς, εως, ἡ, defectio, penuria. Ab ἐπιλείπω.
Ἐπίλεκτος, ου, ὁ, ἡ, delectus, selectus; (2) miles extraordinarius. Ab ἐπιλέγω.
Ἐπιλεκτάρχης, ου, ὁ, præfectus militum extraordinariorum.
Ἐπιλέκτως, cum delectu.
Ἐπιλελάθε, perf. ind. med. Dor. pro ἐπιλέλησαι, ab ἐπιλανθάνομαι.
Ἐπιλελῆσθαι, oblivisci, oblitum esse, perf. inf. pass.
Ἐπίλεξις, εως, ἡ, delectus.
Ἐπιλεπαίνω, dealbo.
Ἐπιλευκαίνω, ου, ὁ, ἡ, aliquantum albus, albicans
Ἐπιλέσθαι, adipisci, prospicio.
Ἐπιλήθου, 2. sing. præs. imper. med. Lac. pro ἐπιλήθεο.
Ἐπιλήθων, ος, oblivionem afferens. Ab
Ἐπιλήθομαι, obliviscor. Κἀπιλήθομαι κακῶν, Eur. Hec. 285.
Ἐπιλήθων, apud Hom. aliqu. pro ἐπιλησικάρ, efficax oblivionis. Vid. mox.
Ἐπιλήθω, apud Poëtas obliviscifacio, oblivionem induco, aor. 1. ἐπέλησεν, oblivisci fecit. Ab hoc ἐπιλήθω, Participium Neut. ἐπιλῆθον, apud, Hom. Odyss. 4. 221. oblivisci faciens, secundum eos, qui ibi non scribunt ἐπιλησικάρ.
Ἐπιλήϊς, ίδος, ἡ, jure belli præda, v. c. urbs. Ex ἐπί & λεία.
Ἐπιληνίω, crepitum seu strepitum excito ad, applaudo.
Ἐπιλιβαδεύω, ῶ, ὁ, ἡ, in fello Bacchi saltatus. Ex ἐπί, & λιβάς, Bacchus.
Ἐπιλιβάς, άδος, ὁ, ἡ, ή, torcularius, ad torcular pertinens. Ex ἐπί, & λιβάς.
Ἐπιληπτεύω, f. εύσω, morbo comitiali laboro.
Ἐπιληπτικός, ἡ, όν, morbo comitiali laborans.
Ἐπιληπτομάχης, idem quod ἐπιληπτεύω, Ab
Ἐπιληπτος, ος, ὁ, ἡ, reprehensione dignus; (2) correptus a dæmone; (3) laborans epilepsia, sive morbo comitiali; (4) conspicuus. Ab ἐπιλαμβάνω.
Ἐπιλήπτωρ, ορος, ὁ, reprehensor. Ab eod.
Ἐπιλήσμων, ος, ὁ, ἡ, oblivio. Ab ἐπιλήθω.
Ἐπιλησμοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιλησμοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιλήσμων, ος, ὁ, ἡ, oblivious, quem facile capit oblivio; (2) oblitus, immemor. Ab ἐπιλήθω.
Ἐπιλήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐπιλήθομαι.
Ἐπιλησπικὸς, ὸν, oblivionem afferens.
Ἐπιληψία, ας, ἡ, invasio, paroxysmi initium; (2) morbus comitialis, epilepsia; (3) retractio, obstructio, obturatio. Ab ἐπιλαμβάνω.
Ἐπιλήψιμος, ος, ὁ, ἡ, reprehensione dignus. Ab eod.
Ἐπιληψις, εως, ἡ, prehensio, apprehensio; (2) invasio, manus injectio, vendicatio; (3) morbus comitialis, epilepsia. Ab eod.
Ἐπιλιζδίω, Adv. stricte, leviter.
Ἐπιλιμνάζω, superstagno, restagno.
Ἐπιλιπαίνω, pinguedine illino.
Ἐπιλιπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, deficiens. Ab ἐπιλείπω.
Ἐπιλιχίζω, f. ίσω, oculus innuo. Ex ἐπί, & ἴλλος, oculus.
Ἐπιλλος, ου, ὁ, ἡ, strabus, pætus.
Ἐπιλλοπίω, conniveo, adnicto.
Ἐπιλοβία, ἰδος, ἡ, jecinoris fibræ, Hes. Ex ἐπί, & λοβός, extrema pars hepatis.
Ἐπιλογὴ, ἧς, ἡ, delectus, electio. Ab ἐπιλέγω, f. λέξω.
Ἐπιλογίζομαι, computo, supputo; (2) cogito, recogito, reputo. Hinc
Ἐπιλογικὸς, ἡ, όν, ad reddendam rationem pertinens, τὰ ἐπιλογικὰ, idem quod ἐπιλογὸς.
Ἐπιλογισμὸς, ὁ, computatio, enumeratio; (2) cogitatio, ἐξ ἐπιλογισμοῦ, prudenter.
Ἐπίλογος, ου, ὁ, subjuncta dictorum ratio, dicti alicujus explicatio; (2) epilogus, conclusio. Ab ἐπιλέγω.
Ἐπιλογχος, ου, ὁ, ἡ, cuspidis in hasta.
Ἐπιλοιβεῖαι, ων, libatum servens, sc. patera.
Ἐπιλοιδορέω, convicior, in re, ob rem.
Ἐπιλοίμια ἔπη, carmina, quæ cantantur post sedatam pestem. Ex ἐπί, & λοιμός.
Ἐπίλοιπος, ου, ὁ, ἡ, reliquus. Ab ἐπιλείπω, relinquo.
Ἐπίλυτρα, ων, τὰ, merces pro lotura, merces balneatoris. Ex ἐπί, & λοῦτρον.
Ἐπιλυσσάω, ῶ, fut. ήσω, insuper molestiam adfero; (2) contristo.
Ἐπίλυστος, ος, ὁ, ἡ, valde mœstus, admodum tristis. Ex ἐπί, & λύπη, tristitia.
Ἐπίλυσις, εως, ἡ, explicatio; (2) liberatio.
Ἐπιλυτικὸς, ἡ, όν, modus quæstiones solvendi peritus. Ab eod.
Ἐπιλυχνος, ου, lucerna, f. ellychnium.
Ἐπιλύω, explico, solvo; (2) med. etiam libero ad facultatem alicujus rei.
Ἐπιλώβη, ignominia, injuria afficio.
Ἐπιλώβια, f. ήσω, cavillor, irrideo.
Ἐπιλώβητος, ου, ignominia affectus, infamis.
Ἐπιμαιμάω, ῶ, f. ήσω, vehementer cupio.
Ἐπιμαιμάσαι μάχης, Lyc.
Ἐπιμαίνομαι, insanio; (2) furiose amo, a. 2. ἐπεμάνην; ἐπιμανείς, ἐπιμανέντα.
Ἐπιμαίομαι, attingo; (2) instigo; (3) cupio; (4) quæro.
Ἐπιμαλθ, ου, ὁ, ἡ, malthæ inductus. Ex ἐπί, & μάλθη.
Ἐπιμάλλον, Adv. promptius, propensius, vehementius.
Ἐπιμανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, insanus, furiosus. Ab ἐπιμαίνομαι.
Ἐπιμανῶς, furiose, vehementer.
Ἐπιμάσσις, lactans, de infante, a μάσσω.

Ἐπιμανθάνω, disco seu doceor post.
Ἐπίμαργος, ος, ὁ ἡ ὄν, insanus.
Ἐπιμάρτυρ, ορος, ὁ ἡ ὄν, testis factæ rei.
Ἐπιμαρτυρέω, testimonium perhibeo; (2) testimonio meo attribuo vel adscribo.
Ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ, attestatio.
Ἐπιμαρτύρομαι, testes appello, cito super aliqua re; (2) testificor, contestor. Ὁ υχὶν ἂν ἴχνη, στιν ἐπιμαρτύρατο, Arist. Vesp. 1426.
Ἐπιμάρτυρος, Poëtice, qui testis est super aliqua re, qui testis adhibetur.
Ἐπιμασάομαι, insuper mando, s. manduco; ἐπιμασηθεὶς, insuper manducatus.
Ἐπιμάσσω, & ἐπιμάσσομαι, tango, attingo, contingo ita ut alius persentiscat; (2) tactu exploro, palpo; (3) prehendo; (4) abstergo.
Ἐπιμαστίδιος, ος, ὁ ἡ ὄν, mammæ admotus; (2) fubrumus. Ex ἐπὶ, & μαστὸς.
Ἐπιμαστίος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.
Ἐπιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fero auxilium.
Ἐπιμαχία, ας, ἡ, societas belli in propulsanda injuria, societas belli subsidiaria. Ab
Ἐπίμαχος, ος, ὁ ἡ ὄν, oppugnabilis; (2) expugnabilis; *superl.* ἐπιμαχώτατος; (3) qui auxiliatur in pugna. Ex ἐπὶ, & μάχομαι, *pugno.*
Ἐπιμηδάω, ῶ, f. ήσω, subrideo, &c.
Ἐπιμηδήσας, a. 1. part. act.
Ἐπιμηδίασις, ἡ, arrifio; (2) risus. Ab
Ἐπιμηδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo; (2) adrideo.
Ἐπιμήλια, τὰ, ap. Hom. Il. ο, 147. res dotales. Ex ἐπὶ, & μηλίσω, *mulceo.*
Ἐπιμηλαίνομαι, nigresco, nigredine inficior.
Ἐπιμήλας, αινα, αν, nigricans.
Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, & *Ion.* ἐπιμελίη, cura, diligentia, studium; (2) curatio, procuratio; (3) curatio muneris. Ab ἐπιμελὴς.
Ἐπιμελέομαι, ῆμαι, f. ἐπιμελήσομαι, curo, curam gero, studeo, operam do. Ἐπιμελεῖσθαι τῶν Ϛωμάτων πρὸ κείνων, res publicas. Ἐπεμελεῖτο ἧ τῆδ' ὑπαρχόντων ἀεὶ αὐτὸς, Iocr. Ex ἐπ, & μελ.
Ἐπιμελέστατα, *Adv.* diligentissime. Ab ἐπιμελέστατος, Superl. ab ἐπιμελὴς.
Ἐπιμελέστερον, *Adv.* diligentius. Ab ἐπιμελέστερος, quod est Compar. ab eod.
Ἐπιμελήθητι, 2. sing. a. 1. imperat. pass. v. ἐπιμελέομαι. Unde
Ἐπιμέλημα, ατος, τὸ, negotium, cujus curam gerimus, res, quæ curæ est; (2) cura.
Ἐπιμελὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄν, qui curam agit; (2) solicitus, diligens; (3) qui curæ est, qui curatur Ex ἐπὶ, & μελ, *curæ est.*
Ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, curator; (2) procurator. Ab ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελητικὸς, ὴ, όν, aptus ad curam gerendam alicujus rei; (2) diligens & peritus curator. Ab ἐπιμελητὴς.
Ἐπιμέλλω, f. λήσω, cunctor.
Ἐπιμέλομαι, idem quod ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελῶς, *Adv.* cura adhibita, diligenter.
Ἐπιμεμπτὸς, ὴ, όν, culpabilis, accusabilis. Ab ἐπιμέμφομαι.
Ἐπιμεμφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, idem & ab eod.
Ἐπιμένομεν, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro ἐπιμένωμεν, ab
Ἐπιμεμφομαι, conqueror super aliqua re, incuso; (2) reprehendo, vitupero. Ἐπιμέμφεσθ' ἑαυτῷ τ' τολμης, Dosi.
Ἐπίμεμψις, εως, conquestio, reprehensio.
Ἐπιμένω, permaneo, persevero; (2) exspecto a. 1. ἐπίμεινα, ἐπιμεῖναι. Ἐπὶ ᾗ Καταλίας ὕδασι ἐπιμένῃ μοι, Eur. Ph. 231.
Ἐπιμερὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, vid. ἐπιμέρισις.
Ἐπιμερίζω, 1. ισω, impertior.
Ἐπιμερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio.
Ἐπιμετρὸν, ου, ὁ ἡ ὄν, ἐπίμετρα ῥήματα, Verba Deponentia.
Ἐπίμετρος, ος, ὁ ἡ ὄν, plenus, redundans.
Ἐπιμεταπέμπομαι, arcessio novum, v. c. auxilium.
Ἐπιμετρέω, ῶ, fut. ήσω, super mensuram addicio; (2) certa mensura mutuo do, quod eadem reddatur mihi; (3) admetior, addo; unde prorogo in tempus aliquod.
Ἐπίμετρον, ου, τὸ, quod super mensuram additur, auctarium; (2) quod ex abundanti additur.
Ἐπιμήδομαι, f. ήσομαι, excogito.
Ἐπιμηθία, ας, ἡ, consilium post rem jam peractam; (2) prudentia. Ab ἐπιμηθὴς.
Ἐπιμήθομαι, consilium re jam peracta capio. Ab eod.
Ἐπιμηθὴς, ὲς, qui sero sapit, qui re jam peracta consilium capit; (2) prudens; (3) Epimetheus. Ex ἐπὶ, & μᾶθος, *consilium.*
Ἐπιμήθης, ους, ὁ ἡ ὄν, prudens. Ex iisd.
Ἐπιμήκης, ους, ὁ ἡ ὄν, oblongus; (2) sublongus; (3) prælongus; (4) procerus; *Superl* ἐπιμηκέστατος. Ex ἐπὶ, & μῆκος.
Ἐπιμηλὶς, ίδος, ἡ, mespili arboris genus; (2) apii genus. Ex ἐπὶ, & μηλὶς.
Ἐπιμηνίδιος, ος, ὁ ἡ ὄν, menstruus, qui singulis mensibus fit. Ex ἐπὶ, & μὴν.
Ἐπιμηνύω, fut. ύσω, irascor.
Ἐπιμητιάω, delibero, cogito.
Ἐπιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, vel machinor in aliquem.
Ἐπιμίγνυμι, vel ἐπιμιγνύω, f. μίξω, misceo, permisceo; (2) commercium habeo, exerceo.
Ἐπιμικτὸς, ὴ, όν, permixtus, commixtus; (3) promiscuus. A præc.
Ἐπιμιμνήσκομαι, recordor, memini; (2) *cum acc.* mentionem facio, f. ἐπιμνησομαι, ἐπιμνησθήσομαι, aor. 1. ἐπιμνήσαθ', & usitatus ἐπιμνησθῆναι. Ἐπεὶ ᾗ κὴ κολακεύας ἐπιμνήσθης, Luc. Ex ἐπὶ, & μνάομαι.
Ἐπιμίμνω, *Poët.* permaneo alicubi, incumbo. Ex
Ἐπιμίξ, *Adv.* mistim, promiscue. Ab ἐπιμίγνυμι. Unde
Ἐπιμῖξαι, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ἐπιμίξας.
Ἐπιμῖξία, ας, ἡ, permistio, commistio, coalescentia; (2) commercium; (3) congressus Ab eod.
Ἐπίμιξις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιμίσγομαι, commercium habeo, in consortium venio; (2) ingredior, accedo. Ab ἐπιμίγνυμι.
Ἐπιμίσθιος, ος, ὁ ἡ ὄν, mercenarius, qui mercede aliquid facit. Ex ἐπὶ, & μισθὸς.
Ἐπιμισθὶς, ίδος, ἡ, mercenaria meretrix.
Ἐπιμνημονέω, memor sum.
Ἐπιμνησθῆτις, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἐπιμιμνήσκομαι.
Ἐπιμοιράσθαι, præs. inf. med. pro ἐπιμερίσασθαι, ab
Ἐπιμοιράω, ῶ, & δομαι, ῶμαι, impertior.
Ἐπιμοιρίος, ον, fatalis.
Ἐπιμομφᾶς, gen. sing. *Dor.* pro ἐπιμομφῆς. Ab
Ἐπιμομφὴ, ῆς, ἡ, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπιμέμφομαι.
Ἐπίμομος, ον, vituperandus, vituperio obnoxius.
Ἐπιμονὴ, ῆς, ἡ, permansio, perduratio, perseverantia; (2) mora, cunctatio. Ab ἐπιμένω.
Ἐπίμονος, ος, ὁ ἡ ὲ, constanter permanens, perdurans. Ab eod.
Ἐπιμονόω, ῶ, f. ώσω, desolo, solum reddo, solitudinem adhibeo; (2) desero, destituo; unde ἐπιμονωθὲς, destitutus.
Ἐπιμόνως, *Adv.* constanter, perseveranter. Ab ἐπίμονος.
Ἐπιμόριος, ος, ὁ ἡ ὸν, q. d. superparticularis, qui aliam quantitatem continet & præterea partem ipsius. Ex ἐπὶ, & μόριον.
Ἐπίμορος γῆ, tellus, pro qua colenda partem fructuum a domino capit colonus. Ex ἐπὶ, & μορὸς.
Ἐπιμορφάζω, f. άσω, vultum varie fingo.
Ἐπιμοχθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, laboriosus, ærumnosus.
Ἐπιμοχθὶ, *Adv.* magno cum labore & molestia.
Ἐπιμοχλὶς, pessulum obdo.
Ἐπιμύλιος, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπιμύλλετο, & hoc pro ἐπιμύλατο, a σπιμυλάω.
Ἐπίμυλλον, 2. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* & *Att.* pro ἐπιμύλλετο.
Ἐπίμυρε, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐπίμυρεν, a καταμύρω.
Ἐπιμύζω, f. ξω, compressis labris gemo.
Ἐπιμυθέομαι, ῶμαι, alloquor; (2) exhortor.
Ἐπιμυθέω, & ἐπιμυθόομαι, adfabulor. Ex ἐπὶ, & μῦθος. *fabula.*
Ἐπιμύθιον, ου, τὸ, adfabulatio, epilogus fabulæ. Ex iisd.
Ἐπιμύλιος, ος, ὁ ἡ ὸν, molaris, in mola cantari solitus, mola superior. Ex ἐπὶ, & μύλη, *mola.*
Ἐπιμυλὶς, ίδος, ἡ, patella, aut mola genu.
Ἐπίμυξις, εως, ἡ, suspirium seu gemitus, qui fit compressis labris. Ex ἐπιμύζω.
Ἐπιμύρομαι, humecto.
Ἐπιμύσσω, vel ἐπιμύττω, f. ξω, subsanno, strepitu narium flocci facio.
Ἐπιμύω, f. ύσω, claudo. Βλέφαρα μόγις τοῖσι ὀφθαλμοῖσι ἐπιμύῃ, *Aret.*
Ἐπιμωμάομαι, 2. vel ἐπιμωμέομαι, vitupero, reprehendo.
Ἐπίμωμος, ος, ὁ ἡ ὸν, culpabilis.
Ἐπινάσσω, ξω, ὁ ἡ ὸν, quo delubus suis relicto se habitatum contulit; pulsus patrimonii. Ex ἐπὶ, & ναίω, *habito.*
Ἐπινάστω, vel ἐπινάσσω, fut. άσω, oppido, ponitur propter ἐπινασμὸν, appletæ; apud Aristoph.
Ἐπίνειον, ου, τὸ, navalia, statio navium. Ex ἐπὶ, & νεὼς, *navalis.*
Ἐπινεύσομαι, idem quod ἐπινεύσομαι.
Ἐπινενὶφ, pr. inf. pass. v. ἐπινίπω.
Ἐπινεμησις, εως, ἡ, distributio, divisio; (2) indictio. Ab ἐπινέμω.
Ἐπινέμω, distribuo, partior; (2) in numeros militares refero, decurio, centurio. Ἐπινέμειν τὰ βοσκήματα, Plat.
Ἐπινενυμφὼς, part. perf. pass. v. ἐπινύθω.
Ἐπινενωκὰς, perf. ind. act. v. ἐπινέω.
Ἐπινεύω, f. εύσω, innuo, nutu significo; (2) annuo, adsentior; (3) vergo, deorsum vergo, propendeo. Σὺ μὲν γὲ ἐπίνευσας τάδ', Eur. Or. 274.
Ἐπίνευσις, ἡ, concessio; (2) instinctus, inspiratio, adflatus.
Ἐπινεφελὼς, ος, ὁ ἡ ὸν, nubibus tectus, nubibus obductus; (2) nubilosus, nubis modo innatans. Ex ἐπὶ, & νεφέλη.
Ἐπινεφία, nubibus tego, obnubilo. Ab
Ἐπινεφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, nubibus tectus; f. obductus, obnubilus. Ex ἐπὶ, & νέφος.
Ἐπινεφρίδιος, ος, ὁ ἡ ὸν, quod est in renibus. Ex ἐπὶ, & νεφρὸς, *ren.*
Ἐπίνηψις, εως, ὁ, actio ipsa obtegendi nubibus. Ab inus. ἐπινήφω, pro ἐπινεφόω.
Ἐπινέω, supernato, in superficie aquæ nato; (2) adnato.
Ἐπινέω, five, ἐπινήθω, f. ήσω, fatalibus filis attribuo, fatalia fila nens tribuo, seu destino; ἐπινενησμένα, fato attributa.
Ἐπινέω, five ἐπινήθω, accumulo.
Ἐπινήσιος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui super navi est aut fit. Ex ἐπὶ, & ναῦς, *navis.*
Ἐπίνητρον, ου, τὸ, id, supra quod fila deducta glomerantur, fusus, seu fusum.
Ἐπινήφω, f. ψω, sobrius sum, maneo.
Ἐπινηχόμενος, fut. ξομαι, innato, in superficie aquæ nato.
Ἐπινήχυτος, ον, copiosus, largus.
Ἐπινίκιος, ος, ὁ ἡ ὸν, ad victoriam pertinens. Hinc τὸ ἐπινίκιον, ου, epinicium, carmen triumphale. Ex ἐπὶ, & νικάω.
Ἐπινίπτρὶς κύλιξ, poculum, quod post lotas manus extremo convivis apponitur. Ex ἐπὶ, & νίπτρον.
Ἐπινίσσομαι, adeo, convenio.
Ἐπννίφω, fut. ψω, ningo super, nive obruo; in superficie irrigo.
Ἐπινοέω, ῶ, f. ήσω, excogito, comminiscor; (2) mente agito, cogito; (3) animadverto; (4) destino, in animum induco. Ἔν γ' ἐπινοῆσαι

ἐπινόησις ἐστὶ ἡ ἀγχίνοια, Arist. Mir. 1517. Ἡ τοῦ ἐπινοεῖν ἀσθένεια, Arist. Conc. 247. Hinc

Ἐπινόημα, τό, commentum.

Ἐπινοητικός, ἡ, όν, promptus consilio. Ab ἐπινόημα.

Ἐπινοητικός, ἡ, όν, idem. Ab ἐπινοέω.

Ἐπινόησις, ἡ, inventio consilii.

Ἔπινοια, ας, ἡ, cogitatio; (2) commentum; (3) solertia, qua quis excogitat. Ex ἐπί, & νόος, mens.

Ἐπινόμεις, 2. pl. imperf. ind. act. Dor. pro ἐπενέμοσθε, a νέμω.

Ἐπινομή, ἡ, jus compascui.

Ἐπινομία, ας, ἡ, pastio, jus pascendi in alieno; (2) jus pascendi inter se, pascuarium commercium. Ex ἐπί, & νέμω, pasco.

Ἐπινομὶς, ίδος, ἡ, strena; (2) appendix legum; (3) dialogus quidam Platonis. Ex ἐπί, & νόμος, lex.

Ἐπινομοθετία, ας, f. ήσω, insuper sancio, ad leges latas aliquam addo.

Ἐπίνομος, ου, ὁ ἡ ὁ, hæres, Hes. (2) idem quod σύννομος. Ab ἐπινέμω, distribuo.

Ἔπινον, bibebant, 3. pl. imperf. verbi πίνω.

Ἐπινοσέω, ultra (super) morbo) ægroto; (2) ægroto.

Ἐπινοσος, ου, ὁ ἡ ὁ, morbis obnoxius.

Ἐπινόσως, Adv. per morbos, cum morbis.

Ἐπινοτίζω, fut. ίσω, in superficie humecto; (2) irroro, inspergo.

Ἐπινυκτεύω, f. εύσω, pernocto.

Ἐπινυκτὶς, ίδος, ἡ, pustula noctu in eminentioribus corporis partibus erumpens, & nocte maxime etiam crucians; (2) nocturna hominis custodia; (3) commentarium nocturnum. Ex ἐπί, & νυξ, nox.

Ἐπινυμφιδιος, ου, Epithalamius.

Ἐπινύσσω, vel ἐπινύττω, f. ξω, pungo, fodico; (2) admoveo, impello.

Ἐπινυστάζω, f. άξω, capite declivi dormito, insuper dormito.

Ἐπινωμάω, ῶ, fut. ήσω, insuper distribuo; (2) lustro, inspicio. Οὐδέ τιν' αὐτῷ σαισῶσα κακῶν ἐπινωμᾷν, Soph. Phil. 167.

Ἐπινωτίδια, dorsualia. Ab ἐπί, & νῶτος.

Ἐπινωτίδιον, ου, τό, mantica, quæ tergo imponitur. Ab ἐπινώτιος.

Ἐπινώτιος, ου, ὁ ἡ ὁ, super dorsum positus. Ex ἐπί, & νῶτος.

Ἐπιξαίνω, exulcero.

Ἐπιξανθος, ου, ὁ ἡ ὁ, subflavus.

Ἐπιξενίζω, hospitio excipio, *in pass.* diversor (devertor) apud aliquem.

Ἐπιξενόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, hospitio excipior; (2) peregrinor, peregre advenio.

Ἐπιξέσις, in superficie rado seu scalpo.

Ἐπίξηστον, mensa coquinaria.

Ἐπιξηραίνω, in superficie sicco; (2) exsicco, arefacio. Hinc

Ἐπιξηραντικός, ἡ, όν, exsiccandi seu arefaciendi vim habens.

Ἐπίξηρος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde siccus. Ἐπίξηρος γαστήρ, Arist.

Ἐπιξιφίω, f. ίσω, protensis ensibus salto.

Ἐπιξυνιόομαι, ώμαι, excogito.

Ἐπίξυνος, ου, ὁ ἡ ὁ, communis, promiscuus.

Ἐπιξύω, f. ύσω, in superficie rado.

Ἐπιζυγος, ου, ὁ ἡ ὁ, sesquioctavus.

Ἐπιον, 2. a. 2. ind. act. v. πίνω.

Ἐπ.ὀντα, acc. f. a. 2. part. act. v. ἵστημι.

Ἐπίπτημαι, f. ψομαι, inspicio. Τὰς δ' ἐγὼ ἐπιφομαι, οἱ δ' ἀθιδδαν, Il. 9, 167.

Ἐπιορκία, ας, f. ήσω, pejero. Τὸς θεὸς ἐπιορκεῦ, Æsch. Ab ἐπίορκος.

Ἐπιορκήσᾳς, 2. f. a. 1. conjunct. act. v. ἐπιορκέω.

Ἐπιορκητὴς, ὴ, όν, perjurus. Ab ἐπιορκία.

Ἐπιορκία, ας, ἡ, pejurium. Ab ἐπίορκος.

Ἐπιόρκιον, ου, τό, idem & ab eod.

Ἐπιορκιὶ, Adv. pejerando. Ab eod.

Ἐπίορκος, ου, ὁ ἡ ὁ, perjurus.

Ἐπιόρκως perjure, neglecto jurejurando.

Ἐπιόσομαι, adloquor, significo; (2) prospicio.

Ἔπιουρα, τά, interstitium. Ab ἐπί, & οὖρος.

Ἐπίουρος, ου, ὁ, custos.

Ἐπιοῦσα, ης, 2. part. act. f. g. v. ἐπειμι.

Ἐπιούσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, ventурus; (2) de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus, *Script. Eccles.* supersubstantialis. Ab ἐπιοῦσα, scil. ἡμέρα, *crastina dies*, quod est partic. verbi ἔπειμι, *succedo, sequor.*

Ἐπίπτομαι, f. ἐπόψομαι, video.

Ἐπιόψεται, *videbit*, f. 1. ind. med. verbi ἐπίπτομαι.

Ἐπίπαγος, ου, ὁ, glacies superficiaria; (2) humor in summo concretus; (3) fuscus, qui incisis arboris cortice emanans concrescit. Ab ἐπιπήγνυμι.

Ἐπιπᾶγχυ, *Adv.* prorsus, omnino. Ex ἐπί, & πᾶγχυ, pro πάνυ, valde.

Ἐπιπαιανίζω, pæanis cantu celebro.

Ἐπιπαίζω, deludo.

Ἐπίπαισμα, ατος, τό, offendiculum, offensio. Ab ἐπιπαίω.

Ἐπιπαίω, f. αἴ α, impingo, offendo.

Ἐπιπαλλὶς, ίδος, ἡ, herba quædam. Ab ἐπιπήγνυμι.

Ἐπιπαλόω, ῶ, f. ώσω, obsero, claudo.

Ἐπιπαλαμάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, machinor; (2) simulate applaudo; (3) dolose ago.

Ἐπιπαμφαλάω, ῶ, attonitus inspicio. Apollonius ἐπιπομφαλόωντας, pro ἐπιπαμφαλῶντας, ἐπιπαμφαλάοντες.

Ἐπίπαν, *Adv.* in universum, omnino.

Ἐπίπαππος, ὁ ἡ ὁ, proavus, *al.* atavus.

Ἐπιπαραγνομαι, supervenio.

Ἐπιπαραγυιόομαι, ώμαι, f. ώσω, accumulo, exstruo, exaggero. Ἐπιπαρήνεον τ' ἄλλαι σωλεαι, Thuc.

Ἐπιπαρεύω, f. ήσω, idem.

Ἐπιπαρασκευάζω, fut. άσω, apparo, præparo.

Ἐπιπάρειμι, adsum; ἐπιπαρεών, adfuturus.

Ἐπιπάρειμι, supervenio; (2) subsequor.

Ἐπιπαρθάλλω, inpetum facio in.

Ἐπιπαρίξημι, sensim exeo; unde ἐπιπαριξιών, paulatim evadens, seu excedens.

Ἐπιπαρίρχομαι, progredior, procedo.

Ἐπιπαροξύνω, incito, stimulo, incendo.

Ἐπιπορεύομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, intuper adhortor.

Ἐπιπάσσω, vel ἐπιπάττω, f. άσω, q. d. insuper adspergo, inspergo. Αὐτὴ σαυτὴν ἐπιπάτησα τῇ γνώμῃ, *Lucian.* Hinc

Ἐπίπας, ου, ὁ ἡ ὁ, conspersus condimentis; (2) qui inspergitur.

Ἐπισπαταλάω, ῶ, f. ήσω, adstrepo.

Ἐπισπαταλάω, infigo, v. c. clavum.

Ἐπισπάτωρ, ορος, ὁ, vitricus. Ex ἐπί, & πατὴρ.

Ἐπισπαφλάζω, f. άσω, inferveo, infervesco; (2) efferveo, æstuo.

Ἐπισπεδίζω, planior, satis planus.

Ἐπισπὶδ, ος, ὁ ἡ ὁ, æqualis, superficiei planus; (2) latus; (3) campestris. Hinc τὸ ἐπισπεδον, ου, superficies. Ex ἐπί, & σπίδος.

Ἐπισπείθω, 2. f. præf. imper. pass. *Ion.* pro ἐπισπίθου, ab ἐπισπείθομαι.

Ἐπισπειθὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, obediens, morem gerens, obsequens. Ab

Ἐπισπείθω, futur. έσω, persuadeo. Hinc ἐπισπείθομαι, persuadeor; (2) credo; (3) obedio, morem gero. Ὅσσα θεοῖς ἐπιπειθῇ, Il. 1, 218.

Ἐπισπερδω, tento, periculum facio.

Ἐπισπιδίζω, appropinquo.

Ἐπίσπεμπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, sesquiquintus; (2) quinta pars.

Ἐπισπένδω, f. σπω, insuper mitto; (2) mitto ad; (3) mitto; (4) immitto. Ἔστα Σιμόεις τοι τάχιστα μᾶλλον ἐπισπένδειν αὐ; Arist. Conc. 235. Hinc

Ἐπίσπεμψις, εως, ἡ, missio in aliquem locum.

Ἐπισπενταμορος, ου, ὁ ἡ ὁ, quinarius alter.

Ἐπίσπεπτωκὼς, *qui incidit*, perf. part. act. n. g. verbi ἐπισπίπτω, *incido.*

Ἐπισπερτρέπω, circumducendo ad me converto.

Ἐπισπινθὴς, ος, ὁ ἡ ὁ, subniger, nigricans; (2) maculis nigris distinctus.

Ἐπισπὸν, ὄν. 2. part. act. v. ἐπισπένδω.

Ἐπισπορὰ, ᾶς, ἡ, ὁ ἡ ὁ, insuper extendo vel pando. Ἐπισπανίσαι τεῖχος ἐχέτησι, *Strat.*

Ἐπισπορεύομαι, οῦμαι, advolo; (2) involo; (3) evolo.

Ἐπισπόρημα, idem.

Ἐπισπόρος, ου, τὸ, herba quædam. Ex ἐπί, & σπόρος, *semen.*

Ἐπισπουμι, vel ἐπισπουέω, f. ξω, in superficie coagulo, in summa parte concresco.

Ἐπισπόδαω, ῶ, f. ήσω, insilio, insulto, invado. Κυίτ' εἰσαφίκετο γ' ἐπισπόδησά γ' αὐτῇ κεφαλῇ, Arist. Nub. 550.

Ἐπισπόδησις, ἡ, impetus in quem.

Ἐπίσπουδος, idem quod ἐπισπόδησις.

Ἐπίσπουος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui supra cubitum est. Hinc τὸ ἐπίσπουον, sc. μέρος, pars cubiti superior. Ex ἐπί, & πῆχυς.

Ἐπισπουδίζω, simium imitor.

Ἐπισπικραίνω, amarum reddo, exacerbo.

Ἐπίσπικρος, ου, ὁ ἡ ὁ, ad amaritudinem accedens, aliquid amari habens.

Ἐπισπιλνημι, conspergo.

Ἐπίσπινω, subbibo; (2) potum potui addo.

Ἐπισπίπτω, irruo, incido, ingruo. Ἐπίσπεσε τὸ σῶλμα τὸ ἄμιον ἐπ' αὐτὸς, Act. 11, 15.

Ἐπισπίστεύω, concredo, ap. *Joseph.* si vulgata lectio vera.

Ἐπισπίστασις, εως, ἡ, confirmatio.

Ἐπίσπλα, ων, τὰ, supellex; (2) omne genus instrumenti, ut in bello, arma, tela. Ab ἐπίσπλω.

Ἐπισπλάζομαι, erro, vagor.

Ἐπίσπλασις, εως, ἡ, idem quod

Ἐπίσπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum, quod illinitur aut imponitur. Ab

Ἐπισπλάσσω, vel ἐπισπλάττω, f. σλάσω, illino; (2) obstruo.

Ἐπίσπλαστος, ου, ὁ ἡ ὁ, fictus, simulatus, commentitius, dicitur & de medicamentis, emplastris, quæ distinguuntur ab ἐπισπάστοις. Ab ἐπισπλάσσω.

Ἐπισπλάστως, ficte, simulate.

Ἐπισπλατάζω, ῶ, f. άσω, plaudo super re aliqua, alicui applaudo.

Ἐπισπλατύνω, dilato, expando.

Ἐπισπλείον, *Adv.* ut plurimum; (2) ulterius, amplius, copiosius. Ab

Ἐπίσπλεος, ου, ὁ ἡ ὁ, refertus, plenus.

Ἐπισπλείστως, *Adv.* frequentissime, maxime.

Ἐπισπλείων, ονος, ὁ ἡ ὁ, amplior, copiosior.

Ἐπισπλέκω, f. ξω, permisceo, implico, intrico.

Ἐπισπλεμφὶς, gen. f. præf. part. med. *Ion.* per Syn. pro ἐπισπλεμφὶς, ab ἐπισπίπλεμαι.

Ἐπισπλέον, *Adv.* amplius, copiosius. Ab

Ἐπίσπλεος, ία, εον, plenus. Ex ἐπί, & πλέος, *plenus.*

Ἐπισπλεοντα, acc. f. part. præs. act. m. g. v. ἐπισπλέω.

Ἐπίσπλοος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui supra latus est, costis superjacens; (2) latera ampla habens. Ex ἐπί, & πλόος.

Ἐπισπλουσις, ἡ, ingressus navis, vel classis. Ab

Ἐπισπλέω, fut. έσω, supernavigo; (2) adnavigo in; (3) classe invado, navigando oppugno; (4) appello, applico; (5) innato, fluito. Αὐθις ἀθροισθέντες οἱ Ἀτλαντες τοῖς Κερκυραίοις, Thuc.

Ἐπίσπλοος, idem quod ἐπισπλέω.

Ἐπισπλὼθω, impleo.

Ἐπισπλὼξις, ως, ὁ, castigator. Ab ἐπισπλώσσω.

Ἐπισπλωσσικὸς, ἡ, όν, in castigando asper, ad castigationem pertinens.

Ἐπισπλωσσικῶς, praviter, aspere reprehendendo.

Ἐπισπλῆξαι, *increpasse*, a. 1. inf. act. verbi ἐπισπλώσσω, *increpo.*

Ἐπισπλῆξις, εως, ἡ, increpatio, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπισπλώσσω.

Ἐπισπλήρόω, adimpleo; (2) impleo.

Ἐπισπλήσσετο, *increpare*, 2. fing. præf. imper. pass. *Ion.* pro ἐπισπλώσσεν, ab

Ἐπισπλώσσω, vel ἐπισπλώττω, f. ξω, increpo, objurgo, castigo. Ἡσυχιάζοντάς με ἐπισπλήξῃς, 1 Tim. 5, 1.

Ἐπισπλοκὴ, ἧς, ἡ, amplexus, complexio. Ab ἐπισπλέκω. Unde

Ἐπισπλοκὴ, ἧς, ἡ, implicatio, implexus; (2) nexus amicitiæ, familiaritas, affinitas.

Ἐπισπλοκὴλη, ης, ἡ, hernia, rarius, quum omentum descendit in scrotum. Ex ἐπισπλέω, & κήλη, *hernia.*

Ἐπίπλη, ης, ἡ, fungitur. Ab ἐπίπλεω.

Ἐπίπλην, impf. pl. ης. 2. ind. act. verbi ἐπιπλάω pro ἐμπλάω, seu σίμπλημι.

Ἐπίπλοον, ου, τὸ, omentum. Ab ἐπίπλεω, quod reliquis intestinis quodammodo innatat.

Ἔπιπλοος, ου, ὁ, ἡ, navigatio adversus aliquem; (2) conflictus; (3) infestus classis adventus. Ab eod.

Ἐπιπλόουσι, 3. pl. præs. ind. Dor. pro Poët. ἐπιπλώουσι, & hoc pro ἐπιπλέουσι.

Ἐπιπλὰς, navigans, acc. 1 part. act. per Sync. ἐπιπλάσας, ab

Ἐπιπλέω, innavigo; (2) navigo adversus. Ab ἐπίπλοος.

Ἐπιπνεῦσα, præs. part. act. Poët. pro ἐπιπνέουσα, ab

Ἐπιπνέω, inspiro, respiro. Ab ἐπὶ πνέω.

Ἐπίπνοια, ης, ἡ, adflatus, inspiratio.

Ἐπιπνοιώδης, ες, ἡ, ὁ, ἡ, adflatus, inspiratione, adflatu factus vel constans, Epith. μαντεῖος.

Ἐπιπνύω, f. ὕσω, adspiro, adflo; (2) flo seu spiro super; (3) suggero, inspiro. Στρεβλὸν Ἀργεῖον ἐπιπνύσας αἱμαλὶ Θῆβαι, incitatus contra, Eur. Ph. 796.

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, adflatus instinctusque divinus. Ab ἐπὶ πνέω.

Ἐπίπνοος, ου, ὁ, ἡ, adflatus.

Ἐπιποδῶν, ῶν, pedam metiens, Epith. leporis, pedicæ.

Ἐπιποθέω, expeto, desidero; (2) intimo amo.

Ἐπιποθησις, εως, ἡ, desiderium.

Ἐπιπόθητος, ου, ὁ, ἡ, exoptatus. Ab eod.

Ἐπιτεθεια, ας, ἡ, desiderium. Ab eod.

Ἐπιποιέω, ῶ, f. ήσω, adfingo.

Ἐπιπλαστος, ου, ὁ, ἡ, fictus, commentitius. Ab ἐπιπλάσσω.

Ἐπιποικίλος, ου, ὁ, ἡ, valde varius.

Ἐπίπονος, ου, ὁ, ἡ, lunatus, vellere intectus. Ex ἐπὶ, & πόκος, vellus.

Ἐπιπολάζω, f. άσω, innato; (2) in superficie sum, per summa fero, exsisto; (3) multus & frequens sum, redundo; (4) insolesco; (5) emergo, emineo. Ab ἐπιπολὴ.

Ἐπιπολαποιέζω, ν, ἐ κ ἡ, cujus radice leviter sunt fundi. c. Ex ἐπιπολαίος, & ῥίζα.

Ἐπιπολαῖος, ου, ὁ, ἡ, superficiarius, qui in superficie tantum cernitur, aliquis exstet; (2) levis, non pretiosus, non profundus; (3) trivialis; (4) exilis, nonnihil literæ; (5) evidens, perspicuus, non obscurus. Ab ἐπιπολὴ.

Ἐπιπολαίως, Adv. in superficie, leviter, non vel crebrius, summatim.

Ἐπιπολαστρὶς, ἴδος, ἡ, innatatio cibum ventriculo; (2) aberratio, pertinax & assidua insultatio, vel impetus. Ab ἐπιπολάζω.

Ἐπιπολαστικὸς, ἡ, ὁν, fluitans, innatans, redundans. Ab eod.

Ἐπιπολαστικῶς, Adv. abundanter, supra modum.

ἘΠΙΠΟΛΗ῍Σ, Adv. in superficie, in summitate, supra

Ἐπιπολιάσμαι, ώμαι, f. άσομαι, superne canesco, canus fio.

Ἐπιπολὺ, πλὺν. multum, valde, admodum; (2) diu; (3) magna ex parte. Hinc ὡς ἐπιπολὺ, ὡς ἐπιπολὺ plerumque, fere, pene semper, ut plurimum.

Ἐπιπομπεύω, triumpho, purpura deco.

Ἐπιπονία, ᾶς, f. νσω, labore alicui rei; (2) labores toleto. Ab

Ἐπίπονος, ου, ὁ, ἡ, laboriosus, operosus; (2) laboris & molestiæ adtenens, lassescens, lassitudinem sentiens. Hinc τὸ ἐπίπονον, ου, labor, molestia.

Ἐπιπονῶς, Adv. magno cum labore, difficulter, ægre; (2) sedulo, diligenter, magno cum studio. Ab ἐπίπονος.

Ἐπιπορεύομαι, f. εύσομαι, eo ad, proficiscor ad; (2) eo, seu proficiscor per, peragro.

Τὸν ἐπ' αὐτὸν ἐπιπορευόμενον ἀφὶ ἑαυτὸν, Luc. 8, 4.

Ἐπιπορπάω, fibulas necto, in pass. induor vestis fibulis nexa. Hinc

Ἐπιπόρπημα, & Dor. ἐπιπόρπαμα, ατος, τὸ, ornamentum supra fibulam; (2) fibula.

Ἐπιπορπὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ex ἐπὶ, & πορπὴ.

Ἐπιπορπόω, v. ἐπιπορπάω Hinc

Ἐπιπόρπωμα, ατος, τὸ, idem quod ἐπιπόρπημα, Hel.

Ἐπιπορφύρω, f. ίσω, ad purpuram accedo, in purpuram candico. Ab

Ἐπιπορφυρος, ου, ὁ, ἡ, purpureus, purpuræ similis.

Ἐπιστρέλομαι, ῶμαι, involo, advolo. Ab ἐπιπέτομαι.

Ἐπιπρεσβεύομαι, addo, insuper facio; (2) exigo, ut ἐσπαίλομαι.

Ἐπιπρεπεια, ας, ἡ, decus. Ab ἐπιπρέπω.

Ἐπιπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, decorus. Ab ἐπιπρέπω, decorus sum, cum Dat.

Ἐπιπρεσβεύω, & ἐπιπρεσβεύομαι, legatus mitto, seu eo ad.

Ἐπιπρωνὶς, ίδος, ὁ, ἡ, cernuus, in faciem pronus.

Ἐπιπρὸν, f. ίσω, in superficie ferro; (2) ἐπιπρίω τὰς ὀδόντας, dentibus intendeo.

Ἐπιπρὸ, Adv. longo tractu, perpetim.

Ἐπιπροβαίνω, progredior, provehor.

Ἐπιπροβάλλω, superinjicio.

Ἐπιπρόηκεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. Att. pro ἐπιπροῆκε, ab ἐπιπροιμὶ.

Ἐπιπροεμψω, a. 2. inf. act. Ion. pro ἐπιπροέπεμψαι.

Ἐπιπροθέω, longè procurro, provehor.

Ἐπιπροκύλλω, protendo, foras emitto.

Ἐπιπροτρέπω, vulgo mitto.

Ἐπιπροικὸς, ὁ, ἡ, dotata, quæ cum dote elocatur. Ab

Ἐπίπροιξ, quod dori additur, quod doti accedit, Hes. Ex ἐπὶ, & πρὸς, dos

Ἐπιπροκρίνω, progredior, provehor.

Ἐπιπροσθεν, idem.

Ἐπιπροσπίπτω, super incumbo, procumbo ad vomendum libendi causa.

Ἐπιπροσφέρω, præficior vasus, peto locum

Ἐπιπρόσω, vel ἐπιπροσόω, Adv. ulterius, coram.

Ἐπιπτόησις, εως, ἡ, adpetitus, concupitio.

Ἐπιπτοέω, ῶ, fut. ήσω, objicio, obtendo; (2) obscuro, officio luminibus, obtenebro; (3) jacturæ fructum. Ab ἐπίπτοος.

Ἐπιπτοώδης, ες, v. obumbratus; (2) obtectus. Ab ἐπιπτοέω.

Ἐπιπτοπλέω, adnavigo.

Ἐπιπτοσίβυνε, adjicio, adjungo.

Ἐπιπτόσσω, procul.

Ἐπιπτοτέρως, Adv. ulterius.

Ἐπιπτοφαίνω, profero, ostendo, in pass. apparco.

Ἐπιπτοφέρω, profero, promoveo.

Ἐπιπτοφυρὶς, ίδος, ἡ, ulterius.

Ἐπιπλάω, adhæsceto, pernato dum aliquid dicitur, vel fit; v. ἐπίπτοον.

Ἐπιπλαιπτία, τὸ, offensio, quum impingitur; (2) lapsio pedis ex offensione. Ab

Ἐπιπλαίω, fut. αίσω, impingo, offendo; (2) titubo, vacillo; (3) labor, collabor, corruo; (4) fallor, frustror.

Ἐπιπλάμενε, advolo, superinvolo; unde occurrunt ἐπιπλὰς, ἐπιπλάμενε, ἐπιπλήσσω, Ab ἐπὶ, & πλάμη, f. ἐπίπλαμαι, nato.

Ἐπιπλάσσω, a. 2. inf. med. v. ἐπιπλήσσω.

Ἐπίπνοια, ἡ, adventus; (2) id. quod ἐπὶ πνεύμα.

Ἐπιπλὴν, 2. f. imperf. ind. act. v. σίμπλημι, ἐμπλάω.

Ἐπιπλυμα, ατος, τὸ, operculum. Ab ἐπιπλύσω.

Ἐπιπλυξις, εως, ἡ, operculatio, operculi.

Ἐπίπλυστος, ου, ὁ, ἡ, lignus, qui insputetur, contemnendus, detestandus. Ab ἐπιπτύω.

Ἐπιπλύνω, fut. ξω, circumplico, circumcirca involvo; (2) circumdo, circumfundo; complector, amplector. Hinc

Ἐπιπλωτὸς, ἡ, ὁν, operculum; (2) plicatus.

Ἐπιπλὼς, ἡ, ὁν, insano. insputo.

Ἐπιπλώσις, ἡ, εως, ἐκατ' ἐπίπλωσιν, forte fortuna.

Ἐπιπνθησις, ἡ, suppuratio.

Ἐπιπνθόμαι, audio (insuper)

Ἐπιπυρέσσω, &

Ἐπιπυρετάινω, insuper febricito & quidem gravius paulatim, Aret.

Ἐπιπυρρος, ad rufum colorem inclinans.

Ἐπιπωλέομαι, ῶμαι, obambulo; (2) insulto.

Ἐπιπώλησις, εως, ἡ, obambulatio. A pass.

Ἐπιπωμίζω, &

Ἐπιπωματίζω, f. ίσω, operculo claudo & obturo.

Ἐπιπωματικὸς, ἡ, όν, claudens, v. c. corporis poros.

Ἐπιπωρόω, f. ώσω, obduro. Hinc

Ἐπίπωρμα, ατος, τὸ, callum, clavus in unguibus.

Ἐπιπώσασις, obstinatio; (2) cæcitas.

Ἐπειρηγίως, subinde, & per intervalla frigore arripior.

Ἐπιραὶς, ὁς, ὁ, ἡ, aliquantum rugosus aut recurvus; (2) saperne incurva, aut rugosus.

Ἐπιρέθυομαι, præseco, vitam adimo.

Ἐπιρράινω, f. ανῶ, inspergo, irroro, infundo.

Ἐπιρρακὶς, ἡ, ἐν, [illegible] cum hiatu. Ab ἐπιῤῥάσσω.

Ἐπιῤῥέμμα, ατος, τὸ, assumentum. Ab ἐπιῤῥάπτω.

Ἐπιῤῥαντίζω, f. ίσω, inspergo. Ab ἐπιῤῥαίνω.

Ἐπιῤῥαπίζω, f. ίσω, refello, reprehendo quasi bacillis percutiendo, arguo, castigo. Hinc

Ἐπιῤῥάπισις, ἡ, reprehensio, vituperatio, castigatio.

Ἐπιῤῥαπισμὸς, ὁ, idem.

Ἐπιῤῥάπτω, f. ψω, assuo. Οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, Matt. 2, 21.

Ἐπιῤῥάσσω, vel ἐπιῤῥάπτω, f. ξω, irruo, incumbo.

Ἐπιῤῥαδίως, ὰ, f. ήσω, recito more oppidatim.

Ἐπιῤῥέω, præs. inf. act. verbi ἐπιῤῥέω.

Ἐπιῤῥέζω, f. ξω, facinoro.

Ἐπιῤῥέπεια, ας, ἡ, promitas, propensio. Ab

Ἐπιῤῥεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui propendet, propensus, pronus, declivis, pronus; (2) felix, successor. Ab

Ἐπιῤῥέπω, fut. ψω, propendeo, vergo; (2) accipere videor, inclino. Τῶδε χάο τοι τὸ τάλαντον ἐπιῤῥέπει ἄλλοτε ἄλλῃ, Epic.

Ἐπιῤῥέω, præs. inf. ω, propendeo, vergo; (2) fluo super; (3) inundo; (4) largior copiose.

Ἐπιῤῥήδην, Adv. palam, aperte; (2) nominatim. Ex ἐπὶ, & ῥέω, dico.

Ἐπιῤῥῆμα, ατος, τὸ, Adverbium, pars orationis; (2) pars consultæ; (3) gestamen quoddam cubitum. Ex infl.

Ἐπιῤῥηματικὸς, ἡ, όν, adverbialis, adverbii formam habens. Ab ἐπιῤῥήμα.

Ἐπιῤῥηματικῶς, Adv. adverbialiter.

Ἐπιῤῥησις, εως, ἡ, vituperatio; (2) accusatio. Ex ἐπὶ, & ῥέω, dico.

Ἐπιῤῥήσσω, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐπιῤῥῆσσε, ab ἐπιῤῥάσσω, obdo pessulum, irrumpo.

Ἐπιῤῥητὸς, ὁ, ἡ, vituperabilis, reprehensione dignus, probrosus, infamis.

Ἐπιῤῥιζόω, idem quod ἐπιῤῥιζόω.

Ἐπιῤῥίζιον, ου, τὸ, additamentum ad radicem; radicamentum; capillamentum radicum. Ex ἐπὶ. & ῥίζα, radix.

Ἐπιῤῥινὸς, ὁ, naso.

Ἐπιῤῥιπτὸς, ὁ, supercilio, injicio. Ab

Ἐπιῤῥίπτω, f. ψω, idem. Ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτὸν τὸ μάτια δὲν ἐ σώλω, Luc. [illegible] 35.

Ἐπιῤῥίφθεις, a. 1. part. act. v. ἐπιῤῥιπτὸς.

Ἐπιῤῥοὴ, ἧς, ἡ, influxus; (2) abundantia, affluentia. Ab ἐπιῤῥέω.

Ἐπιῤῥόθιος, ὁ, ἡ, ὅσα, strepitum seu fremitum ciet; (2) tumultuor. Ab

Ἐπιῤῥόθος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator, adjutor auxilium ferens cum magna animi alacritate; (2) utilis.

Ἐπιῤῥοια, ας, ἡ, idem quod ἐπιῤῥοὴ.

'Επιρροιζδὸν, *Adv.* rapido cum impetu & stridore. Ex ἐπὶ, & ῥοῖζ⊕, *stridor.*

'Επιρροιζέω, acclamo, minor vociferando, cum strepitu irruo. Ἀδ[illegible] ἄλλη καὶ πιρροιζᾶσαν πάτρη δεινὰς ἀπειλὰς, Lyc. 217, conf. v. 585.

'Επιρροφάω, ῶ, f. ήσω, sorbeo, sorbitione sumo.

'Επιρροφέω, ῶ, f. ήσω, idem.

'Επιρρυγχὶς, ίδ⊕, ἡ, curvitas rostri in avibus rapacibus. Ex ἐπὶ, & ῥύγχ⊕, *rostrum.*

'Επιρρυθμίζω, f. ίσω, ad numeros redigo. Τὸ τὸ ἀσφαλὲς ϗ ἀνόσμυκτον ἑαυτὴν ἐπερρύθμισεν, Lucian. Pisc. 3.

'Επιρρυπτάω, commaculo.

'Επίρρυσις, εως, ἡ, confluxio, influxio, adfluxio. Ab ἐπιρρέω.

'Επίρρυτ⊕, ϩ, ὁ ϗ ἡ, qui influit; (2) adveniens; (3) in quem humor influit, irriguus. Ab eod.

'Επιρρύτως, per affluxum, instillando.

'Επιρρωγολογέω, & ῦμαι, racemos lego.

'Επιρρώννυμι, f. ρώσω, corroboro.

'Επίσαγμα, ατ⊕, τὸ, centones, qui supponuntur clitellis; (2) clitellæ. Ab ἐπισάττω.

'Επισαλεύω, f. εύσω, concutio, agitor. Ab

'Επίσαλ⊕, ϩ, ὁ ϗ ἡ, qui agitatur, concutitur, instabilis.

'Επισαλπίζω, buccina accino.

'Επίσαξις, εως, ἡ, cumulatio, adgestio. Ab

'Επισάσσω, vel ἐπισάττω, f. ξω, impono clitellas seu stragula; (2) sterno, insterno; (3) impono; (4) constipo, inculco.

'Επίσειον, τὸ, pubes, pars ima ventris supra pudenda, *Eir.*

'Επίσειστ⊕, cui ἐπισείονται αἱ τρίχες, ventilantur crines. Personæ quædam comicæ sic inducebantur. Ab

'Επισείω, incutio; (2) vibro; (3) infero; (4) incutio timorem. Ἱκετεύω σε μὴ 'πισείε μοι τὰς αἱματωπὰς ϗ δρακοντώδεις κόρας, Eur. Or. 255. Οὐκ ἀκούσει ἐπισείσω πόλιν, ibid. 496.

'Επισεύω, & ἐπισεύομαι, concito, impello adversus aliquem.

'Επισημαινόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. v.

'Επισημαίνω, f. ανῶ, indico, indicium facio, unde Deus dicitur ἐπισημαίνειν, ostendere se, adesse, opem ferre; (2) portendo, unde de Deo etiam est promitto, ap. Jos. Hinc (3) ἐπισημαίνομαι, quamcumque significationem do; (4) acclamatione testor; (5) applaudo; (6) subscribo, approbo, obsigno. Hinc

'Επισημασία, ας, ἡ, significatio cujuscunque rei velut futuræ tempestatis, sed *impr.* acclamatio faventium, plausus; (2) dicitur tamen simpliciter de laude, & de reprehensione; (3) indicium motus febrilis.

'Επισημειόω, ῶ, f. ώσω, adnoto, scribo adnotationes; (2) plausu approbo. Hinc

'Επισημείωσις, εως, ἡ, adnotatio.

'Επίσημ⊕, ϩ, ὁ ϗ ἡ, cui signum, seu nota impressa est, signatus; (2) ἐπίσημον τιν⊕ est, quod ab aliquo nomen habet; (3) insignis, nobilis, illustris; (4) ἐπίσημον, dicitur & de nomine. Ex ἐπὶ, & σῆμα.

'Επισήμως, *Adv.* insigniter; (2) perspicue, significanter.

'Επίσης, adæque. Ex ἐπὶ, & ἴσ⊕, ἴσα, *par.*

'Επίσιγμα, ατ⊕, τὸ, canum instigatio. Ab

'Επισίζω, canes instigo, seu incito sibilo.

'Επισινὴς, έ⊕, ὁ ϗ ἡ, cui noceri potest, detrimento obnoxius. Ex ἐπὶ, & σινῶ.

'Επισίνος, ϩ, ὁ, insidiator, clam aliis nocere studens. Ex iisd.

'Επισιτίζω, f. ίσω, viaticum sumo. Ab ἐπισιτία.

'Επισιτίζω, cibaria præbeo, *in med.* idem fere, frumentum, commeatum deporto, subveho, sed propr. cibaria, viaticum sumo, paro mihi, deinde locupleto me.

'Επισιτιζόμεν⊕, f. 1. part. med. *Dor.* pro ἐπισιτιζόμεν⊕, etc. pro ἐπισιτιζόμεν⊕.

'Επίσιτ⊕, ϩ, ὁ ϗ ἡ, qui victus causa alicui operam locat. Hinc τὰ ἐπισίτια, ων, cibaria, commeatus, viatica. Ab ἐπίσιτ⊕.

'Επισιτισμὸς, ϩ, ὁ, commeatus, cibaria. Ab ἐπισιτίζομαι.

'Επισιτ⊕, ϩ, ὁ ϗ ἡ, idem.

'Επισιττάω, ῶ, f. ήσω, incito pastorum vel venatorum more. Ex ἐπὶ, & σίττα.

'Επισίφλωσις, irrisione dignum, turpe, Hes. Ex ἐπὶ, & σιφλ⊕, ϩ, *claudus.*

'Επισκάζω, f. άσω, claudico.

'Επισκαλμὶς, ίδ⊕, ἡ, lignum sub scalmo.

'Επισκάπτω, f. ψω, fodio, circumfodio.

'Επισκεδάζω, f. άσω, dissipo & dispergo; (2) inspergo, spargo.

'Επισκεδάννυμι, idem.

'Επισκέλισις, εως, ἡ, primus equi motus ad gressus glomerandos. Ex ἐπὶ, & σκέλ⊕.

'Επισκεπάζω, tego, contego.

'Επισκεπὴς, έ⊕, ὁ ϗ ἡ, tectus; (2) a vento. Ex ἐπὶ, & σκέπη.

'Επισκέπτομαι, f. ψομαι, inviso, visito; (2) pœnas sumo; (3) opem fero; (4) adspicio, inspicio, contemplor; (5) lustro, recenseo; (6) considero, animo expendo; (7) disquiro; discepto mecum, commentor. Ἐπισκέψασθε ἦν, ἀδελφοὶ, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρεμένες, ἑπτὰ, Act. 6, 3.

'Επισκευάζω, f. άσω, sarcio, instauro; (2) insterno clitellas & onera jumentis impono. Ὡς τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐ; ἐπισκευασμένα ἐπιζάμασιν, Arist. Conc. 1142. Hinc

'Επισκευαστὴς, ϩ, ὁ, instaurator.

'Επισκευαστὸς, ἡ, ον, instauratus, redivivus.

'Επισκευὴ, ῆς, ἡ, instauratio, refectio.

'Επίσκεψις, εως, ἡ, inspectio; (2) recensio, quæ fit lustrando & inspiciendo; (3) consideratio, perpensio, cogitatio; (4) disputatio, disquisitio. Ab ἐπισκέπτομαι.

'Επισκήνιον, ϩ, τὸ, domicilium super scena; (2) superior scenæ pars. Ab

'Επισκήνι⊕, ϩ, ὁ ϗ ἡ, qui super scena est aut fit. Ex ἐπὶ, & σκηνὴ, *scena.*

'Επισκηνόω, ῶ, in tentoriis habito. Ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ δύναμις τῦ Χριςῦ, 2 Cor. 12, 9.

'Επισκηνώσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act.

'Επισκήπτω, fut. ψω, irruo, ingruo in; (2) urgeo, insto; (3) mando, injungo, *inpr.* de mandatis morientium; (4) obtestor, obsecro; (5) innitor, incumbo; (6) *impr.* est verbum forense, & (maxime *in med.*) significat (1) falsi testimonii accusare; (2) actionem injuriarum intendere, ob verbera vel vulnera consulto illata; (3) reperitur etiam universe pro accusare, ut cædis, ap. Plat.

'Επισκηρίπτω, f. ψω, innitor.

'Επίσκηψις, εως, ἡ, ipsa incumbendi actio; (2) actio, qua testi crimen falsi testimonii intendimus; (3) oratio, qua moriens a circumstantibus aliquid petit, vel iis quidpiam mandat. Ab ἐπισκήπτω.

'Επισκιάζω, f. άσω, inumbro, obumbro; (2) tenebras offundo, obscuro. Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζεσα αὐτοῖς, Marc. 9, 7. Νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτὸς, Matt. 17, 5.

'Επισκιασμὸς, ϩ, ὁ, obumbratio; (2) tegumentum, velamentum. Ab ἐπισκιάζω.

'Επισκιάω, ῶ, f. άσω, obumbro.

'Επίσκι⊕, ϩ, ὁ ϗ ἡ, umbra tectus, umbrosus; (2) umbratilis. Ex ἐπὶ, & σκιά.

'Επισκίως, umbrose.

'Επισκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsulto alicubi, in sulto, exsultim ludo.

'Επίσκληρ⊕, ον, durus, prædurus.

'Επισκόπει, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro ἐπισκόπεε, ab ἐπισκοπέω.

'Επισκοπεῖον, ϩ, τὸ, domus episcopi. Ab ἐπίσκοπ⊕.

'Επισκοπεύω, f. εύσω, episcopus sum.

'Επισκοπέω, ῶ, f. ήσω, viso, visito, inviso; (2) inspicio; (3) curator, inspector sum; (4) dispicio mecum, animo verso, considero; (5) video, observo, animadverto; (6) etiam sidera dicuntur ἐπισκοπεῖν propter influxum suum. Ἐπισκοπεῖν δὲ πανταχῆ κυκλῶσαν ἔυνα χρὴ χαῦ κατάςασιν, Arist. Θεσμ. 666. Πᾶν ἐ, τι ἂν μέλλῃς λέγειν, πρότερον ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ, Isocr. ad Dem. Hinc

'Επισκοπὴ, ῆς, ἡ, inspectio, munus inspiciendi; (2) episcopatus; (3) visitatio, ad opem ferendam, vel pœnam sumendam.

'Επισκόπησις, ἡ, idem.

'Επισκοπικὸς, ἡ, ὸν, episcopalis. Ab

'Επίσκοπ⊕, ϩ, ὁ, inspector; (2) qui alicui rei curandæ præfectus est; (3) inspector ecclesiæ, episcopus. Ab ἐπισκέπτομαι.

'Επισκοτάζω, idem quod

'Επισκοτέω, ῶ, ήσω, obtenebro, tenebras offundo; (2) luminibus obstruo. Ex ἐπὶ, & σκότ⊕, *tenebræ.* Hinc

'Επισκότησις, εως, ἡ, obtenebratio, obfuscatio; (2) caligo.

'Επισκύζομαι, indignor.

'Επισκύζωντ⊕, 3. pl. præs. conj. med.

'Επισκυθίζω, f. ίσω, Scythas imitor, imprimis in potando.

'Επισκυθρωπάζω, tristi, severo vultu, sum in aliqua re.

'Επισκύνιον, ϩ, τὸ, supercilium; (2) fastus.

'Επισκώπτω, f. ψω, scommata & dicteria jacio, cavillor. Ἐπισκώπτειν τινὰ, Xen. [illegible], Plut.

'Επισμαραγέω, insono, strepo, fremo.

'Επισμάω, f. ήσω, abstergo.

'Επισμῇ, 3. f. præs. ind. act. *Ion.* pro ἐπισμᾷ, ab ἐπισμάω.

'Επισμήχω, f. ξω, abstergo, detergo.

'Επισμυγερὸς, ρα, ρὸν, ærumnosus, miserabilis; (2) tristis ficus, cor dolore exedens.

'Επισμυγερῶς, *Adv.* ærumnose.

'Επισόχως, æquabiliter, ex æquabili superficie constans, Strabo lib. 13. Ab ἐπὶ, ἴσ⊕, & ἔχω.

'Επισ⊕, ϩ, ὁ ϗ ἡ, æqualis.

'Επισπάδην, haustu. Ab ἐπισπάω.

'Επισπαίρω, subsulto, velut ab animi deliquio palpitabundus.

'Επισπᾶσθαι, præs. inf. pass. pro ἐπισπάεσθαι, ab ἐπισπάω. Unde

'Επίσπασις, εως, ἡ, attractio, adductio.

'Επισπαςὴρ, ῆρ⊕, ὁ, attractor, instrumentum, quo aliquid attrahimus.

'Επισπαςικὸς, ἡ, ὸν, attrahendi vim habens.

'Επισπαςὸς, ἡ, ὸν, quem quis sibi ipse attraxit & accersivit. Ab ἐπισπάω.

'Επίσπαςρον, τὸ, laqueus, quem quis sibi ipse attraxit & induit; (2) marculus ferreus; (3) funis, quo aliquid attrahitur; (4) velum, quod obducitur aditui. Ab

'Επισπάω, ῶ, fut. άσω, attraho; (2) consequor, adquiro; (3) *in med.* adloquor, insequor, impello. Ἐγὼ δ' ἄχα κεῖνον φοινίσθ' ἐπ' ἐπισπάσειν κλάδ⊕, Soph. Aj. 780. Ἡ δ' ἀλεξίς τὸν χαλινὸν ἐπισπασαμένη λέγει πασσίχερ ἰουτιω, *Lucian.*

'Επισπείρω, f. ερῶ, insuper sero, denuo semino; (2) dissemino; (3) insero, insumino, sero in aliquo.

'Επισπεισις, εως, ἡ, libatio, libamen. Ab ἐπισπένδω.

'Επισπένδω, f. σπείσω, libo, affundo ex patera.

'Επισπερχὴς, έ⊕, ὁ ϗ ἡ, incitatus, festinus, properans studiose ad quid. Ex

'Επισπέρχω, premo, urgeo.

'Επισπερχῶς, *Adv.* studiose, festinanter.

'Επισπεύδω, f. εύσω, accelero, propero, festino; (2) festinare cogo, incito; (3) urgeo, exhortor. Ἐπισπεύδειν τοὺς ἱζδεῖς, Herod. τὸ ἔργον, Plut.

'Επισπῆ, 3. f. a. 2. conj. act. v. ἐπισπάω.

'Επισπεισαιτο, commtur, 3. sing. a. 2. opt. med. verbi Poet. ἕπομαι, pro ἕπομαι.

'Επισπλαγχνίζομαι, f. ίσομαι, misericordia commoveor super.

'Επισπληνὸ⊕, ον, lienosus.

'Επισποδὴ, ῆς, ἡ, tædus; (2) induciæ. Ab ἐπισπένδω, etc.

'Επισπορὰ, ᾶς, ἡ, fœtus iterata, qua satis priinibus novum superseritur; (2) insitio, satio alicujus in aliquo. Ab ἐπισπείρω.

'Επισπορ ας, ἡ, idem & ab eod.

'Επισπορ⊕, ϩ, ὁ ϗ ἡ, qui inseritur vel seritur. Ab eod.

'Επισπου-

'Επίτευγμα, ατος, τὸ, adeptio, prosper successus. Ab ἐπιτυγχάνω.

'Επιτευκτικός, ἡ, όν, qui solet adsequi id ad quod contendeba', successu non carens.

'Επιτέλεξις, εως, ἡ, imperatio. Ab eod.

'Επιτεχνάομαι, ωμαι, f. ήσομαι, insuper machinor; (2) molior, machinor, comminiscor. Hinc

'Επιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, adinventio; (2) commentum, inventum; (3) solertia.

'Επιτεχνητός, ἡ, όν, arte factus, artificialis.

'Επιτεχνολογέω, arte & ratione tracto, differo.

'Επιτήδειος, ος, (ap. Lysiam) ον, idoneus, aptus, commodus, opportunus; (2) amicus, benevolus, studiosus; (3) necessarius, amicitia conjunctus. Hinc τὰ ἐπιτήδεια, ων, ea vitam necessaria, victus, commeatus. Ab ἐπιτηδές.

'Επιτηδειότης, aptus, amicitia, &c.

'Επιτηδειότης, ητος, ἡ, opportunitas & habilitas, aptitudo. Ab ἐπιτήδειος.

'Επιτηδείως, Adv. commode, ut liter.

'Επίτηδες, Adv. de industria, data opera, studio. Ab ἐπιτηδές.

'Επιτήδευμα, ατος, τὸ, studium, institutum, quod studiose colimus, tam in malam, quam in bonam partem; (2) professio; (3) disciplina; (4) vitæ institutum, vitæ genus. Ab ἐπιτηδεύω.

'Επιτηδευσις, εως, ἡ, studium accuratum, industria, opera; (2) adfectatio. Ab eod.

'Επιτηδευτής, οῦ, ὁ, studiosus, deditus alicui rei.

'Επιτηδευτός, ἡ, όν, adfectatus, nimis accuratus studio factus. Ab eod.

'Επιτηδεύω, f. εύσω, studio & data opera aliquid facio; (2) studeo, operam do, studiose colo in bonam & malam partem. Hinc ἐπιτηδεύομαι, exerceo, bonis artibus instruor. Ἐπιτηδεύειν ἐρασπερέτας, Plat. Ab ἐπιτήδες.

'Επιτηδές, Adv. commode, apte. Ab eod.

'Επιτηδές, ος, ὁ, ἡ, idoneus, aptus, habilis.

'Επιτίθη, ης, ὁ, abavia, avi vel aviæ mater.

'Επιτίλλω, f. λῶ, alliquefacio, (2) liqueflacto obdico.

'Επιτηρέω, ω, f. ήσω, diligenter observo. Καιρὸς ἐπιτηρεῖ, Plat.

'Επιτηρήσας, a. 1. part. act.

'Επιτήρησις, εως, ἡ, observatio, animadversio. Ab ἐπιτηρέω.

'Επιτηρητικός, ἡ, όν, qui observare solet, observator. Ab eod.

'Επιτίθεσε, 3. sing. pr. ind. act. Ion. pro ἐπιτίθησι.

'Επιτιθέω, idem quod

'Επιτίθημι, impono, super impono; (2) adhibeo, admoveo, (3) impono, infligo, (4) addo, adjicio; (5) obtendo, occludo. Ἐπιτίθημαι; (6) impono alicui faciendum, injungo, mando; (7) crimen intendo, accuso, adjudicor; (8) lubenter adrecipio, adorior, invado, (9) toto animo incumbo, penitus dedito animo; (10) conjicio, dirigo ducto, adhibeo. Τὸ τοξεύειν ἐπιτιθέμενον ἐπίστασθαι, Plat.

'Επιτίθης, 2 sing. pr. ind. contract. act.

'Επιτίκτω, infuper pario, (2) pario, partum edo.

'Επιτιλάω, commeo, ferio.

'Επιτιμᾶ, 3. sing. pres. ind. act. contr. pro ἐπιτιμᾷ. Ab

'Επιτιμάω, ω, f. ήσω, reprehendo, accuso, increpo; (2) reprehendo, objurgo; (3) celebro. Μάλιστα γὰρ ἐπιτιμῶσιν, εἰ φανεῖεν τοῦτον μὴ ποιοῦντα, ἃ τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττουσιν ἐπιτιμῶν, Isocr.

'Επιτιμάω, ατος, τὸ, id, quod alicui vertitur vitio, quod in aliquo reprehenditur.

'Επιτιμήσειαμεν, 1. pl. a. 1. opt. act.

'Επιτιμήσεσι, dat. pl. ab

'Επιτιμήσις, εως, ἡ, reprehensio, objurgatio, increpatio, interminatio.

'Επιτιμητής, οῦ, ὁ, reprehensor, objurgator, castigator; (2) qui rem æstimatam denuo æstimat.

'Επιτιμητικός, ἡ, όν, ad reprehensionem pertinens, reprehensorius.

'Επιτιμητικῶς, acriter, aspere.

'Επιτιμήτωρ, ορος, ὁ, punitor, ultor, vindex. Ab ἐπιτιμάω.

'Επιτιμία, ας, ἡ, status, civis justus & integer, quum fama civis & existimatio integra est; (2) increpatio.

Ἐπιτίμιον, ου, τὸ, mulcta, pœna; (2) præmium. Ab ἐπὶ, & τιμή. Unde

'Επίτιμος, ος, ον, ἡ, cui ad honores accedere licet; (2) cui honos suus integer & illæsus est, honoratus.

'Επιτιμῶσι, 3. pl. præs. ind. pass.

'Επιτίμως, honeste, honorifice. A præc.

'Επιτιθίς, ος, ὁ, ἡ, subrumus, lactens, Ex ἐπὶ, & τιτθός, mamma.

'Επιτλάω, vel ἐπιτλάομαι, perficio, perpetior. Und ἐπὶ λάτω, inf. tol-ere, perferat.

'Επιτμήγω, seu ἐπιτμήσω, incido, decurto. Ab ἐπὶ τέμνω.

'Επίτοκος, ος, ὁ, ἡ, fœcunda; (2) ἐπίτοκον ἔνεισμα, tanquam quæstuosa.

'Επίτολμι, ῆς, ἡ, citus fiderum. Ab ἐπιτέλλομαι, ειμι.

Ἐπιτολμᾶν, pr. inf. act. pro ἐπιτολμᾶσθαι. Ab

'Επιτολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.

'Επιτομή, ῆς, ἡ, amputatio; (2) epitome, compendium. Ab ἐπιτέμνω, contrabo.

'Επίτομος, ος, ὁ, ἡ, incisione, seu præcisione brevior factus, præcisus; (2) in compendium redactus; (3) brevis, compendiarius. Ab eod.

'Επιτόνιον, τὸ, instrumentum, quo chordæ tenendæ intenduntur; (2) amplificatio. Ab

'Επιτόνη, ης, ὁ, sc. ἱμὰς, locum, quo aliquid intenditur; (2) funis, seu rudens, qui a summa mali parte in puppim tentus malum firmat. Ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτοξίζομαι, f. ἰσομαι, arcum in aliquem tendo.

'Επιτοξίζω, idem.

'Επιτοξίς, ίδος, ἡ, crena & cavum illud, cui insertur in arcu sagitta. Ex ἐπὶ, & τόξον, arcus.

'Επιτοπίσω, f. ἰσω, in loco & fede mea me contineo, eadem non muto. Ex ἐπὶ, & τοπίον, locus.

'Επιτραγία, ας, ἡ, piscium genus. Ex ἐπὶ, & τράγος, caper.

'Επιτρηγία, ας, ἡ, Veneris commercium. Ex id.

'Επιτρήχω, vitium viti, quum carbunculatum. Ex infl.

'Επιτραγῳδέω, tragice decanto & exagero.

'Επιτραπεζοκλίνης, ου, ὁ, ἡ, ου, qui est super mensam, aut super mensa fit. Ab

'Επιτραπεζόω, ω, ὁ, ἡ, dem. Ex ἐπὶ, & τράπεζα, mensa.

'Επιτραπεζώματα, ων, τὰ, quæ in mensa seu super mensa opponuntur; (2) secundæ mensæ. Ex τὰ, ἐπὶ, τράπεζα.

'Επιτραχήλιον, ου, τὸ, ἡ, qui supra collum est, collare. Ex ἐπὶ, & τράχηλος, collum.

'Επιτραχίζω, exacuo.

'Επιτρέπτεον, permittendum est. Ab

'Επιτρέπω, f. ψω, permitto, trado; (2) committo cui aliquid. Οὐκ ἂν ποτ' ἄλλῳ γε τοῦτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν, Arist. Plut. 10, 8. Ἰμαυτὸν ἐπιτρέπω τοῖς τετρακοσίοις γεγενῆσθαι, id. Eq. 1094.

'Επιτρέφω, alio super, vinculo superne duco, adnecti facio.

'Επιτρέχω, percurro, (2) adcurro; (3) incurro, incido; (4) accusationem facio. Πολλαῖς μυρίοις ἐπιτρέχειν, Dem. Philo.

'Επιτρίβον, 2. sing. pr. ind. imper. act. verbi ἐπιτρίβω.

'Επιτρίβωσι, 3. plur. f. ψουσι. ind. act. Dor. pro ἐπιτρίψουσι.

'Επιτρίβω, f. ψω, attero, adtrigo. Hinc a. 2. ἐπιτρίβω· ἐπιτριβείς, in Conj. pereas. Perf. ἐπιτέτριφα, permoli. Οἱ δὲδεκα θεοὶ εἴκασιν ἐπιτρίψαι ζῆν, Arist. Av. 96.

'Επιτριηραρχία, ας, ἡ, f. ήσω, munus trierarchi sustineo; (2) idem justum tempus munus trierarchi obeo. Hinc

'Επιτριηράρχημα, ατος, τὸ, tempus, quo quis triremem regit.

'Επίτριμμα, ατος, τὸ, id, quod atteritur seu adfricatur, protrimentum. Ab ἐπιτρίβω.

'Επίτριπτος, ος, ὁ, ἡ, contritus; (2) dignus qui conteratur, vel perdatur; (3) sceleratus, perditus. Ab eod.

'Επίτρις, Adv. ter.

'Επιτριτος, ος, ὁ, ἡ, sesquitertius, (2) sesquitertius.

'Επιτριφής, ους, ἡ, ipsa contendendi actio; (2) fluctus. Ab ἐπιτρίβω.

'Επίτρομος, ὁ, ἡ, pertritus, trepidus.

'Επιτροπάδην, Adv. ex commissio, non sponte. Ab ἐπιτροπή.

'Επιτροπεύτος, ος, ον, commissus, concessus; (2) curæ alicujus traditus. Ab eod.

Ἐπιτρόπη, ῆς, idem quod ἐπιτρόπη.

'Επιτροπεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio.

'Επιτρόπευσις, ως, ἡ, eadem.

'Επιτροπευτικός, ὴ, όν, peritus aliquid procurandi, seu administrandi. Ab

'Επιτροπεύω, f. εύσω, rem administrandam seu procurandam habeo, procuro, administro; (2) tutor sum, in tutela habeo. Hinc ἐπιτροπεύομαι, tam sub tutela. Θαυμάζω ὁπόσας ἐπιτροπεύομαι, οἵους τ' εἶναι ἐπιτροπεύειν ἐγώ, Arist. Lq. 212. Ab

'Επιτροπή, ῆς, ἡ, ipsa actio τῷ ἐπιτροπεύειν, sive administrandi seu procurandi aliquid, procuratio, tutela; (2) deditio. Ab ἐπιτρέπω.

'Επίτροπος, ου, ὁ, ἡ, cui cura alicujus commissa est, procurator, vicarius; (2) tutor, (3) præfectus provinciæ minoris.

'Επιτρῦφη, ἡ, alimentum, ap JJ.

'Επιτροχάδην, Adv. mature, festinanter, more ejus qui currit; (2) summatim, breviter succincte. Ab

'Επιτροχάζω, f. άσω, percurro.

'Επιτροχαλός, ὁ, ἡ, ὸν, velox, volubilis. Ab

'Επίτροχος, ος, ὁ, ἡ, ον, idem.

'Επιτροχασμός, οῦ, ὁ, percursio; (2) verborum super se invicem effusio ad perturbandum adversarium. Ab ἐπιτροχάζω.

Ἐπιτροχάω, v. ἐπιτροχάζω.

'Επιτροχός, Adv. velociter, cito cursu.

'Επιτροχάτιον, Adv. agilius.

Ἐπιτυζω, f. ύσω, admiratione, accino.

Ἐπιτρώζω, cum pane comedo.

'Επιτυγχάνοις, v. sing. præs. opt. act. v.

'Επιτυγχάνω, adsequor, nanciscor, (2) at ingo, & (3) succedo, feliciter evenio, (4) incido in aliquid, (5) convenio, adloquor. Hinc aor. 2. ἐπέτυχον, ἐπιτυχών, ἐπιτυχεῖν, ἐπιτυχόντος; (6) ὁ ἐπιτυχών, quilibet obvius, vulgaris. Perf. ἐπιτετύχηκα, nactus sum. Pass. ἐπιτετεύχθαι, quo potius fumus, quod bene successit. Τῶν ὀνείρων τοῖς μὲν τυγχάνοις, εἰ τύχοις τῶν ἀνω ἐπὶ ποσὶν ἐπὶ ποσεῖν δυνάμενος, Dem. id Dem. Ἦν ἄρα ἐπιτύχῃ θήσεται ἔτος Ζεύς, Arist. Nub. 535.

'Επιτυμβίδιος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, super sepulchro positus; (2) ad sepulchrum pertinens; (3) galeritus ut alauda. Ab

'Επιτύμβιος, ου, ὁ, ἡ, ον, idem. Ex ἐπὶ, & τύμβος, tumulus, sepulchrum.

'Επιτυφλόω, ῶ, f. ώσω, obcæco.

'Επιτύφω, f. ψω, accendo in, inflammo.

'Επιτυχής, ές, ὁ, ἡ, ὲς, voti compos. Ab ἐπιτυγχάνω.

'Επιτυχία, ας, ἡ, adeptio, prosper successus.

'Επιτυχών, a. 2. part. act. v. ἐπιτυγχάνω.

'Επιτυχῶς, Adv. prospere successu, feliciter.

'Επιτωθάζω, f. άσω, irrideo, derideo, convivior; (2) effuse cachinno; (3) assentior, adulor. Hinc

'Επιτωθασμός, οῦ, ὁ, adulatio.

'Επιφαγεῖν, a. 2. post aliquid edere, superedere, una cum pane edere.

'Επιφαιδρύνω, f. υνῶ, exhilaro; (2) splendidum reddo, purgo, lavo.

'Επιφαίνω

Ἐπιφαίνω, appareo super aliqua re, i. e. dum res gignitur; (2) intervenio, supervenio; (3) appareo.

Ἐπιφᾶναι, a. 1, inf. act.

Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, species superna, superficies; (2) habitus & forma loci, item corporis, seu oris; (3) dignitas, honos, præstantia; (4) celebritas; (5) apparitio Deorum, sive vis divina, in auxilio ferendo, puniendo scelere, &c conspicua; (6) apparitio Christi in carne; item in judicio mundi, (7) *omnisque* majestas divinæ naturæ in Christo conspicua, divinitas ipsa Christi; sed τὰ ἐπιφάνια, αν, dies, qua Christus baptizatus fuit, item, qua gentibus manifestari cœpit, Magique ad eum accesserunt. Ab

Ἐπιφανὴς, ἐῶν, ὁ, ἡ, conspicuus, (2) illustris, insignis, eximius. Ab ἐπιφαίνω.

Ἐπιφανία, ας, ἡ, vel τα ἐπιφάνια, αν, idem quod ἐπιφάνεια.

Ἐπιφανῶς, *Adv.* insigniter, insignem in modum, splendide, magnifice. Ab ἐπιφανὴς.

Ἐπιφαρμακεύω, aliud insuper medicamentum fumo

Ἐπιφασις, εως, ἡ, species rerum, cultus, apparatus, ut magnificentia, &c. (2) aspectus, vultus. Ab ἐπιφαίνω

Ἐπιφασκω, *Defect.*

Ἐπιφατνίδιος, ὁ, ἡ, præ patulus. Ex ἐπὶ, & φατνὶς, *thalamus*.

Ἐπιφθαλμίδιος, ὁ, ἡ, qui male audit. Ex ἐπὶ, & φθαλμὸς, *oculus*.

Ἐπιφλέγω, luceo, splendeo, prælucco; & *in Act.* in lucem profero, ostendo. Ex ἐπὶ, & φλέγω, *luceo*.

Ἐπιφλεύω, f. εύσω, illudesco.

Ἐπιφλόα, idem.

Ἐπιφλόισα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφλύσα, ab

Ἐπιφλύω, f. ύσω, nugor, deblatero. Ἐπιφλύω, f. ύσω, nugor, deblatero.

Ἐπιφλύω, vel ἐπιφθύζω, *supra*.

Ἐπιφοβέω, ῶ, & ὁμαι, ὑμαι, naviter illudi vel operam do.

Ἐπιφοβὴς, ὁ, ἡ, venas eminentes habens. Ex ἐπὶ, & φλὲψ.

Ἐπιφλυμαίνω, valde ardeo vel tumeo.

Ἐπιφλύω, f. ξω, incendo, inflammo, comburo; (2) illustro. Ἠύτε φῶς αἰθόπα ἐπιφλέξῃ Ἑφαίστου ὕλῃ, Il. 2, 455.

Ἐπιφλογμὸς, ὁῦ, ὁ, flammeus, incendens. Ab ἐπιφλέγω.

Ἐπιφλόγισμα, ατος, τὸ, vox medica, inflammatio f. pars inflammatione vexata. Quod ab ἐπιφλογίζω, incendo, quod est ex ἐπὶ, & φλὸξ, *flamma*.

Ἐπιφλογίζω, inflammationem habens, rubicundus.

Ἐπιφλύω, f. ύσω, nugor, deblatero.

Ἐπιφοβέω, ῶ, ὁ, ἡ, metu perculsus, perterritus. Ex ἐπὶ, & φόβος, *metus*.

Ἐπιφοινίκιος, ad colorem purpureum vergo.

Ἐπιφοινίσσω, rubefacio.

Ἐπιφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio ad, accedo ad; (2) venio ad aliquem audiendi causa; (3) viso; (4) pervado; (5) perago, (6) in mentem venio; (7) consuetudinem stupri habeo.

Ἐπιφοιτητὸς, ἐα, ἐον, adventitius, *Hippar.*

Ἐπιφοιτίζω, idem quod ἐπιφοιτάω. Ἐπιφοιτοῦσι νῦν δ' ἐς τὸ ἄνθρωπον, *Ael.*

Ἐπιφοίτησις, εως, ἡ, accessus, adventus; ipsa actio supervenientis, *cum gen.* Θεοῦ, inspiratio, adflatus divinus.

Ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ, vis, impressio; (2) impetus hostilis; (3) vis atque impetus imbris, (4) oratio invectiva & cum impetu prolata; (5) præmium præter stipendium publicum navibus dari solitum a trierarchis; (6) pecunia soluta & pœnæ perpessio; (7) humoris impetus in aliquam partem corporis influentis; (8) illatio, quæ assumptionem sequitur in Syllogismis, conclusio; (9) sententia addita sermoni precedenti, (10) figura rhetorica, verbum in fine sententiarum repetens, Anaphoræ opposita. Ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφορβία, depasco.

Ἐπίφορτος, ὁ, ἡ, comporto, ingero, injecto; (2) gravedam tedio, (3) infero post cætera, postremo loco illato. Οὐ κατορύξεις κἀπιφορήσεις σ' ὑμὶς σκολιή; Aristoph. Pace 167.

Ἐπιφορτὶς, ἡ, vehemens, acer.

Ἐπιφορτὸς, ὁ, ἡ, ferens, portatus; (2) fecundus, de vento; (3) uterum ferens; (4) prochus, propensus, pronus. Ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφορὰς, prone, propense; (2) vehementer, acriter.

Ἐπιφορτίζω, f. ίσω, onero, onus impono; (2) molestiam exhibeo; (3) in humeros attollo.

Ἐπίφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum. Ab ἐπιφράσσω.

Ἐπιφραδέως, *Adv.* consulte, prudenter. Ab

Ἐπιφραδὴς, ὁ, ἡ, ἐς, indico, ut hinc fit ἐπιφραδὲς, a. 2. indixit; ἐπιφράζομαι, excogito, comminiscor, item, compello, cognosco, ut hinc fit f. ἐπιφράσομαι, & *Poët.* ἐπιφρίσσομαι. Ἐπιφράσατ' ολέθρου, Hom. Odyss. 15, 443.

Ἐπιφράσσω, vel ἐπιφράττω, f. ξω, obtuo, obstruo. Ἐπιφράτέμαι τὰ ὦτα, Luc.

Ἐπιφρίξ, horror maris, apud Homerum ἰχθύσι πόντια ἔπιφρίξ, Il. 7, 63.

Ἐπιφρίσσω, inhorreo.

Ἐπιφρονέω, cano.

Ἐπιφρονὴς, acc. sing. ab ἐπίφρων. Unde

Ἐπιφροσύνη, ης, prudentia; (2) instinctus, adflatus, suggestio.

Ἐπιφροσύνῃσι, dat. pl. *Ion.* pro ἐπιφροσύναις.

Ἐπιφρουρὸς, οῦ, custos, custodiæ impositus.

Ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὄν, prudens, sapiens; (2) prudens, sapiens. Ex ἐπὶ, & φρὴν.

Ἐπιφυὴς, propagines. Ab ἐπιφύω.

Ἐπιφυλακτὴρ, custos. Ab

Ἐπιφυλακτὸς, ἡ, ὸν, observo.

Ἐπιφυλλίζω, f. ίσω, racemationem facio, racemari, (2) accutiae exquiro. Ab

Ἐπιφυλλὰς, ἀδος, ἡ, racemulus, qui magno racemo superjacet; (2) pampinus racemarius; (3) racematio, (4) racemus post vindemiam relictus; (5) parvus racemus, qui sub folio latet. Ex ἐπὶ, & φύλλον.

Ἐπιφυλλοκαρπὴς, ὁ, ἡ, ὄν, q. d. super folia fructum habens, qui in folia desinit fructum gerit. Ex ἐπὶ, & φύλλον, & καρπὸς.

Ἐπιφυλλὴς, ὁ, ἡ, valde irritatus, multa de magno fel a habens. Ex ἐπὶ, & φύλλον.

Ἐπιφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo.

Ἐπιφυσιόω, f. ώσω, superficio

Ἐπίφυσις, εως, ἡ, accretio, incrementum; (2) nimio offis cum alio offis. Ab

Ἐπιφύω, insuper produco, ἐφ' ἑαυτοῦ, (2) ἐπιφύομαι, & ἐπιφύομαι, adnascor, innascor; (3) adhæreo, adhæresco; (4) adorior, invado, infurgo. Hinc perf. ἐπιπεφυκὼς, innatus, ἐπίφυτος, aguatus, post natus, adortus; quod & ἐπίφυὴς, inhærens, incumbens ἐπιφυόμενος, ingruere.

Ἐπιφωνέω, ῶ, f. ήσω, acclamo; (2) dictum aliquod his, quæ dicta sunt, cum acclamatione adjungo. Hinc

Ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, acclamatio; (2) Epiphonema, dictum superioribus additum cum acclamatione.

Ἐπιφωνηματικὸς, ἡ, ὸν, qui per acclamationem effertur. Ab ἐπιφώνημα.

Ἐπιφωνηματικῶς, exclamatorie, cum epiphonemate.

Ἐπιφωνημάτιον, τὸ, parvum epiphonema.

Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio, exclamatio.

Ἐπιφωρὰω, ῶ, in furto deprehendo; (2) deprehendo in quocumque facinore.

Ἐπιφώσκω, *defectivus*, apud eos, lucco; (2) *die* ὑπὸ, incipio. Ex ἐπὶ, & φῶς.

Ἐπιχάζω, inhio, Perf. ἐπικεχώᾶς, inhiavi.

Ἐπιχαιρεκακὸς, ὁ, ἡ, qui honestis delectatur studiis, & virtutem amplectitur. Ex ἐπὶ, & χαίρω, & ἀγαθὸς.

Ἐπιχαιρεκακία, ἡ, lætitia & gaudium ex aliena calamitate, voluptas, ex alienis malis. Ab

Ἐπιχαιρεκακὸς, ὁ, ἡ, ὸν, qui gaudet alienis malis, qui gaudium ex alterius calamitate percipit. Ex ἐπὶ, χαίρω, & κακὸς.

Ἐπιχαίρω, proprie gaudeo aliqua re; (2) *insultans*, ex alterius malis gaudium percipio, insulto calamitoso.

Ἐπιχαλάζιος, ὁ, grandine impeto, insulto seu verbero.

Ἐπιχαλάω, ῶ, laxo, resolvo; (2) demitto, deprimo; (3) remitto.

Ἐπιχαλκεύω, f. εύσω, fabricor & cudo; (2) super fabricor & cudo; (3) expolio, (4) audito non invenio mihi consilio.

Ἐπιχάλκιος, ὁ, ἡ, æratus, ære obductus.

Ἐπίχαλκισμα, τὸ, signum quod monetæ impressum est, ut medium in nummis Atticis.

Ἐπιχαλκόω, vel ἐπιχαλκεύω, f. ώσω, insculpo, imprimo, (2) incudi ferreum reddo.

Ἐπιχαρεκακία, ἡ, venustas, lepos.

Ἐπίχαρις, ἴτος, ὁ, ἡ, gaudens & lætus ob aliquid. Ab ἐπιχαίρω.

Ἐπιχαρισις, εως, ἡ, & ἐπιχαρίτιος, ον, idem quod

Ἐπιχαρὴς, ἐτος, ὁ, ἡ, ες, gratus, gratiosus, amabilis, jucundus, comis, cui gratia inest.

Ἐπιχαριτὶ, *Adv.* gratiose, cum gratia, venuste, lepide. Ab ἐπιχαρὴς.

Ἐπιχάρμα, ατος, τὸ, res lætabilis, felix eventus; (2) lætitia ipsa, risus.

Ἐπιχάρσις, εως, ἡ, gaudium ob aliquam rem; (2) insultatio.

Ἐπιχαρὴς, ὁ, ἡ, ὸν, ob quem, vel apud quem lætamur, lætitiam ac gaudium nobis adferens; (2) cujus malis atque infortuniis lætamur. Ab ἐπιχαίρω

Ἐπιχέζω, f. σω, cado super. Perf. ἐπικέχοδα, ἐπικέχοδας.

Ἐπιχελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, lord stringens, lutosus vicinus; (2) qui super labro suo crepidinem est; (3) qui non est plenus, sed cui aliquid deest. Ex ἐπὶ, & χηλὸς, *labrum*.

Ἐπιχεμάζω, fut. άσω, incumbo ἐπὶ, in; (2) in libertinum me commuto. Hinc

Ἐπιχειμασις, εως, ἡ, tempestas quæ post alteram naturam sequitur.

Ἐπιχειρὴ, 2. sing. pr. imper. act. pro ἐπιχείρει. Ab

Ἐπιχείρεω, ῶ, f. ήσω, manum admoveo, manum injicio; (2) cedo, incito, adhortor; (3) argumentis adhuere & probare conor. Κελεύω μὴ ἐπιχειρεῖν, ἀλλὰ ἐπιχειρεῖσθαι, *Isocr.* φρονεῖν ἐπιχειρεῖς, Plut.

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, quod quis aggreditur seu molitur, molimentum, conatus, incœptum; (2) argumentum, quo aliquid probare fatagimus; (3) Dialectica pars.

Ἐπιχειρία, Ab ἐπιχειρέω.

'Επιχειρητής, ου, ὁ, qui petitiones athleticas & gladiatorias. Ab ἐπιχείρημα.
'Επιχείρησις, εως, ἡ, aggressio, molitio; (2) argumentatio. Ab ἐπιχείρω.
'Επιχειρητέα, pro ὑπιχειρητέον, Adv. Poſ. adgrediendum eſt. Ab cod.
'Επιχειρίζομαι, manus admoveo; (2) curationem per chirurgiam tento.
'Επίχειρον, ου, τὸ, manupretium; (2) præmium ianitare; (3) præmium quodvis. Ex ἐπὶ, & χεὶρ, manus.
'Επιχειροτονία, ας, ἡ, ſcisco, decerno, ſuffragia fero. 'Επειδὴν ἐπιχειροτονίῃσι τὰς γνώμας, Dem. Hinc
'Επιχειροτονία, ας, ἡ, plebiſcitum.
'Επιχειροτονίζω, f. ἀσω, accedo ad figuram cheironeli. Ex ἐπὶ, & χείροτονέω.
'Επιχέω, fut. ὐσω, infundo, ſuperinfundo, addito ὄινον vel ὕδατος, eſt in convivio aliquid vini effundere appellato amici vel amicæ nomine. Χίρνα δ' ἀμφιτρῆτι φορήσας ἐπίχεε φέρσας, Odyſſ. 4, 52. Ἐπὶ ἡ ἴριδος σκ. ἡ Ἐλλὰς Ἥρῃ Θυσπιὴν βίλλα γουνοῦται χέλυς, Tmeſis, Il. ὃ, 159.
'Επιχθάω, f. ἡσω, vidua ſum, in viduitate vivo.
'Επίχθων, ονος, ὁ, ἡ, terreſtris, in terris verſans; (2) indigena. Ex ἐπὶ, & χθὼν.
'Επιχλιδάω, f. ἀσω, ludificor, illudo.
'Επιχνόω, ω, ſum obſitus lanugine.
'Επίχνους, contr. ἐπίχνους, ου, ὁ, ἡ, lanugine tectus; (2) pulvere velut lanugine obſitus.
'Επιχολὴς, ες, ὁ, ἡ, iracundus, bilioſus. Ex ἐπὶ, & χολὴ, ira.
'Επιχορδὶς, ίδος, ἡ, corpus membranoſum in medio inteſtinorum ſitum, meſenterium. Ex ἐπὶ, & χορδὴ, inteſtinum.
'Επιχωλεύω, ſaltabundus accedo.
'Επιχορηγία, ſuppeditio, ſubminiſtro, adjicio. 'Επιχορηγεῖτε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, 2 Pet. 1, 5. Hinc
'Επιχορήγημα, ατος, τὸ, quod inſuper ſuppeditatur, additamentum ad priorem ſuppeditationem, apparatus, ſubminiſtratio.
'Επιχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio. Ab cod.
'Επιχραμαὶ, ὠμαι, f. ησομαι, utor; (2) ſæpe utor; (3) familiaris ſum alicui.
'Επιχραω, invado, vehementi cum impetu adorior, inito, urgeo.
'Επιχρεμίθω, inſuper hinnio.
'Επιχρεμπτόμαι, inſuper exſcreo.
'Επιχρεμῴζω, Ion. pro ἐπιχρεμπτόμαι.
'Επιχρηματίζω, ſcisco, ratum facio.
'Επιχρηματισμὸς, οῦ, ὁ, ſcitum, ratificatio.
'Επιχρηματιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſcivit, ratum facit.
'Επιχρίμπτω, f. ψω, idem quod χρίμπτω.
'Επίχρισις, εως, ἡ, illitus, inunctus. Ab
'Επιχρίω, f. ισω, inungo, illino, proprie in ſuperficie.
'Επιχρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, color.
'Επιχρονίζω, f. ισω, immoror; (2) inveterasco.
'Επίχρονος, ου, ὁ, ἡ, diuturnus, inveteratus.
'Επίχρονος, ου, ὁ, ἡ, idem.
'Επίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, inauratus; auro obductus.
'Επιχρυσόω, f. ώσω, coloro, colorem induco & quidem leviter, ut color non ſit deformis; (2) leviter imbuo qua re, ἐπιχαλκάμινος, leviter ductus. Δοῦναι ἐπιχρυσῶσαι, Plat.
'Επιχρυσοπαστέω, idem. Ab χρυσὸς.
'Επιχρώννυμι, vel ἐπιχρωννύω, f. ώσω, idem.
'Επίχρωσις, εως, ἡ, infectio, levis coloratio, levis macula.
'Επιχυλὴς, ες, ſuccum faciens nutritium, ad ſuccum vario aptus.
'Επιχύω, vel χέω, infundo, ſuperinfundo. Unde uſitatæ ἐπιχυτὸς, ἐπιχυδὴς.
'Επιχυσις, εως, ἡ, infuſio; (2) vaſculum quo aliquid infundimus; (3) dealbatio; (4) numerus redundans, multitudo ingens.
'Επιχωλὸς, ὸν, claudus.
'Επιχωλὸς, ου, ὁ, ἡ, aliquantum, claudus; (2) claudus.
'Επίχωμα, ατος, τὸ, agger, aggeſtus. Ab
'Επιχώννυμι, vel ἐπιχωνύω, f. χώσω, aggero, munio; (2) terra aggeſta operio.
'Επιχωρία, conceſſio, permiſſio. Hinc
'Επιχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, permiſſio; (2) cultio.
'Επιχωριάζω, fut. άσω, ſum indigena, ſum vernaculus; (2) ad locum aliquem venitio; (3) frequenter verſor apud; (4) in uſu ſum alicui. Ab
'Επιχώριος, ου, ὁ, ἡ, indigena, patrius, vernaculus, de perſona & re. Ex ἐπὶ, & χώρος, locus.
'Επιχωρίως, Adv. more regionis, more patrio.
'Επίχωσις, εως, ἡ, agger; (2) aggeſtio terræ. Ab ἐπιχόω.
'Επιψάλλω, fut. αλῶ, pſallo, cano.
'Επιψαύω, Ion. ἐπιψαύω, ſummis tantum digitis attingo; (2) fluctum.
'Επιψαύσησι, 3. ſing. a. 1. conj. Ion. pro ἐπιψαύσῃ.
'Επιψαύω, f. ψαύσω, attingo, attrecto leviter. Ἄκροις ποσὶν ἐπιψαύειν τῷ ὕδατος, Lucian. Κλίξιπόξας ἄφρον ἀρτίως ἑκατὸν ταῦρ' ἐπιψαύσαι μόνον, Phil. 670. Χέρα δεξιὰν ἀρῆς κάπας ἐπιψαύσας, ibid. 1243.
'Επιψήχω, f. ξω, inhumo, ſepelio.
'Επιψηφίζω, f. ισω, irroto, adſpergo; (2) inſtillo, ariſt. Pac. 1150.
'Επιψεύδομαι, f. σομαι, adfingo, ementior. 'Επιψεύσεις κατηγορίαν ἀκάκου.
'Επίψημα, ατος, τὸ, ſtrigmentum, ramentum, purgamentum. Ab ἐπιψήχω.
'Επιψηλαφάω, ω, leviter attrecto.
'Επιψηφίζω, & ἐπιψηφίζομαι, in ſuffragium mitto, rogo ſententias; (2) ſuffragio meo comprobo, decerno, idem in medio ſæpius.
'Επιψηφισις, εως, ἡ, actio ipſa mittendi in ſuffragium; (2) approbatio. A præc.
'Επιψογος, ου, ὁ, ἡ, qui reprehenſionem meretur, in vituperium meatens.
'Επιψύχω, f. ξω, refrigero, perflo, perſpiro.
'Επιψωμίζω, cibos in buccam ingero.
'Επίωρα, loca ubi naves ſtantes a ventorum impu. a tutæ eſſe poſſunt. Ex ἐπὶ, ἐὼ, patus, & ἄγω, frango.
'Επιων, a. 2. part. act. verbi ἔπιμι.
'Επλάγλω, a. 2. ind. paſſ. v. φλήναω.
'Επλαγχθίω, a. 1. ind. paſſ. per ι ſubſt. pro ἐπλαγχθίω, vel ab inuſitato verbo πλάγθω, pro πλάζω, errare facio.
'Επλανᾶτο, 3. ſing. imperf. indic. med. pro ἐπλανᾶστο, a πλανάομαι.
'Επλαξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Dor. pro ἔπλασε, a πλάσσω.
'Επλε, 3. ſing. imperf. act. per Syncop. pro ἔπλει, a πλέω.
'Επλεε, 3. ſ. imperf. act. v. πλέω.
'Επλεο, ευ, 2. ſing. imp. 2. ind. med. per Syncop. & Ion. pro ἔπλευ, a πλέω.
'Επλεον, 1. ſing imperf. ind. act. v. πλέω.
'Επλησιασα, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi πλησιάζω.
'Επλετο, ετην, 3. ſing. imperf. indic. med. per Syncop. pro ἐπλήετο, a verbo πίλημαι.
'Επλεύ, ευς, 2. ſing. imperf. ind. med. Dor. & per Syncop. pro ἔπλευ.
'Επλεύσαμεν, 1 pl. aor. 1. ind. act. v. πλέω.
'Επλήγλω, aor. 2 Ion. paſſ. v. πλήσσω.
'Επλησθεν, a. 1. ind. paſſ. v. πίμπλημι.
'Επλησθίσθω, a. 1. ind. paſſ. v. πλήθυνω.
'Επλήσθω, 3. plur. pret. ind. paſſ. per Syncop. pro ἐπιπλήσθω, a πίμπλημι.
'Επλήσσω, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. πλήσσω.
'Επληρώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi πληρόω.
'Επλησθεν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. πλήθω.
'Επλησθεν, impletus fuit, a. 1. ind. paſſ.
'Επλητο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. πλήμι.
'Επλήτησαν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. πλητίω.
'Επλοκάδην, adv. ind. paſſ. v. πλοκίζω.
'Επλωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. πλόω.
'Επνεε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. πνέω.
'Επνυε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. πνύω.
'Επνυτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἔπνυμαι pro πνέω.
'Επνυστάζω, ſeſquioctavus.
'Επόγχιον, ου, τὸ, ſarcinæ & onera navis, Heſ. Ex ἐπὶ, & ὄγκος, moles, pondus.
'Επόδια, viaticum, Ion. pro ἐφόδια.
'Επόδυω, ύσω, ὁ, ἡ, plenus moleſtiæ & laboris. Ex ἐπὶ, & ὀδὺνη, dolor.
'Εποδύρομαι, fleo ſuper, doleo, deploro.
'Εποζα, cleo. ſuboleo, ſentio. Unde aor. 1. ἐπωζήσεν.
'Επόθησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. πόθω.
'Επόδησεν, amavit, 3. ſing. a. 1. ind. act.
'Επόδαλεις, ας, ον, tumidus.
'Εποιδάω, intumeſco; (2) in ſuperficie tumeo.
'Επόδισκα, tumefactio; (2) in ſuperficie tumefactio.
'Εποιέ, 3. ſing. imperf. ind. act. contr. ἐποίει, ab ποιέω.
'Τοιοῦσις, fut. ſ. 2. ſing. a. 1.
'Επιάω, ῶ, fut. ησω, alvo ejectis inhabito. Ἡμεῖς ξυλὰ ἐποικήσαντες ὀθνείαν κόνιν, Lyc. 926
'Επτοιδία, Ceres, quaſi domeſtica.
'Επτοικίζω, adduco, v. c. ad flumen, de urbe, condo.
'Επτοικίον, ου, τὸ, ſupellex; (2) villa, caſa, domus ſua. Ex ἐπὶ, & οἰκέω, habito.
'Επτοικοδομέω, ῶ, ſuperſtruo, ædifico.
'Επτοικοδόμησις, εως, ἡ, ædificatio.
'Επτοικοδομητὸς, ἡ, ædificatio.
'Επτοικοδομήσαντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ.
'Επτοικοδόμησις, εως, ἡ, ædificatio, ſuperſtructio.
'Επτοικονόμει, ῶ, accuro, diſpenſo.
'Επτοικος, ου, ὁ, colonus, advena. Ex ἐπὶ, & οἶκος.
'Επτοικέω, ῶ, f. ησω, inhabito.
'Επτοικίρω, miſereor. Καὶ ἐποικίρησόν μοι, Soph. Phil. 1062. Ἡνίκ' ἐποικίρησε μοῖρα τῶν ζώντων ἐτοικίρησε τύχα. Eur. Hec. 347.
'Επτοικτίζω, f. ισω, commiſereor; (2) miſerabiliter queror.
'Επτοικτος, ου, miſerabilis.
'Επτοιμώζω, fut. ώξω, ululamentor, aggemo.
'Επτοινος, ου, ὁ, ἡ, vinoſus. Ex ἐπὶ, & οἶνος, vinum.
'Επτόσω, a. 1. inf. act. v. ἐπτίφρω pro ἐποίσω.
'Επτοσω, infinit. 3. ſing. f. 1. ind. act.
'Επτοσόω, inde eadem. Ab cod.
'Επτοσσο, accede, 2 ſing. præſ. imper. med. Ion. pro ἐποίχου, ab ἐπτοίχομαι.
'Επτοι, vere, ῶ, eo adversum, irruo, invado; (2) obeo, percurro; (3) adeo, accedo.
'Επτοιχόμαι, idem. Ex ἐπὶ, & εἴχομαι, abeo.
'Επτοιωνίζω, ominor alicui, faveo.
'Επτοκέλλω, impingo, illido, a. 1. ἐπόκελλα.
'Επτολιδὸ ιπτω, & ἐπτολιδέω, ῶ, f. ήσω, illabor, incido.
'Επτολιτόζετο, 3. plur. imperf. ind. med. v. πολιτόζομαι.
'Επτολολύζω, f. ζω, ejulo, lamentor. Μὴ Χάριτες μδσαι τ' ἐπολόλυξεν, Ariſt. Av. 769.
'Επτολοφυρόμαι, lamentor, lamentis proſequor.
'ΕΠΟΜΑΙ, ſequor; (2) aſſequor, intelligo; (3) conſentio, convenio, reſpondeo; (4) τὰ ἑπόμενα τινὶ, quæ cum aliqua re conjuncta ſunt, conſentanea. 'Επεσθαι τινι, ἅμα τινὶ, μετὰ τινος· τῷ λόγῳ μᾶλλον ἕπεται, rationi conſentaneum eſt. Τάχ' ἂν ἕποιτ' ἄν, ἡ σοφὸν ἔπος ἕπεται, Soph. Aj. 825.
'Επομβρέω, imbre rigo, irrigo. Hinc
'Επόμβρησις, ἡ, irrigatio per imbrem.
'Επομβρία, ας, ἡ, imbris copia; (2) humiditas. Ab
'Επομβρος, ου, ὁ, ἡ, imbrem habens ſeu fluviam, imbre abundans.
'Επομένον, acc. ſing. pr. part. med. v. ἕπομαι.
'Επομένως, Adv. conſequenter, exinde, deinde, tum; (2) pedario more ſequendo.
'Επόμνυθι, 2. ſing præſ. imper. act. v.
'Επόμνυμι, ἐπομόσω, ἐπόμνυμαι, de re aliqua juro,

jure, juxta jus; (4) ultra modum, præter jus; (5) extra jocum, serio. Ab ὑπέρ, & ὁμόω, f. ὑπομόσομαι, fut. ὑπομοσάμην, a. 2. ὑπώμοσα, fut. ὑπώμοσαι, Part. ὑπομοσάμενος.

Ὑπομόσαι, ας, inf. aor. 1.

Ὑπομόσας, 3. sing. a. 1. conj. act. Poët. pro ὑπομόσῃ.

Ὑπομόρξυμος, & ὑπομόργνυμος, impressus, inustus.

Ὑπομφάλιον, ου, τό, quod supra umbilicum est; (2) umbo clypei. Ex ὑπό, & ὀμφαλός, umbilicus.

Ὑπομφάλιος, ου, ὁ ἡ ὁ, umbilicatus, rotundus.

Ὑπωπτεν, 3. pl. aor. 2. indic. act. Dor. pro ὑπώπησαν, a ὀπτάνω.

Ὑποιδ, 3. sing. imperf. ind. act. pro ὑπόει.

Ὑποονειδίζω, f. ισω, probris & convitiis increpo, exprobro.

Ὑπονειδιστος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui probrose objici potest, probrosus. Ab ὑπονειδίζω.

Ὑπονειδίστως, Adv. probrose, cum probro.

Ὑπονήθλω, a. 1. ind. pass. v. πονέω.

Ὑπονηθλοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi πονεόθομαι.

Ὑπονομάζω, f. άσω, cognomino; (2) nomen do, nominatim connecto, & connecto, dico simpliciter; (3) despondeo alicui fœminam.

Ὑπονομασία, ας, ἡ, cognominatio.

Ὑπονόμαστος, ου, ὁ ἡ ὁ, cognominatus.

Ὑπονομάστως, Adv. nominatim.

Ὑπόναν, 3. pl. imperf. ind. act. pro ὑπόεσαν, a πόεω.

Ὑποντας, 3. pl. præs. ind. med. v. ὑπομαι.

Ὑποξίζω, fut. ισω, coaccito.

Ὑποξίω, infligo.

Ὑποξυς, ὐ, valde vehemens.

Ὑποπτίζω, int. ισω, revereor, caveo.

Ὑποπτιάσσω, Attic. a terga pono.

Ὑποστασις, ας, ἡ, scriptio carminis heroici. Ex ὑπό, & στάσις, status.

Ὑποστησικός, ἡ, όν, ad epopœiam pertinens.

Ὑποστοπος, ὄ, ὁ, heroici carminis scriptor.

Ὑποτιόω, alio imbuo.

Ὑποτοπία, ας, ἡ, inspectio; (2) cura sacrorum. Ab

Ὑποτοπέω, fut. ήσω, inspicio, inspecto; (2) sectoria facta post annum in stationis inspicio; (3) timor. Ab ὑποτοπέομαι.

Ὑποτοπτηρ, ῆρος, ὁ, inspector, speculator.

Ὑποπτης, ου, ὁ, inspector, spectator, speculator; (2) qui aliquid inspicit & censura notat; (3) antistes sacrorum. Ab eod.

Ὑποπτικος, ἡ, όν, ad ὑποπτία pertinens.

Ὑποπτιόομαι, f. ώσομαι, inspicio, viso, invisо; (2) diligenti facta invisione secerno ac seligo. Οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἐθέλει ὑποπτιόσασθαι φόβον, Lyc. 304. Τὰς ἐμὰς οὐκ ὑποπτιόσασθε φόβῳ αἰμάχματον, ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ, Arist. Thesm. 1057. Hinc

Ὑποπτιος, ὁ ἡ ὁ, conspicuus, aspectabilis.

Ὑπορᾶν, præt. inf. act. Ion. pro ὑφορᾶν, ab

Ὑποσσω, inspicio, guberno. Ὑποράν τὰ πρήγματα, Herodot.

Ὑπορνάω, ω, f. ήσω, impetu feror & concitor, propriæ libidinis.

Ὑπορμιαζω, mysteria, orgia celebro.

Ὑπορρίζομαι, f. ώσομαι, exporrecta manu prenso, protenta manu capto; (2) porrecta manu præbeo.

Ὑπορρωμᾶται, a. 1. part. med. v. ἐφορμάομαι.

Ὑπορωόμην, 3. sing. imperf. ind. med. verbi πορόομαι.

Ὑπουοθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass.

Ὑποφθίζω, altum clamorem tollo.

Ὑποφθέγξασθαι, alta voce nuncio.

Ὑποφθι, imperf. pro ὑπόρθιον, a πορθέω.

Ὑποφρώδω, f. ώσω, diluculo surgo.

Ὑποφρίζω, f. ίσω, idem. Hinc

Ὑποφρισμός, οῦ, ὁ, quod fit matutino tempore, consuetudo matutino tempore surgendi & agendi.

Ὑποφίνω, concito adversus quem.

Ὑποισαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi αορίζω.

Ὑποχίζω, f. ίσω, adjuro, exorcizo. Hinc

Ὑποχισμός, ὁ, i. adjuratio, exorcismus. Ab eod.

Ὑποχιστέος, pr. inf. act. Ion. pro ὑφιστέος, ab ὑφίστω.

Ὑποχυμι, vel ὑποχυω, effundo & paro universa.

Ὑποχύμενος, pr. part. v. ὑποχυμι.

Ὑποχυσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. v.

Ὑποχω, f. ύσω, impetu seu gradu concitato feror, irruo, hostiliter adsilio.

Ὑποχυσε, 3. sing. a. 1. imp. act. Attic. pro ὑπορε, ab ὑπορω.

Ὑποχθιομαι, ὔσμαι, f. ὑσομαι, insulto.

Ὑπάρω, incito, concito adversus. Unde a. 1. ὑπῶρσα, ὑπῶρσεν, incitavit.

Ὑπος, ους, τό, verbum, vocabulum; (2) carmen heroicum; (3) versus; (4) versus contextus biblici; (5) oraculum, ἀπὸ ὑπος, statim. Ab ὑπω, dico.

Ὑποσφαιρίζω, f. ίσω, concham vel testulam mitto per superficiem aquæ, quod pueri ludentes facere solent. Ex ὑπό, & σφαιρα.

Ὑποσφαιρισις, ὐ, ὁ, ludus, quo conchæ vel testæ per superficiem aquæ mittuntur.

Ὑπόσχεση, τό, palmes, ex quo quid enascitur. Ab ὄχας.

Ὑποσχῶτο, 3. sing. imperf. indic. med. pro ὑπεστάτο, a ὑποστάομαι.

Ὑποτιστατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. ὑποτίζω.

Ὑποτοτύζω, defleo, deploro, super aliquem lugeo.

Ὑποτρυπίρῃ, præs. inf. act. Ion. pro ὑποτρυσειν.

Ὑποτρυώω, instigo, excito, incito, aor. 1. Part. ὑποτρυώας.

Ὑπυλις, ιδος, ἡ, vitium gingivarum, quo tuberculum quoddam in iis provenit. Ex ὑπό, & ὕλη, gingiva.

Ὑπαλοιε, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco, ad cicatricem perduco. Ex ὑπό, & ἀλή, cicatrix.

Ὑτιλασις, εως, ἡ, cicatricis obductio.

Ὑτελαστικος, ἡ, όν, efficax cicatrici.

Ὑπαρξιος, αια, αιον, qui in causa est; (2) cui causa est, caudatus.

Ὑπαρια, ων, ὁ ἡ ὁ, cœlestis.

Ὑπαρία, merio super; (2) merio, nungo.

Ὑπαρίζω, flatu secundo impello; (2) obsecundo. Ex ὑπό, & ἀήρ, propriæ ventus.

Ὑπαιρίζω, f. ίσω, verto secundo impello; (2) propero, perficio. Ab

Ὑπηρος, ου, ὁ ἡ ὁ, vento secundo impellens.

Ὑπεσιωδης, ὑστος, ὁ ἡ ὁ, ad substantiam accedens, substantiæ adjunctus. Ex ὑπό, & οὐσία.

Ὑπωφείλω, insuper debeo, a. 1. ὑπωφείλησα.

Ὑτοφείλω, adnaceo, ampliùs accumulo.

Ὑποφθαλμιᾶ, ᾶς, f. ήσω, oculos adjicio & concupisco; (2) invidus oculis adspicio, invideo; (3) admiror.

Ὑποφθαλμιδζα, idem.

Ὑποφθαλμιζω, idem.

Ὑποφθάλμιος, ου, ὁ ἡ ὁ, oculo impositus, supra oculum situs. Ex ὑπό, & ὀφθαλμός.

Ὑποχετεία, ας, ἡ, derivatio. Ex ὑπό, & ὀχετός, vasis, canalis.

Ὑποχετεύω, per canalem deduco, derivo aliquo.

Ὑποχίω, itorum meo.

Ὑτοχίω, ῶ, f. ὑσω, velo, ὑποχύμαι, inniter, invehor. Ab ὑποχος.

Ὑτοχη, ῆς, ἡ, retentio, repressio; (2) remora, impedimentum; (3) dubitatio; (4) status cœli positique siderum; (5) initium chronologiæ, Epocha, æra. Ab ὑτίχω, contineo.

Ὑποχος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui vehitur curru, seu equo; (2) qui fumiter inudet ad vehendum; (3) cui quis insidet. Ex ὑπό, & ὄχος, vectus, pectus.

ΥΠΟΨ, οπος, ὁ, upupa, avis.

Ὑποψάμαι, ώμαι, una cum pane comedo, opsoni loco vescor. Ab ὄψον.

Ὑποψὲ, serò.

Ὑποψιασμός, οῦ, ὁ, inspiciendi vel spectandi cupiditas. Quasi ab ὑποψιάζω, quod est ab ὑποψις.

Ὑπτιάομαι, ώμαι, idem. Ab ὕπτιος, supinus.

Ὑπτιος, ία, ιον, idem. Ab ὑπό, supra.

Ὑπωπή, ῆς, ἡ, inspectio. Ex ὑπό, & ὀπή, visus.

Ὑπώπιος, ου, idem quod

Ὑπώπιος, ου, ὁ ἡ ὁ, aspectabilis, qui cernitur, visibilis; (2) epith. Jovis. Ab ὑπώπομαι.

Ὑποψις, ίος, aspectus, prospectus.

Ὑπραδον, plusq. ind. med. Ion. pro ὑπεπράθην, a πίπρα, pedo.

Ὑπρέθλω, a. 1. ind. pass. v. πυρέσσω.

Ὑπραθον, a. 2. ind. act. per Hellenismum pro ὑπεπράθην, a πίπρα.

Ὑπρηξα, a. 1. ind. act. verbi πράσσω.

Ὑπρασα, a. 1. ind. act. v. πυρέσσω.

Ὑπρήχθλω, aor. 1. ind. pass. v. πράσσω.

Ὑπρηξε, a. 1. ind. act. Ion. pro ὑπραξε.

Ὑπρισ, 3. sing. aor. 1. ind. act. Poët. pro ὑπρασε a πίπρα.

Ὑπρσε, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ὑπτιθλω, a. 1. ind. pass.

Ὑπτιοσγύω, 1. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ὑπεπτιοσύμην, a πτάσσω.

Ὑπτρα ὀλω, a. 1. ind. pass. Ion. pro ὑπτρέφθην.

Ὑπτρίμω, ip perf. ind. med. v. πρίαμαι.

Ὑπτριάσσαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πτήσσω vel πτίζω, differo.

Ὑπτρω, 2. sing. imperf. ind. Att. & Ion. pro ὑπρασο, a πρίαμαι.

Ὑπρωσεν, fixerat, 3. sing. a. 1. ind. act. per Syncop. pro ὑπεπτήξατο, a πτήσσω.

ΥΠΤΑ, septem. Hinc ὁ ὑπτὰ ἀριθμός, numerus septenarius.

Ὑπταβοείων, τό, genus unguenti.

Ὑπταβόειος, ου, ὁ ἡ ὁ, ex septem bubulis pellibus factus; (2) impenetrabilis. Ex ὑπτὰ, & βοῦς, bos.

Ὑπτάβοιος, ου, ὁ ἡ ὁ, septem boves, i. e. numinos bovis in agmine signatos valens.

Ὑπτάγλωσσος, vel ὑπτάγλωττος, ου, ὁ ἡ ὁ, septilinguis. Ex ὑπτὰ, & γλῶσσα.

Ὑπτάγραμμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui septem literarum est. Ex ὑπτὰ, & γράμμα.

Ὑπτάγωνος, ου, τό, machina vel monumenta quædam, quæ septangula. Ex ὑπτὰ, & γωνία.

Ὑπτάετης, vel ὑπτάετος, έτους, ὁ ἡ ὁ, septennis, qui septem annorum est. Hinc

Ὑπτάετια, ας, ἡ, septennium.

Ὑπτάμερος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui septem dierum est.

Ὑπτάτις, α, ον, qui septimo die venit, aliudve facit.

Ὑπταιδεκα, οἱ, αἱ, τα, septemdecim.

Ὑπταιδεκατος, ατη, ατον, decimus septimus.

Ὑπταιδεκαταῖος, idem quod

Ὑπτακαιδεκέτης, qui undecim annos natus.

Ὑπτακαιεικοσαπλάσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, septem & viginti partibus major.

Ὑπτάκαυλος, ὁ ἡ ὁ, septem caules habens.

Ὑπτάκις, vel ὑπτάκις, Adv. septies.

Ὑπτακισμύριοι, αι, α, septuagies mille.

Ὑπτακλινής, ὁ ἡ ὁ, septem lectis instructus. Ex ὑπτὰ, & κλίνη.

Ὑπτακόσιοι, septingenti.

Ὑπτακοσιοπλάσιος, septingentiesvis.

Ὑπτακισχίλιοστος, η, ον, septingentesimus.

Ὑπτάκλινος, ου, ὁ ἡ ὁ, septilectus, septem lectos ecens.

Ὑπτάκωλος, ου, septem colis, versiculis constans.

Ὑπτάλοχος, ου, septem legionibus constans.

Ὑπτάσοφος, ου, ὁ ἡ ὁ, septicolis.

Ὑπτάλυχνος, ου, ὁ ἡ ὁ, septem lucernas habens.

Ὑπτάμην, aor. 1. ind. med. v. πτάω, vel a. 1. irr. med. per Syncop. pro ἐπτησάμην, ab ἵπτημαι.

Ὑπταμιαῖος, ου, ὁ ἡ ὁ, septimum mensem agens; (2) qui prò tempore in lucem editus est. Ex ὑπτὰ, & μὴν, mensis.

Ὑπτάμυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem.

Ὑπτάμητωρ, ορος, ἡ, septem filiorum mater.

Ὑπτάμυστος, ου, ὁ ἡ ὁ, septem habens chordas.

Ὑπτάπορος, ου, τό, septimus pas.

Ὑπτάπυλος,

Ἑπτάλοφος, ὁ, ἡ, hepten habens recessus.
Ἑπτάρχαι, ων, pl. m. f. n. ind. act. *Dor.* pro ἑπτήρασι, ἑπτάκασι.
Ἑπτάπηχυς, υ, ὁ, ἡ, qui septies vel multoties tandem potest. Ex ἑπτά, & πῆχυς.
Ἑπτάπτυχος, ος, ον, ὁ, ἡ, septem cubitis.
Ἑπτασταδιάξω, fut. άσω, reddo septuplo majorem. Ab
Ἑπτάσταδιος, ία, ιον, septuplus. Ab ἑπτά.
Ἑπταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Ἑπταπλάσιος, ία, ιον, septuplo.
Ἑπτάπλευρος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui septem latera habet; (2) cui septem costæ sunt.
Ἑπτάπλοος, contr. ἑπτάπλους, ους, ὁ, ἡ, septuplex. Ab ἑπτά.
Ἑπτάπους, ους, ὁ, septempedalis. Ex ἑπτά, & πούς, ποδός.
Ἑπτάπτυξος, ος, ον, ὁ, ἡ, septem habens vias. *Epith.* Pleiadis.
Ἑπτάπους, οδος, ος, ον, ὁ, ἡ, septempedalis.
Ἑπτάπυλος, ος, ὁ, ἡ, qui habet septem portas.
Ἑπτάπυργος, ος, ὁ, ἡ, qui habet septem turres.
Ἑπτάρας, aor. 2. ind. act. verbi πταίρω.
Ἑπταρραφος, contr. ἑπτάῤῥαφος, ος, ὁ, ἡ, septemfluus; (2) septem ostia habens. Ex ἑπτά, & ῥαφή, *fluentum.*
Ἑπτάς, άδος, ἡ, numerus septenarius.
Ἑπταστάδιος, ος, ον, septem stadiis constans.
Ἑπτάστολος, ος, ὁ, ἡ, septem medis instructus seu ornatus.
Ἑπτάστομος, ος, ὁ, ἡ, septem ora seu ostia habens, septem ostiis in mare influens.
Ἑπταστιχὶς, ίδος, *Epith.* portarum Thebanarum, ap. *Æsch.*
Ἑπτάτονος, ος, ὁ, ἡ, septem tonos habens, seu septem chordis instructus.
Ἑπτάφαής, ές, septem partibus lucens, *Epith.* Zonarum cælestium.
Ἑπτάφθογγος, ος, ὁ, ἡ, septem voces seu sonos edens.
Ἑπτάφυλλος, ον, septem folia habens.
Ἑπτάχους, ους, ὁ, ἡ, idem.
Ἑπτυχα, *Adv.* septemplicitèr. Ab ἑπτά.
Ἑπταχῇ, *Adv.* idem & ab eod.
Ἑπτάχορδος, ος, ὁ, ἡ, septem fidibus instructus. Ex ἑπτα, & χορδὴ, *fides.*
Ἑπτέρικα, perf. ind. act. v. πτερόω.
Ἑπτερύγωμαι, a. 2. ind. pass. v. πτερύσσομαι.
Ἑπτέτης, ες, ὁ, septennis, septem annos natus. Ex ἑπτὰ, & ἔτος.
Ἑπτέτις, ιδος, ἡ, septem annos nata.
Ἑπτήμδος, ον, septem dies durans.
Ἕπτικα, a. 2. ind. act. verbi πτήσσω.
Ἑπτήρης, ους, ὁ, ἡ, septem remorum ordinibus instructus, septiremis. Ex ἑπτα, & ἐρέσσω, *remigo.*
Ἑπτήρης, *exercitatus est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πτερόω, *Ion.* pro πτερόω.
Ἑπτήρμην, *evolabam*, imperf. ind. med. *per Syncop.* pro ἑπετήρμην, a verbo πέτομαι.
Ἑπτοικὼς, perf. part. act. *Ion.* pro πεπτηωκὼς, a πτήσσω.
Ἑπυδρος, udus, *Ion.* pro ἔφυδρος.
Ἐπυθόμην, aor. 2. ind. med. v. πυνθάνομαι.
Ἐπωυθάντο, 3. f. imperf. ind. med.
Ἐπύλλιον, υ, τὸ, versiculus; (2) verbulum; (3) parvum carmen. Dim. ab ἔπος.
Ἐπώργησας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω.
Ἐ Π Ω, dico; inusitatum, a. 2. εἶπον, εἶπεῖν, εἰπὼν, a. 1. εἶπα, usitata.
Ἠ Π Ω, ago, operor, in compositione usitatum.
Ἐπωάζω, f. άσω, ovis incubo; (2) ovis incubans cano vel clamo. Ex ἐπὶ, & ᾠὰ.
Ἐπώασις, ίως, ἡ, incubatio, incubitus.
Ἐπωβελιαμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐπωβελία, ας, ἡ, sexta pars æstimationis litis, eo quod reus calumniæ in quamlibet drachmam obolo, qui sexta pars drachmæ erat, mulctaretur. Ex ἐπὶ, & ὀβολὸς.
Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, incantamentum; (2) carmen; (3) cantio. Ab ἐπῴδω.
Ἐπῳδὸς, ὸν, ὁ, ἡ, facundus, gravedens, *Epith.* Bacchi.
Ἐπῳδυτὴς, ὴ, ὄν, succinens. Ab ἐπῳδὸς.
Ἐπῳδίνω, parturio.
Ἐπῴδιον, υ, τὸ, quod ode accinitur, versiculus. Ab ἐπὶ, & ᾠδὴ.
Ἐπῳδὸς, ὸς, ὁ, ἡ, incantator, vel incantatrix, pueros ægrotantes carminibus curans; (2) pars carminis lyrici in primis odæ Pindaricæ; (3) versiculus brevior post longiorem; (4) quod vim habet amoris excitandi & conciliandi homines. Ex ἀοιδὸς.
Ἐπῳδύνω, υ, ὁ, ἡ, dolorem interens vel adferens; (2) dolens, gravi dolore affectus. Ex ἐπὶ, & ὀδυνάω.
Ἐπωδυσίως, cum gravi dolore.
Ἐπώζω, idem quod ἐπωθίζω.
Ἐπωθέω, ὦ, f. ήσω, impello.
Ἐπωθίζω, f. ίσω, idem.
Ἐπώκειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐποκέλλω.
Ἐπωλένιος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui in ulnis, vel sub ulnas fertur. Ex ἐπὶ, & ὠλένη.
Ἐπώλεν, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπώλουν, a πωλέω.
Ἐπωμαδίας, ος, ὁ, ἡ, superhumeralis, humeris superimpositus. Fx ἐπὶ, & ὦμος.
Ἐπωμαδὸν, *Adv.* super humeros, in humeris.
Ἐπωμίδιον, υ, τὸ, parva epomis. Dim. ab
Ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, superhumerale, i. e. summa humeri pars; (2) humerus; (3) nomen vestis muliebris humeros tegens; (4) pars eminens in navi, cui inscriptum est clogium. Ex iisd.
Ἐπωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, quod additur ad confirmationem alicujus rei. Ab ἐπόμνυμι.
Ἐπώμοτος, ος, ὁ, ἡ, qui juravit, adstrictus juramento; (2) obstrictus. Ab eod.
Ἐπώνιον, ου, τὸ, tributum, quod pro aliqua re empta penditur. Ex ἐπὶ, & ὠνέομαι.
Ἐπωνόμασα, aor. 1. ind. act. v. ἐπονομάζω.
Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum, cognomen; (2) nomen. Ab
Ἐπώνυμος, ος, ὁ, ἡ, additus ad nomen, q. supernominis, qui pro cognomine tribuitur, item cognominis; (2) denominatus, qui nomen traxit ab alio; (3) qui nomen dat alii. Hinc τὸ ἐπώνυμον, υ, cognomen. Ex ἐπὶ, & ὄνομα.
Ἐπωνύμως *Adv.* nomine.
Ἐπωπαζε, inspicio, Hes. Ab ἐπόπτης.
Ἐπωπαία, ας, ἡ, idem, Hes. Ab
Ἐπώπης, ου, ὁ, inspector, Hes. Ex ὄπ, & ὤψ, *oculus.*
Ἐπώπτης, ου, ὁ, ἡ, pedissequa.
Ἔπωσα, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐφόρεε, ab ἐφορέω.
Ἐπωφάζω, curo, solicitus sum. Ab ἐπὶ, & ὄφελος, *cura.*
Ἐπωχορίχατο, 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπωχορηγμένοι ἦσαν, ab ἐποχέω.
Ἐπώχρα, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπόρω.
Ἐπωχύμην, f. ἐποχοῦμαι, ululo, infremo.
Ἔπωσις, εως, ἡ, impulsio. Ab ἐπωθέω.
Ἐπωτειλοῦμαι, insuper cicatrice obducor, *Aret.* Ex ἐπ., & ὠτειλὴ, *cicatrix.*
Ἐπωτίδες, αἱ, ligna ex utraque proræ parte prominentia. Quasi auriculæ navis. Ab ἐπὶ, & ὠτὸς, *auris.*
Ἐπωφέλεια, ας, ἡ, utilitas. Ab ἐπωφελέω.
Ἐπωφελέω, insuper juvo; (2) profuo.
Ἐπωφέλημα, ατος, τὸ, utilitas.
Ἐπωφελὴς, ές, ὁ, ἡ, utilis.
Ἐπωφέλιμος, ος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπώχατο, 3. pl. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπωχέατο, ἦσαν, ab ἐπέχω.
Ἐπώχετο, 3. f. imperf. ind. med. v. ἐποιχόμην.
ΕΡΑ. ας, ἡ, terra.
Ἐραζε, *Adv.* humi, ad vel ad terram. Ab ἔρα.
Ἐραίμην, 1. f. præf. opt. med. *Dor.* pro ἐραίμην, ab ἔραμαι.
Ἐραίσθη, 3. f. a. 1. ind. pass. v. ῥαίω.
Ἔραμα, το, vomitus. Ab ἔρα.
Ἔραμαι, præt. ind. act. *contr.* pro ἤρασμαι.
Ἐραμάρχης, ου, ὁ, proprie, qui collegio eranistarum præest; (2) qui præest cœnæ collatitiæ. Ex ἔρανος, & ἄρχω, *principatus.*
Ἐραμπολὸς, ος, ὁ, ἡ, qui in ἔρανος mercaturam exercet. Ex ἔρανος, & πωλέω.
Ἐραμίζω, f. ίσω, *cum. acc.* peto ab amicis collationem, atque adeo obtineo; (2) corrogo, remendico; (3) *cum dat.* confero symbolam, largior eranon; (4) colligo, comporto; (5) *in med.* eff eranon peto; (2) *eleganter tropice*, colligere, aucupari & captare v. c. quæstus, laudem, &c. (3) consequi ab aliquo aliquid. Τὰς εἰλυς ἐρανίσας, Dem. Ab ἔρανος.
Ἐρανικὸς, ὴ, όν, pertinens ad ἔρανος, qui fit ad corrogandam stipem. Ab eod.
Ἐράνιον, υ, τὸ, parva symbola; (2) exigua stips. Dim.
Ἐράνισις, εως, ἡ, &
Ἐρανισμὸς, οῦ, ὁ, corrogatio, collectio erani.
Ἐρανιστὴς, οῦ, ὁ, qui est ex numero sodalium, qui singulis mensibus, qui statis temporibus pecuniam conferunt. Ab ἐρανίζω.
Ἐρανὸς, *amicæ*, g. f. *Dor.* pro ἐρανὴς. Ab
Ἔρανος, ὴ, όν, amabilis. Ab ἔρος, *amor.*
ΕΡΑΝΟΣ, υ, ὁ, collatitia cœna, convivium, in quod quisque symbolam suam confert; repetitur etiam pro cœna lauta non e symbolis; (2) collatio pecuniæ ad juvandum aliquem ut reddatur commodo tempore; (3) collatio quæ ex pacto fit certis temporibus; (4) beneficium, beneficentia; (5) gratia, præmium, merces; *nempe quicquid gratiæ causa factis conferimur id elegantèr* ἔρανος *dicitur, ut Cicero* gratiam colligere *dixit.* Ab ἔραω, *fundo.*
Ἔρασθε, *humi*, *Dor.* pro ἔραζε.
Ἐράσθλιος, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠράσθλιος, ab ἐράω.
Ἐρασίμελπος, ος, ὁ, ἡ, amans carminis seu cantus. Ex ἐράω, & μέλπω, *canto.*
Ἐρασιπλόκαμος, ος, ὁ, ἡ, fluitiosus capillitio. Ex ἔρως, & πλόκαμος, *capillus.*
Ἔρασις, εως, ἡ, amatio. Ab ἐράω.
Ἐρασιχρήματος, ος, ὁ, ἡ, pecuniæ desiderio flagrans, pecuniam sive opes amans. Ex ἐράω, & χρήματα, *opes.*
Ἐρασμιος, ος, ὁ, ἡ, amabilis, desiderabilis. Ab ἐράω.
Ἔρασσα, 2. f. præf. ind. *Poët.* pro ἔρασα, ab ἔραμαι.
Ἐράσσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἠράσατο.
Ἐραστὴς, οῦ, ὁ, amator, amans. Ab eod.
Ἐραστινὸς, ὴ, όν, amabilis, amœnus. Ab
Ἐραστὸς, ὴ, όν, amabilis, blandus. Ab ἐράω.
Ἐρατίζω, f. ίσω, amo, cupio. Ab eod.
Ἐρατιπλόκαμος, ος, ὁ, ἡ, pulcricomus.
Ἐρατόχρως, *contr.* ἐρατόχροος, ως, ὁ, ἡ, amabili colore præditus. Ex ἔρως, & χροὰ.
Ἐρατὸς, ὸν, Erato, una Musarum.
Ἐρατώπις, ιδος, ἡ, amabiles oculos habens. Fx ἐρατὸς, & ὤψ, *oculus.*
ΕΡΑΩ, ῶ, amo, amore prosequor; (2) cupio, affecto; ἠράσθλιος, a. 1. amavi; ἐρασθὲις, qui amavit; ἐράμη, *substantivo*, amasius; ἐρασμίη, *substantivo*, amasia, amica. Ταλαιπώρων γε σπερμαθίων ἐρᾷς, Arist. Av. 135. Ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας, Eur. Ph. 361. Ἀδρὰν τυράννων κηδος ἠράσθη λαβεῖν, id. Med. 700. *item*, fundo, expendo, vomo.
Ἐργᾷ, 2. f. f. 1. ind. med. *Ionic.* pro ἐργάσῃ, ab ἐργάζομαι.
Ἐργάζθω, 2. f. præf. imp. med. *Dor.* pro ἐργάζου.
Ἐργάζομαι, fut. *άσομαι*, opus facio, laboro, *imprs.* in agro, mari; *unde* (2) colo agrum; (3) navigo quæstus causa; (4) quæstum facio; (5) elaboro, efficio, *de arte factis*, imprimis, *Eur.* Τὰ δεινὰ κἀρδη σπουδῇ ἐργάζεται, Soph. Antig. 332. Τί μ' ἐργάσῃ τὸ δοῦλον; Arist. Lys. 368.
Ἐργαθεν, 3. f. imperf. *Poët.* pro εἴργαθον, ab
Ἐργάθω, arceo, aufero, separo. Ab εἴργω.

Ἐργα-

Ἐργαλεῖον, ου, τὸ, *Ion.* ἠργαλέιον, instrumentum, ferramentum. Ab ἔργον.

Ἐργάνη, ης, ἡ, Minervæ cognomen, q. d. opifex. Ab ἔργον, & ἄνω, *perficio.*

Ἐργάξη. 2. f. *f. m.* ind. med. *Dor.* pro ἠργάσω.

Ἐργάσθω, *operatus sit* 2. sing. a. 1. opt. med.

Ἐργασθῇ, *operatus sit*, 3. f. a. 1. conj. pass.

Ἐργασία, ας, ἡ, opus; (2) elaboratio, impr. in operibus artificum; (3) cultus; (4) opificium, opera, labor; (5) concoctio; (6) quæstus, lucrum; (7) factum præclarum. Ab ἐργάζομαι.

Ἐργάσιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, fabricabilis, qui elaborari potest; (2) confectus, elaboratus; (3) cultus. Ab eod.

Ἐργασμαι, 1. f. perf. ind. pass. pro δεδοσμαι.

Ἐργαστέον, *Adv. pas.* opera danda est, agendum est. Ab eod.

Ἐργαστήρ, ῆρος, ὁ, operarius. Ab eod.

Ἐργαστηριάρχης, ου, ὁ, manceps officinæ; tabernarius; institor. Ex ἐργαστήριον, & ἀρχή.

Ἐργαστήριον, ου, τὸ, officina, taberna; (2) *impr.* cella meretricia, *quam & Plautus* opificinam *vocat.* Ab ἐργάζομαι.

Ἐργαστικός, ἡ, όν, operarius; (2) operosus, efficax; (3) in opere solicitus; (4) operæ & labore prædans. Ab eod.

Ἐργατεύομαι, laboro.

Ἐργάτης, ου, ὁ, mercenarius, qui opus facit in quocunque genere & arte; (2) pro ἐργαστικός. Ab eod.

Ἐργατήσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui coli & laborari potest. Ab eod.

Ἐργατικός, ἡ, όν, operarius, operosus.

Ἐργατικῶς, *Adv.* operose.

Ἐργα ἴνασι, dat. pl. *Poet.* pro ἐργατίναις, ab

Ἐργατίνης, ου, ὁ, operarius. Ab eod.

Ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix; (2) mercenaria. Ab ἐργάτης.

Ἐργάω, ῶ, idem quod ἐργάζομαι. Ab ἔργον.

Ἔργῃ, 3. f. pr. ind. act. v. ἐργω, *Ion.* pro ἐργει.

Ἐργοπείνης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui opus urget. Ex ἔργον, & πείνη, *instigo.*

Ἐργοπηγάριος, operi præfum.

Ἐργοπηγός, ου, ὁ, qui operi præest, operum reficiendorum curator. Ex ἔργον, & ὀπηδατέω.

Ἔργος, ου, ὁ, sepes, sepimentum, impedimentum Hes. Ab ἔργω, pro εἴργω, *includo.*

Ἔργμα, ατος, τὸ, septum, clausirum. Ab eod.

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, factum, opus, factinus. A ῥέζω, *facio.*

Ἐργμάτι, dat. f. *per Metathes.* pro ῥήγματι, a ῥῆγμα, *opus.*

Ἐργοδιωκέω, ῶ, f. ήσω, urgeo opus. Ab

Ἐργοδιώκτης, ου, ὁ, qui urget opus. Ex ἔργον, & διώκτης, *persecutor.*

Ἐργοδοτέω, ῶ, f. ήσω, opus loco. Ab

Ἐργοδότης, ου, ὁ, qui opera distribuit, qui pensum dat, operis locator. Ex ἔργον, & δότης.

Ἐργοπισάτης, ου, ὁ, idem quod ἐργεπισάτης.

Ἐργοκαδίκης, ου, ὁ, idem

Ἐργολαβία, ας, ἡ, operis faciundi susceptio, redemptura, vel conductio. Ab

Ἐργολάβος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui opus faciendum suscipit, redemptor. Ex ἔργον, & λαμβάνω.

Ἐργολήπτης, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἐργομανία, ας, ἡ, adulatio. Ab ἐργόμωνος.

Ἐργομανεύω, & ἐργομανῶ, adsentor, adulor, ancillor.

Ἐργόμωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, illusor; (2) adulator. Ex ἔργον, & μώνος, *illusor.*

ΕΡΓΟΝ, ου, τὸ, opus, factum, res; difficultas; (3) ædificium; (4) labor in agro, *omninoque in suo cujusvis opificio, artificio, &c.* Οὐκ ἔρα ἐμεῖο ἔργου ἐσέμεν, opus est, Arist. Av. 1308.

Ἐργοπαρίτης, ου, ὁ, operis locator. Ex παρίχω.

Ἐργοπόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, laboriosus, rusticus.

Ἐργοσύνη, ης, ἡ, curatio, præfectus operis. Ex εἰνω.

Ἐργοστάτης, ου, ὁ, inspector operum, qui urget opus. Hes. Ex ἔργον, & ἵστημι, *urgeo.*

Ἐργόσυρος, ου, ὁ, manibus labore.

Ἐργοχειρέω, manibus labore.

Ἐργω, f. ξω, arceo, prohibeo, veto, includo. Εἶργεν ἰκὼν ἐ πόλεος, Herodot. Ab εἴργω.

Ἐργώδης, ους, ες, operosus, difficilis, laboriosus. Ab ἔργον.

Ἐργωδῶς, *Adv.* difficulter. Ab ἐργώδης.

Ἔργωνες, ου, ὁ, manceps f. conductor operum, *impr.* publicorum.

Ἐργωνία, ἡ, redemtura operum publicorum. Ex ἀνίομαι.

Ἔρδασκε, 3. f. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤδει.

Ἔρδον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤρδον. Ab

Ἔρδω, facio. Ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν ἦδ' ἀναστόητον ὕπο, Soph. Phil. 7. Ἔρδοι τις ἢδ' ἀκαστόν εἰδὼν τέχνῳ, exerceat, Arist. Vesp. 1420. A ῥίζω, quod idem notat.

Ἐρέα, ας, ἡ, lana. Ab εἴρω.

Ἐρεβεννός, ἡ, όν, furvus, obscurus. Ab ἔρεβος.

Ἐρεβόσφιν, g. f. *Dor.* & *per Paragog. Poet.* pro ἐρέβους, *contr.* ex ἐρέβεος, ab ἔρεβος.

Ἐρεβινθικός, ου, ὁ ἡ ὁ, cicerinus.

Ἐρεβινθιακός, αία, αῖον, idem.

Ἐρεβίνθιος, ίου, ινου, idem. Ab

ΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, cicer, leguminis genus; (2) pudendum virile. Hinc

Ἐρεβινθώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, ad cicerem pertinens; (2) ciceri similis.

Ἐρεβοδιφάω, orci tenebris abscondita scrutor; (2) subterranea scrutor. Ex ἐρεβος, & διφάω, *quæro.*

Ἐρεβόθεν, ex erebo, ex orci tenebris.

ΕΡΕΒΟΣ, ους, τὸ, erebus, orci tenebræ seu caligo.

Ἐρεβώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, tenebrosus; (2) profundus. Ab ἐρεβος.

Ἐρεβῶπις, ιδος, ἡ, orcinos, nigros, s. terribles oculos habens.

Ἔρεγμα, ατος, τὸ, faba fresa fractaque, molam tamen nondum experta, nec in farinam redacta; (2) legumina quævis eo modo se habentia. Ab ἐρείκω, *frango.*

Ἐρεγμός, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἐρεινεῖ, interrogo. Ab ἐρέω, *dico.*

Ἐρεισάσιν, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro ἐρείσῃ, ab ἐρείδω.

Ἐρείσῃς, 2. f. præs. imper. act. v. ἐρεισθίζω.

Ἐρεισίζειμεν, pr. infin. act. *Ion.* pro ἐρεισθίζειν.

Ἐρεισθίζω, f. ίσω, irrito, lacesso. Κύνες τ' ἀνδρας τ' ἐρεισθίζων, Π. 17, 658. Ab ἐρέθω.

Ἐρεισθεσθεν, *Dor.* pro ἐρεισθίζειν.

Ἐρεισθισμα, ατος, τὸ, irritamentum.

Ἐρεισθισμός, οῦ, ὁ, irritatio, provocatio; (2) rosio. Ab eod.

Ἐρεισθιστής, οῦ, ὁ, irritator, provocator. Hinc

Ἐρεισθιστικός, ἡ, όν, irritatorius, pugnandi vim habens.

Ἐρεισμακός, irritantis more, irritando.

ΕΡΕΊΚΩ, frango, contrinco, contundo; (2) frangor, adfringor. Ἐρεικόμενον ἄξονα ἔκρυ, Il. 13, 441.

Ἐρειξι, σας, ἡ, fractio, fissio. Ab ἔρεικω.

Ἔρειο, *interroga*, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἔρα, a verbo ἔρομαι.

Ἐρείπουσι, plur. præs. ind. act. *Poet.* pro ἐρημῶ, ab ἔρειπω.

Ἐρείσιν, contentiosus, *Ion.* Theoc. si fama fit lectio, *Ern.*

Ἐρείτειν, τὸ, ruinæ; (2) scalpri adificii rudera.

Ἐρεμνάσσω, *diruam*, ω. ὁ præf. pass. med. & g. ab ἐρέμνη.

ΕΡΕΠΤΩ, everto, disturbo, demolior; *impr.* spargo, s. 1. part. pass. prostratus; ὃς πολλὰ ἐρέψας, ruo, ἔρεπτον, cecidi, lapsus sum. Οὐ γὰρ ἐπ' ἴσας πάλαι πάλιν ἐρεπτεῖο, Sopb. Oed. Col. 1367. Αἴθρης αἰπὺν ἐρέψαν ἀγῶν, Lyc. 1348.

Ἔρεσ, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi εἴρω.

Ἐρέσσατο, 3. f. a. 1. ind. med. verbi ἐρέσσω.

Ἔρεσις, ιος, ἡ, fultura.

Ἔρεισμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum. Ab ἐρείδω.

Ἐρείτε, 2. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐρίπτε.

Ἐρείτω, *decat*, 3. sing. præs. *imper.* act. *contr.* pro ἐρίπτω, ab ἐρίπω.

Ἐρείψιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, caducus, ruinosus. Ab ἐρείπω.

Ἐρείω, interrogo. Ab ἐρέω.

Ἐρεμιὸς, ὰ, όν, tenebricosus, obscurus, caliginosus; (2) terribilis, horribilis. Ab ἔρεβος.

Ἔρεξα, *feci*, a. 1. indic. act. verbi ῥέζω.

Ἐρέοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἤροντο, ab ἔρομαι.

Ἐρεὸς, ῆ, ῆν, laneus. Ab εἶρος, *lana.*

ΕΡΕΠΤΩ, & ἐρέπτομαι, edo; (2) tego; (3) orno; (4) corono. Ἄρτον ἐρέπτων, Nonn.

Ἐρέρειπτο, *projectus erat*, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Att.* pro ἐρέριπτο, a ῥίπτω.

Ἔρεσσα, ας, ἡ, remigatio. Ab ἐρέσσω.

Ἐρεσσέμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐρέσσειν.

ΕΡΕΣΣΩ, vel ἐρέττω, remigo; (2) impello. Τινὰ δὲ μῆτιν ἔρεσσεν, animo volvens, Soph. Antig. 164. Ἀλλ' ἐν μεταλλαγᾷ πόλυμηχάνε ἀνδρὸς ἐρέσσῃ, id. Phil. 1125.

ΕΡΕΣΧΕΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, cavillor, scommate illudo, ludificor; (2) contendo, rixor. Hinc

Ἐρεσχηλία, ας, ἡ, ludificatio; (2) contentiosa disputatio.

Ἐρέτης, ου, ὁ, remex. Ab ἐρέσσω.

Ἐρετικός, ἡ, όν, ad remos pertinens. Hinc ἡ ἐρετικὴ, ῆς, sc. τεχνη, ars remigandi. Ab ἐρέσσω.

Ἐρετμὸν, ὁ, τὸ, remus. Ab eod.

Ἐρετμὸς, οῦ, ὁ, remus. Ab eod.

Ἐρετμόω, f. ώσω, remis instruo; (2) remigo. Ab ἐρετμὸς.

Ἐρέτω, vide ἐρίσσω.

Ἐρεύγμα, τὸ, ructus Ab ἐρεύγω. Hinc

Ἐρευγματώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, ructus movens.

Ἐρευγμάδης, ες, idem.

Ἐρεύγμος, ου, ὁ, ructatio. Ab ἐρεύγω.

ΕΡΕΥΓΩ, & ἐρεύγομαι, f. ἐρεύξομαι, ructo; (2) emitto, vel evolvo, quasi eructando. Ἐρεύγεμεν αἷμα ταύρων, Il. 16, 162.

Ἐρεύθεσκεν, ου, τὸ, rubia, herba quædam.

Ἐρευθεσκες, εσσα, εν, rubicundus.

Ἐρευθὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, ruber. Ab ἐρεύθω.

Ἐρεύθεται, ῶ, rubefio, rubesco. sum ruber.

Ἐρευθόδανον, ου, τὸ, rubia, herba. Ab

ΕΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, rubor. Hinc

Ἐρεύθω, f. εύσω, rubefacio. Ὁ δ' αἵματι μᾶλλον ἐρεύθετο φυτὸς, Il. 11, 394.

Ἐρευθόμενος, ου, ὁν, ructum movens. Ab ἐρεύγω.

Ἔρευνα, ης, ἡ, indagatio; (2) quæstio per tormenta. Ab

ΕΡΕΥΝΑΩ, ῶ, f. ήσω, indago, investigo; (2) scrutor, perscrutor, quæro; (3) conor. Πῶς Θαλείης ἐν ἐρεύνησι μυχὸς; Lyc. 1273.

Ἐρεύνη, ης, ἡ, f. praf. ind act. *Dor.* pro ἐρευνᾷ.

Ἐρευνήτηρ, ῆρος, ὁ, scrutator. Ab ἐρευνάω.

Ἐρευνητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐρεύξις, εως, ἡ, eructatio, *Hippocr.*

ΕΡΕΥΦΩ, f. ήσω, tego, contego, tectum impono. Εἰ τινί τοι χαρίεντ' ὀπὶ νηὶ ἐρύψω, Il. 1, 39.

Ἐρέχθω, scindo, agito.

Ἐρέψε, *cecidit*, a. 1. ind. act. v. ἐρέπω.

Ἐρεπτέμενος, ου, ὁ ἡ ὁ, rectis idoneus. Ab

Ἔρεψις, εως, ἡ, tectura, tectum. Ab ἐρέπω.

Ἐρεω-

Ἐρέω, ῶ, quæro, interrogo, nuncio; (2) dicam, quæram, nunciabo. Ἄλλα σὲ τοῦ ἐρέω, Οὐ σὲ ἐγὼ φρεσὶ βάσσω ζόον, Il. 1, 297. Ab ἔρος, dico.

Ἐρῇ, amas, 3. sing. præs. ind. act. Dor. pro ἐρᾷς, ex ἐράω, ab ἔρος.

Ἐρημάζεσκον, frequ. f. ind. act. Ion. pro ἠρήμαζον, ab

Ἐρημάζω, f. άσω, in solitudine vagor, loca deserta frequento. Ab ἔρημος.

Ἔρημαῖος, αία, αῖον, solitarius, desertus; (2) privatus, orbatus. Ab eod.

Ἐρημία, ας, ἡ, desertum, solitudo; (2) penuria; (3) viduitas, orbitas, &c. (4) absentia. Ab eod.

Ἐρημιάδος, ου, ἡ, idem & ab eod.

Ἐρημιαῖος, α, ον, solitarius. Ab eod.

Ἐρημίτης, ου, ὁ, solitarius, eremita.

Ἐρημοδίαιτος, ον, qui per deserta vagatur, qui in desertis agit.

Ἐρημοκομης, ου, calvus.

Ἐρημολόγιον, ου, τὸ, desertio vadimonii. Ex ἔρημος, & λέγω, cassus, lis.

Ἐρημολαλέω, & ῶ, ὁ ἡ ἡ, in solitudine loquens, canens.

Ἐρημόνομος, ου, ὁ ἡ ἡ, in deserto pastus. Ex ἔρημος, & νέμω, pasco.

Ἐρημοπλάνης, & ου, ὁ ἡ ἡ, solivagus, in desertis errans.

Ἐρημοποιός, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui desertum aliquid reddit, qui vastat. Ex ἔρημος, & ποιέω.

ΕΡΗΜΟΣ, η, ὁ ἡ ἡ, vel ἔρημος, ἠμη, ημον, desertus, solus, solitarius, inhabitatus; (2) incultus; (3) præsidio destitutus, incuriosus, item qui defendi non potest propter hostium exercitus, aut aliam talem causam; (4) cum hoc caret aliqua re utili, necessaria; (5) Subst. ἡ, sc. χώρα, eremus, desertum; (6) ἡ ἔρημα, sc. δίκη, vadimonium desertum.

Ἐρημοσύνη, ἡ, solitudo.

Ἐρημοφίλης, & ου, ὁ, ἡ, solitudinem amans.

Ἐρημόω, ω, f. ώσω, vasto, desertum reddo: (2) derelinquo. Φύσις ἠρημωθεῖσα τ' ἐκ θεῶν Σατηρίας, Arist. Ab ἔρημος.

Ἐρημῶ, 3. f. ῶσω, ind. pass. pro ἐρημόομαι.

Ἐρήμωσις, ἴδος, ἡ, vastatio, desolatio.

Ἐρημωτὴς, οῦ, ὁ, vastator. Ab eod.

Ἐρηρέδαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἠρήρεδαι ἐισι, ab ἐρείδω.

Ἐρήσσω, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρικα, ab ἐρείκω.

Ἐρίαμμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἤρεισμαι.

Ἐρίκω, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρεικα.

Ἐρίπτακα, perf. ind. act. *Att.* pro ἔρριπτα, ab ἐρίπτω.

Ἐρισθένομαι, f. 1. ind. med. verbi ἔρομαι, seu ῥέομαι.

Ἐρυτύετο, 3. s. imperf. ind. pass. a ἐρύω.

Ἐρυτύθην, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Dor.* pro ἐρύσθην.

Ἐρυτύσσασι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔρυσσε.

Ἐρυτύσσεται, 3. s. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐρύσσαι

ΕΡΧΑΤΩ, inhibeo, cohibeo, reprimo. Πλὰξ κλῆθρ' ἔρκτῦ, Soph. Oed. C. 1506.

ΕΡΙ, particula, omnes significationes recipit, cum quibus componitur, v. g. ἐρίζω, *valde fremo*.

Ἐρικύδω, ύνω, ὁ ἡ ἡ, cervicem elatam habens.

Ἐριδάχε, ης, ὁ, valde clamans, clamosus. Ex ἔρις, & βοάω, *clamo*.

Ἐριδοκτύπος, ου, ὁ, ἡ, *Dor.* pro ἐριδουπὸς, ab

Ἐριδουπὸς, ου, ὁ, ἡ, qui valde tonat, valde frendens. Ex ἔρις, & βρέμω, *fremo*.

Ἐριδρομέω, g. f. *Ion.* pro ἐριδράσω, ab

Ἐριδρύχας, ου, ὁ, ἡ, ὡς ἐριδουπὸς, valde mugiens. Ex ἔρις, & βρύχω, *mugio*.

Ἐρίδωλος, ου, ὁ, ἡ, valde globosus; (2) terribilis. Ex ἔρις, & βάλλω, *gelu*.

Ἐριβρόμης, ου, ὁ, ἡ, idem & ex ἔρις, & βρέμω, *fremo*.

Ἐριγδοῦπος, ου, ὁ, ἡ, valde sonans. Ex ἔρις, & δοῦπος, *sonus*.

Ἐριγδήθω, ες, valde tridens. A χάσθω.

Ἐριγλαυκὼς, ὼς, ὁ ἡ ἡ, magnas pupillas habens, Nonnus. Ex ἔρις, & γλαύκη, *pupilla*.

Ἔρεγμα, ατος, τὸ, faba aliaque legumina fresa. Ab ἐρείκω.

Ἐρίγμιν, ης, ἡ, genus pulmenti ex leguminibus contusis. Ab ἐρείκω, *frango*.

Ἐριδαίνω, certo, contendo. Ab ἔρις.

Ἐριδδήσασθαι, Iliad. ↓ 270, contendere, a. 1. inf. med. verbi ἐρίζω, f. σω, analogice ἐριδῆσαι. Unde novum verbum ἐριδέω, *Poet.* duplicatione ἐριδδέω.

Ἐριδηλος, ου, ὁ, ἡ, valde manifestus, Nonn.

Ἐριδῆσαι, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐριδαίνω, ab ἐριδαίνω.

Ἐριδήσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐριδέω.

Ἐριδινὸς, ίη, ὁ ἡ ἡ, valde vorticosus. Ex ἔρις, & δίνη, *vortex*.

Ἐριδμὸν, ου, τὸ, ex gua lana, Dim. ab ἔριον.

Ἐριδμαίνουτι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐριδμαίνουσι, quod *Poët.* pro ἐριδαίνουσι.

Ἐριδμενίνα, vocabulum, *Plut.* pro ἐριδαίνω, contendo, certo; (2) irrito, ad contentionem provoco. Οὐδ' ἐπέβης ἐριδμαίνουσιν Ἀθήνῃ, Il. 1', 220. Ab ἔρις.

Ἐριδοπὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, valde tonans.

Ἔριζε, 3. f. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤριζε, ab ἐρίζω.

Ἐριζέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐριζειν.

Ἐριζέμενα, pr. inf. act. *Dor.* pro ἐριζειν.

Ἐριζέοντε, 3. d. pr. ind. act *Dor.* pro ἐρίζουσι.

Ἐριζω, & ἐριζομαι, contendo, certo; (2) exalpero. Ab ἔρις.

Ἐρίζοος, ου, ὁ, ἡ, vivax, Hes. Ex ἔρι, & ζάω, *vita*.

Ἐριηκὸς, ον, diligenter, studiose audiens.

Ἐρίηρος, ου, ὁ, ἡ, valde congruus, amabilis. Sæpe apud Homerum, & ἐπαρκὴς, ἐρίηρας, per metaplasmum. Ab ἔρι, & ἄρω, *apto*.

Ἐριηχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, magnisonus, valde sonans. Ex ἔρι, & ἠχέω, *sono*.

ΕΡΙΘΑΚΗ, ης, ἡ, orthace, cibus apum, vel potius ad conficiendos favos.

Ἐριθακὶς, ίδος, ἡ, eadem scenaria.

Ἐριθὸς, ὁ, ου, ὁ, cribrum, axis qui eadem foramina, cave a quibusdam *Sibra*, ab alias *Ethmus* dictor. Ab ἐρίθω.

Ἐριθρὸς, ὁ ἡ ἡ, valde vivax, valde pullulans, vel abundans. Ex ἔρι, & θάλλω, *floreo*. Hesych.

Ἐριθύκης, ἐος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ἐριθύλις, ίδος, ἡ, herba quædam.

Ἐριθύσιος, ος, ὁ, contentio. Ab ἐρίζω.

Ἐριθὸς, ίος, ὁ, ου, ὁ, qui ad opus conducitur, mercenarius, (2) lanam tractans, (3) laborans; (4) servus. Ab ἔρος, *lana*, vel ἔρις, *labor*.

Ἐριθύλλις, ίδος, ὁ, ἡ, valde crebro, pullulans, aut frondens. Ex ἔρι, & θάλλω.

Ἐριθωλὴς, ὴς, ὁ ἡ ἡ, lanificus, textor, vel textrix; (2) lanosus, mollis, mollior. Ex ἔριθος, *lana*, vel ἔρος, *lana*.

Ἐριμύλη, ης, ἡ, cibus a fresa.

Ἐριλλήσσω, f. ξω, pro

Ἐριλλίζω, ω, f. ίξω, valde strepens. Ex λλίζω.

Ἐριμελιόδης, ες, valde lacrimosus.

Ἐρίμυκτος, ου, ὁ, ἡ, valde clamosus.

Ἐρινεάζω, ω, f. άσω, valde ficosus.

Ἐρινεὸς, οῦ, ὁ, ἡ, valde ficosus. Ab ἐρινεός.

Ἐρινεόφυτος, ου, ὁ, ἡ, valde ficosus.

Ἐρινεὸς, ὁ, ἡ, valde ficosus, admodum glebosus. Ex ἔρος, & κόβαλος, *glarea*.

Ἐρίνεφος, ου, τὸ, nubes densa. A νέφος.

Ἔρινος, harpago; (2) ἔρινοι, Il. 17, 264.

Ἐρινεὺς, ὁ ἡ ἡ, dis

Ἐρινεύστης, ου, ὁ, valde longus. Ex ἔρι, & μήκος, *longitudo*.

Ἐρινεύστης, ου, ὁ, ἡ, valde mugiens. Ex ἔρι, & μυκάομαι, *mugio*.

Ἐρις, ἴδος, ἡ, capellus. Ab eod.

Ἐρισμὸς, οῦ, ὁ, caprificatio. Ab ἐρινάω.

Ἔρινον, ου, τὸ, caprificus fructus, ficus silvestris. Ab

ΕΡΙΝΕΟΣ, ου, ὁ, caprificus, arbor, ficus silvestris; (2) caprificus fructus.

ΕΡΙΝΝΥΣ, ύος, ἡ, Erinnys, furia, dea infernalis.

Ἐρινώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, furiosus. Ab eod.

Ἐρινὸν, οῦ, τὸ, idem quod ἐρινὸν.

Ἐρινὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἐρινεὸς.

Ἐρινὸν, ὦ, f. ὦσω, idem quod ἐρινάζω.

Ἐρισθὼν, οντος, ὁ ἡ ἡ, magnos habens dentes. Ex ἔρι, & ὀδὼς, *dens*.

Ἔριον, ου, τὸ, lana. Ab ἔρος.

Ἐριξύλον, ου, τὸ, lana, seu lanugo xyli, id est, gossypii fruticis. Ex ἔριον, & ξύλον.

Ἐριοπλύτης, ου, ὁ, qui lanas lavat, fullo. Ex ἔριον, & πλύνω, *lavo*.

Ἐριοπωλέω, & ῶ, f. ήσω, lanam vendo, sum venditor lanæ. Ex ἔριον, & πωλέω.

Ἐριοπώλης, ου, ὁ, lanæ venditor. Hinc

Ἐριοπωλικὸς, ἡ, όν, mere eorum qui lanam vendunt.

Ἐριοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi lana venditur, emporium lanæ. Ab eod.

Ἐριοῦς, & ἐσσὸς, ου, ὁ, valde utilis, Mercurii epitheton. Ex ἔρις, & ὄνημι.

Ἐσεργία, ας, f. ήσω, lanificium exerceo.

Ἐριουργία, ας, ἡ, lanificium. Ab

Ἐριουργὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, lanificium exercens. Ex ἔριον, & ἔργον, *opus*.

Ἐριοφόρος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, lanam vel fructum aut lanam ferens.

Ἐριοφορέω, ω, ὁ ἡ ἡ, laniger. Ex ἔριον, & φέρω, *fero*.

Ἐριόω, exerceo lanificium. Ab ἔριον.

Ἔρισε, ει δὲ, 3. f. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἤρισε, ab ἔρις.

Ἐρισθενὴς, ὲς, robustus. A σθένος.

Ἐριτίνη, ης, ἡ, (an ficus?) Ex ἔρι, & τίνω, *fio*, quia valde fœtet.

Ἐριτιμὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, exacte, diligenter, accurate.

ΕΡΙΣ, ιδος, ἡ, lis, contentio; (2) Dea contentionis.

Ἐρισμαράγος, ου, ὁ, ἡ, valde frendens.

Ἐρισμάσας, dual. a. 1. part. act. v. ἐρίζω.

Ἐρισθὼν, pr. part. act. *Dor.* pro ἐρίζων.

Ἐριστὴς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, valde potens, præpotens. Ex ἔρις, & ἰσχύω, *fortis sum*, *valeo*.

Ἐρισμα, ατος, τὸ, contentio, certamen. Ab ἐρίζω.

Ἐρισμαράγος, g. f. *Ion.* pro ἐρισμαράγος, a

Ἐρισμάσσω, ω, ὁ ἡ ἡ, valde tonans. Ex ἔρις, & σμάσσω, *tono*.

Ἐριστὴρ, ῆρος, ὁ ἡ ἡ, vel ἐριστὴς, idem quod aptus. Ex ἔρις, & στορέω, *sterno*.

Ἐριστοφόβιος, f. *Ion.* pro ἐρεπτοφόβιος, ab

Ἐριστοφόβος, ου, ὁ ἡ ἡ, grandisonus. Ex ἔρις, & φόβος, *fragor*.

Ἐρι σταφυλὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, magnas ferens uvas. Ex ἔρι, & σταφυλὴ, *uva*.

Ἐρίτ, ἐς, ὁ, litigator. Ab ἐρίζω.

Ἐριτιμὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, contentiosus. Ab ἔριτις.

Ἐριτὸς, ὁ, ὁν, de quo contenditur. Ab ἐρίζω.

Ἐριταφὴς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, admodum pervicax, memorabilis, fief. Ex ἔρις, & ταφὴς.

Ἐριτιμὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, pretiosus, valde honoratus. Ex ἔρις, & τίνω, *honoro*.

Ἐριτίνω, ὁ, ὁ ἡ ἡ, honorans. Ab ἐριτιμὸς.

Ἔριφιον, ὁ, τὸ, parvus & tenellus hœdus. Dim. ab eod.

Ἐριφὸς, ὁ, ὁν, craslum corticem habens. *Byzant.* crassus.

ΕΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, hœdus. Hinc οἱ, ἐριφεῖ, ἐριφοῖ, ἐρίφοιν.

Ἐρίφ λλω, ὁ ἡ ἡ, valde foliatus, multa aut magna folia habens. Ex ἔρος, & φύλλον.

Ἐρινὸς, ὁ ἡ ἡ, qui lanam gerit, lanatus, lanifer. Ab ἔριον.

Ἐριώδης, ὁ ἡ ἡ, gravem dolorem adferens, Ex ἔρις, & ὠδὶν, *dolor*.

Ἐρίωλα, ης, ἡ, valde crebra procella, sive turbo. Ex ἔρις, & ἔπομαι, *flo*, & ἐλίσσω, *volvere*, *ut* & δίνη. Apud Aristoph. locus

ἐριώλη, dicitur vestis lanosa, quasi ἐρίων ἀπώλεια, lanæ pernicies.

Ἐρώπης, ου, ὁ, magnos habens oculos & venustos. Ex ἐρι, & ὤψ, *oculus*.

Ἐρῶπις, ιδος, ἡ, quæ magnos & venustos oculos habet. Ab ἐρώπης.

Ἕρκάνη, ης, ἡ, sepes, sepimentum, Eust. Ab εἴργω, *includo*.

Ἕρκατος, f. ἕρχατος, ου, ὁ, sepes, sepimentum, murus, Hes. Ab eod.

Ἑρκεῖος, f. ἑρκεῖος, Jovis epitheton, quasi tutelaris, qui tutatur septa. Ab ἕρκος.

Ἑρκίον, ου, τό, septum. Ab ἕρκος.

Ἑρκίτης, ου, ὁ, servus.

Ἑρκοθηρευτική, ἡ, retiaria venatio.

Ἑρκοθηρική, ἡ, idem. A θήρ.

Ἕρκος, εος, τό, septum, vallum; (2) τὰ ἕρκη, retia. Ab εἴργω, *includo*.

Ἑρκάνη, ας, ἡ, carcer. Ab εἴργω, *includo*.

ΕΡΜΑ, ατος, τό, fulcrum, stabilimentum; (2) confidentia; (3) saburra; (4) scopulus, saxum in mari; (5) inauris; (6) monile.

Ἑρμαΐδιον, ου, τό, Mercuriale, Suid. (nisi legendum ἑρμίδιον vel ἑρμάριον, E. M. *Ern.* Ab Ἑρμῆς.

Ἑρμάζω, f. άσω, fulcio; (2) saburro. Ab ἕρμα.

Ἑρμαθηνᾶ, statua Mercurii cum Minerva. Ex Ἑρμῆς, & Ἀθηνᾶ.

Ἑρμαΐζω, Mercurium imitor.

Ἑρμαϊκός, ή, όν, Mercurialis.

Ἕρμαιον, ου, τό, lucrum insperatum. Ab

Ἑρμαῖος, ου, ὁ & ἡ, vel Ἑρμαῖος, αία, αῖον, Mercurialis. Hinc τὰ Ἑρμαῖα, ων, Mercurii festum. Ab Ἑρμῆς.

Ἑρμακες, saxa mari latentia; (2) cumuli lapidum.

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, Hermas. Nomen viri.

Ἑρμας, ἄδος, ἡ, scopulus occultus in mari. Ab ἕρμα.

Ἑρματίς, ιος, ἡ, saburra, vel quod saburræ loco ad stabiliendam justo pondere navem adhibetur. Ab ἕρμα.

Ἑρμάτωμα, ατος, τό, idem & ab eod.

Ἑρματίζω, f. ίσω, saburro, saburra onero. Ab ἕρμα.

Ἑρματίτης, ὁ, fulciens, stabiliens. Ab ἕρμα.

Ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ, Hermaphroditus, filius Veneris & Mercurii; (2) semimas, ambigui sexus, androgynus. Ex Ἑρμῆς, & Ἀφροδίτη, *Venus*.

Ἑρμάων, ονος, ὁ, Mercurius.

Ἑρμέας, ου, ὁ, idem.

Ἑρμείας, ου, ὁ, *Poet.* idem.

Ἑρμίδιον, ου, τό, Dim. ab Ἑρμῆς.

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, elocutio; (2) vocabulum, modus loquendi; (3) N. T. facultas interpretandi ea quæ alius peregrina lingua pronunciasset. Ab

ΕΡΜΗΝΕΥΣ, έως, ὁ, interpres.

Ἑρμήνευμα, ατος, τό, interpretamentum, interpretatio. Ab ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνεύσας, a. 1. inf. act. v. ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνευτής, οῦ, ὁ, interpres; (2) historicus. Ab eod. Hinc

Ἑρμηνευτικός, ή, όν, interpretatorius, ad interpretationem pertinens. Hinc ἡ ἑρμηνευτική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars interpretandi.

Ἑρμηνεύω, fut. εύσω, interpretor, explico; (2) dicitur & de Historicis; (3) propono, demonstro, doceo. Ab ἑρμηνεύς.

ΕΡΜΗΣ, οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμίν, vel ἑρμίς, ῖνος, ὁ, fulcrum tori. Ab ἕρμα.

Ἑρμογλυφεῖον, ου, τό, officina ejus, qui Mercurii statuas sculpit. Ex

Ἑρμογλυφεύς, έως, ὁ, qui Mercurii statuas sculpit; (2) statuarius quivis. Ex Ἑρμῆς, & γλύφω, *sculpo*. Hinc

Ἑρμογλυφικός, ή, όν, ad statuarum confectionem pertinens. Hinc ἡ ἑρμογλυφική, sc. τέχνη, ars sculpendi statuas.

Ἑρμογλύφος, ου, ὁ, idem quod ἑρμογλυφεύς.

Ἑρμοκοπίδης, ου, ὁ, qui mutilat statuas Mercurii. Ex Ἑρμῆς, & κόπτω, *amputo*.

Ἑρμόπαν, ανος, τό, Pan. Ex Ἑρμῆς *Mercurius*, & Πάν, *Pan*, qui a Mercurio singitur genitus.

Ἑρνεσιπεπλος, ον, frondibus velatus.

Ἑρνοκόμος, ου, ὁ & ἡ, qui plantas educat & curat, hortulanus. Ex ἔρνος, & κομέω.

ΕΡΝΟΣ, εος, τό, planta, germen; (2) ramus. Hinc

Ἑρνώδης, εος, ὁ & ἡ, similis plantæ vel germini; (2) ramosus.

Ἔρξαι, a. 1. inf. act. verbi ἔρδω pro ῥέζω.

Ἔρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro εἶρξαν.

Ἔρξει, *faciet*, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ἑρξείης, ου, ὁ, coercitor, Herodotus. Ab εἴργω, *coerceo*.

Ἔοργα, *feci*, perf. ind. med. *per Metathes.* pro ἔοργα, ab ἔργω.

Ἐρόεις, όεσσα, όεν, amabilis. Ab ἔρος.

Ἔρομαι, f. ήσομαι, interrogo, rogo, inquiro. Ἀποκρίνεται νῦν ἅττ' ἂν ἔρωμαι, Arist. Ab ἔρω.

Ἔρος, ου, ὁ, amor. Ab ἔραμαι.

Ἐρσέμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. v. εἴρω.

Ἐροῦσιν, *dicent*, 3. pl. f. 2. ind. act.

Ἑρπάκανθα, ης, ἡ, herpacantha, genus herbæ. Ex ἕρπω, & ἄκανθα, *spina*.

Ἑρπετοδηκτος, ου, ὁ & ἡ, morsus, seu ictus a reptilibus, seu serpentibus. Ex ἑρπετός, & δάκνω, *mordeo*.

Ἑρπετός, ή, όν, reptilis; (2) serpens, *maxime*. Ab ἕρπω. Hinc

Ἑρπετώδης, ὁ & ἡ, qui est naturæ reptilis.

Ἑρπηδών, όνος, ὁ, idem quod ἕρπης.

Ἑρπῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἕρπειν.

Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus a serpendo dictus, eo quod per corpus serpat, estque tumor e bile puriore ortus, cum exulceratione. Ab ἕρπω.

Ἑρπηστής, οῦ, ὁ, reptator. Ab eod.

Ἑρπηστικός, ή, όν, reptilis. Ab eod.

Ἑρπηστώδης, εος, ὁ & ἡ, repens, serpens; (2) vim serpendi habens, ad serpendum aptus. Ab eod.

Ἕρπις, vinum apud Ægyptios.

Ἑρπετός, ή, όν, *per Syn.* pro ἑρπετός.

Ἑρπύζω, f. ύσω, serpo. Ab ἕρπω.

Ἕρπυλλον, ου, τό, serpyllum. Ab eod.

Ἑρπυσμός, οῦ, ὁ, reptatio. Ab ἑρπύζω.

Ἑρπυστήρ, ῆρος, ὁ, reptator. Ab eod.

Ἑρπυστής, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Hinc

Ἑρπυστικός, ή, όν, reptilis, aptus ad rependum, repandi vim habens.

ΕΡΠΩ, f. ψω, serpo, repo. Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει, ad potentem, Soph. Aj. 157. Εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν οὐ καλόν, Eur. Or. 808.

Ἕρπωμες, 1. plur. pr. conjunct. act. *Dor.* pro ἕρπωμεν.

Ἐρράδδισθαι, a. 1. ind. pass. v. ῥαβδίζω.

Ἐρράγην, a. 2. ind. pass. v. ῥήγνυμι.

Ἐρράδαται, 3. plur. ind. pass. *Ion.* pro ἐρραδασμένοι εἰσί, a ῥαίνω.

Ἐρραμμένος, perf. part. pass. v. ῥάπτω.

Ἐρραντισμένος, perf. part. pass. v. ῥαντίζω.

Ἔρραος, ου, ὁ, aries, *al.* aper, ap. Lyc.

Ἐρράπισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ῥαπίζω.

Ἐρράφθην, a. 1. ind. pass. act. v. ῥάπτω.

Ἐρρᾳθυμημένως, *Adv.* per inertiam, segniter. A *perf.* verbi ῥᾳθυμέω.

Ἐρράφην, a. 2. ind. pass. verbi ῥάπτω.

Ἔρραψαν, *consuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ἔρρε, *perii*, 2. sing. præs. impor. act. v. ἔρρω.

Ἔρρει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ῥέω.

Ἐρρέθην, a. 1. ind. pass. v. ῥέω, *dico*.

Ἔρρεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω.

Ἐρρέτω, *abeat in malam crucem*, 3. sing. præs. imperat. act. verbi ἔρρω.

Ἔρρεον, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἔρρεον, *contr.* pro ἔρρεον, a ῥέω.

Ἐρρεύσατο, *fluxit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐρρήθην, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ῥέω, *dico*.

Ἔρρηξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*.

Ἔρρηγα, *brevi*, perf. ind. med. verbi ῥήγνυμι.

Ἐρρήγησι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro ἐρρήγῃ, ab ἐρρήγω.

Ἐρρηγνῦτι, dat. sing. præs. part. act.

Ἐρρίγεω, ῶ, f. ώσω, inalgeo, a. 1. ἐρρίγησα. Ἔρριγα, horreo, cum horrore trepido. Ab ῥίγω, quod est Perfect. Med. a ῥιγέω.

Ἐρρίζωμαι, perf. ind. pass. v. ῥιζόω.

Ἐρρίμμαι, perf. ind. pass. v. ῥίπτω.

Ἔρρινον, ου, τό, medicamentum purgando capiti naribus infusum. Ex ἐν, & ῥίν.

Ἔρριπτον, imperf. ind. act. v. ῥίπτω.

Ἐρρίφθων, 3. dual. perf. imper. pass.

Ἐρρίψε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ῥίπτω.

Ἔρριψις, εως, ἡ, prostratio & dejectio corporis. Ex ἐν, & ῥίψις, *projectio*.

Ἔρρωκα, perf. ind. act. quasi a ῥόω pro ῥέω.

Ἐρρυθμισμένως, apte, concinne.

Ἔρρυθμος, ον, aptus, concinnus.

Ἐρρύηκα, 1. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐρρύηκα, a ῥυπαίνω.

Ἐρρυσάμην, a. 1. ind. med. verbi ῥύω.

Ἐρρύσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass.

ΕΡΡΩ, ægre eo, dolens & afflictus eo; (2) inauspicato & cum pernicie accedo; (3) abeo in malam rem, facesso in malam crucem; (4) pereo, intereo, pessum eo. Ἔρρε καὶ τῆς τοῦ ἑαυτοῦ χώρας, Plat.

Ἔρρωγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἔρρηγα, verbi ῥήγνυμι seu ῥήσσω, *frango*.

Ἔρρωμαι, perf. ind. pass. verbi ῥώννυμι seu ῥώννυμαι.

Ἐρρωμένως, *Adv.* robuste, fortiter. Hinc ἐρρωμενέστερον, & ἐρρωμενεστέρως, fortius. Ab ἐρρωμένος, quod est a ῥώννυμι.

Ἔρρων, præs. part. act. verbi ἔρρω.

Ἐρρώοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ῥώω, vel ῥώομαι, *ruo*.

ΕΡΡΩΟΣ, ου, ὁ, aper; (2) aries.

Ἐρρώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ῥώννυμι.

Ἔρρωσθε, perf. ind. pass.

Ἔρρωσο, *vale*, 2. sing. perf. imper. pass.

Ἔρσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦρσα, ab ἔρω.

Ἐρσαῖος, αία, αῖον, roscidus, rore imbutus. Ab

ΕΡΣΗ, vel ἕρση, ης, ἡ, ros; (2) dicitur ut δρόσος ad exprimendam teneritudinem alicujus rei, ut agni, graminis, lanuginis.

Ἐρσήεις, ήεσσα, ῆεν, roriulentus, roscidus.

Ἔρσην, ενος, ὁ, mas, *Ion.* pro ἄρσην.

Ἔρσις, vel ἔρσις, εως, ἡ, nexus, plexus, religatio. Ab εἴρω, necto.

Ἔρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐρῶ, ab ἔρω.

Ἐρσώδης, εος, ὁ & ἡ, idem quod ἐρσήεις.

Ἐρυγγάνω, eructo. Ab ἐρεύγω.

Ἐρυγεῖν, *ructasse*, a. 2. inf. act. v. ἐρεύγω.

Ἐρυγή, ῆς, ἡ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.

Ἐρυγμαίνω, eructo. Ab ἐρυγμός.

Ἐρυγματώδης, εος, ὁ & ἡ, ructus movens.

Ἐρύγμηλος, ου, ὁ & ἡ, graviter boans; (2) eructans cibos. Ab eod.

Ἐρυγμός, οῦ, ὁ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.

Ἐρυέσθαι, *liberare*, præs. inf. med. v. ἐρύω.

Ἐρυθαίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v.

Ἐρυθαίνω, rubefacio, ἐρυθαίνομαι, rubeo. Ab ἔρευθος, τό, rubor. Hinc

Ἐρύθημα, ατος, τό, rubor; (2) verecundia.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro ἐρυθήνας.

Ἐρυθιάω, ῶ, rubeo. Ab ἐρυθρός.

Ἐρυθιῶσαν, acc. sing. præs. part. act. *Poet.* pro ἐρυθιῶσαν, ab ἐρυθιάω.

Ἐρυθραίνω, rubefacio. Ab ἐρυθρός.

Ἐρυθραῖος, αία, αῖον, ruber. Ab eod.

Ἐρύθρημα, ατος, τό, rubor.

Ἐρυθρίας, ου, ὁ, rubicundus, ruber. Ab eod.

Ἐρυθρίασις, εως, ἡ, rubor

Ἐρυθριάω, ῶ, f. άσω, erubesco, rubore suffundor. Ab eod.

Ἐρύθριον, τό, Malagmatis nomen, apud Æginetam.

Ἐρυθρῖνος, vel ἐρυθρινός, rubellio, piscis nomen.

Ἐρυθρόχρους, ἐς, rubro colore tinctus.

Ἐρυθρόγραμμος, ου, ὁ & ἡ, rubeis lineis interstinctus. Ex ἐρυθρός, & γραμμή, *linea*.

Ἐρυθροδάκτυλος, ου, ὁ & ἡ, rubros habens digitos.

Ἐρυθράδανον, ου, τό, rubia, herba, qua tinguntur lanæ. Ab ἐρυθρός. *Angl.* Madder.

Ἐρυθροδανόμενα, apud Heſ. rubra, coccinea, tincta rubiæ radice. Quaſi ab ἐρυθροδανόω.

Ἐρυθρός, ἰδ@, ἡ, vel ἐρυθροειδὴς, tunica teſtium & vaſorum ſpermaticorum, ubi extra ventrem proceſſere. Ab ἐρυθρός.

Ἐρυθρομάρδιος@, ου, ὁ ᾗ ὐ, rubro corde præditus. Ex ἐρυθρός, & καρδία, *cor*.

Ἐρυθροκόμης@, ου, ὁ ᾗ ὐ, qui rubeis eſt comis. Ex ἐρυθρὸς, & κόμη.

Ἐρυθρόπους, οδ@, ὁ ᾗ ὐ, cui pedes rubent, rubeos pedes habens.

Ἐρυθρὸς, ρά, ρὸν, ruber. Ab ἔρυθρ@.

Ἐρυθρόστικτ@, ου, ὁ ᾗ ὐ, rubris maculis diſtinctus. Ex ἐρυθρὸς, & στικτός.

Ἐρυθροχρόης, ὁ ᾗ ὐ, ruber, rubro colore infectus.

Ἐρυθροχρως, ωτος, ὁ ᾗ ὐ, rubram cutem habens.

Ἐρυθρώδης, ες, rubicundus.

Ἐρυκακίαν, & ἐρυκάκων, coërceo, Hom. ἠρύκακε, ἐρυκακίειν, ἐρυκάκοι. Ab ἐρύκω.

Ἐρυκέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐρύκειν.

Ἐρύκοι, *contineat*, 3. ſing. præſ. opt. act.

Ἐ Ρ Υ Κ Ω, ξω, inhibeo, contineo, impedio; (2) ſervo. Ἵππους μὲν ἔρυξαν δῖα σίγας, Il. 3, 313. Ἀλλ' ἀπόθου ὁδὸν χῶρος ἐρύκει@, Soph. Phil. 1145.

Ἔρυμα, ατ@, τό, tutamen, præſidium, propugnaculum. Ab ἐρύω, *ſervo*.

Ἐρυμάτιον, τὸ, parvum propugnaculum.

Ἐρυμνόστερν@, ου, ὁ ᾗ ὐ, dorſum habens munitum ſeu loricatum. Ex ἐρυμνὸς, & στέρνα.

Ἐρυμνὸς, ὴ, ὸν, munitus, tutus. Ab ἔρυμα.

Ἐρυμνότης, ητ@, ἡ, munitio, qua quid eſt munitum. Ab ἐρυμνός.

Ἐρυμνόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ab eod.

Ἐρῦσαι, aor. 1. inf. act. v. ἐρύω.

Ἐρυσαίατο, 3. ſing. a. 1. opt. med. *Ion.* pro ἐρύσαιτο, ab ἐρύω, *trabo*.

Ἐρύσαιο, 2. ſing. a. 1. opt. med.

Ἐρύσαις, a. 1. part. act. *Æol* pro ἐρύσας.

Ἐρύσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔρυσαν.

Ἐρυσάρματ@, ου, ὁ ᾗ ὐ, currum trahens. Hom. Il. 16, 370. ἐρυσάρματες ἵπποι, pro ἐρυσάρματοι, per metaplaſmum. Ex ἐρύω, & ἅρμα, *currus*.

Ἐρύσῃς, *traxeris*, 2. ſing. a. 1. conj. act.

Ἐρυσίζω, pignoris loco capio. Ab ἐρυσίζω.

Ἐρυσιβάω, ῶ, æruginem creo, ἐρυσιβῶ, æruginem laboro. Ab

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, rubigo, morbus ex aëre ſuperveniens ſegetibus. Ab ἐρυθρ@, *ruber*.

Ἐρυσιβόομαι, οῦμαι, ἐρυσιβώθ@, æruginem vitiatur. Ab ἐρυσίβη.

Ἐρυσίθριξ, τριχ@, ὁ ᾗ ὐ, cui rufi ſunt capilli; (2) qui capillos diſtrahit. Ex ἐρυθρὸς, vel ἔρυμα, & θρὶξ, *capillus*.

Ἐρύσιμον, ου, τὸ, eryſimum, herba. Ab ἐρύω.

Ἐρυσιπέλας, ατ@, τὸ, tumor de tenui ferventique ſanguine ortus, ignis ſacer, Eryſipelas. Ex ἐρύω, & πέλας, *prope*, vel *in vicinia*, unde etiam *vicinitatis*, & *in ambitu*, dicitur. Hinc

Ἐρυσιπελατώδης, ε@, ὁ ᾗ ὐ, eryſipelatis ſpeciem habens, *inflammatio* ſacrum vergens.

Ἐρυσίπολις, ι@, ὁ ᾗ ὐ, cuſtos urbis.

Ἐρυσσκηπτρον, Eryſiſceptrum. Frutex ſpinoſus, alio nomine dictus ἀσπάλαθ@.

Ἐρυσσάμεν@, aor. 1 part. med. *Poët.* pro ἐρυσάμεν@, ab ἐρύω.

Ἐρύσσομεν, 1. plur. f. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐρύσομεν.

Ἐρυστὸς, ὴ, ὸν, tractilis; (2) tractus, ſtrictus. Ab ἐρύω.

Ἐρυτὴρ, ῆρ@, ὁ, qui ſalvum & incolumem reddit. Ab eod.

Ἔρυτο, 3. ſing. imp. ind. med. *Ion.* pro εἴρυτο.

Ἔ Ρ Υ Τ Ω, trahо; (2) cuſtodio; (3) vito. Τρῶας τε Ἱππόδαμόν τε ἐρύσῃ, Il. 17, 230.

Ἐρυτ@, ου, ὁ, pellis, Nicander. Ab ἐρύω.

Ἔρχαδ@, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἰργμένοι εἰσὶ, ab εἴργω. Hinc

Ἔρχατ@, ου, ὁ, ſepes, ſeptum, murus. Hinc

Ἐρχατάω, obſtipio, concludo, ut hinc fit ἐρχατόωντο, apud Hom. Odyſſ. 14, 15.

Ἐρχατάωντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Poët.* & *Ion.* pro ἠρχατόω το.

Ἔρχεο, 2. ſing. præſ. imper. *Ion.* pro ἔρχου, ab ἔρχομαι.

Ἐρχθὶ, 2. ſing. præſ. imper. *Dor.* pro ἔρχου.

Ἔρχομ' pro ἔρχομαι, *venio*.

Ἔ Ρ Χ Ο Μ Α Ι, f. ελεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, *per Sync.* ἦλθον, perf. ἐλήλυθα, venio, eo; (2) adgredior, incipio; (3) invado, perſequor; (4) *part.* ἐλθὼν *indicat* ſtudium, feſtinationem ut ἰὼν. Σὺ δ' εἰς τοσοῦτ' ἦλθ' μανιῶν ἐληλύθας; Ariſt. Nub. 830.

Ἔρψις, εως, ἡ, reptatio. Ab ἕρπω, *repo*.

Ἐρψόμεθ, 1. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἑρψόμεν.

Ἐρψῶ, 1. f. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἕρψω.

Ἐρῶ, fut. 1. ind. act. v. εἶπον, *dico*.

Ἐρῇ, 2. ſing. pr. imper. act. pro ἐράτω, ab ἐράω.

Ἐρωδιὸς, & ἐραδιὸς, ardea.

Ἐ Ρ Ω Δ Ι Ο Σ, ὁ, ardea, Lev. 11, 19.

Ἐ Ρ Ω Έ Ω, ῶ, f. ήσω, eo; (2) fluo; (3) impetu feror; (4) ceſſo; (5) retroceda; (6) inhibeo; (7) impello. Αἷμά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωὸς ἐκ δουρὶ, Il. 1, 303.

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, impetus; (2) ceſſatio; (3) retroceſſio; (4) fuga. Ab ἐράω.

Ἐρωήσ, 3. f. fut. 1. ind. act. v. ἐράω.

Ἐρωμανίῃσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ἐρωμανίαις. Ab

Ἐρωμανὴς, ἐ@, ὁ ᾗ ὐ, amore inſaniens; (2) amatorius. Ex ἐρω@, & μαίνομαι.

Ἐρωμανία, ας, ἡ, amoris inſania, perditus & inſanus amor. Ab ἐρωμανὴς.

Ἐρωμανέως, *Adv.* inſano & furioſo amore.

Ἐρωμένη, ης, ἡ, amica. Ab ἐράω, *amare*.

Ἐρωμίδιον, ου, τὸ, ſcortulum; Dim.

Ἐρώμεν@, amaſius.

Ἐρῶν, præſ. part. act. pro ἐράων, ab ἔρδω.

Ἔρως, ωτ@, ὁ, amor, quo proſequimur aliquem; (2) Cupido, Amor, Deus amoris; (3) amor quivis. Ab ἐράω.

Ἐρωτήριον, ου, τὸ, parvus Cupido. Dim.

Ἐ Ρ Ω Τ Α' Ω, ῶ, f. ήσω, interrogo, rogo, conſulo, (2) oro, precor; (3) ἐρωτᾶν λόγον eſt proponere captioſas quæſtiones, e quibus concluſiunculæ ducantur, deinde argumentari. Ἠρώτησα πρᾶτα μὲν ὁστοῦν, πότερος ταῖς ναυσὶ κρατῆσαν, Ariſt. Ach. 654.

Ἐρωτᾶν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐρατᾶν.

Ἐρωτηθείς, a. 1. part. paſſ.

Ἐρώτημα, ατ@, τὸ, interrogatio, quæſtio. Ab ἐρωτάω. Hinc

Ἐρωτηματίζω, fut. ίσω, interrogo.

Ἐρωτηματικὸς, ὴ, ὸν, interrogatorius, interrogativus, qui per interrogationem effertur; (2) ad interrogationem pertinens.

Ἐρωτηματικῶς, *Adv.* interrogative.

Ἐρωτημάτιον, ου, τὸ, interrogatiuncula. Dim.

Ἐρωτῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἐρωτάω.

Ἐρωτησις, εως, ἡ, interrogatio, ipſa interrogandi actio; (2) quæſtio; (3) propoſitio. Ab ἐρωτάω

Ἐρωτίδια, ων, τὰ, amoris feſtum. Ab ἔρως.

Ἐρωτικὸς, ὴ, ὸν, amatorius, ad amorem pertinens, ab amatore proficiſcens; (2) in amorem valde propenſus; (3) rerum ad amorem pertinentium peritus. Hinc τὰ ἐρωτικὰ ων, teſtum, quod Amori celebrabatur. Ab eod.

Ἐρωτικῶς, *Adv.* amatorie. Ab ἐρωτικὸς.

Ἐρώτιον, ου, τὸ, parvus cupido; (2) imunculi Cupidinis ſtatua. Dim. ab eod.

Ἔρωτις, ιδ@, ἡ, amiculi, ſcortillum.

Ἐρωτογράφος, ſcriptor hiſtoriæ amatoriæ, vel carminis amatorii.

Ἐρωτοδιδάσκαλ@, ου, ὁ ᾗ ὐ, artem amandi, ſeu amoris præcepta tradens. Ex ἔρως, & διδάσκαλ@, *doctor*.

Ἐρωτολήπτ@, ου, ὁ ᾗ ὐ, amore captus; (2) cujus amor auctus eſt. Ex ἔρως, & λαμβάνω.

Ἐρωτολαφὶς, ας, ἡ, libido, perditus amor, quo quis captus eſt. Ex iid.

Ἐρωτομανία, ᾶς, ἡ, *Ion.* ίη, furiosa amo. Ab

Ἐρωτομανὴς, ἐ@, ὁ ᾗ ὐ, perdite & furioſe amans. Ex ἔρως, & μαίνομαι. Hinc

Ἐρωτομανία, ας, ἡ, furioſus amor.

Ἐρωτοπαίγνιον, τὸ, poëma, quo luſus amatorius continetur. Ex ἔρως, & παίγνιον.

Ἐρωτοπλάνος, ὁ ᾗ ὐ, amorem falſum ab amore avocans.

Ἐρωτοπλοέω, ῶ, in amore navigo. Ex ἔρως, & πλο@, *navigatio*.

Ἐρωτοποιέομαι, οῦμαι, ad amorem adjicio. Ex ἔρως, & ποιέω, *facio*.

Ἐρωτοτόκοισι, *Ion.* pro ἐρωτοτόκοις. Ab

Ἐρωτοτόκ@, ου, ὁ ᾗ ὐ, amorem pariens. Ex ἔρως, & τίκτω, *pario*.

Ἐρωτοτρόφ@, ου, ὁ ᾗ ὐ, amorem alens. Ex ἔρως, & τρέφω, *nutro*.

Ἐρωτύλ@, ου, ὁ, amatorculus, parvus amator. Ab ἔρως.

Ἐρωτῷο, 2. ſing. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro ἐρωτῷτο, ab ἐρωτάω.

Ἐς, *in Præpoſ. Poët.* & *Att.* pro εἰς.

Ἐς, *mitte*, 2. ſing. a. 2. imper. verbi ἵημι.

Ἐσαγγέλλω, vide εἰσαγγέλλω, & ita vocabula eam reliqua, in quibus ἐς *Att.* pro εἰς.

Ἐσαειράωσθ', a. 1. part. med. v. ἐσαείρω.

Ἐσαθρήσειεν, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Att.* pro ἐσαθρήσαι, ab ἐσαθρέω.

Ἐσάλτο, *inſiliat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐσῆλτο, ab ἐσάλλομαι.

Ἔσαν, 3. plur. imperf. ind. *Poët.* pro ἦσαν, ab εἰμί.

Ἔσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. v. ἵημι.

Ἔσανε, 3. ſing. a. 1. ind. act verbi *Cano*.

Ἐσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἕσατο, ab ἵημι.

Ἔσαπαξ, ſemel.

Ἔσαρτι, *Adv.* ad hoc tempus.

Ἐσαρτ.ζω, intro, immitto.

Ἐσαφὲς, & ἀσφαὲς, impreſſio animum concernandi cauſa

Ἐσαφασσω, *idem*.

Ἐσάπτω, a. 2. [illegible] paſſ. verbi σάπτω.

Ἐσάωθεν, 3. plur. aor. 1. [illegible] pro ἐσάωθησαν, a verbo *Σάω*.

Ἐσβάσσω, *ſeparavi*, a. 1. ind. act.

Ἐσβάντες, *greſſi*, nom. pl. aor. 2, part. act. v. εἰσβαίνω pro εἰσβάντες.

Ἔσβεσε', 3. ſing. a. 1. ind. act. v. *Σβέννυμι extinguo*.

Ἐσβῖλο, *inerdi*, a. 2. ind. act. verbi *Σβλω*.

Ἐσβιδεῖν, *inſluere*, præſ. inf. act. *Ion. Poët.* & *Att.* pro ἐσβαδόναι, ab εἰσβιδάω.

Ἐσβομὲν, *Dor.* pro ἐζόμεθα, ab ἵζομαι.

Ἐσβώμεθα, 1. plur. perf. conjunct. *Dor.* pro ἐζώμεθα.

Ἔσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. m. *Ion.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.

Ἐσεβάσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi *Σεβάζομαι*.

Ἐσεῖ, 2. ſing. f. 1. ind. *Att.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.

Ἐσείσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. *Σείω*.

Ἐσείσθη, *motus fum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἔσεισ', 3. ſing. fut. 1. ind. *Dor.* pro ἔσεισ', ab εἰμί.

Ἐσελθεῖν, aor. 2. inf. act. *Att.* pro εἰσελθεῖν, ab εἰσέρχομαι.

Ἐσενεγκθεὶς, a. 1. part. paſſ. *Att.* pro εἰσενεχθεὶς, ab εἰσφέρω.

Ἐσέπλατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσέπλατο, ab εἰσπλάομαι.

Ἐσεργνύναι, præſ. inf. act. *Att.* pro εἰσειργνύναι, ab εἰσείργυμι.

Ἐσεσάχατο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro εἰσέσακτο, a *Σάττω*, *ſarcio*.

Ἐσεσήρει, 3. ſing pluſq. ind. med. v. *Σαίρω*.

Ἐσεσθαι, *futurum eſſe*, f. 1. inf. verbi εἰμί.

Ἔσθυε, *concitavi*, aor. 1. ind. act. verbi *Σθύω*.

Ἐσίδμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἴσομαι, ab εἰμί.

Ἐσίφλιω, a. 1. ind. paſſ. verbi *Σίφλ*.

Ἐσίχειν, *effluere*, præſ. inf. act. [illegible] ἔσιχον.

Ἐσιχνεῖτο, *influebant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἐσηκίχνουτο, a verbo ἐσχίω.

Ἔσομ', *eris*, 2. ſing. fut. 1. ind. a verbo εἰμί.

Ἐσπάθει, *infundo*, inſtillo.

Ἐσπαδόων,

'Εσηκάδων, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ἐσηκάθησαν, a *Σηκάζω*.
'Εσήλατο, *insiliit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Att.* pro ἐσήλατο, ab ἐσαλλόμαι.
'Εσηλυθώς, *introitus*. Ab ἐσέρχομαι.
'Εσήφανε, aor. 1. ind. act. v. *Σημαίνω*.
'Εσῆν, *miſſile*, a. 2. infinit. med. verbi ἵημι.
'Εσθας, τέλις, *Dor.* pro ἐσθής.
'Εσθίεσκε, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἔσθειν.
Ἕσθημα, ατος, τὸ, *veſtimentum*. Quaſi ab ἔσθω, pro ἕω, *induo*.
'Εσθημένος, perf. pass. ab inuſit. ἐσθίομαι.
'Εσθής, ῆτος, ἡ, *veſtis, veſtimentum*. Ab ἕω, *induo*.
Ἐσθῆτες, ων, αἱ, *veſtitus*. Ab inuſ. ἐσθέω.
'Εσθίε, 2. f. præſ. imper. act. v. *Ἔσθω*.
Ἔσθω, *edo, comedo*; (2) *abſumo*. Ab ἔδω.
ΕΣΘΛΟΣ, η, ὁ, *bonus*, (2) *frugi, probus*; (3) *utilis*; (4) *ſtrenuus, fortis*; (5) *peritus*. Hinc
'Εσθλότης, ητος, ἡ, *bonitas*; (2) *ſtrenuitas*.
Ἔσθλημα, ατος, τὸ, *factum ſtrenuum, facinus præclarum*. Ab eod.
'Εσθορε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Poët. Ion.* & *Att.* pro ἐπέθορε, ab ἐφθορέω.
'Εσθῶν, ῶσα, ὄν, *veſtis*. Ab ἕω, *induo*.
'Εσθω, *edo, comedo*.
'Εσκαλέω, ῶ, f. ήσω, *invoco, advoco*, *Attic.*
'Εσκε, 3. ſing. aor. 2. imper. med. v. ἵημι.
'Εσκε, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. *Σκάζω*.
Ἐσκέ, 3 ſing. aor. 2. conjunct. act. *Att.* pro σκῇ, ab ἔσκον.
Ἐσκέαι, præſ. inf. act. *Att.* pro εἰσκέναι, ab εἴσκω.
'Εσκίνατο, 3 pl. a. 1. ind. med. v. *σίνω*.
'Εσκον, 1. 2. ind. act. *Att.* pro εἰσκον, ab εἰσάγω.
'Εσκοπέλιζε, *equo inſultabat*.
'Εσκόπτασε, 3. f. imperf. ind. act. pro ἐσκόπαζε, a *Σκοπάζω*.
'Εσκυμμένος, perf. ind. paſſ. verbi *Σκάπτω*.
'Εσκόμην, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Att.* & *per Syncop.* pro ἐσκαζάσθη, ab ἐσκαζάσθημι.
'Εσκυφα, *ſed*, perf. ind. act. verbi *Σκάπτω*.
'Εσκε, *erat*, 3. f. imperf. ind. pro ἦν, ab *εἰμί*.
'Εσμάϊσε, 3. f. a. 1. ind. act. v. *Σκεδάω*.
'Εσμαραγησε, perf. ind. paſſ. v. *Σκληρόμαι*.
'Εσμερδνῶς, *Adv.* *conſiderate, diligenter*.
'Εσκιδνάσι, 3. pl. perf. ind. verbi *Ion.* pro ἐσκεδασμένοι εἰσί, a *Σκεδάζω*.
'Εσκιδνασμένος, *paſſus*, perf. part. paſſ.
'Εσκιδνάσθαι, perf. ind. paſſ. v. *Σκευαρίσμαι*.
'Εσκιδνάσε, 3. f. a. 1. ind. act. v. *Σκεδάω*.
'Εσκιδνάσθε, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. *Σκιδνάμαι*.
'Εσκιρτά, 3. f. imperf. ind. act. pro ἐσκίρτα, a *Σκιρτάω*.
'Εσκίρτων, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐσκίρτων.
'Εσκλίνε, *exarſi*, 3. 2. ind. act. verbi *Σκλάμι*.
'Εσκομίσατο, a. 1 inf. act. *Att.* pro εἰσκομίσασθαι, ab εἰσκομίζω.
'Εσκον, imperf. ind. *Ion* pro ἦν, ab *εἰμί*.
'Εσκοτίδωσε, aor. 1. ind. paſſ. v. *Σκοτίζω*.
'Εσκοτόδνε, 3. f. imperf. ind. act. v. *Σκάπτω*.
'Εσμαράγησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. a *Σμαραγέω*.
'Εσμέν, *ſumus*, 1. pl. præſ. ind. verbi *εἰμί*.
'Εσμημαι, perf. ind. paſſ. verbi *Σμήχω*.
Ἔσμλος, *Dorice*, pro ἔσθλός.
'Εσμός, ῦ, ὁ, *examen apum*; (2) *examen quodvis, multitudo*. Ab ἕω, *mitto*.
'Εσο, *eſto*, 2. ſing. præſ. imper. verbi *εἰμί*.
'Εσοιδάϊνε, *intus tumefio*. Ἐσοιδαίνω τὸ δίρμα, *Attic.*
'Εσοινήσ, 3. pl. f. 1. optat. act. v. *εἰμί*.
'Εσοισάν, *fuerint*, 2. pl. f. 1. optat.
'Εσομόσ, *ero*, f. 1. ind.
'Εσοπτρίζεται, *in ſpeculum inſpicio*.
'Εσορᾶν, præſ. inf. act. *Att.* pro θεωρεῖν, ab ἔσοραω.
'Εσορᾷς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Att.* & *Dor.* pro εἰσορᾷς, & hoc *contr.* pro εἰσοράεις.
'Εσορῶμες, 1. pl. præſ. ind. act. *Att.* & *Dor.* pro εἰσορέομεν, *contr.* ex εἰσοράομεν.
'Εσορῶν, *Att.* & *contr.* pro εἰσοράων.
'Εσυμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἵσομαι, ab εἶμι.
'Εσῦνθ, *erunt*, 3. plur. *Dor.*
'Εσφίσαλο, 3. f. aor. 1. ind. med. v. *Σφίζω*.
'Εσόψομαι, fut. 1. indic. med. *Att.* pro εἰσόψομαι, ab ἰσόπομαι.
'Εσπαθμεύω, perf. part. paſſ. v. *Σπαθάω*.
'Εσπάβων, imperf. ind. act. pro ἐσπάθων.
'Εσπακα, perf. indic. act. verbi *Σπάω*.
'Εσπάρξεν, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. *Σπαράσσω*.
'Εσπαργανωμένον, acc. ſ. perf. part. paſſ.
'Εσπαργάνωσεν, 3. ſ. aor. 1. ind. act. verbi *Σπαργάνοω*.
'Εσπάρθαι, perf. ind. paſſ. verbi *Σπείρω*.
'Εσπαρμένος, *ſatus*, perf. part. paſſ.
'Εσπάσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. *Σπάω*.
'Εσπε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. *Σπάω*, pro *Σπάω*.
'Εσπειρα, aor. 1. ind. act. v. *Σπείρω*.
'Εσπεσα, *libavi*, a. 1. ind. act. v. *Σπένδω*.
'Εσπέσθαι, a. 1. ind. paſſ.
'Εσπέρα, ας, ἡ, *veſpera*; (2) *veſpertina*; (3) *occidens, occidentalis mundi pars*. Hinc ἑσπέρας vel πρὸς ἑσπέραν, *veſperi*. Ab ἕσπερος, Hinc
'Εσπέριος, ας, ὁ, *occaſus, occidens, Heſperia*.
'Εσπερίζω, *veſperi edo*. Ab ἕσπερος.
'Εσπερινός, ἡ, όν, *veſpertinus*. Ab eod.
'Εσπερίτης, ου, ὁ ἡ, ἡ, vel ἑσπέριτος, ία, ον, *veſpertinus, veſperi accidens*; (2) *occidentalis*. Ab eod.
'Εσπερίς, ίδος, ἡ, *occidua, occidentalis herba* quædam noctu fragrantius, quam interdiu ſpirans. Ἑσπερίδες vero ſunt Heſperides, Deæ. Ab eod.
'Εσπέρισμα, ατος, τὸ, *veſpertina manducatio*.
'ΕΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, *veſper, heſperus, ſtella Veneris*, quæ Heſperus dicitur ſolem ſequens, Phoſphorus ſolem antecedens; (2) *veſpera*; (3) *veſpertinus*; (4) *occidentalis, occidentem ſpectans*.
'Εσπεσθ, præſ. inf. med. *Poët.* pro ἕπεσθ.
'Εσπετο, 3. ſ. imperf. indic. *Poet.* pro ἕπετο, ab ἕπομαι.
'Εσπετε, 2. pl. pr. imper. act. v. ἔσπε, *dicc.*
'Εσπεύδον, 3. pl. imperf. ind. act. v. *Σπεύδω*.
'Εσπεδασμένως, *Adv.* *cito, feſtinanter*.
'Εσπιλωμένος, perf. part. paſſ. v. *Σπιλόω*.
'Εσπλαγχνίσθη, aor. 1. ind. paſſ. v. *Σπλαγχνίζομαι*.
'Εσπόμεθα, 1. pl. præſ. ind. med. *Poët.* pro ἑπόμεθα, ab ἕπομαι.
'Εσπον, *evulſi*, aor. 2. ind. act. v. *Σπάω*.
'Εσπυδα, perf. ind. med. v. *Σπεύδω*.
'Ισπούδασα, aor. 1. ind. act. v. *Σπουδάζω*.
'Εσπουδασμένως, *Adv.* *bona fide, ſerio*.
'Εσσα, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσσα, ab ἕζω.
'Εσσαι, 2. 1. inf. act. *Poet.* pro ἧσαι.
'Εσσαμένη, aor. 1. part. med. f. g. *Poet.* pro ἑσαμένη, ab ἕω, vel ἵνυμι.
'Εσσαν, 3. pl. imperf. ind. *Poet.* pro ἦσαν, ab *εἰμί*.
'Εσσόν, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἴσσεεν, ab ἧμαι.
'Εσσας, 2. 1. part. act. *Poet.* pro ἕσας, ab ἕω, vel ἵνυμι.
'Εσσεαι, 2. ſ. f. 1. ind. *Poet.* & *Ion.* pro ἔσῃ, ab *εἰμί*.
'Εσσεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. *Poet.* & *Dor.* pro ἔσται.
'Εσσεῖ, 3. ſ. fut. 1. ind. *Poet.* pro ἔσῃ.
'Εσσεύα, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσευσα, a *Σεύω*, pro *Σείω*.
'Εσσευμαι, 1. ſing. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro *Σέσυμμαι*.
'Εσσεύοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ.
'Εσσηι, ῆος, rex.
'Εσσί, *es*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Poet.* pro εἶ, ab *εἰμί*.
'Εσσο, 2. ſ. præſ. imper. *Poet.* pro ἔσο.
'Εσσο, pro ἦσο. 2. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro εἶσο, ab ἧμαι, ſeu ἵνυμι.
'Εσσόμενα, *futura*, neut. pl. f. part. med. n. g. *Poet.* ἐσόμενα, ab *εἰμί*.
'Εσσον, ου, τὸ, *veſtimentum*. Ab ἕω, *induo*.
'Εσσο, pro ἔσο, *indue*, 2. ſing. a. 1. imper. act. *Poet.* a verbo ἕω vel ἵνυμι.
'Εσσύμαι, *vlnor*, *Ion.* pro ἐσσεύμαι, & hoc *contr.* pro ἐσεύομαι, ab ἐσεύα.
'Εσσύθη, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Epic.* & *Poet.* pro ἐσείσθησαν, a *Σείω*, vel *Σείω*.
'Εσσυμένως, *Adv.* perf. ind. paſſ. *Poët.* & *per Metath.* pro *Σέσυμαι*.
'Εσσυμένως, *Adverb.* incitate, cum impetu, cum ſtudio. Ab ἐσσυμένος, a *Σεύω*.
'Εσσυ, *irruit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Poet.* & *per Metath.* pro *Σέσυ*.
'Εσσω, f. 1. ind. act. *Poet.* pro ἕσω, ab ἕω.
'Εσσαμαι, perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔσσυμαι, ab ἐσσεύομαι, *Ion.* pro ἐσεύομαι.
'Εσσαι, perf. ind. act. *Ion.* pro ἔσσυκα, ab ἐσσεύω.
'Εσσάβην, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Boeot.* pro ἐσάθησαν.
'Εσσάλο, 3. ſ. imperf. ind. act. v. *σάζω*.
'Εσσαι, 3. ſ. fut. 1. ind. *per Syncop.* pro ἔσῃ, ab *εἰμί*.
'Εσσαίλιν, pr optat. act. v. ἔσαιμι, pro ἐσσαίμην.
'Εσσακα, 1. ſ. perf. ind. act. *Dor.* pro ἔσσαμαι.
'Εσσαλο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. a. *σάζω*, *ſallo*.
'Εσσαλάδαλο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσαλάλο, & hoc pro ἐσαλμένοι ἦσαν, a *σάλλω*.
'Εσάλαδ, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσαλμένοι εἰσί.
'Εσάλλω, *miſſus ſum*, a. 2. ind. paſſ.
'Εσσαλκα, *miſi*, perf. ind. act.
'Ισσαμεν, *ſtamus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἑσταμεν, ab ἵσταμι.
'Εσάμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἑστάναι, *Ion.* ἑσάναι.
'Εσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Boeot.* pro ἔστησαν.
'Εσάναι, perf. inf. act. *per Syncop.* pro ἑστάναι.
'Εσάστα, acc. ſing. perf. part. act. *per Syncop.* pro ἑστώτα.
'Ισασαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔστησαν.
'Εσάσαλο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐστήσαλο.
'Εσᾶσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἑστᾶσι.
'Εσάτω, *ſtato*, 3. ſing. præſ. imperat. act.
'Εσαώς, perf. part. act. pro ἑστώς.
'Εσαυρωμένον, perf. part. paſſ. v. *σαυρόω*.
'Εσί, *eſtis*, 2. plur. præſ. ind. verbi *εἰμί*, *ſum*.
'Εστ, *Adv.* donec. Ex ἐς, pro εἰς, & τέ.
'Εσειλα, *miſi*, a. 1. indic. act. verbi *σείλω*.
'Εσειχον, 3. pl. imperf. ind. act. v. *σείχω*.
'Εσελάδατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσαλμένοι ἦσαν, a *σέλλω*.
'Εσείναξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. *σείω*.
'Εσεισεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. *σείω*.
'Εσεισωμένως, *Adv.* anguſte, arcte. Ab ἐσεισωμένος, a *σείω*.
'Εστρεάθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. v. *στρέω*.
'Εστίρηται, perf. Ind. paſſ. v. *στρίω*.
'Εστιεσάτιζα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐστιεφάνωσα. A *στιφάνιζω*.
'Εστιεφάνωτο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἐστιεφανόετο, a *στεφανόω*.
'Εστιφάνωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
'Εστιφε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. *στίφω*.
'Εστιός, *ſtans*, perf. part. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἑστηκώς, a verbo ἵστημι.
'Εστη, *ſtetit*, 3. ſing. a. 2. indic. act.
'Εστηκα, *ſtiti*, perfect. ind. act.
'Εστήκαντι, 3. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro ἑστήκασι.
'Εστήκολε, *ſtatis*, 2. plur. perf. ind. act.
'Εστήκω, f. ἑστήξομαι, *ſto, perſto, conſtanter ſto*. Ab ἕστηκα, ab ἵστημι.
'Εστλω, a. 2. ind. act. v. ἵστημι.
'Εστήξῃ, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. ἑστήκω.
'Εστηριγμένος, perf. part. paſſ. v. *στηρίζω*.
'Εστήρικ, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
'Εστήριξεν, pro ἑστήριξε. 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ejuſd.
'Εστσα, 1. ſ. a. 1. ind. act.
'Εστασαν, *ſtetunt*, 3. plur. a. 2. ind. act.
'Εστηκὼς, perf. part. act. *per Syncop.* pro ἑστηκώς.
'ΕΣΤΙΑ, ας, ἡ, *focus, lar*; (2) *domus*; (3) *ara*; (4) *ſylvum*; (5) Veſta, Dea.
Ἀφ' ἑστίας ἄρασθαι, *ceremoniale rei gerendæ initium capere*, vid. Petav. ad Ioy.

nchium, p. 4. Ἀλλ' ἵνα Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος ἐπαίνου τινός, Arist. Vesp. 844.

Ἐστιάθλιμ, gor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐστιάθλιμ, ab ἑστιάω.

Ἑστίαμα, ατος, τό, epulum. Ab ἑστιάω.

Ἑστιατρχίαι, de domino ædium, item diis, ut laribus, &c. Ab ἑστιάρχης, quod apud *Hesych.* reponendum pro ἑστιάζων, *Ern.*

Ἑστιάς, άδος, ἡ, Vestalis. Ab ἑστία.

Ἑστίασις, εως, ἡ, epulatio, convivatio; (2) epulum, convivium; (3) animi pabulum.

Ἑστιατόριον, ου, τὸ, convivatorium, locus, in quo convivium instituitur.

Ἑστιάτωρ, ορος, ὁ, convivator, qui convivium præbet. Ab

Ἑστιάω, ῶ, f. άσω, lare vel domo excipio; (2) convivio excipio; (3) agito convivia; (4) convivia celebro; (5) paſco animum, oblecto. Ἐστιᾶν ἢ μιλτοῦν ξένους τινός, Arist. Lys. 1060. Τοῖς κάπαξιν ἑστιᾶν, id. Thesm. 949. Ἑνὸν σ' ἑστιάσθαι, id. Vesp. 1212. Ab ἑστία.

Ἔστικτι, 3. f. aor. 2. ind. act. v. στίζω.

Ἑστιοπάμμων, ονος, ὁ, pater familias, domus dominus. Ex ἑστία, & πάομαι, *possideo.*

Ἑστιοῦχος, ου, ὁ, domus custos. Εἴ γὰρ τιν' ἑστιοῦχον ἕξομαι μόνον, Longin. 3.

Ἐστίτρωσαν, fut. σω, intus vulnero. Ἐστίτρωσαν τῇ ὀστίῃ, *Aret.*

Ἔστιχίτην, 3, dual. a. 2. ind. act. v. στίχω.

Ἔστιχόοντα, 3. plur. aor. 2. ind. pass. *Poet.* pro ἐστιχόνθη, a στιχάω.

Ἑστιῶτις, ιδος, ἡ, domestica.

Ἔστο, *induerat*, 3. f. pluſq. ind. act. *Pass.* seu *Ion.* pro εἵστο, seu εἶτο, ab ἵω, seu ἕννυμι.

Ἐστόεσσα, imperf. ind. act. v. στοιβάω.

Ἐστοιβάθην, aor. 1. ind. pass. v. στοιβάω.

Ἐστὸν, *sunt*, 3. du. præſ. ind. verbi εἰμί.

Ἐστοσιαχίζεν, 3. f. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a στοιχίζω.

Ἑστοργα, perf. ind. med. verbi στέργω.

Ἐστόρεσα, a. 1. ind. act. verbi στορέω.

Ἐστόρεῖ, *ſtratus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἔστραμμαι, perf. ind. paſſ. verbi στρέφω.

Ἐστρατοπέδευσα, aor. 1. ind. act. v. στρατοπεδεύω.

Ἐστρατόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐστρατεύετο, a στρατάομαι.

Ἐστρέφατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐστραμμένοι ἦσαν, a στρέφω.

Ἐστρέφθω, a. 2. ind. paſſ. v. ejuſd.

Ἐστρίζθω, *strictus ſum*, aor. 1. ind. paſſ.

Ἐστρίφον, imperf. ind. act.

Ἐστρωίσαμεν, a. 1. ind. act. v. στρωννύω.

Ἔστρωμα, perf. part. paſſ. v. στρώννυμι.

Ἐστρώσαντο, 3. plur. imperf. ind. act.

Ἔστρωσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act.

Ἔστρωτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ.

Ἔστυγον, a. 2. ind. act. v. στυγέω, vel στύγω.

Ἐστυφελίξεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. a στυφελίζω.

Ἔστω, 3, ſing. præſ. imperat. v. εἰμί.

Ἐστομυλλόμην, a. 1. ind. med. v. στομύλλω.

Ἔστον, 2 dual. præſ. imp. v. εἰμί.

Ἔστορ, ορος, ὁ, clavus temonis. Ab ἵστημι.

Ἑστὸς, *ſtans*, perf. part. act. *per Syncop.* pro ἑστηκώς, ab ἵστημι.

Ἔστωσαν, 3. pl. præſ. imper. act. v. εἰμί.

Ἑστῶτες, *ſtantes*, nom. pl. perf. part. act, *per Syncop.* pro ἑστηκότες, ab ἵστημι.

Ἐσύλησα, a. 1. ind. paſſ. v. *Cœl.* vel *Cœlo.*

Ἐσύλλα, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐσύλας, a *Cœlo.*

Ἐσύλων ν, 3. pl. imperf. ind. act. v. *Cœlo.*

Ἐσυρίσσα, a. 1. ind. act. v. *Συρίττω.*

Ἐσύστερον, *Adv.* poſtea.

Ἐσφάλην, aor. 2. ind. paſſ. v. *Σφάλλω*, ſeu *Σφάζω.*

Ἐσφαγμένος, *jugulatus*, perf. part. paſſ.

Ἔσφαζε ν, 3. pl. imperf. indic. act.

Ἐσφάρη τάχιστα, ſ. pluſq. ind. paſſ. v. *Σφαίρόω.*

Ἐσφάλεν, du 2. ind. paſſ. v. *Σφάλλω.*

Ἐσφάλμην, *decipiar ſum*, perf. ind. paſſ.

Ἐσφάλμεν, *Ion.* imperfect.

Ἔσφαξε ν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. *Σφάζω.*

Ἐσφαράγιζον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi *Σφαραγίζω.*

Ἔσφηλα, *decepi*, a. 1. ind. act. verbi *Σφάλλω.*

Ἔσφιγξεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. *Σφίγγω.*

Ἔσφιξε, *adſtrinxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐσφλάσθη, ῆς, depreſſio mediæ rei, v. c. oſſis. Ab

Ἐσφλάω, medium, v. c. os deprimo, tundo, ut deſidat, ap. *Hipp.* pro ἐσθλάω, vel ἐσθλάω, *Ern.*

Ἐσφράγισεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. *Σφραγίζω.*

Ἔσφραδον, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. *Σφραγίζω.*

Ἔσφραγιδοῦντι, 2. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἐσφραγισμένος, *obſignatus*, perf. part. paſſ.

Ἔσχαρα, ας, ἡ, focus & craticula in foco; (2) focus ſ. craticula in ara; (3) ara *impr.* Heroum; (4) vagina terebri; (5) baſis ex arrectariis & transverſariis compacta; (6) pars balnei; (7) pudendum muliebre; (8) cruſta ex aduſtione vulneri adhærens. Hinc

Ἐσχαρίς, ίνος, ὁ, qui foco præſt in nave.

Ἐσχάριον, ου, ὁ, focus. Ab eod.

Ἐσχάριον, ου, τὸ, foculus; (2) craticula; (3) acerra, thuribulum. Ab eod.

Ἐσχάριος, α, ον, idem quod ἐσχαρικός.

Ἐσχαρίς, ίδος, ἡ, incruſtatio. Ab ἐσχαρόω.

Ἐσχαρωτικός, ἡ, όν, cruſtas inducens.

Ἔσχατος, η, ον, extremus, ſ. ultimus ſum; (2) in extremis finibus, ſub oris ſitus ſum. Ab ἔσχατον. Unde

Ἔσχατιά, ᾶς, ἡ, ultimæ cujuſque rei partes. ſ. extremitas; (2) agri privatorum ſuis terminis diſtincti & ſeparati, iidemque remotiores et finibus territorii, vel mari montibuſve proximi; (3) extrema pars & finis territorii; (4) explicantur etiam per ſolitudinem, ap. Heſych. *Ern.*

Ἐσχατιάω, ῶ, ſ. άσω, in extrema parte ſum. Ab ἐσχατιά.

Ἐσχατίζω, f. ίσω, extremus, ſ. ultimus ſum; (2) tardo. Ab ἔσχατος.

Ἐσχάτιος, η, ον, ultimus. Ab eod.

Ἐσχατογήρων, &

Ἐσχατόγηρως, ω, ὁ, ἡ, ἐν, extremam ſenectutem agens, decrepitus. Ex ἔσχατος, & γῆρας.

Ἐσχατίτης, ίσσα, ίτιν, ultimus, poſtremus, in ultimis finibus ſitus. Ab eod.

Ἔσχατος, ἄτη, ατον, ultimus, poſtremus; (2) ſummus.

Ἐσχάτως, *Adv.* extreme; (2) ſumme, ita ut nihil ſupra ſit. Ab ἔσχατος.

Ἔσχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἔχω.

Ἐσχέθην, *cohibitus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἔσχικα, *habui*, perf. ind. act.

Ἐσχηματίζετο, 3. ſing imperf. ind. paſſ. verbi σχηματίζω.

Ἐσχηματισμένος, *figurate.*

Ἔσχισα, *ſindi*, perf. indic. act. verbi σχίζω.

Ἐσχίσθην, *ſiſſus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἔσχομεν, *habui*, a. 2 ind. med. v. ἔχω.

Ἔσχον, *habui*, a. 2. ind. act.

Ἔσω, *ſedere jubeam*, f. 1. ind. act. v. ἵζω. Ἔσω, *Adv.* intra. Ab εἰς.

Ἔσωθεν, *Adv.* intrinſecus. Ab ἔσω.

Ἐσωθέω, a. 1. ind. paſſ. verbi *Σώζω.*

Ἔσωσα, *ſervavi*, aor 1. indic. act.

Ἔσωσεν, 3. ſ. a. ejuſd. cum ν ἐφελκ.

Ἐσωτάτω, ἄτη, ατος, intimus, penitiſſimus, Superl. ab ἔσω.

Ἐσωφρόνιζεν, aor. 1. ind. paſſ. v. *Σωφρονίζω.*

Ἐσωχθε, έθη, ἡ, excreſcentia in ano, herculum, ſed intus latens, quæ opponitur ἐξωχάς, ap. *Hipp.*

Ἐτάγην, a. 2. ind. paſſ. v. τάσσω.

Ἐτάθην, a. 2. ind. paſſ. v. τείνω.

Ἐτάζω, f. άσω, examino, inquiro, ſcrutor. In compoſitione vitatum.

Ἐτάθην, a. 1. ind. paſſ. verbi τείνω.

Ἑταῖρα, ας, ἡ, amica; (2) meretrix. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρεία, ας, ἡ, ſocietas, ſodalitas, amicitia; (2) factio, ſocietas factioſa; (3) ſcortatio. Ab ἑταιρίζω.

Ἑταιρεῖος, εία, εῖον, ſodalitius; (2) ſodalitatibus præeſt; (3) meretricius. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρίζω, f. ίσω, ſocietatem ago, in ſocietate verſor; (2) meretricor. Ab eod.

Ἑταιρίσω, ῶ, f. ήσω, proſtituo me, mereor; ἑταιρήκασ, perf. part. qui meruit, ſeſe proſtituit. Ab eod.

Ἑταιρικός, ἡ, όν, *Ion.* id. quod ἑταιρεῖος.

Ἑταίρησις, εως, ἡ, impudicitia. Ab ἑταιρίζω.

Ἑταιρία, ας, ἡ, ſodalitium. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρῶσια, ων, τὰ, feſtum in honorem Jovis ſodalitii celebrari ſolitum. Ab ἑταιρία.

Ἑταιρίζω, ſodalem reddo, mihi adjungo, conſocio, & ἑταιρίζομαι, ſodalis fio; (2) opitulor. Ab eod.

Ἑταιρικός, ἡ, όν, ſodalitius, meretricius.

Ἑταιρικῶς, *Adv.* meretricio more.

Ἑταίριος, α, ον, idem quod ἑταιρικός.

Ἑταιρίς, ίδος, ἡ, ſcortum, meretrix.

Ἑταιρισμός, οῦ, ὁ, ſcortatio, vita meretricia. Ab ἑταιρίζω.

Ἑταιριστής, οῦ, ὁ, ſcortator, qui meretricari ſolet. Ab eod. Hinc

Ἑταιριστρια, ας, ἡ, meretrix.

ΕΤΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, ſodalis; (2) familiaris; (3) focius; (4) adminiſter, adjutor; (5) nomen, quo compellamus non ſatis notum; (6) diſcipulus; (7) commilito.

Ἑτακεν, 3. ſing. imperf. indic. med. *Dor.* pro ἐτήκετο, a τήκομαι.

Ἐτάλην, 1. ſ. a. 2. ind. paſſ. v. τήκω.

Ἐταλάνιξεν, 3. ſ. imp. ind. act. v. ταλανίζω.

Ἔταμον, 1. ſ. a. 2. ind. act. v. τέμνω.

Ἐταινώθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. ταινόω.

Ἔταξα, a. 1. ind. act. verbi τάττω.

Ἐταπείνωσεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a ταπεινόω.

Ἐτάφαξα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. ταράττω.

Ἐταράχθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐταράχθασαν, *perterrefacti ſunt*, 3. plur.

Ἐταρίσατο, 3. ſ. a. 1 ind. med. *Poet.* pro ἐταρίσαλο, ab ἑταρίζω.

Ἔταρον, acc. ſing. *Poet.* pro ἑταῖρον.

Ἔταρος, ου, ὁ, idem quod ἑταῖρος.

Ἔτασις, εως, ἡ, inquiſitio, examen. Compoſita uſitata ſunt. Ab ἐτάζω.

Ἐτασμός, οῦ, ὁ, inquiſitio; (2) tormentum, in compoſitione uſitatum. Ab eod.

Ἔτασον, 2. ſing. a. 1. imper. act. v. ἐτάζω.

Ἐτάφην, a. 2. ind. paſſ. verbi θάπτω.

Ἐτάχυνον, imperf. ind. act. v. ταχύνω.

Ἔτεα, *annos*, acc. pl. ab ἔτος.

Ἐτεθλή, 3. ſ. pluſq. ind. med. v. θάλλω.

Ἐτέθην, a. 1. ind. paſſ. verbi τίθημι.

Ἐτεθήπη, 2. ſing. pluſq. indic. med. *Ion.* pro ἐτεθήπει, a θάπτω.

Ἐτεθνήκειν, pluſq. ind. act. v. θνήσκω.

Ἔτειλαν, 3. pl. a. 1. ind act. v. τέλλω.

Ἔτεινα, *extendi*, a. 1. ind. act. verbi τείνω.

Ἔτεος, εα, εον, annuus. Ab ἔτος.

Ἐτείρετο, 3. ſ. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a τείρω.

Ἐτέτατο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ.

Ἔτετκα, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. τίκτω, pro τέκω.

Ἐτεκνοποιήσαλο, 3. ſ. a. 1. ind. med. verbi τεκνοποιέω.

Ἐτέκνωθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Boeot.* pro ἐτεκνώθησαν, a τεκνόω.

Ἐτελείωτο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτελείλο, a τελέω.

Ἐτέλεσσι, 3. pl. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐτέλεσα.

Ἐτέλεσσα, 3. ſ. ind. act. verbi τελέω.

Ἐτέλεσε, 3. ſ. ind. act. verbi τείνω.

Ἐτέλεσαν, *perſecerunt*, 3.

Ἐτελέσθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἐτέλεσσε, *Poet.* pro ἐτέλεσε.

Ἐτελέστα, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτελέσταν, a τελευτάω.

Ἔτελε,

Ἐτίελλε, 3. sing. imperf. ind. act. v. τέλλω.
Ἐτίμων, a. 2. ind. act. verbi τέμνω.
Ἐτεοδμὼς, ῶ῀ος, ὁ, fideliter serviens, ita serviens ut ... servum decet. Ex ἐτεὸς, & δμὼς, servus.
Ἐτεόκριθον, ου, τὸ, genuinum hordeum, hordei genus, quod nunquam vitiatur. Ex ἐτεὸς, & κριθὴ, hordeum.
Ἐτεόν, Adv. vere, revera. Ab ἐτεός.
Ἐτεός, ὰ, ὸν, verus. Ab ἔτος.
Ἑτεραλκέως, ὰς, Adv. ancipite Marte. Ab
Ἑτεραλκὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, dubius, anceps, q. d. anceps robur. Ex ἕτερος, & ἀλκή.
Ἑτεραχθὴς, ὲς, alteri parti gravis, in alteram partem incumbens. Ab ἄχθος.
Ἑτέρῃ, Adv. Ion. alia via, alia ratione, alio modo. Ab ἕτερος.
Ἑτερήμερος, ου, ὁ ϰ ἡ, alternis diebus durans; (2) vicissim & mutuas sortes habens, per dies variatus. Ex ἕτερος, & ἡμέρα, dies.
Ἑτεροβαρεία, ἡ, alterius partis favor, s. studium.
Ἑτερογενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, alienigena; (2) alterius & diversi generis. Ex ἕτερος, & γένος, genus.
Ἑτερόγλαυκος, ου, ὁ ϰ ἡ, altero oculo cæsius. Ex ἕτερος, & γλαυκὸς, cæsius.
Ἑτερόγλωσσος, vel ἑτερόγλωττος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui alterius & diversæ linguæ est; (2) lingua ipsa diversa & peregrina. Ex ἕτερος, & γλῶσσα.
Ἑτερόγναθος, ου, ὁ ϰ ἡ, utrisque mandibulis avide comedens; (2) edax; (3) qui duro ore est. Ex ἕτερος, & γνάθος.
Ἑτερογνωμοσύνη, ης, ἡ, diversa sententia. Ab
Ἑτερογνώμων, ὁ ϰ ἡ, qui alterius, seu diversæ est sententiæ. Ex ἕτερος, & γνώμη.
Ἑτερόγονος, ου, ὁ ϰ ἡ, e vario genere natus. Ex ἕτερος, & γονὴ, genitura.
Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, fut. ήσω, diversam doctrinam doceo. Ex ἕτερος, & διδάσκω.
Ἑτεροδοξέω, ῶ, f. ήσω, alterius ... opinionis, ...
Ἑτεροδοξία, ας, ἡ, opinio diversa; (2) opinio prava. Ab
Ἑτερόδοξος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui alterius est opinionis; (2) qui alterius est sectæ. Ex ἕτερος, & δόξα, opinio.
Ἑτεροειδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, qui diversæ est speciei. Ex ἕτερος, & εἶδος, species.
Ἑτεροεθνὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, qui diversæ est gentis. Ex ἕτερος, & ἔθνος.
Ἑτερόζηλος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui alio studio ducitur, alia sectans.
Ἑτεροζήλως, Adv. inique, alieno animo, animo erga aliam partem magis adfecto.
Ἑτεροζυγέω, diversa animalia jungo; (2) adjungor alienigenis.
Ἑτερόζυγοι, quibus in jugo non convenit.
Ἑτερόζυγος, Phocyl. σάθμιον ἑτερόζυγον, statera in alteram partem inclinans.
Ἑτεροθαλὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, qui altera tantum ex parte viret, vel altero ramo; (2) cujus pater vel mater tantum vivit. Ex ἕτερος, & θάλλω, vireo.
Ἑτεροθελὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, qui aliud vult. Ex ἕτερος, & θέλω, volo.
Ἑτερόθροος, ου, ὁ ϰ ἡ, q. d. alterisonus; (2) qui diversæ est linguæ; (3) alienigena.
Ἑτεροῖος, οία, οῖον, alius, dissimilis, diversus a reliquis. Ab ἕτερος. Hinc
Ἑτεροιότης, τος, ἡ, dissimilitudo.
Ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, altero, immuto.
Ἑτεροίως, Adv. alio & diverso modo, aliter, dissimiliter, diverse.
Ἑτεροίωσις, εως, ἡ, alteratio, diversitas, quum rerum qualitates aliæ atque aliæ fiunt.
Ἑτερόκαρπος, ου, diversum fructum edens, ... insitus stirpi, &c.
Ἑτεροκλινὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, versatilis; (2) in alteram partem vergens. Ex ἕτερος, & κλίνω, inclino. Unde
Ἑτερόκλιτον, τὸ, sc. ὄνομα, Heteroclitum, nomen, quod in diversas declinationes cadit.
Ἑτερόκλιτος, ου, ὁ ϰ ἡ, aliter declinatus, a communi declinandi ratione deflectens.
Ἑτεροκλίτως, Adv. aliter declinando.

Ἑτεροκλινέω, ῶ, f. ήσω, in diversum moveo, vel quatio. Ex ἕτερος, & κλίνω.
Ἑτεροκρανία, ας, ἡ, dolor alteram cranii partem tentans.
Ἑτερόκωφος, altera aure surdus. Hinc
Ἑτεροκωφέω, altera aure surdus sum.
Ἑτερολεξία, ἡ, ejusdem rei aliis verbis expressio. A λέξις.
Ἑτερόμαλλος, ου, ὁ ϰ ἡ, altera parte villosus.
Ἑτερομάσχαλος, ὁ ϰ ἡ, altera tantum parte manuleatus. Ex ἕτερος, & μασχάλη.
Ἑτερομεγέθέω, ῶ, f. ήσω, inæqualiter cresco. Ex ἕτερος, & μέγεθος, magnitudo.
Ἑτερομερία, ἡ, studium partis alterius. Ab
Ἑτερομερὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, qui est alterius partis, in alteram partem inclinans. Ex ἕτερος, & μέρος, pars.
Ἑτερομήκης, εος, ὁ ϰ ἡ, altera parte longior. Ex ἕτερος, & μῆκος, longitudo.
Ἑτερομήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diversa matre. Ex ἕτερος, & μήτηρ, mater.
Ἑτερομόλιος, ὁ ϰ ἡ, quo, vel ad quem altera tantum pars venit, vel accedit; ut ἑτερομόλιος δίκη, in qua adversarii non comparuerunt, Suid. Ex ἕτερος, & μολεῖν.
Ἑτερόμορφος, ὁ ϰ ἡ, qui formæ diversæ est.
Ἑτεροπάθεια, ας, ἡ, alterius partis vexatio. Ex ἕτερος, & πάθος, passio.
Ἑτερόπλοος, contr. ἑτερόπλους, ου, ὁ ϰ ἡ, ab altera tantum parte navigationem præbens; ἑτερόπλουν δάνεισμα, pecunia mutua nautica, qua periculo creditoris transferuntur emptæ merces aliquo, non vero aliæ inde reportantur, ut in ἀμφοτερόπλῳ fit. Dicuntur & ἀμφοτερόπλοα, sc. χρήματα, vel δανείσματα.
Ἑτεροπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, persona differo.
Ἑτεροπροσωπικὸς, ἡ, ὸν, qui alius seu diversæ personæ est.
Ἑτεροπροσωπικῶς, Adv. in alia persona. Ab
Ἑτεροπρόσωπος, ου, ὁ ϰ ἡ, idem quod ἑτεροπροσωπικός. Ex ἕτερος, & πρόσωπον.
Ἑτεροῤῥοπέω, in alteram partem vergo, seu propensus sum. Ex ἕτερος, & ῥέπω.
Ἑτεροῤῥεπὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, in alteram partem vergens, seu inclinans. Ex iisd.
Ἑτεροῤῥοπία, idem quod ἑτεροῤῥεπία.
Ἑτερόῤῥοπος, ου, ὁ ϰ ἡ, idem quod ἑτεροῤῥεπής.
Ἑτερόῤῥυθμος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui alterius rhythmi est. Ex ἕτερος, & ῥυθμὸς, rhythmus.
ΕΤΕΡΟΣ, ἑρα, ερον, alter; (2) alius; (3) diversus.
Ἑτερόσκιοι, quorum alterum latus umbram facit, quorum umbra aut ad septemtrionem, aut ad meridiem spectat. Ex ἕτερος, & σκιὰ, umbra.
Ἑτερόστοιχος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui alterius est ordinis & diversæ seriei.
Ἑτερόστομος, ου, ὁ ϰ ἡ, altera tantum parte aciem habens, ex altera tantum parte acutus. Ex ἕτερος, & στόμα, acies.
Ἑτερόστροφα, metra quædam ab alteratione stropharum. Ex ἕτερος, & στροφή.
Ἑτεροσχήμων, ὁ ϰ ἡ, qui diversæ figuræ est. Ex ἕτερος, & σχῆμα.
Ἑτερότης, ητος, ἡ, diversitas. Ab ἕτερος.
Ἑτερότροπος, ου, ὁ ϰ ἡ, aliusmodi, diversus; (2) alius; (3) dissimilis.
Ἑτερώτης, ὁ ϰ ἡ, unam aurem habens. Ab οὖς, pro ὠς.
Ἑτερούσιος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui alterius seu diversæ est essentiæ; (2) alius, diversus. Ex ἕτερος, & οὐσία, essentia.
Ἑτερόφθαλμος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui alterum oculum amisit; (2) monoculus; (3) qui habet oculos duplicis coloris. Hinc
Ἑτεροφθαλμία, ας, ἡ, vitium in primis in equis, quum varios habent oculos.
Ἑτερόφορος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui ab alio custoditur.
Ἑτερόφρων, ονος, ὁ ϰ ἡ, aliter sentiens. Ex ἕτερος, & φρὴν, mens.
Ἑτεροφυὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, diversæ naturæ; (2) alibi natus. Ex ἕτερος, & φυὴ, natura.
Ἑτερόφυλος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui est ex alia tribu; (2) qui diversæ est gentis, alienigena; (3) qui diversæ est naturæ. Ex ἕτερος, & φυλή.
Ἑτεροφωνία, ἡ, diversitas soni, s. vocis.

Ἑτερόφωνος, ου, ὁ ϰ ἡ, aliam & diversam edens vocem. Ex ἕτερος, & φωνὴ, vox.
Ἑτεροχροέω, alio & diverso colore sum. Ab
Ἑτερόχροος, contr. ἑτερόχρους, ου, ὁ ϰ ἡ, discolor, diverso præditus colore, versicolor. Ex ἕτερος, & χρόα. Hinc
Ἑτεροχροιότης, ἡ, diversitas coloris.
Ἑτερόχρωμος, ου, ὁ ϰ ἡ, idem. Ex ἕτερος, & χρῶμα, color.
Ἑτερόχρως, ὁ ϰ ἡ, idem & ex iisd.
Ἑτερόω, ῶ, ώσω, altero, muto. Ab ἕτερος.
Ἐτέρπετο, 3. s. imperf. ind. act. cum ... a τέρπω.
Ἔτερσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi τέρσω.
Ἐτέρφθην, a. 1. ind. pass. verbi τέρπω.
Ἑτέρωθεν, Adv. altera ex parte, diversa ex parte. Ab ἕτερος.
Ἑτέρωθι, Adv. alibi, alio loco. Ab eod.
Ἑτερώνυμος, ου, ὁ ϰ ἡ, diversum nomen habens. Ex ἕτερος, & ὄνομα, nomen.
Ἑτερωνύμως, Adv. diverso nomine, non analogice.
Ἑτέρως, Adv. alio modo, aliter, secus.
Ἑτέρωσε, Adv. alteram in partem; (2) alio.
Ἑτέρωσις, εως, ἡ, alteratio. Ab ἑτερόω.
Ἐτετάλμην, plusq. ind. pass. verbi τέλλω.
Ἐτετάπεινωτο, 3. s. plusq. ind. pass. verbi ταπεινόω.
Ἐτετάχατο, 3. plur. plusq. ind. pass. Ion. pro τεταγμένοι ἦσαν, a τάσσω.
Ἐτετεύχατο, 3. pl. plusq. ind. pass. Ion. pro τετευγμένοι ἦσαν, a τεύχω.
Ἔτεμον, 3. s. imperf. ind. act. v. τέτμω.
Ἐτετρήχειν, plusq. ind. act. v. τρήχω.
Ἐτέτυκτο, 3. s. plusq. ind. pass. v. τεύχω.
Ἐτετύφειν, plusq. ind. act. Ion. pro ἐτετύφειν, a τύπτω.
Ἐτετύχατο, 3. pl. a. 2. ind. med. Ion. v. τυγχάνω.
Ἔτεχε, 3. s. a. 2. ind. act. v. τίκτω.
Ἐτέχθην, natus sum, a. 1. ind. pass.
Ἐτήκετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. τήκω.
Ἐτήρουν, imperf. ind. act. contr. pro ἐτήρεον, a τηρέω.
ΕΤΗΣ, ου, ὁ, socius, amicus; (2) civis; ἔτης, sodalis. Hinc ὦ 'τάν, o bone.
Ἐτησίαι, ῶν, οἱ, Etesiæ, venti anniversarii, qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu Caniculæ spirare solent. Ab
Ἐτήσιος, ου, ὁ ϰ ἡ, anniversarius, annuus. Ab ἔτος.
Ἐτησίως, Adv. quotannis.
Ἐτητυμία, ας, ἡ, veritas. Ab
Ἐτήτυμος, ου, ὁ ϰ ἡ, verus, verax. Hinc
Ἐτητύμως, Adv. vere, revera. Ab ἔτυμος.
Ἐτητύμως, vere.
Ἐτιθόμεχα, perf. ind. act. Att. pro ... μαχα, ab ...
ΕΤΙ, Adv. adhuc, etiamnum; (2) amplius, præterea; (3) posthac, in posterum; (4) quin, quin etiam; (5) jam, jamnunc; (6) interdum eleganter redundat. Hinc ἔτι καὶ νῦν, etiam nunc.
Ἐτίθει, 3. s. imperf. ind. act. contr. pro ἐτίθεε, a τιθέω, pro τίθημι.
Ἐτίθευ, 2. sing. imperf. ind. pass. Dor. pro ἐτίθου.
Ἐτίθου, 2. sing. imperf. ind. pass.
Ἔτικτον, imperf. ind. act. v. τίκτω.
Ἐτίμησα, a. 1. ind. act. verbi τιμάω.
Ἐτινάσσετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi τινάσσω.
Ἐτίομεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. τίω.
Ἔτισα, colui, aor. 1. ind. act.
Ἐτιταίνετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. τιταίνω.
Ἔτλην, sustinui, a. 2. ind. act. verbi τλάω.
Ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. Boeot. pro ἐτμήθησαν, a τμήγω, vel τμήσσω.
Ἐτμαγον, secui, a. 2. ind. act.
Ἔτμαγε, aor. 2. indic. act.
Ἐτμήθην, a. 1. ind. pass. v. τέμνω profundo.
Ἔτνος, ου, ὁ, pulmentarium ex fissis elixisque leguminibus confectum. Ab ἔτνος.
Ἐτνήρυσις, εως, ἡ, trulla, qua puls hauritur; (2) omne instrumentum, quo aliquid hauritur, cochlear, tudicula. Ab eod.

ΕΤΝΟΣ, ου, τὸ, pulse ex legumine ſiccis elixis confecta.

Ἑτοιμάζω, f. άσω, paro, expedio, facio, ut in promptu ſit. Ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, 1 Cor. 2, 9. Οὐκ ἔστιν ἡμῖν δῶναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται, Marc. 10, 40. Ab ἕτοιμος.

Ἑτοιμάσαι, *parare*, 2. pl. a. 1. ind. act.

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio; (2) baſis, ſedes firma, firmamentum; (3) promptitudo, alacritas; (4) apparatus ad aliquid agendum, v. c. militaris.

Ἑτοιμαστὴς, οῦ, ὁ, apparator.

Ἑτοιμόδακρυς, ὁ ἡ ἡ, qui facile flet.

Ἑτοιμοθάνατος, ὁ ἡ ἡ, paratus ad moriendum, qui facile moritur.

Ἑτοιμοπονία, ἡ, tolerantia laboris, ſ. ſtudium laborandi, ſed inaniter fere & cum oſtentatione.

ΕΤΟΙΜΟΣ, η, ὁ ἡ ἡ, promptus, paratus, τὰ ἕτοιμα, quæ jam parta ſunt, poſſeſſiones.

Ἑτοιμότης, ητος, ἡ, promptitudo, alacritas; (2) propenſio. Ab ἕτοιμος.

Ἑτοιμοτρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui facile flectitur. Ex ἕτοιμος, & τρέπω.

Ἑτοίμως, *Adv.* prompte, expedite, parate.

Ἑτόλμα, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐτόλμας, a τολμάω.

Ἐτόλμησε, *auſus fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἕτον, 2. dual. a. 2. ind. act. v. ἵημι.

ΕΤΟΣ, ους, τὸ, annus.

Ἐτὸς, ὴ, όν, verus; (2) bonus. Ab εἰμὶ, *ſum*.

Ἐτὼς, *Adv.* fruſtra, temere, perfunctorie.

Ἑτραγον, *roſi*, a. 2. indicat. act. verbi τρώγω.

Ἑτραπε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. τρέπω.

Ἑτράποτο, 3. pl. imperf. ind. act. v. τραπέω.

Ἑτραπετο, 3. ſ. a. 2. ind. med. v. τρέπω.

Ἑτράπλω, *verſus ſum*, a. 2. ind. paſſ.

Ἑτραπόμην, *verti*, a. 2. indicat. med.

Ἑτράφην, aor. 2. ind. paſſ. verbi τρέφω.

Ἔτραφον, *alui*, aor. 2. indicat. act.

Ἑτρεμε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. τρέμω.

Ἔτρησα, *trumui*, a. 1. ind. act. verbi τείρω.

Ἑτρίγετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. τρίζω.

Ἔτριεν, *ſibam*, imperf. indic. act.

Ἔτρυσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. τιτράω, ſeu τίτρημι.

Ἔτριχον, *ſcidi*, a. 2. indic. act verbi τρίζω.

Ἔτριχον, 3. pl. imperf. ind. *contr.* pro ἐτρύχοσαν, a τρυχάω.

Ἑτρύπη, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐτρύτα, *contr.* ex ἐτρυπασε, a τρύπαω.

Ἐτρυφλω, a. 1. ind. paſſ. v. θρύπλω.

Ἐτρυφήσαμεν, 2. pl. a. 1. ind. act. v. τρυφάω.

Ἐτρασσα, a. 1. ind. act verbi ταράσσω.

Ἐτυβλω, a. 1. ind. paſſ. verbi *Syn.*

Ἐτυλίχθην a. 1. ind. paſſ. v. τυλίσσω.

Ἐτυμηγόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, veridicus. Ex ἔτυμος, & ἀγορεύω, *dico*.

Ἐτυμόδρυς, υος, ἡ, quercus proprie dicta. Ex ἔτυμος, & δρῦς.

Ἐτυμόθροος, *contr.* ἐτυμόθρους, ου, ὁ ἡ ἡ, veriſonus, veriloquus. Ex ἔτυμος, & θροέω.

Ἐτυμολογέω, ῶ, f. ήσω, originem verbi indico. Ab ἐτυμολογος.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ, Etymologia, originis verborum indicatio. Ab eod.

Ἐτυμολογικὸς, ἡ, όν, etymologicus, peritus etymologiarum explicandarum.

Ἐτυμολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui origines verborum indicat. Ex ἔτυμος, & λέγω, *dico*.

ΕΤΥΜΟΣ, η, ὁ ἡ ἡ, verus. Hinc ἐτύμως, *Adv.* vere, revera, & τὸ ἔτυμον, etymum, vera origo alicujus vocabuli.

Ἐτυμότης, ητος, ἡ, idem quod ἐτυμολογία.

Ἐτυμπανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. τυμπανίζω.

Ἐτυμώτατος, η, ὁ ἡ ἡ, verus. Ab ἔτυμος.

Ἐτύμως, *Adv.* vere; (2) ab origine vocis, ſecundum etymologiam vocis. Ab ἔτυμος.

Ἐτύπτω, a. 2. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐτύφθω, a τύπτω.

Ἐτύφθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Boeot.* pro ἐτύφθησαν.

Ἔτυχε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. τυγχάνω.

Ἐτύχθη, *fui*, a. 1. paſſ.

Ἔτυχα, *natus ſum*, a. 2. indic. act.

Ἑτοιμόπονος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in caſſum laborat; (2) qui laborem fugit. Ex ἑτοῖμος, & ἔργον, *opus*.

Ἑτοῖμος, ου, ὁ ἡ ἡ, inanis, caſſus, inutilis. Ab ἔτος, *ſuſtru*.

Ἑτωσίως, *Adv.* fruſtra.

Εὖ, *Adv.* bene; (2) recte; (3) facile; (4) feliciter; (5) commode; (6) rite; (7) præclare; (8) pulchre. In compoſitione notat; (9) facile; & interdum (10) feliciter. Ab εὐς.

Εὔα, ας, ἡ, Eva. Nomen mulieris Hebr. *vivificans*.

Εὐαγγήλιον, τὸ, ſacrificium, ſ. præmium ob lætum nuncium. Ex εὖ, & ἀγγελία.

Εὐαγγελίζω, & εὐαγγελίζομαι, bonum nuncio, læta nuncio; (2) doctrinam Chriſti annuncio, evangelium prædico, evangelizo. Ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτῆ φίλοις τοὺς ἀποστόλους, Apoc. 10, 7. Εὐαγγελίζομαι τὴν βασιλείαν τῦ Θεῦ, Luc. 8, 1.

Εὐαγγελικὸς, ἡ, όν, evangelicus, ad Evangelium pertinens. Ab

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, lætum nuncium; (2) præmium, quod nuncium lætum adferenti datur; (3) annunciatio beneficii Chriſti, quo homines morte ſua ab æterna morte liberavit; (4) doctrina Chriſtiana univerſa; hiſtoria Chriſti, prout ab Evangeliſtis deſcripta eſt. Ex εὖ, & ἀγγελία.

Εὐαγγελίσθη, 3. pl. f. 1. ind. med. *Att.* pro εὐηγγελίσαντο, ab εὐαγγελίζω.

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, Evangeliſta, Evangelii præco; (2) Evangelii ſive Hiſtoriæ evangelicæ ſcriptor. Ab eod. Hinc

Εὐαγγελιστικὸς, ἡ, όν, Evangeliſtæ, Evangelii præco; (2) Evangelii ſive Hiſtoriæ evangelicæ ſcriptor. Ab eod. Hinc

Εὐαγγελιστία, ἡ, quæ Evangelium docet.

Εὐαγγελος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui fauſta annunciat.

Εὐαγίαν, ſanctus ſum.

Εὐαγῶς, *Adv.* ſancte, pure, rite. Ab

Εὐαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ſanctus, ſacer, purus, caſtus, pius; (2) agilis; (3) ſecundus; (4) qui facile frangi poteſt. Ex εὖ, & ἄγος, *res ſacra*, vel ἄγω, *ago*, ſ, *frango*.

Εὐάγωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, purus, ſplendidus, clarus, mobilis, qui huc & illuc agitur. (Vox inepta dithyrambica ap. *Ariſtoph.* incertæ ſignificationis *Dor.* pro εὐήνωνος, *Ern.* Quaſi ab εὖ, & ἀγὼν, vel ab ἀυγὴ, *ſplendor*.

Εὐάγκαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, facilis complexu, facilis portatu. Ex εὖ, & ἀγκάλη, *ulna*.

Εὐαγλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, bonas ſeu pulchras ſpicas habens; (2) bonos nucleos habens.

Εὐαγρίαν, ᾶς, f. άσω, in captura ſum felix; (2) prædæ copiam habeo. Ex εὖ, & ἄγρα.

Εὐαγρία, ας, ἡ, felicitas & bonus ſucceſſus in captura, proſpera venatio, opima præda. Ex iiſd.

Εὔαγρος, ον, felix in captura.

Εὐαγωγία, ἡ, bona educatio.

Εὐάγωγος, ου, ὁ ἡ ἡ, ductilis, qui facile duci poteſt; (2) tractabilis, docilis.

Εὐαγὼς, ſancte. Ab εὐαγὴς.

Εὐαδε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Æol.* pro ἤαδε, ab ἀνδάνω.

Εὐαδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, placidus, tranquillus. Ex εὖ, & ἄδω, *placeo*.

Εὐαδικτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui facile injuria adfici ſolet, injuriæ obnoxius; (2) imbecillis. Ex εὖ, & ἀδικέω.

Εὐαερε, dat. ſing. ab εὐαὴς.

Εὐαερὴς, ές, tranquillum cœlum habens.

Εὐαερία, ας, ἡ, tranquillitas cœli. Ex ἀὴρ.

Εὐάζω, f. άσω, Evan clamo; (2) ſacro furore percitus ſum. Ab εὐοῖ.

Εὐαὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ſalubriter ſpirans; (2) qui bene a ventis proflatur. Εὖ δ' ἀν ἀρίστα σαὴ θέοις Ὁμήρου, *Xenoph. & Plutarch. Herod.* Ex. gr. 596. Ex εὖ, & ἀὴρ.

Εὐαθλος, ου, ὁ ἡ ἡ, bonus certaminibus, peritus certaminum.

Εὐαίνετος, ου, laude dignissimus. Ab αἰνέω.

Εὐαίρετος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile capi poteſt. Ex εὖ, & αἱρέω, *capio*.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, ſenſuum vigor. Ex εὖ, & αἰσθάνομαι, *ſentio*. Unde

Εὐαίσθητος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſenſu valens, ſenſum acrem habens. Hinc τὸ εὐαίσθητον, ου, ſenſiendi facultas, ſenſus acumen.

Εὐαισθησία, cum ſenſuum vigore, *comp.* εὐαισθητότερον, *ap. Plat.*

Εὐαίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, beatus, felix.

Εὐαίως, *Adv.* feliciter. Vox Comica.

Εὐάκεστος, ου, ὁ ἡ ἡ, curatu facilis. Ex εὖ, & ἀκέομαι.

Εὐακτὸς, ὴ, όν, ut curari facile poſſit, *Arct.*

Εὐάκτις, ιος, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens radios.

Εὐακτέων, acc. ſ. *Dor.* pro εὐηλικίαν.

Εὐαλδὴς, feliciter & cum profectu. Ab

Εὐαλδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, bene & feliciter creſcens, bonum incrementum accipiens. Ex εὖ, & ἀλδέω, *creſco*.

Εὐάλθης, ους, ὁ ἡ ἡ, ſanatu facilis. Ex εὖ, & ἄλθω, *ſano, medeor*.

Εὐάλιος, ſoli bene expoſitus, apricus, *Dor.* pro εὔηλιος.

Εὐαλλοίωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui facile mutari poteſt.

Εὐαλὴς, ές, nemoroſus. Ab ἄλσος.

Εὐαλσία, ας, ἡ, Cereris epitheton, quoniam areas frugum copia implet, *Heſ.* Ex εὖ, & ἀλοάω, *tritauro*.

Εὐάλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, captu facilis, expugnabilis. Ex εὖ, & ἁλίσκομαι, *capio*.

Εὐαμαρίαν, acc. ſ. *Dor.* pro εὐπορίαν.

Εὐαμπελος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchre vitibus conſitus, bonas vites habens.

Εὐάν, Vox mulierum Bacchum inclamantium. Hinc Lat. *Evan*, ipſe Bacchus.

Εὐανάγνωστος, ου, ὁ ἡ ἡ, lectu facilis. Ex εὖ, & ἀναγινώσκω, *lego*.

Εὐανάθλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui facile rejicitur, ſive exercetur. Ex εὖ, & ἀναγὴ.

Εὐαναδιδάκτως, *Adv.* ut facile mollora ſibi perſuaderi ſinat. Ab εὐαδιδάκτος.

Εὐανάδοτος, ὁ ἡ ἡ, qui facile digeritur & in membra diſtribuitur. Ex εὐαδίδωμι.

Εὐανάκλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, revocatu facili; (2) qui facile flecti poteſt. Ex εὖ, & ἀνακαλέω, *revoco*.

Εὐανακλήτως, placabiliter. A præc.

Εὐανάλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui facile refocillari, reſtitui poteſt. Ex εὐαναλίσκω.

Εὐανάπλατος, ου, qui facile abſumitur.

Εὐαναμίμνητος, ου, memor.

Εὐανάπνευστος, ου, reſpirationi aptus. Ab εὐαπτίω.

Εὐανάσφαλτος, ου, ὁ ἡ ἡ, facile ex morbo reſurgens; facile convaleſcens. Ab εὖ, & ἀνασφάλλω.

Εὐανάτρεπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſubverſu ſeu everſu facilis. Ex εὖ, & ἀνατρέπω.

Εὐανάτροφος, ου, bene nutritus, vigens.

Εὐανδρία, ας, ἡ, f. ήσω, bonis & ſtrenuis viris abundo; (2) viribus polleo, vigeo.

Εὐανδρία, ας, ἡ, abundantia fortium virorum; (2) virilitas. Ab

Εὐανδρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſtrenuos ſeu fortes viros habens, qui a ſtrenuis viris incolitur. Ex εὖ, & ἀνὴρ, *vir*.

Εὐάνεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, bonos & proſperos ventos habens; (2) ſerenus, pulcher; (3) a ventis tutus.

Εὐάνετος, ου, ὁ ἡ ἡ, emiſſu facilis; diſſolutu & dilutu facilis; acile liqueſcens. Ex εὖ, & ἀνίημι, *remitto*.

Εὐανθεῖς, nom. plur. pro εὐανθέες, ab εὐανθὴς.

Εὐάνθειος, α, ον, &

Εὐάνθεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, floridus.

Εὐανθέω, bene & proſpere floreo. Ab

Εὐανθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, pulchre floridus; (2) nitidus, venuſtus. Ex εὖ, & ἄνθος, *flos*.

Εὔανθος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui moderate dolores fert, lenis, mitis. Ex εὖ, & ἄνθος.

Εὐάοιχτος, ου, ὁ ἡ ἡ, apertu facile, qui facile reſtatur. Ex εὖ, & ἀνοίγω.

Εὐαπὴς, ές, ab

Εὐάντητος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſic obvius, expoſitus; (2) propitius; (3) cui occurrere bonum & fauſtum eſt. Ex εὖ, & ἀντάω.

Εὐαντιλεκτος ὁ ἡ ἡ, qui facile refelli poteſt. Ex εὖ, & ἀντιλέγω.

Εὐάντλητος,

Εὐάντυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, pulchram circumferentiam aut orbem habens.

Εὐαπάλαιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, quo facile liberari possumus. Ex εὖ, & ἀπαλλάσσω.

Εὐαπαλλάξιμος, ος, ον, evadendum apte.

Εὐαπέραντος, ος, ον, perfectus, absolutus.

Εὐαπάτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui facile decipitur. Ex εὖ, & ἀπατάω, decipio.

Εὐαπήγητον, facilem narratu, acc. sing. Ion. pro εὐαφήγητον, ab εὐαφηγητος.

Εὐαποβατος, ος, ὁ ἡ ὁ, facilis descensu. Ex εὖ, & ἀποβαίνω.

Εὐαποδειξίος, ος, ὁ ἡ ὁ, demonstratu facilis, probabilis. Ex εὖ, & ἀποδείκνυμι.

Εὐαποδεικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, acceptus, gratissimus. Ex εὖ, & ἀποδέχομαι.

Εὐαποδοτος, ὁ ἡ ὁ, redditu facilis; (2) qui facile excernitur. Ex ἀποδίδωμι.

Εὐαποκρίτως, Adv. ita, ut facile responderi queat. Ex εὖ, & ἀποκρίνομαι.

Εὐαπολόγητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui facile excusari potest. Ex εὖ, & ἀπολογέομαι.

Εὐαπόλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui facile exsolvi potest. Ex εὖ, & ἀπολύω, absolvo.

Εὐαπόρρυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, facile defluens.

Εὐαπτοείστως, ut facile amoveri, repelli possit.

Εὐαπόσπαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui facile avelli vel abstrahi potest.

Εὐαποτείχιστος, ὁ ἡ ὁ, qui circumvallari & muniri facile potest. Ex ἀποτειχίζω.

Εὐαποφυκτος, qui facile effugi potest.

Εὐαρδής, ές, ὁ ἡ ὁ, bene irrigatus; (2) irrigationi aptus & conveniens. Ex ἄρδω.

Εὐάρεστος, ος, ὁ ἡ ὁ, blandus, placere cuilibet studens, placidus, obtemperans. Ex εὖ, & ἀρέσκω, placeo. Hinc

Εὐαρέστως, Adv. blande.

Εὐαρεστέω, ῶ, f. ήσω, bene placeo. Εὐηρέστησε ὁ Ηνωχ τῷ Θεῷ, Gen. 5, 22. Τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεος, Heb. 13, 16. Hinc

Εὐαρεστήριος, ος, ὁ ἡ ὁ, gratificatorius.

Εὐαρέστησις, εως, ἡ, placabilitas, clemitas, gratiæ conciliatio, studium placendi.

Εὐαρεστικὸς, ὴ, ὸν, ad placendum accommodatus.

Εὐάρεστος, ος, ὁ ἡ ὁ, acceptus, valde gratus, bene placens.

Εὐαρέστως, Adv. ad placitum, grate.

Εὐαριθμητος, ος, ὁ ἡ ὁ, numeratu facilis; (2) non multus, paucus.

Εὐαρκὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ad propulsandum vel auxiliandum idoneus. Ex ἄρκω.

Εὐαρκτος, ον, tractabilis, moriger. Ab ἄρχω.

Εὐάρματος, ὁ ἡ ὁ, qui bonum habet currum eoque bene utitur. Ex ἅρμα.

Εὐαρμοστία, ὴ, aptitudo, dexteritas, lepos.

Εὐάρμοστος, ος, ὁ ἡ ὁ, aptus, habilis, dexter, quadrans, commodus; (2) harmonice compositus.

Εὐαρμοστως, Adv. apte, concinne.

Εὐαρνος, ον, agnis abundans, bonos agnos habens. Ab ἄρν, agnus.

Εὐάροτος, ος, ὁ ἡ ὁ, aratu facilis; (2) bene aratus. Ex εὖ, & ἀρότος.

Εὐάρτυτος, ον, bene conditus. Ab ἀρτύω.

Εὐαρχία, ας, ἡ, principatus bonus. Ab

Εὐαρχος, ὁ ἡ ὁ, bonus ductor & imperator; (2) imperio parens. Ex εὖ, & ἀρχὴ.

Εὐασμα, ατος, τὸ, ovatio, vociferatio bacchantium; (2) vociferatio quævis. Ab εὐάζω.

Εὐασμος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Εὐαστερος, ος, ον, splendide lucidus, lucidissime fulgens. Ex εὖ, & ἀστὴρ, stella.

Εὐαστεφὴς, ὴς, ὁ, Evans, qui furit ex Baccho; (2) sacerdos Bacchi.

Εὐαστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab εὐάζω.

Εὐαστικὸς, ὴ, ὸν, Bacchicus.

Εὐαυξὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, auctu pernicis (2) auctu insignis. Ex εὖ & αὐξάνω.

Εὐαφηγητος, ος, ὁ ἡ ὁ, facilis explicatu, item qui facile exprimi verbis potest. Ex εὖ, & ἀφηγέομαι.

Εὐαφία, ὴ, mollitudo.

Εὐαφὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, mollis, tractabilis. Ex εὖ, & ἁφὴ.

Εὐαφορμος, ος, ὁ ἡ ὁ, opportunus; (2) accusatu facilis; (3) exculatione dignus. Ex εὖ, & ἀφορμὴ.

Εὐαφορος, ος, ὁ ἡ ὁ, editus, unde longe prospici potest. Ex εὖ, & ἀφορὰω.

Εὐαφὼς, Adv. decenti tactu, appositissime.

Εὐαχὴς, non. plur. Dor. pro εὐηχὴς, ab ἠχὴ.

Εὐβαστακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, facilis gestatu, facilis ad ferendum. Ex εὖ, & βαστάζω.

Εὐβατος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui facile adiri, aut transiri potest, pervius.

Εὐβιος, ὁ ἡ ὁ, bene & commode vivens, compos vitæ facilioris, cui victus facilis est.

Εὐβιοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem.

Εὐβλαπτος, ὁ ἡ ὁ, offensioni expositus, qui facile lædi potest. Ex βλάπτομαι.

Εὐβλαστία, ας, ἡ, bene & copiose germino. Ex εὖ, & βλαστάνω, germino.

Εὐβλάστησις, εως, ἡ, copiosa germinatio.

Εὐβλαστὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, bene germinans.

Εὐβλαστία, ας, ἡ, copiosa germinatio.

Εὐβλαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, bene germinans.

Εὐβοήθητος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui facile est opitulari, facile medicabilis, qui facile juvatur.

Εὐβολίω, ῶ, f. ήσω, felicem aleæ jactum fortior, feliciter aleam jacio. Ab

Εὐβολος, ὁ ἡ ὁ, felix jactu. Ex βάλλω, jacio.

Εὐβοσία, ας, ἡ, pabuli bonitas, seu ubertas, bonum nutrimentum, fertilitas, pabuli copia. Ex εὖ, & βόσκω, pasco. Unde

Εὐβοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, bene pastus; (2) pascuis abundans; (3) bonas pecudes habens.

Εὐβοτρυχος, ος, ὁ ἡ ὁ, pulchros habens cincinnos, seu cirros.

Εὐβοτρυς, υος, ὁ ἡ ὁ, pulchros racemos habens.

Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum consilium, prudentia, sive scientia dispiciendi, quid & quomodo aliquid faciendum sit. Ab

Εὐβουλος, ος, ὁ ἡ ὁ, consultus, prudens, qui bene consulit alius. Ex εὖ, & βουλὴ.

Εὐβούλως, Adv. prudenter.

Εὐβροχος, ος, ὁ ἡ ὁ, multos habens laqueos.

Εὐβρωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui facile comedi potest, edulis.

Εὐγλύπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, Dor. pro εὐγλύφτος, delectabilis. Ex γλύφω.

Εὐγαιος, ος, terreus, Epith. soli, non lapidosi, sed facilis aratu & fertilis.

Εὐγάλακτες, ων, οἱ ἡ αἱ, bene lactati. Ex εὖ, & γάλα, lac.

Εὐγάληνος, ον, serenus.

Εὐγαλήνως, Adv. serene.

Εὐγαμος, ος, ὁ ἡ ὁ, felix in nuptiis.

Εὖγε, Adv. laudantis seu adjentientis, euge, sane, recte; (2) insultantis vel irridentis.

Εὐγενὴς, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἐυγαιος.

Εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas; (2) ingenuitas. Ab εὐγενὴς.

Εὐγένειος, ος, ὁ ἡ ὁ, pulchram barbam habens; (2) barbatus; (3) villosus; (4) generosus, nobilis. Ex γένειον, vel γένος.

Εὐγενίτης, ος, ὁ ἡ ὁ, nobili & præstanti genere ortus, generosus.

Εὐγενὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, nobili genere ortus, generosus. Ex εὖ, & γενὴς.

Εὐγενὶς, ὶς, Adv. generose.

Εὐγεώργητος, ος, arabilis, fertilis.

Εὐγεως, ως, ὁ ἡ ὁ, idem quod εὐγεος.

Εὐγηρία, ας, ἡ, commoda senectus, felix senium. Ex εὖ, & γῆρας, senectus.

Εὐγήρως, ως, ὁ ἡ ὁ, vocalis.

Εὐγήρως, ως, ὁ ἡ ὁ, senio felix, cui commoda senectus senectus obtigit. Ex εὖ, & γῆρας.

Εὐγλαγὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, lacte abundans & plenus. Ex εὖ, & γλάγος, Luc.

Εὐγλάγατος, ος, idem.

Εὐγλαὸς, ος, ὁ ἡ ὁ, pulcras & bonas pupillas in oculis habens; (2) acutum cernens. Ex εὖ, & γλαὸς, pupilla.

Εὐγλωττος, ος, ὁ ἡ ὁ, bene sculptus; (2) bene civatus. Ex εὖ, & γλύφω.

Εὐγλυφὶς, ίδος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex illo.

Εὐγλωσσία, vel εὐγλωττία, ας, ἡ, recte loquendi facultas; (2) facundia, suavitas sermonis. Ab

Εὐγλωσσος, vel εὐγλωττος, ὁ ἡ ὁ, disertus, facundus. Ex γλῶσσα. Hinc

Εὐγλωττέω, facundus, s. disertus sum.

Εὐγμα, ατος, τὸ, votum, precatio; (2) gloriatio. Ab εὔχομαι, precor.

Εὔγμαι, perf. ind. pass. v. ejusd.

Εὐγναμπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, flexibilis, qui facile flecti potest; (2) bene flexus, unde in nonnullis rebus versus elaboratus, pulcher.

Εὐγνωμοσύνη, fidem bonam agnosco; (2) æquo animo fum. Ab εὐγνώμων.

Εὐγνωμόνως, Adv. ex æquo bonoque, ex bona fide. Ab eod.

Εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas animi, bona mens; (2) æquanimitas; (3) candor. Ab

Εὐγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, proba mente præditus, fidelis, æquanimis; (2) bonus rerum æstimator; (3) qui bonam fidem agnoscit; (4) candidus. Ex εὖ, & γνώμη.

Εὐγνώριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, agnitu facilis, qui facile agnosci potest. Ex εὖ, & γνωρίζω.

Εὐγναστος, ος, ὁ ἡ ὁ, clarus, cognitu facilis; (2) bene notus.

Εὐγνώστως, clare, perspicue.

Εὐγομφος, ος, ὁ ἡ ὁ, clavatus, clavis firmatus.

Εὐγόνατος, ος, ὁ ἡ ὁ, pulchra genicula seu latermedia habens, bene seu pulchre geniculatus. Ex εὖ, & γόνυ, genu.

Εὐγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab εὔγονος.

Εὔγονος, ος, ὁ ἡ ὁ, fœcundus, ad generandum & procreandum habilis. Ex γονὴ.

Εὐγραμμία, ας, ἡ, lineamenta scite ducta, accurata delineatio. Ab

Εὔγραμμος, ὁ ἡ ὁ, bene delineatus, lineamentis bene distinctus. Ex γράμμα.

Εὐγραφὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, bene, seu pulchris literis scriptus; (2) bene scribens, seu pingens. Ex εὖ, & γράφω, scribo.

Εὔγυρος, ος, ον, in orbem actus, rotundus, Epith. luctæ.

Εὐγώνιος, ος, ὁ ἡ ὁ, recte angulatus, angulos bonos & rectos habens. Ex εὖ, & γωνία.

Εὐδαίδαλος, ος, perpulcher, egregie elaboratus.

Εὐδαιμονέστατα, Adv. felicissime. Ab

Εὐδαιμονία, ας, f. ήσω, felix sum, beate vivo. Ab εὐδαίμων. Hinc

Εὐδαιμόνημα, ατος, τὸ, res, eventus felix.

Εὐδαιμονία, ας, ἡ, felicitas, beatitudo.

Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, beatum judico, vel prædico.

Εὐδαιμονικὸς, ὴ, ὸν, ad felicitatem idoneus; (2) beatus.

Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, felicitas.

Εὐδαιμονισμὸς, ος, ὁ, beatitudinis prædicatio.

Εὐδαιμονιστὴς, ὴ, ὸν, fortunatus existimandus.

Εὐδαιμόνως, Adv. fortunate, feliciter.

Εὐδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, fortunatus, felix, beatus; (2) dives, opulentus. Ex δαίμων.

Εὐδάκρυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, valde luctuosus, lacrymosus.

Εὐδάπανος, ος, ὁ ἡ ὁ, sumptuosus, largus. Ex εὖ, & δάπανος.

Εὐδαρκὴς, ὁ ἡ ὁ, bene & acute videns, Hesych. εὐδερκὴς. Ex δέρκω.

Εὔδε, 2. sing. imperf. ind. act. Ion. pro εὗδε, ab εὕδω.

Εὐδελὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, ad occasum, vel etiam ad meridiem usque; (2) clarus; (3) tranquillus. Ex εὖ, & δείλη.

Εὐδενδρος, ος, ὁ ἡ ὁ, copiosus, delicatus, Epith. coenæ; (2) bene cœnans, qui lauris epulis excipitur.

Εὐδένδρος, ος, ὁ ἡ ὁ, arboribus bene consitus. Ex εὖ, & δένδρον, arbor.

Εὐδερματος, ος, ον, firma vel pulcra pelle munitus, tectus.

Εὐδίβατος, ος, ὁ ἡ ὁ, subactu facilis. Ex εὖ, & δίβω, subigo.

Εὐδιδακτος

Εὐδηλος, ος, ὁ ἡ ὁν, admodum avidens.
Εὐδησι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro εὐδῃ, ab εὐδάω.
ΕΥΔΙΑ, ας, ἡ, q. d. ætis bonitas; (2) serenitas, sudum, serenum cælum; (3) pulchra dies; (4) tranquillitas aëris; (5) tranquillitas maris.
Εὐδιάβατος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile transiri potest. Ex εὖ, & διαβαίνω, *transeo.*
Εὐδιάβλητος, ος, ὁ ἡ ὁν, quem facile calumniari possumus, calumniæ obnoxius; (2) dignus calumnia. Ex εὖ, & διαβάλλω.
Εὐδιάβολος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem & ex iisd.
Εὐδιάγνωστος, ος, ὁ ἡ ὁν, facile discernendus.
Εὐδιάγωγος, ος, ὁ ἡ ὁν, lætus, hilaris; (2) qui est læti seu jucundi convictus; (3) qui obl ctat vitam & tædium adimit. Ex εὖ, & διάγω, *vitæ instituum.*
Εὐδιάζομαι, fut. άσομαι, tranquillus sum, tranqui e vivo. Hinc & εὐδιαζόμενος, tranqui us, serenus, clemens & tepidus. Ab εὐδία.
Εὐδιάθετος, ος, ὁ ἡ ὁν, bene seu pulchre dispositus, bene adfectus.
Εὐδιαθέτως, *Adv.* interpositis spatiis.
Εὐδιαίτημα, ὁ, clavus ligneus in carina navis fixus, quo exempto defluit aqua in sentina collecta; (2) foramen in carina, per quam egeritur sentina. Ab εὐδία.
Εὐδιαίρετος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile dividi potest, scissilis; (2) perspicuus.
Εὐδιαίτερος, α, ον, serenior, tranquil'ior.
Εὐδιαίτητος, ὁ ἡ ὁν, arbitratu facilis, de quo arbitrari s. disceptare facile est. Ex διαιτάω.
Εὐδιαιτος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui victu facili est contentus, homo frugi. Ex εὖ, & διαιτα.
Εὐδιάκλαστος, ος, ὁ ἡ ὁν, fragilis, fractu facilis. Ex εὖ, & διακλάω, *perfringo.*
Εὐδιακόμιστος, ον, qui facile trajici potest.
Εὐδιακτος, & εὐδιακοπτος, qui facile frangi, comminui potest.
Εὐδιάλλακτος, ος, ὁ ἡ ὁν, facile reconciliabilis, placabilis. Ex εὖ, & διαλλάττω.
Εὐδιαλλάκτως, placabiliter.
Εὐδιάλυτος, ὁ ἡ ὁν, qui facile solvi potest, frangi.
Εὐδιανεμητος, ος, ὁ ἡ ὁν, dividuus, qui facile distribui potest. Ab εὖ, & διανέμω.
Εὐδιανόητος, ον, idem quod seq; (2).
Εὐδιάνοητος, ος, ὁ ἡ ὁν, *contr.* εὐδιάνητος, ος, ὁ ἡ ὁν, perstabilis, inflatum facile capiens; (2) qui per spiritales meatus facile transmittitur. Ex εὖ, & διανέω, *perflo.*
Εὐδιάρθρωτος, ον, bene articulatus, bene copulatus.
Εὐδιάρπαστος, ος, ὁ ἡ ὁν, direptui facilis, direptioni expositus. Ex εὖ, & διαρπάζω.
Εὐδιαρρίπιστος, ον, qui facile diffluat, h. e. perimitur, aboletur.
Εὐδιαστόλως, *Adv.* diffuncte.
Εὐδιάτρεπτος, ος, bene sectus, divisus.
Εὐδιαφθορος, ον, valdè corruptibilis.
Εὐδιάφθορος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem. Ex εὖ, & διαφθείρω.
Εὐδιαφόρητος, ος, ὁ ἡ ὁν, cui facile succi perspirabili cute digeruntur; (2) qui facile digeritur. Ex εὖ, & διαφορέω.
Εὐδιαφυκτος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile vitari potest. Ex εὖ, & διαφεύγω.
Εὐδιάχυτος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile diffunditur, & diffluit. Ex εὖ, & διαχέω.
Εὐδιαχώρητος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile egeritur. Ex εὖ, & διαχωρέω *percolo.*
Εὐδιάω, ῶ, tranquillus fio, tranquillitate fruor. Hinc εὐδίωσις, *fere pro* εὐδία, εὐδίασις.
Εὐδιδακτος, ος, ὁ ἡ ὁν, docilis.
Εὐδιεινός, ὴ, όν, serenus, tranquillus. Ab εὐδία.
Εὐδιεινῶς, *Adv.* cum serenitate, tranquille.
Εὐδιεξόδευτος, ον, facile excernendus, transpirandus.
Εὐδιήγητος, ος, ὁ ἡ ὁν, narratu facilis. Ex διηγέομαι, *enarro.*
Εὐδικία, ας, ἡ, bonum jus, judicium sincerum. Ex εὖ, & δίκη, *jus.*
Εὐδινητος, ος, ὁ ἡ ὁν, facile mobilis. Ex εὖ, & δινέω.
Εὐδιοδος, ος, ὁ ἡ ὁν, transitu facilis, facile pervius, permeabilis. Ab εὖ, & διοδος.
Εὐδιοίκητος, tractabilis, qui facile administrari potest. Ex εὖ, & διοικέω.
Εὐδιόπτος, ὁ ἡ ὁν, qui facile perviderі potest, visui facile pervius. Ex διόπτομαι.
Εὐδιόρθωτος, ος, ὁ ἡ ὁν, emendabilis, emendatus. Ex εὖ, & διορθω.
Εὐδιος, ος, ὁ ἡ ὁν, serenus, tranquillus; (2) sereno cœlo utens, ap. *Arat.* Hinc εὐδια, *Adv.* tranquille, placide. Ab εὐδία.
Εὐδμητος, ος, ὁ ἡ ὁν, bene ædificatus. Ex εὖ, & δέμω, *struo.*
Εὐδοκεω, ῶ, fut. ήσω, adquiesco, oblector; (2) bene volo; (3) bona existimatione sum; (4) probor; (5) celebror. Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, 2 Cor. 12, 10. ἐν Χοῖ, Luc. 3, 22. ὁλοκαυτώματα, Heb. 10, 6.
Εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia; (2) bona & propensa voluntas Dei, amor Dei gratuitus; (3) summum desiderium; (4) decretum, placitum.
Εὐδοκιμέω, ῶ, & εὐδοκιμόομαι, ῶμαι, bene audio; (2) clarus sum; (3) felici successu utor; (4) gratiosus sum. Εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς ἄλλοις, Hocr. Ab εὐδοκιμος.
Εὐδοκιμηκοτες, nom. plur. part. perf. act. v. εὐδοκιμέω.
Εὐδοκίμησις, εως, ἡ, gloriæ adeptio, honor, nominis splendor; (2) approbatio.
Εὐδόκιμος, ος, ὁ ἡ ὁν, probus, probatus & laudatus.
Εὐδοξέω, ῶ, f. ήσω, celebror sermone hominum, sum clarus & illustris. Ab Εὔδοξος.
Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas, claritas nominis, bona existimatio. Ab eod.
Εὐδοξος, ος, ὁ ἡ ὁν, illustris, gloriosus, honorificus. Ex δόξα.
Εὐδοξως, *Adv.* cum laude.
Εὐδουλος, ος, ο, bonæ frugi servus; (2) servis benevolus, aut benignus.
Εὐδραγὶς, ἰς, pro εὐδρακὶς.
Εὐδράγεια, ας, ἡ, potentia, vires, robur, efficacia. Quasi ab εὐδραγὶς, *efficax.*
Εὐδραγίζ, ας, ἡ, idem.
Εὐδραμέω, α, bene curro, agilis & pernix cursu sum; (2) inoffenso pede procurro.
Εὐδρομία, ας, celeritas.
Εὐδρομίας, ας, ὁ, qui bene currit, celer. Ab
Εὔδρομος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem; (2) bene procedens. Ex εὖ, & δρόμος, *cursus.*
Εὔδροσος, ος, ὁ ἡ ὁν, pulchre roscidus.
Εὐδυνατος, ον, valde potens.
Εὐδυσάπαστος, ὁ ἡ ὁν, qui facile pudore adficitur; (2) facile exorabilis. Ex δυσαπέω.
Εὐδυσαπάτως, *Adv.* facile erubescendo, flexibiliter.
ΕΥΔΩ, dormio. Ὡς ἔπος εὐδῇ λυπρὰ σὺ κηρύγματα; cessabis clamare? Eur. Hec. 65.
Εὐειμα, ος, ὁ ἡ ὁν, decenter velatus.
Εὔεδρος, ος, ὁ ἡ ὁν, cui tuto insidetur; (2) firmus; (3) situs; (4) qui firmiter insidet. Ex εὖ, & ἕδρα, *sedes.*
Εὖ, 3. sing. præt. ind. act. verbi εἶν.
Εὐειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁν, speciosus, formosus, scitus, pulcher. Ex εὖ, & εἶδος, *species.*
Εὐείκαστος, ος, ὁ ἡ ὁν, conjectu, seu ad conjecturam facilis. Ex εὖ, & εἰκάζω.
Εὐείκτος, ος, ὁ ἡ ὁν, facile cedens, obsequens, morigerus. Ex εὖ, & εἴκω, *cedo.*
Εὐεικτως, *Adv.* cum facilitate, facile, prompte.
Εὐειλος, ος, ὁ ἡ ὁν, apricus, ad apricandum aptus. Ex εὖ, & ἠλιος, *splendor solis.*
Εὐείματίω, bene & eleganter vestem induo. Ex
Εὐείματος, ος, ὁ ἡ ὁν, bene & eleganter vestitus. Ex εὖ, & ἕννυμι, *vestio.*
Εὐείμων, ονος, ὁ ἡ ὡ, idem quod εὐείματος.
Εὐειμοσύνη, idem quod εὐειματία.
Εὔειρος, ος, ὁ ἡ ὁν, bonam habens lanam.
Εὐεισόδευτος, ος, ὁ ἡ ὁν, ingressum vel adgressum facilem habens. Ex εὖ, & εἰσοδεύω.
Εὐεξελατος, ος, ὁ ἡ ὁν, facilis egressu. Ex εὖ, & ἐξελαύνω, *egredior.*
Εὐεξαιρετικὸς, ὴ, όν, &c
Εὐεξαιρετος, ος, ὁ ἡ ὁν, excretu facilis, qui facile ejicitur. Ex εὖ, & ἐκκρίνω.
Εὐέκνιπλος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile olui & ablui potest. Ex εὖ, & ἐκνίπλω, *eluo.*
Εὐέκπλυτος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile eluit; (2) q. f. eluitur.
Εὐεκπύρατος, ον, prorsus exustus Ab ἐκπυρόω.
Εὐεκρυπτος, ον, facile eluendus.
Εὐεξία, ας, f. ήσω, sum bona corporis habitudine, sum firmo corporis habitu. Ab
Εὔεξις, εως, ὁ, qui est bona corporis habitudine. Ex εὖ, & ἔχω, *habeo.*
Εὐεξικὸς, ὴ, όν, idem. Ab εὔεξις.
Εὐεξικῶς, *Adv.* corpore firmo, bona corporis habitudine.
Εὐεξὶς, qui bene habito corpore est, strenuus, nitidus. Ex εὖ, & ἔχω, *habeo.*
Εὐέκφορος, ος, ὁ ἡ ὁν, admodum fertilis.
Εὐέλαιος, ος, ὁ ἡ ὁν, olei bene ferax. Ex εὖ, & ἐλαία, *oliva.*
Εὐέλεγκτος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile reprehendi, refelli potest; (2) proclivis ad reprehendendum. Ex εὖ, & ἔλεγχα.
Εὐέλικτος, ον, flexus, convolutus.
Εὐέλκης, ους, ὁ ἡ ὁν, ulcus facile sanatu habens. Ex εὖ, & ἕλκος, *ulcus.*
Εὐέλπις, ιδος, ὁ ἡ ὁν, bona spe fretus, bene sperans. Hinc τὸ εὐέλπι, bona spes. Hinc
Εὐέλπιδι, *Adv.* cum bona spe.
Εὐελπιδία, ας, ἡ, bona spes. Ab eod.
Εὐέμβατος, ος, ὁ ἡ ὁν, facilis ingressu. Ex εὖ, & ἐμβαίνω.
Εὐέμβλητος, ον, qui facile invaditur; (2) morbis obnoxius.
Εὐέμβολος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem. Ex εὖ, & ἐμβολὴ.
Εὐέμετος, ὁ ἡ ὁν, vomitum facile movens. Ab
Εὐεμία, ῶ, bene vomo unde εὐεμίησις, s. conj. vomitio bene succedat.
Εὔεμος, ος, ὁ ἡ ὁν, facile vomens, proclivis ad vomendum. Ex εὖ, & ἔμω.
Εὐεμπτασια, ὴ, proclivitas labendi; (2) medicis dicitur de incommodis, quæ facile eveniunt in corpore humano ut, catarrhus, diarrhœa.
Εὐέμπτατος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile incidit, seu illabitur; (2) qui facile labitur, peccat. Ex ἐμπίπτω.
Εὐέμπτώτως, *Adv.* facile incidendo seu illabendo, proclivіter.
Εὐένδοτος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile cedit. Ex εὖ, & ἐνδίδωμι, *cedo, præbeo.*
Εὐέντευκτος, ος, ὁ ἡ ὁν, aditu facilis, affabilis. Ab ἐντυγχάνω, *adeo, convenio.*
Εὐεξάγωγος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile avehi potest. Ex εὖ, & ἐξάγω, *avecho.*
Εὐεξάλειπτος, ος, ὁ ἡ ὁν, delebilis, qui facile delетur. Ex εὖ, & ἐξαλείφω, *dele.*
Εὐεξαναλωτος, ον, qui facile consumitur; de cibo, qui facile digeritur.
Εὐεξαπάτητος, ος, ὁ ἡ ὁν, facilis deceptu. Ex εὖ, & ἐξαπατάω, *decipio.*
Εὐεξάπτος, ος, ὁ ἡ ὁν, accensu facilis, qui facile accendi potest. Ex εὖ, & ἐξάπτω.
Εὐεξέλεγκτος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile argumentis probari potest, certus, exploratus, hinc discussus; (2) qui facile refelli potest. Ex εὖ, & ἐξελέγχω.
Εὐεξελιξτος, ος, ὁ ἡ ὁν, facile evolvendus, vel explicandus, *Strabo lib.* 3.
Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. Ex εὖ, & ἔχω, *habeo.*
Εὐέξοδος, ος, ὁ ἡ ὁν, facilem exitum habens. Ex εὖ, & ἔξοδος.
Εὐεπαίσθητος, ον, acutos sensus habens; facile sentiens; (2) qui facile sentitur.
Εὐεπανόρθωτος, ος, ὁ ἡ ὁν, correctu & emendatu, sanatu facilis. Ex εὖ, & ἐπανορθόω.
Εὐέπεια, ας, ἡ, facundia; (2) apta verborum compositio, nitor & elegantia verborum. Ab εὐέπης. Εὐεπίζλος

Εὐπιζόλως, *Adv.* manifeste; (2) recte.

Εὐπιπρίατος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui facile noceri potest, damnis seu injuriis obnoxius. Ex εὖ, & ἐμπρήθω, *damno adficio.*

Εὐπιτὰς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, facundus, disertus, eloquens. Ex εὖ, & ἔπος, *verbum.*

Εὐπιτία, ας, ἡ, facundia. Ex iisd.

Εὐπιτίζω, ω, ὁ ἡ ὁ, qui facile conscendi potest; (2) quem facile aggredi, invadere licet. Ex εὖ, & ἐπιβαίνω.

Εὐπιτολήτος, ον, conspicuus.

Εὐπιτόλλατος, ω, ὁ ἡ ὁ, cui facile insidiæ strui possunt. Ex εὖ, & ἐπιβάλλω.

Εὐπιγνωστος, ω, ὁ ἡ ὁ, facilis cognitu.

Εὐπίλιω, acc. f. *Ion.* pro εὐπίλιαν.

Εὐπιτθείος, ω, ὁ ἡ ὁ, adgressu vel invasu facilis, expositus insidiis, incursionibus hostium. Ex εὖ, & ἐπιτίθημι.

Εὐπιτιβίτας, ad insidias faciendas apte.

Εὐπιλης, ω, ὁ ἡ ὁ, oblivioſus, facile obliviscens. Ex εὖ, & ἐπιλανθάνομαι.

Εὐπιμιμνὸς, ω, ὁ ἡ ὁ, facilis ad convertendum, sociabilis ad consortium, facilis aditu. Ex εὖ, & ἐπιμίγνυμι, *commisceo.*

Εὐπιμιλῶς, *Adv.* facile admittendo congressum, seu consortium, s. aditum.

Εὐπιτφορος, ω, ὁ ἡ ὁ, pronus ad aliquid.

Εὐπιτφόρως, *Adv.* proclivitur ad aliquid.

Εὐπιχειρὴς, ω, ὁ ἡ ὁ, quem adoriri facile licet, adgressu facilis. Ex ἐπιχειρέω.

Εὐπῶς, facunde.

Εὐεργασία, ας, ἡ, beneficentia, beneficium. Ab εὐεργος.

Εὐεργασιάων, gen. pl. *Æol.* pro εὐεργασιῶν.

Εὐεργέτας, acc. s. *Dor.* pro εὐεργέτην.

Εὐεργετέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. **Εὐεργετῶν, δωρήσας**, Arist. Plut. 835. Τὼ σοφὼν. Dem. ὅσα εὐεργέτηκεν ὑμᾶς ἕτερος ἀνήρ, id. Ab εὐεργέτης.

Εὐεργετηθείς, part. aor. 1. pass.

Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, beneficium, item quod vir præclarum [illegible]n.

Εὐεργέτης, ω, ὁ, benefactor, benefícus. Ex εὖ, & ἔργον, *opus.*

Εὐεργετητέον, benefaciendum est.

Εὐεργετητικὸς, ἡ, ὸν, beneficus. Ab eod.

Εὐεργετικος, ἡ, ὸν, beneficus, ad benefaciendum proclivis. Hinc τὸ εὐεργετικὸν, ῦ, beneficium, beneficentia. Ab εὐεργέτης.

Εὐεργέτις, ίδος, ἡ, benefica. Ab eod.

Εὐεργὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, bene fabricatus; (2) agilis, ad opus faciendum expeditus; (3) qui bene, vel bona operatur; (4) beneficus; (5) bene meritus de aliquo. Ex εὖ, & ἔργον.

Εὐερίη, ας, ἡ, felix rerum successus; (2) beneficium, *ap. Jos.* si locus sanus. *Ern.*

Εὐεργος, ω, ὁ ἡ ὁ, qui bene & honeste operatur, qui se bene gerit; (2) expeditus, facilis; (3) bene factus, bene cultus. Ex εὖ, & ἔργον, *opus.*

Εὐεργῶς, *Adv.* efficaciter.

Εὐερίθιστος, ω, ὁ ἡ ὁ, facile irritabilis, iracundus. Ex εὖ, & ἐριθίζω, *irrito.*

Εὐέρετος, ω, ὁ ἡ ὁ, promptus, expeditus. Ex εὖ, & εὑρίσκω, *invenio.*

Εὐέρκεια, f. εὐερκία, ας, ἡ, munitio, bona munitio. Ab

Εὐερκὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, bene septus, bene munitus. Ex εὖ, & ἕρκος, *septum.*

Εὐερκῶς, *Adv.* munite, bono septo.

Εὐερμὴς, ἑος, ὁ ἡ ὁ, fortunatus, felici rerum successu gaudens. Ex εὖ, & Ἑρμῆς, *Mercurius*, qui mercimoniorum habebatur praeses, & lucri inde provenientis procurator. Hinc

Εὐέρμια, ας, ἡ, fortunae successus, felicitas, prosperitas.

Εὐέρνης, ὁ ἡ ὁ, virens, qui est lætis germinibus, (2) [illegible]chros habens stipites s. truncos (3) densus arboribus. [illegible]ρδος.

Εὐεσσος, & **εὐέρσος**, ὁ ἡ ὁ, bene lanatus. Ex εὖ, & ἔρσα, *lana.*

Εὐέστιος, ὁ ἡ ὁ, bene habitans. Ex ἑστία.

Εὐετὴς, [illegible]ντος, ές, ὁ, felicitas, animi tranquillitas, status rerum bonus ac tranquillus, *Æschyl. Prom. vinct.* 192. Ex εὖ, & ἵστημι, *sisto.*

Εὐετηρία, ας, ἡ, annorum proventuum felicitas, fertilitas, ubertas. Ex εὖ, & ἔτος.

Εὐετὸς, ὁος, ὁ, idem & ...s eod.

Εὑετὸς, ὁν, facilis inventu.

Εὐέτροδος, ω, ὁ ἡ ὁ, accessu facilis, adortu, oppugnatu.

Εὐέυφτος, ω, ὁ ἡ ὁ, bene coctus; (2) coctu seu concoctu facilis.

Εὐζηλία, ας, ἡ, bona æmulatio, æmulatio in bonam partem. Ab

Εὐζηλο-, ω, ὁ ἡ ὁ, æmulator in bonam partem; (2) bonus & felix æmulator, seu imitator.

Εὐζήλως, *Adv.* bono zelo; (2) feliciter.

Εὐζυγος, ὁ ἡ ὁ, bene junctus seu copulatus.

Εὐζωὰ, ἡ, *Dor.* pro εὐζωὴ, bona & beata vita.

Εὐζωέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iisd.

Εὐζωμύω, bene coquo, condio.

Εὐζωμος, ὁ ἡ ὁ, jurulentus, in jure seu condiendis cibis gratiam habens. Hinc τὸ εὐζωμον, ου, herba eruca, miræ suavitatis.

Εὐζώνοιο, gen. sing. *Ion.* pro εὐζώνου. Ab

Εὐζωνος, ω, ὁ ἡ ὁ, bene cinctus; (2) formosus; (3) expeditus. Ex εὖ, & ζώνη.

Εὐζωος, ω, ὁ ἡ ὁ, cujus vita beata est; (2) vivax. Ex εὖ, & ζωὴ, *vita.*

Βύζωρος, ω, ὁ ἡ ὁ, merus, meracus, Comp. εὐζωρότερος, & εὐζωρέστερος, meracior.

Εὐηγέλιω, aor. 2. ind. pass. v. εὐαγγέλλω.

Εὐηγελιζετο, 3. sing. imperf. ind. pass.

Εὐηγελιόμην, *evangelizavi*, a. 1. ind. med.

Εὐηγενὴς, ὲς, *Poët.* pro εὐγενὴς.

Εὐηγασία, ας, ἡ, bonum imperium, bona administratio.

Εὐηγορίω, ῶ, f. ήσω, laudo, benedico.

Εὐηγορία, ας, ἡ, sermonis elegantia. Ab

Εὐήγορος, ω, ὁ ἡ ὁ, bene peritus fori; (2) jureconsultus; (3) facundus. Ex ἀγορὰ.

Εὐηγόρως, *Adv.* facunde.

Εὐήθεια, ας, ἡ, innocentia, probitas, simplicitas; (2) fatuitas, stultitia.

Εὐηθία, ἡ, idem. Ab

Εὐήθης, ες, ὁ ἡ ὁ, bonis moribus præditus; (2) simplex; (3) fatuus, stultus; (4) mitis, lenis, de morbo, &c.; (5) vilis, contemtibilis, tenuis. Ex εὖ, & ἦθος.

Εὐηθίζομαι, simpliciter ago; (2) stulte ago. Τε εὐηθίζεσθε πρὸς ἀλλήλους; Plat. Ab εὐηθία.

Εὐηθικὸς, ἡ, ὸν, simplex; (2) stultus, ineptus.

Εὐηθικῶς, simpliciter; (2) stulte, inepte.

Εὐήθως, *Adv.* idem.

Εὐήκης, ες, ὁ ἡ ὁ, valde acutus. Ex ἀκὴ.

Εὐηκοέω, ῶ, f. ήσω, facile audio; (2) obedio.

Εὐηκοία, ας, ἡ, facilitas audiendi; (2) obsequentia. Ab

Εὐήκοος, ω, ὁ ἡ ὁ, facile audiens, auditu valens; (2) qui facile auditur, exaudibilis; (3) obsequens, morigerus; (4) attentus. Ex εὖ, & ἀκούω, *audio.*

Εὐηκόως, *Adv.* obedienter.

Εὐήκλεν, imperf. ind. act. pro εὐήκλεον, ab εὐήκλεια.

Εὐηλάματος, ω, ὁ ἡ ὁ, pulchram colum habens; (2) colus tractandæ peritus; (3) pulchras sagittas habens; (4) artis sagittariæ peritus. Ex εὖ, & ἐλαπάτη.

Εὐήλατος, ω, ὁ ἡ ὁ, bene ductus; (2) spatiosus, equitabilis, patens, facilis equitatu; (3) bene fabricatus, puta, ex auro, &c. Ex ἐλαύνω.

Εὐήλιος, ω, ὁ ἡ ὁ, apricus, soli expositus.

Εὐηλίως, serene, placide.

Εὐημερέω, ῶ, f. ήσω, prospero, prosperor, dies iciciter transigo, commode & ex animi sententia vivo, ἥκω fum habitudine, vigeo, gratia & auctoritate valeo. Ab εὐήμερος.

Εὐημέρημα, ατος, τὸ, res, quæ prospere succesſit, felix inceptum, successus.

Εὐημερία, ας, ἡ, dies serenitas; (2) cœli temperies; (3) successus, *impr.* in rebus bellicis, prosperitas; (4) secunda fama, gloria. Ab

Εὐήμερος, ω, ὁ ἡ ὁ, prosper, felix; (2) mansuetus. Ex εὖ, & ἡμέρα, *dies.*

Εὐημονία, ἡ, peritia jaculandi. Ex ἵημι.

Εὐήνεμος, ω, ὁ ἡ ὁ, prosperos ventos habens; (2) amœnus, pulcher. Ex εὖ, & ἄνεμος.

Εὐήνιος, ω, ὁ ἡ ὁ, qui habenas facile admittit; (2) tractabilis, mitis, lenis; (3) obsequens; (4) non turbulentus. Ex ἡνία.

Εὐηνορία, ας, ἡ, fortitudo. Ex

Εὐήνωρ, ορος, ὁ, virilis; (2) viriles seu strenuos faciens, viris animum addens; (3) habens & generans bonos viros; (4) potens; (5) viros ornans ac tuens. Ex εὖ, & ἀνὴρ, *vir.*

Εὐήοσος, ω, ὁ ἡ ὁ, effectu; seu conatu facilis. Ex εὖ, & ἀνύω.

Εὐηπιλὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, mansuetus; (2) obediens. Hes. Ex εὖ, & πάλομαι Hinc

Εὐηπιλία, ἡ, prosperitas, bona habitudo.

Εὐήρατος, ὁ ἡ ὁ, valde amabilis. Ex ἐράω.

Εὐηρεσία, ας, ἡ, facilitas in remigando; (2) facilitas in re quavis. Ab εὐήρης.

Εὐηρέτησα, a. 1. ind. act. v. εὐαρετέω.

Εὐήρετμος, ω, ὁ ἡ ὁ, bonos habens remos, agilis, habilis, de navi proprie. Ex εὖ, & ἐρετμὸν.

Εὐήρης, ες, ὁ ἡ ὁ, idem; (2) qui facile agi, duci potest; (3) tractabilis, mitis. Ex iisd.

Εὐήρις, ιος, ἡ, affabre elaborata. Ex εὖ, & ἄρω.

Εὐήροτος, ὁ ἡ ὁ, aratu facilis; (2) bene aratus; (3) bonam habens terram. Ex ἀρόω, *aro.*

Εὐηρτόρισε, ω, ὁ ἡ ὁ, animum oblectans. Ex εὖ, & ἦτορ, *animus, cor.*

Εὐήτριος, ὁ ἡ ὁ, bene textus. Ex ἠτρον.

Εὐηχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, bene sonans, sonorus, bonam vocem habens. Ex εὖ, & ἦχος.

Εὐήχητος, ω, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Εὐθάλασσος, ον, mare opportunum habens, ad mare situs, *Epith.* urbis.

Εὐθαλέω, bene vireo seu germino. Ab

Εὐθαλὴς, ὁ ἡ ὁ, florens, floridus. Ex θάλλω.

Εὐθανασία, ας, ἡ, naturalis, facilis, item honesta mors. Ex θάνατος. Hinc

Εὐθανατέω, ῶ, fut. ήσω, felici & honesta morte morior; (2) dicitur & de eo quocum bene agitur, cum moritur, cui optabilis mors est.

Εὐθανατος, ω, ὁ ἡ ὁ, qui in lectulo suo metitur, jubente fato; (2) bene & honeste moriens; (3) bonam & honestam mortem adferens.

Εὐθανάτως, *Adv.* felici morte; (2) facili morte.

Εὐθαρσέω, forti animo sum, bene spero.

Εὐθάρσεια, ἡ, fiducia, animi præsentia. Ab

Εὐθαρσὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, fiducia præditus, qui fidenti est animo, alacer, confidens. Ex εὖ, & θάρσος, *fiducia.*

Εὐθαρσῶς, *Adv.* cum fiducia, audacter. Ab eodem.

Εὐθεῖη, dat. sing. *Ion.* pro εὐθείᾳ, ab εὐθὺς.

Εὐθένεια, vel **εὐθενία**, ας, ἡ, prosper successus; (2) annonæ ubertas, abundantia & copia rerum.

Εὐθενέω, prospero successu utor; (2) sum diver, rebus omnibus abundo. **Εὐθενέουσιν τὴν πραγμάτων**, Dem. Ex θάλω, *cumulor.*

Εὐθεραπεύτος, ω, ὁ ἡ ὁ, facile sanabilis.

Εὐθερμαντος, ω, ὁ ἡ ὁ, bene calefactus; (2) bene calefciens.

Εὐθεσία, ας, ἡ, bona corporis habitudo, firma corporis constitutio; (2) de agris vel tempore, fecunditas, fertilitas, ut εὐθέτησις. Ex εὖ, & θέσις.

Εὐθετέω, aptus sum; (2) utilis sum; (3) bene habitus sum; (4) concinne dispono, scite digero. **Εὐθετεῖς πάντα**, Syn. Ab εὔθετος. Unde

Εὐθετίζω, f. ίσω, concinne dispono.

Εὐθετίσας, a. 1. part. act.

Εὔθετος, ω, ὁ ἡ ὁ, appositus, aptus; (2) firmus, stabilis Ex εὖ, & τίθημι.

Εὐθέτως, apte, utiliter.

Εὐθεώρητος, ὁ ἡ ὁ, spectatu, cognitu facilis.

εὐθύς, Adv. statim, confestim. Ab εὐθύς.
εὐθυτής, ήτος, ὁ ἡ ή, bene acutus. Ex θήγω.
εὐθυτόκος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.
εὐθυμος, ος, ὁ ἡ ὄν, mammosus, distentas mammas habens. Ex εὖ, & θυλή.
εὐθυμέω, ῶ, apte & concinne disposno. Εὐθυμοῦντα χάδας, Plut.
εὐθυμία, ας, ἡ, concinna rerum dispositio, ordo. Ab
εὔθυμος, ος, ὁ ἡ ὄν, concinnus, bene constitutus, apte seu pulchre dispositus. Ex εὖ, & τίθημι, pono.
εὐθύνω, ῶ, & εὐθυόομαι, οῦμαι, abundo, exubero; (2) prosperis successibus utor, item, prospere succedo; (3) vigeo corpore, bene crefco.
εὐθωότα, acc. fing. part act. pro εὐθωότα.
εὐθωία, ας. ἡ, vid. εὐθένεια.
εὐθηρατος, ος, ὁ ἡ ὄν, facili venatu, qui facile capi potest venando. Ab εὐθηρος.
εὔθηρος, ος, ὁ ἡ ὄν, felix in venando; (2) aptus venationibus, de loco, &c. Ex θήρα.
εὐθηρία, ἡ, opportunitas aut felicitas venandi.
εὐθησαυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, felix thesauris, habens egregios thesauros; (2) bene reconditus & custoditus.
εὐθιγής, ος, ὁ ἡ ὄν, tactu facilis, tractabilis; (2) tactus, dicax. Ex εὖ, & θίγω.
εὐθικτως, Adv. apte, congrue, facete.
εὐθιξία, ας, ἡ, dexteritas in feriendo scopo; (2) sagacitas in re aliqua conficienda & adsequenda; (3) felicitas in perficiendo, &c. Ex εὖ, & θίγω.
εὐθλαστος, ος, valde fragilis. A θλάω.
εὐθνησιμος, ος, facilem ac fine dolore mortem efficiens, pro εὐθανάσιμος.
εὐθοινος, ος, ὁ ἡ ὄν, splendida cœna exceptus, lautus. Ex δοῖνη.
εὐθορύβητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui facile terretur, perturbatur. Ex θορυβέω.
εὔθραυστος, ος, ὁ ἡ ὄν, fractu vel contusu facilis, fragilis; (2) aptus ad vulnera faciendu. Ex εὖ, & θραύω, vulnero.
εὐθρηκτος, ος, firma lorica, septo munitus; (2) munitus bene.
εὔθριξ, ιχος, ὁ ἡ ὄν, bene capillatus; (2) coronatus.
εὔθρονος, ὁ ἡ ὄν, pulchrum thronum habens.
εὔθροος, ος, ὁ ἡ ὄν, pulchre sonans, sonorus.
εὐθρυπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, fragilis; (2) friabilis; (3) fractus deliciis, solutus; (4) mollis. Ex εὖ, & θρύπτω.
εὐθυ, Adv. recta; (2) statim, ab εὐθύς.
εὐθυβολία, recte jaculor.
εὐθυβόλος, ος, ὁ ἡ ὄν, rectus jactus; (2) recta conjectura. Ab
εὐθυβολος, ος, ὁ ἡ ὄν, oppositus, q. d. recte jactus. Ex εὐθύς, & βάλλω, jacio.
εὐθυβολως, recto & destinato jacta, recte.
εὐθύγλωσσος, vel εὐθύγλωττος, ος, ὁ ἡ ὄν, verídicus; (2) eloquitur, quæ sentit; (3) sinceros, probus, verax.
εὐθύγραμμος, ος, ὁ ἡ ὄν, rectis lineis distinctus, directis lineis constans, rectilineus; τὸ εὐθύγραμμον, recta linea, regula lineas ducendis. Ex γραμμὴ, linea.
εὐθυδικέω, quasi pede collato & recto certamine confligo; (2) caput causæ peto.
εὐθυδικία, ας, ἡ, intentionis depulsio; (2) judicium rectum & incorruptum. Ab
εὐθύδικος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui in neutram partem numeribus illectus inclinat, recte judicans. Ex εὖ, & δίκη, jus.
εὐθυδρομέω, ῶ, f. ήσω, rectum cursum teneo, recto cursu pergo. Εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθρᾴκην, Act. 16, 11. Ab
εὐθύδρομος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui recto cursu pergit. Ex τρέχω. Ratif.
εὐθύεντερος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui recta sunt intestina. Ex εὐθὺς, & ἔντερον.
εὐθυηγία, ας, ἡ, rectum minimeque obliquum dicendi genus, Hesf. Ab ἐυθύς.
εὐθύθριξος, ος, ὁ ἡ ὄν, subitam hostem inferens, statim intensificiens.
εὐθύκερκος, τρίχες, ὁ ἡ ὄν, qui crines habet pendentes.
εὐθυκολεός, ὁ ἡ ὄν, qui rectum habet caulem.
εὐθύλυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, comparatu, captu facilis. Ex εὐθύς, & λυμαίνω.
εὐθυλογέω, recte & proprie loquor. Ex λέγω, vel λόγος.
εὐθυμαρής, ος, ὁ ἡ ής, recta in longitudinem tendens.
εὐθυμάχης, ου, Dor. εὐθυμάχος, qui recta in prælium tendit; (2) vir fortis. Ex μάχη.
εὐθυμαχία, ας, ἡ, prælium, seu bellum tumultuarium & repentinum. Ex iisd.
εὐθυμάχος, ος, ὁ, tumultuarie pugnans; (2) bellicosus. Ex iisd.
εὐθυμέω, & ὁμαι, bono & læto animo sum. Εὐθυμεῖ τις; φαλλέτω, Jac. 5, 13.
εὐθυμία, ας, ἡ, lætitia animi, alacritas. Ab
εὔθυμος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui est bono & alacri animo.
εὐθύμως, Adv. alacriter, bono animo.
εὐθύνατε, 2. plur. aor. 1. imper. act. verbi εὐθύνω.
εὐθυνία, ας, ἡ, disquisitio; (2) accusatio; (3) crimen; (4) pœna, pl. εὐθύναι, rationes. Ab εὐθύνω.
εὔθυνος, ος, ὁ, qui rationes exigit.
εὐθυνσις, εως, ἡ, directio, correctio. Ab eod.
εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, director, corrector.
εὐθυντήριος, ος, ὁ ἡ ὄν, directorius, correctorius.
εὐθυντικός, ὴ, όν, directus. Ab
εὐθύνω, fut. υνῶ, complano; (2) guberno, dirigo; (3) reprehendo, redarguo; (4) inquiro, exigo; (5) reum facio, postulo; (6) damno & mulcto. Φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορί, Eur. Hec. 9. Ab εὐθύς.
εὐθυονειρία, ας, ἡ, insomnium aperte ostendens quid futurum sit. Ab
εὐθύονειρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui aperte videt in somnis quod futurum sit; (2) τὸ εὐθύονειρον, somnium evidens.
εὐθύονυξ, χος, ὁ ἡ ὄν, rectos ungues habens.
εὐθυόνυχος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.
εὐθυπλοέω, recta navigo.
εὐθύπλοια, ας, ἡ, recta navigatio, rectus navis cursus. Ex εὐθὺς, & πλοῦς.
εὐθυπλοκία, ας, ἡ, recta textura seu connexio. Ex εὐθυς, & πλοκὴ, nexus.
εὐθύπλους, ον, recta navigans, rectum cursum tenens.
εὐθύπνοος, contr. εὐθύπνους, ος, ὁ ἡ ὄν, recta spirans, cujus flatus in rectum procedit; (2) qui facilem respirationem habet, ap. Hipp.
εὐθυπορέω, ῶ, f. ήσω, sum meatibus in rectum porrectis, habeo meatus in rectum protentos; (2) rectam viam sequor, recto itinere progredior.
εὐθυπορία, ας, ἡ, itineris rectitudo, progressio in rectum. Ab
εὐθύπορος, ος, ὁ ἡ ὄν, cujus meatus in rectum porriguntur, tramite recto progrediens; (2) rectus. Ex εὐθὺς, & πορεύω.
εὐθυρρημοσύνη, recta, sine circuitione rem eloquor; (2) rem suo nomine proprio, quamvis turpi, appello.
εὐθυρρημοσύνη, sine circuitione; (2) proprio, quamvis turpi, verbo.
εὐθυρρημοσύνη, ης, ἡ, oratio εὐθυρρήμων, s. constitudo εὐθυρρήμονος loquendi.
εὐθυρρήμων, ων, ὁ ἡ ὄν, qui aperte & sine circuitione ulla rem ipsam loquitur; (2) utens verbis turpibus, non consulens auribus honestis. Ex εὐθὺς, & ῥῆμα.
εὐθύρριζος, ος, ὁ ἡ ὄν, cujus rectæ sunt radices, in rectum protensæ. Ex ῥίζα.
εὐθύρρις, ινος, ὁ ἡ ὄν, qui tactu est naso, habens nasum justa proportione.
εὐθύρρις, idem & ex iisd.
εὐθυρσος, ος, thyrsum gerens, s. ad modum thyrsi redimitus.
ΕΥΘΥΣ, εια, ύ, Com. ής, είας, ής, rectus, non obliquus; (2) apertus, nulla circuitione tectus. Hinc εὐθὺ, Adv. recta; (2) protinus, confestim, statim; (3) jam inde; (4) inconsulte, inconsiderate; (5) aperte, non dissimulanter.
εὐθυσκοπία, recte adspicio.
εὐθυτενής, ής, ὁ ἡ ές, directus, in directum tendens. Ex εὐθὺς, & τείνω, tendo.
εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo; (2) æquitas. Ab εὐθὺς.
εὐθυτόμος, ος, ὁ ἡ ὄν, in rectum secans, εὐθὺς τομὴς, Pass. directo sectus. Ex τέμνω.
εὐθύτονος, ος, ὁ ἡ ὄν, in rectum extensus. Ex τείνω.
εὐθύτρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, in rectum perforatus, recta habens foramina.
εὐθυφερὴς, ής, ὁ ἡ ὲς, in rectum tendens; (2) rectus. Ex εὐθὺς, & φέρω.
εὐθύφλοιος, ος, ὁ ἡ ὄν, rectum corticem habens; (2) species roboris.
εὐθυφορέομαι, οῦμαι, recta feror.
εὐθύφρων, ων, sapiens, prudens. A φρὴν.
εὐθυωρέω, ῶ, f. ήσω, recta linea progredior.
εὐθυωρία, ας, ἡ, rectitudo; (2) proceritas; (3) directio; (4) rectus trames; (5) rectus processus; (6) rectæ lineæ porrectio. Ab εὐθὺς.
εὐθυωρὶν, Adv. secundum lineam rectam; (2) recto tramite, recta via; (3) statim, eadem hora. Ab
εὐθυωρὸς, ὸ, όν, rectus, secundum lineam rectam. Ab εὐθὺς.
εὐθώρηξ, ηκος, ὁ ἡ ὄν, bene thoracatus seu loricatus; (2) bene armatus. Ex εὖ, & θώρηξ, thorax.
εὐιακὸς, ὴ, όν, Bachicus. Ab ἰούιος.
εὐΐερος, ος, ον, idem.
εὐΐατος, ος, ὁ ἡ ὄν, sanatu facilis. Ex εὖ, & ἴαμαι, sano.
εὐιλασία, ας, ἡ, propitiatio. Ab εὖ, & ἱλάσκομαι, propitior, placor.
εὐϊλατεύω, propitius sum; (2) ignosco.
εὐΐλατος, ος, ὁ ἡ ὄν, propitius. Ex εὖ, & ἵλαος, propitius sum.
εὐιμάτεω, bene, pulcre vestitus sum.
εὐϊνος, ος, ὁ ἡ ὄν, bene fibratus, nervosus. Ex εὖ, & ἶς, fibra, nervus.
εὐϊος, ὁ, Bacchus.
εὐϊππος, ος, ὁ ἡ ὄν, bonos seu præstantes equos habens; (2) equitandi peritus; (3) equitatu præstans.
εὐιχθὺς, ὺος, ὁ ἡ ὺν, piscosus.
εὐκαὴς, ὁ ἡ ές, facile ardens. Ex καίω.
εὐκαθαίρετος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui facile everti potest. Ex καθαίρω.
εὐκαθεδρος, ὁ, remigio bene instructa, sc. navis.
εὐκαθεκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui facile contineri aut cohiberi potest, facile in ordinem redigendus. Ex εὖ, & κατέχω.
εὐκαιρέω, opportunitatem nancisco; (2) vacat mihi; (3) opulentus sum. Οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν, Marc. 6, 31.
εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. Ab
εὔκαιρος, ος, ὁ ἡ ον, opportunus, tempestivus; (2) cui vacat, otiosus.
εὐκαίρως, Adv. opportune, tempestive; (2) otiose: εὐκαίρως ἔχειν, vacare.
εὐκάμπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, facilem laborem habens.
εὐκαμπὴς, ής, ὁ ἡ ές, flexibilis, curvus, rotundus. Ex κάμπτω.
εὐκαμπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.
εὐκαμψία, ας, ἡ, flexibilitas. Ex iisd.
εὐκαρδος, ος, ὁ ἡ ὄν, bonum cor habens, forti animo præditus; (2) stomacho gratus. Ex καρδία.
εὐκαρδίως, Adv. forti & præsenti animo; (2) prompte, cupide.
εὐκαρπία, uberes fructus fero.
εὐκαρπίζω, idem.
εὐκαρπία, ας, ἡ, fructuum uber proventus; (2) fœcunditas, fertilitas. Ab
εὔκαρπος, ὁ ἡ ὄν, fructuosus, fœcundus; (2) fœcunditatem adjuvans.
εὐκάτηγορος, ος, ὁ ἡ ὄν, reprehensibilis.
εὐκατηγόρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui facile accusari

fari potest, facile reprehensibilis. Ex εὖ, & κατηγορία, accusatio.

Εὐκατηγόρητος, ος, ὁ ἡ ἦ, expugnatu facilis, parum validus. A κατηγορίζομαι.

Εὐκατακόμιστος, ος, ὁ ἡ ἦ, deportatu facilis; (2) pronus, proclivis. Ex εὖ, & κατακομίζω, deporto.

Εὐκατακράτητος, ος, infirmus, parum validus.

Εὐκατάλημπτος, ος, ὁ ἡ ἦ, comprehensu facilis.

Εὐκατάλλακτος, ος, ὁ ἡ ἦ, facilis reconciliatu, placabilis.

Εὐκαταμάχητος, ος, ὁ ἡ ἦ, expugnabilis. A καταμάχομαι.

Εὐκατανόητος, ος, ὁ ἡ ἦ, quem facile intelligere possumus. A κατανόω.

Εὐκαταπραΰντος, ος, ὁ ἡ ἦ, placabilis. A καταπραΰνω.

Εὐκατάπρηστος, ος, ὁ ἡ ἦ, facilis combustu. A καταπίμπρημι.

Εὐκατάπτωτος, ος, ὁ ἡ ἦ, proclivis ad lapsum, caducus; (2) debilis.

Εὐκατασήμαντος, ος, ὁ ἡ ἦ, obsignatu facilis. A κατασημαίνω.

Εὐκατασκεύαστος, ος, ὁ ἡ ἦ, conditu seu fabricatu facilis.

Εὐκατάσκηπτος, ος, bene fultus, nixus; (2) impetu ruens.

Εὐκατάστατος, ος, ὁ ἡ ἦ, bene constitutus; (2) bene compositus; (3) sedatus, placidus; (4) stabilis. Ex εὖ, & καθίστημι.

Εὐκατάστροφος, ος, volubilis, mobilis.

Εὐκατάστροφος, ος, idem.

Εὐκατάσχετος, ος, qui firmiter retinetur.

Εὐκατατόχαστος, ος, ὁ ἡ ἦ, proprie volubilis in modum rotæ; (2) volaticus, inconstans; (3) in quem (agrum v. c.) facile incursio fieri potest; unde (4) contemtibilis. A τροχάζω.

Εὐκατάτροχος, ὁ ἡ ἦ, propensus. A τρέχω.

Εὐκαταφορία, ας, ἡ, proclivitas. Ab

Εὐκατάφορος, ος, ὁ ἡ ἦ, pronus, pronus prælivis. Ex εὖ, & κατάφορος.

Εὐκαταφρόνητος, ὁ ἡ ἦ, contemptibilis, despicabilis, adipernabilis. A καταφρονέω.

Εὐκατάψευστος, ὁ ἡ ἦ, in quo facile est mentiri.

Εὐκατεργάζομαι, bene subigo, mollio velut lanam, linum.

Εὐκατέργαστος, ος, ὁ ἡ ἦ, qui facile confici aut effici potest; (2) qui facile subigitur, vel aratur; (3) qui facile vincitur, item interficitur.

Εὐκάτοπτος, ος, ὁ ἡ ἦ, perspicuus.

Εὐκατόρθωτος, ος, ὁ ἡ ἦ, factu facilis. Ex εὖ, & κατορθόω.

Εὐκατοχος, ὁ ἡ ἦ, qui facile coërceri potest.

Εὔκαυς, ος, idem quod ἴσκαυτος.

Εὐκαυλος, ος, idem.

Εὐκίας, ος, ὁ ἡ ἦ, qui facile findi potest, A κιδζω.

Εὐκίατος, ος, ὁ ἡ ἦ, idem & ex iisd.

Εὐκίλαδος, ος, ὁ ἡ ἦ, bene sonans; (2) sonorus.

Εὐκιντρος, ος, ὁ ἡ ἦ, bene aculeatus.

Εὐκέρατος, ος, ὁ ἡ ἦ, pulchra habens cornua. A κέρας.

Εὐκίρας, ὁ ἡ ἦ, bene mistus; (2) bene dilutus & temperatus. A κεράννυμι.

Εὐκιρᾶς, idem quod εὐκίρατος.

Εὐκίφαλος, ος, ὁ ἡ ἦ, egregio capite præditus; (2) capiti conveniens, f. conducens. A κεφαλή.

Εὐκλήτειρα, ας, ἡ, placatrix. Ab εὐκλητος.

Εὐκλία, ας, ἡ, quies, ῆσις. Ab eod.

Εὐκλητος, ος, ὁ ἡ ἦ, quietus, mitis. Ab ἰκνέομαι.

Εὐκλῶς, quiete.

Εὐκινησία, ας, ἡ, facilis motus, agilitas, mobilitas. Ex εὖ, & κινέω, moveo.

Εὐκίνητος, ος, ὁ ἡ ἦ, qui facile movetur, f. movere potest, mobilis, agilis. Ex iisd.

Εὐκινήτως, mobiliter, agiliter.

Εὔκιον, ου, ὁ ἡ ἦ, pulchras habens columnas.

Εὐκλαδος, ος, procerus, late germinans.

Εὔκλαστος, ος, ὁ ἡ ἦ, fractu facilis, fragilis. Ex κλάω.

Εὐκλεής, ὁ ἡ ἦ, gloriosus. Ex κλέος.

Εὐκλεια, vel εὐκλεία, ας, ἡ, f. εὔκλεα, gloria, splendor nominis. Ab εὐκλεής.

Εὐκλείζω, f. σω, celebro. Ab εὐκλεής.

Εὐκλεῖψω, a. 1. inf. act. Dor. pro εὐκλείσω.

Εὐκλεὴς, ὁ ἡ ἦ, gloriosus.

Εὐκλεῶς, Adv. gloriose. Ab εὐκλεής.

Εὐκλειστος, ος, bene clausus.

Εὔκλειδος, ος, bene clausus. Ex εὖ, & κλείω.

Εὐκλερία, ας, ἡ, prospera fortuna utor. Ab εὐκληρος.

Εὐκλήρημα, ατος, τὸ, prospera fortuna.

Εὔκληρια, ας, ἡ, bona sors, prospera fortuna.

Εὔκληρος, ος, ὁ ἡ ἦ, fortunatus. Ex κλῆρος.

Εὐκλωστος, ος, ὁ ἡ ἦ, nendo bene contortus. Ex εὖ, & κλώθω.

Εὐκαμπὴς, ος, ὁ ἡ ἦ, flexibilis, qui flecti facile potest. Ex εὖ, & κάμπτω.

Εὐκναφὴς, ος, ὁ ἡ ἦ, bene paratus a fullone. Ex κνάφος.

Εὐκνημος, ος, ὁ ἡ ἦ, bene ocreatus vel armatus. Ex εὖ, & κνημὶς.

Εὐκνήμος, ος, ὁ ἡ ἦ, qui bonis seu pulchris tibiis est. Ex κνήμη.

Εὐκολπος, ος, ὁ ἡ ἦ, bonam alvum faciens. Ex κοιλία, alvus.

Εὐκομόμυθος, ος, communi multorum consilio bene constitutus.

Εὐκοινώνητος, ος, ὁ ἡ ἦ, facile communicans, communis, adfabilis. Ex κοινωνέω.

Εὐκοινωνησία, ας, ἡ, affabilitas, comitas.

Εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas. Ab εὔκολος.

Εὐκόλλητος, ος, ὁ ἡ ἦ, q. d. adglutinabilis, sociabilis. Ex εὖ, & κολλάω, glutinare.

Εὔκολπος, ος, sinuosus, magnum sinum habens.

Εὔκολος, ος, ὁ ἡ ἦ, facilis, qui non est stomacho fastidioso; (2) simplex, apertus, ingenuus. Ex εὖ, & κόλον, cibus.

Εὐκόλως, Adv. expedite, facile; εὐκολώτατα, facillime.

Εὐκόλυμβος, ος, ὁ ἡ ἦ, urinandi peritus.

Εὐκόμης, ὁ, bene comatus. Ex εὖ, & κόμη.

Εὐκομιδὴς, ὁος, ὁ ἡ ἦ, bene curatus; (2) bene tractatus. Ex εὖ, & κομίζω, curo.

Εὐκομίζω, f. σω, bene recondo.

Εὐκομίσασθαι, a. 1. inf. med.

Εὐκόμιστος, ος, ὁ ἡ ἦ, qui bene curatur. Ex εὖ, & κομίζω, curo.

Εὐκομος, ος, ὁ ἡ ἦ, id. quod εὐκόμης.

Εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas. Ab

Εὔκοπος, ος, ὁ ἡ ἦ, facilis, qui facili labore fit; (2) qui facili labore aliquid conficit.

Εὐκότως, Adv. facili labore & negotio.

Εὐκρασίας, ὁς, exercmenti cōlorem & naturam habens, τὰ εὐκρασίαν, extrementa sanguinea.

Εὐκόρυθος, ὁ ἡ ἦ, pulchre galeatus. Ex κόρυς.

Εὐκοσμία, ας, ἡ, f. ησα, modeste me gero, officio fungor; (2) ornio bene.

Εὐκοσμία, ας, ἡ, decentia, modestia.

Εὔκοσμος, ος, ὁ ἡ ἦ, modeste, decenter.

Εὔκοσμος, ος, ὁ ἡ ἦ, bene ordinatus, concinnus.

Εὐκόσμως, Adv. concinne, recte.

Εὔκρανος, ος, ὁ ἡ ἦ, bene temperatus. Ex κεράννυμι.

Εὔκραιρος, ος, ὁ ἡ ἦ, pulchra cornua habens. A κραῖρα.

Εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies. A κεράννυμι.

Εὔκρατος, ος, ὁ ἡ ἦ, temperatus; (2) sincerus; (3) qui media constat temperatione; (4) qui confundi commisceriquę potest. Ex iisd.

Εὐκρατῶς, firmiter. A κράτος.

Εὐκρεκτος, ος, ὁ ἡ ἦ, bene strepens, canorus, sonorus. Ex κρέκω.

Εὐκρίνεια, ας, ἡ, facturique bona præditus. A κρίνω.

Εὔκριθος, ος, ὁ ἡ ἦ, bonum habens hordeum.

Εὐκρίνεια, ας, ἡ, dilucidiras, puritas. Ab

Εὐκρινὴς, ὁος, ὁ ἡ ἦ, purus, liquidus; (2) ordine collocatus; (3) distinctus; (4) qui a morbo convalet; membraque robusta, elegans, velut de corpore. Ex εὖ, & κρίνω.

Εὐκριτος, ος, ὁ ἡ ἦ, bene discernendus.

Εὐκρίνω, bene discerno, accuratum delectum habeo.

Εὐκρινῶς, Adverb. distincte, discrete.

Εὐκριτος, ος, perspicuus, facile distinguendus, judicandus.

Εὐκρόκαλος, ος, ὁ ἡ ἦ, pulchram s. copiosam in littore arenam habens. A κρόκαλον.

Εὐκρόταλος, ος, suaviter strepens, sonorus. A κρόταλον.

Εὐκρότητος, ος, bene conflatus, compactus; (2) laudatus, ap. Soph. Ichn.

Εὐκρυπτος, ος, facile latens.

Εὐκρυφὴς, ὁος, ὁ ἡ ἦ, facile se occultans; (2) qui bene latet. Ex εὖ, & κρύπτω.

Εὔκτατος, αία, ατον, optabilis. Ab εὔχομαι.

Εὐκτιλίας, Adv. optabiliter.

Εὐκτίτιος, ος, ὁ ἡ ἦ, dives, opulentus. A κτίσιον.

Εὐκτημοσυνη, ης, divitiæ. Ab

Εὐκτήμων, ονος, ὁ ἡ ἦ, dives. A κτῆσις.

Εὐκτίτιος, ος, ὁ ἡ ὁ, precatorius, ad preces pertinens. Hinc εὐκτήριον, oratorium, locus precum, lararium. Ab εὔχομαι.

Εὐκτίζω, f. ίσω, bene ædifico.

Εὐκτικὸς, ὴ, ὸν, optativus. Ab εὔχομαι.

Εὐκτικῶς, Adverb. optative. Ab εὐκτικὸς.

Εὐκτμένη, perf. part pass. Dor. pro εὐκτισμένη, ab εὐκτίζω.

Εὐκτις, ος, ὁ ἡ ἦ, eleganter conditus.

Εὐκτιτος, ος, ὁ ἡ ἦ, bene structus.

Εὐκτὸς, ὴ, όν, item εὐκτὸς, ὁ ἡ ἦ, optabilis, optandus, expetendus. Ab εὔχομαι.

Εὐκλῶς, Adv. optabiliter.

Εὐκυκλεία, ας, ἡ, f. ησα, felici successu ludo theatris. A κύκλος.

Εὐκυκλος, ος, ὁ ἡ ἦ, rotundus; (2) cum Epith. currus, volubilis, ἅρμα τροχὸς; (3) qui fit in orbem.

Εὐκύκλως, rotunde.

Εὐκυκλόω, ω, rotundatus.

Εὐκύλιξ, ὁ ἡ ἦ, poculis, i. e. compotationibus, convivius aptus.

Εὐκύλιστος, ος, ὁ ἡ ἦ, volubilis. A κυλίω.

Εὐκύμαντος, ος, fluctuosus.

Εὔκωπος, ος, remigio bene instructus, agilis, de navi.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumspectio; (2) sollicitudo, anxietas.

Εὐλαβέομαι, vereor, caveo religiose; (2) timeo, metuo; (3) caveo, declino religiose; (4) vito, fugio; (5) religione teneor. Εὐλαβεῖσθαι τὸν ὄντα τινὸς λύσσαν. Εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, Act. 23, 10. Μάλιστα εὐλαβῆ τοὺς ἐν τοῖς σώμασι, Isocr. Ab

Εὐλαβὴς, ὁς, ὁ ἡ ἦ, qui bene res expedit, seu adgreditur, circumspectus, cautus; (2) timidus; (3) religiosus; (4) verecundus. Ex εὖ, & λαμβάνω, capio.

Εὐλαβητέον, Adv. fugit. cavendum est.

Εὐλαβία, ας, ἡ, cautio. Ab εὐλαβέομαι.

Εὐλαβίης, gen. f. Ion. pro εὐλαβίας.

Εὐλαβὸ, 2. f. imperat. præs. med. pro εὐλάβου, ab εὐλαβέομαι.

Εὐλαβῶς, Adv. timide, caute; (2) religiose.

Εὐλαγὴς, ὲς, leporibus abundans. A λαγὸς, Ion. lepus.

Εὐλάζω, putrefco, vermes produco, Hes. Ab εὐλαὶ.

Εὐλάζω, f. εὐλάξω, aro, Lac. ap. Thuc.

ΕΥΛΑΙ, ὦν, ὰς, vermes, proprie, qui e putredine nascuntur.

Εὐλάϊξ, γος, ὁ ἡ ἦ, ἡ τὸν, e bonis pulchrisque lapidibus structus. Ex λαΐς.

ΕΥΛΑΚΑ, ας, ἡ, Vox Lacon. vomer; (2) bidens, ligo.

Εὐλαλὸς, ος, ὁ ἡ ἦ, bene loquens, facundus, disertus; (2) loquaculus. Ex λαλέω.

Εὐλαμπὴς, ὴς, ὁ ἡ ἦ, splendens, fulgidus. A λάμπω.

Εὐλαμπρὸς, ος, splendidus.

Εὐλαχαίνω, ω, oleribus abundans, f. herbidus.

Εὐλαίστος, ος, ὁ ἡ ἦ, qui facile levigatur,

ans complanatur ; (2) qui facile conteritur. Ex λειαίνω.

Εὐλειμμ@ος, ος, ὁ ἡ ὄν, bona prata habens. Ex λειμμών.

Εὐλείμων, ον@ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisdem.

Εὐλεκτρος, ον, pulcher, &c.

Εὐλεξίς, εως, ὁ ἡ ὄν, bonas dictiones habens.

Εὐλέπτριτος, ος, ὁ ἡ ὄν, desquamatu facilis ; (2) qui facile delibratur & cortice spoliatur. A λεπίζω.

Εὐλευκ@ής, ὁ ἡ ές, valde albus.

Εὐλεχὴς, ὲς, idem quod ἐυλεκτρ@ος ; (2) felix de sponsis, vel conjugibus, vel nuptiis.

Εὐληθάργη@ος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui facile labitur in lethargum. A λήθαργος.

Εὐληπὴς, ὲς, brevis, non diu duraturus. A λήγω.

Εὐλημοσύνη, ης, f. ίσω, animosus sum, forti sum animo. A λῆμα.

Εὐληπτ@ός, ος, ὁ ἡ όν, qui facile capi potest. Ex εὖ, & λαμβάνω.

Εὐλήπτως, Adv. ita ut facile & cito capi possit.

ΕΤΑΗΡΑ, ας, τὰ, lora, habenæ.

Εὐλιβανος, ος, thure abundans, thurifer.

Εὐλιθος, ος, ὁ ἡ όν, pulchros habens lapides.

Εὐλιμένος, ὁ ἡ ὄν, bene instructus portu, Epith. portus ipsius, commodus. A λιμήν.

Εὐλιπὴς, ὲς, ὁ ἡ ές, præpinguis. A λίπος.

Εὐλογέω, ῶ, f. ήσω, laudo, prædico ; (2) bene precor ominor ; (3) benigne pollicor, per Ebr. vulgo benedico. Ἐάν τις αὐτὸς εὐλογῇ, Arist. Ach. 376. Ἀλλὰ σολλὰ τε κοίγιθ', ἁτδά τε σλεῖστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει, Id. Conc. 454. A λόγος.

Εὐλογηθήσον@ται, 3. pl. f. 1. ind. pass.

Εὐλέλογημαι, perf. ind. pass. Ion. pro εὐλελόγημαι.

Εὐλογημένος, benedictus, part. perf. ejusd.

Εὐλογητὸς, ὴ, όν, qui benigne promissum est ; (2) laudatus, vulgo benedictus.

Εὐλογία, ας, ἡ, honestus sermo ; (2) laus, prædicatio ; (3) fausta omnia, felicitatis promissio, vulgo benedictio ; (4) beneficium, munus, eleemosyna ; (5) sacra Cœna.

Εὐλογιεῖν, ῶ, f. ήσω, recte ratiocinor ; (2) æquo animo fero.

Εὐλογισία, ας, ἡ, ratio bene subducta ; (2) consilium, vel ratio recte inita, prudentia in capiendis consiliis. Ab

Εὐλόγιος, ὁ ἡ ὄν, quem facile reputare & perpendere licet ; (2) qui recte ratiocinatur, prudens, moderatus ; (3) probabilis, idoneus. A λογίζομαι.

Εὐλογίτας, prudenter, sapienter, recte.

Εὐλογος, ος, ὁ ἡ όν, rationabilis, rationi consentaneus, probabilis, rectus, verus ; (2) quod facile parari & haberi potest.

Εὐλόγως, recte, apte, opportune, vere.

Εὐλογοφανία, ἡ, probabilitas causæ, prætextus.

Εὐλογοφανὴς, ὲς, speciosus, verosimilis.

Εὐλογχία, felix sum, Hesych. Ab

Εὐλογχὴς, fortunatus. Ab λογχὴ.

Εὐμασία, ας, ἡ, mundities, qua quis bene elotus est ; (2) purgatio. Ex εὖ, & λάω.

Εὐλάφος, ος, ὁ ἡ ὄν, fortem cervicem habens ; (2) strenuus ; (3) morigerus ; (4) bene cristatus, pulchram cristam habens.

Εὐλόφως, Adv. generose, fortiter.

Εὐλοχος, ος, ὁ, gravidis parturientibus favens, epitheton Dianæ.

Εὐλύγιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, flexilis, qui facile flecti potest. Ex εὖ, & λυγίζω.

Εὐλύρας, Dor. pro εὐλυρὴς, ὲς, ὁ, bonam lyram habens ; (2) bene lyra canens ; (3) canorus. Ex εὖ, & λύρα.

Εὐλυσσ@ής, ὁ ἡ ές, idem & ex iisdem.

Εὐλυτὸς, ὴ, όν, qui facile solvi potest ; (2) paratus discedere, expeditus. A λύω.

Εὐλύτως, expedite, facile.

Εὐμαθία, ας, ἡ, docilitas, celeritas discendi. Ab

Εὐμαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ές, docilis, ingeniosus ; (2) facilis intellectu. Ex εὖ, & μανθάνω.

Εὐμαθία, ας, ἡ, idem quod εὐμάθεια.

Εὐμαθῶς, Adv. ita, ut quis facile addiscat, facile discendo.

Εὐμάλακτος, ος, ὁ ἡ ον, qui facile emollitur, facile emollescens. Ex εὖ, & μαλάσσω.

Εὔμαλον, acc. f. Dor. pro εὔμηλον.

Εὔμαρα, ᾶς, pellis, corium, Sch. Theoc.

Εὐμάραντος, ος, ὁ ἡ ον, qui facile marcescit, caducus. A μαραίνω.

Εὐμάρεια, ας, ἡ, facilitas ; (2) tranquillitas animi ; (3) latrina, ap. Ionas.

Εὔμαρὴς, ὲς, ὁ ἡ ές, facilis, commodus. A μάρη.

Εὐμαρία, ας, ἡ, idem quod εὐμάρεια.

Εὐμαρίζω, f. ίσω, allevo. Ab eod.

Εὐμαρὶς, ίδος, ἡ, calceamenti genus. Ab εὐμαρὴς, quia facile induitur aut expeditum incessum facit ; sive ab εὐμάρα, quia e corio erant, Ern.

Εὐμαρῶς, Adverb. facile, nullo negotio.

Εὐμεγέθης, ες@ος, ὁ ἡ ές valde magnus, ingens ; (2) procerus. Ex μέγεθος.

Εὐμεθοδικῶς, methodice ; (2) compendiose.

Εὐμέθοδος, ος, ὁ ἡ ον, in quo methodus & ratio est ; (2) compendiosus, artificiosus.

Εὐμεθόδως, Adv. idem. Ab εὐμέθοδος.

Εὐμειδὴς, ίος, ὁ ἡ ές, hilaris, lætus. Ex εὖ, & μειδιάω.

Εὐμείλικτος, ὁ ἡ ον, qui facile mulceri, leniri, vel placari potest. A μειλίσσω.

Εὐμείλιχος, ος, ὁ ἡ ον, idem & ex iisd.

Εὐμέλεια, ας, ἡ, apta modulatio. Ab

Εὐμελὴς, ὲς, ὁ ἡ ές, apte modulatus, canorus. A μέλος, modulatio.

Εὐμελία, ας, ἡ, idem quod εὐμέλεια.

Εὐμελίης, ος, ὁ, fraxini, i. e. hastæ e fraxino peritus. A μελία, fraxinus.

Εὐμελίλιτον, acc. f. Ion. pro εὐμελίλιτα.

Εὐμελιτεῖον, apes meæ bene mellificant ; (2) bene mellifico. A μέλιττα.

Εὐμελὴς, perite, accurate, egregie.

Εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia, animus bene affectus, clementia, placabilitas. Ab εὐμενὴς.

Εὐμενεστέρως, Adv. benignius, Ab eod.

Εὐμενέτειρα, ἡ, benevola, patrona. Ab

Εὐμενέτης, ου, ὁ, benevolus, amicus. Ab

Εὐμενὴς, ὲς, f. ήσω, benevolus sum, propitius sum. Ab

Εὐμενὴς, ὲς@ος, ὁ ἡ ές, benevolus, clemens, amicus, benignus. A μένος.

Εὐμενίδες, ίδων, αἱ, Eumenides, furiæ. Per Antiphrasin ab εὐμενὴς.

Εὐμενίζω, f. ίσω, benevolum reddo.

Εὐμενῶς, benevole, benigne.

Εὐμερὶς@ης, ου, ὁ ἡ ές, dividuus.

Εὐμετάβλητ@ος, ος, ὁ ἡ ον, mutabilis. A μεταβάλλω.

Εὐμεταβολ@ής, ὁ ἡ ές, idem & ex iisd.

Εὐμετάβλητος, inconstanter.

Εὐμεταδότ@ος, ος, ὁ ἡ ον, facilis ad impertiendum. Ex εὖ, & μεταδίδωμι.

Εὐμεταδότως, benigne, liberaliter.

Εὐμετάθητ@ος, ος, ὁ ἡ ον, mutabilis. A μετατίθημι.

Εὐμετακινητ@ός, ος, ὁ ἡ όν, qui facile transmoveri & mutari potest. A μετακινέω.

Εὐμετακόμιστ@ος, ος, ὁ ἡ ον, transportatu & traductu facilis. A μετακομίζω.

Εὐμετάπειστ@ος, ος, ὁ ἡ ον, cui facile aliud persuadetur ; (2) qui facile dissuaderi potest. Ex εὖ, & μετάπειθω.

Εὐμετατρεπτ@ός, ος, ὁ ἡ όν, mutabilis.

Εὐμετάπτωτ@ος, ος, ὁ ἡ ον, mutationi obnoxius. A μετατίπτω.

Εὐμετάστατ@ος, ος, ὁ ἡ ον, instabilis, inconstans. A μεθίστημι.

Εὐμετατρεπτ@ός, ος, idem.

Εὐμεταφορ@ος, ος, mutabilis.

Εὐμεταχείριστος, mobilitas, placabilitas.

Εὐμεταχείριστ@ος, ος, ὁ ἡ ον, tractabilis, non difficilis, mitis, placabilis ; (2) qui facile capi potest. A μεταχειρίζω.

Εὐμεταχειρίστως, Adv. ita ut facile tractari queat, placabiliter.

Εὐμέτρ@ος, ία, ον, idem quod

Εὐμέτρ@ος, ος, ὁ ἡ ον, modum servans, moderatus. A μέτρον.

Εὐμήκης, ὁ ἡ ές, bene longus. A μῆκ@ος.

Εὐμηλ@ος, ος, ὁ ἡ ον, ovibus abundans ; (2) pecorum ferax. A μῆλον.

Εὐμήρ@ος, ος, ὁ ἡ ον, qui bona sed firma femora habet.

Εὐμήρυτον, ίριος, lanæ ad nendum faciles. Ex εὖ, & μηρύομαι, filum duco.

Εὐμητις, ιδ@ος, ἡ, prudens. A μῆτις.

Εὐμηχανία, ας, ἡ, industria, sollertia. Ab

Εὐμήχαν@ος, ος, ὁ ἡ ον, ad machinandum promptus, industrius ingeniosus. Ex εὖ, & μηχανὴ.

Εὐμηχάνως, Adv. ingeniose, artificiose.

Εὐμήχιμ@ος, ος, facilis, bonus sodalis.

Εὐμίμητ@ος, ος, ὁ ἡ ον, imitabilis. A μιμέομαι.

Εὐμίσητ@ος, ος, ὁ ἡ ον, invidiosus, invitus. A μισέω.

Εὔμιτ@ος, ος, bono staminè factus.

Εὐμίτρ@ος, ος, ὁ ἡ ον, bene cinctus. A μίτρα.

Εὐμνημονεστέρως, ad retinendum aptius.

Εὐμνημόνευτ@ος, ος, ὁ ἡ ον, memoratu facilis, memorabilis. A μνημονεύω.

Εὔμνης@ος, ος, ὁ ἡ ον, cujus facile recordamur, cujus memoria semper nobis obversatur. A μνάομαι.

Εὐμοιρέω, ῶ, bona sorte utor.

Εὐμοιρία, ας, ἡ, bona sors, felicitas.

Εὐμοιρ@ος, ος, ὁ ἡ ον, bona sorte utens, felix. A μοῖρα.

Εὐμοίρως, Adv. felici fato. A præc.

Εὐμολπία, ας, ἡ, elegans cantus, elegantia cantus ; (2) suavitas vocis. A μολπή.

Εὐμολπ@ος, ὁ ἡ ον, bene canens.

Εὐμορφία, ας, ἡ, pulchritudo. Ab

Εὐμορφ@ος, ος, ὁ ἡ ον, formosus, speciosus. A μορφή.

Εὐμορφολογεῖν, facete, lepide loqui.

Εὐμουσία, ας, ἡ, mufica elegantia, muficus lepos & doctrinæ lepos & gratia. Ex εὖ, & Μοῦσα, Musa.

Εὔμουσ@ος, ος, suaviter canens ; (2) venustus, argutus ; (3) eruditus.

Εὐμούσως, Adv. eleganter, erudite. Ex iisd.

Εὐμοχθ@ής, ὁ ἡ ές, labore honesto ortus, vel cum l. h. conjunctus, Holy b.

Εὐμυχ@ής, ος, mugiens. A μυκάομαι.

Εὐνάζομαι, dormio, cubo. Ab εὐνή.

Εὐνάζω, f. άσω, sopio ; (2) in cubili collaco, cubile statuo ; (3) de mari placare, tranquillum reddere, ponere, sternere ; (4) dormio, quiesco ; (5) concumbo. Τὸν τετιμένον ὕδρον εὐνάσας Θρόνος, Lyc. 1313. Γάμοις Ἰάσσου βασιλικοῖς εὐνάζεται, Eur. Med. 18. Καὶ τῷδ' μὲν ἡμῖν ἔνεστ' ὀνείρων δόμων δέρυ, Lyc. 567. Ab εὐνή.

Εὐναίε, ης, ἡ, Ion. pro εὐνὴ.

Εὐνασάμενος, part. pr. ind. pass. v. εὐνάομαι.

Εὐνεῖον, ου, τὸ, stratum lecti, stragulum.

Εὐναῖ@ος, αία, αῖον qui procumbere amat, Eurip.

Εὐναῖος, bene vel commode habito.

Εὐνάσιμ@ος, ος, ὁ ἡ ον, ad cubandum, seu cubile statuendum opportunus. Ab εὐνάζω. Unde

Εὐνασ@τὴρ, ῆρ@ος, ὁ, concubitor ; (2) maritus.

Εὐνασ@τήριον, ου, τὸ, cubiculum, dormitorium ; (2) cubicularis lectus.

Εὐνασ@τὴς, οῦ, ὁ, cubicularius.

Εὐνάστωρ, ορ@ος, ὁ, idem quod εὐνασ@τὴρ.

Εὐνάστειρα, ας, ἡ, concubitrix ; (2) conjux, marita. Ab

Εὐνατὴρ, ῆρ@ος, ὁ, concubitor ; (2) maritus.

Εὐνατήριον, ου, ὁ, cubile ; (2) dormitorium.

Εὐνατὴρ, ὁ, v. εὐνασ@τὴρ.

Εὐνάω, ῶ, f. ήσω, sopio ; (2) concumbo. Τῆς δ' εὐνήσατο χόλον, Odyss. 4, 758. Θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, Il. 2, 821. Ab εὐνή.

Εὐνήτης, ου, ὁ, concubitor ; (2) maritus.

Εὐνήτις, ιδ@ος, ἡ, concubina ; (2) uxor. Ab

ΕΤΝΗ, ης, ἡ, cubile ; (2) lustrum ; (3) concubitus ; (4) tentorium ; (5) sepulchrum ; (6) locus quietis, in quo aliquis commoratur ; (7) ancora ; (8) vestis, stragula lecti.

Εὐνηθεῖσα, pari. a. 1. iad. pass. f. g. verbi εὐνάω.

Εὐνῆθεν, *Adv.* e lecto. Ab eod.

Εὐνημα, τό, concubitus.

Εὐνήτειρα, ας, ἡ, cubitrix, cubans. Ab eod.

Εὐνητήρ, ῆρος, ὁ, cubicularis; εὐνητὴρ χιτών, vestis cubicularis, nocturna.

Εὐνητός, f. ἰύνητος, ὁ ἡ ὁ, bene textus. A νέω.

Εὐνητωρ, v. εὐνήτωρ.

Εὐνῆφι, *Adv.* e lecto. Ab εὐνή.

Εὐνια, ων, τὰ, straguli, strata. Ab eod.

Εὐνίη, ίδος, ἡ, uxor. Ab eod.

Εὐνίς, ιος, ὁ ἡ ὁ, privatus, orbus, viduus, vidua, orba. Ab εἷς, *unus*.

Εὐνοίω, ῶ, fut. ήσω, benevolus fum, bene adfectus fum. Ἴδοι εὐνοῶν τῇ ἀντιδίκῃ ζῶ, Matt. 5, 25. Ab εὐνοῦς.

Εὐνόητος, ε, ὁ ἡ ὁ, facilis intellectu. Ab εὐνοέω.

Εὐνοήτως, *Adv.* ita, ut facile intelligi queat.

Εὔνοια, ας, ἡ, benevolentia. Ab eod.

Εὔνοικος, ὁ, ὁν, benevolus. Ab eod.

Εὐνοϊκώς, *Adv.* benevole; εὐνοϊκώτερον, magis benevole. Ab εὔνοικος.

Εὐνομέω, ῶ, f. ήσω, bonis legibus inſtituo. Hinc εὐνομέωμαι, ωμαι, bonis legibus utor; (2) bene leges exerceo. Πόλις μάλιστα εὐνομουμένη, Plat. Ab εὔνομος.

Εὐνομία, ας, ἡ, bona legum conſtitutio, bonæ leges; (2) ſtatus ſub bonis legibus; (3) æquitas, Eunomia. Ab eod.

Εὐνομίλω, acc. f. *Ion.* pro εὐνομίαν.

Εὔνομος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui bonis legibus utitur; (2) paſcuus, pabulofus. Ex νόμος, *lex*, vel νέμω, *paſco*.

Εὔνοος, *contr.* εὔνους, ε, ὁ ἡ ὁ, bene adfectus erga aliquem, benevolus; τὸ εὔνοον, benevolentia. Comp. εὐνούστερος, Sup. εὐνούσταλος.

Εὔνουν, acc. ſing. *contr.* pro εὔνοον.

Εὔνοστος, ε, ὁ ἡ ὁ, numen molendinis appoſitum, quod farinæ menſuram inſpicere, ſique præſſe credebatur.

Εὐνοχίας, ε, ὁ, ſpado. Ab εὐνῆχος.

Εὐνοχίζω, f. ίσω, eunuchizo, caſtro, eviro. Matt. 19, 12. Ab eod.

Εὐνόχιον, ε, τὸ, lactucæ genus Veneri maxime adverſum. Ab eod.

Εὐνοχισμὸς, ε, ὁ, caſtrator. A præc.

Εὐνοχοειδὴς, ες, Eunuchi ſimilis.

Εὐνοῦχος, ε, ὁ, eunuchus, ſpado; (2) continentiam ſervans; (3) gynæcei præfectus, genus honoris in oriente, unde εὐνουχεύω, proceres. Ex εὐνὴ, & ἔχω, *curo*.

Εὐνουχώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, effeminatus, ut eunuchus. Ab εὐνοῦχος.

Εὐνόως, *Adv.* benevole. Ab εὔνοος.

Εὔνως, *Adv.* idem & ab eod.

Εὔντα, acc. ſing. part. præſ. *Dor.* pro ὄντα, f. ὖντα, ab εἰμί.

Εὐπαμφος, ον, qui facile movetur, vibratur. A πωμάω.

Εὐπαστος, ε, ὁ ἡ ὁ, bonum habens dorſum; (2) bonos & latos humeros habens.

Εὐρασιο, 2. f. a. 1. opt. med. v. εὐχομαι.

Εὐρεμμόρῳ, dat. ſing. part. aor. 1. med.

Εὔξεινος, ε, ὁ ἡ ὁ, hoſpitalis. Hinc Εὔξεινος, ſc. πόντος, Pontus Euxinus, qui ante a feritate accolentium ἄξεινος.

Εὐξείνως, *Adv.* hoſpitaliter, amice.

Εὔξεστος, ε, ὁ ἡ ὁ, idem quod εὔξοος.

Εὐξέινος, idem quod εὐξείνος.

Εὔξεσος, ὁ ἡ ὁ, bene raſus, politus. A ξέω.

Εὔξη, 2. f. a. 1. conj. med. v. εὐχομαι.

Εὐξήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. αὐξάνω.

Εὐξήραντος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui facile deſiccatur, exſiccatu facilis. A ξηραίνω.

Εὔξοος, ε, ὁ ἡ ὁ, bene raſus ſeu politus; (2) qui raſura ſeu ſculptura facile poliri poteſt. A ξέω.

Εὔξυλος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, qui eſt probæ materiæ. A ξύλον.

Εὔξυλος, ε, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Εὐξύμζολος, vide εὐσύμβολος, & ſic etiam cætera in quibus τὸ ξὺν, *Att.* pro ζὺν.

Εὔξυνος, ον, perſpicuus, clarus.

Εὔξυος, ε, ὁ ἡ ὁ, raſilis. A ξύω, *rado*.

Εὐογκος, ὁ ἡ ὁ, molis amplæ & corpulentæ, mediocriter intumeſcens; (2) qui admittit & requirit ornatum; (3) portatu facilis. Ab ὄγκος.

Εὐοδέω, ῶ, f. ήσω, & εὐοδέομαι, ῶμαι, proſpere progredior, proſperum iter præbeo, ῆ, med. proſpero itinere, ſ. omnino, proſpero ſucceſſu utor. Ἡμῖν ὁδὸν εὐοδοῖ φίλη κέλευθος, ſcil. αρμα, Dem. Ab εὔοδος.

Εὐοδιάζω, idem.

Εὐοδὶς, idem quod εὔοδος.

Εὐοδία, ας, ἡ, proſperum iter. Ab eod.

Εὐοδμία, ας, ἡ, bonus odor, fragrantia. Ab ὀδμὴ.

Εὔοδμος, ε, ὁ ἡ ὁ, boni odoris, fragrans.

Εὔοδος, ε, ὁ ἡ ὁ, per quem facile iter patet, pervius; (2) iter expeditum habens; (3) qui proſpero ſucceſſu utitur.

Εὐοδόω, idem quod εὐόδιος, in act. & med.

Εὐόδωκα, perf. ind. act. *Ion.* pro εὐώδωκα.

Εὐόδωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Εὐόδως, *Adv.* facili via, expedite; (2) proſpero ſucceſſu, feliciter. Ab eod.

ΕΥΟΙ, Euoë, vox, qua Baccho acclamabatur. Hinc ὁ Εὔοιος, Bacchi cognomen.

Εὐοικονόμητος, ε, ὁ ἡ ὁ, diſpenſatu facilis; (2) digeſtu facilis. Ex εὖ, & οἰκονομέω.

Εὐοικονομίαις, ῆ, œconomiæ peritus.

Εὔοικος, ε, ὁ ἡ ὁ, bonum domum habens; (2) bonus & commodus ad habitandum.

Εὐοινέω, ῶ, f. ήσω, vino abundo; (2) vinum bonum fero. Ab εὔοινος. Unde

Εὐοινία, ας, ἡ, vini abundantia & bonitas; (2) annus vini copia & bonitate inſignis.

Εὐοίνιστος, ον, vino bono factus, ut libatio.

Εὔοινος, ε, ὁ ἡ ὁ, bonum vinum ferens; (2) vino abundans.

Εὐοιωνίστος, ε, ὁ ἡ ὁ, auſpicatus. Ab οἰωνίζομαι.

Εὐολβος, ον, felix, dives.

Εὐόλισθος, ε, ὁ ἡ ὁ, valde lubricus, labilis.

Εὐομβρος, ε, ὁ ἡ ὁ, imbribus abundans.

Εὐομφὴς, part. præt. ind. paſſ. v. εὔω.

Εὐομιλος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui bene & dextre novit cum aliis converſari, affabilis.

Εὐμολόγητον, clarum & conceſſu facile. Ab ὁμολογέομαι.

Εὐονειρος, ον, qui bona ſomnia videt, vel efficit.

Εὐοπλία, ἡ, armorum bonitas.

Εὔοπλος, ε, ὁ ἡ ὁ, bene armatus, felix in armis.

Εὔοπτος, ε, ὁ ἡ ὁ, conſpicuus, adſpectabilis. Ex εὖ, & ὄπτομαι.

Εὐόρατος, ὁ ἡ ὁ, qui facile cerni poteſt. A ὁράω.

Εὐοργησία, ας, ἡ, promptitudo, ſeu facilitas ad iraſcendum. Ab εὔοργος.

Εὐόργητος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui facile ſeu levi de cauſſa iraſcitur; (2) qui moderate iraſcitur; (3) bene moratus. Ab eod.

Εὔοργητως, *Adv.* ita iracunde, ut ne ira modum excedat; (2) ſtudioſe, alacriter; (3) moderate, decore.

Εὔοργος, ε, ὁ ἡ ὁ, idem quod εὐόργητος. (2. ϗ.) Ab ὀργή.

Εὐορεκτος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui bene appetit cibos; (2) qui ſtomacho appetitum cibi conciliat. Ex εὖ, & ὀρέγομαι.

Εὐόριστος, ὁ ἡ ὁ, qui ſuis finibus facile continetur; (2) quem definire & ſuis limitibus deſcribere facile eſt. Ab ὁρίζω.

Εὐορκέω, religioſe juro, liquido juro. Τιμᾶτ' ὃ κεῖ τέμνοντ εὐσεβοῦντες καὶ εὐορκοῦντες κριτῆτε, Xen. Ab εὔορκος.

Εὐορκία, ας, ἡ, ſanctum jusjurandum.

Εὐορκία, ας, ἡ, jurisjurandi fides. Ab

Εὔορκος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui jusjurandum religioſe colit; (2) τὸ εὔορκον quod jurijurando conſentaneum eſt.

Εὐόρκως, *Adv.* religioſe jusjurandum ſervando; (2) interpoſito ſacramento.

Εὐορμία, ας, ἡ, v. εὐορμίη.

Εὔορμος, ε, ὁ ἡ ὁ, v. εὔορμος.

Εὐορμοτος, ον, unde facile impetus fieri poteſt. Ab ἐμμολέω.

Εὔορμος, ε, ὁ ἡ ὁ, commodam & tutam navium ſtationem habens.

Εὐορτία, ἡ, bonum augurium. Ab

Εὔορτις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, qui bonis auſpiciis fit.

Εὐοσμος, ε, ὁ ἡ ὁ, bene olens, fragrans, odoratus. Ex εὖ, & ὀσμὴ, *odor*.

Εὐοσφαντος, ε, ὁ ἡ ὁ, idem quod

Εὐόσφαντος, ε, ὁ ἡ ὁ, elatu pollens, ſagax. Ab ὀσφαίνομαι.

Εὐόφθαλμος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui pulchris & venuſtis oculis eſt; (2) qui aliquibus oculis gratus eſt; (3) honeſtus, bellus.

Εὐόφθαλμος, *Adv.* cum quadam oculorum venuſtate; (2) decore, decenter.

Εὐοφρυς, υος, ὁ ἡ ὁ, pulchra habens ſupercilia.

Εὐοχέομαι, οῦμαι, εὐόχῳμαι, recte habenda regitur. Ab ὀχέω.

Εὐοχθέω, lætor, feliciter ago ex labore.

Εὔοχθος, ε, ὁ ἡ ὁ, lætus.

Εὔοχος, ον, firme retinens. Ab ἔχω.

Εὐοψέω, pulcher, jucundus adſpectu fum.

Εὐοψία, ας, ἡ, facies pulchra, pulcher adſpectus, venuſtas; (2) opſoniorum abundantia, bona opſonia. Ab ὄψις, vel ἄψον.

Εὔοψος, ε, ὁ ἡ ὁ, opſoniis abundans.

Εὐπαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, bene compactus. A πήγνυμι.

Εὐπάθεια, ας, ἡ, natura, quæ facile adfici poteſt, corporis conſtitutio injuriis facile obnoxia; (2) felicitas; (3) beneficium, quatenus quis eo adficitur; (4) voluptas, oblectatio, deliciæ, habitus bonus corporis vel animi qui facile ſuſtinet incommoda, robur corporis vel animi.

Εὐπαθέω, ῶ, f. ήσω, facile patior, ſeu adficior; (2) felicitate fruor; (3) bona ſunt corporis habitudine; (4) genio vel voluptatibus indulgeo. Ab

Εὐπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, qui facile patitur, ſeu adficitur; (2) pronus, promptus. Ex εὖ, & πάθος, *adfectus*.

Εὐπαθητος, ε, ὁ ἡ ὁ, paſſibilis, patiendi neceſſitati valde expoſitus. Ab εὐπαθέω.

Εὐπαθῶν, beneficiarius, Partic.

Εὐπαιδεσία, ας, ἡ, recta inſtitutio liberorum; (2) diſciplinarum notitia, quæ ineſt rectæ inſtitutæ. Ex εὖ, & παιδεία.

Εὐπαίδευτος, ε, ὁ ἡ ὁ, recte inſtitutus, valde erudites, doctiſſimus. Ex id.

Εὐπαίδευτος, *Adv.* erudite, docte, perite.

Εὐπαιδία, ας, ἡ, felicitas habendi bonos liberos; felicitas, quam adierunt boni liberi. Ab

Εὔπαις, αιδος, ὁ ἡ ὁ, bonos habens liberos; (2) bona proles.

Εὐπαλὲς, acc. f. *Dor.* pro εὐπαλῆ.

Εὐπαλάμητος, ε, ὁ ἡ ὁ, manu perita ſtructus, artificiose, bene conſtructus; (2) dexter, agilis; (3) validus. A παλάμη.

Εὐπαλὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, laborem facilem habens, facile eluctabilis. A πάλη.

Εὐπαλὼς, *Ion.* εὐπαλέως, ſine magno certamine.

Εὐπάρειν, acc. f. *Part.* & *Dor.* pro εὐπάρην.

Εὐπαράγωγος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui facile decipitur; (2) cui facile perſuadetur; (3) qui facile regitur, ſ. tractatur.

Εὐπαράδεκτος, ον, idem quod ſimplex.

Εὐπαραδεχὴς, ες, aptus, ſ. facilis ad recipiendum.

Εὐπαραίτητος, ε, ὁ ἡ ὁ, facile exorabilis, placabilis, non duros deprecantibus.

Εὐπαράκλητος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui facile adhortatur, qui facile allicitur, placabilis; (2) propenſus ad recipiendum.

Εὐπαρακολούθητος, ε, ὁ ἡ ὁ, facilis intellectu; (2) perſpicax. A παρακολουθέω.

Εὐπαρακολουθήτως, *Adv.* perſpicue.

Εὐπαρακόμιστος, ε, ὁ ἡ ὁ, advectu ſeu comportatu facilis. A παρακομίζω.

Εὐπαρολογιστος, ον, qui facile decipitur.

Εὐπαρπεμύθητος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui facile flecti poteſt, facile exorabilis. A παρπεμυθέομαι.

Εὐπάρθενος, ον, pulcher, *Dor.* sp. Pind. pro εὐπάρθενος, ἡ, τὸ εὐπάρθενον.

Εὐπαρμήτωρ, ωρ, ὁ ἡ, pravi docilis; cui facile malum suadetur. A παρατίθημι.

Εὐπαράπλους, ους, qui sine periculo præternavigatur.

Εὐπαράτρωτος, ος, ὁ ἡ, ον, qui facile decipitur. A παραπείθω.

Εὐπαραστόνητος, ον, qui facile perperam exprimitur, vel effingit, *nam & act. dicitur.* A τυπόω.

Εὐπαράφορος, ος, ὁ ἡ, ον, qui facile in malam partem detorquetur; (2) qui facile in mentis errorem incidit. A παράφορος.

Εὐπαρίδρομος, ος, ὁ ἡ, ον, constanter assidens; assiduus in aliquo negotio.

Εὐπαρόδως, assidue, constanter.

Εὐπάρῃος, ος, ὁ ἡ, ον, pulchras genas habens. A παρειά.

Εὐπάρθενος, ος, ὁ ἡ, ον, felix virgo.

Εὐπαρήγορος, ος, ὁ ἡ, ον, facile consolationem admittens, æquus animo.

Εὐπαρηγόρως, *Adv.* æquo animo, facilem se consolationibus præbendo.

Εὐπαρόρμητος, ος, ὁ ἡ, ον, qui facile commovetur. A παροράω.

Εὐπάρῳχος, ος, ὁ ἡ, ον, facilem se præbens. Ex εὖ, & παρίχω.

Εὐπάτωρος, ος, ὁ ἡ, ον, eleganti limbo prætextus; (2) laticlavius; (3) laticlavia veste utens. Ex πατήρ.

Εὐπάτωρ, beneficio adficior; unde εὐπαθών.

Εὐπατρίδης, ας, ὁ, claro patre nata, generosa; quasi ab εὐπάτωρ.

Εὐπατάντητος, ος, ὁ ἡ, ον, qui facile calcari potest. Ex εὖ, & πατέω, *calco.*

ΕΥΠΑΤΟΡΙΟΝ, ου, τὸ, eupatorium, herba quædam, *Plin.* 25, §. 29, c. 6. *Angl.* Agrimony.

Εὐπατρίδης, *Dor.* εὐπαλρίδας, patricius. Ex εὖ, & πατήρ.

Εὐπατρις, ιδος, ὁ ἡ, ἡ, idem quod

Εὐπάτωρ, ορος, ὁ, a bono patre natus.

Εὐπαχὴς, ὲς, carnosus, compactus. A πάχος.

Εὐπεδίης, άδος, ἡ, bonos agros, multa loca plana habens.

Εὐπέδιλος, ος, ὁ ἡ, ον, pulchris indutus calceis, seu talaribus. A πέδιλον.

Εὐπέζος, ος, pulchros pedes habens, pulchra sc. femina.

Εὐπειθίη, ας, ἡ, obsequium, obedientia.

Εὐπειθίω, obtempero, obsequor. Ab

Εὐπειθὴς, ὲος, ὁ, ἡ, qui facile paret, seu obsequatur, credulus. Ex εὖ, & πείθω.

Εὐπείθως, *Adv.* obsequenter, obsequiose.

Εὐπειστος, ος, ὁ ἡ, ον, cui facile aliquid persuaderi potest; (2) morigerus. Ab eod.

Εὐπείστως, *Adv.* ita ut facile persuaderi cuiquam possit.

Εὐπεκὴς, ος, ὁ ἡ, ὲς, bene pexus.

Εὐπελέκητος, ος, ὁ ἡ, ον, secari facilis, dolatu facilis. A πελεκάω.

Εὐπέλμονος, ον, felix, lætus.

Εὐπενθὴς, ος, ὁ ἡ, ὲς, qui nobilem focerum habet.

Εὔπεπλος, ος, ὁ ἡ, ον, pulchrum habens peplum.

Εὐπεπτος, ος, ὁ ἡ, ον, concoctu facilis. A πέσσω.

Εὐπερίαγος, ος, ὁ ἡ, ον, facilis circumactu, versatilis. A περιάγω.

Εὐπερίδρητος, ος, ὁ ἡ, ον, qui facile detrahitur. Ex εὖ, & περιαιρέω.

Εὐπερίδρομος, ος, ὁ ἡ, ον, conspicuus.

Εὐπερίγραφος, ος, ὁ ἡ, ον, bene circumscriptus, concinnus, habilis; (2) qui facile explicari, describi potest. A περιγράφω.

Εὐπερίῤῥηκτος, ος, ον, fragilis. A ῥήγνυμι.

Εὐπερικάλυπτος, ος, ὁ ἡ, ον, qui facile celari potest. A περικαλύπτω.

Εὐπερίκλυστος, ος, ὁ ἡ, ον, sp. *Polyb.* qui facile aliorum importunitatem ferat, v. c. in admittendo.

Εὐπερίσκεπτος, ος, ὁ ἡ, ον, valde adspectabilis; (2) qui facile despici potest, contemptibilis. Ex εὖ, & περισκέπτομαι.

Εὐπερίστατος, ος, ὁ ἡ, ον, qui facile terminari seu circumscribi potest. A περιστάω.

Εὐπερίστατος, ος, ὁ ἡ, ὲς, bene ambulans seu incedens faciens, qui non impedit iter facere. Ex εὖ, & περιστάω.

Εὐπερίστροπος, ος, qui facile flecti, circumagi potest. A περιστρέφω.

Εὐπερίστρατος, ος, ὁ ἡ, ον, ad circumcingendum proclivis; (2) tenaciter inhærens; (3) quem multi circumsistunt. A περίστημι.

Εὐπερίτροπος, versatilis, versutus. Ex εὖ, & περιτρέπω.

Εὐπεριτρεπὴς, ος, ὁ ἡ, ὲς, circumactu facilis, subverti facilis. A περιτρέπω.

Εὐπερίφρων, ος, ὁ ἡ, ον, manifestus, deprehensu facilis. A περιφρονέω.

Εὐπερίχυτος, ὁ ἡ, ον, qui facile circumfunditur, undique circumfusus. A περιχέω.

Εὐπέτηλος, ος, ὁ ἡ, ον, bene foliatus, foliis decorus. A πέτηλον.

Εὐπέτασος, ος, ὁ ἡ, ον, expansu seu explicatu facilis. A πετάζω.

Εὐπέτεια, ας, ἡ, facilitas. Ab εὐπετὴς.

Εὐπετείης, gen. s. *Ion.* pro εὐπετείας.

Εὐπετὴς, ὁ ἡ, ἡ, facilis. A πίπτω.

Εὐπετῶς, facile, sine molestia, expedite.

Εὔπετρος, ον, e saxo duro factus.

Εὐπεψία, ας, ἡ, facilis concoctio. Ex εὖ, & πέσσω, *coquo.*

Εὐπηγὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, bene compactus, firmus, validus. A πήγνυμι.

Εὐπήλης, ος, ὁ ἡ, ον, idem & ex lisd.

Εὐπήληξ, ηκος, ὁ ἡ, ὴ, pulchra ornatus galea.

Εὐπλωὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, pulchre textus. A πλώω.

Εὐπηχὺς, ὲος, ὁ ἡ, ὺ, pulchra brachia habens. pulchra, de femina.

Εὐπίδακος, ος, ὁ ἡ, ον, pulchros fontes habens, irriguus.

Εὐπιθὴς, ὲς, certus quo freti esse possumus. A πείθω.

Εὐπίλητος, ος, densus, dense textus.

Εὐπινὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, squalidus, sordidus. A πίνος.

Εὐπιστος, ος, ὁ ἡ, ον, qui facile credit, credulus; (2) fidelis; (3) credibilis, qui facile creditur. A πίστις.

Εὐπίστως, fideliter.

Εὐπλανὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, qui feliciter errat & vagatur.

Εὐπλαστος, ὁ ἡ, ον, qui facile fingi potest, qui facile formam induit. A πλάσσω.

Εὐπλάστως, ad fingendum apte.

Εὐπλατὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, valde latus, perampius. A πλατύς.

Εὐπλατίων, gen. pl. ab

Εὐπλατὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, bene junctus, nexilis; unde εὐπλεκὴς, *Poët.* A πλέκω.

Εὐπλεκὴς, ος, ὁ ἡ, ὲς, bene plexus, bene plicatus, elegantes nexus, seu contextus.

Εὔπλευρος, ος, ὁ ἡ, ον, qui bonis firmisque lateribus est, lateribus valens, seu decorus. A πλευρά.

Εὐπλοκὴς, ος, ὁ ἡ, ὲς, qui facile pulsatur. A πλήσσω.

Εὔπλητος, ος, ὁ ἡ, ον, bene repletus; (2) qui facile impletur. A πλήθω.

Εὐπλοΐη, bene navigo.

Εὔπλοια, ας, ἡ, *Ion.* εὐπλοίη, felix & bona navigatio. A πλέω.

Εὐπλόκαμος, ος, ὁ ἡ, ον, pulchros cincinnos habens. Ab

Εὐπλόκαμος, ος, ὁ ἡ, ον, idem; crinitus, cincinnatus.

Εὐπλοκὴς, ος, ὁ ἡ, ὲς, bene textus. A πλέκω.

Εὔπλοος, *contr.* εὔπλους, ος, ὁ ἡ, ον, navigatu facilis, navigationem facilem habens.

Εὔπλουτος, ος, ὁ ἡ, ον, divitiis auctus, prædives.

Εὐπλυνὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, bene lotus; (2) mundus. A πλύνω.

Εὐπνευσία, ας, ἡ, commoda spiratio, spiritus facilitas, facilis flatus. Ab

Εὔπνους, ος, ὁ ἡ, ον, bene spirans, cujus spiracula aperta sunt; (2) perflabilis; (3) bonum odorem spirans. A πνέω.

Εὔπνοος, *contr.* εὔπνους, ος, ὁ ἡ, ον, bene spirans; (2) perflabilis. Ex lisd.

Εὐποδία, ας, ἡ, pedum integritas, vis, celeritas. Ab εὐπους.

Εὐποιΐη, ης, ἡ, beneficium, beneficium confero. Ἐυποιεῦ & ἐυποιέομαι, Xen.

Εὐποιητὸς, ὴ, ὸν, beneficio adficiendus.

Εὐποιητικὸς, ὴ, όν, propensus ad beneficiendum.

Εὐποίητος, ος, ὁ ἡ, ον, bene factus, elegans.

Εὐποιΐη, ας, ἡ, beneficentia, beneficium.

Εὐποιὸς, ὸς, ὁ ἡ, ὸν, beneficus. Ab eod.

Εὐποικίλος, ος, divers coloris.

Εὔποκος, ος, ὁ ἡ, ον, bonum vellus habens.

Εὐπολέμητος, ος, ὁ ἡ, ον, oppugnabilis, quo debellari facile potest, cum quo bellum gerere facile est. A πολεμέω.

Εὐπόλεμος, ος, ὁ ἡ, ον, habilis ad bellum, bellicosus, strenuus & fortis in bello.

Εὐπολίμως, apte ad rationem bellicam; ex arte militari.

Εὔπολις, multas, pulchras urbes habens.

Εὐπολίτευτος, ος, bene constitutus, de civitate.

Εὐπολιάρμητος, ος, ὁ ἡ, ον, obsessu facilis. A πολιορκέω.

Εὐπολόεσσα, ης, consiliis abundans, prudentissimus.

Εὔπομπος, ος, bonus dux. A πομπὸς.

Εὐπόριτος, ος, ὁ ἡ, ον, facile pervius, permeabilis. A πορεύω.

Εὐπορέω, ῶ, & ἐυπορέομαι, οῦμαι, abunde possum, est mihi facultas. Ἐυπορεῖν χρημάτων, & τροφῆς, Aristot. ἐυπορεῖν, Plat. τὰ χρήματα, Dem. A πόρος.

Εὐπόρημα, τὸ, facultas, copia.

Εὐπόρητος, ος, ὁ καὶ ἡ, ον, parabilis, cujus copia facile nobis fit, abunde suppetens.

Εὐπορία, ας, ἡ, copia, facultas, opes.

Εὐπόριστος, ος, ὁ καὶ ἡ, ον, parabilis, adquisitu & paratu facilis, qui facile suppeditatur. Ex πορίζω.

Εὔπορος, ος, ὁ καὶ ἡ, ον, expeditus; (2) copiosus, opulentus, locuples.

Εὐπόρως, *Adv.* facile, copiose.

Εὐπορώτερον, facilius, *Adv.*

Εὐπορτμία, ας, ἡ, bona fortuna, felicitas. Ab

Εὔπορτμος, ος, ὁ καὶ ἡ, ον, felix, fortunatus.

Εὔπορτμος, *Adv.* fortunate, feliciter.

Εὔποτος, ος, ὁ καὶ ἡ, ον, potatu facilis, potui aptus; (2) e quo bibere facile ac jucundum est. Ex εὖ, & ποτὸν.

Εὔπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, ον, bonis pedibus præditus, pedibus firmus; (2) velox.

Εὐπραγέω, ῶ, f. ήσω, feliciter res ago, felix sum in rebus gerendis. Ab εὐπραγὴς. Hinc

Εὐπράγημα, ατος, τὸ, felicitas in rebus agendis; (2) opera strenue navata.

Εὐπραγὴς, ὲος, ὁ καὶ ἡ, felix in rebus agendis. Ex εὖ, & πρᾶγος. Hinc

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem; (2) fors prospera, res secundæ; (3) recta actio, bonum opus.

Εὐπραξία, ας, ἡ, idem.

Εὔπραξις, ἡ, idem.

Εὐπρακὴς, ὸς καὶ ἡ, factu facilis.

Εὐπράσσω, vel ἐυπρήσσω, f. ξω, felix sum in rebus gerendis, fecundis rebus uter. Ἐυπράττειν ἐν τῇ μάχῃ, Thuc.

Εὔτριμος, ος, ὁ καὶ ἡ, ον, pulchrum habens stipitem. A πρίμνον.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius, decora forma, pulchritudo, decus.

Εὐπρεπέεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ἐυπρεπείαις, ab

Εὐπρεπὴς, ὲος, ὁ καὶ ἡ, ὲς, decorus, decens, speciosus, τὸ ἐυπρεπὲς, *impr.* de prætextu speciosa dicitur. A πρέπω.

Εὐπρεπτος, ον, idem, ap. *Æsch.*

Εὐπρεπῶς, *Adv.* decore, decenter, speciose, speciose prætextu; ἐυπρεπέστερον, decentius, quod & ἐυπρεπίστερον.

Εὐπρηξίλεω, acc. s. *Ion.* pro ἐυπρηξίαν.

Εὔπρηστος, ος, ὁ καὶ ἡ, ον, facilis accensu ustuque; (2) inflatu facilis. A πρήθω.

Εὔπριστος, ος, ὁ καὶ ἡ, ον, accurate sectus aut dissectus; (2) qui facile secari potest. A πρίζω.

Εὐπροαίρετος, ος, ὁ καὶ ἡ, ον, promptus. A προαιρέομαι.

Εὐπρόβλητος, ος, ὁ καὶ ἡ, ον, perfectus, prælusus. A πρόβλημα.

Εὐπραπίδιος, δία, ον, Part. qui prius beneficio est adfectus. Ex προπάσχω.
Εὐπρόσδεκτος, ος, ον, ή, ὸν, gratus.
Εὐπρόσθυμος, ος, ον, ή, ὸν, adfiduus in aliquo negotio.
Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, adfabilitas. Ab
Εὐπροσήγορος, ος, ον, ή, ὸν, adfabilis, comis.
Εὐπρόσιτος, ος, ον, ή, ὸν, accessu facilis. Ex πρόσειμι.
Εὐπροσίτως, facili aditu.
Εὐπροσόδευτος, ος, ον, ή, ὸν, accessu facilis.
Εὐπρόσοιστος, ος, ον, ή, ὸν, allatu facilis; (2) pervius; (3) expositus. Ex φορτφέρω.
Εὐπροσορμίστος, ος, ον, facilem adfum habens, *Epith.* portus.
Εὐπρόσφορος, ος, ον, ή, ὸν, promptus.
Εὐπρόσφυτος, ος, ον, ή, ὸν, facile coiens & coalescens. Ex φροσύω.
Εὐπροσωπέω, honestam speciem habeo. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν Χριστῷ, Gal. 6, 12.
Εὐπροσωπία, ας, ἡ, honesta species, verosimilitudo. Ab
Εὐπρόσωπος, ος, ον, ή, ὸν, pulcher adspectu, qui speciosa forma est; (2) speciosus, probabilis; (3) qui hilari & læto est vultu.
Εὐπροφάσιστος, ος, ον, ή, ὸν, prætextu facilis; (2) speciosum prætextum habens; (3) excusatione dignus. Ex προφασίζομαι.
Εὐπροφασίστως, *Adv.* speciosa prætextu.
Εὐπρυμνίς, ίδος, ἡ, & Εὔπρυμνος, ος, ον, ή, ὸν, pulchram puppim habens.
Εὔπρωρος, ος, ον, bonam proram habens; (2) idem quod εὐπρώτοπος.
Εὐπλαιστος, ος, ον, lubricus, fallax. A σφάλλω.
Εὔπλειρος, ος, ον, ή, ὸν, bene alatus; (2) nobilis, superbus. Ex πλεῖρον.
Εὐπλήρωτος, ος, ον, timidus, facile terrendus. A πλήσσω.
Εὔπλοκος, ος, ον, ή, ὸν, habens pulchros ramos.
Εὔπλυνος, ος, ον, ή, ὸν, cui bonæ seu pulchræ natæ sunt. Ex πλύνω.
Εὔπυργος, ος, ον, ή, ὸν, pulchras turres (item urbes) habens, bene munitus.
Εὐπυροφόρος, ος, ον, fertilis frugibus. A πυρός.
Εὐπύρωτος, ος, ον, ή, ὸν, qui facile igneſcit, facilis excandefactu.
Εὐπώγων, ωνος, ὁ, barbatus.
Εὐπώλος, ος, ον, ή, ὸν, producens bonos equos; (2) qui facile vertitur aratro. Ex πῶλος, vel πωλέω, verto.
Εὐραθάμιγξ, γγος, ὁ, ἡ, ὸν, multis irrorans guttis, Nonnus.
Εὐραί, ῶν, αἱ, ferramenta axi infixa, ne a rota atteratur, Pollux. Ab ἐυρὸς.
Εὐρράμμην, aor. 1. part. med. *per Sync.* pro εὐρησαμένην.
Εὐράμμην, a. 1. ind. med. *per Sync.* pro εὑρησάμην, ab εὑρέσιμι pro εὕρεμι, invenio.
Εὐραξ, *Adv.* ex obliquo. A ἐυρὸς.
Εὔραφος, ος, ον, ή, ὸν, bene consutus, pulchram suturam habens. Ex ῥάπτω.
Εὐρὲ, 2. sing. a. 2. imper. act. v. εὑρίσκω.
Εὐρέα, *Ion.* pro εὐρεῖα, ab εὐρὺς.
Εὐρεάθη, 3. sing. ab
Εὐρέθλην, a. 1. ind. pass. v. εὑρίσκω.
Εὐρέθησαν, *inventi sunt*, 3. plur.
Εὐρεμέμεναι, præs. infin. act. *Dor.* pro
Εὑρεῖν, *invenisse*, a. 2. int. act, verbi ejusd.
Εὕρεμα, ατος, τὸ, inventum. Ab εὑρίσκω.
Εὑρετίπεια, ἡ, inventio verborum; facundia.
Εὑρετίπεια, verba invenio; nova verba fingo.
Εὑρετιπεύς, ῆος, ὁ, ἡ, ὸν, verborum inventor, facundus. Ex εὑρίσκω, & ἔπος.
Εὑρετοκάκης, ὁ, ἡ, ὸν, inventor, autor malorum.
Εὑρετολογία, ῶν, f. ησα, prompte & solerter verba invenio; (2) fictos sermones, nugas loquor.
Εὑρετολογία, ας, ἡ, solertia in inveniendis verbis, facundia; (2) loquacitas. Ab
Εὑρετολόγος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, solers in inveniendis verbis, facundus, disertus; (2) nugator, fabulator. Ex εὑρίσκω, & λόγος.
Εὕρεσις, εως, ἡ, inventio. Ab εὑρίσκω.
Εὑρετὴς, οῦ, ὁ, inventor artium.
Εὑρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. Ab eod.
Εὑρετὸς, ὴ, ὸν, inveniendus; (2) investigabilis. Ab eod.
Εὑρετικὸς, ὴ, ὸν, inveniendi vim habens.
Εὑρετὶς, ίδος, ἡ, inventrix. Ab εὑρετὴς.
Εὑρετο. 3. sing. aor. 2. ind. med. v. εὑρίσκω.
Εὑρετὸς, ὴ, ὸν, inventus; (2) qui inveniri potest. Ab εὑρίσκω.
Εὑρετρα, τὰ, præmium inventori rei amissæ dari solitum. Ab eod.
Εὑρέτρια, ας, ἡ, inventrix. Ab εὑρετὴς.
Εὕρηκα, *inveni*, perf. ind. act. verbi εὑρίσκω.
Εὑρηκτὸς, ὴ, ὸν, ἡ, facile frangendus. Εὑρηκτὰ σώματα, *Arist.*
Εὕρημα, ατος, τὸ, inventum; (2) quæstus, lucrum.
Εὑρημοσύνη, ης, ἡ, facundia. Ab
Εὑρήμων, ὁ, ἡ, ὸν, facundus. Ex ῥέω.
Εὑρῆν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro εὑρεῖν.
Εὑρηνὸς, & εὐρήνιος, ος, ον, abundans pecoribus.
Εὑρήσεις, *invenies*, 2. sing. fut. 1. ind. act.
Εὑρήσετε, *invenietis*, 2. plur. fut. ejusd.
Εὑρησιεπὴς, ὁ, ἡ, ὸν, idem quod εὑρησιπὴς.
Εὑρήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ὸν, inventor.
Εὑρητὰ, 2. pl. a. 2. conj. act. v. εὑρίσκω.
Εὑρητὸς, ὴ, ὸν, inveniendus. Ab εὑρίσκω.
Εὑριζὴς, ὁ, ἡ, ὸν, bene radicatus, firmis nitens radicibus; (2) radice exuberans. Ex ῥίζα.
Εὑριζόω, ῶ, f. ώσω, bene radicatus sum; (2) radicibus exubero. Ab εὑριζὴς.
Εὑρὶν, ινος, ὁ, ἡ, ὶν, sagax, quasi cui bonus est nasus.
Εὑρινὸς, ὴ, ὸν, ἡ, idem & ex iisd.; (2) firmo vel pulcro corio, pelle pulcra tectus. A ῥὶς.
Εὑριπιδαῖος, *Adv.* more Euripidis.
Εὑριπίσιος, ος, ον, ή, ὸν, qui instabilis est, ut Euripus; (2) qui fide incerta est. Ab εὐριπίζω.
ΕΥΡΙΠΟΣ, ου, ὁ, Euripus, fretum recessorum, quale est inter insulam Euboeam & Atticam; (2) fretum quodvis; (4) aquæ ductus & receptaculum, cisterna, lacuna, stagnum. Hinc
Εὑριπώδης, ες, ὁ, ἡ, ὸν, Euripo similis, reciprocos æstus habens, velut Euripus.
ΕΥΡΙΣΚΩ, invenio investigando & inquirendo; (2) casu reperio; (3) comperio, reperio, deprehendo. F. εὑρήσκομαι, invenior, aor. 1. εὑρέθην; (4) *in med.* comparo mihi, adipiscor, paro, impetro; (2) incido in aliquid mali, consisco, aor. 1. med. εὑράμην, εὑράμενος, εὑρημένος, *Perf.* εὑρέδης, a. 2. Ἀρετὰς εὑρόμενος κάδεσε μαθήσῃ τε καὶ μελέτῃ ἀνέχεσθαι, Xen. Τὰ δ' ἔργα τὰς λόγους εὑρίσκει, Soph. El. 627.
Εὑρεῖα, ῶ, f. ήσω, bene fluo; (2) facilem cursum habeo; (3) feliciter ago, prospera fortuna utor. Εὐρεῶντος τῦ πράγματος, Polyb. Ab εὐρὸς.
Εὑρεῖα, ας, ἡ, facilis fluxus; (2) facilis cursus; (3) res prosperæ & ad voluntatem fluentes. Ab eod.
Εὑρεῖζητος, ος, ον, ή, ὸν, bene stridens; (2) celeriter volans. Ex εὖ, & ῥιζέω.
Εὑρείμην, aor. 2. opt. ind. med. v. εὑρίσκω.
Εὑρεῖσσα, part. a. 2. act. *Dor.* pro εὑρεῖα.
Εὐρεκλύδων, ωνος, Euroaquilo, fluctuosus Eurus. Ex εὐρὺς, & κλύδων, *fluctus*.
Εὑρεμες, 1. pl. aor. 2. ind. act. pro εὕρομεν. Ab
Εὑρεν, *invenit*, a. 2. ind. act. verbi ejusd.
Εὐρένοτος, ος, ὁ, ἡ, Euronotus, ventus ab oriente hiberno spirans. Ex εὖρος, & νότος.
Εὐνοτος, contr. εὖρυς, ος, ὁ, ἡ, bene fluens, facilem cursum habens; (2) facilem meatum præbens; (3) copiose fluens; (4) facundus.
ΕΤΡΟΣ, ου, ὁ, Eurus, ventus ab oriente spirans, ap. Poetas, at ap. Geographos, Historicos, Physicos, spirans ab oriente brumali, adeoque regione meridiem versus.
Εὖρος, εος, τὸ, latitudo, amplitudo. Ab εὐρὺς, *latus*.
Εὑρὼν, a. 2. part. act. v. εὑρίσκω.
Εὐρρεπὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὲς, bene seu pulchre compositus. Ex ἐυ, & ῥέπω.
Εὐρρεφὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὲς, pulchre fluens. Homer. εὐρρεῖτος, in Genitivo. Ex ῥέω, ῥέομαι.
Εὔρρην, ενος, ὁ, ἡ, ὶν, idem quod
Εὔρριθος, ος, ὁ, ἡ, ὶν, pulchras habens agnas, seu oves. Ex ἐυ, & ἀρνὸς, agnus.
Εὔρρις, ῖδος, ὁ, ἡ, ὶν, aut εὐρρὶς, ῖδος, q. d. pulcrifluus, ut hinc fit *Genitiv.* εὐρρεῖτος, Hom. Il. 6, 508. Ex ἐυ, & ῥέω, *fluo*.
Εὔρρις, ὁ, ἡ, ὶν, sagacis naris.
Εὐρρὸς, ος, ὁ, ἡ, ὸν, largiter, bene fluens. Εὐρυ, *Adv.* late. Ab εὐρὺς.
Εὐρυάγυιος, ος, ον, latas vias habens. Ex ἀγυιὰ.
Εὐρυαλὸς, ος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, latam seu amplam aciem habens; (2) latus, amplus, ἄλως, area.
Εὐρυάλης, ου, ὁ, ἡ, ὸν, idem & ex iisd.
Εὐρυανάσσα, ης, ἡ, late regina, potens.
Εὐρυβατάζειν, improbe agere, ut Eurybates, Eurybatus.
Εὐρυβίης, εὐρυβίεω, ους, ὁ, cujus vis se late extendit. Ex εὐρὺς, & βίη.
Εὐρυγένειος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, amplam & numerosam posteritatem habens. Ex εὐρὺς, & γένος.
Εὐρυδίνης, ου, ὁ, latos vortices habens. Ex εὐρὺς, & δινὴ.
Εὐρυθμία, ας, ἡ, concinnitas, quam adferunt numeri; (2) concinnatus, corporis decens & aptus motus. Ab
Εὐρυθμὸς, ὁ, ἡ, ὸν, numerosus; (2) concinnus.
Εὐρύθμως, *Adv.* numerose; (2) concinne.
Εὐρυκέφαλος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, latum seu vastum caput habens. Ex κάρηνον.
Εὐρύκερως, ωτος, ὁ, ἡ, ὼ, lata cornua habens. Ex κέρας.
Εὐρυκοίλιος, ος, ον, latum alvum habens. A κοιλία.
Εὐρύκολπος, ος, ον, latum sinum habens.
Εὐρυκρείων, ονος, ὁ, ἡ, ὼν, late dominans.
Εὐρυλείμων, ονος, ὁ, ἡ, ὼν, læta prata habens; (2) latus, amplus.
Εὐρυμέδων, οντος, ὁ, late regnans, late rex. Ex εὐρὺς, & μέδω, *impero*.
Εὐρυμέτωπος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, latam frontem habens.
Εὐρυμεναι, 3. pl. a. 1. ind. act. v. εὐρύω.
Εὐρυόντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro εὐρύουσι.
Εὐρυοπα, f. ωσω, dilato. Καλὸν δ' εὐρυοπᾶν ἀγῶνα, Odyss. 8, 260. Ab εὐρὺς.
Εὐρυόπιος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, latum dorsum habens.
Εὐρυοδείης, gen. f. *Ion.* pro εὐρυοδίης.
Εὐρυόδειος, εία, εῖον, vel εὐρυόδιος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, latas vias habens. Hinc εὐρυοδείη, *Ion.*
Εὐρυόπα, pro εὐρυόπτης, Hom. Il. 8, 206, late tonans, cujus vox late diffunditur. Ex εὐρὺς, & ὄψ, ωπ.
Εὐρύοχλος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, latus seu amplus turbæ; (2) populosus. Ex εὐρὺς, & ὄχλος.
Εὐρύοψ, late sonans, ut hinc fit accusativus εὐρύοπα Κρονίδην. Ex εὐρὺς, & ὄψ, ωπ.
Εὐρυπέδιλος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, latum habens solum.
Εὐρύπορος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, latos habens meatus; (2) lata habens vada. Ex εὐρὺς, & πόρος.
Εὐρυπρωκτία, ας, ἡ, mollities cinædi.
Εὐρυπρωκτὸς, ος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, latum & amplum podicem habens.
Εὔρυπτος, ος, ον, abstersu facilis. Ab ῥάπτω.
Εὐρυπύλη, ης, ἡ, lata & spatiosa porta.
Εὐρυπυλὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὲς, latas, amplas, & spatiosas portas habens. Ex iisd.
Εὐρύπυλος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, idem & ex iisd.
Εὐρυρεής, ὲς, ὁ, ἡ, ὲς, lata habens flumina, late fluens. Ex εὐρὺς, & ῥέω, *fluo*.
Εὐρυρρύω, f. εὐσω, late fluo. Ex iisd.
ΕΤΡΥΣ, εῖα, ὺ, latus, amplus.
Εὐρυσάκης, ους, ὁ, ἡ, ὲς, latum & amplum scutum habens. Ex εὐρὺς, & σάκος, *scutum*.
Εὐρυσθενὴς, ὁ, ἡ, ὲς, late potens. A σθένος.
Εὐρύστερνος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, latum habens pectus, ut εὐρύστερνον ζῶμα, in Epigr. amplum & capax pectus.
Εὐρυστερὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὲς, latum pectus habens.

Εὐαυχένιος, ιος, ὁ καὶ ἡ, qui lato seu amplo pectore est, pectorosus. Ex εὐρύς, & στῆθος.

Εὐρυσμία, ας, ἡ, hiatus vastus oris, sc. in pronunciando.

Εὐρύστομος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui lato ore seu ostio est. Ex εὐρύς, & στόμα, os.

Εὐρυτενής, ής, ὁ ἡ, ές, qui late distenditur, latus, amplus. Ex εὐρύς, & τείνω, tendo.

Εὐρύτερος, Adv. latius.

Εὐρύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo.

Εὐρύτιμος, ον, valde honoratus. A τιμή.

Εὔρυτος, ὁ ἡ, ὁν, bene fluens, manans, liquidus.

Εὐρύτρητος, ος, ὁ ἡ, ὁν, lata & ampla habens foramina.

Εὐρυφαρέτρης, ης, ὁ ἡ, ες, altam seu amplam habens pharetram. Epithetum Apollinis.

Εὐφυὴς, ὁς, ὁ ἡ, ὲς, late crescens. Ex φύω.

Εὐφωνία, ἡ, pronunciatio, sonus verbi amplior.

Εὐφωνος, ον, ampla pronunciatione gaudens; (2) de verbo, sonorus.

Εὐρυχαδὴς, ἐς, ὁ ἡ, ὁν, latus, capax. Ex εὐρὺς, & χάζω, capax fui.

Εὐρύχαιτας, Dor. pro εὐρύχαιτης, ου, ὁ, latam comam habens. Ex εὐρὺς, & χαίτη, coma.

Εὐρύχορος, Ion. pro εὐρύχωρος, ab

Εὐρύχωρος, ος, ὁ, ἡ, ον, in qua ample chori duci possunt, & propterea amplus, spatiosa, sc. urbs vel regio, ut sit ab εὐρὺς, & χορὸς, chorea. Aut εὐρύχωρος, pro εὐρυχώρους, metri caussa.

Εὐρύχωρος, ὁς, ὁ ἡ, ὁν, idem quod εὐρύχορος.

Εὐρυχωρία, ας, ἡ, locus amplus, spatium latum. Ab

Εὐρύχωρος, ὁ ἡ, ὁν, amplus, spatiosus, capax.

Εὐρώπη, ωπες, vel ωπις, ὁ ἡ, ὶν, latum vel magnum habens oculum, late videns. Jovis epitheton, quasi omnia longe lateque providentia sua perlustrantis & gubernantis. Ab εὐρὺ, oculus. Aut ab ὄψ, vox, ut sit longe lateque sonans, tonans, Hom. Il. 1, 498. εὐρύοπα Κρονίδην. Apud eundem est & εὐρύοπα Ζεὺς, Il. 5, 265. Nom. pro εὐρύοπης.

Εὐρώτης, ες, ὁ ἡ, ὲς, bene acinatus. Ex ῥάξ.

Εὐσκιὴς, ὁς, ὁ ἡ, ὲς, & εὔσκιος, ος, ὁ ἡ, ον, & εὐσκίεις, εντος, puris, situ obsitus; (2) tenebrosus, obscurus; (3) amplus, latus, Ab εὐρὺς.

Εὑρωμὲν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. εὑρίσκω.

Εὐρωπαῖος, αίη, αῖον, Europæus.

Εὐρωπεὺς, ῆος, ὁ, idem & ab

Εὐρώπη, ης, ἡ, Europa.

Εὐρωπὸς, ὸς, ὸν, adspectu latus; (2) tenebricosus. Ab εὐρύωψ.

ΕΥΡΩΤΑΣ, ᾶτος, ὁ, situs, mucor, caries.

Εὐρωστεῖν, bene, valeo, robustus sum.

Εὐρωστία, ας, ἡ, robur, firmitas, bona valetudo. Ab

Εὔρωστος, ος, ὁ ἡ, ὁν, robustus, validus, bene valens. Ex εὖ, & ῥώννυμι, roboro.

Εὐρώτας, Adv. robuste, valide, firmiter.

ΕΥΡΩΤΑΣ, ου, ὁ, Eurotas, fluvius Laconicæ; (2) veretrum in Ep. ap. Suid.

Εὐρωτιάω, ῶ, situ obsitus sum, putreo, marceo, εὐρωτιῶν, Part. carioius, foradus. Ab εὔρως.

ΕΥΣ, bonus; (2) strenuus.

Εὖσα, aor. 1. ind. act. verbi εὔω.

Εὖσα, part. præs. ind. act. Lac. & Æol. pro ὖσα, vel ὔσα, ab εἰμί.

Εὐσταθὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, bene tabulatus, Epith. navis. Ex εὖ, & ζανίδων, tabulo.

Εὐσαρκία, ας, ἡ, corpulentia. Ab

Εὔσαρκος, ος, ὁ ἡ, ον, bonam habens carnem, carnosus, corpulentus. Ex σάρξ. Hinc

Εὐσαρκότης, ητος, ἡ, nitido corpulentiæ & carnosum.

Εὐσαρκώσις, ἡ, corpulentia.

Εὐσέβεια, ας, ἡ, pietas, religio; (2) cura & tutela eorum, quibus eam debemus. Ab

Εὐσεβέω, ῶ, f. ήσω, præbe & religiose Deum colo, pius sum, pie ago adversus quemcunque, cui pietas debetur. Hinc (2) curo & tueor eos, quos debeo. Πρῶτον μὲν δὴ εὐσεβεῖ τὰ πρὸς τοὺς θεούς, Hocr. Ab eod.

Εὐσεβίως, Adv. pie, religiose. Ab εὐσεβὴς.

Εὐσέβημα, ατος, τὸ, pium factum, officium, pietatis. Ab εὐσεβέω.

Εὐσεβὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, pius, religiosus, qui pie colit Deum. Hinc τὸ εὐσεβὲς, ους, pietas. Ex σέβομαι.

Εὐσείδως, Adv. idem quod εὐσεβίως.

Εὐσείστος, ος, ὁ ἡ, ὁν, qui facile potest concuti; (2) terræ motibus obnoxius.

Εὐσελὴνος, ος, ὁ ἡ, ὁν, lucidus, lunæ fulgore illustris; (2) non illunis.

Εὐσελμος, ος, ὁ ἡ, ὁν, pulchra habens transtra. Ex σέλμα.

Εὐσεπὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, venerabilis. Ex σέβω.

Εὔσηπος, ος, ὁ ἡ, ὁν, bene significans; (2) insignis. Ex σῆμα.

Εὐσηπὸς, ος, ὁ ἡ, ὸν, qui facile putrescit, putredini obnoxius. Ex σήπω.

Εὐσηψία, ας, ἡ, putrescendi facultas.

Εὐσθένεια, ας, ἡ, vitium integritas, robur.

Εὐσθένεια, viribus polleo. Ἐκαστον εὐσθενεῖ ἐν τῇ οἰκείᾳ χώρᾳ, Aristot. Ab

Εὐσθενὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, viribus pollens, validus, admodum robustus. Ex σθένος.

Εὐσθενος, ον, idem

Εὐστία, bene habitus sum e cibo; (2) cibum appeto; (3) cibum alacriter sumo. Ab

Εὔστιτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, qui bono est stomacho. Ex σῖτος, cibus.

Εὐσκαβδάκιστος, ον, qui facile offendit. A σκανδαλίζω.

Εὐσκέπαστος, ον, bene tectus, atque munitus.

Εὔσκεπτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, idem; bonum tegumentum habens. A σκέπω.

Εὐσκαρθμος, ος, ὁ ἡ, ὁν, bene saltans, celer, velox, agilis.

Εὐσκελὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, bona habens crura.

Εὐσκίασστος, ον, &

Εὔσκιος, ος, ὁ ἡ, ὁν, vasis utensilibus bene instructus.

Εὐσκιάω, vasis utensilibus bene instruo. Οὕτω μὲν ἐσκιάσθην, Soph. Aj. 134.

Εὔσκιος, ος, ὁ ἡ, ὁν, umbrosus, opacus, gratas umbras habens, amœnus. Ex σκιά.

Εὐσκοπος, ος, ὁ ἡ, ὁν, qui scopum perite adsequitur; (2) providus; (3) opportunus.

Εὐσκώπτως, apte, perite.

Εὐσκωμμόνως, Adv. facete, false.

Εὐσκωμμοσύνη, ης, ἡ, facilitas in scommatis & dicteriis falsis jaciendis. Ab

Εὔσκωμμος, ος, ὁ ἡ, ὁν, facilis in dicteriis sive scommatibus dicendis. Ex σκῶμμα.

Εὐσμίλωστος, ος, ὁ ἡ, ὁν, scalpro bene politus, ex Hes. Ex εὖ, & σμίλη.

Εὐσθένεια, ας, ἡ, robur, virium potentia, Hes. & Suid. Ab

Εὔσσος, contr. εὔσος, ος, ὁ ἡ, ὁν, qui tuto servatur, incolumis, bene salvus, Hes.

Εὐσπειρὴς, ὲς, &

Εὔσπειρος, ος, ὁ ἡ, ὁν, pulchras spiras faciens, pulchre se in spiras colligens, in spiras bene convolutus. Ex σπεῖρα.

Εὐσπλαγχνία, ας, ἡ, animositas; (2) misericordia.

Εὐσπλαγχνίζομαι, facile misereor.

Εὔσπλαγχνος, ος, ὁ ἡ, ὁν, animosus; (2) misericors; (3) qui bona & valida viscera habet. Ex σπλάγχνα.

Εὔσπορος, ος, ὁ ἡ, ὁν, fœcundus seminis. Ex σπορὰ.

Εὐστάθεια, ας, ἡ, stabilitas, firmitas, constantia; (2) bona constitutio corporis.

Εὐστάθω, ῶ, f. ήσω, stabilis ac firmus sum, placidus ac tranquillus sum, quiesco. Εὐστάθει φίλτατος, Luc. Ab

Εὐστατὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, stabilis, firmus, constans; (2) Epith. morbi constantis, ejusdemque moderati. Hinc τὸ εὐστατὲς, ὲος, bona constitutio. Ex εὖ, & ἵστημι.

Εὐστάθια, ας, ἡ, idem quod εὐστάθεια.

Εὐστάθμως, exacte, ad amussim.

Εὐστάθως, Adv. constanter, firmiter, tuto.

Εὐστολὴς, ὲος, ὁ ἡ, ὲς, bene instructus, decentet ornatus; (2) succinctus & paratus; (3) leviter armatus, ideoque expeditus. A στέλλω.

Εὐστόλως, Adv. decenti cultu & ornatu, compositè.

Εὐστοχία, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, perspicacitas, solertia conjectandi. Ab

Εὔστοχος, ος, ὁ ἡ, ὁν, felix in jaculando, peritus jaculandi; (2) recta ad scopum tendens, directus; (3) solers, ingeniosus, perspicax, acutus. Ab στοχάζομαι.

Εὐστόχως, Adv. dextre, apte, solerter, accommodate.

Εὐσφὰ, vel ἐὐσφα, ας, ἡ, fossa, in qua sues mactabantur; (2) spica hordei tosta. Ab εὔω, vel εὐω, uro.

Εὐστρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, qui facile torquetur, vel flectitur. Ex στρέφω.

Εὐστρατηγία, bene impero exercitui.

Εὔστροφος, ος, ὁ ἡ, ὁν, versatilis, agilis; (2) navus, strenuus. Ex στρέφω.

Εὔστρωτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, idem & ex iisd.

Εὐσφὴς, ὲος, ὁ ἡ, ὲς, pulchre tortus; (2) flexilis. Ex iisd.

Εὐσφυγμίζω, in rotunditatem congluo.

Εὐσφράλιξ, ιγος, ὁ ἡ, ὶξ, calamistratus, Epith. comæ.

Εὐσφρία, ας, ἡ, q. d. versatilitas; (2) versutia, versatile ingenium. Ab

Εὔσφορος, ος, ὁ ἡ, ὁν, tortilis; (2) agilis; (3) pulchre tortus. Ex σφέω.

Εὐσφόρως, apte, perite.

Εὔσφυλος, ος, ὁ ἡ, ὁν, columnas justis intervallis distributas habens, idoque columnarum specie decorus.

Εὐσύμπτωτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, bene celatus, Aret.

Εὐσύλητος, ος, prædantibus, spoliantibus expositus. A συλάω.

Εὐσύλληπτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, qui facile concipit; (2) facilis captu; (3) comprehensibilis. Ex συλλαμβάνω.

Εὐσυλλογιστος, ος, ὁ ἡ, ὁν, qui facile colligi potest. Ex συλλογίζομαι.

Εὐσυμβίβαστος, ον, facile conciliandus, conjungendus, congruens.

Εὐσύμβλητος, ος, ὁ ἡ, ὁν, qui per conjecturas facile cognosci potest. Ex συμβάλλω.

Εὐσύμβολος, ος, ὁ ἡ, ὁν, facilis in pactis, facilis

cilis in conjunctio, cum quo facile quisque animus; (2) ilem, facilis & comis in conjunctionibus aditu; (3) fausti ominis, fausti signi; (3) facile aliquid conjiciens, bonus conjector. Ex σύμβολον.

Ευσυμβουλος, ος, ον, ὁ, ἡ, facile circumducitur quo quis vult, obsequiosus, morigerus, facile adsentiens. Ex σύμβουλος.

Ευσυμπηκτος, ος, ον, ὁ, ἡ, facile coalescens, qui facile coagmentari potest Ex συμπήγνυμι

Ευσυναγωγος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui facile congregari potest, (2) in quem facile aliquis conjurari potest Ex συναγω

Ευσυναλλακτος, ος, ον, ὁ, ἡ, idem quod ευσυμβολος Ex συναλλαττω

Ευσυναλλαξια, ας, ἡ, mitis, placida

Ευσυνηρμοστος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui facile aptari & adjungi potest. Ex συναρμοζω.

Ευσυναρπαστος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui facile abripi potest A συναρπαζω

Ευσυνεκφορος, ος, ον, ut facile corripi possit

Ευσυνειδησια, ας, ἡ, conscientia recti

Ευσυνειδητος, ος, ον, ὁ, ἡ, bene sibi conscius. Ex συνειδεναι

Ευσυνειδητως, cum scientia recte facti

Ευσωφροσυνη, ης, ἡ, bona sanitas, prudentia in judicando Ex σωφροσυνη

Ευσωφρων, ονος, ὁ, ἡ, intellectu facilis, (2) prudens, perspicax sagax Ex σωφρων

Ευσυνθεσια, ας, ἡ, facilitas in paciscendo, fides in pactis servandis

Ευσυνθετος, ος, ον, ὁ, ἡ, bene compositus sum, (2) fœderibus ineundi facilem me præbeo, (3) fœdera & pacta servo Ab

Ευσυνθετος, ος, ον, ὁ, ἡ, apte compositus, (2) aptus ad compositionem

Ευσυνθετως, apte, congrue

Ευσυνοπτος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui facile conspici potest, conspicuus, manifestus, intellectu facilis.

Ευσυνοπτως, perspicue, clare

Ευσυντακτος, ος, ον, bene compositus, aptus, congruus Ab συντασσω.

Ευσυντακτως, apte, congrue.

Ευσυφηκτος, ος, ον, ὁ, ἡ, facile vel recte pulsans, Aret Ex σφυζω

Ευσφυρος, ος, ον, ὁ, ἡ, elegantes habens pedes, de femina pulcra

Ευσχετος, ος, ον, qui bene retineri, excipi potest Ab ἐχω

Ευσχημολογια, honeste & scite loquor Ex ευσχημος, & λεγω

Ευσχημονεω, honeste me gero, contineo, (2) de hominibus, & rebus honestis, visu, auditu, &c

Ευσχημονως, Adv decore, decenter.

Ευσχημος, ος, ον, ὁ, ἡ, honestus, speciosus Ex σχημα

Ευσχημοσυνη, ης, ἡ, decor, specositas, honestia Al

Ευσχημων, ονος, ὁ, ἡ, decens, spectabilis, honestatis, (2) modestiæ studens, & legibus obtemperans Ex σχημα

Ευσχημως, Adv honeste, composite.

Ευσχιδνος, ος, ον, ὁ, ἡ, bene fissus aut scissus Ex σχιζω

Ευσχιστος, ος, ον, ὁ, ἡ, fissili, qui facile findi aut scindi potest. Ex id

Ευσχολεω, ω, ἡσω, vaco, otio abundo.

Ευσχολια, ας, ἡ, abundantia otii

Ευσχολος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui abundat otio. Ex σχολη, otium

Ευσωματια, sum corpore pulchro & bene constituto Ευσωματεῖ μὲν ἡ σφυρα, Arist Nub 799

Ευσωματος, ος, ον, bona corporis constitutio Ab

Ευσωμετρητος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui corpore bene constituto est, corpulentus, corpore robusto. Ex σωμα

Ευσωμος, ος, ον, ὁ, ἡ, idem

Ευσωστρος, ος, ον, ὁ, ἡ, habens bonas curvaturas rotæ Ex σωτηρ

Ευταξια, ordinem servo, (2) facio quæ debeo, modestiæ parco, salvo tribuendo quæ debeo; (3) captus mens Ab

Ευταικτος, ος, ον, ὁ, ἡ, ordinatus, dispositus; (2) ordinem servans, certa ordine procedens. Hinc τὸ εὐταικτον, ου, disciplina, modestia Ex ταττω

Ευταικτως, Adv. ordinate, (2) æqualiter, composite

Ευτακμαιδητος, ος, ον, ὁ, ἡ, bene reconditus, (2) bene adtritus stratus, cum ic parce & modice aliqua re utimur, nec totam simul profunditus, unde (3) moderatus, mediocris, facilis, pubblis Ex τακμαιδω

Ευταξια, ας, ἡ, ordo, modestia Ex ταττω

Ευταραικτος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui facile perturbatur. Ex ταραττω

ΕΥΤΕ, Adverb aliquando, (2) quando, quum, ubi, (3) quoad, (4) quandoquidem; (5) sicut, velut, ceu

Ευτειχης, ους, ὁ, ἡ, bene munitus. Ex τειχος.

Ευτειχος, idem

Ευτεκμαρτος, ος, ὁ, ἡ, conjectu facilis. Ex τεκμαιρομαι

Ευτεκνια, ας, ἡ, felix prole.

Ευτεκνος, ος, ον, ὁ, ἡ, bonis liberis & multis Ab

Ευτελης, ους, ὁ, ἡ, felix sobole, (2) sumptuosus

Ευτελια, ας, ἡ, parvus sumptus, frugalitas, parsimonia, (2) vilitas, humilitas Ab

Ευτελης, ους, ὁ, ἡ, non magnam impensam requirens, tenuis, frugalis qui parvos sumptus facit, (2) vilis, frivolus Ex τελος sumptus Hinc

Ευτελιζω, f. ισω, flocci facio, vili pendo, contemno aliquid, tanquam ευτελης Ευτελιζειν τους Θεους, Luc

Ευτελισμος, ου, ὁ, extenuatio rei, contemptus

Ευτελως, Adv parvo sumptu, frugaliter, tenuiter Ab eod

Ευτερπη, ης, ἡ, Euterpe, una Musarum. Ex εὖ & τερπω, delecto

Ευτερπης, ους, ὁ, ἡ, aptus ad delectandum, vi delectandi præditus, amœnus

Ευτεχνια, ας, ἡ, peritia, doctrina, eruditio, (2) artificium quodvis Ex

Ευτεχνος, ος, ον, ὁ, ἡ, artificiosus, artis peritus Ex τεχνη

Ευτεχνως, Adv artificio

Ευτμητος, ος, ον, ὁ, ἡ, bene sectus & paratus Ex τεμνω.

Ευτοκια, facile, sæpe pario.

Ευτοκια, ας, ἡ, fœcunditas, (2) facilis partus Ab

Ευτοκος, ος, ον, ὁ, ἡ, fœcundus, (2) facile pariens ευτοκως τικτει bene, feliciter genitus, pulcra proles Ex τικτω

Ευτολμια, audeo

Ευτολμια, ας, ἡ, audacia, confidentia, animositas, animi præsentia Ab

Ευτολμος, ος, ον, ὁ, ἡ, vax confidens, animosus, intrepidus Ex τολμαω

Ευτολμως, Adv audacter, animose, intrepide

Ευτομος, ος, ον, ὁ, ἡ, sectu facilis, (2) bene seu pulchre sectus Ex τεμνω

Ευτονια, validus sum, (2) vires recipio.

Ευτονια, ας, ἡ, firmitas, vis in extendendo, nitendo Ab

Ευτονος, ος, ον, ὁ, ἡ, validus, firmus Ex τεινω

Ευτονως, Adv acriter, magna contentione

Ευτοξια, ας, ἡ, dexteritas & peritia jaculandi. Ab

Ευτοξος, ος, ον, ὁ, ἡ, bonum arcum habens Ex τοξον.

Ευτορνος, ος, ον, ὁ, ἡ, tornatu facilis, (2) pulchrè tornatus.

Ευτριπως, facile, elegantèr.

Ευτρεπιζω, ος, ον, ὁ, ἡ, qui multum laute excipit, (2) quod sit ad mensam laute instructam, (3) qui bene instructa mensa utitur

Ευτραπελιζομαι, lepide jocor

Ευτραπελια, ας, ἡ, urbanitas, comitas; (2) scurrilitas. Ab

Ευτραπελιζω, fut. ισω, festive jocor, facetiose loquor. Ab

Ευτραπελος, ος, ὁ, ἡ, qui sua verba, facta vertere potest, urbanus, facetus, lepidus, jocosus; (2) scurrilis, inepte. Ex τρεπω

Ευτραπελως, facete, lepide; (2) scurriliter.

Ευτρεφεια, ας, ἡ, nutrimentis abundo Ex τρεφω

Ευτροφος, ος, ον, ὁ, ἡ, bene nutritus, saginatus pinguis. Ab eod.

Ευτρεφτος, ος, ον, idem

Ευτριπης, ους, ὁ, ἡ, bene paratus. Hinc

Ευτριπιζω, apparo, instruo Hinc

Ευτριπισμος, ου, ὁ, apparatus, apparatio.

Ευτριπτης, ου, ὁ, curator rei apparandæ.

Ευτριπτος, ος, ον, ὁ, ἡ, verti facilis, mutabilis Ex τρεπω

Ευτροφος, ους, ὁ, ἡ, v. ευτροφος.

Ευτρητος, ος, ον, ὁ, ἡ, bene perforatus, literis Ex τιτρωω

Ευτριαινα, ης, ἡ, tridentem gerens Epith. Neptuni.

Ευτριβης, ους, ὁ, ἡ, bene tritus. Ex τριβω.

Ευτριπτος, ος, ον, ὁ, ἡ, tritu facilis, friabilis.

Ευτριχος, ος, ον, ὁ, ἡ, bene comatus, bene capillatus Ex θριξ.

Ευτροπια, ας, ἡ, morum probitas, morum elegantia Ab

Ευτροπος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui probatis est moribus, bene moratus

Ευτροπως, morate

Ευτρωτος, ος, ον, bonam carinam habens navis

Ευτρωφαω, ῶ, fut. ησω, bene alor, copiosum nutrimentum accipio

Ευτροφια, ας, ἡ, bona nutritio, alimenti copia, (2) habitus vegetior Ab

Ευτροφος, ος, ον, ὁ, ἡ, bene nutritus; (2) pinguis, plenus, (3) ad part ευτροφος, corpore nutriens Ex τρεφω

Ευτροχαλος, ος, ον, ὁ, ἡ, rotundus, (2) planus Ab

Ευτροχος, ος, ον, ὁ, ἡ, bene currens, volubilis, aptus Ex τρεχω

Ευτυγητος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui facile demulcetur, decipitur, vincitur Ex τρυχαω.

Ευτυκος, ος, ον, bene paratus, ornatus, facilis.

Ευτυκως, affabre facile

Ευτυκτος, ος, ον, ὁ, ἡ, idem Ex τευχω

Ευτυχειν præsentia act pro ευτυχεῖσθαι, ab

Ευτυχιζω, ῶ, fut. ισω, fum felix, secunda fortuna utor, (2) feliciter obtineo, adquiro Ευτυχιζειν τοῖς πολεμιοις, Plut. Ab ευτυχης

Ευτυχικα, perf ind act

Ευτυχιτε, Imp pro ευτυχεῖτε, felicitet.

Ευτυχημα ατος, τὸ, felicitas.

Ευτυχης, ους, ος, ον, ὁ, ἡ, secunda fortuna utens, & totum comprehendens, felix. Hinc τὸ ευτυχες, idem quod ευτυχια A τυχη.

Ευτυχια, ας, ἡ, secunda fortuna, felicitas.

Ευτυχησαις, Imperat act. Æol pro ευτυχησας ὁ τυχιε

Ευτυχησατε, Imperat. act. prosperè.

Ευτυχος, ος, ον, prospero vitæ statu fruens, vitreus.

Ευυδρος, ος, ον, aqua abundans. Ex ὑδωρ.

Ευφημος, ος, ον, ὁ, ἡ, de grave, celebratissimus.

Ευφημια, ης, ἡ, celebritas.

Ευφορβλητος, ος, ον, superatu facilis, superabilis. Ex ὑπερβαλλω

Ευφορατος, ος, ον, superabilis, qui facile superatur

Ευφορος, ος, ον, facile & facilitate dominans.

Ευφορτος, ος, ον, tolerabilis.

Ευφραντος, ος, ον, bene & eleganter textus.

Ευφρης, ους, ὁ, ἡ, idem Ab ευω

Ευφραμιαν, acc. sing D pro ευφημιαν.

Ευφραμος Dor pro ευφημος

Ευφανης, ους, ὁ, ἡ, bene clarus, pellucidus, Nonnus Ex φαινω

Ευφυτατος, ος, ον, ὁ, ἡ, qu bene & facile captivos es; (2) q sbi omnia secundum verum prime fingit Ex φυτευω.

Ευφυτευτος Dor pro ευφυτος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui bene & facile adhæsceat ob teram habens

Ευφαρμακος, ος, ον, ὁ, ἡ, medicamentis commodus, seu utilis Ex φαρμακον.

Ευσχήμων, ον, ὁ ἡ ἡ, pulchrum splendorem habens, valde splendidus. Ex ῥέω.

Ευφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo; (2) gratulor, bene ominor; (3) faveo lingua, bona verba dico; (4) verbis abstineo ut ominemur melius ominabimur; bona verba quæso; desine male loqui; sile; εὐφημεῖτε, favete linguis. Ἐν κακοῖσι δ' οὐδὲν βούλομαι εὐφημεῖν σέθεν, Eur. Hec. 650. Ab εὔφημος.

Ευφημήσω, a. 1. ind. act.

Ευφημία, ας, ἡ, bona fama; laus, favor; (2) honorifica appellatio; (3) bonum omen; (4) faustæ acclamationes.

Ευφημίζω, f. ίσω, faustis acclamationibus prosequor. Ab eod. Hinc

Ευφημισμός, ὁ, bonæ omnis captatio; (2) euphemismus, figura rhetorica, qua res ingrato nomine notatur effertur.

Ευφημος, ος, ὁ ἡ ὁ, honorificus; (2) pius, religiosus; (3) propria, bene, suaviter dictus, sed de verbis; bene, honeste, jucunde aures afficiens (opp. βλάσφημος); (4) bonum omen faciens, habens, bene ominatus.

Ευφήμως, Adv. honesto nomine; (2) per Euphemismum; (3) bona verba dicendo, bene precando; (4) religiose.

Ευφημωσύνη, ἡ, idem quod εὐφημία.

Ευφθαρτος, ος, ὁ ἡ ὁ, facile corruptibilis. Ex φθείρω.

Ευφθογγία, bene sono, suaviter cano. Ab

Ευφθογγος, ος, ὁ ἡ ὁ, bene sonans, suavem edens sonum.

Ευφιλής, ὲς, gratus, jucundus alicui.

Ευφιλιπτος, & Ion. εὐφίλητος.

Ευφιλόπαις, ὁ ἡ ὁ, indulgens in liberos.

Ευφιλοτίμητος, ον, ambitiosus, laudis cupidus, magnificus.

Ευφλεκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, adstringens, vim adstringendi habens, obturandi vel obstruendi vi pollens.

Ευφλαστος, ον, fragilis. A φλάω.

Ευφλεκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inflammatu facilis. Ex φλέγω.

Ευφορβία, ας, ἡ, pastus seu alimenti copia. Ex εὐφορβέω.

Ευφορβιον, ὁ, τὸ, nomen arboris. Ex iisd.

Ευφορος, fertilis, uberes fructus profero. Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφορησάντος ἡ χώρα, Luc. 12, 16. Ab εὔφορος.

Ευφορητος, ος, ὁ ἡ ὁ, portatu seu toleratu facilis, tolerabilis. Ab φέρω. Unde

Ευφορία, ας, ἡ, portandi facultas; (2) feracitas, fertilitas, abundantia, uberitas.

Ευφορμιγξ, γγος, ὁ ἡ ὁ, pulchrum citharam habens; (2) Subst. ὁ, pulchra cithara.

Ευφορος, ος, ὁ ἡ ὁ, portatu facilis; (2) qui facile fert, fertilis, ferax, fœcundus; (3) agilis, expeditus. Ex φέρω.

Ευφορως, ita, ut facile portetur vel toleretur; (2) leviter, facile, aquo animo.

Ευφραδέσι, dat. plur. Ion. & Poet. pro εὐφραδέσιν, ab

Ευφραδης, ὁ ἡ ὁ, clarus, manifestus; (2) bene dicendi, disertus. Ex φράζω.

Ευφραδῶς, Adv. eleganter, prudenter, (2) decenter, ornate.

Ευφραίνω, f. ανῶ, exhilaro, lætor. Καλέσας γ' ἰοὺ τοιαῦτ' ἐφ' ἡδονῇ φίλους εὐφραίνεται βίον, Soph. Oed. Col. 1348. Ἡμεῖς ἴσμεν καὶ τὸν ἀνδρὸς ἐξεπιστάμεθα εὐφραίνοντα βίον, Xenoph. Mem. 581. Πεπαυμένον μάχης τε καὶ πολέμου καὶ ἡσυχῇ διάγοντα, Xen. Ages. 236. Ex ερω.

Ευφραινω, a. sing. 1. 1. ind. med. Ion. pro εὐφραίνομαι.

Ευφραινω, fut. 1. ind. act. Ion. pro εὐφρανῶ.

Ευφραίνω, a. 2. ind. pass.

Ευφραινω, 2. sing. a. 1. imperat. pass.

Ευφρανθεις, ὲς, exhilaratus, gen. absolutus.

Ευφρανθησομαι, ὁν, exhilarans.

Ευφροσυνη, ης, ἡ, lætitia, gaudium honestum. Ab εὔφρων.

Ευφρων, ον, ὁ ἡ ὁ, pulchrum sapiens, (2) pronunciatu facilis; (3) bene potus, potabilis, certus. Ex φρήν.

Ευφρων, ονος, ὁ, ἡ, ocean. sing. ab εὔφρων.

Ευφρωσιν, bene sapio; (2) bene cupio. Ἐν Ἰλιάδι Ὁμήρου εὐφρωσύνη δ' ἐπιμίμνει, Il. 2, 78. Ab εὔφρων.

Ευφρωσυνη, ης, ἡ, nox. Ab εὔφρων, quia nox aptissima ad inventionem & considerationem rerum.

Ευφρωσυνως, prudenter; (2) benevole.

Ευφροσυνη, ης, ἡ, lætitia, hilaritas, animi voluptas. Ab εὔφρων.

Ευφροσυνος, ος, ὁ ἡ ὁ, lætitiam adferens; (2) hilaris, lætus. Ab eod.

Ευφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, cui mens integra est; (2) hilaris, lætus; (3) lætitiam adferens, exhilarans. Ex φρήν.

Ευφυΐα, ας, ἡ, fingæ facilitas seu commoditas. Ex φύω.

Ευφυής, ὲς, ὁ ἡ ὲς, bene se habens, ut arbor, &c.; (2) habilis & aptus ad aliquid natura; (3) ingeniosus; (4) bene a natura constitutus & factus; (5) facetus, jocosus, dicax. A φύω.

Ευφυΐα, ας, ἡ, bona indoles, ingenii dexteritas. Ab εὐφυής.

Ευφύλακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, custoditu seu servatu facilis; (2) bene custoditus; (3) a quo facile caveri potest. Ex φυλάσσω.

Ευφυλλος, ος, ὁ ἡ ὁ, densus foliis, umbrosus.

Ευευεντος, ον, qui spiritu facile dissipatur. A φυσάω.

Ευφυῶς, Adv. ingeniose; (2) ut decet bona indole præditum; (3) percommode.

Ευφωνία, ας, ἡ, bona vox, vox canora, vocalitas; (2) suavis pronunciatio. Ab

Ευφωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, bene sonans, vocalis, canorus. Ex φωνή.

Ευφώνως, Adv. bona voce; (2) suavi pronunciatione.

Ευχάλαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, deprehensu facilis Ex χαλάω.

Ευχαίτης, ης, ὁ, bene seu pulchre jubatus; bene comtus.

Ευχαλκος, ος, ὁ ἡ ὁ, bonum æs habens, ex pulchro ære factus.

Ευχαλκος, ον, idem.

Ευχαριζομαι, honeste, lepide, acute jocor.

Ευχαρις, ιτος, ὁ ἡ ὁ, gratiosus, gratus, jucundus, facetus, cui gratia inest.

Ευχαριτόω, ῶ, f. ώσω, gratum me præbeo, gratiam ago. Εὐχαριστῶ χάριν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, 2 Thess. 1, 3. Ab εὐχάριτος. Hinc

Ευχαριστήριος, ος, ἡ, ὁν, gratiarum actio; (2) sacra Cœna.

Ευχαριστήριος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad gratiarum actionem pertinens, ut hymnus, quo gratiæ aguntur.

Ευχαριστησας, a. 1. part. act. v. εὐχαριστέω.

Ευχάριστία, ας, ἡ, grata beneficiorum commemoratio, gratus animi significatio, gratiarum actio; (2) mysterium sacræ Cœnæ, quia pars ejus gratiarum actio cum beneficiorum per Christum partorum commemoratione conjuncta. Ab

Ευχάριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, gratus, beneficii memor; (2) gratiosus, accessu, amabilis. Ex χάρις.

Ευχαρίτως, Adv. animo grato; (2) placide, gratiose; (3) bene, fortunate.

Ευχαυ, ε, Ion. precat. conj. med. Ion. pro ῃ, ab εὔχομαι.

Ευχειλος, ος, ὁ ἡ ὁ, labiosus, pulchra seu magna labia habens.

Ευχειμερος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad hiemem accommodatus; (2) hiemi frigori exercitus; (3) frigoris bene patiens. Ex χειμών.

Ευχειρ, ρος, ὁ ἡ ὁ, cui manus sunt habiles, manu fortis, strenuus.

Ευχειρια, ας, ἡ, manuum dexteritas seu agilitas; (2) artificium. Ab εὔχειρ.

Ευχειρις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, idem quod εὔχειρ.

Ευχειρωτης, ητος, ὁ ἡ ὁ, cui facultatem potestatem manuum & manipulorum facile. Ex χείρ.

Ευχερεια, ας, ἡ, facilitas; (2) copia; (3) proclivitas. Ab

Ευχερης, ους, ὁ ἡ ους, manibus tractabilis, facilis; (2) levis; (3) proclivis. Ex χείρ.

Ευχερως, Adv. facile; (2) leviter; εὐχερέστερον, facilius; εὐχερέστατα, facillime.

Ευχεσθω, 3. sing. præs. imper. med. verbi εὔχομαι.

Ευχετάασθε, præs. Ion. med. Poet. pro εὐχεσθε, ab

Ευχετάομαι, ῶμαι, precor; supplico; (2) glorior; facto me, Poet. εὐχετόωμαι pro εὐχετῶμαι, εὐχετάομαι, 3. plur. med. εὐχετόωντο, imperf. pro εὐχετώμην, εὐχετόμην. Μιμνὰ' εὐχετόωντο ἕκαστος, Il. 8, 347. Ab εὔχομαι

Ευχετοωμην, præs. opt. med. Poet. pro εὐχετώμην.

Ευχέτης, ης, ὁ, supplex, vota faciens.

Ευχή, ῆς, ἡ, oratio, precatio, votum.

Ευχήλατον, ου, optabilis.

Εὔχθαι, 3. sing. perf. imper. pass. v. εὔχομαι.

Εὔχλοος, ὁ ἡ ὁ, abundans pabulo & alimonia; (2) bene nutriens; (3) succulentus, corpulentus.

Εὔχλοος, contr. εὔχλους, ους, ὁ ἡ ὁ, bene virens, pulchre virescens. Ex χλόη.

Εὐχλωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, pulchre viridans; (2) viridis.

Εὐχολόγιον, ου, τὸ, libellus, in quo preces continentur. Ex εὐχὴ, & λέγω.

ΕΥΧΟΜΑΙ, f. εὔξομαι, precor; opto; voveo; (2) glorior; jacto me; (3) profiteor, dico. Ἕτεροι γάρ εἰσιν, εἶναι εὔχονται θεοί, Acad. Ran. 1002. Εὐξάμενοι ἑαυτοὺς ἀναπλάττειν τὰ χείρω, id. Av. 630.

Εὔχορδος, ος, ὁ ἡ ὁ, pulchras habens chordas, suaviter sonans. Ex χορδή.

Εὔχορτος, ὁ ἡ ὁ, fœno seu gramine abundans

Εὔχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus; (2) gloriatio, jactatio. Ab εὔχομαι.

Εὐχρηματία, opulentus fœni, divitis abundo.

Ευχρηματία, ας, ἡ, opulentia. Ab

Ευχρήματος, ος, ὁ ἡ ὁ, pecuniosus, pecunia bene instructus. Ex χρήματα.

Ευχρημοσύνη, idem quod εὐχρηματία.

Ευχρηστέω, ῶ, f. ήσω, facilem seu commodum usum præbeo, utilis sum; εὐχρηστήσω, commodis affector, seu beneficio. Ab εὔχρηστος. Hinc

Ευχρήστημα, ατος, τὸ, commodum.

Ευχρήστια, ας, ἡ, utendi facilitas, usus commodus, commoditas; (2) utilitas. Ab

Ευχρηστος, ος, ὁ ἡ ὁ, commodus; utilis. Ex χράομαι.

Ευχρηστως, commode, utiliter, liberaliter.

Ευχρόαστος, ον, bene coloratus, nitidus, Epith. bene valentium. A χρόα.

Ευχροεω, ῶ, f. ήσω, bono sum colore, colore sum hilari, vel jucundo, (2) bona sum corporis habitudine. Ab εὐχρώς.

Ευχροης, ους, ὁ ἡ ους, idem quod εὔχροος.

Εὐχρόια, ας, ἡ, pulcher color. Ab εὔχροος.

Εὐχρόος, contr. εὐχρους, ους, ὁ ἡ ους, bono præditus colore, bene coloratus. Ex χρόα.

Εὔχροος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ab ged.

Ευχυμος, ον, succo abundans, aurum ferens, Epith. Pactoli.

Ευχυλία, ας, ἡ, bonitas succi; (2) bonus sapor. Ab

Εὔχυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, bono succo prædius, sapidus; (2) succo abundans.

Ευχυμία, ας, ἡ, bonus succus, bonus sapor, saporis gratia. Ex χυμός.

Ευχυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui boni succi est, sapidus. Ex id.

Εὔχυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, facili fusu. Ἔγχυτοι δ' ἀλλήλοισιν ἐγίγνοντο, Arat. Ex

Ευχωλη, ης, ἡ, votum; (2) precatio; (3) votio; (4) gloriatio; (5) gloria. Ab εὔχομαι.

Ευχωλιμαιος, αία, αῖον, solidarius, devotus; (2) optabilis. Ab εὐχωλή.

Ευχωμαι,

Εὐχάλινος, ον, qui facile munitur aggere, potest. Ex χαλίω.

Εὐχαλίνωτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, tractabilis. Ex χαλινόω.

Εὐψυκτος, ὁ ἡ, ὸ, refrigerabilis. Ex ψύχω.

Εὐψυχέω, ῶ, f. ήσω, fatti magnoque fam animo, confido, bono sum animo. Ἵνα καὶ ὦ εὐψυχῶ, Phil. 2, 19. Ab εὔψυχος.

Εὔψυχος, ος, ον ἡ, ὁ, incundo & salubri expositus frigori; (2) frigidus. Ex ψύχω.

Εὐψυχία, ας, ἡ, animi præstantia & fortitudo, magnanimitas, æquanimitas. Ab

Εὔψυχος, ος, ον ἡ, qui generosi & alacri est animo, animosus, magnanimus; (2) lætus, (3) æquo animo, mitti præditus; (4) audax. Ex ψυχὴ.

Εὐψύχως, *Adv.* animose, animo magno fortique, æquo animo.

Ε Υ Ω, vel εὔω, uro, ustulo. Ἦτ' ἀνδρα κ' ἰθυμόν περ ὀντα, Εὖ ἐστρε δαλὸς, Hes. Εργ. 703.

Ε Υ̓ Ω, acc. f. pro εὐάδα, ab

Εὐώδης, ἐσ, ὁ ἡ ὸ, bene olens, fragrans. Ab ὄζω.

Εὐωδία, ας, ἡ, odor, fragrantia, suavitas odoris. Ab εὐώδης. Hinc

Εὐωδιάζω, f. άσω, boni odoris sum, bene oleo, odoratum reddo, odorem spargo.

Εὐώδιν, ινος, ἡ, partu felix. Nonnus, εὐώδινος Ἀλκμήνης, fœcundi Iovis.

Εὐώλενος, ος, ὁ ἡ ὸ, pulchris habens ulnas.

Εὐώμιος, ος, ὁ ἡ ὸ, æquabilis.

Εὐώνητος, ος, ὁ ἡ ὸ, qui salubris pretii est.

Εὐωνία, ας, ἡ, salubre pretium; (2) vilitas pretium.

Εὐωνίζω, f. ίσω, vilem facio, contemtum habeo. Ab

Εὐωνος, ος, ὁ ἡ ὸ, parabilis, qui parvo pretio emi potest. Ab εὖ ὠνέομαι.

Εὐώνυμος, ος, ὁ ἡ ὸ, faufti nominis; (2) clarus, celebrandus; (3) sinister, lævus, quoniam læva olim felicia habebantur.

Εὐώνως, *Adv.* bono seu parvo pretio.

Εὐώπης, ὁ ἡ, qui pulchros habet oculos, pulcher de viro. Voc. εὐῶπα. Ab ὤψ.

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quæ pulchros habet oculos, pulchra. Ab εὐωπης.

Εὐωπὸς, ὁ ἡ, ὸν, qui bene cernit; (2) idem quod εὐώπης.

Εὐωρεῖν, leviter curare; negligere, Hes.

Εὐωρία, ας, ἡ, levis cura; negligentia, Hes. Sund. Ab ὥρα.

Εὐωρος, ος, ὁ ἡ ὸ, bene curans; (2) male confoditus, neglectus; (3) qui non curat, negligens, Sund. Hes. Ab ὥρα.

Εὐώρτος, ος, ον, bene cultus, laqueatus, pulcher, de ædibus. Ab ὄροφος.

Εὐωχέω, convivio accipio; (2) faturo, fatio; (3) oblecto; (4) pasco; εὐωχοῦμαι, convivor; epulor. Δοκεῖ μοί Ζε εὐωχήσειν κεκλῆν, χόλον, Theophr. ἀπόλογος. Εὐωχεῖ τοὺς ἑπομένους, Herodot. Ab

ΕΥΩΧΙΑ, ας, ἡ, convivium, epulum, dapes.

Εὐωχητικὸς, ὴ, ὸν, epulatorius. Ἀ πρεσ.

Εὐώχης, ους, ὁ ἡ, pulchros habens oculos; (2) qui pulchro est adspectu, seu vultu.

Εφ, 3. f. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἑῶ, a ἑάνυμι.

Ἐφαβόλιν, a. 1. ind. pass. *Poët.* pro ἐφάβην, a φέβομαι.

Ἐφαγλείαν, acc. f. *Dor.* pro ἐφλείαν.

Ἔφαγον, contr. a. 2. ind. act. verbi φάγω.

Ἔφαγον, 2. f. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐφάνην, a φαίνω.

Ἔφαιον, 3. plur. imperf. ind. act.

Ἐφαίρεμαι, ούμαι, post eligo, aliquid eligo; (2) substituo in locum electi. Ἐξ ὧν μετ' αὐτῶν Ἐφαιρεῖτο ἑφρμῆν. Thuc.

Ἐφάλιος, ος, ὁ καὶ ἡ, ad mare natus, maritimus, marinus; (2) qui est super mare. Ex ἐπὶ, & ἅλς, *mare*.

Ἐφάλλομαι, insilio; irruo, a. 1. ἐφαλόμην, part. ἐφαλόμενος, qui insiluit. Apud poëtas ἐφαλλόμενος, pro ἐπαλλόμενος, insiliens, irruens. Ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος, Act. 19, 16.

Ἐφαλμὰς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, mulla conditus.

Ἐφαλτὸς, ὴ, ὸν, videri potest *ἐφάλλω*.

Ἐφάλτης, ου, ὁ, insultus. Ab ἐφάλλομαι.

Ἐφαλτο, primi, part. ind. act. *Dor.* pro ἐφάμενοι, ex ἐφάνδανω, ab ἐφαλόω.

Ἐφαμαρτάνω, pecco.

Ἐφαμαρτὸς, ὁ, peccatus, obnoxius.

Ἔφαμεν, a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἔφημεν, a φημί.

Ἔφαμι, 1. pl. imperf. ind. act.

Ἐφάμην, a. 2. ind. med.

Ἐφάμιλλος, ος, ὁ ἡ ὸ, similis, par, æqualis; (2) æmulus, æmulator. Ab ἅμιλλα.

Ἐφαμίλλως, cum æmulatione, studiose.

Ἐφαμμα, ατος, τὸ, amictus, indumentum.

Ἔφαμμος, ου, ὁ ἡ ὸ, arenosus.

Ἔφαν, 3. plur. imperf. ind. act. *Boot.* pro ἔφασαν, a φημί.

Ἐφανδάνω, complaceo, gratus sum.

Ἔφανε, 3. f. aor. 2. ind. act. v. φαίνω.

Ἐφανθάνω, 3. f. a. 1. ind. pass. v. φανθάνω.

Ἔφανθε, 2. pl. ind. pass. a. φαίνω.

Ἐφανὸς, ὁ, sing. 2, ejusd.

Ἐφάνθην, φάνθημι, 3. sing. & 1. ind. pass.

Ἐφανίσθησαν, 3. pl. ἐφανίσθην, ind. pass. v. φανίζω.

Ἐφανος, ὁ, ἡ, ferax.

Ἐφαπλόω, impono, circumdo.

Ἐφάπλωμα, ατος, τὸ, integumentum, cultus, cilicia. Ex ἐπὶ, & ἁπλόω.

Ἐφαπτὶς, ίδος, ἡ, tegumen, palliamentum. Ab ἐφάπτω.

Ἐφάπτομαι, attingo; allĭgor; impendeo. Καὶ σαρκὸς μὴ ἐπ' ἐμοὶ κεφαλὴ ἐφάψατο, Arist. ph. Plut. 727. Ἐκείνης ἐφάψαι σαυτῆς ὅε σ' ἐφάπτω, Soph. Ai. 1191.

Ἐφάπτω, f. ψω, illĭgo, illĭgo; (2) accendo.

Ἐφάπτωρ, ορος, ὁ, captor, qui captis pignoribus aliquem coërcet.

Ἐφαρμογὴ, ἡ, commissura, convenientia. Ab

Ἐφαρμόζω, fut. όσω, accommodo, apto, concinno; (2) congruo, convenio, quadro. Ἀνὴρ Ζεὺς φιλότῃ τ' ἐφαρμόσσαιτο καὶ ἵμερῳ, Luc. in Epist.

Ἐφαρμοσόδεν, *Dor.* pro ἐφαρμόζειν.

Ἐφάρμοσις, εως, ἡ, convenientia.

Ἐφαρμοστὸς, accommodus; (2) quadro. Ἐφαρμόστως ἀλλήλοις, Procl. ἐφ' ἑαυτὸ γωνίᾳ, Aristot. Ab ἐφαρμόζω.

Ἐφάρξαντο, 3. pl. a. 1. med. per *Metathes.* pro ἐφραξάντο, a φράσσω, vel φράσσω.

Ἔφασαν, 3. pl. ai 2. ind. med. *Dor.* pro ἔφησαν, a φημί.

Ἔφατο, 3. f. a. 2. med. v. ἔφημι.

Ἐφαυλίσω, a. 1. ind. act. v. φαυλίζω.

Ἐφαφλόμενος, a. 1. part. ind. med. v. ἐφάλλομαι.

Ἐφάφλω 3. f. a. 1. ind. med. *Dor.* vel *Ion.* pro ἐφήψατο.

Ἐφαψὶς, ίδος, ἡ, vinctura. Ab ἐφάπτω.

Ἐφέβοντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. φέβομαι.

Ἐφέβρα, ας, ἡ, insessio; (2) herba quædam, ita dicta quod arboribus insideat. Hinc

Ἐφεδρίζω, impingo, defigo.

Ἐφέδρανα, ων, τὰ, natum prominentiæ.

Ἐφεδρεία, ας, ἡ, sessio, vel insidendi vel insidendi actus; (2) statio, quæ alicui sorte obtingit; (3) actus insidiandi vel observandi; (4) subsidium. Ab ἕζομαι.

Ἐφεδρεύω, f. εύσω, insideo, subsideo; (2) insidior; (3) victori immineo, ut cum eo quam primum congrediar; (4) immineo calamitati alicujus; (5) in obsidiis sum. Βασιλεὺς ἐφεδρεύσας τοῖς πρὸ αὐτοῦ μάχαις κατηγωνίσατο, Polyæn. Ab ἐφεδρος.

Ἐφεδρίζω, fut. ίσω, insideo; (2) insideo tergo alicujus, quod fiebat in ludo. Ab ἕδρα.

Ἐφεδρισμὸς, ὁ, actus insidendi tergo alicujus in ludo, ab ἐφεδρίζω, Hes. ἐφεδρισμὸς, quasi ab ἐφεδρίζω, quod idem est.

Ἐφεδριστὴς, οῦ, ὁ, qui in ludo devicti manibus a tergo jungitur insistens portabatur; ex Hes. Ab ἕδρα.

Ἐφεδρος, ος, ὁ ἡ ὸ, sella, & quidem firma.

Ἐφεδρος, ου, ὁ ἡ ὸ, insidens; (2) insidiator, qui eventum rei quasi ex insidiis auscultat; (3) captator occasionis; (4) subsidiarius, subsessor, triarius; superstes; (5) adversarius; (6) successor. Ab ἕδρα.

Ἐφείζετο, 3. f. imperf. indic. med. v. ἐφίζω.

Ἐφείζομαι, insideo. Ὀχθῳ ἐφεζόμενος ἀκτῆς ἔβην σταμὰν, Aristoph. Av. 780.

Ἐφείκασε, 3. f. ind. act. *Ion.* pro ἐφῆκα, ab ἐφίημι.

Ἐφεικὸς, *Dor.* 1. part. ind. pass.

Ἐφείκτο, 3. f. imperf. ind. med. v. φείδομαι.

Ἐφειμένος, perf. part. pass. v. ἐφίημι.

Ἐφεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι.

Ἐφείλετο, *irregulare*, 3. pl. pluſq. ind. pass.

Ἐφείλκω, 3. f. a. 1. ind. med. v. φείδομαι.

Ἐφείσω, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poët.*

Ἐφείσατο, 3. f. a. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐφείσω, a φείδομαι.

Ἐφείω, a. 2. conj. act. *Poët.* pro ἐφῶ, ab ἐφίημι.

Ἐφεκτικὸς, ὴ, ὸν, inhibendi & reprimendi vim habens, compescens; ἐφεκτικοὶ, Philosophi, Scepticī, Pyrrhonii, a cohibendo nomen. Ab ἔχω, *cohibeo*.

Ἐφελκὼ, τίκω, q. d. ulcera serpentia, ἐφέλκω summæ partis; (2) lenio, sanare, ex curatione. Ex ἐπὶ, & ἕλκω, *sanare*.

Ἐφελκὶς, ίδος, ἡ, ramentum, crusta ulceris. Ab ἕλκω.

Ἐφελκύσω, pro ἐφελκύω, ap. Sch. *Lycophr.*

Ἐφελκυσμὸς, ὁ, attractio.

Ἐφελκυστὴς, οῦ, ὁ, attractor; (2) auxiliator, adjutor. Ab ἐφελκύω.

Ἐφελκυστικὸς, ὴ, ὸν, attractivus; (2) attractus. Ab eod.

Ἐφελκύω, attraho; (2) elicio; (3) impello.

Ἐφελκω, f. ξω, idem. Πολλ' ἐφέλκει συμφορὰ κακὰ ξὺν αὐτῇ, Eur. Med. 461.

Ἐφέμβω, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐφῆμβαι, ab ἐφίεμαι.

Ἐφεξῆς, *Adv.* deinceps, posteà; (2) ordine.

Ἐφεξις, εως, ἡ, tentio, inhibitio. Ab ἐπέχω.

Ἐφέπεσκον, 3. f. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφεπον, ab ἕπω.

Ἐφέπομαι, fut. σομαι, *Poët.* ἐφέσσομαι, a. 2. ἐπισπόμην, ὀπίσσομαι. Τῷ ζῷ δικαίῳ δεῖ' ἐπισπέσθ' μὲ δεῖ, Soph. El. 1043. Ἀλλ' ὦ ὀλοσσα τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι, ibid. 973. vid. Schol. edit. per *Johnson*.

Ἐφέπω, apud poëtas, persequor, sector; (2) rego, guberno; (3) quæro, incolo. Ὃς τὰς Ἀτρείδας ἐφέπει κρείων Ἀγαμέμνων, Il. 11, 177.

Ἔφερσον, *fodiam*, imper. ind. act. verbi φέρω.

Ἐφερπύζω, f. ύσω, adrepo, irrepo. Ἐφ' ἡν ἐπεσύμην ὀκιμώτης ἐφερπύσω, Arist. Plut. 674.

Ἔφερτα, idem. Ex ἐπὶ, & φέρω, *fero*.

Ἔφερσεν, 3. f. a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἔνεγκε, qs. a fut. φέρσω, ex ἐ- pro ἐφέρω, a φέρω.

Ἔφερς, 2. f. a. 2. imper. act. v. ἐφέρω.

Ἐφέσμιος, ος, ὁ ἡ ὸ, qui transiens potest de judicio ad judicium. Ab

Ἔφεσις, εως, ἡ, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ de foro ad forum; (2) appetitus, desiderium; (3) impetus, impressio. Ab ἐφίημι.

Ἐφεσπερία, ας, ἡ, vespertina. Ab ἐφέσπερος.

Ἐφεσπερίω, f. άσω, vesperi advigilo. Ab eod.

Ἐφέσπερος, ος, ὁ ἡ ὸ, vespertinus.

Ἐφεσπετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poët.*

Ἐφέσπομαι, prosequor, sector, *Poët.* ἐφ' ὑμῖν ἐφέσπεται, Arist. Vesp. 1268. Ab ἐφέπομαι.

Ἐφέσσαι, 2. sing. a. 1. imper. med. *Poët.* pro ἔφεσαι, ab ἐφίζω.

Ἐφέσσαι, f. 1. inf. med. *Poët.* pro ἐφέσασθαι, ab ἐφίζω.

Ἐφέσσασα, 3. pl. imperf. indic. act. v. ἐφίζω.

Ἐφέστηκα, 1. f. aor. 1. ind. act.

Ἐφέστιος, ος, ὁ ἡ ὸ, domesticus, qui est circa focum; (2) qui habet focum seu larem, ut est, domum; (3) oppidanus, civis, incola; (4) qui in eadem est domo; (5) qui domum redit; ἐφέστιοι θεοὶ, penates. Ab ἑστία.

'Εφ-ασ-ίς, ίδος, ἡ, sagum, chlamys, amiculum, (opponitur χιτῶνι tunicæ.) (2) vestimentum quodvis. Ex ἐπὶ, & ἵστημι.

'Εφεσ-άντα, acc. perf. part. act. *per Ionism. Att.* pro ἐφεστηκότα, ab ἐφίστημι.

'Εφ-ίη, ου, τὸ, Ephetæ, magistratus apud Athenienses, qui de caussis capitalibus judicabant. Ab ἐφίημι, *immitto.*

'Εφετείας, ὁ, *cr.* desiderativus. Ab ἐφίημι.

'Εφετμάων, g. pl. *Ion.* pro ἐφετμῶν, ab

'Εφέτμη, ης, ἡ, mandatum jussum. Ab ἐφίημι.

'Εφευρίσκω, bacchantium more tripudio, & vociferor in re aliqua.

'Εφευρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. Ab

'Εφεῦρον, invenio. Οὔτε τιν' ἄλλην μῆτιν ἐφεύρομεν, Odyss. 19. 158.

'Εφέλκυσε, 3. s. a. 2. opt. act.

'Εφιλοψίδομαι, οῦμαι, illudo, insulto; ἐφιλοψίδοῦντο, 3. pl. imperf. pro ἐφιλοψίδουντο, ἐφιλοψίδοντο. Αὐτὰρ τοὶ πάντες γ' ἐφιλοψίδοῦντ' ἄπαντες, Odyss. 19. 331.

'Εφιλοψίδοντο, 3. plur. imperf. ind. *Poët.* pro ἐφιλοψίδουντο.

'Εφίλω, recoquo, insuper coquo.

'Εφίνω, ῶ, f. ίσω, p. ικα, infidere facio, col locco.

'Εφιόρα, 3. s. imperf. ind. act. pro ἐφιόρᾳ, ab ἐφοράω.

'Εφν, 3. s. aor. 2. ind. act. v. φημί.

'Εφηβάω, ῶ, pubesco, adolesco. Ab eod.

'Εφηβεία, ας, ἡ, ipsa actio pubescendi; (2) pubertas; (3) adolescentia. Ab ἐφήβεω.

'Εφηβεῖον, ου, τὸ, Ephebeum, locus, in quo Ephebi versantur. Ab ἐφηβος.

'Εφηβεύω, f. εύσω, pubesco; (2) puber sum.

'Εφηβία, ας, ἡ, idem quod ἐφηβεία. Ab eod.

'Εφηβικὸς, ἡ, όν, ad ephebos seu puberes pertinens. Hinc τὸ ἐφηβικὸν, οῦ, pubertas, ipsa pubes. Ab eod.

'Εφήβοντες, τὸ, pubes, pubis regio; id omne, quod est ab hypogastrio usque ad pudenda. Ab

'Εφηβος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui ad pubertatem pervenit, puber, pubescens, adolescens usque ad virilem ætatem. Ex ἐπὶ, & ἥβη, *pubertas.*

'Εφηβότης, ητος, ἡ, pubertas. Ab ἐφηβος.

'Εφηγέομαι, οῦμαι, præsum. Hinc

'Εφήγησις, εως, ἡ, actio adversus eum, qui recipit aliquem, cui publice regione interdictum est.

'Εφήδομαι, delector, vel gaudeo aliqua re, *inprimis* alterius, f. ἐφησθήσομαι, ἐφηδησάμενος, a. 1. ἐφηδήνατο, *in inf*

'Εφηδύνω, exhilaro super aliqua re.

'Εφῆκα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἐφίημι.

'Εφῆκα, pervenio; (2) advenio; (3) venio. Καιρὸν ἐφῆκεν, Soph.

'Εφήλατο, 3. s. a. 1. ind. med. v. ἐφάλλομαι.

'Εφήλιξ, ικος, ὁ ἡ, ἡ, ætate par, æqualis; (2) adultus.

'Εφηλὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ab ἥλος.

'Εφηλὸς, ὁ, ἡ, ἡ, & ἐφηλὶς, ίδος, adfixus; (2) maculis solaribus infectus; & *hinc* (3) *sub.* cutis asperitas *in* facie ex ardore solis aut inflammatione; (4) soli expositus. Ab ἥλος, vel ἥλιος.

'Εφημένος, *insidens*, præs. part. verbi ἧμαι.

'Εφημεύω, quotidie versor, assiduus sum in aliqua re.

'Εφημερία, ας, ἡ, & pl.

'Εφημερίαι, vices diariæ. Ab ἐφήμερος.

'Εφημερινὸς, ἡ, όν, quotidianus. Ab eod.

'Εφήμερος, ου, ὁ ἡ, ἡ, diurnus; (2) unius diei. Ab eod.

'Εφημερὶς, ίδος, ἡ, ephemeris, libellus, in quo acta diurna sive quotidiana consignantur, diarium, commentarius.

'Εφήμερον, ου, τὸ, herba quædam; (2) cicuta, quæ ita dicitur ab interitus celeritate.

'Εφήμερος, ου, ὁ ἡ, ἡ, quotidianus; (2) diurnus; (3) in diem vivens; brevis vitæ mortalis; homo. Ex ἐπὶ, & ἡμέρα.

'Εφημοσύνη, ης, ἡ, mandatum. Ab ἐφίημαι.

'Εφην, ἔφησα, a. 2. ind. verbi φημί.

'Εφην, 3. s. a. 1. ind. act. v. φαίνω.

'Εφῆπται, 3. s. perf. ind. pass. v. ἐφάπτω.

'Εφήρμοσε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἐφαρμόζω.

'Εφησα, ἔφησα, a. 1. ind. act. verbi φημί.

'Εφησθῆς, 2. s. fut. 1. ind. act. v. ἐφήδομαι.

'Εφθάνεσκον, sing. imperf. ind. act. *Æol.* pro ἔφθης, ἔφθη.

'Εφθάσθην, 3. pl. a. 2. *contr.* pass. *per Sync.* pro ἐφθάσησαν, ab ἐφθάσομαι.

'Εφίεσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἐφίημι, *immitto.*

'Εφησυχάζω, acquiesco, quietem ago.

'Εφθακα, *præveni*, perf. ind. act. verbi φθάνω.

'Εφθαξα, 1. f. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔφθασα.

'Εφθαλίξω, ίσω, ίξω, coctus, elixus. Ab ἕφθος.

'Εφθάρλην, *persi*, a. 2. ind. pass. verbi φθείρω.

'Εφθαρκα, *corrupi*, perf. ind. act.

'Εφθαρμένος, *intercemptus*, perf. part. pass.

'Εφθασα, *præveni*, a. 1 ind. act. verbi φθάνω.

'Εφθίατο, 3. plur. Imperf. ind. med. verbi φθίζομαι.

'Εφθίξατο, 2. s. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐφθίξω.

'Εφθήμερος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui est septem dierum, durans septem dies; (2) factus intra septem dies. Ex ἑπτὰ, & ἡμέρα.

'Εφθημιμερὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, semiseptenarius. Vox prosodica significans tres pedes cum dimidio.

'Εφθὸς, ἡ, όν, elixus, coctus; (2) imbecillus a febri. Ab ἕφθω.

'Εφθόν, ῶ, elixo, coquo; (2) asso. Ab ἐφθὸς.

'Εφιάλλω, immitto; (2) manus admoveo, f. ἐφιαλῶ, ἐφιαλεῖς. Ἐφιαλὰ κεντεῖ ὑπὸ ἡ ἀπροικία Ce φ. Ceremonn. Aristoph. Nub. 1302.

'Εφιάλτης, ου, ὁ, ephialtes, incubus. Ab ἄλλομαι. Hinc

'Εφιαλτία, ας, ἡ, herba pæonia adversus ephialtes valens.

'Εφιάλτειον, ου, τὸ, idem & ab eod

'Εφιγμένος, perf. part. pass. v. ἐφικνέομαι.

'Εφίδρωμα, sudo; (2) sudore langueo; (3) sudo. Hinc

'Εφίδρωσις, εως, ἡ, sudor tenuis, debilitans corpus.

'Εφίει, 3. sing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἵεσαν, ab ἐφίημι, pro ἐφίεμεν.

'Εφίεσι, 3. pl. præs. ind. act.

'ΕΦΙΕΤΑΙΣ, ίδος, ἡ, calyculus, vel simile quid in corona.

'Εφίεσμαι, mando; (2) expeto. Τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι, Soph. Aj 816.

'Εφίεμεν, præs. inf. ἐφίεμεν *Ion.* pro ἐφιέναι, ab ἐφίημι.

'Εφιέναι, *immittere*, præs. infin. act.

'Εφίεσαν, 3. plur. imperf. ind. act.

'Εφιζάνω, insedeo, sedeo in vel super. Τὴν ἐπὶ βλεφάροιον ἐφίζανε, Il. 10, 26.

'Εφιζόωσα, præs. part. act. *Dor.* pro ἐφίζουσα, ab ἐφίζω.

'Εφίημι, f. ἥσω, injicio, immitto; (2) remitto; relaxo; (3) indulgeo; (4) permitto; (5) admitto; (6) impello, incito; (7) appello, provoco ad judicem alium. Hinc (8) ἐφίεμαι, pro appeto, cupio; (9) mando, præcipio. Τὰ δυσχερῆ θέλουσιν ἐξ τὸ' ἡμᾶς αὖτὸς ἐφῆκας, Eur. Phœn. Τί μοι σφὸ δυσόρνιν ἐφῆ; Soph. El. 144. Τῆς αὐτῆς ἐφεῖτο, Xen.

'Εφίκνει, 3. sing. præs. ind. act.

'Εφίκνη, 2. s. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐφίκνει.

'Εφικόμην, aor. 2. inf. med. v. ἐφικνέομαι.

'Εφίκτο, 3. sing. aor. 2. ind. med.

'Εφικνέομαι, οῦμαι, f. ἐφίξομαι, attingo, pertingo, pervenio ad (2) adipiscor, consequor; (3) adspiro, & (4) pervado, pervado. Τῆς ἀρετῆς ἐφικτὸς ἦκεν. Ἐφικόμεθα καὶ ὑμῶν, 2 Cor. 10, 14.

'Εφικτὸς, ἡ, όν, quem adsequi possumus. Hinc ὡς ἐφικτὸν, pro viribus. Ab ἐφικνέομαι.

'Εφιλάθαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Dor.* & *Boot.* pro ἐφιλήθησαν, a φιλέω.

'Εφίλασα, 1. f. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐφίλησα.

'Εφίλατο, 3. s. a. 1. ind. med. quasi a φίλε.

'Εφίλατο, 3. s. imperf. ind. med. v. φίλε, pro φιλεῖτο.

'Εφίλαν, 3. plur. imperf ind. act. *Dor.* pro ἐφίλουν, ex ἐφίλεον, a φιλέω.

'Εφίλαθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Boët.* pro ἐφιλήθησαν.

'Εφίλησα, aor. 1. indicat. act.

'Εφιλονείκουν, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφιλονείκεον, a φιλονεικέω.

'Εφιλοσόφησα, a. 1. ind. act. v. φιλοσοφέω.

'Εφιμὸς, ὸν, ὁ ἡ, ἡ, amabilis, desiderabilis.

'Εφίμασε, 3. s. a. 1. ind. act. v. φιμόω.

'Εφιππάζομαι, fut. άσομαι, equo invehor; (2) equito super vel adversus.

'Εφιππαρχία, ας, ἡ, turma equitum mille & viginti quatuor.

'Εφιππεύω, equo vehor.

'Εφιππικὸς, ἡ, όν, ὁ ἡ, ἡ, equestris. Hinc ἐφίππιον, ου, stratum equi, ephippium. Ab

'Εφίππος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui equo vehitur; eques. Ἐφίππτοξότης, ου, ὁ, sagittarius equester.

'Επίπλαμαι, involo, advolo; ἐπίπτατο, advolabat; ἐπίπταδε, involare. Ὡς αἶα εἰ εἰνόντι ἐπίπλαλα δέξιε ὄρνις, Odyss. 15, 160.

'Εφίπτημι, idem & ex iisd.

'Εφίσδω, 3. s. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐφίζει, ab ἐφίζω.

'Εφίσει, 3. s. imperf. ind. act. v. ἐφίστημι.

'Εφίστημι, fut. ἐπιστήσω, colloco juxta, admoveo, appono, adhibeo; (2) præficio; (3) animum intendo, intentus sum; (4) reprimo, inhibeo, coërceo. Hinc ἐφίσταμαι, insto, advento, *impr.* de adventu & apparitione deorum; (2) repente ex insidiis prodeo; (3) præfectus sum; (4) adhibeo mentem; (5) supernato, aor. 1. ἐπέστησα, admovi, adverti; ἐφίστασθαι, admovere, advertere; ἐπίστην, adveni, a. 2. ἐφέστημαι, perf. adsriti, adsum, immineo, insto. Ἐπέστησαν αὐτῇσι οἱ ἱρηῖς, Act. 4, 1. Κινεῖς δ' ἐφίστασιν τραπέζαις, Soph. Fl. 194. Ἐξ ὧν χαρίσιν ἐφέστηκε τράπεζαις ὁ διδάσκαλος ἡμῶν, animum intendit, Aristt. Ach. 634.

'Εφιστὴρ, ῆρος, ὁ, f. ἥσω, fiscitor, percontor, insuper inspector.

'Εφλαδον, a. 2. ind. act. verbi φλάζω.

'Εφλεξα, a. 1. ind. act. verbi φλέγω.

'Εφλίχθη, 3. s. a. 1. ind. pass.

'Εφοβήθη, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Boët.* pro ἐφοβήθησαν, a φοβέω.

'Εφόβησα, a. 1. ind. act.

'Εφοδεία, ας, ἡ, lustratio, quæ obeundo fit; (2) munus obeundi vigilias. Ab ἐφοδεύω.

'Εφοδεύω, & ἐφοδεύομαι, obeo, pereurro, lustro, vigilias. Ab ἐφοδος.

'Εφοδιάζω, f. άσω, ad viam instruo & viatico dono; (2) instruo quasi viatico, *Gloss. Vet.* impetum facio, irruo; ἐφοδιάζομαι, viatico donor, instruor, *item* viaticum peto. Ἐφοδιάζειν δέονται, Plut. Ἐς τὴν ἀλλοτρίαν ἐφοδιάσαι, Xen. Ab ἐφοδιον.

'Εφόδιον, ου, τὸ, viaticum; & quicquid est inter farcinas iter facientis; (2) adminiculum, subsidium; (3) res familiaris, facultates. Ab

'Εφοδος, ου, ὁ, ἡ, via qua aliquo acceditur, aditus; (2) via, ratio; (3) insinuatio; (4) accessus, adventus, in primis hostilis, invasio, impetus; (5) narratio, expositio rei primæ, velut in oratione, ubi per narrationem fit ingressus in causam; (6) apparatus, instrumentum; (7) ὁ, custodes, vigilarum recognitor; (8) meatus, per quem corporis

ἐφοίτα, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφοίτα, a φοιτάω.

Ἐφοίτων, *Ion.*, ᾱ, sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφοίτα,

Ἐφόλκαιον, ου, τό, gubernaculum; remo.

Ἐφόλκιον, ου, τό, navis parva; quæ a majori trahitur; (2) navicula, ex qua vectores in majorem admittuntur; (3) navicula quævis; (4) gubernaculum; (5) quidquid ex alio dependet. Ab ἕλκω.

Ἐφολκίς, ΐδος, ἡ, idem; (2) appendix, accessio, auctarium, sed in re mala.

Ἑφολκός, ή, όν, attractivus, attrahens; (2) illiciens, suaviter capiens. Ab eod.

Ἐφομαρτέω, ῶ, f. ήσω, insequor. Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον ἡ Σπάδοτον, Il. 8, 191.

Ἐφομιλέω, versor cum aliquo.

Ἐφόρδυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. φορδύω.

Ἐφορμίζω, f. ίσω, armo, apparo adversus. Ἐφορμίζειν δαῖτα χίρνᾳ, Il. 4, 344. ἐφορμίσας ἡ ἁμαξαν, Odyss. 6, 37. ἔφορτο, Il. 23, 55.

Ἐφορμισόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐφορμισόμεθα. 2. f. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐφορμισόμεθα.

Ἐφορατικός, ή, όν, peritus inspiciendi res & illis providendi. Ab

Ἐφοράω, ῶ, intueor, oculis intro; (2) observo. Ζεὺς ὃς ἐφορᾷ πάντα, ἡ κρατύνῃ, Soph. El. 176.

Ἐφορεία, ας, ἡ, inspectio, Ephori munus.

Ἐφορεῖον, ου, τό, Ephororum curia, locus, in quo Ephori judicia exercebant. Ab eod.

Ἐφόρεις, 2. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφόρεες, a φορέω.

Ἐφόρευν, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφόρουν.

Ἐφορεύω, f. εύσω, Ephorum ago, inspector sum. Ab ἔφορος.

Ἐφορία, ας, ἡ, confinium; (2) fines. Ab

Ἔφορος, ία, ον, qui in finibus est, finitimus. Ab eod.

Ἐφορκίζω, adjuro,

Ἐφορμηθείς, a. 1. part. part. *Dor.* pro ἐφορμηθείς, ab ἐφορμάω.

Ἐφορμαίνω, irruo in aliquid, appeto aliquid.

Ἐφορμάω, ῶ, f. ήσω, irruo, invado, impetum facio in. Ἐφορμῶσιν ἑλλόλεις, Thuc. Πομπωνίῳ ἡ δυὴ μίμας ἐπὶς ἐφορμᾶσε, Plut. φόλεμόν, Il. 3, 108. Ἐφορμήσας, ἀίδηλε, Hesiod. Ἀσπ. 227.

Ἐφορμάω, ῶ, f. ήσω, appello, applico; (2) in statione sum; (3) in statione me continens alteri imminco; (4) obsideo portum. Πόλιν μαλλον ἐφορμῶν τοῦ ἐκείνῳ καιροῖς, Dem. Ab ἐφορμή.

Ἐφορμή, ῆς, ἡ, incitatio; (2) invasio.

Ἐφορμήσαθε, 2. a. 1. inf. med. v. ἐφορμάω.

Ἐφόρμησις, εως, ἡ, invasio cum impetu; (2) ipsa irruendi actio; (3) adgressio. Ab ἐφορμάω.

Ἐφορμητικός, ή, όν, vim habens aggrediendi. Ab eod.

Ἐφορμίζω, f. ίσω, navem ad stationem appello, applico. Ab

Ἔφορμος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui in statione est; (2) ὁ, locus stationi navium accommodatus; (3) ingressus navium.

Ἔφορος, ου, ὁ, ἡ, ον, finitimus, confinis.

Ἔφορος, ου, ὁ, inspector, ephorus, præses. Ab ἐφοράω.

Ἐφόσον, *Adv.* in quantum, quoad.

Ἐφράδον, a. 2. ind. act. verbi φράζω.

Ἐφραθᾶ, ης, ἡ, Ephratha. Nomen urbis Hebræum. *Fructifera.*

Ἐφραΐμ, ὁ, Ephraim. Nomen viri Hebr. πολίτου. *Sese propagnans.*

Ἐφράξα, a. 1. ind. act. verbi φράσσω.

Ἐφράσθ', pro ἐφράσατο 3. s. a. 1. ind. med. v. φράζω.

Ἔφρασι, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐφράσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐφράσαντο.

Ἐφράσσα, imperf. ind. act. pro ἐφράσσον, a φράσσω.

Ἐφράσσατο, 3. s. imperf. ind. med. pro ἐφράσατο.

Ἐφράσσε, a. 1. ind. act. v. φράζω, vel φράσσω.

Ἔφρε, 3. s. f. a. 2. ind. act. verbi φέρω.

Ἐφρεσίζω, f. ίσω, contumelia adficio. Ἐφ' ᾧ ὁς τὰ δεινὰ σοι ἐφρεσίζει πόλοι Καπανεύς, Eur. Ph. 18. ἐφρεσίζων, Plut.

Ἐφρεσίστης, ου, ὁ, qui in aliquem injurius est, contumeliosus in alios, insolens, petulans. Ab ἐφρεσίζω.

Ἐφρεσιστής, οῦ, ὁ, idem ac ab eod.

Ἐφρεσίστης, ου, ὁ, ἡ, ον, contumeliosus, injuriosus. Ab eod.

Ἐφρεσίστως, *Adv.* contumeliose, ignominiose.

Ἔφυγον, a. 2. ind. act. verbi φεύγω.

Ἐφύγοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔφυγον.

Ἐφυγραίνω, humecto.

Ἔφυγρος, ος, ὁ, ἡ, ον, irriguus, uliginosus, humidus.

Ἐφυδάτης, ου, ὁ, ἡ, ες, aquaticus. Ab ὕδωρ.

Ἐφυδρόω, irrigo; ἐφυδρόωμαι, adaquor.

Ἐφυδρία, ας, ἡ, aquæ copia. Ab ἐφυδρος.

Ἐφυδριάς, άδος, Nympha aquatica.

Ἔφυδρος, ου, ὁ, ἡ, ον, aquosus; (2) aquaticus, aquas adferens. Ab ὕδωρ.

Ἐφυδρος, ὁ, apparitor apud Athenienses, qui clepsydras in judiciis curabat. Ex illâ.

Ἐφύη, 3. s. a. 2. ind. pass. v. φύω, vel φύμι.

Ἐφύλαξα, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω.

Ἐφυμνίον, decanto, celebro.

Ἐφύμνιον, ου, τό, canticum, quod hymno succinitur, sive, quod post hymnum cantatur. Ab ὕμνος.

Ἔφυν, a. 2. ind. act. verbi φύμι.

Ἐφυπερθε, sive ἐφύπερθεν, *Adv.* desuper. Ab ὕπερ.

Ἐφυπερθύριον, ου, τό, superliminare.

Ἐφυπνιώδης, ους, ὁ, ἡ, ες, qui ad somnum adferendum facit, somnum inducens. Ab ὕπνος.

Ἐφορεῖ, 3. pl. imperf. ind. act. v. φύω.

Ἐφύσα, 3. s. imperf. ind. act. pro ἐφύσαε, a φυσάω.

Ἐφυσαίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. φυσόω.

Ἐφύσιν, *fuffi.bat*, 3. s. imperf. ind. act. *Dor.* & *Poet.* pro ἐφύσα, ex ἐφύσαε, a φυσάω.

Ἐφυτεύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. φυτεύω.

Ἐφύτευσα, 1. s. a. 1. ind. act. v. φυτεύω.

Ἐφυτρίζω, f. ίσω, posterior sum, vel fio.

Ἐφυτρώσω, 3. f. a. 1. ind. act. v. φυτεύω.

Ἐφυφαίνω, intexo; (2) inter texendum infero.

Ἐφυφή, ῆς, ἡ, id, quod stamini subtexitur, tramma, subtegmen.

Ἐφύω, f. ύσω, superfluo; (2) pluvia perfundo. Hinc ἐφύει, *Impers.* impluit, pluvia statim sequitur, statim post pluit.

Ἐφφαθᾶ, vox Syriaca. *Apertio.*

Ἐφώνουν, 3. s. imperf. ind. act. cum κ ἐφώνουν, a φωνέω.

Ἐφωνί, 3. s. imperf. ind. act. pro ἐφώνει.

Ἐφώριος, ος, ὁ, ἡ, ον, tempestivus.

Ἐφωτίσθην, a. 1. ind. pass. v. φωτίζω.

Ἐχαδον, a. 2. indicat. act. verbi χάζω.

Ἔχαιρον, imperf. ind. act. verbi χαίρω.

Ἐχαλάσθην, a. 2. ind. pass. v. χαλάω.

Ἐχαλκίτησε, v. χαλκίνω.

Ἔχανον, *biavi*, 1. 2. ind. act. verbi χάσκω.

Ἐχαράσσε, 3. s. imperf. ind. act. pro ἐχάραττε, a χαράσσω.

Ἐχάρην, a. 2. ind. pass. verbi χαίρω.

Ἐχάρησαν, 3. pl. a. ejusd.

Ἐχαρίσατο, 3. s. a. 1. ind. med. v. χαρίζω.

Ἐχαρίσθην, a. 1. ind. pass.

Ἔχε, 2. s. imp. ind. act. pro ἐχέθρα, a χέω.

Ἐχέγγυος, ος, ὁ, ἡ, ον, fide dignus; (2) qui promissa servat; (3) qui fidem faciendam curat. Ex ἔχω, & ἐγγύη.

Ἐχεδαιμοσύνη, ης, ἡ, taciturnitas, *Lucian.*

Ἐχεθυμίη, ας, ἡ, modus præditus; (2) qui animi cupiditates coërcet. Ex ἔχω, & θυμός.

Ἐχεθρίη, ης, τό, viperula; (2) fœtus viperæ. Dim. ab ἔχις.

Ἐχεθρός, ου, ὁ, ἡ, ον, pugnax.

Ἐχεμυθέω, ῶ, ὁ, ἡ, ῶ, tenax lectæ glutinis, glutinosus. A

Ἐχεμυθία, ας, ἡ, taciturnitas, silentium. Ab

Ἐχέμυθος, ου, ὁ, ἡ, ον, qui linguam continere novit, taciturnus; (2) qui mysterium occultum servat. Ex ἔχω, & μῦθος.

Ἔχεν, *habet*, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἔχει, vel *habebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσχε, *habebat*, ab ἔχω.

Ἔχε, 2. s. præs. imperat. pass. *Ion.* pro ἔχεο.

Ἐχενηΐς, ΐδος, ἡ, echeneïs, remora, piscis. Ἐχενηΐς, ΐδος, ἡ, anchora navem retinens. Ab ἔχω & ναῦς.

Ἐχεπτώλης, ου, ὁ, ἡ, ες, amarus; (2) noxius, venenatus. Ex ἔχω, & πτῶλος.

Ἐχέπτωρ, ορος, ὁ, idem.

Ἐχεπωλος, ου, ὁ, ἡ, ον, pullos equinos habens. Ex ἔχω, & πῶλος.

Ἐχεσαρκος, ου, ὁ, ἡ, ον, carni seu esui, alimentis. Ex ἔχω, & σάρξ.

Ἔχεσκε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro εἶχε, ab ἔχω.

Ἐχέσκων, ου, ὁ, ἡ, ον, qui gemitus adfert; (2) pernicious. Ex ἔχω, & σόος.

Ἐχέτην, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἰχέτην.

Ἐχέτης, ου, ὁ, ἡ, ες, fluvius. Ab ἔχω.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, stiva. Ab eod.

Ἐχέτλιον, ου, τό, locus in navi, ubi res reconduntur. Ab eod.

Ἔχετο, 3. s. imperfect. ind. pass. *Ion.* pro εἴχετο, ab ἔχω.

Ἐχῖνάρια, ας, ἡ, bryonia alba.

Ἔχθα, a. 1. ind. act. pro ἔχθησα, a χίω.

Ἔχθατο, 3. s. a. 1. ind. med. pro ἐχθήσατο.

Ἐχέφρασις, *cordati*, nom. plural. ab ἐχέφρων.

Ἐχεφρονία, ας, ἡ, f. ήσω, prudens sum, sapio.

Ἐχεφροσύνη, ης, ἡ, prudentia, mens cordata. Ab

Ἐχέφρων, ονος, ὁ, ἡ, ον, prudens, cordatus, Ex ἔχω, & φρήν.

Ἔχηρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔχηνα, a χαίρω.

Ἔχῃς, 2. sing. præs. conj. act. v. ἔχω.

Ἐχθαίρῃ, 3. sing. præs. conjunct. act.

Ἐχθαίρουσι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐχθαίρουσι.

Ἐχθαίρω, odio prosequor. Μῦσον ἡ Ζεὺς ἐχθαίρων ἔπος. Ἐχθαίρω, Epigr. Οὐκ ἐχθαίρω σὸν ὄνομα Τεκμησσέ, Soph. Aj. 457. Ab ἐχθος, odium.

Ἔχθει, 3. s. præs. ind. act. verbi ἔχθω.

Ἐχθές, *Adv.* heri. A χθές.

Ἐχθεσινός, ή, όν, hesternus. A præc.

Ἔχθημα, ατος, τό, odium. Ab ἔχθω.

Ἐχθήρεις, 3. s. a. 1. opt. act. *Dor.* pro ἐχθήρειας, ab ἐχθαίρω.

Ἐχθῆρε, a. 1. conj. act. *Att.* pro ἐχθήρῃ.

Ἐχθήρατο, f. 1. ind. med. v. ἐχθαίρω.

Ἐχθίονας, *Adv.* magis infense, infestius. A ἐχθίων, *infensior*, ab ἐχθος.

Ἐχθιστος, ίστη, ιστον, inimicissimus, infensissimus, Sophocl.

Ἐχθοδοπέω, ῶ, f. ήσω, stercor; (2) ignominio, odio fugio. Οὐ γὰρ ἐχθοδοπήσω ἐπεσσι Ἥρῃ, Il. 1, 518. Ab

Ἐχθοδοπός, ή, όν, odiosus, invisus. Ex ἔχθος, & δέω, *vinco*, seu νέω.

Ἔχθος, εος, τό, odium, inimicitia, simultas. Hinc *Comp.* ἐχθίων, odiosior, magis inimicus, & *Superl.* ἔχθιστος, odiosissimus, inimicissimus.

Ἔχθρα, ας, ἡ, simultas, inimicitia, Ἔχθρα ἔσται, odio prosequar; (2) pro inimicum habeo, invisum reddo. Ἔχθρα ἐστὶ μάλιστα, Plut. Ἔχθρᾳ γ' ἂν ἔχοις, habeberis, Soph. Antig. 93. Ab ἔχθος.

Ἐχθραίνω, ίω, ἔσω, odio prosequor; (2) pro inimico habendus. Ab ἔχθρα.

Ἐχθρέω, f. ήσω, inimicus fum, inimicitias gero, æmulatem exerceo. Ab ἐχθρὸς.

Ἐχθρόπαιρος, ου, ὁ, ἡ, & ος, ον, inimicitias (2) invicem. Ex ἐχθρὸς, & ὁμοῦ, ἅμα.

Ἐχθροξεστος, η, ὁ, ἡ, odi

Ἐχθροτυπία, ας, f. ῆσω, mu micitias concito. Ex ἐχθρὸς, & τύπτω.

Ἐχθρός, ά, όν, invidu (2) qui odit, inimicus; (3) hostilis. Ab ἔχθος.

Ἐχθρόστατος, η, ον, Ab ἐχθρὸς.

Ἐχθροτάτος, η, ον, mi mo, hostilissimo, Lob. Ab ἐχθρὸς.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera.

Ἔχις, εως, ὁ, ἡ, & ἐχθύς, ύος, ὁ, ἡ, & ἐχθύμη, ης, ἡ, fum odi Ἐχθύσι ἴσον ἔσται, ib. 15, 366. Ab ἔχθος.

Ἐχιδνα, ης, ἡ, vipera fum. s. Ab ἔχις.

Ἐχιδνάω, ήσω, vipe Ab ἐχίδνα.

Ἐχιδνίδιον, τὸ, vipe Ab ἐχίδνα.

Ἐχιδνίτης, ἐκιτῶν, ioni & ab eod.

Ἐχιδνίτιον, τὸ, vipe la, opera parva. Dim.

Ἐχιδνοθλαβὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ne a vipera, ictus a vipera. Ex ἐχιδνα, & θλάω.

Ἐχιδνόλας, ου, ὁ, ἡ, vipere fimus; vi peream. Ab ἐχίδνα, & ὄλος.

Ἔχιον, quod Ni nadum; ta ἐχινος.

Ἐχιναιμονίς, ίδος, ἡ, echinometes.

Ἔχινος, ου, ὁ, ἡ, ericius marinus venus. Ab ἔχις.

Ἐχῖνος, ου, ὁ, ἡ, echinus, ericius marinus venus; (2) concretus omnium. Dim. ab ἔχις.

Ἐχινοφόλλος, ου, ὁ, ἡ, qui ca pilli echini fimile. Ex ἐχῖνος, & φύλλον.

Ἐχινομάστιγες, ων, αἱ, echinometes, ericius marinus mates, ion matrices, echini majores. Ex ἐχῖνος, & μαστὸς.

Ἐχινόπους, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, horæ vel tribulo cus aculeis horridus.

ΕΧΙΝΟΣ, ου, ὁ, echinus, marinus vel terrestris. Item ; (2) testa echinorum marinorum; (3) ollæ fictiles; (4) capiti vel stomacho gravedini vel cibi conficiendi accommodatum; (5) frumenti pars; (6) cla entæ genus.

Ἐχινώδης, ους, ὁ, ἡ, ἡ, coriaceus; (2) spinosus, aper ut echinus. Ab ἔχις.

Ἐχιοδηκτόω, ῶ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, mordeo a vipera. Ex ἔχις, & δάκνω.

Ἔχιον, ου, τὸ, echium, herba. Ab ἔχις, quod hujus morbum curetur.

ΕΧΙΣ ἴδος, vel ἔχεως, ὁ, ἡ, serpens, vipera, &c.

Ἔχιτης, ου, ὁ, echites, lapis quidam, seu gemma. Ab ἔχις.

Ἔχμα, ατος, τὸ, retinaculum; (2) junctura. Ab ἴσχω.

Ἐχμάζω, fut. άσω, inhibeo, prohibeo; (2) detineo; (3) firmo; (4) q Ab ἴσχω.

Ἔχνη, ης, ἡ, ing. præt. opt. act. v Ab ἴχνος.

Ἔχνισθη, 3. pa act. f. g. Dor. pro ἐχνίσθη.

Ἔχλασκε, 3. f. a. 1. ind. act. v. χλάζω.

Ἐχμῆσαι, Att. pr vipere, cerique; (2) decipere, (3) frustr ; (4) corrumpere.

Ἔχομαι, 1. plur. præs. ind. act. Dor. pro ἔχομεν, ab ἔχω.

Ἔχον, imperf. ind. act. Ion. pro εἶχον.

Ἔχουσα, more Homerico, ut a, sinat habere.

Ἐχραίσμεσθον, 3. pl. a. 1. ind. pass. versi ἐχραίσθην.

Ἔχρεε, 3. s. ind. act. v. χρέω.

Ἔχρεον, imperf. ind. act. verbi χράω.

Ἐχρήσατο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐχρᾶτο, ab ἔχρηστος.

Ἐχρῆτο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐχρᾶτο, ab ἔχρηστος.

Ἐχρῶντο, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro ἐχρῶντο, ab ἔχρηστος.

Ἔχρῳ, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἔχρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐχρώσατο, a 1. ind. act. v. χρωτίζω.

Ἐχρώσαντο, medium, 3. pl. imperf. ind. Poët. pro ἐχρῶντο, quod contr. dicitur pro ἐχράοντο, a χράομαι, uror.

Ἔχυμαι, 3. f. a. 2. ind. pass. v. χύω.

Ἐχύμην, a. 1. ind. pass.

Ἐχύμην, plu'q. ind. pass. Ion. pro ἐκεχύμην.

ΕΧΥΡΟΣ, ρά, ρον, munitus, firmus, tutus.

Ἔχυρωσις, εως, ἡ, munitio, munimen, firmitudo. Ab ἔχυρος.

Ἐχυρόω, ῶσω, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, firmo & stabili munitione præditus. Ex ἔχυρὸς, & ὁράω.

Ἔχυσεν, ας, ἡ, ασα, reunio. firmo, firmum reddo; (2) vallo. Καὶ τούτοις ἐχυρώσατο τεῖχος Ἑλλάδι, Hor. Ab ἔχυρὸς. Hinc

Ἔχυρωμα, τὸ, munitio; (2) fecuritas.

Ἐχυρῶς, Adv. tuto, firme. Ab ἔχυρὸς.

ΕΧΩ, ἕξω, vel σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, habeo, poffideo, teneo, obtineo; (2) fe habeo; (3) adfido, obfido; (4) cohibeo, retineo, τινα ἔς τι abfcondo, ἐπί τινος τι, (5) cingo, circumeo; (6) appello navem, ftatio; (7) attingo; (8) indo, cursum dirigo, iter habeo; (9) attineo; (10) gesto; (11) ici; (12) habito, incolo; (13) æstimo, reputo, (14) inf. feq. poffum; (15) præfideo, mareriem, caufam, alicujus rei affero; (16) cura adverbius vota fignificat, ὡμῶς ἔχω dubito, τύπτεσθαι, bene volus fum, &c. (17) eleganter etiam redundat, ut λαμπὰς ἔχων, fulgens; (18) administro, gubernio; (19) affectus fum. Ita ἢ habeor, fum in potestate alterius, poteftas fum; (21) laboro, v. c. morbo; (23) pedetento atque pertinaciter teneo, adhæro, conjunctus fum alicui, loco, fectæ, &c. (24) confento, undeἐξ ἐμοῦ, confentaneum; (25) aggredi aliquid & in eo affiduum effe; (26) *In med.* continere & abstinere, deffistere, quiescere. Λαὸς δ' ἐπὶ μάχῃ ἔχετο, in certamine hibo, Luc. S. Τὸν ἄνδρ' οὐκέτ' ἔστιν ὄντα ἐ μὴ, ὃ χρὴ ἔχειν ἔχει, Soph. Phil. 821. Εὖ ἔχειν, κακῶς, ἐς ὅπως ἀρὸς τι ἐ πως ἔχεις δόξης, quod bene? Pro δ' ἔχεις, σύμφορ, ἐλπίδας ἐ ἐστὶ ἔχειν, spes, ἔχεσθαι, agredi.

Ἔχωσα, 3. part. p. ceu. act. Dor. pro ἔχων.

Ἔχωσι, 3. f. imper. indic. act. pro ἐχαρίσατο, concessit.

Ἔχωσε, 3. f. a. 1. ind. med. v. χώννυμι.

Ἔχωσεν, a. 1. ind. pass. verbi χώννυμι, vel χώννυμαι, ito χόω.

Ἐψόλωσε, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ψηλάω.

Ἐψαλμένος, η, ον, ph. perf. ind. pass. Ion. pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, a ψάλλω.

Ἐψαλτός, ή, όν, coctus, elixus; (2) coctilis; (3) jurulentus. Ab ἕψω.

Ἐψανδὲ, ἦ, ἐν, idem.

Ἐψάνη, ης, ἡ, cula; vas, in quo coquitur, lit. f. Ab eod.

Ἔψει, coquo.

Ἔψεις, 2. f. f. 1. ind. med. Ion ; ab ἔψομαι.

Ἔψεσθον, 2. pl. perf. ind. med. v. ἕψομαι.

Ἔψεσθον, 3. f. f. 1. ind. med. v. ἕψομαι

Ἐψήσατο, 3. f. imperf. ind. ; ist. v. ψηλάω

Ἐψήσατο, 3. sing. a. 1. ind. pass.

Ἔψησορίης, ου, ὁ, ἡ, fidus.

Ἕψητὸς, ὴ, όν, elixus, ὀπτὸς, & ἑψητὸς, coquere, aor. 1. ἐψήθην, perf. coctus, ferveo.

Ἔψηφα ἰσῶσα, v. t. ind. act. v. ψηφάω.

Ἔψημα, ατος, τὸ, pulmentum; (2) coctile, quod coquendum vel bitorium; (3) res decocta. Ab ἕψω.

Ἐψιάασθαι, ᾶσθε, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, sapam redolere.

Ἔψησις, εως, ἡ, coctio, ab atura, coquendi ratio aut actus. Ab eod.

Ἐψητήριον, ου, τὸ, oll., ut, in quo coquitur, aut elixatur aliquid Ab eod.

Ἐψητὸς, ὴ, όν, coctus. Ab eod.

Ἐψητικὸς, ὴ, όν, ad coquendum pertinens.

Ἔψητος, ὴ, ὸν, coctus, elixatus. Ab eod.

Ἔψια, τὰ, ludicra dicta, (2) comœdia.

Ἔψιλε, ας, ἡ, confabulatio; ra, ludicrum, ludus. Ab ἔψω, dico.

Ἐψιλήθη, præf. infin. med. Poët. pro ἐψιλᾶσθαι, ex ἐψιλάθη, ab

Ἐψιόωμαι, ἐ ἐψιάομαι. ὄμαι, confabulor; ludo, jocetis, & jocos exercitor, celebror; ἐψιόωντο, 3. pl. pro ἐψιῶντο, ἐψιάοντο, imperfect. ἐψιόωντο, pro ἐψιῶντο, ἐψιάοντο, imperativ. ἐψιόωσθαι pro ἐψιάσθαι, Od. ρ, 120. ἐψιόωσθε, pro ἐψιᾶσθε, Odyss. ρ, 530.

Ἐψιόωσθε, 2. pl. imperf. ind. med. Dor. pro ἐψιᾶσθε, ab ἐψιάομαι.

Ἐψιμυθιζόμην, 1. pl. imperf. ind. act. Dor. pro ἐψιμυθιζόμεν, a ψιμύθιον.

Ἐψιμυθιστρίας, fucate. Ἐψιμυθίζω.

Ἐψιόωντο, imperf. ind. act. verbi ψύχω.

ΕΨΩ, coquo, elixo.

Ἔω, inus. hinc f. ἥσομαι, ero, præf. εἰμὶ.

Ἔω, inus. hinc f. ἵστημι, Poët. ἔστω, ἔστε, ἔστὼ, induct. a. 1. m. ἐστάμην, imperat. ἔστω, indic. perf. ἕσταμαι, indutus fum; ἐστάμην, indutus, praf. obit. ἔστημι.

Ἔα, inus. a cujus f. ἔσω, eſſi Lu. ἔσαι, ἔσαι, collocaſti; ἔσται, collocavit, perf. pass. ἕσμαι; ἔσθη, pro ἐτέθη.

Ἔα, inus. unde f. ἥσω, mittam, perf. ἧκα, mifi; in præf. obit. ἵημι.

Ἔα, a. 2. conj. act. Poët. pro ᾖς, ab εἰμὶ.

Ἔα, ᾖσι, præt. conj. Ion. pro ᾖ, ab εἰμὶ.

Ἔᾳ, ᾖσι, dat. ſing. ab ἕος, ἥ.

Ἔαγα, perf. ind. med. Att pro ἄγμαι, ab ἄγνυμι.

Ἐαγμαι, perf. ind. med. Att pro ἄγμαι

Ἐαγὼς, perf. part. med. f. p. ἄγνυμι.

Ἐαδὼς, perf. ind. med. Att & Ion. pro ἔοικα, ab ἔοικα.

Ἑαδὼς, ὼτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, dilectus. Ab ἔαδον.

Ἑαδώτης, ητος, ὁ, ἡ, matrimonium. Ab eod.

Ἔᾶδον, imperf. ind. act. Att. & Ion. pro ἔαθον, ab ἔαθω.

Ἑαθὸς, ὴ, όν, maritimus; (2) orientalis.

Ἐᾶκειν, f. ειν, pluſquamperf. indic. med Poët. pro ἐᾴκειν, ab ἔοικα.

Ἐαλίζω, fut. ίσω, putrefco fepultus. Ab ἐάλη.

Ἐαλοσυσία, ας, ἡ, ruſtica prudentia & evoluta; (2) potio vana & ineficax, hellebore repletione gravedo & incommoditas, tenuitatis pudenda; (3) fordes, purgamentorum colluvies. Ex ἐαλὸς, & χέασις.

Ἐαλοχεσθὲ, dudum mortuus, Suid.

Ἑαλὸς, ὴ, όν, heſternus, pridianus; (2) marcidus, tamidus, (3) vetus, obſoletus.

Ἐᾶλπεν, pluſq. ind. med. Poët. & Att. pro ἤλπειν, ab ἔλπω.

Ἔᾶμμι, 1. plur. conj. act. Poët. pro ἄμμι, ab ἦμι.

Ἔαν, præſ. opt. act pro ἴσαμι, ab ἴσω.

Ἐᾶν, præſ. part. act. Ion pro ἄν, ab εἰμὶ.

Ἐᾶσμαι, perf. ind. pass. Att. pro εἵσμαι, ab ἕννυμι.

Ἐασάμην, imperf. ind. pass. Att. pro ἐσάμην.

Ἐασαχεῖν, imperf. ind. act. Att. pro ἐφασχεῖν, quod contr. dicitur pro ἀνεχεῖν, ab ἀναχέω.

Ἔαξα, aor. 1. ind. act. Att. pro ἔαξα, ab ἄγνυμι.

Ἑαῦτὸν, ῆς, ῷ, reciprocum; (2) orientalis.

Ἔαφα, ας, ἡ, excitatio, geſtatio; (2) ſuſpendium?

Ἔαφε, 3. ſing. imperf. ind. act Att. & contr. pro ἄφαε, ab ἰάφω.

Ἐάφηκας, 2. ſing. perf. ind. act. Att. pro ἀφῆκας.

Ἐάφθην, pluſq. ind. med. Poët. & Att. pro ἐάφην, ab ἐάφω.

Ἐαφίομαι, ἴσμαι, ſublimis, tollor. Heſ.

Ἔαφμα, ατος, τὸ, elatio. Ab ἐάφω.

Ἔαφσις, ἀος, ἡ, idem & ab eod.

Ἐαφίζομαι, geſtor. Ab ἔαφα.

Ἐαφίζω, imperf. indic. act. v. ἰαφάζω.

Ἐάφων, imperf. indicat. act. Att. & contr. pro ἄφαιν, ab ἰάφω.

Ἔως, ως, ἡ, aurora; (2) orien. Ab ἠὼς.

Ἕως, Adv. donec, uſquedum, tantiſperdum, quoad, quamdiu; (2) in Scriptura S. ſæpe actum continuum notat. Hinc ἕως ὅτε, donec, quoad; (3) ἕως πότε, quouſque? (4) ἕως τοῦ, ἕως ἄρτι, uſque nunc; (5) ἕως δ', ἕως ὅτου, ἕως τίνος, quouſque; (6)

Ἕως τότε, aliquo ad aliquod tempus; (2) ἕως τότε, hactenus, Adv. ac.

Ἕως, dum, Plat. pro ἕως.

Ἑστα, 3. s. ind. act. Att. pro ἕστω, ab εἰμί.

Ἐσθίω, a. 1. ind. pass. Att. pro ἐδόθην.

Ἔστι, 3. plur. præs. conj. Ion. pro ὦσι, ab εἰμί, sum.

Ἔωσα, 3. sing. perf. ind. pass. Att. pro ὄσμαι, ab ὀδία.

Ἑωσφόρος, ου, ὁ, luciferi. Ex ἕως, & φέρω.

Ἑαυτοῦ, pro ἑαυτοῦ, Ion. pro ἑαυτῶ.

Z.

Z Est sexta litera Græcorum, quæ Ζῆτα appellatur, atque ab Hebræorum Zade exsistimatur orta; (2) in Notis numeralibus valet ſεπτεμ, & cum lineola interius addita (Z) ſ pro mille.

ΖΑ, *Particula augmentalis* augens significationem vocis, cum qua compolita est, v. gr. Ζαπλουτος, *valde dives*, ζαφλεγης, *vehementer ardens*. Non tamen semper.

Ζαλα, lorica, ζαλη, *aroma bullire*, Suid.

Ζαλλειν, Hes. & Etym. ἐξαπατᾶν, decipere, putatur esse a διαβάλλειν, calumniari.

Ζαζηρια, ας, τὸ, zabarum, locus, in quo reponuntur zeæ; *armamentarium*, Suid. A ζάω.

Ζαθεος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, admodum abundans pecore; (2) abundans pecoribus, Hes. Ex ζα, & βιος, *pecus*, vel βοτον, *pecus*.

Ζαβουλων, ὁ, Zabulon, Nomen viri Hebr. ἀνδρὸς, *Habitaculo*.

ΖΑΒΡΟΣ, edax, vorax, Hes. Suid.

ΖΑΓΔΑΒΗ, ας, ἡ, fax

Ζηρολον, ου, τὸ, idem.

Ζαγρεὺς, ἑως, ὁ, Bacchus, aliis Pluto. Ex ζα, & ἀγρεύω, *capio*.

ΖΑΙΡΟΣ, dilcalceatus, Suid.

Ζαες, *pius*, præf. part. act. v. ζάομαι.

Ζαὴς, ἑος, ὁ ἡ ὁ, vehementer spirans. Ex ζα, & ἄω, *spiro*.

Ζαιτερος, g. f. Ion. pro ζαθέος, a

Ζαλεῖν, ζαλῶ, *urere*, *incendere*.

Ζαλως, ωτος, ὁ ἡ ὁ, admodum calidus, fervidus, ardens. Ex ζα, & θερω.

Ζαν, 3. pl. præt. opt. act. Boet. pro ζαίνοιεν, a ζαίνω pro ζάω.

Ζακοσμος, ἑος, ὁ ἡ ὁ, admodum formosus, perpolitus, Hes. Ex ζα, & κοσμος.

ΖΑΚΛΑΙΠΑΞΕΣ, i. ζηκλατῆδες, ων, αἱ, ἱππαι; (2) cucurbitæ.

Ζακορος, ου, ὁ ἡ ὁ, adituus; (2) famulus, ministri. Ex ζα, pro διὰ, & κορεω.

Ζακοτος, ὁ ἡ ὁ, luxuriosus, valde nacundus.

Ζακυνθιδες, ων, αἱ, cucumbræ, Hes.

Ζακχαῖος, ου, ὁ, Zacchæus. Nomen viri Syriacum. *Justus*.

Ζακχος, ου, ὁ, gazophylacium. Vox Hebr.

Ζαλαω, Ducleo, procellis agitor; unde apud Nic. ζαλαωσα, pro ζαλασσα, ζαλαυσα.

ΖΑΛΕΤΑ, ας, ἡ, zalea, laurus Alexandrina quædam, teste Dioscor.

Ζαλη, 2. mag. præf. imper. med. Dor. pro ζηλῶ, ex ζηλόω, a ζηλος.

ΖΑΛΗ, ης, ἡ, turbo vehemens, procella; (2) *ira, animus*; æstus; tempestas.

Ζαλεις, ἐσσα, εν, procellosus. A ζάλη.

Ζαλὴς, ους, ὁ, aqua agitata & fluctuans. Ab eod.

Ζαλῶ, Dor. & ante, pro ζηλόω.

Ζαλωσις, ακ. sing. Dor. pro ζηλωτύπ.

Ζαμβελαιον, ου, τὸ, oleum e baccis olivarum.

Ζαμβρὸν, ῶν, τὸ, magna vi vino; (2) valde nutre fum. Καὶ ζαμβρος, ὁ ἡ ὁν ὁ φαρμακος, Hesiod. Θεογ. 928.

Ζαμβρωσει, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐζαμβρωσε. A

Ζαμπρος, ος, ὁ ἡ ὁν, vehemens, validus; (2) magnanimus; (3) infernus; (4) valde lacrymosus; (5) violentus. Ex μέγ.

Ζαν, Ζανος, ὁ, Jupiter. Vox Dor.

Ζανα, ἡ, Juno. A ζάω.

Ζανεδον, ου, τὸ, latum pavimentum, magnum solum.

Ζανθιμιλιον, ου, ὁ, ἡ, ὁ, præpinguis, admodum pinguis, Hes. Ex σιμελὴ.

Ζανθοβιος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, admodum plenus, copiosus, multus. Ex βιος.

Ζανθοτης, ητος, ἡ, valde dives, opulentia. A Ζανθοτος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde dives, prædives.

Ζαποτης, ου, ὁ, valde bibax, magnus seu strenuus potator, Hes. Ex πότης.

Ζαπυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde ignitus. Ex πῦρ.

Ζαρὰ, ὁ, Zara, nomen viri Hebr. ἀλλιτος, *Ortus*.

Ζαρεω, Dor. pro ζητέω, quæro; unde ζαρεῦσα pro ζητοῦσα, quærens.

Ζαρτηρια, ας, ἡ, locus, in quo servi ponuntur, carcer servorum; ex Vet. Lex. al. ζωστηρια.

Ζαρτιδιον, in pistrino torqueo, Lexicogr. Gr. Ex ζα, & τρια, *tribo*.

Ζαρτροφος, ἑος, ὁ ἡ ὁ, bene nutritus, saginatus, pinguis. Ex τρεφω.

Ζαφεγγης, ὁ ἡ ὁ, admodum lucidus & splendidus; ex Hes. Ex φέγγος.

Ζαφελὴς, ἑος, ὁ ἡ ὁ, valde simplex, Suid. (2) *dux, vehemens*, Hes. Ex ζα, & ἁφελὴς, *simplex*, vel ex ζα, & ἀφελλα, *saxa*.

Ζαφελλὴς, valde vehemens, intentus, quasi ζαφελὴς. Ex ζα, & ἀφελλα, *saxa*, Etym.

Ζαφελὼς, Adv. valde simpliciter, Suid. (2) vehementer, Hes. A ζαφελὴς.

Ζαφλεγὴς, ἑος, ὁ ἡ ὁ, valde ardens; (2) valde splendens; (3) summa vigore præditus. Ex φλεγω.

Ζαχαλὴς, ἑος, ὁ ἡ ὁ, valde nacundus. Ex χαλὰ.

Ζαχρειὸς, ἑος, ὁ ἡ ὁ, valde inutilis. Ex ζα, & χρεία, *usufructus, utilitas*, Hom. ζαχρειοις ἀνίμοις, quia venti nonnunquam utiles. Sed quidam ibi legunt ζαχρεοις, a seq.

Ζαχρηὴς, ἑος, ὁ ἡ ὁ, impetuosus. Ex χραω.

Ζαχρυσος, ου, ὁ ἡ ὁ, dives auri. Ex ζαχρύσοιο δόμοιο κειναμένοιο, Lucian. Rhes. 439.

ΖΑΩ, ζᾶ, viveo. Τυτὲ μὲν ἔρχ' ζῶντ' ἀνθρώποις ἐλεεῖν, Aristoph. Av. 101. Flectitur hoc verbum sic: ζῶ, ζῇς, ζῇ. Imp. ζῆθι, ζήτω, &c. Inf. ζῆν. Participium ζῶν, ζῶσα, ζῶν. Inf. ζῆν. Præsentem obtinet; Fut. ζωω, ζώσεις, vivo, vivis.

ΖΕΑ, ας, ἡ, σπέα, ἰαι, hordei genus, spelta; (2) frustra pars olerum.

Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, Zebedæus. Nomen viri Hebræum. *Donatus* vel *munificus*.

Ζεβὶ, ὄι, ἡ, idem quod ζέα

Ζεβλιοβοτος, ου, ὁ ἡ ὁ, fertilis, almus. Ex ζεβὶ, & βόσκω.

Ζεβσει, Ion pro ζεσσαι, a ζέω, *fervco*.

ΖΕΒΡΑ, ας, ἡ, amiculum, palla; (2) rediculum.

Ζεγγω, aromata facere, Hes.

Ζέδρε, velum, Pes.

Ζεε, Dor. pro ζέω, *fervco*.

ΖΕΑΛΩ, jacio, Hes. Etym. pro βάλλω idem quod καλλω.

Ζεμα, ατος, τὸ, decoctio, potus coctus. A ζέω.

Ζέμμυμι, vel ζεννύω, *fervco*; unde ζεμέμμενον, quod ferbuit. A ζέω.

Ζέοβοον το βάρεθρον, τὸ βόθρεθρον barathrum.

Ζέος, ζ. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔζεσε, ζέω.

Ζεσεῖς, *fervefactus*, a. 1. part. pass.

Ζεσις, εως, ἡ, fervor, æstus. A ζέω.

Ζεσκηθία, ας, ἡ, lotio, quæ fit aqua fervida, ex ζέσις, & σκέλος, *tibia*.

Ζεσὸς, ἡ, ον, fervidus. A ζέω.

Ζεσσε, *fervefactus*, a. 1. ind. act. verbi ζέω.

Ζεῦγάτηρ, ατος, ὁ, paruum jugum. A ζεῦγος

Ζευγατηρ, ηρος, ὁ, ἡ, Ion. hic, quo ires devinctus, ap Jos. ubi tamen MSS. plerique ζευκτηρ. Ex

Ζευγεῦω, τὸ, jugum, ὁ.

Ζευγηλάτης, ου, ὁ, qui agit boum jugum, qui agit boves, jugarius. Ex ζεῦγος, & ἐλαύνω.

Ζευγηλατικὸς, ἡ, ὁν, jugum boum ago. A

Ζευγηλάτης, ου, ὁ, idem qui ζευγηλάτης.

Ζευγηστεῖον, genius, qui ζεύγνυται apud Athen.

Ζευγίτης, ου, ὁ, jugalis, jugo assuefactus; (2) ζευγῖται, apud Athenienses ex instituto Solonis classis civium equestri ordini subordinata; quasi jugales, a jumentis, quæ ζεύγνυσι; aut quia junctum bini equitum eorum explerent; (3) remiges, medii ordinis in triremi. A ζεῦγος.

Ζεύγλη, ης, ἡ, jugum. Ab eod.

Ζευγλοδέσμιον, ου, τὸ, iorum jugi. Ex ζεύγλη, & δεσμὸς.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, junctura, conjunctio; (2) zeugma, figura Grammatica. A ζεύγνυμι.

Ζεζυγυσαι, 3. pl. pr. ind. act. Ion. pro ζεύγνυσι. A

ΖΕΥΓΝΥΜΙ, vel ζεύγνυω, ζεύξω, junge, conjungo; (2) jungo matrimonio; (3) jungo ponte, a. 1. ἔζευξα, & ζέζευξα, jungere. Pass. ἐζεύχθην, ζευχθῆναι, a. 2. Pass. ἐζύγην. ζύγηθι. καὶ σοὶ ζυγῆναι τε καὶ ἐζεύχθαι ζεύγεσι, Soph. Phil. 1017. ζεύξειε ἁρματι πώλους, Eur. Hec. 469.

Ζεῦγνυσις, εως, ἡ, conjugatio, copulatio partium, & in specie bigarum constructio. Ex ζεύγνυμι, & σκευὴ.

Ζεῦγος, εος, τὸ, jugum, & boves qui sunt sub jugo; (2) bigæ; nec trigæ & quadrigæ, omnique vehiculum, (3) par; dicitur etiam de tribus. A ζεύγνυμι.

Ζευγοτροφεῖν equos curules alere. Ex ζεῦγος, & τρέφω.

Ζευγοτροφὸς, qui alit equos curules.

Ζεῦκτηρια, ας, ἡ, vinculum. A ζεύγνυμι.

Ζευκτὸς, ἡ, ὁν, conjugatus, junctus. Ab eod.

Ζεύξω, a. 1. ut 1, act. v. ζεύγνυμι.

Ζευξιανὸς, ου, ὁ, cui subditi equi populi. Ex ζεῦξις & ἄνος, vel Att. λαὸς, *populus*.

Ζεύξις, εως, ἡ, connexio, copulatio, *compositio*, pons. Ita fabricatio in flumine. A ζεύγνυμι.

Ζεῦξω, *jungam*, fut. 1. ind. act. v. ζεύγνυμι.

ΖΕΥΣ, Gen. διος, ὁ, Jupiter.

Ζεφυρος, ου, ὁ, zephyrus. A ζέφυρος.

Ζεφυρὸς, ου, ὁ, ἡ, occidentalis.

ΖΕΦΥΡΟΣ, ου, ὁ, zephyrus, favonius.

ΖΕΩ, ζέσω, ferveo, bullio, excandesco; (2) *ardeo*, ferveo, æstuo. Ὡς δὲ λέβης ζέει ἔνδον Il. 21, 362.

Ζῆ, 2. sing. præs. imper. act. Dor. pro ζῆθι, ex ζάω.

Ζηδὼν, vagabundus, Ph.

Ζηθεὶς, 2. sing. præt. imper. act. v. ζήομαι.

Ζηλαγὸς, ὰ, ὸν, nacundus, æmulus. A ζῆλος.

Ζηλάδιος, ὁ, ἡ, æmulator; (2) invidus. A ζῆλος.

Ζηλεία, ας, ἡ, ὁ αὐτὸς, æmulatio. A ζῆλος.

Ζηλήμων, ονος, ὁ, invidus, zelotypus. A ζῆλος, aut quia ζέει, qui æstuat, qui æstuat *invidia*.

Ζηλοδοσία, ας, ἡ, invidentium invidendarum; (2) studium rerum bonarum injiciendi.

Ζηλομανὴς, ἑος, ὁ ἡ ὁν, nacundus. *Epith.* Bacchi.

Ζηλόω, 2. sing. præt. ind. act. pro ζηλέω, ζήλεα.

ΖΗΛΟΣ, ου, ὁ, æmulatio; (2) invidia; (3) zelus, amor cultus divini; (4) ζηλοτυπία; (5) gloria.

Ζηλοσυνα, ας, ἡ, invidia. A ζῆλος.

Ζηλοτυπὴς, ὰ, ὸν, ἡ, ὁ, zelotypus sum, præ amoris vel emoris rivalem pati nequeo; (2) zelo duco; (3) æmulor, bono zelo prosequor; (4) invideo, maligno animo prosequor. Ζηλοτυπεῖν τινὰ, Aristoph.

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, zelotypia, invidentia, quæ quis rivalem in amore pati nequit; (2) invidia, æmulatio. A

Ζηλότυπος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, zelotypus, invidia percolsus. Ex ζέω, & τύπτω.

Ζηλοτύπως, per æmulationem, per invidiam.

Ζηλοῦν ῶ, f. ωσω, æmulor, ambio; (2) invideo; (3) invideo; (4) bonum præcedo; (5) zelotypus

zelotypus sum. Ζηλῶ ζε τὴν νῦν, τ' δε δικαίαν γνώμ̃, ob prudentiam laudo, Soph. El. 1133. Ὅσοι βαρβάρους ζηλᾶτε τιμάς. Eur. Hec. 237. Οὐ ζηλῶ ζε τ' παιδείας, Aristoph. Thesm. 182. A ζῆλος.

Ζηλημα, ατος, τό, æmulatio, zelotypia. A ζηλόω.

Ζηλησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ζηλητὸς, ὴ, ὸν, æmulabilis. Ab eod.

Ζηλητὴς, οῦ, ὁ, æmulator, accenlus zelo.

Ζηλητικὸς, ὴ, ὸν, æmulatrix. Ab ζηλητὴς.

Ζηλητὸς, ὴ, ὸν, æmulandus, (2) qui beatus est dicendus; (3) laudandus. A ζηλάω.

ΖΗΜΙΑ, ας, ἡ, damnum, detrimentum; (2) mulcta, (3) pœna, supplicium; (4) privatio.

Ζημιόω, ῶ, f. ωσω, damnum adfero, detrimento afficio; (2) mulcto pecunia, exsilio, &c. Ἐζημίωσε σατίρᾳ, Eur. Or. 561. τινὰ χρήματα, Plat. Βασιλέα χρήμασι, Plut. Σικάνῳ τινὰ, Thuc. A ζημία.

Ζημιώδης, ες, ὁ ἡ ὴ, damnosus, perniciosus, qui fraudi est. Ab eod.

Ζημιωδῶς, damnose. A ζημιώδης.

Ζημιωθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. ζημιόω.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, damnum; (2) mulcta.

Ζημίωσις, εως, ἡ, mulctatio. Ab eod.

Ζεὺς, Διὸς, ὁ, Jupiter.

Ζῆ, pract. inf. act. *Dor.* pro ζῆν, a ζάω.

Ζηνόφρων, ονος, ὁ ἡ ὴ, Jovis mentem habens. Ex Ζεὺς, & φρήν.

Ζῆς, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ζῇς. ex ζάεις.

Ζήσασα, a. 1. part. act. f. g.

Ζῆσῃ, ναι, 2. sing. f. 1. ind. med.

Ζήσομαι, νιναι, 1. f. 1. ind. med.

Ζήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

Ζητῆ, 2. sing. præs. imper. act. pro ζήτει, a ζητέω.

Ζητῇς, 2. sing. præs. conj. act. v. ζητέω, f. ήσω, quæro. A

ΖΗΤΕΩ, ῶ, f. ησω, quæro; (2) quæstionem habeo seu exerceo; (3) requiro, rei amissæ desiderio teneor; (4) studeo, conor. Ἕλληνας Σοφίαν ζητοῦσιν, 1 Cor. 1, 22. Ζητεῖ τὰ χρήματα ἀνηπειμπεῖν, Plat. Οὐκ ἐν δευτέρᾳ ἐζητοῦτο τοῦτο, Heb. 8, 7. Hinc

Ζήτημα, ατος, τὸ, quæstio, quæsitum.

Ζητηματίον, ου, τὸ, quæstiuncula. Dim.

Ζητησατω, 3. sing. a. 1. imper. act. v. ζητέω.

Ζητησις, εως, ἡ, ipsa quærendi actio, investigatio; (2) quæstio, controversia.

Ζητητέος, έα, έον, quærendus. Ab eod.

Ζητητήρια, τὰ, quæstiones, vel potius loca, ubi quæstiones exercentur, tormenta. Suid.

Ζητητὴς, οῦ, ὁ, quæstor criminum; (2) *impr.* in foro sic dicitur, qui *Lat.* recuperator in causa repetundarum: qui quærit quæ pecunia male conciliata & capta pervenerit, ut reperi inde possit. *Fest.*

Ζητήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act. v. ζητέω.

Ζητητικὸς, ὴ, ὸν, qui quærere & investigare potest, lagax, ad quæstiones movendas promptus. A ζητητὴς.

Ζητῶσι, 3. pl. præs. ζη ἴασι.

Ζωγρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo tuti puniuntur. Vid. ζωγρεῖον.

Ζῆτε, τῆτε, 2. sing. præs. imp. act. *Ion.* pro ζᾶτε, *contr.* ex ζαετε, a ζάω.

Ζητῶμεν, 1. pl. præs. conj. act. *contr.* pro ζητῶμεν, a ζητέω.

Ζιβύνη, ης, ἡ, lancea, hasta, jaculum, venabulum. A ζείβυνον.

ΖΙΓΓΙΒΕΡΙΣ, εως, ν, zingiberis, planta Arabica.

ΖΙΓΟΣ, ου, ὁ, favus apum, Hes.

ΖΙΖΑΝΙΟΝ, ου, τὸ, zizanium, lolium.

Ζὼν, a tac. gen. sing. *Ion.* pro ζωὸς, a ζωὸς.

Ζωάγρια, αἱ, capreæ, *Ion.* pro δορκάδες.

Ζωγρεῖ, capiet, pro δράξει.

Ζώγρει, 2. sing. præs. imper. pass. *contr.* pro ζοίδιο, a ζοεω pro ζάπτομαι.

Ζωγρεῖν, ν. act. idem quod ζωγρεῖν.

Ζωγρείη, gen. sing. *Ion.* pro ζωῆς, a ζωὴ.

Ζοερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebrosus, caliginosus; A ζόφος.

Ζοφοδερκὴς, ὴ, ὲς, qui vesperi cœnat. Ex ζόφος, & δορπεῖν, cœna.

Ζοφοδορκὰς, άδος, ἡ, cœna tenebricosa, hiemalis, serotina. Ex isd.

Ζοφοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, idem quod ζοφώδης.

Ζοφερὸς, ὰ, ὸν, tenebricosus, obscurus. A ζόφος.

Ζοφόω, ῶ, f. ώσω, obscuritas lunæ, lunæ defectus Ex ζόφος, & μὴν, luna.

ΖΟΦΟΣ, ου, ὁ, caligo, tenebræ; (4) occasus, pars occidentalis. Hinc

Ζοφόω, obtenebro, obscuro.

Ζοφώδης, ὲς, ὁ ἡ ὲν, tenebricosus, obscurus.

Ζοφωσις, εως, ἡ, obscuratio; (2) tenebræ, obscuritas. Ab ζοφόω.

Ζυγὰ, τὰ, juga, transtra in navi triremi medii ordinis.

Ζυγᾶδὸν, *Adv.* jugatim, junctim. A ζυγὸς.

Ζύγαινα, ης, ἡ, zygæna, vel libella, pisc.

Ζυγάστριον, ου, τὸ, arca, capta. Ab eod.

Ζυγαστρον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ζυγέντες, nom. plur. aor. 2. part. pass. verbi ζεύγνυμι.

Ζυγηφόρος, ου, ὁ ἡ ὸν, jugum ferens. Ex ζυγὸς, & φέρω.

Ζυγίω, ῶ, jugo, in jugum porrigor, quod fieri solebat in acie, quum militum ordines ab uno cornu in alterum instruebantur. A ζυγὸς.

Ζυγιανὸς, ὴ, ὸν, natus sub libra, signo cœlesti. Ab eod.

Ζύγιος, ου, ὁ ἡ ὸν, jugalis.

Ζυγὶς, ου, ὁ, ἡ, ὸν, jugalis.

Ζυγὶς, ὶδος, ἡ, statera, libella. Ab eod.

Ζυγίτης, ου, ὁ, remex in medio navis supra arborem, remex medii ordinis; (2) ζυγὸν, ὦ ζόλυγὸν, de quibus supra.

Ζυγοδέσμιον, ου, τὸ, lorum, quo temo alligatur jugo; (2) collare, subjugium lorum. Ex ζυγὸς, & δέσμος.

Ζυγόδεσμος, ου, ὁ, idem & ex isd.

Ζυγοδέτης, ου, ὁ, idem. Ex ζυγὸς, & δέω.

Ζυγοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, jugi speciem præterens. A ζυγὸς, & εἶδος.

Ζυγοκλοιον, τὸ, lorum, quo jugum adstringitur cervicibus.

Ζυγομαχέω, rixor, contendo *impr.* cum domesticis, familiaribus; (2) repugno. Διὰ γαστέρα ἀεροὺς εἰκότως ζυγομαχεῖν, Plut. Ex ζυγὸς, & μάχη.

Ζυγὸν, ου, τὸ, transtrum, sedes remigum; (2) in *pl. impr.* trutina. A ζυγὸς.

Ζυγοπετέω, ῶ, f. ήσω, juga currumm construo.

Ζυγὸς, ου, ὁ, jugum; (2) in testudine transtillum, quo brachia, i. cornua ejus junguntur; (3) jugum in acie, series porrecta; (4) calceamenti corrigia; (5) trutina, libra, *in gen. sam.* ut Grammatici placet.

Ζυγοστατέω, ῶ, f. ήσω, pondero, in trutina appendo, libra exæquo. Ζυγοστατῶ ἐν αὐτῇ τὰς λόγους, ἢ ἀκριβῶ τὸ ἴσον ἀπολύσω, *Latin. Plaut. Amet.* 21. Οὐ ζυγοστατήσω πάντας αὐτοὺς ἅμα τῷ Τιμάρχῳ βραχίονα. *Non comparabo omnes ad Timarchi brachium*, Alciph. 2, 2. A

Ζυγοστάτης, ου, ὁ, libripens, ponderator. Ex ζυγὸς, *libra*, & ἵστημι.

Ζυγοφόρος, ου, ὁ ἡ ὸν, jugifer, qui fert jugum.

Ζυγόω, ῶ, f. ώσω, jugo submitto; (2) conjungo. A ζυγὸς.

Ζυγοβρίζω, tot. ισω, claudo vecti; (2) examino, libro, perpendo. A

Ζύγαβρον, ου, τὸ, vectis, qui valvas seu ambas fores conjungit. Ex ζυγὸς, & βύρα.

Ζύγωμα, ατος, τὸ, jugamentum.

Ζυγωσις, εως, ἡ, jugatio.

Ζυγωτὸς, ὴ, ὸν, junctus, jugatus. A ζυγόω.

ΖΥΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, vel ἔος, τὸ, ζύθιον, potus ex hordeo confectus, cerevisia.

ΖΥΜΗ, ης, ἡ, fermentum, (2) falsa doctrina; (3) prava mores.

Ζυμωτὸς, ὴ, ὸν, fermentatus. A ζύμη, ζυμόω, fermentum refero. Ab eod.

Ζυμωτὴς, οῦ, ὁ, fermentator. Ab eod.

Ζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento. Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ, Gal. 5, 9. Ἐως οὗ ἐζυμώθη ὅλον, Luc. 13, 21. Ab eod.

Ζυμώδης, ὲς, ὁ ἡ ὲν, fermentaceus; (2) non mucidus. Ab eod.

Ζύμωμα, ατος, τὸ, fermentum. A ζυμόω.

Ζύμωσις, εως, ἡ, fermentatio, inflatio.

Ζυμωτικὸς, ὴ, ὸν, vim inflandi, flatus ciendi habens.

Ζυμωτὸς, ὴ, ὸν, fermentatus. Ab eod.

Ζωαγράφω, idem quod ζωγραφέω.

Ζωαγρεσάμην, aor. 1. part. med. v. ζωαγρέω.

Ζωάγρια, τὰ, præmium pro vita servata. A ζωγρέω.

Ζωάριον, του, animaculum.

Ζωάρκης, ὲς, ὁ ἡ ὴ, qui ad vitam sustentandam sufficit, vitam adjuvans. Ex ζάω, & ἀρκέω.

Ζωαρχικὸς, ὴ, ὸν, vitæ principium habens. Ex ζάω, & ἀρχὴ.

Ζωάρχης, ου, ὁ ἡ ὴ, qui animanti præest; (2) qui præest elephanto. Ex ζῶον, & ἄρχω.

Ζωγράφειον, ου, τὸ, officina pictoris. A seq.

Ζωγραφέω, ῶ, fut. ησω, animalia pingo; (2) quidvis pingo. Ex ζώον, & γράφω.

Ζωγράφημα, ατος, τὸ, pictura, id ipsum, quod pictum est. A ζωγραφέω.

Ζωγραφητὸς, ὴ, ὸν, pictus.

Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. A ζωγράφος.

Ζωγραφικὸς, ὴ, ὸν, pictorius, pingendi peritus; (2) ad artem pictoriam pertinens.

Ζωγραφικῶς, picturæ modo.

Ζωγράφος, ου, ὁ ἡ, pictor. Ex ζῶον, & γράφω.

Ζώγρει, 2. sing. præs. imperat. act. pro ζώγρει, a ζωγρέω.

Ζωγρεία, ας, ἡ, & ζωγρία, condonatio vitæ capto hosti factæ; (2) captura vivi animalis. A ζωγρέω.

Ζωγρεῖον, ου, τὸ, vivarium, bestiarium, cavea, locus, in quo animalia capta adservantur. A

Ζωγρέω, ῶ, f. ήσω, vegeto, vivifico; (2) in vitam revoco, exfuscito; (3) instauro; (4) vivum capio, a cæde captum servo, vitam alicui in bello servo. Ζώγρει ὑπισχνεῖται καινὰς κεφαλὰς Σύμιν, Il. 5, 698. Ex ζωὸς, & ἐγείρω, excito; vel ἀγρέω.

Ζωγρητικὸς, ὴ, ὸν, vivis animalibus capiendis accommodatus, ut rete, &c.

Ζωγρὶς, ὰ, ὸ, vivus captus. Ab eod.

Ζώγριον, ου, τὸ, vivarium, cavea. Ab eod.

Ζωγρὸν, præs. part. act. *contr.* pro ζωγρῶν, a ζωγρέω.

Ζωδάριον, ου, τὸ, animaculum, Dim. a ζῶον.

Ζωδιακὸς, ὸ, signifer, Zodiacus in cœlo. A

Ζωδίον, ου, τὸ, animaculum; (2) signum cœleste in Zodiaco; Dim. a ζῶον. Hinc

Ζωδιοτὸς, ὴ, ὸν, idem quod ζωτὸς.

Ζωδιοφόρος, signifer, scil. circulus.

Ζῶι, νιναι, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔζων, a ζάω, *Poet.* pro ζάει.

Ζώειν, ναι, præs. inf. act. a verbo eod.

Ζώεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔζων.

Ζῶῃ, 3. sing. præs. conj. act.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. A ζάω.

Ζωϊδὸν, *Adv.* animantium more. A ζῶον.

Ζωΐλω, præt. opt. act. *Att.* ζῷμι, *contr.* pro ζαοιμι.

Ζωϊρὸς, ρὰ, ρὸν, vivax; (2) vitam præbens. A ζάω.

Ζωΐσιν, pl. *Ion.* & cum ν ἑφελκ. pro ζωῖς.

Ζωοφόρος, ου, ὁ ἡ ὸν, vitam adferens, salutaris.

Ζωθάλμιος, ου, ὁ ἡ ὸν, vividus, almus. Ex ζάω, & θάλπω, vel θάλλω.

Ζωϊδιακὸς, ὸ, ὸν, idem quod ζωδιακὸς.

Ζωϊκὸς, ὴ, ὸν, animalis. A ζῶον.

Ζῶμα, ατος, τὸ, vestimentum, quo cingimur, cingulum. A ζώννυμι.

Ζωμαύστρον, ου, τὸ, trulla, cochlear. A ζωμὸς, & αὐω.

Ζώμευμα, τὸ, condimentum, salgamum. A

Ζωμεύω, condio; (2) elixo. A ζωμὸς.

Ζωμήρυσις,

Ζωμήιον, ου, ἐς hauſtus juſculi. Ex ζωμὸς & ἀείω.

Ζωμίδιον, ου, τὸ, juſculum. A ζωμός.

Ζωμοποιέω, juruſentum cibum facio.

Ζωμοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, opifex juruſenti cibi, condiendi juris peritus; (2) in cibos idoneus. Ex ζωμὸς, & ποιέω.

ΖΩΜΟΣ, οῦ, ὁ, jus, juſculum, cibus juruſentus.

Ζωμοτάριχος, ου, ὁ, qui muria piſcium ſale condiforum nimium delectatur. Ex ζωμὸς, & ταρίχος.

Ζωνάριον, ου, τό, zonula. A ſeq.

Ζώνη, ης, ἡ, zona, balteus, cingulum; (2) pera. A ζαννὺω, cingo.

Ζώνιον, τὸ, cingulum; (2) cinctura. Dim.

Ζωνοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, qui zonas plicat, ſ. conficit, zonarius. Ex ζώνιον, & πλέκω.

Ζωνοποιὸς, ου, ὁ, zonarius. A ζώνη.

Ζωνοποιὸς, οῦ, ἡ, zonaria. A ζωνοποιὸς.

ΖΩΝΝΥΜΙ, ζωννύω, ζωννύσκω, ſ. ζώσω, cingo, præcingo. Ὅταν ἡ γυνὴ ζώσῃ, ἐντεινάσθω τὰς χεῖρας ζώσῃ, ἢ ἄλλο τι ζώσῃ, Jonn. 21, 18.

Ζωννύσκετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. Ion. pro ἐζώννυτο.

Ζώννυσθαι, accingi, armari, ſeſe parare, ζώσομαι, or 1. med. accinge te, ἐζωσμένος, perf. paſſ. participle. accinctus.

Ζωοβόσωρ, ορος, ὁ, ἡ, medio ventre cinctus. Ex ζώνη, & χαίτη.

Ζώστειον, ſ. ζώστιον, ου, τό, mola, qua ſc. victus conficitur. A ζωὴ.

Ζωογονία, ας, ſ. ήσω, animal ſtu vivum gigno; (2) fœtifico; (3) vivifico; (4) vivum conſervo. Ex ζῶον, vel ζωὴ, & γονή.

Ζωογονὸς, ὸς, ab animali procreatus, animalis.

Ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis, animantis procreatio; (2) vermiculatio. A

Ζωογόνος, ου, ὁ, ἡ, vivum animal generans; (2) vitalis; (3) numerus ſeptenarius, quod infantes ſeptimo menſe nati vivant facilius, quam qui nati menſe ſequente,

Ζωοδοτείρα, ας, ἡ, vitæ largitrix. A

Ζωοδότης, ου, ὁ, vitæ largitor. Ex ζωὴ, & δίδωμι, do.

Ζωοδοτικὸς, ὴ, ὸν, vitam donans. Hinc τὸ ζωοδότειρον, ου, vitam dandi facultas. Ex ζωὴ, & δότειρα.

Ζωοθηρία, ἡ, animalium vivorum captura Ex θήρα.

Ζωοθηρικὸς, ὴ, ὸν, ad ζωοθηρίαν pertinens.

Ζωοθυσία, ἡ, victimis conſtans animante.

Ζωοθυτέω, animal ſacrifico. Ex θύτης.

Ζωοῖμι, præſ. opt. act v. Poët. ζάω.

Ζώοισι, animalibus, dat. pl. Ion. pro ζώοις.

Ζωόμορφος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, formam animalis habens. Ex ζῶον, & μορφὴ.

Ζῶον, ου, τὸ, animal. A ζάω, vivo.

Ζωοπλαστέω, ῶ, ſ. ήσω, animal effingo, vivum formo. Ζωοπλαστῶ ἄνδρας, Lyc. 844.

Ζωοποιέω, ῶ, ſ. ήσω, vivifico; (2) vermes gigno. Ex ζωὸς, & ποιέω. Hinc

Ζωοποίησις, εως, ἡ, vivificatio; (2) in vitam reſtitutio; (3) conſervatio.

Ζωοποιητικὸς, ὴ, ὸν, vim habens generandi viva, vim vivificandi habens. Ab eod.

Ζωοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, vivificus; (2) vivum & animale generans. Ex ζωὸς, & ποιέω.

Ζωοπώλης, ου, ὁ, qui animalia venalit. Ex ζῶον, & πωλέω.

Ζωὸς, ὴ, ὸν, vivus. A ζάω.

Ζωοστασία, ας, ἡ, animalium ſtatio, ſtabulum. A ζῶον, & στάσις, ſtatio.

Ζωοτεμνὸν, vivum diſſeco.

Ζωότης, ητος, ἡ, q. d. animalitas, natura animalis. A ζῶον.

Ζωοτοκία, animal genero, ſeu pario.

Ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio. A

Ζωοτόκος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, animal gignens vel patiens; (2) viviparus. Ex ζῶον, & τίκτω.

Ζωοτὸς, ὴ, ὸν, animalibus pictis diſtinctus. A ζωὸς.

Ζωοτροφεῖον, ου, τὸ, vivarium. A ſeq.

Ζωοτροφέω, animalibus nutriendis rem quæro. A

Ζωοτροφία, ας, ἡ, procuratio, nutritio, & educatio animalium, piſcium, ut venandi.

Ζωοτροφικὸς, ὴ, ὸν, ad alenda animalia, & ad negotiationem iſtam pertinens.

Ζωοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, pecuarius, pecudibus alendis rem quærens. Ex ζῶον, & τρέφω.

Ζωοφαγία, ας, ἡ, animalibus victito. A

Ζωοφάγος, ου, ὁ, ἡ, animantes devorans, animalibus victitans. Ex ζῶον, & φάγω.

Ζωοφθάλμον, τὸ, herba quæ βλίτον ἄλμον, Plin.

Ζωοφόρος, ὁ, ἡ, animalia ferens; (2) circulus cœleſtis, zodiacus. Ex ζῶον, & φέρω.

Ζωόφυτον, τὸ, quæ mediæ ſunt naturæ inter animalia & plantas. Ex ζῶον, & φυτὸν.

Ζωοφυτῶ, vivos furculos edo, ap. Athen. ſi lectio ſana. Ern.

Ζωόω, ῶ, ſ. ώσω, vivifico, animo. Ζωώσει ἡμᾶς, Pſal. 80, 18. A ζωὸς.

Ζώπισσα, ης, ἡ, pix a navibus derafa, reſina, quæ in uſum medicaminum a navibus deraditur. A σπίσσα, pix.

Ζωπυρέω, ῶ, ſ. ήσω, ignem ſopitum accendo; (2) bellà aut alia mala ſopita fuſcito; (3) refocillo, vires propemodum extinctas inſtauro; (4) reſtituo. Εἰ τὸ τοῦ Θεοῦ μὲ ζωπυρήσεις, ἀπὸ τὸν Σὲ ζωπυρῆς τάχιον τίς; Euripid. Electr. 1121. A ζώπυρος.

Ζωπύρημα, τὸ, idem quod ζώπυρον (2)

Ζωπύρησις, εως, ἡ, ſuſcitatio ignis ſopiti; (2) item alius rei propè extinctæ.

Ζωπύριον, ου, τὸ, follis. A

Ζώπυρον, ου, τὸ, ſuſcitabulum ignis; (2) ſcintillæ, reliquiæ ignis ſopiti & cineribus obruti; (3) vitam conſervans & quaſi excitans ſopitam; (4) follis, cujus flatu ignis excitatur; (5) reliquiæ quævis rem conſervantes; (6) herba quædam.

Ζωπυρόω, ῶ, ſ. ώσω, idem quod ζωπυρέω.

Ζωροποτέω, ῶ, fut. ήσω, merum bibo. A

Ζωροπότης, ου, ὁ, meri bibulus, qui merum bibit; (2) ebriolus. Ex ζωρὸς, & πίνω.

ΖΩΡΟΣ, merus, meracus.

Ζωροτέρος, ſcil. οἶνος, meracius vinum, Hom. Il. 9, 202.

Ζωὸς, pro ζωὸς, vivus, apud Hom. Il. 5, 887.

Ζώσαι, a. 1. inf. act. v. ζώννυμι pro ζέω.

Ζῶσαν, acc. ſing. part. præſ. pro ζάσσων, a ζάω, vivo.

Ζῶσί, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ζώννυμι.

Ζώσθαι, cingulum eſſe, f. 1. inf. med.

Ζωσθεῖσα, cincta, a 1. part. paſſ. f. g.

Ζωσθῆναι, cingulum eſſe, aor. 1. inf. paſſ.

Ζωσθήσομαι, cingar, f. 1. ind. paſſ.

Ζῶσι, 3. pl. pro ζάουσι, a ζάω.

Ζώσιμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, vitalis, qui vivere poteſt. A ζάω.

Ζῶσις, εως, ἡ, ipſa cingendi actio. A ζώννυμι.

Ζῶσμα, ατος, τὸ, cingulum. Ab eod.

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, balteus. Ab eod.

Ζωστρία, Palladis epitheton. A ζώσασθαι, accingi & armari.

Ζωστὸς, ὴ, ὸν, cinctus. A ζωννύω.

Ζώστρα, ας, ἡ, ὁ, cinctor. Ab eod.

Ζῶστρον, ου, τὸ, cinctus, veſtis ad præcingendum. Ab eod.

Ζώστω, f. 1. ind. act. v. ζώννυμι pro ζάω.

Ζώστειον, ου, τὸ, locus, ubi ſervi molunt, idemque adeo quod ζώστειον.

Ζωτικὸς, ὴ, ὸν, vivax; (2) vitalis; (3) vivificus; (4) vegetabilis. A ζωὴ.

Ζωτικῶς, άδω. vivifice; (2) vitaliter.

Ζωύδριον, ου, τὸ, animalculum, teſtiola, inſectum. A ζῶον.

Ζώφυτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, fertilis plantarum. Ex ζωὴ, & φυτὸν.

Ζώω, vivo. A ζάω.

Ζωώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, animalis; (2) bellulnus. A ζῶον.

Ζωωνυμία, ἡ, denominatio ab animalibus, ut ſiderum.

Ζώωσις, εως, ἡ, vivificatio animantium, animatio. A ζώω.

Ζωτὸς, ὴ, ὸν, idem quod ζωτικὸς.

H.

H, Septima littera Græcorum, quæ Ἦτα dicitur; (2) in notis numeralibus valet octo, & cum ſiniola inferne addita; (3) octies mille.

Ἦ, aut, vel an, quam.

Ἦ, Poët. pro ἦ.

Ἤπερ, quam.

Ἤτοι, ἦ, aut-aut.

Ἦτοι, Poët. pro μὲν, quidem, Hom. Ἦτοι ὁ γ' ὡς εἶπεν, ille quidem ſic locutus. Additur & μέν, eadem manente ſignificatione.

Ἦ, ἦ, ah! ah!

Ἦ, certe, profecto, utrum, an.

Ἢ μὴν, profecto, Poët. & ἦ μήν.

Ἦ, Adv. qua ratione, quomodo, quatenus, ἦ, qua via, qua parte. Ab ἦ, quæ.

Ἦ, ὡς, quomodo, prout, pro ὅπως.

Ἦ, Attic. præp. ὁ ἢ τό.

Ἦ, Artic. poſſp. ὁς, ἥ, ὅ, qui, quæ quod; (2) pron. poſſ. ſua; (3) pro αὐτὴ hæc, Poët.

Ἤα, ἦας, pro ἦτα, ἤατον, τὸ, paleæ; (2) viaticum.

Ἦα, imperf. ind. act. Ion. pro ἦν, ab εἰμὶ.

Ἦα, ἰνι, perf ind, med. Att. pro εἶμαι, ab εἶμι.

Ἦατο, 3. plur. imperf. ind. Ion. pro ἦντο, ab εἶμαι.

Ἠβαιὸν, Adv. paullulum. Ab

Ἠβαιὸς, ὰ, ὸν, exiguus, parvus. A βαιὸς.

Ἠβας, gen. ſing. Dor. pro ἥβης.

Ἠβάσκω, pubeſco, adoleſco. Ab ἥβη.

Ἠβάω, ῶ, ſ. ήσω, idem; item floreo, viget, ἡβῶν, puber. Ἡ ᾗ γυνὴ τότ' ἠβᾶν, σπάσατο δὲ γαμεῖτο, Heſiod. Ἔργ. 696. Ab eod.

Ἡβη, ης, ἡ, pubes, pubertas; (2) locus pubis; (3) Hebe, Dea pubertatis, juventæ, uxor Herculis, filia Junonis.

Ἡβηδὸν, Adv. juveniliter, puberum more, petulanter; (2) ὑπερτάτισσε, omnes puberes, qui quidem puberes eſſent, ut σκόλιτας ἡβᾶσθαι interficere. Ab ἥβη.

Ἡβηκα, perf. ind. act.

Ἡβῶσας, perf. part. act. v. ἡβάω.

Ἡβησα, adultior factus ſum, a. 1. ind act.

Ἡβήσαντο, n. dual. aor. 1. part. act.

Ἡβήσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. act. Eol. pro ἡβήσαι.

Ἡβήσω, fuleſcam, f. 1. ind. act.

Ἡβητὴρ, ῆρος, ὁ, puber. Ab ἡβάω.

Ἡβητήριον, ου, τὸ, locus literarius, locus exercitii literarii adoleſcentum; (2) locus amœnus ad convivia agitanda.

Ἡβήτης, ου, ὁ, idem quod ἡβητὴρ.

Ἡβητικὸς, ὴ, ὸν, juvenilis, ad pubeſcentes ſeu adoleſcentes pertinens.

Ἡβήτριον, ου, τὸ, idem quod ἡβητήριον; (2) diverſorium. Ab eod.

Ἡβήτωρ, ορος, ὁ, idem quod ἡβητὴρ.

Ἡβοῦς, ὁ, ἡ, ὁ, curvus; (2) gibboſus.

Ἡβυλλίθω, a. 1. ind. Att. pro ἐβύλλιθον, ἠβύλλιτο, pro ἐβύλλητο. Eur. Heſ. 758, a. βάλλω.

Ἡβυλλίδου, ῶ, pubeſco, adoleſco. Ab ἥβη.

Ἡβώλιον, præſ. opt. act. Att. pro ἡβῴμην, ab ἡβάω.

Ἡβώσμαι, præſ. optat. act. v. Poet. ἡβάω pro ἡβάω.

Ἡβώοντες, ου, ὁ, adoleſcens. Ab ἡβάω.

Ἡβώω, Poet. pubeſco. Ab eod.

Ἡβώσασα, præſ. part. act. f. g. Poet. pro ἡβῶσα ex ἡβώσασα, ab ἡβάω.

Ἦγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἄγω.

Ἠγάγετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. Att. pro ἤγετο.

Ἤγαγον, a. 2. ind. act. Att. pro ἦγον.

Ἠγάθεος, ηγάθεν, admodum divinus, ſacer, quaſi ab ἅγος, & θεὸς.

Ἠγαλέος, α, ον, fractus, pro ἀγαλέος, ab ἄγνυμι, frango.

Ἠγαλλίασατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἀγαλλιάω.

Ἠγάμην, imperf. ind. v. ἄγαμαι.

Ἠγκυλώσας, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀγκυλόω
Ἦγκυρ, ω, τό, sartago, pro τήγανον.
Ἤγνυπα, 3. sing. Imperf. ind. act. pro ἠγάπα, ab ἀγαπάω.
Ἠγαπᾶτε, 2. pl. imperf. p o ἠγαπάετε.
Ἠγάπεν, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἠγάπων, ex ἀγάπαν.
Ἠγαπημένῳ, nom. plur. part. perf. pass.
Ἠγάπησε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἠγαπάμαν, a 1. ind. med. v. ἀγάζομαι.
Ἠγαύωσε, v. 1. ind. pass.
Ἠγαυσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἠγάσατο.
Ἠγέρθεν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀγείρω.
Ἠγέρθεν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀγείρω.
Ἠγέλασε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἠγέλαθεν, aor. 1. ind. pass.
Ἠγέλλετο, 3. sing. imperf. ind. pass.
Ἤγειρα, perf. ind. act. v. ἐγείρω.
Ἠγείρατο, 3. sing. cum v ἐφελκ.
Ἤγεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἠγέσατο, 3. f. imperf. ind. *Dor.* pro ἠγεῖτο, ab ἡγέομαι.
Ἦγε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἄγω.
Ἠγείρα, aor. 1. ind. act. verbi ἐγείρω.
Ἠγερίν, *excitarent*, 3. plur. a. quid.
Ἠγέσθω, præf. int. med. verbi ἡγέομαι.
Ἠγέσθ, 3. sing. pret. ind. med. pro ἠγεῖτο.
Ἠγεμὼ εἰν, ας, ἡ, participio, principatum; (2) ducatus. Ab ἡγεμών.
Ἠγερόκευμα, τος, idem.
Ἠγεμονεύω, f. εύσω, præeo, sum dux, rego. Οὐδ' ὅτε ἅπαν μὴ κέλευς θεὸς ἠγεμονεύῃ, Hesiod. Θεογ. 386. Ἠγεμονεύειν ὑφ' ὑμῶν οὐκ ἀξιῶσι, Thuc. Ab ἡγεμών.
Ἠγεμονία, ας, f. ήσω, principatum teneo.
Ἠγεμόνη, ης, ἡ, Dianæ epitheton, Hes. & alii; item Veneris, Hes.
Ἠγεμονῆας, acc. sing. *Ion.* pro ἡγεμόνας, ab ἡγεμονεύς.
Ἠγεσοσίης ας, ἡ, imperium, ducatus. Ab ἡγεμών.
Ἠγεμονεύς, ῆος, ὁ, princeps, rector; (2) dominus lentorum, animus. Ab ἡγεμονία.
Ἠγεμονικὸς, ἡ, ον, principalis, præsidialis, imperatorius. Hinc τὸ ἡγεμονικὸν, ου, principatus, animus, rector corporis. Ab eod.
Ἠγεμονικῶς, *Adv.* ut ducem, imperatorem decet; (2) ut decet, (2) ut decet virum principem.
Ἠγεμονικὸς, ου, ὁ, Mercurius, qui ita dicitur, quod iter viæ dux eit, & animas deducit. Ab ἡγεμών.
Ἠγεμονὶς, ίδος, ἡ, imperatrix, regina, quæ principatum obtinet. Ab eod.
Ἠγεμόσι, dat. plur. ab ἡγεμών.
Ἠγεμοσύνιον, ου, τὸ, præmium ducendi, τὸ ἠγεμοσύνιον, sacrificium pro felici itinere, cum Deum ducem exposcimus Ab
Ἡγεμών, ονος, ὁ, dux, præses, auctor, causa rei. Ab
ΗΓΕΟΜΑΙ, οῦμαι, f. ήσομαι, duco, dux sum, præeo, (2) opinor, puto, reor, arbitror; ἥγημαι, existimavi, puto. Οἱ γὰρ βλέποντες τὸν τυφλὸν ἡγούμεθα, Arist. Plut. 15. Ἐὰν κενὸν ἡγῇ ζημιωθῆναι σοφῇ, quod tantum exitio putaris, Eurip. Med. 455. Τίς ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν; Arist. Conc. 101.
Ἠγερέθοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. v. ἀγερέθομαι. Hom. Il. 2, 231.
Ἠγερίσμαι, *Poet.* ἠγερεθῆναι, Hom. congregari. Ἐπεὶ γὰρ σπάρδων ἠγερίσθη, Il. 10, 127. Ab ἀγείρομαι.
Ἠγεσθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ἠγέσθησαν.
Ἠγέσθω, a. 1. ind. pass. verbi ἠγείρω.
Ἠγέρκα, perf. ind. act. v. ἀγείρω.
Ἠγερκε, v. pl. a. 2. ind. med. v. ἄγω.
Ἠγεσίη, ας, ἡ, præitio; (2) principatus. Ab ἡγεμών.
Ἠγέτας, ω, ὁ, dux. Ab eod.
Ἠγίγρομεν, pluq. indic. act, *Att.* pro ἠγέγρειν, ab ἐγείρω.
Ἠγκλάσσε, f. άσω, duco, ago, pello, fust'neo. Νῦν μὴν δὴ μάλα σκῆπτρον κακὸν κακὴν ἠγκλασσε, Odyss. 17, 217. Ab eod. aut ab ἄγειν & ἐλᾶν, *pellere.*
Ἠγμα, ατος, τὸ, ductus; (2) consilium.
Ἤγλεν, a. 1. ind. pass. v. ἄγνυμι, vel ἄγω.
Ἤγησαι, 2. sing. a. 1. imper. med. v. ἄγω.
Ἠγησαμένω, a. 1. ind. med. v. ἡγέομαι.
Ἠγησασθω, 3. sing. a. 1. imperat. med.
Ἠγασατο, 3. sing a. 1. ind. med.
Ἠγέτευ, 3. sing. præf. coni. med.
Ἠγησις, εως, ἡ, idem quod ἡγεμών
Ἠγήτειρα, ας, ἡ, dux, *ductrix*, ductrix. Ab
Ἠγητὴρ ῆρος, ὁ, ductor.
Ἠγητὸν, putandum. Ab ἡγέομαι.
Ἠγήτης, ὁ, dux.
Ἠγητῆρια, ας, ἡ, massa ficuum, quæ in festivitate quadam præferebatur in memoriam miserioris & mansuetioris victus.
Ἠγητορίαι, ας, ἡ, principatus, Suid. (2) massa ficuum, Suid. A seq.
Ἠγήτρια, ας, ἡ, ductrix. Ab eod.
Ἠγήτωρ, ορος, ὁ, dux, ductor. Ab eod.
Ἠγκεσμβύοις, dat. plur. perf. pass. v. ἀγκάζω.
Ἤγμαι, perf. ind. pass. verbi ἄγω.
Ἠγμένως, *Adv.* erudite. Ab ἠγμένος, ductus, eruditus; Part. perf. Pass. ab ἄγω.
Ἠγνιμένας, pure, caste. Ab ἁγνεύω.
Ἠγνικοτες, nom. pl. perf. part. act. v. ἀγνίζω.
Ἠγνισμένος, *purificatus*, perf. part. pass.
Ἠγνυκα, perf. ind. act. v. ἀγνύω.
Ἠγνίκησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἠγνόησε.
Ἠγνουν, 1. sing. imperf. ind. act. pro ἠγνόουν.
Ἠγομὲν, 1. pl. imperf. ind. act. v. ἄγω.
Ἠγορ, imperf. indic. act.
Ἠγοντο, 3. pl. impert. ind. med.
Ἠγρασαι, 2. sing. a. 1. ind. act. v. ἀγερέζω.
Ἠγρεσθησαι, 2. pl. a. 1. ind. pass.
Ἠγορασμένος, perf. part. pass.
Ἠγορεύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. ἀγορεύω.
Ἠγορέοντο, 3. pl. impert. ind. pass. *Poet.* pro ἠγορεῦντο.
Ἦε, *Conj.* sive; (2) videlicet. Ex ἤ, & γέ.
Ἠγοντο, 3. sing. imperf. ind, pass. *Poet.* pro ἠγεῖτο, ab ἐγείρω.
Ἠγοόθλω, a. 1. ind. pass. v. ἀγρόω.
Ἠγρευσιν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum v ἐφελκ.
Ἠγρίωσαι, 2. sing. perf. ind. pass. v. ἀγριόω.
Ἠγειάδη, perf. inf. pass.
Ἠγρικησάμεν, a. 1. ind. med. v. ἀγρίκω.
Ἠγωνίζατο, 3 sing. imperf. ind. act. verbi ἀγωνίζομαι.
Ἠδάϊσμαι, perfect. ind. pass.
Ἤδα, *plusq.*, perfect. ind. med. v. ἀνδάνω pro ἄδα.
Ἡδανὸς, ἡ, ὸν, dulcis, suavis. Ab ἡδύς.
Ἡδάφθ 3. sing. pert. ind. pass. v. ἰδαφόω.
Η Δ Ε, *Cent.* apud *Plaut* pro ἡ.
ᾔδεα, 1. f. pluiq. ind. act. *Ion.* pro ᾔδειν *Att.*, & *Syn.* ex εἰδέκειν, ab εἰδέω.
ᾔδεμεν, 1. pl. pluiq. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδέκειμεν.
ᾔδει, *plusq.*, 3. sing. pluiq. antecedentis.
ᾔδεν, pluiq. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδέκειν.
ᾔδεσαν, *pluscuart.* 3. pl. pluiq. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδέκεισαν.
ᾔδεσθα, 2. sing. pluiq. ind. act. *Æol.* & *per Syncop.* pro εἰδέκεις.
ᾔδεστε, 2. pl. pluiq. eiusdem.
Ἤδεκα, part. ind. act. *Att.* pro ἔδα, ab ἰδω.
ᾔδεσαν, 3. pl. pluiq. ind. act. *Att.* pro εἰδέκεισαν, ab εἰδέω.
Ἡδέλω, a. 1. ind. pass. v. ἀδέομαι.
Ἤδεται, 2. sing. præf. ind. v. ἀδορα.
Ἡδέως, *Adv.* suaviter, libenter. Ab ἡδύς.
ΗΔΗ, *Adv.* jam; (2) mox, abhinc; (3) adeo.
Ἤδλων, pluiq. ind. act. *Att.* pro εἰδέκειν, ab εἰδω.
Ἤδλησεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum v ἐφελκ. ab ἀδικέω.
Ἥδιστα, *Adv.* iuvissime, lubentissime. Ab ἥδιστος, Superl. ab ἡδύς.
Ἥδομαι, delector, *lætor*, ἥδθω, a. 1. delectatus sum, delector, f. ἀδήσομαι, Part. pr. ἡδόμενος, habens, gaudens. Ἥδιον ἀκούειν λαῶς, Arist. Eq. 693. Καὶ δεδράκοις γ' ἥδομαι, id. Av. 332.
Ἡδομένη, præf. part. med. f. g.
Ἡδομένως, libenter. A præc.
Ἤδεν, *canebam*, imperf. ind. act. verbi ἄδω.
Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas, suavitas, delectatio, ἁπλῆς ἡδονῆς, fruitatis cruda, ἐν ἡδονῇ, idem, & leniter. Ab ἡδύς.
Ἡδονικὸς, ἡ, όν, voluptarius. Ab ἡδονή.
Ἡδοπλὶξ, ῆγος, ὁ κὶ ἡ, voluptate percussus, voluptati deditus. Ex ἡδονὴ, & πλήσσω.
Ἡδος, εος, τὸ, utilitas, delectatio, suavitas, jucunditas. Ab ἥδομαι.
Ἧδος, εος, τὸ, acetum. Ab eod.
Ἥδρασα, aor. 1. ind. act. verbi ἑδράζω.
Ἡδυκὰς, *adultus*, perf. part. act. v. ἀδρόω.
Ἡδρωθλω, aor. 1. ind. pass. v. ἀδρόω.
Ἡδύ, *Adv.* suaviter. Ab ἡδύς.
Ἡδύεια, placentæ genera. Ex ἥδυς, & βέω, victus.
Ἡδυόσε, *Dor.* pro ἡδυσμὸς, ου, ὁ, jucundum clamans, suavem vocem edens, canorus. Ex ἡδὺς, & βοάω.
Ἡδύγαιος, ος, ὁ κὶ ἡ, bonam terram seu bonum solum habens. Ex ἡδὺς, & γαῖα.
Ἡδύγελας, ὁ κὶ ἡ, dulce ridens, suaviter ridens.
Ἡδύλαταγ, ος, ὁ κὶ ἡ, suavem & jucundum linguam habens.
Ἡδυμαχάμαν, ονος, ὁ κὶ ἡ, qui consilio & prudentia, &c. homines delectat. Ex ἡδὺς, & μάομαι.
Ἡδυέπεια, ας, ἡ, suaviloquentia, facundia. Ab
Ἡδυεπὴς, ἐος, ὁ κὶ ἡ, suaviloquus, eloquens, facundus.
Ἡδύθρος, *contr.* ἡδύθρους, ου, ὁ κὶ ἡ, suaviter sonans, dulcisonus; mitis, lenis.
Ἡδύκαρπος, ος, ὁ κὶ ἡ, suaves fructus habens.
Ἡδύκρεως, ως, ὁ κὶ ἡ, cujus caro grati est saporis. Ex κρέας.
Ἡδυκωμάω, ω, ὁ κὶ ἡ, jucundam præbens commessationem; (2) jucunda comessatio; (3) genus saltationis.
Ἡδυλίζω, f. ίσω, adulor, jucunda loquor. Ab ἡδὺς. Hinc
Ἡδυλισμὸς, ῆ, ὁ, adulatio, adulentatio.
Ἡδυλογέω, ῶ, f. ήσω, loquor auditu jucunda, adulor.
Ἡδυλογία, ας ἡ, suavitas sermonis, suaviloquentia; (2) scurrilis dicacitas; assentatio. Ab
Ἡδυλόγος, ος, ὁ κὶ ἡ, suaviloquus, assentator, scurra.
Ἡδυλόεσσ, ος, ὁ, suaviter lyra canens; (2) suavitonus. Ex λύρα.
Ἡδυμελὴς, ἐος, ὁ κὶ ἡ, suavem & canorum vocem habens; suaviter canens. A μέλος.
Ἥδυμος, suavis, jucundus, dulcis. Ab ἥδυς.
Ἡδυναντο, 3 pl. præt. opt. *Ion.* pro δύναντο, a δύομαι.
Ἡδυπόμην, imperfect. ind. med.
Ἡδυπόθλω, a. 1. ind. med. *Att.* pro ἐδυπόθλω.
Ἥδυται, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἥδύνω.
Ἡδυτὴς ἡδυτῆρες ἅλες, sal condiendi vim habens. Ab ἥδύνω. Hinc
Ἡδυντήριος, α, ον, permulcendi, delectandi vim habens.
Ἡδυντικὸς, ἡ, όν, condiendi vim habens, ad condiendum aptus; (2) ad condiendi scientiam pertinens. Hinc ἡδυντικὰ, ῶν, condimenta. Ab ἥδύνω.
Ἡδυντὸς, ἡ, όν, conditus. Ab eod.
Ἡδύνω, suave reddo, condio; (2) delicias adficio. Ab ἡδὺς.
Ἡδύοινος, ος, ὁ κὶ ἡ, suave vinum ferens.
Ἡδυπνοΐη, ος, ὁ κὶ ἡ, jucunda fe n. somnio.
Ἡδυσμία, ας, ἡ, odoris suavitas, odor jucundus. Ex ἡδύσμα.
Ἡδύσμον, ου, τὸ, mentha. A seq.
Ἡδύσμος, ος, ὁ κὶ ἡ, jucunde & suaviter olens; (2) mentha, *Anyl* ψύλλι; (3) o, calamus aromaticus. Ex σμή.
Ἡδυόφθαλμος, ος, lætos oculos habens, suavis adipectu. Ἡδυπάθεια,

Ἡδυπάθεια, ας, ἡ, voluptas, vita voluptaria, mollities, libido.
Ἡδυπαθέω, ῶ, fut. ήσω, voluptate fruor, mollius vivo. Ab ἡδυπαθής.
Ἡδυπάθημα, τὸ, voluptas, suavitas.
Ἡδυπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, voluptati deditus, voluptarius, libidinosus. Ex ἡδὺς, & πάθος.
Ἡδυπνοος, contr. ἡδύπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, suaviter spirans. A πνέω.
Ἡδύπολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, gratus & acceptus civitati.
Ἡδυπορφύρα, ας, ἡ, ostrea quaedam.
Ἡδυποτίδες, phialae & pocula quaedam. Ab
Ἡδυπότης, ὁ, suavis conviva. foem. ἡδυπότις, a πίνειν, vel ποτός.
Ἡδυποτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus potus suavis est.
Ἡδυπρόσωπος, ον, laetus aspectu, hilaris, mitis.
ΗΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, suavis, jucundus; (2) laetus, lepidus.
Ἥδυσμα, ατος, τὸ, suavitas; (2) condimentum suave. Ab ἡδύς.
Ἡδυσμὸς, ἡ, ὁ, idem & ab eod.
Ἡδυσώματος, ον, pulchri formi.
Ἡδύτατα, Adv. libentissime, suavissime. Ab ἡδύς.
Ἡδύτης, ητος, ἡ, suavitas, lepos, jucunditas.
Ἡδυτραγέω, suaviter edo.
Ἡδυφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, suave splendens. A φάω.
Ἡδυφάρυγγες θυμματίδες, gutturi gratae placentae. A φάρυγξ.
Ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis suavitas. Ab
Ἡδύφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, suavem vocem habens, suaviloquus. A φωνή.
Ἡδυφώνως, Adv. suavi voce.
Ἡδύχροος, contr. ἡδύχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, jucundo colore praeditus. A χρόα.
Ἥδω, suavitate & jucunditate adficio, delecto, oblecto, f. 1. ἥσω, a. 1. ἧσα; ἧσας, delectasti. Ab ἡδύς.
Ἢ, Conjunct. aut, vel, sive; (2) an? Ab ἤ.
Ἦ, 3. s. imperf. ind. act. Poët. pro ἦν, ab εἰμί.
Ἤειν, plusq. ind. med. Ion. pro ᾔειν, ab εἶμι.
Ἤει, ibat, 3. sing. plusq. ind. med.
Ἠείδειν, plusq. ind. med. Att. pro εἴδειν, ab εἴδω.
Ἠείδης, 2. s. plusq. conj. med. Att. pro εἰδῇς.
Ἤειν, plusquam perf. ind. med. v. εἶμι.
Ἤειρα, a. 1. ind. act. Att. pro εἶρα, ab εἴρω.
Ἠέλιος, ου, ὁ, Poët. pro ἥλιος, sol.
Ἤεν, 3. s. imperf. ind. Att. pro ἦν, ab εἰμί.
Ἤπερ, Conjunct. quam. Ex ἤ, & περ.
Ἠέρα, nebulam, acc. s. ab ἠὴρ, Poët. pro ἀήρ.
Ἠερέθομαι, in altum attollor; (2) pendeo, suspensus sum; (3) inconstans vel suspenso animo sum. Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθοντο, Il. 2, 448. Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, ibid. 3, 108. Ab ἀείρω, tollo.
Ἠερέθονται, 3. plur. praes. ind. pass. v. ἀερέθομαι, vel ἠερέθομαι.
Ἤερθεν, a. 1. ind. pass. v. ἀείρω.
Ἠέρι, aëri, dat. sing. Poët. pro ἀέρι, ab ἀήρ.
Ἠερινὸς, ἡ, ὸν, vernus. Ab ἦρ, ver.
Ἠέριος, ία, ιον, aërius, per aërem volans, qui est in aëre; (2) excelsus; (3) vernus; (4) matutinus. Ab ἠὴρ, pro ἀήρ.
Ἠεροδίνης, ου, ὁ καὶ ἡ, aëre agitatus; (2) qui in aëre agitatur. Ex ἀὴρ, & δίνη.
Ἠεροδόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, in aëre agitatus.
Ἠεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, obscurus, τὸ ἠεροειδὲς, dicitur totum aëris spatium, quoad oculis prospicere possumus, Ern. Ex ἀὴρ, & εἶδος.
Ἠερόεις, όεσσα, όεν, tenebricosus, caliginosus. Ab ἀήρ.
Ἠέροθεν, Adv. ex aëre, ab aëre. Ab eod.
Ἠερομήκης, ες, altus. A μῆκος.
Ἠεροπλάγκτος, ον, in coelo errans, Epith. stellarum. A πλάζω.
Ἠεροφοῖτις, ιδος, ἡ, per aërem means; (2) quae in tenebris vagatur, quae obscuritate septa vel aliorum oculos latens incedit, Epith. Furiarum. Ex ἀὴρ, & φοιτάω, eo.
Ἠεροφοίτος, ου, ὁ καὶ ἡ, per aërem vagans; (2) aërius. Ex iisd.

Ἠεροφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, elatam seu altam vocem habens, voce aërem replens, valde clamans. Ex ἀὴρ, & φωνή.
Ἤερτο, 3. s. plusq. ind. pass. v. ἀείρω.
Ἠὴρ, ἠέρος, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἀὴρ, aer.
Ἤεσαν, 3. pl. plusq. ind. act. Att. pro ᾖεσαν, ab εἶμι.
Ἠζάνθην, aor. 1. ind. pass. v. ἀζαίνω.
Ἦθα, perfect. ind. med. Att. pro εἴωθα, seu εἶθα, ab ἔθω, consuesco.
Ἠθάδα, consuetam, acc. sing. ab ἠθάς.
Ἠθάνιον, τὸ, colum. Ab ἠθεῖν.
Ἠθὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, familiaris, adsuetus. Ab ἦθος.
Ἤθεα, mores, nom. plur. ab ἦθος, εος.
Ἠθεῖν, praes. inf. act. pro ἠθέειν, ab ἠθέω.
Ἠΐθεος, εία, εῖον, venerandus, colendus; ἠθεῖε, vox junioris ad seniorem reverentiae causa; germane, venerande, colende frater. A θεός.
Ἤθελε, 3. s. imperf. ind. act. v. ἐθέλω.
Ἠθέλησα, volui, a. 1. ind. act. verbi ejusd.
Ἤθελον, volebam, imperf. ind. act.
Ἠθέω, colo, per colum mitto. Ab ἤθω.
Ἤθηκα, colavi, perf. ind. act. verbi ἠθέω, colo.
Ἠθητὴς, ἦ, ὁ, colator, saccellator. Ab ἠθέω.
Ἠθίζω, f. ίσω, colo. Ab eod.
Ἠθικὸς, ἡ, ὸν, ethicus, moralis, moratus; (2) colatus. Ab ἦθος, mos, vel ἤθω, colo.
Ἠθικῶς, Adv. moraliter, ethice; (2) modeste; (3) graviter, severe.
Ἤθισις, εως, ἡ, colatio. Ab ἠθίζω.
Ἠθισμὸς, ἦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἠθιστήριον, ίου, τὸ, rete, nassa. Ab ἠθίζω. Vid. Ἰσθητήριον.
Ἠθμάριον, ου, τὸ, parvum colum, saccellus, Dim. ab ἠθμός.
Ἠθμοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, coli formam habens.
Ἠθμὸς, ἦ, ὁ, colum, qualus. Ab ἤθω.
Ἠθογραφία, ῶ, f. ήσω, mores scribendo exprimo. Ab
Ἠθογράφος, ου, ὁ, qui morum notationes scripsit.
Ἠθολογία, ας, ἡ, figura rhetorica, quum verba moresque alicujus oratione exprimuntur. Ab ἠθολόγος.
Ἠθολόγοι, morum effictores, mimi. Ex ἦθος, & λόγος.
Ἠθοποιέω, mores exprimo.
Ἠθοποιητικῶς, accommodate ad mores exprimendos, vel affectus.
Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum, adfectuum expressio. Ab
Ἠθοποιὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, mores instituens; (2) mores exprimens. Ex ἦθος, & ποιέω.
ἮΘΟΣ, εῖος, τὸ, unde usitatum pl. ἤθεα, ἤθη, domicilium, mansio, sedes consuetae.
ἮΘΟΣ, τὸ, ingenium, indoles, naturum quaedam proprietas; (2) mores, affectus, natura, proprietas.
Ἠθοσιμέρος praeparatum, e colorem. Ab ἠθμίζω.
Ἤθουν, imperf. ind. act. Att. & comm. pro ἤθεον, a θυμός.
ἬΘΩ, colo, percolo saccello, per colum mitto, f. ἥσω, unde a. 1. part. ἥσας, i. e. ἠθήσας.
Ἤϊκε, 3. sing. perf. ind. med. Ion. pro ἔοικε, ab εἴκω.
Ἤια, τὰ, viatica; (2) paleae.
ἨΪ'ΘΕΟΣ, ου, ὁ, adolescens, juvenis; (2) caelebs; (3) Venerem non expertus.
Ἤϊκτο, 3. s. plusq. ind. pass. Poët. pro εἴκτο. ab εἴκω.
Ἤϊμεν, 1. pl. plusq. ind. med. Att. pro ᾔειμεν, ab εἶμι.
Ἤϊξα, a. 1. indicat. act. verbi ἀΐσσω.
Ἤϊξε, 3. sing. perf. ind. pass. Poët. pro εἴξε, ab εἴκω.
Ἠϊόεις, όεσσα, όεν, habens magnas ripas, sive magnum littus. Ab ἠϊὼν, ripa.
Ἠϊόνεσσι, littoribus, dat. pl. Ion. pro ἠϊόσι.
Ἤϊσσον, a. 1. inf. act. Ion. pro ἀΐσσειν, ab ἀΐσσω.
Ἠΐος, ία, ιον, jaculandi peritus. Ab ἵημι.
Ἦις, quibus, dat. pl. Poët. pro ἧς, & hoc Ion. pro αἷς, ab ὅς, ἥ, ὅ, & ab ἕς, ἥ...

Ἤϊσαν, 3. pl. a. 1. ind. Poët. pro ᾔεσαν, ab εἶμι.
Ἤϊσσε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀΐσσω.
Ἤϊστα, a. 1. ind. act. v. ἀΐσσω.
Ἤχθην, excussi, a. 1. ind. pass. verbi ἄγω.
Ἦχι pro ἔχι, & hoc pro ᾗ, ubi.
ἨΪΩ'Ν, όνος, ἡ, littus, ripa.
Ἧκα, aor. 1. ind. act. verbi ἵημι.
ἩΚΑ, Adv. leniter, quiete, sensim, submisse.
Ἦκα, veni, perfect. indicat. act. verbi ἥκω.
Ἧκα, misi, aor. 1. indicat. act. verbi ἵημι.
Ἤκαζον, imperfect. ind. act. Att. pro εἴκαζον, ab εἰκάζω.
Ἡκαλέος, όεσσα, όεν, lenis, quietus. Ab ἦκα.
Ἥκαλος, α, ον, tranquillus, quietus. Ab ἦκα.
Ἥκασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi ἥκω.
Ἤκαχον, dolui, aor. 2. ind. act. v. ἀκαχίζω.
Ἧκε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἵημι.
Ἥκειν, plusq. ind. act. Att. pro εἵκειν, ab εἴκω.
Ἧκεν, Poët. pro ἦκε, ἄν, ἐὰν, si; αν.
Ἡκεσάμην, aor. 1. ind. med. v. ἀκέομαι.
Ἡκεστος, ίση, ιστον, stimulo nondum domitus, stimulum nondum expertus. Ex ἁ pro α priv. & κεντέω, stimulo.
Ἠκηκόειν, plusq. ind. med. Att. pro ἀκηκόειν, ab ἀκούω.
Ἠκισάμην, aor. 1. indic. med. v. αἰκίζω.
Ἥκιστα, Adv. minime. Ab
Ἥκιστος, ίση, ιστον, minimus. Ab ἦκα.
Ἠκολούθει, 3. s. imperf. ind. act. comm. pro ἀκολούθει.
Ἠκολούθησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκολουθέω.
Ἠκοῦμεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. ἥκω.
Ἠκονημαι, perf. ind. pass. v. ἀκονάω.
Ἦκε, Ion. pro ἦπε, certe.
Ἤκουκα, perf. indicat. act. verbi ἀκούω.
Ἤκουσα, audivi, a. 1. ind. act.
Ἠκούσθην, ης, ἡ, aor. 1. ind. pass.
Ἠκριβωμένος, perf. part. pass. v. ἀκριβόω.
Ἠκριβωμένως, Adv. accurate. Ab ἠκριβωμένος, part perf. ab ἀκριβόω.
Ἠκρίβωσα, aor. 1. ind. act. v. ἀκριβόω.
Ἠκροάσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἀκροάομαι.
Ἠκρωτηριασμένος, perf. part. pass. v. ἀκρωτηριάζω.
Ἦκτο, 3. s. plusq. ind. pass. v. ἄγω.
Ἠκυρώσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκυρόω.
ἭΚΩ, f. ήσω, venio, accedo, pervenio, venio; pertineo, attineo. Ἧκε ζοι ὀλεθρός, Dem. εἰς Ἀττικὴν, id. ὅθι τὸ δεῖπνον, Xen. ἐπὶ τὴν ἀριστεῖαν, Dem. πρὸς τὰς σοφίαν, Xen. ἐκκλησιάσοντες, Isocr. Euripid. Heraclid. 431.
Ἠλάθην, a. 1. ind. pass. v. ἐλαύνω, pro ἐλάω.
Ἤλακα, perfect. indic. act.
Ἠλαίνω, insanio; ἠλαίνονται, vagantur. Ab ἄλη, fluctus.
ἨΛΑΚΑ'ΤΗ, ης, ἡ, colus; in Pl. τὰ ἠλάκατα, ων, fusus, (2) fila, stamina; laminae coli circumvolutae. Hinc
Ἠλακατῆνες, pisces quidam a similitudine coli ita dicti.
Ἠλακατώδης, ες, coli similis; (2) ad colum pertinens.
Ἠλάλαξα, aor. 1. ind. act. v. ἀλαλάζω.
Ἡλάμην, aor. 1. ind. med. v. ἅλλομαι, salio.
Ἤλασε, 3. s. aor. 1. ind. act. v. ἐλαύνω.
Ἠλάσκαζω, idem quod sequens ἠλάσκω, Ἐἰ... ὅπη κεῖ... ἐμεῖο μένος ἠλασκάζῃ, fugiat, Odyss. 9, 457.
ἨΛΑ'ΣΚΩ, vagor, errabundus circumeo; (2) declino, devito; (3) errabundum esse, vagabundum declino. Αἱ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσι, Il. 2, 470.
Ἠλάστρεον, imperf. ind. act. v. ἀλαστεῖν, Hom. Il. 15, 21.
Ἠλάστρεις, 2. s. imperf. ind. act. pro ἠλάστρεες, ab ἐλαστρέω.
Ἤλατο, 3. s. aor. 1. ind. med. v. ἅλλομαι.
Ἠλαττοῦντο, 3. pl. imperf. ind. med. pro ἠλαττόοντο, ab ἐλαττόω.
Ἠλάττωσα, aor. 1. ind. act. v. ἐλαττόω.
Ἤλγηκα, dolui, perf. ind. act. v. ἀλγέω.
Ἤλγεε, imperfect. ind. act. pro ἤλγεε.
Ἠλέγξε, aor. 1. ind. act. v. ἐλέγχω.

 ἐλεγχ...

Ἧλεμμαι, perf. ind. pass. v. ἀλείφω.
Ἧλεπα, unxi, perf. ind. act. verbi ejusd.
Ἤλεκτρον, ου, τὸ, electrum, succinum; (2) metallum ex auro & argento conflatum; (3) lapis crystallinus. Ab ἀλείπω.
Ἠλεκτρός, ή, όν, idem & ab eod.
Ἠλεκτροφανής, ές, instar electri fulgens. Ex ἤλεκτρον, & φάος, lucor.
Ἠλεκτρώδης, ες, electro similis; (2) de excretione, cum splendescit & relucet.
Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, sol. Ex η pro α priv. & λέληθα, lateo, quia eo oriente lectos deserimus, aut ab electri splendore.
Ἠλίματος, άτη, ατον, vanus, stultus. Ab
ΗΑΕΟΣ, ά, όν, stultus, stolidus.
Ἧλθα, aor. 1. ind. act. Poet. & Æol. pro ἦλθσα, ab ἀλθω.
Ἠλθυθίησα, a. 1. ind. act. v. ἰλθυθρίω.
Ἠλλατο, 3. sing. plusq. ind. pass. Att. pro ἤλλατο, ab ἅλλομαι, pro ἅλλω.
Ἠλλιμμένη, plusq. perf. ind. pass. Att. pro ἠλίμμην, ab ἀλείφω.
Ἦλθε, 3. s. a. 2 ind. act. v. ἔρχομαι.
Ἦλθον, a. 2. ind. act. per Sync. pro ἦλυθον.
Ἦλθοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. Boeot. pro ἦλθον.
Ἠλί, ὁ, Eli, Nomen viri Hebr. ἀναλτων, Adscensus.
Ἠλιάζω, f. άσω, & άξω, ad solem expando, soli expono. Hinc ἠλιάζομαι. apricor; (2) in Hebræa puncto. Ἀλλ' ἐκ ἐξ ἠλιάξεις, in foro sedebis, Arist. Lys. 332. Ab
Ἡλιαία, ας, ἡ, Heliæa, forum Athenis, in quo causæ publicæ agebantur. Ab ἥλιος.
Ἡλιακόν, οῦ, τὸ, solarium, locus apricus. Ab
Ἡλιακός, ή, όν, solaris. Ab ἥλιος.
Ἠλιάς, άδος, ἡ, scil. κόρη, solis filia.
Ἠλιάδες, Heliades, solis filiæ.
Ἠλίας, ου, ὁ, Elias. Nomen Hebræum viri. Deus meus.
Ἠλίασις, εως, ἡ, insolatio, apricatio; (2) judicandi munus in Heliæa.
Ἠλιαστήριον, ου, τὸ, locus ad apricandum, solarium. Ab eod.
Ἠλιαστής, οῦ, ὁ, judex in Heliæa. Ab ἠλιάζω.
Ἠλιαστικός, ή, όν, heliasticus, judicialis.
Ἠλιάω, ῶ, solem refero, solis instar candeo. Ab ἥλιος.
Ἠλιζάστις, pro ἠλιζόστης, ου, ὁ, errabundus.
Ἠλίβατος, ου, ὁ ἡ ή, tam altus, ut uni soli sit pervius. Ex ἥλιος, & βαίνω, vado, vel etiam ἠλίβαλος, tam altus aut profundus, ut accessum frustretur. Ab ἀλίτειν, aberrare, & βάσις, gressus.
Ἠλίβων, imperf. ind. act. v. ἀλιβάω.
Ἠλίβῶς, Adv. frustra; (2) copiose, valde; (3) simul. Ab ἠλίβατος.
Ἠλιθιάζω, f. άσω, stulte ago, stultus ac stupidus sum. Ab cod.
ΗΛΙΘΙΟΣ, ία, ον, stultus, stolidus, brutus, insipiens, sensu communi destitutus.
Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, stoliditas, stultitia, dementia. Ab ἠλίθιος.
Ἠλιθιόω, ῶ, f. ώσω, stultum reddo. Ab eod.
Ἠλιθίως, Adv. stulte, stolide. Ab eod.
Ἠλιθιοεργὲς, ές, stulte agens. Ex ἠλίθιος, & ἔργον.
ΗΛΙΚΙΑ, ας, ἡ, statura; (2) ætas; (3) adolescentia, juventus, ætatis vigor; (4) ætas bello apta, juventus apta bello gerendo; (5) ætas senilis; (6) ætas, i. e. sæculum; (7) altitudo. Hinc
Ἠλικιώτης, ὁ, par ætate, æquidis.
Ἠλικιώτις, ιδος, ἡ comes. Ab ἠλικιώτης.
ΗΛΙΚΟΣ, ίκη, ίκον, quantus, quam magnus; (2) quam potens.
Ἠλιλάδην, perf. inf. pass. v. ἀλιδάω.
Ἥλιξ, ικος, ὁ ἡ ή, qui ejusdem est ætatis.
Ἠλιόβλητος, ου, idem quod
Ἠλιόβολος, ου, ὁ ἡ ή, qui solis radiis quasi feritur, soli expositus; (2) solis radiis ictus, liquefactus, &c. Ex ἥλιος, & βάλλω.
Ἠλιοειδὲς, ές, solis formam habens, soli similis. Ex ἥλιος, & εἶδος. Hinc
Ἠλιοειδῶς, Adv. specie solis.
Ἠλιοκαὴς, ές, ὁ ἡ ή, perustus a sole, exustus in sole. Ex ἥλιος, & καίω.
Ἠλιοκαΐα, ας, ἡ, ardor, sive æstus solis; (2) insolatio. Ab ἠλιοκαὴς.
Ἠλιοκάμινος, ου, ἡ, fornax solaris, caminus solaris, vaporarium solare.
Ἠλιοκάνθαρος, ου, ὁ, scarabæus solaris.
Ἠλιόκαυστος, ου, ὁ ἡ ή, sole tostus, sole exustus. Ex ἥλιος, & καίω.
Ἠλιοκυστρις, ιδος, ἡ, q. d. solipuga, musca in æstu solari pungens. A κύστρον.
Ἠλιομανὴς, ές, ὁ ἡ ή, intano solis amore captus, s. le nimium gaudens. A μαίνομαι.
Ἠλιόμορφος, ὁ ἡ ή, solis formam habens.
Ἠλιόπτης, ου, ὁ, heliotropium magnum.
ΗΛΙΟΣ, ου, ὁ, sol.
Ἠλιοσκόπιον, ου, τὸ, q. d. solem spectans, heliotropium, tithymalli species comam cum sole circumagens. A σκοπέω.
Ἠλιοσκόπος, ου, ὁ ἡ ή, sole gyratus; (2) sole privans, inumbrans. Ex ἥλιος, & σκοπέω.
Ἠλιοστεὴς, ές, ὁ ἡ ή, a sole tritus, per quem sol incedit aut meat, soli expositus. A στείβω.
Ἠλιότευκτος, ον, a sole ortus, s. creatus. A τεύχω.
Ἠλιοτρόπιον, ου, τὸ, herba solaris, heliotropion; (2) solarium, horologium. A τρέπω.
Ἠλιοφάνεια, ας, ἡ, solaris claritas. Ab
Ἠλιοφανὴς, ές, ὁ ἡ ή, solarem splendorem habens; (2) sole illustris. A φαίνω.
Ἠλιόω, ῶ, f. ώσω, insolo, in sole expono, inde solis modo splendeo, niteſco, ἠλιῶσα, nitida. Hinc in Pass. ἠλιόομαι, ῶμαι, sole illustror, a sole uror. Κεἰχ' ἠλιοσε τύπος, uritus fuit, Soph. Trach. 263. Ab ἥλιος.
Ἠλίσκοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. v. ἁλίσκω.
Ἠλίσκος, ου, ὁ, claviculus, parvus clavus. Dim. ab ἧλος, clavus.
Ἤλιτεν, 3. s. a. 2. ind. act. v. ἀλιτέω.
Ἠλιτενὴς, altus; quasi ad solem protensus. Ab ἥλιος, & τείνω.
Ἠλιτης, ου, ὁ, clavaris. Hinc ἠλίτης, ιδος, ἡ, squama æris, quæ e clavis decutitur. Ab ἧλος.
Ἠλιτόμηνος, ου, ὁ ἡ ή, aberrans a mensibus, qui ante justos menses natus est. Ab ἀλιτεῖν, & μὴν, mensis.
Ἠλιτόποινος, ου, improbos ulciscens, Epith. Furiarum. Ab ἀλιτεῖν, & ποινὴ.
ΗΛΙΨ, ιπος, ἡ, calceus, Schol. Theocr.
Ἠλιώδης, ές, ὁ ἡ ή, solem referens, soli similis. Ab ἥλιος.
Ἠλιωθὶς, aor. 1. part. pass. v. ἠλιόω.
Ἠλίωσις, εως, ἡ, insolatio, apricatio. Ab ἠλιόω.
Ἤλκον, imperf. ind. act. Dor. pro εἷλκον, ab ἕλκω.
Ἠλκάμινος, perf. part pass. v. ἠλκάνω.
Ἠλκήνησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. v. ἀλκάνω.
Ἠλκαγμένη, mutatus, perf. part. pass.
Ἠλλαξα, mutavi, aor. 1. ind. act.
Ἠλλαγμαι, perf ind. pass. v. ἀλλοιόω.
Ἠλλετριωῖ, 3. pl. perf. ind. pass. v. ἀλλετριόω.
Ἠλοιδὸς, ὁ ἡ ή, clavi formam habens.
Ἠλοῖδλω, a. 1. ind. pass. v. ἀλοάω.
Ἠλοησιν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀλοάω, Poet. pro ἠλόησε
Ἠλοκάστρον, ου, τὸ, calcar. Ab ἧλος, & κέντρον.
ΗΛΟΣ, ου, ὁ, clavus, palus; (2) oleæ morbus, qui & fungus; (3) tubercula callosa potissimum in plantis & digitis pedum, etiam in albo oculorum.
Ἠλὸς, ὴ, όν, stolidus. Ab ἠλόω.
Ἠλόπυκτος, ου, ὁ ἡ ή, clavo percussus aut fixus; (2) clavo trajectus. Ex ἧλος, & πυκτὸς.
Ἠλόω, ῶ, fut. ώσω, clavo figo, configo. Ab ἧλος.
Ἤλτικτο, perf. ind. act. verbi ἰλπίζω.
Ἠλυγάζω, fut. άσω, obumbro, obtenebro; (2) occulto. Ab ἠλύγη. Unde
Ἠλυγαίος, αία, αῖον, umbrosus, opacus.
Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, tenebræ, umbra. A λύγη.
Ἠλυγίζω, f. ίσω, id. quod ἠλυγάζω. Hinc
Ἠλυγισμὸς, ὁ, obtenebratio, obumbratio; (2) obscuritas.
Ἠλυθα, perf. ind. med. verbi ἔρχομαι, pro ἦλθον.
Ἤλυθον, υτι, a. 2. ind. act.
Ἠλυξα, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω.
Ἠλύσιον, scil. πεδίον, Elysius campus.
Ἠλυσις, εως, ἡ, adventus, ingressus, itio, Eurip. Herc. Fur. 1140 Ab ἔρχομαι.
Ἤλφον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἄλφω, vel ἀλφάνω.
Ἤλωκα, perf. ind. act. v. ἁλίσκω pro ἁλόω.
Ἠλωμὶν, vagabar, imperf. ind. v. ἁλάομαι.
Ἤλων, a. 2. ind. act. v. ἁλίσκω, pro ἁλόω.
Ἤλωσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.
Ἧμα, ατος, τὸ, telum, missile, jaculum. Ab ἵημι, mitto.
Ἡμαθήνην, 3. sing. a. 1. ind. act. Att. pro ἡμαθαίνην, ab ἁμαθύνω.
Ἡμιθέτις, ουσα, ίον, arenosus. Ab ἄμαθος, arena.
Ἡμαθόεντα, acc sing. Ion. pro ἀμαθόεντα.
ΗΜΑΙ, ῆται, ῆσται, sedeo
Ἦμαι, ατος, τὸ, dies. Ab ἡμέρα.
Ἥμαρτες, 2. s. a. 2. ind. act. v. ἁμαρτάνω.
Ἡμάρτηκα, peccavi, perf. indic. act
Ἡματημένας, perpetuam, epp. ορθὰς.
Ἤμαρτον, peccavi, aor. 2. ind. act.
Ἡμάτιος, ία, ιον, diurnus. Ab ἦμαρ.
Ἡμάτιμαι, pert. ind. pass. v. αἰνυτίζω.
Ἡμβλακον, aor. 2. ind. act. v. ἀμβλακίσκω.
Ἡμβλάβησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi ἀμβλύνω.
Ἤμβροτον, aor 2 ind. act. v. ἀμβρότω.
Ἡμέας, ους, acc. plur. Ion. pro ἡμᾶς.
Ἡμέδαπος, ή, ον, qui est e nostro, sc. solo, nostras. Ex ἡμεῖς, & δάπεδον.
Ἡμείσετε, 3. s. imperf. ind pass. v. ἀμείβω.
Ἡμειδικα, perf. ind. act. v. ἀμειδάω.
Ἡμείων, nostrum, gen. plur. Ion. pro ἡμῶν.
ΗΜΕΚΤΕΩ, ægre fero, indignor.
Ἡμελημένος, perf. part. pass. v. ἀμελέω.
Ἡμελημένως, incuriose, negligenter.
Ἥμελλε, 3. s. imperf. ind. act. v. μέλλω, futurus sum.
Ἥμελλον, 3. pl. imperf. indic. act. pro ἤμελλεν, ab ἀμελέω.
ΗΜΕΝ, Conjunct. &, atque.
Ἤμην, 1. plur. imperf. ind. v. εἰμὶ.
Ἤμην, εσθε, pro 2. inf. Ion. pro εἶναι.
Ἡμῦσμαι, sedeo, præs. part. verbi ἧμαι.
ΗΜΕΡΑ, ας, ἡ, dies; (2) pro tempore hebdomadis; (3) καθ' ἡμέραν, interdiu; πρὸς ἡμέραν, versus diem, sub lucem.
Ἡμερίαν, gen. pl. Ion. pro ἡμερῶν.
Ἡμερδόω, f. ώσω, diem transfigo, in opere diem totum verſor. Ab ἡμέρα.
Ἡμερήσιον, ου, τὸ, merces diurna; (2) diarium. Ab
Ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ἡμερησιώτης, ου, ὁ ἡ ή, qui est unius diei, diurnus. Ab ἡμέρα.
Ἡμερία, ας, ἡ, Dor. ἁμερία, cies.
Ἡμερίδης, ου, ὁ, mitis. Ab ἥμερος.
Ἡμεριδιον, ου, τὸ, diecula, Dim. ab ἡμέρα.
Ἡμερινὸς, ὴ, όν, diurnus. Ab eod.
Ἡμέριος, ου, ὁ ἡ ή, idem; (2) unicum diem durans. Ἡμέριοι, homines mortales, σκολύμοχθον γένος ἀμερίων, Dor. pro ἡμερίων, Eurip. Iphig. in Aul. 1331.
Ἡμερὶς, ιδος, ἡ, manuscta, cicur. Ab ἥμερος.
Ἡμεροδίτης, ου, ὁ ἡ ή, qui in diem vivit; (2) victum quotidie mendicans. Ex ἡμέρα, & βίος, vita, vel νηστὸς.
Ἡμεροδρομέω, ῶ, sum cursor, fuſa a pedibus; (2) totum diem curso. Ab
Ἡμεροδρόμος, ὁ, q. d. cursor diurnus, qui cursum die conficit; (2) tabellarius; (3) qui est a pedibus. Ex ἡμέρα, & δρόμος.
Ἡμερόδρυς, υος, ἡ, arbor quædam glandifera, species quercus. Ex ἥμερος, & δρῦς.
Ἡμεροθλὴς, ές, ὁ ἡ ή, placide & benigne

vigens seu pullulans; (2) placide vigescens & pullulare faciens. Ex ἥμερος, & θάλλω.

Ἡμεροθρεπτός, ὁ, interdiu venans.

Ἡμέρωμις, τό, sc. ἄνθος, &

Ἡμερόθαλλις, ἴδος, ἡ, flos uno die vigens.

Ἡμεροκλοπίνης, ου, ὁ, interdiarius, Ph. Ab ἡμέρα, & κλοπίνης, fur.

Ἡμερόκοιτος, ὁ, ἡ, ὁ, qui tota die dormit. Ex ἡμέρα, & κοίτη, lectus.

Ἡμερολεσχέω, ἤδω. singulos dies numerando.

Ἡμερολεσχία, ας, ἡ, fut. ήσω, quotidie numero, dies supputo. Ex ἡμέρα, & λέγω.

Ἡμερολογίειν, *dies numerare*, præs. inf. act. v. ἡμερολογέω.

Ἡμερολογίον, & ἡμερολόγιον, ου, τό, diarium, calendarium, fast.. Ex iisd.

Ἡμερονύκτιον, ου, τό, diei & noctis spatium. Ex ἡμέρα, & νύξ.

Ἡμεροποιέω, manſuetum reddo. Ex ἥμερος.

Ἡμεροποιός, q. d. manſuefactor.

ΗΜΕΡΟΣ, ος, ὁ, ἡ, manſuetus, cicur, mitis, placidus; (2) ſativus.

Ἡμεροσκοπέω, ſpeculor interdiu.

Ἡμεροσκοπεῖον, vel ἡμεροσκόπειον, diurnæ ſpeculationis locus. Ab

Ἡμεροσκοπος, ου, ὁ, diurnus ſpeculator, excubiis diurnis agens. A *Σκοπός*.

Ἡμερότης, ητος, ἡ, manſuetudo. Ab ἥμερος.

Ἡμερφανής, ές, interdiu conſpicuus, ſ. vitus. A φαίνω.

Ἡμεροφαντος, ον, ὁ, ἡ, interdiu oberrans. Ex ἡμέρα, & φοιτάω.

Ἡμεροφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos diurnus.

Ἡμερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, die ſe inclamans, ſeu vocans, i. e. lucem. Ex ἡμέρα, & φανέ.

Ἡμερόω, manſuefacio, cicuro; ἡμερώμα, manſuefio. Ab ἥμερος. Hinc

Ἡμέρωμα, ατος, τό, mulgatio, manſuefactio.

Ἡμεροφοιτεῖν, interdiu uſtedire, Suid. Heſ. Ex ἡμέρα, & φοίτη.

Ἡμέρως, manſuete, placide, modeſte.

Ἡμερωσις, εως, ἡ, manſuefactio. Ab ἡμερόω.

Ἦσθ, præſ. inf. *Dor.* pro εἶναι, ab εἰμί.

Ἡμετέρησιν, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ἡμετέραις.

Ἡμί-εργος, ἔργα, ἔργον, noſter, (2) qui nobiſcum facit. Ab ἡμεῖς.

Ἡμίαν, ἄμην, gen. pl. *Ion.* pro ἡμῶν.

Ἡμμένος, perf. part. paſſ. v. ἁπτω.

Ἦμην, *eram*, imperf. ind. med. verbi εἰμί.

Ἥμην, imperf. ind. med. v. ἧμαι.

Ἦνεσα, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. αἰνέω.

Ἦν, pro φημί, dico, Att. Ariſtoph. φαΐ, ἦμί, φαῖ, μὲς, ἰησιν, ῥησι. Hinc ἦν δ' ἐγώ, dicebam; ἦ δ' ὅς, dicebat, inquit, Apud Atticos.

Ἡμιαμφορίον, ου, τό, amphoræ dimidium, urna. Ex ἥμισυς, & ἀμφορεύς, & *ſic reliqua demuta, ab ἥμι incipientia.*

Ἡμίανδρος, ου, ὁ, ſemivir. Ἡμίανδροι, ſemimares. Ab ἀνήρ.

Ἡμιανθρωπος, ου, ὁ, ſemihomo, ſemivir.

Ἡμιάνωρ, ορος, ἡ, ſemivir.

Ἡμιάρτιον, τό, genus panis hemicycli figura, Heſ. ἡμίαρτον. Ab ἄρτος.

Ἡμιασσάριον, τό, ſemiſſis.

Ἡμιασφάλιον, ου, τό, ſemitalus.

Ἡμιβάρβαρος, ου, ὁ, ἡ, ſemibarbarus.

Ἡμιβρύαξ, & ἡμιβραχής, ἴος, ὁ, ἡ, dimidia ex parte rigatus, ſemimadidus.

Ἡμιβροχος, idem. A βρέχω.

Ἡμίβρως, ωτος, ὁ, ἡ, ſemeſus. A βρώσκω.

Ἡμιβρωτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Ἡμιβύζινος, ου, ὁ, ἡ, ſemibarbatus.

Ἡμιγενής, ής, ὁ, ἡ, ſemigenitus, i. e. imperfectum genus habens, quaſi ſemicreatus, ſemiinchoatus. A γείνομαι.

Ἡμίγυμνος, ου, ὁ, ἡ, ſeminudus.

Ἡμιγύαιος, & Ἡμίγυως, ου, ὁ, ἡ, ſemivir.

Ἡμίδαης, ής, ὁ, ἡ, ſemeſus, ſemieſus; (2) ſemidivinus; (3) ſemiuſtus. A δαίω.

Ἡμιδαλής, ου, ὁ, ἡ, ſemiloceſus. A δαίζω.

Ἡμιδάμας, ής, ὁ, ἡ, ſemidomitus. A δαμάω.

Ἡμιδεής, ής, ὁ, ἡ, cui dimidium deeſt, ſemivacuus, ſemiplenus. A ὀδέω.

Ἡμιδιπλάσιος, α, ον, dimidiata, ſeptuit, ſemiplectium, veſtimenti muliebris genus. A διπλόος.

Ἡμίδουλος, ου, ὁ, ſemiſervus.

Ἡμιεκτέον, ου, τό, dimidiatus ſextarius, dimidium ſextarii. Ex ἥμισυς, & ἑκτεύς.

Ἡμίεργον, ου, τό, idem & ex iisd.

Ἡμίθλιμμ, ſemigræcus.

Ἡμιεργής, ής, ὁ, ἡ, ſemifactus, ad dimidium factus; (2) inchoatus. Ab ἔργον.

Ἡμίεργος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Ἡμίετης, dimidius annus. Ab ἔτος.

Ἡμιέφθης, ου, ὁ, ἡ, ſemielixus, ſemicoctus. Ab ἑφθός.

Ἡμιζάνιος, ου, τό, ſemicinctium. A ζώνη.

Ἡμίζωος, ου, ὁ, ἡ, ſemivivus.

Ἡμιηλος, ου, ὁ, ἡ, dimidia ex parte ſoli expoſitus; (2) ad dimidium ſiccatus. Ab ἥλιος.

Ἡμιθαλής, ής, ὁ, ἡ, ſemivirtidis. A θάλλω.

Ἡμιθεῖν, acc. ſ. *contr.* pro ἡμιθέαν, ab

Ἡμίθεος, ου, ὁ, ἡ, ſeminex, ſemimortuus. A θνήσκω.

Ἡμιθέαινα, ης, ἡ, ſemidea. Ab

Ἡμίθεος, ου, ὁ, ἡ, ſemideus, indiges, heros; ἡμίθεοι, indigetes, divi.

Ἡμίθηλυς, ὁ, ſemivir.

Ἡμιθήρ ὑρος, ὁ, ſemiferus. A θήρ, *fera*.

Ἡμίθνης, ητος, vel ἡμίθνης, ητος, ὁ, ſemimortuus. A θνήσκω.

Ἡμίθνητος, ου, ὁ, ἡ, ſemimortuus; (2) ſemimortalis, ſemideus; (3) qui alternis vicibus vivit, vel moritur. Ex iisd.

Ἡμιθραυς, υος, ὁ, ἡ, ſemifractus. A θραύω.

Ἡμιθωράκιον, ου, τό, dimidius thorax. A θώραξ.

Ἡμιουδαῖος, ὁ, ſemijudæus.

Ἡμικαδδιον, vel ἡμικάδιον, ου, τό, dimidius cadus, dimidium cadi. A καδδος, vel κάδος.

Ἡμικακος, ου, ὁ, ἡ, ſemimalus, ſempravus; (2) non plene bonus; (3) neglectus.

Ἡμικάκως, *Adverb.* ſemiprave, non omnino bene.

Ἡμίκαυς, υος, ὁ, ἡ, ſemiuſtus, dimidia ex parte crematus. A καίω.

Ἡμίκαυτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Ἡμίκενος, ου, ὁ, ἡ, ſemivacuus, ſemiplenus.

Ἡμικέραιον, ου, τό, dimidia pars cori. A κόρος.

Ἡμικοτύλη, ης, dimidia cotyla.

Ἡμικοτυλιαῖος, αία, αῖον, qui eſt cotylæ dimidiatæ. Ab

Ἡμικοτύλιον, ου, τό, cotyla, ſeu hemina dimidiata. A κοτύλη.

Ἡμίκρανα, ας, ἡ, dimidia capitis pars; (2) medium capitis. A κρᾶρα

Ἡμικρανία, ας, ἡ, dolor circa dimidium ſive medium capitis. Ab ἡμικράνιον. Hinc

Ἡμικρανικός, ἔ, ὁ, hemicrania laborans.

Ἡμίκρανον, ου, τό, dimidia capitis pars; ſinciput. A κρᾶρα.

Ἡμικριής, ὁ, ſemicretenſis.

Ἡμικύαθος, ου, ὁ, ſemicyathus, *Aret.* Ex κύαθος.

Ἡμικύκλιον, ου, τό, ſemicirculus, ſemiorbis, hemicyclium. Ab

Ἡμικύκλιος, ὁ, ἡ, ſemicirculi figuram habens, ſemicircularis. A κύκλος.

Ἡμικυκλιώδης, ες, idem.

Ἡμίκυκλος, ου, ὁ, ſemicirculus, hemicyclus.

Ἡμικυλίνδειον, ου, τό, ſemicylindrius. A κύλινδρος.

Ἡμίκωφος, ου, τό, ſemimodius. A κύπτω.

Ἡμικύων, υνος, ὁ, ἡ, ſemicanis.

Ἡμιλάζαυρος, ου, ὁ, ἡ, nequam.

Ἡμιλέπιστος, ου, ὁ, ἡ, ſemiexcortieatus. A λεπίζω.

Ἡμιλέτινος, ου, ſemiexcluſus, ſc. ex ovo. Ab λέπω.

Ἡμίλιθος, ου, ὁ, ἡ, ſemialbus.

Ἡμιλιτραῖος, αία, αῖον, ſelibris, ſemilibris. Ab

Ἡμίλιτρον, ου, τό, ſelibra, ſemilibra, libra dimidiata; (2) ſemiobolus, ſex æreis. A λίτρα.

Ἡμίλωτος, ου, ὁ, ἡ, ſemilotus. A λούω.

Ἡμιλοχία, ας, ἡ, dimidiatus λόχος, dimidia cohors.

Ἡμιλοχίτης, ου, ὁ, qui præeſt ἡμιλοχίᾳ.

Ἡμίμαθης, ους, ὁ, ἡ, ſemidoctus. A μανθάνω.

Ἡμιμανὴς, ους, ὁ, ἡ, ſemiinſanus. A μαίνομαι.

Ἡμιμάραντος, ον, flaccidus, ſemiaridus, ſemimarcidus. Στέφανος ἡμιμάραντος, Lucian. in Toxar. p. 59. A μαραίνω.

Ἡμιμάσητος, ου, ὁ, ἡ, ſemimanius. A μασάομαι.

Ἡμιμέτιμνος, ου, ὁ, ἡ, ſemimedimnus.

Ἡμιμέθυσος, ου, ὁ, ἡ, ſubebrius.

Ἡμιμοῖρα, ας, ἡ, dimidiæ partis, ſemiſ. A μέρος.

Ἡμιμυής, ὁ, ἡ, ſemiplenus.

Ἡμίμυρον, τό, dimidium menſuræ v. c. modii.

Ἡμιμυϊαῖος, α, ον, ſeminecſtruus. A μῦς.

Ἡμιμύσια, τά, ſemi-membrum, membra dimidia. Ab cod.

Ἡμίναιον, ου, τό, dimidium minæ, dimidiata mina. A μνᾶ.

Ἡμιμοιρον, ου, τό, dimidiata pars, altera pars.

Ἡμιμόχθηρος, ου, ὁ, ἡ, ſemimalus.

Ἡμίνα, ας, ἡ, ſ. mina, dimidium ſextarii, cotyla, ac tabulum. Ab ἥμισυς.

Ἡμίξεστον, hemina, dimidius ſextarius.

Ἡμίζηλος, ὁ, ἡ, ſemiuncetus, fideratus.

Ἡμιξυρής, ου, ὁ, ἡ, ſemiraſus. A ξυράω.

Ἡμιόβολον, τό, ſemiobolus.

Ἡμιόβολος, ſemitis, Philoxenus. Ab ὀβελός.

Ἡμιοβρὸς, ου, ὁ, ἡ, qui dimidia parte præeſt imbribus.

Ἡμιολία, ας, ἡ, ſeſquipulum; (2) ſeſquialtera; (3) navis portatica.

Ἡμιολισμός, οῦ, ὁ, penſio ſeſquipli. Ab

Ἡμιόλιος, α, ὁ, ἡ, totus cum dimidia ſui parte, ſeſquipulus, ſeſquialter, ſeſquiplex. Ex ὅλος, *totus*.

Ἡμίολος, ου, ὁ, ἡ, idem ex iisd.

Ἡμιονεύς, ου, ὁ, ἡ, mularius. Ab ὄνος.

Ἡμιονηγός, οῦ, ὁ, agaso mulorum, mulio. Ex ἡμιόνος, & ἄγω.

Ἡμιονικός, ἡ, όν, mularis. Ab ἡμίονος.

Ἡμίονιον, ου, τό, herba quædam, *aſpleden alias* dicta; (2) avis quædam. Ab cod.

Ἡμιονίς, ίδος, ἡ, ſtercus muli. *ap. Hipp.* pro ἡμιόνου ὄνις.

Ἡμιονίτης, ου, ὁ, mularis. Ab cod.

Ἡμιονῖτις, ιδος, ἡ, mularis; (2) multum parlens.

Ἡμίονος, ου, ὁ, ἡ, mulus, vel mula; (2) idem quod ἡμιόνιον. Ab ὄνος.

Ἡμιοπτὴς, q. d. ſemiermis. Ab ὅπλα, *arma*.

Ἡμίοπτοι αὐλοί, tibiæ pauciorum foraminum. Ab ὀπή.

Ἡμιοπτος, ου, ὁ, ἡ, ſemiaſſatus, ſemiaſſus; (2) ſemicoctus. Ab ὀπτάω.

Ἡμιόπτυνος, ου, ὁ, ἡ, qui ex dimidio apparet. A φαίνω.

Ἡμιπαγὴς, ους, ὁ, ἡ, ſemiconcretus. A πήγνυμι.

Ἡμιπαθὴς, ους, ὁ, ἡ, partim affectus vel vitiatus. Ἡμιπαθὲς μέρος, *corp.* A πάσχω.

Ἡμιπαίδευτος, ου, ὁ, ἡ, ſemidoctus. Suid. indoctus. A παιδεύω.

Ἡμιπαχὴς, ους, ὁ, ἡ, ſuccrtus. A πάχος.

Ἡμιπέλεκον, ου, τό, ſecuris uno tantum latere ſcindens, ab una tantum parte acuta. Ex πέλεκυς.

Ἡμιπεπτὸς, ου, ὁ, ſemicoctus.

Ἡμιπερικυής, ους, ὁ, ἡ, ſemiumbilicalis.

Ἡμίπηχυς, υ, ὁ, ſemicubitalis.

Ἡμιπλέθριον, ου, τό, dimidium jugeri.

Ἡμιπληξία, ας, ἡ, hemiplexia ſubſtantiva. Ab

Ἡμιπλήξ,

Ἡμιπληξ, ῆγος, ὁ ἡ, dimidia parte percussus. A πλήσσω.

Ἡμιπληξία, ας, ἡ, dimidii corporis resolutio, paralysis, hemiplexia, quæ ab altera corporis parte incipit, & totum occupat.

Ἡμιπλήρης, ους, ὁ ἡ, semiplenus. Ἡμιπλήρει κυττίδι, Aret.

Ἡμιπλήρωτος, ος, ὁ ἡ, semidefunctus, semimortuus. A πλήρης.

Ἡμιπλήθιον, ου, τὸ, dimidium later, ἡμίπλινθος, semilatus. A πλινθίς.

Ἡμιπνικτίας, ου, ὁ ἡ, semisuffocatus. A πνίγω.

Ἡμιπτώσεις, ων, ἡμίπτωτοι, ων, ὁ ἡ, semiantimonia, semivarus. A πτῶσις, πτῶς.

Ἡμιπόδιον, ου, τὸ, semipes, pes dimidius. A πούς.

Ἡμίπολον, ου, τὸ, dimidium poli, i. e. cœli media pars, Hes. A πόλος.

Ἡμιτόνιος, ὁ ἡ, ον, semimalus, semimalignus.

Ἡμίπους, ποδος, semipes. A πούς, pes.

Ἡμιπύλαιος, ου, ὁ ἡ, semirutus, qui dimidia ex parte corruit. A πίπτω.

Ἡμίπυος, ου, ὁ ἡ, ον, semiustus, semiarden.

Ἡμιπύρατος, ον, semicombustus, s. semiustulatus.

Ἡμιπυρίτης, ου, semirufus.

Ἡμιρῆγης, ους, ὁ ἡ, ες, semifractus, semilacer, interruptus. A ῥήγνυμι.

Ἡμισάλευτος, ου, ὁ ἡ, ον, dimidia ex parte concussus & agitatus. A σαλεύω.

Ἡμισαπὴς, ους, ὁ ἡ, ες, semiputris, qui dimidia ex parte computruit. A ζέστα.

Ἡμισεῖα, ων, τὰ, dimidium, dimidia pars. Ab

Ἡμισέω, quod ius sum; (2) dimidia ex parte æquo; (3) ad dimidias partes redigo. Ab ἥμισυς.

Ἡμίσης, gen. f. pro ἡμίσιος, ab ἥμισυς.

Ἡμίσφις, ιος, ὁ ἡ, ιν, semisapiens.

Ἡμίσπαστος, ου, ὁ ἡ, ον, semivulsus, semiavulsus. A ζπάω.

Ἡμιστίχιον, ου, τὸ, semistichium, dimidium versus. A στίχος, versus.

Ἡμιστρατιώτης, ου, semimiles, miles semivir.

Ἡμιστρογγύλος, ον, semiteres, semiorcularis, subobliquus.

Ἡμισυ, υος, τὸ, demidium, altera pars, semis. Ab

Ἡ ΜΙΣΥΣ, σεια, συ, Gen. εως, είας, εος, dimidius, semi, semis.

Ἡμισφαγὴς, ους, ὁ ἡ, ες, semimactatus. A σφάζω.

Ἡμισφαιρίον, ου, τὸ, dimidia sphæra, dimidium globi; (2) cœli dimidium. A σφαῖρα.

Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, semitalentum.

Ἡμιτάμαχος, ου, ὁ ἡ, ον, qui media ex parte est filamentum.

Ἡμιτέλεια, ας, ἡ, dimidium seu semissis.

Ἡμιτέλειος, ου, ον, dimidius.

Ἡμιτέλεστος, ου, ὁ ἡ, ον, dimidia ex parte absolutus, imperfectus. Ab

Ἡμιτελὴς, ους, ὁ ἡ, ες, semiabsolutus, interruptus, semifunctus, imperfectus. A τέλος.

Ἡμίτμητος, ου, in duas partes scissus.

Ἡμιτόμιος, ου, ὁ, semicultratus, cui alter testiculus exiectus est. Ex τέμνω.

Ἡμιτομίας, ου, ὁ, idem & ex mid.

Ἡμιτόμιον, ου, τὸ, dimidia pars, dimidium.

Ἡμιτονος, ου, τὸ, idem; (2) lanx. Ab

Ἡμίτονος, ὁ ου, ἡ, dimidius.

Ἡμιτόνιον, ου, τὸ, dimidia pars toni, semitonium. A τόνος.

Ἡμιτραυλος, ου, ὁ ἡ, ον, semibalbus.

Ἡμιτριβὴς, ὲς, paululum detritus. A τρίβω.

Ἡμιτριγωνον, τὸ, dimidium triangulum

Ἡμιτριταῖος, αία, αιον, semitertianus.

Ἡμιτύβιον, ου, τὸ, indumentum lineum, fimbria; (2) sudarium, sæcia.

Ἡμιτύμβιον, ου, τὸ, dimidium, h. e. parvum busium, parvum sepulchrum. A τύμβος.

Ἡμίυπνος, ου, ὁ ἡ, ον, semisomnis.

Ἡμιφὴς, & ἡμιφανὴς, ὲς, dimidia parte conspicuus. A φαίνομαι.

Ἡμιφαλακὶς, ου, ὁ ἡ, ιν, semicalvus.

Ἡμιφόριον, ου, τὸ, dimidia vestis pars. A φόρος.

Ἡμιφρύαλος, ον, dimidia parte futilis, i. e. nullius pretii in aliquo genere.

Ἡμιφῶς, ῶτος, ὁ ἡ, ῶν, semiadustus, semiustulatus. A φλέγω.

Ἡμιχαλὸς, ὸς, ὁ ἡ, ὸν, idem & ex mid.

Ἡμιφωνος, ου, ὁ ἡ, ον, dimidiatam vocem edens; (2) intra tenuecalis. A φωνὴ.

Ἡμιχλαυσος, ου, ὁ ἡ, ον, semiviridis.

Ἡμιχαίος, αία, αῖον, dimidium continens corpusculum, semifextarius. A χόος.

Ἡνίκαος, ου, ὁ, ἡμίχως, ω, ὁ ἡ, ον, idem & ex mid. Hinc & ἡμίχων, ὁ. ὀχτίου, dimidius congius.

Ἡμιχοινικιαῖος, ου, ὁ ἡ, ον, dimidiam chœnicem continens.

Ἡμίχοινιξ, ικος, ὁ, dimidia chœnix.

Ἡμιχολιάδιος, ου, ὁ ἡ, ον, suobolaris.

Ἡμιχόλιον, ου, τὸ, altera pars chori bipartiti.

Ἡμίχρηστος, ὁ ἡ, ον, non satis bonus, subinde prodest.

Ἡμίχωστος, ὁ ἡ, ον, ex dimidia parte [illegible]

Ἡνίκασες, ου, ὁ ἡ, ον, semiruinosus. A χάσκω.

Ἡνίψυξὲς, ίος, ὁ ἡ, ον, idem quod sq.

Ἡμίψυκτος, ου, ὁ ἡ, ον, semirigefactus, semigelatus. A ψύχω.

Ἡνίψυχος, ου, ὁ ἡ, ον, semianimis. A ψυχὴ

Ἡμιωβελιαῖος, αία, αῖον, semiobolaris, semiobolum pretio æquans; (2) vilis, exigui pretii. Ab

Ἡμιωβέλιον, ου, τὸ, semiobolus, dimidia obeli pars. Hinc & τὰ ἡμιωβέλια, ων, assis minimi pretii. Ab eod.

Ἡμιώβολον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἡμίωριον, ου, τὸ, semihora. Ab ὥρα

Ἡμμαι, perf. ind. pass. v. ἅπτω.

Ἡμειγκὼς, perf. part. act. v. ἀμείρω.

ΗΜΟΣ, Attic. Poet. quando, quo.

Ἡμος, η, ον, noster, P. V. Ab ἡμεῖς.

Ἡμοσύνη, ης, ἡ, jaculatio, seu jaculandi peritia. Ab ἥμων.

Ἡμπεχόμην, induebar, imperf. ind. pass. Poet. pro ἀμπεχόμην, ab ἀμπέχω.

Ἡμπεχόμην, a. 2. ind. med. v. ἀμπέχω.

Ἡμπισχόμην, imperf. ind. pass. v. ἀμπέχω.

Ἡμπυλλασε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἐμπολάω.

Ἡμυνα, 3. s. imperf. ind. act. v. ἀμύνω.

Ἡμύνδης, ultus es, 3. sing. a. 1. ind med.

Ἡμυόεις, εσσα, εον, qui solet meinare, seu cadere. Ab ἡμύω.

Ἡμυσα, 3. f. a. 1, ind. act. v. ἡμύω.

Ἡμύσετο, cadebat, 3. sing. a. 1. ind. Med. formal Hom. Il. 4, 290.

ΗΜΤΩ, f. υσω, inclino, cado, demitto. Ἐπὶ τ' ἠνυ ἀσαχύεσσι, Il. 2, 148. ἤμυσε κάρη, ibid. 8, 308.

Ἡμφιαζόν, imperf. ind. act. pro ἠμφίεζον, ab ἀμφιέννυμι.

Ἡμφιεσμένος, perf. part. pass. v. ἀμφιέννυμι.

Ἡμφίεσκον, imperf. ind. act. v. ἀμφιέννυμι.

Ἡμφιγνόει, imperf. ind. act. pro ἠμφιγνόει, ab ἀμφιγνοέω.

Ἡμφιπόρευν, imperf. ind. v. ἀνηφίτευμι.

Ἡμφίσσα, ἀμφίσσω, a. 1. ind. act.

Ἡμφισται, ἀμφίσταμαι, perf. ind. pass.

Ἡμφιτρήρης, ους, fing. perf. part. pass.

Ἡμφιτίτρατο, imperf. ind. act. contr. pro ἠμφιτίτρητο, ὁ ἀμφιτιτράω.

Ἡμων, ονος, ὁ, jaculator. Ab ἵημι, mitto.

ΗΝ, Conj. si, pro ἐὰν si. Hinc ἢν μὴ, n.si.

Ἠν, dixi, Dor. pro εἶπα, a. 2. verbi φημί.

Ἠν, misi, a. 2. ind. verbi ἵημι.

Ἠνάγκασσα, a. 1. ind. act. v. ἀναγκάζω.

Ἠναγκασμένος, Attic. coactus.

Ἠναίσκυντες, nom. pl. perf. part. act. verbi ἀναίδεια.

Ἠνάλωσα, a. 1. ind. act. Dor. pro ἀνήλωσα, ab ἀναλίσκω.

Ἠναπαύθην, a. 1. ind. pass. v. ἀναπαύομαι.

Ἠναξα, a. 1. ind. act. v. ἄνασσω.

Ἠνασα, 3. s. imperf. ind. act. cum v ἐφελκ.

Ἠνασα, interfici, a. 1. ind. act. v. ἐνάω.

Ἠνδανον, imperf. ind. act. verbi ἀνδάνω.

Ἠνδραγάθησα, perf. ind. act. v. ἀνδραγαθίω.

Ἠνδρᾶσθην, a. 1. ind. pass. v. ἀνδράω.

Ἠνεγκα, a. 1. ind. act. v. φέρω pro ἤνεγκα.

Ἠνεγκαν, tulerunt, 3. pl. a. ejusd.

Ἠνεγκον, tuli, a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Ἠνεγμαι, latus sum, perfect. indic. pass. v. φέρω.

Ἠνείλιον, a. 1. ind. pass. verbi ἀνέλω.

Ἠνεικα, a. 1. ind., act. Ion. pro ἤνεγκα, a φέρω.

Ἠνέπτα, edixi, 3. sing. a. 1. ind. act. Poet. pro ἀνεῖπε, ab ἀνίημι.

Ἠνείχθην, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἠνέχθη, a φέρω.

Ἠνεχόμην, sustinebam, imperf. ind. med. Attic. pro ἀνειχόμην, a verbo ἀνέχομαι, sustineo, tolero; ἠνεχετο, Euripid. Electr. 264.

Ἠνιπαπ, Aeolic. diu multumque, longo tempore. Ab

Ἡ ΝΕΚΗΣ, ές, ὁ ἡ, ὲν, porrectus, protentus in longitudinem; (2) perpetuus, continuus.

Ἠνεσσα, dixi, a. 2. ind. act. verbi ἐνίπτω.

Ἠνησάμην, laudavi, a. 1. ind. act. verbi αἰνέω.

Ἠνιάθην, a. 1. ind. pass. v. ἀνέχω.

Ἠνιάμην, a. 2. ind. med. Attic. pro ἀνειχόμην.

Ἠνίχθην, delitus sum, a. 1. ind. pass. v. φέρω.

Ἠνίκα, perf. ind. med. Attic. pro ἀνήγαγα, ab ἀναγω.

Ἠνιόχησαν, exercuit sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass.

Ἠνιόχημαι, perf. ind. pass. Attic. pro ἀνήλημαι, ab ἀνιάομαι, pro ἀνιάομαι.

Ἠνιόχημαι, Attic. ego, a. 1. ind. med. verbi ἀνιοχεύω.

Ἠνίσε, 3. sing. a. 2. ind. Dor. pro ἦλθε, ab ἔρχομαι.

Ἠνον, a. 2. ind. Dor. pro ἦλθον.

Ἠνύσαμην, perf. pass. ind. v. ἀνύτζω.

ΗΝΙΑ, Attic. ego.

ΗΝΙΑ, ας, ἡ, habenarum, retinaculum. Ἡνία, pl. ἄτα, fraeno. Accusa.

Ἠνύσαι, perf. ind. pass. v. ἀνύτζομαι.

Ἠνώγεα, ω, Dor. pro ἀνώγει, ab ἀνώγω.

Ἠνώγεσαν, 3. pl. perf. ind. pass. v. ἀνώγω.

ΗΝΩΓΑ, Attic. quam, quando, apud Attic. os dicunt ἃ pro ἣν qui hiatus ut & ἐκεῖνος.

Ἡνων, ονος, τὸ, frenum. Ab ἵημι.

Ἠνωρεύετο, ου, ὁ, officina habenarum.

Ἠνιοτομία, habenas conficio, (2) habenas rego & duco, (3) rego, moderor. Ab

Ἠνιοτομὸς, ὸς, ὁ ἡ, ὸν, qui habenas conficit. Ex ἡνία, & τέμνω.

Ἠνιοτροφέω, habenas verto, guberno. Ὃς ἅρμα κλόνεον ἡνιοτροφοῦ βίας, Eur. Ph. 1760. Ὃ τὰν πολυαργον Ψύλλαν ἡνιοστρεφεῖ, Lyc. 166.

Ἠνιοτρόφος, ου, ὁ ἡ, ον, qui habenas vertit, auriga. Ex ἡνία, & τρέφω.

Ἠνιοχεία, ας, ἡ, auriga; (2) gubernatio, moderatio, 3. fato. Ab ἡνιοχεύω.

Ἠνιοχὲς, ἐῶν, ὁ, auriga; obliqui casus ἠνιόχου, ἡνιόχῳ, ἡνιόχα, Poet. Ab ἡνιοχεύω.

Ἠνιοχεύω, f. εύσω, habenas teneo, auriga; (2) moderor, rego. Ἡδιον ἡνιοχεύειν, Eurip. Ab ἡνίοχος.

Ἠνιόχευε, ᾶς, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἠνιοχῆες, nom. pl. Ion. pro ἡνιοχῆς.

Ἠνιόχησις, εως, ἡ, auriga. Ab ἡνιοχεύω.

Ἠνιοχικὸς, ad aurigandum aptus, aurigationem peritus.

Ἠνίοχος, ου, ὁ, auriga. Ex ἡνία, & ἔχω.

Ἠνίπαπεν, dixit, 3. sing. perf. ind. med. Poet. pro ἤνυτο, ab ἐνίπτω.

Ἠνις, ίος, ἡ, annicula. Ab ἔνος, annus.

Ἠνιασάμην, a. 1. ind. med. v. αἰνιάσσω.

Ἠνιασαμὴν, a. 1. ind. med. v. αἰνιάσσω.

Ἠνίασατο, 3. s. imperf. ind. med. v. αἰνιάσσομαι.

Ἠνιχθω, 3. sing. perf. imper. pass.

Ἠνθεε, florui, perf. ind. med. verbi ἀνθέω, per Metaplas. pro ἤνθεα.

Ἠνοίγω, a. 2. ind. pass. Ion. pro ἀνώγω, ab ἀνοίγω.

Ἠνοιξα, aperui, perf. ind. act. verbi ejusd.

Ἠνοιται, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀνοίγω, pro ἀνοίω, refert.

Ἠνορ,

Ἦνον, imperf. ind. act. *per Syncop.* pro ἤνυον, *perficiebam*.

Ἠνορέη, ης, ἡ, vel ἠνορίη, ης, ἡ, virilitas; *robur, fortitudo*, Hom. Il. ρ, 156. Ab ἀνήρ.

Ἠνοχέαται, perf. ind. med. verbi φέρω.

Ἠνοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, ignorus, vocalis; (2) perspicuus, lucidus. Ab ὀψ, *vox*, vel ἀψ, *oculus*.

Ἤ χύμην, 1. sing. aor. 2. ind. med. *contract.* pro ἠνεχόμην, ap. Soph. An. 473. Ab ἀνίσχω.

Ἥνται, *jacent*, 3. plur. præs. ind verbi ἧμαι.

Ἤντεον, imperf. ind. act. verbi ἀντάω, *Ion.* pro ἀντᾶν.

Ἤντετο, 3. s. imperf. ind. med. v. ἄντομαι.

Ἤντησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀντάω.

Ἠντιβόλουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠντίβολλον, ab ἀντιβολέω.

Ἠντίδικων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠντιδίκεον, ab ἀντιδικέω.

Ἤντινα, *quam*, acc. sing. ab ὅστις.

Ἠντλακότες, nom. plur. pluſq. part. act. verb. ἀντλέω.

Ἤντο, *jacebam*, 3. pl. imperf act. v. ἧμαι.

Ἤνυσε, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀνύω.

Ἤνυσα, *perfeci*, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ἠνυστρον, ου, τὸ, unus ex ventriculis animalium ruminantium. Ab ἀνύω, *perficio*.

Ἠνώγεα, *mandavi*, perf. ind. med. v. ἀνώγω.

Ἤξα, *jussi*, a. 1. ind. act.

Ἤορται, perf. ind. pass. verbi ἀείρω.

Ἠπάφιον, imperf. ind. act. pro ἠπάφησον, ab ἀπαφάω.

Ἠπαφήσατ, *ensnared*, a. 1. ind act.

Ἠπεκλων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠπέκλεον, ab ἀποκλέω.

Ἤ, *venit*, a. 1. ind. act. v. ἥκω.

Ἤ, *venit*, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ἥκει, *venit*, 3. s. f. 1. ind. act. v. ἀφ ικνέομαι.

Ἥκεις, εες, ἡ, adventus. Ab ἥκω.

Ἤκιν, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἧκεν, ab ἀφίημι.

Ἤκουσ, 3. sing. perf. ind. pass.

Ἤκουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. ἥκω.

Ἤκω, *venio*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἥξω.

Ἧκται, *adducitur*, dat. sing. *contr.* pro ἕηται, ab ἵημι.

Ἤλαρ, ἄτος, ἔατος, orientalis, matutinus. Ab ἠώς.

Ἤλασα, 1. plur. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἐλάσαμεν, ab ἐλαύνω.

Ἦλθ, *ivi*, a. 2. ind act. *Att.* pro ἦλθον.

Ἤλυ, *veni*, acc. sing ab ἦλυς.

Ἠμαισας, 2. sing. a. 1. ind. act v. αἰσιάω.

Ἠπειῶτ, ἴα, ιον, littoralis. Ab ἠπείρ.

Ἧπερ, gen. sing. *contr.* pro ἥπατος, ab ἧπαρ.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, hepar, *foie*.

Ἠρακτήθην, a. 1. ind pass. v. ἀπατάω.

Ἥπαταρες, αι, αν, hecatarius, hecatarianus; a præc. Alleuent & ἥπατρισ, sed. φάρμακα, medicamenta hepatica. Ab ead.

Ἠπατηκώς, ὼς, ὁ, hepatarius, ad hepar pertinens. Ab ἧπαρ.

Ἠπατιαῖος, α, ον, idem.

Ἠπατίζω, f. ισω, hepar refero, hepari similis fum; (2) ab hepatis colorem vergo.

Ἠπατικος, ὴ, ὸν, jecoralis; (2) qui morbo hepatico liberat. Ab ead.

Ἠπάτιον, ου, τὸ, pulmentum. Ab ἧπαρ.

Ἠπατίτης, ου, ὁ, hepaticus, hepatarius.

Ἠπατῖτις, ιδος, ἡ, hepatica. Ab ἠπατίτης.

Ἠπατοειδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, jecinori similis. Ex ἧπαρ, & εἶδος.

Ἠπατίτης, ου, ὁ, piscis quidam a jecinoris colore nomen fortitus. Ab ἧπαρ.

Ἠπατοσκοπίαι, exta consulo.

Ἠπατοσκοπία, ας, ἡ, jecinoris inspectio, haruspicina. Ab

Ἠπατοσκοπῶν, ῶς, ὁ καὶ ἡ, haruspex, extispex, qui ex inspecto victimæ jecinore futura colligit. Ex ἧπαρ, & σκοπέω.

Ἠπατοτομέω, ὁ καὶ ἡ, hepatis diſſector, a. Lyc. *si legitima sunt, quid non videtur*. Etm.

Ἠπατώριον, ου, τὸ, cupatorium, herba.

Ἤπειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀφαίρεομαι.

Ἠπειλε, farcio. Hinc ἠπειλός.

Ἠπειλόνδε, ὴ, ὸν, claudus; (2) infirmus; (3) stolidus. Ex ν pro α priv. & πέζα, *pes extremus*; ut sit quasi ἄπους. Hinc

Ἠπειλόνδε, debilito.

Ἠπείρατο, 3. sing. imperf. indic. pass. verbi ἠπειρέω.

Ἠπειρηται, perf. ind. pass.

Ἤπεισε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀναπείθω.

Ἤπειθον, imperf. ind. act pro ἤπειθεον.

Ἠπείλει, 3. sing. imperf. ind. act pro ἠπείλεε.

Ἠπείλησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀπειλέω.

Ἠπειρογενὴς, ἐς, in continente natus. A γίγνομαι.

Ἠπειροῖο, gen. sing. *Ion.* pro ἠπείρου. Ab

Ἦ Π Ε Ι Ρ Ο Σ, ου, ἡ, terra continens ac mediterranea; (2) nomen regionis, Epirus. Hinc

Ἠπειρόω, continentem facio, continenti adjicio. Ἀναχαρίσεις κυμάτων θαλάσσας ἠπείρωσαν, Aristot.

Ἠπειρώτης, ου, ὁ, in continente natus; (2) Epirota, quidam ex Epiro. Ab eod.

Ἠπειρωτικὸς, ὴ, ὸν, ad continentem ſpectans; (2) Epiroticus. Ab eod.

Ἠπειρωτις, ιδος, ἡ, mediterranea.

Ἠπειτα, *deinde*, *Poet.* pro ἔπειτα.

Ἠπιρότομα, ατος, τὸ, tes, qua aliquem decipimus. Ab ἠπεροπεύω

Ἠπεροπεύς, έως, ὁ, impoſtor, deceptor. Ab eod.

Ἠπεροπεύσας, a. 1. part. act. v. ἠπεροπεύω.

Ἠπεροπεύτης, ου, ὁ, fraus, impoſtura.

Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, idem quod ἠπεροπεύς.

Ἠπερόπευε, f. εύσω, decipio, fallo. Ἦ ἐχ ἅλις, ὅτε γυναῖκας ἀνδρὶ ἠπερόπευες; Il. ζ, 326. Ab ὀψ, vox.

Ἠπεχθάνοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Att.* pro ἀπηχθάνοντο, ab ἀπέχθημαι.

Ἤπητις, ὑ, ὁ, fartor, vel futor. Ab ἠπάω.

Ἠπήτρια, ας, ἡ, fartrix, vel futrix.

Ἤπητριον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo futores & farteres in confuendis corios vel pannis utuntur, fubula, acus. Ab ἠπάω.

Ἠπιαλέω, ῶ, epiala febri laboro. Ab

Η Π Ι Α Λ Ο Σ, ου, ὁ, febris quotidiana, epialus.

Ἠπιάλης, ου, ὁ, Epialus, incubus.

Ἠπιαλώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, febrilis. A præc.

Ἤπιαμα, ατος, lenimentum. Ab

Ἤπιάω, ᾶ, f. άσω vel ήσω, mitigo, lenio. Ab ἤπιος.

Ἠπιδίδω, a. 1. ind. pass.

Ἠπιόδερος, ου, ὁ καὶ ἡ, lenis, qui mitia dat. Ab ἤπιος, & δίδωμι.

Ἠπιοδώτης, ου, ὁ, idem, *Epist.* A ſequipar.

Ἠπιόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, benigni & mitis animi. Ex ἤπιος, & θυμός.

Ἠπιόλης, ου, ὁ, idem quod ἠπιαλός.

Ἠπιόλιον, ου, τὸ, levis febris, epiali acceſſio. Dim. ab

Ἠπιολός, ου, ὁ, bubula circa lychnum volitans. Dicitur etiam idem ille quod ἠπιαλός.

Ἠπιομοίρας, ου, mite fatum ſortitus, mite ingenium ſortitus.

Η Π Ι Ο Σ, ία, ιον, placidus, clemens, mitis, lenis. Hinc

Ἤπιότης, ητος, ἡ, lenitas, clementia.

Ἠπιοχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, qui placidas & benignas manus habet, placidus, mitis.

Ἤπιστο, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* & *Att.* pro ἠπίστατο, ab ἐπίσταμαι.

Ἠπιστάθην, a. 1. ind. pass. v. ἀπιστέω.

Ἠπίστησαν, *diffidunt*, 3. pl. a. 1. ind act.

Ἤπιστεν, imperf. ind. act. pro ἠπίστουν. Ἠπίσαμαι, nosco, aor. 2. imp. ind. verbi ἐπίσαμαι, imp. ἠπίσαμεν, ἠπίσασθε, *Ion.* ἠπίσατο, *Att.* ἠπίστω, Euripid. Herc. Fur. 341.

Ἠπίως, *Adv.* leniter, benigne, clementer, a quo animo, ἠπιστέρως, lenius.

Ἠπορέμην, imperf. ind. med. v. ἀπορέω.

Ἤπορον, imperf. indic. act. pro ἤπορουν, ab ἄπορος.

Ἤπυ, nimium; (2) certe, profecto; (3) nequam, multo minus; (4) interrogat etiam.

Ἤπυαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀπύω.

Ἤπυον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἀπύω, vel ἠπύω.

Ἠπύτα, *vociferator*, voc. sing. ab

Ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator. Ab

Ἠπύω, sono, sonitum edo, vociferor, clamo. Οὐτ' ἀνὴρ θνητὸς γε φωτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν Ἠπύει, Il. τ, 399. Ab ἀπύω.

Ἦρ, ἦρος, τὸ, ver; (2) diluculum. Ab ἔαρ.

Ἤρα, τά, grata, apta, convenientia. Ab ἐράω, *amare*, vel ἄρω, *apto*. (Ἦρα, gratiam, beneficium, auxilium, *ab antiquo* ὕρ, quod idem significat. *Etm.*)

Η P A, ας, ἡ, Juno.

Ἤρα, *tuli*, aor. 1. indicat. act. verbi αἴρω.

Ἤρα, 3. sing. imperf. ind. pro ἤρατο, ab ἐράω.

Ἤρατο, *imprecabatur*, 3. sing. imperf. ind. pro ἠράσατο, ab ἀράομαι.

Ἡραῖον, αίου, αῖον, Junonius. Hinc ἡραῖον, τὸ, pro ἡραῖον, Junonis templum, τὰ ἡραῖα, pro ἡραῖα, ων, Junonia sacra, seu festum Junonis. Ab ἥρα.

Ἡρακλείης, εω, *contr.* Ἡρακλῆς, Hercules. Declinatur: Ἡρακλῆς, Ἡρακλέος, Ἡρακλεῖ, Ἡρακλέα, Ἡρακλεες, Apud Poetas. Ἡρακλέης, Ἡρακλῆος, Ἡρακλέι, Ἡρακλέα, Ἡρακλείω, Ἡρακλεῖ.

Ἡρακλείδης, ου, ὁ, Heraclides, filius vel nepos Herculis. Patronym. ab Ἡρακλείης.

Ἡρακλειος, εία, ειον, Herculeus. Hinc τὸ ἡράκλειον, ου, festum Herculis, & τὸ ἡράκλειον, ου, templum Herculis. Ab eod.

Ἡράκλεες, *Adv.* Hercle; (2) part. admirandi cum terrore. Ab eod.

Ἡρακλειτίζω, f. ισω, fum fectæ Heraclitææ. Ab ἡρακλειτος.

Ἡρακλειτιστὴς, ου, ὁ, fectator Heraclyti.

Ἤρακται, perf. ind. pass. verbi ἀείρω.

Ἡρακόσιον, ου, ὁ, a. 1. ind. med. verbi αἴρω.

Ἤρακτ, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἡράνθεμον, ου, τὸ, eranthemon, herba. Ex ἦρ, ος, & ἄνθος, *flos*.

Ἡρανὸς, ου, ὁ, rex, præfectus, opitulator, Etym. Mag.

Ἠρανεύω, opera fero, gratificor.

Ἤραρα, perf. indic. med. *Att.* pro ἄρηρα, ab ἄρω.

Ἠρασχόμην, ἠρασχόμεθα, a vere incipiens. Ex ἦρ, & ἄρχομαι.

Ἤρατο, 2. sing. imperf. ind. act. pro ἤραεο, ab ἐράω.

Ἠράσσαμεν, *dolum*, aor. 1. ind. med. δόλοισι.

Ἠρασσάμην, captus fui amore, ab ἐράζω pro ἐράσσω, apud Hom. Il. 14, 317. Θυδ' ποτ' ἠρασσάμην Ἥβης ἐυζώνοιο.

Ἠρᾶσθαι, a. 1. ind. pass verbi ἐράω.

Ἠρασσάτο, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἤρατο.

Ἠρᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro ἠράατο, ab ἀράομαι.

Ἠρεθίσθην, a. 1. ind. pass. v. ἐρεθίζω.

Ἠρεθόμην, aor. 2. ind. med. verbi ἐρέσσω.

Ἠρείσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἐρείδω.

Ἠρεμα, *Adv.* lenim, pauliatim, lente, tacte. (2) aliquantum. Ab ἠρεμέω.

Ἠρεμαίζω, mæreo. Ab ἠρεμέω.

Ἠρέμαιος, αια, αιον, quietus, tranquillus, lenitus. Ab ἠρεμέω.

Ἠρεμαίως, *Adv.* lenim.

Ἠρεμεῖμεν,

Ἡσυχίως, *Adv.* quietius. Ab ἡσυχ⊙.
Ἡσυχάω, quiesco, quietus sum; (2) intrequous sum, de loco. Ab ἡσυχ⊙. Hinc
Ἡσυχασις, εως, ἡ, ipsa quiescendi actio, quies; (2) perturbationum sedatio.
Ἡσυχία, ας, ἡ, quies, tranquillitas.
Ἡσυχίζω, f. ισω, sedo, quiescere facio. Ab
ΗΣΥΧΟΣ, ον, quietus, otiosus, mitis, placidus.
Ἧσω, *ταις*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi αἴρω.
Ἡσῖνος, η, ον, vernus. Ex ἐαρ⊙, ab ἔαρ.
Ἧσσον, impe f. ind. act. verbi ἀίσσω.
Ἧσται, 3. f. perf. ind. pass. v. ἀφάω, tego.
Ἧσται, *ρίσαι*, a. 1. ind. act. verbi ἀρίστεω.
Ἧστισα, *ρίσαι*, a. 1. ind. act. v. αἱρετίζω.
Ἧστο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἕομαι.
Ἡστίνησε, a. 1. ind. act. v. ἑρθνάω.
Ἥρυς, *Junonis*, gen. sing. *Ion.* pro Ἥρας, ab Ἥρα, *Juno*.
Ἧρται, pers. ind. pass. v. αἴρω.
Ἧρυμαι, pers. ind. pass. v. ἐρύω.
Ἡρύμην, 1. plur. perf. ind. act. *per Syn.* pro ἠνεκάμφθ.
Ἡρυσάμην, a. 1. ind. pass. v. ἐρύω.
Ἡρυσμένος, *vastatus*, perf. part. pass. v.
Ἡρῶιτο, pluſq. ind. med. *Att.* pro ἤρατο, a verbo ἄρω.
Ἡ ἥρωτο, 3. sing. pluſq. indic. pass. verbi ἐρέω.
Ἧρωντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. αἴρω.
Ἥρῳμι, *opt.* 1. ind. pass. v. αἴρω.
Ἡ θρωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. v. ἀρθρόω.
Ἠρι, *Adv.* mane; (2) vere. Ab ἦρ.
Ἠριγένεια, ας, ἡ, diluculum producens, aurorae epith. Ex ἠρι, & γίνομαι.
Ἠρινος, ίδ⊙, ὁ ἡ, ἡ, vernus; (2) matutinus. Ex ἦρ, vel ἠρι, & γίνομαι.
Ἠριγερων, οντ⊙, ὁ, senecio, herbae genus, cujus flores capillorum modo canescunt. Ex ἦρ, & γέρων, *senex*. Cuj. memin. Plin. l. 25. §. 106. c. 13. *Angl.* Groundsel.
Ἠριπρᾶς, ίδ⊙, ὁ ἡ, ἡ, sepulchrorum consector, spoliator sepulchrorum, Hes. Ex ἤριον, & ἔργον, *opus*.
Ἤιζον, imperf. ind. act. verbi ἐρίζω.
Ἤικεν, *contenderat*, 3. sing. pluſq. ind. act.
Ἠριθμημένοι, nom. plur. perf. part. pass. t. g. ab ἀριθμέω.
Ἤρικον, *fregi*, a. 2. ind. act. verbi ἐρείκω.
Ἠρινός, ή, όν, candidus.
Ἠρινός, η, όν, vernus. Ex ἦρ, ἦρος.
ΗΡΙΟΝ, ου, τὸ, monumentum, sepulchrum.
Ἤρκαδε, *recidi*, a. 2. ind. act. v. ἐρείπω.
Ἠρκαλέη, ης, ἡ, aurora; (2) dies. Ex ἠρι, & καλέω, *vocor*.
Ἠριπάθην, a. 1. ind. pass. v. ἐριπόω.
Ἤρισσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐρίζω.
Ἤικα, *tuli*, 3. sing. perf. ind. act. verbi αἴρω.
Ἤρκε, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἦρκει, ab ἀρκέω.
Ἡ κτσε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἠρχ᾽ει, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἄρχομαι, *imperio*.
Ἤρκως, *qui fustulit*, perf. part. act. verbi αἴρω.
Ἄρκαμαι, *jubilans sum*, perf. ind. pass.
Ἠρμοζε, 3. sing. imperfect. indic. act. verbi ἁρμόζω.
Ἠρμοσμένως, apte. Ab ἁρμόζω.
Ἠρτέετο, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ἠρτᾶτο, ab ἀρτάομαι.
Ἠρτησατο, *negavit*, 3. sing. a. 1. ind. med.
Ἤρυντο, 3. pl. imperf. ind. v. ἄρυμαι.
Ἡαξόμην, a. 1. ind. med. v. ἄχνυμαι.
Ἤαρτον, *cuperam*, 3. pl. a. quid.
Ἤεξατο, *cepit*, 3. sing. a. quid.
Ἤ ξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἄρ ω.
Ἠρμην, a. 2. ind. med. v. ἐρύω.
Ἦρε, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. med.
Ἤρσα, *arsi*, a. 1. indic. act. verbi ἄρσω.
Ἤεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ἠείρετο.
Ἤρθην, 3. pl. imperf. indic. pass. pro ἤρεντο, ab αἴρω.
Ἤρτᾶν, 3. sing. a. 2. ind. pass.
Ἤρασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ, ab ἀράσσω.
Ἦρσα, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἦρα, ab ἄρω.
Ἤρτυε, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀρτύω.
Ἤρτο, *jubilatus erat*, 3. sing. pluſq. ind. pass.
Ἡρτημαι, perf. ind. pass. verbi ἀρτάω.
Ἤρτυτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀρτύνω.
ΗΡΤΓΙΟΝ, ου τὸ, eryngium, herba, *Angl.* Crygo, or Sea-holly.
Ἤρυγ⊙, ος, ὁ, villus dependens ex mento hircorum. Quasi ab εἴριον, *lanugo*.
Ἤυγα, 3. sing. aor. 2. ind. act. v. ἠρυγγω.
ΗΡΤΓΩ, mugio, Hes. ἠρύγομι, *μυκαομ⊙*, mugiens.
Ἠρύκακε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐρυκάκω.
Ἤρυκεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐρύκω.
Ἤρυον, imperf. ind. act. verbi ἀρύω.
Ἤρυτο, 3. sing. pluſq. ind. pass. v. ἐρύω.
Ἤρχε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἄρχω.
Ἤρχατο, 3. plur. pluſq. ind. pass. ν. pro ἤρχθησαν ἦσαν, ab ἔρχω, vel εἴρχω.
Ἤρχθη, 3. sing. imperf. ind. act. v. εἴρχω.
Ἤρχθην, *inceptus sum*, a. 1. ind. pass.
Ἤρα, 2. sing. a. 1. ind. med. verbi αἴρω.
Ἤρωας, *heros*, acc. pl. ab ἥρως, *heros*.
Ἡρώδης, ου, ὁ, Herodes. Hinc
Ἡρωδιανοὶ, οἱ, Herodiani, Herodis ministri.
Ἡρωδιάς, άδ⊙, ἡ, Herodias, filia Herodis, item Herodis concubina. Ab eod.
Ἡρώϊον, ου, τὸ, heroum monumentum. Ab ἥρως.
Ἡρωϊλεξῖνι, ου, τὸ, metrum ex heroicis & elegiacis verbibus constans. Ex ἡρῳ⊙, & ἐλεγεῖον.
Ἡρώεσσιν, dat. pl. ab ἥρως, pro ἡρωσι.
Ἤρωσα, *fixi* a. 1. ind. act. verbi ἐρωέω.
Ἡρωΐζω, heroice ago; (2) carmen heroicum scribo.
Ἡρωϊκὸς, ή, όν, heroicus. Ab ἥρως.
Ἡρωϊκῶς, fortiter.
Ἡρωΐνη, & ἡρώϊνα, ης, ἡ, heroina, i. e. semidea. Ab eod.
Ἡρῷ⊙, ᾶ, ῶν, herous. Ab eod.
Ἡρωὶς, ίδ⊙, ἡ, heroïs, heroina, heroïca.
Ἡρωΐσσα, & ἡρῴσσα, ης, ἡ, idem.
Ἡρωολογέω, res Heroum expono, de poeta Epico.
Ἡρωολογία, ἡ, historia s. res Heroum.
Ἤρων, imperf. ind. act. pro ἤρεον, ab ἐράω, *amo*.
Ἡρῷον, ου, τὸ, heroum, herois sacrum seu monumentum, sacrarium, statua; (2) carmen heroicum; (3) epulum solenne in honorem heroïs.
Ἡρῶ⊙, vel ἡρῷ⊙, ᾶ, ῶν, vel ᾶς, ᾶν, vel φον, herous. Ab ἥρως, [illegible].
ΗΡΩΣ, ω⊙, ὁ, heros, semideus; (2) generosus, potens, fortis.
Ἡρωσσα, ης, ἡ, heroina.
Ἡρώτα, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἠράτω, ab ἐρωτάω.
Ἠρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἠρώτων, 1. f. vel 3. pl. imperf. ind. act. pro ἠρώτουν.
Ἧς, *fuæ*, gen. sing. f. ἡ, fem. ab ὅς, pro ἑός.
Ἧς, *eras*, 2. sing. imperf. ind. verbi εἰμί.
Ἧσα, *cecini*, aor. 1. indic. act. verbi ᾄδω.
Ἧσαι, 2. sing. præf. ind. act. v. ἧμαι.
Ἧσαν, 3. plur. imperf. ind. v. εἰμί.
Ἧσαε, 2. sing. aor. 1. ind. act. v. ἀνδάω.
Ἧσατο, 3. f. aor. 1. ind. med. v. ἀνδάω.
Ἡσθίκκα, perf. ind. act. v. ἀσθίω.
Ἧσθ, 3. sing. f. v. ind. verbi ἧμαι.
Ἡσθλημαι, perf. ind. pass. v. ἀσθλέω.
Ἡσθλήκα, 2. 1. ind. act. *Att.* pro ἠσθλακα, ab ἀσθλάω.
Ἧσθε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἵζω.
Ἧσθα, 2. f. imperf. ind. *Æol.* pro ἦς, ab εἰμί.
Ἧσθ, *sedere*, præf. n.f. verbi ἧμαι.
Ἡσθείλαι, a. 2. opt. pass. v. ἀσθμαίνω.
Ἡσθήκατο, perf. ind. act. verbi ἀσθάνομαι.
Ἡσθινησαμὴν, 1. pl. [illegible] ind. act.
Ἡσθίνων, imperf. ind. act. pro ἠσθίνεον.
Ἡσθίντες, nom. plur. a. 1. part. pass. verbi ἀσθμαίνω.
Ἥατο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ἀσθάνομαι.
Ἡσθην, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἄδομαι.
Ἡσθημαι, perf. ind. pass. verbi ἀσθάνομαι.
Ἡσθίκεσαν, 3. pl. [illegible] ind. pass. verbi ἀσθω.
Ἡσθίκεσαν, *for ſe*, pers. indic. pass.
Ἡσθημαι, 1. sing. ind. pass. v. ἀσθμαίνω.
Ἥαται, 3. sing. pluſq. pass. v. ἀνομαι pro ἐνυμμένος ἐνδυτο.
Ἡσθάτω, imperf. ind. act. verbi ἀσθάω.
Ἡσθμηνε, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἠσθμανε, ab ἀσθμαίνω.
Ἡσθέμην, a. 2. ind. med. v. αἰσθάνομαι.
Ἧσι, 3. sing. præſ. conj. act. *Ion.* pro ᾖ, ab εἰμί.
Ἧσιν, 3. sing. præſ. conj. *Ion.* & cum ν ἐφελκ.
Ἥσις, σεως, ἡ, voluptas, delectatio. Ab ἥδω.
Ἡσίτην, imperf. ind. act. *contr.* pro ἤσιτεον, ab ἀσιτέω.
Ἡσκεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤσκει, *contr.* ex ἤσκεε, ab ἀσκέω.
Ἡσκήθην, a. 1. ind. pass.
Ἤσκηκα, *exercui*, perf. ind. act.
Ἤσκησαν, *exercuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἤσκων, imperf. ind. act. pro ἤσκουν.
Ἠσμεν, perf. ind. pass. v. οἶδα.
Ἧσμαι, perf. ind. pass. v. ἧμαι.
Ἥσμην, pluſq. ind. act. *Att.* & *per Syn.* pro εἰδέκει.μην, ab εἰδέω.
Ἧσο, *erais*, 2. f. imperf. vel pluſq. p. v. εἰμί.
Ἡσπάζοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi ἀσπάζομαι.
Ἤσπικα, perf. ind. act. v. ἀσπίζω.
Ἧσυκα, vel ἤπλα, ης, ἡ, adversum prælium, clades, infestores partes. Ab ἤσσων.
Ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, ᾶμαι, in ſuperiori discedo, superor, vincor, succumbo, proprie & tropice. Unde & deditus alicui, nimis amans, &c. *cum gen.* ἡττηθείς, aor. 1. v. ctus; ἡττημέν⊙, perf. pass. victum esse, ἡσσᾶσθαι, præſ. vinci. ἥμαρ δ᾽ ἡσσ⊙ ἀπ᾽ ἠθέτησαμαι, Eur. Hipp. 733. ἡττᾶσθαι ξυμφορῶν, Hocr. τῷ ὑδατι, Xen. Ab eod.
Ἡσσήθην, a. 1. ind. pass.
Ἧστ, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἧκε, ab ἄζω.
Ἥσσονας & ἡττόνος, minus, parum. Ab
ΗΣΣΩΝ, vel ἧττων, ον⊙, ὁ ἡ, ἡ, minor, inferior; (2) deditus, obnoxius cupiditati & dulcedini alicujus rei. Ἀλλ᾽ εἰσι τε κίνδυνοι ἀνάγκης ἥττονες, vincuntur a lucro, Arist. Plut. 363.
Ἧται, *fuit*, 3. sing. perf. ind. v. ἧμαι.
Ἡσύτων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠσαλίζον, Ab ἁσαλίζω.
Ἧσι, 2. pl. pluſq. ind. pass. *Att.* & *per Syn.* pro εἰδήκειτε, ab εἰδέω.
Ἧστην, 3. dual. imperf. ind. *Poët.* pro ἦτον, ab εἰμί.
Ἧσυ, 2. dual imperf. ind. *Poët.* pro ἦτον.
Ἧτο, 3. sing. imperf. ind. *Poët.* pro ἧστο, ab ἧμαι.
Ἥσσες, ὁ, ὁν, jucunditate affectus, exhilaratus, delectatus; (2) qui jucunditate adfici potest. Hinc τὸ ἡσσεν, ῦ, jucunditas, ſuavitas. Ab ἥδω.
Ἡσσαπλῆ, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀσσάπλω.
Ἡσυθέτηκα, perf. ind. act. v. ἀσυνθέτιζω.
Ἡσυχα, *Adv.* quiete, tacite, paullulum, ſenſim. Ab ἥσυχ⊙.
Ἡσυχάζω, f. ασω, quiesco; (2) taceo; (3) tranquille vivo. Ἡσυχάζειν τὰς φύσεις, Thuc. Ab eod.
Ἥσυχ⊙, αια, αιον, quietus. Ab eod.
Ἡσυχώτερος, α, ον, placidior, quietior.
Ἡσύχασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἡσυχάζω.
Ἡσυχαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo degunt ἡσυχασταὶ. Ab
Ἡσυχαστὴς, ᾶ, ὁ, monachus, ſolitariam & tranquillam vitam agens. Ab ἡσυχίζω.
Ἡσυχῆ, idem quod ἥσυχα, *it.* aliquantum.
Ἡσυχία, ας, ἡ, quies, tranquillitas, ſilentium, otium. Ab ἥσυχ⊙.
Ἡσύχιος, ον, &
Ἡσύχι⊙, α, ὁ ἡ, ἡ, idem quod
ΗΣΤΧΟΣ, ος, ὁ ἡ, ἡ, quietus, tranquillus, placidus.
Ἡσύχως, *Adv.* quiete, tranquille.

Ἡσφαλίσατο,

Ἠσφαλίσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi ἀσφαλίζω.
Ἠσχύνθησαν, pl. a. 2. ind. act. v. ἀσχύνω.
Ἠτιμάσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἀτιμάω.
Ἠχέοντο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. αἰχύνομαι.
Ἧσω, *mittam*, fut. ind. verbi ἵημι.
Ἡτασαν, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. ἑτάζω.
Ἧτ' pro ἤτε, artic. præpos.
Ἦτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ind. v. εἰμί.
ἠτέω, 3. sing. imperf. ind. act. v. αἰτέω.
Ἠτιμάσθησαι, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἀτιμάω.
Ἠτιμένην, pluſq. perf. ind. verbi αἰτέω.
Ἦτον, *eram*, dual. imperf. ind. verbi εἰμί.
Ἠτήσασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. v. αἰτέω.
Ἠτήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.
Ἠτιατο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. αἰτιάομαι.
Ἠτιμάζον, a. 1. ind. pass. v. ἀτιμάω.
Ἠτιμάσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.
Ἠτίμησε, 3. sing. a. ejusd.
Ἠτίμαζε, 3. sing. imperfect. ind. act. verbi ἀτιμάζω.
Ἠτμισαν, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἠτοίμασαι, 3. sing. perf. ind. pass.
Ἦτον, 2. dual. imperf. ind. v. εἰμί.
Ἦτορ, τό, animus, anima, cor, pectus.
Ἠτέοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. pro ἠτέοντο, ab αἰτέω.
Ἠτραῖος, αία, αῖον, ad imum ventrem pertinens. Ab ἦτρον.
Ἠτριαῖος, αια, αιον, idem & ab eod.
Ἠτρίδιον, ι, τό, tomaculum; (2) lumen, abdomen. Dim. ab eod.
ΗΙΡΟΝ, ου, τό, ſtamen; (2) textum.
ΗΤΡΟΝ, ι, τό, imus venter, pars ab umbilico uſque ad pectem.
Ἠτῶμαι, ᾶσαι, vide ἀτάομαι.
Ἠτώσθη, præſ. inf. med. pro ἀτᾶσθαι, ab ἀτάομαι.
Ἤτημα, ατος, τό, defectus; (2) clades; (2) res perperam facta. Ab ἀτάομαι.
Ἠτημένος, perf. part. paſſ. v. ἀτάομαι.
Ἠτητέα, *Adv. poſit.* cedendum eſt. Αὐτὸν δὲ γυναικῶν ἀδίκων ἦσθ' ἠτητέα ἡμῖν, Ariſt. Lyſ. 453.
Ἧτον, ονος, τό, minus; (2) damnum. Ab ἧσσων.
Ἤτιον, vide ἧσσων.
Ἠτύχει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠτύχει, ab ἀτυχέω.
Ἦτορ, 3. ſing. imper. *Poet.* pro ἔστω, ab εἰμί.
Ἤυγε, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἤυγες, ab αὐγέω, pro αὐχέω.
Ἠυγένειος, ος, ὁ ἡ, ἤ, multum barbatus, pulchre barbatus. Ex ἦυ, pro εὖ, & γένειον.
Ἤυδα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ηὔδαε, ab αὐδάω.
Ἠυδάξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ηὐδάσαντο, ab αὐδάζομαι.
Ἠυδηκώς, perf. part. act. verbi αὐδάω.
Ἠυδόκησα, a. 1. ind. act. *Att.* pro εὐδόκησα, ab εὐδοκέω, *volo*.
Ἤυδον, imperf. ind. act. verbi εὔδω.
Ἤυνον, aor. 2. ind. act. *Att.* pro ἤυσαν, ab αὐλίνω, *arefacio*.
Ἠυγένιλλον, aor. 1. ind. paſſ. v. εὐθύνω.
Ἠυκάμην, imperf. ind. act. *Att.* & *contr.* pro εὐκαλίμην, ab εὐκαιρέω.
Ἠύκομος, per *Diæreſ.* & *Ion.* pro εὔκομος.
Ἠύκομος, ος, ὁ ἡ, ἤ, pulchre comatus, pulchras comas habens. Ex ἦυ, pro εὖ, & κόμη.
Ἤυλε, 3. ſing. imperf. indic. act. pro ηὔλει, ab αὐλέω.
Ἠυλίσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act.
Ἠυλίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. αὐλιζόμαι.
Ἠυλόγει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ηὐλόγει, ab εὐλογέω.
Ἤυν, *bene eum*, acc. ſing. *Poet.* pro ἤϊν, ab ἤος.
Ἤυξανε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. αὐξάνω.
Ἠύξατο, 3. ſing. aor. 1. indic. med. verbi εὐχομαι.
Ἠύξη, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* & cum ι ſubſcr. pro ηὔξησε, ab αὔξω.
Ἠυξετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. αὐξομαι.
Ἠυξήθην, a. 1. ind. paſſ.
Ἠυξησα, *auxi*, aor. 1. ind. act.
Ἠυπορήτο, 3. ſing. imperf. indic. med. pro ηὐπορεῖτο, ab εὐπορία.
Ἠυρέμην, a. 1. ind. med. *Att.* & *per Syncop.* pro εὑρησάμην, ab εὑρίσκω.
Ἠυρήδης, *invenium eſſe*, perf. inf. paſſ.
Ἤυρον, *invenisti*, 2. ſing. aor. 1. ind. med.
Ἠύς, έος, ὁ, bonus; (2) fortis; (3) magnus; (4) generoſus. Ab εὖς.
Ἤυσα, a. 1. ind. act. *per Diaſyſin*, pro ηὗσα, ab αὔω.
Ἤυτε, *Adv.* ſicut, tamquam. Ab οὗτος.
Ἧφα, *nexui*, perf. ind. act. verbi ἅπτω, πέπτω.
Ἡφαίστειος, ος, ον, Vulcanius. Hinc τὸ ἡφαίστειον, ου, Vulcanalia, ſ. Vulcani feſtum. Ab Ἥφαιστος.
Ἡφαίστια, ων, τὰ, Vulcanalia. Ab eod.
Ἡφαίστου, gen. ſing. *Ion.* pro ἡφαίστου. Ab ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, Vulcanus, fabrorum metallicorum Deus, ignis præſes; (2) ignis, flamma; (3) lux.
Ἡφαιστόποτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, a Vulcano elaboratus. Ex ἡφαιστος, & ποιέω.
Ἡφαιστόπτυκτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, idem.
Ἡφαιστοτεύχης, ες, idem.
Ἧφσσα, a. 1. ind. act. v. ἁφάω.
Ἡφυδήκεσαν, 3. plur. pluſq. ind. act. verbi ἀφυδέω.
Ἡφυθίω, a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἀφεθίω, ab ἀφίημι.
Ἡφωμακει, perf. part. act. *Att.* pro ἀφωμακώς, ab ἀφωμάζω.
Ἧφθα, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Dor.* pro ἥφθη, ab ἅπτω.
Ἡφθαι, *attigiſſe*, perf. inf. paſſ. v. ejuſd.
Ἡφίη, 3. ſing. impert. ind. act. *Boeot.* pro ἀφίη, ab ἀφίημι.
Ἧφιον, 3. ſ. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro ἧφε, ab ejuſd.
Ἡφυσάμην, a. 1. ind. med. v. ἀφύω.
Ἡφωρίδη, perf. inf. paſſ. v. ἀφορίζω, *termino*.
Ἡχαίνω, mendico, Suid. Quaſi ab ἀχαΐς.
Ἦχε, *duxit*, 3. ſ. perf. ind. act. verbi ἄγω.
Ἠχέω, 3. ſing. præſ. ind. act. pro ἠχεῖς, ab ἠχέω.
Ἠχεῖον, ου, τό, ſonale, ſonaculum, vas, ſeu machina, quo ſonus editur. Ab eod.
Ἠχίτης, ου, ὁ, ſonator, ſonorus, ἠχίτα τέττιξ, cicada ſtrepens, cantrix. Ab ἠχέω. Hinc
Ἠχιτικός, ἡ, όν, ſonorus, cantrix.
Ἠχίω, ῶ, fut. ἤσω, ſono, reſono, tinnio. Ἠχεῖ τις ἐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυσχὰ κακυστὸν εἴσω, edit ploratum, Soph. Trach. 855. Ab ἦχος.
Ἠχὴ, ῆς, ἡ, ſonus. Ab eod.
Ἠχήεις, ήεσσα, ῆεν, reſonans, ſonorus
Ἠχητὴς, οῦ, ὁ, ſonans, ſonorus. Ab ἠχέω.
Ἠχητικός, ἡ, όν, ſonorus.
Ἠχθάλλω, a. 1. ind. paſſ. v. ἀχθάλλω.
Ἠχθάμην, perf. ind. paſſ. v. ἐχθάω *pro* μαι.
Ἠχθάλω, a. 1. ind. paſſ. verbi ἄχθω.
Ἤχθησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἤχθεσε, a verbo ἐχθάρω.
Ἠχθόμην, a. 2. ind. med. v. ἐχθάνομαι.
Ἦχι, *Adv.* ubi.
Ἤχλυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀχλύω.
Ἠχμαλώτευν, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi αἰχμαλωτεύω.
Ἤχρεν, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἶχον, ab ἔχω.
Ἠχόποδες, ὁδος, ὁ ἡ, ἤ, ſonipes, pedibus ſonitum edens, Euſt. Ex ἦχος, & πούς.
ΗΧΟΣ, ου, ὁ, ſonus, ſonitus, (2) clamor.
Ἠχρειόθην, aor. 1. ind. paſſ. v. ἀχρειόω.
Ἠχὼ, οῦς, *contr.* οῦς, ἡ, echo; ſonus reciprocus, vox repercuſſa. Ab ἦχος.
Ἠχώδης, ους, ὁ ἡ, ες, ſonorus, reſonabilis, ſonans. Ab eod.
Ἠψάμην, aor. 1. ind. med. v. ἅπτομαι.
Ἤψατο, *virgil.* 3. ſing. a. ejuſd.
Ἤψησα, aor. 1. ind. act. v. ἑψέω, pro ἥψησα.
Ἠῶ, acc. ſing. pro ἠώ, ab ἠώς.
Ἠῶθεν, *Adv.* mane, a diluculo. Ab ἠώς.
Ἠῶθι, *Adv.* ſub aurora, diluculo, mane.
Ἠώϊος, ος, ὁ, matutinus, Heſ. Ex ἠώς, & εἶτος.
Ἠϊὰν, ῖόν, littus, ripa. Ab ἠιών.
Ἠωνήσ, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. verbi αἰωρίζω.
Ἠῷος, ος, ον, ου, matutinus; (2) orientalis; (3) ortus, orientalis plaga. Ab ἠώς.
Ἠώρητο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἠωρεῖτο, ab αἰωρέω.
Ἤωρον, impert. ind. act. pro ἤωρουν.
ΗΩΣ, ἠοῦς, *contr.* ἠῦς, ἡ, aurora, diluculum; (2) dies; (3) oriens.

Θ.

Θ, Octava litera Græcorum, quæ θῆτα appellatur, atque nomen habet ab Hebræorum Teth; (2) in numeris ſignificat ninetum, & cum linnola inſerne addita (θ) ninetes mille; (3) ſola extra numeros poſita olim θάνατον notabat, ſignumque erat condemnationis.
Θαασσεν, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἐθάασσε. A
Θάασσω, ſedeo. Λιπὼν ἕδος, ἵνθα θάασσον, Il. 2, 194.
Θαλλῇ, 2. ſ. f. 1. ind. med. verbi θάλλω.
Θαλεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion. Dor.* & *contr.* pro ἐθάλετο, a θάλομαι pro θάλλομαι.
Θάλε, præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro θάλλου, a θάλομαι pro θάλλομαι.
Θάλαμα, ατος, τὸ, ſpectaculum, miraculum. A θάω.
Θαλαμεύτρια, ας, ἡ, muliebris, mirandus. Ab eod.
ΘΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, cardo, axis.
Θαλάσσα, ſeveo. A θάλος.
Θαλέω, ῶ, ſedeo. Ab eod. Hinc
Θάλαμος, ου, ὁ, ſeſſio, ſedendi actio, ſedes, item domicilium.
Θάλος, ους, ὁ, ſedes, ſedile.
Θάλος, ους, τὸ, idem.
Θαλάμαι, ῶν, αἱ, foramina ſeu cavitates nasum, nares. A θαλάμη.
Θαλάμαξ, ακος, ὁ, remex infimi ordinis. A θάλαμος.
Θαλάμευμα, ατος, τὸ, contubernium.
Θαλαμεύτρια, ας, ἡ, mulier, quæ curat ad thalamum & nuptias pertinentia, pronuba. A θαλαμεύω.
Θαλαμεύεμαι, intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo verſor. A θάλαμος.
Θαλάμη, ης, ἡ, cubile ferarum, latibulum piſcium. Ἐν ταῖς ποτνιάδεσιν Ὀλύμπου θαλάμαις, Eurip. Bacch. 561. A θάλαμος.
Θαλαμὴ, templum Dioſcurorum; item templum cujuscunque Dei.
Θαλαμηγός, οῦ, ἡ, thalamegus, navigii genus, ad magnificentiam & delectationem factum, habens cubicula, triclinia, &c. quo genere uſi quondam reges Ægypti in Nilo. Ex θάλαμος, & ἄγω.
Θαλαμίδες, *contr.* Hinc θαλαμίτα δόρατα, ligna thalamo ſtruendo apta. Pro θαλάμιος.
Θαλαμιοπόλος, manilio, famulor in cubiculo.
Θαλαμοπόλος, ου, ὁ ἡ, ου, cubicularis, circa cubiculum verſans, idque cuſtodiens. Ex θάλαμος, & πολέω, *verſor*.
Θαλαμὶς, ίδος, ἡ, *Ion.* θαλαμὶη, ης, navis feraria, per quod remus exibat.
Θαλαμίτης, ου, ὁ, ſcil. ἐρέτης, remex infimi ordinis, θαλαμῖται ὑπὸ τῶ θαλαμίου. A θάλαμος.
Θαλαμίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.
ΘΑΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, cubiculum ubi lectus genialis; (2) Theſaurus, ubi reponuntur pecuniæ & alia pretioſa; (3) nidus, manſionque ubi animalia habitant; (4) concavus locus in partibus, ubi ſimulacrum Dei repoſitum eſt; (5) pars ſanctior templi; (6)

cavitas illa capitis, in qua oculi sunt; (7) pars navis, ubi infimus remigantium ordo sedet.

ΘΑ'ΛΑΣΣΑ, f. *Θάλατα*, ης, ἡ, mare; (2) aqua marina, aqua salsa, (3) aquæ ductus seu fossa.

Θαλασσαῖος, α, ον, marinus.

Θαλασσεύς, έως, ὁ, piscator. A *Θάλασσα*.

Θαλασσεύω, f. *εύσω*, in mari versor. Ab eod.

Θαλασσίας, ου, ὁ, cui marina aqua admixta est. Ab eod.

Θαλασσίδιος, α, ὁ ἡ, ον, marinus, maritimus.

Θαλασσίζω, aquam marinam habeo, de ostreis.

Θαλάσσιος, α, ὁ ἡ, ον, marinus, maritimus.

Θαλασσίτης, ου, ὁ, . . *ῖτις*, ῖδος, vinum, cui aqua marina admixta est. Ab eod.

Θαλασσοβίοτος, ου, ὁ ἡ, ον, e mari victum parans. Ex *Θάλασσα*, & *βίος*, *victus*.

Θαλασσογενής, ές, e mari natus.

Θαλασσοειδής, έος, ὁ ἡ, ές, maris speciem referens, coloris marini. Ex *Θάλασσα*, & *εἶδος*.

Θαλασσοκεκρύφιον, ου, tumultuor, vana & inania loquor. Ex *Θάλασσα*, ἡ *κρύπτη*.

Θαλασσοκρατία, ας, ἡ, imperium maris.

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, maris potitus, maris dominus. A *Θάλασσα*, & *κράτος*, *robur*.

Θαλασσόμιλλι, ιτος, τὸ, thalassomeli, confectio ex melle, aqua marina, & aqua pluvia.

Θαλασσόνομος, α, ὁ ἡ, ον, in mari pascens. A *νέμω*.

Θαλασσόπλαγκτος, α, ὁ ἡ, ον, per mare errans, marivagus, fluctivagus. A *πλαγκτός*.

Θαλασσόπλους, ου, mare trajiciens.

Θαλασσοπορέω, per mare iter facio. A

Θαλασσοπόρος, α, ὁ ἡ, ον, per mare iter faciens. A *Θάλασσα*, & *πόρος*.

Θαλασσουργέω, ῶ, fut. *ήσω*, in mari opus facio, maritimis negotiationibus vaco. A

Θαλασσουργία, ἡ, piscatura.

Θαλασσουργός, ὁ, ὁ ἡ, ὁν, in mari opus faciens, piscator, item mercator. A *Θάλασσα*, & *ἔργον*.

Θαλασσύω, ῶ, fut. *ύσω*, mari submergo, mari obruo. *Ἠπείρους ἐθαλάσσυσαν*, Aristot. A *Θάλασσα*.

Θαλατ'δής, *Θαλατίδής*, *Θαλατίης*, *Θαλατίδιος*, *Θαλάτιος*, &c. vide *Θαλασσάδις*, *Θαλασσάδιος*, *Θαλασσίας*, *Θαλασσίδιος*, *Θαλάσσιος*, &c.

Θαλάτλωσις, ωσις, ἡ, submersio, quæ fit a mari, inundatio, proluvies maris. A *Θαλάτλοω*.

Θάλια, ίων, τὰ, omnia bona, quæ hominem quasi florere faciunt. A *Θάλος*.

Θαλίᾳ, 3. s. præs. ind. act. v. *Θαλίω*.

Θαλίθοντες, nom. pl. præs. part. act. verbi *Θαλίθω*.

Θαλίθω, vireo, pullulo. Ab eod.

Θάλεια, vel *Θάλεια*, ας, ἡ, Thalia, nomen Musæ; (2) epulum solenne ac splendidum; (3) dies festus; (4) rerum affluentia. A *Θάλλω*, *vireo*.

Θάλειος, ος, ον, ία, εια, ειον, virens, floridus.

Θαλερόμματος, ον, pulcros oculos habens, pulcher.

Θαλερῶπις, ιδος, ἡ idem.

Θαλερός, ρά, ρόν, florens, floridus; (2) pulcher; (3) calidus, vehemens, magnus, de lacrimis, spiritu, &c. Ab eod.

Θαλέω, ῶ, floreo, vireo; (2) decoror, ornor. Ab eod.

Θάλια, ας, ἡ, convivium, epulæ solennes; (2) frons oleagina; (3) ramus virens. Ab eodem.

Θαλιάζω, f. *άσω*, convivia florida ago; sertis virentibus redimitus convivor. A *Θαλία*.

Θαλίᾳ, dat. sing. *Ion.* pro *Θαλίᾳ*.

Θάλικτρον, ου, τὸ, thalictrum, herba. A *Θαλίω*.

Θαλιστρεύς, ῦ, ὁ, qui arculas oprio obductas sive riscos coriaceos conficit. Ex *Θαλία*, & *στρώω*.

Θαλλέω, ῶ, f. *ήσω*, floreo, vireo. A *Θάλλω*.

Θαλλία, ας, ἡ, ramus virens, germen. Ab eod.

Θάλλουσα, part. act. *Dor.* pro *Θάλλουσα*.

Θαλλός, ὄ, ὁ, oleæ germen; (2) omnis frons vel planta virens. Ab eod.

Θαλλοφαγίω, ῶ, frondes comedo. A *φαγεῖν*.

Θαλλοφορίω, ῶ, oleaginam frondem gesto. Ex *Θαλλός*, & *φέρω*.

Θαλλοφόρος, ου, ὁ, oleaginam frondem gestans, ut in Panathenæorum festo apud Athenienses. Ex eod. & *φέρω*.

ΘΑ'ΛΛΩ, vireo, floreo; (2) pullulo; (3) ἰσάτει, Perf. *τέθηλα*, Partic. *τεθηλώς*, fœm. *τεθηλυῖα*. Ἡ δ' ἐμὴ νεᾶς μὲν τέθηλε, κάτι μᾶζον ἐρχίται, Soph. Phil. 238.

Θαλλός, ου, ὁ, ramus virens. A *Θάλλω*.

Θάλος, ους, τὸ, germen, proles, filius. Ab eodem.

Θάλτεαι, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro *Θάλπῃ*. *Θάλπω*.

Θάλτεις, excitato. A *Θάλτω*.

Θαλτίαι, ῶ relicto. Ab eod. Hinc *Θαλτίσιος*, *Θάλτιος*, pro *Θαλτιάν*, *Θαλτιάν*, Odyss. 12, 319.

Θαλτίων, ῶν, part. act. *Poet.* pro *Θαλτιῶν*, contr. ex *Θαλτιάων*, a verbo *Θαλτιάω*.

Θάλτις, ιδος, ἡ, ιος, H. Steph. ex Vet. Lex.

Θάλπνος, η, ον, callidus, fervidus; (2) splendidus. Ab eod.

Θάλπουσι, calcito. *Καὶ ταῦτα γ' ἄλλα θάλπεται ῥᾴκη*, siccantur, Soph. Phil. 37.

Θάλτος, εος, τὸ, calor, æstus. Ab eod.

Θαλπτηρίης, έος, ὁ ἡ, ὁν, in vapore altus, sustentatus. Ex eod. & *τρέφω*, *alo*.

Θαλπτήρ, ῆρος, ὁ ἡ, ῆρ, fovendi vim habens, ad fotum aptus. Hinc *Θαλτήριον*, ου, τὸ, fomentum, tegumentum. Ab eod.

ΘΑ'ΛΠΩ, f. *ψω*, foveo, caletaceo. *Ἄλλον ἰοῖσα θάλπε φίλον*, Theocr. 14, 38. *Ὑπὸ τ' ἐυτρήτε χαυνοῦ θαλφθεὶς*, de stanno, Hesiod. *Θεογ.* 864.

Θάλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum; (2) solamen, spes. A *Θάλπω*.

Θάλυπρός, ά, όν, calidus, fervidus; (2) vehemens. A *Θάλύω*.

Θαλύω, calefacio, Hes. Ab eod.

Θαλύσια, ων, τὰ, Cerealia festum post comportatas fruges; (2) primitiæ frugum. A *Θάλλω*, *vireo*.

Θαλύτ'ος, ία, ιον, ex novis frugibus factus; (2) qui pro felici frugum proventu datur. Ab eod.

Θάλύω, calefacio, uro, incendo. Et Pass. *Θαλύομαι*, unde *Θαλύεσθ'*, *θαλύεσθε*, Hes.

Θαλφθείς, aor. 1. part. pass. verbi *Θάλπω*, *calefacio*.

Θάλφις, ιος, ἡ, calefactio, calor, tepor, fomentum. A *Θάλπω*.

Θάλαμβ', 1. pl. a. 2. conj. act. v. *Θάλλω*.

ΘΑΜΑ', *Adv.* crebro, frequenter; (2) perpetuo.

Θαμάδις, *Dor.* idem ac *Θαμά*, Pind. Nem. Od. 10. str. 3.

Θάμαρ, ῆ, Thamar. Nomen mulieris Hebr. *Palma*.

Θαμαίροχίω, ῶ, inquietus sum, concursio, trepido. Ex Hes. Ex *Θαμά*, & *τρέχω*.

Θαμβαλ'ος, έα, έον, stupendus, formidabilis; (2) stupens admirabundus. A *Θάμβος*.

Θάμβεν, 3. s. *Ion.* 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro *ἐθάμβε*, a

Θαμβέω, ά. f. *ήσω*, obstupefacio, stupore percello; (2) obstupeo; *Θαμβέομαι*, ῶμαι, paveſco, *τεθαμβημένος*, stupefactus. *Οἱ δ' ἐθάμβεον Σάμιοναν*, Il. 8, 77. *Ἐθάμβεον ἄντες*, Odyss. 17, 367. A *Θάμβος*.

Θαμβεσαν, 3. s. *Ion.* 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro *ἐθάμβεσαν*.

Θαμβοσύνη, ἡ, terrendis, *Epith.* Furiarum.

Θαμβοτύπος, ὁ, ἡ, ον, stupendus, horrendus.

ΘΑΜΒΟΣ, εος, τὸ, stupor, attonita admiratio, pavor, quo omnes percellimur.

Θαμβος, attonitus, stupenda admiratione percellus, Eust. A *Θάμβος*.

Θαμέες, *frequentes*, nom. plur. a *Θαμύς*.

Θαμεινός, ά, όν, creber, frequens. A *Θαμά*.

Θαμείως, *Ion.* pro *Θαμεινῶς*. A

Θαμής, ίος, ὁ ἡ, ὁν, creber, frequens. Hic Nominativus vix occurrit, sed ab eo pluralia, *Θαμέες*, *Θαμέας*, *Θαμέσι*.

Θαμίζω, f. *ίσω*, frequento, frequens sum. Οὐδὲ *Θαμίζεις ἡμῖν*, Plat. Ab eod.

Θαμινά, idem quod *Θαμά*. A

Θαμινός, ή, όν, creber, frequens. A *Θαμά*.

Θαμινῶς, *Adv.* frequenter, crebro.

ΘΑ'ΜΙΞ, ιθος, ἡ, vulpes, Hes.

Θαμνίζω, ίσω, frutices, frutices perduco. A *Θάμνος*.

Θαμνίον, ου, τὸ, fruticetum parvum, Dim.

Θαμνίσκος, ου, ὁ, idem. Ab eod.

Θαμνώδης, ους, ὁ ἡ, ες, fruticosus. Ex *Θάμνος*, & *εἶδος*, *species*.

Θαμνομάκτης, ου, *Epith.* virgæ, flagelli ex arbore s. vepribus resecti.

Θαμνοφάγος, ον, frutices depascens.

ΘΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, dumus, frutex, fruticetum; (2) ramulus densus arbori adnatus; *Θάμνοι*, vepres, virgulta. Hinc

Θαμνώδης, ους, ὁ ἡ, ες, fruticosus.

Θαμνών, ῶνος, ὁ, fruticetum. A *Θάμνος*.

Θαμυρίζω, congrego, cogo in unum. A

Θαμυρις, ιδος, ἡ, solennis conventus hominum, concilium, Hes. Alioqui nomen proprium. A *Θαμά*.

Θανάσιμος, ος, ὁ ἡ, ον, vel *Θανάτιμος*, ίμη, ίμον, lethalis, mortifer, exitialis, *Θανάσιμα*, morticina. A *Θάνατος*.

Θανασίμως, *Adv.* lethaliter.

Θανατάω, ῶ, mori cupio, mortem mihi opto. Ab eod.

Θανατηγός, ὁ ἡ, ὁν, mortifer. Ab *ἄγω*.

Θανατηφορία, ας, ἡ, mortis illatio. A seq.

Θανατηφόρος, ος, ὁ ἡ, ον, lethifer, mortiferus. Ex *Θάνατος*, & *φέρω*.

Θανατίαω, ῶ, idem quod *Θανατάω*.

Θανατικός, ή, όν, lethalis, mortifer, capitalis. A *Θάνατος*.

Θανάδιος, ία, ον, idem & ab eod.

Θανάτοιο, gen. sing. *Ion.* pro *Θανάτου*.

Θάνατος, ου, ὁ, mors, letum; (2) res capitalis. A *Θήσκω*, *morior*.

Θανατόμβοι, nom. pl. præs. part. pass. pro *Θανατούμενοι*.

Θανατοῦν, præs. inf. act. pro *Θανατοῦσιν*.

Θανατῦτε, 2. pl. præs. imper. act. pro *Θανατοῦτε*. A

Θανατόω, ῶ, f. *ώσω*, occido, morte adficio; (2) mortis adjudico, capitis damno; (3) mortifico. *Ὃν κρίνας ἐθανάτωσε*, Plut. A *Θάνατος*.

Θανατώσιον, ου, τὸ, festum apud inferos.

Θανατώδης, ους, ὁ ἡ, ες, lethalis, mortifer.

Θανάτωσις, ωσις, ἡ, occisio, internecio, cædes; (2) mortificatio. A *Θανατόω*.

Θανατώσοι, 3. pl. a. 1. ind. conj. act.

Θανε, 3. s. a. 2. ind. act. per. *Αἰολικ.* pro *ἔθανε*.

Θανεῖσιν, 2. 2. inf. act. *Ion.* pro *Θανεῖν*, a *Θήσκω*, pro *Θανῶ*.

Θανίμην, 2. 2. inf. act. *Ion.* pro *Θανεῖν*.

Θανεῖν, *mori*, a. 2. anomale formatum.

Θάνοιμι, 1. sing. aor. 2. opt. act.

Θανοίσας, g. fing. aor. 2. part. act. *Dor.* pro *Θανούσης*.

Θανὼν, *mortuum*, a. 2. part. act. n. g.

Θανοῦμαι, fut. 2. indic. med.

Θανών, aor. 2. part. act.

Θάνω, acc. sing. præs. part. act. v. *Θήω*.

Θάμβος, εος, τὸ, stupor, attonita admiratio. A *Θάμβω*, *stupeo*.

Θάμβον, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro *ἐθάμβε*, a *Θάμβω*.

Θαμβητ'ος, έα, έον, stupendus. A

ΘΑ'ΠΤΩ, f. *ψω*, sepelio, humo, inhumo; (2) stupeo, admiror cum stupore. *Θαῦμα νεκρὸν, μοι τόνδε, ἡ κλαύσαι πάρος*, Eur. Med. 1380. *Τὰ δ' ἄλλα πάθεα κοινὰ ἐμοὶ πεπόνθασα*, Soph. Aj. 578.

Θάρα, ὁ, Thara. Nomen viri Hebr. *ἄκλητον*, *Spirans*.

ΘΑΡΓΗ'ΛΙΑ, ων, τὰ, Thargelia, festum in honorem Apollinis & Dianæ.

Θαργηλιών, ῶνος, ὁ, Thargelion, undecimus mensis

meosti apud Athenienses, A Θαρρέω, quia fretus hoc in eo probabatur.

Θαρραλέος, έα, έον, fidens, animosus; (2) audax, insolens parum. A Θάρρος. Hinc

Θαρραλεότης, ητος, ἡ, fiducia, fidentia.

Θαρραλέως, Adv. audacter, confidenter.

Θαρρεῖν, pract. inf. act. pro Θαρρήσειν. A

Θαρρέω, ῶ, fut. ήσω, p. τεθάρρηκα, confido, bono animo sum, Θαρρῶν, fretus. Οὔτε Φιλίππῳ θαρρῆ πόλεις, Dem. A Θάρρος.

Θαρρητικός, ἡ, όν, fiducia fretus; (2) animosus. A Θαρρέω.

Θάρρος, ους, τὸ, audacia, confidentia.

Θαρσύντας, audacter, confidenter. A Θαρρεῖν.

Θαρύνω, fiduciam affero, animum addo, Θαρρύνων τὰς ἀτράκτους, Plut.

Θαρσαλέος, ία, έον, fidens, audax. A Θάρσος.

Θαρσαλέως, confidenter. A præc.

Θάρσει, 2. sing. præs. imper. act. Θάρσεις, a Θαρσέω.

Θαρσεῦσα, præs. part. act. f. g. Dor. pro Θαρσοῦσα, contr. ex Θαρσέουσα.

Θαρσέω, ῶ, f. ήσω, confido, animum habeo. A Θάρσος, audax.

Θαρσήεις, ήεσσα, ήεν, qui est animo fidenti, fidens; (2) audax, ferox. Ab eod.

Θαρσήσαντας, a. 1. part. act. verbi Θαρσέω.

ΘΑΡΣΟΣ, εος, τὸ, fiducia, proprie ex idonea causa, (2) audacia, quæ proprie Θράσος.

Θαρσυνίσκω, fiduciam affero, Pass. pro Θαρσύνομαι.

Θαρσύνω, fiduciam adfero, Θαρσύνεσθε, hortantis vel addendum, pro θάρσωμεν, Ionice. Τί δὲ Θαρσύνῃ; Eur. Alc. 94. Τὰς μάλα θαρσυνίσκε παρισταμένω ἐπίστασιν, Il. ρ, 333.

Θαρσύς, εῖα, ύ, (ancilla præditus, fidens, animo præditus, audax. Rarissime occurrit.

Θάρσυν, 2. sing. aor. 1. imper. med. Dor. pro Θάρσαι, a Θάρσω.

Θάσσεται, f. 1. ind. med. Dor. pro Θήσομαι, a τίθημι.

Θάσσω, f. 1. part. med. v. Θάω.

Θάσσων, Adv. citius. A Θάσσων.

Θάσσων, sedeo. Ἤτοι μὲν Θάσσω ἐν δίφροις τοῖσδε Θηκικῆς χθονός, Eur. Hec. 39. Τί σὺ δῆτα τοῖσδε τοῖσδε τυμβήρεις ἕδρας; Ar. Ach. Θεσμ. 860.

Θάσσων, vel Θάττων, ονος, ὁ ἡ ἀ, celerior; Hinc Θάσσον vel Θάττον, Adv. celerius, citius, magis facile. Comp. a ταχύς, cuius.

Θάτερον, antep. prod. abverbium. Hinc Θατέρα, & sic porro, ἐπὶ Θάτερα, in diversum, in alteram partem. Ex τὰ, & ἕτερα.

Θάττον, vid. Θάσσων.

Θαῦμα, ατος, τὸ, res mira, admiratio, miraculum. A

ΘΑΥΜΑΖΩ, fut. άσω, p. τεθαύμακα, miror, admiror; (2) observantia prosequor, colo, magni facio, in pretio habeo; (3) laudo; (4) contemplor. Τὴν ἰσηγορίαν ἡμῖν καταλαμβάνετε ἀθυμάσαν, Plut. Ἐμοὶ μὲν τοι Θαυμάζω, εἰ μὴ βουλήσεσθε ὑμῖν αὐτοῖς, Xen. Ἐθαύμαζε τὸν καὶ αὐτὸν Σωκράτη λέγοντα, Isocr.

Θαυμάζειν, admirari. A Θαυμάζω.

Θαυμαζόμενος, ον, ον, admirandus. Ab eod.

Θαυμάσῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. v. Θαυμάζω. Unde

Θαυμάσιος, ία, ιον, admirabilis, admiratione dignus, mirus. Hinc τὰ Θαυμάσια, ων, admiranda Dei opera, quæ sanctis hominum causa ab eo eduntur. Hinc

Θαυμασιότης, ητος, ἡ, admirabilitas.

Θαυμασιουργία, mirabilia facio de præstigiatoribus.

Θαυμασίως, Adv. admirabiliter. Ab eod.

Θαυμασμός, οῦ, ὁ, admiratio. A Θαυμάζω.

Θαυμαστέον, Adv. pass. mirandum.

Θαυμαστής, οῦ, ὁ, admirator; (2) laudator.

Θαυμαστικός, ἡ, όν, ad admirationem propensus; (2) immodice admirans.

Θαυμαστικῶς, Adv. cum admiratione.

Θαυμαστός, ἡ, όν, admirabilis, admirandus.

Θαυμαστόω, ῶ, f. ώσω, admirabilem reddo.

Θαυμαστῶς, Adv. admirabiliter. Ab eod.

Θαυμάτιζόμαι, f. ίσομαι, rei admirabilitate obstupefio. A Θαῦμα.

Θαυματικῶς, mirabiliter.

Θαυματοποίημα, ῶν, f. ήσω, præstigiatoris in medium fecio, præstigiis utor.

Θαυματοποΐα, ας, ἡ, præstigiæ; (2) miraculum. A θαυματοποιός.

Θαυματοποιητικῶς, idem quod

Θαυματοποιός, ῶ, ὁ ἡ ἡ, præstigiator, circulator; (2) miraculi edens; (3) mira pro ponens. Ex Θαῦμα, & ποιέω.

Θαυματουργέω, ῶ, f. ήσω, miraculo edo; (2) præstigiis uso. Ἐφ' ἅπασι θαυματουργήσαντι, Xen.

Θαυματούργημα, τὸ, idem quod

Θαυματουργία, ας, ἡ, præstigiatio, præstigiæ; (2) miraculum. A

Θαυματουργός, ῶ, ὁ ἡ ἡ, qui miracula edit; (2) præstigiator. Ex Θαῦμα, & ἔργον.

Θαῦμεν, aor. 1. pass. poët. verbi Θάλλω.

Θάψαι, sepelissem, a. 1. inf. act. verbi ejusd.

Θάψια, ας, ἡ, herba quædam in insula Thapso.

Θάψινος, ίνη, ινον, Thapsinus, Thapso similis. A

ΘΑΨΟΣ, ου, ἡ, thapsus, lignum Scythicum; (2) herba ad tingendum apta.

Θάω, video cum stupore insp.

Θέα, ας, ἡ, spectaculum; (2) ludi; (3) locus, e quo ludi spectantur ut Lat. spectaculum; (4) quævis res jucunda spectatu.

Θεά, ᾶς, ἡ, Dea. A Θεός.

Θεαγελίδης, ου, ὁ, qui denunciat solennitates Deorum, præco. Ex Θεός, & ἀγγελῶ.

Θεαγωγία, ας, ἡ, Deorum evocatio; (2) divinatio; (3) auspicium. Ex Θεός, & ἄγω.

Θεάζω, f. άσω, divinus sum, proxime ad Deum accedo. A Θεός.

Θεαθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi Θεάω.

Θεαίνα, ης, ἡ, Dea. Ab eod.

Θεαίτητος, ον, a deo expetitus, s. exoratus. Ab αἰτέω.

Θεαλάτης, ου, ὁ, Deos domans, vincens. Ab ἄγω.

Θέαμα, τος, τὸ, spectaculum. A Θεάομαι.

Θεάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, spectator, contemplator, speculator. Ab eod.

Θεανδρικός, ἡ, όν, divinus & humanus simul, deivirilis. A Θεάνδρος.

Θεανθρωπία, ἡ, Vox Eccles. de Christo Θεανθρώπου. v. Θεός.

ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. άσομαι, specto, contemplor; (2) specto ludos; (3) video. Θεάσονται δέ τι ποιήσεις, Dem.

Θεάρεστος, ῶ, ὁ ἡ ἡ, Deo placens. Ex Θεός, & ἀρίσκω.

Θεαρέστως, Adv. ita ut Deo placeat.

Θεάτειον, ου, τὸ, locus sacer, templum. A Θεός.

Θεατρίζω, f. ίσω, in theatro versor, comœdiam ago; (2) edo in theatro, ostento; (3) tradico, publice omnibus deridendum propono Θεατρίζομαί τε καὶ θλίβομαι Θεατριζόμενος, Heb. 10, 33.

Θεατρικός, ἡ, όν, theatralis, ad theatrum pertinens; (2) qui theatralibus spectaculis delectatur; (3) ostentatorius, ad ostentationem compositus; (4) concinnus, exquisitus. Ab eod.

Θεατρικῶς, Adverb. theatrice; (2) scenice, ostentatorie.

Θεατρίνης, ου, ὁ, mimus.

Θεατροειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, theatri formam habens. Ex Θέατρον, & εἶδος.

Θεατρεῖδαι, forma theatri.

Θεαλογοτία, spectaculum gratiam capto, placere cupio. A κοιλία.

Θεατροκοσία, ἡ, captatio applausus.

Θεατροκοσία, ας, ἡ, theatralis potestas. Ex Θέατρον, & κράτος.

Θεατρομανία, ας, ἡ, f. ήσω, insano theatri amore teneor. Ex Θέατρον, & μαίνομαι.

Θεατρόμορφος, ος, ον, id. quod θεατροειδής.

Θέατρον, ου, τὸ, theatrum, locus, in quo comœdiæ tragœdiæque spectantur; (2) spectaculum; (3) spectatores, A Θεάομαι.

Θεατροπάλης, ου, ὁ, qui a spectatoribus mercedem theatralem exigit. Ex Θέατρον, & πολῶ, vendo.

Θεατροσκοπία, ας, ἡ, theatralis spectatio. Ex Θέατρον, & Σκοπέω.

Θεατροτοκίη, ἡ, q. d. theatri cochlea, i. e. ædificium in theatro ut sic cochleæ in olla, s. patina.

Θέατρος, ου, τὸ, theatri magister, qui spectacula conducit. Ex Θέατρον, & ἐπίστημι.

Θεῖον, ου, τὸ, sulphur. A Θεῖος, id. & θείω, sulfuro.

Θεῖος, ου, ὁ, sulphur. Ab eod.

Θεῖς, 2. s. imp. ind. act. Ion. pro ἔθης, a Τίθημι.

Θέϊον, sulphur, Poet. & Ion. pro Θεῖον.

Θειόω, ῶ, f. ώσω, sulphure perfumo, vel expio, lustro. Ὄφρα θειώσω μίασμα, Odyss. 22, 482. A Θεῖον pro Θεῖος.

Θειράμβων, præt. part. med. Ion. & poët. contr. pro Θειράμβιος, ex Θειράμβιος, a Διθύραμβος.

Θεογενής, ἡς, ὁ ἡ ἡ, Deo genitus, Deo natus. Ex Θεός, & γίγνομαι, nascor.

Θεογονία, deum pronuncio aliquem, deum esse deco. Ex ἀγορεύω.

Θεόγονος, ον, ὁ ἡ ἡ, divini loquus, divina loquens, digna Deo loquens; (2) vates, propheta; (3) theologus. Ex Θεός, & ἀγορεύω contr.

Θεοδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, Dei seu rerum divinarum susceptor. Ex Θεός, & δέχομαι.

Θεοδόχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Θεόθλαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo invectus, a Deo impulsus, a Deo immissus. Ex Θεός, & ἔλαύνω, ἔφλασα.

Θέομα, ατος, τὸ, pro Θέαμα, Ionice.

Θεομαχία, Θεομαχῶ. v. Θεομ.

Θεομισσύνη, ἡ, speculatio, contemplatio. A

Θεόμων, ονος, ὁ, spectator, Ion. pro Θεάμων.

Θεόπολία, ἡ, fut. ήσω, Deorum simulacra circumfero & sipem corrogo. Ex Θεός, & πολέω, verto.

Θεοῖς, dat. plur. Ion. pro Θεαῖς, a Θεά.

Θεόσσατο, aor. 1. ind. med. Ion. pro Θεάσατο, a Θεάομαι.

Θεόσσεο, 2. sing. f. 1. ind. med. Ion. pro Θεάσῃ.

Θεοπτής, οῦ, ὁ, spectator, Ion. pro Θεάτης.

Θεοπτικός, v. Θεοπτ.

Θεοπτός, ἡ, όν, cum admiratione spectandus, spectatus, Ion. pro Θεατός.

Θεός, ός, ἡ, amita; (2) matertera. A Θεῖος.

Θεόσδοτος, ον, divinum instinctum immitto; (2) divino adflatu incito; (3) præsil adflatus fuma divinitus Θεόσδοτοι τιλλόται, Philostr. A Θεός, divinus.

Θεοσεβής, ές, ὁ ἡ ἡ, adflatus numinis; (2) superstitiosa religio; (3) preces, quibus Dei opem imploramus. A Σεβίζω.

Θεῖς, 3. s. præs. ind. act. Ion. vel Boeot. pro Θῇς, a Τίθημι.

Θεῖσαι, aor. 2. opt. act. v. τίθημι.

Θεοστεῖς, ἡ, ἐν, admirandus. A Θαυτός.

Θεόστικτος, ἡ, ἐν, divinus. A Θεός.

Θεόσυλος, ἡ, ὁν, divinus; (2) Deum respicientes, (3) ad Deum referendo. A Θεός.

Θεοτεκτονέω, in opere exstruo, insolo. A

Θεοτεκτονία, ν. τὸ, locus apricus, pro ἡλιοπέδον, ex ἥλιος & πέδον.

Θεῦναι, possim, a. 2. inf. act. verbi τίθημι.

ΘΕΙ'ΝΩ, ferio, percutio. Τὴν ἀνδροφόνον Λυκόοργα Θεινεμμένοι βυκλῆϊ, Il. 6, 135. Θεῖν μάχῃσι, Il. 1, 583.

Θεόδμητος, ον, a Deo, f. Diis exstructus. A δέμω.

Θείνω, gen. f. *Ion.* pro Θείω, a Θεῖος.

Θεῖμεν, a. 2. conj. act. v. τίθημι.

Θεῖον, ου, τὸ, sulphur.

Θεῖος, εία, εῖον, divinus, ad Deum pertinens. Hinc τὸ Θεῖον, ου, divinitas; (2) numen divinum; (3) providentia divina.

ΘΕΙΟΣ, ου, ὁ, patruus vel matris frater; avunculus; patruus. Θεῖε, absolute pro ὁ πατὴρ πατρὸς Θείου, vid. Eurip. Iph. T. 930.

Θειοτέρως, *Adv.* divinius. A Θειότερος, Comp. a Θεῖος.

Θειότης, ητος, ἡ, divinitas, divina majestas. A Θεῖος.

Θειοτρυφής, ἐς, quem Dii edunt, delicatus.

Θειοχρόος, *contr.* Θειόχροος, ου, ὁ καὶ ἡ, sulphuris colorem habens, luridus. Ex Θεῖον, & χρόα, *color.*

Θειόω, ῶ, f. ώσω, Deo, seu Diis consecro; (2) sulphure perfumo. Ex Θεῖος, *divinus*, & Θεῖον, *sulphur.*

Θείω, curro, metri causa, pro Θέω.

Θειώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, sulphureus. Θειώδη λιτρά, *Arist.* A Θεῖον, *sulphur.*

Θεῖως, *Adv.* divine, divinitus, divina sorte.

Θεῖωσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐθείωσα, a Θειόω.

Θελγεπιμυθος, ον, suavia loquens, oratione permulcens animum.

Θέλγῖνες, Hesychio sunt οἱ τελχῖνες, præstigiatores, venefici; versipelles. A Θέλγω.

Θέλγητρον, ου, τὸ, delinimentum; illecebra. A Θέλγω.

Θέλγμα, ατος, τὸ, delinimentum. Ab eod.

Θελγόμενη *gestiens*, pt. part pass. f. g. A

ΘΕΛΓΩ, f. ξω, mulceo, delinio, demulceo; (2) decipio, seduco; (3) lædo; (4) tenebras induco. Αὐτὰρ Ἀχαιοὺς Θέλγε νόον, Il. 12, 255. Δυμὸν, Il. 15, 594. Πολλ' Ἀχαιμενίδεω ἀνδρῶν θέλγουσι φρένας, Odyss. 3, 264.

Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. A Θέλω.

Θέλημος, ὁ, voluntarius, lubens, Vet. Lex.

Θελήμων ων, ὁ ἡ ὁ, spontaneus, volens.

Θέλησις, εως, ἡ, volitio, voluntas. Ab eod.

Θέλησα, f. 1. ind. act. verbi Θέλω.

Θελητὴς, οῦ ὁ, qui vult, qui libenter facit.

Θελητὸς, ἡ, όν, cupitus, expetitus.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, delinitor. A Θέλγω.

Θελκτήριον, ου, τὸ, illecebra. Ab eod.

Θελκτήριος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui delinimenti, f. ob lectandi vis ineft; (2) blandus; (3) pellax. Ab eod.

Θέλκτις, ἡ, deliniens, v. c. cantilena.

Θελκτρον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Θέλκτρον, ου, τὸ, delinimentum. Ab eod.

Θέλκτρὰ, ὁδος, ἡ, adulatrix, blandiens, Suid. A Θέλγω.

Θελξιμέριμνος, ον, homines permulcens, suavis

Θελξίνοος, *contr.* Θελξίνους, ου, ὁ ἡ ὁ, mentem demulcens; (2) animum decipiens. Ex Θέλγω, & νόος.

Θελξίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, animum deliniens. Ex Θέλγω, & φρὴν.

Θέλπουσα, præs. part. act. *Dor.* pro Θάλπουσα, a Θάλω.

Θελυκάκη, vid. Ἰθύλακε.

Θέλυνε, 3. pl. pt. ind. act. *Dor.* pro Θέλουσι.

Θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. A Θέμελον.

Θέλω, f. Θελήσω, volo; (2) opto; (3) delector; (4) possum. Ab ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, positio, positum, appositum, expositum, aut depositum, *unde* & pecunia apud expertam posita; (2) legio provincia imposita; (3) ipsa provincia; (4) propositio apud Rhetores; (5) horoscopus, fidus natale. A τίθημι, *pono.*

Θεματίζω, f. ίσω, depono, pono casum; (2) themata facio, horoscopum erigo.

Θεματικὸς, ἡ, όν, positivus; (2) primitivus apud Grammaticos; (3) provincialis; (4) præmium propositum habens pecuniarum, *Epith.* ludi f. certaminis. A Θέμα.

Θεματισμὸς, οῦ, ὁ, positio casus; (2) positus, statio; (3) thematis astronomici erectio. A Θεματίζω.

Θεμείλιον, τὸ, pro Θεμέλιον, metri causa.

Θεμεθλον, ου, τὸ, fundamentum. A Θέμελον.

Θεμελλον, ου, ὁ, fundamentum, Hes.

Θεμελλὸν, ου, τὸ, idem.

Θεμελλιακὸς, ὴ, όν, fundamentalis.

Θεμελλιδὸν, funditus. A seq.

Θεμελλὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in fundamento seu fundamenti loco ponitur. Ab eod.

Θεμελιάω, fundamentum jacio. Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, Heb. 1, 10. Τεθεμελίωτο γὰρ ὁὴ τὴν πέτραν, Matt. 7, 25. Hinc

Θεμελίασις, εως, ἡ, fundatio, fundamentum, substructio.

Θεμελιωτὴς, ου, ὁ, fundator, qui fundamentum ponit. Ab eod.

Θέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro Θεῖναι, a τίθημι.

Θέμεν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro Θεῖναι.

Θεμέθλα, *Part.* & *Dor.* pro Θεμεθλα.

ΘΕΜΕΛΟΝ, ου, τὸ, fundamentum.

Θεμιπλεκὴς, ον, legitime nexus, f. plexus, *Epith.* coronæ.

ΘΕΜΙΣ, ιστος, vel ιδος, ἡ, lex; (2) institutum; (3) jus, fas; (4) Dea juris, sive justitiæ, consiliorumque & oraculorum præses. *In Plur.* Θέμιστες, tributa, vectigalia; (2) oracula, vaticinia; (3) consilia.

Θεμιστεύειν, recte, bene imperans. A κρίω, *al.* Θεμιστεύειν, jus administrans. A κέρω.

Θεσμοφύλαξ, ου, ὁ, justus inspector, f. curator.

Θέμιστα, *justitiam*, acc. sing. a Θέμις.

Θεμιστεύτος, ἡ, ον, justus. Ab eod.

Θεμιστεύτὸν, lege sancitum, Hes. A

Θεμιστεύω, f. εύσω, do jura & leges; (2) vaticinor, do responsa & oracula; (3) impero. Θεμιστεύει ἧ ἴκαστος Ηλίδων ἠδ' ἀλόχων, Odyss. 114. Ab eod.

Θεμιστῆων, gen. pl. *Ion.* pro Θεμιστῶν, a

Θεμιστὸς, ἡ, όν, legibus consentaneus, justus. A Θέμις.

Θεμιστοφύλαξ, ου, ὁ ἡ ὁ, qui circa leges & reddenda jura versatur, legis peritus; (2) judex. Ex Θέμις, & φυλάσσω, *servo.*

Θεμιστοῦχος, ὁ, jus dicens, jus reddens. Ab ἔχω.

Θεμιτὸς, ὴ, όν, justus; (2) prudens; (3) æquus. A Θέμις.

Θεμιτὸς, ἡ, όν, justus, licitus, legibus congruus. Ab eod.

Θεμιτῶς, *Adv.* juste, licite, legitime.

Θεμοὶ, ὦ, tut. ώσω, appropinquate facio, accedere cogo. Θεμοῖ ἧ χέρσον ἰκέσθαι. Odyss. 9, 486. A Θέω, *pono*, f. in compos.

Θὲν, Particula, significans in compositione motum de loco, v. g. ἐρχεσθὲν, de cœlo.

ΘΕ'ΝΑΡ, αρος, τὸ, vola, cavitas manus & pedis.

Θεναρίζω, f. ίσω, percutio. A Θένω.

Θένω, cædo, pulso, tundo. Τοῖ ζυγὸν θένει πλὼ πάτραν, Aristoph. Av. 54. Τὸν γνάθον βάλῃ θένει, id. Lys. 823. A Θείνω.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, læsio Deorum, impietas; (2) ira stolidas, velut divinitus immissa.

Θεοβλαβῶ, ῶ, f. ήσω, divinitus punior. A

Θεοβλαβὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, cui Deus mentem eripuit, divinitus mente captus; (2) in Deos contumeliosus; (3) adverso numine agens; (4) a Deo reprobatus. Ex Θεὸς, & βλάπτω.

Θεοβλαβῶς, demens, furiose.

Θεογάμια, ων, τὰ, festum Proserpinæ. Ex Θεὸς, & γάμος.

Θεογενεσία, σίας, ἡ, regeneratio, baptismus.

Θεογέννητος, ὴ, όν ἡ ὴ, a Deo ortum habens, a Deo genitus; (2) baptismus. Ex Θεὸς, & γίνομαι.

Θεόγλωσσος, ου, ὁ ἡ ὁ, divinus; i. e. pulcherrimas oratorum pupillas habens, adspectu divino præditus, Nonnus.

Θεόγλωσσος, ὁ ἡ ὁ, cui divina est lingua.

Θεόγνια, ων, τὰ, Dei natalis. A Θεογνία.

Θεογνωσία, ας, ἡ, cognitio Dei; (2) religio orthodoxa. A γινώσκω.

Θεόγνωστος, ου, ὁ ἡ ὁ, Deo cognitus. Ex iisd.

Θεογονία, ας, ἡ, Deorum generatio, Deorum ortus & origo. A γίνομαι.

Θεοδέγμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, cui Deus seu rerum divinarum susceptor divinus. A δέχομαι.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Θεόδμητος, ου, ὁ ἡ ὁ, a Deo scriptus.

Θεοδίλητος, ου, ὁ ἡ ὁ, a Deo læsus; (2) Dei noxa illatus. A ἐλάω.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ ἡ ὁ, a Deo doctus. A διδάσκω.

Θεοδινὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, qui a Deo circumagitur, a Deo agitatus, instinctu Dei editus. A δίνη.

Θεόδματον, *Ion.* pro Θεόδμητον. A

Θεοδμητος, ου, ὁ ἡ ὁ, divinitus ædificatus, a Diis exstructus. A δέμω.

Θεοδόκος, & Θεοδόχος, ου, facer, de templo, quia Deum δεχεται.

Θεοδοσία, ἡ, cultus Dei per victimas.

Θεοδότος, ου, ὁ ἡ ὁ, divinitus datus. A δίδωμι.

Θεόδυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Θεοδώρητος, ον, idem.

Θεοδρομέω, ῶ, f. ήσω, sancte vivo. A δρέμω.

Θεόδρεμτος, ον, sancte vivens.

Θεοείδεια, ας, ἡ, similis Deo forma. A

Θεοειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, Deo similis, Dei formam habens, Hom. Il. 2, 623. Ab εἶδος.

Θεοειδῶς, *Adv.* Deo similiter, ita, ut Dei figuram repræsentet, divine.

Θεοείκελος, ου, ὁ ἡ ὁ, Deo similis, Hom. Il. 1, 131.

Θεοεχθὴς, ἡ, id. quod Θεοέχθεια.

Θεοκρὶς, ἡ, idem.

Θεόθεν, *Adv.* a Deo, divinitus.

Θεόθυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, Deo immolatus, Diis sacrificatus. A θύω.

Θεόλεια, ων, τὰ, Bacchanalia, Vinalia, sacrum Bacchi, Hes. Suid. A Θεὸς.

Θεομανὲς, ὲ, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Θεομανὴς, οῦ, ὁ, Deus vini, Bacchus, Suid.

Θεοῖο, *Dei*, gen. sing. *Ion.* pro Θεοῦ, a Θεὸς.

Θείομαι, part. act. *Dor.* pro Θεύσας, a Θέω.

Θεόμαι, *cucurrerit*, 3. sing. a. 2. opt. med.

Θεομάκαρ, ος, ὁ ἡ ὁ, qui Deum seu res divinas tanquam beatus & quæstui habet, sacrilegus & mendax. A μάκαρ.

Θεομακαρίζω, ου, ὁ ἡ ὁ, a Deo paratus, f. Deo, in honorem dei factus. A κατασκάζω.

Θεοκήρυξ, υκος, ὁ, præco Dei, f. sacrorum.

Θεοκίνητος, ου, a deo commotus, concitus.

Θεοκλητος, ου, ὁ ἡ ὁ, a Deo vocatus; (2) quo, vel in quo Deus invocatur. A καλέω.

Θεοκλυτέω, ῶ fut. ήσω, Deum invoco, ic. ut preces meas audiat; (2) Deum audio, Deo obedio. Θεοκλυτεῖν τὸ Κυρίου, Plut. A κλύω.

Θεοκλύτησις, εως, ἡ, Deorum imploratio, Dei invocatio.

Θεόκλυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, a Deo honoratus

Θεόκμητος, ου, ὁ ἡ ὁ, a Deo laboratus, i. e. divinus. A κάμνω.

Θεοκόλλητος, ου, Deo adhærens qu. adglutinatus.

Θεόκρατος, ου, a Deo perfectus, effectus. A κράδαινω.

Θεοκρατία, ας, ἡ, Dei imperium. A κράτος.

Θεόκριτος, ου, ὁ ἡ ὁ, divino judicio electus. A κρίνω.

Θεόκτιστος, ου, ὁ ἡ ὁ, a Deo conditus, a Deo institutus. A κτίζω.

Θεοκλοία, ἡ, Dei cædes. A κλείνω.

Θεοκτόνος, qui Deum interfecit. *Voces Eccles.*

Θεολαμπὴς, ὲς, a deo illustratus, divinum splendorem habens. A λάμπω.

Θεόληπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, numine adflatus, qui divino instinctu rapitur, a numine correptus. A λαμβάνω.

Θεοληψία, ας, ἡ, numinis adflatus, seu instinctus. Ex iisd.

Θεολογέω, ῶ, f. ήσω, de Deo loquor, de rebus divinis differo. Θεολογούμενα, ea quæ de Diis feruntur; quæ theologi disputantur. Θεολογεῖν ἢ ἀρχήγονον. ... τοῖς ἔπεσι τοῦ Ὁμήρου, Plut. A Θεολόγος.

Θεολογεῖον, ου, τὸ, locus supra scenam, in quo Dii ostendebantur. Ab eod.

Θεολογία, ας, ἡ, theologia, sermo de Deo.

Θεολογικὸς, ἡ, ὸν, theologicus, pertinens ad eos, qui de Deo rebusque divinis loquuntur; (2) theologiæ peritus; (3) theologiæ deditus. A Θεολογία.

Θεολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, theologus, qui de Deo differit, rerum divinarum consultus, apud Eccl. qui divinitatem Christi defendit scriptis.

Θεομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deorum instinctu furens, cui furor a Diis immissus est. A μαίνομαι.

Θεομαντεία, ἡ, divinatio, instinctus divinus.

Θεομαντεύω, vaticinor instinctu divino.

Θεόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, vates.

Θεομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum Deo pugno, Deo repugno, Act. 23, 9. A Θεομάχος.

Θεομαχία, ας, ἡ, Deorum pugna. A

Θεομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum Deo pugnans, Deo repugnans. A μάχομαι.

Θέμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. Poët. pro θῶμεν, a τίθημι.

Θεομῆνις, ας, ἡ, ira divina, ira Dei, seu Deorum. A μῆνις.

Θεομήστωρ, ορος, ὁ, rerum divinarum consultor, peritus.

Θεομητέω, ῶ, divina sapio, divino spiritu agor. Ex Hes. A

Θεόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, divina sapiens, divina consulens. A μῆτις.

Θεομήτωρ, ἡ, Dei mater, *Maria*.

Θεομιμησία, ας, ἡ, Dei imitatio. A μιμέομαι.

Θεομίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad imitationem Dei factus & institutus. Ab eod.

Θεομιμήτως, *Adv.* imitando Deum, imitatione Dei.

Θεομισὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deo invisus. A μῖσος.

Θεομίσης, ου, ὁ καὶ ἡ, qui Deum odit.

Θεομισῶς, odio Dei, impie.

Θεόμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, divinitus acceptus, præditus divinus; (2) a deo aliqua re ornatus. A μοῖρα.

Θεομυσὴς, ὁ καὶ ἡ, quem Deus abominatur, sceleratus, abominandus. A μύσος.

Θεόντων, gen. pl. præs. part. act. v. θέω.

Θεοξένια, ων, τὰ, festum in omnium Deorum honorem institutum. A ξένος.

Θεοξένιος, ὁ, *Epith.* Apollinis.

Θεόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, Deo natus.

Θεοπαράδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, divinitus traditus; (2) divinitus institutus. A παραδίδωμι.

Θεοπαράγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo productus. A παράγω.

Θεοπάτωρ, ὁ, Dei pater, *Epith.* Davidis, ap. Script. Eccles.

Θεοπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, parens, seu obediens Deo, fidelis, pius. A πείθομαι.

Θεοπείθεια, ἡ, obedientia adversus Deum.

Θεόπεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo missus.

Θεοπλανησία, ἡ, ignorantia veri Dei. A πλανάομαι.

Θεοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, Deos fingo; (2) in numerum Deorum refero. A

Θεοπλάστης, ου, ὁ, Deorum confictor; (2) Deus, rerum omnium effector.

Θεοπλασία, ἡ, Deorum confictio.

Θεόπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, divinitus inspiratus. A πνέω.

Θεοποιέω, ῶ, f. ήσω, Deum seu Deos facio. Θεοποιεῖν τὴν κοιλίαν, Luc. A Θεοποιός.

Θεοποιητικὴ, ῆς, ἡ, confictio Deorum, fabricatrix religiosorum simulacrorum. A præc.

Θεοποιΐα, ας, ἡ, Deorum fabricatio, simulacrorum in Deorum honorem effictio.

Θεοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui Deos seu Deorum imagines fabricatur. Ex Θεὸς, & ποιέω.

Θεοπολέω, ῶ, circa Deos versor, Deos fingo, Deorum simulacra fabricor. A πολέω.

Θεόπομπος, ον, divinitus datus, divinus.

Θεοπόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo elaboratus, factus, structus. A πονέω.

Θεοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deo conveniens, divinus. Hinc τὸ θεοπρεπὲς, έος, divinum decus, divina majestas. Ex Θεὸς, & πρέπω.

Θεοπρεπῶς, *Adv.* ut Deum decet, Deo convenienter, divine.

Θεοπροπέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor. Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις, Il. α, 109.

Θεοπροπία, ας, ἡ, vaticinatio, vaticinium, oraculum.

Θεοπρόπιον, τὸ, idem. A

Θεοπρόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, vates; (2) Dei propheta. Ex Θεὸς, & πρέπω, *excello*.

Θεόπτης, ὁ, qui Deum videt. Ab ὄπτομαι.

Θεοπτία, ας ἡ, visio Dei, seu divina, Dei conspectus. A Θεόπτης.

Θεοπτικὸς, ἡ, ὸν, Deum videns. Ab eod.

Θεόπτυστος, ον, Deo invisus.

Θεόπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, divinitus s. cœlitus accensus. Ex Θεὸς, & πῦρ.

Θεόρμητος, ον, idem quod θεομανής.

Θεοργὸν, οῦ, τὸ, quod fit a Deo. Ab ἔργον.

Θεορρημοσύνη, ἡ, institutio divina, doctrina divina; (2) institutio, quæ viva voce fit. A

Θεορρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui divina loquitur, divina locutus.

Θεόρρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo dictus; (2) divinus. A εἴρω, *dico*.

Θεόρρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo profluens, a Jove fusus. A ῥέω.

Θεόρτος, ὁ καὶ ἡ, a Deo excitatus. Ab ὄρω.

ΘΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, Deus, ἡ Θεὸς, Euripid. Androm. 130. & ἡ Θεὰ, Dea.

Θεόσδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo divinitus datus. A δίδωμι.

Θεόσδωρος, ον, idem.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, Dei cultus, religio.

Θεοσεβέω, ῶ, Deum colo. A

Θεοσεβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Dei cultor, religiosus. A σέβω, *colo*.

Θεοσεβῶς, *Adv.* pie.

Θεόσεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dei instar colendus, venerabilis, venerandus. Ex Θεὸς, & σεπτός.

Θεοσέπτωρ, ορος, ὁ, Dei cultor, pius.

Θεοσεχθρία, ας, ἡ, odium & inimicitia in Deum, Dei odium, impietas. Ab ἔχθρα.

Θεοσημεία, ας, ἡ, signum divinitus editum, miraculum; (2) oraculum. A σημεῖον.

Θεοσκυνέω, ῶ, Deos honoro, Deos colo. A κυνέω.

Θεοσοφία, ας, ἡ, rerum divinarum scientia, Theologia, religio Christiana. A Θεόσοφος.

Θεόσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, rerum divinarum consultus, Theologus. Ex Θεὸς, & σοφός.

Θεόσπορος, ον, a Deo satus, genitus. A σπείρω.

Θεόσσυτος, & Θεόσυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo impulsus, divinus, a Deo profectus. A σεύω.

Θεοστιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a Deo calcatus, vel calcandus. Ex Θεὸς, & στίβος, *via*.

Θεόστοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dei amans, Nonnus. A στοργή.

Θεοστυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Dei osor, Deum exosus; (2) Deo invisus. A στυγέω.

Θεοστύγητος, ον, idem.

Θεοστυγία, ας, ἡ, odium Dei. A Θεοστυγής.

Θεοσυλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sacrilegus. A συλάω.

Θεοσύνακτος, ον, Deo conjungens. A συνάγω.

Θεοσύστατος, ον, Deum commendans, laudans. A συνίστημι.

Θεόταυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Deus taurus, Epith. Jovis.

Θεοτέρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo prodigiose proficiscens. A τέρας.

Θεοτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deum delectans, Deo gratus, Nonnus. A τέρπω.

Θεότευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo factus.

Θεότης, ητος, ἡ, Deitas. A Θεός.

Θεοτίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo honoratus; (2) honore adficiendus, venerandus. A τιμάω.

Θεότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. A τιμή.

Θεοτόκος, ου, ἡ, Deum pariens, Dei genitrix. A τίκτω.

Θεότοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo natus. Ex iisd.

Θεότρεπτος, ον, a Deo conversus in aliquem.

Θεοτυπία, ας, ἡ, conformatio cum Deo. A τύπος.

Θεουδεία, ας, ἡ, pietas, religio, Nonnus. A

Θεουδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deo similis, religiosus, pius, Deo acceptus. Ex Θεὸς, & εἶδος.

Θεοδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dei, seu rerum divinarum susceptor, Deum seu res divinas complens; (2) *Epith.* templorum & Mariæ. A δέχομαι.

Θεουργία, ας, ἡ, opus divinum. A Θεουργός.

Θεουργικὸς, ἡ, ὸν, cui Deos faciendi vis inest; (2) ad sacra pertinens; (3) in sacris frequens, diligens.

Θεουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui sacris operatur. Ab ἔργον.

Θεοφάνεια, ας, ἡ, Dei apparitio; (2) nativitas filii Dei. A φαίνω.

Θεοφάνια, ων, τὰ, & Θεοφάνεια, ας, Festum solenne, quod illo die celebratur, quo Deus hominibus apparuit. Apud Christianos festum nativitatis Christi; *item* trium regum. Ex iisd.

Θεόφαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo declaratus, aut manifestatus. Ex iisd.

Θεοφάντωρ, ορος, ὁ, sacerdos; (2) theologus.

Θεοφατίζω, f. ίσω, vaticinor, Hes. A

Θεόφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo pronunciatus, Dei oraculo editus. A φημί.

Θεόφθογγος, ον, idem.

Θεοφιλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deo gratus; (2) amans Deorum; (3) pius; (4) quod divini numinis favore contingit.

Θεοφιλία, ας, ἡ, amor Dei; (2) amicitia & familiaritas cum Deo. A

Θεόφιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dei amans, amicus Dei, Deo gratus. Ex Θεὸς, & φίλος.

Θεοφιλῶς, feliciter, beate.

Θεόφιν, *Adv.* divinitus. Ex Θεὸς, & φιν.

Θεοφοβὴς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, Deum timens, Hes.

Θεοφορέομαι, οῦμαι, divino numine correptus ago. Παραδόξως τὰ τοῦ Λυκούργου βασίλεια κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Διονύσου θεοφορεῖται, Longin 15. A Θεοφόρος. Hinc

Θεοφόρησις, ἡ, inspiratio divina.

Θεοφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui numine agitur, numine adflatus.

Θεοφορήτως, *Adv.* divino numine, instinctu.

Θεοφορία, ας, ἡ, numinis adflatus. Ab eod.

Θεοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Deum ferens; (2) divinus. A φέρω.

Θεοφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a Deo pronunciatus; (2) divinilequus, qui divina loquitur. A φράζω. Hinc

Θεοφραδία, ας, ἡ, consilium divinum, oraculum divinum.

Θεοφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui ex Deo loquitur, in quo Deus loquitur. Ex iisd.

Θεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, divina mente præditus, vates, propheta. Ex Θεὸς, & φρήν.

Θεοφροσύνη, ης, ἡ, pietas, religio, qua scilicet divina sapimus. A Θεόφρων.

Θεοφρούρητος, ον, a Deo defensus, custoditus. A φρουρέω.

Θεοφύλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo servatus, qui est in Dei tutela. A φυλάσσω.

Θεόφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo plantatus. A φύω.

Θεοχάρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo sculptus vel impressus. A χαράσσω.

Θεοχολωσία, ας, ἡ, diræ, Philoxenus. A χολοῦσθαι, *irasci*.

Θεοχόλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, iratum deum habens; (2) diruri id. Ex iisd.

Θεόχριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo unctus. A χρίω.

Θεόω, Deum facio, Deum efficio. Ex Θεός.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla, famula.

Θεραπαινίδιον, ου, τὸ, ancillula, Dim.

Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, ancilla. A Θεράπων.

Θεραπεία, ας, ἡ, famulatus, ministerium; (2) famuli, ministri, servi, comitatus; (3) observantia, obsequium; (4) cultus, qui exhibetur; (5) cultus arborum, herbarum, plantarum; (6) sanatio, medela; (7) indulgentia in quovis genere, cum favemus aliquid, &c. A Θεραπεύω.

Θερα-

Θεραπευθεῖσιν, dat. sing. aor. 1. part. pass. f. g. v. θεραπεύω.

Θεράπευμα, ατος, τὸ, cultus, quo demeremur, vel conciliamus; (2) id, quod sanandum proponitur. Ab eod.

Θεραπεία, ας, ἡ, curatio, sanatio; (2) supplicatio. Ab eod.

Θεραπεύσιμος, ου, ὁ κ) ἡ, medicabilis, sanabilis. Ab eod.

Θεραπεύσω, f. 1. ind. act. v. θεραπεύω.

Θεραπευτέος, έα, έον, venerandus; (2) sanandus; (3) colendus. Ab eod.

Θεραπευτὴρ, ῆρος, ὁ, cultor; (2) curator.

Θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, minister; (2) medicus, curator. Ab eod.

Θεραπευτικὸς, ή, όν, obsequiosus, officiosus, colendis hominibus deditus; (2) sanandi vim habens; (3) aptus ad curandum curam adhibens. A θεραπευτής.

Θεραπευτικῶς, Adv. officiose, obsequiose; (2) comiter, benigne.

Θεραπευτὸς, οῦ, ὁ κ) ἡ, sanabilis, curabilis.

Θεραπευτρὶς, ίδος, ἡ, cultrix; (2) curatrix. A

Θεραπεύω, f. εύσω, famulor, servio; (2) obsequium præbeo, officiis demereor, colo, curo, procuro; (3) medeor, remedia adhibeo, sano. Θεραπεύειν τινα, τὸ, Θεῖον, cultum Deo præstare. Τὸν γὰρ τρόπον ἐγὼ εὐπρεπῆ θεραπεύειν, Arist. Θεσμ. 179. A θεράπων.

Θεραπναίης, gen. sing. Ion. pro θεραπναίας.

Θεράπνη, ης, ἡ, cubile, Hes. Ab eod.

Θεράπνη, ης, ἡ, ancilla, Euripid. Troad. 1070. Per syncopen a θεράπαινα.

Θεραπόντιον, ου, τὸ, ancillula. Dim.

Θεραποντὶς, ίδος, ἡ, ancilla.

ΘΕΡΑ'ΠΩΝ, οντος, ὁ, minister, famulus, servus; (2) cultor.

Θέραψ, απος, ὁ, servus, minister. A θεραπεύω.

Θερεία, vel θερεία, ας, ἡ, æstas, tempus æstatis. A θέρος.

Θερειόβοτος, ου, ὁ κ) ἡ, æstiva habens pascua; θερειόβοτα, loca æstiva habentia pascua. A θέρος, & βόσκω.

Θερείης, gen. sing. Ion. pro θερείας.

Θερειλεχὴς, έος, ὁ κ) ἡ, æstivo lectum præbens, amœnus. Ex θέρος, & λέχος.

Θερειόνομος, ον, idem quod θερειόβοτος. A νομή.

Θέρειος, εια, ειον, æstivus. A θέρος.

Θερειόψυκτος, ον, æstate algens. A ψύχω.

Θερειότατος, η, ον, æstuosissimus. A θέρος, vel θέρειος.

Θέρειτρον, ου, τὸ, locus habitationi æstivæ accommodatus. Ab eod.

Θέρευς, gen. 1. Dor. pro θέρους, ex θέρος.

Θερήγανον, ου, τὸ, surculus, quo mel... accenditur, Hes. Ex θέρος, & ἄγω, ago, fero.

Θερεία, ας, ἡ, ἡ θερεία. Ion.

Θερίζω, f. ίσω, æstivo, æstatem alicubi traduco; (2) meto, demeto, populor. Καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον. Arist. Av. 512. Καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ, Apoc. 14, 16.

Θερινὸς, ή, όν, æstivus; (2) messorius in Vet. Lex. A θέρος. Unde

Θερινός, ή, όν, æstivus.

Θέριος, ία, ον, æstivus.

Θεριστέμεν, Dor. præt. inf. Dor. pro θερίζειν.

Θερισμὸς, οῦ, ἡ, messio. A θερίζω.

Θεριστὴς, οῦ, ὁ, messis. A θερίζω.

Θεριστήριον, ου, τὸ, falx messoria. A θεριστής.

Θεριστὴς, οῦ, ὁ, messor. A θερίζω.

Θεριστὴρ, &

Θεριστικὸς, ή, όν, messorius. Ab eod.

Θεριστὸς, ή, όν, messus; messilis. Ab eod.

Θερίστρια, ας, ἡ, quæ metit. Ab eod.

Θέριστρον, ου, τὸ, vestis æstiva. Ab eod.

Θερίστριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Θερμάζω, sive θερμαίνω, calefacio, foveo. Nicandi θερμάζεσθαι in a. 1. med. A θερμη.

Θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Conj. a. 1. θερμήνῃς τὴν βουλήν, calefacias; θερμαίνομαι, calefio; θερμανθῆναι, a. 1. inf. calefieri; (2) febricitare. Ὅστις καινοῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται, Soph. Aj. 478. Μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ, Arist. Ran. 954.

Θέρμανσις, εως, ἡ, calefactio. A θερμαίνω.

Θερμαντὴρ, ῆρος, ὁ, calefactorium, caldarium. Ab eod.

Θερμαντήριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Θερμαντήριος, α, ον, vim calefaciendi habens.

Θερμαντικὸς, ή, όν, qui calefacere potest, calefactorius. A

Θερμαντὸς, ή, όν, calefactus; (2) qui calefieri potest.

Θερμασία, ας, ἡ, calefactio, calor. A θερμάζω.

Θέρμασμα, τὸ, fomentum. Ab eod.

Θερμάστρηθεν, Adv. e caminis, Hes. A

Θερμάστρα, ας, ἡ, caminus, Hes. A θερμάζω.

Θερμαστρὶς, ίδος, ἡ, caldarium; (2) genus saltationis. Ab eod.

Θερμαύστρα, ας, ἡ, caminus. A θέρμαστρα.

Θερμαυστρίζω, f. ίσω, in aere pedes commutio. A

Θερμαυστρὶς, ίδος, ἡ, idem quod θερμαστρίς.

Θερμερυθροποιὸς, ὁ, faciem rubefaciens, Æsc. Pr. 11... θερμερυθρῶπιν αἰδῶ. pudorem, qui faciei calorem & ruborem inducit.

Θέρμετο, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐθέρμετο, a θέρμομαι.

Θέρμη, ης, ἡ, calor, æstus. A θέρω.

Θερμηγορέω, vehementer, iracunde loquor. Ab ἀγορέω.

Θερμημερίαι, ῶν, αἱ, dies calidi, dies æstivi, tempus æstatis. Ex θερμὸς, & ἡμέρα, dies.

Θέρμια, τὰ, lupini. A θέρμος.

Θέρμινθος, ἡ, interdum pro τερέβινθος.

Θέρμινος, η, ον, e lupinis factus.

Θερμοβουλος, ον, calidis consiliis utens. A βουλή.

Θερμοδότης, ὁ, qui calidam aquam dat, qui calidam præbet. Ex θερμὸς, & δίδωμι.

Θερμοδοτὶς, ίδος, ἡ, quæ calidam præbet.

Θερμολουσία, ας, ἡ, lavacrum calidum. Ex θερμὸς, & λούω.

Θερμολουτρία, ἡ, ap. Hipp. idem.

Θερμολουτέω, lavor calida. Ex iisd.

Θερμολουτρέω, idem. Ex λουτρόν.

Θερμόνους, ὁ κ) ἡ, calidi ingenii homo.

Θερμοπότης, ου, ὁ, qui calidam bibit.

Θερμοποτὶς, ίδος, ἡ, poculum, e quo calidum bibebant. A θερμοπότης.

Θερμοπύλαι, ῶν, αἱ, thermopylæ, q. d. portæ calidæ, fauces montium, in Græcia, prope quas fontes erant calidi. Ex θερμὸς, & πύλαι.

Θερμοπώλης, ου, ὁ, qui calida vendit. Ex θερμὸς, & πωλέω.

Θερμοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi calida, ut calidus potus, venduntur; thermopolium.

Θερμὸς, ή, όν, calidus; (2) ardens, fervens etiam animo. A θέρω.

Θέρμος, ου, ὁ, lupinus; leguminis genus; Angl. Lupine.

Θερμοσποδιὰ, ᾶς, ἡ, calidus cinis.

Θερμότης, ητος, ἡ, caliditas, calor, æstus; (2) fervor animi. A θερμός.

Θερμοτραγέω, ῶ, calida comedo.

Θερμουργία, ας, ἡ, audax & temerarium facinus. A

Θερμουργὸς, οῦ, ὁ κ) ἡ, fervidus ingenio; (2) audax, temerarius, acer, confidens. Ex θερμὸς, & ἔργον, opus.

Θερμόω, calefacio.

Θέρομαι, calefio. Hom. θέρμετο δ' ὕδωρ, calefiebat aqua, Il. 18, 348. A θέρω.

Θερμωλὴ, ῆς, ἡ, calor; (2) febris. A θερμός.

Θερμῶς, Adv. calide, fervide. Ab eod.

ΘΕΡΟΣ, εος, τὸ, æstas; (2) messis sive fruges demessæ.

Θερσῶ, f. 1. Æol. pro θαρσῶ a θάρσω.

ΘΕ'ΡΩ, f. θέρσω, seu Æol. θέρσω, unde θερσόμενος apud Homerum, Odyss. 19, 507.) calefacio; (2) metior, edo. Et in Pass. calefio, caleo, uror, valeo.

Θὲς, 2. sing. aor. 2. imper. act. pro θέτι, a τίθημι.

Θέσαν, 3. pl. a. 2. Ion. pro ἔθεσαν.

Θέσθαι, posuisse, aor. 2. inf. med.

Θέσις, εως, ἡ, positio, positura; situs; (2) depositum pecuniæ, (a) in mensa trapezitæ; (b) ap. judicem, sacramentum; unde & pro controversia dicitur; (c) ap. debitorem fœnoris causa; (3) impositio, v. c. nominis; (4) ap. Philosophos, (a) principium demonstrationis, (b) positio, s. vera & propria rei explicatio, cui opponitur ἄρσις negatio, (vid. etiam Prosod. Morell. p. 4.); (5) ap. Rhetores, quæstio infinita; (6) adoptio. A τίθημι.

Θεσκελος, ου, ὁ κ) ἡ, Deo similis. Ex θεὸς, & ἴκελος.

Θέσμιον, ου, τὸ, debitum legitimum; (2) consuetudo, lex. A

Θέσμιος, ια, ιον, legitimus, legibus conveniens, consuetus. A θεσμὸς, lex.

Θεσμοδοκέω, ῶ, f. ήσω, legem accepto & admitto, legi me submitto. Ex θεσμὸς, & δέχομαι.

Θεσμοδότειρα, ἡ, quæ leges dedit.

Θεσμοθεσία, ας, ἡ, lex, institutum; (2) legislatio; (3) ritus, mos. Ex τίθημι.

Θεσμοθέσιον, ου, τὸ, locus, ubi leges feruntur, concilium civitatis. Ex iisd.

Θεσμοθετέω, ῶ, sum thesmotheta; leges fero.

Θεσμοθέτης, ου, ὁ, legislator, institutorum auctor; (2) magistratus quidam Athenis, custodes legum.

Θεσμοποιέω, leges facio, præscribo.

ΘΕΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, lex, institutum, ritus. A τίθημι.

Θεσμοσύνη, ἡ, jus, leges.

Θεσμοτόκος, ου, ὁ κ) ἡ, legislator; Nonn. e τίκτω.

Θεσμοφόρια, ων, τὰ, Cerealia; festum quod in Cereris legiferæ honorem celebratur. A θεσμοφόρος. Hinc

Θεσμοφοριάζω, f. άσω, sacra Cereris legiferæ celebro.

Θεσμοφόρος, ου, ὁ κ) ἡ, legifer, legislator. Ex θεσμὸς, & φέρω.

Θεσμοφύλακες, legum & institutorum custodes. E φύλαξ.

Θεσμῳδέω, ῶ, leges & instituta sacra cano. Ex ᾠδή.

Θεσπέσιος, ου, ὁ κ) ἡ, divinus. A θέσφατος.

Θεσπεσίως, Adv. divine; divinitus. Ab eod.

Θεσπιδαὴς, έος, ὁ κ) ἡ, divinitus ardens. Ex θέσπις, & δαίω.

Θεσπιέπεια, ας, ἡ, divino ore loquens, fatidica. Ex θέσπιος, & ἔπος.

Θεσπίζω, fut. ίσω, vaticinor, oraculum reddo; (2) sancio, statuo. A

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ κ) ἡ, vates, divinus, ex Deo loquens; (2) a Deo dictatus.

Θέσπισμα, ατος, τὸ, responsum vatis, oraculum; (2) dictum vel sancitum. A θεσπίζω.

Θεσπιῳδέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oracula cano. Ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου, Eurip. ...

Θεσπιῳδὸς, Ion. θεσπιαοιδὸς, ου, ὁ κ) ἡ, vates, fatidicus. Ex θέσπις, & ᾠδή.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Thessalonicensis. A

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, Thessalonica, urbs Macedoniæ.

Θέσθω, 3. s. a. 2. imperat. med. a τίθημι.

Θέσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. Ion. & Poet. pro ἔθεσαν.

Θέσσομαι, precor, peto, postulo.

Θέσφατος, ου, ὁ κ) ἡ, a Deo dictus; fatalis. Hinc τὰ θέσφατα, ων, divina responsa, oracula. Ex θεὸς, & φημί, dico.

Θετέον, ponendum. A τίθημι.

Θέτης, ου, ὁ, qui aliquid deponit apud alium.

Θετικὸς, ή, όν, positivus. Ab eod.

Θετικῶς, Adv. positive, affirmative.

Θέτο, 3. s. a. 2. ind. med. Ion. pro ἔθετο.

Θετὸς, ή, όν, positus; (2) adoptivus. A τίθημι.

Θέτω, 3. s. aor. 2. imper. act. a τίθημι.

Θεῦ, 2. sing. a. 2. imper. med. Dor. pro θοῦ, ex Ion. θέο pro θέσο.

Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Teudas, Nomen viri Hebr. Torrens.

Θευμερῆ, d. s. Dor. pro θεομερεῖ, a θεομερής.

Θευμορία, ας, ἡ, Dei pars, h. e. primitiæ, cæteræ, quæ sacerdotibus datur, quum sacrificatur, Hes. Ex θεὸς, & μέρος. Hinc

Θευμοριάζω,

Θεμερτίζω, Dor. munus offero. Ex Hes.
Θεμιστός, ή, όν, divina lege data, divinitus immissus. A θέμις.
Θεμόρροθος, ον, idem.
Θέουσις, εως, ἡ, cursus, ap. Sch. Lyc. A θέω.
Θέσσαι, 2. sing. f. 1. ind. med. Ion. pro θέεσσαι, a θέω.
Θεσπέμβροτος, f. 1. part. med. Dor. pro θεσπεσίμβροτος.
Θεσπεσίη, ης, ἡ, furor & instinctus divinus. Poët. pro θεοφορία, Suid.
Θέω, fut. Θεύσομαι, curro. Ὅδι ἄν κάντες ὅπι σε κάμ' εσεκι θέειν, Arist. Vesp. 1349.
Θέω, Ε, inus. f. θεῦν, p. τέθεικα, pono.
Θέωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. Ion. pro θῶμεν, a τίθημι.
Θεώντων, spectantium, gen. pl. præs. part. act. contract. pro θεαόντων, a θεάω.
Θεωνυμίαι, αἱ, divinæ appellationes apud Dion. Areopagitam. Ex θεός.
Θεωρεῖ, 3. f. pass. pro θεωρεῖται, a
Θεωρέω, ῶ, f. θεωρήσω, p. τεθεώρηκα, specto, contemplor, intueor; (2) perpendo, accurate investigo; (3) ludos specto, ludos spectatum publice eo. Θεωρεῖν τι, ὡς τινος, ἐς τι. Ἐγὼ ἢ τιθεώρηκα πώποτ' ἐθάμβεῖ, σκλῶ ἐς Πόρον, Arist. Vesp. 1182. A θεωρός.
Θεώρημα, ατος, τό, spectaculum, quod spectamus; contemplatio, θεωρήματα, speculamenta disciplinarum, commentationes & præcepta. Cicero vertit percepta. Eun. A θεωρέω.
Θεωρηματικός, ή, όν, contemplativus; theorematicus, dogmaticus, præceptis artium utens. A θεώρημα.
Θεώρησις, εως, ἡ, contemplatio, ex θεωρέω.
Θεωρητήριον, ου, τό, locus, ubi spectantur ludi, cavea in theatro. Ab eod.
Θεωρητικός, ή, όν, contemplativus, contemplationi deditus: (2) theoreticus, theoremata continens. Ab eod.
Θεωρητός, ή, όν, spectabilis, adspectabilis; (2) qui sub animi contemplationem cadit, perceptibilis, comprehensibilis. Ab eod.
Θεώρητρα, τα, munera, quæ sponsus sponsæ dabat, cum se primum, deposito flammeo, spectandam daret. Ab eod.
Θεωρητῶς, Adv. spectabiliter, visibiliter.
Θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio, commendatio; (2) legatio ad ludos nomine civitatis; (3) ludus ipse, spectaculum; (4) inspectio locorum & morum cujusque civitatis; (5) dicitur etiam de rebus ipsis spectatu dignis, ut θεωρία βασιλέων, ap. JJ. magnificentia regiæ vitendæ. A θεωρός.
Θεωρίς, ίδος, ἡ, navis, qua legati Athenienses vehebantur ad sacra Delia.
Θεωρικός, ή, όν, ad spectationem ludorum seu spectaculorum pertinens. A θεωρία.
Θεώριον, τό, spectaculum.
Θεωρός, ὁ, spectator, contemplator; (2) legatus ad sacra solennia, nam ad oraculum petendum.
Θεωρούσι, 3. pl. pro θεωρήσουσι, a θεωρέω.
Θέωσις, εως, ἡ, deificatio, apotheosis; (2) unio cum Deo, in Deum adtumpno. A θεόω.
Θεωτερός, divinior, pro θειότερος. A θεός, ut a βασιλεύς βασιλέτερος.
Θηβαγενής, ές, ὁ ἡ ν, Thebis oriundus, Thebis genitus sive natus. Ex Θῆβη, & γείνομαι, nascor.
Θηβαζε, Adv. Thebas. A Θῆβη.
Θηβαϊκός, ή, όν, Thebaicus; ad Thebanos pertinens. Ab eod.
Θηβαΐς, ίδος, ἡ, Thebais, sc. pœsis.
Θηβαῖος, αία, αῖον, Thebanus.
Θῆβη, ης, ἡ, Θῆβαι αἱ, Thebe sive Thebæ. Urbs in Ægypto, Asia min. & Bœotia. Θήβησι, Thebis.
Θῆνδε, Adv. Thebis. A Θῆβη.
Θηγαλός, ή, όν, acutus; in Epig.
Θηγάνη, ης, ἡ, cos. A θήγω.
Θήγανον, ου, τό, idem & ab eod.
Θήγω, fut. Θήξω, acuo; (2) excito, instigo, inflammo; τεθηγμένος, perf. acutus. Θήγει δὲ τε λάινον ὀδόντα, de apro, Hesiod. Scut. 388. & Il. 11, 416. τὸν ἔγχεϊ καὶ φιλότητι, Xen.
Θηέσθαι, præs. inf. med. pro θεάσθαι.
Θηεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐθηεῖτο, a
Θηέομαι, cum admiratione specto. Thema Ionicum prope tale: ἐθηεῖτο, spectabat; θηεῦντο, spectabant mirabundi; θηήσατο, a. 1. cum admiratione spectavit; ἐθηήσαντο, spectarunt; θηήσαιτο, opt. admiraretur. A θεάομαι.
Θηεύμενος, spectans, præs. part. med. Ion. & Dor. pro θεώμενος, a θεάομαι.
Θηεῦντο, 3. plur. imperf. ind. med. Dor. pro ἐθηεῦντο, contr. ex ἐθηέοντο.
Θηήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἐθηήσαντο.
Θηητήρ, ῆρος, ὁ, qui cum admiratione spectat. A θηέομαι.
Θηητός, ή, όν, cum admiratione spectandus spectabilis, admirabilis. Ab eod.
Θηητήρ, ῆρος, ὁ, admirator, admirans spectator. Ab eod.
Θήϊον, τὸ, pro θεῖον, Ion. sulphur.
Θηκαῖος, αία, αῖον, thecæ destinatus ad aliquid condendum aut recipiendum. A θήκη.
Θηκάμενος, a. 1. part. med. verbi τίθημι.
Θῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔθηκαν.
Θήκαο, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐθήκασο.
Θῆκε, 3. s. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔθηκε.
Θήκη, ης, ἡ, theca, vagina, conditorium, sepulchrum, loculus. A τίθημι.
Θηκίον, ου, τό, repositoriolum; (2) loculus. Dim. a θήκη.
Θηκος, ὁ, ὁν, acutus. A θήγω.
Θηλάζω, f. άσω, papillam lugendam præbeo, lacto; (2) in med. lacteo, mammam præbitam lugo. (Μακάριαι) μαστοὶ οἱ ὑμ ἐθήλασαν, Luc. 23, 29. (Μακάριαι) μαστοὶ, οὓς ἐθήλασας, ibid. 11, 27. Θηλάζω τὸ Ῥωμύλῳ, Plut. de Romul. A θηλή.
Θηλαμα, lacto, unde apud Hes. a. 1. med. Θήλαντο.
Θηλαμίος, ὁ, ὁν, lactens, recens natus, Hes. A θηλάζω.
Θηλαμών, ῶνος, ὁ ἡ ὁ, nutritor, nutrix, Eustath. Ab eod.
Θηλασμός, οῦ, ὁ, lactatio; (2) nutritio; (3) lactis haustus. Ab eod.
Θηλάστρια, ας, ἡ, nutrix, lactatrix.
Θήλεια, ας, ἡ, Ion. Θήλη, ης, ἡ, femina, femella, cujusvis generis animantium. A θῆλυς.
Θηλέες, 2. sing. præs. indic. act. Ion. pro θηλεῖς, a
Θηλέϊν, inf. άσαν, germino, vireo; ut hinc fit θηλεῖον, pra ἐθήλεον, virebant, in imperfecto, & θηλήσαντα, in aor. 1. part. Ἀυξεῖ ἢ λειμῶνες μαλακοῖ ἐν ἠδὶ ζεφύλοιο θηλέϊν, Odyss. ε, 73. A θάλλω, vir. o.
Θῆλη, ης, ἡ, papilla; mamilla; mamma; rama.
Θηλοειδής, ἐς, ὁ ἡ ὁ, papillatus; papillæ formam habens, Gl. Vet.
Θήλυ, τὸ, femella.
Θηλυγενής, ἐς, ὁ ἡ ὁ, femina ortus, muliebris. Ex θῆλυς, & γείνομαι.
Θηλυγενῶς, femmino genere.
Θηλυγλαφος, ον, teneram, suavem vocem, orationem habens.
Θηλυγονία, ας, ἡ, feminarum procreatio; (2) cognatio a matre. A
Θηλυγόνος, ος, ὁ ἡ ὁ, feminam procreans, seu pignerans. Ex θῆλυς & γόνος.
Θηλυδρίας, puellascere, Gl. Vet. A seq.
Θηλυδριας, ου, ὁ, mollis, effeminatus. A θῆλυς. Hinc
Θηλυδριάδης, ου, ὁ ἡ ὁ, mollis & effeminatus; (2) qualis est mollium & effeminatorum.
Θηλυδριτία, ας, ἡ, mollis effeminata.
Θηλυδριόομαι, muliebriter me gero.
Θηλυκός, ή, όν, femininus; (2) feminam referens; (3) effeminatus; (4) feminea propriusve & peculiaris. A θῆλυς.
Θηλυκῶς, Adv. femmino genere.
Θηλυπρεπεία, vel Θηλυπρέπεια, ας, ἡ, corpus.
Θηλυπρεπτός, ός, femineus imperans.
Θηλυφόνος, ος, ὁ ἡ ὁ, mulierc interfectus. Ex κτείνω.
Θηλυμανής, ές, ὁ ἡ ὁ, insano feminarum amore captus, muliercsus. Ex μαίνομαι.
Θηλυμελής, ές, ὁ ἡ ὁ, mollifer & ut femina canens. Ex μέλος.
Θηλυμιτρής, ὁ, mitra muliebriter redimitus.
Θηλύμητρις, ἡ, idem, de viro, per irrisionem.
Θηλύμορφος, ος, ὁ ἡ ὁ, femininæ formæ præditus, qui forma semper est. Ex μορφή.
Θηλύνος, contr. Θηλύς, ύα, ὁ ἡ ὁ, qui animo est femineo, mollis, effeminatus.
Θηλύνω, effemino, emollio; ἐθηλύνθην, ἠ, 1. pass. Ἐθηλύνθην κῆμα φρὴν ἔσθ' ὑπ' αἰκίας, Soph. Aj. 660. A θῆλυς.
Θηλύπαις, ἡ, quæ filiam peperit.
Θηλύπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, ut Θηλύποδες ἵπποι, apud Eur. pes 1. incessus feminæ, i. femininarum.
Θηλυπρεπής, ές, ὁ ἡ ὁ, femina convenienter. Ex πρέπω.
Θηλυπτίλις, ίδος, ἡ, filix femina.
Θῆλυς, εια, υ ὁ ἡ ὁ, vel υς, εος, υ, femineus, qui est sexus feminei. Hinc Θηλύτερος, ἐρα, ερον, effeminator, mollior. Unde θῆλυ Θηλύτερα, femine, femineæ sexus.
Θηλύτης, ητος, ἡ, femina natura, femineum ingenium; (2) feminea mollities. A θῆλυς.
Θηλυτοκέω, femineæ sexus partum edo.
Θηλυτοκία, ας, ἡ, partus femineus. A
Θηλυτόκος, ος, ὁ ἡ ὁ, feminei sexus partum edens; (2) habilis femine procreandæ. Ex τίκτω.
Θηλυφρονέω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, qui videtur esse femina, femine similes. Ex φρονέω.
Θηλυφόνος, ος, ὁ ἡ ὁ, feminas occidens, femineæ sexu animalia interimens.
Θηλύφρων, ονος, ὁ ἡ ον, muliebri mente præditus, mollis, effeminatus, sapiens muliebria. Ex φρήν.
Θηλύφωνος, ον, mulichrem, item suavem vocem habens.
Θηλυχίτων, ωνος, ὁ, muliebri indutus tunica.
Θηλώ, οος, contr. οῦς, ἡ, altrix, nutrix, Hes. A θηλή.
Θηλωτίς, ίδος, ἡ, altrix. Ab eod.
Θῆμα, ατος, τό, theca, sepulchrum, Hes. A τίθημι.
Θῆμων, ῶνος, ὁ, acervus frugum in agro; (2) cumulus quicunque. A θέμα.
Θημωνία, ας, ἡ, idem & ab hoc ipso. Apud Hes. & Suid.
Θῖς, Θινος, ὁ, acervus, cumulus. agger; (2) cumulus arenæ; (3) acervus frumenti; (4) litus.
Θῖν, Particula Poët. tunc, diu; ἤ θῖν, haud tunc.
Θῖνον, ου, τό, lac, Hes.
Θίξας, a. 1 part. act. verbi θίγω.
Θίξις, εως, ἡ, punctio per acum; (2) momentum, punctum, celeritas, quasi a θίγω, unde forte θίξις, scribendum. A θίγω, attingere.
Θίξω, ακαν, f. 1. ind. act. verbi θίγω.
Θοάζω, 2. sing. præs. opt. med. pro θοάοιο. a θοάομαι.
Θοάω, stupeo, cum stupore admiror. Fingitur hoc verbum præter τέθοπα, perf. med. obstupui, miror. Ὅ δὲ οἱ χεῖρὶ πάλε τεθοπὼς, Il. 21, 64.
Θὴρ, θῆρος, ὁ, fera, bellua.
Θήρα, ας, ἡ, venatio, venatus, captatio; (2) præda venatu capta. A θήρ.
Θηρήτρα, ας, ἡ, ferarum captura, venatio; (2) res capta in venatu; (3) indagatio v. c. rei. Ex θήρ, & ἄγω.
Θηραγρίτης, ου, ὁ, venator. A θηρεύω.
Θήραγρος, ου, ἡ, venationi aptus, servitus.
Θήραμα, ατος, τό, captura, quod venatu capitur; (2) venatio. A θήρα.

Θηρᾶν, præf. inf. act. pro Θηράειν, a Θηράω.
Θηραρχία, ας, ἡ, imperium in belluas; (2) in elephantos. A
Θήραρχος, ου, ὁ, præfectus feratum seu belluarum, rector ferarum; (2) rector elephantorum. Ex Θήρ, & ἄρχω.
Θηρατήριος, ος, ὁ ἡ ον, qui venatu capi potest; (2) venatu captus. Θηρατήριον γάμοι, captandæ nuptiæ. Æsch. Pr. 856. A Θηράω. Unde
Θηρατέον, Adv. posit. venandum est.
Θηρατέος, έα, εον, venandus. Ab eod.
Θηρατής, οῦ, ὁ, venator. Ab eod.
Θηρατικός, ἡ, όν, venaticus. Ab eod.
Θηρατός, ἡ, ὁ, venatu capiendus; (2) tropice, assequenda, quæ labore curaque possunt Θηρατὰ dicuntur, ap. Polyb.
Θήρατρον, ου, τὸ, instrumentum venatorium, id, quo feras capimus, v. g. laqueus, pedica, rete. Ab eod.
Θηράω, ῶ, & Θηράομαι, ῶμαι, venor; (2) sector, consector; (3) capto, in re amatoria, in amorem illicere tento; (4) elicio, ut misericordiam, &c. Θηρᾷν δ' ἀρίστοις τἀμήχανα, Soph. Ant. 92. Πολλῆς ἀνοίας ἡ τὸ Θηρᾶσθαι κακά, id. El. 1060. A Θήρ. Unde
Θηρεύω, ω, ὁ ἡ ὐ, ferinus, belluinus.
Θηρεύω, pr. ef. inf. act. Ion. pro Θηρᾶν.
Θήρευμα, ατος, τὸ, captura, venatus. A Θηρεύω.
Θηρεύσιμος, ος, ὁ ἡ ον, qui venatu capi potest; (2) ad venandum aptus. A Θήρευσις.
Θήρευσις, εως, ἡ, venatio, ipsa venandi actio. A Θηρεύω.
Θηρευτήρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.
Θηρευτής, οῦ, ὁ, venator, captator.
Θηρευτικός, ἡ, όν, venaticus. Hinc Θηρευτική, scilicet τέχνη, venandi scientia.
Θηρευτός, ἡ, όν, q. d. venabilis, qui venatione capi potest. Ab eod.
Θηρεύω, fut. εύσω, feras venor, aucupor; (2) sector, consector; (3) insidiose observo. Θηρεύεσι γὰρ Σαμνῖς λέοντα σὺν ἀγρᾷ μηχανήμασι, Eur. Hipp 960. A Θήρ.
Θήρευμα, ατος, τὸ, venatio, captura. A Θηρεύω.
Θῆρις, gen. sing. Ion. Θήρεως, a Θήρ.
Θηρητήρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.
Θηρήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.
Θηρίακα, ὧν, τὰ, scil. φάρμακα, medicamenta, quibus animalium venenatorum morsus sanantur. A Θηριακός.
Θηριακή, ῆς, ἡ, sc. ἀντίδοτος, theriaca, antidotus adversus venenum. Ab eod.
Θηριακός, ἡ, όν, ferinus; (2) agens de feris. A Θήρ.
Θηριάλωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, a feris captus. Ex Θηρίον, & ἁλίσκω.
Θηρίβορος, ος, ὁ ἡ ὸν, a feris adesus, a feris comesus. Ex Θήρ, & βόσκω.
Θηρίδιον, ου, τὸ, bestiola, Dim. A Θήρ.
Θηρίκλειτος, ου, ὁ ἡ ὐ, Thericlenus, ut Θηρίκλειος, sc. κλίνας. Θηρίκλεια, sc. σκεύη, pocula, ab artifi e Thericle.
Θηριόβρωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, a feris comestus. Ex Θηρίον, & βρώσκω.
Θηριόδηγμα, ατος, τὸ, morsus a fera illatus; (2) morsus serpentis. A δάκνω.
Θηριόδηκτος, ος, ὁ ἡ ὸν, a fera seu bellua morsus; (2) a serpente morsu ictus.
Θηριοκτόνος, ον, bestias perimens. Ab κτείνω.
Θηριομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum bellis pugno. Εἰ κατ' ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, 1 Cor. 15. 32.
Θηριομαχία, ας, ἡ, pugna cum belluis. A
Θηριομάχος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui cum feris seu bellis pugnat, bestiarius. A μάχομαι.
Θηριομιγής, ής, de Scylla, Centauris. A μίγνυμι.
Θηριόμορφος, ος, ὁ ἡ ὸν, belluinam formam habens. Ex Θηρίον, & μορφή.
Θηρίον, ου, τὸ, bestia, bellua, fera; (2) bestia venenata, serpens, vipera; (3) lumbricus; (4) pediculus; (5) ulcus ferum, teterum, malignum. A Θήρ.
Θηριοπρεπής, ής, bestiis conveniens,
Θηριότης, ητος, ἡ, feritas. A Θηρίον.
Θηριοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi belluæ aluntur, vivarium. A
Θηριότροφος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui feris vescitur; (2) qui vescitur serpentibus. A τρέφω.
Θηριοτρόφος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui belluas alit.
Θηριοφόνος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui belluas occidit, qui feras interficit. Ex Θηρίον, & φόνος.
Θηριόω, ῶ, in naturam ferinam convertor; efferor, irrito, ira gravi adversus aliquem incendor; πεθηριωμένος, exasperatus, efferatus. A Θηρίον.
Θηριώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, ferus, belluinus; (2) feris retertus. Hinc το Θηριῶδες, ους, feritas. Ab eod.
Θηριωδία, ας, ἡ, feritas. A Θηριώδης.
Θηριωδῶς, Adv. ferino more. Ab eod.
Θηρίωμα, ατος, τὸ, ulceris teterrimi genus. A Θηριόω.
Θηρίωσις, ωσεως, ἡ, efferatio, in belluam mutatio. Ab eod.
Θηροβολία, ᾶς, f. ήσω, feras ferio. Ex Θήρ, & βολέω, pro βάλλω.
Θηρόβοσκος, ος, ὁ ἡ ὸν, a feris adesus seu arrosus. Ex Θήρ. & βόσκω, cibus.
Θηρόβοτος, ος, ὁ ἡ ὸν, a feris depastus; (2) feris pascendis aptus. Ex Θήρ, & βόσκω.
Θηρόβρωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, a feris devoratus. Ex Θήρ, & βιβρώσκω, voro.
Θηροθῆται, αι, venatores, Hes. Ex Θήρ, & Σηθέω, venatio.
Θηρόθυμος, ος, ον, ferus, iratus.
Θηρόμορφος, ος, ὁ ἡ ὸν, animalium formas habens; ut vestis animalium figuris picta. Ex Θήρ, & μορφή.
Θηροκόμος, ος, ὁ ἡ ὸν, ferarum curator. A κομέω.
Θηροκτόνος, ος, ὁ ἡ ὸν, feratum occisor. Ex Θήρ, & κτείνω.
Θηρολάβρα voces aucupor. A
Θηρολέκτης, ου, ὁ, in dicendo adfectator, venator verborum Suid. A Θήρω, & λέγω.
Θηρολίτης, ου, ὁ, belluarum occisor. Ab ἁλίσκω.
Θηρονόμος, ος, ὁ ἡ ὸν, feras pascens. A νέμω.
Θηροσκόπος, ος, ὁ ἡ ὸν, feris insidians. A Σκοπός.
Θηρεσιώνη, ἡ, venatio. Ex Hes. A Θήρ,
Θηροτόκος, ον, feras gignens, Epith. silvarum, saltuum. A τίκτω.
Θηρότροφος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui feris vescitur. A τρέφω.
Θηροτρόφος, ος, ὁ ἡ ὸν, feras alens. Ex iisd.
Θηρότυπος, ον, feripam formam habens.
Θηροφόνος, ος, ὁ ἡ ὸν, feris occidens. Dianæ Epith. Θηροτόνον, aconitum ab occidendis feris. Ex Θήρ, & φόνος, cædes.
Θηρόχλαινος, ον, lænam, ferinam vestem gestans.
Θηρόωμαι, præf. part. pass. contr. pro Θηράόμενος, a Θηράω.
Θηρῶν, part. act. pro Θηράων.
Θῆς, ητος, ὁ propriæ, cives, liberi illi quidem, sed ob mercede operas faciunt propter paupertatem; (2) mercenarius. Ἐκάλουν Θῆτας, οἷς ὑπὸ μὲν ἀρχὴν ἐδόκει ἄρχειν. Plut. in Solon. cap. 18.
Θῆσαι, a τίθημι inf. act. per Syn. pro θηλάσαι, a θηλάζω.
Θησαύλιζε, 3. pl. aor. 1. opt. med. Ion. pro θησαυνίσαντο, a Θάω.
Θησαυνίζω, f. ίσω, thesauros exstruo; (2) in thesauro repono; (3) recondo, adservo; (4) opes colligo; (5) colligo, cumulo. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, Matt. 6. 19. Ἦκας δὲ θέσαν ἐκεῖσε ἰθησαυρίζοντι ἔοικεν, Hesiod. A Θησαυρός. Hinc
Θησαύρισμα, ατος, τὸ, quod in thesauro conditum & repositum est, thesaurus; (2) repositorium; (3) adservatio.
Θησαυρισμός, οῦ, ὁ, ipsa actio recondendi & repondendi in thesauro; (2) opum collectio, coacervatio. Ab eod.
Θησαυριστής, οῦ, ὁ, qui thesauros congerit, qui in thesauris adservat opes. Ab eod.
Θησαυριστικός, ἡ, όν, in thesauro recondens, condens in futurum. Ab eod.
Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὐ, collector thesauri; (2) avarus. Ex Θησαυρός, & φυλάσσω.
ΘΗΣΑΥΡΟΣ, ου, ὁ, thesaurus, acervus rerum repositarum in posterum; (2) ipsæ opes repositæ; (3) copia rerum bonarum vel malarum.
Θησαυροφυλακέω, custos sum, præsectus ærarii, pecuniarum.
Θησαυροφυλάκιον, ου, τὸ, ferarium, locus, in quo thesauri repositi custodiuntur. A
Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus, custos thesauri.
Θήσει, 3. f. f. 1. ind. act. verbi τίθημι.
Θησείδαν, f. 1. ind. act. Dor. pro Θήσειν.
Θησόμεσθα, 1. pl. fut. 1. indic. med. Dor. & Æol. pro Θησόμεθα.
Θησεῖον, τὸ, templum Thesei.
Θῆσθαι, præt. inf. med. per Syn. pro θηλάζεσθαι, sive pro θᾶσθαι, ex θάομαι, a Θάομαι.
Θήσομαι, poenam, f. 1. ind. med. v. τίθημι.
Θήσουτι, 3. plur. f. 1. ind. act. Dor. pro θήσουσι.
Θῆτα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. A Θής.
Θῆσα, ρoenam, f. 1. ind. act. verbi τίθημι.
Θῆτα, μισθὸν, acc. sing. a Θής, stipendium.
Θητεία, ας, ἡ, servitus, famulatus pro mercede. Ab eod.
Θητεύς, έως, ὁ, mercenarius. Ab eod.
Θητεύω, f. εύσω, mercede servio, unde Peripatetici eleganter dicebant, animum corpori θητεύειν, v. Diog. Laert. Ἡθέλησεν παρ' Ἀδμήτου, Luc. θητεύειν κύκλωπι, Eurip. Cyclop. 77. Ab eod.
Θητικός, ἡ, όν, mercenariorum proprius & peculiaris; (2) mercenarius; (3) qui constat e mercenariis famulisque operariis.
Θῆτις, ιδος, ἡ, idem quod Θῆσα.
Θητικὸν, ου, τὸ, pretium mercenarii. A Θής, & ἀνέομαι.
Θιγγάνες, panes, qui Diis apponebantur.
Θιάζειν, chorus ducere, tripudiare, Hes. A Θίασος.
Θιασαρχὴς, ους, ὁ, sacri chori princeps & auctor festis sacrificantium, vel solenni cœtu Deum colentium. Ex Θίασος, & ἀρχή.
Θιασεύω, per pompam & thiasos progredior. Θιάζω, inito. Ἐθίασέν σε, ἡ καὶ τὸν ἀνδρὸς, Euripid. Ion. 552.
Θιασίτης, ου, idem quod Θιασώτης. A
ΘΙΑΣΟΣ, ου, ὁ, cœtus & multitudo tripudiantium, propie Bacchicos choros agitans; (2) examen & caterva mulierum; (3) cœtus convivantium; (4) convivium; (5) cœtus
Θιασώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, thiasis celebris.
Θιασῶν, ῶνος, ὁ, locus in quo thiasi & festa convivia iountur, choreæve exercentur, locus convivalis, cœnatio. Ab eod.
Θιασῶται, αἱ, οἱ, fodales thiasos agitantes, socii in choreis; (2) socii. Ab eod.
Θιασώτικός, ἡ, όν, ad thiasos pertinens.
ΘΙΒΗ, ης, ἡ, fiscella e vimine plexa in modum arculæ.
ΘΙΒΡΟΣ, ῥά, ῥόν, tostus sub carbonibus, (2) tener.
Θιγγάνω, tango, contrecto. Θιγγάνω δυτὸς ὁμῶ, Sopa. Oed. Col. 342. Ἀπείρατ τούτων ζῶσι κ' ἀθίγατοι, id. Phil. 668. Μὴ θίγανειν μι μηδὲ, ἀλλ' εἰ μὴν ἔχλον τ' ἀπαιδίας, scil. χεῖν, Eur. Hec. 695. A θίγω.
Θιγεῖν, infinitiv. a. 2. inf. act. verbi θίγω.
Θίγμα, ατος, τὸ, quod tangitur. A θίγω.
Θίγοισα, pr. part. act. f. g. Dor. pro θίγουσα.
Θίγοιν, 2. f. a. 2. Imper. act. Dor. pro θίγε.
ΘΙΓΩ, f. θίξω, tango, attingo. Πᾶσι δ' ὧν φόβος θίγειν ἴσος, Eur. Med. 1205. Τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγών, Soph. Oed. Tyr. 770. Ἐξεῖλε γάρ νιν πασσὺς ἀν λόγων κακῶν γλώσσα θίγοντα, id. Phil. 406. Θίγειν ἀλλοῖσι τέκνα, Eur. Phil. 307. Κλαίων τις αὐτὸν ἀρ' ἐμοῦ γε θίξεται, idem Hipp. 1089.
ΘΙΝ, ῖνος, ὁ, vel ἡ, acervus, cumulus; (2) littus, ripa; (3) collis; (4) agger.
Θινάδης, ους, ὁ ἡ ὲς, littoreus; (2) leviter cla-

ejectus in modum cumuli ex arenarum & acervorum frugum.

Θίξις, εως, ἡ, tactus, contactus, contagium, tactus. A Θίγω.

Θιξω, tangam, f. 1, ind. act. verbi Θίγω.

Θίς, Θινός, idem quod Θίν.

Θλαδίας, ου, ὁ, eunuchus, cui testes sunt contusi. A Θλάω.

Θλασίας, ου, ὁ, idem & ab eod.

Θλάσις, εως, ἡ, contusio. Ab eod.

Θλῆσμα, ατος, τὸ, contusio, collisio.

Θλάσπι, ωος, ἡ, thlaspi, herba, cardamum agreste, pes gallinaceus. Ab eod.

Θλασπίδιον, τὸ, idem.

Θλάσσω, 3. f. a. 1. indic. act. *Ion. & Poët.* pro ἔθλασε, a Θλάω.

Θλαστικός, ἡ, ὸν, contundendi seu collidendi vim habens. Ab eod.

Θλαστός, ἡ, ὸν, contusus. Ab eod.

ΘΛΑΊΩ, ῶ, f. άσω, contundo, colligo, conquasso, frango. Οὔτ' ἰήρηξε βαλὼν, ὅτ' ἔθλασε, Hesiod. Ἀσπ. 140.

Θλίβιας, ου, ὁ, spado, cui testes contusi sunt, Hes. A

ΘΛΊΒΩ, f. ψω, premo; (2) comprimo, constringo; (3) clido; (4) adfligo. Ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτὸν, Marc. 3, 9. Μελλομὲν θλίβεσθαι, 1 Thess. 3, 4. Hinc

Θλῖμμα, ατος, τὸ, succus expressus.

Θλῖμμός, ου, ὁ, adflictio. Ab eod.

Θλῖψις, εως, ἡ, compressio; (2) adflictio, angustiæ, anxietas. Ab eod.

Θνήσκω, *morior*; *Dor.* pro Θνήσκω.

Θνήξομαι, f. 1. ind. med.

Θνησείδιον, ου, τὸ, materia morticina. A Θνήσκω.

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, morticinus. Hinc τὸ Θνησιμαῖον, ου, cadaver. Ab eod.

Θόλις, ιος, ἡ, mors, Suid. Ab eod.

Θνῆσκον, *Ion.* pro ἔθνησκον, a

ΘΝΗΊΣΚΩ, monor, f. Θνῆσομαι, & τεθνήξομαι, perf. τέθνηκα, aor. 2. ἔθνηκον, Θανὼν, *Dor.* θνὰς, perf. part. τεθνεὼς, mortuus, pro τεθνεώς, a τεθνηκὼς τεθνᾶσι, mortui sunt, inf. τεθνάναι, & τεθνήναι, τέθναθι, imperat. τεθνήτω, Opt. & plerique quasi a Θνάω, vel τίθημι. Τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης, Soph. El. 48. Ἂς ἴχνηζε, χὤτε δὴ θανὼν ἔθαπτε, in terra ubi optavit, id. Oed. Col. 1700.

Θνητογαμία, ας, ἡ, nuptiæ mortalium, nuptiæ cum mortali. Ex Θνητὸς, & γάμος.

Θνητογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mortalibus genitus. A γένομαι.

Θνητοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, formam mortalis habens. Ex Θνητὸς, & εἶδος.

Θνητός, gen. fing. *Ion.* pro Θνητῆ, a

Θνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis; (2) homo; (3) bestia. Τίκτουσι τοὺς θνητῶν κόμους δένδρα, Eurip. Supp. 273. A Θνήσκω.

Θνώζω, f. άσω, celeriter moveo; (2) fodeo, proprie celeriter in fodile infilio. Τίνας ποθ' ἕδρας τὰς δὲ μοι θνώζετο; Soph. Oedip. T. 2. Τίς οὐ' ἀγὼν φύσιος ἀρχῆ, θνώζων σε τὸ μίλιον; Eurip. Or. 321. A Θοός.

Θοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro Θοαῖς.

Θοιμάτιδιον, ου, τὸ, parva vestis; (2) palliolum, Dim. a

Θοιμάτιον, ου, τὸ, vestis; (2) pallium. Ex τὸ, & Ἱμάτιον.

Θοίμιμι, aor. 2. opt. med. *Poët.* pro Θείμιμι, quasi a Θέω, pro τίθημι.

Θοίνεμα, ατος, τὸ, epulum, convivium.

Θοινατὴρ, ὁ, convivator, epulo. A

Θοινάω, ῶ, & Θοινάομαι, ῶμαι, epulor, convivor; (2) cœno; (3) in cœna absumo; (4) vescor, comedo, devoro. Ἀρχύρεοι δελφῖνες ἰθοίνων ἅλιπλαγξ ἰχθύς, Hesiod. Ἀσπ. 212. Ἀιχρὸν παρὰ κλαῖσιν Θοινᾶδ' ἕξιμι, Eur. Alcest. 539. A Θοίνη.

Θοινατήριον, ου, τὸ, idem quod Θοινητήριον.

ΘΟΙΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium; (2) cibus, dapes. Hinc

Θοινητήριον, ου, τὸ, cœnatio, epulæ, dapes.

Θοινητὴς, οῦ, ὁ, epulabundus, cœnax. A Θοινάω.

Θοινητὸς, ὴ, ὸν, idem; (2) ad comedendum aptus. Ab eod.

Θοινήτωρ, ορος, ὁ, comestor, conviva, epulo, devorator. Ab eod

Θοῖτο, 3. f. a. 2. opt. med. verbi τίθημι.

Θολερὸς, ρὰ, ρὸν, turbidus; (2) obscurus; (3) inquinatus; (4) de spiritu, concitatus, anxius. A Θολός.

Θολερῶς, *Adv.* turbide. A Θολερός.

Θολία, ας, ἡ, pileus fastigiatus; umbella. A Θόλος.

Θολοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, tholi seu cameræ formam habens. Ex Θόλος, & εἶδος.

ΘΟΛΟΣ, ου, ὁ, sordes turbidæ; (2) fuscus & turbidus humor, quem fepiæ emittunt.

Θολὸς, ὴ, ὸν, turbidus. A Θολέω.

ΘΟΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, tholus, camera fastigiata, rotunda, testudo ædificii; (2) apud Athenienses locus in quo Prytanes cœnare solebant; (3) ædificium rotundum, in quo vasa quotidiana usui necessaria reponebantur; (4) locus in balneis, in quo sudor cluitur calore.

Θολόεντα, acc. f. part. pro Θολόεντα, a

Θολόω, ῶ, όσω, turbo cœno fæculento excitato; (2) turbo, perturbo animum; (3) infusco, inquino; (4) corrumpo. Τυβόλῳ τῇ φράσει, Longin. 3. A Θολός.

Θολώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, turbulentus, limosus, fæculentus. Ab eod.

Θολώσις, εως, ἡ, turbatio, infuscatio, inquinatio. A Θολόω.

ΘΟΟΣ, ὴ, ὸν, celer, velox; (2) acutus.

Θοόω, ῶ, acuo. Hinc ἐθόωσα, acui, a. 1. ap. Hom. Ἐγὼ δ' ἐθόωσα φαρμακὸν Ἀχαιῶν, Odyss. 9, 227. A Θοός.

Θορᾶῖος, αία, αῖον, seminalis. A Θορή.

Θόρε, 3. f. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔθορε, a Θορέω, vel Θόρω.

ΘΟΡΕΊΩ, ῶ, salio, ut hinc fit a. 2. ἔθορον, Θορὼν, Θοροῦν, Θορεῖν. Μᾶλλον ὅπη Τρῶάς τ' ἐθορον, Il 8, 252.

Θορὴ, ῆς, ἡ, genitura, semen genitale.

Θορικὸς, ὴ, ὸν, seminalis, genitali semini accommodus. A Θορή.

Θόρνυμι, vel Θορνύω, item Θόρνυμαι, & Θορνύομαι, infilio, inco, libidine agitor, coëo.

Θορὸς, οῦ, ὁ, semen genitale; (2) excretio seminis.

Θορὸς, ὸ, ὁ, initor, admissarius, Hes.

Θορυβδεῖν, *Dor.* pro Θορυβεῖν.

Θορυβέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor; (2) perturbo, τεθορύβηκα, perf. turbavi, pass. τεθορύβημαι, turbatus, a. 1. ἐθορυβήθην, part. Θορυβηθείς, turbatus. Ὅπως ἡ μὰ Θορυβήσῃ μοι, Dem. Ταῦτα ταῖς ἐθορυβήθη, Plut. Τεθορύβηται ταῖς φαντασίαις μᾶλλον ἢ δεδείνηται, Longin. 3. A Θόρυβος.

Θορύβησαν, 3. f. a. 1. conj. act.

Θορυβητικὸς, ὴ, ὸν, tumultus, pavores faciens.

Θορυβοποιέω, tumultus facio.

Θορυβοποιὸς, ὸ, ὁ ἡ ὸ, tumultum faciens, tumultum excitans; (2) seditiosus. Ex Θόρυβος, & ποιέω.

ΘΟΡΥΒΟΣ, ου, ὁ, tumultus, turba.

Θορυβοῦντες, nom. plur. part. Θορυβοῦντες, a Θορυβέω.

Θορυβώδης, ες, ὁ ἡ ὸ, tumultuosus, turbulentus; (2) strepens, obstrepens. A Θόρυβος.

Θορυβωδῶς, *Adverb.* tumultuose, turbulente, raptim.

Θορύνδῃ, præf. inf. pass. verbi

Θορύω, in libidinem concito, q. d. φορὲς τὸν Θορὸν ἐργάζῃ.

ΘΟΡΩ, salio; ut hinc fit ἔθορον, Θόρον, imperf. & a. 2. Θορὼν, Θορῶσα, a. 2. part. Αὐτὸς δ' ὃν δίφροιο χαμαὶ Θόρε παμφανόωντος, Il. 8, 320.

Θρᾶῖος, αία, αῖον, qui cum impetu adsultat, impetuosus. A Θρᾶος.

Θρᾶος, ᾶος, ὁ, impetuosus, Nicand.

Θρεῖθρα, ας, ἡ, initus, ὀχεία, Hes. A Θρώσκω.

Θρῆξ, ῆκος, ὁ, admissarius, qui init, Hes.

Θρῆσσα, ὴ, ὸν, impetuosus, violentus.

Θρεμμάτιας, ὁ, Vox Comica, vates inceptus, proprie qui bellum vaticinatur.

Θρέμμος, ίη, ον, impetuosus, bellicosus.

Θρῆσις, ίδος, ἡ, impetuosa. A

Θῶρος, ου, ὁ, impetuosus, qui cum impetu adsultat. A Θρώσκω.

Θρανὲς, ὁ, sedile, solium, consessus. A Θρᾶνος.

Θρᾶνῶς, *Adv.* celeriter. A Θρᾶος.

Θραγμὸς, ὁ, fragor, f. sonus e re aliqua contusa.

Θρᾴκη, ης, ἡ, Thracia; τὰ ἄνω Θρᾴκη, Thracia. A Θρᾷξ.

Θρᾷκες, ες, Thraces. Edones.

Θρᾷκιος, ου, ὁ, Thracias, ut Θρᾳκίη λίθος.

Θρᾳκικὸς, ὴ, ὸν, Thracicus. A Θρᾷξ.

Θρᾳκιστὶ, *Adv.* Thracum more. Ab eod.

Θρανία, f. άσω, supra scabellum, ubi coria extenduntur, extendo. Ἡ βύρσα ζε θρανίσῃ, Aristoph. Eq. 368. A Θράνος.

Θρανίδιον, ου, τὸ, sellula, parvum scabellum, Dim.

Θρανίτης, ου, ὁ, remex, qui in puppi remigat. Hinc

Θρανίτις, ίδος, ἡ, remus thranitæ.

Θρανιτικὸς, ὴ, ὸν, qui thranitarum est.

Θράνος, ου, ὁ, sella, in specie familiarica; (2) scabellum, hypopodium; (3) scabellum in quo coria extenduntur. A Θράω, sedeo. Θρονόω, Θρανύω, ejusdem significationis cum

Θρανύσαι, f. ξω, contrudo, contero. Οἳ πάντα θρανύξαιτες εὐτύκτῳ ζιάφῳ, Lyc. 664. A Θρανύω, *frango.*

ΘΡΑΞ, Θρακὸς, ὁ, Thrax.

Θρᾳκικὸς, ὴ, ὸν, Thracius. A Θρᾷξ.

Θράκισσα, *Adv.* audacter, temerarie.

Θρασιόμαχος, ap. Pind. pro Θρασύμαχος, *Fort.*

Θρασκίης, ου, ὁ, Thracias, Cæcias, ventus. Quasi Θρᾳκίης, a Θρᾷξ.

Θράσος, εος, τὸ, audacia, ferocitas. A Θράσος.

Θράσσα, vel Θράττα, Θαρσαρὰ, Θαλάσσα, Thessala vel Thessa, femina ex Thracia. A Θρᾷξ.

Θράσσω, *Attice*, Θράττω, f. ξω, moveo, molestiam creo vellicando, pungendo; item contundo, frango. Eur Rh. 863. A τραράσσω.

Θρασύλακτος, ὁ ἡ ὸ, audax verbis.

Θρασυλακτία, ἡ, audacia in dicendo, impudentia orationis.

Θρασύμελος, ὁ ἡ ὸ, simul audax & timidus, audaciæ timidus ostentator.

Θρασυκάρδιος, ου, ὁ ἡ ὸ, audax, ferus.

Θρασυμαχῶν, gen. pl. *Dor.* pro Θρασυμαχῶν.

Θρασυμάχοντι, acc. *Dor.* pro Θρασυμάχαντα, a

Θρασυμάχανες, ες, ὁ ἡ ὸ, *Dor.* pro Θρασυμάχανες, audax machinator, qui conflia audacia init. Ex Θρασὺς, & μηχάνω.

Θρασυμάχας, ου, ὁ, *Dor.* pro Θρασυμάχης, audax in pugna. A μάχη.

Θρασυμάχος, ὁ, idem.

Θρασυμίμονα, ωος, ἡ ὸ, ὸν, qui audacter irruentem hoft in instinct. A μίμνω.

Θρασύμητις, ίδος, ὁ ἡ ὸ, & Θρασυμήτης, ου, ὁ, audax consilio. A μῆτις.

Θρασύμυθος, ου, ὁ ἡ ὸ, verbis audax & temerarius. A μῦθος.

Θρασύνω, audacem reddo. Hinc Θρασυνόμαι, audax fio, audacter & libere loquor, sum confidens. Θρασύνομαι καὶ ζωσίστρατος εἶναι, Plut. πρός τινα, id. A Θρασύς.

Θρασυξυΐα, ας, ἡ, hospitis insolentia, audacia hominis peregrini. A ξένος.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* ος, έος, ους, audax, temerarius, protervus; (2) magnanimus, fortis, strenuus. A Θαρσύς.

Θρασύπλαγχνος, ου, ὁ ἡ ὸ, animo intrepidus. A πλάγχνη.

Θρασυπλήκτως, *Adv.* audacter, intrepide.

Θρασυστομία, ὁ, ἡ, ίας, audacter & insolenter loquor. A

Θρασύστομος, ος, ὁ ἡ ὄν, ore audax.
Θρασύτης, ητος, ἡ, audacia, temeritas, ferocia. A θρασύς.
Θρασυφωνία, ας, ἡ, vocis audacia & procacitas. A
Θρασύφωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, audaci & procaci ore utens. Ex θρασύς, & φωνή.
Θρασύχειρ, ρος, ὁ ἡ ὄν, audax manu.
Θρασυχειρία, ας, ἡ, audacia manus, seu manuum. A θρασύχειρ.
Θράτλα, ἡ, nomen pilcis vilis, ap. Athen.
Θρατλίδιον, τὸ, dim. a præc.
Θράττω, vid. Θράσσω.
Θραυλός, ruptu facilis. Comp. θραυλοτέρα, Hel. Sacd. A θραύω.
Θρανίτηλος, transalpes, arbor apud Theoph.
Θρανίτις ὁδός, ἡ, avis. Gazæ caiduelis, apud Aristot.
Θρανοάνυτος, ου, ὁ ἡ ὄν, frangens currum, verbum ineptum, veteris Tragici, ap. Arist. Ex θραύω, & ἄνυτος.
Θραύσμα, ατος, τὸ, fragmentum, fruſtum.
Θραύσις, εως, ἡ, fractio, ruptura.
Θραυστός, ἡ, όν, fragilis; (2) friabilis. A
ΘΡΑΤΤΩ, f. ἀύσω, frango; (2) frio, contundo; (3) debilito. Ἔθραυσε δ' ἄξονας μέσας χόλος, Soph. El 747. Θραῦσαι τὴν ἰλπίδα, Herodian. τὴν Ἀθηναίων δύναμιν, Plut.
ΘΡΑΩ, ſedeo, verbum rariſſimum, occurrit θράσασθαι, apud Athenæum ex Philetæ.
Θρέισσα. Threiſſa, Dor. pro Θρήισσα.
Θρεκτικὸς, ἡ, όν, celer, curſu velox. A τρέχω.
Θρεκτὸς, ἡ, ὁ, curſu peractus. Ab eod.
Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, quod alitur. Eur. Hipp. 11. A τρέφω.
Θρεμματοτροφέω, pecora habeo, vel alo.
Θρεξοκω, curro. Præſupponitur propter θρέξασκεν, Homericum, Il. 18, 599. & 602. cum potius habendum ſit hoc imperfect. Ionicum, formatum ab a. 1. ἔθρεξα, ἔθρεξας, ἐθρέξασκεν, θρέξασκεν. A τρέχω.
Θρέξω, f. 1. ind. act.
Θρέπτειρα, ας, ἡ, nutrix, altrix. A θρεπτήρ.
Θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor, altor. A τρέφω.
Θρεπτήριος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ali ſolet; (2) ad alendum idoneus. Hinc τὰ θρεπτήρια, ων, alimenta, item nutritionis præmia.
Θρεπτικὸς, ἡ, όν, aptus ad nutriendum, alendi vim habens. Ab eod.
Θρεπτὸς, ἡ, όν, nutritus, altilis.
Θρεπτρια, ας, ἡ, nutrix, altrix. Ab eod.
Θρέπτρον, το, plural. θρέπτρα, nutritionis præmium, quod & θρέπτα.
ΘΡΕΤΤΕ, vox barbara pro θαῤῥεῖν, audacem eſſe.
Θρέφθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἐθρέφθη, a τρέφω.
Θρέψαι, αἰωῖσαι, aor. 1. inf. act.
Θρεψάμενος, aor. 1. part. med.
Θρέψασα, aor. 1. part. act. f. g.
Θρέψις, εως, ἡ, nutritio, altura. A τρέφω.
Θρέψον, 2. ſing. a. 1. imp. act. v. τρέφω.
Θρέψω, alam, f. 1. ind. act.
ΘΡΕΩ, f. θρέομαι, tumultuando clamo, ſeu loquor. Αὐτὴ θρεομένη ζωντῇ κακά, Eur. Med. 51.
Θρῃκῶν, Thracium, gen. pl. Ion. pro Θρᾳκῶν, a Θρᾴξ, Thrax.
Θρήνῃ, 2. ſing. præſ. imperat. act. θρήνει, a
Θρηνέω, ῶ, f. ήσω, lamentor; (2) lugeo; (3) odas lugubres cano. Τὸν δύσποτον ἐμὸν θρηνῶ πατέρα, Soph. El. 94. Ἄλις γὰρ μοι τεθρήνηϛ γόοις, id. Phil. 1392. Οὔτε διὰ θεῖον σώματος θρηνεῖς, Arist. Av. 218. A θρῆνος.
Θρηνητέος, έα, έον, lugendus. A θρηνέω.
Θρηνητὴρ, ὁ, qui luget, ejulat.
Θρηνητικὸς, ἡ, όν, ad lamentandum propenſus. Ab eod.
Θρηνητικῶς, Adv. lugubriter, lamentabiliter.
Θρηνήτρια, ας, ἡ, præfica. A θρηνέω.
ΘΡΗΝΟΣ, ου, ὁ, threnus, planctus, lamentatio.
Θρῆνυς, υος, ὁ, ſcabellum pedum. A θρόνος.
Θρηνῳδέω, ῶ, f. ήσω, lugubre carmen cano; (2) lugeo, deploro. A θρηνῳδὸς. Hinc
Θρηνῳδημα, τὸ, lugubris cantus.
Θρηνῳδία, ἡ, lugubris cantus. A
Θρηνῳδὸς, ος, ὁ ἡ ὄν, qui carmen lugubre canit, ἡ θρηνῳδὸς, præfica, quæ conducta plorat in funere. Ex θρῆνος, & ᾠδή.
Θρησκεία, ας, ἡ, religio, ſuperſtitio, ritus, cæremonia.
Θρησκευτήριον, τὸ templum, ædes.
Θρησκευτὴς, οῦ, ὁ, religioſus, cultor, ſuperſtitioſus. A
ΘΡΗΣΚΕΥΩ, f. εύσω, ſuperſtitioſe Deum colo, veneror; (2) colo, veneror. Θρησκεύουσι γὰρ μάλιστα τῶν θεῶν τοῦδε Ῥωμαῖοι, Herodian. Hinc
Θρησμὸς, ὁ, religioſus; (2) ſuperſtitioſus.
Θριάζω, f. άσω, folia fici, aut cujuſvis arboris decerpo; (2) furore percitus ſum, numine actior, Heſ. A θρίον, vel θριάς.
ΘΡΙΑΙ, ῶν, αἱ, calculi, quos ſortilegi in urnam conjiciunt; (2) ſortes.
Θριαμβευτὴς, οῦ, ὁ, triumphator. A
Θριαμβεύω, f. εύσω, triumpho de aliquo; (2) triumphare facio. Hinc θριαμβεύομαι, in triumpho ducor, ſ. de me triumphatur. Ἐθριαμβεύσε βασιλεῖς, ſcil. χρ, Plut. Ἀπὸ τούτων, id. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριϛῷ, 2 Cor. 2, 14. Conf. Euripid. Herc. Fur. A θρίαμβος.
Θριαμβικὸς, ἡ, όν, triumphalis. A θρίαμβος.
Θριαμβὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
ΘΡΙΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, triumphus.
Θριασαὶ, ῶν, οἱ, ficuum cultores; (2) vinitores. A θριάζω.
Θριγκίον, ου, τὸ, ſeptum parvum, Dim. a
ΘΡΙΓΚΟΣ, ου, θρίγκος, ους, ὁ, pinna ſeu corona murorum; (2) lorica muri; ſeptum, vallum, macera. Θρίγκος κακῶν, Euripid. Troad. *Summum malorum.* Eſt enim θρίγκος τὸ ἀκρότατον τῶ τείχους, Euſtath. Hinc
Θριγκόω, ῶ, f. ώσω, vallo, ſepio, lorico; (2) faſtigium ſeu coronam ædificio impono. Ἐθρίγκωσεν ἀκρόδρυα, Odyſſ. 14, 10.
Θρίγκωσις, εως, ἡ, loricatio, circumſeptio.
Θριδακίνη, ης, ἡ, lactuca ſilveſtris. A θριδαξ.
Θριδακινὶς, ίδος, ἡ, lactucula. Ab eod.
Θριδάκινος, η, ον, qui eſt in vel e lactuca, ut folium.
Θριδοκιτρα, ας, ἡ, lactuca. Ab eod.
Θριδακόδης, εος, ὁ ἡ ὄν, lactucæ ſimilis, qui e lactucarum genere eſt. A θριδαξ.
ΘΡΙΔΑΞ, ακος, ἡ, lactuca, *Angl.* Lettice.
Θριζω, f. ίσω, meto; (2) incido, (3) rado. A θερίζω.
Θρινακία, ας, ἡ, Sicilia. Θρινακὶς, Sicula.
Θρινακὶς, ίδος, ἡ, Sicula.
Θρινὰξ, ακος, ὁ, quaſi tridens, ligo, bidens; (2) vannus, vannulus, ventilabrum. A τρεῖς.
ΘΡΙΞ, τριχὸς, ἡ, capillus; (2) ſeta; (3) villus.
Θριοξύνος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui θρῖα in urnam jacit, ſortilegus. Ex θρῖα, & βάλλω.
ΘΡΙΟΝ, vel θρῖον, ου, τὸ, folium ficulneum; (2) folium quodvis; (3) genus eduli.
ΘΡΙΟΙ, οἱ, extremi rudentes, qui laxantur primum in prora vento favente.
Θρισπάδωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, corroſus & exeſus a tineis. Ex θρίψ, & ἰόω, edo.
Θρισπόβρωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem; (2) corroſus & exeſus a vermibus quibuſvis. Ex θρίψ, & βιβρώσκω.
Θρισποφάγος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui victus eſt coſſis; (2) qui veſcitur vermibus ligna rodentibus. Ex θρίψ, & φαγεῖν.
Θρισπώδης, εος, ὁ ἡ ὄν, putreſcens, vermibus obnoxius. A θρίψ.
Θρίψ, Θρισπὶς, ὁ, vermis, qui ligna exedit. A τρίζω.
Θροέω, ῶ, f. ήσω, turbo; (2) tumultuando clamo vel loquor; (3) dico, loquor. Ὁ ξένος θροεῖ τοῖς αἰχμαλώτοις σαφῶς, alloquitur, Soph. Trach. 140. Οὐ πρὸς ἰατρὸν Χορὸς θροεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομωντι σῶματι, canere, id. Aj. 583. A θρόος, θρόη,
Θροηθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. θροέω.
Θρομβίον, pro θρομβεῖον, ου, τὸ, grumulus, parvus grumus. A θρόμβος.
Θρομβίον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Θρομβοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, grumoſus, grumo ſimilis. A θρόμβος, & εἶδος, ſpecies.
ΘΡΟΜΒΟΣ, ου, ὁ, grumus, fruſtum rei in unam maſſam concretæ: (2) partes ſanguinis concretæ; (3) locus editus. Hinc
Θρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo. Hinc θρομβόομαι, ῶμαι, in grumos coeo.
Θρομβώδης, εος, ὁ ἡ ὄν, grumo ſimilis, grumoſus. Θρομβώδεις ἀφροὶ, Sept. Exod. 699. A θρόμβος.
Θρόμβωσις, εως, ἡ, concretio rei in grumos.
Θρονίζω, fut. ίσω, in throno collocо. A θρόνος. Hinc
Θρονισμὸς, ῦ, ὁ, collocatio in throno.
Θρονιστὴρ, ῆρ, ὁ, qui in throno collocat.
ΘΡΟΝΟΝ, ου, τὸ, flos; (2) pigmentum; (3) pharmacum, venenum. Uſitatum in plurali, τὰ θρόνα.
Θρονοτοκος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui thronos conficit.
ΘΡΟΝΟΣ, ου, ὁ, thronus, ſolium, ſedes, ſedile, ſella; (2) regnum, imperium; (3) regimen ſeu adminiſtratio Eccleſiæ.
Θρόος, ου, *contr.* θροῦς, οῦ, ὁ, clamor tumultuantium; (2) tumultus; (3) murmur, ſuſurrus; (4) fama ſuſurrans, rumor; (5) turbo. A θρέω, *clamo.*
Θρυαλλίδιον, τὸ, Dim. A
ΘΡΥΑΛΛΙΣ, ίδος, ἡ, ellychrium, (2) herba, cujus folia apta ſunt ad ellychnia.
ΘΡΥΓΑΝΑΩ, ῶ, frico, fulpo. Τὸ γέντον τοῦτ' ἐκκαλέσομαι θρυγανεύσω τόδε Σώραν, Ariſt. Conc. 34.
Θρύϊνος, ίνη, ινον, juncinus. A θρύον.
Θρυλιγμὸς, ὁ, vitium & peccatum canentis, ap. *Dion. Halic.* idem fere quod, ἐκμέλεια aut ſaltem ſpecies ejus. A θρυλίζω. *Ern.*
Θρυλλέω, ῶ, f. ήσω, ſuſurro; (2) fampere, diſſemino, jacto in vulgi; (3) inculco. Ταῦτα τῶν πολιτῶν τεθρυλλῆϛ, Plut. A θρύλλος.
Θρύλλημα, ατος, τὸ, quod vulgi rumoribus jactatur, fabula vulgi, proverbium vulgi, rumor ſuſurrus. A θρυλλέω.
Θρύλλημένα, ατος, τὸ, quod confictum, ſive quod diſceptum eſt. A θρυλλάομαι.
Θρυλλίζ f. ίσω, ſuſurro, murmuro. A θρύλλος.
Θρυλλιάσω, f. ξω, frango, quaſi a θραύω. Θρυλλίξας δίμας, Lyc. 287.
ΘΡΥΑΛΟΣ, ου, ὁ, ſuſurrus, murmur, rumor; (2) tumultus; (3) colloquium clandeſtinum.
Θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. A θρύπτω.
Θρυμματὶς, ίδος, ἡ, genus placentæ; (2) fruſtum panis; (3) cruſtum. A θρύμμα.
ΘΡΥΟΝ, ου, τὸ, juncus; (2) ulva.
Θρύορ, ου, ὁ, genus herbæ veſicariæ. A θρύον.
Θρυπτικὸς, ἡ, όν, propenſus ad delicatam vitam, delicatus, mollis; (2) frangendi, ſeu comminuendi vim habens. A θρύπτω.
Θρυπτικῶς, molliter, delicate.
Θρυπτόμενος, *contritus*, pr. part. paſſ. v.
ΘΡΥΠΤΩ, fut. ψω, frango, confringo, comminuo, contero; (2) frio; (3) frango deliciis, luxu, θρύπτομαι, deliciis frangor, enervor, delicior, delicias facio, inſolens ſum. Χαυνοῦσι γὰρ ταῖς ὑπερβολαῖς τὴν ἰσχὺν καὶ θρύπτουσι, Xen.
Θρυπτικὸς, ἡ, όν, mollis, delicatus. A
Θρύπτις, εως, ἡ, ipſa actio frangendi, fractio, comminutio, friatio; (2) deliciæ, mollities. A θρύπτω.
Θρυπτόχρως, ωτος, ὁ ἡ ὄν, qui molli & delicata eſt cute, Heſ. Ex θρύψις, & χρόα.

Θρυμβώδης, ες, juncis abundans, *Epith.* regionis. A Θρύον.

Θ Ρ Ω Σ Κ Ω, salio, insilio, *pro* Θρῴσκω. Ὅθ' αὗτος ἀρτίκτυπος Θρᾴσκῃ δόμῳ, tempestive iedit, Soph. Trach. 58. Αὗται πλησίον Θρᾴσκωσι μοι, Eur. Or. 247.

Θρασμός, οῦ, ὁ, tumulus, locus eminens. A Θρώσκω.

Θύα, ας, ἡ, arbor quædam odora. A Θύω.

Θυαζω, f. άσω, sacrifico, consecro; (2) Bacchica orgia celebro. A Θύω.

Θύαρος, ου, ὁ, lolium, ita dicitur a quibusdam, Diosc. A Θύω.

Θυάς, άδος, ἡ, quæ furore percita fertur; (2) Bacchæ, quoniam Bacchæ quasi furore percitæ ferebantur, cum sacra celebrarent; (3) *Alij*, solennis. A Θύω.

Θυάτειρα, ας, ἡ, Thyatira. Nomen urbis.

Θυάω, ᾶ, fubo, velut fus libidinoso furore percita. A Θύω.

Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ, τέρος, *per Syncop.* τρός, ἡ, filia, gnata.

Θυγατρί, *per Syn.* pro Θυγατέρι, a Θυγάτηρ.

Θυγατριδῆ, ῆς, ἡ, neptis ex filia. Ab eod.

Θυγατριδῆς, ῆ, ὁ, nepos ex filia. Ab eod,

Θυγάτριον, ου, τὸ, filiola, Dim. a Θυγάτηρ.

Θυγατροθετέω, pro filia adopto.

Θύε, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθυε a Θύω.

Θυέσσι, dat. pl. *Poët.* pro Θύσσι, a Θυώ.

Θύῃ, 3. fing. præf. ind. act. verbi Θύω.

Θύια, ας, ἡ, Thya, arbor quædam odora.

Θυεία, f. Θυΐα, ας, ἡ, mortarium. A Θύω.

Θυείδιον, ου, τὸ, mortariolum, Dim. a Θυεία.

Θ Υ Ε Λ Λ Α, ης, ἡ, procella, turbo. Hinc

Θυελλήεις, ήεσσα, ῆεν, procellosus.

Θυελλοφορία, pro impetu fero.

Θυελλώδης, ώδ, ὁ ἡ ὦ, procellosus. Ab eod.

Θυέστιος, ία, ιον, hyesteus. A Θυέστης.

Θυέτω, 3. f. præf. imper. act. a Θύω.

Θυηπς, ήεσσα, ῆεν, odorifer, odoratus, redolens suffimentis. Ab eod.

Θυηλή, ῆς, ἡ, auspicium, extispicium; (2) libamenta, primitiæ sacrorum; (3) facculus, in quem suffimenta conjiciuntur. A Θύω.

Θυηλήματα, άτων, τὰ, farta ad sacrificium pertinentia; (2) suffimenta, quæ in aris adolebantur. A Θυηλή.

Θυημα, ατος, τὸ, suffimentum, odoramentum. A Θύω.

Θυηπολέω, sacrifico, macto. Καθ' ἃς Θυηπολοῦσι, Ion. β Clas, Plat.

Θυηπολία, ας, ἡ, operatio in sacris.

Θυηπολιον, ου, τὸ, sacrificium. A

Θυηπόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui circa sacra versatur, sacerdos, sacrificus. Ex Θύω, & πολέω.

Θυητος, ὴ, ὸν, odoratus, redolens suffimentis. Θυητὰ μύρα, *Aret.*

Θυηφάγος, ου, ὁ ἡ ὁ, victimam comedens. Ex Θύω, & φαγειν.

Θυΐα, ας, ἡ, Thya, arbor perpetuo virens; (2) mortarium; (3) pila. A Θύω.

Θυϊάς, άδος, idem quod Θυάς.

Θυϊδιον, ου, τὸ, mortarium parvum, Dim. a Θυΐα.

Θύινος, ίνη, ινον, thynus, qui est ex thyia. A Θύω.

Θύϊος, ου, ον, thyam similitudine referens.

Θεῖον, τὸ, inventor pro Θύον.

Θυΐς, ίδος, ἡ, mortarium.

Θυΐσκη, ης, ἡ, tribulum, acerra; (2) mortariolum. A Θύω.

Θυίσκη, ης, ἡ, ὁ, accira, thuribulum. Ab eod.

Θυΐτης, ἰc. λίθος, lapis thyites.

Θυλάκιον, ου, τὸ, facculus; (2) folliculus, vagina seminis, Dim. a Θύλακος.

Θυλακίσκος, Θυλακίσκη, Θυλακίσκιον, idem.

Θυλακοειδής, ές, ὁ ἡ ὁ, facci formam habens; (2) folliculo similis. Ex Θύλακος, & εἶδος.

Θυλακίτης, ου, ὁ, fem. Θυλακῖτις, ίδος, ἡ, facci, f. folliculi formam habentes.

Θ Υ Λ Α Κ Ο Σ, ου, ὁ, faccus, facculus, follis, crumena; (2) folliculus, vagina seminis; (3) pantarium, faccus, in quo papea condantur; (4) corpus humanum. Εἶτα δ' ἐσήμηνα Θυλάζοντα εἰς τὰς Σκύθας, Arist. Vesp. 1081.

Θυλακοτρόξ, τρῶγος, ὁ, faccos rodens, nomen avium. Ex Θύλαξ, & τρώγω.

Θυλακώδης, ες, ὁ ἡ ὡ, facci formam habens. A Θύλακος.

Θύλαξ, ακος, ὁ, idem quod Θύλακος.

Θύλημα, ατος, τὸ, farina, quæ Diis offerebatur vino & oleo irrorata. A Θύω.

Θύμα, ατος, τὸ, odoramentum; (2) sacrificium, victima. Ab eod.

Θυμαίνω, f. ανῶ, irascor, excandesco. Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὀμμασι θυμήνασι, Hesiod. Ἀσπ. 262. A Θυμός.

Θυμαλγὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, dolorem adferens animo. Ex Θυμος, & ἄλγος.

Θυμάλωψ, ωπος, ὁ, tinio ambustus, carbo semiustus. A τέφω, ὑφάω.

Θυμαρίω, ῶ, f. ήσω, placeo; (2) mihi placet. A

Θυμαρὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, gratus, placidus.

Θυμάρμενον, animo gratum, Nicand. A Θυμὸς, & ἄρω, αρτο.

Θυμάτιον, ου, τὸ, parvum & vile sacrificium, hostiola, victima exigua, Dim. a Θύμα.

Θ Υ Μ Β Ρ Α, ας, ἡ, thymbra, herba odorata, Satureia. Philox.

Θυμβρεπίδειπνος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui thymbra super cœna utitur. Ex Θυμβρα, ἔδω, & δεῖπνον.

Θύμβρις, ίδος, ἡ, Tiberis, nomen fluvii.

Θυμβρίτης, ου, ὁ, ἰc. οἶνος, vinum thymbrites, i. e. thymbra conditum, A Θύμβρα.

Θύμβρον, ου, τὸ, idem quod Θύμβρα.

Θυμβροφάγος, ου, ὁ ἡ ὁ, thymbra victitans.

Θυμέλη, ης, ἡ, altare; (2) ara Bacchi post orchestram; (3) farina, quæ in ara offertur; (4) scena, theatrum. Προσαιτῶν' ἐμολον δεξιτόρυς Σκᾶν Θυμέλας, Eurip. Suppl. 65. A Θέω.

Θυμελικός, ὴ, όν, scenicus, theatricus; *Subst.* ὁ, histrio; (2) musicus. A Θυμέλη.

Θυμιάσμαι, ᾶσμαι, f. ήσομαι, iracor. Σὲ τὸν Σκυθρωπὸν, ἢ σοὶ θυμιᾶσθαι Μιδέαν, εἶπον τοῦτ' ἐγὼ σιγῶν, Eur. Med. 271. A Θυμός.

Θυμηρίω. ῶ, f. ήσω, animum recolligo. Ex Θυμός, & ἀγείρω, colligo.

Θυμηδία, ας, ἡ, ἀσω, animo lætor. Ἐπὶ τῇ Σωτηρίᾳ τῇ τῶν ὑδάτων Θυμηδήσαντον, Heliodor. 10, p. 458. Ex Θυμος, & ἥδομαι.

Θυμηδὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, animo gratus. Ex Θυμὸς, & ἡδύς. Hinc

Θυμηδία, ας, ἡ, animi voluptas, animi delectatio, lætitia.

Θυμήρας, a. 1. part. act. *Att.* pro Θυμήσας, a Θυμαίνω.

Θυμήρης, ές, ὁ ἡ ὀ, v. Θυμαρὴς.

Θυμία, ας, ἡ, & *Ion.* Θυμίη, idem quod Θυμίαμα. Θυμίῃσι καπνοῦσι, *Aret.* A Θυμιάω.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, *Ion.* Θυμίημα, suffitus, suffimentum ex aromatibus, *incensum thus.*

Θυμίασις, εως, ἡ, suffitus, suffitio; (2) evaporatio, exhalatio. Ab eod.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, thuribulum, acerra.

Θυμιατικὸς, ὴ, όν, ad suffiendum aptus, vaporificus. Ab eod.

Θυμιατὸς, ὴ, όν, exhalabilis. Ab eod.

Θ Υ Μ Ι Α Ω, ῶ, f. άσω, suffio, odores accendo, adoleo, Θυμιαθεὶς, a. 1. part. pass. accensus, ustus. Θυμιᾶν τῷ λιβανωτῷ, Luc. λίβανον, Herodian. Κατὰ τὸ ἰθος τ' ἱερατείας, ἔλαχε τῷ Θυμιάσαι, Luc. 1, 9.

Θυμίδιον, ου, τὸ, ammulus, Dim. a Θυμὸς.

Θυμίθη, ῆς, f. pass. ind. pass. *Ion.* & *Dor.* pro Θυμιάθης, a Θυμιάω.

Θυμικὸς, ὴ, όν, animosus; (2) fortis; (3) iracundus. Ab eod.

Θυμικῶς, irate, vehementer.

Θύμινος, ίνη, ινον, thyminus, qui ex thymo factus est. A Θύμον. Unde

Θύμιον, ου, τὸ, similax, taxus, cunila; (2) quod supra corpus quasi verruculæ eminet, *inpr.* tubercula carnosa.

Θυμίτης, ου, ὁ, thymo conditus, ut Θυμίτης οἶνος, vinum thymites, ἅλας Θυμῖται, sales cum thymo triti. Ab eod. Hinc

Θυμιτίδης, ου, ὁ, thymo mistus, tritus. Hinc apud Aristoph. Θυμιτίδῶν ἁλῶν, *Dor.* pro Θυμιτίδων ἁλῶν, salium thymo mistorum.

Θυμοβαρὴς, ὴς, ὁ ἡ ὀ, animum gravatem habens, animo dolens, luctu & mœrore gravatus. Ex Θυμὸς, & βάρος.

Θυμοβορέω, ῶ, f. ήσω, animum exedo. Ἄλγεα Θυμοβορεῖν, Hesiod. Ἡμ. 35. A

Θυμοβόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, animum excedens. Ex Θυμὸς, & βορά, *pabulum.*

Θυμοδακὴς, ὴς, ὁ ἡ ὀ, molestus, animum mordens. Ex δάκνω.

Θυμοειδὴς, ὴς, ὁ ἡ ὀ, animosus, acer & vehemens. Ex Θυμὸς, & εἶδος.

Θυμοειδῶς, *Adv.* animose, iracunde.

Θυμολέαινα, ας, ἡ, leonina, h. e. magna mente prædita. Ex Θυμὸς, & λέαινα.

Θυμολοντα, acc. fing. a

Θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo prædilus Ex Θυμὸς, & λέων.

Θυμομαντις, εως, ὁ ἡ ὁ, qui animo, ratione, futura prospicit, vates. Ex Θυμὸς, & μάντις.

Θυμομαχέω, ῶ, f. ήσω, infenso animo bellum gero; (2) bello aliquem ulcisci cupio, cum propter tenuitatem virium non possim, sed cogar injurias perferre, ap. *Polyb.* Ἢ, ᾗ ὁ Ἡρώδης Θυμομαχῶν Τυρίοις, Act. 12, 20. Ex Θυμὸς, & μάχη.

Θύμον, ου, τὸ, thymum, herba odora; (2) cepa agrestis, bulbus. A Θύμος.

Θυμοξάλμη, ης, ἡ, confectio medica ex thymo, aceto & salibus, pulegio & ruta. A Θύμος, & ἅλς. *accum,* & ἅλμη, *muriæ salsedo.*

Θυμοπλήθης, ες, plenus irarum, iracundus.

Θυμορυτὴς, οῦ, ὁ, animum perdens. Hom. Il. 13, 544.

Θ Υ Μ Ο Σ, οῦ, ὁ, animus, mens; (2) cupiditas; (3) animi præsentia; (4) animi præstantia; (5) animi vehementia; (6) animalis & vivificus spiritus; (7) ira, excandescentia, iracundia; (8) iræ effectus, pœna.

Θύμος, ου, ὁ, thymus, herba; (2) bulbus, cepa agrestis; (3) glandulosa pars quæ in jugulo ad os summum pectoris consistit; (4) tuberculum carnosum, quod super corpus quasi verrucula existit. A Θυμὸς, vel a Θύω ob fragrantiam.

Θυμοσοφιστὴς, ὴ, ὸν, qui ipse sibi animi sui acumine peritiam alicujus rei adquisivit; (2) ingenio præstans, ingeniosus, solers. Ex Σοφὸς.

Θυμόσοφος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui sapientiam non ex disciplina, sed ab ipsa natura hausit, natura solers, docilis, ingeniosus. Ex iisd.

Θυμοφθόρος, dat. pl. part. pass. v. Θυμόω.

Θυμοφθορία, animum corrumpo, exedo.

Θυμοφθόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, animum labefactans, animum perdens, Ex φθείρω.

Θυμόω, ῶ, f. άσω, ad iram provoco, concito; Θεμέσαμαι, ὦμαι, iracor; Θυμωθεὶς, iratus, a. 1. part. Ὠργισμένη λίαν, Matt. 2, 16. τὸ Θυμώμενον τ' ἀνῆκε, Thuc. A Θυμὸς.

Θυμωθεὶς, a. 1. part. pass.

Θυμώδης, ες, ὁ ἡ ὀ, animosus; (2) iracundus; (3) thymum referens. Ex Θυμὸς, vel Θύμον.

Θύμασις, εως, ἡ, excandescentia. A Θυμόω.

Θυνάζω, f. άσω, pungo ut piscator thynnum majorem conto, vel tridente; (2) irruo. Εἶτα δ' ἐσπέμισθα Θυνάζοντες εἰς τὰς Θυλάκας, Arist. Vesp. 1081. A Θύνω.

Θύνω, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθυνε.

Θυνέω, cum impetu feror, propero. Δειλοῖσι τὴν ἡ ἠθέλησεν ἰχθὺς ἐπιθυνέειν, Hesiod. Ἀσπ. A Θύνω.

Θυννάσιος, ία, ιον, qui ex thynno est. Hinc Θυννάσιον, ου, sacrificium e thynnis.

Θύννᾰξ, ακος, ὁ, parvus thynnus. Ab eod.
Θυννὰς, άδος, ἡ. thynna.
Θυννεῖον, ου, τὸ, frustum thynni.
Θυννευτικὸς, ἡ, όν, thynninus, *Epith.* retis, quo thynni capiuntur.
Θυννίδες, ων, αἱ, salsamenta muriæ; (2) frusta thynnorum in partes conciforum.
Θυννίζω, f. ίσω, pungo, stimulo; (2) rejicio; (3) decipio. Vide *Σκινδίζω*.
Θυννίον, ου, τὸ, parvus thynnus. Dim. a Θύννος.
Θυννὶς, ίδος, ἡ, thynna *piscis*. Ab eod.
Θυννοθηρατὴς, ου, ὁ, thynnorum venationi aptus. A
Θυννοθήρας, ου, ὁ, thynnorum venator, qui thynnos captat. Ex Θύννος, & Θήρα.
Θ Υ Ν Ν Ο Σ, ου, ὁ, thynnus, *piscis*.
Θυννοσκοπία, thynnos speculor & capto; (2) intentis oculis accurate observo.
Θυννοσκοπεῖον, ου, τὸ, locus thynnorum insidiis aptus.
Θυννοσκοπία, ας, ἡ, thynnorum speculatio & captatio; (2) accurata observatio. A
Θυννοσκόπος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui thynnis insidiatur. Ex Θύννος, & Σκοπός.
Θυννώδης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, thynnum referens; (2) crassus & ineptus. A Θύννος.
Θύω, cum impetu feror, propero, ruo. Θὺν γὰρ ἐμπεδίον, Il. 5, 87. διὰ στρομαχον, ib. 20, 412. Θύον, ib. 11, 73. A Θύω.
Θυοδόκος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, suffimentorum receptor. Hinc Θυοδόκον, scil. ἀγγεῖον, suffimentorum receptaculum. Est & *Epith.* templi. A Θύον, & δέχομαι, *recipio*.
Θυόεις, όεσσα, όεν, odorus, suffitu repletus. A Θύω.
Θύουσα, præs. part. *Dor.* pro Θύουσα.
Θύον, ου, τὸ, libum, quod diis offerebatur; (2) aroma seu suffimentum; (3) thya, *arbor odora*. A Θύω.
Θύουσι, 3. plur. præs. ind. *Dor.* pro Θύουσι, a Θύω.
Θύος, ους, τὸ, victima, hostia, sacrificium; (2) suffimentum. A Θύω.
Θυοσκοέω, sacra facio.
Θυοσκόος, ου, ὁ, aruspex. Ex κοέω, pro νέω, *intelligo*.
Θυοσκόπος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem.
Θυόω, ῶ, f. ώσω, rebus odoratis suffio, odorem jucundum reddo. A Θύον, vel Θύος.
Θ Υ Ρ Α, ας, ἡ, janua, ostium, (2) facultas rei faciendæ.
Θύραζε, *Adv.* foras; (2) extra, foris.
Θυραῖος, *Adv.* foris; (2) forinsecus, extrinsecus. Hinc ὁ ϰ᾽ ἡ Θύραῖος, externus, a, um, τὰ Θύραῖα, bona externa.
Θυρεία, ας, ἡ, janua inter duas ædes, quæ sc. facta est perfosso pariete communi. A
Θυρεῖος, εία, εῖον, foris veniens, foris adstatus, qui foris est, abiens, externus; (2) ad januam pertinens. A Θύρα.
Θυρῶν, gen. plur. *Æol.* pro Θυρῶν, a Θύρα.
Θυρωλέω, foribus adsideo; (2) foris, sub dio ago, ut pastores, &c. A Θυρωλός.
Θυρωλία, ας, ἡ, pernoctatio ad fores.
Θυρωλικὸς, ἡ, όν, qui sub dio est, aut fit.
Θυρωλὸς, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ante fores jacens seu excubans, foris pernoctans. Ex Θύρα, & ὠλὴ, *aerium*.
Θυρῶν, gen. plur. *Æol.* pro Θυρῶν, a Θύρα.
Θυρεὸς, οῦ, ὁ, scutum & parma.
Θυρεοειδὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, scutiformis; (2) cartilago quædam. Ex Θυρεὸς, & εἶδος.
Θυρεὸς, οῦ, ὁ, janua, operculum; (2) scutum, quod ita dicatur a forma januæ. A Θύρα.
Θυρεοφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, scutifer, qui gestat scutum. A Θυρεὸς, & φέρω, *gesto*.
Θυρεπανώλης, ου, ὁ, januarum apertor, *Philox.* effractor; (2) qui quasvis ædes impune ingreditur. Ex Θύρα, & ἐπαναλόω.
Θυρετραν, ου, τὸ, janua, ostium. A Θύρα.
Θύραζε, *Dativus, Adv.* foris, extra.
Θυρίδιον, ου, τὸ, ostiolum, Dim. a Θύρα.
Θύρων, ἶδεν & ab eod.
Θυρὶς, ίδος, ἡ, ostiolum; (2) fenestra.
Θυροειδὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, ostil speciem habens. Ex Θύρα, & εἶδος.
Θυρωρὸς, οῦ, ὁ, janitor, januæ apertor. Ex Θύρα, & ὄρνυμι.
Θυρωκτία, ῶ, f. ήσω, januam pulso. [redacted] γὰρ οἶνον γίνετ᾽ ϰ᾽ Θυρωκτῆσαι, ϰ᾽ ἀκκᾶξαι, ϰ᾽ βαλεῖν. Arist. Vesp. 1245. Ex κίπτω.
Θυροκόπτης, ου, ὁ, januæ pulsans, ut marculus. Ab eod.
Θυοσκοπικὸς, ἡ, όν, idem.
Θυροκόπος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Θυροκρουσία, januas pulso. Ex κρούω.
Θυροποιία, ας, ἡ, januarum fabricatio. Ex ποιητικὸς.
Θυροποιὸς, οῦ, ὁ, januarum opifex.
Θυρὸω, ῶ, f. ώσω, janua claudo seu obtego, foribus munio. Θυρῶσαι χρυσείοις Θύραις. Arist. Av. 621. A Θύρα.
Θυρσοειδὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, thyrsi formam referens. Ex Θύρσος, & εἶδος.
Θυρσομανὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, thyrso furens. Ex μαίνομαι.
Θυρσοπλὴξ, unde apud Hes. Θυρσοπλῆγες, thyrso percussi, insanientes in orgus Bacchicis. Ex πλήσσω.
Θύρσος, ου, ὁ, thyrsus, hastula hedera vestita. A Θύω.
Θυσσκορία, ῶ, f. ήσω, thyrsum gesto.
Θυρσοφορία, ας, ἡ, thyrsi gestatio. A
Θυρσοφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, thyrsifer, thyrsum gestans. Ex φέρω.
Θυρσόλογχος, ὁ, thyrsus, hasta thyrsi, λόγχη τεθυρσωμένη.
Θυρσόω, hastam hedera cingo, ut thyrsus fiat.
Θύρωμα, ατος, τὸ, obstructio aditus ad januam; (2) janua; (3) tabulæ vel ad januas faciendas, vel e januis revulsæ; (4) postis, Gl. V. A Θυρόω.
Θυρὼν, ῶνος, ὁ, vestibulum. A Θύρα.
Θυρωρεῖον, ου, τὸ, cella janitoris.
Θυρωρία, januam custodio, sum janitor. Ἡ Θυρωρεῖν αὐτὸν ἐπιτρέψας, Luc. A
Θυρωρὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, januæ custos, janitor, ostiarius. Ex θύρα, vel ὦρα, *cura*.
Θῶαι, a. 1. inf. act. verbi Θύω.
Θυσανόεις, όεσσα, όεν, fimbriatus, Hom. Il. 17, 593. rectius Θυσανωτὸς. A
Θ Υ Σ Α Ν Ο Ι, ων, fimbriæ, limbi.
Θυσανόομαι, ῶ, ϰ᾽ ἡ, hirtam & villosam, fimbriatam vel alatam habeo caudam, Hes. Ex Θύσανος, & ὀρά, *cauda*.
Θυσανώδης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, fimbriatus.
Θυσανωτὸς, ἡ, όν, idem, & quasi a Θυσανόω.
Θύσειν, f. 1. inf. act. verbi Θύω.
Θύσθλα, ων, τὰ, vitis folia seu rami cum fructu appenso; (2) vulgæ Bacchæ; (3) folia ficus, quæ altaribus imponebantur. A Θύω.
Θυσία, ας, ἡ, sacrificatio, ipsa actio sacrificandi, solemnitas in re divina faciendi; (2) feria, quibus sacra fiunt; (3) victima, hostia. A Θύω. Hinc
Θυσιάζω, inf. άσω. sacrifico, immolo.
Θύσιαι, ῶν, ἡ, Bacchæ. A Θύω.
Θυσιαστήριον, ου, τὸ, ara ubi victimæ adolentur; (2) mensa in qua Eucharistia reponitur. A Θυσιάζω.
Θυσιῶν, gen. plur. *Æol.* pro Θυσιῶν.
Θύσιμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui sacrificari potest aut solet. A Θύω.
Θυσκάριον, ου, τὸ, parva scapha, quæ τὰ Θύματα Dis offerenda recipit, Dim. a
Θύσκη, ης, ἡ, scapha, τὰ Θύματα Dis offerenda recipiens. A Θύω.
Θυστικὸς, ου, ὁ, v. Θυσιαστὴς.
Θυσσανόω, ῶ, ὁ ϰ᾽ ἡ, v. Θυσανόομαι.
Θύσσανος, & Θυσσανωτὸς, vide Θυσανος.
Θύσσω, quatio. Ex itel. A Θύω.
Θυσῶδες, άδος, ἡ, sacrificia, sacrificialis.
Θυτὴρ, ῆρος, ὁ, sacrificus. A Θύω.
Θυτήριον, ου, τὸ, ara. A Θύω.
Θυτηριος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ritus ad sacrificandum.
Θύτης, ου, ὁ, sacrificus, immolator, aruspex, sacerdos. Ab eod.
Θυτικὸς, ἡ, όν, sacrificus, ad sacrificia pertinens. Hinc ἡ Θυτικὴ, sc. τέχνη, aruspicina, aruspicum disciplina, scientia faciendi rem divinam. A Θύω.
Θύψις, εως, ἡ, ostio. A τέφω, *uro*.
Θ Τ Ω, f. Θύσω, p. τέθυκα, sacrifico, sacra facio, macto, at *in med.* exta inspicio, de haruspicibus; (2) cum impetu quasi furibundus feror, præpropero & festino impetu feror; (3) tuto; (4) ferveo, æstuo. Ὅταν Θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς, Arist. Av. 191. Ὅπως τὸ σῶμα ἐθύνη, Marc. 14, 12. Ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη, 1 Cor. 5, 7. Dicitur tam de animatis, quam de animatis. Ἐθύσατο σπλάγχνα, Eurip. Ion. 226.
Θυώδης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, odorus. A Θύω.
Θυώεις, ώεσσα, ώεν, idem & ab eod.
Θύωμα, ατος, τὸ, suffimentum odoratum, odoramentum. A Θυόω.
Θυωρὶς, ίδος, ἡ, mensa sacra theatralis libis sustinens, Pollux. A Θύω, & ὠρεῖν.
Θυωρὸς, οῦ, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui sacræ menæ ministrat, Hes. Ab eod.
Θυωρὸς, οῦ, ὁ ϰ᾽ ἡ, ut τράπεζα θυωρὶς, mensa, quæ sacris usibus dicatur.
Θῶ, a. 2. conj. act. verbi τίθημι.
Θ Ω Η, ῆς, ἡ, mulcta, damnum injunctum.
Θωκάω, ῶ, sedeo. Θωκεῖν ἐν Ὀρόνῃ, Herod. A
Θῶκος, ου, ὁ, sedile, solium; (2) consessus. A Θάω.
Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas. Noveu viri Hebr. *Geminus*.
Θῶμεν, *p. juerimus*, 1. pl. a. 2. verbi τίθημι.
Θώμιγξ, γγος, ὁ, funis, restis, ligaculum e cannabi; (2) nervus, vinculum.
Θ Ω Μ Ι Ζ Ω, vel Θωμίσω, f. ξω, vincio seu ligo; (2) fodico, pungo, flagris cædo; Θωμιχθεὶς, aor. 1. pass. verberatus, flagellis cæsus.
Θ Ω Μ Ο Σ, ου, ὁ, acervus frumenti, lignorum. Æsch. Agam. 303.
Θωπεία, ας, ἡ, adsentatio, adulatio; (2) blanditiæ. A Θωπεύω.
Θώπευμα, ατος, τὸ, blandimentum. Ab eod.
Θωπευματικὸς, ἡ, όν, adsentatorius, blandus.
Θωπευμάτιον, ου, τὸ, adsentiuncula. Dim.
Θωπευτικῶς, *Adv.* adsentatorie.
Θωπεύω, f. εύσω, adulor, adsentor, blandior. Ἀνεὶς γὰρ ἂν με τῇδε Θωπεῦσαι σοφ᾽ ἂν; Eur. Med. 368. A Θώψ. Unde
Θωπευτὴς, ἡ, όν, adsentatorius, adulatorius.
Θωπευτικῶς, adsentatorum more, adulatorie.
Θ Ω Π Τ Ω, adsentor; (2) colo; (3) cavillor, irrideo.
Θωρακίζω, f. ίσω, thorace munio, lorico; (2) armo. Ἐθωράκισαι ὃ αὐτὸς ϰ᾽ ἵππος, Xen. A Θώραξ.
Θωράκιον, ου, τὸ, loricula, lorica; (2) propugnaculum; (3) pars navis nautici. Dim. a Θώραξ.
Θωρακισμὸς, οῦ, ὁ, loricatio. A Θωρακίζω.
Θωρακίτης, ου, ὁ, miles thoracatus, miles lorica munitus. A Θώραξ.
Θωρακομάχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui thorace indutus pugnat. Ex μάχομαι.
Θωρακοποιὸς, οῦ, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui thoraces conficit, loricarius. Ex ποιέω.
Θωρακοφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui thoracem gestat. Ex φέρω.
Θ Ω Ρ Α Ξ, ακος, ὁ, thorax, pectus; (2) lorica; (3) murus; (4) poculi genus.
Θωρηκοφόρος, gen. f. *Ion.* pro Θωρακοφόρος.
Θωρηκὸς, ἡ, όν, thoracatus, loricatus; (2) armatus. A Θώραξ.
Θώρηξις, ως, ἡ ϰ᾽ ἡ, loricatio; (2) potatio vini. Ab eod.
Θωρήσσετο, *Ion.* pro ἐθωρήσσετο, a
Θωρήσσω, f. ξω, thorace munio, lorico; (2) armo; (3) poto, Θωρηχθέωσα, armari, a. 1. pass. Θωρηχθεὶς, part armatus, inebriatus, ebrius. Μυρμιδόνας δ᾽ ἂρ᾽ ἐποιχόμβρου Θώρηξεν Ἀχιλλεὺς. Il. 16, 155. Ἐγὼ δ᾽ ἐγὼν αὐτὸς Θωρήξομαι, armabor adversus, ib. 7, 101. A Θώραξ.

Θαυβόλος, a. ὁ, part. paſſ.
Θώς, Θωός, ὁ ἡ ὁ, animal lupo ſimile, lupus cervarius, Gl. antiq. *A Θέω, vel Θώσσω.*
Θάτερον, *alterum, Dor.* pro τὸ ἕτερον.
Θαθλητήρ, ῆρος, ὁ, latrator. *A Θαθάσσω.*
Θαῦμα, ατος, τὸ, miraculum, res miranda, *Ion.* pro Θῶυμα.
Θωμάζω, admiror. *Ion.* pro Θωυμάζω.
Θ Ω Τ Σ Ω, f. ξω, clamo, vociferor; (2) clamore incito, adhortor; (3) impetuoſe feror. Ἦ ἐν ὑκύπτῃ Αἴαντος, αἶαν τλώῃ Θωυσσ' βοὴ; Soph. Aj. 335. Παναίλιθρον κηλίδα Θαύξαι χθονί, imprecatus, Lyc. 165.
Θωυκτὴς, *Ion.* pro Θωυμαστὴς.
Θώψ, Θωπὸς, ὁ, adſentator, adulator, palpo, blandus, adſentatorius, adulatorius. *A Θάπτω.*

I.

I, Eſt nona litera Græcorum, quæ ἰῶτα dicitur, ſemperque vocalis eſt, & nunquam conſonans; (2) nomen habet ab Hebræorum Jod; (3) in numeris valet *decem*, & cum lineola interne addita (,) *decem millia*; (4) Mat. 5, 18. idem eſt ac minimum quid, velut apex, punctum, vel ſimile.
Ια, *Ion.* ἰα, vox.
Ἰα, una.
Ἰάειρος, ου, ὁ, Jairus. Nomen viri Hebr. *Illuminabit.*
Ἰάζω, Iones imitor, Ionum lingua utor. Ab Ἴαν.
Ἰαθῆν, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἰάομαι.
Ἰαθήσεται, *ſanabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.
Ἰάθητε, *ſanati fuſtis*, 2. pl. a. 1. ind. paſſ.
Ἰαίως, *Adv.* dolenter.
Ι Α Ί Ν Ω, calefacio, tepefacio; (2) liquefacio, diſſolvo, emollio; (3) perfundo lætitia, exhilaro, ἰάνατε, a. 1. calefacite, ἰάνθη, a. 1. paſſ. exhilaratus eſt. Οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμῶσαι ἰαίνῃ, Odyſſ. 15, 378. Θυμὸς ἰαίνεται ἐν φρεσὶν ἡμετέρῃσι, ibid. 6, 156.
Ἰακὸς, ὴ, όν, Ionicus. Ab Ἴαν.
Ἰακχαγωγὸς, οῦ, ὁ, quaſi myſtagogus, miniſter in orgiis, ſc. qui Bacchi imaginem in orgiis portat. Ab ἴακχος, & ἀγωγός.
Ἰακχάζω, clamo, vociferor bacchantium more. Ab ἴακχος.
Ἰακχεῖος, α, ον, Bachicus. Ab
Ἴακχος, ου, ὁ, Iacchus, Bacchus; (2) Hymnus in Bacchum.
Ἰακὼβ, ὁ, Jacob. Nomen viri Hebr. ἄγλαστον. *Planitiem tenens.*
Ἰαλεμίζω, fleo, lugeo, Heſ. Ab
Ι Α Λ Ε Μ Ο Σ, ου, ὁ, Ialemus, Calliopes filius, puer ineptus & frigidus; (2) qui defunctos luget; (3) carmen lugubre & lamentabile; (4) *Adj.* miſer, flebilis, nullius pretii, contemnendus. Hinc
Ἰαλεμώδης, ίος, ὁ ἡ ὁ, frigidus & ineptus, Suid.
Ἴαλλον, imperf. ind. act. verbi ἰάλλω.
Ἰαλλὸς, ου, ὁ, deriſor, cavillator; (2) ſcomma, dicterium, Suid. Ab ἰάλλω.
Ἰ Α Ά Λ Ω, f. αλῶ, mitto, emitto, jacio. Ἰαλλεν οἰστὸν κατὰ θυμὸν, Il. 8, 300. χεῖρας ἐπ' ὀιστῷ ἴσιμα, ibid. 9, 91. ἀτιμοσύνην τινὰ, afficere, Odyſſ. 13, 142. Μετακίνησας γὰρ ἰάλλων, volitans, Heſiod. Theog. 269.
Ἴαμα, ατος, τὸ, ſanatio; (2) remedium. Ab ἰάομαι.
Ἰαμβαλύειν, Iambis tibiam adhibere, Heſ. Ex Ἴαμβος, & ἀυλὸς.
Ἰαμβεῖον, ου, τὸ, carmen iambicum.
Ἰαμβεῖος, ου, ὁ ἡ ὁ, iambeus, iambicus.
Ἰαμβολόχος, ου, ὁ ἡ ὁ, convitiator, maledicus, Heſ. Ab Ἴαμβος.
Ἰαμβίζω, ex Epigr. pro ἰαμβίζω.
Ἰαμβίζω, Iambis inſector; (2) maledico.
Ἰαμβικὸς, ὴ, όν, iambicus, Iambis conſtans.
Ἰαμβίστης, ου, ὁ, conviciator, proprie, qui alios Iambis proſcindit. Ab ἰαμβίζω.

Ἴ Α Μ Β Ο Σ, ου, ὁ, Iambus, pes metricus, ſyllaba brevi & longa conſtans; (2) carmen ſatyricum, mordax, quod Iambico carminis genere fere conſcribi ſolebat.
Ἰαμβιστὴς, οῦ, idem quod ἰαμβιστής.
Ἴαμβρης, ου, ὁ, Jambres. Nomen viri Hebr. *Rebellans.*
Ἰαμβύκη, ης, ἡ, organa, ſive inſtrumenta muſica, triangula, quibus carmina Iambica cantabantur. Heſ. Suid. Ab Ἴαμβος.
Ἰαμβυνὶ, αι, loca herboſa & irrigua, prata, vireta, Heſ. Ab ἰαμβὴ, idem.
Ἴαμνοι, οι, ap. Nic. idem.
Ἰάνθιλλω, *floruit*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἰάλλω.
Ἰάνθινος, ίνη, ινον, violaceus. Ab ἰανθὸς.
Ἰανθὸς, ὴ, ὁ, flos colore purpureo, ſeu violacco, Heſ. Ab ἴον.
Ἰανὴ, Janna. Nomen viri Hebr. ἀκλεὴς. *Adfictio ſuperborum.*
Ἰαννῆς, οῦ, ὁ, Jannes. Nomen viri Hebr. *Reſponſans.*
Ἰ Α Ό Μ Α Ι, ῶμαί, medeor, ſano, curo, f. ἰάσομαι, *Ion.* ἰήσομαι, a. 1. ἰησάμην vel ἰησάμὴν, a. 1. paſſ. ἰάθην, ſanatus ſum. Ἰάσασθ' ἤδη ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετυχίαν, Ariſt. Veſp. 649. Ἰασόμενος αὐτὸν ἀπὸ φρενώσεως, Æſchin.
Ἴαονες, Iones, Athenienſes, Græci.
Ἰ Α Π Τ Ω, f. ἰαψω, mitto, jacio; (2) noceo; (3) jungo; (4) concitus infector. Ἰάπτειν ὀρχήματα αὐτεδαῆ, Soph. Ai. 710. Καί τις σικρὸν παρόψεται δίσποτον ἔρει, λόγοις ἰάπτων, ib. 501.
Ἰ Α Π Υ Ξ, υγος, ὁ, Japyx, Apulus, ventus ex Apulia flans verſus Romam.
Ἰὰς, άδος, ἡ, Ionica. Ab Ἴαν.
Ἰάσασθε, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι.
Ἴάσατο, *ſanavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med.
Ἰάσθαι, *mederi*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἰάεσθαι.
Ἴασι, 3. pl. præſ. *Ion.* pro εἰσὶ, ab εἰμὶ.
Ἰᾶσι, *mittunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* ex *Ion.* ἰέασι, pro ἰέσι, ab ἵημι.
Ἰάσιμος, ου, ὁ ἡ, ſanabilis.
Ἰάσις, εως, ἡ, ſanatio. Ab ἰάομαι.
Ἰ Α Σ Ί Ω Ν Η, ης, ἡ, Jaſione, olus ſilveſtre.
Ἴασμι, ης, ἡ, Jaſme, & ἴασμινον μύρον, unguentum quoddam. Ab ἴον, viola, quod ex violis albis conficeretur.
Ἰάσμινον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ἰασπίζειν, jaſpidem imitari, jaſpidis colore eſſe, Dioſcor. Ab
Ἰ Α Σ Π Ι Σ, ιδος, ἡ, Jaſpis, gemma.
Ἰασὶ, *Adv. Ion.* v. Ἴαν.
Ἰασὼ ὠος, *contr.* οῦς, ἡ, Jaſo, Dea ſanationis. Ab ἰάομαι.
Ἴασων, ονος, ὁ, Jaſon. Nomen viri.
Ἰατέον, ſanandum eſt. Ab eod.
Ἰατὸς, ὴ, όν, ſanandus. Ab eod.
Ἰατὴρ, ῆρος, ὁ, medicus. Ab eod.
Ἰατρὴν, medicina, ars medica, Heſ. A ſeq.
Ἰατρικὸς, ὴ, όν, idem. Ab eod.
Ἰατρικὸς, ὴ, όν, idem. Ab eod.
Ἰατραλείπτης, ου, ὁ, medicus unguentis & perfrictionibus corporis morbos ſanans, medicus unguentarius. Ab ἀλείφω.
Ἰατραλειπτικὴ, ῆς, ἡ, ſ. ſ. τέχνη, ars unguentis curandi. A præc.
Ἰατρεία, ἡ, curatio, medela. Ab ἰατρὸς.
Ἰατρεῖον, ου, τὸ, medici vel chirurgi officina; (2) præmium medici. Ab eod.
Ἰατρεύσις, εως, ἡ, mediatio, ſanatio. Ab
Ἰατρεύω, f. εύσω, medeor, curo, ſano; (2) medicinam profitetor. Σκαπτὸν πρὸ τοῦ ἀνέχειν ἰατρεύσειν, Nax. Ab ἰατρὸς.
Ἰατρία, ας, ἡ, mulier artis medicæ perita. Ab eod.
Ἰατρικὸς, ὴ, όν, ad medicos vel ad medicinam pertinens; (2) medicinæ peritus. Hinc ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, ſ. ſ. τέχνη, ars medica, medicina. Ab eod.
Ἰατρικῶς, *Adv.* medicorum more.
Ἰατρίνη, ης, ἡ, medica; (2) obſtetrix, in pandect. Ab ἰατρὸς.
Ἰατρολογέω, ῶ, f. ήσω, de medicina loquor ſeu diſſero. Ex ἰατρὸς, & λέγω, *dico.*

Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, medicus. Ab ἰάομαι.
Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, merces, quæ datur medico.
Ἰατρόμαντις, εως, ὁ, medicovates. Vox Comica.
Ἰατρονίκης, ου, ὁ, medicorum victor. A νικάω.
Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, medicus. Ab ἰάομαι.
Ἰατροσοφιστὴς, οῦ, ὁ, medicam artem doctus.
Ἰατροτέχνης, ου, ὁ, medicinæ artifex, qui medicinam profitetur. Ex ἰατρὸς, & τέχνη.
Ι Α Τ Τ Α Τ Α Ι͂, *Interjectio lamentantis*, heu!
Ἰαττατταῖξ, *Interjectio*, heu! heu! Ab eod.
Ι Α Τ, *Interjectio* indignantis; (2) lugentis.
Ἰαυθμὸς, οῦ, ὁ locus quietus, in quo quis commoratur; (2) ſtabulum, luſtrum; (3) cubile; (4) ſomnus. Ab ἰαύω.
Ἰαυκὴ, *Interject.* exclamantis, qua quis utitur advenante gaudio; (2) audientis vocantem & reſpondentis. Ab *id.*
Ἴαυον, imperf. ind. act. verbi
Ι Α Ύ Ω, commoror, tempus tero; (2) dormio, pernocto; ἰαύσκω eſt imperfectum, *Ion.* ab ἴαυον, ἴαυες, non ab ἰαύσαμι. Ἰαύσῃ ἀμαιμάκετον πόντον, Lyc. 430. Ζηνὸς γὰρ οὐ μεγάλοιο ἐν ἀγκοίνῃσι ἰαύσεις, Il. 14, 213.
Ἰαφέτης, ου, ὁ, ſagittarius. Ab ἰάπτω.
Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἰάπτω.
Ἰαχέτοι, dat. pl. *Ion.* pro ἰαχαῖς, ab ἰαχὴ.
Ἰάχει, 3. ſing. impert. ind. act. v. ἰάχω.
Ἰαχέω, ῶ, f. ήσω, clamo, vociferor; (2) cum clamore ſeu vociferatione loquor. Οὐδὲ μάτην ἰάχουσι, Epigr. Ab ἴάχω.
Ἰαχὴ, ῆς, ἡ, vociferatio, clamor. Ab eod.
Ἰάχημα, ατος, τὸ, vociferatio. Ab ἰαχέω.
Ἰαχὸς, ὁ, idem.
Ἴαχον, 1. ſing. imperf. verbi ἰάχω.
Ἰαχητὶ, *reſonans*, perf. part. act. f. g.
Ι Α Ί Χ Ω, vociferor, clamo. Ἰαχὲ Σάλπιγξ Il. 18, 219. Ἀχιλλεὺς, ib. 228.
Ἰαχὼν, perf. part. act.
Ἴαων, ὁ, Ἴωνες, Iones.
Ἰαονίζω, Ionice loquor.
Ἰαονιστὶ, Ionice.
Ι Β Η Ρ, ηρος, ὁ, Iberus, *gentile.*
Ἰβηρία, ας, ἡ, Iberia. Nomen regionis geminæ, orientalis alterius, alterius occidentalis, quæ & Hiſpania dicitur.
Ἰβηρικὸς, ὴ, όν, Hiſpanicus. Ab Ἰβηρία.
Ἰβηρικῶς, *adv.* more Hiſpanico.
Ι Β Η Ρ Ι Σ, ιδος, ἡ, Iberis, herba.
Ι Β Ι Σ, ιδος, ἡ, Ibis, avis Ægyptia ſerpentes devorans.
Ι Β Ι Σ Κ Ο Σ, ου, ὁ, hiniſcus, ſpecies malvæ ſilveſtris.
Ἴβυξ, υκος, ὁ, Ibyx, avis clamoſæ genus.
Ἰγδὼ, οῦς, ἡ, mortarium, pila; (2) genus ſaltationis. Hinc
Ἰγδίζω, agito piſtillum; (2) torqueo, flecto.
Ἰγδίον, ου, τὸ, mortariolum, Dim. Ab eod.
Ἰγδὶς, idem quod ἰγδὼ.
Ἰγδισμα, ατος, τὸ, genus ſaltationis in qua lumbi agitantur, ut pistillum.
Ἰγδωκόπαιν, ου, idem quod ἰγδὼ. A κόπτω.
Ἴγμα, ατος, perf. ind. paſſ. &
Ἰγμένος, part. ab ἰνίεμαι.
Ἰγνὼ, ας, ἡ, pollicaris genu pars, poplex. A γόνυ.
Ἰγνὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἴδε, εἶδε, 2. ſing. a. 2. ind. v. εἶδον, εἶδα, vel ἰδέω, 2. ſing. a. 2. imper.
Ἴδη, ης, ἡ, Ida, mons Phrygiæ, *item* Cretæ, ceu quivis locus editus & ſylveſtris, v. ἴδυια.
Ἰδαία, ας, ἡ, Idæa, herba, quæ & Iaſius Alexandrina dicitur. Ab Ἴδη.
Ἰδαῖος, αία, αῖον, Idæus. Ab eod.
Ἰδαλὴ φαλὸς, ὴ, ὸν, ἡ, ὁ, aſſiduus, ſudorifer; (2) ſpeciosus, formoſus. Ab ἰδὼς, *ſudor*, vel ἴδια, *ſpecies.*
Ἰδὲ, *Lmac*, pro ἰδὲ, &, atque.
Ἰδέα, ας, ἡ, idea, ſpecies; (2) genus & forma; (3) pulchritudo; (4) modus & ratio rei; (5) redundat etiam, ἰδέα πραγμάτων. Ab ἰδεῖν.
Ἰδέειν, *videre*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἰδεῖν.
Ἰδέῃ, dat. ſing. *contr.* pro ἰδέῃ, ab ἰδὼς.
Ἰδέσθαι, *videre*, a. 2. inf. act. verbi εἶδον.
Ἰδέσθω, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἰδέσθαι.
Ἴδια, a. idem, ſed *Doricæ* formatus.

Ἰδίδῃ, *eidiſſe*, a. 2. inf. med. verbi ejuſd.
Ἴδηκε 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἴδε.
Ἴδετε, 2. pl. a. 2. imper. act.
Ἴδυ, ὑ, *Ion.* ap. *Herod.* ſilva, materia.
Ἴδῃ, 3. ſing. a. 2. conj.
Ἴδηαι, 2. ſing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro ἴδῃ.
Ἴδῃς, *videris*, 2. ſing. a. 2. conj. act.
Ἴδησῐ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἴδῃσω, ab εἶδω.
Ἴδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. conj. act.
Ἰδία, privatim; (2) ſeorſum, ſeparatim; (3) clam. *Dat. adverbialiter* ab ἴδιος.
Ἰδιαζόντως, peculiariter, ſingulariter. Ab
Ἰδιάζω, f. άσω, ſeorſim ſum ab aliis, in ſeceſſu dego; (2) proprium mihi facio, mihi vendico; *ἰδιάζων*, proprius, ſingularis, peculiaris. Κελεύῃ τῷ Μακρίνῳ χοησάντι καὶ ἰδιάσαντι, ἐντυχεῖν τοῖς γράμμασι, Herodian. Ab ἴδιος.
Ἰδιαίτατα, *Adv.* maxime peculiariter, ſeorſum ac proprie. Ab
Ἰδιαίτατος, ατη, αιτάτον, maxime peculiaris vel proprius. Ab ἴδιος.
Ἰδιαίτερον, *Adv.* peculiarius; (2) ſecretius, magis ſeorſum. Ab eod.
Ἰδιαστὴς, οῦ, ὁ, vitam agens privatam. Ab ἰδιάζω.
Ἰδίᾳ dat. ſing. *Ion.* pro ἰδίᾳ, ab ἴδιος.
Ἰδικὸς, ὴ, όν, ſpecialis, peculiaris. Ab ἴδιος, vel εἶδος, *ſpecies*.
Ἰδικῶς, *Adv.* ſeorſum, ſpeciatim.
Ἰδιοβουλία, meo conſilio utor, mei conſilii & arbitrii ſum. A βουλόω.
Ἰδιοβουλίως, idem. A βουλή.
Ἰδιογενὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, proprium & privatum genus habens, ſui generis. A γένος.
Ἰδιόγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὴ, propriam & peculiarem linguam habens.
Ἰδιογνωμοσύνη, ης, f. ήσω, propriam ac peculiarem ſententiam habeo, vivo meo arbitratu. Ab
Ἰδιογνώμων, ονος, ὁ ἡ ὴ, qui propriam & peculiarem ſententiam habet, qui ex ſuo arbitrio privato ſtatuit, qui ſuæ ſententiæ eſt. A γνώμη.
Ἰδιογονία, ἡ, generatio prolis e ſui generis animali. Vox Platon. A γίγνομαι.
Ἰδιόγραφον, ου, τὸ, ſcriptum manu propria exaratum. A γράφω.
Ἰδιοθηρευτικὸς, ὴ, όν, ſibi venans, ſui quæſtus cauſa venans. A θηρεύω.
Ἰδιοθηρία, ἡ, venatio, cujus quæſtus ad nec reſert.
Ἰδιόκλητος, ος, ὁ ἡ ὴ, peculiaris, Ph. A κλήομαι.
Ἰδιολογέομαι, ſeparatim loquor. A λέγω.
Ἰδιολογία, ας, ἡ, propria & peculiaris loquendi forma. A λόγος.
Ἰδιομόρφος, ος, ὁ ἡ ὴ, qui propriæ & peculiaris formæ eſt. A μορφὴ.
Ἴδιον, ου, τὸ, peculium, Pu.
Ἰδιοξενία, ας, ἡ, neceſſitudo hoſpitalis cum aliquo privata, privatum hoſpitium. Ab
Ἰδιόξενος, ος, ὁ ἡ ὴ, cui privatum eſt hoſpitium cum aliquo, privatus hoſpes.
Ἰδιόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, mihi vendico; (2) mihi conciſio. Ab ἴδιος.
Ἰδιοπάθεια, ας, ἡ, propria & peculiaris adfectio. Ab
Ἰδιοπαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὴ, aliquem peculiarem adfectionem habens. A πάθος.
Ἰδιοποιέω, ῶμαι, proprium mihi reddo, ſtabilem & firmam poſſeſſionem do.
Ἰδιοποιέομαι, ῶμαι, proprium mihi facio, uſurpo, vendico mihi; (2) conciſio mihi.
Ἰδιοποίημα, ατος, τὸ, uſurpatio, Ph.
Ἰδιοποίησις, ἡ, vindicatio; (2) apud Script. Eccleſ. dicitur de naturis Chriſti alterius naturæ prædicata aſſumentibus, *item* de aſſumtione humanæ naturæ, *Ern.*
Ἰδιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, mea negotia curo, non aliena. A πρᾶγος.
Ἰδιοπραγία, ας, ἡ, cura negotiorum ſuorum; (2) privata commoditas
Ἰδιοπραγμοσύνη, v. ἰδιοπραγία.
Ἰδιοπράγμων, ονος, ὁ ἡ ὼ, ſua tantum curans, ſuas res agens; (2) vitam privatam agens. A πρᾶγμα.
Ἰδιοπραξία, ας, ἡ, privata commoditas. A πρᾶξις.
ΙΔΙΟΣ, ία, ιον, peculiaris, ſui generis; (2) ſuus; (3) privatus; (4) de morte, ſpontanea, non per vim ab aliis illata; (5) τὰ ἴδια, domicilium, ſedes.
Ἰδιοστόλος, νεὼς, navis, quam quis ſibi ſuis ſumptibus inſtruxit. Ex ἴδιος, & στέλλω.
Ἰδιοσυγκρισία, ας, ἡ, propria & peculiaris quædam concretio & conſtitutio, peculiare temperamentum. A Σύγκρισις.
Ἰδιοσύστατος, ος, ὁ ἡ ὴ, qui habet propriam hypoſtaſim, per ſe conſiſtens. A Συνίσταμαι.
Ἰδιουσιάτας, *Adv.* ex propria ſubſtantia.
Ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas Ab ἴδιος.
Ἰδιότροπος, ὁ ἡ ὴ, proprius cuidam, peculiaris, moribus alicujus vel hominis vel populi receptus, ut τροφὴ ἰδ. de cibis Judæorum, ap *Joſ.*
Ἰδιοτρόπως, *Adv.* modo proprio & peculiari; (2) peculiariter & privatim.
Ἰδιότροφος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui ſeorſum alitur & paſcitur, qui peculiaribus & propriis nutrimentis utitur. A τρέφω.
Ἰδιόχειρον, ου, τὸ, propria manu ſcriptum, factumve. A χεὶρ.
Ἰδιοχείρως, manu propria. A præc.
Ἴδισις, εως, ἡ, ſudatio; (2) ſudor. Ab ἰδίω.
Ἰδίσω, vindico mihi, adſciſco. Ab ἴδιος.
Ἰδίω, f. ίσω, ſudo. Ὥσε ἤδη τινὲς ἰδίσαι αἱματώδη ἱδρῶτα, Ariſtot. Ab ἴδος.
Ἰδίωμα, ατος, τὸ, proprietas; (2) idioma, proprietas linguæ. Ab ἴδιος.
Ἰδιωματικὸς, ὴ, όν, peculiaris. Ab ἰδίωμα.
Ἰδίως, *Adv.* proprie. Ab ἴδιος.
Ἰδίωσις, εως, ἡ, vindicia. Ab ἰδίω.
Ἰδιωτεία, ας, ἡ, vita privata. Ab ἰδιωτεύω.
Ἰδιωτεύω, f. εύσω, privatam vitam ago. Τὰ τῶ κράγματος τ' ἀριστῆς εἰδέναι δεῖ ἰδιωτεύειν, Plut. Ab
Ἰδιώτης, ου, ὁ, idiota, privatus, vitam privatam agens; (2) laicus, apud ſcriptores eccleſiaſticos, ſive qui munere in eccleſia non fungitur; (3) unus e vulgo, plebeius; (4) rei alicujus imperitus; (5) domeſticus, inquilinus; (6) omnino tenuant tiones, vim hujus vocis admodum variam eſſe, eamque ex contextu loci ex antitheto intelligendum eſſe. Ab ἰδιόω.
Ἰδιωτίζω, ad vulgarem conſuetudinem accommodo.
Ἰδιωτικὸς, ὴ, όν, ad privatos ſeu vulgus pertinens; (2) privatus. Ab ἰδιώτης.
Ἰδιωτικῶς, *Adverb.* privatorum more, vulgi more; (2) ſermone vulgi.
Ἰδιῶτις, ίδος, ἡ, privata. Ab ἰδιώτης.
Ἰδιώτισμος, ου, ὁ, ſermonis forma e vulgo ſumpta, plebeia dicendi ratio. Ab ἰδιωτίζω.
Ἴδμεν, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *per Syn.* pro ἴσταμεν, ab ἵστημι, *ſto*.
Ἴδμεν, aor. 2. inf. act. *Dor.* & *per Syn.* pro εἰδέναι.
Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, ſcientia. Ab
Ἴδμων, ονος, ὁ, ſciens, peritus. Ab εἰδέναι.
ΙΔΝΟΩ, ῶ, f. ώσω, incurvo, inflecto, interpono, a. 1. paſſ. ἰδνώθη, incurvatus eſt, ſeſe retorſit. Ἰδνώθη ὑπὸ πεσσῶν, Il. 13, 618. ἰδνώθεις ὀπίσω, ib. 12, 205
Ἴδοντο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro ἴδοιντο, ab εἶδον.
Ἴδοιμι, *videam*, a. 2. opt. act.
Ἰδόντος, a. 2. part. f. g. *Dor.* pro ἰδόσης.
Ἰδόμην, *vidi*, a. 2. ind. med.
Ἴδον, *vidi*, a. 2. ind. act.
Ἰδόντες, nom. pl. a. 2. part. act.
Ἴδοντο, *viderunt*, 3. pl. a. 2. ind. med.
Ἴδοσαν, 3. pl. a. 2 ind. act. *Boeot.* pro εἶδον.
ΙΔΟΣ, ους, τὸ, ſudor.
Ἰδού, *ecce*, en, eccè. Ab ἰδεῖν.
Ἰδουμία, ας, ἡ, Idumæa. Nomen regionis. Hebr. *Ruſa.*
Ἴδυσα, a. 2. part. v. εἶδον.
Ἰδρεία, ας, ἡ, peritia. Ab ἵστημι.
Ἰδρείη, ας, ἡ, idem & ab eod.
Ἰδρείης, gen. ſing. *Ion.* pro ἰδρείας.
Ἰδρεις, εως, ὁ ἡ ὶ, peritus, ſciens; providus. Ab eod.
Ἰδρίτης, ου, ἡ, idem.
Ἰδρόω, ῶ, f. ώσω, ſudo. Οὔτε αὐτὸς πώποτε ἱδρῶσαι δεῖπνον αἱρεῖτο, Xen. Ab ἱδρώς.
Ἰδρυθῆναι, f. ἰδρυθήσω, aor. 1. paſſ. ab ἱδρύω.
Ἴδρυμα, ατος, τὸ, opus conſtructum; (2) firmamentum, fundamentum, ſtabilimentum; (3) delubrum, locus, in quo Deorum ſimulacra collocantur, fanum; (4) ſedes. Ab ἱδρύω.
Ἵδρυμι, idem quod ἱδρύω.
Ἰδρυθείς, a. part. paſſ. verbi ἱδρύω.
Ἱδρύνω, idem quod ἱδρύω.
Ἴδρυσις, εως, ἡ, collocatio, fundatio; (2) ſedes. Ab ἱδρύω.
Ἵδρυσα, f. 1. indic. act. verbi ἱδρύω.
Ἱδρύτεον, ſedendum, collocandum. Ab ἱδρύω.
Ἱδρυτὸς, ὴ, όν, fundatus, firmatus, ſtabilitus. Ab
Ἱδρύω, f. ύσω, ſedere facio, ſtatuo, colloco; & in *Paſſ.* ſtatuor, collocor, ſedeo, inſideo; ἱδρυμένος, perf. paſſ. collocatus; ἱδρύθη, a. 1. paſſ. collocatus eſt. Καὶ, σὺ κλύοις μὲν, τέκνον, ἱδρύσῃ χθονός; commorari, Soph. Trach. 68. Ἀναφελὴς ἰσθμὸς κατ' οἶκον ἵδρυ' γυνή, Eur. Hip. 643.
Ἱδρᾶ, dat. vel acc. ſing. *per aſyn.* pro ἱδρῶτα vel ἱδρῶτα, ab ἱδρώς.
Ἱδρᾶα, vel ἱδρᾶα, ων, τὰ, morbi ex ſudore puſtulis ulceribuſve ſe exſerentes, puſtulæ ipſæ.
Ἱδρώδης, ες, cum ſudore conjunctus.
Ἱδρώς, ῶτος, ὁ, ſudor. Ab ἰδῶ.
Ἱδρωσις, εως, ἡ, ſudatio, ſudoris evocatio.
Ἱδρωτήριον, ου, τὸ, ſudatorium. Ab ἱδρόω.
Ἱδρωτικὸς, ὴ, όν, ſudare ſolitus, crebro ſudans, ſudatorius. Ab eod.
Ἱδρωτικῶς, *Adv.* propenſe ad ſudorem.
Ἱδρωτίον, τὸ, ſudor. Ab ἱδρώς.
Ἱδρωτοποιέω, ſudorem elicio, & in *Paſſ.* ſudo.
Ἱδρωτοποιία, ας, ἡ, ſudoris evocatio, ſudatio. Ab
Ἱδρωτοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, ſudorem eliciens. Ex ἱδρώς, & ποιέω.
Ἰδῶ, ſudo. Ab ἱδρόω, quod idem notat.
Ἰδυῖα, part. perf. med. pro εἰδυῖα, ab εἶδω.
Ἴδωμαι, *videbor*, a. 2. conj. med.
Ἴδων, *intuens*, aor. 2. part. act.
Ἴδωσιν, *viderint*, 3. pl. a. 2. conj. act.
Ἴε, 2. ὶ g. a. 2. imper. act. ab εἶμι.
Ἰεζάβηλ, Jezabel. Nomen mulieris ἀλλότριον, Hebr. *in nyula bab tans.*
Ἰεθὶ, 2. ſ. præſ. imper. act. v ἵημι.
Ἰέ, *mittebat*, 3. ſing. imperf. ind. act.
Ἰεῖμι, præſ. opt. act.
Ἴεις, 2. ſing. imperf. ind. act.
Ἰείς, *mittens*, præſ. part. act.
Ἰεῖσα, nom. pl. præſ. act. f. g.
Ἰεῖσι, 3. pl præſ. ind. act.
Ἰεμαι, eo cum impetu. Ἰέμενος ποταμοῖο ῥόοιο, Odyſſ. 10, 529. Ἀγυιὰς, ib 17, 5. Ἰέμενος νεφέων, Odyſſ. 15, 69. φιλέειν, ib. 201. ὀλὴ οἰκίαν, Luc. πρὸς τὴν πόλιν, Plut.
Ἰέμην, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἰέναι, ab ἴημι.
Ἰέμην, pr. inf. act. *Ion.* pro ἰέναι, ab εἶμι.
Ἰέμεναι, *mittere*, pr. inf. act. *Dor.* pro ἰέναι, ab ἵημι.
Ἴεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Boeot.* pro ἴεσαν, ἴσαν.
Ἰέναι, præſ. infin. act.
Ἰέναι, *ire*, præſ. inf. act. verbi εἶμι.
Ἰεὶς, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ἵημι.
Ἰέντες, nom. plur. part. præſ. act.
Ἱερὰ, ῶν, τὰ, ſacra, exta.
Ἱερὰ, ᾶς, ἡ, medicamenti quædam compoſitio; (2) ſerpentis nomen. Ab ἱερὸς.
Ἱεραγέλλω, ſacra celebritates annuncio.
Ἱεράκιον, ου, τὸ, hieracium, genus herbæ. Ab ἱέραξ. quoniam ejus ſucco oculorum hebetudini mederi credebantur accipitres. *Angl.* Hawkweed.
Ἱεράκιος, ου, ὁ, parvus accipiter, Dim. ab eodem.

Ἱεράπτης.

'Ιδαιτης, ου, ὁ, lapis quidam. Ab eod.
'Ιδαιοσοοι, ων, οἱ, sacri vates, σοφοὶ ἱερεῖς. Hes. Ex ἱερὸς, & ἀοιδὸς.
'ΙΕΡΑΣ, αντος, ὁ, accipiter.
'Ιρασιδης, ὁ, sacer cantor, poëta. Hes.
'Ιρασσομαι, ᾶμαι, ἱρασόμαι, sacerdos sum; ἱερασαμένη, femina sacerdos; ἱερασάμενος, ao. 1. sacerdos factus sum. 'Ιρᾶσθ' ὑπὸ Διὸς, Paus. τῷ 'Απόλλωνι, id. Ab ἱερὸς.
'Ιραρχέω, ω, f. ήσω, sacris præsum, sacro imperio & magistratu fungor. Ab
'Ιεράρχης, ου, ὁ, qui sacris præest; (2) pontifex, qui sacris ordinibus præest. Ex ἱερὸς, & ἀρχὴ, principatus. Hinc
'Ιραρχία, ας, ἡ, sacrum imperium, imperium in rebus sacris.
'Ιραρχικὸς, ὴ, ὸν, pontificius, ad eum pertinens, qui sacris præest, vel etiam ad infulas ipsam. Ab eod.
'Ιραρχικῶς, Adverb. more eorum qui sacris præsunt.
'Ιρᾶται, 3. sing. præs. indic. med. contract. pro ἱράεται, a verbo ἱράομαι.
'Ιρατεια, ας, ἡ, sacerdotium. Ab ἱερατεύω.
'Ιρατεῖον, ου, τὸ, sacrarium. Ab eod.
'Ιρότομα, ατος, τὸ, sacerdotium. Ab eod.
'Ιρατεύω, & ἱρατεύομαι, sacerdotio fungor, sum sacerdos. Τῷ Διὶ, ᾧ ἱράτευσε, Herodian. Ab ἱερὸς.
'Ιρατικὸς, ὴ, ὸν, sacerdotalis; (2) sacris usibus destinatus. Ab ἱεράομαι.
'Ιρᾶων, g. n. pl. Dor. pro ἱερῶν, ab ἱερὸς.
'Ιρεία, ας, ἡ, sacerdos, femina. Ab eod.
'Ιρεῖον, ου, τὸ, victima, hostia; (2) actus sacrificandi. 'Ιρεῖα, quæcunque ad comedendum jugulantur animalia, Casaub. ad Athen. 1, 11. Ab eod.
'Ιρεύς, ῆος, ὁ, sacerdos. Ex Platone.
'Ιερεμίας, ου, ὁ, Hieremias. Nomen Hebr. viri. Exulis Dei.
'Ιερεύς, έως, ὁ, sacerdos. Ab ἱερεύω.
'Ιερεύω, f. εύσω, sacrificio; (2) dico, consecro. Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἄνακτι αὐδρῶν Ἀγαμέμνονι Ἠϊόνα, Il. 2, 402. δυοκαιδεκα μηλα, Odyss. 8, 59. Ab ἱερὸς.
'Ιερη. ης, ἡ, sacerdos, antistita, Plut.
'Ιερηιον, Hom. Il. 22, 169. Ion. τὸ ἱερεῖον.
'Ιερῆς, pro. sing. Ion. pro ἱερᾶς, ab ἱερὸς.
'Ιερὶς, ίδος, ἡ, sacerdos, femina. Ab eod.
'Ιερόβοτανη, ης ἡ, verbena.
'Ιερογλυπτικὸς, ὴ, ὸν, sacra sculpens, peritus sculpendi hieroglyphica. Ab γλύφω.
'Ιερογλύφικα, ων, τὰ, hieroglyphica, sacra monumenta apud Ægyptios, non literis sed variis figuris animalium, aliarumque rerum constantia. Ex iisd.
'Ιερογλύφος, ου, ὁ, idem qui ἱερογλύπτης.
'Ιεογλωσσος, ου, ὁ ἡ ἡ, sacram linguam habens. A γλῶσσα.
'Ιερογραμματεὺς, έως, ὁ, scriba rerum sacrarum, & mysticarum, sacer scriba.
'Ιερόγραφα, ων, τὰ, divinarum rerum imagines seu adumbrationes. A γράφω.
'Ιερογραφία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per signa quædam. Ex iisd.
'Ιερογραφέμενα, ων, τὰ, idem quod ἱερόγραφα.
'Ιερόδακρυς, Epith. thuris, quia in sacris adhibetur, & e fructice lacrimarum modo prorumpit.
'Ιεροδιδάσκαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sacra docet, sacrorum doctor, qui ad sacra initiat.
'Ιερόδοκος, ον, sacer, Epith. victimarum, aliorumque donorum, quæ diis dantur. At
'Ιεροδόκος, Epith. templi, &c. ut Θεοδόκος. A δέχομαι.
'Ιεροδούλος, ου, ὁ ἡ ἡ, sacris inserviens, æditus; (2) Deo sacratus.
'Ιεροθεσία, ας, sacros ritus instituo. Ab
'Ιεροθέτης, ου, ὁ, sacrorum rituum institutor. Ex ἱερὸς, & τίθημι.
'Ιεροθήκη, ης, ἡ, sacrarium, Ph.
Ἱεροθυτέω, sacrifico, sacris faciendis præsto sum.
'Ιεροθύτης, ου, ὁ, sacerdos; (2) summus sacerdos quibusdam locis, a quo annus nomen accepit, Ern.
Ἱερόθυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, sacrificatus, immolatus. Hinc τὰ ἱερόθυτα, ων, sacra victima, hostia. Ex ἱερὸς & θύω.
'Ιερὸις, sacris, dat. plur. Ion. pro ἱεροῖς.
'Ιερακτυπέω, sacri causa cremo, immolo, Pass. immolor. A κτύπος.
'Ιερακήρυξ, υκος, ὁ, sacer præco, qui in sacris aliquid edicit.
'Ιερακόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sacrorum curam gerit, ædituus. A κομέω, curo.
'Ιερολογία, ας, de sacris rebus loquor; (2) sacra verba pronuncio. A λόγος.
Ἱερολογία, ας, ἡ, sermo de rebus sacris.
'Ιερομανία, ἡ, orgia Bacchi; in quibus e Baccho furebant. A μαίνομαι.
'Ιερομηνιάω, ῶ, fut. ήσω, fungor munere ἱερομνήμονος. Ab
'Ιερομνήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, sacrarum rerum, seu sacrorum rituum memoriæ præfectus, sacrorum præsul; (2) sacer scriba, qui est a commentariis rerum sacrarum; (3) apud Græcos, sacerdos annuus, qui cum Pylagoris mittitur ad concilium Amphictyonum, superior Pylagoris; (4) idem qui ἱεροθύτης. (2) Ern.
'Ιερόμυρτος, ου, ἡ, myrtus acuta, myrtus silvestris.
'Ιερομύστης, ου, ὁ, qui sacris mysteriis initiat, qui sacros ritus tradit, sacrorum antistes.
'Ιερὸν, ου, τὸ, sacrum, sacrificium; (2) hostia, victima; (3) sacellum, fanum, templum, delubrum; (4) quicquid est ædificiorum ad ædem pertinentium, etti in iis sacra non fiunt, ut Hierololymis ἱερὸν, a quo distinguitur ναὸς, ædes, in qua sacra fiunt. Ab ἱερὸς.
'Ιερονίκης, ου, τὸ, victor in sacris Græcorum certaminibus. A νίκη.
'Ιερονόμος, ου, ὁ, sacræ disciplinæ magister & exactor. A νέμω.
'Ιερονυμβία, idem quod ἱερομβία.
'Ιερόπλαστα, ων, τὰ, rerum divinarum imagines seu adumbrationes. A πλάσσω.
'Ιεροπλασία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per quædam signa. Ex iisd.
'Ιεροπτεύω, ῶ, f. ύσω, sacra facio; (2) dico, consecro. Εἰστήρια ὥσπερ τ' βυλῆς ἱεροποιῆσαι, Dem.
'Ιεροποιία, ας, ἡ, sacrificatio, sacrificium. Ab
'Ιεροποιὸς, ὸν, ὁ, sacrificus, sacrificulus; (2) Athenis decem inspectores haruspicum, cum inspiciunt, ne fraus intercedat.
'Ιερόπολις, εως, ἡ, urbs sacra, sancta civitas.
'Ιεροπρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, sanctimoniam præ se ferens, sanctus, augustus. Hinc τὸ ἱεροπρεπὲς, ους, sanctimonia. A πρέπω.
'Ιεροπρεπῶς, Adv. ut decet sanctum, ut convenit rei sacræ, sacro quodam modo.
'Ιερόσκοπος, ὁ, haruspex. Ab ὀπτομαι.
'ΙΕΡΟΣ, α, όν, sacer, sacrosanctus, augustus.
'Ιεροσαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, tubicen in sacris; fictum, Ph.
'Ιεροσκοπία, haruspicis munere fungor.
'Ιεροσκοπικὸς, ὴ, ὸν, haruspicina. Ab
'Ιεροσκόπος, ου, ὁ, haruspex, extispex.
Ἱεροσόλυμα, ων, ἡ, vel ων, τὰ, vel 'Ιερουσαλὴμ, ἡ, ἄκλιτον, Hierosolyma. Nomen urbis Hebr. Hinc
'Ιεροσολυμίτης, ου, ὁ, Hierosolymitanus.
'Ιερόστεπτος, ον, velatus sacris insignibus. A στέφω.
'Ιεροσυλία, ῶ, f. ήσω, sacrilegium committo. Ὁ βασιλεὺς ὁμολογεῖ τὰ θεῖα, ἱεροσυλεῖς; Rom. 2, 22. Ab ἱερόσυλος. Hinc
'Ιεροσύλησις, ὴ, sacrilegium.
'Ιεροσυλία, ας, ἡ, sacrilegium. Ab eod.
'Ιερόσυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, sacrilegus. A συλάω.
'Ιεροτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui sacris initiat, sacerdos; (2) episcopus. A τελέω, initio.
'Ιεροτελεστία, ἡ, initiatio, consecratio, &c.
'Ιερότροχος, ον, sacer, Epith. carpenti. A τροχὸς.
'Ιερόσχημος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui sacra figura impressa est.
'Ιερουργέω, sacra celebro, operor sacris. Ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον, Rom. 15, 16.
'Ιερουργία, ας, ἡ, rei divinæ peractio, seu operatio, sacrificium. Ab
'Ιερουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, divina peragens, divinus operans, sacrificus, immolator. Ab ἔργω.
'Ιεροφαντέω, sacrorum antistes sum. Ab
'Ιεροφάντης, ου, ὁ, qui sacra & cærimonias docet, sacrorum antistes. A φαίνω. Hinc
'Ιεροφαντία, ας, ἡ, antistitis sacrorum dignitas; (2) sacrorum cærimonia.
'Ιεροφαντικὸς, ὴ, ὸν, sacerdotalis. Ab eod.
'Ιεροφαντικῶς, more sacerdotum.
Ἱεροφάντης, ου, antistita sacri.
'Ιεροφόρος, ὁ ἡ ἡ, qui sacra fert. A φέρω.
'Ιεροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi sacra custodiuntur, sacrarium. Ab
'Ιεροφύλαξ, ακος, ὁ, sacrorum custos, ædituus.
'Ιερόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, sacram vocem habens, f. in sacris canens, sonans. A φωνὴ.
'Ιεροψάλτης, ου, ὁ, qui sacra canit, psaltes in sacris. A ψάλτης.
'Ιερόψυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, divinum animum habens. A ψυχὴ.
'Ιερόω, ῶ, f. ώσω, sacro, dedico, initio, inauguro; ἱεῶσθαι, perf. pass. sacratum, sacrum esse. Partic. ἱερωμένος Διὸς, Deo sacratus, sacer. Ab ἱερὸς.
'Ιέρωμα, ατος, τὸ, quod consecratum est, sacrum. Ab ἱερόω.
Ἱερώνυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui sacrum est nomen. Ab ὄνομα.
'Ιερῶς, Adv. sancte. Ab ἱερὸς. Unde
'Ιεροσωσύνη, ης, ἡ, sacerdotium, pontificatus.
'Ισαν, 3. pl. imperf. ind. verbi εἰμὶ.
'Ίσθλω, 3. dual. præs. imper. pass. v. ἴσμαι.
'Ιστε, cupiebat, 3. sing. imperf. ind. med.
'ΙΕΤ', hui! (2) irridentis.
'Ιεφθὲς, ὁ, Jephtha. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον.
'Ίημι, jaculor, mitto, inmitto; thema inus. unde imperf. 3. sing. in usu, ἵει, mittebat, jaciebat, apud Poët. Τῶσιν δ' ἵεμεν ἶρον ἰῆ ἐκάεργος Ἀπόλλων, Il. 1, 479. ὅπα μεγάλῳ ἐν στήθεσι, ib. 3, 221. ἕνα εἶποιεν, ib. 4, 397. γενεμύοισιν κακότητα βαρεῖαν, ib. 10, 71. ἐς τεῖχος ῥόον, ib. 12, 25, οἰστὸν, 13, 650. Ab ἰὼ.
'Ίζάνω, sedere facio; (2) sedeo, fido, pessum eo, f. ἱζήσω, a. 1. ἵζησα, mutuatur ab inusit. ἵζω. Οὔ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος Ἵζάνει, Il. 10, 91.
'Ίζεο, 2. f. præt. imper. pass. Ion. pro ἵζευ.
'Ίζησας, a. 1. part. act. verbi ἵζω.
'Ίζημα, ατος, το, sedile; (2) locus depressus, vallis. Ab ἵζω.
'Ίζοισα, sedens, præt. part. act. Dor. pro ἵζουσα.
'Ίζον, imperfect. ind. act.
'ΙΖΩ, f. σω, sedere facio, colloco; (2) sedeo; ἵζομαι, sedeo; (2) fido. Ἐπ' ἀμφοτέρῃσι σέδας ἵζῃ, Il. 13, 281.
'ΙΗ, io! in gaudii, io Pæan.
'Ίη, vox; ilud, vocem.
'Ίη, una, sola. Ab ἷα, una, sola.
'Ίῃ, æquali, dat. sing. Ion. pro ἵᾳ, ab ἷος, quod in pen. & dat. circumflecti dicitur; sed fortasse pro μιᾷ ponitur, a μία, una.
'Ίήιος, ου, ὁ, epitheton Apollinis, ab ἵη, quod ipli Pythonem interficienti acclamabatur.
'Ίήκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, dolentibus medens. Ex ἰάομαι, & πόνος, labor.
'Ίηλα, injeci, a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω.
'Ιηλεμίστρια, ας, ἡ, ploratrix, præfica ex Hes. quasi ab ἰηλεμίζειν, quod esset plorare.
'Ίηλεμος, Ion. pro ἴαλεμος, lamentatio. Ὀιμωκτοὶ μ' ἰήλεμοι οἰκτρὸν ἰάσιν, Euripid. Suppl. 281.
'Ίημα, ατος, τὸ, Ion. pro ἴαμα.
'Ίημι, mitto; (2) emitto; ἰέσιν, & ἴασι, mittunt; ἴεμεν, mittere, & in a. 2 ἔμεν, Poët. At f. ήσω, ab ἰω, ut & pass. ἵεμαι, Poët. ἵνα, ut in ἰφθιμα, σφῶϊν δ' ἵεμαι ἔπος ἐρέειν, Plat. διὰ χάρμης, Hesiod. Ἵεμεν ὀϊστὸν, Hom. Ἵεμεν ἀγῶνα, Plat.
'Ιηπαιήων, ονος, ὁ, Apollinis cognomen, ab acclamatione ἰὴ παιήων.

Ἰάπτω, 2. 1. inf. med. *Ion.* pro *ἰάπτω*, ab *ἰκνέομαι*.

Ἶκτι, 3. sing. præs. ind. act. ab *ἵημι*.

Ἶκτι, 2. s. f. a. 2. conj. *Ion.* pro *ἵῃς*, ab *ἵημι*.

Ἰκτιμός, sanabilis, *Ion.* pro *ἰάσιμος*.

ΙΗΣΟΥΣ, οῦ, ὁ, JESUS nomen Salvatoris nostri, origine Hebræum, & idem notans, quod Græcum Σωτὴρ, *Servator*, seu quod scriptoribus Ecclesiasticis magis usitatum est, *Salvator*.

Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, *Ion.* pro *ἰατήρ*.

Ἰητήριος, α, ον, medicinalis, *Ion.* A præc.

Ἰητρῶν, ῶν, τὸ, *Ion.* pro *ἰατρεῖον*.

Ἰητρὸς, ὁ, ἡ, medicus, *Ion.* pro *ἰατρός*.

Ἰθαγενὴς, ἰθαγενὲς, ὁ ἡ ἡ, (Antep. prod.) Hom. Odyss. 14, 203. genuinus, q. d. recte natus, verus. A γένος.

Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen insulæ.

Ἰθέα, recta, *Ion.* pro *ἰθεῖα*, ab *ἰθὺς*, *rectus*.

Ἰθεῖαι, vel *Ion.* *ἰθέῃσι*, recta. Ab *ἰθύς*.

Ἰθέας, *Adv.* recte; (2) confestim, statim. Ab *ἰθύς*.

Ἴθι, *Adv.* age, agendum. imperat. ab *εἶμι*.

Ἴθμα, τὸ, gradus, passus. Ab eod.

Ἰθὺ, & ἰθύς, *Adv.* recta; (2) obviam; (3) statim. Ab *ἰθύς*.

Ἰθυβόλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui recta jacitur, seu projicitur; (2) directus. A *βάλλω*.

Ἰθυδικαίως, *Adv.* l. *Ion.* pro *ἰθυδικείως*, ab

Ἰθύδικος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus judicia recta sunt. Ex *ἰθὺς*, & *δίκη*.

Ἰθύδρομος, ος, ὁ ἡ ἡ, recta curreus, rectam viam in currendo tenens. Ab

Ἰθύθριξ, τριχος, ὁ, qui crinibus est passis.

Ἰθυκέλευθος, ος, ὁ ἡ ἡ, recta via ambulans.

Ἰθυκυφὴς, ὲς, & ἰθυκύφων, ωνος, ὁ, ὲ, ον, e recto obsequus, gibbosus. A *κυπτω*.

Ἰθυλορδὸς, ον, e recto incurvus, sc. ad intestinares partes flexus, repandus.

Ἰθυμάχη, ης, ἡ, pugna legitima, aperto Marte. A *μάχη*.

ΙΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, saltatores ridiculi, vel saltationes sive cantiones ridiculæ ad Bacchum pertinentes, Poll. Hesc.

Ἰθύνει, *dirigit*, 3. sing. præs. ind. verbi *ἰθύνω*.

Ἰθυνεν, *direxit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἰθυντὴς, ῆος, ὁ, directio. Ab *ἰθύνω*.

Ἰθύντειρα, ας, ἡ, rectrix, moderatrix. Ab

Ἰθυντὴρ, ῆρος, ὁ, rector, moderator. Ab *ἰθύνω*. Unde

Ἰθυντήριον, ου, τὸ, regimen, Ph. At Hesc. ceptrum e lauro, quod vates gestarunt.

Ἰθυντὸς, ὴ, ὸν, idem quod *ἰθυντήρ*.

Ἰθυντὼρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Ἰθύνω, rego, dirigo; (2) corrigo; (3) mulceo. Βλῶτ' δ' Ἰθυντὴν Ἄθλων Ῥῆνα παρ' ὀφθαλμὸν, Il. 5, 291. *Ἰθὺ σταθμὸν* Odyss. 21, 44. *Ζεὺς* Hesiod. Ἔργ. 7. *μύθους*, ibi. 261. Ab *ἰθὺς*

Ἰθυπετὴς, recta volare. A *πίτομαι*.

Ἰθυπορέω, recta progredior.

Ἰθυπορὸς, ὁ ἡ ἡ, recta procedens, *ἰθύπορος*, recta transfeundus, directus.

Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, recta volans. A *πίτομαι*.

ΙΘΥΣ, ἰθεῖα, ὀ, rectus, directus, non obliquus; (2) rectus, verus, apertus, Fem. *ἰθεῖα*, & *ἰθέη*, N. *ἰθύ*.

Ἰθὺς, υος, ἡ, impetus. Ab *ἰθύνω*.

Ἰθὺς, & ἰθὺ, *Adverb.* recta, vel recta in, ad, adversus; (2) obviam, ex adverso. Ab *ἰθύς*.

Ἰθύστατος, η, ον, rectissimus. Ab *ἰθύς*.

Ἰθυσφαλὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, ex recto obliquus & incurvus.

Ἰθύτμημα, ας, ἡ, via in rectum extensa, via recta. Ab

Ἰθύτενὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, in rectum extensus; (2) rectus. Ex *ἰθὺς*, & *τείνω*, *tendo*.

Ἰθυτενὴς, ὲς, recta via.

Ἰθυντὴς, ῆ, ὁ, director. Ab *ἰθύνω*.

Ἰθύτης, ητος, ἡ, rectitudo, *Arct.* Ab eod.

Ἰθύτομος, ος, ὁ ἡ ἡ, in rectum sectus; (2) rectus. Ex *ἰθὺς*, & *τέμνω*, *seco*.

Ἰθύτριχος, vide *ἰθυθρὶξ*.

Ἰθυφαλὴς, ἰσθύφαλος.

Ἰθύφαλλος, ος, ὁ, penis erectus; (2) carmen quod [illegible] penem cantabatur; (3) qui in sacris Bacchi phallum sequebatur, muliebri indutus veste, ac phallicum seu Ithyphallicum carmen cum tripudio canebat. Ex *ἰθὺς*, & *φαλλὸς*, *penis ligneus*.

Ἰθύω, f. *ὑσω*, recta feror, recta pergo; (2) impetu feror, prorumpo; (3) desiderio alicujus rei feror seu agor, incendor. Ἴθυσαν δ' ἀνὰ στίχας ἀλλήλους, Il. 12, 433. Ἰθύς ἀλλ' ὅτε πρῶτα, i. e. Recta irruit, sed nihil proficit; Hom. Il. 17, 661. Ab *ἰθύς*.

Ἰθυωρίη, ας, ἡ, rectitudo, rectus trames, progressio directa. Ab eod.

Ἰΐζω, æruginem retero, æruginis s. ferrugini affimilis fum, Dioscor. Ab *ἰός*.

Ἴκανε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. *ἱκάνω*.

Ἰκάνετον, pervenietis, 2. dual. imperf.

Ἰκανοδοσία, ας, ἡ, satisfactio, Theophil. & Ph. Ex *ἱκανὸς*, & *δίδωμι*, unde

Ἰκανοδότης, ας, ὁ, satisfactor, Ph. Ab insf.

ΙΚΑΝΟΣ, ἡ, όν, idoneus; (2) sufficiens, aptus; (3) satis magnus, satis multus, *τὸ ἱκανὸν Subst.* quod dari oportet, constituta multa, certum pretium, satisfactio, summa qua satisfactur. Hinc *ἐξ ἱκανοῦ*, scil. *χρόνου*, a multo tempore; *ἐφ' ἱκανὸν*, diu.

Ἰκανότης, ητος, ἡ, sufficientia. Ab *ἱκανός*.

Ἰκανόω, 3. sing. præt. imper. pass. *contr.* pro *ἱκανοείσθω*, ab *ἱκανὸς*.

Ἰκανώσις, εως, idoneum vel sufficientem reddo. Ὃς καὶ *ἱκάνωσεν* ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, 2 Cor. 3, 6. Ab eod.

Ἰκάνω, convenio, adeo, adsequor, supplico; (2) tango, invado, opprimo, *ἱκνοῦμαι* pro *ἱκάνω*, venio supplex. Ab *ἵκω*.

Ἱκανῶς, *satis*. abunde, satis, sufficienter; (2) valde, multum. *Superl.*

Ἰκελὸς, ἴκελη, ἴκελον, similis. Ab *εἰκελὸς*.

Ἴκελος, ὁ, additum, ex Vet. Lex. Ab *ἴκελος*.

Ἰκέλος, similiter.

Ἴκεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum *ν ἐφελκ.* ab *ἵκω*.

Ἴκεο, 2. s. præs. imper. med. *Ion.* pro *ἵκεσο*.

Ἰκέσθαι, venisse, a. 2. inf. med.

Ἰκεσθον, venissent, 3. dual. a. 2. ind. med.

Ἱκεσία, ας, ἡ, supplicatio, preces supplices, deprecatio, preces. Ab *ἱκέτης*.

Ἱκεσίη, ίης, ἡ, supplicum preces; (2) supplex. Ab eod.

Ἱκεσιδόκος, ὁ ἡ ἡ, admittens supplicem. A *δέχομαι*.

Ἱκέσιον, acc. sing. *Dor.* pro *ἱκέτην*.

Ἱκεσία, ας, ἡ, supplicatio. Ab eod.

Ἱκέτευε, 3. sing. imperf. ind. act. v. *ἱκετεύω*.

Ἱκετήριον, ου, τὸ, supplicatio. Ab eod.

Ἱκετηρίη, ίης, ἡ, supplicatio. Ab *ἱκετεύω*.

Ἱκετήσιος, ος, ὁ, ἡ, ον, supplicatorius. A seq.

Ἱκετεύω, fut. *εύσω*, supplico, supplex oro. Ἱκετεύω Σε σκιδνᾶσθαι τί μοι, Soph. Oed. Col. 1409. Ἱκετεύω Σε τὴν δὲ γονάτων, καὶ Σὰ γενείου, Eur. Hec. 742. Ab *ἱκέτης*.

Ἱκετηρία, ας, ἡ, supplicatio, deprecatio; (2) velamenta supplicum, i. e. oleæ ramus, lana velatus.

ΙΚΕΤΗΣ, ου, ὁ, supplex, qui humiliter & more suorum aliquid orat; (2) cui supplicatur; (3) servus.

Ἱκετήσιος, ος, ον, idem quod *ἱκέσιος*.

Ἱκετικὸς, ὴ, ὸν, supplicatorius. Ab *ἱκέτης*.

Ἱκέτις, ιδος, ἡ, femina, quæ supplicat, (2) famula, serva. Ab *ἱκέτης*.

Ἵκετο, 3. sing. a. 2. ind. med. ab *ἵκω*.

Ἱκετοδόκος, vel *ἱκετοδέκτης*, ου, ὁ ἡ ἡ, supplicum receptor. Ex *ἱκέτης*, & *δέχομαι*.

Ἱκετρία, ας, ἡ, idem quod *ἱκετηρία*.

Ἱκετώσιμα, ων, τὰ, supplicationes. Ab *ἱκέτης*.

Ἵκηαι, 2. sing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro *ἵκῃ*, ab *ἱκνέομαι*.

Ἵκηι, *veniat*, 3. sing. a. ejusd.

Ἱκμάζω, f. *άσω*, humecto, humefacio, humidum reddo. Ab *ἰκμάς*.

Ἰκμαίνω, idem; (2) emollio. Ab eod.

Ἰκμαῖος, Jupiter, q. d. humidus, humidi dator. Ab eod.

Ἰκμαλὸς, ἡ, ὸν, humidus. Ab eod.

ΙΚΜΑΣ, άδος, ἡ, vel *ἰκμὰς*, humor; (2) vapor.

Ἰκμάσια, ας, ἡ, humor, humiditas. Ab *ἰκμὰς*.

Ἰκμερὸς, vel *ἰκμῆρος*, humidus, secundus de vento. Ab *ἰκμὰς*, vel *per Syncop.* pro *ἰκμάμενος*, ab *ἴκομαι*.

Ἰκμὰς, ἀδος, ἡ, planta quædam humida. Ab *ἰκμάς*.

Ἰκμοβλὴς, ὴς, ὁ ἡ ἡ, humorem jactans, emittens. Ex *ἰκμὰς*, & *βάλλω*.

Ἰκμόβολον, ου, τὸ, glebæ humectatæ. Ex *ἰκμὰς*, & *βάλλω*.

Ἰκνεῖσθαι, præs. inf. med. pro *ἰκνεῖσθαι*, ab

ΙΚΝΕΟΜΑΙ, οῦμαι, venio, advenio; (2) subeo; (3) invado; (4) pertineo, tangeo; (5) supplico, obsecro, f. *ἵξομαι*, & a. 2. *ἰκόμην*, ab inus. *ἵκομαι*. Ἐγὼ δ' ἐρεῦνα πᾶσαν ἐς λόγους τοὺς Σοὺς *ἰκοίμην*, lequerer, Soph. *El.* 316. Κτὶ Σὲ πρὸς τῶν τέκνων *ἱκνοῦμαι*, Soph. Aj. 589.

Ἰκνέομαι, dat. f. part. med. *Ion.* pro *ἰκνεύμενος*.

Ἰκνεμένως, *Adv.* congrue, convenienter.

Ἰκνεῦνται, 3. pl. præs. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro *ἰκνοῦνται*.

Ἴκοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi *ἵκω*.

Ἰκοίμαν, a. 2. opt. med. *Dor.* pro *ἰκοίμεν*.

Ἰκόμαν, *veni*, a. 2. ind. med. verbi ejusd.

Ἵκοντο, *venerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med.

Ἵκευ, 2. sing. præs. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro *ἵκεσο*.

Ἰκρίδιον, τὸ, Dim. Ab

ΙΚΡΙΟΝ, ου, τὸ, tabula, tabulatum.

Ἰκριοποιὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui tabulata conficit, seu cotgmentat. Ex *ἰκρίον*, & *πήγνυμι*.

Ἰκριόω, e tabulis & levibus lignis exstruo, qualia fuere ad initio theatra & amphitheatra temporaria.

Ἴκταρ, *Adverb.* juxta, prope; (2) celerrime. Ab *ἰκτάνω*.

Ἰκτερίη, f. *ἰκτερίη*, ου, ἡ, ἰκτερίη, morbo regio laborans. Ab *ἴκτερος*.

Ἰκτερικὸς, ὴ, όν, ictericus, arquatus. Ab eod.

Ἰκτεριάδης, ἐω, ὁ ἡ ἡ, ictero laborans, ictericus. Ab eod.

Ἰκτεριάσμαι, ῶμαι, idem quod *ἰκτερίαω*.

ΙΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, ictcrus, morbus regius seu arquatus, qui e bile nascitur; (2) avis galbula.

Ἰκταρώδης, vid. *ἰκτεριάδης*.

Ἴκτης, ῆρος, ὁ ἡ ἡ, supplex. Ab *ἱκτης*.

Ἰκτήριος, ος, ον, pro *ἱκετήσιος*.

Ἰκτιδέος, ία, ον, e mustela confectus. Ab

ΙΚΤΙΝ, ῖνος, ὁ, milvus, seu milvius; (2) lupi genus.

Ἰκτὶν, ῖνος, ὁ, idem.

ΙΚΤΙΣ, ῖδος, ἡ, mustela sylvestris; (2) mustela domestica major, viverra, (3) animal aquaticum & piscivorum; castor.

Ἴκτο, 3. sing. aor. 2. ind. med. pro *ἵκετο*, ab *ἵκω*.

ΙΚΩ, venio; (2) adsequor, f. *ἵξω*, a. 1. *ἶξα*; est & *ἵξω*, imperfectum, tanquam a thematc *ἰέω*, facto ex futuro. Αὐτὰρ ὁ γ' ἐς Ῥόδον *ἶξε* ἀλάμπυον, Il. 667.

Ἰκωμαι, *veniam*, aor. 2. conj. med.

Ἰκωνται, 3. pl. aor. ejusd. *Dor.* pro *ἵκωσι*.

Ἰλαδὸν, turmatim; (2) affatim. Ab *ἴλη*.

Ἴλαθι, 2. sing. præs. imper. verbi *ἵλημι*.

Ἱλάομαι, propitio, *ἱλάσκω*, propitiare, placare, *ἱλάονται*, placant. f. *ἱλάσομαι*, hinc *ἱλάσεται*, 2. sing. placabis, *ἱλασάμεθα*, a. 1. Conjunct. propitiemus, *ἱλάσσατο*, 3. sing. a. 1. med. propitium reddidit; *ἱλασο*, a. 1. imperat. propitia, placa. Part. *ἱλασάμενος*, qui propitiavit, aut cum propitiatici, *ἱλάσσατο*, a. 1. imperat. ello propitius, *ἱλασάμενος*, propitiatus, *ἱλασμὸς* κριὸς, aries expiatorius, Num. 5. Occurrit & *ἱλάξατο*, f. 1. propitiabunt, apud Apoll. Rhod.

Ἵλαος, ου, ὁ ἡ ἡ, propitius; (2) benignus, clemens, facilis. Ab *ἵλαμαι*.

Ἱλαρὸς, ὰ, όν, hilaris, lætus. Ab *ἱλάω*.

Ἱλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas. Ab *ἱλαρὸς*. Hinc

Ἱλαρύνω, hilaro, exhilaro, lætifico.

Ἱλαρύνω,

Ἱλαρύνω, exhilaro, lætifico.
Ἱλάρχης, ου, ὁ, præfectus turmæ, seu agminis; (2) qui octo elephantis præfectus est. Ex ἴλη, & ἀρχή. Hinc
Ἱλαρχία, ας, ἡ, præfectura turmæ militum, seu equitum.
Ἱλαροδεῖν, læta carmina cantare, ut de amoribus rebusque jucundis ad theatra & convivia exhilaranda. Ab ἱλαρός, & ᾠδή.
Ἱλαροδία, ας, ἡ, decantatio carminum hilarium & festivorum in theatris & conviviis.
Ἱλαροδός, οῦ, ὁ, carminum hilarium poëta & cantator. Ex ἱλαρ. & ᾠδός.
Ἱλάσιμος, 2. f. ον, efficax, pacificus. Ab
Ἱλάσκομαι, propitio, placo; (2) pass. propitior, placor. Εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τῶν λαῶν, Heb. 2, 17. Ἵλεως [illegible]
Ἱλασκόμενος, part. med.
Ἱλασκω, propitio, placo.
Ἱλασμος, ου, ὁ, propitiatio. Ab eod.
Ἱλάσομαι, f. 1. ind. med. v. ἱλάσκομαι.
Ἱλασσάμενος, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἱλασάμενος.
Ἱλάσσατο, 2. sing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἱλάσεται, vel ἱλάσῃ.
Ἱλάσσασθε, 2. pl. a. 1. conj. med. *Poët.* pro ἱλασάμεθα.
Ἱλαστήριον, τὸ, piaculum, ἀνάθημα, & quicquid fit, datur placandorum deorum causâ; unde & de victima; (2) in libris sacris aurea tabula, s. lamina quæ tegebat arcam fœderis. *Eur.* Ab
Ἱλαστήριος, ία, ιον, propitiatorius, habens vim propitiandi. Ab ἱλάσκομαι.
Ἵλεως, ω, ὁ ἡ, ων, propitius, facilis, benignus; (2) hilaris, lætus. Ab ἱλάσκομαι.
Ἱλεόομαι, ῶμαι, propitium reddo, placo. Ab ἵλεως.
Ἵλεως, ω, ὁ ἡ, ων, propitius, *Att.* pro ἵλεως.
Ἱλέως, *Adv.* animo propitio & hilari, hilariter. Ab ἵλεως.
Ἴλη, ης, ἡ, agmen, grex, multitudo congregata; (2) turma, ordo equitum. Ab εἴλω.
Ἵληθι, *propitius esto*, 2. sing. pras. imper. act. *Ion.* pro ἵλαθι, ab ἱλάομαι.
Ἱλήκησι, 3. f. peri. conj. act. *Ion.* pro ἱλήκῃ.
Ἵλήκοιμι, propitius sum. Ut hinc fit ἱλήκοις, Opt. sis propitius, ἱλήκοι, sit propitius, & in Subj. ἱλήκῃσι pro ἱλήκῃ. A seq.
Ἵλημι, propitius sum; præponitur propter ἱλαός, & ἱλεῶς.
Ἱλιακός, ή, όν, Iliacus, Trojanus. Ab Ἴλιον.
Ἰλιάς, άδος, ἡ, Ilias, prius Homeri Poema, quod de rebus agit Iliacis; (2) mulier Iliaca; (3) turdi species; (4) multitudo.
Ἱλιγγιάω, vertigine laboro. Ὑπὸ τῆς δίκης γ' ἦν ὅπλων ἱλιγγιῶ, Arist. Ach. 587. Ab
Ἱλιγξ, γγος, ἡ, vortex. Ab εἱλίσσω. Hinc
Ἱλίγγος, ου, ὁ, vertigo oculorum; (2) hæsitatio hominis, quo se vertat, nescii.
Ἰλίθεν, *Adv.* ab Ilio. Ab Ἴλιον.
ΙΛΙΟΝ, ου, τὸ Ilium, urbs Trojæ.
Ἱλιοπαίστης, ου, ὁ, Ilii populator. Ex Ἴλιον, & ῥαίω, *destruo.*
Ἱλλαίνω, f. ανῶ, oculos distorqueo, torve inspicio. Ab ἱλλός.
Ἱλλάς, άδος, ἡ, vel ἱλλός, oculus.
Ἱλλός, ή, όν, strabo, strabus, luscitiosus, oculis retortis; (2) cæcus. Ab ἵλλω.
Ἱλλυρικόν, οῦ, τὸ, Illyricum. Hinc Ἱλλύριοι Illyrii, Incolæ Illyrici.
Ἵλλω, oculis conniveo; (2) volvo, convolvo; (3) vincio, constringo; (4) volvo, contineo; (5) concludo. Ab ἱλλός.
Ἱλλώδης, ες, qui oculis connivet, strabo.
Ἱλλωπίον, οῦ, f. ἱσω, nicto; (2) conniveo; (3) hallucinor. Ab eod.
Ἱλλωπίζω, f. ἱσω, idem & ab eod.
Ἱλύα, ας, ἡ, caverna, latibulum. Ab eod.
Ἱλυώδης, ώδεσα, ώδες, limosus; (2) fæculentus.
Ἱλυός, οῦ, ἡ, lustrum. Ab εἱλέω.
ΙΛΥΣ, ύος, ἡ, limus, qualis in paludibus & fluviis; (2) lutum, cœnum; (3) fæx.
Ἱλύω, oblimo, limo, obduco. Ab ἱλύς.
Ἱλυώδης, ους, ὁ ἡ, ῶδες, limosus; (2) fæculentus. Ab eod.
Ἱλασις, εως, ἡ, vel ἱλλασις, distortio, f. perversio, de oculi, ab ἱλλάω, id. quod ἱλλαγή.
Ἱλλασις τῶν ὀφθαλμῶν, *Hipp.* Ab ἱλλός.
Ἵμα, ατος, τὸ, vestimentum, pro εἷμα.
Ἱμαῖος, αία, αῖον, molaris, qui a molæ versantibus aut aquas e puteis extrahentibus capitur; (2) redundans, copiosus, uber Ab eod.
Ἱμαῖος, α, ον, hausti. Ab ἱμάω.
Ἱμαλίς, ίδος, ἡ, cumulata farinæ mensura. Hes. Ab eod.
Ἱμαλός, ή, όν, abundans, copiosus, Hes.
Ἱμαλίς, ίδος, ἡ, Dea farinæ; cantilena molentium. Ab eod.
Ἱμαντάριον, ου, τὸ, fitula nautica; (2) instrumentum nauticum quodvis. Ab ἱμάς.
Ἱμαντίδιον, ου, τὸ, loreolum, corrigiola, Dim.
Ἱμάντινος, η, ον, loreus, e loris factus.
Ἱμάντιον, ου, τὸ, uva *morbo*, uvulæ in ore extenso. Ab ἱμάς.
Ἱμαντοδετέω, f. ήσω, qui loris devincitur.
Ἱμαντοπέδη, ης, vinculum loreum. Cum Polypi
Ἱμαντώδης, ους, ὁ ἡ, ες, lori vicem præbens, lori modo flexilis. Ab eod.
Ἱμάντωσις, εως, ἡ, loramentum, corrigiarum in calceamentis constrictio; (2) lignum, quod ad continendos parietes in medio fructuræ ponitur; (2) affectus morbidus gurgulionis. Ab eod.
Ἱμαιδες, ῶν, ἑ, qui canit ἱμαῖος, i. e. cantilenam aquas haurientium. Ab
ΙΜΑΣ, άντος, ὁ, lorum, corrigia, habena; (2) affectus gutturis, quum longior aridiorque evadit.
Ἱμάσθλη, ης, ἡ, flustica, flagellum. Ab ἱμάς.
Ἱμᾶσι, *loris*, dat. pl. ab ἱμάς, *lorum.*
Ἱμάσας, a. 1. part. *Poët.* pro ἱμάσας, ab
Ἱμάω, loris cædo, verbero, f. ἱμάσω, unde aor. 1. ἵμασα, partic. ἱμάσας, *Pass.* ἱμασθείς. Ἡνίοχος δ' ἱμασὰν ναυηρίχους ἐτάρους, Il. 11, 280. μάστιγι φοινὴ Ἡμίονος, Odyss. 9, 316.. Ab ἱμάς.
Ἱματιδάριον, ου, τὸ, idem quod
Ἱματίδιον, ου, το, Dim. ab ἱμάτιον.
Ἱματισμός, ου, ὁ, vestitus & cultus. Ab eodem.
Ἱματιοβύκη, ης, ἡ, vestiarium.
Ἱματιοκάπηλος, ου, ὁ, vestimentorum propola, vestiarius, lenuarius, cerdo.
Ἱματιοκλέπτης, ου, ὁ, vestium fur. A κλέπτω.
Ἱματιοπώλης, ου, ὁ, qui choragis vestes mercede locat. A μισθός.
Ἱματιομισθώτης, ου, ὁ, idem. A μισθόω.
Ἱμάτιον, ου, το, vestimentum, velamen, toga.
Ἱματιοπώλης, ου, ὁ, vestium venditor, vestiarius. A πωλέω. Hinc
Ἱματιοπωλικός, ή, όν, vestiaria. Hinc ἱματιοπωλικὸν, ου, το, vestiarium, s. in quo vestes venduntur.
Ἱματιοφορία, ας, ἡ, vestigerula.
Ἱματιοφυλακία, vestes custodit, servo.
Ἱματιοφυλάκιον, τὸ, arca vestiaria, vestiarium, locus, in quo vestes adservantur Ab
Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ, vestium custos.
Ἱματισμός, ου, ὁ, vestitus & cultus. Ab ἱματίζω.
Ἱματοποιία, ας, ἡ, vestificium, Gl. V. Ab ἷμα, pro εἷμα, & ποιέω.
Ἱματρηγικός, ή, όν, ad vestes conficiendas pertinens. Hinc ἱματρηγικὴ, sc. τέχνη, ars vestiaria. Ab
Ἱματρηγός, ου, ὁ ἡ, όν, qui vestes conficit, vestiarius. Ex ἷμα, pro εἷμα, & ῥήγνυμι.
Ἱματοφύλαξ, & ἱματοφυλάκιον, idem quod ἱματιοφύλαξ, &c.
Ἱμάω, loreo fune extraho, haurio. Ab ἱμάς.
ΙΜΕΙΡΩ, & ἱμείρομαι, desidero, cupio. Ἱμείρων λίχνος, Lyc. 201. ἱμείρει φιλόστοργος, Hesiod. Ἀσπ. 31. χρήματα ἔχει, Plut.
Ἵμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi εἶμι, *eo.*
Ἵμεν, præs inf. act. *Ion.* pro ἰέναι.
Ἱμερόεις, όεσσα, όεν, desiderabilis, amabilis.
Ἱμερόνης, ες, amabilis animo.
Ἵμερος, ου, ὁ, desiderium, cupiditas, cupido; (2) Cupido, Deus amoris; (3) desiderium amatorium. Ab ἱμείρω.
Ἱμερσάμην, Venerem pati. ἱμερσήσομαι, aor. 1. Hippocr. coitum passæ. Ab ἵμερος.
Ἱμερόφωνος, ου, ὁ ἡ, ον, qui vocem habet suavem & optabileni, fiaviloquus. A φωνή.
Ἱμερτός, ή, όν, desiderabilis, optabilis, amabilis, formosus, suavis. Ab eod.
Ἱμαστός, ή, όν, loreo tunc extractus, haustus. Ab ἱμάω.
Ἱμονιά, ᾶς, ἡ, funis loreus, seu e loris bubulis tortus, quo aqua ex puteis extrahitur. Ab eod.
Ἱμονιαν καταπατεῖν, Antieph. Com. 446.
Ἱμονιστροφός, ου, ὁ ἡ, ὸν, qui funem loreum, quo aqua extrahitur, vertat. A στρέφω.
ΙΝ, nomen mensuræ; (2) fibra.
Ἶνα, acc. sing. ab ἶς.
ΙΝΑ, *Conj.* ut. Hinc ἵνα μή, ne, ut ne. Apud Hom. ἵνα μὴ, pro εἰ μὴ, nisi. Ἵνα τί, vel ἵνατί, quamobrem? quare? quo modo? in quem usum? (2) *Adverb. loci.* Ἡξομεν, ἵν' ἀλθεῖν βουλόμεθα, τῆς τύχης, venimus ad eam fortunam, ad quam venire volumus, Eurip. Helen. 1461. Ἔμενε ἵνα ἦ κακῶ, Herodot. Aliquando fere *Genitivo.* Πατρὸς γάρ ἐστι σῶσ' ἵν' ἀσφαλῆ τύχῃ τὸ, Antieph. Plut.
Ἶνα, ης, præs. inf. verbi εἶμι, *eo.*
Ἰνάομαι, vires præbeo, robur addo. Varin. quasi ab ἶς.
Ἰνδάω, ῶ, inanio, vacuo, expurgo, Hes. ἰνδᾷ ἐκκενοῖ. Ab ἰνή.
Ἰνδέομαι, similis videor; (2) videor, appareo. Οἰμωγὴ δέ μοι ἐν ὠσὶ πύκνα ἰνδέεται, Lyc. 264. Κυνοσούρῃ ἰνδάλλεται εὐρήτιϊ, id. 597. Ab εἰδάλλομαι.
Ἰνδάλμα, ατος, τὸ, simulacrum, species. Ab ἰνδάλλομαι.
ΙΝΔΙΚΟΝ, οῦ, τὸ, piper vel zingiber Indicum; (2) coloris & medicamenti genus.
Ἰνδολίτης, ου, ὁ, Indorum perditor, qui Indis cladem intulit, Bacchi epitheton. Ex Ἰνδός, & ὄλλυμι.
Ἶνες, ων, fibræ.
Ἰνέω, tendo. Ex Hes. Ab ἶς, *nervus.*
ΙΝΕΩ, ῶ, vacuo, inanio, purgo. Hinc
Ἰνεμός, οῦ, ὁ, purgatio, vacuatio, inanitio.
Ἰνίον, ου, τὸ, occipitium, occiput a cerebri basi usque ad latos nervos, qui robur nostrum continere creduntur, posterior colli pars. Ab ἶς.
Ἰνις, ιος, ὁ ἡ, ιν, filius, puer, infans, nepos, Hes. Φιλοπάτωρ Ἀσυνάξ, Ἐκλογὴ ἶνις, Euripid. Troad. 1180.
Ἰνοειδὴς, ές, ους, ὁ ἡ, ὲν, fibræ similis, nervosus. Ex ἶς, & εἶδος.
Ἰνώ, όος, ἡ, *contr.* ους, ἡ, Ino. Nomen mulieris.
Ἰνώδης, ους, ὁ ἡ, ες, fibrosus, nervosus. Ab ἶς, *fibra.*
ΙΞ, ἰκός, ὁ, vermiculus vites arrodens.
Ἴξαλος, ή, pellis caprina, ap. *Hipp.* el. ἰσάλη.
Ἰξάλος, ου, ὁ ἡ, ον, qui saltu progreditur, saltator, crebro saltans, impetuosus, salax. Ex ἰξύς, & ἅλλομαι, *salio.*
Ἰξε, 3. f. a. 1. ind. act. verbi ἰκω.
Ἰξεαι, 2. f. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἰξεσαι, vel ἰξῃ.
Ἰξεύμα, ατος, το, aucupium. Ab ἰξεύω.
Ἰξευτήρια, ας, ἡ, q. d. viscatrix, viscata.
Ἰξευτήριον, ου, το, aucupium. Ab eod.
Ἰξευτής, οῦ, ὁ, viscarius, vitio arcu captans, auceps, *Amos*, 3, 5. Ab eod.
Ἰξευτικὸς, ή, όν, auceptorius, ad aucupium pertinens. Ab eod.
Ἰξεύτρια, ας, ἡ, viscaria. Ab eod.
Ἰξεύω, vitio arcu capto, aucupor. Ab ἰξός.
Ἰξίκε, ω, ους, ους, quidam viscosa lethalis.
Ἰξικόος, ου, ὁ ἡ, όν, vitio vehens, viscum vorans; (2) turdi species. A ἰκνέω.

Ἰξία, ας, ἡ, planta viscosa, mastichen ferens. Ab ἰξός. Unde

Ἰξιάσις, ἄσεως, εἰν, viscosus; (2) lethalis.

Ἴξις, ιος, ἡ, adventus, Jon. ἵξις, apud Hippocr. ductus rectus. Ab ἱκνέομαι.

Ἰξοφάγος, ου, ὁ ἡ, viscum victitans, viscum vorans. A φάγω.

Ἰξοφόρος, ου, ὁ ἡ, idem quod ἰξιόφορος.

Ἴξμασι, veniam, 2. sing. f. verbi ἰκνω.

Ἰξον, a. 2. ind. act. Ion. pro ἶξον; vel veniebam, imperf. ind. act.

ΙΞΟΣ, ὁ, viscum; (2) arundo aucupatoria; (3) vervex; (4) Adj. tenax, parcus.

Ἰξοσυρος, ου, ὁ ἡ, idem quod ἰξοφόρος.

Ἰξοφόρος, ου, ὁ ἡ, viscum ferens, ut ἰξοφόροι δρύες, viscifera quercus.

Ἰξώδης, εος, ὁ ἡ, viscosus; (2) visci modo lentus & tenax. Ab ἰξός.

ΙΞΥΣ, ύος, ἡ, lumbus, coxa.

Ἰοβάχος, Hes. ὁ Διόνυσος, Bacchus, A bacchantium clamore.

Ἰοβόστας, ου, ὁ, violarius, Gl. V. Ab ἴον, viola, & βάπτω.

Ἰοβαφὴς, ές, violaceus. Ex infl.

Ἰοβλέφαρος, ου, ὁ ἡ, violacea, nigra, pulchra habens supercilia. Ex Hes.

Ἰοβολέω, ῶ, sagittas mitto, (2) veneno inficio. Ab

Ἰοβόλος, ου, ὁ ἡ, ὀν, qui sagittas jaculatur; (2) venenum ejaculans, venenatus, venenosus. Ex ἰος, & βάλλω.

Ἰοβόρος, ου, ὁ ἡ, ὀν, venenivorus, venenatus; (2) iracundus, Hel. Ex ἰός & βορά.

Ἰοβόστρυχος, ου, ὁ ἡ, ὀν, comam nigram habens.

Ἰογλαύκης, ες, ἡ nigricantes habens pupillas in modum violæ. Ex ἴον, & γλαύκη.

Ἰόδετος, ου, ὁ violis nexus, Epith. coronæ.

Ἰοδμὴς ἐος, ἡ ἡ, ὀν, violaceus, purpureus. Ex ἴον, & ὀδμὴ.

Ἰοδόκος, ου, ὁ ἡ, ὀν, sagittas recipiens. Ex ἰός, & δέχομαι.

Ἰοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὀν, niger, rubiginosus; (2) purpureus, violaceus. Ex ἴον, & εἶδος.

Ἴοεις, εσσα, εν, rubigini obnoxius, ferrugineus; (2) accommodus ad sagittas conficiendas; (3) niger. Ab ἰός, vel ἴον.

Ἰόζωνος, ου, ὁ ἡ, ὀν, violaceo, seu purpureo cingulo circumdatus. A ζώνη.

Ἰοθαλὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὀν, instar violæ florens, pulcher. Ex ἴον, & θάλλω.

Ἰόμι, αιμι, a. 2. opt. act. verbi εἶμι.

Ἰόντα, acc. 2. part. act. Dor. pro ἰόντα.

Ἰόντε, ἰόντοιν, 1. plur. & a. 2. ind. act.

Ἰοπελὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὀν, veneno mixtus, venenatus. Ex ἰός, & μίγνυμι.

Ἰόπαρος, ε, ὁ ἡ, ὀν, jaculator, bellator, mortem inferens jaculis, sagittis cædens. Ex ἰός, & μόρος, Hom. Il. 4, 242.

ΙΟΝ, ι, τὸ, viola, vaccinium, Phlox. Angl. Violet.

Ἰοπλόκος, ου, ὁ ἡ, ὀν, lanugo, primi pili; (2) varus in facie.

Ἰόομαι, οῦμαι, rubesco, rubigine corrumpor; ἰούμενος, perf. pass. partic. Ab ἰός.

Ἰόπεπλος, ου, ὁ ἡ, ὀν, peplum violaceum, purpureum gestans.

Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ ἡ, ὀν, violaceos vel nigros capillos habens.

Ἰοπλόκος, ου, ὁ ἡ, ὀν, e violis corollas nectens. A πλέκω.

Ἰόππη, ης, ἡ, Joppe. Nomen urbis Hebr. Pulchritudo.

Ἰορδάνης, ου, ὁ, Jordanes. Nomen fluvii Hebr. Fluvius.

ΙΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprearum genus.

ΙΟΣ, ου, ὁ, missile, sagitta, jaculum; (2) venenum; (3) rubigo metallorum, præcipue rubigo æris, ærugo.

ΙΟΣ, ἰη, ἰον, solus, unus.

Ἰοστέφανος, ὁ ν, ἡ, coronam e violis gestans.

Ἰότης, ητος, ἡ, consilium; (2) voluntas, ut ἰότητι Θεῶν, voluntate deorum, Hom. Ab ἰω, nitto. Vid. Æsch. Pr. 559.

Ἰοτόκος, ου, ὁ ἡ, ὀν, venenum pariens, venenosus. Ex τίκτω.

Ἰοτυπὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὀν, jaculo percussus, sagitta ictus. A τύπτω.

ΙΟΥ, Interjectio dolentis, heu, eheu, o; (2) exsultantis, io! Scribitur & ἰῶ.

Ἰουδαΐζω, f. ίσω, Judaizo, Judæus fio, Judaice vivo, Gal. 2, 14. Ab Ἰουδαῖος.

Ἰουδαϊκὸς, ἡ, όν, Judaicus. Ab cod.

Ἰουδαϊκῶς, Adv. Judaice. Ab Ἰουδαϊκὸς.

Ἰουδαϊσμὸς, οῦ, ὁ, Judaismus. Ab Ἰουδαΐζω.

Ἰουδαῖος, α, ὁ, Judæus; (2) Judaicus. Ab Ἰούδας.

Ἰούδας, α, ὁ, Judas. Nomen viri Hebr. Filius celebrationis.

Ἰουλίζω, f. ίσω, primam lanuginem emitto, pubesco, primam barbam emitto.

Ἰουλὶς, ίδος, ἡ, Julis, piscis quidam facetus.

Ἰουλοτίζω, naves ap. Lyc. quæ multos habent remos. Ex ἴουλος, & πίζω.

Ἴουλος, ου, ὁ, manipulorum collectorum fascis; (2) cantilena lanam tractantium; (3) prima lanugo ex puberum genis efflorescens, (4) lanugo aliarum rerum; (5) bestiola quædam multipes in parietibus repens, item scolopendra. Ab ἄλος.

Ἰουλοφυὴς, ἐς, primam lanuginem emitto. Ex ἴουλος, & φύω.

Ἰουλὼ, οῦς, contr. οῦς, ἡ, Ceres. Ab ἄλος.

Ἰουλώδης, εος, ὁ ἡ, Iules, vermi similis. Ab ἴουλος.

Ἴον, imperf. ind. pro ἴουν, ab ἴημι.

Ἰόσα, a. 2. part. act. f. g. verbi εἶμι.

Ἰοχίαιρα, ας, ἡ, quæ fundit sagittas, vel sagittis gaudens, Diana. Ex ἰός, & χέω, vel χαίρω.

Ἰουλος, ία, ιον, qui e furno est, qui furni est. Ab ἰπνός.

Ἰπνίτης, ου, ὁ, ut ἄρτος, panis furnaceus; (2) testaceus. Ab cod.

Ἰπνοκαὴς, ες, in furno tostus, crematus. A καίω.

Ἰποποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, qui furnos facit vel fabricatur. Ex ἰπνὸς, & ποιέω.

Ἰπνὸς, ου, vel ἴπνος, ου, ὁ, furnus; (2) caminus; (3) culina; (4) lampas, lychnus; (5) sternutamentum. Ab ἵπτω.

Ἰποστρόφος, ου, ὁ ἡ, qui vermiculos vites arrodentes occidit. Ex ἴψ. & κλέπτω.

Ἰπός, ου, ὁ, muscipula. Ab ἵπτω.

Ἴπός, ου, ὁ, pressura. Ab cod.

Ἰπόω, ῶ, f. ώσω, premo, more fullonum. Ab ἵπτω.

Ἱππαγρεῖς, ῶν, οἱ, equos congregantes, quomodo dicebantur tres viri apud Lacedæmonios ab Ephoris electi, qui equitatum congregabant. Ex ἵππος, & ἀγείρω.

Ἱππαγρὸς, ου, ὁ, equus silvestris & ferus.

Ἱππαγωγὸς, ὸν, ὁ ἡ, navis equos vehens, vel trajicens. Ex ἵππος, & ἄγω.

Ἱππάετος, ου, ὁ, aquilæ magnitudine equum æquans; (2) animal ex aquila & equo.

Ἱππάζω, & ἱππάζομαι, equito, equo vehor. Ὅταν γε μὴν ἱππάζωμαι ὦκύς, Xen. Ab ἵππος.

Ἱππαλμία, ἡ, certamen equestre.

Ἱππαλεκτρυών, όνος, ὁ ἡ, qui hasta vel lancea ex equo pugnat. Ex ἀλεκτρυών

Ἱππάνη, ης, ἡ, caseus equinus; (2) equi coagulum. Ab ἵππος.

Ἱππάνιμι, ου, ὁ, idem & ab cod.

Ἱππακοντισταὶ, ῶν, οἱ, equestres jaculatores, qui ex equo hastam. Ex ἀκοντιστὴς.

Ἱππαλεκτρυὼν, όνος, ὁ, magnus gallinaceus, animal marinum. Ex ἀλεκτρυών.

Ἱππάνθρωπος, ου, Centaurus.

Ἱππαπαὶ, vox per jocum ab Aristophane ficta.

Ἱππάριον, ου, τὸ, Hippardium, animal equo simile. Apud Arrian. Ab ἵππος.

Ἱππάριον, ου, τὸ, equulus, parvus equus; (2) avis nomen, lanio vulpanseri. Dim. ab ἵππος.

Ἱππαρμοστὴς, ὁ, equitatui præfectus.

Ἱππαρχέω, ῶ, f. ήσω, sum magister equitum, præsum equitatui. Ab ἱππαρχος.

Ἱππάρχης, ου, ὁ, idem quod ἱππαρχος.

Ἱππαρχία, ας, ἡ, præfectura equitum.

Ἱππαρχικὸς, ἡ, όν, ad magistrum equitum pertinens; (2) ducendorum equitum peritus. Ab cod.

Ἱππαρχος, ου, ὁ, equitum magister, præfectus equitum. Ex ἵππος, & ἄρχω.

Ἱππὰς, άδος, ἡ, equestris. Καὶ τινὰς ἱππάδα τελοῦντας ἑκάλει, Plut. in Solon. cap. 18. Ab ἵππος.

Ἱππασία, ας, ἡ, equitatio; (2) equitatus.

Ἱππάσιμος, ου, ὁ ἡ, ὀν, equitabilis, equis idoneus.

Ἱππαστὴς, οῦ, ὁ, eques, equitator.

Ἱππαστὶ, Adv. equestribus pedibus. Ab ἱππάζω.

Ἱππαστὶς, ίδος, ἡ, carceres, locus, unde equites, ad curiendum stadium. Ex ἵππος, & ἄρνυμι.

Ἱππεία, ας, ἡ, equitatio; (2) munus aurigandi. Ab ἵππεύω.

Ἱππειος, εία, ειον, equester, equinus. Ab ἵππος.

Ἱππελατείρα, ἡ, quæ equo vincit.

Ἱππέλαφος, ου, ὁ, equicervus, animal formam equi & cervi habens.

Ἱππεραστὴς, οῦ, ὁ, equorum studiosus.

Ἱππερασία, ας, ἡ, equorum amor, equorum studium. Vox ficta ab Aristophane, cum allusione ad morbos, ut ἱκτερος, ὑδερος, ut ἵππερος ἀπὸ χρημάτων, sit infamis amor equorum, famulique taxes & pernicies opum. Ab ἵππος

Ἱππέρμα, ατος, τὸ, equitatio; (2) iter equestre, iter, quod ab equite conficitur.

Ἱππεσία, ας, ἡ, equitatio.

Ἱππέυς, έως, ὁ, eques, & in Plur. ἱππεῖς, ordo equestris; (2) genus cometæ.

Ἱππεύτηρ, ὁ, idem quod ἱππεύς.

Ἱππεύτης, ὁ, equitandi peritus, equestris. Ab

Ἱππεύω, f. εύσω, equito, (2) sum eques. Ab ἵππος.

Ἱππηγέτης, ου, ὁ, equorum ductor. Epith. Neptuni.

Ἱππηγὸς, ὸν, ὁ ἡ, ὀν, ut ἱππηροὶ νῆες, hippagines. Ex ἵππος, & ἄγω.

Ἱππηδὸν, Adv. equorum & equitantium modo. Ab ἵππος.

Ἱππηλασία, ας, ἡ, equorum agitatio. Ex ἵππος, & ἐλαύνω.

Ἱππηλασίης, ου, ἱππηλασίη ἰδὸς, apud Hom. Il. 7. 340. via equitabilis, per quam equi agunter. Ex infl.

Ἱππηλατέω, ῶ, f. ήσω, equos agito, equos impello; (2) equito. Ab

Ἱππηλάτης, ου, ὁ, equitator, agitator equorum. Ex infl.

Ἱππήλατος, ου, ὁ ἡ, ὀν, equitabilis, per quem equi agi possunt; (2) spatiosus, amplus, latus. Ab cod.

Ἱππημολγοὶ, ῶν, οἱ, equimulgi populi. Ex ἵππος, & ἀμέλγω, mulgeo.

Ἱππιάρχης, ὁ, dux equitum.

Ἱππιατρία, ας, ἡ, mulomedicina, ars veterinaria, medicina equaria. Ab

Ἱππιατρος, ου, ὁ, medicus equarius, veterinarius, mulomedicus. Ex ἵππος, & ἰατρὸς.

Ἱππίδιον, ου, τὸ, equuleus Dim. ab ἵππος.

Ἱππικὸς, ἡ, όν, equestris; (2) equestris artis peritus. Hinc τὸ ἱππικὸν, ου, equitatus. Ab ἵππος.

Ἵππιος, α, ὁ, equestris. Ab cod.

Ἱππιοχαίτης, ου, ὁ, ex juba equina, sive setis equinis factus. A χαίτη, jubæ.

Ἱππιχάρμης, ου, ὁ equis gaudens, qui equo in pugna utitur. A χαίρω.

Ἱππίσκος, ου, ὁ, equulus. Dim. ab ἵππος.

Ἱπποβάμων, ονος, ὁ, qui equum conscendit; eques, equestris; (2) grandis & quasi equo vehens. A βαίνω.

Ἱπποβάτης, ου, ὁ, eques, qui equum conscendit. Ex infl.

Ἱππόβιος, ου, ὁ, idem & ex infl.

Ἱππόβοτος, ου, ὁ, valde libidinosus, vox ficta ab Aristophane, qui Callium Hipponici F. libidinosum hominem vocat Καλλίαν ἢ ἱππόβοτον. Ex ἵππος, quod significat magnitudinem

tudinem in compositione quandoque, & βριν, quod vereretur actum significat.

Ἱπποδοκεύς, ὁ, idem quod.

Ἱππόδοτης, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui equos pascit, seu alit ad certamina potissimum equestria; (2) qui optibus & gloria præcellit. Ex βόσκω.

Ἱπποδότος, Ion. pro ἱπποδότη, ab

Ἱππόδρομος, ὁ ᾗ ἡ, equis pascendis aptus.

Ἱπποδρόμος, ὁ ᾗ ἡ, equiso, equorum pastor seu educator. Ex βουκόλος.

Ἱππόβροτος, ὁ ᾗ ἡ, ab equis devoratus. Ex βιβρώσκω.

Ἱπποβώτης, qui magnis gruibus seu equis vehuntur, apud Luc. in Vera Hist. Ex

Ἱππογλαυκος, ὁ ᾗ ἡ, lanuam equinam habens, seu referens. Hinc τὸ ἱπποχλαυκον, n. Hippoglossa, frutex, cujus folia longa & tenuia sunt. Ex χλαυκα.

Ἱπποδάμνον, ωτος, ὁ ᾗ ἡ, qui equas gravidas ab aliis intermolcit, Vet. L. (2) magnanimus. Ex δαμάω.

Ἱππόβατοι, equites, qui vallibus invehuntur, apud Luc. in Vera Hist. Ex βαίνω.

Ἱπποδαμαστὴς, ου, ὁ, equorum domitor.

Ἱππολίμιον, Ion. pro ἱππολιμος, ab

Ἱππολιμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, equorum amator. Ex λιμός.

Ἱππόδετος, ειος, ον, dorsus instar equi, hirsutus ex setis equinis. Ex δειρω.

Ἱππόδεσμα, ατος, τὸ, vincula seu lora equorum, habens. Ex δεσμός.

Ἱππόδετος, ου, ὁ, ligans equum, ἱππόδετος ῥυτηρ, lorum equi, quo equus ligatur. Ex δεω, ligo

Ἱπποδικάστης, ου, ὁ, equorum agitator, eques. Ex δικαω.

Ἱππόδυτέω, equum sacrifico.

Ἱππόδρομα, ατος, τὸ, equinus, ludi Circenses.

Ἱππόδρομος, ου, ὁ, curlus equestris.

Ἱππόδρομος, ου, ὁ, ἱππόδρομος μικρὸν memini, in quo equorum cursu certatur.

Ἱππόδρομος, ου, ὁ, hippodromus, circus, in quo habentur certamina equestria, seu cursus. Ex δρόμος, cursus

Ἱππόζυγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ad rhedam equi jugalis, Strab. lib. 13. Ex ζυγον.

Ἱππόθεν, Adv. ex equo. Ab ἱππος.

Ἱππόθηλαι, οι, equimulgi, pulli equarum lactentes, pulli equarum aborsus suppositi. Ex ἱππος, & θηλη.

Ἱππόθοος, ου, ὁ ᾗ ἡ, equo velox seu celer; (2) nomen, Hes. Ex θοος.

Ἱππόκαμπος, ου, ὁ, in equos mollicus, equus insanus, admissarius, (2) cauto fol ta accensa equestribus cochlearibus ad magis celeriter deducendas. Ex κάμπω, curvo.

Ἱππόειον, gen. casl. Ion. pro ἱππειον.

Ἱππόθυτέω, equum sacrifico.

Ἱππόκαμπα, ης, ἡ, Hippocampus, animal marinum. Ex κάμπτω.

Ἱππόκαμπτος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἱππόκανθαρος, ου, cantharus equi vicem præstans volitans in cœlum, ap. Comicum.

Ἱππόκελεθος, ου, ὁ ᾗ ἡ, iter equo faciens, equester, qui multum itineris confecit.

Ἱππόκενταυρος, ου, ὁ, hippocentaurus.

Ἱππόκομέω, equos curo.

Ἱππόκομος, ὁ ᾗ ἡ, equiso, equorum curator.

Ἱππόκομος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ex setis equinis confectus. Ex κόμη.

Ἱππόκορυστὴς, οῦ, ὁ, qui armato equo pugnat, bellator equestris; Hom. Il. 2, 1. Ex κορύσσω.

Ἱππόκροτος, ου, equestribus copiis vinco; (2) equestribus copiis præsto. Hinc

Ἱππόκρατια, ας, ἡ, victoria pugnæ equestris.

Ἱππόκυμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, rupium modo grandis, volge aspei sicut præcipitia, vox ficta apud Aristophanem ad adspernatem verborum Aeschyli exprimendam, ἱππόκρημνα ῥήματα, verba prærupta, alta, aspera.

Ἱπποκοτέω, ῶ, ἠσω, equis perstrepo. Ex

Ἱππόκροτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, equis perstrepens.

Ἱππολάπαθον, ου, τὸ, hippolapathum, herba

Ἱππολάτρη, ης, ἡ, locus ubi equi lavantur, Hes. Ex λόω.

Ἱπομανὲς, ους, τὸ, frutex quidam equis lethalis; (2) equina cupido coitus; (3) amoris veneficium, quod equis inseritur; virus ex equarum quientium naturalibus distillans. Ab ἱπομανὴς.

Ἱπομανία, ας, equorum insano amore ducor; (2) equo, de equa, quæ ad rabiem coitus agitur; (3) libidinis furore, equarum more, exstimulor. Ab eod.

Ἱπομανὲς, ους, ὁ ᾗ ἡ, insano amore equorum flagrans; (2) qui equino more libidinis furo exstimulatur; (3) valde rabiosus. Ex μαίνομαι. Hinc

Ἱπομανία, ας, ἡ, insanus equorum amor, insanus equorum cursuum studium.

Ἱπομάραθρον, ου, τὸ, foeniculum silvestre sylvo majus. Ex μάραθρον.

Ἱπομαχέω, ex equo pugno.

Ἱπομαχία, ας, ἡ, equestre prælium. Ab

Ἱππομάχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ex equo pugnans. Ex μάχομαι.

Ἱπομολγὸς, ου, ὁ ᾗ ἡ, equimulgus, vel equimulga, equum mulgens. Ex ἀμελγω.

Ἱπόμορφος, ου, equi speciem habens.

Ἱπομυρμηκιὰς, ου, οἱ, qui magnis formicis, velut equi, vehuntur, apud Lucian.

Ἱππόνομα, merces ex equis & mulis locatis, Hes. Ab ἱπονομος.

Ἱπονομεύς, ἱπονόμος, ὁ, equiparius, equi pastor.

Ἱπονομος, ου, ὁ, equorum pastor. Ex νέμω.

Ἱπόνομος, ου, ὁ, equos agitans, Epith. Solis. Ex νομάω.

Ἱππόομαι, ἱπποῦμαι, in equum mutari.

Ἱπόπορνος, ου, ὁ, qui equi aut artis equestris periculum facit. Ex πειράω.

Ἱππόπηρα, balgæ, faculi, sive peræ, quibus equites necessaria itineri secum ferunt. Ex πήρα.

Ἱππόπολος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui circa equos versatur, qui equos alit, equester, bellicosus. Ex πολέω, versor.

Ἱππόπορνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, equæ equentis more feorans, immane libidinosus.

Ἱπποποσειδὰν, ᾶνος, ὁ, Neptunus equestris.

Ἱπποπόταμος, ου, ὁ, Hippopotamus, equus fluvialis.

Ἱπποπώλης, ου, ὁ, equorum venditor. Ex πωλέω.

ΙΠΠΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, equus, equa; (2) equitatus, ἡ ἱππος; (3) pudendi pars, (4) oculorum quædam affectio, cum affigi tremunt, moventurque; (5) pudendi; (6) in compositione significationem auget, & magnitudinem notat, v. g. ἱππόκομος, ἱπποκόμης.

Ἱππόσιλινον, ου, τὸ, apium sativo majus, Hippolchinum, Smyrnium, *Plin.* 19. 8. c. 8. & 8. 48. Ex ἱππος, & σέλινον, apium. *Adjic.* Alexandrum.

Ἱππόσιος, ου, ὁ, equorum agitator, eques. Ex ἱππος, & σεύω, vel σέω.

Ἱπποσοφία, ας, ἡ, equitis, stabulum equorum, statio equorum. Ex σώζω.

Ἱπποσθοίνη, idem & ex iisd.

Ἱππόσσασις, ιος, ἡ, idem & ex iisd.

Ἱππόστρατος, ου, ὁ, dux equitum.

Ἱππόσυνα, ων, τὰ, ars sive peritia equitandi.

Ἱππότευκες, ων, ὁ, equestri.

Ἱππότης, ου, ὁ, eques. Ab ἱππος.

Ἱππότιλος, ου, ὁ, morbus equorum. Ex τίλλω, *pilum vello*.

Ἱππότοξότης, ου, ὁ, eques sagittarius. Ex τοξον.

Ἱππότραγέλαφος, ου, ὁ, bestia, ex equo, hirco, & cervo. Ex ἱππος, τράγος, & ἔλαφος.

Ἱππότριφος, ου, ὁ, ἡ, ἱππος, equus alo.

Ἱππότριφια, ας, ἡ, equorum nutritio.

Ἱππότροφος, ου, ὁ, ἡ, idem quod. Ab

Ἱππότροφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui equos alit. Ex τρέφω.

Ἱπποτρόφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, equos magis, pecubus, nam gloria. Ex τρέφω.

Ἱπποτυχίνη, ης, ἡ, Hippotychina, i. e. equi fortuna, quem Pegasus in Heliconis pectore elicuit.

Ἱππουρις, ιδος, ἡ, galea cristam ex setis equinis habens; (2) setis equinis comans; (3) equina, herbæ nomen; (4) morbus genus hum ex *Hipp.* Ex ἱππος; (5) f. potius ex ἱππος, &, ὑρὰ *tegmen*. *Err.*

Ἱππουρὶς, piscis nomen, Plin. Hippurus.

Ἱππουρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, caudam equinam habens; (2) piscis quidam, (3) scurrus, a magnitudine caudæ; (4) genus muscæ. Ex iisd.

Ἱππόφατις, & ιδος, vid. ἱπποφαείς.

Ἱπποφαίσιον, ου, τὸ, Hippophæsum, planta, spina fullonia.

Ἱπποφαὲς, ἀδος, ἡ, equis terriculum incutiens, herba quadam, quam equæ in primis aversantur. Ex φόβος.

Ἱππορβὸς, ὁ, ὁ, equorum pastor. Ex ὀρέβω.

Ἱππορβία, ας, τὰ, greges equorum, Ex ἱππος.

Ἱππορβεῖον, ου, τὸ, locus pascendis equis.

Ἱππορβὸς, ου, ὁ, equorum pastor. Ex ὀρέβω, idem.

Ἱπποσφενδὸν, ονος, ὁ, tolutarius, gradarius, Gl. V. Ex σφεν.

Ἱππουρις, ἰδος, vel ἱππόφωνι, cardinus, qui follones utuntur in cœnonandis vestibus. Ex ἱππος, & φυω, *nascor*. Scribitur & ἱππιφις. & ἱπποφαὶς, & ἱππόφωνας.

Ἱπποχάρμης, ου, ὁ, equi gaudens. Ex χαίρω.

Ἱππώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, equinus, equo similis. Ab ἱππος.

Ἱππων, ωνος, ὁ, equile, equorum stabulum.

Ἱππωνία, equos emo. Ex ὠνέομαι.

Ἱππώνης, ου, ὁ, equorum emptor, qui equarium mercaturam exercet. Ex iisd.

Ἱππωνία, & ἱππωνεια, ας, ἡ, equorum emptio. Ex iisd.

ΙΠΤΑΜΑΙ, f. ἱπτήσομαι, volo; (2) cito cursu vel impetu feror. Ἐκὰς ἱπτάμεν φιλοκὸς ὀϊστὸς, Il. 13, 592. Ἀπο δ' ἱπτάμεν ὄνυμος, ib. 16, 469.

Ἱπτήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἱπτάμαι.

ΙΠΤΩ, f. ἰψομαι, lædo, noceo, damnum infero. Τάχα δ' Ἰδεῖ ὖιας Ἀχαιοῖσιν Ἰψει, Il. 2, 193.

Ἴπτε, κέλευσε, 2. sing. imperf. ind. Att. & Ion. pro ἵπτασο, ab ἱπτάμαι.

Ἴπω, idem quod ἴτλω.

Ἱρὰ, τὰ, sacra, victimæ, *Ion.* pro ἱερὰ, ἱερεῖα.

Ἱραὶ, vel ἴραὶ, ἱράων, ἰρῶν, concio, locus ubi habentur conciones, forum. Ab ἴρω.

Ἱρᾶ, *sacerdotes*, 3. Cog. præs. ind. med. Ion. pro ἱερᾶσι, ab ἱερὰομαι.

Ἰρεξ, *Ion* pro ἱερὲς; Hom. Il. 13, 62.

ΙΡΙΓΓΕΣ, ανων, αι, articlæ. Lapp.

Ἰρὸν μικὸς, unde *sacrificulos Cimbrasios* apud Athenæum, Smegmatibus imo oleo s. unguento natis, aut etiam irina radice. Ex ἱρὸς, & μύω, *claudo*.

Ἰρινον μυρεν, un sextum irinum, oleum irinum. Ab ἶρις.

Ἰρισσάδες, ες, Indic species. Habens.

ΙΡΙΣ, ιδος, ἡ, Ion. arcus celestis; (2) lele, Deæ; (3) oculi oculi; (4) herba quædam aromatica, *Adjic.* Flower-deluce.

Ἴρισσιν, dat. pl. *Ion.* pro ἴρισιν, ab ἶρις.

Ἴρμη, ης, ἡ, series, consequentia, Hes. alias εἰρμὸς. Ab εἴρω.

Ἱρομνήμων, ονος, ὁ, carceris præfectus. Affertur pro εἰρμοφύλαξ, ἱρμοφύλαξ. Ex εἰρμὸς, & φύλαξ.

Ἱρὸς, ἡ, ὸν, pro ἱερὸς, sibi ea videnda etiam cæteris, in quibus *sacrum* est.

ΙΡΩΞ, ηκος, ὁ, Ion. mercenarius quidam apud Homerum; (2) pauper, mendicus quivis.

Ἱρωσύνη, ης, ἡ, sacerdotium. Ex ἱρὸς.

Ἴσα, locum quo vivo, recto.

Ἴσαν, vern. pl. *Ion.* pro ἴσᾶν, ab ἰσὸς.

ΙΣ, ἰνὸς, ὁ, fibra, nervus; (2) robur, vis.

Ἴσα, *æquabiliter*, æque. Ab ἶσος, *par*.

Ἴσαγγελος, ου, ὁ ᾗ ἡ, sui aliis angelis, angelicus.

Ἰσάζω, f. άσω, æquo. Ἰσάζειν ἀλλήλοις, Aristot. Ab ἴσος.

Ἰσάκις, άεία, άκις, par, æqualis, similis. ut hinc fit apud Nic. ἰσαίας, acc. pl. fem. sed potest Ἰσαίους esse ab ἰσαῖος, pro ἴσα, ut ξηλώσεία, pro ζηλώσεις. Ab eod.

Ἰσάδελφος, ὁ, fratris animo præditus, fratris loco amatus.

Ἴσαισι, paribus, dat. plur. f. g. *Poet.* pro ἴσοις, ab ἴσος, *par.*

Ἰσαίνω, idem quod ἰσάζω, unde ἰσαινόμενα apud Nicandr.

Ἰσάσιος, *Adv.* æqualiter, pariter, totidem modis seu vicibus. Ab eod.

Ἰσάτις, ιδος, ἡ, vestis e pelle caprina. Ab ἐρέφω.

Ἴσαμι, ἴσω, *Dor.* pro ἴστημι.

Ἰσαμίλλος, ος, ὁ ἡ, in contentione par, æqualis in certamine. Ex ἅμιλλα.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. ind. act. v. εἶμι, *eo*, vel *ibebant*, *per Sync.* pro ἴσασαν, ab ἵστημι, *fio.*

Ἰσάνεμος, ος, ὁ ἡ, vento par velocitate, velocissimus.

Ἴσανσι, 3. plur. pr. ind. act: *Dor.* pro ἴστασι, ab ἵστημι.

Ἰσάξιος, ος, ὁ ἡ, æquivalens, æquipollens.

Ἰσαπόστολος, ος, ὁ ἡ, par apostolis.

Ἰσάριθμος, ος, ὁ ἡ, par numero.

Ἴσασαι, *fis*, 2. sing. pr. ind. med. v. ἵστημι.

Ἴσασι, *sciunt*, 3. pl. pr. ind. act. v.

Ἴσασι, *scit*, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἴστασι.

Ἰσάστερος, ον, stellis similis, pulcher, præclarus.

Ἴσατις, ιδος, ἡ, glastum, herba; *Angl.* woad

Ἰσατώδης, ους, ὁ ἡ, ut ἰσατώδης χρόα, bilis, quæ istum seu glastum colore refert, i. e. fusca. A præc.

Ἰσαχῶς, *Adv.* totidem modis, æqualiter. Ab ἴσος.

Ἴσεῖον, ου, τὸ, sacrarium Isidis. Ab ἴσις, *Isis.*

Ἴσει, *f. iebat*, 3. s. imp. ind. act. verbi ἴστημι.

Ἰσηγορέω, ῶ, & ἰσηγορεύομαι, ῶμαι, æque libere loquor, pari dicendi libertate utor. Ex ἴσος, & ἀγορεύω, *loquor.*

Ἰσηγορία, ας, ἡ, æqua loquendi libertas; (2) juris æquabilitas, status reip. popularis. Ab ἰσηγορέω.

Ἰσῆλιξ, ικος, ὁ ἡ, ætate par. Ex ἥλιξ.

Ἰσημερία, ας, ἡ, æqua dies, æquinoctium.

Ἰσημερινός, ινὴ, ινὸν, æquinoctialis. Ab

Ἰσημερος, ος, ὁ ἡ, ut ἰσημερος σπορὰς, apud Theoph. triticum, quod æquinoctio verno seritur. Philox. ἰσέμερος, æquidialis. Ex ἴσος, & ἡμέρα.

ΙΣΗΜΙ, ἴσω, novi, cognosco, Theocr. *Dor.* ἴσαμι, scio. ἴσαμὲν & ἰδμὲν, scimus; ἴστε, scitis pro ἴσαμὲν, ἴσατε, ἴδασι, ἴσα, &c. *scias*, *scilt*, pro ἴσαθι, ἰσάτω.

Ἰσημοιρέω, ος, ὁ ἡ, cui portio æqualis cum cæteris datur, qui parem portionem accipit. Ex μοῖρα.

Ἰσήρετμος, ος, ὁ ἡ, totidem seu æquales remos habens, Eur. Ex ἐρετμός.

Ἴσηρις, ιδος, ὁ ἡ, æqualis, par. Ex ἄρω.

Ἰσηρίθμιος, ος, ὁ ἡ, idem quod ἰσαριθμος.

Ἰσθμητήριον, rete, nassa, *Strabo* lib. 3. Casaub. autem legit, ὠθισμητήριον.

Ἴσθι, *scias*, 2. sing. præs. imper. act. per *Syncop.* pro ἴσαθι, ab ἵστημι.

Ἴσθι, ες, vel *sis*, 2. sing. præs. imperat. verbi εἰμὶ.

Ἰσθμια, τὰ, monilia, ornamentum collare. Ab ἰσθμὸς.

Ἴσθμια, τὰ, scil. ἱερὰ, Isthmia, quæ in honorem Neptuni celebrabantur in Isthmo Corinthiaco. Ab ἰσθμὸς.

Ἰσθμιάζειν, Suidas ait dici ὅτε τὴν καιρὸς βάντων, de minus commode salubriterque ventibus.

Ἰσθμιακὸς, ὴ, όν, Isthmiacus, ad Isthmia pertinens. Ab eod.

Ἰσθμιάς, άδος, ἡ, Isthmica. Ab eod.

Ἰσθμικὸς, ὴ, όν, Isthmicus. Ab ἰσθμὸς.

Ἰσθμιον, ου, τὸ, quod circa fauces est; (2) ornamentum collare, monile. Ab eod.

Ἰσθμιονίκης, ου, ὁ, victor in ludis Isthmicis.

Ἰσθμιοῦσθαι, ίεμαι, ίεσθαι, in Isthmo habitans, (2) Isthmius. Ab eod.

Ἰσθμοειδὴς, ους, ὁ ἡ, Isthmo similis. Ex ἰσθμὸς, & εἶδος.

Ἰσθμοῦ, *Adv.* in Isthmo. Ab eod.

ΙΣΘΜΟΣ, ου, ὁ, Isthmus, terra angustia inter duo maria; (2) Isthmus Peloponnesi; (3) aliquid Isthmo simile, fauces, guttur; (4) collum cicindelæ.

Ἰσθμώδης, ους, ὁ ἡ, Isthmo similis, Isthmi formam habens, in modum Isthmi angustus. Ab ἰσθμὸς.

Ἴσι, *eunt*, 3. pl. pr. ind. act. v. εἶμι.

Ἰσιακὸς, ὴ, όν, indutus more eorum, qui Isidis templum visebant; (2) qui initiatus est Isiacis sacris, sacerdos Isidis. Ab Ἶσις.

Ἰσικιον, ου, τὸ, & ἰσιον, ου, ὁ, lucanica, edulii genus, e carne intrita & minutissime incisa. Videtur Latinum.

ΙΣΙΣ, ιδος, ἡ, Isis, Dea Ægyptiorum.

Ἴσκω, *assimilabam*, imperf. ind. act. verbi

Ἴσκω, Hom. ἴσκον, Odyss. 22, 31. sciebat, fingebat; (2) adsimulo; (3) dico. Poetæ post Homerum.

Ἴσμα, τος, τὸ, structura, opus, ut sepulcrum, &c. Ab ἴζω.

Ἴσμεν, *scimus*, 1. pl. præs. ind. act. *per Syncop.* pro ἴσαμεν, ab ἵστημι.

Ἰσοβαθὴς, ους, ὁ ἡ, æque profundus. Ex βάθος.

Ἰσοβαρὴς, ους, ὁ ἡ, æque gravis. Ex βάρος.

Ἰσοβασιλὴς, ους, ὁ, par, vel æqualis regi.

Ἰσόβοιον, bovis pretium æquans, Rob. Gr ἴσος, & βοῦς, βὸς.

Ἰσοβολος, ος, ὁ ἡ, ὸν, æqualis ponderis, Hes.

Ἰσόγαιος, ος, ὁ ἡ, ὸν, terræ æqualis, par, qua terram, s. regionem, s. agros.

Ἰσογώνιος, ὁ ἡ, ὸν, æquiangulus. Ex γωνία.

Ἰσοδαίμων, ονος, ὁ ἡ, ὸν, qui æquali sorte fruitur, qui ejusdem sortis est.

Ἰσόδενδρος, ος, ὁ ἡ, ὸν, arborem æquans, i. e. altus, longus.

Ἰσοδιαίτια, ας, ἡ, æqualitas victus, similitudo in victu.

Ἰσοδιαίτης, ου, ὁ, idem quod

Ἰσοδιαιτος, ος, ὁ ἡ, ὸν, æquali seu pari victu cum alio utens. Ex ἴσος.

Ἰσόδομος, ος, ὁ ἡ, ὸν, æqualiter structus. Ex δομέω.

Ἰσοδοξος, ον, æque clarus.

Ἰσόδρομος, ος, ὁ ἡ, ὸν, cursu æquo, pariter curro & una feror. Ab

Ἰσοδρομέω, ῶ, ὁ ἡ, ὸν, cursu æquans.

Ἰσοδυναμέω, æque potens sum, æquipolleo, Gl. V. ἰσοδυναμοῦντα, æqualia.

Ἰσοδυναμία, ας, ἡ, æqualis potestas. Ab

Ἰσοδύναμος, ος, ὁ ἡ, ὸν, æque potens. Ex δύναμις.

Ἰσοδυνάμως, pari

Ἰσοζυγὴς, ους, ὁ ἡ, ὲς, par pondere; æquilibris. Ab ἴσος, & ζυγὸν.

Ἰσοζυγος, ος, ὁ ἡ, ὸν, q. d. æquijugis, par, æqualis.

Ἰσόζυξ, ος, ὁ ἡ, ὸν, idem.

Ἰσοζυξ, υγος, ὁ ἡ, ὸν, idem & ex iisd.

Ἰσοθεία, ας, ἡ, æqualitas cum Deo, Deitas. Ab

Ἰσόθεος, ος, ὁ ἡ, ὸν, Deo par, Deo æquiparandus.

Ἰσοκατάληκτος, ος, ὁ ἡ, ὸν, æqualiter desinens, similem exitum habens. Ex κατάληγω.

Ἰσοκίνδυνος, ος, ὁ ἡ, ὸν, qui eit in pari discrimine, qui pari periculo se exponit.

Ἰσοκιννάμωμον, cinnamomo æquipollens, casia.

Ἰσοκλεὴς, ους, ὁ ἡ, ὲς, gloria par, eandem gloriam habens. Ex κλέος, *gloria.*

Ἰσόκληρος, ος, ὁ ἡ, ὸν, sors pari cum alio sorte est, cui par portio obvenit.

Ἰσοκλινὴς, ους, ὁ ἡ, ὲς, æqualiter vergens & declinans; (2) æque propensus, ad æquilibrium quoquoversus tendens. Ex κλίνω, *inclino.*

Ἰσοκοιλὸς, ος, ὁ ἡ, ὸν, æqualis concavitatis.

Ἰσοκόρυφος, ος, ὁ ἡ, ὸν, æqualem verticem habens, æque eminens. Ex κορυφὴ.

Ἰσοκρατεία, f. ἰσοκρατία, ας, ἡ, æquale imperium. A κράτος.

Ἰσοκρατὴς, ους, ὁ ἡ, ὲς, æquali robore præditus, æque pollens. Ex ἴσος.

Ἰσοκρατὴς, vel ἰσοκρανὴς, æqualiter impera*ns*. Ab κίρναμαι.

Ἰσοκριθὴς, ους, hordeo par mensura, aut pretio. Ex κριθὴ.

Ἰσομελία, ας, ἡ, membrorum æqualitas. Ab

Ἰσόμελος, ος, ὁ ἡ, ὸν, paria membra habens. Ex κῶλον.

Ἰσολογία, ας, ἡ, par æqualis ratio; (2) honoris æqualitas. Ex λόγος.

Ἰσόλυρος, ον, *Epith.* cantus. Ex λύρα.

Ἰσόμαχοι, οι, αι, ες & æquales in pugna. Ex μάχη.

Ἰσομεγεθὴς, ους, ὁ ἡ, ὲς, æque magnus, æqualis magnitudinis. Ex μέγεθος.

Ἰσομερὴς, ους, ὁ ἡ, ὲς, æqualiter participans. A μέρος, *pars.*

Ἰσομέτρητος, ος, ὁ ἡ, ὸν, cujus mensura æquata est, æquam mensuram habens. Ex μετρέω.

Ἰσομοιρας, pari mensura. A μοῖρα.

Ἰσομύτωπος, ος, ὁ ἡ, ὸν, parem frontem habens, de acie; ἰσομυτωποι, æquata acie stantes. Ex μύτωπον.

Ἰσομύκης, ους, ὁ ἡ, ὲς, qui pari longitudine seu procenitate est. Ex μῆκος.

Ἰσομύλησιος, ον, *Epith.* vestis, ad modum Milesiarum factæ, mollis.

Ἰσόμιμος, ος, ὁ ἡ, ὸν, similis. A μιμέω.

Ἰσομοιρέω, æqualem portionem capio: tantundem juris habeo:

Ἰσομοιρια, ας, ἡ, æqualis portio. Ab

Ἰσόμοιρος, ος, ὁ ἡ, ὸν, cui sortio par & æqualis datur, qui idem juris habet. Ex μοῖρα.

Ἰσομορος, ος, ὁ ἡ, ὸν, idem, Hes.

Ἰσομυθὴς, ους, ὁ ἡ, ὲς, exquisite loquor. Hes. ἰσομυθοῦντες, ἀκριβολογοῦντες.

Ἴσον, *Adv.* æqualiter. Ab ἴσος.

Ἰσονειρος, ος, ὁ ἡ, ὸν, somnio similis, inanis, vanus.

Ἰσόνεικος, ος, ὁ ἡ, ὸν, fato defunctus pari.

Ἰσονομέομαι, οῦμαι, in legum seu juris æquabilitate vivo. Ab ἰσόνομος.

Ἰσονομία, ας, ἡ, æquabilitas legum & juris.

Ἰσονομικὸς, ὴ, όν, æquabilitate juris utens.

Ἰσονομικὸς, *Adv.* æquabiliter.

Ἰσόνομος, ος, ὁ ἡ, ὸν, æquabilitate legum seu juris utens; (2) æquabiliter distributus. Ex ἴσος, & νόμος, *lex*, vel νέμω.

Ἰσοῦμαι, 3. plur. f. 1. ind. med. *Poet.* pro ἰξόμεθα, ut ἰκνοῦμαι.

Ἰσόπαις, ὁ ἡ, ὸν, juvenilis, v. c. vis, qualis in juvenibus est.

Ἰσοπάλαισπος, ον, æquans palmi latitudinem. Ex παλαιστὴ.

Ἰσόπαλις, ιδος, ἡ, *Epith.* tornatus, ap. *Isaiam* si sana lectio, Interpr. par tormentum habens. *Forn.*

Ἰσοπαλὴς, ους, ὁ ἡ, ὲς, par in lucta seu pugna; (2) par viribus. Ex ἴσος, & πάλη, *lucta*, vel πάλλω, *fero.*

Ἰσόπαλος, ος, ὁ ἡ, ὸν, idem & ex iisd.

Ἰσοπαλὼς, *Adv.* æqualibus viribus in pugna, s. lucta.

Ἰσοπαχὴς, ους, ὁ ἡ, ὲς, æque crassus, æqualem habens crassitiem. Ex παχὺς.

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities. Ab ἰσόπεδος.

Ἰσόπεδος, ος, ὁ ἡ, ὸν, planus. Ex πέδον.

Ἰσοπέλυθρος, ος, ὁ ἡ, ὸν, qui totidem jugerum est, æque magnus. Ex πέλεθρον.

Ἰσοπιθὴς, ους, ὁ ἡ, ὲς, parem luctum, noxam afferens s. habens.

Ἰσοπεριμέτρητος, ον, eundem ambitum habens.

Ἰσόπετρος, ον, durus.

Ἰσόπηχυς, υος, ὁ ἡ, ὺ, qui totidem cubitorum est.

Ἰσοπλατὴς, ους, ὁ ἡ, ὲς, æque latus. Hinc τὸ ἰσοπλατὲς, ους, par latitudo. Ex πλατὺς.

Ἰσοπλάτων, Platoni par, comparandus.
Ἰσόπλευρος, ος, ὁ ἡ, æquilaterus. Ex πλευρὰ.
Ἰσόπληθης, ἐος, ὁ ἡ, æque plenus, pari multitudine. Ex πλῆθος.
Ἰσοπολῖται, ων, οἱ, æquales cives.
Ἰσοπολιτεία, ας, ἡ, par jus civitatis; (2) æqualis reipublicæ.
Ἰσόπυρος, ὁ, pari ætate.
Ἴσοπυρον, τό, Isopyrum, planta, alias Phaseolus.
Ἰσορροπέω, ῶ, f. ήσω, æquilibrium facio, sum æqualis momenti, in neutram partem vergo, æqualibus sum viribus, æqualis sum, adæquo.
Ἰσορροπία, ας, ἡ, æquilibrium. Ab
Ἰσόρροπος, ος, ὁ ἡ, par, æquivalens. Ex ῥοπὴ.
Ἰσορρόπως, pari vi, valore.
Ἴ Σ Ο Σ, vel ἴσος, η, ον, æqualis, par, æqualibus. Hinc τὸ ἴσον, ου, æqualitas, æqualis portio; ἴσα κ, perinde ac, æque ac; ἴσαι, totidem.
Ἰσοσθένεια, ας, ἡ, æqualitas virium, æquipollentia.
Ἰσοσθενέω, æquipolleo, æquali polleo robore. Ab
Ἰσοσθενὴς, ἐος, ὁ ἡ, pari robore præditus, paribus pollens viribus. Ex σθένος
Ἰσοσκελὴς, ἐος, ὁ ἡ, æqualia habens crura; (2) æqualia habens latera; (3) par de numero. Ex σκέλος.
Ἰσόσπορος, ος, ὁ ἡ, legumini similis. Ex σπόριον.
Ἰσοστάναι, *Adv.* contra stando, s. pugnando, pari vi. Ab ἵστημι.
Ἰσοσταθμέω, idem pondus habeo. A σταθμός.
Ἰσοσταθμία, ας, ἡ, æquilibrium, Ph. A seq.
Ἰσοσταθμος, ος, ὁ ἡ, par pondere.
Ἰσοστάσιος, ος, ὁ ἡ, idem. Ex ἵστημι.
Ἰσοστὴς, idem quod ἰσοσταθμία.
Ἰσοστοιχος, ον, ος, adverbs respondens, oppositus, ut ἀντίστοιχος.
Ἰσοστρεφὴς, idem quod ἀντίστροφος.
Ἰσοσυλλάβεως, totidem syllabas habeo.
Ἰσοσυλλάβως, *Adv.* totidem syllabis.
Ἰσοτελέστος, ος, ὁ ἡ, qui paris est ponderis & momenti, æquilibrium faciens; (2) æqualis.
Ἰσοτάχης, ους, ὁ ἡ, æque velox. Ex ταχύς.
Ἰσοτάχως, *Adv.* æque celeriter, pari celeritate.
Ἰσοτέλεια, ας, ἡ, æqualitas in pendendo tributo cum civibus; (2) æqualis libertas. Ab
Ἰσοτελὴς, ἐος, ὁ ἡ, qui idem cum alio vectigal pendit; (2) qui iisdem legibus cum civibus vivit. Ex τέλος.
Ἰσοτέλισσος, ον, qui simul, una absolvitur, expletur. A τελέω.
Ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas, par conditio, paritas; (2) æquitas. Ab ἴσος.
Ἰσοτιμία, ας, ἡ, par honor & dignitas; (2) par conditio & jus. Ab
Ἰσότιμος, ος, ὁ ἡ, æque pretiosus. Ex τιμή.
Ἰσότιμος, pari honore, conditione.
Ἰσότοιχος, ον, pares parietes habens.
Ἰσότονος, ος, ὁ ἡ, qui est æqualis toni, eodem accentu præditus. Ex τόνος.
Ἰσοτόνως, *Adv.* æquali tono; (2) æque, perinde.
Ἰσοτροπέω, ῶ, f. ήσω, similibus moribus sum. Ab
Ἰσότροπος, ος, ὁ ἡ, qui similibus est moribus.
Ἰσότυπος, ος, ὁ ἡ, eandem habens formam & sculpturam.
Ἰσοτύραννος, ὁ ἡ, tyrannis par & æqualis.
Ἰσουργέω, pariа faciens. Ab
Ἰσοργος, ος, ὁ ἡ, pariа faciens. Hes. Ex ἔργον.
Ἰσοῦσθαι, præs. inf. med. ab ἰσόω.
Ἰσούψης, ους, ὁ ἡ, qui ejusdem est altitudinis, æque altus. Ex ὕψος.
Ἰσοφαρίζω, æquo, adæquo, æquiparo; quasi ἰσοφορίζω. Οὐδέ τις οἱ δυνατὸ μῦθος ἰσοφαρίζειν, Il. ο, 101. Ἦρχε δ' Ἀθηναίη ξανθοκεφάλῳ ἰσοφαρίζουσ, ib. φ, 390. Ab ἴσος, & φέρω, *fero*, ut ἐμφορῆς.

Ἰσοφορίδαι, *Dor.* pro ἰσοφαρίζουσι.
Ἰσοφορὴς, ὁ ἡ, æqualem partem ferens.
Ἰσοφυὴς, ἐος, ὁ ἡ, æqualis naturæ, qui ejusdem est essentiæ, Nonn. Ex φυή.
Ἰσοχειλὴς, ἐος, ὁ ἡ, labra æquans, de mensura, plenus usque ad labra. Ex χεῖλος.
Ἰσόχειρ, ὁ ἡ, pari robore præditus.
Ἰσόχροος, ος, ὁ ἡ, æque laneginosus. Ex χρόα.
Ἰσόχορδος, ος, ὁ ἡ, totidem constans chordis. Ex χορδὴ.
Ἰσοχρονεῖν, tempore æquo, æquali tempore vivo. Ab ἰσόχρονος.
Ἰσοχρὴς, ος, ὁ ἡ, idem quod.
Ἰσόχρονος, ος, ὁ ἡ, tempore seu ætate par.
Ἰσόχρους, *contr.* ἰσόχρως, ως, ὁ ἡ, simili colore præditus. Ex χροά.
Ἰσόψυχος, ος, ὁ ἡ, in quo est æqua animi portio; (2) auro par; (3) qui auro rependitur, auro repensus.
Ἰσοψηφία, ας, ἡ, par auctoritas in suffragiis ferendis; (2) paria suffragia. Ab
Ἰσόψηφος, ος, ὁ ἡ, qui par est in suffragiis ferendis; (2) parem auctoritatem habens.
Ἰσόψυχος, ος, ὁ ἡ, unanimus, amicissimus, similis animo. Ex ψυχή.
Ἰσόψυχος, pari animo.
Ἰσόω, ῶ, f. ώσω, æquo, adæquo, æquiparo. Δρόμῳ δ' ἰσάσας τὴ φύσῃ τὰ τέρματα, Soph. El. 688. Ab ἴσος.
Ἰσραὴλ, ὁ, Israël. Nomen Hebr. ἄνλιτον, *Princeps Dei*.
Ἰσραηλίτης, ου, ὁ. Israëlita. Ab ἰσραὴλ.
Ἰσραηλῖτις, ιδος, ἡ, Israëlitis.
Ἴστα, 2. præs. imper. act. *Att.* pro ἵσταθι, ab ἵστημι.
Ἴστημαι, sto, subsisto, persto, statuo.
Ἱστάμενος, pt. part. pass. v. ἵσταμαι.
Ἱστάντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ἱστασι.
Ἵστασο, 2. sing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἵστασο.
Ἵστασο, βα, 2. sing. præs. imper. pass.
Ἵστατο, 3. sing. imperf. ind. pass.
Ἱστάω, ῶ, ἱστᾶς, ἱστᾷ, fisto. Vid. ἵστημι.
Ἵστι, 2. plur. præs. ind. act. *per Syn.* pro ἵστατε, ab ἵστημι.
Ἰστέον, *jucundum*, *Ion.* pro εἰστέον, ab εἶδω.
Ἵστε, βα, *fiste*, 2. s. præs. imper. act. *Att.* pro ἵσταθι, vel *statueris*, 2. sing. pr. ind. pass. *Att.* pro ἵστασαι, ab ἵστημι.
Ἵστημι, in præs. imperf. fut. aor. 1. colloco, statuo: & *hinc* pondero, converto, &c. *quæ ex adjecto substantivo petenda* sunt, at in aor. 2. perf. pluſq. p. fto, consisto; *unde est*, (1) de meretrice prostrare, (2) esse, natum, ortum esse, (3) conquiescere, &c. quæ vis & *in med.* ἵσταμαι obtinet. f. στήσω, & στάσω, perf. ἕστηκα; in partic. ἵστασ, ἱστᾶσα, ἵστες, stans; in inf. ἑστηκέναι, stare; ἱστάναι, statuere, ἱστάμεν, stare, στάς, stans, &c. Ὀρθὸν δὲ ἵστησιν, arrigit aures, Soph. El. 27. Ἐνταῦθα σημείωμα τῷ λόγῳ, Dem. Εxcusat. Plat.
Ἵστιν, 1. ἵστιν, ας, ἡ, *Ion.* pro ἵστια, focus, Vesta.
Ἱστιατήριον, ου, τὸ, convivatorium, locus epulationis, pro ἱστιατόριον, *Ion.*
Ἱστιοδρομέω, solis velis feror, non remis. Ex ἱστίον, & δρόμος.
Ἱστιοκάπη, ης, ἡ, navigatio, quæ fit velo & remis. Ex ἱστίον, & κατέω.
Ἱστίον, ου, τὸ, velum navis, textum, velum, velamen. Ab ἱστὸς.
Ἱστιοποιέω, vela facio.
Ἱστιορράφος, ου, ὁ ἡ, velorum sutor, qui vela consuit; (2) dolosus, astutus. Ex ἱστίον, & ῥάπτω.
Ἱστοδόκη, ης, ἡ, proprie aratri temo. Ex ἵστημι, & δέχομαι.
Ἱστοδόκη, ης, ἡ, idem & ex nisi.
Ἱστοδόκοι, *Ion.* pro ἱστοδόκαι, ab ἱστοδόκη.
Ἱστοδοκὴ, ης, ἡ, receptaculum mali nautici. Ex ἱστὸς, & δέχομαι.
Ἱστοκεραία, ας, ἡ, antenna.

Ἱστοπέδη, ης, ἡ, lignum in media & ima navi, cui inseritur malus, s. foramen in media navi, cui mali erecti pars inferior inseritur.
Ἱστοπόνος, ὁ ἡ, textor, textrix. Ex ἱστὸς (2) & (3).
Ἱστόπους, οδος, ὁ, pes textorii mali, seu ligni, e quo flamina ducta sunt.
Ἱστορα, *peritum*, &c. sing. ab ἱστωρ.
Ἱστορεῖν, ῶ, f. ήσω, inquiro, scitor; (2) visu, lustro, (3) memoriæ trado, literis prodo; (4) scisitando vel percontando audio; vel cognosco. Τἄλλα σοῦ εἰπεῖν, εἰ φωνῆς, ἃ σ' ἱστορεῖ, Soph. Trach. 408. Βαλόμενος ἱστορῆσαι τὰ περὶ τὴν πόλιν, Plut. Ab ἴστωρ.
Ἱστόρημα, τὸ, res gesta, & quæcunque, quæ audiendo visendove cognoscitur.
Ἱστορία, ας, ἡ, cognoscendi studium; (2) lustratio locorum; (3) percontatio, inquisitio; commentatio, (4) historia, rerum gestarum expositio; (6) sensus Scripturæ historicus, sive literalis. Ab eod. Hinc
Ἱστορίαν, vel ἱστορίνα, ostento, cum affectatione quadam demonstro, ab ἱστόριον. *Hippocr.* ἱστορημένων *Ion.* pro ἱστορισμένων.
Ἱστορικὸς, ὴ, όν, ad historiam pertinens; (2) historicus, historiarum scriptor.
Ἱστορικῶς, *Adv.* historice, historicorum more; (2) sensu literali.
Ἱστοριογράφος, ου, ὁ, historiographus, historiarum scriptor. Ex ἱστορία, & γράφω, *scribo*.
Ἱστόριον, ου, τὸ, argumentum, fides seu probatio rei alicujus, apud Hippocr. Ab ἴστωρ.
Ἱστοριοσυγγραφὲς, έως, ὁ, historiarum scriptor.
Ἱστορία, ας, ἡ, historica traditio, fama, historia.
Ἵστος, ου, ὁ, malus navis; (2) malus s. lignum e quo stamina s. tela pendentur; (3) ipsa tela. Ab ἵστημι.
Ἱστοτρίβης, ου, ὁ, classiarius, socius navalis. A τρίβω.
Ἱστουργεῖον, ου, τὸ, textrina. A seq.
Ἱστουργία, ας, ἡ, ἄσω, tela tracto, telam texo.
Ἱστουργία, ας, ἡ, textura, telæ contextio.
Ἱστουργικὸς, ὴ, όν, textorius. Hinc ἱστουργική, sc. τέχνη, ars textoria. Ab
Ἱστουργὸς, ός, ὁ ἡ, ὸν, textor, textrix. Ex ἱστὸς & ἔργον.
Ἵστω, 3. sing. præs. imper *per Syn.* pro ἱστάτω, ab ἵστημι.
Ἵστων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἵστων, ab ἱστάω pro ἵστημι.
Ἵστων, *per Syn.* pro ἱστάτων, 3. dual. imperf. vel pro ἱστάτωσαν, 3. pl. imper. v. ἵστημι.
Ἵ Σ Τ Ω Ρ, ορος, ὁ ἡ, videns, peritus; (2) testis, judex, arbiter.
Ἰχάδιον, ου, τὸ, cancellus, Dim. ab ἰχὰς.
Ἰχαδοπάλης, ου, ὁ, cancrorum venditor. Ex ἰχὰς, & πωλέω. Hinc
Ἰχαδοπώλις, ιδος, ἡ, cancrorum venditrix.
Ἰχαίνω, ῶ, ὁ ἡ, ὸν, (fletus lenguescens, fletendi impotens vim habens. Ex ἰχὼ, & αἴμα.
Ἰχαίνω, emacio macilentum reddo, attenuo, macefacio, pro ἰχναίνω, ab ἰχνος.
Ἰχαλὸς, ἐα, ἐν, macer, tenuis. Ab eod.
Ἴχανα, 3. sing. præs. indic. act. *Poet.* pro ἰχανεῖ, ab
Ἰχάνω, ἀ, inhibeo, retineo; (2) appeto, desidero, *Poet.* Hinc ἰχανὰ, cupit, pro ἰχανεῖ, per diæresin ἰχανάει, desiderans, cupiens, pro ἰχανᾶι. Αὐτὰρ τ' ἰχανάασκον, Il. ιε, 723. Τῶν ἐχ' ὅσα ζωὸς ἔπι μίγα δρόμῳ ἰχανάσκει, ib. 23, 360. Ab ἰχὰ, *labor*.
Ἰχανάασιν, *Poet.* pro ἰχανᾶσι.
Ἰχανα, *Poëticum*, con primo, contineo. Δίος ἰχανεῖ ἀδελφεὸς, Il. 14, 387. Ὅπποτε κρύος ἀνδρας ἐίσχει Ἰχάνῃ, Hesiod. Ἐργ. 493.
Ἰχὰς, ἀδος, ἡ, cancer, ficus arida, (2) ficus quæcunque. Ab ἰχνος.
Ἰχεμεν, inf. act. *Ion.* pro ἰχειν, ab ἴχω.
Ἴχεο, 2 s. pr. imper. med *Ion.* pro ἴχου.
Ἰχθὸ, *Dor.* pro ἰχὼ.
Ἰχθαδίκης, ου, ὁ, ad coxendicis dolorem facientem; (2) coxarum dolores patiens. Ab ἰχὼς.
Ἰχθικὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.
Ἰχθὼς, άδος, ἡ, ut ἰχὰς νόσος, coxendicum dolor.

Ἰχθὺν,

Ἰσχίον, ι, τὸ, coxa, coxendix, lumbus. Ab ΙΣΧΙΣ, εως, ἡ, lumbus, Hes.

Ἰσχναίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio. Ab ἰσχνός.

Ἰσχναλέος, έα, έον, macilentus, gracilis. Ab ἰσχναίνω.

Ἰσχνανσις, εως, ἡ, emaciatio, attenuatio, macies. Ab eod.

Ἰσχναντικὸς, ἡ, ὸν, extenuandi & emaciandi vim habens. Ab ἰσχναίνω.

Ἰσχνασία, ας, ἡ, emaciatio. Ab eod.

Ἰσχνεπία, ας, ἡ, nimis tenuiter & subtiliter loqui.

Ἰσχνολογία, idem

Ἰσχνολογία, ας, ἡ, nimis arguta disputatio. A λόγος.

Ἰσχνολόγος, ὁ, subtilis disputator.

Ἰσχνομυθέω, ῶ, subtiliter loquor, Hes. Sud.

Ἰσχνομυθία, ας, ἡ, leptologia, argutiæ inepiæ. Hes. Sud. A μῦθος.

Ἰσχνόπεδη, ἡ, tenue vinculum, tenue vinculum.

Ἰσχνοπόρος, ὁ ἡ ἡ, meatus tenues habens

ΙΣΧΝΟΣ, ἡ, ὸν, macer, gracilis, exilis.

Ἰσχνοσκελὴς, ἐς, ες, ὁ ἡ ἡ, exilia habens crura. A σκέλος.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, macies, gracilitas. Ab ἰσχνὸς.

Ἰσχνουργὴς, ἐς, subtiliter factus, elaboratus, ἔργον vestis.

Ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, vocis exilitas, imbecillitas; (2) linguæ hæsitatio. Ab

Ἰσχνόφωνος, ὁ ἡ ἡ, qui gracili & tenui voce est; (2) cui vox supprimitur, & repente fistum ac deficit, inter loquendum. A φωνή.

Ἰσχνόω, ῶ, emacio, macilentum reddo. Ab ἰσχνὸς· ἰσχνῶ, extenuatur.

Ἴσχνως, Adv. tenuiter.

Ἴσχο, 3. pl. pr. ind. imperf. v. ἴσχω, pro εἶχον.

Ἰσχουρία, ας, ἡ, obstructio vesicæ, urinæ in vesica suppressio. Ex ἰσχω, & οὖρον.

Ἰσχυρίζω, affirmo, assevero, affirmo. Ab

Ἰσχυρίζομαι, f. ἰσχυριοῦμαι, contendo, nitor, (2) nitor, fiduciam colloco, pro defensione utor, (3) adverso, adfirmo. Ἰσχυρίζεσθαι πρὸς πάντας, Plut. in Solon. cap. 10, τῷ νόμῳ, Xen. Ab ἰσχυρὸς.

Ἰσχυρόδικος, ος, adversus facinorum rectus validus. Ex ἰσχυρὸς & δίκη.

Ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, ἡ, pertinacia, pervicacia in sententia, proposito tenax. Ab

Ἰσχυρογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, obstinatus in sententia, tenax propositi. A γνώμη.

Ἰσχυρόδετος, ον, valide vinctus, i. q. beatus. A δέω

Ἰσχυροποιέω, ῶ, robustum, validum reddo, corroboro, confirmo, ἰσχυροποιεῖσθαι, corroborari.

Ἰσχυροποίημαι, ἡ ἡ, gravia, fortia audio. A ποιέω.

Ἰσχυρόριζος, ὁ ἡ ἡ, radicem validam habens, ἰσχυρὸν. Ex ῥίζα.

Ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, robustus, validus, potens, fortis, vehemens. Ab ἰσχύς.

Ἰσχυρόω, idem quod ἰσχυροποιῶ; (2) munio. Ab ἰσχυρὸς.

Ἰσχυρῶς, Adv. valde, vehementer, enixe, naviter.

ΙΣΧΥΣ, ύος, ἡ, robur, vires, potentia.

Ἴσχυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ἰσχύσῃ, 3. s. f. 1. ind. act. verbi ἰσχύω.

Ἰσχυστικὸς, ὸ, ὸν, id. quod ἰσχυρὸς, ab ἰσχύω

Ἰσχύω, f. ύσω, robustus sum; (2) potens sum, polleo, prævaleo, possum. Τὸ δὲν ὃ δῆλον ἰσχύσειν βίᾳ, sustinent, Soph. Trach. 306 τοῖς ὅπλοις, Dem. Cæsari, Xen. Ab ἰσχύς.

Ἴσχω, habeo, teneo; (2) occupo, occupatam possideo; (3) cohibeo, coerceo, contineo, reprimo, impedio, repello; (4) retineo, (5) retice facio; (6) valeo, de pretio interno nummi; ἰσχουσι, haereo, fixo gradum, desino. Ἴσχειν ξυμβουλὴν, dare consilium, Soph. Ant. 66. Χαλκὸν ὑπὸ σφυρᾶς, αὐτὰς, sc. χεῖρας ἴσχειν, Arist. Lys. 507. Ab ἴσχω.

Ἰσωνία, ας, ἡ, pretium par. Ab ὠνέομαι.

Ἰσώνυμος, ὁ ἡ ἡ, cognominis. Ab ὄνομα.

Ἴσως, Adv. æqualiter; æque, pariter; (2) fortasse, forsitan. Ab ἴσος.

Ἴσωσι, 3. pl. aor. 1. conj. act. v. εἶδω, nisi fit pro ἴσωσι, 3. pl. pr. ind. ab ἵστημι.

Ἴσωσις, εως, ἡ, æquatio, comparatio. Ab ἰσόω.

Ἰταλὸς, ὰς, ἡ, Italia, regio Europæ. Ab Ἰτυλος. Hinc

Ἰταλικὸς, ὴ, ὸν, Italicus; (2) Latinus.

Ἰταλιώτης, ου, ὁ, Italus, magnæ Græciæ incola, qui est ex magna Græcia. Ab eod.

Ἰτάλλω, f. ἰτᾶλῶ, ἰτᾶλῶσω, ἡ, Ita

Ἰτυλὸς, ὁ, ὸ, Italus; (2) taurus, bos. Alius Ἰταλὸς.

Ἰταμὸς, ὴ, ὸν, temerarius, præceps, protervus, trux, petulans, impudens. Ab ἵημι.

Ἰταμότης, ητος, ἡ, temeritas, procacitas, impudentia.

Ἰταμῶς, Adv. temere, impudenter.

Ἴτε, 2. pl. pres. imper. verbi εἶμι.

ΙΤΗΛ, ας, ἡ, salix, ης, ἡ, salix; (2) hastile, Ἰτέαι λεπταὶ χερὶ χερσὶ πεπλεγμέναι ξυμπαγεῖς διαδύμιαν, Eurip. Hel. 1529.

Ἰτεάζω, ἰτέης, ἰτέαν, facio ex salice.

Ἰτεών, eundum. Ab εἶμι. ιο.

Ἰτέη, ης, ὁ ἡ, lubricum, labellum, locus ubi labitur. Ab ἰτέα

Ἴτην, 2. dual. imperf. ind. act. v. εἶμι.

ΙΤΗΣ, ὺ, ὸ, temerarius, præceps, protervus, impudens, impudentissimus, animosus, audax.

Ἰτητικὸς, ὴ, ὸν, temerarius, præceps, temerarium reddens. Ab ἵημι.

Ἴτον, ἴτω, 2. dual. imperf. imperat. ind. act. εἶμι, tempus eam, 2. vel 3. pers. dual. ind. act. Ab εἶμι.

Ἰτωνία, ας, ἡ, Itonea, Nomen Scholia.

Ἴτυς, υ, τὸ, fumen, ubi ver; (2) curvamina operis. Hinc

Ἰτυπανὸς, ὁ, ὸ, circumtornatus, curvatus circumtornatus, vendibilis. Ex ἴτυς, & πωλέω.

ΙΤΥΣ, υος, ἡ, circumferentia & curvatura rotæ, omnis extremitas rei rotundæ, limbus.

Ἴτω, 2. s. f. præs. imper. act. v. εἶμι.

Ἰυγὴ, ῆς, ἡ, clamor acutus. Ab ἰύζω.

Ἰυγμὸς, ὁ, clamor acutus, stridor.

ΙΥΓΞ, γγος, ἡ, torquilla, vel motacilla, avicula veneficia in usu; (2) illecebræ amoris; (3) illecebræ quævis, (4) desiderium, cupiditas.

Ἰύζω, acutum clamo, strido. Hinc

Ἰυκτὴς, ὰ, ὸ, acutum clamans, stridens.

Ἴυκτο, ἴυκτο, pert. imp. act. verbi ἴπτω

Ἰσχυρὸς, ὴ, ὸ ἡ ἡ, vel ἰσθμὸς, ιμη, ιον, viribus potens, robustus; (2) fortis, generosus, animosus. Ex ἴφι.

Ἴφι, Adveri. valide, fortiter, magno animo. Ab ἶς.

Ἰφικρατίδες, ων, αι, genus calceamentorum, quæ ab Iphicrate nomen inceptæ sunt.

Ἴφθιμος, ος, ον, fortis ethicus, generosus, ut hinc fit ἴφθιμος μάλα, ap. Hom. Il. 5, 556. Ab ἴφι.

Ἰχθύα, ασσι & ἰχθύσι, ας, ἡ, pellis arida marinæ squatinæ, (2) ferreus unguis, cujus usus est in extractione & tractione fœtus; (3) tumor, scab, cancamentum. Ab ἰχθύς.

Ἰχθάω, ῶ, pret. Hinc ἰχθυάω, apud Hesych. Ἰχθᾶν, ἰχθύειν. Ab ἰχθύς.

Ἰχθυβόλος, ος, ὁ, qui tridente pisces figit, piscator. Ex ἰχθὺς, & βάλλω.

Ἰχθυβολέω, ῶ, pisces tridente figo, piscor. Ἐπειδὴν ἰχθυβολήσητε, καπίδιον πιθήσεται, Epict. Dec. Ab

Ἰχθυβόλος, ος, ὁ, ἡ, piscis tridente figens, piscator. Ex ἰχθὺς, & βάλλω.

Ἰχθυδόκος, ος, ὁ, ἡ, piscium capiens, continens. A δέχομαι.

Ἰχθύη, ης, ἡ, vid. ἰχθύα.

Ἰχθύηματα, ων, τὰ, iquamæ piscium; (2) fœtus; (3) ramentum; (4) cortex. Ab ἰχθύω.

Ἰχθυηρὸς, ρὰ, ρὸν, piscolentus, piscarius; (2) aptus ad pisces. Ab ἰχθύς.

Ἰχθυϊκὸς, ὴ, ὸν, ut ἰχθυϊκὴ αὐλὴ, piscaria porta. Ab eod.

Ἰχθυκέντρον, ὰ, τὸ, fuscina tridens.

Ἰχθυοζωλὸς, ὸς, ὁ, idem quod ἰχθυοζωλόβος.

Ἰχθυοζωλόω, ῶ, idem quod ἰχθυοζωλέω.

Ἰχθυοζώλωφ, idem quod ἰχθυοζωλόβος.

Ἰχθυόκρατος, ὰ, ὸ ἡ ἡ, a piscibus depastus, aut depascendus. Ex βιβράσκω

Ἰχθυοειδὴς, ὲς, ες, ὸ ἡ ἡ, piscis similis. Ab εἶδος.

Ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, piscosus. Ab ἰχθὺς.

Ἰχθυοθήρας, ὰ, ὸ, piscator. A θηράω.

Ἰχθυοθηρεύτικὴ, ῆς, ἡ, piscatoria. A θηρεύω.

Ἰχθυοθήκτωρ, ορος, ὁ, piscator. A θηράω.

Ἰχθυοθηρικὸς, ὴ, ὸν, piscatorius. Ab ἰχθυοθήρας.

Ἰχθυοθήρος, ος, ὁ, ἡ, piscatorius. Ab ἰχθυοθήρας.

Ἰχθυοθρέμμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, piscium nutrix, vel θρέμμα, rerum nutrix.

Ἰχθυοκολλα, ης, ἡ, ichthyocolla, piscis cujus pluribus est corium, ipsum illud glutinum. A κόλλα.

Ἰχθυολὶς, ὶς, ὁ, qui pisces veti e mari vel flumine trahit, piscator. Ex ἕλκω.

Ἰχθυολογέω, ῶ de piscibus edicto A seq.

Ἰχθυόλογος, ος, ὁ, qui de piscibus disserit.

Ἰχθυολύκαινα, ης, pisces solitus alibi vorax. Vox Archimenidis. A λύκαινα.

Ἰχθυόμαντις, εως, ὁ, ex piscibus futura præ-

Ἰχθυόμορφος, ος, ὁ ἡ ἡ, piscibus imperans, cibus piscium dicens. A νόμος.

Ἰχθυοπάλαξ, ης, ἡ, piscium venditrix. A

Ἰχθυοπάλη, & ἰχθυοπάλιον, ὰ, τὸ, piscarium. Ex infd.

Ἰχθυοπάλης, piscium venditor. Ex infd.

Ἰχθυοπαλία, negotiatio piscaria.

Ἰχθυοπαλίς, ὶς, ἡ, locus vivarium, cetaria, ubi pisces asservantur.

Ἰχθυοπαλίσκος, ὁ, piscibus alendis destinatus.

Ἰχθυοπάρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui pisces alit, piscium ἰχθὺς, & πάρος.

Ἰχθυοπάτης, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἰχθυολὶς.

Ἰχθυοφαγία, ας, ἡ, victus e piscibus.

Ἰχθυοφάγος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui piscibus vivit, cui pisces comedit. A φαγεῖν.

ΙΧΘΥΣ, ύος, ἡ, piscis.

Ἰχθυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, piscosus, pisculentus; (2) piscis similis. Ab ἰχθύς.

Ἰχθύωνι, Adv. piscium modo.

Ἰχνάομαι, ῶμαι, vestigo, vestigiis consequor. Ab ἴχνος.

Ἰχνεία, ας, ἡ, vestigatio, indagatio. Ab ἰχνεύω.

Ἰχνεύτης, ου, ὁ, vestigator. Ab ἴχνος, & ἑλαύνω, persequor.

Ἴχνεσιν, vestigiis, dat. pl. ab ἴχνος, εος.

Ἰχνεύω, vestigio, dat. pl. ab ἴχνος, εος.

Ἰχνεύω, ατος, τὸ, vestigatio. Ab ἰχνεύω.

Ἰχνεύμων, ονος, ὁ, Ichneumon, quasi investigator Crocodeli; (2) genus vespæ.

Ἰχνευσις, εως, ἡ, indagatio, investigatio.

Ἰχνευτὴς, οῦ, ὁ, vestigator, indagator.

Ἰχνεύω, f. εύσω, vestigo, vestigiis consequor. Τὰ μὴ γὰρ ἔρη οἷον ἐστὶ χρὴ ἰχνεύειν, Xen. Ab ἴχνος.

Ἰχνηλασία, ας, ἡ, investigatio, indago.

Ἰχνηλατέω, ῶ, indago, investigo. Ἰχνηλατεῖν ταλαιπώρως, Phil. Ab

Ἰχνηλάτης, ου, ὁ, investigator, indagator, qui aliquid vestigiis consequitur. Ex ἴχνος, & ἐλαύνω, persequor.

Ἴχνιον, ου, τὸ, vestigium. Dim. ab ἴχνος.

Ἰχνοβάτης, ου, ὁ, qui vestigiis insistit. Ex ἴχνος, & βαίνω.

Ἰχνογραφία, ας, ἡ, descriptio operis futuri, forma, ichnographia. Ex ἴχνος, & γράφω.

Ἰχνοστάθμη, ης, ἡ, laqueus pedum, rete, cassis.

ΙΧΝΟΣ, ους, τὸ, vestigium, i. e. ima pars pedis; (2) vestigium, i. e. signum, quod pes solo vel alii rei molli imprimit.

Ἰχνοσκοπέω, vestigia lustro.

Ἰχνοσκοπία, ας, ἡ, indagatio ferarum ex vestigiis. Ex infd.

'ΙΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, fanies, tabum, pus; (2) humor serosus, vel cruor, proprie deorum secundum Homerum, Il. 5, 416.

'Ιχωρίζω, suppuro, Gl. V. unde ἰχωριεμένος, suppuratus. Ab ἰχώρ.

'Ιχωροειδής, ὁ, ἡ, humoris serosi speciem habens, saniem referens. Ex ἰχώρ, & εἶδος.

'Ιχωρώδης, ες, idem.

'Ιχωρώω, ῶ, sanie fluo. A ἰχώρ.

'Ψ, ἰπός, ὁ, pl. ῖπες, vermis cornua adrodens; (2) vermis vites infestans. Ab ἴπτω.

'Ῐψω, Ion. ἴψησι, 2. sing. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἴψασο, 1. ἴψω ib. ἴπτω.

'Ω, heu! eho! proh!

'Ωαθάμ, ὁ, Joham. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *A Deo profectus.*

'Ωαχάμ, ὁ, Joachim. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Dominus exhibit ipsum.*

'Ωάννα, Joanna. Nomen mulieris Hebr. *Gratia.*

'Ωαννᾶς, ᾶ, ὁ, Joannas. Nomen viri Hebr. *Gratiosus.*

'Ωάννης, ου, ὁ, Joannes. Nomen viri Hebr. *Gratiosus.*

'Ωαν, Ion. pro ἰωάννης, gen. sing. ab 'Ιωάννης.

'Ὼβ, ὁ, Jobus. Nomen viri Hebr. *Exulans.*

'Ω Β Η Λ Α Γ Ο Σ, ου, ὁ, Jobilæus.

'Ω Γ Η', ῆς, ἡ, tegmen; tectura; protectio; quies; littus, (2) vox; clamor.

'Ωδής, ῆος, ὁ, ἡ, violaceus, violæ similis; (2) rubiginosus, aerugineus; (3) venenosus. Ab ὤον, vel ἰός.

'Ω Η', ῆς, ἡ, vox, clamor; (2) flatus.

'Ωήλ, ὁ, Joel. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Adjutor.*

'Ιωκή, ῆς, ἡ, persecutio, impetus, quasi διωκή. a διώκω, *persequor*, in arcu. ἰάκω, per metaplasmum pro ἰάκω.

Ἰωμεν, 1. pl. a. 2. subj. ἔρχομαι. verbi εἶμι.

'Ι Ω Ν, ονος, ὁ, Ion, filius Xuthi nepos Hellenis; (2) Ionicus.

'Ιώ, *Interject.* eho, heus! Ab ἰάω.

'Ιωνᾶς, ᾶ, ὁ, Jonas. Nomen viri Hebr. *Columba.*

Ἰωνες, Ἰώνων, οἱ, Ines, populus Græcus ex Asia.

Ἰωνίη, ης, ἡ, violetum, locus, ubi nascuntur viole. Ab Ἴων.

Ἰώνιος, ας, ον, Ionia, regio. Ab Ἴων.

Ἰωνίζω, Ines ænulor, Ines sequor. Ab Ἴωνες.

Ἰωνικός, ἡ, όν, Ionicus, Ionum more.

Ἰωνις, ίδος, ἡ, Ionica. Ab Ἴων.

Ἰωνᾶμ, ὁ, Jonam. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Deus Dominus excelsus.*

Ἰωπάτη, ης, ἡ, locus montanus; (2) mons; (3) vestibulum domus; (4) vestibuli seu domus custos. Ab ὄψ, ὀπός, *custos.*

Ἰωσαφάτ, Josaphat. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Dominus judicavit.*

Ἰωσή, ὁ, Jose. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Senex.*

Ἰωσήφ, ὁ, Joseph. Nomen viri Hebr. indeclinabile. *Addat.*

Ἰωσίας, ου, ὁ, Josias. Nomen viri Hebr. *Qui ab a Domino.*

Ἰῶτα, τό, Iota. Nomen literæ Græcæ ἄκλιτον.

Ἰωτακισμός, οῦ, τὸ, vitium cum iota super fluctum extenditur, Diom. q. ab Ἰωτακίζω.

Ἰωχμός, οῦ, ὁ, persecutio, hostilis infestatio. Pro διωγμός, a διώκω.

'Ι Ω Ψ, ὠπός, ὁ ὤψ, *piscis nomen.*

K.

K Decima littera Græcorum, quæ Καππα dicitur, & nomen habet ab Hebræorum Caph; (2) in numeris valet ϗ, *viginti millia.*

Κάβασος, ον, ὁ, qui satiari nequit. A κάβος.

ΚΑΒΑ'ΛΗΣ, ου, ὁ, ἡ, caballus, equus clitellarius.

Κάββαλε, 3. f. a. 2. ind. act. *Dor.* vel *Poët.* pro κατέβαλε, a καταβάλλω.

Καββαλικός, ἡ, όν, luctandi, dejiciendi peritus, bonus luctator. A καταβάλλω.

Κάββας, a. 2. part. act. *Poet.* pro καταβάς, a καταβαίνω.

Καβειρόομαι, Cabirorum ritus sequor, celebro.

Καβειρικός, ἡ, όν, Corybanticus, a Cabiris fict, cani solitus.

Κάβειροι, οἱ, iidem qui Corybantes. *Fem.* καβειρίδες.

Κάβη, ης, ἡ, cibus, Suid. quasi a κάπτειν.

Κάβηξ, ηκος, ὁ, vel κάβαξ, (pen. prod.) latus, avis vorax; (2) versutus, vafer, Lex. ασυζ. Ab eod.

ΚΑΒΟΣ, ου, ὁ, mensuræ frumentaceæ genus; (2) mensura vinaria.

Κάγαθοῖς, & *bonis*, pro κὴ ἀγαθοῖς.

Καγόνου, Il. 20, 458. ad genu, *Æol.* pro χνῦ γόνυ.

ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ου, τό, Cancamum, lacrima hyemi Arabici.

Κάγχαρυ, ου, τό, herba quædam.

Κάγχανος, ανδος, ὁ, anidus. A καγχαίνω.

ΚΑΓΚΑ'ΖΩ, cachinno, convitior. Καγκάζων μὲν ἐπ' ἐμοὶ πᾶσι, Arist. Conc. 846

ΚΑΓΧΑΙ ΙΖΩ, c. tefacio, aretacio, Hes.

Καγχαλάω, ῶ, cachinnor, rideo; (2) exsulto. Eudoc. καγχαλόων pro καγχλῶν, Il. 6, 511. Ἤτοι καγχαλόωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί. Il. 3, 43. A καγχάζω.

Καγχαλόωσι, *exsultent*, 3. pl. præs. conj.

Καγχασμός, οῦ, ὁ, cachinnatio, ipsa actio cachinnandi; (2) risus effusus. A καγχάζω.

Καγχασίνης, ου, ὁ, cachinnator, qui lubenter cachinnatur, seu effusus ridet. Ab eod.

Καγχαστικός, ἡ, όν, idem & ab eod.

Καγχρίδιος, α, ον, ut καγχρίδιος ἄρτος, panis hordeaceus; alias καγχρεμβίας.

Κάγχρος, ου, ὁ, κάγχρη, ης, ἡ, minuti marini fructus. Diosc. Etiam hordeum.

Κάγχρος, αἱ, hordea, hordei farina; alias κάγχρες. A κάγχρης, *ontr.*

Κάγω, ὦ ἄνες, *Ah!* pro ὦ ἐγώ.

Καδδὲ ἴσχαλε, *frustra tu*, pro χνῦ ἴσχαλε, f. κατίσχαλε δέ.

Καδδὲ, *undum vero*, *Poët.* pro χνῦ δε.

Καδδέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέπεσε ὁ, a καταπίπτω.

Κάδδο, κάδδον, καδδίσκος, vide κάδος, κάδιον, καδίσκος.

Καδδραβίτην, 2. dual. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro κατεδραβίτην, a καταδράθω.

Καδδύναμιν, *pro viribus*, *secundum potentiam*, *Dor.* pro κὰτ δύναμιν.

Καδδῦσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro καταδῦσαι, a καταδύω.

Καδίον, ου, τό, parvus cadus, sitella; (2) pera. Dim. a κάδος.

Καδίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Κάδμεία, ας, ἡ, arx Thebana.

Κάδμεία, sive καδμία, ας, ἡ, lapis æroſus; (2) medicamentum metallicum.

Καδμεῖος, εία, εῖον, Cadmæus. Καδμεῖοι, Thebani, posteri Cadmi. A Κάδμος.

Καδμειώνης, οι Thebani. Ab eod.

Καδμηΐς, ίδος, ἡ, Cadmæa, Thebana.

Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, filius Agenoris, Ægyptius, & Arcis Cadmææ, in Bœotia postea conditor.

ΚΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, cadus, dolium, vas vinarium, situla; (2) stella luſtrationum Κάδος καλεῖται τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς ἀποπομπὰς ἐμέβαλλον, Plut. in Lycurg. c. 12.

Καδοποιός, οῦ, ὁ, cadorum fabricator.

ΚΑΔΤΑΣ, ου, ὁ, herbula Cynaca arboribus & spinis se circumvolvens.

Καείς, *deustus*, a. 2. part. pass. v. καίω.

ΚΑ'ΖΩ, tut. κάσω, erno, exorno, decoro, excolo, instruo. Unde usitatum apud Poët. κεκασμένος, ornatus, perfect. part. pass. ἐκέκασο, pluſq. p. pass. ornatus erat. Ἐκέκασο ἐγχεῖ ᾗ, Il. 2, 530. κεκαλεῖ, ib. 13, 432. ἐπεσσεκάῃ, 23, 219. ὅλῳ, ὁλυτῷ, ibid. 24, 538. μαστεύσῃς, Odyſſ. 9, 500. Καὶ Ζεὺς κακοῖσι δόλιοισι κεκασμένος, Il. 22, 339.

Καῖα, 3. f. a. 2. conj. act. verbi καίω.

Καίσομαι, *ardebo*, f. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Καθά, *Adv.* velut, sicut. Ex χνῦ, & ἅ.

Καθαγιάζω, f. άσω, consecro; (2) cremo.

Καθαγίζω, f. ίσω, consecro; (2) solvo justa, perago exsequias; (3) adoleo, cremo, uro. Καθαγίζειν τὸ σῶμα τινός, Plut. Ex χνῦ & ἅγος, *res sacra.* Hinc

Καθαγισμός, οῦ, ὁ, consecratio; (2) parentatio, parentalia.

Καθαγνίζω, fut. ίσω, purifico; (2) expio. Πυρὶ καθάγνισαι δίμασε, Eur. Or. 40.

Καθαιμακτής, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, valde cruentatus. A

Καθαιμάσσω, fut. άξω, cruento. Μάρψε τέ δοκεῖς με πλοίᾳ (λοιπὸν καθαιμάξαι δέρᾳ, Eur. Or. 1564. Σκήπτρα ἡ πόδε σὸν καθαιμάξω κάρᾳ, id. Andr. 588.

Καθαιματόω, ῶ, idem. Πλευρὰν (τὸ παιδίον) μαχαίρᾳ τῇδε φοινίᾳ φλίβας, καθαιματοῦσ' βαμάς, Arist. Θεσμ. 702.

Καθαιμόω, ῶ, ὁ, ἡ, sanguinolentus, cruentus. Ex χνῦ, & αἷμα, *sanguis.*

Καθαίρεσις, εως, ἡ, destructio, subversio, demolitio; (2) cædes. A καθαίρω.

Καθαιρετός, ή, όν, evertendus. Ab eod.

Καθαιρέτης, ου, ὁ, dejector, evertor, vastator; (2) interfector. Ab eod.

Καθαιρετικός, ἡ, όν, evertendi sive minuendi vim habens. Ab eod.

Καθαιρέω, ῶ, detrudo, everto, destruo; (2) victum interficio; (3) cohibeo, comprimo; (4) extenuo, deprimo; καθελεῖν, a. 2. inf. deducere, dejicere, minuere. part. καθελὼν, qui minuit, &c. καθαιροῦμαι, οῦμαι, dejicior, evertor, imminuor; καθαιρεθείς, a. 1. depressus, dejectus, &c. Καθαιρεῖν τὰς σήλας, refundere, Dem. τὸ ἀξίωμα, Plut. Διοσμ. id. Καθαιρεῖσθαι, Act. 19, 27.

ΚΑΘΑΙ'ΡΩ fut. αρῶ, p. αρκα, purgo, mundo; (2) lustro, expio; (3) flagris cædo. a. 1. ἐκάθηρα, purgavi, pass. ἐκαθάρθην, part. καθαρθείς, purgatus. Καθαίρειν καθαρμοῖ, Plut. Ὁμίχλη καθαίρει, Arist.

Καθάλλημα, desilio. Καθάλλεσθαι ἀπ' ὀχήματος, Xen.

Καθάλμης, ου, ὁ, ἡ, aliquantum salsus; (2) salsus, Nicand. Ex χνῦ, & ἅλς, *sal.*

Καθάλος, ον, ὁ, ἡ, ον, sale conspersus; (2) subsalsus. Ex idem.

Καθαμαξόθεν. Ex χνῦ, & ἁμαξεύω, plaustrum duco, ago. Hinc in usu καθαμαξεύμενος, in pass. pass. tritus, trivialis, καθαμαξεύειν, a. 1. pass. tritum.

Καθαμμα, ατος, τὸ, vermiculus, nodus.

Καθαμύζω, mœni ebrius. Ex ἀμύζω.

Καθάπαξ, pro καθ' ἅπαν, Adv. omnino, in universum.

Καθάπαξ, Adv. omnino, prorsus.

Καθάπερ, Adv. sicut, velut, ut, ceu, quasi, tanquam.

Καθαπτέον, veluti, quasi, ac si. Ex καθάπτω, άω, & εἰ.

Καθαπτόν, e plico, expendo.

Καθαπτός, Adv. simul, vero, Strabo, lib. 7.

Καθαπτός, præt. int. med. v. καθάπτομαι.

Καθαπτικός, ἡ, όν, invectivus, mordax. A

Καθάπτομαι, attineo, tango, taxo, impeto, pungo, mordeo, manus injicio, invado. f. καθάψομαι, aor 1. ἐκαθηψάμην, καθήψω, ἐκαθήψω, pupugisti. Καθαψάμην τυραννίδος, Plut. Hinc

Καθάπτων, tactionale, Guil. Bud.

Καθαπτός, ligatus, adnexus, inductus. A

Καθάπτω, άψω, annecto, necto, ligo, a. 1. ἐκάθηψα. Οἷον τὸ ἀδελφὸν Ὀρέστου χέρα καθῆψε αἰκίᾳ τοῖς ἐμοῖς, Soph. Trach. 1068 fid. *nullum.* Ex χνῦ, & ἅπτω, κάπτω.

Καθαρεύω, ῶ, ὁ, ἡ, mundus, munditiem servans. A καθαίρω.

Καθαρειότης, ητος, ἡ, mundities.

Καθαρεύω, f. εύσω, purgo; (2) sum purus, ca-

Καθαιρέων τῶν τοιούτων τὰ φίλτρα, Plut. Ab eod.

Καθάρθαι, perf. inf. paſſ. *Ion.* pro κεκαθάρθαι, a καθαίρω.

Καθαρεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. act. *Att.* pro καθαρίζῃ, a

Καθαρίζω, f. ίσω, purgo, purifico, mundo. Τὴ φύσει καθαίρουσι τὰς καρδίας αὐτῶν, Act. 15, 19. Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Luc. 17, 17. A καθαρός.

Καθάριδ, ος, ὁ ος, ν, mundus, munditiem ſervans, delicatus, Ph. Ab eod.

Καθαριότης, ητος, ἡ, mundities, puritas.

Καθάρισις, ἡ. f. a. 1. conj. act. καθαρίζω.

Καθαρίσθητι, 2. ſing. a. 1. imper. paſſ.

Καθαρισμός, ὁ, ὁ, purificatio, purgatio; (2) expiatio, piaculum. A καθαρίζω.

Καθαρίως, *Adv.* munde, munditiem ſervando; (2) elegantur. A καθάριος.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. Hinc τὰ καθάρματα, ων, homines viles & abjecti; (2) lacri & piaculares. A καθαίρω.

Καθαρμόζω, f. όσω, apto, compono. Βοῶν λόβας καθαρμόζοντα δίφρῳ, Eur. Hipp. 734.

Καθαρμός, οῦ, ὁ, purgatio, purificatio, luſtratio. A καθαίρω.

Καθαροποιέω, ῶ, purifico, purgo.

Καθαρός, ρά, ρόν, purus, mundus, nitidus, ſincerus, merus, candidus; (2) impermixtus, ſimplex; (3) qui ſe non contaminavit ſcelere; (4) expeditus nullis impedimentis impeditus; (5) præſtans, excellens; ἄρτος καθαρός, panis purior, Gr. V. Siligineum. A καθαίρω.

Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas, nitor, mundities; (2) puritas, innocentia. A καθαρός.

Καθαρτάζω, corripio. Ἐκ τῆς λεχοῦς ζέση καθαρτάζουσα ἱξώδη μέλη, Eur. Andr. 814.

Καθάρσιον, ου, τὸ, purgatio, expiatio, luſtratio, piaculum, καθάρσια, ſacra expiatoria, piacula, expiamina. A καθαίρω.

Καθαρσίος, ου, ὁ ος, ἡ, purgatorius, luſtralis, expiatorius. Ab eod.

Κάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) expiatio, luſtratio. A καθαίρω.

Καθάρτων, pur. ion. m. Ab eod.

Καθαρτής, ῆρος, ὁ, purgator; (2) luſtrator, expiator. Ab eod.

Καθαρτήριος, ου, ὁ ος, ἡ, purgativus, purgandi vim habens, expiativus. Hinc τὰ καθαρτήρια, ων, purgationes, & τὸ πῦρ καθαρτήριον, ignis purgatorius, purgatorium. Ab eod.

Καθαρτής, οῦ, ὁ, purgator; (2) expiator, luſtrator. Ab eod.

Καθαρτικός, ή, όν, purgativus, purgandi vim habens, (2) luſtralis. A καθαίρω.

Καθαρύλλος, ου, ὁ ος, ἡ, Dim. a καθαρός, ἄρτοι δὲ καθαρύλλων, Alexis, panis purior, vid. καθαρός.

Καθαρῷ, gen. ſing. *Dor.* pro καθαρᾷ.

Καθαρῶς, *Adverb.* pure, nitide; (2) dilucide, manifeſte; (3) pura mente, candide, ſincere; (4) prorſus, omnino.

Κάθαυσις, ἡ, aretacio, exaretacio.

Κάθαυτον, *Adv.* deorſum; (2) per ſe; (3) plus; (4) ſua ſponte; (5) ſuo arbitrio. Ex κατ, & αὐτόν, ii.

Καθεδάμαι, f. ήσω. med. v. καθέζομαι.

Καθέδρα, ας, ἡ, cathedra, ſuggeſtum; (2) ſedes, ſella, ſedile, (3) locus exonerandæ alvi; (4) otium; (5) otio; (6) habitus ſedentis.

Καθέζομαι, ſedeo, f. καθεδοῦμαι, ſedebo; καθεζόμενοι, etiam caſtra circumtur al cubi ſubſiſtentia & manentia; *Attic.* (5) de ſuppliciis, qui ad aram confugerunt; (4) de meretricibus, quæ in cella ſe proſtituunt. Ἐπὶ δ' ὅπλ ζυγοῦ καθέζετ' ἀρχῆς, Eur. Ph. 75. εἰς τὸ Ἡραῖον, Thuc.

Καθείατο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* ἐκάθητο, a κάθημαι.

Καθεικάνω, perf. inf. act. verbi καθίημι.

Καθεῖλον, aor. 2. ind. act. v. καθαιρέω, pro καθεῖλα.

Καθειμένος, ή, ον, part. paſſ. v. καθίημι.

Καθειμένως, *Adv.* remiſſe, parce, demiſſe.

Καθείναι, aor. 2. inf. act. v. καθίημι.

Καθεῖντο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ.

Καθειργνύμι, & καθειργνύω, coërceo, cohibeo, concludo. Καθειργνυτο ἐις οἴκημα, Plut.

Καθειργω, f. ξω. idem a. 1. καθεῖρξα, perf. paſſ. καθειργμαι. Εἶτα δὲ δυτέω καθείρξαιμ' ἐς λιμένα τροχηλον, Arift. Nub. 740.

Καθείρχθαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. καθειργω.

Κάθειρξις, εως, ἡ, prohibitio, coërcitio. A καθείργω.

Κάθεις, unuſquiſque ſigillatim, unus poſt alium. Ex κατ, & εἷς, unus.

Καθείς, a. 2. part. act. v. καθίημι.

Καθεῖσιν, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καθίζω.

Καθεστήκεσαν, 3. pl. pluſq. ind. verbi καθίστημι.

Καθεῖτο 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. καθίημι.

Καθεκάστου, pro καθ' ἑκάστου, ſcil. ἡμέραν, quotidie, indies; καθέκαστον, καθ' ἕκαστον, ſingulatim.

Καθελεσθῆ, ῆς, ὁ ἡ ὄ, voluntarius.

Καθεκτέον, retinendum eſt. A κατέχω.

Καθέκτικος, ἡ, ὁν, continens, retinens. A

Καθεκτός, ἡ, όν, qui contineri aut detineri poteſt; (2) qui fieri poteſt. A κατέχω.

Καθεκτῶς, *Adv.* ita ut contineri, vel retineri queat.

Καθελῆς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. καθαιρέω, pro καθέλῃς.

Καθέλκυσμος, ὁ, detractio. A

Καθέλκυσον, f. ύσω, traho deorſum. Καθέλκειν τὰς ναῦς, Thuc.

Καθέλκω, f. ξω, idem; καθέλκειν & καθελκύσαι τὰς ναῦς, naves in mare deducere. Νεῶς δὲ καθέλκειν πᾶσι μὴ δοκεῖ, Arift. Conc. 97. τὰς τριήρεις, Dem.

Καθελῶ, f. 2. ind. act. v. καθαιρέω.

Κάθεμα, ατος, τὸ monile ex variis gemmis in pectus mulierum deſcendens, ornamentum collare. Ex καθίημι, *demitto.*

Καθεμῶν, aor. 2. part. med. v. καθίημι.

Καθέξῆς, *Adv.* ordine, deinceps.

Καθεξις, εως, ἡ, retentio, conſervatio; (2) detentio. A κατέχω.

Καθέξω, f. 1. ind. act. verbi κατέχω.

Καθέο, 2. ſing. act. 2. imper. med. *Ion.* pro καθοῦ, a καθίημι.

Καθερπύζω, f. ύσω, irrepo, ſerpo. Καθερπύσαντες ὑπὸ τὸν τοῖχον, *Joſ.*

Καθερπω, idem; (2) ſerpendo deſcendo, *item* deſcendo.

Καθές, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. καθίημι.

Καθέσαν, 3. pl. a. 2. ind. act.

Καθέσις, εως, ἡ, ſedes, domicilium, diverſorium, habitatio, (2) demiſſio, dejectio, immiſſio, inſectatio. A καθίζω, vel καθίημι.

Καθέσιος, ου, ὁ, conſeſſus, ſedes. A καθίζω.

Καθέσαντο, *collocarunt*, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Poet.* pro κατέθεντο, a κατίζω.

Καθεστάμεν, perf. part. paſſ. v. καθίστημι.

Καθέστηκε, *conſtitit*, perf. ind. act.

Καθεστικός, ή, όν, virilem ætatem agentes, maturam ac gravem; (2) καθεστικότα, ſtati, certo, fixo, item, bene conſtituta.

Καθεστώς, *Adv.* compoſito, animo compoſito & moderato. A καθίστημι.

Καθετικῶς, ceriter, perſite, conſtanter permanendo, ut hinc fit. f. 1. καθετεύξω, καθέτευξα, conſiſtam.

Καθεύδοντα, ων, τα, ſtatus præſens, pro καθεστηκότα. A κατίστημι. *conſtituo.*

Καθετήρ, ῆρος, ὁ, monſtor. Inſtrumentum chirurgicum vel ferreum; (2) Integumentum tortum, quod intra uterum immittitur; (3) redimiculum, Ph. A κατίημι. Hinc

Καθετηριασμός, ὁ, operatio per catheterem.

Καθέτιος, ου, ὁ, perpendiculum, Ph.

Καθέτος, ου, ὁ, agnus, qui in mare demittebatur. A καθίημι.

Καθέτος, ου, ἡ, ἡ. γράμμα, perpendiculum, linea perpendicularis; (2) altitudo rectis lineis ſubvecta, perpendiculariter ardua; (3) linea piſcatoria, hamus, rete. Ab eod.

Καθεύδω, f. καθεύδήσω, dormio; (2) cum muliere rem habeo, impertio. καθεύδω, καθεύδεις, καθεύδει, dormibat? ΖΟΣ ἐπεὶ ἐμοὶ καθεύδειν, Arift. Θεσμ.

Κάθευμα, ατος, τὸ, inventum.

Καθεύρισκω, invenio.

Καθευστός, ή, όν, probe exactus. Ἔργα καθευστὰ ἐξεργάζει, *elabor.* Ex κατ, & ἕψω.

Καθέφθω, decoquo; (2) molho, frango. Hinc

Καθέψησις, ἡ, *decoctio.*

Καθεψιάομαι, commatis incerto, illudo.

Καθέψω, id. & ex iiſd.

Καθήγαντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Att.* pro κάθηντο, a κάθημαι.

Καθηδέω, ῶ, idem quod ſimplex ἥδω.

Καθηγεμονικός, ή, όν, ad præeundum & præcipiendum aptus. A

Καθηγεμών, όνος, ὁ ἡ, dux viæ; (2) ſuaſor, (3) præceptor. A

Καθηγέομαι, οῦμαι, dux ſum, duco, præeo. Καθηγήσατο ὁ Κίτσιος ὁ Ἀθηνόδωρος, Strab. τῆς πολιτοδματος, Plut. Hinc

Καθηγητής, οῦ, ὁ, dux viæ; (2) inſtitutor, præceptor, doctor, monitor.

Καθηγουμένη, ης, ἡ, præfecta monaſterii, abbatiſſa. Ab eod.

Καθηγούμενος, ου, præfectus Monaſterii, Albas. Ab eod.

Καθηδύνω, ſuave reddo.

Καθηδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, per voluptatem & luxum animo. Ἵνα τὸν σῶλεμα καιρὸς καθηδυπαθῆσαι, Luc. Ἀπολείσειν ἡ καθηδυπαθεῖν τὸ πολυτελέστατον ἀνάλωμα τὸν χρόνον, Plut. in Aemilio cap. 28.

Καθῆκα, a. 1. ind. act. v. καθίημι.

Καθήκω, *convenio*, convenienter, decenter; (2) officium. A

Καθηκόντως, *Adv.* ita, ut officium poſtulat, convenienter, decenter, rite. A καθῆκον.

Καθήκω, convenio, pertineo. Hinc καθήκει μοι, *Impers.* convenit mihi, conſentaneum eſt mihi; officii mei eſt, partium meum eſt.

Καθηλόω, clavo defigo, clavis configo, figo.

Καθήλωσις, εως, ἡ, confixio, quæ fit clavis, confixio. A καθηλόω.

Καθηλωτής, οῦ, ὁ, confixor. A καθήλω.

Καθημα, ατος, τὸ, idem quod κάθεμα.

Κάθημαι, ſedeo; (2) moneo; (3) obſideo; (4) habito; (5) inſideo & obſideo; (6) caſtra meror. Καθῆσθαι ὑπὸ τοῖχον, Xen. πρὸς τὸ πῦρ, Arift. ὅπ ταῖσ. Θυραις, id. χαμαι, id.

Καθημαξευμένως, trito modo. A καθαμαξεύω.

Καθημέριον, *Adv.* in dies, ſingulis diebus, quotidie. Ex κατ, & ἡμέρα, *dies.*

Καθημερινός, ἡ, όν, quotidianus, diurnus.

Καθημερινῶς, ία, ως, idem & ex iiſd.

Καθημερώζω, ω, ὁ ἡ ὄ, in diem vivens, præſentibus contentus, minime ſolicitus de futuris. Ex κατ, ἡμέρα, & βίος, *vita.*

Καθημοιρέω, a. 1. part. med.

Καθήμην, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. καθίημι.

Καθημύλλω, a. 1. ind. paſſ. *per Syncop.* pro καθημύλθην, a καθαιρέω.

Καθηνυτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ.

Καθηοῦ, præſ. inf. verbi κάθημαι.

Κάθησο, *ſede*, 2. ſing. imper. med.

Καθήσομαι, *ſedebo*, f. 1. indic. med.

Καθῆστο, 3. ſ. imper. ind. *Ind. & Poet.* pro ἐκάθητο.

Καθῆψα, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro καθῆψε, a καθάπτω.

Καθιγνύμαι, vid. καθίημαι.

Καθεδρόω, ῶ, defuſo, Gl. V.

Καθιδρυμα, ατος, τὸ, delubrum, ara, ſtatua, Phil. pulvinar, Ph. A καθιδρύω.

Καθιδρυθέντες, n. pl. a. 1. part. paſſ. v. καθιδρύω.

Καθιδρόω, idem quod καθιδρύω.

Καθίδρυσις, εως, ἡ, dedicatio. A

Καθιδρύω, colloco; (2) fundo, inſtituo, conſtituo

stituo, erigo; (3) dedico, consecro. Ἐν τοῖς τιμιωτέροις τὸ τιμιώτερον καθίδρυκεν ἡ φύσις, Aristot. Ὅποι καθιέρρυπτο διαγνῶναι δ' ἂν, Arist. Av. 45.

Καθίδρας, Suid. lassus usque ad sudorem.

Καθίει, 3. s. imperf. ind. act *contr.* pro καθίει, a καθίημι.

Καθίενται, demittor, p. pass. καθειμένον, demissum. A καθίημι.

Καθιερεύω, f. εύσω, sacrifico, sacris operor; (2) sacro, dedico, consecro.

Καθιερεύομαι, & ομαι, idem.

Καθιερῶ, ῶ, f. ώσω, consecro, devoveo. Τὰ δ' ἐγκαλεῖν καθιερούσῃ Μυσίας ἀναίτιος, Lyc. 950. τῷ Διὶ τῷ δεκάτῳ, Plut.

Καθιερωτέα, consecranda.

Καθίερωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio, devotio. A καθιερόω.

Καθίεσαν, 3. pl. impert. ind. act. v. καθίημι.

Καθίζάνω, sedeo, insideo, resideo; (2) constituo. Ἐφ' ἅπαντα βλαστήματα καθιζάνειν, Isocr.

Καθίζησις, ἡ, sessio, collocatio.

Καθίζδο, 2. s. præs. imper. med. *Dor.* pro καθίζω, a καθίζω.

Καθίζοισαν, acc. sing. part. præs. f. g.

Καθίζω, f. ίσω, sedere facio seu jubeo, colloco; (2) constituo, velut, in insidiis, &c. (3) prostituo, sc. feminam; (4) *dicitur tamen & neutraliter*, ut *in med.* καθίζομαι, sedeo; *unde* (1) de supplicibus; (2) de meretricibus in lupanari; (3) de saltatoribus scenicis, cum contumeliæ causa coguntur inter spectatores sedere; (4) de judicibus, qui & Latinis sedere coguntur; (5) de exercitu, sedente ad urbem; (6) de navi sidente. In quorum tamen nonnullis medium usitatius est, *Ern.* Καθίζε τοίνυν δὸς ἐ ἱερὸν ζώμπαδε, Nub. 257. Στίνῃ ἂν μὴ πὶ τῷ φοίνικι, ἢ ξύλω, id. vesp. 90. Καθίημι, demitto, submitto; (2) immitto; καθιεὶς, demittens, pro καθείς, in aor. 2. qui demisit; καθίστημι, demittere; καθῆκα, demisi; p. pass. καθέωμαι, p. pass. καθειμένος, demissus, dejectus; & de barba promissa, *promissaque barba.* Virg. Καθιεμένη ἐ σαυτὴν, τὸ ἱμάτιον, Βοσπίχης.

Καθίκιο, *contigisti*, 2. s. a. 2. ind. med. *Ion.* pro καθίκω, a καθικνέομαι.

Καθικετεύω, supplico.

Καθικνέομαι, οῦμαι, f. ίξομαι, contingo, adsequor. Μέσον κάρα διπλοῖς κέντροισι μὴ καθίκετο, percussit, Soph. Oed. Tyr. 818.

Καθιλαρύνω, oblilaro, plico.

Καθιμάω, ῶ, f. ήσω, funem demitto; (2) demitto. Ἐξάψας διὰ τῆς δυρίδος τὸ καλώδιον, εἶτα καθίμα δήσας ζωντον, Arist. Vesp. 278. Hinc

Καθίμησις, εως, ἡ, demissio per funem.

Καθίνυμαι, insideo, defideo, collocor, apud *Hipp.* Al. καθίζνυμαι, quod vitiosum putatur. *Ern.*

Καθ' ἧκε, a. 1. part. act. *Dor.* pro καθίσας, a καθίζω.

Καθίξη, 2. sing. a. 1. conj. act.

Καθίξω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro καθίσω.

Καθίσαμαι, fut. 1. ind. med. *Att.* pro καθίσομαι.

Καθιππάζομαι, fut. άσομαι, equo decurro; (2) in equo, vel equitatu incurso. Καθιππάζεσθ' ἐ φιλοσοφίαι, le exercere in, Lucit.

Καθίππευσις, εως, ἡ, invasio & incursio, quæ fit in equo; (2) adequitatio. A

Καθιππεύω, perequito, equo decurro.

Καθιπποκρατέω, ῶ, f. ήσω, equis seu equestribus copiis vinco.

Καθιπποτροφία, alendis equ's insumo.

Καθίπταμαι, vel καθίπτημαι, f. φλήσομαι, devolo, volando descendo.

Καθίσας, a. 1. part. act. verbi καθίζω.

Καθίσατε, 2. sing. a. 1. imper. act.

Καθίσαι, 3. sing. f. 1. ind. act.

Καθίσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act.

Καθίσις, εως, ἡ, sessio, sessus. A καθίζω.

Καθίσμα, ατος, τὸ, sessio; (2) sedile, sella.

Καθίσω, 2. sing. præs. ind. act. *per Apocop.* pro καθίσεαι, a καθίσημι.

Καθίσσάω, & καθισσάω, ῶ, f. καθίξησω, idem quod

Καθίστημι, in pr. fut. aor. 1. constituo; (2) instituo; (3) colloco; (4) efficio, reddo; (5) compono, ordino; (6) paco, in tranquillum statum redigo, *omninoque* (7) bene constituo, firmo. At aor. 2. perf. *pass.* dicitur καθεστάτα, mores, *et.* res bene constitutæ; ἡλικίαι καθεστῶσαι, ætas integra, qualis est militaris, media, ὁ καθεστώς, qui non sana mente est; καθίσταμαι, fio, fum, Οὐδεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται, Eur. Ph. 51. Πανταχῇ φυλακαὶ καθεστήκασι, Arist. Av. 1166, Καταστήσω σ' ἐγὼ τύραννον, ibid. 1678.

Καθίστασι, 3. s. præs. ind. act.

Καθιστῶσα, præs. part. act. f. g. *contr.* pro καθιστάσα, a καθίστημι.

Καθό, *Adv.* sicut; (2) in quantum, quatenus. Ex κῆ, & ὅ, *quod.*

Καθοδηγέω, ῶ, dux viæ sum, deduco.

Καθοδηγός, ἑ, ὁ, dux viæ, seu itineris.

Κάθοδος, ου, ἡ, descensus, migratio ex aliquo loco; (2) reditus, plerumque exsulum in patriam, aut restitutio in regnum.

Καθολικός, ἡ, όν, universalis, perpetuus.

Καθολικῶς, *Adv.* universe, in universum.

Καθόλου, *Adv.* prorsus, omnino, penitus, in universum, in genere, in summa. Ex κῆ, & ὅλος.

Καθομαλίζω, f. ίσω, complano; (2) a ferocia in mansuetudidem redigo. Ex κῆ, & ὁμαλός.

Καθομηρίζω, idem quod simplex ὁμηρίζω, *Homeri e induco, Homericis versibus describo.*

Καθομιλέω, ῶ, f. ήσω, consuetudinem seu commercium habeo; (2) inservio tempori; (3) *cum ac.* alloquor, colloquor, alloquendo erigo, recreo, & *in Pass.* in consuetudinem, proverbium abeo. Καθομιλεῖν τοῖς καιροῖς, Aristot.

Καθομολογέω, ῶ, f. ήσω, confiteor; (2) paciscor, despondeo. Καθαμολογηθῆναι τῷ ἀδελφῷ ἀνῷ Πακόρῳ, Plut.

Καθοπλίζω, fut. ίσω, armo. Καθοπλίζειν τινα ὅπλοις, Chrys. Ἰχυρὸς καθοπλισμός, Luc. 11, 21.

Καθόπλισις, εως, ἡ, actio ipsa armandi.

Καθοπλισμός, ῦ, ὁ, instructio armis, armatura. Ab eod.

Κάθοπτος, ὁ, ἡ, ἡ, pro κάτοπτος, *Hipp.*

Καθορᾶ, *intuetur*, 3. s. præs. indic. act. pro καθοράῖ, a καθοράω.

Καθοσιωτικός, ἡ, όν, perspicax. A

Καθοράω, ῶ, despicio, despecto, deorsum adspicio; (2) perspicio, oculis lustro; (3) animadverto. Ἀτενίσιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς καθορᾶν, fixis, Luc. Καὶ δὴ καθορῶ τιὼ οἰκίαν τῷ τῷ Διός, Arist. Pace, 178 Τοῖς ποιήμασι τὰ ἀόρατα καθορᾶται, Rom. 1, 20.

Καθορίζω, f. ίσω, definio. Hinc

Καθορισμός, ἡ, όν, definitivus, perspicuus, certus.

Κάθορμα, ατος, τὸ, collare, ornamentum, Hel. Ex κῆ, & ὄρμος, *monile.*

Καθορμίζω, f. ίσω, stationem subeo, in portum appello. Καθορμίζειν ἑαυτὸν εἰς ἡσυχίαν, Plut. Καθορμισθέντος εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, Thuc.

Καθόρμιον, ου, τὸ, monile.

Καθοσιόω, ῶ, f. ώσω, sanctum reddo, sanctifico; (2) expio; (3) consecro, dico, devoveo; (4) sacrifico. Καθοσιώσας τὴν πόλιν καθαρμοῖς, Plut. Ἐπεὶ ἢ βωμοὶ πόσους καὶ σφοδρύμαλα καθοσιοῦσθι, Arist. Plut. 660.

Καθοσίωσις, εως, ἡ, sanctificatio, justificatio, & condemnatio; (2) devotio, dicatio.

Καθόσον, *Adv.* quantum.

Καθότι, *Adv.* eo quod. Ex κῆ, & ὅ, τι.

Κάθου, 2. s. a. 2. imper. med. v. καθίημι, vel *leg.* a καθέομαι.

Καθυβρίζω, f. ίσω, insolenter adficio injuriis, injuria lacesso, dedecore adficio. Τοῖς ζῶσι ἄχεσιν καθυβρίζειν, insultare, Soph. Ai. 153. Ὦ μὴ τις αὐτὸς ἐκλιμὼν καθυβρίσῃ, Eur. Med. 1383. Οἳ τὰ ζώντων ἔρισιν χέρας θαλερὰς ζυλῶντες, Soph. Phil. 1353.

Καθυγραίνω, madefacio, humecto, irrigo.

Καθυγρός, ά, όν, ὁ, ἡ, ἡ, humidus, madidus.

Καθυδρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, aquis abundans. Ex κῆ, & ὕδωρ.

Καθυλακίζω, ῶ, f. ήσω, oblatro, latro in.

Καθυλομανέω, ῶ, frondibus & follis luxurio, supervacuis frondibus silvesco.

Καθυμνέω, ῶ, f. ήσω, decanto, celebro.

Καθυπερέχω, supero, vinco.

Καθυπερέχων, idem, superior sum.

Καθυπερηφανέω, insolens, arrogans sum.

Καθύπερθε, vel καθύπερθεν, *Adv.* in summo loco, supra. Ex κῆ, & ὑπέρθεν, *supra.*

Καθυπερτερέω, præsto, superior sum.

Καθυπέρτερος, ρα, ρον, superior; (2) præstantior; (3) ditior; (4) elatior. Hinc Superl. καθυπέρτατος, editissimus, supremus.

Καθυπισχνέομαι, ῆμαι, fut. ήσομαι, promitto, polliceor; (2) voveo. Καθυπίσχετο τῷ Διῖ, Naz.

Καθυπνώς, ώτος, ὁ, ἡ, ἡ, gravi s. alto somno oppressus, graviter consopitus. Ab ὕπνος.

Κάθυπνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, idem & ex iisd. Hinc

Καθυπνόω, ῶ, f. ώσω, abdormio, somnum capio. Ἵνα ἢ καθυπνώσεις ἥδιον, Xen.

Καθύπνωσις, εως, ἡ, obdormitio. A καθυπνόω.

Καθυποζάλλω, subjicio; (2) suggero, admoneo.

Καθυποκρίνω, exprimo dicendo, demonstro.

Καθυποδείκνυμι, idem.

Καθυπόκειμαι, subjaceo, subsisto, suppositus sum.

Καθυποκρίνομαι, histrionica actione exprimo; (2) simulo, ap. *Jos.*

Καθύποπτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, suspectus.

Καθυποτάσσω, vel καθυποτάττω, subigo, subjicio.

Καθυπουργέω, ministro.

Καθυστερέω, ῶ, posterior sum, tardius venio, cedo, inferior sum.

Καθυστερίζω, f. ίσω, tardo, moror. Ex κῆ, & ὕστερος.

Καθυφαίνω, intexo, detexo.

Καθυφείς, a. 2. part. act. verbi καθυφίημι.

Καθύφεσις, εως, ἡ, prævaricatio. A

Καθυφίημι, submitto, remitto; (2) cedo; (3) prodo causam adversariis, prævaricor; (4) subtraho. Τὸν ἢ κατεῖν τῆς θρασύτητος ἐὼν τις ἐαυτὸν καθυφῇ, Dem.

Καθυψηλός, ἡ, όν, altus.

Καθύω, compluo. Ex κῆ, & ὗω, *pluo.*

Καθυβρίζομαι, f. ίσομαι, glorior.

Καθώς, *Adv.* sicut, prout, velut.

Καθάπαξ, *Adv.* idem.

ΚΑΙ, *Conj.* &, atque, ac; (2) etiam; (3) æque, perinde, sic &; (4) quam, ac; (5) sed, at; (6) nam; (7) aut; (8) igitur; (9) an vero; (10) ponitur & pro relativo pronomine; (11) *post* τις *vel* τι *fignificat* tandem; (12) abundat, Attice. Hinc (13) καν vel κἂν, etiam, etiamsi, plane; (14) κἂν εἰ, quod si; (15) καὶ γὰρ, etenim, & quidem; (16) καὶ γε, quamquam, saltem, atqui; (17) καὶ δὴ, continuo, protinus, ideo, vel καὶ δὴ καὶ & quidem, & certe, quin etiam; (18) καὶ εἰ, etsi, etiam si; (19) καὶ ἤ, sive; (20) καὶ μάλα, certe, ita, profecto; (21) καὶ μὴν, enimvero, & vero, & sane, & profecto, porro, cæterum, jam vero, equidem; (22) καὶ μὴν καὶ, quin etiam; (23) καὶ μὰ γε, at saltem, at vero; (24) καὶ τοι, atqui; at; etiam; quamquam; & quidem, & vero; proinde; itaque; & certe, quin; (25) καὶ τοι εἰ, vel ἂν, quod si; (26) καὶ γὰρ τοι, etenim; (27) κ' οὐ, καὶ μὴ, non autem; (28) καὶ νυ δὴ, a quo ideo; (29) καὶ πάλαι, jam pridem; (30) καὶ περ, quamvis, quamquam; (31) καὶ ταῦτα, idque præsertim; (32) καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, atque

hæc quidem ita se habent, sed de his hactenus.

ΚΑΤΑΔΑΣ, ους, ὁ, carcer subterraneus, in quem fures conjiciebantur apud Spartanos; (2) barathrum, sive fossa, in quam conjiciebantur apud eosdem cadavera supplicio affectorum.

Καϊάφας, α, ὁ, Caiaphas. Nomen viri Hebr. *Lapis, S. Petrus.*

Καίγε, *Conj.* & quidem. Ex κἠ & γέ.

ΚΑΙΚΙΑΣ, ου, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æstivo spirans.

Κάϊν, ὁ, Cain. Nomen viri Hebr. ἀκλιτον, *Adquisitus.*

Καϊνάν, ὁ, Cainan. Nomen viri Hebr. indeclinabile. *Possessor.*

Καινία, ας, ἡ, victoria cæde parta, Hes. A καίνω.

Καινίζω, fut. ίσω, novo; (2) renovo. A καινὸς. Hinc

Καινισμὸς, οῦ, ὁ, novatio, innovatio.

Καινιστὴς, οῦ, ὁ, innovator, Gl. V.

Καινοδοξία, ας, ἡ, studium & amor rerum novarum. Ex καινὸς & δόξα, *opinio.*

Καινολογία, ας, ἡ, sermonis novitas, nova loquendi ratio. Ex καινὸς, & λόγος.

Καινοπήγης, ίδος, ὁ ἡ ὐ, novo quodam modo compactus, s. novus. A πήγνυμι.

Καινοπήμων, ονος, qui nova mala expertus est. A πῆμα.

Καινοποιέω, ῶ, res novas facio; (2) reficio, novo, innovo aliquid. A καινοποιὸς. Hinc

Καινοποιητὴς, οῦ, ὁ, novis artificiis utens.

Καινοποιία, ας, ἡ, res novæ, rerum conversio.

Καινοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὐ, novator, nova faciens. A ποιέω.

Καινοπορφία, ας, ἡ, rerum novarum designatio. A πορφύρα.

Καινοπραγία, ας, ἡ, novitas moris.

Καινοπραγίσως, *Adv.* insolentius.

Καινοπραγὴς, ίδος, ὁ ἡ ὐ, novi moris, insolitus. A πρᾶγμα.

Καινοπραγῶς, *Adv.* nove, insolenter.

ΚΑΙΝΟΣ, ὴ, όν, novus; τὸ καινὸν, v. c. φρόνημα, Atticis notat vicissitudines belli. Hinc ἐκ καινῆς, denuo, de integro.

Καινοχημάτιστος, ου, novo modo formatus, insolens. A χρηματίζω.

Καινότατος, ου, novo modo sepultus.

Καινότης, ητος, ἡ, novitas. A καινὸς.

Καινοτομέω, ῶ, fut. ήσω, innovo, res novas facio, molior; (2) metallum aut lapidem excido. A καινοτομὸς. Hinc

Καινοτόμημα, ατος, τὸ, innovatio, rerum novatio, novum institutum.

Καινοτομία, ας, ἡ, innovatio; (2) rerum novarum molitio; (3) novitas. A

Καινοτόμος, ου, ὁ ἡ ὐ, qui novas res molitur; (2) qui novi quid instituit, novitatis studiosus. Ex καινὸς, & τέμνω.

Καινότομος, ου, ὁ ἡ ὐ, in quo novæ vitæ sectæ & apertæ sunt. Ex iisd.

Καινοτόμος, nove, novo quodam more.

Καινότροπος, ου, novi moris, insolens.

Καινουργέω, ῶ, f. ήσω, deligho, res novas edo. Τὰ πρὸς τὰς ἀνθρώπους καινουργῆσαι, Luc. A καινουργὸς. Hinc

Καινούργημα, ατος, τὸ, innovatio.

Καινουργία, ας, ἡ, idem.

Καινουργίζω, f. ίσω, idem quod καινουργέω. Hinc

Καινουργισμὸς, οῦ, ὁ, innovatio.

Καινουργὸς, ὁ ἡ ὐ, innovator, nova operatus. Ex καινὸς, & ἔργον.

Καινοφανὴς, ὲς, novitatis, s. insolentiæ speciem habens. A φαίνομαι.

Καινόφιλος, ὁ ἡ ὐ, recens amicus; (2) qui non ipsidem, sed subinde novis rebus utitur.

Καινοφωνέω, novis verbis utor.

Καινοφωνία, ας, ἡ, novitas votum. Ex καινὸς, & φωνὴ, vox.

Καινόω, ῶ, f. ώσω, novo, innovo, renovo. A καινὸς.

Καίνυμαι, vinco. Ἦ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο, Hesiod. Ἀσπ. 4. A

ΚΑΙΝΩ, perimo, interficio, occido. Πολὺ φαείνω καίνει, Eur. Phœn. 44.

Καινὼς, *Adv.* nove, novo modo. A καινὸς.

Καίομαι, ardeo, conflagro, p. pass. κεκαυμένος, combustus. Καίονται δίται, Il. 11, 553. Φυαὶ, ib. 21, 362. A κάω, ὑπω.

Καιομβόμοι, dat. plur. *Ion.* pro καιομβόμοις, a καίω.

Καίοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐκαίοντο.

Καίπερ, *Conj.* etsi, quamvis. Ex κἀ, & περ

Καιρὸς, οῦ, ὁ, ad tempus spectans, tempus significans.

Καίριος, ος, ον, vel καίρι̃ος, α, ὁ ἡ ὐ, tempestivus, opportunus; (2) dicuntur καίρια, quibus maxime prodesse quid vel nocere potest; unde (3) lethalis, de plaga, ictu, &c. Οὐκ ἐν καιρίῳ ἔβλητο μέλεος, Hom. Il. 4, 185. A καιρὸς.

Καιρίως, *Adv.* tempestive, opportune; (2) lethaliter.

Καιροπλία, ἡ, tempus continuum, perpetuum, ap. *Jos.*

Καιρώδης, ους, ες, bene textus; ut hinc fit Homericum illud καιροέων, nempe pro καιρώεσσιν, gen. pl. fem. Od. 7, 107. A

ΚΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, licium.

ΚΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, occasio, opportunitas temporis, loci, immo quæcunque opportunitas, & facultas, *impr.* vitæ tuendæ, *unde* & (2) victus, ut καιρὲς ἔταν *pro* granatine; (3) modus; (4) tempus certum & statutum; (5) quod par est, decet; (6) status rerum & conditio; (7) ἐν καιρῷ, ex tempore, πρὸς καιρὸν, & εἰς καιρὸν, in præsentia.

Καιροσκοπέω, tempus, occasionem speculor.

Καιροτηρία, idem.

Καιροφυλακέω, &

Καιροφυλακίδω, ῶ, idem. Ex φυλαξ.

Καιρόω, ῶ, stamen connecto. A κρῖρος. Hinc

Καίρωμα, ατος, τὸ, connexio staminis.

Καίρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Καιρωτὴς, ἰδος, ὁ, textrix. Ab eod.

Καισαρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæsar Nomen Latinum.

Καίτοιγε, *Conj.* quamquam.

ΚΑΙΩ, & *Att.* κάω, f. καύσω, & κανσοῦμαι, p. κέκαυκα, uro, incendo, cremo, ustulo; (2) uro, ut nix, vel frigus, *med.* etiam ardeo. *Pass.* idem, uror; (2) amo, *ium Gen.* a. 1. ἐκαύθην, 2. ἐκάην. Οὐδὲ καίουσι λύχνον, Matt. 5, 15. Ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυθήσωμαι, 1 Cor. 13, 3.

Κακαγγελία, ας, ἡ, malum nuncium; (2) maledicentia. A

Κακάγγελος, ου, ὁ ἡ ὐ, malus nuncius.

Κακάγγελτος, ου, ὁ ἡ ὐ, idem.

ΚΑΚΑΔΑ, ας, τὸ, nuri, Hes.

ΚΑΚΑΔΙΑ, ας, ἡ, Cacilia, Lonicer, *lurba.* Plin. 29. §. 8. c. 11. *Angl.* Cuckold Chervil, Strange Colts foot.

Κακαζηλία, ας, ἡ, ignavia, timiditas. Ex κακὸς, & ἀνὴρ.

Κακαννίω, ῶ, excito. Vox Laconica.

ΚΑΚΑΩ, ῶ, caco; κακᾶν, cacare.

Κάκεῖ, pro κἀκεῖνοι, & *ibi* & *illic*, per crasin Atticam

Κἀκεῖθεν, & *illinc*, ex κἀ, & ἐκεῖθεν.

Κἀκεῖνος, & *ille*, ex κἀ & ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, & *illuc*, ex κἀ & ἐκεῖσε.

Κακέμφατον, ου, τὸ, dictio obscœna; (2) oratio mali ominis. Ab ἐμφάτος.

Κακεμφατὸς, obscœne parum grate.

Κακεντρεχεία, ας, ἡ, solertia subdola & malefica. A

Κακεντρεχὴς, ἐστ, ὁ ἡ ὲ, solers in re mala, astutus, versutus, malitiosus, Ab ἐντρέχω, *solers.*

Κακεργάτης, ου, ὁ, malefica.

Κακεργίστης, ου, ὁ, malificus. Ab ἔργον.

Κακεργὸς, ὁ, malefica. A præc.

Κακέσχατος, ου, ὁ ἡ ὐ, extreme malus & impurus.

Κακήγορος, ου, ὁ ἡ ὐ, de quo mala loquuntur, ignominiosus, ignobilis. Hes. Ex ἀγορὰ.

Κακία, ας, ἡ, malitia; (2) ignavia, timiditas militia; (3) propric vitium rei cujusque in quocunque genere. Κακοβούλοις malis consiliis impete, ψυχὴ δ' ἀλγεῖ κακοβούλοις, Eurip. Ion. 877. A κακὸς.

Κακηγορία, ας, ἡ, ἴδος, maledicti convitior. Εἰσὶ γὰρ αὐτῶν ὅς τινας ὄντας μὲ ἐξ ἐκκλησίας ἠγόρευε, Lucian. Epigr. 1.

Κακηγόρημα, ατος, τὸ, maledictum.

Κακηγόρησις, εως, τὸ, idem, ut κακηγορία; δίκη, actio injuriæ ex maledictis.

Κακηγορίστερος, maledicentior; κακηγορίστατος, maledicentissimus. A

Κακηγορικὸς, ὴ, ὸν, maledicus. Ab ἀγορὰ.

Κακηγόρως, maledice, cum maledicentia.

Κακηπαλέων, ονος, ὁ, Nicandro dicitur, ὁ κακῶς ἔχων, qui male habet, æger. A κακὸς, & πάλαι, sum, ad exemplum Homerici ὀλιγηπελέων, Il. 15. 24.

Κακῆς, *malis*, dat. plur. *Ion.* pro κακαῖς.

Κακία, ας, ἡ, malitia, malignitas; (2) vitium, pravitas; (3) peccatum, scelus; (4) ignavia, timiditas; (5) incommodum, malum, adflictio. A κακὸς.

Κακιζοτεχνὴς, ους, ὁ ἡ ὐ, artem vituperans. Ex κακίζω, & τέχνη, ας.

Κακιζω, f. ίσω, vitupero, κακίζομαι, ignavus fio, sum timidus, Eur. Ion. 894. A κακὸς.

Κακιμβλωθὴς, adversa luna natus, infelix. A μήλη, *mensis.*

Κάκιον, *Adv.* pejus. A κακὸς, κακίων, *pejor.*

Κάκισα, aor. 1. inf. act. verbi κακίζω.

Κακισμὸς, οῦ, ὁ, vituperatio, ipsa actio vituperandi, probrum, detractio. A κακίζω.

Κακίστα, *Adv.* pessime. A κακὸς, κακίστος.

ΚΑΚΚΑΒΑ, ης, ἡ, perdix.

ΚΑΚΚΑΒΑ, ας, ἡ, ἡ, ἡ, ης, ἡ, & κάκκαβος, ου, ὁ, cacabus testacea.

Κακκαβίζω, cacabum, ollam tono; (2) ululantium. A κακκάβη.

Κακκάβιον, ου, τὸ, parvus cacabus, Dim.

Κακκαβὶς, ίδος, ἡ, perdix.

Κακκάζειν, albinum cantus ad ovorum partum, Hes. Ap. Poll. Meleagrinum.

Κακκάω, idem quod κακκάω.

Κακκεῖσιν, *dormitare*, præs. inf. act. *Æol.* pro κατακεῖσθαι, a κατακεῖμαι.

Κακκεῖο, decumbere cupio, pro κατακεῖσθαι.

Κακκεφαλὴς, *ex capite*, ex κἀ, ἐκ, & κεφαλὴ, *caput.*

Κάκκη, ης, ἡ, merda.

Κακκῆσαι, a. 1 inf. act. *per Syn.* pro κατακῆσαι, seu κατακαῦσαι, a κατακαίω.

Κακκόρυβα, *in galeam*, ex κἀ, & κόρυθα.

Κακκορυθέω, *in pectinem*, ex κἀ, & κόρυθος.

Κακκορύθιον, pro καλλιχόρειον, a καλλιχόρος.

Κακοβάκχευτος, ου, *Epith.* chori; tribus, luctuosa. A βακχεύω.

Κακοβίστος, ὁ ἡ ὐ, male s. duriter vivens.

Κακοβλαστέω, ῶ, f. ήσω, male germino. A

Κακοβλαστὴς, ἐστ, ὁ ἡ ὐ, male germinans, ingerminando deficiens. A βλαστάνω.

Κακόβλαστος, ου, ὁ ἡ ὐ, idem & ex iisd.

Κακόβλητος, ου, frustra jactus, *Epith.* teli.

Κακοβουλία, ας, ἡ, malum consilium, temeritas, perversitas & pravitas in capiendis consiliis, A

Κακόβουλος, ου, ὁ ἡ ὐ, cujus malum est consilium; malevolus, stultus, parum prudens. A βουλὴ.

Κακοβούλως, temere, imprudenter.

Κακογαμέω, ῶ, ὁ ἡ ὐ, infelix, ob genorum, s. ob affinitatem.

Κακογάμιον, ου, τὸ, nuptiæ malæ, sive malo consilio & non rite contractæ, ut κακογαμίων δίκη, accusatio ob tales nuptias. A γάμος.

Κακόγαμος, ὁ ἡ ὐ, qui infelici matrimonio utitur.

Κακογείτων, ονος, ὁ ἡ ὐ, malus vicinus.

Κακογένειος, ου, ὁ ἡ ὐ, male barbatus, cui tenuis vel rara est barba

Κακογενής, ές, ignobilis & sordidis generis natus.
Κακογλαύξ, ῶκος, ὁ, ἡ, qui est malæ linguæ, inauspicatus; maledicus, jactabundus, &c.
Κακόγονος, ον, male, infeliciter natus. A γίνομαι.
Κακοδαιμονέω, ῶ, a malo genio sive cacodæmone agor.
Κακοδαίμων, ων, ονος, ὁ, ἡ, f. ἁ, ον, f. ἡσα, sum infelix, adversa fortuna utor.
Κακοδαιμονία, ας, ἡ, infelicitas, calamitas.
Κακοδαιμοσύνη, ης, idem.
Κακοδαιμονίζω, f. ίσω, infelicem judico. A
Κακοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, ον, infelix, miser, calamitosus; (2) malus dæmon, malus genius seu spiritus.
Κακοδίκαιος, ον, triftis, luctuosus. A δάκρυα.
Κακοδιωκίδιον, male excipio, male acquiro. Ref. A διώκω.
Κακοδοξοσοφιστής, οῦ, f. ήσω, male doceo.
Κακοδικία, ας, ἡ, malum & corruptum judicium. Ex δίκη.
Κακόδμος, ος, ον, male olens. Ex ὀσμή.
Κακοδοξέω, ῶ, f. ήσω, sum pravæ & malæ opinionis; (2) intamia laboro. Ἵρας ἕνεκα κακοδοξέων. Xen.
Κακοδοξία, ας, ἡ, mala opinio; (2) malum nomen; (3) infamia, ignominia. A
Κακοδοξώτατος, η, ὁ, ἡ, ignobilis; (2) malæ famæ. Ex δόξα.
Κακοδούλη, ης, ἡ, malus & infelix servus.
Κακοειδής, ές, malæ speciei, deformis.
Κακοεσθία, ας, ἡ, malus ac turpidus vestitus. A
Κακοείματος, ος, ον, male indutus, perpetuo vestitu, pannosus, detritis veste amictus. Ex εἷμα, ματος.
Κακοέπεια, ας, ἡ, crimo vitiosus; (2) maledicentia, obtrectatio. Ex ἔπος.
Κακοεργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus sum.
Κακοεργία, ας, ἡ, f. ία, pro κακουργία, maleficium, improbitas. A
Κακοεργός, ὁ, ἡ, ὄν, maleficus. Ex ἔργον.
Κακοζηλία, ας, ἡ, male & infelix æmulatio, mala adfectatio. A
Κακόζηλος, ος, ὁ, ἡ, malus & infelix æmulator seu imitator, malus adfectator.
Κακοζηλόω, male & infeliciter adfectatione.
Κακοζωία, ας, ἡ, misera vita. Ex ζωή.
Κακοήθεια, ας, ἡ, calliditas; (2) malignitas; (3) mens callida.
Κακοήθης, ους, ὁ, ἡ, male moratus; (2) malignus, malitiosus; (3) callidus, fraudulentus. Ex ἦθος, ους.
Κακοήθως, Adv. maligne.
Κακοηχής, ὁ, ἡ, ές, male sonans.
Κακόηχος, ον, idem. Ex ἦχος.
Κακοθάλπης, ες, non idoneus ad fovendum. Ex θάλπω.
Κακοθάνατος, ον, male, misere moriens.
Κακοθελής, ές, ὁ, ἡ, malevolus, malignus. Ex θέλω.
Κακοθέλεια, & κακοθέλεια, ας, ἡ, malevolentia, obtrectatio. Ex iisd.
Κακοθεος, ον, infelix, ut κακοδαίμων.
Κακοθεράπεια, ἡ, mala & perversa curatio morbi.
Κακοθυμοσύνη, ης, ἡ, ignavia, propter quam res male geruntur & disponuntur. A
Κακοθύμων, ονος, ὁ, ἡ, qui est corpore male constituto; (2) male digestus; (3) ignavus. Ex τίθημι.
Κακοθυνεῖν infelicem esse, vel male habitum, κακοθυνεῖν dicuntur τὰ πρήγματα, oves, cum male proveniant agni, ipsæque partu sunt infelices, cum parva agnorum copia est. Ex θύνω, Cyrillus.
Κακόθυρος, contr. κακόθουρος, ος, ὁ, ἡ, maledicus, infaustus.
Κακόθυμία, ας, ἡ, malevolentia, animus malo adfectus. A
Κακόθυμος, ος, ὁ, ἡ, qui malo, seu malevolo animo est.
Κακοίλιον, ου, τὸ, infelix Ilium; scelestum Ilium.
Κακοῖν, gen. sing. Ion. pro κακοῦ.
Κακοκαρπία, ας, ἡ, annus sterilis. A
Κακοκάρπος, ος, ον, & ὁ, ἡ, malo & infelici fructificans, malos fructus gignens.
Κακοκέλαδος, ος, ὁ, ἡ, male & infelix sonans; (2) maledicus, invidus.
Κακοκήδεια, ας, ἡ, Ion. κακοκήδια, ης, ἡ, turpis quæstus. Ex κήδος.
Κακοκερδοσύνη, Ion. & Poët. pro κακοκερδεία.
Κακοκλής, ὁ, ἡ, ῆς, infamis, qui malæ famæ est. Ex κλέος.
Κακόκτιτος, ος, ον, qui crura habet exilia. Ex κνήμη.
Κακοκοίμητος, ος, male dormiens.
Κακοκρισία, ας, ἡ, pravum & iniquum judicium. Ex κρίσις.
Κακοκύρτιος, ος, ον, insepultus, male sepultus.
Κακολίμενος, ος, ὁ, ἡ, ον, malum portum habens. Ex λιμήν.
Κακολογία, male dico, obtrecto. Διωκοῦσι τάχυ κακολογῆσαί με, Marc. 9, 39.
Κακολογία, ας, ἡ, obtrectatio, cum male de aliquo loquimur.
Κακολογικός, ἡ, όν, vituperatorius. A
Κακολόγος, ος, ὁ, ἡ, ον, obtrectator.
Κακομαθής, ὁ, ἡ, ῆς, qui male didicit, male doctus. Ex μανθάνω.
Κακόμαντις, ος, ὁ, ἡ, malus vates, mala vaticinans.
Κακομάχανος, ος, ὁ, ἡ, malorum machinator, & excogitator. Ex μηχανή.
Κακομαχία, ας, ἡ, f. ήσω, inhibitose, improbe, ac fubdole, item prave, timide, ignave pugno. Ex μάχη.
Κακομέλιστος, ον, mala tristia canens. Ex μέλος.
Κακομετρία, ας, male metior.
Κακομέτρητος, ος, recta mensura carens. A
Κακόμετρος, ος, ὁ, ἡ, ον, male metiens. Ex μέτρον.
Κακομηδής, ὁ, ἡ, ές, cui malum est consilium; (2) fraudulentus, astutus. Ex μῆδος, consilium.
Κακομήτης, ος, ὁ, malo consilio utens, cujus mala sunt consilia. Ex μητις.
Κακομήτις, ιος, idem.
Κακομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, malam habens matrem. Ex μήτηρ.
Κακομηχανάομαι, ῶμαι, mala machinor, mala struo vel molior. A κακομάχανος.
Κακομηχανέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Κακομηχανία, ας, ἡ, mala ars, dolus, fraus, machinatio malorum. Ab eod.
Κακομήχανος, ος, ὁ, ἡ, malorum excogitator, malorum machinator. Ex μηχανή.
Κακομιμητὰς, Adv. male imitando. Ex μιμέομαι.
Κακόμισθος, malum aut nullum præmium ferens.
Κακομοιρία, ἡ, fatum adversum.
Κακόμοιρος, ος, ον, infelix.
Κακόμορφος, ος, ὁ, ἡ, idem.
Κακομορφία, ας, ἡ, deformitas. A seq.
Κακόμορφος, ος, ὁ, ἡ, ον, deformis. Ex μορφή.
Κακόμοχθος, ος, ὁ, ἡ, male, i. e. in vanum laborans.
Κακονοῶ, ῶ, malevolus sum, male cogito.
Κακόνοια, ας, ἡ, malevolentia. A
Κακόνους, ὁ, ἡ, malevolus, male animatus. Ex νοῦς.
Κακονυμία, ἡ, pravæ leges.
Κακόνυμος, ὁ, ἡ, ον, qui malis legibus utitur.
Κακοξύνετα, Adv. minus malevole. A κακόξυνος.
Κακοπερφευτος, ος, ον, idem quod.
Κακόγαμος, ος, ον, quæ infeliciter nupsit. Ex γάμος.
Κακόξεινος, ος, ὁ, ἡ, ον, quæ male se gerit erga hospites, inhospitalis.
Κακόξυλος, malevolus. A κακόνους.
Κακόξυνος, ος, ὁ, ἡ, ον, in malis sapiens ac prudens. Ex ξυνός.
Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio, molestia, ærumna, calamitas, labor.
Κακοπαθέω, ῶ, f. ήσω, mala patior, tolero adversa, vexor, labore molestiæ, &c. fero. Ἵνα τι κακοπαθήσωμεν ἐν τῷ πρεσβυτερίῳ; Ioan. Chrys. in 2 Tim. 2, 3.
Κακοπαθής, ὁ, ἡ, ές, ærumnosus, adversis malis pressus. Ex πάθος.
Κακοπαθία, ας, ἡ, idem.
Κακοπαθῶς, Adv. ærumnose, male, adverse.
Κακοπαστάς, άδος, Adv. indigne virgine modo.
Κακοπαστέω, indigno virgine modo.
Κακοπαστής, ὁ, ἡ, ές, virgini non convenienter, & vetitis indigna virgine.
Κακόπατρις, ιδος, ὁ, ἡ, ι, malo patre ortus; (2) qui obscuris est natalibus; (3) cui mala est patria. Ex πατήρ, vel πατρίς.
Κακοπέτης, male volans. Ex πέτομαι.
Κακοπήρης, ους, ὁ, ἡ, malam habens peram. Ex πήρα.
Κακοπηνής, ὁ, ἡ, ές, impurus, sordibus & illuvie fœdus; (2) malignus. Ex πηνος.
Κακοπιστία, ας, ἡ, perfidia.
Κακόπιστος, ον, perfidus.
Κακόπλαστος, ος, ὁ, ἡ, ον, male fictus, si fit a πλάσσω, fingo, sed affertur ex Hermog. per errationem, ut sit a πλάζομαι, erro.
Κακοπλάσας, per fictionem parum eleganter.
Κακοπλέω, male navigo.
Κακοποιέω, male facio, noceo, Luc. 6, 9.
Κακοποιητικὸς, ὴ, όν, maleficus.
Κακοποιία, ας, ἡ, maleficentia, maleficium. A
Κακοποιὸς, ὁ, ἡ, ὸν, maleficus, malis addictus. Ex ποιέω.
Κακοπολιτεία, ας, ἡ, prava reipublicæ administratio, corruptus reip. status.
Κακοπονητικὸς, ὴ, ex Aristot. affertur pro pessime adfectus ad labores tolerandos, ad laborem ineptus, debilis. Ex πονέω.
Κακόποτμος, ος, ὁ, ἡ, ον, infelix.
Κακόπους, οδος, ὁ, ἡ, ουν, qui infirmis est pedibus.
Κακοπραγέω, infelix sum. A
Κακοπραγὴς, ῆος, ὁ, ἡ, ές, male factus. Hes. A πρᾶξις, vel πρᾶγος. Hinc
Κακοπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis, seu gerendis; (2) infelicitas quævis, fors dura, res adversæ.
Κακοπραγμοσύνη, improbe ago; (2) improbas seu malas res molior, male cogito.
Κακοπραγμοσύνη, ης, ἡ, nequitia, improbitas, calumnia. A
Κακοπράγμων, ων, ονος, ὁ, ἡ, ον, qui malas res agit, qui se improbe gerit, litigiosus, calumniator. Ex πρᾶγμα.
Κακοπρόσωπος, ος, ὁ, ἡ, ον, informis.
Κακόπτερος, ος, ὁ, ἡ, ον, male pennatus, male volans. Ex πτερόν.
Κακορραφία, ας, ἡ, Ion. κακορράφιη, ης, ἡ, malorum machinatio, insidiæ, dolus, fraudes. A κακορράφος.
Κακορραφίσαι, Ion. & Poët. pro κακορράφισαι.
Κακορράφος, ος, ὁ, ἡ, malorum sutor, dolorum machinator. Ex ῥάπτω.
Κακορρέκτης, ου, ὁ, maleficus, improbus. A ῥέζω.
Κακορρημοσύνη, ης, ἡ, maledicentia. A
Κακόρρημων, ονος, ὁ, ἡ, maledicus; (2) indifertus, expers eloquentiæ. Ex ῥῆμα.
Κακορρόθιος, q. d. malo strepitu linguæ profectus, vel insectus. Οὐ γὰρ ἔτ' ἀδρανὲς ἥλιξ ἀπεσα ἡμῶν τῷδ' ἀνδρὶ κακορρόθῳ; Arist. Ach. 582. Τίς ἡ γεραὰ ἡ κακορρόθος ζ; id. Θεσμ. 903. Χαίρουσι κακορρόθοις; Eur. Hipp. 344.
ΚΑΚΟΣ, ὴ, όν, propriæ vitiosus, vitio aliquo laborans in suo genere; (2) malus, improbus, nequam; (3) infaustus, pernicious; (4) infestus; (5) ignavus, timidus; (6) ignobilis; (7) humilis, abjectus; (8) pauper; (9) vilis vetusque. Hinc το κακὸν, ῦ, scelus, malum, damnum.
Κακόσιτος, ος, ὁ, ἡ, noxius, Ex σῖτος, maïs.
Κακοσιτία, ας, ἡ, cibi fastidium. A
Κακοσίτως, ος, ὁ, ἡ, qui stomachi vitio cibum fastidit.
Κακοσκελὴς, ὁ, ἡ, ές, qui pravis est cruribus. Ex σκέλος.
Κακοσμία, ας, ἡ, malus odor, fætor. A

Κάκοσμ(ος), η, ὁ ἡ ὁ, malum odorem ſpirans. Ex ὀσμή.

Κακόσπερμ(ος), ος, ὁ ἡ ὁ, male ſementans, malum ſemen proferens ſeu habens. Ex *Σπέρμα.*

Κακόστομαχος, ον, excors, timidus.

Κακοσπορία, ἡ, mala ſitio, i. e. alieno loco, &c. A σπόρος.

Κακοσπόμβ(ος), aſſerunt ex Hom. Il. α. 105. ſed legendum κὰκ' οσπόμβ(ος).

Κακοσταίω, ῶ, male ſto, male conſtitutus ſum. Ex ϛατός, *Pass.*

Κακοστομαχ(ος), ὁ ἡ ὁ, cujus ſtomachus male affectus eſt; (2) qui ſtomachum Lædit.

Κακοστομία, ας, ἡ, ησω, maledico, convitior; (2) male pronuncio.

Κακοστομία, ας, ἡ, vitium, quo quis male pronunciat verba alienæ linguæ; (2) maledicentia. A

Κακόστομ(ος), ος, ὁ ἡ ὁ, qui mali eſt oris, maledicus; (2) qui perperam pronunciat verba alienæ linguæ. Ex ϛόμα.

Κακόστρωτος, ον, male ſtratus, incommodus, de lecto.

Κακοσύμβολ(ος), ος, ὁ ἡ ὁ, male ſuadens, malæ ſuadæ, Gl. V.

Κακοσύνετ(ος), ος, ὁ ἡ ὁ, prudentia abutens ad malum.

Κακοσυνθησία, ας, ἡ, malum fœdus; (2, mala compoſitio; (3) malorum ſtructura & machinatio. Ex *Συντίθημι.*

Κακοσύνθετος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem.

Κακοσύνθετ(ος), ος, ὁ ἡ ὁ, male compoſitus.

Κακοσύστατ(ος), ος, ὁ ἡ ὁ, male conſiſtens Ex *Συνίσαμαι.*

Κακοσφυξία, ας, ἡ, gravitas pulſus. Ex *Σφύξις, pulſus ventric.*

Κακοχημόνας, *Adv.* indecenter, turpiter. A

Κακοχημοσύνη, ης, ἡ ὁ ἡ, indecens, indecorus. Ex χήμα.

Κακοχαλεύομαι, otio abuti, nugas agere.

Κακοχάλευσις, idem.

Κακοχαλία, ας, ἡ, otium inutile, otium quod malis rebus teritur. A

Κακόχολος, ος, ὁ ἡ ὁ, otio male utens, malis rebus otium impendens; (2) improbus. Ex χολὴ, *otium.*

Κακοχόλως, otio abutendo, nihil, male agendo.

Κακόταλος, ος, ὁ ἡ ὁ, male ordinatus. Ex τάτλω.

Κακοτελεύτητος, ον, male definens, malum exitum habens.

Κακοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, malis artibus utor, (2) malis artibus adultero & depravo; (3) omnino mala fide in aliqua re utor; (4) *injuriam*, falſum teſtimonium dico. Κακοτεχνῶν ὀφλεῖν τὰς διαθήκας, Dem.

Κακοτέχνης, idem quod κακότεχνος.

Κακοτέχνημα, ας, ἡ, mala ars, quæ ad hominum perniciem convertitur, malificium; (2) falſum. quod ICti dicunt: falſum teſtimonium.

Κακοτέχνιον, ου, τὸ, idem, unde κακοτεχνίου δίκη adverſus eum qui falſum teſtimonium dixit.

Κακότεχνος, ος, ὁ ἡ ὁ, malis artibus deditus; (2) in malis rebus artificioſus, malignus. Ex τέχνη.

Κακότης, ητος, ἡ, malitia; (2) improbitas; (3) vitium; (4) ficus; (5) ignavia, timiditas; (6) malum, calamitas, ærumna A κακὸς.

Κακοτραπέζεμαι, f. έσομαι, malis artibus ago, malitiose improbeque, *item*, perverſe, dementer, ago. Κακοτραπεζάμβ(ος) περὶ τὰς προκαταμβ(ὰς), Polyb.

Κακοτροπέω, idem.

Κακοτροπία, ας, ἡ, mali & perverſi mores; (2) malignitas, nequitia. A

Κακότροπος, ος, ὁ ἡ ὁ, male moratus, malis moris, (2) malus, pravus, malignus. Ex τρόπος, *mores.*

Κακοτρόπως, *Adv.* maligne, perverſe.

Κακοτρέφω, ῶ, male nutrior, malum alimentum ſive parum alimenti accipio, a. 1. part. κακοτραφήσας, male nutritus, & *paſſ.* κακοτροφηθείς, idem.

Κακοτροφία, ας, ἡ, mala nutritio. A

Κακότροφος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui male nutritur. Ex τρέφω.

Κακοτυχία, infelix ſum, infeliciter ago.

Κακοτυχία, ἡ, infelicitas. A

Κακοτυχὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, infelix, infortunatus. Ex τύχη.

Κακουπονοητος, ον, ſuſpicax.

Κακουργέω, ῶ, f. ήσω, malificus & fraudulentus ſum; (2) damno adficio. Τὼ χέρε κὴ τὰ κλήματα κακουργεῖν, Plat. A κακουργὸς.

Κακούργημα, ατος, τὸ, malificium, facinus malificum, ſcelus. A præc.

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas, ſcelus, malificium, itque hoc tectum & occultum, aſtus, fraus; ſtellionatus, Gl. V. A

Κακοῦργος, ος, ὁ ἡ ὁ, malificus, improbus, facinorosus; (2) fraudator, latro, inſidiator. Ex ἔργον. Hinc

Κακουργῶς, malificè, improbe, ſcelerate.

Κακοχειρία, ας, ἡ, male tracto, male aliquem habeo. Ex χεὶρ.

Κακοχλία, ας, ἡ, mala tractatio; (2) cultus corporis neglectus. Ex iiſd.

Κακοφατὶς, ίδος, ἡ, male ſonans, male ominata. Ex φημὶ, *i. φάτις.*

Κακόφατον, τὸ, mala compoſitio ſyllabarum, junctura deformem ſonum reddens. Detorſio ſermonis in obſcœnum. Ex nominibus male ominatis conſiſtens. Al. κακίφατον, & κακίμφατον. Ex iiſd.

Κακοφημία, ἡ, famoſitas; (2) obtrectatio. A

Κακόφημος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui eſt mali ominis, inauſpicatus; (2) famam lædens, infamiam adferens; (3) famoſus. Ex φήμη.

Κακόφθαρτος, ον, male perditus.

Κακοφθορὸς, ίους, ὁ, male perdens, Nicand.

Κακοφθόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, perditor, male perdens; idem. Ex φθείρω.

Κακόφλοιος, ος, ὁ ἡ ὁ, malum corticem habens, Nic.

Κακοφραδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, malum cogitans ſeu machinans. Vocativ. κακοφραδές.

Κακοφράδμων, ον, male ſuadens ſ. conſulens.

Κακοφρένεω, male cupio alicui.

Κακοφροσύη, ης, ἡ, malitioſa mens; (2) ſtultitia; (3) mens malevola. A

Κακόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, malæ vel malitioſæ mentis; (3) malevolus; (3) ſtultus. Ex φρὴν.

Κακόφυὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui prava eſt natura, pravo ingenio ſeu animo præditus; (2) male naſcens, male provenens. Ex φύω. Hinc

Κακοφυΐα, ας, ἡ, mala indoles, pravum ingenium, ingenii indolisque corruptio.

Κακοφωνία, ας, ἡ, vox ſeu ſonus aſper; (2) infavis pronunciatio. A

Κακόφωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, malam vocem ſeu aſperam habens; (2) ingratam & infuavem pronunciationem habens. Ex φωνὴ.

Κακοφώνως, *Adv.* ingrata pronunciatione.

Κακόχαρτ(ος), ος, ὁ ἡ ὁ, alienis malis gaudens; (2) qui mala gaudent. Ex χαίρω.

Κακοχεάσμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, improbus. Ex χρᾶσμαι, *uſus.*

Κακοχροΐα, ας, f. ήσω, mali ſum coloris,

Κακόχρεια, ας, ἡ, malus color. A

Κακόχρους, ους, ὁ ἡ ὁ, decolor. qui mali eſt coloris. Ex χρόα.

Κακόχυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui mali eſt ſuccl.

Κακοχυμία, ας, ἡ, malantia malorum humorum. A

Κακόχυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, malis & vitioſis humoribus plenus; (2) malos humores gignens.

Κακόψογ(ος), ος, ὁ ἡ ὁ, qui nequiter reprehendit, maledicus. Ex ψέγω.

Κακοψυχία, ας, ἡ, ignavia, demiſſio animi. A

Κακόψυχ(ος), ος, ὁ ἡ ὁ, puſillanimis, qui animo eſt demiſſo, ſive malo. Ex ψυχὴ,

Κακόω, proprie corrumpo, vitiorem reddo: ut aquam, turbulentam reddendo, &c. (2) malo ſeu damno adficio, infeſto, vexo, populor, vexo, affligo, male & inique tracto, κεκακωμένος, perf. paſſ. adfectus. Ἕως ἂν ἡ ἠρετρία χώρα κακωθῇ. Xen. A κακὸς.

Κακοπάμμαι, 2. f. 1. inf. act. *Dor.* pro καταπαύειν, a καταπαύω.

Κάκπαθι, 2. ſing. a. 2. imper. act. *per Syncop.* pro κατακλῖναι.

Κάκλιθι, 3. f. imperf. ſive 3. ſing. act. f. 1. ind. act. *Poet.* pro κατέκλινε.

ΚΑΚΤΟΣ, ου, ἡ, Cactus, ſpinoſa quædam planta, cardus.

Κακὸτα, *ex hoc tempore, Dor.* pro ἡ ὀκτώ, ſc. χρόνω.

Κακόω, malum vel improbum reddo, depravo, vitio, corrumpo; κακύνομαι, depravor; improbus fio, improbe ago. Ἐφ' οἷσι δὴ νῦν ἐγὼ κακύνομαι, Eur. Hipp. 690. A κακὸς.

Κακχεύσαι, a. 1. inf. act. *per Syn.* pro καταχεύσαι, a καταχέω.

Κακώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, male olens. Ex ὄζω.

Κακωδία, ας, ἡ, malus odor. Ex iiſd.

Κακόλεθρος, ον, perniciosus.

Κακώνυμος, ον, mal. nominis. Ex ὄνομα.

Κακὸς, *Adv.* male, improbe, perperam.

Κάκωσις, εως, ἡ, adflictio, vexatio, infeſtatio; (2) clades, exitium. A κακόω.

Κακώσουσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. a κακόω.

Κακέσων, *adjiciturus*, f. 1. part. act.

Κακωτικὸς, ἡ, όν, infeſtandi ſeu vexandi vim habens, noxius. A κακόω.

Καλὰ, *Adv.* opportune. A καλὸς.

ΚΑΛΑΒΡΙΖΩ, Calabros imitor. Hinc

Καλαβρισμὸς, ὁ, ſaltatio Calabrica.

Καλαθὶον, ου, τὸ, parvus calathus, quaſillus Dim. a κάλαθ(ος).

Καλαθὶς, ίδ(ος), ἡ, idem & ab eod.

Καλαθισκ(ος), ος, ὁ, idem & ab eod.

Καλαθισμὸς, ὁ, ſaltationis genus, ut nonnulli opinantur, cum calathis. Ab eod.

Καλαθοειδὴς, ίδ(ος), ὁ ἡ ὁ, figuram calathi habens. Ex κάλαθ(ος), εἶδ(ος).

Καλαθοειδὰς, calathi forma. A præc.

ΚΑΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, calathus, qualus; (2) poculum.

Καλαὶν(ος), ίνη, ινον, ex calai lapide factus, vel conſtans. A

ΚΑΛΑΙΣ, ὁ, calais, lapis quidam.

Καλαμάγρωσις, ἡ, arundineum gramen. Ex κάλαμ(ος), & ἄγρωσις, *gramen.*

Καλαμαδίας, ὁ ἡ ὁ, arundinoſus.

Καλάμαῖος, αία, αῖον, culmarius, qui inter culmos ſeu ſtipulas eſt. A κάλαμ(ος).

Καλαμάομαι, f. ήσομαι, ſtipulas lego, ſpicas colligo poſt meſſores; (2) racemo, (3) ſpolio poſt alium; (4) fummas ſectim carpo & comedo. Ab eod.

Καλαμάριον, τὸ, calamarium, theca, in qua calami conduntur calami. Ab eod.

Καλαμάρλης, ου, ὁ, qui calamo in tibiam formato canit. Ex κάλαμ(ος), ὠ αὐλὸς, *tibia.*

Καλαμαυλητὴς, οῦ, ὁ, idem.

Καλαμάτης, ου, ὁ, meſſor. A

Καλαμαύλω, f. αὐσω, meto, calamos ſeco & coiligo. A κάλαμ(ος).

Καλαμη, ης, ἡ, ſtipula; (2) frumenti ſpica; (3) corpus ſenectæ conſectum & quaſi arefcens, (4) cadaver hominis interempti.

Καλαμητομία, ας, ἡ, culmorum ſeu ſtipularum ſectio; (2) meſſis. Ex τέμνω.

Καλαμητόμος, ου, culmos ſecans.

Καλαμήτρια, ας, ἡ, quæ ſtipulas colligit; (2) quæ ſpicas colligit. A κάλαμ(ος).

Καλαμιτρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καλαμοφάγος, culmos ſecans, *de jale.*

Καλαμοφορεῖν, culmos geſtare.

Καλαμοφορ(ὴς), ὴς, ὁ ἡ ὁ, culmos geſtans.

Καλαμίζω, f. ίσω, calamo cano, calamo canentes imitor. A κάλαμος.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, calamintha herba. Ab eod. *Angl.* Calamint. Hinc

Καλαμίνθ(ος), ὁ, nomen ranæ in Batrochom.

Καλαμινθώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, ex calamintha confectus, *Strabo lib.* 8.

Καλάμιν(ος), ίνη, ινον, arundineus; (2) arundinis ſpeciem referens, arundinoſus. A κάλαμος.

Καλάμιον,

Καλάμιον, ν, τό, calamulus, parvus calamus, parva arundo; (2) ſpecillum, inſtrumentum medicorum; (3) ornamentum parvum cincinnos ambiens. Dim.

Καλαμίς, ίδος, ἡ, arundo piſcatoria; (2) calamarium, ſive theca calamorum; (3) acus arundinea, qua mulieres in componendo capillo utebantur. Ab eod.

Καλαμίσκος, ν, ὁ, idem quod καλάμιον.

Καλαμίτης, ν, ὁ, culmus frumenti. A κάλαμος. Hinc

Καλαμίτις, ίδος, ἡ, ſpicis gaudens.

Καλαμοβάτας, ν, ὁ, calamoſtrepus. Ex κάλαμος, & βοάω.

Καλαμογλυφέω, ῶ, calamos, ſive arundines ſculpo. A

Καλαμογλυφος, ν, ὁ ἡ ἡ, calamorum, ſive arundinum ſculptor. Ex γλύφω.

Καλαμοειδής, έος, ὁ ἡ ἡ, calami ſpeciem habens. Ex κάλαμος, & εἶδος.

Καλαμόεις, όεσσα, όεν, arundineus. A

ΚΑΛΑΜΟΣ, ν, ὁ, calamus, arundo; (2) culmus; (3) virga Geometrica, (4) calamus ſcriptorius; (5) tibia; E. M. potius teſtudinis μαγάδιον, quod in veterrima ſtructura erat ex arundine. *Etym.* (6) ſtipula.

Καλαμοστέφανος, gen. pl. a

Καλαμοστεφης, ές, ὁ ἡ ἡ, culmis redimitus. Ex καλαμος, & στέφω.

Καλαμοτύπος, ν, ὁ, auceps, Laconice, Heſ. Ex κάλαμος, & τυπτω, ῥέζω.

Καλαμοφθόγγος, ν, ὁ, calamo ſonans, arundine canens. Ex κάλαμος, & φθέγγομαι.

Καλαμόφθογγος, ν, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Καλαμοφόρος, ν, ὁ ἡ ἡ, calamum ſeu arundinem geſtans. Ex κάλαμος, & φέρω.

Καλαμόφυλλος, ν, ὁ, arundinea folia habens. Ex κάλαμος, & φύλλον.

Καλαμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, arundineus, arundinoſus. Hinc τὰ καλαμώδη, arundineta. A κάλαμος.

Καλαμών, ῶνος, ὁ, arundinetum. Ab eod.

Καλάμωμα, ατος, τό, ſeptum ex calamis in navigiorum ora, ſive extremis. Ab eod.

Καλαπόδιον, το, forma caligaris, Gl. V. A

Καλάπους, οδος, ὁ, norma, Ph. forma calcei lignea. Ex κάλον, ἴχνιον, & ποῦς.

ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ, ιος, ἡ, veſtis linea, ad talos demiſſa, tunica lata.

Καλαυσίτις λιθάργυρος, apud Dioſcoridem, ſpuma argenti ex puro argento, forſitan quod in Calauria ſive Calabria fieret.

Καλαύροψ, οπος, ἡ, pecum, proprie, quod in ſummo eſt repandum. Ex καυλός, & ὤψ.

Καλέσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκάλουν, a καλέω.

Καλεσμένω, præſ. inf. act. *Dor.* pro καλέσαι.

Καλεσιμίλω, præſ. opt. paſſ.

Καλεσισι, 3. pl. *Dor.* pro καλέσωσι.

Καλέσμαι, ῶμαι, vocor; (2) voco in jus.

Καλεσον, imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάλουν.

Καλέοντι, 3. pl. *Dor.* pro καλέσωσι.

Καλέσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκαλέσαντο.

Καλέσκετο, ind. imp. 3. p. ſ. καλέσκω, pro καλέω. Hom. Il. 15, 338.

Καλεσιχορος, ον, pulchros choros agens.

Κάλεσον, 2. ſing. a. 1. imper. act.

Καλέσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκαλέσατο.

Καλεῦνται, 3. pl. paſſ. *Dor.* pro καλοῦνται.

ΚΑΛΕΩ, ῶ, voco, f. καλέσω, p. κέκληκα, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, ἐπὶ τὰ κοινά, ad comp. εἰς δικαστήριον, in jus; Διόν, invocare. Σὲ καλῶ Σύμμαχον, Ariſt. Lyſ 348. Ὅσις γε τὰμὰς ῥήμα φ βαρὺν καλεῖν, id. Θεσμ. 895. Ἐς ξ δόλον ἐκάλεσεν, id. Av. 319. Μᾶν ἐτ' ἄριστον γνὺξ κέκληκεν αὐτὸν τῶν φίλων; id. Conc. 349. Καλῶμαι Πειθέταιρον ἑβραῖς, id. A. 1051.

Καλήμφαμι, præſ. vel. a. 1. inf. act. *Dor.* pro καλεῖν, quaſi a κάλημι vel καλαίνω.

Καλήμφιν, præſ. part. med. *Æol.* pro καλόμενος.

Καλήμερος, ν, ὁ ἡ ἡ, cui felix eſt dies; (2) qui pulchram habet diem. Ex ἡμέρα.

Καλήτωρ, ορος, ἡ, vocator. A καλέω.

Καλιά, ᾶς, ἡ, nidus; (2) cavea; (3) domus, & quidem proprie lignea; (4) horreum. A κάλον. Hinc

Καλιάς, άδος, ἡ, tugurium; domuncula.

Καλίδιον, ν, τό, domuncula, tugurium. Dim.

Καλιδῶ, ῶ, voluto, verſo; καλινδᾶμαι, volutor. Ἐν σκάφη ἀμαθίᾳ καλινδούμενον, Plat. in Phædon. Ἐν κατηλείοις καλινδοῦσθαι, Syneſ. epiſt. 32. καλινδηθείς, a. 1. volutatus. A κυλίω.

Καλιδς, ῦ, ὁ, caſa, tugurium. A καλιά.

Κάλλαιν, τό, color purpureus, coccineus; (2) barbæ galli gallinacei, a colore. A κάλλη. Hinc

Καλλαινος, purpureus; (2) venetus, cæruleus, hyacinthinus.

Κάλλη, τά, veſtes, ſtragulæ exquiſitioris coloris, *impr.* purpurei; (2) floris genus, ex quo ſit color.

Καλλείψω, *relinquam.* 1. ſing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro καταλείψω, a καταλείπω.

Καλλιβλέφαρον, ν, τό, ſc. φάρμακον, medicamentum ad pulchritudinem palpebrarum faciens. Ex κάλλος, & βλέφαρον.

Καλλιβόας, ν, ὁ, qui pulchram habet vocem, Ex καλὸς, & βοάω, *clamo.*

Καλλιβοτρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, pulchros racemos habens. Ex καλὸς, & βότρυς.

Καλλιβωλος, ον, fertilis, pinguis.

Καλλιγάληνος, ον, ſerenus, pulcher. A γαλήνη.

Καλλιγένεια, ας, ἡ, Telluris, aut ſecundum alios Cereris epitheton. Alii nutricem, alii pediſequam Cereris volunt.

Καλλιγέφυρος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchro ponte præditus ſive junctus. Ex κάλλος, & γέφυρα.

Καλλιγλυκος, ον, nates formoſas habens.

Καλλίγονος, pulchri generis, Gl. V.

Καλλιγραφία, ας, elegantia ſcribo; (2) fuco.

Καλλιγραφία, ας, ἡ, elegans ſcriptura, ſcribendi pingendive elegantia. A

Καλλιγραφος, ν, ὁ ἡ ἡ, qui eleganter ſcribit aut pingit; (2) librarius. Ex γράφω.

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ ἡ ἡ, pulchris mulieribus abundans.

Καλλιδένδρος, ον, arboribus abundans, arborum copia pulcher, *Epith.* regionis.

Καλλιδίνης, ὁ, pulcre fluens, liquidus, *Epith.* fluvii.

Καλλιδίφρος, ον, cui pulcher currus, ſ. ſella.

Καλλιδονής, κος, arundinibus abundans, *Epith.* fluminis.

Καλλιέθειρα, ας, ἡ, quæ pulchram habet comam.

Καλλιέλαιος, ν, ὁ, frugifera olea. Ex ἐλαία

Καλλιέπεια, ἡ, q. pulchriloquentia, elegantia & ornatus ſermonis, ſermo ornatus.

Καλλιεπίω, ῶ, 1. ἤσω, eleganter loquor, ornate & eleganter dico; καλλιεπτμῦσι λεγοι, dicta elegantibus vocabulis contexta. Ex καλὸς, & ἔπω.

Καλλιεργέω, pulchre fabricor, adfabre facio. A

Καλλιέργος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchre fabricatus, adfabre factus. Ex ἔργον.

Καλλιερία, ιτο, bona exta repetio. Ex ἱερεῖα. Hinc

Καλλιέρημα, ατος, τό, litatio.

Καλλιζυγὴς, ές, pulcrijugus, pulcris equis junctus. Ex ζύγος.

Καλλίζωνος, ἡ, pulcro cingulo ornata. Ex ζώνη.

Καλλιθέμιθλος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchre fundatus. Ex θέμιθλον.

Καλλιθριξ, χος, ὁ ἡ ἡ, habens pulchros capillos.

Καλλίθυτος, ν, ὁ ἡ ἡ, bonis auſpicis aut rite ſacrificatus; (2) in quo pulchra aut ſplendida ſacrificia fiunt. Ex θύω.

Καλλικαρπεω, ῶ. f. ήσω, bonos vel pulchros fructus edo vel fero.

Καλλικαρπία, ας, ἡ, pulchrorum fructuum ubertas; (2) fructuum pulchritudo & venuſtas. A

Καλλίκαρπος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchros aut etiam bonos fructus ferens.

Καλλικέλαδος, ὁ ἡ ἡ, pulchrum ſonum edens.

Καλλίκερως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, pulchra cornua habens. Ex κέρας.

Καλλίκκαρπος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchra habens grana, cui pulcher eſt acinus.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, q. d. collis pulcher, locus quidam amœniſſimus juxta Simoëntem Troadis. Ex κολωνός.

Καλλικόμειος, gen. ſ. *Ion.* pro καλλικόμου. A

Καλλίκομος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchram comam habens. Ex κόμη.

Καλλικοττάβεια, ῶ, cottabo venuſte ludo, ſcite cottabizo. Ex κοττάβος.

Καλλικρεας, ατος, τό, pulchra caro, caro candida & ſubpinguis eſuque jucundiſſima.

Καλλικρήδεμνος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchram habens virtam. Ex κρήδεμνον.

Καλλιλιξία, ἡ, idem quod καλλιλογία.

Καλλιλογία, ᾶς, ſcite & venuſte loquor. Ex λογος.

Καλλιλογία, ας, ἡ, elegans venuſtaque dicendi facultas, vis bene dicendi. Ex iiſd.

Καλλίμηρος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchra femora habens.

Καλλίμορφος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchra forma præditus. Ex μορφή.

Κάλλιμος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulcher, elegans; properus, fecundus. A καλὸς.

Καλλίνα, ὁ ἡ ἡ, pulchre fluens. Ex νάω.

Καλλίνικος, ὁ ἡ ἡ, qui pulchram & egregiam victoriam adeptus eſt, victor egregius; (2) pulchritudine vincens, Gl. V. At Ph. Victorioſus, invicti ſimus. Ex νίκη.

Καλλοσύνη, ας, ἡ, vini præſtantia & bonitas; (2) largus vini proventus. Ex οἶνος,

Κάλλιον, *Adv.* melius. A καλὸς.

Καλλιόνως, idem.

Καλλιόπη, ης, ἡ, Calliope, una Muſarum.

Καλλίυμνος, ν, ὁ, hymnus in Cererem.

Καλλιόω, pulchrius & venuſtius reddo. A καλλος.

Καλλιπαιδία, ας, ἡ, pulchri liberi, τό habere pulchros liberos. A

Καλλιπαις, ὁ ἡ ἡ, cui pulchri ſunt liberi; (2) proles pulcra. proba.

Καλλιπάρῃος, *Boet.* pro καλλιπάρειος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchras genas habens, pulcher. Ex παρειά.

Καλλιπάρθενος, ὁ ἡ ἡ, pulchras virgines habens; (2) nitidus, pulcher. *Epith.* Tragic.

Καλλιπέδιλος, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens calceos.

Καλλιπέπλος, ὁ ἡ ἡ, pulchrum habens peplum.

Καλλιπέτηλος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchra folia habens. Ex πέταλον, *folium.*

Καλλιπήχυς, ὁ ἡ ἡ, pulchra brachia habens.

Καλλιπλόκαμος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchras comas vel ornatum crinium habens.

Καλλιπλοῦτος, ν, ὁ ἡ ἡ, magnas opes habens.

Καλλίπνοος, ον, ὁ ἡ ἡ, contr. καλλίπνους, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchre ac ſuaviter ſpirans. Ex πνοή.

Καλλιπόλις, ὁ, egregia ſeu pulchra civitas.

Καλλιπον, *reliqui,* 1. ſing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέλιπον, a καταλείπω.

Καλλιποταμος, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens fluvios.

Καλλιπρόβατος, ὁ ἡ ἡ, pecore abundans.

Καλλιρροος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchram habens proram; (2) pulchram habens faciem. Ex ῥοος.

Καλλιρρωπος, ὁ ἡ ἡ, adſpectu pulcher.

Καλλιπάλαιστος, ν, ὁ ἡ ἡ, egregius & ſtrenuus in bello, bellicoſus.

Καλλιτυγος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchras habens nates, pulchras habens clunes. Ex τύγη.

Καλλίτυκος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchre nutritus, pulchre munitus; (2) ſublimis.

Καλλιτυρατος, ν, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Καλλίτωλος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchros equos habens.

Καλλιῤῥόος, ν, ὁ ἡ ἡ, pulchra fluenta habens, pulchrifluus. Ex ῥέεθρον.

Καλλίρρους, *contr.* καλλίῤῥους, ν, ὁ ἡ ἡ, idem.

Καλλιρόη, fons Athenis, alias Ἐννεάκρουνος.
Καλλιρρημοσύνη, ης, ἡ, dictionis elegantia. A
Καλλιρρήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, pulchris & elegantibus ornatus verbis. Ex ῥῆμα.
Καλλιρρόος, idem quod καλλίρροος.
Καλλιστέφανος, ου, ὁ ἡ ὁ, egregio robore præditus. Ex Διὸς.
Κάλλιστα, Adv. optime. A κάλλιστος, pulcherrimus. A κάλος, pulcher.
Καλλιστεῖα, ων, τὰ, certamen in templo Junonis apud Lesbios de muliebris formæ præstantia.
Καλλιστεῖον, ου, τὸ, præmium pulchritudinis eximiæ; (2) præmium quodvis honestissimi optimique. A
Καλλιστεύω, f. εύσω, pulchritudine excello, formosissimus fum. Πάντων τὸ πάσης ζώης ἀκαλλιστεύτατον φανῆν γυναικῶν; Eur. Hipp. 1012. Θηραταινίδης αἱ καλλιστεύουσαι, Plut. in Anton. cap. 26. A κάλλος.
Καλλιστέφανος, ὁ ἡ ὁ, pulchra redimitus corona.
Καλλιστρῶθια Συκᾶ, passeratia ficus, Plin. 15. c. 29. Ex καλὸς, & στρῶθος, passer.
Καλλίσφυρος, ὁ ἡ ὁ, cui pulchri sunt pedum malleoli, pulchros habens pede, pulcher. Ex σφυρόν.
Καλλιτεκνία, ας, ἡ, fœcunditas. A
Καλλίτεκνος, ὁ ἡ ὁ, pulchros habens liberos. Ex τέκνον.
Καλλιτεχνέω, eleganti artificio elaboro.
Καλλιτέχνης, ου, ὁ, idem quod καλλίτεχνος.
Καλλιτεχνία, ας, ἡ, artis pulchritudo, artis elegantia. A
Καλλίτεχνος, ον, ὁ ἡ ὁ, pulchram artem facientia, pulchra artis opera edens. Ex τέχνη.
Καλλιτόκος, ὁ, pulchros edens partus. Hes.
Καλλίτοξος, ον, ὁ ἡ ὁ, pulchrum habens arcum; (2) bonus sagittarius.
Καλλιτράπεζος, ον, delectat mensa utens.
Καλλιτριχος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, qui pulchro est capillo, (2) pulchros capillos faciens; frutex quidam.
Καλλίστολος, ὁ ἡ ὁ, pulchre vestitus; (2) splendidus.
Καλλιφεγγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, valde lucidus. Ex φέγγος.
Καλλιφθόγγος, ὁ ἡ ὁ, pulchre sonans.
Καλλιφλόξ, γός, ὁ ἡ ὁ, pulchra flamma seu egregio splendore coruscans.
Καλλιφύλλος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, pulchrifolius, pulchrifolium gerens. Ex φύλλον.
Καλλιφωνέω, ῶ, vox pulchra, sonus elegans. A
Καλλίφωνος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, pulchrum vocem habens, eleganter sonans. Ex φωνὴ.
Καλλιχάλκανθος, ος, ὁ, oculus teli hinc signatus, Hes. q. d. pulchra tenuitate figura insignitus. Ex χαλκὸς.
Καλλιχειρὴς, ὁ ἡ ὁ, pulchras habens manus.
Καλλιχείρη, ἡ, pulcra quædam.
Καλλιχόρδιος, ὁ ἡ ὁ, pulchros porculos habens
Καλλιχορος, ος, ὁ ἡ ὁ, in quo pulchræ choreæ duci possunt; (2) pulcher, amabilis, amœnus; (3) pulchras choreas agitans; (4) tempus festi celebrans; (5) pulcher chorus. Καλλιχόρου πηγῆς ἐπὶ χεῖλος ἐλθεῖν, Plut. in Alex. c. 3. Ex χορὸς.
Καλλίωνυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, pulchrum nomen habens; (2) genus pulchrissimum. Eur. Ex ὄνομα.
Κάλλος, ους, ἡ, pulchritudo, elegantia. A
Κάλλος, ους, τὸ, pulchritudo, decus, decor; (2) cujusvis rei pulchritudo; (3) Veneris ornamentum; (4) barba seu palearia galli gallinacei. A κάλος.
Καλλύγη, ἡ, idem.
Καλλυγενὴς, ἡ, ὲς, pulcher.
Καλλυγλώσσος, ὁ ἡ ὁ, pulchris foliis præditus.
Καλλυντήριον, ου, τὸ, ornamentum, Hes. καλλυνάτρια, τὸ, fictum quoddam apud Athen. Etym. A καλλύνω.
Καλλυντὴς, οῦ, ὁ, ornator, comptor; (2) unctor, Hes. A καλλύνω.
Καλλυντρον, ου, τὸ, omne instrumentum comptorum, seu aptum ad comendum; (2) instrumentum, quo verrimus, scopæ; (3) spathula. A
Καλλύνω, pulchrum, seu venustum reddo, orno, honesto; (4) verro, mundo; & (3) καλλύνομαι, venustor; nitide eleganterque me habeo; (4) glorior, mihique ipse placeo. Κρηπῖδα σαυτῷ νέρθε καλλυνεῖ σκόλοψ, Lyc. 338. χρυσῷ φοινίσσῃ ῥίβῃ, ibid. 862. A κάλλος.
Καλλωπίζω, f. ίσω, decoro, elegantem & venustum faciem facio, sed fere de curioso nimis studio ornandi, & fi etiam turpis; (2) orno. Hinc καλλωπίζομαι, ornor, glorior, mihi placeo, artem ostento. Ex ἀλ, ὤπτις. Hinc
Καλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, cultus, impr. cultus superfluus.
Καλλωπισμὸς, ὁ, idem. Ab eod.
Καλλωπιστὴς, ὁ, cultus (in vestitu) nimium studiosus. Ab eod.
Καλλωπιστικὸς, ὴ, όν, ad comendum vel ornandum aptus. A καλλωπίζω.
Καλλωπισμὸς, ὁ, cultus in vestitu nimium studiosi; (2) comptus. Ab eod.
Καλοβάτης, ου, ὁ, ambulo, Gl. V. & Ph. (2) gradator. A κάλος, & βαίνω, incedo.
Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, honestus magister, honesta docens.
Καλοεδὴς, ες, commodis moribus præditus, comis, mitis.
Καλοζυγὴς, τρ. γος, bene comatus, non jubatus, de equo.
Καλοθυτὴς, ου, ὁ ἡ ὁ, qui boni est augurii, seu omnis. Ex εἰνός.
Καλοκαγαθία, ας, ἡ, probitas, integritas & honestas.
Καλοκαγαθὸς, ὴ, όν, honestus, probus, integer. A
Καλοκαγαθὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex καλὸς, ἡ, & ἀγαθὸς.
Καλοκόπιον, ου, ligna cædo, findo. A κάλος, & κοπίς, cultr.
Καλοκρύσεος, ον, pulcher. A μορφὴ.
Κάλοκυλον, ου, τὸ, lignum.
Καλοκυλόω, ῶ, το, lignæ compedes.
Καλοκύλλιον, ου, τὸ, pes ligneus, instrumentum tortura, forma calcei, lorum. Ex καλὸς, & κῶας.
Καλοποιΐδιλλος, ap. Comic. v. καλαπ. & κόλλαξ.
Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, bene facio, bonum facio.
Καλόπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, pulchros pedes habens; (2) ligneum pedem habens; (3) pes ligneus, forma calcei, norma soteris. Ex καλὸς, vel καλὸν, & πούς.
Κάλος, ὁ, pulcher, formosus; (2) decens, decorus, honestus, laudabilis, egregius; (3) pudicus, bonis aquibusque amans; (4) fortunatus, fortis; (5) jucundus, suavis. Hinc τὸ καλὸν, ου, decus, ornamentum, commodum; & Comparat. καλλίων, pulchrior, Nostri melior; Superlat. κάλλιστος, pulcherrimus, & optimus; pulcre, belle, honeste. Τὸ καλὸν, idem. Τὸ καλὸν ἴσον τῷ κάλλει στιλπναίνει, Theocr. 2, 3. Ὅπποιον δὲ κ' τὸ καλὸν ἐκεῖνο σῶμα, Lucian. in Imaginibus.
Κάλως, ὁ, ὁ, rudens, funis nauticus; usitatius κάλως.
Καλοτιθήνης, ου, ὁ ἡ ὁ, bene nutriens; (2) bene nutritus, Hes. Ex τιθήνη.
Καλοτυπέω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, ligna tundens. Ex κάλος, & τύπτω.
Καλοφρων εἰς, ὁ ἡ ὁ, benevolus; (2) pulchra mente præditus. Ex φρὴν.
Καλπάζω, equum in gradum exsultantem ungere, vulgo calopare; fumantis pedibus & malleolis incedere.
Κάλπη, ἡ, urna, situla, hydria, urceus.
Κάλπις, ιδος, ἡ, idem.
Κάλπος, ου, τὸ, genus poculi. A κάλυξ.
Κάλυβδος, poculi genus, Mes.
Καλύβη, ης, ἡ, casa, tugurium, gurgustium; (2) caverna; (3) cella. A καλύπτω.
Καλύβιον, ου, τὸ, tugurium, casula, gurgustiolum, Dim. a καλύβη.
Καλυβίτης, ου, ὁ, qui in tugurio habitat.
Καλυβοικία, ας, ἡ, & καλυβοικίδιον, gurgustia, seu casas facio. Ex καλύβη, & οἶκος.
Καλυβώδης, ὁ ἡ ὁ, thalamus; (2) ex velis obductis facta tenda, Hes. A κάλυβη.
Καλυκίζω, f. ίσω, floreo, Hes. A κάλυξ
Καλύκιον, ου, τὸ, calyculus. Ab eod.
Καλυκοστέφανος, ὁ, coronam e rosis recentibus gerens. A κάλυξ.
Καλυκώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, calyculatus, calycula intectus. Ab eod.
Καλυκώπης, ιδος, ἡ, roscam, i. e. pulcram faciem habens.
Κάλυμμα, ατος, τὸ, velamen, velum, tegmen, tegumentum. A καλύπτω.
Καλυμμάτιον, ου, τὸ, parvum tegmen. Dim.
Κάλυξ, υκος, ὁ calyx, flos cibe nondum apertus; (2) omnis folliculus, seu omne putamen, quo aliquid continetur; (3) ornamentum muliebre; (4) nomen herbæ. A καλύπτω.
Κάλυξις, calix rosæ; (2) ornamentum quoddam e rosis, Hes. Qui fi a καλύσσω, quod effert ἴσχω.
Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum; (2) tegula, imbrex. A καλύπτω.
Καλυπτήριον, ου, τὸ, operimentum. Ab eod.
Καλυπτὸς, ὴ, όν, opertus, tectus. A καλύπτω.
Καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre; (2) tegumentum, operculum quodvis.
Καλυπτίτω, Ion. pro κάλυπτρα.
ΚΑΛΥΠΤΩ, fut. ψω, tego, operio, velo. Τὸ δὲ σὸν καλύπτω φίλοισι σῖγα; Eur. Andr. 832. Καλύπτω τὴν τέφραν, lepidus. Εὐαγγέλιον κεκαλυμμένον, 2 Cor. 4, 3.
Καλύσω, aor. 1. inf. act.
Καλφάνω, purpureo colore tingo; (2) alta mente tego, alte animo verso. A
ΚΑΛΧΗ, ης, ἡ, dos vel animal, quo purpura tingunt. Hinc
Κάλχινος, ὴ, ὸν, purpureus, purpura tinctus.
Κάλχω, f. 1. ind. act. Att. pro κάλεσα.
Κάλως, ὁ, ὁ, funiculus nauticus, (2) quivis funiculus. A κάλος.
Καλωσκλάκτης, ου, ὁ, qui conficitur pulchros. Ex καλὸς, & σκλάω.
Καλώσσας, ὴ, όν, pulcher adspectu. Ex ὄσσε.
ΚΑΛΩΤΗ, ῶτος, vel ῶ, ὁ, rudens, funis nauticus. Πάντα κάλως κεῖται, Proverb.
Καλῶς, Adv. pulcre, recte, ornate, honeste.
Καλωσῤῥόος, ὁ ἡ ὁ, qui fines contein, Ex κάλος, & ῥέω.
Καμακίας, ὁ, ut καμακίτης ζεύς, frumenti genius, fortasse a hamatulae, quod pericam sequet. A κάμαξ. Unde
Καμάκιος, ὁ ἡ ὁ, qui ex pertica est.
Κάμακις, ἡ, ornamentum muliebre capitis.
ΚΑΜΑΞ, ακος, ἡ, vitis pedamentum, palus; (2) pertica; (3) contus; (4) lignum hastile, Æsch. Agam. 66.
ΚΑΜΑΡΑ, ας, ἡ, camara seu camera, proprie tectum arcuatum, deinde, quicquid tale tectum habet, ut carpentum, vehiculum, navis, pars auris prope foramen ejus. Hinc
Καμαρεύω, laboro, labore me fatigo; (2) adquiro, accumulo, Hes.
Καμάριον, ου, τὸ, orbiculi pars supra communem modum fornicis modo supereminens.
Καμαρὶς, ἡ, ornamentum quoddam muliebre.
Καμαρισκὸς, ίου, ὁ, camerati balnei tegmen, camerarius. Ex καμάρα, & σίδηρος.
Καμαρόω, formico, Gl. V. A καμάρα, fornix. Hinc
Καμάρωμα, ατος, τὸ, formicatio, fornix.
Καμάρωσις, εως, ἡ, cameratio. Ab eod.
Καμαρωτὸς, ὴ, όν, formices habens formam, fornicatus; deinde currus cum tecto, &c. Ab eod.
ΚΑΜΑΣΙΝΗΣ, vel καμεσίνης, ου, ὁ, pisces quidam marini.
ΚΑΜΑΣΩ,

ΚΑΜΑΤΟΣ, contus, Nic.

Καματηρός, ά, όν, laboriosus; (2) defessus, defatigatus. A κάματος.

Καματηρῶς, Adv. laboriose, aegre.

Κάματος, ε, ὁ, labor, fatigatio; (2) id, quod labore partum est; (3) morbus. A κάμνω. Κάματος ἀδάματος νιν ἔχει, Hom. Il. 10, 98.

Καματόω, ω, laboro, fatigo, finisco; (2) defatigatus, Gl. V. A κάματος.

Καματώδης, ες, ἡ, laboriosus; (2) gravis.

Κατάκαινα, Æol. pro κατακλίνω, defendo.

Κάμβαλον, depromi, aor. 2. ind. act. Æol. pro κατέμβαλον, a καταμβάλλω.

Κάμε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔκαμε, a κάμνω.

Καμεῖ, laboravit, 3. f. f. 2. ind. med.

Καμηλαύκιον, ου, τό, vel καμηλαυκίον, pileus. Quasi ex κάμηλος, camelus, & ἀλαύνω, exhibeo.

Καμήλειος, εία, εῖον, camelinus. A κάμηλος.

Καμηλεμπορος, ὁ, negotiator, qui camelis merces vehit. Ex κάμηλος, & ἔμπορος.

Καμηληλασία, ας, ἡ, camelorum agitatio. Ex κάμηλος, & ἐλαύνω.

Καμηληλάτης, ου, ὁ, cameli vel camelorum agitator. Ex iid.

Καμηλίζω, camelo similis fum, imitor camelum.

Καμηλίτης, ὁ, cameli agitator, vel curator.

Καμηλίτις, ιδος, ἡ, idem. A κάμηλος.

Καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ, Camelopardalis. Ex κάμηλος, & πάρδαλις, pardalis.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, Camelus, animal.

Καμηλοτροφίον, camelorum alo. A τρέφω.

Κημηλοτρι, ῆς, ἡ, fc. δορά, pellis cameli.

Κάμητε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. κάμνω.

ΚΑ'ΜΙΑΟΣ, ου, ὁ, funis nauticus, quo naviæ utuntur ad ancoras jaciendas.

Καμινάϊος, αία, άϊον, caminarius, ad caminum pertinens. Ab eod.

Καμινεία, ας, ἡ, opera, quæ navatur ad caminum. A καμινεύω. Unde

Καμινεύτης, ου, ὁ, in camino excoquens, ad fornacem laborans.

Καμινίτης, ου, ὁ, idem.

Καμινίτρια, ης, ἡ, quæ circa caminum seu fornacem laborat; (2) quæ in hera cubiculo opus facit, famula cubicularia. A

Καμινεία, f. εύω, in camino excoquo, seu caput facio. A κάμινος.

Καμινίτης, ου, ὁ, ἄρτος, panis caminarius, in camino coctus. Ab eod.

Καμίνιον, ου, τό, parvus caminus, parva fornax, Dim. ab eod.

Καμινοκαύστης, ου, ὁ, furnarius, Gl. V. A κάω, καίω.

ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, caminus, fornax, furnus; (2) op. Eccl. Script. ignis, flamma, æstus, ardor; (3) pars quædam navis. Hinc

Καμινώδης, ες, ἡ, fuligine camini oppleta.

Καμινωδης, ες, ὁ vel ἡ, fuliginosus, fuligineus. Ab eod.

Καμμαρος, κάμμορος, ὁ, &

Κάμμαρον, κάμμορον, τό, squillæ marinæ & cancrorum genus; (2) aconiti genus.

Καμμάρψαι, a. 1. inf. act. Æol. pro καταμαρψαι, a καταμάρπτω.

Κάμμαλα, ων, τά, edulia quædam Laconica. A κάπτω, comedo.

Καμματώδες, ου, εά, idem & ab eo ipso.

Καμμῦν, ύμεν, Æol. pro καταμῦν.

Καμμένειν, præf. inf act. Æol. pro καταμένειν.

Κάμμες, ἔ nos, Æol. pro ἡμεῖς.

Καμμέσσεν, per metathesin, Æol. pro ἐν μέσσῳ.

Καμμεξαι, Æol. pro καταμίξαι, a καταμίγνυμι.

Καμμονή, ῆς, ἡ, perseverantia, victoria constanter parta. Ex κατά, & μένω, maneo.

Κάμμορος, infelix, Poët. pro κακόμορος.

Καμμύω, ύσω, connivco, oculos claudo, a. 1. ἐκάμμυσα. Τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐκάμμυσαν, Act. 28, 27.

Καμνε, 3. f. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκαμνεν.

ΚΑ'ΜΝΩ, f. κάμοῦμαι, p. κέκμηκα, fatigatus, defetiscio; (2) cum labore facio, elaboro; (3) labore parto, meo acquiro; (4) ægroto, molestus habeo; (5) remitto, mitesco, item extinguo. Καὶ κάμοιτο μὴν ἔγχος, μάτην βαλίζων, Antip. Nub. 913. Ὅταν κάμνωσιν ὀπλῖται φρενῶν, Lyc. 1210. Διὰ τὸ ἐνοχλεῖν μοι κεκοπίακας, ἢ τὸ κέκμηκας, Apoc. 3, 3.

Κάμοί, per Crasin. pro κἀμοί, & mihi.

Κάμοι, aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔκαμον, a κάμνω.

Καμόσσαι, aor. 2. part. act. f. g.

Καμπαλιός, ία, ίον, inflexus, incurvus. A κάμπτω.

Καμπεσίγονυς, υ, ὁ vel ἡ, incurvans genua. Ex κάμπτω, & γόνυ, genu.

Καμπεσίγυιος, ον, membra flectens, Epith. Φοίνικος.

Κάμπη, ῆς, ἡ, inflexio, flexus, curvatio, curvatura, articulus; (2) flexus cantus. A κάμπτω.

Κάμπη, ης, ἡ, eruca. Ab eod.

Καμπιμός, ίμη, ίμον, flexilis, flexibilis.

Καμπτήρ, ῆρος, ὁ, flexus, curvatura; (2) meta circi, vel hippodromi. Ab eod.

Καμπτός, ἡ, όν, flexilis, flexibilis; (2) flexus.

Κάμπτρα, ας, ἡ, capsa, quæ fiebat e ligni flexibus.

ΚΑ'ΜΠΤΩ, fut. ψω, flecto, inflecto, incurvo; (2) flecto, inflecto animum; (3) flecto, exoro, de sententia deduco, animum alicujus mollio; κεκαμμένος, inflexus, p. pass. κεκαμφθῶμεν, flecti, exorari, aor. 1. pass. Καμπτω τὰ γονατά μου πρὸς τὸν Πατέρα, Ephes. 3, 14. Ἕμοι κάμψῃ πᾶν γόνυ, Rom. 14, 11. Τίλλων ὁ κάμπτει' ὥσπερ ἐξέμβυ βίᾳ, Eur. Hipp. 92.

Καμπυλαύχην, ὁ, inflexum collum habens.

Καμπύλη, ης, ἡ, baculus curvus; item lituus, Ph. A κάμπτω. Unde

Καμπυλίζω, fut. ίσω, inflecto, incurvo.

Καμπυλόγραμμος, ου, ὁ vel ἡ, curvis lineis habens, curvis lineis circumscriptus. Ex καμπύλος, & γράμμα, linea.

Καμπυλεῖος, εία, εῖον, recurvus. Ab eod.

Καμπύλευμα, curvor, inflector. A κάμπτω.

Καμπυλοπρωμνος, ον, obliquam puppim habens. A πρύμνα.

Καμπυλόρρινος, ον, ὁ vel ἡ, incurvum seu aduncum nasum habens. A ῥὶς.

Καμπυλορρίνων, ονος, idem.

Καμπύλος, ύλη, ύλον, curvus, inflexus. A κάμπτω.

Καμπυλοσαλπιστά, cornicines, Ph. A καμπύλη, & σαλπίζω.

Καμπυλότης, ητος, ἡ, curvitas. A καμπύλος.

Κάμπτα, ης, ἡ, capsa. Ab eod.

Καμψάκης, ου, ὁ, vas olearium. Ab eod.

Κάμψω, 3. sing. a. 1. conj. act. v. κάμπτω.

Καμψίδινος, ου, ὁ vel ἡ, q. d. in diaulo reciprocans; (2) volubilis, cito percurrens aliquid. Ex κάμπτω, & δίαυλος.

Καμψίουρος, ου, ὁ vel ἡ, flectens caudam. Ex κάμψις, & οὐρά, cauda.

Καμψίπους, οδος, ὁ vel ἡ curvos pedes reddens, Epith. Furiarum, ap. Æsch.

Κάμψις, εως, ἡ, inflexio, curvatio, curvatura, flexus, flexura, anfractus, de via. A κάμπτω.

Καμψόδυνος, ου, ὁ vel ἡ, flectendo vel inflexu frequenti dolens; (2) incurvatus dolore. Ex κάμψις, & ὀδύνη.

Καμψός, ή, όν, inflexus, curvus. A κάμπτω.

Καμών, όντος, qui laboravit, mortuus; καμόντων, mortuorum. A κάμνω.

Κάν, & ια. Ex κἀγ & ἐν.

Κἄν, saltem, quamvis, etsi, tametsi. Ex κἀγ, & ἄν.

Κἄν γὲ, saltem.

Κανδαύλης, vid. κανδαύλης.

Κανᾶ, ἡ, Cana. Nomen urbis Hebr. כָּנָה, Josephus.

ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, lignum tenue, cui pictores ceram vel linum circumlinunt; (2) κάναβοι, fontes multiplicibus nixulis fracti.

Κανάβος, ου, ὁ, cortex ex ligno. A κάννα.

Κανάβος, ου, ὁ, Cynicus. Nomen gentile. A Κάνδαυλος.

Κανάζω, exinanire, exhaurire. Vid. κενόω.

Κανακῆα, ων, τά, vasa quædam cava, Said. A κάνεον Unde

Κανεστρίς, ίδος, ἡ, canistrum; (2) cochlear.

Κανεχίω, ῶ, f. ήσω, resono, strepo, strepitum, seu crepitum edo. A κανεχή, & ἠχέω.

Κανεχή, ῆς, ἡ, crepitatio, sonitus. Ab eod.

Κανεχηδά, Adv. cum strepitu. Ab eod.

Κανεχηδόν, Adv. idem & ab eod.

Κανεχίπους, sonipes, Gl. V.

Κανεχίζω, resono, strepo. Τὸν δ' ὑποδρὰς μύθων κανάχιζε ποσὶ ἐμπεδα χθών, Hesiod. Asp. 327. A κανεχή.

Καπάδαν, ης, ἡ, Candace. Nomen commune omnibus Æthiopiæ reginis.

Κάνδαυλος, ου, ὁ, edulii genus, ex amylo, lacte, caseo, & melle. A κανδύλη.

Κανδάκη, ης, ἡ, Perlica vestis. A κανδύς.

Κανδύλαι, & κανδύσματα, f. κανδύσεις, & κανδύτας, vestiaria, pretiosorum vestimentorum repositoria. Ab eod.

ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Periscum.

Κανέω, a. 2. inf. act. verbi κάνω.

Κανίσιο, canistri, gen. sing. Ion. pro κανίου, a κάνεον, canistrum.

Κάνεον, & κανοῦν, canistrum, cista. A κάννω.

Κανῆ, a. 2. inf. act. Dor. & Æol. pro κανεῖν, a κάνω.

ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, canistrum, calathus.

Κανίτιον, ου, τό, parvum canistrum, Dim.

Κανηφορεῖν, canistrum ferre in sacris.

Κανηφορία, ἡ, gestatio canistri in sacris.

Κανηφόρος, ου, ὁ vel ἡ, canistrum ferens; Canephoræ, virgines sacra portantes. Cic. in Verr. 4, 5. Ex κάνης, & φέρω.

Κανθαρίζω, ap. Aristoph. memo. A κάνθαρος. Sed vox corrupta videtur, a ταὶθαρίζω, lævi.

Κανθάριον, ου, τό, parvus cantharus, Dim.

Κανθάρις, vel κανθαρίς, f. καυθαρίς, vitis genus. Hinc

Κανθαρίτης οἶνος, vinum cantharites.

Κανθαρίς, ίδος, ἡ, scarabæus; (2) cantharus, peculi genus; (3) pulex quidam litteralis; (4) nota in lingua Apidis; (5) navigii genus.

Καυθάλιον, ου, τό, ciitellæ. A καυθάλιος.

Καυθάλιος, ου, ὁ, asinus magnus; (2) burdus, fluidus. A καυθάρος.

Καυθίς, ίδος, ἡ, ascilla, Dim. ab eod.

ΚΑΝΘΟΣ, ου, ὁ, oculi angulus, lingua; (2) canthus, ferrum, quo rotæ vinciuntur.

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, idem.

Κανίσιον, ου, τό, parvum canistrum Dim. a κάνης.

Κάνισκον, ου, τό, canistrum, Hes. Ab eod.

ΚΑ'ΝΝΑ, vel κάννη, ης, ἡ, canna, storea.

Κανναῖος, ία, ιον, ex cannabe factus, stupeus. A

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, & κάνναβος, cannabis, stupa. Angl. Hemp.

Κατέδυσας, Æol. pro κατέδυσας, a. 1. apud Hom. Odyss. 15, 463. A καταδύω.

Κάννη, ης, ἡ, idem quod κάννα.

Καννιστοπώλης, ου, ὁ, qui storeas seu tegetes confert, Pollux. Ex κάννα, & πωλέω.

Κάννομαι, Æol. pro κέκασμαι, aquæ ingredior.

Κανονάρχης, ου, ὁ, præfectus canonum, qui monachos ad canendos canones in vigiliis excitat. Ex κανών, & ἄρχω.

Κανονίας, ου, ὁ, & plur. κανονίαι, apud Hipocr. ambitus centri velut ad canonem five regulam exacti fiunt, h. e. foliatiuli, nunc pronunciant. A κανών. Unde

Κανονίζω, fut. ίσω, ad regulam dirigo, ad normam exigo; (2) per certas regulas seu canones concludo aliquid, veluti κανονίζειν ap. Grammat. dicitur de regulari forma declinandi & conjugandi; (3) in canonem redi-

tuorum refero aliquid ; (4) concinno, modoloi. Τῇ πάλαι τῶν στρατιωτῶν φαρμάκων κανονίζειν, Diosc.

Κανονικός, ἡ, όν, canonicus, regularis, regulæ consentaneus ; (2) in canonem Scripturæ relatus. Ab eod.

Κανονικῶς, *Adverb.* regulariter, rite, secundum regulam & normam.

Κανόνιον, ου, τό, lignum, cui in navibus cataphractis tabulæ incumbant ; (2) libellus, seu quodvis tractatus seu operis genus. Dim. a κανών.

Κανονίς, ίδος, ἡ, scriptorium instrumentum, quo utuntur elegantius scripturi ; (2) librorum seu chartarum volumen. Ab eod.

Κάνουσμα, τό, regula, regularis ratio.

Κάνυν, τό, & plur. κανύ, canistrum, canistra.

Κανυπόδηλος, *Æol.* & *Dor.* pro ἡ κνυπόδυλος.

Κανυσίνις, ο, canusina pænula, item pænula quæcunque.

ΚΑΝΩΝ, όνος, ὁ, proprie examen in libra ; (2) regula, norma, unde judices, quorum judicium in aliquo genere sequimur, *item*, excellentes in aliquo genere κανόνες dicti ; (3) calamus, circa quem textores fila involvunt ; (4) virgulæ, quibus olim clypeos tenebant ; (5) palus, seu lignum erectum, mensura saltus, omnimoque mensura & portio certa alicui attributa ; (6) tributum statum ; (7) decreta conciliorum ad mores pertinentia ; (8) psalmus & cantus certis diebus ordinarie cantari solitus ; (9) catalogus librorum divinorum, *item*, hominum certo collegio adscriptorum, *unde* & ordo Clericorum.

Καπνάριον, ου, τό, pituita herba. A

ΚΑΠΝΟΝ, ου, τό, sambuci flos.

Κᾶξ, *Æol.* pro ἡ ἓξ.

Κᾰξέγειρα, *excitavit quoque*, *Æol.* pro ἡ ἐξήγειρα, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἐξεγείρω.

Καπάναξ, nomen partis in curru, *Poll.*

Καπάνη, ης, ἡ, præsepe ; (2) rheda ; (3) pars quædam currus ; (4) galea e pilis. A κάπτω.

Καπανικώτερος, unde καπανικώτερα, magis satiantia, grandiora ; (2) curulia.

Κᾰπείτατα, *Æol.* pro ἡ ἐπείτατα, & *postea*.

Καπέλαιον, idem quod καπήλαιον.

Καπερναούμ, ἡ, Capernaum. Nomen urbis, ἄλλως. *Vicus consolationis.*

Κάπετος, ου, ὁ, fossa, fovea, scrobs, conditorium, sepulchrum. A *Καπέλλω.*

Καπηλάρχης, ου, ὁ, pabuli inventor, *Strabo*, *lib.* 13.

Κάπη, ης, ἡ, præsepe ; (2) pabulum equis in præsepi appositum. A κάπτω.

Κάπηθεν, *Adv.* a præsepi, Suid.

Καπηλεῖα, ας, ἡ, aris institoria, ars cauponaria, (2) cauponatio, ipsa caupona diversorium.

Καπηλεῖον, ου, τό, caupona, popina, taberna.

Καπηλεύτης, ου, ὁ, nundinator, Gl. V. A

Καπηλεύω, f. εύσω, cauponor, cauponariam exerceo ; (2) nundinor, cauponor, callide & avare tracto. Τὰ ἐμὰ ἐγὼ οὐκ πρὸς Ῥωμαίους χρυσᾶ καπηλεύοντες, Herodian. *de Germanis.* A κάπηλος.

Καπηλικός, ἡ, όν, cauponarius, ad cauponam pertinens. Hinc καπηλική, ἡς, ἡ, sc. τέχνη, ars cauponaria. Ab eod.

Καπηλικῶς, *Adv.* cauponarie, cauponum more ; (2) fraudulenter, dolose.

Κάπηλος, ου, τό, taberna. A κάπηλος. Unde

Καπηλεῖ, ίδος, ἡ, quæ cauponatum exerceat, copa.

Καπηλοδύτης, ου, ὁ, qui cauponam subinde ingreditur ; garco, tabernarius. Ex καπηλεῖ, & δύω, *fuleo.*

Κάπηλον, dolo haudquaque vitiatum, adulteratum. A

ΚΑΠΗΛΟΣ, ου, ὁ, caupo ; (2) institor, cujuscunque rei propola.

ΚΑΠΗΡΙΑ, placentæ genus, Suid.

Κάπι, *Æol.* pro ἡ ἔπι, *Dor.* ἔμπι.

Καπίδη, ης, ἡ, ime furis duarum cyathorum Atticarum capax. A σίβω, *dolo.*

Καπίεα, fumigo, fuffio, *Poll.* pro κα πί-

Καπίλαιον, resina sponte profluens, e κάπης, quia igni admota multum fumi edit.

Καπίλη, ης, ἡ, caminus, fumarium. A κάπνος.

Καπίλη, ας, ἡ, fuligo. Ab eod.

Καπίτας, ου, ὁ, fumosus ; (2) lapis ex jaspidum genere.

Καπνίᾶ, ῶ, fumigo, fumo. Ab eod.

Καπνιζομένῳ, *in fumum evanescens*, part. pass. verbi

Καπνίζω, f. ίσω, fumum excito ; (2) ignem accendo ; (3) infumo, fumigo, fumo inficio ; (4) fumo ; (5) ignem accendo convivii gratia. Καπνιανὰν τε κλισίας, ἠδ' ἐτίτυον ἅλοντο, Il. 2, 399.

Καπνίον, ου, τό, parvus fumus, Dim. a καπνός.

Κάπνισις, εως, ἡ, idem quod

Κάπνισμα, ατος, τό, infumatio ; (2) thus incensum. A καπνίζω.

Καπνιστὸς, ἡ, όν, fumigatus, infumatus.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, fumarium. A δέχομαι.

Καπνοδοχεῖον, ου, τό, idem. Ex iisd.

Καπνοδοχή, ης, ἡ, idem & ex iisd.

Καπνοδοχον, ου, τό, idem & ex iisd.

Καπνόομαι, suffumigor. Ἡ γὴν καπνοῦται, Eur. Tro. 8.

Καπνοπους, ους, magnum fumum edens.

ΚΑΠΝΟΣ, ου, ὁ, fumus ; (2) ignis ; (3) fumaria, herba quædam, *Angl.* Fumitory

Καπνοσφραντὴς, οῦ, & καπνοσφράντης, ου, ὁ, fumi olfactor, sordidus & præparcus.

Καπνοχόος, ου, ὁ, tubulus, per quem fumus exit. Ex καπνός, & ἰχνέω.

Καπνώδης, ους, ὁ, ἡ, fumosus, fumidus ; (2) nebulosus ; (3) feculentus. Ab eod.

Κάπος, ου, ὁ, flatus, spiritus, anhelitus ; (2) cortex palmæ, in quo fructus latet & primum germen.

Καππάριον, ου, τό, parva capparis, frutex & fructus, Dim. a

ΚΑΠΠΑΡΙΣ, ιδος, ἡ, capparis, frutex spinosus.

Κ πτασῦ, 3. sing. præs. ind. act. *Æol.* pro κατατασεῖ.

Καππάδιον, *per campum*, *Æol.* pro κατὰ πεδίον.

Κάππισε, *decidit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέπιπτε, a verbo καταπίπτω, pro καταρέπτω, *decido.* Κάππισον ὡς Λύκιος, Hom. Il. 1, 593, *de idi.*

Καποφόρος, ου, ὁ, ἡ, Kappa ferens insuetum vel quocunque modo impressum. Ex Κάππα, & φέρω.

Καππυρίσσεσα, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro καταπυρίσασα, a καταπυρίζω.

Κάππαλαρ' *ad clavos caffi*, *Æol.* pro κατὰ φάλαρα, Hom. Il. 16, 106.

Καπραία, ης, ἡ, Ibidinosa. A κάπρος.

Καπρᾶν, ῶν, ὁ, tubo velut fus aprum appetens, porro. Ab eod.

Καπρία, ας, ἡ, virus ex genitalibus scropharum. A κάπρος.

Καπρίδιον, ου, subo, porro. Ab eod.

Καπρίζω, idem & ab eod.

Κάπριος, ου, ὁ, aper ; (2) rostratus. Ab eod.

Κάπρος, ου, ὁ, ἡ, aprugnus ; ut καπρίαις πρῴραις, aprorum instar rostratas proras.

ΚΑΠΡΟΣ, ου, ὁ, aper, verres.

Καπρύζω, idem quod καπρίω.

ΚΑΠΤΩ, repetitis identidem & interpellantibus morsibus appetere, & vellicatim carpta deglutire, hinc edo, avide edo, mordeo. Ὅσσ' ἐπέκαψε πεπικυλισας τῶν σοδειν, Arist. Pace 7.

Καπύρια, & καπυρίδια, τὰ, crustula, placentæ genus.

Καπυρίζω, clare & sonore rideo, cachinnor ; (2) pulæ indulgeo & ventri servio.

Καπυρόομαι, ῶμαι, torreor, callidus vel fervidus fum, *Strabo lib.* 4. A

Κάπυρος, ρὰ, ρὸν, torridus, adustus ; (2) efflans, exspirans. A καπύω. Hinc

Καπυρόω, calidum, fervidum reddo.

Καπύω, flo, exspiro, ut hinc fit. a. 1. ἐκάπυσα, efflavit, ap. Hom. Ἀπὸ ἧ ψυχὴ ἐκάπυσεν, Il. 22, 467, A κάπτω.

Κάπω, idem, *Ern.*

Κάπων, ωνος, ὁ, capo, gallus castratus.

Κάρ pro κάρα, caput, ἐπὶ κάρ, in caput.

ΚΑΡ, Καρός, ὁ, Car, gentilis ; (2) mancipium Caricum, homo nauci. Κάρις, Carex, Καρία, Caria regio.

Κάρα, τὸ, caput ; (2) vertex ; (3) tota facies. A κάρηνον.

Καράβιον, ου, τό, parvus carabus ; (2) navicula in Lex. vulg. Dim. a κάραβος.

Καραβοειδὴς, ές, ὁ ἡ, carabi speciem habens. Ex κάραβος, & εἶδος, *forma.*

ΚΑΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, carabus animal marinum e cancrorum genere.

Καραβόπροσωπος, ον, carabi formam habens.

Καραβώδης, ους, ὁ ἡ, e caraborum genere. A κάραβος.

Καραδοκία, ας, ἡ, spes, exspectatio.

Καραιβαρέω ῶ, gravedine capitis laboro. Ex κάρα, & βαρέω.

Καραιβαρία, ας, ἡ, idem & ex iisd.

Καρακάλλιον, ου, τό, cucullus, Gl. V. q. Ex κάρα, & κάλλος.

Καρανεῖς, έως, ὁ, capitalis. Μόρος καρανεὶς Eur. Rh. 818. A κάρηνον.

Κάρανος, ου, ὁ, Dominus, qui summo cum imperio præest, caput reliquorum. A κάρα.

Καρανόω, summatim dico, narro ; (2) absolvo. A κάρηνον.

Καρατομία, ᾶς, f. ήσω, caput amputo. Χρὼ καρατομέν ξιφ, Eur. Rhes. 585.

Καρατομία, ἡ, capitis resectio.

Καρατόμος, ου, ὁ ἡ, qui caput amputat, caput abscindens. Ex κάρα, & τέμνω.

Καρατομῶν, ου, ὁ ἡ, qui caput amputatum est. Ex iisd.

Καρβανίζειν, & καρβάζειν, & καρβαίζειν, Carice ac barbarè loqui, Hes.

Κάρβανος, Barbarus, *Arch.* Agam. 1070.

ΚΑΡΒΑΤΙΝΗ, ης, ἡ, vile & infirmum calceamentum.

Καρδαμηλύφος, ὁ ἡ, admodum parcus, ita ut etiam e nasturtio exsculpat, quo vitam toleret. Ex κάρδαμον, & γλύφω.

Καρδαμίζω, cardamum imitor ; (2) aspero vultu fum, aspere intueor.

Καρδαμίνη, ης, ἡ, herba nasturtio similis, Cardamine. A κάρδαμον.

Καρδαμὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

ΚΑΡΔΑΜΟΝ, ου, τό, nasturtium. *Angl.* Cresses.

Καρδάμωμον, ου, τό, Cardamomum, planta aromatica. Ex κάρδαμον, & ἄρωμον, quia utrique simile.

Κάρδηξ, κος, ὁ, mercede conductus miles. Vox barbara, ap. *Ammian.*

ΚΑΡΔΙΑ, ας, ἡ, cor ; (2) animus ; (3) os ventriculi ; (4) adjectus, appetitus ; (5) medulla arboris ; (6) alveus Cleptidiæ. Hinc

Καρδιακὸς, ἡ, όν, cordialis ; (2) cardiacus, cui cor vel potius os ventriculi dolet.

Καρδιαλγεῖν, dolore cordis affici. A

Καρδιαλγὴς, ές, ὁ ἡ, qui cor dolet ; (2) cordis dolorem adferens. Ab ἄλγος.

Καρδιαλγία, ας, ἡ, dolor cordis, vel potius oris ventriculi. A καρδιαλγὴς. Unde

Καρδιαλγικὸς, ἡ, όν, cum dolore cordis conjunctus, cordis dolorem invehens.

Καρδιάω, ῶ, cordis dolorem sentio, seu potius dolorem ventriculi. Hinc καρδιάοντα, apud Nicandrum pro καρδιῶντα, καρδιόωντα, Acc. s. part. præs.

Καρδίπημα, ατος, τό, capitis gravedo, Vox Ionica, Erotianus. Ex κάρα, & δίπτω.

Καρδιοβολήθης, corde vulnerati, contusi, Hes. Ex καρδία, & βολή.

Καρδιοβόλος, ου, ὁ ἡ, cordi noxius. Καρδιοβόλα βρώματα, *Aret.* Ex iisd.

Καρδιογνώστης, ου, ὁ, qui corda novit, cordium scrutator. Ex καρδία, & γινώσκω.

Καρδιοπαθὴς, ους, ὁ ἡ, cordis dolore vexor ; (2) animo angor.

Καρδι-

Καρδιελκέω, cor extraho vel evello. Τὰ ἤμελλε ἐξαιρῶν ἢ καρδιελκῶν, Luc. Ab ἕλκω.

Καρδιέλκια, ἡ, cordis extractio, f. evulsio.

Καρδιοφύλαξ, ακος, ὁ, ferreum tutamen pectoris apud Romanos.

Καρδιόω, ω, f. ώσω, vulnero. A καρδιδῶ, Hef. καρδιοῦργεῖν, de victimis, q. d. cor lanione, apud Etym victimæ cor adipe tectum igni imponere, καρδιόσασθαι. A καρδία.

Καρδιαγμός, οῦ, ὁ, dolor cordis f. ventriculi. A

Καρδιάω, & **καρδιάτλω**, ventriculi dolorem sentio. A καρδία.

Καρδοπέτιν, ι, τὸ, capistrum, quo servi pinsentes aut farinam subigentes a comedendo arcebantur.

Καρδοτυλήφ, ὁ ἡ ἡ, qui alveos seu matellas sculpit seu conficit. A γλύφω.

ΚΑΡΔΟΠΟΣ, ου, ὁ, mactra, alveus, in quo farina subigitur.

Κάρη τὸ, *vid. Inadv.* caput. A κόλιον.

Καρή, 3. f. a. 2. conj. pass. v. κείρω.

Κάρηβαρῆν, capite gravari. A seq.

Καρηβαρίαω, ῶ, f. ήσω, gravedine capitis laboro, dolor capite. Ex κάρη, & βάρος.

Καρηβαρία, & **καρηβαρίη**, ας, ἡ, gravedo capitis. Ex infl.

Καρηβαρῆς, capite gravati. Ex infl.

Καρηβαρικός, ἡ, όν, gravedinem capitis inducens, caput gravans. A καρηβαρία.

Καρηβαρίτις, ιος, ἡ, f. οῖς, vinum gravedinem capiti creans, Suid. Ex infl.

Κεφάλαια, ῶ, caput clamoribus disruptum habeo; (2) vertigine laboro. Ex κάρη, & ἄημι.

Κεκομωφᾶν, ῶ, caput comatum habeo, capite crinito sum. Hinc illud Homericum κεκομώοντες, comantes, capillati, pro κεκομωμένοι, κεκομημένοι. A κόμη.

Κεκορυθμένος, a, ον, part. pass. v. obi κείνω.

ΚΑΡΗΝΟΝ, ου, τὸ, caput; (2) vertex, fummitas.

Κερτῶ, gen. f. *pro* ξυρῶ. pro κειράτω.

Κεσσα, ας, ἡ, Caria, regio Asiæ minoris. A

Καρίδιον, & **καρύδιον**, ου, τὸ, parva squilla. A κάρις.

Καρίζω, Carum more ago.

Καρικόμης, ου, ὁ ἡ ἡ, a Carica gente factus. Ex Κᾶρες, & ἴκμορ, γρ.

Καρικός, ἡ, όν, Carius. A Κάρ.

Καρικόν, τὸ, medicamentum, unguentum, ulcera purgans; (2) oleum quoddam, apud *Alex.*

Καρίναι, ῶν, αἱ, mulieres, quæ planctu profequebantur funera, e Caria fere ortæ. A

Καρίνον, unde **καρίῶσαι**, perimere, Hef. A κάω, pro κήρ, πότος.

Καρίς, ίδος, ἡ, (pen. prod.) squilla, pifcis caput pumignum habens. A κάρη.

Καρίσα, Carice.

ΚΑΡΚΑΙΡΩ, refono, fonitum edo; (2) pulsatus vibro vel tremo. Κέρκαιρε ἡ χαλκὸς πεδήσιον, Il. 20, 157.

Καρκινάδες, ων, αἱ, parva animalcula cancris fimilia, colore fulvo. A καρκῖνος.

Καρκίνιον, ου, τὸ, parvus cancer, Dim. A

ΚΑΡΚΙΝΟΣ, vel **καρκίνος**, ου, ὁ, cancer, animal ἐμφύσιον, (2) filius cœlestis; (3) morbus; (4) vinculi genus; (5) genus calceamenti; (6) forceps; (7) instrumentum, quo pessulus attollitur; & (8) καρκίνοι, alii duo ignis, quæ prope tempora comburuntur. Hinc

Καρκινόω, ῶ, cancro adfimilo; (2) cancro morbo infesto; καρκινῶσθαι, cancro tentari.

Καρκινώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, cancro fimilis; (2) e cancrorum genere; (3) a cancro exesus, cancrosus. Ab cod.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, carcinoma, cancer morbus. A καρκίνος.

Καρεᾶδ, ῶν, οἱ, Carneatæ, cœlibes quidam Apollinis Carnei ministerio destinati, Hef.

Κάρνεια, vel **κάρνια**, τὰ, sacra Carnea, quæ celebrantur in honorem Apollinis Carnei.

ΚΑΡΝΕΙΟΣ, ου, ὁ, Carnëus, Apollinis cognomen, a Carno, ut putatur, Jovis & Europæ filio, Hef.

Καρνεονῖκαι, ῶν, οἱ, victores in ludis Carneis Ex Κάρνεια, seu Κάρνια, & νίκη.

ΚΑΡΝΟΣ, ου, τὸ, pediculus; (2) ovis; (3) pecus, Hef.

Κάρνινον, ου, τὸ, Carœnum, musfum decoctum. Ex κάρα, & οἶνος.

ΚΑΡΟΣ, ου, ὁ, (pen. cor.) fopor cum gravedine, marcor, Nicandr. Ther. 728.

Κάρφ, vel **κάρει**, herba quæ in officinis Caroi. al. κάρδον, & κάρδον, item κάρυον, necnon καταζάδιον, *Angl.* Carraways.

Καρόω, ῶ, foporem cum gravedine adfero. Et *in Pass.* gravedine fopore adgraveri, obrui, alto gravique fomno corripiori. A κάρος.

ΚΑΡΠΑΙ, putantur esse vermes in oleis.

ΚΑΡΠΑΪΑ, ας, ἡ, falutaris genus.

Καρπάλιμος, celer, rapidus. Quasi ab ἁρπάλιμος, ab ἁρπάζω, rapio.

Καρπαλίμως, *Adv.* cito, raptim.

Καρπασινός, ἡ, όν, carbafinus. A

ΚΑΡΠΑΣΟΣ, ου, ἡ, venenatum quoddam medicamentum; (2) carbafus.

Καρπεία, ας, ἡ, fructus perceptio, usufructus. A καρπόω.

Καρπεῖον, ου, τὸ, fructus. Ab cod.

Καρπεύω, f. εύσω, fructum percipio; (2) fruor. Πολλὰς ἁρπυίας καρπεύσῃ, D. Hal. A καρπός.

ΚΑΡΠΗΣΙΟΝ, ου, τὸ, Carpefium, fcitucæ tenuis.

Καρπία, ας, ἡ, idem quod καρπεία. A καρπός.

Καρπίζω, & **καρπ.ζομαι**, fructum decerpo, defrugo, fruor; καρπίζομαι, in libertatem adfero. Καρπίζεσθαι ἢ κάτλα ἐν δίκῃ. Dicitur.

Καρπιμος, ίμη, ιμον, frugifer, ferax frugum, fructifer; (2) ad fructus edendos aptus. A καρπός.

Καρπις, ίδος, ἡ, vindicta, adfertio.

Καρπισμός, οῦ, ὁ, fructus perceptio, usus fructus; (2) defrugatio; (3) vindicta, adfertio; (4) mancipatio. A καρπίζω.

Καρπιστεία, ας, ἡ, adfertio in libertatem, quod mancipii brachiale caperetur, quod carpus dicitur.

Καρπιστής, οῦ, ὁ, adfertor, vindex. Ab cod.

Καρπόβαλσαμον, ου, τὸ, balsami fructus.

Καρπόβρωτος, ου, ὁ, ἡ ἡ, fructum esculum habens; (2) fructum esculentum habens. Ex καρπὸς, & βρώσκω, *comed.*

Καρπογένεθλος, ου, ὁ, generatus fructuum. A γενέθλη.

Καρποδοκέω, fructum gigno seu fero.

Καρποδοκία, ας, ἡ, fructus editio, quem stirpes fructum pariunt A

Καρποδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, fructum gignens, frugifer. Ex καρπὸς, & γίνομαι, *gigno.*

Καρποδίσμα, ατος, τὸ, manicæ seu vinculi, quæ manui inciderunt. Sic abusive Lexiphanes Lucian.; cum sit ornamentum manuum, Gl Vet. καρπόδισμος, lemniscus, articularia fasciola. A δέω.

Καρποδέσμιος, lemniscatus, Gl. V.

Καρποδότειρα, ἡ, fructuum inventrix, f. datrix. A

Καρποδότης, ου, ὁ, fructuum seu fructuum dator, frugifer. Ex καρπὸς, & δότης.

Καποσλογία, ας, f. ήσω, fructus lego, vel colligo. Ex καρπὸς, & λέγω.

Καρτομανης, ίδος, ὁ ἡ ης, luxurians fructu, nimis fructificans. A μαίνομαι.

Καρτόομαι, οῦμαι, fructum percipio, fruor. exhaurio fructibus. Ex πέτου καρτόμαι ἀσφάλειαν ἢ σύκλειαι, Χ η. Ὡς δέλπτον ὀμμ' ἐμοὶ φάος αἰσχύν τιδὸς ὃν καρπώσεται, Soph. Trach. 20.

Καρποποιέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, fructificus. A ποιέω.

ΚΑΡΠΟΣ, ου, ὁ, fructus; (2) femen cum fuo involucro; (3) femen quodvis; (4) utilitas, emolumentum; (5) junctura manus cum brachio, Carpus.

Καρποτεκία, fructum pario vel fero.

Καρποτοκία, ας, ἡ, fructus editio. A

Καρποτόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, fructum pariens, frugifer, fructifer. Ex καρπὸς, & τίκτω.

Καρπότροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, fructibus nutritus & altus; καρποτρόφος, fructus alens, frugifer, almus. A τρέφω.

Καρτοφάγος, ὁ ἡ ἡ, fructibus vitens, fructum eis vitam fustentans. A φαγεῖν.

Καρποφορέω, fructum fero, fructifico. Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, Marc. 4, 28. Καρποφορήσωσι, Col. 1, 6.

Καρποφορία, ας, ἡ, generatio fructuum, ubertas. A

Καρποφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, fructus ferens, fructifer, frugifer. Ex καρπὸς, & φέρω.

Καρποφυΐα, ας, fructus edo, feu gigno. Ex καρπὸς, & φύω, *gigno.*

Καρτοφύλαξ, ακος, ὁ, fructuum custos.

Καρπόω, ῶ, fructum offero, fruendum offero, *Pass.* f. *med.* fructum percipio, colligo, fruor, utor. A καρπός.

Καρπώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, fructuosus, Gl. V.

Κάρταμα, ατος, τὸ, fructus, qui percipitur, quæstus; (2) oblatio, sacrificium, hostia, victima. A καστάω.

Καρτώσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex quo fructus capi potest; (2) frugiferus. Ab cod.

Κάρπασις, εως, ἡ, fruitio, usus rei fructuosæ; (2) holocaustum. Ab cod.

Καρπωτὸς χιτὼν, vestis talaris, 2 Reg. cap. 13.

Κάρρα, *comma.*, pro κάπρα.

Καρύζα, demulceo, Hom. Il. 5, 424, καρίζησα. Ex χάρις, & ἵζω, *facio.*

Κάρρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, melior, præstantior, fortior. Comparativ. *Deriv.* ab ἀγαθός.

Καρσία, ας, ἡ, obliquitas. A κάρσιος.

ΚΑΡΣΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.

Κάρσις, εως, ἡ, tonitura. A κείρω, τονάω.

Κάρσιος, *Adv.* oblique. A κάρσιος.

Κάρτα, *Adv.* valde, vehementer, admodum; (2) protecto, certe. A κάρτος, pro κράτος.

Καρτάνω, valeo, vinco. A κάρτος.

Καρτάπης, ου, ὁ, bos, taurus, ap. Delphos. A κατάω.

Καρταλάμιον, ου, τὸ, parvus κάρταλος, Roberti. Al. Gloss. Vet. καρταλάμιον, cartalamia.

ΚΑΡΤΑΛΛΟΣ, & **κάρταλος**, ου, ἡ, fiscella, cophinus, seu corbis in angustum desinens.

Καρτδαίχμαν, *Dor.* pro καρτβαίχμην, a

Καρτβαίχμης, ου, ὁ, hastipetens, qui potens est bellicis armis. Ex αἰχμὴ, *cuspis.*

Καρτερέω, ῶ, f. ήσω, fortis animo fum; (2) perfevero, tolero, patienter fero, duro, perduro. Τὸν ὑπαπλὴν ὄγκον μᾶλλε ἂν οἱ δῶλοι καρτερέσειεν, Ioan. σῦς καδοῦσις, Xen. πρὸς τὸ μάστιγας, id. A κάρτος. Hinc

Καρτέρησις, εως, ἡ, tolerantia, patientia.

Καρτέρια, ας, ἡ, idem. A καρτερέω. Hinc

Καρτερικός, ἡ, όν, patientia præditus, patiens.

Καρτερικῶς, *Adv.* tolerantes, fedulo.

Καρτεροβόλος, ου, ὁ, patiens torum.

Καρτερόθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui pertinaci animo est, pertinax, tolerans.

Καρτερόπλης, ῆγος, ὁ ἡ ἡ, fortiter feriens. A πλήσσω.

Καρτερός, ρά, ρόν, robustus, potens, qui se aliquo potest, vel illum retinere potest; (2) magnanimus; (3) violentus; (4) tolerans, patiens. A κάρτος, pro κράτος.

Καρτερῶς, fortiter, patienter. A καρτερέω.

Καστρᾶς, idem. A καρτρὸς.

Καρτρόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, præfractus; (2) magnanimus. Ex καρτρὸς, & φρήν.

καρτροχειρ, ους, ὁ ἡ ἡ, fortis manu.

Καρτροψυχία, ας, ἡ, animi fortitudo. A ψυχή.

Καρτρόψυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui fortes five robustos habet animos. Ab οὖξ.

Καρτρώνυξ, υχος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Κάρυος, ἡ, ὁ, tonsus. A κείρω.

Κάρυς, υος, τὸ, virus, robur, *per Metathesin* pro κράτος.

Καρτύνω, 2. inf. ῦναι, *per Metathesin*, pro κεκαρτῦναι.

Καρτύνω, firmum reddo, corroboro: Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, Hesiod. Theog. 676. A κάρτος.

ΚΑΡΥΑ, ας, ἡ, nux juglans, arbor.

Καρυάριον, ου, τὸ, nuculæ, Gl. V.

Καρύδια, τὰ, nuces, Gl. V.

Καρυδίου κάταγμα, fractura cibi in tenues partes, tanquam nucis fractæ. A κάρυον.

Καρυηρός, ρὰ, ρόν, nuceus, ad nucem pertinens, nuci similis.

Καρύϊνος, ίνη, ῖνον, idem & ab eod.

Καρυΐσκος, ου, ὁ, scyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρυκεία, ας, ἡ, condimenti exquisiti confectio, minatim e sanguine, v. καρυκὰ ; (2) condimenta supervacanea.

Καρύκευμα, ατος, τὸ, condimentum exquisite factum. A

ΚΑΡΥΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam seu condimentum Lydorum, sc. e. sanguine ; (2) condimentum exquisite factum ; (3) condimentum, seu condimentum quodvis.

Καρυκησάς, ᾶς, subcruentus, *Epith.* excrementorum, ap. *Hipp.*

Καρυκίον, ου, τὸ, medicamentum ex nucibus & aliis rebus. A κάρυον, (sed scribendum καρικόν, *Ern.*)

Καρυκοποιέω, ῶ, ήσω, confecio καρύκιλον, (2) condio suaviter ; (3) condimentum confecio. A

Καρυκοποιός, οῦ, ὁ ἡ, ὀν, qui confecit καρύκιλον. Ex καρύκη, & ποιέω.

Κάρυξ, *præsto*, *Dor.* pro κῆρυξ.

Καρύξασα, a. 1. part. act. *Dor.* & *Æol.* pro κηρύξασα, a κηρύσσω.

Κᾶρυξε, 3. sing. aor. 1. ind. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκήρυξε.

Καρυοκαθιστής, ῆ, ὁ, instrumentum, quo nuces franguntur. Ex κάρυον, & καταγνύω.

Καρυοκοκύμηλα, nucipruna, Vet. Lex. ex Plin.

Κάρυον, ου, τό, nux juglans, fructus ; (2) omnis fructus durioris corticis. A καρύα.

Καρυοπός, οῦ, ὁ, nucis succus. Ab ὀπός.

Καρυόφυλλον, ου, τὸ, caryophyllum, quasi nucis folium, fructus, vel etiam flos arboris cujusdam Indicæ.

Καρυώδης, ους, ὁ ἡ, ες, nuceus, nucis similis. A κάρυον.

Καρυῶτις, ῖδος, ἡ, caryotis, caryota palmula.

Καρυωτὸν, οῦ, τὸ, scyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρυωτὸς, ὴ, ὸν, nuceus ; καρυωτὸς φοῖνιξ, caryota palmula. Ab eod.

Καρφαλέος, ία, έον, siccus, aridus. A κάρφος.

Καρφέον, ου, τό, tamentum. A κάρφη.

Κάρφη, ης, ἡ, stramen, palea, fœnum. A κάρφος.

Καρφηρός, ὰ, όν, e testucis factus. *Epith.* nidi. A κάρφος.

Καρεῖν, οῦ, τὸ, parva festuca ; (2) furculus. Dim. a κάρφη.

Κάρφις, ιος, ἡ, idem quod κάρφη.

Κάρφισις, ις, ὁ, qui est e festucis compositus, ut καρφίσεις θάλαμος. Ab eod.

Καρφοειδὴς, ές, ὁ ἡ, festucæ modo gracilis. Ex κάρφη, & εἶδος, *forma*.

Καρφολογία, ας, ἡ, ήσω, palearum, s. festucarum, s. floccorum lectio. Ex nisi.

Κάρφος, ους, τὸ, palea ; (2) festuca ; (3) furculus ; (4) nidus, e festucis, &c.

Καυσόω, idem quod κάω. Hes. καρφύσσῃ, ξηραίνῃ, arescere, corrumpi. A κάρφω.

ΚΑΡΦΩ, sicco, arefacio ; (2) deprimo, facio ut defloreſcat, frango. Κάρφε μὴ οἱ χρόα καλὸν ἐὴ γναμπτοῖσι μέλεσσι, Odyss. 13, 430. Ἀγλαΐην κάρφει, Hesiod. Ἔργ. 7.

Καρφώδης, ώδ, ὁ ἡ, ες, stramentitius.

Καρχαλέος, ία, ον, siccus, aridus.

Καρχαρίας, ου, ὁ, canis marinus, piscis, sic dictus ab asperis, quos habet dentibus ; (2) piscis species. A κάρχαρος.

Καρχαρόδους, οντος, ὁ ἡ, ὀδοντος, dentibus asper.

ΚΑΡΧΑΡΟΣ, ος, ὁ ἡ, ον, asper, acutus ; (2) vehemens.

Καρχηδονίζω, Carthaginiensium partes foveo

Καρχηδόνιος, ου, Carthaginiensis. A

Καρχηδὼν, όνος, ἡ, Carthago, urbs Africæ.

ΚΑΡΧΗΣΙΟΝ, τὸ, cacheſium, summa pars malı nautici, antenna ; (2) poculum.

Κασὶ, dat. s. *Dor.* pro καὶ, a κηρός.

Κασάλης, ου, ὁ ἡ, soporifer, *Arist.*

Κάσασις, εως, ἡ, soporatio, actio inducendi soporem, sopor, vertigo. A καρόω.

Καρωτίδες, & καρωτικαὶ ἀρτηρίαι, arteriæ quædam in collo.

Καρωτικὸς, ὴ, όν, soporifer, soporem inducendi vim habens, gravedinem adferens. Ab eod.

Κασαλάζω, fut. άσω, convitior & probris meretricium more incesso. Κασαλάζω τὸς ἐν Πύλῳ ἑρπήκας, Arist. Eq. 354. A

Κασαλὰς, άδος, ἡ, meretrix. A κασάλης.

ΚΑΣΑΛΒΗ, ης, ἡ, meretrix, scortum.

Κασαλεῖον, ου, τὸ, lupanar. A κασάλης.

Κάσαμον, ου, τὸ, Calamum, a quibusdam medicis ἡ κυκλάμινος.

ΚΑΣΑΣ, ας, ὁ, tapes utrobique villosus.

Κασαύρα, ας, ἡ, meretrix, scortum, Hes. Ex κάσα, & ὠρα, *cura*.

Κασαυρὰς, άδος, ἡ, idem & ab eo ipso.

Κασαυρεῖον, ου, τὸ, lupanar. Ab eod.

Κασαύριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κασαυρὶς, ίδος, ἡ, meretrix, Hes.

Κασδολοῖσιν, *Æol.* pro κὴ ἰάδολοῖσιν.

Κασία, ας, ἡ, Casia, frutex lauro similis, cujus cortex abraditur. A κασίη.

Κασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana. Ex κάσις, *frater*, vel *soror*, & γένομαι, *nascor*.

Κασίγνητος, ου, ὁ, frater ex utroque parente, germanus ; (2) consobrinus, fratris vel sororis filius ; (3) consanguineus ; (4) *Adject.* fraternus, germanus.

ΚΑΣΙΣ, ίος, ὁ ἡ, frater vel soror ; (2) cœtaneus.

ΚΑΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix, scortum.

Κασσάδης, άδος, ἡ, idem.

ΚΑΣΣΙΑ, ας, ἡ, Cassia, frutex aromaticus.

Κασσίζω, cassiam refero. A κασσία.

Κασσιτέρινος, ίνη, ινον, stanneus, e stanno confectus. A

ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, stannum, plumbum album.

Κασσιτοεργὸς, οῦ, ὁ, qui stannea opera conficit, Gl. V. stannator.

Κασσιτρόω, ῶ, f. ώσω, stanno induco ; κεκασσιτρωμένος, stanno inductus. A κασσίτερος.

Κάσσυμα, *Attice*, κάττυμα, ατος, τὸ, corium *proprie*, e quo calcei suuntur ; (2) dolosa machinatio. A

ΚΑΣΣΥΩ, *Att.* κατ͂τύω, consuo, reficio consuendo, ut veteramentarius calceamenta ; (2) struo, machinor. Οἷδ' ἐγὼ τὸ φρᾶγμα τῶθ', ὅθεν σαλαῖ κατ͂τύῃ, Arist. Eq. 314.

Καταυρεῖον, ου, τὸ, lupanar. A καταυρίζω.

Καταυρίζω, scortor, meretricor. Βαιάρα σε μιῶς καταυρίζουσα, Cyr. 772. A

Καταυρὶς, ίδος, ἡ, scortum, meretrix. A κάσσα.

ΚΑΣΤΑΝΑ, ης, ἡ, Castana, urbs Thessaliæ & Ponti. Hinc

Καστανικὸς, ὴ, όν, Castaneus ut Καστανικὸν κάρυον, nux Castanea.

Κάστιον, ου, τὸ, Castaneum. A Κάστανα.

Καστόρειος, ου, ὁ ἡ, ον, Castoreus, qui fit in honorem Castoris. Καστόρειον μέλος, quod canebatur a Spartanis prælium inituris. A Castore Spartano.

Καστόριον, & καστόρειον, ου, τὸ, καστόρια, castorea, testiculi castoris ; (2) medicamentum e castoris testiculis. A κάστωρ.

Καστόρνυμι, sterno, consterno, pro κατασστόρνυμι, Hom. καστορνῦσα, consternens. Κάπεα καστορνῦσα δρύινα ἐν δαιδαλίοισι, Odyss. 17, 32.

ΚΑΣΤΩΡ, ορος, ὁ, castor, fiber ; Castor propr. frater Pollucis.

Κάχθω, 3. sing. imperf. ind. act. *Æol.* pro κατεχάθω, a καταχθίω pro κατέχω.

ΚΑΤΑ, *Præpol. cum Genitiv.* adversus, contra, in, super, de, post, sub. *Cum Accus.* secundum, juxta, per, in, propter, ad modum, ad præscriptum. Sæpe per Adverbium redditur, ut κὰχ βραχὺ, κὰχ μικρὸν, paulatim, sensim ; κὰχ καιρὸν, opportune, κὰθ' ἡδονὴν, libenter. Formula καθ' αὑτὸν significat multa, ut sua sponte, ipse, suo arbitrio, solus, seorsim, separatim ab aliis. *Cum Accus. & Articulo Periphrasi servit*, v. g. οἱ κὰχ ἀγορὰν, causidici. *Aliquando deficit*, v. g. ἐν πρόπεν, ad quem modum, quemadmodum ; Σκηνοποιεῖ τὴν τέχνην, Scenopœi artem, i. e. quod attinet ad artem, vel secundum artem ; *in compositione notat* (1) *oppositum τῷ ἄνω*, sive, de, vel deorsum, ut καταβαίνω, deorsum scando, descendo ; (2) *contra*, ut κατακαυχᾶσθε, contra gloriari ; (3) *valde*, sive *intendit significationem*, ut κατεδάλας, refertus idolis ; (4) *retinet significationem simplicis*, ut καταθνήσκω, morior.

Κᾶτα, deinde. Ex κὰ, & ἔτα, *deinde*.

Κατάζα, *descende*, 2. sing. a. 2. imper. act. *per Aphæresin*, pro κατάζαθι, a καταζαίνω.

Καταζάλως, *Adv.* q. d. descensum, tanquam descendendo. A καταζαίνω.

Καταζαθμὸς, οῦ, ὁ, descensus, catarhacta. Ab eodem.

Καταζαίνω, descendo ; (2) demitto me ; (3) incurro, congruo ; κατάζα, descende, pro κατάζηθι. Πολλὰ δ' δάκρυά μοι κατίζα χροὸς εἴνατ' ἔλειπεν ἀσυ, Eur. Andr. 111. εἰς σκοδίον, Xen. Ἀπὸ τῶ ἵππου, id.

Καταζακχάδυομαι, enthusiasmo correptus sum.

Καταζακχιόω, idem.

Καταζάλλω, dejicio, everto, deturbo, prosterno ; (2) conjicio ; (3) projicio ; (4) abjicio ; (5) solvo, perfolvo, & καταζάλλομαι, fundamentum pono, *omninque*, initium alicujus rei facio ; dicitur, & de serentibus. Οὐ καταζαλεῖς τὰ κώδι, ὦ θυπτόλε ; Arist. Pace, 1133. Τὸ ἀργύριον, Dem. Ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὼν καταζαλλόμενος, Plat.

Καταζαπλίζω, demergo, obruo. A καταζάπλω.

Καταζαπλιστὴς, οῦ, ὁ, qui demergit, vel aqua obruit, submersor. A καταζαπλίζω.

Καταζάπλω, demergo.

Καταζαρόω, ῶ, degravo, præpondero, pondere deprimo. A βάρος, *onus*. Hinc

Καταζάρησις, εως, ἡ, oppressio, Gl. V.

Καταζαρὴς, ὴς, ὁ ἡ, ές, prægravans.

Καταζαρύνω, degravo.

Καταζασαπίζω, exploro.

Καταζάσιον, τὸ, descensus.

Καταζάσιος, ὰ, ὸν, descendens. A

Καταζάσις, εως, ἡ, descensus, descensio, clivus. A καταζαίνω.

Καταζασκαίνω, fascino.

Καταζασμὸς, ὁ, descensus. A καταζαίνω.

Καταζάτης, ου, ὁ, Vid. καταϊζάτης.

Καταζάτα, 3. f. a, 2. imper. act. v. καταζαίνω.

Καταζαυκαλᾶν, & καταζαυκαλᾶν, cantu sopire, ut nutrices puerulos. Hinc

Καταζαυκάλησις, εως, ἡ, cantus sopiendis puerulis.

Καταζαυκαλίζω, f. ίσω, sopio cantu nutricis more. Ex κὰ, & βαυκὶς, *jucundus*.

Καταζι-

Καταβεβαίομαι, ῶμαι, confirmo. *A βέβαιος.* Hinc

Καταβεβαίωσις, ή, confirmatio.

Καταβεβλακυμένως, *Adv.* per socordiam, socorditer, remisso animo. *A καταβλακεύομαι.*

Καταβεβλημένας, acc. pl. part. perf. pass. f. g. v. *καταβάλλω.*

Καταβεβίωσθαι, 3. plur. perf. ind. med. v. *καταβιόω.*

Καταβᾷ, 3. s. aor. 2. conj. act. verbi *καταβαίνω.*

Καταβηθι, *dejende*, 2. sing. a. 2. imper. act.

Καταβήσει, 2. fut. sing. præs. imper. med. *Ion* pro *καταβήσου*, a *καταβήσομαι.*

Καταβήσῃ, 3. sing. f. 1. ind. med.

Καταβιάζω, & **καταβιάζομαι**, vi compello, vi detorqueo, opprimo, urgeo, cogo. *Κατὰβ ἰάζει ἀπ' αὐτῆς*, Plut.

Καταβιβάζω, f. *άσω*, defendere cogo, deduco, dejicio, deturbo. *Κατὰ μικρὸν καταβιβάζῃ τὴν πόλιν πρὸς τὴν θάλασσαν*, Plut. *Ἕως ἅδου καταβιβασθήσῃ*, Matt. 11, 23.

Καταβιβασμός, οῦ, ὁ, degradatio. A præc.

Καταβιβρώσκω, comedo, devoro, deglutio. *Τὰ ὀντα καταβέβρωκε*, Hyper.

Καταβιόω, vitam transigo, finio. Hinc

Καταβίωσις, ή, vita, vitæ finis.

Καταβλακεύσομαι, f. *εύσομαι*, socordiæ me dedo, socordia me gero, obtorpesco.

Καταβλάπτω, f. *ψω*, lædo, detrimento adficio. *Καὶ Ζῆνα ὅτε μιν καταβλαπτῇ τὸ Ζὸν ἄνιν*, Hom. Hym. in Merc. 93.

Καταβλέπω, f. *ψω*, deorsum adspicio; (2) diligenter contemplor, adspicio. *Καταβλέπειν εἰς τὸν γῦν*, Pol.

Καταβλημα, ατος, τὸ, quidquid extremis cujusque rei injicitur; (2) fundamentum ut fimbria vel simile quidpiam; (3) aulæum sive tabula picta in theatro, in qua fabulæ argumentum pictum erat; (5) ligamentum, tomentum. *A καταβάλλω.*

Καταβλητέον, dejiciendum; reddendum.

Καταβλητικὸς, ἡ, όν, dejiciendi vel prosternendi vim habens. Ab eod.

Καταβλωχίομαι, ῶμαι, balo.

Καταβλώσκω, decurro in, percurro, subterfugio. *Εἰς Τίμαιαν καθ' καταβλάξησιν*, Lyc. 1068. *ἄγυ*, Odyss. 16, 466.

Καταβοάω, ῶ, f. *ήσω*, & *ήσομαι*, vociferor; (2) reclamo; (3) clamore persequor, convicior; (4) accuso.

Καταβοή, ῆς, ἡ, accusatio.

Καταβόησις, εως, ἡ, convitium, incusatio; (2) reclamatio; (3) invectio, querela.

Καταβολάς, solutor, Gl. V. *A* seq.

Καταβολάν, acc. sing. *Dor.* pro **καταβολήν.**

Καταβολή, ῆς, ἡ, jactum fundamentum, molimen, omnisque cujusque rei initium & origo, ut creatio mundi, &c. (2) pensio, solutio; (3) calumnia; (4) adflatus instinctusque divinus; (5) destructio, delicentus; (6) sacrificium; (7) jactus, qui fit ex alto deorum; (8) febris per certa temporis intervalla in orbem rediens. *A καταβάλλω.*

Καταβοσίωσις, εως, ἡ, comi a persio, dejectio in cornua. Ex *κάτ*, & *βοοσόος.*

Καταβρῶξ, ῶκος, ὁ ἡ, boricæ exposita, sive obvolutus. Ex *κάτ*, & *βρῶξ*, *forex.*

Καταβυσσομμῶσαν, gen. pl. part. præf. med. f. p. *Att.* pro *καταβυσσομμένων.* *A*

Καταβώσκω, & **καταβόσκομαι**, depasco. *Ξύλοχον καταβοσκομένην*, Il. 5, 102.

Καταβωμολόχος, ὁ ἡ, cinciunis cinnum obtendens, comitus, capillis tectus.

Καταβωμολοχέω, ῶ, decipio, irrideo, deludo.

Καταβραβεύω, ignominia afficio, debito præmio privo, (2) imperiose tracto. *Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω*, Col. 2, 18.

Καταβραχύ, paullatim, parumper.

Καταβρέχω, perfundo, madefacio, irrigo, mergo.

Καταβριθῶ, f. *ιτω*, ingravesco; (2) onustus fum; (3) copia utero. *Εὐρατικοὶ δ' ἐπὶ μᾶλλον καταβρίθουσι θύσσι*, Hesiod. *Ἔργ.* 232

Καταβρυχάζω, devoro. *A βρύχω.*

Καταβρυτέω, ῶ, f. *ήσω*, cruore inquino, cruento.

Καταβροχθίζω, devoro, deglutio. *Ἐγὼ γ' ἤνυσσον βοῦς, ἢ κοιλίαν ὑείαν καταβρυχθίσας*, Aristt. Eq. 350. *Ὅλον καταβρόχθισα*, id. Av. 509. *Ex βρύχθω.* Hinc

Καταβροχθισμός, ὁ, devoratio, absorptio.

Καταβρύχω, sorbeo, vel resorbeo; ut hinc fit *καταβρύξιος*, apud Hom. Odyss. 4, 222.

Καταβρωκῶ, fut. ῶσω, comedo, commando.

Καταβεύξω, fut. ξω, frendeo.

Καταβρῶμα, ατος, τὸ, esca, cibus. *A*

Καταβρώσκω, sive **καταβιβρώσκω**, devoro, deglutio, perf. **καταβέβρωκα**. part. **καταβεβρωκώς**, qui devoravit. *Ὡς μὰ καταβρώξῃ γε σὺ ῥόχθοις κλύδων*, Lyc. 742.

Καταβρώξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro **καταβρώσας.**

Καταβυθίζω, in profundum jacio, demergo; pessundo. **Καταβυθίζειν σωλύτιμα.**

Καταβυθισμός, οῦ, ὁ, demersio. *A* præc.

Καταβυρσᾶν, corio contego. *Τὰς γὰρ πρώρας καὶ τ' πλὰς ἅπας δεῖ σφόδ' καταβύρσωσαν.*

Καταβύσομαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro **καταδύσομαι**, a **καταδύω.**

Κατάγαιος, ὁ ἡ ἡ, subterraneus. Ex *κάτ*, & *γαῖα*, *terra.*

Καταγγελεύς, ἥος, ὁ, annunciator, delator.

Καταγγελία, ἡ, annunciatio, delatio. *A*

Καταγγέλλω, annuncio, nuncio; (2) indico; (3) defero, accuso. *Αὐτὸ δ' εἰρήσεις σολέων καταγγέλλασι*, Plut. *Διὰ τάδε ὑμῖν ἀφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται*, Act. 13, 38.

Κατάγγελος, ὁ ἡ, obnunciator, delator.

Κατάγγελτος, patefactus per nuncium, detectus.

Καταγίζω, in vas defundo, vel condo. Ex *κάτ*, & *ἄγγος*, *vas.*

Κατάγειος, ος, ὁ ἡ ὁν, subterraneus. Ex *κάτ*, & *γέα*, *contr.* *γῆ*, *terra.*

Καταγελασθήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. pass *Att.* & *Ion.* pro **καταγελασθήσεσαι**, a **καταγελάω.**

Καταγέλασμα, ατος, τὸ, derisus, derisio. *A* **καταγελάω.**

Καταγελαστικὸς, ἡ, όν, irrisorius, vim irridendi habens.

Καταγελαστικῶς, *Adv.* deridendo, derisorum more.

Καταγέλαστος, ος, ὁ ἡ ὁν, ridiculus, qui deridere solet, derisione dignus, derisus.

Καταγελάω, ῶ, f. *άσω*, derideo, irrideo. *Οἳ ἐμὲ καταγελῶμεν*, Aristt. Av. 98. *Πέρσαι*, Herod.

Καταγέλως, ατος, ὁ, derisio, irrisio.

Καταγέμω, plenus sum, onustus sum.

Καταγεωχέω, aro, comero, colo.

Καταγήρᾳ, ων, οἱ, pollinctores, qui cadavera mortuos, Hes. *A* **κατάγειμι.**

Καταγηραιὸς, ὰ, όν, senilis, senectute confectus.

Καταγηράσκω, f. *ρασω*, senesco, contenesco. *Τὸ γὰρ καθέτωσι βροτοὶ καταγηράσκουσι*, Hesiod. *Ἔργ.* 93.

Καταγηρᾶσι, ῶ, f. *άσω*, consenesco.

Καταγηρως, ω, ὁ ἡ ὡ, contenescens, senex, senio confectus. Ex *κάτ*, & *γῆρας.*

Καταγηρτίσαι, verbum ab *Aristophane* comice fictum, pro inire, permanere, a *γίγαρτον*, *medius sive os ani.*

Καταγήρυσις, ἡ, pro eo quod **καταγηρᾶσις**, & **καταγήρασις**; unde **καταγήρυσιν** *Ion.* pro **καταγήρασιν**, *senium*, **καταγήρυσκε**, v. 3. & **καταγήρα**, p. med. *Hesych.* **καταγήρας**, ος, ὁ ἡ ὁν, *Dor.* pro **καταγηρᾶς**, ὰ, όν, *senilis*; pro **καταγήρᾳ**, *Ion.* pro **καταγήρᾳ**, *senio*, ser. 2. pass. factus sum; pro **καταγήρᾳς**, *factum tuum*, **καταγήρᾳ**, *factum.*

Καταγὰ, f. *ξω*, ergo. *Ἀέκοντας καταγὰ*, reduco; (2) applico ad pectus, applico, **καταγὰ τὰ μέλη**, (3) deveho, defero. *a.* 2. act. **κατέγαγον**, pass. **καταχθῆναι**, **κατέχθη**, 3. pers. (3) seq. **κατάγῃ** & **καταγεῖ τὰ πνεύματα**, ad terram appellere. *Τὰς μὲν πνεύματα τὰς μεγάλας καταγῇ* (*Δαυσιὼν*) tollit, deponit Epim. *Ὅς νιν εἰς ἄλλο δόμος μιλήσῃ καταξεῖν*, Eur. Alc. 26.

Καταγὰν, ὴν, ἡ, devectium, hospitium; (2) adfectio,

καταγωγεὺς, reprehendens. *A* **καταγωγή**, **καταγωγὴν**, *Ion.* pro **καταγωγήν**, a **καταγωγός**; pass. **καταγωγέομαι**, damnari, **καταγωγεόμενοι τοῖς ἄλλοις**, *quod ἐδὼν ἀνίστατο, τοῦτο καταγωγεόμενοι*, Xen. *Πολλοὶ μὲν ἐκτίνυσκε αὐχένα*, Plut.

Καταγωλέω, ῶ, f. *ήσω*, tortuosum reddo.

Καταγλαΐζω, orno.

Καταγλιχραίνω, viscosum reddo.

Καταγλυκαίνω, dulce seu suave reddo; (2) mulceo. *Πειστῶν μέτρῳ ἢ μέθῃ καταγλυκαίνουσιν τὴν ἀκοὴν*, Greg.

Καταγλυφή, ἡ, incisura, cavitas facta.

Καταγλωττίζω, f. *ίσω*, osculo jungo columbatim, suavior lingua ori inseita; (2) eliinguem reddo, obturo os. **Καταγλωττίσματα** dicuntur res, verba exquisitæ elegantiæ, *quam in boni poetæ.* **Καὶ ἀδὲ καταγλωττίζει μι**, deblateravit, Aristt. Ach. 384. Ex *κάτ*, & *γλῶττα*, *lingua.* Hinc

Καταγλώττισμα, ατος, τὸ, suavilocio; (2) verbum exquisitæ elegantiæ.

Καταγλωττισμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κάταγμα, ατος, τὸ, tractum; pro **κατάγμα**, a **κατάγνυμι**; (2) fractum lanium. *A* **κατάγω**, *deduco.*

Καταγνάπτω, carmino, *item* lanam carminando repono; (2) recondo, repono.

Καταγνοίμι, a. 2. opt. act. *v.* **καταμάθοιμι.**

Κατάγνυμι, vel **καταγνύω**, frango, a. 1. **κατέξα**, p. m. **κατέαγα.** *Vid.* **κατάγω.** Τινὰ ποτε κατέαξ' ἐχίνος, Aristt. Vesp. 1483. Καὶ πως κατέαγε σ' ἀμαλᾶς μέγα ζῶμα, Aristt. Vesp. 1417.

Καταγνῶ, aor. 2. conj. act. verbi **καταγιγνώσκω.**

Κατάγνωσις, εως, ἡ, reprehensio, damnatio, condemnatio. Ab eod.

Καταγνωστός, ignominiosus, notatus, Gl. V.

Καταγογγύζω, f. *ύσω*, murmuro adversus aliquem, obganmio, obmurmuro.

Καταγοητεία, præstigiis illudo, fascino.

Κατάγομος, onustus, Gl. V. Ex *κάτ*, intensiva, & *γόμος*, *onus*, *farcina.*

Καταγομφόω, f. *ώσω*, adfigo, infligo.

Καταγοράσμος, ὁ, emtio. Ex *ἀγοράζω.*

Καταγορεύω, f. *εύσω*, defero, indico, arcanum enuncio. **Καταγορεύειν τ' ἀλκὴν**, Hocr.

Κατάγραπτος, ος, ὁ ἡ ὁν, deleriptus, perscriptus, pictus, depictus, notis punctisque insinctus. *A* **κατάγραφω.**

Καταγραφή, ῆς, ἡ, perscriptio; delineatio. Ab eod.

Κατάγραφος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem quod **κατάγραπτος.**

Καταγράφω, describo, delineo. *Τὰς Ὁμήρου κατάγραφε γλῶττας*, Eur. Alc. 967. *Νόμῳ κατὰ φησὶν εἰς ξύλινας ἀξίνας*, Plut.

Καταγυιόω, enervo, imbecillum reddo.

Καταγυμνάζω, f. *άσω*, exerceo. *Ἢν πως τὸν αἰσχύνῃ καὶ σοῖσι λιτίκεσι τὰς ἴας καταγυμνάζῃσι*, Luc.

Κατάγυος, ος, ὁ ἡ ὁν, nubens us. Ex *γαμέω*.

Καταγύριος, ος, ὁν, Ph. mutuicius. Ab id.

Καταγύρτης, ου, ὁ, mutuicius. Ab id.

Καταγύω, fulcio.

Κατάγω, frango, confringo. In *praj.* inusitato, & pro eo dicunt **κατάγνυμι**, & **κατεάγημι**; unde *a* **κατάγω** formant, **κατέαξα**, v. t. & **κατέαγα**, p. med. fregi **κατέαγμαι**, sum fractus; præter. pass. **κατεάγμην** fractus fui; *fut.* **κατεαγήσομαι**, fractum fuero; *aor.* **κατεάγην**, fractum fui.

Κατάγω, f. *ξω*, duco, reduco; (2) applico ad pectus, applico, **κατάγμα**, decoctum, (3) deveho, defero. *a.* 2. act. **κατέγαγον**, pass. **καταχθῆναι**, **κατάχθη**, 3. pers. (3) seq. **κατάγῃ** & **καταγεῖ τὰ πνεύματα**, ad terram appellere. *Τὰς μὲν πνεύματα τὰς μεγάλας κατάγῃ* (*Δαυσιὼν*) tollit, deponit Epim. *Ὅς νιν εἰς ἄλλο δόμος μιλήσῃ καταξεῖν*, Eur. Alc. 26.

Καταγωγὴ, ἡ, devectium, hospitium; (2) adfectio,

adventio, appulsus in portum; (3) reditus exulum in patriam. A κατέρχομαι, *deduco*.

Κατοχώτιον, ου, τό, diverticulum. Ab eod.

Καταχωτίς, ίδος, ἡ, indumentum muliebre, fimbria, Hes. Ab eod.

Κατηγωνίζομαι, f. ισομαι, in certamine vinco; (2) aliquem quocunque modo percello, opprimo. Οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, Heb. 11, 33.

Κατηγώνισις, εως, ἡ, q. d. devictio. A præc.

Καταγωνισμός, οῦ, ὁ, expugnatio, tubacio, & quasi debellatio. A κατηγωνίζομαι.

Καταδιάζομαι, f. άσομαι, divino, discerno. Ἀλλὰ κινέεται κῆρ ἐνὶ στήθεσι κατὰ φρένα δυσμενέων, Iliad. II. 22, 354.

Κατασίνομαι, epulor; comedo, Nonnus.

Καταδιαίνομαι, consumo, de igne, qui absumit victimam, ap. *Jos.*

Καταδαίνω, mordeo. Ἀλλ' ὅτε λέκτρον ἵκανε ἄκρον ὀδαξάμενος καταδακνω, Hom. Batr. 45.

Καταδακρύω, ύσω, defleo, deploro, (2) ad lachrymas provoco. Κατεδάκρυσε τὸν ἐαυτοῦ τύχον, Xen.

Καταδακτύλιζω, digitum & medio digito crepo irridendi causa. Unde irrideo. A δακτύλιος.

Καταδαμάζω, f. άσω, edomio, perdomo.

Καταδάμναμαι, idem ac δάμναμαι, *domo*.

Καταδάσσασθαι, ὁ ἀ, ἡ, obeeratus. Ex δάσσεσθαι, *mutuum*.

Καταδαπανάω, ῶ, consumo, impendo, sumptus facio. Καταδαπανᾶν ἐν χρόνῳ.

Καταδαπάνη, ης, ἡ, sumptus.

Καταδάπτω, f. ψω, voro, dilanio, lacero. Καταδάπτειν, Ἰλιον, Ἀχαιοῖς, Il. 22, 339. Καταδάπτει ἤτορ, Odyss. 16, 92.

Καταδαρδάπτω, idem & ex iisd.

Καταδαρθάνω, indormio, obdormio; (2) cubitum eo, dormitum eo, a. 2 καταδαρθεῖν, obdormire, obdormisse; καταδαρθών, qui obdormivit; καδδραθεῖτον, apud Hom. Odyss. 15, 493. pro καταδραθεῖτον, καταδιαθεῖτον. Καὶ καταδαθάμψ ἐν ἀλλοτρίαν φαίζουσα ἡ κοπιῶσα, Aristf. Thesm. 802.

Καταδεής, ἐής, ὁ ἡ, cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris; καταδεέστερος, inferior. Ex κατά, & δεῖσθαι, *indigere*.

Καταδεῖ, indiget, ei deest. Ex κατά, & δεῖ.

Καταδείδω, pertimesco, formido, a. 1. καταδεῖσαι, formidare. Μὴτε τὸν φαρμακέα, καταδείσαντες, Luc. Τοιαῦτα ἰδὼν τέρας ἡ κατίδησι, Aristf. Pac. 758.

Καταδείκνυμι, vel καταδεικνύω, ostendo, patefacio; (2) instituo, doceo; (3) comburo, edo. Ἡλίκα καταδεδειγμένα τοῖς ποιηταῖς, Synes.

Καταδειλιάω, ῶ, f. ήσω, timide & ignave succumbo, extimesco, expaveseo.

Καταδειπνέω, devoro, absumo.

Καταδενδρής, ὁ ἡ, ἐς, plenus arboribus.

Καταδέξαι, aor. 1. infin. act. Ion. pro κατασδέξαι, a καταδέχομαι.

Καταδέομαι, rogo, precor, obsecro, a. 1. opt. ἐὰν καταδεηθείη, si rogaverit. Οὐκ ἂν ἐκείνης γε αὐτὴν καταδεηθείη, Plat.

Καταδέομαι, & κατεδέομαι, devincior, adstringor, aor. 1. κατεδέθην, vinctus, deligatus.

Καταδιήκομαι, vinco, specto.

Καταδιασις, εως, ἡ, adjectio. A μετα.

Καταδιασμός, ἡ, ἀποκτεινω.

Καταδιαστέω, ῶ, in modo, vincio, Gl. V.

Καταδεσμέω, ῶ, ἡ, vinculum, q. o quis adstringitur, ligatura, (2) incantatio. A καταδέω.

Καταδεύω, f. δεύσω, madefacio. Ἵν' ὕατα μὴ καταδεύῃ, Hesiod. Opp. 544.

Καταδέχομαι, fut. δέξομαι, recipio, admitto, (2) sustineo, potum; (3) non recuso, fulco; (4) probo. Καταδέξασθε τὸ λογάτιον, Pand.

Καταδέω, f. δέσω, deligo, devincio, adstringo, (2) prohibeo; (3) impedio; (4) arguo, convinco factionis alicujus; (5) incanto, veneficio adhibeo. Προσιλθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτῶν, Luc. 10, 34.

Καταδεῶς, *Adv.* tenuiter, mance. A καταδεής.

Καταδηλέω, devasto, deprædor, exscindo.

Καταδηλος, ὁ ἡ, ὁν, manifestus, perspicuus.

Καταδημαγωγέω, ὦ, f. ήσω, blande & popularitor loquor, populum demulceo. Ἰσως ὁ Περικλὴς καταδημαγωγήσῃ, Plut. Ex κατά, δῆμος, & ἄγω, *duco*.

Καταδημοβορέω, ῶ, f. ήσω, populum devoro, quæ sunt populi voro; (2) devoro, confundo. Λαοὶ δέ τε καταδημοβόρησαν, Il. 18, 301. Ex κατά, δῆμος, & βορά, *esca*.

Καταδημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, popularitor mihi populum conciliо, aurem popularem capeo; (2) favorem alicujus capto.

Καταδημοσιεύω, in publicum & Il. *bonis*, quasi *confiscor*. Ex δῆμος, & ὁσία.

Καταθέω, *curro*, in quod καταδραμεῖν.

Καταθηλάομαι, ῶμαι, cædo, concerto. Τόσσοι ὁ τῷ σχεδὸν ἀλλήλοισι καταθηλάοντο, Il. 16, 96.

Καταθήλυμα, ὰ, divido, a. 2. καταθῆναι, dividere, Hes.

Καταθιασάω, ῶ, condemno. Οὔτε ἐφη με καταθιασάσειν τῶν δικῶν αὐτῶν, Dem.

Καταθλάω, vel ττω, reconcilio. Εἰσὶ τινες οἳ μ' ἔλεγον ὡς καταθιαλλάξω, Aristf. Vesp. 1274.

Καταθεῖν, præt. inf. act. *Ion.* pro καταθεῖναι. A κατατίθημι, distribuo; (2) influo, indo. Ἐγὼ τὰ ἐλη καταθίδασι, Plut. *de mari*, καταθίδει ἐς ποταμόν, Herodot.

Καταθιστημι, demino, intervallo aliquo separo.

Καταδικάζω, condemno, mulcto. Οὐκ ἀν καταδικάσατε τὸν ἀγαθὸν, Matt. 12, 7. Ἐκ τῶν λόγων σὺ καταδικασθήσῃ, ib. 37.

Καταδικαθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass.

Καταδικη, ης, ἡ, condemnatio; (2) judicatum, res judicata; (3) mulcta.

Καταδικος, ου, ὁ ἡ, obnoxius e re judicata, damnatus, damnatitius. Ex δίκη.

Καταδικόω, condemno. A pr.

Καταδιφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle obtego.

Καταδιώκω, intense sitio.

Καταδιώκω, prosequor, persequor, insequor. Εἰς τοῦτο ἐλάσαντα καταδιώξαντε, Xen.

Καταδοκέω, ῶ, f. ήσω, arbitror, existimo; (2) improbo.

Καταδολιχέω, ῶ, f. ήσω, debilatero & nugando futuo in aliquem; (2) meditor. Οὐδ' ἵνα τἀλλότρια ἀδολιχᾷ, Dem.

Καταδοξάζω, fut. άσω, contra opinor; (2) opinor, existimo; (3) gloriosum reddo, ad gloriam effero.

Καταδουλεί, 3. sing. pr. ind. act. pro καταδουλοῖ. A

Καταδουλόω, ῶ, & καταδουλόομαι, οῦμαι, in servitutem redigo, subjugo. Κατεδουλώσατο τὸν ἵππον βασιλεύς, Hor. Οἱ ἄνδρες τὰς ἀνανδρους καταδουλώσαμενοι καρδίας, Xen.

Καταδούλωσις, εως, ἡ, subactio, subjugatio, servitus imposita. A καταδουλόω.

Καταδοπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo ex alto decidens, cum sonitu decido. A

Καταδοπέω, ῶ, ὁ, sonitus corporis ex alto decidentis, (2) cataracta.

Καταδοχη, ης, ἡ, receptio; (2) *infr.* restitutio exulum in patriam. A καταδέχομαι.

Καταδραμεῖν, a. 2. inf. act. v. κατατρεχω.

Καταδρέπω, decerpo.

Καταδρομάω, incurro, occurro. A καταδρομος.

Καταδρομή, ῆς, ἡ, incursus, incursio, decursus; (2) insectatio, reprehensio.

Καταδρομος, ου, ὁ, locus, in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A κατατρέχω.

Καταδρυμός, ὁ ἡ, ὁν, lacer. Affertur ex Eur. καταδρύματα, pro lacerationibus; sed potius καταδρύμματα, leg. A

Καταδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo. Καταδρύψασα παρειάς, Epigr.

Καταδρυφάω, f. ξω, sepio, munio. Χηλὸν καταδρύφαξε διπλόχους χαλκῷ, Lyc. 239. Ex κατά, δρῦς, quercus, & φάσσω, pro φράσσω.

Καταδύμην, aor. 2. ind. *Dor.* pro καταδύνω, a καταδύω.

Καταδυμί, idem quod καταδύνω.

Καταδυναστεία, ας, ἡ, oppressio. A

Καταδυναστεύω, potentia mea opprimo, tyrannidem exerceo in aliquem, sub potestatem meam redigo. Οὐχὶ οἱ πλέονες καταδυναστεύουσιν, Isocr. Καταδυναστεύοντες ὧν τὰ διαλεκτικὰ, Arist. Rh. 10, 38.

Καταδυντε, acc. sing. a. 2. part. act. ubi καταδυμί.

Καταδύω, penitus ingredior, seu in penitiorem locum, in profundum ingredior; (2) abdo, (3) abdo me, latito; (4) verecundor, erubesco, (5) denego, fabricor; (6) occulo; (7) induo. Καταδύσομαί γε πρὸς τὴν φιλίαν, Arist. Rh. 50. ἐρ' ὑμᾶς, Aristoph. Ἐπ' αἰδῶ καταδεδυκώς, Luc.

Κατάδυς, nom. sing. aor. 2. part. act. verbi καταδύομαι.

Καταδύσεο, 2. sing. præt. imper. pass. *Ion.* pro καταδύσασθαι, a καταδύομαι, *quod a pr. in præsens abiit* Poet. Κατέδυσσόμην. *Schol.*

Καταδύσις, εως, ἡ, recessus, latibulum; (2) immersio. A καταδύνω.

Καταδυσωπέω, ῶ, pudore afficio; (2) flecto, exoro. Οὕτω κατεδυσώπησε. Ἐδάκρυσε, Luc.

Καταδύω, f. υσω, idem quod καταδύνω.

Καταδύω, occino, cantu obstrepo; (2) incanto; (3) carminibus placo. Ψαλτήριον ἐχει ἡ καταδουμένη, Luc.

Καταδωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo; (2) sordida munera accipio. Ἡ τῶν πόλεως χειραγωγοῦσα ἀρχὴ καταδωροδοκεῖ, Arist. Rh. 360.

Καταείγνυμι, *Hipp.* v. κατεαγα.

Καταειδω, *Poet.* idem quod καταδω.

Καταειμένος, *tectus*, perf. part. pass. *Poet.* pro καθειμένος, a καθίημι.

Καταειναν, 3. pl. imperf. act. v. καταεινύω, *sterno, operio*.

Καταεισατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi κάτειμι.

Καταείνυμι, vel καταεινύω, induo, vestio; καταεινυον, induebant, tegebant, καταειμένος, partic. indutus. Θηρὶ δ' ἀνὰ πάντα εἶκτον καταεινυον, Il. 23, 135.

Καταζάω, *sicco*, aresacio. Καταζήνασκε δ' δαιμαν, Odyss. 11, 586.

Καταζάω, ᾶς, longum vitæ tempus duco

Καταζεύγνυμι, vel καταζεύγνύω, f. ύσω, conjungo, copulo; (2) castra metor. Ἀναταυσικεν τὴν καταζεύγνύουσαν ἐπιφθόνημα, Plut.

Καταζέω, ῶ, f. ήσω, decoquo. Καταζέσαι ἵππους, in alendis equis consumo.

Κατάζευξις, εως, ἡ, castrametatio, castrorum metatio. A καταζεύγνυμι.

Καταζώννυμι, vel καταζωννύω, f. ζώσω, præcingo, cingo.

Καταθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo.

Καταθαμβέω, ῶ, f. ήσω, demiror cum stupore. Κατατεθαμβημένος ἐπ' Ἀννίβαν, Plut.

Καταθάπτω, sepelio, inhumo, funero. Ἀλλὰ λεὼν ἐπὶ μὴν καταθάπτειν, Il. 19, 228.

Καταθαρρέω, ῶ, f. ήσω, fidenti animo sum, fidenter seu audacter me adversus aliquem gero. Τῶν ἡμετέραν ὅπλων καταθαρρήσεις, Herodian.

Καταθαρσέω, ῶ, idem.

Καταθαρσύνω, animo, incito.

Καταθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, respicio, suspicio. Ἵνα ἐπ' οὐρανὸν καταθεάσωμαι, Jo.

Καταθεῖναι, a. 2. inf. act. v. κατατίθημι.

Καταθεῖο, 2. sing. a. 2. opt. med.

Καταθέλγω, f. ξω, demulceo, cieuro. Κατέθελγε ὃ κῆρα, Mosch. 2, 94. Σὲ γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον, Epigr. Hinc

Καταθέλξις, εως, ἡ, demulcio, delinitio.

Καταθεραπεύω, percuro, Gl. V.

Καταθέρω, torreo.

Καταθεῖσις, aor. 2. inf. med. v. κατατίθημι.

Καταθεσις,

Καταθήκη, ης, ἡ, repositorium, conditorium. A *κατατίθημι*.

Κατάθεσις, εως, ἡ, depositio; (2) dispositio; (3) adfirmatio; (4) professio; (5) solutio pecuniæ. Ab eod.

Κατάθεσο, 2. sing. aor. 2. imper. med. verbi *κατατίθημι*.

Καταθεῖν, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro *καταθῇ*, a *κατατίθημι*.

Καταθίνω, f. ξω, acuo, exacuo.

Καταθήκη, ης, ἡ, depositio; (2) depositum, fidei commissum. A *κατατίθημι*.

Καταθηλύνω, mulierem facio, effemino.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. v. *κατατίθημι*.

Καταθλάω, ῶ, f. άσω, contundo, confringo.

Καταθλέω, ῶ, f. ήσω, athleticis certaminibus seu exercitationibus operam do; (2) vinco certamine athletico; (3) vinco.

Καταθλίβω, comprimo, opprimo. Hinc

Κατάθλιψις, εως, ἡ, compressio, oppressio.

Καταθνήσκω, morior. *Σιὼ σοὶ κατθανεῖν αἱμήσομαι*, Eur. Or. 297. *Ἐροτοῖς ἅπασι καταθανεῖν σφίλεῖ*, id. Alc. 777.

Καταθνητός, ή, όν, mortalis.

Καταθύω, ῶ, absumo epulando, absumo in cibo, (2) comedo, depasco.

Καταθολόω, ῶ, turbo, turbidum reddo.

Καταθορία, ας, defluo, a. 2. *καταθορεῖν*, qui defluat.

Καταθορυβέω, obturbo, deturbo, exturbo; (2) tumultuor, vociferor.

Καταθρασύνω, audacem reddo contra aliquem; *καταθρασύνομαι*, audax fio.

Κατιδών, ούσα, ὄν, f. 1. part. act. v.

Καταΐσσω, f. άξω, effingo.

Καταθρέω, ῶ, f. ήσω, inspicio, perspicio.

Καταθρηνέω, deploro.

Καταθρύπτω, confringo, comminuo.

Καταθύω, defatigo. *Καταθυμῶσκειν τινὰ αἰμασιαῖς*, Herodot.

Καταθυμάω, ῶ, animo concido & labefacio; (2) contundo. *Δάμαρ παιδιὰς καταθυμαίνων*, Xen. Ex *θυμός*, animus.

Καταθυμίον, ου, τὸ, animi desiderium, libidines. A

Κατάθυμος, ος, ὁ ἡ ὄ, vel *καταθύμιος*, ία, ιον, animo obveniens; (2) gratus, jucundus. Ex *θυμός*.

Κατὰ θυμόν, adv. ex animi sententia, libenter.

Καταθυμίζω, aor. 2. sing. act. 1. conjunct. ct. verbi.

Καταθυμοδόνη, animum exedo tristitia.

Καταθύσαι, a. 1. inf. act. verbi

Καταθύω, f. θύσω, sacrifico, immolo, macto, Deo offero. *Καταθύσομαι κύδει*, Theocr. 22. 2. *κατέθυσα ἑκατόμβας*, Herodian.

Καταθύμιαι, f. pl. a. 2. conj. med. verbi *κατατίθημι*.

Καταθωμίζω, lanio.

Καταιβάσιαι, ῶν, αἱ, signa cœlitus in terram demissa. A *καταβαίνω*. Unde

Καταιβάτης, ου, ὁ, descensus.

Καταιβάτης, ου, ὁ, descensor. Ab eod.

Καταίβατος, η, ον, descensu, per quem descendere licet. Ab eod.

Καταίβολα, *Adv.* impetu, irruendo. A *καταίβω*.

Καταίγαμαι, impetrosus fum, ingruo, de vento; *καταιγίζω μῦθος*, procellosus. Ab eod.

Καταιγίς, ίδος, ἡ, procella. A *καταίσσω*.

Καταδιδῆς, prat. inf. med. *contr.* pro *καταδιδοῆς*. A

Καταιδία, ας, pudore perfundo; *καταιδέομαι*, οῦμαι, revereor, perpudet, a. 1. *κατηδέσθην*, imp. *κατηδέσθητι*, revereare. *Καταιδέσθητι κατημένων Δία*, Arist. Nub. 1470. Ex *κατα*, & *αἰδώς*, *pudor*.

Καταιθάλόω, ῶ, f. ώσω, comburo; (2) nigrifacio, fuliginosum reddo. *Καταιθαλόεσσ (ζῶμα) Ce Λιπαρηίας βολαῖς*, Arist. Av. 1247. *Καταιθαλόεσσ γαῖαν ἀθνίαν*, Lyc. 1376. *Ὃν Ζεὺς κεραυνῷ φωτόλῳ καταιθαλοῖ*, Eur. Supp. 641.

Καταιθύσσω, cum splendore emitto.

Καταίθω, comburo. *Καταίθειν φ παιδίσκαν*, Arist. Thesm. 734. *Καταιθὼ γαῖαν τειχέος πάϑε*. Eur. Or. 1599. *Σέρκας καταίθων λεπτοῖσιν*, Lyc. 48. *γαῖαν*, ibid. 250. *Ἀλλ' ὅτι τλίῳ πᾶσα καταιθόμαι*, Theocr. 2, 40.

Καταιτίζω, f. ίσω, contumeliose injurioseque tracto, plagis lacero. *Σῶμα ζῶν καταικίζ*, Lut. Andr. 827. *Ἀλλὰ καταίσσει δεσπότης ἐκεῖ αὐτὸν*, id. 829.

Καταίνεσις, εως, ἡ, adsensus, approbatio; (2) sponsio. A

Καταινέω, ῶ, f. έσω, comprobo, collaudo; (2) annuo, annuendo comprobo, adsentior. *Καὶ καταίνεσον μήποτε παρδόσεαι τάσδ' ἐκεῖν*, te nunquam proditurum, Soph. Oed Col. 1629.

Καταΐξ, ικος, ἡ, turbo, procella. A *καταίσσω*.

Καταισσάω, ῶ, perfundo, adspergo. *Καταισσᾶν ἅλατι*, Gal. Hinc

Καταΐσσησις, εως, ἡ, perfusio.

Καταϊσσόεντα, a. 1. part. pass. f. g. verbi *καθαίρω*.

Καταιρόμενος, præs. part. med. vel pass.

Καταίρω, appello, applico, detertor, descendo, advenio. *Καταίρειν τὰς νῆας*, appellere ad terram. *Κἄπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βιβλία*, Arist. 1293.

Καταισθάνομαι, intelligo, sentio.

Καταισιμόω, conficio, paro.

Καταίσσω, cum impetu delabor, deferor; (2) irruo.

Καταισχύναι, a. 1. inf. act. verbi.

Καταισχύνω, dehoneslo, pudefacio, dedecoro, probro adficio, fœdo; (2) stuprum vel vitium offero; (3) destituo; *καταισχύνομαι*, pudefio; dedecoror, erubesco, *Τὼ ζῶ κ' καταισχυνῶ φύσιν*, Soph. El. 611. *Καὶ ταῦτα λέξας κ' καταισχύνῃ θεός*; idem Phil. 1372.

Καταιτία, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro *καταιτιᾷ*. A

Καταιτιάομαι, ῶμαι, criminor, accuso, insimulo, *καταιτιάθεις*, accusatus, a. 1. pass.

ΚΑΤΑΪΤΤΥΞ, υγος, ἡ, cassis, galea sine crista, & depressa, Hom. Il. 10, 258.

Καταιωρίομαι, ώμαι, deprendeo. *Θύσαροι ὃ καταιωρίυτο φασηοί*, Hesiod. Ἀσπ. 225.

Καταιωχάζω, vehementer irrideo.

Κατακαεῖς, aor. 2. part. pass. v. *κατακαίω*.

Κατακαήσομαι, exuror, f. 2. ind. pass.

Κατακαίθω, comburo.

Κατακαίνω, perimo, conficio, interimo.

Κατακαίω, f. αύσω, concremo, exuro, comburo; *κατακαίομαι*, conflagro; *κατακαυμένος*, p. pass. combustus, act. 2. *κατακαείς*, combustus, torridus. *Ὑπὸ τὸ ῥοῖβδι κ' τ' ῥύμπε αὐτὸς ἑαυτὸν καπακαυσ*, Arist. Nub. 406. *Μὴν ἐγὼ τὴν λαμπάδα ὑμᾶς κατακαύσω*; id. Lys. 1221.

Κατακαλέω, ῶ, advoco, accerso; (2) adquiro, (3) invoco, imploro. *Ἐκ τ' μητροπέλεως κατακληθείς*, Thuc.

Κατακαλλύω, exorno; (2) verro.

Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, operimentum, velum. A

Κατακαλύπτω, f. ψω, obvelo, obtego, operio. *Κατακαλυφάμβος τοῦ λογισμοῦ*, Plat.

Κατάκαμψις, εως, ἡ, inflexio. A *κατακάμπτω*.

Κατακαπηλεύω, adultero cauponum more.

Κατακάρδιος, ος, ὁ ἡ ὄ, ad cor tendens, in cor directus. Ex *καρδία*, *cor*.

Κατάκαρπος, ὁ ἡ ὄ, fructuosus, fructifer.

Κατακαρπόω, adolco. A præc. Hinc

Κατακάρπωσις, εως, ἡ, cinis in altari e consumpto holocausto relictus.

Κατακαφέω, pecco, delinco; (2) *κατακαφεῖν* seu medio tollo.

Κατάκαυμα, ατος, τὸ, quod exustum seu combustum est; (2) ambustum. A *κατακαίω*.

Κατακαῦσαι, a. 1. inf. act. v. *κατακαίω*.

Κατακαύσ, *exuror*, 3. sing. f. 2. ind. act.

Κατάκαυσις, εως, ἡ, ambustio; (2) exustio, combustio. Ab eod.

Κατακαύτης, ου, ὁ, combustor, combustor mortuorum. Ab eod.

Κατακαυχάομαι, ῶμαι, glorior, adverfus aliquem; (2) insulto alicui, Rom. 11, 18.

Κατάκειμαι, decumbo ut ægrotus; (2) accumbo, discumbo; (3) dispositus fum, sito, cumbo. *Ἡ δ' ἀσθενοῦσα Σιμωνὸς κατάκειτο πυρέσσουσα*, Marc. 1, 30.

Κατάκεισο, 2. sing. præs. imp. med.

Κατακείρω, detondeo; (2) abscindo. *Βίπ κατακειρε τε σκολιὸν*, Odyss. 5, 674.

Κατακεῖσε, decumbo, recumbo, ut dormiam.

Κατακεκλιμένος, perf. pass. part. verbi *κατακλίνω*.

Κατακέκριφ, 3. sing. perf. ind. pass. verbi *κατακρίνω*.

Κατακελευσμός ῦ, ὁ, cohortatio; (2) cantus in ludis Pythiis, quo Apollinem ad fexendum Pythonem draconem excitabant. A

Κατακελεύω, hortor ut nauta; (2) hortor quovis modo; (3) silentium indico.

Κατακενόω, ῶ, evacuo, exinanio.

Κατακεντάνυμι, idem quod

Κατακεντάω, ῶ, pungo, stimulo, confodio.

Κατακεντέω, idem. Hinc

Κατακέντημα, ατος, τὸ, compunctio.

Κατακεντρίομαι, stimulis refertus fum.

Κατακέρομαι, idem quod *κατάκειμαι*, *Arat.*

Κατακερτόμω, commuco, permuco. Hinc

Κατακερασις, εως, ἡ, commixtio, contemperatio.

Κατακερασικὸς, ἡ, όν, temperandi vim habens. Ab eod.

Κατακερουνίω, fulmine ferio, interficio.

Κατακερδαίνω, quæstum facio.

Κατακερματίζω, f. ίσω, in minutos nummulos redigo, minutis nummulis muto; (2) in minutas partes comminuo seu disseco. *Ἀκριβῶ ἢ νῦν μὴ τὰ δεκτὰς ζωγραμμῶς, ἀλλ' ἴσα ἄντικρυς μικρὰ κ' κατακερματισμένα*, Longin. 42

Κατακερτομία, verbis mordacibus infector.

Κατακεχάδη, *effluxerunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion* pro *κατακεχυνῖ*, a *κατεχύω*.

Κατακηΐμην, aor. 1. inf. *Ion.* pro *κατακῆναι*, a *κατακαίω*.

Κατακηλέω, idem quod simplex *κηλέω*. *Ἡ τῶν κυρίων κ' μεγαλοπρεπῶν ὀνομάτων ἐκλογὴ ζωυμασιῶσι ἀ, ἢ κατακηλεῖ τὰς ἀκούσταρ*, Longin. 30. Hinc

Κατακηλητικὸς, ἡ, όν, cui vis inest suavitate auditus animum permulcendi.

Κατακηλίω, ῶ, cera obduco, illino. *Κατακηλήσαντες δὲ ὁ τοῖχος Ἱέρσαι χῇ κρηπίδι*, Herod.

Κατακηρύκων, vel *κατακηρύτω*, per præconem indico.

Κατακίνω, commoveo; (2) dimoveo.

Κατακίνησις, εως, ἡ, dimotio, commotio.

Κατακιρνάω, ῶ, contempero, permisceo. *Ἡ ὑγιότης κατεκίρνα τὸ σῶμα Θίρμοι τῇ μίλιτῳ*, Al. Aphr.

Κατακισηρίζω, pumice polio, lævigo. Ex *κισηρις*, *pumex*.

Κατακλαίω, f. αύσω, defleo, deploro; (2) luctuosus ad misericordiam commoveo. Hinc

Κατακλαυσις, εως, ἡ, deploratio.

Κατάκλασις, εως, ἡ, fractio, fractura. A

Κατακλάω, ῶ, f. άσω, defringo; (2) frangor; (3) torqueo. *Κατέκλασε τὰς ἄρτους*, Marc. 6, 41.

Κατακλείς, ίδος, ἡ, quæ claudendis foribus adhibetur; (2) jugulum, pars scapularum in collum sub pectore definens; (3) parvum foramen in veste mulcbri, in quod interebatur fibula.

Κατδ-

Κατάκλειστος, ος, ον, inclusus, conclusus. A κατακλείω.

Κατακλείω, f. είσω, includo, concludo, occludo; (2) finio, claudo; (3) claudo obsidione, obsidione cingo. Κατέκλεισε δ' Ἀνδρίον εἰς τὴν φυλακήν, Luc. 3, 20. Φλαυτὸς, Act, 3, 10. Ὅταν εἰς αὐτὸ ἅπαξ ξενικὸν μισθοφόρους κατακλείσῃ, Arist. Nub. 433.

Κατακλήζω, f. ίσω, concludo, occludo.

Κατακληρόω, ῶ, f. ώσω, forte dubitabo. Κατεκληρώσατο αὐτοὺς τῷ χαλκοβώλῳ, Act. 13.

Κατακληρονομέω, ῶ, hereditatem adeo, (2) hæreditatem possideo; (3) hereditatis loco tribuo. Κατεκληρονόμησεν αὐτὴν Κύριος, 1 Esdr. 2 15.

Κατακληρόω, ῶ, f. ώσω, forte disjunctum accipio, forte pervenio, in sortem accipio, (2) in colonias deduco, colonis distribuo. Κατεκληρώσατο τὴν γῆν, Polyb.

Κατακλήρος, ὁ, forte lego seu diligo.

Κατακλυσία, ας, ἡ, concio multitudinis facta per κατάκλησιν, Hes. A κατακαλία.

Κατάκλησις, εως, ἡ, convocatio multitudinis non modo urbanæ, sed etiam rusticæ, & per pagos Atticos dispertæ ob gravius negotium. Ab eod.

Κατάκλιμα, τὸ, lectus discubitorius, ap. Jos. sed lectio est dubia, Frc.

Κατακλιθῆναι, aor. 1. inf. pass. v. κατακλίνω.

Κατακλιθῇς, 2. sing. a. 1. conj. pass.

Κατακλῖναι, a. 1. inf. act.

Κατακλινής, ής, ές, ὁ ἡ ἡ, decumbens in lecto, reclinis; (2) qui decumbit ob adversam valetudinem, valetudinarius.

Κατακλισιάτης, ες, lectos obiens, lectos terens, Epith. morbi, ap. Lucian. Ex κλίνη, & βαίνω.

Κατακλίνω, fut. ινῶ, reclino, depono; (2) discumbere facio; (3) discumbo; κατακλίνομαι, reclinor; decumbo; procumbo; decrevigo; a. 1. κατέκλινα, reclinavi, pass. κατεκλίθην, decubui; κατακλιθείς, discumbens. a. 2. κατακλινείς, discumbens. a. 1. med. κατακλινάμενος, discumbens. f. 2. pass. κατακλινήσομαι, accumbam. p. pass. κατακέκλιμαι, vergit. Κατακλίνατε αὐτοὺς, Luc. 9, 14. Μὴ κατακλιθῆς εἰς τὸν πρωτοκλισίαν, ib. 14, 8. Hinc

Κατάκλισις, εως, ἡ, accubitus; (2) decubitus.

Κατακλίτον, ου, τὸ, lectulus discubitorius; (2) sedes, in qua reclinare poliumus.

Κατακλύζω, f. ύσω, prcluo, ut mare terram supra ejusdem, inundo, obruo aquis, submergo, (2) abundare facio; (3) obruo. Τῷ Φρυγῶν φίλιν χρυσῷ ἔθεσαν ἅλιπτος κάλυκτειν δαπάνῃσιν, Eur. Tro. 096. Οἱ δὲ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπόλετο, 2. Pet. 3, 6. Hinc

Κατάκλυσις, εως, ἡ, proluvies, illuvies, illuvio; (2) diluvium, inundatio terræ.

Κατακλυσμός, ου, ὁ, diluvium, inundatio, (2) ablutio, eluvies. Ab eod.

Κατακλυσμόν, τὸ, complumium, Ph. Ab eod.

Κατακλῶθες, ων, αι, Parcæ, flamina fatalia educentes. A κατακλώθω.

Κατακλωθή, ης, ἡ, fatum. Suid. Ab eod.

Κατακλώθω, fut. θήσω, deduco, flamina deduco; (2) deduco flamina fatalia.

Κατακνάω, ῶ, f. ήσω, concido, difeco, (2) derodo, abrado, detrito.

Κατακνήθω, fut. ήσω, d rado, a. 1. Conjunct. Pass. κατακνησθῶσιν ἀν lineæ; κατακνήθομαι, pruritum movere gesto. Hinc

Κατακνησις, ἡ, culex, quo casum abradimus. Hes.

Κατακνίδδω, pungo, vel uro in modum urticæ, lenifico. A κνίδη, urtica.

Κατακνίζω f. ίσω, concido, lancino, carpo, vellico; (2) frigillo; obtrecto; (3) titillo, pruritum excito. Τὰ τῶν Ὁμήρου κατακνίζει, Luc. Hinc

Κατακνισμός, ὁ, pruritus, salacitas; (2) amores.

Κατα κλίνω, dormio.

Κατακοιμάω, sopio, consopio; κατακοιμάομαι, ὦμαι, obdormio, dormio; κατακοιμηθείς, aor. 1. sopitus; κατακεκοιμημένος, p. sopitus. Φοιτὴς δ' αὖτι σαρ' ἄμμι μάλα κατακοιμηθήτω, Il. 9, 427.

Κατακοιμήθητι, 3. f. aor. 1. imp. pass.

Κατακοιμητὴς, ὁ, ὁ, cubicularius.

Κατακοιτών, idem quod

Κατακοιτών, communico, impertio.

Κατακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, administro. Ὅσσοι κοιρανέω Ἰθάκῃδε κατακοιρανέουσι, Odyss. 1, 247.

Κατακοίτης, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui in cubili est, jacet, aut dormit. A κοίτη.

Κατακολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino, adglutino.

Κατακολουθέω, consequor, sector, (2) exsequor, adsentior, (3) obsecundo, obsequor. Αὐτὴ κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ, Act. 16, 17.

Κατακολπίζειν, in sinum deflecto, sinum intio. Κατακολπίζειν εἰς Αἴγυπτον, Thuc.

Κατακολπισις, εως, ἡ, receptio in sinum, Suid. A κατακολπίζω.

Κατακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, nato; (2) urinor.

Κατακολυμβητὴς, ἐ, ὁ, qui aquis subit, urinator. A κατακολυμβάω.

Κατακομιδὴ, ῆς, ἡ, deportatio; (2) comportatio. A

Κατακομίζω, f. ίσω, deporto, deveho, deduco; κατακομίζομαι, domum redeo. Κατακομίζειν τινὰ, Aleph.

Κατάκομος, ος, ον, ὁ ἡ, ἡ, cui dejecta coma est, vel qui densam comam habet. Ex κόμη.

Κατακομψεύεσθαι, scite, & elegantei dicere.

Κατακοπὴ, ῆς, *Dor.* corruptio, abolitio.

Κατακοπάω, ῶ, fut. ήσω, acuo, exacuo; (2) corrumpo & attenuo atterendo. Κατακοπᾷ μὴ ἡ ἀδίκου βίος, Eur. Hipp. 824.

Κατακοπιάζω, fut. ίσω, pugnos ingero, pugnis cædo, contundo.

Κατακοντίζω, contodio telo, seu jaculo; κατακοντίζομαι, p. pass. jaculis confossum esse.

Κατακοπὴ, ῆς, ἡ, decisio, putatio, detruncatio. A κατακόπτω.

Κατάκοπος, ος, ὁ ἡ, ἡ, defessus, labore confectus.

Κατακόπτω, f. ψω, decido, amputo, detrunco; (2) concido, in minutas partes seco; (3) trucido; (4) percutio, batuo; κατακόπτομαι, concidor, percutior, trucidor; (2) plango. Κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις, Marc. 5, 5. Τὸ καιρὸν ὁρᾷ κατακοπτόμενοι ἐτοῖς ἐς τὰς χάμας, Arist. Av. 1695.

Κατακορύνομ., vel κατακορυνόω, fatio, exfaturo.

Κατακορέως, adfatim, Hippocr. A

Κατακορὴς, ῆος, ὁ ἡ, ἡ, fastidium adferens; (2) saturatus; (3) multus, abundans; (4) merus, purus, sincerus. A κόρος, *satietas*.

Κατακορμάζω, amputo, *Hes.* A κόρμος.

Κατακορμίζω, lignum in minutas partes seco. Ab eod.

Κατάκορος, ος, ὁ ἡ, ἡ, satur, saturatus; (2) κατάκορος, ου, mimus, qui saturitatem adfert. Ex eodem.

Κατακόρως, *Adv.* abunde, adfatim, immodice, crebro. A κατάκορος.

Κατακοσμέω, ῶ, f. ήσω, compono, exorno, condecoro, ordino, digero in ordinem, colo. Κατακεκοσμῆσθαι τοῖς ἐρμηνείοις ἀφάλμασιν, Arist. Vesp. 1462. Hinc

Κατακοσμησις, εως, ἡ, ordo & digestio rerum, aptaque compositio.

Κατακρὰς, ᾶ, ὁ, occultator, Gl. V. A seq.

Κατακράω, exaudio, (2) dicto sum audiens, obedio, obsequor, obtempero. Νυκτὶ δρόμος ζώντεσσιν ἐπὶ κακὸν, Eur. Rhes. 552.

Κατακράζω, reclamo, obstrepo, occlamo, clamore obtundo; p. pass. f. 1. κατακεκράξομαι, clamore obtundor.

Κατάκρας, *Adv. Ion.* κατάκορης, pro κατ' ἄκρας, & κατ' ἄκρης, quasi a summo, scil. ad imum, i. e in totum, penitus, prorsus, funditus. Ab ἄκρη, *summus*, vel a κάρη, *sive κόρη, caput*. A qui κατάκρας pro χρῆ κρατῶν, i. e. vi, per vim.

Κατάκρασις, εως, ἡ, commistio, permistio. A κατακεράννυμι.

Κατακρατέω, robore vinco, subigo, supero; (2) cohibeo, repimo. Κατακρατεῖν τ' ἀρχῆς ἐ δύναμαι, Theoph. Hinc

Κατακράτησις, εως, ἡ, subactio, superatio,

Κατακρατητικὸς, ἡ, όν, cohibendi seu sistendi vim habens. Ab eod.

Κατακρατῶς, *Adv.* per vim; (2) omnino; (3) vehementer; (4) pro viribus.

Κατακραυγάζω, ζω, occlamo tibi, Suid.

Κατακρεμάννυμι, vel κατακρεμαννύω, suspendo de; κατακρεμάμαι, suspensus sum de, dependeo de.

Κατακρεμὰς, ὰς, ὁ ἡ, ἡ, dependens de, suspensus de. A

Κατακρεμάω, ῶ, f. άσω, suspendo de. Καδδ' ἐκ σταναλόφιν κρίμασα φόρμιγγα λιγειαν, pro κατεκρέμασα, Odyss. 8, 105.

Κατακρεουργέω, ῶ, f. ήσω, lanionum more concido. Ὁ Πύθης ἐως τῶδε δὴ σ' ἐκρεούργητο, Longin. 31. ex Herodot. Ex κρέας & ἔργον, *opus*.

Κατακρᾶθεν, sive **κατάκρηθεν**, *Adv.* a capite; in totum, penitus; Hom. Il. 16, 548. Ex κρᾶ, & κάρη. Vid. κατάκρας.

Κατακρημνάω, præcipito, præcipitem ago.

Κατακρήμνημι, dejicio & ab eod. **κατακρήμναμαι**, præceps dependeo, præcipitor.

Κατακρημνίζω, f. ίσω, per præruptu loca dejicio, præcipito, deorsum ago. Εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτὸν, Luc. 4, 29.

Κατακρημνιστὴς, οῦ, ὁ, præcipitator. At Gl. Vet. præceps. A præc.

Κατάκρης, *Adv.* in totum, funditus. Al. vi, per vim. Vid. κατάκρας.

Κατακριβόω, ῶ, accurate rimor.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, damnatio, condemnatio. A

Κατακρίνω, ῶ, damno, condemno; κατακρινῶ, f. condemnabor; κατακρίσεις, aor. 1. pass. condemnatus. Κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, Marc. 10, 33. Ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται, Marc. 16, 16. Hinc

Κατακρισιμος, ον, capitis damnatus.

Κατάκρισις, εως, ἡ, condemnatio.

Κατακριτὸς, ὸς, ὁ ἡ, ἡ, damnatus, condemnatus. Ab eod.

Κατακρεόμαι, ὦμαι, auscultο.

Κατακροταλίζω, f. ίσω, magnopere strepito.

Κατακροτέω, ῶ, f. ήσω, lætis plausibus excipio, seu omprobo, valde laudo.

Κατακρυεῖν, f. ύσω, defluo, instar salientis aquæ fluo deorsum. A κρυος.

Κάλλαρυσις, εως, ἡ, repressio, depressio desuper. A κατακρύω.

Κατακρυτικὸς, ἡ, όν, vim habens reprimendi. Ab eod.

Κατακρύπτω, f. ψω, deorsum pello, adigo; (2) recello, reprimo; (3) fallo.

Κατακρύπτω, f. ψω, occulto, dissimulo. Κατακρύψαντες σίτλοισιν ἅλιν πρόσθεν φλογός, Eur. Iph. in Tau. 1210. Hinc

Κατακρύψαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro κατακρύψας.

Κατάκρυψις, εως, ἡ, occultatio, dissimulatio.

Κατακτάμβω, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κατακτεῖναι, a κατακτείνω.

Κατακτανέεσθαι, f. 2. inf. med. *Ion.* pro κατακτανεῖσθαι.

Κατακτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro.

Κατακτείνω, f. ενῶ, interficio, occido. Πολλοὺς μὲν κατακτεῖναι ζωοὺς δολάσαντες γόμοις, Eur. Iph. in Au. 921.

Κατακτενίζω, f. ίσω, pectine como, pecto.

Κατακτενονόμη, ης, ἡ, quæ pedis comas seu capillos est, Hes. Ex κτείς, & νέμω.

Κατάκτησις, interficio, occido. Κεῖνον δ' ὑπὸ ἵκνοι φαλιδρομέοντι κατίκτα, Epigr.

Κατάκτης, ου, ὁ, deductor. A κατάγω, *duco*.

Κατάκτης, ου, ὁ, fractor. A κατάγω, *frango*.

Κατάκτησις, εως, ἡ, acquisitio. A κατακτάομαι.

Κατακτὸς, ὴ, όν, fragilis. Ab ἀγνύω, *frango*.

Κατακτὸς, deductilis, pensilis. A κατάγω.

Κατακτρία, ἡ, lanificio deuita.

Καταῦσαι, ᾶς, f. ἀσω, sonitu percutio.
Καταυσθάω, f. ἄσω, in alea consumo & dissipo. Καταυσθάσας τὰ ὑπὰ, Lysias.
Καταυσίσω, v. κυσίσω.
Κατακυκάω, commisceo.
Κατακυκλόω, claudo, circumdo.
Κατακυλίνδω, deorsum volvo, devolvo.
Κατακυλίσας, a. 1. part. act. verbi
Κατακυλίω, f. ίσω, idem; καταικυλισμένος, devolutus. Κατακυλισμένοι ὑπὸ τῆς ἵππου, Xen.
Κατακυμβαλίζω, cymbalo pulsando obtundo; (2) illudo, decipio.
Κατακύπλεσαι, acc. f. part. præs. act. f. g. verbi
Κατακύπτω, f. ψω, inclino me; (2) deorsum spectio. Κατέκυψαν εἰπὼν τῷ χάσματι, Luc.
Κατακυριεύω, f. εύσω, dominor; (2) supero, subigo, vinco, Οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, Matt. 20, 25.
Κατακυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo; (2) adjudico, audico; (3) damno, condemno. Ψήφῳ θανάτου κατακυρωθείς, Eur. Or. 1002.
Κατακωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, detineo. Μὴ κατακωλύσιμι τὰς πρίσεως, Dem.
Κατακομάζω, confessatum eo ad aliquem; (2) irruo, invado per vim aut insolentiam.
Κατακοχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio, possessio; (2) influctus, adflatus numinis. A κατέχω, retineo. Hinc
Κατακόχιμος, ος, ὁ ἡ, ὁν, qui detineri & capi potest.
Καταλαβέσθαι, aor. 2. inf. med. v. καταλαμβάνω.
Καταλαβεῖν, antiqu, pro eod. Hipp.
Καταλάβετε, 2. pl. a. 2. conj. act.
Καταλαβόμενος, part. a. 2.
Καταλαγιάω, unde apud Hes. καταλαγιάδιος, a. 1. pass. εἰς ἡδονὰς κατεκλάσθη, ad libidines dejectus, in libidines prolapsus.
Καταλαζονεύομαι, jactabunde aliquid dico vel facio, arroganter & vane commemoro. Καταλαζονεύεσθαι πρὸς τὸ πλῆθος, Isocr.
Καταλακτίζω, inculco, Gl. V. calcitro contra quem.
Καταλαλέω, obloquor, loquacitate obtrudo; (2) traduco, detrabo. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, Jac. 4, 11. τινὰ, Polyb.
Καταλαλιὰ ἡ, obtrectatio, oblocutio. A
Κατάλαλος, ος, ὁ ἡ, ὁν, oblocutor, maledicus, obtrectator.
Καταλαμβάνω, deprehendo, offendo, nanciscor; (2) comprehendo, adsequor; (3) comperio, deprehendo; (4) invado; (5) occupo; (6) præsidia impono; (7) pass. de iis, qui Ἐνθεοι vocantur, a Deo quodam incitantur; (8) cæteræ significationes facile ex adjecto verbo intelliguntur. Καταλαμβάνειν τὸ στρατόπεδον, Thuc. Καταλαμβάνῃ με ζυμφορὰ, Plat.
Καταλάμπω, f. ψω, splendeo, fulgeo. Καταλαμπεῖν τινὶ, Luc. τινὸς, Arist. τινὶ, Naz. Ἡ θάλασσα ὑπὸ τῆς ἡλίου καταλαμπομένη, Luc. Vitar. Auct. 20.
Καταλγέομαι, doloribus & molestiis adficior.
Κατελαίνω, f. ανῶ, lævigo; (2) complano; (3) explano, explico.
Καταλέγω, deligo, describo, deferibo, centurio; (2) adscribo; (3) censeo, exstimo, loco habeo; (4) recenseo, enumero; (5) narro, commemoro, dico. Καταλέγειν γραπτὰς, conscribere, Arist. Ach. 1070. Καταλεγῆναι ἐν τοῖς τακτικοῖς ἀριθμοῖς, Xen.
Καταλείβω, effundo & destillo; (2) Pass. defluo. Δάκρυα κατὰ σὸν καταλείβεται, Eur. Andr. 131. Καταλειβόμενος ἀλγεσι πολλοῖς, id. Supp. 1110.
Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, id, quod relictum est. A καταλείπω.
Καταλειπτὴς, οῦ, ὁ ἡ, relictus. Ab eod.
Καταλείπω, relinquo, desero; (2) ab aliquo discedo, (3) relinquo post me, relinquo moriendo; (4) omitto. Ἀλλ' ἀντιάζω σε μὴ καταλείπειν μόνον, Soph. Phil. 805. Καταλειπὼν ἀνάκτορον δίξα, Thuc. Τὸν πλοῦτον καταλείπω ἐμοὶ καταλιπεῖν, Lucian. Vitar. Auct. 21.
Καταλειτουργέω, in publicum insumo, impendo, militia fungor, &c.
Καταλείφω, f. ψω, ablino, illino.
Κατάλειψις, εως, ἡ, relictio, reliquiæ. A καταλείπω.
Καταλελεμμένος, relictus, perf. part. pass.
Κατελεξέσθαι, 3. f. f. 2. ind. med. v. καταλέγομαι.
Κατελεξε, f. 1. ind. act. Dor. pro κατέλεξε, a καταλέγω.
Καταλεπτολογέω, subtiliter disputo.
Καταλεπτύνω, extenuo, attenuo, deminuo.
Καταλεύκαινε, dealbo.
Καταλεύσιμος, ος, ὁ ἡ, ὁν, dignus, qui lapidibus obruatur. A seq.
Καταλεύω, f. εύσω, lapidibus cooperio, lapidibus obruo. a. 1. κατέλευσα, pass. καταλευσθῆναι, lapidibus obrutus. Κατελεύσαν βάλλοντες, Plat.
Καταλέω, ῶ, f. ήσω, mola frango.
Καταλήγω, f. ξω, desino, terminor, extremus sum.
Καταληίζομαι, f. ίσομαι, prædationibus incurso, vasto, diripio, depopulor.
Καταληϊκὸν μέτρον, carmen, cui in fine deest syllaba ad perfectionem. A καταλήγω.
Κατάληξις, εως, ἡ, terminatio, clausula. Ab eod.
Καταληπτέον, occupandum est. A καταλαμβάνω.
Καταληπτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendendi vim habens; (2) qui præoccupat, occupativus. Ab eodm.
Καταληπτικῶς, Adv. comprehensive, ex certa comprehensione.
Καταληπτὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendi potest, comprehensibilis, qui obtineri potest. A καταλαμβάνω.
Καταληρέω, cum acc. nugando perdo; (2) nugas ago.
Κατάληψιμος, ος, ὁ ἡ, ὁν, ad deprehensionem & condemnationem faciens & incitans. A
Κατάληψις, εως, ἡ, deprehensio; (2) comprehensio; (3) invasio, occupatio; (4) adeptio; (5) comprehensio mente; (6) explorata concentus chordarum pulsando; (7) in morbis, qui vocatur φαντασίαι. A καταλαμβάνω.
Καταλιθάζω, f. άσω, lapidibus obruo, lapido. Πῶς ὁ λαὸς καταλιθάσῃ ἡμᾶς, Luc. 20, 6.
Καταλιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto.
Καταλιθόω, ῶ, lapideus.
Καταλιθόω, ῶ, lapidibus obruo seu cooperio.
Καταλιμπάνειν, relinquo, celeto. Χάραν καταλιμπάνειν φαυλοις ανθρώποις, Plat.
Καταλιπαίνω, pinguem reddo, fagino.
Καταλιταίνω, impense ropo, obtestor.
Καταλιτὼν, a. 2. part. act. v. καταλείπω.
Καταλίσκομαι, convincor, ex Herodot.
Καταλιχμάω, abligurio.
Κατὰ μεταβολὴν, Adv. per commutationem, seu permutationem; (2) mutuo, vicissim, e converso. A καταλλάσσω.
Καταλλαγεὶς, a. 2. part. pass. v. καταλλάσσω.
Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio; (2) reconciliatio, pacificatio. Ab eod.
Καταλλακτὴς, οῦ, reconciliator, pacificator.
Καταλλακτικὸς, ἡ, ὸν, reconciliabilis, placidus. Ab eod.
Καταλλάσσω, vel καταλλάττω, f. άξω, commuto, permuto; (2) reconcilio; (3) concilio; καταλλάττεσθαι, commuto, permuto. & Pass. reconcilior. Κατήλλαξαν ἑαυτὸς πρὸς ἀλλήλους, Aristot. Καταλλάττομαι χρυσίον ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, Dem.
Καταλλήλως, ος, ὁ ἡ, ὸν, congruus, consentaneus, sibi respondens. Ex κατ, & ἀλλήλων. Hinc
Καταλληλότης, ητος, ἡ, congruentia, series congruens, cohærentia quadrans.
Καταλλήλως, Adv. congrue, convenienter.
Καταλοάω, tritum; (2) confringo, contundo; (3) vulnero, interficio.
Καταλογάδιον, prosaice, prosa oratione.
Καταλογάς, ὁ qui subsidium facit, & καταλογεύς.
Καταλογεύω, contemno, nullifico.
Καταλογὴ, ῆς, ἡ, reflectio, Th. A λέγω.
Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo; (2) imputo; (3) adnumero, adscribo. Καταλογίζεσθαί τινα τὰ ἐγκλήματα, Dem. στρατὸν ὃν τοῖς ἀδίκοις, Xen. Τὰ ἐπ' ἀρετῇ, Æsch. Ἡ ἐκ ἐυδρόσιων καταλογίζεται ἡμᾶς ἐπὶ τῇ τοσαύτῃ ὕβρει, Lucian. Rhet. 2. Ab eod. Hinc
Καταλογισμὸς, ὁ, computatio, numeratio, recensio, imputatio.
Κατάλογος, ος, ὁ, enumeratio, recensio, proprie eorum, qui stipendia merent, (2) delectus; (3) album militare; (4) stipendia quæ quis facit. Unde ὑπὲρ καταλόγων, emeriti. A καταλέγω.
Καταλοιάω, v. καταλοάω.
Κατάλοιπος, ος, ὁ ἡ, ὁν, reliquus. A καταλείπω.
Καταλοκίζω, f. ίσω, falco.
Καταλούω, perluo, subluo, Ol. V. Apud Aristophanem a καταλούομαι est καταλοῦ, pro καταλοῦ, balneis impendis, abluris, consumis, Nub. 836.
Καταλοφάδια, Adv. supra cervicem, super humeros. A λόφος, humerus.
Καταλόχεια, ας, ἡ, turma. A κατάλοχος.
Καταλοχία, (Poll.) idem quod
Καταλοχίζω, f. ίσω, decurio, centurio, in decurias seu centurias distribuo, in classes describo. Ab eod. Hinc
Καταλοχισμὸς, οῦ, ὁ, distributio in cohortes.
Καταλυγίζω, f. ίσω, circumago, torquendo flecto, vincio.
Κατελυκουργίζω, Lycurgi leges contra affero.
Κατάλυμα, ατος, τὸ, diversorium. A κατάλυω, diverto.
Κατελυμαίνομαι, noceo, vasto, populor.
Κατελύμαισις, εως, ἡ, depopulatio. A prec.
Καταλυσιμος, ος, ὁ ἡ, ὁν, qui dissolvi, destrui, aboleri potest.
Κατάλυσις, εως, ἡ, dissolutio, eversio, destructio; (2) hospitium, exitus, mors; (3) diversorium; (4) reconciliatio. A κατάλυω.
Κατελυσία, vel καταλυσίαν, ὁ, rabie furoris contra aliquem incitatus, Suid.
Καταλυτέον, solvendum, dissolvendum.
Καταλυτήριος, ος, τος, diversorium.
Καταλυτὴς, οῦ, ὁ, dissolutor, eversor.
Καταλύτης, ου, ὁ, hospes, qui divertit ad aliquem. A κατάλυω.
Καταλύω, dissolvo; (2) everto, destruo, abolco, item irritum reddo, (3) finio; (4) desino, (5) diverto in hospitium, commoror; (6) fedo; (7) conficio; (8) privo vi, honore, cum gen. dicitur tamen sic adflato; (9) in med. pacem facio; (2) reconcilior; (3) abdico me, sc. magistratu. Κατελύσατο ἡ πολεμος, λόγοι, ἔργα, πανὰ τινα, εἰς πανὸ ἐλθεῖν, everterit; τὰ δ' ἄλλα. Τὰς ἐν λίς κατλυσιν. Arist. Pac, 742. ἐστὰ αἰχμὰ. Eur. Tro. 821.
Καταλφέω, fedo; (2) desino.
Καταμαγεύω, f. εύσω, incanto.
Καταμάθετε, dipt. 2. pl. a. 2. imper. ab verbi καταμανθάνω, pro καταμάθητε.
Καταμάθησις, εως, ἡ, consideratio, disciplina, eruditio.
Καταμαίνομαι, furore incitatus sum contra, Th. καταμαίνω, furo.
Καταμάκτης, ου, ὁ, tersor, Gl. V. A κατάμασσω.
Καταμαλακίζω, f. ίσω, emollio, effemino.
Καταμαλάσσω, vel καταμαλάττω, f. άξω, emollio; (2) demulceo, cohibeo.
Καταμαλθακίζω, f. ίσω, idem.
Καταμαλθάσσω, vel καταμαλθάττω, idem.
Καταμανθάνω, considero, perdisco, pernosco; (2) animadverto; (3) perpendo, diligenter considero. Τῶν ζώων φύσιν καταμαθεῖν, Epist. τι ἐκ τινος, Hocr.
Καταμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, conjicio. Καταμαντεύεσθαι τὰ μέλλοντα, Arist.
Κατεμαξεύω, curru tero, unde ὁδὸς κατεμαξεύουσα.

ξδιμῷν, via trita; καταμμύλιον, tritum, triviale, vulgare. Ab ἄμυξαι

Καταμοιραίνω, tabefacio.

Καταμόρξω, f. ξω, comprehendo, manu corripio. Ὅστις μὴ καθίμαρτα διώκει, Il. 16, 598.

Καταμαρτυρίσω, ῶ, f. ήσω, testimonium dico contra aliquem; κατεμαρτυρήμαι, testimonio convincor, testimonium dicitur contra me; κατεμεμαρτύρηκε convictus est. Αὐτὸς ἑαυτῷ κατεμεμαρτύρηκε, Dem.

Καταμαρψάμενος, aor. 1. f. g. part. act. Æol. pro καταμόρψασα, a καταμάρπτω.

Καταμάρψαι, qui corripuit, a. idem. m. g.

Καταμαστόομαι, & καταμαστοδομῶμαι, commanduco, abutuor.

Καταμαρτυρῶ, teſtor, Gl. V.

Καταμασσάω, f. ήσω, diligenter inquiro vel exquiro.

Καταμαστίβημαι, immitto, ſc. contrectandi cauſa, v. c. digitum in vulnus, &c.

Καταματεύομαι, idem.

Καταμάχομαι, expugno, vinco.

Καταμάω, accumulo ut meſſores; καταμήσασθαι, accumulare; καταμᾶσθαι, conſpergere, velut caput pulvere aut cinere. Τῶν ῥ' ἐκυλινδόμενον καταμήσατο χερσὶν ἑῇσιν, Il. 23, 165.

Καταμέλλω, hebeto, obtundo. Τἠμὸν σκαρδὸν μὴ καταμέλλωσιν κέρα; Soph. Oed. T. 720

Καταμελλύω, idem.

Καταμεγαλοφρονέω, magno animo contemno.

Καταμεθύσκω, f. ύσω, inebrio.

Καταμειδιάω, ῶ, derideo, ludibrio habeo.

Καταμειλίσσω, vel καταμειλίττω, f. ξω, demulceo, delinio.

Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. v. καταμένω.

Καταμελετάω, ῶ, meditor, exerceo; καταμεμελετηκέναι, meditatum eſſe.

Καταμελέω, ῶ, negligo, nullam curam gero, prorſus negligo, contemno; a. 1. paſſ. καταμεληθείσα, contempta; perf. paſſ. κεκαταμέλημαι, neglectus. Καταμεμελημένως, neglectim, contemptim. Ant. καταμελημένως. Καν ξύτρ ζεν, εἰ καταμέλησ' ἐγω, Soph. Aj. 45

Καταμελίττω, ῶ, f. ωσω, melle inficio, ſuave reddo. Οἷον καταμελίττουσι τὸν λόχμιον ὄλλον, Ariſt. Av. 251. Ab μέλι.

Καταμέλλειν, cunctari, procraſtinare.

Καταμεμπτός, ὸν, vituperandus. A

Καταμέμφομαι, f. ψομαι, conqueror, accuſo, incuſo, reprehendo. Καταμέμφεσθ' ἑαυτὸν τ' αἰτίας ζῶντες, Xen. Hinc

Καταμέμψις, εως, ἡ, querimonia, reprehenſio, vituperatio, mendatio.

Καταμένω, f. μενῶ, remaneo, commoror, (2) pernoctando. Οὐ γὰρ καταμενοῦμεν, Act. 1, 13.

Καταμερίζω, f. ίσω, in partes diſſero, in fragmenta divido; (2) diſtribuo, diſpenſo Καταμερίζειν τ' ὀλίγον αἰῶ τοῦδε τοῦ παρόντος χρόνου, Baſil.

Κατάμερος, ὁ, ἡ, fragmentum. A μέρος.

Καταμέσας, Adv. medium prim, ſeptatim.

Καταμετρέω, demetior, metior. Hinc

Καταμέτρησις, εως, ἡ, dimenſio, menſuræ & ſpatii deſcriptio.

Καταμικρός, ά, όν, perexiguus. A μικρός.

Καταμίλλα, ῆς, f. άσω, (e tilem immitto, ſpecillo ſeu ſpathula ago, exploro.

Καταμίλλη, ης, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, menſtruus; καταμίλλια, τὰ, menſtrua purgamenta. A μίλη

Καταμιλλώδης, ης, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, menſtruus. A καταμίλλη.

Καταμήνυσις, εως, ἡ, indicium, proditio, delatio. A

Καταμηνύω, indico, detego & oſtendo, prodo, enuncio. Κατεμήνυσε φυγάζιν, Plut.

Καταμιαίνω, polluo.

Καταμάνεις, aor. 1. part. act. Æol. pro καταμανίσας, a καταμαίνω.

Καταμίγνυμι, vel καταμιγνύω, immiſceo, permiſceo. Ἀσπίδα καταμίξας ες τὸ ὑμοιον αἷμα, Ariſt Nub. 230. Καταμιγνύντο τῆς ἀφυχαίους ἀριτὰς τινὰ ζόλον, Plut.

Κατάμικτος, ὁ, ἡ, commixtio, permiſtio. A καταμίγνυμι.

Καταμικρόν, Adv. ſenſim, paullatim; (2) diviſim, minutim.

Καταμίσγομαι, admiſceo. Τἀκεῖθεν καταμίσγεσθ' ἄκριτα ποίλα, Hom. Hym. in Pan. 26.

Καταμισθοδοτέω, ῶ, f. ήσω, largitione emo.

Καταμισθοφορέω, ῶ, f. ήσω, in ſtipendia militum exhaurio. Καταμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα, Æſchin.

Καταμνημονεύω, f. εύσω, memor ſum.

Καταμολίσκω, deſcendo, devenio. A μόλω.

Κατάμομφος, ον, vituperabilis; (2) infauſtus, infelix.

Κατάμονος, Adv. ſolum; (2) ſeorſum, privatim. Ex μονῶ.

Καταμονή, ῆς, ἡ, ſtatio, remanſio, Gl. Vet. A καταμένω.

Καταμονομαχέω, ſingulari certamine vinco. Κύκνον κατεμονομαχήσε, Plut

Καταμόνιος, ος, ὁ ἡ, ὁ ἡ, permanens, perdurans. A καταμένω.

Καταμορφώσις, propagatio, Gl. V. A καταμορφόω, propago

Καταμύσσω, ῶ, nanciſcor & modis exorno, & venuſtius redeo.

Κατάμπελος, ος, ὁ ἡ, ὁ ἡ, vinibus conſitus, abundans.

Καταμπέχω, cooperio.

Καταμπίχω, idem.

Καταμυθολογέω σε, fabulas tibi narro, ſeu fabularum narrationibus te occupo aut oblecto, Philoſtr.

Καταμύξατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. Ion. pro κατεμύξατο, a καταμύσσω.

Καταμυρίζω, unguentis perfundo.

Καταμύσσω, aor. 1. inf. act. v. καταμύω.

Κατάμυσις, εως, ἡ, actio connivendi, conniventia. A καταμύω.

Καταμύσσω, vel καταμύττω, f. ξω, laceto, perſtringo; κατεμύξατο, a. 1. med. perſtrinxit, a. 1. paſſ. κατεμύχθεις, laceratus, ſaucius. Πρὸς χρυσείῃ φορμίγγι καλαμύξατο χεῖρα ἀγαθῇ, Il. 5, 425.

Καταμυττόω, ῶ, fut. ώσω, alium contundo, facio intritum allitum, Ariſtoph. κατεμυττωμένα, perf. paſſ. contrita penitus ut allia in mortarium conjecta, ſive ut allium quod in mortario comminditur. Ex κατά, & μυττωτὸν, intritum ex allio.

Καταμύω, f. ύσω, conniveo, oculos claudo, (2) mior. Κατεμύουν τὰ βλέφαρα, Xen.

Καταμφιέννυμι, veſtio; (2) obtego, v. c. auro, &c.

Καταμωκάομαι, ῶμαι, derideo, deludo. Κατεμωκάσατό με Ζεύς, Arrian. Hinc

Καταμώκησις, εως, ἡ, irriſio, illuſio, deriſio.

Καταμωλύω, ſenſim ſedo, lenio.

Καταμωμάομαι, irideo, vitupero.

Καταναγκάζω, f. άσω, cogo, adigo, compello, impello, (2) vex

Κατανάγκη, ης, ἡ, violentior amoris illecebra; (2) Catanance, herba quædam ad amorem alliciendi vim habens.

Κατανάθεμα, ατος, τὸ, maledictum, devotio. Hinc

Καταναθεματίζω, f. ίσω, anathema imprecor, diris devoveo.

Καταναιδόομαι, impudenter tracto aliquem, ſ. loquor contra aliquem, Euſt.

Καταναισιμόω, ῶ, inſanio, impendo.

Καταναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me erga aliquem gero

Καταναλίσκω, fut. κάσω, conſumo, impendo, aſſumo; κατανάλωκα, conſumpſi, aor. 1. κατανάλωθον, conſumpſi, perf. paſſ. Κατανάλισκε τὸν ἐν τοῖς χαλκῷ εἰς τὸν τοῦ λόγων φιλοκαλίαν Dem.

Κατανεκρόω, ῶ, f. ήσω, obſtupefacio, torpidum reddo; (2) obtorpeo. Οὐ κατενέκρωσα ἑαυτὸν, 2 Cor. 11, 8.

Κατανενικηκέναι, ῶ, f. ήσω, navali prælio oppugno; (2) navali prælio ſupero. Τὸν βασιλικὸν κατανενικηκέναι στόλον, Suid.

Κατανάω, habitare facio, colloco. Hinc ἀ. τ. apud poët. κατένασαι; collocavit, habitare juſſit. Κατένασε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης, Heſiod. Ερ. 167.

Κατανδρίζομαι, f. ίσομαι, fortiter vinco, virtuliter ſupero.

Κατανδρολογία, ας, ἡ, collectio viritim facta. Ex κατ, ἀνδρὸς, & λέγω, ῥέω.

Κατανενιδωμαι, f. ώσομαι, juveniliter glorior, (2) juvenili robore prævaleo, animoſe ſupero.

Κατανέμησις, εως, ἡ, indignatio. Ex κατ, & νεμεσάω, indignor.

Κατανέμω, diſtribuo, partior; κατανέμομαι, incolo, poſſideo, fruor; κατανεμόμενοι, aor. 1. med. part. paſſ. κατανεμηθέντες, diſtributi, κατανεμηθῶ, perf. paſſ. depaſtus. Οὐ γὰρ κατανενέμηκε τοῖσιν ἵπποισι ὥστε ἰς κάτομα, Ariſt. Ach. 305.

Κατανέομαι, f. κατανεῦμαι, venio de, deſcendo, κατανεβήκω, deſcendi, Nonn.

Κατανεῦσαι, aor. 1. inf. act. v. κατανεύω.

Κατανδύσιμος, ον, quod concedi, annui, ſ. non poſſit poteſt.

Κατανεύσις, εως, ἡ, nutus, confirmatio per nutum. A

Κατανεύω, f. εύσω, annuo, nuto aliquid confirmo; (2) innuo, nutu ſignifico. Κατενεύσαν τὰς ἐν τῷ ἑτέρῳ πόλεις, Luc.

Κατανεφόω, caligine obduco, obtenebro.

Κατανέω, aggeratim extruere, Herodot. Ex κατ, & νέω, quaſi ἀ νέω, ſive νάω.

Κατανήχομαι, natando deſcendo.

Κατανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, ſeu redigo; κατενθρακώθην, perf. paſſ. in carbones verſus. Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ὁρμάσθαι ἐν Ἥφαιστε χαλκ., Eur. Iph. in Au. 1064.

Κατανίζω, defundo, tranſfundo, Vet. Lex.

Κατανίπτω, τ, perfundo, lavo.

Κατανίπτης, ὁ, ὁ qui Athenis populum Minervæ infra ſordida ora eluebat. A

Κατανίπτω, f. ψω, idem quod κατανίζω. Κατενίψαν ἐπὶ γλωττὶς ἀκαίτας, Luc.

Κατανίσσομαι, idem quod κατανεύσομαι.

Κατανίσταμαι, consurgo contra aliquem, inſurgo repugnatorius. Καταλύσει τὴν πολεμίων τῇ τέλμῃ, Polyb.

Κατανίφω, f. ψω, ningo; (2) nive obruo. Καὶ κεκαπὶ κατανίφοι, Ariſt. Nub. 962.

Κατανοέω, conſpicio, ſpecto, (2) conſidero; (3) animadverto, intelligo, perſpicio; (4) cogito. Κατανοήσατε τὰ κόπτα, Luc. 12, 2. Hinc

Κατανόημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo animadverſum ſeu perpectum eſt, commentum, remedium excogitatum.

Κατανόησις, εως, ἡ, contemplatio, animadverſio, deprehenſio; (2) cognitio (3) diligens & attenta conſideratio; (4) documentum. Ab eod.

Κατανοητικὸς, perſpicax. Ab eod.

Κατάνομαι, abſumor. Τὰ δ' ἄλλα κατάνηται, Odyſſ. 2, 58.

Κατανομίζω, in nummos conflo, vel in nummos cudendos infumo, ap. Suid. Ex κατ, & νομίζω, in ea ſignificatione qua ἐκ νόμισμα, nummus inde deſcendit.

Κατανομοθετέω, ῶ, legem oppono legi, obrogo. Ex Plat.

Κατανοσφίζομαι, furripio, depeculor.

Καταναθετέω, ῶ, commoneo, monitis inſtituo & moderor.

Κάταντα, ων, τὰ, declivia, Poëtic. Ant. κατάντης.

Καταντάω, ῶ, f. ήσω, devenio, pervenio, evado; (2) pervenire facio, tranſfero. Κατήντησαν εἰς Κασσάρειαν, Act. 25, 13. Μισθοφορίας ἀξιολόγου προκειμένης πολλοὶ ἠθέλοντι κατάντων, Diod. Hinc

Κατάντημα, ατος, τὸ, occurſus; (2) faſtigium ædificii; item (3) finis, terminus.

Κατάντης, ης, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, declivis, prochvis, deorſum vergens. Ab eod.

Καταντία, ἡ, declivitas.
Καταντιάσθαι, ῶμαι, f. ἀσομαι, precor.
Καταντικρύ, *Adv.* ex adverso, e regione, ex opposito, το καταντικρὺ, contrarium.
Καταντίον, *Adv.* idem.
Καταντιπέρας, *Adv.* idem.
Καταντλία, ᾶς, f. ήσω, hausta aqua perfundo, & proprie quidem cum magna abundantia. Ph. καταντλῶ, fomento. Ap. Med. est, fomenta adhibere liquida; oratores denique dicuntur καταντλεῖν, cum suavitate orationis capere tentant auditores & permulcere. Ἀλλ' ὅταν ξυνηγορῷ γυνὴ ζῷ καταντλῆ, accusatoribus aspergat, Arist. Vesp. 481. A καταντλῶ.
Κατάντλημα, ατος, τὸ, fomentum, quod cum infusione fit. A prec.
Κατάντλησις, εως, ἡ, infusio aquæ vel alius liquoris; abdomum fovendi gratia.
Κάταντλος, ὁ ἡ ὁ, abundans, circumfluens.
Καταντῶ, 2. sing. ᾷς, 2. conj. pass. verbi καταίνεω.
Καταντυκτικὸς, ἡ, ὸν, acerbus, mordax.
Κατάντυξις, εως, ἡ, compunctio; (2) dolor animi; (3) veternus profundus & omni sensu privans, soper, stupor. A
Καταντύω, vel καταντόω, f. ξω, pungendo penetro, commungo, a. 2. pass. κατηντύγλαι, 3 pl. κατηντύγησαν Ἀνάστητε ἡ κατηντύγησαν τὴν καρδίαν, Act. 2, 37.
Καταπαγχάζω, f. άσω, dormito capite dejecto & incidente; (2) obdormisco; (3) aliquantum dormio.
Καταπαγχίζω, gen. sing. a. 1. part. pass. ις bis κατηντύγησαν.
Καταπάγω, f. ωσω, confici, pereo; (2) pereo. Κατηντύγησαν δρόμοις, τῷ πατίσαι, Plut.
Καταπαιανίζω, desulto, jubilatum bajulo.
Καταπάλλω, capio, carpano; (2) lacero; (3) [illegible]; (4) credo; (5) contero, attero, f. 1. καταξῶ ις, a. 1. part. καταξάντες [illegible] καταξῶσι. Ὡς ὃν ἡκιστα τὸ μὴ ἀπιστεῖν ἐστὶ καταξῆναι Δαναῦν, Soph. Aj. [illegible] Μὴ δ' καταξάνειν τ' ἀδὲ τοῦτον ἐς [illegible], Eurip. Arist. Ach. 324. Κατα[illegible] ἐν φοναῖς, Eur. Tro. 7, 7.
Κατάπαξ, *Adv.* 1. 1. inf. act. *Ion.* pro καταξεῖν, καταξαι.
Καταπαπάω, hospitio excipio.
Καταπάσσω, f. άσω, edo, devoro, devastando [illegible] pando pollo); a. 1. pass. κατ' ξεσθην, Subj. 3. sing. καταξεσθῇ. Ὅταν ἡ φυσικὴ, ἡ κατ' ξεσθῇ, Plut. de [illegible].
Καταπαπίνω, a fico, exficco.
Καταπαχύνω, ω, ὁ ις ἡ, ficcus, aridus, perarid[illegible] Καταπαχύνθη ψυχὴ, *Anim.* 11, 6.
Καταπαίω, ῶ, f. ωσω, dignum judice, dignor; (2) rogo, imploro; pass. καταξ[illegible] μαι, dignus judicor; a. 1. καταξιώθην, inf. καταξιωθῆναι. Καταξιώθησαν ἀπειλῆσαι, Act. 5, 41. τὸ καθ' ἑκάστην τυχεῖν, Luc. [illegible].
Καταπάξιος, *Adv.* digne, pro dignitate,
Καταπαπάω, rado, derado.
Καταπαπάστης, οῦ, ὁ, sculptura. A
Καταπαπάω, f. άσω, derido, abrado, litura obscuro, [illegible] (2) lædo, scarifico. Τὰς σπιλάδας ἀπὸ κηλεξάσατε, Luc.
Καταπαπάω, f. αίξω, vel αιξω, delædo, illido, [illegible] cubito batto, a. 1. part. pass. καταπαπαχθείς, elisus.
Καταπαπάω, ῶ, f. ῶσω, percutio, flagello, ferio.
Καταπαπάξ, ῆ, ὁν, colaphactus. A σπαλίς.
Καταπαπάω, f. ήσω, elevigo, ductu vinco; [illegible] vinco; a. 1. part. pass. καταπαλαιχθείς, ductu victus. Ἀλλ' οἱ λόγοι καλῶς καταπαλαίουσιν ἡμᾶς, Eur. Iph. in Au. 1038.
Καταπαπαχίζομαι, deinocto.
Καταπαπαχρύνω, f. ῦνῶ, malitiose ago contra, dolis ator decipio.
Καταπάσμα, ατος, τὸ, id, quo corpus conspergitur. A
Καταπάσσω, vel καταπάττω, f. πάσω, [illegible] conspergo. Κατὰ τ' ἀρχαῖα κατέπασε [illegible] πίλαι τίφαι, Arist. Nub. 1371. Πάντα πασιν καλὰ πάσσω βελτίστοις, ἐμοὶ μὲν γὰρ ἡδίω, ἐμοὶ δὲ ἡδίστη, Arist. Eq. 99. Hinc
Κατάπαστος, ον, ὁ ἡ ὁ, conspersus, qui adspergitur.
Καταπατῶ, conculco, proculco. Τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, Heb. 10, 29. Καλαπατῆσθε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Matt. 5, 13. Hinc
Καταπάτημα, ατος, τὸ, quod conculcatur.
Καταπάτησις, εως, ἡ, conculcatio.
Κατάπαυμα, ατος, τὸ, requies; (2) finis.
Καταπαυσιομαι, ὁ ἡ ὁ, requiem adiorens.
Κατάπαυσις, εως, ἡ, requies, quies; (2) sedatio; (3) dejectio, de honore. A
Καταπαύω, f. αύσω, cessare, seu desistere facio, coerceo, compesco, repimo; (2) finio, termino, finem impono; (3) requiesco, cesso; καταπαύομαι, sedabitur, f. 1. pass. Δέσποινα χόλου καταπαύσει, Eur. Med. 172. Ἡμῶν ζῶν καταπαύσω τὰς ὀργάς, Arist. Av. 1403. Τὰς ἀντιπάλους μοῦσ' ἀθρόους καταπίπαυσαι, id. Pace, 738.
Καταπαύω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, obsequens, moriger, A
Καταπείθω, fut. πεισω, persuadeo, adduco, adhortor, induco. Et *Pass.* obedio, morem gero, pareo.
Καταπελία, interminor.
Κατάπελος, ον, ὁ ἡ ὁ, fame confectus. Ex κατὰ, & πεῖνα, fames.
Κατάπειρα, ας, ἡ, tentamentum, experimentum.
Καταπειράζω, f. άσω, periculum & experimentum facio, attento, tento. Καταπειράζειν τῆς πολιτείας, Polyb. ψῆφον τιθεῖς, Lys. Hinc
Καταπειρασμὸς, οῦ, ὁ, tentatio, qua fit alicujus rei periculum, experientia.
Καταπειράω, idem quod καταπειράζω. Hinc
Καταπειρητὴρ, ῆρος, ἡ, instrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant.
Καταπειρητήριν, ης, ἡ, *Ion.* pro καταπειρατήρια. Idem.
Καταπείρω, f. ερῶ, transfigo, transfadigo, configo; καταπεπαρμένος, perf. pass. confixus.
Καταπελματόω, ῶ, f. ώσω, pittaciis consuo; vel novis soleis reficio, καταπεπελματωμένα, calcei sordidi, obsoleti. Ex πέλμα, *solea calceamenti.*
Καταπελτάζω, catapultis impugno; (2) invado, vel incurso more peltatorum militum; f. 1. καταπελτάσω, peltati incurlabunt. Καταπελτάσων τῶν Βοιωτίων ὀλίγων, Arist. Ach. 164. A καταπέλτης.
Καταπελτασφίτης, ου, ὁ, qui telum e catapulta mittit. Ex καταπέλτης, & ἀφίημι, mitto.
Καταπέλτης, ου, ὁ, catapulta, balista, machina bellica; (2) fupplicii genus. Ex πάλλω. Hinc
Καταπελτικὸς, ἡ, ὸν, catapultarius.
Καταπέλτων, pro καταπελμάτων.
Καταπέμπω, f. ψω, remitto; (2) mitto. Καταπέμπειν γράμματα, Herodian.
Καταπεπλίζω, f. ίσω, deflco, deploro.
Καταπεπόνημαι, committo, Gl. V.
Καταπεπωλημένος, part. perf. act. f. g. *per Syn.* pro καταπεπληκτικὸς, a καταπλήσσω.
Καταπέπτω, f. ψω, percoquo, decoquo, concoquo. Χόλον καταπέψω, Il. 1, 81.
Καταπερπερευμένως, soluter, callide, fraudulenter. A σοφίζω.
Καταπέρδω, oppedo, crepitum ventris contra emitto, contemtim & intolerater illudo, a. 2. καταπαρδεῖν, oppedere.
Καταπερίειμι, longe superior sum, multum supero.
Καταπεσκευὴ, ἡ, laceratio, scarificatio.
Καταπεφυτεύω, ω, infilubro, velut nbula defigo.
Καταπεφυτευμένος, adulor.
Καταπεφύω, a. 2. part. act. verbi καταπέπτω.
Καταπετάζω, f. άσω, expando, explico, extendo; (2) tego, obvelo, cooperio. Καταπέτασε σὺν τῷ πέπλῳ τὸ πρόσωπον, Arist. Plut. 730.
Καταπετάννυμι, vel καταπετάνυω, idem.
Καταπετάομαι, ῶμαι, vel καταπέτομαι, ὁμαι, volo, volando defcendo.
Καταπέτασμα, ατος, τὸ, aulæum quod rebus alicui obtenditur. A καταπετάζω.
Καταπετροβολία, lapidibus jaciendis frango. A πέτρα & βάλλω.
Καταπετρόω, ῶ, f. ώσω, ex lapidibus præcipito; (2) lapidibus obruo, lapido. Ex πέτρα.
Καταπέτρα, *Att.* pro καταπέτρα.
Καταπεφύρμαι, 3. plur. perf. indic. med. vel pass. καταπεφύρθαι.
Καταπέτομαι, occido. Εἰ μὴ τὸν Ναυβόλου Ἀλεξάνδρου καταπέφυγε, Il. 3, 451.
Καταπεφρονικότως, contemtim.
Καταπέφυγμαι, 3. sing. a. 2. conj. pass. verbi καταπέτομαι.
Καταπήγνυμι, vel καταπηγνύω, defigo, pango; (2) gelu constringo, congelo, glacio. Εἶτα κατάπηξεν ὡς κρύος, ὀξύλεκτον, Arist. Av. 1265.
Καταπηδάω, ῶ, f. ήσω, defilio, infilio.
Καταπήμαινω, f. ανῶ, noceo, damnum infero, unde a. 1. opt. κατεπημάνειεν, lædat.
Καταπημήνας, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi & *Att.* pro καταπημάνας.
Καταπηξ, ηγος, ὁ, lubrica, pilus, qui in terram defigitur. A κατάπηγμι.
Καταπήρωτος, ὁ, lædus, mutilatus.
Καταπήσσω, vel καταπήττω, f. ξω, defigo.
Καταπιάνω, f. ανῶ, pinguefacio.
Καταπιέζω, f. έσω, deprimo, opprimo, premo, comprimo; preffio.
Καταπίεσις, εως, ἡ, depreffio, oppreffio, compreffio. A καταπιέζω.
Καταπιεστὴρ, ῆρος, ὁ ἡ ὁ, premarus.
Καταπίμπλημι, ὁ ἡ ὁ, perpinguis, obesus. Ex πίμπλη, *pinguedo.*
Καταπιμπλάω καταπίμπλημι, vel καταπιμπλάνω, repleo, oppleo, complenio; f. καταπλήσω, a. 1. κατέπλησα, pass. καταπίμπλαμαι, oppleor.
Καταπιμπράω, vel καταπίμπρημι, f. ήσω, incendo, inflammo, comburo. Καταπίμπρησι τὰς οἰκίας, Plut.
Κατάπιον, 2. sing. aor. 2. imper. act. verbi
Καταπίνω, absorbeo, ebibo, epuo; (2) deglutio, devoro, f. 2. καταπίομαι, καταπιοῦμαι, devorabunt; pass. f. 1. καταποθήσομαι, καταποθήσονται, devorabitur; a. 2. pass. κατεπόθην; aor. 2. act. κατέπιον. Conj. ἵνα καταπίω Λύτα γὰρ τῶν ἡμῶν κακῶν τὰ καταπίπακτ' ἐστὶν, Arist. Vesp. 1241. Ἦκε δὲ τριακόντορον ἡμῖν Σιμωλίαν καταπιοῦσαν Λίβυς, id. Av. 1142.
Καταπίομαι, vide καταπίνω.
Καταπιπράσκω, vendo, vendito.
Καταπίπτω, prolabor, procumbo, decido, decumbo; a. 2. κατέπεσον, καταπέσω, prolapsus; perf. int. καταπέπτωκα, decidi, ruo. Ἤρτησε δ' ἀπὸ τοῦ δένδρου ἑαυτὸν καταπεσών, Arist. Vesp. 26, 14.
Καταπίσσω, vel καταπισσόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice illino, pice inungo.
Καταπιστεύω, credo, fidei alicujus committo. Καταπιστεύθη ταῖς Μούσαις, Phal.
Καταπιστόω, ῶ, f. ώσω, fidem facio, fidem præsto, fidem exhibeo. Ex πίστις. Hinc
Καταπίστωσις, εως, ἡ, fiducia & fecuritatis contractus.
Καταπίστωσις, ἡ, picatio, obductio picis.
Καταπίων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, præpinguis, valde obesus, Suid.
Καταπλαγέω, aor. 2. pass. pass. verbi καταπλήσσω.
Καταπλαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, metu & terrore attonitus. A καταπλήσσω.
Κατάπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum, quod illinitur, vel quod [illegible] perungitur, emplastrum. A
Καταπλάσσω, vel καταπλάττω, f. άσω, [illegible] lino, oblino; (2) catapiasma imponi, cataplasmo curo. Μὴ πάλιον τὸ σκόροδον ἀπὸ [illegible] ἀπὸ λιμοῦ καταπλάσῃ, Epigr. [illegible]

καταπλησμονὴν ψυχικὴν Jesus. ſuccum. Arist Cor. 875. Hinc

Κατάπλησις, ἡ, ἐως, ſtuando adhibitus, illitus.

Καταπλίσσω, f. ξω, compliço, necto. Κατεπλίσσετο τὰς ζώνας, Herodot finxit, pavit, perorare.

Καταπλουτίζω, excello, præſto.

Καταπλοῦτος, & Att. καταπλοῦς, cumulate expletus, plenè ſatiatus.

Καταπλέω, devehor, navi devehor in terram, appello in portum. Κατέπλευσαν εἰς τὸν χῶρον τὸν Γαδαρηνῶν, Luc. 8, 26.

Κατάπλημξις, ἡ, ὁ, objurgatio, inſultatio. A καταπλήσσω.

Καταπλήθω, f. ήσω, impleo, repleo, oppleo.

Καταπληκτικὸς, ἡ, ὸν, formidabilis, terribilis, ſtuporem adferens. A καταπλήσσω.

Καταπληκτικῶς, cum ſtupore, terrore, ut ſtupeant, qui vident, &c.

Κατάπληξ, ᾱγος, ὁ ἡ ᾱγος, perculſus, conſternatus, (2) pavidus; (3) ſtolidus.

Κατάπληξις, ἐως, ἡ, obſtupefactio; (2) ſtupor, mens attonita. Ab eod.

Καταπλήσσω, vel καταπλήττω, perterrefacio, percello, obſtupefacio; καταπλήσσομαι, obſtupeſco, ſtupeo, percellor; a. 1. act. κατεπλῆξα, perculiſſe, in med. κατεπλήξαθ', a. 2. paſſ κατεπλάγην, percelli, percultum eſſe. Κατέπληξε φόβους, Xen. Κατεπλάγησαν τὸν πόλεμον, Thuc.

Κατάπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, complexio. A καταπλέκω.

Κατάπλοος, contr. κατάπλους, ου, ὁ, navigatio deſcenſum, ſive qua deſcendimus; (2) appulſus; (3) locus ad quem appellimus.

Καταπλουτέω, dives ſum, abundo.

Καταπλουτίζω, f. ίσω, dito, locupleto.

Καταπλουτομαχέω, divitiis contra aliquem pugno, divitiis ad alterum debellandum utor.

Καταπλύνω, f. υνῶ, abluo, eluo; (2) lavo, perluo.

Κατάπλυσις, ὁ, lotio. A pr.

Κατάπλοια, Ion. pro καταπλέω, navi devehor. a. 1. κατεπλύσατ, devectus.

Καταπνέω, ατος, τὸ, perſpiratio, adflatus. A

Καταπνέω, f. ύσω, perflo, adflo, & quidem cum vi.

Καταπνίγω, f. ίξω, ſuffoco, præfoco, ſtrangulo. Κατεπνίγην ὕδατι, Gal. Hinc

Κατάπνιξις, εως, ἡ, ſtrangulatio, ſuffocatio.

Κατάπνοια, ὁ, venti irruentis flatus. A καταπνέω.

Κατάποδα, & κατάποδας, Adv. e veſtigio, curſu, per veſtigia Ex κατὰ, & πούς, pes.

Κατάποθεν, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. καταπίνω pro κατέπω. Unde

Κατάποθμα, ας, ἡ, fauces infimæ, quibus cibus devoratur, ſtomachi orificium.

Κατάποικίλλω, varicgo, varie diſtinguo, perf. paſſ. κατατοικίλμαι, variegatum eſt. Αἱ τῶν ἀνθρώπων, χρὴ γὰρ τἀληθὲς εἰπεῖν, ἀρετὰι, χειρὶ μὲν ἀλλάξεις σπάνιαι φανοῦνται, κατὰ δὲ τὸν βίον ἅπαντα κατὰ κίλλασι καὶ ἐπιμίγνυσι τὰ ἐμπαθέστερα, Longin. 23

Κατάποτις, ποσις, ἡ, potatio, (2) numium & plus, quam par eſt, ſumus.

Κατάπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bellum gero contra aliquem, oppugno, debello Κατεπολέμησε τὴν ἐκκλησίαν, Thuc. Hinc

Καταπολέμησις, εως, ἡ, oppugnatio, debellatio.

Καταπολιτεύομαι, polleo ratione vinco, inſtitutis meis vinco vel antiquo. Καταπολιτεύσασθαι τὰ τῶν ἐχθρῶν πολιτεύματα, Plut.

Κατάπολλ, πλέον. multum, valde, (2) multo, cum Comparat.

Καταπομπεύω, tranſmitto, tranſveho pompa, (2) gloriose adverſus quem.

Καταπονέω, ῶ, labore conficio, fatigo, affligo, vexo, laſſo; καταπονοῦμαι, labore conficior ſatisfeo, affligor, καταπεπονημένος, a. 1. part deſatigatus, vexatus. Ἐπιτίμιον ἐκδίκησιν τοῦ καταπονεῖσθαι, Act. 7, 24 Hinc

Καταπόνησις, εως, ἡ, fatigatio, laſſitudo.

Καταπονηρὸς, ὸν, ἡ, labore defeſſus, confectus.

Καταποντίζω, demergo in pontum, ſeu mare, ſubmergo, immergo. Καταποντισθῆναι ἐν τῇ θαλάσσῃ τοῦ θηλάσσης, Matt. 18, 6. Hinc

Καταποντισμὸς, ὁ, ἡ, demerſio in mare; ſubmerſio.

Καταποντιστὴς, οῦ, ὁ, qui in pontum demergit; (2) pirata, qui poſt prædam captam homines in aquas ſubmergit. Ab eod.

Καταποτὸν, idem quod καταποντίζω.

Καταποτάδια, oppedo.

Καταπορεύομαι, f. εύσομαι, redeo ab exſilio.

Καταπορνεύσις, εως, ἡ, ſcortatio, (2) ſtupratio. A

Καταπορνεύω, f. εύσω, ſtupro, ſtuprum infero; (2) proſtituo, (3) corrumpo, adultero.

Καταπορνοκωμία, ᾶς, ἡ, in meretrices inſumo. Ex πορνοκόμος, leno.

Καταπόσεις, εως, ἡ, ab orptio, devoratio, deglutitio cibi vel potus in ventriculum; (2) gula, cibi meatus, Gl. V. καταπόσεις, vorago. A κατάπινω.

Καταποτὴς, ῆ, ὁ, vorax, devorator, helluo, Cl V. (2) gula, guttur. Ab eod.

Καταπότιον, ῆ, τὸ, Catapotium, medicamentum, quod deglutiendo ſumitur. Ab eod

Καταποτὸν, ῆ, τὸ, idem H. ſ.

Καταπραγματεύομαι, f. εύσομαι, negotior.

Καταπρηὴς, ἴος, ὁ ἡ ὑ, declivis, pronus, dependens.

Καταπρήσσω, vel καταπρᾱ́ω, & καταπράττομαι, efficio, perago, tranſigo, (2) peracto, (3) comparo. Ἐν μὲν πάντα, ὅσα ἡ πόλις βάλλῃ, καταπρᾱτῆ, Plut.

Καταπραϋνσις, εως, ἡ, mitigatio, ſedatio. A

Καταπραΰνω, mitigo, manſuefacio, lenio, demulceo, compeſco, ſedo. Καταπραΰνει τὸ ὀργὴς αὐτοῦ, Plut.

Καταπρηνὴς, ὁ ἡ ὑ, ſtirpibus, arboribus abundans. Ex πρίνος, ſtirps.

Καταπρεσβεύω, cum gen. legatus venio contra aliquem.

Καταπρήθω, f. πρήσω, comburo, deuro; (2) incendo.

Καταπρηνὴς, ἴος, ὁ ἡ ὑ, pronus, declivis, dependens.

Καταπρηνίζω, pronum præcipito.

Καταπρηνῶ, ῶ, præcipito, profundo; hinc a. 1. med. κατεπρηνησάμην, pro κατεπρηνίσα. Ex πρὴν, & πρηνὴς, pronus,

Καταπρᾱθῆ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. verbi καταπρήθω

Καταπρίω, f. ίσω, ſerra deſco, vel præcido, ſe ra deſcindo, (2) diſcindo, diſſeco.

Καταπροδίδομαι, præſ. inf act. verbi

Καταπροδίδωμι, prodo. Μὴτε τὰς Συμμάχες καταπροδιδόμεν, Thuc

Καταπρόσθη, a. 1. inf. med. verbi

Καταπρωτεύω, e manibus dimitto, projicio; (2) cum gloria abuti.

Καταπρωτόομαι, progredior longius; (2) impune evado, (3) impune aliquid facio. Hoc thema in nitorem præſupponitur, ut hinc ſit καταπρῴζω, labuntur. Sic autem occurrit ἀ καταπρῴξῃ pro ἀ καταπρῴξῃς, haud impune feceris, & ἀ καταπρωξῇ, non impune fecerit Ὅστις ζῶ κάτωπρ ἴῃ λίγωσα τάχος, Ari ſt Thesm. 573. & Vesp. 1385. Quaſi κατὰ πρῶτα, gratis, inſtanter, in altera ſignificatione quaſi ex κατὰ πρῶ, & ἴσθαι.

Καταπρωτόω, inf ne reliqu, aor. 1. mid. med. v. καταπρωτόω.

Καταπρωτόω, τὸ λοιπὸν, defero.

Καπαπτύρημι, ῶ, f. ήσω, primas partes eripio, devinco.

Καταπτοχίω, f. ίσω, proſundo, effundo.

Καταπτώλος, ὁ, cinædus.

Καταπτὰς, ἀ 2. part ac ν καθίπταμαι.

Καταπτάω, ῶ, f. καταπτήσομαι, devolo. Proj. inuſ.

Καταπτὸς, ὁ ἡ, ὸν, plumatus, aliger. Ex πτερὸν.

Καταπτύω, perſtringam. præſ. inf. med. Ion. pro καθαπτίδη, a καθάπτομαι.

Καταπτήσσω, f. καταπτήξω, p. κατέπτηχα, conſternor, perterreſco, obſtupeſco, pertimeſco, valde timeo; (2) perterrefacio.

Καταπτήτην, 3. dual. a. 2 ind. act. Ion, pro κατεπτήτην, a v. καθίπταμαι.

Καταπτοίω, metu conſterno, exterreo.

Καταπτόμην, Ion. pro καθάπτομαι, tango, exprobro; cito, de teſte.

Καπάπτυστος, ὁ, ὁ ἡ ὑ, deſpuendus, deteſtandus, abominabilis. A καταπτύω.

Καταπτυχὴς, ἴος, ὁ ἡ ὑ, ſinuoſus, plicatus. Ex πτύσσω, plico.

Καταπτύω, ύσω, deſpuo, deſpicio, contemptim adverſor.

Κατάπτωμα, ατος, τὸ, lapſus, caſus, ruina. A καταπίπτω.

Κατάπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Καταπτωτὸς, metu concido, trepido.

Καταπτωτὸς, ſucciduus, Gl. V. A καταπίπτω.

Καταπτωχεύομαι, f. εύσομαι, inops ſum; (6) ad mendicitatem redigor, pauper fio.

Καταπυγὴς, ίος, ὁ, cinædus, (2) obſcenus, Hel. Ex πυγὴ.

Καταπυγόω, ῶ, ὁ, idem & ex niſu. Hinc

Καταπυγοσύνη, ης, ἡ, flagitium cinædorum.

Καταπυγὼν, ωνος, ὁ, cinædus. A πυγὴ.

Καταπυγωνίζομαι, impudicior, libidinoſior.

Καταπυθὼ, f. υσω, putrefacio, putredine conſumo, καταπύομαι, putreſco.

Καταπυκάζω, exorno.

Καταπυκνόω, ῶ, ὁ ἡ ὑ, condenſus

Καταπυκνόω, f. ώσω, condenſo Κατεπυκνώθη παραδειγμάτων πλήθει τὴν πόλιν, Hier. Ἰαὶ ἐκ τῆ ἀληθείας φαντασίαις καταπυκνούμενοι, Longin 43

Καταπυκτικεύω, f. εύσω, vinco pugilatu.

Καταπυρίζω, f. ίσω, inflammo. Ex πῦρ, & πῦρ.

Καταπυρπολέω, ῶ, f. ήσω, incendis ubium o comburo.

Καταπυρόω, ῶ, ὁ ἡ ὑ, ignitus, igne excandefactus, (2) ardentiſſimus, fervent ſimus. Ex πῦρ.

Καταπυρρόω, ῶ, ὁ ἡ ὑ, valde rufus.

Καταπαγὰς, ῶος, ὁ, barbatus.

Καταπαλία, vendo, venale habeo.

Κατάρα, ας, ἡ, exſecratio, dira.

Καταράκωσις, ſive καταῤῥάκωσις, ῶ, lacero. Unde p part. καταῤῥακωμένος, lacer tus. Νοῦν δὲ ἀπαθῆ καὶ καταῤῥακωμένον τυφλὸς ὑπ' ἄτης ἐκπεπληγμένον τάλας, Soph Trach. 1110 A ῥάκος.

Καταράκτης, ου, ὁ, cataracta, ſocus it uptus & præceps in flumine, unde ac præceps ruit, (2) vel , obex, (3) porta, (4) levis quædam. A καταῤῥάσσω

Καταράομαι, ωμαι, f. άσομαι, male eminor, exſecror, devoveo. Ὅταν καταράσωσι τὸν θεσπέσιον λόγον τῶ δεσπότη, Arist. Ran. 364 Ἢ ζῶν, ἢ καταρασάμενος, Marc. 11, 21. Ex ἀρὰ, precor, dico.

Καταρᾶσθε, 2 plur. præſ imper. med. contr. pro καταράεσθε, a καταράομαι.

Καταρασιμος, exſecrabilis.

Κατάρασις, εως, ἡ, maleuictio, ipſa exſecratio.

Καταρατὸς, ὸν, ὁ ἡ ὑ, dirus devotus, exſecratione dignus. A καταράομαι.

Καταρέκτω, vel καταρτίω, vide καθαρίζω.

Κατάρτιλος, ὁ, ὁ ἡ ὑ, utique ad calcem deſinitus. Ex ἀρτίλλω.

Καταργέω, ῶ, f. ήσω, p. κατήργηκα, inefficacem reddo, ceſſare facio ab opere, abolco; inutile reddo, inutilit r occupo. Καταργήσας τὰ τῦ νόμε, 1 Cor. 15, 11. Καταργῆσαι τὸν θάνατον, Rom. 7, 6.

Καταργήθησον, 3 plur. f. 1. ind paſſ. verbi καταργέω.

Κάτεργμα, ατος, τὸ, initiatio, & in Plur. primitiæ A κατέρχομαι.

Καταργυμένος, acc. ſing. part. præſ. paſſ. f. g. v. κατάργυρος

Κατάργυρος, ος, ὁ ἡ ὑ, argentatus; (2) argenteus.

Κατα-

Καταρρυσίω, ῶ, ἤ. ήσω, inarguo, argumento obduco, vel tego; (2) pecunia corrumpo.

Καταρρύτος, ος, ὁ ἡ, ὑ, irriguus, Gl. V. quasi a καταρρέω, quod esset irrigo.

Καταρρύω, irrigo. Οὐτε σαπειρᾶν, αὐτ' αὖ τὰ ὀρθὰν, ἀλλὰ τὰ ζέλτια διδάσκων, laudibus perfundens, Arist. Ach. 664.

Καταρίζω, fut. ξω, demulceo manu. Χειρὶ τέ μιν καταρίξω, Il. 1, 361.

Καταρυς ἄνεως, ventus contortus, & desuper ruens cum impetu, typho. A καταράσσω.

Καταρῥηξις, aor. 1. pass. poss. Ion. pro καθαρθεὶς & καθαίρω.

Καταρτάω, ῶ, f. ήσω, articulo.

Καταρτηλός, ὴ, όν, horribilis, horrendus.

Καταριθμέω, annumero; (2) enumero; (3) connumero; (4) numero. Καταριθμῆ Τρῳάδας ἄλλαν μέτα, Eur. Tro. 873. Καταριθμημένος ἦν ζὺν ἡμῖν, Act. 1, 17.

Καταρίθμησις, ὴ, enumeratio, dinumeratio. A præc.

Καταρ,πάζω, fut. άσω, dejicio, Hes.

Καταρισταω, ῶ, f. ήσω, prandeo.

Καταρκέω, ῶ, sufficio. Ἐμοὶ ὃ φῶς ἦν ἠλίου καταρκέσ. Eur. Rhes. 446.

Καταρμόζω, Ion. pro καθαρμόζω, adapto.

Καταρόω, ῶ, fut. όσω, aro.

Καταρρᾶω, ῆ, dilaceratio. A seq.

Καταρραίω, a. 2. inf. pass. verbi καταρρήγνυμι.

Καταῤῥᾰθυμέω, ignave vel timide ago.

Καταῤῥαίνω, fut. ανῶ, perfundo stillatim; (2) adspergo, inspergo.

Καταῤῥάκτης, ου, ὁ, idem quod καταράκτης.

Καταῤῥάπτω, fut. ψω, infuo, consuo.

Καταῤῥάσσω, vel καταῤῥάττω, f. ξω, frango, rumpo; (2) impetuose deturbo; (3) erumpo, cum impetu decido; (4) decido, more fluentium aquarum defluo. Κατέῤῥαξε δ' εἰς τὸν Σαλαμῖνα ἅπαντας, Dem.

Καταῤῥᾰφής, ὲς, ὁ ἡ, ὑ, confutus; (2) pannosus; (3) ex commissuris nexus, non integer; (4) imbellis, de homine imbecillæ valetudinis. Ἀπὸ καταῤῥάπτω.

Καταῤῥαφῴδέω, ῶ, f. ήσω, negor confuendo carmina; (2) nugor.

Καταῤῥέζω, permulceo. Epi.

Καταῤῥέω, præs. part. act. n. g. verbi καταῤῥέω.

Καταῤῥέων, ουσα, ὁν, deorsum vergens, declivis; (2) in alteram partem vergens. A

Καταῤῥέω, f. ύσω, decursum vergo & inclinor.

Καταῤῥέψαν, nom. s. a. 1. part. act. n. g. verbi

Καταῤῥέω, f. εύσω, defluo, adfluo; (2) decido, delabor; (3) collabor, concido. Ἐμοῦ τύραν, μὴ ζφαλερὰ καταῤῥύσῃ σὺ τόδε, Arist. Pace. 145. Φόνῳ καταῤῥεῖ, Eur. Tro. 16.

Καταῤῥήγνυμι, vel καταῤῥηγνύω, confringo, distringo; (2) cum impetu decidere facio, dejicio; (3) alvum celeriter & cum impetu moveo; valde purgo, ap. Med. Γυναῖκας καταῤῥηγνύμενας τὰς φύσας, Xen. Ἀγαγὲ καταῤῥήξαντες, Jos. 9, 4. Hinc

Καταῤῥηγνύμενος, ὴ, ὁν, celeriter urinam, aut alvum ciens.

Καταῤῥησις, εως, accusatio; (2) condemnatio. Ex κατὰ, dico.

Καταῤῥήσσω, vel καταῤῥήττω, f. ξω, confringo, diffringo; (2) constrepo, interlono.

Καταῤῥοπέω, contra aliquem verba facio; (2) eloquentia supero; (3) eloquentiæ vi decerto.

Καταῤῥιζόω, ῶ, ὁ ἡ, ὑ, radices terræ infixas habens; (2) radicem e capite demittens. Ex ῥίζα, radix. Hinc

Καταῤῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo seu fulcio, radicibus fixis stabilio.

Καταῤῥινάω, ῶ, f. ήσω, limo, lima pollio. Ex ῥίνη, lima.

Καταῤῥινίζω, f. ίσω, idem.

Καταῤῥιπίζω, f. ίσω, dejicio, vel dijicio.

Καταῤῥιπτέω, dejicio, prosterno. A

Καταῤῥίπτω, f. ῥίψω, idem.

Καταῤῥιφέω, affluenter fluitante laboro.

Καταῤῥιζάω, f. ήσω, catarrho laboro, destillationibus vexor. A καταῤῥέω.

Καταῤῥικός, ὴ, όν, idem & ab eod.

Καταῤῥίνιος, ὁ, ὁν, catarrho præcipiens; (2) catarrho obnoxius; (3) catarrhum ciens, i. cum catarrho conjunctus. Ab eod.

Καταῤῥόη, ionic. καταῤῥύη, ὴ, ὁ, catarrhus, defluvio, destillatio; gravedo. A ῥέω.

Καταῤῥοπία, ας, ὴ, declivitas, cum quid deorsum vergit. A

Καταῤῥοπος, ος, ὁ ἡ, ὑ, declivis, deorsum vergens. A καταῤῥέπω.

Καταῤῥόφω, sorbillo, absorbeo.

Καταῤῥοώδης, ες, catarrhis obnoxius, gravedinosus.

Καταῤῥυθμίω, ῶ, fut. ίσω, quadrare facio, ad numeros aptos redigo.

Καταῤῥυθμίζω, f. ίσω, idem.

Καταῤῥύομαι, defluo, descendo, de veste.

Καταῤῥυπαίνω, fut. ανῶ, conspurco, contamino. Στρόμβῳ ἡμᾶλε τὰς λιχηνὰς σφῶν καταῤῥυπαίνει, Plut.

Καταῤῥυπόω, idem.

Καταῤῥυσις, ος, ὁ ἡ, ὑ, irriguus, qui defluente humore irrigatur; (2) abundans, copiosus. A καταῤῥέω.

Καταῤῥώδιω, extimesco; metu consternor. Unde pl. p. καταῤῥώδικτε, Ion. pro καταῤῥώδηκε. Part. καταῤῥωδηκὼς, ap. Herod.

Καταῤῥῶξ, γος, ὁ ἡ, scopulus fractus fluctibus. A καταῤῥήγνυμι.

Κάταρσις, εως, ὴ, appulsus navium, descensus navis; (2) locus, ubi naves appellunt, vel unde egrediuntur. A καθαίρω.

Καταρτάω, appendo; (2) apto. Ἵνα καταρτήσω ἐς τὸν κέπω φάβλα, Herodot. Hinc

Κατάρτησις, εως, ὴ, coaptatio.

Καταρτίζω, f. ίσω, membrum luxatum loco seu repono; (2) instauro; (3) perficio, absolvo, struo, instruo; (4) accommodo, apte compono; (5) ex multis unum compono, (6) concilio, ad concordiam adduco; (7) reconcinno, refartio, reficio. Καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, Matt. 5, 21. Σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι, Heb. 10, 5.

Κατάρτισις, εως, ὴ, instauratio, perfectio, absolutio.

Καταρτισμὸς, οῦ, ὁ, restauratio membrorum luxatorum in locum suum; (2) instauratio, Ab eod.

Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, compositor, conciliator, moderator. Ab eod.

Κατάρτυσις, ὴ. conditio ciborum; (2) disciplina, institutio. A

Καταρτύω, f. ύσω, compono, exagmento, instruo; (2) condio.

Καταρχαιροσιάζομαι, magistratus creo.

Κατάρχας, Adv. ab initio. Ex ἀρχή.

Καταρχὴ, ῆς, ὴ, initium, exordium; (2) primitiæ; (3) libatio. Ex ἀρχή,

Κατάρχωρος, pt. part. act. f. g. verbi

Καταρχω, f. ξω, prior, vel primus facio aut dico; (2) incipio, inchoo; (3) auctor sum alicujus rei, exemplum præbeo; (4) præcentorem ago; (5) imperito, dominor; (6) κατάρχομαι, incipio, inchoo; victimam ferio, libo. Ταῦρον ἱερεῖαι χίμαιραι κατάρχει ὁ χιλίαρχος, sacrificia, Lyc. 209. Κατάρχομαι νόμων βακχείων, Eur. Hec. 680. Τοῦνομ' Ὀρέστης, ὃ κατῆρξεν ἐγὼ, Id. in Tau. 56.

Κατασαμένε, acc. pl. præf. part. med. contr. pro κατασαομένες, a κατασάομαι.

Κατασᾶνται, 3. pl. pr. ind. med. contr. pro κατασάονται.

Κατάσαρκος, ος, ὁ ἡ, ὑ, carnosus, corpulentus, obesus. Ex σάρξ, caro, Hinc

Κατασαρόω, ῶ, f. ώσω, obesum reddo.

Κατασβέννυμι, f. ξω, constipo, condenso.

Κατασβεννύω, vel κατασβενύω, f. σβέσω, p. ίσβεσα, extinguo; (2) sedo, restinguo. Ἐμὲ δὲ δι' ὃν τὸν ζῆν φυὰν τόνδ' κατασβέσασθαι, Arist. Lys. 736. Ὁμοῖος ὥστε σῦρ κατασβέσαι λάβρον, Eur. Or. 680.

Κατασβέσιμος, ος, ὁ ἡ, ὑ, extinctilis. A

Κατασβεστὴς, οῦ, ὁ, extinctor. A

Κατασβέω, f. σβέσω, extinguo; (2) sedo, restinguo; (3) tranquillo; (4) mitigo, decutio, commota filicatum principia, seu alium quem num do. Κατασβέσαι τὸ χαλεπὸν τοῦτο, Act. 25, 3. Τὸν χόλον, ib. 19, 35.

Κατασημαίνω, fut. ανῶ, ignoro, obsigno, sigillo; (3) notis insigno.

Κατασήπω, f. ψω, tubefacio, mascule facio, putrefacio. Ἀλλὰ κατασεσηπότες ἐν τοῖς μυθοῖς, Arist. Plut. 1035.

Κατασθμαίνω, de equo fervente in stratum.

Κατασιγάζω, f. άσω, silere facio, sileutium impero. Ex κατὰ, & σιγάζω, juxta vocem.

Κατασιγάω, ῶ, fut. ήσω, conticesco, taceo.

Κατασικελίζω, Siculum quid comico. Verbum comice fictum ab Aristophane, ex κατασικελίζω, calcem Siculam devorare. Ex Σικελία, Sicilia.

Κατάσιμος, resimus, Gl. V.

Κατασιτίζω, f. ίσω, admodum lædo. A

Κατασίτομαι, idem.

Κατασίτομαι, ῶμαι, fut. ίσομαι, comedo, vescor.

Κατασκαίρω, ῶ, f. άσω, conticesco; (2) sileutium impero; (3) fodo.

Κατασκάλλω, f. άνω, cunicio; (2) profligo.

Κατασκάμπτω, defilio.

Κατασκάπτω, fut. ψω, fundendo everto, diruo, everto. Κατασκάψαι κοῖλαι, Eur. Iph. in Au. 63. Ἡδὺ δ' ἐν ἔρκει δῶν, ἢ κατασκάπτειν βίᾳ, Soph. Phil. 982. Πατρῴαν δ' ἑστίαν κατέσκαψε, Eur. Hecuba.

Κατασκαρίζω, f. ίσω, vellico, pungo, fodio.

Κατασκαφὴς, ῆς, ὴ, eversio. A κατασκάπτω.

Κατασκαφὼς, ῶς, ὁ ἡ, ὑ, diruto, funditus eversus. Ab eod.

Κατασκεδάζω, fut. άσω, dispergo, dispergo; (2) diluo, refuto; (3) dissipo, v. g. rumores; (4) offundo. Κατεσκέδασεν ὄμμα πᾶν καθ' ὑμῶν, ὄναρ, Arist. Av. 542.

Κατασκεδάννυμι, idem.

Κατασκελετεύω, exsicco, exaresacio, exsenuo; (2) proprie carnem & medullam demo, ut sola ossa remanseant; sceletos efficio.

Κατασκίλλω, idem. Hinc

Κατασκελὴς, ὲς, tenuis, exsanguis.

Κατασκεπάζω, f. άσω, protego.

Κατασκευάζω, f. άσω, instruo, adorno; (2) armis instruo, armo; (3) exstruo, exædifico; (4) adstruo, probo, argumentis confirmo; (5) instauro; (6) molior, machinor; (7) efficio, reddo; (8) comparo, adquiro; (9) fabricor, compono, conficio; (10) præparo. Ὁ γὰρ πάντα κατασκευάσας θεός, Heb. 3, 4. Πᾶς δὲ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ib. Hinc

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, id, quod structum est, molimen, machinamentum; (2) edificium; (3) commentum, molimentum subdolum. Ab eod.

Κατασκευαστὴς, οῦ, ὁ, exstructor, molitor, opifex. Ab eod.

Κατασκευαστικὸς, ὴ, όν, affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum. Ab eod.

Κατασκευαστικῶς, Adv. demonstrative.

Κατασκευαστὸς, ὴ, όν, exstructus, conditus, structilis; (2) compactus; (3) fabrilis; (4) subornatus, appositus, submissus. Ab eod.

Κατασκευὴ, ῆς, ὴ, exstructio, structura, opificium; (2) structura, compositio & artificium orationis; (3) constitutio; (4) institutum; (5) apparatus; (6) supellex, vasa & instrumenta domus vel fundi; (7) metatio castrorum; (8) adstructio, probatio, demonstratio. Ex Cudo.

Κατάσκιψις, εως, ὴ, contemplatio. A κατασκοπέομαι.

Κατασκίω, ὁ, f. ήσω, exerceo; (2) erudio.

Κατασκίωσις, & κατασκιωσμὸς, eruditio, eadem & domicilium pono.

Κατασκιώω, ῶ, idem; (2) auctorium fun-

ta'ceraculum præbeo; (3) quiesco. *Κατεσκήνωσε ἐν μέσῳ τῷ λαῷ Ἰσραήλ*, Num. 35, 34. *ἐν* ἰλιγγῷ, Act. 2, 26, *ἐν τοῖς κόλποις*, nidulari, Xen. Hinc

Κατασκήνωμα, τό, idem quod

Κατασκηνώσις, εως, ἡ, tentoriorum seu tabernaculorum collatio; (2) tentorium, habitaculum; (3) mansio.

Κατασκήπτω, f. ψω, impetu devolvor, impetum facio; (2) corripio, invado; (3) impingo. *Κατασκήψει ἐς ἀγλίην*, Herodot. vii. *ἀδίκοις*, Aristot. *Κατασκήπτει λιταῖς ἔλεον ἀρωγὸς ξυμμάχοις*, Soph. Oed. Col. 1274. Hinc

Κατάσκηψις, εως, ἡ, invasio; (2) decubitus.

Κατασκιάζω, f. άσω, obumbro, opaco. *Κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον*, Heb. ix, 5.

Κατάσκιον, τό, idem. Hinc *κατασκίοιον* apud Hom. Odyss. 12, 436, obumbrabant, tegebant.

Κατασκιδνάμαι, dilapor.

Κατάσκιος, ος, ον, ἡ, ὁ, ἡ, umbrosus, opacus. A *Σκιά*.

Κατασκοπάω, exaresco, contabesco; p. *κατεσκοπακα*, exarui, contabui, Part c. *κατεσκοπακώς*, emaciatus, tabefactus.

Κατασκοπάζω, idem.

Κατασκοπεύω, exploro, & quidem hostili animo; *unde* insidiari. *Ἡρασσόλθου κατασκοπεῦσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν*, Gal. 2, 4. Hinc

Κατασκοπή, ἡ, exploratio.

Κατασκοπία, ας, ἡ, speculatio, exploratio; (2) specula. A *κατασκοπεύω*. Hinc

Κατασκοπικός, ἡ, όν, speculatorius, exploratorius.

Κατασκοπεῖον, ου, τό, navis exploratoria.

Κατάσκοπος, ου, ὁ, ἡ, explorator, speculator, index. A *κατασκέπτομαι*.

Κατασκυθρωπάζω, tristi, severo sum vultu.

Κατάσκωπτω, fut. ψω, cavillor, dictis mordacibus incesso.

Κατασμικρίζω, deprimo verbis, *Aristot.* sed lectio dubia. *Ern.*

Κατασμικρολογέω, ῶ, parvi pendo; (2) parcum & illiberalem judico, obloquor, ut parco.

Κατασμικρύνω, f. υνῶ, parvum reddo, immuno, extenuo, deprimo.

Κατάσμυρνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, myrrhatus, myrrham redolens. A *Σμύρνα, myrrha*.

Κατασπάσω, 3. f. 2. 1. opt. act. v. *κατασπάω*.

Κατασπάχω, f. ξω, contero, comburo, exuro.

Κατασπαθάομαι, insolenter, vel superbe me adversus aliquem effero.

Κατασπείω, ῶ, fut. άσω, ago, propulso, expello; (2) persequor; (3) arceo.

Κατασοφίζω, & *κατασοφίζομαι*, sophistice decipio, sophismate circumvenio, redarguo, aut percello; (2) fraudes & dolos machinor, dolose ago; (3) arte aliqua decipio, circumvenio, Pass. *κατασοφίζομαι*, decipior, aor. 1. part. *κατασοφισθείς*, deceptus. Οὐ *κατασοφισάμενοι τὸ ζῆν ἐνῶν*, Act. 7, 19. Τὸ τέχνῃ βίου χρηματίσαι *κατασοφίζεσθαι*, Longin. 17.

Κατασπαταλάω, f. ήσω, cludo capio se verbosum ingatlis.

Κατασπεύζομαι, fut. ἐσομαι, valde comiter excipio & amplector.

Κατασπεύδω, ῶ, f. ήσω, luxu consumo, prodigo. *Κατασπεύδειν τὰ ὄντα*.

Κατασπουδάζω, vel *κατασπουδίζω*, fut. ξω, discerpo, dilanio, dilacero. *Τὴν εἰσπνοὴν μὴ κατασπαράξατε*, Aristoph. Eq. 725.

Κατάσπασις, εως, ἡ, detractio. A *κατασπάω*.

Κατασπασμός, οῦ, τό, detractio; (2) convulsio. Ab eod.

Κατασπαστής, οῦ, ὁ, idem.

Κατασπαστικός, ἡ, όν, detrahendi vim habens.

Κατασπατάλης, delicior, in deliciis vivo.

Κατασπάω, ῶ, detraho, destruo, convello, deturbo; (2) avide deglutio, seu haurio faucibus, p. in fig. præt. *κατεσπακώς*, deglutis, sive soles deglutire, apud Aristoph. *Τὸν τριχῆ κατέσπασα*, Aristot. Lys. 928.

Κατασπείρω, sero, semino, conservo *Ὄφρα ἀλόχῳ μοι κατασπείρας, φθίσω*; Soph. Aj. 1023.

Κατάσπεισις, εως, ἡ, perfusio, ut hostiæ. A

Κατασπένδω, fut. *Σπείσω*, libo, perfundo libamine seu libamento; (2) devoveo. *Χοὰς κατασπείσας ὑπὲρ μητρὸς τάφῳ*, Eur. Or. 1176. *Οἱ μὲ κατασπείσαντες ἀπήμονα*, Epigr.

Κατασπέρχω, impello, urgeo, properare cogo.

Κατασπεύδω, f. δ'σω, festino, propero; (2) urgeo, incito, instigo, p. part. *κατεσπουδασμένος*, acceleratus. *Κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα*, Aristoph. A *Σπεύδω*.

Κατασπιλόω, fut. ώσω, commaculo, labem adspergo, inquino. A *Σπίλος*.

Κατασπιδία, ᾶς, f. ήσω, fero, percutio. *Τὸν ἄνδρα τῇ φαλάγγι μου κατεσπίδησιν*, Aristoph. *Θεσμ.* 567.

Κατασποδή, ᾶς, ἡ, seminatio. A *κατασπείρω*.

Κατασπουδάζω, f. άσω, studeo, operam navo, studiose adtendo, p. part. *κατεσπουδασμένος*, rerum agendarum anxius.

Κατασπουδή, *ἧδον*, de industria, studio, data opera. A *Σπουδή, studium*.

Κατασταγμός, οῦ, ὁ, destillatio. A

Καταστάζω, f. άξω, destillo, instillo, stillatim infundo, stillatim effundo. *Ἰδρὼς γέτοι νιν καταστάζει δόμας*, Soph. Phil. 823. *Ὁρᾷς νιφὰς τοιὰς, ἃς καταστάζει δόμος*; Eur. Hec. 749. *Ἀφῶ καταζώντα Καδμείαν χθόνα*, Eur. Supp. 588.

Κατασταθείς, aor. 1. part. pass. v. *καθίστημι*.

Καταστασμός, fut. σω, in statione, diversorio, seu stabulo colloco. *Τὰ βύσκιμα καταστασμῶσι*, Strabo.

Καταστασμίζω, fut. ίσω, appendo, pondere demetior.

Καταστασμός, οῦ, ὁ, appensio.

Καταστατικός, ἡ, όν, reprimendi aut sistendi vim habens, reprimens, sistens, cohibens. A *καταστέλλω*.

Καταστάμνίζω, fut. ίσω, in vas seu dolium infundo & condo. A *στάμνος*.

Καταστάς, gen. f. aor. 2. part. act. verbi *καθίστημι*.

Καταστασιάζω, fut. άσω, seditione opprimo & adfligo; (2) concerto. *Καταστασιάζειν τῷ βελτίῳ*, Plut. *Καταστασιαζόμενος ὑπὸ τῶν Λυσάνδρου φίλων*, Xen.

Κατάστασις, εως, ἡ, collocatio & constitutio cujusvis rei in suam sedem; (2) constitutio, ordinatio, institutio; (3) ordinatio ad officium; (4) constitutio, v. gr. aëris, corporis humani; (5) status, conditio; (6) ipsa actio stanti; (7) locus, in quo consistitur; (8) consessus, concilium, concio; (9) sedes; (10) sedatio; (11) stipendium equestre. A *καθίστημι*.

Καταστάτης, ου, ὁ, instaurator, dispositor. Ab eodem.

Καταστατικός, ἡ, όν, certo statu præditus; (2) sedandi vim habens. Ab eod.

Καταστεγάζω, f. άσω, tego, operio. Hinc

Κατάστεγασμα, ατος, τό, operimentum, tegmen.

Κατάστεγος, ος, ον, ὁ, ἡ, tectus, tecto cooperatus; subterraneus. A *στέγω, tego*.

Καταστείβω, ψω, calco, pedibus tero.

Καταστείλαι, a. 1. inf. act. v. *καταστέλλω*.

Καταστιγμή, f. ξω, discindo; (2) redeo, revertor.

Καταστέλλω, reprimo, sedo, restringo, comprimo; (2) vestio, orno; *καταστείλαι*, in a. 1. compellere; *κατεστάλμην*, p. part. moderatus. *Καταστείλας ἐς γραμμὰς τὸ ἦχον*, Act. 19, 35. *Ἀλλ' αὐτὸν ὑμεῖς, εἰς ἐμὲ δεσμεῖον μέλη, φίλοι καταστείλατε*, Eur. Bac. 932.

Καταστενάζω, f. άξω, ingemisco, cum gemitu deploro.

Καταστενάχω, f. ξω, ingemo, suspiro. *Τί δῆτα σὲ καταστένω τίνων*; Eurip. Andr. 444. *ὑπὲρ τυράννων ξυμφορᾶς*, id. Iph. in Au. 481.

Καταστηρίζω, f. ίσω, stellis distinguo, stellis insigno; (2) inter astra colloco, in astra refero. A *κατάστηρ*. Hinc

Καταστερισμός, οῦ, ὁ, constellatio, Gl. V.

Κατάστηρος, ος, ον, ὁ, ἡ, stellatus, qui siderum splendorem imitatur. Ab *ἀστήρ*.

Καταστερισμός, οῦ, ὁ, relatio in astra. Eratosthenis *καταστερισμοί*, enarratio eorum, quæ in astra sunt relata, iisque nomen dedere. Ab eod.

Καταστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corono.

Καταστέφανος, ος, ον, coronatus. A

Κατάστεφω, fut. ψω, corono, serto redimio. *Σοὶ καταστέψας ἐγὰ νιν ἦγον ἐς γαμηλίους*, Eur. Iph. in Au. 928. *βώμους*, id. Herac. 125.

Καταστηλιτεύω, fut. εύσω, in stela noto, in cippo proscribo; p. part. *κατεστηλιτευμένος*, proscriptus.

Καταστηλόω, cippis, columellis distinguo, v. c. viam.

Κατάστημα, ατος, τό, constitutio, habitus, status; (2) habitus vultusque hominis compositæ mentis; (3) vestitus. A *καθίστημι*. Hinc

Καταστηματικός, ἡ, όν, sedatus, & qui nullo modo turbatur.

Κατάστημος, ος, ον, ὁ, ἡ, vestis densa stamine. A *στήμων*.

Καταστῆναι, a. 2. inf. act. v. *καθίστημι*.

Καταστηρίζω, f. ίξω, incumbo.

Κατάστιγμα, τό, macula in pelle animalis. A

Καταστίζω, f. ξω, punctis distinguo, compungo. Hinc

Κατάστικτος, ος, ον, ὁ, ἡ, punctis distinctus, notis compunctus, varius, maculosus.

Καταστίλβω, niteo, fulgeo, refulgeo.

Κατάστολή, ῆς, ἡ, repressio, inhibitio, cohibitio; (2) vestitus, amictus; (3) modestia in vestitu. A *κατασταλλω*.

Καταστολίζω, vestibus orno.

Καταστομίζω, f. ίσω, tacere facio.

Κατάστομος, ος, ον, ὁ, ἡ, tibiæ pars quædam. A *στόμα*, os.

Κατασοναχίζω, ῶ, ingemisco, suspiro graviter.

Κατασοσχίζω, f. ίσω, idem.

Καταστρώννυμι, vel *καταστορνύω*, humi sterno, obfirmo, complano, solo. A

Καταστορέω, ῶ, prosterno; (2) consterno, sterno, complano; (3) sedo; aor. 1. *κατεστόρεσα*, stravit, sedavit; pl. p. pass. *κατεστόρεντο*, stratæ sunt, aor. 1. pass. *κατεστορέσθησαν*, sedari. *Καταστορέσαι τὸν φιλοτιμίαν*, Plut.

Καταστοχάζομαι, f. άσομαι, collineo, scopum peto; (2) velut scopum propositum habeo, spectо; (3) conjicio.

Κατάστοχασμός, οῦ, ὁ, conjectura.

Καταστοχαστικός, ἡ, όν, conjecturalis, in conjiciendo acutus.

Καταστραγίζω, f. ίσω, facio destillare.

Καταστράπτω, fut. ψω, fulgore vel fulgetro illustro, fulgore vel splendore oppleo.

Καταστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, stratagemate supero, belli a astutia decipio, p. part. pass. *καταστρατηγημένος*, stratagemate circumventus. *Καίσαρα καταστρατηγῶν*, Plut.

Καταστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra moveo adversus, exercitu infesto invado; (2) castra metor; in castris ago.

Καταστρατοπεδία, ἡ, castrametatio, f. castrametatio.

Καταστρέβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo; (2) distorqueo, depravo.

Καταστρέφω, f. ψω, subverto; (2) dejicio, prosterno; (3) revoco; (4) exigo, finio, claudo; (5) morior, vitam finio; (6) desino, finior; (7) subjugo, subjugo, in potestatem redigo; *καταστρέφομαι*, act & pass. ut, *κατεστραμμένος πολλὴν γῆν*, qui multum terræ subegit; *κατεστραμμένος*, subactus,

actus, cædius. Τὰς τριήρεις κατεκόπησαν, Marc. 11, 15. Οἱ Λυδοὶ κατεκόπησαν ὑπὸ Περσῶν, Herodot. Κατεκόπημέν γε τὰς φρένας, fugavi, Arist. Vesp. 1086.

Κατακοπήσομαι, aor. 1. part. med.

Κατασκίψαντι, 3. plur. f. 1. ind. act. Dor. pro κατασκίψασι.

Κατασκιρτικῶς, ὦ, f. ὄσω, insolentius & lascivius me gero, lascivio. Ὅταν γὰρ κατασκιρτιάσωσι τῷ χριστῷ, 1 Tim. 5, 11.

Κατασκοφή, ῆς, ἡ, catastrophe, extrema pars fabulæ; (2) subversio; (3) exitus, mors. A καταστρέφω. Hinc

Καταστροφικῶς, Adv. more catastrophiarum, seu ut in catastrophis fabularum fieri solet.

Κατάστρωμα, ατος, τὸ, superius tabulatum navis, quod nautas aut milites sustinet, fori A

Καταστρώννυμι, vel καταστρωνύω, fut. στρώσω, consterno; (2) humi sterno, humi affigo. Inf. καταστρωννύναι, sternere, aor. 1. κατέστρωσαν, straverunt; pl. p. κατέστρωτο, strati fuerant. Κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 1 Cor. 10, 5. Hinc

Κατάστρωσις, εως, ἡ, constratio, prostratio.

Κατασυλῶ, averto, odio prosequor.

Κατασυλάω, molestia afficior.

Κατάσυλος, ον, tristis, æger.

Καταφυλος, ὁ ἡ ἡ, valde durus, asper.

Καταχαμύλλω, deblatero, p. part. pass. καταχαμυλλίνος, ad loquacitatem & garriendum factus, compositus, aor. 1. med. κατεχαμύλατο, argute accusavit, argute recitavit. Οἵτε κατεχαμύλατο ὠκαίρως, Arist. Thesm. 468.

Κατασύρομαι, cum impetu descendo; ut hinc sit Homericum κατίσυτο, Il. 21, 382.

Κατασυρίττω, f. ξω, sibilum edo, sibilo; (2) exsibilo.

Κατασύρω, detraho, deorsum traho; (2) populor, depopulor, depilo; (3) pertraho. Μόνοι κατασύρουσι τὸ ἅρμα τοῦ κτιστοῦ Luc. 12, 58. Τὰς δὲ μιαιφόνους κατασύρουσι ὕδατα Ῥήνου, Dion. Hip. 216.

Κατασφαγή, ῆς, ἡ, [illegible], occisio. A

Κατασφάζω, fut. κατασφάξω, f. ξω, jugulo, macto; (2) interficio, [illegible]. Κατασφάξατε (αὐτοὺς) ἐμπροσθέν μου, Luc. 19, [illegible] Κατασφάγη στρατός, Eur. Rhes. 811. Hinc

Κατασφαγικός, ἡ, ὸν, jugulatorius, aptus jugulationi & cædi, langunolentus.

Κατασφαλίζω, f. ισω, munio, tutum reddo; (2) omnem munio, securitatis cautla deludam ebfirmo.

Κατασχεῖν, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi κατισχάνω.

Κατασχιδνάω, ῶ, fut. ήσω, fundam contorqueo adversus aliquem.

Κατασφηνόω, ῶ, in angustum contraho.

Κατασφιδόω, ῶ, f. ώσω, cuneo findo.

Καταφίγγω, distringo, Gl. V. constringo.

Καταφραγίζω, f. ισω, signo, signaculo obfirmo. Βιβλίον κατεφραγισμένον, Apoc. 5, 1.

Καταχάζω, f. άσω, scarifico, scalpro aperio.

Καταχασμα, ατος, τὸ, scarificatio, incisio aut apertura scalpello facta. A καταχάζω.

Καταχασμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Καταχαστέον, scarificandum. Ab eod.

Καταχάω, laxo, remitto.

Καταχεύατω, 3. f. aor. 1. imperat. pass. v. κατέχω pro καταχέω.

Καταχεύω, inhibeo, detineo.

Κατάχεσις, εως, ἡ, possessio, occupatio; (2) retinentia. A κατέχω, *contineo*.

Καταχθονίζω, f. όσω, indignor adversum.

Κατάχιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, detentus, qui captus detinetur. A κατέχω, *detineo*.

Κατάχῃ, 3. f. ε. 2. conj. act. v. κατέχω.

Καταχηματίζω, fut. ίσω, effingo, conformo. Κατεχηματίσθη ἑαυτῷ, Plut.

Καταχρεωνία, ᾶς, f. ήσω, indecore & contumeliose ago, seu tracto.

Καταχρίζω, f. ίσω, dissindo, discindo, concædo, diffadendo convello; (2) præcido

[illegible] ἀπὸ κατέχω, *contineo*, fut. ἕξω. Hinc

Κατάχρισις, εως, ἡ, divisio, discissio,

Κατάχισμα, ατος, τὸ, fructuum diffindendo & avellendo. Adj. sol.

Καταχόω, f. ὦ, part. act. Dor. pro κατέχουσα. a κατέχω.

Καταχωλίζω, ortum habeo, vaco.

Καταχολέω, ῶ, fut. ήσω, occupo, occupatus sum; (2) otio male utor.

Καταχόμενος, aor. 2. part. med. v. κατέχω.

Καταχώμεν, 1. pl. aor. 2. conjunct. act.

Κατέχω, 2. part. act. verbi ejusd.

Καταφορέω, f. ήσω, accumulo, congero.

Καταφορτίζω, per luxuriam absumo.

Καταφράσσω, attero, contero.

Καταφρήνω, idem quod κατατίμνω.

Καταφυτεύω, f. ύσω, extendo; (2) explico, expedio.

Καταφυτεύσῃς, 2. sing. f. 1. ind. act. Dor. pro καταφυτεύσεις, a καταφύτω.

Καταφυτεία, ας, ἡ, centuriatio, decuriatio. A

Καταφυτόω, vel καταφυτεύω, fut. ξω, ordino, constituo, in ordines militares refero, centurio, decurio; (2) refero inter, insero. Εἴ τις αὐτὸν ταξιάρχῳ εἰς τάξιν τινὰ καταταξει, Lyf.

Καταταράττω, perturbo.

Καταταρτάρω, in locum caliginosum, subterraneum, item carcerem dejicio.

Κατατάχιος, celeritate vini o & averto. Κατατάχιος γὰρ αὐτοὺς Ἀνίβας, Polyb. Ex τάχος.

Κατατάχῳ, *Adv.* celeriter.

Κατατεθρῤῥήκοτως, *Adv.* confidenter, audacter, fiducia, Plut. in Anton. cap. 27. A καταθρῤῥέω.

Κατάτειναι, εως, ἡ, extensio; (2) collocatio morbi, ap. *Hipp.* A

Κατατείνω, tendo; (2) retineo, attractis habenis; (3) inhibeo, coërceo; (4) prosterno, dejicio; (5) contendo; (6) distendo, extendo, distendendo torqueo; (7) tendo, porrigo, protineo; (8) pergo; (9) contendo, connitor. Κατατείνειν τὰς ἵππους, Plut. Ὃ ὁ κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου, Dem.

Κατατειχίζω, muros demolior & dejicio.

Κατατειχογραφέω, *cum Gen.* in pariete adversus quem scribo quid.

Κατατελλὲς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, perfectus, totus, usque ad reliquias. Hinc τὰ κατατελλία, ων, reliquiæ; (2) sumptus & impensæ; (3) magistratuum confessus. Ex τέλος.

Κατατέμνω f. τμῶ, concido; (2) vulneribus inultis concisum interficio; (3) occido; (4) disseco, in partes seco, (5) dirimo, dirimo focietatem, aor. 2. κατέτμων. part. καταταμὼν, qui scidit, aor. 1. pass. κατετμήθην, part. κατατμηθείς, scissus. Ἑαυτὸν κατατέμνειν, Xen.

Κατατέρπω, f. ψω, delecto.

Κατατεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.

Κατατιχίνος, ἡ, ὸν, idem quod κατάτιχος.

Κατατεχνίως, *Adv.* artificiose.

Κατατεχνολογέω, ῶ, fut. ήσω, artificiose distinguo & differo; (2) in artem redigo.

Κατατέχνος, ὁ ἡ ἡ, artificiosus, industrius; (2) artificiose elaboratus & perpolitus. A τέχνη, *ars*.

Κατατήκω, f. ξω, colliquo, colliquefacio; (2) emaceo, extabefacio. Ὑπὸ τῆς χιόνος κατατήκεται, Arist. Plut. 1034.

Κατατήθημι, admiror, obstupesco, p. med. κατατίθεμαι· κατατίθεσθαι, 3. pl. p.

Κατατίθημι, ex humeris, &c. depono; (2) depono apud aliquem; (3) persolvo, numero; (4) repono, colloco, constituo; (5) *in med.* depono ex humeris & emitto, contemno, aversationem; (2) constituo, ordinores; (3) comparo, acquiro; (4) inco (gratiam) suscipio (inimicitias); (5) tribuo (beneficium.) *In pass.* accipio; (6) tracto aliquem in utramque partem; (7) occultare, comprimere, de Dardanensibus, qui frumentum nolunt vendere, ut carius fiat, *Ern.* Κατέθηκεν αὐτὸν εἰς μνημεῖον, Marc. 15, 46. Hinc κατάθεσις, εως, ἡ, depositio. A

Καταθετέος, α, ον, deponendus.

Καταθετήρ, ῆρος, ὁ, depositor.

Καταθετικός, ἡ, ὸν, depositorius.

Καταθέω, ῶ, fut. ήσω, decurro, incurro; (2) roto. Ex τροχός, *cursus*, vel τροχάω, *roto*.

Καταθρέχας, ω, ὁ ἡ ἡ, qui cursu transire potest. A præc.

Καταθρυπάω, ῶ, penetro, terebro.

Καταθρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblector, delectos; (2) luxu diffluo, delicate admodum vivo; (3) luxurior in aliqua re. Καταθρύψασαν τοῦ γλυκασίου, Athen.

Καταθύω, fut. ύσω, fœnore obruo & exhaurio.

Καταθωμάω, audeo adversus aliquem, item audaci animo, cum periculo aliquem facio aliquid.

Κατατομή, ῆς, ἡ, incisio; (2) insectio, sectio, incisura. A κατατέμνω.

Κατατονός, ὸς, ὁ ἡ ἡ, deorsum tendens; (2) minus altus. A κατατείνω, *deorsum tendo*.

Κατατοξάω, f. άσω, sagitta peto; (2) sagitta configo, trajicio, transfigo, confodio. Βαλὼν κατετόξευσεν, Exod. 19, 13.

Κατατραυματίζω, f. ίσω, saucio, vulneribus conficio.

Κατατράω, ῶ, f. ήσω, perforo.

Κατατρέπω, fut. ψω, in fugam verto, fundo, fugo.

Κατατρέχω, incurro, incursionem facio, incursionibus vasto; (2) insector, invehor, reprehendo; (3) perturbo, lustro, considero, aor. 2. κατέδραμον, inf. κατεδραμεῖν; part. καταδραμών. Καταπέτεσθε τῷ χωρῷ ἐν λίθοις ἀπόρροις, ἐν σφενδόναις, Herod. Κατέδραμεν ἐπ' αὐτὸν, Act. 21, 32.

Κατάτρησις, εως, ἡ, perforatio. A κατατράω.

Κατατρίβω, f. ψω, contero, attero, infrico; (2) consumo, vel tero tempus; κατατρίβειν, aor. 2. pass. ætatem consumpsisse; p. pass. κατατετριμμένος, ætatem consumpsi. Κατατρίβειν ἡδονάς, ἀφελεῖν ἀπόλεμον, Plut.

Κατατρίζω, f. ίσω, strido, stridorem edo.

Κατατριχάω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, instar pili tenuis. A θρίξ.

Κατατρίψεις, 2. f. f. 1. ind. act. v. κατατρίβω. Unde

Κατάτριψις, εως, ἡ, attritus, contritio.

Κατάτρομος, ος, ὁ ἡ ἡ, deorsum versus, deorsum vergens, declivis, Hes. A κατατρέπω.

Καταστοχάζω, fut. άσω, decurro, incurro; (2) roto. Ex τρόχος, *cursus*, vel τροχάω, *roto*.

Καταστρέχας, ω, ὁ ἡ ἡ, qui cursu transire potest. A præc.

Καταστυπάω, ῶ, penetro, terebro.

Καταστρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblector, delectos; (2) luxu diffluo, delicate admodum vivo; (3) luxurior in aliqua re. Καταστρύψασαν αἰσχίονι ἀνδρὶ, Nonn. Καταστρύζει ἀπὸ τοῦ σώματος.

Καταυγασμὸς, οῦ, ὁ illuminatio, illustratio. A καταυγάζω.

Καταυγάστρια, ἡ, illuminatrix.

Καταυδησις, εως, ἡ, vociferatio. Alt *audio*.

Καταύδω, *Adv.* libere.

Καταυλάω, f. ήσω, fulco.

Καταυλίς, ὰ, f. ίσα, tibia modulor. Et ἐκ *Pass.* καταυλίσμαι, ᾶσμαι, tibiæ cantum accipio.

dio ; (2) tibiis canere ; (3) exhibeor & derideor. *Hinc*

Κατανλησις, εως, ἡ, tibiarum inflatus.

Καταυλίζομαι, f. ισομαι, stationem habeo ; (2) castra metor, consideo. Νὺν μὲν καλαυλίσθητε, Eur. Rhes. 517.

Καταυτικα, *Adv.* statim, illico.

Καταυτόθι, *Adv.* ibi, illic, ibidem.

Καταυχήσομαι, ῶμαι, glorior contra.

Καταύω, torreo, exuro ; (2) aboleo.

Καταφαγᾶς, nepos, comessator, vorax, comestor, devorator, helluo, gurgo, Ph. καταφαγάς, comestor, Ph. καταφαγάδες, gulatores, Ph. A

Κατεφαγεῖν, aor. 2. præs. non datur ; peredere, edere, devorare ; (2) consumere, absumere, per luxum abligurire ; κατεφαγόμαι, devorabo. Καταφαγεῖν τὸν βίον, Luc. 15, 30. Πῦ γὰρ ἂν κἀν σὲ ἔφερες, ὦ κατάρατε, Arist. Pac. 6.

Καταφαίνομαι, appareo, videor esse. Hinc

Καταφάνεια, ας, ἡ, claritas, perspicuitas.

Κατεφανῆ, 3. sing. a. 2. conj. pass. a καταφαίνομαι

Καταφανής, ἐς, ὁ ἢ ἡ, conspicuus, apertus, qui apparet. Ab eod.

Καταφαντάζω, fut. άσω, apparere facio, & phantasia adficio.

Καταφασίζω, ἡ, ὁν, adfirmativus, qui adfirmari potest, adfirmandus ; (2) qui videri aut conspici potest, conspiciendus. A καταφάσκω.

Καταφάσκω, idem quod κατάφημι.

Καταφατίζω, dico contra aliquem ; (2) sancte polliceor, affirmo. Ex φάτις, *fama*.

Καταφατικός, ἡ, ὸν, adfirmativus, adfirmans. A κατάφημι.

Καταφατικῶς, *Adv.* adfirmative, adfirmando.

Καταφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, elevo, contemno.

Καταφείδω, fulgore percello. Ὥσπερεὶ κεραυνὸς τὰ κατείδηκε τὰς ἀπ' αἰθέρος ῥητόρας, Longin. 34.

Καταφέρεια, ας, ἡ, proclivitas. A

Κατωφερής, ἐος, ὁ ἢ ἡ, declivis, pronus, proclivis ; (2) infirmus, imbellis ; (3) felix, libidinosus ; (4) omninoque intemperans in quocunque genere. A

Καταφέρω, deorsum fero, defero, demitto ; (2) dejicio, detrudo ; (3) adigo, allido, incutio ; καταφέρομαι, defero, appello ; κατενεχθείς, ῆσα, ῆν. part. delatus, appulsus, in act. κατενεγκών, qui detulit, adegit. Ἀναφερόμενοι τὰ ὑπὸ κατήνεγκε ψῆφον, Act. 16, 10. Καταφέρομαι ὕπνῳ βαθεῖ, ibid. 20, 9. Ὑπὸ τὴν ὕπνην, ibid.

Καταφεύγω, confugio, perfugio. Τίνα δ' ἔχουσι καταφυγὴν, Eur. Cyc. 433. Καταφεύγειν εἰς τὰς φύλακες, Act. 14, 6. Hinc

Καταφευκτός, ἡ, ὸν, confugiendus. Ἐπὶ τῷ Εὐριπίδῃ δὲ μοι καταφευκτόν, Lucian. *Pisc.* 1.

Καταφυγή, ῆς, ἡ, perfugium, confugium.

Καταφάσκω, σω, adfirmo, confirmo.

Καταφημίζω, f. ίσω, divulgo, famam spargo.

Κατάφημος, famosus, Gl. V. A φήμη.

Καταφθάνω, pervenio, advenio.

Καταφθαντέομαι, idem, Æsch. Eum. 401.

Κατεφθάρησται, 3. pl. f. 1. pass. A

Καταφθείρω, corrumpo, perdo. Ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται, 2 Pet. 2, 12.

Καταφθιμένοισιν, dat. plur. perf. part. pass. ἐος, pro καταφθιμένοις, a καταφθίνω.

Καταφθίνω, emitto, perdo, corrumpo ; (2) contribo, affligo ; (3) *pass.* tabesco, consumor, intereo. Οὐ γὰρ ἔστι ζῶν πατρὸς γέρα καταφθίνειν, Eur. Al. 618.

Καταφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, perditio. Ἐκεῖ κατίδητε φατρὶ ἡμᾶς, Soph. Phil. 345.

Καταφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, destructio ; (2) maceratio ; (3) stupratio, (4) internecio, strages, cædes ; (5) mors æterna ; (6) vita, improba, perdita. A καταφθείρω.

Καταφιλέω, ῶ, f. ήσω, deosculor. Ἐπιπεσόντες ἔκλαιον καὶ καταφιλοῦντες τὸν Παῦλον κατεφίλουν αὐτὸν, Act. 20, 37.

Καταφιλοσοφέω, sentio in philosophia contra aliquem, f. disputo ; (2) philosophice disputatione vinco ; (3) silentio & modestia f. patientia vinco aliquem.

Καταφλέγω, f. ξω, comburo, inflammo ; καταφλέγομαι, deflagro ; κατεφλεχθείς, a. 1. part. pass. combustus. Τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ καλῷ, Ill. 22, 512.

Καταφλεχθείς, ὲν, combustus.

Καταφλέξαι, 3. f. a. 1. opt. act.

Καταφλεξιπολις, exustor, vastator urbis. A καταφλέξις, & πόλις.

Καταφλεξις, εως, ἡ, combustio, exustio. A καταφλέγω.

Καταφλυαρέω, ῶ, f. ήσω, obgannio ; (2) deblatero, nugas effutio.

Καταφρίζω, exterreo, conterreo. A

Κατάφριξ, ῖκος, ὁ ἢ ἡ, formidolosus ; (2) exterritus, timens.

Καταφοινίσσω, rubore tingo.

Καταφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio, discedo.

Καταφοιτᾶν, præs. inf. act. *Ion.* pro καταφοιτᾷν.

Καταφονεύω, fut. εύσω, cædem perpetro, occido. Ἦ ἑξ ὧν ἀρᾶν καταφονεύθησαι φίτρος, Eur. Or. 608.

Καταφορά, ᾶς, ἡ, lapsus, delapsus ; (2) ictus ; (3) adfectio ; (4) altus sopor, gravis somnolentia ; (5) invectiva. A καταφέρω.

Καταφοώσω, deveho, defero. A κατάφορος.

Καταφορικός, ἡ, ὸν, vehemens, cum impetu incurrens, invectivus. Ab eod.

Καταφορικῶς, *Adv.* vehementer, aspere.

Κατάφορος, ος, ὁ ἢ ἡ, prochivis, pronus, propensus, qui defertur, delabitur. A κατα-φέρω.

Καταφορτίζω, magnopere onero. Hinc

Καταφορτικός, ἡ, όν, onerosus ; (2) vehemens.

Κατάφορτος, ον, onustus. A φόρτος.

Καταφραγμα, ατος, τὸ, munimen. A κατα-φράσσω.

Κατεφράξατε, 2. pl. pr. imper. act. v.

Καταφρίζομαι, f. άσομαι, confidens, pendo, animadverto. Καταφρίζεσθε ἐμ αὐτοὶ τῆδε δίκῃ, Hesiod. Ἔργ. 246.

Καταφρακτός, ὴ, ὸν, circumquaque armis munitus, cataphractus. A

Καταφράσσω, vel καταφράττω, f. ξω, munio ; lorica munio.

Καταφρονέω, contemno, sperno, despicio. *Absolute & pro* adficto, meditor ; (3) in fines alienos irruo hostiliter, sc. quia hostes contemno, h. e. non timeo ; contemtim, ut quem non timeo, irrito ; ut *Lat.* contemno. Ἢ τὸν πλοῦτον τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖς ; 1 Cor. 11, 22. Οὐ καταφρονῶ ἐγὼ τοῦ Θεοῦ, ὥστε γνῶναι, Eur. Bacc. 1349. Hinc

Καταφρόνημα, ατος, τὸ, contemptus, contemptio, despicientia ; (2) hostilis irruptio in fines alienos.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, despectio.

Καταφρονητής, οῦ, ὁ, contemptor. Ab eod.

Καταφρονητικός, ἡ, όν, ad contemnendum propensus, qui facile contemnit. Ab eod.

Καταφρονητικῶς, *Adv.* contemptim, per contemptum.

Καταφρονήτους, acc. pl. part. præs. act. pro καταφρονοῦντας, a καταφρονέω.

Καταφρυττίζω, f. ίσω, *Ion.* pro καταφρυάσσω, a καταφρύσσω.

Καταφρυάσσω, vel καταφρυάττομαι, propric de equo avidente in frenum ; (2) gloriam nimis adverso aliquem assumo, efferme contra aliquem.

Καταφρύγω, f. ξω, torreo, torrefacio, arefacio ; (2) crebro. Καταφρύγει βύλλας ἡμᾶς, Arist. Nub. 395.

Καταφρύσσω, vel καταφρύττω, f. ξω, idem.

Καταφυγάνω, confugio. A καταφεύγω.

Καταφυγή, ῆς, ἡ, refugium. Ab eod.

Καταφύγιον, ου, τὸ, perfugium. Ab eod.

Καταφυλαδόν, *Adv.* per tribus, tributim, perpentes. Ex κατά, & φύλον, *tribus*.

Καταφυλάσσω, vel τω, f. ξω, observo.

Καταφυλλορροέω, ῶ, f. ήσω, folia demitto, folia abiicio. Ex κατά, & φύλλον, *folium*.

Καταφύγομαι, ῦμαι, ad quem perfugium est. A καταφεύγω.

Καταφυσάω, ῶ, flatu effundo, inflando perfundo. Καταφυσᾶσιν οἶνῳ γλυκεῖ, Aristot.

Καταφύτευσις, εως, ἡ, plantatio. A seq.

Καταφυτεύω, f. εύσω, planto, consero.

Κατάφυτος, ος, ὁ ἢ ἡ, consitus, arboribus consitus. A φυτὸν, *planta*.

Καταφωνεῖν, resonare facere, *de cicadis*. Hinc

Καταιάνησις, εως, ἡ, cum quid sono expletur.

Καταφαράω, ῶ, f. άσω, in furto, aut alio facinore deprehendo ; (2) deprehendo & comperio ; (3) scrutor, exquiro. Τοὺς ὑπεναντίους μὴ καταφωρᾶν, Thuc. A

Κατάφωρος, ος, ὁ ἢ ἡ, deprehensus, in facinore manifestus, reus. A φώρ, *fur*.

Καταφωτίζω, fut. ίσω, illumino, illustro ; (2) baptizo, ap. Eccl. Script.

Καταχαίνω, dehisco ; (2) derideo.

Καταχαίρω, gaudeo infortunio alicujus, alicrum malis lætor, insulto. Καταχαίρειν ἔστιν, Herodot.

Καταχαλαζόω, ῶ, grandine obruo, lapides, fustes congero.

Καταχαλάω, ῶ, demitto per funem.

Καταχαλκεύω, refingo ferreum aut æreum instrumentum, ap. Plat. si lectio vera, *Ern.*

Κατάχαλκος, ος, ὁ ἢ ἡ, æratus. A χαλκὸς. Hinc

Καταχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco.

Καταχαρίζομαι, f. ίσομαι, indulgeo, condono ; (2) in gratiam alicujus feio ; (3) popularitor & ambitiose loquor ; dicitur autem plerumque in partem deteriorem, ut præter jus alicui condonare. Οὐ φοβοῦμαι ὑμᾶς, μὴ ἀγῶνα καταχαρισόμενοι, Æschin.

Καταχαυστικός, ὴ, ὸν, largitor. A præc.

Καταχάρμα, ατος, τὸ, ludibrium.

Κατάχασμα, ατος, τὸ, hiatus, profunditas. A καταχαίνω. Hinc

Καταχασμάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, dehisco (2) derideo. Hinc

Καταχασμησις, εως, ἡ, derisio.

Καταχίζω, f. ίσω concacco.

Καταχειρότονος, ον, habilis manui, ut χερμὰς δίκης, *Ern.*

Καταχειροτονέω, ῶ, adversus aliquem suffragium fero, suffragio condemno. Hinc

Καταχειροτονία, ας, ἡ, condemnatio per suffragia, condemnatio a plebe facta.

Καταχθόνιος, profundus, idem quod

Κατάχθων, defundo, effundo ; (2) offundo, perfundo. a. 1. κατέχεα. Ἀλλ' ἱκετεύω με κατέχευε πᾶσι χρήμασιν, Arist. Nub. 74. Ἐγὼ ἡ κατέχισα τὴν σοφίαν ὕδατι, supra cardinem, id. *Vesp.* 494.

Καταχήνη, ης, ἡ, derisio, contemptus. A καταχαίνω.

Καταχής, ῆτος, τὸ, honorum, asperum, *Der.* pro κατοχής. A κατοχή.

Κατεχεύτην, 3. sing. imperf. ευτο, med. *Ion.* pro κατεχεύατο, a κατεχέω.

Καταχήν 3. f. 2or. 1. conj. act. *Att.* pro κατάσχῃν, a κατέχειν.

Καταχηρεύω, vidua fum, in viduitate ago, Κατάχθιος, molestia afficio.

Κατάχθομαι, tei alicujus molestia adficior.

Καταχθόνιος, ὴ, ὸν, subterraneus, infernus, inferualis ; κατάχθονες, inferi. A χθών.

Καταχλαινόω, vestio, proprie lana, veste pinguiori. A χλαῖνα.

Κατάχλω-

Καταχλεύω, f. εύσω, ludificor, ludo, illudeo, subsanno, cavillor.
Καταχλιδάω, deliciis fatio, insolens sum.
Κατάχλωρ-ος, ον, valde viridis. A χλόη.
Καταχορδεύω, χορδεύσω, intestina & ventrem f. etiam carnem concidere, secare, rescindere, Herodot. A χορδή.
Καταχορδίζω, idem, ab eod.
Κατακορδισμός, ου, ὁ, species cantus, quo in ludis Pythiis Apollo ob jam devictum Pythonem ovans repræsentabatur.
Καταχραίνω, ὦ, f. ανῶ, consumo in choragia, absumo in apparatu ludorum choricorum; (2) sig. pedico, I lagior, cogo; (3) effundo, large contribuo.
Καταχόω, inusit. sed fut. 1. καταχώσω, & tempora inde formanda suppeditat verbum καταχαννύω, humo congesta tego, humo vel arena obruo.
Καταχράομαι, ώμαι, fut. χρήσομαι, abutor, immodice utor, absumo, profundo; (2) utor *in bonam partem*; (3) male accipio, verberibus, morte adficio, interficio; (4) utendum accipio. Εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου, 1 Cor. 9, 18.
Καταχρίμπτομαι, exfcreo in; (2) despuo, conspuo.
Κατάχρ-ως, ω, ὁ ἡ ὠ, *Att.* κατάχρεως, ære alieno oppressus, obæratus; (2) obnoxius. Hinc τὰ καλάχρεα, ων, bona oppignerata & obærata.
Καταχρῆν, præf. inf. med. *contr.* pro καταχράεσθαι, a καταχράομαι. Hinc
Κατάχρησ-ις, εως, ἡ, abusio, abusus, usurpatio, *etiam in bonam partem*; (2) catachresis, figura rhetorica.
Καταχρηστικός, ἡ, όν, abusivus. Ab eod.
Καταχρηστικῶς, *Adverb.* abusive.
Κατάχρισις, εως, ἡ, inunctio. A καταχρίω.
Κατάχρισμα, ατ-ος, τὸ, unguentum.
Κατάχρις-ος, ὁ ἡ ὠ, inunctus, perlitus. A
Καταχρίω, f. ίσω, inungo, illino, oblino.
Καταχρώς, inusit. sed suppeditat f. καταχρώσω, verbum καταχρωννύω, colore imbuo; (2) tango.
Κατάχρυσ-ος, ος, ὁ ἡ ὸν, auro obductus, inauratus. Hinc
Καταχρυσόω, ῶ, inauro, auro obduco.
Καταχρύζω, f. ύσω, coloro, colore imbuo.
Καταχρώννυμι, vel καταχρωννύω, idem.
Κατάχυμα, ατ-ος, τὸ, profusio, infusio, adspersio. A καταχύω.
Κατάχυσις, εως, ἡ, idem; (2) vas, quo aqua manibus infunditur, vel mentæ infertur. Ab eodem.
Κατάχυσμα, ατ-ος, τὸ, adspergo, inis; quod effunditur, seu defunditur in aliquid. Hinc τὰ καταχύσματα, ων, bellaria, nuces & ficus, quæ in capita recens emptorum servorum ad forum sedentium, vel etiam sponsorum effundi solebant. Ab eodem. Hinc
Καταχυσμάτιον, ου, τὸ, jusculum & condimentum, quo perfunditur caro assa, Dim.
Καταχύτλ-ον, ου, τὸ, perfundibulum, vas, quo lavantes se perfundunt balneatores. A καταχύω.
Καταχυτρίζω, f. ίσω, in olla vel vase fictili condo, repono, expono; (2) occido.
Καταχύω, f. ύσω, defundo, effundo, inus.
Καταχωλδίω, f. ίσω, claudico.
Καταχωνδεύω, f. εύσω, consto.
Καταχώννυμι, vel καταχωνύω, f. καταχώσω, ab inus. καταχόω, aggerem duco; (2) terra obruo, aor. 1. part. pass. καταχωσθείς, obrutus. Κεκρυμμένα ἐν χώματι τοῖς λίθοις, Anth. Arch. 299.
Καταχωρίζω, f. ίσω, removeo; (2) in aliquo loco colloco, in loco aliquo statuo; (3) in literas refero, in tabulario repono.
Καταχωρισμός, οῦ, ὁ, collocatio, relatio in literis, in tabularium, &c.
Καταψίνω, commoveor.
Καταψάλλω, fidibus cano, fidibus oblecto.
Καταψάω, fut. ήσω, tergendo siccandove demulceo, defrico, demulceo, Καταψήσας αὐτὴν τῷ καρκίνῳ, Hesy.
Κατεάγω, f. ξω, *Ion.* pro κατάξω, f. (2) κατέαξα.
Κατεβιασάμην, f. ιάσομαι, meliori mendaciter contingo f. (2) mendacii crimen adjungo, Καταβιάζεσθαι τινὸς ἀρετάς, Phal.
Κατεβλασφημησμένος, ὦ, f. ήσω, falsum testimonium alio in, falso testimonio oppugno & opprimo. Κατεβλασφημεῖσθαι τινός, Xen.
Κατεβλάστησις, εως, ἡ, figmentum, mendacium, obtrectatio. A καταβλάσκω.
Κατεβλασφημητής, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Κατεβλαψίζομαι, f. ίσομαι, damno; (2) censeo, decerno, pronuncio; (3) sententiam fero adversam, antiquo. Καταβλαψίζειν τινὸς δίκαιον, Xen.
Καταβλησμός, οῦ, ὁ, condemnatio. A præc.
Καταβλήσις, εως, ἡ, idem.
Καταβλίχω, fut: ίξω, mulceo, permulceo, demulceo, frico, derado, defringo, detergo; (2) æquo, complano; (3) contero, contundo. Καταβλίχειν ἵππους, Eur. Hipp. 115.
Καταβλόω, ῶ, f. όσω, denudo, depilo, compilo; (2) complano.
Καταβλοφία, personæ locum.
Καταβλυκτ-ός, ή, ὸν, refrigeratus, qui refrigerari potest.
Καταβλύζη, 3. f. a. 1. conj. act. v. καταβλύζω.
Καταβλυζίς, εως, ἡ, refrigeratio, frigiditas.
Καταβλυζ-ός, ὸς, ὁ ἡ ὸν, perfrigidus, pergelidus. A
Καταβλύζω, f. ξω, refrigero; (2) inarefacio, exficco; (2) sedo, refocillo. Καταβλύζειν τὸν γλαυκὸν μυ, Luc. 16, 24.
Κατεβρ-ός, ὸν, immaturus ætate.
Κατεαγῶτα, perf. inf. med. *Ion.* pro κατηγῶσθαι, a κατάγω.
Κατεβάξα, *confregi*, aor. 1. ind. act.
Κατεβᾶν, *fidem*, 3. pl. præf. ind. med. *Ion.* pro καθβῶν, a καθβαμαι.
Κατεβα, *Dor.* pro
Κατεβη, 3. f. a. 2. ind. act. v. καταβαίνω.
Κατεβλεν, *defcendi*, 1. fing. a. ejusd.
Κατεβάλλε, *Dor.* pro κατεβάλλω, a καταβάλλω.
Κατεβίσαλο, 3. f. aor. 1. ind. med. v. καταβίβάζω.
Κατεβλήθλω, a. 1. ind. pass. v. καταβάλλω.
Κατεγγυάω, ῶ, f. ήσω, vadimonio, sponsione, vel satisdatione obstringo; (2) despondeo, vel desponsatam trado; κατεγγυημένη, desponsata, sponsa. Ἦν σοι καλῶς ἐγγυημένη ἑταίρα, Eur. Or. 1068.
Κατεγγύη, ης, ἡ, desponsio, Ph.
Κατεγγυλικά, sponsalia, Gl. V. A κατεγγυᾶν.
Κατεγγύλλον, imperf. ind. act. pro κατεγγύλλω, a καταγγέλλω.
Κατεγκαλέω, ῶ, in judicium voco, actione convenio; (2) accuso. Hinc
Κατέγκλημα, ατ-ος, τὸ, criminis intentio, criminatio; (2) crimen ipsum; (3) accusatio.
Κατέγκειμαι, irruo, incumbo in.
Κατεγκοτέω, ῶ, f. ήσω, festino.
Κατέγνασαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi κατεγνώσκω.
Κατεγχαίνω, f. ανῶ, inhio; (2) hiante ore illudo, irrideo.
Κατεγχέω, infundo in.
Κατεγχλίδάω, ῶ, f. ήσω, delicias facio; (2) delicate fastidio rejicio.
Κατεδάλλω, a. 2. ind. pass. v. καταβάλλω.
Κατεδιάσατο, *divisit*, 3. sing. a. 1. ind. med.
Κατέδαρθεν, a. 2. ind. act. v. καταδαρθάνω.
Κατεδαφίζω, solo aquo; (2) solo allido.
Κατεδίξατο, a. 1. ind. act. v. καταδείκνυμι.
Κατεδίδοσας, 2. f. a. 1. ind. act. v. καταδίδωμι.
Κατεδίδοσε, 3. f. a. 1. ind. act. *Att.* pro κατέδωκε, a καταδίδω.
Κατεδίδω, 3. f. a. 1. ind. act. v. καταδίδω.
Κατεδιδάσκω, 3. fing. imperf. ind. med. verbi καταδιδάσκω.
Κατεδίδυξα, a. 1. ind. act.
Κατεδίδοσαν, imperf. ind. act. v. καταδίδωμι.
Κατεδύκετο, 3. f. imperf. ind. pass. *Ion.* & *contr.* pro κατεδύλετο, a καταδύλλω.
Κατεδύσατο, 3. f. a. 1. ind. act. *Att.* pro καταδῦσα, a καταδύω.
Κατεδύσετο, 3. f. a. 2. ind. act. v. καταδύω.
Κατεδύω, f. ύσω, consumo, confumo, p. καταδεδυκώς, qui devoravit. a. 1. pass. καταδύθλω, pass. καταδυσθήσομαι, eremetus. Τῶν πάντων ἐμὲ κάλλιστ', Ἴλιον ἱρὸν — Νίκην τε καταδῦσαι, Epigr. τροφαλίδα χιονάλλ', Arist Vesp, 834. Αὐτὸν τὸν ἱππέα θεὸς εἰ Πάρνηθος ὁ καταδύς, Arist. Av. 595.
Κατεδώκε, perf. part. med. *Ion.* pro κατεδωκώς, a καταδίδωμι.
Κατεθύρησας, 3. f. a. 1. ind. act. v. καταθυρίω.
Κατέθυτο, 3. f. a. 2. ind. med. verbi καταθύομαι.
Κατεθίζω, consuefacio.
Κατεθουσίασατο, 3. f. a. 1. ind. med. v. καταθουσιάω.
Κάτει, 2. f. præf. ind. act. v. κάτειμι.
Κατείβω, effundo, perfundo; καταίβομαι, defluo, fluo. Θαλάσσῃ δ' κατέσβετο, δάκρυ σταλάσσαν, per genas, Il. 24, 794.
Κατείδε, 3. f. a. 2. ind. act. v. καταείδω.
Κατείδα, inusit. sed hinc κατείδω, conspexi f. κατειδέω, conspicatus, Πολὺ Λιωνίδαο καλλίων δόμος αὐτοῦ Ἀϊδῆος Ἔιξε, Epigr. Ὤρθη δ' μᾶλλον ὁ κατείδε μαινάδας, Eur. Hec. 1075.
Κατείδωλ-ος, ος, ὁ ἡ ὸν, idolis refertus, idolis deditus. Ab εἴδωλον.
Κατέϊν, 3. f. perf. ind. med. cum v. ἵφτλα, a κατεῖμι,
Κατεικάζω, f. άσω, conjicio.
Κατεικώς, ῶσ-α, ὁ ἡ ὸς, ὸν, recens, obsequens, mori-ger. Ab εἴκω.
Κατειλέω, implico, involvo; (2) colligo in arcum, in orbem conglobo; (3) involvo. Κατειληθέντες ἐς Μέμφιν, Herodot.
Κατείλησις, εως, ἡ, involutio. Κατείλησις ἐφίων, *Arat.* A præced.
Κατειλημμέν-ος, περf. part. pass. *Att.* pro καταλελημμένος, a καταλαμβάνω.
Κατειλίσατο, obvolvo; κατειλίσατο, pl. pf. pass. 3. pl. obvoluti erant.
Κατειλίχατο, 3. pl. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro κατειλιγμένοι ἦσαν, a καθειλίσσω.
Κατείλω, coarctum & quasi conclusum teneo, in angustum cogo.
Κατειλυσπάομαι, ῶμαι, corpus instar serpentis traho. Ab εἰλύω, & σπάομαι.
Κατειλύω, f. ύσω, intego, occulto.
Κατειλωτίζω, fut. ίσω, in servitutem redigo, mancipio. Ab εἵλως, *servus Laconum.*
Κάτειμι, defcendo; (2) redeo, revertor.
Κατείναι, a. 2. inf. act. *Ion.* pro καθεῖναι, a καθίημι.
Κατείται, a. 1. inf. act. verbi κατέω.
Κατειργασάτο, 3. f. a. 1. ind. med. v. κατεργάζομαι.
Κατειργύσται, præf. inf. act. v. κατείργυμι.
Κατείρω, fut. ξω, arceo; (2) subigo, compello. Νευσὶν ἐκ θαλάσσης κατείρξω, Pass. ἐρετῆσι, id. Κατείρχθη ὑπὸ τῶν ἐναντίων, Thuc.
Κατείσκον, 3. plur. imperf. ind. act. v. κατέρκω.
Κατειρωνεύομαι, f. εύσομαι, per dissimulationem deludo; (2) cavillor.
Κάτεισιν, 3. f. præf. ind. act. cum v. ἴφτλα, pro κάτεισι, a κατέρχομαι.
Κατείσθω, a. 2. ind. pass. v. κατεδύω.
Κατείκασε, 3. f. a. 2. ind. act. v. κατεικάζω.
Κατείκασε, 3. f. a. 2. ind. act. v. κατεικάζω.
Κατείκειμαι, imperf. ind. med. verbi κατάκειμαι.
Κατείκρι, 3. f. aor. 1. ind. act. v. κατακρίνω.
Κατείκλε, 3. f. a. 2. ind. act. verbi κατακλίνω.
Κατειλίξατο, 3. f. a. 1. ind. med. *Dor.* pro κατελίξατο, a κατελίσσω.
Κατειλάδης, 2. fing. a. 1. conj. pass. *Dor.* pro καταλαβῆς, a καταλαμβάνω.
Κατειλύω, frango alicujus vim, impetum, f.

Κατεκόπησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi κατακόπτω.
Κατεκρίθην, a. 1. ind. pass. v. κατακρίνω.
Κατέκτεινε, interfecit, a. 1. ind. act.
Κατέλα, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro κατήλασε, v. κατελαύνω.
Κατέλαθεν, 3 pl. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* κατελάθησαν, a καταλανθάνω.
Κατέλαβον, occidi, aor. 2. ind. act.
Κατεκφεύγω, effugio.
Κατέλαβον, aor. 2. indic. act. verbi καταλαμβάνω.
Κατελαύνω, depello. Ex κατὰ, & ἐλαύνω, agito.
Κατελεγχέτω, 3. sing. præs. imper. act. v. κατελέγχω.
Κατελέγχω, fut. ξω, redarguo, convinco. Οὐ κατελέγχει Περσέα σὸν κλισίων, Epigr.
Κατελεέω, ῶ, misereor, commiseréor. Κατελεήκατέ με, Luc.
Κατελεῖν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro καθελεῖν, a καθαιρέω pro καθέλω.
Κατελείφθην, a. 1. ind. pass. v. καταλείπω.
Κατελέλειπτο, 3. sing. plusq. ind. pass.
Κατέλεκτο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro κατελέλεκτο, a καταλέγω.
Κατελεξάμην, a. 1. ind. med.
Κατέλεξε, 3. s. a. 1. ind. act. v. καταλέγω.
Κατέλευσις, ἡ, descensus, adventus. A κατέρχομαι.
Κατελήφθην, aor. 1. ind. pass. verbi καταλαμβάνω.
Κατελθέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro κατελθεῖν, a κατέρχομαι.
Κατέλθωμεν, descenderimus, a. 2. conj. act.
Κατελθὼν, qui descendit, a. 2. part. act.
Κατέλιπε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi καταλείπω.
Κατελίσσομαι, *Ion.* pro καθελίσσομαι, convolvor.
Κατελόμενος, a. 2. part. med. *Ion.* pro καθελόμενος, a καθαιρέω.
Κατελοῦσι, dat. plur. a. 2. part. act. *Ion.* pro καθελοῦσι.
Κατελπίζω, f. ίσω, spero, spem concipio.
Κατελπισμὸς, ῦ, ὁ, spes. A κατελπίζω.
Κατέλυον, 3. sing. imperf. ind. act. verbi καταλύω.
Κατεμάνθανον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi καταμανθάνω.
Κατεμάρπτε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi καταμάρπτω.
Κατεμβλέπω, f. ψω, intueor, adspicio.
Κατεμέω, ῶ, f. έσω, vomitu conspergo.
Κατεμήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi καταμήδομαι.
Κατεμματέω, demitto, immitto, Nicand.
Κατεμπάζω, corripio, urgeo; apud Nicand.
Κατεμπρήθω, f. πρήσω, incendo, inflammo; (2) efflo, exsufflo.
Κατεναίρω, interficio, contrucido, a. 1. m. κατενήρατο, interfecit.
Κατέναντι, *Adv.* ex adverso, a regione; (2) adversus, obviam.
Κατεναντίον, *Adv.* idem.
Κατενώπιον, *Adv.* idem.
Κατενσφάζω, interficio, occido, jugulo, p. pass κατενεσφαγμένος, jugulatus.
Κατένευσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro κατένευσε, a κατανεύω.
Κατενδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indigus.
Κατένηξις, ἡ, lapsus ex alto. Ab ἐνήχω.
Κατένεικε, detulit, 3. sing. aor. 1. ind. *Ion.* & *Poët.* pro κατήνεγκε, a καταφέρω.
Κατένευσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κατανεύω.
Κατενεχθεὶς, a. 1. part. pass. v. καταφέρω.
Κατενεχθῆναι, appulsum esse, a. 1. inf. pass.
Κατενεχυράζω, f. άσω, pigneror.
Κατενήνοθεν, consideraverat, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* & per *Metathesin*, pro κατήνοθε, a κατανθέω, pro quo dicitur κατανήθω.
Κατενήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κατανείρω.
Κατενθεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro κατελθεῖν, a κατέρχομαι.

Κατεντείνω, distraho, contendo, flagito.
Κατεντευκτής, ῦ, ὁ, qui aliquem convenienter accusat, vel alium, vel ipsum. A
Κατεντυγχάνω, convenio, compello aliquem contra alium.
Κατεντρυφάω, ῶ, insulto. Philox. κατεντρυφῶν, insolescere.
Κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi κατανύσσω.
Κατενώπα, vel κατένωπα, *Adv.* in conspectu, coram. Ex κατὰ, & ἐνωπή.
Κατενώπιον, *Adv.* idem & ex iisd.
Κατεξανάστασις, ἡ, oppugnatio.
Κατεξαναστατικὸς, ὴ, ὸν, oppugnans, adversans. A
Κατεξανίσταμαι, contra aliquem insurgo; (2) contra futurum me præparo.
Κατεξετάζω, recognosco.
Κατεξουσιάζω, f. άσω, potestatem exerceo in aliquem. Οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν, Matt. 20, 25. Hinc
Κατεξουσιαστικὸς, ὴ, ὸν, imperans.
Κατεξούσιος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui est suæ potestatis, qui est sui juris & arbitrii. Ab ἐξουσία.
Κατεπαγγελία, ας, ἡ, promissio.
Κατεπαγγέλλομαι, polliceor, promitto.
Κατεπάγω, induco, infero; (2) invito. Εἶτα δ' αὖτε κατεπάγων πυκνὸν, Arist. Eq. 25.
Κατεπᾴδω, incanto; (2) mulceo, ut incantatores solent; (3) cantu oppugno, cantu expello; blandis verbis cum aliquo loquor.
Κατεπαίρομαι, effero me adversum aliquem.
Κατεπακολούθημα, τὸ, accessio, consecutio, additamentum.
Κατεπάλληλος, ον, alternus.
Κατεπατήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi καταπατέω.
Κατεπάτησε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Κατέπαυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταπαύω.
Κατεπείγω, urgeo. compello; κατεπείγομαι, festino, propero, maturo, accelero; (2) studiosus sum, f. 1. κατεπειχθήσεται, urgebitur.
Κατεπειγόδιον, τὸ, idem quod σπεῖς.
Κατέπεσον, a. 2. ind. act. v. καταπίπτω.
Κατέπεφνον, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi καταφένω.
Κατέπεφνε, 3. sing. a. 2. ind. act. per *Syncop.* pro κατεπένοντο. Al. a φω f. φένω per *reduplic.* πεφένω & per *Sync.* πέφνω inde a. 2. ἔπεφνον.
Κατεπήδησε, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi καταπηδάω.
Κατέπηξεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καταπήγνυμι.
Κατεπιάνθην, aor. 1. ind. pass. verbi καταπιαίνω.
Κατεπιδείκνυμαι, jacto, glorior.
Κατεπιθυμητὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, concupiscens. Gl. V. κατεπιθυμητὸς, desiderabilis. Ex κατὰ & ἐπιθυμία, cupiditas.
Κατεπιορκέω, ῶ, perjurio caussam subverto, vel judicio vinco.
Κατεπιτηδεύω, cum affectatione aliquid ago, nimis diligenter studeoque.
Κατεπιφεύγω, confugio.
Κατεπιχειρέω, impetum facio in aliquem, manum injicio.
Κατέπλευσα, a. 1. ind. act. v. καταπλέω.
Κατεπλάγην, a. 1. ind. pass. v. καταπλήσσω.
Κατεπράϋνα, a. 1. ind. act. v. καταπραΰνω.
Κατερέω, contra aliquem loquor. Μὴ πρὸς τῶν θεῶν, ἡμῶν κατείπῃς ἀντιβολῶ σε, δέσποτα, Aristoph. Pace, 377. Ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον, id. Nub. 478.
Κατερᾶζαι, defundere; quasi ἀπ' ἔρας, terra, unde ἔραζε, humi.
Κατεργάζομαι, efficio, perficio, perago; (2) conficio, concoquo; (3) consumo; (4) profligo; (5) interficio; (6) operor; κατειργασμένος, p. pass. cultus. Ὁ γὰρ ἐργασμένος

κατεργάζεται, Rom. 4, 15. ἀλλὰ πᾶσαν ἐκζήτησιν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, κατειργάσατο ὑμῖν, 2 Cor. 7, 11. ... κατειργάσαντο ... Eur. Iph. in Tau. 1176. Hinc
Κατεργασία, ας, ἡ, confectio; (2) opificium; (3) concoctio.
Κατεργασμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro κατειργασμένος. A præc.
Κατεργαστέον, expugnandum, enitendum est.
Κατεργαστικὸς, ὴ, ὸν, vim habens conficiendi.
Κατέργαστος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, expolitus, ornatus, operosus.
Κατεργος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, labore excultus, cultus. Ex ἔργον.
Κατερεθίζω, f. ίσω, irrito, incito.
Κατερείδω, f. είσω, superimpono.
Κατερείπιος, ὁ καὶ ἡ, confractus. A
Κατερείκω, f. ξω, frango, confringo, contundo.
Κατερείπω, f. ψω, dejicio, diruo; κατερηριμμένος, p. pass. dirutus. Ἄστυ ἐν ὀρχομενῷ, κατερείφθη δ' οὐκ ἀνδρὸς Θεοῦ, Epigr.
Κατέρεξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καταρέζω.
Κατερεύγω, eructo in, ructu effundo aut effro in; κατήρυγεν, aor. 2. ructavit in faciem. Ὡς θερμὸν ἢ μιαρόν τί μου κατήρυγεν, Arist. Vesp. 1145.
Κατερεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tectus, coopertus. A
Κατερέφω, f. ψω, tego, tectum impono. Ὡς εὖ κατηρέφθαι καὶ νεβρίσκοις κέραμον τὸν νῶτον, Arist. Vesp. 1284. opertae estis.
Κατερέω, ῶ, dico seu loquor contra, indico, obloquor, edissero. Κατερῶ πρὸς γ' ὑμᾶς ἐλευθέρως τἀληθῆ, Arist. Nub. 518. Ἀποθανεῖ, εἰ μὴ κατερεῖς μοι τουτονὶ, ὅ, τι ἐστὶ τί, id. Pace, 188.
Κατερήτυον, 3. pl. imperf. ind. act. v.
Κατερητύω, detineo, retineo. Κατερητύσαν θ' ὁδὸν ἣν στέλλῃ, Soph. Phil. 1407.
Κατερίζομαι, contendo, litigo.
Κατερείπιω, idem quod κατερείπω. Hinc
Κατερείπωσις, ἡ, destructio, vastatio.
Κατερυθραίνω, rubefacio.
Κατερυθριάω, rubore suffundor.
Κατερυκάνω, detineo, remoror, ut hinc sit Homericum μὴ κατερύκανε, ne detine, sed ita legitur & κατερύκανε, Il. 24, 218.
Κατερυκάνω, detineo, remoror.
Κατέρυκε, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατηρυκε. A
Κατερύκω, f. ξω, detineo, inhibeo, remoror. Σαῖψα δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἷον ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις, Arist. Vesp. 593.
Κατερύω, f. ύσω, detraho, deduco. Τὴν γε κατείρυσαν εἰς ἅλα δῖαν, Odyss. 5, 261.
Κατέρχομαι, f. ελεύσομαι, descendo; sc. in loca depressiora; (2) decurro, pervenio, venire ad locum aliquem explicandum oratione; (3) redeo ex exsilio, postliminio redeo; (4) invehor, irrumpo. Ὃς ἂν κατέλθῃ ἀλιάδι γλῶτταν Ἑλλὰς ἀνήρ, Eur. Iph. in Tau. 30. ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, Act. 21, 10. πρὸς τοὺς ἁγίους, ib. 9, 32.
Κατεσβέσθη, 3. s. a. 1. ind. act. v. κατασβέννυμι.
Κατέσειε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατασείω.
Κατεσθίω, edo, peredo, voro, devoro. Ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, Matt. 23, 14. Luc.
Κατεσκαμμένα, perf. part. pass. verbi κατασκάπτω.
Κατέσκαψα, dirui, a. 1. ind. act.
Κατεσκεύασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατασκευάζω.
Κατεσπευσμένως, *Adv.* festinanter, accelerate. A κατεσπευσμένος, part. perf. pass. verbi κατασπεύδω.
Κατεσπουδασμένως, *Adv.* bona fide. A κατεσπουδασμένος, part. perf. pass. verbi κατασπουδάζω.
Κατέσταθεν, appositi sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Æol.* pro κατεστάθησαν, a καθίστημι.

Κατα-

Κατισταίνω, idem, sed compositum.
Κατίσταν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro κατέστησαν.
Κατεστεώς, perfect. part. act. *Ion.* pro καθεστηκώς.
Καθεστήκεε, 3. sing. plusq. ind. act. *Ion.* pro καθεστήκει.
Κατέστην, *constitui*, a. 2. ind. act.
Κατεστράφατο, 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* pro κατεστραμμένοι ἦσαν, a καταστρέφω.
Κατεστράφησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.
Κατεστρέφετο, 3. f. imperf. ind. pass.
Κατέστρεψα, *subverti*, a. 1. ind. act.
Κατεστρώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi καταστρώννυμι.
Κατέστυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταστυγέω.
Κατέσχεθε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατασχέθω pro κατέχω.
Κατέσχεν, *retinuit*, 3. sing. a. 2. ind. act.
Κατετάκετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Dor.* pro κατετήκετο, a κατατήκω.
Κατετέξευσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω.
Κατέτος, *Adv.* quotannis, annuatim, pro κατ' ἔτος. Ex ἔτος, *annus*.
Κατέτριβον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατατρίβω.
Κατέτριζε, 3. sing. imperf. ind. act. v. κατατρίζω.
Κατέτρωξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. v. κατατρώγω.
Κατεστράτατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi καταστράπτω.
Κατευχή, ῆς, ἡ, imprecatio, diræ; (2) res vota, donum votivum. A κατεύχομαι.
Κατευδαιμονίζω, f. ίσω, fortunatum dico, beatum prædico.
Κατευδοκέω, laudo quem.
Κατευημερέω, ῶ, prospere ago; (2) gratia & auctoritate polleo; (3) auctoritate & gratia supero. Κατευημερηκὼς παρ' ὑμῖν, Æschin.
Κατευθυβολέω, ῶ, f. ήσω, recta scopum tango, vel attingo; (2) rem acu tango; (3) adsequor. Ex εὐθυβόλος, *ta ta ja iis*.
Κατευθύ, *Adv.* recta. Ex κατὰ, & εὐθὺς, *rectus*.
Κατευθύνω, dirigo; (2) rego, moderor; (3) compono, constituo; (4) mulcto; (5) commode ago seu vivo, felici successu gaudeo; (6) recta incedo. Ὁ δὲ Κύριος, κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας, 2 Thess. 3, 5. τοὺς πόδας ἡμῶν, Luc. 1, 79. Hinc
Κατευθυντήρ, ῆρος, ὁ, corrector, emendator.
Κατευθυντής, οῦ, ὁ, idem.
Κατευθυντήρια, ας, ἡ, amussis, regula fabrilis.
Κατευκαιρέω, occasione dextrè utor.
Κατευκηλέω, permulceo, delinio, sedo.
Κατευκτικῶς, optative, precandi causa. A κατεύχομαι.
Κατευλογέω, ῶ, prædico, laudibus extollo; (2) fausta precor. Κατευλογοῦσι πρὸς τοὺς φίλους, Plut.
Κατευμαρίζω, verbis aliquid levo; (2) levo, elevo; (3) complano; (4) facile aliquid efficio.
Κατευμεγεθέω, superiorem esse, dominari. Ab εὐμεγέθης.
Κατευνάζω, f. άσω, sopio; (2) sedo, paco; (3) sinio; (4) *in pass. & med.* quiesco, requiesco; (5) cubo, dormio. Ἐκεῖνος αὐτὸν τέξεν κατεύνασεν Ἕκτορ, Eur. Rhes. 614. Τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν ὃς κατευνάσαι φράσον, ibid. 6**. Hinc
Κατευνασμὸς, ὁ, dormitio.
Κατευναστὴς, οῦ, ὁ, cubicularius; (2) qui sponsam ducit dormitum.
Κατευναστήριον, τὸ, cubiculum, cubile.
Κατευναστικὸς, ἡ, ὸν, vim sopiendi, sedandi habens.
Κατευνάω, ῶ, unde a. 1. pass. κατευνηθέντα, sopitum, idem quod κατευνάζω.
Κατευοδόω, ῶ, f. ώσω, prosperum iter præbeo, laetum... Et in pass. prospere eo, prospere ago.
Κατευόδωσις, εως, ἡ, prosperatio. Gl. V. A præc.
Κατευορκέω, ῶ, f. ήσω, sancte & religiose juro; (2) non pejero.
Κατευορμέω, v. εὐορμέω.
Κατευπορέω, abundo.
Κατευστοχέω, ῶ, f. ήσω, bene contra collimo; (2) conjecto bene.
Κατευτελίζω, f. ίσω, elevo, parvi facio. Ex εὐτελὴς, *vilis*.
Κατευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, instruo. Καὶ μὴ τοί σύ μοι ταύτας κατευτρέπιζ', Arist. Conc. 508.
Κατευτυχέω, f. ήσω, feliciter ago in.
Κατευφημέω, ῶ, f. ήσω, fausta acclamatione prosequor; (2) laudo, collaudo. Πολλὰ κατευφημοῦντες αὐτον, Plut.
Κατευφραίνω, exhilaro.
Κατευχαρίζω, idem quod εὐμαρίζω.
Κατευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, obsecratio, votum; (2) imprecatio, Gl. V. A
Κατεύχομαι, f. ξομαι, imprecor, diras precor, devoveo; (2) magnopere precor; (3) precor; (4) votum facio; (5) opto; (6) glorior, me jacto. Ὅταν κατεύχῃ ταῦτ' ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν εὔχῃ, Soph. Aj. 392. Καὶ σῶσαι πρόσθεν ἐσίας κατηύξατο, Eur. Alc. 152.
Κατευωχέω, epulis excipio.
Κατευωχέομαι, οῦμαι, epulor.
Κατέφαγον, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καταφάγω.
Κατεφαίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi καταφαίνω.
Κατεφάμιξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro κατεφήμιξεν, verbi καταφημίζω.
Κατεφάνην, a. 2. ind. pass. v. καταφαίνω.
Κατεφθαρμένος, perf. part. pass. verbi καταφθείρω.
Κατέφθειρα, *corrupi*, a. 1. ind. act.
Κατεφίστημι, insurgo in aliquem. Κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, Act. 18, 12.
Κατεφρόνησα, aor. 1. indic. act. verbi καταφρονέω.
Κατέφυγον, a. 2. ind. act. v. καταφεύγω.
Κάτεχε, 2. sing. præs. imper. act. vel 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατεῖχε, a κατέχω.
Κατέχευε, 3. sing. a. 1. ind. act. *per Sync.* pro κατέχευσε, a καταχέω.
Κατέχευα, *effudi*, 1 sing. a. ejusd.
Κατέχουσιν, idem quod antecedens κατέχειν.
Κατεχθαίρω, odio prosequor, inimicus sum alicui.
Κατεχόμενος, præs. part. pass. verbi
Κατέχω, f. καθέξω, vel κατασχήσω, detineo, retineo; (2) teneo, occupo, possideo; (3) sustineo v. c. impetum; (4) contineo, cohibeo, coerceo; (5) applico, appellor, advenio, accedo, *cum subst.* varias accipit significationes, ut histriones scenam, scurræ convivium κατέχειν dicuntur, qui placent, in quos omnes sunt intenti: fama κατέχειν, quæ pervulgata est. *Fin.* Et ad hæc *in Pass.* numine sum adflatus. Ἀλλ' ἀγρίαις κατέχῃ δυσὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις, implebat, Soph. Phil. 11. Κατέχουσι ἔρωτες ἐμὰς φίλους, Arist. Av. 1321. Μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ, Soph. Aj. 142. Καρδίαν κατείχετο ἔρωτι δεινῷ, Eur. Hipp. 27.
Κατηβολέω, ῶ, animam ago, linquor animo, Nicand.
Κατήγαγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro κατῆγον, a κατάγω.
Κατηγεμὼν, *Ion.* pro καθηγεμὼν, dux.
Κατηγέομαι, *Ion.* pro καθηγέομαι.
Κατηγορέω, ῶ, f. ήσω, accuso, reprehendo, adversus aliquem loquor; (2) indico, arguo, detecto nomen, demonstro, prædico enuncio; *in logicis.* Ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ, Act. 24, 8. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα αὐτὰ ... κατηγορεῖ τῷ Ἀλέξω, ... Eur. ... Κατηγορεῖ παρὰ τῶν Ἰουδαίων, Act. 22, 30.
Κατηγορηθεὶς, a. 1. part. pass. n. g.
Κατηγόρημα, ατος, τὸ, de quo quis accusatur, crimen, quod objicitur; (2) accusatio; (3) quod objicitur, vel prædicatur, prædicatum ap. Logicos. A κατηγορέω.
Κατηγορητέον, accusandum. Ab eod.
Κατηγορία, ας, ἡ, accusatio; (2) Categoria, Prædicamentum apud eosd. Ab eod.
Κατηγορικὸς, ἡ, ὸν, accusatorius; (2) ad Prædicamentum pertinens; (3) delator. A κατήγορος.
Κατηγορικῶς, accusatorie, criminose.
Κατήγορος, ου, ὁ καὶ ἡ, accusator. A κατηγορέω.
Κατηγορούμενος, præs. part. pass.
Κατηγωνίσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. a καταγωνίζομαι.
Κατήδεσα, a. 1. ind. act. v. καταιδέω.
Κατῃδεσμένος, perf. part. pass. f. g. verbi καταιδέομαι.
Κατήϊεν, 3. sing. perf. med. *Att.* pro κατῇει, a κάτειμι.
Κατήκει, 3. sing. præs. ind. act. *Ion.* pro καθήκει, a καθήκω.
Κατήκιζον, imperf. ind. act. v. καταικίζω.
Κατήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, dicto audiens, morigerus; (2) imperio subjectus; (3) attentus; (4) explorator auritus, auscultator; (5) auditor. A κατακούω.
Κατήκω, *Ion.* pro καθήκω, devenio, pertineo.
Κατήλασα, a. 1. ind. act. v. κατελαύνω.
Κατῆλθεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro κατήλυθεν, a κατέρχομαι.
ΚΑΤΗ'ΛΙΨ, ιπος, vel ιφος, ἡ, tabulatum, trabs tectum sustinens; (2) scala.
Κατηλλάγην, aor. 2. ind. pass. verbi καταλλάττω.
Κατηλογέω, ῶ, f. ήσω, contemno, nihili facio.
Κατηλοκίζω, f. ίσω, sulco.
Κατηλόκισαι, 3. sing. perf. ind. pass.
Κάτηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, declivis, Nonnus. A κατέρχομαι.
Κατηλυσία, ας, ἡ, descensus. A κάτηλυς.
Κατήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Κατηλοκυῖα, part. perf. act. fem. gen. *Ion.* pro καθηλοκυῖα, a καθάλλομαι.
Κατῆμαρ, *Adv.* in dies, quotidie, singulis diebus.
Κατημελημένως, *Adv.* contemptim, neglectim, cum neglectu. A κατημελημένος, *neglectus*, *vilis*, perf. part. pass. a καταμελέω.
Κατημίχθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi καταμίγνυμι.
Κατήμυξα, dimitto v. c. animum dolore, &c.
Κατηναγκασμένως, coacte, necessario.
Κατηναλωμένα, nom. pl. p. part. pass. n. g. verbi καταναλίσκω.
Κατήνεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατανεύω.
Κατήνεγκα, a. 1. ind. act. v. καταφέρω.
Κατήνοχα, detuli, perf. ind. med.
Κατήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventis obnoxius, ventis expositus, ventosus.
Κατηνώτησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ἐφίλησε, a καταστάζω.
Κατῆξις, ἡ, ἡ, contractio. A κατάγω.
Κατηξιώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi καταξιόω.
Κατῄσσον, *perfundebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro κατῄονον, a καταιονάω.
Κατήορος, ου, ὁ καὶ ἡ, dependens, demissus. Ex κατὰ, & αἴρω, *tollo*.
Κατηπιάω, ῶ, mitigo, lenio, placo; (2) lenis & placidus sum. Hinc Homericum, κατηπιόωντο, leniebantur, pro κατηπιόοντο, imperf. Il. 5, 417.
Κατήρατο, 3. sing. imperf. ind. med. contr. pro κατηρᾶτο, a καταράομαι.
Κατηριχθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass. verbi καταρρήγνυμι.
Κατήρηκα, *destrui*, perf. ind. act.

Κατάγνυμι, *inconsuevaddidi*, s, 1. ind. act.
Κατάγω, 3. s. ῃ. 1. ind. act. v. *καταείρω*.
Κατάγων, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro *καθῆρα*, a *καθαίρω*.
Κατηρίθητο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi *καταρίθμω*.
Κατηρμέω, ῶ, f. ήσω, quiescere facio, sedo.
Κατηρεμίζω, f. ίσω, idem.
Κατηρεφής, ές, ὁ ἡ ἤ, tectus, coopertus, opacus: item, plenus, redundans. Ex *ἐρέφω*.
Κατήριπε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *καταρίπτω*.
Κατήρρωξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi *καταρράσσω*.
Κατηρτίδι, perf. ind. pass. v. *καταρτίζω*.
Κατηστίσω, *perfectus*, 2. sing. aor. 1. med.
Κατιδώσω, imperf. ind. act. v. *κατειδέω*.
Κατηνύχθη, aor. 1. ind. pass. verbi *κατανύσσω*.
Κατήχεον, *pudefaciebam*, imperf. ind. act.
Κατηφεία, ας, ἡ, vultus demissus, pudor cum mœrore.
Κατηφία, sum vultu demisso præ pudore. A
Κατηφής, ές, ὁ ἡ ἤ, qui est vultu præ pudore depresso, pudibundus, subtristis, mœstus. Ex *κάτω*, & *φάος*, *vultus*.
Κατηφήσας, a. 1. part. act. v. *κατηφέω*.
Κατηφιάω, ῶ, f. άσω, erecto vultu intueri non audeo præ pudore. Hinc Poëtice *κατηφιόων*, part. pro *κατηφιῶν*, *κατηφιάν*. A *κατηφής*.
Κατηχέω, ω, f. ήσω, sono, insono; (2) insono aliquid auribus alicujus, viva voce doceo aliquem; (3) doceo prima artis alicujus rudimenta; (4) doceo prima elementa Christianismi, a. 1. pass. *κατηχήθείς*, edoctus, informatus. Ἵνα ᾖ ἀλλὰς κατηχήσω, 1 Cor. 14, 19. Περὶ ὧν κατηχήθης, Luc. 1, 4.
Κατήχημα, ατος, τὸ, sonitus. A *κατηχέω*.
Κατηχής, ές, ὁ ἡ ἤ, sonorus, strepens. Ex *κατά*, & *ἠχέω*, *sono*.
Κατηχησις, εως, ἡ, catechesis, institutio in primis rei alicujus elementis, A *κατηχέω*.
Κατηχητὴς, οῦ, ὁ, qui prima tradit elementa, qui initiat. Ab eod.
Κατηχητοί, qui instituntur. Vulg. Lex. ex Dionys. Areop. Ab eod.
Κατήχθην, a. 1. ind. pass. v. *κατάγω*.
Κατηχίζω, f. ίσω, idem quod *κατηχέω*. Hinc
Κατηχισμός, οῦ, ὁ, catechismus, prima disciplinæ, in primis Christianismi, elementa.
Κατηχιστὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa rei, in primis Christianismi sive doctrinæ Christianæ, docet. Ab eod.
Κατηχιστικὸς, ἡ, ὸν, ad institutionem primam in re aliqua pertinens. Ab eod.
Κατηχούμενα, vel *κατηχουμένεια*, ων, τὰ, loca, in quibus habebat catechumenos, tabulæque item catecheticæ asservabantur. A *κατηχέω*.
Κατηωρεῖντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Dor.* pro *κατηωρεῦντο*, a *καταιωρέομαι*.
Κάθαθι, 2. sing. aor. 2. imp. med. act. verbi *καταθήκω*.
Κατθάνην, aor. 2. inf. act. *Æol.* & *Ion.* pro *καταθανεῖν*, a *κατατίθημι*.
Κάτθανε, 2. sing. a. 2. imper. med. *Æol.* & *Ion.* pro *κατάθεσο*.
Κατιάπτω, f. ψω, lædo, corrumpo.
Κατιᾶσι, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* pro *κατεῖσι*, a *κατείμι*.
Κατιδὲν, aor. 2. inf. act. v. *κατείδω*.
Κατιδόντες, nom. plur. acc. 2. part. act.
Κατιέναι, præs. inf. act. verb.
Κατίημι, *Ion.* pro *καθίημι*, demitto. Hinc
Κατιὰς, ἄδος, crapellum, quo fœtus, aut abortus ex utero exscinditur.
Κατίζω, *Ion.* pro *καθίζω*, colloco.
Κατιθύ, *Adv.* recta, e regione, ex adverso.
Κατιθύνω, dirigo.
Κατικτεύω, *Ion.* pro *καθικετεύω*, supplico.
Κατικμάω, *Ion.* pro *καθικμάω*, humecto; (2) mollio.
Κατικλάω, diffloni oculis irrideo.
Κατίλλω, contorqueo, convelvo; (2) implico, confundo, ut verba in pronunciando; (3) idem quod *κατιλλαίνω*; ut *ὄς*
Κατιλλαῖος, ᾶ.
Κατιλλόπις, idem; (2) strabis seu contortis oculis intueor.
Κατιλύω, f. ύσω, limo obduco; unde aor. 1. pass. *κατιλυθείς*, oblimatus.
Κατιόντα, acc. fing. aor. 2. part. act. verbi *κάτειμι*.
Κατιόω, ῶ, rubigine obduco, seu consumo; *κατιόομαι*, ῶμαι, rubigine consumor, perf. part. *κατιωμένος*.
Κατιστάζεσθε, præs. infin. med. *Ion.* pro *καθιππαζεσθε*, a *καθιππάζομαι*.
Κατιῶν, præs. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro *καθιερεύειν*, a *καθιερεύω*.
Κατισάσθε, præs. inf. pass. *Ion.* pro *καθίσασθε*, a *καθίστημι*.
Κατίσταντο, *constituebantur*, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro *καθίσταντο*.
Κατίχια, 2. sing. præs. ind. med. v. seq. *Ion.* pro *κατίχῃ*.
Κατίχεαι, præs. inf. act. v. *κατίχω*.
Κατιχαίνω, idem quod *κατιχνέω*.
Κάτις, ιος, ὁ, ἡ, macer, gracilis.
Κατιχνόω, ῶ, fut. ώσω, attenuo, emacio; (2) diligenter examino, minutissima quæque pervestigo.
Κατιχύσι, 3. pl. præs. ind. act. v. *κατίχυμι*.
Κατίχυμι, f. ύσω, viribus valeo adversus aliquem; (2) invalesco; (3) possum; (4) roboro, corroboro; (5) conor, & (6) *in Pass.* viribus alicujus opprimor, vincor, cedo. Κατίχυον αἱ φανεῖσαι αὐταὶ, Luc. 23, 23.
Κατίχω, coërceo, contineo, sisto; (2) appello. Λέγουσι Σίλας ὅτι τῷ βωμὸν ἐκ τῆς ἀγορᾶς κατίσχειν, Herodot. deterr. Ἐς Σαλαμῖνα κατίσχῃ τὰς νῆας, idem.
Κατιῶ, 3. sing. perf. ind. pass. v. *κατιόω*.
Κατοδυνάω, ῶ, dolore conficio, *κατοδυνάομαι*, dolore conficior.
Κατοδύρομαι, deploro, defleo.
Κατοικὰς, άδος, ἡ, domestica, ades inhabitans. A *κατοικέω*.
Κατοικέσια, ἄν, τὰ, festa eo die quotannis celebrati solita, quo quis aliquo habitatum concesserat. Ab eod.
Κατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incolo, habito. Κατοικεῖ τάνδε γῆν Κορινθίαν ξυὸν ἀνδρὶ καὶ τυράννοισιν, Eur. Med 10. Ἀνὴρ κατοικεῖ τάσδε τὰς τότε Ζάρας, Soph. Phil. 39.
Κατοικῆν, præt. inf. act. *Dor.* pro *κατοικεῖν*. Hinc
Κατοίκησις, εως, ἡ, habitatio, domicilium.
Κατοικητήριον, ἡ, τὸ, idem, ibem.
Κατοικία, ας, ἡ, habitatio, inhabitandi locus; (2) colonia, (3) præfectura, (4) oppidum; (5) pagus; (6) colonorum deductio. A *κατοικέω*.
Κατοικίδιος, ία, ιον, vel *κατοικίδιος*, ος, ὁ ἡ ἤ, domesticus, domi nostræ degens. Ab eod.
Κατοικίζω, f. ίσω, in domo colloco; (2) habitatum mitto; (3) condo, ædifico, (4) creo, (5) incolis frequento, *κατοικίζομαι*, habitatum mitto, collocor. Ὡς ἂν κατοικίζωμεν μὴ ζῶ τῷ πόλιν, Arist. Av, 203.
Κατοικὶς, ίδος, ἡ, domestica, in domo habitans. A *κατοικέω*.
Κατοίκισις, εως, ἡ, collocatio in sedibus; (2) colonæ deductio. A *κατοικίζω*.
Κατοικίσιος, ία, ὁν, domestica. Ab eod.
Κατοικιστὴς, οῦ, ὁ, deductor colonæ.
Κατοικοδομία, ædificio, ædificatio.
Κατοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico.
Κατοικοφθορία, ας, ἡ, ἴσω, domum & familiam, i. rem familiarem, consumo ac perdo.
Κατοικτείρω, miseror, a. 1. part. *κατοικτείρας*. Κατοικτείρω με τῶν ἀνηθλίαν, Arist. Θεσμ. 1117. Ἀλλ' οἰκτίσατε, ὦ, ἡ κατοίκτειρον βίαν, Eur. Iph. in Taur. 1274. Τέκνα, id. Hippol. 445.
Κατοικτίζω, & *κατοικτίζομαι*, commiserer; (2) conditionem meam amarè defleo. Τὰς ἐμὰς ἀξίως ἐμοῦ κατοικτίσατε, Eur. Electr. 153. Hinc
Κατοίκτισις, ἡ, miseratio, misericordia.
Κατοίκτισμος, ου, ὁ, idem. Ab *οἰκτρός*.
Κατοιμώζω, in ejulatus erumpo.
Κατοινόω, ῶ, ὁ ἡ ἤ, vinolentus, ebrius, vino obrutus. Ex *οἶνος*. Hinc
Κατοινόω, ῶ, fut. ώσω, vino inebrio, vino obruo.
Κατοίομαι, arroganter de me sentio.
Κάτοιδα, 2. sing. perf. ind. med. per *Syncop.* pro *κατοίδαθα*, *Æol.* pro *καθοίδας*, a *κατοίδα*.
Κατοιχόμαι, morior, οἱ *κατοιχόμενοι*, mortui.
Κατοιωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, augurior.
Κατοκλάζω, fut. άσω, in genua procumbo, genua flecto.
Κατοκὴ, *torsiversare*, *pigeat te*, 2. sing. præs. imper. act. pro *κατοκεῖς*. A
Κατοκνία, ᾶ, fut. ήσω, piget me, pigror; (2) timeo, vereor, gravor; (3) non possum, nequeo. Κατοκνίω ἀξιοῦσιν ἐμὲ τιμωρῆσαι, vastari, Thuc.
Κατολιγαρία, ᾶ, fut. ήσω, prorsus negligo, prorsus parvi pendo.
Κατολιθαίνω, & *κατολιθάω*, ῶ, f. ήσω, delabor, *κατολιθών*, collapsus, aor. 2.
Κατολολύζω, exulato in vel ad.
Κατολοφύρομαι, deploro, defleo. Κατολοφύρομαί σε τῷ χρηίζειν ῥητὸν μελόμβροτον αἰμακίαις, Eur. Iph. in Taur. 644.
Κατομβρίω, ῶ, fut. ήσω, imbre madefacio, rigo, (2) humecto, madefacio.
Κατομβρία, ἡ, diluvium, Gloss. V. A
Κατόμβρος, ος, ὁ ἡ ἤ, imbre madens; (2) humidus, madidus. Ex *ὄμβρος*.
Κατόμνυμι & *κατόμνυμαι*, defero; (2) contra aliquem juro, (3) falsè juro, (4) jurejurando confirmo; *κατόμοσα*, a. 1. unavi. Κατόμοσον νῦν ταῦτα μοι, Arist. Av. 440. Τῶν ἱερῶν ψυχῶν κατόμοσ', ἢ μ' ἐνέκυσα' ἰχα, Eur. Or. 1492.
Κατονειδίζω, f. ίσω, probris incesso, increpo, vexpero.
Κατονομάζω, facilum verbo & cito mago.
Κατονομάζω, f. άσω, nomino, (2) denomino. Κατονομαζόμενος τοῖς παῖσι, ab, Philo. Hinc
Κατονομασία, ας, ἡ, denominatio, nomen.
Κατοιόω, ω & *κατοῦμαι*, vilipendo, contemno, despicio, despicio, ut nunc fere usurpatur. Ἐμὲ μὲν κατοῦδες, ὦ ἀ. 1. con. nihil me contemnis.
Κατοξύνω, acuo. A
Κατόξυς, ξεῖα, ξυ, peracutus.
Κατοπάζω, a. 1. ego premo, premo, premor.
Κατοπίσω, *Adv.* retro, retrorsum, retro. Ex *ὀπίσω*.
Κατοπτεύω, ve *κατοπτεύων*, idem.
Κατοπτεύω, ante, torreo. A *κατοπτάω*.
Κατοπτεύσις, εως, ἡ, adspectus, prospectio, speculatio.
Κατοπτευτικὸς, ὸν, ad speculandum aptus. A
Κατοπτεύω, deficior, speculor, observo, oculis lustro; (2) perpetuo, animadverto. Κολάζεις τὸν ἐγκρατῶς ἔχοντα φύσιν ἀ. ἱρίσπαν κατοπτεύσαι, D. Hal.
Κατοπτὴρ, ῆρος, ὁ, speculator; (2) speculum, instrumentum, quo fodes operantium, ut vitium latens cognoscit possit. A *κατοπτάομαι*. Hinc
Κατόπτης, ὁ, speculator, explorator.
Κατοπτήριος, ον, idem quod *κατοπτευτικὸς*. Ult & nomen pr. rupis in Parnasso.
Κατοπτία, ἡ, speculatio, contemplatio. A
Κατοπτόομαι, fut. ώσομαι, perspicio, video, cerno. Μὴ καὶ τις εἶδεν ὑμᾶς ξένος ἰσως κατόπτης, Arist. Ecc. 49. Ἡσθόμην τε κ' ἐκμαρτα, δύο νεκρὼ κατ' ὄψιτας, Eur. Or. 1514.
Κάτοπτος, ος, ὁ ἡ ἤ, conspicuus, oculis expositus; (2) pertortus, valde affatus. A *κατοπτόομαι*, vel ex *κατὰ*, & *ὀπτὸς*, *visus*.
Κατοπτρίζω, f. ίσω, imagines & reflexiones facio in modum speculi; *κατοπτρίζομαι*,

in speculo the contemplor, introfpr velut in speculo. A κάτοπτρον. Unde

Κατοπτρικός, ἡ, όν, specularis. Hinc ἡ κατοπτρικὴ, sc. τέχνη, Catoptrica, disciplina opticea, quæ reflectiones radiorum contemplatur.

Κατοπτρικῶς, *Adv.* specularі ratione.

Κάτοπτρον, ου, τὸ, speculum. A κατόπτομαι.

Κατορᾶω, ῶ, *Ion.* pro καθορῶ, prospicio, cerno.

Κατοργᾶν, vigere vel deflorere, vigorem amittere. Hel.

Κατοργιάζω, f. άσω, Orgiis initio, ad Orgia præparo

Κατορθῆσαι, act. fing. præf. part. act. f. g. *contr.* pro κατορθώσαι. A

Κατορθόω, ῶ, fut. ώσω, erigo, inftauro; (2) felici fuccefu rem gero; item recte & laudabiliter; (3) perpetro, conftituo, profpero fuccefu utor. Τοῖς θεοῖς μὴ εὐχόμαι τυχεῖν κατορθώσασι τὰ βδελυρώτερα, dirigens, Alciph. Conc. 172. Οὐδὲ σκυλλοσημάριον αν εὐδοκιμεῖν τῷ σκηνοῖς τοῖς ἡμῶν σκηνῇ κατορθωμένων, Lucian. 36. Hinc

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, res felciter geftæ, facinus felici fucceffu patratum; (2) recte factum, bonum opus; (3) beneficium Dei erga homines; κατορθώματα, fortia facta, res felciter geftæ, ftatus rerum (*impr.* belli caufa) propter, victoria.

Κατόρθωσις, εως, ἡ, perpetratio, rei felix peractio, res felciter geftæ, propter fuccefus; (2) recta electio; (3) directio; (4) correctio. Ab eod.

Κατορθωτής, οῦ, ὁ, perpetrator. Ab eod.

Κατορθωτικὸς, ἡ, όν, qui recte efficere omnia poteft, ad res felciter gerendas idoneus.

Κατορρώδεω, ῶ, fut. ήσω, vehementer timeo.

Κατορυκτὸς, ἡ, όν, defoffus. A κατορύσσω.

Κατόρυξις, εως, ἡ, defoffio. Ab eod.

Κατορύσσω, vel κατορυττω, fut. ξω, defodio, fepelio; (2) tepelio. Ὑπὸ τῷ σωεμῷ κατορυχθῆναι ἀστοὺς, Arift. Oecon. 460. Ἢν ἀποθάνωμεν, κατορυχθησόμεθα ἐκεῖ ὅπου ἂν ἔτυχεν, Ar. Eq. 1400. Hinc

Κατόρυσσις, εως, ἡ, defoffio; (2) defoffum.

Κατορχεῖσθαι, ουμαι, faltando deleclo; (2) in contemptum & contumeliam alicujus falto. Φύλλα τινὰ μάχιμον τοῖς ἀυτοῖς ἥδεσιν κατορχήσατο, Luc. Hinc

Κατορχιστὴς, ἐ, ὁ, fc. οἶνος, vinum demulcens, lenitudine fua.

Κατορωρύχθαι, perf. inf. paff. v. κατορύττω.

Κατοφδαῖος, fubterraneus, κατοδαῖος, fubterraneus, interi. Ex κάτω, *ſſim.*

Κατοκλὰς, ἀδος, ἡ, foil. νὺξ, obfcura nox.

Κατοκλᾶν, cicatrice obduco. Hinc

Κατοκλωτὴρες, ἡ, ὁν, cicatricem inducens.

Κατοκωκύειν, ύσω. celitus.

Κατοπάω, meio in aliquem; (2) permeo.

Κατοπτεύω, vento fecundo expando, explico, ut ventus fecundus infpiret; (2) vento fecundo utor; (3) fortuna fecunda utor

Κατοπιὰν, idem. Τὸ λοιπὸν σαλπὴξ ἐπαείρων τὰς ἱστὸς, ἡ κατοπιᾶσαι, Polyb. Ex ποῦς.

Κατοφλῶ, debeo.

Κατοφρυάομαι, ώμαι, fupercilium tollo; (2) fuperbus fio. Ex κάτω, & ὀφρὺς.

Κατοφρυόμαι, ώμαι, idem; κατωφρυωμένος, perf. part. paff. fuperbus, elati fupercilii.

Κατοχεὺς, έως, ὁ, retinaculum, Gl. V. A κατέχω.

Κατοχθίω, f. ίσω, eore fino.

Κατοχὴ, ἧς, ἡ, detentio, retentio; (2) poffeffio, (3) adflatus, inftinctufque numinis; (4) adfectus vehemens cerebri, cum gravi dolore, itemque ftupore totius corporis coniunctus. A κατοχή.

Κάτοχος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui tenetur, poffideri poteft, licet; (2) qui captus tenetur; (3) tenaciter hærens; (4) numine adflatus, v. c. fomno; (5) qui laborat κατοχῇ; (6) unde & κατοχὸς pro κατοχὴ. A κατέχω.

Κατόχως, continenter, & cum ftupore.

Κατόψιος, ου, ὁ ἡ ὄν, oculis fubjectus, conſpicuus. A κατόπτομαι.

Κατοψοφαγία, opſonia comedo. Hinc

Κατοψοφαγίαι, obſoniorum comeſtio.

Κατπάδω, *Dor.* pro κατὰ πάδω.

Κάτπλυμα, ατος, τὸ, corium; (2) machina doloſa. A κατπύω.

ΚΑΤΤΑ Ω, f. ύσω, vel κατύω, confuo, reficio confuendo, & quidem imprimis calceos, ut veteramentarius; (2) machinor, ſtruo. Ἐοικε Πίλματιν οἵσι σφίδια καλίμβολα καστύσι, Nicand.

Κατύπερθε, *ſuper*, *Ion.* pro καθύπερθε.

Κατυπιώσω, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro καταπιῶσαι, a καθυπτιόω.

Κατύπιοθ, præſ. infin. med. *per Syncop.* pro κατατύπλοθ, a κατατύπλομαι.

ΚΑΤΩ, *Adv.* infra; (2) deorſum; (3) inferne, in inferiore parte, ſubter; (4) ὁ, ἡ, τὸ κάτω, infernus; (5) τὰ κατω, terrena; (6) οἱ κάτω, homines terrenis addicti; item, poſteriores, ap. Lucian.

Κατωβλίτην, ουτος, ὁ, Catoblepon, beſtia tauro ſimilis, ſolo adſpectu hominem interficiens. Ex κάτω, & βλέπω.

Κατάβλεψ Ἑρμῆς, deſpiciens Mercurius. Ex iſtd.

Κατάγειος, ου, ὁ ἡ ὄν, ſubterraneus. Ex χθὼν, & γέα, f. γῆ, *terra*.

Κατάδεως, ου, ὁ ἡ ὄν, qui dolore adficitur. Ex κὰτ, & ὀδυὴν, *dolor*.

Κάτωθε, vel κάτωθεν, *Adv.* ex inferiori loco, ab ima parte; (2) infra, deorſum, in inferiorem locum. A κάτω.

Κατωθέω, ῶ, detrudo, depello, dejicio.

Κατωκάρα, *Adv.* in caput, capite deorſum vergente. Ex κάτω, & κάρα.

Κατῳκὰ, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro κατῴκει, a κατοικέω.

Κατῳκισα, *habitavi*, aor. 1. ind. act.

Κατώκιδεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro κατῳκίσθησαν, a κατοικίζω.

Κατωκισμένοις, dat. plur. perf. part. paſſ. f. g. v. κατοικέω.

Καταμαδὸς, ὸν, ία, *Ion.* ὶη, ιον, qui humeros fertur; (2) qui ex humeris dependet. A κάταμος.

Καταμαδὶ, *Adv.* humeris. Ab eod.

Κατωμίζω, humeris tollo. Ab eod. Hinc

Κατωμισμὸς, οῦ, ὁ, fublatio in humeros; (2) operatio chirurgica, qua humerus luxatus in ſuum locum reponitur.

Κατωμιστὴς, οῦ, ὁ, ἵππος, equus ſternax, ſeſſorem excutiens, Hel. Ab eod.

Κάτωμος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui eſt dejectis humeris vel armis. Ex κατω, & ὦμος.

Κατωμοσία, ας, ἡ, juſjurandum. A κατόμνυμι.

Κατωμοσὶη, ἧς, ἡ, dejeratio; (2) juſjurandum. Ab eod.

Κατωμοτικὸς, ἡ, όν, jurando ſerviens, & quidem affirmative; ut ἀν eſt particula κατωμοτικὸν. Ab eod.

Κατωνακη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ου, ὁ, veſtis ſervilis, cui admixta erat lumbus e pelle ovina. Ex κάτω, & νάκος, *pellis ovina*.

Κατώνοιτο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi κατόνυμαι.

Κατωπιάζω, vultum demitto. A

Κατωπὴς, ὴς, ες, qui oculos dejicit, qui vultum demittit ob mœrorem. Ex κάτω, & ὤψ, *oculus, vultus*.

Κατώρα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro κάθωρα, a καθοράω.

Κατώρυξ, defoſſus, κατώρυχες λίθοι, lapides in fundamentis ædificiorum defoſſi, Homerus καταρεῖχες vocat, Pollux. κατωρυξ propago, Gl. V. nempe ſtirps & virgulta in terram defoſſa ad plantandum. Ex κὰτ, & ὄρυγμα, *foſſa*.

Κατώρυξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατορύττω.

Κατωρυχὴς, ἐος, ὁ, defoſſus, ob Dat. κατωρυχεῦσι λίθεσι, defoſſis lapidibus apud Hom. vid. κατωρύξ.

Κατωρύχιος, ου, ὁ ἡ ὄν, infernus. A

Κατωρύχοντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. v. κατορύσσω.

Κατωτήριος, ἡ, όν, *Epith.* medicamenti deorſum purgantis. A

Κατώτερος, inferior, κατώτατος, infimus, imus, κατωτέρω, *Adv.* inferius, κατωτάτω, *Anv.* imo loco, maxime infra. A κάτω.

Καταφαγᾶς, ᾶ, ὁ nomen avis; (2) cognomen ſcommaticum Cleonymi apud Ariſtoph. Ex κάτω, & φαγεῖν, *comedere*.

Κατωφελὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, utilis.

Κατωφέρεια, ας, ἡ, pronitas, qua aliquid deorſum fertur; (2) falacitas terminarum χαμαιτυπῶν. A

Κατωφερὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, qui deorſum fertur, declivis, deorſum propendens, proclivis, pronus; (2) falax, libidinoſus; (3) infirmus corpore. Ex κάτω, & φέρομαι.

Κατωφερῶς, *Adv.* deorſum, in præceps.

Κατωφερὴς, ες, ὁ ἡ, ἡ, ima petens, deorſum tendens.

Κατωχάω, ῶ, palleo, palleſco admodum, admodum pallidus fio. In Epigram. κατωχάσασα, a. 1. part. pallore perfufa.

Καταχρὶάω, ῶ, idem.

Καυάζω, f. ξω, *Poët.* pro κατάγνυμι, κατάζω, contero, frango. Οὔτε κε μιν καυάξαις, *Heſiod. Op. & Dies.* 664.

ΚΑΥ'ΑΞ, ακος, ὁ, & καύηξ, ηκος, ὁ, laros, avis quædam.

Καυαξαις, 2. ſing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro καυάσαις, a verbo καυάζω.

Καυθήσομαι, fut. 1. ind. paſſ. v. καίω.

Καυθήσωμαι, 1. ſing. f. ejuſd. in conj.

Καυθμὸς, ὁ, ὁ, uredo, arborum morbus. A καίω.

ΚΑΥΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, caucalis, herba ex olerum genere; (2) myrrha excleta.

Καυκιζῆσθαι, ſaltim indutum καυκισιν, ut ex fragmento ap. Athenæum colligitur.

ΚΑΥΚΙΣ, ίδος, ἡ, calcei genus, ib.

Καυλὶω, ῶ, culeico. A καυλὸς.

Καυλὸν, *Adv.* in modum caulis. Ab eod.

Καυλὸς, ὁ, τὸ, cauliculus, (2) herba quædam. Dim. a καυλὸς. Unde

Καυλίσκος, ὁ, ὁν, cauliculus, parvus caulis.

Καυλοπάλης, ου, ὁ, qui caules vendit. Ex καυλὸς, & πάλλω, *vendo*.

ΚΑΥΛΟΣ, οῦ, ὁ, caulis; (2) virga membri virilis; (3) oſtium uteri muliebris; (4) ligni in hafta extremitas, quæ cuſpidi immittitur.

Καυλόδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, caulofus, caulaceus, qui caule magno eſt. Ab eod.

Καύλωτος, ὁ, ὁν, caulatus, caulem habens.

Καῦμα, ατος, τὸ, æſtus, æſtus, calor nimius; (2) æſtus febris; (3) aduſtum. A καίω.

Καυματὶα, ας, ἡ, pileus latus ad arcendum ſolis æſtum, ex Vet. L. vid. καυσία.

Καυματηρὸς, ὰ, όν, æſtuoſus, æſtivus. A καῦμα.

Καυματὶζω, f. ίσω. æſtu adfligo, ardore excoquo; καυματίζομαι, torreſio, aor. 1. ἐκαυματίσθην, æſtu interii. Ἐκαύθη ἀντὶ καυματισθῆναι τὸν ἀδελφὸν ὑπὸ πυρὸς, Apoc. 16. S. Ἥλιον ἐκαυμάτισεν καυματισθῆναι, Matt. 13, 6. Ab eod.

Καυματὸομαι, ώμαι, æſtuo, Gl. V. A καῦμα.

Καυματώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, æſtuoſus.

Καυμὸς, οῦ, ὁ, idem quod καυθμὸς.

Καυνάκη, ης, ἡ, vellis barbarici, Perſica. A νάκος, *pellis cum ſua villo*.

Καυσᾶσαι, fortiri. A καῦσις, ſors, vel a Cauſus (Cauſi Cretenſibus Jovis quod præcipue ſortitionibus aderetur.

ΚΑΥΣΟΣ, ου, ὁ, ſors, *Hyp.* Sch. Ar.

Καῦρος, ου, ὁ, ventorius, levis. Suid. Ab αὔρα.

Καυσάμαι, ῶμαι, ἰδεο quod καυθμαι.

Καυσία, ας, ἡ, Cauſia, tegumentum Macedonicum capitis. A καίω.

Καυστικός, ή, όν, ustilis, qui uri potest; (2) ustus. Ab eod.

Καυχάσαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro καυχᾶσαι, a

ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior; me jacto; (2) exsulto; (3) jactanter prædico. Μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, Prov. 27, 1. ἐν ἀθρήτοις, 1 Cor. 3, 21. ἐπ' ἐλπίδι, Rom. 5, 2. ὡσὲρ τῷ τοιούτῳ, 2 Cor. 12, 5.

Καυχᾶς, ᾶδος, ὁ, ἡ, jactator, jactatrix. A καυχάομαι.

Καυχᾶσαι, gloriaris, idem quod καυχάσαι.

Καυχίνα, cervicem, acc. sing. a καυχήν.

Καύχη, ης, ἡ, idem quod καύχησις.

Καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio; (2) de quo quis gloriatur. A καυχάομαι. Hinc

Καυχηματίας, ου, ὁ, gloriosus, jactator.

Καύχησις, εως, ἡ, gloriatio, jactatio.

Καυχητής, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.

Καφέω, spiro, anhelo, exspiro; ponitur, ut hinc fit κακοφώς, κακοφήτης, apud Hom. pro κακοπνοὸς, Il. 5, 698. A κάπλω, flo.

ΚΑΦΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vulpes, Suid.

Καχάζω, cachinno, f. Dor. καχάξω, pro καγχάξω. A καγχάζω.

Κάχαρις, imagunicula ex cera alba, vel auro, puellarum ludicrum. Ex κηρὸς, & χόρις.

Καχεξία, ας, ἡ, malus corporis habitus laborans; mala sum corporis habitudine. Οἱ καχεκτῶντες ὑπὸ ἀθλητῶν, Polyb. A

Καχέξης, ες, ὁ, ἡ, male habitus; (2) qui malæ mentis & felicitatis est. A κακὸς, & ἔχω.

Κάχεξις, ως, ἡ, idem & ex usu.

Καχεξία, ας, ἡ, malus corporis habitus, cachexia; (2) mala mens; (3) perturbatio. Ex usu.

Καχέλκης, ες, gravia & insanabilia ulcera habens. Ab ἕλκος.

Καχεστειρίης, gen. sing. *Ion.*

Κακήμερος, ου, ὁ, ἡ, cui mala s. infelix est vita. Ex κακὸς, & ἡμέρα.

Καχλάζουσα, præf. part. act. f. g. *Dor.* pro καχλάζουσα, a καχλάζω.

Καχλάζω, strepito, resono; (2) turbor; (3) tumeo, effervco, ebullio. Gl. V. scaturio, ebullio. A καχλὴξ.

Καχλεύω, turbo, Hes. A καχλάζω. Unde

Κάχλασμα, ατος, τὸ, strepitus, fonitus.

Καχλασμός, οῦ, ὁ, scaturigo, Gl. V.

ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, lapillus, calculus, qui in aqua invenitur.

Καχενδύτης, ου, ὁ, ut καχρυδιὰς ἄρτος, panis ex hordeo tosto. A κάχυς.

Καχρύδιον, ου, τὸ, hordeum tostum, Dim.

Καχρυδίτης, διτου, ὁ, hordeo tosto similis. A

ΚΑ'ΧΡΥΣ, υος, ὁ, ἡ, hordeum in furno tostum; (2) semen loris marini; (3) granum herdei, (4) quiddam, quod pilulæ formam in arboribus quercu, abietc, & aliis crescit.

Καχεσφορέω, ῶ, ὁ, ἡ, planta κάχρυϊ φέρουσα, apud Nicand. A κάχρυς, & φέρω.

Κάχρυλλος, ου, ὁ, ἡ, idem quod καχρύεις.

Καχύπτιος, ου, ὁ, ἡ, suspiciosus, qui prave putatur de re; (2) de quo mala suspicio est. Ab ὑποπτεύω.

Καχυποτοπίομαι, ήσομαι, mala suspicor. A

Καχυποτόπητος, ὁ, ἡ, malis suspicans, suspiciosus, Suid. Ab ὑποτοπέω, *suspicor*.

Καψα, ης, ἡ, capsa, cista, area. A κάπλα.

Καψάκης, ου, ὁ, cista, theca, fiscus, urna. A κάπτω, vel etiam καμπλα, quali καψάκη.

Καψάκιον, ου, τὸ, cistula, capsula, fiscula, Dim.

Καψοδέτης, ου, τὸ, sudarium. Ex κάψις, & δέω, *ligo*.

Κάψις, εως, ἡ, voratio; (2) morsus. A κάπλω.

Κάω, idem quod καίω, κάομαι, uror, ardeo, ior. 2. κέκασμαι.

ΚΕ, *figura enclitica*, & κεν *figurate positi*, particula poetica, idem notans, quod ἂν potentiale in prosa.

Κάζω, f. άσω, findo, scindo. Εὖ κ' ἔκτασαμένῃς κίστας ξύλα, Odyss. 20, 161. Ἀνὰ ἴκρια πᾶσα κάδδη, Il. 16, 412 A κάω.

ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, ου, ἡ, spina quædam Theophrast.

ΚΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, cor; (2) animus.

Κεασμα, ατος, τὸ, fractura, fragmentum, Hes. A κεάζω.

Κεασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔκεισε, a κείω.

Κεᾶτ, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro κεῖνται, a κείμαι.

Κέατο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔκειντο.

Κέβλη, ης, ἡ, caput. A κεφαλὴ, quod Macedonica dialecto est ἡ κεβλή.

Κεβληνός, ου, ὁ, ἡ, a capite fectum habens, ut papaver. Ex κεβλὴ, & γονὴ.

Κεβλήπυρις, ιος quædam apud Aristoph.

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ου, ὁ, Cebriones, avis quædam apud Aristoph. at apud Hom. gigantis nomen.

Κεγχραλίτης, ου, ὁ, milii molitor, qui milii grana molis frangit. Ex κέγχος, & ἁλίτης, *molitor*.

Κεγχριδιάδης, ου, ὁ, ἡ, granis ficus similis, sive e genere κεγχριδίων. A

Κεγχρίδιον, ου, granum seu semen ficus; (2) nucleus seu os olivæ. A κέγχρος.

ΚΕΓΧΡΕΑΙ, ῶν, αἱ, Cenchreæ, nomen portus Corinthiaci.

Κεγχριὼν ἄνθρ, ῶνος, ὁ, officina, in qua grana metallorum exsiccantur. A κέγχρος.

Κεγχρικὸς, ἡ, όν, qui milii magnitudine est. Ab eod.

Κεγχρίας, ου, ὁ, mollarii, e milio confectus.

Κεγχριδίας, ου, ὁ, granis milii granis variegatus. Ab eod.

Κεγχρινος, ίνη, ινον, e milio confectus, miliaceus. Ab eod.

Κεγχρὶς, ίδος, ἡ, cenchris, avis ex accipitrum genere; (2) serpentis nomen. Ab eod.

Κεγχρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, cenchrites lapis, quasi milii granis respersus. Ab eod.

Κεγχρωδὴς, ους, ὁ, ἡ, milio similis. Ex κεγχρος, & εἶδος, *species*.

ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, milium; (2) serpens quidam, qui quasi milii granis conspersus est; (3) adamantis genus; (4) ornamentum vestis; (5) granum ficus.

Κεγχροφόρος, ου, ὁ, ἡ, milii ferax. Ex κεγχρος, & φέρω, *fero*.

Κεγχρώδης, ους, ὁ, ἡ, milio similis, ad milii magnitudinem vel formam accedens. A κέγχρος.

Κεγχρώματα, ων, τὰ, ornamenta in sestorum ambitu granorum milii instar adspersa; (2) parva foramina in sestorum ambitu, per quæ speculabantur adversarios. Ab mod. κεγχρόω, *cacumen, vertex*.

Κεδάζω, sive κεδάω, pro χεδάζω. Ὅσ' ἄλκα ῥέων κεκέδασε γεφύρας, Il. 5, 88. Ἀχαιοὺς, Odyss. 3, 131. Κεδασθέντες χθονὸς, Il. 2, 398.

Κέδασα, dissipo; κεδάσμαι, dissipor; etiam pereo, de mutratis, ap. *Arat.* & Sch. κεδασιμβρίης, Nicand.

Κεδασθέντες, nom. pl. a. 2. part. pass. verbi κεδάζω.

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, diuturni e defluxionibus adfectus, diuturni articulorum dolores.

Κεδματώδεα, τὰ, κεδμασι similia.

Κεδνὸς, ἡ, όν, dignus, cujus cura habeatur, in pretio ob virtutem habendus; (2) venerandus; (3) prudens; (4) probus, honestus; (5) pudicus; (6) temperans. A κήδω, *curo*.

Κεδρέλαιον, ου, τὸ, oleum cedrinum. Ex κέδρος, & ἔλαιον.

Κεδρελάτη, ης, ἡ, cedrus abietem magnitudine æquans. Ex κέδρος, & ἐλάτη, *abies*.

Κεδρέα, ας, ἡ, pix cedrina, resina, liquor cedri; (2) oleum cedrinum. A κέδρος.

Κεδρεῖνος, ίνη, ινον, cedrinus, e cedro confectus. Ab eod.

Κεδρινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Κέδριον, ου, τὸ, oleum cedri, cedria.

Κέδρις, ίδος, ἡ, fructus cedri, (2) frutex cedro similis. Ab eod.

Κεδρίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, cedrites, vinum cedrinum. Ab eod.

ΚΕ'ΔΡΟΣ, ου, ἡ, cedrus, arbor odorata; (2) mas. fructus cedri.

Κεδρόω, ῶ, f. ώσω, cedrino oleo, vel liquore perungo, vel condio. A κέδρος.

Κεδρών, ῶνος, ὁ, locus, ubi cedri nascuntur. Ab eod.

Κεδρώτος, ου, ον, cedratus, cedria unctus. A κεδρόω.

ΚΕΔΡΩΣ, ωσις, ἡ, cedrostis, vitis alba.

Κείαται, 3. s. præs. ind. med. *Ion.* pro κείται, a κείμαι.

Κείαται, *Dor.* pro κεῖνται, *sunt*.

Κείαται, 3. s. præs. conj. med.

Κειαντες, nom. pl. a. 1. part. act pro καύσαντες, a καίω.

Κειαται, 3. plur. præs. ind. med. *Ion.* pro κεῖνται, a κείμαι.

Κεῖε, *Dor.* pro κεῖσε, *illuc*.

Κείθεν, illuc; pro ἐκεῖθεν.

Κείθι, illic; pro ἐκεῖθι.

ΚΕΙ'ΜΑΙ, f. κείσομαι, jaceo; (2) positus sum, situs sum; (3) repositus sum; (4) propositus sum; (5) projectus sum; (6) mortuus sum; (7) sepultus sum; (9) pendeo ex aliquo interfectus; (9) desideo, serior, nil ago; (10) dicitur etiam de rebus alicui deo consecratis. Κεῖται δὲ ἕτοιμα ἀπὸ τέχνας, parata sunt, Arist. Conc. 512. Πάντων αἰ Ἑλλήνων κείσομαι ἐν σώμασιν, *de Illo*, Epigr.

Κειμένος, *jacens*, part. præs. med.

Κειμηλιάρχης, ου, ὁ, qui pretiosæ suppellectili præest, thesaurarius. Ex κειμήλιον, & ἀρχὴ. Hinc

Κειμηλιαρχίον, ου, τὸ, locus, ubi pretiosa suppellex reponitur.

Κειμηλι-

Κειμηλιάρχης, ὁ, id. quod **κειμηλιάρχης**.

Κειμήλιον, ου, τὸ, supellex pretiosa, cimelium; (2) supellex quævis; (3) corpus hominis. A **κεῖμαι**. Hinc

Κειμηλιώτης, qui velut pretiosa supellex reponitur vel repositus est.

Κεῖν, pro **κεῖ ἐν**, vel **κεῖ εἰν**, & *in*.

Κεῖνη, *illic*, illa ratione, pro **ἐκείνη**, sc. **ὁδῷ**.

Κεῖνος, *ille*, *Ionice*, pro **ἐκεῖνος**.

Κεῖνος, vacuus, inanis. Pro **κενός**.

Κεῖνο, *illi*, dat. sing. pro **ἐκεῖνῳ**.

Κεῖνος, illa vel illud one. Pro **ἐκείνης**.

Κειράμεναι, nom. pl. a. I. part. med. f. g. verbi **κείρω**.

Κεῖρε, *tonde*, 2. sing. præs. imper. act.

Κειρία, ας, ἡ Κιρία, fascia, cui mortuus involvitur, fasciæ sepulchrales; (2) fasciæ, quibus colligatur infans in cunis, Gl. V. **κειρίαι**, incerta. Sunt autem ligamina spondarum. **Εἶτ' ζωνὰς ἐκ χρυσίων σαρισσικὰς ἐμάνη, ἢ δισμοὺς τῆς κλίνης**, Schol. Aristoph. Av. 815.

Κεῖρις, ιος, ἡ, Ciris, avis quædam, halcyon alius, alius accipiter; quibusdam scylla. A

ΚΕΙΡΩ, f. **κερῶ**, tondeo; (2) scindo, abscindo; (3) populor, vasto, dirripio; infestabili edacitate voro. aor. 1. **ἔκειρα**. Med. **ἐκειράμην**, aor. 2. pass. **ἐκάρην**. p. act. **κέκαρκα**. pass. **κέκαρσαι**. part. **κεκαρμένος**, tonsus. **Καιρὸν τιλῶ κεἰλω**, Job. 1. 20. **Πολὺν Σοι βοστρυχον πλόκαμον κερῶμαι**, Eur. Tro. 1184.

Κεῖς, & **κεῖ** Dor. pro **κεῖ ἐς**.

Κεῖσι, illuc. Pro **ἐκεῖσε**.

Κεῖσ-ομαι, fut. 1. ind. med. Dor. pro **κείσομαι**.

Κεῖσθαι *jacere*, præs. inf. med. verbi **κεῖμαι**.

Κειτάμαι, f. 1. ind. med. Dor. pro **κείσομαι**.

Κεῖτο, 3. s. impert. ind. med. Ion. pro **ἔκειτο**.

Κειτο jacete, f. cubate cupio. A **κεῖμαι**.

Κεκαδήσομαι, f. 2. ind. pass. Ion. & Poet. pro **κεχάσομαι**, pro **χανθήσομαι**, a **χάζω**.

Κεκαδοίατο, pert. part. pass. Dor. pro **κεκασμένοι εἶεν**, a **κάζω**.

Κεκαδὼν, a. 2. ind. act. Ion. pro **ἐχάδον**, a **χάζω**.

Κεκάθικα, perf. ind. act. v. **καθίζω**.

Κεκάλυμμαι, perf. ind. pass. v. **καλύπτω**.

Κέκαμον, a. 2. ind. act. Poet. pro **ἔκαμον**, a **κάμνω**.

Κεκάμω, a. 2. conj. act. Ion. pro **κάμω**.

Κεκάρθαι, perf. inf. pass. v. **κείρω**.

Κεκάτοιμι, *totondi*, perf. indic. act.

Κεκαρμένων, gen. plur. part. perf. pass. verbi **κείρω**.

Κεκάσθαι, perf. inf. pass. v. **κάζω**, *cano*.

Κεκασμένος, *ornatus*, part. perf. eadem.

Κεκασθαι, perf. inf. pass. verbi **κχιω**.

Κεκασμένῳ, ῃῳ, dat. sing. perf. part. pass.

Κεκαφηλὰς, perf. part. act. Ion. pro **κεκαφηλὰς**, a **κάπτω**.

Κεκάχλακα, perf. ind. act. v. **κιρνάω**.

Κέκοδθε, τον, perf. ind. med. verbi **κόδω**.

Κέκμηκα, *ascendi*, perf. ind. med. v. **κάω**.

Κεκαρυχίαι, 3. s. perf. ind. pass. v. **κηρύσσω**.

Κεκινδυνωμένος, periculose. A **κινδυνόω**.

Κεκιήδ, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro **κεκινῆσθαι**, a **κίνεω**.

Κεκλάγξω, f. 1. ind. act. Poet. pro **κλάγξω**, a **κλάζω**, *clamo*.

Κέκλαγχα, *clamavi*, perf. ind. act.

Κεκλαμβόων, gen. pl. perf. part. pass. pro **κεκλαγμένων**, a **κλάζω**, *frango*.

Κέκλαμμαι, perf. ind. pass. pro **κέκλιμμαι**, a **κλίπτω**, *furor*.

Κεκλασθίως, fracte. A **κλάω**.

Κέκλατο, 3. s. pluſq. ind. pass. Ion. pro **ἐκέκλαστο**, a **κλάζω**, *frango*.

Κεκλαύσθ, 3. s. paulloposti. ind. pass. verbi **κλαίω**.

Κεκλεμμένῳ, perf. part. pass. v. **κλείω**.

Κεκλεισμένοι, gen. pl. part. pass. verbi **κλείω**, *claudo*.

Κεκλεμμένον, perf. part. pass. n. g. v. **κλέπτω**.

Κέκλετο, 2. s. præs. Imper. med. Ion. pro **κέκλεσο**, s. **κέκλυ**, a **κλέω**.

Κεκλήγ, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro **κεκλῆνται**, a **καλέω**.

Κέκληγα, perf. ind. med. Ion. pro **κέκλαγα**, a **κλάζω**.

Κεκληγότες, nom. pl. præs. part. act. v.

Κεκλήγω, clamo, clango, fremo. **Ὣς οἱ κεκληγότες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν**, Il. 16, 430. A **κλάζω**.

Κεκληγὼς, perf. pa t. med. v. **κλάζω**, *clamo*, Hom. Il. 2, 222.

Κέκληκα, perf. ind. act. *per Syn.* pro **κεκάληκα**, a **καλέω**.

Κεκλημένος, part. perf. ejusd.

Κεκλῆσθαι, *se atum esse*, perf. ind. pass.

Κεκλήσομαι, 1. s. paulloposti ind.

Κεκλαγμένοι, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro **κέκληνται**, a **κλείω**.

Κεκλιμένη, *inclinata*, perf. part. pass. f. g.

Κέκλομαι, jubeo, hortor; (2) in ode; (3) voco, advoco. **Κεκλόμηθ' ἑταίους κῆρ στεῖχε**, Il. 15, 345. A **κέλομαι**.

Κέκλοσα, perf. ind. med. v. **κλίπτω**.

Κέκλυθι, 2. sing. præs. impr. act. Ion. pro **κλῦθι**, a **κλύω**.

Κέκλυτε, 2. plur. præs. imper. act. Ion. pro **κλῦτε**.

Κεκλυσμένῳ, perf. part. pass. v. **κλύζω**.

Κεκμακὰς, perf. part. act. Dor. & per Syn. pro **κεκαμηκὰς**, a **κάμνω**.

Κέκμηκα, perf. ind. act. per Syn. pro **κεκάμηκα**.

Κεκμηκότας, cum labore, exhaustos.

Κεκμηῶτα, acc. s. Ion. pro **κεκμηκῶτα**, Hom. Il. 6, 261.

Κέκνισμαι, perf. ind. pass. v. **κνίω**.

Κεκοίμημαι, 3. pl. pert. int. pass. v. **κοιμάω**.

Κεκολᾶσθ, pert. inf. pass. verbi **κολάζω**.

Κεκολασμένως, moderate, frenando & moderando cupiditates luxuriamve. A **κεκολασμένος**, part. perf. pass. a **κολάζω**.

Κέκριμαι, perf. ind. pass. verbi **κρίνω**.

Κέκρικα, perf. ind. act. Poet. pro **ἔκρινα**, a **κρίνω**.

Κεκρυμμένῳ, perf. part. pass. v. **κρύπτω**.

Κεκρυφάλους, pert. int. pass. verbi **κρύω**.

Κεκασμένῳ, *galea armatus*, perf. part. pass. per Syncop. pro **κεκορυθμένῳ**, a **κορυθόω**.

Κεκυκτήσθαι, *vultum*, acc. s. perf. part. act. Ion. pro **κεκυκτικότα**, a **κυκάω**.

Κελεύθου, pert. infin. pass. verbi **κέλλω**.

Κεκεχάνται, 3. plur. pluſq. ind. pass. Ion. & Poet. pro **ἐκέκραντο**, a **κράινω**.

Κεκεχε, perf. ind. act. verbi **κεύθω**. Hinc

Κέκραγμα, **ατος**, τὸ, clamor, vociferatio.

Κεκραγμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod

Κέκραγον, clamo, vociferor; unde a. 1. **ἐκέκραξα**. Ab eod.

Κέκρακα, *micui*, perf. inus. act. per Syn. pro **κεκέρακα**, a **κεράννυμι**, pro **κεράω**.

Κεκεαμαι, perf. ind. pass. v. **κεράννυμι**.

Κεκραμένος, *Albo* temperate. A **κεκραμένος**, part. perf. pass. a **κεράννυμι**.

Κεκραξιδάμας, ου, ὁ, qui vociferatione & clamore aliquem vincit ac domit, valde clamosus. Vocabulum Aristophanicum de Cleone. Ex **κράζω**, & **δαμάω**, *domo*.

Κεκράξομαι, paulloposti. verbi **κράζω**; vel *clamabo*, f. 1. ind. med. v. **κεκράγω**.

Κεκράτεῖν, 3. pl. perf. ind. pass. v. **κρατέω**.

Κεκράχαθ, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro **κεκραγμένοι εἰσι**, a **κράζω**.

Κ-κραχθι, 2. s. perf. imper. act. pro **κεκραχε**.

Κεκρηχα, perf. ind. med. pro **κέκραγα**.

Κέκρηται, 3. sing. pluſq. ind. pass. Ion. & per Syncop. pro **ἐκεκέρατο**, a **κεράω**.

Κεκριγότες, *incerte loquentes*, nom. plur. part. pert. med. verbi **κρίζω**, *strido*.

Κεκριμένῳ, acc. sing. perf. part. pass. f. g. verbi **κρίνω**.

Κεκριμένος, ἄδην, *exacte, cum judicio examinatus*. A **κεκριμένος**, part. perf. pass. a **κρίνω**.

Κέκρι, *judicatum est*, 3 s. perf. ind. pass. verbi **κρίνω**.

Κεκροτημένῳ, perf. part. pass. Dor. pro **κεκρουπημένῳ**, a **κρούω**. Hinc

Κεκροτημένως, *sonore*, tarcrose, (de oratione)

Κέκρυβα, perf. Indic. med. v. **κρυπτάω**.

Κεκευμμένῳ, *occulto*, perf. part. pass.

Κεκρυμμένως, occulte, clam, latenter. A **κεκρυμμένος**, part. perf. pass. a **κεύπτω**.

Κεκυφαλοπλόκη, ης, ἡ, reticula seu ret. Ex **κεκρύφαλος**, & **πλέκω**.

ΚΕΚΡΥΦΑΛΟΣ, ου, ὁ, reticulum; quo mulieres crines revinciunt, vitta, vinculum capillorum; (2) scutarium, (3) ventriculus quidam animalium ruminantium.

Κεκρύφαλ, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro **κεκρυμμένοι εἰσι**, a **κεύπτω**.

Κέκτημαι, part. ind. pass. v. **κτάομαι**.

Κεκτυνῶ, part. pert. pass.

Κεκτῆσθ, *adquisisse, possidere*, perf. inf. pass.

Κεκυθόσι, 3. plur. a. 2. conj. Ion. pro **κεύθωσι**, a **κεύθω**, *occulto*.

Κελαδεινὸς, strepens, tumultuosus, strepitum & sonum edens; **κελαδεινὴ** dicitur Diana a tumultu & strepitu venatorio. A **κελαδέω**.

Κελαδέουτι, 3. plur. præs. ind. act. Dor. pro **κελαδέουσι**, a

Κελαδέω, ῶ, f. ήσω, strepo; (2) tumultuor; (2) sono, intono, retono. **Βοᾶν, βοὰν θ' Ἑλλὰς κελαδήσει**, Eur. Hel. 376. **Ἆς ἐν Ἀπόλλων κελαδήσῃ**, ibid. 93. **Εὖηχα κελαδῆσι**, Luc. Ab cod. Hinc

Κελάδημα, ατος, τὸ, strepitus; (2) clamor, tumultuatio.

Κελαδεδρομέω, ῶ, cum strepitu, i. e. celeriter currens; *Epith.* Dianæ.

Κελάδειο, Ion. pro **κελάδει**, a

ΚΕΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, strepitus; (2) tumultus, clamor; (4) sonus modicus.

Κελάδων, præs. part. act. Ion. pro **κελαδέων**, a **κελαδέω**.

Κελαινεγκὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, fun[illegible] haftam habens. Ex **κελαινὸς**, & **ἐγχος**.

Κελαινεφὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, nubium obscurator, nubes atras reddens, vel cogens; (2) nubes atras habens. Ex **κελαινὸς**, & **νέφος**.

Κελαινίζω, ῶ, nigreo, sum niger. Hinc **κελαινόω**, pro **κελαινίσω**, **κελανιῶ**, partic. A **κελαινός**.

Κελαινόβρατος, ον, niger, sed de cibo, apud Athen. A **βέβρωσκω**.

Κελαινόλωτα κεράσια, Hes. cerasa nigricantis, ut lotus. Ex **κελ.** & **λώτος**.

Κελαινοπαθὴς, ές, cujus adfectus sunt obscuri; tectum, augurium, subdolum, Hes. Ex **κελαινὸς**, & **πάθος**, *affectus*.

Κελαινὸς, ὴ, ὸν, niger, ater; (2) horrendus; (3) obscurus. A **μέλας**.

Κελαινότης, ητος, ἡ, nigredo. A **κελαινός**.

Κελαινοφαὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, niger apparens; (2) ater, obscurus. Ex **κελαινὸς**, & **φάος**.

Κελαινόφρων, ον, subdolus. A **φρήν**.

Κελαινωχὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, niger, obscurus.

Κελαινώτας, Dor. pro **κελαινότης**, ητος, ἡ, Soph. **κελαινὰ πάτας Σομός**, animus non palam apparens, sed in tenebris latens, quasique absconditus & insidiosus; (2) profunda cogitans, subdolus, Lex. **κελαινότης**. A

Κελαίνω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, niger; (2) insidiabilis adpectu. Ex **κελαινὸς**, & **ὤψ**, *aspectus*.

ΚΕΛΑΡΥΖΩ, vel **κελαρίζω**, cum strepitu fluo; (2) murmuro, strepo. **Τὸ σὸν μέγας Κηφισὸς μεγα χεύμα κελαρύζει**, Dion. Per. 440. Hinc

Κελαρυσθὴν, Dor. pro **κελαρυζεῖν**.

Κελαρυζὶς, ίος, ἡ, murmur, strepitus.

Κελάρυσμα, ατος, τὸ murmur, strepitus aquæ fluentis. Ab eod.

Κελαρυσμὸς, ὁ, idem & ab eod.

Κέλασσε, 2. s. præs. ind. med. Ion pro **κέλασαι**, a **κελεμίζω**.

Κελέζη, ης, ἡ, poculum. A **λεκάνη**, &c.

ΚΕΔΛΕΟΣ, ου, ὁ, avis quædam perniciosissima, galgulus; (2) est & nomen proprium Herois Attici; (3) idem qui ἰξόπτης.

Κελέοντες, idem.

Κέλεσθε, 2. pl. præs. imper. med. v. κέλομαι.

Κελευθεῖαι, Deæ, quæ in viis statuebantur ad eas monstrandas, vel ad viatores custodiendos, Hes. A κέλευθος.

Κελευθεία, viam carpo, ὁδεύω, Hes.

Κελευθήτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.

Κελευθιάω, ῶ, iter facere cupio. Ab eodem

ΚΕ'ΛΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, via, cum terrestris, tum marina, vel aeria, *Plu.* τὰ κέλευθα, *Poet.*

Κελευθοποιὸς, ὁν, dux viam ostendens, submotor.

Κέλευσε, 3. f. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκέλευσε, a κελεύω. Unde

Κέλευμα, τὸ, jussum.

Κέλευσις, εως, ἡ, jussio, ipsa actio jubendi; (2) imperium.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, jussum, mandatum; (2) hortamentum, quod hortandi causa dicitur; (3) hortamen remigum; (4) hortamentum aurigæ; (5) clamor hortatorius. Ab eod.

Κελευσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, jussum, mandatum.

Κελευστὴς, οῦ, ὁ, jussor qui jubet, hortator; (2) qui celeusma canit, celeusta, hortator remigum; (3) proreta, proræ præfectus. Ab eodem. Hinc

Κελευστικὸς, ἡ, ὸν, hortandi vim habens.

Κελευστὸς, ἡ, ὸν, jussus, imperatus. A κελεύω.

Κελευτιάω, ῶ, hortor. Hinc κελευτιόων, pro κελευτιῶν, κελευτιάων. Ὣς ἐκ κελευτιόων Δαναῶν ὤρσεν Ἀχαιοὺς, Il. 13, 125. Ab eod.

Κελεύω, f. εύσω, jubeo, impero; (2) hortor invito ad aliquid agendum; (3) peto, postulo; (4) permitto; (5) censeo; (6) remiges clamore incito. Ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις, Matt. 15, 35. ἐκέλευσε ἀχθῆναι αὐτὸν, Act. 21, 33. Τί χρὴ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν, Eur. Iph. in Tau. 1293. A κέλω.

ΚΕ'ΛΗΣ, ητος, ὁ, celes, equus desultorius; (2) desultor, eques desultorius, qui in certamine uno tantum equo utitur; (3) navigium parvum, quod uno tantum remigio agitur, celox; (4) pudendum muliebre.

Κελήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκελήσατο, a κελέομαι.

Κελήσομαι, *subob*, f. 1. ind. med.

Κελητίζω, f. ίσω, celete equo vehor, equum desultorium ago. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς, Il. 15, 679. A κέλης.

Κελήτιον, ου, τὸ, parva celox, Dim. ab eod.

Κελοίμην, præs. opt. med. v. κέλομαι.

Κέλοντο, 3. pl. imperf. med. *Ion.* pro ἐκέλοντο.

Κελοντες, idem quod κελέοντες, *Etc.*

ΚΕ'ΛΛΩ, f. κέλσω, appello, appellor, pervenio in portum; (2) moveo; (3) celeriter curro. Ἐν μέσῳ ζάλῃ δ' ὅστις ζεῖ πρὸς γῆν τὴν δ' ἐκέλσαμεν μόλις, Soph. Trach. 817.

Κέλσαι, *appulisse*, a. 1. inf. verbi κέλλω.

Κελτιστὶ, *Adv.* Gallice.

Κελύφανον, ου, τὸ, putamen. A

Κέλυφος, εος, τὸ, putamen, cortex. A καλύπτω.

ΚΕ'ΛΩ, usitatius, κέλομαι, jubeo, hortor. Ἡ μὲν Τρῶας γε κέλευσ', Il. 7, 393. κελοίμην Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, ib. 9, 513.

Κέλωρ, nepos, Hes. (2) spuriè, erectus, idem. (3) vox; id. & Etym. A κέλω.

Κελωρύειν, vociferari, clamare, Hes. A κέλωρ.

ΚΕΜΑ'Σ, άδος, ἡ, dama, hinnulus cervi; (2) species capræ silvestris, Eur. l. 1. 176.

Κέμφος, v. κέπφος.

Κεν, vide κε.

Κεναγγία, ας, ἡ, vasorum vacuitas. Ex κενὸς, & ἄγγος.

Κενανδρία, ας, ἡ, inopia virorum. A

Κένανδρος, ου, ὁ & ἡ, viris vacuus; (2) vir vanus ac futilis, Suid. Ex κενὸς, & ἀνήρ.

ΚΕ'ΝΑΥΡΑ, ας, ἡ, instrumentum ad fabricandas naves; in Epigramm.

Κεναγγέω, habere vasa inania, Hippocr. A

Κεναγγίη, ης, ἡ, *Ion.* pro κεναγγία, apud Hipp. vasorum vacuitas & inanitas; (2) inanitas vasorum corporis; (3) fames, inedia.

Κεναγγικὸς, ἡ, ὸν, habens vasa vacua; (2) pertinens ad affectum, quo vasa corporis habentur inania, Id. A κεναγγία.

Κεναγγικῶς, *Adv.* eorum more, quibus vasa sunt vacua, Id.

Κεναγορία, ας, ἡ, vanorum verborum jactatio, vaniloquentia, inanis sermo. Ex κενὸς, & ἀγορὰ, *forum*.

Κεναυχὴς, έος, ὁ & ἡ, vana jactans; (2) superbus. Ex κενὸς, & αὐχέομαι.

Κενέβρεια, ων, τὰ, morticinæ carnes e cadavere excisæ. A κενεὸς.

Κενεμβατέω, per inane gradior. Ex κενὸς, & ἐμβατεύω.

Κενεὸς, ὴ, ὸν, vanus, inanis. A κενὸς.

Κενεοφρων, idem quod κενόφρων.

Κενεὼν, ῶνος, ὁ, pars corporis inter thoracem & os ad ilia pertinens; (2) venter; (3) spatium vacuum. A κενεὸς.

Κενεπτησις, εως, ἡ, inanibus equorum circuitus. Ex κενεὸν, & πτῆσις, *Etyt.*

Κενήριον, ου, τὸ, vacuum sepulchrum, inane monumentum. Ex κενὸς, & ἠρίον.

Κενόβουλία, ας, ἡ, consilium inane & futile. Ex κενὸς, & βουλὴ, *consilium*.

Κενόδοντις, ἡ, dentibus carens. Ex ὀδοὺς.

Κενοδοξία, ας, ἡ, vana gloria; (2) inanis gloriæ cupiditas; (3) vana de se opinio. A

Κενόδοξος, ου, ὁ & ἡ, inanis gloriæ cupidus. Ex κενὸς, & δόξα.

Κενοκοπέω, ringor, laborem inutilem suscipio. Ex κενὸς.

Κενολογέω, ῶ, f. ήσω, inaniter loquor, supervacanea dico. Ex κενὸς, & λέγω, *dico*.

Κενολογία, ας, ἡ, vaniloquium. A seq.

Κενολόγος, ου, ὁ, vaniloquus, inaniloquus, Gl. V. Ab eod.

Κενοπαθέω, vanis duci affectibus. A πάθος.

ΚΕΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, vacuus, inanis, (2) inanis, vanus. Hinc εἰς κενὸν, frustra.

Κενοσοφία, ας, ἡ, vana & inanis sapientia. A

Κενόσοφος, ου, ὁ & ἡ, in vanis & inanibus sapiens, inani sapientia præditus.

Κενοσπουδέω, rebus inanibus intentus sum, ap. *Jul.*

Κενοσπουδία, ας, ἡ, inane studium. A

Κενόσπουδος, ου, ὁ & ἡ, rebus inanibus studens. Ex κενὸς, & σπουδή.

Κενοσπούδως, *Adv.* studio inani, frustra.

Κενοταφέω, tumulo inani sepelio, tumulum inanem aggero. Ὁ Τυνδάρεω παῖς ἥδ' ἀπόντα κενοταφεῖ; Eur. Hel 1061. A τάφος.

Κενοτάφιον, ου, τὸ, Cenotaphium, honorarium sed inane sepulchrum; (2) quæ sunt in nis tumuli, (3) tumulum, sed inanis ago. Ex ...

Κενότης, ητος, ἡ, inanitas, (2) vanitas. A κενὸς.

Κενοτομία, ας, ἡ, inanium & vanarum rerum sectio. Ex κενὸς, & τέμνω.

Κενοφροσύνη, ης, ἡ, vana mens, inanis opinio. A

Κενόφρων, ονος, ὁ & ἡ, vana cogitans, stultus. Ex κενὸς, & φρὴν, *mens*.

Κενοφωνέω, inanes emitto voces, Suid.

Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus; (2) sermo vanus & futilis; (3) sermo impius sive hæreticus. A

Κενόφωνος, ου, ὁ & ἡ, inanes voces funditans. Ex κενὸς, & φωνὴ, *vox*.

Κενόω, ῶ, f. ώσω, exinanio, evacuo; (2) deprimo, humilio; (3) inutilem reddo; (4) exhaurio, consumo, omnia in aliquid impendo; (5) corpus humoribus purgo; κενόω, evanesco, vacuari, purgari, de corpore. a. 1. κενωθεὶς, exinanitus. Τί δ' ὦ ματαία, πρὸς ζέας κενοῖς χέρας; Eurip. Med. 959. Νῦν τίνοντες δ' ἀδικίας κενώσετε, id. Ion. 448. Μυριάδας τε πο-

... ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν, id. Rhes. 91. Ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, 1 Cor. 1, 17. A κενός.

Κένσαι, 2. f. a. 1. imper. med. *per Sync.* pro κέντησαι, a verbo κεντέω.

Κένταις, 3. f. 1. ind. act. *Ion. & Dor.* pro κεντήσει.

Κενταύρειος, εία, ειον, Centaureus, ut κενταυρεία βοτάνη, herba centaurea. A κένταυρος.

Κενταυρείδης, ου, ὁ, Centauri filius, e Centauro natus, a Centauro genus ducens.

Κενταυρικὸς, ἡ, ὸν, Centauricus. Ab eod.

Κενταυρικῶς, *Adv.* Centaurorum more; (2) more & ritu agresti, feroque.

Κενταύριον, seu κενταύρειον, ου, τὸ, Centaurium, herba. *Spr.* l. 25. §. 14. c. 3. A κένταυρος. *Angl.* Centory.

Κενταυρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Κενταυρίσκος, ου, ὁ, parvus Centaurus; (2) rusticus, agrestis, Dim. ab eod.

Κενταυροκτόνος, ου, ὁ, interfector Centaurorum. A κεντ. & κτείνω.

Κενταυρομαχία, ας, ἡ, Centaurorum pugna; (2) pugna immanis qualis Centauorum erat cum Lapithis. Ex Κένταυρος, & μάχη.

Κενταυροπληθὴς, έος, ὁ & ἡ, Centaurorum plenus. Ex κένταυρος, & πλῆθος.

Κένταυρος, ου, ὁ, Centaurus, animal, superne homo, infra equa; (2) fons quidam; (3) piscis quidam. Ex κεντέω, *stimulo*, & ταῦρος.

Κεντέω, punco; κεντᾷ, pungit, Ph.

ΚΕΝΤΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, pungo, stimulo. Ἤπειτα γ' κεντοῦμαι ἄνδρα κακοποιῆσομαι Ϭ..., A... Vesp. 1107. Τὸ πρῶτον τὴν κ. ταρβαλλ κεντουμένος ... ἀνθρώπων, Id. Nub. 954.

Κέντημα, ατος, τὸ, aculeus, stimulus, id, quo pungimus; (2) punctio, Ph. κεντημα, punctio, punctum. A κεντέω.

Κέντησις, εως, ἡ, punctio, Gl. V.

Κεντητήριον, ου, τὸ, quo pungere possumus; (2) ... Ab eod.

Κεντητικὸς, ἡ, ὸν, pungens, aculeatus. Ab eod.

Κεντητὸς, ἡ, ὸν, punctus, punctis distinctus.

Κεντίζω, f. ίσω, pungo. A κεντέω.

Κεντρόεις, όεσσα, όεν, aculeatus. A κέντρον.

Κεντρήνεκης, έος, ὁ & ἡ, stimulis agitatus. Ex κέντρον, & ἐνέγκω, *fero*.

Κεντρίζω, f. ίσω, stimulo, pungo, (2) incito, excito. Ὀξυκέλω μάστιγας καὶ κεντρίζειν, Xen. Ab eod.

Κεντρίναι, ων, αἱ, culicum genus. A seq.

Κεντρίνης, ου, ὁ, q. d. aculeatus, piscis genus, qualis plscis. A κέντρον.

Κεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus, ut apium, vesparum, & similium; (2) locus in equo, qui a calcaribus stimulatur, punctum Plut.; (3) genus serpentis. Ab eod.

Κεντροδάλητος, ου, ὁ & ἡ, f. κεντροδάλητος, qui pungendo noxam adfert. Ex κέντρον, & δηλέω, *noceo*.

Κεντρομυρσίνη, ης, ἡ, ruscus, myrtus sylvestris, quæ & ὀξυμυρσίνη, q. d. acuta myrtus, & μυρσίνη ἀκανθώδης, q. d. spinosa myrtus. A κέντρον, *acumen*, & μυρσίνη, *myrtus*.

Κέντρον, ου, τὸ, stimulus; (2) calcar; (3) incitatorium; (4) aculeus, spiculum, cuspis, acumen; (5) centrum; (6) vitium lignorum s. lapidum; κέντρα, cardines cœli. A κεντέω.

Κεντροτύπος, ου, ὁ & ἡ, stimulo seu jaculo feriens, aculeum infligens. Ex κέντρον, & τύπτω, *ferio*.

Κεντρόω, ῶ, f. ώσω, stimulo, spiculo confligo; (2) aculeo s. spiculo armo; κεκεντρωμένος, aculeatus, p. pass. A κέντρον.

Κεντρώδης, ες, aculeos habens.

Κέντρωνες, centones. Ab eod.

Κεντρωτὸς, ἡ, ὸν, stimulis confixus; (2) aculeis s. spiculis armatus. A κεντρόω.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio. Vox Latina.

Κέντω, f. κένσω, stimulo; ut hinc sit κένσαι, a. 1.

a. 1. inf. apud Homerum. Ἀτὰρ ἐγὼ κέλομαι ὑπ' ἴππου Κίνσαι ἰμαλέους, Il. 23, 337.

Κίντωρ, ορος, ὁ, stimulator, qui pungit; κέντορες ἵππων, agitatores equorum. A κεντέω.

Κίνωμα, ατος, τὸ, purgamentum, evacuatio. A κίνω.

Κινὸς, vane. A κενὸς, vanus.

Κίνωσις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio; (2) detractio humorum e corporibus. Ab eod.

Κινωτικὸς, ἡ, ὸν evacuandi vim habens.

Κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo. Ἀτὰρ τοι εἶμαι φίλ μεγήρωσι κίονῦ, Il. 22, 510.

Κίονῦ, 3. plu. præs. indic. med. Ion. vel Poet. pro κεῖνῦ, a κεῖμαι.

ΚΕΠΦΟΣ, ου, ὁ, species quis marinæ levissimæ, quæ a quovis vento facile circumagitur, (2) homo levis, fluitans. Hinc

Κεπφόω, leviter efferri & circumagi in modum τοῦ κέπφου; unde κεπφωθείς, a. 1. part. elatus, agitatus, incitatus, Suid. decentus, Hes. κεκεπφωμένοι, p. pass. elatæ. Hes.

Κέρα, ας, ἡ, thaphanus agrestis, Theophr. At τὰ κέρα, cornua, & alibi crines ap. Hom.

Κερασβάτης, ου, ὁ, qui cornuum adminiculo scandit. Ex κέρας, & βαίνω, scando.

Κερασφόρος, ου, ὁ, qui cornibus trahit, de bove sub jugo. Ex κέρας, & φέρω.

Κερασσιν, dat. pl. Ion. & Poet. pro κέρασι, a κέρας.

Κεραία, ας, cornu; (2) antenna; (3) virgula inscripta; (4) punctum supra literam; (5) apex. A κέρας.

Κεκαίζετον, 2. d. al. imperf. ind. act. verbi

Κερατίζω, cornibus misero; (2) trudo, excutio, deleo; (3) incurso, velut ariete cornibus. Ὅθι μὲν κεκαίζε κὶ ὀλλυε, Il. 2, 561. Θαλάμους κερατίζουσας, ib. 22, 63. A κέρας.

Κέρνα, misceo; ut hinc fit κέρασε, misce, Il. 9. v. 203. sed ibi rectius legitur κίρνα. A κίρνημι.

Κέρκις, κίδος, funis antennæ cornua retinens. Ex κέρας, & ἴκω.

Κέρασε, 3. d. p. imper. act. v.

Κεράτιον, cornu. A κέρας, κέρατος, τὸ.

Κερκίς, ίδος, ἡ, pectinis, vectis &c. (2) vermis cornu in ceras. A κέρκος.

Κερκώψ, ωπος, ὁ, cornutus, Hes. (2) vastator, populator; (3) species serpentis. Ab eod.

Κεκασμένος, ἡ, ον, cornuta. A κέρας.

Κέρασις, ἡ, ου, cornum Græcum. Ab eod.

ΚΕΡΑΜΒΗΛΟΝ, κέραμβος, ου, τὸ, & κεράμβυξ, υκος, bestiola, scarabæo similis, quæ in arbori circumligata cutices abigit, Hes.

Κεραμεῖος, εία, εῖον, fictilis, figulinus. A κέραμος.

Κέρνει, 3. s. pro κεράμει, a κέραμος.

Κέραμεος, ου, ὁ, fc. τέχνη, ars figularis, figlina. A κέραμος.

Κεραμικὸς, idem erat Athenis ita dictus.

Κέραμεον, ου, τὸ, figuli officina, figlina.

Κεραμεῖς, εία, εῖον, figulinus. A κέραμος.

Κέρνημι, ου, ἔω, ἔσω, κέκρακα, idem.

Κέρνος, ου, ὁ, fiscus.

Κεραμεύτικος, ἡ, ὸν, ad figulum pertinens. Hinc ἡ κεραμευτικὴ, sc. τέχνη, ars figularis. A

Κέρνημι, f. ήσω, fingo, fictilem exerceo. Κεκέρνηκεν, ἤτοι κεκέραμεν ἢ κέκνικεν ἀντὶ τοῦ, Suid. An 1544. Τὰ τείχη ἃ κεκέρνησεν, id Cons. 733. A κέραμος.

Κέρνιβον, ου, ἡ, ἴσως, tonsilis vero. Κέραμβος ἰσχάς. Schol. A κέρας.

Κέρνινος, η, ον, fictilis, figularis, figulinus. A κέραμος.

Κέραμος, ου, τὸ, vas fictile; (2) amphora, urceus; (3) dolium. Ab eod.

Κέρνιος, α, ον, fictilis, figulinus. Ab eod.

Κέρνις, ιδος, ἡ, vas fictile, testa; (2) tegula; (3) dolium; (4) genus terræ. Ab eodem.

Κεραμωνεῖς, ῶν, τὸ, figulus, tegularius, Gloss. Vet. Ex κέραμος, & ποιῶ.

Κεραμωνίδιον, ου, τὸ, locus, ubi fictilia venduntur. A

Κεραμωνίδω, fictilia, tegulas vendo. Ex κέραμος, & πωλέω.

Κεραμωνίδης, ου, ὁ, fictilium venditor.

ΚΕΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, terra figularis, sive e qua fictilia fiunt; (2) vas fictile; (3) testa; (4) tegula; (5) omne instrumentum mensarium, argenteum, aureum, fictile, & ex quacunque demum materia constans; (6) carcer. Hinc

Κεραμωτὸς, ἡ, ὸν, testaceus.

ΚΙΡΑΝΝΥΜΙ, vel κρήνημι, vel κεράω, ῶ, f. άσω, misceo; (2) infundo; (3) misceo, immisceo, sc. aquam vino; (4) tempero; κράσαι, aor. 1. act. & κρᾶσθαι, a. 1. med. miscere, temperare; p. pass. part. κεκρασμένος, & usitatius κεκραμένος, mistus; aor. 1. pass. part. κρασθείς, mistus. Κλεινίου τὸν ἐνιαύσιον τῇ δεκαετούσῃ, ὅτε τὸν σκηλὸν. Οἶμοι ἢ κύλικος, ἴσον ἴσῳ κεκραμένην, Arist. Plut. 1132. Φύσει φησὶ πᾶσαν ἀρετὴν εὖ κεκραμένου τὸ ἦθος, Plut.

Κέρκε, ακος, ὁ, arcus; (2) pilus; (3) pudendum. A κέρας.

Κερκεοξόος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, cornuum politor, ex quibus arcus conficiuntur, Gl. V. κερκεοξόος, cornarius. Ex κέρας, & ξέω, polio.

Κέρκες, cornutus; (2) corneus. A κέρας.

ΚΕΡΑΣ, ατος, τὸ, cornu; (2) potentia; (3) tibia vel poculum e cornu factum; (4) arcus; (5) cornu, pars exercitus; (6) extremitas altera uteri; (7) fluminis ostium, seu ramus; (8) sophisma & captiosæ argutiæ; (9) cincinnus & plexus ad cornu formam factus; (10) antenna.

Κέρκε, ατος, ὁ, cornua. A κέρας.

Κερκεόλεον, ου, τὸ, cornu, quod cornu contigerit, seu in cornu incidit. Metaphorice κερκεόλεον, durus, contumax, intractabilis; (2) præfractus. Ex κέρας, & βάλλω.

Κέρκια, ας, ἡ, id quod κέρασον.

Κέρκιον, ου, τὸ, ceratum, fructus arboris cerasi. A κέρασος.

Κέρκιμα, ατος, τὸ, mixtura. A κεράννυμι.

ΚΕΡΑΣΟΣ, ου, ἡ, ceratus, arbor.

Κέρκος, ου, ὁ, cerastes, vermiculus ficus infestans; (2) serpentis genus; (3) cervus, quum pectinata cornua habet. A κέρας.

Κερκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ον, corniger, cornutus. Ex κέρας, & φέρω.

Κερκόχειλος, ου, labia cornuum modo incurva habentes, Hes. Ex κέρας, & χεῖλος, labium.

Κέρκω, fut. 1. ind. act. verbi κεράννυμι, pro κεράσω, misceo.

Κερκαλᾶς, ᾶ, ὁ, cornicen, qui cornu canit. Ex κέρας, & κάλλος, tuba.

Κερκαλία, ας, ἡ, liliquistrum. A κέρας.

Κερκατὸς, ὴ, ὸν, cornutus; (2) cornu speciem habens. Ab eod.

Κερκατίζω, fut. ίσω, cornu peto, cornu ferio, incito. Ab eod.

Κερκάτισμα, ατος, τὸ, cornua, e cornu tactus. Hinc κερκατισμὸς, ου, ὁ, lusus. Ab eod.

Κερκάτιον, ου, τὸ, corniculum; (2) siliqua. Dim. a κέρας.

Κερκατίσω, 1. pl. fut. 1. ind. act. Ion. pro κερκατίσομεν, a κερκατίζω.

Κερκατίστης, ου, ὁ, qui cornu ferit. A κερκατίζω.

Κερκατίτης, ου, ὁ, cornutus, cornigerus. Fem. κερκατῖτις, cornicula. A κέρας.

Κερκατολύφω, ου, ὁ, ἡ, ὸν, qui cornua scalpit. Ex κέρας, & γλύφω.

Κερκατοειδὴς, ἐς, ὁ, corneus, cornu similis.

Κερκατοτόης, ου, ὁ, cupex cornuum, nempe ex quibus arcus conficiuntur, Gl. V. κερκατοτόης, cornificus.

Κερκατόπους, ὁδος, ὁ, cornipes, Gl. V.

Κερκατυλίζω, ὁ, ἡ, ὸν, qui aliquid e cornu confingit. Ex κέρας, & λέγω.

Κερκατοφορέω, ῶ, fut. ήσω, cornua gero, sum corniger. A

Κερκατοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, corniger. Ex κέρας, & φέρω.

Κερκατοφυὴς, corne nubes. A φύω.

Κερκατοφυὴς, cornutus. Ab Hes.

Κερκατόφωνος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, cornu tibicinis. Ex κέρας, & φωνὴ, vox.

Κερκατώδης, ους, ὁ, ἡ, ὸν, cornu similis, cornutus, corniger. Ab eod.

Κέρκατων, ῶνος, ὁ, ara in insula Delo e cornibus construcla. Ab eod.

Κέρκατος, gen. pl. a κέρας, κατος.

Κερκαύλης, ου, ὁ, cornicen. Ab αὐλὸς.

Κερκαύνιος, ὁ, ἡ, ὸν, fulmineus. A κεραυνὸς.

Κερκαυνίας, ου, ὁ, fulmine ictus, Hes. Ab eod.

Κερκαύνιος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, idem quod κερκαύνιος.

Κερκαυνοβόλημαι, fulmine percutior, part. aor. 1. pass. κερκαυνοβληθείς. Hinc

Κερκαυνοβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, ὸν, fulmine ictus.

Κερκαυνοβλητος, ὁ, attonitus, Gl. V.

Κερκαυνοβολέω, fulmino, fulmine peto.

Κερκαυνοβολία, ας, ἡ, fulminis jaculatio.

Κερκαυνοβόλιον, τὸ, bidental, fulgor, Gl. V.

Κερκαυνοβόλος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, fulminis jaculator.

Κερκαυνοβολος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, fulmine ictus.

Κερκαυνοβρόντης, ου, ὁ, Epith. Jovis tonantis & fulminantis.

ΚΕΡΑΥΝΟΣ, ου, ὁ, fulmen.

Κερκαυνοσκοπεῖος, ου, τὸ, locus in arena, e quo fulmina mittebant. Ex κεραυνὸς, & σκοπέω.

Κερκαυνοσκοπία, ἡ, haruspicina.

Κερκαυνοφανὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ὸν, in modum fulminis corruscans. Ex κεραυνὸς, & φαίνω.

Κερκαυνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, fulmen gerens.

Κερκαυνόω, ῶ, f. ώσω, fulmino, fulmine percutio; κεραυνωθείς, a. 1. pass. fulmine percussus, de cœlo tactus. Φλὲξ ἢ κεραυνωθέντος ἀπέσβετο τοῖο ἀνακτος, Hesiod. Θεογ. 859. A κεραυνὸς.

Κερκαυνωθέντος, gen. sing. aor. 1. part. pass. v. κεραυνόω.

Κερκαύνωσις, εως, ἡ, fulminatio, percussio fulmine. A κεραυνὸς.

Κέρνα, vide κεράννυμι.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ, ου, ὁ, Cerberus, canis infernalis fictitius.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio, quæstum facio; (2) *discor & in pejus deterioremve* ut ἐκείδες κερδαίνεν. f. 1. κερδανῶ, a. 1. ἐκέρδανα. Aliud f. 1. a κερδέω, κερδέσω, & κερδήσω, a. 1. ἐκέρδησα, p. κεκέρδηκα. Ἐκέρδησας ἀδελφὸν ὃν, Matt. 18, 15. κερδανθήσονται, 1. Pet. 3. 1. A κέρδος.

Κερδαλέη, ης, *contr.* ῆ, ῆς, pellis vulpina. A κερδαλὸς, *vulpes.*

Κερδαλέος, λεα, λέον, lucrosus, quæstuosus; (2) astutus; (3) utilis. A κέρδος, vel κερδέω.

Κερδαλεότης, ητος, ἡ, astutia, versutia, prudentia. A κερδαλέος.

Κερδαλέοφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὸν, vulpina mente præditus. Ex κερδαλέος, & φρὴν.

Κερδαλέως, *Adv.* lucrose, cum lucro, utiliter.

Κερδάλη, ης, ἡ, vulpes, Hes. A κερδὼ.

Κερδανιερὸν, 1. pl. 1. 1. ind. act. Ion. pro κερδαίνομεν, a κερδαίνω.

Κερδέριον, ου, τὸ, lucellum, Gl. V. A κέρδος.

Κερδέσκαρος, ου, mere tortuosus.

Κερδέω, ῶ, lucror, lucrum facio. Verbum κερδαίνω. Inde fut. 1. κερδέσω, & inde aoristus 1. Ἐκ φωτὸν μεγάλα ἐκέρδησαν, Herodot. Ὅσα φῶς τι κερδέσαιτο ἢ κλαμὸν χαρὴν, Soph. Trach. 103.

Κερδέσω, a. 1. inf. act. v. κερδαίνω.

Κερδήσιος, lucrosus, Gl. V. A κέρδος.

Κερδοσαίνω, lucri gratia exorem duco.

ΚΕΡΔΟΣ, ους, τὸ, lucrum, quæstus, emolumentum, compendium, commodum, utilitas; (2) astutia, versutia, dolus. Hinc ὁ, ἡ, τὸ κερδαλέος, ἡ, τὸ κέρδιος, lucrosus, utilis, lucrosius, utilius; & superl. κέρδιστος, utilissimus, lucrosissimus.

Κερδοσύνη, ης, astutia, versutia, dolus. A pr.

Κερδίστιον, ου, τὸ, lucellum, quæstuosulum, Gl. V. Dim. a κέρδος.

Κερδὼ, οῦς, ἡ, vulpes. Ab eod.

Κερδώος, lucrosus; (2) qui lucris præest; (3) mercurialis, Epith. Mercurii. A κέρδος, vel κερδὼ.

Κέρα, nom. pl. *Ion.* pro *κέρατα*, a *κέρας*.

Κερμαλκὶς, *Participle*, pro *κερμαλκὶς*, cornibus valens, cornibus fretus. Ab *ἀλκὴ*.

Κερθεὶς, *τοῦσα*, a. 1. part. pass. verbi *κείρω*.

Κερθίδιον, ου, τό, avicula quædam parva.

Κερκίδιον, ου, τό, radiolus, Dem. A *κερκίς*.

Κερκιδοπλοικὴ, ῆς, ἡ, *c.* τέχνη, ars conficiendi radios textorios. A

Κερκιδοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, qui radios textorios conficit. Ex *κερκὶς*, & *ποιέω*.

Κερκίζω, fut. *ίσω*, radio subterimino fila inter se texendum; (2) concutio. A *κερκὶς*.

ΚΕΡΚΙΣ, *ίδος*, ἡ, radius textorius, pecten; (2) tudicula, qua aliquid agitatur inter coquendum; (3) os majus, quod tibiam fert; (4) summum pini & populi cacumen; (5) plectrum; (6) radius mathematicus.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, cercopithecus, simia caudata. Ex *κέρκος*, & *πίθηκος*.

ΚΕΡΚΟΣ, ου, ἡ, cauda; (2) ansa poculi; (3) cauda virilis.

Κερκοῦρος, vel *κερκοῦρος*, ου, ὁ, genus navigii longioris, al. brevioris, *lat.* cercurus, navigium celerius, ad persequendum aptum; (2) species piscis. Ex *κέρκος*, & *οὐρά*, *cauda*.

Κερκοφόρος, ὁ ἡ, ὁ, caudatus, qui caudam gerit. A *κέρκος*, & *φέρω*.

Κερκυρα, ας, ἡ, Corcyra, *insula*.

Κερκυραῖος, αία, αῖον, Corcyræus, ut *Κερκυραία μάστιξ*, prov. de magno & egregio flagello. A *Κερκύρα*.

Κερκω, pecto, pulso, resonare facio. Pro *κέκικα*.

Κεκαπιὸς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, vestimentum, indumentum, veteratorium. A *κέρκη*.

Κερκώπη, ης, ἡ, cicada quædam parva, vel animalculum simile cicadæ.

Κερκωπίζω, cercopem ago, i. e. veteratorem; lascivio; adulci; subsanno. A *κέρκη*.

Κέρκωψ, ωπος, ὁ, caudatus, versutus; (2) fera ingentem caudam habens; (3) homo versutus & fraudulentus. A *κέρκος*.

Κέρμα, ατος, τό, frustum numetæ minutulum, minutiæ æris, nummulus, æs, pecunia. A *κείρω*.

Κερματίον, ου, τό, nummulus, frustum, Dim.

Κερματίζω, fut. *ίσω*, in minutos nummulos commineo; (2) in minuta scindo, comminuo. A *κέρμα*. Hinc

Κερματιστὴς, οῦ, ὁ, qui minutias æris cudit, qui minutis nummis aurum vel argentum commutat, nummularius.

ΚΕΡΝΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τό, vel *κέρνον*, ου, τό, vas fictile, quod omnis generis fructibus mixtum Dis offerebatur, crater mysticus; (2) genus saltationis.

Κερνοφορέω, ῶ, ὁ ἡ, ἡ, i. craterem mysticum fero. Ex *κέρνος*, & *φέρω*. Hinc

Κερνοφορία, illum gestu in orgiis.

Κερόβατης, ου, ὁ, qui super cornua graditur, i. e. cornes pedes habens. Epitheton Panis. Ex *κέρας*, & *βαίνω*.

Κεροδετέω, ligatis & compactis cornibus constans, ut arcus. Ex *κέρας*, & *δέω*, *ligo*.

Κερσειὸς, έου, ὁ ἡ, ἡ, cornu similis. Ex *κέρας*, & *εἶδος*.

Κέρσεος, έσσα, έον, cornutus; (2) capillos habens plexos & intortos. A *κέρας*.

Κερσία ξ, ακος, ὁ, antennæ extremitas, antennæ cornu. Ex *κέρας*, & *οἴαξ*, *temo*.

Κερσιλάτης, ου, ὁ, comæ ornandæ artifex, Pollux. Ex *κέρας*, & *ἐλάτης*.

Κερόστρωτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, cornibus seu cornels laminis stratus; cereostratum opus, tamentis & tessellis cornuum pictorum variis coloribus & vermiculatim ligno inferiorum, compactum. Ex *κέρας*, & *στρώννυμι*.

Κερυλλὶς, ίδος, ἡ, quæ cornibus trahitur. A

Κερυλλὶς, ὶς, ὲν, cornibus trahens, *κερυλλοὶ βόες*, cornibus aratrum trahentes, Hes. *κερυλλὸς κάλως*, funis quo antenna trahitur, Hes *κερυλλὸς*, Apollo, quasi corneum arcum trahens. Ex *κέρας*, & *ἕλκω*.

Κερυτικὸς, ὴ, ὸν, superbus, elatus, ferox, ut taurus cornua efferens. A *κέρας*.

Κερυτίζω, ῶ, cornua tollo, cornua fumo, Metaph. superbio. Aristoph. *κεκερυτίκατε* pro *ἐκερυτίκατε*, imp. Ind. 2. sing. & cornua fumebas, superbiebas, Eq. 1340.

Κερυχὶς, ίδος, ἡ, cornigera, cornua habens; *αἶγες κερυχίδας*, Theocr. 5. 145.

Κερῦχος, ου, ὁ ἡ, ἡ, cornua habens, corniger, cornutus; (2) *κερῦχες κάλως*, Cerucbus, funis antennam, seu antennæ cornu tenens. Ex *κέρας*, & *ἔχω*.

Κερῶσιν, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro *ἐκείροντο*, a *κείρω*.

Κίρσαι, *το ordisse*, a. 1. inf. act. v. *κείρω*.

Κίρτε, *totondit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Κερτομέω, ῶ, f. *ήσω*, convicior. Πότερα δὴ *κερτομῶν λέγεις τάδε*; Soph. Phil. 1223. Ἴσως *ἐκερτόμησε κἀμέ*, *κοὐ σέ τις*, Eur. Iph. in Au. 862. A *κέρτομος*. Hinc

Κερτόμησις, εως, ἡ, irrisio, ludibrium.

Κερτομία, ας, ἡ, maledictum, maledicentia. A *κέρτομος*.

Κερτόμιος, ου, ὁ, maledicus, irrisor. Ab eod.

Κερτομίοισι, dat. plur. *Ion.* pro *κερτομίοις*. A

Κερτόμιος, ου, ὁ, v. seq.

Κερτομὸς, ὴ, ὸν ἡ, cor alicui scindens, convicians vel convicatrix; (2) cavillatorius, jocularis. Ex *κείρω*, *ειρ*, & *τ*, *μνω*.

Κερχαλέος, α, ον, rauce crepitumque sono, id. Κερχ *αλέος*, Hipp id. quod *κερχαλέος*.

Κερχνάομαι, ῶμαι, ῆ, raucedo, Gel. Lex. Hipp. A

Κερχνάω, ῶ, idem quod *κερχάω*.

Κέρχνη, ης, ἡ, pul. e mullo, (2) aves piscis; (3) avis quædam; (4) quæ est melleo colore. A *κέρχω*. Hinc

Κερχνὶς, ίδος, ἡ, avis quædam, fricula, vel etiam frux

Κέρχνος, ου, ὁ, asperitas gutturis quasi mali grani concepti; (2) murium; (3) sonus, qui editur e fensu asperitatis in arteria, aut phlegmatis in pulmone; (4) pulvis in officinis argentariis, seu argenti radimus; (5) *λίθος*, siccus; (6) asper. A *κέρχω*. Hinc

Κερχνόω, ῶ, reo, seu grano similis; (2) calo.

Κέρχνη, idem quod *κέρχνος*.

Κερχνώδης, εος, ὁ ἡ, ἡ, qui asperum quid rauceumque sonat; (2) qui tale quid sonare facit. Ab eod.

Κέρχνωμα, ατος, τὸ, asperitas; (2) calatura. A *κερχνόω*.

Κερχνώεις, ὴ, όν, signis asper, calatus.

ΚΕΡΧΩ, exasperato; *κέρχω τὸν* exasperor, & quid mitis ut vocem seu sonum reddat rauce & asperum

Κερχνώδης, εος, ὁ ἡ, ἡ, ita exasperatus, ut sonum raucum edat. A *κέρχω*.

Κερῶ, *tondebo*, f. 1. ind. act. v. *κείρω*.

Κερωδὸς, ὰ, ὁ, cornicen, Gl. V. Ex *κέρας*.

Κέσκετο, 3. s. imp. ind. med. *Ion.* pro *κεῖτο*, a *κείμαι*.

Κεστὸς, ἱμὰς, cestus, cingulum Veneris illecebrum, scopiclus. A *κεστέω*, *κεντέω*.

ΚΕΣΤΡΑ, ας, ἡ, mullus; (2) piscis species, (3) genus teli multum, fudes.

Κεστρεύς, ὲως, ὁ, piscis species alia, quam *κέστρα*. A *κέντρον*.

Κεστρεὺς, ῆος, ὁ, Dim. a feq.

Κεστρῖνος, ου, ὁ, idem quod *κεστρεύς*.

Κεστρίτις, ὶς, ὲ, *c.* ὶνος, vel ὶδος, cestrum. A

ΚΕΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, cestrum, betonica, herba.

Κέστρος, ου, ὁ, telli genus, fragula, Scid.

Κεστροσφενδόνη, ης, ἡ, fragula. Ex *κέστρα* vel *κέστρος*, & *σφενδόνη*, *funda*.

Κεστοτὸν ξυλον, lignum utrinque acuminatum. Apud Isid. A *κέντρον*.

Κεύθων, occulo, celo. Οὐ *μὴν σὺ γὲ φιλέτατέ γ' ἐκεύθανες*, Il. γ. 453. A *κεύθω*.

Κεύθεα, acc. pl. *contr.* pro *κευθέα*, a *κεύθος*.

Κεύθῃς, 2. s. præs. conj. act. v. *κεύθω*.

Κευθμὸς, οῦ, ὁ, locus, qui aliquem occulit sive in quo aliquis latet, latebra, latibulum. A *κεύθω*.

Κεύθμων, ῶνος, ὁ, idem; (2) penetrale, receffus, abditus locus; (3) latibulum, seu lustrum feræ; (4) orcus. Ab eod.

Κεῦθος, εος, τὸ, idem & ab eod. occurrit in pl. *κεύθεα*, *κεύθεσι*.

ΚΕΥΘΩ, *t.* *κεύσω*, occulo seu occulto, abscondo; *κέκλυθι*, p. med. in sign. præt. celar, occultet Οὔτι *ζε κεύσω*, Dion. Hsp. 270. Οὐ *γὰρ ἐδὴ ὀπιτοιοῖδ' ὀχημα χθὸν κέκλυθε ϖωλικον*, Eur. Rhes. 620. Ἔβρι ὁ *κλύβημων χρυσὸς κλίπρ*, Epigr.

Κεφαλαία, ας, ἡ, impeteratus & ægre cedens capitis dolor. A *κεφαλὴ*.

Κεφάλαιον, ου, τὸ, caput, capitulum; (2) quod summum est & præcipuum est; (3) vertex, cacio; (4) caput, unde fructus & reditus manat, summa pecuniæ fors; (5) pars libri. Adjective aut per oppositionem ap. Aristoph. *κεφάλαιον ῥῆμα*, grandi & gravi verbo. Ὡς *ἐν κεφαλαίῳ φάναι*, ut summatim dicam. Hinc

Κεφαλαιόω, summatim & capitulatim attingo, in capita & summas redigo; (2) in caput vulnero. Κάκείνων *λιθοβολησάντων ἐκεφαλαίωσαι*, Matt. 12, 4.

Κεφαλαιώδης, εος, ὁ ἡ, ἡ, summarius.

Κεφαλαιωδὸς, *Adv.* summatim.

Κεφάλαιωμα, ατος, τὸ, quod in summam subductum est, (2) summa rei. A *κεφαλαιόω*.

Κεφαλαλγία, ὰς, ἡ, *f.* *ήσω*, caput dolco, capitis dolore laboro. A

Κεφαλαλγὴς, ὲς, ὁ ἡ, ἡ, caput dolens, cui caput dolet; (2) dolorem capitis adiciens, vel excitans. Ex *κεφαλὴ*, & *ἄλγος*.

Κεφαλαλγία, ας, ἡ, dolor capitis.

Κεφαλαλγικὸς, ὴ, όν, idem quod *κεφαλαλγὴς*.

Κεφαλαλγὼδης, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΚΕΦΑΛΗ, ῆς, ἡ, caput; (2) humo; (3) extremum cil., crassius illud rotundumque, (4) summa & cerebro; (5) princeps, qui primas tenet, (6) in elqua re præmium.

Κεφαλογερέτης, ου, *Dor.* *κεφαλογερίτας*. Sic a Cratino apud Plut. dicitur Pericles, qui erat oblongioce capite, allusione facta ad Homericum Jovis Epith. *κεφαλληγερέτης*; quasi caput extollens. Ex *κεφαλὴ*, & *ἀγείρω*.

Κεφαλικὸς, ὴ, όν, capitalis, ad caput pertinens. A *κεφαλὴ*.

Κεφαλικῶς, *Adv.* capitaliter.

Κεφαλὶν, ὶνος, ἡ, pars lingua proxima fucibus, alias *γήδυσις*, guttus, quia ibi præcipue sentitur, uvæ.

Κεφαλὶς, ὶς, ὶδος, Cephalinus, piscis. A *κεφαλὴ*.

Κεφάλιον, ου, τὸ, capitulum; (2) caput. Dim.

Κεφαλὶς, ὶδος, ἡ, capitium, tegumentum capitis pileus; (2) capitulum; (3) volumen, liber. Ab eod

Κεφαλισμὸς, οῦ, ὁ, simplicium numerorum objecta decem multiplicatio, vel ligo abacus Pythagoreus. Ab eod.

Κεφαλίτης, ου, ὁ, sc. *λίθος*, lapis angularis.

Κεφαλόβαρος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cujus caput grave & ponderosum est. Ex *κεφαλὴ*, & *βαρύς*.

Κεφαλοδέσμιον, ου, τὸ, capitis ligamentum, frontale; tebotum, Gl. V. A

Κεφαλοδεσμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ex *κεφαλὴ*, & *δεσμὸς*.

Κεφαλειδὴς, ὲος, ὁ ἡ, ἡ, capiti similis figuram five speciem referens. Ex *κεφαλὴ*, & *εἶδος*.

Κεφαλόδλασος, ου, ὁ ἡ, ἡ, caput contusum habens. Hinc τὰ *κεφαλόδλασα*, contusiones capitis. Ex *κεφαλὴ*, & *θλάω*, *tundo*.

Κεφαλοκάϊσις, ως, ὁ, caput pultat, feridus. Ex *κεφαλὴ*, & *κρούω*, *pulso*.

Κεφαλοκέρδης, ους, ὁ ἡ, ἡ, lucrum habens capitatum. Ex *κεφαλὴ*, & *κέρδος*, *lucrum*.

Κέφαλος, ου, ὁ, cephalus, piscis, mugil, Gl. V. *κεφαλὸς*, *ἰχθὺς*, capito, mugilis. A *κεφαλὴ*.

Κεφαλοτομία, caput amputo. Ex *τέμνω*.

Κεφαλωδὴς, ὲς, ὁ ἡ, ἡ, caput imitans, f. referens;

referens; (2) in caput extoberans. A κεφαλὴ.

Κεφαλωτὸς, ἡ, ὸν, caput habens, capitatus; ut πράσον κεφαλωτὸν, porrum capitatum.

Κέχαδε, perf. ind. med. v. χάζω.

Κεχάδοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐχάδοντο.

Κεχανδότα, acc. f. perf. part. med. *Poët.* pro κεχαδότα.

Κέχαρα, perf. ind. med. verbi χαίρω.

Κεχαραγμένος, *insculptus*, perf. part. pass. v. γεράσσω.

Κεχήρηκα, *gavisus fumi*, perf. ind. act. verbi χαίρω pro χαρῶ.

Κεχαρηότα, *gavisum*, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* pro κεχαρηότα.

Κεχάρητο, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐκεχάρητο.

Κεχαριτωμένος, *beneficio adfectus*, *carissimus*, perf. part. pass. verbi χαριζομαι.

Κεχαριτωμένως, *Adv.* grate, accepte, jucunde, ad gratiam. A κεχαριτωμένος, part. pass. perf. a χαρίζομαι.

Κεχαριτωμένως, idem, a χαριτόω.

Κεχάρισαι, 3. sing. perf. ind. pass.

Κεχαρισται, 3. plur. a. 2. opt. med. *Ion.* pro χάροιντο, a χαίρω.

Κεχήνασι, perf. ind. act. v. χαίνω.

Κεχηνὼς, perf. part. med. v. χηνόω.

Κεχολωμένος, perf. part. pass. v. χολόω.

Κεχολωσαι, 2. sing. paullopoſtf. ind. pass. *Ion.* pro κεχολόσεαι.

Κεχολώσῃ, 3. sing. paullopoſtf. ejuſd.

Κεχολωσθαι, *iratum esse*, perf. ind. pass.

Κεχρεωκα, perf. ind. act. verbi κίχρημι.

Κέχρημαι, perf. ind. pass. v. χράομαι.

Κεχρεώσῃ, *mutuabit*, 3. sing. paullopoſtf.

Κέχρησθε, 2. plur. perf. ind. pass.

Κέχρισμαι, perf. ind. pass. verbi χρίω.

Κεχυμένος, *effusus sum*, perfect. ind. pass. v. χέω.

Κεχυτο, 3. sing. pluſq. indic. pass. *Ion.* pro ἐκέχυτο.

Κεχωρήκεσαν, 3. plur. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐκεχωρήκεσαν, a χωρέω.

Κεχωρίδατο, 3. pl. perf. ind pass. *Ion.* pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, a χωρίζω.

Κεχωρισμένος, *separatus*, perf. part. pass.

ΚΗ Ω, jaceo, thema inuſitatum. Hinc κέομαι, κέωμαι, apud Hom. jacent. Et κέσκετο, Odyſſ. 21, 41. jacebat. imperf. quod formatur a f. 1. κέσω, inuſ. κέσκω, inuſ. ἐκέσκον, inuſ. ἐκεκείμην, ἐκείκετο. Hinc ἔκεια, decubitatio.

ΚΕΪΩ, findo; th. ma inuſ. Hinc κείω, findo, Hom. κεῖον, findens.

ΚΕΚΩ, mo; thema inuſ. Hinc a. 1. verbi κεῖαι, ure, ἔκεια, pro ἔκηα, ἐκεῦσα, part. κείαντες, pro κήαντες, καύσαντες, κείομεν, pro κήομεν, καύσομεν, uramus.

Κεῖαι, *accendisse*, a. 1. inf. act. v. καίω, *uro*.

Κέαντο, *accenderunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med.

ΚΗΒΟΣ, ου, ὁ, cebus, animal e genere ſimiarum.

Κήγὼ, & ιτα *Dor.* pro κἠγὼ.

Κηδεῖνε, cura, ſolicitus ſum. A κῆδος.

Κηδε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκηδε, a κήδω, *torqueo*.

Κήδεια, ας, ἡ, funeratio, ſepultura; (2) adfinitas. A κῆδος, *funus*, vel a κηδεύω, *adfinitatem contraho*.

Κήδειος, α, ὁ, cujus curam gerimus; (2) carus, amatus. A κῆδος.

Κηδεμονία, ας, ἡ, curatio, cura alicujus rei, ſolicitudo alicujus de alio. A κηδεμών.

Κηδεμονικὸς, ἡ, ὸν, accuratus, cui adhibetur cura, ad curam pertinens; (2) qui curam gerit. Ab eod.

Κηδεμονικῶς, *Adv.* ſolicite, ſedulo.

Κηδεμών, ονος, ὁ, *curator*, qui rei alicujus curam gerit; (2) funeris curator. A κῆδος.

Κηδεῖος, cura ſeu ſepultura dignus. Ab eod.

Κήδεσθε, 2. plur. præſ. ind. med. verbi κήδομαι.

Κήδεσι, dat. plur. a κῆδος, *cura*.

Κηδέσκετο, vide κήδω.

Κηδεστὴς, οῦ, ὁ, adfinis, propinquus; (2) ſocer; (3) gener; (4) frater uxoris. Ab eod.

Κηδεστία, ας, ἡ, adfinitas. A κηδεστὴς. Unde

Κηδεστικὸς, ἡ, ὸν, ad adfinitatem pertinens.

Κηδεστρία, ας, ἡ, ſocrus, Gl. V. Ab eod.

Κηδεύμενος, ατος, cura; (2) funus.

Κηδευτὴς, οῦ, ὁ, funerator, qui curam alicujus rei gerit, curator. A

Κηδεύω, f. εύσω, curam alicujus rei gero; (2) funero, curam funeris ſeu exſequiarum gero; (3) adfinitatem contraho, adfinis fum. Ἀλλά κηδεύσω σ' ἐγὼ, Eur. Or. 781. Καί σφε με κηδεύσουσιν ἀνθέντων χέρες; id. Rhes. 874. A κῆδος.

Κηδέω, curo, curam gero. Ab eod.

Κήδιστος, charissimus, dilectissimus. Ab eod.

Κήδομαι, curo; (2) ſatago; (3) exſequias alicujus curo. Ἀλλ' εἶτι κήδῃ τῆδε πατρώων, ἀλφιτων, Ariſt. Nub. 106. Πότερα σαρ' ἐξὸν τῷ βίῳ κήδεσθ' ἔτι; Soph. fr. 1341. Ἔοικας ἡμῶν οὐδὲν κήδεσθαι, Plat. Ab eod.

Κηδομένη, part. præſ. med. f. g. verbi κήδομαι, *curo*.

ΚΗΔΟΣ, εος, τὸ, cura, ſolicitudo; (2) mœror, luctus, moleſtia, ærumna, damnum; (3) exſequiæ, funus, parentalia, cura funeris; (4) adfinitas; (5) nuptiæ. Hinc ſuperlat. κήδιστος, ίστη, ιστον, charissimus, cujus præcipue curam gerimus.

Κηδοσύνη, ης, ἡ, mœſtitia, diligentia. A κῆδος.

Κήδω, mœrore adficio, angeo, moleſtus ſum; (2) lædo, noceo; κήδε, imperf. pro ἔκηδε, angebat; ἐκήδεσκον, unde novum imperf. *Ion.* ἐκήδασκον, κήδεσκον. Ἀνέρα κήδῃ, Heſiod. Ἔργ. 362. Ος τόξοισιν ἐκηδε θεὸς, Il. 5, 404. A κῆδος.

Κήδωκε, & *dedit*, *Æol.* pro κ' ἔδωκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δίδωμι.

Κηδαλέος, ἡ, ὸν, ſolicitus, anxius. A κῆδος.

Κηθάριον, ου, τὸ, vaſculum, in quod ſuffragia ſeu ſorte conjiciebantur, ſcutella. A

ΚΗΘΙΟΝ, ου, τὸ, idem.

Κηκ, ὁ ιχ, *Æol.* pro κ' ἐκ.

Κήκα, *effi*, *Dor.* pro κ' ἔικα.

Κηκαλέαι, α, convicior, irrideo, Heſ. A κηκὰς.

Κηκάζα, f. άσω, idem & ab eod.

Κηκὰς, ἀδος, ὁ κ' ἡ, maledicus, conviciator; (2) impiebus. A κάκος, *malus*.

Κηκασμὸς, οῦ, ὁ, convicium, maledictum; (2) convicium ingeſtum. A κηκάζω.

Κηκάλιον, ου, τὸ, gallina, parvula galla apud Suid. Dim. a κηκὶς.

Κήκιε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκήκιε, a κήκιω.

Κηκὶς, ίδος, ἡ, nidor inſtar vini fabrefacti; (2) galla, quæ e cortice quercus ſubito proſilit, (3) fuligo, *Æol.* in Apam. 369. A κίω.

Κήκιω, f. ίσω, cum ſalſa furiam feror. Θάλασσα ὑ κήκιε πολλὰ, Odyſſ. 5, 445. A κίω.

Κηλαίνω, mulceo, permulceo, permulceo, demulceo. A κηλέω.

ΚΗΛΑΣ, ωνος, tubercula; (2) nubes; (3) capra; (4) vulpes.

ΚΗΛΑΣΤΟΣ, ου, ἡ, arbor triſide ſuo fructu perficiens, ut juniperus.

ΚΗΛΑΣΤΡΑΙ, ων, αι, vaſa quædam paſtoralia; (2) arcus quidam.

Κήλεσθε, ε, ὁ, vel κήλεος, ου, ὁ, ardor, calens, ſplendens. A καίω, *uro*.

Κηλήσης, ου, ὁ, qui animos auditoris decipit, qui mulcendi aliquem cupit. A

ΚΗΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, lenio, demulceo, mulceo, demulceo, & quidem proprie cantus vel rei ſimilis auribus grate dulcedine; (2) decipio, (3) noceo. Κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν ὡς ἰσχύομεν, Eur. Iph. in Au. 1241. Φαρμάσσω γάρ μοι φαιδὴ δαπέδου κηλητῆρα, Plat.

ΚΗΛΗ, ης, ἡ, tumor in quacunque parte corporis, (2) tumor ſcroti, rupture, hernia.

Κηλημάς, ᾶ, ὁ, aurium delinimentum.

Κήλημα, ατος, τὸ, idem; (2) fraus, deceptio.

Κήλησις, εως, ἡ, actio ipſa mulcendi aures, ſuavitas auditus aures permulcens. A κηλέω.

Κηλητήριον, ου, τὸ, delinimentum ad aures permulcendas, f. animum capiendum. A

Κηλητήριος, ία, ιον, mulcendi vim habens.

Κηλητικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Κηλήτης, ου, ὁ, qui tumore ſcroti laborat, herniſus. A κήλη.

Κηλήτωρ, ορος, ὁ, qui aures permulcet, delinitor. Hinc κηλήτειρα, ας, quæ aures demulcet. A κηλέω.

Κηλιδόω, ῶ, maculo, labe fœdo. Οὐ δεινὰ σοι δοὺ τυραννίδας φαίδρας ἐκηλίδωσαν, Eur. Her. fur. 1323. A κηλὶς. Hinc

Κηλιδωτὸς, ἡ, ὸν, maculatus, labe fœdatus.

ΚΗΛΙΣ, ίδος, ἡ, macula; (2) ulcus; (3) cicatrix; (4) nævus; (5) probrum, ignominia.

Κήλον, ου, τὸ, jaculum, ſive telum ligneum. A κᾶλον, *lignum*.

Κηλὸς, ἡ, ὸν, ficcus, aridus, toſtus. A κέω.

Κηλόω, ῶ, f. ώσω, comburo; (2) decipio; (3) noceo; (4) ſubagito; (5) Heſ. pecco. A κηλὶς, vel κηλὸς.

ΚΗΛΩΝ, ωνος, ὁ, machina hauriendæ aquæ; (2) equus admiſſarius. Hinc

Κηλώνειον, & κηλώνιον, ου, τὸ, machina, cujus ope aqua hauritur, tollendo, ciconia.

Κημαῦδον, & κημῦσαι, *Æol.* pro κ' ἐμαυδὲν.

Κήμε, & κε, *Æol.* pro κ' ἐμὲ

ΚΗΜΟΣ, ου, ὁ, canus, capiſtrum; ſiſcella e vimine, cadus ſ. urna judiciaria. Hinc

Κημόω, capiſtro, canum impono.

Κήμωσις, εως, ἡ, ſiſcellæ ſeu cani impoſitio. Ab eod.

Κῆν, ὁ ιν, *Æol.* pro κ' ἐν.

Κηναιὸς, & κεναῖος, pro κ' ἐναιὸς.

Κῆνες, ὁ, ἡ, ὰ, *Dor.* pro κ' ἐκεῖνος

ΚΗΝΣΟΣ, ου, ὁ, census. Vox Lat.

ΚΗΞ, κηκὸς, ὁ, larus, avis quædam; aliis tunica, quibuſdam merga.

Κηξάσιος, & τερος, *Lon.* & *Æol.* pro κ' ἐξαίσιος.

Κηρόμην, 1. pler. aor. 1. conj. *Poët.* pro κήραμεν, a κείρω.

Κηπαῖος, αία, αῖον, hortenſis; κηπαία, ας, ἡ, cepæa, herba portulacæ ſimilis, Dioſc. A κῆπος.

Κήπαι, & *ſerant*, *Æol.* pro κ' ἕπαι.

Κήπαῖ, & *pascam*, *Æol.* pro κ' ἔπαῖ.

Κηπεία, ας, ἡ, hortorum cultura. A κηπεύω.

Κηπεῖα, & *ſoboles*, *Æol.* pro κ' ἔπεῖα.

Κήπευμα, τος, ἡ, hortus, (2) hortus.

Κηπεύς, έως, ὁ, hortulanus, Ph. A κηπεύω.

Κηπευτὴς, ἡ, ὸν, hortenſis, in horto natus.

Κηπεύω, fut. εύσω, hortum colo; (2) in horto ſero. Αἱδὲς ἡ παλαιστῖσι κηπεύει ἐρίσθους, Eur. Hipp. 83. A κῆπος.

Κηπίδιον, ου, τὸ, hortulus. A κηπίον.

Κηπίον, ου, τὸ, idem; (2) tonſuræ quoddam genus, quod κῆπος etiam appellatur, Dim. a κῆπος.

Κηπουρὸς, οῦ, ὁ, hortorum curator, hortulanus. Ex κῆπος, & οὐρέω, *curo*.

ΚΗΠΟΣ, ου, ὁ, hortus; (2) flores, & faſciculi florum; (3) pubes muliebris; (4) tonſuræ quoddam genus.

Κηπωσία, ῶ, f. ήσω, hortum colo.

Κηπωσικὸς, ἡ, ὸν, ad hortulanum pertinens. A

Κηπωτὸς, ἡ, ὸν, hortorum cuſtos, hortulanus, Ex κῆπος, & ὠέω, *curo*.

Κηπωρικὸς, ἡ, ὸν, idem, Gl. V. A ſeq.

Κηπωρὸς, οῦ, ὁ, hortulanus; olitor. Ex κῆπος, & ὠρα, *cura*.

ΚΗΡ, κηρὸς, ἡ, fatum; κῆρες, Parcæ; (2) fatum funeſtum; (3) fatum, mors; (4) pœna

(4) pestis; (5) calamitas, noxa; (6) morbus. Sed κῆρ pro κέαρ, cor.

Κηρίνω, interimo, corrumpo, noceo; (2) peteo, quasi fatali necessitate. Τί σοι, ὦ τέκνον, τάδε κηραίνει; Eur. Hipp. 227. A κῆρ.

Κηροπλαστης, ου, ὁ, mortis propulsator. A κῆρ, & ἀμύνω, arceo.

Κηκιδηλμον, ου, τό, erithace, herba.

Κηρυχάτης, ου, ὁ, Cerichates, achates ita dictus a cereo colore. Ex κηρός, & ἀχάτης

Κησεῖον, & κειρίαι, fasciæ sepulchrales; (2) fasciæ lecti. A κήρ.

Κηκλαιον, ου, τὸ, medicamentum e cera & oleo, cui additur & succus refrigerans. Ex κηρός, & ἴλαιον, oleum.

Κηρίσιος, fatalis, noxius, Hes. A κήρ.

Κηριαγερόβιος, ου, ὁ ἡ ὁν, fatis agitatus; (2) qui lethifero fato agitatur, quod funesta fata afferunt. Ex κῆρ, & φορέω.

Κήρυξ, υκος, pilcium genus, Strabo. Vid. Κήριξ.

Κηριάζω, f. άσω, favos confingo, seu struo, (2) cerifico. Ἀλίσκονται ὑπὸ τῶν ἐαρῶν, ὅταν κηριάζωσιν, Aristot. A κηρίον.

Κήρινθος, ου, τὸ, cerinthum, flos æstivus. A κήρος.

Κήρινος, ίνη, ινον, cereus. Ab eod.

Κηριοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὁν, favi speciem habens. Ex κηρίον, & εἶδος.

Κηρίον, ου, τὸ, favus. Ab eod.

Κηριοποιὸς, ου, ὁ ἡ όν, qui favos conficit. Ex κηρίον, & ποιέω.

Κήρις, pilcium genus, Athen.

Κηρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, cerites, gemma.

Κηρίτροφὴς, ίος, ὁ ἡ ὁν, qui una cum lethifero fato alitur, qui inter duras miserias educatur. Ex κῆρ, & τρέφω.

Κηρόβοτος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui morbo fatali decessit, fato decedens. Ex κῆρ, & φάω, occido.

Κηρογενὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, ceræ generatio. Ex γονή.

Κηρογραφέω, ῶ, fut. ήσω, ceris pingo.

Κηρογραφία, ας, ἡ, pictura, quæ ceris fit. A

Κηρογράφος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui cera seu ceris pingit. Ex κηρός, & γράφω.

Κηρόδετος, ου, ὁ ἡ ὁν, cera ligatus, cera compactus. Ex κηρὸς, & δέω, ligatus.

Κηροδομέω, ex cera ædifico, cereas ædes struo. Ex κηρὸς, & δέμω.

Κηροδομῆσαν, acc. sing. præs. part. act. f. g.

Κηροειδὴς, ίος, ὁ ἡ ὁν, qui ceræ forma est, ceræ similis. Ex κηρὸς, & εἶδος,

Κηρίθι, corde, ex animo. A κῆρ.

Κηρίσιον, ου, τὸ, malta, Gl. Vet. emplastrum, unguentum e cera & pice, quo splenium illinitur; (2) splenium tali unguento illitum. Ex κ. & σιον.

Κηροπαγὴς, έος, ὁ ἡ ὁν, e cera compactus. Ex κηρὸς, & πήγνυμι, pango.

Κηροπήγιον, ου, τὸ, candelabrum ubi cerei depanguntur. Ex iisd.

Κηροπλαστέω, ῶ, fut. ήσω, ex cera vel in cera fingo; (2) cerae fingo. A

Κηροπλάστης, ου, ὁ, qui e cera imagines fingit. Ex κηρὸς, & πλάσσω.

Κηρόπλαστος, ου, ὁ ἡ ὁν, e cera formatus, cereus, cera compactus.

Κηροποιέω, ceram gigno; de apibus.

Κηροπώλης, ου, ὁ, cerarius, Gl. V. Ex κηρὸς, & πωλέω.

ΚΗΡΟΣ, ου, ὁ, cera.

Κηροτίχνης, ου, ὁ, idem quod κηροπλάστης.

Κηροτρόφος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui inter miseras educatur, miseris innutritus.

Κηλήθροφος, ου, ὁ ἡ ὁν, lethum seu mortem adferens, lethifer, mortifer; (2) ceram alens. Ex κῆρ, μορος, vel μοῖρα, & τρέφω.

Κηρολόβος, ου, ὁ ἡ ὁν, ad fatum lethiferum trahens, ad funestum fatum rapiens. Ex κῆρ, & ἕλκω, traho.

Κηροφορέω, favos fero. Ex κηρὸς, & φέρω.

Κηροχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὁν, cerea veste indutus.

Κηροχυτέω, ceram fundo, liquefacio; (2) facile fingo.

Κηροχύτος, ου, ὁ ἡ ὁν, e cera fusa factus. Epith. picturæ. Ex κηρὸς, & χύω.

Κηρὸω, fucco, cera obduco, cera circumlino; (2) lædo, vitio. A κηρὸς, vel κῆρ.

ΚΗΡΤΒΙΑ, τὰ, folliculi fabarum.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, præconium, h. e. actio præconis, & id quod per præconem pronunciatur, edicitur; (2) in sacris est doctrina, institutio. A κηρύσσω.

Κηρυκεία, ας, ἡ, præconis munus; (2) merces, quæ datur præconi. A κήρυξ.

Κηρύκειον, ου, τὸ, caduceus; (2) præmium quod datur præconi, aut quidpiam nunciando, aut vendendo. Ab eod.

Κηρυκικὸς, ἡ, όν, ad præconem pertinens.

Κηρύκιμμα, ατος, τὸ, præconium.

Κηρύκιον, ου, τὸ, caduceus; (2) munus præconis seu caduceatoris; (2) merces, quæ datur præconi venditionis seu auctionis nomine.

Κηρυκτικὸς, ἡ, όν, prædicatorius, ad prædicandum pertinens. A

Κηρυκεύω, fut. εύσω, munus præconis obeo. Τὰ ὑποκείμενα χρὴ κηρυκεύειν, ὅσοις ἀνοσιώτατος, Eur. Tro. 783. A κήρυξ.

Κηρύκιον, ου, τὸ, caduceus. Ab eod.

Κηρυκικὸς, ἡ, όν, id. quod κηρύκειος.

Κηρυκιφόρος, ου, ὁ, caducifer, Gl. V. A κηρύκιον, & φέρω.

Κηρυκίνης, ου, ὁ, prædicator, Gl. V. A κηρύσσω.

ΚΗΡΤΞ, υκος, ὁ, præco, caducerator; (2) nomen ministri sacrorum, an. Athenienses, quos Diodorus comparat Ægyptiorum pastophoris; (3) sacerdotes ipsi & quidem principes apud Corinthios; (4) in Lib. Sacris Doctor religionis Christianæ; (5) piscis quidam, murex; (6) avis quædam, & quidem, ut nonnulli putant, gallus gallinaceus.

Κηρύξας, aor. 1. part. act. v. κηρύσσω.

Κηρύξατε, 2. pl. a. 1. ind. act.

Κηρύξις, εως, ἡ, præconium, prædicatio, Gl. V. A

Κηρύσσω, vel κηρύττω, f. ξω, prædico, præconio promulgo; præconio convoco; (2) præconis voce edico; (3) præconis voci subjicio, per præconem vendo; (4) divulgo; (5) invoco; (6) in Lib. sacris, doceo. Ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει, Act. 19, 13. Ὅστις ἐν οὖς ἀκούσῃ τὸ εὐαγγέλιον, Matt. 26, 13. Κηρύξατε μὴ ἀδικεῖν μηδένα τῶν ἀγορᾶι, Xen. A κήρυξ.

Κηρυχθῇ, 3. s. a. 1. conj. pass.

Κηρῶ, gen. s. Dor. pro κηρὶ, a κηρὸς.

Κηρώδης, ους, ὁ ἡ ὁν, cerinus, cereus, ceram referens. A κηρὸς.

Κήρωμα, ατος, τὸ, ceroma, tabula cerata, in qua olim scribebatur; (2) ceratura; (3) unguentum ex oleo & cera. A κηρόω.

Κηρωματικὸς, ἡ, όν, ceromaticus, ceromate unctus. A κήρωμα.

Κηρωματιστὴς, οῦ, ὁ, qui ceromate aliquem ungit. Ab eod.

Κηρὼν, ῶνος, alveus. A κηρὸς.

Κήρωσις, εως, ἡ, materia ceræ. A κηρόω.

Κήρωτος, η, ον, ceratus, cera obductus, fucatus. Ab eod.

Κητεία, ας, ἡ, cetorum captura. A κῆτος.

Κήτειος, εία, ειον, cetaceus; (2) magnus.

Κητίδιον, ου, ἡ, navigium ceti instar, Hes.

Κητοβόρος, ου, ὁ ἡ ὁν, balænis pabulum præbens.

Κητοφόνος, ου, ὁ ἡ ὁν, balænas occidens. A φένω.

ΚΗΤΟΣ, έος, contr. κῆτος, Ceres, cetus, bellua marina, balæna; (2) signum cœleste.

Κητώδης, ους, ὁ ἡ ὁν, cetaceus, e cetorum genere. A κῆτος. Unde

Κητώεις, ώεσσα, ῶεν, κητώεσσα, Lacedæmonis Epith ob magnitudinem. Hom. Il. 2, 581.

Κητῶος, ώα, ῶον, cetaceus. Ab eod.

Κεῦ, & bene, Æol. pro κέ, εὖ.

Κὴφ' ὅτε. Æol. pro κέ ἔστι, ὅτι.

Κὴφα, & dicebat, Dor. & Æol. pro κέ ἔφη.

ΚΗΦΗΝ, ῆνος, ὁ, fucus, apum genus.

Κηφίων, ου, parvus fucus, fœtus fuci, Dim.

Κὴφθα, Æol. Dor. & Ion. pro κέ ἔφθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab φθάω.

Κηφηνώδης, ες, fuco similis, rapax.

Κηώδης, ους, ὁ ἡ ὁν, bene olens, fragrans, proprie ex suffitu vel aromatibus crematis. A κηὸς, ους.

Κήωεις, ωεσσα, ῶεν, idem & ab eod.

Κιβδηλεία, ας, ἡ, scoriæ admixtio, adulteratio, quæ fit scoriæ admixtione; (2) quævis adulteratio sive corruptela.

Κιβδηλεύμα, ατος, τὸ, cui scoria admixta est, adulteratum; (2) adulteratio. A

Κιβδηλεύω, f. εύσω, scoriam admisceo, adultero; (2) corrumpo, depravo. Κιβδηλεύειν τὰ νομίσματα, Aristot. Εἴ τῶν ἐκιβδήλευσας, ὦ κακόξενε, δίκην, Eur. Bac. 475. A κίβδηλος.

Κιβδηλία, ας, ἡ, vitium metalli non satis a scoria defæcati; (2) scoria, metallorum fæx; (3) improbitas, depravatio. Ab eod. Hinc

Κιβδηλόω, palleo, proprie, ut aurum adulteratum. Κιβδηλοῦν ὑδὸ λιμοῦ, Aristot. A

ΚΙΒΑΗΛΟΣ, ου, ὁ ἡ ὁν, cui scoria admixta est, non satis purgatus a fæcibus; (2) non sincerus, fucatus, adulterinus.

ΚΙΒΙΣΙΣ, εως, ἡ, pera, sacculus. Vox Cypria.

ΚΙΒΩΡΙΟΝ, ου, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ; (2) poculi genus; (3) proprie loculus fabæ; (4) vasis genus, quibus altaria ornantur.

Κιβώτιον, ου, τὸ, arcula, capsula, scrinium, Dim. a κιβωτὸς.

Κιβωτοποιὸς, ου, ὁ ἡ ὁν, qui arcas seu cistas conficit, arcarum fabricator. Ex κιβωτὸς, & ποιέω.

ΚΙΒΩΤΟΣ, οῦ, ὁ, arca, cista, capsa.

Κιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, f. crebro motu corporis motacillam imitor; (2) crebro motu agito. Εἰ ἀέκητι κιγκλίζοι, Theocr. 5, 117. A κιγκλὸς.

Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, cancelli, porta cancellata, valvæ cancellatæ, Gl. V. κιγκλὶς, transenna.

Κίγκλισις, εως, ἡ, crebra & levis agitatio, succussio. A κιγκλίζω.

Κιγκλισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΚΙΓΚΑΟΣ, ου, ὁ, avis quædam, cinclus seu motacilla.

ΚΙΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, Cidaris, pileus regius Persicus; (2) genus saltationis apud Arcadas.

Κιδαφέειν, malitiose & vafre agere, more scilicet vulpino, Hes. A κιδάφη.

ΚΙΔΑΦΗ, ης, ἡ, vulpes, Hes.

Κιδαφὴς, ήεντος, fraudulentus, astutus, dolosus vulpis instar. Hes. A κιδάφη.

Κιδαφὸς, vulpes, Hes. (2) dolosus, Hes.

Κιδνάμαι, dispor, dispergor, diffundor, κιδνάτο, impers. spargebatur. Ἣως μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, Il. 8, 1. Ἠὼς ἐκ δείπνων ὑπὸ νύξ ἐπ' ἔσσυτο κίδνη, Eur. Hec. 903. A εq.

Κιδνημι, dispergo, dispando. A κιδνάω.

Κίε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἴκει, a κίω.

ΚΙΘΑΡΑ, ας, ἡ, cithara; (2) superior pars thoracis ad jugulum, Hipp.

Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, citharœdus, κιθαρωδοτατος, Aristoph. fidicen peritissimus. Ex κιθάρα, & ἀείδω.

Κιθάριζε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκιθάριζε, a

Κιθαρίζω, f. ίσω, cithara cano, κιθαρίζομαι, cithara mihi canitur, cithara aures meæ personant, τὸ κιθαριζόμενον, quod cithara canitur. Φανὴν ἤκουσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν, Apoc. 14, 2. Πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον, 1 Cor. 14, 7. A κιθάρα.

Κιθάριον, ου, τὸ, parva cithara, Dim. a κιθάρα.

Κίθαρις, εως, ἡ, cithara, ars canendi cithara, lyra proprie, ut placet Gramm.

Κιθάρισις, εως, ἡ, citharæ pulsatio, citharæ cantus. A κιθαρίζω. Unde &

Κιθάρισμα, ατος, τὸ, citharæ pulsatæ sonus.

Κιθαριστὴρ,

κιθαριστήριος, ία, ον, ad citharam pertinens, quo citharæ accinitur. Ab eod.
Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, citharista, qui cithara canit; (2) dicitur tamen et pro citharœdo.
Κιθαριστικὸς, ἡ, ὸν, ad citharistam pertinens; (2) peritus pulsandi citharam. Hinc & ἡ κιθαριστικὴ, ῆς, sc. τέχνη, peritia canendi cithara. A κιθαρίζειν.
Κιθαρίστρια, ας, ἡ, citharistria, femina, quæ cithara canit. Ab eod.
Κιθαρισμὸς, οῦ, ὁ, ars pulsandi citharam, & ars canendi cithara. A κιθαρίζω.
Κίθαρος, ου, ὁ, thorax, pectus; (2) citharus, pilcis quidam, fidicula. A κιθάρα.
Κιθαρῳδέω, ῶ, fut. ήσω, cithara cano.
Κιθαρῳδία, ας, ἡ, citharæ cantus, citharœdica modulatio.
Κιθαρῳδικὸς, ἡ, ὸν, citharœdicus, citharæ accommodus. A
Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, citharœdus, qui cithara canit, qui citharam pulsans simul voce accinit. Ex κιθάρα, & ᾠδὸς, cantor.
Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro χιτὼν, tunica.
Κῖ'ΚΙ, εως, τὸ, cici, arbor quædam; (2) genus olei. Hinc
Κίκινος, ἡ, ὸν, ut κ. ἔλαιον, oleum cicinum, sive ex fructu arboris prædictæ factum.
Κῖ'ΚΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, cincinnus, cirrus, crinis intortus.
ΚΙΚΚΑΒΑΥ, vox clamantium noctuarum, Schol. Aristoph.
Κικκάβη, ης, ἡ, noctua, Sch. Aristoph.
Κικλήσκω pro κικλήσκουσα, vocans, præs. part. act. f. g. ubi κικλήσκω.
Κικλήσκω, voco, accerso; (2) appello, nomino; (3) convoco. Ὑψιδόντα μὲν Διὸς Τίτυα πύρσινον ἐς χορὸν ἀφθίτων μίγαν κικλήσκει, Arist. Nub. 564. A κελέω.
Κικλισμὸς, οῦ, ὁ, risus, cachinnus, Hes. pro κιχλισμὸς.
Κικρὰν, ὰ, misceo. A κιρνάω.
Κικυμὶς, ίδος, ἡ, noctua. A κικκαβᾶ.
Κικυμώτειν, vel κικυμώτιον, cæcutire, debili esse visu, ut noctuæ interdiu, Suid. Hes. A κίκυμις.
Κῖ'ΚΥΣ, υι, vires, robur.
Κικύω, valeo, viribus polleo, accelero, propero, festino, Suid. A κίκυς.
Κιλίκειος, α, ον, Cilicius, pertinens ad Cilices.
Κιλικία, ας, ἡ, Cilicia, regio Asiæ minoris.
Κιλικίζω, f. ίσω, Cilices imitor; (2) cum Cilicibus facio; (3) sum improbus & truculentus, ut Cilix. A Κίλιξ.
Κιλίκιον, ου, τὸ, Cilicium, vestis ex villis hircorum. A κιλίκιος.
Κιλίκιος, α, ον, Cilicius. A κίλιξ.
Κιλικισμὸς, οῦ, ὁ, cædes ex temulentia patrata, Suid. A κιλικίζω.
Κιλίκισσα, ης, ἡ, quæ est e Cilicia. A κίλιξ.
Κῖ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, Cilix, Cilicia oriundus; (2) Cilicius; (3) Filius Phœnicis, a quo genti & regioni nomen inditum putatur.
Κιλλακίνης, ου, ὁ, agaso, Pollux. Ex κίλλος, & ἄγω.
ΚΙΛΛΙ'ΒΑΝΤΙΣ, ος, ἡ, ligna tribus fulfulta crutibus, quibus clypei imponebantur ab iis, qui quiescere volebant a belli laboribus; tripodes.
Κίλλος, ου, ὁ, asinus; (2) fuscus. A
ΚΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, asinus, apud Dores, Poll.
Κίμαρις, ἡ, genus quercus, ap. Sch. Theoc.
Κιμβικὰ, & κιμβίκια, ων, sordes, avaritia sordida. A κιμβὶς, vel κίμβιξ.
ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, vestimenti genus, Suid. Ab Hes. κιμβερικὸν.
ΚΙ'ΜΒΙΞ, ικος, ὁ, animalculum e vesparum vel apum genere; (2) sordidus, nimis parcus, avarus & nimis tenax.
Κίμβιξ, ικος, ὁ, idem quod κίμβιξ.
Κιμωλία, γῆ, terra e monte Cimolo effossa, candida alba, creta, alia ad purpuram colore accedens.
ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, canum cibus; (2) fœtor, quem alia caprarum reddunt; (3) fœtor quivis.
Κινάγρια, ᾶ, oleo, fœteo, & quidem hirci-

num quid. Λέγεται ἐπὶ κακοζήλων, φησὶν Ἀρίστ. Plut. 234. A κινάβρα.
Κινάθεμα, ατος, τὸ, purgamentum fœtens, Hes. Quasi a κινάθω, quod est a κινάβρα.
Κινάθω, moveo; (2) exili voce lamentor, ap. Hes. A κινέω. Hinc
Κινάθισμα, ατος, τὸ, motus, strepitus multitudinis congregatæ, Æsc. Pr. 124.
Κινάμωμον, ου, τὸ, vid. κιννάμωμον.
Κιναιδία, ας, ἡ, cinædica impuritas. A κίναιδος.
Κιναιδίζομαι, fut. ίσομαι, cinædice me gero, impuritate cinædos imitor. Ab eod. Hinc
Κιναίδιον, τὸ, Hes. ἡ ἴυγξ, motacilla.
Κιναίδισμα, ατος, τὸ, obscœnitas cinædica.
Κιναιδολογία, obscœne loquor. A
Κιναιδολόγος, ου, ὁ, ἡ, turpiloquus, cinædico sermone utens. Ex κιναιδος, & λέγω.
Κίναιδος, ου, ὁ, cinædus, pathicus, mollis, puer meritorius, Ph. κίναιδος, evitatus. Ex κινέω, & αἰδὼς, vel ἀϊδὴς.
Κιναιδώδης, ες, cinædicus.
Κινάρα, ας, ἡ, carduus, carex, Gl. V. Vid. κυνάρα.
Κινδαλισμὸς, οῦ, ὁ, lusus, qui fit paxillis. Poll. cujus Ed. Nov. κινδαλισμὸς. A
ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, clavus, paxillus. Poll. in Ed. Nov. κινδαλαξ, & κώδαλος.
Κίνδαξ, ακος, ὁ, ἡ, agilis, qui facile huc illuc movetur. Hes. A κινέω.
Κινδύνεμα, ατος, τὸ, f. cinus audax; (2) periclitatio. A κινδυνεύω.
Κινδυνευτέος, ία, ον, periclitandus. Ab eod.
Κινδυνευτὴς, οῦ, ὁ, periclitator, qui periclitari solet. Ab eod. Hinc
Κινδυνευτικὸς, ἡ, ὸν, qui se offert periculis.
Κινδυνεύω, fut. εύσω, in periculum conjicio, periclitor, in periculo sum; (2) periculum adeo vel suscipio; (3) dimico; (4) periclitor capite, reus sum; (5) videor. Κινδυνεύειν τ' ἀχρὴς, τῷ σοφῷ σοι, ὑπέρτατον ἐν' ἐν σοφοῖσι σοφὸν γὰ φανῆναι. Ἡμῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν, 1 Cor. 15, 30. A
ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ου, ὁ, periculum, discrimen.
Κινδυνώδης, ες, ὁ, ἡ, ου, periculosus.
Κινείθω, 3. f. præs. imp. pass. v. κινέω.
Κινεῖσθε, 2. f. pr. imp. med. Dor. pro κινῆ.
ΚΙΝΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, moveo; (2) permoveo, excito, incito; (3) agito, quatio; (4) permoveo, excito, incito; (5) initium facio, incipio, v. c. cantum; (6) fumo, attingo, v. c. pecuniam; (7) subigo, sc. fœm. (8) muto, abrogo; (9) κινεῖσθαι dicuntur, qui appetitu alicujus rei moventur, item (10) qui in aliqua re sunt illud ofi & industrii, &c. Μὴ θεῶν κινεῖ φρένας δύσπας, Arist. Av. 1243. Κινεῖ σε πρᾶξις, Eur. Rhes. 89. Κινοῦντας τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, Matt. 27, 39. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, Act. 17, 28.
Κινηθμὸς, οῦ, ὁ, motus. A κινέω.
Κίνηθρον, ου, τὸ, tudicula, instrumentum tinctorum, quo pannos infidendos demergunt versantque, Poll. A κινέω.
Κίνημα, ατος, τὸ, motus, motio, commotio, qua aliquid movetur; (2) inceptum, institutum ap. Plut. Ab eod.
Κινησίφορος, ον, movens. A pr. & φέρω.
Κινήσας, aor. 1. part. act. v. κινέω.
Κίνησις, εως, ἡ, motus, quo quis movet, & aliquid movetur.
Κινησίχθων, ὁ, ἡ, terram movens.
Κινητέος, α, ον, movendus. Ab eod.
Κινητὴρ, ῆρος, ὁ, motor. Ab eod.
Κινητὴς, οῦ, ὁ, motor; (2) perturbator, rerum novarum studiosus. Ab eod.
Κινητικὸς, ἡ, ὸν, movendi vi præditus; (2) turbulentus, seditiosus.
Κινητὸς, ἡ, ὸν, qui movetur, mobilis.
Κίνητρον, ου, τὸ, quod κίνησιν. Ab eod.
ΚΙΝΝΑ, ας, ἡ, cinna, gemma, quædam lapidis species.
ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, cinnabari vel cinnabaris, gummi arboris Indicæ; (2) res colorata; (3) coloris genus, vulgo ὀπὸν κόκκινον dictum, Gl. Vet. κιννάβαρις, minium, Ph. κιννάβαρις, minium. Hinc
Κιννάβαρίζω, f. ίσω, colore cinnabarim imitor, cum colore cinnabaris.
Κιννάβαρινος, η, ον, cinnabarinus, f. cinnabarinus. Ab eod.
Κιννάβαρος, ου, ὁ, ἡ, cinnabarius. Ab eod.
Κιννάβαρος, ου, ὁ, idem quod ἡ κιννάβαρις. Quasi a κιννάβαρις, quod est a κιννάβαρος.
ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, exemplar, quod sibi proponit plastes in effingendo simulacro alicujus rei, proplasma, Suid.
Κιννάμολγος, ου, ὁ, avis cinnamomi fœtualis nidificans. Ex κίννάμον, & λέγω, lego.
Κίνναμον, ου, τὸ, cinnamomum.
Κιννάμωμον μύρον, unguentum e cinnamomo.
ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, cinnamomum, frutex brevis, cujus dos omnis in cortice est.
Κιναμωμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ferens cinnamomum. Ex κιννάμωμον & φέρω.
Κίνυμα, ατος, τὸ, quod movetur, f. jactatur; σιδήριον κίνυμα, dicitur Prometheus apud Æschylum Caucaso affixus, quasi κίνυμα, quia fuspensus est & sublimis pendet, seque jactet. Schol. minus recte, ὥσπερ εἰδωλον κρέμαται ὑπὸ τ' ἀέρα, uti & Eust. ἀέριον ἔδολον. Delendit a κινέω.
Κίνυμαι, moveor. Δήιον ἦτ' ἀσάλμενον ἀνυκτὴ κίνυτο φάλαγξιν, Il. 4, 281. A κινέω.
ΚΙΝΥ'ΡΑ, ας, ἡ, instrumentum musicum Phœnicum & Syrium, soni querula.
Κινύρομαι, voce querula lamentor, lugubri voce queror. Τί κινύρεσθ' ἄναξ; Arist. Eq. 11. τινὰ, Epigr. A κινύρα.
Κινυρὸς, ρὰ, ρὸν, querulus, lamentabilis, funestus. Ab eod.
Κινύσσω, moveo. Eust.
Κινύσσα, ων, τὰ, feræ bestiæ. Quasi ex κίνυσσα, & σπάω, carpo.
Κιονηδὸν, ις, columnæ similis.
Κιονικὸς, ἡ, ὸν, columnaris. A κίων.
Κιόνιον, ου, τὸ, columella. Apud Dioscor. purpurarum fuccinatumque media pars, circa quam velut columellam testæ volumen interquetur. A κίων.
Κιονὶς, ίδος, ἡ, ovis columella, quæ & μυελὸς dicitur. Ab eod.
Κιονίσκος, ου, ὁ, columella, Dim.
Κιονόκρανον, ου, τὸ, caput columnæ. Ex κίων, & κρᾶνον.
Κιονοφορέω, fero columnam, f. montem, de Atlante.
ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, circæa, herba quædam.
Κιρκίσια, ων, τὰ, Circensia, f. Circenses ludi.
Κιρκολύκτης, ου, ὁ, intellatus ab accipitre.
ΚΙ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, circus, accipitris species, falco, Gl. V. (2) Circus; (3) circulus, annulus.
Κίρκος, ου, ὁ, annulo aut circulo in ore terni ducto ligo & adstringo. Σκαλὸν δ' ἀκάνθαις δίαι, Æschyl. A κίρκος.
Κίρνα, 3. sing. impert. ind. act. Ion. & contr. pro ἐκίρνατο, a
Κίρνα, ὰ, & κίρναμι, misceo. A κεράω.
Κίρνη, 3. f. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκιρνα, a κίρναμι.
Κίρνον, Ion. & recit. pro ἐκίρνων, a κεράω.
ΚΙ'ΡΡΟΣ, ρα, ρὸν, fulvus, gilvus, luteus.
Κισσηρὸς, ου, τὸ, Cissum, herba. A κισσὸς.
Κιρσοειδὴς, ὁ, ἡ, ες, varicis speciem habens, varicum modo tumens, varicosus. Ex κιρσὸς, & εἶδος, species.
Κιρσοκήλη, ης, ἡ, varicosus ramex. Ex κιρσὸς, & κήλη, ramex.
ΚΙΡΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, varix, vena dilatata.
Κιρσώδης, ες, ὁ, ἡ, varicis speciem gerens, varicosus, ad varicem proxime accedens. A κιρσὸς.
ΚΙΣ, ιδος, ὁ, ἡ, cis, vermis, qui in frumento & legumine nasci solet, eaque rodit.

ΚΙ'ΣΣΑ, vel *κίττα*, ης, ἡ, pica, garrula; (2) fastidium confuetorum ciborum, & absurdorum appetitus, pica, malachia.

Κιττακίζω, vel *κιττακίζω*, picæ vocem imitor. A *κίσσα*.

Κισσόμπελος, ου, τὸ, herba quædam. Ex *κίσσα*, & *ἄμπελος*, vitis.

Κισσόθεμον, ου, τὸ, herba quædam. Ex *κίσσα*, & *ἄνθεμον*, flos.

Κίσσαρος, ου, ὁ, hedera. A *κισσός*.

Κισσάω, ῶ, f. ήσω, pica seu malachia laboro; (2) impotenter, inhibito more appeto; (3) cum voluptate concipio. Τιμεῖς μὲν ἢ εἰ κιττῶντες ἢ εἰρίωνες, Arist. Pace. 495. Οὔ τι κιττᾷ διὰ τῆς Σαπφὼ μετὰ χοιρίνης ὠσιλῆς, Ar. Vesp. 348. A *κίσσα*.

Κισσηρίς, ίδος, ἡ, pumex. A *κίς* Hinc

Κισσηρώδης, ες, ὁ ἡ, pumicosus, pumici similis.

Κισσήρεος, ἡ, ον, hederaceus, hedera vinctus, velut a *κισσάω*, pro *κισσοῦν*.

Κισσοβαφὴς, ές, ὁ ἡ, hederaceo colore tinctus. Ex *κισσὸς*, & *βάπτω*.

Κίσσινος, ίνη, ινον, hederaceus, ex hedera confectus. A *κισσὸς*.

Κίσσιον, ου, τὸ, hederula. Ab eod.

Κισσόδρυος, ον, hedera abundans, hedera ornatus. A *κ.* & *δρῦς*.

Κισσοειδὴς, ές, ὁ ἡ, hederæ similis, hederaceus. Ex *κισσὸς*, & *εἶδος*.

Κισσοειδῶς, hederæ more.

Κισσοκόμης, ου, ὁ, hederacea fronde redimitus. Ex *κισσὸς*, & *κόμη*.

Κισσόπλαστος, ον, hedera, thyrso percussus, furore percitus divino. *Neut.* dithyrambicum, tumidum.

ΚΙΣΣΟ'Σ, vel *κιττὸς*, ου, ὁ, hedera, frutex.

Κισσοφόρητος, ον, hederaceus.

Κισσοφόρος, ου, ὁ ἡ, hedera coronatus.

Κισσοχρὼς, ὼς, idem. A *χρὼς*.

Κισσοφορία, vel *κισσηφορία*, ας, hederam gero, hederacea corona redimitus sum. A

Κισσοφόρος, ου, ὁ ἡ, hederam gestans, hedera redimitus. Ex *κισσὸς*, & *φέρω*.

Κισσοχίτων, ωνος, ὁ ἡ, hederacea indutus tunica, Ledera velut tunica amictus.

Κισσόω, vel *κιττόω*, ῶ, hedera orno, hedera corono; *κεκισσωμένος*, p. part. pass. hedera redimitus. Μίλλαν χαίτῃσι κεάτα κισσώσας ἰμάσι, Eur. Bach. 205. A *κισσός*.

Κισσύβιον, ου, τὸ, poculum e ligno hederaceo. Ab eod.

Κισσώδης, ες, ὁ ἡ, hederaceus, ad hederam proxime accedens; (2) malacia seu pica laborans. A *κισσὸς*, vel *κίσσα*.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, cista, capsa, capsula.

Κιστὶς, ίδος, vel *κίστις*, ίδος, ἡ, idem.

ΚΙ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, cistus, frutex.

Κιστοφόρος, ὁ ἡ, cistifer, qui cistam gestat; (2) nummus, in quo imago cistam ferentis expressa erat. Ex *κίστη*, & *φέρω*.

Κίταρις, εως, ἡ, Citaris; regium capitis ornamentum, quod & *κίδαρις*, quod vide.

ΚΙ'ΤΡΙΑ, Citria, arbor, seu malus Medica.

Κίτριον, ου, τὸ, malum citrium; (2) arbor citria; (3) cortex citrius. A *κιτρία*.

Κιτταΐζω, vide *κισσαΐζω*.

Κίττα, *tunicam*, acc. sing. *Dor.* pro *χιτῶνα*.

Κίχανε, κιχάω, κίχημι, invenio; (2) adequor, comprehendo, f. 1. *κιχήσω*, med. *κιχήσομαι* *κιχήσατο*, aor. 1. med. pro *ἐπικιχήσατο* *κιχανόμενοι*, præs. part. advenientes; *κιχήμεναι*, pro *κιχῶσι*, infin. deprehendere. Μίκρης ἂν μυίας κίχασι τῶν κάτω θεῶν, pervenerint, Soph. Aj. 572. Τράπεζαν εὑδάραν πάλιν κιχών, Lyc. 1256. Μὴ μιασμὰ μ' ἐν δόμοις κιχῇ, Eurip. Alc. 22.

Κιχεῖν, 3. f. pr. optat. act. v. *κίχημι*.

Κιχεῖμεν, 1. pl. præf. optat. act. *per Syncop.* pro *κιχείημεν*.

Κιχεία, pro *κιχείη*, metri causa, Subjunct.

Κιχεῖ, 3. f. aa 2. conj. act.

Κιχήμεν, 1. 2. inf. act. *Dor.* pro *κιχεῖν*.

Κιχήσας, aor. 1. part. act.

Κίχησις, εως, ἡ, adfecutio, comprehensio, Hef. A *κίχημι*.

Κιχήτω, 3. dual. aa. 1. ind. act.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, turdus; (2) piscis quidam marinus.

Κιχλίζω, fut. *ίσω*, pingues epulor turdos; (2) inderenter & effusius rideo. Οὐδὲ κιχλίζειν ἐᾷ ἔχειν τὸ σῶμ' ἑκάλλει, Arist. Nub. 979. A *κίχλη*. Hinc

Κιχλισμὸς, οῦ, ὁ, pinguium turdorum comestio; (2) risus immodicus, cachinnus.

Κίχορα, τὰ, & *κιχόρια*, item *κιχόριον*, τὸ, olera quædam agrestia, cichorea.

Κιχρᾶς, præs. part. act. v. *κίχρημι*.

Κιχρᾶσι, *dant utendum*, 3. pl. pr. ind. act.

Κιχρήσιμος, ον, & *κίχρημις*, frequentius, commodo; *κιχρήσι*, qui utendum dedit; & *κιχρήμιδος*, part. qui utendum rogavit; *κιχρεώ*, commodo, Gl. V. *κιχρεῶ*, mutuatur, Phil. A *χράω*, utor.

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, cichorium, oleris arvensis species. Hinc

Κιχώριον, ου, τὸ, idem. Gl. V. ambuvia.

Κιχωρώδης, ες, ὁ ἡ, similis cichorio.

ΚΙ'Ω, vado, eo; *κιε* pro *ἴκτην*, imp. ibat; *κιὼν*, ὰν, ὰς, part. profectus. Ἡ ᾗ αἶσα ἄμα τεῖσι γενὴ κιεν, Il. 1, 348.

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ἡ, columna; (2) curculio præter naturam auctus & oblongior, apud medicos; (3) interseptum narium concavum usque ad labrum descendens; (4) *κίονες*, aut potius *κιόνες*, congregata multitudo bestiolarum frumentum peredentium, Gal. Lex. Hipp. (5) *κίον*, ejusmodi vermis unus. Gal. Lex. Hippocr. (6) alti montes etiam a veteribus *κίονες* dicti, *Fuſtath.*

Κλαγγάζω, clango, ut grus. A *κλάζω*. Unde

Κλαγγάσω, clango, ut canis in venatione.

Κλαγγίζουσι, 3. pl. præf. ind. act. *Dor.* pro *κλαγγίζουσι*, a *κλαγγέω*, pro *κλάζω*.

Κλαγγὴ, ῆς, clangor, proprie gruum; (2) anserum; (3) tubarum & cornuum; (4) hominum præcipue in prælio constitutorum; (5) suum; (6) canum in venatione; (7) sapittarum emissarum. Ab eod.

Κλαγγηδὸν, *Adv.* cum clangore. A *κλαγγὴ*

Κλαγγόω, clango, Gl. V. clamo, strido, vociferor, a. 1. ἐκλάγξα. Vid. *κλάζω*.

Κλαγγώδης, ες, ὁ ἡ, clangori similis. A *κλαγγὴ*.

Κλαγκτὸς, ὴ, όν, idem.

Κλάγξω, *clamabo*, f. 1. ind. act. verbi *κλάζω*.

Κλαδαρόμματος, ου, ὁ ἡ, qui mobilibus est oculis, Hef. Ex *κλαδαρὸς*, & *ὄμμα*.

Κλαδαρὲς, ρὰ, ρὸν, vibratilis; (2) fragilis; (3) ramalis. A *κλάδος*.

Κλάδας, acc. pl. *Dor.* pro *κλωδὰς*, a *κλείς*.

Κλαδάζομαι, vibro, agitor; *κλαδαζόμενον αἷμα*, sanguis currens, agitatus, Eurip. A

Κλαδάω, ramulos deputo, pampino; (2) quasso, concutio. Ab eod.

Κλαδεύσις, εως, ἡ, putatio. A *κλαδεύω*.

Κλαδευτὴρ, ῆρος, ὁ, putator, pampinator.

Κλαδευτήριον, ου, τὸ, falx putatoria. A *κλαδευτὴρ*.

Κλαδεύω, puto, vites puto.

Κλαδὶ, dat. f. *Dor.* pro *κλειδὶ*. A *κλείς*.

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, ramus proprie tener & flexilis; progenies, *Poët.* & qua patriam & qua parentes; *κλαδὶ*, Dat. per metaplasmum, quasi a *κλάδι*, *κλαδὶς*.

Κλαδεσθὴς, ῆτος, ὁ ἡ, ramosus. A *κλάδος*.

Κλαδὼν, όνος, ὁ, ramulus, Hef. Dim. a *κλάδος*.

Κλάειν, inf. act. *Dor.* & *Att.* pro *κλαίειν*.

ΚΛΑ'ΖΩ, clamo, vociferor, clango, strido, p. med. *κέκλαγμαι*, *κεκλαγμένος*, part. *κεκλαγγυῖα*, in fœm. clamitans, vociferans. Potest hinc etiam formari ἴκλαγξα, a. f. inusit. *κλάζω*, per epenthesin *κλάγγω*, ἴκλαγξα. Δισσαὶ πολιτῶν ἐξ ἀντίγων κλάζει ζάδαρυ, Eur. Rhes. 567. Σὺ δ' αὖθις κλάζεις παυσάνια μέλπων, Id. Ion. 399.

Κλαῖε 3. f. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκλαιε, a *κλαίω*.

Κλαῖθρα, *claves*, *Dor.* pro *κλεῖθρα*.

Κλαίουσα, part. act. f. g. *Dor.* pro *κλαίουσα*.

Κλαιοίσθα, 2. sing. præf. opt. act. *Æol.* pro *κλαίοις*.

Κλαῖτρον, *claustrum*, *Dor.* & *Æol.* pro *κλεῖθρον*.

ΚΛΑ'Ω, *Att.* *κλάω*, lacrimor, fleo, ploro, ejulo; (2) deploro, defleo; (3 do pœnas, vapulo. f. *κλαύσω*, *κλαύσομαι*, & *κλαιήσω*, *κλαήσω*. Κείνης ἢ κλαίω ζωμοσιᾷ μιχημάτων, Eur. Med. 347. Κλαίων ἀνόλαις, id. Or. 61. Κοὐκ ὠλόνου ἔκλαυσε βρέφος, Lyc. 477. Οἰκεῖ δ' ἐκλαίομεν δέσποιναν, Eur. Alc. 758.

ΚΛΑ'ΜΒΟΣ, ὴ, όν, mutilatus.

ΚΛΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, armilla.

Κλὰξ, ακὸς, ὁ, clavis. Vox Dorica a *κλεὶς*.

Κλάξω, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro *κλείσω*, a *κλείζω*.

Κλαπαὶ, ῶν, αἱ, grallæ; (2) lignei cultri quivis. Ex *Lat.* clava.

Κλαπεὶς, aor. 2. part. pass. verbi *κλέπτω*, f. *κλέψω*.

Κλαρονόμας, acc. pl. *Dor.* pro *κληρονόμους*.

Κλάρωσε, 3. f. a 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκλήρωσε, a *κλήρω*.

Κλάσας, a. 1. part. act. verbi *κλάω*.

Κλασθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. f. o.

Κλασιβάλαξ, ακος, ὁ ἡ, qui bas frangens. Ex *κλάσις*, & *βάλλω*, *βάλω*.

Κλάσις, εως, ἡ, fractio; (2) fractura; (3) putatio vitium. A *κλάω*.

Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum, frustum detractum. Ab eod.

Κλαφάω, ῶ, fut. ήσω, sarmenta detrunco vel amputo; (2) frango. Βαλὼ σκυτάλαις, ἢ στρατηγὸς κλασθήσεις, Arist. Lq. 166. Ab eodem.

Κλαστήριον, ου, τὸ, frangibulum. Ab eodem.

Κλάστης, ου, ὁ, qui frangit, fractor; (2) qui vites amputat. Ab eod.

Κλαυσῶ, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro *κλαύσω*, a *κλαίω*.

Κλαυδὶ, ης, ἡ, Claudia. Nomen insulæ.

Κλαυδία, ας, ἡ, Claudia. Nomen mulieris Latinum.

Κλαυθμένα, ης, ἡ, ejulatus, ploratus. A *κλαυθμὸς*.

Κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus, ploratus. A *κλαίω*.

Κλαυθμυρίζω, & *κλαυθμυρίζομαι*, fleo, vagio. A *κλαυθμὸς*. Hinc

Κλαυθμυρισμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus, vagitus.

Κλαυθμώδης, ες, ὁ ἡ, qui cum fletu fit, flebilis. A *κλαυθμὸς*.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, locus flentium, f. fletus; (2) fletus. A *κλαίω*. Unde &

Κλαυθμὸς, ατος, τὸ, ploratus, ejulatus.

Κλαυμοὶ, ῶν, ἡ, fletus. Ab eod

Κλαυσάτκα *Dor.* pro *κλαύσω*, ejulo. Ab eod.

Κλαυσεῖ, 3. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro *κλαύσεῖ*, a *κλαίω*.

Κλαύσεται, 2. plur. f. 1. ind. act.

Κλαυτιάω, ῶ, plorare cupio. Ἀλλὰ δῆτα τὸ θήριον φθισόμενον ἄλλως κλαυτιᾷ, Anth. Plut. 1099. A *κλαίω*.

Κλαυσίγελως, ωτος, ὁ, fletus cum risu permixtus, lacrimæ risui intermixtæ. Ex *κλαυσὶς*, & *γέλως*.

Κλαυσίμαχος, ον, in pugna plorans, timidus. Ex *μάχη*.

Κλαύσιμος, flebilis, Gl. V. A *κλαίω*.

Κλαύσω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro *κλαύσω*, a *κλαίω*.

Κλαυσικὸς, ὴ, όν, idem quod

Κλαυτὸς, ὴ, όν, lacrimabilis. Ab eod.

Κλάω, lachrimor, ploro, ejulo. *Att.* pro *κλαίω*.

ΚΛΑ'Ω, f. άσω, frango; *κλασθεὶς*, aor. 1. pass. *κεκλασμένος*, p. pass. fractus. Χύσεα μῆλα κλάσας, Epigr. Ὅτι τοὺς ὠτίλλε ἄρτους ἔκλασε, Marc. 8, 19.

Κλεεινὸς, ὴ, όν, inclytus, illustris, celeber, *Hef.* A *κλεῖα*, *celebro*.

Κλεεννὸς, inclytus, celebr, pro *κλεινὸς*.

Κλεηδὼν, όνος, ὁ, omen, prædictio, oraculum. A *κλέος*, *fama*.

Κλεῖ-

Κλεῖθρ-ος, ου, sing. [ind. pall. pro κλειθροῦ, a κλεῖθρον pro κλειθρίου, a κλεῖθρα:

Κλειδίον, ου, τό, clavicula, parva clavis, Dim. a κλεὶς, *clavis*.

Κλειδοποιός, οῦ, ὁ, claustrarius, Gl. V. Ex κλεὶς, & ποιέω.

Κλειδοῦχος, ου, ὁ ἡ ὁ, clavem habens, claviger. Ex κλεὶς, & ἔχω.

Κλειδοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, custos clavium, ædituus. Ex κλεὶς, & φύλαξ.

Κλειδόω, ῶ, f. ώσω, claudo, obsero ; clatro, Gl. V. A κλεὶς. Hinc

Κλείδωμα, ατος, τό, obseramentum, sera.

Κλείδωσις, εως, ἡ, obseratio. Ab eod.

Κλεῖτε, 2. pl. præs. imper. v. κλείω.

Κλειτός, ή, όν, celebratus, celeber, Hes. A κλείω.

Κλειτύς, ύος, ἡ, claudo. A κλείω.

Κλεινός, ή, όν, inclytus, celebris.

Κλείσαι, 2. f. 1. aor. 1. infin. act. verbi κλείω.

Κλεισθῆναι, 3. f. 1. aor. 1. infin. pass.

Κλεισθῶσι, *clausi fuerint*, aor. 1. conj. pass.

Κλεισίον, ου, τό, fores, vel januæ latus, per quas ædium penetralia ingredimur. Ab eod.

Κλεῖσιον, ου, τό, valvæ, fores ; (2) claustra. A eod.

Κλεισίον, ου, τό, locus, in quo stant boves, stabulum. Ab eod.

Κλεισμός, οῦ, ὁ, claustrum. Ab eod.

Κλειστός, ή, όν, clausus ; (2) qui claudi solet.

Κλεῖστρα, ων, τά, sera. Ab eod.

Κλεισύρη, ης, ἡ, claudicatio montis, vel prominentia. Ex κλείω, & ἴξ, *nervus*.

Κλεῖτος, ου, ὁ, equus insignis. Ex κλείω, *ornare*, & ἵππος, *equus*.

Κλειτύζω, f. ίσω, idem quod κλειτορίζω.

Κλειτορίζω, f. ίσω, nympham mulierem attrecto. A κλειτορίς.

Κλειτορίς, ίδος, ἡ, myrtus in natura mulierum. A κλείω.

Κλεινός, ή, όν, inclytus, celebris, præclarus. A κλείω.

ΚΛΕΙΩ, ε τω, claudo, obsero ; κεκλεισμένος, ή, ον, pari. pass. clausus. Κλεῖε πεκλὰ ἀνάπτυκτα, Aristoph. Ach. 484. Ἐκ δὲ κλεισθεισῶν θυρῶν, Matth. 25, 10.

ΚΛΕΙΩ, ους, celebrem reddo ; (2) memoro, prædico.

Κλειώ, οῦς, ἡ, Clio, una Musarum. A κλείω, vel κλέος.

Κλέμμα, ατος, τό, furtum, peculatus ; (2) commentum. A κλέπτω.

Κλεμμάτιον, ου, τό, furtum. Ab eod.

Κλεμματικός, ή, όν, furax ; (2) astutus. Ab eod.

Κλέονσι, celebrer. Μήτι τε κλέωμαι, ἡ κλέονσιν, Odyss. 13, 299. A κλέος.

Κλεόπατρας, Cleopas. Nomen viri, pro Κλεοπάτρου, *per Syncop.* ut Ἀντίπας, pro Ἀντίπατρος.

Κλέος, κλέους, τό, gloria, celebritas, splendor nominis ; (2) fama, rumor. A κλείω.

Κλέπος, κλέους, τό, furtum. A κλέπτω.

Κλεπτοσύνη, ης, ἡ, furtum. Ab eod.

Κλεπτύπη, ης, ἡ, furtum, furacitas. Ab eod.

Κλεπτύπης, ου, ὁ ἡ ὁ, furax, furtivus, furtis deditus. A κλέπτω.

Κλεπτύπιος, ου, ὁ, furacissimus, *fur*. A κλέπτω.

Κλεπτύπτω, part. act. *Dor.* pro κλεπτύπτουσα.

Κλέπτων, pro κλεπτύπιον, furtum, furax quidam, apud Aristoph. part. neut. a κλέπτω.

Κλεπτοσύνη, ης, ἡ, furtum, furacitas, fallacia. Ab eod.

Κλεπτρία, ας, ἡ, femina furax. A κλέπτης

ΚΛΕΠΤΩ, ῶ, ψω, furor, depeculor, suffuror ; (2) occulo, supprimo ; (3) clam facio aut dico ; (4) fallo, decipio, p. κέκλοφα· κεκλοφὼς, furatus, pass. κεκλεμμένος, furreptus ; κλαπεὶς, a. 2. deceptus. Κλεπτειν τὴν ψυχὴν κολακείᾳ, λόγῳ, dolum verbis struere, Soph. El. 56. Εἰ μὴ τοῦ χρόνου κεκλεμμεθα, præ senio deliramus, id. Antigon. 602. Εἰ μὴ ξυμφορᾳ κλεπτοιμι μι, fallant, id. Trach. 247.

Κλέτας, τὸ, mons altus, jugum, ap. Lyc.

Κλέψας, aor. 1. part. act.

Κλέψιαμβος, carminis genus apud Alemanem. Hes. At Polluci κλεψίαμβος, inter instrumenta musica quæ pulsantur.

Κλεψιμαῖος, αια, αῖον, furtivus, furto ablatus. A κλέπτω.

Κλεψίνους, *contr.* κλεψίνους, ου, ὁ ἡ ὁ, aliud in pectore clausum habens, aliud in lingua promptum, qui aliud mente occulit quam loquitur. Ex κλέπτω, & νόος.

Κλεψινυμφος, ὁ, clandestinas nuptias faciens.

Κλεψιποτίης, ου, parce bibendo compotorem fallo, Suid. A

Κλεψιπότης, ου, ὁ, ap. Suid. sine expositione, f. qui fallaciter potat. Ex κλέπτω, & πότης.

Κλεψίρρυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, furtim & per occultos meatus fluens, ut Athenis aquæ fontis Clepsydræ, Hes. Ex κλέπτω, & ῥέω.

Κλεψιτόκος, ου, ὁ ἡ ὁ, clam pariens.

Κλεψίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, versutus, decipiens, animum occultans. A φρήν.

Κλεψίχολος, ου, ὁ ἡ ὁ, bilem occultans, bilem s. iram occultam habens. A χολή.

Κλεψιχάλος, claudicationem occultans.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, clepsydra ; (2) fons quidam Athenis. Ex κλέπτω, & ὕδωρ.

ΚΛΕΩΝΙΑ, ας, ἡ, Cleonia, quibusdam helenium herba.

Κλήδην, *Adv.* nominatim. A κλήδω.

Κληδονισμός, idem quod seq. (2) infamia nota ; dictenis inceiio. Κληδονίσμασι, ap. *Eur.*

Κληδονίζομαι, f. ισομαι, ominor. A κληδών.

Κληδόνισμα, ατος, τό, augurium, omen, quod capitur e re aliqua. A κληδονίζομαι.

Κληδονισμός, οῦ, ὁ, ominatio, divinatio, augurium. Ab eod.

Κληδουχίαι, claves habeo ; (2) sacerdos sum. Ex κλεὶς, & ἔχω.

Κληδών, όνος, ἡ, fama, rumor ; (2) omen, divinatio ; (3) armilla. A κλήζω.

Κλήειν, præs. infin. act. *Ion.* pro κλείειν, a κλείω.

Κλήζω, fut. ήσω, claudo ; (2) celebro ; (3) voco. Pro κλείζω, a κλείω, *claudo*, vel *celebro*. Πάλαι, πάλαι δὴ τῶνδ' ἐγὼ κλήζω σόλον Arist. Av. 927. Τὸν Διὸς κόραν κλήσαμεν Ἄρτεμιν, Eur. Iph. in Au. 1574. Τῶδε κλήζει σατὴρ, id. Iph. in Tau. 920.

Κληηδών, όνος, ἡ, fama, rumor.

Κλήθην aor. 1. part. pass.

Κληθίτος, *vocati*, gen. fing. aor. 1. part. pass. *per Sync.* pro κληθέντος, a καλέω.

Κληθῆς, 2. f. a. 1. conj. pass.

Κληθήσομαι, *vocabor*, f. 1. ind. pass.

Κλήθρη, ης, ἡ, *Ion.* pro κλήθρα, ας, ἡ, alnus. A κλάω, *frango*.

Κλῆθρον, ου, τό, claustrum, sera, repagulum. A κλείω, *claudo*.

Κλῆθρος, ου, ἡ, alnus. A κλάω, *frango*.

Κληθώ, aor. 1. conj. pass. v. καλέω.

Κλήζω, fut. ίσω, claudo ; (2) celebro ; (3) commemoro ; (4) voco, appello. Τῷ μὲν ὁ στρατηλάτης σατὴρ ἐκλήζετο, Eur. Or. 1380. A κλείω, *claudo*, vel *celebro*.

Κλῆϊς, ίδος, ἡ, *Ion.* pro κλεὶς, clavis.

Κλῆισαι, aor. 1. infin. act. v. κλήζω.

Κλῆϊστος, ου, ὁ ἡ ὁ, clausus, qui claudi potest. A κλείζω, *claudo*.

Κλῆμα, ατος, τό, palmes, sarmentum ; flagellum vitigineum, virga vitea ; (2) centuria, i. e. centurionatus, quia virga vitea insigne centurionum erat. A κλάω, *frango*.

Κλημάτικὸς, ή, όν, pampineus. A κλῆμα.

Κλημάσιος, α, ον, sarmentitius, e sarmentis factus. A κλῆμα.

Κλημάτιον, ου, τό, viticula, sarmenticulum, flagellulum, Dim. Ab eod.

Κλήματις, ιδος, ἡ, κλημάτιδες, vinea pervinca, herbæ, quæ emittunt κλήματα, flagella vitigineis flagellis similia. Ab eod. *A-gl.* Periwinkle.

Κληματίτις, sarmentaria, herba.

Κληματώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, pampinosus, Gloss. Vet. A κλῆμα.

Κληρικὸς, ή, όν, qui censetur in clero, clericus. A κλῆρος.

Κληροδοσία, ας, ἡ, distributio, quæ fit sorte ; (2) id, quod sorte datur ; (3) partium divisio ; (4) hereditas. Ex κλῆρος, & δίδωμι.

Κληροδοτέω, ῶ, fut. ήσω, sorte distribuo. Ex κλῆρος, & δίδωμι.

Κληροδότης, ου, ὁ, testator ; (2) qui per sortem dat.

Κληροδοτημοθεσία, ας, f. ήσω, sortitu thesmotheta fio. Ex κλῆρος, & θεσμοθέτης.

Κληρονομέω, ῶ, fut. ήσω, hereditatem adeo, heres fio vel sum ; (2) heredem relinquo. Ἐκληρονόμησεν τὸν γιὸν αὐτῆς, Num. 27, 35. A κληρονόμος. Hinc

Κληρονόμημα, ατος, τό, hereditas.

Κληρονομησάτω, 3. f. aor. 1. imper. act. v. κληρονομέω.

Κληρονομήσῃ, 3. f. a. 1. conj. act.

Κληρονομία, ας, ἡ, hereditas. A κληρονόμος.

Κληρονομικὸς, ή, όν, hereditarius.

Κληρονόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, heres ; (2) cui sorte aliquid tribuitur. Ex κλῆρος, & νέμω.

Κληροπλὴς, ίδος, ὁ ἡ ὁ, qui sorte distribuitur. Ex κλῆρος, & πάλλω, *agito*.

ΚΛΗΡΟΣ, ου, ὁ, fors s. nota, quæ in vas conjicitur ad sortiendum, calculi, quibus sortimur ; (2) ipsa sortitio ; (3) fors, quicquid sortiendo obvenit, omninoque sine opera nostra, ut (4) portio agri colono data & κλῆροι, prædia, in quæ ager omnis ab initio divisus & distributus fuit ; (5) hereditatis pars, hæreditas, & hinc (6) facultates ; (7) collegium eorum, qui sacris funguntur vel ipsa possessio Dei ; (8) vermiculus infestans apum favos.

Κληρουχία, ας, f. ήσω, sorte assignatum possideo, in sortem accipio. Κληρουχῶν τὴν χώραν, App.

Κληρουχία, ας, ἡ, adsignatio, qua colonis agri sorte distribuebantur ; (2) portio ipsa sorte obtenta.

Κληρουχικὸς, ή, όν, pertinens ad eos, qui sortiuntur, aut qui sorte aliquid obtinuere, colonicus. A

Κληροῦχος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui sorte aliquid sibi attributum possidet ; (2) qui certam aliquam agri partem obtinuit, colonus ; (3) qui agros possidendos sorte attribuit, triumvir coloniæ deducendæ. Ex κλῆρος, & ἔχω.

Κληρόω, sorte lego ; (2) Clericum facio, Clericis adscribo ; & κληρόομαι, ώμαι, sortior ; sortes duco. Διελὼν ἀρίστοις, ὃς ἐκλήρωσε πόλιν, Eur. Ion, 417. Ἐν ᾧ ἐκληρώθημεν, Ephes. 1, 11. A κλῆρος.

Κλήρωσις, εως, ἡ, sortitio. A κληρόω.

Κληρώσομαι, f. 1. ind. med. v. κληρόω.

Κληρωτήριον, ου, τό, locus, ubi magistratus sorte creantur ; (2) locus in theatro, ubi magistratus sorte lecti sedebant. Ab eod.

Κληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui sorte legit. Ab eod.

Κληρωτικὸς, ή, όν, ad sortitionem faciendam aptus. Ab eod.

Κληρωτὶς, ίδος, ἡ, urna, f. fistula, in quam conjiciebantur sortes. Ab eod.

Κληρωτὸς, ή, όν, sorte lectus, sorte designatus, s. electus. Ab eod.

Κλημωτρὶς

Κλητήρ, ῆρος, ὁ, ἡ, Ph. A κλητεύω.
Κλητικός, fortior, Gl. V. A κλητός.
Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio; (2) *invit.* ad cœnam; (3) in jus, dicitur quæ interdum eriam pro ἀποκλήσει; (4) in lib. Sic. dicitur de quovis beneficio divino, quod homini sine suis operis datur; item vitæ conditione, modo; ib quo est Hebraismus. A καλέω
Κλῆτε, 2. f. a. 1. imper. act. *per Synæres.* a κλείζω.
Κλητός, ἡ, ὸν, vocandus. A κλήω.
Κλητύω, ω, *ius voco testimonii dicendi causa.* testimonium remitto. Γωνιαὶ κλητύουσιν ἰοῦσαι Suidæ Arist. Vesp. 1402 Ab eod.
Κλητωρ, ῆρος, ὁ, apparitor, qui in jus vocat; (2) antestatus, testis vocationis in jus. Ab eod.
Κλητικῶς, *appellative*, gen. sing. f g. A
Κλητικός, ἡ, όν, appellativus, vocativus.
Κλητός, ἡ, όν, vocatus; (2) constitutus ad aliquid beneficio alicujus per hebraismum. A κάλέω.
Κλήτωρ, ορος, ὁ, vocator, accersitor, invitator; (2) præco, nuncius, minister magistratus jus dicentis; (3) testis, nempe proprie in jus vocationis, qui potest esse ipse κλητήρ, viator, qui vocavit, item antestatus; (2) sed deinde testis quivis, *Etc.*
ΚΛΙΒΑΔΙΟΝ, ου, τὸ, Clibadium, herba quæ fœnum, quam nonnulli helxinen vocant.
Κλίβανίτης, ου, ὁ, in fornace coctus. A κλίβανος.
Κλιβανοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, clibani formam habens. Ex κλίβανος, & εἶδος.
ΚΛΙΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, clibanus, in quo hordeum coquitur; (2) clibanus quivis; (3) ficus; (4) caminus.
Κλιβανωτὸς, testuaceum, Gl. V. A κλίβανος.
Κλίμα, ατος, τὸ, cœli inclinatio, clima; (2) terræ tractus, regio; (3) declivitas, devexitas. A κλίνω.
Κλιμακηδὸν, vel κλιμακιδὸν, *Adv.* gradatim, per gradus. A κλίμαξ.
Κλιμακίζω, f. ίσω, certo luctæ genere, quod κλίμαξ, appellatur; (2) perverto, detorqueo. Ab eod.
Κλιμάκιον, ου, τὸ, parva scala; (2) lignum in scala transversum, Dim.
Κλιμακὶς, ίδος, ἡ, scalula; (2) femina adsentatrix, quæ reginæ in currus adscensuræ dorsum substernebat. Ab eod.
Κλιμακίσκος, ου, ὁ, parva scala, Dim. ab eodem.
Κλιμακώδης, ικα, ες, gradatus, scalæ instar factus. Ab eod.
Κλιμακοφόρος, ὁ, fabellum gestans, per quod ascenditur in equum, currum, genus apparitoris.
Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, κλιμακτῆρες, scalæ gradus; (2) anni scansiles sive climacterici. Ab eol. Hinc
Κλιμακτηρικὸς, ἡ, όν, climactericus.
Κλιμακωτὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, gradatus, scalaris.
Κλιμακωτῶς, ὡ, ὸν, idem. A
ΚΛΙΜΑΞ, ακος, ὁ, climax, scala, gradus; (2) instrumentum tortorium; (3) gradatio, figura rhetorica; (4) palæstræ genus; (5) pars currus.
Κλινάριον, ου, τὸ, lectulus. Dim. a κλίνη, *lectus.*
Κλίνειος, α ον, ad lectos pertinens, *Ion.*
Κλίνη ης, ἡ, lectus, lecti is. A κλίνω.
Κλινηρὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, lecti adhixus. Ab eod.
Κλινηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, lectum ferens, fellum. Ex κλίνη, & φέρω.
Κλιθῆτον, 2. dual. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐκλιθήτην, a κλίνω.
Κλινίδιον, ου, τὸ, lectulus; (2) lectica. A κλίνη.
Κλινικὸς, ἡ, όν, clinicus, morbo ita decumbens, ut adsu gere nequeat; medicus, qui empirico opponitur; unde ἡ κλινικὴ, *s.* τέχνη, medicina Methodica.
Κλίνις, ἴδος, ἡ, lectulus; (2) sellula. A κλίνη.
Κλινοστρώμη, ης, *f. ίσω*, lectos orno.
Κλινοτρὲς, ῆρος, ὁ ἡ ὸν, qui in lectum pro cumbit. Ex κλίνη, & πίπτω, *cado.*
Κλινοπηγία, ας, ἡ, lectorum compactio. Ex κλίνη, & πήγνυμι, *compingo.*
Κλινοπήγιον, ου, τὸ, locus ubi lecti compinguntur. Ex ἰδίω.
Κλινοπόδιον, ου, τὸ, clinopodium, lecti pediculus, frutex quidam; κλινοπόδιον, lecti pes. Gl. V. Ex κλίνη, & πούς.
Κλινόπους, οδος, ὁ, pes lecti; κλινόποδες, lecti pedes, Gl. V.
Κλινοπηκὴς, ὴ, ὸν, ad lectorum fabricationem pertinens. Hinc κλινοπικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars fabricandi lectos. A
Κλινοπὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, lectos fabricans, Gl. V. grabbatarius, lectarius. Ex κλίνη, & πήγνυμι.
Κλινότροχον, ου, τὸ, vel κλιντροχὸς, ου, ὁ, lectirotaria; aceris genus, ex quo lecti torno fiebant; (2) rotula lecti pedi indita. Ex κλίνη, & τρέχω, *curro.*
Κλινοφόρος, ου, ὁ, lecticarius, Gl. Vet. Ex κλίνη, & φέρω.
Κλινῶμεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. v. κλίνω.
Κλινωρὸς, ὸ, idem quod κλινοπαιδός.
Κλινοχαρὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, lectum amans, piger, deses. Ex κλ. & χαίρω.
Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, sella apta ad declinandum corpus; (2) lectus. A κλίνω.
Κλιντήριον, ου, τὸ, lectulus, vel sella, in qua reclini capite recumbimus. A κλιντήρ.
ΚΛΙ'ΝΩ, f. ινῶ, inclino; (2) reclino; (3) acclino; (4) deprimo; (5) inclino me; (6) declino, deflecto; (7) reflecto, averto, a. 1. ἔκλινα, inclinavi. pass. ἐκλίνθην, inclinatus sum, jaceo; κεκλιμένος, inclinatus, jacens. Κλῖνον εἰς ἐμοὶ δίμνε, Eur. Or. 301. Ἡμέρα κλίνῃ τι, κἀνύχ᾽ ἁλίου ἅπαντα τ᾽ ἀνθρώπεια, deprimit, & attollit, Soph. Aj. 131. Κλινῶ σοὶ ἕδας, sternet, Lyc. 557. Ἔκλινε γὰρ κέρας τὸ λαιὸν ἡμῶν, Eur. Supp. 705. Κλιθεὶς ἐς ἕδας, id. Her. fur. 959.
Κλισία, ας, ἡ, locus in quo recumbitur, tabernaculum; (2) casa, tugurium; (3) stabulum (4) sella discubitoria, aut in qua reclini capite sedemus; (5) lectus; (6) discumbentium classis. A κλίνω.
Κλισιάων, gen. pl. Æol. pro κλισιῶν.
Κλισιὴ, ῆς, ἡ, fenestra. Ab eod.
Κλισιλιῶδες, *Adv.* in κλισίην. Ab eod.
Κλισίηνδε, *Adverb.* ex κλισίη. A κλισίη.
Κλισίον, ου, τὸ, idem quod κλισία; (2) ovile, caula, stabulum. Ab eod.
Κλίσις, εως, ἡ, inclinatio, declinatio; (2) motus militum, in exercitationibus; (3) declinatio, in Gramm. A κλίνω.
Κλισμὸς, οῦ, ὁ, lectus, in quo recumbere possumus; (2) sella recubitoria. Ab eod.
Κλίτος, εος, τὸ, declivitas, devexitas.
Κλιτὺς, ὺς, ἡ, declivitas. Πολλὰς δὲ κλιτὺς τόν᾽ ὑποκύμονες χαράδραι, Hom. Il. 16, 390. Ab eod.
Κλοιὸς, οῦ, τὸ, idem quod
Κλοὶς, ῖνος, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur, bola, furca. A κλείω.
Κλοιοῦσι, ῶ, σι, collari inclusos; quasi a κλοιὸν, quod effert collari induere.
Κλονέουσα, 3. pl. imperf. ind c. med. *Ion.* pro ἐκλονίοντο, a
Κλονέω, ῶ, f. ήσω, commoveo; agito tumultuose, turbulentum reddo; (2) quatio, concutio. Ἀλλ᾽ ὁ λάζαρος κατασχὼν, Μιλησίους κλονέουσ᾽; Arist. Eq. 360. Πάντοθεν ῥέουσ᾽, ὡς τις ὕδατος πλημμυρὶς χειμερία πλατύνεται, Soph. Oed. Col. 1239. A κλόνος. Hinc
Κλόνησις, εως, ἡ, commotio, perturbatio; (2) confluxus cum vi aut strepitu.
Κλόνιον, ου, τὸ, extendix, spina dorsi, Hes.
Κλόνις, ιος, ἡ, ventes. Ab eod.
Κλονοερὸς, ὸν, ὸν, tumultuosus, turbulentus. Ab eod.
ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, motus tumultuosus; (2) tumultus; (3) strepitus; (4) concussio; (5) tumultus bellicus.
Κλονώδης, ὲς, ὁ ἡ ἡ, idem quod κλονέσις.
Κλοπαῖος, α, ον, furtivus. A κλοπὴ.
Κλοπὴ, ῆς, furtum, ipsa furandi actio. A κλέπτω.
Κλοπὶς, ίδος, ἡ, fur. A κλοπὴ.
Κλοπὰς, ἡ, *f. ήσω*, furor. A κλοπὴ.
Κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum, subreptio. A κλέπτω.
Κλοπία, ας, ἡ, idem. A κλοπὴς.
Κλοπιμαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλέπτω.
Κλοπιμαίως, furtim, Gl. V. A præc.
Κλόπιμος, ὸς, ὁ ἡ ἡ, furtivus, furto ablatus. Ab eod.
Κλόπος, ου, ὁ, furax, furtivus; (2) subdolus. Ab eod.
Κλοποφορία, ας, fut. ήσω, furto aufero, furtim expilo. Ex κλοπὴ, & φέρω.
ΚΛΟΤΟΠΕΤΩ, f. έσω, latenter furor & subduco tempus; (2) subterfugio; (3) verba do, decipio. Οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεῦσιν ἐοικότ᾽ ἔπεσιν, Il. 19, 149.
ΚΑΤΒΑΤΙΣ, herba quæ & helxine, & Lat. parietaria dicitur.
Κλυδάζομαι, pro κλυδωνίζομαι, fluctuo.
Κλυδασμὸς, οῦ, ὁ, fluctuatio. A κλυδάζομαι.
Κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, unda; (2) æstus, tempestas. A κλύζω.
Κλυδωνίζομαι, fut. ίσομαι, fluctuo, fluctibus agito. Κλυδωνιζόμενοι ἢ φερόμενοι ἀνατρέπουσι σῆμα διδασκαλίας, Ephes. 4, 14.
Κλυδώνιον, ου, τὸ, parvus fluctus, parva unda; (2) fluctus, unda; (3) æstus, Dim.
Κλύον, 3. f. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἔκλυν. pro ἤκλυε, a κλύω.
Κλύζεσκεν, 3. f. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἔκλυζ. pro ἤκλυζε.
Κλυζομένῃσι, dat. sing. præs. ind. pass.
ΚΑΤΖΩ, fut. ύσω, abluo, eluo, lavo; (2) clystere perluo; (3) sonum, ut fluctus, edo; ἐκλύθη Θάλασσα, a. 1. pass. turbatum est mare; κλύζεσκεν, imp. *Ion.* pro ἤκλυζον, lavabant. Θάλασσα κλύζῃ πάντα τὸν βροτῶν κακά, Eur. Iph. in Tau. 1196.
Κλυθὶ, 2. f. præs. imper. act. verbi
Κλῦμι, audio. Hinc κλῦθι, imperat. audi; κλῦτε, & per reduplicationem κέκλυτε; vide κλύω.
Κλύοιμι, *audiam*, præs. opt. act. verbi κλύω.
Κλύον, 3. plur. imperf. vel aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἤκλυον.
Κλύσις, εως, ἡ, lavatio; (2) infusio, clyster. A κλύζω.
Κλύσμα, ατος, τὸ, ablutio, lotio; (2) ipsa actio abluendi; (3) æstuarium. Ab eod.
Κλυσὴρ, ῆρος, ὁ, id quo alvus eluitur; (2) ipsum instrumentum, quo elutio fit. Ab eodem.
Κλυσήριον, ου, τὸ, parvus clyster, clysteriolum. Dim.
Κλυτοεργὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, inclytus artifex. Ex κλυτὸς, & ἔργον, *opus.*
Κλυτόκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, præclarum fructum habens.
Κλυτόμαντις, εως, ὁ, inclytus vates.
Κλυτομήτης, ὁ, inclytus prudentia vel consilio. Ex κλυτὸς, & μῆτις, *consilium.* Hinc
Κλυτομήτις, ιος, ἡ, inclyta prudentia.
Κλυτόμοχθος, ου, ὁ ἡ ἡ, inclytus laboribus.
Κλυτόπαις, αιδος, ὁ ἡ ἡ, clarus liberis.
Κλυτόπωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, celeber equis.
Κλυτὸς, ὴ, όν, vel κλυτὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, inclytus, clarus; (2) vocalis, cujus vox audiri potest, strepitum edens, obstrepens. A κλύω.
Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, celebris artifex, arte clarus. Ex κλυτὸς, & τέχνη, *ars.*
Κλυτοτόξης, ου, ὁ ἡ ἡ, arcu & jaculis insignis. Τόξῳ δ᾽ Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ, Hom. Il. 4, 101.
ΚΑΤΩ, audio; (2) exaudio; (3) auscultо, obtemperо, obedio, morem geru; (4) per-

Κλαγγή, ἡ, sonus, Suid. Phot. 41.

ΚΑΩΝ Α, ᾶ, ὁ, cavea avium, Ex Poll.

Κλαγμός, οῦ, ὁ, vox proprie graculorum; tum vero gallinaceorum etiam; itemque equitum; (2) sonus, quo quis explodebatur e theatro. A κλάζω.

Κλαΐδωνες, ωνων, αἱ, Bacchæ s. Menades. Vox Macedonica.

ΚΛΑΓΖΩ clamo more graculorum; (2) explodo e theatro; (3) sibilo.

ΚΛΑΘΩ, f. ήσω, neo; (2) glomero; (3) torqueo; κλῶθες, fata dicuntur, quæ fato destinantur; κλωστήριον, p. fato destinata.

Κλαθώ, οῦς, contr. οῦς, ἡ, Clotho, una Parcarum. A κλάθω.

Κλαμακώδης, ίστερος, ίστ, clivosus, adscensu difficilis. A κλιμαξ.

Κλάμαξ, ακος, ὁ, asperitas.

ΚΛΑΩΝ, ωνος, ὁ, ramus, surculus; qui deputari solet.

Κλωνάξ, ακος, ὁ, surculus parvus, Hes. Dim.

Κλωνάριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κλωνίζω, f. ίσω, ramulos seu surculos amputo, Suid. Ab eod.

Κλωνίον, ου, τὸ, idem quod κλωνάριον.

Κλῳός, οῦ, ὁ, boia. Attice pro κλοιός.

Κλωπεύω, furari, furtim, clanculum, sine strepitu incedere, aut aliquid agere, Hes.

Κλωπεία, ας, ἡ, furtum. A κλωπεύω.

Κλωπεύω, f. εύσω, furor. A κλώψ.

Κλωπικός, ή, όν, furtivus, clandestinus.

Κλωπικώς, ὡ, ὁ, furax. Ab eod.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, fure patre natus. Ex κλώψ, & πατηρ.

Κλώσκω, neo, Hes. A κλώθω.

Κλῶσμα, ατος, τὸ, filum, quod nendo deductum, glomus; (2) fascia, quæ ornatus causa ftolis talaribus addi solebat. Ab eod.

Κλωστήρ, ῆρος, ὁ, filum, nendo deductum; (2) filum Parcarum; (3) ipsa fili deductio; (4) fusus. Ab eod.

Κλωστής, οῦ, ὁ, qui stamina digitis torquet, qui fila deducit. Ab eod.

Κλωστός, ή, όν, nendo vel digitis inter nendum tortus, connexus vel contortus. Ab eod.

Κλωσσομάλλος, ου, lanosus, laniger Ex μάλλος.

Κλώψ, ωπος, ὁ, fur, prædo, grassator, latro, qui vias obsidet, & viatores pecunia vestibusque spoliat. A κλάπτω.

Κμητός, ὴ, όν, elaboratus, factus. Ex Hes. A κάμνω, laboro.

Κνάω, scindo; (2) radula calcum rado; (3) contrisio. Ἐπὶ σ' ἄπηνον κνῆ τυρὸν Κύπρις χαλκείη, Il. 11, 639. A κνάω.

Κναυός, ὴ, όν, flavus; (2) albus; (3) colore varius. A κνάω.

Κνάφων, ωνος, ὁ, Cneci colorem habens, i. e. album flavente mistum. Ab eod.

Κναμπτω, flecto; (2) robore vinco; κνάμπτομαι, malis frangor, succumbo. A κάμπτω, flecto.

Κνᾶμῖδας, acc. plur. Dor. pro κνημῖδας, a κνημη, collis.

ΚΝΑΠΤΩ, carmino, carpo, ut fullones, pecto, polio.

Κνῆσαι, aor. 1. inf. act. Dor. pro κνῆσαι, a κνάω.

Κνάφαλον, ου, τὸ, floccus fullonico cardno detractus; (2) tomentum e floccis fullonicis. A κνάφω.

Κναφεῖον, ου, τὸ, officina fullonis, fullonica.

Κναφεύς, έως, ὁ, fullo, qui cardno pectit & distringit pannos. A

Κναφεύω, f. εύσω, fullonicam exerceo, sum fullo. Ὁ ἡ κναφεύῃ τις, ὁ ἡ φλύνῃ κάθια, Arist. Plut. 166. A κνάφος.

Κναφήιον, τὸ, Ion. pro κναφεῖον.

Κναφικός, ὴ, όν, fullonicus, ad fullonem pertinens. A κνάφος.

Κνάφος, cardnus fullonicus. A κνάφω.

ΚΝΑΩ, & κνάω, vel κναίω, f. ήσω, rado, scalpo, scabo, pruritum moveo, titillo.

Κνεμίζω, obscuro, tenebras obduco.

Κνεφαῖος, α, ον, tenebrosus, caliginosus, nocturnus, nubilus, tristis. A κνέφας.

Κνεφαῖος obscurus.

Κνεφαῖον, τὸ, tenebrum, caliginem, Suid. Hes.

ΚΝΕΦΑΣ, ους, τὸ, caligo, tenebræ; (2) crepusculum; (3) silentium seu ultima pars noctis. Hinc

Κνέφος, εος, τὸ, obscoritas, umbra, caligo.

Κνήφη, ης, ἡ, herba quædam linguam mordens. A κνάω.

Κνῦ, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔκνυ, a κνάω.

Κνήθη, urtica, s vid. κνίδη.

Κνήθω, ἄω, prurio. A κνάω.

Κνησμός, οῦ, ὁ, pruritus. A κνάω.

Κνήθω, futur. κνήσω, scalpo, scabo, frico; (2) prurire facio, pruritum moveo; (3) irrito, ad iram provoco, & (4) κνήθομαι, prurio. A κνάω.

Κνησός, niger aut fulvus, aquilæ epith. ap. Lyc.

Κνησίκη, ης, ἡ, lupus, a colore ut videtur. A κνησός.

Κνήσινος, η, ον, flavus, rutilus, luteus, croceus, albidus. A κνησός.

Κνηκοειδής, ές, ὁ ἡ ὑ, cneci speciem gerens, cneco similis, Hes. Ex κνῆκος, & εἶδος.

ΚΝΗΚΟΣ, ου, ὁ, Cnecus, herba quædam flore croceo, Ph. σπέρμα, semen candidum.

Κνηκός, ή, όν, flavus, rutilus, luteus, croceus, albidus. A κνησός.

Κνηκώδης, ες, ὁ ἡ ὑ, cneco similis, ad cnecum accedens. Ab eod.

Κνῆμα, ατος, τὸ, ramentum, id, quod abraditur; (2) pruritus. A κνάω.

Κνημαῖος, αία, αῖον, tibialis, ad tibiam spectans. A κνήμη.

Κνήμαρχος, ου, ὁ, qui crassas tibias habet, Hes. forte ut λεπτόμαρχος, gulosus.

ΚΝΗΜΗ, ης, ἡ, tibia, crus; (2) fura; (3) tibia in rota, radius.

Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro κνήμαις.

Κνημία, ας, ἡ, radius rotæ. A κνήμη.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui ocreas seu tibialia gestat, ocreis armatus. Ex κνημίς, & φέρω.

Κνημιδωτός, ὴ, όν, ocreatus, Gl. V. A κνημίς.

Κνημίς, ίδος, ἡ, tibiale; (2) ocrea; (3) rotæ radius. A κνήμη.

Κνημοπαχής, ές, ὁ ἡ ὑ, cruris seu tibiæ crassitudinem æquans. Ex κνήμη, & παχύς.

Κνημών, ῶν, ὁ, pars montis, quæ a pede ipsius adscendit; (2) locus saltuosus. Ab eod.

Κνηδεῖται, a. 1. opt. pass. v. κνάω.

Κνηστάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

Κνῆσις, εως, ἡ, perfricatio, fricatio. A κνάω.

Κνῆσμα, ατος, τὸ, idem quod κνῆμα.

Κνησμονή, ῆς, ἡ, fricatio, fricandi motus; (2) prurigo. A κνήθω.

Κνησμός, ὁ, pruritus, prurigo. Ab eod. Hinc

Κνησμώδης, ες, ὁ ἡ ὑ, pruritum excitans.

Κνηστήρ, ῆρος, ὁ, qui radit; (2) radula.

Κνηστήριον, ου, τὸ, radula. A κνηστήρ.

Κνηστίαω, ῶ, prurio. A κνάω.

Κνηστίς, ίδος, ἡ, lancinula; (2) fistula; (3) acus. Ab eod

Κνηστις, εως, ἡ, culter; (2) radula.

Κνηστός, ὴ, όν, rasus; (2) fectus, concisus. A κνάω.

Κνῆστρον, ου, τὸ, idem quod κνηστήριον.

Κνήφη, ης, ἡ, pruritus, prurigo. A κνάω.

Κνίδειν, ῶ, mordeo. Ex Hes. ubi κνίδωται, δάκνεται, mordetur. A κνίδη.

Κνιδάλιμον, ου, τὸ, oleum e Cnidio grano. Ex κνίδος, & ἔλαιον, oleum.

Κνίδη, ης, ἡ, urtica; (2) piscis nomen. A κνίζω.

ΚΝΙΔΙΟΝ, ου, τὸ, atriplex; (2) granum Cnidium.

Κνίδωσις, εως, ἡ, punctura & pruritus, qualis ab urtica excitatur, prurigo sive uredo, qualis

Κνίζα, ης, ἡ, fuligo. A κνίζω.

Κνίζαι, ῶν, αἱ, (1) cinis; (2) summa & levior cineris; (3) fuligo; (4) lues; (5) sacrificio; (6) pruritum movens; (7) mingo in medium pungo, vel una; (8) fœtorem non movens, malefico hæc, sacrificio; (9) cædo. Ὅσσα δ' ἀπὸ κνίζαι μ' ἀπὸ κῦδ', Soph. Oed. Tyr. 795. Καὶ μὲ κνίζαις ἔκπυστα, Arist. Vesp. 1276. A κνίζω.

Κνιζάδιον, ου, τὸ, folliculus ulmi vel vitis, in quo nascuntur κνῖνες, quasi κνιζαδιον. Ex κνίζα, & σῶμα.

Κνιπολόγος, ου, ὁ, nomen asis, culicibus, vel etiam vermibus ligna erodentibus infestus, culicilega. Ex κνίψ, & λέγω, colligo. Alii, κνιπολόχος, quod in insidiis, s λοχάω, insidiari.

Κνιπσία, ας, ἡ, parsimonia. A κνιπός.

Κνιπός, parcus, necessaria etiam aliquid de radens; tenuiter vivens; κνιπώς, cupide. Ph. A κνίψ.

Κνιπώτης, ητος, ἡ, pruritus, aut lippitudo ficca, Galen. Lex. Hippocr. Ab eod.

Κνίς, ιδος, gutta, Ph. A κνίζω.

Κνίσα, ας, ἡ, nidor. V. d. κνίσση.

Κνισάντι, dat. sing. contr. pro κνισάοντι, & hoc Dor. pro κνισώοντι, a κνισάω.

Κνίσθαι, infin. act. Dor. pro κνίζειν.

Κνισμα, ατος, τὸ, vellicatio; (2) pruritus; (3) ignes, quibus amantium pectora urantur. A κνίζω.

Κνισμός, οῦ, ὁ, pruritus, prurigo; (2) pruritus Venereus; (3) dissidium & jurgium inter amantes. Ab eod.

Κνισμώδης, ες, ὁ ἡ ὑ, pruriens. A κνισμός.

Κνισολαιχής, idem quod κνισολιχής.

ΚΝΙΣΣΑ, sive κνίσα, ας, ἡ, nidor, adipis vinæ sc. pinguedinis alius incensæ fumus; (2) odor & vapor ex carnibus, quæ torrentur, aut assantur; (3) ipsa pinguedo, arvina, aut adeps.

Κνισσάριον, vel κνισσάριον, ου, τὸ, exigua pinguedo, Suid. Dim. a κνίσσα, vel κνισσα.

Κνίσσαι, a. 1. inf. Poet. pro κνίσαι, a κνίζω.

Κνισσάω, vel κνισσόω, ῶ, f. ήσω, nidore infici seu repleo; (2) vapore, fumo, de sacrificantibus; (3) fumo corrumpo. Κνισσᾶν τὸ ἀγυιάς, Arist. Av. 1238. τὰς τῶν βωμῶν Luc. A κνίσσα.

Κνισσήεις, vel κνισσόεις, ἡεσσα, ἦεν, nidorosus, nidorem referens.

Κνισσηρός, vel κνισσερός, ρά, ρόν, idem.

Κνισσιδιώλης, ου, ὁ, qui nidorem lambitur, parasitus.

Κνισσιλάξ, ακος, ὁ, qui nidoris seu pinguedinis fruendi causa adulator, parasitus.

Κνισσολιχία, vel κνισσολοιχία, ας, ἡ, gulositas, qua quis rebus pinguibus linguendis inhiat; (2) gulositas quævis, lguritio. A

Κνισσολιχάς, vel κνισσολοιχός, ὴ, όν, liguritor, gulosus, qui pinguedinem lambit, qui pinguibus inhiat. Ex κνίσσα, & λείχω

Κνισσοτιμος, ου, ὁ, nidoris appetentior, gulosus, quasi a κνίσσω, quod sitiet, gulosus.

Κνισσόω, vel κνισσάω, idem quod κνισσάω.

Κνισσώδης, ες, ὁ ἡ ὑ, nidorosus, nidore plenus. A κνίσσα.

Κνισσωτός, ὴ, όν, idem. A κνισσόω.

Κνιστός, ὴ, όν, cinerfus, abrasus. A κνίζω.

Κνιφών, ῶνος, τὸ, urtica, apud Hes.

Κνίψ, ιπός, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex. A κνάω.

Κνοη, ης, ἡ, fiscipitus axis, rotæ, vel pedum.

Κνόος, contr. κνώς, ὁ, idem, Hes.

ΚΝΟΤ, res minima.

Κνύζα, ης, ἡ, scabies, prurigo; (2) conyza, cunilago. A κνύζω. Hinc

Κνυζάομαι, ῶμαι, gannio, proprie ut canis queribundam ululatum edens; (2) gannio queribunde & adulatorie; (3) vagio.

Κνυζεών, ῶνος, ὁ, gannio, garrio.

Κνυζεῦντο, 3. plur. μεσ. ind. med. Dor. pro κνυζῶντο, a κνυζάω.

Κνυζήσαι

Κνωζηθμός, ὦ, ὁ, querulus canis; adulatorius & queribundus; (2) ploratus seu vagitus infantis; (3) fugitus. A κνωζάω.
Κνώζημα, ατ⊙, τὸ, vagitus. Ab eod.
Κνώζημα, lamentabiliter & gemebunde ganniо seu ululo. A κνώζα.
Κνωθων, ωνος, ὁ, f. ὀσω, scabie infesto seu deturpo; (2) deturpo, deformo. Ab eod.
Κνώζω, rado, scalpo; apud Hipp. ἐκνώξαν, a. 1. Dor. sonuit; item gannio. A κνάω.
Κνῶμα, ατ⊙, τὸ, sculptura. A κνάω.
Κνώ⊙, ⟨⊙, τὸ, scabies, pruriго; (2) perditio, corruptio. Ab eod.
Κνώω, f. υσω, rado, scalpo. Οὗτ⊙ πάθος μ' ἔκνυιν ἐλθὼν τὴν Θρᾴκην, Arist. Thesm. 488. A κνάω.
ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, ᾰ, τὸ, bellua, Ph.
Κνώδων, οντ⊙, ὁ, mucro, cuspis seu acies gladii; (2) dentale in venabulo, quod hominem ab apro tuetur. Ab ὀδών.
Κνώζω, profunde dormio; (2) cubo; (3) sterto. Ex κνώς, i. e. ὀργὸς, otiosus, & ὄσσα, oculi, quoniam oculi inter dormiendum sunt otiosi.
Κνώψ, ωπὸς, ὁ ἡ ἡ, cæcus, Suid. At apud Nic. κνώπευσι, quod est pro κνωφεῖ, Schol. exponit σκαλαζίοις. Ex κνώς, & ὄψ.
ΚΟΑ'ΛΕΜΟΣ, ftolidus, amens.
ΚΟΑΞ, vox ranæ clamantis.
Κόαω, ῶ, audio, intelligo; κοάω, audit.
Κοβαλεία, ας, ἡ, impostura, quæ fit joco, deceptio ludicri speciem habens; (2) adulatio dolosa hominis improbi. A
Κοβαλεύω, decipio, imposno, fum κοβαλεύς.
Κοβαλίας, ίας, ὁ, idem quod κοβαλεία.
Κοβαλίκευμα, τὸ, deceptio, impostura, versutia; (2) astutum & dolosum facinus. A κοβαλικεύω, f. εύσω, idem quod κοβαλεύω.
ΚΟ'ΒΑΛΟΣ, ου, ὁ, vafer, maleficus, blaterator, adulator, impostor, deceptor. Cebalus, dæmon quidam, qu. κοπτόβαλος, a κόπτω. Ern.
ΚΟ'ΒΕΙΡΟΣ, ridiculus, scurra, dicax, convivator, Hes.
Κόγγρ⊙, ου, ὁ, conger. A γόγγρ⊙.
Κογχάριον, ου, τὸ, parva concha f. cochlea. Dim. a
ΚΟ'ΓΧΗ, ης, ἡ, concha, ostreum marinum & aquatile; (2) mensura conchæ capacitatem æquans; (3) vasculum in modum conchæ concavum; (4) oculi cavitas.
Κογχίον, ου, τὸ, conchula. Dim. a κόγχη.
Κογχίτης, ου, ὁ, sc. λίθ⊙, conchites, lapis.
Κογχοειδὴς, ὲς, ob cavitatem conchæ similis.
Κόγχ⊙, ου, ὁ, vel ἡ, idem quod κόγχη.
Κογχύλη, ης, ἡ, murex. A κόγχη.
Κογχυλιευτὴς, οῦ, ὁ, qui conchylia venatur conchyliarius. Quasi a κογχυλεύω
Κογχύλιον, ου, τὸ, conchylium, concha, murex; (2) conchæ genus, mentæ æque ac vestibus inficiendis aptum; (3) lana f. vestis conchylii cruore infecta; (3) testa ostrei, A κογχύλη.
Κογχυλιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, conchyliatus, conchylii formam referens. A κογχύλιον.
Κογχυλιωτὸς, ἡ, ὁν, muricatus, Gl. V. quasi a κογχυλιόω, quod est a κογχύλιον.
Κοδόμιον, ου, τὸ, instrumentum, quo ad frigendum hordeum utebantur veteres. A
Κοδομεὺς, έως, ὁ, qui hordeum frigit & torret. A κοδομέω.
Κοδομιστρία, ας, ἡ, quæ hordeum frigit ac torret. Ab eod.
ΚΟΔΟΜΕ'Τ Ω, hordeum frigo ac torreo; (2) in furno vel aliquo vafe frigo, Hes.
Κοδράντης, ου, ὁ, quadrans, f. quarta pars assis. Vox Latina.
Κοέω, ῶ, intelligo, sentio, pro νοέω.
ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ, ου, ὁ, cothurnus, calceamentum utrique pedi & utrique sexui aptum.
Κόθρα, vulpes, Hes. Ex κόθω, & ὁρά.
Κόθορος, ου, ὁ ἡ ἡ, caudam abscondens; (2) fucus, quia aculeum abscondit. Ex ind.
ΚΟΙ, vox grunnientium porcellorum, apud Aristoph.
Κοὶν, quæ via, dat. fing. Ion. pro ξένῃ.
Κοίζω, f. ίξω, grunnio, apud Aristoph. A κοῖ.
Κοιμίλλεσθαι, circumspectare, apud Aristophan. Θεσμ. 859. ubi alii aliter.
Κοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, curvo. Κοιλαινεῖ δόμους Lyc. 772. A κοῖλος.
Κοιλᾶναι, a. 1. inf. act. v. κοιλαίνω. Unde
Κοίλανσις, εως, ἡ, excavatio, (2) cavitas.
Κοιλὰς, ἄδ⊙, ἡ, vallis cava, convallis, cavcrna, Ph. κοιλάδες, cavernæ, Ph. A κοῖλ⊙.
Κοιλάμβολον, ου, τὸ, acies cava; aciei modus, cum duplicis phalangis posteriora cornua conjuncta sunt; sed anteriora disjuncta. Ex κοῖλος, & ἄμβολή.
Κοιλάψαντα, acc. f. a. 1. part. act. v. κοιλαίνω.
Κοιλὰς, dat. pl. Ion. pro κοίλαις, a κοῖλ⊙.
ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, venter, alvus, ventriculus. Hinc
Κοιλιακὸς, ἡ, όν, cœliacus, alvinus, qui excrementa semicocta & fluida subito reddit.
Κοιλίδιον, ου, τὸ, ventriculus. Dim. a κοιλία.
Κοιλιοδαίμων, cui venter Deus est, qui in gula & ventre summum bonum ponit. Ex κοιλία, & δαίμων.
Κοιλιόδεσμ⊙, ου, ὁ, ventrale vinculum, quo venter revincitur. Ex κοιλία, & δεσμός.
Κοιλιόδουλ⊙, ου, ὁ ἡ ἡ, ventris servus, ventri deditus.
Κοιλιολυσία, ας, ἡ, ventris solutio f. resolutio.
Κοιλιοπώλης, ὁ, qui vendit ventres & omasa.
Κοιλιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ventrosus, ventris speciem habens. A κοιλία.
Κοιλοπέδιος, ου, ὁ, valles, cavitates habens, Epith. teriæ, agri. A πεδίον.
Κοιλογάστωρ, ορος, ὁ, magnum ventrem habens, item magnam cavitatem, nexum magnum ut circulus.
Κοιλοκροτάφ⊙, ου, ὁ ἡ ἡ, tempora capitis cavata habens, Strct.
ΚΟΙ'ΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, cavus, concavus, dicitur etiam de partibus rerum, in quibus est cavitas, ut κοίλη νῆες, sentina, carina. Hinc τὸ κοῖλον, ου, cavitas, & τὰ κοῖλα, ων, ilia, cava latera.
Κοιλοσαθμία, fornico, camero. A
Κοιλοσαθμος, ου, ὁ ἡ ἡ, cava habens stabula, i. e. stabula fornicata.
Κοιλοσομία, ας, ἡ, vitium, quo vox velut in specu obscuratur, & quasi in recessu auditur. A
Κοιλόσομος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui cavo ore loquitur. Ex κοῖλος, & σῶμα.
Κοιλοσυρία, ας, ἡ, Cælosyria, regio Asiæ.
Κοιλοτάματος, ον, valde capax, Epith. vafis, &c.
Κοιλότης, ητος, ἡ, cavitas, concavitas. A κοῖλος.
Κοιλοφθαλμία, ίας, ἡ, oculorum cavitas.
Κοιλοφθαλμίδιον, ου, cavis oculis sum, oculi mihi recedunt. A
Κοιλόφθαλμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui cavis est oculis, cujus oculi subsident.
Κοιλόφυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, concava folia habens.
Κοιλόω, ωσω, cavo, Gl. V. A κοῖλος.
Κοίλωμα, ατ⊙, τὸ, cavum, cavitas; (2) uvea tunica f. cornea tunica oculi. A κοιλόω.
Κοιλωπὸς, ὁ, cava adspectu, Suid. A
Κοιλωπὸς, ὁ, ου, cavus adspectu. Ex κ. & ὄψ.
ΚΟΙΜΑ Ω, ῶ, fut. ήσω, facio dormire, sopio; (2) in lecto colloco; κοιμωμαι, ῶμαι, cubo dormiendi gratia; (3) dormio, obdormio; (4) morior, κεκοιμημένος, mortui, p. part. κοιμᾶσθαι, sepitus, aor. 1. (5) dicitur & sapire tropice, v. κοιμίζω Φύλλα τί μοι παρατείνεις ἐμὲ κοιμῶ τὸ ἰαχ⊙, Antigen. Soph. Phil. 650. Ἶδον ὑμᾶς κοιμωντας, Epigr. Λάζαρ⊙ ὁ φίλ⊙ ἡμῶν κεκοίμηται, Joann. 11, 11.
Κοιμηθὲς, a. 1. pass. pro perf. κεκοιμᾶσθαι.
Κοίμημα, ατ⊙, τὸ, dormitio. A κοιμάω.
Κοιμησαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐκοιμήσαντο.
Κοίμησις, εως, ἡ, somnus; (2) mors, obitus. Ab eod.
Κοιμητὴρ, ῆρος, ὁ, dormitorium, locus, in quo dormitur, (2) locus, in quo humana corpora exanimata jacent, f. humantur. Ab eod.
Κοιμίζω, fut. ίσω, dormire facio, somnum inculco, sopio; (2) opprimere vim alicujus rei & frangere; ὡς ἄνεμον κοιμίσαντα βροῦλον χθόνιον εἶ με κεκοίμικας, Soph. Aj. 693. A κοίμη.
Κοιμιστὴς, οῦ, ὁ, sopitor. A κοιμίζω.
Κοιμῶντες, nom. plur. a. 1. part. act. Dor. pro κοιμήσαντες, a κοιμάω.
Κοίναιον, ου, τὸ, lupanar. A κοινός.
Κοινῇ, Adv. communiter, in commune.
Κοινολογέομαι, colloquor cum aliquo, sermones confero. A λόγος.
Κοινοβιακὸς, ὴ, όν, cœnobiacus. Hinc κοινοβιακοὶ, qui non solum simul habitant, sed & eodem vitæ genere in universum utuntur. A κοινόβιον.
Κοινοβιάρχης, ου, ὁ, cœnobiarcha, abbas. Ex κοινόβιον, & ἄρχων, princeps.
Κοινόβιον, ου, τὸ, cœnobium, id est, vitæ communicatæ societas, communis monachorum habitatio. Ex κοινὸς, & βί⊙, vita.
Κοινοβί⊙, ου, ὁ ἡ ἡ, consors, Ph. Ex iisd.
Κοινοβιότης, ητ⊙, ἡ, consortium, Gl. V. A præc.
Κοινοβύλαι, ῶν; senatores, Hes.
Κοινοβυλέω, ῶ, f. ήσω, communiter consulto, consilia communico. A
Κοινοβυλία, ας, ἡ, commune consilium, voluntatis communicatio. A κοινοβύλης.
Κοινοβύλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Κοινογαμία, τὰ, communes & promiscuæ nuptiæ. Ex κοινὸς, & γάμ⊙.
Κοινογενὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, qui communis est generis, ut mulus ex asino & equa. Ex κοινὸς, & γένος.
Κοινογονία, ἡ, generatio prolis ex alieni generis animali.
Κοινοδαμὶ, Adv. vulgo, publice. Ex κοινὸς, & δῆμος.
Κοινοδόμιον, ου, τὸ, hospitium publicum, Suid.
Κοινοδικαῖον, ου, τὸ, concilium publicum. Ex δίκαιος.
Κοινοδρομέω, ῶ, pari incitatione communiter decurro. Ex δρόμος, cursus.
Κοιρὸς, 3. f. præt. ind. act. contr. pro κοινόει, vel 3. sing. præs. opt. act. vel 3. f. præt. conj. a κοινόω.
Κοινολαΐτης, ου, ὁ, plebeius. Ex λαός.
Κοινολεκτ⊙, ῶ, ο ἡ ἡ, communem lectum habens. Epith. conjugum. Ex λέκτρον.
Κοινολέκτης, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex λέκτ⊙.
Κοινολεκτὸς, vulgari sermone, communis lingua.
Κοινολογέομαι, v. κοινέω. Κοινολογοῦσι γὰρ ἀλλήλοις περὶ ἑκάστου κρίσεως, Aristot. Hinc
Κοινολόγημα, ατ⊙, τὸ, colloquium.
Κοινολόγια, ας, ἡ, colloquio, consultatio.
Κοινοπολιτεία, ἡ, civilitas, animus civilem & communem se præbens. Ex κ. & πολιτεία.
Κοινοπολὴς, ὲς, qui alienis rebus commovetur, humanus. Ex κ. & πάσχω.
Κοινόπλο⊙, ου, ὁ ἡ ἡ, cui cum aliquo navigatio est, navigationis socius. Ex πλέ⊙.
Κοινοποιέω, ῶ, f. ήσω, communico, Ex κοινὸς, & ποιέω.
Κοινοπραγέω, ῶ, f. ήσω, communiter aliquid facio, auxiliatorem & consortem me præbeo. Ex κοινὸς, & πράσσω, facio.
Κοινοπραγία, ας, ἡ, conspiratio, societas in re aliqua peragenda. Ex iisd.
ΚΟΙΝΟ'Σ, ἡ, όν, communis, publicus; (2) pervagatus, vulgaris, tralatitius; (3) societate gaudens; (4) profanus, impurus, immundus; (5) facilis, comis, ut Lat. communis. Hinc ἐκ τὸ κοινὸν, vel τὰ κοινὰ, respublica, commune commodum.
Κοινότης, ατ⊙, ἡ communitas, consortium; (2) societas; (3) simplicitas, lenitas, facilitas. A κοινὸς.
Κοινότ⊙, ὁ ἡ ἡ, communi partu editus.

Κοινοτρε-

[illegible]

Κοινωνέω, ῶ, f. ήσω, in commune venio, commune aliquid habeo, particeps sum, communico; (2) consuesco cum aliquo; (3) consensio cum aliquo in re aliqua, velut opinione, &c. (4) sacræ cœnæ particeps fio, ad sacram cœnam accedo; (5) ad sacram cœnam admitto; sacram cœnam alicui ministro. Ἐγω δὲ κἀυτὴ τῶνδε κοινωνῶ τύχης, Eur. Med. 302. Ἵνα αὐτοῖσι κοινώνησα τῇ σφαγμάτιον ἐμὸν, Arist. Nub. 197. Οὐχ ἥκιστα τῷ δὴ κοινωνεῖν λέγει, Eur. Andr. 38. A κοινωνός. Hinc

Κοινώνημα, ατος, τὸ, commercium, communicatio, societas; (2) commercium cum femina.

Κοινώνησις, ἡ, idem.

Κοινωνήσασι, dat. plur. a. 1. part. act. verbi κοινωνέω.

Κοινωνητικὸς, ὴ, ὸν, societatis amans, qui aliquid alteri facile tradit, v. c. morbum, &c.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, communitas, consortium, societas, communicatio, participatio; (2) concubitus, ap. Jos. (3) beneficentia, eleemosyna, officium charitatis; (4) sacra cœna. A κοινωνός. Unde

Κοινωνικῶς, communicatis inter se bonis suis, amice, concorditer. [illegible]

Κοινωνοποιέω, ῶ, communico, socio, Gl. Vet.

Κοινωνὸς, ῦ, ὁ κ) ἡ, cui est communitas, socius, particeps. A κοινός.

Κοινῶς, Adv. communiter, vulgo, in commune, simul, una, publice, uno animo.

Κοινωφελὴς, έος, ὁ κ) ἡ, communem adferens utilitatem reipublicæ, omnibus utilis. Ex κοινὸς, & ὠφελέω, prosum.

Κοινωφέλιμος, ε, ὁ κ) ἡ, idem.

Κοινωφιλία, & κοινωφελεία, ας, ἡ, communis utilitas. A præc.

ΚΟἸΞ, ικος, ὁ, Coix, species plantæ; (2) vas farinarium ex arborum corticibus contextum.

Κοιογένεια, ας, ἡ, Cœo genita, Latona. Ex Κοῖος, & γένομαι.

Κοιρανέοντα, acc. sing. præs. part. act. verbi κοιρανέω.

Κοιρανέοντι, Dor. pro κοιρανέουσι.

Κοιρανέω, dominor, impero, principis, imperatoris, domini partibus fungor, principatum obtineo, excello. Οἱ ὁδόδε κοιρανέουσι, Odyss. 20, 234. A κοίρανος.

Κοιρανίδης, ε, ὁ, idem quod κοίρανος.

Κοιρανίη, ης, ἡ, dominium, imperium.

Κοιρανικὸς, ὴ, ὸν, imperatorius, principalis. A

ΚΟἸΡΑΝΟΣ, ε, princeps, imperator, dominus.

ΚΟΙΣΥ̓ΡΑ, ας, ἡ, Cœsyra, femina Atheniis, dives, sed luxu diffluens & arrogans. Hinc

Κοισυρόομαι, ῦμαι, nobilitate & divitiis superbio.

Κοιτάω, & κοιτάζω, cubare facio, in lecto colloco; & κοιτάζομαι, sum in cubili, decumbo, cubo. Ὑπνωσε, τί μέλλετε κοιτᾶς; Eur. Rhes. 531. A κοίτη.

Κοιταῖος, αία, αῖον, qui lectum petit, qui it cubitum. Hinc κοιταιὼν, ε, lustrum ferarum. Ab eod.

[illegible]

Κοιτίδιον, ε, τὸ, parvum cubiculum.

[illegible], idem.

Κοιτωνίσκος, ε, ὁ, idem; (2) parvus lectus, lectulus. Dim.

Κοιτωνίτης, ε, ὁ, cubicularius, Gl. V.

Κόκκαλος, ε, ὁ, strobilus, nucleus nucis pineæ. A κόκκος. Unde

Κοκκαλίζω, accino, onomatopœia. Etym.

Κοκκίζω, f. ίσω, grana eximo.

Κοκκινοβαφὴς, έος, ὁ κ) ἡ, cocco tinctus. Ex κόκκινος, & βάπτω, tingo.

Κόκκινος, ίνη, ινον, coccinus, coccineus, cocco tinctus. Ab eod.

Κοκκίον, ε, τὸ, pilula, Dim. ab eod.

Κοκκοθραύστης, ε, ὁ, avis quædam, Hes. Ex κόκκος, & θραύω, a frangendis baccis.

ΚΟ'ΚΚΟΣ, ε, ὁ, granum pomorum & similium, bacca; (2) pilula apud medicos; (3) granum ilicis arboris rubens, quo purpuræ inficiuntur; (4) ἡ, frutex fruticulosus, cui grana adhærent, quibus tinctores utuntur.

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, vel κοκύαι, ῶν, avi & majores, Hes.

Κοκκύζω, f. ύσω, coccuzo, canto ut cuculus; (2) ut gallus gallinaceus. Ἐκόκκυζεν, ὁ μόνον μοι τότε ἤκουσεν ἄν, Luc. A κόκκυξ.

Κοκκυμηλέα, ας, ἡ, prunus.

Κοκκύμηλον, ε, τὸ, prunum.

Κοκκυμηλος, ε, ἡ, prunus, Gl. V. Hinc

Κοκκυμηλὼν, ῶνος, ὁ, prunetum, Gl. V.

ΚΟ'ΚΚΥΞ, υγος, ὁ, coccyx, cuculus, avis clamans κοκκυ, cuccu; (2) piscis quidam; (3) grossus caprifici arboris; (4) galea, galerus; (5) collis; (6) herba quædam; (7) os in imo sacri ossis.

Κοκκύσδειν, pr. inf. act. Dor. pro κοκκύζειν.

Κόκκων, ωνος, ὁ, granum Gnidium, granum mali Punici. A κόκκος.

Κοκκωτὸν, baccatum, granatum, Ph. quasi a κοκκόω, grano, unde granatus.

Κοκύαι, vide κοκκύαι.

ΚΟ'ΛΑ, ας, ἡ, venter, Dat. pl. ταῖς κόλαις, Suid. At τὰ κόλα, Hes. ossa, membra.

Κολαβίζω, buccellam devorare, deglutire. A

Κόλαβος, ε, ὁ, offula, buccea parva. A κόλον, cibus.

Κολαβρίζω, saltare, quasi ex κόλα, & ἁβρός.

Κολαβρίζειν, lascive saltare, Hes. A κόλαβρος.

Κολαβρίζεσθαι, infamari, contemni, Suid.

Κολαβρισμὸς, ῦ, ὁ, lasciva saltatio. A κολαβρίζω.

ΚΟ'ΛΑΒΡΟΣ, ε, ὁ, porcellus; (2) cantio lasciva, qua κολαβρίζοντες utebantur.

ΚΟΛΑ'ΖΩ, fut. άσω, punio, castigo; (2) reprimo, coerceo, moderor, fræno, tempero, ut vinum aqua infusum; κεκολασμένος, perf. pass. punitus. Ὁν ἐδεῖ κολάσ᾽ ἐξεῖναι τὰ ἀδικήματα, Arist. Nub. 7, 461. [illegible] id. Ibid. 461. [illegible], Lyc. 777. [illegible], Act. 4, 21.

Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, assentatio, blandimentum, illecebra. A κολακεύω. Unde

Κολάκευμα, ατος, τὸ, adulatio, lenocinium.

Κολακεῦσαι, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi κολακεύω.

Κολακευτέος, a, ον, cui blandiendum est.

Κολακευτὴς, ε, ὁ, blandus, Gl. V.

Κολακευτικὸς, ὴ, ὸν, adulatorius, assentatorius, adulandi peritus. Ab eod.

[illegible]

ΚΟΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, scalpo, [illegible] cavo, incido, sculpo, [illegible] perf. pass. excavatus, [illegible] κολάψασι, Lud. ad [illegible]

ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, [illegible] micum.

[illegible]

Κολασμός, [illegible]

Κολαστήριον, ε, τὸ, locus [illegible] sontes torquentur; (2) [illegible] ad pœnas inferendas; (3) carcer, pœna, quodcunque [illegible]

Κολαστικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad pœnas. Ab eod.

Κολαστὴς, ε, ὁ, punitor, castigator; (2) ultor; (3) tortor. Ab eod.

Κολαστικὸς, ὴ, ὸν, q. d. punitorius, [illegible] fligendi, moderandi, coercendi vim [illegible]

Κολάσωσι, 3. plur. aor. 1. conj. [illegible] κολάζω.

Κολαφίζῃ, 3. sing. præs. conj. act. [illegible]

Κολαφίζω, f. ίσω, alapam alicui infligo, colaphum infligo, Gl. V. κολαφίζω [illegible] Matt. [illegible] Κολαφιζόμεθα, 1 Cor. 4, 11. A [illegible] Hinc

Κολάφισμα, ατος, τὸ, colaphi [illegible] ipse colaphus, alapa.

Κόλαφος, ε, ὁ, colaphus, alapa. A [illegible]

Κολαφοῖν, gen. dual. Poet. pro κολαφοῖν.

[illegible], gen. sing. Ion. pro [illegible]

Κολεὸς, ε, ὁ κ) ἡ, cujus [illegible] crustaceo, velut vagina [illegible] κολεὸν, & [illegible]

ΚΟΛΕΟ'Σ, ε, ὁ, vagina, culpus [illegible]

Κολεραὶ, ῶν, oves glabræ seu breves [illegible] habentes, apud Aristot. Hist. An.

ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω, ῶ, proculco, [illegible] λακτίσαι κολετρᾶν, Arist. Nub. [illegible]

Κολίανδρον, coliandrum, Gl. V. [illegible] κολίανδρον dictum [illegible] quod est coriandrum.

ΚΟΛΙ'ΑΣ, ε, ὁ, piscis quidam.

ΚΟΛΙΟ'Σ, ε, ὁ, avis quædam.

ΚΟ'ΛΛΑ, ας, ἡ, gluten, glutinum.

Κολλαβίζω, f. ίσω, impingo; (2) [illegible] ludere ludum, quo unus manibus [illegible] alius percussum rogat, utra manu [illegible] A κόλλαβος. Hinc

Κολλαβισμὸς, ε, ὁ, lusus κολλαβ[illegible]

Κόλλαβος, ε, ὁ, epitonium chordæ [illegible] verticillus lyræ; (3) panis genus. [illegible]

Κολλάω, ῶ, fut. ήσω, glutino; (2) firmius; unde κολλάομαι, ῶμαι, adhæresco, Partic. κολλώμενος, κεκολλημένος, perf. pass. glutinatus [illegible] λάθι ἐπὶ τῷ ἅρματι τῷ χάρακι [illegible] 15, 15. Κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ [illegible] 8, 29. τῷ ἀγαθῷ, Rom. 12, 9.

Κολλάω, ίασα, ῆν, glutinatum [illegible] Ab eod.

Κολλήθητε, 2. pl. a. 1. imp. pass. v. [illegible]

Κόλλημα, ατος, τό, glutinamentum.
Κόλλησις, εως, ἡ, glutinatio, conglutinatio, concinnatura, Gl. Vet. (2) applicatio cucurbitulæ; (3) Figura rhetorica.
Κολλητήριον, ου, τό, glutinatorium. Ab eod.
Κολλητής, οῦ, ὁ, glutinator; (2) concinnator.
Κολλητικός, ἡ, όν, vim habens conglutinandi.
Κολλητός, ἡ, όν, glutinatus, glutine compactus. Ab eod.
Κολλιτάζων, qui κόλλικας vocat, Aristoph. Comice. Vide seq.
Κόλλιξ, ικος, ὁ, paris rotundus; (2) pastilles. A κόλλοψ.
Κολλικάω, ῶ, carmina con latio & concinno; verbum comicus Aristoph. Ex κόλλα, & μέλος, carmen.
Κολλοπίζω, f. ίσω, claviculis, s. verticillis intendo. A κόλλοψ.
Κολλοπαιδίσκος, ου, ὁ, qui pueris exoletis & duris ribus inhiat, Eust.
Κολλύριον, ου, τό, medicamentum certa forma figuratum, in primis oblongum & teres, quo fistulis induci possit. Vid. κολλύριον.
ΚΟΛΛΟΨ, οπος, ὁ, corium durius in collis, s. cervicibus boum aut ovium; (2) puer exoletus & callosus, s. supra ætatem libidinans; (3) verticillus in cithara aut lyra, quo chordæ intenduntur.
Κολλυβιστής, οῦ, ὁ, trapezita, nummularius, qui nummis permutandis quæstum facit. A κόλλυβος. Hinc
Κολλυβιστικός, ἡ, όν, ad rem nummulariam pertinens.
ΚΟΛΛΥΒΟΣ, ου, ὁ, vel κόλλυβον, ου, τό, genus numismatis minuti, cui bovis imago impressa erat; (2) permutatio pecuniæ; (3) fœnus permutatæ pecuniæ.
ΚΟΛΛΥΡΑ, ας, ἡ, collyra, panis, qui pueris dabatur, fructulum panis; (2) panis cinere coctus.
Κολλυρίζω, fut. ίσω, opus pistorium facio, placentas paro. A κολλύρα.
ΚΟΛΛΥΡΙΟΝ, ου, τό, collyrium, medicamentum oculorum, ex spodio, coloris cineret; (2) quodvis medicamentum oculorum; (3) quod adhibebatur ad resignandas literas, ne fraus sentiretur.
Κολλυρίς, ίδος, ἡ, collyris, Dim. a κολλύρα.
ΚΟΛΛΥΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, avis quædam.
Κολλώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, glutinosus, tenax. A κόλλα.
Κολλώριον, ου, τό, subucula, Gl. V.
Κολοβανθής, florem minutulum aut sectilem gerere. A
Κολοβανθής, ῆος, ὁ ἡ ἡ, minutulum florem habens, edens. Ex κολοβός, & ἄνθος.
Κολοβίπρως, ωος, ὁ ἡ ἡ, cauda mutilatus.
Κολοβόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, truncus pedibus.
Κολοβόρρις, vel κολοβόρρις, ινος, ὁ ἡ ἡ, cui nasus præcisus, qui mutilo est naso.
Κολοβός, ὁ ἡ ἡ, mutilus, truncus, recutitus. A κολούω, amputo.
Κολοβόσταχυς, υος, ὁ ἡ ἡ, spicis truncatus; (2) brevem ferens spicam.
Κολοβότης, ητος, ἡ, q. d. decurtatio, qua aliquid curtum, manum, truncatum, aut mutilum est, delectio. A κολοβός.
Κολοβουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, cauda truncatus, Hes. Ex οὐρά.
Κολοβόω, ῶ, f. ώσω, decurto, mutilo, trunco, contraho. Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, Marc. 13, 20. Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκειναι, Matt. 24, 22. κολοβώθησαν, ibid. A κολοβός. Unde
Κολοβώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, mancus, mutilus, imperfectum aliquod membrum habens.
Κολοβωθήσομαι, 3. plur. f. 1. ind. pass. verbi κολοβόω.
Κόλοβωμα, ατος, τό, id ipsum, quod mutilum aut truncum est, quidquid aliquo membro deficit. A κολοβόω.
Κολόβωσις, εως, ἡ, mutilatio, detruncatio, defectus. Ab eod.
Κολοβωτής, οῦ, ὁ, decurtator, detruncator; (2) loquendo ultimas syllabas supprimens. Ab eod.

Κολοιάν, dicuntur graculi clamantes, Poll.
Κολοιάρχης, ου, ὁ, præfectos excubitorum & custodum. ap. Aristoph. *Eccl.*
ΚΟΛΟΙΟΣ, οῦ, ὁ, graculus, monedula, parva cornix.
Κολοιόθεν, ὁ ἡ ἡ, graculo similis, ad graculos proxime accedens. A κολοιός.
ΚΟΛΟΚΑΣΙΑ, ας, ἡ, faba Ægyptia, colocasia; (2) ejus fabæ radix.
Κολοκάσιον, ου, τό, idem.
Κολόκυμα, ατος, τό, fluctus surdus, qui nullum strepitum edit, sive nullam vim, quamvis magnus, habet, *Lat.* flustrum; (2) ap. Com. homo, qui magno molimine nihil agit; aliis fluctus magnus. Ex κολοσός, i. e. κωφός, vel κόλος, & κῦμα.
ΚΟΛΟΚΥΝΘΑ, κολοκυάθη, & κολοκυίτη, ης, ἡ, cucurbita, Plin. l. 20. §. 7, & 8, c. 3. *Angl.* Gourd. Hinc
Κολοκυαθίς, ίδος, ἡ, cucurbita caprina, cucurbita Alexandrina, cucumer amarus.
Κολοκυάτη, ης, ἡ, vide κολοκυάθη.
Κολοκυίτιον, ου, τό, cucurbitula, parva cucurbita. Dim. a κολοκύτη.
ΚΟΛΟΝ, ου, τό, cibus; (2) intestinum, pro κόλον.
Κολός, mutilus, truncatus.
Κολοσσαί, ῶν αἱ, Colossæ, urbs Asiæ minoris.
Κολοσσαῖος, αία, αῖον, colossæus, qui colossum æquat, colosso par. A κολοσσός.
Κολοσσεύς, έως, ὁ, Colossiensis. A Κολοσσαί.
Κολοσσικός, ἡ, όν, Colossicus. Ab eod.
Κολοσσοξέμων, ονος, ὁ, statuarius, ap. *Lyc.*
ΚΟΛΟΣΣΟΣ, οῦ, ὁ, colossus, statua ingens.
Κολοσσουργία, ας, ἡ, colossi structura. Ex κολοσσός, & ἔργον.
Κολοσυρτός, οῦ, ὁ, strepitus sarmentorum, quum per terram trahuntur; (2) turba, tumultus. Ex κόλον, & ζύρω.
Κολυράκης, ου, ὁ, cavus. *Epith.* Petræ, ap. Call.
Κολυρίας, cauda truncum. Ex Suid. Ab eod.
Κολυρίς, vulpes. Supra κοθῦρις.
Κόλυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, cauda mutilus; (2) circuli duo in doctrina sphærica, secantes se mutuo in polis mundi, & per puncta æquinoctialia & solstitialia transeuntes, ita dicti, quod eorum pars, s. cauda quasi, semper sub horizonte lateat. Ex κόλος, & οὐρά.
Κόλωσις, εως, ἡ, truncatio, amputatio, decurtatio. A κολόω. Unde &
Κόλωσμα, ατος, τό, decurtatum fragmentum recisum & detruncatum, Hes.
ΚΟΛΟΤΙΕΑ, ας, ἡ, colutea, arbor.
ΚΟΛΟΤΩ, fut. ώσω, decurto, amputo, trunco, imminuo, retundo. Κολόσαι σέλινα, Plut. Τεθρυμμένοι νῦν κεκολυμμένοι, Epigr.
ΚΟΛΟΦΩΝ, ῶνος, ὁ, fastigium, apex; (2) summa manus, finis. Asiæ minoris olim civitas potens.
Κολοφώνιος, ία, ιον, Colophonius.
Κολοφωνὶς, ίδος, ἡ, Gl. V. Κολοφωνία πίσσα, Colophonia pix. A κολοφών.
Κολπίας, ου, ὁ, sinuatus. A κόλπος.
Κολπίζω, f. ίσω, sinuo. Ab eod.
Κολπώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, in formam sinus.
ΚΟΛΠΟΣ, ου, ὁ, sinus, gremium. Hinc
Κολπόω, ῶ, f. ώσω, in sinus contraho, sinum efficio.
Κόλπως, gen. sing. *Dor.* pro κόλπου.
Κολπώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, sinuosus. Ab eod.
Κολπωμα, ατος, τό, sinuatum, sinuato volumine collectum.
Κόλπωσις, εως, ἡ, sinuatio, in sinum collectio.
Κολπωτὸς, ἡ, όν, sinuatus. A κολπόω.
ΚΟΛΥΘΡΟΝ, ου, τό, colythrum, planta.
Κολυμβὰς, άδος, ὁ, ἡ, urinatrix, natatrix; (2) oliva in mare lapsa, quæ & νηκτὰς & φθινοπώρις, dicitur.
ΚΟΛΥΜΒΑΩ, ῶ, f. ήσω, mato; (2) urinor, aquas subeo. Ἐκπλῆσαι τὸ τὸν ἐυναμβῶς κολυμβῆν, Act. 27, 4. Hinc

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, locus, ubi natare possumus, piscina; (2) baptisterium.
Κολυμβητὴς, οῦ, τό, natator, urinator.
Κολυμβητικὸς, ἡ, όν, natandi peritus.
Κολυμβίς, ίδος, ἡ, urinatrix; (2) avis quædam. Ab eod.
Κόλυμβος, ου, ὁ, urinator; (2) natatio; (3) avis quædam. Ab eod.
ΚΟΛΥΤΕΑ, ας, ἡ, Colytea, arbor.
ΚΟΛΧΙΚΟΝ, οῦ, τό, Colchicum, herba venenata.
Κολάω, ῶ, tumultuor, do turbas; (2) vociferando perstrepo, more graculorum garrio. Θωρήτης δ' ἔτι μᾶλλον ἀμήτορας ἐκκολάπτει, Il. 2, 212. A κολοιός.
Κολώνη, ης, ἡ, collis, tumulus, locus editus; (2) montium fastigium. A
ΚΟΛΩΝΟΣ, οῦ, ὁ, idem.
Κολωνοειδὴς, ες, collis figuram habens.
Κολωσσὸς, οῦ, τό, id. quod κολοσσός, Hes.
Κολῶτις, ιος, τό, idem quod κολοσσός, Hes.
Κολωτὸς, οῦ, ὁ, tumultus, per urbatio. A κολοιός, graculus, quia graculi gregatim cum magno strepitu ac garritu volant.
Κόμαιθος, ου, ὁ ἡ ἡ, flavam habens cæsariem. Ex κόμη, & αἴθω, flammo.
Κόμαρον, τό, fructus arbuti; (2) arbutum.
ΚΟΜΑΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, arbutus, *Angl.* The Straberry Tree.
Κομαρόφαγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui arbutis vescitur.
Κομάσω, 3. fing aor. 1. opt. act. *Dor.* pro κομήσω. A
Κομάω, ῶ, f. ήσω, comatus sum; comam alo; (2) abundo, ornatus sum; (3) effero me, glorior & me jacto, magnifice de me sentio; superbio; κομόωντες, *Poët.* pro κομῶντες, κομάοντες, comantes, part. præs. κομόωσι *Poët.* pro κομῶσι, κομάουσι, 3. pl. præs. ind. sibi placent, gloriantur. Ἀτὰρ μὴ ἴαν κομᾷ, ἀτιμίη δὲ τῷ ἐστι, 1 Cor. 11, 14. Εἰπέ μοι ὅτι τῷ κομᾷς, ἢ κομᾷς ἵνα περισσεύῃς, Arist. Vesp. 1360. A κόμη.
Κομβολύτης, ου, ὁ, marsupium amputator, Hes. Ex κόμβος, & λύω, *luo.*
ΚΟΜΒΟΣ, ου, ὁ, nodus, in culmis & arundine; (2) ad ornatum in vestitu; (3) marsupium. Hinc
Κομβόω, ῶ, f. ώσω, nodo, necto, Gl. Vet. (2) κομβώσασθαι, vestiri, Hes.
Κόμβωμα, ατος, τό, vestitus, amictus, Hes. (2) ornamentum, Suid. A κόμβοω.
Κομείτην, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκομείτην. A
ΚΟΜΕΩ, curo, curam gero; (2) nutrio, alo; κομέσκε, curabat, impert. *I n.* pro ἐκόμει, ἐκομ. Καὶν κεραροδίτα κομέν, Hesiod. Ἔργ. 622.
ΚΟΜΗ, ης, ἡ, coma, compta hominis cæsaries & arborum cultus; (2) coma, i. e frondes arborum, herbarum, &c.; (2) herba quædam.
Κομήτης, ου, ὁ, comans, comatus, crinitus; sc. ἀστὴρ, Cometa, stella comata. A κομάω.
Κομιδὴ, ῆς, ἡ, cura, curatio, qua alicujus rei cura geritur; (2) portatus, vectio, vectura; (3) advectio, importatio; (4) accessio; (5) recuperatio alicujus rei. A κομίζω.
Κομιδῇ, *Adv.* perquam, valde, admodum, nimis, oppido, Dat. adv. a κομιδή.
Κομιεύμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Ion. Dor.* & *Att.* pro κομισόμεθα, a κομίζω.
Κομίζω, curo, gero, alo, foveo; (2) porto, fero, apporto, advehо; (3) duco, deduco; (4) effero, sc. sepeliendi causa. *Aut in med.* etiam accipio, recipio, fero, velut præmium consequor; (2) sumo mihi, ut pœnam ex aliquo; (3) recipio me, revertor; (4) proficiscor, f. 1. κομίσω, & κομιτοῦμαι, *Attice* κομιοῦμαι, κομιῶ recipies, auferes; κομισθεὶς, a. 1. pass. portatus, vectus. Κόμιζε νῦν μοι σαυτὸν ἐς ἄλλον, ὡς ἔοικ, Soph. Aj. 530. Κομιεύμεθα σωτηρίαν τοιαύτην βασιλείαν, Arist. Av. 556. Τὸ ζῆσαι ὡς ἅπαντα χρὴ κακὸν, ἢ δεῖξαι ἐλθὼν εἰς βίου τοὺς κομιζέται, Eur. Hipp. 436.

Κομίσαι,

Κομίξω, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κομίσω.
Κομίσμαι, f. 1. ind. med. *Att.* pro κομίζομαι.
Κομίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκομίσαντο.
Κομίσῃ, 3. f. aor. 1. conj. med.
Κομιστὴν, ῆς, ἡ, commeatus, cibus, Hef. A κομίζω.
Κομιστὴρ, ῆρος, ὁ, portator, bajulus; (2) deductor. Ab eod.
Κομιστὴς, οῦ, ὁ, curator. Ab eod.
Κομίστρια, ας, ἡ, curatrix. A κομιστὴς.
Κομιστρὸν, ου, τὸ, præmium, quod datur portatori. A κομίζω.
Κομιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro κομίσω.
Κόμμα, ατος, τὸ, segmen, fragmentum; (2) incisum, incisio; (3) pars periodi; (4) nota, f. signum, nummo impressa. Ἀ κόπτω.
Κομματικὸς, ὴ, ὸν, commaticus, commatis & membris constans, in quo crebra sunt incisa seu commata. A κόμμα.
Κομματικῶς, crebris commatibus.
Κομμάτιον, ου, τὸ, parvum segmentum, Dim. an. Sch. Com. κομμάτιον χρυσοῦ.
ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, gummi. Nomen indeclinab. (2) *in specie* gummi Arabicum.
Κομμιδώδης, ους, ὁ ἡ ὴ, gummosus; gummi referens. A præc.
Κομμιζω, gummi speciem præbere. A κόμμι.
Κομμιώδης, ους, ὁ ἡ ὴ, gummosus, gummi referens. Ab eod.
Κόμμος, ου, ὁ, planctus, plangor. A κόπτομαι, *plango.*
ΚΟΜΜΟ'Σ, ὴ, ὸν, ornatus nimis accuratus & supervacaneus; nitor fucatus & adscititius, fucus, mangonium.
Κομμόω, ῶ, f. ώσω, ornatum curiosiorem adhibeo, fuco pingo & tropice; unde κομμῶν, pul. præs. & κομμώσας, a. 1. κομμωθέσα, a. 1. pass. ornata. A κόμμος, Hinc
Κόμμωμα, ατος, τὸ, id, quod ad corpus mangonizandum adhibetur; (2) cultus mulebris exquisitior; (3) ornatus orationis exquisitior, & fere in deteriorem partem.
Κόμμωσις, εως, ἡ, ornatus & cultus corporis, oratio seu exquisitior & mollior.
Κομμωτὴς, οῦ, ὁ, mangonizandi corporis artifex; mango. Ab eod. Hinc
Κομμωτίζω, f. ίσω, curiosius orno.
Κομμωτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad formæ lenocinia; (2) ad cultum exquisitiorem pertinens; (3) tropice κομμωτικοὶ dicuntur in oratione omni modo ornatum exquisitum captantes, & talis oratio κομμωτικὴ.
Κομμωτικῶς, *Adv.* nimis compte.
Κομμώτρια, ας, ἡ, ornatrix.
Κομμωτρίδιον, ου, τὸ, calamistrum, f. aliud aliquod instrumentum aut medicamentum, quo crines ornantur. Ab eod.
Κομπεριφέω, comam alo. Ex κόμη, & τρέφω.
Κομόωντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro κομῶσι, a κομάω.
Κομπάζω, f. άσω, magnopere me jacto, insolenter, & fastuose me gero; (2) *poetice* strepitum, f. sonitum edo. Καί σοί μὲν, ὦσι, γυναῖ' ἀρίστω ἐστὶ κομπάσαι λαβεῖν, Eur. Alc. 321. Ὡς ὕπεστ' ὀλέθριος κομπάσαι δυσμενέσιν αὐτὰ, id. Here. fur. 64. A κόμπος. Hinc
Κόμπασμα, ατος, τὸ, id ipsum, quo gloriamur.
Κομπασμὸς, οῦ, ὁ, jactatio, jactantia, gloriatio, vanilo inanitia verborum.
Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.
Κομπαστικὸς, ὴ, ὸν, jactans, jactabundus.
Κομπαστικῶς, *Adv.* jactabunde.
Κομπέω, ῶ, fut. ήσω, crepo, strepo, crepito, edo strepitum, qualem aper acuens, f. collidens dentes, crepo; (2) jacto, glorior. Τὸ σὸν δ' ἐκείνης μέθορ, Soph. Aj. 781. Κομπεῖν δ' ἐς' ἀτηλῆ ζωὸ φάλαγγι αἰχμὴν ἐνεῖσ, id. Phil. 835. Ἐν οἷς κελεῦν κόμπουσι τοῖς Θεσπελοῖς ἔπη τάδ', Eur. El. 829. A κόμπος.
Κομπηρὸς, ὰ, ὸν, jactans se, jactabundus.
Κομπολακέω, inaniter strepo. Hinc imperf. ἐκομπολάκουν, Arist. Ach. 1. ἐκ' ἐκομπολάκουν, ut non inaniter loquebar, Ran. 1078. Ex κόμπος & λακέω.
Κομπολακώδης, ους, ὁ, magna sonans; jactator tumidus & gloriosus; vox Aristophanica. Ex κόμπος, & λακώδης, *ampulla.*
Κομπορήμων, ονος, ὁ ἡ ὤν, qui se grandibus verbis jactat, tumidus jactator. Ex κόμπος, & ῥῆμα, *verbum.*
ΚΟ'ΜΠΟΣ, ου, ὁ, crepitus apri acuentis dentes; (2) strepitus, crepitus quivis; (3) sonitus, qui a saltantibus pulsando pedibus terram editur; (4) verborum ampullæ, jactatio, gloriatio, ostentatio, insolentia.
Κομποσὸς, ὴ, ὸν, jactator, jactabundus.
Κομποφραιλορήμων, ονος, ὁ, ampullosa & grandi verborum compositione utens, percrepans grandiloquentia. Vox Aristophanica. Ex κόμπος, φάτνη, & ῥῆμα.
Κομπώδης, ους, ὁ ἡ ὴ, jactans sui, jactabundus. Hinc τὸ κομπώδες, ους, jactantia. A κόμπος.
Κομπωδὸς, *Adv.* jactanter, jactabunde.
Κομψεία, ας, ἡ, elegantia, festivitas, lepor; (2) vafrities. A κομψεύω.
Κόμψευμα, ατος, τὸ, scitamentum; (2) speciosus sermo. Ab eod.
Κομψευριπιδιῶς, *Adv.* scite & eleganter, Euripidis more. Vox Aristophanica. Ex κόμψος, & Εὐριπίδης.
Κομψεύομαι, fcite seu festive aliquid facio; (2) scite & urbane cavillor; (3) scitus & facetus esse volo; (4) ostentatorie fingo, jacto me, ac vendito; κεκομψευμένος, p. pass. scite & eleganter compositum, dictum. Οἱ σκλάσαι ἢ ἔτι μᾶλλον κομψεύσῃ ἐν τῷ ἔργῳ, Plat. Ἀ κομψὸς, Hinc
Κομψὸπους, ὴ, ὸν, festivus, lepidus, ornatus.
Κομψοπῶς, ῶος, ὁ ἡ ὦν, facetus, verbis elegans. Ex κομψὸς, & ἔπος.
Κομψοπρεπὴς, ους, ὁ ἡ ὴ, scitus, elegans, festivus. Ex πρέπω.
ΚΟΜΨΟ'Σ, ὴ, ὸν, scitus, elegans, bellus, venustus, lepidus, facetus, festivus; (2) loquaculus, garrulus; (3) vafer, versutus; (4) plenus jactantiæ & superbiæ.
Κομψότης, ητος, ἡ, elegantia, lepor, festivitas; (2) argutia, subtilitas. Ἀ κομψός.
Κομψῶς, scite, eleganter, lepide, festive.
Κοναλίζω, f. ίσω, reſono, ſonum reddo. Ἀμφὶ δ' ὄπας Σμβδελίην κονάλιζεν, Il. 2, 334. A κόναλος.
Κοναλιδὸν, *Adv.* cum ſonitu, Ab eod.
Κονάλιστος, 3. f. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκονάλισσε, a κοναλίω.
Κοναλίζω, f. ίσω, reſono. Αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν Σμερδαλέον κονάλιζε, σοδὼν αὐτῶν τι ἢ ἴππων, Il. 2, 466. Ab eod.
ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, ſonitus, ſtrepitus.
ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ου, τὸ, poculum barbaricum, Perſicum, certe Aſiaticum, decem cotylarum.
Κονδύλη, ης, ἡ, tuber, vibex.
Κονδυλίζω, fut. ίσω, digito in condyles contractis verbero; pugnum impingo, pugno cædo. Ab eod.
Κονδυλισμὸς, οῦ, ὁ, talitrum; plaga pugno inculſa. A κονδυλίζω.
ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ſi qui articulus & junctura, ſ. nodus & curvatura, qua digitus flectitur; (2) tuber in digitorum junctura; (3) pugnus; (4) ictus, qui fit pugno, Gl. V. κόνδυλος, articuli; κονδύλη, colaphus, talitrum, pugnus. Hinc
Κονδυλόομαι, ώμαι, intumeſco, extubero inſtar tuberum in junctura digitorum.
Κονδυλώδης, ους, ὁ ἡ ὴ, nodos & tubera in digitorum junctura repræſentans. Ab eod.
Κονδύλωμα, ατος, τὸ, tuber, quale eſt nodorum in junctura digitorum.
ΚΟ'ΝΕΩ, ῶ, feſtino, propero, curro, miniſtro, famulor, Heſ. uſitatum in compoſitione, ut ἐγκονέω, διακονέω. Hinc
Κονὴ, ἡ, miniſterium; (2) cædes. Ab obſoleto κόνω, *ſterno.*
Κονήτωρ, ορος, ὁ, miniſter, famulus, Heſ.
Κονία, ας, ἡ, arena, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium; (4) calx, tectorium, cæmentum, albarium, Gl. V. (5) arena. Ἀ κόνις.
Κόνιαμα, ατος, τὸ, calce inductum, opus albarium, ſ. tectorium; κονιάματα, circumlitiones, Gl. V. A κονιάω.
Κονίασις, εως, ἡ, albarii, ſ. tectorii operis inductio, Gl. V. tectorium. Ab eod.
Κονιατὴς, οῦ, ὁ, & κονιάντης, ου, ὁ, qui opere albario parietes tegit, Ph. dealbator, tector. Ab eod.
Κονιατὸς, ὴ, ὸν, albario & tectorio opere inductus, calce illitus. Ab eod.
Κονιάω, ῶ, f. άσω, pulvere impleo, pulvere adſpergo, inſpergo; (2) calce induco vel obduco, calce dealbo; (3) cerusſo, fuco; κεκονιάμαι, in pulvere volutor, dealbor, & ad cubi active, tectoria induco; κεκονιμένος, p. paſſ. pulverulentus, dealbatus. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιμένοις, Matth. 23, 27. A κονία.
Κονίω, ῶ, pulverem excito, moveo. Vulg. Lex. A κόνις.
Κονίῃσι, dat. pl. *Ion.* pro κονίαις.
Κόνιζε, vide κόνιζε.
Κονίζω, fut. ίσω, pulvere impleo, reſpergo, ſordo; κονίζομαι, in pulvere volutor, verſor; (2) ad pugnam me athletarum more paro, exerceor; κεκονισμένος, p. paſſ. pulverulentus, feſtinans; (3) *ſi etiam* perire, interfici; vid. κονίω. Κεκόνιστο ὁ σωτὴρ μόρος, Epigr.
ΚΟΝΙΑΗ, ης, ἡ, cunila, herba quæ & origanum Herculeum dicitur.
Κόνις, ι, τὸ, pulvis. A κόνις.
Κονίσπας, οδος, ὁ ἡ ὰς, cujus pedes in pulvere verſantur, pulvere reſperſi ſunt; calceamenti genus. Ex κόνις, & σπᾶν.
Κονιστόπους, οδος, ὁ ἡ ὺς, cujus pedes in pulvere verſantur, Heſ. κονιστάποδες, ἀγρόται ἐργάται, ruſticani operarii, agricolæ. Ex κονιστὸς, & πούς.
Κονιστὸς, οῦ, ὁ, pulvis, pulvis excitatus & in aërem elevatus; (2) homo ſqualidus & illuvie laborans. Ex κόνις, & ἔρω. Hinc
Κονιστόω, ῶ, f. ώσω, pulvero, Gl. V. κεκονιστῶμαι, pulvereſco, Gl. V.
Κονιστώδης, ους, ὁ ἡ ὴ, pulverulentus, Gl. V.
Κόνιτος, pulvereus, ut ζοὴ κόνιτος. A κόνις.
Κονίω, pulverem excito. Ab eod.
Κονίων, οδος, ὁ ἡ ὼν, idem quod κονίστωρ.
ΚΟ'ΝΙΣ, ιος, ἡ, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium.
Κόνις, εδος, ἡ, lens, ovum pediculorum; κόνιδες, lendes. A κόνις.
Κονίσαλος, vel κονιάλος, ου, ὁ, pulvis motus, pulvis excitatus, Gl. V. pulviſculus; (2) pudendum, ſ. numen Priapeum. Ex κόνις, & ἅλλομαι.
Κονιστήριον, ου, τὸ, locus in quo athletæ decertaturi pulvere ſe obducebant, oleo antea perunctι. A κονίζω.
Κονιστὴς, οῦ, ὁ, qui in pulvere volutari ſolet. Ab eod.
Κονίστρα, ας, ἡ, volutabrum pulvereum, arena, in qua ſe exercebant athletæ; (2) cavum pulvereum, in quo ſe volutant aves. Ab eod.
Κόνιστρον, ου, τὸ, pulvis, vel pulvereum volutabrum. A κονίω.
Κονῶ, pulverem impleo; pulverem excito; oblino, oblino pulvere; κονίομαι, in pulvere volutor. Ad pugnam me paro athletarum more; κεκονισμένος, a. 1. med. volutatus in pulvere; κεκονιμένος, p. paſſ. pulverulentus. Κονίσετε σιδήρῳ, Il. 15, 820. Ὡς τῷ μὲν κεκόνητο κάρη ἅπαν, Il. 22, 405. A κονὶς.
ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ου, ὁ, Connarus, arbor apud Alexandrinos.
ΚΟΝΝΟΣ, ου, ὁ, barba; (2) gratia, Heſ. Alibi junctum voci φίλος, amicus, videtur tale ornatus genus ſignificare. Est Κωνος ſive potius Κοννος, & Κοννις etiam numen propinum citharœdi cujuſdam pu-

peris miserique; unde proverb. Κόπτω ψῆφον, de homine nihili.

Κοπτόμενα, unde Dat. plur. apud Hes. κωμῳδοῖς, quod exponit ἄφροσι, dementibus, amentibus. Ex Κόπτω, & φρήν, mens.

Κοντίλη, ης, ὁ, contus, Lex. Vet. (2) coturnix, Hes. (3) serpens quidam, Hes. A ΚΟΝΤΟΣ, οῦ, ὁ, contus, pertica, fudes.

Κοντοβολία, contis jaculor, peto. A βάλλω.

Κοντοφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui contum gestat, conto armatus, Ph. κοντοφόρος, hastatus. Ex κοντος, & φέρω, fero.

Κοντωτὰ πλοῖα, contis instructa navigia, quæ contis impelluntur. A κοντός.

Κόνζα, ης, ἡ, herba coronaria; cunilago.

Κοπάζω, f. άσω, desino, quiesco. Ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, Matt. 14. 32. A κόπος.

Κοπανίζω, pistillo contundo, pinso. A κόπανον.

Κοπανιστήριον, ου, τὸ, pistillum. A κοπανίζω.

Κόπανον, ου, τό, idem. A κόπτω.

Κοπάς, άδος, ἡ, arbor incisa, arbor, quæ cædi solet. Ab eod.

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. verbi κόπτω.

Κόπειον, ου, τὸ, vel κοπεῖον, fructum, Ph. κόπειν, idem. Ab eod.

Κόπτος, ου, ὁ, planctus. A κόπτομαι, plango.

Κοπὰς, άδος, ὁ, cælum, quo lapides & similia cædimus. A κόπτω. Unde

Κοπὴ, ῆς, ἡ, sectio, incisio, cædes, strages.

Κοπῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κόπτω.

Κοπιαρὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, molestus, lassitudinem nervis inferens. A κοπιάω.

Κοπιάτης, ου, ὁ, vespillo; κοπιαὶ, vespillones, Ph. Ab eod.

Κοπιάτω, 3. sing. pr. imper. act. pro κοπιάτω, a

Κοπιάω, ῶ, f. άσω, laboro; (2) molestè fero, fastidio; (3) fatigor, lassesco, fatisco; κοπιάσας, aor. 1. delassatus, p. κεκοπιακὼς, lassus, fatigatus, præs. part. pass. κοπιώμενος, fatiscens. Περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, 1 Cor. 15, 10. Κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, Joan. 4, 6. Ὥστε σαφῶς κοπιᾶν ὑμῖν ὑπὸ τῆς ἀγαθῶν, Arist. Av. 740. A κόπος.

Κοπίζω, f. ίσω, epulum agito, quod κοπὶς dicitur; κοπίζειν, mentiri, Hes.

ΚΟΠΙΣ, ίδος, ἡ, gladius, f. culter aptus ad cædendum; (2) cœna, f. convivium quoddam Laconicum.

Κοπιώδης, ες, idem quod κοπιῶντες.

Κοπιῶντες, nom. pl. pro κοπιάοντες.

Κόπος, ου, ὁ, labor; (2) molestia; (3) lassitudo, defatigatio ex labore. A κόπτω.

Κοπόω, ῶ, f. ώσω, lasso, fatigo; κοπόομαι, ῶμαι, lassor, fatigor; ἐκοπώθη, a. 1. lassus est, Hom. Batr. 188. κεκοπωμένος, p. lassitudine confectus, defatigatus. A κοπος.

Κόππα, indecl. figura, nonaginta significans.

Κοππατίας, ου, ὁ, equus, τῷ κοππα, insignitus. A κόππα, pro κόππατα.

Κοπραγωγὸς, ὁ, ὁ, fimum vehens. Ex κόπρος, & ἀγω, veho.

Κόπρανον, ου, τὸ, stercus, Aret.

Κοπρᾶν, stercoro, Eust. A κόπρος.

Κοπρία, ας, ἡ, stercus; (2) sterquilinium, fimetum. Ab eod.

Κοπρίζω, f. ίσω, stercoro, fimo saturo.

Κοπρικὸς, ἡ, όν, stercoreus, stercorosus, Gl. V. stercoratorius. Ab eod.

Κόπριος, ος, ὁ, stercoreus, Gl. V.

Κόπριον, ου, τὸ, stercus, fimus. Ab eod.

Κόπριος, ία, ον, stercoreus; (2) vilis, abjectus. Ab eod.

Κόπρισις, εως, ἡ, stercoratio. A κοπρίζω.

Κοπρισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Κοπριώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, stercorosus. A κόπρος.

Κοπρεὺς, έως, ὁ, scarabæus stercoreas pilas provolvens. Ab eod.

Κοπροδοχεῖον, είου, τὸ, sterquilinium, cloaca. Gl. V. Ex κόπρος, & δέχομαι.

Κοπρολογία, fimum colligo. A

Κοπρολόγος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui stercora colligit; (2) extreme sordidus. Ex κ. & λέγω.

ΚΟΠΡΟΣ, ου, ὁ, stercus, fimus; Gl. V. lutum, cœnum.

Κοπροφορέω, ῶ, fut. ήσω, stercus fero, stercus ingero. Κοπροφορήσω σ', εἰ καλήσεις. Arist. Eq. 295. A

Κοπροφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui stercora fert, stercora ingerens. Ex κόπρος, & φέρω.

Κοπρόω, ῶ, stercoro, Eust. A κόπρος. Unde

Κοπρώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, stercorosus, Aret.

Κοπρὼν, ῶνος, ὁ, sterquilinium, fimetum, locus, ubi stercus colligitur. A κόπρος.

Κοπρώνης, ου, ὁ, sterquilinarius, homo ultimæ sortis. A κοπρὼν.

Κοπρωσις, εως, ἡ, stercoratio. A κοπρόω.

Κοπρώνυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, a stercore nomen habens. Ex κ. & ὄνομα.

Κοπτάριον, ου, τὸ, placentula e materia contusa; (2) pharmacum placentulæ formam habens. A κόπτω.

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, cepta, placenta. A κόπτω.

Κόπτουσα, part. act. f. g. Dor. pro κόπτουσα.

Κοπτομένη, præs. part. pass. f. g.

Κοπτὸς, ὴ, όν, tusus, contusus; (2) pharmacum ad placentæ formam tundendo factum. A

ΚΟΠΤΩ, fut. ψω, scindo, seco, findo; (2) amputo, succido, cædo; (3) vulnero, saucio; (4) cædo, percutio, ferio; (5) impello, pulso; (6) cudo; (7) tundo; (8) obtundo; (9) succutio; (10) præcido; κοπτόμαι, plango, cædor, &c. κεκοπὼς, p. med. qui pulsavit; κεκομμένος, pass. concisus; κοπῆναι, a. 2. pass. cædi, cæsum esse. Τὶς ἐδ' ὁ κόπτων τὸν θυρεὸν Arist. Plut. 1097. Κόπτεσθ' Ἀδωνίν φασιν, lugeri id. Lys. 399. Ἐκόπτοντο αὐτὴν, Luc. 8, 52. ἐπ' αὐτὸν, Apoc. 1, 7.

Κοπιώδης, ίους, ὁ ἡ ὁ, laboriosus; (2) molestus, lassitudinem afferens; Epid. morborum; (3) lassus, fessus, lassatus. A κόπτω.

Κοπωσις, εως, ἡ, labor, molestia, fatigatio, lassitudo. A κοπάω.

Κοραγεῖν, puellam abducere, Hes. Ex κόρη, & ἄγω.

Κορακίσαι, dat. pl. Ion. pro κορδήσαι, a κόραξ.

Κορακολομαι, denigro, V. I. A κόραξ.

Κορακὶς, ίδος, ὁ, piscis species; κορακίων, gen. pl. ficorum species. A κόραξ.

Κορακίσιος, α, ὁν, corvinus, corvo similis; (2) graculus. Ab eod.

Κορακτίδιον, ου, τὸ, parvus corvicinus. A

Κορακτίνος, ίνη, ίνον, corvinus. A κόραξ.

Κορακῖνος, ου, Coracinus, piscis quidam. Ab eodem.

Κορύκιον, ου, τὸ, corvulus; (2) malleus, quo fores pulsantur; (3) species ficus, Dal.

Κορακίσκος, ου, ὁ, corvus, Gl. V. parvus corvus, Dim. a κόραξ.

Κορακοειδὴς, ους, ὁ ἡ, ὁ, corvi speciem habens. Ex κόραξ, & εἶδος.

Κορακώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, corvinus, corvini generis. Ab eod.

Κοραλλίζω, coralli more rubeo. A

ΚΟΡΑΛΙΟΝ, vel κεράλιον, ου, τὸ, corallium, coralium, curalium, lapis marinus rubens

ΚΟΡΑΞ, ακος, ὁ, corvus; (2) signum cœleste; (3) nomen piscis; (4) machina bellica; (5) malleus, quo fores pulsantur; (6) rostrum gallinaceum, Eust. (7) genus supplicii; (8) nomen pastilli; (9) repagulum.

Κοραξαι, aor. 1. inf. act. verbi κοράσσω.

Κοράσιον, ου, τὸ, puta, puella, puellula. A κόρη. Hinc

Κορασιώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, puellaris.

Κορασσω, vel κορασσίζω, contumaciter & improbe aliquid flagito, Suid. A κόραξ (5).

Κορδακίζω, f. ίσω, coram eem salto. A κόρδαξ, Κορδακικὸς, ὴ, όν, cordacicus, cordaci convenions. Ab eod.

Κορδακισμὸς, οῦ, ὁ, cordacis saltatio. A κορδακίζω.

ΚΟΡΔΑΞ, ακος, ὁ, Cordax, genus saltationis comicæ, & lasciviosis.

ΚΟΡΔΥΛΗ, ης, ἡ, clava, fustis; (2) involucrum capitis; (3) vilissimus piscis quidam; (4) fœtus thynni. Hinc

Κορδύλος, ου, ὁ, piscis quidam, cordylus.

Κορέϊ, 3. sing. f. 1. ind. act. per Syncop. pro κορέσει, a κορέω.

Κορείη, ας, ἡ, virginitas; (2) pulchritudo, Hes. (3) sacrificium in honorem Proserpinæ, Hes. (4) saturitas, Hes. A κόρη, vel κορέω.

Κορεννύω, saturo, vid. κορέω.

Κορέσασθ', a. 1. ind. med. v. κορέννυμι.

Κορέσσαιτ, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. cum ν ἐφελκ. pro κορέσαι.

Κορεσθε ς, *satiatus*, aor. 1. part. pass.

Κορέσκω, pro κορέω, *Nicand.*

Κορεστὸς, ὴ, όν, satiabilis. A κορέω.

Κόρθυμα, ατος, τὸ, virginitas. A κορθόω.

Κορθόω, f. ώσω, devirgino, virginitatem libo, stupro, pass. κορθοῦμαι, devirginatur. Σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, πῶς κορθοῦσθαι καλὰς, Eur. Alc. 310. A κόρη.

Κορέω, κορεννύω, κορέννυμι, f. έσω, & ήσω, satio, saturo; κεκορεσμένος & κεκορημένος, p. pass. satiatus; ἐκορέσθην, a. 1. satiatus sum; κορέσασθαι, *Poet.* pro ἐκορέσατο, a. 1. m. d. se satiavit; ἐκεκόρεσο, 3. s. pl. p. pass. satiatus erat; κορεῖ, *Poet.* pro κορεῖ, f. 2. act. satiabit Ἀντιφέρειν κορέσαι θυμὸν πόρος χάριν τᾶς δ' αἰολας Σαπφοῦς, Soph. Phil. 1149. Μαιμῶν κορέσασα χεῖρα διψῶσαν φόνου, Lyc. 1171. Τίς ἂν κορέσειεν ἀνάντας, Epigr. Κορεσθέντες τροφῆς, Act. 27, 38.

Κορέω, ήσω, verro, purgo, & hinc erro; κεκορημένος purgatus, p. pass. Τὸ παιδαγωγεῖον κορεῖται, Dem.

Κόρη, ης, ἡ, pupa, puella, juvencula, virgo, filia, puella nupta; (2) Proserpina; (3) pupa, imaguncula, qua puellæ ludunt; (4) pupilla, nigrum pars oculi. A κορέω.

Κόρηθρον, ου, τὸ, scopæ, scopulæ. A κορέω.

Κόρημα, τος, purgamentum; (2) scopæ. Ab eodem.

Κορημάτιον, τὸ, scopula, Gl. V. A pr.

ΚΟΡΘΥΣ, υος, ἡ, acervus manipulorum frumenti, apud Theocr. (2) agger, tumulus, Hes. Suid.

Κορθύω, in acervum colligo, coacervo κορθύω, attollo, intumesco. Ἀμυδὶς δὲ τε κύμα κίλλιτον κορθύῃ, Il. 9, 5. A κόρυς.

Κορία τον, vel κορίανον, ου, τὸ, coriandrum; (2) annulus, qui in indice digito gestatur. A κόρις.

Κορίδιον, ου, τὸ, puellula, pupa. Dim. a κόρη.

Κορίζομαι, f. ισομαι, blandior, blandè compello. Τοῦτον ἐγὼ νῦν λαμβάνω· σκορίζεται, Arist. Nub. 68. Ab eod.

Κορικὸς, au puellas vel virgines spectans, Ph. Ab eod.

Κοριλὶς, ὶ, όν, puellaris, virginalis. Ab eod.

Κορικῶς, Adv. puellariter, virginum more.

Κορινθιάζειν, corinthiari, scorturi, lenonem agere, Hes. A Κόρινθος.

Κορίνθιος, ία, ιον, Corinthius. A Κόρινθος.

Κορινθιουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, Corinthio opifice ut. ere Corinthiaco factus. Ex Κορίνθιος & ἔργον, opus.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, Corinthus, urbs Achaiæ.

Κόριον, ου, τὸ, pupa, puellula; (2) sacrificium pro puellis, f. pueris juvenculis; (3) coriandrum, herba. *Angl.* Coriander. Dim. a κόρη.

ΚΟΡΙΣ, ιος, ὁ, vel ἡ, cimex; (2) herbæ seu fruticis nomen, qui alias hypericon appellatur; κόριες, cimices.

Κορίσκη, ης, ἡ, puella, puellula, pupa. Dim.

Κορίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κορυ-

Κορκορυγμός, strepo, latro, de ventre. Compos. legitur apud Arist. Κλόνῳ ἰχθύων, βύτλῳ δεσποκορύγμων; Nub. 386. A

Κορκορυγμός, οῦ, ὁ, intestinorum tumultus ac strepitus; (2) strepitus quivis.

Κορκορυγμώδης, ες, ὁ, idem & ab eod.

Κορμάζειν, truncare, putare; (2) circumligare, Hes. A κορμός.

Κορμός, οῦ, ὁ, truncus, caudex, stipes.

Κορνούτιον, cognomentum Herculis, quod a fugatis locustis accepit. A

ΚΟΡΝΩΨ, υπος, ὁ, locusta.

Κορού, gen. sing. Ion. pro κόρου, a κόρος.

Κοροιβός, οῦ, ὁ ἡ ὁ, virginum corruptor. Ex κόρη, & οἰφεῖν, corrumpere.

Κοροκόσμιον, ου, τό, puellarum s. virginum ornamentum. Ex κόρη, & κόσμος.

Κοροπλάθος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Κόρος, ου, ὁ, satietas, fastidium.

Κόρος, ου, ὁ, puer, juvenculus, filius. Alias & κοῦρος; (2) novellum germen.

Κορος, Corus, mensuræ quoddam genus.

Κουρεύς, έως, ὁ, tonsor, Hes. A κείρω.

Κείρω, Att. κοῦρῶ, ῆς, ἡ, crinis; (2) tempus, pars capitis; (3) caput; (4) maxilla, gena, bucca, mala. A κείρω. Unde

Κούρης, ου, ὁ, qui barbam sibi primum rasit.

Κούρειον, ὁ, ου σίον, τό, radix lotı.

Κουρόω, ῶ, tondeo, rado, Hes. Ab eod.

Κουρωτής, οῦ, ὁ, tonsor. A κουρόω.

Κουρωτήρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod. Hinc

Κουρωτήριον, τό, tonstrina.

Κουρωτός, ή, όν, idem quod κουρευτής.

Κουβαντισμός, ὁ, orgia, bacchatio; it. exoratio Corybantum ritu facta. A

Κουβαντιάω, ῶ, fut. ήσω, Corybantis imitor, cerebro incessu insano. A κορύβας.

Κουβαντίζω, f. ίσω, Corybantum sacris initio. Ab eod.

Κορυβαντικός, ή, όν, corybantius, corybanticus; (2) corybanti proprius. A κορύβας.

Κορυβάντιον, ου, τό, Corybantum templum.

Κορυβαντισμός, οῦ, ὁ, explatio, quæ fit a corybante ære sonoro, Hes. A κορυβαντίζω.

ΚΟΡΥΒΑΣ, αντος, ὁ, Κορύβαντες, Corybantes, sacerdotes Deæ Phrygiæ, Rheæ, Cybeles.

Κορυδαλλίς, ίδος, ἡ, galerita, genus alaudæ. A κόρυς.

Κορυδαλλᾶς, γ. s. Dor. pro κορυδαλλῆς.

Κορυδαλλός, & κορυδαλλίς, ῆς, ὁ, galerita, alauda in vertice cristam habens.

Κορυδός, ῆ, ὁ, galerita, alauda crillata.

ΚΟΡΥΖΑ, ης, ἡ, gravedo, humoris cruda capite destillatio, morbus cerebri; (2) mucus narium, pituita; (3) fluxitia, stolidias.

Κορυζάω, ῶ, s. άσω, gravedine laboro, muco plenus sum. A κόρυζα.

Κορυθάιξ, ικος, ὁ, galeam movens, bellator. A κόρυς, & ἀίσσω, moveo.

Κορυβαιόλοφος, vel κορυβασίλης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui habet galeam variegatam, cristatus; (2) armatus, agilis, celer ad pugnam, bellicosus, Hom. Il. Φ, 816. Ex κόρυς, & ἀλόλος, varius.

Κορύθιον, ου, τό, galeola, Gl. V. A κόρυς.

Κορυκομάλια, pilæ jactatio, exercitii genus, Arct. Ex κόρυκος, & βάλλω.

ΚΟΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, faccelus, marsupium; (2) ictibum; (3) pilæ genus e pellibus consuti & vento inflari solitum; intus per ω, κάρυκος.

Κορυμβήρα, ας, ἡ, hedera, corymbos ferens. Ab eod.

Κορυμβίας, ου, ὁ, sc. κισσός, hederæ species, cujus racemi in orbem sunt circumacti.

Κορυμβόομαι, ῶμαι, hinc κεκορυμβωμένη κόμη apud Suid. coma corymbis fastigiata. A

ΚΟΡΥΜΒΟΝ, ου, τό, vel κόρυμβος, ου, ὁ, vertex, cacumen, eminentia; (2) cacumen montium; (3) aplustria navium; (4) coma certo modo nodata; (5) caulis, racemus, ramus; (6) corymbus, bacca.

Κορυνάω, ῶ, instar clavæ fastigium edo, fastigio me & velut thyrsum profero. A κορυνή.

ΚΟΡΥΝΗ, ης, ἡ, clava; (2) metaph. pro asini veretro, Nicand. (3) κορυνὴ βλαστῆς, geniculatum incrementum & cacuminum articulatio in germinatione arborum; κορυνή, articulus summi humeri necnon cubiti, capitolata s. capitata ossa in humeri cubitique articulatione, apud Pollucem; Hom. Il. 7, 141.

Κορυνώσις, εως, ἡ, germinatio, Hes. A κορυνάω.

Κορυνήτης, ου, ὁ, clavarius, qui clava utitur in pugna; clavator, Gl. V. Ab eod.

Κορυνηφόρος, ου, ὁ, claviger, clavator.

Κορυνοειδής, ὄεσσα, ὄεν, clavæ formam habens, in clavæ modum fastigiatus. A κορυνή.

Κορυνώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, idem quod κορυνοειδής.

Κορυπίλος, ου, ὁ, qui cornibus petit, petulcus; cornupeta, Gl. V. A κερατίλλω.

Κορυπλάης, ου, ὁ, idem, Hes.

Κορυπλάω, f. ήσω, cornibus peto, cornibus ferio, s. incito. Gl. Vet.

ΚΟΡΥΣ, υθος, ἡ, galea, cassis; (2) galerita, alaudæ genus.

Κορυσσέμεν, inf. act. Ion. pro κορύσσειν.

Κορύσσω, galea armo; (2) armo; (3) incito; & κορύσσομαι, impetu feror, furo. Ἡρωϊκὸν κορύσσον. Il. 2, 273. Πάντα μὲν τὰ φρικτὰ κορύσσει, ib. 4, 424. A κόρυς.

Κορυστής, οῦ, ὁ, armiger, armatus miles, bellator. A κορύσσω.

Κορυφαία, ας, ἡ, pars habenæ summum caput equi cingens. A κορυφή.

Κορυφαῖον, ου, τό, pars retis. A κορυφαῖος.

Κορυφαῖος, αία, αῖον, verticalis, in vertice positus; (2) supremum locum obtinens; (3) supremus, præcipuus; (4) præsultor; (5) ceteris honore quocunque præstans. A

ΚΟΡΥΦΗ, ῆς, ἡ, vertex capitis; (2) cacumen, fastigium, vertex cujusvis rei; (3) summa, caput; (4) ornamentum quoddam muliebre; (5) digiti extremitas interna; (6) pars ossis versus anum inclinans. Hinc

Κορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo fastigio, consummo; κατακορυφῶμαι, in verticem attollor; fastigior; consummor. Κορυφούμενος εἰς ἓν ἀριθμὸς, collectus, Epigr. dicitur & de mari commoto ventis.

ΚΟΡΥΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, olus quoddam vile silvestre; (2) piscis quidam.

Κορύτειος, α, ficus, cujus fructus coracino colore sunt.

ΚΟΡΩΝΗ, ης, ἡ, cornix; (2) malleus ferreus, quo fores pulsantur; (3) annulus, quo fores attrahuntur; (4) summitas in cervamine arcus, curvatura in arcu, ubi alligatur utrimque nervus; (5) inflexum s. curvitas in puppi navis; (6) apex ligni inter utrumque bovem in aratro protensi; (7) quævis summitas; (8) corona.

Κορωνίαν, ῶ, cervicem vel cornua effero; (2) inturvus & lunatus fum; (3) interpr. Phil. contemno, obtrecto. Κορωνίσαι πτίλα, Hesiod. Asp. 289. A κορώνη.

Κορωνιδεύς, έως, ὁ, cornicis pullus. Ab eod.

Κορωνίζω, cornicis stipem colligo, ut solebant circulatores quidam, corniceni præferentes, stipemque ei corrogabant cantilenam quandam canentes. Ab eodem.

Κορώνιος, incurva & lunata habens cornua, Hes. A κορωνίς.

Κορωνιόωντα, acc. s. part. præs. act. Poet. pro κορωνιῶντα, a κορωνιάω.

Κορωνίς, ίδος, ἡ, Epith. navis nigræ cujus vel puppis inflexa; (2) summitas cornuum in bobus inflexa; (3) nota libris appingi solita ad denotandum finem partis alicujus, velut scenæ in fab. Phœnicis; (4) fastigium, summitas, apex alicujus rei; (5) id, quod ultimum ædificio imponitur; (6) cornix. A κορώνη.

Κορωνισμα, ατος, τό, carmen τῶν κορωνίζεσθαι. A κορωνίζω.

Κορωνιστής, οῦ, ὁ, circulator κορωνίζων. Ab eodem.

Κορωνοδόκον, ὄργανον, instrumentum ad cornices petendas accommodatum. Ex κορώνη, & βάλλω.

Κορωνοπόδιον, ου, τό, coronopus, herba. Diminut. a κορωνόπους.

Κορωνοποδίδης, ου, ὁ ἡ ὁ, pedi cornicis similis. Ex κορωνόπους, & εἶδος.

Κορωνόπους, οδος, ὁ, pes cornicis, herba quædam. Ex κορώνη, & πούς.

Κορυνός, οῦ, ὁ, elatus, cervicem efferens. A κορώνη.

Κοσκινεύω, f. εύσω, cribro. A κόσκινον.

Κοσκινηδόν, Adv. In modum s. instar cribri.

Κοσκίνιζω, f. ίσω, cribro. Ab eod.

Κοσκίνον, ου, τό, cribellum. Dim. a κόσκινον.

Κοσκινόμαντις, εως, ὁ ἡ ὁ, e cribro divinans.

ΚΟΣΚΙΝΟΝ, ου, τό, cribrum.

Κοσκινοποιός, οῦ, ὁ ἡ ὁ, qui cribra conficit, cribrarius, Gl. V. cribrarius. Ex κόσκινον, & ποιέω.

Κοσκινοτρίχης, ου, ὁ, pellis ad conficienda cribra, Hes. Ex κόσκινον, & θρίξ.

ΚΟΣΚΥΤΑΜΑΤΙΑ, ων, τά, minuta rerum, ut corni præsegmina, quæ abjici solent.

Κοσμάριον, ου, τό, parvum ornamentum, ἐφήβων exquisitius, ut annuli, torques, &c. Dim. a κόσμος.

Κοσμάω, ῶ, f. ήσω, orno, honesto, condecoro; (2) ordino, digero, disponо; (3) adorno, instruo, apparo; (4) fungor officio meo; de Cælitis. Ἐκόσμησεν τὰς λαμπάδας αὐτῶν, Matt. 25, 7. Πλεκτὸν ᾧ κισσὸν ἰρατείοις ζωστῆρι φρίκτοις, Alcæ. Plut. 940. Εὑρίσκει κεκοσμημένον, Matt. 12, 44. Σκύλοισι μὲν γὰρ Σῶν κεκόσμωνται δόμοι Φρυγίοις, Eur. El. 1014. Ab eod.

Κόσμηθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. Bacc. pro ἐκοσμήθησαν.

Κόσμημα, ατος, τό, ornamentum, insigne. A κοσμέω.

Κοσμῆν, præs. inf. act. Dor. pro κοσμεῖν.

Κοσμήσαις, aor. 1. part. act. Æol. pro κοσμήσας.

Κοσμήσατες, nom. pl. aor. ejusd.

Κόσμησις, εως, ἡ, ornatio, exornatio.

Κοσμήτειρα, ἡ, ornatrix. A κοσμητής, idem quod

Κοσμητής, οῦ, ὁ, s. κοσμήτης, ου, ὁ, ornator, cimilio, tucator; (2) moderator. A κοσμέω.

Κοσμητικός, ή, όν, ornandi peritus. Ab eod.

Κόσμητος, ή, ον, ornatus, excultus.

Κοσμήτορε, genit. pro, num. dual. a

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, dux, princeps; (2) qui aciem instruit. Ab eod.

Κόσμητρον, τό, instrumentum, quo in ornando, utimur, ut forpæ, &c.

Κοσμικός, ή, όν, mundanus, rebus humanis deditus; (2) secularis, qui extra clerum est; (3) externus, visibilis, caducus. A κόσμος.

Κόσμιον, ου, τό, ornamentum exquisitius, deliciæ. Ab eod.

Κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui est moribus compositus, moderatus, modestus. Hinc τὸ κόσμιον, ου, modestia, & οἱ κόσμιοι, magistratus quidam apud Cretenses (elegantiores homines, Ern.) Hinc

Κοσμιότης, ητος, ἡ, modestia, decorum.

Κοσμιώνης, ους, ὁ ἡ ὁ, modestus, elegans. Ab eodem.

Κοσμίνος, ου, ὁ, modestus, moderate modeste; (2) ordine.

Κοσμογένεια, vel κοσμογονία, ας, ἡ, mundi generatio, creatio, origo. Ex κόσμος, & γίνομαι

Κοσμογονία, ἡ, origo mundi, qualis vel a philosophis fingitur, vel a Mose traditur. Ex iisdem.

Κοσμογραφία, ας, ἡ, descriptio mundi. A

Κοσμογράφος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui mundum describit. Ex κόσμος, & γράφω.

Κοσμοκόμης, ου, ὁ, comtum ornatus (?) Ex κόσμος, & κόμη.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, mundi

tinens; (2) Satanas; (3) rex, magistratus. Ex κόσμ-, & κρατέω.

Κοσμολογία, ας, ἡ, disputatio de mundo, ejus origine, &c. Ex κόσμος, & λογ-. Hinc

Κοσμολογικός, ἡ, όν, ad doctrinam de mundo pertinens.

Κοσμοπλάστης, ου, ὁ, mundi fictor, mundi creator. Ex κόσμ- & πλάσσω.

Κοσμοποιός, ῶ, ὁ, mundi conditor, f. factor. Ex κόσμος, & ποιέω.

Κοσμοπολίτης, ου, ὁ, mundi civis. Ex κόσμος, & πολίτης.

ΚΟΣΜΟΣ, ου, ὁ, ordo; (2) modus & ratio; (3) disciplina; (4) ornatus, ornamentum; (5) decus, laus; (6) magistratus quidam apud Cretenses; (7) *ap. Philos.* tota compages rerum omnium, ob ordinis pulchritudinem; *unde & Latini vocarunt* mundum, *imprimisque* cœlum, h. e. fidera; (8) homines universi; (9) homines impii.

Κοσμοστέφανον, τό, planta bellum florem edens, *ap. Athen.*

Κοσμοσωτήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, mundo salutaris, mundo salutem adferens. Ex κόσμ-, & Σωτηρία, *Jesu.*

Κοσμουργία, ας, ἡ, mundi opificium. A

Κοσμουργός, ῆ, ὁ, mundi opifex, mundi conditor. Ex κόσμ-, & ἔργον.

Κοσμοφθόρος, ου, mundi vastator. E φθείρω.

ΚΟΣΣΟΣ, ου, ὁ, colaphus, alapa.

ΚΟΣΣΥΦΟΣ, vel κοτύφη, ου, ὁ, merula, *avis.*

Κόστειον, ου, τὸ, locus ubi costus crescit, *Strabo lib.* 16. A

ΚΟΣΤΟΣ, ου, ὁ, Costus, planta aromatica.

ΚΟΣΤΜΒΗ, vel κοστύμβη, ης, ἡ, crinium nodus; (2) capitis redimiculum; (3) tunica fimbriata; (4) fibula.

Κεστυρίζω, vel κεστυμίζω, ου, ὁ, idem. Hinc

Κεστυμίζωτος, ῶ, ὁ, fimbriatus, nodatus, nodis suffrictus.

Κοτυρα, ης, nomen fœminæ, nobilis, divitis, voluptatis & ariogantiæ, ap. Com.

Κοτυλίκη, idem quod sequens κοτύλη.

Κοτύλη, 3. f. ἡ, ind. med. *Poët.* pro κοτέομαι, a

Κοτύω, irascor, simultates exerceo, *it.* invideo; κεκοτεσμένος, a. 1. med. iratus. p. part. κεκοτησώς pro κεκοτηκώς κεκοτήκει θυμῷ, irato animo. Σοὶ δ' ὔπω μάλα σκῆπτρα Διὶ μοκάρες κοτέσσαι, Il. 14, 143. Ἰσασιν τὸ κοτέσσαι ὀδριμοσπάρτη, ib. 5, 747. A κότος.

Κοτέσσε, ήσαμεν, ῆεν, iratus. Ab eod.

Κοτινάδες, ἀδῶν, ἡ. ut κοτινὰς ἐλαίας, olea oleastro inserta; (2) bacca oleastri. A κότινος.

Κοτινηφορέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, oleastrum ferens. Ex κότινος, & φέρω.

ΚΟΤΙΝΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, oleaster, oliva silvestris; (2) corona ex oleastro; (3) acinus.

Κοτίς, ίδος, ἡ, occiput, vertex capitis; at νότις, ap. *Hes.* ira.

ΚΟΤΟΣ, ου, ὁ, ira vetus, simultas, invidia.

Κοττάβειον, ου, τὸ, præmium, quod ei dabatur, qui cottabo vicisset; (2) pelvis, in quam id, quod a potu in poculo relinquebatur, ita effundebatur, ut resonaret; (3) vas, in quod injiciebant τὰς λατάγας. A κοτύλη.

Κοττᾰβίζω, fut. ίσω, cottabo ludo, cottabo certo; (2) vomo, evomo.

Κοττᾰβικός, ἡ, όν, cottabicus. Ab eod.

Κοττᾰβίσεια, ων, ἡ, idem quod seq.

Κοττᾰβισμός, ῦ, ὁ, ludus cottabi. Ab eod.

ΚΟΤΤΑΒΟΣ, ου, ὁ, cottabus, genus ludendi, quo amatores inprimis liquorem aliquem in aliquem jactabant, ut caderet in æreas phialas &c. si major strepitus ederetur, ab amasiæ ita eos credebant; (2) vinum ejus reliquum ita effundebatur.

ΚΟΤΤΗ, ης, ἡ, caput, *Hes.*

Κόττις, ὁ, idem, *Dor.* ap. Poll.

Κοττοί, galli gallinacei. A κοττή, ob caput inæqualiter cristatum, *Hes.*

ΚΟΤΤΑΗ, ης, ἡ, cavum, cavitas; (2) cavitas coxæ; (3) vola sive cavitas manus vel pedis; (4) finus, in quo caput femoris volvitur; (5) quævis cavitas profundior ossis, in qua aliud volvitur; (6) vasculum quoddam concavum; (7) mensura liquidorum, hemina, cotyla, cyathus; (8) mensura aridorum, unciarum novem capax.

Κοτυλαδών, όνος, ἡ, idem; (2) umbilicus Veneris, herba; (3) pars concava in polypodis cirris; (4) os venæ f. arteriæ intra uterum eminentis; (5) polypodis cirrus. A κοτύλη.

Κοτυλήρυτος, vel κοτυλήρρυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, vola hausti, utraque manu conjunctæ hausti. Ex κοτύλη, & ῥέω.

Κοτυλιαῖος, αίη, αῖον, cotylæ mensuram æquans. A κοτύλη.

Κοτυλίζω, f. ίσω, cotylatim f. hemiaatim liquida aridaque vendo. Ab eod.

Κοτυλίς, ίδος, ἡ, concavitas coxendicis. Ab eodem.

Κοτυλίσκη, ης, ἡ, parva cotyla, Dim.

Κοτυλίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κοτυλίσκος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvus crater, Baccho sacer, quo utebantur sacerdotes ejus; (2) placentæ genus.

Κότυλος, ου, ὁ, poculum capiens quantum cotyle; (2) mensura unciarum novem, (4 *Eus.*)

Κοτυλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, cotylæ formam habens. Ab eod.

Κοῦκε *Æol.* pro οὐκέτι, *nec jam.*

ΚΟΤΚΙ, τό, Cuci, fructus arboris cujusdam.

Κυκίμηλον, ου, τὸ, cuci pomum.

Κυκισφόρος, ὁ ἡ ἡ, cuciferus. Ex κ. & φέρω.

Κυλεόν, οῦ, τό, f. κυλεός, ὁ, *Poët.* pro κολεός.

Κυλεοπῆδος, ου, ὁ ἡ ἡ, v. κολεοπῆ.

Κῦμι, surge. Vox Hebr.

Κυρά, ᾶς, ἡ, tonsura. A κείρω.

Κυράλιον, ου, τὸ, corallium.

Κυρεικός, ἡ, όν, tonsorius. ad tonsores pertinens. A κυρά.

Κυρεῖον, ου, τὸ, tonstrina, officina tonsoris. A κυρέω.

Κυρέω, cupio tonderi. Ab eod.

Κυρεύς, έως, έος, tonsor. Ab eod.

Κυρεύτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Κυρεύτρια, ας, ἡ, tonstrix. A κυρεύτης.

Κυρέω, f. έσω, tondeo. A κείρω.

Κυρη, ης, ἡ, idem est quod κόρη.

Κυρήσιμος, ον, detonsus sc. capillus.

Κυρίας, ου, ὁ, tonsus. A κείρω.

Κυρίδιος, ῶ, tenderi volo. A κυρά.

Κυρίδιος, ας, ἡ, quæ virgo viro nupsit; juvenilis. A κυρίδιος.

Κυρίδιος, f. Ion. pro κυρίδιος.

Κυρίδιος, ου, ὁ, qui juvenili ætate uxorem duxit; (2) juvenilis. A κυρίδιος, pro κόρος.

Κυρίζω, f. ίσω, juvenilem ætatem ago; (2) juvenilia sapio; (3) a puerili ætate educo; (4) tondeo, attondeo; (5) succido; (6) deputo. Αἱ κ' γαῖαν Ἀνδρῶν κυρίζωσιν, Hesiod. Θεογ. 347. A κῦρος pro κύριος, vel a κυρέω.

Κυρικός, ἡ, όν, tonsorius. ad tonsorem pertinens, f. ad tonsuram idoneus. A κυρά.

Κύρμα, ατος, ατος, idem & ab eod.

Κυρσός, *Adv.* per comam, coma. Ab eod.

ΚΟΤΤΡΜΙ, τό, Cutmi, potionis genus ex hordeo vel tritico.

Κυσάνορος, ὁ ἡ ἡ, nativorus, natos, pueros, perdens. E ἀνήρ.

Κυσγονία, ας, ἡ, puerorum vel puellarum generatio. Ex κύσος, & γονή.

Κυσθάλεια δάφνη, laurus virentibus ramis decora. Ex κῦρος, & θάλλω, vireo.

Κῦρος, idem est, ac κύσος.

Κυρσεία, ας, ἡ, puericia, infantia. A κῦρος.

Κυροτοκία, marem parto. A

Κυροτοκος, ου, ὁ, quæ puerum peperit, puerpera, mater. A τίκτω.

Κυβερνάω, ῶ, f. ήσω, juvenes nutrio. A

Κυροτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, juvenum nutritor, vel nutrix. Ex κῦρος, & τρέφω.

Κυσωδία, ας, ἡ, custodia. Vox Latina.

Κυφαγαλός, ῆ, ὁ ἡ ἡ, leve onus ferens. Ex κῦφος, & ἄγω.

Κυφίζω, f. ίσω, levo, elevo, sublevo; (2) in altum tollo; (3) erigo adflictum & consolor; (4) legis sum. Ὡς φιλήσω κυφίσω μητέρα χθόνα, Eur. Hel. 40. Ῥηϊδ τε γὰ λέξασα κυφ-θήσομαι ψυχῇ, ideæ, Med. 475 A κύφος.

Κύφησις, εως, ἡ, levatio, allevatio. A κυφίζω.

Κυφισμα, ατος, τό, levatio, levamen. Ab eodem.

Κυφισμός, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κυφιστικός, ἡ, όν, levandi vim habens. Ab eodem.

Κυφοδοξία, ας, ἡ, vana opinio. A δόξα.

Κυφολογέω, verborum levitate utor.

Κυφολογία, ας, ἡ, loquacitas; (2) nugæ. A

Κυφολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, nugator, garrulus. Ex κῦφος, & λέγω.

Κυφότης, ητος, ἡ, levitas, inconstantia. A

Κυφός, contr. κυφόπους, ου, ὁ ἡ ἡ, levis, inconstans. Hinc τὸ κυφόνουν, inconstantia & levitas mentis. Ex κ. & νοῦς.

Κυφόνως, *Adv.* cum quadam mentis levitate, temere.

Κυφόνωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, levis & agilis dorsi. Ex κυφός, & νῶτος.

Κυφοπτέω, facile velans. A πτίλον.

ΚΟΤΦΟΣ, κύφη, κύφον, levis, non ponderosus; (2) remissus, languidus; (3) exiguus; (4) ventosus, inconstans; (5) vacuus; (6) facilis.

Κυφοτέρως, levius, &c.

Κυφότης, ητος, ἡ, levitas. A κυφός.

Κυφόω, ῶ, f. ώσω, levo, allevo. Ab eod.

Κύφως, *Adv.* leviter, facile; (2) temere.

Κυφωνοπώλης, ου, ὁ, quasillarius, Gl. V. Ex κύφων, & πωλέω, *facio.*

ΚΟΦΙΝΟΣ, ου, ὁ, cophinus, corbis, qualus; (2) mensura apud Bœotos cum liquidorum, tum aridorum.

Κυφινώδης, ες, ad cophini modum factus.

Κοχλάζω, ebullio, scaturio. Al. καχλάζω.

Κοχλακώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, filiceus. Ab eod.

ΚΟΧΛΑΞ, ακος, ὁ, glarea, calculus, lapillus in fluvii ripa vel maris littore; (2) filex.

Κόχλαι, ῶν, αἱ, conchæ. A κόχλαξ.

Κοχλασμα, τό, fervor aquæ, æstus; (2) quod ebullit. A κοχλάζω.

Κοχλιάριον, ου, τὸ, cochlear. Ab eod.

Κοχλίας, ου, ὁ, cochlea; (2) machina aquaria. Ab eod.

Κοχλίδιον, ου, τὸ, conchula, cochleola, parva cochlea Dim. a κοχλίας, vel κόχλος.

Κοχλίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Κοχλιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, cochleæ speciem gerens, cochleæ similis; (2) tortuosus, tortilis. Ab eod.

Κοχλος, ου, ὁ, concha; (2) conchylium, ostrum, purpura. A κόχλος.

ΚΟΧΑΩ, gyro, roto, torqueo, Ftym.

ΚΟΧΟΣ, ου, ὁ, humor abunde fluens, Schol. Theocr.

Κοχύδησκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκοχύδεον, a

Κοχύδω, ῶ, id. quod κοχύω.

Κοχύσκον, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκόχυε, a

Κοχύω, magna copia cum strepitu defluo, abunde fluo. Ἐκ δ' μετάτω Ἰδρὼς μὰ κοχύσκον, Theoc. 2, 107. A κόχος.

ΚΟΧΩΝΗ, ης, ἡ, commissura partium coxendicis cum pedice.

Κόχωνον, ου, τὸ, idem.

Κόψας, aor. 1. part. act. verbi κόπτω.

Κόψιον, ου, τὸ, smyrnion herba, vulgo levisticum, *Nicand.*

ΚΟΨΙΜΟΣ, ου, ὁ, genus arboris.

ΚΟΨΙΧΟΣ, vel κόψυχος, ου, ὁ, avis quædam, merula.

Κράανε, aor. 1. imper. act. *Poët.* pro κράνον, vel κρᾶνον, a κραίνω.

Κράας, ατος, τό, caput. A κάρηνον.

ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, vel κράββατος, υ, ὁ, grabbatus, lectus in quo sedetur, Atticis σκίμπους.

Κραββάτιον, τό, lectulus.

ΚΡΑ'ΓΗ, ης, ἡ, piscis e genere squillarum.

ΚΡΑ'ΓΟΝΕΣ, ων, οἱ, Crangines, itidem squillarum species.

Κραγείς, a. 2. part. pass. verbi κράζω.

Κραγίτης, ου, ὁ, vociferator, clamator. A κράζω. Unde

Κραγόν, *Adv.* clara, acutâ, alta voce.

Κραδαίνω, vibro, crispo, commoveo, quasso, concutio; κραδάνας, aor. 1. part. quatiens, vibrans; κραδάνομαι, tremisco, metu concutior. Τὸ δόρυ κραδάνας, Plut. Ἐν δὲ οἱ ἠχὴ Νηδεΐοισι μάλ' ἰξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα, Il. 17, 524. A κραδάω.

Κράδιον, υ, τό, folium ficulnum. A κράδη.

Κράδαλος, υ, ὁ, ramus ficulnus. Ab eod.

Κραδαλὸς, ὴ, ὸν, vibratilis, qui facile concutitur s. quassatur. Ab eod.

Κραδάω, ῶ, vibro, concutio, quatio; (2) κραδάω, laboro. Κραδάων δολιχόσκιον ἠχμὴν, Il. 7, 213. A κράδη.

Κραδαύω, f. αυω, vibro, quatio.

ΚΡΑ'ΔΗ, ης, ἡ, ramus ficulnus, furculus ficulneus; (2) folium ficulneum; (3) quodvis folium; (4) machina theatralis.

Κραδηφορία, ας, ἡ, gestatio ramorum *proprie* ficulnorum. Ex κράδη, & φέρω.

Κραδίῃ, acc. sing. *Ion. & per Metath.* pro καρδίαν.

Κράδη, ης, ἡ, ramus ficulnus; (2) vitium s. morbus in ficu. A κράδη.

Κραδοφάγος, υ, ὁ ἡ ὴ, qui ficus aut folia ficulnea s. ramos ficulneos comedit. Ex κράδη, & φαγεῖν.

Κοάζον, part. præs. act. n. g. a

ΚΡΑ'ΖΩ, f. ξω, clamo ut cornix vel corvus, crocito; (2) clamo quovis modo; paulo post f. κεκράξομαι, p. med. κέκραγα, clamavi, clamo; τι κέκραγας; quid vociferaris? Θεὸς ἦ τὰ γοητα, ἐκ ὀξὺ φωνὴ μεγάλη, Act. 7, 60. Ποῖα κέκραγας ἀνδρὸς ἀδικωτέρφοντα; propter quem? Soph. Aj. 1253. Εὐθὺς δ' ὅτε δυσπιστῷ κέκραγεν ἐμβάλας, poscit, Arist. Vesp. 103.

Κραθέντες, a. 1. part. pass. verbi κεράννυμι.

Κραθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi κρατέω.

Κραιαίνω, perficio; κραίνον, perfice, a. 1. imperat. *Ion.* pro κραίανον, Il. 1, 41.

ΚΡΑΙ'ΝΩ, fut. ανῶ, perficio, effectum reddo; (2) impero, regno; κρανθεὶς, a. 1. pass. part. consummatus, κρινθεῖσα ψῆφος, victrix sententia. Πολλὰ δ' ἀλλοῖος κραίνουσι θεοί, Eur. Med. 1419. & Alc. 1148. Ὃς κραιεῖ χρατῶ, Soph. Aj. 1069. Ἐν οἷς ἀγὰν ἐκράνθη, Eur. Supp. 815. Ἐπεί σοι πολλάθυτοι δῖοι τιμὰ κραίνεται, id. Herac. 778. κέκρανται, id. Ion. 1045.

Κραιπαλάω, ῶ, crapulam sentio, dolorem capitis sentio ex nimio potu; (2) inebrior; (3) desipio per crapulam, vino demento; κραιπαλῶντες, vacillantes, Ph. Ἡμεῖς ζυτέουμεν Κύκλωπα — κραιπαλῶντα, Arist. Plut. 298. A

ΚΡΑΙΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, crapula; (2) comessatio; (3) obtenebratio mentis a potu.

Κραιπαλίζω, crapulor. A κραιπάλη.

Κραιπαλόμεθος, ὁ ἡ ὴ, qui ebrius & vino gravatus comessatur & bacchatur. Ex κραιπάλη, & κῶμος, comessatio.

Κραιπαλόδης, ους, ὁ ἡ ὴ, obnoxius crapulæ; (2) ad crapulam usque potans. A κραιπάλη.

ΚΡΑΙΠΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, pernix, celer, velox, rapidus. Hinc κραιπνὸ, *Adv.* velociter.

Κραιπνόαυτος, ος, ὁ ἡ ὴ, celer, velox. Ex κραιπνὸς, & αὔω.

Κραιπνοαύτως, celeriter.

Κραιπνοφορία, ας, ἡ, velox, citus. Ex φέρομαι.

Κραίπνως, *Adv.* velociter, cito; (2) propere.

ΚΡΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, caput, Hes.

Κραίπαλος, υ, ὁ, clamator, clamosus. A κράζω.

Κραυλικὸς, ὴ, ὸν, clamosus. A κράυλος.

Κρᾶμα, τό, mixtura, mixtum; (2) vinum aqua mixtum; (3) massa corporis naturalis concreta, sive concretio & temperatura corporis naturalis. A κεράννυμι.

Κραμβαλέος, τοῦτο, aridus, siccus. A κράμβος.

Κράμβη, ης, τό, cicuta, Vox Sicula. A

Κράμβιον, υ, idem; (2) decoctum brassicæ, ap. *Hippocr.*

ΚΡΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, brassica, crambe, caules. *Angl.* Colewort.

Κραμβίδιον, υ, τό, brassica; (2) decoctum brassicæ. A κράμβη.

ΚΡΑ'ΜΒΟΣ, υ, ον, aridus, siccus, torridus; (2) bonus; (3) dulcis; (4) *Subst.* vitium fructuum, præcipue uvarum.

Κραμβοφάγος, υ, ὁ ἡ ὴ, qui brassica vescitur. Ex κράμβη, & φαγεῖν.

Κραναόδους, ους, ὁ ἡ ὴ, asperum solum habens. Ex κραναὸς, & ὀδὼν.

Κρανάϊος, ον, ἴον, corneus, e corno. A κρανέα, *cornus.*

Κρανεῖε, ὴ, ὸν, asper; (2) sterilis. A κράνον.

Κρανιάδῃ, f. 2. inf. med. pro κρανιεῖσθαι, a κρανίνω.

ΚΡΑΝΕΙ'Α, ας, ἡ, cornus, arbor; (2) hasta ex corno. Hinc

Κρανίϊος, ον, ἴον, corneus.

Κράνειος, f. Κράνιος, Craneum. Nomen Gymnasii Corinthi.

Κράνεος, corneus. A κρανέα.

Κρανία, ας, ἡ, cornus. Ab eod.

Κρανιάδαι, gen. plur. *Dor.* pro κρημνιάδων, a κρημνιάδες.

Κράνινος, η, ον, corneus.

Κρανίον, υ, τό, calvaria. A κράνον.

Κρανοκολάπτης, ου, ὁ, genus phalangii, bestiolæ lucernis advolitanti non dissimile, phalangium, quod caput petit, si in aliquem irruit. Ex κράνον, & κολάπτω, *percutio.*

Κράνον, υ, τό, caput, Eust. A κάρηνον.

Κρανοποιία, galeas facio. A

Κρανοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, galearum opifex. Ex κράνος, & ποιέω.

Κρανὸς, ους, τό, galea. A κόρυς.

Κρατύμαι, f. 1. ind. med. verbi κρατέω.

Κρανεργία, ας, ἡ, galearum fabricatio. A seq.

Κρανεργὸς, οῦ, ὁ, galearum opifex. Ex κράνος & ἔργον, opus.

Κρανίτερα, ας, ἡ, regina; (2) perfectrix. A

Κρατὴρ, ῆρος, ὁ, effector, qui efficit vel perficit; (2) κρατῆρες, dentes, qui Lat. genuini. A κράτος.

Κράντης, ου, ὁ, idem.

Κραντήριος, qui efficiunt, Hes. Ab eod.

Κράτωρ, ορος, ὁ, rex, princeps. Ab eod.

Κράξας, a. 1. part. act. verbi κράζω.

Κραπάταλος, fatuus, delirus, Hes. (2) numisma, id. Pollux; (3) κραπάταλοι, pisces quidam, id.

Κρᾶς, ατος, τό, caput.

Κρᾶσις, σεως, ἡ, mixtio, mixtura, proprie, qua aqua vino miscetur; (2) temperamentum corporis & elementorum; (3) contractio vocalium & diphthongorum apud Grammaticos. A κεράννυμι.

Κράσπεδον, υ, τό, fimbria, limbus, inflita, lacinia; (2) margo retis; (3) margo literis; (4) montis radix; (5) vestis sacerdotis, sic dicta, quod solum usque pertingat. Ex κρημαμαι, & σπέδον.

Κρασπέδη, ῆ, τό, crates lignea super præsepi, cui imponitur fœnum, Pollux. A κράσις.

Κραστίζω, vesci gramine, Etym. Ab eod.

ΚΡΑ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, gramen.

Κρατασβόλος, ον, caput percutiens. A κρὰς & βάλλω.

ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, υ, ὁ, Crataegus, arbor habens folium simile mespilo.

Κραταιγύαλος, υ, ὁ ἡ ὁ, firmus, fortis. A κραταιὸς, & γύαλον, *vas.*

Κραταιγὼν, ῶνος, ὁ, idem quod κραταιγὸς.

Κραταιὸς, *Adv.* valide, vel *Subst.* vis magna. Ex

Κραταλέος, ὼ, idem quod κρατερόθυμος.

Κρατάλιος, conforto, Gl. V. A κράτος.

Κρατάνον, υ, τό, confectum scripturæ aut picturæ firmamentum. A κρατανίζω.

Κραταὸς, ὰ, ὸν, potens, fortis, robustus, validus; (2) validus s. potens in retinendo; (3) ingens, magnus; (4) violentus, truculentus. A κράτος, Hinc

Κρατάτης, ητος, ἡ, robur, vis, fortitudo.

Κρατανίζω, ὰ, viribus potentem reddo, roboro, corroboro. Δυνάμει κρατανιζόμενος διὰ τὸ πνεύματος, Ephes. 3, 16.

Κρατανίζομαι ὄδαξ, solum firmum, seu lapidibus stratum. Ex κρατανὸς, & οἶδος.

Κρατανύς, ύδος, ὁ ἡ ὺ, qui pedes robustos habet. Ex κρατανὸς & πούς.

Κρατανύζομαι, a. 1. inf. pass. verbi κρατανόω. Unde

Κρατανίσμα, ατος, τό, robur.

Κρατανῶς, *Adv.* valide, fortiter, robuste.

Κρατάνων, τό, genus peculi, ap. *Athen.*

Κρατεῖ, 3. sing. præs. ind. act. v. κρατέω.

Κρατεῖ, dat. sing. *contr.* pro κράτει, a κράτος.

Κρατεραύχην, ὁ ἡ ὴ, robustam cervicem habens.

Κρατερῶν, gen. pl. *Æol.* pro κρατερῶν. A

Κρατερὸς, ρὰ, ρὸν, validus, potens, robustus, fortis; (2) validus s. potens in retinendo; (3) ingens, magnus; (4) violentus, truculentus.

Κρατερόφρων, ονος, ὁ ἡ ὴ, invictus animo, cui mens dura & rigida, durus, acer, præfractus; (2) magnanimus. Ex κρ. & φρήν

Κρατερὸς, ὰ, ὸν, validum & firmum reddo, solido. A κρατερὸς. Hinc

Κρατέρωμα, ατος, τό, mixtura æris & stanni, qua aliquid solidatur, Hes.

Κρατερωνυξ, υχος, ὁ ἡ ὺ, solidos, firmos, & robustos ungues habens; solidas ungulas habens. Ex κρατερὸς, & ὄνυξ.

Κρατερώνυχος, υ, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Κρατερῶς, *Adv.* valide, fortiter, strenue, firmiter; (2) tute viribus; (3) intrepide; (4) aperte. A κρατερὸς.

Κρατέστων, ὼν, ὰ, verum telum. A κρατύνω.

Κρατέστων, gen. pl. *Æol.* pro κρατεστῶν.

Κρατίδιρια, ων, τὰ, idem ac κρατῆρες.

Κρατῖλα, ὰ, f. ανω, imperium obtinec, impero, dominer; (2) polluceo, potior, compos fio; (3) superior fio, vinco; (4) præsto, excello; (5) contineo; (6) valeo, abunde, invaleco, terineo, in ædificio maneo; (7) memoria teneo; (8) prehendo, apprehendo. Πολλὰ κρατεῖ τέχνη ἀνάγκη, sequit. Soph. Phil 915. Ζεὺς ἰδὼν ὁ τ' ἄγαν κωφὸς ibid. 980. Νῦν ὁ κρατεῖ γὰ τῶν πραγμάτων, Arist. Ve p. 1343. A κράτος, vis, robur.

Κρατῇ, 3. sing. conj. pro κρατῇ.

Κρατήσες, aor. 1 part. pass.

Κράτημα, τό, fulcimentum.

Κρατὴρ, ῆρος, ὁ, (pen. prod.) crater, crateris, vas, in quo miscetur vinum; (2) figmentum cœleste; (3) conceptaculum aquæ fulgentis; (4) κρατῆρες, montis Ætnæ foramina, quibus ignis cinisque evomitur; (2) dicitur tamen & de ministro compotorum. A κεράννυμι.

Κρατηρίζω, f. ίσω, compoto, Eust. Ex Vett. ἐκρατηρίσθημεν, a. 1. pass. inebriati sumus exhaustis crateribus, Hes. A κρατὴρ.

Κρατηρίον, ὰ, τὸ, parvus crater. Dim.

Κρατήσω, *termisse*, a. 1. inf. act. verbi κρατέω.

Κρατησιμαχος, υ, ὁ ἡ ὁ, qui victoriam in prælius obtinet. Ex κράτος, & μάχομαι.

Κρατησίπους, ὁ ἡ ὁ, qui pedes robustos habet.

Κρατησίππος, υ, ὁ ἡ ὁ, qui vincit equis. Ex κράτος, & ἵππος.

Κρατησις, εως, ἡ, potentia; retentio, Ph. A κρατέω.

Κρατητικὸς, ὴ, ὸν, tenax, Gl. V. Ab eod.

Κρατὶ, *capiti*, dat. sing. a κρὰς, *caput.*

Κράτιστα, *Adv.* optime, præstantissime. A κράτιστος. Unde

Κρατιστεύω, f. εύσω, præstantissimus fio, præsto, antecello;

antecello; τὸ κρατιστεῖον, potiſſimum & præſtantiſſimum. Τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ κρατιστεύσας, Xen.

Κρατιστηδὸν, *Adv.* delecte. A

Κράτιστος, ίστη, ιστον, fortiſſimus; validiſſimus; (2) optimus. Superlat. a κράτος, *robur*.

Κρατοβρὰς, ῶτος, ὁ, caput devorans.

ΚΡΑΤΟΣ, ους, τὸ, robur, vis, potentia; (2) imperium, imperii ſumma; (3) victoria; (4) pars manus vergens ad digitos, in qua manus robur.

Κρατὸς, *ſapitis*, dat. ſing. a κρὰς.

Κρατοῦντας, acc. pl. part. act. *contr.* pro κρατοῦντας, a κρατέω.

Κρατωτὴρ, ῆρος, ὁ, victor, prævalens, Heſ. A κρατέω.

Κρατωτῆρες κλισμοὶ, ſella ad retinendum & firmandum. A præc.

Κρατωτικὸς, ἡ, όν, firmandi vim habens. A

Κρατῶ, τ ωσω, validum ac firmum reddo, munio; (2) confirmo, ſtabilio, vim magnam tribuo; (3) roboro, induro; (4) impero Κρατώειν ῥητρά, Apollon. Ἀρχῶν δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φαλάγγας, Il. 11, 215. A κράτος. Unde

Κρατὼς, ὁ, validus viribus, fortis, potens.

Κρατυσμὸς, οῦ, ὁ, corroboratio. A κρατύς.

Κραυγάζω, f. άσω, clamo, clamito, vociferor. Φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε, Joan. 11, 43. A κραυγή.

Κραυγάνω, idem.

Κραύγαστὴς, οῦ, ὁ, vociferator, clamoſus, clamator. A κραυγάζω.

Κραυγαστικὸς, ἡ, όν, clamoſus. Ab eod.

Κραυγαστικῶς, *Adv.* cum clamore. A præc.

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio. A κράζω, *clamo*.

Κραυγίας, ου, ὁ, ut κραυγίας ἵππος, equus, qui clamore & ſtrepitu terretur. A κραυγή.

Κραυρὸν, ſtruma laborare (2) de morbo apum cum vermes & aranеas gignunt, Heſ. A

ΚΡΑΤΥΣ, ρα, ρυ, aridus, ſiccus, torridus, friabilis, rigidus; (2) *Subſt.* ſtruma; (3) morbus boves tentans. Hinc

Κραυρότης, ητος, ἡ, ariditas, ſiccitas, friabilitas.

Κρέα, nom. vel acc. plur. pro κρέατα, a κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, fuſcina, harpago, inſtrumentum ad eximendas carnes ex olla, vel aheno. Ex κρέας, & ἀείρω, *capio*.

Κρεαγρὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Κρεάδραξις, εν, carnem ſ. cutem lacerans, vellicans, aſper.

Κρεάδιον, ου, τὸ, caruncula, carnis fruſtum, Dim. a κρέας.

Κρεαμοσία, ας, ἡ, diſtributio carnis, viſceratio. A

Κρεαπώλης, ου, ὁ ἡ ἡ, carnes diſtribuens. Ex κρέας, & νέμω, *diſtribuo*.

ΚΡΕΑΣ, ατος, τὸ, caro; (2) fruſtum carnis; (3) corpus.

Κρεγμὸς, οῦ, ὁ, pulſatio, ſonitus. A κρέκω.

Κρεηδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad recipiendas carnes factus. Ex κρέας, & δέχομαι.

Κρεηδοκὸς, idem.

Κρεηφαγεῖν, *Ion.* pro κρεωφαγεῖν.

Κρεηφαγίη, ης, ἡ, pro κρεωφαγία.

Κρεισσα, *regina*, prat. part. act. *Dor.* pro κρίσσα, a κρίω.

Κρέκτον, ου, τὸ, vas carnarium, carnium receptaculum. A κρέας.

Κρεμαστὰ, nom. plur. n. g. a κρεμαστὸν.

Κρεμαστοῖσι, vel κρειττόσι, *præſtantioribus*, dat. plur. Ab eod.

Κρεμαστὸν, vel κρειττὸν, ονος, ὁ ἡ ἡ, melior, præſtantior; (2) præſtantior verbo, potentia, aliave re, *unde* (2) κρείττους Dii, cœlites; (3) invictus ab aliqua re, ut voluptate, &c. κρειττὸν θανάτου, immortalis. A κρατέω.

Κρεὼν, rex, regnator; κρείουσα, regina.

Κρεὼν, g. pl. *contr.* & *Poët.* pro κρεάτων.

Κρηλάω, fletus, ploratus, Heſ. A κρέκω.

Κρήλιον, ſonum odioſum aut ſignificare Galenus apud Hinp.

ΚΡΕΚΩ, pecline ſeu radio pulſo; (2) pulſo; (3) ſonum moleſtum & odioſum edo. Ἀλλ' κρεκτὸς τι μέλος, Epigr. Συμμιγῆ βλώσομαι πλῆκτρῳ κρέκοντος, ἰαχὴν Ἀπόλλων, Arift. Av. 778.

Κρεμάθρα, ας, ἡ, vas penſile aut ſtorea penſilis, in qua reponuntur caſei, aut opſoniorum reliquiæ. A κρεμάω.

Κρέμαμαι, pendeo; κρεμάμενος, ſuſpenſus. Κρέμαμ' ἐπ' ἐντεῦθεν ἀμῶν ὁ τίχη, Ar ſt. Av. 1393.

Κρεμάννυμι, vid. κρεμάω.

Κρεμάσασθαι, aor. 1. inf. med. v. κρεμάω.

Κρεμασθὲν, *ſuſpenſus*, a. 1. part. paſſ.

Κρεμασμὸς, οῦ, ὁ, ſuſpenſio. Ab eod.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſuſpendit aut ſuſpenſum tenet; (2) κρεμαστῆρες, nervi teſtium; (3) crates viminea, in qua caſei ſiccantur; (4) lorum ſ. habena penſilis, e qua aliquid dependet. A κρεμάω. Hinc

Κρεμαστήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, pendulus, penſilis.

Κρεμαστὸς, ὴ, όν, pendulus, penſilis. A κρεμάω.

Κρεμαστρὰ, ας, ἡ, id, unde aliquid pendet; (2) tas penſile, in quo panes, caſei & ſimilia reponuntur; (3) appendix ſ. pediculus multifidus, ex quo fructus appenduntur. Ab eod.

ΚΡΕΜΑΩ, ῶ, vel κρεμάννυμι, ſ. κρεμαννύω, f. μάσω, ſuſpendo, (2) ſuſpenſum teneo, & (3) in *Paſſ.* ſuſpendor; (4) pendeo. Ἐκρέμασο κίρκῳ δεῖπνον, Ariſt Θεσμ. 1037. Μὴ μοῦ γὰρ ἔστιν ὅτο κάλα ἡ Φρονίκ, κρεμασαντι σαυτον, Il. Ran. 122.

Κρεμβαλιάζω, crembalum pulſo, Heſ. A κρέμβαλον, Hinc

Κρεμβαλιαστὴς, οῦ, ὁ, crembali peritus, qui crembalum infonare novit.

Κρεμβαλιαστὺς, ύος, ἡ, ſtrepitus ſ. ſonitus, quem edit crembalum.

Κρεμβαλίζω, f. ίσω, crembalum pulſo.

ΚΡΕΜΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, crembalum, crepitaculum, quod digitis agitatum ſtrepitum edit.

Κρεμάδω, ῶ, idem quod, & a κρεμάω.

Κρέμνημι, idem & ab eod.

Κρεμάω, ῶ, idem & ab eod.

ΚΡΕΜΥΣ, υος, ὁ, piſcis quidam.

Κρὲξ, κος, ἡ, Crex, avis pugnax, roſtrum acutum & ferratum habens, nuptiſque inſultata, a dacker hen. A κρέκω.

Κρεοβόρος, ου, carnivorus. A βιβρώσκω.

Κρεοῦσα, part. act. *Dor.* pro κρέουσα, a κρέω.

Κρεοκάπηλος, ου, ὁ, coquus e carnibus minutim concinis, & cum ſanguine, urina, & dulci jure commiſcuis. Ex κρέας, & καπηλεύω.

Κρεοτομία, ας, ἡ, vid. κρεωτομία, &c.

Κρεοσσόπομα, carnium more putrefco.

Κρεοσκευασία, ας, ἡ ratio apparandarum carnium. Ex κρέας & σκευασία.

Κρεουργὸς, excarnifico, dilamo, lanius ſum, carnes lani more concido. A κρεουργέω.

Κρεουργῶν, *Adv.* more eorum, quæ in parva frudia cæſa ſunt, ſ. quæ a laniis concidentur. Ab eod.

Κρεουργία, ας, ἡ, carnium diſſectio ſ. concifio, laniatus, viſceratio. Ab eod.

Κρεουργικὸς, ἡ, όν, lanionius. A

Κρεουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, lanius, lanio. Ex κρέας, & ἔργον, *opus*.

Κρεοφαγία, ας, ἡ, victus e carne. A

Κρεοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui carnes comedit, qui carne vescitur. Ex κρέας, & φαγεῖν.

Κρεουσία, nom. plur. *Ion.* pro κρεάτων, a κρέατων.

Κρεύλιον, ου, τὸ, cacumula. Dim. a κρέας.

ΚΡΕΩ, κρεῶ, κρεῶσω, impero

Κρεωβορία, ας, ἡ, carnium devoratio, uſus copioſior. Ex βορά.

Κρεωδαισία, ας, ἡ, carnium in fruſta conciſarum diſtributio, viſceratio. Ex κρέας, & δαίω, *divido*.

Κρεωδαίτης, ου, ὁ, carnium in fruſta diviſarum diſtributio.

Κρεώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, carnoſus. A κρέας.

Κρεωδοσία, ας, ἡ, carnium diſtributio, viſceratio. Ex κρέας, & δίδωμι, unde δόσις.

Κρεωδοτία, carnes diſtribuo. A

Κρεωδότης, ου, carnium dator ſ. diſtributor.

Κρεωδόχος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad recipiendas ſeu adſervandas carnes factus. Ex δέχομαι.

Κρεωθήκη, ης, ἡ, carnarium, Gl. V.

Κρεωκοπία, carnificio. Ex κ. & κόπτω.

Κρεωκόπος, ὁ ἡ ἡ, carnes ſecans.

Κρεωλογία, carnem colligo. Ex κ. & λέγω.

Κρεονομέω, carnes diſtribuo. Ex κ. & νέμω.

Κρεωνομία, ας, ἡ, carnium diſtributio.

Κρεωπωλεῖον, ου, τὸ, idem quod κρεωπώλιον.

Κρεωπώλης, ου, ὁ, carnium venditor, lanius. Ex κρέας, & πωλέω. Hinc

Κρεωπωλικὸς, ἡ, όν, ad lanium ſ. carnium venditorem pertinens.

Κρεωπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur carnes, macellum, laniena.

Κρεωσάθμη, ης, ἡ, ſtatera, in qua carnes appenduntur. Ex κρέας, & σαθμὸς.

Κρεωφαγία, carne vescor.

Κρεωφαγία, ἡ, victus, e carne.

Κρεωφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, carnes edens, qui carnibus vescitur. Ex κρέας, & φαγεῖν.

ΚΡΗΓΥΟΣ, υον, gratus, jucundus, placitus; (2) bonus; (3) utilis; (4) idoneus, aptus; (5) ſuavem vocem edens. Μάτι κακὸν ἡ σώφρονι μοι το κρηγυὸν εἶπαι. Herc. Il. 1, 106.

ΚΡΗΔΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, capitis ligamentum, vitta, velamentum capitis, quod ad humeros usque demittebatur; (2) operculum doliorum aut vaſorum & ſimilium.

Κρῆθμον, 2. f. a. 1. imper. act. *Poët.* pro κρῆσον, a κρήθω.

Κρήθω, *Adv.* a capite. A κρὴς, *caput*.

ΚΡΗΘΜΟΝ, ου, τὸ, herbæ genus; *ſampbire*.

Κρήμνημαι, pendeo, ſuſpenſus ſum. Νῦν ἢ κρεμᾶσαι χέρας ἠδὲ κακκρημνασθαι, Eur. Ion. 1658. A κρημνός.

Κρημνόω, ῶ, vel κρέμνημι, ſ. νήσω, præcipito. Ab eod.

Κρῆμνον, 2. f. præſ. imper. *per Apocopen.* pro κρήμνησον, a κρέμνημι.

Κρημνοπορία, ας, verba ardua & grandia fundito. Ex κρημνὸς, & πορεύω, *I go, ſtep*.

Κρημνίζω, f. ίσω, præcipito. A κρημνὸς.

Κρημνοβατέω, per præcipitia incedo. A

Κρημνοβάτης, ου, ὁ, per præcipitia ambulans, per loca præcipitia incedens; (2) funambulus. A κρημνὸς, & βαίνω.

Κρημνοκομπέω, ῶ, verbis præceptis & ardeis gloriar, jacto, arroganter & ſuperbe loquor.

ΚΡΗΜΝΟΣ, ου, ὁ, præceps rupes, præcipitium; (2) ripa; (3) labrum ulceris; (4) omne excelſum & promnens.

Κρημνώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, præceptus, præceps, arduus. A κρημνὸς.

Κρημνώρεια, ας, ἡ, præcipitium montis. Ex κρημνὸς, & ὄρος, *mons*.

Κρῆνα, g. 1. inf. act. verbi κρήνω.

Κρηναῖος, αία, αῖον, fontanus; (2) frigidus, ut aqua fontana. A κρήνη.

Κρηνάων, g. pl. *Æol.* pro κρηνῶν, a κρήνη.

ΚΡΗΝΗ, ης, ἡ, fons; (2) vas aquarium.

Κρηνιάδες, αι, Nymphæ fontanæ.

Κρηνιτίδες, ας, idem. A

Κρηνὶς, ίδος, ἡ, fonticulus. Dim. a κρήνη.

Κρήνω, 2. f. a. 1. imper. act. verbi κραίνω.

Κρηνοφυλάκιον, ου, τὸ, fontis cuſtodia, munus cuſtodiendi & curandi fontes. A

Κρηνοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, fontis cuſtos.

Κρηπιδοποιὸς, ὁ ἡ ἡ, qui crepidas conficit, tutor crepidarius. Ex κρηπὶς, & ποιέω.

Κρηπιδοπώλης, ου, ὁ, crepidarum venditor.

Κρηπίδωμα, το, fundamentum, crepida. A

Κρηπιδόω, fundo, fundamentum pono; κρηπιδώμενος, præt. part. paſſ. crepidatus. A

ΚΡΗΠΙΣ, ίδος, ἡ, crepida, ſoccus; (2) baſis, fundamentum; (3) crepido, margo; (4) placentæ genus.

ΚΡΗ'Σ, Κρητὸς, ὁ, Cres, Cretensis.
Κρῆς, pro κρέας, caro.
ΚΡΗΣΕ'ΡΑ, ας, ἡ, cribrum excussorium pollinarium e filo laneo; (2) pannus rarus, per quem aliquid colatur; (3) operculum calathi.
Κρῆσσα, ης, ἡ, femina Cretensis. A Κρής.
Κρησφύγετον, τὸ, refugium eorum, qui Minoem Cretensem, severum vindicem scelerum, fugiebant; (2) perfugium f. refugium quodvis; (3) munitio subsidiaria; (4) asylum; (5) latebra. Ex Κρής, & φύγω.
Κρησφυγέτης, ὁ ἡ, ἡ, Cretensis.
Κρήτη, ης, ἡ, Creta; insula.
Κρήτηθεν, Adv. e Creta.
Κρητήριον, ου, τὸ, parva cratera, parvus crater. Dim. a κρατὴρ, pro κρατήρ.
Κρητίζω, Cretiso, Cretensis imitor. A κρής.
Κρητικὸς, ἡ, ὸν, Creticus.
Κρητικῶς, more Cretensi.
Κρητισμὸς, ου, ὁ, mos Creticus; (2) Cretica fallacia. A κρητίζω.
Κρεοφαγεῖν, pro κρεωφαγεῖν, carnem comedere.
Κρῖ, τὸ, hordeum.
Κριογενὴς, ἡ, ὸν, in ariete natus. A κριός.
Κριβανίτης, ου, ὁ, testaceus, in testa coctus; ut κριβανίτης ἄρτος. A
Κρίβανος, ου, ὁ, fornax, id. quod κλίβανος.
Κρίγε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔκριγε, a κρίζω.
Κριγὴ, ῆς, ἡ, stridor, Suid. Etym. M.
Κρίγος, ου, ὁ, Suid. idem. A
ΚΡΙ'ΖΩ, f. ξω, strido, stridorem edo. Κεκριγότες ὑπὸ τοῦ ... Ar... A... 15...
Κριηδὸν, Adv. Arietis more, valide. A κριός.
Κριθαία, ας, ἡ, hordeago, genus tritici; ut κριθαία πυρός, triticum hordeacei generis. A κριθή.
Κριθάριον, ου, τὸ, hordeum, hordiolum, Gl. V. A κριθή.
Κριθάω. Hinc κριθῶντα πῶλον, lascivientem pullum, Æsch. Agam. 1649.
Κρίθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. & Bœot. pro ἐκρίθησαν, a κρίνω.
ΚΡΙΘΗ', ῆς, ἡ, hordeum, planta granumque; (2) tuberculum parvum oblongum, palpebrae adnascitur ... ...
Κριθεῖσα, a. 1. ind. pass. verbi κρίνω.
Κριθῶσι, 3. pl. a. 1. conj. pass.
Κρίθησις, εως, ἡ, morbus, quum equus κριθιᾷ. ... κριθιάω.
Κριθιάω, ω, f. ασω, hordeo saturor; (2) e nimio hordei pastu lascivio; (3) de equo dicitur, quum ex itinere vel cursu anhelabundus hordeum devorat, indeque cruditate vexatur. Ab eod.
Κριθίδιον, ου, τὸ, hordeolum, hordei granulum. Dim. ab eod.
Κρίθινος, ίνη, ινον, hordeaceus. Ab eod.
Κριθολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui hordeum colligit. Ex κριθή, & λέγω.
Κριθόμαντις, εως, ὁ, qui ex hordeo vaticinatur Ex κριθή, & μάντις.
Κριθοφαγία, ας, ἡ, hordei comestio; (2) pœna quædam militaris. A
Κριθοφάγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, hordei comestor. Ex κριθή, & φαγεῖν.
Κριθοφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, hordeum ferens, f. hordei ferax. Ex κριθή, & φέρω.
Κριθώδης, εος, ὁ ἡ, ἡ, hordeaceus. A κριθή.
Κρίκε, 3. sing. perf. m. ... act. Ion. & cum ν ... pro κέκρικε, ... κρίζω.
Κρικίον, ου, τὸ, circellus, Gl. V. A
Κρίκος, ου, ὁ, annulus, (2) circulus. A κίρκος.
Κρικόω, ῶ, f. ώσω, annulis cingo & imbuo.
Κρικωτὸς, ἡ, ὸν, annulis contextus. A κρικόω.
Κρίμα, ατος, τὸ, judicium; (2) damnatio; (3) decretum; (4) præceptum, mandatum. A κρίνω.
Κριμνίτης, ου, ὁ, ut κριμνίτης πλακοῦς, placenta e farina crassiore confecta. A κρίμνον.
ΚΡΙ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, farina crassior; (2) hordeum; (3) panis e crassiore hactenus farina.

Κριμνώδης, εος, ὁ ἡ, ἡ, de urina, cui insunt, vel innatant frustula velut crassioris farinæ. A κρίμνον.
Κρίναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω.
Κρινάμενος, a. 1. part. med.
Κρῖνε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκρινε.
Κρίνεισι, 3. plur. præs. conj. act. Poët. pro κρίνωσι.
Κρινθέντες, Hom. Il. 13, 129. pro κριθέντες, delecti, aor. 1. pass. a κρίνω, seligo.
ΚΡΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, lilium; (2) cucurbita; (3) cucurbitæ flos; (4) pauper; (5) species saltationis; (6) Aristoph. habet & κρινοῦ quasi a κρίνος.
ΚΡΙ'ΝΩ, f. κρινῶ, secerno, discerno; (2) excerno; (3) seligo, deligo; (4) discepto, judico; (5) censeo, æstimo; (6) adjudico; (7) statuo, constituo; (8) accuso, diem dico, reum ago, defero; (9) damno; (10) probo; (11) exploro; (12) in med. decerno acie, prœlior, & in Pass. (13) τὰ κρινόμενα est res de qua disceptatur; τὰ κρινόμενα, exactum, germanum: it. probatum; it. conspicuum, de quo nemo dubitare potest. Κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς κρινεῖ σπαράξας, percunctatur, Soph. Trach. 197. Ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε, Luc. 19, 22. Δοῦλο ... ἔχοντι κακίας ἐπιχαιρεῖ ..., Plut. Ὡς ἂν κρινοῦμαι ... σοι τὰ πλείονα, litigabo, Eur. Med. 609.
Κρινών, ῶνος, ὁ, liliorum, locus consitus liliis.
Κρινωνιὰ, ᾶς, ἡ, Ilietum. A κρίνον.
Κριοδόχη, f. κριοδόχη, ης, ἡ, machina arietaria, arietem sustinens. Ex κριός, & δέχομαι.
Κριοειδὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, arietis formam habens. Ex κριός, & εἶδος, species.
Κριοκοπέω, ῶ, f. ήσω, arieto, ariete quatio. Ex κριός, & κόπτω.
Κριοκοπία, ariete percussio.
Κριομαχία, ας, ἡ, arietum pugna. Ex κριός, & μάχη.
Κριομαχῶ, arieto, Gl. V.
Κριοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui arietina facie est, arietem facie referens. Ex κριός, & πρόσωπον.
ΚΡΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, aries, ovium dux; (2) signum cœleste; (3) navis genus; (4) machina bellica; (5) voluta in capitulis columnarum superiorum ordinum, Ionicæ scil. Romanæ, atque Corinthiacæ.
Κριοφάγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, arietum vorator. Ex κριός, & φαγεῖν.
Κριοφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, arietem gestans. Ex κριός, & φέρω.
Κριτήριον, ... judicium ... ... institutur, decernitur. A Κρίσις.
Κρίσιμος, ...
Κρίσις, εως, ἡ, judicatio, ... (2) ... ... æstimatio ... ... (3) ... ... accusatio; (4) decretum ... ... (5) Eventus belli; (6) morbi solutio ... ... (7) ... ... (8) ... judicium; (9) ultimi judicii dies, f. ultimum judicium. A κρίνω.
ΚΡΙΣΚΡΑΝΑ, ων, τὰ, fetinia regis, Ciglas.
Κρισσὸς, οῦ, ὁ, varix. Pro κιρσός. Hinc
Κρισσώδης, εος, ὁ ἡ, ἡ varicosus. Gl. V.
Κριτήριον, ου, τὸ, organum, f. instrumentum judicandi; (2) sensus & pars animi rerum judicatrix & arbitra, judicium; (3) ... ex quo judicandi materiam petimus, ad quod respicimus judicantes; (4) locus, ubi judicium exercetur, tribunal judicis; (5) lis ipsa & causa; (6) judice ... A κρίνω.
Κριτὴς, οῦ, ὁ, judex, adjudicator; (2) arbiter, ... æstimator. Ab eod.
Κριτικὸς, ἡ, ὸν, solers ad judicandum, judicandi peritus, qui dijudicat; (2) criticus, qui de aliorum scriptis judicat; (3) decretorius. Ab eod.

Κριτρίας, ... judex, arbitra, æstimatrix.
Κριτὸς, ἡ, ὸν, selectus, delectus, judicatus.
Κροαίνειν, apud Homerum de equo, pulsans pedibus, ut sonipes apud Virg. Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum. A κρέω, pulso.
Κρόκα, acc. sing. per Sync. pro κρόκιδα.
Κροκάλη, ης, ἡ, calculus littoralis, arena littoralis; (2) littus. A κρόκη.
Κρόκαλος, ου, ὁ, idem quod κροκάλη.
ΚΡΟ'ΚΗ, ης, ἡ, trama, subtegmen, idem quod stamini inseritur; (2) arena littoralis; κρόκαι, αἱ, arena littorea; (3) littus.
Κροκίας, ου, ὁ, ut κροκίας λίθος, crocias lapis; quod colore sit croceo.
Κροκιδίζω, f. κροκιδίζω, floccos lego; (2) adeler floccos pilosque ex veste alterius lego... A κροκίς. Hinc
Κροκιδισμὸς, οῦ, ὁ, floccorum, f. pilorum lectio, de periculose ægrotantibus, signum mortis imminentis.
Κροκίζω, f. ίσω, texo, neo; (2) croco similis sum, croceum refero. A κρόκη, vel κρόκος.
Κρόκινος, ίνη, ινον, crocinus, croceus. A κρόκος.
Κροκὶς, ίδος, ἡ, subtegmen; (2) floccus in veste prominens, e stamine & subtemine; (3) floccus quicumque; (4) ... ... quod per tomentum ... ... A κρόκη.
Κροκιστὴς, ἡ, tela. A κροκίζω.
Κροκοβαπτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, croco tinctus. Ex κρόκος, & βάπτω.
Κροκοβαφὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, idem & ex iisd.
Κροκοδείλιον, ου, τὸ, herba chamæleontis nigri figura. A
ΚΡΟΚΟ'ΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, crocodilus, animal ἀμφίβιον; (2) quæstio quædam captiosa. Hinc
Κροκοδείλινος, ου, ον, crocodilinus.
Κροκοειδὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, croco similis, coloris crocei; luteus. Ex κρόκος, & εἶδος.
Κροκείμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, croco amictu indutus. Ex κρόκος, & εἷμα.
Κροκόεις, όεσσα, όεν, croceus, croceum referens, croceo colore. A κρόκος.
Κροκίας, ..., idem & ab eod.
Κροκόμαγμα, ατος, τὸ, recrementum crocini unguenti. Ex κρόκος, & μάγμα.
Κρόκον, ου, τὸ, ovi vitellus. A κρόκος.
Κροκοπτική, ἡ, ars nendi subtemen f. tramam, cui opp. στημονικὴ, quia tamen ... subtilius nebatur, stamen crassius.
Κροκόπεπλος, ου ὁ ἡ, ἡ, croceum peplum seu vestem ... habens.
ΚΡΟ'ΚΟΣ, ου, ὁ, & κρόκον, ου, τὸ, crocus vel croceum, ...
Κροκόω, ῶ, croco tingo. A κρόκος.
Κροκύζω, f. ύσω, idem quod κροκίζω.
Κροκύς, ύδος, ἡ, idem quod κροκίς.
Κροκυφαντος, ου, ὁ, ... f. velum tenuius. Ex κρόκη, & ὑφαίνω.
Κροκώδης, εος, ὁ ἡ, ἡ, croceus. A κρόκος.
Κροκόττας, κροκόττας, κροκόττας, ὁ, animalis nomen e lupo & cane ... Lat. crocuta.
Κροκύδιον, ... Dim.
Κροκύλιον, idem, Dim. A
Κροκωτὸς, ἡ, ὸν, croco tinctus, & ... κροκωτὸς, ὁ, vestis (feminea & externa) croceo colore imbuta. A κρόκος.
Κροκωτοφορέω, ῶ, fut. ήσω, crocotam gesto, crocota indutus sum. A
Κροκωτοφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui crocotam gerit, ... Ex κροκωτὸς, & φέρω.
Κρομμυογήτειον, ου, τὸ, Crommyogetium, ... natura ex porro & cepa. Ex κρόμμυον, & γήτειον, porrum.
Κρόμμυον, vel κρόμυον, ου, τὸ, cepa. A ...
Κρομμυοξυρεγμία, ας, ... ructum est, ... cepas comederunt. Ex κρόμμυον, ὀξὺς, & ἐρεύγω.
Κρομμυοσμία, ας, ... cepas olet. Ex κρόμμυον, & ὀσμή.
Κρόνια, ... it. tempora prisca, ... apud Aristoph. A Κρόνος.

Κρονίδαι, ων, αἱ, τὸ, ἡμέρα, dies Saturnales.
Κρονίδης, ου, ὁ, Saturni filius, Jupiter in primis, quandoque Neptunus etiam & Pluto.
Κρονικός, ἡ, ὸν, Saturnius; (2) præ senio delirus; (3) stultus; (4) pervetustus & rancidus. Ab eod.
Κρόν Θ, ίδα, ιον, idem.
Κρόνιαν Θ, ν, valde fatuus, Aristoph.
Κρονίων Θ, ονος, ὁ, id. quod Κρονίδης.
Κρονόληρ Θ, ος, ὁ, delirus senex, Aristoph.
ΚΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, Saturnus; (2) senex morosus & maleficus; (3) hardus, fatuus, delirus.
Κρονίτης Θ, ου, Saturni pars, *Epith.* coeli.
Κρόσσαι, αι, scalæ; (2) scalæ scalis superimpositæ; (3) pinnæ murorum aut turrium. Κέσσας μὲν πύργων ἔρυσαν, καὶ ἔρκος ἐπάλξεις, Hom. Il. 12, 258. A
ΚΡΟΣΣΟ'Σ, ου, ὁ, fimbria, cirrus, vel villus, qui imæ oræ vestimenti adiri solebat. Hinc
Κροσσώδης, ες, fimbriæ villove vestem prætexo.
Κροσσωτός, ή, ὸν, sc. χιτών, vestis fimbriata, tunica fimbria villove prætexta. A κροσσός.
Κρόσσ Θ, ου, ὁ, idem quod γρόσφ Θ.
Κοστάνιον, idem quod κροτέων.
Κροτάλια, τν, τὰ, ornamenta margaritarum, quæ collisa sonum edunt. A κρότ Θ,
Κροταλίζω, fut. ίσω, pulso, crepitare facio, plaudo. A κρόταλον.
Κροταλισμός, ὁ, ὁ, plausus, Gl V. A præc.
Κρόταλον, ου, τὸ, crotalum, crepitaculum, tintinnabulum; (2) Comici etiam pro garrulo, ut & κόταλ Θ. A κρότ Θ,
Κροταφίτης, ου, ὁ, ut κροταφιῖ μῦες, musculi temporales. A
ΚΡΟ'ΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, tempus, pars capitis; κρόταφοι, tempora.
Κροτέω, ῶ, fut. ήσω, crepito, pulso, verbero; (2) plaudo, plausu comprobo; (3) crepo, dico; (4) elcito ut ejiculo. Κιθάρην κροτήσω, Theoc. 18, 35. A κρότ Θ,
Κρότημα, ατ Θ, τὸ, plausus, sonus ex plausu.
Κροτησις, εως, ἡ, plausus, ipla plaudendi actio. A κροτέω.
Κροτητός, ἡ, ὸν, pulsatus, plausibilis.
Κροτισμός, οῦ, ὁ, idem quod κρότ Θ.
Κροτοβίρυζ Θ, ος, ὁ, plausus, ictus cum tumultu. Ex κρότ Θ, & βόρυζ Θ.
ΚΡΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, pulsus, qui fit manu, remis, pedibus, vel simili modo, strepitus, crepitus; (2) plausus, favor; (3) crepitatio, quam ciconia edit rostro.
ΚΡΟ'ΤΩΝ, ων Θ, ὁ, ricinus, musca canina.
ΚΡΟΤΩ'ΝΗ, ης, ἡ, vitium in olea arbore.
Κροτωνοειδής, ές Θ, ὁ ἡ ὸν, ricino similis, ricini figuram habens. Ex κρόταν, & εἶδος.
Κρῦμα, ατ Θ, τὸ, sonus, quem instrumenta musica pulsati edunt; (2) pulsus; (3) instrumentum musicum pulsatile. A κρύω.
Κρυμβάλικος, ἡ, ὸν, pulsandi peritus. A κρῦμα.
Κρυμάτιον, τὸ, canticum in instrumento musico pulsatili, Dim. a κρῦμα.
Κρυμπάνοις, ἡ, ὁ, instrumenta musica pulsandi peritus. Ex κρῦμα, & πάσσω.
Κρυνήτ Θ, αία, αῖον, e fatebris, i. fonte fluens. A κρύνη.
Κρυνεῖον, ὁ κρυνῖ, genus poculi, ap. Ath.
Κρυνδόν, *Adv.* instar fatebræ, ad modum fontis salientis. Ab eod.
Κρυνίζω, fut. ίσω, in modum fontis salientis effluo. Ab eod.
Κρυνισμός, οῦ Θ, ὁ, id, quod in modum salientis aquæ effluit. A κρυνίζω.
ΚΡΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, fatebra, fons saliens.
Κρόπαλα, ων, τὰ, lignei cubi, Hes. Ex κρύω, & πάλλω, pulso.
Κρεπίζα, ων, αι, calceamenta lignea apud Boeotos. Ex κρύω, & πίζα.
Κρυπτίζα, ων, τὰ idem & ex iisd.
Κρυπτιζόμενοι, qui induratis sunt pedibus, Hes.
Κρυπτίζω
Κρύσας, part. aet. verbi κρύω.
populo aures obtundo; (2) populum fallo, (idem quod κρυσιμιτρέω, *Eun.*) A
Κρυσίδημ Θ, ου, ὁ ἡ, qui populum fallit, (idem quod κρυσίμιτρ Θ, *id.*)
Κρυσίμιτρον, mensura fallaci utor; (2) decipio. A
Κρυσίμιτρ Θ, ου, ὁ ἡ, mensura falsa utens; in admetiendo decipiens; (2) impostor, fraudulentus. Ex κρύσις, & μίτρον.
Κρυσιμιτρος, ου, ὁ, idem.
Κρύσις, εως, ἡ, pulsatio; (2) exploratio; (3) quod pulsatur. A κρύω.
Κρύσμα, ατ Θ, τὸ, idem quod κρῦμα.
Κρυσματικός, ἡ, ὸν, idem quod
Κρυστικός, ἡ, ὸν, pulsandi vim habens; (2) pulsans aures, sonorus. A κρύω.
ΚΡΟΤΩ, f. ύσω, feno; percutio; pulso; collido. Κάμπτε χέρας, Eur. Supp. 721. Ἐλισσὸν πώεσιν πόδα μον. id. Elec. 181.
Κρυβδά, *Adv.* clam, occulte. A κρύπτω.
Κρύβδην, *Adv.* idem & ab eod.
Κρυβείς, a. 2. part. pass. verbi κρύπτω.
Κρυβῆναι, *abditum esse*, a. 2. inf. pass.
Κρυδός, ρά, ρόν, frigidus, gelidus, algidus; (2) horribilis, horrendus; (3) diruo; (4) fruticosus. A κρύ Θ.
Κρυμαλέ Θ, έα, έον, frigidus, gelidus. A
Κρυμός, οῦ, ὁ, frigus, niger hyemis. A κρύος.
Κρυμώδης, ες Θ, ὁ ἡ, frigidus. A κρυμός.
Κρυμοπαγής, ές, glacialis. Ex κρ. & πήγνυμι.
Κρυμοχάρης, ες, gaudens hyeme, frigore. A χαίρω.
Κρυόεις, οεσσα, οεν, idem. A κρύ Θ.
Κρυόμαι, ώμαι, gelatco; κρυοῦ, gelat, Ph. A
ΚΡΥ'ΟΣ, εος Θ, τὸ, frigus, gelu.
Κρυπτάδιος Θ, ια, ιον, occultus. A κρύπτω.
Κρυπτάζω, occulto.
Κρυπτεύσυχες, 3. f. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκρύβ Θ, a
Κρυπτάσκω, cooperio. Ὅ δέ μιν σάκει κρύπτασκε φαεινῷ, Il 8, 272. Ab eod.
Κρύπτε, 3. f. imperf. act. *Ion.* pro ἐκρυπτε.
Κρυπτεύω, i. virtus, (ap. Lacedæm.) quæ est in dissimulandis doloribus & sensu molestiæ; tolerantia, ap. *Plut.*
Κρυπτόβιον, idem quod κρύπτη.
Κρύπτη, ης, ἡ, crypta, testudo subterranea, locus abditus & cameratus. Ab eod.
Κρυπτήκια, ας, ἡ, latibulum, Gloss. Vet. A κρύπτω.
Κρυπτήριον, ου, τὸ, idem. Gl. V.
Κρυπτικός, ἡ, ὸν, crypticus, occultativus, celandi peritus. Ab eod.
Κρυπτικῶς, *Adv.* occultative, cum arte quadam ad occultandum & fallendum captiose.
Κρυπτός, ἡ, ὸν, occultus, abditus, clandestinus A
ΚΡΥ'ΠΤΩ, f. ψω, abscondo, occulto, abdo, tego; (2) celo; κρυπτόμενα, occulto; κεκρυμμένος Θ, p. pass. occultatus, κρυβείς, a. 2. pass. occultatus. Κρυπτὸν ἔκειν ἐν θαλάσσῃ σβεσθὲν πῦρ ἀδιλφὸν τενὲ χθονὸς, sepelire, Soph. Ant. 2; Δεῖ δὴ σ' ἐμοὶ γε ἔνθ' ἐκεῖ κρυφθῆναι, σπουδῇ λέγω κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν', ὧν ἀκήκοας, id. Phil. 589. παρ' ὑμῖν, ibid. 710. Ἐκρυπτε δ' ὡς γενναῖος, Eur. Alc. 853.
Κρυπτῶς, *Adv.* occulte, abscondite.
Κρυσταίνω, κρυσαίνω), glaciatur, glaciali frigore adstringitur, Nicand. A. κρύ Θ.
Κρυσταλλίζω, ut crystallum splendeo. A κρύσταλλος.
Κρυσταλλίν Θ, ίνη, ινον, crystallinus, e crystallo, crystalli naturam habens. Ab eod.
Κρυσταλλοειδής, ές Θ, ὁ ἡ ὸν, crystalli speciem præ se ferens, crystallo similis; (2) qui glaciali specie est. Ex κρύσταλλ Θ, & εἶδος.
Κρυσταλλοειδῶς, *Adv.* specie crystalli.
Κρυσταλλόομαι, ώμαι, glacior, gelo; κρυσταλλωθείς, aor. 1. pass. conglaciatus, gelu concretus.
Κρυσταλλοπαγ Θ, ής, ὁ ἡ ὸν, glacie vel frigore concretus. Ex κρύσταλλ Θ, & πήγνυμι.
Κρυσταλλοπήξ, πηγ Θ, idem.
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ'Σ, ου, ὁ, vel ἡ, glacies, (2) gelu; (3) crystallus, crystallum, lapis pellucidus.
Κρυσταλλοφανής, ής Θ, ὁ ἡ ὲς, crystallinus, crystalli instar pellucidus, *Strab. lib.* 16. Ex κρύσταλλ Θ, & φαίνω.
Κρύφα, *Adv.* latenter, clam, clanculum, occulte. A κρύπτω.
Κρυφαῖ Θ, αία, αῖον, clandestinus, abditus, occultus. Ab eod.
Κρυφαίνω, *Adv.* occulte, latenter, clam.
Κρυφαιδόν, *Adv.* id. Hes. A κρύπτω.
Κουφη, *Adv.* idem & ab eod.
Κρυφηδίν, *Adv.* idem & ab eod.
Κρυφιαῖ Θ, αία, αῖον, clandestinus, Gl. V. A κρύφιος.
Κρυφιμαίνης, idem quod κρυφαίνης, ap. Sch. Ar.
Κρυφίος Θ, ιος, ιον, & κρύφιος Θ, ν, ὁ ἡ ὸν, occultus, absconditus, clandestinus. A κρύπτω.
Κρυφίως, *Adv.* occulte, clam. A κρυφίος Θ.
Κεύθ Θ, ω, ὁ, latebra. A κρύπτω.
Κρύβῃ, aor. 1. inf. act. v. κρύπτω.
Κρύψις, ή. f. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔκρυψε.
Κρυψίγνως Θ, ὁ ἡ ὸν, arcano partu editus.
Κρυψιθρομβ Θ, ὁ ἡ ὸν, in obscuro, in tenebris currens, *Epith.* Baccharum.
Κρυψίνους Θ, *contr.* κρυψίνους, ὁ ἡ ὸν, idem quod κρυφίνους Θ.
Κρύψις, εως, ἡ, occultatio, abscondo; (2) ars occultandi id, quod occultari debet. A κρύπτω.
Κρυψίχολ Θ, ος, ὁ ἡ ὸν, iram occultans.
Κρυψομήτ Θ, ης, ὁ ἡ ὸν, occultans frontem.
Κρυώδ Θ, ης, ὁ ἡ ὲς, frigidus, gelidus, algidus, horridus. A κρύ Θ.
ΚΡΩ'ΒΥΛΟΣ, ου, ὁ, villus, cirrus, cincinni sive crines intorti puerorum; nodus capillorum a fronte in verticem reductorum.
Κραγμ Θ, ος, ὁ, crocitatio, vox corvi vel cornicis. A
ΚΡΩ'ΖΩ, crocito, ut corvus; (2) ut quævis avis male canens; (3) garrio. Ἅπαξ μὴν, ὦ γραῦ, Ζευτῇ κρᾴζῃς, Aristoph. Lys. 508.
Κρημακώδης, ους, ες, præceps, abruptus, Hes. A κρήμαξ.
Κρημακώτης, ου, ες, præceps & ascensu difficilis, Eust. Ab eod.
ΚΡΩ'ΜΑΞ, ακ Θ, ὁ, acervus lapidum, Hes.
ΚΡΩ'Π ΟΝ, ου, τὸ, falx.
Κρώσσιον, τὸ, urceolus, Hes. A seq.
ΚΡΩΣΣΟΣ, ου, ὁ, hydria; urceus, vas aquarium, i. balneatorium.
Κτὰ, 3. f. imperf. ind. act. *Ion.* & *poet. aliquando*, pro ἔκτασε, a κτείνω.
Κταμεῖν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro κτεῖναι.
Κταμένου, g. f. part. aor. 2. med. *Ion.* pro κτεμένου, a κτείνω.
Κτὰν, 3. plur. aor. 2. ind. act *Ion.* & *Dor.* pro ἔκτασαν, a κτείνω.
Κτάνε, 3. f. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκτανε, a κτείνω.
Κτανέεσθαι, f. 2. inf. med. *Ion.* pro κτανεῖσθαι.
Κτανέοντες, nom. pl. part f. 2. act. *Ion.* pro κτείνοντες.
Κτανέσσι, 3. pl. f. 2. ind. act. *Ion.* pro κτάνωσι.
Κτάνθην, 3. plur. aor. 1. pass. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκτάνθησαν.
ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, ώσομαι, fut. κλήσομαι, adquiro, comparo, concilio; (2) *in perf.* adquisivi, habeo, possideo, unde κεκτήμενος Θ, dominus; quanquam & simpliciter dicitur de eo ad quem aliquid cujuscunque generis pervenit, ut ἰχθῦν κεκτημένος Θ νᾶνα, qui ollum insignem habet, apud *Lyst.* Σκιαρὸν γίγνε, καλὸν ᾧ κέκτημαι δόμοις, Eur. El. 1017. Οἳ δ' ἄλλα τις γυνὴ κεκτήσατο, id. Alc. 1-8.
Κτᾶσθαι, *possidere*, præs. inf. med. verbi κλάομαι, *possideo*. Κτᾶσθ, interficere, a κτείνομαι, interficio. Ἴλιον κτήσονται ἐλεύσεσθαι δὲ σολίτας, Hom. Il. 15, 558.

Κτᾶτο,

Κτᾶτο, 3. sing imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐκέκτητο, a κέκτημαι.

Κτέανον, ν, τὸ, possessio, facultates, opes. A κέκτημαι.

Κτέαρ, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Κτεάτειρα, ης, domina.

Κτεάτεσσι, dat. pl. *Poët.* pro κτήνεσι, a κτῆνος.

Κτεατίζω, f. ίσω, adquiro, possideo; κεκτεάτισμαι, a. 1. pro ἐκτησάτισα, acquisivi. Ἢ δικαίως ἐμοὶ κεκτεάτισται, Il. ζ. 56, 57. Ab eod.

Κτείναι, occidisse, a. 1. inf. act. verbi κτείνω.

Κτεῖνε, occide, 2. sing. præs. imper. act.

Κτεινόμενος, qui occiditur, præs. part. pass.

ΚΤΕΙΝΩ, f. κτενῶ, interficio; ἔκτεινα, a. 1. Κτενῶσι σε διαπρὸ λαζόντες χάλκῳ, Eur. Andr. 75.

ΚΤΕΙΣ, ενος, ὁ, pecten; (2) pubes, inguen; (3) κτένες, conchæ quædam marinæ; (4) κτένες, dentes quatuor anteriores.

Κτενίζω, f. ίσω, pecto; κεκτένισμαι, pexus, a. 1. pass. A κτένες. Unde

Κτένιον, ου, τὸ, pectunculus, parvus pecten.

Κτενιστής, οῦ, ὁ, pectinator, Gl. V. A κτενίζω.

Κτένω, κτενῶ, κτανὼν, interficio. A κτείνω.

Κτενοειδὴς, pectinatim, Gl. Vet. quasi a κτενοειδὲς, pectinem referens. Ex κτὲς, & εἶδος.

Κτενώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, pectini similis. Ab eod.

Κτηνοπώλης, ου, ὁ, qui pectines vendit.

Κτῆμα, ατος, τὸ, res possessa; (2) donum. A κέκτημαι.

ΚΤΕΡΕΑ, ων, τὰ, exsequiæ, justa, inferiæ.

Κτερίζω, f. σω, exsequias celebro, justa facio. A κτέρεα.

Κτερίζω, f. ίσω, sepelio, humo. Ab eod.

Κτερίσσαι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Attice*, pro κτερίσασι, a κτερίζω. Unde

Κτέρισμα, τὸ, funeratio, funus, justa.

Κτερίσιος, ὁ, ὁ, funerarius, curator funeris.

Κτὲς, κτενὸς, ὁ, idem quod κτένιον.

Κτεφέμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro κτανεῖν, a κτείνω.

Κτηδὼν, ονος, ὁ, venarum cursus in arboribus; (2) filamenta & fibræ tunicarum in corpore humano. A κτὲς.

Κτῆμα, ατος, τὸ, quod aliquis adquisivit, possidet; (2) turdus, prædium; & (3) *in Plur.* κτήματα, opes, facultates. A κέκτημαι.

Κτηματικὸς, ὴ, όν, qui multa possidet, dives.

Κτηματίον, ου, τὸ, possessiuncula; (2) prædiolum. A κέκτημαι.

Κτηματίτης, ου, ὁ, dives, multa bona possidens. Ab eod.

Κτηματολόγιον, ου, τὸ, bonorum, s. possessionum index. Ex κτῆμα, λέγω.

Κτᾶνι, occido, interficio; inusit. Sed hinc a. 2. ἔκτανον, particip. κτὰς, κτᾶνθος.

Κτηνώδης, ες, *like* jumentorum, s. pecorum more. A κτῆνος.

Κτηνίατρος, ὁ, jumentorum medicus, Veterinarius, Gl. V. Ex κτῆνος, & ἰατρὸς.

Κτηνίτης, ου, ὁ, jumentarius, Ph. A κτῆνος.

Κτηνοβάτης, qui jumenta ineunt. Ex βαίνω.

Κτηνοῦμαι, οῦμαι, fut. οὑσομαι, jumentum fio, in jumenti, s. pecudis morem degenero. A κτῆνος.

Κτηνοτροφὶς, ίδος, ὁ ἢ ἡ, jumentis convenions. Ex κτῆνος, & τρέφω.

ΚΤΗΝΟΣ, εος, τὸ, jumentum, pecus.

Κτηνοστάσιον, ου, τὸ, jumentarium, *Lat. stabulum*, Gl. V. Ex κτῆνος, & στάσις.

Κτηνοτροφία, ας, f. ήσω, jumenta pasco.

Κτηνοτροφία, ας, ἡ, ipsa actio pascendi jumenta seu pecora. A

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ ἢ ἡ, jumentorum pastor; jumentarius, Gl. V. Ex κτ. & τρέφω.

Κτηνώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, jumentarius, pecuarius, ad jumenta seu pecudes pertinens, jumento, s. pecudi similis; bellunus, brutus; (2) stolidus. A κτῆνος.

Κτηνωδία, ας, ἡ, stoliditas pecuaria & bestialis. A κτηνώδης.

Κτηνωδῶς, *Adv.* pecudis more.

Κτησαίατο, 3. s. a. 1. opt. med. v. κτήσομαι.

Κτησίδιον, ου, τὸ, possessiuncula, curta supellex, Dim. a κτῆσις.

Κτήσιος, ου, ὁ, dator divitiarum; os κτήσιος Ζεὺς, Jupiter; κτήσιος ἑρμῆς, Mercurius. A κτῆσις.

Κτησίππη, ης, ἡ, possessor equorum.

Κτῆσις, εως, ἡ, possessio, ipsa possidendi actio; (2) adquisitio; (3) res, quæ possidetur, facultates, opes, fortunæ. A κέκτημαι.

Κτήσομαι, f. 1. ind. med. v. κέκτημαι.

Κτητὰ, ῶν, ἡ, familia empta. A κτητὸς.

Κτητικὴς, ἡ, όν, adquirendi peritus; (2) possessivus. Hinc κτητικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars adquirendi, ars quæstuaria. A κέκτημαι.

Κτητὸς, ὴ, όν, adquisibilis; (2) adquisitus, emptus, emptitius. Ab eod.

Κτήτωρ, ορος, ὁ, possessor, dominus. Ab eodem.

Κτιδέη, pro ἐλαφέη, viveræ silvestris pelle seu corio confectus, nam galeam talem κτιδέην κυνέην, dixit Homerus, Il. ι. 335, & ψ. 838. A κτὶς, pro ἐκτὶς.

ΚΤΙΖΩ, f. ίσω, condo, creo, fabricor; (2) coloniam aliquo duco; (3) locum aliquem ædificiis in eo exstructis habitabilem reddo; (4) instituo, auctor sum alicujus rei; κεκτίσθαι, aor. 1. pass. & ἐκτισμένος, p. conditus. Ἀπέχεσθε βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν, 1 Tim. 4, 3. Τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται, Col. 1, 16, ἐκτίσθη, ib.

ΚΤΙΛΟΣ, ου, ὁ, aries, dux ovium; (2) *adj.* ciear, mansuetus.

Κτίλοω, ciuro, mansuefacio; (2) delinio, demulceo. Hinc aor. 1. med. ἐκτιλώσαντο apud Herodot. mansuetas reddidere; ἐκτιλωμένος, p. pass. part. familiaris factus, quod Eust. affert ex Paul. A κτίλος.

Κτιμένος, part. part. pass. *Ion.* & *Poët.* pro ἐκτισμένος, a κτίζω.

Κτίνυμι, vel κτίννυμι, occido. A κτείνω.

Κτὶς, ίδος, ἡ, mustela silvestris. Ab ἐκτὶς.

Κτισσάσθαν, 3. dual. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκτίσασθαι, a κτίζω.

Κτίσις, εως, ἡ, creatio, fabrica, productio rerum e nihilo; (2) regeneratio; (3) instauratio & renovatio cœli & terræ; (4) res condita, creata; (5) rerum creatarum universitas; (6) totum genus humanum; (7) ordinatio politica magistratus. A κτίζω. Unde

Κτίσμα, ατος, τὸ, conditum, creatum; (2) opus, structura, ædificium.

Κτισματολατρία, ας, ἡ, rerum creatarum cultus & veneratio. A

Κτισματολάτρης, ου, ὁ, rerum creatarum cultor. Ex κτίσμα, & λάτρις.

Κτιστὴς, οῦ, ὁ, & κτίστης, ου, ὁ, conditor, creator; (2) loci alicujus frequentator, instaurator. A κτίζω. Unde

Κτιστὸς, ὴ, όν, conditus, creatus, fabricatus.

Κτιστὸς, ου, ὁ, ἡ, ædificatio. Ab eod.

Κτίτωρ, ορος, ὁ, conditor, creator, fabricator. Ab eod.

Κτίτης, ου, ὁ, idem quod κτιστής.

Κτυπέω, ῶ, occido. A κτείνω.

Κτύπος, ου, ὁ, idem quod κτύπημα, sonitus, strepitus proprie qui pulsu cietur; (2) fragor.

Κτύπω, ῶ, ὁ, fragor, strepitus. A τύπτω.

Κυάθειον, ου, τὸ, parvus cyathus. A κύαθος.

Κυαθίζω, fut. ίσω, cyathis ludo, cyathis indulgeo, poto. Ab eod.

Κυάθιον, ου, τὸ, parvus cyathus, Dim. ab eod.

Κυαθὶς, ίδος, ἡ, vas cotylæ simile. Ab eod.

Κυαθίσκος, ου, ὁ, parvus cyathus. At κυαθίσκος ἡ μίλτου, concava pars specilli chirurgici, specillum averium. Ab eod.

ΚΥΑΘΟΣ, ου, ὁ, cyathus, vas potorium; (2) liquoris vel aridi mensura apud Romanos quatuor cochlearium. Hinc

Κυαθώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, cyatho similis.

Κυάνεος λίθος, cyanea gemma. A κύανος.

Κυαμεία, ας, ὁ, qui fabis eligis, fortiegus.

Κυαμεύειν, ὁ, ὁν, fabis, seu sorte electus.

Κυαμεύω, f. εύσω, fabis suffragium ferre; κεκυάμευμαι, sortior, fabis sortior. A κύαμος.

Κυαμιαῖος, αία, αῖον, fabalis, qui fabali magnitudine est. Ab eod.

Κυαμίζω, catulio, de puella virum appetente. Ab eod.

Κύαμινος, ίνη, ινον, fabaginus. Ab eod.

Κυάμιον, ου, τὸ, fabula, parva faba, Dim. A

ΚΥΑΜΟΣ, ου, ὁ, faba, planta, & fructus; (2) calculus in suffragiis ferendis, quia veteres pro calculis fabis utebantur; (3) testiculus; (4) papilla extumescens in pubescentibus; (5) animalculum sub hydria nasci solitum fabæ magnitudine; (6) mensura apud medicos; (7) sors, quæ alicui obtingit.

Κυαμοτρώξ, ῶγος, ὁ, fabarum vorator, qui in suffragiis ferendis quæstui simul faciendo studet. Vox Aristophanica. A τρώγω.

Κυαμοφαγία, ἡ, fabarum esus. A φαγεῖν.

Κυαμῶν, ῶνος, ὁ, locus fabis consitus. A κύαμος.

Κυανάμις, ιδος, ἡ, nigram ac formidabilem ægidem gestans. Ex κύανος, & αἰγὶς.

Κυανάμπυξ, υκος, ὁ ἢ ἡ, cæruleum habens ἄμπυκα. Ex κύανος, & ἄμπυξ.

Κυανάυχης, ους, ὁ ἢ ἡ, cæruleus. Ab

Κυανεόζωστις, ἡ, cærulea.

Κυάνεος, έα, έη, εον, cyanum referens, cæruleus, cyaneus, coloris cærulei atro mixti, ferrugineus, ater, niger, fuscus; κυανῆν, cæruleum, ferrugineum, glaucam, Gl. Ver. Κυανέῃ νεφέλῃ, Hom. Il. ε. 345. A κύανος.

Κυάνεος, έα, έον, idem & ab eod.

Κυανήρυλλος, ος, ὁ ἢ ἡ, cæruleum rostrum habens. Ex κύανος, & ἰρύλλος.

Κυανίζω, cyanum imitor, cyani colorem refero, fum colore cyaneo. A κύανος.

Κυανίτις, ιδος, ἡ, in cyanum vergens. Ab eodem.

Κυανοειδὴς, ίδος, ὁ ἢ ἡ, cyano similis, cæruleus. Ex κύανος, & εἶδος.

Κυανοθριξ, ιχος, ὁ ἢ ἡ, cæruleam comam habens.

Κυανόπεπλος, ος, ὁ ἢ ἡ, cæruleum s. nigrum peplum habens.

Κυανοπρῳρος, ος, ὁ ἢ ἡ, proram nigricantem habens. Ex κύανος, & πρῷρα.

Κυανόπους, ους, ὁ ἢ ἡ, idem & ab eod.

Κυανόστολος, ος, ὁ ἢ ἡ, alas cæruleas, s. nigricantes habens. Ex κύανος, & στόλος.

ΚΥΑΝΟΣ, ου, vel κυανὸς, οῦ, ὁ, color cæruleus, qualis cœlo inest; (2) lapis, s. succus in metallis concretus, cærulei coloris; (3) flores nomen in frumentario agro nascentis; (4) aqua marina, Hes. avis quædam, Hes. (5) *adj.* cæruleus; unde κυανότατος, superl. ap. Suid.

Κυανοστολος, ος, ὁ ἢ ἡ, cærulea veste indutus. Ex κύανος, & στολὴ.

Κυανόφρυς, υος, ὁ, ἡ, cærulum supercilium habens.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, qui est nigricantibus setis, cujus crines cyanum referunt. Ex κυανος, & χαίτη, *juba*.

Κυανόχαος, αος, ὁ ἢ ἡ, qui est colore cyaneo, cæruleus. Ex κύανος, & χάος.

Κυανόχαλκος, ου, idem, *Epith.* Furiarum.

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, cæruleo adspectu, nigricantes vel cæruleos habens oculos. Ex κύανος, & ὤψ, *oculus*.

Κυάνωσις, εως, ἡ, inductio coloris cærulei. Qui fit a κυανὸς.

ΚΥΑΡ, κύατος, τὸ, foramen acus; (2) pars auris interior.

ΚΥΒΑ, poculum, cuppa, Hes.

Κύβδα, *Adv.* inclinato capite. A κύπτω.

Κύβεια, ας, ἡ, alea, lusus aleæ; (2) astutia, vernutia, calliditas. A κυβεύω.

Κυβεῖον, ου, τὸ, locus, ubi alea s. tessera luditur. Ab eod.

Κυβέλη, ης, ἡ, Cybele, magna Mater Deûm.

ΚΥΒΕΡΝΑΩ, navem rego, navi cursum dirigo;

dirigo; (2) guberno, rego. Κυβερνᾷ αὐτὸς ... Lyc. 746.

Κυβερνήσια, ων, τὰ, gubernatoria, dies festi in Attica, in honorem Nausithoi & Phæacis. A κυβερνάω.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio. Ab eod.

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, gubernatrix. A

Κυβερνητὴρ, ῆρος, ὁ gubernator. A κυβερνάω.

Κυβερνητήριος, ὁ, ὁ κ ἡ, ad gubernandum aptus. A κυβερνητής.

Κυβερνήτης, ου, ὁ, dux, f. gubernator navis; (2) gubernator quivis. A κυβερνάω.

Κυβερνητικὸς, ἡ, ὸν, ad gubernatorem pertinens, gubernatorius. A κυβερνήτης.

Κυβευτήριον, ου, τὸ, aleatorium, locus ubi alea luditur; (2) consessus aleatorius. A κυβεύω.

Κυβευτὴς, ῦ, ὁ, aleator, qui alea ludit.

Κυβευτικὸς, ἡ, ὸν, ad aleatorem pertinens, aleatorius; (2) aleæ peritus. A κυβευτής.

Κυβεύω, f. εύσω, alea ludo, ludo tesseris; (2) fefello aleam, periclitor. Κυβεύειν πρὸς ἀλλήλους ἀεὶ τῶν γυναικῶν, Athen. A κύβος.

ΚΥΒΗ, ης, ἡ, caput.

Κυβήβη, ης, ἡ, Cybele A κυβηβάω.

Κυβηβὸς, ὁ, ὁ κ ἡ, pronus, inclinatus, Etym. A κύβη. Unde

Κυβηβᾶν, in caput se projicere, Etym. Suid.

Κυβηβίζω securi percutio, Hes. Suid. A

ΚΥΒΗΛΙΣ, ιδος, ἡ, securis, bipennis.

Κυβηλιστὴς, ῦ, ὁ, improbus, maleficus, Hes. Suid. A κυβηλίζω.

Κύβης, ου, ὁ, idem quod κυβευτὴς, Hes. A κύβος.

Κυβίζω, f. ίσω, cubum facio. Ab eod.

Κυβικὸς, ἡ, ὸν, cubicus, tesserarius. Ab eod.

Κυβικῶς, Adv. cubice, in modum cubi.

Κυβιστάω, ῶ, f. ήσω, in caput me dejicio, in caput salto, Gl. V. cernuo, urinor, præcipito me, proprie in aquam, ruo, irruo, ut in hostes, in tela. A κυβίζω.

Κυβίστημα, ατος, τὸ, saltatio in caput, præcipitatio, impetus.

Κυβίστησις, εως, ἡ, idem.

Κυβιστητὴρ, ῆρος, ὁ, saltator, qui se in caput dejicit, urinator. Ab eod.

Κυβιτίζω, cubito pello, vel percutio.

ΚΥΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, cubitus, Hippocr.

Κυβοειδὴς, έος, ὁ κ ἡ, speciem cubi habens. Ex κύβος, & εἶδος.

ΚΥΒΟΣ, ου, ὁ, cubus; (2) tessera; (3) lusus tesserarum; (4) unio tesseræ insculpta; (5) numerus quadratus; (6) numerus cubicus; (7) spinæ vertebræ & inæqualitas colli.

Κυβόσσιον, ου, τὸ, idem quod κύβιτον, Pollux.

ΚΥΓΧΝΙΣ, ιδος, ἡ, calix parvus medicis ... usitatus, Galen. Lex. Hippocr.

ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, Cynchramus, dux ... [illegible]

Κυδάγχη, ης, ἡ, convicium, probrum. Ex Hes. A κυδάζω.

Κυδαγχέω, convicio & probris incesso. Ex Hes. Ab eod.

Κυδάζω, f. άσω, convicior, maledico. Κυδάζεται τοῖς φαύλοις Ἀργείοις ὁμοῦ, Soph. Aj. 723. A κῦδος.

Κυδαίνω, f. ανῶ, celebro, laudo; (2) generosum reddo, illustro. Αὐδαῖσι ... κυδαίνων ... Lyc. 721. αἰπὴ ζόεν ... id. 529. Κυδῆναι θνητὸν ... Odyss. 16. 212. A κῦδος.

Κυδάλιμος, ὁ, ὁ κ ἡ, clarus. Ab eod.

Κυδάνω, convicior, Hes. A κῦδος.

Κυδάω, ῶ, glorior; (2) venerор, admiror, extollo. Vet. Lex. A κυδάζω.

Κύδειος, ία, ιον, gloriosus, Vet. L. Ab eod.

Κυδήεις, ήεσσα, ῆεν, clarus ...

Κυδήνας, a. 1. part. act. v. κυδαίνω.

Κυδιάνειρα, ᾳ, ἡ, viros honorans, (2) clarus viros continens, κυδιάνειραν ἀγορὴν, apud Hom. concio in qua oratores inclarescunt. Ex κῦδος, & ἀνήρ.

Κυδιάω, ῶ, gestio, gloriose me effero & jacto. Hinc partic. κυδιόων, Poet. pro κυδιῶν, ... Il. 2. 579. A κῦδος. Unde

Κύδιμος, ου, ὁ κ ἡ, gloriosus, nobilis.

Κύδιστος, η, ον, gloriosissimus, gloria eminentissimus, Superl. a κῦδος.

Κυδίων, ονος, ὁ κ ἡ, gloriosior, Comp.

Κυδνὸς, ἡ, ὸν, inclytus, gloriosus. Ab eod.

Κυδοιδοπάω, ῶ, tumultuor, misceo. Ἐφέρεσθαι ... κυδοιδοπῶντα, Arist. P. 1161. Ex κυδοιμὸς, & δοπέω.

Κυδοιμέω, ῶ, turbas excito, tumultuor. Hinc apud Hom. κυδοίμεον, imperf. Il. 11. 324. A

ΚΥΔΟΙΜΟΣ, ῦ, ὁ, turba, tumultus.

ΚΥΔΟΣ, εος, τὸ, gloria, decus.

ΚΥΔΟΣ, ῦ, ὁ, convicium, probrum.

Κυδρὸς, ρὰ, ρὸν, gloriosus, clarus. A κῦδος.

Κυδρόω, ῶ, clarum reddo; κυδροῦμαι, glorior, gloriose me effero. A κυδρός.

ΚΥΔΩΝ, ωνος, ἡ, Cydon, urbs Cretæ.

Κυδωναῖα Σῦκα, ficus hibernæ, Athenæus.

Κυδωνιάω, ῶ, mutor & repræsento malum Cydonium. Μὴ ... τῇ χειρὶ κατιδεῖξαμεν, τοῦτο εἶναι νομίσας τὸν κυδωνιῶντα τῆς παθημένης μαζὸν, Aristen. 1, 3. A Κύδων.

Κυδώνιον μῆλον, Cydonium malum; Cotoneum, Ph.

Κυδωνίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum Cydonium.

Κυεὶς, a. 2. part. pass. verbi κύω.

Κυέω, ῶ, f. κυήσω, uterum fero. Κύουσα τὰ ἔμβρυα, Aristot. A κύω.

Κύημα, ατος, τὸ, fœtus. A κυέω.

Κύησις, εως, ἡ, gestatio in utero. Ab eod.

Κυητικὸς, ἡ, ὸν, concipiendi vim habens.

Κυθήρεια, ας, ἡ, Cytherea, Venus, quæ ita dicitur ab insula Cythera.

Κύθος, sperma, semen, Etym. A κύω.

Κύθρα, olla, Gl. V. Ion. pro χύτρα.

Κυθρόγαυλος, ου, labrum conchæ specie, apud Joseph. Ex κύθρα, & γαυλὸς, mulctra, situla.

ΚΥΙΞ, κος, ἡ, Cyix, bulbosa quædam planta.

Κυίσκω, & κυίσκομαι, concipio, fero partum, sum prægnans. A κύω.

ΚΥΚΑΣ, genus palmæ Æthiopicæ.

Κυκανάω, ῶ, f. ήσω, misceo. Νῦν ἔν ἐμοὶ τοῦτο δοκεῖ ὀλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυκανὸν ἀμωτγέπως, Arist. Θεσμ. 435. A seq.

ΚΥΚΑΩ, ῶ, fut. ήσω, misceo, liquores confundo, turbo, perturbo. Ἐγὼ δ' ἐπισπηδῶν γε τὴν βελλὼ ... κυκήσω, Arist. Eq. 362.

Κυκεία, ας, ἡ, permixtio, confusio. A κυκάω.

Κυκεῶ, acc. f. pro ... pro κυκεῶνα, a

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, misceltanea potio. Acc. κυκεῶνα, & κυκεῶ, item Poët. κυκειῶ. A κυκάω.

Κυκηθήτην 3. dual. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐκυκηθήτην, a κυκάω.

Κυκήθρα, ας, ἡ, miscella, permistio; (2) confusio, perturbatio. A κυκάω.

Κύκηθρον, ου, τὸ, rutrum, tudicula; (2) auctor fraudum. Ab eod.

Κύκημα, ατος, τὸ, permistio; (2) perturbatio. A κυκάω.

Κύκησις, ἡ, idem.

Κυκησίτεφρος, ου, ὁ κ ἡ, cineres miscens, s. turbans. Ex κυκάω, & τέφρα, cinis.

Κυκητὴς, ῦ, ὁ, perturbator. A κυκάω.

Κυκλάζω, circumeo, Hes. A κύκλος.

Κυκλαίνω, roto, rotundo, Hes. Ab eod.

Κυκλάμινος, ου, ἡ, & κυκλάμινον, τὸ, cyclaminus, herba ex coronariarum genere, tuber terræ, rapum, umbilicus terræ, Angl. Sowbread.

Κυκλὰς, άδος, ἡ, orbiculata, rotunda; (2) Κυκλάδες νῆσοι, Cyclades insulæ; (3) Κυκλὰς, cyclas, vestis genus vel limbus. Ab eod.

Κυκλέω, f. ήσω, circumdo, circumdo, in orbem ago, Gl. V. ... cuneo, ... ambio. Ab eodem.

Κυκλέω, verso, roto. Πῶς ... ποδὶ ... κυκλεῖς; Eur. Or. 615. Ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα ... ἀμφίδρομον κυκλεῖται, Soph. Aj. 353. Αὐτοὶ δ' ἐγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρὸς βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν, Hom. Il. 7. 332. Ab eod.

Κυκληδὸν, Adverb. instar circuli; (2) circumcirca. Ab eod.

Κύκλησις, ἡ, circumactio. Ab eod.

Κυκλικὸς, ἡ, ὸν, circularis, orbiculatus, rotundus; (2) circulator, circumforaneus, trivialis, ut cyclici poëtæ, circulares chori, circularia carmina. Ab eod.

Κυκλικῶς, in orbem.

Κυκλιοδιδάσκαλος, ου, ὁ, dithyrambicus poëta.

Κύκλιος, ια, ιον, circularis.

Κυκλίσκος, ου, ὁ, orbiculus; (2) scalprum.

Κυκλόεις, όεσσα, όεν, orbiculatus. Ab eod.

Κυκλοβορέω, ῶ, circulatorem ago, circum quæstui habeo, circulatoris modo clamoribus obtundo, perturbo, Aristoph. A

Κυκλοβόρος, ου, ὁ, circulator, qui in circulo declamitet, ut inde ... habeat, quod edat. Alii Atticæ torrens, turbulentus. Ex κύκλος, & βορὰ, cibus.

Κυκλογραφέω, orbe circumscribo. In Rhetor. in periodi formam redigo.

Κυκλοδίωκτος, ου, ὁ κ ἡ, in orbem actus, in orbem currere coactus. A ... διώκω.

Κυκλοειδὴς, ές, rotundus.

Κυκλόεις, όεντος, ὁ, orbiculatus, rotundus.

Κυκλοέλικτος, ον, in orbem se volvens, Eusb. solis.

Κυκλόθεν, Adverb. circuitu, in circuitu. A κύκλος.

Κυκλομόλιβδος, ὁ, circulus plumbeus, vasculum rotundum e plumbo.

Κυκλοπαιδεία, ας, ἡ, complexus disciplinarum omnisque eruditionis, orbis doctrinæ.

Κυκλοπορεία, ἡ, circuitus, iter quo omnia loca obimus.

Κυκλοπορέω, ῶ, circumeo, ambages in itinere sequor. Διὰ σκολιᾶς κυκλοπορεῖν, Strabo. Ex κύκλος, & πόρος, transitus.

ΚΥΚΛΟΣ, ου, ὁ, circus, orbis, circulus, ambitus; (2) corona hominum; (3) argumentatio circularis; (4) locus, ubi vendebantur homines; (5) ambitus verborum, periodus; (6) κυκλοι προσώπου, malæ hominis; (7) κύκλοι, orbes rotarum, rotæ ipsæ; (8) κύκλος, annulus; (9) tabula orbicularis, s. circulus planus; (10) mœnia urbis. In plurali κύκλοι, & κύκλα, dicitur.

Κυκλόσε, Adv. in orbem, circulatim.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ κ ἡ, tornando rotundus factus. Ex κύκλος, & τείρω, tero.

Κυκλοτερῶς, Adv. in circuitu. A κυκλοτερής.

Κυκλοφορέω, in orbem ago; κυκλοφοροῦμαι, in orbem agitor. A φέρω. Hinc

Κυκλοφορητικὸς, ἡ, ὸν, qui in orbem circumferri potest, (2) circularis, orbicularis.

Κυκλοφορητικῶς, Adv. in orbem.

Κυκλοφορία, ας, ἡ, rotatio, in orbem circumactio. Ex κύκλος, & φέρω.

Κυκλοφορικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κυκλοφορητικός.

Κυκλοφορικῶς, Adv. in orbem.

Κυκλόω, ῶ, circulo includo; (2) circumdo; cingo; (3) in orbem ago, circumago, κυκλόομαι, ῦμαι, circumdor, circumvenior; & active circumdo, circumvenio. Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, Joan. 10, 24 Ἀμφὶς ἴδεσαν ... ἐκυκλώσαντο, Dion. Per. 526. Κυκλωθέντα (τείχη) ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, Hebr. 11, 30. A κύκλος.

Κύκλῳ, Adv. circum. A κύκλος.

Κύκλωμα, ατος, τὸ, rotatio, rota, circumactio; (2) circuitus. A κυκλόω.

Κυκλώπειος, ου, ὁ κ ἡ, vel Κυκλώπειος, εια, ειον, Cyclopicus, Cyclopeus; (2) beatæ, minime laboriosus. A Κύκλωψ.

Κυκλωπικὸς, ἡ, ὸν, Cyclopicus, Cyclopes referens. Ab eod.

Κυκλωπικῶς, Adv. more Cyclopum.

Κυκλώπιον, ου, τὸ, albugo oculi. Ex κύκλος, & ὤψ, oculus.

Κυκλωπὶς, ίδος, ἡ, Cyclopica. A Κύκλωψ.

Κύκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi A κυκλόω.

Κυκλοειδής, ής, ές, rotundus. Ab eod.
Κύκλωψ, ωπος, ὁ, Cyclops. Ex κύκλος, & ὤψ, oculus, quia Cyclopes unicum oculum orbicularem in medio frontis habebant.
Κύκνειος, cygneus, olorinus. A κύκνος.
Κυκνοθρεμμὼν, ὄν, a cygnis nutritus. A τρέφω.
Κυκνοκιθαριστής, ὁ, navis cygni & cantharistæ effigiem gerens.
Κυκνόμορφος, ον, cygni speciem habens, candidus. A μορφή.
ΚΥΚΝΟΣ, ου, ὁ, cycnus, olor; (2) genus navigii.
Κυκόωντι, dat. sing. part. præs. act. Poët. pro κυκῶντι, a κυκάω.
ΚΥΛΑ, ων, τὰ, cavitates oculorum, sub palpebris.
Κυλικεῖον, ου, τὸ, repositorium calicum; (2) compotatio. A κύλιξ.
Κυλικευτὴς, οῦ, ὁ ἡ, inter pocula dictus vel factus. Ab eodem.
Κυλικηγερία, inter calices, s. scyphos loquor. A
Κυλικηγορητὴς, οῦ, ὁ ἡ, qui inter scyphos verba facit. Ex κύλιξ, & ἀγορεύω.
Κυλικηρυτὴς, οῦ ὁ ἡ, calice haustus, ita exundans, ut calicibus haurirí queat. Ex κύλιξ, & ἀρύω, haurio.
Κυλίκιον, ου, τὸ, parvus calix. A κύλιξ.
Κυλλὶς, ίδος, ἡ, pyxis medica. A κυλίω.
Κυλικνη, ης, ἡ, pelvis, patina, catinus. A κυλιχνη.
Κυλίνδει, 3. s. præs. ind. pass. v. κυλίνδω.
Κυλινδία, ᾶς, f. ήσω, volvo, voluto; κυλινδμα, volvor, volutor; κυλινδθεις, a. 1. pass. volutatus. Ὅσσα αὐτὸς ἐν ἀγορῇ κυλινδεῖ, Arist. Vesp. 490. Ἐγὼ γὰρ ὧν ἐπυλινδόμην ἱκλινον ἰδών, id. Av. 508. Vid. κυλίνδω.
Κυλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum, in quo jumenta se volutant. A κυλινδέω.
Κυλινδησις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.
Κυλινδοειδὴς, ής, ές, cylindricus, cylindraceus, qui forma cylindri est. A κύλινδος.
Κυλινδοικὸς, in modum cylindri. A præc.
Κυλινδροειδὴς, ής, ὁ ἡ, cylindro similis. Ex κύλινδρος, & εἶδος, forma.
Κυλινδροειδὼς, cylindri specie.
Κύλινδρος, ου, ὁ, cylindrus, corpus teres; (2) lapis vel similis quidpiam previus teres, quo lac ubique volutato area complanatur. A κυλίνδω.
Κυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindro æquo, cylindro complano. A κύλινδρος.
Κυλινδρὼν, ῶνος, ὁ ἡ, ἡ, cylindro similis.
Κυλίνδω, volvo, volvo, (2) devolvo; κυλινδμαι, volvor. Ἠμὲν ἔπειτα Δαναοῖσι κυλίσῃ, Il. 11, 310. v. κυλίνω. Κύματα κυλίνδει, Il. 21, 310. v. κυλίνω.
Κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Ab eod.
Κυλιχνὴ, ῆς, ἡ, idem. Dim. a κυλίξ.
Κύλισις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.
Κυλίσκη, ἡ, patera. A κυλίσκος.
Κυλίστρα, ατος, τὸ, volutabrum. Ab eod.
Κυλιστὸς, ἡ, ὸν, versatus, vel latus; (2) volubilis, rotatilis; (3) pictilis. Ab eod.
Κυλιστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, in quo jumenta se volutant. Ab eod.
Κυλίχνη, ης, ἡ, poculum, vel pyxis medica.
Κυλίχνιον, ου, τὸ, idem. Dim. a κυλίχνη.
Κυλίχνις, ιδος, ἡ, exiguus calix, Dim. a κύλιξ.
Κύλιχνος, ου, ὁ, idem quod κυλίχνη.
ΚΥΛΙΩ, f. ίσω, volvo, volute, roto; κυλισμα, versus, κυλίσμὸς, rotatio. Ἐκ προχοάων κυλίσθη ὕδωρ κυλισσόμενον, Soph. El. 50.
Κυλλὸς, ὸν, nomen pinus ex olyra. Hesych.
Κυλλοποὺς, ποδος, ὁ, qui distortis pedibus est, loripes, claudus, mutilus.
Κυλλοπόδης, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex κυλλὸς, & πούς.
Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, Vulcani Epith. ap. Hom. in voc. κυλλοποδίων, Il. 21, 331. Gl. V. κυλλοπόδιον, mulciber loripes.
Κυλλοποδιστὴς, nom. plur. part. præs. act. verbi

Κυλλοποδίω, ῶ, sum claudicantibus pedibus. Mid. part. κυλλοποδίουσα pro κυλλοποδοῦσα, κυλλοποδοῦμαι. Ex κυλλὸς, & ποὺς. Ἐὰν δ' ἔτι δηρὸν κυλλοποδῶ ἀνύσας, Arist. Lys. 475.
ΚΥΛΛΟΣ, ὴ, ὸν, claudus; curvus; mancus.
Κυμάω, curvo, trunco. A præc.
ΚΥΜΑ, ατος, τὸ, fluctus, unda; (2) metaph. magna multitudo malarum rerum, ut magnæ lues.
Κύμα, ατος, τὸ, fœtus, germen; (2) brassicæ cauliculus. A κύω.
Κυμαίνοντος, gen. s. part. præs. act. v.
Κυμαίνω, f. ανῶ, fluctuo, æstuo, undo; (2) agito, concito; (3) exubero; (4) undoso inflexu procedo; κυμαίνομαι, fluctuo, æstuo; κυμαινθὶς σέλαγος, fluctibus concitatum mare, a. 1. pass. part. At κυμάνας, a. 1. act. in neutr. gen. κυμῆναι. Βορέῃ φρικὶ κυμαίνει ἅλς, Lyc. 1018. A κῦμα, fluctus.
Κύμανσις, εως, ἡ, fluctuatio, undosus modus.
Κυμὰς, άδος, ἡ, gravida. A κύω.
Κυματηρὸς, ὰ, όν, fluctuosus, Gloss. Vet. A κῦμα.
Κυματίας, ου, ὁ, Ion. κυματίης, ciens fluctus, impetuosus. Ab eod.
Κυματίζω, f. ίσω, undabundum redio, undis agito, fluctus moveo; κυματίζομαι, æstuare; undis agitari. Ab eod.
Κυμάτιον, ου, τὸ, parva unda, parvus fluctus; (2) cauliculus brassicæ; (3) pars columnæ, cymatium. A κῦμα, fluctus, germen.
Κυματοαγὴς, ὲς, fluctus frangens. Ab ἄγνυμι.
Κυματοβόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, undivomus, Gl. V. Ex κῦμα, & βάλλω.
Κυματόδρομος, ου, ὁ ἡ ἡ, in mediis fluctibus, per fluctus currens.
Κυματοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, fluctuum, s. unarum speciem præ se ferens. Ex κῦμα, & εἶδος.
Κυματοπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ἡ, undis, s. fluctibus pulsatus, fluctibus jactatus; idem & κυματοπλὴκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, unde pl. κυματοπλῆγες. Ex κῦμα, & πλήσσω, πλήσσω.
Κυματόω, ῶ idem quod κυματίζω.
Κυματωγὴ, ῆς, ἡ, littus, ad quod unde fœturæ & franguntur & crepitus. Ex ἄγνυμι.
Κυματώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, fluctuosus. A κῦμα
Κυματώθεισα, aor. 1. part. pass. f. g. a κυματόω.
Κυμάτωσις, εως, ἡ, fluctuatio, æstuatio. A κυματόω.
Κυμβαλίζω, fut. ίσω, cymbalum pulso. A κύμβαλον.
Κυμβαλιστὴς, ὁ, ὁ, cymbalista, cymbalum pulsans. A præc.
Κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum, crepitaculum, crotalum, tintinnabulum cavum, quod manu ipsum cquit. A κύμβη.
Κύμβαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, pronus in caput; (2) extrema pelvis pars, cui crista inditur. A κυμβὴ, πύξις.
Κύμβη, ης, ἡ, cymba, navigii genus; (2) acetabulum; (3) genus poculi rotundi; (4) caput. A κύμβος.
Κύμβιον, ου, τὸ, poculi genus. A κύμβη.
ΚΥΜΒΟΣ, ου, ὁ, cavus recessus; (2) oliæ fundus.
ΚΥΜΙΝΔΙΣ, ίδος, avis nocturna.
Κυμινδοχὴ, ῆς, ἡ, receptaculum cumini. Ex κύμινον, & δέχομαι.
Κυμινοδόκος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Κυμινοπρίστης, ου, ὁ, præparcus, nimium adstrictus. Ex κύμινον, & πρίω.
ΚΥΜΙΝΟΝ, τὸ, cuminum herba & semen.
Κυμινοπρίστης, ου, ὁ, qui cuminum secat; (2) præparcus, sordidus. Ex κύμινον, & πρίω.
Κυμινοπριστικαρδαμυγλυφὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ita parcus est, ut non secretur cuminum in partes secare &c. e cardamo sive nasturtio, herba vili, exculpere, quod comedat, pumilum mundus. Vox Comica. Ex κύμινον, πρίω, κάρδαμον, & γλύφω.
Κυμινοπρίστης, ου, ὁ ἡ ἡ, cum cumino frustum. Ex κύμινον, & πρίω.
Κυμινώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, cuminaceus, cuminosimilis. A κύμινον.
Κυμοδόκη, ης, ὁ ἡ ἡ, fluctus excipiens. Ex κῦμα, & δέχομαι.
Κυμοθοὴ, ῆς, ἡ, undis abundans, Epith. Neptuni. A θοὸς.
Κυμοκόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, fluctus ferens, malleolus triangularis pontibus præstrui solita ad fluctus frangendos. Ex κῦμα.
Κυνάγχη, ης, ἡ, angina; mollum, collare canum. Ex κύων, & ἄγχω, frango.
Κυναγωγὸς, ὸν, ὁ, canum ductor. Ex κύων, & ἀγωγὸς, ductor.
Κυναδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, idem quod κυνώδης.
Κυνάκανθα, vel κυνακάνθη, ης, ἡ, sentis canina.
Κυναλώπηξ, ηκος, ὁ ἡ, canivulpes, vulpes a cane nata; (2) homo impudens, ut canis, & astutus, ut vulpes.
Κυνάμυια, ας, ἡ, vid. κυνόμυια.
Κυνάνθρωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, verspellis; (2) impudens.
Κυνάρα ἄκανθα, & κύναρος ἄκανθος, sentis canina, cynosbatos, Gl. V. κάναρος, carduus.
Κυνάριον, ου, τὸ, catellus, Dim. a κύων.
Κυνὰς, άδος, ἡ, pilus caninus; (2) pulpa mollior ex pane, ad manus abstergendas adhiberi solita; (3) rubus caninus, sentis canina. A κύων.
Κύνειρος, ου, τὸ, canicula, stella Sirius.
Κυνέω, ῶ, Cynicum ago, Cynicos imitor, sum Cynicus. A κύων.
Κυνὴ, ῆς, ἡ, contr. κυνῆ, ῆς, pellis canina; (2) pellis canis fluvialis, qua olim caput tegebant; (3) galea; (4) pileus, galerus. A κύων.
Κύνεος, εία, εῖον, vel κύνειος, α, ὁ ἡ ἡ, caninus. A κύων.
Κύνεος, έας, εον, idem & ab eod.
Κυνέω, 3. plur. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκύνεον, a κυνέω.
Κυνέων, canum, car. pl. Ion. pro κυνῶν.
Κυνὴς, ὴ, όλεως, furvus; (2) turbo, commotio. Κύνες δ' ὁ μὴ τις χειρ', ὁ δ' ξυνὸν κάρα σκεδᾷ, Eur. Med. 1144. Ἐμοὶ κυνίσμα τοῦτο κἀπὸ, Cyc. 170. A κύων.
Κυνηγεσία, ας, ἡ, venatio, venatus. A κυνηγέω.
Κυνηγέσιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Κυνηγετία, ᾶς, f. ήσω, venor. Ab eod.
Κυνηγέτης, ου, ὁ, venator. A κυνηγέω. Hinc.
Κυνηγετικὸς, ὴ, όν, venatorius; ad venationem & venationem pertinens; (2) venatoris flocci; (3) de re venatoria agens.
Κυνηγέτις, ιδος, ἡ, venatrix. Ab eod.
Κυνηγὸς, ὸν, ὁ, venatus; (2) vestigo. Ὁ μὲν ἀνὴρ ἐκυνήγει ὁ Ἡρακλῆς, Plato.
Κυνηγία, ας, ἡ, venatus, venatio.
Κυνήγιον, ου, τὸ, idem. A
Κυνηγὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, venator vel venatrix. Ex κύων, & ἄγω.
Κυνίδιον, ου, τὸ, catellus, Dim. ab eod.
Κυνιζάω, f. ήσω, canem ago; (2) sum Cynicus, Philosophiam s. Stoicam Cynicam sequor. Ab eod.
Κύνιλος, ου, ὁ, cuniculus. Sed rectius scribitur κόνικλος.
Κυνίσκος, ου, ὁ, caninus; (2) Cynicus. A κύων.
Κυνίσκη, ης, ἡ, cuscuta. A κύων.
Κυνίσκος, ου, ὁ, cuscutæ similitudo, vitis Cyprica. A κύων.
Κυνοβλὴς, ῆτος, ὁ, cui adspectus canibus est. Ex κύων & βλέπω.

Κυνεβρεκὰ,

Κυνόβρωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, a canibus devoratus. Ex κύων, & βρώσκω.

Κυνόγλωσσον, ου, τὸ, q. d lingua canina, plantago minor, Cyno. Ex κύων, & γλῶσσα, lingua. Angl. Hounds tongue.

Κυνοδέσμιον, ου, τὸ, vinculum, quo membri genitalis cuticula cum glande colligatur, quod κύνα vocant. Ex κύων, & δεσμός.

Κυνόδηκλος, ου, ὁ ἡ ὁ, à cane morsus. Hinc τὰ κυνόδηκλα, canum morsus. Ex κύων, & δάκνω, mordeo.

Κυνόδους, dens caninus; κυνόδοντες, οἱ, dentes canini. Ex κύων, & ὀδούς.

Κυροδρομέω, ῶ, f. ήσω, incitato cursu, tanquam canis ferox; (2) cum canibus curro, vestigo. Ex κύων, & δρομεύς.

Κυοδρομία, ας, ἡ, canum cursus. Ex iisd.

Κυνοειδής, ές, ὁ ἡ ὁ, canis speciem referens, qui est canino adspectu. Ex κύων, & εἶδος.

Κυνόζηλος, chamæleon niger gravem odorem spirans. Ex κύων, & ὄζω, oleo.

Κυνοθαρσής, ές, ὁ ἡ ὁ, canina præditus audacia f. impudentia; (2) ferus, de equo. Ex κύων, & θάρσος.

Κυνοθρεπτος, ον, τὸ, idem.

Κυνοκάρδαμον, ου, τὸ, nasturtium. Ex κύων, & καρδάμωμον, quod item notat.

Κυνόκναμα, στος, τὸ, æstus caniculæ. Ex κύων, & κάω, unde κτίμα.

Κυνοκνήτρη, ης, τὸ, herbæ nomen, Hes. quasi aculeus caninus. Ex κύων, & κέντρον.

Κυνοκέφαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, capite canino præditus, caniceps; (2) impudens, ut canis; κυνοκέφαλοι, Cynocephali, animalia quædam a figura sic dicti; it. homines ficti in Africa. Ex κύων, & κεφαλή.

Κυνολόπης, ου, ὁ ἡ ὁ, canis fur, canem furatus. Ex κύων, & λάπτω.

Κυνοπληξία, ας, ἡ, braffica canina. Ex κύων, & κράμβη, crambe.

Κυνοπλήξ, ῆγος, ὁ ἡ ὁ, canicida, canes occidens. Hinc τὸ κυνοπλῆγι, ι, aconitum, quod canes ab ipsis comestum necat. Ex κύων, & πλήσσω, ferio.

Κυνολέσχης, ου, ὁ, cui confabulationes sunt de rebus obscenis. Ex κύων, & λέσχη.

Κυνόλοφα, ων, τὰ, asperitates quædam post primam spinam. Ex κύων, & λόφος.

Κυνόλυσσος, ου, ὁ, morsus a cane rabido. Ex κύων, & λύσσα, rabies.

Κυνομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum canibus, f. adversus canes pugno. Ex μάχομαι.

Κυνόμυια, ας, ἡ, musca canina; (2) impudens. Hom. Il. 21, 394. Ex κύων, & μυῖα.

Κυνοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui canina facie est, caninum adspectum habens.

Κυνόρροδον, vel κυνόῤῥοδον, ου, τὸ, rosa canina, silvestris. Gl. Vet. ligustrum.

Κυνορράτης vel κυνορράκης, ου, ὁ, ricinus. Ex κύων, & ῥάκος.

Κυνόσαργες, ους, τὸ, gymnasium & populus in Attica. Ex κύων, & ἄργος, album.

Κυνόσκιατον, ου, τὸ, rubus caninus, sentis canirus. Ex κύων, & βάτος, rubus.

Κυνοσκίτης, ου, ὁ, idem, sive cynosbatus.

Κυνόσσημα, vel κυνὸς ζῆμα, monumentum canis: hoc est, Hecubæ.

Κυνοσσοί, venatores, Hes. Ex κύων, & σεύω.

Κυνοῦρα, ᾶς, ἡ, canis cauda, urla minor, cynosura, sidus boreale. Ex κύων, & οὐρά.

Κυνούριος, ου, ὁ ἡ ὁ, ova urina, irrita, ventosa. Ex κύων, & οὖρος, ventus.

Κυνοφάγος, ου, ὁ, a canibus discerptus.

Κυνοφαγής, ές, cui canis immolatur. Epith. Hecates. A σφάζω.

Κυνοτροφική, ῆς, ars alendi, acuendique canes. A τροφή.

Κυνοχοεῖ, ῶ, ὁ, locum, quo canis tenetur; (2) sagum, marsupium, propriè lorum quo constringitur. Ex κύων, & ἔχω.

Κυνοφθαλμίζομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio, Hes. Ex ὀφθαλμός.

Κυόφορων, ὁ ἡ ὁ, impudens. A φρήν.

Κύπτιστος, atrocissimum. A seq.

Κύπτιος, ου, ὁ, impudentior, protervior, sævior. A κύων.

Κυσέδης, ες, ὁ ἡ ὁ, caninus. A κύων.

Κυσάπης, ου, ὁ, caninum adspectum sive vultum habens impudens, inverecundus. Ex κύων, & ὄψ, vultus.

Κυσῶπις, ιδος, ἡ, oculos seu vultum canibum habens, impudens, inverecunda.

Κύσωλ, ωπος, ὁ, herba canina, oculus canius. Ex iisd.

Κύος, ους, τὸ, fœtus. A κύω.

Κυοτοκία, ας, ἡ, fœtus editio, partus. Ex κύος, & τίκτω, pario.

Κυοτροφία, ας, fœtus nutritio. Ex τροφή.

Κυόμβια, nom. plur. part. præs. med. n. g. verbi κυέω.

Κυοφορίω, ῶ, in utero fero, prægnans sum. Κυοφορεῖν ἐν τινες, Luc. Ex κύος, & φέρω.

Κυοφορία, ας, ἡ, tempus, quo mulier fert uterum; (2) fœtus in utero gestatio; (3) conceptio. Ex iisd.

Κυπαρισσιστός, vel κυπαρίττιστος, ίνη, ινον, cupressinus, e cupresso factus. A

ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ, vel κυπάριττος, ου, ἡ, cupressus.

Κυπαρισσών, ῶνος, ὁ, cupressetum, locus, in quo nascuntur cupressi. A κυπάρισσος.

Κυπαριττοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὁ, cupressos alens. Ex κυπάριττος, & τρέφω.

ΚΥΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, vas magnum concavum.

ΚΥΠΑΣΣΟΣ, ου, ὁ, pallium, lecti stragulum.

ΚΥΠΑΣΣΥΣ, vel κυπασσις, ιδος, ἡ, supparum, species tunicæ.

Κύπειρος, cyperis. A κύπειρος.

Κύπειρον, τὸ, cyperum, gladiolus, herba. A κύπειρος.

ΚΥΠΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, cyperus, juncus angulosus, juncus triangularis.

Κυπελλίς, ίδος, ἡ, idem quod

ΚΥΠΕΛΛΟΝ, ου, τὸ, genus poculi.

Κυπελλομαχος, ον, in quo poculis certatur, vel pugnatur. Ex μάχη.

Κυπελλοχέρων, ὁ ἡ ὁ, poculis gaudens. Ex χαίρω.

Κυπρίζειν, florere; unde apud Suid. Κυπρίζουσαι, ἀνθοῦσαι, florentes.

Κυπριζειν, idem.

Κύπριστος, ία, ιον, venereus; (2) tener, mollis.

Κύπρινη, ης, τὸ, sc. μύρον, seu ἔλαιον, oleum f. unguentum cyprinum, factum ex floribus Cypri arboris.

Κυπρῖνος, ου, ὁ, Cyprinus, piscis fluvialis. Ab eodem.

Κύπριος, ου, ὁ, Cyprius, incola insulæ Cypri. A Κύπρος.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Cypris, i. e. Venus, quæ ita dicitur a Cypro insula, in qua olim in primis colebatur, eoque ex mari appulisse credebatur; (2) actio Venerea.

Κυπρισμός, οῦ, ὁ, germinatio. A κυπρίζω.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Venus. Ex Κύπρος, & γένομαι, nascor. Vide Κύπριος.

Κυπρογενής, ές, ὁ ἡ ὁ, in Cypro natus. Ex iisdem.

ΚΥΠΡΟΣ, ου, ὁ, Cyprus, arbor quædam; (2) insula Veneri olim sacra; (3) mensura quædam.

Κυπτάζω, pronus specto, prospecto, specto demissis oculis; (2) cunctor, tempus tero. Τί κυπτάζεις ἐχὼν τὸν τῶν Θύραν; Arist. Nub. 109. A

ΚΥΠΤΩ, f. ψω, pronus fum, incurvo me ad videndum, demitto oculos; vergo; inclino; παρωχὼς, perf. part. pronus spectans; item ut κυπτάζω, 2) Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, Joan. 8, 6. Στέφων δὲ κύπτων ἐπὶ τὸν ζῶν, Dem.

Κυρεῖται μέρος, sc. Hom. in Iliadem fuerit massa f. ossa furfuribus conspersa, aut etiam furfuracea; quasi ἀπὸ τῆς κυρείας, quæ sunt τὰ φύτυρα, furfures; ut φυτυρίτης, & φυτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus.

ΚΥΡΒΑΣΙΑ, ας, ἡ, crista gallinacei; (2) tiara, apex. Dionys. Hal.

ΚΥΡΒΕΙΣ, εως, ὁ, quibusdam ἡ, tabula triangularis cui leges Athenis inscribebantur.

Κύρβις, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκυρσε, a κύρω, incido.

Κυρείη, ας, ἡ, dominatus, potestas, Suid. Vide κυρέω. A κύρος.

Κυρέω, ῶ, f. ήσω, incido; (2) adsequor; (3) contingo, evenio; (4) sum, existo. Νῦν σοι τύχοις ἐμοιγε κυρεῖ, contingit, Soph. Trachin. v. 295. Εἰ μὴ κυρήσεις φυλαμίαι δόμοι χθονὸς φεύγοντας, Eur. Rhes. 113. A κύρω.

Κυροβασία, ἡ, pugna, quæ fit cornibus, concursus animalium cornutorum, Suid. A

Κερκάω, cornibus peto. Πρὸς σκίλος κυκλάσεται, cornibus incursabit, pugnabit, Arist. Eq. 272.

ΚΥΡΒΕΙΑ, ας, τὰ, glumæ, palcæ, furfures.

Κύρημα, ατος, τὸ, inventum fortuitum, in quod casu incidimus, Suid. A κυρέω.

Κυρήνη, ης, ἡ, Cyrene, urbs Africæ.

Κυρήνιος, ου, ὁ, Quirinus. Nomen Latinum.

Κυρήσαι, a. 1. inf. act. verbi κυρέω.

Κυρήσεις, a. 1. part. pass. verbi κύρω.

Κυρία, ας, ἡ, domina, κυρίας, sunaud. ἡμέρα, præstitutus dies; (2) sub. ἐκκλησία, dies comitialis, f. comitia, quibus leges sanciuntur. A κύριος.

Κυριακός, ἡ, όν, ad dominum pertinens, (2) ad Dominum nostrum, Jesum Christum, pertinens; (3) dominicus. Hinc τὸ κυριακὸν, ου, templum Dei, & τὰ κυριακὰ, ῶν, bona ecclesiastica; κυριακὴ, sc. ἡμέρα, dominica. Ab eod.

Κυριαρχία, ας, ἡ, dominationis principium & origo. Ex κύριος, & ἀρχὴ, principium.

Κυρίδιον, ου, τὸ, dominium. A κυρίδια.

Κυριεύω, ῶ, f. εύσω, dominor, dominus sum vel no; (2) potior, capio, in potestatem redigo; (3) recupero. Κυριεύω ἐμοῦ, dominor tibi; ἐμὲ, dominum te facio. Πάντων κυριεύειν, Xen. Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, Luc. 22, 25. A κύριος.

Κυριεύτεια, ας, ἡ, dominium occido.

Κυριοκτονία, ας, ἡ, domini cædes. A

Κυριοκτόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, domini interfector. Ex κύριος, & κτείνω.

Κυριολεκτέω, proprie loquor. Ex κ. & λέγω.

Κυριολεκτικῶς, & κυριολεκτίως, proprie loquendo.

Κυριολεξία, ας, ἡ, proprietas loquendi. Ex iisd.

Κυριολογέω, proprie loquor. Ex κ. & λόγος.

Κυριολογία, ας, ἡ, proprietas loquendi, termo, f. oratio propriis constans verbis. Ex iisd.

Κύριος, ου, ὁ, auctoritatem in aliquam rem habens, a cujus auctoritate pendet aliquid, Dominus. A κῦρος.

Κύριος, ία, ιον, pones quem est potestas alicujus rei; qui quo arbitrio aliquid facit; (2) cui alicujus rei potestas, cum permutatione est; (3) auctoritatem habens, ratus; (4) præcipuus, principalis; ut in corpore membrum, vitale maxime, ut caput, cor, &c. (5) proprius. Ab eod.

Κυριότης, ητος, ἡ, dominium, dominatio, dominatus. A κύριος.

Κυριόω, vel κυριττέω, f. ώσω, cornibus peto, cornibus ferio. Ἀκμὴ ζόντες ἀλλήλους κυριττέοντες, Plato. A κέρας.

Κυριττοί, οἱ, genus mimorum, ligneas personas sibi aptantes & obversis frontibus sibi occurrentes. Hes.

Κυριώνυμος, ου, ὁ ἡ ὁ, a domino nomen habens. Ex κύριος, & ὄνομα.

Κυρίως, Adv. cum auctoritate & potestate; (2) firmiter, stabiliter; (3) proprie.

Κυσκυρᾶν, idem quod κυκκυᾶν. Aristoph. Τί δῆτα ζῦ κυρκανᾷς; Θεσμ. 859.

Κύρμα, ατος, τὸ, id, in quod aliquis incidit, quod nanciscitur; præda. A κύρω.

ΚΥΡΟΣ, ους, τὸ, auctoritas; (2) firmamentum, rata fides. Πάντως γὰρ ἐχεῖ τέλος κύρος, rata sunt, Soph. Oed. Col. ult. Sed Κῦρος, ου, ὁ, Cyrus, rex Persarum.

Κυρῶν, pr. inf. act. pro κυρεῖν. A

Κυρόω, ῶ, f. ώσω, sancio, decerno, ratum facio,

facio, auctoritate mea probo; *κεκυρωμένος* sanctum, *κ. ἐν κυρωθείς*, probatus. *Κυρίως ὀνείλιο*, 2 Cor. 2, 8. *κεκυρωμένη διαθήκη* Gal. 3, 15. A *κῦρος*.

Κύρσαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro *κῦραι*, a *κύρω*.

Κυρσάνιος. unde Voc. *Κυρσάνις*, adolescens, ap. Aristoph. Vox Laconica.

Κύσσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro *κυρῶ*.

Κυρτάζυλιν, ινος, ὁ, ἡ, ῆ, cui incurva est cervix. Ex *κυρτὸς*, & *αὐχήν*.

Κύρτη, ης, ἡ, nassa, qualus, fiscella.

Κυρτία, ἡ, textum vimineum.

Κυρτίδιον, ου, τό, quasillum. A præc.

Κυρτίς, ίδος, ἡ, qualus, fiscella. A *κύρτη*.

ΚΥΡΤΟΣ, ὴ, όν, curvus, gibbosus, incurvus; (2) convexus. *Κύμα — Κυρτὸν ἐὸν κεφαλῇσιν*, i. e. tumidus, f. *convexus existens fastigiatur*, Hom. Il. 4, 426.

Κυρτός, οῦ, ὁ, nassa; (2) cavea. A *κυρτός*.

Κυρτότης, ητος, ἡ, curvitas. Ab eod.

Κυρτόω, ῶ, f. *ώσω*, curvo, incurvo, curvum convexumve reddo; *κυρτοῦμαι*, curvesco. *Ἀπὸ βάρους κυρτοῦσθαι*, Xen. Ab eod.

Κύρτωμα, ατος, τὸ, quod est incurvatum, gibbus; (2) tumor omnis præter naturam. A *κυρτόω*. Unde

Κύρτωσις, εως, ἡ, curvitas, gibbositas.

ΚΥΡΩ, f. *Æol. κύρσω*, aor. 1. *ἔκυρσα*, incido; (2) nanciscor; (3) impingo, (4) fum. *Ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε*; Eur. Med. 1366. *Ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ*, idem Supp. 1167.

Κύρωσις, εως, ἡ, comprobatio, quæ fit auctoritate alicujus, confirmatio, rata fides. A *κυρόω*. Unde

Κυρωτέον, sanciendum.

Κυρωτικὸς, ἡ, όν, confirmandi vim habens.

Κύσας, a. 1. part. act. verbi *κύω*.

Κύσι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἔκυσε*.

ΚΥΣΘΟΣ, ου, ὁ, nates, podex; (2) pudendum muliebre. G. V. cunnus.

Κυσὶ, *canibus*, dat. plur. a *κύων*, *canis*.

Κυσίκακχαρις, qui nates sibi bacchare inungit, Hes. Ex *κυσὸς*, & *βάκχαρις*.

Κυσιδακιᾶν, quasi nates prurire, Hes. *κυσιδᾶσι ἰᾷ, ἀμφιβ*, dubiolus est. Ex *κυσὸς*, & *δάκνω*.

Κυσικάκαν, ὁ, pueris abutens, Hes. Ex *κυσὸς*, & *κάκαν*, unde *κακκαίζειν*, *pædicare*.

Κυσολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, noctiluca, Hes. Ex *κυσὸς*, & *λάμπω*.

Κυσολεχὴς, ὁ, turpiloquus. Ex *κ.* & *λέχη*.

Κυσονιπτὴς, οῦ, natium, f. pudendorum lavator, Hes. *κύρτες*, impudicus, fornicatius. Ex *κυσὸς*, & *νίπτω*, *lavo*.

Κυσὸς, ὁ, vel *κυσὸν*, οῦ, idem quod *κύδος*, Gl. V. *κυσὸς*, cunnus.

Κυσαμμῦν, aor. 1. part. med. *Poët.* pro *κυσαμμύσαν*, a *κύω*.

Κύσαρος, ου, ὁ, idem, asus, podex, & ab eod.

Κυσας, 3. f. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro *ἔκυσε*, a *κύω*.

ΚΥΣΤΙΣ, εως, ἡ, vesica v. c. bilis, sed maxime urinæ; (2) ventriculus, ap. Sch. Arist. A *κύω*, *proprie* comprehendo, complector, concipio: *unde κυσῖτις, κύστις, κυσθὶς, loca cava, quæ aliquid continent, sed ubi fœtus*, ut *κυσῖτις, matrix*. d. vesica *dicatur*. Etm.

Κυτιδίον, ου, τὸ, cistula. A *κυτὶς*.

ΚΥΤΙΝΟΣ, ου, ὁ, cytinus, flos & primus partus mali Punici.

Κυτινώδης, ους, ὁ, ἡ, ὦ, capitulo mali Punici similis. A *κύτινος*.

Κυτὶς, ίδος, ἡ, cista. A *κύτος*, *cavum*.

Κυτιστόκμας, ου, ὁ, ἡ, ᾶ, qui cytito gaudet. Ex *κύτισος*, & *κημὸς*, *fasc.*

ΚΥΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, cytisus, fimtex.

ΚΥΤΟΣ, ους, τὸ, cavitas, cavus sinus, alveus; (2) venter cavus; (3) corporis truncus; corporis moles; corpus.

Κύτραν, acc. f. *Dor.* pro *χύτραν*, a *χύτρα*.

Κυτρίδιον, ου, τὸ, cellula, alveolus, Dim. a

Κύτρος, ου, ὁ, loculamentum apum & vesparum. A *κύτος*.

Κυτσίδας, ου, ὁ, ἡ, ᾶ, cavus, cavo sinu tumens; alveo tumens. A *κύτος*.

Κυφαγωγὸν, ὀνος, ὁ, ἡ, ὦ, qui cyphos circumfert. Ex *κυφὸς*, & *ἄγω*.

Κυφὸς vel *κύφος*, ὰ, ὸν, cyphus, scyphus, gibbus. A *κύφος*.

Κυφωλὸς, ἡ, όν, incurvus, gibbosus, Ab eod.

ΚΥΦΩΝ, ωνος, ὁ, cyphi, suffimenti genus, sacerdotibus Ægyptiis usitatum.

Κυφωνίδης, ου, ὁ, ᾶ, ὦ, cyphi similis. Ex *κύφος*, & *εἶδος*.

Κυφὸς, ὴ, όν, curvus, incurvus, gibbosus. A *κύπτω*. Unde

Κύφος, εος, τὸ, incurvitas, gibbositas.

Καφότης, ητος, ἡ, idem. A *κυφὸς*.

Κυφόω, ῶ, incurvo; *κυφοῦσθαι*, incurvari.

Κύφωμα, ατος, τὸ, gibbus. A *κυφόω*.

Κύφων, ωνος, ὁ, instrumentum, quo torquebantur fontes, catasta, numella, collare; (2) furcifer, maleficus; (3) *κύφωνες*, vel *κυφῶνες*, virgæ incurvatæ supra currum, Pollux de partibus currus; curvatura, camera, fornix, Etym. stiva; (4) angina, Hes. Plellus; (5) vestis genus, Hes.

Κυφωνισμὸς, οῦ, ὁ, supplicium. A *κύφων*.

Κύφωσις, εως, ἡ, incurvatio, gibbositas. A *κυφόω*.

Κύψαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi *κύπτω*.

ΚΤΗΝΗ, ης, ἡ, alveare apum, e viminibus aut stramine plexum; (2) area; (3) genus vasis aut mensuræ frumentariæ; (4) interius auris foramen; (5) fordes aurium.

Κυψέλιον, ου, τὸ, cistula, Dim. a *κυψέλη*.

Κυψέλις, ίδος, ἡ, alveus; (2) cistula, cistella; (3) fordes aurium. Ab eod.

Κυψελίζυγος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, cui aurium foramina fordibus, vel alio modo obturata sunt. Ex *κυψέλη*, & *ζύω*, *oblturo*.

ΚΥΩ, f. *κύσω*, *κυήσω*, in utero gesto, sum prægnans; (2) concipio. *Κύειν ἐπὶ δύο*, Theophr. *Οὐς τέκες κυασμένη*, Hesiod. *Θεογ.* 125.

Κύες, f. *κύσσω*, oculor. *Κύσσόν με, ἢ πάλιν χεῖρα δὸς πάλιν δεῦρο*, Arist. Nub. 81.

ΚΥΩΝ, κυνὸς, ὁ vel ἡ, canis; (2) canis marinus; (3) canis cœlestis, Sirius, canicula; (4) canis, jactus in ludo alcatorio; (5) scintilla ex ferro candente dum cuditur prosiliens, Hes. (6) membrum virile, Hes. pars quædam ejus, Etym. Aut. Eust. de pudendo muliebri; (7) morbus quidam; (8) *κύων ξυλίνη*, rubus canina.

Κώας, pellis ovina villosa, vellus. A *κώς*.

Καδίδριον, ου, τὸ, parvus gobio, gobiunculus, Dim. a *καδίσκος*.

Καδίδιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

ΚΩΒΙΟΣ, ου, ὁ, gobius, f. gobio, pisris.

Καδίτις, ίδος, ἡ, apuæ species. A *καδίς*.

Καδιώδης, ους, ὁ, ἡ, ὦ, gobio similis. Ab eod.

Καδάριον, ου, τὸ, Dimin. a *κάδιον*, signif. lecythum, vel sacculum coriaceum.

ΚΩΔΕΙΑ, vel *καδια*, ας, ἡ, caput papaveris; (2) globulus. *Καδειαν ἀνασχὼν*, Hom. Il. 14, 499. i. e. *caput tanquam papaveris capite fabricato*.

Κώδιον, ου, τὸ, pellis, vellus. A *κώς*.

Καδισεύρας, ου, pellem gestans, pellitus. A *φέρω*.

ΚΩΔΩΝ, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola; (2) metaph. homo garrulus; (3) tubæ orificium, in extremo habens speciem campanulæ; (4) tuba ipsa.

Καδωνίζω, f. *ίσω*, tinnio, tintinnabulum, f. nolam pulso; (2) tintinnabulo exploro; (3) vasa figulina exploro; (4) simpliciter, explore. *Ὅ, τι ποιεῖ, καδώνισο*, Arist. Ran. 79. A *καδών*.

Καδωνίχητος, ου, tinniens; (2) fatuosus, magniloquus. A *κρούω*.

Καδωνοφαλαράνακτος, ὁ, ἡ, ὴ, qui nolas, f. tintinnabula equorum phaleris adjicit. Vox Aristoph. Ex *κάδων*, *φάλαρα*, & *ἄναξ*.

Καδωνοφορέω, ῶ, tintinnabulum, f. nolam circumfero; vigilias exploro. *Ἐροδίῳ καδωνοφορῶ*, Arist. Av. 1165. A

Καδωνοφόρος, ου, ὁ, tintinnabulum f. nolam circumferens; vigiliarum explorator.

Κώεος, ου, τὸ, v. *κῶας*.

ΚΩΘΩΝ, ωνος, ὁ, Canbeo, genus potûs factum ex mistura, Plin. ut Lycius, lib. 9. [2.] compotatio largior. *Ἐβδ.* 8, 17.

Καθαίνω, ῶ, largo potio. A *κάθη*.

Καθαγίζω, f. *ίσω*, largius poto. Ab eod.

Καθωσμὸς, οῦ, ὁ, potatio, compotatio. A *καθαίνω*.

Καθωτήριον, ου, τὸ, locus compotationibus destinatus. Ab eod.

Κάκαμμα, ατος, τὸ, fletus, ejulatus. A *κακάω*.

Κωκυτὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) Cocytus, fluvius infernalis. Ab eod.

ΚΩΚΤΩ, f. *ύσω*, fleo, ploro, lamentor, ejulo. *Κἀξίστησι σὺ στέρησις αἰσνα κακὴ γυνὴ*, Lyc. 908. Hom. Il. 18, 27.

ΚΩΛΑΚΡΕΤΑΙ, ῶν, αἱ, cribitores carnium e victimis reliquarum inter sacerdotes, a *κόλον* (3); (2) Sch. Aristoph. quæstores & custodes judicialis pecuniæ & in victimis consumendæ.

Κολάριον, ου, τὸ, parvum colon. Dim. a *κῶλον*.

Κωλὴ, ῆς, ἡ, perna; *contr.* ex *κωλέη*.

Κωλλὴ, ῆτος, ἡ, perna, petaso. Ab eod.

Κόλλιψ, ιπος, ὁ, talus; (2) fusa. Ab eod, Hom. Il. 23, 726. *Κόλλιψ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα*.

Κολικὸς, ἡ, όν, colicus, ad colum pertinens. Ab eod.

ΚΩΛΟΝ, ου, τὸ, membrum, ut pes, lacertus, crus; (2) pars periodi; (3) intestinum crassum; (4) alvus; (5) partes majores victimarum, ut *τραχήλια*, minores.

Κωλοτομέω, ῶ, f. *ήσω*, membra incido, membris trunco. Ex *κῶλον*, & *τέμνω*.

Κόλυτε, 3. sing. præs. imper. act. verbi *κωλύω*. Unde

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum; (2) munimentum.

Κωλύμη, ης, ἡ, impedimentum. Ab eod.

Κωλυσαιμάτης, ου, ὁ, ventos arcens.

Κωλυσιδιπνήτης, ου, ὁ, ἡ, cœnam impediens.

Κωλυσίεργία, ας, ἡ, operis impedimentum & remora. Ex *κωλύσις*, & *ἔργον*.

Κώλυσις, εως, ἡ, impeditio, remora; (2) impedimentum, obstaculum. A *κωλύω*.

Κωλυτὴς, ῆρος, ὁ, qui impedit. Ab eod.

Κωλυτήριος, α, ὁ, ἡ, ὦ, impediendi vim habens. Hinc *τὸ κωλυτήριον*, ου, impedimentum, remora. A *κωλυτήρ*.

Κωλυτὴς, οῦ, ὁ, impeditor. A *κωλύω*.

Κωλυτικὸς, ἡ, όν, prohibitorius. Ab eod.

Κωλυτὸς, ἡ, όν, impeditus; (2) qui prohiberi potest. Ab eod.

ΚΩΛΥΩ, f. *ύσω*, prohibeo, impedio; veto; inhibeo, reprimo; *κωλυθῆναι*, a. 1. pass. reprimi; *κωλυτὲς*, prohibitus. Perf. *κεκώλῦται*, prohibitum esse. *Ἔστι τις, ὅστις οὐ ξυ κωλύσει τὸ δίκαιον*, Soph. Phil. 1230. *Τὸ τοῦδε χρεὼ γεωσῖκα κωλύεις ἐμέ*; Arist. Thesm. 215. *Τί μ' ἐκώλυσας ῥίψαι πτύελα πάφιον εὐκύκλου*; Eur. Alc. 891. *Εἰ σφᾶς ὁ θεὸς καλύπτεται μὴ μαθεῖν ἃ βούλομαι* id. Ion. 392.

ΚΩΛΩΤΗΣ, ου, ὁ, stellio.

ΚΩΜΑ, ατος, τὸ, somnus profundus, sopor altus, dulcis; (2) veternus; (3) illecebra, Schol. Pind.

Κάμαζον, imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἐκώμαζον*. A

Κωμάζω, f. *άσω*, comessor; (2) fum petulans & lascivus more comessantium; (3) ex temulentia proterva convicior & pulla obvios; (4) tripudio; (5) comessabundus temere; (6) hymnis celebro; (7) Bacchus dicitur *κωμάζειν*, cum simulacrum ejus pompa solemni cum cantu circumfertur, sp. Pind. *Κώμαζον ὑπ' αὐλᾶ*, ad, Hesiod. *Ἀσπ.* 281. *Τὸν χαλλίκομον μετὰ Διὸν κωμάσομεν*, Eur. Her. fur. 180. A *κῶμος*, seu *κῶμα*, *missatio*.

Κωμᾶτος, dormito, dormiturio, Hes. A *κῶμα*.

ΚΩΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, fructus quidam aromaticus.

Κωμᾶς,

Κώνωψ, ωπος, ὁ, gummifilo apum. A κώνωπ.
Κωνώσσω, ῶ, f. ώσω, conum fero. A
Κωνοφόρος, ος, ον, conum ferens, conifer. Ex κῶνος & φέρω, fero.
Κωνωτὸν, τὸ, conopeum, velamen ad arcendos culices. A κώνωψ.
Κωνωτεῖον instrumentum ad arcendos culices.
Κωνωτοειδὴς, ἐς, ὁ ἡ, culicis speciem habens. Ex κώνωψ, & εἶδος.
Κωνωπολόγος, ος, ὁ, avis culices venans, Hes. Ex κώνωψ, & λόγος, venatio.
Κ Ω Ν Ω Ψ, ωπος, ὁ, vel ἡ, culex.
Κώπη, ης, ἡ, remus; (2) manubrium. Hinc
Κωπηεὶς, ήεσσα, ῆεν, manubrium s. caput habens. Πλατὺ δ' φτρωμα κωπῆ, μελανδετα, καπήοντα, Hom. Il. 15, 713.
Κωπηλασία, ας, ἡ, remigatio.
Κωπηλατέω, ῶ, f. ήσω, remigo. Τρυπανον κωπηλατεῖ, Eur. Cyc. 454. A
Κωπηλάτης, ου, ὁ, remex, qui remum impellit. Ex κώπη, & ἐλαύνω
Κωπηρὸς, ὸν, navis qui remis agitur, celeris. A κώπη.
Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, id, quo remus scalmo alligatur. Ab eod.
Κωπίον, ου τὸ, parvus remus; κωπία, ola anthonis collarium. Dim. a κώπη.
Κωπήτης, ου, ὁ, locus, ubi remi ponuntur.
Κωπηρέτης, ου, ὁ, explorator, delator.
Κωφευσίνης, ου, ὁ, idem. A
Κ Ω Ρ Υ Κ Ο Σ, ου, ὁ, pera, saccus corneus; (2) pelis, folliculus seu pila unguis inflata, (3) mentis nomen. Hinc
Κωρυκώδης, ες, ὁ ἡ, peræ s. folliculo similis.
Κ Ω Σ, pellis ovina villosa, vellus ovis; (2) flagellum
Κᾶς, κᾶ, ν. Cos, insula.
Κᾶς, gen. ᾶ, Ion pro κοῦς.
Κασσίς, ίδος, ἡ, Ion pro κοῦς.
Κατάλη, ης, ἡ, hirundo. A κατίλλω.
Κατίλλη, ης, ἡ, idem.
Κατίλλω, ίς, ἡ, aliud Co, Mandrinæ. A
Κ Ω Τ Υ Α Λ Ω, fab. lo, garrio; (2) blandis & fabellis verbis decipio. Πατρὸς δ' ἐκ δυσμῆς, ἀνάυτα κατίλλουσα, Theocr. 15, 80. Ἀμφὶ δὲ νύμφαι κατίλλουσι, Hesiod. Ἔργ. 372. Hinc
Κατιλλητὸς, ἡ, ὸν, garrulus, loquax; (2) crebris & blandis verbis decipiens, fraudulentus, astutus.
Κατίλλω, ῶ, ειδέω, fandefacio, fatio, & καφάσκω, nomenclato, enuncio.
Κ Ω Φ Α Σ, ου, ὁ, ἡ, surdaster, f. cophosus, Hes. A
Κ Ω Φ Ο Σ, η, ον, hebes, obtusus, proprie; aque hinc; (2) sensu aliquo captus, impraviderit, stupidus; (3) mutus, tacitus; (4) surdus, non audiens, ruditus, (5) invalidus, imbecillus.
Κωφότης ητος, ἡ, surditas, stupor. A κωφός,
Κωφόω, ῶ, f. ώσω, hebeto, obtundo; (2) exurgo, surdum reddo, κωφίμαι, surdeo, surdesco. Ab eod
Κώφωσις, εως, ἡ, debilitatio quævis, ut oculorum, auditus, &c.
Κωχάω, pro κῆ ὤχατο, 3. sing. fimpl. ind. modi verbi εἰχομαι.

Λ,

Undecima litera Græcorum, quæ λάμβδα, vel etiam λάβδα, ab Hebræorum Lamed dicitur; (2) inter notas numerales *triginta* notat, & cum lineola inferne posita (λ,) *triginta millia*.

Λα, *particula*, augens significationem vocum, cum quibus componitur, e. g. λαμαλγὴς, valde pugnax. Ex μάχομαι.

Λ Α Α Σ, gen. λαοῦ, *contr.* λῶ, ὁ, lapis, saxum.

Λαοδαμήρης, ες, ὁ ἡ, ἡ, qui pecuniam accipit; (2) qui nihil nisi accepta pecunia facit. Ex λαὸς & ἀρνυμαι.

Λαβδακισμὸς, ὁ, crebrior literæ λ usurpatio. A λάβδα, idem ac λάμβδα.

Λαβδοειδὴς, ἐς, ὁ ἡ, ὸν, ut λαβδοειδὴς ῥαφὴ, futura transversa in posteriore cranii parte, literæ Lambda formam habens. Ab eod

Λάβε, 3. f. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβε, a λαμβάνω.

Λάβε, *optat.* 2. sing. a. 2. imper. act.

Λαβεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν.

Λάβεν, 3. f. a. 2 ind. act. *Ion.* pro ἔλαβεν.

Λαβὴ, ῆς, ἡ, prehensio, proprie, qua athleta adversarium corripit; (2) id, quo aliquid prehenditur, ut hasta, capulus, manubrium; (3) ansa, occasio. A λαβεῖν.

Λαβὲν, a. 2 inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν.

Λάβης, ητος, ἡ, fine. a. 2. conj.

Λάβησι, 3. sing. a. ejusd. *Ion.* pro λάβῃ.

Λαβίδιον, ου, τὸ, forcipicula. A λαβὶς.

Λαβιδία, fibula confringo, comedo. A eod.

Λάβιον, ου, τὸ, manubrium. Dim. a λαβὴ.

Λάβις, ιδος, ἡ, (ubi, capulus, manubrium; (2) forceps; (3) fibula. Ab eod.

Λάβοιμεν, *optat.* 1. pl. a. 2. opt. act.

Λαβόντα, a. 2. part. act. *Dor* pro λαβόντα.

Λαβόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαβόμην.

Λάβοι, *optat.* 3. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβε.

Λάβοντες, num. plur. a. 2. part. act.

Λαβρηγορέω, procaciter loquor, præceps vel incontinens sum in loquendo. Ex λάβρος, & ἀγορεύω.

Λαβραγορὴς, ὁ, ἡ, procaciter sive effuse loquax. Ex eod.

Λαβράζω, f. άσω, idem quod λαβραγορέω, Nicand. A λάβρος.

Λάβρακ ακος, ὁ, labrax piscis, lupus marinus. Ab eod.

Λαβρία, ας, ἡ, præcipitantia & procacitas in loquendo. A

Λαβρολογία, præceps sum in dicendo, incontinens sum in loquendo. Ἀλλ' αἰεὶ μᾶλλον λαβρολογεῖ, Il. 23, 478. Ab eodem.

Λαβροσύνη, ης, ἡ, avidæ libo. A

Λαβροτάτης, ου, ὁ, qui avido & hianti ore bibit; (2) vehemens & impetuosus, *de torrente*, (sic in hoc sensu est λαβροτόλης ut in edd. *Lex.*) Ex λάβρος, & πάτης.

Λ Α Β Ρ Ο Σ, η, ον, valde vorax, avidus; (2) vehemens. Hinc τὸ λάβρον, ου, avidi & hianti ore omnia devorandi.

Λαβρόω, ῶ, f. ώσω, cum impetu ruens. Ex λάβρος, & ῥόω, *fero, rue.*

Λαβροχομία, ας, f. ήσω, procaci sum ore, procax sum in loquendo.

Λαβροχομία, ἡ, procacitas in loquendo. A

Λαβροχόμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, valde garrulus, loquax.

Λαβρυσύνη, ης, ἡ, voracitas, incontinentia; (2) procacitas. A λάβρος.

Λαβρότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Λαβροφαγία, ας, avido & hianti ore voro. Ex λάβρος, & φαγεῖν.

Λαβράσσω, i em quod λαβρύζω.

Λαβύρινθος, ου, ὁ ἡ, ἡ, Labyrinthus, labyrintho similis.

Λαβυρινθώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, idem. A

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ, ν, ὁ, labyrinthus, locus multis viarum ambagibus inflexus.

Λαζῶ, *capiam*, f. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.

Λάζωσιν, 3. pl. a. 2. conj. act.

Λαγάνιον, ου, τὸ, parvum laganum, Dim. a

ΛΑΓΑΝΟΝ, ου, τό, laganum, placentæ genus e simila & oleo recente.

Λαγαρίζομαι, laxor, evacuor, intra me ipsum concido, flaccesco, extenuor, maceror, Ἐκ καθαρίου λαγαριζόμενον, Aristt. Vesp. 672.

Λαγαόομαι, ώμαι, idem. A

Λαγαρὸς, ρά, ρὸν, laxus, vacuus, subvacuus, non distentus, non plenus; λαγαὸς σίγλος, versus, cui aliquid in medio deest. A λαγαν.

Λαγαρρειδῶς, *Adv.* ad modum versus, qui λαγαρὸς dicitur.

Λαγαρόκυκλος, ον, *Epith.* lyræ & citharæ.

Λαγαρότης, ητος, ἡ, cavitas, laxitas, quum aliquid non distentum, sed inaniter laxum est. A λαγαρὸς.

Λαγήζειν, & λαγίζειν, pigrari, fugere, Hes.

Λαγίζων, cellator. Ph.

Λάγδιν, *Adv.* calce, extremo pede. A λάξ.

Λάγειος, leporinus; ut λάγειον κρέας, & pl. λάγεια, sc. κρέα, leporina caro. A λαγὼς.

Λαγέτας, ου, ὁ, dux, ductor populi. Ex λαὸς, & ἡγέτης, *dux*.

Λαγηνίον, ου, τὸ, lagenula, Dim. a λάγηνος.

ΛΑΓΗΝΟΣ, ου, ἡ, lagena, poculi genus; (2) genus mensuræ, sextarius.

Λαγηνοφορία, ας, ἡ, festum quoddam Alexandriæ. Ex λάγηνος, & φέρω.

Λαγίδιον, ου, τὸ, fœtus leporinus, leporis catuli; (2) cuniculus. A λαγὸς.

Λαγινὸς, ἡ, ὸν, leporinus.

Λάγιον, vel λαγίον, ου, τὸ, lepusculus, Dim.

Λαγνεία, ας, ἡ, libidinositas, salacitas, immoderata ac Veneree appetentia; (2) coitus; (3) semen genitale. A λαγνὸς.

Λαγνόβυρτος, ου, τὸ, idem. Ab eod.

Λαγνὸς, ή, ὸν, libidinosus & salax sum; (2) rebus Veneris utor; (3) semen emitto. A λάγνος.

Λάγνος, ου, ὁ, idem quod

ΛΑΓΝΟΣ, ου, ὁ, libidinosus, salax, lascivus, prono ad res Veneream.

Λαγοδαίτης, ου, ὁ, leporum epulator. A δαίτη.

Λαγοθήρας, ου, ὁ, leporis venator. Ex λαγὸς, & θήρα, *venatio*.

Λαγόνεσσιν, dat plur. *Ion.* pro λαγόσι.

Λαγὸς, οῦ, ὁ, lepus.

Λαγοσφαγία, ας, ἡ, leporum occisio. Ex λαγὸς, & σφαγὴ, *mactatio*.

Λαγοτροφεῖον, ειου, τὸ, leporarium, Gl. Vet. Ex λαγὸς, & τρέφω.

Λαγυνίον, τὸ, lunguncula, parva lagena. A

Λάγυνις, ίδος, ἡ, idem. A

Λάγυος, ου, ὁ, idem quod λάγηνος.

ΛΑΓΧΑΝΩ, fortior, fortes duco; (2) fortem accipio, fortito nanciscor vel obtineo; (3) participem reddo, celut fortem attribuo; (4) obtineo, obvenit mihi; (5) actionem, idem intendo; (6) λαχόντες, candidati senatus, ap. *Lys.* a. 2. ἔλαχον, part. λαχὼν, fortitus, p. ἔλαχα, & apud *Pol.* præcipue, λέλογχα, pl. p. ἐλελόγχειν. Λαχόντι τιμὴς, τας δίκας. Ἀλλ' ἦν ὁ χρησὸς τοῦ κακοῦ λαχεῖν ἴσον. Soph. Antig. 520.

Λαγωὰ, ᾶς, ἡ, cuniculi leporinæ; (2) deliciæ. A λαγὸς.

Λαγωβολεῖον, ου, τὸ, pedum quo lepores capiuntur.

Λαγωβολία, ας ἡ, venatus leporem.

Λαγωβολοι, ων, τὸ, pedum, quo lepores fugientes, petuntur. A

Λαγωβόλος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, lepores impetens vel figens. Ex λαγὸς, & βάλλω, *jacio*.

Λαγωβόλος, ου, ὁ, otus, avis. A λαγὸς.

Λαγώδιον, ου, τὸ, lepusculus, Dim. ab eod.

Λαγωθήρας, ου, ὁ, leporum venator. Ex λαγὸς, & θήρα, *venatio*.

Λαγωθήρευε, leporem venor. Κατ' ἐλαγωθήρευε ἀλιζαμβὼ ἄρκυς, Aristt. Lys. 792. Ab eo dem.

ΛΑΓΩΝ, όνος, ἡ, vel ὁ, ilia, lateris cavitas inter costas & extima; (2) cavitas aluum; (3) retia:

ΛΑΓΩΟΣ, ου, ὁ, *Att.* λαγὼς, οῦ, *Ion.* λάγος, ου, lepus; (2) fidus quoddam cœleste hujus nominis.

Λαγώσιος, ία, ιον, leporinus. A λαγὼς.

Λαγώπας, ωδος, ὁ, ἡ, ἡ, pedes leporinos habens; (2) nomen avis; (3) nomen herbæ.

Λαγώπυρος, ου, ἡ, vel λαγώπυρον, ου, τὸ, leporis triticum, herba quædam.

Λαγὼς, vide λαγὸς.

Λαγωτροφεῖον, ου, τὸ, leporarium. A

Λαγωτροφέω, lepores alo. A τρέφω.

Λαγωφαγία, ας, ἡ, leporum esus, leporum comestio. Ex λαγὼς, & φαγεῖν.

Λαγώφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, oculi apertis, sicut lepus dormiens, eo quod palpebræ superiores furfum reductæ oculos non plene tegunt. Ex λαγὼς, & ὀφθαλμὸς.

Λαγωφόνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, lepores occidens. Ex λαγὸς, & φόνος, *cædis*.

Λάδανον, vide λήδανον.

Λάδζαο, 2. f. præf. imper. med. *Ion.* pro λάζεσο vel λάζῳ, a λάζομαι.

Λαζοίατο, 3. plur. præf. opt. med. *Ion.* pro λίζοιντο.

ΛΑΖΟΜΑΙ, capio, prehendo, arripio, corripio.

Λάζυμαι, idem. Λαζυσθε χειρὰν τῶδ' Eurip. Bac. 41. Λάζυσθ' χρεὼν μοχλὸς, id. Her. fur. 946.

Λαήμεναι, præf. inf. act. *Dor.* pro λάειν, a λάω.

Λαθα, ας, *Dor.* pro λήθη, oblivio.

Λάθαρχος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, clandestinus, clam manens & mordens. A præc.

Λάθε, 2. sing. aor. 2. imper. act. verbi λανθάνω, pro λάθω, *obliviscor*.

Λαθέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* & *Dor.* pro λαθεῖν.

Λαθέσθαι, *latuisse*, a. 2. inf. med. verbi εἰμὶ.

Λάθετο, *oblita est*, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο.

Λάθετε, 2. pl. a. 2. imper.

Λαθήμονος, ου, ὁ, immemor juventæ, valde senex, qui juventutis quasi oblitus est. Ex λήθη, & ἥβη, *juventus*.

Λαθητικὸς, ἡ, όν, qui latere potest. Ex λαθεῖν, *latere*.

Λαθησιφροσύνη, ης, oblivio. Ex φρὴν.

Λαθικηδὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, curas oblivione tegens. Ex λήθω, & κῆδος, *cura*.

Λαθίνοστος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, redire oblitus. Ex λήθομαι, & νόστος.

Λαθίποινος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, punire oblitus; (2) qui non punitur. Ex λάθος, & ποινὴ, *pœna*.

Λαθίπονος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, laborum & molestiarum oblitus. Ex λάθος, & πόνος.

Λαθιφθόγγου, gen. sing *Ion.* pro λαθιμαθόγλωσσος.

Λαθιφθόγγος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, vocis oblivionem inducens; faciens, ut loqui obliviscamur. Ex λάθος, & φθόγγος.

Λαθιφροσύνη, ης, ἡ, oblivio, dementia. A

Λαθίφρων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, mentis oblivioſæ; (2) mentis suæ oblitus, stultus, demens. Ex λάθος, & φρὴν.

Λάθος, εος, τὸ, oblivio, memoria abolita; (2) negligentia, incuria. A λήθω.

Λαθοσύνη, ης, idem. A præc.

Λάθρα, *Adv.* clam, clanculum, latenter, furtim, *Ion.* λάθρη. Ab eod. Hinc

Λαθραῖος, αία, αῖον, clandestinus, occultus; Λαθραίως, *Adv.* idem quod λάθρα.

Λαθρεσκηβόλης, ου, ὁ, clam mordens. A δάκνω.

Λαθρηδὰ, vel λαθρηδὸν, *Adv.* clam, clanculum, furtim. A λάθρα.

Λαθρίδιος, ία, ιον, occultus, latens. Ab eod.

Λαθριδίως, *Adv.* clam, furtim.

Λαθριομαῖος, clandestinus, Philox. A λάθρα.

Λάθριος, ου, ὁ, idem quod λαθρίδιος.

Λαθρίως, *Adv.* clam, furtim. A λάθριος.

Λαθροβόλος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, clam feriens. Ex λάθρα, & βάλλω.

Λαθρογαμία, ας, ἡ, clandestinum matrimonium. Ex λάθρα, & γάμος.

Λαθρόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, vel ὁ, ἡ, ὸν, clam mordens. A δάκνω.

Λαθροδήκτης, ου, ὁ, ἡ, ἡ, idem & ex illo.

Λαθρόνυμφος, ου, ὁ, ἡ, quæ clam nubit.

Λαθροφαγεῖν, clam & furtim comedere, Phil.

Λαθροφονάτης, ου, ὁ, latro, homicida ex in insidiis. Ex λάθρα, & φονεὺς, *occisor*.

ΛΑΘΥΡΙΣ, ίδος, ἡ, Lathyris, *herba*.

ΛΑΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, cicercula, genus leguminis.

Λαθὼν, aor. 2. part. act. v. λανθάνω.

Λάϊγξ, ιγγος, ἡ, lapillus, calculus. A λᾶας.

ΛΑΙΔΡΟΣ, ρά, ρὸν, sinister; (2) impudens, procax.

Λαιθαργὸς, ου, ὁ, ἡ, ἡ, clandestinus. A λάθαργος.

Λαικάζω, f. άσω, decipio; (2) scortor. Ex Πρωταλέην λαικάσεις, Aristt. Eq. 1063. Ex λᾶς, & κάζω, *cano*.

Λαικασὶς, ἡ, ὁ, scortator. A λαικάζω. Hinc

Λαικάστρια, ας, ἡ, meretrix, prostibulum.

Λαικὸς, ἡ, όν, laicus, qui non est e clero. A λαὸς.

Λαιλαπίζω, violenter irruo, f. ausero. A

ΛΑΙΛΑΨ, απος, ἡ, turbo, ventus procellosus, procella.

Λαίμα, τος, q. d. cruentem guttur, vox Comica, Aristoph. Ex λαιμὸς, & αἷμα.

Λαιμάζω, immodice edo. Ex Hes. A λαίμη.

Λαιμαργία, ας, ἡ, gulositas, voracitas, ingluvies. A λαίμαργος.

Λαίμαργος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, gulosus, gulæ deditus, vorax; (2) insatiabilis. Ex λαιμὸς, & μάργος.

Λαιμάσαι, insatiabili aviditate degluti, immodice edo, Suid. A λαιμός.

Λαιμάω, ῶ, idem & ab eod.

Λαιμητόμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, jugulum incidens seu secans. In Epig. A τέμνω.

Λαιμήτομος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cui jugulum est sectum, jugulatus, Eurip. Ex ἴσσε.

Λαιμίζω, decollo. Ἦν ἐς βαθεῖαν λαιμίσαι σοι μαχαίραν, Lyc. 320. A λαιμὸς.

Λαιμοδακὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, gulam mordens. Ex λαιμὸς, & δάκνω.

Λαιμοκάδη, ης, ἡ, collare canis, millum; (2) pedica, qua gula avium constringitur, quum capiuntur. Ex λαιμὸς, & κάδη.

Λαιμόῤῥυτος, & λαιμόῤῥους, ου, e gutture profluens. A ῥέω.

ΛΑΙΜΟΣ, ου, ὁ, guttur, gula, jugulus.

Λαιμότμητος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cui jugulus est incisus, jugulatus.

Λαιμότομος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, idem. A

Λαιμοτομία, ας, ἡ, f. ήσω, jugulo, jugulum incido, seu seco. Ex λαιμὸς, & τέμνω.

Λαιμῶσαι, gulæ ingerere & obligurire cupio, lamelicos sum. A λαιμὸς.

Λάϊνος, ίη, ινον, lapideus. A λᾶας, *lapis*.

Λάϊνος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Λαΐον, ου, τὸ, sc. ὅπλον, quo frui possumus, *Dor.* pro λάϊον. A λαὸς.

ΛΑΙΟΣ, ά, όν, lævus, sinister.

Λαιοτομία, ας, ἡ, segetem seco, meto. Ex λαΐον, & τέμνω, *seco*.

ΛΑΙΠΟΣ, ου, ὁ, cinædus, salax, libidinosus, Hes.

Λαισίον, ου, τὸ, breve scutum, parmula.

ΛΑΙΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudo, Hes. Suid.

Λαίσκαπρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, lascivus, perditæ petulans, Suid. Etym. Ex λα, & κάπρος, *caper*.

Λαισποδίας, ου, ὁ, valde libidinosus; quasi ex λα vel λίαν, & σπεύδειν. Fuit & nomen proprium viri Attici vitiosum pedem habentis.

Λαισὸς, onerosum, molestum, Suid.

ΛΑΓΤΜΑ, ατος, τὸ, trajectus; (2) latitudo; (3) æquor. Λαιφάζομαι, haurio, effundo. Nicand. in Theriac. 477.

Λαίφη, ης, ἡ, vestis, vestimentum. A λάπτω.

ΛΑΙΦΟΣ, έος, τὸ, vestis e tela facta; (2) vestis quævis; (3) vestis attrita, & lacera; (4) velum.

Λαιφηρεφεμὸς, ου, ὁ, ἡ, ἡ, velociter curreus.

Λαιφροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, celeriter viam conficiens; (2) velox, rapidus.

Ἀκαίρως, ρδ, ρῑν, valde mobilis, perquam agilis, admodum celer, pervelox. Στῆσον, φίλοι μαθοῦσα, λαιψηρὸν πόδα, Eurip. Hel. 562. Ex λα, & αἴψηρός.

Ἀκαίρως, *Adv.* celeriter, velociter.

Ἀκαλέα, ας, ἡ, Lacedæmonia, mulier Lacedæmoniorunda. A Λάκων

ΑΚΑΛΑΦΟΝ, ου, τὸ, species aromatis.

Ἄλακε, 3. s. *a. 2. ind. act. Dor.* pro ἔλακε, a λακεῖν.

Ἀκεδαίμων, ονος, ὁ, Lacedæmon, urbs Peloponnesi. Hinc Ἀκεδαιμόνιος, Lacedæmonius, vel Laco.

Ἀκεῖν, sonare, crepare, strepere, est aor. 2. pro præsentis vicem gerens; λάκε, *Ion.* pro ἔλακε, sonuit, crepuit; λελακυῖα, p. part. vociferans, latrans; τί λέλακας; quid clamitas? quid ais? τί ἔλακας; quid effatus es? Vid. λακῶ, & λακέω.

Ἀκερός, ά, όν, garrulus, nugivendulus. E λακέω.

Ἀκεδολογία, ἡ, garrulitas.

ΑΚΕΡΤΑ, ας, ἡ, garrula, loquax; (2) maledica, convitiatrix. Hinc

Ἀκεῤῥίζεδη, garrire, convitiari, Hes. Suid.

Ἀκεῤῥίδω, ῶ, lacero. A λακίς.

Ἀκεῤῥίζω, dilacero; lacero; λελακισμένος, p. part. pass. fessus, dilaceratus. Λακισθεὶς ὑφ' ἑαυτοῦ ψυχρὸν δέμας, Lyc. 1113. A

Ἀκίς, ΔΟς, ἡ, fissura cum crepitu facta, fissura; (2) frustum v. lacinia panni lacerando avulsa. A λακέω.

Ἀκίσμα, ατος, τὸ, fissura, fragmentum.

Ἀκισις, ἡ, ὁν, dilaniatus, dilaceratus. A λακίζω.

Ἀκκαῦος, ου, ut λακκοῦς ὕδωρ, aqua cisternina, e cisterna. A λάκκος.

Ἀκκοκαδόσπυγον, ου, cinædus.

Ἀκκόπλουτος, ος, ὁ, qui e fossa ditatus, valde dives. Ex λάκκος, & πλοῦτος.

Ἀκκόπρωκτος, ος, ὁ, podicem habens latum & profundum, cinædus.

Ἀκκοπυγία, ἡ, mollities cinædica.

ΑΚΚΟΣ, ου, ὁ, fossa, fovea, lacuna, fovea subterranea, cisterna, puteus, *Gen.* 37, 20.

Ἀκκοφόλιξ, lacunarius, Gl. V. Ex λάκκος, & φωλεός, *latus.*

Ἀκκοχοΐας, ου, ὁ, cui semper laxus est testiculorum sacculus. Ex λάκκος, & ὄχεα.

Ἀκκοπατία, ῶ, calce premo, planta pedis calco, Hes. ubi ἀκκοπάτησα, aor. 1. int. Ex λάξ, *calx*, & πατέω, *calco*. Hinc

Ἀκκοπάτητος, ος, ὁ ἡ ος, calce pressus, calce pulsatus.

Ἀκκίζουσα, *Dor.* pro λακίζουσα, a λακίζω.

Ἀκκίζω, f. ίσω, calcitro, calce ferio, λακτιδεὶς, aor. 1. pass. calcibus infultatus. Οἰδ' ἀκαρῆ πῶς κῦμα λακτίζοντες. Eur. Iph. in Tau. 1401 Ὦ ζυγὸν ἀκκίσας φιλικὸν χάριν, id. Rhes. 410. A λάξ. Hinc

Ἀκίσμα, τὸ, ictus calce factus.

Ἀκκισμος, ὁ, idem.

Ἀκκιστρον, ου, ὁ, calcitro.

Ἀκκιστικός, ὴ, όν, qui ferire solet, calcitrans.

Ἀκκῶ, crepo, Gl. Vet.

ΑΚΩΝ, ωνος, ὁ, Laco, incola Lacedæmonis f. agri Spartani. Hinc

Ἀκωνίζω, f. ίσω, Laconicæ more imitor; (2) facio cum Lacedæmoniis; (3) brevis sum in loquendo, ut quondam Lacones.

Ἀκωνική, ῆς, ἡ, sc. χώρα, Laconica, regio Peloponnesi. Ab eon.

Ἀκωνικός, ὴ, όν, Lacedæmonius, Laconicus.

Ἀκωνικῶς, *Adv.* more Laconum, Laconice; (2) breviter.

Ἀκωνίς, ΔΟς, ἡ, mulier Lacorica. A Λάκων.

Ἀκωνιστής, οῦ, ὁ, Laconismus, brevilocentia. A λακωνίζω. Unde

Ἀκωνιστής, οῦ, ὁ, qui Lacedæmoniis favet, qui partes Lacedæmoniorum sequitur.

Ἀκωνίων, ωνίου, ῶ, simis favco Lacedæmoniis. Ἑλλάνων φάντες ἄνδρα τὸν πότε, Arist. Av. 1286. A Λάκων, & μανία.

Λαλαγεῦντες, nom. pl. præs. part. act. *Dor.* pro λαλαγοῦντες, a

Λαλαγέω, ῶ, resono, clamo, vociferor; λαλαγέσαν ἠχώ, pro λαλαγῆσαν, resonantem echo; λαλαγεῦσιν ὀδόντες pro λαλαγοῦσι, tonant, crepitant dentes. Hinc

Λαλαγή, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio, Hes.

Λαλαγμα, ατος, τὸ, sonitus, jubilum.

Λαλαγήτης, ου, ὁ, nugator. Ab eod.

Λαλάζω, vociferor, H. f. A λαλέω.

Λάλαξ, ακος, ὁ, clamor, vociferatio, tumultus, fonitus. Ab eod.

Λάλῃ, 2. sing. pr. imper. act. pro λάλει, a λαλέω.

Λαλέωσι, 3. pl. præs. *Dor.* pro λαλέουσι.

Λαλεῦμες, 1. pl. præs. *Dor.* pro λαλοῦμεν.

Λαλεῦντι, 3. pl. præs. *Dor.* pro λαλοῦσι.

ΛΑΛΕΩ, ῶ, loquor; (2) garrio temere & inconsiderate verba fundo. Ὀλίγα μοὶ λαλῶ, ὡσπερεὶ ὁ ἀκαιρος, Luc. Λαλεῖτε ἀληθειαν, Ephes. 4, 25. Πρὸς τὰς φωτίσας, Luc. 1, 55. Καθ' ἓν τόπον λελαλήκαμεν, Act. 27, 25. λαληθήσῃ, Matt. 26, 13.

Λάλημων, ονος, ὁ ἡ ον, garrulus, loquax. A λαλέω. Unde

Λάλημα, ατος, τὸ, sermo; (2) loquacitas.

Λάλησον, 2. s. a. 1. imper. act. v. λαλέω.

Λαλητός, ὴ, όν, dicendus, prædicandus, celebrandus. Ab eod.

Λαλητικός, ὴ, όν, loquax, garrulus; (2) vim habens loquendi. Ab eod.

Λαλητρίς, ίδος, ἡ, garrula, loquax. Ab eod.

Λαλιὰ, ας, ἡ, loquela, sermo; (2) loquacitas.

Λάλιος, α, ον, fem. λαλίαν ἐπιστέλλω, in Epigr. facundam amicam. Ab eod.

Λαλὶς, *Poet.* pro λάλος, V. L.

Λαλόεις, όεσσα, οιν, idem & ab eod.

Λάλος, η, ὁ ἡ ον, loquax, verbosus, argutus.

ΛΑΜΒΑΝΩ, accipio; (2) sumo, capio, (3) capesso; (4) tollo; (5) conniquor; (6) emo; (7) corripio; (8) prendo; (9) deprehendo, (10) convinco; (11) concipio, *de fem.*; (12) accipio aliquid in bonam malamve partem, cum ἐπὶ, vel εἰς; (13) *in med.* sæpe active dicitur, & cum gen. pro apprehendere, pervenire ad locum, nancisci, increpare; & *Pass.* capior, corripior, prehendor. f. λήψομαι, accipiam, p. εἴληφα, accepi, p. pass. part. εἰλημμένος, sumptus, a. 1. pass. ληφθείς, acceptus, a. 2. ἐλαβόν, accepi, part. λαβὼν, adeptus, med. λαβόμενος, prehendens. Λαβοῦσαν μιαιφόνον, δεξιὰν δικῶν, sumere; εἰς τὰς χεῖρας, ἐν ταῖς γνωμαις ἐλαβέ με πάθος, incessit; κακὸν, pati; τ. ὄδοῦν, emere; λαμβάνω νόσῳ, corripi; λαβοῦσά τ' χερὸς, χολῆς. Ἡρως ζῶς ὁμοίως κἠκατιώτης λαβεῖν, ab, Soph. Elect. 12. Λαβοῦσα χειρὸς δεξιὰν, Eur. Med. 890 Ἐμὲ ὃ καυτὸν τ' κόρης ταυτης ὡρως εἴληφεν, Arist. Θεσμ. 1128.

Λαμβδακισμὸς, οῦ, ὁ, id. quod λαβδακισμός.

ΛΑΜΙΑ, f. λαμία, ας, ἡ, Lamia, bestia quadam, monstrum; terriculamentum puerorum. Lamiæ, fagæ incantatrices.

Λαμπαδαρχία, ας, ἡ, munus ejus qui λαμπαδηφορεῖν, dirigebat. Ex λαμπὰς, & ἀρχή.

Λαμπαδίζω, in facem converto; ap. *Dion.* λαμπαδίσας. id. quod λαμπαδίζω.

Λαμπαδοδρομία, ας, ἡ, cursus, quo lampades gestantes contendebant, quis primus ad scopum pervenire posset, lampade non extincta. Ex λαμπὰς, & δρόμος.

Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, *Ion.* lampadem gesto, (2) lampadem gestans cursu certo.

Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, lampadis gestatio; (2) certamen illud, quo lampades gestantes cursu certabant. A

Λαμπαδηφόρος, ου, ὁ ἡ ον, qui lampadem gestat. Ex λαμπὰς, & φέρω.

Λαμπαδίζω, fut. ίσω, lampadem ferens curro.

Λαμπαδιστὴς, οῦ, ὁ, ut λαμπαδικαὶ ἀγῶνες certamina ludicra ferendis facibus.

Λαμπάδιον, ου, τὸ, parva lampas, facula, funale; (2) instrumentum, f. vinculum, quo in vulnere curando utuntur; (3) persona comica, Dim.

Λαμπαδικός, ὴ, όν, facibus gaudens, facifera. *Epith.* Cereris.

Λαμπαδικῶς, idem quod λαμπαδηφορία.

Λαμπαδοῦχος, ου, ὁ ἡ ον, facem tenens. Ex λαμπὰς, & ἔχω.

Λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, fax, funale; (2) phantasma aereum, meteoron igneum; (3) genus tormenti. A λάμπω.

Λαμπετάω, ῶ, luceo, splendeo. Hinc λαμπετόωντα, partic. pro λαμπετῶντα, λαμπετάουσι πυρὶ λαμπετόωντι, igni lucenti, Il. 1, 104.

Λαμπετίη, ης, ἡ, Lampetia, solis filia. A λάμπω.

Λαμπετόωντα, nom. plur. part. præs. act. n. g. *Poet.* pro λαμπετῶντα, *contr.* ex λαμπετάοντα, a λαμπετάω.

Λαμπη, ης, ἡ, f. λαμπὴ, ῆς, ἡ, crassior spuma vino innatans eaque detinens. Ab eod.

Λαμπηδὼ, οῦς, ἡ, fulgor, splendor. Ab eod.

Λαμπηδὼν, ονος, ἡ, curiæ regius, lectica regia.

Λαμπηδωνικὸς, f. λαμπηδώνιος, ἁμαξα λαμπηδωνικὰς, plaustra tecta, Num. VII, 3 ubi & λαμπηνικὰς legitur. A λαμπηδών.

Λαμπηρὸς, ρὰ, ρὸν, spumosus, spumeus, Gal. Lex. Hippocr. A λάμπη.

Λάμπη, ης, ὁ, Lampus, equus auroræ; (2) equus Hectoris. A λάμπω.

Λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, vulpes; (2) cicindela, noctiluca. A λαμπυρὸς.

Λάμπυρος, ου, ὁ ἡ ον, lucentem caudam habens, canis nomen ap. Theocr. Ex λαμπὸς, & οὐρά.

Λαμπρέμαι, ῶμαι, ὁ ἡ ον, splendide vestitus. Ex λαμπρὸς, & εἷμα, vestis.

Λαμπρεσέμαι, ῶμαι, ὁ ἡ ον, idem & ab eod.

Λαμπρόλουτος, ος, ὁ ἡ ον, lautus, Ph. Ex βλοῦτος, *opes.*

Λαμπρίζομαι, ὁ ἡ ον, splendide cinctus, pulchro cingulo ornatus. A ζώνη.

Λαμπροπέδιλος, ος, pulchros pedes habens, pulcher.

Λαμπροπυρσόμορφος, ος, ὁ ἡ ον, cujus forma rutilo splendore coruscat. Angeli Epith. Nat. Ex λαμπρὸς, πυρσὸς, μορφή.

Λαμπρὸς, ρὰ, ρὸν, splendidus, fulgidus; (2) luculentus; (3) clarus, illustris, (4) clarus, ita, ut exaudiri queat, unde & de vento magno dicitur; (5) liberalis, benignus; (6) perjucundus. A λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, splendor, fulgor claritas; (2) splendor nominis, claritas; (3) splendor orationis, splendidum dicendi genus. A λαμπρὸς.

Λαμπρότοξος, ὁ ἡ ον, pulcrum arcum gerens. A τόξον.

Λαμπροφανὴς, ὲς, valde nitidus, splendens. A λ. & φαίνω.

Λαμπρόφθαλμος, ὁ ἡ ον, splendidos f. pulcros oculos habens.

Λαμπροφορέω, candidam seu splendidam vestem gero.

Λαμπροφορία, ας, ἡ, splendidæ vel candidæ vestis gestatio. A

Λαμπροφόρος, ου, ὁ ἡ ον, splendidam seu candidam vestem gerens. A φέρω.

Λαμπυφωνία, alta voce clamo.

Λαμπυφωνία, ας, ἡ, vocis elegantia. A

Λαμπυφωνος, ου, ὁ ἡ ον, eleganti voce præditus. A φωνὴ.

Λαμπρόψυχος, ου, ὁ ἡ ον, qui egregio & præstanti est animo. Ex λαμπὸς, & ψυχή.

Λαμπρωστὴς, οῦ, ὁ, ostentator ferociæ.

Λαμπρωτικὸς, ὴ, όν, vim habens illustrandi & reddendi nitidum. A

Λαμπρύνω, clarifico, illustro; λαμπρύνομαι, illustror; claresco; magnifice me ostento. Ὄχεις τε ἡμῖν ὁλὴ λαμπρύνῃ, Eurip. El. 974. ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνῃ, ib. 1053. Λελάμπρυνῃ κέρας, Arist. Plut. 634. A λάμπω.

Λάμπρυσμα, τὸ, ornamentum splendidum, splendorem afferens, ut gemmæ, &c.

Λαμπρῶς, *Adv.* splendide, magnifice; (2) clare, perspicue; (3) aperte, manifeste, haud ambigue, *in utramque partem*, ut manifeste improbus, manifeste victus & vincens. A λαμπρὸς.

Λαμπτήρ, ῆρος, ὁ, fax fulgens, lucerna; (2) lignum in foculo ardens ad faciendam lucem, Ph. candela. A λάμπω.

Λαμπτηροκλέπτης, ου, ὁ, fur lucernæ s. facis.

Λαμπτηροφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui lampadem s. facem fert. Ex λαμπτὴρ, & φέρω.

Λαμπυρίζω, f. ίσω, lampyridem refero, circandele instar luceo. A

Λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, lampyris, noctiluca, circandela; (2) pisces qui *Ausonio mistella* dicitur, vulgo *la sardine*. Ex λάμπω, & πῦρ

ΛΑΜΠΩ, fut. ψω, niteo, luceo, splendeo, fulgeo, nico, (2) splendeo, splendesco, *metaph.* Ἀπὸ ἡδεῖ ἐλαμψε χρυσαυγὴς δόμος, Anth. Ax. II, 1714. Ἀὴρ ὅταν κινήσεως λαμπόμενος, *Arist.*

Λαμπτὰδιος, ος, ὁ ἡ ὁ, in quo spuma innatat, Frotian. A λάμπω.

Λαμυρία, ας, ἡ, facundia, lepores; (2) loquacitas; (3) proteruia, impudentia; (4) limiditas. A

ΛΑΜΥΡΟΣ, ᾶ, ὁ, & λάμυρος, difertus, loquaculus, lepidus, facetus; (2) impudemer loquax, scurrilis; (3) lævus, terribilis.

Λαμυρῶς, *Adv.* diserte, lepide; (2) loquaciter, scurriliter, procaciter & proterve.

Λανσθείη, 3. *sing.* aor. 1. opt. pass. *Ion.* pro λησθείη, a λανθάνω.

Λάμψαι, 2 f. a. 1. imper. med. v. λάμπω.

Λάμψις, εως, ἡ, splendor, fulgor. A λάμπω.

Λάμψομαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro λήψομαι, a λαμβάνω.

Λαμπτηρία, ας, ἡ, tempus, quo silent venti, clementia temporis. Ex λαμπτὴρ, & ἀναίρω, *tollo.*

Λανθάστας, *Adv.* latenter, clam, ita ut nescio quis. A λανθάνω, part. a

ΛΑΝΘΑΝΩ, lateo, delitesco; cum part. clam f. cum, nescio quem, aut ut non resciscat; λανθάνομαι, oblivisco r; sumit tempora a λήθω, f. λήσω, 1st bis. p. λέλησθα, latui, latueo, p. pass. λέλασμαι, part. λελησμένος, oblitus, *Pass.* λελασμένος, a. 2. act. ἔλαθον latui, part. λαθὼν, latens. Ἐχέτω Σκηπίη τ' ἀνδρα, καὶ ζητεῖν ὅπως λέληθεν ὑμᾶς, Anth. Θεσπ. 627. Ἀνθῶν τῷ φυλακῷ, Thuc.

ΛΑΞ, *Adv.* clam, celatim, extremo pede.

Λαξεῦσ', a. 1. int. act. *Dor.* pro λίξασθαι, a λαγχάνω, pro λίχνω.

Λαξευτήριον, ου, τὸ, instrumentum, quo lapicidæ utuntur. A λαξεύω.

Λαξευτὴς, οῦ, ὁ, lapicida. Ab eod.

Λαξευτὸς, ὴ, όν, in foxo incisus. Ab eod.

Λαξεύω, f. εύσω, lapides polio, lapides scalpo, lapides incido. Ex λᾶας, & ξέω.

Λᾶξις, ιδος, ἡ, *Ion.* fortitio; fors; portio, pro λῆξις

Λαξιστητὴρ, idem quod λαχαπάστης.

Λαοδότειρα, ἡ, alma

Λαογραφία, ας, ἡ, populi descriptio, census. Ex λαὸς, & γράφω, *describo.*

Λαοδάμας, αντος, ὁ, populorum dormitor. Ex λαὸς, & δαμάω.

Λαοδιαστικὸς, ἡ, ὸν, vulgi opinione.

Λαοκρασία, ἡ, imperium in populum.

Λαοκράτων, ονος, princeps. A μέδω.

Λαξόος, ου, ὁ, lapidum sculptor, lapicida. Ex λᾶας, & ξέω.

Λαοπαθὴς, ὲς, qui a populo male tractatus, injuria affectus est.

Λαοπλάνος, ου, ὁ, populi seductor.

Λαοπόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, populos transiens.

Λαοπορος, ος, ὁ ἡ ὁ, per quem populus transit. Ex ὁδὸς.

ΛΑΟΣ, οῦ, ὁ, populus, turba.

Λαοσεβὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, a populo cultus. Ex λαὸς, & σέβομαι, *colo.*

Λαοσσόος, ου, ὁ ἡ ὁ, populum servans, populi servator; (2) qui populum agitat, s. concitat. Ex σόος, vel σόω.

Λαοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui populum alit. Ex λαὸς, & τρέφω.

Λαότροφος, ου, ὁ ἡ ὁ, a populo nutritus.

Λαοφθόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, populum corrumpens & everiens, populi pernicies. A φθείρω.

Λαοφόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, populum occidens. A φένω, *occido.*

Λαοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, populos ferens. Ex λαὸς, & φέρω.

Λάπαγμα, ατος, τὸ, id, quod evacuando educitur. A λαπάζω. Unde

Λαπαγμὸς, οῦ, ὁ, evacuatio, exinanitio.

ΛΑΠΑΖΩ, & λαπάσσω, sive λαπτάω, f. άξω, evacuo; inanio; (2) mollio; (3) perdo, destruo. Λαπάζειν τὰν γαστέρα, Gal.

Λάπαθον, ου, τὸ, fossa, terræ sulcus evacuando excavatus; (2) lapathum, herba. *Angl.* Dock. A λαπάζω.

Λαπαθος, ου, ὁ, idem & ab eod. Unde

Λάπαξις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio.

Λαπάρα, ας, ἡ, locus infra costas, quam laxus & vacuus, quia caret costis; abdomen, ilia, Gl. V. A λαπυρὸς.

Λαπυρὸς, ρὰ, ρὸν, vacuus, inanis; (2) tenuis, mollis. A λαπάζω.

Λαπάσσω, vide λαπάζω.

ΛΑΠΗ, ης, ἡ, pituita.

Λαπῆναι, a. 2. inf. pass. verbi λάπτω.

ΛΑΠΙΖΩ, insolentius me effero & jacto, Etym.

Λάπισμα, ατος, τὸ, jactantia. A λαπίζω.

Λαπιστὴς, οῦ, ὁ, jactator, nugax, mendax, temerarius; (2) delicatus & mollis; (3) nihil pensi habens. Ab eod.

ΛΑΠΤΩ, fut. ψω, lambo, lambendo more canum bibo; (2) *me* ingurgito, confertim bibo; (3) evacuo, exinanio; (4) contumo, perdo, ut λαπάζω. Τὸ αἷμα λαπῆσαι προθύμως, Plut.

Λαρινδίομαι, faginor. A λαρινὸς.

ΛΑΡΙΝΟΣ, ὴ, όν, fagineus, pingue; λαρινὸς βοῦς, faginati, bene habiti boves.

Λαρκαζόμενος, ὁ, corbem gestans. Ex λ. & ἄγω.

Λαρκίδιον, ου, τὸ, parvus corbis, Dim. a

ΛΑΡΚΟΣ, ου, ὁ corbis e vimine plexus, cophinus, corbis carbonarius.

Λαρκοφόρος, ος, ὁ, fut. ήσω, corbem vimineum fero. Ex λάρκος, & φέρω.

Λαρυκεσβόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, aream corrumpens. Ex λάρυναξ, & φθείρω.

Λαρυκίζω pro ος, ον, in area gestatus, vectus, &c. A λ. & φέρω.

ΛΑΡΝΑΞ, ακος, ὁ, capsa, arca, cista, cista, loculus, conditorium.

Λαροειδὴς, ὲς, laro similis.

ΛΑΡΟΣ, ου, ὁ, Larus, gavia, avis vorax.

Λαρὶς, ρὰ, ρὶν, hilaris, jucundus, suavis dictu, *impr.* de odore. Ab ἱλαρὸς. Αὐτοῖς ἐν νλίσιν λαρὸν σπαρὰ δεῖπνον ἐθήκατε, Hom. Il. 19, 316.

Λαρυγίδω, ῶ Hinc λαρυγίδων part. pres. pro λαρυγιῶν, λαρυγίδων, raucum stertens, rauco ronchos edens. A λάρυγξ.

Λαρυγίζω, vocem dilato; clamito, vociferor, λαρυγίζω, f. Att. pro λαρυγίσω, clamore obtundam. Λαρυγιᾷ τὴν ῥητορα, Anth. Eq. 307. Hinc

Λαρυγισμὸς, οῦ, ὁ, clamor, vociferatio, quæ fit putture latius diducto.

Λαρυγιστὴς, οῦ, ὁ, vociferator, vel vorator, furco.

Λάρυγξ, γος, ὁ, caput asperæ arteriæ, guttur

Λαρυγόφωνος, ὁ ἡ ὁ, e gutture vocem fundens. E φωνὴ.

Λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, *contr.* a λάας.

Λασάμβιος, α. 1. part. med. *Dor.* pro λησάμβιος, a λανθάνω.

ΛΑΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, lasanum, vasculum, olla; (2) cloaca, fella familiaris.

Λασανοφόρος, ου, ὁ, qui domino lasanum fert. Ex λάσανον, & φέρω.

Λάσσεο, 2. *sing.* præs. imper. med. *Dor.* pro λάζυ, f. λάζεο, a λάζομαι.

Λασσόμεθα, 1. plur. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro λησόμεθα, a λανθάνω.

ΛΑΣΘΗ, ης, ἡ, illusio, centumelia.

Λασθήμεν, aor. 1. inf. pass. *Dor.* pro λαθῆναι, a λανθάνω.

Λασιαύχην, ενος, ὁ ἡ ὁ, hirtam cervicem habens.

Λασιόθριξ, χος, ὁ ἡ ὁ, hirtus, hirsutus, villosus.

Λασιόκαρδος, ου, ὁ ἡ ὁ, surdus ex aurium hispiditate, Hes. Suid.

Λασιομηλον, ου, τὸ, pomum quasi hispidum, lanugine obductum, Hes.

ΛΑΣΙΟΣ, ᾶ, ὁ ἡ ὁ, hirsutus, hispidus, pilosus, setosus, horridus, hirtus, villosus; (2) herbidus, fruticibusque & arboribus consitus.

Λασιόστηθος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui hirsutum habet pectus. Ex λ. & στέος.

Λασιόφρυς, υος, ὁ ἡ ὁ, qui hirsuta habet supercilia.

Λασιὼν, ῶνος, ὁ, locus densa & arbustis hirta. A λασιὸς.

ΛΑΣΚΩ, loquor. Τοιαῦτα λάσκεις τῆς ἀναγκαίης φίλης; Eurip. Andr. 671. Σφῶν αὐτῶν λάσκε τὰς ἐπικούς λιτὰς, Lyc. 460. Confer. Æschyl. Agam. 875.

Λασκαρομάκαρος, edulium quoddam operosius & lautius. Ex λάσκανος, & μάκαρ.

Λάσκερος, ος, ὁ, hirsutus circa virilia & quidem imprimis inter anum & scrotum; (2) infigurater mutoniatus; (3) salax, impudicus, (4) cinædus. Ex λα, vel λάσιος, & τανδὸς.

Λασσον, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λύσω, a λανθάνω.

Λαστάειν, strepitum, s. sonitum edere λάστοις effatis. Ex

Λαστὰν, ἡ, vox Siculæ, id. quod

ΛΑΤΑΞ, γος, ἡ, sonitus, qui fit inter cottabandum poculo in altum sublato, & quod a pote reliquum fuit in subjectam relinquendo, (2) animal quoddam amphibium.

Λαξευτὸν, ου, τὸ, lapicidina. A λαξεύω.

Λατομία, ὰς, ἡ, fut. ήσω, fixa cædo, lapides incido. Ὁ (μνημεῖον) ἐλατόμησεν ἐν οὐ πέτρα, Matt. 27, 60. λελατομημένον, Marc. 15, 46. A λατόμος. Hinc

Λατόμημα, τὸ, saxum excisum.

Λατόμητος, ος, ον, incisus in lapides.

Λατομία, ας, ἡ, lapicidina. A λατόμος.

Λατομικὸς, ὴ, όν, lapicidæ.

Λατομικὸς, ὴ, όν, lapides excindendos pertinens.

Λατόμος, ου, ὁ, lapicida. Ex λᾶς, & τέμνω.

ΛΑΤΟΣ, ᾶ, ὁ, lapis, gemma.

Λατρεία, ας, ἡ, servitus. (2) cultus, servitus religiosa; (3) cultus Dei; (4) eucharistiæ celebratio. A λάτρις.

Λάτρευμα, ατος, τὸ, servitium, ministerium; (2) cultus. Ab eod

Λατρεὺς, ῆος, ὁ, servus, minister.

Λατρεύτης, ου, ὁ, cultor. Ab eod.

Λατρευτὸς, ὴ, όν, servilis. Ab eod.

Λατρίδιος, ος, ὁ, famulus; (2) religiose colo; (3) sacrificio; (4) habito. Κεκλεσι δ' αὐτὸ δὲ λατρίδεμβι, Πελόφημοι, Eur. Cyc. 24, Φοῖβε λατρίδιον μὰ σκοπιαῖς, id. Ion. 150. Τὰς αὐλὰς, τίνα δ' οἶκον λατρίδιες; id. Elec. 131. A

ΛΑΤΡΙΣ, ιδος, ὁ ἡ ὁ, servus, famulus.

Λάτρις, ος, ὁ, mercenarius. A λατρις.

Λατυπίνω, ῶ, f. ήσω, lapides incido. (2) murum e lapidibus extruo. A λάτυπος.

Λατύπη, ης, ἡ, quod e lapide abraditur; (2) terra figlina; (3) gypsum. Ab eod.

Λατυτῶ, ος, ὁ, cui tundit, s. percutit lapides, lapicida. Ex λᾶς & τύπτω.

ΛΑΥΚΑΝΙΑ, ας, ἡ, guttur, gula, Hesych. Il. 22, 325. Alii scribunt Λαιμαία.

Λαύρα, ας, ἡ, platea lata, vicus. A λαύρος.

ΛΑΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, latus, multus, copiosus.

Λᾶυρως, late; (2) abunde.
Λαυροσομέω, ῶ, f. ήσω, procaciter & præcipitanter loquor, pleno ore blatero, Æschyl Ex λαυρ-, & σόμα, os.
Λαφρία, ἡ, prædatrix, *Epith.* Minervæ, qu. λαφυρία, a λάφυσσω.
Λαφυγμός, οῦ, ὁ, deglutitio, helluatio. A λαφύσσω.
Λάφυκλος, ου, ὁ, ligurritor, helluo. Ab eod.
Λάφυρα, ων, τα, v. λαφύρω.
Λαφυραγωγέω, ῶ, f. ήσω, spolio, prædor, diripio. Ex λαφυρα, & ἀγαγ-.
Λαφυρεύω, f. εύσω, *Ion.* εύω, *Al.* λάφυρα.
Λαφυραγωγός, οῦ, ὁ, prædator. Ex nisi.
Λάφυρα, τα, ap. *Poet.* potest & præsenti in agro alicui, quæ capiuntur publico, quod est στὶξ ἁρπαγῆς, ἀπὸ τοῦ λάπτω, (2) λάφυρα τὰ, spolia, & cetera præda.
Λαφυροπαλεῖα, ας, ἡ, hastarium, Gl. V. subhastatio præda. Ab eod. & πωλέω, *vendo.*
Λαφυροπαλεῖον, ου, τὸ, officina, in qua spolia diveniuntur. A
Λαφυροπαλέω, spolia vel exuvias vendo; (2) sub hasta divendo, auctionor. A
Λαφυροπάλης, ου, ὁ, spoliorum s. exuviarum venditor; (2) qui captivos vendit.
ΛΑΦΥΣΣΩ, vel λαφύλλω, f. ξω, avide deglutio; (2) helluor, abligurio, furcor, continuo per luxum, devoro. Πρὶν λαφύξαι γάνος, Lyc. 321.
Λαφύστης, ου, ὁ, vorax, helluo. A λαφύσσω.
ΛΑΧΑΙΝΩ, fodio, fulco. Ἢν μὲ τις χέρσον λαχήσῃ, ἔστι, αὐλακας τέμων, Lyc. 624. Τῷ μεγάλῳ (τάφρᾳ) ἐλάχαινε, Mosch. 4, 56.
Λαχανεία, ας, ἡ, locus oleribus consitus, (2) olerum collectio. A
Λαχανιδιμαι, f. ώσομαι, olera produco; (2) oleris instar esse fum. A λάχανον.
Λαχανικός, ἡ, όν, olitorius, Ab eod.
Λαχανικός, ἡ, όν, olitorius. Ex λάχανον, & φρα.
Λαχανίζομαι, f. ισομαι, olera colligo, vel lego. A λάχανον. Hinc
Λαχανισμός, οῦ, ὁ, olerum collectio.
Λάχανον, ου, τὸ, olus. A λαχαίνω.
Λαχανοστάλιον, ου, τὸ, locus, ubi olera venuntur. A
Λαχανοπαλέω, ῶ, f. ήσω, olera vendo.
Λαχανοπάλης, ου, ὁ, olerum venditor.
Λαχανοπαλτρία, ας, ἡ, olerum venditrix.
Λαχανοπώλης, ου, ὁ, ἡ, idem.
Λαχανοπωλία, ἡ, venditio olerum.
Λαχανοφαγία, ἡ, cibus ex olitibus.
Λαχανοφάγος, ου, ὁ, ἡ, oleraceus, ex olerum genere. A λάχανον.
Λάχνα, ας, ἡ, follis facilis; (2) brevis. A λαχαίνω.
Λαχεῖν, a. 2. inf. act. verbi λαγχάνω.
Λάχεσις, εως, ἡ, Lachesis, una Parcarum. A λαγχάνω, *sortior.*
Λάχη, ης, ἡ, fors, Hes. Ab eod.
Λαχήσας a. 1. part. act. *Att.* pro λαχάνας, a λαχαίνω.
ΛΑΧΜΟΣ, ου, ὁ, pilorum densitas.
Λάχμης, ου, ὁ, fors. Gl. V. λαχμός, imitatio. A λαχάνα.
Λαχναῖος, α, ον, lanuginosus, villosus, pilosus, hirsutus, hispidus. A
ΛΑΧΝΗ, ης, ἡ, lanugo, (2) pili lanuginis modo molles, (3) pelli lanugine hirta, s. pellis hirsuta pilis mollioribus.
Λαχνήεις, ήεσσα, ῆν, idem quod λαχνᾶεις.
Λάχνης, pro λαχνεῖς, Suid.
Λαχνώδης, εος, ὁ, ἡ, ης, idem quod λαχανώδης, a
Λαχοίμην a. 2. opt. act. *Att.* pro λαχοίμεθα, a λαγχάνω.
Λάχος, ους, τὸ, fors. A λαγχάνω.
Λαχόντα, a. 2. part. act. f. g. λαχχάνω.
Λαχὼ, *fortiar*, f. 2. ind. act. verbi ejusd.
Λαχὼν, *fortitus*, a, ον, part. act. verbi ejusd.
Λαψόμαι, f. fing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψομαι, a λαμβάνω.
Λαψῇ, 2. fing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψῃ.
Λαψόμαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ληψομαι.

Λ Α' Ω, *video*; (2) *volo*; (3) *fruor.* Ὃ μὴ λάβοι πλέον ἀπάγχων, Odyss. 19, 230.
Λαὸδης, ου, ὁ, ἡ, popularis. A λαός.
Λᾶς, αος, ὁ, ἡ, lapis, quem textor inter texendum stamini appendit, Etym. A λᾶς.
Λάσανα, ης, ἡ, lœna. A λάσιος.
Λασαίνω, f. λασανῶ, lævigo, polio, complano; (2) comminuo. Ἔπειθ' ἵνα λασαίνεμι αὖτ' ἠμιτρίμμου, calefierem, Anist. Conc. 538. A λεῖος.
Λάσιος, α, ον, inf. act.
Λασίτειρα, ας, ἡ, lævigatrix. A λασαίνω.
Λαστικός, ἡ, όν, lævigandi vim habens. Unde
Λαστικῶς, ad lævigandum apte.
Λεββαῖος, ου, ὁ, Lebbæus. Nomen Apostoli Hebr, *cordatus.*
ΛΕΒΗΡΙΣ, ίδος, ἡ, exuviæ, pellis deposita, membrana sive senectus inguinum deposita, vernatio, vernatio inguina; (2) cortex tabæ, pellicula tabæ, Hes.
ΛΕΒΗΣ, ητος, ὁ, lebes, ahenum, cacabus; (2) pelvis, 1 Reg. 2, 14.
Λεβήτιον, ου, τὸ, parvus lebes. Dim. a λέβης.
Λεβητίσκη, ου, τὸ, idem & ab eod.
Λεβητίζω, in lebetem conjicio, coquo.
Λεβητοχάρης, lebetibus gaudens. Ex λεβης, & χαίρω, *gaudeo*, cum alluvione ad Charontem.
Λεβηταδης, ου, ὁ, ἡ, ες, lebetis formam habens. Ab eod.
Λεβιανός, ὁ, ὁ, lebianus, piscis quidam.
Λεβίας, ου, ὁ, lebias, piscis.
Λεγεὼν, ῶνος, ὁ, legio. Vox Latina.
ΛΕΓΝΟΝ, ου, τὸ, fimbria, quæ adsuitur extremæ vesti.
Λεγνόω, ῶ, unde apud Hes. λεγνῶσαι, a. 1. inf. quod exponit ποικίλαι, i. e. variegare.
Λεγνάδης, ου, ὁ, ἡ, varius, variegatus, Hes. ubi λεγνάδες, ποικίλας. A λέγνον.
Λεγνατὸς χιτὼν, fimbriata tunica.
Λεγόμεθεν, 1. plur. præs. ind. pass. *Æol.* pro λεγόμεθα, a λέγω.
Λεγόμεν, 1. pl. præs. ind. pass. *Dor.* pro λεγόμεθ.
Λεγοντι, 3. pl. *Dor.* pro λέγουσι.
ΛΕΓΩ, f. λέξω, dico; aio; memoro; (2) numero, percenseo; (3) lego; colligo; deligo; λεγόμαι, dicor, deligor; recenseor; (2) deligo; numero; percenseo; (3) dilĕro; loquor; (4) cubo, jaceo, dormio. Μίλητος μ' ἐγείνατο Δησαίην— ἐνὶ κακκιᾷ αὐτὸς ἐγώ, Arat. Θεσμ. 189. Τοῦτον ἀδάμαντος λέγω, ut talis facio, Soph. Antig. 189. Ἐν βραχεῖ ξυνῳσὶς λέγει, fummatim, id. Ll. 6—5. Ἢν λακεῖν ἀρίστος, ἀδυνατώτατος λέγειν. Plut. in Alcib. c. 13. ex Eupol.
Λεγόμεθα, Hom. Il. 2, 435. Tempus colloquendo teramus——vel, *hic acuatur.*
Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio, ipsa res ab agendi prædam; (2) præda. Ex λεία, & ἐλαύνω.
Λεηλατέω, ῶ, f. ήσω, prædam ago, prædando abigo, depopulor, prædor. Λεηλατεῖν ἐκ τινος Xen. Ex nisi.
Λεηλατικός, ἡ, όν, prædatorius. Ex isd.
ΛΕΗΓΑ, ας, ἡ, præda, corpora capta, pecudes prædando abactæ.
Λειαίνω, f. ανῶ, lævigo, polio. Πὰν δ' εὖ λειαίνει, Il. 4, 111. Λειῆναι χρὴ, Odyss. 8, 280. Ἡ λεῖος.
Λειάντειρα, ας, ἡ, lævigatrix. A λειαίνω.
ΛΕΙΒΩ, libo, fundo, stillo. Ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον Λείβε, Il. 1, 463. Δάκρυα λείβεν, ib. 13, 658. Ἄφρος ἡ αἰεὶ σῶμα μαχέωσι λείβεται, *decurrit*, Hesiod. Asp. 390. Hinc λείβομαι, fluo, liquefco.
Λείβηθρον, ου, τὸ, fossa, aquæ ductus; (2) locus irriguus. A λείβω.
Λειαντρίω, ῶ, f. ήσω, laboro lævore seu fluxu intestinorum. A λεῖος, & ἔντερον.
Λειαντρία, ας, ἡ, levitas intestinorum, cibos mollitos elabi finens. Ex nisi.
Λεῖδομαι, *lavigor*, præs. ind. pass. *Dor.* pro λείβομαι, *contr.* ex λειδόμαι, a λείδω.
Λειζομαι, & *Poët.* λιίζομαι, f. ισομαι, prædor. A λεία.

Λείηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐλείαναν, a λειαίνω.
Λειηκάρδιον, ου, τὸ, vannulus, Gl. Vet. Dim.
Λειηνίζω, vanno, Gl. V. A λεῖηνον.
Λεῖηνον, ου, τὸ, vannus; ventilabrum, quod & λίκνον.
Λειμακάδης, ες, prata habens, f. pascua.
Λείμαξ, ακος, ὁ, pratum. A λειμών.
Λειμάς, αδος, ἡ, idem & ab eod.
Λείμμα, ατος, τὸ, quod relictum est, reliquiæ. A λείπω.
Λειμοδάρειον, ου, τὸ, Limodorum, herba, *fortasse* Græcum sufficio.
ΛΕΙΜΩΝ, ῶνος, ὁ, pratum, locus irriguus; (2) putendum mulierum, Eur. Cycl.
Λειμωνήρης, ες, ὁ, ἡ, ut λειμωνῆρις βοτάνη, herba pratensis. A λειμών.
Λειμωνία, ας, ἡ, anemones species. Ab eod.
Λειμωνιάς, άδος, ἡ, pratensis. Ab eod.
Λειμωνιάτης, λιθος, Limoniates, gemma, quæ Plinio eadem videtur cum smaragdo, dicta a pratenti viore. A λειμών, *pratum.*
Λειμώνιον, ου, τὸ, Limonium, quibuldam beta silvestris. Ab eod.
Λειμωνίτις, ιδος, ἡ, pratensis. Ab eod.
Λειμωνίς, ίδος, ἡ, pratensis, ut λειμωνὶς φύτα herba pratensis. Ab eod.
Λειμωνοειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ές, prato similis, floridus, herbidus. Ex λειμών, & εἶδος.
Λειμωνόθεν vel λειμωνόθεν, Adv. e prato. A λειμών.
Λειοβάτης, ου, ὁ, ἡ, lævigradus, leniter incedens. Ex λεῖος, & βαίνω, *eo.*
Λειογένειος, ου, ὁ, ἡ, lævi mentum habens, (2) tenui mollique barba præditus. Ex λεῖος, & γένειον.
Λειοκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, lævis & glabrum caput habens. Ex λεῖος, & κάρηνον.
Λειοκαυλὴς, ου, ὁ, ἡ, lævem caulem habens, cui scapus est levis.
Λειοκύμων, ονος, ὁ, ἡ, λειοκύμονα θάλασσα, mare placatum, non asperum fluctibus, sed quasi complanatum. Ex λεῖος, & κῦμα.
Λειοστὴ, ἧς, ἡ, pro λειστὴ, hominis pelles.
Λειοτομάχω, *Dor.* pro λειοτομάχω, a
Λειοτομάχης, ου, ὁ, ἡ, pugnans cum hoste. Ex λεῖος pro λίαν, & μάχομαι.
Λειοτοπόλης, ου, ὁ, idem. Ex πόλη.
Λειόπους, οδος, ὁ, ἡ, qui lævibus est pedibus. Ex λεῖος, & πους.
ΛΕΙΟΣ, λεῖα, λεῖον, lævis, non asper, glaber, planus; (2) prochivis, facilis; (3) tortura exemptus; (4) minutatim contusus. Hinc λεῖον, ου, lævor; rem pulv.
Λειόστροφος, ου, ὁ, ἡ, levi tecta intectus. Ex λεῖος, & στρέφω, *verto.*
Λειοσφυρία, ας, ἡ, olitrix levis, cultrix non scabra. Ex λεῖος, & ὀσφύς, seu ὀσφῦς.
Λειότης, ητος, ἡ, levitas, lævor. A λεῖος.
Λειοτριβέω, conterо, contundo & comminuo, ita, ut lævigetur.
Λειοτριβὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ές, qui ita tritus & tusus est, ut sit levis. Ex λεῖος, & τρίβω.
Λειοτριχεῖ, lævi capillo præditum esse; λειοτριχεῖν ποιεῖ, pilos lævigat & expolit. Ex λεῖος, & θρὶξ, *crinis.*
Λειουργέω, ῶ, expolio, lævigo, complano. Ex λεῖος, & ἔργον, *opus.*
Λείουσι, dat. pl. *Ion.* pro λέουσι, a λέων, *leo.*
Λειόφλοιος, ου, ὁ, ἡ, ον, lævem, seu tactu mollem corticem habens. Ex λεῖος, & φλοιὸς.
Λειόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, ον, lævis, non asper, haud folia. Ex λεῖος, & φύλλον.
Λειόω, ῶ, f. ώσω, lævigo. A λεῖος.
Λειτανδεῖν, viris cessitui, virorum inopia laborare. Ex λειπω, & ἀνὴρ. Hinc
Λειπανδρεῖον, ου, τὸ, decretum de virorum penuria emendanda.
Λειπανδρία, ας, ἡ, virorum penuria.
Λειπανθρωπία, ἡ, penuria hominum.
Λειποβοτανία, ἡ, herba seu gramine defectio, pabulo caret. Ex λειπω, & βοτάνη.
Λειπόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui nuptias reliquit.
Λειπογνάμων, ονος, ὁ, ἡ, dentibus destitutus, qui dicuntur gnomones.

Λειπογραμ-

Λειπογραμματος, ον, cui litera deeſt.

Λειποδενής, ές, ὁ ἡ ἡ, inops, egenus, pauper. Ex λειπω, & δεω, egeo.

Λειπόδερμος, ε, ὁ, cui deficit præputium ſ. cutis glandem tegens, apella. Gl. Vet. Λειπόδερμος, verpus. Ex λειπω, & δέρμα.

Λειποδρανέω, ῶ, viribus ad agendum deſtituor, ad faciendum aliquid imbecillis ſum. Ex λείπω, & ὀράω. *facio.*

Λειποδρανής, ές, ὁ ἡ ἡ, viribus ad aliquid agendum deſtitutus, *ſine.* A præc.

Λειποθυμία, ας, ἡ, animi defectio ſ. deficio.

Λειποθυμία, ας, ἡ, animi defectio, animi deliquium. A

Λειποθυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, animo deficiens, qui animi deliquium patitur.

Λε πνθυμικὸς, cum deliquio.

Λειποκρεας, ε, ὁ ἡ ἡ, cui caro deficit, non carnoſus, Gl. V. λειποκρεας, macilentus.

Λειπομαρτύριος, ε, τὸ, deſertio teſtimonii dicendi, (2) actio in deſertores teſtimonii.

Λειπονεύς, ό, qui navem deſerit.

Λειποναύτης, ε, ὁ, qui ſocios nautas deſerit.

Λειποναύτιον, ε, το, deſertio ſociorum nautarum; (2) λειποναυτίου δικη, lis, quæ inſtituitur deſertoribus navium, nautarum ſocietatis, vel etiam cataminis navalis. A λειποναύτης.

Λειποπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, qui patrem deſerit.

Λειποπόλεμος, ε, ὁ, ut λειποτάξιος στρατιώτης, ſcilicet militia, in qua hoſtes externa frigent, interpretatur H. Ex λείπω, & πόλεμος.

Λειποσαρκία, ας, ἡ, barbæ defectus. Ex λείπω & σάρξ.

Λειποσαρκος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui carne deficitur, non carnoſus, macilentus. Ex σάρξ.

Λειποστρατία, ας, ἡ, militiæ deſertio.

Λειποστρατία, ας, ἡ, vel λειποστράτιον, ε, το, idem & ab eod.

Λειποστράτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui militiam deſerit.

Λειποτακτέω, ω, f. ήσω, deſero ordinem, deſero ſtationem. Λειποτακτεῖν τὴν εἴλην. A

Λειποτάκτης, ε, ὁ, qui locum in acie deſerit, deſertor ordinis, ſtationis, vel aciei. Ex λείπω, & τάσσω, *ordino.*

Λειποτάξιον, ας, ἡ, deſertio ordinis, aut loci in acie.

Λειποτάξιος, ε, ὁ, idem quod λειποστράτης.

Λειποτάξιος, ε, το, idem quod λειποτάξιον.

Λειποτάξιος, ε, ὁ, *militaris.*

Λειποψυχέω, ω, f. ήσω, animo linquor, animo deficio, Xen.

Λειποψυχία, ας, ἡ, animi deliquium, ſ. defectio. Ex λείπω, & ψυχή. Hinc

Λειποψυχικὸς, ή, όν, animi deliquium patitur.

Λειποψυχος, ε, ὁ ἡ ε, qualis eſt, qui deliquium animi patitur.

Λειπτέον, *Adv.* *relinquendum eſt.* Ου λειπτέον ἡμᾶς, Inſcr. Sur. 1390.

ΛΕΙΠΩ, f. ψω, linquo, relinquo, deſero; (2) relinquo aliquem aliquid; (3) deſum, deſino, a ſum; λειπομαι, relinquor, ſupe ſum; ſuperior ſum, minor ſum, p. m. λελειπα, rel qui, a. 2. ἐλιπον, reliqui, p. paſſ. part. λελειμμένος, relictus, a. 1 paſſ. part. λειφθεις, relictus. Τῶν ὧν τέκνων λειπεται πρὸς πατρὸς κεινη, ſuperametur, Soph. 270. Ὁ φαις δὲ λιθων, ὑπ' ὀδυρμάτων ἐλείπετ' ὀδὸν αμφι τὸ γοαμβυ, omnit, ibid. 954. Ηαναιὰ καινων λειπει κηδεμάτων, cessant, Eurip. Med. 76.

Λείτωσα, *Dor.* pro λείτησα, a λείπω.

Λείνος, ίνη, ινον, linaceus, e lino factus; (2) lino ſimilis. A λείριον.

Λειρίεις, ισσα, ιεν, liliaceus; (2) floridus; (3) ſuavis; (4) tener. Ab eod.

ΛΕΙΡΙΟΝ, ε, τὸ, lilium; (2) flos narciſſi, (3) flos quilibet.

Λειρος, ρὰ, ρὸν, gracilis, pallidus, Heſ. A λείος.

Λειροφθαλμος, ε, ὁ ἡ ὐ, qui placido & miti adſpectu eſt. Ex λ. & ὀφθαλμός.

Λειστὸς, ἡ, όν, prædabilis. A λείζω.

Λείτον, τὸ, publicum.

Λειτουργέω, ῶ, f. ήσω, publicum munus obeo, *impendo* ſumtibus in remp. faciendis, deinde; (2, περιεὶ, resp. quocunque modo, prodeſſe; (3) ap. eccleſi. ſcript. munere eccleſiaſtico fungor; *impr.* ſacram cænam adminiſtro. Λειτουργεῖν τῇ πόλει, Xen. τας δαπανηρὰς λειτουργίας, Dem. σιτον τοῖς ἀρχαῖς, Ariſtot. φρεας τι, id. A λειτουργος. Hinc

Λειτούργημα, ατος, τὸ, miniſterium ſacrum & eccleſiaſticum; (2) onus tributi.

Λειτουργία, ας, ἡ, miniſterium, ſ. munus publicum; (2) miniſterium quodvis; (3) quod vis pietatis officium; (4) adminiſtratio S. cœnæ. A λειτουργος.

Λειτουργικὸς, ἡ, όν, miniſtratorius, miniſterialis, ad miniſterium pertinens. A

Λειτουργος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui munus publicum obit; (2) miniſter eccleſiæ. Vid. λειτουργία.

Λειφαιμία, ας, ſanguine deſtituo, exſanguis & pallidus reddor. A

Λείφαιμος, ε, ὁ ἡ ὐ, cui ſanguis deficit, pallidus & exſanguis. Ex λειπω, & αἱμα.

Λειχάζω, feilo, as, Gl. V. A λείχω.

ΛΕΙΧΗΝ, ηνος, ὁ, lichen, impetigo, ſumma cutis aſperitas, cum leni pruritu. Lev. 21, 20. (2) callus in equorum genibus; (3) herbæ ſpecies, lichenas ſatuas, *Angl.* Liverwort.

Λειχηνιάω, ῶ, f. ήσω, lichene, ſeu impetigine laboro. A λειχήν. Λειχηνια, ſ. *Lues Dodo.*

ΛΕΙΧΩ, f. ξω, lambo, lingo. *Hom. Il. 6.*

Λιῖψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλειψαν, a λείπω.

Λειψανδρία, ας, ἡ, virorum penuria. Ex λειψὸς, & ἀνὴρ.

Λειψανολέγος, ὁ ἡ ἡ, reliquias colligens. Ex λειψ. & λέγω.

Λείψανον, ε, τὸ, reliquiæ, quod relictum eſt.

Λείψις, ιος, ἡ, relictio; (2) penuria. A λειπω.

Λειψυδρία, ας, ἡ, aquæ defectus, aquæ penuria. Ex λιῖψις, & ὕδωρ.

Λειώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lævis, planus, Suid. A λείος.

Λείωμα, ατος, τὸ, lævigatum; (2) friando in pulverem redactum. A λειοω.

Λειωσις, εως, ἡ, lævigatio. Ab eod.

Λεκανέλεος, ὁ, patinarius, ciborum delicatorum appetens, qu. λεκανοφιλὴς, ap. Lucian.

Λεκανάριον, ε, το, patella. A leq.

ΛΕΚΑΝΗ, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina.

Λεκάνιον, ε, το, patella, parva pelvis, catinulus. Dim. a λεκάνη.

Λεκανις, ιδος, ἡ, idem & ab eod.

Λεκανισκη, ης, ἡ, idem ab eod.

Λεκανομαντεία, ἡ, divinatio e pelvi.

Λεκανομάντις, εως, ὁ ἡ ἡ, e pelvi vaticinans.

Λεκιθίτης, ε, ὁ, qui e vitello eſt, ſ. in quo vitelli ſunt. A λέκιθος.

Λεκιθολαχανόπωλις, ἡ, quæ piſa & olera vendit. Vox Com.

Λεκιθοπώλης, ε, ὁ, qui piſa vendit. Hinc

Λεκιθοπωλὶς, ιδος, ἡ, quæ piſa vendit.

ΛΕΚΙΘΟΣ, ε, ὁ, vitellus, ovi luteum; (2) ἡ λέκιθος, pituita; (3) lens, cui cortex detractus; (4) pulmentum e leguminum farina.

Λεκιθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, luteus, croceus, colorem vitelli referens; (2) qui e farina leguminum confectus eſt. A λέκιθος.

Λεκὶς, ιδος, ἡ, parva ſcutella. A λεκὸς.

Λεκισκιον, ε, τὸ, ſcutella. A λεκις.

Λεκίσκος, ε, ὁ, idem & ab eod.

ΛΕΚΟΣ, ους, ὁ, vel λέκος, εος, τὸ, patina, ſcutella, Heſ. Pollux.

Λεκτὸς, ἡ, όν, *dicendus.* Hinc λεκτέον, dicendum eſt. A λέγω. Unde

Λέκτης, ε, ὁ, dicentarius, Gl. Vet.

Λεκτικὸς, ἡ, όν, orationi & ſermoni accommodatus, Gl. Vet. λεκτικος, dicax.

Λεκλικὰς, proprie, ut vocis.

Λέκτο, 3. ſing. plusq. ind. paſſ. *Ion.* ἐλέλεκτο, a λέγω. Unde

Λεκτὸς, ἡ, όν, collectus, delectus, dictus, dicendus, qui dici poteſt, qui in dictis, ſeu verbis conſiſtit, Ph. λεκτέα, dicibile.

Λέκτρον, ε, τὸ, lectus, cubile. A λέγω.

Λεκτρικὸς, ἡ, όν, *Adv.* ad lectum.

Λεκτροχαρὴς, ές, concubitu gaudens. A χαίρω.

Λεκυθος, ε, ὁ, idem quod λήκυθος.

Λελαβεῖν, aor. 2. inf. med. *Ion.* & *Poet.* pro λαβεῖν, a λαμβάνω.

Λελαβὼν, 3. ſing. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro λάβῃ.

Λελαβόμην, aor. 2. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐλαβόμην.

Λέλαθε, perf. ind. med. *Dor.* pro λέληθε, a λανθάνω pro λήθω.

Λελαθόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαθόμην.

Λέλακα, perf. ind. med. a λακέω.

Λελακυῖα, part. perf. med. f. g.

Λελάληκα, perf. ind. act. verbi λαλέω.

Λελάμπρωσθ, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. λαμπρύνω.

Λελάσμεθα, 1. pl. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro λελήσμεθα, a λανθάνω.

Λέλασσα, *obtinus eſt*, 3. ſing. perf. ejuſd.

Λελάχησι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro λάχωσι, a λαγχάνω.

Λελειπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. λείπω.

Λέλειπῶ, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro λέλοιπα, a λείπω.

Λελειπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. λείπω.

Λελειμμένος, *Adverb.* prudenter, caute. A λελογισμένος, part. p. paſſ. a λογίζομαι.

Λέλεκτο, perf. ind. med. v. λεγχέω.

Λέλοιπε, 3. ſing. perf. ind. med. v. λείπω.

Λελυμένος, acc. f. perf. part. paſſ. v. λύω.

Λελυχνίς, 2. ſ. perf. ind. act. *Att.* pro λέλυχνας, a λύχνος.

Λελύμασμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro λελύμαμμαι, a λυμαίνω.

Λελυμένος, lente. A λύω.

Λελυτο, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. λύω.

Λεμβάδιον, ου, το, parvus lembus. Dim. a

ΛΕΜΒΟΣ, ε, ὁ, lembus, parvum navigium. Hinc

Λεμβώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lembo ſimilis.

Λέμμα, ατος, τὸ, cortex, liber; (2) cortex nondum detractus; (3) tunica plantæ, leguminis & ſimilium; (4) tegmen. A λέπω.

ΛΕΜΦΟΣ, ε, ὁ, mucus concretus.

Λεμφὼδης, ες, ὁ, vel λεμφὼς, ὼς, ὁ, mucoſus; (2) ſiliqua, ſalicus. A λέμφος.

Λεντίον, ε, τὸ, *lentem.* Vox Latina.

Λεξάσθων, *Dor.* ex λεξασάτων, aor. 1. *Imper.* med. a λέγω, *cubo*, Hom. Il. 9, 67.

Λέξατο, *cubuit*, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλέξατο, a λέγω, *recenſeo.*

Λεξεο, 2. ſ. præſ. imper. *Ion.* pro λέξεσο, a λέξομαι, *cubo.*

Λεξεως, gen. ſing. *Att.* & *Ion.* pro λέξεως, a λεξις.

Λεξίδιον, vel λεξιδίον, ε, τὸ, dictiuncula, vocabul, Dim. a λέξις.

Λεξειν, dicturio, Gl. V. A λέξω, *dicam.*

Λεξιθήρας, ε, ὁ, vocabulorum captator. Ex λέξις, & θήρα, *venatio.*

Λεξιθηρίδιον, ε, vocabulo aucupor, & capto. Ex id. Hinc

Λεξιθηρία, ας, ἡ, vocum captatio.

Λεξικογράφος, ε, ὁ ἡ ε, Lexici ſcriptor.

Λεξικὸς, ἡ, όν, vocabula deinceps poſita explicans. Hinc ἡ λεξικὴ, ἧς, ſc. τέχνη, ars lexica, vocabulorum rationem reddens, & τὸ λεξικὸν, ε, ſc. βιβλίον, liber, in quo vocabula ſua ſerie poſita explicantur, Lexicon, ſ. etymologicum, vocabularium. A λεξις.

Λεξις, εως, ἡ, dictio, elocutio, oratio, ſermo, ſtilus; (2) vocabulum, verbum. A λέγω.

Λείξετε, 3. plur. f. x. ind. act. *Dor.* pro λίξητε, a λίχω.

Λεοντοτυχχωνος, ὁ ᾗ ὰ, leonem angendo perimens. Ab ἄγχω.

Λεοντῆ, ῆς, & *contr.* λεοντῆ, ῆς, ἡ, sc. δορὰ, pellis leonina, exuvium leonis. A λέων.

Λεοντῆ, εία, εῖον, vel λεόντειος, ος, ὁ ᾗ ὴ, leoninus, qui leonis est, qualis leonis est.

Λεοντηδόν, *Adv.* more leonino, instar leonis.

Λεοντικῶς, *Adv.* leonine. Ab eod.

Λεοντιδεύς, έως, ὁ, pl. λεοντιδεῖς, leonis catulus. Ab eod.

Λεοντικὴ, ῆς, ἡ, leontica, *herba.* Ab eod.

Λεόντιον, ου, τὸ, leontium. Ab eod.

Λεοντίσκος, ὁ, leunculus, parvus leo. Dim. ab eod.

Λεοντόδετος, ος, ὁ ᾗ ὸν, leones aeneos. Ex λέων, & βάσκω.

Λεοντοδάμας, αντος, ὁ, leones domans, leonis domitor. Ex λέων, & δαμάω.

Λεοντόθυμος, ος, ὁ ᾗ ὸν, leonino, id est, forti animo praeditus. Ex λέων, & θυμὸς.

Λεοντοκέφαλος, ος, ὁ ᾗ ὸν, caput leonis habens. Ex λέων, & κεφαλὴ.

Λεοντονόμος, ος, ὁ ᾗ ὸν, cui datum est negotium curandi leones, leonum curator. Ex λέων, & νομεὺς, *curo.*

Λεοντογενὴς, ὲς, ὁ ᾗ ὲς, leonis mixtione genitus; ut λεοντογενεῖς κύνες, canes canum & leonum coitu progeniti. Ex λέων, & γίγνομαι.

Λεοντοπεταλον, ου, τὸ, Leontopetalum, herba quaedam. Ex λέων, & πέταλον.

Λεοντοπεδίον, ου, τὸ, leontopodium, pes leonis, *herba.* Ex λέων, & πούς.

Λεοντοπρόσωπος, ος, leonis faciem habens.

Λεοντοφόνος, ος, ὁ ᾗ ὸν, leonicida, leonum interfector. Λεοντόφονος, a leone occisus. Ex λέων, & φονεύω.

Λεοντοφόρος, ος, ὁ ᾗ ὸν, leoniger, leonem ferens. Ex λέων, & φέρω.

Λεοντόφυης, ές, ὁ ᾗ ὲς, ex leone natus. Ex λέων, & φύω, *nascor.*

Λεοντόχαλκος, ος, ὁ ᾗ ὸν, pelle leonina indutus. Ex λέων, & χαλκὸς, *scutis.*

Λεοντόψυχος, fortissimus. Ex ψυχὴ.

Λεοντώδης, ες, ὁ ᾗ ὲς, leoninus, leoni similis, qualis est leonum. A λέων.

Λεοντωδῶς, *Adv.* more leonino.

Λεπαργὸς, vid. Λευκός.

Λεπάδνη, ης, τὸ, pl. τὰ λεπάδνα, lora lata, quibus equi colium ad jugum religantur, antilena. A λέπω.

Λεπαῖος, αία, αῖον, montanus, arduus, praeruptus, asper; (2) corticibus adnatis. A λεπὰς, vel λέπος.

Λέπαρος, ος, ὁ ᾗ ὸν, albus, Lud. Ex λεπὸς, & ἀργὸς, *albus.*

Λέπας, τὸ, rupes, mons, jugum. A λέπω.

Λεπὰς, άδος, ἡ, lepra, concha perforis admodum fabricata. A λέπας.

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, Lepasta, genus peculi conchae formam habens. A λέπας.

Λεπαστὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Λεπίδιον, ου, τὸ, parvus cortex; (2) parva squama; (3) lamella. Dim.

Λεπιδοειδὴς, ές, ὁ ᾗ ὲς, squamae formam habens. Ex λεπὶς, & εἶδος.

Λεπιδοχαλκος, ος, ὁ, aes squamis.

Λεπιδωτὸς, ὴ, όν, squamatus, squameus, squamosus; (2) pisces quidam.

Λεπίζω, f. ίσω, excortico, delibro, putamen, vel squamam detrabo; (2) pelliculam detrabo. A λεπὶς.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, cortex, liber; (2) squama; (3) lamina. A λέπω.

Λέπισμα, ατος, τὸ, cortex detractus; (2) decorticatio. A λεπίζω.

Λέπος, ους, τὸ, cortex, liber, id, quod decorticando aufertur; (2) cortex plantam aut legumen ambiens, siliqua; (3) squama piscis. A λέπω.

Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo, asperitas cutis profundior cum pruritu eam in squamas resolvens. A λεπρὸς. Unde

Λεπρὰς, άδος, ἡ, scabra, aspera.

Λεπράω, ῶ, scaber fio; scaber tum.

Λεπράω, ῶ, idem & ab eod.

Λεπρικὸς, ὴ, όν, ad lepram pertinens; (2) leprae medens. Ab eod.

Λ Ε Π Ρ Ο Σ, ὰ, όν, scaber, asper; (2) leprosus, cujus cutis quasi in squamulas asperas resolvitur. Hinc το λεπρὸν, ὄ, lepra. Hinc

Λεπρόω, ῶ, f. ωσω, scabrum reddo, velut iquam[illegible] obduco. Hinc λεπρωμα, ατος, lepram patior, lepra laboro.

Λεπρωμα, λεπρωσις, idem.

Λεπρώδης, ους, ὁ ᾗ ὴ, leprosus, scaber.

Λεπτακτος, ος, ὁ, tenuis, minusculus, minutulus. In Epigr. Ph. λεπτακινης, gracilis. A λεπτὸς.

Λεπτάλεος, έα, εον, tenuis, fabrilis. Ab eod.

Λεπτεπιλεπτος, ος, ὁ ᾗ ὴ, gracilis supra gracilem, gracilitate omnes superans, Epigr.

Λεπληρία, ας, tot. ησω, minutissima quaeque recenseo. Ex λεπὶς, & ἀγορὰ.

Λεπολλύω, extenuo, attenuo.

Λεπόβαθρος, ος, ὁ ᾗ ὸν, mediocriter profundus.

Λεπόβλαστος, ος, ὁ ᾗ ὸν, tenuia germina edens. Ex λεπὸς, & βλαστάνω.

Λεπόδοσις, ος, ὁ, eadem & gracilem vocem habens. Ex λεπὸς, & βοὴ, *vox.*

Λεπολεπτος, ος, tenuem pellem habens.

Λεπόγραφος, tenuiter, subtiliter scribens.

Λεπογράφος, ος, ὁ ᾗ ὸν, minutis & exiguis literis scriptus.

Λεπτάγγης, ους, ὁ ᾗ ὴ, cujus solum tenue & non pinguescit. Ex λεπὸς, & γαῖα.

Λεπταγωγὸς, ος, ὁ ᾗ ὸν, idem. Ex γῆ, vel γῆρας.

Λεπτεργὸς, ος, ὁ ᾗ ὸν, idem, το λεπτεργὸν, tenuitas, perhitas toli.

Λεπτήκμων, ων, ὁ ᾗ ὸν, acutus, subtilis. Ex λεπτὸς, & ἀκμὴ.

Λεπτογραμμος, ος, ὁ ᾗ ὸν, minuti literis seu lineis constans. Ex γραμμὴ, *f.* γράμμα.

Λεπτοδερματος, ος, ὁ ᾗ ὸν, tenuem pellem seu cutem habens. Ex δέρμα.

Λεπτόδρομος, ος, ὁ ᾗ ὸν, idem & ex usu.

Λεπτόδρομος, ος, cursus tenuis.

Λεπτοδρομὸς, ος, ὁ ᾗ ὸν, tenuiter adficatus, ex cujus materia fractus. Ex δέμω.

Λεπτοεργὸς, ος, ὁ ᾗ ὸν, subtilem difficio, minutissima quaeque tracto. Ex ἔργον.

Λεπτοτρὶξ, ῖχος, ὁ ᾗ ὶξ, qui tenui pilo, & capillo est. Ex λεπτὸς, & θρὶξ.

Λεπτοφυὴς, ὲς, ὁ ᾗ ὲς, tenuia habens folia. Ex λεπτὸς, & φύω.

Λεπτόνευρος, ος, ὁ ᾗ ὸν, tenues nervos seu exiles fibras habens. Ex λεπτὸς, & νεῦρον.

Λεπτοπαλαμος, *Epic.* ου, ὁ, artificiosus tenuis.

Λεπτοπάρυος, ος, ὁ ᾗ ὸν, cujus auctus tenuis.

Λεπτοπήγνυμι, ω, ὁ ᾗ ὸν, tenuem seu subtilem texturam nectens.

Λεπτοπλεκτος, ος, ὁ ᾗ ὸν, qui tenuem caulem, & scapum habet.

Λεπτοπλευρος, ος, ὁ ᾗ ὸν, exiles costas, ac suras, *f.* crura habens. Ex πλεύρον.

Λεπτοποιέω, ῶ, f. ήσω, minutatim concido, seu comminuo. Ex ποιέω.

Λεπτολογέω, ῶ, f. ήσω, subtiliter & nimis scrupulose de re leviori disputans. Ex λεπτὸς, & λέγω, *f.* λόγος.

Λεπτολογία, ας, ἡ, subtiliter nugae, subtilior de re levi disputatio. Ex usu.

Λεπτολογίον, minute & subtiliter disputo, subtilius de re levi differo, curiosius exploro. Καὶ λεπτολογέν ἤδη ς' τεῖ, ἢ πῶν κατὰ σμικρὸν λιχᾶν, Aristoph. Nub. 319. A λεπτολογος.

Λεπτολόγημα, ατος, idem quod

Λεπτολογία, ας, ἡ, subtilior & minutatim de rebus disserendi; (2) argutus; (3) accuratus. Ex λεπτὸς, & λόγος.

Λεπτομέρεια, ἡ, tenuitas partium subtilitas. A

Λεπτόμερος, ος, ὁ ᾗ ὸν, tenues & exiles partes habens, tenuis, exilis, minutus. Ex λ. & μέρος.

Λεπτομέριμνος, ος, ὁ ᾗ ὸν, scrupulosus, anxius, Ph. Ex λ. & μέριμνα, *cura.*

Λεπτομερῶς, *Adv.* minutatim, subtiliter, excutiendo minutissima quaeque.

Λεπτόμητις, ος, ὁ ᾗ ὶς, prudens consilium; (2) animus cordatus. Ex λ. & μῆτις.

Λεπτομίτος, ος, ὁ ᾗ ὸν, tenui licio, *f.* filo textus. Ex λ. & μίτος.

Λεπτομυθέω, subtiliter differo, argutor.

Λεπτὸν, οῦ, ὁ, minutum nummus. A λεπτὸς.

Λεπτόνητος, ος, ὁ ᾗ ὸν, subtiliter netus, vel etiam e filamine subtili textus. Ex νέω.

Λεπτοτενέω, ῶ, extenuo, attenuo.

Λεπτοπους, ὸδος, ὁ ᾗ ὸν, tenues & graciles pedes habens.

Λεπτόπτερος, ος, ὁ ᾗ ὸν, tenues & exiles habens pennas. Ex πτερὸν.

Λεπτοπτέρυξ, υγος, ὁ ᾗ ὺξ, cui tenuis est radix.

Λεπτορρυτος, ος, ὁ ᾗ ὸν, tenuiter fluens. Ex λ. & ῥύω, *fluo.*

Λ Ε Π Τ Ο Σ, ὴ, όν, tenuis, subtilis; (2) exiguus, parvus; (3) gracilis, macer, (4) rarus; (5) subtilis, acutus, ingeniosus, argutus.

Λεπτοσκέλης, ους, ὁ ᾗ ὲς, tenuia habens crura.

Λεπτόσπερμος, ος, ὁ ᾗ ὸν, qui tenue & minutum semen habet. Ex λ. & σπέρμα.

Λεπτόστομος, ος, tenue, angustum os habens.

Λεπτοσύνη, ης, ἡ, tenuitas, exilitas, gracilitas. A λεπτὸς.

Λεπτοσύστατος, ος, e subtili materia factus, subtilis, molis.

Λεπτοτρὶξ, ῖχος, ὁ ᾗ ὶξ, tenuibus filum differet, tenuiter sentus, inciso, differens. Ex λ. & θρὶξ.

Λεπτοσωμος, ος, ὁ ᾗ ὸν, tenue corpus habens. Ex λ. & σῶμα.

Λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, subtilitas; (2) gracilitas, tenuis; (3) argutia, subtilitas nil. A λεπτὸς.

Λεπτοτομέω, in tenues partes seco. Ex λ. & τομὴ.

Λεπτοτρίχηλος, ος, gracilem cervicem habens.

Λεπτοτριχὴς, ὴς, ὁ ᾗ ὲς, tenues & rarus capillos, *f.* pilos habens. Ex λ. & θρὶξ.

Λεπτουργία, ας, subtilia opera confico; (2) subtiliter partior, distinguo, examino; (3) ad subtilem rationem revoco. Ἀλλ' ἢ γὰρ εἰδέναι λεπτουργῶς, Eur. Hipp. 926.

Λεπτουργὸς, ος, ὁ ᾗ ὸν, subtili artificio factus.

Λεπτουργία, ἡ opus subtile. A

Λεπτουργὸς, ος, ὁ ᾗ ὸν, subtilium operum artifex. Gl. V. faber tignarius. Ex λ. & ἔργον.

Λεπτοφανὴς, ὲς, subtiliter textus. Ex υφαίνω.

Λεπτοφλοιος, ος, ὁ ᾗ ὸν, tenuem & subtilem corticem habens.

Λεπτοχὴς, ὴς, ὁ ᾗ ὲς, tenuis, exilis, subtilis. Ex χύω.

Λεπτοφυὴς, ὲς, ὁ ᾗ ὲς, qui tenuia folia habet. Ex φύλλον.

Λεπτοφωνία, ἡ, exilitas vocis, vox tenuis. A

Λεπτοφωνος, ος, ὁ ᾗ ὸν, qui tenuem & gracilem vocem habet. Ex λ. & φωνὴ.

Λεπτοχείλης, ους, ὁ ᾗ ὲς, tenuia labra habens.

Λεπτοχυλος, ος, ὁ ᾗ ὸν, qui tenuem habet succum, qui succo tenuis est.

Λεπτόω, ῶ, pass. λεπτύομαι, ῦμαι, macer fio, macreo. Gl. V. A λεπτὸς

Λέπτωσις, εως, ἡ, attenuatio, extenuatio.

Λεπτωτικος, ὴ, όν, attenuandi vim habens, quod tenuem & gracilem reddit. A

Λεπτύω, attenuo, tenuem & gracilem reddo, minuo, extenuo; λεπτώσμαι, macreo. A λεπτὸς.

Λεπτυσμὸς, ῦ, ὁ, idem quod λεπτωσις.

Λεπτῶς, *Adv.* tenuiter, subtiliter, accurate.

Λεπύριον, ου, τὸ, parvus cortex, exiguum putamen, squamula. Dim. a λέπυρον. Hinc

Λεπυρίω, ῶ, *f.* όσω, decortico, deglabro.

Λεπυριάδης, ους, ὁ ᾗ ὴ, tunicis multiplicibus obvolutus. A λεπύριον.

Λέπυρον, ου, τὸ, cortex, testa. A λέπω.

Λεπυρός, ρά, ρόν, corticosus, squamosus, squama tectus. A λέπυρον.

Λεπυρώδης, ους, ὁ, ἡ, ὦ, tunicis multiplicibus obvolutus; (2) squamosus, squamis tectus. Ab eodem.

Λεπύχανον, ου, τὸ, gluma, folliculus. A ΛΕΠΩ, fut. ψω, decortico, delibro, putamen vel squamam detraho. Μάζης μεταχερὶ μῦδα λαμβάνων λιπῇ, Athen.

Λεπτόδης, ους, ὁ, ἡ, ὦ, squamosus, Gl. Vet. ● ἀ λέπω.

Λεπταῖος, αία, αῖον, Lesbiacus. A λέσβος.

Λέσβος, ου, ἡ, Lesbus, insula in Argolide, in quam sordes omnis generis confluebant.

Λεσβιάζω, f. άσω, Lesbiorum mores obscœnos imitor. A λεσβίζω. Unde

Λεσβιὰς, άδος, ἡ, tellatrix, fœmina obscœna.

Λεσβίζω, fut. ίσω, f. inf. λεσβίζειν, Att. pro λεσβίσειν, idem quod λεσβιάζω.

Λέσβιος, ία, ιον, Lesbius, ex insula Lesbo.

Λεσβὶς, ίδος, ἡ, fœmina Lesbia. Ab eod.

ΛΕΣΒΟΣ, ου, ἡ, Lesbus, insula maris Ægæi.

Λεσχάζω, f. άσω, garrio, blatero, fermocinor. Λεσχάω, idem. A λέσχη.

Λεσχηνεύτης, ου, ὁ, expositor, Hes. Ab eod.

ΛΕΣΧΗ, ης, ἡ, fermocinatio, crebra confabulatio; (2) futilis sermo; (3) sedes & locus, in quem homines de rebus philosophicis disputandi gratia convenire solebant, Cic. 21, 63.

Λεσχηνεύω, ἡ, confabulatio; (2) loquacitas; (3) contumelia, convicium, injuria.

Λεσχηνεύομαι, οῦμαι, confabulor. A λέσχη.

Λεσχηνίζω, fut. ίσω, fermocinor, confabulor, garrio. A λέσχη.

Λεσχηνίστης, ου, ὁ, confabulator, cognomen Apollinis, quod ipso præsente seu interdiu homines inter se confabulari solent. Quidam λεσχηνίριον, dat. λεσχηνίριῳ.

Λεσχηνῶν, adjecti, qui frequentius præceptoris intersunt. Ab eod.

Λεσχητὴς, confabulator, fermocinator, Hes.

Λεσχήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ορι, qui salutationibus præsunt. Ex λέσχη, & ἄρχω.

Λεσχηνίας, dat. pl. ου, f. g. Ion. pro λεσχαλίαις.

Λεσχαλέος, ἑα, ἑον, exitiosus, pernicosus; (2) difficilis, gravis, molestus; (3) malus; (4) triste dolus, æruminosus; (5) invalidus. A λοιγός.

Λεσχαλίως, graviter, acerbe, tristi animo.

Λευκαίνω, fut. ανῶ, dealbo, candidum facio; λευκαίνομαι, dealbor, item albus f. candidus fum. ἀλβεο, candeo, candico. Λευκαίνει τοῦδε φάος ἤδη λαμπτοῦ ἠώς, Trag. Ign. in Au. 154. A λευκός.

Λευκάκανθα, ης, ἡ, spina alba. Ex λ. & ἄκανθα.

Λευκαλέος, α, ον, albam polentam f. farinam habens. Ex λ. & ἄλφιτον.

Λευκάμιτος, υκος, ὁ, ἡ, albas vittas habens.

Λευκὰν, acc. f. f. g. Dor. pro λευκὴν.

Λευκάνα, a. 1. inf. act. v. λευκαίνω.

Λευκανθὴς, dealbatus, a. 1. part pass.

Λευκάνθεμον, ου, τὸ, anthemidis species. Ex λ. & ἄνθος.

Λευκάνθης, ους, ὁ, ἡ, florem album habens. Ex iid.

Λευκανθίζω, f. ίσω, candidus fum; (2) dealbo. Ex λ. & ἄνθος.

Λευκαυχὴς, ἡ, ἡ, Ion. λευκαυλὴς, ης, ἡ, guttur, gula. A λαυκανία.

Λευκαυχίδιος, Attic. ad gulam.

Λευκαυχὼν, ὄνος, ὁ, ex cutture, ex imo gutturis.

Λεύκανσις, εως, ἡ, dealbatio. A λεύκαινω. Unde

Λευκαντὴς, οῦ, ὁ, dealbator. Gl. V. A λεύκαινω.

Λευκατινὸς, candide, specie albi.

Λευκάργιλλος, ου, ἡ, argilla candida.

Λευκὰς, άδος, ἡ, alba, candida; (2) clara, (3) Lucas, herba. A λευκὸς.

Λεύκασμος, ου, ὁ, dealbatio; (2) candor. Vet. Lex. Quasi à λευκάζω.

Λευκαστὴς, ους, ὁ, ἡ, album clypeum habens.

Λευκαυγὴς, ὲς, candidus cum splendore.

Λευκαχάτης, ου, ὁ, sc. λίθος, gemmæ species, achates albus.

Λευκερινὸς, ἡ, caprificus alba, ficus species.

Λευκέρυθρος, ου, ὁ, ἡ, ον, ex albo & rubro mixtus. Ex λ. & ἐρυθρὸς.

Λευκερώδιος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, ardea alba, ardeola. Ex λ. & ἐρωδιὸς.

Λεύκη, ης, ἡ, populus alba; (2) vitiligo alba. A λευκὸς.

Λευκηπατίας, ου, ὁ, pallidus ex vitio quodam hepatis; (2) tumidus. Ex λ. & ἧπαρ.

Λευκήρετμος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, sc. ναῦς, navis albos remos habens.

Λευκήρης, ες, albus.

Λεύκινος, ίνη, ινον, populeus. A λεύκη.

Λευκιππος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, qui candidos equos habet.

Λευκίσκος, ου, ὁ, piscis e mugilum genere. A λευκὸς.

Λευκίτης, ου, ὁ, candidus apud Theoc. hircus dicitur λευκίτας, Dor. a colore. A λευκὸς.

Λευκογαῖος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, cujus terra alba est.

Λευκόγειος, ου, vel Att. λευκόγεως, ω, ὁ, ἡ, ὦ, idem.

Λευκογραφία, ᾶς, f. ήσω, colore albo depingo. Ex λ. & γράφω.

Λευκογραφὶς, ίδος, ἡ leucographis, genus lapidis. Ex iisd.

Λευκοδίφθερος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, albis pellibus f. rhombus indutus. Ex λ. & διφθέρα.

Λευκοείμων, ονος, ὁ, ἡ, candidatus, Gl. V. Ex λ. & εἷμα.

Λευκοθέα, ας, ἡ, Leucothea, Albunea mater, Matuta; Ion. λευκοθείη. Nereïde.

Λευκόθριξ, χος, ὁ, ἡ, qui candidos habet capillos, cui nives sunt pili.

Λευκόθριξ, candide loricatus.

Λευκοῖνος, ου, e leucomo factus. A

Λευκοῖον, ου, τὸ, viola alba, Virgil. Suidæ Ἴον λευκὸν. Ex λευκὸς, & ἴον, viola.

Λεύκοκαστος, ου, ὁ, ἡ, albos fructus proferens.

Λευκόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, cujus caulis est albus.

Λευκοκέρατες, alba habentes cornua, Hes. Ex λ. & κέρας.

Λευκοκέφαλος, ου, candidum caput habens.

Λευκόκομος, ου, ὁ, ἡ, cui candida est coma. Ex λ. & κόμη.

Λευκόκορυς, candidum habens caput, Hes.

Λευκόκυμα, τὸ, albicans fluctus. Hinc

Λευκοκυμαῖ, ὁ, ἡ, ῶν, humanus, Epith. Iliados.

Λευκολίθος, ὁ, ἡ, ex albo lapide constans.

Λευκόλινον, ου, τὸ, linum album.

Λευκόλοφος, ὁ, idem quod

Λευκόλοφος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, album cristam habens.

Λευκομανὶς, ίδος, ἡ, mœnis candida, picis.

Λευκόμαλλος, ου, candidum vellus, f. album lanam habens.

Λευκομέλας, e nigro & albo mixtus.

Λευκομίτης, ου, ὁ, ἡ, candidam habens tunicam; (2) candidus.

Λευκομφάλη, ficus species. Ex ὀμφαλὸς.

Λευκόνοτος, ου, ὁ, purus & candidus, i. e. ficus notus f. auster, qui imbribus caret.

Λευκοπάγεις, ες, albescentes, f. flavescentes fructus ferens, Epith. arboris. Ex λ. & πάγος.

Λευκοπάρηος, ου, ὁ, ἡ, candidas genas habens. Ex λ. & παρειά.

Λευκοπέζης, ου, ὁ, ἡ, ὦ, idem & ex iisd.

Λευκοπήρυξ, υκος, ὁ, ἡ, cujus vestis album limbum aut albos clavos habet. Ex λ. & πήρυξ.

Λευκοπίτταλος, gemma, quæ candorem nivis ex auro distinguit, Plin. Ex πίταλον.

Λευκόπτηξ, ηκος, ὁ, ἡ, albos habens cubites.

Λευκόπτλευρος, ον, alba latera habens.

Λευκοπλήθης, ους, ἡ, concio albis, i. e. mulieribus plena, Aristoph. Ex πλῆθος.

Λευκόπτωτος, ου, ὁ, ἡ, albas maculas vel notas habens.

Λευκόπυγος, ου, ὁ, ἡ, albos habens nates.

Λευκόπωλος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, album habens pedicem, i. e. mollis.

Λευκόπτερος, ου, ὁ, ἡ, albas alas, vel penna alba vela habens. Ex λευκὸς, & πτέρον.

Λευκόπυγος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, albas habens nates; (2) mollis & effeminatus. Ex λ. & πυγὴ.

Λευκόπωλος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, qui albis equis utitur. Principis cujusvis Epith. & victoriæ, Eur. Herc. F. 29.

Λευκόπωρος, v. λευκόπορος.

Λευκόρροδον, ου, τὸ rosa alba, f. candida, Plin. λευκόροδον, ligustrum, saliunca.

ΛΕΥΚΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ὸν, albus, candidus; (2) limpidus; (3) dilucidus, perspicuus; (4) faustus, felix; (5) jucundus; (6) serenus; (7) pinguis; (8) mollis, ignavus; (9) expedidus, tardus; (10) integer, purus.

Λευκόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, candidam carnem habens. Ex λ. & σάρξ.

Λευκοστεφὴς, ους, ὁ, ἡ, ὦ, alba lana velatus, Epith. supplicis. Ex λ. & στέφω.

Λευκόστικτος, ου, ὁ, ἡ, albis maculis distinctus.

Λευκόσφυρος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, candidos habens pedes. Ex λ. & σφυρὸν.

Λευκοτάματος, ου, albus, candidus.

Λευκότης, ητος, ἡ, albor, candor. A λευκὸς.

Λευκοτριχέω, ῶ, albos crines habeo. Ex λ. & θρὶξ.

Λευκουρὸς, ου, albam caudam habens. Ab οὐρὰ.

Λευκούφης, ους, ὁ, ἡ, ὦ, alba textura constans; (2) albus. Ex λ. & ὑφάω.

Λευκοφαὴς, ους, ὁ, ἡ, ὦ, albus adspectu. Ex λ. & φάος.

Λευκοφαὶς, ὶς, ὁ, ἡ, ex albo & fusco mixtus. Ex λ. & φαιὸς.

Λευκόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, candidos seu albescantes oculos habens.

Λευκοφλεγμάτιας, ου, ὁ, ut λευκοφλεγματίας ὕδρωψ, hydrops, qui totius corporis superficiem alba pituita plenam extollit. Ex λ. & φλέγμα.

Λεύκ φλεγματώδης, hydrope, leucophlegmatia laborans.

Λευκοφλεγματίης, ους, laborans leucophlegmatia.

Λεύκ φλοιὸς, ου, album corticem habens.

Λευκοφορέω, candida veste utor.

Λευκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, album f. candidam vestem ferens; (2) albatus, candidatus. Ex λ. & φέρω.

Λευκόφρυς, υος, ὁ, ἡ, ὦ, candida habens supercilia.

Λευκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, ὦ, candidam tunicam habens.

Λεύκοχροια, ας, ἡ, candidus & albus color.

Λευκόχροος, ου, contr. λευκόχρως, ὁ, ἡ, ὦ, albus, albicans. A χρὼς.

Λευκόχυτος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, sc. λίθος, lapis albicans intervenientè candida vena, Plin.

Λευκόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, ὦ, qui candidam habet cutem.

Λευκόω, ῶ, fut. ώσω, dealbo, album reddo; λελεύκωμαι, perf. pass. part. dealbatus, albo colore inductus. Λελευκωμένον γράμμα εἶδος, Dem. A λευκὸς.

Λευκώλενος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, candidos habens lacertos; (2) formosus. Ex λ. & ὠλένη.

Λεύκωμα, ατος, τὸ, id ipsum, quod dealbatum est; (2) tabella albo colore inducta, quæ proponitur, velut in proscriptione, unde tabula proscriptionis album; (3) liber e tabulis gypsatis, qui & ipse album dicitur; unde (4) catalogi, v. c. senatorum, equitum, &c. (5) leges ipsæ, edicta; (6) album ovi, albumen, (7) album oculorum, albugo. A λευκὸς.

Λευκωματίζω, dealbo. A præc.

Λευκὼν, ῶνος, ὁ, populetum. A λεύκη.

Λευκώπης, ους, ὁ, ἡ, albus adspectu. Ex λ. & ὤψ.

Λευκωπὶς, ὶς, ὁ, ἡ, ὦ, idem & ex iisd.

Λεύκωσις, εως, ἡ, albugo, morbus oculorum; (2) dealbatio. A λευκὸς.

Λάϊγξ, γγος, ὁ, ἡ, ἴγγος, ἡ, Πεταμοὶ σπάνιοι ἀγριώτεροι μέσης τῆς καλλιμάχου Σπάρτης. Λάϊγγες, γγες, i. e. σπλάγχνα χόρδαι, Scholiast. ad Æsch. Prom. vinct. 369. A λάϊνος.

Λαϊνάτης, ου, ὁ, ἡ, lapidatus. Σὶ λάϊσιμος ἢ λαϊνάτης, Eurip. Heracl. 60. A λάϊνος.

Λαϊνισμός, ῦ, ὁ, lapidatio. Ab cod.

Λαΐσσω, ω, video, adspicio. Σὺ πάντα λάϊσσε, ἰωὴ ἐν λάϊγγι μ' ἐκεῖ, Eur. Heracl. 736. Λάϊσσε πολλὰ δὴ Ζηνὸς ὀλοκλεῖς κακῶν Ὄμματα ἄλμη, Lyc. 216.

Λαϊστὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, lapidator; (2) dignus, qui lapidetur, s. lapidibus obruatur. Λαϊστὴρ, φονεὺς λίθοις ἀναιρῶν, Æsch. S. T. 205.

Λάϊνος, η, ον, lapidatus. A λάας.

Λαϊνοχιτωνία, ας, fut. ήσω, albis induor; (2) luctuosam sermone præ me fero. A λαϊνόχιτων.

Λαϊνόχιτων, ωνος, ὁ, ἡ, ων, candidatus, albam vestem gestans. Ex λ. & χίτων.

Λαϊνοχιτωνίτης, vide λαϊνοχιτωνία.

Λάϊος, fut. άσω, lapido, lapidibus obruo; Λαΐσθείς, aor. 1. pass. apud Hes. lapidatus. A λάας, vel λάας.

Λεκτεῖος, αία, αῖον, toris s. lectis exstruendis aptus. A λέκτος.

Λεκτέσσι, *lectis*, dat. pl. *Ion.* pro λέκτοισι.

Λεκτοφόρος, *ferens herbas lectis & stabulis idoneas*. Acc. λεκτοφόρον, apud Hom. Il. 2, 697. Ex λέκτος, & φόρος, *herba*.

Λεκτός, ή, όν, lecto adfixus. A λέκτος.

Λεκτόω, nom. f. a. 1. part. pass. n. g. v. λέχω.

Λέκτρα, ων, τὰ, lectus, cubile; (2) concubitus, coitus. A λέχω, *cubare facio*.

Λεκτρόνδε, *Adv.* lectum versus, ad lectum.

ΛΕΚΤΡΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.

Λέκτρον, *Adv.* oblique. A λέκτρος.

Λεκτρουχέω, ῶ, *contr.* οῦς, ἡ, jacens, decumbens in lecto, puerpera, Euripid. Electr. 652. A λέκτρον. Hinc

Λεκτρουχία, ας, ἡ, ad puerperium pertinens.

Λεκτρουχὶς, ίδος, ἡ, puerpera. Ab cod.

Λεκτρωτὸς, ή, όν, s. ός, via publica & vicinalis. Ex λεκτὸς, pro λεκτὸς, & βαίνω.

Λεκτῶνες, ων, ὁ, ἡ, vulgus is, Ph. A λαός.

Λεκτωσύνη, ης, populum percenseo. Ex λαὸς, & λέγω, *percenseo*.

Λεκτώσαιμι, *velim*, præs. opt. act. *contr.* pro λεκτώσειμι, a λεκτόω.

ΛΕΩΝ, οντος, ὁ, leo; (2) piscis quidam; (3) serpens quidam; (4) astrum zodiaci; (5) morbus quidam, qui & elephantiasis; (6) saltatio quædam.

Λεοντόπους, ή, ὁ, ἡ, ους, a populo calcatus. Ex λαὸς, & πούς.

Λεοντῆρα vel **λεοντῆρα**, & **λεοντηρία**, ας, ἡ, pertica plana & levis. Ex λαὸς s. ἐοντηρ.

Λεοντῆς, ῆ, ὁ, hominum fabricator; epith. publicus, Epith. Promethei apud Æschyl. Ex λαὸς, & ἔργον.

Λεὼς, ώ, ὁ, Attice pro λαὸς, populus.

Λεωσέστρος, ή, ὁ, ἡ, ον, quem tota civitatis jure donant, civemque faciunt, quem aliqui urum ex suo populo, i. e. civem sa cunt. Ex λαὸς, & ἐστία.

Λεωφόρος, ή, ὁ, ἡ, ον, populum, s. populos ferens; via publica, via regia. Ex λαὸς, pro λαὸς, & φέρω.

Λῆ, 3. s. pr. conj. act. *Dor.* pro λᾷ, a λάω.

Λῆγεμεν, pr. infin. act. *Dor.* pro λῆγειν.

Λῆγοιεν, 1. pl. præs. opt. act.

ΛΗΓΩ, f. ξω, cesso, desino, finem facio; (2) cessare s. desinere facio. Ἀλλ' ἢ μὴν ἐν λήξω Σκίων συγχρὼν τε γόων, Soph. El. 103. Λήγουσι πὸ' ὠχρὸς, luctu, id. Oed. Col. 1719. Ὕπνου, Eur. Her. fur. 1014. Λήγω φοινὸς, Plat. Λήγει μανὶς, is qui ipse se cohibet; λήγει μένος, is qui occisus, aut vulneratus, aut defatigatus desicit, S. Clark. ℣. Γ. P. ad. Hom. Il. 13, 424.

Λήδιον, ου, τὸ, idem quod λῆδον, vel etiam pingue illud roscidum, quod e λήδῳ, colligebatur in Arabia. A λῆδος.

Λήδιον, vel **ληδίον**, ου, τὸ, idem & ab eod.

ΛΗΔΟΝ, ου, τὸ, ledon s. ladon, cisti genus.

ΛΗΔΟΣ, ους, τὸ, vestis e panno raro & detrito.

Λήθαιος, αία, αιον, vel **λήθαιος**, αία, αῖον, lethæus, obliviosus, oblivionem inducens. A λήθη.

Ληθάνω, oblivisci facio. Ab cod.

Ληθαργία, ας, ἡ, lethargus.

Ληθαργικὸς, ή, όν, veterno morbo laborans, lethargicus, veternosus. A λήθαργος.

Ληθαργίζω, fut. ίσω, veterno laboro, dormiendi necessitate sum oppressus. Ab cod.

Λήθαργος, ου, ὁ, lethargus, veternus, quo quis semper dormit. Sed *adjecti.* ὁ ἡ ἡ, obliviosus. λήθη, & ἀργὸς, *ignavus*.

Λήθεαι, 2. sing. pr. ind. pass. *Ion.* pro λήθῃ, a λήθω.

Ληθεδανὸς, ὴ, όν, oblivionem inducens. A λήθη.

Ληθεδάνη, ὁ, ὁ, oblivio, memoria abolita. A λήθη.

Λήθῃ, 3. sing. præs. ind. act. v. λήθω.

Λήθητο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐλήθετο.

Λήθη, ης, ἡ, oblivio, memoria abolita. A λήθω.

Ληθικὸς, ή, όν, oblivionem inducens. A λήθη.

Ληθιστὸν, ης, ἡ, oblivio. Ab cod.

Ληθότης, ητος, ἡ, oblivio, Suid. Ab eod.

ΛΗΘΩ, f. ήσω, lateo; λήθομαι, obliviscor. Οὐ δέ σε λήθω, Il. 1, 561. Οὐδέ μιν ἀνδρὸς Φειδομένου λήθουσιν, ib. 24, 13. Σὲ δ' ἡ λήθουσ', ib. 9, 259.

Ληΐδιος, η, ον, prædando captus, i. abductus, captivus, Hes. A λήϊς.

Ληϊμάστωρ, ορος, ὁ, injiciens viris mulierum amorem. Ex λήϊς, & ἀνὴρ.

Ληϊὰς, άδος, ἡ, prædando capta, captiva. A λήϊς.

Ληϊβοτήρ, ῆρος, ὁ, qui segetem depascit. A λήϊον, & βόσκω.

Ληϊβότης, ου, ὁ, idem. A λήϊον, & βόσκω.

Ληϊδάριον, ου, ὁ, vetus vilis, Dim. a λῆδος.

Ληϊδιὸς, ία, ιον, prædando captus, captivus. A λήϊς.

Ληΐζετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐληΐζετο, a

Ληΐζω, f. ίσω, prædor, depopulor; (2) eripio, rapio; (3) latior, nanciscor. Ὃς ἐξ ἐμῶν δόμων ἅρπαστα ξυναπάσης οὐσίας ἔστο, Eur. Ion. 808. Οὐ μὰ τὸν τὰ χωρικὰ ἄνερ λήϊζεται ἄμεινον Τῆς ἀγαθῆς, Hesiod. Ἔργ. 700. A λήϊς.

Λήϊη, ης, ἡ, præda, *Ion.* pro λεία.

ΛΗΪΟΝ, ου, τὸ, ἱερὸν, (2) triticum; (3) arvum segete consitum, campus segetum.

Ληϊς, ίδος, ἡ, præda; (2) magna pecoris copia, & omnes opes. A λεία.

Ληϊσάμην, 1. s. aor. 1. ind. med. *Ion. & Poet.* pro ἐλησάμην, a λήϊζω.

Ληϊστὴρ, ῆρος, ὁ, prædo, prædator. A λήϊς, & ἔω.

Ληϊστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ληϊστὸς, ή, όν, prædando captus seu adquisitus; (2) qui prædando captus seu adquiri potest. Ab eod.

Ληϊστοπάλπιδες, dicti fuerunt Tyrrheni, quod prædones esserent, & primi tubas invenissent, Hes. Ex λήϊστος, & σάλπιγξ, *tuba*.

Ληϊστὸς, οῦ, ὁ, ἡ, prædo. Ab eod.

Ληϊστὼρ, ορος, ὁ, ἡ, prædo, prædator; (2) prædatorius, furtivus. A λήϊς, & ἔω.

Ληΐτις, ίδος, ἡ, prædatrix, epitheton Dianæ. A λείος.

Ληΐτις, ίδος, ἡ, bello, s. prædando capta mulier. Ab eod.

Ληϊτάρχαι, qui præerant sacrificiis, Hes. Ex λήϊτον, & ἀρχὴ.

Λήϊτον, ου, τὸ, locus publicus, ubi magistratus conveniunt, curia. A λήϊτος.

Λήϊτος, ου, ὁ, publicus. A λεῖτος.

Ληϊτουργία, opus publicum facio. A

Ληϊτουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, opus publicum faciens; (2) minister publicus. Ex λήϊτος, & ἔργον.

ΛΗΚΕΩ, ῶ, sono, reddo sonitum, resono, vocem edo, loquor. Hinc aliqui a. 2. ἐλακον, vide λακεῖν.

Ληκύθιος, ία, ιον, definitus, terminatus, undique finitus. A λήγω.

Ληκυθίζω, fut. ίσω, pigmentis oraterius exornato & illustro, elucubro ad lucernam, cui oleum e lecytho adfunditur, compono, ampullor, fesquipedalia verba crepo. A λήκυθος.

Ληκύθιον, ου, τὸ, Dim. parva lecythus, parva ampulla; (2) idem quod λήκυθος.

Ληκυδισμὸς, οῦ, ὁ, cantillatio, modulatio, suavitas vocis. A ληκυθίζω. Unde

Ληκυθιστὴς, οῦ, ὁ, qui cavam vocem edit, &c. qualem edunt vasa cava, quum pulsantur, qui exilem edit vocem, Hes. Suid.

Ληκυθοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui lecythos conficit, qui ampullas fabricatur. Ex λ. & ποιέω.

Ληκυθοπώλης, ου, ὁ, qui lecythos vendit.

ΛΗΚΥΘΟΣ, ου, ὁ, lecythus, vas olearium, ampulla olearia; (2) ampulla unguentaria; (3) arcula pigmentaria; (4) pigmenta oratoria; (5) scriptum magno studio & elucubratione confectum.

ΛΗΜΑ, ατος, τὸ, præsens animus, animus fortis virilisque, fortitudo; (2) fiducia, animus timidus; (3) voluntas, consilium, decretum, propositum animi; (4) dignitas; (5) lucrum.

Λημαλέος, έα, έον, pramosus, (2) lippus. A λήμη.

Λημάτιος, α, ὁ, præsenti & confidenti animo prædictus. A λῆμα. Unde

Λημάτιος, ῶ, pro ἐλημάτιος, animo confidenti & audaci.

Λημᾶτιῶ, ῶ, fut. ήσω, animum addo, animo confidenti & audaci.

Λήμιος, ία, ιον, lippus, pituitosos oculos habeo. Ὦ λημιῶντες τὰς ὄψεις, Ariſt. Plut. 500. Νὴ γὰ τοι ἦν κεφαλὴ αὐτὸς, εἰ μὴ λήμας κελαινώπας, id. Nub. 226. A λήμη.

ΛΗΜΗ, ης, ἡ, gramia, sordes oculorum, cum lacrymis e pituita concrescit; (2) lippitudo, (3) lippus.

Λῆμμα, ατος, τὸ, acceptum, sumptio, res, quæ accipitur; (2) munus, quo quis corrumpitur; (3) lucrum, reditus, qui abunde capitur, s. honeste, s. sive turpiter, (4) reditus, obventio; (5) sumptio, ad syllogismum, *apud dialecticos*; (6) major propositio *apud eosdem*; (7) ornatus & apparatum cujus, quod tractatur; (8) apophthegma. A λαμβάνω.

Λημματικὸς, ή, όν, occasione apte & dextre utens. A τὸ

Λήμματον, τὸ, propositiuncula, Dim.

Λήμνιος, α, ον, Lemnius; (2) maximus, *de malo alio*. A Λῆμνος, *Lemnus*, insula.

ΛΗΜΝΙΣΚΟΣ, lemniscus, fasciola e corona dependens; (2) ornamentum oblongum, quod vulneri indutur.

Λημνίθεν, ex Lemno. A Λῆμνος.

Λημνὼ, ὼ, ἡ, Lemnus, insula Vulcano sacra.

Λῆναι, ῶν, αἱ, Lenæ, Bacchæ, mulieres bacchantes; (2) Nymphæ, torcularium præsides. A λῆνος. Unde

Ληναΐζω, e Baccho furo, de Poëtis dicitur, in Bacchum carmen scribo, &c.

Ληναϊκὸς, ἀγὼν, ludi Baccho Lenæo sacri.

Ληναῖον, ου, τὸ, plur. **Ληναῖα**, Lenæum, Lenæum, festum in honorem Bacchi agitari solitum. A Ληναῖος.

Ληναῖος, Lenæus Bacchus.

Ληναΐτης, ου, ὁ, ut **Ληναΐτης ἀγὼν**, ludi Baccho Lenæo sacri.

Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, mensis, in quo festum Lenæum in honorem Bacchi agitabatur. Quibusdam idem est, qui Januarius noster. A λῆνος.

Ληνὸς, οῦ, ὁ, cadum, quo uvæ exprimuntur, torcular etiam ληνὸς, πιεῖν, Ἐπιχ.

Ληνοβάτης, ου, ὁ, calcator, torculator. Gl. V. Ex ληνὸς, & βαίνω, calco.

ΛΗΝΟΣ, ου, ὁ, lacus prælo torcularii, ubi uvæ exprimuntur, torcular; (2) lacus s. concavus locus in prato; (3) alveus, in quo farina subigitur; (4) locus concavus in curru, quo ab aurigis reponebantur fructus; (5) mali nautici receptaculum; (6) canalis, aqualiculus; (7) ecclesia, mct.

ΛΗΝΟΣ, ου, τὸ, lana.

Λῆξαν, 3 pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔληξεν, a λήγω.

Λ-ξεται, 3. s. 1. opt. act. Med. pro λήξαιμι.

Λ-ξιαρχικὸν, οῦ, τὸ, s. βιβλίον, liber, in quem puerorum nomina inscribebantur, qui jam fuæ tutelæ facti erant. A

Λ-ξίαρχος, ου, οἱ, magistratus Athenis, qui pueros fuæ tutelæ factos in λ-ξιαρχικὸν inscribebant. Ex λῆξις, & ἄρχω.

Λ-ξιπύρετος, ου, ὁ ἢ ἡ, faciens cessare febrem

Λῆξις, εως, ἡ, sortitio; (2) sors, id, quod sortitione obtingit; (3) conditio; (4) heres; (5) cessatio; (6) tegro, locus; (7) culmen, fastigium. A λήχω, pro λαγχάνω, sortior, vel λήγω, desino.

Λ-πτέος, α, ον, capiendus, petendus, sumendus. Hinc λατέον, capiendum, sumendum, accipiendum est. A λαμβάνω.

Λητὴρ, ῆρος, ὁ, acceptor, qui capit, prehendens Ab eod.

Λητὸς, ὴ, όν, ad capiendum s. accipiendum necessis. Ab eod.

Λητὸς, ὴ, όν, captus; (2) perceptus; (3) qui capi aut percipi potest. Ab eod.

Λιγαίνω, nugor, deliro, ineptio. A λῆρος.

Λιγαίνων, nugor, ineptio. Τὸ γὰρ νοσεῖν λέγειν, ἀνὴρ δ' ἔχει Σοφοκλῆς, Soph. Trach. 412. Λέγοι λήρειν, Aristoph. Plut. 516. A λῆρος.

Λήδημα, ρήματος, τὸ, nugæ, deliramentum. A λήδω.

Λησίστις, εως, ἡ, idem.

Λητιστὴς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, nugator. Ex λῆρος, & λάω.

ΛΗΡΟΣ, ου, seu pl. λῆροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, res nullius pretii, res vanæ, deliramentum; (2) nugax, nugator, vaniloquus.

Ληρολογέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro. Ex λῆρος, & λόγος.

Ληρολόγος, ος, ὁ ἢ ἡ, nugatorius, nugax. A λῆρος.

Λήρος, ου, ὁ, nugæ.

Ληρώδης, ης, ες, nugatorius.

Λῆς, 2. sing. pr. conj. act. Dor. & contr. pro λήῃς. f. λᾷς, vel Dor. pro θίλῃς, a λάω, vel θέλω.

Λήσεις, 2. s. f. 1. ind. act. verbi λήθω.

Λησιπαίμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui ludi oblivionem inducit. Epith. Bacchi. al. λυσιπαίμων. Ex λήθω, & παίζω.

Λῆσις, εως, ἡ, voluntas, electio. A λῶ, volo.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio, Gl. V. A λήσμων.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio. A λήσμων.

Λήσμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, oblivios, immemor. A λήσμω, f. 1. ind. med. v. λήθω.

ΛΙΘΟΣ, ου, ὁ, stella splendida in spina corporis, Hes.

Ληστάρχης, ου, ὁ, princeps latronum. Ex λῃστὴς, & ἄρχω.

Ληστάρχων, ου, ὁ, idem & ex illo.

Ληστεία, ας, ἡ, latrocinium. A

Ληστεύω, fut. εύσω, latrocinor, prædor, prædonem ago, ex rapto vivo, prædando infesto, vasto, corrumpo. Κάμηλος τε ἡ ἀγρὸν ὀπτρίζων ἐληστεύσεν, Herodian. A λῃστὴς.

Ληστήριον, ου, τὸ, prædonum receptaculum; (2) prædonum agmen; (3) latrocinium. Ab eod.

Ληστὴς, οῦ, ὁ, latro, prædo, prædator, pro λῃστὴς, a λεία, præda.

Ληστικὸς, ὴ, όν, prædatorius, ex rapto vivens.

Ληστικὸς, ὴ, όν, prædatorius. A λῃστὴς.

Ληστὶς, ίδος, ἡ, obliqua, Exc. C. myst. A λάω.

Ληστοκτόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, prædonum interfector. Ex λῃστὴς, & κτείνω.

Ληστὸς, ὴ, όν, qui prædando captus est, vel capi potest. A λῃΐζω.

Ληστοφορέω, ῶ, f. ήσω, prædo alo. Ex φορέω.

Ληστρικὸν, οῦ, τὸ, melodes, vel prædonum magnum. A λῃστὴς.

Ληστρικὸς, ὴ, όν, prædatorius. Ab eod.

Ληστρικῶς, Adv. prædonum more.

Ληστρὶς, ίδος, ἡ, prædatoria, prædatrix. A λῃστὴς.

Λῆσσα, f. 1. ind. act. Dor. pro λήσω, a λήθω.

Λητοῦρχος, ὁ, lacerdos publicus, ap. Lyc. Ex λήτου, & ἀρχὸς.

Λητογένεια, ἡ, filia Latonæ.

Λητογενὴς, ὲς, Latonæ natus.

Λητοΐδης, Latonæ filius. A

Λητὼ, οῦς, contr. pro ώς, ἡ, Latona.

Λητωΐς, ίδος, ἡ, filia Latonæ; ut Λητωὶς κύρη, Diana.

Λητῶον, τὸ, templum Latonæ.

Λητῷος, ου, ὁ, Latonius.

Λήψασα, a. 1. part. pass. verbi λαμβάνω.

Λήψεσθαι, 3 sing. a. 1. imper. pass.

Λήψεσθε, 2. pl. f. 1. ind. med.

Λῆψις, εως, ἡ, acceptio; (2) captura, prehensio, captio; (3) sumptio; seu adsumptio apud Dialecticos. A λαμβάνω.

Λήψομαι, 1. sing. f. v. λαμβάνω, pro λήβω.

Λήψονται, accipient, 3. pl. f. ejusd.

Λι, in compositione est pro λίαν.

ΛΙΑΖΩ, f. άσω, agito, jacto, turbo; (2) admodum propero, magnam adhibeo diligentiam; (3) feraro; & (4) λιάζομαι, feram me, feredo; (5) egredior, exeo; (6) abeo, discedo; (7) eo, venio; (8) inclino, demitto me; (9) cado, claudo me. Οἱ δ' ὑπὸ χθονὸς ἠλάλητο χθονίων νεύτεα λιάζον, lubebant, Lyc. 20. Σκεδᾷ πέπλα σ' ἐλιάζων, exi, Eur. Hec. 90. Ἀμφὶ δ' ἄρα ζωὶ λιάζετο κύμα θαλάσσης, Il. 23, 696.

ΛΙΑΝ, Adv. valde, admodum.

Λιανθὴς, ές. valde floridus, pulcherrimus. Ex λίαν, & ἀνθὴς.

Λιαρὸς, ὰ, όν, tepidus, ecalidus, calidus, suavis, placidus, pro χλιαρὸς. A χλιαίνω.

Λίασμα, τὸ, fomentum, medicamentum tepidum. Pro χλίασμα. Ab eod.

Λιαθεὶς, part. a. 1. pass. verbi λιάζω.

Λιβάδιον, ου, τὸ, locus irriguus, pratum, continuum manus, herba. A λίβω.

Λιβάζω, f. άσω, stillo, gutto. Ab eod.

Λιβανίς, ὴ, όν, thureus, thus referens.

Λιβανίτης, ου, ὁ, thurnus, Gl. V. A λίβανος.

Λιβανοκαπνία, ας, ἡ, q. d. usus thuris, Ph. λιβανωτοκαπνία, attburatio. A καπνὸς.

Λιβανομάντις, εως, ὁ ἢ ἡ, qui e thure incenso vatic nitur.

ΛΙΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, thus; at proprie (2) arbor thurifera, reperitur etiam τὸ λίβανον, & λιβάνη, sed ap. recentiores; (3) Libanus, mons Syriæ.

Λιβανοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, thuriferus. A φέρω.

Λιβανόχρους, contr. λιβανόχρως, ου, ὁ ἢ ἡ, qui thureo colore est. Ex λίβανος, & χρὼς.

Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, thureus, thus referens, thuris modo odoratus. A λίβανος.

Λιβανωτίζω, f. ίσω, thus adoleo. A λιβανωτὸς.

Λιβανώτινος, ὴ, όν e thure factus.

Λιβανωτίον, ου, τὸ, thusculum, Gl. V. Dim.

Λιβανωτὶς, ίδος, ἡ, rosmarinus. A λίβανος, quoniam radix ejus thus redolet.

Λιβανωτὸν, οῦ, τὸ, thus, liquor arboris thuriferæ. Ab eod.

Λιβανωτοπωλεῖον, ου, τὸ, f. ήσω, thus vendo. A

Λιβανωτοπώλης, ου, ὁ, qui thus vendit.

Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, thus; (2) thuribulum. A λίβανος.

Λιβαξ, ακος, ὁ, ἡ, pluvia, imber. A λίβω.

Λιβὰς, άδος, ἡ, gutta, pluvia, stilla.

Λίβδημα, τὸ, æquus mensura, sestia. A λίβδω.

Λίβδην, Adv. humidus, stillans. Ab eod.

Λιβόνοτος, ου, ὁ ἢ ἡ, Liboneotus, ventus inter Africum & Austrum spirans. Ex λίψ.

Λίβος, ου, ὁ, τὸ, gutta, stilla, stillatio humoris ex oculis; (2) libum, sp. Attic. Vox Lat. A λίβω.

Λιβυαστὴς, ὁ, Carthaginiensis.

Λιβὺς, ὰ, ὺν, humidus; (2) tenebricus, niger. Ab eod.

Λιβύη, ης, ἡ, Lybia, regio Africæ, Africa.

Λιβυκὸς, ὴ, όν, Africus, Punicus, Libycus.

Λιβυρνὶς, ίδος, ἡ, Liburnica navis.

Λίβυρνον, ου, τὸ, Liburnum, species navigii.

Λιβὺς, βύος, ὁ, Libycus, Africus, Africanus, Punicus.

Λιβύσσα, ης, ἡ, Libyca, Punica; (2) femina e Libya.

Λιβυστικὸς, ὴ, όν, Libycus.

Λιβυστὶς, ίδος, ἡ, Libyca.

Λίβω, hbo, stillo, Hes. A λείβω.

Λίγα, Adv. stridule, argute. Pro λιγέως, a λιγὺς.

Λιγαλέον, stridulum & argutum sonos; clare præclo. A λιγὺς.

Λιγδήρινον, τὸ, electrum, lincurium.

ΛΙΓΓΩ, strideo, strido, stridorem edo; quo supponitur, ut hinc fit Homericum λίγξε, a. 1. Λίγξε βέλος, Il. 4, 125.

ΛΙΓΔΗΝ, Adverb. stricim; in superficie tantum, non profunde; (2) leviter.

ΛΙΓΔΟΣ, ου, ὁ, pila, mortarium; (2) fornacula, in qua metalla conflantur.

Λιγέα, nom. plur. n. g. a λιγὺς.

Λιγεῶν, gen. pl. f. g. Dor. pro λιγειῶν.

Λιγείη, dat. f. f. g. Ion. pro λιγείᾳ.

Λιγέως, Adv. stridule. A λιγὺς.

Λίζαν, τὰ, vastis partes quædam interiores, Poll. At Ph. λίζανα, bandum.

Λιγνώδεις, ώδεσσα, ές, fuliginosus. A λιγνὺς.

ΛΙΓΝΥΣ, ύος, ὁ, fuligo; (2) fumus; (3) flamma. Hinc

Λιγνυώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, fuliginosus.

Λιγνυτὸς, pingui similis; λιγνυτὰ, Nicand. ubi Schol. λιπαρὰ.

Λίζξι, fornit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔλιγξε a verbo λίγγω, sono, stridco. Λίγξε βέλος, πυρὶ δὲ μιν ἴαχεν ἄξονι ὀξύ, Hom. Il. 4, 125.

Λιγυηχὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, stridulum seu canorum resonans, argutum tinniens. Ex λιγὺς, & ἠχὴ, sono.

Λιγυθρόος, contr. λιγύθρους, ου, ὁ ἢ ἡ, argutum sonans. Ex λιγὺς, & θρόος, sonus.

Λιγυόκλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, suaviter canens. Ex λιγὺς, & κλητὸς, canor.

Λιγυόμβοτ, ὁ ἢ ἡ, qui stridula voce loquitur.

Λιγυπνείων, ονος, ὁ, cuius spirans, argutum seu stridulum flatu sonum reddens. Ex λιγὺς, & πνείω, pro πνέω. Hes.

Λιγυπρίζων, λιγύπνους, ου, ὁ ἢ ἡ, stridulus, i. e. lenior, flans. Ex λιγὺς & πνέω.

Λιγυπτέρυγος, ου, alis stridens. A πτέρυξ.

Λιγυρίζω, fut. ίσω, argute & continue cano. A λιγὺς.

Λιγυρεία, ας, ἡ, Liguria. A Λίγυς.

Λιγυρίστι, Adv. lyncurice, lapic.

Λιγυσίθροος, contr. λιγυσίθρους, ου, ὁ ἢ ἡ, argutum fumans. Ex λιγυὸς, & θρόος.

Λιγυπρόπνους, contr. λιγυπρόπνους, ου, ὁ ἢ ἡ, stridulum spirans. Ex λιγυρὸς, & πνέω.

Λιγυρὸς, ὰ, ὸν, stridulus, argutus, argutum studens; (2) canorus; (3) jucundus. A λιγὺς.

Λιγὺς, έος, ὁ, idem. A Λίγυς.

ΛΙΓΥΣ, υος, ὁ ἢ ἡ, Ligur.

Λιγυστικὸς, ὴ, όν, Ligusticus. A Λίγυς.

Λιγυστὶς, ίδος, ἡ, femina Ligustica.

Λιγυφθόγγοις, dat. pl. Ion. pro λιγυφθόγγοις.

Λιγυφθόγγος, ου, ὁ ἢ ἡ, stridulam & suavem vocem habens, argutus.

Λιγύσσω, ττω, ξ. ξω, idem. Ex λιγύς, & ἀοιδή, ναν. Hom. Il. 21. 350.

Λιθάζω, f. άσω, proprie in lapidem convertor; (2) lapides, lapidibus obruo, λιθάσαντες † Πέτρῳ, Act. 14. 19. Ἐλιθάσθησαν, Hebr. 11, 37. λιθάσωσιν, Act. 5, 26. A λίθος.

Λιθάδιον, ου, τὸ, vel ἄ, lapillus; (2) locus lapidosus; (3) petra lubrica vel aspera; (4) adjectiv. lapidosus. Ab eod.

Λιθάργυρος, ου, ὁ, spuma argenti; (2) medicamentum metallicum.

Λιθάριδιον, ου, τὸ, lapillus, gemma, Gl. V. Dim. A seq.

Λιθάριον, ου, τὸ, lapillus, Ph. λιθάριον, gemma, Dim. A λίθος.

Λιθάς, άδος, ἡ, lapillus, lapis. Ab eod.

Λιθάσας, ας, ς, part. act. verbi λιθάζω.

Λιθάσθησαν, 3. pl. aor. 1. conj. pass. cum ν ἐφελκ.

Λιθάστης, ου, ὁ, lapidator, Ph. A λιθάζω.

Λιθάσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act.

Λίθεος, εα, εον, vel λίθινος, η, ὁ ἡ ἡ, lapideus, saxeus. A λίθος.

Λίθεος, εα, ες, vel λιθινος, η, ὁ ἡ ἡ, idem.

Λιθία, ἡ, λιθεία, ἡ, copia lapidum, lapides.

Λιθιακὸν, unde λιθιακὰ, τὰ, liber de lapidibus. A λίθος.

Λιθίασις, εως, ἡ, calculi generatio in vesica, Gl. V. calculositas; (2) morbus oculorum in exteriori palpebrarum parte. A

Λιθιάω, ῶ, fut. άσω, calculo laboro, Part. λιθιῶν, calculosus, Ph. A λίθος.

Λιθίδιον, ου, τὸ, lapillus, Dim. A λίθος.

Λιθικὸς, ἡ, ὸν, vel λίθινος, η, ὁ ἡ ἡ, lapideus, saxeus. Ab eod.

Λιθικῶς, Adv. ad instar lapidis vel saxi.

Λίθιος, ἰδος, ἡ, lapillus, parvus lapis, Dim.

Λιθόβλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, lapidibus petitus, s. impetitus, lapidatus, lapidibus obrutus. Ex λίθος, & βάλλω, jacio.

Λιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto, lapidibus obruo. Λιθοβολοῦσα τὴν ἀπεσταλμένην πρὸς αὐτὴν, Luc. 13, 34. Ἡμῖν ἐπιτελλόμενος τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι, Joan. 8, 5. Λιθοβολήθητε, Heb. 12, 20.

Λιθοβολία, ας, ἡ, lapidatio. A

Λιθοβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, lapidibus jaculans, lapidibus impetens. Ex λίθος, & βάλλω.

Λιθογλυπτικὸς, ὴ, ὸν, lapicida.

Λιθόγλυφος, ου, ὁ ἡ ἡ, in lapide insculptus. Ex λίθος, & γλύφω, sculpo. Unde

Λιθογλύφος, ου, ὁ, qui lapides sculpit, statuarius, sculptor marmorarius, Ph.

Λιθόδενδρον, ου, τὸ, corallium.

Λιθόδρακος, ου, ὁ ἡ ἡ, Epith. Gorgonis, quasi lapidem adspectu, qui vim habeat convertendi in lapides. Ex λίθος, & δέρκω.

Λιθόδερμος, ου, ὁ ἡ ἡ, pelle lapidea tectus, corio duritie ad lapidem accedente munitus. Ex λίθος, & δέρμα, corium.

Λιθόδομητος, ου, e saxo structus.

Λιθοδόμος, ου, ὁ, faber, s. architectus lapidarius; (2) qui ex lapidibus ædificia struere novit. Ex λίθος, & δέμω, ædifico.

Λιθοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, lapidis speciem, s. formam habens. Ex λίθος, & εἶδος.

Λιθόλαω, ῶ, lapidem, aut lapide frango. Ex λίθος, & θλάω.

Λιθοκάρδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui lapideo corde est, immisericors. Ex λίθος, & καρδία.

Λιθολάβος, ου, ὁ ἡ ἡ, lapideum & durum dorsum habens. Ex λίθος, & νῶτον.

Λιθολάβος, ου, ὁ, glutinum, quo lapides conglutinantur. Ex λίθος, & κόλλα.

Λιθολάστος, ου, ὁ ἡ ἡ, e lapidibus conglutinatus & compactus; (2) cui lapides prædita adglutinati sunt; (3) gemmis & lapidibus distinctus ac picturatus.

Λιθολαυσία, ας, ἡ, ictus lapide factus, Suid. ἡ ἀπὸ λίθων βολὴ, percussio quæ fit lapidibus conjectis. A

Λιθολόγος, ου, ὁ, lapicida. Ex λόγος.

Λιθολογος, lapido.

Λιθολόστης, ου, ὁ, lapidator. A λιθολόω.

Λιθολόω, ῶ, f. ώσω, idem. Ex λίθος, & λοάω, vaw. Hom. Il. 21. 350.

Λιθοῦν, f. ύσω, proprie in lapidem convertor; (2) lapides, lapidibus obruo, λιθάσαντες † Πέτρῳ, Act. 14. 19. Ἐλιθάσθησαν, Hebr. 11, 37. λιθαζόωσιν, Act. 5, 26. A λίθος.

Λιθύδριον, ου, τὸ, vel ἄ, lapillus; (2) locus lapidosus; (3) petra lubrica vel aspera; (4) adjectiv. lapidosus. Ab eod.

Λιθύργυρος, ου, ὁ, spuma argenti; (2) medicamentum metallicum.

Λιθύλιδιον, ου, τὸ, lapillus, gemma, Gl. V. Dim. A seq.

Λιθύλιον, ου, τὸ, lapillus, Ph. λιθύλιον, gemma, Dim. A λίθος.

Λιθύς, ύδος, ἡ, lapillus, lapis. Ab eod.

Λιθύσας, ας, ς, part. act. verbi λιθύζω.

Λιθύσθησαν, 3. pl. aor. 1. conj. pass. cum ν ἐφελκ.

Λιθύστης, ου, ὁ, lapidator, Ph. A λιθύζω.

Λιθύσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act.

Λίθων, ωνος, ὁ ἡ ὁν, lapideus, saxeus. A λίθος.

Λιθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lapidosus, saxosus, lapideus, saxeus. Ab eod.

Λιθωδία, ας, ἡ, copia lapidum, lapides.

Λιθωδικὸν, ου, τὸ, liber de lapidibus. A λίθος.

Λιθώδυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, calculum gignens, saxificus. Ex λίθος, & ὀδύνη.

Λιθοπρίστης, ου, ὁ, serrarius lapidarius, Gl. V. Ex λίθος, & πρίω, serra seco.

Λιθόβρινος, ου, ὁ ἡ ἡ, lapidea pelle tectus, corio fere lapideo munitus, Epith. testudinum. A ῥινὸς.

Λίθος, ου, ὁ, vel ἡ, lapis, saxum; (2) lapis pretiosus, gemma.

Λιθοσάος, vel λιθοσόος, ου, ὁ, lapidum jactu fugans; (2) lapidator, lapides jaciens. Ex λίθος, & ζόω.

Λιθοσπαδὴς, ὲς, lapide structus. A σπάω.

Λιθόσπερμον, ου, τὸ, Lithospermum, herba, quæ sic dicitur ob seminis duritiem. Ex λίθος, & σπέρμα.

Λιθοστρωὴς, ὲς, lapide tectus, e lapide structus. A στρώς.

Λιθόστρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, lapidibus stratus. Τὸ λιθόστρωτον, Subst. pavimentum tessellatum.

Λιθοτεμεῖον, ου, τὸ, lapicidina, Gl. V. Ex λίθος, & τέμνω.

Λιθοτομία, lapides excindo.

Λιθοτομία, ας, ἡ, lapicidina. A

Λιθοτόμος, ου, ὁ, lapicida, cæmentarius; (2) chirurgus calculum excindens. A τέμνω.

Λιθότομος, ου, ὁ, incisus a lapide. Ex iisd.

Λιθοτράχηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, duram, rigidam habens cervicem.

Λιθοτριξὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars lapides elaborandi ad operum ornamenta. Ex λίθος, & τρίβω, tero.

Λιθυλκὸς, ὴ, ὸν, lapides traho, extraho. A

Λιθυλκὸς, ὴ, ὸν, lapides extrahens e lapicidina. Ex λίθος, & ἕλκω, traho.

Λιθυργία, ας, ἡ, opus lapidarium. Ab eod.

Λιθυργικὸς, ὴ, ὸν, lapides incidens. Hinc ἡ λιθυργικὴ ῆς, sc. τέχνη, ars incidendi lapides. Ab eod.

Λιθύργιον, ου, τὸ, lapicidina. Ab eod.

Λιθυργὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, qui lapides elaborat, qui lapides sculpit & operi aptat; lapidarius, Gl. V. Ex λίθος, & ἔργον.

Λιθοφορέω, ῶ, fut. ήσω, lapides fero, lapides porto, lapides comporto. A

Λιθοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, lapides ferens s. portans. λιθοφόρος, sc. μηχανὴ, catapulta, quæ lapides mittit. Ex λίθος, & φέρω.

Λιθόω, ῶ, fut. ώσω, in lapidem verto s. converto, lapidem reddo; λιθόομαι, ῶμαι, lapidesco. A λίθος.

Λιθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lapidosus, saxosus, lapideus, saxeus. Ab eod.

Λιθωδία, ας, ἡ, saxositas, saxea durities.

Λιθωμάται, qui ad lapidem in concione jurabant, Hes. Ex λίθος, & ὄμνυμι, juro.

Λίθωσις, ωσε, ἡ, mutatio in lapidem, s. in naturam saxeam. A λίθος.

Λικμάω, ventilo, evanno, ventilabro purgo; (2) cribro. Il. 5, 500. A λικμός.

Λικμάσῃ, 3. sing. f. 1. ind. ᾱεὶ

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, ventilator, qui vanno frumentum purgat. A λικμάω.

Λικμητήριον, ου, τὸ, ventilabrum, vannus, qua frumentum purgatur. Ab eod.

Λικμητὴρις, ἰδος, ἡ, qualus, per quem fæx percolatur. Ab eod.

Λικμητὴς, οῦ, ὁ, ventilator. A λικμάω.

Λικμήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Λικμητικὸς, ὴ, ὸν, ad ventilandum factus.

Λικμίζω, trituro, tero, Hes. ubi λικμίζῃ, ἀλοᾷ.

ΛΙΚΜΟΣ, οῦ, ὁ, ventilabrum, vannus.

Λικμοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, vannum ferens; Vid. λικνοφόρος. Ex φέρω.

Λικμώντων, gen. pl. part. præs. pro λικμαόντων, a λικμάω.

Λικνήριον, ου, τὸ, vannulus, Gl. Vet.

Λικνίζω, vanno, vannio, Gl. V. A λίκνον.

Λικνίτης, ου, ὁ, Bacchi epitheton, ἀπὸ τῶν λίκνων ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται, a cunis, Hes.

Λικνοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, vanno similis; (2) sordidus. Ex λίκνον, & εἶδος.

Λίκνον, ου, τὸ, vannus; (2) cribrum; (3) cunabulum, Gl. V. cunæ.

Λικνοφορέω, ῶ, vannum gesto. A

Λικνοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui vannum gestat in Bacchicis sacris. Ex λίκνον, & φέρω.

Λικριφὶς, Adv. oblique, ex obliquo, Hom. Il. 14, 463.

ΛΙΚΡΟΙ, rami cornuum cervorum, Hes.

Λικλὸς, ου, ὁ, linctor, Gl. Vet. E λείχω.

Λιλαίεται, 2. s. præs. ind. med. Ion. pro λιλαίῃ a

ΛΙΛΑΙΟΜΑΙ, cupio, appeto, desidero. Οὐδέ τι αὐτὸς Ἥβῃ ἐπὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, Il. 13, 253. Ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, ib. 3, 133.

Λιμαγχίω, ῶ, inedia neco. Ex λ. & ἄγχω.

Λιμαγχικὸς, ὴ, ὸν, fame vexans.

Λιμαγχονάω, ῶ, fame neco; (2) fame ango & adfligo. Ex iisd.

Λιμαγχονίω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iisd.

Λιμαίνω, fame laboro. A λιμός.

Λιμαχώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, herbidus, humidus. Ex Hippocr. A λειμαξ.

Λιμβρὸς, obscurus, tenebrosus, Hes. Suid. A λιγνρός.

Λιμβυάρχης, ου, portus, s. portuum præfectus, custos, Gloss. Vet. portitor. Ex λιμήν, & ἀρχὴ, principatus. Hinc

Λιμβυαρχία, ας, ἡ, portus præfectura, custodia.

Λιμβυοχὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, qui portum continet. Ex λιμήν, & ἔχω.

Λιμβυόω, ῶ, f. ώσω, qui portu continetur. Ex iisd.

Λιμβύριζω, fut. ίσω, recipio, colloco in portu. pass. f. med. fim in portu. A λιμήν.

Λιμβύριον, ου, τὸ, parvus portus, Dim.

Λιμβυόπολις, ου, ὁ, porticulus, Gl. V.

Λιμβύτης, ου, ὁ, in portu versans, qui portum incolit. Fœm. λιμβῦτις. Ab eod.

Λιμβυοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, portui similis, portubus. Ex λιμήν, & εἶδος.

Λιμβυορμίτης, ου, ὁ, qui ad portum applicat, applicatur. Ex λιμήν, & ὁρμίτης.

Λιμβυοσκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, portuum inspector.

Λιμβυοφυλακία, ας, ἡ, portuum custodia. A

Λιμβυοφύλαξ, ακος, ὁ, portus s. portuum custos. Ex λιμήν, & φύλαξ.

ΛΙΜΗΝ, ένος, ὁ, portus.

Λιμηρὸς, ρὰ, ρὸν, famelicus, fame laborans, pauper. A λιμός.

Λίμνα, Dor. pro λίμνη, mare apud Soph.

Λιμνάζω, f. άσω, stagno, refluo; (2) stagnare facio. Λιμνάζῃ τὰς ἀμπρας, Phil. A λίμνη.

Λιμναῖος, αία, αῖον, palustris, lacustris. A λίμνη. At Λιμναῖος, Bacchus. A λίμναι, loco Atticæ.

Λιμνάκης, ιδος, ἡ, palustris, Epith. Nympharum.

Λιμνασία, ἡ, stagnatio, stagnum. A λιμνάζω.

Λιμνάς, άδος, ἡ, palustris, lacustris. A λίμνη.

Λιμνῆτις, Dor. pro λιμνῦτις, palustris.

ΛΙΜΝΗ,

Λιμήν, ένος, ὁ, portus, sinus maris. Ab λίμνη, lacus stricto.

Λιμηνίτης, ου, ὁ, idem quod λιμναῖος.

Λιμνάτης, αδος, ἡ, palustris, lacustris.

Λιμναῖος, ſpatie lacus. Ab εἶδος.

Λιμνοθάλαττα, ης, ἡ, locus inundus, maris inſtar.

Λιμνομάχαι παῖδες, pueri pugilatu certantes in loco, qui Λίμναι dicebatur, Heſ. Ex λίμνη, & μάχη, pugna.

Λιμνόομαι, οῦμαι, in paludem ſ. lacum abeo & exundo, in paludem redundo, aqua ſtagnante repleor. A λιμνη.

Λιμνόστρια, ων, τὰ, paludis ſ. paludum oſtrea. Ex λίμνη, & ὄστρεον.

Λιμνοσάματος, ου, Epith. piſcis paluſtris.

Λιμνουργός, ὁ, ἡ, ὁ, qui circa paludes opus facit. Ex λίμνη, & ἔργον.

Λιμνεύης, ἐς, ὁ ἡ ὁ, in palude ſ. ſtagno natus. Ex λίμνη, & φύω, naſcor.

Λιμνοχαρὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, paludibus gaudens, qui in eo vivit. Ex λίμνη, & χαίρω. Unde

Λιμνόχαρις, Limnocharis, ranæ nomen in Batrachom. q. d. paludibus gaudens.

Λιμνώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, paludoſus, paluſtris, paludem imitans. A λίμνη.

Λιμοδρῖαι, qui fame adacti aliquo demigrant, ut Dorienſes e Peloponneſo, qui Rhodum & Caſidum incoluerunt; aut qui relicto Dorio Peloponneſum incoluerunt, Heſ. A λιμὸς. & Δωριεύς.

Λιμοδρίδιος, fame compulſus aliquo commigro, V. Lex.

Λιμεθὴς, ὁ ἡ ὁ. fame mortuus. Ex θνήσκω.

Λιμοκίμβιξ, κος, ὁ, ὁ, τὸ, qui ad famem uſque parcus eſt. Ex λιμὸς, & κίμβιξ.

Λιμοκτονία, ας, ἡ, fame eneco.

Λιμοκτονία, ας, ἡ, q. d. cædes, quæ fit fame, ſumma fames, ſumma eſuritio; (2) abſtinentia ab omni cibo. A

Λιμοκτονῶ, ῶ, ὁ κ. ἡ, fame enecans, famem mortiferam adfricus. Ex λιμὸς, & κτείνω.

Λιμόλοιμος, ὁ ἡ ὁ, famelicus, Gl. V. Ex λιμὸς, & λοιμὸς, avidus.

Λιμοξήρως, famelice, Ph. A præc.

ΛΙΜΟΣ, ου, ὁ, fames.

Λιμοφόρητος, ὁ, ἡ, ὁ, famem afferens. Gen. plur. poet. λιμοφορήων, in Epigr. pro λιμοφορίων. A ſeq.

Λιμοφορία, ας, ἡ, idem. Ex λ. & φέρω.

Λιμόφλυκτος, ὁ, ἡ, ὁ, ſtrigoſitas & ſcabies e fame orta, ſive qua homines jumentaque in fame corripiuntur, Suid. Ex φλύω.

Λιμπάνω, linquo. A λείπω.

Λιμφάω, i. ὦσω, fallo, decipio. A λιμφὸς.

ΛΙΜΦΟΣ, ου, ὁ, ſycophanta, delator rerum contra leges commiſſarum, Heſ.

Λιμώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, famelicus. A λιμὸς.

Λιμώττω, eſurio, fame laboro. Λοιπὸν ἡ λιμώττων ἐν αὐτοῖς σκληθύεται, Luc. Ab eodem.

Λινοχάτης, ου, ὁ, piſcator. A λίνον & ἄγρα.

Λινάτος, lino factus, V. Lex. A λίνον.

Λινάριον, ου, τὸ, funiculus, parvum filum, V. Lex. (2) rete, Euſt. Dim. ab eod.

Λίνιος, μίτος, lineum ſtamen, Suid. Ab eodem.

Λίνεος, έα, εον, contr. λινοῦς, ῆ, οῦν, lineus. Ab eod.

Λινυφὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, e lino factus. Ex λίνον, & ὑφαίνω.

ΛΙΝΕΥΣ, έως, ὁ, mugil, piſcis, Heſ.

Λινίσκος, ου, ὁ, parvum filum lineum, funiculus, V. Dex. Dim. a λίνον.

Λινόδεσμος, ου, ὁ ἡ ὁ, ex lino vinculum habens; (2) vinculum lineum.

Λινόδετος, ου, ὁ ἡ ὁ, lino vinctus. Ex λίνον, & δέω, vincio.

Λινόδρυς, herba, quæ alio nomine χαμαίδρυς, triſſago, Dioſc. Ex λίνον, & δρυς.

Λινόζωσις, herba mercurialis, Dioſc.

Λινόθωρηξ, θώρηκος, ὁ ἡ ὁ, lineum thoracem habens.

Λινοκαλάμη, ης, ἡ, lini ſtipula, Joſ. 2, 6.

Λινόπλεκτος, ου, ὁ ἡ ὁ, e lino nectus. Ex λίνον, & πλέκω, neo.

Λινοπώλης, ου, ὁ, ὁ, qui linum, lineas veſtes vendit. Ex λίνον, & πωλέω.

Λινοπώλιον, ου, τὸ, (1) linum, lineæ veſtes quæ vendit; (2) linum quodvis; (3) chorda cithara; (4) rete; (5) linea piſcatoria; (7) textum e lino; (8) lineum velum.

Λινόστολος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, lineam veſtem indutus. Ex λίνον, & στολὴ.

Λινοτάραξ, ακος, ὁ, ὁ, lino turbando, mordendo, feriendo perrumpens. Epith. piſcis. Ex λ. & ταράσσω.

Λινοπλόκος, ου, ὁ ἡ ὁ, retia plicans ſ. complicans, piſcator. Gl. V. linarius. Ex λίνον, & πλέκω, plico.

Λινοτρώτης, ου, ὁ, q. d. lini lotor. Ex πλύνω.

Λινουργὸς, ὁ, ἡ, ὁ, linarius, Gl. V. Ex ἔργον.

Λινοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, per linum tranſiens, per velum tranſiens. Ex λίνον, & φέρω.

Λινοφυλάξ, retia ſpecto, defixos in retia oculos habeo, Heſ. A λινόφυλος.

Λινοφύλος, ου, & λινοφυλόμαι, οῦμαι, retia ſpeculor, retia ſervo. A λινόφυλος.

Λινόπτερος, ου, ὁ ἡ ὁ, lineas habens alas, i. e. vela. Ex λίνον, & πτέρον.

Λινόφυλος, ου, ὁ, qui retia ſpeculatur, ſervat. Ex λ. & φυλάσσω.

Λίς, ιος, ὁ, foſſurum & agricolarum cantilena.

Λισάρκης, ου, ὁ, ὁ, q. d. lineam, i. e. ex lino carnem habens, tenuis & mollis. Ex λίνον, & σάρξ.

Λισόσπερμον, ου, τὸ, genus quoddam lini, quo ad linandum utebantur, Theophr.

Λισόσπερμον, ου, τὸ, lini ſemen, Gl. V. Ex λίνον, & σπέρμα.

Λισοσαία, ας, ἡ, retium collocatio. Ex λίνον, & σαίνω.

Λισσαίνω, ῶ, retia pono, ſeu colloco. Et in paſſ. λισσαίνομαι, οῦμαι, in retia incido; illaqueor. Ex λίνον, & σαίνω.

Λισσωλία, ας, ἡ, amictus lineus. Ex λίνον, & σολὴ.

Λισόστροφον, ου, τὸ, marrubium, herba, Ph. Ex λίνον, & στρέφω, verto.

Λίνυκλος, ὁ ἡ ὁ, e lino ductus ſ. factus, niſi leg. λινυργὸς. Ern.

Λινυργεῖον, ου, τὸ, lanificium. A λινουργὸς.

Λινουργία, ας, ἡ, lini apparatio, confectio. A

Λινουργὸς, ὁ, ὁ ἡ ὁ, qui linum elaborat, ſ. apparat. Gl. V. lintearius. Ex ἔργον.

Λινύχος, ου, ὁ, retiarius, Gl. V. Ex ἴχνος.

Λινοφθόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, linum corrumpens. Ex λίνον, & φθείρω.

Λινοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, lineam veſtem habens.

Λινοχλαίνης, ου, ὁ, idem. Ex λίνον, & χλαῖνα.

Λινόω, ῶ, lino vincio. A λίνον.

Λίνωσις, εως, ἡ, ligatio. A λινόω.

Λίπα, indecl. pingue. A λίπος.

Λιπαίνω, ſ. ανῶ, pinguefacio, pinguem reddo, paſſ. λιπαίνομαι, pinguefco. a. τ. part. λιπανθείς, pinguefactus. Ἦν τέγλαν ῥόδοις καὶ σμύρνῃ λιπανθέν, Lyc. 886. Ab eod.

Λιπαρόμιτος, ου, ὁ ἡ ὁ, pulcro redimiculo ornatus, Ern. Θυσίαν λιπαρόμιτον, apud Ariſtoph. phialam vino Thaſio quaſi coronatam, plenam.

Λιπαρεγχὴς, ἐς, ſplendidus. Ex αὐχὴ.

Λιπαρέω, ῶ, ſ. ήσω, adſiduus ſum, perſevero, inſto; (2) adſidue rogo, flagito, efflagito. Καὶ τῷ μὲ χρῆσαι ἧς λιπαρῶ τυχεῖν; quid petis? Soph. Oed. Tyr. 1434. Ὅσα τῶν λιπαρεῖς ἐμοὶ μανθάνειν, Xen. A λιπαρὴς.

Λιπαρῶς, ῶ, Adv. jugiter, adſidue; (2) flagitanter, ambitioſe, inſtanter. A λιπαρὴς.

ΛΙΠΑΡΗΣ, ἐς, ὁ ἡ ὁ, adſiduus, ſedulus, qui inſtanter aliquid facit.

Λιπαρητέον, Adv. poſt. rogandum eſt, poſtulandum. Τὸ ἢ μὲν λιπαρητέον ἐν κακοῖς λιπαρητέον, Plat.

Λιπαρία, ας, ἡ, Jon. λιπαρίη, ης, ἡ, adſiduitas, ſedulitas; (2) adſidua obteſtatio. A λιπαρὴς, vel λίπαρος. Unde

Λιπαρὶς, ίδος, ἡ, pinguedo, Gl. Vet.

Λιπαρόγυιος, ου, ὁ ἡ ὁ, pinguibus ſuris. Ex γυῖον.

Λιπαρόκομος, ου, ὁ ἡ ὁ, pulcris ſeu nitidis comis. Ex κόμη.

Λιπαρόπεπλος, ου, ὁ ἡ ὁ, pulcro peplo indutus. Ex πέπλος.

Λιπαρόπωλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui olei negotiatur. Ex πωλέω.

Λιπαρόπωλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui nitida ſ. pulcra vendit. Ex πωλέω.

Λιπαρὸς, ἡ, ὁν, pinguis, obeſus, opimus, nitidus, auctus; (2) opimus, opulentus, lautus; (3) politus, præclarus, inſignis; (4) beatus, felix; (5) ambitioſus, vehemens, aſſiduus, &c. A λίπος.

Λιπαρότης, ῆτος, ἡ, pinguedo, pinguitudo, A λιπαρὸς.

Λιπαρῶς, Adv. adſidue, jugiter; (2) inſtanter, inſtanter orando; pro λιπαρῶν, λιπαρὲς; (3) pinguiter, nitide; (4) beate, feliciter. A λιπαρὸς.

Λιπαρόχρως, contr. λιπερόχρως, ω, ὁ, ἡ, nitido corpore præditus. Ex χρὼς.

Λιπαρόχρως, ὁ ἡ ὁ, idem.

Λιπαρύω, ut λιπαρῶπα τράπεζαν, menſam pinguem. Ex λιπαρὸς, & ὤψ.

Λίπας, αντος, τὸ, Oleum. Τῆσιν αὖθι καὶ φακῆς ἢ λαχάνου, λίπας, ἢ μικρὸς τυρὸς προσῆν, Arct. De curat. acut. morb. l. 2.

Λιπασμὸς, ὁ, τὸ, pinguefactio, ſaginatio.

Λιπαυγὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, ſplendore ſeu lumine defectus, obſcurus. Ex λείπω, & αὐγὴ.

Λιπάω, ῶ, pinguco, pinguis & obeſus ſum. A λίπος.

Λίπε, 3. ſing. ſ. 2. ind. act. Ion. pro ἔλιπε, a λείπω.

Λιπέειν, ν. 2. inf. act. Poet. pro λιπεῖν.

Λιπερὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, qui ex agro in urbem fugit; ex divite pauper, Ph. & al. Gl. V. λιπερὴς, pupillus, orbus. Ex λείπω, & ἔρνος, planta, germen.

Λιπερνὴς, & λιπέρνης, ου, ὁ, egenus, mendicus, Lexicogr. Gr. A præc.

Λιπεσάνωρ, ορος, ὁ, maritum deſerens, adulterus. Ex λείπω, & ἀνὴρ.

Λιπέσκ, a. 2. inf. medi. verbi λείπω.

Λιπέσπορος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ſtatutum diem deſeruit, qui ſtatuto die non præſto fuit. Ex λείπω, & ἦμαρ, dies.

Λιπέτης, ου, ὁ, tempus; quo germinantia ſurgere turgere incipiunt. A λείπω.

Λιπόβιοι, qui vitam deſeruerunt, mortui, Heſ. Ex λείπω, & βίος, vita.

Λιποβλέφαρος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui palpebræ deſunt, ap. Nonn. oculo deſtitutus. Ex λείπω, & βλέφαρον.

Λιπόζυγος, ου, ὁ ἡ ὁ, deſtitutus artubus, pedibus, manibus. Ex ζυγὸν.

Λιποδέλφιος, ου, ὁ, cui deeſt præputium, apella recutitus. Ph. Λιποδέλφιος, curtus. Ex δέλφυς.

Λιπόζωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui excuſſit jugum, ſolutarius.

Λιποθυμία, deficio animo. A ſequ.

Λιπόω, 3. ſ. acr. 2. opt. act. ν. λείπω.

Λίποιεν, 3. pl. aor. 2. opt. act.

Λιπομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, qui matrem reliquit.

Λίπον, aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔλιπον, a λείπω.

Λιπόναυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, navis deſertus. Ex λείπω, & ναῦς.

Λιπόνεκυς, υ, ὁ ἡ ὁ, idem & ex liſ.

Λιπόνηρος, ου, ὁ ἡ ὁ, eximie improbus, inſigniter nequam, Heſ. Ex λίαν, & πονηρὸς.

Λιπόνοος, ου, ὁ ἡ ὁ, quem ſpiritus deficit.

Λιποπόρφυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, pelle deſtitutus purpurea, uvidam & lubricam habens pellem. Ex λείπω, & ῥινὸς.

ΛΙΠΟΣ, ους, τὸ, pinguedo, adeps, ſebum.

Λιποσαρκὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, macilentus. Ex λείπω & σάρξ.

Λιπεσάνωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem, &c. vel illa.
Λιπεσίφως, ωτος, ὁ, ἡ, tenebras relinquens, qui tenebras relinquit, clarus, Nonnus. Ex λείπω & φῶς.
Λιποτεσσαρος, ὁ, ἡ, a carollis seu fatis dilabens & decidens.
Λιποστρατία, ας, ἡ, desertio militiae. A
Λιποστράτης, ου, ὁ, ἡ, desertor militiae. Ex λείπω & στρατὸς.
Λιποταξία, ας, desertio. A λιποταχτέω
Λιποτάκτης, ου, qui deserit aciem
Λιποτριχ..., ἡ, το, v. λιποταχ...
Λιπότριχος, ου, ὁ, ἡ, cui pili defluunt. Ex λείπω & θρίξ
Λιποφεγγής, έος, ὁ, ἡ, linquens lucem. Ex λείπω, & φέγγος, lux
Λιποφθογγος, ου, ὁ, ἡ, quem vox destituit, mutus.
Λιποψυχία, animam efflo. Ex λ. & ψυχὴ
Λιπών, praes. part. act. Poet. pro λιπών, λείπω.
ΛΙΠΤΩ, cupio, desidero, appeto.
Λιπώδης, εος, ὁ, ἡ, pinguis. A λίπος.
Λίψ ..., idem quod λείπω
Λιροὶ, ..., idem quod λειριόεις.
Λίσιον, ου, το, id. quod λείψανον
Λιρόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, qui oculis est impudentibus & audacibus, Suid. Ex λιρὸς.
ΛΙΡΟΣ, & λιρὸς, ὁ, ὁ, vel λιρὸν, ὁ, ἡ, impudens, inverecundus, audax, Hes.
Λίς, acc. λῖν, leo.
Λίς, Dat. λιτὶ, Acc. λῖτα, tenue & subtile linteum. Vid. λῖτα.
Λισσὴ, laevis, glabra, pro λισσὴ, quod id
Λίσσω, 2 sing. aor. 1. imper. med. v. λίσσομαι.
ΛΙΣΠΑΡΙΟΝ, ου, το, ligo Schol. ... Et ... vetor linguae fuisse vulgaris
Λισπόπυγος, ου, ὁ, ἡ, attritas & exiles nates habens. Ex λισπὸς, & πυγὴ
Λισπόπυξ, idem, ap. Sch. Aristoph.
Λισπὸς, ἡ, λισπὴ, attritus, i. detritus usu
Λισσὰς, άδος, ἡ, laevis, glabra. A λισσὸς
Λίσσεσθαι, praes. inf. med. verbi λίσσομαι
Λισσομένη, f. 1. ind. med. Poet. pro λισσομένη. A
ΛΙΣΣΟΜΑΙ, supplico, supplex oro, precor, λισσόμενος, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐλίσσετο. ... Soph. El. 430. ... Eur. Supp. 60
ΛΙΣΣΟΣ, ἡ, ὁν, laevis, glaber
Λισσότης, complano, rudio
Λισσόω, f. ώσω, idem. A
ΛΙΣΤΡΟΝ, ου, το, scaphula ... ligo ad complanandum solum, (2) radula
Λιστρόω, ... complano, aequo. A λίστρον. Unde
Λίστρωτος, ου, ου, pav..., complanatus.
Λῖτα, acc. sing. a λῖς
Λιτάζομαι, fut. ..., supplex oro, &c. A λιτή
Λιταίνω, supplico. ... Eur. El. 1232. Ab eod.
Λιταῖσι, dat. plur. f. g. Poet. pro λιταῖς, λιτή.
Λιτανεία, ας, ἡ, supplicatio
Λιτάνευε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐλιτάνευε. A
Λιτάνευσε, ... supplex oro, supplico. Ex ... Theoc. 2, 72. A λίσσομαι
Λιταργίζω, ... celeri gradu proficiscor ... λιταργίζειν, A ... ... Pace, 560. A λιταργὸς
Λιταργισμὸς, ὁ, ὁ, rapidus cursus, fuga. A λιταργίζω.
Λιταργὸς, ὁ, ὁ, ἡ, velox, celer, Suid. Quasi ex λίαν, & ἀργὸς, celer.
Λιτᾶν, gen. pl. Æol. pro λιτῶν, a λιταί
Λιτέσθαι, 2 a. inf. med. verb. λίτομαι
Λιτὴ, ἡ, janua, ap. Sch. Arist. & locus sanus Ern.
Λιτὴ, ῆς, ἡ, supplicatio, supplices preces, precatio, obsecratio. Hinc Λιταὶ, ῶν, Deae praesides supplicationum. A λίσσομαι.

Λιτήσιος, ἀμφὶ, supplex, tenuis. Nonnus. A λιτή.
Λιτόβιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, vili & tenui victu vivens. Ex λιτὸς, & βίος, victus.
Λιτοδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, tenue & vili victu vivens. Ex λιτὸς, & βίος
Λιτοδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex λιτὸς, & δίαιτα, victus
Λίτομαι, ..., supplex oro. ... Od. 11, 31. ... b. 14. 6. A λίσσομαι
Λιτὸν, ..., tenue & subtile linteum, ... Homerum in pl. Il. ... 441. Vid. λῖς. A λιτὸς
ΛΙΤΟΣ, ἡ, ὸν, simplex, nudus, vilis, (2) tenuis, exiguus, (3) non elaboratus, incultus
Λιτότης, ητος, ἡ, vilitas, tenuitas, frugalitas, simplicitas, (2) Fig. rhetorica, qua res magna molestiae causa extenuatur
Λιτοφάγος, ου, ἡ, ... A φαγεῖν.
Λιτουργὸς, ..., maleficus, &
Λιτ..., ..., maledice
ΛΙΤΡΑ, ας, ἡ, libra, pondus duodecim unciarum, (2) nummi genus exigui pretii
Λιτριαῖος, & λιτριαῖος, ..., Gl. V. A λίτρα
Λίτρον, ου, το, Att. pro νίτρον, nitrum
Λιτροσκοπεῖ, ... λίτρας ... (2 ...
Λιτρώδης, εος, ὁ, ἡ, ... A λίτρα
Λιτύβρον, & λιτύβρας, ου, ὁ, tubarum ... cantilena
Λιτῶς, Adv. tenuiter, suppliciter
Λιφαιμέω, ω, sanguinem amitto, (2) deficio ..., Hes. Ex λείπω & αἷμα
Λιχάζειν, ..., Cretensibus, ..., Hes.
ΛΙΧΑΝΟΣ, ὁ, ὁ, index digitus, (2) nomen soni ... harmonici
Λιχάς, άδος, ἡ, ... ter ... pellicem ... Pollux
Λιχηνώδης, ..., impetigo. Gl. V.
... Quasi ...
Λιχμάζω, f. άσω, ... A λιχμάζω
Λιχμάω, ..., lambo
Λιχμήρης, ου, ὁ, ἡ, ... lingua ... Alex. 37. Ab eod.
Λιχνεία, ας, ἡ, ... gula, ... liguritio.
Λιχνεύω, ... quibus ... deliciis
Λίχνος, & λίχνος, ..., ligurio, (2) avide
Λίχνος, ..., ὁ, ἡ, gulosus, ... qui cupidus dedit tus est, ... ligurritur, catillo. A λείχω
Λιχνοτροφέω, ..., ὁ, ... fructu & avaritia ... λίχνος, & ...
Λίψ, ... glue, ..., ..., acriter, more ... A λείχω
Λιψ, λιβὸς, ..., quod ... Hes. (2) ...
Αἰ... ventus
Λιψουρία, ἡ, defectus urinae, ap. Æsc. sed lecto ... det
Λιψύδριον, ου, το, locus quidam Atticae, aqua desiti ..., ex re nomen habens. Ex λείπω, & ὕδωρ
Λοβὸς, ου, gibba pars hepatis, fibra. Diosc. a
ΛΟΒΟΣ, ὁ, ὁ, una pars auris; (2) extrema pars hepatis, (3) siliqua, legumen ... gumentum, quo plura simul involvuntur
Λοβώδης, εος, ὁ, ἡ, siliquae ... folliculo leguminum similis, siliquaceus. A λοβός.

Λογάδες, oculi, Suid. album in oculo, Schol. Nicandri. Λογάδες, electi, vid. λογάς.
Λογάδην, Adv. lecte, electe. A λογὰς.
Λογάδιος, ..., lectus, delectus. Ab eod.
Λογαριάζω, f. άσω, rationem ineo, computo. A λογάριον.
Λογαριασμὸς, ὁ, ὁ, computatio. A λογαριάζω.
Λογαριαστὴς, ὁ, ὁ, computator. Ab eod.
Λογάριον, ου, το, verbulum, dict..., oratiuncula; (2) oratio ..., (3) disputatiuncula; (4) ratiuncula, computatiuncula. Dim. a λόγος.
Λογὰς, άδος, ὁ, ἡ, ἡ, delectus, pl. λογάδες, electi, delecti, λίθοι λογάδες, temere reperti, non excisi e lapicidina. A λέγω
Λογάω, ῶ, dicturio, dicere s. disserere cupio, Luc. Lexiph. λόγος
ΛΟΓΓΗ, ης, ἡ, pulcrum, bustum, Hes.
ΛΟΓΓΩΝ, ῶνος, ὁ, lapis in portu pertusus, ut per ejus foramen funes trajecti navis religari possint. Etym.
Λογεῖον, ου, το, pulpitum in theatro, super quo histriones fabulam recitarent, (2 ...) ... & c., quoniam per illud ... (3) in Sacris Literis ... pectorale ... constans ... Vetus ... rationale. ... pectorale. A λόγος
Λογιστήριον, ου, ... ve... ... Soph... ...
Λογιστὴς, ..., ὁ, tab... A λογίζομαι
Λογεία, ας, ἡ, collecti..., ... ecclesia coll... ... tionem. A λέγω
Λογιατρὸς, ..., verbis tantum medicus. Ex λόγος, & ἰατρὸς
Λογίδιον, ου, το, verbulum, ... (1) ... Dim. a λόγος.
Λογιεύς, ..., ... λόγος, ut ...
Λογίζεσθαι, ... praes. inf. med. v.
Λογίζομαι, f. ίσομαι, ... computo, ... (2) ..., (3) mecum reputo, ... cogito, ... (4) imputo, tribuo. ... Soph. ... Tum ... Έν ..., Eur. Alc. ... λόγος
Λογικεύομαι, ... rat... A
Λογικὸς, ὴ, ὸν, rationalis, praeditus ratione, (2) ... (3) ... sermone ... (6) in oratione ... Hinc τὸ λογικὸν, ου, ratio, ... λογικὴ, ἡ, Logica ars ratiocinandi. A λόγος
Λογικῶς, Adv. cum ratione, more eorum, qui rationem ... (2) dialectice & ... A λογικὸς.
Λόγιμος, ιμη, ιμον, vel λογίμιος, ὁ, ὁ, ἡ, ἡ, ... illustris, memorabilis, celebris, nobilis. A λόγος
Λόγιον, ου, το, eloquium, responsum, oraculum, pulpitum in theatro, rationale, in Sacris Literis. Ab eod. Unde
Λόγιος, ία, ιον, celebris, memorabilis, (2) historiae & antiquitatis peritus; (3) eloquens, disertus, facundus, elegans, doctus, (4) fatidicus, vates. Unde
Λογιότης, ητος, ἡ, eloquentia, facundia.
Λογίσαι, 2 sing. a. 1. imper. med. v. λογίζομαι. Unde
Λογίσιμος, αιος, ια, quod in rationibus supputandis alicui imputatur.
Λογισμὸς, ὁ, ὁ, supputatio, computatio, ratiocinium; (2) ratiocinatio, reputatio, cogitatio;

[illegible] (2) consilium, [illegible] Syllogismus [illegible] ipsa ratio, [illegible] Ex Syllogismus [illegible] confessio, apud med. [illegible] Græcos. Ab eodem.

Λογιστέον, ratiocinandum, considerandum, cogitandum. Ab eod.

Λογιστήριον, computus Philoxen. [illegible] curat. A λογίζομαι.

Λογιστήριον, ου, τὸ, locus, ubi [illegible] [illegible] Gl. V. tabularium, (2) [illegible] scholæ calculatoriæ, scholæ ratiocinatorum. Item scholæ, in quibus [illegible].

Λογιστής, οῦ, ὁ, [illegible] supputator, calculator, [illegible] rationes reddenda [illegible] publicæ, (3) æstimator. Gl. V. curator, tabularius, pensitator. A λογίζομαι.

Λογιστικός, ἡ, όν, calculatorius, seu ratiocinatorius, (2) rationis particeps, [illegible] rationis compos, qui [illegible] uti potest. A λογίζομαι.

Λογίως, diserte, eloquenter, eleganter. A λόγιος.

Λογογραφέω, ῶ, f. ήσω, scribo orationes forenses [illegible] (2) [illegible] [illegible] Plut.

Λογογραφία, ας, ἡ, [illegible] orationum [illegible] [illegible] [illegible]

Λογογράφος, ου, ὁ, [illegible] scribendi [illegible] item per [illegible] λογογραφικὴ, ῆς, sc. τέχνη, [illegible] item [illegible] oratio [illegible] A [illegible]

Λογογράφος, ου, ὁ, qui [illegible] [illegible] tabularius, scriba, Gl. V. Ex [illegible]

[illegible] orationum ingeniosus [illegible] [illegible] Ex λόγος [illegible]

[illegible] Ex λόγος, & δέπω.

Λογοδιάρροια, [illegible] verborum contentio, alter [illegible] Ex λόγος, & δῆρις pugna.

[illegible] sum [illegible] pro [illegible] Ex [illegible]

[illegible] Ex λόγος [illegible] & [illegible]

[illegible] verborum exactio. Ex λ [illegible] [illegible] rationum reposco, [illegible] A [illegible]

Λογοθέτης, ου, ὁ, ἡ, rationum exactor, [illegible] Ex [illegible]

[illegible] verbo [illegible] captator. Ex λόγος, & [illegible]

[illegible] A [illegible]

[illegible] blaterator, nugator, [illegible] Ex λόγος, & [illegible]

Λογομαχέω, ῶ, lite [illegible] vehementer [illegible] Ex λόγος, & μάχομαι.

Λογομαχέω, ῶ, verbis pugno, rixor. 2 Tim. 2. 14.

Λογομαχία, ας, ἡ, pugna qua fit verbis, rixa. A [illegible]

Λογομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui verbis pugnat, ac [illegible] Ex λόγος & μάχομαι.

Λογόμιμος, ου, [illegible] [illegible] [illegible]

Λογομύθιον, ου, τὸ, fabulosa narratio. Ex λόγος & μῦθος.

Λογοποιέω, ῶ, fabulas fingo, seu scribo, more [illegible] rumores fingo; (2) fingo, mentior, rumorem falsum spargo, (3) dictito, perhibeo, (4) dissero, sermones confero. Καὶ πολλὰς ἄλλας ἀληθείας λογοποιοῦντες [illegible] Isocr. A λογοποιός. Hinc

Λογοποίημα, ατος, τὸ, fabula, commentum, mendacium; (2) rumor.

Λογοποιητικὴ τέχνη, ars oratoria. Ab eod.

[illegible] idem quod [illegible]

[illegible] fabularum conditor [illegible]

Λογοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, fabularum conditor, scriptor, (2) qui mendacia confingit, qui falsos rumores spargit, mendax, [illegible] (3) orationis artifex, (4) historiarum scriptor, historicus. Ex λόγος, & ποιέω.

Λογοπραγέω, ῶ, [illegible] mentior, falsum rumorem spargo, (2) rationem exigo, ad rationem reddendam adigo, Suid. Lex. Ex λόγος, & πράσσω.

Λογοπράτης, ου, ὁ, verborum venditor, causidicus, rabula, (2) [illegible] venditor, Judas proditor. Ex λόγος, & πράτης.

Λόγος, ου, ὁ, dictum, verbum, (2) sermo, oratio, item potestas dicendi, unde λόγον δὸς καί, (3) rumor, fama, (4) opinio, (5) liber, tractatus, (6) definitio, (7) ratio, (8) caussa, (9) proportio, (10) mentis conceptus, cogitatio, (11) fabula, m[illegible], (12) ratio, unde reddere rationem, (13) verbum essentiale Dei, sive Christus, (14) λόγοι, studia artium liberalium, literæ. A λέγω.

Λογότροπος, ου, ὁ, Syllogismus hypotheticus, [illegible] apud Dialecticos.

Λογχάω, ῶ, f. ήσω, [illegible] [illegible] rationalis [illegible] [illegible]

[illegible] Dim [illegible]

Λόγχη, ης, ἡ, lancea, spiculum, (2) [illegible] [illegible] ferrum, [illegible] ἀπὸ τὸ [illegible] A λαγχάνω [illegible]

Λογχήφορος, ου, ὁ, hastatus, [illegible] A λόγχη.

[illegible] pro λογχίς.

Λογχωτός, ἡ, όν, [illegible] lanceatus, qui fert lanceam. Ab eod.

Λογχίδιον, τὸ, parva lancea. Dim.

Λογχιμος, ον, [illegible]

Λογχίς, ίδος, ἡ, hasta. A λόγχη.

Λογχίτης, ου, ὁ, hastat[us], lanceatus.

[illegible] hasta [illegible]

[illegible] [illegible] mucronem, sive m acutum [illegible] Ab eod.

Λογχοτομος, ου, ὁ, lancearum fabricator. Ex [illegible]

Λογχοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui lanceam fert, levis armaturæ miles, lancearius. Ex φ [illegible]

[illegible] [illegible] A λογχωτός

[illegible] [illegible] λόγω.

[illegible] quum quis [illegible] Verbi [illegible] A [illegible]

[illegible] pro λο[illegible]

[illegible] quasi [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] pro [illegible]

Λοετρόν, [illegible] lavacrum, balneum, (2) aqua [illegible] λουτρόν, & [illegible] λουτρόν.

Λοετροχόος, ου, ὁ, ἡ, aquam ad lavandum [illegible] aqua lavantibus [illegible]. Est autem [illegible]

Λοέω, lavo. Hinc [illegible] λοέσσατο, Odyss. 10, 320 [illegible]

Λοιβή, dat [illegible] A λείβω. Unde

Λοιβάομαι, libo, Hes. Λοιβᾶται [illegible]

Λοιβεῖον, ου, τὸ, vas, quo libatur. A λείβω.

Λοίβιον, ου, τὸ, libamen; (2) vas, quo libatur.

Λοιβή, ῆς, ἡ, libatio, libamen, sacrum, quod [illegible] A λείβω.

Λοιβίς, ίδος, ἡ, calix, quo vinum in sacris deorum libatur. A λείβω.

Λοιγαῖος, αία, αῖον, lugubris. [illegible] apud Lycoph. vestis lugubris. A λοιγός.

Λοιγεινός, [illegible] idem & ab eod.

Λοίγιος, ία, ιον, exitialis, perniciosus. A

ΛΟΙΓΟΣ, ὁ, ἡ, pernicies, exitium.

[illegible] Aristoph. [illegible] Eq. [illegible]

[illegible] Hinc

Λοιδόρημα, ατος, τὸ, convicium, probrum, [illegible] ipsum, quod alicui probri objicitur. [illegible]

[illegible] convic[iolum], Dim.

Λοιδόρησις, εως, ἡ, objurgatio. A λοιδορέω.

Λοιδορία, ας, ἡ, convicium, maledictum, maledictio, obtrectatio. [illegible]

ΛΟΙΔΟΡΟΣ, ου, ὁ, convitiator, qui probro afficit, maledicus. Hinc [illegible] [illegible] maledicentia.

Λοιδόρως, Adv. conviciando, maledice.

Λοιμικός, ἡ, όν, pestilens. A λοιμός.

[illegible] gen. sing. [illegible] pro [illegible]

ΛΟΙΜΟΣ, ὁ, ἡ, pestis, pestilentia, [illegible] contagium, (2) homo pestilens [illegible]

Λοιμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, pestifer. Ex [illegible]

Λοιμώδης, εος, ὁ, ἡ, pestilens.

Λοιμώττειν, peste laborare, peste infestari. Lucian. A λοιμός.

Λοιπάδιον, ου, τὸ, reliquarium, Gl. V. [illegible]

[illegible] reliquarium, Gl. V. [illegible] reliqua, Gul. Bud.

Λοιπάζω, reliquari, Gul. Bud. Ab eod.

[illegible] reliquatio, Ph.

[illegible] reliquo, Gl. V.

Λοιπός, ή, όν, reliquus. Hinc τὸ λοιπόν, quod superest, & λοιπόν, Adv. ceterum, reliquum, (postea, (2) ad extremum, [illegible] [illegible] (3) in posterum & [illegible] A λείπω.

[illegible] postremus, in primis in certamine. A λοισθος.

[illegible] Ionice pro [illegible] præmia, quæ [illegible] dantur. A λοισθος.

[illegible] postremus,

ΛΟΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, ultimus, postremus.

ΛΟΚΑΛΟΣ, ου, ὁ, ciconia, Co[illegible] ex [illegible]

Λοξά, Adv. oblique. A λοξός. Unde

Λοξάω, obliquo, obliquum reddo.

Λοξίας, ου, ὁ, obliquator, epith. Apollinis, quia obliqua dabat responsa, vel quia [illegible] obliquos [illegible]

Λοξοβάμων, ονος, ὁ, ἡ, oblique incedens. Ex λοξός, & βαίνω.

Λοξοβάτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Λοξοκίνητος, ον, qui oblique movetur, obliquus. [illegible] κινέω

Λοξοπλανάομαι, ῶμαι, oblique vagor, transversus feror. Ex λοξός & [illegible]

[illegible] Ex [illegible]

ΛΟΞΟΣ, ἡ, όν, obliquus, transversus.

Λοξότης, ητος, ἡ, obliquitas. A λοξός.

Λοξότροχος, ου, ὁ, ἡ, oblique currens, (2) oblique volvens. Ex λ. & τρέχω.

Λοξόχρησμος, ου, ὁ, ἡ, ambigua oracula edens. [illegible] & Pyth[ia]

Λοξόω, ῶ, obliquo, obliquum reddo. Ab eod.

Λόξωσις, εως, ἡ, obliquatio. A λοξόω.

Λοπαδάρπαξ, αγος, ὁ, patellarum raptor, cum [illegible] cibum [illegible] vorat. Ex λοπάς, & ἁρπάζω, rapio.

Λοπάδιον, ου, τὸ, patella. Dim. A λοπάς.

Λοπαδοφάγος, ου, ὁ, helluo. Ex λοπάς, & φαγεῖν, [illegible]

ΛΟΠΑΣ, άδος, ἡ, patina, patella.

Λοπάω, ῶ, cortice turgeo, tum cortice turgido. A λόπος. Hinc

Λοπητός, ὁ, ἡ, tempus anni, quo arborum cortices turgescunt & exemptiles fiunt.

Λοπία, ας, ἡ, corticis turgiditas, corticis turgor, quum humor sub eo est.

Λοπίζω, ῶ, dem modo λοπάω.

Λοπίζω, f. ίσω, decortico. A λόπος.

Λοπίσιμος, ου, ὁ, decorticabilis, qui decorticari potest.

potest; v. notion Λύσιμος, unde Gl. V. λυσίμαι, calceum. A λύω sol.

Λύτρα, ων, τὰ, (1) cortex, putamen. Ab eod.

Λύτρωμα, ατος, τὸ, cortex, putamen. A λύτρον, cortex.

Λύτρον, ου, τὸ, cortex. A λύω.

Λοβαρὸς, ά, όν, incurvo in anteriora. A Λοβός.

Λοβός, ὁ, curvus, cernuus, incurvatus in anteriora; mancus, Ph.

Λοβόω, incurvo; trunco, debilito, λοβώματι, incurvor. A λοβός.

Λοβωσις, εως, ἡ, incurvatio, inclinatio in anteriora, debilitatio. A λοβόω.

Λοβοτρίβ⊖, υ, ὁ ἡ ἡ, lanista, Ph. Ex τρίβω.

Λουκᾶς, ᾶ, ὁ, Lucas, Nomen viri.

Λόμαι, præs. ind. pass. Att. pro λούομαι, a λούω.

ΛΟΤΝΟΝ, Hes. λαμπρὸν, lucidum, splendidum.

Λοῦσαι, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. & cum ν ἐφελκ. pro ἔλουσε, a λούω.

Λοῦσις, εως, ἡ, lavatio, Gl. V. A λούω.

ΛΟΤΣΣΟΝ, υ, τὸ, lassum, album quiddam in abiete nascens; apud Theophr.

Λουσῶ, f. 1. ind. act. Dor. pro λούσω.

Λουτὴρ, ῆρ⊖, ὁ, pelvis, vas ad lavandum; labrum. A λούω.

Λουτηρίδιον, υ, τὸ, labellum, Dim. a λουτήρ.

Λουτήριον, υ, τὸ, idem.

Λουτηρίσκ⊖, υ, ὁ, idem. Gl. Vet.

Λουτίδω, ῶ, lavare cupio. Luc. Lex.

Λοῦτρον, υ, τὸ, aqua sordida balnei, in quo quis lavit, Hes. A λουτρόν.

Λοῦτρον, υ, τὸ, aqua sordida in qua quis lavit.

Λουτρὸν, ῦ, τὸ, lavacrum, ipsa aqua in balneo; (2) balneum; (3) lavacrum sacrum, s. baptismi. A λούω.

Λουτροφορία, ῶ, lavacrum fero, sponso loturo fero aquam. A

Λουτροφόρ⊖, υ, ὁ ἡ ἡ, aquam ferens ad lavandum. Ex λοῦτρον, & φέρω.

Λουτροχοΐα, aquam ad lavandum affundo. A

Λουτροχόϊ⊖, υ, ὁ ἡ ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus adfundens. Ex χέω, & χοΐ.

Λουτρὼν, ῶν⊖, ὁ, balneum, lavacrum, Gl. V. A λουτρὸν.

Λ Ο Τ Ω, f. λέσω, lavo, & quidem proprie alterum; λέομαι, lavor, lavo me, f. λουσόμ⊖, lavaturus, a. 1. ἐλουσάμ⊖, lavavi, p. pass. λελυμέν⊖, lotus; λάμαι, lavor, part. λαμέν⊖, qui lavatur, poëtice pro λοῦται dicitur λοίσασθαι, a. 1. λουσάμ⊖, part. lavans, lotus. Καὶ γὰρ καλπίδαν ἐλεφαντίνην ἡμῖν, Arist. Lys. 404. Τῶνδε σωτηρίοις λαβοῦν χρὴ ἐλόντα, Eur. Alc. 157.

Λόφαλοι, αν, αἱ, scutula splendida, quæ galeis adfigi solebant, V. Lex. A λόφ⊖.

Λοφάω, ῶ, cristatus sum, cristam in capite gero; (2) cristam appeto. Ab eod.

Λοφεῖον, ν. τὸ, cristarum repositorium; (2) theca speculi. Ab eod.

Λοφιὰ, ᾶς, ἡ, Ion. λοφιὴ, ῆς, ἡ, cervix, dorsum, s. eminentia dorsi; (2) juba, seta; (3) summitas, cacumen. Ab eod.

Λοφιᾷ, dat. sing. Ion. pro λοφιᾷ, a λοφιά.

Λοφίζω, exalto, Vulg. Lex. A λόφ⊖.

Λοφίον, υ, τὸ, parva crista. A λόφ⊖. Unde

Λοφίς, ίδος, ἡ, cristæ in galea repositorium.

Λοφίτα, ας, ἡ, fax, taeda.

Λοφίτις, ίδος, ἡ, facula, taeda.

Λόφος, ὁ, tumulosus, editos colles habens. A λόφος.

Λοφοφόρος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui cristas in galeis confert. Ex λόφος, & φορέω.

Λοφωτὸν, ῶ, cristas vendo.

Λ Ο Φ Ο Σ, υ, ὁ, cervix, s. ea pars colli in jumentis, cui jugum imponitur; (2) collum seu cervix hominis; (3) crista, s. setæ equinæ in galea; (4) cristæ avium; (5) collis, tumulus; (6) quicquid editum & elatum est.

Λόφυρα, ων, τὰ, animalia, quæ caudam & setas in cervice, cristas habent in modum cristæ. Ex λόφος, & οὐρὰ, cauda.

Λόφυρος, crista insignis, qui cerulcum erigit, superbus, Hes. A λόφος.

Λόφωσις, εως, ἡ, cristatura, cristæ emissio. Quasi λοφέω, quod effert cristatum reddo.

Λοφωτὸς, ὰ, όν, cristatus, crista insignis.

Λοχαγέτης, ου, ὁ, Dor. pro λοχηγέτης.

Λοχαγία, f. ήσω, cohortem duco; (2) insidiis strpendis præfectus sum.

Λοχαγὸς, ὰ, όν, cohortis præfectus. Ex λόχος, & ἄγω, duco.

Λοχαγωγὸς, ὰ, ὁ, idem & ex iisd.

Λοχαγία, ας, ἡ, turmæ vel insidiarum præfectura. Ab eod.

Λοχάδην, Adv. insidiose, furtim, per cohortes. A λόχος.

Λοχάζω, insidior, Hes. A λόχος

Λοχαῖος, αία, αῖον, parturiens, ad partum pertinens. A λοχος.

Λοχᾶν, præs. inf. act. contr. pro λοχάειν, a verbo λοχάω.

Λοχάρχης, ου, ὁ, decurio, Gl. V. Ex λόχος, & ἄρχω, præsum.

Λοχάω, ῶ, f. ήσω, insidior; insidias pono; λοχάομαι, ῶμαι, infinit. pass; (2) in insidiis locatus sum. Ἐλόχησαν περὶ γυναικὸς, Herodot. Λοχᾶσθαι περὶ τῆς διαβατοῦ, Hesiod. A λόχος.

Λοχεία, ας, ἡ, puerperium, partus.

Λοχεῖα, ων, τὰ, purgamenta post partum in mulieribus rejecta. Ab eod.

Λοχείος, εία, εῖον, ad partum pertinens; ut λοχεία Ἄρτεμις, Diana cum a parturientibus invocatur. Αἱ λοχεῖαι, τὰ, purgamenta in utero post partum relicta. A licubi & τὰ λοχεῖα, pro loco natali. Ab eodem.

Λοχεῖο, infidiarum, gen. sing. Ion. pro λοχεῖ, a

Λοχεύω, insidior. A λόχος

Λοχεύω, f. εύσω, parturio, pario; λοχεύομαι, partu edor, ἐλοχεύθην, a. 1. genitus es; & active λοχεύθεισα τ' μητρὸς, matre puerperio functa. Ἔνεστιν λοχεύῃ σ', ὥστε μὴ γνῶναι εἶναι, Eur. Ion. 1641. Λοχευθεὶσ' ἁρπαγὴ φέρω πυρὶ, id. Bac. 3. A λοχεία.

Λοχεύω, insidior. A λοχος

Λοχευτικὸν, præs. inf. act. contr. pro λοχευτικεῖν, a

Λοχευτικὸν, ὁ, cohortem duco. Λοχευτικὸν λόχον, Herodot.

Λοχηγέτης, ου, ὁ, cohortis ductor. Ex λόχος, & ἡγέομαι, duco. Unde

Λοχηγία, ῶ, f. ήσω, cohortem duco.

Λοχεία, ας, τὰ, puerperium. A λοχός.

Λοχία, ας, ἡ, puerperium. Gl V.

Λοχίζω, f. ίσω, in cohortes dispono, decurio; (2) insidias pono, in insidiis colloco. Λοχίζ' εἰς ὁδὸν τινα κοίλην τ' λοχμαῖόν τιν' ἐπλίτης τινὰς, Thuc. A λόχος; sed λοχίζω, parturio, pario, a λοχός.

Λόχιος, ία, ον, v. λοχεῖος.

Λοχισμὸς, ὁ, ὁ, insidiarum collocatio. A λοχίζω.

Λοχίτης, ου, ὁ, insidiator; (2) manipularis. A λόχος.

Λοχμαῖος; ut λοχμαία μοῦσα, musa sylvestris seu ex sylvis & fruticetis resonans. A

Λόχμη, ης, ἡ, dumetum, fruticetum; locus insidiis aptus, ob virgulta densiora. A λόχος.

Λόχμιος, silvestris, arbusta & fruticeta frequentans. A λόχμη.

Λοχμώδης, ους, ὁ ἡ, arbustis & virgultis densus, fruticosus. Ab eod.

Λόχνιδε, Adv. ad insidias. A λόχος.

Λ Ο Χ Ο Σ, ὁ, cohors, agmen, aliis centuria, aliis decuria; (2) insidiæ.

Λ Ο Χ Ο Σ, ὁ ἡ, gravida, Dioic. puerpera, Ph.

Λόω, Ion, ex hinc & λοῦμαι apud Hom. pro ἔλουσε, ἐλούμαι, Odyss. 10, 362. Sed potius & pro ἔλουσε, a λούω.

Λύα, ας, vel λύη, ἡ, seditio, diffidium, pugna. A λύω.

Λυαῖ⊖, ὁ, Lyæus, Bacchus. Ab eod.

Λύας, genit. sing. Dor. pro λύης, a λύη.

Λυγαῖ⊖, ά, άιον, tenebrosus, obscurus. A λύγη, tenebræ.

Λυγαίως, Adv. obscure, latenter, Hes, Suid.

Λυγδάνω, singultio, Hes. A λύζω.

Λυγδάδες, ῶν, ὁ, ἡ, ἡ, continenter & assidue singultiens. Πυρετοὶ λυγδάδες, febres eum singultibus, Aret. de morb. acut. 2, 10.

Λυγδάδις, Adv. cum singultu. Ab eod.

Λυγδιν⊖, ίνη, ινον, lygdinus, e lygdo confectus. A λύγδ⊖.

Λ Υ Γ Δ Ο Σ, υ, ὁ, lygdus, lapidis genus, candore plane eximii, Parium marmor.

Λ Υ Γ Η, ης, ἡ, tenebræ, obscuritas.

Λυγίζω, f. ίσω, Dor. ξω, flecto, torqueo; vico, Gl. V. Τὸ δόλῳ ᾧ ἵμερτα κατειλιχθὲν Δάφνε, λυγιξεῖν, Theoc. 1, 97. Ἐρωτ⊖ νὺν ἀγραλέα ἐλυγίχθης, ib. 98. A λυγ⊖. Unde

Λύγινο⊖, ίνη, ινον, viticeus, vimineus.

Λυγιξεῖν, f. 1. inf. act. Dor. pro λυγίσαι, a λυγίζω. Unde

Λυγισμα, ατ⊖, τὸ, flexus, contortio.

Λυγισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Λυγιστὴς, ῆ, ὁ, λυγισταὶ, vietores, Gl. V.

Λυγιστικὸς, ὴ, όν, agilis in flectendo se; (2) qui commode flecti potest, Gl. V. λυγιστικὸς, viminalis.

Λυγιστὸν, flexile, Gl. V. A λυγίζω.

Λυγιαίνω, singultio, Suid. A λύζω.

Λυγκεὺς, ῆως, ὁ, Lynceus dictus quidam ob insignem visus aciem, unde proverb. A λύγξ.

Λυγκούριον, τὸ, lyncurium electrum, quod e lyncis urina concrescit. Ex λύγξ, & οὖρον.

Λύγξ, γγος, singultus. A λύζω.

Λ Υ Γ Ξ, κὸς, ὁ, vel ἡ, lynx, fera, prædita acerrimo visu.

Λυγκικὸς, ὴ, όν, lynceus. A λύγξ.

Λυγμὸς, ῦ, ὁ, singultus. A λυζω. Hinc

Λυγμάδης, ες, v. λυγγάδης.

Λυγοδέσμ⊖, ος, ὁ ἡ ἡ, vitice vinctus.

Λ Υ Γ Ο Σ, ου, ἡ, vitex, vimen; (2) virga, bacillus.

Λυγὸς, ῦ, ὁ, prelum quoddam, Hes. A λυγίζω.

Λυγοπλόκ⊖, ος, ὁ ἡ ἡ, viticeus, vimineus; ut λυγοπλόκῳ κυρτ⊖, de cavea plitteis. Ex λύγος, & πλέκω, pleco.

Λυγόφωσ, ὁ, crepusculum.

Λυγόω, ῶ, f. ώσω, flecto, inflecto, vincio, ligo. Καὶ Δαναὴς ἐλύγωσαν ὀχρυσὸς ἔρωτας, Epigr. A λύγ⊖.

Λ Υ Γ Ρ Ο Σ, ρὰ, ρὸν, gravis, difficilis, funestus, tristis, exitiosus, miserabilis, misero conveniens.

Λυγρῶς, Adv. graviter, exitiose, miserabiliter. A λύγρ⊖.

Λυγώδης, ⊖, ὁ ἡ ἡ, viticeus, vitici similis, lentus, flexibilis. A λύγ⊖.

Λύδδα, ης, ἡ, Lydda, urbs Judææ.

Λυδία, ας, ἡ, Lydia, regio Asiæ min. Mæonia; (2) nomen mulieris. A Λυδὸς.

Λυδιάζω, Lydos imiter, Lydos sequor; (2) cum Lydis facio, Suid. Ab eod.

Λυδιακὸς, ὴ, όν, Lydius, Lydicus. Ab eod.

Λύδιο⊖, ία, ιον, Lydius, Lydicus. Ab eodem.

Λυδίο⊖, ία, ιον, idem & ab eod.

Λυδίζω, ίσω, idem quod λυδιάζω.

Λυδιστὶ, Adv. Lydorum imitatione, Lydio more, Lydice. A λυδίζω.

Λυδοπαθὴς, ⊖, ὁ ἡ ἡ, obnoxius iis πάθεσι, quibus Lydi; voluptarius, mollis.

Λ Υ Δ Ο Σ, ὔ, ὁ, Lydus, e Lydia oriundus.

Λ Υ Ζ Ω, ὶ, ξω, singultio, singulto. Γοερὸν λύζων, Epigr.

Λύθην 3. pl. aor. 1. ind. pass. Ion. & Ion. pro ἐλύθησαν, a λύω.

Λύθω, 3. sing. aor. 2. ind. pass. Ion. pro ἐλύθη. Α Υ Θ Ρ Ο Ν,

ΛΥΘΡΟΝ, ου, τό, sanies, stagnis pulvere mixtus, cruor, ichor.

Λυθρόω, ῶ, fut. ώσω, cruento, sanguine cum pulvere permisto fœdo; unde part. pass. p. λελυθρωμένος, cruentatus. A λύθρον.

Λυθρώδης, ες, ὁ, ἡ, cruentus. Ab eod.

ΛΥΚΑΒΑΣ, αντος, ὁ, annus.

Λύκαια, ων, τά, Lupercalia. A λύκος.

Λύκαινα, ης, ἡ, lupa. Ab eod.

Λυκαινίς, ίδος, ἡ, parva lupa, Dim. a λύκαινα.

Λυκανθρόμορφος, ον, lupæ formam habens.

Λυκαῖος, Lycæus. Jovis cognomentum, a Lycæis, s. Lupercalibus, quæ Lycaon instituit.

Λυκανθρωπία, ας, ἡ, morbus melancholicus, quo qui laborant, noctu luporum more egrediuntur, & in primis circa mortuorum corpora, donec illucescat, versantur. A

Λυκάνθρωπος, sc. νόσος, ἡ, idem. At λυκάνθρωπος, ὁ, homo, qui lycanthropo, seu lycanthropia laborat. Ex λύκος, & ἄνθρωπος.

Λυκαυγές, ές, τό, diluculum. Ex λύκη, & αὐγὴ, fulgor.

Λυκέα, contr. λυκῆ, ῆς, ἡ, pellis lupina. A λύκος.

Λύκειον, ου, τό, Lyceum, gymnasium Athenis.

Λύκειος, εία, ειον, vel λύκιος, α, ὁ, ἡ, lupinus. Est & Apollinis epith. a λύκος; quia lupus ei dicatus; vel a λύκη, quæ sole oriente existit.

ΛΥΚΗ, ης, ἡ, iux prima, præcedens solis ortum.

Λυκηγενής, ές, ὁ, ἡ, lucem generans; (2) in Lycia genitus; (3) *Epith.* Apollinis, quod ei lupus sit dicatus; vel quia sol oriens τοῖς λύκοις producit. Ἑκάεργος δ' Ἀπόλλων Λυκηγενέι, κλυτοτόξῳ, Hom. Il. 4, 101. Ex λύκος, vel λύκη, & γείνομαι.

Λυκηδόν, *Adv.* luporum more. A λύκος.

Λυκηθμός, ὁ, luporum ululatus, Suid.

Λυκιδεύς, έως, ὁ, lupi catulus, pl. λυκιδεῖς.

Λυκιεργής, ές, in Lycia factus, *pro quo citatur in libris ed.* λυκιεργῆς, & λυκιεργῆνε, *Etym.*

Λυκίνδην, *Adv.* e Lycia. A λυκία, *Lycia.*

Λύκιον, ου, τό, lycium, arbor spinosa; (2) locus in Thessalia; (3) succus e lycio arbore, s. frutice extractus. A λύκος.

Λυκίς, ίδος, ἡ, lupa parva. Ab eod.

Λυκίσκος, ου, ὁ, strobilus fœcula onerans, Hes.

Λυκοβατίας, ου, ὁ, ut λυκοβολίας δρυμός, nemus, saltus, ubi lupi versantur. Ex λύκος, & βαίνω, vado.

Λυκόβρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a lupo manducatus, a lupo arrosus, a lupo morsus. Ex λύκος, & βιβρώσκω, voro.

Λυκόδοντες, canini dentes, qui bini al. κυνόδοντες. Ex λύκος, & ὀδούς.

Λυκοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, lupo similis. Ab εἶδος.

Λυκοθαρσής, ές, ὁ ἡ ἡ, lupi more audax, magnanimus. Ex λύκος & θάρσος.

Λυκοθήρας, α, ὁ, luparius, Gl. V. nempe qui lupos venatur. Ex λύκος, & θήρα.

Λυκοκτονία, lupum vel lupos occido. A

Λυκοκτόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, luporum interfector. Hinc τὸ λυκοκτόνον, ου, aconitum, cujus esus lupos interficit. A κτείνω.

Λυκοπάνθηρ, ηρος, ὁ, animal, quod ex parte lupus, ex parte panthera est.

Λυκόποδες, ων, οἱ, satellites tyrannorum, vel quod pedes pellibus lupinis contectos haberent, vel potius, quod luporum more rapaces essent, vel etiam lupi insigne in clypeis gestarent.

Λυκορραίστης, ου, ὁ, luporum laniator; λυκορραίστα κύνες, in Epigr. A ῥαίω.

ΛΥΚΟΣ, ου, ὁ, lupus; (2) luparum, fræni genus asperrimum, Hes. (3) λύκοι, flos herbæ iridis, quod labiorum lupi speciem referant, V. Lex. (4) instrumentum quoddam coquinarium, Pollux. (5) avis e monedularum genere, V. Lex. Ex Aristot. (6) piscis, qui alio nomine καλλιώνυμος, ex Athenæo; (7) aranei genus, Hes. (8) pellis, unum ex tribus tegumentis, quibus thorax constat, Hesych. (9) pars ani, Manetho.

Λυκοσίλλιον, ου, τό, quibusdam Seleucidis magnum, Diosc. Ex λ. & *Cnidium.*

Λυκοσκόδης, ου, οἱ, equi a simul genere, quod λύκος, lepetum, Plut. Symp. Eustathio sunt, qui bibentes dimidiam capitis partem in aquam immittant. At Nicandri Scholiastæ, vesicæ.

Λυκόσκυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ore lupino est; apud epith. ap. Suid. Ex λ. & σόμα.

Λυκόφθαλμος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. lupinos oculos habens; est autem gemmæ nomen.

Λυκοφιλία, ας, ἡ, lupina, suspecta & subdola amicitia. A

Λυκοφίλας, ου, ὁ ἡ ἡ, subdolus, suspectus, lupina quadam amicitia nixus. Ex λύκος, & φίλος.

Λυκοφιλίως, *Adverb.* suspecte, subdole.

Λυκοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, lupum ferens. Ex λύκος, & φέρω.

Λυκόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui est lupini animi. Ex λύκος, & φρήν.

Λυκόφως, τό, tempus ante solis exortum, Gl. V. crepusculum, diluculum.

Λυκόχρους, *contr.* λυκόχρως, ου, ὁ ἡ ἡ, lupi colorem habens. Ex λύκος, & χρόα.

Λυκοψία, ας, ἡ, aliis nox sublustris, aliis noctis obscuritas, crepusculum. Ex λ. & ὄψις.

Λύκοψις, λύκοψος, vel λυκοψός, quarta anchusæ species, Dioscor. Gal. Paul. Ægin.

Λυμαίνω, ῶ, dilanio, dilacero lupi more, Pass. λυμαίνομαι, unde p. part. λελυμασμένος, a lupo dilacerata. A λύκος.

Λυκώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lupinus, lupo similis, *Epith.* colonis. Est autem medius inter album & nigrum. Ab eod.

ΛΥΜΑ, ατος, τό, purgamentum, sordes; λύματα, piacula, Ph.

Λυμαίνω, & frequentius λυμαίνομαι, devasto, labefacto, violo; populor; vitio, corrumpo; λυμηνάμενος, a. 1. med. qui vastavit; λελυμασμένος, p. part. pass. vastatus. Λυμαινόντα τὰ πράγματα τῶν πόλεως, *Dem.* Λέχη, Eur. Bacc. 354. Τοιαῦτα μὲν τοι Σοφοκλέης λυμαίνεται ἐν τοῖς τραγῳδοποιοῖσι ἐμὲ ὁ Τηρεύς, Arist. Av. 100. A λύμη. Hinc

Λυμαντήρ, ῆρος, ὁ, perditor, corruptor.

Λυμαντήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, pernicialis, exitialis. A λυμαντήρ.

Λυμαντής, οῦ, ὁ, idem quod λυμαντήρ.

Λυμεών, ῶνος, ὁ, perditor, vastator, violator. A

ΛΥΜΗ, ης, ἡ, lues, noxa, exitium; (2) contumelia; (3) sordes; (4) quicquid ob est, nocet, perdit; ut *lat.* pernicies, pestis.

Λύμμαι, fut. opt. pass. *Ion.* & *Poët.* pro λελυμήσομαι, a λύω.

Λυμηνάμενος, a. 1. part. med. v. λυμαίνω.

Λύντο, 3. plur. pluscq. ind. pass. *Ion.* & *Poët.* pro ἐλέλυντο, a λύω. *in med* redimo. Λυσόμεθ' Ἑκάεργε, Hom. Il. 1, 13.

Λυπέω, ῶ, fut. ήσω, dolore adficio, contristo; (2) lædo, offendo, detrimento adficio; λυπῶμαι, tristor, mœreo. Ἐμὲ μὲν λυπεῖ σύ γε, præter modum, Arist. Av. 1251. Μὴ δίνα λυπῆσαι τὴν πολιτῶν, Hocr. A

ΛΥΠΗ, ης, ἡ, dolor, animi molestia & ægritudo, tristitia, mœror.

Λυπηθήσομαι, 2. pl. f. 1. ind. pass. v. λυπέω.

Λύπημα, πάντος, τό, idem. A λυπέω.

Λυπηρός, ά, όν, molestus, molestiam & ægritudinem animi adferens, acerbus, tristis. A λύπη.

Λυπηρῶς, *Adv.* cum molestia, moleste, cum dolore, dolenter. A λυπηρός.

Λυπῆς, 2. s. præs. conj. act. pro λυπήσῃς, a λυπέω.

Λυπηρολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, sermonibus molestus, *Etym.*

Λυπητικός, ἡ, όν, qui tristitia adficere solet; (2) qui tristatur. A λυπέω.

Λυπῶ, *ange*, 2. sing. præs. imper. med.

Λυρᾶς, ᾶ, ὁ, qui lyram canit. A λύρα.

Λυρᾶτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, lyra ornatus. A λύρα & πάτος.

Λύρας, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ut λυρᾶτος, lyra ornatus; (2) cithara, tenui, mollissimo, crebro, ut πηκτός.

Λυρεύτης, ου, ὁ, aviditas, cupiditas, mollities. A λυρεύω.

Λυρηγετέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, idem quod λυρῳδέω. Ex λύρη, & ἄγω.

Λυρικῶς, *Adv.* tenuiter, ferililer.

ΛΥΡΑ, ας, ἡ, lyra, instrumentum musicum; (2) fides lyræ; (3) piscis quidam.

Λυραοιδός, οῦ, ὁ, lyricen, qui lyra canit.

Λυρίζω, f. ίσω, lyra cano, lyra ludo. A λύρα.

Λυρικός, ἡ, όν, lyricus, melicus; (2) ἡ λυρική, lyricos. Ab eod.

Λύριον, ου, τό, parva lyra, Dim.

Λυρισμός, ὁ, cantus lyræ. A λυρίζω.

Λυριστής, οῦ, ὁ, qui lyra canit, fidicen, Plat. A λυρίζω.

Λυρογλυθής, ές, ὁ ἡ ἡ, lyra gaudens, Epith. Apollinis in Epigr. Ex λύρα, & γλύθω.

Λυρόεις, όεσσα, όεν, lyricus, cui lyrica modulatio inest. A λύρα.

Λυροξόος, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui lyras conficit. Ex λύρα, & ξέω.

Λυρεπλήξ, ῆκτος, ὁ ἡ ἡ, lyra seu lyræ sono delectatus, gaudens. Ex λύρα, & πλήσσω.

Λυρόπλουτος, ου, ὁ ἡ ἡ, lyra adquisitus. Ex λύρα, & πλοῦτος.

Λυροπληξία, ας, ἡ, lyrarum compactio, lyrarum conficiendarum scientia. A

Λυροποιός, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui lyras conficit, quis lyras compingit. Ex λύρα, & ποιέω, facio.

Λυροσοφίκτης, ου, ὁ, species lyræ, quasi Phœnicia. Hes.

Λυρῳδία, ἡ, lyræ cantus. A

Λυρῳδός, οῦ, ὁ, lyricen, lyren. Ex λύρα & ᾠδή.

Λυρῳδικός, lyrice, more eorum qui lyra canunt.

Λύσαι, aor. 1. inf. act. verbi λύω.

Λύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro λύσας.

Λυσανίας, ου, ὁ, dolores solvens. Apud Aristoph. allusio ad Lysanias, nomen viri.

Λύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v. λύω.

Λυσιδώρα, ας, ὁ ἡ ἡ, homines solvens, homines frangens. Ex λύσις, & ἀείρω.

Λύσε, 3. s. a. 1 ind. act. *Ion*, pro ἔλυσε.

Λύση, 2. s. a. 1. conj. act. v. λύω.

Λυσιγαμος, ου, ὁ ἡ ἡ, nuptias solvens. Ex λύσις, & γάμος.

Λυσιγυΐα, ας, ἡ, membrorum solutio, luxatio. A

Λυσίγυος, ου, ὁ ἡ ἡ, membra solvens, dissolvens artus. Ex λύσις, & γυῖον.

Λυσιδικος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui lites dirimit; (2) qui jura dissolvit. Ex λύσις, & δίκη.

Λυσιθώρα, ας, ἡ, capilles solutos sive passos habens. Ex λ. & ἰθύρα.

Λυσιζώνη, ης, ἡ, quæ zonam solvit.

Λυσίζωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, discinctus, Ph. (2) qui a virginitate amisit, soluta zona virginali. Ex insl.

Λυσίκακος, ου, ὁ ἡ ἡ, malorum solutor, ex malis liberans. Ex λ. & κακός.

Λυσίκομος, ου, ὁ ἡ ἡ, capillos solutos s. passos habens. Ex λ. & κόμη.

Λυσιμαχία, ας, ἡ, Lysimachia, herba, cujus ea vis esse dicitur, ut jumentis discordantibus imposita, asperitatem cohibeat. Ex λ. & μάχη.

Λυσιμελέω, dimembro, Gl. V. A seq.

Λυσιμελής, ές, ὁ ἡ ἡ, solvens membra. Ex λ. & μέλος.

Λυσιμέριμνος, ου, ὁ ἡ ἡ, curas solvens; (2) curis solvendis idoneus. Ex μέριμνα.

Λύσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, solubilis, qui solvi potest; (2) qui redimi vel refutari potest; (3) exemptilis. A λύσις.

Λυσιπόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, legis dissolutor, legis raptor, Nonnus. Ex λ. & πόνος.

Λυσῖος, *ἴα*, *ιον*, vel *λυσεῦς*, *ε*, *ὁ ἡ*, solvendi f. liberandi vim habens. *Epith.* Bacchi, quia solvit & liberat curis. At *λύσιοι θεοί*, expiationum præsides dii. A *λύω*.

Λυσιπαίγμων, *ονος*, *ὁ*, in jocos resolvens. *Epith.* Bacchi. (ap. Anac. sed vox est corrupta & contra analogiam, ex qua est *jocos ludens*, Ern.) Ex *λύω*, & *παίγμα*, verum est.

Λυσιπήμων, *ονος*, *ὁ ἡ*, detrimento vel damno liberans. Ex *λύω*, & *πῆμα*. [illegible]

Λυσίπονος, *ε*, *ὁ ἡ*, [illegible] amorem solvens. [illegible]

Λυσίπονος, *ε*, *ὁ ἡ*, laboribus & molestiis liberans, [illegible] eximens.

Λύσις, *εως*, *ἡ*, solutio, dissolutio; (2) actio solvendi e captivitate; (3) redemptio; (4) solutio quæstionis vel [illegible]; (5) solutio pecuniæ vel debiti; (6) expiatio. A *λύω*.

Λυσιτέλεια, *ας*, *ἡ*, utilitas, reditus, fructus. A

Λυσιτελέω, *ῶ*, utilis sum, prosum, expedio, conferο; *λυσιτελεῖ*, expedit. *Μηδαὶ δεσπότη λυσιτελεῖν*, Xen. *Λυσιτελεῖ αὐτῷ*, *εἰ μύλος*, &c. Luc. 17, 2. A

Λυσιτελής, *εος*, *ὁ ἡ*, utilis, frugifer, commodus; *λυσιτελέστερον*, commodius. Ex *λύω*, & *τέλος*, [illegible]

Λυσιτελοῦντως, *Adv.* utiliter. A *λυσιτελέω*, part. pr. a *λυσιτελέω*.

Λυσιτελῶς, *Adv.* utiliter, commode.

Λυσίφρων, *ονος*, *ὁ ἡ*, mentem curis solvens f. liberans, f. [illegible] e mente tollens, *Epith.* Lyæi f. Bacchi. Ex *φρήν*.

Λυσιῳδός, *ὁ*, *ἡ*, Lysiodus. *Λυσιῳδοί*, erant theatrales musici, a Lyside sic dicti, & *ᾠδή*.

ΛΥΣΚΑ'ΖΩ, aufugio, Hes.

Λύσον, 2. f. a. 1. imper. act. v. *λύω*.

ΛΥ'ΣΣΑ, vel *λύττα*, rabies, furor proprie canum; (2) vermiculus sub lingua canum, quo exempto nec rabidi fieri, nec rabidum sentire dicuntur.

Λυσσαλέος, *ία*, *ίον*, rabidus. A *λύσσα*.

Λυσσάς, *άδος*, *ἡ*, rabida, rabiosa. A eod.

Λυσσάω, vel *λυττάω*, *ῶ*, rabidus sum, in rabiem actus sum, de canibus & lupis; (2) de homine. [illegible] *ἢ ὀργῆς δεσπότης*, Plat. Ab eod.

Λυσσώδης, *εος*, *ὁ*, rabidus, furiosus.

Λύσσημα, *ατος*, *τό*, rabies, furor. A *λυσσάω*.

Λυσσῶν, præs. inf. act. *Dor.* pro *λυσσᾶν*, ex *λυσσάειν*, a *λυσσάω*.

Λύσῃς, 2. f. a. 1. conj. act. *Poet.* pro *λύσῃς*, a *λύω*.

Λυσσήρης, *ες*, idem quod [illegible]

Λυσσητήρ, *ῆρος*, *ὁ*, rabidus, rabiosus. A *λυσσάω*.

Λυσσόδηκτος, *ε*, *ὁ ἡ*, a rabido cane morsus. Ex *λύσσα*, & *δάκνω*.

Λυσσομανής, *ές*, *ὁ ἡ*, in rabiem furorem actus, [illegible] Ex *λύσσα*, & *μανία*, [illegible]

Λυσσόω, *ῶ*, f. *ώσω*, in rabiem ago; *λυσσοῦσι*, in rabiem agor, [illegible] *λυσσωθεὶς*, rabie irritari. A *λύσσα*.

Λυσσῶν, *Part.* præs. act. *Poet.* pro *λυσσάων*, [illegible] a *λυσσάω*.

Λυσσώδης, *εος*, *ὁ ἡ*, rabidus, rabiosus.

Λυσσωδεῖς, 2. f. a. 1. opt. pass. v. *λυσσάω*.

Λυσσῶσι, 3. pl. præs. ind. vel conj. act. v. *λυσσάω*.

Λυσσῶπις, *ιδος*, *ὁ*, trux, torve visus.

ΛΥ'ΣΩΜΑ, *ατος*, *τό*, [illegible] capillorum, Gl. V. [illegible] Hinc

Λυσωμάτιον, *ε*, *τό*, [illegible] Gl. V.

Λύτρον, *ως*, *ἡ*, idem quod *λύσωμα*.

Λυτέον, solvendum. A *λύω*.

Λυτειρα, *ας*, *ἡ*, solutrix, quæ solvit. A

Λυτήρ, *ῆρος*, *ὁ*, solutor, liberator; (2) expiator. A *λύω*.

Λυτηριάς, *άδος*, *ἡ*, liberatrix.

Λυτήριος, *ε*, *ὁ ἡ*, liberatorius, solutorius; (2) expiatorius; (3) solvendi seu liberandi vim habens. A *λυτήρ*.

Λυτικός, *ή*, *όν*, solvendi vim habens. A *λύω*.

Λυτικῶς, cum vi dissolvendi.

Λύτο, 3. f. plusq. ind. pass. *Ion.* & *Poet.* pro *ἐλέλυτο*, a *λύω*, solvo, Hom. Il. 21, 114.

Λύτο, pro *ἐλύετο*, ind. imp. Hom. Il. 24, 1.

Λυτός, *ή*, *όν*, solubilis, qui solvi potest; (2) solutus. Ab eod.

Λύτρον, *ε*, *τό*, redemptionis pretium, pretium redempti captivi. Pl. *λύτρα*, redemiæ. Ab eod.

Λυτρόω, *ῶ*, fut. *ώσω*, redimo; *λυτρόομαι*, *ῦμαι*, redimo, redimor; *λυτρώσασθαι* redimere; *λυτρωθῆναι*, redimi, redemptum esse. Ὁ *μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ*, Luc. 24, 21. Οὐ φθαρτοῖς — *ἐλυτρώθητε*, 1 Pet. 1, 18. A *λύτρον*.

Λυτρώσασθαι, 3. f. a. 1. conj. med.

Λύτρωσις, *εως*, *ἡ*, redemptio, expiatio. A *λυτρόω*.

Λυτρωτέον, redimendum. Ab eod.

Λυτρωτής, *ε*, *ὁ*, liberator, redemptor. Ab eod.

Λύτωρ, *ορος*, *ὁ*, liberator, solutor. A *λύω*.

Λυχναῖος, *ε*, *ὁ*, & *λυχνεύς*, *έως*, *ὁ*, lapis pellucidus, speciesque pyrop[i], vel carbunculi. A *λύχνος*.

Λυχνάπτης, *ε*, *ὁ*, qui lychnum f. lumen accendit. Ex *λύχνος*, & *ἅπτω*. Unde

Λυχναψία, *ας*, *ἡ*, luminis seu lychni accensio: lucernarum accensio, Gl. Vet.

Λυχνεῖον, *ε*, *τό*, candelabrum. A *λύχνος*.

Λυχνεύω, f. *εύσω*, prælucco. Ab eod.

Λυχνοῦχος, *ε*, *ὁ*, lucernarum receptaculum.

Λυχνία, *ας*, *ἡ*, idem & ab eod.

Λυχναῖος, *αία*, *αῖον*, ut *λυχναία φλόξ*, lucernæ flamma. Ab eod.

Λυχνίδιον, *ε*, *τό*, lucernula, Dim. ab eod.

Λυχνίον, *ε*, *τό*, idem quod *λυχνία*.

Λυχνίς, *ίδος*, *ἡ*, lucernula; (2) flos quidam, Rosa Græca; rosa Græca; *ἄγρια*, [illegible] *Plin.* l. 25. §. 71. [illegible] Campionis; (3) gemmæ quædam.

Λυχνίσκος, *ε*, *ὁ*, lucernula. A *λύχνος*.

Λυχνίτης, *ε*, *ὁ*, qui lucernatur; *λυχνίτης λίθος*, *λυχνίτις πέτρα*, [illegible] lucernaria, lychnites, [illegible] Ab eod.

Λυχνοῦχος, *ε*, *ὁ ἡ*, quæ nocte agenda sunt interdiu [illegible] & quæ interdiu [illegible] tant, noctu agens; lucernarius. A *λύχνος*, & *βίος*, [illegible]

Λυχνοβλέψ, *ῶπος*, *ὁ ἡ*, lychni f. ellychnii vorator. Ex *λύχνος*, & *βιβρώσκω*.

Λυχνοκαΐα, *ας*, *ἡ*, lor. *λυχνοκαΐη*, *ης*, *ἡ*, dies festus apud Ægyptios, quo lampades accendebantur. Ex *λύχνος*, & *καίω*, [illegible]

Λυχνοκαύτης, [illegible] ator per noctem, candelis [illegible]

Λυχνοπωλεῖον, *ἡ*, luminum, lucernarum seu lychnorum accensio. Ex usd.

Λυχνοποιός, *ὁ*, *ὁ ἡ*, lucernarum confector. Ex *λύχνος*, & *ποιέω*.

Λυχνόπολις, *εως*, *ἡ*, urbs lucernarum, nomen fictum a Luciano V. Hist.

Λυχνοπώλης, *ε*, *ὁ*, lychnorum f. lucernarum venditor. Ex *λύχνος*, & *πωλέω*.

ΛΥ'ΧΝΟΣ, *ε*, *ὁ*, lychnus, lucerna, candela.

Λυχνοῦχος, *ε*, *ὁ*, lychnuchus, qui lychnum tenet, qui lumen sustinet, Gl. Vet. lucernarium; candelabrum; (2) lucerna, monopodium, cui lumen cum candelabro imponitur. Ex *λύχνος*, & *ἔχω*.

Λυχνώσσω, lampada peto. A seq.

Λυχνοσείστης, *ε*, *ὁ ἡ*, lucernam ferens, prælucens. Ex *λύχνος*, & *φέρω*.

ΛΥ'Ω, f. *λύσω*, p. *λέλυκα*, solvo, laxo, remitto, libero, solvo e poeto, [illegible] redimo. Οὐ γὰρ ἔτυχον *κόρη ἔλυσε χρησμῶν* [illegible] *αἰολον σόμα*, Lyc. 4. Ἰπραπίθ [illegible] Soph. T. 184. [illegible] id. El. 94. Οἱ δὲ Πρυτάνεις *λύουσι* *τὴν ἐκκλησίαν*, Arist. Ach. 173. *Λύουσι δεσμῶν*, id. Θεσμ. 1118. Παῖδα δ' ἐμοὶ *λύσαιτε φίλην*, Hom. Il. 1, 20.

ΛΩ, *λῆς*, *λῆ* vel *λῇς*, *λῇ*, volo, vis, vult; *λῶντι*, pro *λῶσι*, volunt.

Λωβάζω, injuria afficio, contumeliam inferro; *λωβάζων*, contumeliose improbari. A *λώβη*.

Λωβάομαι, *ῶμαι*, idem; (2) corrumpo, depravo; (3) mutilo, deformo. *Item Pass.* *λελωβημένος*, contumelia affectus; depravatus, mutilatus; *λωβητός*, aor. 1. *item*. Πλὴν *ῥᾳδίως ἀρτάνας λωβᾶται βίον*. Soph. Antig. 54. Τὴν *πόλιν ἄτης αἰσχρῶς* [illegible], Herodot. Ab eod.

Λώβευσις, *εως*, *ἡ*, contumeliæ illatio, irrisio. A

Λωβεύω, f. *εύσω*, contumelia afficio; (2) irrideo, idem. Τίπτε με *λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν*; Odyss. 23, 15.

Λώβη [illegible] *Ion.* injuriam infero. A

ΛΩ'ΒΗ, *ης*, *ἡ*, injuria, contumelia; (2) opprobrium, dedecus; (3) pernicies, damnum, jactura, mutilatio; (4) quædam acuta morbus. Hinc

Λωβήεις, *ήεσσα*, *ῆεν*, damnosus, perniciosus.

Λωβηθείς, a. 1. part. pass. verbi *λωβάω*.

Λωβήσαιο, 2. sing. aor. 1. opt. med.

Λώβησις, *εως*, *ἡ*, injuriæ f. contumeliæ illatio. A *λωβάω*.

Λωβητήρ, *ῆρος*, *ὁ*, injuriæ f. contumeliæ illator, [illegible] (2) contumeliosus [illegible] Ab eod.

Λωβητής, *ὁ*, injuriosus, contumeliosus; (2) depravator, corruptor. Ab eod.

Λωβητός, *ή*, *όν*, [illegible] injuria, f. contumelia affectus, læsus; (2) mutilus, f. [illegible] Ab eod.

Λωβήτωρ, *ορος*, *ὁ*, [illegible] contumeliosus, (2) qui nocet, [illegible]

Λώιος, *α*, *ον*, qui [illegible] eodem modo labeat, [illegible] A *λώιον*.

ΛΩΙΑ'ΚΙΟΝ, *ε*, *τό*, [illegible]

Λωίων, *ονος*, *ὁ ἡ*, melior, [illegible]

ΛΩ'ΜΑ, *ατος*, *τό*, fimbria, [illegible] ora [illegible]

Λωμάτιον, *ε*, *τό*, fimbriola. A *λῶμα*.

Λῶντι, 3. pl. præs. ind. act. [illegible] pro *λῶσι*, [illegible]

ΛΩ'ΟΣ, vel *λῶος*, *ε*, *ὁ*, Lous, mensis, qui ad Macedones, cujus primo die solstitium æstivum [illegible]

Λωπάς, *άδος*, *ἡ*, vestimentum tenue. A

Λώπη, *ης*, *ἡ*, pallium; (2) vestimentum, cenis. A eod.

Λωπίζω, f. *ίσω*, veste exuo, denudo.

Λώπιον, *ε*, *τό*, [illegible] (2) [illegible] (3) [illegible] (4) [illegible]

Λωποδυσία, *ας*, *ἡ*, spoliatio, expilatio, proprie vestium expilatio. A *λωποδύτης*.

Λωποδυτέω, *ῶ*, f. *ήσω*, exuo, vestimenta furor; (2) [illegible] Plat. ex [illegible] grassor. *Λωποδυτεῖ τὴν Ἑλλάδα*, Hermog. v. & Aesch. Plut. 105. A

Λωποδύτης, *ε*, *ὁ*, qui viatores vel mortuos vestimentis exuit & spoliat, [illegible] in balneis depositas vestes surripit, grassator. A

Λωποδυτέω, [illegible] *ύω*, idem quod *λωποδυτέω*.

ΛΩ'ΠΗΟΣ, *ε*, *τό*, vestimentum tenue.

ΛΩ'ΡΟΝ, *ε*, *τό*, lorum, habena; (2) vinculum capitis, diadema imperatorium.

Λῶρος, *ε*, *ὁ*, idem.

Λῶσος, vel *λώιον*.

Λωτάξ, *αγος*, *ὁ*, mendicus; (2) tibicen. A *λωτός*.

Λωτεῦντα πεδία, campi loto abundantes, herbosi apud Homerum, Il. μ. 283. pro *λωτοῦντα*, quod veteres contractum, ex *λωτόεντα* volunt, a *λωτόεις*, alii ex *λωτίοντα*, quasi a *λωτίω*, quod esset lotum & herbas profero.

Λωτία, *ας*, *ἡ*, fertum e loto textum.

Λωτίζω, f. *ίσω*, lotum carpo, lotum decerpo. Ab eod.

Λώτινος, *ίνη*, *ινον*, lotinus, e loto.

Λάγδην, Poeta. (in fol. Gr.) humilis, pe-nitus obrepens. Hinc
ΛΑΓΤΟΣ, ὁ, ἡ, lotus; (2) lotium, Ph.
ΛαγτηρίΘ, ᾶ, ἡ, ᾶς, ὁ, lotum alens seu producens. Ex λαγτός, & τρέφω.
Λαγτηρίς, ίδος, ἡ, pupilla loto victitrans.
ΛαδροχίΘ, squam fundens, Dor. pro λεπροχίΘ, vid. λασραχίΘ.
ΛΑΘΑΩ, ᾶ, f. ήσω, respiro, intaquiesco. Κάπειτ' ἐπειδὴ τῆσδε λάθωμεν φόνης, Soph. Aj. 61. Ἀπὸ νόσου μεγάλης ἢ φοβερᾶς βαρύ τι λελαθηκέναι, Thuc.
Λάθοι, ᾶ, quiesco, Hes. (2) sedo, Æsch. P.
Λαθεῖν, sedandi vim habens. A λάθω.
Λάθεμα, ατΘ, τό, laxamentum. A λαθάω.
Λάθησις, ίος, ἡ, quies, cessatio, respiratio, laxamentum. Ab eod.

M.

M Litera duodecima, μῦ, Hebr. Mem; (2) nota numeri *quadraginta*, & cum lineola subjecta, μ, *quadraginta millia*.
ΜΑ, *Adv.* jurandi negativum; μὰ Δία, non certe, per Jovem, ὰ μὰ Δία, idem. Sed vel μὰ Δία, affirm. profecto, certe, per Jovem. Occurrit μα solum & affirmative, sed raro, & fere apud recentiores.
Μαγαδίζειν, magadi canere, psallere.
Μαγάδιον, ου, τὸ, parva μαγάς; (2) assercolus, qui recipit chordas lyræ, Dim. a μαγὰς.
Μαγάδις, sive μαγάλις, Acc. ιν, ἡ, magas, instrumentum quoddam musicum.
Μαγάζειν, fides pulsare, psallere. A
ΜΑΓΑΣ, άδΘ, ἡ, ponticulus testudinis, s. hemisphærii testudinei, super quo nervi tenduntur, nullum alias sonum edituri, qui olim ex acundine fictus; ei post vel ligneus tabella, vel cornea substituta est, unde Cic. in testud nihil resonari cornu dicit, *Ern.*
Μαγεία, ας, ἡ, veneficium, præstigiæ, incantatio, lenocinia. A μαγεύω.
Μαγεύεσθαι, ατΘ, τό, idem & ab eod.
Μαγευτήρ, ῆρ, ὁ, veneficus, præstigiator, mango, qui varias res mirari, ut alios decipiat. Ab eod. Hinc
Μαγευτηριακὸς, ἡ, όν, præstigiatorius.
Μαγεύειν, præstigiis & incantationibus utor. Κίρκω — μαγεύσαν μολυσαι τε τὰς ἑταίρες, λαβόντες, Arist. Pl. 310. A
ΜΑΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, veneficium, præstigiæ; (2) machinamentum præstigiatorium; (3) ferè vectis, pessulus, repagulum, Plu. μάγγανα πολεμικὰ, balistæ; μάγγανα πολεμικὰ, tormenta.
Μαγδαλὰ, Magdala. Nomen loci Hebr. *Turris.*
Μαγδαλὴνὴ, ῆς, ἡ, Magdalena. Nomen mulieris Hebr. *Magnifica*, vel etiam quæ Magdala oriunda est, *Magdalensis.*
Μαγδαληνὸς, ἡ, όν, Magdalenus, Magdalensis.
Μαγδαλὶς, ίδος, vel Μαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, pulpa molli ex pane, ad detergendas manus adhiberi solita. A μάσσω.
Μαγεία, ας, ἡ, magia, ars magica, scientia magica. A μάγος.
Μαγειρεῖον, ἡ, τὸ, coqua. A μάγειρΘ.
Μαγειρεῖον, τὸ, locus, in quo coquinaria exercetur, culina, coquina. A μάγειρΘ.
Μαγείρημα, τὸ, cibus coctus. A
Μαγειρεύω, f. εύσω, coquinariam exerceo, sum coquus; (2) lanio, macto.
Μαγειρικὸς, ἡ, όν, ad coquum pertinens, coquinarius, culinarius. Hinc ἡ μαγειρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars coquinaria.
Μαγειρικὰ, ῶν, τὰ, coquinaria.
ΜαγειρίσκΘ, ῶ, ἡ ῆ ἡ, coquulus, Dim.
Μαγειρίσσα, ης, ἡ, coqua. A
ΜΑΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, coquus.
Μάγευμα, ατΘ, τὸ, machinamentum magicum, artes magicæ, Euripid, Suppl. 1110. A μαγεύω.
Μαγὶς, ίδος, ὁ, pinsor, pistor; (2) tergens, abstergens, abstersor. A μάσσω.
Μαγίς, ίδος, ἡ, ὁ, mola, cibus ex farina. A μάσσω.
Μαγὶς, ὶδΘ, ἡ, magus fem. atque magica, ars magica, Plut. A μάγος.
Μαγικὸς, ἡ, όν, magicus, præstigiatorius, veneficus. Ab eod.
Μάγις, ίδΘ, ἡ, mactra, vas subigendæ farinæ, (2) alia; (3) panis, sp. LXX. A μάσσω.
Μάγμα, ατΘ, τὸ, quidquid superest crassum ex aliqua materia expressa rectamentum; (2) unguentum, & omne spissius pauco humore subactum. Ab eod.
ΜΑΓΝΗΣ, ητΘ, ὁ, magnes, lapis ferrum attrahens; (2) ὁ, qui est ex Magnesia. *Μαγνῆτις λίθος*, Hippocr. magnes.
Μαγνήτης, ου, ὁ, idem quod μάγνης.
Μαγνῆτις, ίδΘ, ἡ, sc. λίθΘ, magnes.
ΜΑΓΟΣ, ου, ὁ, magus, sapiens apud Persas, rerum divinarum naturalium que peritus; (2) præstigiator, veneficus, magicæ artis peritus.
Μαγοφονία, ας, ἡ, magorum cædes, eorum, qui post Cambysis mortem regnum invaserant. Festum apud Persas. A φόνΘ.
ΜΑΓΤΑΡΙΣ, ιδος, ἡ, magudaris, radix Jaserpitii.
Μαγὼδ, ὁ, Magog. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Munimentum.*
Μαγῳδὴ, ῆς, ἡ, mollis quædam & effeminata saltatio, a Chrysogono mago, Hes.
Μαγῳδία, ας, ἡ, Magodia, ludus scenicus in quo magorum incantabantur miracula. A
Μαγῳδὸς, ὁ, ἡ, histrio magorum miracula decantans, gestibusve exprimens. Ex μάγΘ, & ᾠδΘ, *cano.*
Μαδάλλω, glabro, depilo, Hes. A μαδὸς. Hinc
Μαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, depilis, glaber, lævis.
Μαδαρότης, ητΘ, ἡ, glabrities, lævor, ex destituto pilorum. A μαδαρὸς.
Μαδαρόω, ῶ, f. ώσω, glabro, depilo. Ab eod.
Μαδάρωσις, εως, ἡ, depilatio; (2) idem quod μαδαρότης; (3) defluvium palpebrarum.
Μαδᾶν, lævis & depilis sum; (2) madeo, madidus sum; part. μαδῶντες, glabriones, Gl. V. Arist. Plut. 266. A μαδὸς.
Μάδδα, Dor. pro μάζα.
Μαδιὰν, ὰ, Madian. Nomen regionis Hebr. ἄκλιτον, *Judicium.*
Μαδίζω, fut. ίσω, glabro, depilo; (2) depilis sum; μαδιζόεις, a. 1. part. pass. depilatus, Ph. A μαδὸς.
Μάδιοις, εως, ἡ, defluvium pilorum, glabrities. A μαδίζω.
Μαδωτήριον, ου, τὸ, id, quo glabratur, seu lævigatur cutis, Gl. V. volsella. Ab eod.
ΜΑΔΟΣ, ὸ, ὸς, lævis, glaber, depilis.
Μάδρα, ας, τὸ, pruna, madrya. A μαλὸδρα.
ΜΑΖΑ, vel μάζξα, ης, ἡ, maza, offa; (2) panis; (3) massa auri vel argenti, Gl. V. μάζα, βωΘ, massa.
Μαζηχόης, ου, ὁ, ob mazam flens, Hes. Ex μάζα, & χέω, *fco.*
Μαζιγματὰς, Dor. pro μαζαγμάτης, ου, ὁ, mazarum fictator, lurco, helluo. Ex μάζα, & ἀγρίω, *fcio.*
Μαζάω, ᾶ mazas pinso, coquo. A μάζα.
ΜαζίνΘ, ινη, ινον, e maza factus. Ab eod.
Μαζίον, ου, τὸ, mamilla, Gl. V. A μαζὸς.
Μάζιον, ου, τὸ, mazula, parva maza, offula, Gl. V. (2) aurum & argentum rude non signatum, *Thuc.* Dim. a μάζα.
Μαζοσαν, ῶς, ἡ, idem & ab eod.
Μαζοτόμιον, s. μαζοτομεῖον, ου, τὸ, lanx, Pollux.
ΜαζότομΘ, lanx, Gl. V. μαζότομος, lanx, Gl. V. A μάζα, & τέμνω, *tribus.*
Μαζοτρίπτης, ου, ὁ, qui mazas coquit. Ex μάζα, & τρίβω, *coquo.*
Μαζοτρὶς, ίδος, ἡ, ὁ, offarius, Gl. V.
Μαζοφαγία, ας, ἡ, mazæ confectio.
Μαζὸς, ὸ, ὁ, mamma, mamilla, Attic. Cupedo & pro nutrice.
Μαζοφάγος, ὸς, ὁ, ἡ, edulia ferendis mensis, Hes. Ex μάζα, & φάγω.
ΜΑΙΑΝΕΣ, bacchanale convivium, apud Spartanos.
ΜΑΙΑΛΑΙΣ, ίδΘ, ἡ, genus poculi, vel mensuræ.
Μάθε, 2. f. a. 2. imper. act. v. μανθάνω.
Μαθέσθαι, f. 2. ind. med. Dor. pro μαθέσθαι.
Μάθημα, ατΘ, τὸ, disciplina, studium, documentum; μαθήματα, mathematicorum theoremata. A μανθάνω.
Μαθηματικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, mathesis, disciplinarum mathematicarum complexus & notitia. A
Μαθηματικὸς, ὴ, όν, ad disciplinas pertinens, ad disciplinas aptus; (2) disciplinis omnibus; (3) docilis; (4) sciens, peritus; (5) ad mathemata pertinens, ad mathematicos pertinens; (6) mathematicus, disciplinarum mathematicarum peritus. A μάθημα.
Μαθηματικῶς, *Adv.* mathematice, mathematicorum more.
Μαθήσιμος, 2. f. ή, 1. ind. med. Ion. pro μαθητὸς, a μανθάνω.
Μάθησις, εως, ἡ, ipsa discendi actio, cognitio, perceptio, doctrina, disciplina. A μανθάνω.
Μαθητεία, ας, ἡ, institutio discipuli, doctrina vel disciplina oralis. A μαθητεύω.
Μαθητέον, discendum est, discere oportet. A μανθάνω.
Μαθητὴς, fut. ήσω, discipulus, sive auditorium; (2) doceo, instituo; μαθητεύομαι, doceor. Οἱ ἐμαθήτευσαν τῷ Ἰησῇ, Matt. 27, 57. Μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, ib. 28, 19. A μανθάνω.
Μαθητὴς, οῦ, ὁ, discipulus. A μανθάνω.
Μαθητικὸς, ὴ, όν, discipulus esse, discere cupio. Δεῦρο σὺ τέχνιά μοι τ' Σωκράτους, μαθητικὼ γὰρ, Arist. Nub. 183. A μαθητὴς.
Μαθητὸς, ὴ, όν, q. d. discibilis, qui disci potest, debet. A μανθάνω.
Μαθήτρια, ας, ἡ, discipula. A μαθητὴς.
Μαθήτρις, ίδΘ, ἡ, idem & ab eod.
Μαθοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. Dor. pro μαθοῦσα, a μανθάνω.
Μαθουσάλα, ὁ, Mathusala. Nomen viri Hebr. indeclin. *Mortem petens.*
Μαθὼν, *qui didicit*, aor. 2. part. m. g. verbi μανθάνω.
ΜΑΙΑ, ας, ἡ, obstetrix; (2) nutrix; (3) avia; (4) appellatio honestior matronæ cujusvis ætate provectioris; (5) genus cardorum; (6) Maia, filia Atlantis.
ΜαιάνδριΘ, ία, ιον, Mæandrius, a
ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, Mæander, fluvius Asiæ minoris admodum flexuosus.
Μαιὰς, άδΘ, ἡ, nutrix; (2) avia. A μαῖα.
Μαιεία, ας, ἡ, obstetricia ars. A μαιεύω.
Μαίευμα, ατΘ, τὸ, quod ab obstetrice extractum est, partus, *intans.* Ab eod.
Μαίευσις, εως, ἡ, idem quod μαίευμα. Ab eodem.
Μαιευτικὸς, ὴ, όν, ad obstetricem pertinens, obstetricius. Ab eod.
Μαιευτικῶς, *Adv.* obstetricum more.
Μαιεύτρια, ας, ἡ, obstetrix. A μαιεύω. Hinc
Μαιευτρικῶς, *Adv.* obstetricum more.
Μαιεύω, & μαιεύομαι, obstetricem ago, fem. obstetrix; (2) pulso avium nutio; (3) quæro, investigo, scrutor. Ἀστὸν τίκτουσα καθαρὸς ζῇ μαιεύσομαι, Aristt. Lys. 605. A μαῖα.
Μαιμάσσειν, palpitare, agitari, salire, fluctuari, Suid. A μάω.
Μαιμακτήρια, ων, τὰ, sacra, quæ apud Athenienses fiebant Jovi Μαιμάκτῃ.
Μαιμακτηριὼν, ῶνΘ, ὁ, mensis, a quo hyems incipit, quo Jovi Μαιμάκτῃ, sacrificabant Athenienses, propter mutationem & turbulentam aëris, September, Gl. V.
Μαιμάκτης, ου, ὁ, furore percitus, furiosus, turbulentus. Jovis epith. A μαιμάσσω.
Μαιμὼς, ακΘ, ὁ, ἡ, ὼ, tumultuosus, impetuosus, Hes. Ab eod.

Μαιμάασκω, vehementer cupere, palpitare, Hes. Ab eod.

Μαιμάω, ῶ, fut. ήσω, vehementer cupio, impetu feror. *Μαιμᾶν κηρίσιν χεῖρε διψῶσαν ἔδη*, Lyc. 1177. Ab eod.

Μαίμησις, 3. f. a. 2. *Ion.* pro *ἐμαίμησε*.

Μαιμήσας, præf. part. act. *Poët* pro *μαιμᾶν*, *ἰρετ.* ex *μαιμάω*.

Μαιμώσας, præt. part. act. f. g. verbi *μαιμάω*, pro *μαιμῶν*.

Μαιμώσσω, cupio, impetu feror. A *μαιμάσσω*.

Μαίνας, ὁ, ἡ, idem quod *μαινάς*.

Μαινάς, άδος, ἡ, infani, furiosa, lymphata, Mænas, Bacchi. *Μαινάδες*, Bacchæ. A *μαίνομαι*.

Μαίνη, ης, ἡ, mæna, piscis Heraclæ s. Dianæ sacer.

Μαινίδιον, ε, τὸ, mænula. Dim. A *μαινίς*.

Μαινίς, ίδος, ἡ, mæna, piscis. A *μαίνη*.

Μαινόλης, ου, ὁ, furens, lymphatus, Bacchi epith. A *μαίνομαι*.

Μαινολίς, ίδος, ἡ, furens. A præc.

Μαινολλὸς, ου, ὁ, idem, itidem Bacchi epith.

Μαινολὶς, ίδος, ἡ, furens. A præc.

MAI'NOMAI, f. *μανοῦμαι*, infanio, furio, delirio, vehementi fluctu & voluptate teneor; *μανόμενος*, part. furens, infanus, lymphatus, Ph. *μανεὶς*, a. 2. in furorem actus, furore percitus. *Ὁ δεσπότης μαινόμενος κακὸν τέξει*, Arist. Pac. 54.

Μαίνης, ου, ὁ, Mænurgus, piscis.

MAI'NΩ, in furorem ago, a. 1. *ἔμηνα*. *Θρᾳκίοις ἵπποις (χιὼν) ἢ ἀνδρ' ἐμήνατο*, Arist. Thesm. 568.

Μαίομαι, cupio; gestio; (2) quæro. A *μάω*.

Μαῖρα, canicula, fidus; æstus intensissimus; luna, Hes. A *μαῖρα*, *luceo*.

MAI'PΩ, luceo.

Μαῖσις, ιος, ἡ, *obstetricis opera*, *officium*. A *μαῖα*.

Μαίσσαι, Scythicæ. A

Μαῖτις, sc. *λίμνη* palus *Mæotica*. A *Μαῖται*, populus Scythicus.

Μαίωτρα, ων, τὰ, merces obstetrici. A *μαῖα*.

MA'KAP, αρος, ὁ ἡ, τὸ, beatus; *μάκαρες* dii & homines beati post mortem. Hinc

Μακαρία, ας, ἡ, locus beatorum post mortem apud inferos, locus vitæ beatæ.

Μακαρίζω, fut. ίσω, beatum prædico; Ion. *Τὸν ἢ νυκτὸς ἢ μεθ' ἡμέραν ἐνδείκνυσθαι, μακαρίζω*, Eur. Bac. 910. *Ἃς μακαρίζομεν*, Arist. Vesp. 1065. Ab eod.

Μακαριστὸς, ὴ, ὸν, beatus, felix; (2) defunctus, qui requiescit. Ab eod. Hinc

Μακαριστὶ, ητος, ἡ, beatitas, beatitudo.

Μακαρὶς, ίδος, ἡ, beata, locus beatorum apud inferos. A *μάκαρ*.

Μακαρισμὸς, ὁ, beatitatis prædicatio, qua omnium aliquem beatum prædicamus; (2) *μακαρισμοὶ*, hymni in commemorationem beatitudinis Christianæ; (3) ipsa felicitas, N. Sec. LL. A *μακαρίζω*

Μακάρεσσι, dat. plur. *Ion.* pro *μακάρσι*, a *μάκαρ*.

Μακαριστὸς, ὴ, όν, qui beatus habetur & prædicatur, quem omnes beatum judicant.

Μακαρίτης, ου, ὁ, beatus, de defuncto.

Μακαρτὶς, ίδος, ἡ, fæm. pr. Theor. 2, 70. A

Μακαρῶ, f. ι ind. act. *Att.* pro *μακαρίσω*.

Μακαρίως, *Adv.* beate, feliciter. A *μακάριος*.

Μάκαρς, αρος, ὁ ἡ, beatus. A *μακάριος*, *per Syncop.* Eust.

Μακαιράτατος, beatissimus. A præc.

Μακάρτερος, beatior, apud Nonn. Ab eod.

Μακάρτης, ης, ες, beatus & opulentus. Ex *Ἐργατ.* A *μάκαρς*.

Μακρᾶδες, ἡ, ές, longus, procerus; quasi a *μακεδανὸς*, *Dor.* ut *μακεδανὸς*, a *μῆκος*.

Μακεδονία, ας, ἡ, Macedonia. A *Μακεδών*.

Μακεδονίζω, f. ίσω, Macedones sequor, eum Macedonibus facio. Ab eod.

Μακεδόνικος, η, ον, Macedonicus. Ab eod.

Μακεδὶς, ίδος, ἡ, Macedonicus more vel sermone.

Μακεδὼν, όνος, ὁ, Macedo.

Μακέλη, ης, ἡ, ligo. A *κείλω*.

Μάκελλα, ης, ἡ, idem & ab eod.

Μάκελλον, ου, τὸ, macellum. Vox Latina.

MA'KEP, macer, vel macir, cortex quidam, qui ex India advehitur.

Μακιστέρεως, ε, ὁ καὶ ἡ, oblongam galeam habens; utpote epith. Hes. Ex *μάκη*, pro *μάκων*, & *κυνέη*, *galea*.

Μακκὰς, άδος, ἡ, longus, prolixus. A *μάκων*, pro *μάκρος*.

MAKKOA'N, oblongus, stulte & fatue se gerens; *μεμακκωκὼς*, perf. part. delirantem. *Καὶ τὸν ὄρνιν σφόδρα μακκᾶ κατόψομαι*, Arist. Lys. 395.

Μακραίων, ωνος, ὁ ἡ, ὠνον, macrus, longævus. Ex *μακρὸς*, & *αἰὼν*, *ævum*.

Μακρακάνιον, ν, τὸ, lycopodium longum.

Μακρὰν, *Adv.* longe, procul, de loco; (2) longum, de tempore. *Τὴν δάσιν τὴν καλὴν εἶναι πολὺ μᾶλλον ἐς μακράν*, Arist. V Sp. p. 472. *Πρὸς τοὺς τὰς δίκας λαβόντας ἐπὶ μακρὰν ἐλθεῖν*, Isæus. Pro per tribunal dabatis pœnas, non longe post, *τίσειν δίκην*, Heliodor. lib. 5. p. 240. A *μακρὸς*.

Μακραύχην, ενος, ὁ ἡ ἐν, cui collum est prælongum.

Μακρέτης, ου, ὁ ἡ ἐν, qui in longos annos perdurat, Ex *μακρὸς* & *ἔτος*.

Μακηγορέω, ῶ, f. ήσω, longa & prolixa oratione uti, multa verba facio, Eur. Hipp. 708. & Ph. 768. Ex *μ.* & *ἀγορέω*.

Μακρηγορία, ας, ἡ, sermo prolixus, oratio longa. Ex iisd.

Μακρημβίη, ἡ, tempus quo dies sunt longiores. Ab *ἡμέρα*.

Μακρίλω, acc. sing. *Dor.* pro *μακρόν*.

Μακρόβαζος, ου, ὁ, qui longis papillis incedit. Ex *μακρὸς*, & *βαῖνω*, *eo*.

Μακρόβιος, ε, ὁ ἡ ἐν, longævus. Ex *μ.* & *βίος*.

Μακροβίοτος, ου, ἡ, vita longæva, vivacitas.

Μακροβιότης, ητος, ἡ, idem.

Μακροβιώτερος, vivacior, Comp. a *μακρόβιος*.

Μακροβολία, ας, ἡ, in longum jaculatio. A *μακροβολῶ*.

Μακροβολὸς, η, ὸν ὁ, e longinquo ferien.; (2) longius s. eminus feriens. Ex *μακρὸς*, & *βάλλω*.

Μακρόβολος, η, ὸν ὁ ἡ ἡ, qui magnis s. densis est glebis, glebosus. Ex *μακρὸς*, & *βῶλος*.

Μακρογνώμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, qui longo est mento. Ex *μ.* & *γνάθος*.

Μακρόγυιος, ος, ὁ ἡ ὄν, longam senectutem agens, aut in senectute vivens. Ex *μ.* & *γῦρος*.

Μακροδίωλος, η, ὸν ὁ ἡ ἡ, longus & teres.

Μακροδακτυλὸς, ὁ ἡ ὄν, longos habens digitos.

Μακροδρομὸς, η, ὸν ὁ ἡ ἡ, qui longum cursus conficit.

Μακροζωία, ας, ἡ, longævitas. Ex *μ.* & *ζάω*.

Μακροημέρευσις, εως, ἡ, longitudo dierum, longævitas. A

Μακροημερεύω, f. εύσω, diu vivo. A

Μακρόημος, ος, ὁ ἡ ον, longævus. Ex *μακρὸς*, & *ἦμαρ*.

Μακρόθεν, *Adverb.* procul, longe, eminus. Hinc & *Ἀπὸ μακρόθεν*, e longinquo. A *μακρὸς*.

Μακροθυμέω, ῶ, fut. ήσω, patienter fero, leni animo, patienter exspecto, iram differo s. cohibeo; duro, Ph. *Μακροθυμεῖν δεῖ τινι*, Matt. 18, 26. *πρός τινα*. 1 Thess. 5, 14. *ἐπί τινα*, 2 Pet. 3, 9.

Μακροθυμία, ἡ, tolerantia, lentus animi, longanimitas, patientia expectandi.

Μακρόθυμος, ος, ὁ ἡ ὄν, longanimis, lenis, patiens. Ex *μ.* & *θυμός*.

Μακροθύμως, *Adv.* patienter, longanimiter, æquo animo, in differendo.

Μακροκαμπύλαυχος, ος, ὁ ἡ ὄν, longum & curvum collum habens, *Epith.* avium quarundam. Ex *μ.* *κάμπυλος*, & *αὐχήν*.

Μακροκατάλληλος, ος, ὁ ἡ ὄν, in vocalem longam s. syllabam desinens. A *καταλλήλω*.

Μακροκαυλὸς, ος, ὁ ἡ ὄν, caulem longum habens.

Μακροκέντρος, ος, ὁ ἡ ὄν, longum aculeum habens, longo spiculo armatus.

Μακροκέρκος, ος, ὁ ἡ ὄν, prælongam caudam habens.

Μακροκεφαλὸς, ος, ὁ ἡ ὄν, longum caput habens; *epith.* Gl. V.

Μακροκομέω, ῶ, longum & prolixam comam alo seu habeo. Ex *μ.* & *κόμη*.

Μακροκωλία, ἡ, longius membrum; (2) quum periodus longius membrum habet. A

Μακρόκωλος, ος, ὁ ἡ ὄν, membra seu cola longa habens. Ex *μ.* & *κῶλον*.

Μακρόλινος, ὁ ἡ ὄν, longum habens filiquam s. folliculum, filiqua oblonga inclusus.

Μακρολογέω, ῶ, f. ήσω, prolixe loquor, longa oratione utor.

Μακρολογία, ας, ἡ, prolixitas sermonis. A

Μακρολόγος, ος, ὁ ἡ ὄν, prolixus in sermone.

Μακροσία, ας, ἡ, morbus longus s. diuturnus. Ex *μ.* & *νόσος*.

Μακροπαραλήγω, in penultimam longam desinere. Ex *μ.* & *παραλήγω*.

Μακροπαροινία, longæ contumeliosissimus, & crudelis ex ebrietate. A *παροινία*.

Μακρόπεπλος, ος, longum peplum gerens.

Μακρόπνους, *contr.* *μακρόπνους*, ους, ὁ ἡ, ὁ, longos ducit spiritus. Ex *μ.* & *πνοή*.

Μακροποιέω, prorsus eo, longam rem facio.

Μακροπρίστις, εως, ἡ, longum ictus. A *πρίζω*.

Μακροπτέρυξ, υγος, ὁ ἡ, longis pennis alas, five longos pennæ habens. Ex *πτέρυξ*.

Μακροσκελίζω, ὁ ἡ, e longinquo pugnans.

Μακρόσκελος, ος, ὁ ἡ ὄν, ample latens potens. Ex *μ.* & *σκέλος*.

Μακροστομία, ας, ἡ, longum latus os.

Μακρόστομος, ος, ὁ ἡ ὄν, longum latumque os habens.

Μακροστοιχία, ας, ἡ, longitudo versus. A

Μακρόστιχος, ος, ὁ ἡ ὄν, longos versus ducens. Ex *μ.* & *στίχος*.

Μακροσύρτης, ου, ὁ, longus tractus lector. Ex *μ.* & *ἕλκω*.

Μακροτράχηλος, ος, ὁ ἡ ὄν, collum longum habens.

Μακρότριχος, ος, ὁ ἡ ὄν, longos habens pilos, longis villis.

Μακροφαρυγξ, ὁ ἡ ὄν, longas fauces habens.

Μακρυβολυαρότης, ου, ὁ, longinquus negotiator. Ex *μ.* & *ἐμπορία*.

Μακροτυφὴς, ἐος, ὁ ἡ, natura longus, longus natu. Ex *μ.* & *τύφω*, *supra*.

Μακρόφυλλος, ος, ὁ ἡ ὄν, longa habens folia. Ex *μ.* & *φύλλον*.

Μακροφωνία, alta voce clamo.

Μακρόχειλος, ος, magnis labiis habens.

Μακρόχειρ, ρος, ὁ ἡ ὄν, longimanus; (2) cui una manus longior est altera.

Μακρόχηλος, ος, ὁ ἡ ὄν, ungulas longiores habens. Ex *μ.* & *χηλή*.

Μακροχρονίζω, f. ίσω, diuturnus s. longævus sum. A

Μακροχρόνιος, ος, ὁ ἡ ὄν, longævus, diu durans. Ex *μ.* & *χρόνος*. Hinc

Μακροχρονιότης, ητος, ἡ, longævitas, Gl. V.

Μακρημέρια, ας, ἡ, quod longa tempestate abominationem. A
Μακρύνω, f. υνῶ, elongo, longe seu procul amoveo, removeo, in longum differo, extendo, porrigo. A μακρὸς.
Μακρῷ, Dat. Adv. longe, multo. A μακρὸς.
Μακρῶς, Adv. longe, prolixe.
Μακρωσις, εως, ἡ, prolongatio, in longum ductio. Quasi a μακρόω.
Μακρώτης, ητος, ὁ, longas aures habens. Ex μ. & ὠς, ὠτος, auris.
Μάλαι, qui maxime pinsunt, Hesychio; at Pollux, gulones. A μάομαι.
Μαλάβαθρον, ου, τὸ, ἡ, folium, quod in Indiæ paludibus nascitur.
Μαλάβρου, ου, ὁ, ἡ, mappa, Gl. V. A μάομαι.
Μαλάγμα, ατος, τὸ, malagma, quo aliquid molliatur, in re nil tuti est corpus molle ad fallendos eludendosque tormentorum ictus, ut est cilicium. A μαλάσσω.
Μαλακῇ, dat. sing. f. g. Dor. pro μαλακῇ.
Μαλακηγενὴς, ἐς, ὁ, ἡ, pro μαλακληγενὴς, dolore veniens. Μαλακαυχενὶς ὑπὸ Ορ. Aristot. (h. loco mut.) A μαλάσσω, & ἄλγος.
Μαλακιπους, οδος, ὁ, ἡ, ἡ, (metri causa pro μαλακίπους,) molli pede incedens.
Μαλακίζομαι, molliter decumbo & dormio. Ex μ. & κεῖμαι.
Μαλακιστικὸς, ἡ, ὁν, vim leniendi habens, qu. a μαλακίζω.
Μαλακίτις, ιδος, ἡ, mollis, puellaris genus.
Μαλακίαι, ας, ἡ, mollities, in primis animi, ignavia & effeminatio, (2) morbi quidam; (3) tormenti quinquilinitis manus. A μαλακὸς.
Μαλακὸς, ἡ, ὁν, mollis & effeminatus. Ab μάλα, hinc
Μαλακύνω, ο, mollis & effeminatus sum, mollitie laboro; (2) languesco, ægro sum. Αἱ πόλεις μαλακύνονται τὰς ψυχὰς ὑπὸ τῶν ἡδυσμάτων, Xen. A μαλακὸς.
Μαλακίζω, f. ισω, mollio, effemino, timidum reddo, & pass. μαλακίζομαι, mollesco & effeminor, languesco, ægroto, timidus sum, trangeo. Ἵππος τ θάνατον ἐμαλακίσατο, Xen. A μαλακὸς.
Μαλάκιον, ου, τὸ, ornamentum quoddam muliebre, Hes. Ab eod.
Μαλακόβηλος, ἐσθίειν esse, aor. 1. inf.; id. verbi μαλακοβηλέω, edo.
Μαλακίσκη, ης, ἡ, molliculus. Dim.
Μαλακιστὴν, ῆνος, ὁ, ἡ, mollem habens testem. Ex μ. & ὄρχις.
Μαλακογάμων, ωνος, ὁ, ἡ, qui molli h. e. lem, fœminili est mente seu animo. Ex μ. & γάμος.
Μαλακόθριξ, ικος, ὁ, ἡ, mollem habens pilum; μαλακόθριχες, quibus mollis capilli.
Μαλακοκισσὸς, ὁ, ἡ, q. d. mollis hedera, convolvulus.
Μαλακοκόλαξ, ακος, ὁ, assentator, palpator.
Μαλακοκορυσὸς, ἐως, ὁ, q. d. molliceps, avis. Ex μ. & κράνον.
Μαλακοποιὸς, mollio. A
Μαλακοποιὸς, ὁν, molliens.
Μαλακοστόμος, ὁ, ἡ, mollem & tenerum habens nucleum. Ex μ. & στόμα.
Μαλακὸς, ἡ, ὁν, mollis; (2) placidus, lenis, mitis; (3) effeminatus; (4) remissus, languidus, molli & remisso animo aliquid agens; (5) placidus, tranquillus. A μαλάσσω.
Μαλακόστρακος, ὁ, ἡ, mollem habens testam. Ex μ. & ὄστρακον.
Μαλακόστρωτος, ὁ, ἡ, molli sella vectus. Ex μ. & ἔστρωκα.
Μαλακότης, ητος, ἡ, mollities, mollitudo. A μαλακὸς.
Μαλακόφθαλμος, ον, mollis, mitis aspectu.
Μαλακόφλοιος, ὁ, ἡ, ἡ, mollem corticem habens.
Μαλακόφρων, ονος, molli, leni animo. Ex μ. & φρὴν.
Μαλακόφωνος, ον, moll, suavi voce præditus. Ex μ. & φωνὴ.
Μαλακόχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, mollem manus habens, lenis, mitis.
Μαλακοψυχία, molli sum animo. Ex ψυχὴ.
Μαλακύλης, ητος, ὁ, qui molli, seu emoll. A μαλάσσω.
Μαλακτικὸς, ὴ, ὸν, emolliendi vim habens.
Μαλακτὸς, ὴ, ὸν, qui mollitus, seu emollitus fuit. Ab eod.
Μαλάκωσις, εως, ἡ, emollitio, qua aliquid mollius redditur. A
Μαλακωτὸς, mollio, emollio, mollem reddo. Pass. μαλακωτομαι, mollior, mollierem me præbeo, mollesco, languesco & remissior fio. A μαλακὸς.
Μαλακὼν, mollis. Gen. sing. Dor. pro μαλακὸς.
Μαλακῶς, Adv. molliter, lenter, placide, effeminate, remisse.
Μάλαξις, εως, ἡ, mollitio, emollitio. A
ΜΑΛΑΣΣΩ, vel μαλάττω, f. ξω, mollio, emollio; (2) placo, lenio. Ὡς δ' ἂν ἐμοὶ μαλάξῃς αὐτὸν ὦ τῇ παροιμίᾳ, Arist. Eq. 788. Καὶ μὴν σοφὸς ἡρῷ ἐστιχὰν Ἀπελλικιάδων, νῦν μαλαχθὶς τῇδε, leveris, Soph. Phil. 1332. Χρόνῳ μαλάξειν Σπάρτην, Eur. Or. 1290.
Μαλαλεὴλ, ὁ, Malaleel. Nomen viri Hebr. ἅγιον, Lucian. Dem.
Μαλάχη, ης, ὁ, malache, malva, herba emolliendi vim habens. Angl. Mallows. A μαλάσσω.
Μαλὲ, ὸς, ῶ, ὸν, usitatus, consumens, ignis cpeth. A μαλὸς.
ΜΑΛΗ, ης, ἡ, axilla, ala.
Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. A μαλάσσω.
Μαλθάζω, mollio, Arist. pro quo usitatius μαλθάσσω.
Μαλθακίδιον, ου, ἡ, lecti s. cubilis mollities. A μαλθακὸς. & εἰδὸς.
Μαλθακὸς, ἡ, ὸν, tener, mollis. A μαλθάσκω.
Μαλθακία, ἡ, mollities, mollitudo. Ab eod.
Μαλθακίζω, f. ισω, mollio, emollio; (2) delinio, emollio animum. Pass. μαλθακίζομαι, mollesco, ignaviter ago, languesco, elanguesco. Ab eod.
Μαλθάκιον, ου, τὸ, mollis. Ab eod.
Μαλθακίως, molliter, segnitiem est & ignitur. A μαλθακὸς.
Μαλθακὸς, ἡ, ὸν, mollis; (2) tener, teneribus annis; (3) effeminatus. A μάλθασσω.
Μαλθακόστομος, ὁ, ἡ, ὸν, cui mollem & teneram habet carnem. Ex μ. & στόμα.
Μαλθάκωμα, mollio, emollio. A μαλθακὸς.
Μαλθάκωσις, εως, ἡ, emollitio, fotus. A
Μαλθάσσω, f. ξω, mollio; (2) mollibus verbis persuadeo, delinio, demulceo. Ὡς λογισιὸ πουθὲ μαλθάξας μὴ ὄν, Eur. Her. fur. 299. A μάλθα, vel μαλάσσω.
Μάλθη, ης, ἡ, cera emollita. A μαλάσσω.
Μαλθὸν, οῦ, f. ὄσω, mollio, emollio, velut ceram, Hes. A μάλθα. Unde
Μαλθώδης, ους, ὁ, ἡ, malthinus, cereus.
Μάλθων, ονος, mollis & effeminatus, dissolutus. Ph. μάλθων, nebulo. Ab eod.
Μαλινθάλη, ης, ἡ, planta in Ægypto nascens, Theoph.
Μαλλάκης, ου, ὁ, unguentum fœtidum. A
Μαλλάω, ω, malde laboro. A μᾶλλον.
ΜΑΛΤΗ, ης, ἡ, Malta, fœmenorum mensis, quem ruffiani.
Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen, Dor. pro μηλὰς, a pomis, μῆλον, pomum.
Μάλιστα, superl. a μᾶλλον.
Μαλλία, Ion. μαλλίη, frigore contrahor, ex frigore obstupesco. A
ΜΑΛΚΗ, ης, ἡ, cranium, pedumque contractio & torpor ex frigore.
Μαλλίδιον, ου, idem quod μαλλάκη.
Μαλλιὸν, fragilium. A μαλλὸς.
Μαλλοὶ, Rar. plur. Poet. pro μαλλὸς.
Μάλλον, Adv. Comp. a μάλα, quod vide.
ΜΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, vellus; lana promissa, villus; (2) coma promissa, crines, cincinnus.
Μαλλοφόρος, ὁ, ἡ, ἡ, vellus ferens, lanuger. Ex μαλλὸς, & φέρω.
Μαλλωτὸς, ἡ, ὸν, villosus, vellera dans. A μαλλὸς.
ΜΑΛΟΒΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, Malabathrum, folium, quod in Indiæ paludibus nascitur.
Μαλοβόρος, ὁ, ἡ, ἡ, malis s. pomis similis bestia generis. Ex μᾶλον, & φαγεῖν.
Μᾶλον, pro μῆλον, Dor. malum, pomum.
Μαλὸς, ὰ, ὸν, tener; (2) exitiosus.
Μαλοφόρος, ὁ, Epith. Cereris, pomifera. Ex μᾶλον & φέρω.
ΜΑΜΗΙΑ, vel μαμμὶδ, ἄδος, ἡ, ἡ, μάμμης medicamenti genus, quod quidam idem ac Doronicum Romanum censent.
ΜΑΜΜΑ, μάμμη, μαμμία, ἡ, voces, quibus pueri matrem, vel aliam fœminam ætate provectiorem appellabant; (2) avia.
Μαμμάκυθος, ὁ, ὁ, Mammacurthus; nomen hominis notæ stultitiæ; ideo quivis stolidus & ignavus sic appellatur.
Μαμμόκυθος, idem.
ΜΑΜΜΑΝ, vox pueruli panem flagitantis.
Μαμμάριον, ου, τὸ, mater. Dim. a μάμμη.
Μαμμία, ας, ἡ, mater; (2) avia. Ab eod.
Μάμμιον, ου, τὸ, matercula. Dim. Ab eod.
Μαμμόθρεπτος, ὁ, ἡ, ἡ, a nutrice, vel potius avia, eaque mollius educatus. A μάμμη, & τρέφω.
Μαμμωνᾶ vel μαμμωνᾶς, vox Syr. ὄκλιτος, cibus.
Μαμμωνὰ, mammonæ, dat. sing. a μαμμωνᾶς.
Μᾶν, pro μὰν, Dor. tamen, sane, certe; item mihi, Dor. pro μὲν.
Μανάκης, ου, ὁ, ornamentum collare, Sch. Theocr. Dim. a μάνος. Vid. μανιάκης.
Μανασσῆς, ὁ, Manasses. Nomen viri Hebr. ἀκλιτον.
ΜΑΝΔΑΛΗ, ης, ἡ, corrupta lingua.
Μανδαλιὰν, ὰνος, ὁ, ἡ, ὰν, ὰνος, τὸ, Ph.
Μανδάλιον, ου, τὸ, ornamentum, repagulum, Ph.
ΜΑΝΔΑΛΩΤΟΝ, ου, τὸ, oleum pretiosum ex nardo.
Μανδύλιον, ου, τὸ, Lucilio μανδίλη, pro μανδυλεῖον.
ΜΑΝΔΡΑ, ας, ἡ, stabulum, caula, septum, ne mobo claudantur pecora; (2) spelunca; (3) locus, ubi fera coercebantur.
ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣ, ου, ὁ, mandragoras, planta, cui vis inest obstupefaciendi sensus & seperandi homines. Angl. Mandrake.
Μανδραγορίζω, mandragoram præbeo.
Μανδραγορίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum mandragora conditum. A μανδραγόρας.
Μανδρόδρυα, ατος, τὸ, idem quod μανδραγόρας.
ΜΑΝΔΥΑΣ, ου, ὁ, genus vestimenti muliebris, ap. Persas.
Μανδὺν, ῦνος, ὁ, vestis pœnulæ similis. Pollux & Gl. V. μανδὺς, implavia.
Μανδὺς, ὁ, Laconis.
Μανίδιον, ου, τὸ, 2. part. pass. f. g. v. μανίζω. Hinc
Μανιακὸς, insanus; ut ἄγαν ἐστ μανιακῶς, Eur. Ion. apud Suid. amore insano.
ΜΑΝΗΣ, ου, ὁ, servus, famulus; (2) pocillator; (3) nomen jactus tesseralis.
ΜΑΝΘΑΝΩ, f. μαθήσομαι, μεμάθηκα, discoo;

disco; (2) intelligo, percipio, animadverto, cognosco; (3) doceo, ὁ ἀ. ἰμαθόν, partic. μαθὼν qui didicit, Aesch. τί μαθών, quare. Πρὸς γαμεῖν δ' ἀνδρῶν μαθὼν ἔσικας ἥκειν αἰχρά, edoctus a, Soph. Phil. 963. Ἀπ' ἰχθύων δῆτα πολλὰ μανθάνουσι οἱ Ζέφοι, Aesch. Av. 379.

Μανία, ας, ἡ, furor, insania; vesania; intemperiae. A *μαίνομαι*.

Μανιάκης, ου, ὁ, ornamentum collare s. brachiale, Gl. V. torques. A *μανίαξ*.

Μανιάκιον, ου, τὸ, idem; Chius inter ornamenta numerat in *μιμωσκει*.

Μανίακον, ου, τὸ, idem, Polyb. A

Μανίαξ, ακος, ὁ, torulus, circulus, tortus, Gl. V.

Μανιάς, άδος, ἡ, furiosa, insana. A *μαίνομαι*.

Μανικός, ἡ, όν, insanus; (2) ad insaniam pronus; (3) insaniam seu furorem gignens; (4) divinus ac numine inflatus. Ab eod.

Μανικῶς, *adv.* furiose, furenter.

Μανικόπορνος, ου, ὁ ἡ ἡ, furiose libidinosus, Eust. Ex *μανία*, & *πόρνος*.

Μανιοποιός, ὁ ἡ ἡ, ad insaniam redigens. Ex *μανία*, & *ποιέω*.

Μανιώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, furiosus, insanus, furore percitus, vesanus; (2) insaniam gignens. A *μανία*.

ΜΑ'ΝΝΑ vel *μάν*, τό, manna. Vox Hebr. ἀκλιτος, quae cibum illum extraordinarium notat, quo Deus Israëlitas in deserto sustentavit; (2) manna Indicum vel saccharum veterum.

Μαννάριον, ου, τὸ, idem quod *μανάκιον*.

Μαννάριον, τὸ, matercula, *Ern.* an *μαμμαρίον*?

Μαννοδοτέω, ῶ, f. *ήσω*, manna do, vel suppedito. Ex *μάννα*, & *δοτης, dator*.

ΜΑ'ΝΝΟΣ, vel *μανος, ου, ὁ,* ornamentum collare, v. *μανιάκης*.

Μανοειδής, ὁ ἡ ἡ, ornatus monili.

Μανόκαρπος, ος, ὁ ἡ ἡ, rarum ferens fructum, cujus fructus non dense haereat.

ΜΑΝΟΣ, ὴ, όν, rarus, solutus, fungosus, laxus, mollis.

Μανοσπορέω, ῶ, semen non dense spargo. A

Μανόσπορος, ος, ὁ ἡ ἡ, rare seminatus. Ex *μανός*, & *σπείρω*.

Μανόσπορος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui laxo s. raro est stamine, Hes. Ex *μανός*, & *σπάω*.

Μανότης, ητος, ἡ, raritas; (2) laxitas. A *μανός*.

Μανῦμαι, f. 2. ind. med. verbi *μαίνομαι*.

Μανόφυλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui sunt rara folia.

Μανόω, ῶ, rarefacio, solutionem reddo; *μανωθῆ*, rarefiat. A *μανός*.

Μαντεία, ας, ἡ, divinatio, vaticinatio, vaticinium, oraculum; (2) oraculi petitio.

Μαντεῖον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum; (2) locus, in quo editur oraculum.

Μαντεῖος, εία, εῖον, ad vaticinationem s. vates pertinens. A *μάντις*.

Μαντεύει, 2. sing. praes. ind. med. *Ion.* pro *μαντεύῃ*, a *μαντεύομαι*.

Μάντευμα, ατος, τὸ, vaticinium, oraculum. A

Μαντεύομαι, f. *εύσομαι*, vaticinor, oraculum edo; (2) divino, auguror, conjecto, opinor; (3) oraculum consulo, oraculum peto. Ταῦτα ἡ μαντεύομαι, Eur. Ion. 340. Οὐδ' ἂν θεσπίσαιμι ἐν μεμαντευμένῃ τάδε, id. El. 995. Τῷ πατρὶ μου φάσθαι εἰ ἀστραλόγοι μακρῶνων πάντες ἐμαντεύσαντο, Epigr. A *μάντις*.

Μαντευτέον, *adv. pers.* vaticinandum est. Τῷ θεῷ θεμιτὸν πάντα τ' μαντευτέον, Eur. Ion. 374.

Μαντευτής, οῦ, ὁ, vates, vaticinator.

Μαντευτικός, ὴ, όν, ad vaticinationem s. vaticinatores pertinens; (2) vaticinandi artifex, peritus. A *μαντεύομαι*. Unde

Μαντευτός, ὴ, όν, vaticinio praedictus.

Μαντεύω, ης, ἡ, *Ion.* pro *μαντεία*.

Μαντεῖον, ου, τὸ, *Ion.* pro *μαντεῖον*.

Μάντευς, ευος, ὁ, vaticinus, fatidicus, epith. Apollinis, *Ion.* pro *μαντεῖος*.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, sc. *τέχνη*, ars ratiocinandi s. divinandi. Ab eod.

Μαντικὸς, ὴ, όν, ad vatem s. vates pertinens; (2) vatem efficiens; (3) vaticinandi peritus, divinus; (4) ratiocinationem habens. Ab eodem.

Μαντικῶς, *Adv.* vaticinando, per vaticinium.

Μαντιπολεύω, vaticinor.

Μαντιπόλος, ὁ ἡ ἡ, vates. Ex *μ.* & *πολέω*.

ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, vates, hariolus, haruspex.

Μαντιχόρας, ου, ὁ, Mantichora; bestia quaedam horrenda; de qua Aristot. Hist. An. & Aelianus, Plinius item. Apud Ctesiam *μαρτιχόρα*.

Μαντισμὸς, οῦ, ὁ, vaticinium, vaticinatio, ars vaticinandi. A *μάντις*.

Μαντίσυνος, η, ὁ ἡ ἡ, vaticinatorius, vaticinus, divinus. Ab eod.

Μαντόδης, ους, ὁ ἡ ἡ, fatidicus, vaticinus.

Μαντόκτονος, ου, ὁ, idem, epith. Apollinis. Ab eodem.

Μάνυε, 2. sing. imperf. ind. *Ion.* & *Dor.* pro *ἐμάνυε*, a *μανύω*.

Μάνυσον, 2. sing. a. 1. imper. act.

Μανύω, f. *ύσω*, indico, *Dor.* pro *μανύω*.

Μανώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, laxus, rarus, remissus. A *μανός*.

Μάνωσις, εως, ἡ, rarefactio; (2) raritas, laxitas. A *μανόω*.

Μαπεῖν, *apprehendisse*, aor. 2. inf. act. *per Synecd.* pro *μαρτεῖν*, & hoc *Ion.* & *Poet.* pro *μάρψαι*; & *μεμάπεῖν*, Opt. a *μάρπτω*, prehendo, a. 2. *ἔμαρπον*, & abjecto ρ *ἔμαπον*.

ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ f. **Σμάραγδος, ου, ὁ,** Smaragdus, gemma.

ΜΑ'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, flagellum, scutica; (2) genus supplicii.

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, marathrum, foeniculum. *Angl.* Fennel.

ΜΑΡΑΙ'Ν Ω, f. *ανῶ*, macero, marcidum reddo, marcescere facio, tabefacio; *μαραίνομαι*, marcesco, flaccesco, exaresco. Κύμβῃ ἡ χθονὸς ὑπάλυσεν, ἡ νῦν ἐμάρανε, Hocr. Φθίνῃ γὰρ, ἡ μαραίνεται νόσῳ, Eur. Alc. 200.

Μαραπὸς, ὁδος, ὁ ἡ ἡ, cui pedes marcuere, qui marcidos pedes habet, Hes. Ex *μαραίνω*, & *πούς*.

Μαρανθῆναι, a. 1. inf. pass. v. *μαραίνω*.

Μάρανσις, εως, ἡ, marcor, tabes. A *μαραίνω*.

Μαραντικὸς, ὴ, όν, flaccidum seu marcidum reddens, corrumpens, absumens. Ab eod.

Μαρασμὸς, οῦ, ὁ, marcor, flacciditas, tabes. Ab eod. Hinc

Μαρασμώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, laborans *μαρασμῷ*, cui inest *μαρασμός*.

ΜΑΡΑ'ΣΣΩ, luceo, splendeo; (2) perstrepo, sonitum edo.

Μαραυγέν, lumina ge stringi. Plut. Quasi ex *μείω*, *πίνω*, *μορῶ*, & *αὐγὴ*, *splendor*.

Μαραυγία, ας, ἡ, obscuratio visus. Ex iisd.

Μαργαίνω, insanio. **Μαργαίνειν ἐπ' ἀδανάτοισι θεοῖσι,** Il. 5, 882. A *μάργος*.

Μαργαρίτης, ου, ὁ, sc. *λίθος*, margarita, gemma. A *μαργαρον*.

Μαργαρίτις, ιδος, ἡ, ic *λίθος*, idem.

ΜΑΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, unio, pl. *μάργαρα*, margaritae. Hinc

Μαργαρώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, margaritae similis.

Μαργάω, ῶ, insanio. A *μάργος*.

Μάργη, ης, ἡ, insania, proterva, Hes. Ab eodem.

Μαργῆνες, ἄνασα, ἄνες, insanus, amens. Ex Hes. A *μάργη*.

Μάργης, ου, ὁ, insanus, Suid. Ab eod.

Μαργίτης, ου, ὁ, nomen proprium hominis cujusdam stolidi; (2) stolidus, fatuus, leviculus, imbecillus. Ab eod.

ΜΑ'ΡΓΟΣ, ὴ, όν, vel *μάργος, ου, ὁ ἡ ἡ,* insanus, amens, vesanus, stolidus; (2) protervus, petulans, impudicus libidinosus.

Μαργοσύνη, ης, ἡ, insania, vesania, vecordia; (2) petulantia, protervia, procacitas. A *μάργος*.

Μαργότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, veterum scholiastarum testimonio *μάρη* dictae fuere manus, Eust.

Μαριλλοτὰς, ᾶ, ὁ, qui carbones tractat, carbonarius. A *μαρίλλω*.

Μαριλλόω, favillas, carbones tracto. A

ΜΑΡΙ'ΛΗ, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla.

Μαριλλοκαύτης, ου, ὁ, carbonarius, Hes. ubi *μαριλλοκαυτὴς, τὸν ἀνθρακευτήν*. Ex *μαρίλλη*, & *καίω, uro*.

Μαριλλοπότης, ου, ὁ, favillae potor. Vulcani caeterorumque fabrorum ac carbonariorum epitheton. Ex *μαρίλλη*, & *πόσις*.

ΜΑΡΙ'ΝΟΙ, piscis quidam.

ΜΑ'ΡΙΣ, ιος, ἡ, mensura liquidorum.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, rutilo, resplendeo, vibranti splendore corruco. Ἠλέκτρου χρυσοῦ χαίτην μαρμαίρων, Eur. Ion. 921. Ὄμματα μαρμαίροντα, Il. 3, 397.

Μαρμάρεος, εία, εον, marmoris more candens, marmoreus. A *μαρμαίρω*.

Μαρμάρεος, έα, *Ion.* έη, ον, idem & ab eod.

Μαρμαρίζω, marmoreo splendore vibro, ut marmor splendeo. Ab eod.

Μαρμάρινος, ίνη, ινον, marmoreus, e marmore confectus, marmoris nitorem habens. Ab eodem.

Μαρμαρογλυφία, ας, ἡ, marmoris sculptura, seu caelatura. Ex *μάρμ.* & *γλύφω*.

Μαρμαρόεις, όεσσα, όεν, marmoris nitore splendens. A *μάρμαρος*.

Μάρμαρον, ου, τὸ, v. *μόρμαρος*.

Μαρμαροπώλης, ου, ὁ, marmorarius, Ph. Ex *μάρμαρον*, & *πωλέω*.

Μάρμαρος, ος, ὁ ἡ ἡ, albus, candidus; (2) sc. *λίθος*, marmor, quod & *μάρμαρον*; (3) caementum marmoris, f. quodvis; *μάρμαρον*, & *μάρμαρα* vitium veterinorum.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, splendor, splendor vibrans, fulgor. Quasi a *μαρμαρύσσω*.

Μαρμαρυγώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, fulgidos radios emittens, vibrans. A *μαρμαρυγή*.

Μαρμαρύζω, splendeo, ap. Jul.

Μαρμαρωπὸς, ὁδος, ὁ ἡ ἡ, splendentem faciem, oculos nitentes habens. Ex *μ.* & *ὤψ*.

Μαρμαρωπὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, oculis micans.

Μαρμάρωσις, εως, ἡ, exornatio, quae fit marmore. Gl. V. incrustatio. Quasi a *μαρμαρόω*.

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, pugno, praelio decerno, de eventu belli. Μαρνάμενον Μενελάῳ, Il. 3, 307. Ἡμεῖς τε πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν εἰώ τε, Eur. Tro. 728.

Μαρνάμενον, gen. dual. part. praes. med. *Ion.* pro *μαρναμένω*.

Μαρνάμενος, ον, f. *ήσω*, int. act. *Poet.* pro *μαρνῶν*, a

ΜΑ'ΡΠΤΩ, f. *ψω*, capio, corripio, prehendo, adsequor, attingo scopum. Οὐκ ἂν τις αὖτ' ἐμοῦ ἅλλῳ ἀντ' ἐμοῦ, praeter me, Soph. Aj. 44. Φράζεο δὲ μή πως Ζηνὸς βέλος ἐρινεὸς ἐξαπατήσας ἐλάσσῃ μαρψῖ, Anal. Pace, 1109.

Μαρσίππιον, vel *μαρσύπιον, ου, τὸ,* marsupium parvum, faeculus. Dim. a

ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, vel *μάρσιπος, ου, ὁ,* marsupium, crumena, loculus, faeculus.

Μαρτιχόρα, vid. *μαντιχόρας*.

ΜΑ'ΡΤΥΡ, υρος, ὁ ἡ, testis; (2) martyr, qui tanquam Christianus, vel religionis vel cruciatus, vel rerumnas certe, sustinet.

Μαρτυρέω, ῶ, f. *ήσω*, testor, testificor, testis sum, testimonium dico, perhibeo; significo, declaro, laudo, celebro, praedico, probo, &c. Apud Eccles. scriptores sum martyr, martyrium subeo; *μαρτυρόμαι, ῆμαι*, perhibeor, testibus, testimonio comprobor; (2) laudor, celebror; in memoria sum, N. T. (3) testor, testificor. Μάρτυρά ζοι τὸν λόγων ἀληθέα ἦ, Dem. ἰς τὰ πράγματα ἐμέ, Luc. κατὰ τινος, de, Herodot. ἀφ' τινος, Philo. A *μάρτυρ*.

Μαρτύριμα, ατος, τὸ, testimonium, quod testimonio perhibetur. A *μαρτυρίω*.

Μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium, quod a teste perhibetur;

perhibetur; (2) ipſa dictio teſtimonii; (3) elogium, teſtimonium, quod alicui datur; (4) martyrium. Ab eod.

Μαρτυρηστι, *teſtimoniis*, dat. pl. *Ion.* pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία.

Μαρτύριος, ᾱ, ον, ad martyrium pertinens, ad martyres ſpectans. Ab eod.

Μαρτυρικῶς, *Adv.* martyrum more.

Μαρτύριον, ου, τὸ, teſtimonium, ſeu quod teſtimonii loco adfertur; (2) ἐπὶ τεῖτις; (3) argumentum, ſeu teſtimonium, quo aliquid comprobatur; (4) doctrina, præceptum, in S. S. (5) accuſatio; (6) redargutio; (7) martyrium; (8) templum ſeu ſacellum in honorem martyris erectum. Ab eod.

Μαρτύρομαι, teſtor, teſtificor, teſtatum facio; interdico, Ph. Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι, Ariſt. Veſp. 1425. Ὅρκους παλαιοὺς Ἰλωσὶν μαρτύρεται, Eur. Iph. in Au. 77. Ab eod.

Μαρτυροποίημα, ατος, τὸ, atteſtatio, teſtificatio, Ph. A μάρτυρ, & ποιεῖν.

Μαρτυροποιία, ας, ἡ, teſtificatio.

Μάρτυρες, pl. *poet.* μάρτυροι, poet. teſtes.

Μαρτυρῶν, præſ. part. act. n. g. *contr.* pro μαρτυρέων, a μαρτυρέω.

Μάρτυς, υος, ὁ, vel ἡ, teſtis.

Μαρύεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro μηρύεται, a μηρύω.

Μαρυκάομαι, ῶμαι, rumino.

Μαρυκᾶται, 3. ſ. præſ. ind. med. *Dor.* pro μηρυκᾶται, ex μηρυκαται, a μηρυκάομαι.

Μαρυκημα, luminatio. A præc.

Μαρύομαι, *Dor.* pro μηρυομαι, neo, fila torqueo.

Μάρψαις, a. 1. part. act. *Dor.* μάρψας, a μαρπτω.

Μάρψης, 2. ſing. a. 1. conj. act.

ΜΑΣΑΟΜΑΙ, vel μασάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, comedo, voro. Ἄλφιτον ζωμῷ μασώμενοι, Ariſt. Θεσμ. 501. Λαΐνων τιν' ἄρτον ἡ πρίκες, μασώμενος το λιτον, id. Plut. 321. Ἐμασῶντο τὰς γνάθους αὐτῶν ἐν τῇ ὠδῇ, Apoc. 16, 10.

Μάσδαν, acc. ſing. *Dor.* pr. μάζαν.

Μασδόν, acc. ſing. *Dor.* pro μαζόν.

Μασθοὶς, *Ion.* pro μαζοῖς, mamillis.

Μασμα, ſeu μασσμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod manditur ſeu manducatur. A μασσομαι.

Μάσησις, vel μάσσησις, εως, ἡ, manducatio.

Μαστηρ, ſeu μαστωρ, ῆρος, ὁ, qui mandit, qui commanducat. Ab eod.

ΜΑΣΘΑΗ, ης, ἡ, & μάθλης, ητος, ὁ, locum emolliendi; cortum, pelis; (2) homo molis & in improbitate exercitatus.

Μάθος, ου, ὁ, mamma, mamilla; μαθοὶ, ubera. A μαζός.

Μασι, dat. pl. *Dor.* pro μασὶ, a μέλι.

ΜΑΣΙΠΕΙΟΝ, ου, τὸ, lacrymis ſolum.

Μασσομαι, ῶμαι, manduco. Vide μασσομαι.

Μᾶσσον, adv. magis; *com.* major, vid. μάσσων, Æſchyl. Prom. vinct. 610.

ΜΑΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, pinſo, ſubigo; μεμαγμένος, perfectum partic. paſſ. ſubactus. Πλεῖστον Σκληρὸν ἡ μαλακὸν μάζῃ, Ariſtot. Μεμαγμένον Σκῦρ' ἐδωδὴν, Ariſt. Plut. 305.

Μάσω, vel μάττω, f. ξω, abſtergo.

Μάσσω, five μάσσω, lavo, f. μάσω, unde a. 1. μάσσαι, & μασσάμην.

Μάσσων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, longior, amplior, major. Quaſi a μακρὸς, *longus*.

Μασχάω, mando, manduco. A μασάομαι.

Μάσχη, ακτος, ἡ, mandibula, vel os; (2) labrum ſuperius & in eo enati pili; (3) cibus, cibus, alimentum; (4) cicada.

Μασχαρίζω, male mando, linguide manduco; (2) labra contraho in modum lacſentium puerorum. Ὀδὰξ νῦν χήρης μασχαρίζῃ, Ariſt. Ach. 695. A μασχάω, vel μασσω.

Μάσσουσι, ων, ἡ, inquiſitio, perſcrutatio. A μασσάω.

Μασσάτωρ, ορος, ὁ, inquiſitor, inveſtigator.

ΜΑΣΤΕΥΩ, f. εύσω, quæro, perquiro, veſtigo; (2) deſidero, cupio, adfecto. Τί χρῆμα μασεύουσα; Eur. Hec. 743. φόνιος δυνατὸς, id. Hel. 1036. Σκύμνον ὃν ματρὸς ἄπορα μασεύων φόνῳ, Lyc. 1120.

Μαστὴρ, ῆρος, ὁ, inquiſitor, inveſtigator.

Μαστήριος, α, ον, in inveſtigando callidus. A μάω, φαίος.

Μαστιγίας, ου, ὁ, virgator, flagellator, qui flagello cædit aliquem. A μάστιξ.

Μαστιγίων, *Ion.* pro μαστιγίαν, Herodot. Lib. I, flagris vel verberibus cædens.

Μαστιγίας, ου, ὁ, maſtigia, flagrio, verbero, mancipium improbum, ſervus nequam. Ab eod. Hinc

Μαστιγιάω, ῶ, verberibus indigeo.

Μάστιγμα, ατος, τὸ, q. d. flagellamentum, Plut. A μαστίζω.

Μαστιγονόμος, ὁ, qui gymnicis certaminibus præeſt, deſignator. Ex μάστιξ, & νέμω.

Μαστιγώθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. *contr.* pro μαστιγοείσθω, a μαστιγόω.

Μαστιγοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, flagellifer; (2) lictor, qui agonotheras in ſacris certaminibus comitabatur ad ſubmovendam turbam, & cohibendas ſeditiones. Ex μ. & φέρω.

Μαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo, verbero; μαστιγοῦμαι, flagellor, vapulo; μαστιγώσομαι, f. 1. flagellabitur; μαστιγωθείς, a. 1. flagelli cæſus. Πλάγιός τε ἡμῖν ἄμυς Οὐρῇ μαστιγόων, Heſiod. Ἀσπ. 431. al. μαστίζων, al. μαστιόων. Μαστιγωθεὶς ἐπίσας ἀν δέξῃ τοῖς δικασταῖς, Plat.

Μαστιγώσαντες, a. 1. part. act.

Μαστιγωσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, verberibus, ſ. flagello dignus. A μαστιγόω.

Μαστίγωσις, εως, ἡ, flagellatio. Ab eod.

Μαστιγωτὸς, flagellandus. Ab eod.

Μαστίετον, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐμαστίετον, a μαστίω.

Μαστίζω, f. ξω, flagello, flagris cædo, verbero; Μαστιχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verberatus. Τὰς ἵππους ἐμάστιζον, Plut. Κυρηναῖον μαστιχθέντα, Lyc. 740. A

ΜΑΣΤΙΞ, γος, ὁ, flagrum, flagellum, ſcutica; (2) metaph. pœna divina; etiam pro morbo.

Μαστίξω, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμάστιξεν, a μαστίζω.

Μάστις, *Poët.* pro μαστὶς; unde acc. μάστιν, Odyſſ. ὁ, 182, & Dat. μάστι pro μάστι, Iliad. 23, 500.

Μαστίσθειν, *Ion.* pro μαστίζειν.

Μαστίσθειν, 3. pl. pert. opt. act. *Dor.* a Μαστίσθω, *Doric* pro μαστίζω, μαστίσθειν, Theocr. Id. 7, 108. pro μαστίζοιμι, flagris cædant.

Μασχάω, ῶ, mando, manduco. Hinc apud Heſ. a. 387. μασχάωντι pro μασχάωσι, μασχάωσι, mandenti, frendenti. A μασάομαι.

ΜΑΣΤΙΧΗ, ης, ἡ, maſtiche, Gl. V. maſtix; lentiſcina reſina. Hinc

Μαστίχινον ἔλαιον, maſtichinum oleum.

Μάστια. *Poët.* pro μαστίζω.

Μαστοειδὴς, ίδος, ὁ ἡ ἡ, mammæ ſimilis. Ex μαστὸς, & εἶδος.

Μαστὲς, ὁ, ὁ, mamma, mamilla, Gl. V. uma. A μαζὸς.

Μαστροπεία, ας, ἡ, lenocinium. A

Μαστροπεύω, f. εύσω, lenocinor, proſtituo.

Μαστροπίον, ου, τὸ, lenulus, Gl. V. A

Μαστρωπὸς, ὁ, ἡ, lenocinium, vel lena; occurrit & μαστροπὸς per o. Ὀπίσω οἱ μαστροπὸὶ ἐπὶ τοὺς μοιχεύοντας, Lucian. in Toxari, p. 59. Hinc

Μαστρωπικὸς, ἡ, όν, ad lenocinium pertinens, aptus.

Μάσυς, υος, ἡ, veſtigatio, inquiſitio. A μάω.

Μασχάλης, ου, ὁ, ὁ ἡ ἡ, mammoſus, Gl. V. mammatus. A μαζὸς.

Μάστωρ, ορος, ὁ, quæſitor, inquiſitor, qui de rebus publicis inquirit. A μάω.

ΜΑΣΧΑΛΗ, ης, ἡ, ala, axilla, armus; (2) pars folii olivæ, Heſ. (3) palmæ ſinus, Heſ. (4) palmæ pedunculus. Hinc

Μασχαλίζω, fut. ίσω, axillis appendo; (2) extremas corporis partes per ignominiam trunco. Τὸ δὲ δεῦρο ἔτι μᾶλλον, ὦτε δυσμενὲς μασχαλίσθω, Soph. El. 447.

Μασχάλιον, ου, τὸ, canaſtrum palmeum vel ſcirpeum e palma, Heſ. Ab eod.

Μασχάλις, ίδος, ἡ, axilla, ala. Ab eod.

Μασχαλίσματα, truncationes, mutilationes; partes detruncatæ, Heſ. Suid. A μασχαλίζω. Unde

Μασχαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, quo equi alligantur curribus; (2) vinculum lanæ, quod ornatus cauſſa gerebatur ſub axilla; (3) catena maxillaris, Æſc. Pr. 71.

Ματάζων, vana ſeu inepta cogito, ineptio, deſipio. A ματάω.

Ματαιάζω, ineptio. Πάντες σκῶπτόν με ματαιάζοντα, Luc. A μάταιος.

Ματαίζω, vana ſeu inepta cogito; ineptio, deſipio; vana jacto; (2) pedo, unde comp. ἀποματαίζω apud Herodot. pedere.

Ματαιοβαρσίπλης, ου, ὁ, nugigerulus, Gl. V. Ex μάταιος, & βαστάζω, *gero*.

Ματαιοβουλία, ας, ἡ, inane conſilium. Ex μ. & βουλὴ.

Ματαιολόμπος, ὁ ἡ ἡ, vana jactans, gloriolus. A μ. & κομπέω.

Ματαιολογέω, ῶ, vaniloquentia, verba vana; vaniloquium, fruſtratio. A

Ματαιολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, vanus in loquendo, vaniloquus. Ex μ. & λέγω.

Ματαιολοιχὶς, ίδος, ὁ, qui frivolas res conſectatur, eas velut delambens. Ex μ. & λείχω; vide ματαιολοιχίς.

Ματαιοπαίω, vanas res ago. A

Ματαιοπαὶς, ὁ ἡ ἡ, vana agens.

Ματαιοπονέω, fruſtra labore, operam perdo.

Ματαιοπονία, ας, inanis labor, opera fruſtranea. A

Ματαιοπόνος, ὁ ἡ ἡ, fruſtra laborans.

Ματαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, fruſtra labore. Ex μ. & πράσσω.

Ματαιοπραγία, ἡ, inanis labor. Ex iiſd.

Μάταιος, αία, αιον, qui fruſtra ſit, vanus, inanis; vanus, ineptus; futilis; mendax, fallax. A μάτην.

Ματαιοσπουδία, ας, ἡ, inane ſtudium. A

Ματαιοσπουδος, ου, ὁ ἡ ἡ, rebus inanibus ſtudens, in rebus vanis operam locans. Ex μ. & σπουδὴ, *ſtudium*.

Ματαιοσύνη, ης, ἡ, fatuitas, deſipientia. A μάταιος.

Ματαιότεκνος, ον, fruſtra fœtum, fobulem edens, in nullius pretii prolem.

Ματαιοτεχνία, ας, ἡ, vanæ artis ſtudium, vana artis imitatio. A

Ματαιοτέχνος, ου, ὁ ἡ ἡ, vanis artibus deditus, manuum artium ſtudioſus. Ex μ. & τέχνη.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. A μάταιος.

Ματαιοφιλοτιμέομαι, ήσομαι, ſ. ήσομαι, fruſtra largus ſum, fruſtra labore; (2) fruſtra gloriæ & mihi placeo.

Ματαιόφρων, ῶ, vana cogito, deſipio. A

Ματαιόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui inepta & abſurda ſapit. Ex μ. & φρὴν.

Ματαιόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, fruſtra & inepte loquens, garrulus. Ex μ. & φωνὴ.

Ματαιόω, ῶ, f. ώσω, vanum reddo; fruſtror; ματαιόομαι, ώσομαι, inepte & ſtulte ago; vanus & irritus fio, Gl. V. evanesco. Ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, Rom. 1, 21. A μάταιος.

Ματαίωμα, ατος, τὸ, actio ſtolida, ſ. rerum ſtultarum datum. A ματαίζω.

Ματαίως, *Adv.* vane, inepte, leviter.

Μάτεν, *Dor.* pro μάτην, *fruſtra*.

Ματεύω, ῶ, f. εύσω, vanum tempus tero, fruſtra labore, ſegniter ago. Οὐ ματεύσαντος τάχος, Æſchyl. A μάτην.

Ματέω, f. έσω, quæro. Ματέω μανίαν, Soph. Ph. 1200. Μάτευε ταχὺ σὺ τὰ Ariſt.

Arist. Θ. 6το. Ὅθ' ἀνάλωτον ἀρπαγῆναι ὑπὸ τῆς φλόγος ματεύει, Lyc. 821. A μάω.

Μαῖα, ᾶς, quæro, inquiro. Ab eod.

MA'THN, ἄδν. frustra, incassum, in vanum; temere, nequiquam.

Μαιτηρ, ῆρος, ὁ, inquisitor, Hes. A μάω.

Μάϊτηρ, Ion. pro μήτηρ, matri.

Μάϊτης, 2. sing. præs. ind. act. Æol. & Dor. pro μαίτευς, a ματίω.

Μαϊτήσιτον, ζ. duci. f. τ. inf. act. verbi μαιάω.

Μαΐτια, ας, ν, Ion. μαΐτιη, vanitas, levitas, fluditas; (2) fructuta & nitella cupiditas. A ματία, f. μοτιν.

Μαϊτίζω, indago, quæro. A μάτος.

Μαϊτρεύς, ῆος, ὁ, qui ex falsa mensura lucrum capit, Anal. in Nub. 450. scribitur & μαϊτασιλόγος, quod vide. Ex μάτιν, & λείγα, λέγω.

MA'TTON, ου, τό, genus mensuræ vendendarum.

Μαΐτω, inquisitio, perquisitio, Gal. Lex. Hippocr. A μαω.

Μαϊτ ἐξενῆτ, spurius, Hes. Dor. pro μητ.

Μαϊτρυιᾶν, ᾶ, τὸ, lupanar. A

MA'ΤΡΤΑΛΗ, ης, ἡ, lena.

Μαϊτρυλεῖον, ου, τὸ, idem quod ματρυλεῖον.

Μάτρως, rom pl. Ion pro μήτρως. matruus

MA'TTABOΣ, ου, fluctus, fatuus, Hes.

Ματτύα, ας, ν, delicatæ ciborum, lautitiæ omnis genus, quæ mendicis adhiberi solent. A μάττω pro μάσσω

Ματτύζω, f. άσω, pro epulas lautas.

Μάττω, f. πίσω, μάττησα, pinso; (2) pinsor.

MA'TTAΛA, gladius, Schol. Theoc. Suid.

Μαυλίζω, fut. ίσω, mercede prostituo. A

MA'TAΛΣ, ίδος, ν, culter, gladius; (2) mercede aliquid faciens, Hes.

Μαυλισής, οῦ, ὁ, lenio. A μαυλίζω.

Μαυρός, fatuus, fluctus, Hes. Suid. μαῦον. iisdem τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἀδρὲς, obscurum & invalidum. Ab ἀμαυρὸν per aphæresin. Hinc

Μαυρόω ῶ, obfusco, delco, extinguo. Pass τὸ ὄμμα μαυροῦται, Hes. Theogn.

ΜΑΦΟ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, mundus e tegumentum capitis, coll ac humeros tegens, velum ne capite in humeros defluens.

Μάχαιρα, ας, ν, machæra; pugio; ferrum, cultro; cultellus; vomer ubi.

Μάχαιρίδιον, ου, τὸ, gladiolus, cultellus, μαχαιρίδιον δυτικὸν, Lucian. in Prom. Ess. Jud. Dim. a μάχαιρα.

Μαχαίριον, ου, τὸ, gladiolus, cultellus; novaculæ. Ab eod.

Μαχαιτίς, ίδος, ἡ, gladiolus, culter conformis, μαχαιτὶς, ταυρικὴ. Ab eod.

Μαχαιροβάτης, ου, ὁ, homo, qui gladiem alligatur, Hes. Ex μάχαιρα, & βαίνω, f. βῶ.

Μαχαιρομαχία, ᾶς, pugna machæra pugna, f. certamen. Ex μάχαιρα, & μάχομαι.

Μαχαιροποιεῖον, ου, τὸ, officina, ubi machæræ fiebant. Ab μάχαιρα & ποιέω.

Μάχαιρος, dat. plur. Pers. pro μάχαις.

Μαχεῦμαι, ῦμαι, pugnare volo, pugnam desidero, Hes. A μάχη.

Μαχέομαι, præs. pass. med. verbi pecc. μαχέομαι pro μάχομαι.

Μαχέσαιτο, 3. sing. præs. opt. med.

Μαχεσάμην, pugnavissem, aor. 2. opt. med.

Μαχέσασθαι, pugnabo, f. 1. ind. med.

Μαχέσασθε, 2. pl. 1. inf. med.

Μαχέω, f. ήσω, contendo, pugno. Ab eod.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, conflictus, prælium, dimicatio; (2) contentio, altercatio, lis, rixa, jurgium. Ab eod.

Μαχήμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, pugnax. Ab eod.

Μαχήσασθε, ῶ, ν, prælium, pugna; (2) prælium, pugnatio. Ab eod.

Μαχίσσομαι, f. 1. ind med. v. μαχέσομαι.

Μαχίτας, ᾶ, ὁ, Dor. μαχατας, pugnator, bellator; (2) pugnax, bellicosus. Ab eod.

Μαχητικὸς, ἡ, όν, pugnax, ad pugnam pertinens, ad pugnandum aptus, fortis. Hinc τὸ μαχητικὸν, οῦ, pugnacitas. A μαχητὴς.

Μαχητικῶς, pugnaciter, repugnando.

Μαχητὸς, ἡ, όν, oppugnabilis, f. expugnabilis. A μάχομαι.

Μαχλεύω, ευσω, ευμαι, vel μάχλεύω, ω, ὁ, ἡ, ἡ, pugnax, bellicosus, habilis ad pugnam, vel ad bellum. Ab eod.

Μαχλὰς, άδος, ἡ, mulier lubrica. A μάχλος.

Μαχλάω, ῶ, libidini indulgeo, lubricus sum, fœteor, Hes. ubi μαχλώντες, scu lascivientes Ab eod.

Μαχλὴς, ῆδος, ἡ, idem quod μαχλὰς

MA'XAON, ονος, ὁ, ἡ, inconstans, libidinosa, lubricus.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, lascivia, propensio ad Venerem, impudicitia. A μάχλος.

Μάχλυτος, ὁ, idem.

Μάχ ιτο, 3. f. præs. opt. med. verbi

MA'XOMAI, pugno, prælior, bellum gero; jurgo, litigo, rixor, disputo. f. 1. μαχέσομαι & μαχήσομαι, quali a μαχέω; unde & μαχεσάμην, partic. pugnans, & μαχεσόμενος, apud Homerum, fut. a μαχέσαι, pugnabo. Μάχεσθ τοῖς πολεμίοις, Dion. ἀεὶ, ἀπὸ τινος, Xen. ἀμφὶ τινι, Hom. ἀεί τινα, contra, Plat. πρός τινα, Joan. 6. Τρὸ ἀεὶ ταύτης μαχέσομαι Cæs, Anst. Plut. 1076.

Μαχμήνως, Adv. repugnanter. A μαχμήνος, fut. a μάχομαι.

Μάχομαι impers. ind. med. Ion. pro μαχέομαι. μάχεται, pugnatur, fut. 2. ind. med.

MAΨ, ἄπλ. fortuito, incassum.

Μαψίβραι, ῶν, αἱ leves urnæ, venti leves, Hesiod. Theog. 872. ubi tamen aliqui accipiunt μαψ ἄυραι, separatim, a ημ.

Μαψιδίως, ου, ον, inanis, vanus. A μαψ.

Μαψίδιος, ἄδν. inaniter, vane, incassum, fortuito, temere.

Μαψιλόκος, ου, ὁ, latro, prædator. Ex μάψ, & λόκος, ὁ.

Μαψιλόχης, ου, ὁ, latro, prædator. Ex μάψ, & λόχη, ἡ.

Μαψιμόρος, ου, ὁ, ἡ, vanilequus. Ex μάψ, & μόρος, ὁ.

Μαψίστομος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, fraudis & inanium loquens, garrulus. Ex μάψ, & στόμα.

Μαψιτάτη, inanis latrans, inanibus fiepe prædatribus, magnos cum clamore impetus faciens. apud Plutarch. μάταιον μαψιλάτον. Dor. pro μαψιλάτην, fem. Ex μάψ, & ἐλαύνω.

MA'Ω, ἄπλ. vox veteri cupio, supra modum cupio; (2) ἀμάω, ῶ, messo, pro μίσσω; (3) ἀμάω, ῶ, pulvere, pro μάσσω; (4) ἀμάω, ῶ, sitio, pro μεμαώς; (5) ἀμάω, ῶ, pl. pe. ind. act. pro μεμάκαμεν; (6) μάω, ῶ, pl. pe. ind. act. pro μεμάκασι, vel μεμάκᾶσι. Μεμαῶτ ὑπαὶ μαχεῖν, Il. ν, 170.

Μάωλος, ου, ὁ, lde gravatus, gravis armaturæ miles. A μάω.

Μεβρεμέτης, ου, ὁ, fremitus. Ex βρεμάω.

Μεβρεμέτης, ου, ὁ, valde mumificus. Ex μέγας, & βρέμω, μέμβλω.

Μεγαβρεσὴς, ἔος, ὁ, ἡ, ἡ, magnanimus, animosus. Ex μ. & θάρσος.

Μεγάθεσθαι, ἔος, τὸ, Ion pro μέγεθος.

Μεγαθυμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, magnanimus, magno & celso animo præditus.

MEΓAIΡΩ, invideo; (2) curo, respecto; ἐμέγηρε, aor. 1. invidit, part. μεγήρας, solicitus. Ἐμέγηρέ μοι τόκου, Apollon.

Μεγαλήτης, εος, ὁ, vel ἡ, ad cete instar magnus. Ex μ. & κῆτος.

Μεγαλαδιπτικὸς, ἡ, όν, vehementer impurosus. Ex μ. & ἀδίπτος.

Μεγαλάλκης, έος, ὁ, ἡ, ἡ, magno robore præditus. Ex μ. & ἀλκὴ.

Μεγαλάμφοδος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, amplos circuitus habens. Ex μ. & ἀμφόδος.

Μεγαλάνδρος, magni viri aut fortes. Ex μ. & ἀνὴρ

Μεγαλαρχηγέτωρ, ορος, ὁ, Dux magnus.

Μεγαλαυχία, ας, ἡ, Dor. pro μεγαλορρία.

Μεγαλαυχίη, Ion. pro μεγαλορρίη, arrogantia, fiducia, audacia. A

Μεγαλαυχὴς, ἡς, arrogans, audax. Ab ἀύω.

Μεγαλαυχία, ας, ἡ, idem, quo obtenditur magnificus. A

Μεγάλαυχος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, magni parens dator. Ex μ. & αὐχὴ.

Μεγαλεγχὴς, ἡς, & μεγαλαυχίαι, ἔων, magnificus, arrogans, me præsto, mannis & grandis facto, gloriosus. Ἐν ἐπῶν ζῶν γαλαυχίαι ὑπὸ τῆς θεωρίου. Ἀπολλ. Lex. A

Μεγαλαυχὴς, ἔος, ὁ, ἡ, ἡ, qui valde gloriatur, ostentator. Ex μ. & αὐχὴ.

Μεγαλαυχὼν, ὁ, ἡ, ἡ, idem.

Μεγαλαυχὼς, ὁ, ἡ, ἡ, idem.

Μεγαλεῖος, α, ον, magnificus, splendidus, magnus, præclarus; μεγαλεῖα, τα, magnalia. A μέγας.

Μεγαλείσιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, magnificus, magnus, majestatis. A μέγας.

Μεγάλιος, Ion. magnus.

Μεγαλοκρατὴς, ὁ, ἡ, ἡ, magnum imperium [illegible] Ex μ. & κράτος.

Μεγαλοπάθεια, ας, ἡ, magnanimitas, animus magnus, animus magnis rebus intentus. A μεγαλοπαθὴς.

Μεγαλοπαθὴς, ὁ, ἡ, ἡ, magnanimus, magnis rebus intentus, qui magnis rebus cogitat; (2) qui excelso est animo. Ex μ. & πάθος.

Μεγαλοπρεπὴς, ὁ, ἡ, ἡ, magnificus, splendidus, magnus, præclarus; μεγαλοπρεπὲς, τὸ, magnificentia. A μέγας.

Μεγαλοπρεπῶς, magnifice, splendide, magnifice loquens, magnifice sentiens, præclare. A

Μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ, magnificentia, magnificum verborum genus, jactantia. A

Μεγαλόρρητος, ὁ, ἡ, ἡ, magnifice loquens, jactabundus. Ex μ. & ῥῆσις.

Μεγαλορρήτωρ, ορος, ὁ, jactabundus. A

Μεγαλόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, magnos vel [illegible] (2) aeris, (3) magni corporis. Ex μ. & σὰρξ.

Μεγαλοσθενὴς, ὁ, ἡ, ἡ, magnanimus, magni animi, fortis. Ex μ. & σθένος.

Μεγαλόστροφος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, magnanimus, magni animi, fortis. Ex μ. & στρέφω.

Μεγαλοσυνὴ, ης, ἡ, magnificentia, magnificum verborum genus, jactantia. A

Μεγαλόσφυρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, magnificus loquens, jactabundus. Ex μ. & σφῦρα.

Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, magnanimitas, magni animi, fortitudo. Ex μ. & φρὴν.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, magnanimus, magni animi, fortis. Ex μ. & φρὴν.

Μεγαλόχειρ, ὁ, ἡ, ἡ, magnas manus habens, fortis. Ex μ. & χεὶρ.

Μεγαλόχηρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, magnas manus habens, fortis. Ex μ. & χεὶρ.

Μεγαλόψυχος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, magnanimus, magni animi, fortis. Ex μ. & ψυχὴ.

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas, magni animi, fortitudo. A μεγαλόψυχος.

Μεγαλοψυχίη, Ion. pro μεγαλοψυχία.

Μεγαλοψυχὸς, ὁ, ἡ, ἡ, magnanimus, magni animi, fortis. A μεγαλόψυχος.

Μεγαλοψυχὼς, ὁ, ἡ, ἡ, idem.

Μεγαλοψυχῶς, magnanimiter, fortiter. A

Μεγαλύνω, f. υνῶ, magnifice effero, extollo; μεγαλύνομαι, in gaudio effero, elatus sum, superbio. Μὴ μεγαλύνῳ θυμὸ, Il. ι, 699. ἐ μεγάλ.

Μεγαλύνων μῦθον, unum ex magnis ab inventore Megapenthi, qui illustrari videtur, ita dicebat, est & μεγαλήσιος. Vid. μεγαλήσιος.

Μεγαλόφρων, ονος, valde tremens, timens. A βρέμω.

Μεγαλοφυχέω, ῶ, ὁ, ἡ, ἡ, hortendum fremo. Ex μ. & βρύχω.

Μεγαλοφλοιὸς, ὁ, ἡ, ἡ, magnas habens glebas. Ex μ. & φλοιὸς.

Μεγαλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, magnum habens ventrem. Ex μ. & φορὸς.

Μεγαλοψυχαμοσύνη, ης, magnitudo animi, magnus animus, animus magni cogitans. A

Μεγαλοψυχίων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, qui magno est animo, qui animo magnis res cogitat; (2) qui excelso est animo. Ex μ. & ψυχὴ.

Μεγαλογραφία, ας, ἡ, magnum rerum descriptio seu pictura. Ex μέγας, & γράφω.

Μεγαλοδαίμων, ονος, ὁ, magnus dæmon.

Μεγαλόδενδρος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnis tonsus arboribus. Ex μ. & δένδρον.

Μεγαλόδοξος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnam habens vel affers gloriam; (2) jactabundus. Ex μ. & δόξα.

Μεγαλόδους, όδοντος, ὁ ἡ ὀ, magnos dentes habens.

Μεγαλοδυναμέομαι, οῦμαι, potentia præsto. A

Μεγαλόδυναμος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, multum potens, præpotens. Ex μ. & δύναμις.

Μεγαλοδωρεά, ᾶς, ἡ, donatio magnifica, largitio magna. Ex μ. & δῶρον.

Μεγαλόδωρος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, idem. A

Μεγαλοδώτης, ου, ὁ ἡ, qui magna donat, munificus. Ex μ. & δώω.

Μεγαλοζηλία, ας, ἡ, magnificentia, Gl. V.

Μεγαλοθρία, ας, ἡ, magnificentia, Gl. Vet. magnificium. A pr.

Μεγαλοιργέω, magnifice, Ph. magno opere.

Μεγαλοκλεῖς, ὁ, ἡ, valde gloriosus, i. e. præclarus, nobilissimus, &c.

Μεγαλοκχής, ές, valde senex, strepens, vociferans.

Μεγαλοκλεής, ές, valde inclytus, Ph.

Μεγαλόκηρος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnanimus, magno & excelso animo præditus.

Μεγαλοκήτης, ες, ὁ ἡ ές, valde infortunatus, miserrimus. Ex μ. & κῆτος.

Μεγαλοκμῆτες, ες, ὁ ἡ ὄ, fructus magnos ferens.

Μεγαλόκολλος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnum caulem habens.

Μεγαλοκόσμητος, ος, ὁ ἡ ὄ, magna remedia nacta, excellens, clarus, Eust. Ex μ. & κοσμέω.

Μεγαλοκράτης, ες, ὁ ἡ ές, qui magnum cor habet, cupidus. Ex μ. & κραδία.

Μεγαλοκτάνεια, ας, ἡ, qui magna pericula evitat, magnis periculis se eripiens.

Μεγαλοκτάνεος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnum tumultum & strepitum excitat. Ex μ. & κτύπος.

Μεγαλοκμῆτες, ες, magno labore constans. Ex μ. & κάμνω.

Μεγαλοκόπος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, qui magnum venerem habet. Ex μ. & κοπή.

Μεγαλοκράνος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnum finum habens, nasutus.

Μεγαλοκτενέσ, ές, ὁ ἡ ές, qui magnum verticem habet. Ex μ. & κορυφὴ τοῦ κρᾶ.

Μεγαλόκτιστος, magnifice. Ex μ. & κτίσις.

Μεγαλοκχεία ας, ἡ, idem quod μεγαλοκχέω. A κρέζω.

Μεγαλοκχής, ές, valde potens, Suic. Ex μ. & κράτος.

Μεγαλοκρατής, ους, ὁ ἡ ές, magnipotens, Rob. Ex μ. & κράτος.

Μεγαλοκνημος, ους, ὁ ἡ ὄ, ingentes flectus crurum habens. Ex μ. & κνήμη.

Μεγαλοκόλη, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, grandiora membra habens; (2) in quo articulorum internodia magna sunt; (3) magnis colis (partibus periodi) constans. Ex μ. & κῶλον.

Μεγαλόλαος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnolaus, Gl. V.

Μεγαλόμαζος ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnarum mammarum datrix, Suic. Ex μ. & μαζός.

Μεγαλομανής, ές, valde furiosus. Ex μεγάλος & μανία.

Μεγαλομάρτυς, υρος, ὁ, magnus martyr.

Μεγαλομαστός, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnas mammas habens.

Μεγαλομερής, ές, ὁ ἡ ές, ex magnis partibus constans; (2) largus & potens, amplitudo.

Μεγαλομέρεια, ας, ἡ, idem. A

Μεγαλομερής, ές, ὁ ἡ ὄ, magnis partibus constans. Ex μ. & μέρος.

Μεγαλομερῶς, Adv. partibus magnis; (2) laute & splendide, magnifice.

Μεγαλομήτης, ᾱ, ἡ, Hes.

Μεγαλομήτης, ὁ ἡ ὄ, prudens.

Μεγαλομισθής, ὁ, ἡ, ὄ, qui magna mercede aliquid facit, qui amplum meretur stipendium. Ex μ. & μισθός.

Μεγαλόμματος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnos oculos habens, Rob. A μ. & ὄμμα.

Μεγαλομμήτης, ᾱ, ὁ, grande magnes, gravidus. Ex μ. & μῆτις.

Μεγαλοφία, ας, ἡ, mentis præstantia, magnitudo vel celsitudo animi; (2) magnanimitas, Gl. V. superbia, Hes. A

Μεγαλόνους, contr. μεγαλόους, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, mente præstans, magni animi; magnanimus, Gl. V. Ex μ. & νόος, νοῦς.

Μεγαλοπάθεια, ας, ἡ, gravium malorum tolerantia. Quasi a μεγαλοπαθής, ex μ. & πάσχω.

Μεγαλόπετρος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnas rupes habens. Ex μ. & πέτρος.

Μεγαλοπλαγής, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, præclivus.

Μεγαλόπλαστος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, idem.

Μεγαλοποίεω, ῶ, magnas res facio, Gl. Vet. magnifico, amplifico.

Μεγαλοπόλεμος, ος, bello clarus, qui magnas res bello gessit.

Μεγαλόπολις, εως, ἡ, magna civitas.

Μεγαλοπολίτης, ᾱ, ὁ, magnæ urbis civis.

Μεγαλοπρηγής, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, valde improbus.

Μεγαλόπους, οδος, ὁ ἡ ὀ, magnos pedes habens.

Μεγαλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, rerum magnarum inceptatio, animus promptus ad res magnas fabricandas. A

Μεγαλοπράγμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, magnarum rerum inceptor. Ex μ. & πρᾶγμα.

Μεγαλοπρέπεια, ᾱ, magnificentia, majestas. A

Μεγαλοπρεπής, ές, ὁ ἡ ές, magnum virum decens; (2) magnificus. A πρέπω.

Μεγαλοπρεπῶς, Adv. magnifice.

Μεγαλοπτέρυγος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnas habens alas. Ex μ. & πτέρυξ.

Μεγαλοπυλής, ές, ὁ ἡ ές, magnas portas habens. Ex μ. & πύλη.

Μεγαλόρρηξ, ῑγος, ὁ ἡ ῑν, magnos habens ramos, Suic. Ex μ. & ῥάξ.

Μεγαλορρημοσύνη, ης, grandibus verbis utor, magna loquor & jactito.

Μεγαλορρημοσύνη, ᾱ, idem quod

Μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ, magnificentia. A

Μεγαλόρρινος, ος, ὁ ἡ ὄ, magnum nasum habens, magna & pregnante, arrogans. A ῥὶς.

Μεγαλόρριζος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnam radicem habens, Rob. Ex μ. & ῥίζα.

Μεγαλόρρυτος, ον, magnum nasum habens. E μ. & ῥὶς.

Μεγαλόσαρκος, ᾱ, ὁ, carnosus. Ex μ. & σάρξ.

Μεγαλοσθενής, ές, ὁ ἡ ὄ, magnis præditus viribus. Ex μ. & σθένος.

Μεγαλοσμάραγος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnum sonans, Suic. Ex μ. & σμάραγος.

Μεγαλοσοφίστης, ᾱ, ὁ, clarus sophista.

Μεγαλοσπλαγχνος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magna & tumentia viscera habens; (2) magnum cor & animum habens, audax. Ex μ. & σπλάγχνον.

Μεγαλοσπλεύς, ές, ὁ ἡ ὄ, magnas uvas habens. E μ. & σταφυλή.

Μεγαλόστομος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnum emittens sonum. Ex μ. & στόμα.

Μεγαλοστομέω, ῶ, ὁ ἡ ὄ, magnum habens os Suic. Ex μ. & στόμα.

Μεγαλόστονος, ον, graves gemitus exprimens. Pyll. magni mali.

Μεγαλοσύνη, ης, ἡ, magnitudo, Gl. V. A μέγας.

Μεγαλόχειρος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnam gerens speciem, Suic. Ex μ. & χεῖρ.

Μεγαλοχήνιον, ου, ὁ ἡ ὄ, idem & ex i fil.

Μεγαλόχοιμος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, qui magno luxu præbetur, i. e. esse etiam corpore est, Gl. V. corpulentus. Ex μ. & χοῖμα.

Μεγαλότεχνος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, arte; i. artificio magnus. Ex μ. & τέχνη.

Μεγαλότιμος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, qui in magno est honore. Ex μ. & τιμή.

Μεγαλοτίμως, Adv. magno honore, Rob.

Μεγαλοτολμος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, valde audax, magna audacia præditus. Ex μ. & τόλμα.

Μεγαλοτράχηλος, ος, magnos cervices habens.

Μεγαλουργία, ας, ἡ, grandium rerum operatio. A μεγαλουργέω, magna molior.

Μεγαλουργός, ὁ, ἡ, magnifice agens. Hinc pall. ἡ μεγαλουργὸς ἐλπὶς apud Phil. spectatus cum magnificentia.

Μεγαλουργία, ας, ἡ, magnificentia. A

Μεγαλουργός, ὁ ἡ ὄ, magnificus. Ex ἔργον.

Μεγαλοφανής, ές, id. quod μεγαλόφρων.

Μεγαλοφανίζομαι, clarissime.

Μεγαλοφεγγέστατος, ος, splendidissimus. E φέγγος.

Μεγαλοφθαλμος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnos late prospicientes habens oculos.

Μεγαλοφλεβής, ές, ὁ ἡ ές, qui magnas habet venas. Ex μ. & φλέψ.

Μεγαλοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, magna sapio, magnifice de me sentio, superbio. Μεγαλοφρονεῖν ἐφ' ἑαυτῷ, Xen. μεγαλοφρονέομαι ἐπί τι, Plato. A μεγαλόφρων.

Μεγαλοφρόνως, Adv. cum animi magnitudine, excelso animo; (2) magnifice, abunde, uberrime. Ab eod.

Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, magnus & excelsus animus, quo quis magna sapit, superbia. Gl. V. magnanimitas. Ab eod.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄ, qui magnus est animus, magnanimus; (2) magnificus, liberalis. Ex μ. & φρήν.

Μεγαλοφυής, ές, ὁ ἡ ές, magnanimus, magno animo præditus, Ph. magnificus, amplificus. Ex μ. & φύω, f. φυή.

Μεγαλοφυΐα, ας, ἡ, magnanimitas.

Μεγαλόφυλλος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magna habens folia.

Μεγαλοφυῶς, laute, Gl. V. A μεγαλοφυής.

Μεγαλοφωνία, ας, ἡ, vocis magnitudo, altiloquentia. A

Μεγαλόφωνος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnam, clarum vocem habens; (2) altiloquus. Ex μ. & φωνή.

Μεγαλοφώνως, alta, clara voce.

Μεγαλοχάσμων, ονος, valde hians. E χάσκω.

Μεγαλοχής, ές, valde strepens.

Μεγαλοψυχία, ᾱ, largitas, magnifice liberalitas, Suic. & Hes.

Μεγαλοψυχία, ᾱ, magnanimitas, animi celsitudo; (2) munificentia, liberalitas. A

Μεγαλοψυχής, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnanimus, magno & excelso animo præditus. Ex ψυχή.

Μεγαλόψυχος, magno & excelso animo.

Μεγαλύνω, magnifico effero, extollo, celebro, prædico; (2) magnum & potentem reddo, Gl. Vet. amplio; amplifico; magnifice; μεγαλύνομαι, effero me, Gl. Vet. grandifico, ingrandesco. Μεγαλύνω τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτοῦ, Matt. 23, 5. Μεγαλύνει ὁ Κύριος μετὰ τοῦτο τοῦ ποιῆσαι τὸ ἔλεος μετὰ τούτων, Luc. 1, 58. Ἐμεγαλύνθη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Act. 19, 17. Μεγαλυνθήσεται Χριστὸς, Ph. 1, 20. A μέγας.

Μεγαλώδυνος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnos dolores sive cruciatus ferens. Ab ὀδύνη.

Μεγαλώνυμος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, magnum i. e. celebre nomen habens. Ex μ. & ὄνομα.

Μεγαλωπός, ὁ, ἡ, ὄν, qui magnos habet oculos, Rob. Ex μ. & ὠπός, ὀπός.

Μεγαλως, Adv. magnifice; (2) valde, vehementer. A μέγας.

Μεγαλως, acc. pl. Dor. pro μεγάλους.

Μεγαλωστί, Adv. valde, vehementer; (2) late; (3) magnifice. Ab eod.

Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, magnificentia, majestas.

Μεγαλωτέλεια, ας, ἡ, ὁ ἡ ὄ, magnum utilitatem afferens, valde utilis, magnæ frugis. Ex μ. & ὠφέλεια.

Μεγαμενος, ᾱ, ὁ ἡ ὄ, grandis musicus sive bonus. Hesychius ait idem esse quod ἀοιδός; ut sit grandis rudens. A μ. & μόσμος.

Μεγάνωρ, ορος, ὁ, magnis viros factis, fuga perbos reddens. Ex μέγας & ἀνήρ.

Μέγαρα, ων, τά, Megara, urbs Hismo vicina, versus Atticam. Μεγάρᾱθεν versus Megaram. Μεγαρεῖ, Megaris, in urbe. Μεγάρηθεν, Megaris, ex urbe. Hinc

Μεγαρεύς, Megarensis; a Μεγαρεῖς.

Μεγαρίζω, fut. ίσω, Megarenses imitor, sequor. Μεγαρίσας, fut. ι, Att. Ἀττικίσας.

μλων Megarensis, Megarissans, Ach. Tat. A Μέγαρα.

Μεγαρικός, ἡ, όν, Megaricus.

Μεγαρίς, ίδος, ἡ, dic Μεγαρὶς γῆ vel χώρα, Megaricus ager.

Μέγαρον, ὁ, τό, thamus, domicilium, ædes.

Μεγαυχὴς, ὁ ἡ ἡ, invidiosus, Hes. A μεγαυχ.

Μεγαυχὴς, ὴς, ὲς, invidiosus, Hes. Ab eod.

ΜΕΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, Gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλης, magnus, ingens, grandis; (2) vehemens, atrox, violentus.

Μεγάθυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, præditus magnis viribus. Ex μ. & θυμός.

Μεγαλαυχὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲ, magna jactans. Ex μ. & αὐχέω.

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, magnanimus. Ex μ. & ἐλέω.

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, magnanimus. Ex μ. & ἐλέω.

Μεγαλοπρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲ, augeo dicendo. Ἐν ᾗ τοῖς μάλιστα μεγαλοπρεπὲς τὰ λεγόμενα, Longin. 40. A

Μεγαλοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸ, augendi vim habens, sublimitatem efficiens. Ex μέγεθος, & ποιέω.

Μέγεθος, εος, τό, magnitudo, grandiras, sublimitas, proceritas; (2) statura; (3) vehementia; (4) gravitas, majestas; (5) magnitudo animi; (6) dignitas, amplitudo.

Μεγεθοργία, ας, ἡ, operis magnitudo. Ex μέγεθος, & ἔργον.

Μεγεθύνω, magnitudinem tribuo, majorem reddo, amplifico; μεγεθύνομαι, major fio, increfco. A μέγεθος.

Μεγηράτος, ὁ, ἡ, ὁ, a modum amabilis, peramabilis. Ex μ. & ἠράω.

Μεγιστᾶνες, οἱ, primates, proceres, Gl. Vet. summates, magnates, Dat. plur. μεγιστᾶσι, a μεγιστὰν, ᾶνος. A μέγιστος.

Μεγιστεύω, f. εύσω, magnus fum. Ab eod.

Μέγιστα, Adv. maxime, plurimum. Ab eod.

Μεγιστόπολις, ιος, ὁ ἡ ὁ, felices reddens, maximas urbes efficiens. Ex μ. & πόλις.

Μεγιστότιμος, ον, valde venerandus.

Μεγιστοφωνέω, ω, valde clamofus.

Μεῖδιάω, cum εσσι, 3. f. præf. imper. paff. & μείδω.

Μειδίαω, impero, imperium teneo; (2) curo, μειδιάσομαι, f. 1. int. med. Ἴδιον μειδίαν, Il. 3, 276. Πολέμοιο μειδήσουσι κομιστῆρες. ib. 9, 646. A μείδω.

Μειδιμναῖος, αία, αῖον, modialis, Gl. V. A ΜΕΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, medimnus, menfura aridorum Attica, Gl. V. modius.

Μειδιόωσι cuncti, 3 pl. præf. opt. med. Ion. pro μείδοιτο, a μείδω.

Μείδοισαν, acc. f. Dor. pro Μ δισαν.

Μείδωσι, nom. pl. part. præf. act. v.

ΜΕΙΔΩ impero, imperium teneo; (2) curo, curam gero; μειδωσόλα, f. pl. præf. conj. ἡ μείδαν, ωντες, regnator, imperator, præfectus. Λιγέων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, Il. 2, 79. Κακὰ ᾗ Ἰλιάσιν. μειδήσειν, ib. 4, 21. Νῦν μεδάσθω Ἑκτορ ἀλκῆς, ib. 418.

Μέζεα, ων, τά, genitalia in bestiis.

Μεζόνως, majorem in modum, Ion. pro μειζόνως.

Μεθαιρέω, ῶ, accipio, a. 2. μέθελον. Ion. μεθέλκομαι, Odyff. 8, 396 Ex αἱρέω.

Μεθάλλομαι, transilio. Hinc post. μετάλμενος, Il. 5, 336.

Μεθάλλω, idem quod ἅπτω.

Μεθαρμόζω, & μεθαρμοζομαι, transmuto aliter aptando, commuto, verto, transfero; (2) emendo, castigo, meliorem reddo; (3) apto, accommodo. Μεθαρμοσάμενος τὸν λόγον ἐς ἀλήθειαν, Philo Νῦν γὸ μεθαρμόσασθαι βίοτον βίον, Eurip Alc. 1145.

Μεθείμην, 3. fing. aor. 1. ind. act. Poët. pro μεθῆκα, a μεθίημι.

Μεθέλκω, f. ύσω, a. 2, ind. act. verbi μεθαιρέω.

Μεθεωρέω, perf. part. paff. v. μεθίημι.

Μεθεῖναι, dimiffile, aor. 2, inf. act.

Μεθεὶς, ios. 2. part. act.

Μεθεῖτε, 2. plur. aor. 2, opt. act. pro Syn. pro μεθείητε.

Μεθεῖον, aor. 2. conj. act. Ion. vel Poët. pro μεθῶ.

Μεθεκτικὸς, ἡ, όν, participans.

Μεθεκτέον, participandum eft. A μετέχω.

Μεθεκτὸς, ὴ, όν, qui participatur. Ab eod.

Μεθελεῖν, aor. 2. inf. act. v. μεθαιρέω.

Μεθέλκομαι, vide μεθαιρέω.

Μεθέλκω, fut. ξω, retraho, trahendo traduco. Μεθέλκουσι σὺν ἡδονῇ ἐς τὸ ῥᾴθυμον, Philo.

Μεθέμψω, præmiffi, aor. 2. inf. act. Dor. pro μεθεῖναι, a μεθίημι.

Μεθέξις, εως, ἡ, participatio, communio. A μετέχω.

Μεθέξομαι, f. 1. ind. med. v. μετέχω.

Μεθέορτος, ος, ὁ ἡ ὸ, feftum fequens, feftо fuccedens. Ex μετὰ, & ἑορτὴ.

Μεθέπω, 3. fing. imperf. ind. act. Ion. pro μέθεπε, a

Μεθέπω, fequi facio; (2) advenio; (3) inveftigo, quæro; μεθέπομαι, f. μεθέψομαι, fequar, fectabor, imitabor. Αἰψα ᾗ τυ δίζω μέθεπε πρατερόφρονος ἵππας, Il. 5, 320. Ὃ δ' ἄνακτα μέθεπε δρακὼν, ib. 8, 126. Οὐ ζοὶ μὴ μεθέψομαι ἀστοῖ, Soph. El. 10, 8. Ex μετὰ, & ἕπω, curo, ago, f. ἑπόμαι, fequor.

Μεθερμηνεύομαι, quod transfertur ex alia lingua in alium, nom. f. part. paff. n. g. v.

Μεθερμηνεύω, f. εύσω, interpretor, transfero, verto. Ἐμμανουὴλ, ὁ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, Matt. 1, 23. Μεθερμηνευθήσεται κατὰ λέξιν, Plut.

Μεθερπύζω, idem quod

Μεθέρπω, adrepo, vel repo poft, Rob.

Μέθες, 2. f. a. 2. imper. act. v. μεθίημι.

Μέθεσις, εως, ἡ, relaxatio, remiffio, Suic. A μεθίημι.

Μεθεσσάνω, perf. inf. act. p r Syncop. pro μεθασκάνω, a μεθίσκω.

Μεθέσσατο, amovit, perf. indic. act.

Μεθέστεος, demittendum. A μεθίημι.

Μεθετικὸς, Adv. remiffe. Ab eod.

Μεθὴ, ης, ἡ, vinolentia, temulentia. A μέθυ.

Μεθῆκα, dimi, a. 1. ind. act. verbi μεθίημι.

Μεθῆκεν, invade.

Μεθηλικιόομαι, ὦμαι, fut. ώσομαι, ab una ætate in aliam tranfeo. Ex ἡλικία. Hinc

Μεθηλικίωσις, εως, ἡ, tranfitus ab ætate in ætatem, velut a pueritia ad adolefcentiam.

Μέθημαι, adfideo; unde μεθήμενος, part. ap. Hom. adfidens, Odyff. 1, 118.

Μεθημερινὸς, ἡ, όν, diurnus, qui interdiu fit. Ex μετὰ & ἡμέρα.

Μεθημέρι, ος, ὁ, ον, Dor. μεθαμέρι, idem.

Μεθημερία ψυχὴ, ας, ἡ, remiffio, negligentia. A μεθήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, remiffus, negligens. A μεθίημι.

Μεθημόνων, gen. plur. Dori pro μεθημερινῶν, a μεθήμερινος, pro μεθημερινὸς.

Μεθὴν, 2 fing. aor. 2. conj. act. v. μεθίημι.

Μεθηνάμην, f. 1. inf. act. Ion. pro μεθῆναι.

Μεθηρμοσμένος, ἡ, ὁν, tranfitivatio. A

Μεθήρμοσται, in alia fede collocatus, transfero.

Μεθῆς, 2 f. imperf. ind. act. cont. pro μεθεῖς, quafi a μεθίω.

Μεθθλίμμεν, præf. infin. act. Dor. pro μεθθλίναι, a μεθθλίμαι.

Μεθίεν, frangi mittebant, 3. plur. imperfect. ind. act Boeot. pro μεθίεσαν.

Μεθιζάνω, muto, transfero. Μεθιζάνειν τὰς ζακόνας, Aret.

Μεθίημι, dimitto, miffum facio, depono, negligo, permitto, emitto, remitto, condono. a. 1. μεθῆκα fiqam, a. 1. μεθῆνα, ἦνι, a. 2. ἵμεναι. μέθες, fine; præf. partic. μεθιείς; imp. μεθίεσαν & μεθίεν; fut. infin μεθήσειν. Ion & Poët. μεθησέμεν. Apud Pœtas quosdam quafi a μεθέλω, ut μεθῆς, dimittebat; μεθεῖμαι, vox paff. fen act os dimitto, omitto. Οὐκ ἂν μεθεῖλο τὸν θρόνον, Arift. Ran. 940. Τὰ δὲ σπουδῆς ἐς χεροῖν μεθῆνα τῆς ἀλάστορος, Soph. Aj. 377. Τὰς δ' ἰκέσιος φωνῆς ὁ μὴ σεμνὸς, Eur. Hec. 406. Εἰς θεοὺς ἐμεθῆκε γυναῖκα, idem, Or. 1122.

Μεθίκνεομαι, fut. ἵξομαι, poft indue. Ἵνα ἑοὶ μαῖαν

Μεθίσημι, ſtatio aliud pro alio; (2) muto; (3) transfero, traduco; (4) submoveo, expello, facefſere jubeo, in exſilium mitto, migrare cogo; μεθίσταμαι, muto, mutor me, degenero; (2) migro, decedo, fecedo; (3) morior; (4) dedo me, dedicoque tacito. Apud Hom. ſto, verſor. ſum inter, fut. μεταστήσω, aor. 2. μέστην, inf. μεστηναι, migrare, part. μεστὰς, digreſſus, aor. 1. paſſ. μετεστάθην, imperat. aor. 2. act. μετάστηθι, tranſi. perf. act. μεστέστηκα, feceſſi, particip. μεστεκὼς, profectus, item μεστεὼς; plural, μεστᾶτες, qui deſeciſerunt. Ἧς τὸ λῷον ζὸν μεθίστην κάκο, Eurip. Med. 911. Κὰ μεθίσησι τὸ χρώματος τὸ φαρσικὸν, mutat, Ariſt. Eq. 397. Καὶ ζὶ δοίμοις νῦν μεταστῆσαι ὡς σὺτὶς δίκης, liberant, Soph. Phil. 462. Κα. ὡς δίκαιον, ἃ γ' ἐλεῖς βελτὶς ἐνοῖς, πάλιν μεθίεσθαι τάδε; reſtituere, ib. 123.

Μεθὶ, poſtquam. Pro μεθ' ὃ. Ex μετ, & ἑ, quod.

Μεθόδια, ας, ἡ, occulta & fraudulenta circumventio. A

Μεθοδεύω, machinor, architector; (2) methodo ac via proſequor & tracto; circumvenio, paſſiv. μεθοδεύεσθαι, in quadam & arte tractari; circumvenire. Μεθοδεύειν δύσκολον, Nicom. A μέθοδος. Hinc

Μεθοδευτὴς, οῦ, ὁ, qui rem certe, via, ratione tractat.

Μεθοδεύω, aliter deduco & morſtro viam.

Μεθοδικὸς, ὴ, όν, in quo ratio eſt compendioſa; (2) artificioſus; (3) qui methodum ſequitur. A μέθοδος.

Μεθοδικῶς, Adv. artificioſa ratione, methodum ſequendo.

Μεθοδίτης, ου, ὁ, artifex, Hef.

Μεθόδιον, ου, τὸ, viaticum, Hef. (2) methodus, Suid. Dim. a

Μέθοδος, ου, ἡ, via; (2) compendium; (3) ratio & via docendi, vel diſcendi, (4) tractatus aut liber. Ab ὁδός.

Μεθολκὴ, ῆς, ἡ, retractio, contractio. A μεθέλκω.

Μεθομιλέω, ῶ, fut. ήσω, verſor, commercium habeo cum. Οὐδὲ ποτ' ἐμμενέσαι μεθομιλήσαι γυναιξὶν, Muſ. 1, 34.

Μεθόρια, ας, ἡ, confinium. A μεθόριος.

Μεθορίζω, fut. ίσω, confinis fum. Ab eod.

Μεθόριος, ος, τὸ, confinium; (2) interſtitium inter res aliquas. Ab eod.

Μεθόριος, ία, ιον, vel μεθόριος, ος, ὁ ἡ ὸ, contermi nus, confinis; (2) qui duas res velut terminus dirimit. Ex μετ, & ὅρος.

Μεθορκόω, ῶ, novo jurejurando adſtringo eum, qui ſe pueri jam I beravit.

Μεθορμάω, ῶ, ἠσω, incito in; (2) cum impetu ruo, paſſiv. μεθορμάομαι, ῶμαι, irruo. aor. 1. part. μεθορμηθεὶς, incitatus. Μεθορμηθεὶς ζὸν Ἄθλιον, Il. 20, 192.

Μεθορμίζω, fut. ίσω, tranſmitto, transjicio; μεθορμίζομαι, transfecto. Μεθορμιεῖ ζε πέτρας ὑπτεσὰν ζκάφος, Eur Alc. 794. Ἐξ ἕδρας μεθόρμισα, id. Bac. 930. sic Χηνίν, Polyb.

ΜΕΘΥ, υος, vinum, tekietum, Gen. μέθυος, occurrit. in Epigramm.

Μεθυδότης, ου, ὁ, vini dator, vel ebrietatis auctor, Suic. Ion. μέθυ, & δοτήρ.

Μεθυμναῖος, α, ὁ, Methymnæus, Epith. Bacchi. A μέθυ, vel a Methymna, Lesbi civitate.

Μεθύπερθε, ως, ἡ, cum quid poſt ſ. ſecundum aliam rem ſubſiſtit.

Μεθυπόσσητος, ος, ὁ ἡ ὸ, in quo verborum ordo trajectus eſt, perplexus, confuſus, Suic.

Μεθυπλοξ, γος, ὁ ἡ ὁ, vini vel ebrietatis ſons, Epith. uvæ.

Μεθυσθένες, ὲς, ὁ ἡ ὲ, præ vino titubantes, ebrii, Suic. Ex μέθυ, & σθένος.

Μεθυσκόλος, ος, ὁ ἡ ὁ, ebrius, ebriofus. Ex μ. & σκάλλω.

Μεθυσκόλυμαι, fut. ύσομαι, poſt indue.

Δειλαίτερον Σάσχειμι, μεθυπτιωσόμενος, μὴ μεμφθῇ Ζεύς, Arist. Conc. 542.

Μεθυπόστρωσις, εως, ἡ, strati permutatio, dum lectus substernitur, Suic. Ex μετ, & ὑποστρώννυω.

Μεθυσθείς, a. 1. part. pass. v. μεθύω.

Μεθυσθῶσι, 3. pl. aor. 1. conj. pass.

Μέθυσις, εως, ἡ, inebriatio. A μεθύσκω.

Μεθύσκεσθε, 2 plur. præs. imper. pass. v.

Μεθύσκω, fut. ύσω, ebrium reddo, inebrio; μεθύσκομαι, inebrior; μεθυσθείς, aor. 1. part. ebrius, inebriatus. Ἕπιον καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτῶν, Gen. 43, 34. Α μέθυ. Hinc

Μέθυτμα, ατος, τό, potus inebrians.

Μεθυτοκότταβος, ὁ κὴ ἡ, qui ebrius & temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus. Vox Aristoph. Ex μ. & κότταβος.

Μέθυτος, ύση, υσον, vel μέθυσος, ὁ κὴ ἡ, ebrius; ebriosus. Α μέθυ.

Μεθύτερος, ία, ιον, posterus, Suic.

Μεθυστικὸς, ἡ, όν, qui facile & sæpe inebriatur, propensus ad ebrietatem; (2) inebrians. A μέθυ.

Μεθυσσέλης, ου, ὁ κὴ ἡ, præ vino titubans; (2) cui vinum deest. Ex μέθυ, & σφάλλω.

Μεθυτεύτωρ, ορος, ὁ κὴ ἡ, alens vinum. Ex μέθυ, & τίεπω.

Μεθύω, ebrius fum, abundo aliqua re, obrutus fum, ut plures, &c. μεθύων, ebrius; μεθύουσα, ebria. Μεθύοντι ἐοικὼς, Odyss. 18, 239. Μεθυσθεὶς γὰρ ἐν δόμοις μένῃ, Eur. Cycl. 52. Α μέθυ.

Μεταγωγεῦ, ῶ, verbum refero pro puero in tribum recipiendo. Τὸ μεταγώγεσι τῷ τριχῇδιτι; Arist. Ran. 890.

Μεταγωγία, ἡ, ritus victimæ adductio. A

Μεταγωγὶς, ίδος, ἡ, ritus victimæ introductor. Vid. Suid. Ex μετά, & ἄγω.

ΜΕΙΔΑΩ, vel μειδάω, ῶ, molliter seu leniter rideo, subrideo. Hinc μείδησεν, aor. 1. apud Hom. pro ἐμείδησεν, Il. 1, 595.

Μείδημα, ατος, τό, risus, lenis risus.

Μειδήσε, 3. 1. i. d. act. *Jn.* pro ἐμείδησε, a μειδάω.

Μειδιάσας, ασθ., τό, risus, lenis risus. A

Μειδιῶ, ῶ, fut. άσω, subrideo, idem, part. *Pl.* μειδιῶν, pro μειδιάν, μειδιῶσαν, Il. 22.

Μείζω, acc. ονα, vel μείσσω, acc. f. vel nom. f. acc. pl. *Jn.* & *Att.* pro μείζονα. A

Μείζων, ονος, ὁ κὴ ἡ, major; μείζον, τό, majus. Hinc

Μείζοσύνη, ης, ἡ, major quantitas. Iambl.

Μείζονες, *Adverb.* majorem in modum, magis, amplius; (2) magno animo, cum ardore.

Μείλιγμα, ατος, τό, lenimentum, lenimen, placamen, placamentum. A μειλίσσω. Unde

Μειλιγμάτιον, ου, τό, placamentum, placamen.

Μειλιγμάτωρ, ορος, ὁ κὴ ἡ, mulcendi seu demulcendi vim habens, actus ad demulcendum.

Μειλιγμάτως, placandi vim habens.

Μειλιγματικὸς, lenitus, placandi causa.

Μειλίκιος, α, ον, placabilis, mitigabilis; placatus, lenitus. A μειλίσσω.

Μειλίκτρον, ου, τό, placamen. Ab eodem.

Μειλίνειος. Nicand. μειλινόεσσα, quæ mellis colore est, quasi a μέλι, mel. Sed vid. μηλινόεις.

Μειλίσσω, fut. ίξω, placo, placidum reddo, demulceo, placide lenio; (2) placo lenioque, seu demulceo. A μειλίσσω.

Μειλιον, ου, τό, munus, quo aliquem demulcemus. Ab eod.

Μειλισείμην, infin. act. *Jn.* pro μειλίσσειν.

ΜΕΙΛΙΣΣΩ, vel ίξω, verbis factuve demulceo, seu delinio, mulceo, concilio; demulceo; placo; μειλίσσομαι, demulceo; (2) demulceor; (3) oro; μειλιχθεὶς, a. 1. placatus. Λοιβαῖσι μειλίσσασιν ἀέκητι Κρονίδαο, Lyc. 542. Μαλθακά τε μ' ἀΐδόμενον μειλίσσετο, Odyss. 3, 96.

Μειλιχίος, ία, ιον, vel μειλίχιος, α, ὁ κὴ ἡ, blandus, mitis; (2) placabilis. A μειλίσσω.

Μειλιχίως, *Adv.* blande, comiter, lenitur, mansuete; (2) placabiliter.

Μειλιχόμηνις, ιδος, ὁ κὴ ἡ, blandam vocem habens Rob.

Μειλιχόδωρος, ὁ κὴ ἡ, blandos reddens. Ex μειλίχιος, & δῶρον.

Μειλιχόμητις, ιδος, ὁ κὴ ἡ, cujus blanda & mitia sunt consilia; (2) miti & placido ingenio præditus. A

Μείλιχος, ὁ κὴ ἡ, blandus, placidus. A μειλίσσω.

Μείραι, aor. 1. inf. act. verbi μείρω.

Μείνας, *qui mansi*, aor. 1. part. act.

Μείνατε, *manete* vos, 2. pl. a. 1. imper. act.

Μεινάτω, *manserit, maneto*, 3. s. aor. 1. imper. act.

Μείνῃς, 2. s. aor. 1. conj. act.

Μείον, ονος, τὸ, minus; (2) sic dicebatur victima, quæ dabatur pro pueris cum in tribus recipierentur, *Ern.*

Μείων, ων, τὸ, meon, herbæ genus. Sed rectius μῆον.

Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo, minorem partem seu portionem habeo, deteriore sum conditione. Τῶν ἑδωδῆς μειονεκτεῖν, Luc. Ex μείων, & ἔχω. Hinc

Μειονέκτημα, ατος, τὸ, deterior conditio.

Μειονεξία, ας, ἡ, idem. Ex μείων, & ἕξις.

Μειότερος, minor, Apollon. Rhod. A μείων.

Μειρία, ας, ἡ, caudæ exilitas, cum extremitas est exilior; vitium versus in fine claudicantis. A ὑπερος.

Μειρήζειν, in acutum definere; in extremitate arctari. Ab eod.

Μείρω, ω, ὁ κὴ ἡ, q. d. cui cauda diminuta est & truncata; cujus extremitas in acutum definit; in fine mutilus; decurtatus; ut μειρὸς σίγλος, versus mutilus in fine claudicans, deficiente uno tempore, quo minus quantitas sit plena. Ex μείων, & ἀρῶ.

Μειρόφρων, ονος, ὁ κὴ ἡ, mente diminutus, levis, fluctus, Hes. Ex μείων, & φρήν.

Μείσω, ῶ, fut. ώσω, minuo, imminuo, minorem reddo; μειώσομαι, minuor decrescio, intereor, vel deteriore conditione fum; μειωθεὶς, diminutus. Μειῶσαι τῶν ἡδονῶν, delinio, Xen. A μείων.

Μειρακιεύομαι, adolescentis more lascivio & exulto. A μειρᾰκίς.

Μειρακιξεπάπατος, ου, ὁ, juvenum deceptor, Suic. Ex μειράκιον, & ἐξαπατάω.

Μειρακιεύομαι, adolescentis more ago, lascivio, exulto, &c. Ἡσεκρατείτις, ἀ γέρων, ἡ μειρακιεύσαρὰς τὸ χρεών, mortem, Luc. Τοιαῦτα λυθέντες ἡμῖν μειρακιεύσασθαι τὸν Ἀνταίων ἠξιώσατε τοὺς κατελκυσθέντας, Plut. in Anton. cap. 30. A μειράκιον.

Μειρακιζομαι, fut. ίσομαι, adolesco. A μείραξ.

Μειρακίον, ου, τὸ, adolescens, adolescentulus, puerulus. Ab eod.

Μειρακιώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, adolescentulus. Ab eod.

Μειρακιώδως, puerliter.

Μείραξ, κος, ὁ, ἡ, adolescentulus, juvenculus. A μειρακίον.

ΜΕΙΡΑΞ, ακος, ὁ κὴ ἡ, puella, juvencula; (2) *in mar.* est foramen, nisi ubi de malo & est navalis termo est.

Μείρεο, 2. sing. præs. imper. med. *Jn.* pro μείρεσο, a μείρομαι.

Μεμερόμηκα, part. præs. med. f. r.

Μείρομαι, divido, partior, Eust. μείρομαι, fortior, in sortem incurro. μείρεο pro μείρου, futuro, accipe. Ab hoc μείρω, cujus futur. efferes μέρῶ. formatur, perf. med. ἔμμορα, *Poët.* pro μέμορα, ἔμμορε, fortitus, nactus est; it. perf. pass. ἔμμορται, ἐμμορτο, fato destinatus, fatalis, εἱμαρμένη, fatum, necessitas fatalis, rerum ordo necessarius & immutabilis ap. Stoicos.

ΜΕΙΩΝ, ονος, ὁ κὴ ἡ, minor. Comp. irregularis. A μικρὸς.

Μείωσις, εως, ἡ, diminutio, imminutio, extenuatio. A μειόω.

Μειωτικὸς, ἡ, όν, vim habens minuendi. Ab eod. Unde &

Μειωτὸς, ἡ, όν, decrementum suscipiens, qui decrescit aut decrescere potest, Rob.

Μελαγγεῖον, μελαγγεῖος, & μελαγγεὼς, ὁ κὴ ἡ, cujus solum nigrum est. Ex μέλας, & γῆ.

Μελαγκαρπὸς, ὁ κὴ ἡ, nigrum ferens fructum, fructus loco aliam adferens obscuritatem.

Μελάγκαρσος, ου, ὁ κὴ ἡ, nigra habens cornua, R. Ex μ. & κέρας.

Μελαγκόρυς, υθος, ὁ κὴ ἡ, atrum verticem habens, nomen avis, autumni tempore dicitur Συρικὸς, ficedula. Ph. atricapillus. Ex μ. & κορυθ.

Μελάγκραμις, ιδος, ἡ, nigriceps, junci genus, Plin. Ex μ. & κράνον.

Μελαγκραναμὸς, ὁ, ἡ, atrifer, Gl. V. junci genus a nigro fructu, Theophr.

Μελάγκρανος, ὁ, ἡ, melancranus; ex junco, qui μελάγκραμις, vocatur, Strabo.

Μελαγκεδόμυτος, ου, ὁ κὴ ἡ, atram habens vittam. Ex μέλας, & κρήδεμνον.

Μελάγκροκος, ου, ὁ κὴ ἡ, nigrum subtemen habens. Ex μέλας, & κρόκη.

Μελαγχαίτας, Dor. pro μελαγχαίτης, a

Μελαγχαίτης, ου, ὁ, nigram jubam, vel nigram cæsariem habens. Ex μ. & χαίτη.

Μελάγχειμος, ου, ὁ κὴ ἡ, hyeme niger; ut μελάγχιμα, loca, quæ hyeme sunt atra, sine nivibus. Ex μ. & χεῖμα.

Μελάγχιμος, ου, ὁ κὴ ἡ, niger, ater. A μέλας.

Μελαγχίτων, ωνος, ὁ κὴ ἡ, nigra vestitus tunica, *metaph.* tristis, mœstus.

Μελαγχλαινὸς, ου, ὁ κὴ ἡ, atra indutus læna. Ex μ. & χλαῖνα.

Μελαγχλωρὸς, ὁ κὴ ἡ, colorem habens atrum

Μελαγχολάω, ῶ, melancholia laboro; (2) furo, insanio, deliro. Μελαγχολᾷς. ὦ ἄνθρωπε, Arist. Plut. 366. Ex μ. & χολάω.

Μελαγχολία, ας, ἡ, melancholia, furor, seu effluentia ex atræ bilis abundantia. Ex id. Hinc

Μελαγχολικὸς, ἡ, όν, ex melancholia profectitius.

Μελαγχολικῶς, *Adv.* melancholice, more melancholicorum.

Μελαγχολῶντες, ὄντων, melancholicæ furiæ laborantium. Ex μελαγχολία, & ἔχω.

Μελαγχολῶν, ῶ, melancholiam gero. A μελαγχολία. *Jn.*

Μελαγχρὼς, ωτος, ὁ κὴ ἡ, qui nigri coloris est, fuscus. Ex μ. & χρώς.

Μελάγχρως, ωτος, ὁ κὴ ἡ, idem & ex iisd.

Μελαγχρώς, ωτος, ὁ κὴ ἡ, idem & ex iisd.

Μελαγχρῶτες, ων, οἱ, μελάγχρωες, ων, ὁ κὴ ἡ, fusci, subfusci, Gl. V.

Μελάγχρως, ωτος, ὁ κὴ ἡ, idem & ex iisdem.

Μελαγχρὼς, ωτος, ὁ κὴ ἡ, cui nigra cutis est, cujus atram habens, plur. μελαγχρῶτες.

Μελάγχυσος, ου, nigrum juncum habens.

Μελάδινες, nigros vortices habens, R. Ex μ. & δῖνη.

ΜΕΛΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, domus; lenocinium.

Μελαθρεῦν, *Adv.* de lenonum. Ex μελαθρεὺς, & Syllabica adjectione εν.

Μελαινίσκος, ου, ὁ κὴ ἡ, aquila cum fera pulla, vitiose in Lex. V. μελανίσκος.

Μελαίνετο, 3. s. imperf. ind. med. *Jn.* pro ἐμέλαινετο, a

Μελαίνω, fut. ανῶ, nigrum reddo, nigrificio, Gl. V. denigro; μελανόμαι, nigrificor, ὦ, 1. opt. μελανθείην, 3. plur. μελανθεῖεν, præterea ἐμελάνθην κεφαλὴ, Hesych. Καμ. 3. A μέλας.

Μελαμπύγιος, ου, ὁ, ἡ, pudendus, niger ea parte. Ex μ. & πυγὴ.

Μελαμβαφὴς, ἐς, ὁ ἡ ἐν, nigro colore imbutus. Ex μ. & βάπτω.

Μελαμβιότης, ητος, ἡ ἡ ἐν, nigram, i. e, obscuram ducens vitam, Vet. Lexic.

Μελαμβόρμης, vel μελαμβόρμας, ου, ὁ ἡ ὁ, Boreas niger, ventus septentrionalis vehementi.

Μελάμβροτος, ου, ὁ ἡ ὁν, niger homo, R.

Μελάμβωλος, ον, terra nigras plebas habens, pinguis, fertilis.

Μελαμπαγὲς αἷμα, i. e. τὸ μετὰ τὸ στιγμῆναι μελαιν ῥέον, Schol. ad Æsch. Sept. ad Theb. 743.

Μελαμπαγὴς, ἐς, ὁ ἡ ἐν, concretus & nigrefcens, Rob. Ex μ. & πάγνυμι.

Μελάμπεπλος, ου, ὁ ἡ ὁν, nigrum peplum habens; (2) niger, pullus.

Μελαμπέτηλος, ου, ὁ ἡ ὁν, nigra folia habens, Suic. Ex μ. & πέταλον.

Μελαμπόδιον, ου, τὸ, melampodium, helleborum nigrum. A Melampode, inventore.

Μελάμπυγος, ου, ὁ ἡ ὁν, nigras f. hirsutas habens nates; (2) fortis, quia Hercules hujusmodi nates habuisse traditur. Ex μ. & πυγή.

Μελάμπυρον, τὸ, melampyron, herba in quam degenerat triticum. Ex μ. & πυρός.

Μελαμφαὴς, ἐς, ὁ ἡ ἐν, tenebricolus, obscurus. Ex μ. & φάος.

Μελάμφυλλον, ου, τὸ, acanthi species, quam pædcrota vocant. A

Μελάμφυλλος, ου, ὁ ἡ ὁν, nigra habens folia.

Μελάμφωνος, ου, ὁ ἡ ὁν, vocem fuscam & obscuram habens. Ex μ. & φωνή.

Μελαμψηφὶς, ἴδος, ἡ, nigros lapillos seu calculos habens, R.

Μέλαν ανος, τὸ, atramentum. A μέλας.

Μελανανγὴς, ἐς, atro nimbo horrens.

Μελανανγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐν, atium splendens, ater. Ex μ. & αὐγή.

Μελάνδετον ἄορ, ensis nigrum habens manubrium, nigro illigatus capulo, Canus, fcutum, habens ferreum orbem; (2) cruore fœdatus sc. ensis, f. clypeus. Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κανόνετα, Hom. Il. 15, 713. Ex μέλας, & δέω, ligo.

Μελανδίνης, ου, ὁ, nigricantes habens vortices, A. Ex μ. & δίνη.

Μελανδόκιον κίστη, vas atramentarium, in Epig. Ex μέλας, & δέχομαι.

Μελανδρίοι, οἱ, idem qui μελάνδρεες.

Μελάνδρυον, ου, τὸ, medulla seu pars interior quercus, nigricans & durissima; (2) herba quædam; (3) pulpamentum e thynnis conditis. Ex μ. & δρῦς.

Μελάνδρυς, υος, ὁ, thynni genus grandius cæteris, Gl. V. μελάνδρυς, robur, robur; sorbus, sorbo. Ex ut sd.

Μελανειμάτιος, ῶν f. ώτερος, pullis seu atris vestibus indutus fum. A

Μελανείμων, ονος, ὁ ἡ ὁν, atris indutus vestibus, pullatus, atratus, Ph. Ex μ. & εἷμα.

Μελανιφωὶς, ες, de obscuris rebus, tristibus, frequens. Ex μ. & φημί.

Μελανηφόρος, ου, pullatus, nigra veste indutus. Ex μ. & φέρω.

Μελανθίλαιον, ου, τὸ, oleum e melanthio. Ex μελάνθιον, & ἔλαιον.

Μελάνθεμον, ου, τὸ, melanthemon, anthemidis species. Ex μ. & ἄνθεμον.

Μελάνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. v. μελαίνω.

Μελάνθινον ἔλαιον, oleum e melanthio confectum. A

Μελάνθιον, ου, τὸ, melanthium, bubi, nigella, girh. Ph. μελάνθιον, hoc gen. indeclinabile est; gitter. Nigella, al. Gl. Ex μ. & ἄνθος, flos.

Μελανία, ας, ἡ, nigredo; nigror; atritudo, Gl. V. A μέλας.

Μελάνιζω, f. ίσω, nigrico, R. Ab eod.

Μελανιόεν, τὸ, nigra viola. Ex μ. & ἴον.

Μελανίπτοκμμος, ου, ὁ ἡ ὁν, nigris lineis interstinctus. Ex μ. & γραμμή.

Μελανοδοχεῖον, ου, τὸ, atramentarium. Ex μ. & δέχομαι.

Μελανειμων, v. μελανειμ.

Μελανίσας, αντος, nigricans, nigritie rubens; part. pr. act. v. μελανόομαι, pro μελαίνω.

Μελανθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὁν, nigros pilos habens.

Μελανοκάρδιος, ὁ ἡ ὁν, qui nigrum cor, seu nigram medullam habet; (2) qui atroci & crudeli animo est Ex μ. & καρδία.

Μελανακόμης, ου, ὁ, nigram comam habens. Ex μ. & κόμη, coma.

Μελανόκομος, ὁ ἡ ὁν, idem & ex usd.

Μελανόμαλλος, ος, nigrum vellus habens.

Μελανόμματος, ου, ὁ ἡ ὁν, nigros habens oculos. Ex μ. & ὄμμα.

Μελανονυκτείμων, ονος, ὁ ἡ ὁν, atri & funebribus vestibus indutus. Ex μέλας, νύκτος, & εἷμα.

Μελανοπὴς, ὴς, ὲς, caliginem cogens, vel caligine tectus. Ex μ. & ὀπή.

Μελανοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁν, nigrum reddens, Suic. Ex μ. & ποιέω.

Μελανόπτερος, ος, ὁ ἡ ὁν, nigras habens pennas, f. alas. Ex μ. & πτερόν.

Μελανόπτερυγος, ου, ὁ ἡ ὁν, idem. A πτέρυξ.

Μελανόῤῥιζος, ος, ὁ ἡ ὁν, nigram habens radicem. Ex μ. & ῥίζα.

Μελανόσαρκος, ος, ὁ ἡ ὁν, nigram carnem habens. Ex μ. & σάρξ.

Μελανόστικτος, ου, ὁ ἡ ὁν, atris maculis f. notis distinctus.

Μελανόστολος, ὁ ἡ ὁν, nigram habens vestem, atra indutus stola. Ex μ. & στολή.

Μελανότης, ητος, ἡ, nigredo. A μέλας.

Μελανουρίδες, piscis qui & μελάνουρος.

Μελάνουρος, ου, ὁ ἡ ὁν, nigram habens caudam; (2) piscis, in cauda nigras maculas habens, (3) vipera quædam. Ab οὐρά.

Μελανόφθαλμος, ὁ ἡ ὁν, nigros habens oculos.

Μελανόφλεψ, βος, ὁ ἡ ὁν, nigras venas habens. Ex μ. & φλέψ.

Μελανοφορεῖο, atris vestibus amictus fum.

Μελανοφόρος, ὁ ἡ ὁν, pullatus, atratus. A μ. & φέρω.

Μελανόχρους, υος, ὁ ἡ ὁν, nigra habens superficiem. Ex μ. & χρόα.

Μελανόχροος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui obscura mente est; (2) crudelis, ferox. Ex μ. & φρήν, mens.

Μελανοχρὼς, ὼτος, ὁ ἡ ὁν, qui nigri coloris est.

Μελανόχρως, ωτος, ὁ, qui nigro colore seu corpore est. Ex μ. & χρόα.

Μελανόχρως, ωτος, ὁ ἡ ὁν, idem.

Μελανόω, ῶ, infusco, Gl. Vet. nigro; perf. pass. part. μεμελανωμένος, denigratus. A μέλας.

Μέλανσις, εως, ἡ, denigratio. A μελαίνω.

Μελάντερος, nigrior; μελάντατος, nigerrimus. A μέλας.

Μελαντειχὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁν, nigros muros habens, R. nigra, de domo Plutonis, Pind. Ex μ. & τεῖχος.

Μελαντηρία, ας, ἡ, melanteria; succus niger in metallis concrescens, unde quibusdam atramentum metallicum; quasi a μελαντὴρ, quod esset nigrator. A μελαίνω.

Μελάνυδρος, ου, ὁ ἡ ὁν, nigras effundens aquas. Ex μ. & ὕδωρ.

Μελάνω, nigreico, Hom. μελάνει, pro μελαίνεται, Il. 7, 64.

Μελάνωσις, εως, ἡ, denigratio; (2) macula. A μελανόω.

ΜΕΛΑΣ, αινα, αινον, ὁ, μέλαινα, αἶνος, ἡ, μέλαν, ανος, ater, niger, fuscus; sensu fig. profundus, (2) malus, immitis, crudelis.

Μέλασμα, ατος, τὸ, nigror, nigredo.

Μελασμὸς, ὁ, denigratio & livor a frigore. A μελαίνω.

Μελδόμενος, ταὶ, part. præs. pass. v.

ΜΕΛΔΩ, liquefacio, macero, consumo, elixo, coquo. Κυανῆ μελδόμενος ἀπαλοτρίχῳ σιάλοιο, Il. 21, 363.

ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ, σὶ, meleagrides, gallinarum Africanarum species.

ΜΕΛΕΔΑΙΝΩ, cure, solicitus fum. Τῷ ἡ δίκην ἐμεμέλεσθε ἰηοὶ τέκνον μελεδαίνω, Theoc. 9, 12. A

Μελέδη, ης, ἡ, cura, curatio, apud Hippocr.

Μελέδημα, ατος, τὸ, cura, anxia & curiosa cogitatio. Ab eod.

Μελεδήμων, ονος, ὁ ἡ ὁν, curator, qui se exercet in aliquo genere. Ab eod.

Μελεδών, ῶνος, ὁ, cura; (2) rex; (3) præfectus. Ab eod.

Μελεδωνὶς, ίδος, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

Μελεδώνη, ης, ἡ meditatio, cogitatio, solicitudo, cura. Ab eod.

Μελεδωνὸς, ὁ ἡ ὁν, curator, procurator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

Μελέεσσι, dat. pl. Poet. pro μέλεσι, a μέλος.

ΜΕΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, pedica, funis, quo bestiæ arcus. Ex Oppiani Cyn.

ΜΕΛΕΙ, fut. μελήσει, p. μεμέλησε, curæ est; μέμηλε, curæ est, pro μεμέληκε, part. μεμηλὼς, solicitus, curans. Ὀλίγον αὐτὰν μὲ μέλει, parvi æstimo, Arist. Lys. 248. Οὐδὲν μέλει μοι τῶν σκαμμάτων, Xen.

Μελεισὶ, Æol. membratim, per membra. A μέλος.

Μελεοπαθὴς, ὲς, miser, infelix. Ex μέλος, & πάθος, 2.)

ΜΕΛΕΟΣ, έα, εον, vanus, stultus, inanis; (2) infortunatus, infelix; (3) nihil efficiens. Ἀλλ' ὦ μελ' ἐξηλικιὰς ἐμὲ γ' ὄντων ἐμῶν, Arist. Nub. 33. Hinc μέλεον, Adv. incassum, otiose, sine effectu. Ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεοι δ' ἀκόντισαν αμφω, Hom. Il. 16, 330. Voc. ὦ μέλε, per syncop.

Μελεόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁν, infelix animi, mente miser. Ex μ. & φρήν.

Μελετᾶ, fut. μελητήσω, idem quod μέλει, μεμελημένος, perf. part. q d. curatus; charus, dilectus.

Μελετᾶς, 2. l. pr. ind. act. pro μελετάεις, a

Μελετάω, ῶ, fut. ήσω, curo, curam gero; (2) meditor; (3) exerceo me; (4) declamo; *quo sensu Attici in fut. & aor.* 1. *utuntur medio*; μελετήσομαι, ῶμαι, exerceor; part. perf. μεμελετημένος, consideratus; exercitatione comparatus. Μελετᾶν τὰ περὶ τὰ πόλεμον, πρὶν πόλεμον ἔχειν ἀνάγκης, χρήσιμον. Ἀκοὴ ἐμελέτησεν τινά, Act. 4, 25. Τὰς τάξεις ἀεὶ τὰ ἀγαθοήκοντα μελετῶσας θεῖον, officium præstantes, Xen. Cyr. 1, 24. A μελέτη.

Μελέτη, ης, ἡ, cura; (2) meditatio, exercitatio, præmeditatio; (3) industria, diligentia; (4) declamatio A μέλει.

Μελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio; (2) opus elaboratum cura. A μελετάω.

Μελετηρὸς ρὰ, ρὸν, exercitatus. Ab eod.

Μελετήριον, ου, τὸ, locus exercitationis, seu meditationis; (2) instrumentum, quo se quis exercet. Ab eod.

Μελετητικὸς, ὴ, όν, ad meditationem f. exercitationem pertinens, vel aptus; (2) meditationis studiosus; (3) declamatorius.

Μελετητὸς, ὴ, όν, quod meditatione f. exercitatione discendum & servandum est.

Μελέτω, curæ esto, 3. f. pr. imper. act. v. μέλει.

Μελίτωρ, ορος, ὁ, qui alicujus rei curam gerit. Ab eod.

Μέλη, nom. pl. contr. pro μέλεα, a μέλεος.

Μεληδὸν, Adverb. membratim, membratim, minutatim. A μέλος.

Μεληδὼν, ένος, ἡ, cura. Hes. V. μελεδών.

Μέλημα, ατος, τὸ, cura, solicitudo. A μέλει.

Μελήσει, fut. 1. ind. act. v. μέλει,

Μελήσεται, curæ erit, fut. 1. ind. med.

Μελησίβροτος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui hominibus curæ est. Ex μέλει, & βροτὸς.

Μέλησις, εως, ἡ, curatio, cura. A μέλει.

Μελησμὸς, ὁ, idem, Vulg. L. Ab eod.

Μέληται, 3. f. pr. conj, med. v. μέλομαι.

Μελητὸν, curandum est. Ab eod.

ΜΕ'ΛΙ, μέλιτος, τὸ, mel; (2) saccharum, veteribus, Strabo.

ΜΕΛΙΑ, ας, Ion. μηλία, ης, ἡ, fraxinus, arbor; (2) fraxinea hasta.

Μηλιάδ, gen. pl. Dor. pro μηλιῶν.

Μηλιαδής, ής, ὁ ἡ ἤ, Dor. pro μηλιηδής, mellis dulcedine præditus. Ab ἡδύς.

Μηλίζομαι, ῶ, ὁ ἡ ἤ, suavem sonum edens. Ex μέλι, & βρόμος.

Μηλιχαδής, Dor. pro μηλιχηδής, ής, ὁ ἡ ἤ, melle gaudens, melleus. Ex μ. & χαδέω.

Μηλιχδυπής, ές, suaviter sonans.

Μηλιχηρος, ος, ὁ ἡ ἤ, melliloquus, Dor. μηλίχαρυς, ut μηλιχάρυες ὕμνοι. Ex χήρυς.

Μηλιχλώσσος, ος, ὁ ἡ ἤ, melleas pupillas habens, dulcis adspectu. Hes. Ex γλαυκός.

Μηλιχλωσσος, ὁ ἡ ἤ, mellitam habens linguam, cujus suavis est oratio. A γλῶσσα.

Μηλιδεῖον, ου, τὸ, favus, Suid. A μέλι.

Μηλιδωτός, ή, ὁν, id. quod μηλιχδυπής.

Μηλοειδής, ές, colore similis melli.

Μήλιοφθος, ον, melle coctus.

Μηλίζομαι, præf. inf. act. Ion. pro μηλίζειν.

Μηλίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco, Gl. V. μηλιζομαι, dividor. A μέλος.

Μηλίζω, fut. ίσω, Dor. μηλίσδω, modulor. Ἀλλ' δί μοι τὸ μήλισμα, ἁ ἢν Σύριγξ μηλίσδαι, Theocrit. 20, 28. Μηλίσδετε σαίθμιον ὠδάν, Mosch. 3, 15. Τίς ποτε σᾶ Σύριγι μηλίσδεται; ib. 52. A μήλος.

Μηλίζωρον, ου, τὸ, melicratum, aqua mulsa. Ex μ. & ζωρός.

Μηλίζωρος, ος, ὁ ἡ ἤ, meri mellis gustu præditus. Ex iisd.

Μηλιηγενής, ής, Epith. hominum, e fraxino natus.

Μηλιηδής, ής, ὁ ἡ ἤ, mellis dulcedine præditus, mellis instar dulcis. Ab ἡδύς.

Μηλιόδεις, 2. s. pr. ind. act. Dor. pro μηλίζεις, a μηλίζω.

Μηλιθρεπτός, ή, όν, melle nutritus.

Μηλιθρόος, contr. μηλίθρους, ους, ὁ ἡ οῦν, suavem sonum edens. Ex μέλι, & ῥόος.

Μήλινος, ίνη, ινον, fraxineus. A μηλία.

Μηλίνηρα, f. μηλινήρα, ας, ἡ, favago, purpurarium; lenor cujusdam ceræ, quem purpuræ vetno tempore mutuo attritu salivant. Ex μέλι, & νηρός.

Μηλινηΐα, ας, ἡ, sanies crassior & glutinosa mellique subsimilis. Ex iisd.

Μηλινηρίς, ίδος, ἡ, favus, Gl. V. (2) abscessus quid ex apud medicos tumorque materiam melli similem continens; (3) vitis quædam ac herba. Ex iisd.

Μηλίκαρον, ου, τὸ, Dor. α, favus.

Μηλίκομπος, ὁ ἡ ἤ, suavem vocem habens.

Μηλικός, ἡ, όν, qui cantilenas scribit, lyricus. A μέλος.

Μηλικρᾶτον, ου, τὸ, aqua melle mista; aqua mulsa; mulsum, Gl. V. (2) mistura mellis e lacte. Ex μέλι, & κρᾶσις, mixio.

Μηλίκρατον, Ion. pro μηλικρατον.

Μηλιστεῖνα, ας, ἡ, apiastrum, Nicander. A μέλιττα, & rectius μηλιτταίνη.

Μηλιστής, οῦ, ὁ, Dor. μηλιτάς, cantor. A μηλίζω.

Μηλικάς, modulate. A μέλος.

Μηλιώτινος, ίνη, ινον, qui ex meliloto est; ut μηλιλώτινος στέφανος. A μηλίλωτος.

Μηλίλωτον, ου, τὸ, melilotum; q. d. lotus melligenus. Ex μέλι, & λωτός.

Μηλίλωτος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Μηλίμηλον, ου, τὸ, genus mali sic dicti a mellea dulcedine. Ex μέλι & μῆλον.

Μήλινον, ου, ἡ, genus leguminis milio simile, panicum. A μέλι.

Μήλινον, ου, τὸ, apiastrum. Ab eod.

Μήλινος, ου, ὁ, panicum. Ab eod.

Μήλινος, ίνη, ινον, fraxineus. A μηλία.

Μηλίπνοιον, ου, τὸ, placenta ex melle. Ex μέλι, & πνοιὸς, compactus.

Μηλίπνοος, contr. μηλίπνους, ους, ὁ ἡ οῦν, mel, i. e. suaviter spirans. Ex μέλι, & πνοή.

Μηλίρρυτος, ου, ὁ ἡ ὁν, mellifluus, Gl. V.

Μηλίρρυτος, ου, ὁ ἡ ὁν, mellifluus. A ῥέω.

Μήλισμα, ατος, τὸ, cantilena. A μηλίζω.

Μηλισμάτιον, ου, τὸ, parvum carmen, cantiuncula, Dim.

Μηλισμός, οῦ, ὁ, divisio in partes; (2) modulatio, cantus. A μηλίζω.

Μηλιστικός, ή, όν, in quo diis melle libatur; ut μηλιστικὰ ἱερά, sacra, quæ mellis libamenta habent. Ex στωμύλ.

ΜΕΛΙΣΣΑ, vel μήλιττα, ης, ἡ, apis. Hinc

Μηλίσσειον, ου, τὸ apiarium, Gl. V.

Μηλισσαῖος, Epith. Jovis.

Μηλισσεύς, έως, ὁ, apiarius. Ab eod.

Μηλίσσιον, ου, τὸ, examen, Gl. V. & Hes.

Μηλίσσιον, ου, τὸ, apicula, Gl. V. Dim.

Μηλίσσιος, α, ον, ab apibus factus.

Μηλισσοβότανον, ου, τὸ, herba apiaria. Ex μέλισσα, & βοτάνη.

Μηλισσόβοτος, ὁ ἡ ἤ, ab apibus depastus; μηλισσόβοτον, ου, apiastrum, Nic. A βοτός.

Μηλισσοβότης, ου, ὁ ἡ ἤ, apium pastor. Ex μ. & βόσκω, pasco.

Μηλισσονόμος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui apes curat, qui apes alit, apiarius. Ὡς δὲ μηλισσέων σμῆνος μέγα μηλοβοτῆρες Ἠὲ μηλισσονόμοι σίτῳ ἔνι καπνίσσωσι. Apollon. Rhod. 2, 13. Ex μ. & νομέω, curo.

Μηλισσονόμος, ου, ὁ ἡ ἤ, apes pascens. Ex μ. & νέμω, pasco.

Μηλισσούρος, Pan, in Epigr. Pan apiarius; apum custos. A μ. & οὐρέω.

Μηλισσόπτερος, ου, ὁ ἡ ἤ, ab apibus genitus. Suic. Ex μ. & πτερόν.

Μηλισσοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἤ, apes nutriens. Ex μ. & τρέφω.

Μηλισσουργία, id. quod μηλιτ. Sic

Μηλισσουργικός, ή, όν, potus μηλιτ.

Μηλισσόφυλλον, ου, τὸ, melissophyllum, apiastrum, Plin. 20. §. 45. c. 11. & 21. §. 86. c. 20. Angl. Balm. Ex μ. & φύλλον.

Μήλιστρον, vel μηλιστῆρ, ῶνος, ὁ, apiarium, Gl. V. mellarium, locus, ubi sunt alvearia. A μέλισσα.

Μηλιστάλαξ, ίδος, ὁ ἡ ἤ, mel stillans; (2) dulcis, suavis. Ex μέλι, & στάζω.

Μηλιστής, οῦ, ὁ, cantor. A μηλίζω.

Μηλίτεινα, ης, ἡ, apiastrum A μέλι.

Μηλίτειος, ας, ἡ, idem & ab eod.

Μηλίτειον, ου, τὸ, sc. ποτὸν, potus melleus, sive ex melle. Ab eod.

Μηλιτερπὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, mellitus, suavis, ut mel, Suic. Ex μέλι, & τέρπω.

Μηλιτήμερον, suave; mellea dulcedine præditum, Hes. Ex μέλι, & ἥμερος.

Μηλιτήριος, ία, ιον, melligenus. A μέλι.

Μηλιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus, mellatius.

Μηλίτινος, ίνη, ινον, melleus. Ab eod.

Μηλίτιτης, ου, ὁ, ut μηλιτίτης οἶνος, vinum melle conditum, melites. Ab eod.

Μηλιτοειδής, ής, flavus. Ex εἶδος.

Μηλιτόεις, όεσσα, όεν, melleus, mellitus; (2) serenus, placidus, tranquillus. Ab eod.

Μηλιτοπαλίω, ῶ, mel vendo. A

Μηλιτοπώλης, ου, ὁ, mellis venditor.

Μηλιτοπῶλις, ίδος, ἡ, mellis venditrix.

Μηλιτοτρεφὴς, ῆ, ὁν, melle nutrito. A τρέφω.

Μηλοτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit melle.

Μηλιτουργεῖον, ου, τὸ, locus, ubi mel fit.

Μηλιτουργέω, ῶ, f. ήσω, mel facio.

Μηλιτουργία, ας, ἡ, mellificium.

Μηλιτουργικός, ἡ, όν, ad mellificium pertinens. A

Μηλιτουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἤ, mellatius, meliturgus. Ex μέλι, & ἔργον.

Μηλιτῶτις, ιδος, ἡ, placentæ genus melle conditæ. Quasi μηλιτόεσσα. A μέλι.

Μηλιτόχροος, contr. μηλιτόχρους, ους, ὁ ἡ οῦν, mellis colorem referens. A χρόα.

Μηλιτόω, ῶ, futur. ώσω, melle condio, melle misceo; μεμηλιτωμένος, perf. part. pass. melle conditus, mellitus. Ἐφλασπτε μῆκωνα μεμηλιτωμένην, Thuc. A μέλι.

Μήλιττα, ης, ἡ, Att. pro μέλισσα.

Μηλιττίον, ου, τὸ, apicula. Dim. a μήλιττα.

Μηλιττοπόλος, ου, ὁ, ἡ, apiarius, qui circa apes versatur, Suic. Ex μήλιττα, & πολέω.

Μηλιττοτρεφεῖον, ου, τὸ, apiarium, mellarium. Ex μ. & τρέφω.

Μηλιτώδης, ους, ὁ ἡ ἤ, ens apiarium tectum. Ex μέλι & ὑπνος.

Μηλιτωργία, ας, ἡ, apum cura. Ex iisd.

Μηλιτωργός, οῦ, ὁ, apiarius. Ex iisd.

Μηλιτώδης, ους, ὁ ἡ ἤ, ad apes accedens, qui ex apum genere est. A μήλιττα.

Μηλιτῶν, ῶνος, ὁ, vide μηλιατῶν.

Μηλιτώδης, ους, ὁ ἡ ἤ, melleus, mellis instar dulcis. A μέλι.

Μήλιτωμα, ατος, τὸ, melitoma; mellatum, Gl. V. opus dulciarium ex melle, placenta mellita. A μηλίτω. Hinc

Μηλίτωσις, εως, ἡ, mellatio, Gl. V.

Μηλιφθέγγος, ος, ὁ ἡ ἤ, mellitos, i. e. suaves, sonos edens. Ex μέλι, & φθέγγομαι.

Μηλίφορον, ου, τὸ, ὁ ἡ ἤ, mellea dulcedine unguentum perfundit. Ex μέλι, & φορέω.

Μηλίφυλλον, ου, τὸ, apiastrum.

Μηλίφυρτος, ος, ὁ ἡ ἤ, melle mixtus. Ex μέλι, & φύρω.

Μηλίφωνος, ος, ὁ ἡ ἤ, suavem vocem habens, dulcisonus, Suic. Ex μέλι, & φωνή.

Μηλίχλωρος, ος, ὁ ἡ ἤ, flavus; (2) gemmæ quædam. Ex μέλι, & χλωρός.

Μηλίχρους, contr. μηλίχρους, ους, ὁ ἡ οῦν, melli colorem imitans, Gl. V. μηλίχρους, fuscus; (2) mellitus, dulcis. Ex μέλι, & χρόα.

Μηλιχρεπτοία, dulce reddo, it. flavum.

Μηλιχίς, ρὰ, ρὸν, melleus, prædulcis; (2) melleum habens colorem. A μέλι.

Μηλίχρυσος, ος, ὁ ἡ ἤ, ut μηλίχρυσοι λίθοι, lapides a colore sic dicti. Vid. Plin.

Μηλίχρως, ωτος, ὁ ἡ ἤ, v. μηλίχροος.

Μηλίχρως, ωτος, ὁ ἡ ἤ, idem & ex iisd.

Μίλλα, ης, ἡ, cibus quidam ex lacte. Paulus Ægin. Gal. Paxamus. Vox peregrina, respondens Germanico *Melc*, Milk.

Μίλαξ, adultus, adolescens, Gl. V.

Μιλλίας, ου, ὁ ἡ ἤ, semimortuus, Hes. quasi vix vivens. Ex μίλλω, & βίος.

Μιλλείφυες, Lacedæmoniis pueri grandissimi. Ex μίλλω, & εἶφος.

Μιλλίπωσις, vel μιλλίπωσις, εως, ὁ, futurus maritus. Ex μίλλω, & πόσις.

Μιλλίπλαρος, vel μιλλέπλαρος, ος, ὁ ἡ ἤ, jamjam sternutaturus. Ex μ. & πλαρός.

Μιλλίφηβος, ος, ὁ ἡ ἤ, pubertati proximus.

Μίλλημα, ατος, τὸ, cunctatio, procrastinatio, dilatio. A μίλλω.

Μίλλησα, aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐμίλλησα, a μελλάω, pro μέλλω.

Μίλλησις, εως, ἡ, idem, Ph. momentum, al. Gl. V. A μίλλω.

Μιλλησμός, οῦ, ὁ, idem, Ph.

Μιλλόω, futurus sum, f. 1. ind. v. μελλόω.

Μιλλητής, οῦ, ὁ, cunctator. Ab eod. Hinc

Μιλλητίαω, ῶ, cunctari cupio; (2) cunctor.

Μιλλητιάς, ᾶς, ὁ, cunctabundus, pronus ad cunctationem seu procrastinationem.

Μιλλήτρ, ορος, ὁ, ἡ, τὸ, oculos futura quæ alias ad mysteria initiat. Ex μίλλω, & ἴδρις, sacerdos.

Μιλλοχαυζρος, ος, ὁ, brevi futurus gener; (2) uxorem ductums. Ex μ. & χαμβρός.

Μιλλόγαμος, ος, ὁ ἡ ἤ, mox nuptias celebraturus. Ex μέλλω, & γάμος.

Μιλλοδειπνίας, ου, ὁ, ἡ, ad cœnam vocans. Ex μίλλω, & δεῖπνον.

Μιλλοθάνατος, ος, ὁ ἡ ἤ, brevi moriturus; (2) decrepitus.

Μιλλονικᾶν. Nicias modo cunctari, verbum Aristoph. Av. 646. Ex μ. & Νικίας.

Μιλλοσυμφή, ῆς, ἡ, brevi sponsa futura.

Μιλλοσυμφος, ος, ὁ, brevi sponsus futurus.

Μιλλοσύφος, ος, ὁ, idem.

Μιλλόσπορος, ος, ὁ ἡ ἤ, proximus adolescentiæ.

Μιλλοτοσις, εως, ὁ, vide μιλλίπωσις.

Μιλλόπλαρος, ος, ὁ ἡ ἤ, vide μιλλίπλαρος.

ΜΕΛΛΩ, fut. μελλήσω, quasi a μελλέω, futurus sum; (2) debeo, paro, in animo habeo, cunctor, moror, differo, cesso; ὁ μέλλων χρόνος, posteritas. Fut. μέλλησα, futura, posteria. Etiam pass. pp. Thuc. ἐλλελιγμένα μέλλητα, futura sperantur, differuntur.

fruuntur. Τί ἐμοὶ πολεύσειν, ἢ τι συμβιώσεται αὐτῇ φοιτᾶν; Dem. Ἀλλ' ἐ μέλλει χρῆν σ', ἀλλ' ἀνάγκη, Arist. Plut. 605.

Μελογραφέω, membra alicui adscribere, membra & partes ejus describere. Ex μελο-, & γράφω.

Μελῳδοποιός, ὁ, ἡ, ὁ, ποῖτα lyricus; (2) psalmographus, Suic. Ex ποιέω.

Μελοκοπέω, ῶ, membra amputo, Suic. Ex μέλος, & κόπτω.

Μελοκοπία, ας, ἡ, membrorum amputatio, membrorum in frusta concisio. Ex iisd.

Μελοποιΐα, ας, ἡ, articulatio, Ph. nempe qui articulos & membra inedit. Ex iisd.

Μελόντων, ουσα, ον, 3. plur. præf. imper. act, *dic.* pro μελέτωσαν, a μέλει.

Μελοποιέω, ῶ, f. ήσω, carmen compono, scribo melos vel modulationem adhibeo. A μελοποιός. Hinc

Μελοποιητής, οῦ, ὁ, poëta lyricus.

Μελοποιΐα, ας, ἡ, scriptio carminum lyricorum; (2) carmen lyricum, modulatio, quales est in carminibus melicis. A

Μελοποιός, ὁ, ἡ, ὁν, qui melos scribit, lyricus poëta, Gl. V. modulator. Ex μέλος, & ποιέω.

ΜΕΛΟΣ, εος, τὸ, membrum, artus; (2) carmen, modulatum.

Μέλουσι, 3. pl. præs. ind. verbi μέλω.

Μελπήριον, ου, τὸ, ludicrum, lubricum. A

ΜΕΛΠΩ, canto, cantu celebro; μέλπομαι, canto, ludo, tripudio & salto ad cantum, canto prolixe. Ἠδὲ τε καὶ τερπνὸν μέλπεθον Arist. Eccl. 983. Ἐγὼ κωμικὸς ἐφιλογέλοιος μελῶ, ib. 998. Πολλὰ δὲ μάντεσι μέλπει Eur. Alc. 413. Μέλπεσθαι Ἄρει, Il. γ, 240.

Μελτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, cantor, Hes. Ex μέλτος, & φέρω.

Μελύδριον, ου, τὸ, cantiuncula, Dim. a μέλος.

Μέλχι, ὁ, Melchi. Nomen viri Hebr. ἀκλιτον, Rom. tit.

Μελχισεδέκ, ὁ, Melchisedech. Nomen viri Hebr. ἀκλιτον, Rom. tit.

Μέλω, curæ sum. Hinc *Impers.* μέλει

Μελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, modulor cano, numine modulatio fundo; μελῳδία, cantus. Ὁ ἑπτὰ μολὼν εἰς ἐν στρατοπεδεύσεται, Aristoph. Av. 253. Μελῳδὲν ὕμνον Hesiod. A μελῳδός. Hinc

Μελῴδημα, ατος, τὸ, quod cum modulatione canitur, psalma, Gl. V. modulus.

Μελῳδός, ός, ὁ, ἡ, ὁν, membrosus, Cl. V. A μέλος.

Μελῳδικός, ἡ, ὁν, qui cum modulatione canitur. A μελῳδός.

Μελῳδία, ας, ἡ, modulatio, cantilena, Gl. V. A μελῳδός.

Μελῳδός, ὁ, ἡ, ὁν, cantor seu modulator carminum. Ex μέλος, & ἀοιδός.

Μεμάασι, 3. pl. perf. ind. act. *Ion.* pro μεμάκασι, a μάω.

Μεμαθήκει, 3. sing. plusq. ind. act. v. μανθάνω.

Μεμακυῖα, part. perf. act. f. g. *Dor.* pro μεμηκυῖα, a μάω.

Μεμαμάκοντες, part. perf. act. *Ion.* pro μεμηκότες, a μάω.

Μεμάρτων, 3. plur. a. 2. opt. act. *Dor.* pro μαρτοίεν, & hic pro μάρναιντο a μάρνω seu μαρτέω.

Μεμαρμάρωται, perf. ind. pass. verbi μείρω.

Μέμαρτο, dor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐμάρτησε, a μάρναμαι.

Μεμαφίας, ποῖτα poët. med.

Μεμαρτύρηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi μαρτυρέω.

Μέμασαν, 3. pl. plusq. ind. act. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐμεμάκεσαν, a μάω.

Μεμαυῖα, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro μεμακυῖα.

Μέματον, 3. dual. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμάκατον.

Μεμαὼς, part. perf. act. *Ion.* pro μεμακὼς.

Μέμβλομαι, curæ sum; μέμβλετο, pro ἐμέμβλετο, imperfect. curæ erat. Ἦ νύ τοι ἀκέτι σάγχυ μ' ἔφασ' μέμβλειν' Ἀχιλλεύς; Iliad. 19, 343. A μέλω.

Μέμβλωκε, 3. f. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμόλυκε, a μολέω.

Μεμβραδοπάλης, ου, ὁ, apuarum venditor.

Μεμβράνα, ας, ἡ, membrana. Vox Lat.

ΜΕΜΒΡΑΣ, άδος, ἡ, apuæ quædam species.

Μεμέλικται, perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμελέτηκε, a μελετάω.

Μεμελιτικότως, idem quod

Μεμελημένως, *Adv.* solicite, accurate, diligenter, elaborate. A μεμελημένος, quod est a μέλω.

Μεμῆνκα, 3. f. perf. ind. act. v. μήω.

Μεμεριστμένως, *Adv.* partite, divisim. A μεμεριστμένος, quod est a μερίζω.

Μεμεσσόμβοι, perf. part. pass. verbi μεσόω.

Μεμετιμένον, *dimin.* acc. f. perf. part. pass. *Ion.* pro μεθερμένον, a μετίημι.

Μεμητρέαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro μεμέτρηνται, a μετρέω.

Μεμετρημένως, *Adv.* servata mensura.

Μέμηκε, 3. f. perf. ind. med. v. μηκάομαι.

Μέμηλε, perf. ind. act. *per Syn.* & cum v ephel. pro μεμέληκε, a μέλω.

Μεμῆλη, *curæ fuerit*, conj. act. perf. ejusd.

Μεμηλὰς, perf. part. act. *per Syn.* pro μεμηλυῖα.

Μέμηνε, 3. f. perf. ind. med. v. μαίνομαι.

Μεμῆνα, *insanierit*, 3. sing. conj. perf. ejusd.

Μεμηνιμένως, *Adv.* irate. A μηνίω.

Μεμηχανημένον, *structum*, perf. part. pass. verbi μηχανάω.

Μεμηχανημένως, solerter, callide.

Μεμιάσμεθα, perf. ind. pass. v. μιαίνω.

Μεμιαστμένως, fœde, pollute.

Μεμίγυσαι, perf. ind. pass verbi μίγνυμι.

Μεμιγμένως, *Adv.* mixte, promiscue, confuse.

Μεμιμημένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi μιμέομαι.

Μεμίξεται, 3. sing. paullo post. fut. ind. med. verbi μίγνυμι.

Μεμισθωκώς, 3. sing. perf. ind. pass. v. μισθόω.

Μεμίσγαται, perf. ind. act. verbi μίγνυμι.

Μεμίχθαι, *manasse*, 3. sing. perf. ind. pass.

Μεμίχαται, perf. ind. pass. *Dor.* pro μέμιγμαι, a μίσγομαι.

Μεμίχατο, 3. plur. perfect. ejusd. *Dor.* pro μέμικτο.

Μεμνάσω, 2. f. perf. ejusd. *Dor.* pro μέμνησαι.

Μεμνῆστο, 3. f. pr. optat. pass. *Ion.* pro μνῆσθε, *cave* ex μνάομαι.

Μέμνις, 2. f. perf. ind. pass. *Att.* & *Ion.* pro μέμνησαι.

Μέμνοκα, 3. sing. perf. ind. act. *per Sync.* pro μέμνηκα, a μάω.

Μέμνυμαι, perf. ind pass. v. μνάομαι.

Μεμοιμένως, *Adv.* mixte, promiscue, confuse.

Μεμοιρημένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi μείρομαι.

Μεμίξιται, 3. sing. paullo post. fut. ind. med. verbi μιγνυμι.

Μεμιχμένος, *Dor.* pro μεμιγμένος, a μίσγω.

Μεμνῆσθαι, *memorem esse*, 3. sing. perf. ind. pass.

Μεμνήσθω, *Dor.* pro μεμνήσθω, a μάω.

Μεμνῶτες, part. perf. act. *Dor.* pro μεμνηκότες, a μάω.

Μεμόγησαν, 3. plur. perfect. ejusd. *Dor.* pro μόγησαν.

Μεμόθοντο, 3. plur. perf. ind. pass. *Dor.* pro μεμόχθηνται, a μοχθέω.

Μεμοιχευμένος, part. perf. pass. v. μοιχεύω.

Μεμοιχώς, part. perf. act. v. μοιχεύω.

Μεμορμένος, part. perf. pass. v. μορμύρω.

Μεμορμένως, *Adv.* turbide, tumultuose. A μορμύρω.

Μεμορυγμένως, *Adv.* fœde, sordide. A μορύσσω.

Μεμορφωμένως, *Adv.* formose, pulchre. A μορφόω.

Μεμορφωμένος, part. perf. pass. v. μορφόω.

Μεμόρυγμαι, perf. ind. pass. v. μορύσσω.

Μεμόρυκται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi μορύσσω.

Μεμόρυχθαι, perf. ind. pass. v. μορύσσω.

Μεμόρυχται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi μορύσσω.

Μεμόρφωμαι, perf. ind. pass. v. μορφόω.

Μεμόχθηνται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi μοχθέω.

Μεμπτικῶς, *Adv.* vitiose, reprehensibiliter. A μεμπτικός.

Μεμπτός, ή, όν, vitiosus, reprehensibilis, Suic. A μέμφομαι.

Μεμυθολογήκασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi μυθολογέω.

Μέμυκε, 3. f. perf. ind. med. v. μυκάομαι.

Μέμφεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro μέμφεσαι.

Μέμφομαι, fut. ψομαι, queror, expostulo, incuso, vitio verto, reprehendo; aor. 1. ἐμεμψάμην, reprehendi; pass. part. μεμφθείς, causatus. Μέμφεσθαί τινι, Luc. μεμφὶν δικαίαν τινί, Aristoph. Plut. 10. Ταῦτ' ἂν ὑμῖν μέμφεσθαι τοῖς Σοφοῖς, id. Nub. 525. Ὀργὴν ἐμεμφθ πὼν ἐμὴν, accusasti, Soph. Oed. Tyr. 345. Μὴ μέμφῃ παρὼν τὰ μνήματά μου, Epigr.

Μεμφολὴ, ῆς, ἡ, querela, Hes.

Μεμψάμην, ου, ὁ, ἡ, ὁν, qui de sorte sua queritur, qui sortem suam incusat, querulus; (2) morosus, in minima inquiens. Ex μέμψις, & μοῖρα.

Μέμψις, εως, ἡ, querimonia, questus, reprehensio, incusatio. A μεμφομαι.

Μέμως, part. perf. med. *Ion.* & *Att.* pro μεμακὼς, a μάω.

ΜΕΝ, *Cæt.* quidem; (2) cum sequente δ, facit orationem adversativam, distributivam, vel copulativam; (3) sine δ ponitur aliquando pro δή, sane, profecto, certe. Hinc etiam est μὲν γδ, enim; μὲν δη, quidem, certe quidem, nempe, vero quidem, sane quidem, etiamsi, at tamen; μὲν δὴ γε, μὲν γε, imo vero, immo quidem; μὲν πω, quidem, certe, utique; μὲν τε, pro μὲν sequente δ; μὲν τοι, vel μέντοι, asseverationis particula in responsionibus, certe quidem; verum, tamen, sed tamen, vero, porro, tantis.

Μενεαίχμης, proprie perlevarans, seu constans, in Epicam. χειρ μενεαίχμα, manu in prælio perlevans. Ex μένω, & αἰχμὴ, *hasta*.

Μενεδήϊος, ὁ, ἡ, ὁν, virum hostem excipiens & sustinens; (2) validus, ut et acrem, (3) virum exspectans. Ex μένω, & ἀντὶ.

Μενεαϊνῶν, *Ion.* pro μενοεικὴς, a

Μενεαίνω, cupio, animo quodam impetu incitor; (2) iratus sum; (3) animo deficio. Μάχης ἀμοτον μενεαίνων, Hesiod. Ἀσπ. 361. Νήπιοι, οἳ ζεν. μενεαινεμεν, Il. 15, 104. Κτεινέμεν μενέαινε, il. 10, 492. *f.* μένω.

Μενέχαρμος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, valde validus, bellicosus, Suic. Ex μένω, & χάρμη.

Μενεδήϊος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, audax, bellicosus, belli patiens. Ex μένω, & δαὶς.

Μενίννα, 3. f. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐμένησα.

Μενοινήτης, ου, ὁ, ἡ, bellicosus & tumultus sustinens. Ex μένω, & αἰνέω.

Μενεμάχης, ου, ὁ, ἡ, bellicosus, Suic. Ex μένω, & μάχη, *pugna*.

Μενεπόλεμος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Μενίμνω, præs. inf. act. *Ion.* pro μένειν.

Μενετέον, manendum. A μένω.

Μενετὸς, ὴ, ὸν, qui manere & exspectare potest aut solet, qui motum patitur. A μένω.

Μενεπόλεμος, ου, ὁ, in pugna manens, Suic.

Μενεχάρμης, acc. sing. *Dor.* pro μενεχάρμην.

Μενεχάρμης, ου, ὁ, fortis, bellicosus. Ex μένω, & χάρμη.

Μενεχαρμής, ής, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Μενίω, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro μενῶ.

Μενητέον, manendum est, Suic. A μένω.

Μενθῆρας, curæ, Hes. quasi μενεθῆρας. Ex μένος, & θηράομαι, *capto*.

Μενθηρίζω, curo, Hes. ubi f. μενθηρίσω, & *Att* μενθηριῶ. A μενθῆρας.

Μέν pro μήν, ut νῦν μέν, vel νυνμέν.

Μενοεικής, ής, ὁ ἡ, ἡ, animo gratus, animum permulcens. Ex μένος, & ἑκών.

Μενοινάω, ῶ, fut. ήσω, impeto animi concitatus cupio, animo agito, cogito. Σφέας μενοινᾷς, Eur. Cyc. 441.

Μενοινή, ἡ, ἡ, idem. A

Μενοίνη, ἡ, ἡ, impetus, f. cupiditas animi, alacritas. A μένος.

Μενοινόω, idem quod μενοινάω.

Μενοιτα, nom. dual. part. v. μένω.

Μενοιτι, 3. pl. præf. ind. act. Dor. pro μένουσι.

Μενῆν γε, vid. μένω.

ΜΕ'ΝΟΣ, ους, τό, animi ardor, impetus, quo ad aliquid agendum, aut sustinendum excipiendumve, fertur; (2) animus; (3) robur; (4) vehementia, vis; (5) ira; (6) fervit periphrasi, ut μένος πυρός, pro igni.

Μέντε, vide μήν.

Μέντοι, vide idem.

ΜΕ'ΝΩ, f. μενῶ, p. μεμένηκα, maneo, permaneo, constanter maneo, immotus & fixus maneo; (2) exspecto, præstolor; (3) in statione maneo, & irruentem hostem exspecto, aor. 1. ἔμεινα, perf. med. μέμεμμαι, apud Poetas, cupio. Ὅτου μενεῖς πάσῃ ἡμῖν, Eur. Med. 323. Ἀλλὰ μενεῖ δ' ἐπ' ἄλλῃ μάχῃ θ' ἑτέρῃ, Lyc. 666. Οὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν, Arist. Av. 625. Μένειν δεῖ τινι, acquiescere, Dem. Ἵνα μένουσι σύλλογον κατασκευάσωμεν ἐνδεῖν, Il. 7, 36.

Μένσα, part. act. f. g. Dor. pro μένουσα.

Μεραρχία, ας, ἡ, præfectus f. dux μεραρχίας. Ex μέρος, & ἀρχή. Hinc

Μεραρχικός, ή, όν, agmen militum constans ex tribus millibus & quadraginta octo viris, Æl.

ΜΕΡΑΩ, f. ῶ, privo, prohibeo, noceo, Hes. intueor, obtueor, Eust.

Μεριζητής, οῦ, ὁ, partem rapiens, nomen viris in Baruch. Ex μερίς, & ἁρπάζω.

Μεριδαρχικός, ή, όν, qui particeps est principatus. Ex μερίς, & ἀρχή. Hinc

Μεριδαρχία, ας, ἡ, ordinum militarium præfectura, provincia.

Μερίζαν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐμέριζον, ut μερίζειν, Dor. pro μερίζειν, a

Μερίζω, f. ίσω, partior, divido, dirimo; μερίζομαι, divisor, differo, in varias partes fundor, dirahor, dilentio. Ἑκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισεν μέτρον πίστεως, Rom. 12, 3. Ἐφ' ἑαυτὸ ἐμερίσθη, Matt. 12, 26. πᾶσα πόλις μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ibid 25. μεριζόμενοι ἑαυτοῖσιν, Luc. 12, 3. A μερίς.

Μερικός, ή, όν, pro caluis, quod ex parte est, partiale. A μέρος.

Μερικῶς, adv. pro clitellatim, partialiter, partes, (2) ex parte.

ΜΕΡΙΜΝΑ, ης, ἡ, cura, solicitudo.

Μεριμνάω, curo, cluere fum, anxie cogito, curiose contemplor, curiose inquiro; μεριμνήσεις, aor. 1. pall par. exc. Ἢ ὡς ἂν μεριμνήσῃ τὸ ἑαυτῆς, Matt. 6, 34. πᾶσα μέριμνα τῇ ψυχῇ ὑμῶν, Luc. 12, 22

Μεριμνησάτω, 3. pl. aor. 1. conj act.

Μεριμνητής, οῦ, ὁ, curiosus contemplator & cognitor. A μεριμνάω. Hinc

Μεριμνητικός, ή, όν, anxie vel curiose cogitans, curans, solicitus, Gl. V. τὸ μεριμνητικόν, οῦ, cura, solicitudo.

Μεριμνητικῶς, adv. Gl. V. Ex μ. & ποιῶ.

Μεριμνατικός, ή, ὁ ἡ, ἡ, curas pariens. Ex μ. & τίκτω.

Μεριμνοσοφιστής, οῦ, ὁ, sophista, nugator, Arist. ph.

Μέρος, ους, τό, ἡ, portio, particula; (2) fercutum, quod unicuique in convivio apponitur; (3) particula panis consecrati in Sacra Cœna, quæ unicuique datur; (4) pars, factio. A μείρω.

Μερίσαξε, aor. 1. inf. med. verbi μερίζω. Unde

Μερισμός, οῦ, ὁ, partitio, divisio; (2) portio, pars; (3) Figura rhetorica, distributio; probatio per partes.

Μερίστης, ου, ὁ, ἡ, divisor, partitor. Ab eod. Hinc

Μεριστικός, ή, όν, dividendi vim habens.

Μεριστός, ή, όν, qui dividi potest, separabilis.

Μεριτόομαι, partior, Job. 41, 6. A

Μερίτης, ου, ὁ, particeps, Ph. A μέρος.

ΜΕΡΜΑΙ'ΡΩ, curas animo volvo, curo, anxie cogito; (2) irascor, Hes.

Μέρμερος, curiosus; (2) cura dignus; (3) difficilis & arduus; (4) anxius percontator, seu indagator; μέρμερα, quæ solicitum reddunt. A μερμαίρω.

Μερμέρω, Hes. idem quod μερμαίρω.

Μερμηρα, ας, ἡ, solicitudo, anxia cura; (2) somnus levis, qui hominem sub auroram occupat, Gl. Ab eod.

Μερμηράων, gen. plur. Æol. pro μερμηρῶν.

Μερμήριζον, 1. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐμερμήνευσε.

ΜΕΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, funis, funiculus, filum, Odyss. 10, 24.

Μερόπιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, humanus. A μέροπες.

Μεροπικός, ὴ, όν, ἡ, humana. Ab eod.

Μέρος, ους, τό, pars, portio; (2) adjumentum, præsidium. Hinc τὰ ὅλα μέρους, τὰ καθ' μέρος, singularia; ἐν μέρει, κατὰ μέρος, figillatim, vicibus; τὸ ἐν μέρει, quantum in te est; ἀνὰ μέρος, vicissim, per vices; ἀπουσίας, ἐκ μέρους, ex parte. A μείρω.

Μέρος, gen. sing. contr. pro μέρεος,

Μέροψ, οπος, ὁ, divisam vocem habens; (2) homines, hominum epith. homines; (2) μέροψ, avis quædam. Ex μείρω, & ὄψ.

Μέσακον, ου, τό, lignum medium inter junctos boves, temo, f. lorum, quo juga copulantur boves. Ex μέσος, & βοῦς. Hinc

Μεσαύλιος, bovem jungo, ut alia jungo animalia. Τὸν ἑτέρωθι μοῦνον κάθαπτε τῶνδε ζεύγλαισι μεσαύλιον, Lyc. 817.

Μεσαγκύλον, ου, τό, amentatum jaculum, Plut. Ex μ. & ἀγκύλη.

Μεσαγροικίτης, ου, ὁ ἡ, ἡ, semirusticus, Suic.

Μεσάζω, f. άσω, sum in medio, Ph. μεσαζῶ, inter eos, interceptus. A μέσος.

Μεσατόλιξ, ου, ὁ ἡ, ἡ, semicalvus.

Μεσαίτατος, medius, qui maxime in medio est; penultimus; μεσαίτερος, penitior. A μέσος.

Μεσαιτέριον, ου, τό, idem, Gl. V μεσαίτερος, medianus. Ab eod.

Μεσαύλιον, ου, τό, μεσαύλιον propria secundum Suidam aream domus, (2) Pol. atrium. Al Gl. V. compitum. A μεσαύλος.

Μέσαυλος, ου, ὁ, & dim. μέσαυλος ὁ τε, ὄφρα, janua inter anticam & posticam media, hinc vestibulo ferens in atrium, aulæus, e platea fert in vestibulum, αὐλίη. Pin.

Μεσαύχιον, ου, ὁ κ. ἡ, media cervice ligatus, torquis. Ex μέσος, & αὐχήν.

Μεσεγγύησαι, αμαι, fut. ήσομαι, apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor, Gl. V. μεσεγγυῶ, sequestro. A

Μεσεγγύη, ης, ἡ, sequestratio, Gl. V. Ex μ. & ἐγγύη.

Μεσεγγύημα, ατος, τό, id, quod apud sequestrem deponitur; (2) pondus mercedis, pactio mercedis occulta. A μεσεγγυάω. Unde

Μεσεγγύστης, ου, ὁ, fidejussor, Gl. V.

Μεσεγγυστής, οῦ, ὁ, sequester, sponsor, fidejussor, qui est inter duas partes medius.

Μεσεντέριον, ου, τό, mesentericum, lactes, Gl. V. Ex μ. & ἔντερον.

Μεσήτειρον, ου, τό, idem & ex illa,

Μεσίριος, ου, ὁ, Hes. epith. Jovis; fortasse quod in medio ἔρκους statui & coli soleret.

Μέσθλα, medius fum, utriusque fum particeps, ambigo circa utrumque. Μεσθέων κρῖ τινα τόπον, Aristot. A μέσος.

Μεσόγαιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, mediterraneus. Alias μεσόγειος.

Μεσηγύ & μεσηγύς, item μεσηγύς, vel μεσηγύς, Adv. in medio, inter; (2) interim, interea, medio spatio vel tempore. Μεσηγὺς χαίνει τε καὶ οὐρανὸς ἀστερόεις, Hom. Il. 5, 769. Ex μ. & χύω.

Μεσήεις, ήεσσα, εν, mediocris. A μέσος.

Μεσήλιξ, ικος, ὁ ἡ, ἡ, qui mediæ ætatis est.

Μεσημέρια, ας, ἡ, meridies; (2) plaga meridionalis. Ex μ. & ἡμέρα.

Μεσημβριάζω, fut. άσω, meridior, meridiem dormio. Sol etiam dicitur μεσημβριάζειν, pro μεσουρανεῖν, in medio cœlo est, Poll.

Μεσημβριάω, ῶ, in medio cœlo fum, de Sole Apollonius, ubi μεσημβριόωντος, pro μεσημβριάντος, μεσημβριόοντος, Gl. V. μεσημβριᾶν, meridior. Ab eod.

Μεσημβριζω, meridior, Strabo. Ab eod.

Μεσημβρινός, ή, όν, meridianus; (2) meridiei propinquus. Ab eod.

Μεσημέριος, ία, ιον, meridianus. Ab eod.

Μεσηπειρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, mediterraneus.

Μεσηρύειν, medium esse, Hesych. A

Μέσηρυς, Poët. μεσήρης, εος, ὁ ἡ, ἡ, medius. A μέσος.

Μέσης, ου, ὁ, venti nomen apud Arist. Meteor.

Μεσιτεία, ας, ἡ, interventus, sequestratio, arbitrium, arbitratus, Gl. V. A

Μεσιτεύω, fut. εύσω, mediator fum, mediatorem ago, interpono me, intervenio, sequestro, Gl. V. (2) in medio fum; (3) interjectus fum inter; (4) apud sequestrem depositus fum. Ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, Hebr. 6, 17. A

Μεσίτης, ου, ὁ, qui est medius inter duo, mediator, intervenio, intercessor, conciliator, pacificator, sequester, arbiter, Gl. V. etiam arbiter ac testis promptus, & ultor non servatus, (2) intercessor, intercessus. A μέσος.

Μεσίτης, ὁ χρόν (ita enim videtur legendum apud Arist. pro μεσιδίους, & μεσιτας), princeps pedes in dextram partem inclinans. A μεσίτης.

Μεσίτις, ή, fem. a μεσίτης.

ΜΕΣΚΟΣ, ου, vellus, pellis, Hes.

Μεσόβασιλεία, ας, ἡ, interregnum.

Μεσοβασιλεῖος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ad interregnum pertinens, Suic. A

Μεσοβασιλεύς, έως, ὁ, interrex.

Μεσόβοσκα, ων, τά, vox quod μέσακον.

Μεσογαῖος, ου, ὁ ἡ, ἡ, vel μεσόγαιος, αία, αιον, mediterraneus. Ex μ. & γαῖα.

Μεσογάστρια, ας, ἡ, ὁ ἡ, ἡ, qui ventre cinctus. Ex μ. & γαστήρ.

Μεσογείτης, ου, ὁ ἡ, ἡ, vel μεσόγαιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, mediterraneus. Ex μ. & γῆ. Hinc

Μεσογειτονία, ας, ἡ, mediterranea regio.

Μεσογειτονικός, ή, όν, ἡ, mediterraneus, Alex. Μεσογειτονικαί, mediterranei, Philox.

Μεσογλωσσία, sive μεσογλώσσιον, ου, τό, internodium cutaneum, f. arundinis. Ex μέσος, & γλῶσσα.

Μεσόδικοι, dicuntur a quibusdam judices, qui medii in judicando esse debeant. Ex μ. & δίκη.

Μεσόλαβον, ου, ἡ, trabs magna, per mediam trajecta demum transversis, trabes immanes vel pavimentum sustinens; (2) columna in medio posita; (3) trabs transversa in navis foramine pertusa, qui inditur malus, Phr. μεσόλαβη, pergula. Ex μέσος & λάβω.

Μεσοκάρπιον, ου, τό, quod est in medio καρπῷ. Ex μ. & καρπός.

Μεσοκνήμιον, ου, τό, cruris medium. Ex μ. & κνήμη.

Μεσοκοίλιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, in medio concavus.

Μεσοκώπιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, intermedius, Hes. Μεσοκώπιοι αὐλοί, tibiæ mediæ magnitudinis, minores

minores perfectis. Apud Athenæum μεσομήκης dicitur mentrix, quæ ætate est media, Suic. Ex μ. & κατίλω.

Μεσόμφαλος, ου, τὸ, capitis vertex.

Μεσόμορος, ου, ὁ ἡ ὄν, ut μεσοκρινεῖς κίονες ap. Pollucem columnæ in metalli fodinis & fulcimenta fustinendæ terræ. Ex μ. & κρίνω.

Μεσονώτιον, ου, τὸ, suffragio, tali pedis cum tibia compago. Ex μέσος, & νῶτον.

Μεσόκωλον, ου, τὸ, pars mesenterii, a crassis intestinis usque ad tenuia; (2) mesenterium.

Μεσολαβέω, ῶ, f. ήσω, medium caplo, medium prehendo, in medio cursu prehendo intercipio; (3) interrumpo; (4) cohibeo, reprimo; (5) sum medius. Μεσολαβηθὲς ὑπὸ τῆ πειρωμένης, D. Sic. Ex μέσος, & λαβέω pro λαμβάνω.

Μεσολαβής, ές, qui medium corripit, ferit, pungit.

Μεσόλευκος, ος, ὁ ἡ ὄν, albo distinctus, candidos clavos, albas strias habens.

Μεσομήλιον, ου, τὸ, idus, Philox. Ex μήν.

Μεσομήρια, ων, τὰ, spatium, inter semestria seu semina. Ex μέσος, & μηρός.

Μεσομφάλιον, τὸ, medius umbilicus; (2) umbilicus; (3) umbo, s. umbilicus clypei. A

Μεσόμφαλος, ος, ὁ ἡ ὄν, umbilicum in medio habens; (2) in medio umbilico situs; (3) placentæ genus.

Μεσον, ου, τὸ, meditullium, Gl. V. spatium. A μέσος.

Μεσοναῦται, ῶν, οἱ, medii inter nautas & vectores.

Μεσόνιοι, ων, οἱ, remiges, qui in media nave sedent. Ex μέσος, & ναῦς pro ναυς.

Μεσονήσιμος, ος, ὁ, ἡ, scil. ἑβδομάς, quarta hebdomas quadragesimæ.

Μεσονύκιον, ου, τὸ, media nox, intempesta nox, concubium, Gl. V. Ex νύξ.

Μεσονύκτιος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui mediæ noctis est, ad mediam noctem pertinens.

Μεσοπαγὴς, metri causa μεσοπαγὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, usque ad medium terræ defixus. Ex μ. & πήγνυμι.

Μεσοπαλὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, qui ex medio vibratur. Ex μ. & πάλλω.

Μεσοπεντηκοστὴ, ῆς, ἡ, Mesopentecoste, Solemnitas inter Pascha & Pentecosten celebrari solita.

Μεσοπερσικὸς, ὴ, όν, semi-Persicus.

Μεσοπέτης, ου, ὁ ἡ ὄν, in medio volans, Suic. Ex μ. & πέτομαι.

Μεσοπλάθριος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui in medio lateris est. Ex μ. & πλάθρα.

Μεσόπλαθρος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.

Μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, medium viam eo. A

Μεσοπορος, ος, ὁ ἡ ὄν, per medium incedens, in medio ambulans. Ex μέσος, & πόρος.

Μεσοπορφυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, clavi purpurei, sive purpura intertextus. Ex μ. & πορφύρα.

Μεσοποτάμια, ας, ἡ, spatium inter duo flumina; (2) Mesopotamia, regio Asiæ inter Euphratem & Tigrim. Ex ποταμός.

Μεσοπύργιον, ου, τὸ, muri pars inter duas turres, locus in muro, ubi excubiæ sunt. Ex μ. & πύργος.

Μεσοπώρα, ας, in medio sum autumno. Ex μ. & ὀπώρα.

Μεσόριον, ου, τὸ, terminus inter duas regiones medius, & eas determinans.

ΜΕΣΟΣ, μέση, μέσον, medius; (2) qui est in conspectu, præsens; (3) τὰ ἐν μέσῳ, intermedia, præsentia, & impedimenta; (4) διὰ μέσου, interea, interjecto tempore; διὰ μέσου interprete aliquo. Hinc τὸ μέσον, ὦ, medium, & Comp. μεσαίτερος, cum Sup. μεσαίτατος.

Μεσοσίλλιον, ου, τὸ, interlunium, Gl. V. A σέλας.

Μεσοστόλιον, & **μεσοστόλιον**, ου, τὸ, intercolumnium, Gl. V. A στόλος, columna.

Μεσοσυλλαβέω, ῶ, complector medium.

Μεσοσφαίρεα, ων, *Epub.* malebathri folia mediæ magnitudinis habentia.

Μεσοχάνη, ῆς, ἡ, in medio, s. per medium fissus. Ex μέσος, & χάζω.

Μεσότης, ητος, ἡ, medietas, medium interjectum; (2) mediocritas, modus; (3) qualitas, ut ἐπίρρημα μεσότητος adverbium qualitatis. A μέσος.

Μεσοτοιχον, ου, τὸ, paries intermedius, paries intergerinus, Gl. V. Ex τεῖχος.

Μεσοτοιχος, ος, ὁ, medius paries, Gl. V.

Μεσοτομέω, ῶ, fut. ήσω, medium seco, per medium seco. A

Μεσοτομος, *Poët.* μεσότομος, ος, ὁ ἡ ὄν per medium sectus. Ex μ. & τέμνω.

Μεσουρανέω, ῶ, f. ήσω, in medio cœlo sum. Ex μ. & οὐρανός. Hinc

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, medium cœli; (2) quum sidus in culminatione est, seu medium cœli tenet.

Μεσουρανησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Μεσσαρία, ἡ, funis nauticus, quo vela demittuntur. Ex μ. & ἄρσις.

Μεσουράνιος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui in medio cœli est. Hinc τὸ μεσουράνιον, ου, umbilicus cœli.

Μεσόριον, ου, τὸ, terminus, limes inter duas regiones *Ion.* pro μεσόριον. Ex μ. & ὅρος.

Μεσοσις, part. pras. act. f. g. pro μειόουσις, a μειόω.

Μεσοφαὴς, *Poët.* μεσοφανὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, in medio apparens. Ex μ. & φαίνω.

Μεσοφράξιον, ου, τὸ, convallis, Phil. Ex μ. & φάραγξ.

Μεσοφλίσιον, ου, τὸ, intervenium, Gl. V. A φλίσκω.

Μεσόφρυον, ου, τὸ, medium inter supercilia, Gl. V. interciliam. Ex μ. & ὀφρύς.

Μεσόχθων, ονος, ὁ ἡ ὄν, mediterraneus.

Μεσοχλόη, ης, ἡ ὄν, dimidia ex parte virens.

Μεσοχοος, ου, ὁ ἡ ὄν, medius chori, chori præfectus, Gl. V. manuductor.

Μεσόχωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, mediterraneus, Gl. V. A μ. & χώρα.

Μεσσαω, ῶ, futur. άσω, sum in medio. A μέσος.

ΜΕΣΠΙΛΗ, ἡ, mespilus, arbor. Hinc

Μεσπιλον, ου, τὸ, mespilum fructus.

Μεσπιλώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, mespilo similis, mespilo lacus, ad mespili naturam accedens.

Μεσσάβη, ης, τὸ, idem quod μέσαβον.

Μεσσάτης, vide μεσάτης.

Μεσσαυλὴς, vide μέσαυλος.

Μεσσαυλὸς, vide μεσαυλός.

Μεσσηνοδορτοχίτης, ου, ὁ, inter cœnandum cacans. Vox Hipponactea. Ex μεσσηνὸς, δέρτον, & χίζω.

Μεσσηνὸς, idem quod μεσήρης.

ΜΕΣΣΙΑΣ, ου, ὁ, Messias. Vox Hebr. Græce Χριστὸς. Lat. *Unctus.*

Μεσσόθι, μεσσόθεν, *Adv.* e medio.

Μεσσόθι, *Adv.* in medio. A μέσος.

Μεσσος, μέσση, μέσσον, frequens poëtis est pro μέσος, unde & multa a μεσσ- incipientia quæruntur sub incipientibus a μεσ-.

Μεσσῦ, *Dor.* sing. f. g. *Dor.* pro μεσῆ.

Μεσσόλυρος, ος, ὁ, arundo plena & solida.

ΜΕΣΤΟΣ, ὴ, όν, plenus, refertus, cumulatus, confluus.

Μεστότης, ητος, ἡ, plenitas. Gl. V.

Μεστόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo, refercio; perfect. pass. part. μεμεστωμένος, fartus, confertus, Πάντοσε φησὶν οὐχὶ νάμα μεστοῦσθαι λέγων, Sugh. Antig. 486. Πᾶς ἐμπεσὼν δρόμος κτύπῳ κραταιᾷ ἁρμάτων, id. Fl. 716. A μεστός.

ΜΕΧΡΙ, *Præp. cum Gen.* dum, donec, usque ad.

Μέσως, mediocriter, modice, moderate.

ΜΕΤΑ, *Præp. cum Gen.* (1) una, una cum; *cum Dat.* (2) cum; (3) in, (4) per; *cum Accus.* (5) post, trans, ultra; (6) in; (7) inter; (8) ad; (9) adversus; (10) propter. *In Compositione* cum, post, trans, inter, in qua tamen etiam nonnunquam abundat, sed sæpius etiam mutationem infert; servit Periphrasi, ut εἰ μετ' ἐμοῦ, loco ejus, εἰ μοὶ ξυμβαίη, posset, μέτα idem quod μᾶλλον, præticeps sum.

Μεταβαίνω, f. βήσομαι, transeo, transgredior, migro, digredior, p. μεταβέβηκα, a. 2. μετέβην; participio μεταβὰς, transgressus; imperat. μεταβήθι, transi. Μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς ζωὴν, Joan. 5, 24. Παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν, Matt. 8. ult.

Μεταβαλὴ, 3. f. a. 2. conj. pass. v.

Μεταβάλλω, muto, inverto, obverto & *intell.* ἐμαυτὸν, miror. (2) migro, in aliam regionem commeo, transeo, sum transfuga; (3) concoquo, putrefacio, corrumpo, ut etiam *Lat. mutare*; (4) perdo, amitto, in *med.* muto, transfero (2) transeo, perfuga sum; (3) degenero; (4) pœnitet me, mentem muto; (5) vendo & permuto, in plerisque significationibus & terminatio passiva obtinet. Χαλεπὸς ἐργὰς μεταβάλλεσι, Eur. Med. 121. Μεταβαλλόντο τὰς τρόπες, Aristt. Vesp. 1450. Ταχὺ δ' ἡ ξυντυχὴ μεταβέβλητ' ἀνδρῶν, Eur. Her. fur. 887. ἀκρον ὄδε, idem, El. 735.

Μεταβάπλω, f. ψω, alio colore inficio.

Μεταβᾶς, aor. 2. part act. v. μεταβαίνω.

Μεταβᾶσαι, aor. 1. *Dor.* pro μεταβῆναι.

Μεταβασις, εως, ἡ, transitio, transitus, migratio; (2) Figura rhetorica, transitio.

Μεταβατικὸς, ὴ, όν, transitivus. Ab eod.

Μεταβατικῶς, *Adv.* transitive, transitu.

Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act.

Μεταβῇ, 3. f. aor. 2. conj. act.

Μεταβήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. med. v. μεταβαίνω.

Μεταβιβάζομαι, f. άσομαι, vim infero. Μεταβιβάσατο τὴν φύσιν Arist.

Μεταβιβάζω, fut. άσω, transfero, averto, alio abduco. Νῦν γὰρ δικαίων φαύλως εἰς ἀρχὰς μεταβιβάζῃ, Aristt. Pace. 652.

Μεταβλαστάνω, germen muto, mutato germine pullulo. Αὐτομάτως μεταβλαστάνει, Theophrast.

Μεταβλέπω, prospicio, respicio, Suic.

Μεταβληθῆσι, 3. pl. aor. 1. conj. pass. verbi μεταβάλλω.

Μεταβλητικὸς, ὴ, όν, mutabilis; (2) mutationem faciens. A μεταβάλλω.

Μεταβλητὸς, ὴ, όν, mutabilis. Ab eod.

Μεταβολάω, fut. άσω, transfero, averto, alio abduco. Νῦν γὰρ δικαίων φαύλως εἰς ἀρχὰς μεταβιβάζῃ, Aristt. Pace. 652.

Μεταβλαστάνω, germen muto, mutato germine pullulo. Αὐτομάτως μεταβλαστάνει, Theophrast.

Μεταβλέπω, prospicio, respicio, Suic.

Μεταβληθῆσι, 3. pl. aor. 1. conj. pass. verbi μεταβάλλω.

Μεταβλητικὸς, ὴ, όν, mutabilis; (2) mutationem faciens. A μεταβάλλω.

Μεταβλητὸς, ὴ, όν, mutabilis. Ab eod.

Μεταβολάω, fut. άσω, transfero, transplanto, Hesych. Ex μετ', & βολάω.

Μεταβολεὺς, έως, ὁ, qui merces, mercibus vel pecunia commutat, propola; (2) interpres.

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio, commutatio, translatio, locorum mutatio; (2) spectatum deinde eleganter mutatur, de quavis rerum humanarum conversione, sed fere in deterius ut adverso pedes, &c. A μεταβάλλω.

Μεταβολία, ας, permutatio, Syl. 37. 11.

Μεταβολικὸς, ὴ, όν, mutabilis, commutabilis.

Μεταβολὸς, ὁ, ὴ, negotiator, propola, Gl. V. mango, venalitarius. A μεταβάλλω.

Μεταβουλήσομαι, muto consilium, vel sententiam; (2) me pœnitet.

Μεταβουλὸς, ὴ, ὁ ἡ ὄν, qui cito consilium mutat. Ex βουλή.

Μεταγγελὸς, ὴ, ὁ ἡ ὄν, internuncius; (2) nuncius.

Μεταγγίζω, f. ίσω, in aliud vas fundo, elutrio, decapulo, transfundo. Ex ἄγγος.

Μεταγγισμὸς, ὦ, ὁ, de vase in vas transfusio, elutriatio. A pr.

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, mensis Athenienssium, qui initium capit in Junio nostro.

Μεταγενέστερος, έρα, ερον, posterior, Philox. μεταγενέστεροι, minores, posteri, Gl. V. A

Μεταγενὴς, ὴς, ὁ ἡ ὄν, post natus. Ex μετ', & γίνομαι.

Μεταγίνομαι, vel **μεταγίνομαι**, sum post; (2) post nascor. Ex isd.

Μεταγινόω, immuto, qu. recreo; de vino animos afficiente, ap. Jos.

Μεταγινώσκω, sententiam muto; (2) resipisco, pœnitet me, a. 2. μετέγνων, inf. μεταγνῶναι. Μετέγνων ἐγὼ τὰ σφίσιν εἰρημένα, Eur.

Med. 64. Οὐκοῦν ἔσῃ ἢ μεταγνῶναι πάλιν; Soph. Phil. 1258.

Μετάγκεια, ας, ἡ, vallis. Ex ἄγκος.

Μεταγλωττίσης, ἔ, ὁ, interpres.

Μετάγνοια, idem quod.

Μετάγνωσις, εως, ἡ, mutatio sententiæ; (2) pœnitentia. A μεταγινώσκω.

Μεταγραφεύς, έως, ὁ, exscriptor, qui transcribere solet. A μεταγράφω.

Μεταγραφή, ῆς, ἡ, descriptio, sive transcriptio libri. Ab eod. Hinc

Μεταγραφικός, ἡ, όν, παίσματα μετ. peccatum in scribendo, permutatione literarum.

Μεταγράφω, fut. ψω, transcribo, describo; (2) in aliam linguam transfero; (3) muto scriptum, muto pingendo seu fucando; abrogo, scil. τὸν νόμον, legem. Αὐθις μεταγράψω καλὸς πάλιν εἰς τίλιδα δέλτον, Eur. Iph. in Au. 107.

Μεταγω, f. άξω, transfero, traduco; (2) circumago. Πίρα μοῖραν (invito fato) ψυχὴν τερπομένην μεταγειν, Epigramm.

Μεταγωγή, ῆς, ἡ, transfitio, traductio, transvectio. A μετάγω.

Μεταγωγεύς, έως, ὁ, translator. Ab eod.

Μεταδαίνυμαι, inter alios epulor, cum aliis epulor, sum particeps epuli. Οὐ ζόη γε σαὴν μεταδαίνυται ἠμὶν, Il. 22, 498.

Μεταδαίομαι, idem. Ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαί ἰοῦσι, Il. 23, 207.

Μεταδεδαμένος, ένη, ένον, qui mutavit consilium vel opinionem, Rob. Ex δοκέω.

Μεταδήμιος, ὁ καὶ ἡ, qui in populo vectatur, qui præsens est in populo. Ex δῆμος.

Μεταδιατάω, vitæ genus commuto.

Μεταδιδάσκω, f. ξω, doceo, dedoceo, dedocens priora nova doctrina imbuo; μεταδιδάσκομαι dedoceor.

Μεταδίδε, pras. partic. act. verbi

Μεταδίδομαι, fut. δάσω, dono partem, impertior, communico; impertio, participo, trado, Gl. V. Ἀτειδὴ ἢ καμοὶ λέχε μεταδὸς ἀκοίτει, Hesiod.

Μεταδιώκτεον, persequendum est, insequendum est. A μεταδιώκω.

Μεταδιωκτός, ή, όν, persequendo captus. Ab eod.

Μεταδιώκω, fut. ξω, persequor, insequor; (2) immodice insector, vexo. Μεταδιώκειν τινὰ τοῖς ἔπεσιν, Ilias. Hinc

Μεταδίωξις, εως, ἡ, persecutio, petitio, Gl. V.

Μεταδμεν, 2. sing. act. 2. opt. act. verbi μεταδίδωμι.

Μεταδοκάζω, f. άσω, opinionem mutare, Plut.

Μεταδορπία, ων, τὰ, secundæ cœnæ, posteriora cœna. Ex μετὰ, & δόρπον.

Μεταδοτικός, ἡ, όν, q. d. politicus, communis. Ex infl.

Μετάδοσις, εως, ἡ, communicatio, impertitio, collatio, erogatio. A μεταδίδωμι.

Μεταδοτικός, ή, όν, communicativus, qui libenter communicat, (2) qui libenter erogat, impertitor. Ab eod.

Μεταδρομαῖος, ος, ον, inter alios medius cadens, intermedius, incertus.

Μεταδρομαδόν, Adv. curlim, currendo. A

Μεταδρομή, ῆς, ἡ, transcursio, incursio, discursio. Ex μετὰ, & τρέχω, curro

Μετάδρομος, ὁ, ὁ, cursor, (2) animadversor ultor. Ex infidem.

Μεταδρεπάδην, Adv. postica decerpendo, postica colligendo. Ex μετὰ, & δρέπω.

Μεταδύω, fut. ύσω, post occido.

Μεταΐξε, 2. fing. a. 2. conj. v. μεταδιδαμι.

Μεταϊσσάζω, fut. 1. infin. med. Poët. pro μεταϊσσάζεσθαι, a μέτεμι, intersum.

Μεταζεύγνυμι, vel μεταζεύγνυω, f. ξω, transjungo.

Μεταθῆναι, a. 2. inf. act. v. μετατίθημι.

Μετάθεσις, εως, ἡ, transpositio, permutatio; (2) translatio; (3) Fig. Gramm. quum literæ transponuntur. A μετατίθημι.

Μεταθέω, curro post; (2) transcurro, fut. μεταθεύσομαι.

Μεταθωρηκίσσω, thorace munio, loricor, armor. Iliad. 20. 329. Φῶλον μεταθωρηκίσσω, ubi potius legendum φῶλον μετασωρήσσω.

Μεταϊγδὶν; Adv. insequendo cum impetu. A μεταΐσσω.

Μεταΐζω, confideo, una sedeo, Od. 16, 362.

Μεταΐξας, a. 1. part. act. v. μεταΐσσω.

Μεταΐρω, transfero; (2) muto, transmuto; (3) transeo, migro; μετημμένος, perfect. pass. part. translatus; μετάρας, aor. 1. part. act. transiens. Ἔα τι τόδε μεταΐρεις ἐξ ἀκινήτων ῥάθρων; Eur. Iph. in Tau. 1160.

Μεταΐσσω, fut. ξω, insequor cum impetu; irruo. Καί με μεταΐξας μάψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν, Il. 21, 564.

Μεταϊτάω, ῶ, f. ήσω, partem rei peto, stipem peto, mendico. Μεταϊτᾶν τ' ἔκειλήνης, Herodot.

Μεταΐτης, ου, ὁ, mendicus. A μεταϊτάω.

Μεταΐτιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ejusdem causæ culpæve particeps; (2) auctor & causa alicujus rei. Ex μετὰ, & αἰτία.

Μεταΐτος, ου, ὁ, mendicus, qui stipem corrogat, Suid. A μεταϊτάω.

Μεταιφνίς, ὁ ἡ ἡ, repentinus, Hes. Ex μετὰ, & αἰφνης, repente.

Μεταίχμιον, ου, τὸ, spatium inter duas acies; (2) interstitium inter res quaslibet. Ex μετὰ, & αἰχμή.

Μεταίχμιος, ὁ, ἡ ἡ, intermedius, medius; proprie medius inter duas acies.

Μεταναθίζομαι, alio loco confideo, sedem muto.

Μεταναστάζω, f. ίσω, transpono, alia sede loco.

Μεταναστέλλω, f. ίσω, alias armis instruo, aliter armo, Suic.

Μετανάλιω, ῶ, fut. ίσω, ad me voco, accerso; (2) revoco; aor. 1. pass. μετανάλθην, accersitus sum. Μετάκαλ' ἐ ἱερεα, Arist Plut. 1182.

Μετανάστιον, ου, τὸ, pars manus, a junctura usque ad digitorum fissuram. Ex μετὰ, & καρπὸς, junctura manus.

Μετανατάχω, transfundo.

Μετανατατήκω, refrigero.

Μετάνειμαι, transporter, transferor; μετανείμην, transfatus; etiam de vocibus metaphoricis.

Μετανεύω, defundo, transfundo, Gl. V.

Μετανιπτάνυμι, idem.

Μετάκιρος, ατος, ὁ ἡ ἡ, ἡ τό, temperatus, qui medii temperamenti est; tepidus. A pr.

Μετακίρασμα, ατος, τὸ, temperamentum, media quædam mutatio. Ex infl.

Μετανίδνα, ideo inde, ad, transeo, insequor. Τρῶας ἡ Λυκίας μετακιάθης, Il. 16, 685. Ex κιω,

Μετακινέω, ῶ, f. ήσω, transmoveo, dimoveo, loco moveo, fugo; (2) muto, libertatio. Μετοκινοῦνται δ' ἐν ταῖς ἑτείαις ὥραις, ἀ ἀημασίαι, Theoph. Hinc

Μετακίνημα, ατος, τὸ, dimotio, emotio.

Μετακίνησις, εως, ἡ, dimotio, mutatio, transportatio. Ab eod.

Μετακινητέος, έα, έον, transponendus.

Μετακινητός, ἡ, όν, qui transmoveri seu dimoveri potest, qui mutari potest, mutabilis. Ab eod.

Μετακιράω, ῶ, tempero; μετακιράομαι, ῶμαι, temperor; μετακιρώμενος, imperf.

Μετακλαίω, fut. αύσω, lacrymis & fletu prosequor. Πολλὰ μετακλαύσεσθε, Il. 11, 763.

Μετακλαύσεσθε, fut. 1. inf. med.

Μετακλείω, mutato nomine appello. Στροφάδας ἡ μετακλείσ' ἄνθρωποι, Apoll.

Μετάκλησις, εως, ἡ, accersitio, accitus. A μετακαλέω.

Μετακλητέος, έα, έον, acciendus, Gl. V. Ab eod.

Μετακλίνω, dimoveo, declino; μετακλιθείς, aor. 1. pass. part. inclinatus. Il. 11, 509. Hinc

Μετάκλισις, εως, ἡ, inclinatio, deflexio, rechinatio; (2) Fig. rhetor. al. μετάκλιτις

Μετακλίσσω, post cino, fi clysteter.

Μετακμίδες, ες, ἡ, transvectio, Gl. V.

Μετακομίζω, propric, alio dormitum transeo; (2) fopio, finio.

Μετάκοιτος, ον, communis.

Μετακομίζω, fut. ίσω, transveho, transporto. Τὸ ἄγαλμα ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐς βασιλέως αὐλὴν μετακόμισαν, Herodian.

Μετακοσμέω, aliter compono, in alium statum compono, melius constituo. Μετακοσμήσω ἡ λόγος, emendare, Luc. Hinc

Μετακόσμησις, εως, ἡ, in melius constitutio, alia compositio.

Μετακόσμιος, ος, ον, qui est extra, velut ultra mundum. A κόσμος. Unde

Μετακόσμια, ων, τὰ, loca extra mundum, qualia intermundia Epicuri.

Μετακράν, muto cursum, sententiam, &c.

Μετακυκλέομαι, circumagor, vagor, erro.

Μετακυλίω, aliter condo, f. formo, transformo.

Μετακυλινδέω, ῶ, fut. ήσω, de loco in locum volvo, volvendo transfero.

Μετακύμιον, τὸ, fluctuum intervallum. A

Μετακύμιος, ος, ὁ ἡ ἡ, post fluctus advenions, fluctibus succedens, tranquillus, f. qui post fluctus tranquillitatem præstat. Ex κῦμα.

Μεταλαζεῖν, aor. 2. inf. act. v. μεταλαμβάνω.

Μεταλαχάνω, mutatis vicibus sortior, mutata sorte obtineo; (2) particeps fio, participo; μεταλαχεῖν, aor. 2. inf. Μεταλαχὰν αἰχύνης, Plato.

Μεταλαμβάνω, participo, percipio, cum alio accipio, particeps fio; (2) communico, de S. Cœna; (3) post accipio, uno rejecto, alterum capio; (4) commuto, permuto; (5) muto; (6) vicissim accipio; (7) adsumo; (8) transfumo, Gl. V. transfero in aliam linguam; μεταλαμβάνομαι, vendico; μεταλαζεῖν, aor. 2. inf. μεταλαζών, part. Οὐ μεταλαζὼν σώματος μέρος ἡ τῶν ἄλλων, Plato. Εἰ ἡ τις ἄλλος αὐτῷ μεταλάζων, Luc. Μεταλαμβάνειν ὀνόματος, Herodot.

Μεταλαμπαδεύω, lampadem vicissim in manus trado; (2) alteri trado. A λαμπάς.

Μεταλγέω, doleo, indignor, detrecto.

Μεταλδήσκω, produco.

Μεταλήγω, fut. ξω, desino, desisto, cessio. Ἰσθι νύ τοι τελέσαι μεταλήξαντ' ἀγορῆσαι, Il. 9, 157.

Μεταλήξαντι, dat. sing. a. 1. part. act.

Μεταλητέον, pofter accipiendum est.

Μεταληπτικός, ἡ, όν, participandi vim habens; (2) insequendi vim habens, inceptivus; (3) pertinens ad μετάληψιν, figuram. A μεταλαμβάνω.

Μεταληπτικός, Adv. per Metalepsin.

Μεταλήτης, ου, ὁ, ἡ, cujus aliquis potest fieri particeps, (2) qui potest exponi.

Μετάληψις, εως, ἡ, participatio; (2) commutatio, permutatio, (3) sumptio, acceptio, perceptio, Gl. Vet. (4) Metalepsis figura. Ab eod.

Μετάλλα, 2. f. præs. imper. act. contr. pro μετάλλαε, a μεταλλάω, percontor.

Μεταλλαγή, ῆς, ἡ, mutatio, immutatio, transmutatio. A μεταλλάσσω.

Μετάλλαξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Μεταλλακτήρ, ὁ, mutabilis, inconstans.

Μετάλλακτος, ον, idem.

Μεταλλόεσσιτας, acc. plur. f. 1. part. act. v.

Μεταλλάσσω, vel μεταλλάττω, fut. ξω, muto, immuto, transmuto; (2) inverso ordine quid facio; (3) μεταλλάττειν, migrare, mori; μεταλλαχέναι, p. inf. μεταλλαχθείς, part. defunctus, pass. μεταλλαγήσομαι, mutatus. Ἔστ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλαξαι φύσιν, Arist. Av. 117.

Μεταλλάω, ῶ, f. ήσω, scrutor, inquiro, studiose investigo, interrogo, percunctor. Ἔκτοσε μεταλλᾶ, Odyss. 14, 128. A μέταλλον.

Μεταλλεία, ας, ἡ, metallorum scrutatio; (2) locus, in quo metallum est, fodinæ metallicæ;

bra; (3) ductus subterraneus, quo cuniculi aguntur. A μεταλλεύω.

Μεταλλεύς, έως, ὁ, metallorum scientior & effossor, metallicus; (2) qui cuniculos agit; (3) faber ferrarius, Suid. Ab sq.

Μεταλλευτής, οῦ, ὁ, metallarius, Suic.

Μεταλλευτικός, ἡ, όν, metallicus; (2) pertinens ad fodiendas metalla, Hinc μεταλλευτικὴ, scil. τέχνη, ars metallica. Ab sq.

Μεταλλευτὸς, ἡ, όν, quod e metallis effoditur & elaboratur. Ab sq.

Μεταλλεύω, f. εύσω, metalla exuo; (2) cuniculos ago sc. in effodiendo; (3) curiose scrutor & investigo, rimor; (4) transformo, transverto. Δικαίη μὲν μεταλλεύουν χρὴ θεόν, Lyc. 485. Μεταλλευθήσα δὲ γῆς, Aristot. A μέταλλον.

Μεταλλίζω, ad metalla damno; μεταλλίζεσθαι, ad metalla damnari. Ab eod.

Μεταλλικὸς, ἡ, όν, metallicus; (2) qui in metallis generatur. Ab eod. Unde

Μεταλλίτης, ου, ὁ, metallicus, metallites.

Μεταλλίτις γῆ, terra metallica. A μέταλλον.

Μ Ε Τ Α Λ Λ Ο Ν, ου, τὸ, metallum; (2) metalli fodina, locus, in quo metallum reperitur; μέτταλλα etiam cuniculi ad evertendas urbes.

Μεταλλουργεῖον, το, metalla, officina metallorum.

Μεταλλουργέω, metalla effodio. A

Μεταλλουργὸς, ὁ, ἡ, ὁ, metallarius, qui metalla scrutatur. Ex μ. & ἔργον, opus.

Μεταλλᾶς, μεταλλεῖον, id. quod μεταλλεῖον.

Μεταλλήθων, onis, hirnens, apud Hom. pro μεσηλλήθων, Il. 5, 336.

Μεταλοάω, ῶ, fut. ήσω, post respiro, tandem respiro, Rob.

Μεταλοάω, desino.

Μεταμάζιος, α, ὁ, ἡ, ὁ, medius inter mammillas. Ex μαζός.

Μεταμαίομαι, præs. infin. med. v. μεταμαίομαι, investigo, quæro, persequor.

Μεταμανθάνω, omisso eo quod prius dicerem, aliud addisco; (2) post disco, disco post aliud; (3) ediscendi rationem dedisco, muto; (4) sententiam muto, omisso priori consilio aliud amplector, aor. 2. infin. μεταμαθεῖν, partic. μεταμαθών. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Anst. Plut. 624.

Μεταμάσσω, fut. ξω, muto, transmuto, permuto. Ὅς γὰρ τέκνα πάντοις μεταμάσσει, Eur. Her. fur. 799. Ἐν βροτοῖς ἐνδηλος ἀνὴρ μεταμαθὲς γνώμας, Mosch. 2, 31.

Μεταμάσσις, εως, ἡ, transmutatio. A pr.

Μεταμέλει, Impers. præterit. f. μεταμελήσει, a. 1. μετεμέλησε. Μεταμέλει μοὶ τοῦτ' ἐπὶ, Luc. Ἦρξε τούτα βουλεύειν, ἢ μᾶλλον ἔδει ἐπὶ μεταμελήσειν, Anst. Pa. 1368 Ubi e

Μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia, mutato consilio.

Μεταμελέομαι, ῶμαι, fut ήσομαι, pœnitentia ducor, pœnitet me, reſipisco. Μεταμελήθη τὸ σωφρονεῖν χαμεύνας, Phil.

Μεταμεληθεὶς, a. 1. part. pass.

Μεταμελητικὸς, ἡ, όν, pœnitus ad pœnitentiam. A μεταμελέομαι.

Μεταμελητὸς, ἡ, όν, cujus me pœnitet.

Μεταμέλομαι, & μεταμέλεσθαι quandoque, pœnitet me; pœnitentia ducor; μεταμελησόμενος, f. part. a. 1. μεταμεληθεὶς, pœnitentia ductus. Ὡς οὐκ ἐμὲ μεταμελήσεται, Hebr. 7, 21.

Μεταμέλει, cum pœnitet. A μεταμέλ.

Μετάμελος, ου, ὁ, pœnitentia, (2) fervor, ira; (3) pœnitens. Ab eod.

Μεταμέλπομαι, simul cano. Τῶν μὲν ἄτ' ἀείδη μεταμέλπεται, Hom. Ap. 190.

Μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia, Hesych. Quasi a μεταμέλω, quod idem erat ac μετανοέω.

Μεταμείγνυμι, fut. ίξω, commisceo. Τοῖσιν Ὀδυσσεὺς μεταμείξεται, Odyss. 22, 211.

Μεταμείς, pro μὴ μακρὰν, paullo post.

Μεταμείς, Adv. mutatim. A μεταμείγνυμι.

Μετάμειξις, εως, ἡ, commixtio, mixtio.

Μεταμίσγω, misceo. Καὶ δαῖδας μετέμισγον, Odyss. 18, 309.

Μεταμορφοῦθε, 2. plur. præs. imper. pass. contr. pro μεταμορφόεσθε, a

Μεταμορφόω, ῶ, transformo, transfiguro. Μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, 2 Cor. 3, 18. Μεταμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, Mat. 17, 2.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, transfiguratio, in aliam formam mutatio. A μεταμορφόω.

Μεταμοσχεύσις, εως, ἡ, propago. V. Cl. A

Μεταμοσχεύω, fut. εύσω, transplanto, Hes.

Μεταμπίσχομαι, vestem muto, aliud induo.

Μεταμπισχόζω, & μεταμφιάζομαι, vel ibus exuitis aliis induo; (2) vestem muto; (3) incipio muto genus vitæ, mores, &c μεταμπισάμενος, aor. 1. part. Δυστυχήματα, ἴφθι, τὸ λοιπὸν μὴ τὸ χρῆμα μεταμφίασε, Hesiod.

Μεταμφιάνυμαι, fut. μεταμφιέσομαι, idem Τοῦδ' αὖ περιρρὶδα μεταμφιέσασθαι, Luc. Ἐς ἄλλην ἀλλοῖα μεταμφιέννυτο, Heliod.

Μεταμάλιος, α, ὁ, ἡ, ὁ, vanus, inutus. A

Μεταμιώνιος, α, ὁ, ἡ, ὁ, idem. Ex μετ, & ἄμυς, vel ex μετ, μὴ, & νέος, juvenis.

Μετανεμάσσω, de sententia deduco. Τυτὸ γ' ἐξ ἀλλήλων Αἴας μετανεμάσσατο, Soph. Aj. 728.

Μετανεμάσσω, acc. f. Dor. pro μετανεύσω.

Μετανάστης, ου, ὁ, qui sedibus suis relictis alio habitatum concedit, pulsus patria, exsul; (2) colonus.

Μετανάστασις, εως, ἡ, migratio, emigratio. A μετανίσταμαι. Unde

Μετανάστατος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui demigrat.

Μεταναστεύω, ῶ, ὁ, ἡ, ὁ, qui demigrat.

Μεταναστεύω, fut. εύσω, exsulo, solum muto, alio commigro, demigro; (2) emigrare facio, transfero; μεταναστεύομαι, migro; μετανάστευσις, transmigro. A

Μετανάστης, ου, ὁ, qui solum vertit alio commigrat, peregrinus, exsul, transfuga, migrator, Gl. Vet. (2) Planeta. A μεταίσσω.

Μεταναστικὸς, ἡ, όν, qui sedibus suis relictis alio commigrat; (2) peregrinus, alienus; μεταναστικὸν ὕδωρ, apud Nonnum, alienum. Ab eod.

Μεταναστρία, ας, ἡ, ea alio commigrat; (2) peregrina. A μετανάστης.

Μετανεστρεμμένη, sive μετανεστραμμένη, item μετανεστραμμένος, Ironice. Ἦμεν δ' ἀλλοῖα μετανεστραμμένοι καλιήνδι, Ib. 1. 16, 779.

Μετανέω, ῶ, vado, differo, imperfect. Rob.

Μετανίζω, adeo, accedo. Hinc partic. μετανίζων, pro μεταιζών, μεταιζόμενος.

Μετανίζω, Dor. pro μεταιμί.

Μετανίζω, redundo in vas aliud. Vatic. Lex.

Μετανιπὶς, ίδος, ἡ, ut μετανιπὶς αὐτῆς, peculium, quod, lotis a cibo manibus, effertur. Ex μετ, & νίπτω.

Μετάνιπτρον, ου, το, poculum, quod lotis a cibo manibus, offertur. Idem & ex ἴδη.

Μετανοέω, 2. f. præs. ind. med. Ion. pro μετανοιστέω, a

Μετανοιστέομαι, idem quod μετανοιέομαι. Τὴν Μοῖραν μετανοιστόμενος τηνικάδ' ἄλοχον, Eur. Tro. 1193.

Μετανοίζω, fodibus pello, migrare facio, transfero; μετανοίζομαι, sedibus pellor, migro; transfugio, Gl. Vet. μετανίζω, aor. 2. infinit. μετανοῖσαι. infin. migrare; μετανοιστὸς, part. profectus; migro, emigro.

Μετανοίζω, ῶ, post sapio, post intelligo; (2) sententiæ & mentem muto; (3) resipisco, pœnitet me. Μετανόησον δὲ ἀπὸ τῆς κακίας σου, Act. 8, 22. ἐκ τοῦ φόνου, Apocal. 9, 21.

Μετάνοια, ας, ἡ, mens mutata; (2) resipiscentia, pœnitentia. Ex μετ, & νόος.

Μετανοῦσσω, ῶ, transfundo, translatando.

ΜΕΤΑΞΑ, ης, ἡ, fericum.

Μεταξὺ, Adv. inter, in medio; (2) interim dum, interea dum, cum; (3) cum ἡ, inter tes, intermedius, medius; (4) Grammatici dicunt μεταξὺ, cum volunt vocem interjectam esse inter alias, pro quo & dicunt διὰ μέσου εἶναι; (5) interp. interdum postea, sed ea significatio dubia est. A μετά.

Μεταξύτης, ἡ, abstractum e pr. ap. Iambl.

Μεταξυλογέω, ῶ, fut. ήσω, inter dicendum multa interpono, quæ quasi per Epenthesin dicantur, Suic. Ex μεταξὺ, & λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interlocutio, interfatio.

Μεταξυστυλόριον, ου, τὸ, intercolumnium, spatium epistylii a triglypho, qui super columnam est, ad alium super proximam, Rob. Ex μεταξὺ, & τριγλυφὸς.

Μεταπαιδαγωγέω, ῶ, inter erudio.

Μεταπαιδεύω, fut. εύσω, idem.

Μεταπαιφασσομαι, transfucere, Ap. Arg.

Μεταπαλάομαι, fortior cum, fortem jacio cum. Τὸν μεταπαλάμενος, Il. 24, 400.

Μεταπαύομαι, f. αύσομαι, interquiesco, alternis vicibus quiesco; (2) cesso, desino. Μεταπαυμένοι ὑ μάχοντο, Il. 17, 375.

Μεταπαυσαλὴ, ῆς, ἡ, requies.

Μεταπείθω, traduco in aliam sententiam, aliud persuadeo; μεταπείθομαι, in aliam persuasionem seu sententiam adduco, a. 1. μετεπεῖθα, part. μεταπεισθείς. Τὸν δῆμον μεταπεῖθε φίλοι σπουδῆν, Anst. Ach. 632. Οὐδὲν ἄτα βίαιον, ὡς με μεταπειθάνει, Hesiod.

Μεταπειράω, ῶ, & μεταπειρίζομαι, ἄσομαι, mutata arte tento, muto rationem. Καὶ μεταπειρᾶσθαι ἴδιαις ἐν αὐταῖς, Anst. Con. 215.

Μεταπείσεσθαι, 3. plur. aor. 1. opt. pass. for Sync. pro μεταπεισθείησαν, a μεταπείθομαι.

Μεταπειστὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, ὁ, qui aliud persuasum est, in aliam sententiam adductus.

Μεταπεσὴς, ὴς, ὲς, qui potest a sententia abduci, quod ex ani mo dicendo potest. Ab eodem.

Μεταπέμπομαι, accerso, accio, f. μεταπέμψομαι, aor. 1. μετεπεμψάμην. accersivi; aor. 1. pass. μετεπέμφθην, pass. μεταπεμφθείς, accersitus. Occurrit & μεταπέμπω, sed raro & impolatur. Ὁ δὲ πλὴξ— μεταπέμψατο δ' Ἥφαιστον, Act. 24, 24.

Μεταπεμπτὸς, accersitus.

Μεταπέμπτος, ου, ὁ, ἡ, accersitus, accitus. A μεταπέμπομαι.

Μεταπεμψὶς, εως, ἡ, accitus, accersitus, exoratio.

Μεταπεπόω, ῶ, abstracho.

Μεταπεπτάμαι, seu μεταπέπταμαι, transvolo.

Μεταπερόω, f. άσω, mutatis calculis loco. Ἴσως γ' ἂν ἐντεῦθεν ταῦτα μεταπεπλοιώμενα. Plat.

Μεταπήγνυμι, vel μεταπηγνύω, transfigo, in aliud pro concrescere; μεταπήγνυμαι, in aliud concrescere, Rob

Μεταπήδάω, ῶ, transilio, transeo. Hinc

Μεταπήδησις, εως, ἡ, ideas in alteram partem.

Μεταπίπτω, recido, devolvor; (2) ipse excido; (3) delabor, mutor in pejus vel melius; (4) tranleo, degeneo ab una specie ad aliam, aor. 2. μετέπεσον, μετέπεσε, recidi, transfit. Ἐκ φαιδρᾶ ἐς ζόφον μεταπίπτει βίλτιστα, Eur. fragm. 413.

Μεταπλάσις, εως, ἡ, transfictio, Suic.

Μεταπλάσσω, εως, ἡ, transformatio; (2) Figura grammatica. A

Μεταπλάσσω, vel μεταπλάττω, f. άσω, transformo, refingo, aor. 1. pass. part. μεταπλασθείς, transformatus. Εἰς φῶλαχες ἐσυσσὲς μεταπλάσσασα, Hesiod.

Μεταπλέω, fut. έσω, mutato cursu navigo, navigationem muto, Rob.

Μεταπνέω, f. εύσω, respiro, Oppian.

Μεταποιέω, ῶ, fut. ήσω, muto, commuto, refingo, facio aliquid diversum ab eo, quod fuit ante; μεταποιέομαι, vendico mihi, capesso, adficto; (2) item teneo, utor, ut φρονήματος, magno animo sum. Μεταποιεῖσθαι κέρδος, quæstui studere. Hinc

Μεταποίησις, εως, ἡ, mutatio, commutatio; (2) instauratio, refectio, renovatio

Μεταπο-

Μεταποιητὴς, ὁ, ὁ, mutator, refector, renovator, instaurator. Ab eod.

Μεταποιητικὸς, ὴ, ὀν, mutandi, renovandi vim habens.

Μεταποίνιος, ὁ, ὁ ϰ ἡ, pœnalis, pœnas infligens. Ex ποινή.

Μεταποιπνύω, ministro, ministerium alicui præsto.

Μεταπομπὴ, ῆς, ἡ, accersitio, accitus, Gl. V. A μεταπέμπω.

Μεταπορεύω, Adv. persequendo, Hes. A

Μεταπορεύομαι, fut. εύσομαι, proficiscor post, persequor, (2) vindictâ persequor, ulciscor, (3) [illegible] Τὰ ἡμῖν ἴδια ἀδικήματα κοινῇ μεταπορεύεσθε, Pol. Οὐκ ἐτόλμα μεταπορεύεσθαι τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀδελφοῦ. id.

Μεταπορθμεύω, ὀ, meatus muto, derivo. Ex μετὰ, πόρος, & [illegible]

Μεταποροποίησις, ας, ἡ, meatuum in corpore [illegible] Ex [illegible]

Μεταπρασις, εως, ἡ, [illegible] revenditio, post venditio, mangonium. V. d. seq.

Μεταπράτης, ου, ὁ, revenditor, post venditor, [illegible] emit, quod ipse vendat, [illegible] Gl. Vet. mango, venalitiarius. A μεταπράσκω.

Μεταπίπτω, [illegible] μεταπεπτωκὼς, [illegible]

[illegible] Οὐ γάρ τι βέβαιον μεταπίπτει [illegible]

Μεταπεμπτος, [illegible] A [illegible]

[illegible] (3) [illegible] (4) inconstantia. A [illegible]

Μεταρρυθμίζω, [illegible] degenerans, [illegible]

Μεταριθμέω, [illegible] annumerat, ad [illegible]

[illegible] per [illegible] μεταρρεῖ, [illegible]

[illegible] Μεταρρίπτω ἑαυτὸν ἄλλοτ᾽ εἰς [illegible]

Μεταρροή, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio. A μεταρρέω.

Μεταρρυθμίζω, [illegible] transformo, traduco, retraho. V. [illegible] Ex ῥυθμός.

Μετασυγκρίνω, [illegible] corpus, (2) commuto [illegible] Ex μεταρρυθμίζεις [illegible]

[illegible]

Μετασημαίνω, [illegible] quod [illegible] Ex μετὰ, [illegible]

[illegible] (2) [illegible] de rebus [illegible]

Μετασεισμὸς, ας, ἡ, idem. A

[illegible]

Μετασπάω, [illegible] vel μετασπαστικὸς, [illegible] altum extol[illegible] A μεταίρω.

Μεταίρω, [illegible] aliunde tollo, [illegible] μεταρσίων, [illegible] part. pass. in sublime [illegible]

Μεταρσις, εως, ἡ, translatio, (2) [illegible] immutatio. A μεταίρω, transfero.

Μετασκαίρω, salto [illegible]

Μετασκευάζω, f. άσω, in aliam formam seu habitum verto, μετασκευάζομαι, vitæ genus muto; in alias sedes migro. Πάλιν μετασκευάζε ταχέως αὐθις, Arist. Av. 497. Εἰς βίον [illegible] μετασκευάζεσθαι, Syn.

Μετασκευαστικὸς, ὴ, ὀν, idoneus ad transmutationem, Rob. A pr.

Μετασχηματίζω, ας, ἡ, transformatio, mutatio in aliam formam, Rob.

Μεταστάζω, abstraho, v. c. a sententia.

Μετασπάω, & μετασπάομαι, insequor, Poët. pro μεθέπομαι. Πῶς κρείσσονας μετασπάω, Il. 17, 190. Ἀντίον μετασπόμενος [illegible] δορί, ib. 13, 567.

Μεσαίος, α, ον, mediæ ætatis. A μέσος per Epenthesin syllabæ τα

Μετασσεύομαι, cum impetu insequi, Eust. ut hinc fit μετέσσυτο Ἀθήναιη δὲ μετέσσυτο, Il. 21, 423. Πάλαι δὲ μετέσσυτο [illegible], ib. 6, 296.

Μεταστάθη, aor. 1 conj. pass. v. μεθίστημι.

Μετάστασις, εως, ἡ, mutatio; (2) submotio, amotio, (3) transitus, migratio, exsilium, (4) sublatio de medio, mors, (5) Figura rhetorica, qua rei alicujus caussa confertur in locum digniorem. A μεθίστημι.

Μεταστατέον, se[illegible] mutandæ, migrandum. A μεθίσταμαι, migro.

Μεταστατικὸς, ὴ, ὀν, translativus. Vocabulum Rhet. Ab eod.

Μεταστείχω, [illegible] Ἢν μεταστείχω ποδί, scil. μὴ ἔρα, Eur. Sup. 90.

Μεταστέλλομαι, accerso, mitto, qui advocet [illegible] μετὰ [illegible] part. μεταστελλομένη [illegible] μεταστέλλειν ἀδελφὴν [illegible] Ἰοκάστην, [illegible] Ph. 1327.

Μεταστένω, [illegible] suspiro. Μεταστένομαι [illegible] Eur. Med. 995.

Μετάστηθος, ὁ, ὁ ϰ ἡ, interjectus [illegible] [illegible] Ex στῆθος.

[illegible] μεθίστημι, [illegible] ordine, [illegible] A [illegible]

Μεταστοιχειόω, [illegible] in aliud el[illegible] A στοιχεῖον.

Μεταστοιχείωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio, [illegible]

[illegible] instauro, renovo

Μεταστρέφω, [illegible] med. In [illegible]

[illegible] Ἦπε [illegible] H. [illegible]

Μεταστροφή, [illegible] & [illegible] hoc [illegible]

Μεταστρεπτέος, [illegible] endum, [illegible]

Μεταστρεπτικὸς, ὴ, ὀν, vim convertendi habens.

Μεταστρέφω, f. ψω, retorqueo, converto, (2) invorto, perverto, muto, [illegible] μεταστρέφομαι, [illegible] μετεστράφθην, [illegible] μεταστραφεὶς conversus. Οὔτε ἀλ[illegible] Il. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Μετασχηματίζω, quæ [illegible] in corpore statum [illegible] Ab eod.

Μετασυμβαλλομαι, alter[illegible] n[illegible] per.

Μετασωματόω, [illegible] corporo.

Μετασφαιρ, commu[illegible] convo[illegible]

Μεταταγεν, [illegible]

Μετασχηματίζω, fut. ίσω, transfiguro, transformo, in aliam habitum transmuto, μετασχηματίζεσθαι [illegible] part. pass. [illegible] ratu Εἰ τις, ας ἔοικε, μετασχηματίζει τύχη, H. [illegible] Hinc

Μετασχηματισις, εως, ἡ, transfiguratio, in aliam figuram traductio, [illegible] immutatio, Suc.

Μετασχηματισμὸς, ὁ, [illegible] figuratio.

Μετατάσσω, vel μετατάττω, fut. ξω, transpono, (2) ordines [illegible] muto, μετατάσσομαι, transfero, [illegible]

Μεταταῦτα, in posterum, deinceps.

Μετατίθημι, transpono, transfero, commuto, permuto; (2) in med. retracto, resipisco

(2) pass. mutari, transferri, aor. 1. [illegible] part. μετατεθεὶς, commutatus, qui migravit, defunctus, μετατεθῆναι, [illegible] inf. mutatum esse. Τάδε δεινὰ, [illegible] μετατιθέμενον [illegible], Eur. Rhes. 132.

Μετατρέπω, 2. sing. præs. ind. pass. à

Μετατρέπω, fut. τρέψω, deflecto, converto; μετατρέπομαι, convertor; (2) curo, curam habeo; μετατραπεὶς, a. 2. part. conversus. Τῶν ὅτι μετατρέπη, οὐδ᾽ ἀλεγίζεις, Il. 1. 160. Οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων, ib. 9, 626.

Μετατρέφω, fut. θρέψω, alo & educo inter; Pass. μετατρέφομαι; μετέτραφον, educatus est inter, a. 1. Μετατραφεὶς Αἰτωλοῖς, Apol.

Μετατρέχω, fut. θρέξω, transcurro, accurro, Οὐκοῦν ἄρ᾽ Ἀθηναῖοι μεταθρέξει ταχύ, Arist. Pace, 261.

Μετατροπὴ, ῆς, ἡ, conversio, mutatio, (2) cura, animadversio. A μετατρέπω. Unde

Μετατροπία, ἡ, commutatio, conversio, ut μεταβολή.

Μετάτροπος, ὁ, ὁ ϰ ἡ, qui potest converti, versatilis, mutabilis, (2) reversus, redux

Μετατροπαλίζομαι, convertor; μετατροπαλίζεο, pro μετατροπαλίζου, 2. sing. imperf. Il. 20. 190.

Μετατρωπάω, immuto, commuto.

Μετατυπόω, ῶ, f. ώσω, transformo. Hinc

Μετατύπωσις, εως, ἡ, transformatio, transfiguratio, (2) schema grammaticum, quum vox composita resolvitur in voces simplices.

Μεταυδάω, ῶ, f. ήσω, interloquor, (2) adloquor. Ἑτάροισι μετηύδων, Od. 12. 153.

Μέταυλος, ν. μέσαυλος.

Μεταύριον, Adv. perendie. Hinc ἡ μεταύριον, sc. ἡμέρα, dies perendinus. Ab αὔριον.

Μεταῦθις, Adv. postea.

Μεταυχένιος, α, ον, quod post cervicem est.

Μεταφέρω, transfero, μεταφέρομαι, transferor, aor. 1. μετήνεγκα, part. μετενεχθεὶς, translatus, [illegible] pass. μετενεχθῆναι, [illegible] At perf. act. inf. μετενηνοχέναι, transtulisse, Ph. aor. 2. partic. μετενεγκὼν, qui transtulit. Ἐς ἣν ἄλλαν [illegible] μετοισεις, mutaturus es, Soph. [illegible] 953.

Μεταφημί, inter[illegible]or, inter alios loquor, a. 2. μετεῖπον, μετεῖπε, μετέφη. Τοῖσι δ᾽ ἀνιστάμενος μετέφη, Il. 1. [illegible]

Μεταφοιτάω, transeo, transfero, Rob.

Μεταφορὰ, ας, ἡ, translatio, derivatio; metaphora, [illegible] rhetoricus. A μεταφέρω.

Μεταφορέω, ῶ, transfero, transporto.

Μεταφορητὸς, qui transferri potest.

Μεταφορικὸς, ὴ, ὀν, translatitius, per translationem [illegible] per metaphoram usurpatus, metaphoricus. A μεταφορά.

Μεταφορικῶς, [illegible] metaphorice, [illegible]

Μεταφράζω, [illegible] alius scriptoris [illegible] ex scrip[illegible] alterius locum.

Μεταχαράσσω, [illegible] ἄσω, [illegible] genus, [illegible] in formam muto, (2) in alteram linguam transfero, interpretor. Ἀλλ᾽ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, Il. 1, 140. Hinc

Μετάφρασις, εως, ἡ, [illegible] in aliud [illegible] genus, sive in aliam formam, (2) interpretatio, [illegible] in aliam linguam translatio.

Μεταφρασόμεσθα, 1. pl. fut. [illegible] med. Dor. [illegible] μεταφρασόμεθα, à μεταφράζομαι.

Μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, qui metaphrasi utitur.

Μεταφραστικὸς, ὴ, ὀν, qui habet metaphrasin [illegible] metaphrasi[illegible] formam. Ab eod.

Μετάφρενον, τὸ, dorsum, pars quæ ad septum [illegible] est, interscapulium, spatium inter scapulas. Ex μετὰ, & φρήν.

Μεταφροντίζω, [illegible] torum [illegible] post aliquid.

Μεταφυσιόω, [illegible] naturam muto, transformor.

Μεταφυτεία, ας, ἡ, transplantatio, translatio [illegible] in locum. A

Μεταφυτεύω, f. εύσω, transplanto. Τὰ μόσχια μεταφυτεύειν ἀλλήλοις, Theophr.

Μεταφάω, postea nascor.
Μεταφημίζω, inter alios loquor, seu vocem edo; (2) alloquor, compello. Τέλον ἐπὶ μετεφάτισε, Apoll. Ex μετ, & φημὶ, φάω.
Μεταχάλκευσις, εως, ἡ, æris refusio, nova artis fabricatio; (2) renovatio, reformatio. A
Μεταχαλκεύω, fut. εύσω, semel ex ære facta opera refundo, recudo, vel refingo; (2) refingo, reformo, Suic.
Μεταχαράσσω, vel μεταχαράττω, fut. ξω, denuo sculpo, de novo inculpo, s. cudo, *i. e.* aliud signum imprimo, refingo; μεταχαράγματα, refingor, Suic.
Μεταχείμασις, εως, ἡ, tempestas, quæ post diem flatuum sequitur. A χειμάζομαι.
Μεταχειρίζω, & μεταχειρίζομαι, contrecto; (2) administro, curo; (3) tracto, v. c. dure, male; (4) lego, guberno; (5) interficio, a. 1. part. μεταχειρισάμενος, tractans, p. pass. μεταχείρισμαι, μετακεχείρισμαι, μετεχειρίσθην, administravit. Μεταχειρίζειν τὰς ἀρχὰς, τιμὰς, ἢ ἐμποιεῖν βίον, τῷ κρεμβωτικῷ τέχνῃ, τῇ ἰατρικῇ. Ὁ Cic νῦν τὸ ἑὸν σῶμα, ὅπως βέλεται, μεταχειρίζεται, Xen.
Μεταχειρίτης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est inter manus, qui versatur in manibus. Ex χείρ.
Μεταχειρισμὸς, οῦ, ὁ, tractatio; (2) retractatio, emendatio sui errati.
Μεταχείρισις, εως, ἡ, tractatio; (2) tractatio chirurgica. A μεταχειρίζω.
Μεταχέομαι, resorbeo.
Μεταχέω, transfundo; μεταχέομαι, transfundor.
Μεταχθόνιος, ου, ὁ, terrestris, Nonn. μεταχθονία ψυχὴ, anima, quæ terram reliquit. Ex μετ, & χθών.
Μετόχειρος, ου, τὸ, porcellus, qui in utero matris læsus post flatum tempus partu editur. A χοῖρος.
Μετάχειρος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Μετεαχρόνιος, ία, ιον, sublimis, in cœlo degens, qui altum petit. Ex μετ, & ἀήρ.
Μετέχρονος, ου, ὁ ἡ ἡ, tempore posterior.
Μεταχρόω, fut. ώσω, alio colore imbuo; (2) transfiguro.
Μεταχρώνυμι, vel μεταχρωννύω, idem. Hinc
Μετα, pass. v, alio colore imbuendum est.
Μεταχωρέω, ῶ, secedo, migro, transeo; (2) in diversas partes transeo. Hinc
Μεταχώρησις, εως, ἡ, secessio, migratio, transitus.
Μεταψαίρω, dimoveo; Eurip. in Ph. ἀπὸ μεταψαίρων πέτρον, pede dimovens petram, Schol μετακινῶν, v. 1399.
Μεταψηφίζεσθαι, per decretum alteri adjudicare, in alium transferre; sententiam mutare. Συνία μὴ ἀ Μακεδόνια ἐς τὸν ὑστέρους. Ἀτάνιον ἀ Δολαβέλλαν μετεψηφίζετο, App. Hinc
Μεταψήφισις, εως, ἡ, decretum, quo aliquid ab uno transfertur in alium.
Μεταψύχωσις, εως, ἡ, transanimatio. Ex μετ, & ψυχόω, *animo.*
Μετβαλλω, 3. s. a. 2. ind. act. a v. μεταβάλλω.
Μετβὰν, 3. s. a. 2. ind. act. v. μεταβαίνω, pro μετεβαίνω.
Μετγράφω, f. ψω, transcribo, quod uno loco scriptum fuit, alio transfero, sub alio nomine inscribo, ut pecuniam.
Μετεγκεντρίζω, fut. ίσω, in alium locum insero, aor. 1. pass. part. μετεγκεντρισθεὶς, alibi insitus.
Μετεγχέω, infundo, potum præbeo.
Μετέθηκα, aor. 1. ind. act. *Poët.* pro μετέθηκα, a μετίθημι.
Μετέϊμεν 3. sing. imperf. conj. *Ion.* & *Poet.* pro μετῇ, a μέτειμι.
Μετείβασκε, 2. s. imperf. 1. ind. act. v. μεταβιβάζω.
Μετείην, 2. s. pr. vel imperf. opt. v. μέτειμι, interdum, sum inter, versor inter. f. μετείσομαι, *Poët.* μετίσομαι, inf. μετέσσειν, μετίσσειν pro πάτειν, particeps hujus sum; μέτα μοι, idem. Ὧν μέτεστι μοι σόφων, Eur. Ph. 256. Μοὶ τῶν τοιούτων οὐδὲν μέτεστι, Plat. ap. Socr. 3.
Μέτειμι, persequor, sector; (2) persequor, ulciscor; (3) transeo, accedo. infin. μετέϊναι, partic. μετιών. Δόλῳ μέτειμι τόνδε ἢ ζιχῇ φόνου, Eur. Med. 594. Ἐγὼ ἢ πλὼ σχολῇ, καθ' ἣν ἐσπεσάμην, μετείμι, Arist. Ach. 734.
Μετεὶς, *qui prætermisit*, aor. 2. part. act. *Ion.* pro μιθεὶς, a μεθίημι.
Μετειτέωμι, transeo.
Μετέϊχεν, 3. s. imperf. ind. act. a μετέχω.
Μετειμζαίνω, transcendo, migro, imperf. *Ion.* μετειζαίνεσκε pro μετεζαίνε, 3. sing. p. aor. 2. μετεκδὰς, transgressus. Μετειζαίνεσκε ἐκ τῆ ἅρματος ἐς ἁρμάμαξαν, Her.
Μετεκβιβάζω, transfero in alium navim.
Μετεκδέχομαι, suscipio, excipio. Τὸν ἢ μετεκδέχεται Γαλάτης βοῦς, Dion. Hal. 74.
Μετεκδίδωμι, s. δώσω, post edo, post eloco.
Μετεκδύω, & μετεκδύομαι, exuo. Μετεκδύσθαι τὴν ἑαυτῆ φύσιν, Plut.
Μετεκιάθη, 3. s. imperf. ind. act. v. μετακιάθω.
Μετεκφέρω, præterveho, asporto ultra, vel trans. Τὰς ἢ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι, Il. 23, 377.
Μετελθυτέον, puniendum est. A μετέρχομαι.
Μετέλθω, 2. s. aor. 2. imp. act. *per Synop.* pro μετέλυθι, a μετέρχομαι.
Μετεμβαίνω, transcendo, part. a. 2. μετεμβὰς, transgressus. Μετεμβὰς ἐς μυσπάρεια, Plut.
Μετεμιλήθετε, 2. plur. a. 1. ind. pass. verbi μεταμιλέομαι.
Μετέμμεναι, pr. inf. act. *Dor.* pro μετέϊναι, a μέτειμι.
Μετεμόρφασεν, 3. s. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a μεταμορφόω.
Μετέμφυ, ὐ, ὁ ἡ, ἡ, ex uno in aliud insitus. Ex μετ, & ἐμφύω, *insero.*
Μετεμψυχόω, transfero animam. Hinc
Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, traductio seu migratio animæ ex uno corpore animato in aliud.
Μετένδεσις, εως, ἡ, alligatio. A μετενδέω.
Μετενδέω, ῶ, obligo, Suic.
Μετενδέω, ῶ, solutum ab uno alii alligo. De μετεμψυχώσει Pythagorica, Suic.
Μετενδύω, vestio una exuta aliam induo.
Μετενδύομαι, vestem muto.
Μετενήνοχε, *tradidit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro μετήνεχε, a μετοίσω.
Μετενίπω, dico vel cano more poëtarum; (2) dico; (3) calumnior. Ἢ ἢ βαθυπλοκάμοισι μετένιπε σαφηνείῃσι, Mosch. 1.
Μετενσωμάτω, corpore induo; (2) in aliud corpus transmuto, Rob. Hinc
Μετενσωμάτωσις, εως, ἡ, corporis unius in aliud transmutatio, *item*, conjunctio cum corpore.
Μετεξαίσσω, expello, & alibi sedem figere cogo; (2) transfero subinde,
Μετεξαντλέω, ῶ, alio transfundo.
Μετεξαίρω, ἀῶ, ἄρω, quidam nonnulli. Ex μετ, ἐξ, & ἕτερος.
Μετέον, præs. part. n. g. *Ion.* pro μεῖον, a μέτειμι.
Μετέπειτα, *Adv.* postea, deinde.
Μετεπίδεσις, ἡ, alligatio, sc. membri fracti, vulneris. A
Μετεπιδέω, alligo, sc. vulnus, &c.
Μετέπομαι, interloquor, inter alios loquor, insultatum; *sed* hinc a. 2. μετέσπε pro μετέειπε. Τῶν ἢ μετέσπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, Il. 2, 336.
Μετεπίθω, ῶ, fut. ώσω, in vas transfundo, effutio, depleo.
Μετέπρεπε, 2. sing. pr. imperat. med. *Ion.* pro μετέπρεπε, a
Μετέρχομαι, transfero, migro, transeo, adeo; (2) sector, insequor, persequor, quæro, investigo; (3) obsecro, oro, supplico; (4) compello, appello, alloquor; (5) ulciscor, persequor, punio, plecto; (6) ambio, adfecto, confecto, fut. μετελεύσομαι, aor 2. μετῆλθον, persecutus est. Infin. μετελθὼν, persequi, Ph. Ὅσ μετέρχεται δόμους, Eur. Ph. 267. Τίς ἢ ἐκβολὰν μοι μετέλθοι; accenfat, Arist. Conc. 363. Ὅτ τὸ σάγχρυσον δίφρος Ἥλιος μετῆλθον, Eurip. Med. 5. Τὰς ὑφηδέντας γάμους Ἕλένης μετελθὼν, id. Iph. in Tau. 14.
Μετέρυθμα, 3. s. fut. indic. *Poët.* pro μετίσεται, a μέτειμι.
Μετεσάσης, g. s. perf. part. act. f. g. *Ion.* pro μεθεσάσης, a μεθίσημι.
Μέτεσι, 3. s. præs. ind. act. v. μέτειμι.
Μετέσχηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi μετέχω, pro μεταχέω.
Μετετέθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. μετατίθημι.
Μετετίθη, *transferebat*, 3. s. imperf. ind. act. pro μετετίθει, a verbo inus. μετατίθω, vel etiam *Boëtice* pro μετέτιθη, a μετατίθημι.
Μετεύχομαι, opto.
Μετέφην, 3. s. a. 2. ind. act. v. μετάφημι.
Μετεφάνης, 3. s. Impert. ind. act. v. μεταφαίνω.
Μετέχει, 2. s. præs. imp. act. v.
Μετέχω, habeo cum alio, particeps sum, partem habeo, participio, fut. μεθέξω, a. 2. μετέσχον, infin. μετασχεῖν, perfect. partic. μετεσχηκὼς. Ἢ γὰ μετέχει ἢ ζὼ τῶδε τῶ φῶτι; Soph. Phil. 247. Πόνων πολείσων μετέχον ἐς ἀνὴρ Ἡρακλῆς, Eur. Heracl. 8.
Μετεωρία, ἡ, stupor, qui cernitur in oblivione rerum manifestarum. A μετέωρος.
Μετεωρίζω, fut. ίσω, suspendo, in sublime tollo, attollo; (2) in spem erigo, animum addo; μετεωρίζομαι, tollor, a. 1. part. μετεωρισθεὶς, erectus, exaltatus. Τὸν γὰ λόγον ὁ νῦς τε μετεωρίζει, Arist. Av. 1453. Ab eod. Hinc
Μετεωρισμὸς, οῦ, ὁ, elevatio in altum; (2) inconstantia mentis; (3) superbia, animorum elatio.
Μετεωροδοκέω, ῶ, animum erigo, sc. ad bene sperandum.
Μετεωροθήρα, ῶν, οἱ, in sublimi venantes; avium genus. Ex μετέωρος, & θήρα.
Μετεωροκοπέω, ῶ, circa sublimia laboro, sublimia peto. Πεῖ δῆτ' ἄλλος μετεωροκοπεῖς; Arist. Pace, 92. Ex μετέωρος, & κοπέω.
Μετεωρολεσχέω, ῶ, de rebus cœlestibus, sublimibus garrio, Ph. A
Μετεωρολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus sublimibus fabulatur, de cœlo rebusque cœlestibus garriens. Ex μετέωρος, & λέσχη.
Μετεωρολογέω, ῶ, de rebus cœlestibus, sublimibus loquor, seu commenter.
Μετεωρολογία, ας, ἡ, sermo, seu commentatio de rebus sublimibus.
Μετεωρολογικὸς, ἡ, όν, ad meteorologiam pertinens. A
Μετεωρολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, de rebus sublimibus verba facens, de rebus cœlestibus disputans; (2) magniloquus. Ex μετέωρος, & λόγος,
Μετεωροπτεύω, attollo.
Μετεωροπολέω, ῶ, sublimia tracto, in sublimibus versor, in rebus cœlestibus speculandis occupatus sum. A
Μετεωροπόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui res sublimes tractat, qui res cœlestes speculatur.
Μετεωροπορέω, ῶ, in sublimi gradior, per sublimia meo. A
Μετεωροπόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, in sublimi gradiens; (2) elatus & inania sectans.
ΜΕΤΕΏΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, sublimis, excelsus; (2) pendulus, pensilis, suspensus; (3) vagus; (4) fluctuans; μετέωρος ἐν τῇ ἀρανίαν (de rebus cœlestibus) supernus, Ph. μετέωρα, superna, quæ circa astra fiunt aut apparent.
Μετεωροσκοπέω, ῶ, sublimia speculor, cœlum intueor.
Μετεωροσκοπικὴ, ῆς, ἡ, pars astrologiæ quæ elevationum differentias astrorumque exquirit distantias, Lex. Vulg. A
Μετεωροσκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, sublimium scrutator,

tator, cœlestium contemplator; (2) confusa & inutilis rebus gerendis.

Μετεωροσοφιστής, οῦ, ὁ, qui in sublimibus philosophiam ostentat, qui circa cœlestia jactabunde philosophatur, Aristoph.

Μετεωροφενακιστής, qui doctrina de rebus sublimibus homines decipiunt. Aristoph. Ex φένακξ, *deceptor*.

Μετεωροφορέω, efferor, superbio.

Μετέῑσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro μετέσαν, a μεθίημι.

Μετήλθω, ά, 2. ind. act. *per Sync.* pro μετήλυθον, a μετέρχομαι.

Μετήλλαξα, aor. 1. ind. act. v. μεταλλάττω.

Μετήλυθον, ά. 2. ind. act. v. μετέρχομαι.

Μετηλυς, υδος, ὁ, ἡ, migrator, advena. Ex μετέρχομαι.

Μετηνίσσω, ττω, ὁ, ἡ, pedum pernicitate cum vento certans. Ex ἄνεμος.

Μετήορος, ος, ὁ, ἡ, *Poët.* pro μεταίορος, excelsus, sublimis; (2) suspensus animi & dubius, instabilis tamquam in aëre suspensus. Ex μετὰ, & ἀείρω, *tollo*.

Μετῆρε, 3. s. a. 1. ind. act. v. μεταίρω.

Μετήσεσθε, f. 1. ind. med. *Ion.* pro μεθήσεσθε, a μεθίημι.

Μετηύδα, 3. s. imperf. ind. act. pro μετηύδασε, a μεταυδάω.

Μετιεν, præs. inf. act. *Ion.* pro μεθιέναι, & hoc pro μεθιέναι, a μεθίημι.

Μετιέναι, pr. inf. act. *Ion.* pro μεθιέναι.

Μετίημι, *Ion.* pro μεθίημι.

Μέτιθι, 2 s. pr. imp. act. v. μέτειμι.

Μετίχω, participo sum. Ex μετὰ, & ἴχω.

Μετοικεσία, ας, ἡ, translocatio, transmigratio; (2) incolatus, seu habitatio in peregrina regione. A

Μετοικέω, ῶ, fut. ήσω, migro, transmigro, commigro; (2) incola sum & inquilinus, a. 1. μετάσσαι, demigravit, Ph. Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν, Aristoph. Av. 1324. Hinc

Μετοίκησις, εως, ἡ, migratio; (2) incolatus

Μετοικία, ας, ἡ, habitatio in terra aliena, urbe sui relicta, incolatus. A μέτοικος.

Μετοικίζω, fut. ίσω, transfero incolas, ab uno loco in alium migrare facio; μετοικίζομαι, transferor, migrare cogor; μετῳκισμένος, p. part. translatus. Μετῴκισεν αὐτὸς, Aristot.

Μετοικικός, ἡ, όν, ad incolas pertinens.

Μετοίκιον, ου, τὸ, pensio, quam inquilini quot annis repræsentabant; at μετοικία, αν, τὰ apud Athenienses ea dicebantur, quæ in urbem incolæ; eorum ob mutatas a civibus sedes celebrari solitum. A μέτοικος.

Μετοικισμός, οῦ, ὁ, translatio incolarum; (2) migratio in alium locum. A μετοικίζω.

Μετοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificatum muto, quod ædificatum erat, alio modo ædificio. Μετοικοδομεῖν τὸν Ὁμηρικὸν οἶκον, Plut.

Μετοικοδόμος, ὁ, qui domicilium mutat.

Μέτοικος, ος, ὁ, ἡ, inquilinus, incola, ad verbum; μέτοικοι, etiam qui principum jussu in aliam civitatem pœnæ causa deportantur.

Μετοικοφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus & qu. curator, syndicus inquilinorum, nomen magistratus.

Μετοιο antiq. unde μέτοιον, a μέτειμι

Μετοιωνίζομαι, alia auspicia capio, instauro, repeto auspicia; (2) tento aliam fortunam.

Μετοκλάζω, σσω, in genua subsido.

Μετονομάζω, nomen alicujus muto; μετονομάζομαι, a. 1. pass. ind. μετωνομάσθην, perf. pass. mutato nomine appellatur. Hinc

Μετονομασία, ας, ἡ, mutatio nominis.

Μετόπη, ης, ἡ, columbaria tignorum & asserum, seu cavum, quod inter tigna & asseres est, Vitruv. Ex μετὰ, & ὀπή.

Μετόπιν, *Adv.* a tergo, postea.

Μετοπίς, ίδος, ἡ, vindicta, pœna delictis parata, Hom. in Epigr. Ex μετὰ, & ὄπις, *ultio*.

Μετόπισθε, *Adv.* pone, a tergo, (2) post, postea.

Μετοπωρικός, ἡ, όν, qui extremi & senescentis autumni est, auctumnalis. A seq.

Μετόπωρον, ου, τὸ, auctumnus, Ph. senescens auctumnus. Ex ὀπώρα.

Μετόρχιον, ου, τὸ, spatium vel interstitium, quod est inter arbores vel plantas, spatium inter arborum ordines; (2) interstitium inter campos arboribus consitos, in quo vel frumentum, vel aliud quid seritur. Ex ὄρχος, *arborum ordo*.

Μετουσία, ας, ἡ, communio, participatio, communicatio, consortium. A μέτειμι.

Μετουσιαστικὸς, participativus; μετουσιαστικὰ, nomina apud Grammaticos, quæ participationis significationem inclusam habent, ut ξυλινος, ligneus. A μετουσία.

Μετοχετεύω, ῶ, derivatio. Μετοχετεύειν τὸν ὑγρὸν εἰς τὸ ὕπερον, Arist. A

Μετοχετεύω, derivo, per canales deduco; μετοχετεύεσθαι, derivari, manare. Μετοχετεύειν τὸ ἐπιχεόμενον εἰς τινα.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, participatio, communio; (2) murorum ambitus; (3) participium, pars orationis apud Grammaticos. A μέτοχος.

Μετοχικὸς, ἡ, όν, participialis; (2) particeps. A μέτοχος.

Μετοχλίζω, fut. ίσω, vecte transmoveo; (2) transmoveo, transicio. Ἂς (φλὰς) ὅτις ἀδελφὰς ἐν βίκι καυχήσῃ μετοχλίσαι ὀλίγον. Lyc. 627. Οὐδὲν ὀχήσας Ῥεῖα μετοχλίσειε Συρέην, Hom. Il. 24, 467.

Μετοχμάζω, tollo, in tergum sustollo.

Μέτοχος, ος, ὁ, ἡ, particeps; (2) socius. A μετέχω.

Μετρία, ας, f. ίσω, metior; (2) æstimo; (3) moderor, modifico, modum & mensuram statuo; (4) emetior, transmeo; μετρίομαι, ῦμαι, dimensum accipio, mensura accipio; perf. μεμετρημμένος, moderatus, Gl. Vet. Τὸ ἰσόπτιμον χαρακτ. ἢ τοῖς ἀκριβεῖς μέτροις, [illegible] Ἀλλὰς ἡ Δημήτηρ σπουδὴ μενοῖνα μέτρια, Arist Av. 587. Ὡς ἐν τὰν ἰδίαν τὰς ἁρμονίας ἐμέτρησεν; Theocr. 10, 39. A μέτρον.

Μετρηθήσομαι, 3. f. f. 1. ind. pass.

Μέτρημα, ατος, τὸ, demensum, quod mensura attribuitur; (2) frumentum, quod militibus datur. A μέτρον.

Μέτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensio.

Μετρητέον, moderandum, Ph. A μετρέω.

Μετρῆται, ῶν, ὁ, mensor; (2) metreta, cadus, amphora. Ab eod.

Μετρητικὸς, ἡ, όν, ad mensuram pertinens; (2) metiendi peritus, R. A μετρητὴς.

Μετρητικῶς, *Adv.* mensurarum more.

Μετρητὸς, ἡ, όν, mensus, dimensus, demensus; (2) quod metiri possumus. Ab eod.

Μετριάζω, f. άσω, mediocris sum, moderor sum, modum habeo; (2) moderate de me sentio, æquum & moderatum me præbeo, moderate & modeste loquor vel ago. Μετρίαζε φρὶς λόγων, Plut. τοῖς τοιούτοις. ac. A μέτριος.

Μετρικὸς, ἡ, όν, pertinens ad mensuram; metricus circa carmina & versus. A μέτρον.

Μετριολόγος, ὁ, ἡ, ἡ, moderatus in verbis.

Μετριοπάθεια, ας, ἡ, mediocritas perturbationum seu adfectuum; (2) moderatio.

Μετριοπαθέω, ῶ, f. ήσω, moderationem in adfectibus servo, moderate adfectibus indulgeo, condoleo, in Epist. ad Hebr. 5, 2. Gl. V. moderor. A

Μετριοπαθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, cui mediocres sunt perturbationes, qui modum tenet in adfectibus; (2) moderatus, clemens. Hinc τὸ μετριοπάθεια, ας, moderatio. Ex μέτριος, & πάθος, *adfectus*.

Μετριοπαθῶς, moderate, animo moderato.

Μετριοποσία, ας, ἡ, moderatio in potu, Suic Ex μέτριος, & ποσις, *potus*.

Μετριοπότης, ου, ὁ, moderate potans. Hinc superlat. *Adv.* ap. Pollucem μετριοπάτατος.

Μετριος, ία, ον, vel μέτριος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, modum non excedens, mediocris, moderatus, modicus, non nimius; (2) qui mediocres habet facultates; (3) qui moderato & modesto ingenio præditus est; (4) æquus, non nimis rigidus & severus, religiosus, justus; hinc (5) satis idoneus, μετριώτερος reperitur pro minor. A μέτρον.

Μετριότης, ητος, ἡ, moderatio, modestia, mediocritas. A μέτριος.

Μετριοφρονέω, ῶ, f. ήσω, moderate seu modeste de me sentio.

Μέτριμα, τος, τὸ, mensura. Sch. Ar.

Μετρίως, *Adv.* modice, moderate, ita, ut satis sit, modeste. A μέτριος.

Μετρόεδὴς, ἐς, numero similis, numerose sonans.

ΜΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, mensura, temperamentum, modus; (2) vas, quo aliquid metimur; (3) mensura in carmine; (4) servit periphrasi, ut μέτρον θαλάσσης, pro mari.

Μετρονόμαι, ων, οἱ, mensuris præfecti, magistratus Athenis, qui mensurarum ad populum curabat æquitatem. Ex νέμω.

Μετροποιία, ἡ, numeri versuum, metrica ratio, lex metrica.

Μετρονομάζετο, 3. s. imperf. ind. pass. verbi μετονομάζω.

Μετωνυμία, ας, ἡ, transnominatio, nominis pro nomine positio. Metonymia, Tropus rhetorices. Ex μετὰ, & ὄνυμα. Hinc

Μετωνυμικὸς, ἡ, όν, ad metonymiam pertinens, metonymiam habens.

Μετωνυμικῶς, *Adv.* metonymice, per metonymiam.

Μεταπρὸς, *Adv.* q. d. frontatim, adversa fronte, in frontem, æquatis frontibus, frontibus alio conversis. A μέτωπον.

Μετωπίας, ου, ὁ, frontem magnam ac latam habens; frohto, Gl V. Ab eod.

Μεταπιδιαῖος, α, ον, qui est in fronte.

Μεταπίδιον, ου, τὸ, quod est in fronte; (2) frontale. Ab eod.

Μετώπιον, ου, τὸ, interstitium inter supercilia, frons. Ab eod.

Μετωπὶς, ίδος, ἡ, fascia, qua frons revinciebatur. Ab eod.

Μέτωπον, ου, τὸ, frons; pars faciei, quæ post, seu supra oculos est, (2) prora navis; (3) frons aciei militaris. Ex ὤψ.

Μετωποσκόπος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, frontis hominum inspector, atque ex eo ingenium dijudicans, futuraque augurans. Ex μέτωπον, & σκοπέω, *speculator*.

Μετώχετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi μετοίχομαι.

Μεύ, pron. gen. sing. *Dor.* pro μοῦ.

ΜΕΧΡΙ, vel seq. Vocali, μέχρις, *Adv.* 1. *de termino ad quem*, usque ad; (2) *de tempore, per quod*, quoad, per. Hinc μέχρι ἂν τε, quousque; μέχρις ἂν, quamdiu; μέχρις ἧς, quodusque, quatenus, quantisper; μέχρις ἐς ὃν, quoad; μέχρι οὗδε, usque quo, quousque; μέχρι τινος, aliquatenus, quadantenus; μέχρι τοῦδε hactenus; μέχρι πολλοῦ, diu; μέχρι ζωῆς, quoad vivam, μέχρι ἀεικτε, in perpetuum.

ΜΗ, *Adv.* ne, non; (2) numquid? an? μὴ, μὴ ὦν, μὴ ἀρχὴ, quin nisi; μὴ γάρ γε, μὴ δῆτα, μὴ δητα, abit, enim; εἰ μὴ, nisi; εἰ μὴ τι, cæterquin; sin minus; μὴ ἄρα, ne forte.

Μηδαμὴ, & **μηδαμᾶ**, *Adv.* nusquam, nulla in parte nequaquam. A μηδαμὸς.

Μηδαμηνὸς, ὰ, όν, qui nullius pretii est, inhonoratus.

Μηδαμοθὲν, *Adv.* nullo ex loco, nulla ex parte, A μηδαμόθι.

Μηδαμόθι, *Adv.* nunquam, nullo in loco.

Μηδαμὸς, ὰ, όν, ne unus quidem, nullus. Ex μὴ, ἧ, & ἁμὸς, *ullus*. Hinc

Μηδαμόσε, *Adv.* nusquam, nullum in locum.

Μηδαμοῦ, *Adv.* nullo loco.

Μηδαμῶς, *Adv.* nullatenus, nullo modo, nequaquam, absit. Ab eod.

Μηδὲ, *Conj.* neque, nec; (2) ne quidem; μηδ' ὡς, ne ullus quidem, nullus.

Μηδέα, ων, τὰ, curæ, consilia, pl. sing. obs. μήδος, μήδεος, τὸ.

Μηδεα, τά, pudenda.
Μηδείς, μηδεμία, μηδέν, Gen. μηδενός, μηδεμίας, μηδενός, nemo, nulla, nullius; μηδέν, nihil. Ex μηδὲ, & εἷς, ἑνός.
Μήδεο, ω, ἡ, pras. imper. med. Ion. pro μήδου, a μήδομαι.
Μηδέποτε, Adv. haud umquam, numquam.
Μηδέπω, Adv. nondum, necdum.
Μηδεπώποτε, nunquam, nullo tempore.
Μηδέτερος, έρα, ερον, neuter.
Μηδετέρως, Adv. neutro modo.
Μηδετέρωσε, neutram in partem.
Μήδατο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐμήδετο, a μήδομαι.
Μήδεφαν, τό, commissum, astus. A μήδος.
Μηδίζω, Medos imitor, seu sequor; lingua Medorum loquor; cum Medis facio, Medis faveo. A Μῆδος.
Μηδία, ας, ἡ, Media.
Μηδικὸς, ὴ, όν, Medicus. Μηδικὸς χυμὸς, succus Medicus. Μηδικὴ πόα, Medica herba. Μηδικὴ, sc. χώρα, Media. Μηδικὴ μῆλα, Medicum malum, pomum, Gl. V. Μηδικὸν, citrium; τὰ Μηδικὰ, res contra Medos gestæ, tempora & bella Persica.
Μήδιος, ὴ, ὸν, Medius, Medus. Ab eod.
Μηδὶς, ίδος, ἡ, Media, regio Asiæ. Ab eod.
Μηδισμὸς, οῦ, ὁ, Medismus, cum quis cum Medis facit. A Μηδίζω.
Μηδιστὶ, Medorum more.
Μηδοκτόνος, ὴ, ὁ ἡ ὸν, qui Medos occidit, Medorum occisor. Ex Μῆδος, & κτείνω.
Μηδολως, Adv. nullo modo, nequaquam.
Μήδομαι, f. ήσομαι, curam gero, delibero; (2) cogito, meditor, molior, struo. Ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κακὰ ἐμήσατ' Odyss. Soph. Phil. 1129. Ἥρα ἥ κακοῖς κακὰ μήσεται, Eur. Her. fur. 1079. A μῆδος.
ΜΗ ΔΟΣ, ὴ, ὸ, Medus, filius Medeæ; (2) Medus, i. e. ex Media oriundus. Μῆδοι etiam Persæ non raro apud Vet.
ΜΗ ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, consilium, usitatum in plur. Vid. μήδεα.
Μηδοσύνη, consilium. Suid. A μῆδος.
Μηδοτινῶν, Adv. nihil quidquam. Ex μηδὲ ὅστις, & ὤν.
Μηδοφόνος, ὴ, ὁ ἡ ὸν, qui Medos occidit.
Μηδεὶς, ενὸς, ὸ, ne unus quidem, nullus, nemo, & μηδὲν, ενος, nihil quidquam. Ex μήτε, & εἷς, μία.
Μηκάζω, μηκάσω, balare, de capris. A
ΜΗΚΑΟΜΑΙ, ῶμαι, μηκάσθαι, balare, caprisare, perf. part. med. μεμηκὰς, μεμηκυῖα.
Μηκὰς, άδος, ἡ, quæ balat, μηκάδες, balantes A μηκάομαι.
Μηκαστμος, ὰ, ὸ, balatus. A μηκάζω.
Μηκεδανὸς, ὴ, όν, longus. A μῆκος.
Μηκέτι, non amplius, ne posthac, non jam, (2) non, simpl.
Μηκὰς, ἡς, ἡ, balatus, vox caprarum. A μηκάομαι. Unde
Μηκητικὸς, ὴ, όν, qui balare potest.
Μηκίστα, Adv. longissime; (2) tandem. A
Μήκιστος, ἡ, ον, longissimus; (2) procerissimus; ὅτι μήκιστον, dictissime, Superlat. A μῆκος.
Μηκοποιέω, ῶ, longitudinem addo. In Vulg. in longum produco, μηκοποιήσας, ibid. qui produxit. Ex μῆκος, & ποιέω.
ΜΗΚΟΣ, εος, τὸ, longitudo, prolixitas, proceritas, statura, spatium.
Μηκύνω, fut. υνῶ, longum facio, protollo, produco; μηκυνομένῳ Συλλαβῇ, syllabæ, quæ producitur; aor. 1. act. ἐμήκυνα. Μηκύνειν λόγους, Soph. El. 1514. Ἵππους εἰπεῖν μὲ δεῖ μακρὸν, εἰ με μηκύνειν δοκεῖ; Arist. Lys. 1135. Ἦχὼ ἡ ἀγαθὴ μηκύνεται ὕδασι λίμνας, Dion. Hal. 417. χρόνον, Eur. fur. 87. βίον, ib. 14. A μῆκος.
ΜΗΚΩΝ, ωνος, ὁ, papaver; (2) capillitium seu excrementum pumparum & muricum; (3) pars media in conchis; (4) species quædam in metallicis. Pol. Μήκωνες, pilæ quædam gregales. Aristot. (5.) pars intestinorum polypodis, fellæ vesicæ, atramentum continens. Μήκωνος ὀπὸς, opium. Gl. V.
Μηκωνίδιον, ὰ, τὸ, papavereus. A pr.
Μηκώνιον, ὰ, τὸ, succus papaveris; (2) primum excrementum infantum recens natorum. Ab eod.
Μηκωνὶς, ίδος, ἡ, papaver, Gl. V. μηκωνὶς θριδακὶς, species lactucæ atræ, sic vocata a copia lactis soporiferi.
Μηκωνίτης, ὰ, ὁ, sc. λίθος, gemma papavera exprimens. Ab eod.
Μηκωνῖτις, ίδος, ἡ, species lactucæ lacte soporifero abundans. Ab eod.
Μηκωνοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, papaveris speciem habens. Ex μήκων, & εἶδος.
Μῆλα, τὰ, genæ, Ph.
Μηλάβη, ης, ἡ, scarabæorum genus ex floribus mali arboris nasci solitum. Ex μηλέα, & ἄνθος, flos.
Μήλαται, μηλάται, oves, Eust. Ab
Μηλάτης, ὰ, ὁ, opilio, Vatin. A μῆλον.
ΜΗΛΕΑ, ας, ἡ, malus arbor.
Μήλειος, ὰ, ὸ ἡ ὸν, ovinus, ovillus; ut μήλειον κίρας, caro ovilla. A μῆλον.
ΜΗΛΗ, ης, ἡ, specillum, instrumentum chirurgicum, quo aliquid illinitur vel finditur, vel extrahitur, vel infunditur; it. quo remittio in vulnus, &c. tentant chirurgi latentia.
Μηλία γῆ, terra Melia, coloris cinericii. A Μῆλος, Melus.
Μηλιαύθμος, ὰ, ὸ, ovile, ovium stabulum. Ex μῆλον, & ἰαυθμὸς, diversorium.
Μηλιάδες, αἱ, Meliades Nymphæ, quæ & Μελιάδες. A μῆλον, pomum.
Μηλίζω, ad colorem mali vergo, colore malum refero; (2) sum colore luteo. A μῆλον.
Μηλιοειδὴς, [illegible]ὲν, melinum seu colorem luteum referens. Ex εἶδος.
Μηλιόεις, όεσσα, όεν, colorem mali cotonei referens. Nicand. μηλιόεσσα, quamvis ibi μελιόεσσα, legitur. A μῆλον. Unde
Μηλίνος, ὴ, ὸν ἡ, colorem mali habens, luteus, flavus, gilvus; μήλινον ἔλαιον, melinum oleum, ex malis cotoneis.
Μήλιος, ὰ, ὸν, e Melo insula oriundus. Μήλιος λιμὸς, Melia fames, Prov. i. e maxima.
Μηλὶς, ίδος, ἡ, malus, arbor; (2) morbus quidam animantum. A μηλέα.
Μήλιτται, ὰν, ὸ, sc. οἶνος, vinum e malis cotoneis. A μῆλον.
Μηλοβατέω, ῶ, fut. ήσω, oves scando, oves incendo. Ex μῆλον, & βαίνω, scando.
Μηλοβολέω, ῶ, fut. ήσω, malo seu malis peto; (2) ad rem Veneream aliqua illecebra incito. Ex μῆλον, & βάλλω, jacio.
Μηλοβοτέω, ῶ, f. ήσω, oves pasco.
Μηλοβότης, ὰ, ὁ, ovium pastor, opilio. A
Μηλοβοτῶ, ῶ, ὁ ἡ ὸν, ovibus depastus; (2) incultus, ab hostibusque vastatus, & pecoribus pascendis relictus. Ex lisd.
Μηλοδόκος, ον, Epith. Templi ob sacrificia ex ovibus. Ap. Pind.
Μηλοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, mali speciem habens, sive colore, sive re alia. Ex εἶδος.
Μηλολοιθὸς, al. μηλολάθη, ης, ἡ, melolontha, animalculum floribus infidere solitum, quo pueri ad ludum utuntur; (2) lusus ille puerilis; (3) floris genus. Ex μῆλον, & ἄνθος, flos.
Μηλομαχία, ας, ἡ, pugna pomis seu malis commissa. Ex μῆλον, & μάχη.
Μηλόμελι, εος, τὸ, potus ex melle & malis cotoneis. Ex μῆλον, & μέλι.
ΜΗΛΟΝ, ὰ, ὸν, malum, pomum; (2) μῆλα, genæ; etiam de mammis puellarum.
Μῆλον, ὰ, ὸν, ovis, pecus, plur. μῆλα, pecudes.
Μηλονόμος, Dor. pro μηλονόμος, id. quod
Μηλονομὸς, ἔος, ὁ, pastor ovium, opilio. Hes.
Μηλοπάγουρος, ὰ, ὸν, idem, Suid. Ex illo.
Μηλοπέπων, & μηλοπάπων, pro μηλοπέπων, ὰ, ὸ ἡ ὸν, genus habens mali simile, cujus genus mali colorem vel rotunditatem referunt. Ex μῆλον, & πέπων.
Μηλοπέπονες, melopepones; species cucumerum. Ex μῆλον, & πέπων.
Μηλοπλακοῦντιον, τὸ, compositio pharmacopœorum ex malis cotoneis vino coctis, adjecto postea melle, pipere, anisi, aliisque. A
Μηλοπλακοῦς, οῦντος, ὁ, placenta e malis cotoneis. Ex μῆλον, & πλακοῦς.
Μηλόσκοπος, ὰ, ὸ ἡ ὸν, unde oves seu pecora quævis conjici possunt.
Μηλόσπορος, ὸ ἡ ὸν, malis seu pomis consitus.
Μηλοσύνης, ὰ, ὁ ἡ ὸν, ovium servator.
Μηλοσφαγέω, ῶ, f. ήσω, oves jugulo, ovem macto, pecora seu oves immolo. Μηλοσφαγεῖν τε β Φύτιος ἐπ' ἐχέφρας, Arist. Av. 1237. Ex μῆλον, & σφάττω.
Μηλοσφαγία, ας, ἡ, ovium jugulatio; (2) ovium immolatio, Hes. Ex isd.
Μηλοτρόφος, ὰ, ὸ ἡ ὸν, oves alens. Ex τρέφω.
Μηλοφάγος, ὰ, ὸ ἡ ὸν, oves comedens, ovilla carne vescens. Ex μῆλον, & ἔδω.
Μηλοφόβος, ὰ, ὸ ἡ ὸν, oves occidens.
Μηλοφορία, ᾶς, f. ήσω, mala seu poma fero. Τὴν ὥραν ᾗ σοι ἐμαλοφόρει, Theoc. Ep. 2, 4. A
Μηλοφόρος, ὰ, ὸ ἡ ὸν, pomifer, mala seu poma ferens; μηλοφόρ ι, regis Persarum satellites, aurea mala gestantes in hastis. Ex μῆλον, & φέρω.
Μηλοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὸν, ovium custos.
Μηλόω, specillum immitto, specillo patefacio, exploro. A μήλη.
Μήλωθρον, ὰ, τὸ, coloramentum, cui pannus immergitur, Hes. Suid. (2) vitis alba, Dioic. Ab eod.
Μήλων, ωνος, ὁ, epith. Herculis, cui inter alia malis sacra fiebant, Pollux. A μῆλον.
Μήλωσις, εως, ἡ, specilli demissio, exploratio, quæ fit immisso specillo. A μηλόω.
Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, scil. δορὰ, pelis ovina; (2) pellis quævis, Gl. V. pelis lanata. A μῆλον, ovis.
Μηλωτὴς, οῦ, τὸ, ovium pastor. Ab eod.
Μηλωτὶς, ίδος, ἡ, specillum auricularium, quo ad res purgandas aures utimur, Gl. V. specillum A μήλη. Unde
Μηλωτρὶς, ίδος, ἡ, Gl. V. auri specula,
Μηλωφ, οπος, ὁ ἡ ὸν, colore malum referens, mali faciem habens, qui coloris est pomacei. Ex μῆλον, & ὤψ.
ΜΗΝ, Conj. autem, vero, pro ἤ; (2) tamen; (3) profecto, nempe; ἀλλὰ μὴν, atqui vero, enimvero; ἀλλὰ μὴν οὐδὲ, neque vero, sed neque, χὴ μὴν, vero, porro; ἢ μὴν, certe quidem, equidem, profecto; ἢ μὴν, quin etiam; ἢ μὴν δὴ, immo, enimvero; ἢ μὴν γὲ, at saltem, at vero; ἢ μὴν ἤ, quin etiam; ἐ μὴν, non tamen, nec vero.
ΜΗΝ, μηνὸς, ὸ, mensis; οἱ μῆνες, menstrua.
Μηναγυρτία, ᾶς, f. ήσω, singulis mensibus stipem colligo Matri Deum. A
Μηναγυρτὴς, ὰ, ὸ, qui singulis mensibus Matri Deum stipem colligit, quod officium certi Rheæ sacerdotis erat. Ex μὴν, & ἀγείρω.
Μήνατο, 3. f. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐμήνατο, a μαίνομαι.
ΜΗΝΗ, ης, ἡ, luna; (2) umbella lunata.
Μηνιαῖος, αία, αῖον, menstruus, qui est unius mensis. A μὴν.
Μηνιαμὸς, ὸ, iracundia perseverans. A
Μηνιάω, ᾶς, f. άσω, iram vel odium exerceo, o iratior. A μῆνις.
Μηνίγξ, membranula. A μήνη.

Μηνιγγόδυς, ος, ὁ, custos membranæ cerebri, instrumentum chirurgicum.

ΜΗΝΙΓΞ, γγος, ἡ, membrana cerebrum foris tegens; (2) membrana quævis; (3) sedimentum vini in dolio, priusquam efflorescat & ebulliat, H. s.

Μηνίθμιος, ον, ὁ, ira, iracundia, ira divina. A μηνίω.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem; (2) furor, insania. Ab eod.

ΜΗΝΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, ira permanens, ira diuturna, iracundia, odium.

Μηνίσας, qui iratus fuit, aor. 1. part. act. verbi μηνίω.

Μηνίσκος, ου, ὁ, lunula; (2) species aciei; (3) μηνίσκοι, umbeliæ lunatæ, in statuarum capitibus, quæ lunæ crescentis cornua referunt; (4) armenta gubernaculi; (5) membranæ tenues, bracteæ; (6) ornamenta collaria, torques, monilia, Dim. a μήν.

Μηνίω, f. ίσω, succenseo; iram, odium, vel simultatem exerceo; irascor. Κυτάρ ὁ μήνις, νυσί παρήμενος, Il. 1, 448. A μῆνις.

Μηνοειδής, ές, ὁ ἡ, ἡ, lunæ formam habens, lunæ similis, corniculatus, lunatus. Ex μήν, & εἶδος, figura.

Μηνοειδῶς, Adv. in modum lunæ curvatæ seu falcatæ. A μηνοειδὴς

Μήνυμα, ατος, τὸ, signum, indicium, indicatio, significatio. Ph. indago. A μηνύω. Hinc

Μήνυσις, εως, ἡ, indicatio, indicium.

Μηνυτήρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Μηνυτὴς, οῦ, ὁ, index, nunciator, delator, dicitur & de Histrione, ap. Luc.

Μηνυτικὸς, ἡ, όν, significandi seu indicandi vim habens, significativus, Gl. V. indicativus. A μηνύω

Μήνυτρον, ου, τὸ, indici præmium.

Μηνύτωρ, ορος, ὁ, index, nunciator. A

ΜΗΝΥΩ, f. ύσω, indico, significo, nuncio, certiorem facio; declaro; μεμηνυκέναι, perfect. ind. indicasse; aor. 1. pass. μηνυθεὶς indicatus. Ἦσαν γὰρ ἄλλοι τῶν δὲ μηνυθὲν τύχη; Soph. Oed. Tyr. 101. τί γὰρ ἔχοιμι μηνύσατε, Eur. Ion. 787. Ὅστις τόν ὄλεσεν μήνυσον ἁπλῶς, Theocr. 21, 38.

ΜΗΟΝ, ου, τὸ, meum, herba, alias athamanticum, Angl. Spignel, or Hartwort.

Μὴ ὀπωλάλης, Poet. pro μὴ ὀπτάλμης, ne inspicias ac videas, abjecta per apostrophum vocali brevi initiali, ob præced. finalem longam, sic

Μὴ ὀπτάλμης, Poet. pro μὴ ὄπτεύσῃς.

Μήπε, nequi, G. V.

Μήποτε, nunquam, non unquam; (2) ne quando; (3) ne; (4) num.

Μηπόθεν, necunde, Gl. V.

Μηπότε, nequando, Gl. V.

Μήτιστε ἄν, numquid ergo, Gl. V.

Μήπου, necubi, ne forte.

Μήπω, nondum, necdum.

Μήπως, Adv. idem.

Μήπως, ne, ne quo modo, ne quo pacto, ne qua, ne forte, (2) an forte.

Μηριαῖος, αία, αῖον, femoralis. A μηρὸς.

ΜΗΡΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, funiculus, filum.

Μήριον, ου, τὸ, femur. A μηρὸς.

Μηροῤῥαφὴς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, femori insutus, epithet. Bacchi. Ex μηρὸς, & ῥάπτω, suo.

ΜΗΡΟΣ, οῦ, ὁ, femur, femen. pl. μηρὰ, per metaplasm pro μηροὶ, Od. 2, 179.

Μηροτμήσω, ῶ, fut. ησω, femur incido, femur abscindo. Ex μηρὸς, & τέμνω.

Μηροτραφὴς, οῦ, ὁ, epithet. Bacchi, quia in Mero monte educatus, Strabo.

Μηροτυπὴς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, femora feriens seu percutiens. Ex μηρὸς, & τύπτω.

Μήρυγμα, ατος, τὸ, ap. Nic. de tractu & glomeratione serpentis. A μηρύκω.

Μηρυκάζω, fut. άσω, cibum remando, rumino.

Μηρυκίομαι, ᾶσαι, rumino.

Μηρυκίζω, f. ίσω, idem.

Μηρυκισμὸς, ὁ, nomination. A μηρυκίζω

Μηρύκω, & μηρυκάομαι, revoco, rumino.

Μήρυμα, ατος, τὸ, glomeramen. A μηρύω.

Μήρυξ, υκος, ὁ, piscis quidam ruminans, Gl. V. rumen. A μηρύω.

Μηρύσσω, ῶ, 1. inf. med.

ΜΗΡΥΩ, fut. ύσω, revolvo, glomero, aglomero, & illum denico; (2) texo, intexo; Τῶ σέλ μὲν χεῖλα μαρύσ υἱδῆι κισσός, Theoc. 1, 29.

Μήσας, 2. f.-a. 1. ind. med. Ion. pro ἐμήσατο, a μήδομαι.

Μήσεαι, 2. f. fut. 1. ind. med. Ion. pro μήσει.

Μήσε, 3. f. pluſq. ind. pass. Ion. pro ἐμήκετο.

Μήστ, Dor. pro μή τι, sed recte etiam scripseris μή τι. Conf. μὴ πρὸς ἄλλης.

Μήστωρ, ορος, ὁ consiliarius, consultor; (2) peritus. A μήδομαι.

ΜΗΤΕ, Conj. neque, nec.

Μητέρτης, ου, ὁ, maternus, in Epigram. A

ΜΗΤΗΡ, μητέρος, & per Synecp. μητρὸς, ἡ, mater, genitrix; (2) matrix, uterus; apud Scriptores Ecclesiasticos baptisterium.

Μήτι, ne quid, num quid; pro μή τι.

Μητίδια, ὦν, consilia agito, consulto, delibero; molior, rem quampiam machinor; ὑπτιόωσι, 3. pl. ind. pro μητιῶσι, μητιόωσι; μητιόωσα, part. præs. fœm. pro μητιῶσα, μητιάουσα. Dicitur & μητιάω, significatione act. A μῆτις.

Μητίετης, ου, ὁ, consilio pollens, prudens, consiliarius, consultor; μητιετὰ, pro μητίετης, aj. Hom. Ab eod.

Μητίζομαι, vel potius μητίομαι, consilia agito, consulto; (2) molior, efficio, struo, machinor. fut. μητίσομαι, versus causſa μητίσεται. Μίασμ' ἐμφυτεραν μητισομαι ἐχθια λυγρὰ, Il. 3, 416.

Μητίοεις, έσσα, έν, consilio abundans, cui multum est consilii, Ab eod.

Μητιόωσιν, consultant, 3. plur. præs. ind. act. Poet. cum ν, pro μητιῶσι, a μητιάω, consulto.

ΜΗΤΙΣ, ιδος, consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, vafrum consilium.

Μήτοι, Adv. ne forte.

Μήτοιγε, Adv. iacm, nequaquam.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva; (2) fecundæ; (3) arboris medulla; (4) vesparum genus. A μήτηρ.

Μητραγυρτὴς, οῦ, ὁ, f. ήσω, Matri Deum sive Cybeles stipem colligo A

Μητραγύρτης, ου, ὁ, qui Matri Deum stipem colligat. Ex μήτηρ, & ἀγείρω.

Μητραδελφεὸς, οῦ, ὁ, matris frater, avunculus, sed ἡ μητράδελφος, ου, matris soror, matertera. Gl. V. μητρὸδελφη, matertera.

Μητράζειν, matrescere, Gl. V. A μήτηρ.

Μητραλοίας, & μητραλῴας, ου, ὁ, matris percussor, matricida. Ex μήτηρ, & ἀλοιάω.

Μητραλοίαν, Att. & Ion. pro μητραλοίαν.

Μητράριον, ου, τὸ, matercula, Gl. V. A μήτηρ.

Μητραγχύτης, ου, ὁ, instrumentum, quo medicamentum in uterum infunditur. Ex μήτρα, & ἐγχέω, infundo.

Μήτρη, Ion. pro μήτρα.

Μητρίζειν, idem quod μητραγυρτεῖν, Pol.

Μητρίδιον, ου, ὡ, Epitho. urticæ; matrix, semen in se habens, ap. Aristoph. Eq.

Μητρικὸς, ἡ, όν, maternus, Gl. V.

Μητρικὸν, τὸ μήτρικον, materna, Gl. V.

Μητρικὸς, ἡ, όν, maternus, A μήτηρ.

Μητρικῶς, matris more.

Μητρὶς, ίδος, ἡ, ut φίλις, χάρις, vel χθὼ, civitas, regio vel terra materna, ex qua mater alicujus oriunda est. A μήτηρ.

Μητροκαμίδης, ου, matrem uxorem duco.

Μητροδίδακτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, a matre edoctus. Ex διδάσκω.

Μητροδόκητος, ου, ὁ ἡ, ἡ, a matre receptus. Ex δέχομαι.

Μητρόθεν, Adv. a matre, ex parte matris.

Μητρόθεος, ου, ἡ, Dea mater, seu parens; epith. B. Virginis.

Μητρομανὴς, ὁ, ἡ, matris furiosus, furens.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, matris frater, avunculus.

Μητροφόνος, ὁ, fut. ήσω, matrem occido. A

Μητροφονία, ας, ἡ, matricidium, R. A

Μητροφόνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, matricida, qui vel quæ matrem occidit. Ex μήτηρ, & κτείνω.

Μητρόκωμος, ου, ὁ, ἡ, vicus aliorum vicorum mater; seu ex quo coloniæ dicuntur. Ex μήτηρ, & κώμη, vicus.

Μητρομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, matris mater, avia materna. A μήτηρ geminato.

Μητρόξενος, ου, ὁ ἡ, ἡ, spurius.

Μητροπάρθενος, ου, ἡ, mater & virgo.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, matris pater, avus maternus.

Μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis, urbium aliquarum mater, sive quæ colonias emisit.

Μητροπολίτης, ου, ὁ, qui ex urbe matrice, seu metropoli est; (2) Episcopus Metropolitanus, qui metropoli præest, & alios Episcopos sub se habet. A pr.

Μητροπρεπῶς, Adv. ut matrem decet, Quas a μητροπρεπὴς. Ex μήτηρ, & πρέπω.

Μητροῤῥάιστος, ου, ὁ, qui matrem violat, qui matri manus intulit, Suid. Ex ῥαίω.

Μητροῤῥιπὴς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, a matre abjectus, R. Ex μήτηρ, & ῥίπτω.

Μητροτροφὸς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, matris alumnus. A τρέφω.

Μητροτύπτης, ου, ὁ, matricida. A τύπτω.

Μητροφθόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui matrem occidit, matricida. Ex μήτηρ, & φθείρω.

Μητροφὼς, οῦ, ὁ, matricida. Ex φίνω.

Μητροφόντης, ου, ὁ, matricida. Ex iisdem.

Μητρυιὰ, ᾶς, ἡ, noverca; (2) altera patria, h. e. ubi quis vivit, & tamen non natus est; (3) novercæ indolem habens, h. e. iniqua, dura. A μήτηρ.

Μητρυιάζειν, novercari, Gl. V. A præc.

Μητρυιὸς, οῦ, ὁ, vitricus, per jocum. Ab eod.

Μητρυιώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, novercalis. A μητρυιὰ.

Μητρῴακὰς, ut μητρῳακὰ ἁγιστῆα, purificationes in sacris Cybeleis fieri solitæ. A μητρῷος.

Μητρωνυμικὸν, nomen e nomine matris factum.

Μητρῷος, ᾶα, ῷον, maternus. Hinc & μητρῷον, ου, Cybeles seu Magnæ matris Deum. Μητρῷα, τὰ, sacra Cybeleia.

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus. Accus. μήτρωα. Ab eod.

Μηχανάομαι, machinatur, 3. sing. præs. ind. med. Poet. pro μηχανᾶται, contr. ex μηχανάεται. A

Μηχανάομαι, ᾶσαι, f. ήσομαι, machinor, molior, struo, agito, inf. μηχανᾶσθαι, Rar. μηχανάασθαι, μηχανάᾳ, 3. plur. præs. ind. Poet. pro μηχανάονται, μηχανάουσι. μηχανώμενος, part. Ion. pro μηχανόμενος. Μηχανᾶσθαι etiam pass. ut μεμηχάνηται, pluſquamperfect. arte mechanica factus erat. part. perf. μεμηχανημένος, arte factus; subdole compositus. Terminationes activæ raro occurrunt. Soph. μηχανᾶν, moliri. Hom. μηχανόωντας, part. Ion. pro μηχανῶντας, μηχανόντας. Μεμηχανᾶσθ' τέρας, tite confecta, Soph. Trach. 595. Πῶς ἐμηχανῶτ' ἐφ' ἡμῖν, Arist. Pace, 619. Ἐκ τῶ γ' ἐθέλων αἰεχρὰ μηχανάσθαι, Eur. Hipp. 335. Ἐκ τάνδε δὴ τοίαν δ' ἐμηχανήσατο Αἰγισθος, id. Elec. 31. A μηχανὴ.

Μηχανεύω, fut. εύσω, excogito, machinor. Hinc perfect. pass. μεμηχανευμένος, excogitatus, 2 Paralip. 26, 15. Suic. A

ΜΗΧΑΝΗ, ης, ἡ, artificium, seu administriculum, quo quis utitur ad aliquid efficiendum; (2) commentum, ars, solertia; (3) machina, fabrica; ciconia; Th. (4) machinæ bellicæ; (5) machinatio, consilium, molitio, Gl. V. πάσῃ μηχανῇ, quovis modo, etiam atque etiam, οὐδεμία μηχανὴ dicitur de re impossibili.

Μηχάνημα, ατος, τὸ, machina, machinamentum, dolus, ars, stratagema; molitio, Gl. V. A μηχανάομαι.

Μηχανήσασθαι

Μηχάνημα, ατος, τὸ, machinatio, machinamentum. Ab seq.

Μηχανητέον, machinandum. Ab eod.

Μηχανητής, οῦ, ὁ, machinator. Ab eod. Hinc

Μηχανητικὸς, ἡ, όν, machinandi, seu machinas fabricandi peritus; (2) *subst.* artifex eorum, quæ ingenio simul & manu fiunt; sed ἡ μηχανική, ἧς, sc. τέχνη, ars mechanica. A μηχανή.

Μηχανιοτόμος, ου, ὁ, machinator, versutus. Voc. μηχανιστὰ. A μηχανὸ.

Μηχανοξέλης, ου, ὁ, idem. A δίφω.

Μηχανοποιὸς, οῦ, ὁ, idem.

Μηχανοῦτο, 3. pl. præs. opt. med. *Ion.* pro μηχανῷντο, a μηχανάω.

Μηχανοφοιέω, ῶ, machinas fabrico, R.

Μηχανοποιΐη, ἡ, machinarum fabricatio. A

Μηχανοπόλος, ὁ, machinarum faber, machinarum vitæ rationem artifex & moderator. Ex μηχανὴ, & πολέω.

Μηχανορράφιον, fraudes excogito.

Μηχανορράφία, ας, ἡ, machinatum structio, fraudum excogitatio. A

Μηχανορράφος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, dolorum & fraudum artifex, machinarum excogitator, malorum inventor. Ex μηχανὴ, & ῥάπτω.

Μηχανουργὸς, ὁ, ἡ, machinas fabricans. Ex μηχανὴ, & ἔργον.

Μηχανωμαι, præs. part. med. *contr.* pro μηχανούμενος, a μηχανάω.

Μῆχαρ, τὸ, artificium, commentum, conamen. A μῆχος

Μῆχος, εος, τὸ, artificium, machinatio, consilium, commentum, remedium; (2) dolus, ars. A μηχανὴ.

Μία, una, vide εἷς.

Μιαιφονία, ας, ἡ, pollutæ nuptiæ, nuptiæ impuræ, Suid. Ex μιαίνω, & γάμος.

ΜΙΑΙΝΩ, fut. ανῶ, inquino, conspurco, fœdo; (2) inficio, tingo; (3) polluo, contamino, conscelero; μιαίνω, 2. i. act. conj. 3. sing. transeit; μιάνθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. pro ἐμιάνθησαν, maculati sunt; μιῆναι, 2. i. act. inf. violare, Ph. Ἱερὰ καλὰ μιαίνεις, Theoc. 27, 52. Οὐ μιανθήσομαι ὅπλοις, Eur. Ion. 1159.

Μιαιφονέω, ῶ, f. ήσω, polluo me cæde, homicidium perpetro; μιαιφονεῖ, trucidat, Ἡδέως γ' αἵσεσιν μιαιφονεῖ, Eur. Iph. in Au. 1112.

Μιαιφονία, ας, ἡ, contaminatio ex cæde; (2) cædes nefaria & scelerata, homicidium impium, parricidium. A

Μιαιφόνος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui se cæde pollut, qui homicidium perpetravit, homicida nefarius, latro; (2) sanguinarius, crudelis, propensus ad sanguinem effundendum. Ex μιαίνω, & φόνος, cædes.

Μιαιφονώτατα, crudelissime, fœdissime.

Μίασμα, ατος, τὸ, tinctura, Suid. A μιαίνω.

Μιάθθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* & *Ionic.* pro ἐμιάνθησαν, a μιαίνω.

Μιαιφὸς, ἁγὴς, pollutio. Ab eod.

Μιαῦες, inqu natur, Gl. V. Ab eod.

Μιαυῶ, f. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

Μιαυία, ας, ἡ, impuritas, scelus. A

Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, sordes, pollutus, contaminatus; (2) scelestus, dirus, sceleratus, impurus, flagitiosus, abominandus, obscœnus. A μιαίνω.

Μιαφαγία, ας, ἡ, ἐσω, cibis vetitis vescor.

Μιαφαγίη, ας, ἡ, veritorum eius, A

Μιαφάγος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui vetitis cibis vescitur.

Μιαφὸς, ἁγὴς, impure; (2) scelestè, scelerate.

Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum, contagium, piaculum, flagitium, Gl. V. A μιαίνω.

Μίασμος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Μιάστωρ, ορος, ὁ, inquinator, contaminator; (2) *subst.* impurus, cæde contaminatus, homicida. Ab eod.

Μίγα. *Adv.* mistim, promiscue. A μίγνυμι.

Μιγάδιν, *Adv.* idem & ab eod.

Μιγάδομαι, miscor. Ab eod.

Μιγὰς, άδος, ὁ, ἡ, ὁ, mistus, permistus, miscellaneus. Hinc μιγάδες, hominum colluvies, homines promiscue convenæ. Ab eod.

Μιγδὰ, *Adv.* mixtim, promiscue.

Μιγδὸν, *Adv.* promiscue, Ph. Ab eodem.

Μίγεν, 3. i. aor. 2. opt. pass. v. μίγνυμι.

Μιγεὶς, μίσας, part. a. ejusd.

Μίγεν, 3. pl. 4. ejusd. in ind. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐμίγησαν.

Μίγησαν, 3. pl. a. ejusd. conj. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro μίγωσι.

Μιγήμεναι, a. in inf. *Dor.* pro μιγῆναι.

Μίγλιν, a. idem in ind. *Ion.* pro ἐμίγλιν.

Μιγλίσιν, a. idem in infin.

Μιγήσομαι, f. 2. ind. pass. v. μίγνυμι.

Μίγμα, ατος, τὸ, mixtura, farrago; μίγματα, peculiariter de medicamentorum mixturis. Ab eod. μίγνυμι.

Μιγμαλοπάλης, ου, ὁ, pharmacopola.

Μιγὸς, ὁ, ὁ, idem quod μίγμα, ap. Laërt.

ΜΙΓΝΥΜΙ, vel μιγνύω, f. μίξω, misceo, permisceo, pass. μιγνυσθῆ, miscerì; prope accedere, confluescere, de concubitu; a. 1. inf. μιχθῆναι; a. 2. μιγῆναι, part. a. 1 μιχθὲς, μιχθέσα; vert. pass. part. μεμιγμένος, mistus. Τῶν τε σωμάτων μίξιν αὐτοῖς, Arist. Pace, 1154. Λοιγὸς ὃν ὑπνώσης μίξαντες σάλλω, Lyc. 1358. Πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βροτῶν, Eur. El. 756.

Μιγνύναι, *miscere*, præsens in infin. act.

ΜΙΔΑΣ, α, ὁ, Midas, nomen regis Phrygiæ; nomen jactus tesserarii seu aleatorii admodum felicis; (3) bestiola fabas exedens.

Μιηδίω, pro μιτιδίω.

ΜΙΘΡΑΣ, α, ὁ Sol apud Persas, ut Deus.

Μικκὸς, ὴ, όν, parvus, exiguus. Hinc μικκὸν, *Adv.* parum, paulùper. Vox Dorica.

Μικκύλος, parvulus, pusillus, Dim. a pr.

Μικροδικαίως, ὴ, όν, in parvis injustosus.

Μικρίζω, ῶ, ὁ, ἡ, ὁ, ob parvas res expostulans. Ex μικρὸς, & αἰτία, *causa*.

Μικρολάχης, ανος, ὁ, ἡ, ὁ, paucos vel etiam parvos sulcos habens, Suic.

Μικκῶν pen. sing. f. g. pro μικρᾶς.

Μικροβασιλεύς, ου, parvum regnum habens. A

Μικροβασιλεὺς, έως, ὁ, rex parvus, regulus.

Μικρόβιος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, breve tempus vivens, qui exigua est vitæ.

Μικροβόλος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, parvas habens glebas.

Μικρογένειος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, parvum mentum habens, R. Ex μ. & γένειον.

Μικρογένυος, υος, ὁ, ἡ, ὁ, idem; R.

Μικρογλυφὶς, ὁ, ἡ, ὁ, parvos & apros artifices habens, Suic.

Μικρογραμμοσύνη, ἡ, id. quod μικρολογία.

Μικρογραφέω, vocali brevi scribo, v. c. ο pro ω. Vox Gramm.

Μικροδοσία, ας, ἡ, exigua donatio, parvum munus. Ex μικρὸς, & δόσις.

Μικροθαυμαστὴς, ὁ, ἡ, ὁ, res parvas admirans. A θαυμάζω.

Μικροθυμέω, ῶ, f. ήσω, animo pusillo sum.

Μικροθυμία, ας, ἡ, pusillanimitas, animus pusillus. A

Μικρόθυμος, ὁ, ἡ, ὁ, qui animo pusillo est.

Μικροκαρπία, ας, ἡ, parvi fructus editio, fructus exiguus. A

Μικροκάρπος, ὁ, ἡ, ὁ, fructus exiguos edens.

Μικροκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, exiguum habens caput. Ex μ. & κεφαλὴ.

Μικρολίθιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, parva suscipiens periculà.

Μικρολιπῆς, ὁ, ἡ, ὁ, for rerum minutarum.

Μικρολίπος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, exilem habens ventrem. Ex μικρὸς, & λίπος.

Μικροκόσμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, parvus mundus, homo.

Μικρολογία, ας, ἡ, paucorum acceptio. Ex μ. & λέγω.

Μικρολογέομαι, ῶμαι, rei parvæ rationem habeo; anxie & scrupulosè circa vilia & spernenda occupor; sordide & parce facio. Μικρὸν ἐμοὶ ζυγομάχησας τῷ φωνήεντι μὲν προλογεμένῳ, Herm. ug.

Μικρολογία, ἡ, oratio tenuis omnique sententiarum dignitate destituta; (2) cura, quæ impenditur rebus parvis ac vilibus; (3) rerum exiguarum magni æstimatio; (4) sordes, avaritia, parsimonia. A

Μικρολόγος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet, qui in minima quæque inquirit, scrupulosus; (2) sordidus, tenax, præparcus, avarus.

Μικρολόγως, *Adverb.* res parvas magni æstimando; (2) sordide, avare, præparce.

Μικρολυπὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ὁ, cui res minimæ ânimi molestiam adferunt. Ex μ. & λύπη.

Μικρομάλης, ὴς, ὁ, ἡ, ὁ, parva habens membra, Suic. Ex μ. & μέλος.

Μικρομέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A

Μικρομερὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ὁ, parvis partibus constans. Ex μ. & μέρος.

Μικρόμματος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, parvos oculos habens. Ex μ. & ὄμμα.

Μικρόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, parvum peplum gestans, R.

Μικροποιέω, minutum reddo. Μικροποιεῖν δ' ἐλέγετο ἀτας ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, &c. Longin, 41.

Μικροποιὸς, όν, minutum, humile reddens.

Μικροπολίτης, ου, ὁ, parvæ urbis civis. Hinc

Μικροπολιτικὸς, ὴ, όν, civi parvæ civitatis conveniens, f. usitatus, &c. Hinc μικροπολιτικὴ, ἡ, multitudo parvi oppidi.

Μικροπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, in parva re improbus.

Μικροπρέπεια, ας, ἡ, illiberalitas, sordes, indecora parsimonia.

Μικροπροπέομαι, fut. ἔσομαι, indecore parcus sum, sum vilis abjectique animi. A

Μικροπρεπὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ὁ, viles abjectoque homines decens; (2) vilis, sordidus, illiberalis. Ex μ. & πρέπω, *decet*.

Μικροπρεπῶς, *Adv.* sordide, illiberaliter.

Μικροπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, faciem parvam habens, R.

Μικροπτέρυξ, υγος, parvas alas habens.

Μικρόρρεξ, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, qui parvos habet acumen.

Μικρόρρις, vel μικρόῤῥις, ινος, ὁ, ἡ, ὁ, parvum nasum habens.

Μικροῤῥοπόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, parvum habens orthoppyum. Ab ὀῤῥοπύγιον.

ΜΙΚΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, parvus, exiguus; (2) qui parvi pretii aut momenti est; (3) paucus; μικρὸν, *Adv.* paululum, parum; μικρῷ, prope, fere, propemodum; μικρὰ δεῖν, paulo minus fere, Ph. μικρὸ πρόσθεν, paulo ante, Ph. μικρῷ πρότερον, paulo ante; μικρῷ ὕστερον, paulo post, & μικρὸν πρότερον, μικρὸν ὕστερον.

Μικροσκελὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ὁ, parva habens crura, Suic. Ex μικρὸς, & σκέλος.

Μικροσπερμία, ας, ἡ, parvum semen habens. Ex σπέρμα.

Μικρόστομος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem & ex iisd.

Μικροστάχυς, υος, ὁ, ἡ, ὁ, parvas spicas habens.

Μικρόστομος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, os parvum habens.

Μικροσυμφορὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ὁ, folia parva habens.

Μικροτροφὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, cui parvus & debilis est pulsus; (2) debilis. A θρέφω.

Μικροσφυξία, ἡ, exilitas pulsus. Ex insd.

Μικρόχημος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, parvum habitum habens, Suic. A χῆμα.

Μικρολίθιον, pusillum, Gl. V.

Μικρότερος, minor, Ph. A μικρὸς.

Μικροτέχνης, ου, ὁ, vilis & abjectus artifex, Suic. A τέχνη.

Μικρότης, ητος, ἡ, parvitas, exiguitas, pusillitas. A μικρὸς.

Μικροτράπεζος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui exiguam, f. tenuem habet mensam. Ex τράπεζα.

Μικρότριχος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, parvos seu breves habens pilos. A θρὶξ.

Μικρόφθος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, tenuissimo victu utens.

Μικροφιλοτιμία, ας, ἡ, inepta & sordida gloriæ ambitio, ambitio frivola, Suic. A

Μικροφιλότιμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ex rebus tenuibus honorem captans, Theophr.

Μικροχρέως, *Adv.* illiberaliter, sordide.

Μικροψυχία, ας, ἡ, pusillanimitas. A
Μικρόψυχος, ον, ὁ ἡ ὁ, pusillanimus. Ex *μικρὸς*, & *ψυχή*.
Μικρωπὸς, ὁ ἡ ὁ pusillus. A *φώς*.
Μικρωπία, ας, ἡ, parvitas. A *μικρωπὸς*.
Μικρόφυλλος, ον, ὁ ἡ ὁ, parva habens folia.
Μικροφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis. A
Μικρόφωνος, ον, ὁ ἡ ὁ, gracilem & exilem vocem habens. A *φωνή*.
Μικρόχωρος, ον, ὁ ἡ ὁ, parvam regionem habens, exiguum solum habens, Rob.
Μικροψυχέω, ῶ, f. ήσω, pusillo animo sum; exponitur etiam, animi deficio.
Μικροψυχία, ας, ἡ, pusillanimitas, animus demissus & abjectus. A
Μικρόψυχος, ον, ὁ ἡ ὁ, qui animo demisso & abjecto est, pusillanimus. A *ψυχή*.
Μικρύνω, parvum reddo, imminuo. A *μικρὸς*.
Μικρᾶς, *Adv.* parum, leviter.
Μικλὸ, 3. l. pluiq. ind. pass. *Ion.* pro ἐμέμικτο, a *μίγνυμι*. Unde
Μικτὸς, ὴ, ὸν, mixtus; (2) miscibilis. A *μίγνυμι*, *misceo*.
Μίλαξ, ακος, ἡ, taxus; hederæ species, e qua tori fiebant.
Μιλησιουργὲς, Milesio opere factum; sicut celebrantur Μιλήσια στρώματα, Milesia stragula, & Μιλήσια ἔρια, Milesiæ lanæ. Ex Μίλητος, Miletus, quæ est urbs Asiatica.
MΙΛΙΑΡΙΟΝ, ου, τὸ, milliarium columna Romæ, unde milliaria numerari cœpta; (2) vas ad reparandam aquam calidam. Athenæus, Lib. III.
Μιλιάζω, f. άσω, milliaria demetior. Hinc μεμιλιάσθαι, milliaria esse dimensa, apud Strab. A *μίλιον*. Hinc
Μιλιασμὸς, ου, ὁ, dimensio per milliaria.
MΙΛΙΟΝ, ου, τὸ, milliare, spatium mille passuum.
Μίλον, ου, τὸ, aut μίλος, ου, ὁ, milacis, seu similacis, taxi, sive hederæ flos. Poll.
Μιλτιήτης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui e mimo est. A *μίλητος*.
Μιλτιλευκὸς, ὴ, ὸν, minio illitus, minutus, minio tectus. Ex *μ.* & *λευκός*.
Μιλτικὸς, ὴ, ὸν, miniaceus. A *μίλτος*.
Μιλτίτης, ου, ὁ, ut *μιλτίτης λίθος*, lapis minii colorem referens. Ab eod.
Μιλτοστόρνος, ου, ὁ ἡ ὁ, genas minio tectas habens; *Epith.* navis rubro pictæ.
Μιλτοπρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, minio pulcre pictus, decorus. Ex *μ.* & *πρέπω*.
MΙΛΤΟΣ, ου, ἡ, minium, rubrica; (2) rubigo segetum.
Μιλτόω, ῶ, f. ώσω, minio inficio, rubrica turgo, Gl. V. minio. A *μίλτος*.
Μιλτώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, miniaceus, minio similis; (2) mimi plenus. Ab eod.
Μιλτωρυχία, ας, ἡ, minii effodio; (2) locus, ubi minium effoditur.
Μιλτωρύχος, ου, ὁ, minii seu rubricæ effossor. Ex *μίλτος*, & *ὀρύσσω*.
Μιλτωτὸς, ὴ, ὸν, rubricatus, Gloss. Vet. A *μιλτόω*.
MΙΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, defluvium pilorum palpebræ.
Μίλφωσις, εως, ἡ, idem.
MΙΜΑΙ'ΚΤΑΟΝ, ου, τὸ, fragum, fructus arbuti.
Μιμαλλόνες, ων, αἱ, Mimallones, Bacchæ seu sacerdotes Bacchi. A *μιμέομαι*, *imitor*.
Μιμαλλὰς, ὰδος, ἡ, idem & ab eod.
MΙ'ΜΑΡΚΙΣ, εως, ἡ, sive *μίμαρκυς*, υος, ἡ, farcraminis genus.
Μιμαυλέω, histrioni accino tibia, Hes. ὑποκρίνεσθαι. A
Μίμαυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui mimos tibia exprimit. Ex *μίμος*, & *αὐλὸς*, *tibia*.
MΙΜΕ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. ήσομαι, imitor, imitatione exprimo. Εἰ τὰ τῶν Θεῶν κακὰ μιμήσῃ, Eur. Ion. 452. Τὰς ἀκίδας τῶν ἐμῶν μεμίμηνται, Arist. Nub. 559. Τὸν τρόπον μιμήσομαι ἢ τὴν ἀγροικίαν, Id. Conc. 279. Ἐγὼ δὲ μιμήσομαι σε περὶ αὐτὰ, Luc. pro imago.
Μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator, Hes. A *μιμέομαι*.
Μιμηλὸς, ὴ, ὸν, imitando expressus, a docto imitatore factus. Hinc *Dor.* μίμηλα, imitando expressa imago; *μιμηλὰς*, etiam active pro imitandi solertia præditus, imitator; ut *μιμηλὰ τῆς* imitatrix ars; *μιμηλότατος*, imitandi dexteritate præstantissimi. A *μιμέομαι*.
Μιμηλότης, ητος, ἡ, imitandi dexteritas, Suid. sine expositione. A *μιμηλὸς*.
Μιμηλὰς, ίδος, quod *μιμητικὸς*.
Μίμημα, ατος, τὸ, imitamentum, imago.
Μίμησαντο, 3. pl. aor. 1. optat. med. verbi *μιμέομαι*.
Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. Ab eod.
Μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator; poëtæ quoque & histriones dicuntur, *μιμηταὶ*, illi, quos verbis & oratione, hi, quod gesta præcipue imitentur mores hominum. Hinc Philoxeno *μιμητὴς*, insectator. Ab eod.
Μιμητικὸς, ὴ, ὸν, imitandi solertia præditus, peritus imitator, Gl. V. gesticularius.
Μιμητιάων, imitando, more imitatorum.
Μιμητὸς, ὴ, ὸν, imitabilis. Ab eod.
Μιμία, ἡ, imitatio A *μίμος*.
Μιμικὸς, ὴ, ὸν, mimicus, ad mimos pertinens. A *μίμος*.
Μιμνάζω, permaneo, constanter maneo, exspecto. Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, Il. 2, 392. A *μίμνω*.
Μιμνήσκετο, 3. l. imperf. ind. pass. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμιμνήσκετο.
Μιμνήσκει, 2. sing. præs. ind. pass. *Ion.* pro *μιμνήσκῃ*, a
Μιμνήσκω, facio recordari, in memoriam revoco; *μιμνήσκομαι*, recordor, memini. A *μνάω*. Vide *μνάομαι*.
Μίμνον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔμιμνον, a poëtico *μίμνω*, pro *μένω*.
Μιμνοντεσσι, dat. plur. part. *Poet.* pro *μίμνουσι*.
Μίμνω, maneo, permaneo; (2) exspecto; (3) sustineo, excipio. Σὲ δ' οὐκ ἔστι φεύγειν μόρον· μίμνε χρεών, Lyc. 1076. Ἡ μιμνὴ κατ' οἶκον ἰσορρόπους ἀκμάδας, Eurip. 514. A *μένω*.
Μιμογράφος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui mimos scribit Ex *μῖμος*, & *γράφω*.
Μιμολογέω, ῶ, mimos recito, mimice recitem, pass. *μιμολογεῖσθαι*, mimice recitari. A
Μιμολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui mimos recitat, in Epigr. echo dicitur *μιμολόγος*, imitans vocem humanam. Ex *μῖμος*, & *λέγω*.
Μῖμος, ου, ὁ, mimus, imitator; histrio, Gl. Vet. (2) mimus, imitatio, Gl. Vet. nempe ipse actus mimicus, plerumque obscenus, & mimi ejusmodi scenici versus. A *μιμέομαι*. Unde
Μιμὼ, οῦς, *comm.* οῦς, ἡ, simia, humanarum actionum imitatrix, Tzetzes.
MΙ'Ν, *Pronom. indefin.* se ipsum, se ipsam, sibi & pro seipsos. Μὶν ζώοντ' ἄλις, *Hom. Il.* 5, 47. Κῦμα μὶν ἔχῃ, se ipsos, *Hippocr.*
MΙΝ'ΔΑΞ, ακος, ἡ, suffimentum quoddam, suffitus, Hes.
MΙΝΘΑ, vel *μίνθη*, ης, ἡ, mentha, herba suavis odoris.
MΙ'ΝΘΟΣ, ου, ὁ, stercus, merda. Alicubi & pro *μίνθη*. Hinc
Μινθόω, ῶ, f. ώσω, stercore inquino.
Μινυαμάχος, ου, ὁ ἡ ὁ, Minyarum domitor, Suic. Ex *Μινύαι*, *Minyæ*, qui gens erant Thessaliæ, & *μάχομαι*.
Μινύθω, ῶ, f. ήσω, minuo, imminuo; unde pert. *μεινυθήκασιν*, apud Hippocrat. A *μινύθος*. Hinc
Μινύθημα, ατος, τὸ, quod imminutum est; exenuata pars corporis.
Μινύθησις, εως, ἡ, imminutio, Suic. ex Hippocr. Ab eod.
Μινύθω, minuo, imminuo; (2) minor fio; decresco, deficio, marcesco. Ῥεῖα δ' ἀφ' ἑξείης μινύθει, Hesiod. Εργ. 6. Μινύθει δὲ τὸ γῆρας, ib. 407. A *μινύθος*. Hinc
Μινυνθὰ, *Adv.* parumper, paulisper, paulum, ad parum temporis spatium.
Μινυνθάδιος, ον, fut. μινυθάδιῶ, brevi tempore durans. A *μινυθὰ*.
Μινυνθάδιος, ας, brevis. Ab eod. *Etym.*
MΙΝΤΟΣ, ου, ἡ, parvus, exilis.
Μινύρημα, ατος, τὸ, querulum & exile murmur. A *μινυρίζω*.
Μινύρίζω, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐμινύριζε; vel *exili voce lamentare*, 2. sing. præs. imper. v.
Μινυρίζω, exili voce lamentor, exili & flebili voce cantillo, Ph. *μινυρίζει*, minurit. Οὐ δὴ μινυρίζων δόμοι τις σφηκιάζει, Arist. Av. 1420. A *μινύρομαι*.
Μινύρισμα, ατος, τὸ, minuritio, cantus querulus avium. A *μινυρίζω*. Unde
Μινυρισμὸς, οῦ, ὁ, murmuratio, susurratio.
Μινύρομαι, querula & lamentabili voce loquor, vel cantillo. Μινυρόμενον τὸ σῶμα ἐμαυτοῦ μιλῶ, Arist. Conc. 884. A *μινύω*.
Μινυώρης, ες, ὁ ἡ ὁ, brevi tempore durans, fluxus, caducus. Ex *μινύθω*, & *ὥρα*.
Μιξαιθρία, ας, ἡ, serenitas pluviis hiemalibus permixta. Ex *μίξις*, & *αἰθρία*.
Μιξαίθριον, ου, τὸ, idem & ex iisd.
Μιξάνθρωπος, ου, ὁ ἡ ὁ, semihomo.
Μιξέλληνες, altero tantum parente Græci, ut hybridæ apud Romanos.
Μιξολαμβος, ου, ὁ ἡ ὁ, conviciator, Hes. Ex *μίξις*, & *ἰαμβος*, *carmen Iambicum*, quod olim convicis in primis adhibebatur.
Μίξιας, ου, ὁ, mixtor, qui miscet, Hes. A *μίγνυμι*. Unde
Μῖξις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, permistio, temperatura; (2) concubitus, coitus.
Μιξοβάρβαρος, ου, ὁ ἡ ὁ, semibarbarus.
Μιξοβοᾶς, ᾶ, ὁ, promiscue clamans, Rob. Ex *μίξις*, & *βοάω*.
Μιξόδια, ας, ἡ, mixtio virum, trium. Apud Apol. Rhod. *μιξόδια*, locus inter Scyllam & Charybdim. Ex *μίξις*. & *ὁδός*.
Μιξολὸς, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Μιξοθὴρ, ηρος, ὁ ἡ ὁ, semiferus, feræ quasi permixtus.
Μιξοθρὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, idem; (2) qui bellatoris est moribus, Suic. Ex iisd.
Μιξοθρὸξ, τριχὸς, ὁ ἡ ὁ, semicanus.
Μιξολεκὴς, ὲς, e variis clamoribus mixtus.
Μῖξις, εως, ἡ, coitus, Hes. Ab *μίγνυμι*.
Μιξόλευκος, ου, ὁ ἡ ὁ, albo distinctus, semialbus.
Μιξολυδὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, semi Lydius.
Μιξολυδὶς, ίδος, ἡ, semi Lydio more.
Μιξόμβροτος, ου, ὁ ἡ ὁ, semihomo, ut semiferus.
Μιξοπάρθενος, ου, ὁ ἡ ὁ, *Epith.* Iphis, quia inter vires pertinuit, ap. Ant. Lib. Ex *μ.* & *παρθένος*.
Μιξοπάρθενος, ου, ὁ ἡ ὁ, partim virgo, partim animalis naturam habens; semivirgo, ut Harpyiæ.
Μιξοπόλιος, ου, ὁ ἡ ὁ, cujus capilli canis permixti sunt, Gl. Vet. canaster.
Μιξόπυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, pure permixtus, Suic. Ex *μ.* & *πῦρος*.
Μιξοφρύγιος, ου, ὁ ἡ ὁ, semi Phrygius.
Μιξόχρους, ουν, ὁ ἡ ὁ, fuscedini colorem habens. Ex *μίξις*, & *χρώς*.
Μιξοχλωρὸς, ου, subviridis.
Μίσγω, *misceo*, f. 1. ind. act. v. *μίγνυμι*.
Μισαρχία, ας, ἡ, odium bonorum seu bonarum rerum. A
Μισάρχης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui bonos odit, Suic. Ex *μισέω*, & *ἀρχὴ*.
Μισαδελφία, ας, ἡ, fratris odium. A
Μισάδελφος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui fratrem odit.
Μισαλαζὼν, ονος, ὁ ἡ ὁ, odor superbiæ.
Μισαλλήλια, ας, ἡ, odium mutuum. A
Μισάλληλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui se mutuo odio prosequuntur. Ex *μισέω*, & *ἀλλήλων*.
Μισανθρωπία, ας, ἡ, odium hominum, inhumanitas

manitas. Μισανθρωπία (Ion.) φθόνος τε ἰρημίην, Arist. A

Μισανθρωπὸς, ὁ, ἡ, ὁν, osor hominum, inhumanus.

Μισαποδημῶ, ῶ, ον, abhorrens peregrinationem.

Μισαργυρία, ἡ, contemtus pecuniæ.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in valle, in quo fit miscio aquarum, in quem ex montibus aquæ confluentes miscentur; (2) ipse aquarum gurges illic collectus. Ex μίσγω, & ἄγκος, vallis.

Μίσγιᾳ, 2. s. præs. ind. pass. Ion. pro μίσγῃ, a μίσγω.

Μίσγετο, 3. sing. imperf. indic. pass. Ion. pro ἐμίσγετο.

Μισγοπόλια, v. μισοπόλια.

Μισγοδία, ας, ἡ, bivium, trivium. Ex μίσγω, & ὁδὸς.

Μίσγουσα, pr. part. f. g. Dor. pro μίσγουσα.

Μισγόμβριον, acc. s. præs. part. pass. vel med.

Μισγονόμῳ, χῆ, terra, ubi omnes promiscue pascunt, Hes. A νέμω.

Μίσγω, misceo, permisceo; μίσγομαι, misceor, coëo, concumbo, congredior. Κεμισγέσθω φιλότητι, Iliad. 14, 295. A μίγνυμι.

Μισέλλιν, ιω, ὁ, ἡ, ἡ, Græcorum osor.

Μισέργης, ου, ὁ, ἡ, ἡ, laborum osor, Pollux. Ex μῖσος, & ἔργον.

Μισεταιρεία, ας, ἡ, sociorum odium, Pollux. A seq.

Μισέταιρος, ου, ὁ, sociorum osor, Poll.

Μισέω, ῶ, odi, odio prosequor; (2) minus diligo, minus curo; μισέομαι, ωμαι, odio sum; μεμισημένος, invisus, odiosus, præt. partic. Μισέ τ' φιλέοντα, Theoc. 23, 3. Πῶς δ' ἂν ἔχων αὐτὸς εἰκότως μισήσομαι; Eur. Ion 644. Μισεῖται γὰρ ἀνοία θεοῖσιν, id. El. 632. A μῖσος.

Μισηθείσα, aor. 1, part. pass. f. g.

Μίσηθρον, το, artificium odii contra quem excitandi, opp. φίλτρον, Lucian.

Μισήλλιος, ου, ὁ, fugitivus, Gl. V.

Μίσημα, ατος, τὸ, odium, Rob. A μισέω.

Μισήσης, 2. sing. s. 1. conj. act. v. μισέω.

Μισήσῃς, ης, ἡ, libidinosa, pruriens, Ammon. Suid. Quasi μ σχήτη, a μισχομαι.

Μισητία, ας, ἡ, intestata libido, proclivitas in Venerem. A præc.

Μισητὴς, οῦ, ὁ, osor, Philox. A μισέω. Unde

Μισητίζω, odi, odio prosequor, Hes.

Μισητικὸς, ἡ, ὸν, qui odio prosequitur.

Μισητικῶς, odio prosequendo, per odium.

Μισητὸς, ἡ, ὸν, odiosus, invisus, qui odio habetur. A μισέω. Unde

Μισητὸν, τό, Vulg. Lex. fed v. μίσηθρον.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis seu præmii persolutio; (2) præmium, merces, etiam pœna. Ex μισθὸς, & ἀποδίδωμι.

Μισθαποδότης, ου, ὁ, qui mercedem persolvit, præmium, pœnam sumit.

Μισθάριον, ου, τὸ, parva merces, mercedula, Dim. a μισθὸς.

Μισθαρνητικὸς, ἡ, ὸν, ad eos pertinens, qui mercede operam suam locant. A

Μισθάρνιος, ία, ον, idem quod

Μισθαρνία, ῶ, f. ήσω, mercede operam meam loco, merces capio, & pendia facio. Dicitur & de mercenario quæstu. A

Μισθάρνης, ίδος, ὁ, ἡ, ἡ, mercenarius, qui mercede aliquid facit, Hes. ubi malunt μισθάρνας, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ἡ μῦθος, & ἔρημος.

Μισθαρνητικὸς, ἡ, ὸν, mercenarius, pertinens ad eos, qui operam mercede locant. A μισθάρνης.

Μισθαρμα, ατος, ἡ, mercedis acceptio; opera mercenaria, opera, quæ pro mercede præstantur; (2) quæstus meretricius. A μισθαρνῆς. Hinc

Μισθαρνικὸς, ἡ, ὸν, id. quod μισθαρνητικὸς.

Μισθαρχίδης, ου, ὁ, qui mercede magistratum gerit, magistratus mercenarius. Vocativ. Aristoph. formæ patronymici, quasi a μισθάρχης, vel μισθάρχων.

Μισθὸς, ὸν, ὸν, vel μίσθιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, mercenarius, meritorius. A μισθὸς.

Μισθοδοσία, ας, ἡ, mercedis seu stipendii solutio. Ex μισθὸς, & δίδωμι.

Μισθοδοτέω, ῶ, fut. ήσω, mercedem seu stipendium do, seu persolvo; μισθοδοτοῦμαι, mereor, mercedem fero. Μισθοδοτοῦμαι τοὺς ἐπικούρους, Dem. A

Μισθοδότης, ου, ὁ, qui mercedem persolvit.

ΜΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, merces, præmium laborum, salarium, stipendium militum, pretium habitationis.

Μισθοφορὰ, ᾶς, ἡ, stipendium, id ipsum, quod mercedis loco accipitur, salarium.

Μισθοφορέω, ῶ, mercedem capio, quæstum facio; (2) æra mereo, stipendia facio. Στρατιὴν ἐπ' ἐμὲ μισθοφορεῖ, Phal.

Μισθοφορητέον, stipendium dandum est. Οὐ μισθοφορητέον τοὺς στρατιώτας, Thuc.

Μισθοφορία, ας, ἡ, ipsa actio stipendia merendi.

Μισθοφορικὸς, ἡ, ὸν, qui mercenariorum, vel militum æra merentium est; (2) qui stipendia facere solet; μισθοφορικὸν, stipendiale, Gl. V. A

Μισθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, mercede operam locans, mercenarius, qui mercede aliquid facit, stipendiarius. Ex φέρω.

Μισθόω, ῶ, futur. ώσω, mercede loco, faciendum utendumve mercede cedo loco; μισθόομαι, mercede conduco, fut. μισθώσομαι, conducam. Et passive mercede conducor; ut μεμισθωμένος, mercede conductus. Τί δῆτα μισθωτὸς ἂν ἔτι μισθώτο τις, Anth. Av. 1137. A μισθὸς.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, qua aliquis utendum locatur, vel conducitur; (2) illud ipsum quod conducitur, ut habitatio; (3) merces, qua quis operam suam locat; (4) merces, quæ datur meretrici pro nocte, quæstus meritorius. A μισθόω.

Μισθωμάτιον, ε, τὸ, mercedula, qua aliquid locatur, vel conducitur, Dim.

Μισθωσαι, a. 1. inf. act. v. μισθόω.

Μισθωσιμαῖος, αια, αῖον, conductitius, locatorius, Gl. V. A

Μισθώσιμος, ου, ὁ, qui mercede locatur, vel conducitur; (2) qui mercede conduci debet; (3) qui mercede locari aut conduci potest, Gl. V. locatitius. A

Μίσθωσις, εως, ἡ, locatio, aut conductio.

Μισθωτὴς, οῦ, ὁ, conductor.

Μισθωτικὸς, ἡ, ὸν, mercenarius.

Μισθωτὸς, ἡ, ὸν, mercenarius, mercede conductus, conductitius. A μισθόω.

Μισθώτριαι, vel μισθώτρειαι γυναῖκες, apud Pollucem, mulieres mercenariæ. A μισθωτὸς.

Μίσιππος, ὁ, ἡ, ἡ, ab equis alendis, &c. abhorrens.

ΜΙΣΚΕΛΑΟΣ, ου, ὁ, vile & nigrum [illegible] Hes.

Μισκελὸς, sordidus & parcus, qui fructus eorum objecta colligit. A μισκέω.

ΜΙΣΚΟΙ, ων, οἱ, pomorum putamina, Poll. Vide μίσχος.

Μισοβάρβαρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, osor barbarorum.

Μισοβασιλεὺς, έως, ὁ, rex vel regum osor.

Μισόγαμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, nuptias abhorrens.

Μισογόης, ου, osor præstigiarum & impostorum.

Μισογυναῖκος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, osor mulierum.

Μισογυναῖκαι, ῶν, odium eræ mulieres. A

Μισόγυνος, ου, odii mulieres. A

Μισογύνης, ου, ὁ, ἡ, osor mulierum. Ex μισέω, & γυνὴ.

Μισόδημος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, osor populi, f. suæ civitatis.

Μισοδημότης, ου, ὁ, idem & ex iisdem, Suic.

Μισοδικαιοσύνης, ου, ὁ, idem quod

Μισοδίκης, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui jure agere odit, horum osor. Ex δίκη, ης.

Μισόθεος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, Deum vel deos exosus.

Μισόθηρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, a venatione alienus. A θήρα.

Μισόθριξ, χος, ὁ, ἡ, ἡ, qui comam non alit.

Μισοκακῶ, mala odi, Gl. V. E κακὸς.

Μισόκαλος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, osor honesti.

Μισοκλῆς, έους, ὁ, ἡ, ἡ, lucrifuga, Gl. Vet. A κλέπτω.

Μισολάκων, ωνος, Lacedæmoniis inimicus.

Μισολάμαχος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, Lamachi, imperatoris bellicosi, osor. Vox Aristoph.

Μισολογέω, ῶ, bonas literas odi; (2) imperitus sum.

Μισολογία, ας, ἡ, odium bonarum literarum, disputationum & ratiocinationum. A

Μισολόγος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui disputationes & ratiocinationes odit; (2) osor bonarum literarum; (3) indoctus. A λόγος.

Μισόνεως, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui spurios odit.

Μισόνυμφος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui nuptias odit, Suic. A νύμφη.

Μισοξενία, ας, ἡ, odium peregrinorum, odium hospitum, inhospitalitas, Rob. A

Μισόξενος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, osor peregrinorum, hospitum, inhospitalis.

Μισόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, ἡ, osor liberorum, liberos exosus.

Μισοπαρθένος, ὁ, virginibus infestus.

Μισοπάτωρ, ορος, patri inimicus.

Μισοπέρσης, ου, ὁ, Persas exosus, Persis infestus.

Μισοπολέμιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, alienus a bello.

Μισόπολις, ιος, ὁ, ἡ, ἡ, osor civitatis.

Μισοπονία, ας, odii labores; (2) non contendo, non studeo, Plato. A

Μισοπονέω, ῶ, f. ήσω, odi labores. A

Μισόπονος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, osor laboris.

Μισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, odi improbos, improbitatem aversor. Ηρο τ' χρῆσιν μισοπονηρεῖν, Lyc. A

Μισοπονηρία, ας, ἡ, odium improbitatis. A

Μισοπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, malorum osor, qui improbos vel improbitatem etiam aversatur, Ph. μισοπόνηρος, severus. Hinc τὸ μισοπόνηρον, ου, odium improbitatis.

Μισοπονήρως, cum odio improborum.

Μισοπρωτανία, ας, ἡ, bello maxime inimica, pacis amantissima, proprie, quæ principatum odit locum, manubrium clypei. Vox Aristophan. Ex μισέω, & πρωτανεῖον.

Μισοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, negotiis abhorrens, qui vitam quietam & negotiis vacuam agit, qui negotia odit. A πρᾶγμα.

Μισοπρόσωπος, ὁ, ἡ, ἡ, difficilis aditu.

Μισοπλάκους, ὁ, ἡ, ἡ, odio lolium pauperes.

Μισοπτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, osor barbarorum.

Μισορώμαιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, Romanis infestus.

ΜΙΣΟΣ, ους, τὸ, odium.

Μισοσοφία, ας, ἡ, ἡ, ἡ, odium sapientiæ, sapientia studium, philosophiam exclusa.

Μισοστασιώτης, ου, ὁ, seditionis odium fugiens.

Μισόσυλλος, ου, ὁ, inimicus Syllæ.

Μισοτεκνία, ας, ἡ, odium liberorum. A

Μισοτεκνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, liberorum osor, proles non habens.

Μισοτύραννος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, osor tyrannorum.

Μισοτυφος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui ostentationem odit.

Μισοφίλιππος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, inimicus Philippi.

Μισοφιλόλογος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, osor hominum literis deditorum, abhorrens a studiis literarum.

Μισόφιλος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui amicos aversatur, amicitias fugiens.

Μισόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, osor curarum.

Μισόχρηστος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, bonorum osor.

Μισόχριστος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui Christum odit.

Μισοψευδὴς, ὁ, ἡ, ἡ, qui mendacium odit. Ex ψεῦδος.

Μιτυλόσωμα, ατος, pane in cochlea excavato jus vel pulmentum hauritur. A

ΜΙΣΤΥΛΗ, μυξίλη, ης, ἡ, panis in cochlear excavatus.

Μίσυλλον, 3. sing. imperf. ind. act. cum v a

ΜΙΣΤΥΛΩ, in parvas partes seu frusta exigua concido, in parva frusta disseco.

ΜΙΣΥ, Misy, succus in metallis concretus in formam glebæ vel pollinis.

Μίσυρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, alienus ab insolentia.

ΜΙΣΧΟΣ, ου, ὁ, pediculus per quem folia fructusque arboribus adhærent; (2) granum

folio

Μισθίος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, odiosus, vilis, indignus. A μῖσος.

Μιτυλήνη, ης, ἡ, ἡ, filo intus. Ex μίτος, & πάλλω, ἦνω.

ΜΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, filum, quod stamini implicatur, licium; (2) fides citharæ.

Μιτόω, ω, f. ώσω, licia tendo; (2) fidibus tensis cano. A μίτος.

ΜΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, & μίτρη, ης, ἡ, cingulum, balteus, cinctus, zona; lamina, (lanea.) Μίτρας, ἣν ἱερίφ, ἔρυμα χροός, ἵρηκε ἀκόντων, Hom. Il. 4, 137. (6) fascia, qua caput obligatur, mitra, diadema.

Μιτράγχεσα, squama aurea, quæ in fronte gestatur, Hes.

Μιτρίον, ου, τὸ, mitella, Gl. V. A μίτρα.

Μιτροφόρος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, mitram gestans, mitratus. Ex μίτρα, & φέρω.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, tunicam mitra, s. falcia, quæ μίτρα, vocatur, cingens.

Μιτρόω, mitra seu falcia cingo. A μίτρα.

ΜΙ'ΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, puerili ætati proximus.

ΜΙ'ΤΥΛΟΣ, υλη, Dor. ύλα, υλον, mutilus, cornibus caiens.

ΜΙ'ΤΤΟΣ, υος, ὁ, ὀστίις alvearium circumlitum quasi purgamentum ceræ, fubatrum, graveolens, vulneribus & ulceribus medens.

Μιχθῆσαι, nom plur. a. 1. part. pass. f. g. verbi μίγνυμι.

ΜΝΑ, ας, ἡ, mina; libra varii ponderis apud diversos.

Μνᾶ, 2. f. præs. ind. pass. Poet. pro μνᾶσαι, contr. ex μνάῃ, a μνάομαι.

Μναιαῖος, αια, αῖον, minam pondere æquans; (2) minæ pretium æquans. A μνᾶ.

Μναιαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Μναῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Μναμεῖα, g. f. Dor. pro μνημεῖα.

Μνημονεύσαμεν, 1. plur. aor. 1. ind. pass. Ion. & Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, a μνημονεύω.

Μνάομαι, ῶμαι, memoro, commemoro, dico; (2) memor sum, recordor. Hinc in usu f. μνησθῆναι, recordabor, mentionem faciam, aor. 1. ἐμνησάμην, recordatus sum, imperat. μνήσασθαι, memor esto, recordare, f. pass. μνησθήσομαι, mentionem faciam, perfect. in significatione præsentis μέμνημαι, memini, recordor, imperat. μέμνησο, memento, part. μεμνημένος, memor, aor. 1. med. μνήσασθαι, commemorare, mentionem facere. Μέμνησο τῶνδ' ὅτι ἡ φρὼ ὤμοσεν, Arist. Θεσμ. 282. Ἕτερον γ' ἐστὶ τὸ μνᾶσθαι ἐμοῦ, Arist. Av. 1368.

Μνάομαι, μνῶμαι, ambio, affecto. Hoc in præsenti usitatum, 3. pl. μνῶνται, ambiunt, eorem petunt, inf. μνᾶσθαι, ambire, part. μνώμενος, sibi concilians. Πολλοί μὲ μνώωντο, Theoc. 27, 22.

Μνάσειε, 3. s. a. 1. opt. act. Æol. & Dor. pro μνήσαι, a μιμνήσκω pro μνάω.

Μνάσῃ, 3. s. aor. 1. conj. Dor. pro μνήσῃ.

Μνᾶσθαι, præs. inf. med. contr. pro μνάεσθαι, a μνάομαι.

ΜΝΑΣΙ'ΟΝ, ου, τὸ, mensura duorum medimnorum. Hes.

ΜΝΑ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, in Ægypto, herba dulcem saporem cibis adferens, Theophr.

Μνάστωρ, ας, ὁ, ἡ, Dor. pronuba. A μνηστήρ.

Μνηστία, ᾶς, f. ήσω, nuptias alicujus ambio, Dor. pro μνηστεύω, unde μνηστᾶν.

ΜΝΑΩ, ῶ, in memoriam revoco; (2) commonefacio, admoneo; occurrit f. μνήσῃ, admonebit, a. 1. part. μνήσασα.

Μνέο, Ion. ῆ, μνῆ.

Μνεία, ας, mentio; (2) memoria. Ab eod.

Μνῆμα, ατος, τὸ, quo nobis res aliqua in memoriam revocatur, monumentum; (2) sepulchrum. Ab eod. Hinc

Μνημάτιον, τὸ, parvum monumentum.

Μνημεῖον, ου, τὸ, Ion. pro μνημεῖον.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, monumentum; (2) pulchrum; (3) locus secretior domus, in quo pretiosissima quæque asservantur. A

Μνῆμα, ης, ἡ, memoria; (2) mentio, commemoratio. A μνάομαι, μιμνήσκω.

Μνημεῖον, ου, τὸ, Ion. pro μνημεῖον.

Μνημονεύσατε, 2. pl. præt. conj. act. verbi μνημονεύω. Unde

Μνημόνευμα, ατος, τὸ, res, quæ memoriæ mandatur, seu memoria tenetur.

Μνημονεύτεον, meminisse oportet.

Μνημονευτικὸς, ὴ, ὸν, memoria valens, memorandi facultate præditus. Ab eod.

Μνημονευτὸς, ὴ, ὸν, qui memoria tenetur. A

Μνημοσύνη, f. ύσω, memor sum, memoria teneo, memini; (2) memoro, memoriæ prodo, mentionem facio; μνημονεύομαι, memoror, celebror. Μνημονεύων τῆδ' λόγων, Act. 20, 35. Οὐ γὰρ Πλάτων μνημονεύεται, Plut. τοῦ παραλλήλου τοῦτο, Locr. οὐδὲ ἐξόδου τῆδε ὑιῶν Ἰσραὴλ, Heb. 11, 22.

Μνημονικὸς, ὴ, ὸν, memoriosus, memoria valens, memor; (2) ad memoriam pertinens, memorabilis. A μνήμων.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria; (2) revocatio rei in memoriam; (3) Mnemosyne, mater Musarum. Ab eod.

Μνημόσυνον, ου, τὸ, monumentum, quod rem in memoriam revocat; memoriale, Gl. V. μνημόσυνα, monumenta, Gl. V. Ab eod.

Μνήμων ονος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, memor, qui recordatur; (2) bona memoria præditus, memoria valens; memoriosus, Ph. A μνάομαι.

Μνησαίατο, 3. pl. a. 1. opt. med. Ion. pro μνήσαιντο, a μνάομαι.

Μνησάσας, acc. pl. aor. 1. part. act. f. g. v. μνάω.

Μνησάσκετο, 3. sing. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἐμνήσατο.

Μνήσεαι, 2. sing. f. 1 ind. med. Ion. pro μνήσῃ.

Μνησθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g.

Μνησθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass.

Μνησθήσομαι, gratum me pro beneficiis præsto.

Μνησίθιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, pius, qui Dei recordatur. Dioscorides dicit nimpetum majorem a quibusdam vocari μνησίθιον. Ex μνῆσις, & θιός.

Μνησικακέω, ῶ, f. ήσω, mali vel injuriæ memor sum; succenseo, Gl. V. Μνησικακήσας τῷ ἀλιτῆρι, Arist. Nub. 995. σκέλλα Κορινθίοις, Dem. Hinc

Μνησικακία, ας, ἡ, injuriarum tenax memoria. A

Μνησίκακος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, injuriæ acceptæ memor, qui injuriæ oblivisci nequit. Ex μνῆσις, & κακός.

Μνησικάκως, Adv. animo injuriarum memori. more eorum, qui ob veteres injurias simultates exercent.

Μνηστιπάρου, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, recordatu tristis. Ex μνῆσις, & πάρα.

Μνῆσις, ιος, ἡ, recordatio. Hinc ἀνάμνησις, &c.

Μνησικακητικὸς, ὴ, ὸν, idem quod μνησίκακος.

Μνησιτόκος, ὴ, memor partus; Epith. fœm. non sterilis. A τίκτω.

Μνήσομαι, f. 1. ind. med. v. μνάομαι.

Μνηστία, ας, ἡ, petitio uxoris; (2) petitio, v. c. honorum, beneficii. A μνηστός.

Μνηστήμιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Μνηστήριος, ὴ, ὸν, sponsalis, Gl. V. A

Μνηστόω, f. ώσω, nuptias ambio; (2) nuptias concilio; de proxenetis; (3) officio, etiam in partem deteriorem, concilio, comparo, μνηστεύσῃ, peti in nuptias, desponderi; μνηστευθεῖσα, desponsata, Philox. reperitur tamen & de uno ambiente. Μνηστεύειν ἀλόχης, Theoc. 22, 155. σαυτὴν τινὶ, Eur. Μνηστεύσασθαι ἑαυτῷ μοναρχίαν, Plut. vit. & Matt. 1, 18. A μνάομαι.

Μνησίη, idem. Μνησάσκε Ἑλένην Theocr. 18, 6.

Μνηστήρ, ῆρος, ὁ, qui nuptias [illegible] procus. Ph. [illegible] amator; (2) [illegible] aliquid ambit, dicitur etiam [illegible] σοῦ, &c. ead.

Μνηστῆρα, ης, ἡ, ἡ, ad petitum [illegible] proco proficiscens. A μνηστήρ.

Μνηστηροῦς, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, procis convenit

Μνηστηροφονία, ας, ἡ, procorum [illegible] cædes. Ex μνηστὴρ, & φόνος.

Μνῆσις, ιος, ἡ, memoria, recordatio. A μνάομαι.

Μνήστρια, ας, ἡ, pronuba, nuptiarum [illegible] trix. A μνηστὴρ.

Μνῆστρον, ου, τὸ, nuptiarum arrhabo; [illegible] sponsalia, Gl. V. Ab eod.

Μνηστὺς, ύος, ἡ, conciliatio, s. petitio uxo[illegible] A μνάομαι.

Μνήσων, ονος, ὁ, peritus, sciens, Hes. Sy[illegible] (2) qui nuptiarum arrhabonem loco sponsalitii accipit, Hes. A μνῆσις, vel μνήσομαι.

Μυάρὸς, ρὰ, ρὸν, musicosus. A μύον.

Μυάσις, άσεια, άσιν, idem & ab eod.

ΜΥΟΝ, ου, τὸ, muscus; alga.

ΜΥ'Ω, comedo, Hes. & Suid. ubi [illegible] ἐσθίω.

Μυαώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, muscosus. A μύον.

ΜΥΟΤ'Α, ας, ἡ, Hes. ἱκετεία, supplicatio apud Athen. communis sive vulgaris [illegible] tus, secundum Cretenses.

ΜΥΟΤ'Σ, ῦ, ὁ, primæ lanugo, pilus lana mollior, Gl. V. μυῆς, pluma.

Μυῆα, ας, ἡ, servitus, Hes. A μυῆς.

Μυῆσο, 2. s. pr. imper. pass. Ion. pro μυάσο, Poët. μνάομαι, pro μνάσμαι.

Μυαίτας, servi apud Cretenses. A μυάω.

Μυάομαι, memini, recordor; (2) mulieris nuptias ambio; Poëtice pro μνάομαι. Οὐδ' ἕτερος μυάσατ' ὀλοοῖο φόβοιο, Il. 11, 71. A μνάομαι.

Μυάοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. & Poët. pro ἐμνῶντο.

ΜΟΓΓΟ'Σ, ῦ, ὁ, qui vore est obtusa, Ph. μόγλος, atibus, per quod idem redditur μογλάλος.

Μογεινὸν, idem quod μογθὸν.

Μογερὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, ærumnosus. A μόγος.

Μογερῶς, Adv. laborioſe, ærumnoſe, cum magna difficultate.

Μογέω, ῶ, fut. ήσω, laboro, labores tolero, ærumnas patior & perfero, cum mobilis confligitur; patior, tolero, perpetior; laTore fessus sum; (2) doleo. Τριπὸς τὸ μογέσειεν ἐπ' ἰχθύσι, Epigr. εἰ χαλεπὰ πάτηρα ἀμῦδ' ἐμόγησεν, Theocr. 20, 28. A μόγος.

Μογεῦμες, 1. plur. præs. ind. act. Dor. pro μογοῦμεν.

Μογήσασα, aor. 1. part. act. f. g.

Μογιλαλία, ας, ἡ, difficultas loquendi.

Μογιλάλος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui ægre & d[illegible] loquitur, cui impedita est lingua, Ph. A

Ex μόγις, & λαλέω.

Μόγις, Adv. ægre, vix, difficulter. A μόγος.

Μογισαφιδέως, difficulter humum tan[illegible] μογισαφιδέω, Lucianus ludens dict[illegible] dagram. Ex μόγις, ἅπτομαι, & ἰδέα.

ΜΟΓΟΣ, ου, ὁ, labor, ærumna, [illegible] lestia.

Μογοσκοπέω, ῶ, in partu vel circa pa[illegible] laboro. A

Μογοσόκος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, in partu labor[illegible] parientibus opitulans, epith. Lucinæ. Ex μόγος, & τίκτω.

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ου, ὁ, modius, mensura sedecim sextariorum.

ΜΟ'ΘΑΞ, ακος, ὁ, verna, Hes.

ΜΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, labor; (2) bellum; (3) pugna; (4) tumultus; (5) terror; (6) seditio.

Μόθων, ονος, ὁ, verna; (2) vilis, nullius honoris; (3) turpis & servilis molestaque [illegible]

ατίο; (4) negator, garrulus; (5) fastuosus, superbus, arrogans. A μόθαξ.

Μοθακία, ας, ἡ, superbia, insolentia, arrogantia, jactantia, Hes. A μόθαν.

Μοθακός, ἡ, ὁν, insolens, superbus, fastuosus. Adv. -κῶς.

Μοῖ, Ion. f. pro Ἀφαιρεῖν, pro ἐμοί.

Μοῖ, ποί, g. f. Pass. & pro Ἀφαιρεσ. pro ἐμοῦ.

Μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio; (2) gradus seu pars circuli in cœlo; (3) certa militum portio, velut decuria, cohors, manipulus; (4) sors, conditio; (5) honor; (6) pretium; (7) principis ditio; (8) fatum, secundum æquæ ac adversum; (9) fatum, lethum; (10) officium, munus, quod convenit alicui, dignum eo est; (11) oraculum aut alius monitus divinus. Μοῖραι, parcæ. A μείρω.

Μοιραγέτης, ου, ὁ, Parcarum dux, qui fatum tenent, Vid. Paus. lib. 5. cap. 15, & Apollon. 1, 1127. Ex μοῖρα, & ἄγω.

Μοιραῖος, αία, αῖον, fatalis. A μοῖρα.

Μοιράω, ῶ, f. ήσω, divido, partior; μοιράομαι, ῶμαι, p. μεμοίραμαι, fortitus, adeptus sum; sorte capio. Ὅσα ψυχὴ μεμοίραται, Philo. Ab cod.

Μοιρηγενὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, bono seu felici fato natus. Voc. μοιρηγενές. Ex γίνομαι.

Μοιριδιος, ία, ιον, fatalis, fato eveniens. A μοῖρα.

Μοιριδίως, fataliter, Gl. V. A præc.

Μοιρίς, ίδος, ἡ, dividua, particularis; Nicandr. Ab cod.

Μοιρολογέω, ῶ, f. ήσω, partem capio, particeps fio. Ex μοῖρα. & δέχομαι.

Μοιρονικήτης, ου, ὁ ἡ ἡ, a Parcis seu fato fectus, vel perfectus. Ex κράτω.

Μοιρολαχέω, ῶ, f. ήσω, sorte dispertior, divido. Ex μοῖρα. & λαγχάνω, vel λάχος.

Μοιρολογχεῖν, consortem esse, Pollux.

Μοιρόλογχοι, consortes facinoris, Pollux. Ex μοῖρα, & λέλογχα, p. v. λαγχάνω.

Μοιρολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, fatidicus, Ph. Ex μοῖρα, & λέγω.

Μοῖσαν, acc. sing. Dor. pro Μοῦσαν.

Μοιχάρια, ων, τὰ, multa, quam solvit mœchus deprehensus. Ea, quæ solvuntur pro comprehensione mœchorum. Ex μοιχος, & ἄγρα, captura.

Μοιχάζω, mœchor. A μοιχός.

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, mœcha, adultera; (2) adulterium. Ab eod.

Μοιχὰς, άδος, ἡ, adultera. Ab eod.

Μοιχᾶται, 3. s. præs. ind. med. pro μοιχᾶται, a μοιχάομαι.

Μοιχάω, ῶ, futur. ήσω, adultero, adulteri modo occupo, Xenoph. μοιχάομαι, ῶμαι, mœchor, adulter vel adultera sum; (2) adultero. Ἤκεῖ αὐτὸὶ μοιχᾶσθαι, Matt. 5, 32. Ab eod.

Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium; (2) defectio ad alienam religionem. A μοιχεύω.

Μοιχεύθῆναι, aor. 1. pass. inf. f. g.

Μοιχεύτρια, ας, ἡ, adultera, mœcha. A

Μοιχεύω, mœchor, adulter fum; (2) adultero, furto, adulterio vitio. Τὸν γυναῖκα αὐτῶ μοιχεύσασ, Phlo. Ἤδη ἐμοιχεύσεν αὐτὸν, Matt. 5, 28. A μοιχός.

Μοιχίδιος, ία, ιον, ex adulterio procreatus, adulterinus. Ab eod.

Μοιχικὸς, ἡ, όν, adulterinus, in adulteria pronus. Ab eod.

Μοιχικῶς, adulterorum more.

Μοιχόγνητος, ου, ex adulteris natus.

Μοιχὸς, ου, ὁν, adulter nus. Ab eod.

Μοιχὸς, ου, ὁ, adulter, mœchus; (2) genus tenuium indecorum ac cinædicum.

Μοιχοτρόπος, ὁ ἡ ἡ, adulterinis moribus præditus, &c. Ex μοιχος, & τρέπω.

Μοιχοτύπη, ης, ἡ, Hes. ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη, mœchis tundendum cunnum præbens; ut χαμαιτύπη. A τύπτω.

Μόλακες, coriaceus; ut μόλακες φασιανῆρες, soles coriacei. A

Μόλακος, ου, ὁ, bulga, sacrus coriaceus, culeus.

Μολᾶς, ᾶ, ὁ, depeculator, quasi pecuniam publicam emulgens. Ab ἀμολγέω.

Μολδύειν, Poll. stolones amputare. Vide ἀποτομολία.

ΜΟΛΕΩ, venio, advenio, eo, vado, proficiscor; (2) transeo, prætereo, a. 2. part. μολών, profectus, fœm. μολοῦσα. Τίνδε μὴ μόλης πόλιν, Eur. Rhes. 115.

Μολιβαχθὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, ut plumbum gravis; plumbeus. Ex ἄχθος.

Μολίβδαινα, ης, ἡ, pila seu massa plumbea; (2) plumbago, Gl. Vet. metallicum quiddam; it. idem quod μολίβδιον; (3) herbæ nomen.

Μολίβδεος, έα, εον, contr. μολίβδους, ῆ, οῦν, plumbeus.

Μολιβδίτης, ου, ὁ, plumbarius, Gl. Vet.

Μολιβδινος, ίνη, ινον, idem.

Μολίβδιον, τὸ, fistula plumbea, qua utuntur medici, Hipp.

Μολιβδὶς, ίδος, ἡ, globus, pila, lamina plumbea. A μόλιβδος.

Μολιβδοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, plumbo similis, plumbum colore referens. Ex μόλ. & εἶδος.

ΜΟΛΙΒΔΟΣ, ου, ὁ, plumbum.

Μολιβδυργος, ου, ὁ, plumbarius, Gl. V. Ex μολιβδος, & ἔργω.

Μολιβδοφανὴς, ές, plumbo similis. Ex φαίνω.

Μολιβδοχοεῖα, ῶ, fut. ήσω, plumbum fundo, conflo. Polyb. Ex μολ. & χοέω.

Μολιβδόχρως, contr. μολιβδόχρους, ου, ὁ ἡ ἡ, plumbi colorem habens. Ex χρόα.

Μολιβοχρὴς, άτος, ὁ ἡ ἡ, cujus corpus plumbeo colore est, lividus. Ex χρὼς.

Μολιβδώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, plumbaceus, plumbi naturam referens. A μόλιβδος.

Μολίβδωμα, ατος, τὸ, opus e plumbo. Quasi a μολιβδόω. vid. μολυβδόω.

Μόλιβος, ου, ὁ, plumbum, Gl. V. μόλιβον.

Μολιβοσφιγγὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, plumbo præfixus. Ex μόλ. & σφίγγω, stringo.

Μόλις, Adv. vix, ægre, cum labore; μόλις δὴ, vix dum, Gl. V. μόλις ποτὲ, tandem aliquando, vix tandem, Gl. Vet. A μόλος.

Μολίτκω, vado, eo, proficiscor. A μολέω.

Μολοβρὶς, ίδος, ἡ, mendica. A

ΜΟΛΟΒΡΟΣ, ου, ὁν, gulosus, vorax; (2) mendicus.

ΜΟΛΟΘΟΤΡΟΣ, vel μολοθρὸς, ου, ὁ, molothrus, *luiba*.

ΜΟΛΟΘΡΟΣ, ου, ος, qui non vocatus alienas ædes intrat.

Μολὼσαν, acc. f. aor. 2. part. act. Dor. pro μολοῦσαν, a μολέω.

ΜΟΛΟΣ, ου, ὁ, labor; (2) pugna; (3) fremitus.

Μολοσσικὸς, & Μολοσσίκὸς, ἡ, όν, Molossicus, (2) molossi pede constans. A Μολοσσος.

Μολοσσὶς, ίδος, ἡ, Molossica, regio Molossorum.

ΜΟΛΟΣΣΟΣ, vel Μολοσσὶς, οῦ, ὁ, molossus, pes metricus, ex tribus syllabis longis constans; (2) incola Molossidis, regionis Epiri; (3) ſc. κύων, canis molossus, i. e. pastoralis & magnus, seu prægrandis & generosus, quales dabat Molossia.

Μολυσὶς, ίδος, ἡ, Hes. cuspis seu hasta mutilata; & pudendum; item ægre reddens urinam. At apud Nicand. animal locustæ simile. Ex μόλις, & οὖρα, gauda, vel οὖρον, urina.

Μόλυρις, serpentes quidam innoxii, apud Nicand. ex μόλις, & οὐρὰ, cauda, quod hac ingrediantur.

Μολόχη, ης, ἡ, malva, Gl. V. pro μαλάχη.

Μολόχια, malva, Gl. V. A præc.

Μολτάζω, canto, decanto, celebro. A μολπή.

Μολπαστὴς, οῦ, ὁ, cantor, cantator; (2) collusor. A μολπάζω.

Μολπαστρία, ας, ἡ, cantrix; (2) quæ colludit. A μολπαστής.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantio, carmen, hymnus; (2) chori cum cantu. A μέλπω.

Μολπηδὸν, Adv. cum cantu. A μολπὴ.

Μολπητὴς, οῦ, ὁ, cantor. Ab eod.

Μολυβδαινα, ης, ἡ, idem quod μολίβδαινα.

Μολύβδεος, idem quod μολίβδεος.

Μολυβδίω, plumbo, Gl. V. potius μολυβδόω.

Μολυβδιῶ, idem quod μολίβδιῶ.

Μολυβδιῶν, ῶνος, ὁ ἡ ἡ, plumbeus.

Μολυβδὶς, idem quod μολιβδὶς.

Μολυβδίτης, ου, ὁ, plumbaceus, aut plumbosus. A μόλυβδος.

Μολυβδίτης, ου, ὁ, plumbea. A μολυβδίτης.

Μολυβδοειδὴς, idem quod μολιβδοειδὴς.

Μόλυβδος, ου, ὁ, plumbum.

Μολυβδουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui plumbum tractat, plumbarius, Gl. V. Ex ἔργον.

Μολυβδοφανὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, qui plumbeus videtur, plumbeus adspectu. Ex φαίνομαι.

Μολυβδοχοΐα, idem quod μολιβδοχοΐα.

Μολυβδόχρους, idem quod μολιβδόχρους.

Μολυβδοχρὼς, idem quod μολιβδόχρως.

Μολυβδώδης, idem quod μολιβδώδης.

Μολύβδωσις, εως, ὁ, plumbatura, Gl. V. ferruminatio, quæ plumbo fit. Quasi a μολυβδόω, vid. μολυβδίω.

Μολυβδωτὸς, Gl. V. μολυβδωτὴ, plumbatæ; quasi a μολυβδόω, vid. μολυβδίω.

Μολυβὶς, ίδος, ἡ, idem quod μολιβδὶς.

Μόλυβος, ου, ὁ, idem quod μόλιβος.

Μολυβῆς, ῆ, ουν, plumbeus. A μόλιβος.

Μόλυμμα, ατος, τὸ, inquinabulum, Gl. V.

Μολυσὶν, ῖνος, ἡ, podex, qua excrementis polluitur. A μολύω.

Μολυσπραγμονέω, res fœdas, (impr. in venere) facio. Ex seq. & πρᾶγμα.

Μόλυσις, εως, ἡ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum; (2) lenis concoctio parum a cruditate differens. A

ΜΟΛΥΝΩ, fut. υνῶ, polluo, inquino, contamino, conspurco; attamino; deturpo; fœdo; incesto; (2) dicitur & de coloribus, tingo, inficio; ἐμόλυναν, 3. plur. aor. 1. fœdarunt; ἐμολύνθη, 3. sing. aor. 1. med. contaminatus est; imper. aor. 1. μολυνον, inquina, Gl. Vet. Τὸν ἀνάδυον ἐν ἀλσεσ φοίδα μολυνῶ. Theocr. 5, 87. Ἡρὶς ἐλίγκω τῷ σφυρὶ μεμολυσμένη, Heliod.

Μόλυσμα, ατος, τὸ, macula; μολύσματα, piacula, Ph. A μολυσὶν.

Μολυσμὸς, οῦ, ὁ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum, contagium. Ab eod.

Μολὼν, venio, ut hinc fit aor. 2. μολὼν, ἤμολον.

Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, querimonia. A μέμφομαι.

Μοναδικὸς, ἡ, όν, singularis, unicus; (2) solitarius. A μονὰς.

Μοναδικῶς, Adv. in unitate; (2) solitarie.

Μοναδὶν, Adv. solummodo, solum, Nicand. Schol. A μόνος.

Μονάζω, f. άσω, solitariam vitam ago, seluc dego. A μονος.

Μονάκανθος, ου, ὁ ἡ ἡ, unam tantum spinam habens. Ex μόνος, & ἄκανθα.

Μονάλυσις, εως, ἡ, simplex catena, torques, Poll. Ex μόνος, & ἄλυσις, catena.

Μονάμπυκες ἵπποι, Euripidi οἱ κίλητες, ab unico fræno; vid. infra μονάπυρ; idem habet μοναμπυκὶς, nom. unde Pind. μοναμπυκία, ἡ, ars desultoris, s. agitatio equorum quæ fit uno fræno.

Μονανδρέω, ῶ, uni viro nupta fum, unicum maritum habeo, uno contenta fum. Ex ἀνὴρ.

Μόνανδρος, ἡ, univira, Gl. V. Ex iisd.

ΜΟΝΑΠΟΣ, ου, ὁ, Pæonibus monapus, *bestia*.

Μοναρχέω, ῶ, f. ήσω, solus impero, solus dominor, pass. μοναρχεῖσθαι, dicitur regio, quæ unius duntaxat imperio subest. A μοναρχὸς.

Μοναρχὴς, ου, ὁ, monarcha, qui solus imperat. Ex μόνος, & ἀρχή.

Μοναρχία, ας, ἡ, monarchia, unius dominatus, seu imperium, Ph. dictatura.

Μοναρχικὸς, ἡ, όν, ad monarchiam seu monarcham pertinens; (2) monarchiæ favens; (3) monar-

(3) monarchiam adfectans, Gl. V. μοναρχικὸν dictatorium. Ae

Μόναρχος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui solus imperat, monarcha; (2) dictator, Ph. Ex μόν-Θ, & ἀρχή.

Μονάς, ἀδ-Θ, ἡ, unitas, unio; (2) unum punctum in tessaris, idem quod atomus. A μόν-Θ.

Μοναστήριον, ου, τὸ, monasterium, locus ubi vita solitaria agitur. A μοναστής.

Μοναστὴς, οῦ, ὁ, homo, qui solus degit, solitarius. A μοναζω.

Μοναστικὸς, ὴ, όν, ad homines solitarios pertinens; (2) solitarius. A μοναστής.

Μονήρια, ας, ἡ, mulier solitaria, quæ vitam solitariam agit, monialis. Ab eod.

Μονήρης ἵππ-Θ, equus desultorius, singulator, Schol. Aristoph. A μόν-Θ.

Μοναυλέω, ῶ, fut. ήσω, tibia una cano. A μόναυλ-Θ.

Μοναυλία, ας, ἡ, vita solitaria, cælibatus. A μόναυλ-Θ, *solus stabulans.*

Μοναύλιον, ου, τὸ, organum quoddam tibiale unius cantus. Ab eod.

Μόναυλ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, tibia simplicem auram edens; μόναυλ-Θ etiam ejusmodi organo utens; τὸ μόναυλον, unius tibiæ modulatio. Ex μόν-Θ, & αὐλὸς, *tibia.*

Μοναυλ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, qui solus stabulatur, seu habitat. Ex μόν-Θ, & αὐλή.

Μοναχῇ, *Adv.* unice, uno tantum modo.

Μοναχικὸς, ὴ, όν, ad solitarios homines pertinens, monachicus, monasticus.

Μοναχῇθεν, *Adv.* ex una tantum parte. A

Μοναχὸς, unicus; (2) solitariam degens vitam, homo solitarius, monachus. A μόν-Θ.

Μοναχῇ, *Adv.* tantummodo. A μοναχὸς.

Μοναχῶς, *Adv.* unice, uno modo, singulariter. Ab eod.

Μοναίτερον, ε, τὸ, magnum intestinum, colum. Ex μόν-Θ, & ἕτερον.

Μονὴ, ῆς, ἡ, manſio, quies, defidia, mora, monaſterium. A μένω.

Μονήρης, ες-Θ, ὁ ἡ ὁ, ſolitarius, ſolivagus. A μόν-Θ.

Μονήρης ναῦς, & **μονήρὶς κωλῶν**, uniremis navis, ſimplicem remorum ordinem habens. Ex μόν-Θ, & ἐρέσσω, *ordino.*

Μοθύλδυσις, plur. μοθυλδύσεις, exquiſitorum ciborum apparatus, Pollux. Vide ὀψύλδυσις.

Μοθυλευτὴς, οῦ, ὁ, coquus, ciborum exquiſitorum parandorum artifex.

Μοθυλεύω, exquiſite condio cibos.

Μόνιαρ, ε, ὁ, ſobrius, Heſ. A μόν-Θ.

Μόνιμ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, conſtanter manens, ſtabilis, immobilis, ſtabili ſede manens; ſedulus, officioſus, Ph. Hinc τὸ μόνιμον, ε, conſtantia. A μονή. Hinc

Μονιμό-ης, ητ-Θ, ἡ, conſtantia, ſtabilitas.

Μονίμως, *Adv.* conſtanter, ſtabiliter.

Μόνιος, ᾶ, ο, vel μόνις-Θ, ε, ὁ, ſolitarius, ſolivagus, ſilveſtris, ferus, *impr.* dicitur de apro. A μόν-Θ.

Μόνιππ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, qui uno equo utitur; (2) qui ſingulari equo vectus curſu certat, ſingulator. Ex μόν-Θ, & ἵππ-Θ.

Μονόβαλανος, ου, *Epith.* clavis, unum dentem habens.

Μονοβάμων, ον-Θ, ὁ ἡ ὁ, ſolus incedens, R. Ex μόν-Θ, & βαίνω.

Μονόβιβλος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui unico continetur libro, vel qui unum continet librum; τὸ μονόβιβλα, libri ſingulares, R.

Μονόβολον, τὸ, unum truncum habens.

Μονογαμέω, ῶ, fut. ήσα, ſemel tantum uxorem duco.

Μονογαμία, ας, ἡ, ſtatus, quum quis ſemel tantum habet uxorem, Suic. A

Μονόγαμ-Θ, ὁ ἡ ὁ, qui unas tantum nuptias contraxit; ſemel tantum uxorem habens.

Μονογενὴς, ές-Θ, ὁ ἡ ὁ, ſingularis, unigenitus; unigena, Ph. A γίν-Θ.

Μονόγλωσσος, unice, maxime, præcipue.

Μονόγλωσσ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, unoculus, Heſ. Ex μ. & γλῶσσα.

Μονόγλωσσ-Θ, vel **μονόγλωττ-Θ**, ὁ ἡ ὁ, qui una tantum utitur lingua, Suic. A γλῶσσα.

Μονογράμμους, qui unius ſunt ſententiæ, vel ab una ſententia pendent. A γράμμα.

Μονόγον-Θ, *Poët.* **μονόγεν-Θ**, ε, ὁ ἡ ὁ, unigenitus, R. Ex μόν-Θ, & γίνομαι.

Μονογράμματ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, unica litera conſtans, Suic. Ex μ. & γράμμα.

Μονόγραμμ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, quaſi delineatus tantum, non additis reliquis quæ picturam abſolvunt; dicitur & de macilento, extenuato deformique, ſ. ſubtili nimis. Apud Cic. Epicurus Deos monogrammos vocat. A γραμμή.

Μονοδάκτυλ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, qui unum tantum digitum habet, Suic.

Μονοδέρκης, ε, ὁ, qui unum tantum oculum habet; unoculus. Θατέρῳ Κύκλωπι τῷ μονωδέρκτῃ, Euripid. Cyclop. 77. A δέρκω.

Μονοδιαιτασία, ας, ἡ, ſolitaria vivendi ratio. Ex μ. & διαιτάομαι.

Μονόδους, οντ-Θ, ὁ ἡ ὁ, qui unicum habet dentem; qui unum os habet dentium loco.

Μονόδρυον φυτὸν, planta unicum truncum habens, R. Ex μόν-Θ, & δρῦς.

Μονοειδὴς, ές-Θ, ὁ ἡ ὁ, unam formam habens, uniformis. Ex μόν-Θ, & εἶδ-Θ.

Μονοεῖδος, *Adv.* una forma.

Μονοείμων, ον-Θ, ὁ ἡ ὁ, unica tantum tunica ſeu veſte indutus. Ex μόν-Θ, & ἕμα.

Μονοζυγὴς, ές-Θ, ὁ ἡ ὁ, q. d. unijugis; unicus; μονοζυγὲς *Cάνδαλον*, in Epigr. unicum calceamentum. Ex μ. & ζυγὸς

Μονόζυξ, υγ-Θ, ὁ ἡ ὁ, q. d. unijugis, unicus.

Μονοζωνὸς, ε, ὁ ἡ ὁ, unicam zonam habens; μονόζωνοι, apud Suid. honoratiores milites cingulo a ceteris diſtincti; (2) latrunculi. Ex μ. & ζώνη.

Μονόημερ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, qui unius eſt diei, diarius. Ex μ. & ἡμέρα.

Μονοζηλῶται, hæretici, qui Chriſto unicam tantum tribuebant voluntatem. Ex θέλω.

Μονοθρυλία, ᾶς, ſolus lamentor, Suic.

Μονόθυρ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, cui unus tantum habet fores, q. d. uniforis, univalvis. Apud Ariſtot. μονόθυρον, eſt genus concharum unifore & univalve. A θύρα.

Μονοίκιν-Θ, ον, ſolitarius. Ab ἔοικα.

Μονοκάλαμ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, qui unum habet calamum, Suic.

Μονόκαμπ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, unum habens inflexum; μονόκαμπτος, unicum habentes inflexum, de pedum digitis, Ariſtot.

Μονόκαυλ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, unicaulis, Gl. Vet. unico vel ſimplice caule conſtans.

Μονοκέρατ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, cui unus ſolumque cornu eſt; unico duntaxat cornu armatus. Ex μ. & κέρας.

Μονόκερως, οτ-Θ, ὁ ἡ ὁ, unicum tantum cornu habens; (2) monoceros, ſeu unicornis, animal quoddam quadrupes.

Μονοκεφαλὴς, ὁ ἡ ὁ, unicum caput habens.

Μονόκλαυτ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, qui ab uno tantum lugetur, R. Ex μ. & κλαίω.

Μονοκληρονόμ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, qui unicus eſt hæres, nullos habens cohæredes.

Μονόκλων-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, unicum ramulum habens. Ex μ. & κλών.

Μονοκοιλία-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, unicum ventrem habens. Ex μ. & κοιλία.

Μονοκοιτέω, ῶ, ſolus cubo. A κοίτη.

Μονοκόκκ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, unicum granum habens. Hinc τὸ μονόκοκκον, ε, unio, margarita. Gl. V. μαιωνοκκα, uniones.

Μονοκόνδυλ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, unum nodum ſeu tuber habens.

Μονοκότυλ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, de polyporum quodam genere, qui unam cavitatem habet in cirris, ſeu flagellis, in quo unum tantum acetabulum eſt. Ex μ. & κοτύλη.

Μοναρχαρεῖα, ας, ἡ, unius imperium, monarchia, Suid. A

Μονοκράτωρ, ορ-Θ, ὁ ἡ ὁ, qui ſolus rerum potitur; qui ſolus imperium [illegible] μ. & κρατέω.

Μονοκριν-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, unam [illegible] ſpidem habens, uno tantum [illegible]

Μονόκρωτ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, qui uno tantum [illegible] movetur; μονόκροτ-Θ νεῦς, navis [illegible] remorum ordine (uno remo, *Eng.*) [illegible] litur.

Μονοκυκλ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, unicum circ[illegible] orbem habens.

Μονόκωλ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, uno colo ſeu [illegible] bro conſtans; (2) uno artu [illegible] unam tantum contignationem [illegible] μ. & κῶλον.

Μονόκωπ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, uno remo [illegible] μ. & κώπη.

Μονολέκυθ-Θ, ὁ ἡ ὁ, unicum vitellum [illegible] bens.

Μονολέχὴς, ές-Θ, ὁ ἡ ὁ, qui ſolus cubat, unicuba. Ex μ. & λέχ-Θ.

Μονολήκυθ-Θ, ον, unam inodo ampullam [illegible] bens.

Μονολήμματ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, una ſumtione [illegible] ſtans, genus ſyllogiſmi. A λῆμμα.

Μονόλιθ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, ex unico lapide [illegible] unico lapide conſtans.

Μονολογία, ας, ἡ, ſoliloquium, Gl. V[illegible]

Μονολόγ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, ſoliloquus, Gl. [illegible]

Μονόλοπ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, uno tantum [illegible] aut una cortice tectus.

Μονόλυκ-Θ, ὁ, lupus ſolitarius, ſolivagus.

Μονόλωπ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, unam veſtem habens, Suic. Ex μ. & λώπη-Θ.

Μονόμαζ-Θ, ὁ, unam mammam habens, [illegible] Amazonum.

Μονομάτωρ, *Dor.* pro μονομήτωρ.

Μονομαχεῖον, τὸ, id. quod μαχεῖον.

Μονομαχέω, ῶ, fut. ήσω, ſingulari certamine pugno. Χωρὶς μονομαχεῖν σαφῶς ἐγνωκότες, Enr. Ph. 1226. Μονομαχεῖ ἡ φύσις μὲν τῷ νοσήματι-Θ, Al. Aph. A μονομάχη-Θ.

Μονομάχης, ε, ὁ, id. quod μονομάχ-Θ μονομάχαι, Clem. Alex. Ab eod.

Μονομαχία, ας, ἡ, ſingulare certamen, [illegible] gladiatorium, Ph. gladiatorium. Al. Gl. V[illegible] duellum. Ab eod.

Μονομαχικὸς, ὴ, όν, gladiatorius.

Μονομάχιον, ε, τὸ, idem quod μονομαχία Ph. aſſarium.

Μονομάχ-Θ, ε, ὁ ἡ ὁ, ſingulari certamine pugnans, gladiator. Ex μ. & μάχη.

Μονομαχοτροφεῖον, ε, τὸ, ludus gladiatorius Γχ μονομάχος, & τρέφω.

Μονομαχοτρόφος, ε, ὁ, laniſta, Ph. Ex iiii

Μονομέρεια, ας, ἡ, quum inaudita altera parte aliquid factumve judicamus. A

Μονομερὴς, ές-Θ, ὁ ἡ ὁ, unius partis, unicus, item ſimplex. Ex μ. & μέρος.

Μονομερῶς. *Adv.* ex una tantum parte, ſpeciatim, non in univerſum, ſimpliciter.

Μονόμιτος, ὁ, uno pede conſtans, ſc. [illegible] culus ſcenices.

Μονόμπαρ, ὁ ἡ ὁ, privatus matre, Schol. Lur. ſolem matrem ſuperſtitem [illegible]

Μονόμιτος, ε, ὁ ἡ ὁ, ſimplici licio [illegible] textus.

Μονομμάτος, ε, ὁ ἡ ὁ, unoculus, in [illegible] At Heſ. uniformis, ſimplex. Ex ὄμμα.

Μονόμορφος, ε, ὁ ἡ ὁ, uniformis, R. Ex μ. & μορφή.

Μονόμοχλος, ε, ὁ ἡ ὁ, ſingularem habens [illegible] diculum, Suic.

Μόνον, *Adv.* ſolum, tantum, ſolummodo, duntaxat. A μόνος.

Μονονὺ, fere, propemodum, tantum non.

Μονονυχὶ, *Adv.* idem.

Μονόξεος, ε, ὁ ἡ ὁ, unicam & ſimplicem fiſſuram habens. Ex μ. & ξίω.

Μονόξυλος, ε, ὁ ἡ ὁ, ex uno ligno confectus; monoxylon navigium ex unica arbore [illegible] vatum, Gl. V. μονόξυλον, linter; (2) unicum truncum habens, de virgulto, arbore. Ex μ. & ξύλον.

Μονοούσιος, ε, ὁ ἡ ὁ, cujus ſubſtantia ſola eſt,

ſolus in ſuo genere, & nihil ſubſtantiæ ſuæ ſimile habens; ut luna, ſol, cælum. Ex μ. & οὐσία.

Μονοτρόπως, adv. ἄς, ἡ, adfectus & moribus unus. Ex μόνος & τρόπος.

Μονογενής, ἐς, ὁ ἢ ἡ, unigena, unicus, item unum modo filium vel filiam habens.

Μονοδάτης, ου, τὸ, ſemita, ſeu via, per quam tantum uni patet incеſſus. A πατος.

Μονοπέλ, ου, ὁ ἢ ἡ, uno indutus calceo. Ex πέδιλον.

Μονοπάρα λύκοι, lupi, qui non cum aliis, ſed ſeorſum prædantur; a μονοπείρης, ης, ὁ, Ex πάρα.

Μονότριχος, ος, ὁ ἢ ἡ, uno ſimplici peplo indutus.

Μονήρης, ες, ὁ ἢ ἡ, unam tantum habens remum. Ex μ. & ἐρέτης.

Μονοπλάγιος, unum tantum habens latus.

Μονοπόδιον, ου, τὸ, menſa, ſedile, vel ſimile quidpiam, unum tantum habens pedem. A

Μονόπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, unum tantum habens pedem, Gl. V. unipes.

Μονοχειρομαλῶ, ῶ, futur. ήσω, unicam rem curo, non alienis rebus me immiſceo. Ex μ. & χεῖρα.

Μονοπρόσωπος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui unius ſolum perſonæ eſt; ut μονοπρόσωπος ἀντωνυμία, pronomen unius perſonæ, ut ἐγώ, σύ.

Μονοπροσώπως, ſub una tantum perſona.

Μονόπλυρος, ος, ὁ ἢ ἡ, unicam tantum habens pinnam. Ex μ. & πλευρά.

Μονόπτωτος, ος, ὁ ἢ ἡ, unicum tantum habens caſum. Ex μ. & πτῶσις.

Μονοπωλία, ας, ἡ, privilegium, quo quis ſolus quidpiam vendere poteſt, monopolium. Μονοπωλίαν, Strab. A

Μονοπώλης, ου, ὁ, qui ſolus aliquid vendit, qui arbitrium vendendi habet.

Μονοπώλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Μονόπωλος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui upo equo vehitur, apud Euripid. Ex μ. & πῶλος.

Μονόρριζος, ος, ὁ ἢ ἡ, unicam vel ſimplicem habens radicem. Ex μ. & ῥίζα.

Μονόρυθμος, ον, Epith. domus, quæ ab uno incolitur, ap. Æſch.

Μονορχις, εως, ὁ, qui unicum tantum teſticulum habet, Gl. V. unitеſtis, unicoleus.

ΜΟΝΟΣ, μόνη, μόνον, ſolus, unus; (2) ſingularis, ſimplex; (3) deſertus, ſeparatus, ſejunctus; (4) cælebs, viduus.

Μονσανδαλος, ὁ ἢ ἡ, uno calceo indutus.

Μονσόφωνες ὄρνιθες, Alexandriæ in Ægypto ſunt gallinæ, ex quibus galli pugnaces naſcuntur, bis & ter ova foventes; ut eſt in Geopon. Lib. 14. Sunt qui Indicas gallinas vulgo dictas interpretentur.

Μονσσία, ας, ἡ, ſemel de die cibum ſumo; (2) ſolus edo.

Μονσσιτία, ας, ἡ, quum quis ſemel de die cibum ſumit; (2) quum quis ſolus & ſine conviva vescitur. A

Μονόσσιτος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui ſemel de die cibum capit; (2) ſolus & ſine conviva cibum capiens, tenui victu & paupertatem tulit, hinc etiam parafitus. Ex μ. & ζίτος

Μονοσκελὲς, ίδος, ὁ ἢ ἡ, ſive μονόσκελος, ος, ὁ ἢ ἡ, unum tantum crus habens. Ex μ. & σκέλος.

Μονοσκηπτρος, ος, ὁ ἢ ἡ, ſolus ſceptrum gerens, monarcha. Ex μ. & σκῆπτρον.

Μονοσκίαζος, ος, ὁ ἢ ἡ, unicam contignationem habens, R. Suic.

Μονοσκίλιχνος, ος, ὁ ἢ ἡ, ſive μονοσκίλιχος, ος, ὁ ἢ ἡ, unum a radice cudicem habens. Ex μ. & σκίλιχος.

Μονόσπορος, ſeu μονοσπόρος, ος, ὁ ἢ ἡ, ex uno oſſe conſtans. Ex μόνος, & σπόρος, os.

Μονοστιχὶς, ὁ ἢ ἡ, ſolus iter faciens, ſine commitibus, ſatellitibus.

Μονόστιχος, ος, ὁ ἢ ἡ, ex uno verſu ſeu ordine conſtans; τὸ μονόστιχον, unicus verſus.

Μονόσωλος, ος, ὁ ἢ ἡ, unam ſtolam habens; (2) ſolus & deſertus, qui ſolus miſſus eſt, qui ſolus it. Ex μόνος, & σολὴ, ſtola, vel στέλλω, mitto.

Μονότομος, ος, ὁ ἢ ἡ, unicam habens aciem, altera tantum parte ſcindens. Ex τόμη.

Μονοτόρθυγξ, γος, ὁ, Epith. Priapi.

Μόνος, ος, ὁ ἢ ἡ, ex uno oſſe conſtans. Ex μ. & ὀστέον.

Μονοσυλλαβίζω, per unam ſyllabam pronuncio. A

Μονοσύλλαβος, ος, ὁ ἢ ἡ, una tantum ſyllaba conſtans. Ex μ. & συλλαβή.

Μονοσυλλαβῶς, una ſyllaba.

Μονότεκνος, ος, ὁ ἢ ἡ, unam tantum habens prolem. Ex μ. & τέκνον.

Μονότης, ητος, ὁ, ſolitarius; rectius μοτάτης.

Μονότης, ητος, ἡ, unitas; (2) vita cælebs, cælibatus, Suic. Ab eod.

Μονοτοκεῖω, ῶ, unum uno partu edo, Suic.

Μονοτοκία, ας, ἡ, partus, quo una proles tantum editur, Suic. A

Μονοτοκος, ος, ὁ ἢ ἡ, unam prolem edens. Ex μ. & τίκτω.

Μονοτονία, ἡ, unus idemque tenor; (2) contumacia, pertinacia, pervicacitas. A

Μονότονος, ος, ὁ ἢ ἡ, uno tenore procedens; (2) contumax, pervicax, pertinax, Ph. Ex μ. & τείνω.

Μονοτόνως, Adv. uno cedemque tenore.

Μονοτραπεζος, ος, ὁ ἢ ἡ, pauper, ſolus cibum capiens. Ex μ. & τράπεζα.

Μονότροπος, ος, ὁ ἢ ἡ, unius modi, ſimplex; unius ſenſus, Gl. V. (2) ſolitarius; (3) cælebs; (4) auſterus, contumax.

Μονοτρόπως, uno tantum ac ſingulari modo.

Μονοτροφῶ, ῶ, f. ήσω, unum paſco, nutrio. paſſ. med. ſolus paſcor. Ex μ. & τρέφω.

Μονοτροφία, ας, ἡ, nutritio unius animalis; (2) paſtus ſolitarius. A nſd.

Μονοτρόχαλος, cornuca, Gl. V.

Μονοχία, ας, ἡ, vita ſolitaria, cælibatus. Ex μ. & ἔχω.

Μονοφαγέω, ῶ, f. ήσω, ſolus comedo, nemine ad cœnam invitato.

Μονοφαγία, ας, ἡ, quum quis ſolus comedit, neminemque ad cœnam invitat.

Μονοφαγήσατος, ος, ὁ, qui præ omnibus aliis ſolus comedere ſolet. A

Μονοφάγος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui ſolus cibum capit.

Μονοφαλαγία, ας, ἡ, unica phalanx, R. Ex μ. & φάλαγξ.

Μονοφανὴς, ὁ ἢ ἡ, ſolus apparens. Ex μ. & φαίνω.

Μονόφθαλμος, ος, ὁ ἢ ἡ, unum oculum habens, unoculus; luſcus, Phd.

Μονοφθόγγος, ος, ὁ ἢ ἡ, unicum ſonum habens.

Μονόφθος, ος, ὁ ἢ ἡ, ſolus paſcens. Ex μ. & φθίνω.

Μονοφυὴς, ὁ ἢ ἡ, ex una tantum parte mortalis; (2) ab uno cuſtoditus. Ex μ. & φυή.

Μονόφρων, ὁ ἢ ἡ, ſui ſenſus atque judicii.

Μονόφυης, ὁ ἢ ἡ, unius naturæ, ſimplex, non geminus; (2) unifurpis; ſimplicem ſtirpem habens. Ex μ. & φυή.

Μονόφυλλος, ος, ὁ ἢ ἡ, unum folium habens.

Μονόφυλος, ος, ὁ ἢ ἡ, unius generis, R. Ex μ. & φυλή.

Μονοφυσῖται, ων, οἱ, hæretici, qui unicam tantum in Chriſto naturam ſtatuebant, Suic. Ex μ. & φύσις.

Μονοχάλινος, ος, ὁ ἢ ἡ, unum frænum habens.

Μονόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, unam habens manum; unimanus, Gl. V.

Μονόχηλος, ος, ὁ ἢ ἡ, ſolidam & non fiſſam habens ungulam. Ex μ. & χηλή.

Μονοχίτων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, unicam tunicam habens, unica & ſimplici tunica indutus.

Μονοχιτωνῶ, ῶ, unicam tunicam habeo, ſimplici tunica indutus ſum, Suic. A pr.

Μονόχορδος, ος, ὁ ἢ ἡ, una intenſus chorda. Ex μ. & χορδή.

Μονόχρονος, ος, unum tempus habens; dicitur de una ſyllaba eademque brevi; nam longæ ſunt δίχρονοι.

Μονόχρους, contr. μονόχρως, ως, ὁ ἢ ἡ, unicolor, qui unius ejuidemque coloris eſt. Ex μ. & χρόα.

Μονοχράματος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem A χρῶμα.

Μονόχρωμος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem & ex iiidem.

Μονόχρως, ὁ ἢ ἡ, unicolor; neutr. τὸ μονόχρων.

Μονόψηφος, ος, ὁ ἢ ἡ, unius ſuffragii, R.

Μονόω, ῶ, fut. ώσω, ſolum relinquo, deſero, deſtituo; (2) ad unum redigo, unum ſolum reddo; μονόομαι, ώμαι, relinquor; a. 1. part. μονωθείς, ſolus relictus; perfect. part. μεμονωμένος, ſolitarius, deſtitutus, Gl. V. ſolus. Οἱ μοι, τί δρόσῳ ὀνία ζᾷ μεμιγμένῃ; Eur. Alc. 377. διαπεπλῶν, id. Rhel. 872. A μόνος.

Μονῳδέω, ῶ, f. ήσω, ſolus canticum aliquod recito; (2) ſolus lamenter, carmen flebile cano; (3) lugeo. A μονῳδός.

Μονῳδία, ας, ἡ, cantio ſolitaria, monodia, cum unus tantum in ſcena canticum recitat, & non ſimul chorus. Ab eodem.

Μονῳδός, οῦ, ὁ, poeta, qui ſub una tantum perſona argumentum aliquod exponit, (2) qui ſolus cantat ſine choro. Ex μόνος, & ᾠδός, cantor.

Μονωθείς, aor. 1. part. paſſ. v. μονόω.

Μονάνυξ, χος, ὁ ἢ ἡ, ſolidas ungulas habens, cujus ungulæ ſolidæ ſunt, & individuæ. Ex μ. & ὄνυξ.

Μονώνυχος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem & ex iiidem.

Μόνως, Adv. ſolum, tantummodo, tantum. A μόνος.

Μόνωσις, εως, ἡ, deſolatio; (2) ſolitudo, ſingularitas, unitas. A μονόω.

Μοναύλιος, ſolo omnium. A μόνος.

Μοναύτης, ου, ὁ, ſolitarius, f. μονάυτις, ιδος, ſolitarius. A μονόω. Hinc

Μοναυτί, Adv. clam, ſolitario, Vulg. Lex.

Μόνωτος, ος, ὁ ἢ ἡ, unam autem habens; (2) unam anſam habens. Ex μ. & οὖς, ὠτὸς, auris.

Μονώψ, ῶπος, ὁ, unoculus. Ab ὤψ.

Μονωψ, ῶπος, ὁ, bonaſus, alias μόσχος. Ælian.

Μορα, ας, ἡ, Mora, militum agmen apud Lacedæmonios. A μόρα, pars.

Μόργιτ, Heſ. μόργιτ χθὲς, ὁ ἐγὼ τὸ πλήθρον, jugerum.

Μοργνὶ, abſterſo. Vid. ἀμοργνύω.

Μορίγος, vel μορίγις, ſeptum, craies in curru.

Μορέα, ας, ἡ, morus, arbor.

Μορέω, ῶ, ἡ, adſpergo, abrado, Heſ.

Μορία, ας, ἡ, pars, Heſ. A μοῖρα.

Μορία, ας, ἡ, ficus ſacra. A μοῖρα.

Μόριμος, ος, ὁ ἢ ἡ, fatalis. A μοῖρα.

Μόριον, ου, τὸ, particula, portiuncula; pars; pars corpori; membrum genitale, pudendum. Gl. V. μόσιν, genital. Phil. ſolo ſic vocant & ſpeciem ſubjectam generi, unde & Cicero ita vocatur, Ens. Ab eod.

Μόριος, ία, ον, Ion. μόριος, ρίη, partialis, in Epigr. Ab eod.

Μόριος ζεύς, Jupiter Morius, i. e. inſpector ſatarum olearum. Soph. Oed C. 697. A μόρος. Unde

Μορὶς, ίδος, ἡ, pars, portio; ex Herod.

Μορμολύκειον, vel μορμολυκεῖον, ου, τὸ, larva ſeu perſona tragicorum & hiſtrionum; (2) ſpectrum, terriculamentum. A μορμώ.

Μορμολύκη, ης, ἡ, larva, ſpectrum. Ab eod.

Μορμολυττόμαι, territo, perterrefacio, & prope quoniam larvis & ſimilibus terriculamentis deterreo; (2) formido, metuo. Πότερα ἐνδὺς, ἢ Φρύγα, παυλὴ λέγεσθαι, μορμολυττόμενος δοκεῖς; Ariſt. Av. 1250. Ab eodem.

Μορμορατὸς, ut μορμορατὰ ῥήματα, verba terrifica; Ariſt. Ran. 1040. Ex μορμὼ, & ὠψ.

ΜΟΡΜΥΛΟΣ, ὁ, ἡ, piscis quidam marinus.

Μορμύρω, fut. ῡσω, aquæ strepitum refero, G. V. murmuro. A *μορμύρω*.

ΜΟΡΜΥΡΟΣ, ὁ, ἡ, mormyra, piscis quidam marinus; *item* *μορμυρίων*, unde Mirmillones putantur habere nomen.

ΜΟΡΜΥΡΩ, murmuro, proprie ut fluvius cum strepitu fluens; (2) inundo. Ἀφρὸς μορμύρων ῥέεν ἀσπιστῆς, Iliad. 18, 403. Τῇ δ' ὅτε Σαρδόνιος μορμύρεται ἰὸς ὀϊστοῦ, Dion. Per. 82.

Μορμύσσομαι, terreo. A *μορμώ*.

ΜΟΡΜΩ, όος, contr. οῦς, ἡ, Mormo, mulier horrendo adspectu & terrifico; (2) larva, terriculamentum, Gl. Vet. *μορμώ*, larvæ.

Μορμών, ῶνος, ἡ, idem.

Μορμώδης, ὴς, ὲς, terrificus.

Μόρξαι, aor. 1. inf. act. v. *μόργνυμι*.

Μόριος, ία, ον, fatalis, exitiosus, mortifer; (2) elaboratus, multo cum labore confectus. A *μόρος*.

Μόριον, ου, τὸ, morum, fructus mori arboris. A *μορία*.

Μοροποιέω, ῶ, fatalibus calamitatibus premor.

Μόρος, ὁ, portio, (2) fatum, mors, lethum; (3) fors. A *μείρω*.

ΜΟΡΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, Morochthus, lapis quidam Ægyptius, quo utebantur ad vestes dealbandas.

Μόρσιμος, ος, ὁ ἡ, ὄν, fatalis, Gl. V. fatifer; *μόρισμον*, fatale, Ph. A *μόρος*.

Μορτή, vel *μορτη*, pars, quæ solvatur ex fructibus; pars fructuum quam colonus a domino accipit, Poll. Hes.

ΜΟΡΥΣΣΩ, inquino contamino, fœdo; ut hinc ut *μορομιγμένα*, pass. pass. part. inquinati, Od. 13, 435.

Μορύσσω, f. ύξω, nuo, annuo, Hes. (2) gestu nuto in saltatione, *alias etiam* vultum varie fingo. A *μορφή*. Hinc

Μορφασμός, οῦ, ὁ, conformatio vultus & gestuum, genus saltationis, quo diversorum animalium motus repræsentabantur.

Μορφεύς, έως, ὁ, Deaster gentilium, Somni filius, dormientibus varias rerum formas objiciens. A

ΜΟΡΦΗ, ῆς, ἡ, forma.

Μορφήεις, ήεσσα, ῆεν, *Dor.* *μορφάεις*, formosus, R. A *μορφή*.

Μορφίζω, Ammon, *sed vetus operarum pro μορφάζω. Plura vide si repudiada.*

Μορφοῖς, gen. sing. *Ion.* pro *μορφῇ*. A

Μορφόεις, ὴ, όν, obscurus, tenebricosus, Suid. (2) flavus, fulvus, Hes. (3) ὁ *μορφνός*, aquila quædam apud Arist. Gl. V. ὁ *μορφνὸς*, ἀγριὸν ὄρνεον (rapax avis) emeritalus. Ab ὀρνυς, idem.

Μορφοποιέω, ῶ, ἡ, formalis. Ex *μορφή*, & *ποιέω*.

Μορφοποιία, ᾶς, fut. ήσω, formam facio, formo, conformo; *μορφοποιέομαι*, formor, formam accipio, Suic. Ex *μορφή*, & *ποιέω*.

Μορφοποίησις, εως, ἡ, efformatio. Ex *ποίησις*.

Μορφοσκοπία, ᾶς, formam specto.

Μορφόω, ῶ, fut. ώσω, formo, figuro; aor. 1. pass. ἐμορφώθην, *μορφωθῆν*, in Conjunct. formetur; *μεμορφωμένος*, perf. part. informatus. Ἄχρις οὗ *μορφωθῇ* Χριστὸς ἐν ὑμῖν, Gal. 4. 19. A *μορφή*. Unde

Μορφώσιμος, formam lenocinio exorno, Hes.

Μορφώ, οῦς, *contr.* οῦς, ἡ, cognomen Veneris apud Lacedæmonios calyptram & pedicas habentis. Ab eod.

Μόσφωμα, ατος, τὸ, forma, species, somnium, spectrum. A *μορφόω*.

Μορφών, ῶνος, ὁ, personatus. Ab eod.

Μόρφωσις, εως, ἡ, formatio, figuratio; (2) forma, imago.

Μορφωτικός, ὴ, όν, q. d. formativus, formandi vim habens, Suic. Ab eod.

Μορφώτρια, ας, ἡ, formatrix. Ab eod.

ΜΟΣΣΥΝ, vel *μόσσυν*, υνος, ὁ, turris, propugnaculum; (2) turris lignea, propugnaculum ligneum, *proprie* domus.

Μοσσυλεύς, vel *μοσσυλεύς*, Molyneci, gens Ponticæ in turribus ligneis habitans. Ex ὄλος, & *μόσσυν*.

Μοσχάριον, ου, τὸ, parvus vitulus, vitulus tenellus, Dim. a *μόσχος*.

Μοσχὰς, άδος, ἡ, bucula, vitula, juvenca, vacca, Gl. V. A *μόσχος*.

Μοσχίη, *contr.* *μοσχῖ*, ῆς, ἡ, scil. δορά, pellis vitulina. Ab eod.

Μοσχεία, ας, ἡ, furculorum plantatio, Ph. plantatio. A *μοσχεύω*.

Μόσχειος, α, ὁ ἡ, ὄν, vitulinus; *μόσχειον*, vitulina, Gl. V. & pl. *μόσχεια*, vitulina, Gl. V. A *μόσχος*.

Μόσχευμα, ατος, τὸ, furculus, qui ex arbore demptus plantatur; stolo, tenella planta, Gl. V. propago. A *μοσχεύω*.

Μοσχευματικὸς, malleolaris, Gl. V. A præc.

Μοσχεύω, f. εύσω, furculis ex arbore demptis ſero; fero, planto. A *μόσχος*.

Μοσχηδόν, modo s. more vituli. Ab eod.

Μοσχίας, ου, ὁ, ad vitulum accedens aries triennis, Eust. (2) lepusculus, Poll. (3) agnus, Poll. Ab eod.

Μοσχίδιον, ου, τὸ, germen novellum, tenerum & novellum vimen, Dim. Ab eod.

Μοσχιναῖος, αία, αῖον, in modum vituli exsultans, vitulans, Hes. Ab eod.

Μοσχίον, τὸ, vitulus novellus; (2) agnellus recens; (3) tenella planta, stolo. Ab eod.

Μόσχιος, α, ον, vitulinus.

Μοσχοβότης, ου, ὁ, victimarius, Ph.

Μοσχοκέρυον, & *μοσχοκαρύδιον*, ου, τὸ, nux moschata.

Μοσχοποιέω, ῶ, vitulum facio, conflo.

ΜΟΣΧΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, vitulus, vitula, juvenca; (2) ramulus tenellus, novellum germen, stolo, pampinus, capreolus, Ph. *μόσχοι*, plantæ; (3) odoris pretiosissimi genus, muscus; (4) *Adject.* tener, novellus, apud Hom.

Μοσχοστορχὴς, οῦ, ὁ, victimarum signator.

Μοσχοτόμος, ου, ὁ, victimarius, Ph. A *μόσχος*, & *τέμνω*.

Μοσχοφάγος, ὁ ἡ, ὄν, vitulinam edens.

Μοσχάριον, ου, τὸ, Dim. a

Μοσχὸν, οῦ, τὸ, idem quod sequens *μοσχὸς*.

ΜΟΤΟΣ, οῦ, ὁ, linamentum carptum, quod vulneribus inditur.

Μοτόω, ῶ, fut. ώσω, linamenta in vulnera immitto, & sic ea curo. A *μοτός*.

Μότωμα, ατος, τὸ, idem quod *μοτός*.

Μότωσις, εως, ἡ, linamentorum in vulnera impositio.

Μυαμυξὰς, vel *μυαμυξοῦς*, muscifrangibulum, Hes. A hon. A

ΜΟΤΤΑΚΗΡΟΣ, ου, ὁ, amygdala. Vox Laconica. Vid. infra *μύττηκος*.

Μυᾶξ, *Poët.* fectum, singultum. A *μύσσω*.

Μυβίστης, *Poët.* pro *μυσίστης*, flus tenax, in Epigr. Ex *μυσός*, & *ἵστημι*.

Μυηγένεια, ας, ἡ, unigena, Apollon. A

Μυηγενὴς, vid. *μονογενὴς*.

Μυηγλίων, unoculus, in Epigr. Ex *γλήνη*.

Μυήθεν, *Adv.* remotis arbitris.

Μυηλεχὴς, ἐς, ὁ ἡ, ὄν, solus cubans. Ex *μυῆ*, & *λέχος*.

Μυηλίτης, ου, ὁ, ex uno lapide constans, vel ex lapide tantum confluus.

Μυηστήρ, ῆρος, ὁ, cui sola superest mater, Hes.

Μυῆς, *Ion.* & *Poët.* pro *μυός*.

Μυίσω, fut. ίσω, solum & unicum reddo, ad unicum redigo; *μυίσας*, act. 1. pro *μυήσας*; *μυισθήτω*, a. 1. part. pass. accus. solum relictum. A *μῦς*.

Μυνυχία, ας, ἡ, portus Athenienſium, ubi Dianæ Munychiæ fanum.

Μυνυχιών, ῶνος, ὁ, mensis Athenienſium decimus, ita dictus a Diana Munychia, cujus sacra hoc mense fiebant.

Μυσῆν, acc. *μυσῆνα*, *Poët.* pro *μυσόν*.

ΜΟΤΣΑ, ης, ἡ, Musa, Dea cantus; sumitur & pro ipso cantu, & vocis, & fidium s. tibiarum, pro cognitione & scientia, Gl. V. Musa. Cancna.

Μυσαγέτης, ου, ὁ, musagetes, Musarum director. Apollinis *Epith.* Ex

Μυσαπολιτὴρ, ῆρος, ὁ, cantus & modulorum corruptor.

Μυσεῖον, ου, τὸ, musæum, locus Musis & studiis destinatus; ubi Musæ colebantur, Alexandriæ ædificium, ubi viri docti habitabant; (3) locus ubi studiis literarum operamur. Sed *μυσεῖα*, ων, festum in honorem Musarum. A *Μοῦσα*.

Μυσεύω, εία, εῖον, musicus. Ab eod.

Μυσηγετία, ᾶς, Musis cithara præsul. A

Μυσηγέτης, ου, ὁ, idem quod *Μουσηγέτης*.

Μυσίζω, cantu contendo, Vet. Lex. *μυσίζειν κίλαδον μυσιζόμενον*, Eur. Cyc. A *Μοῦσα*.

Μυσικεύομαι, musica ratione cantica componor & modulor. Ab eod.

Μυσικὸς, ὴ, όν, musicus; (2) qui cantilenæ novus; (3) artis canendi peritus; (4) artificem amans; (5) literarum amans, eruditus; peritus; politus, vid. Græv. ad Cic. fam. 7, 1. Hinc *μυσικὴ*, scil. τέχνη, Musica ars canendi, poëtica, doctrina, peritia. Ab eod.

Μυσικίας, psaltes, cantor, Hes. Ἐστὶ γὰρ *μυσικίης*. A *μυσίζω*.

Μυσικῶς, *Adv.* musice, s. modulate, concinne, apte, scite, eleganter.

Μυσικώτατα, *Adv.* doctissime. A

Μυσίσδειν, pr. inf. act. *Dor.* pro

Μυσόδομος, ου, ὁ, Musis habitatus.

Μυσόδρομος, ου, ὁ ἡ, ὄν, ut *μυσοδρόμοις ἐν τροπαῖς*, quas Musæ percurrerunt, in Epigr.

Μυσοῖρος, ὁ ἡ, ὄν, symphoniacus, psaltes, tibicina, &c.

Μυσοκόλαξ, ακος, ὁ, Musarum adsentator, artifex musicarum illecebrarum, Suic.

Μυσόληπτος, ου, ὁ ἡ, ὄν, a Musis adflatus.

Μυσομανέω, ῶ, f. ήσω, insano Musarum, Musices amore flagro; (2) a Musis adflatus. A

Μυσομανὴς, ής, ὁ ἡ, ὲς, cantu insanions; (2) a Musis adflatus. A *μανήναι*.

Μυσοπαίδευς, ος, ὁ, furens musicus, vehementer seu Musices, sive canendi amor.

Μυσόπαννις, ιδος, ὁ ἡ, ὄν, musicus cantor, avis *Epith.* apud Aristoph.

Μυσοπάτωρ, seu rectius *μυσομήτωρ*, ορος, ὁ, Musarum mater, Rob. ex Æschylo.

Μυσοπάτωρ, ορος, ὁ, recitator clamosus, fortasse omnia faciens; versificator obscurus; apud Cicer. nem; a *ἀσάτης*, pater. Sed in quibusdam exemplaribus legitur *Μυσοπάκτωρ*, a Musis factus, a Musis inventus. A *πάσσαλον*.

Μυσοπόλια, carmina componu, in modulos redacta, carminibus celebrio. A

Μυσοποιὸς, ὁ ἡ, ὄν, qui carmina scribo, pecto. Ex *Μοῦσα*, & *ποιέω*.

Μυσοπολῶ, ὁ ἡ, Musarum cultor, poëta. A *πολέω*.

Μυσοργέω, ῶ, fut. ήσω, Musica ratione delector, ad modice compono vel cano.

Μυσοσύνιος, ος, ὁ, modulatio musica.

Μυσοτὸς, ὁ ἡ, ὄν, cantor, psaltes; (2) qui modica ratione temperat cantum & modulos. Ex *Μοῦσα*, & *ἰσχω*.

Μυσοφάντης, ου, ὁ, qui per Musas imponit.

Μυσοφίλης, ου, ὁ ἡ, ὄν, Musis gaudens. Ex *Μοῦσα*, & *φίλος*.

Μυσόω, modulis musicis exorno; (2) literis, humanioribus erudio; (3) decorum & concinnum, venustum reddo, perf. pass. *μεμύσωμαι*, part. *μεμυσωμένος*, modulatus, modulatus, mollis redditus, aor. 1. inf. *μυσωθῆναι*, emolli. A *Μῦσα*.

Μυσσακὰ, τὰ, *Athenæus*, *μυσσακὰ ἐξ αἱματοῦς*, mollacea ova ex sanguine. A hon. mollis.

Μυσὸν, *Ion.* pro *μυσόν ἐστιν*.

Μυχθισθεὶς, acc. plur. part. præs. act. *Ion.* pro *μυχθίσας*, a

Μυχθίω, ὦ, fut. ίσω, labaro; (2) ultrum redeo; (3) laboribus & erumnis premor. Μυχθίειν ἢ βροτοῖσιν αἰῶνα,

Hipp. 213. Ἅ φίλε, ζὸν τυφλόπαν δυσκαθάρατον κῆν ἐμόχθη, curabat, id. Ph. 1344. A μόχθος. Hinc

Μοχθηρὸς, ἡρὰ, ἡρὸν, laboriosus, ærumnosus, miser; (2) malus, improbus, vitiosus; (3) interdum de specie quadam vitii, ut βοῦς μοχθηρὸς, bos macer; ὦ μόχθηρε, *proparox.* improbe. A μόχθος.

Μοχθήσαντι, dat. sing. a. 1. part. v. μοχθίω.

Μοχθηρότερος, pejus, deterius. A præced.

Μοχθηρῶς, *Adv.* male, ærumnose.

Μοχθητέον, laborandum est. Εἰ μέτρῳ μοχθητέον, Eur. Her. fur. 1256.

Μοχθήσαντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro μοχθίζουσι, a

Μοχθίζω, laboro, adflictus sum. A μόχθος. Hinc

Μοχθισμὸς, ῦ, ὁ, labor, Vet. Lex.

ΜΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, labor, miseria, ærumnæ, calamitas, molestia; lassitudo, Gl. V.

Μοχλεία, ας, ἡ, motio, vel obfirmatio, quæ vecte fit; apud medicos ossis luxati in locum suum restitutio. A μοχλεύω.

Μόχλευσις, εως, ἡ, per vectes molitio, impulsio, vel obfirmatio. Ab eod.

Μοχλευτὴς, οῦ, ὁ, motor, seu qui vectibus & phalangis aliquid promovet, vectiarius, phalangarius, omnino qui vi sua aliquid concutit, movet, *Epith.* Neptuni, ap. Aristoph.

Μοχλεύω, fut. εύσω, vecte moveo, promoveo; (2) vecte obfirmo; (3) molior, machinor. Μοχλεῦσ' Ὑφιτρε, Eur. Her. fur. 1002. Συμμοχλέω.

Μοχλικὸς, ἡ, όν, vectiarius, τὰ μοχλικὰ, liber de molitione & repositione luxatorum, *Erot.*

Μοχλίον, ου, τὸ, parvus vectis, parva phalanga. Dim. ab eod.

Μοχλὸς, οῦ, ὁ, ἡ, idem.

Μοχλίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΜΟΧΛΟΣ, οῦ, ὁ, vectis, quo quid movetur; (2) obex, repagulum, sera, pessulus.

Μοχλόω, ῶ, f. ώσω, pessulum obdo, vecte obfirmo. A μοχλὸς.

Μὰ, μᾶ, vox flentis.

Μυάγρα, ας, ἡ, muscipula. Apud Pollucem etiam inter fullonum instrumenta. Ex μῦς, & ἄγρα, *captura.*

Μυαγρὸς, ὁ ἡ, ἡ, qui mures venatur, vel captat, serpentum species; (2) herbæ nomen, Gl. Vet. μύαγρον, muscipulum. Ex iisdem.

Μυάκανθος, ου, ὁ, asparagus, Gl. Vet. Plin. Ex μῦς, & ἄκανθα, *spina.*

Μύαξ, ακος, ὁ, mytilus, conchæ species. A μῦς.

Μύες, *mures*, acc. pl. a μῦς, *mus.*

Μύω, labia contraho, aut oculus claudo. Aristoph. Lys. τί μοι μυᾶτε; v. 126.

Μυγαλὶν, *contr.* μυγαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus. Ex μῦς & γαλῆ, *mustela*, quia muribus vescitur.

Μύγματα, lacerationes, Hes. Suid. Fortasse per apoc. pro ἀμύγματα, ab ἀμύσσω.

Μυγμὸς, οῦ, ὁ, idem, ap. Æsch. (2) sonus, qui labiis occlusis erumpit, item, qui naribus editur, mussatio, mussitatio, gemitus, etiam de piscibus apud Aristot. A μύζω.

Μύκαμαι, fut. ἄξομαι, abhorreo, averfor; ut hinc aor. 1. ἐμυδαξάμην, ap. Nicand. A μύω.

Μυδάσκω, stillare, putrefacere, Hes. Ἔνθα μυδαλὴ σφετῆς Ὠκεανὸς χλιὴ, Lyc. 1008.

Μυδαλὸς, ἡ, όν, humidus, uvidus, madidus; (2) ex nimia ubigine putris, nimio madore vitiatus, Gl. Vet. putidus, mephiticus. A

ΜΥΔΑΩ, ῶ, fut. ήσω, præ nimio madore vitior, putresco, Gl. V. μυδᾶν, *putere.*

Μύδαι, ων, αἱ, testudines lutoriæ, mures aquatiles, Suic. A μῦς.

Μύδησις, εως, ἡ, putredo ex nimio madore. A μυδάω.

Μυδόεις, όεσσα, όεν, nimio madore vitiatus. A

ΜΥΔΟΣ, ους, ὁ, virus, viroſus humor.

Μυδόωσα, præs. part. act. f. g. *Poet.* pro μυδῶσα, ex μυδάουσα, a μυδάω. Unde

Μυδρίασις, εως, ἡ, vitium oculi, quo pupilla dilatatur, ejusque acies hebescit, Rob.

Μυδροκλυπέω, ῶ, candentem ferri massam malleo tundo. Μυδροκλυπεῖ Ἥφαιστος, laminas ignitas subigit, Æsch. Pr. 366. A

Μυδροκλύπος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui ferrum candens malleo tundit, faber ferrarius. Ex μύδρος, & κλύπος.

ΜΥΔΡΟΣ, ου, ὁ, candens ferri massa; massa lapidea ignita; globus candens, rudis, Gl. V.

Μυδὼν, ῶνος, ὁ, caro fungosa in ulcere fistuloso, in quo sinus mucosi, oræ callosæ, ex Pollux. A μυδάω.

Μύες, ὁ ἡ, ἡ, forcinus, Gl. V. A μῦς.

Μυελήεις, ήεσσα, ήεν, medulla repletus, medullosus; (2) alimentum habens.

Μυελόβαρ, medullitus, Gl. V. A μυελὸς.

Μυελοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, medullam faciens, Suic. Ex μυελὸς, & ποιέω.

ΜΥΕΛΟΣ, ου, ὁ, medulla. Hinc

Μυελόω, ῶ, fut. ώσω, medulla impleo.

Μυελώδης, ους, ὁ ἡ, ἡ, ad medullæ speciem accedens, medullæ similis, medullosus, medullaceus. Ab eod.

ΜΥΕΩ, ῶ, fut. ήσω, doceo ea, quæ ad sacra pertinent, in sacris instituo; initio, Gl. V. Δεῖ γὰρ μυηθῆναι με πρὶν τιθηνέαν, Arist. Pace, 375. A μύω.

Μυζάω, ῶ, fut. ήσω, lugo, exfugo, exprimo.

Μυζέω, ῶ, f. ήσω, idem. A

ΜΥΖΩ, ξω, propriè nihil aliud quam premo, comprimo, compressum teneo. Unde (2) clausis labiis sonitum literæ μ naribus emitto; (3) musso, mussito, Gl. V. gemo, murmuro; part. μύζων, mussitabundus, Gl. V.

ΜΥΖΩ, fugo, apud Xenoph. sed quidam ibi μυζεῖν, a μυζέω.

Μύημα, ατος, τὸ, qu. d. initiamentum; (2) id, quod docetur, qui sacris imbuitur. A μυέω. Unde

Μύησις, εως, ἡ, initiatio, Gloss. Vet. (2) doctrina, institutio; imbutio, Gl. V.

Μυθάριον, ου, τὸ, fabella, Dim. a μῦθος.

Μύθιαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro μυθῇ, a μυθομαι.

Μυθεῦται, 2. plur. præs. ind. med. pro μυθεῖσθε, a

Μυθέομαι, ήσομαι, dico, dicto, loquor; (2) eloquor, mario; (3) confabulor, colloquor; imperfect. Ionicum μυθέσκετο dictitabant, prædicabant apud Hom. pro ἐμυθέοντο. Νῦν δέ τοι ἔπειτα μυθήσομαι εἴσω ἀπάσης, Dion. Hal. 170.

Μυθίσκομαι, dictito, frequento; præsupponitur a quibusdam propter μυθίσκοντο, sed vide præcedens. A μυθέω.

Μύθισμα, ατος, τὸ, narratio fabulosa, fabula. A μυθίζω.

Μυθίζω, fabulose narro, μεμύθισται, p. pass. fabulose fictus est, narratur. Τίς ἄρ', ὃς ἐμεῖο μυθίζεται παρὰ πλώτοισιν; Eur. Ion. 196.

Μυθησάμενος, a. 1. opt. med. v. μυθίομαι.

Μυθήσατο, 3. sing. a. ejusd. in indic. sed *Ion.* pro ἐμυθήσατο.

Μυθητὴρ, Hes. μυθητῆρες, σασιασταὶ, seditiosi, factiosi.

Μυθητὴς, οῦ, ὁ, orator, fusurro. A μυθίομαι.

Μυθίδιον, τὸ, fabella, Dim. A μύθος.

Μυθίζοισαι, acc. sing. præs. part. act. f. g. *Dor.* pro μυθίζουσαν, a

Μυθίζω, & μυθίζομαι, *Ion.* μυθίσσω, & μυθισσόμαι, loquor, dico, enuncio, appello, voco. Πρίπες λιμαρὸν Ἕρωτα Μυθίσδεν (μυθίζειν) τᾷ μαλῇ κατ' οὖσιν ὀρθρίσασα, Theocr. 10. ult. A μύθος.

Μυθικὸς, ἡ, όν, fabularis, fabulosus. Ab eod.

Μυθικωτάτως, nimis fabulose. A pr.

Μυθιστορία, ας, ἡ, historia fabularis. Ex μῦθος, & ἱστορία.

Μυθίτης, ου, ὁ, seditiosus, factiosus. A μῦθος.

Μυθογραφέω, ῶ, fut. ήσω, fabulas scribo.

Μυθογραφία, ας, ἡ, fabularum conscriptio.

Μυθογράφος, ου, ὁ ἡ, ἡ, fabularum scriptor. Ex μῦθος, & γράφω.

Μυθόλαμπις, ιδος, ὁ ἡ, ἡ, Verbi, i. e. Christi cultor, Nazian. Ex λάτρις.

Μυθολαβία, ας, ἡ, idem quod

Μυθολεσχέω, fabulor, fabulam narro; (2) fabulose narro, fabulose celebro, p. part. μεμυθολεσχημένος, fabulis celebratus. Τὸν ἀγῶνες κ. τὰς σολέμους τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησε, Hesych. A μυθολόγος.

Μυθολόγημα, ατος, τὸ, narratio fabulosa, res, quæ fabulose narratur. A pr.

Μυθολογητέον, fabulandum, narrandum.

Μυθολογία, ας, ἡ, narratio fabularum, fabulosa narratio; fabulatio, Gl. V.

Μυθολογικὸς, ἡ, όν, ad fabularum narrationem pertinens; (2) qui valet comminiscendis fabulis. A

Μυθολόγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, fabularum narrator, fabulator; garro, Gl. V.

Μύθομαι, loquor, μύθεαι loqueris, Odyss. 2, 202. pro quo tamen Eust. μυθέαι, ut fit ex μυθῇ a μυθίομαι.

Μυθοπλαστέω, ῶ, fut. ήσω, fabulas fingo; (2) fabulose fingo. A

Μυθοπλάστης, ου, ὁ, fabularum fictor. Hinc

Μυθοπλαστία, ας, ἡ, fabulosum figmentum.

Μυθοποιέω, ῶ, fabulas vel fabulam fingo; μυθοποιούμαι, de me fabula narratur.

Μυθοποίημα, τὸ, id in quod

Μυθοποιία, ας, ἡ, fabularum fictio, figmentum fabulosum. A

Μυθοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, fabularum fictor, vel scriptor. Ex μυθος, & ποιέω.

ΜΥΘΟΣ, ου, ὁ, verbum, dictum; (2) oratio, sermo; (3) colloquium; (4) fabula, sive oratio falsa veritatem adumbrans; (5) consilium, suasio; (6) seditio, factio, ap. Hom.

Μυθοτόκος, ου, ὁ ἡ, ἡ, patiens verba. Ex μῦθος, & τίκτω.

Μυθουργέω, idem quod μυθοποιέω.

Μυθόφθογγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, fabula. A pr.

Μυθώδης, ους, ὁ ἡ, ἡ, fabulosus. A μῦθος.

ΜΥΙΑ, ας, ἡ, musca.

Μυιάγρης, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui muscas capit, muscarum venator, cognomen Dei cujusdam ap. Eleos, Plin. Ex μυῖα, & ἄγρα.

Μυῖαι, τὰ, Dim. a μῦς, mus.

Μυῖται, vel μυΐται, muscarius, Gl. V. ubi μυΐκτης. A μυῖα.

Μυΐδας, ου, ὁ, Myida, lusus quidam puerilis, in quo oculos claudebant. A αὐω.

Μυΐκτης, vel μύϊκτης, muscinus, Gl. Vet. ubi μυΐτης. A μυῖα.

Μυιοθήρας, ου, ὁ, muscarum venator. Ex μυῖα, & θήρα.

Μυιοκέφαλον, ου, τὸ, species τῆς φυτοπτώσεως, procidentiæ, parva adhuc & capiti muscæ similis. Ex μυῖα, & κεφαλή.

Μυιοσοβέω, ῶ, fut. ήσω, muscas abigo. A

Μυιοσόβη, ης, ἡ, muscarium, instrumentum, quo muscæ abiguntur. Ex μυῖα, & ζοβέω.

Μυιοσόβης, ου, ὁ, muscarum abactor. A pr.

Μυιοσόβιον, ου, τὸ, muscarium, Gl. V.

Μυιοσόβος, ου, ὁ ἡ, ἡ, idem & ab eod.

Μυιάδης, Myodes, muscarum deus, Plin. A μυῖα.

Μυκάομαι, ῶμαι, mugio; (2) de aliorum animalium voce & quocunque sono graviori, inf. μυκᾶσθαι, mugire, aor. 1. μυκήσασθαι. Ap. Homerum & a μυκάω, μεμυκώς, p. part. med. mugiens; & pl. p. 3. sing. κρέα ἐμεμύκη, carnes mugiebant. Et a. 2. act. μύκον, crepuerunt, μύκε sonuit, pro ἤμυκον, ἤμυκε. Μόχθος ζωὸν κρατέουσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι, Theoc. 16, 37. Μάτηρ μυκήσατο, id. 26, 20.

Μέμυκα, 3. f. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ξ, μυκὰς, a μύκημα.

ΜΥ̓ΚΗΣ, ῆτος, ὁ, mugitus, boatus.

Μύκης, ητος, ὁ, theca gladii, vagina; (2) occlusio, compressio, obstructio; (3) fungus ex ulmo. A μύω.

Μυκηθμός, οῦ, ὁ, mugitus, boatus. A μυκάω

Μύκημα, ατος, τὸ, idem.

Μυκηρίζω, idem quod μυκηρόω.

Μυκηρός, idem quod μυκητώδης.

ΜΥ̓ΚΗΣ, ητος, ὁ, vel ὁ, ὁ, fungus, Ph. boletus, (2) fungus ellychnii, (3) morbus quidam olei, (4) ensis manubrium, (5) membrum virile. Hes.

Μυκησσός, οῦ, ἡ, idem quod μύκημα.

Μυκητᾶν, gen. pl. *Dor.* pro μυκητῶν.

Μυκητής, οῦ, ὁ, mugiens. Ab eod.

Μυκητικός, ἡ, ὁν, mugiendi vim habens, instar boum. Ab eod.

Μυκητιόω, ῶ, ῶσω, fungus, e fungo. A μύκης

ΜΥ̓ΚΛΑΙ, ῶν οἱ μυκλοὶ, linea nigræ in collo, dorso, pectibusque asinorum, Hes. At Etym. μύκλαι rugam & plicam in collis asinorum. Hes. μυκλοὶ sunt etiam lubrici & lascivi homines

Μυκον, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔμυκον, a μύκημι

Μυκτήρ, ῆρος, ὁ, naris, nasus, μυκτῆρες nares, (2) proboscis elephanti, (3) irrisio, nasus A μύω.

Μυκτηρίζω, ἰσω, nasi suspendo, sublanno, irrideo, contemno. Θ ε μυκτηρίζεται, C. l. 6, 7 A μυκτήρ

Μυκτηριστής, οῦ, ὁ, naristrepus, (2) flagitii Μυκτῆρι οὐτε σῳδ ματα, Archil. S. 140. [illud] narium effictus, A ich. S. 140.

Μυκτηρισμός, τὸ, idem quod

Μυκτηρισμός, ὁ, irrisio.

Μυκτηριστής, οῦ, ὁ, [illegible], Ph. irrisor, blasphemator. A μυκτηρίζω

Μυκτηρόω, ῶ, ῶσω, [illegible] naribus. A μυκτήρ.

ΜΥ̓ΚΩΝ, ωνος, ὁ, [illegible] servis, cumulus, Hes. (2) pars aurium, Phryn.

Μυλακρίς, ίδος, ἡ, quod locusta molendinaria, infectum farina & pistrini A μύλη, & ἀκρὶς

Μυλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris, (2) lapis lotarius A μύλη

Μυλεύς, έως, ὁ, pistor, &c. Ab eod.

ΜΥ̓ΛΗ ης, ἡ, mola trusatilis, seu asinaria manualis, clavis, (2) inferior mola pars, quæ immota decurrit, (3) [illegible] fulta, (4) molæ, e lapidum genere superimpositum, (5) mola, caro informis in utero mulieris quandoque nasci solitum, (6) herba Adami, (7) dens molaris, μύλαι, dentes molares

Μυλήκειον ἡ, τὸ, locus farinarius, qualibus in molendinis utuntur Ex μύλη & κρίς.

Μυλήκρατος, ος, ὁ, ἡ, mola fractus & contusus Ex μύλη, & φάω

Μυλίας, ου, ὁ, ut μυλίτης λίθος, lapis molaris

Μυλίζω, ἰσω, dentibus frendeo & stridoreo Hinc μυλιόωντες, apud Hesiod. pro μυλιώντες Ἔργ. 528. A μύλη.

Μύλινος, η, ον, molaris. Ab eod.

Μυλιόωντας, acc. pl. partic. præs. ντ *Doric.* pro μυλιῶντας. ex μυλιώντας, a μυλιάω.

Μυλίτης, ου, ὁ, ut μυλίτις λίθος, molaris lapis, Gl. V. μυλίτας ὀδόντας, dentes molares. Ab eod

Μυλλάκρων, ωνος, ὁ, ἡ, ος, spinam habens in curvam hami ad instar, hamatis spinis armatus, Suic. Ex μύλλος, & ἄκανθα

Μυλλάς, άδος, ἡ, meretrix, scortum. A μύλλω.

ΜΥ̓ΛΛΟΣ, η, ον, curvus, tortuosus, (2) strabo, qui oculis est distortis, (3) *Subst.* placentæ species.

Μύλλος, ου, ὁ, piscis quidam.

Μύλλω, molo; (2) labra comprimo; μύλλειν etiam subagitare, permolere, ut Horat.

Μυλλόδοντες, dentes molares, Eust.

Μυλλοειδής, ἐς, ὁ, ἡ, ὁν, similis lapidi molari, rotundus. Ex μύλλος, & εἶδος.

Μυλλόεις, εσσα, εν, idem. A μύλλος.

Μυλολάκτισος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, mola fractus. Ex μύλη, & κλάω.

Μυλοκόπος, ου, ὁ, molitor, Gl. V. molinarius Ex μύλη, & κόπτω

Μυλοκόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, qui molam everrit, s. purgat. Ex μύλη, & κορέω.

Μύλος, ου, ὁ, mola; Gl. V. μύλος ἰλιακὸς, trapetum, Gl. V. μύλοι, dentes molares A μύλη.

Μυλοσαρξ, κος, ἡ, mola, caro informis in utero mulierum nasci solita

Μυλωρός, οῦ, ὁ, filicularius, Gl. V. Ex μύλη, & ὄρχος.

Μυλόω, ῶ, induro. A cujus pass. μυλωθῆναι, est a. 1. ἐμυλώθη, apud Hippocr. induruit. A μύλη.

Μυλωσεὶς λίθοι, lapides molares. A μυλώδης A μύλη.

Μυλωδρικός, ὴ, όν, ad molendinam seu pistrinum pertinens, molendinarius

Μυλωδρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, pistrix A

Μυλωδρός, οῦ, ὁ, qui pistrinum possidet, frumentoque alii opus in eo faciente, fruitur, & (2) λίθος ὁ ἡ ἡ, μυλωδεῖς molares, ut μυλαβρος ὠδὴ, cantilena molaris. A

Μυλωρός, qui molæ curam habens. Ex μύλη, & ὁράω, ὠρα

Μυλὼν, ῶνος, vel μύλαν, ᾶνος, ὁ, locus, in quo est mola, seu mola quo vertatur mola pistrinum, (2) locus, in quo torquebantur ferri A μύλη

ΜΥ̓ΜΑ, ατος, τὸ, opobalsami genus.

ΜΥ̓ΜΑΡ, vel μόμαρ, maculi, notæ Hes

Μυμαρίζω, inepte loquor, ridicule gesticulor Ex Hes. A μόμαρ

ΜΥ̓Ν, μυνὸς, ὁ, acc. sing. μυῦν, ῦς.

ΜΥ̓ΝΔΟΣ, η, ον, mutus, Hes.

Μύνη, ης, ἡ, prætextus, excusatio, μύνησις, Dat. plur. apud Hom. cavillationibus A

ΜΥ̓ΝΟΜΑΙ, prætexo, prætendo, Lust

ΜΥ̓ΞΑ, ης, ἡ, *Ion.* μυξὴ, humor e naribus fluens, mucus, mucor, (2) mucus testarum ostreis & testudinibus, (3) ellychnium lucernæ

Μυξὰ, ᾶν, τὰ, prunorum genus.

Μυξάζω, muco abundo. A μυξὰ.

Μυξάριον, ου, τὸ, idem Dim. a μυξὰ.

Μυξαρὶν, ῖνος, ὁ, piscis quidam, Dim

Μυξηλήρης, ες, naves, μυξηλήρεις ultimæ. Ab eo cum.

Μυξίνος, vel μυξῖνος, η, ος, idem quod

ΜΥ̓ΞΟΣ, η, ὁ, piscis cirrosilum nere.

Μυξοκλὴς, ῆς, ὁ, ἡ, ὁν, mucosus. Μυξοκλεῖς ὑγρότητες, Anist. II. Anim. 3, . A μυξὰ.

Μυξὼν, ῶνος, ὁ, idem quod μυξὰ.

Μυξωτῆρες, οἱ, nares. A μυξὰ.

Μυοβαλὴς vel μυοβαλὲς, ῆτος, ὁ, ἡ, ὁν, mus ictus a mure Ex μῦς, & βάλλω

Μυοβόσκος, & μυοβοσκὸς, η, ὁ, ἡ, ὁν, mures recipiens. Ex μῦς, & βόσκω.

Μυοθήρας, ου, ὁ, murium venator, qui mures capit Gl. V. nomen auctoris Ex θήρα.

Μυοθήρας, ω, mures venor, aps. St. ab. Ex eodem.

Μυοκτόνος, η, ον, muscerda, muris stercus.

Μυοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, mures occidens, muricida Ex μῦς, & κτείνω

Μυοξὺς, ύος, ὁ, glis, Gloss. Vet. rem talpa Gl. Vet. Vid μυοξός

Μυοπαρὸν ἀνὸς, ὁ, navis piratica

Μυοπία, vel μυωπία, ας, ἡ, mus cavernula, Rob. ex Aristot. Ex μῦς, & τρυπάω

Μυοσῶν, idem quod μυοσώδης.

Μυοσώδης, ες, ὁ, ἡ, aurium muris, alsine, herba. Myosota, *Plin.* l. 27 § 50. c. 12 Ex μῦς, & ὦς, ὠτὸς, auris *Anal.* Mouse-ear.

Μυοσωτὶς, ίδος, ἡ, idem & ex nisi.

Μυοσωτὸν, ὁ, τὸ, idem & ex nisi.

Μυοτενὼν, ὁ, ὁ, ἡ, ὁν, fibras musculos habens. Ex μῦς, & τείνω

Μυοφία, ας, ἡ, vitium chirurgicationis versus Myuri. Scribitur & μυΐφια.

Μυοφόνος, ου, ὁ, ἡ, ος, in acutum desinere, [illegible] minis finiri, decurtari, instar [illegible] in acutum definere. A

Μυρὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ὁν, velut cauda [illegible] tum definens, compressus, arctus, [illegible] σιχος, mutilus versus seu curtus, [illegible] pede cludicans. Ex μῦς, & ὀρὸς

Μυοφονος, ου, ὁ, ἡ, mures occidens, [illegible] Ex μῦς, & φονεὺς.

Μυόχοδον, ου, τὸ, muscerda, stercus muris. A μῦς, & κόχοδα, cacavi.

Μυοχοδὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ὁν, vilis, contemptus, nullius pretii, velut muscerda, Hes. Ex [illegible]

Μυραινα, ης, ἡ, murana, piscis; [illegible] de libidinosa & in Venerem prona [illegible] μύραινα.

Μύραινος, ου, ὁ, muræna, murus, piscis, [illegible]

Μυρακοτὰ, unguenta mista ad odoris [illegible] lassitudines lenientia. Ex μύρον, & [illegible] lassitudinis expers.

Μυραλειφέω, ῶ, ήσω, unguentis me [illegible] Ex μύρον, & ἀλείφω. Hinc

Μυραλειφὶς, άς, ἡ, unguentorum illitus.

Μυρὶτο, 3 sing. impers. ind. med. [illegible] ἐμυρίσατο, a μυρίομαι.

Μυρεῖα, ας, ἡ, unguentorum coctio, [illegible] fectio, Suic.

Μυρεψικὸς, ἡ, όν, ad unguentarios pertinens. Hinc μυρεψικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars [illegible] ciendi unguenta A

Μυρεψὸς, οῦ, ὁ, unguentorum coctor, unguentarius Ex μύρον, & ἑψω, coquo.

Μυρίκος, ου, ὁ, unguentarius. A [illegible]

Μυρὶς, ἰάδος, ἡ, decem millia, μυριὰς & per syncop. μυρὰς, plurima, ixcenta, infinita.

Μυριαγωγὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ὁν, ut μυριαγωγὸς ναῦς, navis, quæ decem millia hominum vehere potest, præsertim is. Ex μύριοι, & ἄγω.

Μυριακὶς, ἀδὸς, decies millies, sæpissime. A μύριοι

Μυριαμφορεὺς, έως, ὁ, ἡ, ὁν, decies mille amphorarum capax, (2) decies mille amphorarum dignus Antiph. ῥῆμα μυριάμφορον, 519. Ex μύριοι & ἀμφορεύς

Μυριανδρὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ὁν, ut μυριάνδρειος, urbs decem virorum millia capiens Ex μύριοι & ἀνὴρ.

Μυριαρχὴς, ὁ, ὁ, decem millium præfectus, Ex μύριοι & ἄρχω

Μυριάρχος, ου, ὁ, idem & ex nisi.

Μυριὰς, άδος, ἡ, myrias, numerus decem millium, decem millia. A μύριοι.

Μυρίδιον, ου, τὸ, unguentulum. Dim. a μύρον

Μυριελικτὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ὁν, plurimis voluminibus tortus & sinuatus. Ex μύριοι, & ἑλίσσω

Μυριεργὸς, ὁ, ὁ, ἡ, όν, valde armosus. Ex μύριοι & ἔργον.

Μυρίζω, ἰσω, unguentis imbuo. A μύρον

ΜΥ̓ΡΙΚΗ, ης, ἡ, myrica, Gl. V. vibumum myrica, genista Ph. μυρίκη ἐλάτη, quæ (ἡ) & plurata [illegible]

Μυρικὸς, ὁ, ὁ, ἡ, όν, ravinosus, e myrica [illegible] fectus A μυρίκη Ut ile

Μυρικόδης ους, ὁ, ὁ, ἡ, myrica similis, [illegible] Μυρικώδης, ους, mus. Al. μυρσίνη, & μυρρίνη

Μυρίνης, ου, ὁ, ὁ μύρινος οἶνος, vinum unguento imbutum, vinum conditum. Poll. A μύρον

Μυρίνος, η, ον, myrinus, piscis. A [illegible]

Μυριόζυγος, η, ον, plurimos boves continens, Suic. Ex μυρία, & ζυγὸς.

Μυριογράφος, η, ὁ, ἡ, ὁν, lapidibus, plurimis locis scriptus.

Μυριόδους, οντος, ὁ, ἡ, ὁν, impentes dentes habens In Epig. μυριόδους ἐπιφορὰ

Μυριὸς, ἰάς, ἰὸν, vide μύριος

Μυριοκρατὴς, ὁ, ὁ, ἡ, ὁν, permixta vel innumera capita habens Ex [illegible] & κράτος.

Μυριοπλεκὴς, ὁ, ὁ, ἡ, ὁν, ut [illegible] numeris dictus Ex μυρία, & πλέκω.

Μυριομμάτης, ου, ὁ, ἡ, ὁν, innumeros seu permultos habens oculos Ex ὄμματα.

Μυριομορφὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ὁν, innumeras habens formas, Suic. Ex μυρία, & μορφὴ.

Μυριόμοχθος, ος, ὁ ἡ, infinitos labores sustinens, Suic. Ex μυρίοι, & μόχθος.

Μυριόναυς, αυς, ὁ ἡ, innumeris seu infinitis navibus instructus. Ex μυρίοι, & ναῦς.

Μυριονταρμιμαχία, pugnæ, ubi decies mille f. permulti, cadunt.

Μυριόνταρχος, ου, ὁ, & μυριόνταρχος, id. quod μυριάρχης.

Μυριοπλάσιος, ία, ον, jam dudum, ante longissimum tempus.

Μυριοπλάσιος, ία, ον, q. d. decemilliplex, infinite multiplicatus. *Lucr.* μυριοπλάσιον, decies millies plures; (2) infinitis partibus plures. A μυριοι, vel μυριας.

Μυριοπλασίως, *Adv.* decies mille modis; (2) infinitis modis.

Μυριοπλάσιος, ος, ὁ ἡ, infinitus numero; (2) varius, multiplex. Ex πολυς.

Μυρίοπους, οδος, ὁ ἡ, innumeros pedes habens.

ΜΥΡΙΟΣ, α, ον, innumerus, innumerabilis, innumerus; (2) summus, extremus, maximus; μυριοι, αι, α, infiniti, innumeri, ut Lat. sexenti, sexcenta, at μυριαι, αι, α, decies mille, vel decem milia. Unde & composita cum μυριοι vel μυριοι, reddendi sunt vel per *infinitus*, sive *innumerus*, vel per *decies mille*, prout quis illa vel ex hoc, vel ex sito componi existimat, nihilque probabet, quo minus Synecdochice etiam το μύριοι, per *multi* vel *plurimi* reddatur.

Μυριοστημόριον, ου, τὸ, decies millena pars. Ex μυριοστός, & μόριον.

Μυριοστός, ὴ, όν, decies millesimus. Hinc ἡ μυριοστὴ, sc. μοῖρα, q. d. decies millesima, pro numero decem millium. A μυριοι

Μυριόστοχος, ον, οι, innumeri armati. Ex μυρ. & στόχος, *arma*.

Μυρίοτης, ητος, ἡ, infinita multitudo, infinitus numerus. A μυριος.

Μυριοτρόφος, ος, ὁ ἡ, innumeros alens, Suic. Ex μ. & τρέφω.

Μυριόφιλος, ος, ὁ ἡ, innumeros habens amicos, qui infinitis colit amicitias, Suic.

Μυριόφορτις, ιδος, ὁ ἡ, infinitos seu innumeros tegens; de nave grandi. Ex φέρω.

Μυριόφορτος, ος, ὁ ἡ, grande onus vehens; de nave grandi. Ex μ. & φέρτος.

Μυριόφυλλον, ου, τὸ, herba, quæ millefolium, Plinio. Dicitur & ut erebium Veneris. A

Μυριόφυλλος, ος, ὁ ἡ, innumera habens folia.

Μυριόφυλος, ος, ὁ ἡ, innumera genera habens, Rob. Ex μ. & φυλή.

Μυριόφωνος, ος, ὁ ἡ, infinitas voces edens, vel infinitis lingua loquens. Ex φωνή.

Μυρίπνους, *contr.* μυρίπνους, ους, ὁ ἡ, unguentum spirans, Rob. Ex μύρον & πνέω.

Μύρις, ιδος, ἡ, vas unguentaria, ampulla unguentaria. A μύρον.

Μύρισμα, ατος, τὸ, unguentorum illitus. A μυρίζω.

Μυρισμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Unde

Μυρίσμος, ὴ, ον, liquidus & odorus, ut oleum balsami; (2) aptus ad unguendum.

Μυριώνυμος, ος, ὁ ἡ, infinita nomina habens. Ex μυριος, & ὄνομα.

Μυριωπός, ὴ, ὁ ἡ, infinitos oculos habens. Argi epith. Ex μυριος, & ὤψ.

Μύρμαξ. *Dor.* pro μύρμηξ.

ΜΥΡΜΑΙ, pisces, qui vocantur μορμύροι, item vocari μύρμαι, ferebat Atrenæus.

Μυρμάδων, ωνος, ὁ, formicarum turba, locus ubi est. A μυρμαι.

Μυρμάκιον, ου, τὸ, phalangii genus, ap. Nic.

Μυρμήκια & μυρμηκίαι, verrucæ formicinæ, quas, quod eraſæ formicam tumicarum relinquant. Ph. μυρμηκια, verruca. Ab eod.

Μυρμήκιον, ου, τὸ, domicilium formicarum; (2) verruca, Philoxenus; (3) caro, Gl. V.

Μυρμηκίζω, ω, ὁ, verrucosus, Philox. (2) formicinus. Ab eod. Unde

Μυρμηκίασις, εως, ἡ, formicatio, Gl. V. passio a verrucis, quæ μυρμήκια, appellantur.

Μυρμηκιασμὸς, οῦ, ὁ, id. A

Μυρμηκιάω, ω, f. άσω, infestor verrucis formicariis. A μυρμηκιας,

Μυρμηκίζω, f. ίσω, ita adficior, ut formicæ quasi reptantes sentiam. Ab eod.

Μυρμήκιον, ου, τὸ, id. quod μυρμήκιον.

Μυρμηκίτης, ου, ὁ, ut μυρμηκίτης λίθος, gemma innatam repentis formicæ effigiem habens. Plin. A μύρμηξ.

Μυρμηκολέων, οντος, ὁ, leo formicarius, animalculum formicis infestum. Ex μύρμηξ, & λέων.

Μυρμηκώδης, ες, ὁ ἡ, ὁ, formicis refertus; (2) formicis proprius. A μύρμηξ.

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica; (2) cactus pugilum. Hes. Gl. V. A μύρμος.

Μυρμιδόνιστι, dpt. plur. *Dor.* & *Ion.* pro Μυρμιδόσι, a Μυρμιδών.

ΜΥΡΜΟΣ, ου, ὁ, formica; siquidem Hes. μύρμοι sunt μύρμηκες.

Μυρμυλάζω, ω, ω, glans unguentaria.

Μυρεψικός, ὴ, όν, unguento delibutus, Suic. Ex μύρον, & ἕψω.

Μυροβρυχος, ου, ὁ ἡ, cirros unguento delibutos habens, Suic.

Μυροδοκέω, ῶ, ὁ ἡ, unguento madens. Ex μ. χέω.

Μυροθήκη, ης, ἡ, unguentorum repositorium, vas unguentarium.

Μυροθλάσιν, ου, τὸ, idem & ex isd.

Μυροκομήρια, ας, ἡ, unguenta portans, Suic.

Μυρομαι, fut. μυροῦμαι, ploro, lamentor; (2) fluo. Οὐκ τίσιν ἐ αειδεν ἐμύρατο Κτεις ἄσυ, Moſch. 2, 91. Ῥεθρωσιν ωνὸς ἐνθα μυρεται Σιρις, Lyc 982.

ΜΥΡΟΝ, ου, τὸ, unguentum, oleum odorum.

Μυρον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔμυρον, a μύρω.

Μυροπαστόμος, ου, ὁ, compositi medicamenti genus, quod conficiunt ὠσυα, pix, χηρος, cera, & μύρα quædam, Galen.

Μυρόπνους, *contr.* μυρόπνους, ους, ὁ ἡ, unguenta spirans, Gl. V. Scholiastes, Ph. unguentarius, pigmentarius.

Μυροπωλέω, ω, f. ήσω, unguenta vendo.

Μυροπώλις, ιδος, ἡ, unguentorum venditrix, unguentaria. A μυροπώλης.

ΜΥΡΟΣ, ου, ὁ, iustus, murus, *pilis* similis muranæ, sed rebustior, & dentatus, cum murena mollior sit, & edentula, ut Tertullian. vocat. Interdum tamen & μυραινα, *murena* vocatur.

Μυροφόρος, ος, ὁ ἡ, unguentum portans vel tenens. Ex μύρον, & φέρω.

Μυρόχριστος, ος, ὁ ἡ, unguentis perunctus seu inunctus. Ex μύρον & χρίω.

Μυρρα, ης, ἡ, *Attic.* A μύρον.

ΜΥΡΡΑ, ας, ἡ, myrrha, lacryma arboris, *Arcl. Cyrenæ.*

Μυρσινάλαβος, rufus, Gl. V. Ex μυρσίνη, & ἄναβος.

Μυρσίνη, ης, ἡ, myrtus, μυρσίνης μέχρι, usque ad caput. A μύρτος.

Μυρσινίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum myrtites.

Μυρσίνος, ινη, ινον, myrteus; (2) *Subst.* ὁ myrtus. A μυρσινη.

Μυρσινὼν, ωνος, ὁ, myrtetum, locus, ubi myrti crescunt. Ab eod.

Μυρσις, ιδος, ἡ, herba unguenti odorem spirans. A μύρον.

Μυρσίτης, ου, ὁ, ut μυρσίτης λίθος, lapis myrtæ colorem habens. A μύρσα.

Μυρσινέλαιον, ου, τὸ, oleum myrteum. Ex μυρσίνη, & ἔλαιον.

Μυρσίνη, ης, ἡ, myrtus. A μύρτος.

Μυρσίνιος, ινη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρσινίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, myrtites, sive vinum myrto conditum. A μυρσινη.

Μυρσινοειδὴς, ὴς, ὁ ἡ, ὁ, myrti formam habens, myrto similis. Ex μυρσίνη, & εἶδος.

Μύρσινος, ινη, ινον, myrteus. A μύρσινη.

Μυρτὰς, άδος, ἡ, extuberantia in myrto.

Μυρτεῖον, ου, ὁ, myrtetum, Gl. Vet. A μύρτος.

Μυρτέα, ας, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίδα ον, ας, τὸ, idem quod μυρτὰς.

Μυρτίνη, ης, ἡ, piti & oleæ arboris genus, Sch. Nic. At Gl. V. μυρτινη, myrtus.

Μυρτινος, ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρτὶς, ίδος, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum myrtites, id est, myrti baccis nigris contusis conditum. Ab eod.

Μύρτον, ου, τὸ, bacca, seu fructus myrti; (2) caruncula in medio pudendi muliebris, Poll. Ab eod.

Μυρτοπέταλον, ου, τὸ, quibusdam dicitur το πολυγόνατον, herba.

ΜΥΡΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, myrtus, arbor.

Μυρτοχειλὴ, αν, τὰ, pudendi muliebris extremitates. Ex μυρτον, & χείλος.

Μυρτοχειλίδες, ων, αις, idem & ex isd.

Μύστακες, ων, οις, ὁ, mustacea, Suic. A μύρτον.

ΜΥΡΩ, fluo, fido. Vide μύρομαι.

Μύρωμα, ατος, τὸ, unguentum. A μυρω.

Μυρωτὶς, ίδος, ἡ, unctrix, unguenti illitrix.

ΜΥΣ, μυος, ὁ, mus, forex, (2) musculus, pars carnis, lacertus, torus, Gl. V.

Μυσαγμα, τὸ, idem quod μύσος.

Μύσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔμυσαν, a μύω.

Μυσαρὰ, ας, ἡ, abominanda fœditas. A

Μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν, detestandus, abominandus; fœdatus, fœdatus. A μύσος.

Μυσάρχης, ου, ὁ, detestabilium consiliorum auctor. Ex μύσος, & ἀρχή.

Μισαττόμαι, fut. ξομαι, detestor, abominor, averior, odi; abhorreo, Gl. V. Πείθων μυσαχθεὶς εἰσέδυς, Eur. Med. 1152. A μύσος.

Μυσαχθὴς, ἐς, ὁ ἡ, abominandus, fœdatus, impurus. Ab eod.

Μυσαχνὸς, ὴ, όν, idem & ab eod

Μυσαχὼν, ῶνος, ὁ, detestator, Gl. V. quasi a μυσαχω, vel μυσαω, quod efficit detestor.

Μυσιὲῖν πολλὰ ἔπη, fundere, Arist. Lys. 1080. *Ion.* pro μυσίζειν.

Μύσις, εως, ἡ, compressio, occlusio, obturatio. A μυω.

ΜΥΣΤΟΣ, ου, ὁ, scelus, piaculum, facinus detestandum.

Μυσὸς, ὴ, ὁ, abominandus, detestandus, Hes. ubi μυσαρὸν, μιαρὸν, μεμιασμένον. A μύσος.

Μυστάλια, ῶν, velut mus oberio, Aristoph. Vesp. 140. ubi μυσταλεῖ.

ΜΥΣΣΩ, ττω, ξω, mungo, emungo, mucum nasi extrudo.

Μυσταγωγὲω, ῶ, f. ήσω, initio sacris, mysteria edoceo. A μυσταγωγὸς. Hinc

Μυσταγωγητὸς, ὴ, όν, ad sacra jam introductus, initiatus.

Μυσταγωγία, ας, ἡ, initiatio ad sacra; (2) cœna Domini. A

Μυσταγωγὸς, ὸ, ὁ ἡ, initiator, mysteriorum magister seu doctor; (2) qui hospites ad sacra videnda introducit. Ex μύστης, & ἀγωγὸς.

Μυστὰξ, ακος, ἡ, labrum superius, & barba nati pili; barba. A μυστάμαι.

Μυστήρια, ων, τὰ, sacra, arcana, Ph. orgia, Gl. V. A μυστήριον.

Μυστηριάζω, initio, Gl. V. A μυστήρια. Hinc

Μυστηριασμὸς, ὸ, ὁ, initiatio. Gl. Vet.

Μυστηριακὸς, ὴ, όν, arcanus, secreta tegens.

Μυστήριον, ου, τὸ, murium latibulum, ap. Athenæum. Ex μῦς, & τηρέω.

Μυστήριον, ου, τὸ, arcanum, initiatio secreta, Ph. Vid. μυστήρια.

Μυστηρὶς, ὸς, ἰδος, ἡ, ut μυστηρίδος τέλεται, in Epigr. arcanæ initiationes. A μυστήρια.

Μυστηριώδης, ες, ὁ ἡ, ὁ, cui subest mysterium,

rium, mysticum, Ph. *μυστήριον, ἀπόκρυφον*. A *μυέω*.

Μυστηριώδης *Cyrenal.* sacræ, vel arcanæ libationes, Poll.

Μύστης, ου, ὁ, mysta, qui sacris initiatur, s. initiatus est, qui ad sacrorum arcana admittitur; (2) sacra discens; (3) sacrorum sive mysteriorum peritus; (4) sacrorum doctor, Gl. V. pater sacratus, Ph. *μύστης ὄρνεον, pupa, avis.* A *μύω*.

ΜΥΣΤΙΚΗΤΟΣ, ου, ὁ, piscis quidam *musculus* dictus quibusdam.

Μυστικός, ἡ, όν, mysticus, cui subest mysterium, arcanus. A *μύστης*.

Μυστικῶς, *Adv.* mystice, arcane.

Μυσιλαγνος, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* lagenæ. Ep.

Μυσιλάομαι, ῶμαι, haurio pane excavato. Κάμφειν χεροῖν μυσιλλᾶται ἧδὲ δημοσίαν, peculatur, Arist. Eq. 824. A

ΜΥΣΤΙΛΗ, ης, ἡ, panis cochlearis modo excavatus.

ΜΥΣΤΙΛΛΟΝ, Atticos vocasse bucceas panis, quæ canibus objicerentur, annotat Schol. Aristoph.

Μυσίλλω, in minutas partes seco; vid. supra *μισύλλω*. A *μυσίλη*.

Μυσιπολδίω, curo sacra, operor sacris. A

Μυσιπόλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui circa mystica versatur, sacerdos, mysta. Ex *μ.* & *πολίω*.

Μύσις, ιδος, ἡ, quæ initiatur seu initiata est sacris; (2) quæ sacra docet. A *μύστης*.

Μυσοδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, sacra arcana continens. *Epith.* templi. Aristoph. Ex *μύστης*, & *δίχομαι*.

Μυσοπολδίω, idem quod *μυσιπολδίω*.

Μυσοπόλος, idem quod *μυσιπόλος*.

Μυσρίον, ου, τό, cochlear parvum, Gl. Vet. linguli, Dim. a *μύστρον*.

Μυστριοπώλης, ου, ὁ, venditor cochlearium.

Μύστρον, ου, το, panis excavatus ad hauriendum jus vel pulmentum; (2) mensura duorum cochlearium. A *μυσίλη*.

Μύστρις, ου, ὁ, lingula, Gl. V. cochlear.

Μύσφορον, ου, τό, muscipula, Hes. Ex *μῦς*, & *φόρος*, *cædes*.

Μυταικίζω, literam *μῦ* sæpius repeto. Hinc

Μυταικισμός, οῦ, ἡ, frequens literæ *μῦ* iteratio.

ΜΥΤΤΑΛΟΣ, ου, ο, genus conchæ, cujus exustæ cinis vim causticam habet.

ΜΥΤΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, nasus, peculiariter piscium, atramentum sepiæ.

Μυτιοτδίω. fut. *δισω*, contero, vel acribus condimentis condio. A

ΜΥΤΤΩΤΟΝ, ῦ, τό, intritum ex alliis, caseo, & ovo; alliatum, moretum, *ὑποτρίμμα διὰ σκορόδου*, Schol. Aristoph.

Μυτλωτός, ῆ, ὁ, intritum, Gl. V.

Μυχαίτατος, & μυχοίτατος, η, ον, penitissimus, intimus. A *μυχός*.

Μύχατος, η, ον, intimus, abstrusus, ap. poëtas. Ab eod.

Μυχὴ, ῆς, ἡ, penetrale, intimus locus, Suid. ubi *μυγαί*. Ab eod.

Μυχηδόρος, ὁ ἡ ἡ, qui in cavernis seu latibulis comedit. Ex *μυχὴ*, & *βορά*.

Μύχθιζω, f. ίσω, gemo, suspiro; (2) irrideo, suspenso naso derideo, Hes. Suid. A *μύζω*. Hinc

Μυχθισμὸς, οῦ, ὁ, suspirium, gemitus.

Μυχθιστὴς, ῆ, ὁ ἡ ἡ, suspiriosus. A *μύζω*.

Μυχιαίος, αια, αῖον, intimus, abstrusus. A *μυχός*.

Μύχιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Μυχμὸς, οῦ, ὁ, sonitus quidam; (2) sonus, qui per nares redditur. A *μύζω*.

Μυχόθεν, e profundo. A *μυχός*. Unde

Μυχόνδε, *Adv.* ad vel in intimam partem.

Μυχοπόντιον, ου, τό, specus, ubi cavus recessus & vorago ponti est. Ex *πόντιος*.

ΜΥΧΟΣ, ου, ὁ, penetrale, intimus locus, recessus; (2) sinus maris; (3) penetrale, domus; (4) adytum.

Μυχρὸς, ὁ, custos *μύχου*. Ab ἔρος.

Μυχώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, latebrosus, Gl. V. A *μυχός*.

Hinc connivo, nicto, oculos claudo, labia comprimo; Active ut ὁ ὄνειρος *μύει τὰ βλέμματα*, Anst. & Neutral. ut *μάσσειν δὲ φλέβες*, Id. Γλήνας δ' ἄγαλμα τῆς ἀναιμάκτοις *μύει*, Lyc. 988.

Μυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ad mures pertinens; (2) musculosus, lacertosus, torosus. A *μῦς*.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, pars præcipue musculos habens; locus torosus, musculosus, pulpa brachiorum & coxarum, itemque sura, Ph. *μυὼν*, musculus. Ab eod. Unde

Μυοξὸς, ῆ, ὁ, mus Alpinus; animal medium inter murem arvensem & palustrem; glis gliris, Gl. V. *μυοξοὶ*, glires, Gl. V.

Μυοπάζω, f. άσω, sum luscitiosus; cæcutio, oculos aperire nequeo, 2 Pet. 1, 9. A *μύω*.

Μυωπία, ας, ἡ, vitium oculorum, quum quis eos aperire nequit; (2) cavernula murium. Ab eod. vel ex *μῦς*, & *ὀπή*.

Μυωπιάζω, άσω, luscitiosus sum, A *μύω*.

Μυωπίας, ου, ὁ, qui proxima tantum videt. Ab eod.

Μυωπίασις, εως, ἡ, vitium eorum, qui non nisi proxima videre possunt. A *μυωπίζω*.

Μυωπίζω, f. ίσω, calcari urgeo; *μυωπίζεσθαι*, æstro agitari, irritari, incitari. A *μύω*.

Μυωπὸς, ῆ, ὁ ἡ ἡ, claudens oculos, connivens. Ab eod.

Μυωτὸν, ῆ, τὸ, auricula muris, *herba*. Ex *μῦς*, & οὖς.

Μυωτὸς, ὴ, όν, mutinus; musculosus. A *μῦς*.

Μύω, ωπ, ὁ ἡ ἡ, claudens oculos, connivens, Ph. pætus; (2) tabanus, asilus, vespa, Nic. Ph. (3) item calcar. Ex *μῦς*, & *ὤψ*.

Μωκάω, ῶ, & *μωκάομαι*, ῶμαι, irrideo, deludo, ore in primis distorto, subsanno. A *μῶκος*. Hinc

Μώκημα, ατ, τὸ, irrisio, illusio.

Μωκίζω, f. ίσω, illudo, derideo, Suid. A

ΜΩΚΟΣ, ου, ὁ, fatuus, irrisor, derisor, cavillator, stultus, amens, Suid. Hes. Ar. Ph. *μῶκος*, hæc sanna, subsannator.

Μωλάω, ῶ, pugno, Hes. ubi *μωλεῖ, μάχεται*, & *μωλήσεται, μαχήσεται*. A

ΜΩΛΟΣ, ου, ὁ, bellum, pugna, tumultus; (2) ædificium in fluctibus exstructum, portus manu factus; (3) pondus, lapillus, qui ponitur in lapidibus conjungendis, Gl. V. *μῶλος*, moles.

ΜΩΛΥ, υος, τὸ, moly, planta bulbosa, & rutæ silvestris radix.

ΜΩΛΥΖΑ, ης, ἡ, genus allii, quod nucleis non coagmentatur; (2) caput alii.

Μώλυξ, υκος, ὁ, indoctus, ineruditus; (2) tardus, segnis, ignavus, (3) hebes, languidus, remissus. A

ΜΩΛΥΣ, υος, ὁ, sive μώλυξ, υκος, ὁ tardus, segnis, hebes, indoctus, languidus, imbecillus. Hinc

Μωλύτερον, obtusius, infimius, Etym.

Μωλύτης, ου, ὁ, hebes, tardo ingenio, R. A

Μωλόω, sive μωλαίνω; *μωλύμμενα*, ap. Hippocr. paulatim emarcescentia. A *μώλυς*.

Μωλωπίζω, vulnero, *μεμωλωπισμένος*, plenus vibicibus.

Μωλωπικὸς, ὴ, όν, vibiciosus. A

ΜΩΛΩΨ, ωπος, ὁ, vibex, verberum in cute vestigium, vibex plagæ; *μώλωπες* vibices.

Μωμάομαι, ῶμαι, vel *μωμέομαι*, vitupero, reprehendo, derideo. Ἐν γὰρ μωμᾷ ταυτηγὶ, Arist. Av. 172. Τὰν δ' ἂν ἴσως *μωμήσατο τίλλαν*, Theoc. 9, 24. A *μῶμος*.

Μώμαρ, idem quod *μῦμαρ*.

Μωμάσατο, 3. s. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμωμήσατο, a *μωμέομαι*.

Μωμόμβρον, acc. sing. præt. part. pass. *Dor.* pro *μεμόμβρυον*.

Μώμημα, ατος, vel reprehensio, [illegible] dictum ipsum, quo aliquem reprehendimus. A *μωμάομαι*.

Μωμήσω, 3. sing. a. 1. conj. pass.

Μωμήσατο, 3. sing. a. 1. opt. med.

Μωμητὴς, οῦ, ὁ, reprehensor, vituperator.

Μωμητὸς, ὴ, όν, reprehensibilis, vituperandus, dignus. Ab eod.

ΜΩΜΟΣ, ου, ὁ, dedecus, probrum, infamia, ignominia, vituperatio; (2) Deus reliquorum omnium irrisor, omnia reprehendit & irridet, irrisor, vituperator.

Μωμοσκοπία, ας, reprehendendi animadvertendo; (2) victimas inspicio. A

Μωμοσκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui animo observat, qui reprehendendi [illegible] qui victimas inspicit, probandi [illegible] *μῶμος*, & *σκοπὸς*.

ΜΩΝ, *Adv.* num, numquid, an,

Μώνυξ, υχος, ὁ ἡ ἡ, solidas ungulas Ex *μόνος*, & ὄνυξ.

Μώνυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex illis.

Μωραίνω, f. ανῶ, stulte ago, stultus *μωραίνομαι*, stultus fio, infatuor, 3. s. a. 1. act. *ἐμωράνθησαν*, 3. pl. pass. *Φάσκοντες εἶναι Σοφοὶ, ἐμωράνθησαν* Rom. 1, 22. Ἐὰν δὲ τὸ ἅλας *μωρανθῇ* Matt. 5, 13. A *μωρὸς*.

Μωρανθέισαν, acc. sing. aor. 1. part. v. *μωραίνω*.

Μωρανθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass.

Μωρία, ας, ἡ, stultitia, fatuitas; socordia, Ph. (2) de coitu dixit Ab eod.

Μώρον, ου, τὸ, mas mandragoræ quadrifolia teste Dioscor. Aliis tertium genus mandragoræ, quod *μωρὸν* reddat.

Μωροκακόηθης, ες, ὁ ἡ ἡ, stulte malitiosus.

Μωρολογία, ας, f. ήσω, stulta seu inepta loquacitas, insulse blatero; scurror, Gl. V.

Μωρολογία, ας, ἡ, stultiloquium, ineptiæ, stultus sermo. A

Μωρολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, inepta & stulta loquens, insulse blaterans. Ex λόγος.

Μῶρον, ου, τὸ, morum, fructus arboris moris. Idem quod *μόρον*.

ΜΩΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, stultus, fatuus; [illegible] tus, brutus, Ph. Voc. Att. ὦ *μῶρε*, [illegible] epte.

Μωροσοφίω, ῶ, f. ήσω, stulte sapio.

Μωροσοφία, ας, ἡ, stulta sapientia. A

Μωροσοφὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, stulte sapiens.

Μωροσυκον, ου, τὸ, morum sycaminum.

Μωρότης, ητος, ἡ, stultitia, fatuitas. A *μωρὸς*.

Μωρόω, ῶ, fatuum reddo. Ab eod.

Μωρὸς, *Adv.* stulte, fatue; inepte, absurde.

Μωρωσις, εως, ἡ, stultitia, fatuitas, stoliditas. A *μωρόω*.

Μῶσαν, *Musam*, acc. sing. *Dor.* pro Μοῦσαν.

Μωσῆς, ῆ, vel Μωσέης, έως, vel [illegible] vel Μοϊσέης, έος, ὁ, Moses. Nomen Hebr. *Tradit.*

N.

Litera Græcorum decima tertia, quæ *νῦ* appellatur, & nomen ab Hebræorum *Nun* accepit; (2) nota numeralis valens *quinquaginta*, & cum lineola inferne posita *quinquaginta millia*.

Ναασσὼν, ὁ, Naasson. Nomen viri Hebræi. *Illustrans.*

ΝΑΒΛ, ης, ἡ, nablium vel nabla, instrumentum musicum, citharæ fere simile.

Νάκλος, ου, ὁ, idem.

Ναζιραῖος, ου, ὁ, nablum pulsans. A

Ναζιραῖοι, ὁ, Nazigæ. Nomen viri Hebr. [illegible] tus. *Illustrans.*

Νᾶες, ναυς, nom. plur. a ναῦς, navis.

Ναίτης, ου, ὁ, habitator, incola. A ναίω.

Ναζαρηνός, ὁ, idem, ab eod.

Ναζαρηνός, vel Ναζωραῖος, ὁ, Nazarenus.

Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὶτ, ἡ, Nazarth. Nomen urbis Hebr. ἄκλιτον. *Surculus.*

Ναὶ, *Adv.* næ, ita, etiam, ſane, utique.

Ναϊάδες, ων, αἱ, Naiades, nymphæ fluviales & fontanæ. A νάω, *fluo.*

Ναΐδιον, ὁ, τὸ, ſacellum, ædicula. Dim.

Ναΐει, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔναιε, a ναίω.

Ναίεσκε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔναιε.

Ναιεταόωντας, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐναιετάασε, a ναιετάω.

Ναιετάουσα, *habitans*, præſ. part. act. f. g.

Ναιετάω, ῶ, habito; (2) incolo; ναιετάεται, habitatur; ναιετάασκε, habitabat, imp. *Ion.* pro ᾤκεῖτο, ναιετάοντα, acc. ſing. part. habitantem; ναιετάοντας, acc. plur. ſum. pro ναιετάοντας. Ἄλλοι δ' ἀλλήσοι φῦλα χθόνα ναιετάουσι, Dion. Περ. 265. A ναίω.

Ναιετάουσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ναιετάουσι.

Ναιέτης, ου, ὁ, habitator, incola; uſitatius ναίτης. Ab eod.

Ναῖη, ὁ, Naim. Nomen urbis Hebr. ἄκλιτον, *Amœnitas.*

Ναιόντων, acc. ſing. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ναίουσαν, a ναίω.

Ναῖον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔναιον.

Ναϊκὸν, ἰα, ὸν, nauticus, *Dor.* pro *Ionice* νηϊκὸν.

ΝΑΪΛΟΝ, ου, τὸ, odoramentum quoddam, Theophraſt.

Ναϊσκάριον, ου, τὸ, ædicula, ſacellum, Gl. V. ſacrarium, Ph. A ſeq.

Ναΐσκος, ου, ὁ, ſacellum, Dim. a ναός.

Ναιχὶ, *Adv.* omnino, ſane, ita. Att. pro ναὶ, Heſ. Suid.

ΝΑΙΩ, habito, incolo; ναῖε, *Ion.* pro ἔναιε, imp. habitabat; ab hoc aliud imp. *Ion.* ναίεσκον, habitabam, paſſ. ναίομαι, habitor. Ὅσσιαν φρένα ναίουσι τάδε, Soph. El. 1391. Μυχοῖς ναίουσαν ἱερὰς λίμνης, Eur. Med. 397. Ξένην πόλιν ναίω, id. Ph. 372. Τὸν' ἀνδρῶν ναίομαι, ſcil. νήσους, Dion. Περ. 616.

Νάκη, ης, ἡ, pellis lanata, Gl. V.

Νακοδέψης, ου, ὁ, coriarius, ſ. fullo. Ex ſeq. & δέω.

ΝΑΚΟΣ, ους, τὸ, vellus, pellis cum ſuo villo.

Νακοτιλτίω, ῶ, vellera vello ſeu tondeo, Poll. ubi νακοτιλτοῦντες, part. A

Νακοτίλτης, ου, ὁ, qui villoſas pelles vellit, Poll. Ex νάκος, & τίλλω.

Νακοτίλτης, ου, ὁ ἡ ὐ, velleris in modum vulſus, Poll. Ex iiſd.

Νάκτης, ου, ὁ, fullo, Suic. A νάσσω.

Νακτὸς, ἡ, ὸν, farciendo & conſtipando completus; νακτὴ, farſa, i. e. *farta*, Gl. V. νακτὸν, denſum, preſſum, Gl. V. Ab eod.

Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, ſcaturigo; lympha, Gl. V. latex, unda, Ph. A νάω. Hinc

Ναματιαῖος, αία, αῖον, ſcaturiens, manans.

Ναμάτιον, τὸ, aquula, paulum liquoris, Dim. A νᾶμα.

Ναματώδης, ους, ὁ ἡ ὐ, ſcaturiginum & fontium plenus, riguus. Ab eod.

Ναν, πρωτ. acc. ſing. *Dor.* pro ναῦν, a ναῦς, navis.

Νάννος, ου, τὸ, pupus, Ph. A νάνος.

ΝΑΝΝΗ, ης, ἡ, matris ſoror, Heſ.

ΝΑΝΟΣ, ου, ὁ, nanus, pumilio.

Νανοσσώδης, ους, ὁ ἡ ὐ, qui natura pumilio eſt, pumilionis ſtaturam habens. Ex φύω.

Νανύλλιος, ους, ὁ ἡ ὐ, pumilionis formam habens, pumilus, pumilio. A νάνος.

Νανώδης, ους, *per Aphæresin*, pro ἀναξ.

Νάξιουργὸς, ὁ ἡ ὐ, Naxio opere ſ. in inſula Naxo factus. Ex Νάξιος, & ἔργον.

Ναοῖσι, dat. pl. *Poët.* pro ναοῖς.

Ναοκυλίω, ῶ, templum ædifico. A

Ναοκύλιος, ου, ὁ, cui templum ædificandi cura eſt commiſſa; (2) ædium ſacrarum procurator. Ex ναὸς, & κυλίω.

Ναοπόλος, ου, ὁ, ædituus; ſacerdos. A πολέω.

ΝΑΟΣ, ου, ὁ, *proprie* domicilium; dein ædis, pulvinar, fanum, h. e. ea pars ἱεροῦ, templi, in quo ſimulacrum Dei dedicatum eſt: in Sac. Lit. pars templi Hieroſol. quam ingredi licebat ſolis ſacerdotibus. A νάω.

Ναοφύλαξ, ακος, ὁ, templi cuſtos, ædituus.

Νάπεια, ας, ἡ, finapi, Nic. A νάπυ.

Νάπη, ης, ἡ, ſaltus, convallis, nemus, Gl. V. νάπαι, valles, Ph.

ΝΑΠΟΣ, ους, τὸ, (pen. prod.) finapi.

Ναρδίζω, nardo ſimilis ſum.

Νάρδινος, ίνη, ινον, nardinus, e nardo confectus.

Ναρδίτης, ου, ὁ, ut ναρδίτης οἶνος, vinum nardo conditum.

Νάρδιτις, ιδος, ἡ, nardus montana. A νάρδος.

Ναρδολιπὴς, ους, ὁ ἡ ὐ, nardo pinguis. Ex νάρδος, & λίπος, *pinguis.*

ΝΑΡΔΟΣ, ου, ἡ, nardus, frutex; (2) oleum nardinum. Gl. V. νάρδος, hoc ſiler.

Νάρδοσταχυς, υος, ἡ, ſpica nardi, Galen.

Νάρθηκια, ας, ἡ, humilis ferula, ferulago. A νάρθηξ.

Ναρθηκίζω (a νάρθηξ, 2.) alligo os fractum & ferulis firmo. Sch. Ariſtoph.

Νάρθηκιον, ου, τὸ, narthecium, vaſculum medicamentarium; liber medicamentarius.

Νάρθηκοπλήρατος, ου, ὁ ἡ ὐ, ferulis repletus. Æſch. Pr. νάρθηκοπλήρωτον ὃ θησαῦμαι πυρὸς σπυρὸν κλοπαίαν, ferulis refertum capto ignis fontem, i. e. *ſomitem*, furtivum. Ex νάρθηξ, & πλήρης.

Νάρθηκοφόρος, ου, ὁ ἡ ὐ, ferulam ferens. Ex νάρθηξ, & φέρω.

Νάρθηκώδης, ους, ὁ ἡ ὐ, ferulaceus, ferulæ ſimilis. A

ΝΑΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, ferula; (2) inſtrumentum medicum, quo utuntur in fracturis, (ferula, *Lat.*) ad deligandum firmiter; (3) arbor quædam.

ΝΑΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, Narcaphthon, odoramenti genus, ſuffitibus admiſceri ſolitum.

Ναρκάω, & ῶ, ῶ, torpedine adficior, ſeu adfectus ſum, obtorpeſco, torpeo, torpeſco. Ἐνάρκησε τὸ φλάτος τῆς μηρῆς, Gen. 32, 25. Πλὴν ὀστᾶν αὐτῆς ἐνάρκησε, Job 33, 19. Νάρκησε χεὶρ, Hom. Il. 8, 328.

ΝΑΡΚΗ, & νάρκα, ης, ἡ, torpedo, piſcis quidam tangentes ſe torpeſcere facientes; (2) torpor, vetternus, ſtupor; (3) ita quoque centaurium magnum a quibuſdam dictum. Dioſc.

Νάρκημα, ατος, τὸ, torpefactio, torpor, ſtupor. A ναρκάω.

Νάρκησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ναρκίσσινος, ίνη, ινον, narciſſinus, e narciſſo factus; ut ναρκίσσινον ἔλαιον. A νάρκισσος. Hinc

Ναρκισσίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, narciſſites lapis.

Νάρκισσος, ου, ὁ vel ἡ, narciſſus, flos quidam. A νάρκη, quod ſuo odore torporem adferre creditur. *Angl.* Daffodil.

Ναρκόω, ῶ, f. ώσω, torpefacio, torpore adficio; (2) ſedo & tollo. Ab eod.

Ναρκώδης, ους, ὁ ἡ ὐ, cui torpor ſeu ſtupor ineſt, torpidus, ſtupidus, Hippocr. A νάρκη.

Νάρκωσις, εως, ἡ, torpefactio, torpefaciendi vis, ſtupor, hebetatio. A ναρκῶ. Unde

Ναρκωτικὸς, ἡ, όν, torpefaciendi vim habens.

Νάρπη, ης, ἡ, Narta. Numeratur inter ea quæ adoramenta & unguentis admiſcentur. Theophr.

Νάτατο, 3. ſing. 2. f. ind. med. pro ἐνάσατο, a νάω.

Νᾶδη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐνάθη, νάω.

Ναυάσιαν, acc. ſing. *Dor.* pro ναυσίαν.

Ναυμὸς, οῦ, ὁ, fluentum, fluor, ſcaturigo, rivus, latex. A νάω.

Ναυαγέω, ῶ, f. ήσω, naufragium facio, navem frango; (2) jacturam facio, naufragio amitto. A ναυαγὸς.

Ναυαγήσασιν, dat. pl. a. 1. part. act. cum ν a ναυαγέω.

Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium. Ab eod. Unde

Ναυάγιον, ου, τὸ, proprie fragmentum navis, tabulæ aliaque e naufragio collecta; (2) dicitur tamen & pro naufragio.

Ναυαγὸς, ὸν, ὁ, naufragus. Ex ναῦς, & ἄγνυμι, *frango.*

Ναυαρχέω, ῶ, f. ήσω, navibus præſum, navarchum ago. A ναύαρχος.

Ναυαρχία, ας, ἡ, præfectura navium ſeu claſſis. Ab eod.

Ναυαρχὶς, ίδος, ἡ, navis, qua vehitur navarchus, navis prætoria. Ab eod.

Ναύαρχος, ου, ὁ, navarchus, navium præfectus, præfectus claſſis. Ex ναῦς, & ἀρχή.

Ναυάτης, ου, ὁ, corrupte legitur pro

Ναυβάτης, ου, ὁ, qui navem conſcendit, qui navi vehitur; (2) nauta, navita. Ex ναῦς, & βαίνω, *ſcando.*

Ναυηγὸν, acc. ſing. *Ion.* pro ναυαγὸν.

Ναυκληρέω, ῶ, f. ήσω, nauclerus ſum, navem guberno. A ναύκληρος.

Ναυκληρία, ας, ἡ, naucleriacum vitæ genus; (2) navium gubernatio.

Ναυκληρικὸς, ἡ, όν, ad navicularium ſeu nauclerum pertinens. Ab eod.

Ναυκλήριον, ου, τὸ, navigium, naucleriaca poſſeſſio, navis gubernatio. Ab eod.

Ναύκληρος, ου, ὁ, qui navem poſſidet, nauclerus, navis dominus, Gl. V. naviculârius; ναύκληροι Athenis dicebantur etiam οἱ δήμαρχοι; ναύκληρος etiam Adjective pro nauticus, ut ναυκλήρου πλάτην nauticum remum Heſ. metaphorice pater familiæ, Poll. Ex ναῦς, & κλῆρος.

Ναυκληροῦμαι, ου, ὁ ἡ ὐ, qui a nauclero elocatur. A ναύκληρος.

Ναυκράρια, ων, τὰ, loca, in quibus reponebantur ex ναυκραρίαις exacta.

Ναυκραρία, ας, ἡ, duodecima pars tribus; ap. Athenienſ.

Ναυκραρικὸς, ἡ, όν, ad ναυκράρους pertinens. A

ΝΑΥΚΡΑΡΟΙ, ων, οἱ, magiſtratus quidam Athenienſes. Vide Suid. & Poll.

Ναυκρατία, ᾶς, ſ. ήσω, navibus ſupero, navali pugna vinco. Xen. A

Ναυκράτης, ου, ὁ ἡ ὐ, qui claſſe pollens maris imperium obtinet; (2) qui claſſis præſidio locum aliquem tenet vel occupat. Ex ναῦς, & κράτος.

Ναυκρατητικὸς, ἡ, όν, ad victoriam navalem pertinens. A ναυκρατέω.

Ναυκρατία, ἡ, victoria navalis; (2) imperium maritimum.

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, qui navibus præeſt, gubernator. Ex ναῦς, & κράτος.

Ναῦλαξ, ακος, ὁ, nablum, idem quod νάβλας.

Ναῦλον, ου, τὸ, naulum, merces, quæ pro navigatione ſolvitur, Ph. navis vectura, naulum, vectura. A ναῦς.

Ναῦλος, ου, ὁ, idem; (2) merces, quam perſolvimus ei, ad quem divertimus; (3) inſtrumentum quoddam nauticum.

Ναυλοχέω, in portu permaneo, ſtationem habeo; (2) navi inſidens locum aliquem vel adverſarium obſervo, eique inſidior.

Ναυλοχία, ας, ἡ, occulta navium ſtatio.

Ναύλοχος, ου, τὸ, ſtatio navium. A

Ναυλόχος, ου, ὁ ἡ ὄ, cui naves inſidere poſſunt; navium ſtationi commodus *Subſt.* ναύλοχος tranquillus, ubi naves velut requieſcunt, ſtatio navium, portus. Ex ναῦς, & ἐλόχος.

Ναυλῶ, naulo conduco. A ναῦλον.

Ναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, prælio navali confligo, navale prælium committo; (2) pugno. A ναυμάχος.

Ναυμάχης, ου, ὁ, navale prælium committens, claſſe decertans. Ex μάχομαι.

Ναυμαχήσειν, navale certamen committere cupio, ad navale prælium paratus ſum. A ναυμαχέω.

Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium, pugna navalis. Ex ναῦς, & μάχη.

Ναυμάχιον, ου, τὸ, multa ei impoſita, qui navale prælium ſubterfugerat. Ex iiſd.

Ναυμάχος, ου, ὁ ἡ ὄ, navale prælium committens. Ex iiſd.

Ναύμαχος, ου, ὁ ἡ ὄ, quo dimicatur e navibus, navali prælio aptus. Ex iiſd.

Ναῦν, ναυσὶ, acc. ſing. a ναῦς, *navis.*

Ναυπηγεμβάσεις, acc. pl. præſ. part. med. *Dor.* pro ναυπηγεμβάσεις, a

Ναυπηγέω, ῶ, fut. ήσω, naves fabricor. A ναυπηγός.

Ναυπηγησία, ας, ἡ, navium fabricatio. Ab eod.

Ναυπηγήσιμος, ου, ὁ ἡ ὄ, navibus fabricandis aptus. A ναυπηγησία.

Ναυπηγική, ῆς, ἡ, idem quod ναυπηγησία.

Ναυπηγικός, ἡ, όν, ad navium fabros ſeu fabricationem pertinens. Ab eod.

Ναυπήγιον, ου, τὸ, locus, ubi naves compinguntur. Ex iiſd.

Ναυπηγός, οῦ, ὁ, qui naves compingit, navium fabricator, Gl. V. faber navalis. Ex ναῦς, & πήγνυμι.

Ναύπορος, ον, *Epith.* litoris, portus, quo naves appelluntur. A πείρω.

ΝΑΥΣ, ὁ, navis, *inpr.* longa, h. e. qua utebantur in prælio matutino; ἀ νηός, τῇ νηΐ, τῶν νεῶν· αἱ ναῦς, αἱ νῆες, τῶν νεῶν, ταῖς ναυσὶ, τὰς ναῦς; Sic in ſoluta oratione. At ap. Poët. ὁ νηύς, τ' νηός, ταῖς νηυσὶ; item τῆς νηός, τὰς νέας.

Ναῦσλον, ου, τὸ, naulum, Heſ. A ναῦς.

Ναυσόλιω, ῶ, naulo conduco; (2) naulo vehendum ſuſcipio; ναυσολιάσομαι, ap. Ariſtoph. navem inſcendo. Πῶς ἀστράβης ἀῶλος, ἢ ναυσολιάσομαι, Ariſt. Pace, 126. Ἦν ἀπ' Ἰδαίων λόφων ἡ Δαρδανέων ἀνὴρ τόπων ναυσολιάσῃ, Lyc. 1257.

Ναυσία, ας, ἡ, nauſea, proprie qua navigantes in mari corripiuntur. A ναῦς.

Ναυσίασις, εως, ἡ, ipſa actio nauſeandi, nauſea. A

Ναυσιάω, ῶ, f. άσω, nauſeo. A ναυσία.

Ναυσίζω, ω, ὁ ἡ ὄ, qui in navibus ſeu ex navibus vivit.

Ναυσίδρομος, ον, *Epith.* venti, navium curſum incitans, *al.* (2) velivolus, navigabilis. A ν. & τρέχω.

Ναυσίκλειτος, ου, ὁ ἡ ὄ, vel ναυσικλεής, ές, ές, re navali clarus.

Ναυσίκλυτος, ου, ὁ ἡ ὄ, idem & ex iiſd.

Ναυσιόεις, όεσσα, όεν, nauſeans. A ναυσία.

Ναυσιπέδη, ης, ἡ, q. d. navium pedica; ſunis, quo navis terræ alligatur, Luc. Lex.

Ναυσιπόρος, ου, ὁ ἡ ὄ, navibus permeabilis, navigabilis.

Ναυσίποδες, ων, οἱ, homines inſulares, qui navibus in mari pro pedibus utuntur, Euſt.

Ναυσίπομπος, ου, ὁ ἡ ὄ, naves velens & promovens; ut ναυσίπομπος αὔρα, apud Eurip. ventus ſecundus. Ex πέμπω.

Ναυσίπορος, ου, ὁ ἡ ὄ, navibus pervius, navigabilis. Ex ναῦς, & πόρος.

Ναυσιπόρος, ου, ὁ ἡ ὄ, navigradus, navi permeans. Ex iiſd.

Ναυσίστονος ὕβρις, ignominia, quæ propter cladem acceptam claſſi gemitum & luctum affert.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui navi fertur.

Ναυσιφόρος, ου, ὁ ἡ ὄ, navibus ferendis aptus.

Ναύσταθμος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, navi veho, ſeu duco, navi deduco; (2) claſſe percurro, navi permeo, navigo, proficiſcor; (3) rego, guberno. Σὺ δ' ὡς τί χρῄζων πλωτὸν ναυστολεῖς χθόνα; Eur. Med. 682. Φράσον δέ μοι τὸ πλῆθος ὡς ἔχει ναυστολῶν, Ariſt. Av. 1234. Καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν; Eur. Or. 723. A ναύστολος.

Ναυστόλημα, ατος, τὸ, navigatio ſeu profectio, quæ fit navi, R. A ναυστολέω.

Ναυστολία, ας, ἡ, idem. A

Ναύστολος, ου, ὁ ἡ ὄ, navi vehens. Ex ναῦς, & στέλλω.

Ναυτεπιστάτης, ου, ὁ, qui navi ſervit, ut ſuum lucretur nautam, R.

Ναύτης, ου, ὁ, nauta, navita; ναύτης δρόμος adjective in Epigr. q. d. navalis curſus. A ναῦς.

Ναυτία, ας, ἡ, nauſea. Ab eod.

Ναυτιάω, ῶ, nauſeo, *metaph.* reſpuo, quaſi nauſeans. A ναυτία.

Ναυτικὸς, ἡ, όν, nauticus; navalis; claſſicus; exercitatus in re nautica; τὸ ναυτικὸν, ῦ, res nautica, copiæ navales, claſſis.

Ναυτικῶς, *Adverb.* nautarum more.

Ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. A ναυτίλος.

Ναυτίλλομαι, navigo. Ἀλλὰ σαυτοῦ γ' Ἑλλησπόντῳ ἢ Βυζαντίῳ θαλάττῃς ναυτιλλόμενος, Luc. Toxar. Ab eod.

Ναυτίλος, ου, ὁ ἡ ὄ, nauticus, navigatorius; (2) piſcis, polypi ſpecies. A ναῦς.

Ναυτολοφθόρος, ου, ὁ ἡ ὄ, nautas perdens, Suic. Ex ναυτίλος, & φθείρω.

Ναυτιόεις, ιοντος, ὁ, nauſeoſus. A ναυτία.

Ναυτιώδης, ους, ὁ ἡ ὄ, nauſeoſus. A ναυτία.

Ναυτιώδεις, apud Hippocr. effuſiones ſanguinis, per tranſlationem ab iis, qui in nauſea ſanguinem vomunt. A ναυτιάσις, quaſi a ναυτιάω.

Ναυτοδίκαι, ῶν, οἱ, proprie judices nauticis litigiis cognoſcendis deputati. Vid. Poll. Ex ναύτης, & δίκη, *jus.*

Ναυτοκράτωρ, ὁ, maris imperium habens. A κράτος.

Ναυτολογέω, nautas lego, colligo. A

Ναυτολόγος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui nautas legit, vel cogit, Suic. Ex ναύτης.

Ναύτριαι, vel ναύτριαις, mulieres nauticam exercentes. A ναύτης.

Ναυφάγος, ον, naves perdens, *Ern.*

Ναυφθορία, ας, ἡ, naufragium. A

Ναύφθορος, ου, ὁ ἡ ὄ, in navi corruptus aut perditus. Ex ναῦς, & φθορὰ, *corruptio.*

Ναῦφι, vel ναῦφιν, *navibus*, dat. pl. *Poët.* ut παρὰ ναῦφιν, a navibus. A ναῦς.

Ναύφρακτος, ου, ὁ ἡ ὄ, navibus ſeptus, navibus armatus & munitus. Alicubi & pro ναυςάθμος.

Ναυφύλαξ, κος, ὁ, præfectus cuſtodiendarum navium.

ΝΑΦΘΑ, ης, ἡ, naphtha.

Νάφθας, ου, ὁ, idem.

Νάω, fluo; mano, ſcaturio.

Νάω, habitare facio. Hinc νάσσα, aor. 1. pro ἔνασσα, ἔνασα, habitare feci, collocavi; quaſi a νόμω, aor. 1. med. νάσατο, pro ἐνάσατο, habitavit; a. 1. paſſ. νάσθη, pro ἐνάσθη, habitavit.

Νῆα, acc. ſ. *Poët.* pro ναῦν, a ναῦς.

Νεάγγελτος, ου, ὁ ἡ ὄ, nuper nunciatus, novus, Suic. Ex νέος, & ἀγγέλλω.

Νεαγενὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, nuper genitus. Ex νέος, & γίνομαι.

Νεάζω, f. άσω, juveneſco; adoleſco, juvenilem ætatem ago; juvenis ſeu robuſtus ſum; juveniliter ſapio vel ago; νεάζεσθαι, recentari, Gl. V. Μὰν νεάζων οὐχ ὁρᾷς, ἃ χρὴ σ' ὁρᾶν; Eur. Ph. 720. A νέος.

Νεαίρητος, ου, recens captus.

Νεακὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, *Dor.* pro νεακὴς, idem quod

Νεακόνητος, ου, ὁ ἡ ὄ, recens acutus. Ex νέος, & ἀκονάω.

Νεακτὴς, ῆτος, ὁ, recens captus, novellus, *Hippon.* Ex νέος, & ἅλω, *capio.*

Νεαλὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, recentior. A ſeq.

Νεαλὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, recens. Quaſi de piſce, ab ἁλίσκω, capio, quaſi recens captus, vel ab ἅλς, ſal, ut ſit recens conſperſus. Poſſit & ab ἀναλίσκω, Ph. νεαλὲς, præſultum.

Νεάλωτος, ου, ὁ ἡ ὄ, recens captus.

Νεάμελλος, vel νεάμολλος, ου, ὁ ἡ ὄ, recens mulctus, R. Ex νέος, & ἀμέλγω.

Νεᾶν, ᾶνος, ὁ, juvenis, Euſt. A νέος.

Νεάνθρωπος, ου, juvenilis, ſtrenuus.

Νεανίας, ου, ὁ, adoleſcens, juvenis ſtrenuus, ferox, juvenili protervia præditus, juvenilis. A νέος.

Νεανεία, ας, ἡ, juvenilis audacia facinus, Phrlon. A νεᾶν.

Νεανίδιμα, ατος, τὸ, idem; egregium factum; juvenilis jactantia.

Νεανιδύομαι, juveneſco, juventutis annos ingredior; (2) juvenili audacia & petulantia ago. A νεανίας. Unde

Νεανικὸς, ἡ, όν, juvenilis; (2) ſtrenuus, animoſus, audax, robuſtus, validus, vehemens; (3) magnus, permagnus.

Νεανικῶς, *Adverb.* juveniliter; (2) robuſte, ſtrenue; (3) laute, opipare.

Νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula, puella, Exod. 8. A νεᾶν.

Νεανίσκευμα, ατος, τὸ, ſuperbia, inconſiderantia juvenilis; νεανισκεύματα, juvenilia.

Νεανισκεύω, & νεανισκεύομαι, juveneſco, juvenilem ætatem ago. A

Νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis, adoleſcens, adoleſcentulus. A νέος.

Νέανσις, εως, ἡ, novatio, de agro, ap. Theophr. quaſi a νεάνω, quod eſſet *renovo.* Vid. νέασις.

Νέαξ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens. A νέος.

Νεαρὸς, ὸν, ὁ ἡ ὄ, recens, novus; (2) juvenilis; (3) puerilis. A νέος.

Νεαροφόρος, ου, ὁ ἡ ὄ, recentaria, Gl. V. A φέρω.

Νέαρχος, ου, ὁ ἡ ὄ, navis rector, Suic. Ex ναῦς, pro ναός, a ναῦς, & ἄρχω.

Νεασθὲς, *Adv.* juveniliter, puerliter.

Νέασιμον, novale, Gl. V. A ſeq.

Νέασις, εως, ἡ, novatio, renovatio; ut renovatio agri, apud Theoph. ubi tamen alii νέανσις, Gl. Vet. νέασις, novalis, novalis terra. A νεάω.

Νέας, acc. pl. *Poët.* pro νέας, a ναῦς.

Νέαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro νένασται, a νέω, βάω, vel *halito*, *Poët.* pro νένασται.

Νεᾶτη, ης, ἡ, ſc. χορδὴ, extrema, ultima, ſeptima chorda. A νέατος.

Νεᾶτις, ιδος, ἡ, Gl. V. *navalis*, vervactum.

Νέατος, άτη, ατον, novillimus, ultimus; (2) novalis, Gl. V. A νέος.

Νεάτος, ὴ, ὸν, novatus, renovatus, novellus, *Suiſt.* ὁ, tempus renovandi agrum.; ſatio. Ab eod.

Νεαύξητος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui nuper demum increvit, nuper auctus, Suic. Ex αὐξάνω.

Νεάω, ῶ, novo, innovo, in primis agrum, Gl. V. νεάω, novello. Hinc part. νεώμενος, ap. Heſiod. Ἔργ. 460. iterata, terra vel novata. A νέος.

Νεβρεὺς, ῆος, ὁ ἡ ὄ, qui ex hinnulo eſt. A νεβρὸς.

Νεβρίας, ου, ὁ, ut νεβρίας χαλὸς, muſtelus nebrias, apud Ariſtot.

Νεβριδόπλεκτος, ου, ὁ ἡ ὄ, veſtem ſeu peplum geſtans ex pellibus hinnuleis.

Νεβριδοστόλος, ου, nebridibus indutus.

Νεβρίζω, pelle hinnulea veſtio; paſſ. ſum nebridem geſto, induo. A

Νεβρὶς, ίδος, ἡ, pellis hinnuli; gallicenium Bacchi & bacchantium. A νεβρὸς.

Νεβρισμὸς, ὁ, bacchatio. A νεβρίζω.

Νεβρίτης λίθος, nebritis gemma Libero Patri

ſacra; nomen fortitæ a mutidum ſimilitudine, Plin.

ΝΕΒΡΟΣ, ὁ, ἡ, pullus cervi, hinnulus, dama.

Νεβροτόκος, ος, ὁ, ἡ, hinnulos pariens, Rob. Ex νεβρὸς, & τίκτω.

Νεβροφόνος, ος, ὁ, ἡ, hinnulorum occiſor. Ex νεβρὸς, & φονεύω.

Νεβροχαρὴς, ές, ὁ, ἡ, hinnulis gaudens, Epith. Apoll. Ex νεβρὸς, & χαίρω.

Νεβρώδης, ης, ὁ, ἡ, cognomen Bacchi, quod eum ipſe, tum Euchantes pelles hinnulorum geſtarent. A νεβρὸς.

Νείδω, νείσω, præſ. inf. med. verbi νείομαι.

Νεῖαι, 2. ſ. præſ. conj. *Ion.* pro νέησαι.

Νεήγενης, ές, ὁ, ἡ, recens natus. A νέος, & γίνομαι.

Νεηθαλὴς, ὲς, recens viridis, florens. A θάλλω.

Νείμασι, dat. pl. *Poët.* pro νέμεσι, a

Νείμης, ες, v. l νεμὴς, ές, ὁ, ἡ, recens acutus, exacutus. Ex νέος, & ἀκὴ.

Νειοκὸς, ές, ὁ, ἡ, idem, Heſ. Ex νέος, & ἐκοτέω.

Νειολάτης, ου, ὁ, remex, navem impellens, Heſ. Ex ναῦς, & ἐλαύνω.

Νειλάτος, recens cuſus, Heſ. ποτδιχὲς. Ex νέος, νέα, & ἐλαύνω, malleo duco, cudo.

Νειλατὸς, recens molitus; ut νείλατα ἄλφιτα, recens molitæ farinæ, apud Demoſth. melle, uvis paſſis, & viridibus ciceribus imbutæ ac ſubactæ, ſecundum Harpocrationem; quaſi νεωστὶ ἀλιλισμένα, ab ἀλέω, molo. Sed ſunt νείλατα, placentæ quædam recentes, quaſi recens ductæ ac ſubactæ, ab ἐλαύνω, ſicut & ἐλατὴρ eſt placentæ genus. Ab eod.

Νειλιπὴς, ές, ὁ, ἡ, recens illitus. Ex νέος, & ἀλείφω.

Νείλους, υδος, ὁ, ἡ, qui nuper admodum advenit, novitius, convena, Ph. Ex νέος, & ἐλθεῖν.

Νειλύδι, dat. ſ. *Ion.* pro νειλύϊ, a νειλὺς.

Νειλώνης, νειλῶτις, νειλωτικὸς, *Ion.* pro νειλώης, νειλὼις, νειλωϊκὸς.

Νείοζος, ος, ὁ, ἡ, recens dictus, nuper celebratus. Ex νέος, & φημὶ.

Νειπὴν, ης, ἡ, *Ion.* pro νειπέρα, ima pars ventris. A νειρὸς.

Νειπόθεν, ex imo.

Νείπατον, *infimum*, accuſ. ſingul. *per Syncop.* pro νειότατον, a νειόταλος, *infimus*, quod eſt ſuperlat. a *Poët.* νειὸς, pro νέος.

Νείκεισκε, 3. ſ. imperf. ind. act *Ion.* pro ἔνεικε, a *Poët.* νείκεια, pro νεῖκος, rixor, Hom. Il. 2, 221.

Νεικείωσι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro νεικεῖν.

Νεικέτης, ἥρος, ὁ, objurgator, rixator, convictor. A

Νεικέω, ῶ, fut. ήσω, & έσω, rixor, altercor, contendo; (2) objurgo. Τὸ γὰρ νεικείεσκε, Il. 2, 221. A νεῖκος.

Νείκεσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκησε.

Νείκη, ης, ἡ, rixa, contentio. Ap. Clem. Al.

ΝΕΙΚΟΣ, ους, τὸ, rixa, jurgium, altercatio, contentio; (2) bellum.

Νειλαῖος, αία, αῖον, Nilæus, Niliacus. A Νεῖλος.

Νειλῶδης, ες, ὁ, ἡ, in Nilo creſcens. Ex Νεῖλος, & εἶδος, *aſpect.*

ΝΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, Nilus, fluvius Ægypti.

Νειλοσκόπιον, τὸ, columella, in qua incrementa Nili cernebantur. A Σκοπέω.

Νείμασα, 2. 1. part. act. f. g. v. νίμω.

Νείμας, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνειμε.

Νείσθεν, *Adv.* ex imo fundo aut loco, *per Syncop.* pro νειατόθεν.

Νείσθι, *Adv.* in imo fundo aut loco, *per Syncop.* pro νειατόθι. Vid. νείατον.

Νείον, *Adv.* nuper. A νέος.

Νειοπεῖα, ᾶς, novale facio, terram ſeu agrum renovo.

Νεῖος, novus, novellus, recens. A νέος.

Νειὸς, οῦ, ἡ, novale, ager novalis. Ab eod.

Νείστατος, infimus, imus, Heſ. ſup. ex νέος.

Νειτερὴς, ἐς, ὁ, ἡ, qui novale aratro ſcindit. Ex νειὸς, & τέμνω.

Νειτίτης, ου, ὁ, nerita, cochleæ genus, Opp.

Νείωται, 2. ſ. pr. ind. med. *Ion.* pro νείσεται. A

Νείνομαι, vel νίσομαι, eo, proficiſcor. A νέω.

Νείτται, 3. ſ. præſ. ind. med. pro νίνται, a νίομαι.

Νείφω, madefacio; pro νίφω, ningo.

Νειχθείσα, a. 1. part. paſſ. f. g. v. νείσομαι.

Νεκάδεσσιν, dat. plur. *Ion.* pro νεκάσι, a

Νεκὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum; νεκάδες, mortui, Dat. νεκάδεσι. A νεκρὸς.

Νεκράγγελος, ου, ὁ, ἡ, mortui nuncius, Suic.

Νεκραγωγέω, ῶ, fut. ήσω, mortuos duco, de Mercurio. Ex νεκρὸς, & ἄγω.

Νεκρακαδημία, ας, ἡ, Academia mortuorum; locus a Luciano fictus.

Νεκρεγερσία, ας, ἡ, mortuorum reſuſcitatio, Suic. Ex νεκρὸς, & ἔγερσις.

Νεκρικὸς, ἡ, όν, mortualis, feralis. Gl. V. A νεκρὸς.

Νεκρικῶς, *Adv.* in modum mortuorum.

Νεκρίμαῖα, τὰ, carnes morticinæ. A νεκρὸς.

Νεκροβαρὴς, ές, ὁ, ἡ, mortuis gravis, Suic. Ex νεκρὸς, & βάρος.

Νεκροβόρος, ος, ὁ, ἡ, mortuos devorans. Ex νεκρὸς, & βορὰ, *paſtus*.

Νεκροδέγμων, ονος, ὁ, ἡ, mortuos recipiens, Æſch. Pr. 153. Ex δέχομαι.

Νεκροδόκος, ος, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.

Νεκροδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum mortuorum, Suic.

Νεκροθάπτης, ου, ὁ, libitinarius, veſpillo. Ex θάπτω.

Νεκροθήκη, ης, ἡ, capulus, ſarcophagus, urna.

Νεκροκαύσης, ου, ὁ, rogarius, buſtuarius, uſtor, Ph. A νεκρὸς, & καίω.

Νεκροκηδιοι, ων, οἱ, defuncti Corinthiorum.

Νεκροκοσμὸς, ου, ὁ, ἡ, qui defunctos, ſ. defunctorum funera ornat. Ex κοσμέω.

Νεκρολατρεία, ας, ἡ, defunctorum cultus.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, necromantia, vaticinatio ex evocatis mortuis.

Νεκρομαντεῖον, ου, τὸ, vaticinium ex evocatis mortuis, reſponſum ab inferorum umbris datum, & locus ipſe ubi datur.

Νεκρομάντις, εως, ὁ, ἡ, qui mortuos evocans futura vaticinatur.

Νεκροπρίστης, ου, ὁ, mortuorum cadavera vendens. Ex νεκρὸς, & πρίαμαι, vendo.

Νεκροπομπὸς, οῦ, ὁ, dux manium, qui mortuorum animas Plutoni tranſmittit; de Mercurio. Ex νεκρὸς, & πέμπω.

ΝΕΚΡΟΣ, νεκρὰ, νεκρὸν, mortuus; (2) mortui cadaver.

Νεκροσολέω, ῶ, mortuos Plutoni mando. A

Νεκροστόλος, ου, ὁ, ἡ, elator funerum, pollinctor, l'bitinarius. Ex νεκρὸς, & στέλλω.

Νεκροσυλία, ας, ἡ, mortuorum ſpoliatio. A

Νεκροσύλος, ου, ὁ, ἡ, mortuos ſpolians, mortuorum ſpoliator. Ex νεκρὸς, & ζυλάω.

Νεκροταφὴς, ὲς, ὁ, dux mortuorum.

Νεκρόταφος, ου, ὁ, ἡ, mortuorum ſepultor, apud Heſ. Ex νεκρὸς, & θάπτω.

Νεκρότης, ητος, ἡ, mortificatio, vitæ ſpoliatio. A νεκρὸς.

Νεκροτοκέω, ῶ, fœtum mortuum pario, Suic. Ex νεκρὸς, & τίκτω. Unde

Νεκροτόκιον, ου, τὸ, fœtus abortivus, Suic.

Νεκροφορέω, ῶ, cadaveribus veſcor, Suic. A

Νεκροφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui cadavera devorat, qui cadaveribus paſcitur, Suic.

Νεκροφορεῖον, ου, τὸ, ſandapila, Ph. A

Νεκροφορέω, cadaver effero. A

Νεκροφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui defunctos effert; veſpillo, pollinctor, Gl. V. A φέρω.

Νεκρόω, ῶ, fut. ώσω, fneco; νενέκρωμαι; νενεκρωμένος, p. paſſ. part. emortuus, viribus effœtus. Νενεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν, Col. 3, 5. A νεκρὸς.

Νεκρώδης, ες, ὁ, ἡ, mortuo ſimilis, cadaverioſus. Ab eod.

Νεκρωθέντες, num. pl. a. 1. part. paſſ. verbi νεκρόω.

Νεκρώσιμος, ος, ὁ, ἡ, mortualis, Suic. A

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio, Gl. V. Rom. 4, 19. A νεκρόω.

ΝΕΚΤΑΡ, αρος, τὸ, nectar, potus deorum. Hinc

Νεκτάρειος, ρία, *Ion.* ρίη, ρεον, nectareus, nectaris modo ſuavis; nectaris ſuavitatem & odorem referens, ideoque divinus.

Νεκτάριον, ου, τὸ, nectarium, quibuſdam helenium, Dioſcor. herba quædam.

Νεκταρίτης, ου, ὁ, ut νεκταρίτης οἶνος, nectarites, vinum nectareo, ſ. helenio conditum.

Νεκτοροστάλης, ες, ὁ, ἡ, nectare ſtillans, ſuavis, odoratus. Ex νέκτ. & στάζω.

Νεκύα, ας, ἡ, invenitur pro νεκυία.

ΝΕΚΤΑΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, necydalus, inſectum e bombylio naſcens.

Νεκυηγὸς, οῦ, ὁ, mortuos ducens. Ex νέκυς, & ἄγω.

Νεκυία, ας, ἡ, mortuorum evocatio magica; (2) tractatus de manibus, ſ. mortuis. A νέκυς.

Νεκυομαντία, ας, ἡ, vaticinatio, quæ fit evocatis mortuis. A νεκυόμαντις.

Νεκυομαντία, ας, ἡ, mortuorum conſultatio. Gl. V. Ab eod.

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, mortuorum oraculum, quum mortui de aliqua re conſuluntur.

Νεκυομαντήιον, ου, τὸ, *Ion.* pro νεκυομαντεῖον.

Νεκυόμαντις, εως, ὁ, ἡ, mortuos evocans futura ex iis ſe ſcitaturus, Suid.

Νεκυοσόος, ου, ὁ, ἡ, mortuos ſuſcitans; (2) mortuorum ſervator. Nonnus, epitheton Chriſti. Ex νέκυς, & σάω, *ſervo*, vel ζάω, ſ. ζόος, *ſervus*.

Νεκυοστόλος, ου, ὁ, ἡ, qui mortuos tranſmittit, *Epith.* Charontis. Ex στέλλω.

ΝΕΚΤΣ, υος, ὁ, mortuus, defunctus; cadaver, pl. νέκυες, mortui, cadavera, Dat. νεκύεσσι, mortuis. Οὐ γάρ τις φεύσεται νεκύων κατατεθνειότων Γύπτας, Hom. Il. 5, 409. Οὐ μαρτυρίοις ταύτ' ἐλέγθαιαν νέκυς, Sophoc. Antig. 525. Hinc

Νεκύσια, ων, τὰ, funeralia, Ph. parentalia.

Νέμεα, ων, τὰ, loca arboribus denſa, ſylveſa, Heſ. (2) Nemea, ludi Jovi celebrati a Græcis ſoliti. A νέμος.

Νεμέα, ας, ἡ, Nemea, *Poët.* Νεμεία, locus Elidis, ſ. Argolidis.

Νεμεαῖος, αία, αῖον, vel Νεμειαῖος, αία, αῖον, Nemæus, e Nemea oriundus. A Νεμέα.

Νεμέαις, άδων, ἡ, Nemæa, ut Νεμειάδες αὐλαὶ, Nemææ portæ. Ab eod.

Νέμεια, τὰ, pro Νεμέα, ludi illi.

Νεμειαῖος, αία, αῖον, vide Νεμεαῖος.

Νεμεῖθε, paſco. A νέμω.

Νεμειῶν, ῶνος, ὁ, Nemæus. A Νεμέα.

Νεμεσάσσαι, 3. ſ. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro νεμεσήσαι, a νεμεσάω.

ΝΕΜΕΣΑΩ, ῶ, & νεμεσῶμαι, ῶμαι, indignor, iraſcor, ſuccenſeo; (2) invideo, videns ſuccenſeo; (3) indignationem, ſ. reprehenſionem formido, formido, timeo; (4) irritum facio hoſtis ſ. inimici conſilium, ſpem; *quaſi ſc. invidens ei lætitiam e ſecuſſu.* aor. 1. part. νεμεσήσας; paſſ. νεμεσηθεὶς, poët. νεμεσσηθεὶς. Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, Epigr.

Νεμέσημα, ατος, τὸ, feſtum in honorem Deæ Nemeſis. Ab eod.

Νεμεσήμων, ονος, ὁ, ἡ, indignabundus, querulus. A νεμεσάω.

Νεμεσητικὸς, ἡ, όν, qui facile ſuccenſet, ad indignationem propenſus. Ab eod.

Νεμεσητὸς, ἡ, όν, *Poët.* νεμεσσητὸς, vituperandus, reprehenſione dignus, odioſus; (2) invisus, invidioſus; (3) querulus, ſtomachoſus. Ab eod.

Νεμεσίζω, 2. ſing. præſ. act. verbi

Νεμεσίζω, & frequentius νεμεσίζομαι, reprehendo, ſuccenſeo, indignor, iraſcor; (2) vereor, revereor. Ἦ ῥ' ὄτι τόσον νεμεσίζομαι, Il. 8, 407. Ab eod.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio cum quadam invidia;

vidia ; (2) justa reprehensio ; (3) indignatio ob res alicujus properas, quibus indignus est, aut ob res adversas, quibus est indignus ; (4) indignatio ob sceleratum factum ; (5) ultio vindicta ; (6) Nemesis, Dea quæ rebus hominum rebus invideret eosque vel hanc ipsam ob causam, vel ob insolentiam ex fortuna ortam coerceret ac reprimeret. Ph. νέμεσις, ultrix. *A* νεμεσάω.

Νεμεσᾷ, 3. s. pr. ind. act. *Poët.* pro νεμεσᾷ, a νεμεσάω.

Νεμεσσατὸν, acc. s. *Poët.* & *Dor.* pro νεμεσητὸν,

Νεμέσσηθεν, 3. pl. a. ind. paſſ. *Ion. Poët.* & *Ionic.* pro ἐνεμεσσήθησαν, a νεμεσάω.

Νεμίτωρ, ορος, ὁ, diſtributor, Rob. *A* νέμω.

Νεμηθὶς, g. s. aor. 1. part. paſſ. v. νέμω.

Νέμησις, εως, ἡ, diſtributio, partitio ; (2) pabulatio, Gl. V. *A* νέμω, *tribuo*, item *paſco*. Unde

Νεμητὴς, οῦ, ὁ, partitor, diſtributor.

Νέμος, εος, τὸ, nemus, locus arboribus conſitus, denſus, & paſcuus ; (2) pudendum mulicbre, Heſ. (3) oculi cavitas, Heſ. *A*

ΝΕ'ΜΩ, fut. νεμῶ, p. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα, tribuo, diſtribuo ; νέμομαι, tribuor, dividor ; interdum & divido, partior ; (2) νέμω, & frequentius νέμομαι, poſſideo, habeo, colo ; (3) νέμω, paſco ; νέμομαι, paſcor ; (4) νέμω, adminiſtro ; (5) dicitur ut Lat. tribuo, pro concedo, largior ; item locum relinquo, credo, audio, &c. Εἰ σωτῆρες νέμοι τὶν' ἀραν τῶ καλᾶς φράσαντι δοκεῖν, curat ut is bene ſuccedat, Soph. Trach. 57. Ἥμαρτον, εἴ τι τλῶδ' ἁμαρτίαν νέμεις, peccatum putas, ibid. 490. Ἃ δὲ μέγαν Παλλὰν ὀχρυσον νέμει, id. Phil. 392. Νεμόμεθα δ' ἐν κάποις τὰ λοιδορήματα, Ariſt. Av. 159. Καμοὶ δεῖ νεμεῖν ὑμᾶς χάριν, ibid. 389. Ἀπαίσιον ἔσθλοὶ νέμουσι βίοτον, Pind. Ol. 2, 112.

Νέμασαι, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro νένεμσαι, a νέω.

Νένεται, 3. pl. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro νένιωται, a νέω.

Νενέμηκας, 2. ſ. perf. ind. act. v. νέμω.

Νένηκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. νέω.

ΝΕ'ΝΗΛΟΣ, ὁ, cæcus ; (2) attonitus, demens, vecors, Heſ. Sch. Apoll.

Νενίκανται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro νενίκηνται, a νικάω.

Νενόμισμαι, *vetus jam*, perf. ind. paſſ.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ὁ, patruus, vel avunculus, Euſt. Poll

ΝΕ'ΝΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, ſtultus, fatuus, Heſ.

Νενόμισμαι, perf. ind. paſſ. v. νομίζω.

Νένοται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *pro Syncop.* pro νενόηται, a νοέω.

Νένοσε, 3. ſ. perf. ind. med. v. νόσω.

Νενόμεθα, 1. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro νενοήμεθα, a νοέω.

Νεοαλδὴς, ές, ὁ, ἡ, ὸν, nuper auctus, qui recens excrevit, Heſ. Ex νέος, & ἀλδέω.

Νεάλωτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens captus, Suic.

Νεοαρδὴς, ές, ὁ, ἡ, ὸν, nuper irrigatus. Ex νέος, & ἄρδομαι.

Νεοβάπτιστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens baptizatus.

Νεόβλητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens mulctus, ut νεόζυγα βοῶν γάλα. Ex νέος, & βάλλω.

Νεοβλαστὴς, ές, ὁ, ἡ, ὸν, noviſſime in lucem editus ; (2) tenuia germina emittens, Rob. Ex νέος, & βλαστάνω, *germino*.

Νεόβλαστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem.

Νεόβορος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens adeſus, Heſ. Ex νέος, & βορά.

Νεοβρόχος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens irrigatus, Heſ.

νεοβρόχοι, prægnantes, uterum ferentes. Ex νέος, & βρέχω.

Νεόβρως, ῶτος, ὁ, ἡ, ὸν, modo paſtum, qui non ita dudum cibum ſumpſit. Ex νέος, & βιβρώσκω.

Νεογαμετὴ, ῆς, ἡ, nova nupta, Gl. V.

Νεόγαμος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui nuper uxorem duxit, vel quæ nuper nupſit ; nova nupta.

Νεόγιννος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens natus, recens ortus. Ex νέος, & γίννομαι.

Νεογίνητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem.

Νεογλαὴς, ὁ, ἡ, ὸν, recens natus, ſ. ortus. *A*

Νεογλὴς, ίος, ὁ, ἡ, ὸν, infans modo natus. *A* νεογενὴς.

Νεογλὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eodem.

Νεόγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, novas habens pupillas, qui viſum recuperavit. Ex νέος, & γλαύξ, *pupilla*.

Νεογλύφανος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens cælatus. Ex νέος, & γλύφω.

Νεογὸς, ὁ, recens genitus, recens natus, recens a partu, recenti partu editus, Gl. V. νεογὸς, parvulus. Ex νέος, & γείνομαι.

Νεόγραπτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens ſcriptus, recens pictus, Rob.

Νεόγυος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, juvenilia membra habens. Ex νέος, & γυῖον.

Νεογωμὸς, ὸς, ὁ, qui nuper uxorem duxit. Ex νέος, & γωμὸς.

Νεοδάμας, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens domitus, Suic. Ex νέος, & δαμάω.

Νεοδαμώδης, ες, ὁ, ἡ, ὸν, recens in populares adſcitus. Apud Lacedæmonios Νεοδαμώδεις dicebantur Helotes libertate donati. Ex νέος, & δαμάδης, pro δημώδης.

Νεόδαρτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens excoriatus. At νεόδαρτον δίφθα, pellis nuper detracta. *A* νέος, & δέρω.

Νεοδίδακτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens doctus, qui nuper didicit. Ex νέος, & διδάσκω.

Νεοδμὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, ὸν, nuper domitus. At νεοδμῆτες γάμοι, nuper celebratæ nuptiæ, ex Eurip. ubi ſponſa quaſi domita. Ex νέος, & δαμάω.

Νεόδμητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens exſtructus ; (2) recens domitus ; (3) *Epith.* recens nuptæ. Ex δαμάω.

Νεοδμήτος, ον, recens exſtructus. *A* δέμω.

Νεόδορτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens excoriatus. Ex νέος, & δορὰ, *pellis*.

Νεοδρεπὴς, ὁ, ἡ, ὸν, recens decerptus. Ex νέος, & δρέπω, *carpo*.

Νεοδρεπτὸς, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens decerptus.

Νεόδρεπτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem, Rob. Ex iiſd.

Νεοειδὴς, ὁ, ἡ, ὸν, juvenili facie præditus. Ex νέος, & εἶδος.

Νεόεργος, ίος, ὁ, ἡ, ὸν, recenter confectus, recens elaboratus, Heſ. Ex νέος, & ἔργον.

Νεόζυγος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens conjugatus, ſeu copulatus. De recens nupta.

Νεόζυξ, υγος, ὁ, ἡ, ὸν, idem & ex iiſd.

Νεόζυμος, ον, recens fermentatus, *Epith.* panis. *A* ζύμη.

Νεοήλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ὸν, juvenilis.

Νεοθαλὴς, ίος, ὁ, ἡ, ὸν, nuper virens, qui nuper pullulavit ; (2) recens ortus, recens genitus. Ex νέος, & θάλλω.

Νεοθανὴς, ίος, ὁ, ἡ, ὸν, recens mortuus. Ex νέος, & θνήσκω.

Νεόθεν, *Adv.* recens.

Νεοθηγὴς, ίος, ὁ, ἡ, ὸν, recens acutus. Ex νέος, & θήγω.

Νεοθηλὴς, ίος, ὁ, ἡ, ὸν, idem quod νεοθαλής.

Νεοθὴξ, ηγος, idem quod νεοθηγής.

Νεοθλιβὴς, ίος, ὁ, ἡ, ὸν, recens expreſſus. Ex νέος, & θλίβω.

Νεόθλιπτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem & ex iiſd.

Νεοθνὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, ὸν, recens mortuus, recens interemptus. Ex νέος, & θνήσκω.

Νεόθρεπτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens compactus, recens coagulatus ; de caſeo. *A* τρέφω.

Νεόθυτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens immolatus. *A* θύω.

Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas. *A* νέος. Νέου νέκυος νεοίη, Hom. Il. 23, 604.

Νεοικοδόμητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens ædificatus. Ex νέος, & οἰκοδομέω.

Νέοικος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui recens alicubi ædes habere cœpit ; (2) in nova urbe domum habens.

Νεοκαλλιγράφος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, eleganter ſcribens.

Νεοκαταγὴς, ὁ, ἡ, ὸν, recens confractus.

Νεοκατάδετος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens conditus, Suic. Ex νέος, & κατατίθημι.

Νεοκατόκλιτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem Suic. Ex νέος, & κατακλίνω.

Νεοκατάστατος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens conſtitutus, nuper fundatus. Ex καθίστημι.

Νεόκατοχρις, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens inunctus, noviter illitus.

Νεοκατόχυτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens inſtitutus. Ex κατακχίσμαι.

Νεοκάτοικος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem quod νεόκτιστος.

Νεοκάτοπτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, cui recens ſcena objecta eſt, Suic. Ex νέος, & κατοπτεύω.

Νεόκαυτος, ὁ, ἡ, ὸν, recens crematus. Ex νέος, καίω.

Νεόκαυτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem & ex iiſd.

Νεοκηδὴς, ίος, ὁ, ἡ, ὸν, recentem mœrorem habens, recenti mœrore adfectus. Ex νέος, & κῆδος, *mœror*.

Νεόκλωτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens contextus, recens nendo ductus.

Νεοκμὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, ὸν, recens fabricatus, noviter factus. Ex νέος, & κάμνω.

Νεόκμητος, ὁ, ἡ, ὸν, recens elaboratus, recens confectus ; item recens mortuus. Ex iiſd.

Νεόκοπτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens cæſus, ut νεόκοπτος καρδόπη, mactra recens exſtructa, Eupolis ap. Poll. Ex νέος, & κόπτω.

Νεόκοπτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, ut νεόκοπτος μύλη, mola recens inciſa, Ariſtoph. in V. Ex iiſdem.

Νεόκοτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui novas iras animo conditas habet ; (2) novus, recens, Suic.

Νεόκρας, ατος, ὁ, ἡ, ὸν, ut νεόκρατος οἶνος, vinum recens mixtum, recens dikutum aut temperatum. Ex νέος, & κεράννυμι.

Νεόκρατος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem & ex iiſd.

Νεόκτιστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens adquiſitus, nuper partus, Suic. Ex νέος, & κτάομαι.

Νεόκτιτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens conditus.

Νεοκτὸν, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens interfectus, Rob. Ex νέος, & κτείνω.

Νεολαία, ας, ἡ, juvenum multitudo ; juventus, Gl. V. *A* νέος.

Νεολαμπὴς, ὁ, ἡ, ὸν, novum ſ. magnum & clarum, item, inſolitum. Ex νέος, & λάμπω.

Νεόλεκτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens collectus, nuper lectus ; tuc, Ph. Ex νέος, & λέγω.

Νεολεξία, ας, ἡ, tuccinum, Ph. Ex iiſd.

Νεολήπτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, nuper captus, Suic. Ex νέος, & λαμβάνω.

Νεολκὶς, ut νεολκὸς ναῦς, navem ſubducens, Ph. νεωλκήσιμος, ſubductus, p. paſſ. part. Ex ναῦς, & ἕλκω, *traho*.

Νεολκὶς, ας, ἡ, navis tractio, vel ſubductio. Ex iiſd.

Νεόλλητος, vel νεόλητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens lutus, Hom. in Hom. Ex νέος, & λύω.

Νεομαὶ, nato ; venio ; vado.

Νεομάλακτος, ον, recens ſubactus, *Epith.* panis recentis. *A* μαλάσσω.

Νεόμβο, ὼ, ὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ut νεόμβολος σελήνη, nova lunæ ; apud Aratum. Ex νέος, & μείνη.

Νεομηνία, ας, ἡ, novilunium, novus mensis, calendæ ; nova luna, Ph. Ex νέος, & μήν.

Νέον, *Adv.* recens, nuper. *A* νέος.

Νεονυμφὸς, ος, ὁ, ἡ, ὸν, nova nupta, Ph. Ex νέος, & νύμφη.

Νεόξεστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens politus. Ex νέος, & ξέω.

Νεοπαγὴς, ίος, ὁ, ἡ, ὸν, recens compactus, recens coagmentatus. Ex νέος, & πήγνυμι.

Νεοπαθὴς, ὲς, recens a luctu, recentem luctum, dolorem habens. *A* πάθος.

Νεοπενθὴς, ίος, ὁ, ἡ, ὸν, nuper ad officium reductus. Ex νέος, & πένθος.

Νεόπηκτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem & ex iiſdem.

Νεοπιτθὴς, ίος, ὁ, ἡ, ὸν, qui in recenti luctu eſt. Ex νέος, & πίτθος.

Νεοπλυὴς, ίος, ὁ, ἡ, ὸν, idem quod νεοπαγής.

Νεόπλυτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem.

Νεοπλεκής, ής, ὁ ἡ ές, recens plexus, recens contextus.

Νεόπλουτος, ὁ ἡ ον, recens ditatus.

Νεοπλυσία, ίας, ὁ ἡ ον, recens lotus, Poll. Ex νέος, & πλυσία.

Νεόπλυτος, ὁ ἡ ον, recens lotus, nuper ablutus, Herodot. Ex πλύω.

Νεοποιέω, ῶ, novum facio, renovo.

Νεοποίητος, ος, ὁ ἡ ον, recens factus, noviter fabricatus. Ex πλύω.

Νεοποίκιλος, ος, pulcre recens, novus & pulcher, ut νεοϊσχλος, cujus est interpretatio

Νεοπολίται, qui publico suffragio jus civitatis adepti sunt, νεοπολίτης, ου, ὁ, novus civis, Poll.

Νεοπολῖτις, ίδος, ἡ, ut νεοπολίται πόλεις, urbs novos habens cives. A νεοπολίτης.

Νεοπότιστος, ος, ὁ ἡ ον, nuper irrigatus. Ex νέος, & ποτίζομαι, irrigo.

Νεόπτος, ος, ὁ ἡ ον, qui recens bibit, Suic. Ex νέος, & πίνω, bibo.

Νεοπρεπής, ής, ὁ ἡ ές, juvenes decens, juvenilis. Ex νέος, & πρέπω.

Νεόπριστος, ος, ὁ ἡ ον, recens serra sectus. Ex νέος, & πρίω.

Νεόπτολις, εως, ἡ, urbs nova.

Νεοπυρίητος, ος, ὁ ἡ ον, qui recens, forbitionem sumpsit, Suic. Ex νέος, & ῥήσσω.

Νεόῤῥυτος, ος, ὁ ἡ ον, qui recens effluxit, recens fluens. Ex νέος, & ῥέω.

Νεόρτος, ος, ὁ ἡ ον, recens excitatus, seu exfuscitatus. Ex νέος, & ὄρνυμι.

ΝΕ'ΟΣ, νέα, νέον, novus, novella, recens, (2) juvenis, tata, Gl. V.

Νεός, ά, ὁ, vocativo, novale. A νέος.

Νεοσίγαλος, ος, ὁ, propter nouitatem & excellentiam admirandus, pulcre recens, Σιγαλόεντα apud Hom. minando affectata, Rob.

Νεοσκαφής, ές, recens effossus, circumfossus, Hes. Ex νέος, & σκάπτω.

Νεοσμικτος, ος, ὁ ἡ ον, recens fricatus, recens acutus, recens purgatus. Ex νέος, & σμήχω.

Νεοσπάδιος, ία, ον, recens deflorescens. A σπάω.

Νεοσπάρακτος, ος, ὁ ἡ ον, recens dilaniatus. Ex νέος, & σπαράσσω.

Νεοσπάς, άδος, ἡ, nuper excisa. Ex νέος, & σπάω, trabo.

Νεόσπορος, ος, ὁ ἡ ον, recens seminatus. A σπείρω.

Νεοσσιά, Att. νεοττιά, ᾶς, ἡ, nidus, pullorum cubile, nidificio, Rob. A νεοσσός. Unde

Νεοσσιάζω, Att. νεοττιάζω, ἀσω, idem ac νεοσσιάω, vel νεοττιάω, ᾶς, ἡ, nidum, pullorum cubile.

Νεόσσιον, f. σσιάριον, Att. νεοττίον, ου, τὸ, pullulus; pullus recens natus, Dim. ab eod.

Νεοσσοκομέω, vel νεοττοκομέω, ῶ, pullos alo, curo. A

Νεοσσοκόμος, vel νεοττοκόμος, ος, ὁ ἡ ον, pullos nutriens, Suic. Ex νεοσσός, & κομέω.

Νεοσσοπιία, ας, ἡ, indulatio; cunabula. Ex νεοσσός, & ποιέω.

ΝΕΟΣΣΟ'Σ, vel νεοττός, οῦ, ὁ, pullus, nidus, Ph.

Νεοσσοτροφεῖον, vel νεοττοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi pulli aluntur, ornithon. A

Νεοσσοτροφία, vel νεοττοτροφία, ας, ἡ, pullos alo; νεοσσοτροφεῖς, aliquos nutritur, i. e. a puericia educat velut pullos. A τρέφω.

Νεοσσοτροφία, ἡ, studium pullorum alendorum. A pr.

Νεόσυστος, ος, ὁ ἡ ον, recens inoculatus, recens. Ex Hes. ubi νεόσυστα, νέας, ἐρμάτα, νεαρα. Ex νέος, & σεύομαι.

Νεοτάθης, ής, ὁ ἡ ες, recens conditus, recens infitutus. Ex νέος, & ἵστημι.

Νεοτεκής, ής, ὁ ἡ ές, recens coloratus, Hes. ubi Gen. νεοτερής. Ex νέος, & τέφω.

Νεοτραπεζίτης, ου, ὁ ἡ ον, qui nuper mensæ nomen dedit, recens miles; νεοτραπέζιοι, tirones, Ph. Ex νέος, & τράπεζα.

Νεότροφος, ος, ὁ ἡ ον, nuper tortus velut furis, ideoque novus. Ex νέος, & τρέφω.

Νεοτύλικτος, ος, ὁ ἡ ὸν, recens collectus, Ph. νεοτύλικτοι, tirones. Ex νέος, & Συλλέω.

Νεοστμος, ος, idem, velut exercitus.

Νεοσύλλεκτος, ος, ὁ ἡ ον, nuper concretus, qui nuper coiunt. Ex νέος, & Συλλεγομαι.

Νεοσφαγής, ής, ὁ ἡ ές, recens jugulatus, nuper macctatus. Ex νέος, & Σφάζω.

Νεόσφαλτος, ος, ὁ ἡ ον, idem & ex iisd.

Νεοσφάξ, άγος, idem & ab eod.

Νεότας, Dor. pro νεότης, juventus.

Νεοτελής, ής, ὁ ἡ ές, recens absolutus. Ex νέος, & τέλος.

Νεοτερπής, ής, ὁ ἡ ές, novam oblectationem habens; (2) brevi tempore oblectans; (3) novus. Ex νέος, & τέρπω.

Νεότευκτος, ος, ὁ ἡ ον, recens fabricatus, recens factus, noviter paratus.

Νεοτευχής, ής, ὁ ἡ ές, idem. Ex νέος, & τεύχω.

Νεότης, ητος, ἡ, juventus, adolescentia; (2) juvenes, juvenum multitudo. A νέος.

Νεότητος, ος, ὁ ἡ ον, juvenilis. A νεότης.

Νεότμητος, ος, ὁ ἡ ον, nuper sectus, recens cæsus vel incisus. Ex νέος, & τέμνω.

Νεοτόκος, ος, ὁ ἡ ον, quæ recens peperit, puerpera, Ph. Ex νέος, & τίκτω.

Νεοτομής, ής, ὁ ἡ ές, recens sectus. Ex νέος, & τέμνω.

Νεοτρεφής, ής, ὁ ἡ ές, nuper nutritus; (2) recens natus. Ex νέος, & τρέφω.

Νεοτριβής, ής, ὁ ἡ ές, recens tritus. Ex νέος, & τρίβω.

Νεότρωτος, ος, ὁ ἡ ον, recens vulneratus.

Νεοττεία, ας, ἡ, nidificatio, nidulatio, nidus; (2) cunabula.

Νεοττεύω, ω, nidulor. A νεοττός.

Νεοττεύω, ω, idem ac νεοττεύω, ῶ, nidum. A νεοττός.

Νεοττιά, ᾶς, ἡ, pullus. A νεοττός. Unde

Νεοττιάζω, ω, pullastro, & ovi vitellus.

Νεοττίδιον, ου, τὸ, pullus alo. Ex ν. & τρέφω.

Νεοττοκομέω, ῶ, novum facio, renovo; ut νεοττοκομέω, ῶ, pullos alo. Ex ν. & κομέω.

Νεοττός, οῦ, ὁ, pullus, nidus, Ph.

Νεοτρεφής, ής, ὁ ἡ ές, recens nutritus.

Νεοτρόφος, ος, ὁ ἡ ον, nuper tortus, qui modo ipse, Suic. Ex νέος, & τρέφω.

Νεοτρυφής, ής, ὁ ἡ ές, nuper luxuriosus, qui modo apparuit, Suic. Ex νέος, & τρυφάω.

Νεοτρώτος, ος, ὁ ἡ ον, qui modo interiit, modo mortuus, Suic. Ex νέος, & τρώω, recens vitiatus. Ex νέος & τρώω.

Νεοτυκτος, ος, ὁ ἡ ον, modo prodiens; (2) recens inventus, Rob. Ex νέος & φύω.

Νεοφανής, ής, ὁ ἡ ές, recens recensque modo manifestatus, Rob. Ex νέος, & φαίνω.

Νεοφεγγής, ής, ὁ ἡ ές, recens refulgens, ut νεοφεγγὲς δέμας, novum & Pelopem, modo fulgentes artus. Ex νέος, & φέγγος.

Νεοφόρητος, ος, recens pistus, *Epith.* pans. A φορέω.

Νεοφυτεύω, ω, idem ac νεοφυτεύω, Gl. V. A

Νεόφυτος, ος, ὁ ἡ ον, recens plantatus; novellus, novatus, Gl. Vet. ut νεόφυτον δένδρον, Pollux & Phidox. νεόφυτον, novellum. Apud Scriptores Eccl. νεόφυτος dicitur de eo, qui recens ad fidem Christianam accessit, Suic. Ex φύω.

Νεοφώτιστος, ος, ὁ ἡ ον, recens illuminatus, i. e. baptizatus, Suic. Ex νέος, & φωτίζω.

Νεοχάρακτος, ὁ ἡ ὸν, recens sculptus, modo impressus, Gl. V. Ex ν. & χαράσσω.

Νεοχμέω, ῶ, res novas molior, innovo; apud Suid. sed usitatius νεοχμόω. A νεοχμός.

Νεοχμή, ἡς, res novæ.

Νεοχμία, ας, ἡ, Ion. νεοχμίη, ης, ἡ, rerum novarum molitio, novatio. Ab eod.

Νεοχμίζω, novo. Ex Hes. ubi νεοχμιζομένῳ, καινοῦμενῳ.

Νεοχμός, ὸς, ὁ ἡ ὸν, novus, recens. A νέος.

Νεοχμόω, ῶ, fut. ώσω, res novas molior, innovo; (2) immuto. A νεοχμός.

Νεοχμῶς, recenter; (2) aliquid innovando.

Νεόχμωσις, εως, ἡ, molitio rerum novarum, innovatio; (2) novatio, rei novæ dictio. A νεοχμόω.

Νεόχριστος, ος, ὁ ἡ ον, recens illitus, modo obductus calce vel simili. Ex νέος, & χρίω.

Νεύω ῶ novo, innovo, renovo. A νέος.

ΝΕΎΟΔΕΣ, αν, εἱ, filii, progenies, posteri, nepotes.

Νέπαδες, ων, εἱ, euntes, procedentes, ut pisces, h. e. sine pedibus. Ex νέω, nato, & πούς.

Νέρθε, vel νέρθεν, Adv. subter, intra. Ab κάρθε.

Νέρτατος, infimus, imus, Hes. νέρτατα, ἔσχατα, ultima.

Νέρτερος, ος, ον, infernus, inferus. A νέρθε.

Νερτερόδρομος, ὁ ἡ ον, orci cursor, i. nuncius.

Νέρτερος, ος, ον, inferior; νέρτεροι, inferi; (2) infernalis.

Νέρτος, ου, ὁ, avis quædam.

Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. A νεύω, nuto.

Νεῦμαι, venjam, tedipo, f. a νέομαι.

Νεύμεθα, 1. pl. pr. ind. med. Dor. pro νεύμεθα, a νέομαι.

Νεύονται, 3. pl. pref. opt. act. verba νεύω.

Νεῦρα, ας, ἡ, nervus, quo arcus intenditur; (2) fides instrumenti musici. A νεῦρον.

Νεῦρες, vires, Gl. V. A νεῦρον.

Νεύρης, gen. sing. Ion. pro νεῦρος.

Νευρία, ας, ἡ, funis e nervis tortus. Ab eod.

Νευρικὸς, ὴ, όν, nervos in vitio laborans.

Νεύρινος, νη, νον, nerveus, e nervis contextus. Ab eod.

Νεῦριον, ου, τὸ, fidicula, chordula, Dim.

Νεῦρις, ίδος, ἡ, nervus; (2) frutex quidam funiculosus. Ab eod.

Νευριτις, ίδος, ἡ, nervus; (2) nervorum inflammatio, Rob. Ex νεῦρον, & ἰτις.

Νευρίτης, ου, ὁ, nervis sonans. Ex νεῦρον, & κιθάρα.

Νευρίτης, ου, ὁ, idem ac νευρῖτις ίδος, ἡ, neuritis lapis. Ab eod.

Νευροβάτης, ου, ὁ, qui nervis s. funibus nervos ambulat, funambulus. Ex νεῦρον, & βαίνω. Unde

Νευροβατέω, ῶ, nervis se movere, V. Lex.

Νευροειδής, ής, ὁ ἡ ές, nervis se similis. Ex νεῦρον, & εἶδος.

Νευροκλάστης, ου, ὁ ἡ ον, nervis s. funibus contortus. Ex νεῦρον, & κλάω.

Νευροκόλλιον, ου, τὸ, nervosum caulem habens. Ex νεῦρον, & κανλός.

Νευροκοπέω, ῶ, nervo incido, enervo, debilito; νευροκοπημένος, p. pass. part. cui nervi sunt incisi. Ex νεῦρον, & κόπτω.

Νευρολάλος, ος, ὁ ἡ ον, nervis resonans. Ex νεῦρον, & λαλέω.

ΝΕΥΡΟΝ, ου, τὸ, nervus; νεῦρα, nervi, vires; fides.

Νευροπαχής, ής, ὁ ἡ ές, nervos crassos habens.

Νευροπλαθία, ας, nervi contusio.

Νευροπροφικὸς, ὴ, όν, ad futurum, quæ nervis fit, pertinens. A

Νευροῤῥαφεύς, έως, ὁ ἡ ές, qui nervis fuit, sutor. Ex νεῦρον, & ῥάπτω, fuo.

Νευροτραπὴς, ής, ὁ, ἡ ές, nervo tractus. Ex νεῦρον, & σπάω.

Νευροσπαίνω, ῶ, nervis s. fidiculis traho, attrahio, protrahio, ago; νευροσπασίσμαι, ῶμαι, nervis, fidiculisque trahor.

Νευροσπάσται, οἱ, figuliani, qui nervis parva animalium signa seu simulacra trahebant, ita, ut sua fronte moveri viderentur.

Νευροσπαστικὸν, τὸ, pars animi nervos movens. A

Νευρόσπαστος, ος, ὁ ἡ ον, nervis tractus, qui nervorum artificialium tractu movetur. Ex νεῦρον, & σπάω.

Νευρότενης, ὁ ἡ ές, nervis intentus, nervis contentus. Ex νεῦρον, & τείνω.

Νευρότρατος, ος, ὁ ἡ ον, vulneratos, s. saucios nervos habens.

Νευροχονδρίδιος, ος, ὁ ἡ ον, ex nervis & cartilagine constans, Rob. Ex νεῦρον, & χόνδρος.

Νεύσω, ῶ, fut. ώσω, nervos adhibeo alicui, confirmo, roboro; νευδίωται, nervis intentum est. p. pass. Νευδρωται μὴ ἥδε Συμφορὰ δονεῖν, Arist. Lys. 1083. A νεῦρον.

Νευρώδης, ους, ὁ ἡ ες, nervosus. Ab eod.

Νευρωσις, ωσεως, εως, (rectius νευρόσις) nervositas; (2) validus, Hesych. Ab eod.

Νεύσω 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνευσε, a νεύω

Νῆσις, εως, ἡ, natatio. A νέω, *nato.*

Νῆτος, ου, ὁ, nutus. A νέω, *nuto.*

Νευμάζω, nuto, (2) nutu admoneo Νευμάζειν κάρητι βαρείῃ, Il. 20, 162. κεφαλῇ, Odyss. 18, 153. A νεύω

Νευστέον, natandum. A νέω, *nato*

Νευστήρ, ῆρος, ὁ, (al νευτὴρ) natator. A νέω.

Νευστικός, ἡ, όν, natatilis, Gl. V. A νέω.

Νευστικὸς ἡ, όν, deorsum tendens A νεύω

Νευτὸς, ὴ, όν, natatilis, natans A

ΝΕΤΩ, f νήσω, p πεφευνκα, nuo, innuo, nutu significo, (2) nuto, vergo, propendeo, inclino Οἱ φωνῆντες καὶ ἄφωνα κωφὰ νεύουσι πρὸς ῥῆξιν, Sophon Antig 275 Λυγροὶ δὲ λογείων ἔρεπε πλευραῖς ἐνδύσι, πάρ' ἔνθεν λαῖφεσιν, Eur H C 545

Νεῦρα, nati, ae, ὁ, pontus sic summodo hoc verbum, ut hinc sit a. 1. νεῦσαι, nutare, & νευστέον, natandum, quæ tamen passim fiunt eum esse a νέω, cujus f. sit νήσω, ut πλέω, πλήσω.

Νεφέα, *nubes*, num pl a νεφὼς, ὁ.

Νεφέλη, ης, ἡ, nubes, (2) nebula, (3) nubecula in urina, νεφρίας, i tia & liquet, quæ aves ea capiant A νεφὼς

Νεφεληγερέτης, ου, ὁ Ἀ. pro νεφεληγερέτης. A

Νεφεληγερέτης, ου, ὁ nubes agitans, nubes ducens, Jupiter ejusque Genius νεφελήγερε, pro Nom Ex νεφέλη & ἀγείρω vel ἀγερέω

Νεφελίδιον, nubecula. A νεφέλη

Νεφελίνη, dat pl *Ion.* & *Poet.* pro νεφέλαις.

Νεφελοειδὴς, ὲς, ἡ, ὸν, speciem habens nubis Ex νεφέλη, & εἶδος

Νεφελοσυλλέκτης, ου, ὁ, νεφελῶν συλλέκτης, nubium collector, ficta deus Vir Hist

Νεφελοσκοκυγία, ας, ἡ, Νεφελοκοκκυγία, ας, ἡ, castrum in aere ædificandum Aristoph. Ex νεφέλη, & κοκκυγία, ας, ἡ, cuculus.

Νεφελόω, ῶ, f ώσω, nubilo, nubilosus

Νεφελὼδης, ες, ὁ, ἡ, ὸν, nubilosus

Νεφελώτης, ητος, ἡ, ὸν, nubeus, nubilosus

Νεφίδιον, ου, τὸ, nubecula, Gl. V pro νεφέλη.

Νεφίς, ίδος, ἡ, nubecula, Gl. V pro νεφέλη.

Νεφοειδὴς, ὲς, ἡ, ὸν, nubeus, nubilus

ΝΕΦΟΣ, εος, τὸ, nubes, nubila, (2) nubes contracta frons, (3) tenebræ & caligo mentis tuæ, ἐφ', pl nubes, (2) ira.

Νεφόω, ῶ, f ώσω, nubes cogo, nubibus obscuro Et pass νεφόομαι, nubibus obduci, i. e. pass neutri. νεφώσατο, obnubilatum A νέφος.

Νεφρὸς, οῦ, ὁ, ad renes pertinens. A νεφρὸς

Νεφρίτης, ου, ἡ, idem & ab eod.

Νεφριτικὸς, ἡ, όν, nephriticus, qui renum dolore laborat. Pl renosus. Ab eod.

Νεφρίτις, ίδος, ἡ, ἡ νόσος, morbus renum Gl V renum vitium, A νεφρὸς

Νεφροειδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὸν, renibus similis & in formam habens Ex νεφρὸς & εἶδος

Νεφρομήτρα, ας, ἡ, renum matrix i. matrix

ΝΕΦΡΟΣ, οῦ, ἡ, ren, (2) vota & lenta animalium Sacris.

Νεφρώδης, ες, ὁ, ἡ, ὲς, renibus similis. A νεφρὸς.

Νέφω *inus.* (pro νεφόω) ut se νέφομαι, A ut ph

Νεφώδης, ες, ὁ, ἡ, ὲς, nubibus obductus, nubilosus, nubilus. Ab eod.

Νέφωσις, εως, ἡ, nubium coactio, (2) nubila & nubes coactæ. A νεφόω

ΝΕΩ, ῶ, redeo; usitatius νίομαι, f. νεύσομαι, redibo inf νεῖσθαι, redire.

ΝΕΩ, nato, Gl. V f νήσω, huic præsens attribui, ut verbo πλέω, f. πλεύσω, a. 1. νεῦσαι, natare.

ΝΕΩ, ῶς, νεῖ, neo, nes, net; filum duco s. torqueo, inf. νῆν, nere, f. νήσω.

ΝΕΩ, glomero, acervo, cumulo. Ab hujus f. νήσω, a. 1. ἔνησα. 3. pl ἔνησαν, cumularunt. inf νῆσαι, cumulare, p pass νενημένος, cumulatus. Ἔφασκε, κεἰ μὴ ἐ σημανεῖ νήσειν, στοτύξεσθαι μακρὰ τίλη κεφαλῇ, Arist Lys. 522. Νήσασ' ἀμφὶ τὰς σὰς φίλας ὑφάψω, ibid 375.

Νεωκορέω, ῶ, f. ήσω, templi verrendi & expurgandi curam habeo, tum ad tuus. Gl V ædituor A νεωκόρος.

Νεωκορία, ας, ἡ, munus æditui, Suic A

Νεωκόρος, ου, ὁ, cui templi verrendi & expurgandi cura demandata est, ædituus, ædituus, Gl V Ex νεώς pro ναός, & κορέω, *curo*

Νεωλκέω, ῶ, f ήσω, navem traho, attraho, subduco p pass πεπολλημένων πλοίων, navis subducta. Ex Gen Att νεώς, & ἕλκω.

Νεωλκία, ἡ, navis tractio, navis subductio

Νεώλκιον, ου, τὸ, navale, locus, in quem naves subducuntur A

Νεωλκὸς, ὸν, ὁ, qui naves in statonem subportat, subducit, vel attrahit, (2) qui e portu navem extrahit, & phalangas imponit Ex Gen νεώς, *navis*, & ἕλκω

Νεώσαι, ατος, τὸ, novale, ager renovatus A νέος

Νεώσσια, pl præs conj med ν νέομαι

Νεώσσυα, f ήσω, *novo*, part præt pass f. ger νεόω, νεόομαι, & νέομαι

Νεόσσυμαι, ἐ ἐ, ὸ μαι, part præt pass f. ger νεόω, νεόομαι, & νέομαι

Νεώς, ὁ, ναός, templum, ædes, (2) navis, navigium Ex νέω, *nato*

Νεωστὶ, ἀδ, ὁ ἡ ὸν, nuperus, qui nuper natus, (serius natus, Ph Ex νέος & ἀστὴρ

Νεωστία, ας, ἡ, ναός, templum ædificium, fanum Att pro ναός A

Νεώστιον, ου, τὸ, navale, locus, in quem naves fabricatur Ex νεώς, *navis*, & στία, ἡ, ὁδός, *via*

Νεωπόλος, ου, ὁ ἡ, qui navis custodit Ex Gen Att νεώς, *navis*, & πολέω, *curo*

Νεώρης, εος, ὁ ἡ, recens, apud Sch Hom νεωρὴς β 390 νεώρεα, recentia Ex νέος, & ὄρος, *cliens*

Νεωρὶς, ίδος, ἡ, recens, alia, Pl virtus, navalis, i. navalis, navalia, alia, Pl Ex Gen Att νεώς, *navis*, & ἄρω, *aptus* Vid Νεωσοίκης

Νεώρυς, υος, ὁ, ἡ, Vid seq

Νεωρύσιον, ου, τὸ, Hes νεωρύσιον, cui navale cuique recipiendum committitur. Ex Gen Att νεώς, & ἄρω, *curo*.

Νεωρυχὴς, ὲς, ὁ ἡ, recens foetus Ex νέος & ὀρύσσω.

Νεώς, ὁ, ναός, fanum Gl V Att. pro ναός.

Νεωσσὶς, ίδος, ἡ, novatio, innovatio A νεόω.

Νεωσσοίκη, ης, ἡ, ὁ, navale statio navium, νεώσοικος pl navalia, ium ia

Νεωστὶ, ἀδ, novitus, nuper, recens, Ph A νέος

Νεώτατα, cum est, el ις, præ nisio, ut ἐς νεώτατα, in rerum novarum sive venturum, sive sequentem. ex νέος.

Νεωτερίζω, f. ίσω, res novas molior, innovo, (2) innuo, (3) liquor seu imitor jurionum mores, item novam rationem ineo Νεωτερίσαι τὴν πολιτείαν, illuc τὰ θεῖα τῆς ἀνθρωπίνης, Luc A νεώτερος Unde

Νεωτερισμὸς, ου, ὁ, rerum novarum studium A

Νεωτεριστὴς, ου, ὁ, rerum novarum studiosus, factiosus. Ph. Ab eod.

Νεωτεροποιέω, ῶ, innovo, res novas molior

Νεωτεροποιία, ας, ἡ, studium rerum novarum A

Νεωτεροποιὸς, ὸν, ὁ, ἡ, qui res novas molitur rerum novarum studiosus, turbulentus, seditiosus. Ex νεώτερος & ποιέω

Νεώτερος, α, ον, junior, (2) τὸ νεώτερον, juventus, (3) νεώτερόν τι, inciens, insuetatum dictu, gravius, (4) μᾶλλον ν. nihil magis, vehementius. A νέος.

Νεωτέρως, *Adv.* nova ratione, nove.

Νεωτὴρ, ῆρος, ὁ, tempus renovandi agros, νέος.

Νέωτος, ου, ὁ, novatio seu renovatio agrorum Ab eod

Νεωφύλαξ, ακος, ὁ, custos templi, ædituus, Gl. V. Ex νεώς, & φύλαξ

ΝΗ, Particula affirmantis & jurantis; νὴ Δία, per Jovem protecto, Gl V. νὴ Δία, etiam, in comp pluv

Νῆα acc sing *Poet* pro ναῦν

ΝΗΓΑΤΛΟΣ, ος, ὁ ἡ, novus, nuper factus

Νηγερέτης, ου, ὁ ἡ, qui excitari nequit. Ex νη, & ἐγείρω, *excito*

Νηδύια, ων, τὰ, viscera, intestina, interanea, Dat νηδύιοις, pud Hom. viscaribus. A νηδὺς

Νηδυμος, ου, ὁ ἡ, dulcis, suavis; quasi ἄδυμος ab ἡδὺς

Νηδυόφιν, ex utero. A νηδὺς

ΝΗΔΥΣ, υος, ὁ, venter, alvus, uterus.

Νηεν pro νήεσι, dat. pl *Ion.* & *Poet.* pro νηυσί

Νηέω, ῶ, f ήσω, glomero, acervo, cumulo, cneo A νέω

Νηήσσω ι i pro ιε act f. g.

Νηήτις ες, ἡ, conservatio A pr.

Νηθέω, I νήθω ne, filum duco, perf. pass. part νενημένος, tectus, Gl V. Ab eod.

Νηΐς, dat pl *Ion* pro ναυσὶ, a ναῦς.

Νηϊάδες, ας αι, Naiades, nymphæ fontium, & fluviorum. A νάω, *fluo*

Νηϊκὸς, ἡ, όν, vel νήϊος, ου, ὁ ἡ, navalis. A νηῦς, pro ναῦς, *navis*

ΝΗΙΣ, ιος ὁ ἡ, inscius, imperitus, indoctus, 2) timidus, infirmus.

Νηΐτης, ου, ὁ, navali, nautilus A ναῦς.

Νηκερδὴς, ὲς, ὁ ἡ, non lucrosus, inutilis; 2) imprudens Ex νη & κερδὸς

Νηκὴς, ὲς, ὁ ἡ, cornua non habens Ex νὴ, & κέρας, *cornu*

Νηκερσὶ ως, ἡ, idem & ex nisi.

Νηκερσὸς, ὴ, όν, inhabitatus Ex νὴ, & ἀκέρσω, *fut Ion*

Νηκουσία, ας, ἡ, non audio, non obtemperatio, neglectio contemno. Νηκουσίαν Διὸς, Hom Il 2, 24 Ex νη, & ἀκούω

Νηκτὴρ, ῆρος, ὁ, natator A νήχομαι, *nato.*

Νηκτικὸς, ἡ, όν, natatilis, qui natare potest, Gl V natatilis A

Νηκτὸς, ἡ, όν, natilis, natatilis.

Νηκύπρις, ὁδος, ἡ, natatrix, ut νηκύπρίδες ἐλαῖαι, natantes oleæ, apud Poll A νήχομαι

Νηλεήτειρα, immisericordior, Hes. A νηλεὴς, inhuminus *H* potius *on cerans, negligens.* Ex νη, & ἀλέγω

Νηλεὴς, ὲς, ὁ ἡ, neut. νηλεὲς, immisericors, crudelis, inhumanus, (2) firmus, pitiens Νηλεὲς ἦτορ ἔχοντας, Hom. Il. 19, 229 Ex νη & ἔλεος.

Νηλεϊκὸς, ὸν, ὁ ἡ, idem & ex nisi.

Νηλεϊτὶ, *Adv.* crudeliter, inhumane.

Νηλεοτυπέω, ῶ, ὁ ἡ, crude supplicio punio Ex νηλὲς, & τύπτω

Νηλιδὸτος, ὴ, ὁ ἡ, invisibilis.

Νηλειὲς, *Adv.* crudeliter, inhumaniter.

Νηλιτὴς, ὲς, ὁ ἡ, inculpatus, Schol Homeri pr νηλιτὴς

Νηλιτὴς, ὲς, ὁ ἡ, dealceatus, Hes. ubi pl. νηλιτῆτα Ex νη & ἦλιψ, *calceus*

Νηλιτὴς, ὲς, ὁ ἡ, idem, apud Suid.

Νηλίτης, ου, ὁ ἡ, ἡ, pe ti exters, insons, ipatus. Ex νη, & ἁλίτομαι, *peco.*

Νηλὸς, ατος, τὸ, filum, filamen, Gl V. neti A νέω

Νηματὼδης, ες, ὁ ἡ, ὲς, filis ducti ut filum, rum apti A πλεκ.

Νημερτὲς *Adv* vere A

Νημερτὴς, ὲς, ὁ ἡ, verus, in quo dicendo re peccatur, f creatur Ex νη, & ἁμαρτάνω, *f.*

Νημερτὴς, ὲς, nullis vitiis .gitur, & vexor, tranquillo cœlo fruor

Νημερτίη,

Νηνεμία, ας, ἡ, ventis vacua tempestas, tranquillitas aëris nullis ventis spirantibus. A νήνεμος, Hom. Il. 5, 523.

Νήνεμόν, acc. sing. *Ion.* pro νηνεμίαν.

Νηνεμος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, venti vacuus, serenus; Gl. V. tranquillus. Νήνεμος γὰρ ὁ τόπος, ᾗ ὀλιγενὴς, ὁ ἔχων ὕδατα γλυκέα, Aristot. Hist. An. 6, 15. Ex νὴ, & ἄνεμος.

Νήνιον, ὦ, acervo, accumulo. A νέω.

Νήξῃ, dat. sing. *contr.* pro νήξει, a νήχω.

Νηξίπους, οδος, ὁ ᾗ, ἡ, natatu quasi pedibus incedens; νηξίποδες vocantur pisces, qui & ναυπηδ.ς. Ex νήχομαι, & πούς.

Νῆξις, εως, ἡ, natatio, natatus. A νήχομαι.

Νήξομαι, f. 1. ind med v. νήχομαι,

Νηοβάτης, ου, ὁ, navem conscendens, nauta, Suic. Ex ναῦς, pro ναῦς, & βαίνω.

Νηοῖσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ναοῖς.

Νηοκόρος, ου, ὁ, ἡ, templi purgator, æditruus. Ex ναὸς pro ναὸς, & κορέω, verro.

Νηοπολῶν, ου, ὁ ᾗ, ἡ, in templo versans, æditruus, sacerdos. Ex ναὸς, & πολέω.

Νηὸς, οῦ, ὁ, templum, fanum, *Ion.* pro ναὸς.

Νηος, gen. sing. *Ion.* pro ναὸς, a ναῦς.

Νηοσόος, *Pœt.* νεωσόος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, navium servator. Ex ναῦς, & σόος.

Νηῦχος, ου, ὁ, navis tutator & custos. Ex ναῦς, & ἔχω.

Νηπαθὴς, ἐς, ὁ ᾗ, ἡ, miserias abolens, dolore carens. Ex νὴ, & πάθος, *dolor*.

Νήπειος, εία, ειον, infantilis. A νήπιος.

Νηπενθὲς, ους, ὁ ᾗ, ἡ, impexus, Hes. ubi pl. νηπενθέες. Ex νὴ, & πένθος, *pectio*.

Νηπενθὲως, *Adv.* citra luctum. A νηπενθὴς.

Νηπενθὴς, ἐς, ὁ ᾗ, ἡ, neutr. νηπενθὲς, luctu & mœrore carens; serenus, lætus; quo luctus tollitur, tristitia liberans. Ex νὴ & πένθος.

Νηπιάα, ας, ἡ, stultitia; Acc. pl. νηπιάας, Il. 22, 502. A νήπιος.

Νηπιάζω, f. ασω, puerliter vel stulte ago. Gl. V. νηπιάζειν, puerascere. Ab eod.

Νηπιαία, ας, ἡ puerilia, Gl V. A νήπιος.

Νηπιαχεύειν, puerilitèr lunere, stulte agere, lascivire apud Hom. part. νηπιαχεύων, Νηπιάας ὀχέειν, puerilia confectari. Hom. Od. 1, 297.

Νηπιαχὸς, ὸς, ὁ ᾗ, ἡ, infans; puerilis, Gl. V. A νήπιος. Hinc

Νηπιαχάδες, infantile, Gl. Vet. A νηπιάχος.

Νηπιαχεύω, idem quod νηπιάζω.

Νηπιέη, ης, ἡ, infantia; (2) stultitia; imprudentia: νηπιέῃσι, Lat. plur. A νήπιος. Unde

Νηπιέϊος, έα, εον, infantilis, puerilis.

Νηπιέλομαι, Sch Hom. id. quod νηπιαχέω.

Νήπιη, ης, ἡ, stulta; (2) puella parvula. A νήπιος.

Νηπιοδόκος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, infantium custos. Ex νήπιος, & κλείω.

Νήπιος, ου, ὁ, infans; ἐκ νηπίου, ab infantia. A νήπιος.

Νηπιοπρεπὴς, ἐς, ὁ ᾗ, ἡ, infantes decens. Ex νήπιος, & πρέπω.

Νήπιος, ου, ὁ, infans, parvulus; (2) stultus, imprudens, amens.

Νηπιότης, ητος, ἡ, infantia; (2) stultitia. A νήπιος.

Νηποινεφόνης, ου, ὁ ᾗ, ἡ, impœnis. Ex φόνος.

Νηποινεφονίως, ως, ἡ, stultitia, qualis est infantum aut puerorum. A

Νηποίφονον, ου, ὁ ᾗ, ἡ, qui puerili morte perditus est, stultus ut puerilis. Ex νήπιος, & φθίω, *mors*.

Νηπιώδης, ες, ὁ ᾗ, ἡ, infantilis, puerilis. A νήπιος.

Νήπλεκτος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, incomptus, inornatus, R. Ex νὴ, & πλεκτὸς, *nexus*.

Νήποινα, *Adv.* impune. A νήποινος.

Νηποινεὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Νηποινίζ, *Adv.* idem. Ab eod.

Νηποινὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Νηποινὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Νήποινος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, impunis, impunitus, qui pœnas non solvit. Ex νὴ, & ποινὴ.

Νήπλας, ου, ὁ, sobrius, Suic. A νήφω. Hinc

Νηπλικὸς, ὴ, ὸν, qui sobrius esse soleat.

Νηπυτιάομαι, infantum more balbutio; (2) stolide ago. A

Νηπύτιος, ία, ιον, infans; (2) stultus, stolidus, fatuus. A νήπιος.

Νηρεΐδες, ων, αι, Nereides, filiæ Nerei, nymphæ marinæ, pl. a Νηρεὺς.

Νηρεὶς, ίδος, ἡ, salacia, Ph. A Νηρεύς.

Νήρειος, Nereius; (2) marinus; ut Νήρεια τέκνα, pisces. Ab eod.

Νηρεὺς, ῆος, & ῆϊος, ὁ, Nereus, Deus marinus.

Νηρηΐδες, & **Νηρῆδες**, Nereides. A Νηρεύς.

Νηρήϊμος, ὁ ᾗ, ἡ, innumerus, innumerabilis.

ΝΗΡΙΟΝ, ου, τὸ, nerium, frutex.

ΝΗΡΙΣ, ιος, ἡ, neris, nardus montana.

Νήριτος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, de quo non contenditur; (2) innumerus, innumerabilis, multus. Ex νὴ, & ἔριτος.

Νηρίτης, ου, ὁ, neritis, concha marina, Arist. Hist. An. 4, 4. A νέω, *nato*.

Νήριτος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, idem quod νήριτος.

ΝΗΡΟΣ, ρα, ρὸν, cavus & humidus.

Νῆσαι, aor. 1. inf. act. v. νήθω, f. νέω.

Νησαῖον λίθος, quibusdam Sardia gemma, aliis smaragdus, Hes.

Νησιάζω, insulam refero, Suic. A νῆσος.

Νησιαρχία, ας, ἡ, insulæ præfectura.

Νησιάρχης, ου, ὁ, insulæ præfectus.

Νησιάρχος, ου, ὁ, idem & ex illd.

Νησίδιον, ου, τὸ, parva insula. A νῆσος.

Νησίζω, f. ισω, idem quod νησιάζω.

Νήσιον, ου, τὸ, parva insula; (2) insula.

Νῆσις, εως, ἡ, ipsa actio nendi, f. filum deducendi; (2) agglomeratio, accumulatio. A νέω.

Νησὶς, ίδος, ἡ, insula parva, Dim. a νῆσος.

Νησιώτης, ου, ὁ, ex insula oriundus; insulanus, Ph. Ab eod.

Νησιωτικὸς, ὴ, ὸν, insularis, Gl. Vet.

Νησιῶτις, ίδος, ἡ, insulana. A νησιώτης.

Νησοειδὴς, ές, ὁ ᾗ, ἡ, insulæ formam habens, Suic. Ex νῆσος, & εἶδος.

Νησομαχία, ας, ἡ, insularis pugna, Suic. Ex νῆσος, & μάχομαι.

ΝΗΣΟΣ, ου, ἡ, insula; (2) vestis, quam undique purpura ambit.

ΝΗΣΣΑ, ης, ἡ, anas.

Νησσαρίδιον, αία, αῖον, qui anatis est. A νῆσσα.

Νησσάριον, ου, τὸ, anaticula, Dim. ab eod.

Νηστεία, ας, ἡ, jejunium. A νηστεύω. Unde

Νήστειρα, ας, ἡ, jejuna; (2) a jejuno sumpta.

Νηστεῖς, jejunio, acc. pl. *contr.* pro νηστέας.

Νηστὲς, ἐος, ἡ, jejunium. A νηστις.

Νηστὴς, οῦ, ὁ, jejunator. Ab eod.

Νηστεύω, f. εύσω, jejunus manco, cibo abstineo, jejuno. Νηστεύω δὶς τὰ Σαββατα, Luc. 18, 12. A νῆστις.

Νηστικὸς, ὴ, ὸν, ad eos pertinens, qui nent; (2) nendi peritus. A νέω.

Νηστιμὸν, ὁ ᾗ, ἡ, ad jejunium pertinens. A

ΝΗΣΤΙΣ, ιος, ὁ ᾗ, ἡ, jejunus, qui cibum non cepit, (2) pleni quidam; (3) intestinum jejunum. Νηστις ὅτρωσε κερόεσσαν Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν, Hom. Il. 19, 156.

Νήτη, ης, ἡ, ultima seu ima chorda. Pro νεῖτη, a νέω.

Νῆτον, ultimum, Hes. ex νήατον. A νέω.

Νητὸς, ὴ, ὸν, e colo ductus, inter fili tortus; (2) accumulatus, acervatus. A νέω.

Νήτρικος, ἄβη, ὁ ᾗ, ἡ, verus, certus. Ex νὴ, & ἀληθὴς, *verus*.

Νητρικὸς, vere, certe. A præc.

Νήτρον, ου, τὸ, farina. A νέω.

Νῆττα, ης, ἡ, anas, pro νῆσσα.

Νηττάριον, ου, τὸ, anaticula, Dim. a νῆττα.

Νηττοφόνος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, anates occidens, Aristot. Hist. An. 9, 32. Ex νῆττα, & φονεύω.

Νηττοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, anatarius, Gl. Vet.

Νηῦν, acc. sing. *Ion.* pro ναῦν.

Νηῦς, νηὸς, ἡ, idem quod ναῦς.

Νήϋτμος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, halitus & spiritus expers. Ex νὴ, & ἄϋτμη.

Νηφάειν, sobrius sum, Eust. qui tamen usitatum esse negat. A νήφω.

Νηφάλεος, sobrius, Gl. V. ubi & νηφάλιος, sobrius. A νήφω. Hinc

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, sobrietas, Gl. V.

Νηφαλία, sobria sacra celebro, Poll.

Νηφαλίζω, sobria sacra celebro, vel sobriis sacris expio. A

Νηφάλιος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, sobrius; (2) vigilans, prudens, attentus. Ab eod. Hinc

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, sobrietas.

Νηφαλισμὸς, οῦ, ὁ, vigor & acies & diligentia mentis ex sobrietate. A νηφαλίζω.

Νηφαλίως, *Adv.* sobrie. A νηφάλιος.

Νηφαντικὸς, ὴ, ὸν, sobrius; (2) non inebrians, sobrium servans. A νηφάω.

Νηφόντως, *Adv.* sobrie. A νήφω.

ΝΗΦΩ, f. ψω, sobrius sum; (2) vigilans & cautus fui, vixdo; partic. νήφων, sobrius, vigilans, Gl V. (2) liberor a malo, cum gen. ut παυήφων. Ὅτι νήφοντις ψυχ' ὑγιαίνομεν, Aristl. Lyl. 1232.

Νηχεῖον, ου, τὸ, locus ubi natatur, Gl. V. ubi καὶ νηχεῖα, natabula. A νήχομαι, *nato*.

Νήχετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνήχετο, a νήχω.

Νῆχον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔνηχον.

Νηχυτόλαντες, loca & vites juxta mare Vet. Lex.

Νήχυτος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, multifluus, late fluens, valde diffusus.

Νήχω, f. ξω, usitatius νήχομαι, nato, no. Νήχειν ἐπ' ἀκρὸν ὕδωρ, Hesiod. Ἀσπ. 317. Νηχόμενον τόδε λαίτμα διήμασον, Odyss. 7, 276. A νέω.

Νήψατε, 2. pl. a. 1. imper. act. v. νήφω.

Νῆψις, εως, ἡ, sobrietas, vigilantia. A νήφω.

ΝΙΓΑΑΡΟΙ, οι, genus modulaminis muliebri.

Νίζω, lavo, abluo. Ἀπ' αὐτὼ σ' αἷμα κελαινὸν Νίζ' ὀδυνηφατέοντε, Il. 11, 820. Χρόα νίζετο, Odyss. 6, 224. A νίπτω.

Νικᾷ, 3. sing. præs. ind. act. pro νικᾷς, a νικάω.

Νικα, ασις, 2. s. pr. imper. act. pro νίκα.

Νικαῖζω, ὁ, ὁ, victoriæ largitor. Jupiter Jovis. A νίκη.

Νικαξὰ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro νικήσω.

Νικᾶσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro νικῆσαι.

Νικασέν, f. 1. infin. act. *Dor.* pro νικήσειν.

Νικατὴρ, ῆρος, ὁ, *Dor.* pro Νικητήρ.

Νικάτω, 3. s. pr. imp. act. pro νικάτω.

Νικάτας, pro νικάτοσες, *Dor.* pro νικήτας. A

ΝΙΚΑΩ, ᾶ, f. ήσω, vinco, superio, victor fum; (2) contendo, superior fum, præsto; νικᾶμαι, vincor, cedo; νικηθεὶς, a. 1. part. victus; νενικημένος, perf. victus. Νικᾷ γὰρ ἡ ἀρετὴ μὲ τ' ἐχθρὰς σοφὸν, Soph. Aj. 1374. Ν καν σοφίαν κ' βαλλων, Aristl. Nub. 418. Φίλων γὰρ οἱ τοιοῦδε νικῶνται φίλοι, fiectuntur ab amicis, Soph. Aj. 330. Τί δῆτ' ἔρεις, ἢν τῶτο νικήσῃς ἐμὲ, a me? Aristl. Nub. 1083.

Νίκαν, ης, ἡ, victoria. A νικάω.

Νικᾷ, 3. sing. pr. ind. act. *Dor.* pro νικᾷ, ex νικαζῶ.

Νικηθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass.

Νίκημα, ατος, τὸ, q. d. superatum, victoria. Ab eod.

Νίκημι, supero, vinco, apud Theocritum. Νείκηται δ' ὑπὸ κῶλον, Id. 16, 15.

Νικήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro νικήσας.

Νικησίμβρ, f. 1. inf. act. *Ion.* pro νικήσειν.

Νικητέον, vincendus, Ph. A νικάω.

Νικητήριον, ου, τὸ, præmium victoriæ, palma. Ab eod.

Νικητήριος, ία, ιον, ad victoriam pertinens.

Νικητὴς, οῦ, ὁ, victor. Ab eod.

Νικητικὸς, ὴ, ὸν, vincendi peritus; (2) cui sæpe contingit vincere, victoriosus; (3) qui magni momenti ad victoriam est.

Νικήτρια,

Νικηφόρια, ας, ἡ, victoriæ sacrificium, Suic. Ex
Νίκη (νῖκη) ης, ἡ, ἡ, qui victoriam reportat; ab adversario, victor, Gl. V. victoriosus, sæpe victoriatus. Ex νικάω, & φέρω.
Νικῆλλος, qui in senatu vicit. Vox è comico ficta.
Νικηφόρος, ὁ, ἡ, victoriæ auctor, qui victoriam conciliat. Ex νικὴ, & φέρω.
Νῖκος, εος, τὸ, victoria, Eust. A νικάω.
Νίκω, 2. sing. præs. imp. pass. pro νικᾶσο.
Νικῶσιν, 3. plur. præs. opt. act. Att. pro νικῷεν.
Νίμμα, ατος, τὸ, aqua, qua manus ablutæ sunt. A νίπτω.
NIN, Pron. apud poëtas significat αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, ipsum, ipsam, ipsum.
Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, malluvium, pelluvium, vas manibus pedibusve lavandis. A νίπτω.
Νιπτρὶς, ίδος, ἡ, idem aut aqua lavandi causa data, ap. Athen.
Νιπτρον, ου, τὸ, aqua lavandis manibus aut pedibus. Ab eod.
ΝΙΠΤΩ, f. ψω, lavo, abluo; νίψαξ, a. 1. med. manus lavare; part. νιψάμενος, qui se lavit, lotus; perf. pass. νενιμμένος, lotus, ablutus. Ἐγὼ ἦλθομεν νίψαντες σαλεῖα δρόσῳ, Eur. Iph. in Tau. 256. Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, Il. 16, 230. Ὁκοῖα δοῦς ἔδοκέ, τοιαῦτα νένιπται, Theocr. 15, 32.
ΝΙΣΣΟΜΑΙ, redeo, reverto.
Νίσσοντο, 3. plur. impers. ind. med. Ion. pro ἐνίσσοντο, a νίσσομαι.
ΝΙΤΑΡΙΟΝ, ου, τὸ, juvencula, puellula. Afferunt ex Aristoph. Plut. 1011. sed ibi legendum νητάριον, anaticula.
Νιτρίαι, ας, ἡ, nitri fodina, Suic. A νίτρον.
Νιτρίτις, ιδος, ἡ, nitrosa. Ab eod.
ΝΙΤΡΟΝ, ου, τὸ, nitrum.
Νιτροειδὲς, οὐς, nitrosum reddens, nitrosus.
Νιτρόω, ῶ, nitro, abluo. A νίτρον.
Νιτρώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, nitrosus; (2) nitri saporem habens. Ab eod.
Νιφα, acc. s. for Ἄρα ὁρίτ. pro νιφάδα, a νιφάς.
Νιφάδεσσιν, dat. pl. Poët. & cum ν pro νιφάσι.
Νιφοβόλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, nive candens, nive operatus, H. s. Ex νιφὰς, & ἀργὸς, albus.
Νιφόεις, εσσα, εν, idem.
Νιφὰς, άδος, ἡ, nix confertim cadens, nimbus. (Metaph. multitudo.) A νίφω.
Νιφετὶς, ὶς, ὁ, idem. A νίφω. Hinc
Νιφετώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, nivosus, nivalis.
Νιφόβλης, ητος, ὁ, ἡ, ὁ, nivibus obrutus. Qu. ex νιφὰς, quod sit nix, & βάλλω.
Νιφόβολητος, ον, idem & ex iisdem.
Νιφόβολος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, idem & ex iisdem.
Νιφόεις, όεσσα, όεν, nivosus; nivalis, Gl. V. Quasi a νιφὰς.
Νιφοκλυστὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ὁ, nivis casu resonans, nive obrutus. Qu. ex νιφὰς, & κλυστὸς.
Νιφοστεγὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ὁ, densa nive tectus, nivosus. Qu. ex νιφὰς, & στέγω.
Νιφοψυχὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ὁ, nivatus Gl. Vet. Qu. ex νιφὰς, & ψυχὴ.
ΝΙΦΩ, ningo; νιφόμαι, nive conspergor, irrigor. Καὶ τῷ ὑσταιαίῳ οἶδα νιφόμενος ἀπὸ λόφου, Xen.
Νῖψαι, aor. 1. inf. act. A νίπτω.
Νιψάμενον, acc. sing. aor. 1. part. med.
Νιψάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. act.
Νοᾶι, sapiat, 3. s. pr. conj. act. v. νόος.
Νοᾷ, cogita, 2. s. pr. imp. act. pro νόει.
Νοᾶν, cogitans, præs. part. act. v. νόημι, pro νοῶν.
Νοίουσι, 3. pl. pr. ind. act. Dor. pro νοοῦσι.
Νοιμφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ad intellectualia ferens, Suic. Ex νοητὸς, & φέρω.
Νοερὸς, ὰ, ὸν, intellectualis, intelligens. A νόος.
Νοερότης, ητος, ἡ, intellectualitas, cum quid intelligi tantum & mente capi potest, non sub sensus cadit. A νοερὸς.
Νόεω, intelligo, mente capio, cogito; (2) animum ladoco; (3) in animo habeo, volo; (4) animadverto, intelligo; (5) cogito novi; (6) prudens sum, sapio; (7) video, cerno. Νόει δ' ὅλως, 2 Tim. ii, 7. Νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, Jean. xii, 40. Οὐδὲν ἀνθρώπου νοῦσα, Xen. Τὸ τῆς νοητῆς φύσεως, in rerum natura, Plut. Ab eod.
Νοεῦν, aor. 1. part. pass. n. g. v. νόημι. Unde
Νόημα, ατος, τὸ, intellectus, sensus, Gl. V. clausula, Philox. cogitatum, cogitatio; (2) consilium; (3) inventum, commentum, machinatio, mens, ingenium; in Rhetor. sententia accommodata ad personam aut causam certam.
Νοήμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, mentis compos, intelligens, prudens. A νόος.
Νοήσαις, 2. 1. part. act. Æol. pro νοήσας.
Νόησον, 3. s. a. 1. ind. act. Ion. & cum ν pro ἐνόησε.
Νόησις, εως, ἡ, cogitatio, ipsa actio cogitandi, intelligentia, Gl. V. intellectio.
Νοητικὸς, ὴ, ὸν, intelligendi facultate præditus. Ab eod.
Νοητὸς, ὴ, ὸν, intelligibilis, qui mente percipitur, nec sub sensum cadit. Ab eod.
Νοητῶς, Adv. cum sensu, prudenter.
Νοθαγενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁ, nothus, spurius. Ex νόθος, & γενομαι.
Νοθεία, ας, ἡ, q. d. spuritas, degeneratio.
Νόθεια, ων, τὰ, pars bonorum paternorum, quæ spuriis debatur.
Νόθευσις, εως, ἡ, adulteratio, corruptio. A
Νοθεύω, f. εύσω, nothum reddo, adultero, corrumpo; (2) alieno, abalieno; (3) decipio, aculor, Gl. V. solicito; νοθευόμαι, adulteror, corrumpor; (2) pro adulterino habeor; perf. part. νενοθευμένος, adulteratus. Λίγνοι δὲ τῶν τῇδε ὑγιείαν νοθεύουσι, Thuc. A νόθος.
Νοθογένητος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, spurius.
Νοθοκαλλωπία, ας, ἡ, non nativa sed adulterina pulchritudo. Ex ν. & καλὸς.
ΝΟΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ὁ, vel νόθη, ης, ἡ, ον, nothus, spurius, non legitimus; (2) peregrinus.
Νόθως, Adv. spurie, non legitime.
Νοΐδιον, ου, τὸ, cogitatiuncula, sententiola. A νόος.
Νομαδεία, vel νομάδεια δίαιτα, silvæ pascuæ. A νομὰς.
Νομαδικὸς, ὴ, ὸν, pabulatu indigena, Gl. Vet. pabulatis, pascuus; (2) pastoralis, pastoritius. A νέμω, pasco.
Νομαδικῶς, Adv. pastorum more.
Νομαδίτης, ου, ὁ, ut νομαδίτης βίος, pastoritia vita. A Νομάδες.
Νομαδόστιχοι, οι, αι, qui a pastu redeuntes ordine incedunt, Hes. Ex νομὰς, & στῖχος, ordo.
Νομάζω, & νομαζόμαι, pasco. A νομὸς.
Νόμαι ν, ας, τὸ, mos, ritus, consuetudo, institutum; νόμισμα, instituta, leges. A νόμος.
Νομαῖος, αία, αῖον, degens in pascuis, pascens; (2) venienc ab armento. A νομὸς, pastio.
Νομάνδρια, affertur pro cœtu virorum pastoritio. A νομανδρία, ex νομὸς, & ἀνὴρ.
Νομάρχης, ου, ὁ, nomarcha, nomi præfectus, apud Ægyptios. Ex νομὸς, & ἄρχω.
Νομαρχία, ας, ἡ, dignitas, s. officium nomarchæ. A νομάρχης.
Νομὰς, άδος, ὁ, ἡ, ὁ, in pascuis degens; (2) gregalis. Νομάδες, Nomades populi Scythiæ, & Libyæ, Numidæ. A νέμω.
Νομέαμαι, ᾶμαι, dilanio, discerpo. Αἱ δ' ἄλλαι τὰ ἄλλα μέρεα νομέοντο γυναῖκες, Theoc. 26, 24. A νέμω, distribuo.
Νομεμὼ, οῦς, ἡ, pecorum.
Νομεὺς, έως, ὁ, pastor, pecuarius; (2) stator, tributor; νομεῖς, pastores, Ion. pro νομῆς. A νέμω.
Νομή, pabulum, unde capta copia; (2) in animum ladoco; (3) in animo habeo, volo; (4) animadverto, intelligo; (5) cogito novi; (6) prudens sum, sapio; (7) video, cerno. Νομὴ ἐ λόγου, 2 Tim. ii, 7. Νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, Jean. xii, 40. Οὐδὲν ἀνθρώπου νοῦσα, Xen. Τὸ τῆς νοητῆς φύσεως κάλλιστον, in rerum natura, Plut. Ab eod.
Νομὴν, aor. 1. part. pass. n. g. v. νέμω. Unde
Νόμημα, ατος, τὸ, intellectus, sensus, Gl. V. clausula, Philox. cogitatum, cogitatio; (2) consilium; (3) inventum, commentum, machinatio, mens, ingenium; in Rhetor. sententia accommodata ad personam aut causam certam.
Νομήμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, mentis compos, intelligens, prudens. A νόος.
Νομήσαις, 2. 1. part. act. Æol. pro νοήσας.
Νόμησον, 3. s. a. 1. ind. act. Ion. & cum ν pro ἐνόησε.
Νόμησις, εως, ἡ, cogitatio, ipsa actio cogitandi, intelligentia, Gl. V. intellectio.
Νομητικὸς, ὴ, ὸν, intelligendi facultate præditus. Ab eod.
Νομητὸς, ὴ, ὸν, intelligibilis, qui mente percipitur, nec sub sensum cadit. Ab eod.
Νομητῶς, Adv. cum sensu, prudenter.
Νομιαῖος, αία, αῖον, vel νομιμαῖος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, legitimus, ad legem pertinens; (2) manet, justus; (3) idoneus, peritus; de Historia & Philosophia; νόμιμα, justa, Gl. Vet. νόμιμα πολιτικὰ, jus civile. A νόμος.
Νομιμόστης, ητος, ἡ, legum & juris observatio.
Νομίμως, Adv. legitime.
Νόμιμος, ία, ον, legitimus, justus; (2) pastoralis; νομία Θεὰ, Pales, Gl. Vet. A νόμος, vel νέμω.
Νομιῶμεν, leges sanciamus, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. pro νομίσωμεν, a νομίζω.
Νομίσαι, existimasse, aor. 1. inf. act.
Νομίσαντας, nom. pl. a. 1. part. act.
Νόμισις, εως, ἡ, ipsa actio & νομίσαι, Thuc. ἔξω τε εἰς τὸ θεῖον νόμισις, justa diis fieri solita. A νομίζω. Unde
Νόμισμα, ατος, τὸ, mos receptus, consuetudo; (2) res signatum, numisma, numus, pecunia, nummus, Gl. V. Hinc
Νομισματικὸς, ὴ, ὸν, monetalis, Gl. V.
Νομισμάτιον, τὸ, nummus minutus. Hinc
Νομισματοκόλλης, ου, ὁ, numismatum collector. Ex νόμισμα, & κολλάω. Hinc
Νομισματοκολλικὸς, ὴ, ὸν, scil. δύναμις, testas vendendi numismata.
Νομίστεον, existimandum est. A νομίζω.
Νομοθεσία, f. ήσω, legitime administro, Suid. ubi νομοθεσίαις, νομίμως διοικήσεις, legibus administrari. Ab eod.
Νομιῶ, f. 1. ind. act. Att. pro νομίσω.
Νομογραφία, leges scribo.
Νομογραφεῖς, ας, ἡ, legum præscriptio, R.
Νομογράφος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, legum scriptor, legislator. Ex νόμος, & γράφω.
Νομοδείκτης, ου, ὁ, qui legem ostendit, jurisconsultus. Suic. Ex νόμος, & δείκνυμι.
Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, legis doctor, Vet. Gl. Ex νόμος, & διδάσκω.
Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, legis doctor, Gl. V.
Νομοδιφαι, legiscrepa, Ph. q. d. leges evepane; pro νομοθέται, ου, ὁ, propric in leges inquirens. Ex νόμος, & διφάω.
Νομοθεσία, ας, ἡ, legislatio, promulgatio, sanctio, constitutio, jurisdictio, Ph. Ex νόμος, & θέσις, positio.
Νομοθετέω, legem vel leges fero, promulgo, sanctio legem, constituo, Gl. V. νομοθετοῦσιν, lege constituti; νομοτεθήμεθα, pers. pass. lege constitutum; infin. perf. νενομοθετῆσθαι, legi subjici; νομοθετεῖσθαι, promulgari, sanciri, r. Νομοθετεῖν νόμους, Dem. pro ἀποφαίνειν, Incr. ἐγ' ὑπὸ, Aristot. Ab ἀνομοθέτητος. Hinc
Νομοθέτημα, ατος, τὸ, legis sanctio, ratiocinium.

Νομοθέτης, ε, ὁ, legislator, promulgator, legum pater, Ph. Ex νόμ@-, & τίθημι.
Νομοθετήσεια, aor. 1. opt. act. Æol. pro νομοθετήσειε.
Νομοθέτησις, εως, ἡ, legum latio. A νομοθετέω.
Νομοθετικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad legislatorem; (2) legum ferendarum peritus; νομοθετικὴ τέχνη, ars legislatoria. Ab eodem.
Νομοΐστωρ, ορ@-, ὁ, legum peritus.
Νομομάθεια, ας, ἡ, legum notitia. A
Νομομαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, legis peritus, jurisperitus, Ph. Ex νόμ@- & μανθάνω.
Νομοποιέω, leges facio, legem fero.
Νόμος, ε, ὁ, lex, jus, Ph. (2) consuetudo, mos, institutum; (3) cantilena, carminis modulatio, modus musicus. A νέμω.
Νομὸς, ε, ὁ, pascuum, pabulum; (2) stabulatio, sedes, quam quis incolit, domicilium; (3) regio, tractus, præfectura, provincia. A νέμω.
Νομοφυλακεῖον, ε, τὸ, locus, ubi νομοφύλακες judicabant; (2) locus, ubi leges adservabantur. A νομοφύλαξ.
Νομοφυλάκιον, ε, τὸ, idem.
Νομοφυλακία, ας, ἡ, legum custodia. A
Νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legis vel legum custos; νομοφύλακες, magistratus quidam Athenis, legum præsides. Ex νόμος, & φύλαξ.
Νομώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, quod depasci potest, aptus ad pastum. A νομός.
Νομῳδὸς, ε, ὁ, legum decantator, legum interpres. Ex Strab. Ex νόμος, & ᾠδός.
Νοοβλαβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, mente læsus, qui non est sanæ mentis. Ex νόος, & βλάπτω, lædo.
Νοοπλανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, mente errans; τὸ νοοπλανὲς, mentis error. Ex νόος, & πλανάω, erro.
ΝΟ'ΟΣ, ε, contr. νῦς, νῦ, mens, sensus, sententia, intellectus, animus, Ph.
Νοοσφαλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, mente captus. Ex νόος, & σφάλλομαι, erro.
Νοόω, in mentem injicio, Eust. A νῦς.
Νοσάζω, ægrotum reddo, Galen. αἴτιον νοσάζον, causa morbi; νοσάζεσθαι, ægrotum reddi. A νόσος. Unde
Νοσαλέος, α, ον, morbidus, ægrotus.
Νοσεῦντι, 3. plur. præs. ind. act. Dor. pro νοσοῦσι.
Νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morbosus, languidus, Gl. V. A νόσος.
Νοσερῶς, Adv. more ægrotantium.
Νόσευμα, τὸ, morbus, Hipp. q. a νοσεύω.
Νοσέω, ῶ, f. ήσω, ægroto, æger sum, male me habeo. Νοσέσαις ψυχαῖς ἐδὲν φάρμακον ἄλλο πλὴν λόγ@-, Isocr. Νοσῶν περὶ δόξαν, Plut. A νόσος.
Νοσηλεία, ἡ, ægrotatio, in qua necessaria ægroto præstantur; (2) curatio ægroti.
Νοσήλεια, ων, τὰ, officia & remedia, quæ ægroto præstantur. A
Νοσηλεύω, f. εύσω, ægrum curo & necessaria officia ei præsto; pass. νοσηλεύομαι, æger curor; ægroto. A νόσος.
Νοσηλὸς, vitiosus, Ph. A νόσος.
Νόσημα, ατος, τὸ, morbus. A νοσέω. Hinc
Νοσηματικὸς, ἡ, ὸν, morbidus, vitiosus.
Νοσημάτιον, ε, τὸ, morbus levior, Dim.
Νοσηματώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, morbosus, morbidus; (2) qui caussam & originem a morbo traxit. Ab eod.
Νοσηματωδῶς, more ægrotorum.
Νοσηρὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morbosus. A
Νοσίζω, ægrotum facio, Bud. A νόσος.
Νοσογνωμονικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, peritia cognoscendi & dijudicandi morbos. Ex νόσος, & γνώμων.
Νοσοκομεῖον, ε, τὸ, valetudinarium.
Νοσοκομέω, ῶ, f. ήσω, ægrotos curo; (2) ægrotis curandis præsum; νοσοκομέμαι, ægrotus curor; νοσοκομέμενον σῶμα, corpus morbidum & curandum.
Νοσοκομία, ας, ἡ, ægrotorum curatio; (2) ægrorum valetudinis cura. A.

Νοσοποιὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, morbum creans. Ex νόσος, & ποιέω, facio.
Νοσοποιέω, morbos facio, affero. Φύσις νοσοποιὲς ἔσα τὰ ὑγιεινότατα, Cebes. A
Νοσοποιὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, morbos afferens, contagiosus. Ex νόσος, & ποιέω.
ΝΟ'ΣΟΣ, ε, ἡ, morbus, languor, adversa valetudo, ægritudo, imbecillitas, valetudo.
Νοσοτροφία, ας, ἡ, morbi nutritio; longior morbus. Ex νόσος, & τρέφω.
Νοσοτρυφέω, in morbo insolens ac delicatus sum. A νόσος.
Νοσσοὶ ὄρνεις, pulli, Rob. Suic. A νεοσσός.
Νόσσαξ, ακ@-, ὁ, avicula recens exclusa, parvus pullus, Dim. a νεοσσός. Unde
Νοσσεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico; νεοσσεύεσθαι cum pulli in nidis generantur. Νεοσσεύματα ὀρνίθων [illegible], Herod.
Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Ab eod.
Νοσσίον, ε, τὸ, pullus, Gl. V. Ab eod.
Νοσσοειδὴς, ὲς, pullo similis. Ab εἶδ@-.
Νοσσοποιέω, ῶ, f. ήσω, pullos excludo.
Νοσσὸς, ε, ὁ, pullus, per Sync. a νεοσσός.
Νοσσοτροφέω, ῶ, pullos alo. A ν. & τρέφω.
ΝΟΣΤΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, redeo; (2) eo, proficiscor. Εἰ μηδέποτε νοστήσαι πάλιν, Arist. Av. 1276. Ὑπὸ γῆς νοστῆσαι, Plato.
Νόσιμ@-, ὁ ἡ ἡ, qui redire potest, rediturus; (2) suavis, dulcis; (3) saluber, τὸ νόσιμον, ε, pars melior, succus s. medulla alicujus rei. A
Νόςος, ε, ὁ, reditus; (2) dulcedo, suavitas, Suid. Eust. At Ph. νόςος, γεῦσις, sapor. Vid. Hes. (3) Numen molendinis præfectum, ac farinæ curam habens; (4) νόςοι, dicti libri de reditu Heroum a Trojano bello in Græciam. A νοστέω.
ΝΟ'ΣΦΙ, vel νόσφιν, Adv. seorsim, seorsum ab; (2) sine, præter; (3) longe procul.
Νοσφίζω, f. ίσω, separo, divido, segrego, sejungo; νοσφίζομαι, separor; (2) peculor, usurpo, prævaricor, Ph. Ὃς ῥά τε νοσφίζῃ Λιβύων Ἀσιήτιδ@- αἴης, Dion. Π.Ϛ. 25. Καὶ νοσφιεῖς με τῦδε δευτέρε νεκρῦ; Eur. Alc. 44. Hinc
Νοσφισμὸς, ε, ὁ, separatio; (2) depeculatio, peculatus, usurpatio, Ph.
Νοσώδης, ε@-, ὁ ἡ ἡ, morbosus, morbidus; valetudinarius, Gl. V. A νόσος.
Νοσωδῶς, Adverb. more morbidorum.
Νοσῶν, præs. part. pro νοσέων, a νοσέω.
Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. A νοτίς.
Νοτέω, ῶ, humeo, madeo, humidus sum; νοτέων, humidus, Nicand. A νοτίς. Hinc
Νοτηρὸς, ρὰ, ρὸν, humectus, humidus.
Νοτία, ας, ἡ, humor, humiditas; uligo, Ph. A νοτίς.
Νοτιάω, ῶ, humidus sum. A νοτία.
Νοτίζω, f. ίσω, humecto, madefacio; (2) humeo, humore madeo, Ph. νοτίζων, austrans, p. part. pass. νενοτισμέν@-, humectatus, inf. a. 1. νοτισθῆναι, humectari. Νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών, Arist. Θεσμ. 864. Τὸ ζῶν νοτίζει βλέφαρον, Eur. Iph. in Tau. 836. A νοτίς.
Νότι@-, ὁ, humidus, uvidus, australis.
ΝΟΤΙ'Σ, ίδ@-, ἡ, humor, humiditas; (2) rubigo, ærugo. Hinc
Νοτιώδης, ε@-, ὁ ἡ ἡ, humectus, uvidus.
Νοτόθεν, ab austro, a plaga australi. A
ΝΟ'ΤΟΣ, ε, ὁ, notus, auster; (2) australis pars cœli.
Νεβυστικὸς, ἡ, ὸν, mente refertus, sapientiæ plenus, prudens, cordatus, sapiens. Ex νῦς, & βύζω, f. βύσω, impleo.
Νεβυστικῶς, Adv. prudenter.
Νεθεσία, ας, ἡ, admonitio, correptio, castigatio. Ex νῦς, & θέσις, positio.
Νεθετέω, ῶ, f. ήσω, moneo, admoneo, commoneo; (2) castigo; Ph. νεθετέμαι, admoneor. Ὦ δαιμόνιε, μὴ νεθέτει μ', Arist. Av. 1448. [illegible] Eur. Or. 290. [illegible] Ex νῦς, & τίθημι, pono.

Νεθέτημα, ατ@-, τὸ, admonitio. A νεθετέω.
Νεθέτησις, εως, ἡ, admonitio.
Νεθετικὸς, ἡ, ὸν, admonitorius, pertinens ad admonitionem. Ab eod.
Νεθετὴρ, ῆρ@-, ὁ, admonitio, Menander. Quasi a νεθετίζω, quod sibi admonere.
Νεθετῦντες, nom. pl. præs. part. act. contr. pro νεθετέοντες, a νεθετέω.
Νεμηνία, ας, ἡ, nova luna, novilunium, novus mensis, initium mensis, calendæ. Ex νέ@-, & μήν, luna.
Νεμηνιασταὶ, novilunia celebrantes aut observantes. Quasi a νεμηνιάζειν.
Νεμήνιοι ἄρτοι, panes, qui tempore novilunii fiebant, & in sacrificio offerebantur.
Νέμμιον, assarium, Ph. A seq.
ΝΟΥ'ΜΜΟΣ, ε, ὁ, nummus. Vox etiam Doribus in Græcia magna & Sicilia usurpata. Epicharmus hac voce usus comperitur. Et est a νόμ@-, unde & νόμισμα.
Νεγέχεια, ας, ἡ, prudentia, Suic. A νεγεχής.
Νεγεχὴς, έ@-, ὁ ἡ ἡ, mentem habens, prudens, sapiens; intelligens, cordatus, Ph. Ex νῦς, & ἔχω, habeo.
Νεγεχόντως, Adv. prudenter, cordate, considerate. Ex iisd.
Νεγεχῶς, Adv. sapienter, prudenter.
Νῦς νῦ, ὁ, & νῦς, νοὸς, νοΐ, mens, intellectus, animus, contr. a νό@-.
Νεσαλέ@-, έα, έον, morbidus, morbosus, ægrotus. A νῦσ@-, pro νόσ@-.
Νεσαχθὴς, έ@-, ὁ ἡ ἡ, morbo gravatus, æger, ægrotus. Ex νόσ@-, & ἄχθ@-.
Νῦσ@-, ε, ἡ, morbus, Ion. pro νόσ@-.
Νεσοφόρ@-, ε, ὁ ἡ ἡ, morbos adferens. Ex νῦσ@-, pro νόσ@-, & φέρω.
ΝΥ, *Particula expletiva* apud poëtas.
Νυγείσης, g. f. a. 2. part. pass. f. g. v. νύσσω.
Νυγματώδης, ε@-, ὁ ἡ ἡ, pungens, fodicans. Νυγματώδης πόνος, Aret. A νύγμα.
Νύγμα, ατ@-, τὸ, punctum, punctura. A νύσσω.
Νυγμὴ, ῆς, ἡ, punctus, stimulus; punctum, punctio, Gl. V. A νύσσω.
Νυγμὸς, ε, ὁ, idem, Gl. V. Ab eod.
Νυκταίετος, ε, ὁ, aquila nocturna.
Νυκταλὸς, ε, ὁ, noctis amans. A νύξ.
Νυκταλώπηξ, εκ@-, ὁ, luscitio; apud Aristot. sed scriptura est suspecta. A νυκτάλωψ.
Νυκταλωπία, ας, ἡ, luscitio. Ab eod.
Νυκταλωπίασις, εως, ἡ, idem. A
Νυκταλωπιάω, ῶ, fut. άσω, luscitiosus sum; νυκταλωπίᾳ, laboro. A νυκταλωπία.
Νυκτάλωψ, ωπ@-, ὁ, lusciosus, Gl. V. (2) luscitio, morbus νυκταλωπία. Ex νύξ, & ὤψ.
Νυκτεγερσία, ας, ἡ, excitatio nocturna. Ex νύξ, & ἔγερσις.
Νυκτεγρετέω, ῶ, noctu excitor & surgo; (2) excubias nocturnas ago. Ex νύξ, & ἐγείρομαι.
Νυκτελέω, ῶ, nocturna sacra ago, Hes. A τελέω.
Νυκτέλια, ων, τὰ, nyctelia, sacra Bacchi noctu celebrari solita. Ex iisd.
Νυκτέλι@-, ε, ὁ, nyctelius, cognomen Bacchi. Ex iisd.
Νυκτέπαρχ@-, ε, ὁ ἡ ἡ, præfectus vigilum.
Νυκτερεία, ας, ἡ, actio nocturna; (2) venatio nocturna. A νυκτερεύω.
Νυκτερήσι@-, ον, nocturnus, Aristoph. si lectio sana, Ern.
Νυκτερέτης, ε, ὁ, noctu remigans, noctu navigans, Suic. Ex νύξ, & ἐρέσσω.
Νυκτέρευμα, τὸ, pernoctatio, res noctu acta; *item* locus, ubi pernoctamus, stabulum diversorium.
Νυκτερευτὴς, ε, ὁ, qui noctu aliquid agit; (2) noctu venans aut piscans.
Νυκτερευτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad agendum aliquid noctu. A
Νυκτερεύω, f. εύσω, noctu aliquid facio; (2) noctem transigo, pernocto; noctem insomnem duco, vigilo, Xen. A νυκτερ@-.
Νυκτερήσι@-, ε, ὁ ἡ ἡ, nocturnus. Ab eod.
Νυκτερινὸς, ε, nocturnus, χρησμὸς νυκτερινὸς, responsum nocturnum.

Νυκτερινῶς.

[illegible]
[illegible] Ab eod.
Νυκτερίνος, ὁ, ἡ, vespertino; (2) [illegible] Ab eod.
Νυκτίβιος, ου, ὁ ἡ, noctu victum quærens. Νυκτίβια ζῶα, Aristot. Hist. An. 1, 1. Ex νὺξ, & βίος, victus.
Νύκτιος, ου, ὁ ἡ, nocturnus, noctivagus. A νὺξ. Νύκτα, nox. Vocab inusitat. Sed hinc ταῖς νύκταις, pro τῆς νυκτός, Aristot. Hist. An. 9, 38.
Νυκτιφοίτος, ὁ ἡ, noctu vagans. A φοιτάω.
Νυκτωπὸς, ὸν, obscurus, ater. Ab ὤψ.
Νυκτηγορέω, noctu nuncio. Τὸ χρῆμα φύλακες νυκτηγοροῦσι; Eur. Rh. 89.
Νυκτηγορία, ἡ, nuncius noctu allatus.
Νυκτηγρεσία, ας, ἡ, excubiæ, Ph.
Νυκτηγρετέω, de nocte surgo ad negotium aliquod obeundum. Ex νὺξ, & ἐγείρω.
Νυκτήμερον, die ac nocte, Gl. V. Al. νυχθήμερον.
Νυκτηρεφὴς, ὲς, noctu tectus, obscurus. Ab ἐρέφω.
Νυκτίβιος, ου, ὁ ἡ, qui noctu tanquam interdiu vivit, (2) noctu victum quærens. Ex νὺξ, & βίος, victus.
Νυκτίγαμος, ου, ὁ ἡ, noctu nubens, Suic.
Νυκτίδρομος, ου, ὁ ἡ, noctu currens, viator nocturnus; (2) nocturnus.
Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, nycticorax, Gl. Vet. corvus nocturnus, Ph. bubo.
Νυκτικρυφὴς, έος, ὁ ἡ, qui nocte abscon-ditur, Suic Ex νὺξ, & κρύπτω.
Νυκτιλαθραιοφάγος, ου, ὁ ἡ, qui noctu clam vorat. Ex λαθραῖος, & φάγος.
Νυκτιλάλος, ου, ὁ ἡ, qui noctu loquitur, noctiloquus, Suic. Ex νὺξ, & λάλος.
Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ ἡ, noctu lucens, noctiluca, Epith. Lunæ Ex νὺξ, & λάμπω
Νυκτιλόχος, ου, ὁ ἡ, noctu insidias struens latro, i. grassator nocturnus, Rob.
Νυκτίλαψ, απος, ὁ, idem quod νυκτάλωψ.
Νυκτιμάντις, εως, ὁ ἡ, vates nocturnus.
Νυκτινέμος, ου, ὁ ἡ, qui noctu pascitur, Aristot. Hist. An. 9, 17. Ex νὺξ, & νέμω.
Νύκτιος, ια, ιον, nocturnus A νὺξ.
Νυκτιπλάτης, ου, ὁ, grassator nocturnus. Ex νὺξ, & πλάτος, via.
Νυκτιπλαγκτος, ου, ὁ ἡ, noctu errans. Ex νὺξ, & πλάζω, f. πλάγξω.
Νυκτιπλάνης, έος, ὁ ἡ, idem. Ex πλάνη.
Νυκτιπλάνος, ου, ὁ ἡ, noctivagus. Ex iisd.
Νυκτιπλοΐα, ας, ἡ, nocturna navigatio, Rob. Ex νὺξ, & πλοῦς.
Νυκτιπόλευτος, ου, idem quod
Νυκτιπόλος, ου, ὁ ἡ, noctu oberrans, noctivagus. Ex νὺξ, & πολέω
Νυκτίπορος, ου, ὁ ἡ, noctu iter faciens, noctu circumiens. Ex νὺξ, & πόρος
Νυκτισέβαστος, ου, ὁ ἡ, quem nocte colimus.
Νυκτιφανὴς, ὲς, &
Νυκτιφαὴς, έος, ὁ ἡ, noctu apparens, noctu lucens Ex νὺξ, & φαίνομαι.
Νυκτιφεγγής, ὁ ἡ, qui noctu conspicitur, Rob. Ex iisd.
Νυκτίφοιτος, ου, ὁ ἡ, noctu vagans. Ex νὺξ, & φοιτάω.
Νυκτιφρούρητος, ου, ὁ ἡ, nocturnis præsidiis & custodiis munitus, Suic. Ex νὺξ, & φρουρέομαι.
Νυκτοβατία, ας, ἡ, iter nocturnum, Suic. Ex νὺξ, & βαίνω.
Νυκτογραφέω, noctu scribo, Gl. Vet. νυκτογραφῶ, lucubro. Ex νὺξ, & γράφω.
Νυκτογραφία, ας, ἡ, scriptio nocturna, lucubratio. Ex iisd.
Νυκτόδρομος, ὁ ἡ, noctivagus ex Gl.
Νυκτοειδὴς, έος, ὁ ἡ, noctis speciem habens; [illegible] Ex εἶδος.
Νυκτοθῆραι, ῶν, qui noctu venantur, nocturni venatores, [illegible] Ex θήρα.
Νυκτοθηρευτὴς, ου, ὁ, fur nocturnus.

[illegible]
Νυκτομαχία, ας, ἡ, pugna nocturna, [illegible]
[illegible]
Νυκτομαχέω, [illegible] pugna nocturna, Suic.
Νυκτοπορέω, noctu iter facio, Xen.
Νυκτοπορία, ας, ἡ, iter nocturnum. A
Νυκτοπόρος, ου, ὁ ἡ, qui noctu iter facit, noctu circumiens, noctivagus, Gl. V. Ex νὺξ, & πόρος.
Νυκτὸς, Adv. noctu, nocte, Gl. V. A νὺξ.
Νυκτουργὸς, οῦ, ὁ ἡ, qui noctu operatur. Ex νὺξ, & ἔργω.
Νυκτοφανὴς, έος, ὁ ἡ, noctu apparens, Suic. Ex νὺξ, & φαίνω.
Νυκτοφυλακέω, noctu excubias ago. A νυκτοφύλαξ. Hinc
Νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ, excubiæ nocturnæ.
Νυκτοφυλακία, ας, ἡ, Ph. excubiæ. A
Νυκτοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, nocturnus custos, excubitor nocturnus.
Νυκτωπὸς, οῦ, ὁ ἡ, qui noctu videt, (noctuæ, Ern.) Ex νὺξ, & ὤψ.
Νύκτωρ, Adv. noctu. A νὺξ.
Νυμφαγενὴς, έος, ὁ ἡ, e nympha natus. Ex νύμφη, & γένομαι.
Νυμφαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, sponsam deduco ex ædibus paternis ad sponsum. Γάμους νυμφαγωγῶν παρ' ἡλικίαν, Plut.
Νυμφαγωγία, ας, ἡ, sponsæ ad sponsum deductio, Suic. A
Νυμφαγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ, qui sponsam ex ædibus paternis ad sponsum deducit; (2) pronuba, Gl. V. Ex νύμφη, & ἄγω.
Νυμφαὶ, ῶν, αἱ, Nymphæ, sic dicuntur & formicæ alatæ; item vespæ ac crabrones, cum formari incipiunt.
Νυμφαία, ας, ἡ, nymphæa, herba, in aquis nasci solita. A νύμφη.
Νυμφαῖον, ου, τὸ fanum, templum s. delubrum Nympharum. Ab eodem.
Νυμφαῖος, αία, αῖον, qui Nympharum est, ad Nymphas pertinens Ab eod.
Νυμφὰς, άδος, ἡ, quæ Npmpharum est
Νυμφεῖον, ου, τὸ, thalamus. Hinc νυμφεῖα, ων, τὰ, nuptiæ Ab eod.
Νυμφαῖος, ου, ὁ ἡ, nymphæus, nuptialis.
Νύμφευμα, ατος, τὸ, nupta, connubium A νυμφεύω. Unde
Νυμφευσις, εως, ἡ, elocatio puellæ, desponsatio.
Νυμφευτὴρ, ῆρος, ὁ, sponsus, (2) maritus.
Νυμφευτήριος, ία, ιον, nuptialis, Suic. A νυμφευτήρ.
Νυμφευτὴς, οῦ, ὁ, qui in eodem curru cum sponso & sponsa sedens eos ad domum sponsi deducit. A νυμφεύω.
Νυμφεύτρια, ας, ἡ, pronuba, quæ a parentibus cum sponsa mittitur, ut eam ad ædes sponsi comitetur; (2) nova nupta, (3) quæ nuptias adornat. A νυμφεύω.
Νυμφεύω, fut. εύσω, nuptum seu nuptui do, desponso, νυμφεύομαι, nuptum collocor; (2) nuptui mihi dari, accipio uxorem; ἐνυμφεύσατο, aor. 1. Med. sponsam accepit, part. νυμφευσάμενος, qui desponsus est, pass. fœm. νυμφευθεῖσα, nupta. Οὐ γὰρ ἐν μέτρῳ ἐπὶ νυμφεύσει [illegible] Eur. Alc. 314. Εἰ τὰ μὰ [illegible] νυμφεύεται, id. Supp. 456. [illegible] νυμφεύομαι [illegible] id. Iph. in Taur. 365. A νύμφη.
ΝΥΜΦΗ, ἡ, νύμφα, ας, ἡ, sponsa, (2) nova nupta; (3) nurus; (4) Nymphæ sunt numina muliebria montibus, sylvis, & pratis, nec non etiam fontes, unde & νυμφόληπτος lymphatio [illegible] (5) formicæ alatæ; (6) [illegible] crabronibus, [illegible] (7) [illegible] Suid. (8) [illegible]
[illegible]
(9) [illegible]

[illegible] Aristot. [illegible]
[illegible]
[illegible] Ab eodem.
[illegible]
Νυμφίδιος, α, ον, nuptialis, [illegible]
Νυμφικὸς, ή, όν, [illegible]
Νυμφίος, ου, ὁ, sponsus, [illegible]
[illegible]
Νυμφογενὴς, έος, ὁ ἡ, [illegible]
Ex νύμφη, & γένομαι.
Νυμφόκλαυστος, [illegible] conjugium lacrymabile. Ex [illegible]
Νυμφοκομέω, ῶ, fut. ήσω, [illegible] sponsam adorno. A νυμφοκόμος.
Νυμφοκόμοιο, g. f. [illegible]
Νυμφοκόμος, ου, ὁ ἡ, [illegible] ad splendorem sponsæ conferens, [illegible] & κομέω.
Νυμφόληπτος, ου, ὁ ἡ, Nympharum [illegible] correptus, & hinc furens, lymphatus. Ex νύμφη, & λαμβάνω, unde [illegible]
Νυμφοληψία, ας, ἡ, lymphatio, furor, [illegible] Ex νύμφη, & λῆψις.
Νυμφοπόνος, ου, ὁ ἡ, qui sponsam curat. Ex νύμφη, & πονέω.
Νυμφοστολέω, ῶ, f. ήσω, sponsam ad sponsum deduco; (2) sponsam ornat; (3) in nuptiam sponsam orno. A
Νυμφοστόλος, ου, ὁ ἡ, qui sponsam ad sponsum deducit; (2) qui alicui sponsam conciliat; (3) nuptiarum instructor & adornator; (3) sponsam exornans. Ex νύμφη, & στέλλω, orno
Νυμφότιμος, ον, nuptialis, in honorem sponsæ factus. A τιμή.
Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, conclave, s. sponsi sponsæque thalamus. A νύμφη.
ΝΥΝ, Adv. nunc, in præsentia, hoc tempore; (2) hodie; τὰ νῦν, hoc tempore; ἀπὸ τοῦ νῦν, posthac; μέχρι τοῦ νῦν, usque ad hoc tempus, νῦν δὴ, modo, paullo ante; nunc jam, nunc primum; νυνὶ, pro νῦν μὲν, nunc quidem; τὸ νῦν [illegible] ἔχον, in præsentia
Νὺν, Particula enclitica, modo redundans, modo idem significans, quod οὖν, igitur.
Νυνὶ, Adv. idem quod νῦν.
ΝΥΞ, νυκτὸς, ἡ, nox. Aliquando pro morte, ap. Hom.
Νύξα, 3. f. a. 1. ind. act. [illegible] pro [illegible] νύσσω.
Νύξοντι, 3. pl. f. 1. ind. act. Dor. pro νύξουσι.
ΝΥΟΣ, ὁ, ἡ, nurus, filii uxor. [illegible]
ΝΥΣΟΣ, ὁ, ὁ, claudus; Syracusanorum dialecto, Nonnus
Νύσσα, ης, ἡ, meta. A νύσσω, Hom. Il. 23.
Νύσσοντας, acc. pl. præs. part. verbi
ΝΥΣΣΩ, vel νύττω, f. ξω, pungo, [illegible] punctim cædo; vulnero; a. 2. pass. νυγεὶς, percussus, ictus, punctus. [illegible] νυξεῖς, Theoc. 21, 50.
Νυσταγμάτιος, [illegible] dormitatio.
Νυσταγμὸς, ὁ, ἡ, idem.
ΝΥΣΤΑΖΩ, [illegible] dormito, capite nutans; (2) negligens sum, non attendo. Ἡ [illegible] Pet. 2. 3. Οὐχ ἑτοίμη [illegible] Arist. Av. 645.
Νυστακτὴς, οῦ, ὁ, dormitator; (2) dormitare faciens. A νυστάζω. Hinc
Νυστακτικῶς, Adv. dormitando, [illegible]
[illegible] genus.
Νυσταλέος, έα, έον, somnolentus, [illegible]
Νυσταλοπρεσβύτης, ου, τὸ, [illegible] somnolentum, senex dormitator [illegible] ὕπνος. Ex νυσταλέος, & [illegible]
Νύσσω, f. ξω, fodico, pungo. [illegible]
[illegible]

πύκτης· λαγχάνω· αὐτῷ τῷδ' ἀγῶνι ἐμοὶ ξυστῆναι, Joan. 19, 34.

Νύκτα, *Adv.* noctu, Hes. A *νύξ*.

Νυχαυγής, ὲς, noctu lucens, *Epith.* Lunæ.

Νύκτερος, α, ον, ἡ, pernoctatio, pervigilatio, Hes.

Νύκτιμα, τὸ, luculbratio, vigiliæ. A

Νυκτίσω, fut. εὔσω, noctu facio; (2) pernoctor. Ἔνθα χρὴ σφετέρου ἐ ζόη νυκτίσαι, Eur. Rhes. 519. A *νύξ*.

Νυχηβόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, noctu vorans. Ex *νύξ*, & *βορά, pabulum*.

Νυχθήμερον, ου, τὸ, nox & dies, noctis & diei spatium, Gl. V. die ac nocte. Ex *νύξ*, & *ἡμέρα*.

Νύκτιος, α, ον, nocturnus, *νύκτιον*, noctu. A

Νύχιος, nox; tenebræ, Hes. Sud. A *νύξ*.

Νῶ vel νώ; nos duo pro *νῶϊ*, ab *ἐγώ*.

Νω in comp. privativum & intensivum.

ΝΩΓΑΛΑ, ων, τὰ, edulia suavia & delicata, fercamenta coquorum.

Νωγαλεύματα, ων, τὰ, idem. A seq.

Νωγαλεύω, comedo *νωγαλα*.

Νωγαλίζω, comedo *νωγαλα*. A *νώγαλα*. Hinc

Νωγαλισματα, ων, τὰ, idem quod *νωγαλα*.

Νωθρόγνα, ων, τὰ, idem quod *νωγαλα*.

Νωθρός, ή, όν, edentulus, dentes non habens. Ex *νη*, & *ὀδὼς, dens*.

Νωδυνία, ας, ἡ, nullius doloris lenitus, vacuitas doloris. A

Νωδυνος, ος, ὁ ἡ ἡ, dolore vacans, nullum dolorem lentens; (2) dolorem tollens, l. levans. Ex *νη*, & *ὀδυνη, dolor*.

Νωθεια, ας, ἡ, *Ion.* *νωθιη*, ης, ἡ, pigritia, tarditas, segnities.

Νωθ-αφα, *Adv.* tardissime. A

ΝΩΘΗΣ, ες, ὁ ἡ ἡ, tardus, segnis, piger; hebes, stupidus Gl. V. mascitus, desides, lenta. Νωθεστερῶν, Æschyl. Prom. vinct. 62. Νωθας κινησις, Aristot. Hist. An. 2, 11.

Νῶϊτε, 2. l. imper. pass. *Ion.* pro *νοήθητε*, a verbo *νόω*.

Νώθροψ, ωπος, ὁ ἡ ἡ, ignavam caudam habens. Ex *νωθης*, & *ὀρὰ, cauda*.

Νωθρία, vel *νωθρια*, ας, ἡ, tarditas, pigritia, segnities. A *νωθρός*, vel *νωθρὸς*.

Νωθρηπίθιστος, ου, ὁ, cunctator, qui tarde aliquid adgreditur. Ex *νωθρὸς*, & *ἐπιτίθημι*.

Νωθρόω, f. ῶσω, tardus & piger fio; *νωθρόομαι*, langueo, Gl. V. A *νωθρὸς*. Unde

Νωθρία, ας, ἡ, idem quod *νωθρεια*. A *νωθρὸς*.

Νωθρύνω, 2. l. segnis fio, torpeo. A pr.

Νωθροκάρδιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ignavo & segni corde est, excors, stupidus. Ex *νωθρὸς*, & *καρδία, cor*.

Νωθρωπεύω, ῶ, tardum reddens. A *νωθρὸς*.

Νωθρὸς, ρὰ, ρὸν, tardus, segnis, piger, lentus, hebes, stupidus; languidus, infirmus, Gl. V. A *νωθὴς*.

Νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, segnities, pigritia, Gl. V. veternus. A *νωθρὸς*.

Νώθρως, *Adv.* tarde, segniter, lente.

Νωθὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, tardus, segnis. A *νωθὴς*.

Νῶϊ, *contr.* νὼ vel νώ, nos. Du. ab *ἐγώ*.

Νωϊτερος, έρα, έρον, noster, qui nostrum duorum est. A *νῶϊ*.

Νῶκαρ, ῥος, τὸ, dormitatio, segnities, torpor. *Adject.* qui difficulter movetur, admodum piger, valde segnis. Ex *νὴ*, & *καρὸς, sopor*. Hinc

Νωκαρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, veternosus; *τὸ νωκαρώδες, sopor*, veternus, apud Athenæum.

Νωλεμέως, *contr.* *νωλεμώς*, *Adv.* indefinenter, assidue. A

ΝΩΛΕΜΗΣ, ες, ὁ ἡ ἡ, indefinens, adsiduus.

Νῶμα, ατος, τὸ, cogitatio, *Ion.* pro *νοημα*.

Νωμᾶν, præs. inf. act. pro *νωμαειν*.

Νώμασα, ων, τὰ, jumentorum notæ, item pecoris. Hes.

Νωμάω, ὦ, f. ήσω, distribuo, divido; (2) *mente, agito, libro*; (3) observo, considero; (4) versor. Νώμασεν μιχθὰν, Musæus, 4, 108. A *νέμω*.

Νώμησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἐνόμησα*.

Νώμησις, εως, ἡ, motio, agitatio, Suid. A *νωμάω*.

Νώνυμνος, ος, ὁ ἡ ἡ, ignotus, ignobilis, illaudatus. Ex *νὴ*, & *ὄνομα*.

Νώνυμνος, ος, ὁ ἡ ἡ, nomen non habens, innobilis, ignotus, inglorius; illaudatus, Gl. V. Ex *νη*, & *ὄνομα*.

Νώροψ, ωπος, ὁ ἡ ἡ, splendidus; (2) nugarius, sonorus. Ex *νη*, & *ὄρμα, impetus*, vel *ὀπὴ, sonus*.

Νῶσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro *νῆσαι*.

Νωταγὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, dorso vehens. Ex *νῶτος*, & *ἄγω*.

Νωταῖος, αια, αῖον, ad dorsum pertinens, Suic. A *νῶτος*.

Νωτάκανθοι, ων pl. a

Νωτάκανθος, ος, ὁ ἡ ἡ, incudem in tergo habens; *ραδάκανθος*, epith. canicrum in Batrachom. Ex *νῶτος*, & *ἀκανθὴ, spina*.

Νωτάρης, ου, ὁ, qui dorso aliquid tollit, Suic. Ex *νῶτος*, & *αἴρω, tollo*.

Νωτεὺς, ῆος, ὁ. pl. *νωτῆς*, idem quod *νωταγωγὸς*, Hes. Poll. A *νῶτος*.

Νωτιαῖος, αια, αῖον, ad dorsum pertinens, Νωτιαία ἀκανθα, spina dorsi, Aristot. Hist. An. 3, 2. A *νῶτος*.

Νωτίδιον, genus quoddam *τῶν περὶ γαλεὸν*, piscium, ab eminentia dorsi. A *νῶτος*.

Νωτίζω, f. ίσω, tergo do, f. verto; (2) a tergo relinquo; facio ut alius tergo vertat; (3) transeo, per gio. Βέφος χλωπόρροισι κόποις κατεσκίασε ὠλέσας ὠκύτατον, Iliad. Ph. 657. Ab eod

Νωτοβατέω, ῶ, super dorso incedo; (2) inambulo, Suic. Ex *νῶτος*, & *βαίνω*.

Νωτογράμμος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus dorsum notis inscriptum est. Ex *νῶτος*, & *γράφω*.

Νωτοκοπία, cervicum amputo. Ex *κόπτω*.

Νῶτον, ου, τὸ, tergum, Gl. V.

Νωτοπλὴξ, ηγος, ὁ ἡ ἡ, cujus dorsum verberibus contutum est, vel contundi solet, verbero. Ex *νῶτος*, & *πλήσσω*.

ΝΩΤΟΣ, ου, ὁ, dorsum, tergum; *νῶτα τῶ τροχῶν*, modioli rotarum, pl. *νῶτα*, terga. *Ion.* superficies; ut *νῶτα θαλασσης*, i. e. *mare plan.*

Νωτοφορία, ας, ἡ, gestatio oneris in dorso. A

Νωτοφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, dorso fero.

Νωτοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, custodiarius. Ex *νῶτος*, & *φύλαξ*.

Νωχέλεια, ας, ἡ, tarditas, segnities.

Νωχελίζω, segnitia. A *νωχελὴς*.

Νωχελοσυμα, tardus & segnis fum. A

Νωχελὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, tardus, segnis; (2) invalidus; (3) inutilis; (4) parum frugens, obscurus. Ex *νη*, & *χέλλω*.

Νωχελία, ας, ἡ, segnitia, socordia, tarditas, languor, Ph. Hom. Il. 19, 411. ubi tamen aliqui legunt, *νωθεια*.

Νωχελίζω, f. ισ, tardo, moror, Hes. A *νωχελὴς*.

Ξ.

Decima quarta litera Alphabeti Græci, quæ suo nomine *ξῖ* appellatur; (2) nota numeralis valens *sexaginta*, & cum lineola infera apposita *ξ*, *sexaginta millia*.

Ξαίνιον, ου, τὸ, idem quod *ξάνιον*.

ΞΑΙΝΩ, ῶ, ἀσω, rado, carmino; carpo; pecto; depecto; cædo, a. 1. ἐξηα, part. ξήνας, fœmin. ξήνασα, pass. ξαίνομαι, cædor, carminor, a. 1. ἐξάνθην, p. ἐξανθαι, cæsum esse. Ἔνθ' ἐξάνθησαν ἐρεμνὰ ξαίνοντες ἐπιπρὸ ἐπιπρὸ ἰόντες, Arist. Conc. 98. Ξαίνῃ κατὰ τὸ νότιον σκέλος, Dem.

Ξανδὸς, ὴ, ὸν, lanæ carminatione defatigor, lanificio lassor; (2) *fatigor, lassesco*. A *ξαίνω*.

Ξανθὸς, ὴ, ὸν, *Ion.* *ξεινὸς*, ἡ, ὸν, flavus, fulvus; rubeus, rufus, ruber, Ph. ut sanguis, genæ, &c.

Ξανθὸς, ὴ, ὸν, flavus, fulvus; rubeus, rufus, ruber, Ph. ut sanguis, genæ, &c.

Ξανθότης, ητος, ἡ, color flavus, rutilus. A *ξανθὸς*.

Ξανθοτριχέω, ῶ, flavos, f. rutilos crines habeo, Suic. A *ξανθότριξ*.

Ξανθύζω, flavescere. A *ξανθὸς*.

Ξανθότριχος, ος, ὁ ἡ ἡ, flavam habens tricam, vel flavum involucrum, Suic.

Ξανθοχόλιος, α, ον, biliosus, cholericus, flava bile abundans. A

Ξανθοχόλος, ος, ὁ ἡ ἡ, flava bile laborans. Ex *ξανθὸς*, & *χολὴ*.

Ξανθοχρόης, ους, ὁ ἡ ἡ, flavum cutem habens, flavi coloris, flavus, Rob. Ex *ξανθὸς*, & *χρὼς*.

Ξανθοχρὼς, ῶτος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ξανθὸς, ἡ, ὸν, f. i. *Ion.* pro *ξανθὸς*.

Ξανθόπους, ὦς, ὁ ἡ ἡ, rufus adpectu, Rob. Ex *ξανθὸς*, & *πὼς*.

Ξάνιον, ου, τὸ, instrumentum carminationum, pecten; (2) pecten aureus, quem mulieres in vittis vel redimiculis ferebant, tanquam ornamentum capitis; (3) inunda coquinaria, supra quam carnes concidantur. A *ξαίνω*. Unde

Ξάνσις, ἡ, carptio, Gl. V. carminatio.

Ξάντης, ου, ὁ, carminator. Ab eod.

Ξαντικὸς, ὴ, ὸν, ad carminationem pertinens. Hinc ἡ, *ξαντικὴ, ης*, sc. *τέχνη*, ars carminandi. Ab eod.

Ξάντρια, ας, ἡ, carminatrix. A *ξαίνω*.

Ξαντῶ, f. 1. inf. act. verbi *ξαίνω*. Hinc

Ξάντμα, ατος, τὸ, carminatum, Poll.

Ξεναπάτης, ου, ὁ, hospitum, peregrinorum decipiens. Ex *ξένος*, & *ἀπατάω*.

Ξείνη, ης, ἡ, peregrina, hospita, subaudito *χώρα*, peregrina terra, extera regio.

Ξεινοδόκος, ος, ὁ ἡ ἡ, hospites, l. peregrinos recipiens. Ex *ξένος*, & *δέχομαι*.

Ξεινόθεν, *Adv.* peregre, *ἀπὸ ξείνης*.

Ξεινιον, ου, τὸ, munus, l. donum quod datur hospiti.

Ξεινιη, ης, ἡ, hospitalitas, hospitium, jus hospitii; (2) peregrinatus. A *ξεῖνος*.

Ξεινίζω, f. ίσω, idem quod *ξενίζω*, aor. 1. *ξείνισα*, pro *ξένισα*, *ἐξένισα*. Μάτε ζῶ μὲν ξεινίζ, Theoc. 22, 61. Καλοὶ ξεινίζειν ταχέως λεπταῖοι τραπέζαι, Phocyl. 77. Ab eod.

Ξείνιος, α, ον, peregrinus, externus.

Ξείνιον, ου, τὸ, munus hospitale. Ab eod.

Ξείνιος, ία, ον, hospitalis. Ab eod.

Ξενοδάικτη, ης, hospitis amore incensa, de Medea. Lyc.

Ξενοδοκέω, ῶ, f. ήσω, hospites, l. peregrinos suscipio. Ex *ξένος*, & *δέχομαι*.

Ξενοδόκος, ὁ ἡ ἡ, hospes, caupo. Ex isd.

Ξενοδαΐα, ᾶς, peregrinum, vel peregrinos interficio, hospitem s. hospites occido, Suic. Ex ξένος, & κτείνω.

Ξεῖνος, η, ον, *Ion.* pro ξένος.

Ξεινοσύνη, ης, ἡ, hospitalis amicitia, hospitii jus & necessitudo. A pr.

Ξενόω, hospitio excipio; ξενωθῆναι, hospitio jungi. Ab eod.

ΞΕΡΙΣ, ξηρὶς, ῥῖδος, vel ξυρὶς, ἰδος, ἡ, gladiolus, iris silvestris, herba, Hes. Dioſc.

Ξεναγέω, ῶ, f. ήσω, duco hospitem ad ea, quæ videnda sunt, deduco; (2) hospitio excipio; (3) peregrinos moribus patriis instituo. a. 1. ἐξενάγησα, imperat. ξεναγήσατω, deduc. ἐξεναγήθη, 3 l. p. pass. hospitis officium peractum est. Σὺ μὲν παραλαβὼν ξενάγησον αὐτὸν πρὸ κάλλιστα Ἀθήναιον, Lucian. in Scytha. Ex ξένος, & ἄγω.

Ξεναγία, ας, ἡ, munus ducis militum externorum; (2) certus militum numerus, apud Athan. A

Ξεναγός, ὁ, ὁ, ductor hospitum; (2) ductor militum externorum, s. peregrinorum. Ex ξ. & ἄγω.

Ξεναγήσω, ῶ, f. ήσω, idem quod ξεναγέω.

Ξενάγησις, ις, ὁ, idem quod ξεναγία.

Ξενίζω, congredior, Suid. proprie peregrinos congrego. Ex ξένος, & ἴλιζω.

Ξενάπατος, ος, ὁ, hospitis deceptio.

Ξενάπατος, ος, ὁ, idem.

Ξενάπτης, ου, ὁ, hospites fallens.

Ξενάρεος, ᾱ, ον, ὁ, ἡ, hospitibus æquus, justus in hospites. Ex ξένος, & ἀρείω.

Ξένη, ης, ἡ, peregrina, externa regio, peregrina terra, sub dio; ἐπὶ ξένης, ης, ἡ, vel γῆς.

Ξεῖνε, Ion. peregre; δὸς ξεῖνε, A præs.

Ξενηλασία, ας, ἡ, peregrinorum s. hospitum expulsio. Ξηλασίαν τὴν ἐντεῦθεν, Plut. in Lycurg. c. 9. 10. Ex ξένος, & ἐλαύνω.

Ξενηλατέω, ῶ, f. ήσω, peregrinos expello. Ex ξένος, & ἐλαύνω.

Ξενία, ας, ἡ, peregrinatio; (2) hospitium, hospitii pus. A ξένος.

Ξενίζω, fut. ίσω, peregre advenientem hospitio excipio; (2) peregrina lapsa & lubrica, peregrina inducta imitor; (3) rei novitate in admirationem adduco; ξενίζομαι, diversor, hospitor, Ph. (4) admiror, ut rem novam, insolentem, alienam, indignam, a. 1. partic. ξενισθείς, hospitio excepius. Ἐμοὶ γὰρ ἡδὺς ποιμὴν ἀγελαίοις ἀγέλαις ἐπέλασε, Xen. Ὃς ἀναπεφυκὼς ἐν ἡμῖν, πρὸς ἡμᾶς ξενοπρεπὴς ἐξίσταται, Æl. 28, 7. Οὐδεὶς ξενίζεται παρά τινι Σκύθῃ ἄνδρα, ib. 10, 6. ἐν οἷς ἐξενίσθημεν, ib. v. 32. παρ' ᾧ ἐξενίσθημεν, ib. 21, 16.

Ξενικός, ή, όν, peregrinus, externus, qui peregrinorum est; (2) hospitalis. Ξενικὸς ὁρκος, Anat. Hist. An. 9, 16. A ξένος.

Ξενικῶς, *Adv.* more peregrinorum.

Ξένιον, ου, τὸ, munus, quod datur hospiti, munus hospitale, xenium, Gl. V. strena, congratulatorium hospitale. A ξένος.

Ξένιος, ία, ον, hospitalis, ad hospites, s. peregrinos pertinens. Ab eod.

Ξενίσασα, aor. ᾱ part. pass. f. g. v ξενίζω. Unde

Ξένισις, εως, ἡ, hospitium susceptio.

Ξένισμα, τος, admiratio, stupor, v. ξενίζομαι, 2)

Ξενισμός, οῦ, ὁ, hospitium susceptio; (2) mutatio, s. perversitas, quæ fit rerum novitate. Ab eod.

Ξενιτεία, ας, ἡ, peregrinatio, absentia a patria. A

Ξενιτεύω, f. εύσω, peregre abluni, peregrinor; etiam pass ξενιτεύομαι pro eodem, ut, in aterno tolo militio. Τρίτον τινὰ ξενιτεύειν, Phila. Μὴ σὺν πατρίδι οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν, Luc. A ξένος.

Ξενοδαΐκτης, ου, ὁ, hospitum occisor. A δαΐζω. Eur.

Ξενοδάκτης, ου, ὁ, hospites interficiens & devorans. A δάκω.

Ξενοδοκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo peregrini, s. hospites excipiuntur, hospitium, caupona, diversorium. Ex ξ. & δέχομαι.

Ξενοδόχος, ου, ὁ ἡ ὁ, ἡ, hospes, qui peregrinos excipit.

Ξενοδοχεῖον, hospitium, diversorium. A

Ξενοδοχία, ᾶς, fut. ήσω, hospites excipio, hospitio excipio.

Ξενοδοχία, ας, ἡ, hospitum exceptio. A

Ξενοδόχος, ου, ὁ ἡ ὁ, ἡ, hospitum, s. peregrinorum exceptor, hospes, caupo. Ex ξένος, & δέχομαι.

Ξενοδώτης, ὁ, hospitii dator, Epith. Bacchi.

Ξεῖοι, ίαι, α, ον, hospitibus & peregrinis frequens. A ξένος.

Ξενοθυτέω, ῶ, fut. ήσω, hospites immolo. Ex ξένος, & θύτης.

Ξενον πεσεῖν, plagis accipere, cædi, ap. Suid. Ex ξένος, & κίπτω.

Ξενοκειρίτης, ου, ὁ, alibi tonsus. A κείρω.

Ξενοκρατέομαι, ούμαι, in peregrinorum potestate sum. Ex ξ. & κρατέομαι.

Ξενοκτονία, hospites interficio.

Ξενοκτονία, ας, ἡ, hospitum occisio. A

Ξενοκτόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, ἡ, hospitum occisor; hospiticida, Gl. V. Ex ξένος, & κτείνω.

Ξενοκυσπάτη, ἡ, adulterium, ab narum uxorum stupratio. Epigr. Ex ξ. κυσὶ & πατέω.

Ξενολογέω, externos milites cogo, seu conscribo.

Ξενολογία, ας, ἡ, externorum militum collectio.

Ξενολόγος, ου, ὁ, ἡ, externorum militum collector, qui milites externos colligit, i. cogit. Ex ξένος, & λέγω, *colligo*.

Ξενομανέω, ῶ, f. ήσω, peregrinis rebus supra modum delector. Ex ξ. & μανέω.

Ξενομανία, ας, ἡ, nimia rerum mercimoniumque peregrinarum amor. Ex utd.

Ξενομαθέω, ῶ, fut. ήσω, re aliqua tamquam nova & peregrina perturbor. Ex ξένος.

Ξενοπρεπὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, ἡ, per genus, inusitatus. Ἀπιστίαις δ' ἐν τε τῷ ἄλλῳ ἴσκειν ξενοπρεπεστέρῳ, *Æl.* Ex ξένος.

ΞΕΝΟΣ, ου, ὁ, peregrinus, hospes, alienus, Ph. externus, Gl. Vet. extraneus; advena; Ph. ξένοι, adventitium; inusitatum, insolitum, ξένοι appellantur mercenarii milites. Lacedæmonii autem ξένους appellabant, quos alii barbaros.

Ξενόσασις, εως, ἡ, q. d. hospitum statio, locus, ubi hospites recipiuntur, cauponæ, diversorium.

Ξενοτροφέω, ῶ, f. ήσω, externos milites alo, stipendio conduco. Ξενοτροφοῦντες χάλκεα, Dem.

Ξενοτροφία, ας, ἡ, ipsa actio alendi milites externos. A

Ξενοτροφός, ου, ὁ ἡ ὁ, ἡ, externos milites alens, (2) hospitum nutritor. Ex ξ. & τρέφω.

Ξενοφθορέω, hospites occido. Δεινὸν τὸ κτείνειν, ξενοφθορεῖν δ' ἐπτολέσθαι, Eur. I. T. 1044. A

Ξενοφόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, ἡ, hospites occidens, hospitis vel hospitum interfector.

Ξενοειδὴς, ές, insolens specie, insuetam speciem habens; *Epith.* Hecates. Sch. Lyc.

Ξενοφωνία, insolenti voce, fermone utor. *Prop.* aliquid, sermonem, disputationem, tanquam rem novam, incognitam miror, non intelligo.

Ξενοφωνία, ας, ἡ, vox peregrina, peregrinum loquendi genus. Ex

Ξενοφώνιος, ου, ὁ ἡ ὁ, ἡ, peregrina voce utens.

Ξενόω, ῶ, fut. ώσω, hospitio excipio, v. hospitio; usitatior passiva vox ξενόομαι, hospitio excipior, hospitor, diversor, hospitio jungor. Ἡστρίδῃ τὸ ἡ φόλλος τ' ἦν ἐλλάτων ἐξένωσας, Hesiod. Ὃς δὲ ξενώσεις τοῖσδ' ἐν Ἅιδαὸ δόμοις, Eur. Alc. 80. Ξενοῦσθαί τινι, παρά τινος, Xen. A ξένος. Unde

Ξενών, ῶνος, ὁ, hospes peregre advenienis, peregrinus, Dim. s. d. peregrinellus.

Ξενών, ῶνος, ὁ, hospitium, diversorium, deversus, in quem recipiuntur hospites & ægroti; xenodochium, nosocomium.

Ξένως, *Adv.* peregrine, more peregrinorum.

Ξένωσις, εως, ἡ, mentis alienatio. A ξένος.

Ξηρὶς, ἡ, ὁ, ficus, aridus, pro ξηρός.

Ξηθεὶς, aor. 1. part. pass. v. ξέω.

Ξῆσις, εως, ἡ, rasura, sculptura, ipsa actio radendi, s. sculpendi. A ξέω.

Ξῆσμα, ατος, τὸ, ramentum. Ab eod.

Ξῆσμος, ου, ὁ, instrumentum ad radendum, radula, Vulg. Lex. Ab eod.

Ξέστης, ου, ὁ, sextarius, mensura aridorum & liquidorum, Gl. V. sextarius, urceus.

Ξεστίον, ου, τὸ, idem, Ph. urceolus, Dim.

Ξεστός, ὴ, όν, rasus, sculptus, dolatus, planus. A ξέω.

Ξεστρίς, ίδος, ἡ, ars polienti lapides auscultanti. Ex ξέω, & ἴστωρ.

Ξέστρον, ου, τὸ, rasura, Vulg. Lex. A ξέω.

ΞΕΩ, f. ξέσω, rado, polio, dolo, sculpo, pass. part. ἐξεσμένος, rasus. Τὸν πώγωνα τίλλων Ξέστου ὀκτωκαίδεκα, Od. 21, 44.

Ξηραίνω, fut. ανῶ, ficco, arefacio; (2) exedo, ebibo. *Latini quoque* siccare calices, & hinc inane reddo; ξηραίνομαι, ficcor, areo, arefco, a. 1. act. ἐξήρανα, pass. ἐξηράνθην, p. part. ἐξηραμμένος. Βίπε ἀλαλὰ δ' ἐξήρανθη, Il. 21, 317. Ἦν δ' ἐξηραμμένη ὁδὸς, ib. 345. Ἐξήρανται, Matt. 11, 21. ἐξηραμμένῃ χειρί, ib. v. 33. A ξηρός.

Ξηρανσις, εως, ἡ, ficca unctio. Ex ξηρός, & ἀλείφω, ungo. Unde

Ξηραλοιφέω, ῶ, f. ήσω, in ficco ungo.

Ξηραλοιφία, ας, ἡ, ficca unctio. Ex utd.

Ξηραμπέλινος, ου, ὁ, pullus & ater, colorem habens areiactæ viti similem. Ex ξηρός, & ἀμπέλινος, *vitis*.

Ξηραντὴν, aor. 1. part. pass. n. g. v. ξηραίνω.

Ξήρανσις, εως, ἡ, siccitas, aridiias; ipsa arefaciendi actio. A ξηραίνω.

Ξηραντικὸς, ὴ, όν, ficcandi, s. arefaciendi vim habens. Ab eod.

Ξηρασία, ας, ἡ, siccitas, aridi as. A ξηραίνω.

Ξήρασμα, ατος, τὸ, genus medicamenti, quod alios ξήρια ducit. A ξηραίνω.

Ξήριον, ου, τὸ, Xerium, genus medicamenti aridum, quod pulveris in modum inspergitur. A ξηρός.

Ξηρὶς, ίδος, ἡ, vide ξηρὶς.

Ξηρόβατος, ου, ὁ, ἡ, qui in ficco ambulat vel gradiiur. Ex ξηρός, & βαίνω.

Ξηροβιότης, ου, ὁ, ἡ, qui in ficco vivit, terrestris. Ex ξηρός, & βιόω.

Ξηροκαχεξία, ας, ἡ, aruda & jejuna æmaciatio seu adfectio.

Ξηροκάρπιος, ου, ὁ, ἡ, ficcum & aridum fructum proferens.

Ξηροκέφαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, ἡ, caput ficcus habens. Ex ξ. & κεφαλή, *caput*.

Ξηρόκολλα, ης, ἡ, gluten ficcum, gluten aurificum, ferruminatoria. Ex ξ. & κόλλα.

Ξηροκολλύριον, ου, collyrium e medicamentis aridis factum. Ex ξ. & κολλύριον.

Ξηρόμυρον, ου, τὸ, unguentum ficcum, rosmarinum, *Plin.* Ex ξηρός, & μύρον.

Ξηροπότης, ου, ὁ, ἡ, qui in ficco pasci solet. Ex ξηρός, & πίνω.

Ξηροποτέω, ῶ, f. ήσω, ficcum reddo, ficco.

Ξηροπόταμος, ου, ὁ, torrens, Gl. V.

Ξηρωτήριον, ου, τὸ, balneum ficcum, in quo quis tantum sudat, non autem simul aqua subditur. Ex ξηρός, & πῶρ.

Ξηροτηρίτας, *Lex.* pro ξηροπερίτας, ου, ὁ, ut ξηροτηρίται ἄρτοι, panes cibarium, cui subs. furfuris accessit, & αὐτόπυρον apud Athenæum. Ex ξηρός, & πυρός.

ΞΗΡΟΣ, ρά, ρόν, ὁ, ἡ, ὁ, arens, torridus; (2) inanis, vacuus de cibo, potu, v. ξηρὰ νηστεία, pulices, exanimatio fame; (3) *terra continens* una opp. mari, aqua insita, terra simp. ex Hebr. Hinc ἡ ξηρά, ᾶς, ἡ, *terra*.

Ξηροτράχηλος, ου, ὁ, ἡ, cervicem ficcam habens. Ex ξηρός, & τράχηλος.

Ξηροτήγανον, ου, τὸ, fartago.
Ξήροτης, ητος, ἡ, ariditas, ficcitas, fqualor, Ph. A ξηρός.
Ξηροτριβέω, ῶ, ficca frictione frico, Suic. Ex ξ. & τρίβω.
Ξηροτριβία, ας, ἡ, ficca frictio. Ex iifd.
Ξηροφορβὸς, ὁ, ὁν, qui in ficco alitur, f. vivit. Ex ξ. & τρέφω.
Ξηροφαγία, ᾶς, ἡ, arida comedo, cibis ficcioribus vefcor; (2) dicitur de homine egeno & famelico. Ex ξ. & φαγεῖν.
Ξηροφαγία, ας, ἡ, ipfa actio ficcis vefcendi, tenuis victus, paupertas.
Ξηροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum ficcitas. A
Ξηρόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, ficcoculus, ut Plautus loquitur; ficcos habens oculos, oculorum ficcitate laborans.
Ξηρώδης, ους, ὁ, ἡ, arefcens. A ξηρός.
Ξήρασις, ἡ, ficcatio, ficcitas, qu. a ξηρόω.
Ξῖρις, ἴδος, ἡ, idem quod ξερίς.
Ξιφίδιον, ου, τὸ, enficulus, gladiclus, pugio, Dim. a ξίφος.
Ξιφήρης, ους, ὁ, ἡ, ἡ, qui gladio manum aptat, ut enfem vagina educturus; enfem tenens. Ex ξίφος, & ἄρω, aptio.
Ξιφηφορία, enfem geflo, gladio armatus fum.
Ξιφηφορία, ας, ἡ, gladii geftatio. A
Ξιφηφόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, gladium geftans, enfe armatus, Gl. V. enlifer, ficarius. Ex φέρω.
Ξιφίας, ου, ὁ, ut ξιφίας κομήτας, cometa mucronatus; (2) pifcis quidam. A ξίφος.
Ξιφίδιον, ου, τὸ, enficulus, gladiolus, pugio, Dim. ab eod.
Ξιφίζω, fut. ίσω, manu in altum fublata falto, vel manu protenfa figuram enfis imitor, Hef. Suid. Euft. Ab eod.
Ξιφίον, ου, τὸ, gladiolus, xiphion, herba.
Ξιφιός, οῦ, ὁ, xiphias, pifcis, Hef.
Ξίφισμα, ατος, τὸ, faltatio cum enfibus. A ξιφίζω.
Ξιφισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ξιφίσιον, ου, ὁ, balteus, cingulum, ex quo enfis fufpenditur; (2) vagina.
Ξιφισὸς, οῦ, ὁ, idem, Hef. Ab eod.
Ξιφισὺς, ύος, ἡ, dimicatio, per enfem. Hef. Ab eod.
Ξιφοβλαβὴς, ους, ὁ, ἡ, enfe perniciem adferens. Ex ξίφος, & βλάβη, læfio.
Ξιφοδρέπανον, ου, τὸ, enfis falcatus.
Ξιφοειδὴς, ους, ὁ, ἡ, enfis formam habens. Ex ξίφος, & εἶδος.
Ξιφοθήκη, ης, ἡ, vagina enfis.
Ξιφοκτόνος, gladio occido. A
Ξιφοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, qui enfe occidit. Ex ξίφος, & κτείνω.
Ξιφοκτόνητος, ὁ, ἡ, ἡ, gladio peremptus. Ex iifdem.
Ξιφομάχαιρα, ας, ἡ, magnus gladius, enfis.
Ξιφοποιὸς, οῦ, ὁ, gladiarius, Gl. V. gladiorum opifex. A ξίφος, & ποιῶ.
ΞΙΦΟΣ, εος, τὸ, enfis, gladius; fica, Gl. V. (2) mucronatum roftrum xiphiæ pifcis; (3) herba quædam gladiolus. Ἐλκύσω δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, Hom. Il. ι, 194.
Ξιφουλκία, ας, ἡ, enfis e vagina eductio. A
Ξιφουλκὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui gladium e vagina extraxit, qui enfem ftrinxit. Ex ξίφος, & ἕλκω.
Ξιφουργὸς, οῦ, ὁ, enfium fabricator, qui gladios conficit. Ex ξίφος, & ἔργον.
Ξιφοφόρος, ου, ὁ, ficarius, Gl. V. Ex φέρω.
Ξοανογλύφος, ου, ὁ, ἡ, qui fimulacra fculptilia fculpit. Ex ξόανον, & γλύφω.
Ξόανον, ου, τὸ, rafura aut fculptura politum, e faxo fculptum, aut e ligno dolatum; (2) fimulacrum e faxo vel ligno factum, lignum fculptile, Ph. delubrum, fimulacrum; ξόανον Ἀθηνᾶς, Palladium, Gl. V. A ξέω.
Ξοανοποιΐα, ας, ἡ, fimulacrorum fculptilium fabricatio. Ex ξόανον, & ποιῶ.
Ξοανουργία, ας, ἡ, Ion. ξοανεργίη, ης, ἡ, idem. Ex ξόανον, & ἔργον.
Ξόης, ου, ὁ, fculptum. A ξέω.
Ξυβόπληξ, ῆγος, ὁ, ἡ, ἡ, flavas alas habens. Ex ξυθὸς, & πτέρον.
Ξυθὸς, ὴ, ὸν, flavus, rufus; (2) argutus. A ξανθός.
Ξυδλη, ης, ἡ, radula, ἡ ξύλη, Suid. Hef.
Ξυζενὴς, vide Ζυζενὴς, & reliqua, ubi ξὺ pro σὺν Attice.
Ξυκατέθανεν, 3. f. a. 2. ind. act. Att. Ion. Æol. & cum ν pro Ζυγκατέθανε, a Ζυγκατατίθημι pro Συγκατατίθεμαι.
Ξυλὴ, ης, ἡ, radula; (2) gladius Laconicus brevior, pugioni fere fimilis. A ξύω.
Ξυλαλόη, ης, ἡ, lignum aloës. Ex ξύλον, & ἀλόη.
Ξυλάριον, ου, τὸ, parvum lignum, Dim. a ξύλον.
Ξυλεία, ας, ἡ, lignatio, lignorum collectio; (2) ipfa ligna collecta a lignantibus; materia, Ph. lignetum, Gl. V. (Ern.) A
Ξυλεύομαι, lignor, materior, ligna colligo. A
Ξυλεὺς, έως, ὁ, lignator, qui ligna colligit; (2) calo. A pr.
Ξυλεκδορος, ου, ὁ, ἡ, qui ligna exedit, f. vorat. Ex ξύλον, & ἔδω, cibus.
Ξυλεκτω, ῶ, ligna veho, porto, conveho. A
Ξυλευὸς, ὸν, ὁ, ἡ, qui ligna velut, lignator, ligna bajulans. Ex ἄγω.
Ξυλήριον, ου, τὸ, parvum lignum, Etym. Dim. a ξύλον.
Ξυλίριον, ου, τὸ, parvum lignum; (2) affula; (3) tabella, Dim. Ab eod.
Ξυλία, ας, ἡ, lignatio, Gl. V. A ξυλεία.
Ξυλίζομαι, f. ίσομαι, lignor, ligna colligo. A ξύλον.
Ξυλικὸς, ὴ, ὸν, ligneus, e ligno factus; ξυλικὴς, lignarius, Gl. V. ξυλικὴ ὕλη, filva, Gl. V. A ξύλον.
Ξύλινος, ὴ, ὸν, ligneus. A ξύλον.
Ξυλισμὸς, οῦ, ὁ, lignatio. A ξυλίζομαι.
Ξυλίτης, ου, ὁ, pifcis quidam, Hef. fortaffis a lignea duritie. A ξύλον.
Ξυλοβάλσαμον ου, τὸ, lignum balfami, f. quod e balfamo creditur, ut farmenta furculi vel ipfe frutex.
Ξυλογλύφος, ου, ὁ, ἡ, qui ligna fculpit, vel fculptor. Ex ξ. & γλύφω.
Ξυλογραφία, ας, ἡ, qui ligni formam habet. Ex ξ. & εἶδος.
Ξυλοθήκη, ης, ἡ, repofitorium lignorum, Gl. Vet. lignarium.
Ξυλοκαθάλιον, ου, τὸ, clitellæ, Gl. Vet.
Ξυλοκαθήλιον, clitellæ, Gl. V. Ex iifd
Ξυλοκαυσία, ας, ἡ, ignis ligneus, focus craffior.
Ξυλοκερατία, ας, τὸ, filiqua. (2) arboris cornutiora filiquæ. Ex ξ. & κέρας.
Ξυλοκινάμωμον, ου, τὸ, lignum cinnamomi.
Ξυλόκολλον, ου, τὸ, interna filiquarum pars, a lignoſo cortice ſola veſtiente. A κόλλα.
Ξυλοκόλλα, ης, ἡ, glutten, quo ligna conglutinantur.
Ξυλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, fuſte cædo; defuſto, fuſtuario, Gl. V.
Ξυλοκοπία, ας, ἡ, ipſa actio cædendi fuſtibus, fuſtuarium. A
Ξυλοκόπος, ου, ὁ, ἡ, qui ligna cædit; lignarius, Gl. V. ad ligna cædenda aptus; (2) fuſte cædens, Gl. V. fuſtuarius; (3) avis roſtro arbores fundens, Ariſtot. Hiſt. An. 8, 3. Ex κόπτω.
Ξυλοκυὸς ὁ, ἡ, ου, ὁ, ἡ, qui ligna cædit; lignarius, Gl. V. ad ligna cædenda aptus; (2) fuſte cædens, Gl. V. fuſtuarius; (3) avis roſtro arbores fundens, Ariſtot. Hiſt. An. 8, 3. Ex κόπτω.
Ξυλολύχνος, ου, ὁ, candelabrum ligneum.
Ξυλομανὶς, ίδος, infanio gignendis farculis, ſilveleo. Ex ξύλον, & μανία.
Ξυλομαχὴς, ους, ὁ, ἡ, lignum habens pernutum, ligno repugnatus. Ex ξύλον, & μάχομαι.
ΞΥΛΟΝ, ου, τὸ, lignum, tignum, Ph. ξύλα, ligna fabricata, Gl. V. (2) ξύλον, fuſtis, Ph. ξύλα, fuſtes, Pin. (3) de variis rebus e ligno factis, ut (1) de menſa trapezæ; (2) de furca, cruce; (3) pedica lignea; (4) de materia ligna ædificantium; (5) arbore, per Heb.
Ξυλοπαγὴς, ὁ, ἡ, ἡ, e lignis compactus, Suic. Ex ξ. & πήγνυμι.
Ξυλονεῦρος, ου, ὁ, ἡ, nervus, Gl. V. & ξυλονεύριον, nervus, Ph. Ex ξ. & νεῦρον.
Ξυλόπους, οδος, ὁ, ἡ, ligneum habens pedem.
Ξυλοπώλης, ου, ὁ, lignarius, Gl. V. lignorum venditor. Ex ξ. & πωλέω.
Ξυλόστεγος, ον, ligno tectus, ſtructus. A στέγη.
Ξυλοτόμος, ου, ὁ, ἡ, ligna ſecans; (2) lignis ſecandis aptus. Ex ξ. & τέμνω.
Ξυλοτρώκτης, ου, ὁ, ἡ, ligna rodens, Suic. Ex ξ. & τρώγω.
Ξυλουργέω, ῶ, artem lignariam ſeu materiariam exerceo, faber lignarius ſum.
Ξυλουργία, ας, ἡ, lignorum fabricatio.
Ξυλουργικὸς, ὴ, ὸν, ad fabrum lignarium pertinens. A
Ξυλουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, faber lignarius, materiarius. Ex ξ. & ἔργον.
Ξυλοῦσθαι, vid. ξυλόω.
Ξυλοφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui ligna exedit, f. vorat.
Ξυλοφανὴς, ὲς, lignum habens nudum, τὸ ξυλοφανὲς, eſt locus ædificii, ubi lignea materia non eſt tecta calce, &c. ut ignis incidere in lignum poſſit. Ex ξ. & φαίνομαι. Ern.
Ξυλοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, qui ligna corrumpit. Ἔστι δέ τι ζωάριον, ὃ καλέσαι ξυλοφθορον, Ariſtot. Hiſt. An. 5, 32. Ex ξ. & φθείρω.
Ξυλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, ligna bajulo, f. porto; (2) fuſtem, f. baculum geſto.
Ξυλοφορία, ας, ἡ, lignorum portatio, deportatio, virgæ geſtatio.
Ξυλοφορία, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ut ξυλοφόρια ἑορτὴ, feſtum Judæorum, in quo ligna ſeu rami arborum geſtantur, feſtum τῆς Σκηνῆς apud Joſeph. A
Ξυλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui ligna fert, qui ligna bajulat, calo. Ex ξύλον, & φέρω.
Ξυλοχορτήσεις, ὁ, ἡ, ἡ, idem.
Ξυλόφρακτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, lignis munitus, ſeptus. Ξυλοχάρτια, τὰ, chartæ lignææ libri, codices, Euſt. Ex ξ. & χαρτὴς.
Ξυλοχίζομαι, Dor. ξυλοχίσσομαι, ligni cædo. Ὅσ τὰς ἐρεμνὰς ὕλας τὰς σπορὰ τὶ ξυλοχίσσεται, Theoc. 5, 65. A
Ξυλόχος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ligna habens, lignis f. arboribus conſitus, arboribus denſus, (2) Saltus, ſilva, nemus; terra inculta; cubile feræ. Ex ξ. & ἔχω.
Ξυλόω, ῶ, f. ώσω, in lignum verto, f. muto; contigno, f. Ion. ξυλόσσω, lignari, Gl. V. in lignum abire, lignum f. lignoſum fieri; ξύλωμένος, p. paſſ. part. contignatus. A ξύλον.
Ξυλώδης, ους, ὁ, ἡ, ἡ, lignoſus. Ab eod.
Ξυλῶν, ῶνος, ὁ, ligulæ, Gl. V. locus in quo ligna reponuntur.
Ξύλωσις, εως, ἡ, materiatio; (2) contignatio. A ξύλον. Unde
Ξυλωτὴς, οῦ, ὁ, lignator, ex Gl. Vet.
Ξυμ—vid. Συμ.
Ξυμβαίην, 3. f. a. 2. opt. act. Att. pro συμβαίην, a συμβαίνω.
Ξυμβλητο, 3. f. pl. p. ind. paſſ. Ion. & Att. pro συνεβλήθη, a συμβάλλω.
Ξύμπαντας, acc. pl. Att. pro σύμπαντας, a σύμπας.
Ξυν pro σύν, cum, Att. & ſic etiam in multis compoſitis a σὺν communi incipientibus.
Ξυνάγαγον, coëgerunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. Att. & Ion. pro συνήγαγον, a συνάγω.
Ξυνάειδε, 2. ſing. pr. imper. act. Att. pro συνάειδε, a συνᾴδω.
Ξυναχτάδω, compatior, Æſch. Pr. 162. Ex ξυὶ ſ. συὶ, com, & ἀχάλαδε, mœreo; Th. ἀχαλαν.
Ξυνεβέβαστο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. Att. & Ion. pro συνεβέβαντο, a συνβαίνω.
Ξυνεβῆσαι 2. τ. inf. act. Att.
Ξυνῆκα, 3. perf. ind. act. Att. & Ion. pro Συνῆκα, a Συνίημι.
Ξυνῆργε, 3. f. imperf. ind. act. Att. & Ion. pro Συνῆργε, a Συνήργω.

Ξυλίς, 2. s. f. e. s. imper. act. *Att.* pro *Cúvese*, a *Ξυλίνημι*

Ξυστὰ, acc. pl. n. g. *Att.* pro *Ξυστὰ*, a *Ξυστὸς*.

Ξυνῇ, *Adv.* communiter. A *ξυνὸς*. Unde

Ξυνῇ⊙, communis, *ξυνῆία*, communia.

Ξυνιόντες, *participes*, nom. pl. a

Ξυνίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, communis, apud Nonnum ; (2) particeps, apud Heſiod.

Ξυνίασι, 3. s. pr. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro *Ξυνᾶσι*, a *Ξυνίημι*.

Ξυνῆκαν, 3. pl. imperf. ind. act. *Att.* & *per contr.* pro *Ξυνίεσαν*, ab inuſit. *Ξυνίω*, Hom. Il. 1. 273.

Ξυνιόντων, gen. pl. a 2. part. act. *Att.* pro *συνιόντων*, a *συνίημι*.

Ξυνηνοφυῖαν, acc. ſ. part. perf. act. *Att. al.* med. f. g. pro *συνηνεγμένην*, a *συνίφημι*.

Ξυνοίσῃ, 3. ſ. ſ. 1. ind. act. *Att.* pro *Συνοίσει*, a *Συνοίσω*, pro *Συμφέρω*.

Ξυνομήλικα, acc. ſ. *Att.* pro *Συνομήλικα*, a *Συνομήλιξ*.

ΞΥΝΟΣ, ὴ, ὸν, communis. Hinc

Ξυνόω, ώ, ſ. ώσω, conjungo, conſocio ; (2) communico, Nonnus.

Ξυνᾶν, præſ. part. *Att.* pro *Συνᾶν*, a *Σύνημι*.

Ξυόεις, όεσσα, όεν, radendo, ſ. ſcalpendo politus, Heſ. ubi *ξυόεσσαν*. A *ξύω*.

Ξυρμῆνε, gen. ſ. pr. part. paſſ. f. g. a verbo *ξύω*.

Ξυρόφιον, ου, τὸ, novacula, Gl. V. Dim. a *ξυρόν*.

Ξυρίω, ῶ, f. ήσω. rado, novacula rado, ad cutem tondeo ; *ξυρᾶμαι*, rador, radendum curo ; ἐξυρημμέ⊙, tonſus. Ἐξύρησαν αὐτὸν, Gen. 41, 14. Ἵνα ξυρησάντας τὴν κεφαλὴν, Act. 21, 24. A *ξίω*.

Ξυρεὺς, ήσω, rado ; glubo, Gl. V. & ξυρᾶμαι, tador. Ξυρεῖ γὰρ ὃν χρὴ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά, Soph. Aj. 797.

Ξυρήκης, εος, ὁ ἡ ῆ, raſilis ; (2) tonſura opus habens. A *ξυράω*.

Ξυρήσιμος, ος, ον ὁ ἡ ἡ, idem. Ab eod.

Ξύρησις, εως, ἡ, raſura, quæ novacula fit, tonſura ad cutem. Ab eod.

Ξυσεὺς, ῆος, ὁ, ad cutem tonſus. A *ξυρὸς*.

Ξυρὸς, ὁῦ, ὁ, vide *ξειρὸς*.

Ξυροθήκη, ης, ἡ, theca recipiendis novaculis, Ariſtoph. Ex ξυρὸν, & *δέχομαι*.

Ξυροδοχὴ, ης, ἡ, idem. Ex *infl.*

Ξυροθήκη, ης, ἡ, idem.

Ξύρομαι, rador, vel me novacula rado ; *ξυρήμμενος*, tonſus, raſus, aor. 1. med. partic. A *ξύω*.

Ξυρὸν, ῆ, τὸ, novacula. A *ξύω*.

Ξυρὸς, acutus, Heſ. A *ξυὸς*.

Ξυρὸς, ὰ, ὁ, novacula. A *ξύω*.

Ξυροφορία, ὡ, f. ήσω, novaculam geſto, Suic. Ex *ξυρὸν*, & *φέρω*.

Ξυσάντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ. v. *ξύω*.

Ξύσιλος, ε, ὁ, xyſillus, aridus & prægnino ſus ſenex, Sophron. in Mimis. A *ξύω*.

Ξύσις, εως, ἡ, raſura, ſcarificatio ; (2) pruritos excitatio. Ab eod.

Ξύσμα, ατος, τὸ, ramentum, radendo detractum. Gl. V. raſura ; (2) raſura & litura, quum ſcriptum corrigitur ; *ξύσματα*, ſtrigmenta, Gl. V. Ab eod.

Ξυσμάτιον, ε, τὸ, ramentum, Suic. Dim. a *ξύσμα*.

Ξυσματώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, ramentis ſimilis, ramentoſus. Ab eod.

Ξυσμὴ, ῆς, ἡ, Euſt. ſine expoſitione, Ph. *ξύσμαι*, *parox.* ramenta. A *ξύω*.

Ξυσμὸς, ὁῦ, ὁ, pruritus. Ab eod.

Ξυστὴρ, ῆρος, ὁ, raſor, ſculptor ; (2) ſcalprum chirurgicum ; ſcalprum lapicidarum, Gl. V. raſorium, ralla, radula ; (3) collyrii genus ; (4) auris pars. Ab eod. Hinc

Ξυστήριον, ε, τὸ, ſcalprum, ſcalpellus.

Ξυστικὸς, ὴ, ὸν, athleta qui in xyſto ſe exercet ; (2) radendi vel diſtringendi vim habens. A *ξύστος*.

Ξυστὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis, cujus uſus in balneis, *palæſtra*, & gymnaſiis ; (2) *Xyſtis* vel *ξύστρα*, veſtis ſubtilis crocotis, quam aurigæ in pompa geſtabant ; tunica talaris ; indumentum inſigne regum, equitum, tragœdorum, etiam mulierum illuſtrium, in certi coloris. A *ξύω*.

Ξυστοβόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, haſtam jaculans. Ex *ξυστὸν*, & *βάλλω*.

Ξυστὸν, ὸῦ, τὸ, haſtile radendo politum & ferro præfixum, parvum haſtile, haſta parva, ſpiculum ; (2) locus, in quo exercentur athletæ. A *ξύω*.

Ξυστὸς, ὴ, ὸν, raſus, politus, Gl. V. *ξυτὸς*, raſus ; ſpiculum. Ab eod.

Ξυστὸς, ὴ, ὸ, xyſtus, locus tectus, in quo exercentur athletæ. Ab eod.

Ξυστοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ. qui geſtat haſtile, vel ſpiculum. A *ξυστὸν*, & *φέρω*.

Ξύστρα, ας, ἡ, ſtrigilis, radula, Gl. Vet. A *ξύω*.

Ξυστρὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis, Heſ.

Ξυστρολήκυθος, ε, ὁ, qui ſtrigilem & lecythum ferit in balneum aut gymnaſium.

Ξύστρον, ε, τὸ, pala ferrea ad everrendum & complanandum. A *ξύω*.

Ξυστροποιὸς, ὸ, ὴ, ὸν, ſtrigilarius, Gl. Vet. qui ſtrigiles conficit. Ex *ξύστρα*, & *ποιέω*.

Ξυστρωτὸς, raſilis, de argenteis vaſis, quæ argentum raſile dicuntur, Ph. *ξυστρωτὸ*, ſtriata ; quaſi a *ξυστρόω*, a *ξύστρον*.

Ξύω, f. ύσω, rado, ſcalpo, ſcalpendo ſ. ſcalpendo polio ; & *ξύομαι*, rador, prurio ; *ξύσασθαι*, radere, a. 1. inf. med. ἐξυσμένος, raſus, p. paſſ. part. *Πυθμένος πρὸς τὰ ἄνδρα*, Ariſtot. Hiſt. An. 6, 28. Affricantes ſe arboribus. *Ubi obſervandus eſt maxime proprius vocis mediæ uſus.*

O.

O, Decima quinta litera Græcorum, quæ ὁ *μικρὸν*, ſive ὁ *parvum* dicitur, ad differentiam ab ω ; (2) nota numeralis, quæ valet *ſeptuaginta*, cum lineola infra appoſita ϙ *ſeptuaginta millia*.

Ὁ, ἡ, τὸ, *Articulus præpoſitivus*, qui (1) notat certum quid & notum, cujuſque jam facta mentio ; (2) cum Gen. f. poſitus omiſſum πατὴρ, υἱὸς, ἀδελφὸς, μήτηρ, aut ſimile quidpiam innuit, v. g. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, *Alexander Philippi*, ſc. *filius* ; (3) cum Adverbio pro Adjectivo ponitur, v. gr. ὁ *Σήμερον*, *hodiernus*, ſubintelligunturque fere Participium Verbi Subſtantivi, ὤν, οὖσα, ὄν ; (4) cum Participio idem eſt, qui Poſtpoſitivus cum Verbo, v. g. ὁ λέγων, pro ὃς λέγει, *qui dicit*, ὁ τυπτόμενο⊙, pro ὃς τύπτεται, *qui verberatur*, ὁ τύπτας, pro ὃς τύπτει, *qui verberavit* ; (5) cum μὲν, & ἡ adhibetur in diviſionibus, v. g. ὁ μὲν γελᾷ ὁ δὲ κλαίει, *hic* quidem ridet, *ille* vero plorat ; (6) ponitur pro αὐτὸς, ἐκεῖ⊙, vel ἄ⊙, apud poëtas ; (7) urſurpatur pro ὅς, *qui* ; (8) ſequentibus Præpoſitionibus inſervit periphraſi, ut οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato*. οἱ σὺν αὐτῷ, *ſui ipſius*, οἱ σὺν Κύρῳ, *Cyrus cum ſuis*, οἱ περὶς αἵματος, *conſanguinei* ; (9) in genere neutro cum Infinitivo Nominis, Gerundii, vel Supini loco ponitur, v. g. τὸ ποιεῖν, i. e. ἡ ποίησις, *καιρὸς τοῦ μάχεσθαι*, *tempus pugnandi*, ἕτοιμα πρὸς τὸ μάχεσθαι, *exto pugnatum* ; (10) τῷ idem eſt quandoque, quod τίνος, *cujus* ? τῷ autem quod τίνος, *alicujus* ; (11) τῷ exponitur *huic*, *illic*, *illac*, *ea ratione*, *ea parte*, *eo itco*, *ubi*.

Ὅ *quod*, vide infra ὅς, ἥ, ὅ.

Ὄα, ας, ἡ, ſorbus, arbor ; ὄα, τὰ, ſorba, fructus.

Ὄα, ας, ἡ, pellis ovilla. Ab οἶς.

Ὄαι, ἄς, vel ὄα, ας, ἡ, fimbria. Ab ὤα.

Ὀᾶ, *Interjectio dolentis*, heu !

Ὄαρ, αρος, ἡ, uxor, conjux, & in Plur. ὄαροι, uxores, Heſ. nuptiæ ; ὄαρα, τὰ, pro ὄαρις.

Ὀαρίζω, conſabulor, colloquor. Ὀᾶ, Ἕως ἂν ὀαρίζῃ γυναικὶ, Il. 6, 516. Ab ὄαρ. Hinc

Ὀάρισμα, ατος, τὸ, confabulatio.

Ὀαρίσμὸς, ὁῦ, ὁ, idem.

Ὀαριστὴς, ὁῦ, ὁ, confabulator, collocutor.

Ὀαριστὺς, ύος, ἡ, confabulatio, peculiariter maris cum fœmina ſecretius, συλλέκτου ὀαριστύς, Hom. Il. 17, 228. Ab eod.

Ὄαρος, vid. ὄαρ.

Ὀάρισιν, dat. pl. *Poët.* & cum ν. ab Ὄαρις, ιος, ἡ, confabulatio, ſermo.

Ὀβελὸν, ὸς ὀβελὸν, in conſpectum apud Etym. ab ὀπτάω, *video*.

Ὀβελαῖος, ut ὀβελαία βακὴ, futura crudi ſtatim veru porrecta. Ab ὀβελὸς.

Ὀβελίας, ου, ὁ, ut ὀβελίας ἄρτος, panis veru toſtus. Ab ὀβελὸς.

Ὀβελαφόρος, ε, ὁ, qui panes veru toſtos in Bacchi pompa humeris impoſitos ferebat. Ex ὀβελίας, & *φέρω*.

Ὀβελίζω, fut. ίσω, obelo noto, expungo ; ὀβελισμένος, obelo notatus, expunctus, p. paſſ. part. ab ὀβελὸς.

Ὀβελισκολύχνιον, ου, τὸ, lucerna obeliſco præfixa. Ex ὀβελίσκος, & λύχνος.

Ὀβελισκολύχνος, ε, ὁ, idem.

Ὀβελίσκος, ε, ὁ, veruculum, parvum veru ; (2) lapis pyramidis gracilefcentis formam habens, obeliſcus ; (3) lamina enſis ; (4) fubula, Dim. ab ὀβελὸς.

Ὀβελισμὸς, ὁῦ, ὁ, obeli appoſitio, notatio, quæ fit obelo. Ab ὀβελίζω.

Ὀβελίσιν, dat. pl. *Poët.* cum ν pro ὀβελοῖς.

ΟΒΕΛΟΣ, ὁῦ, ὁ, veru, verutum ; (2) nota virgæ jacentis, qua loci ſcriptorum minus probi notabantur.

Ὀβελιαῖος, αία, αῖον, obolaris.

Ὀβελιαῖος, αία, αῖον, idem. Ab

ΟΒΟΛΟΣ, ὁῦ, ὁ, obolus, nummus ſex chalcos, vel ſextam etiam drachmæ partem apud Athenienſes valens, Gl. Vet. nummus aſſis, dupondium ; (2) genus uſuræ.

Ὀβολοσατέω, ῶ, fœneror ; de turpi & ſordido modo. Ab

Ὀβολοσάτης, ε, ὁ, fœnerator ſordidus, tricullio. Ex ὀβ. & σατὸς.

Ὀβολοσατικὴ, ης, ἡ, ſc. τέχνη, ars fœneratoria. A pr.

ΟΒΡΙΑ, & ὀβρίκαλα, ων, τὰ, leonum, vel luporum, item erinaceorum & ſimillimorum animalium catuli, Euſt. in Hom. Odyſſ. ξ. ex Æſchyl. Agam. 147. Heſ.

Ὀβριμογάιος, ε, ὁ ἡ ἡ, validos artus habens, validus, robuſtus. Ex ὄβριμος, & γάιον.

Ὀβριμοεργὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, ingentia & fortia fa-ciens patrans. Ex ὄβριμος, & ἔργον.

Ὀβριμόθυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, animo violento præditus, magnanimus. Ex ὄβ. & Θυμός.

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre nata. Ab

Ὀβριμοπάτωρ, ορος, ὁ, forti patre natus.

ΟΒΡΙΜΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ, fortis, robuſtus, validus, prævalidus ; (2) impetuoſus ; (3) violentus.

ΟΒΡΥΖΟΝ, χρυσίον, ε, τὸ, aurum obryſum, i. e. purum ex creta coctione.

Ὀγδάτρις, pro ὄγδοη. Sch. Lyc.

Ὀγδοαδικὸς, ὴ, ὸν, octonarius, Suic. Ab ὀγδοὰς.

Ὀγδοαῖος, αία, αῖον, qui eſt octo dierum ; (2) qui octavo die aliquid facit ; (3) cui octavo die aliquid contingit. Ab ὀγδοὰς.

Ὀγδοὰς, άδος, ἡ, numerus octonarius.

Ὀγδόατος, άτη, ατον, *Poët.* pro ὄγδοος, octavus. Ab eod.

Ὀγδοηκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octaginta. Ab eod.

Ὀγδοηκοντούτης, & ὀγδοηκοντάτης, ους, ὁ ἡ ἡ, qui octoginta annorum eſt, octogenarius. Ex ὀγδοήκοντα, & ἔτος, *annus*.

Ὀγδοηκοντάπηχυς, υ, octoginta cubitos magnus.

Ὀγδοηκοντατέσσαρες, ων, οἱ ἡ αἱ, octoginta quatuor. Ex ὀγδ. & τέσσαρες.

Ὄγδοος

Ὀγδοηκοστός, ή, όν, qui octogesimo die fit, natus, &c. Ab
Ὄγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta. Ab
Ὄγδοος, ον, ὁ, ὁ, octavus. Ab ὀκτώ. Hinc
Ὀγδόατος, η, ον, octogesimus. Ab
Ὄγε, ὄγη, ὄγο, hic, hæc, hoc; (2) is, ea, id; ille, illa, illud.
Ὄγκα, ης, ἡ, Onca; cognomen Minervæ. Vox Phœnicia.
Ὀγκαῖαι πύλαι, Oncææ portæ, una e septem portis Thebanorum. Ab ὄγκα.
ΟΓΚΑΟΜΑΙ, ὄγκαμαι, fut. ἠσομαι, ruido, quod asinorum proprium est; ὀγκώμενος, rudens, Aristot. Hist. An. 9, 1.
Ὄγκη, ης, ἡ, angulus seu uncus; it. magnitudo, amplitudo, Hes.
Ὀγκηθμός, οῦ, ὁ, ruditus, rugitus.
Ὄγκημα, ατος, τὸ, rugitus, Gl. Vet. Ab ὀγκάομαι.
Ὄγκηρος, ρά, ρὸν, tumidus, magnæ molis; (2) fastuosus. Ab ὄγκος.
Ὀγκιστής, οῦ, ὁ, ruditor, qui rudit. Ab ὀγκάομαι.
Ὄγκιστος, η, ὁ, uncinus, hamus, uncus. Ab ὄγκος.
Ὄγκιον, vel ὀγκίον, ου, τὸ, vas, in quo aliquid reponitur; spicilorum, vel sagittarum receptaculum. Ab eod.
Ὀγκολυγέω, ῶ, cum fastu dico, tumide dico, Hes. ὀγκολυγῆσαι est μορμύρισαι, murmurare. Ex ὄγκος, & λύγος, sermo.
Ὀγκοποιέω, ῶ, tumefacio, Gl. V.
ΟΓΚΟΣ, ου, ὁ, tumor; (2) moles, massa; strues, gleba terræ; (3) eminentia, prominentia; (4) uncus; (5) spiculum; (6) pondus, onus; (7) tumor, i. e. fastus, animus elatus; (8) gravitas, amplitudo, majestas, nominatim orationis.
Ὄγκόω, ῶ, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio, amplifico; effero, infio; ὀγκόομαι, ῶμαι, turgeo, Gl. Vet. ὀγκωσόμεθα, pro ὀγκωσόμεθα, 1. plur. f. turgebimus fastu; perf. particip. ὀγκωμένος, inflatus. Ψελλὸν τοῖς δεσποτείοις αὐλίοις ὀγκωμένον, Lyc. 1183. Ὡς εἰ μὴ ἀκιστ' ἔσει, ὀγκωθεὶς πάρα, Eur. Ion. 389. Ab ὄγκος.
Ὀγκύλλομαι, efferor, turgeo. Ab eod.
Ὀγκύλος, η, ὁ, tumidus, inflatus, superbus, Hes. Ab eod.
Ὄγκωδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tumidus, inflatus, magni molis adsurgens; τὸ δὲ τῆς βύρσης πάχος ἐστὶν ἀλίκον τοῦτον, ἡ ἔστιν ὀγκωδέστερον ἢ ἔξις, Aristot. Hist. An. 9, 45. Ab eod.
Ὄγκωμα, τὸ, tumor; (2) superbia.
Ὄγκωσις, εως, ἡ, inflatio, tumor; (2) insolentia. Ab ὀγκόω.
Ὀγκωτὸς, ἡ, όν, tumefactus, elatus, magna mole adsurgens. Ab eod.
Ὄγμεύω, sulcum duco. Φορᾶς χωρὶς σῖτον ὀγμεύσ' τόδε πέλας σου, Soph. Phil. 162. Ab
ΟΓΜΟΣ, ου, ὁ, sulcus aratro factus; (2) linea a messoribus facta, quum scilicet manipulos vel demessi secundum lineam disponunt; (3) plantæ ordine dispositæ; (4) series, ordo; (5) via.
ΟΓΧΝΗ, ης, ἡ, pirum silvestre, vel etiam pirum sativum, sive hortense.
Ὀδαγμὸς, οῦ, ὁ, morsus tenax. Ab ὀδάξω.
Ὀδαῖος, αία, αῖον, vendibilis, Hes. (2) ad iter conficiendum necessarius, vel idoneus; ὁδῖτον, viaticum, Hes. Suid. Ab ὁδός.
Ὀδαξίζω, morsico, mordeo. Ab
Ὀδάξ, mordicus, dentes comprimendo. Ab ὀδούς.
Ὀδαξίομαι, idem quod
Ὀδάξω, & ὀδαξάω, doleo ex morsu dentibus facto; ὀδαξήσομαι, ἔφαγε, ὀδαξάμενον, qui mordetur, Xen. Ab ὀδάξ. Hinc
Ὀδαξησμὸς, οῦ, ὁ, prurigo mordax.
Ὀδαξισμὸς, οῦ, ὁ, idem; qu. ab ὀδαξίζομαι.
Ὀδαξιστὸς, ἡ, όν, mordaci prurigine præditus. Ab eod.
Ὀδάξω, & ὀδαξάομαι, mordeo, arrodo; imp. ὀδάξον, pruriebam; ὀδάξεσθαι, morderi, inf. Ab ὀδούς. Unde
Ὀδαξώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, prurituum movens.
Ὀδεύω, ῶ, 1. ὁδέω, viatico instruo; (2) vendo, venundo. Εἰ τί τις ἀλλ' βορᾶς ὀδεύει ναυτίλοις κεχρημένοις; Eur. Cyc. 97. Ἢ ὅτε τρίτον ὁδεύων, Anac. 24, 2. Ab ὁδός.
Ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, ille, ipse. Hinc μέχρι τῆδε, hucusque, ad hoc usque tempus; τῇδε, hac, huc, hoc modo, hac ratione, hic, hoc in loco, istic.
Ὁδεία, ας, ἡ, profectio, iter. Ab ὁδός.
Ὀδελὸς, οῦ, ὁ, Doricè pro ἐλλὸς, veru, apud Aristoph. At ap. Nic. pro ὀβελὸς.
Ὁδέυμα, ατος, τὸ, iter, profectio.
Ὁδήσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, meabilis, pervius, per quem iter fit.
Ὁδίτης, ου, ὁ, viator, ambulator. Ab
Ὁδεύω, f. εύσω, iter facio, proficiscor, ambulo, eo. Ἕως ἐπιτεύξεται ποτὰμῶν Ἀλφειὸς ὁδεύων, Dion. Hal. 409. Ab ὁδός.
Ὁδέω, ῶ, vid. ὁδεύω.
Ὁδήγει, 2. s. pr. imper. act. contr. pro ὁδήγησε, ab
Ὁδηγέω, ῶ, f. ήσω, dux itineris sum; duco, dirigo, deduco, Gl. Vet. Διὸς δέρη ζώνη χερὶ, ἐδηγήσω σ' ἐγὼ, Eur. Her. fur. 1208. Τυφλὸν ὁδήγει, Phocyl. 22. Ab ὁδηγός.
Ὁδήγησει, 3. sing. f. 1. ind. act.
Ὁδηγητὴρ, ῆρος, & ὁδηγητὴς, οῦ, dux viæ.
Ὁδηγητικὸς, ἡ, όν, ad viam monstrandam aptus.
Ὁδηγία, ας, ἡ, deductio per viam. Ab
Ὁδηγὸς, οῦ, ὁ, dux viæ s. itineris, ductor, prævius, Gl. V. Ex ὁδὸς, & ἄγω.
Ὀδιος, α, ὁ ἡ ἡ, faustus seu auspicatus ad iter. Mercurii epith. Ab ὁδός.
Ὁδισμα, ατος, τὸ, via, iter, qu. ab ὁδίζω.
Ὀδίτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.
Ὀδμαλέη, ας, τὰ, graveolentia, fœtida. Ab
Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Ab ὄζω. Hinc
Ὀδμήεις, ήεσσα, ῆεν, olidus, odorus.
Ὀδμήσας, ου, ὁ, odoratus, odorus, fragrans, Hes. Ab eod.
Ὀδμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, olidus. Ab eod.
Ὁδοδόκια, ων, viatores excipio, vias insideo. Ab
Ὁδοδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, vias insidens & viatores intercipiens, viarum infestor, latro. Ex ὁδὸς, & δέχομαι, vel δοκέω.
Ὁδοιπλανέω, ῶ, errabundus iter facio, erro, pererro. Ab
Ὁδοιπλανὴς, ὁ ἡ ἡ, it via errans, al. pedis. Ex ὁδὸς, & πλανάω.
Ὁδοιποιέω, viam facio, viam munio; iter facio, Gl. V.
Ὁδοιπορέω, iter facio; meo, Gl. Vet. Act 10. 9. Ab ὁδοιπόρος.
Ὁδοιπορία, ας, ἡ, profectio; iter, expeditio, Gl. V. Ab eod.
Ὁδοιπορικὸς, ἡ, όν, ad iter pertinens; viatorius, Gl. Vet. τὸ ὁδοιπορικὸν, ου, viaticum; (2) itinerarium, Gl. V. Ab eod.
Ὁδοιπορικῶς, iter faciendi modo.
Ὁδοιπόριον, ου, τὸ, merces, quæ datur viæ duci, i. comitis, convivium, quod itinere comitibus præbetur. Ab eod.
Ὁδοιπόρος, ου, ὁ, viator, (2) comes. Ex ὁδὸς, & πορεύω.
Ὁδόμαστιξ, ιγος, ὁ, Epith. cursoris insignis.
Ὁδοντάγρα, ας, ἡ, instrum. murum chirurgicum, quo evelluntur dentes, forceps; forfex dentalis, Gl. Vet. forfex denteria, Ph. Ex ὀδὰξ, & ἄγρα.
Ὁδοντᾰγωγὸν, ου, τὸ, idem. Ex ἄγω.
Ὀδοντᾰλγία, ας, ἡ, dentibus doleo. Ex ὀδὰξ, & ἄλγος.
Ὀδοντᾰλγίη, ας, ἡ, dentium dolor. Ex ἄλγος.
Ὀδοντᾰσι, dat. pl. ion. pro ὀδόσι, ab ὀδούς.
Ὀδοντίασις, εως, ἡ, dentitio, dentis extra gingivam eruptio. Ab
Ὀδοντιάω, ῶ, f. άσω, dentio. Ab ὀδούς.
Ὀδοντομὶς, ίδος, ἡ, modus quidam canendi tibiis. Ab eod.
Ὀδοντοπυλεών, ῶνος, ὁ, dentiscalpium. Ex ὀδὰξ, & γλάφω.
Ὀδοντοτύλιφον, ου, τὸ, idem & ex iisd.
Ὀδοντοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, dentis formam habens. Ex ὀδὰξ, & εἶδος.
Ὀδοντομάχης, ου, ὁ, dentibus pugnans. Ex ὀδὰξ, & μάχομαι.
Ὀδοντοξέστης, ου, ὁ, instrumentum ad radendos dentes exesos. Ex ὀδὰξ, & ξέω.
Ὀδοντοπαὴς, ὁ, dentio.
Ὀδοτὸς, ἡ, όν, dentatus. Ab ὀδὰξ.
Ὀδοντισμὸς, οῦ, ὁ, dentitio, dentitiscium, Ph.
Ὀδοντότριμμα, ατος, τὸ, idem, Ph.
Ὀδοτρόφος, ος, ὁ ἡ ἡ, dentifer. A φέρω.
Ὀδοντοφυὲς, dentio; τὰ δὲ παιδία ὀδόντα μόνα ἀρχόντα ὀδοντοφυῆ, Aristot. Hist. An. 7, 10. Ab
Ὀδοντοφὺς, ὑος, ὁ ἡ ἡ, dentes producens; (2) e dente vel dentibus prognatus. Ex ὀδὰξ, & φύω. Hinc
Ὀδοντοφυΐα, ας, ἡ, dentitio.
Ὀδοντόω, ῶ, fut. ώσω, dentibus instruo, s. munio, dentatum reddo; ὠδοντωμένος, perf. pass. part. dentatus; inventus & ὀδοντωμένος, ap. Pollucem in Vett. Edd. & Gl. Vet. ὀδοντωμένιον, dentale. Ab ὀδὰξ. Hinc
Ὀδοντωτὸς, ἡ, όν, dentatus, denticulatus.
Ὁδοποιέω, ῶ, fut. ήσω, viam facio, viam munio; (2) transitum præsto; (3) metaph. aditum præbeo, viam sterno; (4) ad methodum redigo; (5) procredior, promoveo, proficio. Τὸν δ' τόπον μεμίσηκε ἀνόξας, ὡδοποίησε, Herodian. Τὰ ἄδικα, τὰ τῶν χωρίων ἐλυμήνατο, καὶ μᾶλλον ὡδοποίει, Dem. Ab ὁδοποιὸς.
Ὁδοποίησις, εως, ἡ, viarum munitio; (2) munus vias sternendi; (3) patefactio, aditus. Ab ὁδοποιέω. Unde
Ὁδοποιητικὸς, ἡ, όν, qui viam facere, & aditum ad aliquid parefacere præst.
Ὁδοποιία, ας, ἡ, viarum munitio, ipsa actio munendi seu sternendi vias. Ab
Ὁδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui viam facit, munit, s. sternit. Ex ὁδὸς, & ποιέω.
ΟΔΟΣ, ου, ἡ, via, iter, (2) via, ratio, methodus, secta, religio; (3) vitæ auxilium; (4) insidiæ, quæ juxta viam struuntur, apud Hom. ὁδὸν πάρρυτον, obitet, Gl. V.
Ὁδὸς, ὁ, limen pro ὀδὸς.
Ὁδοσκοπία, viæ observo.
Ὁδοφυλακία, ὁ, vias custodio, observo. Ab
Ὁδοφύλαξ, ακος, ὁ, viæ custos, qui viatores in via observat.
Ὁδόω, ῶ, duco, præeo, sum dux viæ; ὁδῶμαι, ducor viam; ὁδῶσ, pr. viam ne. Hes. Ab ὁδὸς.
Ὀδύζομαι, irascor, ut Hinc sit aor. 1. ὠδυσσάμην. iratus est. Βριθέως δ' ὡς φῶτα κατὰ φρένα ὠδύσατο θυμῷ, Hes. Θ. 617.
Ὀδυάσμα, ατος, τὸ, dolor. Ab ὀδυάω.
Ὀδυάσσεν, acc. f. Dor. pro ὀδυῆσον.
Ὀδυάσσαι, 2. s. praf. ind. pass. contr. pro ὀδυάεσσαι, ab
Ὀδυάω, ῶ, dolore adficio; ango, Gl. Vet. ὀδυάομαι, ῶμαι, crucior, dolore afficior. Ὀδυάμενος ἰχνεύμασι σοῖς, Luc. 2, 48. Ab ὀδύνη.
Ὀδυάων, gen. pl. Æol. pro ὀδυῶν, ab
ΟΔΥΝΗ, ης, ἡ, dolor, anxietas, cruciatus, Gl. V.
Ὀδυνηρὸς, ρά, ρὸν, dolorem adferens, acerbus, molestus, ærumnosus. Ab ὀδύνη.
Ὀδυνηρῶς, Adv. molestè, dolenter; νικᾶν ὀδυνηρῶς, Aristot. Hist. An. 9, 1.
Ὀδυνήσατος, ου, ὁ ἡ ἡ, dolorem sedans, mitigans.

rigans, pellens, & quasi perimens. Ὀδυνήφατα φάρμακα πάσεων, Hom. Il. 5, 900. Ex ὀδυνάω, & φάω, occido.

Ὀδυνοσπαδής, ἀδ-ος, ὁ, dolore convulsus. Ex ὀδυνάω, & σπάω.

Ὀδυνώδης, ες-ος, ὁ ἡ ἡ, dolens, dolorem adferens, Suic. Ab ὀδυνάω.

Ὀδυνωμένοι, nom. pl. præf. part. paff. pro ὀδυνασάμενοι, ab ὀδυνάω.

Ὀδύρο, 2. fing. præf. imper. med. *Ion.* pro ὀδύρω, ab ὀδύρομαι.

Ὀδυρμός, ἀτ-ος, τό, lamentum.

Ὀδυρμός, ῦ, ὁ, lamentatio, ploratus, fletus. Ab ὀδύρομαι.

Ὀ Δ Υ Ρ Ο Μ Α Ι, lamentor, ploro, defleo, fleo, mœreo. Ὀδυρεμβίη ζόην ἰαώιτην, Fur. Med. 159. Ἄνδρα τ' τύχης ὠδύροντο, D. Hal. τὸν ἄνευ τιμῆς, Hoer.

Ὀδυρτικός, ή, όν, proclivis ad lamenta & lacrimas, querulus; (2) flebilis, lacrimofus, lamentabilis. Ab ὀδύρομαι.

Ὀδυρτικῶς, *Adv.* cum lamentatione & querela, flebiliter, *comp.* ὀδυρτικωτέρως, flebilius.

Ὀδυρτός, ἡ, όν, lamentis dignus, gemitibus profequendus. Ab ὀδύρομαι.

Ὀδυσσ-ε, 3. fing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ωδύσατο, ab

Ο Δ Υ Σ Σ Ω, irascor, invideo; fupponendum cum f. 1 ὀδύσσε, ut hinc fit ἀδύσσατο, 3. fing. a. 1. med. pro ωδύσατο; item pl. ἀδυσσάντο, pro ὠδύσαντο. Μηνὶς ἀδύσατο θεᾶς, Il. 18, 292. Ἡτὴρ ὠδύσατο Ζηνὶ, Hefiod. Theog. 617. Alii ὀδύσσομαι fupponunt.

Ὀ'ωδε, *Adv.* 3. fing. perf. ind. med. *Att.* pro ᾄδε, ab ᾄζω, ὠδα.

Ὀδώδη, ης, ἡ, odor, Hef. Ab ὄζω, unde

Ὀ'ώδη, ωδας, 3. fing. plusq. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ᾠδώδει.

Ὀδ'ωδυμαι, ῶσαι *Ion.* 3. fing. perf. ind. poll. *Att.* pro ᾠδυσται, ab ὀδύσσω.

Ὀδὼν ὀντ-ος, ὁ, ων, pro ὀδάς, *Ion.* Euft.

Ὁδωτός, ή, όν, qui tantum poteſt, viam habens, (2) facilis, expeditus. Ab ὁδός.

Ὀεσσι, dat. pl. *Ion* & *Dor.* pro ὄεσι, ab ὄις.

Ὀ'ὄεσι, σιν, σί, pelle cum villorum agmine.

Ὀζάνιξ, ικος, ἡ, ulcus putridum, polypus, (2) pilus e polyporum genere. Ab ὄζω.

Ὀζανικός, ή, όν, qui narium ulcere putrido i. polypo laborat. Ab ὀζαίνω.

Ὀζαυΐτης, ιδ-ος, ὁ, czænas redolens, gravedinem. Ab eod.

Ὀζη, ης, ἡ, fetor. Ab ὄζω.

Ὀζήσεις, 2. f. 1 r. ind. act. verbi ὀζέω.

Ὀζοβάκη, ης, ἡ, oleum, chirca. Ab ὄζω.

Ὀζολίς, ος, polypi ſpecies. Ab ὀζω.

Ὀζόμαι, ὀμαι, in materiam ramorum & nodorum convertor; ὠζαμένῳ, n datus, ramoſus, part. part. Ab ὄζος.

Ὄ Ζ Ο ς, ου, ὁ, ramus arboris, ramus; metaph. ὄζος Ἄρηος, nomen heroicum, qui Martis ramus erat. Monte progenitus. Οὔτοτε φύλα κλάζει ὄζοις, Hom. Il. 1, 221.

Ὀζόφωνος, ος, ον & η, ον, qui fetet, Gl. V. ὀσφρητικός. Ex ὄζω, & φώνη, os.

Ὀζυχάραπος, ος, ὁ ἡ ἡ, hircum olens. Ab ὄζω, & χράς, hircus.

Ὄ Ζ Ω, *Dor.* ὀσδω, f. ὀζήσω, perf. ὤδωδα, oleo, odorem ſpiro, fetco, ὄζῳ, Gl. Vet ὀζίμορος, putidus, Pol. part perf. ωδαδώς, olens. Ἤδη γὰρ ὄζειν πάντες ἤρξαντο καὶ μιαίνειν φρήνας τοὺς ἄκρους, pestilentia, Anth. Lyt. 620. Ἤδετ' ὦδειν δίκτυα μᾶλα πάσης, Theocr. 7, 143.

Ὀζώδης, ες-ος, ὁ ἡ ἡ, ramoſus, nodoſus; (2) olidus, fœtidus. Ab ὄζος, vel ὀζω.

Ὄη, ης, ἡ, orbus, arbor. Idem quod σα.

Ὄθεν, *Adv.* unde, (2) quamobrem, quocirca, quare. Ab ὅς.

Ὀθετο, 3. f. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἀθετο, ab ἀθομαι.

Ὀθέω, curo, rationem habeo. Ab ἰθη.

Ὀθίω, ῶ, idem & ab eod. Suic.

Ὀ Θ Η, ης, ἡ, cura, ratio, Hef.

Ὄθι, *Adv.* ubi, Ab ὅς.

Ὄθιστερ, *Adv.* idem. Ex ὀθι, & περ.

Ὀ Θ Λ Ε Ι Σ, ων, αἱ, plantæ, quæ indicant aquam ſubeſſe ubi naſcuntur.

Ὀθνεῖος, εία, ῖον, alienigena, externus, peregrinus. A νόσος, quaſi *per Metathesin*, pro νοθεῖος.

Ὀθομαι, curo, moveor. Ὅς ἐκ ἰθὺς αἶσυλα ῥέζων, Il. 5, 403. Σὸν δ' ἐκ ὄθεν φίλον ἦτορ Ἴσον οἱ φαδῖ, ibid. 15, 182. Ab ὀθω.

Ὀ Θ Ο Ν Η, ης, ἡ, linteum, tela linea; (2) quævis tela etiam non linea, mappa, Gl. Vet. velum nauticum; ea baſis, Gl. Vet. indumentum linteum.

Ὀθονιακός, ή, όν, linteatus, Gl. V.

Ὀθόνεος, η, ον, linteus. Ab ὀθόνη

Ὀθόνιον, ου, τό, linteolum, panniculus linteus; (2) linteolum, quo obligantur vulnera; (3) quo excipiuntur medicamenta, Dim. ab ὀθόνη.

Ὀθονοτάλαρ, ου, ὁ, linearius.

Ὀ Θ Ο Ν Ν Α, othonna, herba; (2) ſuccus.

Ὀθονοποιός, ου, ὁ, linteo, Lx ὀθόνη, & ποιέω.

Ὀθρίξ, ſimilis capillo, pl. οτρίχες, q. ὀρόθριχες.

Ὀι ἐμοί, heu mihi; εἴ ἰῴ, εἰ μοι, heu mihi.

Οἴ, *Adv.* quo; (2) ubi.

Οἶα, ας, ἡ, pellis ovilla; id. quod ὄα Ab ὄις.

Οἰάδην, *Adv.* ſolum, ſolummodo. Ab εἶδον.

Οἰακίζω, fut. ισω, guberno vel rego navem; (2) rego quodvis aliud. Τελαμῶσι ζωστῆρσι οἰακίζοντες, Herodot. Ab οἰαξ. Unde

Οἰάκιον, ου, τό, gubernaculum navis, Euſt.

Οἰάκισμα, ατ-ος, τό, gubernatio, Ph. regimen. Ab οἰακίζω.

Οἰακιτὴς, οῦ, ὁ, gubernator, Suid. Ab eod.

Οἰακονόμ-ος, ου, ὁ, gubernator proprie classis, navis, deinde ſimpliciter, ut, ιερὸς, dominus. Ex οἰαξ, & νέμω, gubernare.

Οἰακοστρόφιον, ου, gubernaculum manu vero, clavum teneo, (2) gubernio, rego. Ab

Οἰακοστρόφ-ος, ου, ὁ ἡ ον, qui clavum tenet, qui gubernaculum vertat, gubernator. Ex οἰαξ, & στρέφω, verto.

Ο Ι Α Ξ, ακ-ος, ὁ, proprie clavus, quo regitur gubernaculum.

Οἰάπτω, ω, ὁ ἡ ον, ut ὀιάπτειν κέλες, cava ovilia, Suid. Ab ὄις.

Οἰαρὸς, ἁ, ὁν, ſolus ſui ſolitarius ſum, Hef. ubi οἰωτὰ, μιαίζοντα. Ab εἶδον.

Οἰζός, ὁ, pars optima in cervice tauri, Lucian.

Οἰζήσομαι, ar. 1 r. f. 2. ind. poll. verbi

Ὄ Ι Ζ Ω, i. οἰμώζω, ululo, plango, lamentor, aor. 1. οἶξα, aperui apud Hom. imperat. præſ. οἶγε, aperi, Hefiod. οἰγνυμαι genit. imp οἰγνυοῦ. aperiebantur, Iterat. οἰχθὰ aor 1. comp. 3. ſ. Ἰφθι δύρας οἰξε Il 6, 298. σέλας, ab 24. 456. Ἤστε δ' ἀίγιωτοι πέλαι, ab 23. 856.

Οἰδαίνω, tumidum reddo, tumefacio, inflo, (2) tumeo; οἰδαίνομαι, tumefio, turgeſco. Ab οἰδέω.

Οἰδαλέος, έα, έον, tumidus, turgidus, Gl. V (2) humidus, Suid. Ab eod.

Οἴδανα, tumefacio; διοίδανται, tumefio turgeſco. Οἰδάει σφήκεσσι νόον, Il. 9. 560. Ἁμὰ μοι οἰδάνεται κοιλὴ χολὴ, ib 642.

Οἶδας, 2. ſ. perf. ind. med. v. εἶδα, *Ion.*

Οἰδαθὼς, τος, perſona cui. ſed *Att.*

Οἰδατὸς, τοῦ, *Ion.* 2. plur. part. e εἶδ.

Οἰδάω, ῶ, tumeo; occurrit ab hoc οἰδῶντι, part. apud Plut. niſi forte οἰδοῦντι ibi legendum.

Ὀ Ι Δ Ι Ὦ, ῶ, fut. ἰσω, tumeo, turgeo, perf. ᾠδηκα; part. ᾠδηκὼς, tumefactus. Ὣς ὁ χρὼς φάτο, Odyſſ. ε. 455.

Οἴδημα, ατ-ος, τό, tumor. Ab οἰδέω.

Οἰδηματώδης, ες-ος, ὁ ἡ ἡ, tumoris, tumidus. Ab eod.

Οἴδησις, εως, ἡ, tumor, inflatio. Ab eod.

Οἰδίσκω, tumefacio; (2) intumeſco.

Οἶδμα, ατ-ος, τό, unda, fluctus maris, aſſus; (2) pelagus, vaſtum maris æquor. Ab eod. Hom. Il. 21, 234.

Οἴδνειον, ου, τό, tumor terræ; οἰδνὰ, tubera, Suid. Scribitur & ὀδνειον. Ab eod.

Οἰδοποιῶ, tumefacio, Gl. V. A ſeq.

Οἰδοποιός, tumefactio, Erot. in Lex. Hippocr.

Οἶδος, tumor, Erot. in Lex. Hippocr.

Οἶδα, *putas*, 2. ſ. præſ. ind. med. *Ion.* pro εἶη, ab οἶσμαι.

Οἰέννος, ου, ὁ ἡ ἡ, unam tantum veſtem habens. Ex οἶος, & ἑννὺς, veſtis.

Οἶή, perſ. rad. cum εἶναι, ſed. *Att.* pro εἶη.

Οἰήεις, εσσ-α, εν, & οιεὶς, ῆν, ον, ovillus. Hinc οἰήϊν, & οἰλὴν, νος, ἡ, ſcil. δορὰ, *pellis ovilla*. Ab οἶς.

Οἶησαι, dat. pl. *Ion* pro οἴεσι, ab οἶς.

Οἰήτης, ου, ὁ ἡ ης, æqualis, qui ejuſdem ætatis eſt. Ex ἶσος, & ἐτος, annus.

Οἰζυρῇ, dat. ſing. *Ion.* pro οἰζυρᾷ, ab

Οἰζυρὸς, ρὴ, ρὸν, ærumnoſus, calamitoſus, miſer, Hom. Il. 4, 417. Ἀλεξάνδρου πανάνδρου σχεδὸν ἰζυροῦ σκέλεσσιν, 3, 112. Ab

Ο Ι Ζ Υ Σ, ύ-ος, ἡ, ærumna, miſeria, calamitas.

Οἰζύω, f. ύσω, ærumnas perfero, miſer ſum. Ab οἰζὺς

Οἶη, dat. ſ. f. g. *Ion.* pro οἴᾳ, ab οἶος.

Οἰηθῆναι, *paſſ.* a. 1. u f. paſſ. verbi οἴω.

Οἰήιον, gubernaculum; pl. οἰήια, gubernacula, Hom. Il. 10, 42. pro οἰήϊον, οἰάκιον.

Οἰηκα, acc. ſ. f. *Ion.* pro οἴακα, ab οἰαξ.

Οἰηκίζειν, pr. im. act. *Ion.* pro οἰακίζειν, ab οἰακίζω.

Οἰλὸν, acc. ſ. f. g. *Ion.* pro οἶον, ab οἶος.

Οἰμξ, ηγ-ος, ὁ, gubernaculum; οἰηκες, apud Hom. & annuli per quos lora ducunt. Hom. Il 24, 269. Pro οἴαξ.

Οἴημα, ατ-ος, τό, id, quod quis opinatur, opinio animo concepta, (2) exiſtimatio de ſe nimis arrogans. Ab οἴομαι.

Οἰημάτιας, ου, ὁ, qui arrogantem de ſe opinionem concepit, vana opinione elatus, ſaſtu tumens. Ab οἴημα.

Οἰημάτιον, ου, τό, arrogans opinuncula, quam quis de ſe concepit, Dim. ab eod.

Οἰηστὴ, 3. ſ. f. 1. ind. med. v. οἴομαι.

Οἰήστις, εσσ-ος, ὁ, opinor, exiſtimatio; (2) arrogans & falſa opinio de ſe ipſo, faſtus, elatio animi. Ab οἴομαι.

Οἰησιοσφ-ος, ου, ὁ ἡ ον, falſa ſapientiæ opinione elatus. Ex οἴησις, & σοφὸς.

Οἰησίφωτ, ου, ὁ ἡ ον, idem, Suic. Ex οἴησις, & φέω, *mare*.

Οἰητὴν, priorem. Ab οἴομαι.

Οἰητὴς, οῦ, ὁ, opinator. Ab οἴομαι.

Οἰητὸς, opinabilis, Ph. Ab οἴομαι, *reor*.

Οἶις, ιδ-ος, ἡ, ovicula, agnicula, Dim. ab οἶς.

Οἶκα, perf. infec. med. v. εἴκω.

Οἰκαδ', pro οἴκαδε, *domum*. Ab οἶκος.

Ο Ι Κ Α Δ Ε Σ, αν, αι. ficus immaturæ, groſſi Laconibus, Poll. Suid.

Οἰκαδε, *Dor.* pro οἴκαδε, domum.

Οἰκαῖον, domeſticum, Hef. Ab οἶκος.

Οἰκάριον, ου, τό, ædicula, cellula. Dim.

Οἰκάτω, 3. plur. perf. ind. med. cum ν ab οἰκέω.

Οἰκέ, ς, v. ſing. verporis & verbi ejuſd.

Οἰκειανὸς, ή, όν, domeſticus, familiaris, Gl. V, Suid. Ab οἰκεῖος.

Οἰκειοπραγία, ας, ἡ, ἴσα, privata negotia ago. Ex οἰκειος, & πράσσω.

Οἰκειοπραγίη, ας, ἡ, cura ſuorum negotiorum, non alienorum. Ex uſ.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, domeſticus, privatus; (2) familiaris, neceſſarius, neceſſitudine conjunctus, (3) propinquus, cognatus, affinis; (4) aptus, accommodatus. Ab οἶκος.

Οἰκειότης, ητ-ος, ἡ, uſus domeſticus & conſuetudo, familiaritas, amicitia; (2) propinquitas, cognatio, affinitas. Ab οἰκεῖος.

Οἰκειοφώνως, *Adv.* ſua voce, ſuis verbis, R. Ex οἰκειόφωνος, & φωνὴ

Οἰκεῖσθαι, familiarem reddo, concilio; (2) adjungo, accommodo, concilio; (3) concilio, acquiro; (4) mihi vendico, meum eſſe contendo, οἰκειοῦμαι, familiaris reddor, adjungor,

jungor, concilior. **Οἰκειώσατο φρὸς αὐτὸν τοὺς φολίτας**, Plut. Ab **οἰκεῖος**.

Οἰκεῖτωσαν, 3. pl. pr. imper. act. pro **οἰκείτωσαν**, ab **οἰκέω**.

Οἰκείωμα, ατος, τὸ, accommodatum, accommodatio. Ab **οἰκειόω**.

Οἰκείων, pr. part. act. *Poët.* pro **οἰκέων**.

Οἰκείως, *Adv.* familiariter, amice, benevole; (2) apte, accommodate, convenienter.

Οἰκείωσις, εως, ἡ, familiaritas, conjunctio; (2) vindicatio, comparatio, adquisitio. **Ἔχει δὲ πως ἡ μεγίστη οἰκείωσιν τινα φρὸς τὸν δῆμον**, Theophrast. **φερὶ μελιττῶν**. Ab **οἰκειόω**.

Οἰκεῦντι, 3. pl. pr. ind. *Æol.* pro **οἰκεῦσι**, ab **οἶκημι**.

Οἰκεῦσσι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro **οἰκεῦσι**.

Οἰ ἰοῖτο, *barbare*, 3. sing. præs. opt. med.

Οἰκετεία, ας, ἡ, familia, Ph. Ab **οἰκέτης**.

Οἰκετεύομαι, domesticus sum, famulor, Hes. Ab

Οἰκέτης, ου, ὁ, domesticus, verna, famulus, servus domesticus. Ab **οἶκος**. Hinc

Οἰκετία, ας, ἡ, familia, famulitium.

Οἰκετικὸς, ἡ, ὸν, famularis, servilis; **τὸ οἰκετικὸν**, servitium seu famulitium domesticum, ipsi famuli. Ab eod.

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, famula, ancilla, sed etiam matrifamilias. Ab eod.

Οἰκεῦντας, acc. plur. part. præs. act. *Dor.* pro **οἰκοῦντας**.

Οἰκεύς, έως, ὁ, famulus, servus domesticus, (2) domesticus, Gen. *Ion.* **οἰκῆος**, Dat. **οἰκῆι**, pl. **οἰκῆες**, Acc. **οἰκῆας**.

Οἰκέω, ῶ, fut. ήσω, habito, domum habeo; (2) vivo, dego; **οἰκούμενα μέρεα**, habitati, incolori; part. **οἰκούμενος**, fem. **οἰκουμένη**, quæ habitatur, habitabilis, *pro Sacr.* orbis terrarum, Romanum imperium, terra Judæa. **Ὑλὴ γὰρ οἰκεῖ θῆλυ ἄρσεν**, mas, Ariid. Nub. 118. **Τῶν ἢ δὲν χθὼν ἔστι μὴ οἰκεῖν εἰκῆς**, Eur. Med. 113. **φολιμαντίνην ἴσχιον εἰκῆς**, id. Alc. 585. **Καὶ τάνδε Θήβας ἐυλείμονας ἐκπαμῶν**, id. Her. fur. 272. Ab **οἶκος**.

Οἰκέϊος, *Ion.* pro **οἰκεῖος**, domesticus, privatus.

Οἰκεῦσθαι, pr. inf. med. *Ion.* & *Ionic.* pro **οἰκεῖσθαι**, ab **οἰκείω**.

Οἰκημα, ατος, τὸ, habitaculum, Ph. cella, cubiculum; peculiariter Attice hominum, item carcer; pl. **οἰκήματα**, habitacula, Gl. Vet. absolute & de corporis humani ornatu, de quovis ædificio, & quovis structum & ædificatum est, ut turre, templum, &c. *Ion.* Hinc

Οἰκηματικὸς, ἡ, ὸν, ædificatorius, &

Οἰκημάτιον, ου, τὸ, parva domus; cella, Cl. V. Dim. Ab eod.

Οἰκημένη, acc. f. perf. part. pass. *Ion.* pro **οἰκημένην**, ab **οἰκέω**.

Οἰκήσαι, 3. s. opt. act. pl. **οἰκήσαν**. Unde

Οἰκήσαντο, ὁ, ἡ, habitatio.

Οἰκήσις, εως, ἡ, habitatio, habitatus, Ph.

Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium, Ph.

Οἰκητὴρ, ῆρος, ὁ, habitator, incola.

Οἰκητὸς, ἡ, ὸν, habitandus, *Ion.* sed in libris quibusdam legitur **τῶν οἰκητῶν μὲν ἐστὶν ἀσιτησίη μέζων ἢ τῶν ἐδητῶν, ἐόντων δὲ τῶν οἰκητῶν ἡ φύσις περιττοτέρη**, Aristot. Hist. an. 8. 27. Ab **οἰκέω**.

Οἰκῆτις, ἡ, ὁ, habitatio, (2) habitatus. Ab **οἶκος**.

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, incola, colonus. Ab eod.

Οἰκία, ας, ἡ, domus, ædes, (2) familia, **οἰκίαι** etiam domicilia avium, Ath. Ab **οἶκος**.

Οἰκικὸς, ἡ, ὸν, domesticus. Ab **οἶκος**.

Οἰκίδιον, ου, τὸ, domuncula, parva domus, ædicula, casa, gurgustium, tuguriolum, cellula; avium, locus, ubi animalia aluntur, Dim. ab **οἶκος**, q. v. *Ionice*.

Οἰκίδιος, ία, ιον, domesticus, privatus.

Οἰκίζω, f. ίσω, ædifico, struo, condo; (2) in ædificio s. fide collogo; (3) loco, colloco; (4) coloniam in locum mitto; pass. **οἰκίζομαι**; **ὠκίσαι**, 3. sing. perf. collocatus est; part. **ἐκκισμένη πόλις**, condita urbs, dicitur & de ipsis incolis s. colonis, apud Thuc. nonnunquam & pro **οἰκοῦν**, apud Eund. **Ὠκισάτε μὲν πόλιν**, Arist. Av. 173. **Ὦ κλεινοτάτην αἰθέρι οἰκίσας πόλιν**, ib. 1282. Ab eod.

Οἰκικὸς, ἡ, ὸν, domesticus. Ab eod.

Οἰκίον, ου, τὸ, domicilium, pl. **οἰκία**, domicilia, sedes, nidi, Dim. ab eod.

Οἰκίσαι, aor. 1. inf. act. v. **οἰκίζω**. Unde

Οἴκισις, εως, ἡ, ædificatio; (2) deductio coloniæ.

Οἰκίσκη, ης, ἡ, parva domus, domuncula, Dim ab **οἶκος**. Unde

Οἰκίσκος, ου, ὁ, parva domus; villa domus; cubiculum; (2) aviarium, cors.

Οἰκισμὸς, οῦ, ὁ, ædificatio; deductio coloniæ. Ab **οἰκίζω**.

Οἰκιστᾶν, gen. pl. *Dor.* pro **οἰκιστῶν**, ab **οἰκιστής**.

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, ædificator, conditor colonia, R. Ab **οἰκίζω**. Unde

Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, idem, habitator, Gl. V.

Οἰκιστήριον, τὸ, domicilium. A pr.

Οἰκιστικὸς, ἡ, ὸν, q. d. more eorum, qui urbem condunt, vel coloniam deducunt, Poll. sine expos. Ab **οἰκιστής**.

Οἰκογενέας, acc. pl. pro **οἰκογενεῖς**, ab

Οἰκογενὴς, ές, ὁ, ἡ, domi natus, vernaculus, verna, Ph. Ex **οἶκος**, & **γένομαι**, **πρὸς δὲ τούτοις ὁ ἀλεκτρυὼν οἰκογενὴς τις καὶ οὐκ ἐπὶ τῆς ὑμέτερας**, Aristot. Hist. An.

Οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias, matrona, Gl. V.

Οἰκοδεσποτία, ας, f. ήσω, sum paterfamilias, familiam rego, rem domi curo, rem domesticam facultatemve. Uxores etiam **αἱ οἰκοδέσποιναι** dicuntur, quasi dominæ esse domicilii, 1. Tim. 5, 14. *item* planetæ, qui domini cælestis regionis, *Poët.* Ab

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, paterfamilias, herus. Ap. Grammaticos, genitor et dominus, quem præsidem domicilii vocant. Hinc

Οἰκοδεσποτικὸς, ἡ, ὸν, ad heros seu patremfamilias pertinens; (2) homini frugi convenions.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio, domum struo; **οἰκοδομίαι**, aor. 1 med. ædificatus; **οἰκοδομημένος**, perf. pass. ædificatus; fundus. **Νεὼς μὲν, εἰκὼν δὲ θεοῦ λίθινος ὁ τοῖχος**, Arist. Av. 630. **Ὅταν εἰκοδομεῖν ὁ κακὸς ἢ μὴ μάλλε**, Plut. Ab **οἰκοδομέω**.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificatio, ædificium, structura. Ab eod.

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium. Ab **οἰκοδομέω**. Unde

Οἰκοδομήσασα, ης, ἡ, ædificatrix, fundatrix.

Οἰκοδομητὴς, οῦ, ὁ, ædificator, fundator, pertinens; fundatus, ædificatus; **ἐκκλησιαστὴν**, sic **ἐκκλησιαστὴν δεῖ λίθους ὁ τοῖχος**, Arist. Av. 630. **Ὅταν εἰκοδομεῖν ὁ κακὸς ἢ μὴ μάλλε**, Plut. Ab **οἰκοδομέω**.

Οἰκοδομητὸς, ἡ, ὸν, ædificatus, exstructus; (2) ædificatorius, fundatus, Suid.

Οἰκοδόμια, ων, τὰ, ædificia, ædificatum; structura, (2) structores. Ab **οἰκοδομέω**.

Οἰκοδομικὸς, ἡ, ὸν, ædificatorius, fundatorius, Cl. V. Ab eod.

Οἰκοδομίσκος, ου, ὁ, ædificator, fundator. Ex **οἶκος**.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator, fundator, structor, ex imperio magistratus, qui ædificia publica curat. Ab **οἰκοδομέω**.

Οἰκοδομῶ, *Æol.* pro **οἰκοδομέω**, ædificor.

Οἰκοδόμων, ωνος, ὁ, ædificator, fundator, structor, Hes. Ab eod.

Οἰκοδόσποινα, ης, ἡ, ædificandi structura. Ex **οἶκος** & **δέσποινα**.

Οἰκοέδης, *Adv.* domi, ex **οἶκος**, & **εἶδος**.

Οἰκοθεσία, ας, f. ήσω, rem familiarem administro, res domesticas dispenso; (2) administro, rego; ref. ς, f. ήσω, dispenso, disponendo; (3) *absolute*, utor ad aliquid efficiendum, conferio; item, de spe, bene sustineo spem, respondeo bene spei, *Eun.*

Ὁ οἰκοθεσίαν ἔσχηκε οἰκονομεῖ τὰ ἐν τῇ πολιτείᾳ, Arist.

Οἰκονομαντικὸς, ἡ, ὸν, œconomiæ peritus. A præc.

Οἰκονομία, ας, ἡ, dispensatio rei familiaris, rei domesticæ administratio; (2) administratio, distributio, dispensatio, dispositio, ut scripti; in Scr. Eccles. ratio Dei qua in V. & N. T. usus est in religione hominibus tradenda.

Οἰκονομικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad dispensatorem rei familiaris; (2) dispensandæ & tuendæ rei familiaris peritus; (3) rei familiari intentus. Hinc **ἡ οἰκονομικὴ**, sc. **ἐπιστήμη**, scientia rei familiaris dispensandæ, œconomica. Ab **οἰκονομέω**.

Οἰκονομικῶς, *Adv.* more dispensatorum.

Οἰκονόμος, ου, ὁ, ἡ, œconomus; dispensator rei familiaris; administrator domus; (2) administrator, dispensator, villicus, dicitur etiam de magistratuum genere, apud Jos.

Οἰκοπέδιον, ου, τὸ, area domus; solum domus destructæ; area domus ædificandæ.

Οἰκοπεδία, domum struo, ædifico. Ab

Οἰκοπεδικὸς, ἡ, ὸν, proprie domus fabricator, ædificator; at Sophocli domi factus, domi partus. Ex **οἶκος**, & **πούω**.

Οἰκοπεδίον, ου, τὸ, vasa domestica, Suid. Eust. Ex **οἶκος**, & **πέδον**.

ΟΙΚΟΣ, ου, ὁ, domus, (2) bona seu facultates; (3) de ep. Jol. accubitus pro regia, tetrarchia, sed per ellipsin virtus Levitarum, *Ion.*) **οἶκος**, **σκληρὸς ἐστὶν οἶκος**, dedecus regionem planetarium; **οἶκος**, cellæ in bubilo.

Οἰκοσιτεῖ, ας, ἡ, quum quis domi victitat, q. d. commœnatio. Ab

Οἰκόσιτος, ου, ὁ, ἡ, domi **ἔδων** & **πίνων**, sine frugibus vivens, sedens ad cubiculi vitam latibula, qui cum patre adhuc alitur. Mens. ita ego eos nobiles, *Poët.* in Cap. **Νεοττοὶ οἰκόσιτοι**—**Οὐδὲν ἐπεμψέν πώποτε**, Menand. apud Athen. 6, 14, p. 244.

Οἰκοσκόπος, ου, ὁ, cum ex iis, quæ in aedibus conspiciuntur, coniecturam facit, qui in hortis frigora in tecto conspiciatur. Ex **οἶκος**, & **σκοπός**.

Οἰκοτεκνέω, ῶ, f. ήσω, domi nutrio; verna, vernaculos alumnos, Ph. Ex **οἶκος**, & **τέκνον**.

Οἰκοτεκνίδιον, ου, τὸ, fed. **παιδίον**, puer ex vernaculo. Ex

Οἰκοτεκνία, ας, ἡ, verna, Hes. vel. **οἰκοτρίβη**.

Οἰκοτεκνικὸς, ἡ, ὸν, vernilis, Gl. V. vernaculus, &c.

Οἰκοτέκνος, ου, ὁ, ἡ, f. ου, verna, sum, verna liter loqu. Aristoph.

Οἰκοτρίβη, ης, ἡ, verna, servus vernaculo, ex parentibus servis domi natus. Ex **οἶκος**, & **τρίβω**.

Οἰκοτυραννῶ, ῶ, f. ήσω, domi tyrannus acerbus.

Οἰκουργία, ας, ἡ, ου, ὁ, ἡ, ον, v. **οἰκος**.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, ον, ὁ, ἡ, ον, ad orbem terrarum pertinens; (2) ex universo terrarum orbe collectus, vel conveniens. Ab **οἰκουμένη**.

Οἰκουρέω, domum custodit, domi me contineo; domi desideo, lateo. **Οἰκουρῶν ὁ κοῦφ**, Plut. Ab **οἰκουρός**. Hinc

Οἰκούρημα, ατος, τὸ, quod domum custodit, seu domi manet; (2) mulier domum custodiens, (3) comus custodia.

Οἰκουρία, ας, ἡ, domus custodia; (2) desidia, qua quis domi latitat, nec publica negotia suscipit. Ab **οἰκουρός**.

Οἰκουρῶν, gen. plur. *Dorice*, pro **οἰκουρίων**, ab **οἰκουρός**.

Οἰκουρικὸς, ἡ, ὸν, domi manere solitus; domesticus. Ab **οἰκουρός**.

Οἰκούριον, ου, τὸ, præmium, quod datur domum custodienti, & rem familiarem administranti, dum quis abest; **οἰκούρια** crepundia, quæ matres infantibus domo relinquunt. Ab eod.

Οἰκουρός, ὁ, ὁ, ἡ, ὸν, domus custos; (2) rem familia-

familiarem provide curans & administrans; (3) domi sedens, & negotia publica foris fugiens; (4) domesticus. Ex οἶκος, & ἄρχω, custos.

Οἰκοφθορέω, ῶ, fut. ήσω, domum seu familiam pessundo, rem familiarem dilapido.

Οἰκοφθορία, ας, ἡ, familiæ eversio, rei familiaris dilapidatio. Ab

Οἰκοφθόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, rem familiarem dilapidans, domum pernicies, Ph. domi corruptor. Ex οἶκος, & φθείρω.

Οἰκουλακία, ας, ἡ, fut. ήσω, domum custodio.

Οἰκουρὸν ἔπιον, ου, τὸ, pratinum pro custodia vigilus. Ab

Οἰκουρός, ὁ ἡ ἡ, custos domus.

Οἰκτείρας, part. aor. 1 part. act. verbi οἰκτείρω.

Οἰκτειρημοσύνη, ης, ἡ, misericordia, miseratio. Ab οἰκτείρω.

Οἰκτειρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Οἰκτείρουσι, 3. sing. f. 1. ind. act. vel f. 1. οἰκτείρω pro

Οἰκτείρω, misereor, commiseror; a. 1. ᾠκτείρα & f. 1. εἰκτρῶ, sed invenitur & f. 1. οἰκτερήσω, imp. aor. 1. οἴκτειρον, misereor, part. οἰκτείρας, misertus, miseratus; οἰκτερούμαι, I am miserabilis. Οἰκτίρει σ', ὦ ξένε, σὲ τὸν ἄθλιον Ζεύς, Soph. Aj. 510. Σὺ δ' εἴ τις, ἥτις πᾶσιν ὠφέλιστος κτάσθω; Aristt. Thesm. 106. Ἐγὼ μὴ οἰκτείρω σε ξυμφορᾶς κακῶν, Eur. Iph. in Au. 1364. Ab οἶκτος.

Οἰκτεις, 2. sing. f. 1. ind. act. Att. pro οἰκτίρεις, ab

Οἰκτίζω, & οἰκτίζομαι, misereor, miseresco, misereor eorum exorto, lamentor. Οἰκτίζειν τινά τινος, Aristot.

Οἰκτικός, ή, όν, miserabilis, ad miserationem aptus. Ab οἰκτίζω.

Οἰκτιρμός, οῦ, ὁ, miseratio, misericordia. Ab οἰκτίρω.

Οἰκτιρμοσύνη, ης, ἡ, misericordia, commiseratio. Ab eod.

Οἰκτιστήρ, ῆρος, ὁ, misericors. Ab eod.

Οἰκτιστός, ή, όν, misericordia dignus, miserabilis. Ab οἰκτίζω.

Οἰκτίσσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. vel f. 1. οἰκτίσσω pro οἰκτίζεις, ab eod. in compositis. Ab eod.

Οἰκτιστός, ἡ, όν, valde miserabilis, maxime miserandus. Hinc οἰκτιστως, Adv. admodum miserabiliter. Ab eod.

Οἰκτίστως, Adv. admodum miserabiliter.

ΟΙΚΤΟΣ, ου, ὁ, misericordia, commiseratio; (2) epitheton, quod apud oratores excitat ad misericordiam.

Οἰνανθίζω, ιῶ, Hel. q. d. misericordiam expetit, misericordiam fortasse.

Οἰνάνθιον, ου, idem quod οἰνάνθη. A χρόνος.

Οἰνάνθη, ης, ἡ, v. οἰνάνθιον. Ex οἶνος, & ἄνθος.

Οἰνάνθη, misericordiæ. Eur. Suppl. 104.

Οἰνάτος, ον, ου, miserandus, miserabilis, misericordiæ expers, miser; ἐπὶ τοῖς οἰνάτοις, Aliv. miseratus, ti. Ab οἶκτος.

Οἰνάτω, misericordia verbis flectio. Ἱκετηρίαν δ' ἐκκοκύψαντες, τῶν φεύγω οἰκτρότατος εἶναι, Aristt. Vesp. 553. A χέω.

Οἰνάτως, misericorditer. Ab οἰκτρός.

Οἰνέτης, ικότατος, Ion. ικώτατος pro ἐοικότατος.

Οἰνέτηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, domui & familiæ utilis. Ex οἶκος, & ὠφελέω. Hinc

Οἰνοφελία, ας, ἡ, frugalitas toti familiæ utilitatem adiciens.

Οἰνοφιλὰς, cum utilitate totius familiæ.

Οἶμα, ατος, τὸ, impetus in aliquem. Οἶμα λέοντος ἴσαν, Hom. Il. 16, 752 Pro οἴωμα, ab οἰμάω.

Οἶμαι, ubitior, reor, puto, credo, aor. 1. ᾠήθην, putavi; part. οἰηθείς, putus, Ph. Οἶμαι γ', οἶμαι, ξυὶ θεῷ σ' ἰατρόπτιμον, ταῦτης ἀπαλλαξον γε τῆς ὀφθαλμίας, spero, Aristt. Plut. 114.

Οἴμάω, impetum in aliquem facio, irruo; ut hinc fit οἴμησον, a. 1. irruit, impetum fecit. fine augm. Πρόδιτος οἴμησε μετ' ἀνέρα φύλοπιν αἰνήν. Il. 22, 140. Ἔκτωρ οἴμησε, ib 311. Ab

ΟΙΜΗ, ης, ἡ, via, semita; (2) iter; (3) cantilena.

(μοι, hem mihi; (2) o! ex οἷ, & μοὶ, pro ἐμοί.

Οἶμος, ου, ὁ, vel ἡ, semita; (2) virga; (3) versus, Suid. (4) circulus, tibia vel radius rotæ, Suid. Ab οἶμη.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ploratus, ejulatus, lamentatio, Gl. V. ululatus. Ab οἰμώζω.

Οἴμωγμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Οἰμώζω, f. ξω, & ξομαι, ploro, ejulo, lamenter, ululo; (2) defleo, deploro, ejulatu & lamentis prosequor; οἰμώζω, v. le, Gl. V. Νῦν γὰρ οἰμῶξαι παρα, Ὀρέστα, τὼ Ζεὺς ξυμφορᾶν, Soph. El. 790. Ἱκετηρίας σῆ' ἰδοῦσα καὶείνης ζυγάδος, ᾗμωξε, Eur. Ph. 1441. Ab οἶμος.

Οἰμωκτὸς, ἡ, όν, deplorandus, lamentabilis, lacrimabilis. Ab eod.

Οἰμώξας, a. 1. part. act. verbi οἰμώζω.

Οἰμωξόμενος, f. f. part. act. verbi οἰμώζω.

Οἰναγχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, vinum vehens, vehendo vino aptus. Ex οἶνος, & ἄγω.

Οἰνοδόβρας, ου, ὁ, qui capit columbas, quæ ἀνθοὶ vocantur, Suic. Ex οἶνος, & θήρα.

Οἰνάνθη, ης, ἡ, flos vitis, uva germinans, uva oriens; (2) vitis; (3) flos labruscæ; (4) œnanthe herba; (5) avis quædam, de qua Aristot. Hist. An. 9, 49. Ex οἶνος, & ἄνθος, flos. Hinc

Οἰνάνθινος, ίνη, ινον, ex œnanthe factus, œnanthinus, Ph. ἐνάνθινον, pampineum.

Οἰνάνθιος, ίδος, ἡ, flos vitis, uva oriens.

Οἰνάδης, ίης, ες, pampineus, pampinaceus; (2) tormentum. Ab οἰνάστειρα.

Οἰνάζω, f. ίσω, pampino, pampinos decerpo. Οὐ γὰρ οἶδ' ὅτ' ἐκ φαντασίαν ἐνάριζεν τήμερον, Aristt. Pace. 1156. Ab οἰνάστειρα.

Οἰνάριον, ου, τὸ, vitis, Dim. ab οἶνος. Unde

Οἰνάριος, ου, ὁ, vinedo, Glaza ap. Theophr.

Οἰνάς, ἄδος, ἡ, palmes, pampinus vitis.

Οἰνάστειρα, ας, ἡ, pampinus, vitis f. Dim

Οἰνάστειρα, ας, ἡ, locus vitibus consitus, vinea, Hel. (2) vino abundans, (3) avis quædam, columba fructibus; vinago, Gl. V. Ἐκ δὲ τῶν μείζους ἡ κατὰ μεγέθη ἐστὶν ἀετὸς, ἁλιαίετος δὲ καλεῖται, Aristot. Hist. An. 8, 3. Ab οἶνος.

Οἰνοβαρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, vino gravatus, ebrius. Ex οἶνος, & βαρὺς, gravis.

Οἰνόβαφον, ου, τὸ, vinum cœco mixtum.

Οἰνοβαρεῖς, ῶ, ὁ, vinolentus.

Οἰνοβόσιος, vinum puto, f. bibo; ex Frotiarc. Ab οἶνος.

Οἰνοβοσία, ας, ἡ, cella vinaria, Gl. V. Vinetum, Gl. V. Ab eod.

Οἰνοβοσίων gen. plur. f. 1. pro οἰνῶν, ab οἶνος.

Οἰνοβοσία, ας, ἡ, vitis; οἰνοβοσίαι, Ionice vocant τὰς κυῶνας, teliers. Ab eod.

Οἰνοβρυγία, ας, ἡ, vini importatio. Ex οἶνος, & βρύω

Οἰνοβρυής, ῆς, ῆν, vinolus, viraceus, vinum redolens, vinarius. Ab οἶνος.

Οἰνόβρυσις, εως, ἡ, vasculum, quo vinum haurtur. Ex οἶνος, & ἄρυω, haurio.

Οἰνοβαγὲς, ἄδος, ἡ, v. οἰνοβοσία.

Οἰνοβίζω, fut. ίσω, vinosum saporem refero, (2) vinum redoleo; (3) vinum emo, quod potus ex ἰζήσεσθαι dicitur. Ἐνθεν ἄρ' οἰνίζοντο κατηκοσιάνειρες Ἀχαιοὶ, Il. 7, 472. Οἰνοβοσίων ὁ μελιηρέα οἰνοβοσίων, ib. 8, 506. Ab οἶνος Unde

Οἰνοβοσίνος, ίνη, ινον, vineus, e vino factus.

Οἰνοβοσίνος, ου, ὁ, vitium, Dim. ab eod.

Οἰνοβοσία, ας, ἡ, sacrificium, quo ephebi comam posituri vinum libabant Herculi, vel alii cuidam Deo. Ab eod.

Οἰνοβοσία, ας, ἡ, poculum capax vino repletum. Ab eod.

Οἰνοβοσίων, vino gravis, Hom. Od. 10, 555.

Οἰνοβοσίω, ῶ, vino gravis sum. Ab

Οἰνοβοσίος, ίης, ον, ὁ ἡ ἡ, vino gravis, ebrius; temulentus, vinolentus, Gl. Vet. Hom. Il. 1, 225. Ex οἶνος, & βαρὺς.

Οἰνοβοσὼς, ῶτος, ὁ ἡ ἡ, qui cum vino editur. Ex οἶνος, & βρώσκω, τρώω.

Οἰνόγαλα, ακτος, τὸ, potus ex lacte & vino.

Οἰνόγαρον, ου, τὸ, garum vino mixtum.

Οἰνογδύσιον, vinum gusto, poto. Ex γεύω.

Οἰνοδάκης, ου, ὁ ἡ ἡ, vinum capiens; Epith. poculi. Ex οἶνος. δέχομαι.

Οἰνοδότας, Dor. pro οἰνοδότης, ου, ὁ, vini dator, Bacchi Epith.

Οἰνοδαμάσης, ου, ὁ ἡ ἡ, vino potens, vinolentus.

Οἰνοειδὴς, ές, vinosus. Ab οἶνος.

Οἰνοκέω, ῶ, vinum percolo. Hinc

Οἰνοκώστης, ου, ὁ, qui vinum colat.

Οἰνοκύστρας, ου, ὁ, q. d. vini venator, plantæ nomen. Ex οἶνος, & θήρα.

Οἰνοκωτὸς, ή, όν, vinosus, ebrius. Ab οἶνος, & μαίνομαι.

Οἰνόμελι, ιτος, τὸ, vinum mulsum, mulsum, vinum melle conditum, Ph. mulsum.

Οἰνομήτωρ, ορος, ἡ, vini mater, vitis.

Οἶνοτα, nigrum, acc sing. ab οἰνοψ.

Οἰνοτόκιον, ου, ὁ, campus vini ferax, vinea. In Epigr. Ex οἶνος, & τίκτω.

Οἰνοπέδιον, g. f. Ion. pro οἰνοπέδιον. Ab

Οἰνοπέδος, ου, ὁ, idem.

Οἰνοπεδοῖο, g. f. Ion. pro οἰνοπέδου. Ab

Οἰνοπέτης, ου, ὁ ἡ ἡ, vini ferax. Ex iisd.

Οἰνοπίπαντος, ου, ὁ ἡ ἡ, in quo vinum maturuit; ut οἰνοπίπαντοι βότρυες, uvæ maturæ. Ex οἶνος, & πέπτω, πέπαμαι.

Οἰνοπλανὴς, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, qui a vino errans, temulentus.

Οἰνοπλήθης, ους, ὁ ἡ ἡ, vino plenus, vini ferax Ex οἶνος, & πλήθω

Οἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ἡ, vino percussus, ebrius; (2) ebriolus. Ex οἶνος, & πλήσσω.

Οἰνοποιέω, ῶ, vinum facio. Ab οἰνοποιὸς.

Οἰνοποίησις, εως, ἡ, vini confectio. Ab eod.

Οἰνοποιησις, ῶ, ὁ ἡ ἡ, qui vinum conficit, vini auctor. Ex οἶνος, & ποιέω.

Οἰνοπόσιον, ας, ἡ, vini potio. Ex πόσις.

Οἰνοπότηρ, ῆρος, ὁ, vinum libo, vino me inquino. Ἢ τοι ἀπειλὴ τῶν Τρώων βασιλεύσιν ἐπίοχος διοπετεύειν, Il. 20, 84.

Οἰνοπότης, ου, ὁ, vinum poto, seu vinum cibo; vino me inquino. Ab

Οἰνοπτὴρ, ῆρος, ὁ, vinipotor, Od. 8, 456.

Οἰνοπότης, ου, ὁ, vini potor. Hinc

Οἰνοπότις, ίδος, ἡ, vini potatrix, bibacula.

Οἰνοπώνης, ου, ὁ, v. οἰνοπότης; ἀνὴρ οἰνοπώνης, masculum quidam scholiastes V. Athen. Lib. X. & Plut. Ex οἶνος, & πίνω.

Οἰνοπωλία, vinum vendo, Aristot. Ab

Οἰνοπώλης, ου, ὁ, vinum caupo, Gl. V. vinarius. Hinc

Οἰνοπωλικὸς, ή, όν, vinarius, ad vinum spectans.

OINOΣ, ου, ὁ, vinum.

Οἰνοστάσιον, ου, ἡ, ας, ἡ, in quo vinum labatur. Ex οἶνος, & ἵστημι.

Οἰνοσαγὴς, ῆς, ῆν, vinum ferens

Οἰνοσαγὴς, ῆς, ῆν, vino factus, a vino excitus.

Οἰνοτηρεῖν, ὁ ἡ ἡ, vinum gignens. A τηρέω.

Οἰνοτήρια, ων, ἡ, placenta ex mulso & vino confecta. Quæ ab ἀνάφασις, vinum, ab ἔπω.

Οἰνοτηρὶς, ας, ἡ, q. d. vini portio, Lex Vet. Hel. Ex οἶνος, & μέρος.

Οἰνοτρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, prolixus ad vinum potum, vinosus, Hes. ἀκρατοφόρος. A θρέφω.

Οἰνοφλυὴς, ῆς, ῆν, vinosus, tum, inferior.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, nocturna, ebrietas.

Οἰνοφλυκτὸς, ή, όν, ὁ ἡ ἡ, temulentus. Ab

Οἰνοφλυκτέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, qui vino bullit, vinosus, Hes. ἀκρατοφόρος. Ex φλύω.

Οἰνοχοεῖον, ου, τὸ, vinarium, Gl. Vet. Ex

Οἰνοφορέω, vinum fero.
Οἰνοφορεῖον, ου, τὸ, diota, Ph. amphora vinaria. Ab
Οἰνοφόρος, ον, ὁ ἡ ὄν, vinum ferens, vel vino ferendo aptus; ut οἰνοφόρος κύλιξ. Apud Latinos etiam œnophoros pro vale vinario, Gl. Vet. οἰνοφορεῖον, vinarium. Ex φέρω.
Οἰνοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὄν, vini custos.
Οἰνόφυτον, ου, τό, locus, ubi vinum provenit, vitibus consitus, Diod. Sic. lib. 11. cap. 24. Ex οἶνος, & φύομαι.
Οἰνοχοΐα, ας, ἡ, vini fusio, munus pincernæ. Ab
Οἰνοχοέω, ῶ, f. ήσω, vinum infundo, sum pincerna. Διὰ οἰνοχοεῖσιν, Il. 20, 234. Ab οἰνοχόος. Unde
Οἰνοχόω, ῶ, f. ώσω, idem, ἐνοχόει, 3. sing. imperf. ap. Hom. Il. 4, 3. ἐτο ωνοχοέ; οἰνοχοῶμαι, vinum mihi infunditur. Τῷ κἀνεν δ' ἐθέλοντι παραδοῦν οἰνοχοεῖτα, Theog. 473.
Οἰνοχόη, ης, ἡ, vas, ex quo vinum in pocula infunditur, trulla. Ab eod.
Οἰνοχύτημα, ατος, τὸ, quod a pincerna infunditur. Ab οἰνοχύω.
Οἰνοχόος, ου, ὁ, qui vinum infundit, pincerna, Gl. Vet. pocillator. Ex χέω.
Οἰνοχρώς, ῶτος, ὁ ἡ ὄν, vinum colore referens. Ex οἶνος, & χρῶς.
Οἰνόχυτος, ον, ὁ ἡ ὄν, cui vinum infusum est. Ex οἶνος, & χύω, fundo.
Οἰνοψ, οπος, ὁ, qui vinei coloris est; rubicundus, purpureus; niger. Ex οἶνος, & ὤψις.
Οἰνόω, ῶ, f. ώσω, vinum facio, in vinum converto; (2) inebrio, pass. οἰνῶμαι, in vinum mutor, aor. 1. part. οἰνωθείς, in vinum mutatus; (2) inebrior, aor. 1. part. οἰνωθείς, inebriatus, perfect. sine augm. ἀνωμβώς, potus, Gl. Vet. temulentus, Ph. Μήπως οἰνωθέντες, ἴσον σήσαντες ω ὑμῖν, Ἀλλάλως τράπητε, Od. 16, 292. Ab οἶνος.
Οἰνάδης, ου, ὁ ἡ ὄν, vinosus, vinaceus, vinum redolens. Ab eod. Unde
Οἰνάν, ᾶνος, ὁ, cella vinaria, Philox.
Οἰναπός, ῆ, ὁ ἡ ὄν, vel οἰναπὸς, ὸν, ὸν, qui uvas nigricantes colore refert, qui vinei coloris est. Ex οἶνος, & ὠψ.
Οἴνατις, εως, ἡ, ebrietas. Ab οἰνάω.
Οἴνατος, ον, ὸν, vinosus; vinarius, Plat. οἴνατον, ex vino confectum. Ab eod.
Οἰνατήρ, ῆρος, ὁ, palus vel pedamentum vitis, Hes. Ab οἶνος.
Οἰξάσαν, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. ab οἴζω.
Οἰοβάτης, ὁ, solivagus, in solitariis locis vagans. Epith. Panis. A βάω.
Οἰοβίος, ον, ὁ ἡ ὄν, qui solitariam vitam agit.
Οἰοβόται, Dor. pro οἰοβότης, ου, ὁ, seorsum ab aliis pascens; solitarius, in solitudine vivens. Ex οἶος, & βόσκω, βοσκω. Unde
Οἰοβότης, ου, ὁ ἡ ὄν, ovibus pascendis aptus.
Οἰοβυκόλος, ου, ὁ, idem quod οἰοβότης.
Οἰογαμέω, ῶ, ὁ ἡ ὄν, qui unas contraxit nuptias, unam habens uxorem, vel unum maritum.
Οἰόζωνος, ον, ὁ ἡ ὄν, qui est sine comitatu; (2) latro. Ex οἶος, & ζώνη.
Οἰόθεν, Adv. ab una tantum parte; seorsim. Ab οἶος.
Οἰόθι, Adv. solum. Ab eod.
Οἰόκερως, ατος, ὁ ἡ ὄν, unicornis, Suic. Ex οἶος, & κέρας, cornu.
Οἴομαι, & οἶμαι, opinor, puto, arbitror, reor; autumo, Ph. imperf. ὠόμην, rehar. aor. 1. ᾠήθην, credidi, ex ὤμαν. Gl. Vet. apud poët. per dialysin οἴομαι, unde οἰσάμην, aor. 1. med. ratus, suspicatus, pass. οἰσθείς, suspicatus. Οἰόμενοι βλάπτειν τι, Plato.
Οἷοι, Adv. qualiter; ceu, utpote, ut puta, tamquam, Ph. quasi, verbi caussa, exempli gratia. Ab οἷος.
Οἰονανεί, tamquam, Ph. quasi, ac si.
Οἰονεί, veluti, quasi, tamquam. Ab οἷον.
Οἰονόμος, ου, ὁ, solus pascens. Ex νέμω.
Οἰοπέδη, ης, ἡ, compes, pedica.
Οἰοπέδιλος, ον, ὁ ἡ ὄν, uno indutus calceo.
Οἰοπέκτης, ου, ὁ ἡ ὄν, lanam ovillam habens.
Οἰοπόλεω, ῶ, solitarius fum, in solitudine versor; (2) oves pasco, v. seq. Πᾶ οἰοπολεῖς, ξανθαν χαίταν Ζεῦ; Eur. Cyc. 74.
Οἰοπόλος, ου, ὁ ἡ ὄν, opilo; (2) solitarius, in deserto vivens. Ex οἶος, vel οἶος, & πολέω.
Οἷος, οἵη, οἷον, solus.
Οἷος, οἵα, οἷον, qualis; (2) promptus, paratus, expeditus; qui potest; it. qui cupit, studet, affectat. οἷόν τε, possibile, Gl. Ve. Hinc οἷός εἰμι, studeo, volo, paratus sum; οἷός ἦν αὐτῷ τὴν οἰκίαν ὑφαιρεῖν, Plut. in Alcibiad. cap. 17. Ἐσὶ δὲ τοῦτο τὸ πάθος, οἷον βλάψαι τὰς ὑφυεῖς φρὸς τὴν ζυλλῆψιν, Aristot. Hist. An. 10, 1. 1. c. tale ut lædat, τῆς γναικὸς ἀποβαλούσης τριζάλκον, οἵᾳ μεταφέρειν τὰ ζυλὰ κτλ, Theophrast. Char. ad. Μικρολογ. οἷος τέ εἰμι, possum; οὐκ οἷός τε, non convenit, ἀδὲν οἷον, cum infin. nil melius quam, οἷος δήποτε, quicumque, qualicumque, οἷος, οἵᾳ, οἷον δή, utpote, quippe; οἷα, quemadmodum, sic, ita.
Οἷς, οἰός, gen. sing. ab ὄις, ὄος.
Οἷς, οἰός, ovillus, οἰα δορά, pellis ovilla. Ab οἷς
Οἰοφάγος, ου, ὁ ἡ ὄν, oves devorans, Hes. Ex οἷς, & φαγεῖν.
Οἰοφραν, ον, solitarius. A φρὴν.
Οἰοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὄν, tunicam ex lana vel pelle ovina habens; (2) tunicam unicam habens, Hes. Ex οἷς, vel οἶος, & χιτὼν.
Οἴσα, defolo, destruo, viduo, aor. 1. pass. οἰσθῆναι, sine augm. apud Hom. οἰαθῆναι, infin. destitui. Τρώων οἰαθῆναι, Il. 6, 1. Od. 11, 401. Ab οἶος.
Οἷς, οἰός, vel ὄις, οἰός, ὁ, ὄις; acc. οἶν, & ὄιν.
Οἴσατο, 3. s. a. 1. ind. med. Ion. pro ὤσατο, ab εἴσμαι.
Οἶσι, 3. s. præs. imper. act. v. εἶμι.
Οἰσιδή, f. 1. inf. med. v. φέρω.
Οἰσίσμις, 1. pl. f. 1. ind. act. Dor. & Æol. pro οἴσομεν.
Οἴσῃ, 2. s. f. 1. ind. med. Att. Ion. & Dor. pro οἴσεαι.
Οἰσθα, 2. sing. perf. ind. med. per Syn. pro οἶδας, quod Æol. dicitur pro οἶδας, ab εἶδα.
Οἰσθείς, acc. f. part. pass. v. εἴσμαι.
Οἰσίκαρπον, ου, τὸ, fructus seu granum viminis. Ex οἰσὸς, & καρπός.
Οἴσομαι, f. 1. ind. med. v. οἶω.
Οἰσομεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. Dor. pro οἰσόμεθα.
ΟἶΣΟΝ, ου, τὸ, funis nauticus, retinaculum; (2) tunic.
Οἰσὸς, ὸν, vel οἴσος, ου, ὁ, frutex quidam, vimen, salix, Eust. Alias ὄισυα.
Οἰσουσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. cum ν.
Οἰσοφάγος, ου, ὁ, œsophagus, stomachus, gula. Ex οἶσα ab οἶος, & φαγεῖν.
Οἰσυάτια, ων, τὰ, sordes ovium, sordes lanarum, Hes. Suid.
Οἰσπη, ης, ἡ, idem.
Οἰσπώτη, ης, ἡ, sordes ovium.
Οἰσάμενον, acc. f. 2. 1. part. med. Poët. pro οἰσάμενον, ab οἴσομαι.
Οἰσίον, ferendum est. Ab οἴσω, feram.
Οἰσθμα, ατος, τὸ, sagitta, jaculum; (2) sagitta emissa. Ab οἰσθω.
Οἰσθτὴρ, ῆρος, ὁ, sagittarius. Ab eod.
Οἰσθτης, ου, ὁ, idem. Ab eod. Rob.
Οἰσθω, sagitta peto, sagitta ferio, sagittam emitto, sagitto. Ἀλλ' ἀγ' οἰσθυσον Μενελάῳ κυδαλίμοιο, Il. 4, 100. Ὃν τις οἰσθύσας ἰὸν ἀλιὸν, ib. 196. Ab οἰστὸς.
Οἰσοδίκμων, ὁ ἡ ὄν, Epith. Pharetræ. A δίκμων.
Οἰσοδόκη, ης, ἡ, pharetra. Ex ἰίσδ.
Οἰσοδόκη, ης, ἡ, idem.
Οἰσοκόμος, ου, ὁ, sagittas curans. Ex κομέω.
Οἰσὸς, ὴ, ὸν, qui ferri potest, tolerabilis. Gloss. Vet. ὀίσιον, ferendum. Ab οἴσω.
Οἰστὸς, οῦ, ὁ, sagitta, jaculum. Gl. V. missile. Ab eod.
Οἰστοῦχος, ου, ὁ ἡ ὄν, sagittas continens, sagittas in se habens. Epith. Pharetræ; f. Subst. pro ipsi. Ab ἴχω.
Οἰστράω, ῶ, f. ήσω, œstro seu asilo agitor, part. a. 1. οἰστρήσας, furens, furibundus, œstro incitatus. Ab οἶστρος.
Οἰστρίαω, ῶ, f. ήσω, œstro agito, stimulo: pass. οἰστρῶμαι, œstro agitor; οἰστρηθείς, a. 1. part. œstro percitus, furore agitatus. Ἐκ δὲ θαλάσσης Οἰστρε, prohibit, Theoc. 6, 28. Ὅταν Σικελὶς θορὶς οἰστρήσῃ κύων ὠρὶς λέκτρα, Lyc. 612. Ab eod.
Οἰστρηδὸν, Adv. more eorum, qui œstro agitantur, Rob. Ab eod.
Οἰστρηδέντος, g. sing. aor. 1. part. pass. verbi οἰστράω.
Οἰστρήεις, ήεσσα, ήεν, œstro percitus; furiosus, insanus, Nonn. Ab eod.
Οἰστρηλασία, ας, ἡ, stimuli œstri, quibus aliquis agitatur. Ex οἶστρος, & λαστία.
Οἰστρηλατάω, ῶ, f. ήσω, œstro agito, Gl. V. exagito. pass. οἰστρηλατέομαι, œstro exercori; furore agitari. Ex οἶστρος, & ἐλαύνω.
Οἰστρήλατος, ου, ὁ ἡ ὄν, œstro agitatus, œstrosus. Suic. Ab iid.
Οἴστρημα, ατος, τὸ, œstrum, stimulus, quo quis velut œstro agitatur. Ab οἰστράω. Unde
Οἰστρησις, εως, ἡ, stimulatio. pl. οἰστρήσεις, insani mulierum amores.
Οἰστροδολέω, ῶ, f. ήσω, œstro exagito, stimulo. Ex οἶστρος, & βάλλω.
Οἰστροδίνητος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui ab œstro ictus in gyrum agitur & rotatur, Æsch. Pr 591. (2) vehementer a ventis agitatus. Γινεται ἐξ ἐμπτίδων ὁ οἶστρος, Aristot. Hist. An. 1, 1. Ex οἶστρος, & δινέω.
Οἰστροδονητός, & οἰστροδόνητος, ον, idem. A δονέω.
Οἰστρομανία, ας, ἡ, asilus, furor, Ph.
Οἰστροπλὴξ, ηγος, ὁ ἡ ὄν, œstro ictus, furore percitus, qui œstro vel furore agitatur, Gl. V. furiosus. Ex πλήσσω.
ΟΙΣΤΡΟΣ, ου, ὁ, œstrus, Ph. tabanus, asilus; (2) furor, insania; (3) irritatio, stimulus cupiditatis. Βουλάτην μύωπα, κεντήριον, Οἶστρον κάλουσιν αὐτὸν οἱ Νεῶν παῖδες, Æschyl. Sup. 1. 313.
Οἰστροφόρος, ον, ὁ ἡ ὄν, œstrum & stimulum ferens; ad Venerem & lasciviam incitans. Ex φέρω.
Οἰστρόω, ῶ, f. ώσω, stimulo; instigo, Suid. Ab οἶστρος.
Οἰστρώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, œstro agitatus, furiosus. Ab eod.
ΟΙΣΥΑ, ας, ἡ, salix; vimen, Ph. Hinc
Οἰσύινος, ίνη, ινον, salignus, vimineus.
Οἰσυοπλόκος, ου, ὁ, qui salices vel vimina contexit. Ex οἰσύη, & πλέκω, πλεκτὸς.
Οἰσυουργὸς, ὴ, ὸν ἡ ὄν, qui vasa & instrumenta e salice vel vimine contexit. Ex ἔργον.
Οἰσύπιον, τὸ, sordida ovium lana, Hes. Ab
Οἰσύπη, ης, ἡ, ovium sordes, fimus. Ab οἶς. Hinc
Οἰσυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, sordes ovinas redolens.
Οἰσυπὴς, ῆδος, ἡ, idem quod οἰσύπη.
Οἰσυπος, ου, ὁ, idem, Gl. V.
Οἰσυπόω, ῶ. Hinc ἱμάτια οἰσυπώντα, lanæ sordidæ, Suic. Ab eod.
Οἰσυποειδὴς, ους, ὁ ἡ ὄν, idem quod οἰσυπηρός.
Οἰσὺς, ύος, ἡ, vimen, Gl. V.
Οἴσω, f. 1. ind. act. verbi φέρω pro οἴω.
Οἶτος, ου, ὁ, ærumna, calamitas, exitium; infelix fatum; interitus, mors. A εἶμι.
Οἰφάω, ῶ. idem quod
ΟΙΦΕΩ, ῶ, cœo. Hinc
Οἰφολὴς, ὴ, ὸν, pronus in Venerem, libidinosus, Eust. Οἰφαλὲς, Seh. Theoc.
Οἰφόλης, ιδος, ἡ, libidinosa, Hes.

Οἰφο

Ὄιφω & ὀιφάω, idem quod ὀιφίω, Eust.
Οἰχίοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro οἰχέουσι, ab οἰχέω.
Οἰχεδᾷ, *abire*, præs. inf. med. verbi οἴχομαι.
Οἰχνῆται, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾠχνηντο.
Οἰχήσεται, *abibit*. 3. ſing. f. 1. ind. med.
Οἰχθεῖσα, *aperta*, nom. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g. verbi οἴγω.
Οἰχνισκεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ᾠχνει, ab οἰχνέω.
Οἰχνεῦσιν, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & cum ν ephel. pro οἰχνεῦσι.
Οἴχω, ῶ, abeo, prodeo, diſcedo, proficiſcor; οἴχνισκον, imperf. *Ion.* exibant, prodibant. Ab οἴχομαι.
Οἰχάατο, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro οἰχοῖτο, ab
ΟΙΧΟΜΑΙ, f. οἰχήσομαι, p. ᾤχηκα, abeo, diſcedo, proficiſcor; decedo; pereo; diſſipor, ut pecunia; invenitur & p ὄχωκα, unde ὀχωκυῖαν, part. fœm. protectæ, apud Herodot. οἰχάκεε abierat. ap. eund. οἴχωκα, perii, Soph. Aj. 915. Τίπτον ἤδιστον, οἴχωμοι, ἢ τεθνηκως, ἢ περ ὡρας ἀνηπαφῆς, μόνον ἐμὲ ἔτι τὸν ἄθλιον καταλιπών, Lucian. de Luct. p. 432. Οἰχεσθαι κίρυξ παρὰ τὰς βρίτας, ad, Ariſt. Av. 1274. Αὐτη ἡμὶν οἰχεται, id. Plut. 618. Ἀλλ' ἢ χ' ὅτος οἴχεται ϑανών, Soph. Phil. 413.
Οἰχωκε, 3. ſ. perf. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ᾠχηκε, ob οἴχομαι pro οἴχω.
Οἰχάκει, *recedit*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ᾠχακει.
Οἰω & οἴω, puto, exiſtimo. Ἀλλά μιν οἰω Φεύξεσθαι δύο παίδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο, Hom. Il. A. 111.
Οἰων, *ovium*, gen. plur. ab οἶς, οὐις.
Οἰωνίζομαι, f. ισομαι, augurium capio, auſpicium opera utor; auguror, ominor, auſpicor, Gl. V. (2) ut malum omen averſor. Οἰωνισμός τι σύμπτωμα, Ariſtot. Ab οἰωνός.
Οἰωνικος, ὴ, ὸν, auguralis. Hinc ἡ οἰωνικὴ, ſcil. ἐπιστήμη, ars divinandi ſeu augurandi, augurium exſtiſſimi. Ab eod.
Οἰωνισήμενος, ε. 1. ind. med. v. οἰωνίζομαι.
Οἰωνισμα, ατος, τ, augurium, auſpicium, omen. Ab οἰωνίζομαι.
Οἰωνοθυμὸς, ὴ, ὁ, auſpicium, Philox. Ab eod. Ὁ φόβος διὰ ϕίνος γίνεται, πνεύματος ἀθρόου ἐξωθοῦντος, σημεῖον οἰωνιστικὸν ἢ ἱερὸν μέγιον τῶν πνευμάτων, Ariſtot. Hiſt. An. 1, 11.
Οἰωνιστήριον, ὴ, τὸ, unde augurium capimus; (2) ſignum, quale eſt omen; (3) locus, in quo augures augurium capiunt, auguraculum. Ab eod.
Οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, augur, auſpex; Hom. Il. 2. 858. Ab eod. Hinc
Οἰωνιστικὸς, ὴ, ὸν, ad augurem ſeu augurium pertinens; auſpicalis, Ph.
Οἰωνοβόσκοι, ων, ὁ ἢ ὴ, ab avibus comeſtus, quem illæ depaſti ſunt. Ex οἰωνὸς, & βόσκω, *paſco*.
Οἰωνοδύστης, ου, ὁ, ex avium guſtu, ſ. paſtu impurans. Ex οἰωνὸς, & τίϑημι.
Οἰωνοθρὸς, avium voce editus; χορὸς Æſch. Ag. 59. cantus lugubris avium. A ϑρέω.
Οἰωνοκλόνος, ὁ ἢ ὴ, avibus exitialis. A κλείνω.
Οἰωνομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio, ſeu vaticinium ex auſpiciis, augurium.
Οἰωνομαντικος, ὴ, ὸν, ad auguria pertinens. Hinc ἡ οἰωνομαντικὴ, ὃς ſc. ἐπιστήμη, ars ſive ſcientia augurandi. Ab
Οἰωνομαντις, εως, ὁ, vel ἡ, augur.
Οἰωνομιμὴς, ες, al. quid ex avium natura habens, h. e. alatus, ut pegaſus.
Οἰωνοπόλησις, εως, ἡ, auſpicium, Gl. V. auſpicium; quaſi ab οἰωνοπολέω.
Οἰωνοπολία, ας, ἡ, oſcinium, Gl. V. auſpicium. A ſeq.
Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, qui circa aves verſatur; augur, auſpex, Gl. V. Ex πολέω.
ΟΙΩΝΟΣ, ου, ὁ, ἀνὶ, volucris; ales, Gl. V. (2) augurium, auſpicium; omen, Philox.
Οἰωνοσκοπεῖον, ου, τὸ, auguraculum, locus, ubi augures auguria capiunt. Ab οἰωνοσκόπος.
Οἰωνοσκοπία, ας, ἡ, auſpicium, augurium.
Οἰωνοσκοπικὸς, ὴ, ὸν, auguralis, auſpicalis.
Οἰωνοσκοπιον, ου, τὸ, auſpicium, Ph. Ab
Οἰωνοσκοπος, ου, ὁ, auſpex. augur, Ph. qui ex avium potiſſimum carnivorarum velatu & paſtu vaticinatur. Ex οἰωνὸς, & σκοπὸς.
Οἷας, *Adv.* quemadmodum, quomodo. Ab οἷος.
Οἰατὶς χιτων, tunica lanea, Heſ. Ab οἶς.
Οκείλαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v.
Οκέλλω, appello, applico navem, a. 1. ωκειλα, appuli, applicui, inf. ὀκέλλαι, appellere, applicuiſſe. Δεινὸς γὰρ κλυδὰν ωκειλε ναων πρὸς γαῖῳ, Eur. Iph. in Tau. 1384. A κέλλω, quod idem notat.
Ὅκκα, *Dorice* pro ὅτε, quum, quando. Ab ὅτι.
Οκλαδία, ας, ἡ, genuum flexio ſeu curvatura, Suid. Ab ὀκλάζω.
Οκλαδίας, ου, ὁ, qui genua flectit, & ea incurvans ſubſidit; (2) tellus, quæ plicari poteſt. Ab eod.
Οκλαδάω, ῶ, genibus flexis ſubſido. Ab ὀκλαδία.
Οκλαδὸν, genu flexo. Ab
ΟΚΑΛΖΩ, f. άσω, in genua procumbo, genibus flexis ſubſido; metaph. labaſco, ſuccumbo, deficio. Εἰς γόνυ ὀκλάσας, Heliod. Ὁ ϑ' ἀνεμος τ' ἄραν ϕορᾶς ωκλασε, id.
Οκλαξ, *Adv.* flexo genu, curvatis genibus.
Οκλασις, εως, ἡ, genuum flexus. Ab ὀκλάζω.
Οκλασμα, ατος, τὸ, genuum flexus; (2) ſaltationis genus. Ab eod.
Οκλαζι, genibus flexis, Suid. Ab e d.
Οκνηλὴς, piger. Ab ὀκνος.
Οκνηλίας, ſegniter, pigre.
Οκνηλια, piger ſum. Ab ὀκνέω.
Οκνέω, ῶ, f. ήσα, piget me; (2) vereor, non audeo, dubito, timeo, metuo. Οκνωεῖτειν, Luc. ὀμόσαι, Dem. γραφειν, Ariſtot. Ab ὀκνος.
Οκνηρία, ας, ἡ, pigritia. Ab ὀκνηρός.
Οκνηρὸς, ρὰ, ρὸν, piger, ſegnis, ignavus; (2) timidus, meticulotus; (3) cujus aliquem piget. Ab ὀκνος, f. ὀκνέω.
Οκνηρως, *Adv.* pigre, ſegniter.
Οκνητέον, pigrandum, reformidandum.
Οκνια, ας, ἡ, pigritia, Poll. Ab
ΟΚΝΟΣ, ου, ὁ, pigritia, ignavia, ſegnities; (2) metus adeundi labores; (3) metus, timor; (4) ſpecies ardeæ admodum pigræ. Ὀν' ἀσσοίας, ὁ ἐπικαλέμενος οκὶν [non ὀκνεῖ] μυζολοχεῖται μὲν γινέαν ἐν δύλαν τὸ ἀρχαῖον, ἔχει δὲ κατὰ τὴν ἐπανομίαν τάταν ἀργότατα. Ariſtot. Hiſt. An. 9, 18.
Οκνοφιλὴς, ὴ, ὁ ἢ ὴ, pigritiam amans.
Οκνωδης, ες, ὁ ἢ ὴ, piger, ſegnis, timidus, ignavus. Ab ὀκνος.
Οκωθεν, *Ion.* pro ὁποθεν, unde.
Οκοία, *Dor.* pro ὁποῖα, *qualia*.
Οκοιος, η, ον, *Ion.* pro ὁποῖος, qualis.
Οκοσος, η, ον, *Ion.* pro ὁπόσος, quantus.
Οκοτε, *Ion.* pro ὁπότε, quando.
Οκω, *Ion.* pro ὁπω, ub.
Οκριόωμαι, ῶμαι, exaſperor; ὀκριόωντο, 3. pl. imperf. ap. Hom. exaſperabantur, Odyſſ. 18, 37. Κικασμοῖσιν ὀκριόωμενοι, Lyc. 545. Ab ὄκρις.
ΟΚΡΙΒΑΣ, αντος, ὁ, pulpitum, inſtrumentum pictorum; (2) ſuggeſtus, ex quo oratores verba faciunt; (3) pegma, in quo ſtatuæ imagines formant, (4) fulcrum lignei theatri; (5) afinus; (6) aries ſilveſtris; (7) ſcala, qua utimur ad conſcendenda loca prærupta.
Ὀκριοειδὴς, ές, ὁ ἢ ὴ, prominentias longiores habens. Ex ὄκρις, & εἶδος.
Ὀκριόεις, όεσσα, όεν, idem; (2) aſper. *Hom.* Il. 4, 518.
Ὄκρις, ιος, ἡ, ſummum cacumen, Æſch. Pr. 990. Ab ἄκρις, id.
Ὀκταβλωμος, ὁ ἢ ὴ, qui octo buccellarum eſt.
Ὀκταέδρος, ου, ὁ ἢ ὴ, qui octo ſeſſuum ſ. angulorum eſt. Ex ἕδρα.
Ὀκταετηρὶς, ίδος, ἡ, octennium. Ex ἔτος. Unde
Ὀκταέτης, ους, ὁ, octennis.
Ὀκταίτις, ιδος, ἡ, fœm. pr.
Ὀκταήμερος, ου, ὁ ἢ ὴ, qui octo dierum eſt; (2) qui octavæ diei eſt. Ex ὀκτὼ, & ἡμέρα.
Ὀκτάκις, *Adv.* octies. Ab ὀκτὼ.
Ὀκτακισμύριοι, octoginta millia.
Ὀκτακισχίλιαι ἀσπὶς, apud Herodot. pro ὀκτακισχίλιοι ἀσπιδοφόροι, octo millia ſcutatorum.
Ὀκτακισχίλιοι, ιαι, ια, octies mille.
Ὀκτάκτινος, ου, ὁ ἢ ὴ, octo radios habens. *Hom.* Il. 5, 723. Ex ὀκτὼ, & ἀκτὶς.
Ὀκτακόσιοι, ιαι, ια, octingenti. Ab ὀκτὼ.
Ὀκτακότυλος, ου, octo cotylas habens, capiens. A κοτύλη.
Ὀκτάκωλος, ου, octo cola habens. Vox Gramm. A κῶλον.
Ὀκτάμετρος, ὁ ἢ ὴ, octo verſibus conflans.
Ὀκταμηνιαῖος, αία, αῖον, octavum menſem agens, octavo menſe natus. Ab
Ὀκτάμηνος, ου, ὁ ἢ ὴ, qui octo menſium eſt. Ex ὀκτὼ, & μὴν, μηνὸς.
Ὀκτάπηχυς, εως, ὁ ἢ ὴ, qui octo cubitorum eſt.
Ὀκταπλάσιος, ία, ιον, octuplus, octuplicatus. Ab ὀκτὰ.
Ὀκταπλασιασμὸς, ου, ὁ ἢ ὴ, idem & ab eod.
Ὀκτάπλεθρος, ου, octo jugera habens.
Ὀκταπλᾶν, octupium, Gl. V. Ab eod.
Ὀκταπόδης, ου, ὁ, octipes, octo pedes habens. Ex ὀκτὼ, & πούς.
Ὀκτάπους, οδος, ὁ ἢ ὴ, idem; Gl. V. multipes, polypus. Ex iſd.
Ὀκτάῤῥιζος, ου, ὁ ἢ ὴ, octo radices habens. Ex ῥίζα.
Ὀκτάρυμος, vel ὀκτάῤῥυμος, ου, ὁ ἢ ὴ, octojugis, octo temones habens.
Ὀκτάσημος, octo tempora habens, ὀκτάχρονος de numeris & pedibus in proſodia. A σημα, v. τρισημος.
Ὀκτάσταδος, ου, ὁ ἢ ὴ, ſ. ὀκτάσταδιος. octo ſtadia, i. e. milliare continens.
Ὀκτάστυλος, ου, ὁ ἢ ὴ, octo columnas habens.
Ὀκτάτονος, ου, ὁ ἢ ὴ, in octo tendens, ſeu tentus. Ex ὀκτὰ, & τείνω.
Ὀκτήρης, ους, ὁ ἢ ὴ, octiremis, octo remorum ordines habens. Ex ὀκτὰ, & ἐρέσσω.
ΟΚΤΩ, οἱ, αἱ, τὰ, octo; ὁ ὀκτὼ ἀριθμὸς, numerus octonarius.
Ὀκτωδακτύλος, ου, ὁ ἢ ὴ, vel ὀκταδ. octo digitos habens.
Ὀκτωκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.
Ὀκτωκαιδεκαδραχμος, ου, duodeviginti drachmas valens. A δραχμὴ.
Ὀκτωκαιδεκαετὴς, ους, ὁ, octodecim annos natus. Ex ἔτος.
Ὀκτωκαιδεκάπηχυς, εως, ὁ ἢ ὴ, octodecim cubitorum.
Ὀκτωκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus octavus.
Ὀκτωκαιδεκέτης, ους, ὁ, octodecim annos natus. Ex ἔτος.
Ὀκτωκαιδεκέτις, ιδος, ἡ, fœm. pr.
Ὀκτωμηνίτης, ου, ὁ ἢ ὴ, qui octo menſium eſt. Ex ὀκτὼ, & μὴν.
Ὀκτωπήχυς, εως, ὁ ἢ ὴ, qui octo cubitorum eſt. Ex ὀκτὼ, & πῆχυς.
Ὀκτώπους, οδος, ὁ ἢ ὴ, octipes.
Ὀκταραβδος, ου, ὁ ἢ ὴ, octo virgas vel octo baculos habens, Suid.
Ὀκχέω, ῶ, fubeo, ſuſtineo; (2) exhaurio, exantlo; ὀκχέομαι, ὦμαι, ſuſtineor ab aliquo.

ται, vel ei infidere ; ἀνχήσαι, a. 1. med. Infidere, vel infedisse, Suid. Ab ἄγχος. Unde

Ὄγχη, ῆς, ἡ, fulcrum, sustentaculum ; baculum, cui innitimur, Hes. Suid.

Ὄγχος, ου, ὁ, vehiculum, currus.

Ὀγχέω, remitto, intermitto.

Ὄγκη, ἡ, remissio, intermissio. E. M. ab ἐνέχω, ab ἴσχω.

Ὄγκος, ut, postquam ; Ion. pro ὅπως.

Ὁλάργυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, totus argenteus, e solido argento.

Ὀλβίζω, beo, beatum prædico, judico Lex. Vulg. Ab ὄλβιος.

Ὀλβίζω, f. ίσω, idem. Μηδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν τέρμα τὸν βίου παράσχῃ, Soph. Oedip. Tyr. ult. Τὸν τε θανόντα, κἀμὲ ὀλβίζειν, Eur. Alc. 908. Ab ὄλβος.

Ὀλβιοδάσαρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, ventre beatus, qui bene curato ventre se beatum putat.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, fortunatus, felix.

Ὀλβιοδώρος, ος, ὁ ἡ ὁ, felicitatem adferens, beatum reddens. Ex δῶρον.

Ὀλβιοεργός, ός, ὁ ἡ ὁ, beatæ vitæ effector, beatum & felicem efficiens. Ex ἔργον.

Ὀλβιοκόσμος, ος, ὁ ἡ ὁ, mundum beatum efficiens.

Ὀλβιόμοιρος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui beata portio est. Epithet. terræ, Suic. Ex μοῖρα.

Ὄλβιος, ος, ὁ ἡ ὁ, beatus, felix, fortunatus. Gl. V. dives, locuples. Ab ὄλβος.

Ὀλβιόφρουρος, ὁ ἡ ὁ, bona servans & custodiens.

Ὀλβιόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, opulentus ; (2) felix. Ex φρήν.

Ὀλβιοχειρος, ον, felices, salutares manus habens, felix.

Ὀλβοδοτειρα, ας, ἡ, divitiarum datrix ; effectrix beatæ vitæ. Ab

Ὀλβοδότης, ὁ ἡ ὁ, divitiarum dator.

Ὀλβοδότις, fœm.

ΟΛΒΟΣ, ος, ὁ, beatitudo, felicitas ; (2) fortunæ, opes, divitiæ, opulentia.

Ὀλβοφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, divitias seu beatitudinem adferens. Ex φέρω.

Ὄλεσκον, imperf. ind. act. Ion. pro ὄλεον, ab ὀλέω.

Ὀλέθριος, ος, ὁ ἡ ὁ, exitialis, lethalis, perniciosus. Λαβοῦσ' ὀλεθρίοισιν ὡς κύμασι. Eur. Or. Ab ὄλεθρος.

Ὀλεθρίως, Adv. pernicioſe, cum sua pernicie.

Ὀλεθροποιός, ός, ὁ ἡ ὁ, perniciem adferens, exitiosus, perniciosus, Suic. Ex ποιέω.

Ὄλεθρος, ος, ὁ, pernicies, perditio, exitium, strages, mors ; (2) homo perniciosus & exitialis. Ab ὄλλυμι, perdo.

Ὀλεῖ, 3. sing. f. 2. ind. med. v. ὄλλυμι.

Ὄλεκεν, 3. s. imperf. ind. act. Ion. & cum ν pro ὤλεκεν, ab ὀλέκω.

Ὀλέκρανον, ου, τὸ, caput cubiti, i. e eminens & protuberans cubiti pars, alias ὠλέκρανον. Ex ὠλένη, cubitus, & κάρηνον.

Ὀλέκω, perdo, exitium adfero, perimo ; ὀλέκομαι, intereo ; ὀλέκοντο, 3. pl imperf. morichantur. Πεζοὶ μὲν πρῶτοι ὄλεκον, Il. 11, 150. Ὀλέκοντο δ' λαοί, ib. 1, 10. Ὀλέκοντα Νεῦσιν ἵππ γλαφυρῆσιν, ib. 16, 17. Ab ὄλεω.

Ὄλεθρον, graveolens vel nigrum, ab ὄλεθρος, quod est atramentum sepiæ, Gal. apud Hipp.

Ὀλέσσαι, 3. s. a. 1. opt. act. Æol. pro ὀλέσαι, ab ὄλλυμι pro ὀλέω.

Ὀλεσίδωρος, ορος, ὁ ἡ ὁ, vitos perdens, hominibus perniciem adferens. Ex ὄλλυμι, & δῶρον.

Ὀλεσίβωλος, ος, ὁ ἡ ὁ, glebas perdens, agris nocens. Ex ὄλλυμι, & βῶλος.

Ὀλεσίπυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, feris perniciem adferens, perimens feras. Ex ὀλλύω, & πῦρ.

Ὀλεσίμβροτος, ον, hominibus noxius.

Ὀλεσιτύραννος, poët. ὀλεσιτύραννος, ος, ὁ ἡ ὁ, tyrannis perniciem afferens, tyrannos occidens, Suic. Ex ὄλλυμι, & τύραννος.

Ὀλέσκω, perdo, Suid. ὀλέσκει, ὀλεθρεύει.

Ὄλεσθε, a. 2. inf. med. verbi ὄλλυμι.

Ὄλεσσε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. & Poët. pro ὄλεσε.

Ὀλέσῃ, 3. s. a. 1. ejusd. in conj. act. Poët. pro ὀλέσῃ.

Ὀλέσω, f. 1. ind. act. Poët. pro ὀλέσω.

Ὀλέσῃς, 2. s. aor. 1. conj. act. verbi ὄλλυμι pro ὀλέσῃς.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix, Ph. interfectrix. Ab ὀλετήρ.

Ὀλετηρ, ῆρος, ὁ, interfector, qui perdit. Ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα μιχείω Ἕκτορα, Hom. Il. 18, 114. Ab ὄλλυμι.

Ὀλέω, perdo, interimo ; ut hinc fit imperf. Ion. ὄλεσκε, perdebat, Il. 19, 135. Hinc & f. ὀλέσω, vid. ὄλλυμι.

Ὄλεσαι, 2. s. a. 2. conj. med. Ion. pro ὄλησαι, ab ὄλλυμι.

Ὀλιγαιμία, ας, ἡ, sanguinis paucitas, inopia. Ab

Ὀλιγαιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui sanguinis inopia laborat, cui parum est sanguinis. Ex ὀλίγος, & αἷμα.

Ὀλιγάκις, Adv. raro, non crebro, non ita sæpe. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγάμπελος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucas vites habens, Suic. Ex ὀλίγος, & ἄμπελος.

Ὀλιγανδία, ας, virorum paucitate labore ; ὀλιγανδρίαν, ὀλιγανδρῆσαι, ὀλιγανδρέω, paucitate virorum laborans. Ex ὀλίγος, & ἀνήρ.

Ὀλιγανδρία, ας, ἡ, virorum paucitas & penuria. Ex uid.

Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, raritas & penuria hominum. Ab

Ὀλιγανθρωπος, ος, ὁ ἡ ὁ, non frequens hominibus, Rob.

Ὀλιγαρκέω, ας, ἡ, prandium præparcum & paucis cibis constans. Ex ἄριστον.

Ὀλιγαρκία, ας, ἡ, animus paucis contentus. Ab

Ὀλιγαρκης, ες, ὁ ἡ ὁ, paucis contentus, frugalis ; τὸ ὀλιγαρκὲς, frugalitas. Ex ὀλίγος, & ἀρκέω, sufficio.

Ὀλιγαρκια, ας, ἡ, idem quod ὀλιγάρκεια.

Ὀλιγαρτια, ας, ἡ, penuria panis, Suid. Ex ὀλίγος, & ἄρτος.

Ὀλιγαρχέω, ῶ, unde ὀλιγαρχοῦντες, pauci dominatum obtinentes ; ὀλιγαρχεῖσθαι, dominatu paucorum regi ; πόλεις ὀλιγαρχούμεναι, civitates paucorum dominatui subditæ. Ex ὀλίγος, & ἀρχή.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum dominatus, Gl. V. paucorum principatus, paucorum dominatio, paucorum imperium, it. studium, affectatio oligarchiæ. Inde

Ὀλιγαρχικος, η, ον, ad paucorum dominatum pertinens ; paucorum dominatui sive oligarchiæ favens. Ab ind.

Ὀλιγαύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, paucos habens sulcos ; paucos agros, Suid.

Ὀλιγαχόθεν, ex paucis locis. Ab ὀλιγος.

Ὀλιγαχου, Adv. paucis in locis. Ab eod.

Ὀλιγαωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui est paucorum dierum, Suic. Ex ὀλίγος, & ἡμέρα.

Ὀλιγηπολία, parum valeo, infirmus sum, Hom. ὀλιγηπελέων, viribus defectus. Il. 15, 24. & ὀλιγηπελίησι, viribus defectis, Odyss. 19, 356 Ex ὀλίγος, & πέλω. Unde

Ὀλιγηπελης, ίος, ὁ ἡ ὁ, animi deficiens, viribus destitutus, infirmus, debilis.

Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, Poët. & Ion. pro ὀλιγοπελία, ας, ἡ, virium defectus, imbecillitas.

Ὀλιγήριος, ος, ὁ ἡ ὁ, habens parvum sepulchrum, Suic. Ex ὀλίγος, & ἦρος.

Ὀλιγηροσίη, ης, ἡ, Ion. pro ὀλιγηροσία, tenue arvum, Suid. Ex ὀλίγος, & ἄρουσις.

Ὀλιγίστατος, paucissimus, minimus. Ab

Ὀλίγιστος, η ον. idem. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγίστως, paucissimo numero, paucissime.

Ὀλιγοβίοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non diu vivens.

Ὀλιγόβουλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui parum consilio pollet ; (2) non admodum prudens. Ex βουλή.

Ὀλιγογνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, negligens, Hes. Ex ὀλίγος, & γνώμη.

Ὀλιγογόνατος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucis genuclis ornatus. Ex ὀλίγος, & γόνυ genu.

Ὀλιγόγονος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucos generans, infœcundus ; καὶ δὴ γαμήσαντα αὐτὸν, ὀλιγόγονον ὄντα, ἐξ ἧς ἠγαγέτο, Aristot. Hist. An. 6, 1. Ex ὀλ. & γόνος, fœtus.

Ὀλιγοδέκαρπος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui exigui fructus est ; parcus & frugi, frugalis, Suic. Ex ὀλ. & δεκάρπη.

Ὀλιγοδεής, ίος, ὁ ἡ ὁ, qui paucis eget, paucis contentus. Ex ὀλ. & δέομαι.

Ὀλιγοδεία, & ὀλιγοδειία, ας, ἡ, paucorum rerum indigentia, Suid. Ex ind.

Ὀλιγοδίαιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, modico victu contentus. Ex ὀλ. & δίαιτα.

Ὀλιγόδουλος, ὁ ἡ ὁ, paucos servos habens.

Ὀλιγοδρανία, ῶ, langueo, spiritum vix traho. Ab

Ὀλιγοδρανίη, ης, ἡ, Ion. pro ὀλιγοδρανία, ας, ἡ, imbecillitas. Hinc

Ὀλιγοδρανης, ες, ὁ ἡ ὁ, faciendi facultate destitutus, infirmus, imbecillus. Ex ὀλ. & δρᾶνα, facio. Hinc

Ὀλιγοδρανία, ας, ἡ, imbecillitas.

Ὀλιγοδυναμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui exiguas vires habet, infirmus, imbecillus. Ex δύναμις.

Ὀλιγοελαιόν, ῶ, parum olei fero ; parum olei fundo. Ex ὀλ. & ἐλαία.

Ὀλιγοερχὴς, ὲς, imbecillus. Ab ἔρχομαι.

Ὀλιγοετης, ες, ὁ ἡ ὁ, qui paucorum annorum est. Ex ὀλ. & ἔτος. Hinc

Ὀλιγοετία, ας, ἡ, paucitas annorum.

Ὀλιγόζωος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucos ramos habens.

Ὀλιγοθερμος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui modicus inest calor, parum caloris habens.

Ὀλιγοθυμία, animo parvo sum. A θυμός.

Ὀλιγοινος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucas habens fibras seu venas, vel paucos etiam nervos, Suic. Ex ὀλ. & ἶς, fibra.

Ὀλιγοκάλαμος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucos habens calamos.

Ὀλιγόκαρπος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucos fructus gignens.

Ὀλιγοκαυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucos caules habens.

Ὀλιγόκλαδος, ὁ ἡ ὁ, paucos ramos habens.

Ὀλιγοκρατεομαι, ούμαι, paucorum dominatui subjicior. Ex ὀλ. & κρατέομαι

Ὀλιγομαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, qui pauca didicit, parum doctus. Ex μανθάνω.

Ὀλιγομετρία, ἡ, est vitium versus, cum paucioribus v. c. quatuor verbis constat. Opp. πολυμετρία. A μέτρον.

Ὀλιγομισθος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui mercede exigua conducitur, parvum capit stipendium.

Ὀλιγομυθία, ας, ἡ, pauciloquium Ab

Ὀλιγομυθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, pauciloquus.

Ὀλιγοπαθία, ας, ἡ, paucitas iberorum. Ab

Ὀλιγόπαις, αιδος, ὁ ἡ ὁ, paucos habens liberos.

Ὀλιγοπελία, id. ὀλιγηπελίη.

Ὀλιγόπιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, exigua fide praditus, parum fidei seu credens ; (2) incredulus. Ex ὀλ. & πίστις.

Ὀλιγοπολία, ad paucitatem redigo ; minuo, v. t. ὀλιγοστοίνω.

Ὀλιγοπολὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, parum civis.

Ὀλιγοπους, ὁ, ὁ ἡ ὁ, parum ignis, iners.

Ὀλιγοποσία, ας, ἡ, parcus potus. Ex πόσις.

Ὀλιγοποτέω, parum bibo. Ab

Ὀλιγόποτος, ος, ὁ ἡ ὁ, pauco potu contentus. Ὀλιγόποτα ἴσως ἐστὶ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ζῶα, Aristot. Hist. An. 8, 4. A πότος.

Ὀλιγοπραγμοσύνη, ης, ἡ, paucarum rerum tractatio. Ab

Ὀλιγοπράγμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, pauca habens negotia, Suic. Ex ὀλ. & πρᾶγμα.

Ὀλιγοπτέρυξ, υγος, ὁ ἡ ὁ, paucas pennas habens. Ex πτέρυξ.

Ὀλιγόπυρος, ὁ ἡ ὁ, parum tritici ferens.

Ὀλιγόῤῥιζος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucas radices habens. Ex ῥίζα.

ΟΛΙΓΟΣ, η, ον, paucus ; (2) parvus, exilis, tenuis. Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, optimates, pauci illi pares quos imperium est ; ὀλίγῳ, paulum, paullum, parum, paucis-cum ;

ωσις, Ph. ὀλίγου χρόνου, paullisper, Gl. V. ὀλίγῳ δεῖν, pæne, Ph. propemodum, ferme, Gl. V. δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, brevi temporis spatio, subito, ex propinquo; δι' ὀλίγων, paucis sc. verbis; κατ' ὀλίγον, σιγὰ ὀλίγον, sensim, paullatim; ὡς ὀλίγῳ, leviter, viliter. Ἐπ' ὀλίγῳ γὰρ ἔσχιτο, parum equidem abfuit, quin perirem, Arist. Lys. 31.

Ὀλιγόσαρκος, ος, ὁ ἡ ὄν, macilentus. A σάρξ.

Ὀλιγοδύναμος, ος, ὁ ἡ ὄν, exiguis viribus præditus, Suic. Ex ὀλ. & δύναμις.

Ὀλιγοστεύω, σω, fut. ήσω, pauco cibo utor, exiguo pastu sum contentus.

Ὀλιγοστία, ας, ἡ, modicus cibus, parsimonia, frugalitas. Ab

Ὀλιγόσιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, modico cibo utens, modico cibo contentus.

Ὀλιγόσπερμος, ος, ὁ ἡ ὄν, parum seminis serens; (2) parum seminis emittens. Ex ὀλ. & σπέρμα.

Ὀλιγόστιχος, ος, ὁ ἡ ὄν, paucos ordines s. versus continens. Ex ὀλ. & στίχος.

Ὀλιγοστός, ἡ, όν, unus e paucis, paucis comitatus, cum paucis. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοσυλλαβία, ας, ἡ, paucitas syllabarum.

Ὀλιγοσύλλαβος, ον, paucis syllabis constans. A συλλαβή.

Ὀλιγοσωδισμός, οῦ, *Epist.* orationis paucis connectionibus utentis.

Ὀλιγότεκνος, ος, ὁ ἡ ὄν, paucos liberos habens. Ex ὀλ. & τέκνον.

Ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas; (2) parvitas. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοτιμία, ας, ἡ, contemtus; (2) dedecus. Ex ὀλ. & τιμή.

Ὀλιγοτοκία, paucos edo partus; (2) raro pario

Ὀλιγοτοκία, ας, ἡ, paucus seu rarus partus. Ab

Ὀλιγοτόκος, ος, ὁ ἡ ὄν, raro & paucos pariens. Ὀλιγοτοκά ἐστι τὰ ζῶα χελώνη, διὰ τὸ ζωοτοκεῖν ζαζιὸ ἥ μάλιστα ταῦτα διὰ τὸ μέγεθος, Aristot. Hist. An. 6, 17. Ex ὀλ. & τίκτω.

Ὀλιγότριχος, ος, ὁ ἡ ὄν, raros habens pilos. Ex ὀλ. & θρίξ.

Ὀλιγότροφος, ος, ὁ ἡ ὄν, pauco cibo contentus. Ex ὀλ. & τρέφω.

Ὀλιγούδωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, parum aquæ habens, parum aquosus; (2) pauca aqua contentus; ὀλιγουδρότατος, cui pauciſſima aqua ſufficit. Ex ὀλ. & ὕδωρ.

Ὀλιγοϋλος, ος, ὁ ἡ ὄν, parum materiæ habens, Suic. Ex ὀλ. & ὕλη.

Ὀλιγοϋπνία, ἡ, parvus ſomnus. Ab

Ὀλιγόυπνος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui exiguo ſomno eſt.

Ὀλιγοφαγία, ἡ, parcus cibus. Ab

Ὀλιγοφάγος, ος, ὁ ἡ ὄν, inedax, Gl. V.

Ὀλιγοφιλία, ας, ἡ, amicorum paucitas. Ex ὀλ. & φίλος.

Ὀλιγοφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, ut ὀλιγόφορος δίνος, vinum, quod paucam aquam fert, aqueum, tenue, dilutum. Ex ὀλ. & φέρω.

Ὀλιγόφρων, ὁ ἡ ὄν, puſillanimis. Ex φρήν.

Ὀλιγόφυλλος, ος, ὁ ἡ ὄν, pauca habens folia. Ex ὀλ. & φύλλον.

Ὀλιγοχέω, ῶ, parum refundo, exiguo cum foenore refundo. Ab

Ὀλιγόχους, ους, ὁ ἡ οῦν, ὀλιγόχους, ος, ὁ ἡ ὄν, parum refundens, parum fructificans, Comp. ὀλιγοχέστερος, minus fundens, minus fertilis. Ex ὀλ. & χέω, *fundo*.

Ὀλιγοχορδία, ας, ἡ, paucitas fidium ſeu chordarum Ex ὀλ. & χορδή.

Ὀλιγοχρηματία, ας, ἡ, paucitas pecuniæ, paupertas. Suic. Ex ὀλ. & χρήματα.

Ὀλιγοχρόνιος, ος, ὁ ἡ ὄν, exiguo temporis ſpatio durans, Gl. Vet. temporalis. Ex ὀλ. & χρόνος.

Ὀλιγόχρονος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſd.

Ὀλιγόψυχος, ῶ, f. ήσω, ſum animo puſillo.

Ὀλιγοψυχία, ἡ, puſillanimitas. Gl. V.

Ὀλιγόψυχος, ος, ὁ ἡ ὄν, puſillanimis. Gl. V. Ex ὀλ. & ψυχή.

Ὀλιγόω, ῶ, paucos reddo, imminuo; ὀλιγώθη χρόνος, ſpatium temporis minuitur, a. 1. ὀλιγώθην. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγωρέω, ῶ, f. ήσω, parvam curam habeo, negligo; contemno, ſuperſedeo, Gl. Vet. Ὀλιγωρῶ τῆς παθούσης οὐ φύσει, Xen. Ab ὀλίγωρος. Hinc

Ὀλιγώρησις, εως, ἡ, negligentia, incuria, negligctus, contemptus.

Ὀλιγωρία, ας, ἡ, negligentia, incuria; contemptus, neglectus. Ab

Ὀλίγωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui aliquid parum curat, negligens, incurioſus. Ex ὀλ. & ὄρα.

Ὀλιζάκους, *Adv.* negligenter, contemptim.

Ὀλιζότερος, minor; qu. ab ὀλίζος pro ὀλίγος.

Ὀλιζόω, ῶ, minorem reddo, minuo, Heſ. ubi ὀλιζοῖ), μειοῖ, ὀλιγοῖ). Ab eod.

Ὀλίζων, ονος, ὁ ἡ ὄν, parvus; (2) minor. Ab ὀλίγος.

Ὅλικος, ὴ, όν, totus, univerſalis. Ab ὅλος.

Ὁλικῶς, *Adverb.* plane, univerſe, omnino.

ΟΛΙΣΒΟΣ, ος, ὁ, penis coriaceus. Οὐκ ἔνδον ἀδ' ὁλισβοι ὀκλωδάλυλον, ὃς ἦν ἀν ἡμῶν ζωντὴν πικρία, Arist. Lyſiſtr. 110.

Ὀλισθάνω, labor, lapſo, labefio, Gleſſ. Vet. Ἀπ' ὀφθαλμῶν βολὰν Ἕλκει ὀλισθαίνῃ, Muſ. 1, 95. Ab ὀλισθος.

Ὀλισθέω, ῶ, fut. ήσω, idem & ab eod. Ἐκ δέ οἱ ὑπαὶ ὀλισθεν, excidit, Hom. Il. 20, 470. Ὀλισθε δίαν, 23, 774.

Ὀλισθήεις, ήεσσα, ῆεν, lubricus. Ab eod.

Ὀλίσθημα, ατος, τὸ, lapſus, caſus, Gl. V. lapſio. Ab ὀλισθέω.

Ὀλισθητῆς, g. f. f. g. *Ion.* pro ὀλισθητός, ab

Ὀλισθητός, ἡ, όν, ad labendum prochivis; (2) lubricus, Gl Vet. (3) prochivis ad aliquid. Ab ὀλισθάνω.

Ὀλισθηεῖς, *Adv.* lubrice.

Ὀλισθήσεις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ὀλισθήσας, ab ὀλισθέω.

Ὀλίσθησις, εως, ἡ, idem quod ὀλίσθημα.

Ὀλισθητικός, ἡ, όν, lubricandi vim habens, lubricans. Ab ὀλισθέω.

Ὀλισθοφρημοσύνη, ῆς, mentis compos non ſum. Ex ὀλισθος, & φρήν.

Ὀλισθοποιῶ, labare facio, Gl. V. labefacio.

ΟΛΙΣΘΟΣ, ος, ὁ, lapſus in lubrico; lapſus, caſus.

Ὁλκαδικός, ὴ, όν, ad onerariam navem pertinens. Ab ὁλκάς. Unde

Ὁλκάδιον, ου, τὸ, navicula oneraria, Dim.

Ὁλκαία, ας, ἡ, cauda apud Nic. ab ἕλκω, Schol.

Ὁλκαῖον, ου, τὸ, vas, in quo pocula abluuntur, Poll. Ab ὁλκός. Unde

Ὁλκαῖος, αία, *Ion* αῖη, αῖον, qui trahitur.

Ὁλκάς, άδος, ἡ, navis oneraria, ſed interdum de aliis dicitur.

Ὁλκεῖον, ου, τὸ, vide ὁλκήιον.

Ὁλκεύς, έως, ὁ, qui retia trahit, Heſ. Ab ἕλκω.

Ὁλκία, ῶ, navem traho, traduco. Ab

Ὁλκή, ῆς, ἡ, tractio, tractus, attrectio; (2) inclinatio, ut ſtateræ in alteram partem, Ph. pondus; item drachma. Ab ἕλκω.

Ὁλκήεις, ήεσσα, ῆεν, ponderoſus. Ab ὁλκή

Ὁλκήιον, του, *Ion.* pro ὁλκείου, lignum in infima navis parte, quo navis trahitur, ut expenditur a Schol. Apoll. Ab ἕλκω

Ὁλκήρης, ους, ὁ ἡ ὄν, caudatus, ſive tractus ſe colligens, ut ſerpens, qui longo volumine caudam trahit, Nicand. Ab. eod

Ὁλκιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, plutinoſus, lentus, qui, dum extenditur, trahi, non rumpi ſolet.

Ὁλκίον, ου, τὸ, gubernaculum ſeu clavus navis. Ab eod.

Ὁλκίς, ίδος, ἡ, τὸ, labrum amplum; magnus crater. Ab eod.

Ὁλκός, οῦ, τὸ, tractus; (2) ſulcus, proprie & tropice; (3) remulcus, machina qua naves ex uno mari in alterum traducuntur; (4) fluctus, *omnemque* aqua maris; (5) aquæductus; (6) ſyrma ſerpentium, veſtium, &c. (8) totumque adeo cujuſvis animalis hominiſque corpus; (9) nomen inſecti, & herbæ; *Aliaſ.* attractorius. Ab ἕλκω.

Ὅλκυθος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, pro ὅλος, ab

Ὁλοπόλευε, g. f. part. *Ion.* pro ὁλοπολεῦσα, ab

ΟΛΛΥΜΙ, vel ὄλνυμι, perdo, euitto; (2) perdor, perniciem adfero, perimo; ὄλλυμαι, perdor, pereo, f. 1. ὀλέσω, 2. ὄλωμι, perdidi, perf. ὄλωλα, perii; ὄλλυτο, interiit, Ph. 2. med. ὀλλύμην, perii; ὀλλύμαι, f. 2. ὀλεῖμαι, peribit. Ποιὸν ὀλέσας ἢ ἀρέσθαι, Il. 24, 242.

Ὁλμεῖος, ὁ, ὁ, mortarium. Ab ὅλμος.

Ὁλμίσκος, ου, ὁ, mortariolum, Dim. ab eod.

Ὁλμοτρύδης, ὁ ἡ ὄν, mortariorum artifex. Ex ὅλμος, & τρύω.

ΟΛΜΟΣ, ος, ὁ, mortarium, pilum, Ph. (2) truncus corporis a cervice uſque ad coxendicem; item pecuſi genus; metaphor. ſtupidus.

Ὁλογράμματος, ος, ὁ ἡ ὄν, plene ſcriptus, non per ſiglorum captiones aut compendioſa ænigmata, nec per notas numerales. Ex ὅλος, & γράμμα.

Ὁλογραφία, integrum ſcribo. Ex ὅλος, & γράφω.

Ὁλόγραφος, ος, ὁ ἡ ὄν, propria manu exaratus. Ex iiſd.

Ὁλοδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, meris dactylis conſtans.

Ὀλέσιος, ία, ον, exitialis, perniciosus, Rob. Ab ὄλλυμι.

Ὀλεσίεργος, ος, ὁ ἡ ὄν, maleficus, Heſ. (2) mortem ſeu interitum adferens. Ex ὄλλυμι, & ἔργον.

Ὁλοῆς, dat. pl. *Ion.* pro ὁλοαῖς, ab ὁλός.

Ὁλοθήριον, ου, τὸ, genus tuberis ſpongioſi, Ariſtot. Hiſt. An. 1. 1. Plin. Nat. Hiſt. lib. 9. cap. 2. §. 71.

Ὀλεθρόσις, εως, ἡ, perniciei illatio, delectio, occiſio. Ab ὀλοθρεύω.

Ὀλεθρόφθορος, ος, ὁ, exterminator, qui perniciem adfert, exitioſus. Ab eod. Hinc

Ὀλεθροδότης, ου, ὁ, perimens, perdens.

Ὀλεθρεύω, f. εύσω, pereo, everto, exitium adfero. Ὀλεθρεύουσι τὰ φυτότοκα, Heb. 11, 28. Ab ὄλεθρος.

Ὀλοίσιο, 3. pl. a. 2. opt. med. *Ion.* pro ὀλοῖτο, ab ὄλλυμι.

Ὀλεσίτης, ου, ὁ ἡ ὄν, perniciosus, exitialis, noxius. Ab ὄλεσος.

Ὀλοσίη, ἡ, ὁν, idem, Heſ. ubi Dat. pl. fœm. ὀλοσίῃσι.

Ὁλοίτροχος, ος, ὁ ἡ ὄν, omni ex parte rotundus, ut rota. Ex ὅλος, & τροχός.

Ὁλοκαρπόω, ῶ, totum adoleo, in holocauſtum offero; ὁλοκαρπώμενον, quod totum offertur, f. 1. ind 3. pl. ὁλοκαρπωθήσουσι, conſummabuntur. Fx ὅλος. Hinc

Ὁλοκάρπωμα, ατος, τὸ, holocauſtum.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ὁλόκαυστον, ου τὸ, holocauſtum, quod totum cremari debebat, Gl. Vet. adolitum. Ex ὅλος, & καίω.

Ὁλοκαυτία, totum combuſtio, totam victimam cremo.

Ὁλοκαυλίζω, idem. Ab

Ὁλόκαυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, totus crematus, totus combuſtus Ex ὅλος, & καίω.

Ὁλοκαυτόω, idem quod ὁλοκαυτίζω, aor. 1. ὁλοκαύτωσα; ὁλοκαύτωσαν τοὺς ταύρους, combuſſerunt totos. Hinc

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, victima ſ. hoſtia, quæ totus comburitur.

Ὁλοκαύτωσις, εως, ἡ, ſacrificium, in quo victima tota crematur, Gl. Vet. flagrantia, holocauſtoma. Ab eod.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas omnium partium alicujus rei, Ph. integritas Ab

Ὁλόκληρος, ος, ὁ ἡ ὄν, integer, totus, univerſus; nullo vitio laborans, non vitioſus, Ph. integer, ut ὁλόκληρον, integrum, ſolidum; item ὁλοκληρα, aſſe, idem; ut ὁλοκληρονομία ἐξ ὁλοκλήρου, hæreditas ex aſſe, ſeu in ſolidum. Ἵνα μὴ τίκνα ὁλόκληρα ἐν αὐτοῖς, Ariſtot. Hiſt. An. 7, 6.

Ὁλοκληρος, ος, ὁ ἡ ὄν, integras tibias habens & nulla ex parte mutilus. A κνήμη.

Ὁλοκόπος,

Ὀλωσίτης, ου, ὁ, olus quoddam sylvestre.
Ὀλόκοπος, ος, ὁ ἡ ὄν, totus concisus, Suic. Ex ὅλος, & κόπτω.
Ὀλόκυκλος, ος, ὁ ἡ ὄν, *Epith.* lunæ plenæ.
Ὀλολαμπὴς, ής, ὁ ἡ ὄν, totus lucidus. Ex ὅλος, & λάμπω.
Ὀλόλιθος, ος, ὁ ἡ ὄν, totus lapideus, totus e lapidibus factus, Rob.
Ὀλολυγή, ῆς, ἡ, clamor mulierum sacrificantium; jubilatio, lis; (2) ululatus, Gl. Vet. ejulatus.
Ὀλόλυγμα, ατος, τὸ, idem.
Ὀλολυγμός, οῦ, ὁ, ululatus, ejulatus, Gl. V. ἐλολυγμὸς ἀγροίκων, rusticorum jubilatus.
Ὀλολυγὼν, όνος, ὁ, clamor ranarum marium feminas ad coitum evocantium; (2) ejulatus; (3) avis quædam solitaria, acredula, vel ulula, Ph. ulula, strix; τὴν ὀλολυγόνα ἢ, τὴν γινομένην ἐν τῷ ὕδατι, οἱ βάτραχοι, οἱ ἄρρενες, ποιοῦσιν, ὅταν ἀναπαλῶνται τὰς θηλείας πρὸς τὴν ὀχείαν, Arist. H.A. An. 4, 9. Ab
Ὀ Λ Ο Λ Υ Ζ Ω, fut. ξω, ululo, ejulo; (2) cum clamore deos precor, de mulieribus; jubilo, exulto. Ὀλόλυξεν Θυιάδες, Odyss. 3, 450. Ὀλολύξω πᾶν δῶμα, Eur. El. 698.
Ὁλομελὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, qui membris est integris, omnibus membris constans, Gl. V. integer. Ex ὅλος, & μέλος. Hinc
Ὁμομελία, ας, ἡ, integra natura & constitutio alicujus rei, qua nihil ipsi deest.
Ὀλοθὼν, ῶνος, ὁ ἡ ὄν, fimo scatens. Ex ὅλος, & ὀθόνη.
Ὄλοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ὄλοντο, ab ὄλυμι.
Ὁλονυκλίας, per totam noctem. A νύξ.
Ὀλοόϊτροχος, ου, ὁ ἡ ὄν, cursui pernicioſus, *Epith.* Scopuli. ap. Theoc. Ex ὅλος, & τρέχω.
Ὀλοὸς, ὴ, όν, pernicioſus, exitioſus. Ab ὄλυμι.
Ὀλοόφρασι, dat. pl. ab
Ὀλοόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, pernicioſa conſilia agitans ſeu moliens, pernicioſus. Ex ὀλοὸς, & φρήν.
Ὀλοόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, qui animo univerſa agitat, qui omnium curam gerit; (2) omniſcius; nam aliqui apud Hom. pro ὀλόφρων, legunt ὀλοόφρων, Il. 16, 630. Ex ὅλος, & φρήν.
Ὁλοπόρφυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, totus purpureus totus ex purpura. Ex ὅλος, & πορφύρα.
Ὁλόπτερος, ος, ὁ ἡ ὄν, cujus uniformium corpus pennis tectum eſt; (2) cujus alæ non ſunt ſcitiæ, qui alas continuas habet. Ex ὅλος, & πτερόν.
Ὀ Λ Ο Π Τ Ω, f. ψω, vello, decortico. Ὥλοψας ἡ βάρις. Callim. Hymn. in Dian. 77
Ὁλόπυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, triticum integrum, ſeu quod integrum coctum eſt.
Ὁλορριζεὶ, radice, radicitus. Ab
Ὁλόρριζος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui cum tota radice eſt. Ex ὅλος, ῥίζα.
Ὅ Λ Ο Σ, ὅλη, ὅλον, totus, integer; (2) ſolidus; (3) univerſus, omnis, *eſt ætatis poſterioris.* Hinc τὸ ὅλον, ου, univerſum, rerum univerſitas, ſumma rei; at ὅλου, *Adv.* omnino.
Ὁλοσηκὸς, ὴ, όν, totus ex ſerico, R.
Ὁλοσίδηρος, ος, ὁ ἡ ὄν, totus ferreus.
Ὁλοσπαδὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, totus detractus, Heſ. ubi pl. ὁλοσπαδέες. Ex ὅλος, & σπάω.
Ὁλοστόνδεος, ον, *Epith.* verſus, qui totus e ſpondeis conſtat, Il. λ. 130.
Ὀλόστεον, τὸ, herba quaſi tota oſſea, ſed per antiphraſin ita dicta, quum tota mollis ſit. Ab
Ὀλόστεος, ος, ὁ ἡ ὄν, totus oſſeus, ex ſolido oſſe conſtans. Ex ὅλος, & ὀστέον, ου.
Ὁλοσφύρατος, ος, ὁ ἡ ὄν, malleo ductus ſeu fabricatus; ſolidus, Heſ. Plin. Ex ὅλος, & σφῦρα.
Ὁλοσφυρήλατος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.
Ὁλοσφύρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, in Epig. idem & ex iiſd.
Ὁλοσφύρικτος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem. Ex σφῦρα.
Ὁλόσφυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſdem.
Ὁλοσφύριον, τὸ, maſſa ſolidi, v. c. ferri. Ex iiſdem.
Ὁλοχίρεια, ας, ἡ, integritas, conſummatio; (2) craſſa & confuſa deſcriptio. Ab
Ὁλοχὴς, ής, ὁ ἡ ὄν, integer, plenus, conſummatus; (2) extremus, ſummus. Ex ὅλος, & χεὶρ.
Ὁλόχηδὸν, *Adv.* omnino, penitus, prorſus, plane; (2) confuſe, generatim; (3) temere, temerarie. Ab ὁλοχὴς.
Ὁλόχιτος, ον, ſimplex, non e variis partibus vel ſegmentis conſutus, Plato.
Ὁλόχοινος, ος, ὁ ἡ ὄν, mariſcus, juncus omnium maximus & craſſiſſimus.
Ὁ Λ Ο Σ Χ Ο Σ, ου, ὁ, pediculus pomi; Nic.
Ὁλοσώματος, ὁ ἡ ὄν, ad totum corpus pertinens. Ex σῶμα.
Ὁλοτελὴς, ής, ὁ ἡ ὄν, plane abſolutus, prorſus finitus, perfectus, integer. A τελέω, *perficio.*
Ὁλότης, ητος, ἡ, integritas. Ab ὅλος.
Ὁλότροπος, ος, ὁ ἡ ὄν, totius modi, totus.
Ὁλοτρόπως, *Adv.* toto modo, omnino, Suic.
Ὁλότροχος, ον, rotundus, v. c. lapis. A τρέχω.
Ὀλῶμαι, *perdam*, f. 2. ind. med. verbi ὄλλυμι, pro ὀλέσω, *perdo.*
Ὀλοφλυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula.
Ὀλόφυγδος, ος, ὁ, puſtuloſus.
Ὀλοφυδνὸν, ὁ, ἡ, puſtula; quaſi ὀλοφλυκτὸν, & φλύζω.
Ὀλοφυδιὸς, ὴ, όν, lugubris, luctuoſus, *Hom. Il.* ς, 683. Ab ὀλοφύζω.
Ὀλοφύζω, f. ξω, lugeo, lamentor.
Ὀλοφὼὸς, ής, ὁ ἡ ὄν, totus abſolutus in natura ſua, omnibus partibus plenus. Ex ὅλος, & φυή.
Ὀλοφυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula; qu. ὀλοφλυκτὶς.
Ὀλοφυρμὸς, οῦ, ὁ, lamentum, ejulatus, ploratus. Ab
Ὁ Λ Ο Φ Τ Ρ Ο Μ Α Ι, lamentor, ejulo, ploro, lugeo; (2) deploro, commiſereor; ὀλοφυσάμην, aor. 1. m. lamentatus; paſſ. ὀλοφυσθέες, idem. Ἀχιλλῆς ὀλοφύσθη Δῖος Ἀχαιὸς, Il. 11, 655. Ἀλλ' ἤτοι ὀλοφύσομαι, Theog. 1127. Hinc
Ὀλόφυσις, ιος, ἡ, ploratus, luctus, ejulatus; (2) lamentatio, lamentum.
Ὀλοφυρτὸς, ὴ, όν, ad lamenta ſeu lamentandum proclivis. Ab eod.
Ὀλοφυρτικῶς, lamentabiliter.
Ὀλοφώϊος, ος, ὁ ἡ ὄν, exitialis; (2) verſutus, imitabilis; ὀλοφώϊα, vaframenta, verſutiæ. Ex ὄλυμι, & φάος, *lumen.*
Ὀλόφωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, plena voce ſonans. Ex ὅλος, & φωνή.
Ὀλόχαλκος, ον, totus ex ære.
Ὀλόχειρος, *contr.* ὀλόχερος, ος, ὁ ἡ ὄν, toto corpore unum ſolidum habens. Ex χεὶρ.
Ὀλόχρυσος, ος, ὁ ἡ ὄν, totus ex auro factus, ex auro ſolido factus; (2) totus auro indutus, *fic.*
Ὁλόψυχος, ον, ſincerus, candidus, integer animo. A ψυχή.
Ὁλοψύχως, *Adv.* toto animo.
Ὁ Λ ΥΘ Η, ης, ἡ, lecythus, ampulla olearia; vas olearium, & alicubi vinarium.
Ὄλτις, ιδος, ἡ, idem.
Ὀλυμπία, ας, ἡ, Olympia, locus Elidis, in quo Jupiter Olympius colebatur, & certamina Olympiaca celebrabantur, ad ludos Olympios. Ab ὄλυμπος.
Ὀλυμπία, ων, τὰ, ludi Olympiaci. Ab eod.
Ὀλυμπίαζε, *Adv.* ad Olympiam. Ab Ὀλυμπία. Unde
Ὀλυμπιάθεν, *Adv.* ex Olympia, de Olympia.
Ὀλυμπίας, ου, ὁ, Olympias, venti nomen. Ab Ὄλυμπος.
Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, victoria certaminis Olympiaci; (2) certamen Olympiacum; (3) Olympias, ſive tempus quatuor annorum integrorum, cum duobus menſibus; (4) nomen matris Alexandri M. Ab eod.
Ὀλυμπιάσι, *Adv.* in Olympia, Olympiæ, ad Olympiam. Ab Ὀλυμπία.
Ὀλυμπικὸς, ὴ, όν, Olympicus. Ab eod.
Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, victor in Olympiis. Ex ὀλύμπια, & νικάω.
Ὀλύμπιος, ος, ὁ, Olympium incolens; (2) cœleſtis. Ab Ὄλυμπος.
Ὀλυμπόνδε, *Adv.* in Olympum, in cœlum.
Ὄ Λ Υ Μ Π Ο Σ, ου, ὁ, Olympus, mons Macedoniæ altiſſimus, cujus vertex cœlum tangere videtur; (2) cœlum.
Ὀλωθάζω, f. άσω, captifico. Ab
Ὄ Λ Υ Ν Θ Ο Σ, ου, ὁ, groſſus, ficus immatura, ſ. quæ ad plenam maturitatem non pervenit.
Ὀλωθοφορέω, ῶ, groſſos ſeu abortus fero. Ab
Ὀλωθοφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, groſſos ſeu abortus ferens. Ex ὄλωθος, & φέρω.
Ὄ Λ Υ Ρ Α, ας, ἡ, ſemen medium inter frumentum & hordeum, olyra, Gl. V. ſpelta. Ph. far, ador, filigo; *Hem. Il.* ε, 196.
Ὀλυρίτης, ου, ὁ, ut ὀλυρίτης ἐγκυρσίας, ſubcinericius panis, ſiligineus. Ab ὄλυρα.
Ὀλώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, ater inſtar atramenti ſepiarum, vel turbidus. Ab ὀλὸς.
Ὀλώιος, ία, ιον, pernicioſus. Ab ὄλυμι.
Ὄλωλε, *perdidit*, 3. ſ. perf. ind. med. *Att.* pro ὄλε.
Ὀλως, *Adv.* prorſus, omnino, totaliter, integre; (2) in ſumma; (3) plane. Ab ὅλος.
Ὁμαδέω, in unum cogo & coacervo, Heſ. ubi ὁμαδέειν, ἀθροίζειν. Ab ὁμάς.
Ὁμαδέω, tumultuor; ὁμάδησαν, a. 1. 3. pl. ſtrepitum excitarunt. Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μεγαρα ζαείσιτα, Odyſſ. 1. 365. Ab eod.
Ὁμαδὸς, ὁ, ὁ, multitudo; (2) tumultus, ſtrepitus, quem multitudo excitat. Ab ὁμὸς.
Ὄμαιμις, ιδος, ἡ, ſoror. Ex ὁμὸς, & αἷμα.
Ὁμαιμονίζω, ὁμαιμονίσω, conſanguinitate propinquor. Comp. ab ὁμαιμων.
Ὁμαιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, conſanguineus; (2) frater vel ſoror. Ex iiſd.
Ὁμαιμοσύνη, ης, ἡ, conſanguinitas; (2) fraternitas. Ab ὁμαιμος. Unde
Ὁμαιμότης, ητος, ἡ, conſanguinitas, Gl. V.
Ὁμαίμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, conſanguineus. Ex ὁμὸς, & αἷμα.
Ὁμαιχμία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμαιχμίη, ης, ἡ, ſocietas belli, confœderatio. A præc.
Ὁμαιχμὸς, ὴ, όν, arma confocians, confœderatus; exponitur etiam commilito. Ex ὁμὸς, & αἰχμὴ.
Ὁμακοεῖον, ου, τὸ, auditorium commune. Vox Lycia. Ex ὁμὸς, & ἀκούω.
Ὁμαλὸς, ὴ, όν, æqualis, planus, æquabilis. Ab ὁμαλος. Unde
Ὁμαλία, ας, ἡ, planities, Gl. V.
Ὁμαλίζω, f. ίσω, planum reddo, complano, lævigo, Gl. V. plano, æquo, hoſtio; (2) ad æquabilitatem redigo; (3) adæquo, æqualis ſum. Μᾶλλον γὰρ δεῖ τὰς ἐπιθυμίας ὁμαλίζειν, ἢ τὰς οὐσίας, Ariſtot. Ὁμαλισμὸς πόλεως ὑπὸ τῆς ζυμφορᾶς, Iſocr. Ab eod.
Ὁμαλισμὸς, οῦ, ὁ, complanatio, lævigatio, æquatio; (2) æquabilis pronunciatio. Ab ὁμαλίζω. Unde
Ὁμαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, *ὁμαλιστῆρες*, paviculæ.
Ὁμαλόπρα, ας, ἡ, hoſtorium, Gl. V.
Ὁμαλόδερμος, ον, glaber, lævis. A δέρμα.
Ὁμαλὸς, ὴ, όν, planus; (2) æqualis, æquabilis. Ab ὁμὸς.
Ὁμαλότης, ητος, ἡ, æqualitas, æquabilitas; planities, Gl. V. Ab ὁμαλὸς. Unde
Ὁμαλόω, planum reddo, complano; æquabilem reddo, ad æquabilitatem redigo; ὁμάλωσα, a. 1. inf. complanare.
Ὁμαλόω, complano, Gl. V. Ab ὁμαλὸς.
Ὁμαλῶς, *Adv.* æqualiter, æquabiliter; (2) pariter, ſine diſcrimine, nullo excepto; (3) ſedate. Ab eod.

Ὁμάρτι,

comitor. Ἐν μὴ ἐ. Ὀρέστου ἄχος λύσω σφίσιν ἐκφύγω; ὅδε ὁμαρτεῖν μοι σπουδὴν Eurip. Iph. in. Au. 1240. Ὁμάρτορες Διὸς ὁμῆρες, Hesiod. Ἔργ. 674. Τοὺς δ' ὁμαρτήσωσι Coi, Eur. Iph. in Tau. 1221. Ab

Ὁμαρτῆ, *Adv.* simul, una; *Hom. Il.* 5, 656. Ab ὁμοῦ, & ἄρω, f. αἴρω.

Ὁμαρτήσασα, *fauta*, a. 1. part. act. f. g.

Ὁμάς, ἁδος, ἡ multitudo, omnes simul. Gl. V. summa, universitas. Ab ὁμοῦ.

Ὁμάσ-ις, ιδος, ὁ ἡ ι, una cum alio clypeum gestans, commilito. Ex ὁμοῦ, & ἀσπὶς.

Ὁμαυλία, ἡ, cohabitatio, concubitus. Ab

Ὁμαυλος, ου, ὁ ἡ ου, cohabitans, una pernoctans. Ex ὁμοῦ, & αὐλή.

Ὁμαυλος, ου, ὁ ἡ ου, consonans, concinens. Ex αὐλὸς, *tibia*.

Ὁμβρίαω, pluo; ὁμβρεῖται, Ph. ὁμβρεῖ. imbruatur. Φλέγα ἀπήμονον ὁμβρήσαν ὑπὸ τὸν κρανὸν, Philo. Ab ὄμβρος. Hinc

Ὁμβρημα, ατος, τὸ, quod pluit, pluvia.

Ὁμβρηνεὶς, ὲς, ex imbribus ortus. Ex γίγνομαι.

Ὁμβρηρὸς, ὰ, ὸν, pluviosus. Ab ὄμβρος.

Ὁμβρηρὸς, ὰ, ὸν, idem & ab eod.

Ὁμβρήσαντος, gen. f. a. 1. part. act. verbi ὁμβρέω.

Ὁμβρὶη, ας, ἡ, pluvia nimbosa, nimbus. Ab eodem.

Ὁμβρίζω, fut. ίσω, imbre rigo, madefacio; (2) tumefacio. Ab ὁμβρία.

Ὁμβρικια, & ὁμβριαι, vocari omnium animalium fœtus a poetis, scribit Pollux.

Ὁμβρομοδγὲς, οῦ, ὁ, magna & ardua faciens parturiens. Ex ἔργον.

Ὁμβρομέθυμος, ου, ὁ ἡ ον, animo magno & forti praeditus, magnanimus.

Ὁμβρομήτωρ, & ὁμβρομήτηρ, al. ὀβριμοπάτρη, & ὀβριμοπάτηρ.

Ὁμβρόμος, ου, ὁ ἡ ον, impetuosus, vehemens, ut imb. validus, fortis, robustus. Al. ὄβριμος.

Ὁμβριος, ου, ὁ ἡ ον, pluvius, pluvialis. Ἐν τῷ ἀφρῷ τῶν γιγνομένων ὑπὸ τοῦ ὁμβρίου ὕδατος, Aristot. Hist. An. 6, 15. Ab ὄμβρος.

Ὁμβροβλύζων, pluviam fundens, Vulg. Lex.

Ὁμβροβλυτέω, ῶ, pluviam fundo, Suid. Ex ὄμβρος, & βλύω.

Ὁμβροφορος, ου, ὁ ἡ ον, imbrifer, imbrem ferens. Ex ὄμβρος, & φέρω.

Ὁμβροχαρὴς, ὲς, imbribus gaudens, h. e. fœcunditatem, incrementa nanciscens, *Epith.* terræ, plantarum. A χαίρω.

Ὁμβρωδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, imbre dilutus. Ab ὀμβέω.

Ὁμόβιος, ου, ὁ ἡ ον, ejusdem gentis s. nationis, Suid. Ex ὁμοῦ, & βίος.

Ὁμοῖ, 3. s. f. 2. ind. med. v. ὁμόω.

Ὁμοίζω, ου, ὁ ἡ ον, eumdem larem habens, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & ἰστία.

Ὁμοθυτὶη, una cubo. Ab

Ὁμοθύτης, ου, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex ὁμοῦ, & εὐνὴ.

Ὁμοθύτις, ιος, ἡ, uxor. A præc. Unde

Ὁμόθυος, ου, ὁ, maritus.

Ὁμηγερὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, simul congregatus. Hinc pl. ὁμηγερέες, congregati apud Hom. Ex ὁμοῦ, & ἀγείρω.

Ὁμηγυρίζω, congrego. Hinc apud Hom. ὁμηγυρίσασθαι, aor. 1. inf. med. congregare. Ὁμηγυρίσασθ' Ἀχαιοὺς εἰς ἀγορὴν, Odyss. 16, 376. Ab

Ὁμήγυρις, ιος, ἡ, cœtus, multitudo hominum congregatorum, Hom. Il. 20, 142. Ex ὁμοῦ, & ἀγείρω.

Ὁμήθης, ες, ὁ ἡ ες, qui eorundem morum est. Ex ἦθος, & ὁμοῦ.

Ὁμήλικα, acc. sing. ab ὁμήλιξ.

Ὁμηλικίη, ας, ἡ, ætas ejusdem ætatis est. Plur. æquales, coætaneus, coævus; ὁμήλικες, conquales, Gl. V.

Ὁμήλιξ, ικος, ὁ ἡ ιξ, veniens simul, comes viæ. Nonn. Ex ὁμοῦ, & ἰέναι. Hinc

Ὁμηλυσία, ας, ἡ, Ion. ὁμιλυσίη, ης, ἡ, quando plures simul sunt.

Ὁμηρεύω, denuncio obsidem, Mac. c. 1.

Ὁμηρεία, ας, ἡ, datio obsidum, obsidium; (2) pignus. Ab ὁμηρεύω.

Ὁμήρειον, τὸ, templum in Homeri honorem.

Ὁμήρειος, ου, ὁ ἡ ον, Homericus.

Ὁμήρευμα, ατος, τὸ, pignus, quod datur in obsidium; (2) obses. Ab ὁμηρεύω.

Ὁμηρεύσαι nom. plur. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro ὁμηρεύσαι.

Ὁμηρεύω, sum obses. Θεὰ Διὸς Ἥρη σοὶ ὁμηρεύσω, Eur. Bac. 297. Τὰς τὰ παῖδας ὁμηρεύειν εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἔδωκεν, Herodian. Ab ὁμηρος.

Ὁμηρία, ᾶ, f. ήσω, in unum convenio, occurro, obvius fio; comitor. Hinc ἀμήσασθαι, a. 1. 3. f. occurrit apud Hom. Ὡμήρησε δέ μοι σχεδὸν ἑταίρων ὀγδοήκοντα ἀνὴρ, Odyss. 16, 468. Ab eod.

Ὁμηρία, ας, ἡ, clarigatio, Gl. V.

Ὁμηρίδης, ου, ὁ, Homeri imitator, admirator; (2) rhapsodus; (3) ὁμηρίδαι, poëmatum Homericorum recitatores & actores. Etiam familia in ins. Chio. Ab ὁμηρίζω.

Ὁμηρίζω, Homerum imitor; (2) Homerica uturpo. Ab Ὅμηρος.

Ὁμηρικὸς, ὴ, ὸν, Homericus, ad Homerum pertinens, Homerum imitans, Comp. ὁμηρικώτερος, Sup. ὁμηρικώτατος.

Ὁμηρικῶς, Homerico more.

Ὁμηρισὴς, ῆ, ὁ, Homerista, rhapsodus; ὁμηρισὴς χάρις, vel ὁμηρισμὸς, Atellani, Gl. V. Ab ὁμηρίζω.

Ὁμηροκέντρων, ωνος, τὸ, Homeri centones, carmen ex variis carminum Homeri particulis confutum. Ex κέντρων, *cento*.

Ὁμηρομάστιξ, ιγος, ὁ, flagellum Homeri, Zoilus, acerrimus criticus.

Ὁμηρος, ου, τὸ, pignus, quod est loco obsidis. Ab

Ὅμηρος, ου, ὁ, obses, Gl. V. ὁμηρος, τὸ ἀντέχυρον, obses, legatus; ὅμηροι, obsides, Gl. V. (2) cæcus Cumæis, Herodot. in Vit. Hom.

Ὅμηρος, ου, ὁ, Homerus.

Ὁμιλαδὸν, *Adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὁμιλος.

Ὁμίλει, 2. s. pr. imper. act. v.

Ὁμιλέω, in cœtu aliquorum versor; (2) in alicujus colloquium venio, colloquor, confabulor; orationem ad populum habeo; fermocinor, Gl. V. (3) consuetudinem habeo, consuesco, etiam cum femina (4) alicui rei valde deditus sum, ut studiis, &c. Οὐκ ἐθέλειν τοῖς στέργουσι συμβιοῦν, Dem. τῇ φιλοσοφίᾳ, Plato. Ταῦτα μαθὼν ἀγαθὸς ἐγὼ ὁμίλει, Theog. 36. Ab eod.

Ὁμιληδὸν, *Adv.* idem quod ὁμιλαδόν.

Ὁμίλημα, ατος, τὸ, officium congressus, congressus officiosus. Ab ὁμιλέω.

Ὁμιλητὴς, qui conversari solet, cui frequens est conversatio cum aliquo; (2) discipulus, auditor. Ab eod.

Ὁμιλητικὸς, ὴ, ὸν, qui dextere versatur cum hominibus, politus, elegans, humanus, affabilis, comis, Gl. Vet. tractator. Ab ὁμιλητὴς.

Ὁμιλητὸς, ὸ, comis, lenis; κχ ὁμιλητὸς immitis, asper, sævus.

Ὁμιλία, ας, ἡ, consuetudo, commercium; (2) colloquium, collocutio, sermo, disputatio, concio de rebus sacris, Ph. Ab ὁμιλος.

Ὁμιλὶη, ης, ἡ, cœtus, collegium, Herod. Ab

Ὅμιλος, ου, ὁ, cœtus, turba, multitudo; (2) turma, caterva, multitudo militum; (3) vulgus, plebs; (4) strepitus, tumultus.

Ὁμίχλη, ἡ, nebula, caligo, nebulosus, nubilosus. Ab ὁμίχλη.

Ὁμιχμα, ατος, τὸ, urinæ excretio, mictus, Hes. ubi ὁμίχμαλα, ὁμίχματα, urinæ excretiones. Ab ὁμιχέω.

Ὄμμα, ατος, τὸ, visus, spectaculum, spectrum; (2) adspectus, facies; (3) oculus; ὄμματα, lumina, Gl. V. ab ὀπτάνω.

Ὀμμοτιμος, ου, ὁ ἡ ον, q. d. ὀπτιμος; ὄμματος φόβος, amor oculis infinitus, Hes. Ab ὄμμα.

Ὀμματίδιον, ου, τὸ, ocellus, Dim. ab

Ὀμμάτιον, ου, τὸ, ocellus. Ab ὄμμα.

Ὀμματογράφος, ου, ὁ ἡ ον, fucandæ faciei serviens, *Epith.* fuci. Ex γράφω, pingo.

Ὀμματολαμπὴς, ίος, ὁ ἡ ὲς, oculis fulgens. Ex λάμπω.

Ὀμματοσὰης, ίος, ὁ ἡ ὲς, oculis privatus, cæcus, R. Ex ὄμμα, & σβέννυμι.

Ὀμματόω, oculatum & vigilem reddo; pass. pass. part. sine augm. ὀμματαμβρότος, oculatus, Gl. V. Ab ὄμμα.

Ὄμνυ, 2. s. præs. imper. act. *per Æol.* pro ὄμνυθι, ab ὄμνυμι.

Ὀμνύεις, 2. s. præs. indic. act. ὀμνύω.

ΟΜΝΥΜΙ, vel ὀμνύω, juro, dejero; ὄμνυον, imperf. jurabat, ὄμνυσι, imperat. jura; inf. ὀμνύειν, & ὀμνύμεν, jurare. Alias ab ὀμόω, ut f. 1. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμόσομαι, jurabo, a. 1. ὤμοσα, juravi; perf. ὀμώμοκα, juravi; inf. a. 1. ὀμόσαι, Poët. ὀμόσσαι, jurare; imperat. ὄμοσσον, jura. Ὅμνυσι τούτοις πᾶσι νικᾶν τὰς κρίσεις, Arist. Ach. 451. Ἡ γλῶσσ' ὤμοσεν, ἡ δ' ἄμπνοος, ἀ δ' ὄμμοτος ἀπλητος, Eur. Hipp. 616. Μέγαν ὅρκον ὀμόσασ, Pind. Ol. 6, 24.

Ὁμοαίχμια, apud Hes. pro ὁμαιχμίη.

Ὁμοδιδύμος, ejusdem numeri. Lex Vulg.

Ὁμόζυξ, υγος, ὁ ἡ υξ, cum alio vivens; conjux, Gl. Vet. Ex ὁμοῦ, & βίος.

Ὁμόκλαστος, ον, ὁ ἡ ον, simul germinans. A βλαστάνω.

Ὁμόκλητος, ου, ὁ ἡ ον, qui una consulitur; (2) qui ejusdem est voluntatis. Ex ὁμός, ὴ, ὸν, & βελὴ, vel βούλομαι.

Ὁμοκώμιος, ου, ὁ ἡ ον, cui ara cum alio communis est. Ex ὁμὸς, & βωμός.

Ὁμογάλακτες, ων, οἱ ἡ αἱ, collactanei. Ex ὁμοῦ, & γάλα. Unde

Ὁμογάλακτος, ου, ὁ ἡ ον, collactaneus, Ph. Ὁμόγαμβροι, ων, οἱ, qui simul generi unius ejusdemque soceri vel socrus.

Ὁμόγαμος, ὁ ἡ ον, maritus, uxor.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ ἡ ον, uterinus frater. Ex ὁμοῦ, & γαστὴρ, venter. Hom. Il. 21, 95.

Ὁμογενεσ, ας, ἡ, cognatio. Ab

Ὁμογενὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, ejusdem generis cognatus, Gl. V. gentilis, consanguineus. Ex ὁμοῦ, & γένος. Hinc

Ὁμογενὴς, *Adv.* eodem genere.

Ὁμογνήτωρ, ορος, ὁ, fratet, Eurip.

Ὁμογλωττέω, eadem lingua utor. Ab

Ὁμόγλωττος, ου, ὁ ἡ ον, qui eadem lingua utitur, qui ejusdem linguæ est. A γλῶττα.

Ὁμογνήσιος, germani, Ph.

Ὁμογνήτος, ου, ὁ ἡ ον, consanguineus, Nonn. Quam ὁμογνητος.

Ὁμογνιος, ου, ὁ ἡ ον, cognatus, gentilis; οὐόμνιος Ζεὺς, Jupiter gentilitius; ὁμόγνιοι Θεοὶ, penates, vel Dii gentilitii; quasi ὁμογένιοι, *per Syncop.* Ex γένος.

Ὁμογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ejusdem sum sententiæ, consentio, adsentior, Gl. V. ὁμογνωμονεῖν, concordare.

Ὁμογνωμόνως, æque, eodem animo.

Ὁμογνωμοσύνη, ης, consensus sententiarum. Ab

Ὁμογνώμων, ονος, ὁ ἡ ον, qui ejusdem est sententiæ, Gl. V. unanimis, concors. Ex ὁμὸς, & γνώμη.

Ὁμόγονος, ου, ὁ ἡ ον, germanus. Ex ὁμὸς

quæ, quin ejusdem sunt generis. Ex ὁμὸς & γένεσις.

'Ομογραμμο-ς, ος, ὁ ἡ ὁ, iisdem lineis circumscriptus. Ex ὁμὸς, & γραμμή.

'Ομογραφία, pari modo, h. e. iisdem literis scribo verbum aliquod. Vox Gramm. A ὁμόγραφος.

'Ομογνήσι-ος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ejusdem lecti cum fratri particeps est, conjux. A ὅμογνος.

'Ομοδημέω, ῶ, f. ήσω, in ordinem me cogo, civilem me gero. Ab

'Ομόδημος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ejusdem populi est, popularis, gentilis; (2) qui cum populo facit, qui ad populi mores se componit. Ex ὁμο-, & δῆμος.

'Ομοδιαιτη-τὸς, τὸς, ὁ ἡ τὸ, eodem victu utens, idem vitæ genus sequens, Gl. Vet. contubernalis, convictor. Ex ὁμο-, & δίαιτα.

'Ομοδοξαμύνω, ῶ, f. ὑνῶ, idem sentio. Ex ὁμὸς, & δόγμα.

'Ομοδοξία, ας, ἡ, eadem opinio quorumdam, consensus opinionum; (2) par gloria. Ab

'Ομόδοξος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ejusdem opinionis est; (2) pari gloria præditus, R. Ex ὁμὸς, & δόξα, opinio, gloria. Hinc

'Ομοδόξως, Adv. æquali gloria.

'Ομοδορκὶς, ίς, ὁ ἡ ὁ, cœnæ particeps seu socius. Ex ὁμὸς, & δόρπον.

'Ομόδουλος, ος, ὁ ἡ ὁ, conservus, conserva.

'Ομοδρομέω, ῶ una curro, concurro, Plut. Ex ὁμὸς, & δρόμος. Hinc

'Ομοδρομία, ἡ, Ion. -μίη, concursus, pugna.

'Ομόδρομος, ον, qui una currit, comes cursus.

'Ομοδυνάμιος, ος, ὁ ἡ ὁ, æque potens, R. Ex ὁμὸς, & δυνάμις.

'Ομοεθνέω, ejusdem gentis sum. Ab

'Ομόεθνος, ος, ὁ ἡ ὁ, eiusdem generis s. nationis, Gl. Vet. ὁμόφυλος, congentilis. Ex ὁμὸς, & ἔθνος, gens. Hinc

'Ομοεθνία, ἡ, gentilitas, cognatio, partium corporis inter se consensio, Hippoc.

'Ομοεθνῶς, Adv. ejusdem gentis.

'Ομοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, qui ejusdem speciei est, ejusdem generis. Ex ὁμὸς, & εἶδος. Hinc

'Ομοειδία, ας, ἡ, speciei similitudo, formæ convenientia.

'Ομοειδῶς, eadem, simili forma.

'Ομοεραὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, τὸ ὁμοερὲς, quod eodem septo coercetur, iisdem ædibus habitans. Ex ὁμὸς, & ἔρκος.

'Ομοέστιος, ος, ὁ ἡ ὁ, eumdem larem habens, contubernalis. Ex ἑστία, & ἑστία.

'Ομόζηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui unum idemque æmulatur.

'Ομόζυγὰς, ὰς, ὁ ἡ ὰ, qui sub eodem jugo est, conjux, conjunctus. Ex ζυγὸς.

'Ομόζυγος, ὁ ἡ ὁ, idem, Gl. V.

'Ομόζυξ, υγος, ὁ ἡ ὁ, parijugis, alter equus in jugo; ὁμόζυγες, juges, Gl. V. juncti, bini. Ex iisd.

'Ομοήθεια, ας, ἡ, morum similitudo, morum consensio, concordia. Ab

'Ομοήθης, ες, ὁ ἡ ὲς, qui eorumdem morum est, qui similibus est moribus, Gl. V. similis, consuetus, solitus. Ex ἦθος.

'Ομοθάλαμος, ὁ ἡ ὁ, qui simul & in eodem thalamo habitat, contubernalis.

'Ομοθαμνία, una fruticor. A θάμνος.

'Ομόθεν, Adv. ex eodem loco; (2) ex propinquo. Ab ὁμὸς.

'Ομόθεος, ος, ὁ ἡ ὁ, pariter Deus, una vel simul Deus, ejusdem divinitatis consors.

'Ομόθηλυς, ὁ, collactaneus, cognatus.

'Ομόθριξ, χος, similes pilos habens, Epith. equi v. ἔτριχες.

'Ομόθρονος, ὁ ἡ ὁ, ejusdem throni consors.

'Ομόθρους, ος, ὁ ἡ ὁ, unum idemque loquens, concors.

'Ομοθυμαδὸν, Adv. uno animo, una mente, concordi voluntate, unanimiter; (2) universi una, pariter, simul, Ph.

'Ομοθυμία, ας, ἡ, unanimitas. Ab

'Ομόθυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, unanimis, consentiens, concors.

'Ομοιάζω, similis fio. Ab ὅμοιος.

'Ομοίδιμι, acc. fing. V. g. Ion. pro ὁμοίωμαι.

'Ομοιέαρχέω, ῶ, simul incipiens. Ab ἔαρχομαι.

'Ομοίζω, similis, omnibus communis; omnibus æque perniciosus; omnibus æque molestus, instans. Ab ὅμοιος, similis, vel potius ab ὁμὲ, simul, & ἰάνω, ab ἕμι.

'Ομοιοβαρὴς, ίς, ὁ ἡ ὁ, æque gravis, Suic. A βαρὺς.

'Ομοιόβιος, ος, ὁ ἡ ὁ, simili victu utens.

'Ομοιοβίστος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem.

'Ομοιοβλαστάνειν, similiter germinare, germine convenire.

'Ομοιογένεια, ας, ἡ, generis similitudo. Ab

'Ομοιογενὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, qui similis vel prope ejusdem est generis. Ex ὅμοιος, & γένος.

'Ομοιογενῶς, simili genere.

'Ομοιοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, qui similis vel prope ejusdem est speciei. Ex ὅμοιος, & εἶδος.

'Ομοιόθριξ, ιχος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ὁμόθριξ.

'Ομοιοκαρπέω, similes fructus gigno. Ab

'Ομοιόκαρπος, ὁ ἡ ὁ, similes habens fructus.

'Ομοιοκατάληκτέω, similiter desinens.

'Ομοιοκατάληκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, similiter desinens. Ex ὁμοιο-, & κατάληγω. Hinc

'Ομοιοκαταληξία, ἡ, similitudo clausulæ.

'Ομοιόκριθος, ος, ὁ ἡ ὁ, hordeo similis. Ex ὅμοιος, & κρίθη, hordeum.

'Ομοιολεπτομερὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, in partes tenues, similesque divisus, Sch. Arist.

'Ομοιολογία, ας, ἡ, dictio similis, similia verba. Ex ὅμοιος, & λέγω.

'Ομοιομέρεια, ας, ἡ, similitudo partium, partes similes. Vox Anaxag. Lucret. homœomeria. Ab

'Ομοιομερὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, constans ex partibus similibus, partes habens similes. Ex ὅμοιος, & μέρος.

'Ομοιομορφέω, ῶ, f. ήσω, similis & ejusdem effigiei sum. Ab

'Ομοιόμορφος, ος, ὁ ἡ ὁ, similis & ejusdem effigiei. Ex ὅμοιος, & μορφή.

'Ομοιονὸμος, ος, ὁ ἡ ὁ, ejusdem ingenii. Ex ὅμοιος, & νόμος.

'Ομοιοπάθεια, ας, ἡ, adfectuum similitudo, similes adfectus, naturæ similitudo.

'Ομοιοπαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, qui similes habet adfectus, iisdem adfectibus obnoxius, ut. similis naturæ. Ex ὅμοιος, & πάθος.

'Ομοιοπαθῶς, Adv. similibus adfectionibus.

'Ομοιόπιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, ejusdem fidei. A πίστις.

'Ομοιοπρεπὴς, ὲς, similiter ornatus. A πρέπω.

'Ομοιοπροσωπεῖν, ejusdem esse personæ.

'Ομοιοπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ejusdem personæ est, Gramm. A πρόσωπον.

'Ομοιόπτερος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui similes habet pennas; ὁμοιόπτεροι, qui sunt æqualis dignitatis & ætatis, Hes. A πτερὸν.

'Ομοιόπτωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, similiter cadens, similes casus habens. A πίπτω, vel πτῶσις.

Ὁμοιοπτώτως, iisdem casibus.

'Ομοιόπυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, tritico similis.

'Ομοιος, οία, οιον, similis; (2) par, æqualis; aliquando & ὁμοῖος. Ab ὁμὸς.

'Ομοιόσημος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem significans. Ex ὅμοιος, & σῆμα.

'Ομοισέβιος, ος, ὁ ἡ ὁ, simili cultu seu habitu utens. Ex ὅμοιος, & σέβω.

'Ομοιόσομος, ος, ὁ ἡ ὁ, ore similis. Ex ὅμοιος, & σῶμα.

'Ομοιοστιχάκλος, ος, ὁ ἡ ὁ, similis & ejusdem constructionis. Ex συστίχω.

'Ομοισχημοσύνη, ης, ejusdem figuræ sum, eumdem habitum servo. Ab

'Ομοισχήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui ejusdem figuræ est, conformis. Ex ὅμοιος, & σχῆμα.

'Ομοισχημόνως, eadem forma.

'Ομοισταχὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, simili celeritate præditus, æque velox. Ex ταχὺς.

'Ομοιστιχὴς, Adv. simili celeritate.

'Ομοιοτέλεύτος, ος, ὁ ἡ ὁ, similem clausulam habens, similiter desinens. A τελεύτη.

'Ομοιότης, τητος, ἡ, similitudo; item æqualitas, paritas, Gl. V. Ab ὅμοιος.

'Ομοιότονος, ος, similem tonum habens.

'Ομοιοτόνως, simili tono.

'Ομοιοτροπία, ας, ἡ, similis & idem prope modus; (2) morum similitudo. Ab

'Ομοιότροπος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui similis & ejusdem modi est; (2) qui similibus præditus est moribus, ejusdem ingenii.

'Ομοιοτρόπως, Adv. eodem modo.

'Ομοιοτύπωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, simili forma expressus.

'Ομοιότης, ος, ὁ ἡ ὁ, similis naturæ, similem essentiam habens. Ab οὐσία.

'Ομοιοφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, similiter germinans, Suic. Ex ὅμοιος, & φέρω.

'Ομοιόφωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, similem vocem habens. Ex ὅμοιος, & φωνὴ.

'Ομοιόχροια, ας, ἡ, similitudo coloris.

'Ομοιόχρονος, ον, ejusdem intervalli, durationis, temporis, Epith. pedum, ut Dactylus, & Anapæstus.

'Ομοιοχρώματος, ος, ὁ ἡ ὁ, colore similis. A χρῶμα.

'Ομοιόω, ῶ, f. ώσω, adsimilo, similem reddo; (2) comparo, confero; ὁμοιοῦμαι, adsimilor; ὡμοιώθην, aor. 1. similis factus sum, inf. ὁμοιωθῆναι, Pcet. ὁμοιωθήμεναι, exæquari. Alicubi & ὁμοιῶ, similis sum. Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; Marc. 4, 30. Ἄστροις ὁμοιωθῆναι, Eur. Hel. 139. Ab ὅμοιος.

'Ομοιωθήμεναι, adsimilatum esse, aor. 1. inf. pass. Dor. pro ὁμοιωθῆναι, ab ὁμοιόω.

'Ομοίωμα, ατος, τὸ, similitudo; simulacrum, figura expressa ad alicujus similitudinem. Ab ὁμοιόω. Hinc

'Ομοιωματικὸς, ὴ, όν, similitudinem significans, ut ὁμοιωματικὸν ὄνομα, nomen similitudinis.

'Ομοίως, Adv. b. similiter, simili modo, perinde, pariter, æque.

'Ομοίωσις, εως, ἡ, similitudo, simulacrum, effigies; (2) nomen figuræ rhetoricæ, quem res similitudine explicatur. Ab ὁμοιόω.

'Ομοιωτὴς, οῦ, ὁ, qui rerum simulacra imitatur & exprimit. Ab eod.

'Ομοκάπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad eumdem fumum sive focum degens cum aliis, contubernalis.

'Ομόκαπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem præpe, vel eamdem mensam habens, commensalis. Ex ὁμο-, & κάπη.

'Ομοκάτοικος, ος, ὁ ἡ ὁ, sub eodem tecto habitans.

'Ομοκλιδάρχης, ου, comes viæ.

'Ομόκεντρος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem centrum habens. A κέντρον.

'Ομοκλάω, vel ὁμοκλίω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpito; ὁμόκλεον, imperf. minabuntur, & Ion. ὁμοκλήσασκε, 3. sing. a. 1. increpabat. Οἱ δ' ἅμα ἵπποις ὁμοκλήσαντες, Soph. El. 714. Ab

'Ομοκλὴ, ῆς, ἡ, exhortatio cum vociferatione, increpatio & comminatio. A κέλω.

'Ομοκληρία, ας, ἡ, consortium, Gl. V. Ab

'Ομόκληρος, ος, ὁ ἡ ὁ, cohæres, particeps. Ex ὁμὸς, & κλῆρος.

'Ομοκλήσαντε, nom. pl. a. 1. act. part. v. ὁμοκλάω.

'Ομοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator, qui magno cum clamore, minatur. Ab ὁμοκλάω.

'Ομόκλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, simul vocatus cum alio. Ex ὁμὸς, & καλέω.

'Ομοκλινὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, simul accumbens, Nonn. ubi ὁμοκλινέες. Ex ὁμὸς, & κλίνη.

'Ομόκλινος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui eodem lecto est; (2) qui eadem mensa fruitur, Rob. Ex iisdem.

'Ομόκλιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, eodem tecto utens, simul manens cum alio. Ab

'Ομοκοίλιος, ος, ὁ ἡ ὁ, uterinus frater. Ex κοιλία.

Ὁμοιογενής, ές, ἡ, ὁ, ejusdem generis, ejusdem naturæ. Ab ὁμοῖος, & γένος.

Ὁμοιόγνιος, ον, ejusdem generis. Ab ὁμοῖος, & γόνος.

Ὁμοιόγνωτος, ον, ejusdem sententiæ. Ab ὁμοῖος, & γνώμη.

Ὁμοιόδειρος, ον, ejusdem colli. Ab ὁμοῖος, & δέρη.

Ὁμοιοδίαιτος, ον, ejusdem victus. Ab ὁμοῖος, & δίαιτα.

Ὁμοιοδρομία, ας, ἡ, æquus cursus. Ab ὁμοῖος, & δρόμος.

Ὁμοιοειδής, ές, similitudine adfectuum, vel iisdem adfectibus. A præc.

Ὁμοιόζηλος, ον, ejusdem studii. Ab ὁμοῖος, & ζῆλος.

Ὁμοιοθάνατος, ον, ejusdem mortis. Ab ὁμοῖος, & θάνατος.

Ὁμοιοκαρπία, ας, ἡ, ejusdem fructus. Ab ὁμοῖος, & καρπός.

Ὁμοιοκρατία, ας, ἡ, ejusdem imperii. Ab ὁμοῖος, & κράτος.

Ὁμοιόκτητος, ον, ejusdem possessionis. Ab ὁμοῖος, & κτῆμα.

Ὁμοιόκτιστος, ον, ejusdem urbis. Ab ὁμοῖος, & κτίζω.

Ὁμοιόκυκλος, ον, ejusdem circuli. Ab ὁμοῖος, & κύκλος.

Ὁμοιολεξία, ας, ἡ, consensus. A λέγω.

Ὁμοιόλεχος, ου, ὁ, ἡ, conjux.

Ὁμολογέω, ῶ, fut. ήσω, consentio, adsentior, fateor; (2) spondeo, roganti promitto, despondeo, Gl. V. (3) præs fio; (4) conditiones, v. c. pacis accipio; (5) confiteor, profiteor, palam dico, adfirmo, testor; (6) similis sum, respondeo; (7) laudo, celebro, gratias ago, aor. 1. ὡμολόγησα, confessus sum, Gl. Vet. pass. ὡμολογοῦμαι, concessum est, convenit, part. ὁμολογούμενος, quod in confesso est, consentaneum, aor. 1. part. ὁμολογηθείς, votivus, Gl. V. perf. ὡμολογημένος, confessum, Gl. V. & sine augmento ὁμολογημένως, conditum, Gl. V. ὡμολόγηται, constat, Ph. 3. sing. p. Ὁμολογῶ ἐπὶ καταλύσει, Thuc. τὸ εὐχῆς ἀπηλθέσθαι, Plut. πρὸς ἐμὲ, Plato. μὴ τῷ βαρβάρων, Æschin Ὡμολόγηθ' ὑπὲρ πολίτου εἶναι δικαίως ἐμοὶ, Plato.

Ὁμολογηθέντα, acc. f. aor. 1. pass. v. ὁμολογέω.

Ὁμολόγημα, ατος, τὸ, id, de quo convenit inter aliquos, inter disputantes, quod in confesso est.

Ὁμολογησία, ας, ἡ, confessio.

Ὁμολόγησις, ἡ, idem & ab eod.

Ὁμολογητὴς, οῦ, ὁ, sponsor, Ph. (2) confessor, omnis vere Christianus; stricte ὁμολογητὴς, qui tormenta propter Christum perpessi sunt, ac liberati. Ab ὁμολογία.

Ὁμολογία, ας, ἡ, confessio; (2) consensus; (3) conventio, pactum, pactio; (4) deditio, deditionis conditio, Gl. V. confessio, professio, stipulatio, sponsio, pactio; (5) concinnitas. Ab

Ὁμόλογος, ος, ὁ, ἡ, consentiens, adsentiens, ejusdem sententiæ, consentaneus; & ὁμόλογον, compromissum, pactum, Ph. Ex ὁμο-, & λέγω.

Ὁμολογουμένως, *Adverb.* ex confesso, omnium consensu, manifeste, citra controversiam, indubitanter; (2) convenienter, congrue. Ab ὁμολογούμενος.

Ὁμολχαι, idem.

Ὁμόλοχοι, ων, οἱ, qui ejusdem sunt cohortis. Ex ὁμὸς, & λόχος.

Ὁμομαστιγίας, ου, ὁ, particeps verberum; conservus. Ab

Ὁμομάστιξ, γος, ὁ, idem.

Ὁμομήτριος, ία, ιον, eadem matre natus; uterinus, Gl. V. Ex ὁμὸς, & μήτηρ.

Ὁμομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, Poll. ubi ὁμομήτορες, idem qui ὁμομήτριοι.

Ὁμόναος, ος, ὁ, ἡ, communi templo colitur.

Ὁμόνεκρος, ος, ὁ, ἡ, simul, pariter mortuus; æque corruptus ac mortuorum cadavera.

Ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ, frater germanus, frater uterinus. Ex ὁμὸς, & πατὴρ.

Ὁμονοεῖον, ου, τὸ, templum concordiæ. Ab ὁμόνοια.

Ὁμονοέω, ῶ, f. ήσω, concors sum, concorditer vivo, consentio, Gl. Vet. concordo. Ab ὁμόνοος. Hinc

Ὁμονοητικὸς, ἡ, όν, ad concordiam pertinens; (2) ad concordiam efficiendam aptus, propensus.

Ὁμονοητικῶς, *Adv.* concorditer, consensu.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, consensus, conspiratio; (2) Deæ nomen. Ab

Ὁμόνοος, *contr.* ὁμόνους, ους, ὁ, ἡ, eandem mentem habens, concors, unanimis.

Ὁμόνομος, ον, iisdem legibus utens. Plat.

Ὁμοουσιανοὶ, οῦ, ὁ, ὁμοουσιανοὶ, ab hæreticis vocabantur, qui τὸ ὁμοούσιον defendebant. Ab

Ὁμοούσιος, ὁ, ἡ, ὁ, coëssentialis, consubstantialis, ejusdem essentiæ. Ex ὁμὸς, & οὐσία. Hinc

Ὁμοουσιότης, ητος, ἡ, consubstantialitas.

Ὁμόπαγοι, οἱ, qui ejusdem sunt pagi, V. L.

Ὁμοπαθία, adsentio, obtempero, Plut. Ab

Ὁμοπαθὴς, ἐς, ejusdem affectionis, conveniens, vel idem patiens in re aliqua. Ex ὁμὸς, & πάθος.

Ὁμοπαθὴς, cum similitudine adfectuum, vel iisdem adfectibus. A præc.

Ὁμοπάθιος, ον, ejusdem patriæ. Ab ὁμὸς, & πατρὶς.

Ὁμοπάτριος, ον, ejusdem patris. Ab ὁμὸς, & πατὴρ.

Ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd. Sed pro eo dicitur ὁμοπάτριος apud poët.

Ὁμοπέτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Ὁμόπεδος, ον, planus, ut ὁμαλὸς. A πέδον.

Ὁμοπιστία, ας, ἡ, fidei conspiratio, eadem fides. Ab

Ὁμόπιστος, ος, ὁ, ἡ, in fide consentiens, ejusdem fidei. Ex ὁμὸς, & πίστις.

Ὁμοπλεκὴς, ὲς, ὁ, ἡ, in unum nexus, in unum plicatus. Ex ὁμοῦ, & πλέκω.

Ὁμόπλοος, ος, ὁ, ἡ, idem. Ex infd.

Ὁμοπλοΐα, ας, ἡ, simul navigo.

Ὁμόπλοια, ας, ἡ, navigationis societas. Ab

Ὁμόπλοος, *contr.* ὁμόπλους, ους, ὁ, ἡ, simul navigans, navigationis socius.

Ὁμοπλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem; (2) qui simul natat.

Ὁμόπολις, εως, υ, ὁ, ἡ, qui ex eadem urbe est; (2) conterraneus, popularis.

Ὁμοπορεύτος, ος, ὁ, ἡ, simul iter faciens. Ex ὁμοῦ, & πορεύομαι.

Ὁμοπραγία, socius, consocius sum alicujus rei.

Ὁμοπράγμων, ονος, socius, adjutor. A πρᾶγμα.

Ὁμοπροσκυνήτος, ος, ὁ, ἡ, ejusdem adorationis, eadem adoratione dignus. Ex ὁμὸς, & προσκυνέω.

Ὁμόπτερος, ος, ὁ, ἡ, similiter alatus, similiter volans, eodem vento utens, de navi. Ex ὁμοῦ, & πτερόν.

Ὁμοπτέρως, pari cursu, celeritate.

Ὁμόπτολις, idem quod ὁμόπολις.

Ὁμοπτώτως, *Adv.* eodem casu. Ex πτῶσις.

Ὁμόρρυμα, ατος, τὸ, macula, labes.

Ὁμόρρυνε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀμόρξαι, ab

ΟΜΟΡΓΝΤΜΙ, f. ξω, tergo, abstergo, imprimo, inuro, a. 1. med. int. ὁμορξάσθαι, abstergere, part. ὁμορξάμενος, tergens. Δάκρυ ὁμορξάμενος, Odyss. ς, 88.

Ὁμορίω, ῶ, f. ήσω, confinis seu conterminus sum. Ὁμορῶν χωρίον ἐπείρᾳ, Plut. Ab ὅμορος.

Ὁμόρπνοι, ων, οἱ, ὁμόρπνοις, confinitas, vicinitas, adfinitas, Rob. Suic. Ab ὁμορέω.

Ὁμορρᾶμαι, a. 1. ind. med. v. ὁμόρνυμι.

Ὁμόρξω, *tergam*, f. 1. ind. c. act.

Ὁμορος, ον, idem quod.

Ὅμορος, ου, ὁ, ἡ, finitimus, confinis, conterminus. Ex ὁμοῦ, & ὅρος.

Ὁμορροσία, ας, ἡ, contubernium, Gl. V.

Ὁμόροφος, ος, ὁ, ἡ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & ὄροφη.

Ὁμορροφος, vel ὁμόρροφος, ος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Ὁμόρρυθμος, ος, ὁ, ἡ, communia fluenta habens, ex eodem rivo aquas ducens. Ex ὁμοῦ, & ῥέω.

Ὁμορρήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, uno eodemque ore dictus, concors, Nonn.

Ὁμορρᾶμαι, ας, ἡ, confluvium, V. Lex.

Ὁμορρόθια, ῶν, f. ήσω, constrepo; (2) consentio. Δίδρακα τῦρσον ἄμπυρ ἀὸ ὁμορρόθει, Soph. Antig. 542. Ab ὁμόρροθος.

Ὁμορρόθιος, ον, ἡ, simul agitatus fluctibus.

Ὁμόρροθος, ος, ὁ, ἡ, simul strepitum aut sonitum edens.

Ὁμόρρυσις, εως, ἡ, confluentia, confluxus. Ab

Ὁμόρρους, ους, ὁ, ἡ, simul fluens.

Ὁμορροφέω, ῶ, ὁ, ἡ, compotor. Ex ὁμοῦ, & ῥοφέω.

Ὁμορρυσμίη, ης, ἡ, vicinitas, ap. Hipp. Ab

Ὁμορυσμὸς, ὁ, idem ib.

ΟΜΟΣ, ὴ, όν, similis, par.

Ὁμόσαι, aor. 1. inf. act. v. ὄμνυμι.

Ὁμοσαρκος, ος, ὁ, ἡ, ejusdem carnis, consanguineus cum alio. Ex ὁμὸς, & σάρξ.

Ὁμόσε, *Adv.* ὁμὸς sum, ὁμόσε χωρεῖν, ire, progredi, pedem conferre, manum conserere. Ab ὁμὸς.

Ὁμόσης, 2. sing. a. 1. conj. act. v. ὄμνυμι.

Ὁμοσιτεῖται, ίου, ὁ, ἡ, æque sortis seu vitæ socius. Ex ὁμὸς, & σῖτος.

Ὁμοσίτιοι, αι, οι, conjuges, quasi ex uno pane victitantes. Ex ὁμὸς, & σῖτος.

Ὁμοσιτία, una cibum capio. Ab

Ὁμοσιτος, ος, ὁ, ἡ, qui cibum una cum alio capit, convictor.

Ὁμόσκηνος, ος, ὁ, ἡ, qui iisdem tentoriis utitur.

Ὁμοσκηνία, ας, ἡ, contubernium, habitatio in eodem tentorio. Ab

Ὁμόσκηνος, ος, ὁ, ἡ, in eodem tentorio degens, contubernalis. Ex σκηνὴ. Hinc

Ὁμοσκηνόω, vel ὁμοσκηνόομαι, ῶ, contubernalis sum, in eodem tentorio habito.

Ὁμόσπλαγχνος, ος, ὁ, ἡ, cognatus, consanguineus, frater. Ex σπλάγχνον.

Ὁμοσπονδία, fœderis particeps fuit.

Ὁμόσπονδος, ος, ὁ, ἡ, libaminum communis, ejusdem fœderis particeps, Gl. V. sodalitius. Ex ὁμὸς, & σπονδὴ.

Ὁμόσπορος, ος, ὁ, ἡ, simul seminatus, consatus; (2) eadem stirpe ortus frater vel soror. Ex ὁμοῦ, & σπείρω.

Ὁμοσπόρος, ος, ὁ, ἡ, qui cum eadem, quasi cum altus, rem habet, Suic. Ex infd.

Ὁμόσαι, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Poët.* pro ὀμόσσῃ.

Ὁμόσαν, 3. sing. a. 1. imper. act. *Poët.* pro ὀμόσσαι.

Ὁμόσιτος, ος, ὁ, ἡ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & στέγω.

Ὁμοστοῖος, οία, ὁ, ἡ, iisdem vestigiis incedens, *metaph.* consentiens, concors. Ex στοῖος.

Ὁμοστιχάω, ῶ, f. ήσω, simul procedo, una eo, comitor, Il. 15, 635. Ex στίχος.

Ὁμοστιχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iisd.

Ὁμοστιχὴς, οῦς, ὁ, ἡ, simul incedens, vel cadens. Ex iisd.

Ὁμόστιχος, ος, ὁ, ἡ, vel ὁμόστοιχος, in eodem versu seu ordine locatus; (2) comes, qui ejusdem est ordinis. Ex ὁμοῦ, & στίχος, vel στοῖχος.

Ὁμόστολος, ος, ὁ, ἡ, qui simul mittitur, seu proficiscitur, ejusdem viæ comes. Ex ὁμοῦ, & στέλλω.

Ὁμόστοργος, ος, ὁ, ἡ, eodem amore prosequens, concors in amore. Ex στοργὴ.

Ὁμόσφυρος, ὁ, ἡ, cum alio iter facit, comes exponitur & frater. Ex σφυρὸν.

Ὁμοσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, eamdem formam seu habitum eumdem habens, uniformis. Ex ὁμὸς, & σχῆμα.

Ὁμόσω, *juralo*, f. 1. ind. act. v. ὄμνυμι.

Ὁμοῦμαι, juralo, f. 2. ind. c. med.

Ὁμοταγὴς, ὲς, ὁ, ἡ, qui ejusdem est ordinis. Ex ὁμὸς, & τάσσω, *ordino*.

Ὁμοταγῶς, eodem ordine.

Ὁμοτάλαντος, ον, ejusdem pretii, magnitudinis, ponderis. Ex τάλαντον.

Ὁμόταφος, ος, ὁ, ἡ, idem sepulchrum habens.

Ὁμοτάχὴς, ὲς, ὁ, ἡ, æque velox. Ex ὁμὸς, & ταχὺς.

Ὁμοτάχως, *Adv.* simili celeritate.

Ὁμοτέλὴς, ὲς, ὁ, ἡ, qui idem tributum cum aliis pendit. Ex ὁμὸς, & τέλος.

Ὁμοτίλευτος, ον, eodem modo desinens. A τελευτή.

Ὁμοτέρμων, ονος, ὁ, ἡ, conterminus, vicinus, finitimus. Ex ὁμοῦ, & τέρμων.

Ὁμοτεχνία, eamdem artem factito. Ab

Ὁμότεχνος, ος, ὁ, ἡ, qui eamdem artem exercet, profitetur, seu facitat, Gl. Vet. ejusdem artis. Ex ὁμὸς, & τέχνη.

Ὁμότηθος, ὁ, ἡ, eadem nutrice usus, eodem ubere lactatus. A τίθη.

Ὁμοτὴς, οῦ, ὁ, jurator, juratus, Gl. V. Ab ὄμνυμι, *juro*. Unde

Ὀμνύμι, f. ὀμοῦμαι, quæ futuris eſt, ut ἐπιτίκτω ἐπίξομαι, adverbia jurandi.
Ὁμότιμος, ος, ον, honoris æqualitas, par dignitas. Ab
Ὁμότιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui in pari habetur honore; qui paris eſt conditionis, Gl. V. collega, conſors. Ex ὁμός, & τιμή.
Ὁμοτίμως, pari dignitate.
Ὁμότροφος, ος, ὁ ἡ ἡ, eadem nutrice uſus. Ex τρέφω.
Ὁμότοιχος, ος, ὁ ἡ ἡ, communem parietem habens, vicinus.
Ὁμότονος, ος, ὁ ἡ ἡ, eumdem tenorem ſervans; (2) æqualiter tentus, contentus. Ex ὁμός, & τείνω.
Ὁμοτόνως, Adv. æquali ſeu eodem tenore.
Ὁμοτραπεζος, ος, ὁ ἡ ἡ, eadem utens menſa. Ex τράπεζα.
Ὁμότρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, una perforatus, una penetrabilis, Nonnus.
Ὁμότριχος, ος, ὁ ἡ ἡ, eoſdem pilos habens. Ex ὁμός, & θρίξ.
Ὁμοτροπέω, iiſdem moribus ſum præditus, ſimilis ſum.
Ὁμοτροπία, ας, ἡ, morum ſimilitudo ſeu conformitas, ſimilitudo ſimp. Ab
Ὁμότροπος, ὁ ἡ ἡ, ſimilibus moribus præditus; (2) ejuſdem modi, ſimilis.
Ὁμοτρόπως, Adv. ſimiliter, eodem modo.
Ὁμοτροφία, ας, communis educatio. Ab
Ὁμότροφος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſimul nutritus, una educatus; (2) convictor. Ex τρέφω.
Ὁμοτρόφος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui aliquos ſimul alit. Ex infl.
Ὁμοῦ, Adv. una, ſimul, pariter; (2) eumdem in locum; (3) eodem in loco; (4) prope; (5) fere, ferme, propemodum, circiter. Ὁμοῦ τι, prope, παρετάξαντο πάσαις ὁμοῦ σὺν σκηπτικαῖς δυνάμεσι, Plut. in Philopœm. cap. 10. Ὀλιγανδρίαν τε προσῆκον εἶναι καὶ ὁμοῦ τὸ θυμοειδὲς ἀπεγάσαντο, Id. de Oracul. defect. Ab ὁμός.
Ὁμυπόστατος, ος, ὁ ἡ ἡ, eamdem hypoſtaſin habens. Ex ὁμοῦ, & ὑφίστημι, ſubſiſto.
Ὁμώρεω, ῶ, f. ήσω, idem quod ὁμορέω.
Ὁμώρεως, ως, ὁ ἡ ἡ, idem quod ὁμορικός.
Ὁμώτιος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ὁμοούσιος.
Ὁμωσίτης, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod ὁμοσίτης.
Ὁμοφήτωρ, ορος, ὁ, omnibus pariter vaticinans; Epith. Apollinis. A φημί.
Ὁμόφθογγος, ος, ὁ ἡ ἡ, conſonans, ejuſdem ſoni.
Ὁμόφλοιος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſimilem corticem habens.
Ὁμόφοιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ſimul it, comes. Ex ὁμοῦ, & φοιτάω, eo.
Ὁμοφραδής, ές, ὁ ἡ ἡ, unanimis, concors.
Ὁμοφρονέω, ῶ, f. ήσω, eadem ſum mente, conſentio.
Ὁμοφροσύνη, ης, ἡ, concordia, conſenſio, unanimitas. Ab
Ὁμόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, unanimis, ejuſdem mentis, animi, ſeu ſententiæ, idem ſentiens. Ex ὁμός, & φρήν.
Ὁμόφυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, ejuſdem naturæ; (2) conſanguineus, cognatus. Ex ὁμός, & φυή. Hinc
Ὁμοφυΐα, ας, ἡ, naturæ communitas.
Ὁμοφυλία, ας, ἡ, ſimilitudo; cognatio. Ab
Ὁμόφυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ejuſdem eſt gentis, generis, vel ſexus; (2) in eadem terra genitus, Gl. Vet. tribuis, pentilis. Ex ὁμός, & φύλον.
Ὁμοφωνέω, ῶ, f. ήσω, eamdem vocem edo; (2) voce & lingua eadem utor.
Ὁμοφωνία, ας, ἡ, vocis convenientia, concentus; (2) ejuſdem linguæ uſus. Ab
Ὁμόφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, eamdem vocem ſeu eumdem ſonum edens; (2) eadem lingua utens. Ex ὁμός, & φωνή, vox.
Ὁμοφώνως, Adv. eadem voce, vocibus concordibus; (2) una eademque lingua.
Ὁμόφωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, eodem lumine lucens. Ex ὁμός, & φῶς.
Ὁμοχθέω, ῶ, f. ήσω, una laboro, una vigilias & curas ſuſtineo, conſentio, conſpiro, quæ milites & ſervi dimenſum acceptum conferebant & communes ex eo ſumptus faciebant.
Ὁμόχροια, ας, ἡ, coloris ſimilitudo, idem vel ſimilis color. Ab ὁμόχροος.
Ὁμοχρονία, eodem tempore ſum, æqualis. Ab
Ὁμόχρονος, ος, ὁ ἡ ἡ, æqualis, contemporaneus.
Ὁμόχροος, contr. ὁμόχους, ος, ὁ ἡ ἡ, ejuſdem coloris, concolor. Ex χρόα.
Ὁμοχρώματος, ον, idem. A χρώμα.
Ὁμοχώριος, ος, ὁ, conterraneus, Gl. V. Ex ὁμοῦ, & χώρα. Unde
Ὁμόχωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ex eadem regione eſt, popularis, vicinus.
Ὁμόψηφος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus idem ſuffragium eſt, eamdem fovens ſententiam; (2) qui una ſuffragium fert; (3) idem jus ſuffragii ferendi habens.
Ὁμοψυχέω, ῶ, f. ήσω, eodem ſub animo, concors ſum, conſentio.
Ὁμοψυχία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. Ab
Ὁμόψυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ejuſdem eſt animi, concors, unanimis. Ex ψυχή.
Ὁμοψύχως, Adv. unanimiter, uno animo.
Ὁμόω, unio, in unum redigo, Paſſ. ὁμόομαι, uniri, a. 1. ὡμωθείην, uniri, jungi. Ὁμωθείην φιλότητι, Il. 16, 209. Ab ὁμός.
Ὁμοω, juro, Gl. V. inuſit. ſed ab hoc ſunt uſitata ὁμόσω, f. 1. & ὁμόμαι, f. 2. med. ὁμοσα, a. 1. act. ὀμόμοκα, perf. cætera ab ὀμνύω, & ὄμνυμι. Ἔνιοι χρηματων μηδένα ἄνευ ὁμόσης, Iſocr.
Ὄμπαι, fruges melle imbutæ ſacrificandæ.
Ὄμπια, omne genus bellaria, Heſ. Hinc
Ὀμπνεύω, εία, εῦσα, vivendi & reſpirandi cauſſa almus, quo alimur, dives, magnus, copioſus, Heſ. Suid.
Ὀμπνειοχέρ, ρος, ὁ ἡ ἡ, larga manu dans, abundans, almus, Heſ. Ex ὄμπ. & χείρ.
Ὄ Μ Π Ν Η, ης, ἡ, fruges, quibus vitam ſuſtentamus, frumentum, cibus, rerum copia.
Ὀμπνιν, almum, ut ὀμπνιηρὸν ὕδωρ, Heſ.
Ὀμπνιος, ία, ιον, almus, ut ὀμπνια Δημήτηρ, alma Ceres; ὀμπνιον ὕδωρ, Suid. Ἄλλος ἀρτοτρύτου πόρον ὀμπνιον αὔλακι νείρων, Nonn. Paraph. 4, 36.
Ὄμφαξ, ακος, ἡ, acerbæ uvæ ſuccus, ap. Dioſc. Ab ὀμφαξ. Unde
Ὀμφακίας, ας, ὁ, ex uvis immaturis expreſſus; (2) immitis, crudus, acerbus.
Ὀμφακίζω, uvam acerbam produco; acerbus ſum; ὀμφακίζομαι, uvas acerbas & adhuc immaturas lego. Ab eod.
Ὀμφάκινος, ίνη, ινον, omphacinus, uvas immaturas referens, ſ. ex iis confectus; ὀμφάκινον, veſtimenti muliebris genus, Poll. Ph. ὑφάκινον, vn de oleum. Ab eod.
Ὀμφάκιον, ου, τὸ, omphacium, ſuccus uvæ acerbæ nec dum maturæ. Ab eod.
Ὀμφακίς, ίδος, ἡ, cavum ex quo glans querna eruditur. Ab eod. Unde
Ὀμφακίτης, ου, ὁ, ut ὀμφακίτης οἶνος, vinum omphacites; (2) cognomen Bacchi.
Ὀμφακόμηλα, ων, τὰ, medicamentum ex uvis immaturis & melle.
Ὀμφακόρρυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, acerbos & immaturos acetos habens. Ex ὄμφαξ, & ῥάξ.
Ὀμφακώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, acerbus in modum uvarum immaturarum. Ab ὄμφαξ.
Ὀμφαλάτρεσις, εως, ἡ, umbilici præciſio. Ab
Ὀμφαλοτρησία, ας, ὁ ἡ ἡ, umbilicus infantibus recens natis præcidens. Ex τέμνω.
Ὀμφάλιον, ου, τὸ, umbilicus. Ab ὀμφαλός.
Ὀμφαλικός, ή, όν, umbilicalis, ad umbilicum pertinens; (2) ex umbilico factus; rotundus.
Ὀμφαλιστήρ, ῆρος, ὁ, ſcalper, quo umbilicus infanti recens nato præciditur.
Ὀμφαλόεις, όεσσα, όεν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.
Ὀμφαλοειδής, ές, umbilicum ſimilem habens.
Ὀμφαλόεσσα, ης, ἡ, locus umbilicatus, tumulus.
Ὀ Μ Φ Α Λ Ο Σ, ου, ὁ, umbilicus, umbo.
Ὀμφαλοτομία, ας, ἡ, idem quod ὀμφαλοτομία. Καὶ τῶν μαίνε ἡ ὀμφαλοτομία μέχρις ἐτῶν ἓξ ἐν τοῖς ἀστέρι διατάσις, Ariſtot. Hiſt. An. 7, 10.
Ὀμφαλοτόμος, ὁ ἡ ἡ, id. quod ὀμφαλότ.
Ὀμφαλώδης, ες, umbilicaris.
Ὀμφαλωτός, ή, όν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.
Ὀ Μ Φ Α Ξ, ακος, ἡ, alicubi & ὁ, uva acerba; uva immatura, Ph. (2) quivis plantæ fructus acerbus & immaturus.
Ὀ Μ Φ Η, ῆς, ἡ, vox divina, oraculum, omen, augurium, ſomnium; (2) vox. Hinc
Ὀμφήεις, ήεσσα, ῆεν, fatidicus, vocalis.
Ὀμφητήρ, ῆρος, ὁ, vates, fatidicus. Ab eod.
Ὀμωθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. ὁμόω.
Ὀμῶλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, q. d. agrum conterminum habens, vicinus, finitimus. Ex ὁμοῦ & ὅλαξ, pro αὔλαξ.
Ὀμώμοκα, 3. ſ. perf. ind. act. Att. pro ὄμοκα, ab ὄμνυμι.
Ὁμωνυμέω, ῶ, cognominis ſum, idem nomen habeo.
Ὁμωνυμία, ας, ἡ, nominis communitas; (2) æquivocatio, ambiguitas. Ab
Ὁμώνυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem nomen habens, cognominis. Gl. V. cognominatus; ὁμώνυμοι λέξεις, ambigua vocabula; ὁμωνύμως, æquivocam, Gl. V. Ex ὄνυμα.
Ὁμωνύμως, Adv. communi, eodem nomine; (2) æquivoce, ambigue.
Ὁμοῤῥέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, ſub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & οἶκος.
Ὁμόῤῥοος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.
Ὁμῶς, Adv. ſimiliter, æque, pariter; (2) ſimul una. Ab ὁμός.
Ὁμως, Conjunct. tamen. Ab eod.
Ὁμοχίτης, ου, ὁ, ὁμοχίτις ου, ἡ, qui earumdem libationum particeps, in eodem templo coli ſoliti. Ex ὁμός, & ἰχώρ.
Ὄν, ὄντος, τό, Gl. V. τὸ ὄν, ens; part. neutr. ab εἰμί.
Ὅν, quem, acc. ſing. ab ὅς, qui.
Ὄναγρα, ας, ἡ, onagra, herba quædam, potius οἰνάγρα.
Ὀνάγριον χρῶμα, color quidis onagri.
Ὀναγρόβοτα, τὰ, onagrorum paſcua, locus paſcendis onagris ſive aſinis ſilveſtribus apta. Ex ὄναγρος, & βόσκω, paſco.
Ὄναγρος, ου, ὁ ἡ ἡ, aſinus ferus, onager; (2) machina quædam, harpago.
Ὀνάιμην, aor. 1. opt. med. per Sync. pro ὀνασαίμην, ab ὄνημι.
Ὀναμαι, fruor, f. ὀνήσομαι; opt. ὀνήμην, fruar, ὄνο, fruere, conducar tibi. Οὔτε λέβητα νεκύεσσιν ὀνήσομαι, Eur. Med. 1351. Ab ὄνημι.
Ὀνάμην, aor. 1. part. med. per Syncop. pro ὀνησάμην.
Ὄ Ν Α Ρ, τὸ, inſomnium, ſomnium, viſio; (2) umbra & ſomnium vanum; κατ' ὄναρ, & per ellipſin ὄναρ, per ſomnum, in ſomnis.
Ὀνάριον, ου, τό, aſellus. Dim. ab ὄνος.
Ὀνάσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. Dor. pro ὀνήσει.
Ὀνασθῆ, frui, præſ. inf. med. ab ὄναμαι, vel juvaſſe, a. 1. inf. act. per Sync. pro ὀνήσασθαι, ab ὄνημι.
Ὀνασιν, ulum, acc. ſ. Dor. pro ὄνησιν.
Ὀνάσσης, 2 ſ. acr. 1. conj. act. Dor. & Poet. pro ὀνήσῃς, ab ὄνημι.
Ὀνεία, ας, ἡ, pellis aſinina. Ab ὄνος.
Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum; ὄνειατα, cibi. Ab ὄνημι vel ὄναρ.
Ὀνειδεΐη, vel ὀνειδίη, ης, ἡ, probrum, dedecus. Ab ὄνειδος.
Ὀνειδέη, acc. pl. contr. pro ὀνείδεα, ab ὄνειδος. Unde
Ὀνειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo, vitupero, reprehendo; (2) exprobro, probroſe objicio. Τοῦτο μὲν, ταλαῖ' ὀνειδίζεις ζυγορ; Soph. Aj. 1325. Τοῦτ' ἐκ τῶν ὄπως κρύπτ' εἰς ἐμὲ ὀνειδος

527. Κἀκ ὀνειδίζω ὄνομα, ἔπος, ἔπη, Od. 4.
'Ονειδίζεσκε φίλοις, id. Il. 697.
'Ονειδίζων, vel ὀνειδίζ@, ίσα, ον, probrosus, contumeliosus; (2) exprobratorius.
'Ονειδίζοντα, acc. s. 1. part. act. v. ὀνειδίζω.
Ονειδισει, 3. sing. f. 1. ind.
Ονειδισιος, σας, ν, improperium, Gl. V.
Ονείδισμα, ατ@, τό, probrum, quod alicui probrose objicitur. Ab ὀνειδίζω.
'Ονείδισμος, ου, ὁ, exprobratio, objectio probri; (2) convicium, (3) turpitudo. Ab eod
Ονειδιστηρ, ῆρ@, ὁ, probrosus, probro adficiens Ab eod.
'Ονειδιστης, ου, ὁ, idem & ab eod Hinc
'Ονειδιστικός, ή, όν, exprobratorius, exprobrationem habens
'Ονειδιστικῶς, Adv probrose, cum exprobratione, contumeliose
'Ονειδισσιν, 3 pl a 1 conj. act. cum ν ab ονειδίζω
Ονειδια f 1 ind. act. Att pro πειθισω
ΟΝΕΙΔΟΣ, εος, το, probrum, dedecus, exprobratio, (2) gloria, laus, decus
Ονειον, ου, το, ſtabulum aſinorum Ab ὄνος
Ονε@, ειας, ειο, utilis Ab ὀνημι.
Ο ειρ@ aſininus, ut ονειον κρεας, aſinina caro, Cl V Ab ὄν@.
Ο ειρ@, ειαι, ει ν, ad ſomnia pertinens Ab ονειρ@.
Ονειροζογ@, ω, ὁ, præſtigiorum genitura in ſomniis V Lex ex Plin Ex ζογ
Ο ειροκριτης, ου, ὁ, ſomniorum interpres Hinc
Ο ειροκριτικ ς ν ον, ad ſomniorum interpretationem pertinens, (2) qui ſomnia novit interpretari, ονειροκρικη, ῆς, ſc τέχνη, ars interpretandi ſomnia
Ο ειρ λ χια ας ν, contumelia contumelioſa oratio q. v. Ex ονειρ@, & λεγω
'Ο ιροκρισ ας, ν ſomniorum ex ratio, ſermo Ex ονειρ@, & κρ@.
Ο ειρομαντις ας ὁ ν, qui ex ſomniis futura prædicit ſive divinat Ab ονειρ@
'Ονειροπαλαμ@, ω, ὁ ν, ſomniorum interpretatio, qui ſomnia interpretatur Ex πάλλω
Ονειρομαι λεω ω, f ησω, ſomniorum interpretor, (2) ſomnio, ſomnium cerno Ο ει τόλα ἵππων ἀριστ Ν b 16 Ονειροπολεῖς ὦδε ἕκαστα, id Eq 506. Il Μὰ ποπολεῖς ὦδε ἕκαστα ὀνειροπολεῖν ἐν τῇ γνώμῃ, Dem Ab
'Ονειροπολ@ ω ὁ ν, ex ſomniis futura dicens ſomniorum conjector Ex ονειρ@, & πολέω
Ονειρ τομος ου, ὁ, idem
'Ονειρ@, ου, ὁ, ſomnium, viſum, Gl V. (2) Dei ſus quietis Ab ονηρ
Ονειρωτικος, ὴ, ὁ ν, qui ſomnia conſiderat interpretatur
Ο ιροφαντος ν ὁ ν, in ſomniis viſus, (2) qui ſomnia interpretatur Ex φαινομαι.
'Ο ει ρ αν ος, ὁ ν, ſomniorum peritus, ſomniorum interpres Ex ὄνειρος, & φρέω
Ονειρω , ῶ, gen ſing Dor pro ονειρου.
Ονειρωγμος, ου, ὁ, inſomnium, inſirmis de re Venerea, Ariſtot Hiſt An 10, 3.
'Ονειρωδης, ες, in ſomnis viſus, ſomniis crebris obnoxius Ab ὄνειρος
Ονειρωξις, εως, ν, ipſa ſomniandi actio, ſomnus, Sud Ab
Ονειρωτα, f ξω ſomnio, (2) ſomnium laſcivum ſomnio, (3) ſemen in ſomno emitto. Ab ονειρ@
'Ονειος, ου, ὁ, ſicula, machina tractoria generis Ab ὄνος Hinc
'Ονεκα, & ονεκαμαι, ſuculam verſo & circumago
'Ονέω, juvo. Gl V. Hinc ονησω, f. 1 in præſ ſignificatu ſ ὀνημι
'Ονηνημι, 3 1. inf paſſ verbi ὀνημι
Ονηι@, utilis, Ion. pro ὀνειο@, ab ὀνημι.
'Ονηι@, utilis. Ab eod
'Ονηλατέω, ῶ, f. ήσω, aſinum ago. Ab
3

'Ονηλάτης, ου, ὁ, qui aſinum agit, praſertim ſterc
'Ο ηλάτ ς, ὁ, & ὀνηλάτης, ſtercorator, ſterc juvo, prosum, utilitatem adfero; ὀνησαμην & ὀνημαμην, utilitatem & fructum percipio, fruor, fut. ὀνησομαι. 'Ηδίστου ὀνασθαι, ἤτις μέλλει σφίσιν ὀνασ, Rhocyl. 116
'Ονημι, vitupero; 'ονεμαι, vitupero, aor 1. ονατο, vituperavit. Ὀνε μ' ὄνατο, Il. 1", 25.
'Ονησε, 3 ſing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ονησε
Ονησεσαι, 2 f. t 1. ind. med. Ion. pro ονησεσαι
Ονησ, 3 ſing f 1 ind. act.
Ονησιμος, η, ο ν, utilis, fructuoſus. Ab 'ονημι Unde
Ονησις, εως, ν, juvamen, emolumentum
Ονησιφορ@, ω, ο ν, utilitatem adferens, qui juvare poteſt. Ex 'ονησις, & φέρω.
Ονησιφορως, cum fructu, utiliter
'Ονησο, 2 ſing præſ. imper paſſ. v 'ονημι.
Ονητικος, utilis, qui prodeſſe poteſt.
Ονητος, ὴ, ον, unde commodum & utilitas percipi poteſt, utilis Ab 'ονημι. Unde
Ονητωρ, ρος, ο, utilis, commodus
Ονητος, vituperabilis, Heſ ubi ονητά, μεμπτά. Ab 'ονημι, 'ονητερο
'Ονθηλεύω & ονθυλεύω, propriè ſimo agrum adipiſcor, deinde cibos exquiſite condio, quia ut ſimo agri fœcundiores, ſic cibi condimentis delectiores fiunt Ein Ab
'ΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, ſimus ſeu ſtercus jumentorum, Hom. Il 2, 775
Ονθυλευσις, εως, ν, exquiſitior ciborum apparatus
Ονιος, α ὁ, ſcari piſcis genus Ab ονος
Ονιδιον, ας ν ſtercus cornium Ab eod
Ονιδιος, α ον, ſcilicet Ab eod
Ονικος, η, ον, aſinarius aſinarius Ab eod
Ονιημι, idem quod 'ονημι.
Ονιησιν, 3 ſing præſ. ind act cum ν ab ο ιημ, juvo Ανδρ ε μ γα Ζηνατι, ν' ονιησ, Hom Il 24 4
Ονικ ὀδ@, ν, ſtercus aſinorum
Ονικη, aſelli Cl V Ab ονος
Ο ικ@, η ο, aſſinus, (2) piſcis quidam, aſelli ſimilis, ( ) in eſtum multipes, cattio porcello, (4) ſicul Dim ab eod
Ονισιμον, juvo, procum, Gl Vet 'ονισιμ@ traditur Ab ονος
Ονιτις, ιδος, η, quid aſinaria, ſpecies origani Ab ονος
Ονοβατεω, ῶ, aſinum admitto, ſive facio, ut aſinus eam ineat, (2) uſurpatur de aſinis eo ſe invicem ineuntibus Ex βαινω
Ονοβατις, ιδος, ν, quæ aſino vehitur Ex ιππος
Ο ολιτον, ſpecies bliti
Ο ονυρ@, ω, ο, & ονοχυρις, Nic Th 1 cardinus aſinina ſeu ruſtica planta adverſus venena ſalutaris, tritique graviter olens Quibuſdam et amaracho ὀρίγαν@ dicitur.
Ονοειδης ες, Aſino ſimilis Ab εἶδος
'Ονοθήρας, ου, ὁ, nerbæ nomen, quæ potius ονοθηρας
'Ονοκτο, 3 ſ præſ opt. med v 'ονομαι
Ονοκε ταυρ@, ου, ὁ, onocentaurus, animal, (2) ſpecies dæmonum.
'Ον κνις, ιδ@ ν, quæ galla aſinina
Ονοκνιδιος α ο, gallæ, mulo, Dionyſius, quaſi ex 'ονος, & κνισα, πτε
Ονοκνπος, ου, ὁ ν, qui aſinam in molam impellit & agitat, melitor Ex κοπ@
Ονοκροταλος, ου, ὁ, onocrotalus avis, olori ſimilis Ex κροταλο
'Ονοκ λος, ου, ὁ ν, pedes aſino habens Ex ονος, & κωλον, pes
'ΟΝΟΜΑ ατος, το, nomen, vocabulum, (2) nomen, fama, celebritas, (3 prætextus, obtentus honeſtus, (4) auctor, ſub cujus ſcilicet nomine aliquid narratur, ponitur, ex cujus perſona aliquid dicitur, (5) dominus &

'Ονομαδίζω, f. ίσω, imper. ίσον,
'Ονομαζ@, f. άσω, nomino, appello, dignor, nuncupo, Gl. Vet. ſ. declamo, 'ονομαζομαι, nominor, aor. 1. part. 'ονομασθεις, nominatus ονομαζ@. Ουτ' Ἐρεχθέα γενεὴν ἀλείδ, Eur Iph. in Au. ἀλλ' ἐπὶ μαζῷ πῶ' ἔτ@; Aryſt. Av. 225. μα ὀνομάζεται "Ελλην, Soph. Phil. Ab 'ονομα.
'Ονομαθεσια, ας, nomina vel nomen impono nomen indo Ab
'Ονομαθέτης, ου, ὁ, qui nomen imponit. 'ονομα, & τίθημι
'Ονομαι reprehendo, carpo, vitupero; 'ονεται, carpunt, f 1 'ονησομαι, poſt. ονασ, ονοτο, carpet, aor. 1. ὀνασαίμην, 'ονασαιτο, reprehendat Νυν δὲ Ζὴν ὀνασσάμενος φρένας, Il 14, 95
Ονομαινα, nomino, nuncupo, appello, nomine voco, (2) nominatim recenſeo, percenſeo, aor. 1. ωνομηνα, Ion. & Poet ονομηνα, ονομηνε, appellavit, vocavit, Ονομηνε ἡ τιμιδε γυναικα Πανδωρίην, Hes Erg 80 Ab ονομα.
Ονομακλησιν Adv nominatim.
Ο ομακλητωρ ορος, ὁ, nomenclator, qui nomine ad alios vocat, vocator
Ο ομάκλυτος, ν, vel ονομακλυτος, ου, ὁ ἡ, cujus nomen eſt inclytum, celebre.
Ονομαξε, 3 ſing aor. 1 ind. act Ion. & Dor. pro ωνομασε.
Ονομαδην 3 plur. aor 1 indic. paſſ. Ion. Æo & Dor pro ωνομαδησαν.
Ον μασια, ας, ν nomen Ih nominatim nuncupato Ab ονομαζ@
Ον μασ ν, dat pl cum v ὀνομα
Ο μασμ ατος το, nomen appellitatum
Ονομαστηρια, ων, τα, feſtum, quod celebratum ob impoſitionem nominis
'Ο ομαστ ς, ου, ὁ, nominator, Ph. autumnalis
Ονομαστ, Ad nominatim, nomine,
Ονομαστ κος, η, ον q d. nominativus, nominatorius Hinc το ονομαστικω, ῆ, ſc. βιβλιον, ſed ſignificat nomenclatorem, ονομαστικη, ſc τεχνη nominativus, Gl V
Ον μαστικως, Adv nominatim.
'Ον αστος, η, ο, q d nominabilis, qui nominari poteſt, celebris, nobilis, clarus. nominatus. Ab ονομαζω
Ονομαστως, Adv clare, nobiliter.
Ο ομαστικὰ, Adv idem quod ονομαστικ
Ον ματ γραφ@, ῶ, nomina ſcribo ſeu inſcribo. ir acta reſcribo
Ονοματογραφια ας, η, nominum inſcriptio, (2) nomenclatura Ab
Ονοματογραφ@, ω ο ν, nominum ſcriptor ſeu inſcriptor Ex ονομα, & γραφω.
Ονοματ ισσια, ας, η, nominum impoſitio, nuncupatio, Gl V Ex 'ονομα, & Σίσυφος
Ονοματοθεσια, ων, τα, nomina, idem
Ονοματοθετεω, nomen impono, fingo, Ab
Ονοματοθετης, ου, ὁ, nominis impoſitor. 'ονομα & τίθημι
Ονοματοθ@ας, ου, ὁ, q. d nominum auctor, vocabulorum captator. Aldus. l 14. Auceps ſyllabarum, Cic de Oratore. 1, 55. Ex 'ονομα, & Σιφ, ενρισκω
'Ονοματοκλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, Gl. V Ex ὄνομα, & καλέω, ωκα
Ονοματολ γος, ν, ο ν, ρ, qui nomen dicit, nomenclator, Gl. V. Ex nom a dict, nomenclator, Gl. V. Ex 'ονομα, & λέγω
'Ονοματομάχος ν ὁ ο ι de nominibus pugnans. Suic. Ex ονομα, & μαχομαι.
Ονοματοποιια, nomen ſ. nominis fictio, vocabula nova, vocabula ficta "ſonus. Pa
parti

…ficium
…
…vocabuli
…
…nominum,
…m fictor. Ex
…ω.
…ἰδιος, ἡ, ἰδ, idem Ex ἴσος.
…ως, adv. 1. ind act *Ait* pro *ὀνόμασε*, *ut ἀνώμοσε*.
…ος, ον, crepitus asini, *herba*, quia asini eam comedentes crepitus reddere dicuntur. Ex ὀνο-, & ῥέω
Ὀνοῤῥιγχῶν, bunilla, Ph.
ΟΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, asinus, asina, (2) piscis quidam; (3) locustæ genus, (4) insectum, multipeda, cut o, porcellio, (5) axis, (6) fulus, (7) superior molæ lapis, (8) vasis *inst* vi ani genus, (9) unio, q æ & *μονὰς*, & κυάθου, (10) origani spec s, (11) machina quædam.
Ὄνοσις, εως, ἡ, reprehensio, vituperium Ab ὀνομαι
Ὀνοσκελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, crura asinina habens. Ex ὄνος, & Ζκέλος Unde
Ὀνοσκελὴς, ὁ, ἡ, ὁ, idem.
ΟΝΟΣΜΑ, ατος, τὸ, onosma, herba
Ὀνόσσω, 3 sing f 1. ind med *Poet* verbi ὀνόω.
Ὀνοστάσιον, ου, τὸ, stabulum, Ph. Ex ὄνος, & στάσις.
Ὀνοστὸς, ὴ, ὸν, vituperandus, reprehensione dignus Ab ὄνομαι
Ὀνοσφαγία, ας, ἡ, victima ex asino Ex ὄνος, & σφάζω.
Ὀνοσχάζομαι, v tupero, carpo, incuso Ὀνοσχάζομαι, abominor, Æsch Suppl 11. Ab ὄνομαι.
Ὀνοτὸς, ὴ, ὸν, vituperabilis. Ab eod.
Ὄνουρις, ιδος, ἡ, onuris, herbæ nomen. Ex ὄνος, & οὐρὰ, *cauda*.
Ὀνοφορβὸς, οῦ, ὁ, qui asinos pascit ac nutrit, asinarius Ex ὄνος, & φέρβω, *pasco*.
Ὀνοχέλος, vel Ὀνοχελὶς, & ὀνοχελὴς, anchusæ altera species. Ex ὄνος, & χέλυς.
Ὀνόχηλος, ου, ὁ, ungulam asini habens; Ὀνοχήλων, anchusæ species Nic Sch. quæ alias ὀνόχειλος. Ex ονος, & χηλὴ
Ὀνόω, vitupero, reprehendo, carpo, usitatius ὄνομαι. *Μηδεὶς τὸ θεῶν Ὀνοσαίτο*, Theoc. 26, ult Ab ὄνομι.
Ὄντα, acc sing. part. præs. v. εἰμὶ.
Ὄντα, τα, bona, facultates Ab eod
Ὄντε, ει, *qui est*, dat. sing part eiusd
Ὄντινα, *quemque*, acc sing ab ὅστις
Ὄντως, *Attic* vere, sane, plane, certo, profecto, Ph. Ab ὤν ὄντος, ab εἰμὶ
Ὄνυμα, *nomen*, *Æol* & *Dor* pro ὄνομα Hinc
Ὀνυμάζω, & ὀνυμαίνω, appello
ΟΝΥΞ, υχος, ὁ, unguis, ungula, (2) uncus, (3) genus torturæ; fiduciæ, Gl. V (4) pars cordis, (5) pars foliæ rosæ superior; (6) gemma quædam, onyx, (7) marmoris species; (8) operculum conchylii, (9) ostreum, (10) frutex quidam.
Ὀνύχιζω, f. ίσω, *Att* ῶ, ungulam divido, (2) ungues præcido, vel reseco, (3) ungue ὀνύσσω; (4) ad unguem exigo, exacte perpendo. Ab ὄνυξ.
Ὀνύχινος, ίνη, ινον, onychinus, ex onychis adipe, vel ex onyche gemma vel marmore confectus, vel etiam onychis conchylii colorem referens. Ab eod Unde
Ὀνύχιον, τὸ, unguiculus, Gl. V ungula, unguicula, unguicula, (2) lapis onychites
Ὀνυχισμὸς, οῦ, ὁ, unguium resectio. Ab ὀνυχίζω.
Ὀνυχίτης, ὁ, ἡ, ungula, ungula.
Ὀνυχιστὴρ, ῆρος, ὁ, culter ad rescindendos ungues Gl. Vet unguicularium. Ab eod.
Ὀνυχίτης λίθος, ut ὀνυχίτης λίθος, onychites lapis, ὄνυξ.

Ὀνυχοειδὲς, ἐος, τὸ, ut ὀνυχώδης, unguiculo, unguiculis similitudine, dicta a similitudine venarum onychis lapidis.
Ὀνυχομαφὲω, ῶ, fut. ήσω, unguibus dilanio vel rado. Ex ὄνυξ, & γράφω.
Ὀνυχοπόδης, ίδος, ὁ, ἡ, ungulum speciem habens. Ex ὄνυχ-, & πόδ-.
Ὀνωδὴς, ὁς, ὁ, ἡ, ὸν, asininus, qui asinini generis est Ab ὄνος.
Ὄνυς, f ῦος, prosum, Sch Soph.
ΟΝΩΝΙΣ, ίδος, ἡ, ononis, *planta*.
Ὄξαλις, ίδος, ἡ, acida fax vel vappa, (2) lapathi species, vulgo acetosa, *Angl* Sorrel. Ab ὄξος.
Ὀξάλμη, ης, ἡ, jus ex aceto & muria. Ex ὄξος, & ἅλμη, *salsa o*
Ὀξεῖα, *Attic* acute Ab ὀξὺ
Ὀξεία, δάϊδων, *arbor*, ornus Gl V.
Ὀξεῖαι, ας, ἡ, acuta, ( ) hasta, Suid. Ab ὀξὺς
Ὀξειδὲν ν, τὸ, D m idem quod ὀξος
Ὀξέλαιον ν, το, condimentum ex aceto & oleo. Ex ὄξος, & ἔλαιον
Ὀξέως, *Att* acute, (2) celeriter, velociter, repente, riptim Ab ὀξὺς
Ὀξηρὸς, ρὰ, ρὸν, acetum resipiens, acetarius.
Ὀξίζω, f ίσω, aceo, acidus sum, a orem refero. Ph aceſco Ab ὄξος.
Ὀξὺς, ὑς, ὑ, ocea, crates dentata ferreis stilis, H ſ. Ab eod
Ὀξίνης, ου, ὁ, ut ὄξυνης, ῶνος, vinum, quod coacuit aliquatenus. Ab ὄξος.
Ὀξὶς, ίδος, ἡ, acetabulum, vas, in quo acetum adservatur, vel in mensa apponitur, vel quo idem metiuntur, qui vendunt. Ab eod
Ὀξὺ πωλὴς, ου, ὁ, aceti venditor.
Ὄξος, εος, τὸ, acetum, vinum quod acuit, vinum vile, lora, *it* vinum medicatum, ut myrrhatum & inde amarum. Ab ὀξὺς Unde
Ὀξυὰ, ας, ἡ, arbor abieti non absimilis.
Ὀξυάδης, acuta voce cano.
Ὀξυακάνθα, ης ἡ, oxyacantha, frutex n arboris magnitudinem quandoque excrescens
Ὀξυβάπτης, ου, ὁ, idem & ex usd.
Ὀξυβαφὶον, ου, τὸ, acetabulum, Ph Ex ὄξος, & βαφὴ
Ὀξυβαφὸν, ου, το, acetabulum, Gl. V. acetarium, Ph. Ex u d
Ὀξυβάφος, ου, ὁ, idem & ex usd.
Ὀξυβελὴς, ὲος, ὁ ἡ ν, acutum habens cuspidem, (2) qui celeriter jaculum emittit Ex ὀξυς, & βέλος
Ὀξυβλὴψ ψ, υ, ο, dispex Ph dispiciens, acute cernens Lx ὀξυς, & βλέπω Unde
Ὀξυβλυφὶα, ας, ἡ acutus visus
Ὀξύβοας vel ξυβοὰς, ου, ὁ, acutum lamans Lx ὀξυς, & βοάω.
Ὀξυβόαι ες, celeriter jaculor Fx βο
Ὀξυγαλὰς, ακτος, το, lac acidum, i e, quod acuit Hinc
Ὀξυγαλακτίζω, ισω ισω, ex acido lacte confectus
Ὀξυγαρ ν, το, garum aceto conditum. Gl. V
Ὀξυγάϊον, unguina, arvina, axungia, Gl V
Ὀξυγενὴς, ὲς, ὁ ἡ, acutum mentum, acutam barbam habens. Ex γένειον
Ὀξυγενὶς ιος, ἡ, quod infra labra in maxilla inferiore eminet, Poll
Ὀξυγὴν, ης, ἡ, bubo Gl V
Ὀξυγλυκὺ ὑτος, τὸ aqua mulsa acida. Ex ὄξος, & γλυκὺς.
Ὀξυγλυκὸν, dulceacidum Ph. Ex usd
Ὀξυγλυκὺς, εῖα, ὺ dulciter acris Hinc ὀξυγλυκὺτης, crem i f vorum decoctus, mulsa acida, dulcacidum, Gl. V Ex usd.
Ὀξυγόος, ὁ, lanceolabilis, flebilis
Ὀξυγράφος, ου, ὁ ἡ ν, celeriter scribens. Ex ὀξὺς & γράφω.
Ὀξυγωνίζω, ου, ὁ ἡ ν angulum acutum habens Ex γωνία.
Ὀξυδερκεία, ας, ἡ, acumen visus, acies oculorum Ab ὀξυδερκὴς. Unde
Ὀξυδερκὴς, ὲς, ἐ. ησω, acutum cerno.
Ὀξυδέρκης, ους, ὁ, ἡ ὲς, acutum cernens, perspicax. Ex ὀξὺς, & δέρκω. Hinc
Ὀξυδερκικὸς, ὴ, ὸν, ad visus acumen faciens.
Ὀξυδερκὴς, acute, visu acuto.
Ὀξυδορκὲω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno, Gl. V. Ex ὀξυς, & δέρκω, δυδορκα.
Ὀξυδορκὴς, ὁ ἡ ὲς, idem quod ὀξυδερκὴς.
Ὀξυδορκία, ας, ἡ, acies oculorum, acies, Ph
Ὀξυδορκικὸς, ὴ, ὸν, idem quod ὀξυδερκικὸς
Ὀξυδρομὲω, ῶ, velociter curro, Suic Ab
Ὀξυδρομὸς, ου, ὁ ἡ ν, velociter currens
Ὀξυθέρης, ου, ὁ ἡ ν, acutos capillos habens Ex ὀξὺς θέρις
Ὀξυζάω, acesco, aceo, Gl V Ab ὄξος
Ὀξυηκία, ας, ἡ, acumen audiendi, acutio audiendi facultas Ab
Ὀξυηκὸς, ὴ, ὸν ἡ ν, acute audiens, qui acuto auditu est præditus *Εισὶ δέ τινες οἱ φασι ἡ μαλίσκα ὀξυηκέστερον τῶν ἄλλων ἰχθύων*, Aristot. Hist. An 4, 8 Ex ὀξὺς, & ἀκούω, *audio*, unde ἀκὴ, *auditus*
Ὀξυῆχος, ὁ, ἡ ν, acutum sonum edens.
Ὀξυθάνατος, ὁ, ὁ ἡ ν, celeriter interficiens.
Ὀξυθηλὴς, ὲς, ὁ ἡ ν, valde acutus.
Ὀξυθήλως valde acute
Ὀξυθρηνητὸς, ὸν, ον, valde lamentabilis.
Ὀξυθυμὲω, ῶ, fut. ήσω, ire tum impotenter præcipiti ira exacerbesco Ὀξυθυμέεσθαι, *Sophocl* Εὐριπίδης, Arist Θεσμ 4 3. Ab ὀξυθυμὸς. Unde
Ὀξυθυμία, ας, ἡ, & ὀξυθυμία, purgamenta, sordes.
Ὀξυθυμία, ων, τα, purgamenta ædium, quæ noctu Athenienses in trivia ponebant, (2) ligna, ex quibus suspenduntur aliqui
Ὀξυθυμὸς, ου, ὁ ἡ ν, iracundus, præceps ad iram
Ὀξυὶς, ινος, ινος, ex oxya arbore confectus, Ab ὀξυὰ
Ὀξυκαρδίως, ου, ὁ ἡ ν, iracundus Ex καρδία.
Ὀξυκάρηνος, ου, ὁ ἡ ν, acutum caput habens, Ex ὀξὺς, & κάρηνον
Ὀξυκέδρος, ου, ἡ, cedrus acuta
Ὀξυκέρατος, ου, ὁ ἡ ν, acuta cornua habens. Ex ὀξυς, & κέρας
Ὀξυκέρως, ωτος, ὁ ἡ ν, idem Fx usd.
Ὀξυκέφαλος, ου, ὁ ἡ ν, acuminatum caput habens Lx κεφαλὴ.
Ὀξυκίνητος, ου, ὁ ἡ ν, mobilis, qui celeriter movetur Ex ὀξυς, & κινέω.
Ὀξυκρατὸν ου, το, potio ex aceto & aqua Ph. posca Ex ὄξος, & κεράω, *misceo*
Ὀξυκωκυτὴς, ου, valde flebilis
Ὀξυλαβὴς, ὲς, ὁ ἡ ν, strenuus, in agendo celerita
Ὀξυλαβέω ω, celeriter prehendo, celeriter apprehendo & digredior Ab
Ὀξυλαβὴς, ὲως, ὁ ἡ ν, strenuus, acer, (2) celer, acer in rapiendo, rapax *Epith* animalium rapacium *Φυσὶ ὁ δίστος ἐστὶ φθόνος ἡ ὀξυηκὴς, ἐστὶ δὲ ὀξυλαβὴς*, Aristot Hist. An 9, 34. Ex ὀξυς, & λαμβάνω
Ὀξυλαζὼν, ου, ὁ ἡ ν, idem & ex usd.
Ὀξυλαλὴς, ου, ὁ ἡ ν, acute loquens
Ὀξυλάπαθον, ου, το, genus lapathi, folius acutioribus
Ὀξυλιπαρὴς, ου, ὁ ἡ ν, aceto & pingui adjuvo imbutus
Ὀξυλίσπης, ου, ὁ ἡ ν, idem, Fx λίσπη.
Ὀξυμάθεια, vel -θία, ας, ἡ, celerita. discendi Ab
Ὀξυμαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ν, celeriter discens. Ex μανθάνω
Ὀξύμαλα, mala acida *Dor* pro ὀξυμηλα
Ὀξυμέλης, ες, acuta voce canens A μέλος.
Ὀξυμελὶ, ιτος, το, potio ex melle & aceto, acetum mulsum Ex ὀξὺς, & μέλι.
Ὀξυμελικράτεον, ἰδος. ὀξυμελικρητὸν, idem. Ex ὀξυμελὶ, & κιρδὸς, vel ex ὀξὺς, & μελικράτιον.
Ὀξυμήμων, ου, ὁ ἡ ν, acute excogitatus. Ex μέμημαι.
Ὀξύμηλον, *Dor.* ὀξύμαλον, malum acidum, i. e. prunum. Ὀξύμηλος,

Ὀξύμελιτος, ὁ ἡ, mixtus cum melle. Ab μέλι.
Ὀξύμορος, ὁ ἡ, brevis, fatalis. A μόρος.
Ὀξυμυρσίνη, ἡς, ἡ, acuta myrtus, sylvestris. Hinc
Ὀξυμυρσίνινος, ίνη, ινον, ex mysto silvestri formatus.
Ὀξύμωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, acutifatuus. Hinc τὸ ὀξύμωρον, ου, dictum acutum, tametsi primo intuitu stultum videatur.
Ὀξυωπῖος, ον, *Epith.* vini Hippoc. Ab ὀξύς.
Ὀξυωπὴρ, ῆρος, ὁ, scalprum, Suic. Ab
Ὀξυώσσω, fut. ώσω, acumino, acuo, acutum reddo; (2) acuto accentu noto; (3) acuo ad, instigo, incito; (4) acidum reddo; (5) acesco, in acorem verto; ὀξυώσομαι, acidus fio, acesco. Ὀξυώσει γὰρ τελευταίαν, scil. Συμπλοκὴν, Athen. Σίδηρος ξίδηρον ὀξυοῖ, ἀνὴρ ὃ παροξυνῶν πρόσωπον ἑταίρου, Prov. 27, 17. Ab ὀξύς.
Ὀξυόεις, όεσσα, όεν, ex arbore oxya confectus. Ab ὀξύη.
Ὀξυόστρακος, ου, ὁ ἡ ὄν, acutitestaceus. Ex ὄστρακον, testa.
Ὀξυπαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, fortiter impactus; (2) aculeatus. A πήγνυμι.
Ὀξυπαθῶς, *Adv.* acuto & vehementi adfectu, gravi animi dolore, graviter.
Ὀξυπεινὴς, ους, ὁ, famelicus. Ex πεῖνα.
Ὀξύπεινος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui vehementi fame cruciatur, qui valde cupit. Ex iisdem.
Ὀξυπικρὸς, ου, ὁ ἡ ὄν, acidus, Gl. V.
Ὀξυποδία, ας, ἡ, addenso, denso, Gl. V. ὀξυποδεῖν, grassari. Ph. Ab ὀξύπους. Unde
Ὀξυποδία, ας, ἡ, acupedium, addensatio.
Ὀξυπόριον, τὸ, medicamentum facile venas & tenues partes corporis permeans. Ab
Ὀξυπόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui cito transit. Ex ὀξὺς, & πορεία.
Ὀξύπους, οδος, ου, ὁ ἡ ὄν, celeres pedes habens, Gl. V. acupedius.
Ὀξύπρῳρος, ου, ὁ ἡ ὄν, acutam proram (cuspidem) habens, *Epith.* hastæ.
Ὀξύπτερος, ου, ὁ ἡ ὄν, veloces pennas habens, Suic. A πτερὸν.
Ὀξύπυκνος, ου, ὁ ἡ ὄν, ut ὀξύπυκνος ἁρμονία, ap. Musicos densitas acutorum sonorum in suprem s gradibus musicæ scalæ.
Ὀξυρυχία, ας, ἡ, acidus ructus, cruditas. Ab ἐρεύγω. Hinc
Ὀξυρυγμία, ας, acidum ructo, ructus acidos emitto.
Ὀξυρυγμιώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, qui acidum ructum emittit. Ab eod.
Ὀξυρόδινον, vel ὀξυρρόδινον, ου, τὸ, sc. ἔλαιον, oleum rosaceum aceto temperatum. Ex ὀξὺς, & ῥόδινος.
Ὀξυρρεπὴς, ους, ὁ ἡ ὄν, celeriter repens; (2) agilis; (3) propensus. Ex ἐξὸς, & ῥέπω.
Ὀξύῤῥιν, vel ὀξύῤῥις, ινος, ὁ ἡ ὄν, qui acuto est naso.
Ὀξύῤῥοτος, ου, ὁ ἡ ὄν, celeriter currens; (2) qui levi momento huc illuc inclinatur; (3) celer, celerrimus, qui fit momento temporis; (4) præceps, lubricus, fluxus, agilis. Ex ὀξὺς, & ῥοπὴ.
Ὀξυῤῥοπῶς, *Adverb.* celeriter, cum impetu, acriter.
Ὀξύῤῥυγχος, ου, ὁ ἡ ὄν, acutum rostrum habens.
Ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, acutus, ut ensis, cuspis; (2) acutus sensu, voce, animo; (3) acutus, i. e. acidus; (4) acris, vehemens; (5) celer, subitus, præceps, promptus, expeditus ad aliquid adgrediendum.
Ὀξὺς, lumbus, Erot. ap. Hipp. ὀξύϊ, ὀσφύϊ.
Ὀξύστομος, ου, ὁ ἡ ὄν, acutum os seu rostrum habens; (2) acute scindens, acutam cuspidem habens; (3) acutam s. argutam vocem habens. A στόμα.
Ὀξύστομος, ου, ὁ ἡ ὄν, acutus juncus, Gl. V. hibiscum, juncus.
Ὀξύτατα, *Adv.* acutissime, quam ociissime, Gl. V. ὀξύτατα, ocissime. Ab ὀξύς.
Ὀξυτελέστος, η, ον, ἡ ὄν, acutum finem habens, in acutum sonum desinens. Ex τέλος.
Ὀξυτενὴς, ους, ὁ ἡ ὄν, acutum tendens, acuminatus. Ex ὀξὺς, & τείνω.
Ὀξύτερον, *Adv.* ocius; Gl. V. Ab ὀξύς.
Ὀξυτέρως, idem & ab eod.
Ὀξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies; (2) acrimonia, acerbitas; (3) studium acre, intentio acris; (4) acumen ingenii; (5) tonus acutus; (6) celeritas, velocitas. Ab ὀξύς.
Ὀξυτόκιον, φάρμακον, medicamentum, quod facit, ut mulier cito pariat. Ab
Ὀξυτόκος, ου, ὁ ἡ ὄν, cito pariens, partum accelerans. Ex τίκτω.
Ὀξυτόμος, ου, ὁ ἡ ὄν, acute secans; (2) acutus, Suic. A τέμνω.
Ὀξυτονέω, ῶ, in acutum tendo, angustus sum; (2) accentu acuto noto, ὀξυτονῶν, acuminatus. Ab
Ὀξύτονος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui acuto tono finitur, cujus ultima syllaba accentu acuto effertur; ὀξύτονος ᾠδὴ, acuti & magni ejulatus.
Ὀξυτόνως, *Adv.* cum acuto accentu.
Ὀξύτριβος, ου, ὁ ἡ ὄν, ut ὀξύτριβος ἅλς, χαλκὸς, φωνὴ, acutus. A τρίβω.
Ὀξυτρίφυλλον, ου, τὸ, acutum trifolium.
Ὀξυφάρης, ου, ὁ, piscis nomen, ap. Opp.
Ὀξυφανὴς, ῆος, ὁ ἡ ὄν, acute videns. A φάος.
Ὀξυφεγγὴς, ὲς, valde splendens. A φέγγος.
Ὀξύφθογγος, ου, ὁ ἡ ὄν, acute sonans.
Ὀξυφλεγμασία, ας, ἡ, acute & vehemens inflammatio.
Ὀξύφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, acutum sapiens, acri & solerti mente præditus. A φρὴν.
Ὀξύφυλλον, ου, τὸ, acuta folia habens; herba.
Ὀξυφωνία, ας, ἡ, vox acuta. Ab ὀξύφωνος.
Ὀξύφωνος, ου, ὁ ἡ ὄν, acutam vocem habens. A φωνὴ.
Ὀξύχειρ, ρος, ὁ ἡ ὄν, promtus, expeditus manu. Hinc
Ὀξυχειρία, ας, ἡ, celeritas manus.
Ὀξυχολία, ας, ἡ, ira repentina & acris, iracundia. Ab
Ὀξύχολος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui subito & graviter irascitur, Ph. biliosus, cerebriosus, irritabilis, litigiosus, iracundus. A χολή.
Ὀξύχολος, ira gravi.
Ὀξυωπίστερος, acutioris visus, & ὀξυωπέστατος, acutissimi visus, Comp. & Superl. ab ὀξυωπὴς. Unde
Ὀξυωπέω, ῶ, acutum cerno.
Ὀξυωπὴς, ῆος, ὁ ἡ ὄν, vel ὀξυώπης, acutum cernens, acutos habens oculos. Ὁ δὲ ἀετὸς ὀξυωπέστατός μέν ἐστι, καὶ τὰ τέκνα ἀναγκάζει ἐπὶ ψιλὰ ὄντα πρὸς τὸν ἥλιον βλέπειν, ἢν μὴ βλεπέμεν κόπτῃ, Aristot. Hist. An. 9, 34. Ex ὀξὺς, & ὤψ.
Ὀξυωπία, ας, ἡ, acutus visus, acies oculorum. Ab ὀξυωπὴς.
Ὀξυωπίας, ου, ὁ, acutum cernens. Ab eod.
Ὀξυωπὸς, ὴ, όν, cui sunt acuti oculi.
Ὀξώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, acetosus, acidus. Ab ὄξος.
Ὅο, *cujus*, gen. sing. *Poët.* pro ὅ, ab ὅς, *qui*.
Ὀπαδὸν, comitor, sector, Hes. Ab
Ὀπαδὸς, οῦ, ὁ ἡ ὄν, qui sequi aliquem jubetur, comes, adsecla, adsectator. Ab
ΟΠΑΖΩ, fut. άσω, persequor; (2) sequi jubeo, comitem do, præbeo, do; & ὀπάζομαι, comitem accipio, a persequenti premor; ὀπάσας, a. 1. 1. part. pro ὀπάσσας, cum præbuisset. Κοσμοπάτωρ ἣ θεὸς μίαν κλῆδα ὀπάζει, Arist. Eq. 200. Ὀπάζει ἣ νίκη, id. Θεσμ. 981. ὕδωρ τινὶ, Theoc. 27, 55.
Ὀπαία, ας, ἡ, vas fictile, in quo foramen est. Ab ὀπὴ. Unde
Ὀπαῖον, ου, τὸ, foramen ollæ; (2) foramen, per quod fumus ex furno aut camino exit.
Ὀπαλίνα, *Dor.* pro ὀπωλίνα, *quando*.
Ὀπασσε, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἄπασσε, ab ἀπάζω.
Ὀπάσσας, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀπάσας.
Ὀπάσσατο, a. 1. ind. m. *Ion.* pro ὀπάσατο, ab ἀπάζω.
Ὀπάσσω, *Ion.* pro ὀπάζω.
Ὀπαστὴρ, ῆρος, ὁ, eadem petra genitus, ab ὁμοπετὴς, ους, ὁ, *per Syncop.* ex ὁμὸς, & πετὴς.
Ὀπάων, ονος, ὁ ἡ ὤν, comes. Ab ἕπομαι.
Ὅπ, quod, Gl. V. Ab ὃς, ἥ, ὅ.
Ὅπ, ὅν, quidquid.
Ὅπ, ὅν, quodliber, Ph.
Ὅπ ὅτιπερ, quodcumque, Gl. V.
Ὀπάλις, ίδος, ἡ, fubula, qua aliquid perforatur. Ab ὀπὴ.
Ὀπάλλω, circumspicio, video, & ἐπιβάλλω, insidias captare, augurari; sed pro hoc verbo ὀπτεύω. Ab ὀπὴ, vel ὄψ, *vox*.
Ὀπάονες, *Ion.* pro ὀπάονες, Herodot.
Ὀπὴ, ῆς, ἡ, foramen, specus, Gl. V.
Ὀπὴ, *Adv.* ubi; (2) quo; (3) qua, qua via; (4) qua ratione, quo modo, quare. Hinc ἐὰν ὀπῃ, alicubi, aliquo modo, quandamtenus; ὅπῃ ἂν, quocumque, quocumque in locum; ὅπῃ ποτὲ, quocumque, quomodocumque; ὁπωστῶν, aliquid, alicujus momenti.
Ὀπηδέω, comitor, Etym. ex Apoll.
Ὀπηδία, ῶ, comitor, comes sum, adsector. Χάριτες βασιλῆσιν ὀπηδεῖν, Epigr. Τοῦτο δ' ἀδιστάκτως Διὸς σοφὰ δῶρον ὀπηδεῖν, Dion. Πβ. 547. Ab ὀπηδὸς. Hinc
Ὀπηδητὴρ, ῆρος, ὁ, comes, adsectator, Hes.
Ὀπηδὸς, οῦ, ὁ, id. quod ὀπαδὸς, Att. Eust.
Ὁπηλίκος, ὁ ἡ ὄν, quantus. Hinc
Ὁπηλικοσοῦν, quantuscumque; & in Neutr. ὁπηλικονοῦν, quantumcunque. A πηλίκος.
Ὁπηνίκα, *Adv.* quum, quando, postquam, quam mox, Ph. Ab ἡνίκα, *quando*.
Ὀπήτιον, ου, τὸ, fubula, qua aliquid perforatur. Ab ὀπὴ.
Ὁπητῶν, aliquid, alicujus momenti. Ab ὁπῆ, τι, & ὤν.
Ὀπὶ, dat. sing. ab ὀψ, *vox*.
Ὀπίας, ου, ὁ, ut ὀπίας τυρὸς, caseus coagulo fculneo coagulatus. Aristoph. per jocum
Ὀπίαν, vocat τὸν ὀπὸν, foramen. Ab ὀπὴ.
Ὀπιδνὸς, ὴ, όν, reverendus, cavendus, vel extimescendus; ὀπιδνότατα, summopere cavenda, maxime extimescenda. Ab ὄπις.
Ὀπίζετο, 3, sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ὠπίζετο, ab
Ὀπίζομαι, fut. ίσομαι, curo, revereor; (2) caveo; (3) rependo. Τὸν θεὸν ὀπίζετο μᾶλλον, Hesiod. Asp. 21. Ἀλλὰ ζεὺς αἰεὶ δυσμενὲς ὀπίζομαι, Odyss. 13, 148. Μητρὸς γὰρ φυκτὸν ἀπίζεται ἰφθίμοιο. Hom. Il. 18, 216. Ab eodem.
Ὀπίζω, f. ίσω, succum lacteum arboris alicujus colligo cortice inciso, vel caulem ejus cido succi gratia. Ab ὀπὸς.
Ὀπίθε, vel ὄπιθεν, pone, a tergo, Gl. V.
ΟΠΙΚΟΣ, ὴ, όν, opicus, deformis, sordidus, immundus, Vet. Lex.
Ὀπιὸν, ου, τὸ, opium, succus lacteus, qui papaveris scapo inciso emanat. Ab ὀπὸς.
Ὀπιπτὴρ, ῆρος, ὁ, speculator, qui circumspicit diligenter aliquid. A
Ὀπιπτία, idem quod
Ὀπιπτεύω, fut. εύσω, inspicio, circumspicio, oculis lustro. Τὸ δ' ὀπιπτεύειν σκολιὸν γεφύρας, Il. 4, 371. Ab ὄπτομαι.
ΟΠΙΣ, ίδος, ἡ, cultio, vindicta divina; (2) cura, consideratio, respectus; (3) adspectus. Ἐκ ἣ δίκης ἀλάσασθε, θεῶν ὅτιν ἐκ ἀλέγοντες, Hom. Il. 16, 388.
Ὀπισαμβῶ, itio retrograda, Eust. ex quodam Lex. Quasi ex ὀπίσω, & ἀμβαίνειν, pro ἀναβαίνειν, ascendere.
Ὀπισθε, vel ὄπισθεν, *Adv.* a tergo, pone; (2) posterius, in posterum, posthac, postea. Hinc ὁ ὄπισθεν, posterior, sequens. Ab ὀπίζω.
Ὀπισθίνας, ᾶ, ὁ, ῶ, posterior pars manus, & quasi aversa. Ex ὀπίσω, & θέναρ.
Ὀπισθία, ας, τὰ, postilena, Ph. posteriora, Gl. V. Ab ὄπισθε.
Ὀπισθίδιος, ία, ιον, posticus. Ab ὄπισθε.
Ὀπίσθιος,

'Οπισθιος, ία, ιον, posticus, posterior. Ab sequens.
'Οπισθον, Adv. pone, a tergo, retrorsum.
'Οπισθοδρομος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui retro cedit, retrogradus. Ex ὀπίσθιν, & δραμεῖν.
'Οπισθεκτατικὸς, ὴ, όν, retro insiliens. Ex infra.
'Οπισθόθραφος, ου, ὁ ἡ, ὁ, ab aversa parte scriptus; de libro & charta. Ex ὄπισθεν, & γράφω.
'Οπισθοδάκτυλος, ος, ὁ ἡ, ὁ, qui digitos habet retro inversos, R. Ex ὀπ. δάκτυλος, & δάκτυλος.
'Οπισθοδετος, ος, ὁ ἡ, ὁ, a tergo seu retro ligatus. Ex ὀπισθεν, & δετος.
'Οπισθοδιαξις, εως, ἡ, idem quod σκολιὸξις opp. ὀρθοτάξις, Schol. Hes.
'Οπισθόδομος, ου, ὁ, postica pars templi; (2) pars arcis Athenis, ubi ærarium pone ædem Minervæ erat. Gl. V. ærarium, posticula. Ex ὄπισθεν, & δόμος.
'Οπισθοκάλυμμα, ατος, τὸ, ornatus muliebris, quo posterior sive capitis, sive totius corporis pars velabatur.
'Οπισθοκάρπιον, ου, τὸ, fructum a tergo folii ferens. Ex ὀπισθεν, & καρπος.
'Οπισθοκλάδιος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui pone sequitur, adlectator.
'Οπισθόκεντρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, cui aculeus in posteriori parte corporis est, aculeum in cauda habens. Ex κέντρον.
'Οπισθοκράνιον, ου, τὸ, occiput, Gl. V. Ex κεφαλὴ.
'Οπισθοκόμης, ου, ὁ, a tergo comatus. Ex κόμη.
'Οπισθόκομος, ου, ὁ ἡ, ὁ, idem & ex iiid.
'Οπισθοκρανίον, ου, τὸ, occipitium, Ph.
'Οπισθοκρηπῖδες, ων, αἱ, calcei quidam mulicbres.
'Οπισθοκύρτωσις, εως, ἡ, spinæ in posteriorem partem contorsio.
'Οπισθονόμος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui retro ambulans pascitur, qui præpositore pascitur; ut 'οπισθόνομοι ἵπποι. Ex νέμω, pasco.
'Οπισθοπηγὴς, ές, ὁ ἡ, ὁ, a tergo pungens. Ex πύσσω, unde a. 2. ἐπύγην.
'Οπισθοπόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, retrogradus. Ex πορεύω.
'Οπισθόπους, οδος, ὁ ἡ, ὁ, pone gradiens, pone sequens; *Epith* famulorum; (2) retrocedens.
'Οπισθορμέω, retrocedo, Hes. Hinc
'Οπισθόρμητος, ου, ὁ ἡ, ὁ, retro cedens, retrogradus.
'Οπισθοσφενδόνη, ης, ἡ, reticulum, muliebre ornamentum capitis apud Comicos.
'Οπισθοτίλα, ης, ἡ, sepia; ita dicitur ab 'οπισθεν τιλᾶν, post se emittendo atramentum suum.
'Οπισθοτοιξ, γος, ἡ, convulsio partium in posteriora, partium posteriorem distensio.
'Οπισθοτονικὸς, ὴ, όν, cui quodam rigore nervorum caput scapulis annexum est, cui cervix reflexa est in posteriorem partem.
'Οπισθοτονιῶδες, *Adv.* more eorum, quibus cervix reflexa est in posteriorem partem.
'Οπισθότονος, ου, ὁ ἡ, ὁ, in averlum tendens aut tentus; (2) tortuosus, Gl. V. (2) *Subst.* idem quod 'οπισθοτονία; (3) pernena illo morbo laborans; (4) vinculum, quo manus post tergum ligantur. Ex τείνω.
'Οπισθοτονώδης, ους, ὁ ἡ, ὁ, idem quod 'οπισθότονος.
'Οπισθουρητικὸς, ὴ, όν, qui retrorsum urinam emittit; Aristot. Hist. An. 5, 2. Ex οὐρέω.
'Οπισθοφαλάκρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, a tergo calvus, occipite calvus.
'Οπισθοφανὴς, ές, ὁ ἡ, ὁ, retrorsum attendens, f. scientem ad hostes, Hes. Ex φαίνω.
'Οπισθοφανὰς, *Adv.* retrorsum, in averlum.
'Οπισθοφυλακία, ας, ἡ, custodia agmen a tergo. Ab
'Οπισθοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, ὁ, qui a tergo agmen tutatur.
'Οπισθόχειμων, ωνος, ὁ, frigus, circa extremam hiemem.
'Οπισθόχηρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, cui manus post tergum religantur.
'Οπισμα, ατος, τὸ, succus lacteus caule vel radice incisa exceptus; exponitur etiam liquor concretus. Ab ὀπίζω.
'Οπισμὸς, ὁ, succi lactei collectio, qui ex inciso caule gignitur. Ab eod.
'Οπίσω, idem quod ὀπίσω.
'Οπίστατος, η, ον, posterimus, ultimus; Hom. Il. 8, 342. Ab 'οπίσω.
'Οπίστερος, α, ον, posterior, a tergo sequens Nonn. Ab
ΟΠΙΣΩ, *Adv.* retrorsum, retro, a tergo, in averlum, pone, post, postea, in posterum. Hinc εἰς τὰ 'οπίσω, retrorsum, retro; εἰς τὸ πίσω, retrorsum, in averlum.
'Οπλα, ων, τα, arma; (2) armamenta.
'Οπλάδιον, ου, τὸ, parva arma; ὁπλάριον, femorale, Gl. V. Dim. ab 'οπλον.
'Οπλιδὲ, præt. int. pass. verbi 'οπλομαι.
'Οπλίζω, armo, instruo, Hom. Ἀμαξαν εὐτροχον ἡμιονείην, 'Οπλισον, Odyss. 6, 73. Ab 'οπλον.
'Οπλίαν, gen. pl. *Ion.* pro 'οπλῶν, ab
'Οπλὴ, ἧς, ἡ, ungula, unguis quadrupedum, equi, porci, asini, bovis, &c. Ab ὁπλεῖν.
'Οπλίζα, f. ίσω, armo, instruo armis; (2) instruo, paro; ὁπλίζομαι, armor; aor. 1. 'επλισθην, armatus; pert. ἀπλισμένος, idem; ἄπλισθεν, apud Hom. pro ὁπλίσθησαν, instruebantur, Odyss. 23, 142. Ῥαῖδ' ἑταῖρε Σκέδιε δολιχὸν δόρυ τ', Lyc. 918. Ἐ τι σ' ἐχεπευκὲς ἀχὰν' ὁπλίζομένα φασγάνου χέρας, Eur. Or. 1212. Σὺ δ' ὡς τι δράσαντ' ἄρρος τάδ' ὁπλίζη χέρα; idem, Rhes. 99. Ab eod. Hinc
'Οπλισις, εως, ἡ, armatura; (2) ipsa arma.
'Οπλισμα, ατος, τὸ, armatura, qua quis munitur; (2) apparatus bellicus. Ab eod.
'Οπλισμὸς, ὁ, armatura; (2) ipsa actio armandi. Ab eod.
'Οπλισόμεσθα, 1. plur. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ὁπλισώμεθα, ab ὁπλίζω.
'Οπλισὴς, ου, ὁ, armator, Gl. V. Ab eod.
'Οπλιταγωγὶς, ὶδ, ὁ ἡ, ὁ, milites armatos vehens, ut navis. Ex ὁπλίτης, & ἄγω.
'Οπλιτεία, f. εύσα, fum miles gravis armaturæ; (2) armatis præfum, rem militarem exercco, Thuc. Ab
'Οπλίτης, ου, ὁ, armatus, arma gestans; (2) miles armatura gravis, Ph. scutatus; ὁπλίται, armates, Ph. armati, Gl. V. Ab 'οπλον. Hinc
'Οπλιτικὸς, ὴ, ὁ, ad militem gravis armaturæ pertinens; τὸ ὁπλιτικὸν, gravis armaturæ milite.
'Οπλῖτις, ἰδος, ἡ, armata; ὁπλίτιδες, statuæ mulierum armatæ. Ab ὁπλίτης.
'Οπλιτοδρομία, stadium armatus decurso, armatus cursu contendo. 'Οπλιτοδρομίαν ἀσκήσας, Pausan. Ab
'Οπλιτοδρόμος, ου, ὁ, armatus cursu contendens, armatus scutum decurrens. Ex ὁπλίτης, & δρέμω.
'Οπλιτοτάλας, ου, ὁ, *Dor.* ὁπλιτοτάλας, qui arma ac inflatur. Ex ὁπλίτης, & τάλαν.
'Οπλοδιδασκὰλος, ου, ὁ, campidoctor, Ph.
'Οπλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, armidoctor, Gl. V. f. al. *armiductor* editum.
'Οπλοθήκη, ης, ἡ, f. ίσω, arma do. A δίδωμι.
'Οπλοθηκη, ης, ἡ, armamentarium.
'Οπλοκαθαρμὸς, ὁ, armilustrium, Ph.
'Οπλοκαθαρσία, ας, ἡ, idem, Gl. V.
'Οπλοκαθάρσιον, ου, τὸ, idem.
'Οπλολογέω, ῶ a ma colligo. A λέγω.
'Οπλομαι, arripio, (2) instruor, paror. Δεῖπνον ἀνὰ χθὶ' ὁπλοῦ, Il. 19, 172. Ab 'οπλον.
'Οπλομανία, ας, ἡ, furor, insana armorum amore ducor. 'Οπλομανίαν πάρα τῶ δίωνι, Synes. Ex μανόμαι.
'Οπλομαχία, armis pugno, vel certo, Plut.
'Οπλομαχία, ας, ἡ, pugna, qua armis pugnatur.
'Οπλομαχικὸς, ὴ, όν, ad pugnam pertinens. Ab
'Οπλομάχος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui armis decertat, bellator armatus; (2) qui armis pugnare sub magistro discit. Ἀ μάχομαι.
'ΟΠΛΟΝ, ου, τὸ, telum, scutum, Ph. (2) instrumentum; (3) penis. 'οπλα, σά, arma; (2) præsidia ut εἰς τὰ 'οπλα ἐλθεῖν, in castra, præsidia se recipere, 'οπλα θεῖναι, castra metari, castra ponere, munire, *Ern.*
'Οπλοπαγὴς, ου, ὁ ἡ, ὁ, armiger, Gl. V.
'Οπλοπαγὴς, ὁ, ventilator, Ph. A πάτταλος.
'Οπλοποιεῖα, ῶν, arma fabricor; (2) armo.
'Οπλοποιία, ας, ἡ, armorum fabricatio. Ab
'Οπλοποιὸς, ὁ, ὁ ἡ, ὁ, armorum faber, qui arma conficit. Ex 'οπλον, & ποιέω, facio.
'Οπλοποιητικὸς, ὴ, όν, ad arma fabricanda pertinens, aptus. Ab ὁπλοποιέω.
'Οπλοσκοπία, ας, ἡ, armorum inspectio. A σκοπέω.
'Οπλοστρῶν, gen. pl. f. g. Ἀσ', pro ὁπλοτήρων, ab
'Οπλότερος, ου, ὁ ἡ, ὁ, junior, natu minor; (2) unus e posteris; ὁπλότατος, natu minimus. Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρην ἀνδρῶν ἐρέπεις ἡβήσαι, Hom. Il 3, 108. Ab 'οπλον.
'Οπλυσία, ἡ, idem quod ὁπλοποιία.
'Οπλοφάγος, ου, ὁ ἡ, ὁ, arma rodendo corrumpens.
'Οπλοφορία, ὦ, fut. ήσω, arma fero, arma gesto; (2) armatus stipo alicuius latus; ὁπλοφορεῖς, ab armatis stipari. Οὔτε ὁπλοφορεῖσθαι, οὔτε ζεύγεσιν ἄτε τι τῆς ἁμιλλατηρίου ὀδοφορεῖσθαι, Philo. Ab
'Οπλοφόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui arma gestat; armiger, Ph. (2) satelles, i. parca, scutigerulus, Gl. V. Ex 'οπλον, & φέρω.
'Οπλοφυλάκιον, τὸ, armamentarium. Ab
'Οπλοφύλαξ, ακος, ὁ, armorum custos, Gl. V. armicustos.
'Οπλοχαρὴς, ὁ ἡ, ὁ, arma amans. A χαίρω.
'Οποβάλσαμον, ου, τὸ, opobalsamum, succus balsami fructus.
'Οπολαπὲς, ὦ, ος, cujus, ex qua regione. Ex ὁπου, & δήπου, *cujus.*
'Οποιδὴς, ἐσσα, ὁ ἡ, ὁ, succum referens, (2) succosus, herbus, Suic. Ex 'οπὸς, & εἶδος.
'Οπόθεν, *Adv.* unde. Hinc ὁπόθεν ἔπεστι, undecumque, un ellat. A πόθεν, *unde.*
'Οποθενδὴ, undeunde, Gl. V. A prec.
'Οποι, *Adv.* ubi. Hinc 'οποι ἄν, ubi, ubicumque, quocumque; 'οποι ποτε ὁπόταν, quum longissime. A ποῦ.
'Οποῖος, οία, οῖον, qualis, *in interrogatione & extra interrogationem.* Hinc ὁποιος τις, vel ὁποιοσοῦν, ὁποιοσδὴποτε, ὁποιοσηνοῦν, ὁποῖος δηποτεῦν, ὁπῶς ἄν, ὁποῖος ἂν δὴ, ὁποῖος ᾧδ, qualiscumque, quicumque; ὁποῖος π, qualisquis, Gl. V. A ποῖος. Hinc
'Οποιότης ητος, ἡ, similitudo.
Οποίως, *Adverb.* qualiter, quocumque modo, qualitercumque. Ab eod.
'Οπὸς ἁρπαγὸν, ου τ., opocarpasum, succus carpesi, qui inter venena censetur. Ex 'οπος, & κάρπασος.
'Οποκιννάμωμον, ου, τὸ, succus cinnamomi, qui effluit, cinnamomo arbore incisa.
'Οπὸπάναξ, ακος, ὁ, succus panacis.
'ΟΠΟΣ, ου, ὁ, succus, humor vel liquor alicunde manans, lachryma arboris scarificatione, sive incisione, vel terebratione elicita; (2) succus laserpicii, laserpitium ipsum, Gl. V. laser, laserpitium; (3) succus lacteus caprifici, quo coagula loco utebantur veteres ad lac spissandum.
'Οποσάκις, *Adv.* quoties. Hinc 'οποσακισοῦν, quotiescumque, quoties libeat. Ab 'οπόσος.
'Οποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex, quam multiplex, *extra interrogationem.* Ab eod. Hinc
'Οποσαπλασιοσοῦν, quantumvis multiplex.
'Οποσαπλασίων, ονος, ὁ ἡ, ὁ, idem quod 'οποσαπλάσιος.
'Οποσαπὸς, οδος, ὁ ἡ, ὁ, quot pedum.
'Οποσαχῆ, *Adverb.* quot in locis; (2) quot modis. Ab 'οποσάκις.
'Οποσοῦν, quantumvis, quantumcumque. Ex
'Οπόσος, όση, όσον, quantus; (2) quantuscumque; (3) qui. Ab 'οσος.
'Οποσοσδὴποτε, ὁποσησδήποτε, ὁποσουδήποτε, quantuscumque, quantumvis, quantuslibet.

'Οποσοῦν,

[illegible]
Ὁπόσοσπερ, idem quod [illegible], [illegible] ὁπόσος, ὅς, & ἄν.
Ὁπόσος, quotus. Ab ὁπόσος.
Ὁποσοσοῦν, quotuslibet, quotcunque.
Ὁπόταν, *Adv.* quando, quum; (2) ubi; (3) *Conjunct.* quandoquidem, quoniam. Ex ὁπότε, & ἄν.
Ὁπότε, *Adv.* idem; (2) aliquando, olim; (3) donec. A ποτέ.
Ὁποτεοῦν, *Adv.* quandocumque.
Ὁποτέρᾳ, vel ὁποτέρῃ, *Adv.* utrum, an, utro modo. Ab
Ὁπότερος, έρα, ερον, uter, utervis; (2) alteruter. A πότερος
Ὁποτεροσοῦν, uterlibet, utervis, alteruter.
Ὁποτέρωθεν, *Adv.* utra ex parte, utralibet ex parte, unde. Ab ὁπότερος.
Ὁποτέρωθι, utrubi, Gl. V. Ab eod.
Ὁποτέρως, *Adv.* utro modo; (2) utrolibet modo, utrocumque modo; (3) alterutro modo. Ab eod.
Ὁποτέρωσε, *Adv.* utram in partem, utro.
Ὅπου, *Adv.* ubi, *citra interrogationem*; (2) quandoquidem; (3) quo; (4) quousque, eo usque dum. Hinc ὅπου ἄν, ubicumque, quocumque in loco; quocumque in locum; ὁπουδή, ὁπουδήποτε, ὁπουοῦν, ὅπου ἄν, ubicunque, ubilibet, ubivis; ὅπου μὲν ὅπου δὲ, alicubi, alibi, interdum, quandoque; ἔσθ᾽ ὅπου, alicubi.
Ὅππα, *Poët.* pro ὅπῃ, *quo.*
Ὅππη, *Poët.* pro ὅπη, *qua.*
Ὁππηνίκα, *Adv.* quum, quando. Ab ἦμος.
Ὁππόθι, *Adv.* ubi, *in'efinite.* A πόθι.
Ὁπποῖος, qualis; ὁπποῖα, qualiter, pro ὁποῖος, *Poët.*
Ὁππόσος, *Poët.* pro ὁπόσος, *quantus.*
Ὁππότερος, uter, *Poët.* pro ὁπότερος.
Ὅππως, ut, quomodo; *Poët.* pro ὅπως.
Ὀπταζομαι, videor. Ab ὄπτομαι.
Ὀπταλέος, έα, έον, ustus, tostus. Ab ὀπτάω.
Ὀπτάνιον, & ὀπτανεῖον, ου, τό, locus, in quo assatur, culina. Τοτὶ δ᾽ ἐγὼ πρὸς τ᾽ ὀπτάνιον ἡμῖν ὡς καλὸν; Arist. in Pace, 891. Ubi Scholiast. τὸ ὀπτάνιον ἀντὶ τοῦ δεικνυσι. Ab eodem.
Ὀπτανεύς, έως, ὁ, assator, Ph. Ab
Ὀπτανός, ή, όν, assus, tostus. Ab eod.
Ὀπτάνω, video, cerno, ὀπτάνομαι, appareo, videor. Δι᾽ ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, Act. 1, 3. Ab ὄπτομαι.
Ὀπτασία, ας, ἡ, visio; (2) visio in somnis; (3) visio spectri. Ab ὀπτάζομαι.
ΟΠΤΑ΄Ω, ῶ, fut. ήσω, asso, torreo; ὀπτῶν ἀσσο; ὀπτᾶσθαι, torreri, assari; ὀπτηθεὶς, assus, i. part. assatum, Ph. Ὤπτων χασκο τοῖς [illegible], Arist. Nub. 408.
Ὀπτευμένος, praef. part. med. vel pass. *Dor.* pro ὀπτευόμενος.
Ὀπτῆ, *Dor.* pro ὀπτῆ, *contr.* ex ὀπτάει.
Ὀπτηκος, vel potius ὀπτητικὸς, ἡ, όν, vim habens assandi seu torrendi. Ab ὀπτάω.
Ὀπτήρ, ῆρος, ὁ, qui videt, speculator, explorator. Ab ὄπτομαι.
Ὀπτήρια, ων, τὰ, dona, quae sponsus sponsae dabat, quum eam primum videret; (2) quae dantur ob rem aliquam spectatam, praetertim cum infantes primum ostenderentur spectandi, *Fen.* Ἤματι καλλοντῖος ἔτος ὀπτήρια δοίη, Callim. Hymn. in Dian. 74. Ab ὀπτήρ.
Ὀπτήσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui assari potest.
Ὄπτησις, εως, ἡ, ipsa actio torrendi vel assandi. Ab ὀπτάω.
Ὀπτήσωμεν, 1. pl. ꝑ. 1. conj. act. v. ὀπτάω.
Ὀπτητέον, torrendum. Ab ὀπτάω.
Ὀπτικὸς ἡ, όν, visorius, cujus vi cernimus. Hinc ἡ ὀπτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, optica, disciplina mathematica, quae circa visum versatur. Ab ὄπτομαι.
Ὀπτιλέτις Ἀθηνᾶ, Minerva, cui Lycurgus in memoriam excussi sibi oculi statuam posuit, Vide Plut. in Lyc. cap. 11. Ab
Ὄπτιλος, ου, ὁ, oculus, *apud Doric.* Ab eod.
ΟΠΤΟΜΑΙ, f. ὄψομαι, video. p. ὦμμαι.

[illegible]
Ὀπτός, ή, όν, [illegible] qui [illegible]. Soph. El. 1325. [illegible]
Ὀπτός, ἡ, ὄν, assus, assatus, coctus; (2) qui videtur, qui in conspectu est. Ab ὀπτάω, pro ὀπτητὸς, vel ab ὄπτομαι.
Ὀπτῶ, gen. sing. *Dor.* pro ὀπτοῦ.
ΟΠΥΙ΄Ω, coeo, ineo; (2) uxorem habeo; (3) in matrimonium duco. Ἤτοι δή κε νέων Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων Δώσω ὀπυιέμεναι, Il. 14. 286.
Ὀπώδης, εος, ὁ, ἡ, multo succo abundans, succulentus. Ab ὀπός.
Ὄπωπε, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ὦπε, ab ὄπτομαι.
Ὀπώπει, 3. sing. plusq. ind. med. *Ion.* pro ὠπώπει.
Ὀπωπή, ῆς, ἡ, conspectus, visus, oculus. Ab ὄπωπα, p. m. ab ὄπτομαι. Unde
Ὀπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, speculator, qui videt.
ΟΠΩ΄ΡΑ, ας, ἡ, *Ion.* ὀπώρη, ης, ἡ, autumnus, pars anni, qua fructus arborum maturescunt; (2) fructus arborei, poma; (3) maturior aetas adolescentum.
Ὀπωρίζω, fructus autumnales decerpo & colligo; (2) pomis vescor, f. ὀπωρίσω, *Att.* ὀπωριῶ, ὀπωριεῖ, fructus colliget; ὀπωριοῦντες, fructus collecturi s. decerpturi, nom. plur. fut. 1. part. *Ion.* pro ὀπωριοῦντες, pro ὀπωρίσοντες. Ὀπωρίζεσθαι, itidem fructus colligere, sibi sumere. Ab ὀπώρα.
Ὀπωρικὸς, ἡ, όν, ex fructibus autumnalibus, s. pomis confectus; ut ὀπωρικὴ compositio medica ex pomis. Ab eod.
Ὀπωρινός, ου, ὁ, ἡ, pomifer, fructibus autumnalibus ferendis aptus. Ab eod.
Ὀπωρινός, ἡ, όν, autumnalis, (vid. Thes. Gr. P.) Ab eod.
Ὀπωρισμός, ου, ὁ, fructuum autumnalium collectio. Ab ὀπωρίζω.
Ὀπωριῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀπωρίσω.
Ὀπωριῶν, ῶνος, ὁ, Hes. ὀπωριῶνας τοὺς ἐκ ἀγροῦ ὠνουμένους, eos, qui vendendi causa emunt. Ab ὀπώρα.
Ὀπωροβασιλὶς, ίδος, ἡ, genus ficuum; quasi regina fructuum hortensium.
Ὀπωροθήκη, ης, ἡ, locus, ubi fructus autumnales reponuntur. Ex ὀπώρα.
Ὀπωρολόγος, ου, ὁ ἡ, fructus autumnales colligens, vel simpliciter fructus colligens. Ex ὀπώρα, & λέγω.
Ὀπωροπώλης, ου, ὁ, pomarius, Gl. Vet. qui poma vendit. Ex ὀπώρα, & πωλέω.
Ὀπωροφαγία, ας, poma [illegible]. Ab
Ὀπωροφόρος, ου, ὁ ἡ, pomifer, Gl. V. Ex ὀπώρα, & φέρω.
Ὀπωροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi fructus autumnales adservantur; (2) casa, in qua latet fructuum autumnalium custos. Ab
Ὀπωροφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, pomorum custos.
Ὀπωρώνης, ου, ὁ, qui fructus autumnales emit & vendit. Ex ὀπώρα, & ὠνέομαι.
Ὅπως, quomodo, qualiter, quatenus, quam, ut, ut, Ph. Hinc ὁπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπωσοῦν, quomodocumque, quocumque modo, utcumque; οὐχ ὅπως, sequente ἀλλά, non solum non; tantum abest, nedum. A πῶς.
Ὁρᾷ, 3. s. pr. ind. act. *contr.* pro ὁράει.
Ὅρα, 2. s. imper. act. *contr.* pro ὅραε.
Ὅραμα, ατος, τό, visus, visio, visum, Ph. Ab ὁράω.
Ὅραμνος, ου, ὁ, frons, ramulus.
Ὁρᾶν, pr. inf. act. *contr.* pro ὁράειν.
Ὅρασις, εως, ἡ, visus, lumina, Gl. Vet. Ab ὁράω.
Ὁρᾶται, 3. s. pr. ind. med. *contr.* pro ὁράεται.
Ὁρατὴς, οῦ, ὁ, spectator, inspector. Ab eod.
Ὁρατικὸς, ἡ, όν, videndi facultate praeditus, perspicax, visorius; τὸ ὁρατικὸν, οῦ, pupillae locus, sedes visus, Ph. ὁρατικὰ, lumina. Ab eod.

[illegible]
[illegible] ΟΡΑ΄Ω, [illegible], video, [illegible] videbam, [illegible] viderunt, [illegible] visurus, [illegible] videor, p. pass. [illegible] videbatur, imperf. [illegible] apud Hom. [illegible] video, [illegible] Xen. [illegible]
Ὀργάζω, fut. άσω, indigo, [illegible] promptum reddo; (2) mollio, subigo, permisceo, contempero. [illegible] Aristot. *de [illegible]*. [illegible], Arist. Av. [illegible]
Ὀργαίνω, irrito, ira accendo; [illegible] opt. 2. s. incites. Ἀλλ᾽ [illegible] Soph. Trach. 561. [illegible] ὀργαίνειν ἐμοί, Eur. Alc. 1004. Ab [illegible]
Ὀργανικὸς, ἡ, όν, instrumentalis. Ab ὄργανον.
Ὀργανικῶς, *Adv.* organice, organorum seu instrumentorum more.
ΟΡΓΑΝΟΝ, ου, τό, instrumentum, Ph. Gl. Vet. ὄργανον, fistula, organum. Etiam pro ipso opere.
Ὀργανοποιητικὴ, sc. τέχνη, instrumentorum effectrix. Ab ὀργανοποιέω.
Ὀργανοποιία, ἡ, instrumentorum fabricatio; (2) machinatio per instrumenta. Ab
Ὀργανοποιός, οῦ, ὁ ἡ, organorum faber, qui organa conficit. Ex ὄργανον, & ποιέω.
Ὀργανόω, instrumenta fabricor; (2) struo, fabricor. Ab ὄργανον.
ΟΡΓΑ΄Σ, ἄδος, ἡ, terra deo sacra, quam colere nefas, ut luci & saltus, Gl. V. saltus.
Ὀργασμός, οῦ, ὁ, praeparatio, emollitio, subactio; (2) irritatio, concitatio, irritatio, impetus. Ab ὀργάω, vel ὀργάζω.
ΟΡΓΑ΄Ω, ῶ, appeto impotenter; turgeo, prurio; vireo, Gl. Vet. subo. [illegible] Thuc. Ὀργῶσιν ἀφροδισιάζειν, Aristot. Hist. An. 10, 2. Ὀργᾷ πρὸς τὴν ὀχείαν, ibid. 6, 18.
Ὀργεῶνες, οἱ, qui orgia celebrant, sacerdotes, sacrifici, iidem sacris initiati. Apud Athenienses, qui tributum certis diebus sacrificia quaedam efferebant. Ab ὄργια.
Ὀργεωνικὸς, ut ὀργεωνικὰ δεῖπνα, apud Athenaeum, coenae orgia celebrantium.
ΟΡΓΗ΄, ῆς, ἡ, ira, iracundia; (2) ingenium, quo quis praeditus; mores, studium; (3) superbia, arrogantia; (4) saevitia. Ab ὀργάω.
ΟΡΓΙΑ, ων, τά, orgia, proprie sacra Bacchi; (2) sacra alrorum Deorum; (3) mysteria, sacra arcaniora.
Ὀργιάζω, fut. άσω, sacra perago, orgia celebro; (2) sacris initio; ὀργιάζεσθαι, dicuntur etiam ipsa sacra, cum peraguntur. [illegible] βάκχιοισι θίασιν ὀργιάζειν, Eur. Bac. 416. Ab ὄργια. Hinc
Ὀργιασμός, οῦ, ὁ, orgiorum peractio; orgia.
Ὀργιαστὴς, οῦ, ὁ, qui orgia celebrat; (2) antistes. Ab eod. Hinc
Ὀργιαστικὸς, ἡ, όν, ad celebranda pertinens orgia.
Ὀργίζομαι, irascor, infensus sum, succenseo, ringor. fut. ὀργισθήσομαι, succensebo, a. 1. ὀργισθεὶς, iratus, ὀργισθεῖσα, irata; μὴ ὀργισθῇς, ne irascaris. Ὀργιζεσθ τοῖς κολακεύουσι [illegible], Isocr.
Ὀργίζω, fut. ίσω, irrito, iram concito. Τὸ γένος, ἧττον ὀργίσαι, τὸ τῶν γερόντων [illegible], Arist. Vesp. 223. Ab ὀργή.
Ὀργιζώμεθα, 1. pl. praes. conj. pass. *Dor.* pro ὀργιζώμεθα.
Ὀργίλος, ἴλη, ιλον, iracundus, infestus, stomachosus, Gl. V. Ab eod. Hinc
Ὀργιλότης, ητος, ἡ, iracundia.
Ὀργίλως, *Adv.* iracunde. Ab eod.
Ὀργισθεὶς, aor. 1. part. pass. v. ὀργίζομαι.
Ὀργισθῇς, 2. sing. a. 1. [illegible]
Ὀργιστέον, irascendum. Ab ὀργίζομαι. Unde
Ὀργιστικὸς, ἡ, όν, proclivis ad iram.

Ὀργιῶνες

'Ορέστης, vel ὀρεστής, lacerator ferarum, Hom. Epith. Apoll. 459. Ab ὄρος.

'Ορεσσίτροφος, ον, at ὀρεσσίτροφος, montibus nutritus. A θρέπω.

ΟΡΓΥΙΑ, ας, ἡ, spatium interjectum vel inter digitos divaricantes, vel ambas manus extensas, (2) ulna, Gl. Vet. (male nam ulna est cubitus ὠγκὼν, Eтм.) (3) passus; (4) vel passus, Hom. Il. 23, 327. (cum amplitudo ponitur fere sex pedes significat, h. e. expansionem utriusque manus, interdum tamen quinque pedes aequat, Eтм.)

'Ορυιαῖος, αία, αῖον, ulnam unam seu tres cubitos longus. Ab ὀργυιὰ. Unde

'Ορυιόω, ῶ, ulnas extendo. Hinc ὀργυιώδης, ες, part. ὀργυιωθέντες, extensi, Suid.

'Ορδάλλω, herba quædam ex olerum genere, Schol. Nic.

ΟΡΕΑΝΗΣ, ου, ὁ, vir, teste Phot. Suic.

'Ορεξάμενος, porrectis membris. Ab ὀρέγω.

'Ορεγμός, ατος, τὸ, quod porrigitur seu extenditur, porrectura; (2) passus, interstitium pedum inter gradiendum. Ab eod.

'Ορέγνυμι, porrigo, extendo, tendo; ὀρέγνυθι, porrige, extendere. Χεῖρας ὀρέγνυθι, Il. 1. 351.

ΟΡΕΓΩ, f. ὀρέξω, vel pedes, vel manus extendo; (2) porrigo, præbeo, tensa manu præbeo; ὀρέγομαι, porrigor, extendor; *in med.* appeto, cupio, porrectis manibus capto, item cruciorveor lætitia, &c. ὠρέξατο, aor. 1. med. ὀρεχθείς, a. 1. pass. Φίλιππον ὀρέξειν ἀκούω, Eur. Med. 902. Καὶ μοὶ χέρ', ὦ τέκνον, ὀρέξατε ὄμμα, ὡς λάβω φίλιον τ' ἄγαλμα, Soph. Oed. Col. 1230. Φόνου ὀρέγματ' ἐκ δόμων ἐξώσατε, Eur. Hel. 359.

'Ορεῖαι, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρείων.

'Ορεῖαι, ῶν, τὰ, montana, montosa. Ab ὄρος.

'Ορειβάτης, ου, ὁ ἡ, ου, in montibus stabulans, montícola; (2) in monte tibia canens, Suid. Ex αὐλὸς, vel αὐλέω.

'Ορειβασία, ας, ἡ, cursus per montes, qui fit vel capiendi causa, ut a Diana, aut sacrorum causa, ut a bacchantibus. A βαίνω.

'Ορειδρομία, ων, τὰ, festivitas, qua per montes vagantur. Ex iisd.

'Ορειδρομέω, ῶ, montes scando. Ex iisd.

'Ορείδρομος, ν, ὁ, montivagus, montes pervagans. Ex iisd. Hinc

'Ορειδρομικὸς, ὴ, όν, unde 'ορειδρομικαὶ τραγῳδίαι, montanæ asperitates.

'Ορειδρόμιος, ν, ὁ, e monte tonans. Ex βρέμω.

'Ορείδρυον, ου, τὸ, & 'ορείδρυος, ου, ὁ, origanum, herba.

'Ορειγενὴς, ἐς, ὁ ἡ ὐ, montigena. A γείνομαι.

'Ορειγυναῖξ, αικὸς, ὁ ἡ ὐ, in montibus cum mulieribus versans. A γυνὴ.

'Ορειδρόμος, ου, ὁ ἡ ὐ, qui montes percurrit, montivagus. A τρέχω.

'Ορεικὸς, ὴ, όν, mularis. Ab 'ορεὺς, mulus.

'Ορείλιθος, pro 'ορίλιθος. ου, ὁ ἡ ὐ, in monte constructus. A λίθος.

'Ορειμαλίδες, αι, αἱ, poma montana, poma agrestia, quæ in montibus crescunt. A μῆλον.

'Ορειμαργὸς, ου, ὁ ἡ ὐ, qui magno montium amore tenetur, R. A μάργος.

'Ορειμήδω, in montibus pascor, seu dego. Ab

'Ορειμηδὴς, ου, ὁ ἡ ὐ, qui in montibus pascitur. Ex νέμω, pasco.

'Ορεινὸς, ὴ, όν, montanus, montosus; (2) in montibus crescens, agrestis; (3) *Subst.* avis quædam montícola. Ab ὄρος.

'Ορειοκτὰς, ὁ ἡ ὐ, in montibus habitans, montícola. Ex οἰκέω.

'Ορειπόθητος, ὴ, ον, amantissimus montium, *Epith. Bacch.* & venatoris. A μαίνομαι.

'Ορειτρομέω, idem quod 'ορειδρομέω.

'Ορεὺς, έως, ὁ, ἡ, ῆος, vel ῆως, ῆα, ῆι, ῆϊ, ῆϊν, ῆες, ῆας, ῆων, ῆσι, montanus, montosus; (2) in montibus crescens; (3) in montibus degens. Ab ὄρος.

'Ορεχάρης, ὁ ἡ ὐ, montanis lætus seu montibus gaudens. A χαίρω.

'Ορεωκάρης, ου, ὁ, oxenia montana, genus cydaris. Ex ὄρος, & κάρηνον.

'Ορεωλέκτης, ου, ὁ, idem quod 'ορεοκόμος.

'Ορεωλίκτης, ου, ὁ, in montibus versor.

'Ορεωλιχία, ας, ἡ, ulmus montana.

'Ορη, 3. f. f. 2. ind. med. v. ὄρνυμι.

'Ορήστης, ου, ὁ, monticola, V. Lex. Ab ὄρος.

'Ορηστιάς, ὁ ἡ ὐ, qui in monte alitur. Ex τίθημι.

'Ορηστρεύω, ω, idem & ex iisd.

'Ορηστωσύνη, ης, ἡ, labor montanus, labor qui in montibus exantlatur. Ab

'Ορηΐλυτος, ὁ ἡ ὐ, qui ligna in montibus cædit, & in urbes convehit, lignator. Ex τίλλω.

'Ορητήρ, ῆρος, ὁ, monticola, Hes. 'ορήτορες, οἱ ἄγριοι, feri. Ab ὄρος.

'Ορεσβόλος, ὁ, ὁ, montes pervagans. A φοιτάω.

'Ορεσσίτροφος, ὁ ἡ ὐ, idem & ex iisd. Suic.

'Ορεσχάλκεος, g. f. *Ion.* pro ὀρειχάλκεος.

'Ορεσχάλκος, ὁ, ὁ, æs montanum, orichalcum; (2) *Adject.* ὁ ἡ ὐ, confectus ex orichalco. Ex ὄρος, & χαλκὸς.

'Ορεσίλυκος, ὁ, ὁν, cui vis & facultas inest appetendi; (2) appetens; (3) appetitum movens. Ab ὀρίγω.

'Ορικτὸς, ὴ, όν, porrectus in longum; (2) qui appetitur seu appeti solet. Ab cod.

'Ορίκω, 2. f. inf. act. v. ὀρίγω.

'Ορεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus, desiderium, appetentia cibi. Ab eod.

'Ορεσκίμων, ου, ὁ ἡ ὐ, qui curat & adornat mulas. Ex ὄρος, & κομέω, curo.

'Ορίομαι, concitor; ut hinc fit imperf. ὠρίοντο, properabant, Il. 2, 398. Ab ὄρω.

'Ορίονται, 3. plur. imperf. indic. med. *Ion.* & *Poët.* pro ὄρνυντο, ab ὄρω.

'Ορεσσκόλιος, in montibus versor, in montibus erro, Luc. Ex ὄρος, & σκολιὸς.

'Ορεσσπόλος, ου, ὁ ἡ ὐ, montivagus, Gl. V. Ex iisd.

'Ορεσσίλινον, ου, τὸ, apium montanum.

'Ορεστύπος, ου, ὁ, v. 'ορεστύπης.

'Ορεσφύλαξ, ακος, ὁ, saltarius, Ph. qui saltus custodit.

'Ορίσσος, ου, ὁ ἡ ὐ, qui in montibus degit.

'Ορεσσίδατος, vid. 'ορεσσάτης.

'Ορεσσιγενὴς, ὁ ἡ ὐ, montigena, Gl. V. Ex ὄρος, & γείνομαι.

'Ορεσσίγλινον, ου, τὸ, & 'ορεσσίγλυκος, ον, idem.

'Ορεσσίκοιτος, ου, ὁ ἡ ὐ, qui in montibus cubile habet. A κοίτη.

'Ορεσσίοικος, ου, ὁ ἡ ὐ, in montibus habitans.

'Ορεσσίτροφος, ου, ὁ ἡ ὐ, in montibus nutritus. A τρέφω, nutrio.

'Ορεσσόδε, in montibus dego. Ex κέω.

'Ορεσσόος, ου, ὁ ἡ ὐ, umbris montium gaudens, A ζκιὰ.

'Ορεσσόοις, dat. plur. *Ion.* pro 'ορεσσόοις.

'Ορεστάς, ου, ὁ ἡ ὐ, in montibus degens. Ex ὄρος, & κτίω. Hom. Il. 1, 268.

'Ορεσσαυλὸς, ου, ὁ ἡ ὐ, in montibus stabulans, monticola. Ex ὄρος, & αὐλὴ.

'Ορεσσι, *montibus*, dat. plur. *Poët.* pro ὄρεσι.

'Ορεσσιτόκος, ὁ, ὁ, v. 'ορεσσίτροφος.

'Ορεσσίτροφος, ὁ ἡ ὐ, in montibus pastus. Ex ὄρος, & θρέπω.

'Ορεσσίνομος, ου, ὁ ἡ ὐ, qui in montibus pascitur. Ex ὄρος, & νέμω, pasco.

'Ορεσσίπολος, ου, ὁ ἡ ὐ, monticola, agrestis. Ab ὄρος. Ἀρήνων ὀρεσσίπολος, Hom. Il. 22, 92.

'Ορεσσος ου, ὁ, qui in montibus versatur, monticola, Suic. Ab eod.

'Ορεσσὶς, ίδος, ἡ, montana, monticola.

'Ορεσσιον, τὸ, herba quædam, nectarion. Ab eodem.

'Ορεσσι, dat. pl. *Poët. paragog.* pro ὀρεσσι.

'Ορὲς, ίος, ὁ, mulus, Gl. Vet. Ab ὄρος, quoniam muliorum ὄρεσσα in primis in montibus adhibetur.

'Ορεχθίω, cupio, desidero; dicitur etiam de fontis fluctuum ad litus illinitum. Κἀντεῦθεν ὠρεχθεὶς μὴ τὸν παρόντα ὀρεχθεῖν; Ant. Nub. 1372. Περὶ ῥηγὶ βόες ἀγχοῦ ὀρεχθέων ἐμφὶ ζάθεσσι, Il. 23, 30, ubi ὀρεχθέων, Theocr. 17, 63. ὀρεχθεὶς.

'Ορέω, *Ion.* pro ὁράω, video.

'Ορέων, ut hinc fit ὀρέοντα, imperf. concitabatur, festinabant, Il. 2, 398. Ab ὄρω.

'Ορεωπόλος, ου, ὁ ἡ ὐ, v. 'ορεσσίπολος.

'Ορεωτόκος, ου, ὁ ἡ ὐ, mulorum venditor, Suid.

'Ορῆ, 2. f. f. præs. imper. act. *Dor.* pro ὄρα, *contr.* ex ὄρασι.

'Ορῆαι, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro ὄρασαι, ab ὄρω.

'Ορήμαι, video, Hes. Ab ὁρᾶ.

'Ορῆς, pr. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾷς, *contr.* ex ὁράεις.

'Ορῆτε, 2. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾶτε, *contr.* ex ὁράετε, ab ὁράω.

'Ορθάγης, ου, ὁ, hospes, qui hospitio accipitur, Sch. ad Lyc. (2) idem quod ὀρθάνης, ib.

'Ορθαγορὰς, ὁ, nomen proprium; (2) pudendum, Aristoph. Hinc

'Ορθαγορίσκος, ὁ, f. ὀρθαγορικὸς, parvus porcellus, al. ὄρθαγος.

'Ορθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro ὄρθαι, ab ὄρω.

'Ορθάνης, vel ὀρθάννης, ου, ὁ, dæmon priapeius, & ipse arrectum penem habens. Ab ὀρθὸς. Unde

'Ορθάω, erigo, sublevo. Παρὰ τὶς ἄλλος, ὃς ζῶν ὄρθαται δόμας, Eur. Or. 389.

'Ορθεῦν, præs. inf. act. *Dor.* pro ὀρθοῦν, *contr.* ex ὀρθόειν, ab ὀρθόω.

'Ορθία, ας, ἡ, Dianæ cognomen.

'Ορθία, *Adv.* elata voce. Ab ὀρθὸς.

'Ορθιάδα, *Adverb.* in arduum. Ab ὄρθος. Unde

'Ορθιάζω, erigo, arrigo; (2) voce intenta loquor; (3) vaticinor, Epigr.

'Ορθιᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρθιῶν.

'Ορθίαξ, ακος, ὁ, mali nautici pars inferior, inde recta in altum tendentis.

'Ορθίασμα, ατος, τὸ, verbum intenta voce prolatum. Ab ὀρθιάζω.

'Ορθιάω, ῶ, Ph. ὀρθιῶ, arrigit. Ab ὄρθος.

'Ορθισις, εως, ἡ, erectio. Ab ὀρθιάω.

'Ορθιόκωπος, ου, ὁ, qui se erigit in ducendis remis, ut eos fortius impellat, Hes. Ex ὄρθος, & κώπη.

'Ορθιον, ου, τὸ, arduum, erectum, *Adv.* recto vel arduo tramite; (2) alta & intenta voce. Ab

'Ορθὸς, ὴ, όν, vel ὄρθος, ου, ὁ ἡ ὐ, recta in altum tendens, arduus, rectus, erectus; (2) qui sublata voce cantatur. Ab ὄρθω.

'Ορθοάκανθος, ου, ὁ ἡ ὐ, arrectis spinis muricatus. Ex ὀρθὸς, & ἄκανθα.

'Ορθοβατέω erectus incedo. A βαίνω.

'Ορθοβόας, ου, ὁ, elata voce canens. A βοὴ.

'Ορθοβόλος, ου, ὁ ἡ ὐ, qui recta projicitur. A βάλλω.

'Ορθοβόλος, ου, ὁ ἡ ὐ, recta consulens, prudens. A βουλὴ.

'Ορθογνώμων, ονος, ὁ ἡ ὐ, recta sentiens & judicans. A γνώμη.

'Ορθογόα, ας, ἡ, sublata & intenta voce lamentans. A γόος.

'Ορθογραφία, ας, ἡ, recta scriptura, recte scribendi scientia; (2) recta frontis ædificii imago, frontispicium. A γράφω.

'Ορθογώνιος, ὁ ἡ ὐ, rectangulus. A γωνία.

'Ορθόγωνος, ου, ὁ ἡ ὐ, idem, Gl. V.

'Ορθόδικαιος, ον, idem quod

'Ορθόδικος, ον, *Dor.* pro ὀρθόδικος, ου, ὁ, recta judicans, recta judicia dans. A δίκη.

'Ορθοδοξαστὴς, ὁ, ὁ, cujus recta est opinio.

'Ορθοδοξαστικὸς, *Adv.* opinione recta, sine errore. Ab ὀρθοδοξαστὴς.

'Ορθοδοξία, ῶ, recte sentio.

'Ορθοδοξία, ας, ἡ, recta opinio; (2) recta sententia de religione. Ab

'Ορθόδοξος, ου, ὁ ἡ ὐ, cujus recta est opinio; (2) qui recte de religione Christiana sentit. A δόξα.

'Ορθοδότειρα, ἡ, quæ rectum in aliquo genere dat, ut rectam mentem.

'Ορθοδρομία,

'Ορθοδρομέω, recto cursu contendo, ... Ab ... Ab

'Ορθόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recto cursu pergit.

'Ορθόδωρον, ου, τὸ, palma porrecta; (2) spithama.

'Ορθόθριξ, ου, erectam, horrentem comam habens. Ab θρίξ.

'Ορθοέπεια, ας, ἡ, recta locutio, emendata cum suavitate vocum explanatio; proprie loquendi ratio. Ex ἔπος. Unde

'Ορθοεπέω, ῶ, recte & proprie loquor, R.

'Ορθόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, rectos habens capillos; (2) horrentes habens setas; (3) horrere, s. stare comam faciens. *Epith.* terroris.

'Ορθοθύρη, ης, ἡ, janua erecta & in altum tendens, Etym.

'Ορθόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, rectum caulem habens.

'Ορθόκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, erecta cornua habens. Ex κέρας.

'Ορθοκραιράων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ὀρθοκραιρῶν, ab

'Ορθόκραιρος, αίρα, αιρον, caput erectum habens; (2) cornua erecta habens; (3) antennas arrectas habens. Τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων, Hom. Il. 18, 3. Ubi aliqui vertunt *puppibus excelsis.* Ex ὀρθὸς, & κραῖρα, *caput.*

'Ορθόκρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, erectum caput habens; (2) eminens. Ex ὀρθὸς, & κράνον.

'Ορθοκρισία, ας, ἡ, rectum judicium. Ex κρίσις.

'Ορθόκωλον, ου, τὸ, vitium articuli, quum flecti ob rigorem nequit.

'Ορθόλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, elata & alta voce garriens, Hes. Suid.

'Ορθολεκτέω, ῶ, recte & proprie loquor. Ex λέγω. Unde

'Ορθολεξία, ῶ, idem. Ex iisd. Plut.

'Ορθομαντεία, ας, ἡ, verum vaticinium. Ab

'Ορθόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, recte vaticinans, verax vates.

'Ορθονόμος, ὁ καὶ ἡ, recte distribuens. A νέμω.

'Ορθόνοος, contr. ὀρθόνους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est rectæ mentis, proba & recta cogitans.

'Ορθοπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, erectus. Ex πηγνύω.

'Ορθοπάλη, ης, ἡ, recta lucta.

'Ορθόπλωξ, ut ἵππος, equus anteriores pedes attollens & calcibus terrens. Ex πλήσσω.

'Ορθοπλοέω, ῶ, recta navigo, secundo vento utor; ὀρθοπλοεῖν, bene succedere. Ab

'Ορθόπλοος, ου, ὁ, recta navigans; ὀρθόπλοος βίος, vita bene fluens, prospera.

'Ορθοπνοια, ας, ἡ, orthopnœa, morbus, quum erecta cervice spiritus ducitur, *Hippocr.* Ex πνέω. Hinc

'Ορθοπνοϊκὸς, ἡ, ὸν, orthopnœa laborans.

'Ορθόπνους, ὁ καὶ ἡ, idem, ex eod.

'Ορθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, non claudico; recto cursu progredior, recte ingredior. Οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν, Gl. 2, 14. Ab ὀρθόπους.

'Ορθόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, erigens urbes, vel erectas conservans; rector urbis.

'Ορθόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, rectos pedes habens; (2) quem pedes recta ferunt.

'Ορθόπριον, ου, τὸ, modiolus, aut terebra cava.

'Ορθοπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est erecto vultu. Ex πρόσωπον.

'Ορθόπρυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, arrectam puppim habens. Ex πρύμνα.

'Ορθόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui rectæ pinnæ sunt, surrectas pinnas habens. Ex πτερόν.

'Ορθοπυγιάω, esse clunibus erectis, erigere se, ut altior & procerior videatur, Hes. ubi tamen ὀρθοπυγιᾷν scriptum.

'Ορθοπύγιον, ου, τὸ, clunis, Philox.

'Ορθόπυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui clunibus erectis est. Ex πυγή.

'Ορθορρημοσύνη, ης, ἡ, recta verborum usurpandorum ratio. Ex ῥῆμα.

'Ορθός, ... (2) ... ; (3) rectus, ...

'Ορθοστάδην, Adv. stando erecte, ... eorum, qui erecti stant. ... Ex ἵσταμαι. Unde

'Ορθοστάδιος, α, ὁ, ... χιτών, tunica recta, ... *Eur.* vel

'Ορθοστάδιος, α, ὁ, idem.

'Ορθοστάδος, ὁ, ἡ, erectus stans, rectus; ὀρθοστάδιν, Aphrodisiensibus idem quod ὀρθόν, Hes. Ex iisd.

'Ορθοστάς, άδος, genus placentæ.

'Ορθοστασις, εως, ἡ, rectus status; corporis habitus, quo surrecti stamus, nervis posterioribus contractis, V. Lex. Ex στάσις.

'Ορθοστατέω, ῶ, rectus sto. Ab

'Ορθοστάτης, ου, ὁ, qui stat erectus, Ph. statarium; (2) est vocabulum architectonicum significans columnam, pilam, signum arrectarium. Et ὀρθοστάται, arrectaria, arrectaria tigna, in V. ὀρθοστάται autem ἄρτοι, panis quidam sacer, Poll. Ex στατός.

'Ορθότης, ητος, ἡ, rectitudo. Ab ὀρθός.

'Ορθοτίτθιος, ου, ἡ, rectas, non pensiles habens mammas. Ex τιτθός.

'Ορθοτομέω, recte seco, intelligo, recte divido, recte tracto. 'Ορθοτομοῦντα τὸν λόγον ἀληθείας, 2 Tim. 2, 15.

'Ορθοτομία, ας, ἡ, eadem quæ ὀρθοδοξία; idem Euseb. Ab

'Ορθότομος, ου, ὁ καὶ ἡ, in rectum sectus. Ex τέμνω, *seco.*

'Ορθοτονία, rectum tonum seu accentum do; ὀρθοτονεῖσθαι dicuntur voces, cum in iis accentus rectus manet, nec inclinatur. Ab

'Ορθότονος, ου, ὁ καὶ ἡ, rectum tonum s. accentum habens. Ex τόνος.

'Ορθοτριχὴς, v. ὀρθόθριξ.

'Ορθοτριχέω, ῶ, pilos subrigo. Ph. ὀρθοτριχεῖ, horripilatur. Ab ὀρθὸς, & θρίξ.

'Ορθοτριχία, ας, ἡ, pilorum horror. Ab eod.

'Ορθοτριχιῶ, horripilo, V. Ex iisd.

'Ορθόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui erecto est animo, Hes. Ex φρὴν.

'Ορθοφυόμαι, οῦμαι, in rectum cresco, in proceritatem excresco. Ab

'Ορθοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in rectum crescens, in altum adsurgens, erectus, procerus. Ex ὀρθὸς, & φύω, *nascor.* Hinc

'Ορθοφυΐα, ας, ἡ, cum quid crescit in rectum, rectitudo, proceritas.

'Ορθοχαίτης, ου, ὁ, cui juba aut coma stat erecta. Ex χαίτη.

'Ορθόω, erigo, arrigo; & ὀρθόομαι, οῦμαι, erigor; dirigo, bene rem gero, prospero successu utor; ὀρθωθεὶς, erectus, aor 1. pass. partic. 'Ορθοῦται δ' ἐκτείνοντες ἄλλον ἦχον, Eur. Hipp. 789. Τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκ ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾷ, Soph. Phil. 820. Τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμην ὀδυνᾷ, Eur. Hipp. 251. Ἀμφὶ τ' ἰσχύας λάϊνας ὤρθου, Eur. El. 810. Ἡνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν, Soph. Antig 173. Ab 'Ορθός.

'Ορθραγορίσκος, vid. ὄρθαγ.

'Ορθρεύω, & ὀρθρεύομαι, matutinus aliquid ago, mane surgo, mane vigilo. Ab ὄρθρος.

'Ορθρία, ας, ἡ, matutinum tempus, Suid.

'Ορθρίδιος, ία, ιον, matutinus. Ab eod.

'Ορθρίζω, futur. ίσω, idem quod ὀρθρεύω. Ph. luce vigilo, vigilo, ὀρθρίζομαι, antelucano as, Gl. Vet. Πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, Luc. 21, 38. Ab eodem.

'Ορθρινὸς, ἡ, ὸν, matutinus; τὸ ὀρθρινὸν, matutino tempore. Ab eod.

'Ορθροκόκκυξ, υγος, ὁ, qui matutinus cucurrit.

'Ορθριος, ία, ιον, matutinus. Ab ὄρθρος.

'Ορθροφοιτὴς, οῦ, ὁ, qui matutinus advenit. Ex φοιτάω.

'Ορθρίω, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀρθρίσω.

'Ορθροβοάω, ῶ, qui matutino tempore vociferatur, ante lucem vociferans. Ex βοάω.

'Ορθρογόη, ης, ἡ, antelucano tempore querulans, mane gemens. Ex γοάω.

'Ορθρος, ... ὁ, ... diluculum; ... ortu ...

'Ορθώς, ... rectè ...

'Ορθωσις, εως, ἡ, erectio, directio ...

'Ορθωτὴρ, ῆρος, ὁ, ... erector, ... statori. Ph. ... Hinc

'Ορθωτὸς, ... erectio, directio.

'Ορια, ων, τὰ, fines, Gl. Vet. Ab ...

'Ορίαιος λίθος, terminalis lapis, Gl. V. ... præc.

'Ορίβακχος, ου, ὁ, Bacchus montanus.

'Ορίβρεμέτης, ου, ὁ, e monte tonans. Ex ... & βρέμω.

'Οριγανίζω, origanum refero vel ...

'Οριγανίτης, ου, ὁ, ut ... confectum. Ab

'Ορίγανον, ου, τὸ, vel ὀρίγανος, ου, ὁ, ... Al. & ὀρίγανον.

'Ορίγνομαι, ῶμαι, desidero, appeto; (2) pugno, decerto. ... ... Theoc. 24, 44. ... Hesiod. ... 190. Ab ὀρέγομαι.

'Ορειδρομία, ας, ἡ, cursus per montes. Ab

'Οριδρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, v. ὀρειδρόμος.

'Ορίζω, f. ίσω, termino, finio, limito, definio, Ph. (2) constituo, statuo, institus, ... cerno, decerno, Ph. ὁρίζομαι, statuo, ... ὡρισμένος, statutus, p. pass. part. ὡρισμένη ἡμέρα, statuta dies, Gl V. a. 1. ... δ' Ἀσίας Τανάϊς δίχα μέσον ὁρίζει, Dion. Π.ρ. 14. Εἰς τήνδε παῖδα ... Eur. Hec. 261. ... ὅριον, id. Hel. 127. 'Ορίζειν χαίρειν ... terram accedere, Æschyl. Supplic. 554. 'Εξορίζειν χαίαν, terram deserere. ... ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν, Euripid. Heraclid. 16. Διορίζειν, a loco, in locum ... vere. Ab ὅρος.

'Ορίζων, οντος, ὁ, circulus cœli visum terminans. Ab ὁρίζω.

'Ορικὸς, ἡ, ὸν, mularis. Ab ὀρεὺς, *mulus.*

'Ορικὸς, ἡ, ὸν, finitivus, definitivus. Ab ὅρος.

'Ορικλίτης, ου, ὁ, in montibus habitans, montis cola. Ex ὄρος, & κλίζω.

'Ορινεις, 2. f. a. 1. opt. act. v. ὀρίνω.

'ΟΡΙΝΔΗΣ, ου, ὁ, ut ὀρίνδης ἄρτος, panis, ex oryza vel semine sesamo simili confectus, Hes. Athenæus.

'Ορίνετον, 3. du. pr. ind. act. verbi

'Ορίνω, concito, commoveo, perturbo; (2) adhortando persuadeo, aor. 1. ὤρινα, ὤρινας, commovisti; ὀρίνομαι, concitor; ὠρίνθη, est, pro ὠρίνθη, commotus est. ... Lyc. 1329. Ψυχὴ γὰρ ... ὀρινεῖ, Epigr. Ab ὄρω.

'Ορίον, ου, τὸ, terminus, limes; frequentius plur. Dim. ab ὅρος.

'Οριον, ου, τὸ, monticulus, Gl. V. Ab ὄρος.

'Ορίος, ου, ὁ, terminalis; ὅριος Ζεὺς, Terminus, Ph. Et ὅριοι Ζεὺς, Jupiter terminalis. Ab eod.

'Ορισπέδιον, ου, τὸ, planities montana, Rob.

'Ορισπλαγκτὸς, ... ὁ καὶ ἡ, v. ὀρειπλ.

'Ορισπλανὴς, ... ὁ καὶ ἡ, v. ὀρειπλ.

'Ορίσω, a. 1. ... act. verbi ὁρίζω.

'Ορισμα, ατος, τὸ, terminus, limes; (2) id, quod apud nos statuimus, deliberamus, propositum; ὁρίσματα, instituta, Ph. Ab ὁρίζω.

'Ορισμὸς, ου, ὁ, finitio, definitio; it. sponsio, Gl. V. Ab eod.

'Οριστὴς, ου, ὁ, finitor, qui limites & confinia determinat; (2) constitutor ... conditionum. Ab eod.

Ὁρκιάζω, ἡ, ῆ, jusjurandum, Gl. V.
Ὀρκιζάθω, ἰσῶ, ἢ ἐ, v. ὀρκίζω.
Ὁρκίζομαι, ἡ, ὀρκίζω, v. ὀρκίζω.
Ὀρκίζω, ῶ, fut. ind. act. *Att.* pro ὀρκίσω. Ab ὅρκος.
Ὁρκάνη, ης, ἡ, feptum, fepes, fepimentum, Zach. S. T. 352. Ab ἕρκος.
Ὀρκαπάτης, ε, ὁ, jurejurando fallens, jusjurandum fallens. Ex ὅρκος, & ἀπατάω.
Ὅρκια, ων, τὰ, fœdera, Ph. Ab ὅρκιον.
Ὀρκίζω, f. ίσω, adjuro. Οὐκ ἂν ὁρκίζοιμί σε ὑμῖν, Dem. Ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν, μή με βασανίσῃς, Marc. 5, 7. Ab ὅρκος.
Ὅρκιον, ε, τὸ, proprie victima fœderis fanciendi ergo cæfa; (2) fœdus, jurejurando fancitum; (3) jusjurandum. Ab eod.
Ὅρκιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui jurejurando adhibetur, ut ὅρκιοι θεοί; (2) juratus, qui jurat. Ab eod.
Ὁρκισμὸς, ῦ, ὁ, juramenti exactio, obftrictio per jusjurandum; (2) jusjurandum. Ab ὀρκίζω.
ὍΡΚΟΣ, ε, ὁ, jusjurandum, juramentum, facramentum, fœdus, religio, Ph. Hinc
Ὀρκόω, ῶ, f. ώσω, cavo ab aliquo jurejurando; adjuro, Gl. V.
ὈΡΚΥΝΟΣ, vel ὄρκυνος, ε, ὁ, pifcis quidam cetaceus; ὄρκυνος etiam pifces quidam, qui in pelago pariunt, apud Ariftot.
Ὅρκωμα, τὸ, jusjurandum. Ab ὀρκόω.
Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, juratio, facramentum. Ex ὅρκος, & ὄμνυμι.
Ὁρκωμόσια, ων, τὰ, facrificia, quibus fœdera fancibant, Vulg. Lex. Ex iifd.
Ὁρκωμόσιον, ε, τὸ, jusjurandum, facramentum, Ph. Ex iifd.
Ὁρκωμοτέω, ῶ, f. ήσω, juro pro fanciendis fœderibus. Πάντας ὑπὲρ γῆς Δαναΐδων ὁρκωμοτεῖν, Eur. Supp 1187. Ab
Ὁρκωμότης, ε, ὁ, jurejurando adftrictus, Vet. Lex. Ex ὅρκος, & ὄμνυμι. Hinc
Ὁρκωμοτικὸς, ὴ, ὸν, ad jusjurandum pertinens, ut ὁρκωμοτικὰ ἐπιῤῥήματα, adverbia jurandi.
Ὁρκωταὶ, οἱ, legati, qui ad exigendum jusjurandum mittuntur. Ab ὀρκόω.
Ὁρκωτὸς, ἡ, ὸν, juratus, Gl. V. Ab ὀρκόω.
Ὁρμαθίζω, in modum catenæ connecto. Ab
ὉΡΜΑΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, ordo, feries, catena, feries catenata; (2) latibulum, luftrum.
Ὁρμαίνω, impetu feror, ruo, prorumpo; (2) in animo verfo, cogito, a. 1. ὥρμηνα· ὥρμηνε, cogitavit, agitavit. Πόλεμον ὁρμαίνοντες, Il. 10, 28. πολλὰ φρεσὶν, ib. 4. Ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ib. 21. 137. Ab ὁρμή.
Ὥρμασαι, 3. f. perf. ind. paff. *per Metathef.* pro ἥρμοσαι, ab ἁρμόζω.
Ὁρμάστειρα, ἡ, incitatrix, inftigatrix, qu. ab ὁρμαστὴρ, ab ὁρμάω.
Ὁρμάω, incito, concito, impello, prorumpo, impetum capio, animum induco, facere geftio; (2) irruo, proficifcor, cupio, &c. quæ alias exprimuntur per ὁρμάομαι, ὁρμῶ; ὁρμηθεὶς, a. 1. progreffus. Ὥρμησαν ἐς φυγὴν, Xenoph. Ὁρμᾷ τι, id, κατὰ τόπον, Plato. πρός τι, Æfch. πρὸς πόλεμον, Dem. Ὅτι ζῶ ... Soph. El. 197. Πνεῦμα ... concitatur, Eur. Med. 181. ... Eur. Med. 906. Εἰπὲ πρὸς ... ὡρμήθης ξένε, id. Alc. 1028. Ab ὁρμή.
Ὥρμηντο, 3. plur. plufq. ind. paff. *Ion.* pro ὥρμηντο.
Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, tenuis funiculus cum virga, quo pifcatores e feta equina contexto pifces ... Alias & ὁρμιά.
Ὁρμίνος, ..., ὁ, qui caulem jam emittit poft florem amiffum. Ab
Ὅρμινος, afparagus filveftris, corruda, Gl. V. ... ὄρμινον, ...
Ὡρμισμένος, part. perf. paff. per Sync. pro ὡρμισμένος, ab ὁρμίζω.

Ὁρμαστὴς, ῦ, ὁ, pifcator, Hef. Ab ὁρμιά.
Ὁρμέω, ῶ, f. ήσω, ftationem habeo; (2) appello, fc. navem ad terram. Τὸ πλοῖον ὁρμεῖ ἐνταῦθα, Dem. Ὁρμεῖν πρὸς γῆν, Herodot. Ab ὅρμος.
ὉΡΜΗ', ῆς, ἡ, impetuofus motus, aggreffio; (2) conatus, ftudium, appetitus, appetitio, cupiditas, fubita voluntas, inftinctus.
Ὁρμηδὸν, *Adv.* impete, Ph. Ab ὁρμή.
Ὁρμηθεὶς, a. 1. part. paff. v. ὁρμάω.
Ὅρμημα, ατος, τὸ, id, ad quod animus fubito impetu fertur; (2) impetus ipfe; (3) conatus. Ab ὁρμάω.
Ὁρμητήριον, ε, τὸ, incitamentum, fufcitabulum; (2) receptaculum, fedes, arx belli, locus, unde milites ad bellum accincti exeunt, ut cum hofte pugnent.
Ὁρμητικὸς, ὴ, ὸν, propenfus ad rem aliquam cum impetu fufcipiendam; (2) incitandi vim habens. Ab eod.
Ὁρμητικῶς, *Adv.* cum animi impetu. Ἔχουσι πρὸς τὴν ὀχείαν ὁρμητικῶς, Ariftot. Hift. An. 6, 18.
Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, linea, feta, Ph. linum hami, Gl. V. Τὸ Ἀντωνίου τὴν ὁρμιὰν κινῆσαι, Plut. in Anton. cap. 29. Ἀνελκόμεναι πρὸς τὴν ὁρμιὰν ἀποτρώγουσιν αὐτῆς, Ariftot. Hift. An. 9, 37. Alias & ὁρμιά.
Ὁρμίζω, f. ίσω, navem in ftationem fubduco, navem ad portum appello; (2) navem ftabilio. Ὦ χιλιοναῦν στρατὸν ὁρμίσας εἰς γῆν Ἀσίαν, γαῖα, Eur. Or. 357. Τύχη δέ πως πρὸς ταὐτὸν ὁρμισθεὶς πέδον, delatus, Soph. Ph. 548. Ab ὅρμος.
Ὁρμιευτὴς, ε, ὁ, pifcator. Ex βάλλω.
Ὅρμινον, ε, τὸ, Horminum, *Plin.* l. 18. c. 7. § 10. herba porro fimilis, Diofc. Hefychio genus leguminis, Theophrafto frugum genus, *Angl.* Clary. Hinc
Ὁρμινάδης λίθος, gemma hormino fimilis.
Ὅρμισις, εως, ἡ, applicatio navis ad terram; (2) quies in ftatione navium. Ab ὁρμίζω.
Ὁρμίσκος, ε, ὁ, monile, Dim. ab ὅρμος.
Ὁρμοσήριξ, ας, ἡ, rudens, aut catena, per quam pondera fufpenduntur. Ab ὁρμίζω.
Ὁρμοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, portuum dator, in portum ducens, Suid. Ex ὅρμος, & δοτήρ.
ὍΡΜΟΣ, ε, ὁ, monile, colli ornamentum; (2) ftatio navalis, Hom. Il. 1, 435.
Ὀρνιπέτια, τὰ, aves, aviculæ. Vox *Dor.* Dat. ὀρνιπετίοισι ap. Ariftoph. Ab ὄρνις.
Ὀρνεακὸς, ἡ, ὸν, ut ῥὶν ὀρνεακὴ, nares avis. Ab ὄρνεον.
Ὀρνεόβρωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, ab avibus devoratus, Suid. Ex ὄρνεον, & βιβρώσκω.
Ὀρνεοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν. Hinc ἡ ὀρνεοθηρευτικὴ, ῆς, fc. τέχνη, ars aucupandi, five aucupatoria. Ex ὄρνεον, & θηρεύω.
Ὀρνεομάντις, ὁ, augur.
Ὀρνεομιγὴς, ες, ex altera parte avis, ut firen. A μίγνυμι.
Ὀρνεόμικτος, ον, idem, ex iifd.
Ὄρνεον, ε, τὸ, avis, volucris. Ab ὄρνις.
Ὀρνεοπώλειον, ε, τὸ, locus ubi aves venduntur. Ab
Ὀρνεοπώλης, ε, ὁ, aviarius, Gl. V. qui aves vendit. Ab ὄρνεον, & πωλέω.
Ὀρνεοσκοπέω, augurror, aufpicor, Gl. V.
Ὀρνεοσκοπία, ας, ἡ, augurium, Gl. V.
Ὀρνεοσκόπος, ε, ὁ, aufpex, augur, auguralis, aufpicalis, Ph.
Ὀρνεοτρόφος, ε, ὁ, aviarius, Gl. V. qui aves alit. Ex ὄρνεον, & τρέφω.
Ὀρνεώδης, ες, avium fimilis, levis.
Ὀρνεώτης, ε, ὁ, auceps, vel qui aves vendit. Ab ὄρνεον.
Ὀρνιθαγρευτὴς, ε, ὁ, auceps.
Ὀρνιθάριον, ε, τὸ, avicula, Dim. ab ὄρνις.
Ὀρνίθαρχος, ε, ὁ, curator avium.
Ὀρνιθεία, ας, ἡ, augurium, aufpicium, divinatio per aves. Ab ὀρνιθεύω.
Ὀρνίθειος, εία, ειον, ad aves pertinens; (2) gallinaceus; ut ὀρνίθεια κρέα, caro avium. Ab ὄρνις.
Ὀρνίθεος, ία, ιον, idem, & ab eod.

Ὀρνιθευτὴς, ε, ὁ, qui capit aves, auceps. Ab
Ὀρνιθεύω, aucupor, aves capio; ὀρνιθεύομαι, auguror, aufpicor, Suid. Ab ὄρνις.
Ὀρνιθιακὸς, ἡ, ὸν, ad aves pertinens. Hinc ὀρνιθιακὰ, ῶν, τὰ, fcil. βιβλία, libri de avibus. Ab eod.
Ὀρνιθίας, ε, ὁ, ut ὀρνιθίας χειμὼν, tempeftas aves perimens, apud Ariftoph. ὀρνιθίαι dicuntur venti quidam boreales, Ariftot. Ab eodem.
Ὀρνιθικὸς, ἡ, ὸν, avibus conveniens.
Ὀρνίθιον, ε, τὸ, avicula; (2) pullus gallinaceus, Dim. Ab eod.
Ὀρνίθιος, ία, ιον, ad aves pertinens. Ab eadem.
Ὀρνιθοβοσκεῖον, ε, τὸ, locus ad alendas aves factus, Rob. Suic. Ex ὄρνις, & βόσκω.
Ὀρνιθόγαλον, ε, τὸ, ornithogalum, herbæ nomen. Ex ὄρνις, & γάλα, *Angl.* Star of Bethlehem.
Ὀρνιθογονία, ας, ἡ, avium generatio. Ab
Ὀρνιθογόνος, ε, ὁ ἢ ἡ, ex ave natus. Ex ὄρνις, & γίνομαι.
Ὀρνιθοθήρας, ε, ὁ, auceps, Ariftot. Hift. An. 9, 1. Ex ὄρνις, & θήρα, *captura.*
Ὀρνιθοθηράω, aves capio, aucupor.
Ὀρνιθοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, ad aucupium pertinens. Hinc ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, fcil. τέχνη, ars aucupii. Ex ὄρνις, & θηρεύω.
Ὀρνιθοκάπηλος, ὁ ἢ ἡ, qui aves venditat.
Ὀρνιθοκομεῖον, ε, τὸ, locus alendis avibus, i. e. aviarium. Ab
Ὀρνιθοκόμος, ε, ὁ ἢ ἡ, avium curator, Gl. Vet. gallinarius, aviarius. Ex κομέω.
Ὀρνιθόκοος, ε, ὁ, augur, avium peritus, qui per aves fignificata intelligit. Ex κοέω, pro νοέω, *intelligo.*
Ὀρνιθοκρίτης, ε, ὁ, collector, Ph. f. qui colligit & conjicit futura ex avium actionibus, augur.
Ὀρνιθολόγος, ε, ὁ ἢ ἡ, auceps. Ex λέγω.
Ὀρνιθολόχος, ε, ὁ ἢ ἡ, avibus infidians, auceps.
Ὀρνιθομανέω, ῶ, magno avium amore teneor. Νυνὶ δ' ἀποστρέψαντες αὖ ὀρνιθομανοῦσι, Arift. Av. 1289. Ab
Ὀρνιθομανὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, qui aves valde amat, qui avium alendarum magno amore tenetur. Ex ὄρνις, & μαίνομαι.
Ὀρνιθομανία, ας, ἡ, infanum ftudium alendarum avium.
Ὀρνιθόμορφος, ε, ὁ ἢ ἡ, avium faciem feu formam habens. Ex μορφή.
Ὀρνιθοπωλεῖον, ε, τὸ, locus alendis avibus, aviarium, Suid. Ex ὄρνις, & πωλέω.
Ὀρνιθόπαις, αιδος, ὁ ἢ ἡ, avis pullus, pipio.
Ὀρνιθοπέδη, ης, ἡ, laqueus, qui avibus capiendis tenditur, tendicula.
Ὀρνιθοπώλης, ε, ὁ, qui aves vendit.
Ὀρνιθοσκοπέω, ῶ, auguror. Ab
Ὀρνιθοσκόπος, ε, ὁ ἢ ἡ, aufpex, augur.
Ὀρνιθοτροφεῖον, τὸ, locus ad alendas aves; aviarium, Ph. (2) gallinarium.
Ὀρνιθοτροφία, ας, ἡ, avium nutritio. Ab
Ὀρνιθοτρόφος, ε, ὁ ἢ ἡ, aves alens. Ex ὄρνις & τρέφω.
Ὀρνιθοφάγος, ε, ὁ, qui aves devorat; Ariftot. Hift. An. 9, 6.
Ὀρνιθοφυὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, ab ave ortus. Ex φύω.
Ὀρνιθόω, ῶ, in avem muto; ὀρνιθωθῆναι, in aves mutatus effe, a. 1. inf. paff. Ab ὄρνις.
Ὀρνιθώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, ad avium naturam accedens, (2) avium fpeciem gerens.
Ὀρνιθὼν, ῶνος, ὁ, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
Ὄρνιξ, ιχος, ὁ, vel ἡ, *Dor.* pro ὄρνις, avis.
ὌΡΝΙΣ, ιθος, ὁ, vel ἡ, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. ὄρνιθα, & ὄρνιν, nom. pl. ὄρνεις, & ὄρνιθες.
Ὄρνισι, ποιηι. dat. pl. ab ὄρνις.

Ὄρνιχα,

Ὄρμιχος, ου, ὁ, ἡ, ὄρμιχον, τὸ, Poet. pro ὄρμος, monile.
Ὀρμιχολόγος, ὁ, aucups. Dor. pro ὀρνιθ.
Ὀρμόμεν, Ep. inf. act. Ion. pro ὁρμᾶν, ab
Ὄρνυμι, excito, concito, impello; ὄρνυμαι excitor, surgo, me erigo, concitus feror; ὄρνυθι, excita, Imperat. Ἀλλά σέ γ' ὄρνυθι τοῦτον, Il. 6, 363. Ὁ δ' ἀΐξας ὄρνυτο χαλκῷ, ib. 3, 349. Ab ἔρνυμι.
Ὄρνυσι, 2. plur. præs. impers. pass.
Ὀρνύω, idem & ab eod.
Ὀροβάγχη, ης, ἡ, Orobanche, cauliculus ervo adnascens & ipsum suffocans. Ex ὄροβος, & ἄγχω, suffoco.
Ὀροβαγχώδης, ες, ὁ, idem & ex illo.
Ὀροβιαῖος, αία, αῖον, ervi magnitudinem habens; ervo similis, s. colorem. Ab ὄροβος.
Ὀροβίας, ου, ὁ, idem & ab eod.
Ὀροβίνδη, ης, ἡ, ex ervo confectus.
Ὀροβίτης, ου, τὸ, parvum ervum. Dim.
Ὀροβίτης, ες, ὁ, ervo similis. Ab eod.
Ὀροβίτις, ιδος, ἡ, globulum ervi referens.
Ὀροβοειδής, ές, ὁ, ἡ, ές, ervo similis, ervi speciem habens. Ex ὄροβος, & εἶδος.
ΟΡΟΒΟΣ, ου, ὁ, ervum, genus leguminis.
Ὀροβοφαγεῖν, ervum comedo.
Ὀροβώδης, ες, ὁ, ἡ, ές, q. d. ervaceus, ex genere ervorum. Ab ὄροβος.
Ὀροδοκαί, montium tumuli, cacumina, vertices, juga. Ex ὄρος, & δοκή, tumor.
Ὀρορύσσ, pert. part. med. f. g. v. ὀρύσσω.
Ὀροσάμιδες, ιδων, ἡ, parvus surculus, ramusculus tenellus. Dim. ab
ΟΡΟΣΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, surculus, ramusculus, germen, ramus.
Ὁροθεσία, ας, ἡ, designatio terminorum; (2) terminus positus. Ex ὅρος, & θέσις.
Ὁροθέσιον, τὸ, idem & ex illo.
Ὁροθέτης, ου, ὁ, finitor; qui terminos & limites statuit. Gl. V. terminator. Ex ὅρος, & τίθημι.
Ὀροΐω, f. ώσω, concutio, excito, turbo, perturbo. Ἀρχέιος δ' Ἡσιόδειον ὀρόθυνε μετάκοιτον, Il. 13, 451. Ab ὄρω.
Ὀρεσιόπος, ου, ὁ, v. ὀρειτύπος.
Ὀρεσίτροφος, ου, ὁ, ἡ, ον, pastor montanus, ap. Nic. Ex ὄρος, & τρέφω.
Ὀρεσκῴων, ου, τὸ, nux montana.
Ὀρεσσίτροφος, ου, ὁ, ἡ, ον, in montibus resonans.
Ὀρεύομαι, εύσομαι, vel ἕσομαι; ὠρευσάμην, imperf. ἐφεύετο. Ἐκ δ' ἀνέρες ἐβόλοι ὄρευτο, Odyss. 3, 472.
ΟΡΘΡΙΟΝ, ου, τὸ, orantium, herba.
Ὀρθεῖον, ου, τὸ, collicus, tumulus; (2) montana plantities.
Ὀρθοπάγιον, idem quod ὀρθοπάγιον.
Ὀρθός, ή, όν, tutus. Καχλάζων ὀλίγῳ μᾶλλον ἐπὶ χρόνου ὀρθὸν ὁρᾶν. Aristoph. Acharn. 81. Aliqui leg. ὀρθῶν.
ΟΡΟΣ, εος, τὸ, mons, collis.
ΟΡΟΣ, ου, ὁ, terminus, limes, finis alicujus regionis vel agri; (2) meta, scopus in aliqua re propositus; (3) modus & regula, præscriptum actiones temperans; (4) finitio, definitio; (5) sic vocantur etiam cippi, columnæ, tabulæ, aliique rerum gestarum finalia monumenta, ap. Lucian.
ΟΡΟΣ, ους, ὁ, serum lactis; (2) aqueus humor in pice.
Ὄρσε, & ὄρσε, pro ἔρρε, Eust.
Ὀρσιάγγαι, οἱ, Vox Pers. ap. Herod. benefactores regis.
Ὀρσοπίζης, ου, ὁ, fringilla montana. Angl. a Brambling. Ex ὄρος, & σπίζα.
Ὄρσμα, ατος, τὸ, impetus, saltus. Ab ὀρόω.
Ὄρσε, g. f. contr. pro ὄρσει, ab ὄρσος.
Ὄρσεταν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ὄρσαν, ab ὀρόω.
Ὄρσις, σεως, ἡ, impetus, quo quis ad aliquid fertur. Ab ὀρόω.
Ὀρσόω, f. ώσω, impetum do, ruo, impetu feror. Ἐκ' ἀλλήλοισιν ὀρσώσω, Hesiod. Asp. 412. Ab ὄρω.
Ὀροφή, ῆς, ἡ, contignatio, qualis est tectorum; (2) tectum; (3) Lacunar. Pl. lacunar, laquear.
Ὀροφίς, ίδος, ἡ, tectum, contignatio.
Ὀροφόεις, εσσα, εν, tectum ferens. Epith. animalium testaceorum. Ex
Ὀροφος, ου, ὁ, tectum, contignatio, ab ὄρος, & ἔρεφω.
Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, tectum, concameratio, contignatio. Ph. lacunar.
Ὀρόφωσις, εως, ἡ, lucunarium, laquearium.
Ὀρόω, præs. part. act. Poet. pro ὀρῶν, contr. ex ὀρόων, ab ὄρω.
Ὀρόωντι, 3. pl. pr. ind. act. Poet. & Dor. pro ὀρῶσι.
Ὀρόωτε, 2. pl. pr. opt. act. Poet. pro ὀρῶτε, contr. ex ὀρόοιτε.
ΟΡΠΗΞ, ηκος, ὁ, ramulus, surculus ex radice arboris enatus, stolo; (2) virga aculeata ad boves incitandos, stimulus; (3) jaculum e ramo tereti & recto; Hom. Il. 21, 38.
Ὀρράπισμα, ατος, τὸ, serum picis, humor, e pice dum coquitur, defluens. Ex ὀρρός.
Ὀρράπιστος, serum bibo. Hinc
Ὀρραπιστία, ης, usus seri.
Ὀρρότυλον, ου, τὸ, idem quod ὄρρις; in avibus cauda. Ex οὐρά.
Ὀρροπυγόστικτος, ου, ὁ, ἡ, ον, notas in ὀρροπυγίῳ habens. Ex ὄρρις, & στίζω.
Ὄρρις, ιος, ὁ, serum, Ph. Alias & ὄρος. Ἡν δὲ γάλα ἔχει ἰχῶρα ὑδατώδη, ὃ καλεῖται ὀρρός, Aristot. Hist. An. 3, 20.
ΟΡΡΟΣ, ου, ὁ, pars subjecta testiculis; (2) tacti ossis extremum; podex.
Ὀρρώδεω, timeo, formido. Τὸν σὸν ἑαυτῷ χρησμὸν ὀρρώδων, Arist. Eq. 126. Ὀρρωδῶ πινὰ δόλον Φυγάδων, Eur. El. 839. Ab ὄρρος.
Ὀρρώδης, ες, ὁ, ἡ, ες, ferosus; (2) ad caudam usque protensus. Ab ὄρρος, vel ὄρρις. Hinc
Ὀρρωδία, ας, ἡ, metus, timor.
Ὄρσα, aor. 1. inf. act. Æol. pro ὄρσαι, ab ὄρω.
Ὀ σόσσεν, incitabit. Imperf. Ion. formatur, aor. 1. ὄρσα verbi ὄρω, moto. Μίνθ' ὃ ὄρσασκεν ὑπόδρα, Il. 17, 423.
Ὄρσο, 2. sing. præs. imper. pass. Ion. pro ὄρσεο, ab ὄρσω p.o ὄρω.
Ὄσσας, 2. sing. aor. 1. conj. act. Æol. pro ὄσσῃς.
Ὀρσιγύναιξ, αικος, ὁ, concitator mulierum. Ab ὄρω, & γυνή.
Ὀρσίλυτος, ου, ὁ, ἡ, ον, strepitum excitans, horrisonus. Ex ὄρω, & λύπη.
Ὀρσιτέφης, ές, ὁ, ἡ, ές, qui nubes excitat & accumulat, R. Suid. Ex ὄρω, & νέφος.
Ὀρσίπους, ποδος, ὁ, ἡ, ον, qui [illegible], R. Ex ὄρω, & πούς.
Ὀρσίτας, ου, ὁ, genus fallax [illegible] Cretenses. Ab ὄρω.
Ὄρσο, 2. sing. [illegible] per Synecp. pro Ion. ὄρσεο, ab ὄρω.
Ὀρσοδάκνη, ης, ἡ, [illegible] quædam mordens, Aristot. Hist. [illegible], 19. Ex ὄρσος, & δάκνω.
Ὀρσοθύρη, ης, ἡ, magna & alta janua, in superiori ædium parte. Ex ὄρσος & θύρα.
Ὀρσολοπεύω, conturbo. Ἢ μὲ θεῶν ἐνὶ χάδι χολωθεὶς ὀρσολοπεύσεις; Hom. Hym. in Merc. 308. Ὀρσολοπεύεται, tumultuatur. Æsch. Pr. 30. Ex λοπός. Unde
Ὀρσολόπτιος, ου, ὁ, idem, Hes. ubi ὀρσολοπεύς, διαπλαγμός, ταραχή.
Ὀρσοτρισύλης, ου, ὁ, tridentem impellens. Ex ὄρσος, & τρίαινα.
Ὀρσοφύλαξ, ακος, ὁ, [illegible] Ex ὄρσος, & φύλαξ.
Ὄρσω, f. [illegible] pro ὄρσω, ab ὄρω.
Ὄρσω, f. [illegible] pro ὄρσω, ab ὄρω.
Ὀρτάλιχος, ου, ὁ, ἡ, pullus, [illegible] Hinc
Ὀρταλίχειος, ου, ὁ, ἡ, idem; (2) pullus.
Ὀρτάλιχος, ου, ὁ, ἡ, idem; (2) pullus.
Ὄρτε, Ion. pro ὅρτο, festum.
Ὀρτύγιον, τὸ, coturnicula. Ab ὄρτυξ.
Ὀρτυγοθῆρας, ου, ὁ, coturnicum venator.
Ὀρτυγομήτρα, ης, ἡ, idem quod ὀρτυγομήτηρ.
Ὀρτυγοστάσια, ων, τὰ, ludus, in quo coturnices in orbem collocabantur eardemque forcipibus capiebantur.
Ὀρτυγοστασιακός, ή, όν, ad ludum dictum pertinens. Ab
Ὀρτυγοστάσιος, ου, ὁ, qui ludit ὀρτυγοστασίοις. Ex ὄρτυξ, & ἵστημι, ἔστην.
Ὀρτυγομανία, ας, ἡ, insanus coturnicum amor. Ex ὄρτυξ, & μανία.
Ὀρτυγομήτρα, ας, ἡ, coturnicum mater, s. turturum maxima; Aristot. Hist. An. 5, 22. Ex ὄρτυξ, & μήτρα, mater.
Ὀρτυγοπώλης, ου, ὁ, qui coturnices vendit.
Ὀρτυγοτροφεῖον, ου, τὸ, locus ubi coturnices aluntur.
Ὀρτυγοτροφεῖος, ου, ὁ, ἡ, ον, f. ώσω, coturnicem alo. Ab
Ὀρτυγοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, ον, qui coturnices alit. Ex ὄρτυξ, & τρέφω.
ΟΡΤΥΞ, υγος, ὁ, coturnix; (2) herba quædam.
ΟΡΤΑ, ᾶς, ἡ, chorda, intestinum ovium, ap. Epichar.
Ὀρυάσμαι ἄγαν, rugio, fremo, gannio, Gl. V.
Ὄρυγμα, ατος, τὸ, fossa, fovea. Ab ὀρύσσω.
Ὀρυγμάτιον, ου, τὸ, fossula Gl. V. A præc.
Ὀρυγμία, ας, ἡ, fossa, fovea, lacuna. Βρομιάδαισι, αἷς ἐξ ἄλλης ὀρυγμία, Arat. Ab ὄρυγμα.
ΟΡΤΖΑ, ης, ἡ, oryza, genus frumenti, Angl. Rice.
Ὀρυζίν, ου, τὸ, idem.
Ὀρυκτήρ, ῆρος, ὁ, fossor, Gl. V. Ab ὀρύσσω.
Ὀρύλης, ου, ὁ, fossor, Gl. V. Ab eod.
Ὀρυκτός, ή, όν, fossus; (2) qui fodi seu effodi potest, fossilis. Ab eod.
ΟΡΥΜΑΓΔΟΣ, ου, ὁ, strepitus, fragor, tumultus; Hom. Il. 2, 710.
Ὀρύξ, υγος, ὁ, q. d. fossor, instrumentum quo lapides excavantur; (2) animal cornutum; (3) piscis quidam. Ab ὀρύσσω.
Ὀρυξίς, ίδος, ἡ, fossio, fossura. Ab eod.
ΟΡΥΣΣΩ, vel ὀρύττω, ξω, fodio, perf. ὄρυχα; unde perf. pass. ὄρυγμαι, fossus; ὀρυχθείς, fossus, part. a. 1. Ὀρύσσειν ἐπὶ λόφον τινὸς δηλον τελεῖν τετελεσμένον, Xen.
Ὀρυχή, ῆς, fossio, fossura; (2) rostrum navis. Ab ὀρύσσω.
Ὀρφανεύω, f. εύσω, pupillorum curam gero; orphanos curo; ὀρφανεύσομαι, orphanus sum, orphanus curor. Ἐπεὶ σφῶϊν ἔτι μᾶλλον ὀρφανεύω, Eur. Hipp. 850. Ἐπεὶ σφῶϊν ἔτι μᾶλλον ὀρφανεύσομαι, id. Alc. 332. Ab ὀρφανός.
Ὀρφανή, pupilla. Ph. A præc.
Ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas. Ab eod.
Ὀρφανίζω, f. ίσω, orphanum reddo, parentibus privo; (2) pupillorum curam gero, orphanos curo. Ὀρφανίζω μὲ κακὴ γλῶσσα φαντάσματα ὄψεις, Pind. Pyth. 4, 505.
Ὀρφανικός, ή, όν, ad pupillos pertinens, pupillaris; orphanus. Ab eod.
Ὀρφανικός, ἡ, ον, viduatus, orbus. Ab eod.
Ὀρφανιστής, οῦ, ὁ, curator pupillorum, tutor. Ab ὀρφανίζω.
ΟΡΦΑΝΟΣ, ή, όν, [illegible] parente vel parentibus, pupillus, [illegible] quibus quavis re, vidua, [illegible] Ορφα-

Ὀρφανοτροφεῖον, ου, τὸ, locus in quo orphani aluntur, orphanotrophium.
Ὀρφανοτροφέω, orphanos alo f. educo, educationis pupillorum curam gero. Ab
Ὀρφανοτρόφος, ου, ὁ κ ἡ, ὁ, qui orphanum vel [illegible] pupillorum nutritor. A τρέφω.
Ὀρφανίζω, orbefacio, Gl. V. Ab ὀρφανός.
Ὀρφεοτελεστής, ου, ὁ, qui mysteriis Orphicis [illegible]. Ex Ὀρφεύς, & τελεστής.
Ὀρφναῖος, αία, αῖον, tenebricosus, obscurus; (2) niger, ater. Hinc ἡ ὀρφναία, ας, & ὀρφναίη, tenebræ, nox. Ab ὄρφνη.
ΟΡΦΝΗ, ης, ἡ, Dor. ὄρφνα, ας, tenebræ, obscuritas; nox. Hinc
Ὀρφνῆθεν, Adv. e tenebris, ex obscuro, Suic.
Ὀρφνινος, ἴνη, ινον, ater, pullus. Ab eod.
Ὀρφνόεις, ἡ, ὂν, tenebrosus, obscurus.
Ὀρφνώδης, εος, ὁ κ ἡ, obscurus, tenebrosus, ater. Ab ὄρφνη.
Ὀρφὼς, ῶ, Att. ὀρφὸς, ὁ, ὁ, orphus, piscis quidam. Att. pl. ὀρφώς.
Ὀρχάτη, ης, ἡ, terra sylvestribus arboribus consita, arboretum. Ab ὄρχος.
Ὄρχαμος, ου, ὁ, princeps, dux. Ab ἀρχή.
Ὀρχάτος, ου, ὁ, plantarum ordo, seu series, [illegible] ὀρχάτοι, antes, Ph. Ab ὄρχος.
Ὀρχεῖς ... testiculus. Ab ὄρχις.
Ὀρχέομαι, οῦμαι, salto, tripudio; a. 1. ὠρχησάμην. Ὀρχεῖσθ' ὑπὸ μοῦσα ᾠδῶν, Æsch.
Ὀρχεῦνθ, 3. pl. pr. ind. med. Dor. pro ὀρχοῦνται.
ΟΡΧΕΩ, ῶ, moveo, saltare facio.
Ὀρχηδὸν, Adv. viritim. Ab ὄρχις.
Ὀρχηθμὸς, οῦ, ὁ, saltatio. Ab ὀρχέομαι.
Ὄρχημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Ὀρχήσεις, εων, ἡ, saltatio. Ab eod.
Ὀρχησμὸς, οῦ, ὁ, saltatio. Ab ὀρχέομαι.
Ὀρχηστομανία, ας, ἡ, saltationis insano amore teneor. A μαίνομαι.
Ὀρχηστὴς, οῦ, ὁ, saltator. Ab ὀρχέομαι.
Ὀρχηστὴς, οῦ, ὁ, saltator, pantomimus, Ph.
Ὀρχηστικὸς, ἡ, ὂν, saltatorius. Hinc ἡ ὀρχηστικὴ, sc. τέχνη, ars saltandi; (2) ὁ, qui saltatione gaudet, saltator. Ab ὀρχηστής.
Ὀρχηστοδιδάσκαλος, ου, ὁ, magister saltandi, qui artem saltatoriam docet.
Ὀρχήστρα, ας, ἡ, orchestra, pars theatri, in qua chorus saltabat. Ab ὀρχέομαι.
Ὀρχηστρὶς, ας, ἡ, saltatrix, Gl. V. A præc.
Ὀρχηστήριον, ου, τὸ, orchestra. Ab eod.
Ὀρχηστρὶς, ίδος, ἡ, saltatrix. Ab eod. Hinc
Ὀρχηστρικὸς, ἡ, ὂν, saltandi peritus.
Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, saltatio, saltandi ars.
Ὀρχίδιον, ου, τὸ, testiculus. Ab ὄρχις.
Ὀρχίλος, ου, ὁ, orchilus, avis quædam.
Ὀρχίπεδα, ων, τὰ, testes, testiculi. Ab eod.
Ὀρχιπεδίζω, vel ίζω, testiculos contrecto; a. 1. ὠρχιπέδισα. Ex ὄρχις, & πεδάω.
Ὀρχίτηδον, ου, ὁ, vinculum testiculorum.
ΟΡΧΙΣ, εως, testis, testiculus; (2) herbæ nomen; (3) genus olivæ; (4) piscis quidam; ὄρχεις, εὖτες, testiculi.
ΟΡΧΟΣ, ου, ὁ, plantarum ordo, vitium ordo; antes, Gl. V. Παρὰ δὲ ζωστὴρ ὄρχος χρύσεος, ἦν (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο) Σειρῆνες φυλάσσουσι καὶ ὀρχηθμοῖσι κομόωσι, Hes. a. 296.
Ὀρχοτομέω, ῶ, testes excido, castro, eunuchum reddo, eviro; ὀρχοτομηθῆναι, aor. 1. pass. castrati sunt. A τέμνω.
Ὀρχοτομία, ας, ἡ, castratio, testium amputatio. Ex iisd.
ΟΡΩ, excito, concito & in Pass. excitor, [illegible] fut. 1. act. ὄρσω, [illegible] ; aor. 1. ὦρσα, ὄρσον, [illegible] pass. med. ὄρωρε, & per transl. [illegible] ; in sing. [illegible] ortum est; plu. [illegible] ; imperf. pass. [illegible] ; ὦρτο, 3. sing. [illegible] ; ὀρώρεται, ὄρθαι, perf. pass. [illegible] imperat. [illegible] oc[illegible]
Ὄρωρα, [illegible] pro [illegible] ab ὄρω.

Ὀρώδης, εος, idem quod [illegible].
Ὀρωδὸς, ὁ, montinus, Phav. Ab ὄρος.
Ὀρῶν, præf. opt. act. Att. pro ὁρῷμι, ab ὁράω.
Ὁρῶμαι, 1. pl. præf. ind. act. Dor. & contr. pro ὁρῶμεν.
Ὁρῶν, pr. part. act. contr. pro ὁράων.
Ὀρώρει, perf. ind. med. Att. pro ὦρα, ab ὄρω.
Ὀρώρει, 3. sing. plusq. indic. act.
Ὀρωρέχατο, 3. pl. plusq. ind. pass. Ion. pro ὠρεχημένοι ἦσαν, ab ὀρέγω.
Ὄρωρε, 3. sing. a. 2. ind. act. Att. pro ὦρε, ab ὄρω.
Ὀρώρυκε, 3. s. perf. ind. act. Att. pro ὤρυκε, ab ὀρύσσω.
Ὀρώρυχα, perf. indic. act. Att. pro ὤρυχα, ab ὀρύσσω.
Ὄρω, idem quod ὄρω, a cujus p. m. etiam formatur.
Ὀρῶσαι, nom. pl. præf. part. f. g. contr. pro ὁράουσαι, ab ὁράω.
Ὅς, ἥ, ὅ, Artic. postpos. qui, quæ, quod.
Ὅσα, Adv. quantum, hactenus ut. Ab ὅσος.
Ὁσάκις, vel ὁσάκι, Adv. quoties, quotiescumque. Ab eod.
Ὁσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex. Ab eod.
Ὁσάπους, οδος, ὁ κ ἡ, quot pedum.
Ὁσάτιος, ου, ὁ κ ἡ, quantus. Ab ὅσος.
Ὁσαχῇ, qua maxime ratione; ut ὁσαχῇ ἂν ᾖ δυνατὸν, qua maxime ratione fieri poterit, pro viribus. Ab eod.
Ὁσαχοῦ, Adv. quibuscumque in locis, ubicumque; (2) quotiescumque. Ab eod.
Ὁσαχῶς, Adv. quot modis; (2) quoties.
Ὀσδοντι, 3. plur. præf. indic. act. Dor. pro ὄζουσι.
Ὄσδω, Dor. pro ὄζω, oleo, spiro odorem. Theoc. 1, 149.
Ὀσέτιος, annuus, Gl. V. Ex ἔτος.
Ὁσημέραι, Adv. quotidie. Ex ἡμέρα.
Ὁσία, ας, ἡ, Ion. ὁσίη, ης, fas; (2) justa funebria, honores, qui mortuis exhibentur; (3) expiatio, piatio, quæ fit ad animum religione exsolvendum. Hinc & ὁσίης ἕνεκα, pertunctorie [illegible] τῆς ὁσίας, dicis causa.
Ὅσια, ων, τὰ, justa, parentalia, exsequiæ, justa funerum, honores, qui tribuuntur mortuorum sepulturæ.
Ὁσίην, acc. f. Ion. pro ὁσίαν, ab
ΟΣΙΟΣ, ία, ιον, sanctus, honestus, pius; (2) opp. & sacro; profanus, publicus. τὸ ὅσιον, ου, quicquid legibus divinis & humanis, sed maxime illis convenit; (2) publicum, profanum.
Ὁσιότης, ητος, ἡ, sanctitas, sanctimonia; (2) pietas, religio. Ab ὅσιος.
Ὁσιουργέω, sacris operor. Ab
Ὁσιουργὸς, ου, ὁ κ ἡ, qui consecrat, qui sanctos reddit. Ex ὅσιος, & ἔργον.
Ὁσιόω, ῶ, sanctum & purum sceleris reddo; pio, expio, justa persolvo; (2) consecro; (3) profano. Ὅσια [illegible] ἔχων κυνῶν φυλάσσει ὅσιον. Eur. Or 493. Ὁσιοῦν [illegible] Philostr. Ab ὅσιος.
Ὁσίως, Adv. sancte; (2) juste. Ab ὅσιος.
Ὁσίωσις, εως, ἡ, consecratio, expiatio. Ab ὁσιόω.
Ὁσιώτατος, sanctissimus, Ph. Ab ὅσιος.
Ὁσιωτὴς, [illegible] qui hostiam immolabat apud [illegible] potius victima, quæ immolabatur [illegible] ὅσιος.
Ὀσκιν. quidque [illegible] ἂν
Ὀσμάομαι, ὦμαι, olfacio.
Ὀσμὰς, άδος, ἡ, herba quædam ab odoris suavitate, quæ & ononis dicitur. Ab
Ὀσμὴ, ῆς, ἡ, odor, cum suavis, tum ingratus; odor, fragrantia, Gl. V. fœtor, pedor, putor, Gl. V. Ab ὄζω. Hinc
Ὀσμήρης, εος, ὁ κ ἡ, fragrans, odorus.
Ὀσμηρὸς, ρὰ, ρὸν, [illegible] fragrans, odorus.
Ὄσμησις, εως, ἡ, odor. [illegible] ὀσμήσεσι [illegible] Ab ὀσμάομαι.
Ὀσμύλη, ης, ἡ, ozæna, polypi genus a capitis gravi odore ita dictum. Ab eod.
Ὀσμύλιος, vel ὀσμύλος, ὁ, idem.
Ὀσμύλιον, ου, τὸ, parva ozæna, Dim. a pr.

Ὀσμώδης, εος, ὁ κ ἡ, odoratus, odorus. Ab ὀσμή.
Ὅσον, Adv. quantum; (2) quatenus; (3) ad, circiter. Hinc ὅσον ὀλίγον, pauxillum, paululum; ὅσον βαιὸν, pusillum; ὅσον μὲν, vel ὅσον, tantum non, modo non, ferme, fere, pene; ὅσον ἀδύνατον, quam maxime; οὐχ ὅσον, nedum, non solum non; ὅσον αὐτίκα, quamprimum, jamjam, mox. Ab ὅσος.
ΟΣΟΣ, ὅση, ὅσον, quantus, citra interrog. Hinc ὅσῳ μᾶλλον, quanto magis; ὅσον, quantum, quam; ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ, quantum in illo; ὅσον τάχος, quam celerrime; ὅσον ἥκει, quantum attinet; εἰς ὅσον, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, καθ' ὅσον, quatenus, in quantum, eo quod; παρ' ὅσον, nisi quod, ideo, extra quam; ἐν ὅσῳ, quamdiu; ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quot, qui, quæ; ὁσοσπερ, quicumque, quot.
Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ quod.
ΟΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, legumen; ὄσπρια, legumina.
Ὀσπριοθήκη, ης, ἡ, granarium, Ph.
Ὀσπριοπώλης, ου, ὁ, leguminum venditor, Gl. V. leguminarius. Hinc
Ὀσπριόπωλις, ιδος, ἡ, leguminum venditrix.
Ὀσπριοφαγέω, legumina [illegible].
Ὀσπριώδης, εος, ὁ κ ἡ, leguminibus assimilis, qui e leguminum genere est. Ab ὄσπριον.
ΟΣΣΑ, ας, ἡ, vox; (2) fama, rumor; (3) Omen; (4) oraculum.
Ὅσσαι, quantæ, nom. plur. Poet. pro ὅσαι.
Ὁσσάκις. pro ὁσάκις, quoties. Ab ὅσος.
Ὁσσάτιος v. ὁσάτιος.
Ὄσσε, acc. dual. [illegible] pro [illegible] ab ὄσσος; occuli; [illegible] Dat. pl. ὄσσοις alicubi, quasi ab ὄσσος, ου.
Ὄσσετο, 3. f. imperf. ind. med. [illegible] ab ὄσσομαι.
Ὄσσομαι, vaticinor, ominor, auguror; (2) vel [illegible], reformido. Ab ὄσσα.
Ὀσσίχος, [illegible], quam parvus, quam exiguus. Ab ὅσος.
Ὄσσομαι, auguror, vaticinor; (2) in animo fingo, imaginor, cogito, [illegible] Κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ Θνητοῖς ἀνθρώποισι, Hesiod. Θεογ. 551. [illegible] Odyss. 2, 152. Ab ὄσσα, vel [illegible].
Ὄσσος, ου, ὁ, oculus, [illegible].
Ὅσσος, η, ον, quantus, Poet. pro ὅσος.
Ὄσσα, [illegible], nom. pl. ab ὄσσε, sed [illegible] nom. pl. contr. pro ὀστέα, ab ὀστέον.
Ὀστάγρα, ας, ἡ, forceps, vellicatorium [illegible] ex [illegible]. Ex ὀστέον, & ἄγρα.
Ὀστάριον, ου, τὸ, ossiculum, Dim. ab ὀστέον.
Ὀστᾶ, vel ὀστέα, [illegible]
Ὀστέινος, ίνη, ινον, osseus, ex [illegible]
Ὀστεογενὴς, έος, ὁ κ ἡ, ossi[illegible], Suid. A γίνομαι.
Ὀστεοκόπος, ου, ὁ κ ἡ, ossi tundens; ossifragus. A κόπτω.
Ὀστεολογία, ας, ἡ, sermo, liber, sive tractatus de ossibus; (2) ossium collectio. Ex λόγος, vel λέγω, colligo.
ΟΣΤΕΟΝ, ου, contr. ὀστοῦν, οῦ, τὸ, os, ossis.
Ὀστεόθεν, Adv. ex ossibus. Ab ὀστέον. Unde
Ὀστινος, ου, ὁ, osseus, ex osse factus.
Ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, Gen. οὗτινος, ἧστινος, οὗτινος, quis, quisquis, quicumque, quid[illegible].
ΟΣΤΛΙΓΞ, ιγγος, ἡ, scintilla, flamma crispa; (2) cirrus, cincinnus.
Ὀστοδοχεῖον, ου, τὸ, ossium receptaculum, Gl. V. [illegible] ossuarium. A δέχομαι.
Ὀστοειδὴς, ὲς, ossi similis. Ab εἶδος.
Ὀστοθήκη, ης, ἡ, ossium repositorium, ubi mortuorum ossa reponuntur.
Ὀστοκατάξης, ου, ὁ, ossifragus. A κατάγνυμι.
Ὀστοκλάστης, ου, ὁ, ossifragus, Ph. A κλάω.
Ὀστοκόπος, ου, ὁ κ ἡ, Ph. idem quod ὀστεοκόπος.
Ὀστοκόπος, ου, ὁ, ossifragus, Gl. V.
Ὀστολογέω, ῶ, ossa lego, ossa colligo; (2) perquiro, indago more eorum, qui crematorum ossa colligebant.
Ὀστολογία, ας, ἡ, ossilegium, Gl. V.
Ὀστολόγιον, ου, τὸ, idem. Ab Ὀστολόγος.

Ὀστολόγος, ὁ, ἡ, ... [illegible] git, Gl. V. ossilegus. A λέγω, colligo.
Ὀστομαχία, ας, ἡ, certamen, sive ludus ossiculorum, sive officulis. Ex μάχη.
Ὀστομάχιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.
Ὀστᾶ, ῶν, τὰ, ossa; ἀπὸ ὀστέα.
Ὀστοφάγος, ὁ, ossa comedens.
Ὀστοφαίνω, ῶ, ossa ostendo, ossa conspicienda praebeo. A φαίνω.
Ὀστοφυεῖς, nom. pl. pro ὀστοφυέες, ab
Ὀστοφυής, έ©, ὁ κὴ ἡ, osseus natura, &c. A φύω
Ὀστράκε©, ου, ὁ, testaceus.
Ὀστρακεύς, έως, ὁ, figulus.
Ὀστρακηρός, ἡ, ὁν, testaceus.
Ὀστρακίας, ου, ὁ, ut ὀστρακίας λίθ©, gemma testacea. Ab ὄστρακον.
Ὀστρακίζω, f. ίσω, testulis in urnam conjectis damno, relego; ὀστρακίζομαι, relegor; perf. part. ὠστρακισμένος, damnatus, relegatus. Ab eod.
Ὀστρακίνδα, ως, ἡ, ostracorum ludus. Ab eodem.
Ὀστράκιν©, ίνη, ινον, testaceus, e figulina terra factus; fictilis, Gl. V. Ab eod.
Ὀστράκιον, ου, τὸ, parva testa, testula, conchula; (2) testula testaceum, Dim.
Ὀστράκις, ίδ©, ἡ, pinea, ipseque nucleus nucis pineae. Ath. Lib 1. (2) simulacrum Veneris, Hes. Ab eod.
Ὀστρακισμός, ὁ, ostracismus, relegatio per testulas. Ab ὀστρακίζω.
Ὀστρακίτης, ου, ὁ, testaceus testam referens, ut ὀστρακίτης λίθ©, alii etiam, gemma testacea, [illegible] Ab ὄστρακον.
Ὀστρακῖτις, ιδ©, ἡ, ostracitis, ut prec.
Ὀστρακόδερμ©, ου, ὁ κὴ ἡ, testa tectus, cui testa loco cutis seu pellis est. Τὰ ὀστρακόδερμα ἄριστα ἐστι, ὅταν κύη, Aristot. Hist. An. 8, 30. Ex ὄστρακον, & δέρμα.
Ὀστρακόεις, όεσσα, όεν, testaceus. Ab
ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, testa nativa, qualis ostreorum, testudinum, & similium; (2) testa figlina; (3) testula in suffragiis ferendis adhiberi solita.
Ὀστρακόνωτ©, ου, ὁ κὴ ἡ, tergum testaceum habens.
Ὀστρακοποιὸς, ὁ, fictiliarius, Gl. V. A ποιέω.
Ὀστρακόρρυγχ©, ου, ὁ κὴ ἡ, q. d. qui testaceo rostro, testaceo, Suid. Ex ῥύγχος.
Ὀστρακοφορία, ας, ἡ, ostraci sive testulae latio, quum suffragia ostraco sive testa feruntur. A φέρω.
Ὀστρακόχειλ©, contr. ὀστρακόχειλος, ου, ὁ κὴ ἡ, testaceum labrum habens. A χεῖλος
Ὀστρακόω, ῶ, in testam verto, testacea durities obduco, ὀστρακόομαι, οῦμαι, in testam mutor; ὠστρακωμένη, perf. part. putamine ovi obtecta; item in testas contrita. Ab ὄστρακον.
Ὀστρακώδης, ε©, ὁ κὴ ἡ, testaceus, testam imitans, Dioscor. l. 5. Ab eod.
ΟΣΤΡΕΙΑ, & ὄστρεα, ων, τὰ, ostrea, pisces testis tecti.
Ὀστρειογραφής, έ©, ὁ κὴ ἡ, ostro pictus seu tinctus. Ex ὄστρειον, & γράφω.
Ὄστρειον, & ὄστρεον, ου τὸ, ostreum, ostrum, color purpureus. Hinc
Ὀστρεῖν©, εἴα, εῖον, purpureus.
Ὀστρεώδης, ε©, ὁ κὴ ἡ, ostrea referens, ostrea imitans. Ab eod.
Ὄστρεον, ου, τὸ, idem quod ὄστρειον.
Ὀστρεώδης, idem quod ὀστρειώδης.
Ὀστρίτης, ου, ὁ, ut ὀστρίτης λίθ©, lapis ostrites, ap. Orph.
Ὀστρύα, ας, ἡ, idem quod
ΟΣΤΡΥΣ, υ©, ἡ, ostrys, arbor, quam nonnulli syringam caeruleam esse volunt. *Angl.* The Horn-beam Tree.
Ὀστώδης, ε©, ὁ κὴ ἡ, osseus, ossibus abundans; (2) ossi similis. Ab ὀστέον.
ΟΣΦΡΑΙΝΟΜΑΙ, fut. ὀσφρανοῦμαι, odoror, olfacio; ὀσφρανθῆναι, a. 1. infin. olfacere, olfecisse. Κρομμύων ὀσφραίνομαι, Arist. Ran. 673. Τῆς λαμπάδος ..., id. Lys. 621. Ὁ δὲ ἄρρην ...

Ὀσφραίνω, ... [illegible] Hist. An. [illegible]
Ὀσφραντικὸς, ἡ, ὁν, olfactandi vim habens, qui ... [illegible]
Ὀσφραντὴρ, ῆρ©, ὁ, odorator, olfactor.
Ὀσφραντικὸς, ἡ, ὁν, qui odoratu percipi potest, odoratilis; (2) odoratu valens, sagax. Gl. Vet. odorator.
Ὀσφραντὸς, ἡ, ὁν, olfactu excitans, olfactorius. Ab ὀσφραίνομαι.
Ὀσφρέσθαι, ... f. ὀσφρήσομαι, odoror, olfacio. Κατὰ βδελυχθεὶς ὀσφρόμεν© ἐξέπεσεν, Aristoph. Vesp. 788. Ab eod.
Ὀσφρασία, ας, ἡ, odor. A
Ὄσφρησις, εως, ἡ, odoratus, olfactus, ipsa facultas odorandi; ὀσφρήσεις, pl. nares.
Ὀσφρητικὸς, ἡ, ὁν, idem quod ὀσφραντικός.
Ὀσφρητὸς, idem quod ὀσφραντ©. Ab ὀσφραίνομαι.
Ὀσφρόμεν©, part. praes. med. *per Sync.* pro ὀσφραινόμεν©, ab ὀσφραίνομαι.
Ὀσφυαλγέω, coxae dolore laboro. Ab
Ὀσφυαλγής, ές, coxae dolore laborans
Ὀσφυαλγία, ἡ, dolor coxendicis. Ab ἄλγος.
ΟΣΦΥΣ, ύ©, ἡ, lumbus, coxa, Gl. V.
ΟΣΧΕΑ, ας, ἡ, scrotum, Aristot.
Ὄσχεον, ου, τὸ, ὀσχέος, ὁ, idem.
Ὄσχη, ης, ἡ, palmes; etiam pro scroto.
Ὄσχιον, ου, τὸ, flexuosa circa os vulvae extuberantia.
Ὄσχ©, ου, ὁ, ramus vitis, palmes; (2) ramulus tenellus quivis.
Ὀσχοφόρια, ων, τὰ, festum, quo palmites racemis onustos gestabant Athenis. Ab
Ὀσχοφόρ©, ου, ὁ κὴ ἡ, vitis palmitem racemis onustum gestans. A φέρω.
Ὀσχοφορικὸς, ἡ, ὁν, in ὀσχοφορία solitus, usitatus.
Ὅταν, vel ὅτ' ἄν, quando, quum. Ὅταν θάπτῃ, cum primum. Ὅταν θάπτει οἱ νεοττοὶ δαιμον ... ἐκβάλλουσι τίκτοντες ἐκ τῆς νοττιᾶς, Aristot. Hist. An.
ΟΤΕ, *Adverb.* quando quum; ὅτε δήποτε, quandocumque, Gl. V.
Ὁτὲ, aliquando, quandoque.
Ὅ, τε, pro ὅστε, qui; ἥ τε, quae; ὅτε, cujus.
Ὅτεο, *Ion.* pro ὅτου, ab ὅστις.
Ὅτευ, *D.r.* ex Attico ὅτου, pro eodem.
Ὅτεῳ, dat. f. *Ion.* pro ὅτινι, ab eod.
Ὅτι, *Conj.* quod, quia, eo quod, propterea quod; (2) quam, *cum Superl.* ut ὅτι πλεῖστοι, quam plurimi, pro accus. cum infinit. relative; ubi plerumque abundat, per Hebr. *Finis*
Ὅ, τι, quod; ὅ, ττι ἄν, quodquod, quidquid.
Ὁτιὴ, *Conj.* quoniam, quia. Hinc ὁτιητί, quam ob caussam, cur. Ab ὅτι.
Ὅτι μη, nisi. Gl V.
Ὁτιοῦν, quidlibet, quidvis, quodlibet, quodvis, quodcumque. Ex ὁ, τι & οὖν.
Ὅτις, quis, qui, Gl. V. ὅτευ *Poet.* ὅττεο, *Ion.* ὅτεῳ, Dat. ὅτῳ, cui Acc. ὅντινα.
Ὀτλεύω, f. εύσω, aerumnas sustineo, patior, perfero; (2) sustineo, tero. Κακὸν κάματον βασιλὸν ὀτλεῦσαι, Apollon. Ab ὄτλ©.
Ὀτλέω, idem. Πεῖραρ ὀτλήσας ... Lyc. 819.
Ὄτλ©, ου, ὁ, aerumna, labor, miseria. A τλάω.
Ὀτοβέω, strepito, tumultuor, persono. Ab
ΟΤΟΒΟΣ, ου, ὁ, strepitus, tumultus, sonus, sonitus. Ὀτοβ© ... ὀρώρει, Hes. Th. 809.
ΟΤΟΤΟΙ, ὀτοτοῖ, heu! hei!
Ὅτου, *At.* pro ὅτιν©, ab ὅστις.
Ὀτοτύζω, fleo, dico ὀτοτοῖ, fut. ὀτοτύξω. Ἐχθροὶ καὶ μὴ ... ὀτοτύξομαι ... κεφαλὰ, Arist. L. 522.
Ὀτραλέως, *Adv.* accurate, sedulo, diligenter, celeriter. Οἱ δ' ὀτραλέως ἐπένησαν. Hes. C. 410. Ab ὀτρύνω.
Ὀτρηρὸς, ἡ, ὁν, celer, sedulus. Ab eod.
Ὀτριχες, similes pilo, ejusdem pili; pro ὁμότριχας. Ab θρίξ.
Ὀτρύνω, urgeo, incito, urgebo. Ὀτρύνω ...

[illegible] Ab [illegible]
[illegible] hortator [illegible]
Ὀτρυντὺς, ύ©, hortatio, instigatio, ... Hom. Il. T. 234.
ΟΤΡΥΝΩ, [illegible] incito, instigo, adhortor. ... Il. 10, 291. ...
... Hom. Il. 10, 55.
Ὅττα, pro ὅσα, ... [illegible]
Ὀττεία, ας, ἡ, vaticinatio, divinatio ... religio, superstitio. Ab
Ὄττεύομαι, ominor, ... Polyb. Ab ὄττα.
Ὅττι, per Diplasiasmum pro ὅτι, quodcumque, (quia, quoniam, *Poet.* ...) Ὅττι τάχιστα, quam citissime.
Ὅττινα *Poet.* pro ὅ, τι ... quicquid, quamcunque.
Ὀτῆλος, ... adspectus, oculus. ...
Ὀτοβέω, ... strepito ... Æschyl.
Ὄτοβ©, ου, ὁ, strepitus ...
Ὄτομαι, ominor. Ab ὄττα.
Ὅτῳ, *Att.* pro ὅτινι, ab ὅστις.
ΟΥ, *sequente Consona*, ... *sequente Vocali* ... *Adv.* ... haud. Hinc οὐ γάρ, non enim; οὐ γὰρ ἀλλά, etenim; οὐ γὰρ ... siquidem, enimvero; ... aliqui non tamen; ... quam enim aliqui; ... enim; οὐ μὲν, nequaquam; ... non enim; οὐ μὲν δή, minime vero; ... nequaquam, ne ... non tamen, verumtamen non, nec tamen; ... οὐ μὲν ἀλλά, ... enim vero, at vero; οὐ μὴν ... vel maxime; οὐ μὲν οὐδέ, ... sed nec, nec tamen, neque vero; οὐ μέν ..., haud dum tamen, nondum tamen; οὐ μήποτε, haud unquam, nunquam; οὐ δῆτα, nequaquam, minime; ... non admodum, omnino non, raro; ... nequaquam, nullo modo ... nedum, minime, haud sane; ... neutiquam tamen; ... non solum.
Οὗ, *Adverb.* ubi; (2) quo; ... alicubi.
Οὗ, *missili*, a. firg. a. 2. ind. med. ... εο, *Ion.* pro ἕο, ab ...
ΟΥΑ, *Interj. irridentis*, vah!
ΟΥΑΙ, vae! *Interj. dolentis*; (2) ...; (3) *comminantis*.
ΟΥΑΣ, ατ©, τὸ, auris; (2) ansa; ... Dat. ... aures, ansae, Dat. ... auribus. Ab ὖς. Hinc
Οὐάτι©, ία, ιον, extremus, imus.
Οὐατόεις, όεσσα, όεν, auritus. Ab eod.
Οὐγκία, ας, ἡ, uncia. Vox Latina.
Οὐδαῖ©, αία, αῖον, humilis, terrestris; (2) subterraneus. Ab οὖδας.
Οὐδαμᾶ, *Adv.* nullo modo, nunquam. Ab οὐδαμός.
Οὐδαμῇ, *Adv.* nullo modo, nunquam, nusquam, nullo loco, nullum in locum.
Οὐδαμινέστερον, contemptius, Comp. Att. ab
Οὐδαμινὸς, ἡ, ὁν, qui nullius est pretii, contemptus, nugatorius, nihili.
Οὐδαμόθεν, *Adv.* nullo ex modo, nulla ex parte.
Οὐδαμοῦ, nusquam, nullo in loco. Ab eod.
Οὐδαμὸς, ἡ, ὁν, ne unus quidem, nullus. Ex οὐδέ, & ἀμὸς, unus.
Οὐδαμῶς, nequaquam, nullatenus.
Οὐδαμῶ, *Adv.* nusquam, nullo loco.
Οὐδαμῶς, *Adv.* nullatenus, nullo modo, minime. Ab οὐδαμός.
Οὖδας, τὸ, solum, pavimentum, ... terra, Dat. ... ab ... Hes. Op. ...

Οὐδ' Οὐδεὶς, Adv. non, ne quidem. Hinc Οὐδ' ἀπὸ τοῦ, ne ab illo quidem, nullis; Οὐδ' ἐπὶ τοῦ, ne in illo quidem, nullum; Οὐδ' ἐπὶ τοῦτο, quidquid accidisset; Οὐδ' ἐπὶ τούτῳ, ne si quidem fiat hoc, quidquid evenerit; Οὐδ' ἐπὶ τοῦτο, multum abest. Οὐδὲ μὴν ἀλλ', Hom. Il. 10, 390. Singularem habet vim Οὐδὲν ἄρα negativum, quæ sermone Romano exprimi non potest, S. Clarkius ad locum; Οὐδὲ μὴν, neque; Οὐδὲ μήν, neque vero, nec tamen; Οὐδὲ ποτε, neque unquam; Οὐδέ τω, neque; Οὐδέπω ὅπως, nondum; Οὐδ' ὅτως, Adv. nullo modo, non dicam, sed ne quidem, Οὐδ' ὅτι, ne sic quidem; Οὐδ' ὁπωσοῦν, neutiquam.

Οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, Gen. οὐδενὸς, οὐδεμίας, οὐδενός, nullus. Hinc οὐδὲν ἧττον, οὐδὲν ἀπαξίωμα, nihilominus, non minus; Οὐδὲν ἔστιν, nihil rerat, nihil impedit; Οὐδὲν ὅτι οὐ, nihil quod non; Οὐδὲν ὅτως ὄν, nihil quidquam.

Οὐδίτης, ου, ὁ, vanitas, filius. Ab οὐδὸς.

Οὐδόμη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Οὐδόμησις, εως, ἡ, nulla custodia seu cura agnus, non observatio. Ex ὄρω.

Οὐδόπω, Adv. nullo modo, haudquaquam.

Οὐδότε, Adv. nullo nimquam, neque unquam.

Οὐδόπω, Adv. nec dum, nondum.

Οὐδοτεοῦν, Adv. nimquam, nullo unquam tempore.

Οὐδότερος, ερα, ερον, neuter. οὐδότεροι, οὐδότερα, neutrius generis. Ab οὐδὲ, & ἕτερος.

Οὐδοτέρωθι, Adv. neutro modo; (2) neutro genere, neutraliter.

Οὐδοτέρωσε, Adv. neutro, neutram in partem. Ab eod.

Οὐδοῦ, Adv. non utique, neutiquam, (2) nimirum? annon? ἀ. ἀ, εὐσυνόητον.

Οὐδοῦσσον, Adv. nullo modo.

ΟΥΔΟΣ, εος, τὸ, solum, pavimentum; (2) humus, terra. Nomi. inus. Dat. οὔδι, in Nomin. dicitur οὖδας.

Οὖδας, ος, ὁ, lumen, lapis seu lignum in limine, limen. Ἐπὶ δ' ἔβαν οὐδὸν ἰόντες, ἀμφίθυρον, μεγάλοιο δόμου, Hesiod. Op. Theogon. 749. Ab ἴδος.

Οὐδαμῇ, nihil quidquam; (2) Adv. nequaquam, nullo modo.

ΟΥΔΑΡ, ατος, τὸ, uber, mamma, pro mulierum uberum; (2) semen, cibus in deliciis olim habitus; (3) uberitas, ferocitas, pars agri maxime fœcunda. Hinc

Οὐδατώδης, ες, ους, mammosus.

Οὐδάς, άδος, ἡ, nepos, nullus.

Οὐδείνεια, ας, ἡ, idem quod οὐδίνεια.

Οὐδέπω, ερα, ερον, neutrius.

Οὐδήν, Adverb. non equidem; (2) non Ab ἐν.

Οὐδί, vide ἐ.

Οὐκέτι, Adv. non amplius.

Οὐκί, Adv. non. Ab ἐκ.

Οὐκοῦν, Adv. non certe, nullo modo.

Οὐκοῦν, Adv. nonne? (2) atqui; (3) profecto, enimvero; (4) itaque, igitur.

Οὐκτή, gingivæ; sing. non habet. Gl. V.

Οὐκτή, κτῆς, fere, edentulum. Οὐκτα δὲ κλαυτὰ γὰ κεῖ ωὐλιν ἀρχηται το, Callim. Hymn. in Jov. 52.

Οὐλάς, άδος, ἡ, hordeum; (2) mola salsa, qua hostiæ aspergebantur. Ab ἕλη.

Οὐλαμοδόκος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, agmen seu turmam habens. Ex ἕλαμαι, & δοκέω.

Οὐλαμός, οῦ, ὁ, confertum agmen, globus. Οὐλαμὸς ἀνδρῶν ἱππέων ἀσπιστῶν τε, Ἀσπιστὰς ὁπλίτας καλοῦσι τάξιν, Plut. in Lycurg. cap. 23. Ab ἕλη.

Οὐλάξ, ἄκος, ὁ, ἡ, crispus; (2) canus, opacus. Nic. Ab ἕλη. Ab eod.

Οὐλή, ἡς, cicatrix, vulnus penè curatum; nota servitutis quæ. Al. ἕλη, sanus.

Οὐλιγενής, ἐος, ους, exitialis, perniciosus, Hesych. Ab ἕλη.

Οὐλιος, ία, ιον, Dini. Ab ἕλη.

Οὐλίτης, ου, ὁ, ἡ, ἡ, exitialis, perniciosus.

Οὐλίτης, ου, ὁ, mergus. Ex ἕλη, & δύω.

Οὐλόβρεκτος, ου, τὸ, lamentum, ex ovium contortum. Ex ἕλη.

Οὐλόθριξ, χος, ὁ, ἡ, ἡ, crispos habens capillos.

Οὐλόθυμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, noxio exitiali animo præditus.

Οὐλοθυσία, ας, ἡ, sacrificium perfectum.

Οὐλοκτίνω, ὦ, immolo, mola inspersa sacrificio; molas inspergo victimis. Ex ὀλαὶ, & θύω.

Οὐλοκάρηνος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, qui crispo capite est, sive crispos capillos habet. Ex κάρηνον.

Οὐλόκρατος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, totus, sive admodum cornutus. Ex ὅλος, & κέρας.

Οὐλοκόμης, ες, crispos capillos habens.

Οὐλοκονία, ας, ἡ, cinerosa. Telesilla, ap. Poll.

Οὐλομελής, ές, ὁ, ἡ, ἡ, qui integris membris est, ex omnibus membris constans. Ex ὅλος, & μέλος. Hinc

Οὐλομελία, ας, ἡ, Ion. οὐλομελίη, ης, ἡ, integra i. absoluta natura omnibus membris constans.

Οὐλόμενος, η, ον, perniciosus, exitialis. Ab ὀλέσθαι, a. 2. verbi ὄλλυμι, pro ὀλέω.

ΟΥΛΟΝ, ου, τὸ, gingiva, caro, quæ dentes continet. pl. ουλα. Οὐλοισιν ἐξέμυξε γάλα, Æsch. Ch. 881.

Οὐλον, acutè, ab ἕλη, Hom. Il. 17, 756.

Οὐλοὸς, ὴ, ὸν, ἡ, ἡ, perniciosus, exitiosus, exitialis, noxius. Ab ὄλλυμι, perdo.

Οὐλος, η, ον, integer, sanus, perfectus; (2) tener, mollis; (3) crispus, contortos crines habens. Ion. pro ὅλος. Χλαίδιον ἐμμανὲς ἐπίσσυτον ἕλκε τε ταπήτων, Hom. Il. 15, 22.

Οὐλος, exitialis; ab ὄλλυμι, perdo.

ΟΥΛΟΣ, ου, ὁ, mergus, manipulorum collectorum fascis; (2) hymnus in Cererem.

Οὐλότης, ητος, ἡ, salubritas; (2) mollities, teneritudo, (3) coma crispa, crispitudo Ab ἕλη.

Οὐλοτριχία, ας, crispor, crispum comam habere, Suid. Ex ὅλος, & θρὶξ, capillus.

Οὐλοτρίχης, ες, qui crispissimus est capillis, Comp. ab οὐλότριξ, p. οὐλοθρίξ.

Οὐλοχύτη, ης, ἡ, chamæleon niger, herba radicem profundens. Ex ὅλος, & χέω.

Οὐλοχύτης, ου, ὁ, ἡ, ἡ, massa mollis. Ex ὅλος, & χέω.

Οὐλόχυτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, crispa folia habens.

Οὐλοχύτα, ων, τὰ, prunæ ante sacrificium, molæ quæ victimis adspergebantur. Gl. V. hordeacea; Hom. Il. 1, 449. Ex ἕλαι, & χέω, fundo.

Οὐλιχύδ, άν, αἱ, idem; (2) canistra, ex quibus molæ victimis adspergebantur. Ex ἕλη.

Οὐλόω, ὦ, Dor. pro ἕλλω, Callim. Ap. Ex.

Οὐλοφυὴς, ὴς, ὸν, ἡ, ἡ, crispus, contortus, conferti dignus, ἀστεῖος, pro ἔντιμος.

Οὐλοφυὲς, Adv. nusquam, nullibi.

Οὐλοφυὲς, nusquam. Dor. pro ἔνιστε.

Οὐπάποτε, Adv. nullo unquam, nunquam.

Οὔπω, Adv. nondum, necdum. Hinc οὐπώποτε, numquam.

Οὐπως, Adv. nequaquam, nullo modo.

ΟΥΡΑ, ας, ἡ, cauda; in exercitu extremum agmen; navi etiam tribuitur pro πρύμνα, puppis.

Οὖρα, τὰ, limites, termini, pro ὅροι, Hom. Il. 23, 431. Ab ὄρος.

Οὐραγέω, ὦ, extremum agmen duco.

Οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. Ab

Οὐραγὸς, ὁ, ἡ, extremi agminis ductor. Ex οὐρὰ, & ἄγω.

Οὐράϊος, α, ον, ad caudam pertinens, externus. Hinc τὰ οὐράϊα, ων, extrema pars ovis sacri; cauda; extrema pars multitudinis alicujus, Ab οὐρὰ.

Οὐρακες, ὁ, med à pars remi, Poll.

Οὐραμὸς, οῦ, ὁ, meatus urinarius, per quem urina e renibus in vehicam defluit; (2) matula, vas urinarium. Ab οὖρον.

Οὐρανία, ας, ἡ, Urania, una e Musis; (2) Venus quædam; (3) ludus quidam puer. Ab οὐρανὸς. Hinc

Οὐρανιάζειν, ludere τὸν ἐρωτικὸν, H. S.

Οὐρανίδης, ου, ὁ, cœlestis, cœlicola, cui cœlestis est origo. Ab οὐρανὸς.

Οὐρανίζομαι, cœlum peto, ut de ἐρανίζετο Hesychius cœlum petiisse ait. Ab eod.

Οὐράνιος, ος, ον, vel οὐράνιος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, cœlestis; (2) sublimis; (3) admirandus, divinus, magnus. Hinc Ion. οὐρήϊος, ος, ον, de cœlestibus, cœlites. Gl. V. lucent, & τὰ οὐράνια, ων, imbres; οὐράνιον ὕδωρ, immane quantum. Ab eod.

Οὐρανίσκος, ου, ὁ, tentorium rotundum, orbiculare, lacunar tabernaculi orbiculare; (2) palatum; (3) sidus cœleste, Corona australis. Ab eod.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlestis. Gl. V. cœlicola. Οὐρανίονες, cœlites, cœlicolæ, dii.

Οὐρανοδόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cœlum scandens, per cœlum gradiens. Ex βαίνω.

Οὐρανοβατέω, ὦ, in cœlum penetro; per cœlum gradior; cœlum scando. Ex infd.

Οὐρανοβάτης, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cœli seu rerum cœlestium peritus.

Οὐρανοδεικτέω, ὦ, ὁ, ἡ, ἡ, qui a cœlo ostenditur, a cœlo ostensus. Ex δείκνυμι.

Οὐρανοδρομία, ας, cursus in cœlum tendo. Ab

Οὐρανοδρόμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cursu cœlum petens. Ex τρέχω, p. m. δρόμος.

Οὐρανοειδὴς, ὲς, ὲς, cœlestis Ab εἶδος.

Οὐρανόθεν, Adv. cœlitus, e cœlo. Ab eod.

Οὐρανοθὲν πρὸ, Adv. ante cœlum, i. e. in aere. Ab eod.

Οὐρανοθεσία, ας, ἡ, positus, situs signorum in cœlo. Sch. Arat. A θέσις.

Οὐρανοκάτοικος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cœlicola, Gl. V.

Οὐρανολέξης, ου, ὁ, de cœlo & rebus cœlestibus garriens. Ex λέγω.

Οὐρανομήκης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, cœlum altitudine tangens, ad cœlum se extendens; altissimus, amplissimus. Ex μῆκος.

Οὐρανονέφης, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cœlum vincens, maximus. A νίκη.

Οὐρανόπαις, δος, cœligena.

Οὐρανοπτὴς, ου, ὁ, ἡ, ἡ, e cœlo delapsus. Ex πίπτω.

Οὐρανοπλανήτης, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cœlum pererrans; (2) qui sub cœlo vagatur.

Οὐρανόπολις, ιος, ἡ, civitas cœlestis.

Οὐρανοπολίτης, ου, ὁ, cœli civis.

Οὐρανοστὸς,

[illegible] Ex [illegible]

Οὐρανοειδ☉ [illegible] cœlum [illegible] formam [illegible] Ex [illegible]

ΟΥ'ΡΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, cœlum, [illegible] usque ad nubes; (2) palatum. [illegible] Aristot. Hist. An. 1, 11. Pers. [illegible] tabernacula regia [illegible] rotunditate, Hes.

Οὐρανόσε, *Adv.* in cœlum.

Οὐρανοσκόπ☉, ε, ὁ ϗ ἡ, qui cœlum contemplatur; (2) piscis quidam.

Οὐρανοῦχ☉, ε, ὁ ϗ ἡ, cœlum tenens, cœlum inhabitans. Ex ἔχω.

Οὐρανοφαίτωρ, ορ☉, ὁ ϗ ἡ, ad cœlum usque resplendens, cujus splendor in cœlo refulget. Ex φαίνομαι.

Οὐρανοφοιτάω, ῶ, per cœlum gradior, in cœlo versor.

Οὐρανοφοίτης, ε, ὁ, qui per cœlum graditur. Ex iisdem.

Οὐρανοφόρ☉, ε, ὁ ϗ ἡ, cœlum ferens seu deducens Gl. V. Ex φέρω.

Οὐρανόφρων, ον☉, ὁ ϗ ἡ, cœlestia sapiens; (2) pius, religiosus. Ex φρέω.

Οὐρανοφύτευτ☉, ε, ὁ ϗ ἡ, cœlo satus, e cœlo natus, cui cœlestis origo est. Ex φυτεύω.

Οὐρανόφυτ☉, ε, ὁ ϗ ἡ, cœlo satus, e cœlo natus. Ex φύω.

Οὐρανοχρώματ☉, ε, ὁ ϗ ἡ, cœli colorem habens, cœruleus. Ex ὐρανός, & χρῶμα.

Οὔραξ, avis quædam, Arist. Hist. An. 6, 1. quæ ab Atticis τέτριξ appellatur.

Οὐρανόω, in cœlum transfero. Hinc

Οὐράνωσις, ἡ, relatio in Deos.

Οὐραχὸς, ῦ, ὁ, meatus urinarius. Al. ὑραχός.

Οὔρεα, acc. pl. *Ion.* pro ὄρεα, ab ὄρος.

Οὔρει☉, montanus, *Ion.* pro ὄρει☉.

Οὔρε☉, gen. fing. *Ion.* pro ὄρεος.

Οὐρεσιφοιτὰς, άδος, ἡ, montivaga. Dat. ὑρεσιφοιτάσι νύμφαις, in Epigr. Ex φοιτάω.

Οὐρεσίδρομ☉, ον, montivagus. A τρέχω.

Οὐρεσίοικος, ὁ ϗ ἡ, *Ion.* pro ὀρεσίοικος.

Οὐρεσιφοίτης, ε, ὁ, montivagus. A φοιτάω.

Οὐρεσιφοῖτις, ἡ, fœm.

Οὐρεὺς, ῆος, mulus, *Ion.* pro ὀρεύς.

Οὐρέω, ῶ, f. ήσω, urinam reddo, meio, pass. ὐρεῖσθαι, cum urina excernitur; κονσόμενος, f. part. Μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδῦ προβάδην ὐρήσης, Hesiod. Ἔργ. 727. Ab ὖρον.

Οὐρὴ, ῆς, ἡ, cauda, *Ion.* pro ὐρά.

Οὐρῇ, dat. fing. *Ion.* pro ὐρᾷ.

Οὐρῆας, acc. pl. *Ion.* pro ὐρέας, ab ὐρεύς.

Οὐρηδόχος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui urinam recipit. Ex ὖρον, & δέχομαι.

Οὐρήθρα, ας, ἡ, urinæ meatus. Οὐρήθρα ἔξω τῶν ὑστερῶν, δίοδος τῷ σπέρματι τῷ ἄρρεν☉, Aristot. Hist. An. 1, 14. Ab ὖρον.

Οὔρημα, ατος, τὸ, urina. Ab ὐρέω.

Οὐρὴν, acc. fing. *Ion.* pro ὐρὰν.

Οὐρηρὸς, ρὰ, ρὸν, urinarius. Ab ὖρον.

Οὐρησείω, micturio, Gl. V. Ab ὐρέω.

Οὐρήσεις, 2. f. a. 2. conj. act. v. ὐρέω. Unde

Οὔρησις, εως, ἡ, ipsa mingendi actio, mictio.

Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, meatus urinarius, fistula urinaria. Ab eod.

Οὐρητιάω, ῶ, micturio, meiere cupio; ὐρητιᾷ micturit. Ab ὖρον.

Οὐρητρὶς, ίδ☉, matella, Gl. V.

Οὐρητικὸς, ἡ, ὸν, urinarius, urinam ciens; urinam reddens. Ab ὐρέω.

Οὐρία, ας, ἡ, prosperitas venti, Gl. V. Ab ὖρος.

Οὐρία, ας, ἡ, avis quædam ex anatum genere. Ab ὖρος.

Οὔρια, τὰ, fines, *Ion.* pro ὅρια.

Οὐρίαχ☉, ε, ὁ, ferrum, quo ima hastilis pars crucis in modum præfixa est. Εἰς δὲ ἐρέψας τὸ σημεῖον δείξειν τὸν ὐρίαχον εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα. Appian. B. Civil. 2. Ab ὐρά.

Οὐρίζω, f. ίσω, vento secundo proveho, secundo. Ab ὖρ☉.

Οὐριθρεπτ☉, ε, ὁ ϗ ἡ, in monte nutritus. Ex ὄρ☉, mons, & τρέφω.

[illegible] ovum [illegible] rium. [illegible] Aristot. Hist. An. 6, 2. Ab [illegible]

Οὐριοδρομέω, secundo vento curro. [illegible] ποὶ Καδμεῖοι μεγάλ' ὐριοδρόμων, Eur. E. 984. Ab

Οὐριοδρόμ☉, ε, ὁ ϗ ἡ, vento secundo currens. Ex ὔρι☉, & τρέχω.

Οὔριον ὠὸν, ovum irritum, ut ὑπηνέμιον.

Οὔρι☉, ία, ιον, vel οὔρι☉, ε, ὁ ϗ ἡ, qui vento secundo proficiscitur, qui vento secundo fit; (2) secundus, prosper; ut ὐρί☉ πλῦς, prospera, secunda navigatio; ὐρί☉ ἄνεμ☉, secundus ventus, Gl. V. Ab ὖρος.

Οὐριοσάτης, ε, ὁ, felicissimus. Ex ὔριος, & ἵστημι.

Οὐριόω, ῶ, secundo vento utor. Ab ὖρος.

Οὔρισμα, *Ion.* pro ὅρισμα. Ab ὁρίζω.

Οὐροδόχιον, & ὐροδόχιον, ε, τὸ, urinal, Gl. V. urinale, vas urinarium. Ex ὖρον, & δέχομαι. Unde

Οὐροδόχη, ης, ἡ, matula.

Οὐροδόχος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui urinam recipit.

ΟΥ'ΡΟΝ, ε, τὸ, urina, lotium; (2) terminus, Od. I. 124. ubi tamen alii aliter explicant.

Οὖρον, ε, τὸ, terminus. Ab ὅρος.

Οὐροπύγιον, idem quod ὀῤῥοπύγιον. Τὰ ἄλλα ὐρὰν μὲν ἐκ ἔχει, ὐροπύγιον δέ. Aristot. Hist. An. 2, 12.

ΟΥ'ΡΟΣ, ε, ὁ, ventus secundus; prosper ventus, Gl. V. metaph. prospera fortuna.

Οὖρος, lotium, urina, Gl. V.

Οὖρος, ὁ, custos, inspector. Ab ὁρᾶν, *videre.*

Οὖρος, εος, τὸ, mons, *Ion.* pro ὄρος.

Οὐρὸς, ε, ὁ, serum lactis, cruor; pro ὀῤῥὸς.

Οὐρὸς, ῦ, ὁ, alveus, fossa, per quam deducitur navis in mare; (2) navalia. Οὐρὲς τ' ἐξεκάθαιρον, Hom. Il. 2, 153.

Οὐροτομέω, ῶ, f. ήσω, caudam amputo. Ex ὐρά, & τέμνω.

Οὐρόω, idem esse videtur, quod ὐρίζω; ab illo occurrit κατυρόω, vento secundo expando, ad ventum secundum compono.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris; ὦτα dicebantur corycæi & delatores principum; ὦτα etiam ansæ vasorum. Ab ὔας.

Οὖσα, ων, τὰ, funes nautici, *Ion.* pro εἶσα. Οἱ δ' ὖσα γρώνης εὐγάλινα χερμάδ☉ ναυτα λίαζον, Lyc. 20. Ab οἴω, *fero.*

Οὖσαν, acc. sing. part. præs. f. g. verbi εἰμί.

Οὔσῃ, dat. sing. part. ejusdem.

Οὐσία, ας, ἡ, essentia, substantia. Ph. substantia, res familiaris, facultates, patrimonium, peculium, Gl. V. Alicubi etiam pro ξυνεσία, consuetudine & concubitu. Ab ὖσα, particip. f. g. ab εἰμί.

Οὐσιαρχία, ας, ἡ, principium substantiæ, aut dominium in substantias. Ex ὐσία, & ἀρχή.

Οὐσίδιον, ε, τὸ, q. d. substantiola, bona, facultates exiguæ. Dim. ab ὐσία.

Οὐσιοποιὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, quod substantiam efficit, f. constituit. Ex ὐσία, & ποιέω.

Οὐσιόω, ῶ, essentiam do, essentiam facio, efficio, ut aliquis fit, qui ante non erat; & *in Pass.* essentiam accipio. Ab ὐσία.

Οὐσιώδης, εο☉, ὁ ϗ ἡ, essentialis, substantialis.

Οὐσιωδῶς, *Adv.* essentialiter, substantialiter.

Οὐσιωνυμία, ας, ἡ, essentiæ nominatio, Suic. Ex ὄνομα.

Οὐσίωσις, εως, ἡ, q. d. effectio, f. productio substantiæ. Ab ὐσιόω.

Οὖτα, 3. sing. a. 1. ind. act. *per Apoc.* pro ὔτησε, ab

Οὐτάζω, f. άσω, vulnero, vulnus infligo, ictum manu infero; ὐτασμέν☉, perfect. vulneratus; ὔτασε, 3. f. perf. ind. vulneratus est. Μηρὸν γυμνωθέντα ξίφει ὑπὸ δαιδαλέοιο Οὔτασ' ὑποσπεδὼν, Hesiod. Ἀσπ. 461. Πλευρὰς δαφνηφάγοις οὐτάζων ξίφει, Lyc. 242. Ab ὐτάω.

Οὐτάμεν, perf. inf. act. *Ion.* pro ὐτάειν, ab ὔτημι pro ὐτάω.

Οὐτάμεν☉ [illegible] vulneratus [illegible]

Οὐτάμεν☉, pro ὐτασμένος, perf. pass. [illegible] Hom. Il. 17, 86. i. e. Fluebat sanguis per carnem inflictum vulnus; [illegible] est cominus vulnerare, & [illegible] eminus.

Οὔτασε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὐτάζω.

Οὔτασκε, imperf. *Ion.* ab ὐτάω. [illegible] ἄτασκε, Il. 15, 745.

ΟΥ'ΤΑ'Ω, ῶ, vulnero, percutio; [illegible] vulneravit; ὖτα, imperat. [illegible] pass. part. ictus, vulneratus. [illegible] χαλκῷ, Il. ά, 469. κατ' [illegible] 434. κατ' αἰγίδα, ib. π', 400. [illegible] ὦμον, Odyss. 19, 452. [illegible] Il. 8, 537.

Οὔτε, *Conj.* nec, neque.

Οὔτερος, *Ion.* pro ὁ ἕτερος, alter.

Οὐτήσασκε, Il. 22, 375. *Ion.* pro [illegible]

Οὔτησις, vulneratio, ictus. Ab ὐτάω.

Οὐτήτειρα, ας, ἡ, vulneratrix. Ab [illegible]

Οὐτιδανοῖσιν, dat. pl. *Ion.* pro ὐτιδανοῖς, ab

Οὐτιδανὸς, ῦ, ὁ, homo nullius pretii, Gl. V. ὐτιδανοὶ, nebulones. Ex ὖ, & τις, [illegible] per Epenthesin syllabæ δα. Hom. Il. [illegible] 231.

Οὔτινα, *nullum*, acc sing. c. g. ab ὔτις.

Οὕτινος, *cujuscumque*, gen. sing. ab ὅστις.

Οὔτιπε, *Adv.* non quidem; (2) non utique, num forte, an forte, num.

Οὔτιπω, *Adv.* an nondum, nondum.

Οὔτις, ιος, ὁ ϗ ἡ, nemo, nullus.

Οὔτοι, *Adv.* non, neque, nequaquam, [illegible] Et ὔτοιγε, idem.

ΟΥ'ΤΟΣ, αὕτη, τῦτο, hic, hæc, hoc; ὖ, ὖτ☉, & simpliciter ὖτ☉, heus tu! Hinc & ὑτοσὶ, hic, *Attice.*

Οὕτω, *sequente Consona,* & ὕτως, *sequente vocali, Adv.* ita, sic, tam, taliter, perinde, proinde, Ph. (2) *respondet etiam. Lat.* sic, *pro* temere, negligenter, ut erat; (3) tum demum, tandem aliquando, ὕτως ἄν, ita demum, Ph. ὕτως ἄρα, itane, siccine, Gl. V. ὑτωσὶ, siccine, Gl. V. sic, ita, *Att.* Ab

Οὐχ, vide supra ὐ. Hinc

Οὐχὶ, *Adv.* non; (2) nonne, annon?

Ὀφίδιον, ε, τὸ, anguiculus, parvus serpens. Dim. ab ὄφις.

Ὀφειλέσιον, ε, τὸ, debitum, Eust. Ab ὀφείλω.

Ὀφειλέτης, ε, ὁ, debitor. Ab ὀφείλω. Hinc

Ὀφειλέτις, ιδ☉, ἡ, debitrix; (2) obnoxia, beneficio devincta.

Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, debitum. Ab ὀφείλω.

Ὀφείλημα, ατ☉, τὸ, idem.

Ὀφειλέτως, *Adv.* debito modo, decenter, Hes. Ab

ΟΦΕΙ'ΛΩ, f. ὀφειλήσω, debeo; (2) multor; multandus vel obnoxius sum; (3) debeo, oportet me, a. 2. ὤφελον, ὤφελες, & ὄφελον, debebam, debuissem, utinam; ὄφελον, utinam, vellem, velim; ὀφειλόμενον, debitum, Ph. Ὀφείλω τοῖς θεοῖς μᾶλλον χάριν, Soph. Antig. 337. Καὶ ζεῖ τῦτ' ὀφείλεται κακῶς, id. Phil. 1411. Κάρταρον ὀφείλησας, ὥσπερ τὰ ἄστη, Arist. Av. 115.

Ὀφέλλει, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion. Poet.* & cum ν pro ὀφείλει. Ab

ΟΦΕ'ΛΛΩ, augeo, cumulo; (2) adjuvo, prosum, foveo; (3) debeo; ὀφέλλομαι, augeor, cresco. Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει, Hesiod. Ἔργ. 14. Ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωτὴν, Il. 3, 62. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει, ib. 20, 242. Ὀφέλλετε ταῦτα ἕκαστα, ib. 19, 200. Ἔνθα χρεὼ μοι ὀφέλλεται, Odyss. 3, 367.

Ὀφέλλωσι, 3. pl. præs. conj. act. cum ν.

Ὄφελον, *debui*, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤφειλον.

Ὄφελος, εος, τὸ, utilitas, emolumentum, usus; plerumque commode vertitur per adjectivum; τί δ' ὄφελος ἐκεῖ ἡμῖν; ad quid utile? quid prosit? ὥσπερ ὄφελος, dicitur de eo quod in quocunque

'Ωφελιμώτατος, genere præstantissimum. Ερπ. τὸ ὠφέλιμον.
'Ωφέλιμος, vel ὠφελήμων, utilis, pro ὠφέλιμος. Ὠφέλιμον σῖτα ἕστιαν ἐδέσματα τόσα Callim. Hymn. in Apoll. 94.
'Ωφελῶ, f. ὠφελήσω, orno, vestio. Ἔως ἂν θῶμαι ὑποδήματα καὶ ὠφελήσωμαι σφίσι, Lyc. 1165. Ab
'Ωφέλος, ους, τὸ, ornatus.
'Ωφέλλω, gen. sing. Att. & Ion. pro ὄφελος, ab ὄφελον.
'Ωφελοστάφυλα, ης, ἡ, uva anguina; sic a quibusdam appellari ea, quam Plinius tradit.
'Ωφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo, oculorum morbus. Ab ὀφθαλμός. Hinc
'Ωφθαλμίας, ου, ὁ, piscis, quem Plin. oculatum vocat.
'Ωφθαλμιάω, ῶ, f. ήσω, doleo ex oculis, oculis laboro, lippio. Ἐντυχὼν ἀνθρώπῳ ὀφθαλμιῶντι, Xen.
'Ωφθαλμίδιον, ου, τὸ, ocellus. Dim.
'Ωφθαλμιζόμαι, idem quod ὀφθαλμιάω.
'Ωφθαλμικός, ἡ, όν, ad oculos pertinens, Gl. V. oculatus. Ab ὀφθαλμός.
'Ωφθαλμοβολία, ας, oculos conjicio. Ex βολή.
'Ωφθαλμοβόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, oculos appetens. Μάλιστα ἁπάντων ὀφθαλμοβόρος τῶν ὀρνίθων, Aristot. Hist. An. 9, 18. Ex βορά.
'Ωφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, servitium diligens præsente hero. Ab
'Ωφθαλμόδουλος, ου, ὁ ἡ ὄν, servus, qui insperantis hero se gnavum & diligentem præbet, oculisque adeo ejus quasi servit.
'Ωφθαλμός, οῦ, ὁ, oculus; ὀφθαλμοὶ etiam inspectores, speculatores, coryczi regum ut vocat.
'Ωφθαλμοφόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, oculis medendi peritus.
'Ωφθαλμοχειρουργός, ου, ὁ ἡ ὄν, oculis i. e. lacrimis manu factus; (2) ex oculis manans, Rob. Ex χείρ, ἔργον.
'Ωφθαλμωφανής, ές, ὁ ἡ ὄν, qui oculis cernitur. Ex φαίνομαι.
'Ωφθαλμοφανῶς, Adv. manifeste, perspicue, more eorum, quæ oculis cernuntur.
'Ωφθαλμώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, oculi speciem gerens. Ab ὀφθαλμός.
'Ωφθαλμορυχέω, ῶ, ἐ ἡ ὄν, oculos effodiens. Ex ὀρύσσω.
'Ωφθείς, νίης, a. 1. part. pass. v. ἁπλομαι.
'Ωφθῆναι, visum esse, aor. 1. inf. pass.
'Ωφθησάτω, 3. sing. f. 1. ind. pass.
'Ωφιακός, ἡ, όν, ad angues pertinens; ὀφιακά, libri de serpentibus scripti. Ab ὄφις.
'Ωφιάσις, εως, ἡ, adfectus capitis, quo capilli defluunt. Ab eod.
'Ωφίδιον, ου, τὸ, anguiculus, f. parvus serpens, f. anguis. Dim. ab ὄφις.
'Ωφιοβόλος, ου, ὁ ἡ ὄν, serpentis percussor. Ex βάλλω.
'Ωφιοβόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, anguivorus. Ex βιβρώσκω.
'Ωφιογενής, ους, ὁ ἡ ὄν, serpente genitus f. natus, serpentigena, anguigena. Ex γίνομαι.
'Ωφιοδήκτος, ου, ὁ ἡ ὄν, a serpente mortuus. Ex δάκνω.
'Ωφιοειδής, ους, ὁ ἡ ὄν, angui seu serpenti similis, anguinus. Ex ὄφις, & εἶδος.
'Ωφιοειδής, οῦντος, ὁ, anguinus, serpentem referens, anguitr. f. ὀφιόεσσα, ὀφιόεσσα, insulæ nomen ab abundantia serpentum. Ab ὄφις.
'Ωφιομάχης, ου, ὁ, qui serpentes oppugnat, qui cum anguibus dimicat. Ex μάχομαι.
'Ωφίτης, ου, Ion. ἐω, εω, anguinus, serpentinus. Ab ὄφις.
'Ωφιοτρίχαμος, ον, angues pro capillis habens. Epith. Furiarum.
'Ωφιόττους, ποδος, ὁ ἡ ὄν, anguipes, serpentis modo incedens.
'Ωφιοσκόροδον, vel ὀφιόσκοροδον, ου, τὸ, allium anguineum.
'Ωφιοσφύλιον, nonnulli vocant vitem albam.
'Ωφίουρος, ου, ὁ ἡ ὄν, serpentis caudam habens. Ex οὐρά.

'Οφίχιος, ου, ὁ, anguitenens, Ophiuchi nomen. Ex ἴσχω.
'Οφιοφάγος, ὁ ἡ ὄν, qui serpentibus vescitur.
'Ο Φ Ε Σ, εως, ὁ, serpens, anguis, coluber; (2) fidei nomen; (3) ornamentum brachii.
'Οφίτης, ου, ὁ, ut ὀφίακος λίθος, pumex, lapis in modum serpentis maculosus. Ab ὄφις.
'Οφιώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, anguinus, serpentem referens; (2) anguibus abundans, anguifer. Ab eod.
'Οφλάνω, debeo, Hes. Ab ὄφλω.
'Οφλεῖν, ἀ. 2. inf. act. per Syncop. pro ὀφλεῖν.
'Οφλημα, ατος, τὸ, multa judicata; (2) debitum, æs alienum. Ab ὄφλω.
'Οφλησις, εως, ἡ, debitum. Ab eod.
'Οφλήσω, f. 1. ind. act. per Syncop. pro ὀφλήσω.
'Οφλητὴς, οῦ, ὁ, debitor, Gl. V.
'Οφλισκάνω, debeo. Πλείσταν ζημίαν ὀφλισκάνει, Eur. Med. 581. μαρίαν, ibid. 1230. τινὰ ἀνομίαν, id. Ion. 444. Ab ὄφλω.
'Οφλίσκω, idem & ab eod.
'Οφλω, debeo, mulctor, damnor; (2) in crimen incurro, crimini obnoxius sum, f. ὀφλήσω (tamquam ab ὀφλέω.) p. ὤφληκα; part. ὠφληκὼς, damnatus. Τίλωτα ὠφλεκὼς, derideri, Eur. Med. 1050. Ἐγὼ δὲ χιλίαις ὤφλησα φυρὰ φῶσιν δίκῃ τῇ ἰωπαιδίᾳ; Lucian. ζημίαν, Dem. τὰ χρήματα, id. Ab ὀφείλω.
'Ο Φ Ρ Α, ut, quo; (2) donec, usque dum, quamdiu; (3) interea dum.
'Ὀφρύα, ας, ἡ, Ion. ὀφρύη, supercilium; (2) clivus. Ab ὀφρύς. Hinc
'Ὀφρυάζω, supercilii nuto; (2) grandi supercilio tumeo.
'Ὀφρυανασπασίδης, ου, ὁ, qui supercilia tollit, superbus, superciliosus. Ex ἀνασπάω.
'Ὀφρυάω, ῶ, sum superciliosus; ὀφρυᾶν, dicitur regio clivosa, multa habens supercilia sive tumulos.
'Ὀφρυόεις, όεσσα, εν, superciliosus; (2) clivosus, multa habens supercilia seu tumulos; (3) in supercilius montium situs, excelsus. Ab ὀφρύς.
'Ὀφρυόομαι, ῶμαι, sum superciliosus, supercilium tolio. Hinc p. part ὀφρυωμένος, elatus, superbus. Ab eod.
'Ὀφρυώνιος, ου, ὁ ἡ ὄν, hirta supercilia habens. Ex ὀφρύς.
'Ο Φ Ρ Υ Σ, ύος, ἡ, supercilium, ea frontis pars, quæ pilos habet; (2) rastus, superbia; (3) tumulus, supercilium montis, clivus. Pl. ὀφρεῖς, ὀφρύων, ὀφρυσι. Τὰς ὀφρῦς συνάγομεν, κἀπιτιμῶμεν ὑπνῳ. Arist. Nub. 582. Οἱ δ' ἐπίπροσθε καθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλιπελώνης. Hom. Il. 20, 151.
'Ὄχα, præ cæteris, præcipue Ab ἔχω.
'Ὀχενη, ης, ἡ, ansa clypei, lorum, quo clypeus tenetur. Ab eod.
'Ὀχεον, ου, τὸ, ornamentum, Gl. V. ansa clypei. Ab eod.
'Ὄχεσις, εως, ἡ, coitus; admissio, admissura, Gl. V. Ab ὀχέω.
'Ὀχεῖα, ων, τὰ, admissarii, equi, boves vel arietes. Ab ὀχεῖος.
'Ὄχεον, ου, τὸ, plaustrum, currus, vehiculum; (2) admissarius. Aristot. Hist. An. 9, 47. Ab ὄχος.
'Ὀχεύς, έως, ὁ, qui ad admissuram educatur, admissarius. Ab ὀχεύω.
'Ὄχευσεν, imperf. ind. act. Ion. pro ὄχευσεν, ab ὀχέω.
'Ὀχεφιν, dat. pl. per Paragog. Poët. pro ὀχεσι, ab ὄχος.
'Ὀχιταγωγία, ἡ, aquæ ductus. Ab
'Ὀχιταγωγός, ὁ ἡ ὄν, aquam deducens. Ab ὄχετος & ἄγω.
'Ὀχιτεία, ας, ἡ, riverum a fonte deductio, ductus aquarum Ab ὀχετεύω.
'Ὀχίτευμα, ατος, τὸ, rivus, qui ducitur; (2) aquæ ductus, canalis. Ab eod.
'Ὀχιτεύω, f. εύσω, rivos duco, derivo; (2) quatio, agito; (3) loco moveo. Οὐ χρὴ ὕδωρ ἐπὶ ὕδωρ ὀχιτεύειν, addere; Plato de Rep. lib. 3. Ab ὀχετός.

'Ὀχηγὸς, οῦ, ὁ, rivorum seu aquarum dux, inspector. Ab ὄχος & ἄγω.
'Ὀχηγία, ας, ἡ, rivorum seu aquarum ductus, irrigatio. Ab eod.
'Ὀχιμαγωγός, ὁ ἡ ὄν, rivos ducens. Hom. Il. 21, 257. ὀχιμαγωγὸς ὕδατος deductor, Nonn. Paraphr. 13, 191. & ὀχιμαγωγὸς 4, 21. Ex ὄχος & ἄγω.
'Ὀχιμάτιον, ου, τὸ, ut ὄχετός. Ab ὀχιτός.
'Ὄχιμος, ου, τὸ, currus, plaustrum; (2) obex. Ab ἔχω.
'Ο Χ Ε Τ Ὸ Σ, οῦ, ὁ, canalis, aquæ ductus, rivus, cloaca.
'Ὄχιμος, ατος, τὸ, semen, genitura; (2) coitus; (3) fœtus ex coitu conceptus; Aristot. Hist. An. 6, 23. Ab ὀχίζομαι.
'Ὀχιὸς, ίου, ὁ, Ion. ἠῶς, retinaculum; (2) vectis f. pessulus; (3) lorum galeæ; (4) scrotum. Ab ἴχω.
'Ὀχιυτὴ, ῆς, ἡ, quæ marem admisit, venerem passa. Ab eod.
'Ὀχιυτὴς, οῦ, ὁ, admissarius, qui fœminam init vel comprimit; (2) homo libidinosus, salax, ad coitum proclivis.
'Ὀχιυτικὸς, ἡ, όν, idem quod pr. 2). Ab eodem.
'Ο Χ Ε Τ Ω, f. εύσω, admissarium admitto; (2) coëo, inscendo, ineo, subagito; (3) dicitur & universe de libidine, ὀχίζομαι, ineor, inscendor, salior.
'Ὀχέω, ῶ, f. ήσω, veho, porto, sustinco, sufero; ὀχέομαι, ῶμαι, vehor, portor, equito; (2) equitor, currui subdor. Il. 17, 27. P.) Τῷ ἱππόμων πάτραν ὀχήσει δαρὸν, occupabit, Lyc. 724. Ab ὄχος.
'Ὀχὴ, ῆς, ἡ, cibus; (2) foramen. Καὶ κοίλης μύρμηκες ὀχῆς ἐξ ὅσα πάντα Θάασιν ἀνιπύκαντο. Arctus, 956. Ab ἴχω.
'Ὄχημα, ατος, τὸ, vehiculum, currus, carpentum, rheda. Ph. ὀχήμασι, rhedis. Ab ὀχέω. Hinc
'Ὀχηματικὸς, ἡ, όν, vehicularis, vectorius.
'Ὀχηματος, ου, τὸ, rheda, Gl. V.
'Ὀχησις, εως, ἡ, vectio, vectura. Gl. V. vectus; equitatio, equitatus. Ab eod.
'Ο Χ Θ Ε Ὼ, ῶ, f. ήσω, ind gnor, gravor, graviter fero. Ὤχθησαν δ' ἀρὰ δῶμα Διὸς θεοὶ ὠρανίωνες, Il. 1, 570. Ab ὄχθος.
'Ο Χ Θ Η, ης, ἡ, ripa, ora. Hinc
'Οχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, riposus, clivosus.
'Οχθήσαι, a. 1. part. act. Æol. pro ὀχθήσας.
'Οχθήσαι, dat. pl. Ion. & cum ν pro ὀχθῆσι.
'Οχθησις, εως, ἡ, offendo, indignatio. Ab ὀχθέω. Unde
'Οχθίζω, f. ίσω, indignor, gravate fero.
'Οχθιος, vel ὀχθοιος, ου, ὁ, umbria seu limbus vestis muliebris.
'Οχθος, ου, ὁ, ripa, littus; (2) terræ tumulus, locus editus, collis; (3) labra ulcerum prætumida. Ab eod.
'Οχθοφύλαξ, ακος, ὁ, riparius, Ph. custos ripæ. Ex ὄχθος, & φύλαξ, custos.
'Οχθώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, riposus, clivosus; (2) verrucosus; (3) torosus. Ab ὄχθος.
'Ὀχλαγωγεὺς, έως, ὁ, circulator, Gl. V. Ex
'Ὀχλαγωγία, ας, ἡ, populum concito, plebem ad res novas solicito, factiosæ turbæ ducem me præbeo.
'Ὀχλαγωγία, ας, ἡ, comitium, conventus.
'Ὀχλαγώγιον, ου, τὸ, conventus, comitium, Gl. V. cum turba popularis concitata in unum locum confluit. Ex
'Ὀχλαγωγὸς, οῦ, ὁ, qui popularem turbam concitat. Ph. popularis, idem circulator.
'Ὀχλεῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. Dor. pro ὀχλεῦνται, ab ὀχλέω.
'Ὀχλὶς, ίδος, ὁ, vectis; pessulus; (2) cardo; (3) vinculum, ligamen, Hes. Ab
'Ο Χ Λ Ε Τ Ω, f. εύσω, moveo. Τὰ ψηφῖδες ἄπασαι Ὀχλεῦνται, Il. 21, 261.
'Ὀχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, commoveo, Gl. V. inquieto, vexo, molesto, pass. ὀχλέομαι, inquietor, part. pass. p. 1. ὀχληθεὶς, turbatus; ὀχληθέντι, inquietato, Ph. ὀχληθέντες pulsati, Ph. Ὅδε δ' σαλὸ ὀχλέεται,

ται, Coloss. Ὀχλοποιοῦντα ὑπὸ πολλῶν ἀνακαθάρτων, Luc. 6, 18. Ab ὄχλος.

Ὀχλησία, ας, ἡ, molestia. Ab

Ὀχλησός, ᾶ, όν, turbulentus; (2) molestus, molestiam adferens. Ab ὄχλος.

Ὀχλησῶς, molestè, Ph.

Ὀχλησις, εως, ἡ, molestia, interpellatio, inquietudo, Ph. Ab ὀχλέω.

Ὀχλίζω, moveo, vecte impello & protrudo. Τόσ' ἔ κα δύ' ἀνδρε βλῆμ' ἀρίστω Ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' αὐδεος ὀχλίσειαν, Il. 12, 453. Ab ὀχλεύω, (qu. ab ὄχλος, Eust.)

Ὀχλικός, ή, όν, popularis; (2) tabulentus, molestus. Ab ὄχλος.

Ὀχλικωτία, ſum popularis, populum concito.

Ὀχλοκοπία, ας, ἡ, turbæ popularis concitatio. Ab

Ὀχλοκύπτης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui turbam concitat; tumultuator, Ph. Ex ὄχλος, & κόπτω.

Ὀχλοκρασία, ας, ἡ, contusa turba, promiscua plebis turba. A κράσις.

Ὀχλοκρατέομαι, οῦμαι, a turba populari ſ, plebe regor.

Ὀχλοκρατία, ας, ἡ, turbæ popularis regimen. Ex ὄχλος, & κράτος.

Ὀχλολοίδορος, ου, ὁ ἡ ἡ, convitians, plebeia fundens convicia.

Ὀχλομανέω, ῶ, inſano turbarum amore teneor, inſano populatis turbæ amore ducor. Ex μαίνομαι.

Ὀχλοποιέω, ῶ, f. ήσω, turbas concito, turbam congrego. Ὀχλοποιήσαντες ἐδρόμευν τὴν πόλιν, Act. 17, 5.

ΟΧΛΟΣ, ου, ὁ, turba, multitudo hominum, multi ſimul; populus, plebs, vulgus; (2) molestia perturbatio.

Ὀχλοτδότης, ου, ὁ ἡ ἡ, populum delectans. A τίρτω.

Ὀχλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, turbulentus; (2) difficilis, morosus. Hinc τὸ ὀχλώδες, difficultas, taſtidium. Ab ὄχλος.

Ὀχλιον, ου, τὸ, retinaculum. Ab ἔχω.

Ὀχμάζω, f. άσω, d tineo, continco, inhibeo, coarctum teneo, de equo, fræno, vel ſub jugum mitto. Πῶρος πολλοὶς χθὸν ὀχμάσας δίους, Lyc. 41. Στόλους ὁ ἀκοντιστὴν ὀχμάσῃ πεζὸν, id. 625. ἵππους, Eur. Fl. 822. Ab ὄχμα.

Ὀχμη, ἡ, i. arundo, qu. ἴχμα, pro ἰκμα. Ab ἰκω. Eur

Ὀχνη, ης, ἡ, pirum ſilveſtre, Gl. V. pyrus.

Ὀχυῖσα, part. Dor. pro ὀχοῦσα, ab ὀχέω.

Ὀχος, ή, όν. capax, qui continere poteſt. Ab ἴχω.

ΟΧΟΣ, ου, ὁ, vel ΟΧΟΝ, τὸ, currus, vehiculum. Suidæ etiam fluxus aquæ. Ab cod.

Ὀχυρωτέομαι, firmam facio, munio.

Ὀχυρὸς, ρά, ρὸν, munitus, firmus. ὀχυράτατον, munitiſſimus, Ph. Ab ἰσχυρὸς. Hinc

Ὀχυρότης, ητος, ἡ, munitio, firmitas.

Ὀχυρόω, ῶ, fut. ώσω, munio, firmo, firmum reddo, fulcio; ὀχυρωθῆναι, munire; (2) munari. p. part. ὀχυρωμένος, ὀχυρωμένον, munitus, fultus, ſtipatus, Gl. V. t. Βαλέμενον χόανακα, ἡ τοῖχῳ βαθεῖα τὸν πεδίον μέλλῳ ὀχυρώσειν, Diod. Ab cod. Hinc

Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, munitio, munimentum, caſtellum, arx; (2) præſidium.

Ὀχυρωμάτιον, ου, τὸ, parva munitio, Dim.

Ὀχυρῶς, Adv. tuto, firmè. Ab ὀχυρὸς.

Ὀχύρωσις, εως, ἡ, munitio, ipſa actio municipi. Ab ὀχυρόω.

Ὀ Ψ, ὀπὸς, ἡ, vox, cantus, cantilena; (2) oculus; ſed tum deriv tur ab ἔπ μαι, vide. Ariſt. Hiſt. An. 4, 9.

Ὀψαίζω, ſerius; ab ὀψὲ, quod vide. Ariſt. Hiſt. An. 4, 9.

Ὀψαμάτης, ου, ὁ, qui ſero metit, veſpertinus meſſor, R. Suic. Ex ὀψὲ, & ἀμάω.

Ὀψανθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ſero florens, tarde florens: Ex ὀψὲ, & ἄνθος, flos.

Ὄψαπον, ου, τὸ, facies, viſus, vultus, Æſch. Ch. 532. (2) vox, Heſ. Ab ὄψ, oculus vel vox.

Ὀψάομαι, ῶμαι, opſonium comedo. Ab ὄψον.

Ὀψάριον, ου, τὸ, opſonium; (2) piſciculus, Dim. ab ὄψον.

Ὀψάρτης, ου, ὁ, qui ſero facit, ſerus artifex. Ὧτω δ' ὀψάρτης πρωτόπαγ' ἐφράσσατο, Heſiod. Opp. 488. Ex ὀψὲ, & ἄρω.

Ὀψαρτυσία, ας, ἡ, conditio & inſtructio opſoniorum; (2) ars conficiendi & apparandi opſonia. Ab ὀψαρτύω.

Ὀψαρτυτὴς, ῦ, ὁ, opſoniorum conditor vel inſtructor, coquus. Ab eod. Hinc

Ὀψαρτυτικὸς, ή, όν, pertinens ad eum, qui opſonia condit; (2) popinalis, culinarius. Hinc ἡ ὀψαρτυτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, opſoniorum parandorum ars, ars culinaria.

Ὀψαρτύω, f. ύσω, opſonia condio & apparo. Ex ὄψον, & ἀρτύω.

Ὀ Ψ Ὲ, Adv. ſero, longo poſt tempore; (2) veſperi, extrema parte; (3) poſt, de re Prat.

Ὀψὶ, 2. ſ. f. 1. ind. med. Ait. pro ὄψῃ.

Ὀψίειν, videre cupio; (2) deſidero. Ab ὄπτομαι.

Ὀψιᾶτε, 2. pl. f. 1. ind. med.

Ὀψιάω, ῶ, tardus ſum; V. Lex. Ab ὀψὲ.

Ὀψὴ, 2. ſ. f. 1. ind. med. ab ὄπτομαι.

Ὄψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane veſcimur. Ab ὀψέω.

Ὀψητὴρ, ῆρος, ὁ, opſonarius. Ab ὀψάομαι.

Ὀψημέρα, ας, ἡ, crepuſculum, Gl. V. Ex ὀψὲ, & ἡμέρα.

Ὀψία, ας, ἡ, ſerum diei, tempus veſpertinum, veſperi. Ab ὀψὲ.

Ὀψιαίτατα, Adv. tardiſſime. Ab ὀψὲ,

Ὀψιαίτατος, tardiſſimus. Ab cod.

Ὀψιαίτερον, Adv. tardius, ſerius.

Ὀψιαίτερος, ίρα, ερον, ſerior. Ab ὀψία.

Ὀψιανθία, ῶ, tarde floreo. Ab

Ὀψιανθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ſero florens. Ex ὀψὲ, & ἄνθος.

Ὀψιβλαστέω, ῶ, ſero germino. Ab

Ὀψιβλαστὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ſero germinans. Ex ὀψὲ, & βλαστάνω.

Ὀψίβλαστος, ή, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Ὀψιγάμιον, ου, τὸ, ſeræ nuptiæ. Ab

Ὀψίγαμος, ὁ ἡ ἡ, qui ſero uxorem duxit.

Ὀψιγενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ſero genitus, tarde natus. A γίνομαι.

Ὀψιγονία, ας, ἡ, poſteritas, Gl. V. Ab

Ὀψίγονος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſero genitus; poſthumus, Gl. V. Ex ὀψὲ, & γίνομαι.

Ὀψίτερος, ſerior. Ab ὀψὲ.

Ὀψίζω, f. ίσω, ſero aliquid facio, ſub veſperam aliquid facio, Xen. Ab cod

Ὀψικαρπέω, ῶ, fut. ήσω, ſerotinus fructus gigno, fructus mei ſerotini ſunt, ſeros fructus fero.

Ὀψικαρπία, ας, ἡ, ſera fructus editio. Ab

Ὀψίκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus fructus ſerotini ſunt, ſero fructus ferens

Ὀψικέλευθος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſero viam carpens, ſi ſero iter facit, ſero veniens.

Ὀψίκλοπος, ου, ὁ, qui ſero ſe ſub noctem furatur, fur nocturnus, ſ. veſpertinus, R.

Ὀψικομιδὴ, ῆς, ἡ, ſera curatio. Ab ὀψικομέω.

Ὀψιμαθέω, ῶ, fut. ήσω, ſero diſco, ætate jam provecta, ſtudia tracto. Ὀψιμαθήσας ἡ πρὸς τὰ ἱλιακὰς πολεμεῖν, Luc. Ab cod.

Ὀψιμαθῆ, acc. ſing. pro ὀψιμαθίαν, ab

Ὀψιμαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui ſero didicit ſ. ſcire cœpit, ſero doctus. Ex ὀψὲ, & μανθάνω, d ſo.

Ὀψιμεσορᾷ, ῶ, ὁ ἡ ἡ, ſero moriens & lente.

Ὀψιμᾶς, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, ſerus, ſerotinus tardus. Ab ὀψὲ.

Ὀψίμας, ſero, Gl. V.

Ὀψίνους, ου, ὁ ἡ ἡ, ſero ſapiens.

Ὀψινὸς, ὴ, όν, ſerotinus, Gl. V. Ab ὀψὲ.

Ὀψιος, ία, ιον, ſerus, ſerotinus. Ab eod.

Ὀψίοτης, ητος, ἡ, tarditas, longa prorogatio. Ab ὀψιος.

Ὀψιπλουτέω, ῶ, ſero dives factus.

Ὄψις, εως, ἡ, viſus, ipſa videndi actio, aſpectus; (2) ſpecies oris, facies. Ab ὄπτομαι.

Ὀψιφοιτὴς, ου, ὁ, tarditas, ſeros advenitus. Ab ὀψὲ.

Ὀψιχρόα, ῶ, ſero ſementem facio. Ab

Ὀψιχρόος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſero [illegible] (2) ſero [illegible]. A [illegible]

Ὀψιχρόος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſero [illegible]

Ὀψὲ, Adv. tardius. Ab ὀψὲ.

Ὀψοβοτέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, ſero putans; (2) ſero putari ſolens. Ex ὀψὲ & βίτω.

Ὀψοδαὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, ſero apparens. Ex φαίνομαι.

Ὀψοδαίδαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, opſoniorum ornamentorum peritus artifex. Ex ὄψον.

Ὀψοδόκεια, ας, ἡ, opſoniorum penaria. Ex ὄψον, & δίκομαι, ſpec.

Ὀψολογία, ας, ἡ, ſermo de opſoniis, ſermo de deliciis popinalibus. Ab

Ὀψολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui de opſoniis loquitur ſeu differit. Ex ὄψον & λίγω.

Ὀψομανὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, qui inſano opſoniorum, & imprimis delicatorum piſcium amore ducitur. Ex ὄψον, & μαίνομαι.

ΟΨΟΝ, ου, τὸ, proprie piſcis; (2) cibus omne, quod una cum pane comeditur, Gl. V. ὄψον, pulpamentum.

Ὀψοπαίειν, pro ὀψοφαγεῖν, Poll. Ab

Ὀψοπαίστης, ου, ὁ, unde ὀψοπαίστης, magiſter Athenis, qui immodicum ſalsamentorum opſoniorum coercebat. Ex ὀψὲ, & πάω.

Ὀψοπᾷς, ᾷ, pl. f. 1. ind. mid. v. ὀψοφαγέω.

Ὀψοπάω, ῶ, f. ήσω, opſonia apparo, popinales delicias apparo, coquo. Ab ὀψοποιὸς. Hinc

Ὀψοπάνημα, ατος, τὸ, opſonium, ciliaria,

Ὀψοπανικὸς, ή, όν, pertinens ad eum, qui opſonia apparat, popinalis, coquinarius; (2) opſoniorum apparandorum peritus, opſoniorum artifex.

Ὀψοπανία, ας, ἡ, opſoniorum apparatus, popinalium delicarum apparatio. Ab ὀψοποιὸς.

Ὀψοπανικὸς, ή, όν, pertinens ad opſonia apparanda, popinalis, coquinarius. Ab cod.

Ὀψοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, opſonia apparans, condiior. Ex ὄψον, & ποιέω.

Ὀψοπόλος, ου, ὁ, opſoniorum apparator, coquus.

Ὀψοπωλεῖον, τὸ, locus in quo venenut ſeu venumdantur opſonia, Gl. Vet. popina. Ab

Ὀψοπώλης, ου, ὁ, opſoniorum venditor, caupo, diarius; macellarius, Gl. V. Hinc

Ὀψοπωλία, ας, ἡ, locus in quo venum ſunt opſonia, popina; (2) piſcium venditio.

Ὀψοπώλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ὀψοπώλης, ου, ὁ, cupedinarius, qui opſonia vendit. Ab ὀνέομαι,

ΟΨΟΣ, ους, τὸ, improbus, flagitioſus.

Ὀψοφαγία, ῶ, opſonia comedo, popinarum delicias, & præſertim piſcibus delectari (ἐσθίω) ὀψοφαγεῖν, ἀεὶ κυλίζειν, Arſt. Nub. 1009. Ab ὀψοφάγος.

Ὀψοφαγία, ας, ἡ, opſoniorum appetitio ardens; (2) piſcium delicatorum avida devoratio; (3) helluatio, edacitas. Ab cod.

Ὀψοφαγιστὴς, ου, ὁ, avidiſſimus opſoniorum devorator. Ab eod.

Ὀψοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, opſoniis ſe hians, popinarum delicarum avidus devorator; (2) qui pelces avidus devorat. Ph, gulo.

Ὀψοφιλία, ας, ἡ, opſoniorum amor & cupedinarum.

Ὄψον, ου, τὸ, locus reponendis opſoniis, penus, penum, vel etiam ſportula ferendis opſoniis. Ab ὄψον.

Ὀψωνία, opſonio coëmo, opſonor. Ab

Ὀψώνης, ου, ὁ, opſonator, qui opſonia coëmit; (2) opſonia coëmendi deditus. Ex ὄψον, & ὠνέομαι, ωνο.

Ὀψωνιακὸς, ή, όν, opſoniorum coëmendorum, peritus; (2) opſonator. Ab ὀψώνιον.

Ὀψωνία, ας, ἡ, obſonii coëmptio, obſonatus. Ab ὀψώνιον.

Ὀψωνέω, fut. ήσω, ſtipendia ſeu annonam præbeo, ὀψωνοῦμαι, annonam accipio. Ex τὴν ἀπὸ ἀπωτέρου ὀψωνοῦμαι κῶν μετὸν, D. Hal. Ab ὀψώνιον. Hinc

Ὀψωνεμὲς, ή, όν, annonæ, ſtipendium.

Ὀψώνιον, ου, τὸ, opſonium; (2) ſtipendium, Ph, autoramentum, Gl. V. Macdon. diarium, Gl. V. Ab ὄψον.

Π.

Π Decima ſexta litera Græcorum, quæ ſuo nomine πῖ vocatur, illudque naſcitur eſt ab Hebræorum *Pe*; (2) nota numeralis ſignificans αΠginta & cum lineola inferne appoſita π, οΠtoginta millia.

Πά, *Dor.* pro σοῦ, qua; quem in locum.

Παγάν, *fontem*, acc. ſing. *Dor.* pro σπηγήν.

Παγᾶς, *fontis*, gen. ſing. *Dor.* pro σπηγῆς.

Παγγέλοι-ος, ᾱ, ὸν ἢ ὸς, omnino ridiculus.

Παγγενέτης, ου, ὁ ἡ ὸν, omnium genitor ſeu pater. Μήτε σπαγγενέτορα Θεοῦ μαζόντες τιμήν, Nonn. Paraphr. 5, 44.

Παγγενήτωρ, ορος, ὁ, idem.

Παγγενής, ἐος, ὁ ἡ ὲς, qui omnium generum eſt. Ex σᾶν, & γένος.

Παγγεῖ-ος, ον, pro σαγγεῖος, vel σάγγειος, totam terram pervagans, obtinens, amplectens, &c. A γαῖα.

Παγγειοπό-ος, ον, omnia colens, communis agricola.

Παγγλυκερός, ά, όν, prædulcis.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, nimia loquacitas, clamores, garrulitas. Ex σᾶν, & γλῶσσα.

Παγγύμν-ος, ον, plane nudus.

Παγγυναικεί, *Adv.* cum omnibus uxoribus. Ex σᾶν, & γυνή.

Παγγώνι-ος, ᾱ, ὸν ἢ ὸς, ab omni parte angulos habens. A γωνία.

Παγεῖς, aor. 2. part. paſſ. v. σήγνυμι.

Πάγεν, *compegit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔπαγε.

Παγέρε, ρᾶ, ρῶν, glacialis, gelidus, R. Ξιφὶ γὰρ τῷ λείῳ, καὶ τὸ σαγερὸν ἴσχει, ſimul cum lævando, glutinandi etiam facultatem habet, *Arist.* A σήγνυμι.

Παγετίς, ῖδος, ἡ, glacies, gelu, conglaciatio, ſtiria, pruina, Gl. Vet. Παγετώτερον αἷμα, *Arist.* Ab eod.

Παγετώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, glacie aut gelu adſtrictus. A σαγετός.

Πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum. A σήγνυμι.

Πάγη, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπάγη. Οὐκ ἐν καιρίῃ ὀξὺ σάγη βέλος, Hom. Il. 4, 185.

Παγίδ-ίω, f. ίσω, illaqueo, irretio. Ὅπως αὐτὸν σαγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ, Matt. 22, 15. A σαγίς.

Παγί-ος, ία, ιον, fixus, firmus, ſtabilis. A σήγνυμι.

Παγιότης, ητος, ἡ, ſoliditas. A σάγιος.

Παγιόω, ῶ, firmum & fixum ſtatuo, firmo, ſtabilito; unde σαγιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. fixum eſſe; σαγιωθείς, ſtabilitus. Ab eod.

Παγίς, ίδος, ἡ, tenticula, muſcipula, decipula, Gl. V. A σήγνυμι.

Παγίως, *Adv.* firmiter, conſtanter.

Παγιώτερον, firmius, *Adv.* A σάγιος.

Παγκακίης, ὁ ἡ ἐς, ſemper recens, Æſch. Ag. 969. A καινίζω.

Πάγκακ-ος, ὁ ἡ ὸν, omnino malus, peſſimus.

Παγκάκως, *Adv.* omnimode male, peſſime.

Παγκαλαισγός, ὁ, valde calidus, maleficus.

Παγκαλλής, ἐος, ὁ ἡ ὲς, pulcherrimus, R. Ex σᾶν, & κάλλος.

Παγκαλ-ός, ή, ὸν ὁ ἡ ὴ, perpulcher; (2) honeſtiſſimus.

Παγκάλως, *Adverb.* perpulchre, optime; (2) honeſtiſſime.

Παγκαρπία, ας, ἡ, omnis generis fructus aut ſemina. A

Παγκάρπ-ος, ᾱ, ὸν ὁ ἡ ὸν, fructus omnis generis habens. A καρπός.

Πάγκαρπ-ος, ᾱ, ὸν ὁ ἡ ὸν, idem & ex iiſdem.

Παγκατάρατ-ος, ᾱ, ὸν ὁ ἡ ὴ, omnino execrandus, Ariſtoph. Lyſiſtr. 505.

Παγκεύθης, ἐος, ὁ ἡ ὲς, omnino occultus, R. A κεύθω.

Πάγκλαυς-ος, ᾱ, ὸν ὁ ἡ ὴ, omnino lamentabilis; (2) ſemper lugens. A κλαίω.

Παγκλαυσ-ία, ας, ἡ, ὁ ἡ ὴ, idem & ex iiſd.

Παγκληρία, ας, ἡ, univerſa hereditas. A

Παγκληρ-ος, ᾱ, ὸν ὁ ἡ ὴ, heres ex aſſe,

Παγκλυτ-ος, ον, celeberrimus.

Παγκοίρανος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, omnibus communis. Ἀλλ' ὅτοι τ' γ' ἐξ εἴδος σαγκοίνου λίμνας σάπιρ' ἀνεῦρεσις, ὅτι γάοισιν ὅτι λιταῖς, Sophocl. Electr. 138.

Παγκοίρ-ανος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, omnino ſeu totius dominus, R.

Παγκοίτης, ᾱ, ὁ, qui omnes ſepelit & ſopit, *Epith.* orci. Ex σᾶν, & κοίτη.

Παγκόνιτος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, omnino pulvere adſperſus, laboriosiſſimus; omne genus certaminis expertus, R. Ex σᾶν, & κόνις.

Παγκόσμι-ος, ον, communis omnibus hominibus. A κόσμος.

Παγκρατής, ἐος, ὁ ἡ ὲς, omnipotens. A κράτος.

Παγκρατησία, ας, ἡ, perpetua poſſeſſio. Ex κράτος, tenax.

Παγκρατιάζω, fut. άσω, pancratio certo; (2) in omnibus certaminibus ſum victor Syneſ. A σαγκράτιον. Hinc

Παγκρατιαστής, ᾶ, ὁ, peritus certandi pancratio, Ph. pugil, quinquertio. Hinc

Παγκρατιαστικός, ή, όν, ad pancratiaſten pertinens.

Παγκρατιαστικῶς, *Adverb.* more pancratiaſtarum, pancratiaſtice.

Παγκράτιον, ου, τὸ, athletici certaminis genus, quinquertium, quinque conſtans artibus, nempe pugilatione, curſu, ſalt., diſco, & lucta. Ex σᾶν, & κράτος, *ſupero*

Πάγκρατος, *Adv.* pro κράτος, Æſch. S. 731, cum magno ſtrepitu.

Παγκρατ-ός, ή, όν, omnino occultus. A κρύπτω.

Παγκτήμων, ονος, ὁ ἡ ὼν, qui omnia poſſidet. A κτάομαι.

Παγκτηξία, ας, ἡ, veterinorum morbus, cum nimirum gelu percelluntur. Ex σάγος, & πλήσσω, *percutio*.

Πάγος, ου, ὁ, tumulus, collis; (2) glacies, gelu; (3) concreta maſſa, ſal. A σήγνυμι.

Πάγυρος, ᾱ, ὁ, cancri genus. Ἄλλοι δὲ βαίβασιν ἰσόμορες ἄντα σαγύρεις Γεῖα βαρύνων, Nic. Th. 788. Ex σάγος, & ὑρέω.

Παγχάλεπος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, perdifficilis.

Παγχάλκεος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, totus æreus.

Πάγχαλκος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iiſd.

Παγχύ, *Adv.* prorſus. A σᾶν.

Πάγχαρτα, τὰ, omnis generis c.. A χάρτης.

Πάγχρανος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, omnino utilis ſeu commodus.

Πάγχρισις, εν, totus oblitus, unctus.

Παγχρύσεος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, totus aureus. Ex σᾶν, & χρυσός, *aurum*.

Πάγχρυσ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, totus aureus. Ex σᾶν, & χρυσός.

Πάγχυ, *Adv.* prorſus; omnino; *Poët.* pro σᾶν, Hom. Il. 5, 24. A σᾶς.

Παγώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, glacialis. A σάγος.

Παδῆτε, 2. plur. præſ. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro παιδεύετε, a παιδεύω.

Παθαίνομαι, vehementer adſtior & concitor; moror animi adſtior; it. affectus commoveo, Luc. A σάθος, *adfectus*.

Παθέ, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. v. σάσσω, pro σαθέσσε.

Παθεῖ, dat. ſ. *contr.* pro σαθέϊ, a σάθος.

Πάθεσιν, *adfectibus*, dat. pl. cum ν ἐφελκ.

Πάθη, ης, ἡ, calamitas, clades, infortunium, ærumna, cædes, morbus. Στέργειν γὰρ αἱ σάθαι με χρὴ χαλεπῶς ξυνὸν μακρὸς διδάσκει, ἢ τὸ γενναῖον, τίκτειν, Soph. Oed. Colon. 7. A σάσσω, *patior*.

Πάθη, nom. pl. *contr.* pro σαθεῖ, a σάθος.

Πάθημα, ατος, τὸ, quod quis paſſus eſt, ſeu patitur; (2) paſſio, adflictio, perpeſſio, morbus corporis vel animi. Ἠγέτο αὐτῷ γειτονίαις τὰ σαθήματα διδάγματα, Appian. B. Mithridat. Ab eod.

Πάθησις, εως, ἡ, paſſio. Ab eod.

Παθητικός, ή, όν, paſſivus, Ph. qui pati poteſt, paſſioni obnoxius; vitioſus, morboſus, Ph. Ab eod.

Παθητικῶς, *Adv.* paſſive, paſſiva voce; (2) pathetice.

Παθητός, ή, όν, qui pati poteſt, patibilis; morboſus, Ph. A σάσσω.

Παθογραμμικὸν Σημεῖον, ſignum, quod una cum morbo invadit; quod proprie affectionis ſpeciem ſignificat. Ex σάθος, & γράμμα, *index*.

Παθοῖσα, aor. 2. part. act. *Dor.* pro σαθοῦσα, a σάσσω.

Παθοκρατεία, ή, idem quod

Παθοκρατορία, ας, ἡ, imperium in paſſiones, R. Ex σάθος, & κράτος, *robur*.

Παθολογική, ῆς, ἡ, pars medicinæ, quæ cauſſas morborum inquirit. A λογία.

Πάθ-ον, aor. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔπαθον, a σάσσω.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio adfectuum. Ex σάθος, & ποιέω.

Πάθος, ους, τὸ, paſſio, quod quis patitur ſ. paſſus eſt; (2) clades, caſus, adflictio, calamitas; (3) morbus; (4) morbus animi, perturbatio, commotio, ægritudo, adfectio, adfectus; (5) adjuncta, ſ. accidentia, quæ philoſophis dicuntur; (6) mors violenta, Herodot. 1, 1^n. A σάσσω.

Παῖ, *puer*, voc. ſing. a παῖς.

ΠΑΙΑΝ, ᾶνος, ὁ, hymnus in laudem Apollinis & Dianæ, (2) hymnus in quemlibet alium Deum; (3) hymnus, qui præclaro cuidam viro canebatur; (4) pes quidam metricus; (5) ipſe Apollo. Hinc

Παιανίζω, fut. ίσω, pæanem cano, Gl. Vet. ovo, canto; (2) exulto juveniliter. Ἐσπεύσαντο καὶ ἐπαιάνισαν, Xen.

Παιανικός, ή, όν, ad pæana pertinens. Ab eodem.

Παιανισμός, οῦ, ὁ, pæanis ſ. pæanum cantatio, Ph. vociferatio. A παιανίζω.

Παίγμα, ατος, τὸ, ludus, id, quo ludit.ur. A παίζω.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, luſus, oblectatio, R. A παίγμα.

Παιγνήμων, ονος, ὁ ἡ ὼν, jocoſus, jocularibus dictis gaudens. A

Παίγνια, ας, ἡ, ludus, ſeu luſus; (2) illuſio. A παίζω. Hinc

Παιγνίμων, ονος, ὁ, jocoſus, vir, qui jocis delectatur, qui ludo eſt addictus.

Παιγνιμῳδός, ός, ὁ ἡ ὸν, poëta carminum ludicrorum.

Παίγνιον, ου, τὸ, ludus ſeu luſus, jocus, ludicrum; ludibrium; (2) poëma quoddam ludicrum, ludus poëticus. A παίγνις.

Παιγνι-ῶ, ίω, ιῶν, ludicer. A παίζω. Hinc

Παιγνιώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, ludicrus, ludicrus.

Παιγνιωδῶς, *Adv.* ludicre, ludibunde.

Παιδαγωγεῖον, ου, τὸ, pædagogeum vel pædagogium, ludus literarius. A παιδαγωγός. Unde

Παιδαγωγία, ᾶς, inſtituo pueros; (2) inſtituo tanquam pueros; (3) erudio; (4) moderor, rego, deduco; (5) fræno, como. Πίρρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ, Eurip. Bac. 193. Συμπόσια ὀρθῶς παιδαγωγηθέντα, Plato. Hinc

Παιδαγώγημα, ατος, τὸν inſtituendi ratio.

Παιδαγώγησις, εως, ἡ, puerorum inſtitutio ſeu diſciplina.

Παιδαγωγία, ας, ἡ, inſtitutio puerilis, ipſa actio inſtituendi pueros; (2) inſtitutio. A παιδαγωγός.

Παιδαγωγικός, ή, όν, ad pædagogum ſeu pædagogeum pertinens. Ab eod.

Παιδαγωγικῶς, *Adv.* pædagogorum more.

Παιδαγωγός, οῦ, ὁ ἡ ὸν, puerorum inſtitutor, puerorum cuſtos & informator, Gloſſ. Vet. pædagogus, pediſſequus.

Παιδάριον, ου, τὸ, puellus, puerulus, Gl. V. A

Παιδάριον, ου, τὸ, puellus, puerulus; (2) puella. Gl. V. pupus, Dim. a παῖς. Hinc

Παιδαριώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, puerilis, puerum decens. Παιδαριωδέστατον, Longin. 14.

Παιδαριωδῶς, *Adverb.* puerililer.

Παιδεία, ας, ἡ, inſtitutio, inſtituendi ratio, doctrina, eruditio; (2) diſciplina, caſtigatio. A παιδεύω.

Παιδεύ-ω,

Παιδεῖος, ᾱ, ον, puerilis, pueris convenions. A παῖς.

Παιδεραστία, amator puerorum fum. A

Παιδεραστής, οῦ, ὁ, amator puerorum, Gl. Vet. puerarius, pullarius. Hinc

Παιδεραστία, ας, ἡ, amor puerorum ; amor, qualis eſt pædiconum.

Παιδεραστικός, ὴ, όν, ad maſculos amores pertinens.

Παιδέρως Ζεύς, per ludum & jocum Comice quaſi παιδεραστής, propter Ganymedem. Poll. Ab ἔρως.

Παίδερως, ωτος, ὁ, acanthus, & flos quidam ; (2) unguentum atque pigmentum coloranda faciei. *Athen.* 13. *Euſt.* p. 974.

Παιδεύετε, 2. pl. præſ. ind. act. v. παιδεύω.

Παιδεύμα, ατος, τό, quod docetur, præceptum, diſciplina. A παιδεύω. Unde

Παιδευσις, εως, ἡ, inſtitutio, diſciplina, ipſa eruditi actio, doctrina, eruditio.

Παιδευτήριον, ου, τό, locus, in quo pueri docentur, ludus literarius. Ab eod.

Παιδευτής, οῦ, ὁ, qui inſtituit, doctor, præceptor, magiſter, caſtigator. Ab eod.

Παιδευτικός, ὴ, όν, inſtitutorius, qui ad inſtitutionem facit ; (2) ad docendum aptus ; (3) caſtigatorius, caſtigandi vim habens. A παιδευτός.

Παιδευτικῶς, *Adv.* more eorum, qui inſtituunt ſeu docent.

Παιδευτός, ὴ, όν, doctus, eruditus. A

Παιδεύω, fut. εύσω, doceo, inſtituo, erudio ; (2) admoneo, reprehendo, caſtigo, punio, flagello ; παιδεύομαι, doceor, punior ; perf. part. πεπαιδευμένος, eruditus. Κἄτα δαυμάζειν χρεών, εἰ μὴ γυναῖκας Σάρρους παιδεύσετε. Eur. Andr. 601. Ὅσις γὰρ ἢ γνώμα κακὴν μήτηρ γένῃ, κάλα παιδεύῃ κακά, Soph. Phil. 1349. Αἱ τεκοῦσαι τὼν ἐκείνων πέπλων ἄορτα παιδεύσουσι νηπίας χόρας, Lyc. 638. Οὓς ἐν δόξῃ δομήσειν παιδεύει), Eurip. Ion. 859. Ἵνα κρύφα παιδεύσεις, ut clam educaret.s, Callim. Hymn in Jov. 34. A παῖς.

Παιδιάν, ion. pro παιδείαν.

Παιδιά, ᾶς, ἡ, ludus, lufus, relaxatio animi, joc.s ; (2) dicitur de rebus, quas contemnimus, ut Lat. jocus. A παίζω.

Παιδίαν, ονος, ὁ, puerilis, puerilis act.s. A παῖς.

Παιδίαρια, ων, τά, amatius proprie, repetitur tamen & de fœmin.s. A

Παιδιάριος, ᾱ, ον, puerilis, puellaris.

Παιδιαρίως, *Adv.* puerilitet, puerorum more.

Παιδιόθεν, *Adv.* a pueri.i ætate, ab incunabulis ; a puerit.a, Gl. V. A παιδίον.

Παιδίον, ου, τό puerulus, infans, puſio ; (2) filius vel filiola, Dim. a παῖς.

Παιδιοτροφία, id. quod παιδοτρ.

Παιδισκάριον, ου, τό, puellula ; (2) pupus, Gl. V. Menand. A παιδίσκη.

Παιδισκεῖον, είου, τό, locus in quo ſunt puellæ ; (2) lupanar. A παιδίσκη.

Παιδίσκη, ης, ἡ, puella ; (2) ancilla, ancillula. A

Παιδίσκος, ου, ὁ, puerulus ſ. puellus ; rarum hoc vocabulum. Dim. a παῖς.

Παιδιώδης, ους, ὁ, ἡ, lufui deditus, jocis gaudens ; (2) puerilis, puerulos decens. A παιδία, vel παιδίον.

Παιδνός, ὸν, ὁ, puer vel adoleſcens, qui exceſſit ex pueris. Etiam adjective, puerile, in Epigr. παιδνὰ χεῖρας.

Παιδοδοσκὸς, ου, ὁ, puerorum altor. Ex βόσκω.

Παιδογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio, Phi. puerperium. A

Παιδογόνος, ὁ, ἡ, ὸν, liberos procreans ; (2) ad liberorum procreationem faciens, prolificus, fœcundus. Ex γόνος, a γίνομαι.

Παιδόθεν, a puero, a pueritia. A παῖς.

Παιδονομέω, ῶ, ἤσω, puerorum ſeu liberorum curam gero. A

Παιδονόμος, ου, ὁ, ἡ, qui puerorum curam gerit. Ex παῖς, & νομέω, curo.

Παιδοντονία, liberos interficio.

Παιδοντονία, ας, ἡ, cædes liberorum. A

Παιδοντόνος, ου, ὁ, ἡ, puerorum ſeu liberorum interfector, ſeu interfectrix. Ex παῖς, & κτείνω.

Παιδολέτειρα, ᾶς, liberorum perditrix. A

Παιδολέτωρ, idem quod παιδολέτηρ.

Παιδολέτρια, ας, ἡ, idem quod præc. Heſ.

Παιδολέτωρ, ορος, ὁ, ἡ, puerorum ſ. liberorum perditor. Ex παῖς, & ὄλλυμι.

Παιδολογία, ας, ἡ, puerorum delectus. Ex παῖς, & λέγω, *ſeligo.*

Παιδολύμας, liberorum perditrix, *Æſch.* Ch. 603. Ex παῖς, & λύμη.

Παιδομαθὴς, ους, ὁ, ἡ, qui in pueritia didicit, qui proinde in arte ſua profecit, oppoſitus τῷ ὀψιμαθεῖ. A μανθάνω.

Παιδόμανὴς, ους, ὁ, ἡ, ὴ, qui puerorum amore inſanit. A μαίνομαι. Hinc

Παιδομανία, ας, ἡ, inſanus puerorum amor.

Παιδομορος, ος, liberis perniciosus, mortem afferens. A μόρος.

Παιδοποιία, ας, ἡ, diſciplina puerorum. A

Παιδονόμος, ου, ὁ, puerorum rector, præfectus diſciplinæ & educationi puerorum. Ex παῖς, & νέμω, *adminiſtro.*

Παιδοπίπτης, ου, ὁ, puerorum deceptor, pædico. Ex πίπτω, & ὀπιπεύω.

Παιδοποιέω, ῶ, & παιδοποιοῦμαι, liberos procreo, gigno, genero. Ἡ παιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βούλεσθ), Eur. Herac. 524.

Παιδοποιητὴς, οῦ, ὁ, liberorum procreator, Vulg. Lex. A præc.

Παιδοποιήσιμος, ον, liberis creandis aptus.

Παιδοποιία, ας, ἡ, liberorum procreatio. A

Παιδοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, liberorum procreator ſive procreatrix. Ex παῖς, & ποιέω.

Παιδοπόρος, ου, ὁ, ἡ, liberis tranſitum præbens ; ut παιδοπόρος γένεσις, in Epigram. Ex παῖς, & πείρω, *tranſeo.*

Παιδοσπορία, ας, liberos genero ſ. procreo, gigno, genero. Ex Σπόρος.

Παιδοτεκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio.

Παιδοτόκος, ου, ὁ, ἡ, puerpera, quæ peperit ; παιδοτόκος, βίος, vita pueros generans, conjugalis. Ex παῖς, & τίκτω.

Παιδοτριβεῖον, ου, τό, locus, in quo pueri exercentur.

Παιδοτριβεῖν, pueros exercco, inſtituo. Παιδοτριβῶν νίον ἐν πραγμασι κοινοῖς, Plut. A

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, pædotriba, puerorum exercitator, qui pueros exercet, gymnaſii magiſter ; (2) præceptor, ductor, ludimagiſter. A τρίβω. Hinc

Παιδοτριβικὸς, ὴ, όν, ad pædotribam pertinens.

Παιδοτριβικῶς, *Adv.* more pædotribarum, ut decet pædotribas.

Παιδοτρίβιον, ου, ὁ, idem quod παιδοτρίβης.

Παιδοτροφέω, ῶ, pueros educo ; (2) ſervos alo, Laert. Οὐ δυσέμβροι παιδοτροφεῖν, Appian.

Παιδοτροφία, ας, ἡ, puerorum educatio. A

Παιδοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, puerorum vel ſervorum educator, altor. A τρέφω.

Παιδότριπτος, ον, a liberis afflictus. A τρίβω.

Παιδουργία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex ἔργον.

Παιδοφθορία, ας, ἡ, liberorum procreatio. A φθορά.

Παιδοφθορία, ας, ἡ, puerorum ſtupratio ; (2) puerorum occiſio. A

Παιδοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, puerorum corruptor, ſtuprator, pædico, cinædus ; (2) puerorum perditor, occiſor. Ex φθείρω.

Παιδοφιλέω, ῶ, pueros amo ; παιδοφιλεῖ, de puero, qui amatur.

Παιδοφίλης, ου, ὁ, puerorum amator, pædico. A φιλέω.

Παιδόφιλος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.

Παιδοφορέω, ῶ, pueros occido.

Παιδοφορία, ας, ἡ, puerorum vel liberorum occiſio. A

Παιδοφόρος, ου, ὁ, ἡ, puerorum ſeu liberorum interfector. Ex παῖς, & φόνος.

Παιδοφυὴς, ους, ὁ, ἡ, puerum vel puellam geſtans, Suic. A φύω.

Παιδοῦ, pro, 2. *Dor.* pro παίζων.

Παίδουσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. A παῖς.

Παίζω, *Dor.* παίδω, ludo, jocor, illudo ; v. παίζω, ſ. παίσω. Παίζει πρὸς λύρᾳ διανήστης, ἢ μαίνεται ; Eur. Her. fur. 955. Παίσδειν ἐς βᾶσδαν ὀρθρον, Theoc. 18, 14. A παῖς.

Παιήνιος, ία, ον, medicus, ſalutaris. A παιήων.

Παιηονίη, ης, ἡ, ars medica. Ab eod.

Παιήονος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, ſalutaris. A παιήων.

Παιήων, ονος, ὁ, hymnus ; (2) deorum medicus. Ab eod.

Παίλαπα, ἡ, quæ ludit. A παίζω.

Παίλιος, ου, ὁ, luſor. A παίζω.

Παικτικὸς, illudendi cauſa.

Παικτὸς, ὴ, όν, qui ludi meretur ; (2) ludicer, jocular.s, Suic. A παίζω.

Παίδλη, et παιδλημα, fraus, impoſtura, apud Suid. *Sed vera Scriptura eſt* ἀπαίδλη, &c. *Etm.*

ΠΑΠΑΑ, ατ, τό, loca præcipita & hiſpida, *prop.* pulvis in rupibus.

Παιπάλη, ης, ἡ, farinæ flos ; farina tenuiſſima. Metaph. de verſuto & aſtuto. A πάλη. Hinc

Παιπάλημα, ατος, τό, farina tenuiſſima, flos farinæ. Metaph. de valde aſtuto.

Παιπάλημα, quatio ; concuſſio, Vet. Lex. A σάλλω.

Παιπαλόεις, όεσα, όεν, præruptus, ſalebroſus, aſper. Ἔρεμνὴ δ' ἀκτὴ πέλε εἰς παιπαλόεσσαν ἀνιθὼν, Hom. Odyſſ. 10, 148. Conf. Heſ. Theogon. 860. A παιπάλη.

Παιπαλοέσσης, dat. pl. f. g. Ion. pro παιπαλοέσσαις.

Παιπαλώδης, ους, ὁ, ἡ, malitioſus, verſipellis ; (2) veneficus. A παιπάλη.

ΠΑΙΣ, παιδὸς, ὁ, ἡ, puer vel puella ; (2) ſervus, miniſter ; (3) filius.

Παῖς, ῐδος, acc. παῖν, *Poët.* pro παῖδ.

Παίσας, a. 1. part. act. *Æol.* pro παίσασ, a παίω, a πάλλω.

Παίσατε, 2. piur. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐπαίσατε, a παίω, vel παίζω.

Παίσδα, acc. ſing. *Dor.* pro παῖδα.

Παίσδη, 3. ſing. præſ. conj. act. *Dor.* pro παίζῃ, a παίζω.

Παίσδω, ludo, *Dor.* pro παίζω.

Παίσης, 2. ſing. aor. 1. conj. act. v. παίζω, *ludo* ; vel a παίω, *percutio.*

Παίστ, ὸς, ὁ, jocularis, Athen. A παίζω.

Παίφασα, oculos circumfero ; (2) impetum facio, tumultuor ; (3) declaro, illuſtro. Ζεὺς τῇ (νεφέλῃ) παιφάσσεσκε διάσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν, Il. 2. 450. Ex φάος, *lux ; viſus.*

Παίχθεις, aor. 1. part. paſſ. verbi παίζω.

ΠΑΙΩ, fut. παίσω, percutio, ferio, pulſo. Alicubi & pro ſalagito ; item raptim comedo. Occurrit & f. πάϊσω, πεπάϊκα. Ariſtoph. Ὃς μίγιστος ἐστὶ πάϊε λίαν' ἐπαΐει ἐς τὼν γαστέρα, Ariſt. Nub. 543.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, Apollo, Deus medicinæ ; (2) hymnus ; (3) medicus. A παίω, *ferio*, eo quod Apollo Pythonem ſagittis percuſſit.

Παιωνία, ας, ἡ, Pæonia herba ; (2) antidoti nomen, item catapotii. A παιὼν.

Παιωνίζω, f. ίσω, paræanem canto. A παιὼν.

Παιωνικὸς, ὴ, όν, medicus ab eod.

Παιώνιος, ου, ὁ, ἡ, & παιωνικὸς, ία, ον, idem & ab eod.

Παλὶς, *Dor.* pro παλὶς, ίδος, ἡ, pecten, inſtrumentum muſicum. A πηγνύω.

Παλὸς, ὴ, όν, *Dor.* pro παλὸς, compactus.

Παλόω, ῶ, fut. ώσω, compingo, coagmento, obſero, claudo, expando. Ἡμεῖς δ' ἐν τετράφυρα, εὐδιεσαγῆ βαλάμοις, πόντον πάλσομεν, Arift. Vesp. 128. A πάλη.

Πάλων, ωνος, ὁ, genius navigii ſummittilis, quod ſolvi poterat, Gl. V. remulcus. Ab eodem.

Παλαθωσις, εως, ἡ, coagmentatio. A παλάθη.
ΠΑΛΑΘΗ, ης, ἡ, massa ficuum aut pinguium caricarum, (2) quaelibet aliarum rerum massa.
Παλάθιον, Dim. a παλάθη.
Παλαθίς, ίδος, ἡ, idem.
Παλαθὶν, τὸ, idem quod παλάθη.
Παλαθώδης, εος, ὁ, ἡ, massae παλάθης formam habens. A παλάθη.
ΠΑΛΑΙ [illegible] olim, quondam, pridem, [illegible] (2) [illegible]
Παλαιβλαστης, ες, dudum germinans, eudum natus. A βλαστάνω.
Παλαι[illegible] priscus, vetustus, [illegible] Ex παλαι, & [illegible]
Παλα[illegible], idem, [illegible] majores, R. Pind. [illegible]
Παλαι[illegible] longo tempore [illegible]
Παλαιμητηρ [illegible] mater. A μητηρ.
Παλαιμονεω [illegible] Pind. [illegible] 112 [illegible] παλαιω.
Παλαιμονιος Pollux Cl. V. A [illegible]
Παλαιμων, ονος, ὁ, Palaemon, deus marinus, [illegible]
Παλαι[illegible] [redacted]
Παλαι[illegible] [illegible] rebus [illegible] Ex [illegible]
Παλαιμαχος [illegible]
Παλαιουσι, 3. plur. praes. ind. act. Dor. pro παλαιουσι, [illegible]
Παλαιοπλουτος, ου, [illegible] sunt [illegible] jam diu locupletes.
Παλαιοτροφος, vetramenta [illegible] Ph. A [illegible]
Παλαιος, α, ον, vetus, antiquus, priscus, vetustus, pristinus. A παλαι. [illegible]
Παλαι[illegible]
Παλαιο[illegible] Ex παλαι, & [illegible]
Παλαιοτοκος [illegible] dudum natus [illegible]
Παλαιο[illegible] (2) valde [illegible]
Παλαι[illegible] [illegible] Vet. A παλαι.
Παλαισμα, [illegible] Ex [illegible]
Παλαισ[illegible] A [illegible]
Παλαισμοσυνη, ης, ἡ, [illegible] Α παλαιω
Παλαιστης [illegible]
Παλαιστρ[illegible] met[illegible] A
ΠΑΛΑΙΣΤΗ, ης, ἡ, palma, [illegible]
Παλαιστρ[illegible] (2) [illegible] A παλα[illegible], vel [illegible]
Παλαι[illegible]
Παλαι[illegible]
Παλαιστρικος [illegible] A παλαιω.
Παλαιστρ[illegible] (2) [illegible] A[illegible]
Παλαιστρικος, palaestricus
Παλαιστρικως, adv. palaestrica, luctatorie
Παλαιστροφυλαξ, [illegible] praefectus palaestrae
Παλαιφατος, ου, ὁ, ἡ, olim dictus [illegible] (2) priscus, antiquus, Hom. Od. 9, 507. Ex παλαι, & φατος
Παλαιφημος, Adv. [illegible] priscam famam.

Παλαιμαντος, ὁ, ἡ, vetus vates. A παλαι.
Παλαιχθων, ονος, ὁ, ἡ, antiquam terram habens, antiquus terrae possessor, Aeschyl. S. T. 106. Ex παλαι, & χθων.
Παλαίω, fut. αισω, luctor, certo, conflictor, Eurip. Rhes. 508. [illegible] Hom. Il. Ψ, 621. A παλη.
Παλαίωμα, ατος, το, inveteratio, R. A παλαιοω.
Παλαιωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Παλακιζω, injuria [illegible] contumelia afficio, Vet. Lex. ex Etym. [illegible] Hinc
Παλακισμος [illegible] contumelia, [illegible] Vet. Lex. ex Etym.
Παλαμαις, dat. pl. P. pro παλαμαις.
Παλαμάομαι, [illegible] manu [illegible] (2) [illegible] A παλαμη.
Παλαμαι, [illegible] pro παλαμαι, a
ΠΑΛΑΜΗ, ης, ἡ, palma manus, (2) [illegible] ars, via, ratio [illegible] Hom. Il. [illegible]
Παλαμναιος, ου, [illegible] natus, Plut. [illegible] A παλαμη.
Παλαξεις [illegible] Ion. pro παλαξειν, a παλασσω.
Παλασσω [illegible]
Παλασσω, [illegible] (2) [illegible] pl. [illegible]
Παλασσετο [illegible] Il. 5, [illegible] Hom. Od. 9, 3[illegible] A παλη.
Παλαθ[illegible] qui retia avibus tendit, illex. A παλευω.
Παλευτρια, ας, ἡ, allectrix, (2) columba [illegible]
ΠΑΛΕΥΩ, fut. ευσω, allicio, (2) [illegible] in retia pertraho. [illegible] Lyc. [illegible] Arist. Av. 10[illegible]
ΠΑΛΗ, ης, ἡ, lucta, luctatio.
Παλημα, ατος, τὸ, pollen, [illegible] pro παλη.
Π[illegible] fort. ex [illegible]
Π[illegible] A [illegible]
Π[illegible]
[illegible] R.
[illegible]
[illegible]
Παλ[illegible] ad regenerationem [illegible] A[illegible]
Πα[illegible] Nonn. [illegible]
Πα[illegible] Pind. Isthm. 6 [illegible]
Παλ[illegible] ου, ὁ, ἡ, retrorsum curvus, [illegible]
Π[illegible] ὁ, ἡ, [illegible] emit & iterum [illegible] Gl. V. [illegible]
Παλιγγ[illegible] (2) re[illegible]
Παλιγκοτεω, [illegible] rursus male [illegible] A παλιγκοτος.
Παλιγκοτεω, ω, [illegible] idem & ab eodem, [illegible]
Παλιγκοτησις, εως, ἡ, idem [illegible] & recrudescentia, Suid. A παλιγκοτεω.
Παλιγκοτια, ας, ἡ, offensio, simultas. A

Παλιγκοτος, ου, ὁ, ἡ, qui simultatem cum aliquo gerit, infestus, iracundus.
Παλιγκοτως, Adv. animo iracundo, iracunde.
Παλιγγενης, ου, ὁ, ἡ, redivivus, Gl. Vet. A [illegible]
Παλιγγλ[illegible], ο, massa.
Παλιδερκης, ες, retro spectans, videns quae a tergo sunt. A δερκομαι.
Παλιναμπης, ες, retro cedens, ruens. A [illegible]
Παλιλλογεω, idem iterum dico, Herod.
Παλιλλογια, ας, ἡ, verbi ejusdem iteratio, recantatio. A
Παλιλλογος, ου, ὁ, ἡ, rursum numeratus, iterum collectus [illegible] Hom. Il. 1, [illegible] A λεγω [illegible]
Παλ[illegible] ου, ὁ, ἡ, [illegible]
Παλιμβολ[illegible] palin[illegible] [illegible]
Παλιμβολος [illegible] R. Pind. [illegible]
Παλιμβ[illegible]
Παλιμ[illegible]
Παλι[illegible] dolus, [illegible]
Παλ[illegible]
Π[illegible] (2) [illegible]
Παλ[illegible] mutatio, inco[illegible]
[illegible]
[illegible]
Παλιμ[illegible]
[illegible]
Παλιμπ[illegible] A [illegible]
Π[illegible] A [illegible]
Π[illegible] A
Πα[illegible] A
[illegible] retractio [illegible]
[illegible] R. [illegible]
[illegible]
Παλιμ[illegible]
[illegible]
Παλιμ[illegible] (2) [illegible]
[illegible] & [illegible]
Π[illegible]
Παλιμ[illegible]
Παλιμ[illegible] (2) [illegible]
[illegible] Lex. [illegible] & [illegible]
Παλιμπ[illegible] A [illegible]
Παλιμφ[illegible]
Παλιμψηστος [illegible] A ψα[illegible]
Παλιμψυχος, ο, ὁ, ἡ, qui resumpsit animam [illegible] A ψυχη.
ΠΑΛΙΝ, Adv. iterum, rursus, denuo, de integro, (2) vice versa, e diverso, e con-

e contrario, contra f. (3) retro, seu retrorsum f. (4) alibi, alio in loco. *in commentariis scriptura a loc s sive dict s*

Παλιαγγελος, ου, ὁ ᾱ ῐ, nuntius, qui postquam nuntiavit, quod jussus erat, ad eum redit, a quo missus erat, internuntius.

• Παλινάγρετος, ου, ὁ ᾱ ῐ, qui rursus congregatur, (2) retrius congregans. Ἠγάπων ἀγέλαν ἢ δ᾽ ἀπαλινάγρετός ἐστιν Hes 93. Θάνω λυγρὴ ἡμετέρην οἶκον ὑπερ, ἔρημ μὴν ἔμεν. Ἰς ἐμὲ νοσεομένην ἀπαλινάγρετον, Nonn. P. 10p317 • Ex ἀγειρω

Παλινάστ ρ, ου, ὁ ᾱ ῐ, rursum creatus, qui post abrogatum magistratum rursum creatur magistratus

Παλιναυξάνω, ὤ, ὁ ᾱ ῐ recrescens, renascens, Nonn P 3, 30 Ex αὔξω

Παλινδρομέω, ὁ ᾱ ῐ qui ad eam partem, a qua prius ad hostes transierat, redit

Παλινδίκει, ας, η, actio restituta, Ih. παλινδικίας, instaurandæ litis Παλινδικίαν δίδως τοῖς ἀδικως κατακριθεσι H rouian 7, 6 A

Παλινδικ ω, ου, ὁ ᾱ ῐ, qui rursus de rebus iisdem judicatur Ex παλιν, & δικη.

Παλινδινέω, ου, ὁ ᾱ ῐ, qui reciproce vertitur et revolvitur Ὄφρα μιν ἐξ ὑπνοιο παλιν δινητ ν ἐείσω, Nonn P 11, 11 Ex δινέομαι

Παλινδρομία, ας, η, vertex reciprocus A δινη

Παλινδρομ ω, ου, ὁ ᾱ ῐ, reciprocus, retrogradus, Ih. παλινδρομέσι αἱ ὧν ὧκει, Ex δρομος

Παλινδρομικ ς, η, ον, idem quod παλινδρομος

Παλινδρομ ω, ου, ὁ ᾱ ῐ, recurrens, reciprocus

Παλινζωία, ας, η, recentio vitæ A

Παλινζωος, ου, ὁ ᾱ ῐ vivens

Παλινθορ σεως, ὁ, η, dum f. mutatio hamrum

Παλινοδ α rectificatio, palinodia, recantatio, (2) c rrectio Ex ᾠδη

Παλινορμ ω, ου, ὁ ᾱ ῐ, recurrens, reciprocus

Παλιν ρρ ω, ῥ, ῥ ᾱ ῐ, retro fluens, reciprocus, Ph Ex ῥεω

Παλιν ρρ ως, ου, ὁ ᾱ ῐ, idem quod παλιντροπος

Παλιν ρρ ω, ῥ, ῥ ᾱ ῐ, retro convertens gressum, retrogradus, redux. Ex τρεπω.

Παλιντυπ ς, ου, ὁ ᾱ ῐ, qui repercussus, R. Ex τυπτω.

Παλιντυχής, ες, qui contraria conditione f. fortuna utitur, secunda post adversam & contra. A τυχη.

Παλινῳδία, ας, η, recantatio, vel cantus priori contrarius, (2) r tractatio Ex ᾠδη

Παλινωδ ς, ου, ὁ ᾱ ῐ, qui sui muneris redit Ex ᾠδη

Παλιπορος, ου, ὁ ᾱ ῐ, palmarius, ex palmite A

Παλίπρος ου, η, palmarius, spinosus frutex, Gl V. rubus

Παλίπρος φορος, ον, ferens Palmos A φερω

Παλιρ ρ ία, ας, vicissim reflux A παλιρροια.

Παλιρροθ ω, ου, ὁ ᾱ ῐ, refluens f. resiliens, ab litore aut scopulo *Ipsi* fluctus, Hom Odyss. ε 430 (2) retrogradus, reflexus retro Οὐδὲ παλιρροθίοις κεν ὑπεδύσετο φρίσσοντ, Arctus 1012 crebro redeuntes Ex ῥ ΘΩ

Παλ ρρ ιος, ου, η, refluxus, reciprocatio aquæ Τῶν παλιρρ ιων χθόνιον Ad et A

Παλ ρρ ως, ου, ὁ ᾱ ῐ, retrogradus, reciprocus, Ph Ex ῥεω

Παλ ρ τ ς, ου, ὁ ᾱ ῐ, qui retro verbi, reflexus Ex ῥοπη.

Παλ ευτος, ου, ὁ ᾱ ῐ, reciprocus, Ph Ex ῥεω

Παλισκ ς, ου, ὁ ᾱ ῐ, idem quod παλιντροπος

Παλιωστέω, ῶ retrogradus fero, retrogredior, R A

Παλ ατος, ου, ὁ ᾱ ῐ, ad retrogradum f. ef sum incitatus, retrogradus, resiliens Παλ ν τ ν ἀγαλμ, Ad Ex ζωνυμι.

Παλλακ ν ς, ὁ ᾱ ῐ, terum collectus seu c bit Ex ζυλεγω

Παλλ ευτος, ου, ὁ ᾱ ῐ, I m q od παλλ ψης

Παλλεξις, εως, η, insultatio, H m Pl 3, 69 C Ex Ecl S H 15 Ex λακτ ω

Παλλ ης, ου, η, pellex, quasi παλλ ακη Eust

Παλλακ ς, η, το, similis meretricis Plautus Dim Pallax

Παλλακ ς, ου, ὁ, concubinatus, pellicatus A παλλακιδω

Παλλακ δ ω, concubinam, pellicem habeo Ih παλλακιδιᾶν, clam A

Παλλακ δ ον, ου, η, pellex, concubina, cum, Ih H

Παλλ ας, ου, ὁ, corcularius, pellicatus

Παλλ ακ ιτ d pl I pro παλλακοις A

Παλλακ ν, τ ος, ου, ὁ, η, \ Hes ad ex Ins, in V Ex fu rillum Al ccd

Παλλακ κος, ου, η, concubina, pellex, (pl I

ΠΑΛΛΑΞ ακος, ὁ, pretium, succe lio pro παλλαξ

Παλλ α, αδος, η, Pallas sive Minerva A παλλω, quia hastam vibrasse dicitur simulque ex Jovis cerebro prosiliat

Πάλλε, 3 sing. imperf. ind. act Ion pro ἔπαλλε, a παλλω

Παλλάδιν ς, η, ὁ ᾱ ῐ, omni ex parte albus, candidissimus. Ex πάλλ, & λευκος

ΠΑΛΛΑΞ, puga, pupa, puppa ad ludum, Cl V item, puer A πτελλομαι

Παλλ αρμένη, gen pl part præt v παλλομαι.

ΠΑΛΛΑΩ, vibro, quatio, ictus percutio, ferior, παλλημα, palpitatio, Cl, V for ori, libro, ex lto, a. I τέτ ηπλλα, ετ ρ, I ω λα, vibravit, imi. παλλαι, vibrate Ευαγεις ὁ ἐπ ερχαλαδα χαλκοπλην παλλεσ ιτω, Iur Ion. 210 Σταθεισ παλλεῖ πεπρ αια σομα, Il 22, 42 Hic

Παλλαν, ατος, η, vibratio, agitatio

Παλλαντιάω, ῶ, η, vibrater, quatio terræ motus A παλλω

Παλμος, ου, ὁ, vibratio, agitatio, palpitatio Ph. salisatio, crispidum. Παλμὸς καρδίης, *Hippocr.* A παλλω.

Παλμοσκοπία, ας, η, divinatio, quæ fit ex palpitationis inspectione, R. A

Παλμοσκόπ ς, ου, ὁ ᾱ ῐ, qui παλμὸν sive palpitationem contemplatur, & ex ea divinat. Ex παλμὸς, & σκοπεω.

Πάλπαξ, ακος, ὁ, Rex. Vox Ion antiqua,

Παλπάδης, ου, ὁ, ᾱ ῐ, palpitationibus obnoxius. Παλπάδες στερνοι, *Hippocr.* A παλμὸς.

Πάλυδα, ους, ὁ, ferula, idem qui Κάτηξ

Πάλη, ης, η, vibratio, concussio, agitatio, (2) sortitio, sors A παλλω

Πάλτο, 3 sing. plusq. imperf. pass. ἐπ. προβεβλητο, a παλλω.

Πάλτες, ὁ, το, jaculum, telum.

Πάλτ ς, ου, ὁ, vibratus, v brandis A παλλω

Πάλλω, imperf. ind. act, Ion pro ἔπαλλον, a παλλω

Πάλτερ, ης, η, polenta A παλλω.

Πάλλω, ω, pergo con rgo, sibe facio Od V tandem. Ὁ δ᾽ ἄλφιτα λευκὰ παλλων Odyss. τ, 71 Πάλλων ἄλα τῷ δ᾽ ἀλλ, 429 Χ ἁ ζυο ξ κυρτοι παλλονθ᾽ Theocr 4, 28 A παλλω

Παμβασίλεια, ας, η, regia potestas omnifaria aut summa, regnum seu summum imperium. A παμβασιλευς

Παμβασίλεια, ας, η, omnium regina, summa regina Ab eod

Παμβασιλεύς, εως, ὁ, omnium rex, summus rex Ex πᾶν, & βασιλευς.

Παμβδελυκτ ς, η, ον, imp rissimus, sceleratissimus

Παμβίας, ου, ὁ, violentus Σχέσιν κρατερὴν παμβίᾳ Ζεὺς τὰν βεβαίστατον χθόνα, Pind. Nem 9 Ex πᾶν, & βία.

Παμβρ ς, ου, ὁ ᾱ ῐ, omniverus.

Παμβοτ ς, η, ον, I bidus Ex βοτὸν.

Παμβοτ ς, ὁ ᾱ ῐ, omnes pascens. Ἀν ρ ς, βασ

Παμβοτις, ῐδ, η, omnes pascens, omnium alrix Ex

Παμβοτ ρ ος, ον, omnes pascens

Παμμα, pellicula (scriptura vitii fa vero πᾶμμα, *Hipp* A πασσω

Παμμερ ἀρ ς, ου, ὁ ᾱ ῐ, omni ex parte f. natus. Ex μερος, η, κατ ῥιζ

Παμμεγ ς, ου, ὁ ᾱ ῐ, quod cerratio omnis pugnæ gressus erit, ( ) q el om gen ris, ex omni cen re cons q nip t nus, omnis, I Ex μεγ

Παμμεγ ς, ου, ὁ ᾱ ῐ, pugnax genere certans, (2) magnus, Ih H Ex μεγας

Παμμεγ θ ς, ου, ὁ ᾱ ῐ, omnino magnus.

Παμμεγ θ ς, ου, ὁ ᾱ ῐ, omnis magnus. Ih H Ex μεγας

Παμβ ιγ ς, ου, ὁ ᾱ ῐ, omnibus imperans, omnipotens Ih Celsum παμμεδέοντα, ης ες Ex μεδεω

Παμμελ ς, ες, omnino modulatus, canorus Ex μελος

Παμμεμ ρ ς, ου, ὁ ᾱ ῐ, omnia meritorum genera habens Ex μέτρον

Παμμεν ς, ες, ὁ ᾱ ῐ, omnino vel valde cautus, (2) prudens Ex μένω

Παμμενέτ ς, ου, ὁ ᾱ ῐ, ter ius, παμμενὴς, rex qui pera Iunc lucet Nunc φαεσιμβρ παμμενέδι Κασσάνδρᾳ, A t Pla um leg. Ex πᾶν, & μενω.

Παμμέν ς, ου, ὁ ᾱ ῐ, per omnes menses durans qui per is obdurat ribus. Ex πᾶν & μην

Παμμ ης ρ, ου, ὁ, omnium excogitator f. ctex

Παμμητ ρ ς, ου, ὁ ᾱ ῐ, omnium mater, omnium Ia μητηρ

Παμμ ν ς, ου, η, idem & ex infi. Παμμονος

Παμμήτωρ, ορος, ἡ, Tellus; μήτηρ παμμήτειρα [illegible], Nonn. P. 5, 26. idem Ex iisd.

Παμμήχανος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnia machinans; (2) ad omnia machinandum promptus. Ex [illegible]

Παμμίαρος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, scelestissimus.

Παμμιγής, έ@, ὁ, ἡ, ex omni genere mixtus; (2) promiscuus Ex παν, & μίγνυμι.

Παμμιξ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, idem.

Παμμικρ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, perpusillus

Παμμισερος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, infelix, infortunatus.

Παμμαυρος, ἀ, ὁν, tædissimus

Παμπαιδι, [illegible] cum omnibus liberis Ex παν, & παις, filius vel filia.

Παμπάλαι@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, vetustissimus.

Παμπαν, Adv. prorsus, omnino plane

Παμπανυ, Adv. idem & ab eod. Hesiod Op. 243.

Παμπειθής, έ@, ὁ, ἡ, ὁ, omnia persuadens Pind Pyth. 4 Ex πειθω

Παμπηδην, Adv. passim per fontes Ex πηγή

Παμπήδην, Adv. funditus, omnino, prorsus, ut nihil fiat reliqui, Nic. Al 523 Ex πᾶν, & πάομαι, possideo

Παμπησια, ας, ἡ, universa possessio, universarum bonorum possessio Ex iisd.

Παμπληθεὶ, Adv per totam multitudinem, tota multitudine, ita, ut fiat ab universa turba A παμπληθής

Παμπληθεί, vel παμπληθεῖ, tota multitudine Ab eod

Παμπληθής, έ@, ὁ, ἡ, ὁ, confertus; (2) permultus, valde multus, quam plurimus, plural. παμπληθεῖς, complures, Gl Vet Dat. παμπληθέσι. Ex παν, & πλῆθ@.

Παμπληθία, ας, ἡ, tota turba Ex iisd

Παμπλήκτ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, graviter percussus.

Παμπλούσιος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnibus divitiis abundans, ditissimus aut opulentissimus

Παμποικιλ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, varius, varie pictus; (2) versutus, versipellis

Παμπολις, ὁ, ἡ, ἡ, omnibus urbibus communis; qui in omnibus urbibus est

Πάμπολυς, permultus, varius; πάμπολυ, permultum; pl παμπολλα, plurima

Παμπόνηρος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnino improbus, improbissimus, perversissimus

Παμπονήρως, Adv pessime, gravissime, Suic

Παμπόρφυρος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnino purpureus. R. Ex πορφύρα

Παμπρασια, ας, ἡ, omnium rerum venditio, sectio Ex πρασις.

Πάμπρεπος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, splendidus, regius. Ex πρέπει.

Πάμπρωτ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnium primus Pind Pyth 4.

Παμπυος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, valde purulentus. Ex πύον

ΠΑΜΥΛΙΑ, ἱων, τὰ, Pamylia, sacra quædam Ægyptiaca

Παμφάγος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnivorus, qui omnia devorat; (2) comedo, helluo

Παμφαής, έ@, ὁ, ἡ, ὁ, splendidus, omnia illustrans. Ex φάω

Παμφαίνῃσι, 3 sing pr. conj. Act. Ion pro παμφαίνῃ. A

Παμφαίνω, totus luceo vel fulgeo, part. παμφαίνων, collucens. Ἐν δ' ὡς ἥλιος [illegible] παμφαίνοντ', Il 11, 30. Χαλκῷ παμφαίνων, ib. 14, 11 [illegible] Hes Op. 564

Παμφαλάω, attonitus & veluti numine adflatus adspicio, vel circumspicio; παμφαλόωντες, partic pro παμφαλῶντες, παμφαλόωντες, [illegible] Apoll. Etym derivatum vult a φάε, oculi, & ἄλλεσθαι, salire

Παμφανάω, totus luceo vel fulgeo, part παμφανόων, παμφανόωντα, collucentem pro παμφανῶντα, παμφανόωντα, f. παμφανόωσα, collucens, splendidissima, pro παμφανῶσα, παμφανόωσα. Ἀλλὰ παμφανόωντα [illegible] Il. [illegible] παμφανόων

Παμφανόωντα, nom. pl. part. præs. act. Poet. pro παμφανῶντα, contr. ex παμφανόεντα, a παμφανάω

Παμφαρμακ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, qui omnes veneficiorum artes callet, R Ex φάρμακον.

Παμφαως, Adv. omni tua luce tua illustrando, (2) perspicue A παμφαης

Παμφεγγής, έ@, ὁ, ἡ, ὁ, totus lucens, illustris, fulgidus Ex φέγγ@.

Παμφθαρτ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnino mortalis, caducus, (2) [illegible]

Παμφθογγ@, [illegible] omnisonus

Παμφιλ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnibus gratiosus, R.

Παμφλεκτ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnia comburens totus flammans. Ex φλέγω

Παμφόβερ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, qui totus terribilis, Ph. παμφοβερον, torvum.

Παμφορβ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnibus pabulum præbens Ex φορβή.

Παμφόρ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnia ferens, varia ferens, omnium ferax. Ex φέρω Hinc superl παμφορώτατ@, Jos

Παμφυγῆδον, Adv effusa fuga Ex φυγή

Παμφυλία, ας, ἡ, societas omnium gentium ac nationum A

Παμφυλ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnes generis gentes habens, ex omni gentium genere mixtus Ex φυλή, vel φῦλον.

Παμφυρτος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, ex omnibus mixtus, varius, omnis generis, in partem deteriorem Ex φύρομαι

Παμφωνος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnis generis voces reddens, Pind. Olymp 7 Ex φωνή

Παμψηφεὶ, Adv omnium calculis seu suffragiis Ex ψῆφος

Παμψυχος, ε, ὁ, omnibus animabus imperans, vel totus quantus quantus est anima Epith Amphiarai ap inferos in Sophocl's Electra Ex ψυχή.

Πᾶν, παντός, τὸ, omne, totum, integrum, summa, hoc universum, universitas rerum.

ΠΑΝ, πανός, ὁ, Pan, pastorum Deus. Ph. Πὰν ὁ δαίμων, incubus, silvanus Item, Πὰν, θεὸς ὑλαῖος, deus silvestris, Silvanus, Faunus, Incubus, id

Παναβρ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, mollis, delicatus.

Παναγαθ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnino bonus, optimus.

Παναγήρως, ε, ὁ, ἡ, ὁ, prorsus senii expers, immortalis.

Παναγής, έ@, ὁ, ἡ, ὁ, omnino sanctus vel purus, plane castus, sanctissimus, purissimus, Hes Ex ἁγ@.

Παναγία, ας, ἡ, purificatio, R. ex Plin. Ex iisdem.

Πανάγι@, ια, ιον, sanctus vel purus

Πανάγυις, ιδος, ἡ, dies sacra Ex ἅγι@

Παναγισία, ας, ἡ, purgatio. Ex ἁγίζω

Πανάγιος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, castissimus, purissimus

Πανάγριος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnino ferus, præferox

Πανάγρ@, ε, τὸ, rete, verriculum Ex ἄγρα

Πανάγρ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnia trahens & capiens, retis epitheton ut πάναγρον δίκτυον, Hom. Il 5, 487. Ex iisdem

Πανάγρυπν@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, pervigil, insomnis.

Πανάδμητος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, non confectus; prorsus incoctus & crudus.

Παναδικ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, injustus, sceleratissimus.

Παναθήναια, ων, τὰ, Panathenæa, festum Athenienfium Ph quinquatria Hinc

Παναθηναϊκὸς, ἡ, ὁν Panathenaicus

Παναθλι@, ια, ιον, valde miser, miserrimus.

Παναιγλήεις, ήεσσα, ῆεν, omnino lucidus, splendidissimus.

Παναιθ@, ε, ὁ, idem Hes. παναίθησι κορύθεσσι, galeis collucentibus, Dat. pl. pro παναίθαις. Ex αἴθω

Παναιόλ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnino varius, multum variegatus. Alii interpretantur mobilis, ab αἰόλλω moveo; Hom. Il. 4, 186.

Παναίσχιστ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnino fœdus, turpissimus. Ex αἶσχος.

Παναίσχυντος, idem.

Παναίτι@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, causa totius rei auctor, omnium causa & auctor, R.

Πανάκαρπ@, ε@, ὁ, ἡ, ὁ, omnino sterilis. Ex ἄκαρπ@.

Πανάκεια, ας, ἡ, omnium morborum curatio. Panacea Dea, fil. Æsculapii; (2) herba quædam. Ὀυ λίπος Ἀπολλωνος ἀπο [illegible] Ἀλλ' αὐτῆ πανάκειαν Call in Apoll. 40. Ex ἀκέομαι

Πανακειον, ε, τὸ, panacea herba. Ex iisd.

Πανακες, [illegible] idem Ex iisdem

Πανακη, ης, panacea herba, & filia Æsculapii, Vulg L Ex iisd

Πανακήρατ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, minime fato obnoxius, immortalis

Πανακης, ε@, ὁ, ἡ, ὁ, vel πανακες, εος, omnia sanans, omnibus morbis medens Gl V πανακης, omnimorbus Ex ἀκέομαι,

Πανακιτης, ε, ὁ, a panacea herba confectus, ut πανακίτης οἶνος, panacites vinum, ex panace herba confectum A πανακες

Πανακρὶς, ἰδ@, ἡ, ejus epith qui omnia fastigia florum percitans Ex ἄκρα

Παναλδέξιος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, ad organum pertinens. A ὄργανον origine

Παναλάστορ@, ὁ, perniciem, pestis, dæmon infestus

Παναληθης, έ@, ὁ, ἡ, ὁ, verissimus

Παναλήϊος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, simillimus

Παναλκης, έ@, ὁ, ἡ, ὁ, omnipotens, valde robustus robustissimus Ex ἀλκή

Παναλεργης, ες, totus purpureus

Παναλωτ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omnia consumens, perniciosissimus Ex πᾶν, & ἀναλίσκω

Πανμειδητος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, prorsus torvus, [illegible]

Παναμελικτ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, [illegible]

Πανάμερ@, [illegible] idem

Παναμερίω [illegible] ἀναμερθ', per totum diem ex [illegible] Ἔραα ταὶς [illegible] παναμερίαισι, Eur Rh 360

Παναμωμος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omni culpa & reprehensione vacans

Πανανθρωπ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, ad omnes homines pertinens Hinc ἡ ἐκ νεκρῶν πανανθρώπ@ ἀνάστασις, universorum hominum ex mortuis resurrectio

Πάναξ, ακ@, panacea herba Ph πανάκες, Chironeus

Πανάρτυτ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, facilis confectu Ex παν, & [illegible]

Πανασίδιμος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, decantatus, celeberrimus

Πανάταλ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, tenerrimus, mollissimus

Πανάγευστ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, qui nil gustavit, jejunus plane

Παναπείριτ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, immensus, R

Παναπείρων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, idem, aut finem non habens

Παναπευθής, έ@, ὁ, ἡ, ὁ, proprie lucis prorsus carens Exponitur vero valde dolens, & tum α in ἀπευθὴς non esset privativum, sed intensivum.

Παναπήμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, prorsus innocuus, omnino innoxius Πρωτιστη δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν, Hesiod D 47

Παναπηρής, έ@, ὁ, ἡ, ὁ, integer, non mutilatus Ὡς παῖδας, ὡς κεφαλὰς [illegible] Callim. H in Cer 126.

Παναπότμος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, infelicissimus, infortunatissimus; Hom. Il. 24, 255.

Παναπυστ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, de quo prorsus nihil cognosci potest fama aut auditione, de quo prorsus nihil auditur; (2) qui prorsus nihil audivit aut cognovit

Panάργυρ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, totus argenteus, ex solido argento.

Πανάρετ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, omni virtutum genere ornatissimus. Ex ἀρετή.

Πανάριστ@, ε, ὁ, ἡ, ὁ, præstantissimus, longe præstantissimus, optimus.

Πανάρκετ@,

Πανάρ ατος, ον, semper, sive ad omnia sufficiens, Suic.

Πανάρκης, ές, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) *Epith.* solis, omnia illustrantis. Ab ἀρκέω.

Πανάρμόνιος, ος, ὁ ἡ ὁν, omnibus harmoniæ numeris constans, admodum concinnus, per omnes partes apte compositus & ordinatus. Ex ἁρμονία.

Πανάρχος, ὁ ἡ ὁν, potentissimus, omnibus imperans. Ab ἀρχη.

Πανάρχαιος, ος, vetustissimus.

Πανάσθενής, ές, ὁ ἡ ὁν, imbecillis, prorsus viribus fractus.

Πανάστία, ας, summa annonæ inopia, fames ultima, Poll.

Πανάσκηνής, ές, ὁ ἡ ὁν, illæsus, salvus, incolumis. Hes.

Πανάτμητος, ος, ὁ ἡ ὁν, omnino verus, veritatis.

Πανάτρεκῶς, & **πανάτρεκέως**, *Adv.* veritatis, certitudine.

Πανάυγής, ές, ὁ ἡ ὁν, omni ex parte splendidus. Ex αὐγη.

Πανάφύσιος, ος, ὁ ἡ ὁν, omnino informis. R.

Πανάχαλής, ες, ὁ ἡ ὁν, qui cum turbidis & tetris, Ἡμασὸ πανάχαλέσιν πανάφεγγέα πασιν ἐπίσπει. Hom. 22, 490.

Πανάχειμέριος, ος, ὁ ἡ ὁν, omnino inexorabilis.

Πανάχαΐς, ίδος, ἡ, ut πανάχαιος, universa i. tota Achaia, tota Græcia. Ex πᾶν, & Ἀχαΐς, *Adis*.

Πανάχαιος, ος, ὁ, pl. οι, omnes Achivi, universi Græci. Ex πᾶν, & Ἀχαιός.

Πανάωρίος, ος, ὁ ἡ ὁν, omnino intempestivus; (2) immaturus, nimis matutinus, Hom. Il. ψ, 33. Ex πᾶς, & ὥρα.

Πανάφής, ές, ὁ ἡ ὁν, prorsus negligens & incuriosus, qui in nulla re animum curat.

Πανάφλακτος, ος, ὁν, prorsus fugitivus, fugitivorum.

Πανάφυής, ές, ὁ ἡ ὁν, valde artificiosus, R.

Πανάφωνία, ας, ἡ, convicium omnium in locum, unum locum petentium. Ex φωνη.

Πανάφώτις, ιδος, ἡ, valde mundus. Ἠερίη πανάφώτις ἐπιπρὸ χροὸς ἔρχεται, ἠὲ ἐπὶ πᾶσι κακὸν περιφαδὲς ἔχεται. Anonymus poeta apud Plut. in M. Cat. c. 1. Ex πᾶς.

Πανάχάμαι, ὁ, valde humilis; (2) ad omnia humilis.

Πανάχαλάζω, ος, ὁ ἡ ὁν, omnino lachrymabilis; (2) ad omnia humilis. Ex χαλάω.

Πανάχαλάω, ῶ, crebuisse, ut a χαλάω.

Πανάχαστήρ, ῆρος, ὁ, omnium domitor. A

Πανάχασπάρ, ρος, ὁ, omnia domans, seu abigens. Ex χάσκω.

Πανάχαυλής, ής, ὁ ἡ ὁν, timidissimus; (2) mitissimus.

Πανάχθαία, ας, terra continentium.

Πανάχθής, ής, ὁ ἡ ὁν, gravissimus.

Πανάχθος, ος, ὁ, omnium onus, omnia recipiens. Hinc (2) πανδεκτίδαι, ἀι, libri omne jus continentes, (3) homines varia eruditione recti. Ex δέχομαι.

Πανδέκτάρ, αρος, ὁ, idem.

Πανδίλτετος, ος, ὁ ἡ ὁν, improbus, veteratorius, more Pandeti, sycophantæ.

Πανδέξιος, ος, ὁ ἡ ὁν, omnibus modis seu in omnibus dexter, dexterrimus.

Πανδερκτης, ὁ, idem quod

Πανδερκής, ής, ὁ ἡ ὁν, omnia videns s. intuens. Ex δέρκω.

Πανδεχής, ές, ὁ ἡ ὁν, omnia accipiens vel recipiens. Ex δέχομαι.

Πανδήλως, ὁ ἡ ὁν, omnibus manifestus, manifestissimus.

Πανδήμει, *Adv.* toto populo, universi, catervatim. A πανδήμος.

Πανδήμαρ, *Adv.* toto die; apud Apollon. in Argon. pro πανήμαρ, & πανημαρ.

Πανδημία, ας, ἡ, universus populus, conventus universi populi.

Πανδήμιος, ος, ὁ ἡ ὁν, publicus, qui per totum populum vagatur, universus. A

Πάνδημος, ος, ὁ ἡ ὁν, ad universum populum pertinens, publicus; (2) universus; (3) vulgaris, plebeius.

Πανδία, ων, τὰ, Joviália, festum Athenienſium in honorem Jovis. Ex πᾶν, & Διός, *Jovis*.

Πανδικος, ος, ὁ ἡ ὁν, justus, justissimus. Ex δίκη.

Πανδίκως, *Adv.* omnino juste; (2) rite.

Πανδοκεῖον, ος, τὸ, taberna diversoria, publicum diversorium. Ex δέχομαι.

Πανδοκεύς, εως, ὁ, vid πανδοχεύς.

Πανδόκευσις, εως, ἡ, promiscua hospitum excepio.

Πανδοκεύτρια, ας, ἡ, mulier tabernaria, caupona, quæ promiscue quoslibet hospitio excipit. A

Πανδοκέω, promiscue hospitio excipio, quæstum in hospitio publico tacio quoslibet excipiendo. Πανδοκεύω ἐς ἅπ ἀνθρώπους πάσι ἀφάτους, Plut. A πανδοκεύς.

Πανδοκίη, ῶ, idem.

Πανδοκίς, ος, ἡ, promiscua omnium exceptio. Ex idem. Unde

Πανδόκος, vel πανδοκεύς, ος, ὁ ἡ ὁν, qui quemlibet hospitio excipit, hospes meritorius, (2) omnes capiens; Pind. Olym. 3

Πάνδοξ, εκος, ὁ, idem. Hes. Ex nfd.

Πάνδοξία, ας, ἡ, summa gloria, R; Pind. Nem. 1. Ex δόξα.

Πάνδουλος, ος, ὁ ἡ ὁν, omnium servus.

ΠΑΝΔΟΥΡΑ, ſ πανδοκίς, ἡ, pandura, instrumentum quotidiani muſicum, tripliciter instructum chordis; (2) culter culinarius.

Πανδουρίζω, panduram pulſo, pandura cano. A πανδουρα. Hinc

Πανδουριστής, οῦ, ὁ, panduriſta, qui pandura luet.

Πάνδουρον, ου, τὸ, idem quod πανδοῦρα; 2) Unde

Πάνδουρος, ου, ὁ, qui pandurem tractat.

Πανδοχεῖον, ου, τὸ, diverſorium, ſtabulum, cauponium, Gl. V.

Πανδοχεύς, έως, ὁ ἡ ὁν, qui quemlibet hospitio excipit, hospes meritorius, caupo, ſtabularius, diverſitorius, Gl. V. Ex δέχομαι. Hinc

Πανδοχεύω, cauponem ago.

Πανδοχίς, ίδος, ἡ, luna a Platone dicitur, quod totius generationis ſuſceptrix ſit. V. Lex. Ex nfd

Πανδόχος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui quemlibet hospitio excipit. Ex nfd.

Πανδύναμος, ος, omnipotens, præpotens. A δύναμις.

Πανέσσιος, ος, ὁ, pleniſſimus occaſus, cum ſidus prorsus occidit; (2) primus occidens; (3) occaſus. Ex δύσις.

Πανδώρα, ας, ἡ, Pandora, virgines nomen; (2) terra, quatenus omnis generis fructus profert. Ex πᾶς, & δῶρον.

Πάνδωρος, ὁ ἡ ὁν, omnia largiens. Ex nfd.

Πανείη, ου, τὸ, Panicerium. A Πάν.

Πανείη, τὸ, aſſertum pro Imperatori, H. Steph. Vid Πανίσκος. A Πάν.

Πανείκελος, ος, ὁ ἡ ὁν, omniformis. Ex εἶδος.

Πανείμελος, ος, ὁ ἡ ὁν, omni ex parte ſimilis.

Πανελευθέριος, ος, ὁ ἡ ὁν, prorsus liber, liberrimus.

Πανέλλανες, acc. pl. *Dor.* pro Πανέλληνας.

Πανέλλανες, ων, οἱ, omnes Græci. Dat. pl. Πάν. Πανελλήνεσσι. Ex πᾶν, & Ἕλλην. Hinc

Πανελλήνιος, ος, τὸ, totius Græciæ conſentus.

Πάνεμος, ου, ὁ, Panemus, mensis apud Corinthios, Julio nostro fere respondens.

Πανέξαλλον, omnino alienum, Hes. Ex πᾶς, vel πᾶσι, & ἐξαλλος.

Πανέξοχος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui omnino excellit, præstantissimus.

Πανεπάκης, ες, sufficiens ad omnia.

Πανεπτάρμενος, ος, ὁ ἡ ὁν, densissimus.

Πανεπικλοπος, ος, ὁ ἡ ὁν, omnino occultus, latebrosissimus.

Πανεπισκοπος, ος, ὁ ἡ ὁν, omnium rerum inspector, omnia oculis suis lustrans.

Πανεπίσπερον, ονος, ὁ ἡ ὁν, omnino seu admodum prudens, R.

Πανεπόπτης, ου, ὁ, totius rei, omnium malorum auctor. Ab ἔργον.

Πανέρημος, ος, ὁ ἡ ὁν, omnino desertus.

Πανέστιος, ος, ὁ ἡ ὁν, cum tota domo s. familia. Ex ἑστία.

Πανέσχατος, ον, omnium, ultimus.

Πανέτες, *Adv.* per totum annum durans, agens. Αἴτνα πάντες χιόνος ἐξίσας τιθήνᾳ, Pind. Pyth. 1. Ex ἔτος.

Πανετήτυμος, ος, ὁ ἡ ὁν, omni ex parte verus.

Πανετησιος, ον, improbissimus

Πανευδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁν, felicissimus.

Πανεύερδος, ος, ὁ ἡ ὁν, accessu facillimus.

Πανεύκλος, ος, ὁ ἡ ὁν, omni ex parte quietus.

Πανεύφημος, ος, ὁ ἡ ὁν, eximia & præstantia laude prædicandus, omni laude dignus.

Πανεύφρων, ονος, ὁ ἡ ὁν, pernox. Ex πᾶν, & εὐφρόνη, nox.

Πανέφθος, ος, ὁ ἡ ὁν, omni ex parte coctus seu liquefactus.

Πανέφθε, gen. sing *Dor.* pro πανέφθης.

Πανέχθιστος, ος, ὁν, maxime invisus.

Πανηγεμών, όνος, ὁ, omnium princeps, Suic.

Πανηγυιαρχία, ας, ἡ, chorearum præbeo. A

Πανηγυριάρχης, ος, ὁ, dux ac princeps panegyrice celebritate. Ex πανήγυρις, & ἀρχή.

Πανηγυσίζω, f. ισω, festum panegyrin agito; festum ludosve panegyricos celebro, ferior; (2) publica celebritate ferior; (3) panegyrica oratione ludo, seu celebri coetu prædico. Gl Vet. πανηγυρίζω, nundino. Ὁ λὰρ ὁ χρὴ ἡ ἑορτὴ ἑπανηγύριζε, Heroian. A πανήγυρις.

Πανηγυρικὸς, ὁν, panegyricus, panegyri proprius vel conveniens; (2) celebris, festus, theatralis, pompaticus, splendidus, Gl. V. nundinarius. Ab eod.

Πανηγυρικως, *Adv.* panegyrice, splendide.

Πανήγυρις, εως, ἡ, publicus cœtus seu conventus, præsertim celebratus; (2) pompa, s. claculum, aut convivium publicum. Plut. Nundinæ, mercatus, commercium. Ex πᾶς, & ἀγυρις, cœtus.

Πανηγυσμὸς, οῦ, ὁ, festa panegyrici celebratio; (2) panegyrica pompa vel ostentatio; (3) (3) publicus mercatus. A πανηγυρίζω. Vide

Πανηγυρίσις, εως, ἡ, ὁ, panegyricum festum ludosve celebrans. Gl. V. nundinator.

Πανήλιος, ος, ὁ ἡ ος, totus serenus & illustris, quem sol totum illustrat.

Πανημάδιν, *Adv.* quotidie, tota die. Ex πᾶς, & ἡμαρ.

Πανήμερα, *Adv.* idem. Ex nfd.

Πανημερεύω, ῶ, ευσω, per totum diem excipio.

Πανημερίος, ος, ον, per totus, per totum diem. Οἱ δὲ πανημερίοις μετὰ δεῖπνον ἀλάλητο, Hom. Il. 1. 472. Ex ἡμέρα.

Πανήμερον, vel πανήμερος, *Adv.* tota die.

Πανηρετής, ές, ὁ, ους, qui aliquid per totum diem facit. Ex ἐρέσσω.

Πανήστορες, pro πανίστορες, perperam.

Πανθάνων, ος, ὁ ἡ ὁν, omnibus placens, omnibus accommodus, Hes. Ex ἀρέσκω, *placeo*, vel ἄρω, *aro*.

Πάνθειον, vel **Πάνθιον**, ου, τὸ, Pantheum, Gl. Vet. πάνθειον, omnium deorum templum. Ex πᾶς, & θεός.

Πανθελγής, ές, ὁ ἡ ὁν, omnes demulcens, omnes oblectans. Ex θέλγω.

Πανθηλάστρια, ἡ, quæ omnia permulcet. Ex eadem.

Πανθήρα, ας, ἡ, cacabus, Gl. Vet. Ex ἴθω.

Πάνθηρ, ηρος, ὁ, panthera.

Πανθήρα, ας, ἡ, universa captura.

Πανθήρ, ῆρος, ὁ ἡ ὁν, omnes feras capiens, omnium ferarum capax. Ex nfd.

Πανθοινεί, *Adv.* in tota cœna, per universum epulum; (2) solenni epulo.

Πανθοινέω, ῶ, f. ήσω, solenne epulum agito; (2) epulor. A πάνθοινος.

Πανθοινία, ας, ἡ, cœna, ad quam omnes conveniunt, epulum solenne. Ab eod.

Πάνθοινος, ος, ὁ ἡ ὁν, *Epith.* cœnæ lautissimæ Ex θοίνη.

Πανθρο͂ος, ου, ὁ κ. ἡ, omnia susurrans, omnia divulgans, Hes. Ex θρόος.
Πανθρύλλιον, omnia vulgans, Hes. Ex θρύλλος.
Πανθρύλλον, omnia vulgans, Hes. Ex iisd.
Πανθυμαδὸν, *Adv.* toto animo, toto pectore. Ex θυμός.
Πάνθυτος, ου, ὁ κ. ἡ, sacratissimus, omni veneratione prosequendus. Ex θύω.
Πανίερος, ου, ὁ κ. ἡ, sacrosanctus, sacer.
Πανίερος, *Adv.* sanctissime.
Πανικὸς, ὁ, ὁν, Panicus, ut Panicus terror, repentinus & vehemens. A Πὰν, *Pan.*
Πανίκελος, ου, ὁ κ. ἡ, admodum propitius & clemens.
Πανίλαος, ὁ κ. ἡ, omnino letus & hilaris.
Πανίμερος, ου, ὁ κ. ἡ, omnino desiderabilis, gratissimus.
Πάνιον, ου, τὸ, Lupercal, Gl. V. vid. πανεῖον.
Πανίσδω, 3. sing. praes. ind. pass. *Dor.* pro πανίζεται, a πανίζω.
Πανίσκος, ου, ὁ, parvus Pan. Dim. a Πὰν.
Πανίχνιον, ου, τὸ, expressum vestigium.
Πανιώνιον, ου, τὸ, commune Ionum. Locus, ubi conveniebant. Panionium, templum in Ionia. Hinc Πανιώνια, ων, τὰ, Panionia, solennis universorum Ionum festivitas. Ex πᾶν, & Ἴων.
Πανλώβητος, ου, ὁ κ. ἡ, valde contumeliosus, R. ex Luciano. Ex πᾶν, & λωβάω.
Παννέφελος, ου, valde nubilus. A νεφέλη.
Πάννυχα, *Adv.* per totam noctem. A πάννυχος. Unde
Παννυχίζω, f. ίσω, pernocto, totam noctem transigo; (2) pervigilium celebro. Ph. pervigilo, pernocto. Al. Gl. V. etiam lucubro. Οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασι τὴν νύκτα παννυχίζειν, Arist. Nub. 1065. Οὐ παννυχίζετε θεαῖς, id. Ran. 445.
Παννυχικὸς, ἡ, ὁ, pernox, & inde ater, Suic. Ab eod.
Παννύχιον, *Adv.* per totam noctem.
Παννύχιος, ια, ιον, pernox, Gl. V. totam noctem durans, (2) per totam noctem aliquid faciens: Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, Il. 2, 24. Παννύχιος δ' ἄρ' ἀνὰ ἄλσος ἰὼ κελάδεσκε, Hesiod. Scut. Herc. 40.
Παννυχὶς, ίδος, ἡ, festum quod per totam noctem celebratur, pervigilium, pervigilium Ph. hoc excubitum, pervigilium, pervigilatio; παννυχίδες, excubiae, pernoctatio, Gl. V. Ex πᾶν, & νύξ.
Παννυχισμὸς, ὁ, pervigilium, pernoctatio, emansio, Ph. A παννυχίζω. Unde
Παννυχιστὴς, ὁ, ὁ, excubitor, Gl. V.
Πάννυχον, *Adv.* per totam noctem. A
Πάννυχος, ου, ὁ κ. ἡ, idem quod παννύχιος.
Πανξενος, ον, admittens hospites, omnibus pertinens, omnibus paratus, promptus, patens. *Pin.*
Πανόδυρτος, ου, ὁ κ. ἡ, omnino flebilis, plane lamentabilis, miserabilis; (2) omnino flebili voce canens.
Πανοιζυρὸς, ου, ὁ κ. ἡ, valde aerumnosus vel calamitosus. Ex ὀιζύς.
Πανοιζὺς, ὁ, idem & ab eod.
Πανοικεσία, & πανοικετία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικεσία, *f. adv.* πανοικεσὶ, cum tota domo & familia. Ex οἰκέω.
Πανοικὶ, *Adv.* cum tota domo, cum tota familia. Ex οἶκος.
Πανοικία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικία, & *Ion.* πανοικίῃ, cum tota domo & familia.
Πανοικὶς, ον, idem quod
Πάνοικος, ου, ὁ κ. ἡ, cum tota domo f. familia.
Πανοικτίστος, ου, ὁ κ. ἡ, valde miserabilis.
Πανόλβιος, ου, ὁ κ. ἡ, beatissimus.
Πανολεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium. A
Πανώλεθρος, ὁ κ. ἡ, internecinus, Gl. V. A
Πανόλεθρος, ου, ὁ κ. ἡ, plane perditus.
Πανομιλεὶ, *Adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.

Πανόμοιος, & *Poët.* πανομοίιος, ου, ὁ κ. ἡ, omni ex parte similis, persimilis.
Πανομοίως, simillime.
Πανομφαῖος, ου, ὁ, omnium oraculorum auctor. Jov. epith. Ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί, Hom. Il. 8, 250. Ex ὀμφὴ, vox divina, oraculum.
Πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus tegens, universa armatura, Gl. V. armatura. A
Πάνοπλος, ου, ὁ κ. ἡ, omni ex parte armatus. Ex πᾶν, & ὅπλον, vel ὅπλα.
Πανόπτης, ου, ὁ, qui omnia cernit, qui oculis omnia lustrare potest, Epith. de Argo Suppl. 310. Ex πᾶν, & ὄψομαι.
Πανόψιος, ου, ὁ κ. ἡ, qui ab omnibus videtur. Ex eod. Unde
Πανοψία, ας, ἡ, omnia videns. Suid.
Πανόψιος, ου, ὁ κ. ἡ, omnibus conspicuus.
Πανορμεὶ, vel πανορμὶ, *Adv.* omni impetu, totis viribus. Ex πᾶν, vel πᾶσα, & ὁρμή.
Πάνορμος, ου, ἡ, Ion., habens ad stationem omnibus navibus aptum.
Πᾶνος, ὁ, ἡ, fax. Vox Messapiorum a πανὸς.
Πανὸς, ὁ, ὁ, lucerna. A φανὸς.
Πανσπερμία, ας, ἡ, omnium leguminum mixtura. Ex πᾶν, & σπέρμα.
Πανούργημα, ατος, τὸ, vafrum factum. A
Πανουργεύομαι, f. εύσομαι, callide scelus aliquod admitto, callide ago. A πανοῦργος.
Πανούργευμα, ατος, idem. Ἀλλ' ἐστιν ὁ δῆλον τὸ πανουργηκότι, Arist. Plut. 368. Ἐπὶ τῷ τρόπῳ γὰρ δεῖ σ' ἐπὶ πανούργων εἰπεῖν πεπανουργηκας, ib. 870. Ab eod. Hinc
Πανούργημα, ατος, τὸ, vafrum factum.
Πανουργὴς, έος, ὁ κ. ἡ, idem quod πανοῦργος.
Πανουργία, ας, ἡ, calliditas, vafrities, astutia, praestigiae, Gl. V.
Πανουργικὸς, idem quod πανοῦργος.
Πανοῦργος, ου, ὁ κ. ἡ, callidus, vafer, versipellis, solers; veterator, sagax, Gl. V. Ex πᾶν, & ἔργον.
Πανούργως, *Adv.* callide, vafre, astute, dolose; fraudulenter, nequiter, Gl. V. *Superl.* πανουργότατος.
Πανόφιος, ου, ὁ κ. ἡ, omnino fecundus, Hes.
Πανόψιος, ου, ὁ κ. ἡ, qui omnium oculis cernitur; (2) splendidus, fulgidus. Πανόψιον ἔγχος, Hom. Il. 397. Ex ὄψις.
Πανρόητος, ον, quaqua fluens, omnia circum vel perfluens.
Πανσαγία, ας, ἡ, universa armorum, cum quis ex arbitr... indutus. Ex σάγος, pro σάγμα, ...
Πανσέληνος, ου, ἡ, Ion. -ίη, luna plena, & πανσελήνιον, plenilunium, Gl. V. Ex σελήνη.
Πάνσεμνος, ου, ὁ κ. ἡ, valde celebris, vel solennis, magnificus, gravis, &c.
Πανσέβαστος, ου, ὁ κ. ἡ, omnino venerabilis, venerandus.
Πανσθενὴς, έος, ὁ κ. ἡ, robustissimus, omnes superans. Ex σθένος.
Πανσόφιστος φωτὸς, ου, ὁ κ. ἡ, omnipotens lucis. Ex πανσθενής, & φῶς.
Πανσθενῶς, *Adv.* robuste, potentissime.
Πανσκοπός, ου, ὁ κ. ἡ, omnia speculans, omnia videns.
Πανσμίκρος, ου, ὁ κ. ἡ, valde parvus.
Πανσοφία, ας, ἡ, omnifaria sapientia & scientia praeditus, sapientissimus.
Πάνσοφος, sapientissime.
Πανσπερμία ἰδὼν, *Adv.* omni genere seminum.
Πανσπερμία, ας, ἡ, omnifaria seminum mixtio, seu semina omnis generis permixta. Ex σπέρμα.
Πανστρατιὰ, *Adv.* toto exercitu, omnibus copiis. Ex στρατός.
Πανστρατιᾷ, & *Ion.* πανστρατιῇ, idem.
Πανσυδὶ, & πανσυδίῃ, *Adv.* omni impetu; (2) festinantissime; (3) toto exercitu. Ex σεύω.
Πανσυδίῃ, *Dat. Adv.* idem & ex iisd. vel quasi a πανσυδία, omnis impetus.

Πάνσυρτος, ου, ὁ κ. ἡ, omnia trahens. Ex σύρω.
Πανσχήμονος, ου, ὁ κ. ἡ, omniformis. Ex σχῆμα.
Πανσωμεὶ, *Adv.* q. d. toto corpore. Ex σῶμα.
Πάντα, *Adv.* utique, omnino, pro κατὰ πάντα, vel pro πάντας.
Παντᾷ, *Adv.* penitus, undique, ubique. A πᾶς.
Παντεθνὴς, έος, ὁ κ. ἡ, cujusque gentis. Ex πάντα, a πᾶς, & ἔθνος.
Πάνταθλος, ου, ὁ κ. ἡ, omnium certaminum peritus.
Πανταχῆ, *Adv.* pro πανταχῇ, R.
Παντάλαινα, αινα, αν, miserrimus, ut παντάλαινα κέλευθα.
Παντάμορφος, ον, omnes formas habens. A μορφή.
Παντάναξ, ακτος, ὁ, omnium rex.
Παντάπασι, vel παντάπασιν, *sup.* πάσι, omnimodis; & *Adv.* omnino, prorsus, plane. A πᾶς.
Πανταρκὴς, έος, ὁ κ. ἡ, omnibus sufficiens; (2) omnes juvans. Ex πᾶν, & ἀρκέω.
Παντάρχης, *Dor.* pro παντάρχης, ου, ὁ, omnibus imperans, omnium dominus. Dit. ἐξ πάντα ἄρχω.
Παντάρχεια, ἡ, imperium in cunctos. A
Πανταρχὸς, ου, ὁ κ. ἡ, omnibus imperans, omnium dominus, Suic. Ex ἄρχω.
Παντάσκιος, ου, ὁ κ. ἡ, omnino carens umbra, nulla ex parte umbrosus, Hes.
Παντάχῃ, *Adv.* ubique; (2) quovis modo. A πᾶς.
Παντάχοθεν, *Adv.* undique, ex omnibus partibus. Ab eod.
Πανταχοῖ, *Adv.* idem quod
Παντάχοσε, *Adv.* quoquo versus. Ab eod.
Πανταχοῦ, *Adv.* ubique, (2) quovis; quemcunque in locum. Ab eod.
Παντέλεια, ας, ἡ, perfectio f. perfectionis summa. A παντελής.
Παντέλειος, ου, ὁ κ. ἡ, integer & perfectus.
Παντελειῶς, perfecte.
Παντελέως, *Adv.* omnino, plane perfecte. A
Παντελὴς, έος, ὁ κ. ἡ, perfectus, integer; (2) plenus, universus. Παντελὴς ἱστορία, *Aut.* Ex τέλος.
Παντελῶς, *Adv.* penitus, omnino, prorsus.
Παντεπόπτης, ου, ὁ κ. ἡ, omnia inspiciens & lustrans.
Παντεπόπτης, ου, ὁ, omnia videns, Suic. Ex πᾶν, & ὄψομαι.
Παντεργέτης, ου, ὁ, rerum omnium opifex.
Παντέραστος, ου, ὁ κ. ἡ, omnes diligens. Ex ἐράω.
Πάντεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro πᾶσι.
Παντευχία, ας, ἡ, armatura tota, arma. Ex τεῦχος.
Παντεφίφρος, ου, ὁ κ. ἡ, omnia videns, omnia inspiciens.
Παντέχνος, ου, ὁ κ. ἡ, plane artificiosus, omnimodas artes sciens. Ex πᾶν, & τέχνη.
Πάντη, *Adv.* ubique, undique, quoquo versum; (2) omnino, prorsus, penitus. Gl. V. ubique, usquequaque. A πᾶς.
Παντήκοος, ου, ὁ κ. ἡ, omnia audiens. Ex ἀκούω.
Πανταμαρ, *Adv.* per totum diem.
Παντικτικὸς, ου, ὁ κ. ἡ, omnia pariens, R. Ex τίκτω.
Πάντιμος, ου, ὁ κ. ἡ, honoratissimus. Ex τιμή.
Παντλάμων, *Dor.* pro παντλήμων, ονος, ὁ κ. ἡ, omnino miser, infelicissimus.
Παντογενέθλιος, ον, omnia gignens. A γενέθλη.
Παντογήρως, ω, ὁ κ. ἡ, valde senex, unde etiam exponitur aeternus, Suic. Ex πάντος, a πᾶς, & γῆρας.
Παντογόνος, ου, ὁ κ. ἡ, omnes generans aut procreans. Ex πᾶν, & γίνομαι.
Παντοδαὴς, έος, ὁ κ. ἡ, omniscius, qui omnia didicit. Ex δαίω, *disco.*
Παντοδαπὴς, έος, ὁ κ. ἡ, Gl. V. varius; idem quod

Παντοδαπός.

Παντοδαπὸς, ἡ, ὸν, qui est ex omni solo & regione, omnitarius, omnigenus, omnis generis, varius, multiplex. A δάπεδον.

Παντοδαπῶς, *Adv.* omnifariam, omnibus modis, vel omni modo, omnimode.

Παντοδίαιτος, ον, omnia comedens, absumens. A δίαιτα.

Παντοδότειρα, ἡ, omnium bonorum largitrix.

Παντοδύναμος, ὁ, ὁ ϰ ἡ, omnipotens, Gl. V. omnivalens. A δύναμις.

Παντοδυνάστης, ου, ὁ, omnipotens, Ph.

Παντοθάλης, ες, omni parte virens, florens, f. omnia virere & florere faciens. A θάλλω.

Πάντοθεν, *Adv.* undique, undiquaque. A πᾶς.

Πάντοθι, *Adv.* undique, ubicunque. Ab eodem.

[illegible] acc. fing. *Ion.* pro παντοῖον, a

Παντοῖος, οια, οιον, omnimodus, omnimodus; varius, multiplex, Gl. V. omnifarius, omnigenus. A πᾶς.

Παντοιότροπος, ὁ, ὁ ϰ ἡ, qui est omnis modi.

Παντοιοτρόπως, omni modo, Suid. A [illegible]

Παντοίως, *Adv.* omnibus modis. [illegible]

Παντοκράτειρα, ἡ, omnium domina, *Epith.* naturae.

Παντοκρατορία, ας, ἡ, omnipotentia.

Παντοκρατορικός, ἡ, ὸν, ad omnipotentem Deum, vel ad divinam potentiam pertinens, (2) ad omnipotentem Deum [illegible] A

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, omnipotens. Ex πᾶν, & κρατέω.

[illegible], omnium coaditor, Suid.

[illegible] qui omnia [illegible] qui ex omnibus [illegible] A κυβεύω.

[illegible] omnibus [illegible] omnia perdens & labefactans. Ex πᾶν, & [illegible]

[illegible]

[illegible] tempore [illegible] Ex πᾶν, [illegible]

[illegible] non audens. R. A

[illegible] omnia audens [illegible]

[illegible] Ph. Ex [illegible]

[illegible] ex omnibus mistus [illegible]

[illegible] omni [illegible] genus [illegible]

[illegible] omni modo [illegible] A μεῖξις

[illegible] omnisciens, multi[illegible] R. Ex πᾶν, & [illegible]

Παντονομώτατος, [illegible]

Παντονίκης, ὁ, omnium [illegible] victor. A νίκη.

Παντοπλανὴς, [illegible], ὁ ϰ ἡ, omnivagus, Gloss. Vet. A πλάνη.

[illegible], ὁ ϰ ἡ, ad omnia callidus.

[illegible] ὁ, omnium [illegible] Dat. Ex πᾶν, & [illegible]

[illegible] per omnes [illegible]

[illegible] omnium [illegible] Gl. Vet. [illegible] forum, popina. A

[illegible] omnes res venales [illegible] idem qui [illegible] Ph. [illegible] Ex πᾶν, & πωλέω. Hinc

Παντοπωλία, ας, ἡ, omnis generis rerum [illegible] venditio.

[illegible] fem. pr. παντοπώλης.

[illegible] omnia vastans & corrumpens, Suid. Ex πᾶν, & [illegible]

[illegible] omnium appetens, R. Ex πᾶν, & ὀρέγομαι.

[illegible] *Adv.* quoquoversum, in omnem partem; (2) unumquaque. A πᾶς.

[illegible], ον, maximus, honestissimus.

[illegible], ον, valde maculosus, veluti punctis distinctus.

Παντουργὸς, ὁ, ὁ ϰ ἡ, varius, omnigenus. A πᾶν.

Πάντοτε, *Adv.* omni tempore, semper. Ab eodem.

Παντοτελὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, integer, perfectus. Ex πᾶν, & τέλος, perfectio.

Παντοτεχνὴς, ὲς, artificiosissimus. A τέχνη.

Παντοτινάκτης, ου, ὁ, omnia quatiens, movens. A τινάσσω.

Παντοτόκος, ου, omniparens, Gl. Vet. Ex πᾶν, & τίκτω.

[illegible], ὁ ϰ ἡ, idem quod [illegible]

[illegible] vel [illegible], ὁ ϰ ἡ, omnium nutritor & altor, Gl. Vet. omniparens. Ex πᾶν, & τρέφω.

Παντουργικὸς, ἡ, ὸν, omnia efficiens, Suid. A

Παντουργὸς, ὁ, ὁ ϰ ἡ, qui omnia efficit, [illegible] Suid. Ex πᾶν, & ἔργον.

[illegible] omnia [illegible] contra legem, [illegible] Eq πᾶν, & [illegible]

[illegible], ὁ ϰ ἡ, omnia producens; (2) [illegible] A φύω.

[illegible], ὁ ϰ ἡ, undique [illegible] collectus, omnino contusus. A φύρω.

[illegible], ὁ ϰ ἡ, omnium nutritor & altor. A τρέφω.

Πάντως, *Adv.* omnino, omnibus modis, profecto, ad summum, Ph. utique, nempe, Al. Gl. V. undequaque. A πᾶς.

Πάνυ, *Adv.* omnino, prorsus, valde, admodum, [illegible] πάνυγε, prorsus, Gl. V. [illegible] Ab eod.

[illegible], ὁ ϰ ἡ, bene comatus. A [illegible]

[illegible], ὁ ϰ ἡ, excellentissimus.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Ex [illegible]

[illegible]

[illegible] Hef. est calceamenti genus indutu facile, Plaut. [illegible]

[illegible] *Dor.* pro [illegible]

[illegible] pers. sing. [illegible]

[illegible]

[illegible]

Πάπας, [illegible] affinis, Gl. V. *Dor.* pro [illegible]

ΠΑΠΑΙ, papae, [illegible]

[illegible] idem & ab eo ipse.

[illegible] Ab eod.

Παππάζω, [illegible] patrem vocando [illegible] Gl. Vet. [illegible] Hom. Il. [illegible] A πάππας.

ΠΑΠΠΑΞ, vox imitans crepitum alvi. Aristoph.

ΠΑ'ΠΠΑΣ, ου, ὁ, pater, pappa. Vox puerorum blandientium ad patrem.

Παππίας, ου, ὁ, paterculus. A πάππας.

Παππεπίπαππος, ου, ὁ, avi pater. Ex πάππος, & ἐπὶ, supra.

Παππίδιον, ου, τό, idem & ab eod.

Παππίζω, patrem appello, pappam voco. A πάππας.

ΠΑ'ΠΠΟΣ, ου, ὁ, avus. Hinc πάππος πρὸς πατρὸς, avus paternus, & πάππος πρὸς μητρὸς, avus maternus; (2) lanugo carduorum, seu flos lanuginosus. Menti prima barba.

Πάππος, ὁ, ὁ, pappus.

Παπποσπέρματα, τά, lanuginosa semina, seu quae lanuginem semen habent obductum. Ex πάππος, & σπέρμα.

Παπποφόνος, ου, ὁ ϰ ἡ, avi interfector, vel interfectrix, R. Ex πάππος, & φόνος.

Παππώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, lanuginosus. A πάππος.

Παππῷος, ῴα, ῷον, avitus. Ab eod.

[illegible] acc. sing. [illegible] part. act. f. g. [illegible] pro [illegible], a

ΠΑΠΤΑΙ'ΝΩ, circumspicio, oculis lustro, oculis verso, circumspectans quaero, specto vel respecto, oculos converto & intueor. Gl. Vet. respecto; a. 1. part. παπτήνας, circumspectans, [illegible] Luc. [illegible] Theoc. 6, 28.

[illegible], circumspicio, Luc. A pr.

ΠΑ'ΠΥΡΟΣ, ου, ὁ ϰ ἡ, papyrus, planta Aegyptiaca; (2) liber vel cortex papyri; (3) charta e papyri cortice confecta, Gl. V. papyrum, scirpus.

Πὰρ vel παρ, pro παρὰ, apoc. [illegible] ut apud [illegible] παρ Διὸς, a Jove, [illegible] apud [illegible] παρ [illegible], praeter aut ultra [illegible] παρ ποταμὸν, apud flavium. Ab[illegible] pro πάρα, i. e. πάρεστι adest, ut [illegible] adest enim vir, praesto est.

ΠΑΡΑ', *Praep.* [illegible] *Cum Genit.* a, ab; *cum Dat.* apud, juxta, penes; *cum Acc.* ad, [illegible] juxta, circa, apud, supra, praeter, contra, [illegible] praeter, apud. Saepe [illegible] & peccatum [illegible] ex more; παρ' ἐλάχιστον, prope[illegible] παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, ferme; [illegible] παρὰ πολὺ, plerumque; [illegible] tertiana febri [illegible] Αἰτήσ. Ἀρ. Αμ. 2. Παρὰ το[illegible] tantillum abfuit [illegible] de Bell. [illegible] Παρ' ὀλίγον ἦλθεν [illegible]

[illegible] Hipp. 902.

[illegible] Gl. Vet. [illegible] violo, [illegible] inf. [illegible] esse; [illegible] transgre[illegible] Ph. [illegible] refin. [illegible]

[illegible] delacchans.

[illegible] 3. sing. [illegible] παρα[illegible]

[illegible], ὁ, [illegible] Ex παρὰ, [illegible] & ἑταῖρος.

[illegible], Glossogr. Vet. [illegible] exhibeo, Ph. applico, Ph. appello [illegible] (3) accedo, adjungo me, (4) assimilo, confero, com-

paro;

pano; (5) figo, detorqueo *ut oculos*; (6) depono apud aliquem; *παραβάλλομαι in mid.* depono aliquid apud aliquem; (2) objicio me, *ut periculis*; (3) decipio; aor. 2. *παρέβαλον*, objeci; perf. pass. part. *παραβεβλημένος*, objectus, a. 1. part. *παρεβλη-θείς*, objectus. *Παραβάλλειν τινὸς ἄλλοις*, conferre, liber. *Παρεβαλόμην ἐς Σάμον*, Act. 20, 15. *Παραβάλλειν πόλιν κλυδωνίοις*, Anst. *Thesm.* 746. *Ἐγὼ ζοὶ παραβάλλομαι σῶζειν*, Eurip Iph. in Tau. 1097. *Παραβεβλημένοι ταῖς ἐλπίσι*, decepti.

Παραβολόμην, aor. 2. part. med.

Παραβάπτισμα, ατος, το, baptismus adulterinus.

Παραβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui adulterino baptismate usus est, *metaph.* adulterinus, v. c. sophista, ap. Arrian.

Παραβασιλεύω, regno seu rege abutor; (2) regna potestate abutor.

Παράβασις, εως, ἡ, transgressio, Ph. (2) nomen criminis, prævaricatio; (3) pars commodiæ veteris, cum chorus in scenam prodit, de cujus partibus vid. Poll. IV. 112. & Sch. Anst. Ab *παραβαίνω*.

Παραβάτης, ου, ὁ, transgressor, violator legis. Gl. Vet. transgressor, prævaricator; (2) e curru pugnans; (3) dominus currus.

Παραβατικὰ μελῳδίαι, versiculi quibus parabasis comica conflat.

Παραβατὸς, ἡ, ὸν, quem transgredi possumus, violabilis. A *παραβαίνω*.

Παραβαφὴς, ἐς, idem quod *παραλυγὴς*. A *βάπτω*.

Παραβῆς, 2. f. a. 2. conj. act. v. *παραβαίνω*.

Παραβιάζομαι, f. *άσομαι*, vi detorqueo, urgeo cogo; (2) omnibus annitor vel conor viribus. *Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν*, Luc. 24, 29.

Παραβιάομαι, *άσομαι*, violenter urgeo, cogo.

Παραβίβάζω, f. *άσω*, autero.

Παραβλάπτω, f. *ψω*, obtrudo, noceo. *Τι κ τὸ τῶν ἀνθρώπων παραβλάπτῃ γένος*. Chrys.

Παραβλαστάνω, fut. *ήσω*, a radice germino, circumpullulo, Theophr. Hinc

Παραβλάστη ης, ἡ, ramulus, stolo.

Παραβλάστημα, ατος, το, quod circumpullulat & renascitur.

Παραβλάστησις, εως, ἡ, circumpullulatio.

Παραβλαστικὸς, ἡ, όν, qui adnascitur & circumpullulat. Ab eod.

Παράβλεμμα, ατος, τὸ, adspectus obliquus qualis est brabeutæ. A

Παραβλέπω, fut. *ψω*, limis adspicio, obliquis oculis adspicio, Gl. V. obtorvus, hallucinor. *Παραβλέπουσα Σατύρα (σάτιρα) πόλιν μισασθεὶς ἐξ ἑαυτῶν*, Ael. Ver. 496. *Ἡ λαλοῦσα πολλὰ παραβλέψασα φησὶ Σατύρα*, Ep. Vesp. 455. *Παραβλέπων βίον*, Eur. Ion. 627.

Παραβλὴς, ῆτος, ἡ, idem quod *παράβλεμμα*.

Παραβλίβω, *Aduerb.* per comparationem, praviter; (2) fraudulenter, dolose obliquo, (3) situ pravo. *Κατημένοις ἐπίπαν παραβλίβδην ἀγρόθεν*, Hom. Il. 4, 6. A *παρὰ βάλλω*.

Παραβλῆμα, ατος, τὸ, quod dicitur in pantomimis corporis positura. A *παραβάλλω*.

Παραβλητικὸς, ἡ, όν, adjectivus; (2) comparativus. Ab eod.

Παραβλωθρεύω, f. *εύσω*, deserto ab eod.

Παραβλώψ, ῶπος, ὁ, ἡ, qui oculos obliquos habet, & oblique, exemo

Παραβοηθὸς, ὁ, ἡ, ἀληθὲς, auxiliator, helper, assistens. A *παραβοήθω*.

Παραβοήθημα, ατος, τὸ, petitæ, auxilium.

Παραβοηθῶ, ῶ, fut. *ήσω*, opitulor ferro, Gl. V. auxilium confero. *Παραβοηθῶν τῇ ὀβελίσκῳ*, Phil.

Παραβολεύομαι, *παραβολεύσομαι*, *παραβεβόλευμαι*, *παραβολεύσασθαι*, periculo se exponere, pericula adire. Ph. A *παράβολος*.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, parabola, similitudo, Ph. (2) concursus exercituum. A *παραβάλλω*. Hinc

Παραβολικὸς, ἡ, όν, comparativus.

Παραβολικῶς, comparative.

Παράβολος, ου, ὁ καὶ η, audax, temerarius, in pericula ruens, Gl. V. (2) falsus, adulterinus; (3) limus, Gl. V. A *παραβάλλω*.

Παραβόλως, *Adv.* tenaciter, Ph. audaciter, cum summo periculo; *ut* præter opinionem, *ubi quis summam pericula evasit*.

Παραβορέω, ου, ὁ καὶ ἡ, qui transverso borea perflatur, qui a latere aut in urbem perflatur a borea. Ex *παρὰ*, & *βορέας*

Παραβολδόμαι, perperam consulo. *Παραβολδόμενος τῇ ψυχῇ*, Phil. 2, 30.

Παραβουλεύω, in biabeo conferendo aliquem præterire, injuste brabeum tribuo, s. adjudico. *Unde* male judico, quod alteri debetur, per fraudem adimo.

Παραβράχυ, *Adv.* paullo minus, prope.

Παραβύσμα, ατος, τὸ, quod intenditur s. inculcatur. A *παραβύω*.

Παράβυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intrusus, occultus, latens *Ὁ Λαμπρίας ἐκ παραβύστου καθήμενος*, Plut. Plut. Symp. lib. 1. Probl. 2. Qui alius convivis superveniet. Ab eod.

Παραβύω, f. *ύσω*, inculco, interpolo, intrudo; *παραβυσθεὶς*, aor. 1. pass. part. intrusus. *Κάκιστος πᾶσι παρεισφθείς*, Luc.

Παρεβωμιος, ου, ὁ καὶ η, qui apud aram est, a latere ara.

Παρεγγεῦσα, f. 2. part. act. *Att.* pro *παραγγείλασα*, a *παραγγέλλω*.

Παραγγελεὺς, έως, ὁ, denunciator, Gl. V. A *παρὰ*, & *ἀγγέλλω*.

Παραγγελία, ας, ἡ, præceptum, mandatum; (2) ambitus, petitio magistratus, cum prehensatione. Ph. denunciatio, condictio, interdictio. A

Παραγγέλλω, denuncio, edico, præcipio, nuncio, Gl. V. (2) invito, Gl. V. (3) veto, interdico, Gl. V. *παρήγγειλα*, denunciavi, Ph. *παραγγέλλεται*, interdictum, Ph. *παραγγελλόμενα* imperata; *παραγγελθὲν*, indictum, Gl. V. (4) peto. *Παραγγείλαμεν ἀλλήλοις ἔχειν*, Plato. *Ὅτι τὸ δεῖπνον*, Luc. *ἀναλῶμεν*, Polyb. *Διαρρήσεις παραγγείλαι μὴ καλεῖν*. Act. c. 4. *Παραγγελλόμενα ποιεῖν*, Xen. *Παρήγγειλεν εἰς δημαρχίαν*, tribunatum petivit. Appian. Bell. Civ. 1. Hinc

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, Gl. V. (2) interdictum, Gl. V.

Παραγγελματικὸς, ἡ, όν, præceptivus, denunciativus; (2) adhortativus. A *παράγγελμα*.

Παραγγελματικῶς, *Adv.* denunciando, præcipiendo, exhortando.

Παράγγελσις, εως, ἡ, præceptum, mandatum, ipse præcepti actus. A *παραγγέλλω*.

Παραγγελτικὸς, ἡ, όν, præceptivus; (2) prohibitivus. Ab eod.

Παραγέγμαι, perf. ind. med. v. *παραγίνομαι*. Ion.

Παραγένημα, ατος, τὸ, adventus.

Παραγεύομαι, a. 2. part. med.

Παραγεύω, a. 1. aliquem præbeo; *in med.* leviter, cum officio degusto; *unde* leviter cognosco, attendo, leviter delibo. *Παραγεύεσθαι τῆς φρονήσεως*, Plut.

Παράγημα, ατος, τὸ, silicernium, dekrus, G. V. A

Παραγήρα, ᾶς, ὁ, ἡ, senex, præ senectute.

Παραγήρημι, adsenesco, advento, accedo, pergo, ventum, Gl. V. aor. 1. *παρεγήρεμα*, advenit. *Παραγήρασε τὴ ἐκκλησίᾳ*, Æschin. *δίκῃ*, Plato. *πρὸς τὴν ἀρχὴν*, Æschin. *δὲ τὸ πολέμιον*, Plut. *Οὐκ ἐπὶ τὸν ἀνθρώπων παραγήρᾳ ἐπ' ἐθέλησιν*, Theog. 139.

Παραγινώσκω, præter fas & æquum statuo, perperam statuo. *Οὐδὲν θαυμαστὸν ὑπὲρ τυράννου ὧδε αὐτὸν παραγινώσκειν τὰς δικαστάς*, Xen.

Παραγκαλίζομαι, in ulnis gesto, ulnis amplector. Hinc

Παραγκάλισμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur; (2) amplexus.

Παραγκιστρόω, hamum addo. *Παρηγκιστρωμένος*, hamatus. Ab *ἄγκιστρον*.

Παραγκωνίζομαι, f. *ίσομαι*, proprie cubito repello seu submoveo, obvios vel admotos protrudo; (2) vi submoveo. *Τὸ ἐξωθεῖσθαι ἡμῶν παραγκωνισάμενος*. Heliod. Ex *παρὰ*, & *ἀγκὼν*, *cubitus*. Hinc

Παραγκωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui obvios cubito repellit.

Παραγλύω, alliter sculpendo muto, adulterio.

Παραγναθίδιον, ου, τὸ, ornamentum, quod apponitur maxillis equorum. A

Παραγνάθις, ίδος, ἡ, mala, maxilla, Ph. buccula Ex *παρὰ*, & *γνάθος*, *mala*.

Παραγνάμπτω, fut. *ψω*, alio deflecto, *παρέγναμψεν*, a. 1. flexit.

Παράγοισαν, acc. f. pr. part. act. *Dor.* pro *παράγουσαν*, a *παράγω*.

Παραγονάτιον, ου, τὸ, internodium.

Παραγορᾶτο, 3. f. imperf. ind. med. *Dor.* pro *παρηγορεῖτο*, a *παρηγορέω*.

Παράγραμμα, ατος, τὸ, quod adscribitur ultra solitum & justum; (2) scripturæ depravatio, alliteratio, cum litera pro litera substituitur. Hinc

Παραγραμματίζω, paragrammate seu alliteratione utor, verbum mutata litera scribo, & ferè in deterius ut in *πλεονασμοῖς*. Hinc

Παραγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, scripturæ in scribo, q. d. alliteratio, quum una litera pro alia ponitur.

Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, adscriptio & annotatio in margine; scholium annotationis ignorum in margine adscriptum; (2) præscriptio, Gl. V. (3) verbum juris, cum negamus alicui actionem, quam intendit dandam esse; (4) liberatio.

Παράγραφος, ου, ὁ, figura, qua velut in certas portiones concisa dividebatur. Ph. producta. A

Παραγράφω, fut. *ψω*, adscribo, juxta scribo; (2) perperam scribo; (3) præscribo, exceptione actionis non recte instituæ submoveo; hinc induco & abrogo, Gl. V. tollo, libello, præscribo, præduco; & *παραγράφομαι*, præscribo, Gl. Vet. *Ἐὰν πλειόνων γραφῶν πλησιον, Κύριε κλεῖε*, Arist. Vesp. 99. *Πάντες ἄλλο ζητοῦσι παραγράφειν*, Dem. *Διαιδίνε. τὸν γραφὸν τὸν φεύγοντα παραγράψαι*, 11. *Ἔθος Ῥωμαίοις παραγράφειν τοὺς κλινομένους ἑτέρους, εἰ μὴ κλινοίντο εἰς πόλεμον*. Appian. B. Civil. 2. Hinc

Παραγράφιμος, ον, rejiciendus, repudiandus.

Παράγυμνος, ὁ, ἡ καὶ η, fere nudus.

Παραγυμνόω, fut. *ώσω*, nudo, denudo, patefacio, revelo, detego, declaro. *Παραγυμνῶν τὸ τῶν γυάκων δάκρυον*, Greg. *Ἵνα ἀμύητα τὰ Πρωτέως παραγυμνώσω*, Appian. B. Mithridat. Hinc

Παραγύμνωσις, εως, ἡ, nudatio, denudatio.

Παράγω, fut. *ξω*, produco, protero; deduco; (2) promoveo, f. provecho; (3) disputando, dolosa arte blanda oratione capio, vel fallo; (4) perverto, everto, Gl. V. diduco, transeo, transfero, verso, verto; pass. perf. *παρηγμένος*, *παρηγμένα*, derivata, Ph. *Ἡ γὰρ τύχη παρέγαγε εἰς τὸ δυσμενές*, Eur. Iph. in Tau. 476. *Καὶ δὴ παρῆγμαι πόδα Σαίμα πόζων ἔκας*, id. Herac. 672.

Παραγωγὴ, ῆς, ἡ productio, adductio; (2) deductio, derivatio, Vox Gramm. (3) fortuna fecunda, honores, dignitas; (4) Gl. V. diductio, traductio. A *παράγω*.

Παραγωγίζω, vectigal seu portorium exigo. *Ἐπεβάλοντο τὰς πλοίους παραγωγίζειν*, Polyb. A

Παραγώγιον, ου, τὸ, vectigal, portorium, s. portorium circumvectionis. A *παραγωγὴ*.

Παραγώγος, ου, ὁ, ἡ, qui ducit aliquid ab altero; (2) deductus ab alio vocab. A *παράγω*.

Παραγώγως, *Adv.* deducendo, ut alterum vocab.

cab. ex altero oriatur & compositum fit ; (2) producte, addita ad verbum syllaba.

Παραγωνίζειν, angulosum esse, angulum facere, ad anguli figuram accedere. Ex *παρά*, & *γωνία*.

Παραδακρύω, f. *ύσω*, adfleo, illacrimor. *Παραδακρύω Σοι*, Luc.

Παραδαρθάνω, juxta dormio ; inf. a. 2. *παραδαρθεῖν*. *Τὸδε γὰρ οὔ μοι τυκλὶ παρίδραθεν εἰκελος αὐτῳ*, Odyss. 20, 88.

Παραδεδακμμαι, 1. plur. pert. ind. act. verbi *παρεσθίω*.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplum, exemplar ; (2) documentum, argumentum. A *παρα δεικνυμι*. Hinc

Παραδειγματίζω, f. *ίσω*, publicæ ignominiæ exponо, traduco ac ludibrio habeo, Gl. V. triumpho. *Παραδειγματίσαι αὐτὸς τῷ Κυρίῳ*, Num. 25, 4. *Μὴ δίκαιον αὐτὸν παραδειγματίσαι*, Matt. 1, 19.

Παραδειγματικὸς, ἡ, ὸν, exemplaris, exemplis confians, exemplum præbens, exempli vim habens. Ab cod.

Παραδειγματικῶς, *adv.* exemplis, pro exemplo.

Παραδειγματιῶ, a. 1. inf. act. v. *παραδείγματίζω*. Unde

Παραδειγματισμὸς, οῦ, ὁ, traductio, qua quis exemplo flagitur exercitu, publica ignominia.

Παραδειγματώδης, ες, ὁ ἡ, exemplaris. A *παράδειγμα*.

Παραδεινόω, vel *παραδεικνύω*, q. d. juxta ostendo, unde ostento ; (2) ostendo, indico, (3) adorno, fucum attribuo, prætexo, prodo, edico. Ἐν *παραδείκνυται*, Iocr. Πάσεσι γὰρ αὐτῷ πᾶσιν τὸ φῶς ὲπὶ τῇ πόλιν, Xen.

Παραδεντέω, ῶ, immodice comedo, vel misere edo ; *immod. vel. pejor.* comedo perdo, neglego. Ἐὰν δέ τις ἐκ τοῦ λόγου κρίνει κ. τ. ἑ. ἐρίστης, κὰν ἐπιδέξιος ᾖ, Theophr. Ch. c. 6. *τὸ παραδειπνεῖν*, officior domi cenæ, *Mss.*

Παραδειπνὶς, ίδος, ἡ, avide comedens, de patellis. A δεῖπνον.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, hortus, virdarium. Ph. pomarium, pometum. Vox Persica.

Παραδεκτὸς, ἡ, ὸν, qui admittitur, vel admitti potest, aut debet. A

Παραδέχομαι, excipio, admitto, accipio, recipio, suscipio, acceptum fero ; *παραδεξάτο*. a. 1. accepto tulit, Ph. pass. *παραδεχθεὶς*. receptus, Gl. V. Οὐ *παραδέχῃ γε τὴν μαρτυρίαν σὺ ἐμοὶ*, Act. 22, 11. *Φημὶν τοίνυν παραδεξόμεθα τὸν τοῦ κακίονος ζῆλον*, Plato. *Παραδέχεσθαι*, ὦ, præ me fero, jubundico, declamo. Hinc

Παραδόκησις, ἡ, exercitio. Vox Rhet.

Παραδιαζεύγνυμι, vitiose & perperam adjungo. Hinc

Παραδιαζευκτικὸς, ἡ, ὸν, disjunctivus.

Παραδιαίτησις, ῶς, ἡ, admodum, nervio. *Τοῖσι τοιχίζουσι παραδιαιτήσῃ*, Anstl. Av. 845.

Παραδιατρίβω, de more, lepido. Hinc

Παραδιαστέλλω, de more, lepido. Hinc

Παραδιαστολὴ, ῆς, ἡ, conjunctio, disjunctio, distinctio, (2) nomen figuræ oratoriæ, qua similia discernuntur. Quintil. l. 9.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, prop. literum studium, exercitatio & litigium, in quibus tempus præpostere teritur.

Παραδίδομαι, pr. inf. pass. verbi

Παραδίδωμι, trado ; (2) do, alicui in potestatem *(3)* relinquo liberis, posteris ; (4) *dicitur* & de accusatore ; imperit. *παράδες*, trade, Gl. V. aor. 1. *παρέδωκα*, tradidi ; pass. *παραδόθην*, traditus sum ; perf. part. *παραδεδομένον*, traditum. *Τοῖν ὁμηρον μ' ὄντα λύσας ἀδὶν θάνατος παρίδωκεν*, Eur. Alc. 866. *Σὰ βαρβάροισι λέχεσι παραδίδασιν*, id. Hel. 227. *Εἰς τὸ δεσμωτήριον παραδοθῆναι*, Diod.

Παραδιηγέομαι, ἠσομαι f. ἠσομαι, obiter narro & expono. *Διωτόμας ἐν ἄλλοις τόποις παραδιηγήσατο*, Plut. *Τὰς δὲ τῶν τόπων ἀκριβείας αὐτὸς*, id. Hinc

Παραδιήγησις, εως, ἡ, narratio, quæ fit obiter atque in transcursu.

Παραδιοίκια, ᾶς, perperam seu male administro. *Νῦν ἔχει πολὺν εἰκειοπραγεῖ, ἀλλὰ μὴ παραδιοικεῖν*, Synes.

Παραδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio.

Παραδιώκω, pone sequor.

Παραδιορίζω, f. *ίσω*, contrarium decerno, decreto, illudo.

Παραδιορίσθης, 3. f. f. 1. ind. pass. v. *παραδίδωμι*.

Παραδολεσχία, ᾶς, interim debattero, garrio, Put. Symp. lib. 2. probl. 5.

Παραδοντα, acc. sing. act. 2. part. act. verbi *παραδίδωμι*

Παραδοξάζω, f. *άσω*, honore privo, dehonesto, infamo, (2) *contr sensa*, valde honoro, illustro, mirabile reddo ; (3) falsam opinionem concipio, f. teneo. *Παραδοξασθῆ Κύριος τὰς πληγάς σου*, Deut. 28, 59. Ex δόξα.

Παραδοξία, ἡ, admiratio ex insolentia.

Παραδοξολογέω, ῶ, fut. *ήσω*, paradoxe loquor, incredibilia dico præter seu contra omnem opinionem. *Ὅσα ὦδε ἀβράτων ἢ τινων ἄλλων ζώων παραδοξολογῆσαι*, Hermog.

Παραδοξολογία, ας, ἡ, oratio paradoxa, qua præter f. contra omnium opinionem incredibilia dicuntur ; initium incœpti, Appian B. Mithridat. A

Παραδοξολόγος, ε, ὁ ἡ ὸ, qui paradoxa seu incredibilia dicit. Ex *παράδοξος*, & λέγω.

Παραδοξοποιία, ῶ, fut. *ήσω*, paradoxa res f. mirabilia facio.

Παραδοξοποιεῖα, ας, ἡ, factum paradoxum, miraculum. A

Παραδοξοποιὸς, ῶ, ὁ ἡ ὸ, qui facit inopinata, incredibilia.

Παραδοξόσοφος, ε, ὁ ἡ ὸ, qui ob præter seu contra omnem opinionem, inopinatus, admirabilis ; incredibilis, Ph. mirus, excellens, & *παραδόξων* mirabile, admirabilis, idem. Ex *παρὰ*, & δόξα, *opinio*.

Παραδοξότερος, *adv.* præter omnem opinionem, incredibiliter, Gl. V. mirabiliter.

Παραδοσιμος, ε, ὁ ἡ ὸ, qui velut per manus traditur, qui docen potest vel docetur. A *παράδοσις*.

Παράδοσις, εως, ἡ, deditio, traditio ; (2) doctrina, quæ ore tradita, institutum, constitutio, præceptio. Gl. V. traditio, mancipium. A *παραδίδωμι*. Unde

Παραδοσίφρων, ων, ὁ, ἡ, ων, traditus, prodendus.

Παραδύεσθαι, aor. 2. inf. act. verbi confl.

Παραδύσις, εως, ἡ, receptio, introitus, receptaculum ; (2) gratia, ap. Polyb. A *παραδύομαι*.

Παραδράθειν, juxta dormio ; apul Hom. Il. 14, 163, & *παρίδραθεν*, juxta dormivit, Odyss. 20, 88. pro *παραδαρθεῖν*, & *παρέδραθεν*, a. 1. a *δράθειν*, *dormi*.

Παρεδράω, admiratio ; contrario *παραδρᾶ* unde ap. Hom. *παρδρᾶσι*. *Οἷα τὰ νῦν ἀνδράσι ταρδήσασι χέρηες*, Od. 15, 323

Παραδρομάδην in transcursu, obiter.

Παράδρομὴ, ῆς, ἡ, cursus, quæ domi a latere currimus ; (2) transcursus, seu cursus, qui fit præterendo, transcursus.

Παραδρομεῖν, κ, ὁ ἡ ὸ, qui potest pr. terri ; *σε παιδὸς ὠκυ*, Soph. intervallum per rotas in unum locum positi, per quæ trahitur patent. A *παραθέω*.

Παραδυναστεύω, potius regno, halco potestatem. *Τῶ Ἥρῃ παρεδυνάστευσας*, Synes.

Παραδυσις, εως, ἡ, insinuatio, obreptio, irreptio, (ap. Demosth. f. lectio sana, *Ins.*) A

Παραδύω, fut. *ύσω*, intrepo seu obrepo, intrudo me insinuando. *Ἐπὶ τῷδ διδάξω παραδύσας τὸ ἰχθυονίας*, Æschin. *εἰς Πελοπόννησον*, Dem.

Παραδῶ, 2. f. a. 2. conj. act. verbi *παραδίδωμι*.

Παραδωσεία, q. d. traditio, dederit seu tradere cupio, Thuc. A *παραδίδωμι*.

Παραείδω, accino. *Ἔοικε δὲ σοι παραείδειν ὧδε Σειρὴ*, Od. 22, 348.

Παραζυγόομαι, aut *παρεζυγόομαι*, attollor, sublevor ; *παρέζυγη*, aor. 1. prpendit, apud Hom. Il. 16, 341. Ex *παρὰ*, & *ἀείρω*.

Παραζάω, ῶ, vita abutor, nimis fruor, male vivo ; (2) superstes sum ; inf. *παραζῆν*, Athen.

Παραζεύγνυμι, futur. *ζεύξω*, juxta jungo, adjungo, conjungo. *Παραζεύγνυς τῷ Θεῷ ζεύγεσιμον*, Nah. *Κἀγὼ γὰρ ἡ Διὸς κόρη ἐγὼ παραζεύξασα φυλακὰς ζώματος*, Eur. Hel 22.

Παραζηλόω, ῶ, f. *ώσω*, æmulatione adficio & excito, ad æmulationem provoco, invidentia & zelotypia stimulo ; (2) ad iram provoco. *Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει*, Rom. 10, 19.

Παραζήτεω, quæro, indago.

Παραζυξ, υγος, ὁ ἡ, ὸ, plur. *παράζυγες*, adjunctum, qui adjunguntur multitudini civitatis ; agrobi & proletarii, ac veluti supernumerarii, accensi. A *παραζεύγνυμι*.

Παραζώνη, ης, ἡ, balteus f. cultri, ensis pendens e bolteo. A *παραζώννυμι*.

Παραζωνίδιον, ου, τὸ, cingulum cum ense ; (2) ensis, quo accingimur. Dim. a *παραζώνη*.

Παραζώνιον, ου, τὸ, pugio, Ph. cultorium, Ph. Ab eod.

Παραζώνιος, ου, ὁ ἡ, ὸ, ut *παραζώνιος μάχαιρα*, hea Gl. V. Ex *παρὰ*, & ζώνη.

Παραζώννυμι, vel *παριζώννυμι*, fut. ζώσω, accingo. Τιάρας ἢ τρίτιας ἢ ἀλλόκοτα παραζωννύτα, Plato.

Παραζωστρὶς, ίδος, ἡ, parvus gladius, pugio. A *παραζώννυμι*.

Παραθαλασσιδίτης, & *παραθαλαττίδιος*, ου, ὁ, maritimus. Ex *παρὰ*, & θάλασσα.

Παραθαλάσσιος, ία, ιον, idem & ex usu.

Παραθάλπω, f. ψω, calefacio f. foco. *Φίλων ἀδίως ἔχειν παραθάλπειν ἐρινὸς μύθος*, lenit. Fus. Med. 143.

Παραθαρρύνω, fidere am audeo, confirmo. *Τῷ μὴ τρέσαντι παραθαρρύνειν*, Xen. Cyr. 7, 4.

Παραθάρσυνσις, idem.

Παραθεάομαι, altius seu spectando confero. *Ἰδὼν ἐν κύκλῳ παραθεάμενος*, Phile. *Αὐτὸ παραθεάσασθαι παρὰ τὰ τῶν ἄλλων*, Plato.

Παραθείω, aor. 2. inf. act. v. *παρατίθημι*.

Παραθέλγω, ξω, permulceo.

Παράθεμα, ατος, τὸ, repositorium, Gl. V. plorarium, clarum, Ph.

Παράθεμαι, ου, ὁ, ἡ, ων, repositorius, Gl. V. plorarium, clarum, Ph.

Παρατεμῶ, a. 1. inf. act. 2. part. med. verbi *παρατίθημι*.

Παρατεύξω, f. *ύσω*, dimeto, amputo.

Παρατιμάω, vel *ῶμαι* ; *ῶ*, foveo. *Οἶνος παρατιμᾶται τῶν ψυχῶν*, Athen.

Παραθερμὸς, ή, όν, ὁ, ἡ, ὸ, prævidus ; (2) in agendo nimis properus, indecore aliquid faciens.

Παράθεσις, εως, ἡ, appositio ; (2) seculum, id quod appositum ; (3) depositio seu repositio, (2) commendatio ; (5) compositio, comparatio, collatio ; ἐκ *παραθέσεως*, e contrario, (6) apparatus thesauri, ap. Polyb. (7) præsidium auxiliandi causa, f. auxiliaris manus, *Mss.* (8) ordo locorum & præceptorum, *Mss.* (9) præceptum, præcepti, ut *παραθέσεως*. A *παρατίθημι*.

Παραθέτης, ου, ὁ, structor, qui dapes apponit, Ph. Ab eod.

Παραθετικὸς, ή, όν, commendatitius. Ab eod.

Παραθέω, f. *εύσομαι*, accurro ; (2) adequor ; (3) præcurro, præcipio, non attingo ; (4) lociter utor, (5) *ἐν τῷ παρόντι* ; (6) juxta aliquem curro. *Περιθέοντι τῶν ἐχθρῶν*, Athen. *Ἀλλά τοι, ὦ Φίλε, ἄδικα ἐὰν ἡ παραθεωρῇς τὸ σῶν*, Plato.

Παραθεωρέω, ῶ, juxta specto, seu contemplor ; (2) unum alteri admotum contemplor ; (3) compato ; (4) despicio, adspernor. *Πρὸς τὰς ἄλλας τροφὰς παραθεωρῶν ἑαυτὸν*, Xen. *Παραθεωρῶ Σοὶ Μίλωνι*, Luc.

Παραθήγω, fut. ξω, acuo, exacuo, instigo, incito.

cito. Συμμαχία θάρσυνον ἀνῆ θαξε μέγαν, Pind. Ol. 10, 89.

Παραθήκη, ης, ἡ, res reposita & recondita; (2) res deposita, depositum; (3) additamentum, appendix. A παρατίθημι.

Παράθηξις, εως, ἡ, incitatio, instigatio. A παραθήγω.

Παραθήσεις, 2. s. fut. 1. ind. act. v. παρατίθημι.

Παραθίγω, fut. ξω, attingo.

Παραθλίβω, fut. ψω, premo, comprimo, collido.

Παράθου, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro παράθετο, a παρατίθημι.

Παραιβάτης, ὁ, in nav. præter Θράνιτας [illegible], Poll.

Παραθρασύνω, animum addo, confirmo animum.

Παράθραυσμα, τὸ, fragmentum. A

Παραθραύω, confringo; (2) *in Pass.* miser & tristis vir [illegible] ex Suid.

Παραθριγκίζω, [illegible], obsepio, Theophr. Ex παρὰ, & θριγκὸς, *septum.*

Παραθρίζω, demeto, amputo. Παράθρισον ἄκρα κορυμβα, Apoll.

Παραθρυλλέω, decanto; παραθρυλλημένα decantata, vulgata.

Παραβάτης, adsisto, juxta currum; *metapl.* adjaceo, vicinus fum.

Παραθυμιάω, adoleo, suffio.

Παραθύρα, ας, ἡ, posticum, Gl. Vet.

Παραθύριον, ου, τὸ, posticum. A præc.

Παράθυρον, ου, τὸ, quod est ad januam, vel ipsum ostium, Suic. Ex Suid.

Παραὶ, *Præp. Poetica, cum Genit.* a, vel ab; *cum Dat.* ad, apud; *cum Acc.* juxta, ad, apud. A παρὰ.

Παραιβάδας, ὁ, violator legis. A pr. & βαίνω.

Παραίβασις, ας, ἡ, transgressio, delictum. A παράβασις.

Παραιβάτης, ου, ὁ, qui præter aurigam currum conscendit, & ex eo pugnat, curru pugnator. Ab eod. Ἀν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε, Hom. Il. 23, 132. Hinc

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, currus pugnatrix. Ap. Theoc. operaria, [illegible].

Παραίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, [illegible]. A παραβαίνω.

Παραίβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutuus, q. d. vicissim jaculans, Suic. A παραβάλλω.

Παραιγιαλίτης, ου, ὁ, litoreus, in littore habitans.

Παραιγιαλῖτις, ιδος, ἡ, fem.

Παραίγιον, ου, [illegible].

Παραιθύσσω, incendo, excito, concito; (2) moveo, (3) [illegible]. [illegible] Pind. Pyth. [illegible]. [illegible] ἐπινοξε, παραιθύσσειν [illegible], Apollo. Rhod. 2.

Παραίνεσις, εως, ἡ, adhortatio, admonitio, monitio; (2) consolatio. A παραινέω.

Παραινετέον, præcipiendum, Phil. Ab eod.

Παραινέτης, ου, ὁ, adhortator, suasor, admonitor. Ab eod. Hinc

Παραινετικὸς, ἡ, ὸν, adhortatorius, suasorius, monitorius.

Παραινετικῶς, exhortatorie. A præc.

Παραινέω, ῶ, [illegible], admoneo, [illegible] [illegible] Arist. Θεσμ. 460. [illegible] Ecc. 530. [illegible] τρέφει, Eur. Alc. [illegible].

Παραινίττομαι, obscure dico, & vera per ænigma tacite & obscure indico, a. 1. παρῃνιξάμην, Plat.

Παραινοῦντας, acc. pl. pro παραινέοντας, a παραινέω.

Παραίνυμαι, aufero, Hes.

Παραιολίζω, idem quod simplex, s. variegandi causa addo.

Παραιρεῖσθαι, præs. infin. pass. v. παραιρέω.

Παραίρεσις, εως, ἡ, detractio, diminutio. A

Παραιρέω, ῶ, detraho, destruo, diruo, aufero; παρεῖλε, diruit, detraxit; παραιρέομαι, οῦμαι, aufero, adimo, aor. 2. παρειλόμην, παρειλ-

λοντο, ademerunt, inf. παρελέσθαι, part. παρελόμενος. Παραιρεθεῖσαν τ ψυχὴν [illegible] ἐλπίδος, Diod. Hinc

Παραίρημα, ατος, τὸ, quod adimitur aut detrahitur inpr. vesti, ut limbus, v. πάραρμα, recisio.

Παραισθάνομαι, in sensu fallor; (2) sentio, percipio. Ὡς δὲ παρῄσθοντο τ φθάνοντας καὶ καταλαμβάνοντας ἑαυτοὺς, Xen. Cyr. 4, 9. Μοτεξίτοι δὲ καὶ παραισθάνονται παραφορὴ τ αἰσθήσεως, Aret.

Παραίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, & παραίσιος, apud Hes. infaustus, inauspicatus, dirus, Hom. Il. 4, 381. Ex παρὰ, & αἶσα.

Παραΐσσω, prætereo, transeo, prorripio me; [illegible] transeo. Ἵπποι γάρ με παρήϊξαν Il. 11, 614.

Παραιτεῖσθαι, præs. infin. med. verbi

Παραιτέομαι, οῦμαι, deprecor, excuso, recuso, detrecto, evito, Gl. Vet. item (2) precor, rogo, aor. 1. παρῃτησάμην, παρῃτήσατο, recusarunt, Ph. pass. aor. 1. part. παραιτηθεὶς, [illegible], perf. παρῃτημένος, excusatus, (3) deprecatione a pœna libero; (4) [illegible]. Παραιτεῖσθαι κόλασιν, Plut. φεύγειν, Aristid. πόλεμον, Plut. γυναῖκα repudiare, id. Ἐν δ' αἰτῶν παραιτησάμενος, Arist. Eq. 36. Παραιτήσῃ πατρὸς φυγὰς [illegible] χάριν, Eur. Med. 1157. Κτεῖν', ὦ παραιτοῦμαί σε, id. Hera. 1023. Hinc

Παραίτησις, εως, ἡ, deprecatio, excusatio, recusatio, Ph. (2) vehemens precatio.

Παραιτητέον, *Adv.* p. f. fugiendum, deprecandum est.

Παραιτητὴς, ου, ὁ, deprecator. Ab eod.

Παραιτητικὸς, ἡ, ὸν, deprecatorius, ad deprecandum aptus.

Παραιτητὸς, ἡ, ὸν, exorabilis. Ab eod.

Παραίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ex parte in causa est, (2) qui in causa est, auctor. Gl. V. obnoxius.

Παραιτούμεσθα, 1. pl. pr. ind. med. *Poet.* pro παραιτούμεθα, a παραιτέομαι.

Παραιφάμενος, παραιφαμένη, suadens, admonens. *Poet.* pro παραφάμενος. Ἀλλά σε τό γ' ἐπὶ σοι παραιφάμενος [illegible], Hom. Il. 23, 776. Conf. Hes. d. Theog. [illegible]. A παράφημι, admoneo.

Παραίφασις, ιος, ἡ, admonitio, consilium, adhortatio; occurrit pl. dat. παραιφασίῃσι, monitionibus, monitis, [illegible]. A παραιφημι.

Παράκλησις, εως, ἡ, admonitio, consilium, [illegible]. Ab eod.

Παραιφοβέω, [illegible] exenteratus [illegible], vel mutuo vel vulnere [illegible] Suic.

Παραιωρούμενος, 3. s. [illegible] part. med. *Dor.* pro παραιωρούμενος, a

Παραιωρέω, ῶ, suspendo, pass. παραιωρέομαι, suspendo, perf. [illegible] suspensum, [illegible] ind. [illegible], gladio suspenso habeto [illegible].

Παραίωρημα, ατος, τὸ, appensum, quod suspenditur.

Παραιώρησις, εως, ἡ, juxta elevatio. A pr.

Παραιωρητὸς, [illegible].

Παρακαθίζω, assideo, a latere consideo. Μετὰ [illegible] τοῦ Ἡφαίστου παρεκαθίζετο, Arist. [illegible].

Παρακαθεκτικὸς, ἡ, ὸν, tenax. A παρακατέχω.

Παρακαθέζομαι, [illegible] consideo; (2) excubo.

Παρακάθημαι, [illegible] a latere adsideo, Ὑπὸ τ παρακαθημένων [illegible], Plato.

Παρακαθίζω, fut. ισω, juxta me colloco, adsideo; (2) [illegible] παρεκαθιζόμην, παρεκαθίζετο, adsidebat, imperf. pass. Παρεκαθέζετο ἐκ δεξιᾶς, Plato

Παρακαθίημι, utrimque demitto. Ἄντι παράλια δὲ τ πλεκτανῶ παρακαθῆσαι, Arist.

Παρακαθίστημι, juxta colloco seu appono; (2) extrinsecus colloco. Παρακαταστήσας τινὰ τῆς εἰσιτῆς φυλάττειν, Dem.

Παρακαίριος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempestivus; παρακαίριον, inhonesta, nefaria. Κυνῆ λαδινὸς

[illegible] παρακαίρια ῥίζαν, Hes. Op. 327.

Παράκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempestivus.

Παρακαίρως, *Adv.* intempestive.

Παρακαίω, a latere uro, oburo, aduro; (2) comburo.

Παρακάλει 2. sing. pr. imper. act. *contr.* pro παρακάλεε, a

Παρακαλέω, ῶ, f. έσω, evoco, accerso, advoco, *inpr.* auxilii causa, vel in judicio, vel in alia re quavis; (2) Ph. oro, obsecro; item deprecor; (3) hortor, confirmo, in N. T. consolor, *inpr. in med.* rogo; παρεκαλούμεθα, exoramur, Ph. p. part. παρακεκλημένος, vocatus, [illegible] λαβεῖν, consolationem admittere, a. 1 infin. παρακαλεῖται, consolationem habet, recreatur. Παρακαλεῖν ὅπλα, [illegible] vel πρὸς τι. Παρακαλῶ σε ἡμᾶς [illegible] Mecasilus, Foer. Παρακαλεῖτε εἰς [illegible], Eur. Ph. 1260. Πολλοὶ φόβοι Xen. Cyr. 7, 23. Οἱ Πέρσαι παρακληθέντες ὑπο Κύρου, ib. 2, 3.

Παρακαλπάζω, f. άσω, equo a latere cursito, freno ejus manu apprehenso, vel molliter equum ad cursum incito, R. Suic.

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam sive occultandam, obtentus, prætextus, velum, aulæum.

Παρακαλύπτρα, ἡ, redimiculum.

Παρακαλύπτω, f. ψω, velo, obnubo, aut obtego, p. pass. part. παρακεκαλυμμένος, occultatus. Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9, 45.

Παρακαμμύω, inficio.

Παρακάμπτω, deflecto, vito.

Παρακανθίζω, f. ισω, undique spinas habeo.

Παρακανθόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, secundum spinam folium habens, R. Ex παρὰ, ἀκανθα, & φύλλον.

Παρακαταβαίνω, descendo, v. c. in acie ex equo, de navi.

Παρακαταβάλλω, depono, abjicio, demitto, (2) certam pecuniam pro litis æstimatione depono, sacramento ago, sponsione contendo. Ἀστὴρ ἐπὶ πάντα παρακαββάλλομεν ἀέθλον, Il. 23, 127. Εἴ τις ἀμφισβητεῖν ἢ παρακαταβάλλειν βούλεται, Dem.

Παρακατάβασις, εως, ἡ, descensus ex equis in acie, e navibus, &c. (2) in foro, cum is, unde petitur, sive reus, cogitur adesse, respondere, Pol.

Παρακαταβολὴ, ης, ἡ, actio, qua qui experiri volebant, pecuniam deponebant, sacramentum, Gl. V. sponsio.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depositum, fidei commissum, Gl. V. commendatio, depositum. [illegible] Phil. munus, v. c. judicis. A παρακατατίθημι.

Παρακαταθνήσκω, commorior.

Παρακατάκειμαι, decumbo, s. accumbo. Παρακατακείμενος [illegible], Xen.

Παρακατακλίνω, a latere vel juxta reclino; (2) juxta aliquem in lecto, juxta accumbere facio. παρακατακλίνομαι, accubo, Gl. V.

Παρακατακλίνομαι, cubo apud, sive ad latus alicujus cubo; παρακατέκειτο accubabat, plusq. *per Sync. Poet.* pro παρακατεκέκλιτο, παρακατεκέκλιτο.

Παρακαταλείπω, relinquo.

Παρακατάληξις, εως, ἡ, immutatio & varietas. [illegible] Ex παρὰ, & καταλήγω.

Παρακαταπήγνυμι, fut. ξω, [illegible] juxta, defigo apud.

Παρακαταρτύομαι, ex multis unum facio, compono.

Παρακατάστασις, εως, ἡ, [illegible] παρακατατίθημι.

Παρακατάσχεσις, εως, ἡ, retentio. A παρακατέχω.

Παρακατατίθημι, & παρακατατίθεμαι, depono apud, fidei alicujus committo, custodiendum trado; depono tanquam apud sequestrem, Gl. V. demando, commodo; παρακατέθετο, aor. 2. med. commendavit, Ph. Τὸ ἑαυτοῦ σῶμα τῷ ἵππῳ ὁ δεσπότης παρακατατίθεται, Xen.

Παρακατα-

Παρακατατιθώμεθα, 1. pl. præs. conj.
Παρακαταχρόομαι, ῶμαι, abutor.
Παρακατέλελε, 3. sing. plusq. indic. pass. *Ion.* pro παρακατελελίκιλο, a παρακατελίγομαι.
Παρακατεδήν, edo cum aliquo.
Παρακατέχω, retineo, complector; (2) coërceo, cohibeo, moror. Παρακατέχειν τὴν μνίμην, Diod.
Παρακατηγόρημα, ατος, τό, quod prædicato additur.
Παρακατοικίζω, f. ίσω, juxta colloco, vel habitatores juxta colloco. Παρακατοικίζειν τὴν πόλιν, Heer.
Παρακατορύττω, f. ξω, juxta defodio.
Παρακατύω, adluo, confluo, pario. Ἡμῶν δ' ἑκάστος ἐκάθα παρικατύετο, Arist. Part. 662.
Παρακαυλίζω, f. ίσω, caules emitto juxta, & quasi ad latus. Ex παρὰ, & καυλὸς.
Παρήκειμαι, adjaceo, vicinus jum & quasi juxta seu a latere situs; a latere accumbo, apponor, adhæreo; (2) præpositus jum; (3) appositus jum. Hinc ὁ παρακείμενος χρόνος, tempus præteritum apud Grammaticos, quod ejus perfectio adjaceat præsenti, i. e. inperfecta sit. Ἕρδειν δ' ἀμφοτεροισιν ἀμηχανίη παράκειται, Theog. 685.
Παρακεκαλυμμένως, *Adv.* tecte, occulte. A παρακεκαλυμμένος a παρακαλύπτω.
Παρακεκινδυνευμένως, audacissime, audacia projecta.
Παρακέκλημαι, 3. sing. perf. ind. pass. *per Syncop.* pro παρακέκλησαι, a παρακαλέω.
Παρακεκλιμένως, idem quod παρακλιδόν.
Παρακεκριμένον, acc. sing. perf. part. pass. v. παρακρίνω.
Παρακεκρόκασι, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro παρακεκερασμένοι εἰσί, a παρακεράομαι.
Παρακελεύομαι, horror, instimulo, impero, Gl. Vet. Τοῖς ἵπποις παρεκελεύοντο, Xen. Cyr. 3, 28. Hinc
Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio, jussio.
Παρακέλευσμα, ατος, τὸ, adhortamentum, quod adhortandi gratia dicitur; (2) incitamentum; (3) exhortatio nautica, vel etiam bellica. Ab eod.
Παρακελευσματικός, ἡ, όν, ad hortandum valens.
Παρακελευσματικῶς, adhortandi vi.
Παρακέλευσμος, ου, ὁ, adhortatio. Ab eod.
Παρακελευστὴς, ου, ὁ, hortator, Gl. Vet.
Παρακελευστικὸς, ἡ, όν, hortatorius. Ab eod.
Παρακελευστὸς, ἡ, όν, perfuasus, ab aliis rogatus, jussus. Ab eod.
Παρακελεύω, cohortor, auctor sum, suadeo; *manus ago.*
Παρακελητίζω, juxta equitis celeritate. A κέλης.
Παρακενῶ, ῶ, f. ώσω, exhaurio, evacuo.
Παρακεντέω, ῶ, pungo, vel a latere pungo, Gl. V. perpungo. Hinc
Παρακέντησις, εως, ἡ, punctio, compunctio; incisio, qua hydropicis aqua eximitur.
Παρακεντητὴς, οῦ, ὁ, stimulator s. agitator equorum; auriga, R. Gl. Vet. percussor.
Παρακερδαίνω, perperam lucror, amplius justo lucror & præter alios; (2) eadem opera lucror, aut obiter compendium facio.
Παρακερκὶς, ίδος, ἡ, ossicula, circa os mujus, (κνήμη & κερκὶς vocatur) quod tibiam pedis sustinet. *Eun.*
Παρακεχειμακότα, acc. sing. perf. act. verbi παραχειμάζω.
Παρακεχειμάθα, 1. plur. præs. conj. med. verbi παραχείμαζω.
Παρακινδύνευσις, εως, ἡ, periclitatio temeraria. A παρακινδυνεύω.
Παρακινδυνευτικὸς, ἡ, όν, in pericula præceps, qui nimis cum audacia periculum adit. Ab eodem.
Παρακινδυνευτικῶς, temere periclitando.
Παρακινδυνεύω, f. εύσω, temere periclitor, audacius periclitor, audacter periculum adeo; παρακεκινδυνευμένος, p. part. pass. ausum audax, periculosum, temerarium. Ἢν ὁ παρικινδύνευσε παθεῖν, πρὶν ἀσοσίαν αὐτοῖς χυτίζ κοινωνίς, Plato.
Παρακίνδυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, periculosus, R.
Παρακινδύνως, *Adv.* periculose, cum periculo.
Παρακινέω, ῶ, f. ήσω, dimoveo, removeo; (2) perperam moveo, indecore & instabiliter moveo; (3) incito, exhortor. Et *Pass.* movecr, me moveo; παρακινᾶν, & in p. Παρακεκινημένος, in furorem versus, furibundus, & pass. παρακεκινημένος, mente motus, idem. Ἴδε, ζυόπει γ' ἢν με παρακινήσωσ' ἔρις, Arist. Ran. 363. Ἢν ὁ κ' τὶς γνάμψῃ παρακινέων, *Alcm.* Hinc
Παρακίνημα, ατος, τὸ, perversio, distortio; (2) incitatio.
Παρακινητικὸς, ἡ, όν, emotus mente.
Παρακινητικῶς, *Adv.* emota mente.
Παρακιρράω, admisceo
Παρακλαίοντα, acc. sing. part. præs. act. v. Παρακλαίω, f. αύσω, fine cauffi, fine ratione fleo, ploro in vanum; juxta fleo, R.
Παρακλαυσίθυρον, ου, τὸ, flebile carmen, quod amasii ad amasiatum fores decantabant. Ex παρακλαίω, & θύρα.
Παρακλειθρίον, τὸ, sera.
Παρακλείω, includo, (2) excludo.
Παρακλέπτω, f. ψω, furor, in transcursu furor; (2) interverto.
Παρακλεῖν, præt. infin. act. *Ion.* pro παρακλεῖσαι, a παρακλέω.
Παρακλεῖσθε, 2. sing. aor. 1. opt. pass. verbi παρακαλέω.
Παρακλεῖσθαι, a. 1. inf. pass.
Παρακλεῖσθον, 3. pl. f. 1. ind. pass.
Παράκλησις, εως, ἡ, evocatio; (2) advocatio; (3) adhortatio; (4) obtestatio, deprecatio; (5) institutio, doctrina; (6) consolatio; (7) auxilium quodvis, (8) recreatio, ut plantarum per aquam. A παρακαλέω.
Παρακλητεύω, cohortor.
Παρακλητικὸς, ἡ, όν, exhortatorius; (2) consolatorius. Ab eod.
Παράκλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, accersitus & rogatus, ut faveat alicui in judicio, aut consilium det in re dubia; (2) advocatus; (3) consolator; (4) doctor, magister, in N. T. Ab eod.
Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, exhortator; (2) deprecator; (3) consolator. Ab eod.
Παρακλίδον, *Adv.* declinando & deflectendo.
Παρακλινὴρ, ῆρος, ὁ, latere accubans, aclinatus. A
Παρακλίνω, juxta seu a latere recumbere facio, juxta reclino, juxta cubantem statuo; (2) declino, i. e. deflecto, averto; (3) aperio, alaperio; a. 1. pert. παρέκλικας, declinans, reflectens; παρακλινοῦμαι, recumbo, juxta accumbo, ad latus accumbere jubeor; παρακεκλιμένος, p. part. accubans, adjacens. Ἡσὶ παρακλίνεις τὰς μυκλήρας πρὸς τὰς λαύρας; Arist. Pace. 158. κεφαλὴν κ' δεξιὸν ὤμον, Theoc. 25, 161. Ἐλλείαν χθόνα πᾶσαν ἴσα παρακέκλιτ' ἰδοῦσα, adjacet, Dion. Per. 386.
Παρακλίτης, ου, ὁ, idem quod παρακλίνταρ.
Παρακλιζω, humecto.
Παράκλυτος, infamis, famosus.
Παρακλύω, non audio, non pareo.
Παρακμάζω, f. άσω, vigorem amitto; confenesco, florem ætatis amitto, Gl. V. exoleo; παρηκμακὼς; p. part. vigoris tempus egressus; exoletus. Ὅταν παρακμάζῃ καὶ παραθῇ τὸ τῆς ἐρῆς, Xen. Παρηκμακὼς ἤδη σώματος, Plut. in Sertor. p. 576. Hinc
Παράκμασις, εως, ἡ, vigoris amissio.
Παρακμαστικὸς, ἡ, όν, cujus remissus est vigor, languidior, decrescens. Ab eod.
Παρακμὴ, ῆς, ἡ, vigoris remissio, languor, senectutis initium.
Παρακνήμιον, ου, τὸ, exterius os cruris & manus. Ex κνήμη.
Παρακνίζω, vellico, irrito, stimulo.
Παρακοὴ, ῆς, ἡ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit; (2) inobedientia, inobsequentia, contumacia. A παρακούω.
Παρακοιμάομαι, ωμαι, juxta dormio vel cubo, accubo, (2) excubo, Gl. V. Hinc
Παρακοίμησις, εως, ἡ, idem. Gl. V. ubi tamen editum *excubium.*
Παρακοιμητὴς, οῦ, ὁ, excubitor, Gl. V.
Παρακοιμίζω, juxta in lecto colloco, ut una dormiat.
Παρακοπέω, idem quod κοπόω. Pind.
Παρακοιτέω, ῶ, juxta cubo, accubo; item excubo. A
Παρακοίτης, ου, ὁ, maritus. Ex κοίτη.
Παρακοιτὶς, ίδος, ἡ, excubiæ, vigiliæ. Ex eadem.
Παρακοίτις, ιδος, ἡ, uxor. A παρακοίτης.
Παράκοιτος, ου, ἡ, concubina, Vulg. Lex. Ex κοίτη.
Παρακολλάω, ῶ, adglutino, a latere glutino.
Παρακόλλημα, ατος, τὸ, conglutinamentum, idem quod adglutinatio. A παρακολλάω.
Παράκολλησις, εως, ἡ, adglutinatio.
Παρακολλητικὸς, ἡ, όν, glutinandi vim habens, adglutinatorius. Ab eod.
Παρακολλὸς, ὁ ἡ ὁ, adglutinatus, glutine adjunctus. *Hyp.* loci ab una tantum parte plateum glutine adjunctum habentis. Ἐπὶ
Παρακολεθέω, ῶ, f. ήσω, sector, asfector, (subsequor, Gl. Vet. (2) adsequor, intelligo; παρηκολεθηκὼς, adsecutus, p. part. Παρακολεθεῖν τι τῇ πράξεσι, Dem. Hinc
Παρακολέθημα, ατος, τὸ, appendix, Gl. V. quod sequitur peremque
Παρακολέθησις, εως, ἡ, sequela. Ab eod.
Παρακολεθητικὸς, ἡ, όν, adsequendi & intelligendi vi præditus.
Παρακολεθητικῶς, intelligenter, acute.
Παρακομιδὴ, ῆς, ἡ, prætervectio, Gl. Vet. transvectio; (2) advectio & adventus; (3) comportatio. A
Παρακομίζω, f. ίσω, prætereveho, transveho, deveho, comitor, (2) seduco; (3) deporto, importo, conveho, adfero; παρακεκόμικα, prætervehor; appellor; παρακομισθὶς, a. 1. part. pass. appulsus, prætervectus. Γέρας γεροῦτα παίεκομίζει, Eur. Hect. fur. 126.
Παρακομιστὴς, οῦ, ὁ, transvector. A præc.
Παρακομῶν, ῶσα, ὁ ἡ ὁ, comatus, comans. Ex κόμη.
Παρακονῶ, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo; (2) incito. Ἔκεινον ἢ τὴν ψυχὴν τι παρακονᾷ, Xen. Cyr. 6, 18.
Παρακοντίζω, f. ίσω, adjaculor, jaculando aggredior.
Παρακοπὴ, ῆς, ἡ, delirium, mentis error. A παράκοπος.
Παράκοπος, ου, ὁ ἡ ὁ, mente privatus, furibundus. Ab eod.
Παρακοπώδικὸς, ἡ, όν, mentis errori obnoxius, delirus, demens; (2) mentem errare faciens, infanum facions.
Παρακοπῶ, perperam cudo, monetam non bonam cudo; (2) fraudo, defraudo; (3) deliro, desipio, mente captus jum, mente erro, παρακεκομμένος, adulterinus, p. pass. part. Ἐπεὶ ἐξὸν γ' ἦν ποτε τὸν ἀληθεστάτου ἀργυρίου ἐκκεκομμένου ἀργυρίῳ, fraudatus sum, Arist. Nub. 640.
Παρακορέω, ῶ, converro; (2) verro, verrendo purio.
Παρακόσμως, *Adv.* indecore, indecenter, inhoneste. Ex παρὰ, & κόσμος, *impius.*
Παρακυήσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi παρικιάω.
Παράκυσμα, ατος, τὸ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit, vel quam quis male audiendo prava opinione imbutus est, error e falso vel pravo rumore, s. fama. A
Παρακύω, perperam audio, vel non recte audio; (2) oscitanter & negligenter audio; (3) audiens fe transmitto, quasi non audiverim, me audisse dissimulo; (4) audire nolo, dicto audiens non sum, non obtempero; (5) clam & quasi furtim audio, clam fer non in fublego; fut. au. culto, aor. 1 παρήκυσα, παρήκυσε, nonnihil audivit perfect. παρακήκυα, pluſq. παρακηκύειν παρακηκόειν

παραπαίω, aliquantulum audierat, intellexerat. Εἰσὶ ἢ παραπαίσῃ αὐτῷ, Matt. 18, 17. Παραπαίων τῷ ὀπτάγματι, Luc. Παρ' αὐτῷ τυτὶ παραπαίει, Plato.

Παραπατέω, ῶ, contineo, retineo alicubi.

Παραπεραίνω, ῶ, παραπεραίνομαι vel παραπεραίνομαι, fulpendo juxta, feu a latere, a. 1. part. παραπεριείσας, II. 13, 597.

Παρίπερμαι, ῶ, ὁ ἡ, ἡ, præceps, Gl. V.

Παραπερνα, comparo, judicium fero de re aliqua, juxta collata, & ita prope, ut comparatio fieri poſſit, (2) perperam judico.

Παραπερίασις, εως, ἡ, inobedientia, contumacia. Quaſi a παραπερόμαι.

Παραπερμαι, ῶ, ὁ ἡ, ἡ, qui audita falſo interpretatur, qui audita non animaduertit. Ab eod.

Παραπερικίζω, aliqua ex parte crocum refero, ſeu crocum mentior.

Παραπρτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo; (2) adhortor, incito; (3) plauſu manuum adhortor & incito ad aliquid.

Παράπρτσις, εως, ἡ, repulſio, depulſio; (2) fraus, impoſtura; (3) error, delirium, deſipientia. A παραπρόομαι.

Παραπρσίχωπος, ῶ, ὁ ἡ, ἡ, chœnice & menſura decipiens. Ex παράπρσις, & χοῖνιξ.

Παραπρστικός, ἡ, όν, mentem concutiendi & emovendi vim habens. A

Παραπρστικῶς, fallaciter, fraudulenter.

Παραπρία, repello, rejecto, repudio, a me ſubmoveo; (2) circumvenio, decipio; παραπρίομαι, defrando, Gl. V. Οὐκ ἀ παραπρύσι σε ἡ παρὰ σοῦ συμφορά, Luc. Μὴν παραπέπρικά σε; id.

Παραπσπῶ, litoralis. Ex παρά, & ἀκτή.

Παραπάομαι, ῶμαι, inſuper adquiro, poſſideo; (2) in propinquo prædia habeo. Hinc

Παράπησις, εως, ἡ, adquiſitio, Suic.

Παράπης, ου, ὁ, qui canes venatorum venatum ducit, Heſ. Ex παρα, & ἄγω.

Παραπλίδης, ου, ὁ ἡ, ἡ, littoreus, qui fecit littus. A

Παράπλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, littoreus, littoralis, maritimus.

Παράπυκλος, ου, pl. παράπυκλοι & παράπυκλα orbes, circuli partes rotæ. Poll.

Παράπυλίω, advolvo.

Παραπύπλα, f. λα, inclinato capite in obliquum adſpicio, ſeu tranſverſum lumis oculis adſpicio. Gl. V. deſpicio, (2) accurate, diligenter inſpicio; (3) leviter aliquid attingo, vel tracto, curo. Παρακύψω ἐς τὸ μνημεῖον, Joan. 20, 11. Κύπτα ὑμῶν παρακύπτομεν, Anſt, Ornith. 64.

Παρακύψαντα, acc. ſing. a. 1. part. act.

Παρακωνείω, ῶ, obtero, perſtringo & taxo, ſeu aliquo modo taxo & perſtringo, aſque comico more.

Παράκωφος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ſurdaſter.

Παρακωχή, nota ſyngrapha parochæ.

Παράλαβε, 2. ſing. aor. 2. imper. act. verbi παραλαμβάνω.

Παραλαβεῖν, adjumere, aor. 2. inf. act.

Παραλαί, ῶν, minor, oblequium.

Παραλαμβάνω, accipio, excipio, adſumo, adhibeo, παραλαβών, aor. 2. part. cum ſuſcepiſſet. Τὰς μὲν αὐτῆς ἔταξε τὰς ζωσαμένας παραλαμβάνειν, Xen. Cyr. 7, 11 Ἦν πως τὴν λαβὼν τὸ πλοῖον τὰ πρόβατα διώκῃ, Anſt. Cons. 167. Παραλαμβανέτωσαν οἱ σοὶ φύλακες παρὰ τῶν ἐμῶν φυλάκων, Xen. Cyr. 7, 12

Παραλάμπω, a latere ſplendeo, par in fulgeo. Hinc

Παραλαμψις, εως, ἡ, circuli, quæ multum lucet in oculo, cicatrix in nigro oculi reſplendens.

Παραλαυθάνω, lateo. Παραλανθάνειν ἐν τοῖς ψάμμοις, Herodian.

Παραλαίνω, lævigo. Hinc

Παραλαντικός, ἡ, όν, lævigandi vim habens.

Παραλήθω, præſ. inf. paſſ. verbi

Παραλήομαι, cubo ad latus alicujus, juxta quempiam cubo, concumbo; (2) loco ſtatos. Gl. V. deligo, & παραλησόμεθα, ſtringimus, Ph. Ἐπεὶ νεφέλα παρέλιξατο, Pind. Pyth. 2, 67. Μόλις τε παραλιζόμην αὐτοῖς, Act. 27, 8.

Παραλήρα, abſurda loquor, deliro.

Παραλειπλίος, έα, έον, prætermittendus, omittendus. Τὸ ὑπὸ Πλάτωνος ἀ παραλειπλίον, Plut.

Παραλειπλικός, ἡ, όν, μέθοδος παραλειπλική eſt præteritio, fig. Rhet. A

Παραλείπω, f. ψω, prætermitto, omitto, ſilentio prætereo; παραλειπόμενα, prætermiſſa. Τὰ τῆς θεᾶς παραλιπόντ' ἐσιόντες, Eur. Tro. 43. Μηδένα καιρὸν τὸ ποιεῖν εὖ παραλείπων, Philo.

Παραλείφω, illino; tranſum cibum in os interjecto. Σαυτῷ παραλείφειν τὰ ζλίφαρα τ' ἐστίρας ἔχας' ἂν ἄκων, Ariſt. Conc. 406. Hinc

Παράλειψις, εως, ἡ, prætermiſſio, prætentio; (2) figura rhetorica.

Παραλελειμμένων, perf. part. paſſ. n. g. verbi παραλείπω.

Παράλευκος, ου, ὁ ἡ, ἡ, albicans, R.

Παραλέγομαι, idem quod παρεράω.

Παραλήγω; παραλήγομαι, penultima.

Παραλήπτέον, ſuſcipiendum, amplectendum, A παραλαμβάνω.

Παραλήρέω, ῶ, deliro, vel leviter deſipio. Εἰ ἢ παραληρῶ ἀλήθει, Ariſt. Ran. 606. A παραλήρος. Hinc

Παραλήραμα, ατος, τὸ, delirus, filicernium, Gl. V. ubi deficit.

Παράληρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui leviter deſipit. Ex παρα, & λῆρος, παῖς, ληρέω.

Παράληψις, εως, ἡ, acceptio, aſſumptio. A παραλαμβάνω.

Παραλία, ας, ἡ, ſcil. χώρα, regio maritima. Ex παρα, & ἅλς, mare.

Παραλιθάζω, lapideſco, in lapidem decerno.

Παράλιμπος, ου, ὁ ἡ, ἡ, adjacens paluſtri. Ex λίμνη.

Παραλιμπάνω, præterimitto, omitto, Gl. Vet.

Παράλιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, marinus, mari adjacens. Ὄνησι φῶτα παιάλιοις χαίσιτας, Soph. Aj. 1085. Ex παρα, & ἅλς.

Παραλίσκω, capio; aor. 2. part. παραλούς, captus, Heſ.

Παραλιτέω, offendo, pecco ſeu delinquo; παράλιτος, aor. 2. offendiſti. Παράλιτον τὰς Θεὰς, Ap. II.

Παραλλαγή, ῆς, ἡ, mutatio, tranſmutatio; (2) dementia, hallucinatio, & alienatio. A παραλλάσσω.

Παραλλαγμα, ατος, τὸ, vicifſitudo, variatio, mutatio, diverſitas. Inſolid.

Παραλλακτός, mutabilis.

Παραλλάξ, ἄδος, ἡ, cum vicibus, alternatim, alternatis ſeu mutatis locis, Gl. V. ſynon. Ἐπεὶ παιαλλάδα τουτα, Soph Aj. 1078. Χρὴ νιν παραλλάδα τοὺς ἀμφὶ τὸν ἀ παρ' ἀλλήλοιν ἰέναι, Arrian. B. Mithridat. Ab eod.

Παραλλαξις, εως, ἡ, diſcrepantia, diſcrepantia, mutatio, alternatio; (2) memoriæ eſt & circumſcriptionum, gentium, &c. A'beod.

Παραλλάσσω, ττω, παραλλάττω, alterno, alternatim ago, vicibus vario; (2) prætereo, pertranſeo, (3) muto, vario; (4) declino, vito, (5) averſo, (6) averto, per circuitum in aliud mitto, quam inſtitueram; (6) differo, diſcrepo. Gl. V. verto; παραλλαγμένος, paſſ. p. part. diverſus, inſolitatus, prodigioſus, vecordia, dementia. Παραλλάξειν τὴν διῆσιν τὰ ζῶντα, Plato, τόπων, Plut. δίξειν, Iocr. τ' χρόνες, Herodian.

Παραλληλόγραμμον, τὸ, ſpatium, quod lineis parallelis continetur. Ex παράλληλος, & γράμμα, ſcriptum, ductum.

Παραλληλία, ας, ἡ, locus in eadem voce collario, aliarum ſimilitudo juxta alias. A παράλληλος.

Παραλληλίζω, comparo inter ſe & quaſi e regione pono. Ab eod. Hinc

Παραλληλισμός, ῆ, ὁ, figura, quum voces idem ſignificantes vel eædem componuntur, vel ſe invicem ſequuntur, &c. (2) dictorum idem ſignificantium collatio.

Παράλληλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, mutuus, inter ſe compoſitus & e regione collocatus, æque diſtans. Gl. Vet. παράλληλον, alternum interſtitium. Ex παρά, & ἀλλήλων.

Παράλληλος, Adv. duorum inter ſe compoſitione, duo inter ſe componendo; compoſite, comparate, ex oppoſito.

Παραλογίζομαι, f. ίσομαι, ſubdola ſuppûtatione fallo; falſa argumentatione utens decipio, male ratiocinor. Gl. V. circumſcribo, obrepo, ſubrepo, diſſimulo. Μὴ τις ὑμᾶς παιαλογιζηὶ ἐν πιθανολογίᾳ, Col. 2, 4. Παραλελογίσατό σε ἡ Ἀτροπος, Luc. Hinc

Παραλογισμός, ῦ, ὁ, falſa ratiocinatio, fallax ratio, impoſtura & captio, quæ fit fallacibus rationibus, Ph. diſſimulatio; παραλογισμὸς, præſtigiæ, Ph.

Παραλογιστής, ῆ, ὁ, fallax ratiocinator, impoſtor, deceptor. Ab eod. Hinc

Παραλογιστικός, ἡ, όν, peritus decipendi fallacibus ratiocinationibus.

Παραλογιστικῶς, fallaciter, fraudulenter.

Παραλογιστός, ἡ, όν, qui decipi poteſt.

Παράλογος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui præter rationem accidit, inopinatus, rationi non conſentaneus, abſurdus. Etiam ſubſtantive casus inopinatus, abſurditas. Ἠλθε ἢν ὁ τῶδε τὰ πολέμια παράλογος λιγομεν ὠδὶν ἐχαίτης, Appian. B. Mithridat. Ex παρα, & λογος, ratio.

Παραλόγως, Adv. præter rationem, inopinato. Παραλόγως ῥιζοῦντα ἐλώματα, Hippocr.

Παράλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, maritimus; (2) qui in ipſo mari verſatur, ſeu ſtipator, remex, & nautas dat operam; item navis publica Athenienſium. Ex παρά, & ἅλς.

Παραλούγης, ου, ὁ ἡ, ἡ, parum in attexendo lenis; unde παραλυγεῖς, verbis mulcebo.

Παραλοῦται, οἱ, qui una lavant. A

Παραλούω, juxta lavo; παραλοῦμαι, juxta lavari, Att. pro παραλούσομαι.

Παραλυσία, ας, ἡ, cervicis ſupra ad articulum. A λύω.

Παραλυγίζω, obtorqueo, vel aliquantulum torqueo, in dolo manuum vitium ſeu vitio.

Παραλυτία, ᾶς, mobilitas vel inſtabilitas actus.

Παράλυτος, ὁ ἡ, ἡ, ſterilis, aſper. Lyric. lenis.

Παράλυσις, ὁβ, ἡ, reſolutio, laxatio, remiſſio, relaxatio, debilitatio, Gl. V. Ab eod.

Παραλυτικός, ἡ, όν, reſolutus, debilis, imbecillis, ſenex, infirmus, &c. Ab eod.

Παραλύω, laxo, remitto, debilito, relaxo, debilito, Gl. Vet. παραλυομένῳ, debilis, Gl. Vet. Ἀνάγκη παραλῦσαι δεσμά, Eur. Alc. 114. Ἰσχὺς καὶ χαρίεσσα σώματος παραλύει, ib. 122.

Παραμαρτάνω, aberro, παραμαρτὰν, aberrans, a. 2. part.

Παραμαρτεῖν, ᾶς, ἡ, præceptio, exceptio.

Παραμασσάτω, ᾶτω, ὁ, cui ad latus alicujus mandit, qui a latere ſedens mandit, parafitus. Ex μασάομαι.

Παραμβλύνω, hebeſco, hebes ſum.

Παραμεθίημι, dimitto, neglio, prætermitto, detrecto, aut minus facio. Suic.

Παραμείβεται, 3. ſ. plur. conj. paſſ.

Παραμείβω, f. ψω, prætereo, prætergredior, prætervehor, tranſeo, præfluo, permuto. Σοφὰ θ' ἃ σοφίαν παρ[illegible]ν ἀπὸ, Soph. Oed. Tyr. 511. Φυλάσσεσθαι, μή τι σὲ λάθῃ τροχάλοισιν ὄχοις παρεμβαλών, Eur. Iph. in Au. 143. Θαλασσαῖον παραμείβεται δεῖπνον, Pind. Pyth. 2, 93.

Παραμείβω, 3. ſing f. 1. indic. med.

Παραμείλια, ῶ, fut. ίσω, adipernor, negligo, ſperno; παρημίλησας, p. neglexiſti; παρεμελήμαι,

μελῶμαι, Imper. 3 pl. παρημελῶνθω, negligebantur, p. part. παρημελημένος, neglectus. Τί γὰρ, ἔφη, τῷ ἄλλῳ, ὦ παῖ, ὧν ἰδόκει πρὸ ἡμῶν ἀναγκαῖον εἶναι μὴ παρημελῆσθαι, μὴ μιμήσασθαι, Xen. Cyr. 1, 2, 1. Εἴ τι παρημέλημας τῆς μητρὸς, id.

Παραμίμνημαι, mentionem facio, memoro,

Παραμένω, f. νῶ, maneo apud, permaneo, persevero. Ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον ἡμῖν, extende, Arist. Pace. 117. Παραμένειν πρὸς τὰ ὑστέρια, Thuc.

Παράμερος, Dor. pro παθημερος, quotidianus, Pind. Olymp. 1. Ex ἡμέρα.

Παρμέσιον, ου, ὁ, sc. χορδὴ, musicus tonus. Ex παρὰ, & μέσος.

Παράμεσος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui est juxta medium.

Παραμετρέω, ω, fut. ήσω, juxta alterum admetior; (2) compenso; (3) prætervehor, prætereo. Παραμετρῆς τῷ οἰκείῳ μίτρῳ ἑκάτερον, Luc.

Παραμεύομαι, ex παρὰ, & ἀμεύομαι, verb. poet. transeo, supero. Μορφὴ παραμεύσεται ἄλλων, Pind. Nemeor. 11.

Παραμήκης, ους, ὁ ἡ ὁ, oblongus. Παράμηκες ἔντερον, Arct. Ex μῆκος.

Παραμηκίως, oblonge, in oblongum.

Παραμηκύνω, extendo, protraho.

Παραμήρια, ων, τὰ, internæ femoris partes. Ex μηρὸς. Hinc

Παραμηριαῖος, α, ον, idem quod

Παραμηριδιος, ου, ὁ ἡ ὁ, ad femur pertinens; (2) femori tegens.

Παραμίγνυμι, vel παραμίγνυμι, f. ξω, admisceo, immisceo. Ἀντὶ σιραίου μίλιτος σμικρὸν τῷ ὑμιδίῳ παραμίξας, Arist. Vesp. 872. Τὰ καλὰ τῶν ὀνομάτων τοῖς ἐπαγωγοῖς παραμιγνῦσα, Heliod.

Παραμικρόν, Adv. propemodum, pæne.

Παραμιλλάομαι, devinco.

Παράμιλλος, ου, ὁ, citta certamen victor, vel potius pæne æqualis. Ex ἅμιλλα.

Παραμίμνω, maneo apud; permaneo. Οὐδ' εἰ πανταίης γε κῆ ἐξέτεις παραμίμνων, Odyss. 3, 115.

Παραμινύθω, frango, absumo paulatim.

Παραμιξολυδιάζω; unde παραμιξολυδιάσαι, ad mixolydium tonum alludere, vel transcendere mixolydium cantum. Ex παρὰ, & μιξολύδιος.

Παραμίσγω, admisceo.

Παραμνάομαι, memini, recordor, mentionem facio.

Παραμολέω, ῶ, adium, advenio, adsto, succurro, Suic. ut hinc sit παρμέμβλακεν, Homericum p. pro παραμεμόλακεν, Il. 4, 11

Παραμονὴ, ῆς, ἡ, constans permansio apud aliquem; (2) duratio. A παραμένω.

Παραμόνιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui constanter apud aliquem permanet; (2) durabilis. A παραμονή.

Παράμονος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem. A παραμένω.

Παράμουσος, ου, ὁ ἡ ὁ, dissonus, Musis seu cantui non conveniens; (2) alienus, abhorrens. Ex Μοῦσα.

Παραμπέχω, f. ἕξω, p. χηκα, obvelo, obtego, obduco, involvo.

Παραμπύκια, τὰ, fasciæ, quibus crines religantur. Ab ἄμπυξ. Hinc

Παραμπυκίζω, crines anteriores religo.

Παραμυθέομαι, ῆμαι, futur. ήσομαι, hortor; adhortor; (2) consolor, verbis aut quacunque re mulceo & sedo. Παραμυθοῦμαι, medeor; (3) compenso, farcio. Ἀχαιμενίδαι ἡμεῖς ἑτέρῳ γάμῳ παραμυθησόμεθα, Heliod. Παρεμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὸν [illegible], Luc.

Παραμυθέομαι, ῆμαι, a. 1. opt. med. v. παραμυθέομαι. Unde

Παραμυθητὴς, οῦ, ὁ, consolator.

Παραμυθητικὸς, ὴ, όν, qui consolari potest aut solet, consolatorius. Ab eod.

Παραμυθία, ας, ἡ, exhortatio, solatium, consolatio; (2) & quicquid ad leniendum in quocunque genere valet; (3) demonstratio, argumentum rei propositæ, ap. Plat. Ex μῦθος.

Παραμύθιον, ου, τὸ, solamen. Ex ilid.

Παραμυθιάζω, consolantis more, consolandi causa.

Παραμυθουμένοισι, dat. pl. part, præs. med. Poët. pro παραμυθουμένοις.

Παρανεγνώσκω, lego, recito, v. c. testimonium in judicio, Gl. Vet. affero; (2) lego, perlego. Τοὺς νόμους τῷ ψηφίσματι παρανεγνώσκειν, Isocr. Hinc

Παρανάγνωσις, εως, ἡ, adlectio, Gl. V. recitatio v. c. testimonii.

Παραναγκάζω, f. άσω, vim affero, cogo.

Παρανασσόμαι, emergo, erumpo.

Παρανατλίνω, inclino.

Παρανάλισκω, fut. λώσω, obiter & præter destinatum impendo, perperam consumo; item, absumo simpliciter, pass. παρανάλισκομαι, consumor, pereo; exspiro. Εἰ μὴ χρατηγόν τινα τῶν πολίτων, νῦν ἔχοντα, προσθεῖτε, παρανάλωσετε πόθ', ὅσα ἂν δαπανήσητε, Isocr. Hinc

Παράνάλωμα, ατος, τὸ, sumptus supervacaneus & inutilis; additamentum ac velut appendix impensæ destinatæ.

Παρανατίλλω, sive παρανατίλλομαι, juxta orior.

Παρανασμαι & παρανάσσομαι, juxta habito, vicinus sum.

Παρανδρέομαι, ῆμαι, nubilis sum, nubilis fio, ut placet Faesio, f. potius viri sive thalami expers sum, Ern. Ex παρὰ, & ἀνὴρ.

Παρανέομαι, prætereo, prætervehor, præternavigo. Πολέας παρανηΐδας, Apoll.

Παρανευρίζω, f. ίσω, nervos resolvo, enervo. Ex παρὰ, & νεῦρον.

Παρανίχω, altrinsecus attollo sive elevo; item emineo.

Παρανίος, ad latus nato, juxta nato; vel præternato.

Παρανίω, vel παρανέω, juxta aggrego & acervo; ad latus accumulo; unde aor. 1. παρήνησαν, coacervarunt, congesserunt, acervum fecerunt.

Παρανιώων, idem; unde imperf. παρανιώεσκον, aggerebat, 3. pl. παρανιώων, accumulabant.

Παρανήτη, ης, ἡ, paranete, chorda penultimæ proxima.

Παρανήχομαι, f. νήξομαι, nato juxta, seu ad latus; aut natando prætervehor. Παρανήχεσθε τὴν τριήρη, Plut. Εἰ δὲ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, Odyss 5, 417.

Παρανθέω, ῶ, defloresco; in vulg. Lex, adfloreo.

Παρανιάομαι, prætereo, transeo.

Παρανίχω, altrinsecus attollo; (2) emineo, Dem.

Παρανοέω, ῶ, f. ήσω, deliro, desipio, demens sum; (2) perperam intelligo, Arist.

Παράνοια, ας, ἡ, amentia, dementia, delirium. Ex παρὰ, & νόος.

Παρανοίγω, f. οίξω, adaperio.

Παρανομέω, ῶ, fut. ήσω, contra leges seu contra jus & æquum facio; (2) legem legibus contrariam fero. Παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; Act. 23, 3. A παράνομος. Hinc

Παρανόμημα, ατος, τὸ, quod contra leges & jus factum est, peccatum, delictum, scelus, flagitium.

Παρανομία, ας, ἡ, transgressio legis, insolentia legibus repugnans; nequitia, improbitas contra leges, fas, & æquum commissa; scelus, flagitium. Ph. injuria. A

Παράνομος, ου, ὁ ἡ ὁ, contra leges faciens, legum violator, improbus. Gl. Vet. legirupa. Ph. contrarius legi; illicitus.

Παρανόμως, Adv. contra leges, præter jus & æquum. Ph. illicite.

Πάραντα, obliqua, a recta via aversa. Πολλὰ δ' ὄνειατα, πάντα, παράντα τε, δέγμενά τ' ἦλθον, Hom. Il. 23, 116. A παράντης.

Παραντίλλω, Poët. pro παρανατίλλω, juxta orior seu exorior, metaph. adjaceo, Suic.

Πάραντα, Adv. idem quod παράντα.

Παράντης, ους, ὁ ἡ ὁ, vectibus positus, obliquus, obliqua; obliquum. Ex παρὰ, & ἄντα.

Παραπαίδω, f. ίδσω, pernocto apud, cum eum quem excubo.

Παρανυμφίος, ου, ὁ, qui sponsi & sponsæ adest; dens eos domum deducit. A

Παράνυμφος, ου, ὁ, auspex pronubus, Ph. & ἡ παράνυμφος, pronuba, Ph. Ex νύμφη.

Παρανύτλω, exstimulo, instigo.

Παρόξενος, ου, ὁ ἡ ὁ, peregrinus; ignobilis, illegitimus, alienus.

Παραξία, leviter rado; (2) prætercurro, prætervolo, ap. Eunap.

Παράξηρος, ου, ὁ ἡ ὁ, siccus, R.

Παραξιφιδιον, ου, τὸ, pugio, Ph.

Παραξιφὶς, ίδος, ἡ, pugio. Ex ξίφος.

Παραξόνιος, ου, ὁ. axi infixus axem terens, attingens, strepens; τὸ παραξόνιον, clavus inditus axi, ne tota excidat. Ex ἄξων.

Παραξονίτιδες, ων, αἱ, modioli rotarum vel aliorum instrumentorum, quibus axis teritur, Suic. Ex iisd.

Παραξυράω, rado.

Παράξυσμα, ατος, τὸ, quod in sculptura supervacaneum quasi appendix additur. A παραξύω.

Παράξυστον, ου, τὸ, instrumentum ad lateres infructura radendos. Ab eod.

Παραξύω, abrado. Gl. V. detado, destringo. Ταῦτα γὰρ ἰχῶρ παραξύει φ ἰδιώτιον (λίχμη) accedunt, Longin. 31.

Παραπαιδαγωγέω, ῶ, corrigo & in melius muto, abstraho, retineo, a pravitate aliquos.

Παραπαίζω, alludo, deludo, Gl. Vet.

Παραπαίω, deliro, desipio. Ὦ δίστοτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις; Arist. Pac. 90.

Παραπαιόντως, Adverb. desipienter, delire, Hes. a παραπαίω. Unde

Παράπαις, ους, ὁ, delirus, desipiens, Hes.

Παραπάλλω, concutio, allido. Οἷς παρεπάλλετο Παλείδας ζὺν ὅπλοις παρ' ἄντυγα, Eur. Iph. in Au. 225.

Παράπαν, Adv. in universum, genere toto, per totum, omnino, prorsus.

Παραπαντάω, occurro, obvio. Ex

Παραπάσσω, fut. άσω, adspergo, Plut. Ion. pro παρεφάσσω, Hipp.

Παραπατάω, decipio leni & suavi quadam fraude, ut vino.

Παρατύφω, sive παραπαφῶ, decipio, fallo; παρήπαφεν, a. 2. decepit, Il. 14, 360. Πρίν μὲ παύσηφις ἀλλοῖ μύθῳ, Theoc. 27, 11.

Παραπείθω, f. είσω, persuadeo, persuadendo flecto & permoveo, Gl. V. solicito; (2) falsa persuasione decipio. Παράσχεσθον ἢ ζόν, ὃν λτεσόμεθ' ἐλθεῖν, τίνιον, Eur. Suppp. 59.

Παραπειράω, ῶ, vel παραπειράομαι, ῶμαι, leniter tento; periculum facio. Παραπειρῶντας Διὸς, Pind. Olymp. 8, 4.

Παραπειστικὸς, ὴ, ad persuadendum factus, de oratore Poll. (ubi editur παραπιστικὸς). A παραπείθω. Ern.

Παραπλεκάω, κῶ, dedolo.

Παραπέμπω, fut. ψω, prætermitto, omitto, transmitto, ut negligens dimitto; (2) transmitto, aliquo mitto, advehi, imperto; (3) deduco, comitor, prosequor, Ph. παραπέμποντας, omittit; παραπέμψας, aor. 1, part. comitatus, Gl. Vet. Πολλὰ δ' Ἑρμείην ὄπασεν Ἑρμείας περίπυστον ἐμοὶ γόνον ἀντιτύπου χειμαζομένῳ, iterum, Soph. Phil. 1449. Ἐπὶ τέλος οἴκοιο, Heliod.

Παραπεπήχασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum a παραπαγῶμαι.

Παραπεριπατέω, juxta incedo.

Παραπεσόντες, nom. pl. aor. 2. part. act. v. παραπίπτω.

Παραπετόζω, vel παραπεταννύω, fut. τάσω, obtendo, obtego, obvelo; (2) expando, explico. Σκιὴν σ' Ἀτρείδαι παραπεπλασμένοι ἄσπετον ἰδόντες, Dion. Hal. 88. pro παραπεπτάσμενοι, per Synec.

Παραπέταλος, ου, ὁ ἡ ὁ, foliis seu laminis obtectus, obtensus, & coopertus. Ex πέταλον.

Παρατιτράομαι, ᾶμαι, vel **παρατίτομαι**, advolo; (2) prætervolo, Gl. V.

Παρατίτασμα, ατος, τό, velum, seu aulæum; (2) prætextus, integumentum, Ph. velum, aula. A παρατατίζω.

Παρατίτομαι, prætervolo, Gl. V.

Παράτυξις, εως, ἡ, concoctio, Suic

Παράτυγμα, ατος, τό, *Prip.* tabula adfixa columnæ, pilæ, &c. ut legum, tiderum; (2) tabula, in qua descripta erat cœli ratio, & siderum orientium, occidentiumque, temperaturnque significatio, cum quadripartitis ahmi cardinibus, & aliis ejusmodi eventibus ac effectibus mundi; (3) tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens, tabulæ chronologicæ, historicæ, &c. *item*, (4) præceptum artis, ut Grammaticæ, dialecticæ. A

Παρατήγνυμι, fut. ξω, a latere figo, juxta depango, addo; (2) præcipio. Οἰκίαν ἀρχὴ παρατήξατο, Al. Aphr. Αἱ λύπαι τοῖς ἡδοναῖς παρατιτηγασι, Isocr.

Παρατηδάω, ῶ, fut. ήσω, saltu prætereo, transgredior, transilio.

Παρατήχιον, ου, τό, os & pars cubiti, Poll. A

Παράτηχυς, υος, ὁ ἡ ὑ, cubito adjunctus, cubito appositus. Hinc το παράτηχυ, υος, vestimentum album cubitum purpureum attextum habens, H L

Παρατικραίνω, ad iram concito; aor. 1. παρετίκρανα, 3. plur. exacerbaverunt, Heb. 3, 16.

Παρατικρασμὸς, οῦ, ὁ, exacerbatio.

Παρατίμπρημι, aduro.

Παρατιπτω, incido; (2) offendo, obviam fio; (3) offendio, pecco; (4) accido, evenio, incido; (5) *dicitur etiam* de coitu, perf. παρατιπτωκα; aor. 2. παρέπισον; κείρος παρέπισεν, occasio incidit. Παρατιπτειν πολέμ, Plat. ἐς Ἄργος, Polyb. Παρέπεσε πᾶσιν μοχθηρᾷ, Diod.

Παρατλαγιάζω, obliquo, Hes. ubi, παρατλαγιάσας, a. 1. part. A

Παρατλάγιος, α, ὁ ἡ ὑ, al quantum obliquus vel literalis.

Παραπλάζω, a vera via seductum in errorem impello, vel vagabundum duco secus viam rectam, aut seduco; aor. 1. παρέπλαγξα, præteregi; a. 1. pass. παρεπλάγχθην, aberravi. Μνησῆρσι δὲ Πελλὰς Αθηνὴ Ασθενέσιν γελον ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα, Hom. Odyss. 20, 346. Νεύμασιν ἀφθόγγοισι παρατλάζων φρένα κυρεῖς, Mus. 1 2. παρεπλάγξατο. ib. 159. Αἱ ὑ φρένων ταραχαὶ παλιπλαγξαι κὴ σοφὸν, Pind. Ol. 7, 56.

Παρατλάνω, idem

Παρατλασμα, τὸ, figura, species.

Παραπλέκω, fut. ξω, artexo, admisceo, contexo, confero.

Παρατλέοντες, nom. pl. præs. part. verbi παραπλεω.

Παραπλευρίδια, ων, τὰ, arma, quæ tegunt equorum latera. A

Παραπλευρος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui ad latus seu ad costa est. Ex πλευρά.

Παραπλέω, f. εύσω, præternavigo, prætervehor, præternavigo. Hinc

Παραπλευσίας, α, ον, præternavigandus.

Παραπλήγια, ας, ἡ, levis partium sideratio aut resolutio; (2) delirium, infantia. A παραπλήσσω. Hinc

Παραπλήγιος, ἡ, ον, leviter sideratus ac resolutus.

Παραπλήγιῶς, Adv. per levem sideralionem ac resolutionem, Suic

Παραπλήθω, plenus & refertus sum.

Παραπλησιάκις, idem quod παραπλησίως.

Παράπληξις, εως, ὁ ἡ ὑ, cui mentis vel sensuum harmonia depravata est, vecors, insanus, mente captus. A παραπλήσσω.

Παραπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ὑ, idem & ab eod. Gl. Vet. delirus; Od. 5, 418. & 440 Hom. ἀϊδρεῖ παραπλῆγι, littora a fluctibus percussa.

Παραπληξία, ας, ἡ, insania, amentia; (2) levis partium sideratio aut resolutio, Deut. 28, 28. Ab eod.

Παραπλήρω, ῶ, f. ώσω, justo completoque oneri infarcio, superaddo. Hinc

Παραπλήρωμα, ατος, τό, quod oneri completo infarcitur; (2) cento; (3) omne redundans ac superfluum, Ph. lagina; (4) particula expletiva, ap. Gramm.

Παραπληρωματικὸς, ἡ, ὸν, expletivus, Gl. V. A παραπλήρωμα.

Παραπληρωματικῶς, explendi causa, expletive.

Παραπλήσιον, *Adv.* proxime. A

Παραπλήσιος, α, ον, ὁ ἡ ὑ, proxime ad aliquid accedens, adfinis; similis, adfimilis, Gl. Vet.

Παραπλησίως, *Adv.* similiter, eodem prope modo. Gl. V. perinde, itidem, similiter.

Παραπλήσσω, futur. ξω, perpetam pulso citharam, aut aliud instrumentum musicum. Att. παραπλήττομαι, mente percellor, vecors & amens fio; παραπεπληγμένος, perfect. particip. vecors; amens. Ἔλαξε δ' ἅμα χλωτὶ παραπεπλημμένῳ, Eur. Her. fur. 938.

Παραπλόκαμος, ου, ὁ ἡ ὑ, calamistratos vel implexos habens capillos.

Παραπλοκὴ, ῆς, ἡ, q. d. adtextio, insertio. A παραπλέκω.

Παράπλους, ου, ὁ, præternavigatio, trajectus; (2) ἐν παράπλῳ dicitur esse insula, sita ad trajiciendum idoneo loco. A παραπλέω.

Παραπλύω, f. ύσω, præternavigo.

Παραπνέω, f. εύσω, a latere flo seu spiro; (2) præterflo; (3) leviter spiro. Hinc

Παραπνὴ, ἡ, lenis adspiratio.

Παραπόδας, *Adv.* e vestigio; (2) juxta, prope. Ex παρὰ, & πούς, pes.

Παραποδίζω, futur. ίσω, impedimento sum. Παραποδίζειν τῶν ἧβῆς ὅπλων χρείαν, Polyb. Μὴ φῶ παραποδίσειν, *Plato.*

Παραποδίσμαι, exuo me juxta, vel uno cum aliis, vel eodem loco, vel exuo me, ut ἀποδύσμαι.

Παραποιέω, ῶ, falso adfimilo, adulterio, perverto, Gl. Vet. permuto; παραποιηθεὶς, aor. 1. pass. & παραπεποιημμένος, perf. ad similitudinem factus. Ἀλλὰ ὑ τῦ Ξώθε παραπεπείκαεν, Arist. Hinc

Παραποίημα, ατος, τό, factum ad alicujus similitudinem, ratio adfimilatum.

Παραποίησις, εως, ἡ, adfimilatio, qua mentimur aliquid, adulteratio, Gl. Vet. hoc falsum. Ab eod.

Παραπολαύω, f. αύσω, obiter fructum percipio; (2) obiter damnum accipio.

Παραπολλύμι, male perdo, pessumdo contra meritum; (2) perdo, ut simplex, πυραπολυμαι, intermorior, oppeto, Gl. V. Ὁ μὴ ἀτίμως ὑ παραπόλλυσιν, Dem.

Παραπολυ, *Adv.* multo, longe.

Παραπομπαὶ, ῶν, αἱ, deductio, comitatus, comitatus; (2) trajectio, translectio, advectio, importatio, Ph. prosecutio, comitatus. A παραπέμπω.

Παραποστὸς, ἡ, ὸν ὁ ἡ ὑ, comes, deductor. Ph. prosecutor. Ab eod.

Παραπορεύομαι, ad latus incedo, deambulo, prætereo. transeo, iter facio; aor. 1. part. παραπορευσεις, prætergressus. Παρεπορεύοντο διὰ Γαλιλαίας, Marc. 9, 30.

Παραπόρφυρος, ου, ὁ ἡ ὑ, purpuram prætextam habens. Ex πορφύρα.

Παραποτάμιος, α, ον, ad fluvium situs; (2) fluvium accolens.

Παραπραάω, vel ύττω, f. άξω, secus facio quam deceat, aut præter justa facio, perjeram ago. Μηδενὶ ἀλλὰ παραπράξαντες, Soph, Aj. 261.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, mala fide gesta legatio; ementita legatio; Demosth. *a pretended embassy.* A

Παραπρεσβεύω, f. εύσω, legationem mala fide gero, aliter in legatione ago, quam mandatum est. Παρεπρεσβεύσατο εἰς Λακεδαίμονα, Dem.

Παρέρεισμα, ατος, τό, scobs, quam serræ dentes egerunt e ligno; (unde παρεπρίσματα ἐκῶν pro λευκολογίας. *Ern.*) (2) concretus humor in furis equorum. A παρέπρισα.

Παραπρίω, f. ίσω, fenfim feco ut serra.

Παραπροθεσμία, ἡ, temporis præfiniti negligentia, cum v. c. pecunia non ad diem numeratur.

Παραπροσδοκία, ἡ, Fig. Rhet. cum aliud dicitur, quam auditor expectat. al. παρὰ προσδοκίας λεγόμενον.

Παραπροσποιέομαι, οῦμαι, dissimulo, connivco, Gloss. Vet. παραπροσποιηθέντα, dissimulata, Ph.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, dissimulatio, simulatio, Gl. Vet.

Παραπρισωπὶς, ίδος, ἡ, persona, & quidquid adponitur faciei vel capiti. A πρόσωπον.

Παραπλαίω, f. αίσω, offendo, impingo, labor; erro, aberro, pecco. Ἥματος αἰτιάλοντος ὀδοιπόρος ὑποτε κάμπει ταρσὸν ὀλιζηρίσι παραπλαίοντα πιδίλοις, Nonn. P. 11, 9.

Παραπλομαι, f. άψομαι, obiter & in transcursu tango seu attingo.

Παραπλω, attingo.

Παράπλωμα, ατος, τό, lapsus, offensa, erratum. Gloss. Vet. delictum. A παραπίπτω. Unde

Παραπλασις, εως, ἡ, offensa, lapsus, offensio; (2) irruptio, impetus; (3) cursus, ut παραπιπτειν; (4) παράπλασις τόπου, situs loci ejusmodi, ut duobus finitimis sit, ap. Polyb. (5) figura, qua calus pro eam ponitur.

Παραπυλίον, ου, τό, portula juxta portam majorem. Gl. V. portella. Ex πύλη.

Παρυπυξος, ου, ὁ ἡ ὑ, buxeus, buxo adfinis.

Παραπυμόζω, f. άσω, operculo claudo & obturo.

Παραπυθμία, negligens sum, negligenter ago.

Παραράινω, leviter adspergo.

Παρερίω, cedillo, Gl. V.

Παρυρθία, ῶ, ex articulis demoveor, aut demotus & detortus sum, luxatus sum. Ex παρὰ, & ὄρθρον. Hinc

Παρυρθεσις, ατος, τό, parva luxatio, per quam leviter articulus paullulum a suo loco naturali excellit.

Παράρθρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παραριγόω, ῶ, rigeo, seu aliquantum rigeo.

Παρτριθμία, ῶ, adnumero.

Παρρπτω, f. ψω, abjicio, projicio.

Παρρπίω, a juxta fulcio; (2) fulcio.

Παρας, ος, ὁ ἡ ὑ, non bene compositum corpus habens; (2) non bene compositam mentem habens, delirus, demens; Theocr. 15, (3) inutilis. Ex ἄρω, (sive pro παρρος, παρίορος ut placet Sch. ad Theoc. (v. in πιστερος) & quantitas meæ syllabæ (longæ) arguit, *Ern.*)

Παρυπάζω, f. άξω, vel ασω, abripio, rapio, Suic. Ἂν ὑ πασαρπάζῃς ἄρτες ἢ κλάσματ' ἀνάλθας, Pluyr.

Παρασρέπτω, f. ψω, adfuo; (2) confuo.

Παρασρέφεσθαι, ου, præterfluens. A ῥέω.

Παρασρίοντος, gen. fing. part. præs. act. v.

Παρασρόα, vel **παρασρύα**, præterfluo, præterco, excido aliquando, negligentiâ meâ; παρασρυῶσαι, aor. 2. pass. inf. præterfluxille; præterfluere, elabi. Part. παρυρρύεις, præterlapsus. Ἔτροι παλόγοι παρορύηκασι πρὸς ὑμᾶς ἀλθεῖς, Dem.

Παραρρήγνυμι, ρήξω, disrumpo, diffringo, diffipo, discindo; a. 2 part. pass. disruptus, scissus. Μίλακα τ' ὄρε τε πυρίῤῥηγε πόδος αἱμοῤῥαγὲς φλέψ, Soph. Phil. 845. Hinc

Παράῤῥηξις, εως, ἡ, impetus, incursus in hostem.

Παραῤῥητὸς, ἡ, ὸν, qui verbis flecti potest; (2) adhortatorius, monitorius.

Παραῤῥιπίω, ῶ, f. ίσω, abjicio, rejicio; παραῤῥιπίσμαι, abjicior.

Παραῤῥίπτω, f. ψω, abjicio, projicio.

Παράῤῥυμα,

Παραβύρμα, ατος, τὸ, pellis, tegumentum, velamentum; (2) funis tectarius, quo navis adducitur remulco.

Παραβύρσις, εως, ἡ, idem.

Παραβύρω, idem quod **παραβύω**.

Παραρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo e cingulo, vel succingo ut ensem; **παράρτηται**, perf. pass appensum habet.

Παραρτίομαι, præparo, instruo, comparo, *Ion.* pro **παραρτῶμαι**.

Παράρτημα, ατος, τὸ, quicquid e cingulo suspensum gestatur, quidquid ab alio dependet & annexum est, ut appendix, ad aliquid suspensum. A **παραρτάω**.

Παραρτύω, fut. ύσω, apparo, instruo, accommodo.

Παράρυθμος, seu **παρύρρυθμος**, ον, carens numero, abhorrens a numero. A **ῥυθμός**.

Παρῤῥυθμος, inconcinne.

Παρασάγγης, ου, ὁ, parasanga, apud Persas triginta stadia.

Παρασαλεύω, fut. εύσω, concutio, leniter concutio. Gl. V. demoveo.

Παρασκάπτω, fut. ψω, scopis purgo, verro.

Παρασκάπτω, refercio.

Παρασειρος, ίππος, equus funalis. A **Σειρά**.

Παράσεισμα, ατος, το, concussio, corporis & inter exercitationes ponitur. A

Παρασείω, fut. είσω, quatio, concutio, manus expando, ac moveo, ut cursus adjuvem. Οἱ ἕλκοντες ᾠὸν παρασείοντες τὰς χεῖρας, Aristot. Οὐδαμῶς τ' ἂν ἁρμόζοι τῷ μεγαλοψύχῳ φεύγειν παρασείσαντα, Arist. Nichomach. 4.

Παρασημαίνω, perperam signo, falsum signum notamque imprimo; (2) annoto, adscribo; (3) obsigno; **παρισημηνάμην**, a. 1. med obsignavi; **παρασεσημασμένος**, perperam signatus, adulterinus, ut nummus, perf. part. pass. Hinc

Παρασημασία, ας, ἡ, q. d. significatio, plausus, acclamatio, laus, ap. Polyb.

Παρισόμειο, τὸ, falsum signum.

Παρασημειόω, ῶ, noto, annoto. Hinc

Παρασημείωσις, εως, ἡ, annotatio. Vox Critica.

Παρισημειωτέον, annotandum. Ab eod.

Παρασημον, ου, τὸ nota; **παράσημα**, τὰ, notæ, indicia; **παράσημον τῶ πλοίω**, tutela navis, Ph. Τοῖς βασιλικοῖς παρασήμοις κοσμεῖσθαι. Regis insignibus, Plut. in Num. cap. 2. A **Σῆμα**.

Παράσημος, ος, ον, perperam signatus, adulterinus; (2) obscurus, ignobilis; (3) procerus, portentosus, monstrosus; (4) insignis & inter alios conspicuus. Ex infl.

Παρασήμως, *Adv.* insigniter & cum additamento, Gl. V. solenniter

Παράσιτον, seu potius **παράσειτον**, velum quod nuptarum dicitur.

Παρασιτέω, ῶ, fut. ήσω, cibum apud aliquem sumo, fum præsitus & adjutator; fedeor & adulor ventris causa. A **παράσιτος**.

Παρασιτία, ας, ἡ, parasitica adulatio.

Παρασιτικὸς, ἡ, όν, ad parasitum pertinens; ἡ **παρασιτική**, ars parasitandi. A

Παράσιτος, ου, ὁ, qui cibum apud aliquem sumit; (2) qui cibi gratia adulatur, cœnarum adulator; (3) *Adj.* qui epulum ad cœnam adhibetur, Ph. parasitus, adjecta; **παράσιτοι** buccones.

Παρασιωπάω, ῶ, f. ήσω, reticeo, silentio præterco. Gl. V. conticeo. Hinc

Παρασιώπησις, εως, ἡ, reticentia; (2) figura orationis.

Παρασκάπτω, a latere salio seu adsulto.

Παρασκέπασμα, τὸ, tegmen.

Παρασκευάζω, fut. άσω, præparo, instruo, apparo, comparo, Gl. Vet. **παρασκευάζομαι**, præparo me, Gl. Vet. **παρασκευάζω**, accingo te, Ph. **παρισκευάσατο**, accinxit, Ph. aor. 1. med. **παρεσκευασμένος**, perf. pass. part. paratus, in animo habens, solutus, fretus, Τῷ εἰρήνῃ ἐπάρχοντι καταλύσει πόλεμον παρασκευάζουσιν, Æsch. Ὁ ἐπὶ μεγάλοις αὐ παρασκευαζόμενος, Arist. Ἀν. 33. καὶ ἐγὼ παρασκευάσομαι ἄρτι παρὼν, Eur. Her. fur. 1246.

Παρασκεύασμα, ατος, τὸ, apparatus, præparatio. A **παρασκευάζω**.

Παρασκευαστέος, α, ον, apparandus, præparandus. Εἶτά γε μὴν ἐπιδείξεως αὐτοὺς ἢ παρασκευαστέον, Plut. Ab eod.

Παρασκευαστικὸς, ἡ, όν, præparativus; (2) patrandi & efficiendi vim habens. Ab eod.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, instructio, præparatio; (2) factio & coitio hominum vel ad reos opprimendos, vel pœna eximendos, contra æquitatem juris, legemque interdicta; (3) quod fit consulto & de industria; (4) dies, ante Sabbatum in primis Paschale; hinc ἡ μεγάλη, sive ἡ ἁγία παρασκευή, dies crucifixi Dominici.

Παρασκήνια, τὰ, aditus ad scenam tendens, vel locus juxta scenam, ubi instrumenta ludorum reponebantur. A **Σκηνή**.

Παρασκηνόω, & **παρεσκήνωκα**, vel **παρασκηνάω**, ῶ, juxta tentorium seu tabernaculum meum habeo; (2) juxta figo tentorium; (3) sedem meam figo apud, habito apud; (4) vicinus & proximus sum. Ὁ ᾧ Κυαξάρης ἐμισθώσατο, μεθ' ὧν παρεσκήνου, Xen. Cyn. 4, 21. Ex infl.

Παρασκήπτω, f. ψω, juxta seu a latere ingruo & irruo, decumbendo & ingruendo aberro.

Παρασκηρτάω, ῶ, fut. ήσω, a latere salio, ad latus alicujus exsilio; (2) exsultim ludo, lætitia exsulto, gestio.

Παρασκήτω, fut. ίσω, occæco.

Παρασοβέω, ῶ, fut. ήσω, inclienter & fastuose præterco; (2) feroci & superbo adspectu transmitto & præterco. **Παρασοβήσας παρὰ τὸ δικαστήριον**, Plut.

Παρασοφίζομαι, f. ισομαι, perperam **Σοφίζομαι**, recte & ingeniose aliquid tentans perperam id facio; **παρασοφισθῆς**, fuculum superare arguris.

Παράσπαδος, ὁ, ἡ, frutex arbori adnascens, qui inde avulsus plantatur, stolo.

Παρασπασμὸς, ὁ, ὁ, avulsio, convulsio. A

Παράσπαω, ῶ, fut. άσω, a latere alicujus abstraho seu avello; (2) frustrum arbori adnatcentem ex ejus imo trunco avello; (3) abstraho, evello, Ph. **παρεσπάθη**, abripat, **παρεσπασθέντων**, deductis; id a. 1. part. pass. Τῶν δ' Ἑλλήνων σχεδὸν παρεσπάσθη τινὲς τῷ Φαρνάβαζῳ, Xen.

Παρασπείρω, femino juxta seu apud; aor. 1. **παρέσπειρα**. Τῷ Σίτῳ τὸ ζιζάνιον παρασπείρουσι, Synes.

Παράσπιζα, fut. ίσω, a latere stans clypeo munitus pugno. Ἀλλοὶ δ' ἐπαρσπιζήσ' ἐμοὶ, Eur. Ph. 1444. Μὰ τὸν παρασπίζουσαν ἀρτεμισίν ποτε νεκρῶ Ἀθηνᾶν, id. Ion. 1573. Hinc

Παρασπιστὴς, ου, ὁ, qui a latere stans clypeo munitus pugnat pro aliquo, defensor, auxiliator.

Παρασπονδέω, ῶ, fut. ήσω, contra fœdus facio, pacta & conditiones fœderis violo; (2) aliquem contra fœderis fidem violo; perf. partic. p. pass. **παρεσπονδημένος**, & aor. 1 **παρεσπονδήθεις**, in fœdere violatus. Καλέσας ἑαυτὸν εἰς ἀνάκρισιν τῷ παρεσπονδῆσαι ἢ ἔξω, Plut. Ἅ σφᾶτα παρεσπόνδησε Φιλιππος, Dinarch. A **παρὰ** & **σπονδή**. Hinc

Παρασπονδήσιμος, dat. pl. a. 1. part. pass.

Παράσπονδημα, ατος, τὸ, facinus fœdere violato perpetratum, f. fœderis violatio.

Παρασπόνδησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παρασπονδητὴς, ὁ, ὁ, fœdifragus. Ab eod.

Παράσπονδος, ος, ὁ ἡ, ἡ, fœdus & pacta transgrediens, qui fit contra fœdus & pacta, Gl. Vet. fœdifragus. A **Σπονδὴ**.

Παρασπόνδως, *Adv.* contra fœdus & pacta perfide.

Παρασπορὰ, ἡ, satio juxta. A **παρασπείρω**.

Παρέασον, *Adv.* perfacile.

Παρεδρεύω, *Adv.* adflando a latere, prope stando. A **παρίσαμαι**, *adsto*.

Παρεδάζω, leniter instillo.

Παρεισαγωγὶς, ίδος, ἡ, postis cardinem recipiens. Ex **παρὰ**, & **εἰσάγω**.

Παρεισαθμίζω, præpondero Gl. V. perpendo.

Παρεισὰς, άδος, ἡ, postis; **παρεισάδες**, postes. Ex **παρὰ**, & **ἵσαμαι**.

Παρείσασις, εως, exhibitio, apparitura, Gl. Vet. (2) documentum, demonstratio, v. c. testis, significatio; (3) impetus animi fiducia sui præditi; (4) animi præsentia; (5) fiducia seu persuasio; (6) exsilium & vita extorris; (7) vilis ac stataria quædam negotiatio. A **παρίσημι**, unde **παρίσασμαι**.

Παρεισατέω, ῶ, fut. ήσω, a latere sto, adsisto, sto apud seu juxta, auxilior, opitulor. Τοῖς αὐτοῖσι τοι καὶ δυτὸς ἀεὶ δαιμόνιον παρεισατεῖ, Soph. El. 923. Ἀρωγὸς ἐν πόνοις παρεισατεῖν, Eur. Rhes. 637. A

Παρεισάτης, ου, ὁ, qui juxta aliquem stat, qui a latere stat; (2) socius auxiliator; (3) præsultore in choro secundus; (4) auctor; **παρεισάδες**, meatus, qui semen genitale ad canalem virgæ deferunt; (2) pilæ quadratæ. A **παρίσημι**. Hinc

Παρεισατικὸς, ἡ, όν, exhibitivus, repræsentativus; (2) animosus, fortis, constans; (3) furore quodam divino correptus.

Παρεισατικῶς, *Adv.* præsenti animo, intrepido & fidenti animo; (2) adfirmative.

Παρεισάτις, ιδος, ἡ, socia, auxiliatrix.

Παρεισαυρόω, ῶ, fut. ώσω, vallos depango, a latere palos figo.

Παρεισείχω, tranleo, prætereo; (2) prope accedo; a. 2. **παρείσιχον**. Καὶ μὸ πρεσβυς ἃς ὁρᾷ ἔχω παρεισέχοντα, Soph. Oed. Tyr. 818. Αἴλινον τ' ἠμαθόεντα παρεισιχεν, Hom. Hymn. in Ap. 217.

Παρεισέλκω, curium retineo, cohibeo, sisto, compesco, inhibeo.

Παρεισεπτέω, congemo, collacrimor.

Παρέσημα, ατος, τὸ, præsidentia & robur animi, animi præsentia, audacia, Gloss. Vet. gestus; (2) subsidium, auxilium; (3) documentum. A **παρίσαμαι**.

Παρεσβάω, a. 2. inf. act. v. **παρίσαμι**.

Παρεσβῆναι, aor. 1. inf. act.

Παρεσβῆτε, 2. pl. aor. 1. imper. act.

Παρεσβῆτε, 2. pl. aor. 2. conj. act.

Παρεσίζω, f. ίξω, puncto noto, nota signo.

Παρεσιχίδιον, ου, τὸ, continuus ordo, **κοντινuata** series; (2) capita & primæ veriuum literæ.

Παρεσιχίς, ίδος, ἡ, idem & ex illo.

Παρεσορέω, ῶ, fut. ήσω, adsterno; (2) sterno, extendo. Ἐγὼ δέ παρεσόρεον, Arist. Eq. 479.

Παρεσχίζομαι, f. ισομαι, a loco aberro.

Παρεσχατόομαι, exercitum tector, lixa sum.

Παρεσχατόω, ῶ, f. ώσω, imperatoris adsessor sum & collega, Plut

Παρεσχατοπεδεύω, f. εύσω, castra meter apud; (2) ex novero castra loco; **παρεσχατοπεδεύομαι**, Περιεσχατοπεδεύσαν τοὺς ἑαυτῶν ἥκοντες, Polyb.

Παρεσφέρομαι, τὸ, a flatu, convulsio. A

Παρεσφέρω, f. ώσω, dislorqueo, depravo; **παρεσφαμμένος**, tortus, perf. participp. pass. Εἰσὶ δ' ἁσπὶς αὐτῇ ἀεὶ ψυχῇ παρεσφαμμένῃ τ' ἀγαθῇ εὐσχήμων ἕξις, Aristot. Ἅ παρεσφέρειν ἐπιτάττει, videm ex parte invertere, everiere, eam quasi de integro reficere, novam ibi faciem dare.

Παρεσφραφὰς, idem. Ὄμματα δὲ Σεῦ λεπτὰ παρεσφαφάς, Apoll.

Παρεσχεθω, adhuingo.

Παρασυγγραφὴ, ῆς, contra syngraphæ conventa facio, fidem promissam in satisfaciendo fallo. Διὰ ταῦτα οὐδὲν αὐτοὺς ὑμᾶς, ὃς παρεσυγγράφη ας, Dem. Ex **παρὰ**, & **Συγγραφή**.

Παρασυγγραφὴ, ἡ, syngraphæ violata fides.

Παρασυκοφαντία, cavillor, cavillando depravo.

Παρασυμβάλλω, comparo.

Παρασύμβαμα, ατος, τὸ, eventus, casus fortuitus; (2) projectio ex nomine & verbo, non integram sententiam faciens.

Παρασυμπλήρωμα, ατος, τὸ, quod præter alia gravioia accidit.

Παρασύναγχη, ης, ἡ, anginæ species, cum exteriores faucium musculi inflammantur.

Παρασυνάγω, illicitos conventus agito. Hinc

Παρασυναγωγή, ῆς, ἡ, falsa Synagoga, illicitus conventus & legitimo oppositus, Suic.

Παρασύνεξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παρασυνεπτικός, ἡ, όν, continuus. A

Παρασυνάπτω, fut. ψω, continuo, annecto.

Παρασύνεσις, εως, ἡ, falsa intelligentia, error, non quilibet, neque quælibet ignorantia, sed probabilis & vero proxima.

Παρασύνθεσις, ἡ, adjunctio præpositionis in capite verbi ultima littera abjecta, ut καθίζανω.

Παρασύνθετον, ου, τό, vocabulum ductum a composito; item compositum, quod a verbo ducitur, ut ἁλιεύτης.

Παρασύνθημα, ατος, τό, mutum signum, quod fi bat nutu, manu, armis collisis, aut concussis, hasta inclinata, vel ensi vibrato.

Παρασύρω, f. υρῶ, præpostere traho, traho in latus, in quo trahere non decet; perverto, distorqueo, & hinc universe corrumpo; (2) abstraho, avello, prot aho, seduco, Gl. Vet. Ἅπαντα τ' ἄλλα παρασύρειν κ' προσθεν, Longin. 12. Κέθθι σ' ἐς αὐχὲς ερεπὶ παρασύρῃ ἅλμη, Dion. Πῆ. 384.

Παρατροχίς, ίδος, ἡ, pars jugulo vicina. A *Coxa*.

Παρασαλής, ής, ὁ κ' ἡ, lapsans, lubrico pede incedens. A παρασφάλλω.

Παρασαλίζω, ad latus, vel juxta munio, confirmo; instauro; παρεσφαλισατο, aor. 1. med munivit, ædificavit.

Παρασφάλλω, errare facio; (2) averto. Τὸν σ' ἀυ οἰκείαν παρίσφαλεν κλλὰν, Pind. Nem. 11, 41.

Παρασφραγίς, annulo, vinculo circumdo, vincio.

Παρασφιγγόω, ῶ, condensio, constipo, R.

Παρασφίγξω, adstringo, seu arte complector, adjungo. Ἡ φύσις παρασφιγξ εἰς αυτὴν τὸ ὑτὸς, Al. Aphr.

Παρασφραγίζω, signum imitor, falsum & adulterinum sigillum facio, falsifico, Gl. Vet. Hinc

Παρασφράγισις, ἡ, assimulatio sigilli.

Παρασφυρῶν, ῶ, ὁ κ' ἡ, cruribus adjunctus. A *Σφύρον*.

Παρασχάζω, fut. άσω, inhibeo, fisto, regredi facio.

Παρασχιδάζω, f. άσω, perperam & inconsulte interpretor, adultero, falsifico.

Παρασχίδον, prope, juxta; (2) illico, mox.

Παρασχίθω, præbeo, appono. Ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ σπεῖ παρασχεθεν ἅρμενα πάντα, Hesiod. Θεογ. 639.

Παρασχεῖν, aor. 2. inf. act. v. παρίσχω. Hinc

Παρασχιτία, præbenda, impertienda.

Παρασχηματίζω, fut. ίσω, q. d. defiguro; at in Vet. Lex. idem quod simplex χηματίζω.

Παρασχηματισμός, ῦ, ὁ, ap. Gramm. derivatio verbi ab alio per mutationem terminationis, generis, &c.

Παρασχίδες, ων, αἱ, fragmenta. A

Παρασχίζω, juxta findo; incido, diffindo.

Παρασχιστής, ῆ, ὁ, incisor, qui incidit v. c. corpora mortuorum, ut Anatomicus, pollinctor. A pr.

Παρασχίτης, ου, ὁ, effractor, genus latronis, ap. Polyb. Ab eod

Παρασχοινίζω, f. ίσω, circumscribo & finio funibus, diretior agnum, regionem; (2) e funibus texo. Hinc

Παρασχοίνισμα, τὸ, textum a funibus, Poll.

Παράσχοιτο, 2. f. aor. 2. opt. act. v. παρίσχω.

Παρασχολάω, ῶ, fut. ήσω, perperam occupo; (2) occupo.

Παρατάκτεξις, εως, ἡ, instructio acici, acie instructa, prælium, conflictus; (2) obstinatio, contentio. A παρατάσσω.

Παρατακτέα, vel παρατακτέω, fut. ξω, in acie collocco, aciem instruo; (2) oppono me, oppugno; παρατάξομαι, obsto, obsisto. Τὰς δ' ἵππους ἐκατέρωθεν, ὅσπερ εἰκὸς, παρέταξε, Xen. Cyr. 4, 8. Παρατεταγμένοι μεθ' ὑμῶν, Dem.

Παρατατικός, ἡ, όν, extendendi seu protendendi vim habens. Imperfectum, Gl. V. A

Παρατείνω, protendo, obtendo, produco, porrigo; (2) prorogo, Gl. Vet. (3) detineo, moror; (4) torqueo, vexo, conficio, eneco; (5) dicitur & passive in activo, *infr.* pro prætendi; (6) *pass.* etiam dicitur pro, ad extremum pervenio. aor. 1. παρέτειναν, protendi; pass. παρετάθην, obtentus sum, p. pass. παρατετομμένος, prætentus. Ἐντε παρατείνωμι τῶτον, ὁστῷ ἔτι ἐμὲ παραλίπῃ, Xen. Cyr. 1. 11. Ὑπὸ γὰ ἡμῶν παρετάθη κ' Πελοπίδης, Arist. Nub. 213. Παρατέτα μακρὰ πόρρω πάνυ, ib.

Παρατειχίζω, mutum excito juxta. Hinc

Παρατείχισμα, ατος, τό, munimentum seu murus juxta aliquem locum excitatus, adjacens munitio.

Παρατεκταίνω, q. d. adfabricor, admachinor, adfingo; παρατεκτηνάμην, παρατεκτηνάμην, adfinxeris. Αἰψὰ κε κ' Ζεὺ, γεραιὲ, ἐτεὸν παρατεκτήνῃο, Odyss. 14, 131.

Παρατελευταῖος, penultimus, Gl. Vet.

Παρατέλευτος, ου, ὁ κ' ἡ, idem; (2) fini proximus. Ex τελευτή.

Παρατελωνίω, ῶ, f. ήσω, adversus publicanorum jura aliquid committo.

Παρατέμνω, perperam seco, limites transgressus. Gloss. Vet. præcido.

Παρατετραμμένως, *Adverb.* acie instructa. A παρατέσσω.

Παρατεχνολογίζω, aberro ab instituta disputatione, per digressionem affero.

Παρατηρέω, ῶ, fut. ήσω, p. παρατετήρηκα, observo, præstolor, Gloss. Vet. Ἄξιον γε παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν εἰ τοῖς πίνθασι γινόμενα, Luc. Hinc

Παρατήρημα, ατος, τό, observatio, notatio, animadversio.

Παρατήρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Παρατηρήσασαν, acc. aor. 1. part. act. f. g. verbi παρατηρέω.

Παρατηρήτης, ου, ὁ, observator. Ab eod.

Παρατηρητικός, ἡ, όν, observatorius, qui observationibus solet uti. Ab eod.

Παρατίθημι, addo, appono; (2) præbeo, dono; (3) confero, comparo; (4) propono; (5) in N. T. commendo, *med.* appono (cibum); (2) depono aliquid apud aliquem, commendo; (3) adhibeo in auxilium, ad efficiendum aliquid; unde, (4) cito alius testimonium, addo scriptorum aliorum loca, testimonii confirmandi causa; (5) periculis offero me; (6) recondo in futuros usus meos, παρέθηκα, aor. 1. παρεθέμην, aor. med. apposui Παρατεθέαι τὴν ὄχλω, Luc. 9, 16. Παρέθηκε τοῖς μαθηταῖς, Act. 16, 34. Παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ θεῷ, ib. 20, 32.

Παρατίλλω, depilo, vulsella pilos extraho; vellico, Gl. V. παρατετιλμένος, p. part. pass. deplatus. Οὐ γὰ ἀλέκτωρ μοιχὸς διὰ τὸ παρατίλλεται, Arist. Plut. 168.

Παρατιλμός, ὁ, ἡ, pilorum evulsio, depilatio. A παρατίλλω.

Παρατίλσις, εως, ἡ, idem & ab eod. Suic.

Παρατιλτήριον, ου, ὁ, tricula, Gl. Vet. quæ vulsellis glabrat. Ab eod.

Παρατιμάομαι, ulciscor.

Παρατολμάω, ῶ, præcipitanter audeo; interim audeo. Τὰ πρὸς τοὺς Ἀλκιβιάδην παρατολμήματα, Longin. 8.

Παράτολμος, ου, ὁ κ' ἡ, audax, temerarius. Ex τόλμα.

Παράτονος, ου, ὁ κ' ἡ, protensus. A παρατείνω.

Παρατριβόμενοι, ων, ὁ, peritus & exercitatus perfunctoria, intentio & directio actus præter scopum. Ex τρίβω.

Παρατραγικεύω, idem quod

Παρατραγῳδέω, ῶ, tragice exaggero.

Παρατραγῳδός, ου, ὁ κ' ἡ, tragicus.

Παρατρέπω, fut. τρέψω, diverto, deflecto, a solita via averto vel avoco. Παρατρέπειν δὲ βούλεται ἐν' ἄλλον βίον, Plato. Ταχέως ἡ παρέτραπε δῶρα Διόθεν, Hesiod. Θεογ. 103. Ἄνδρα παρατρέψασθαι, Theoc. 22, 151.

Παρατρέφω, f. θρέψω, alo & educo juxta, nutrio præter. Ἵππους παρατρέφειν, Plut.

Παρατρέχω, fut. θρέξω, a latere curro, ut juxta currum, quo vehitur is, quem honoris causa prosequimur, prætercurro, prætereo, prælabor, elabor, supero, excedo. Οἱ πόλλοι ἡ τὸ αἴτιγμα παρατρέχουσιν, prætereunt, Heliod.

Παρατρία, intremisco, perhorresco, trepido; παρέτρισιν, a. 1. timefactus diffugit.

Παράτρητος, ὁ, genus tibiæ cujus in luctu usus, paratreta. *Ern.*

Παρατριβή, ῆς, ἡ, attritus, Ph. contentio, quæ jurgia fit, Suid. A

Παρατρίβω, fut. ψω, tero, attero, contero, adfrico; & παρατρίβομαι, infestus sum alicui, infesto animo adfricor alicui. Ἐς βάσανον σ' ἐλθὼν παρατρίβομαι, Theog. 417. Hinc

Παράτριμμα, ατος, τό, id quod adfricta seu attrito detritum est; (2) intertrimentum, intertritura, Gl. Vet. intertrigo.

Παράτριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus, collisio. Ab eod.

Παρατροπία, a recta via abduco, decipio, *Ion.* pro παρατροπάω. Τί με ταῦτα παρατροπίαν ἐρεείνεις; Odyss. 4, 465.

Παρατροπή, ῆς, ἡ, deflectio, ipsa actio deflectendi; (2) aberratio, digressio; (3) digressio oratoria. A παρατρέπω.

Παρατροπικός, ἡ, όν, idem quod seq. 2)

Παράτροπος, ου, ὁ κ' ἡ, deflexus, aversus; alienus a recto, illegitimus. Ἑωυτὰ παράτροπα, Pind. Pyth. 2. Τοῖον ἵππος καλλίξυγος παράτροπον, Nonn. Paraphr. 10, 6. (2) avertens, avertendi vim habens, deprecatorius. Ab eod.

Παράτροφος, ου, ὁ κ' ἡ, qui juxta vel apud alium nutritur, alumnus. A παρατρέφω.

Παρατροχάζω, juxta vel a latere curro; Appian. B. Civ. 3. (2) gradum celero; (3) præcurro, cursu prætereo. Καὶ σὲ καταστρίψῃ, κ' σὲ παρατροχάσῃ, Epigr.

Παρατρυγάω, acinos decerpo, Aristænet. 13. (immaturam uvam comedo, acerbitatem immaturæ uvæ vinco, devoro. *Ern.*)

Παρατείζω, juxta murmuro, Hes.

Παρατρώω, abrodo, comedo, Τίς τῆς ἰλάας παρέτρωγε, Aristoph. Ran.

Παρατρωπάω, ῶ, diverto, perverto, deflecto, Il. 9, 496.

Παρατυγχάνω, intervenio, interium, Gl. V. παρέτυχεν, interfuit, Gl. V. a. 2. παρατυχών, tum vacuus, Gl. V. part obvius. Παρατυχεῖν τῇ μάχῃ, Polyb. Λαζωτὸς ὃ, τι ἑκάστῳ παίστυχεν ὅπλον, Plato, παρατύχοντα etiam quæ forte in manus veniunt. Παρατυχὸν Adv. statim, pro quo etiam ἐκ παρατυχόντος, & ἐν τῷ παρατυχόντι.

Παράτυπος, ου, ὁ κ' ἡ, perperam cusus & signatus, adulterinus. Ex τύπτω.

Παρατυπόω, ῶ, perperam formo seu figuro; (2) obiter & in transitu formo. Hinc

Παρατύπωσις, εως, ἡ, informatio, expressio, effigies, R.

Παρατυπωτικός, ἡ, όν, minus bene, perspicue, expressus.

Παρατυπωτικῶς, *Adverb.* rudius, minus expresse.

Παρατυχόντα, acc. f. aor. 2. part. act. verbi παρατυγχάνω.

Παραυγάζω, repræsento seu imaginem repræsento. Κριτῖο παραυγάζεσκε κάρηνα, Dion. Per. 89.

Παραυδάω, ῶ, colloquendo consolor, aor. 1. παραυδήσε, solatus. Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, Odyss. 11, 487.

Παραυλίζομαι, fut. ίσομαι, juxta cubo vel excubo; (2) habito. Παραυλίζουσα πίτυα, Eur. Ion. 494.

Παράυλος,

Παράυλος, η, ὁ καὶ ἡ, a tibia sono discrepans, absonus, male sonans ad tibiam.

Παραυξάνω, & παραύξω, fut. ήσω, obiter augeo, augeo. Hinc

Παραύξησις, εως, ἡ, incrementum, accretio.

Παραυτὰ, *Adv.* simulatque, statim, illico, in præsens, in præsentia. Ex αὐτός.

Παραυτίκα, *Adverb.* statim, illico, continuo, confestim, e vestigio, jamjam; in continenti. Gl. V. in ipsa re, in recenti facinore.

Παραυτοῦν, *Adverb.* confestim, ex hac ipsa hora.

Παραυχένιος, ος, ὁ καὶ ἡ, vel παραυχήνιος, ία, ον, collo impositus & adaptatus, collo pendens. Ex αὐχήν.

Παραφαγεῖν, comedere, circumrodere, adedere, arrodere.

Παραφαίνω, in transitu & veluti præteriens ostendo, ex propinquo ostendo; (2) ostendo, revelo; παραφαίνομαι, in transitu appareo, vel in conspectum venio, aor. 1. παρῆνα, ostendi, pass. παρεφάνη, apparuit; παραφαίνω, luceo, Gl. Vet. Παρφαίνε μὲν ἡ ὄρνις, ὡς ὁμόσαι, Arist. Lys. 183. Ἦν τῷ σώματος ἡδὺ παραφλῶαι τοῖς κακοῦργοις, ἐδεῖ, id. Conc. 94. Κεῖθεν δ' ἐς βορέην Ζεφύρου παραφαίνεται ἄκρη, Dion. Hier. 364.

Παραφαίρησις, εως, ἡ, ademptio, ablatio.

Παραφαύω, attingere, contrectare, a. 1. quasi a παραφάω. Ab ἀφή.

Παράφασις, εως, ἡ, adhortatio, persuasio. A παράφημι.

Παραφάσκω, desipio, aliena loquor. Ab eod.

Παράφερνα, ων, τὰ, bona, quæ sponsa præter constitutam dotem adfert secum. Ex φερνή, ἴδος.

Παραφέρω, profero, præfero, huc illuc fero, torqueo, transversum fero, abripio, supero, παραφέρομαι, vacillo; titubo; a. 2. part. παρενεχθείς. Κἂν εἰ ἄλλοι εἰς ἀπαιδευσίαν τὸ πρᾶγμα παραφέρωσιν, tribuant, Luc. Πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν καὶ θήρεια καὶ πρὸ ἡμέρας, Xen. Cyr. 1, 11. Ἕπ νηξεῖσθ μὴ ἐμελλεν ἄσπερ Σκαφη, μὴ παρενεχθείσης ἦ, Herodian, 8, 9.

Παράφημι, suadeo, consilium do, hortor. Μητρὸ σ' ἐγὼ παράφημι, Il. 1, 577.

Παραφθαδόν, *Adverb.* se invicem prævenire cupientes, Suic. A παραφθάνω.

Παραφθαίησι, 3. s. aor. 2. opt. act. *per Paragog. Ion.* pro παραφθαίη, a

Παραφθάνω, prævenio, præverto, anteverto; παραφθαίησι, pro παραφθαίη, a. 2. opt. præteream. Παρίφθασεν ἰσπίρα γενομένη, πρὶν τοῖς φίλοις αὐτὸν χολάσαι καὶ ζημιῶσαι, Xen. Cyr. 7, 25.

Παραφθέγξομαι, fut. ξομαι, sono, aut vocem edo contra vel præter rhythmum, non concinne respondeo; (2) nihil ad rem pertinens loquor; (3) interpello. Ἐυθὺς ἂν τοῦτο παρεφθέγξατο, Isæus. Hinc

Παραφθέγμα, ατος, τὸ, sonus editus contra seu præter rhythmum; (2) responsum inconcinnum & minime contentaneum.

Παραφθεγγλαρια, ων, τὰ, festa quædam nuptialia, Poll. Ab eod.

Παραφθείρω, fut. φθῶ, aliquartum corrumpo, leviter destruo. Hinc

Παραφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, labes.

Παραφίημι, transmitto vel dimitto, Gl. V. omitto.

Παραφίμωσις, εως, ἡ, vitium penis quum præputium glandem non tegit.

Παραφλόγισμα, ατος, τὸ, quod ad ignem coctum tostumve est. A φλογίζω.

Παραφορὰ, ᾶς, ἡ, incertus cursus; (2) error mentis, insania. A παραφέρω.

Παραφορίω, ῶ, fut. ήσω, in medium adfero; (2) juxta adfero; (3) adfero; (4) congrego, colligo. Ab eod.

Παράφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, insanus, cujus mens a ratione aberrat, animi impos, delirans, (2) titubans, ut ebrius. A παραφέρω. Hinc

Παραφροσύνη, ης, ἡ, efferatio, immanitas.

Παραφρυάσσομαι, de onere aliquid subdoceo; (2) præter onus impono, onus oneri addo.

Παράφορα, *Adv.* errabunda mente, insane.

Παράφραγμα, ατος, τὸ, sepimentum munimento additum, circumdatum. Ar παραφράττω.

Παραφράζω, f. άσω, loquor juxta, i. e. loquor juxta ea, quæ alius dicit, & velut orationis ejus vestigiis insisto; (2) eodem sermone latius explico, Plut. Hinc

Παράφρασις, εως, ἡ, paraphrasis, interpretatio, qua aliquis sermone eodem utens aliquid latius eloquitur.

Παραφραστὴς, οῦ, ὁ, paraphrastes, qui paraphrasi utitur. Ab eod.

Παραφράττω, vel παραφράσσω, f. ξω, obsepio, obstruo.

Παραφρίζω, f. ίσω, spumo.

Παραφρονέω, ῶ, f. ήσω, demens sum, desipio, deliro. Ἄλλον γινέσθ παραφρονοῦντ δεσπότην, Arist. Plut. 2. Ἐνταῦθα Σαυτῷ παραφρονῆς, id. Nub. 1477. Παραφρονεῖν διὰ τὸ γῆρας, ἢ σαυτάσασ λυρεῖν, Isocr. A παράφρων. Hinc

Παραφρόνησις, εως, ἡ, amentia, dementia, delirium.

Παραφροσύνη, ας, ἡ, dementia. A παράφρων.

Παραφρονιμὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, amens, desipiens, delirans.

Παραφρονῶν, præs. part. act. pro παραφρονέων, a παραφρονέω.

Παραφροσύνη, ης, ἡ, amentia, dementia, delirium. A παράφρων.

Παραφυλακία, custodio.

Παραφυλακίδιον, ῶ, f. ίσω, ίσμαι, ύσμαι, igni e specula ostendo hostibus, quid apud meos agatur vel actum sit, adeoque in speculando perfide ago.

Παράφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, amens, delirans. Ex παρὰ, & φρὴν.

Παραφυὰς, άδος, ἡ, quod arbori adnascitur, soboles adtruticans; propago, stolo, Gl. V. A παραφύομαι.

Παραφυκισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. fucatio, infucatio. A φῦκος.

Παραφυλακὴ, ῆς, ἡ, observatio; (2) præsidium, custodia, Gl. V. A παραφυλάσσω.

Παραφυλακτέον, cavendum est. Ab eod.

Παραφύλαξ, custos triumvir, Gl. V.

Παραφυλάσσω, vel παραφυλάττω, f. ξω, observo, custodio, excubo; παραφυλάττομαι, observat, Ph. Τ παραφυλάττειν ὑποτίλλεις, Heliod. Παραφυλατίαν φ Ἀνίσαν, Plut.

Παραφυλλὶς, ίδος, ἡ, virgultum, Gl. V. A φύλλον.

Παραφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo.

Παραφυσὶς, ίδος, ἡ, quod adnascitur, vel a latere provenit in stirpibus & plantis, agnatio. A παραφύομαι.

Παραφυτόω, adhæro, juxta fero.

Παράφυτος, ος, ὁ καὶ ἡ, juxta consitus. A παράφυω.

Παράφυω, fut. ύσω, q. d. adgenero, i. e. gero, seu gigno juxta; (2) gigno, produco, edo, Gl. V. pullulo, propago, as; παραφύομαι, adnascor.

Παραφωνέω, acclamo, adhæpo.

Παραφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. A præc.

Παραφωνία, ας, ἡ, vocis absurditas; quasi a παρίφωνος, quod esset absonus.

Παραχαιρετισμὸς, οῦ, ὁ, illegitimus & adulterinus baptismus, Suic.

Παραχαιρετισμὸς, οῦ, ὁ, luminis deflexio.

Παραχαλάω, ῶ, relaxo. Κάλαγ' ἰὼν τε παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξαι, Aristi. Eq. 432.

Παραχαλκάω, cudo.

Παραχάραγμα, ατος, τὸ, adulterinus nummus; (2) signum adulterinum, Gl. Vet. adulteratio. A παραχαράσσω.

Παραχαράκτης, ου, ὁ, falsus monetarius, Gl. V. adulterator. Ab eod.

Παραχαράσσω, vel ἀττω, fut. ξω, perperam signo, adulterino impresso signo, cudo, p. part. pass. παρακεχαραγμένος, perperam cusus, adulterinus.

Παραχειμάζω, f. άσω, hiemo, hiberno. Hinc

Παραχειμασία, ας, ἡ, hiematio, hibernatio, Gl. V.

Παραχέω, adfundo, aqua adfusa riga, Gl. V. prælundo.

Παραχλιαίνω, leniter calefacio.

Παραχορδίη, ῆς, idem quod seq.

Παραχορδίσι 2. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro παραχορδίσεις, a

Παραχορδίζω, aberro chorda; παραχορδίσις, f. 1. *Att.* pro παραχορδίσεις. Προσήκον ὅπως μηδὲν παραχορδίσῃ ἐν δεῖ σ' ἀναβῆξαι, Arist. Conc. 295. A παρήχορδος.

Παραχορεύω, choreas agito. Παραχορεύουσιν τριποδὶ μαντεύματα πραΐνῃ, Eur. Ion. 464.

Παραχορηγέω, ῶ, f. ήσω, suppedito, subministro, præbeo; præsto, Gl. V.

Παραχράομαι, ώμαι, f. ήσομαι, abutor. Apud Herodot. contemno, negligo; παραχρᾶ, abutere. Παραχρησάμενος χρεμέθῃ, id.

Παραχρῆμα, *Adv.* extempio, continuo, illico, confestim, statim, mox, protinus.

Παράχρησις, εως, ἡ, abusio, abusus. A παραχράομαι.

Παραχρησμῳδέω, f. ήσω, oraculum male fide edo, fallax oraculum seu responsum edo.

Παράχρος, *contr.* παράχρως, ως, ὁ καὶ ἡ, decolor, pallidus. A χρόα.

Παράχρυσος, ον, idem.

Παραχρυσόω, aut παραχρύσωμι, coloro, colore imbuo.

Παράχρασις, εως, ἡ, coloratio, moduli in melodia musica. A παραχράω.

Παράχυσις, εως, ἡ, adfusio, R. A παραχέω.

Παραχύτης, ου, ὁ, balneatoris minister aquam adfundens iis, qui lavantur. Ab eod.

Παραχύω, adfundo.

Παρίχαμα, ατος, τὸ, agger.

Παραχαρίζω, ῶ, fut. ίσω, cedo, concedo, tamquam superatus, permitto, cemmitto, cedo, velut in commodum seu lucrum. Ὅ μὲν στασιάζειν ἡμῖν παρακεχώρηκε ἢ εἰς τὴν πόλιν δῦναι, Xen. Cyr. 7, 23. Μίκκι τῷ νεοτεραμῷ ἐξ αὐτῷ παραχαρῶν Ἀλεξάνδρῳ, Diod. Hinc

Παραχάρημα, ατος, τὸ, quo quis alii cedit.

Παραχαρασις, εως, ἡ, cessio; (2) permissio. Ab eod.

Παραχεῖος, ος, ὁ καὶ ἡ, adfitus, vicinus.

Παραχειρητικὸς, ὴ, ὸν, qui facile cedit; τὸ παρ. facilitas cedendi.

Παραψαλίζω, unde παραψαλισὶς, ῆς, ὁ, fortasse qui circumcidit perperam ac dolose. A ψαλὶς, *forfex*.

Παραψάλλω, fidibus accino; (2) leviter tango & pulso.

Παράψαυσις, εως, ἡ, levis tactio. A

Παραψαύω, tango, contrecto.

Παραψάω, leviter tero, stringo, detero, attero.

Παραψελλίζω, balbutio.

Παράψηστος, ον, detritus, vilis.

Παράψω, fut. ξω, destringo, detergeo, demulceo.

Παράψογος, ὁ, reprehensio, vituperium.

Παραψυχάομαι, ήσομαι, consolor.

Παραψυχὴ, ῆς, ἡ, refectio, recreamentum; (2) consolatio, solatium. A seq. (sed id verbum nullum est, auctore Polluce, *Ern* vel. Thes. Gr. P.

Παραψύχω, consolor. Φῶς ἦ παραψύχουσα κακὸν ἡ ἀναιδὲς φάτις. Callim. Hymn. in Cererem. 45.

Παρβολαδὸν, *Adv.* a lateribus; alternis, per contractionem pro παραβολαδόν. A παραβολή.

ΠΑΡΔΑΚΟΣ, ὁ, ἡ, humidus, uvidus.

Παρδάλιος, sive παρδαλὶς, ία, ον, pantherinus. Hinc ἡ παρδαλὶς, ῖδος, sc. δορὰ, pellis pardalis, apud Hom. παρδαλέη, Il. 3, 17. A πάρδαλις.

Παρδαλεόφορος, ος, ὁ καὶ ἡ, pardalisex. Ex παρδαλὶς & φέρω.

Παρδαλιαγχον, ου, τὸ, pantheras suffocans seu strangulans, aconiti genus. Ex παρδαλὶς & ἄγχω.

Πάρδαλις, εως, *Ion.* ιος, ἡ, pardalis, Ph. panthera, varia, al. Gl. V. leopardus.

Παρδάλεος, ᾱ, ὁ, pardalus, avis cinerei coloris. Ab sequ.

Παρδαλίς, ίδος, ὁ ἡ ἡ, pantherinus, pantherae naturam imitans. Ab eod.

Παρδαλωτός, ἡ, ὸν, pardalis colorem referens, pantherae modo varius.

ΠΑΡΔΟΣ, ου, ὁ, Pardus.

Παρίασιν, 3. plur. præs. ind. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. *πάρεισι*, a *πάρειμι*.

Παρίαω, ῶ, transmitto.

Παρίδαλόμεις, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Dr.* pro *παρεβάλομεν*, a *παραβάλλω*.

Παρίδασκε, 3. f. imperf. ind. act. verbi *παρεδάσκων*.

Παρίδη, 3. f. aor. 2. ind. act. verbi *παρεδαίνω*.

Παρίδοντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi *παρεδίδοσθαι*.

Παρίζω, f. *ίσω*, aliquantulum appropinquo. *Παρίζει ὡς πρὸς τὴν σκοτιάν*, Theophr.

Παρίζραπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, falso inscriptus vel adscriptus, subreptitius, vel qui obrepit, Gl. V. adscriptitius, factitius.

Παρίζραφος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. *Ὑποζολιμαῖος* oppon. *τῷ γνησίῳ*, vid. Plut. de Puer. educ. *Ἔννοια ὑποζολιμαία ἢ παρεγγεγραμμένη*, id. A

Παρεγράφω, fut. *ψω*, falso inscribo vel adscribo, subdole interfero & interpono; *παρεγγεγραμμένος*, adscriptus, p. part. pass. *Καὶ τούτοις παρεγράφατο ὡς ἐβούλετο*, Plut.

Παρεγχέω, *ῶ* & *έομαι*, *ᾶμαι*, per manus trado; (2) signum do; (3) cohortor & adhortor, (4) jubeo, mando, nuncio, indico, impero, denuncio, certiorem facio; (5) occurro, impetum facio. *Παρεγχεῦαν κελεύσμὸν ἀλλήλοισι ζὲν πολλῇ βοῇ ἰέναι*, Eur. Supp. 701. *Παρεγχέα ὁ Κῦρος Σωθήμα, ἵνα Σύμμαχος ἡμῖν*, Xenoph. Cyr. 3, 2⁹.

Παρεγχεύη, ῆς, ἡ, adhortatio, allegatio, insinuatio.

Παρεγχέωσις, εως, ἡ, denunciatio. A *παρεγχέω*.

Πάρεγχυς, *Adv.* propiuscule, proxime.

Παρεγχύντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. *παραγχύνομαι*.

Παρεγχύβημαι, adfideo, inter alios fedeo.

Παρεγχάπλω, devoro.

Παρεγχεῖμαι, interjectus seu interpositus sum, interjaceo.

Παρεγχελεύσομαι, fut. *εύσομαι*, obiter hortor. *Παρεγχελεύσεσθαί τινί τι*, Lys.

Παρεγχαφαλίς, ίδος, ἡ, cerebellum; (2) pars cerebri dimor & fictior.

Παρεγχλίνω, aliqua ex parte inclino. aliquantum inclino & devergo, in latus inclino seu declino. Hinc

Παρίγχλισις, εως, ἡ, deflexio & inclinatio in latus.

Παρεγχίπλω, intercipio, fuic.

Παρεγχύκλημα, ατος, τὸ, circulatio, an hapex, (eft, cum in Scena fit quod acteres dicunt, *Fac.*) *Ἐπὶ τὴν ὀργηστὸν παρεγκύκλημα τῶν δραμάτων*, Heliod. lib 7.

Παρεγχωρέω, ῶ, adgredior, fed ferè leniter, ut blanda oratione, item admoveo, adhibeo aliquid, fed eodem modo; (2) poft alium aggredior. Hinc

Παρεγχώρησις, εως, ἡ, adgreffio rei, imprimis levis, blanda.

Παρεγχόω, adfundo.

Παρεγχρόω, ῶ, depingo, coloro.

Παρίγχυμα, ατος, τὸ, propria cujufque videris fubftantia. *Ἐ παρεγχύω*

Παρίγχυσις, εως, ἡ, fuffufio, adfufio. *Παρέγχυσις ὑγρῶν*, *Aret.* A

Παρεγχύω, fuperaffundo.

Παρεδεῖ *παδεῖ*, 3. fing. imperf. ind. act.

Παρεδίδλω, a. 1. ind. paff. v. *παραδίδωμι*.

Παρεδρεύω fut. *εύσω*, adfideo; (2) aſſiduus fum in aliqua re. A *πάρεδρος*.

Παρεδρέομαι, adfideo, Nonn. Ab eod.

Παρεδρία, ας, ἡ, adfeſſio, adfociatio, conjunctio. Ab eod. Hinc

Παρεδρίαμα, adfideo; *παρεδρίαον*, part. pro *παρεδρίασα*, *παρεδρῶν*.

Πάρεδρος, ου, ὁ ἡ ἡ, adfeſſor, adfidens; (2) comes imperii, templi, aræ, &c. *Βυλεῖς ἐν Ῥαδαμανθύος ὃν πολὺν ἔχει Κρίνος ἑτέμενον αὐτῷ πάρεδρον*, Pind. Olymp. 2. Ab *ἕδρα*.

Παρέδωκας, 2. fing. aor. 1. ind. act. verbi *παραδίδωμι*.

Παρέζετο, 3. f. imperf. ind. med. v. *Παρεζόμην*, adfidro, juxta feu a latere fedeo. *Ἤβη γὰρ σοὶ γε παρέζετο*, Il. 1, 557.

Παρεθάμλω, a. 2. ind. med. v. *παραλλάθημι*.

Παρέθη, *latefactus eſt*, 3. fing. a. 1. ind. paff. *Ion.* & *Poët.* pro *παρέθη*, a *παρίημι*.

Παρεθηκεν, 3. f. a. 1. ind. act. cum ν *Παρέθης*, 2. f. a. 2. ind. act. v. *παραλλάθημι*.

Παρέθρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro *παρεθέρισαν*, a *παραθρίζω*.

Πάρθ, *adi*, 2. f. præf. imper. verbi *πάρειμι*, vel *a cedebit*, 3. f. imp. v. *πάρειμι*.

Παρειά, ᾶς, ἡ, mala, maxilla, gena; *παρειαί*, genæ.

Παρείας, ᾱ, ὁ, ſerpens quidam. A *παρειά*.

Παρείατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro *παρεῖντο*, a *παρίημι*.

Παρείδον, neglexi; *παρίδων*, part. a. 2. præſ. non habet. Vid. *εἶδω*.

Παρείθη, 3. f. a. 1. ind. paſſ. v. *παρίημι*.

Παρεικάζω, f. *άσω*, adſimulo, ſimilem fingo; (2) comparo. *Παρεικάζειν τινί τι*.

Παρεικθην, cedo, concedo. A *παρείκω*.

Παρείκε, 3. fing. perf. ind. act. v. *παρίημι*.

Παρείκω, cedo, concedo, permitto. *Οἷσπερ ἂν ὁ Θεὸς παρείκῃ*, Plato.

Παρελεῖτο, 3. fing. aor. 2. ind. med. verbi *παραιρέω* pro *παρῖλε*.

Παρειλήφαμεν, 2. pl. perf. ind. act. *Att.* pro *παραλελήφατε*, a *παραλαμβάνω*.

Παρείλιπλε, implico, infero.

Παρείμαι, perf. ind. paſſ. v. *παρίημι*.

Παρεισρύης, *ρυῆσα*, *ρυὲν*, paſſ. perf. paſſ.

Πάρειμι, fut. *ἔσομαι*, adfum, præſens fum, præſto fum, interfum; *παρεῖναι*, aſſeſſe, præſto fuiſſe. *Ἡμῖν παρέσονται ἵπποι* Xen. Cyr. 2, 1.

Πάρειμι, advenio, prodeo, progredior, inf. *παριέναι*, prodire. part. *παριών*, progreſſus. *Παριὼν ἐκ λιπόσιον*, Plut. *δεσμώμενοι*, Dem. *Ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρῆλθε*, Xen. Cyr. 7, 6.

Παρεῖναι, præſ. inf. act. v. *πάρειμι*.

Παρεῖπεν, monuit. part. *παρεπών*, hortatus. *Παρεῖπεν ἀλοχὸς μαλακοῖς ἐπέεσσιν*, Il. 6, 33⁹.

Παρείπω, 3. ſ. aor. 1. conj v. *παρείπον*.

Παρειρόμαι, vel *παρδύομαι*. diſtrahor, per vertor.

Παρείσα, a. 2. part. act. f. p. v. *παρίημι*.

Παρεισάγω, f. *ξω*, infinuo, claim introduco; (2) induco, adduco, Gl. V. introduco. *Τὸν Ὄθωνα παρεισῆγεν*, Plut. *Οἵτινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας*, 2 Pet. 2, 1.

Παρεῖσαι, 2. f. perf. ind. paſſ. v. *παρίημι*.

Παρεισακτός, ου, ὁ ἡ ἡ, irreptitius, qui ſe clam inſinuavit, advena, adventitius, peregrinus. Gl. V. obinductus A *παρεισάγω*.

Παρεισέκλω, latenter invado, clam adgredior, (2) committo.

Παρεισεγραφόμην, ης, ἡ, falſa inſcriptio. Ex *παρὰ εἰς*, & *γράφω*, ſeu *γραφή*.

Παρεισδέχεσθαι, ομαι, præter alios intro recipio & admitto.

Παρεισδυσις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus. A

Παρεισδύω, vel *παρεισδύνω*, irrepo clam introeo & me immitto. *Πολεῖς δύσαν γὰρ τινες ἀνθρωποι*. Jud. 4. *Πολλοὶ γὰρ ἤδη τοῖς φίλοις ξυνοχλοῦμεν, παρεισδύνοντες Σπαρτιάζοντες*, Herod. 6 lib. 7. *Ἐκεῖνον ἂν ἐξέλθειν εἰ παρεισδύσαιμι*.

Παρεισείμι, idem.

Παρεισέρχομαι, ſubintroeo, irrepo, irrependo ingredior, intervenio. *nam* ingredior. *Νόμος ὁ παρεισῆλθεν*, Rom. 5, 20.

Παρεισέδυν, 3. f. perf. indefer paſſ. v. *παρίημι*.

Παρεισενεμίζω, f. *ίσω*, clam infero, intro.

Παρεισκρίνω, admitto præter rem, inculco.

Παρεισπείρω, adnecto, annecto, inſero, ſæpe idem incalco, v. *εἰσπείρω*.

Παρίστο, 2. f. pluſq. ind. paſſ. v. *παρίημι*.

Παρεισοδεύω, fut. *εύσω*, obiter ſeu præter alia ingredior & incedo; (2) ingredior.

Παρεισοδίζω, in carmine obiter admiſceo, f. inſero, quod proprie ad argumentum non pertinet.

Παρεισπέμπω, clam immitto.

Παρεισπίπτω, irrumpo, hoſtiliter ingredior, ſed inpr. præter opinionem alterius. Unde (2) irrepo, obrepo, me inſinuo. Gl. V. irrepo; *παρεισπεσόντων*, aor. 2. irruit. part. *παρεισπεσών*, illapſus. *Ἐις τὼ Βαζυλωνίων παρεισπεσών*, Plut.

Παρεισποιέω, una, (ſc. cum aliis rebus, artibus) tracto, exerceo.

Παρεισπορεύομαι, clam ingredior.

Παρεισρέω, clam vel ſenſim influo, clam ingredior.

Παρεισρήκεισαν, 3. pl. pluſq. ind. act. v. *παρίσημι*.

Παρεισφέρω, legem cum lege, rogationem cum rogatione fero, de duabus rebus unam fero ad populum, aor. 1. *παρεισήνεγκα*; aor. 2. part. *παρεισενεγκών*. *Καὶ αὐτὸ τοῦτο ὁ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες*, 2. Pet. 1, 5. *Ὥσπερ εἰς ἀνταγὼν σμα δραμεῖν ἀρχὴν ἄλλην (λόγῳ) παρεισφέρουσα*, inferens, Heliod.

Παρεισφθείρομαι, irrepo, inſinuo me; *παρεισεφθάρης*, inſinuatus, aor. 1. part. paſſ.

Παρεῖχεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν a *παρέχω*.

Παρέξ, *& ſequente vocali* **παρεξ**, *Prep.* extra, foris, præter, ſeorſim, ſine, clam.

Παρεξεβάλοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi *παρεκβάλλομαι*.

Παρεξελεύσει, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. *παρεκκαλέω*.

Παρεξέλευν, impf. ind. act. pro *παρεκάλουν*.

Παρεξέλυσαν, 3 pl. plusq. ind. act. cum ν a

Παρεξέρχομαι, *ερχόμην*, abſcedo, excedo, tranſgredior, inde & exeo. or. 2. *παρῆξειν*, part. *παρελθών*, egreſſus. *Παρεξέρχονται τὰ νενομισμένα*, Plut. *τὰ πάτρια*, Antiph. *δοκοῦντων*, Polyb. *Καὶ μή τι παρεξέρχεσθαι τῶν δικαίων*, Heliod. *Ἔργ.* 224.

Παρεξέλλω, excerpo, excerptum ac ſelectum propono, v. c. ad explicandum vel illuſtrandum, explicandum ſ mo.

Παρέξεσις, εως, ἡ, tranſgreſſus, ex ceſſus; (2) digreſſio a propoſito. A *παρεξέλλω*.

Παρεξελλικός, ἡ, όν, digreſſivus. Ab eod.

Παρεξελλόντως, *Adv.* per digreſſionem.

Παρεξελόγουν, idem quod *παρεκελλον*, tradidi. Hiſtoricos, Grammaticos, &c. A

Παρεξελογή, ῆς, ἡ, del ctus *ἐκ παρεξελεγμένων*, excerpta, commentarius in quo excerpta ſunt ex variis ſcriptis, &c. excerpta excerptio. Ab *παρεξελέγω*. Hinc

Παρεξελογικός, ἡ, όν, excerptus, f. commentarius in poetas ſ. head. ſtudioſus, peritus; *τὸ παρεξελογικὸν* ſtudium tale, rum.

Παρεξελύθην, ſcrus, male capio, in partem decorum accipio.

Παρεξέρχομαι, vel *ἔρχομαι*, clam evado.

Παρεξήθης, ους, ἡ, vox mentis; *παρέξησις* & *παρέξεσις*, quæ eſt *ἔκστασις*, adjunct a alteri.

Παρεξιλλάνω, 3. ſ. impert. ind. med. v. *παρεκκλίνω*.

Παρεξόσομαι, fut. *όσομαι*, præternavigo, prætervehor.

Παρεξύκλινα, paullulum declino; (2) declinare facio, deflecto, Gl. V. evito; *παρεξύκλινεν*, a. 1. part declinatus deſtinans.

Παρεξύλη, ſubleco, furor, *Eun.* *Παρεξύλη τὰ κοινὰ*, *Dim.*

Παρεξύλειπα, deficio, R.

Παρεξύλιθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. *per Sync.* pro *παρεκκλίνθη*, a *παρεκκαλέω*.

Παρεξυπίομαι, *ύμαι*, prætervehor, præterco, tranſmitto. *Παρεξύσονται ἱμεῖσιν*, Apoll.

Παρεξυπόω, clabor, furtim me ſubduco.

Παρεπεφεύγη, effugio.

Παρεπιπερομαι, *ῦμαι*; *παρεπιπορεῦμαι*, interim migrare.

Παρεμβλησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. v. παρεμβάλλω.

Παρεμπρόσθεν 2. ζ, g. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro παρεκρυσασο, a παρεκρύω.

Παρέκβασις, εως, ἡ, immodica extensio. A παρεκβαίνω.

Παρεκτανύω, extendo & produco; (2) in longum extendo & produco.

Παρέκτασις, εως, ἡ, extensio; (2) Fig. gram. qua vox aliqua interjecta syllaba extenditur; (3) productio, v. c. syllabæ. A παρεκτείνω.

Παρεκτείνω, extendo, produco; (2) ad comparationem alicujus extendo & produco; (3) ad aliquid exigo.

Παρεκτελέω, ῶ, perficio. Μηδ' ἄλλο παρεκτελέσαι τι δαίμων, Mosch. 4. ult.

Παρεκτείνω, præbendum. A παρέχω.

Παρεκτικὸς, ἡ, ὸν, libenter suppeditans, promptus ad suppeditandum. A παρέχω.

Παρέκτοπος, ος, ὁ ἡ, ὸν, loco motus, devius, Gl. V.

Παρεκτὸς, *Adv.* foris, forinsecus, extrinsecus, extra, præter, præterquam.

Παρεκτρέπω, averto, abduco, diverto, seduco; παρεκτρέπομαι, exorbito. Μανθάνουσιν παρεκτρεπόμενοι ὀχετὸν, Eur. Supp. 1108.

Παρεκτρέχω, prætercurro, prætervehor.

Παρεκτυίσθω, attritu cudo.

Παρέκτροπη, ῆς, ἡ, declinatio; (2) via aberrans a regia, diverticulum. A παρεκτρέπω.

Παρέκυψαν, 3. pl. a 1. ind. act. v. παρακύπτω.

Παρεκφαίνομαι, leviter elucco, & apparco, Gl. V. παρεκφαίνειν, elucescere.

Παρεκφέρομαι, effero, concito. Ἡίρα τῷ μέτρῳ παρεκφέρεσθαι, Luc.

Παρεκχέομαι, (& παρεκχύομαι) juxta & prope effundor, ut flumen prope urbem effusum in mare; (2) exaestuo.

Παρεκχυσις, εως, ἡ, fluxio humorum inter cutem.

Παρέλαβεν, 2. f. a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω.

Παρελαυνω, præterveho, obsequito, Gl. Vet. aor. 1. παρηλασα, præterveclus eit. Ἐνεττία, δύ' ἁρματε——ἀν παρελασαιτλω, Arist. Av. 1134. Ἐπὶ ζ πάντας ἁρμάτων ἐλάσας, Xen. πρὸς δὲ τὸ παρελαύνειν, Hesiod. Scut. Herc. 353.

Παρελέγχω, fut. ξω, ἀρ. ξα, redarguo.

Παρελεγμένοι, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραλέγομαι.

Παρελθοίτεον, 2. sing. f. 1. ind med. *Ion.* pro παρελθοῖτον, à παρέρχομαι Οὐ παρελθοίτεον, ἐδὲ με πείσεις, Hom. Il. 1, 132.

Παρελκτὸς, ἡ, tractatus.

Παρελκύσθω, *protrahatur*, 3. pl. f. 1. passiv.

Παρελθεῖν, *præterire*, aor. 2. inf. act.

Παρελθὴ, *præterierit*, 3. sing. a. 2. conj.

Παρελθόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Παρελθοιεν *præterirent*, 3 pl. a. 2. conj.

Παρελθόντας, acc. pl. pract. part. act. verbi παρέρχομαι.

Παρελκύσαι, *Adv.* de supervacuo; (2) protrahendo tempus. A παρέλκω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, protractio, prorogatio, dilatio. A παρελκύω.

Παρελκυσὴς, οῦ, ὁ, procrastinator, Gl. Vet. παρελκυσης, remorator. Ab eod.

Παρελκύσια, remoramina, Gl. V. Ab eod.

Παρελκύω, fut. ύσω, protraho, prorogo.

Παρέλκω, extraho, protraho, prorogo, differo, remoror; (2) supervacuum fum, abundo, vacco. Παρέλκει (λέγειν) ἁριθμὰ τῶν ἐρίδων εἰδὼς ἐγὼ ἐξ ἐμοῦ, Find. N. 7, 84.

Παρελκυσμὸς, εως, ἡ, procrastinatio.

Παρελκύσσετο, 3. imp. a. 1. ind. med. verbi παρελκύζομαι.

Παρεμβαίνω, progredior, ingredior, invehor.

Παρεμβασις, immixtio interjectio, intercalo, Gl. V. Λιχόδε ὑποφίας παρεμβάλλη, Dem.

Παρεμβατικὸς, per parenthesin. A παρεμβαίνω.

Παρεμβεβλημένην, acc. fing. part. perf. act. f g. verbi παρεμβάλλω.

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, immissio, Gl. V. phalanx, castrum, castra. A παρεμβάλλω. Hinc

Παρεμβολικὸς, ἡ, ὸν, castrensis, Gl. V.

Παρεμβόλιμος, ὶς, ἰν, interjectionis formam habens.

Παρεμβύω, obturo, interfarcio, per medias spatia inculco. Ὀνόματα ἡ ῥηματικὰ ἡ συνδετικὰ παρενεβύσατο, Luc.

Παρεμμανὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὲς, ceritus, Ph.

Παρεμπίπλω, intervenio, interlabor, incido, interrepo, obrepo; a. 2. παρενέπεσον, part. παρεμπεσὼν. Παρεμπεσόντων δ' εἰς τὴν πολιτείαν ἐκ ἐλαθέραν ἀνθρώπων, Æschin.

Παρεμπλάσσω, vel πλάττω, obstruo meatus; intepo cutem, instauro seu restituo.

Παρεμπλαστικὸς, ἡ, ὸν, obstruendi vim habens. A pr.

Παρεμπλέκω, f. ξω, interplico, implico; (2) infero, inculco. Hinc

Παρεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, interjectus; (2) inculcatio, cum res obiter admiscetur.

Παρεμποδίζω, fut. ίσω, pedes implico, impedimento & obstaculo sum.

Παρεμπολάω, ῶ, emo seu comparo, quæ revendam.

Παρεμπόρημα, ατος, τὸ, negotiatio aliqua rei, quæ primario instituitur; (2) lucrum negotiatione ejusmodi adquisitum. A

Παρεμπορεύομαι, obiter tracto vel negotior. Ἡ ἱστορία εἰ μὴ ἄλλως τὸ τέρπον παρεμπορεύσαιτο, Luc.

Παρέμπλοσις, εως, ἡ, interventus, vel interventia, interventio; (2) additio consonantis in medio.

Παρεμφαίνω, præterea vel simul ostendo; significo; (2) declaro, explano; παρεμφαίνομαι, refero, similis sum; juxta appareo, Gl. V. παρεμφαίνα, repræsento, interluceo.

Παρεμφατικὸς, ἡ, ὸν, ostensivus. A præc.

Παρεμφασις, species. Ab eod.

Παρεμφερὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὲς, similis.

Παρεμφέρω, similis sum, refero. Παρεμφέρων τῇ Ἀρτεμικῇ μυροθλασῳ, Dioic.

Παρεμφύομαι, juxta vel præter innascor.

Παρενδύομαι, ostento autem, specimen artis edo Ἐμπειρίαν τινὰ γραμμάτων παρενδεικνυσθαι βουλόμενος, Plut.

Παρενδύω, lenter, paulatim, clam intreco.

Παρενίσχλας, 2. f. a. 2. ind. act. v. παρεμβάλλω.

Παρενθύω, præcipio, fundeo.

Παρενοέω, inspicio, cerno.

Παρενσύρω, infibulo; (2) trajicio; (3) infero, interfero, interjicio. Ῥις πάντα παρενείρων, Plut.

Παρεπιθεν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro παρελθειν, à παρέρχομαι.

Παρεπίδεσις, εως, ἡ, interpositio, interjectio; (2) nomen figuræ grammaticæ; (3) figura rhetorica. Gl. Vet. interventu, intercessio, interpositio. A παρεπιτίθημι

Παρεπιθετὸς, ὴ, ὸν, ἡ, ὸν, interjectus, obiter insertus & introductus, spurius, non genuinus.

Παρεπίθησις, εως, ἡ, interpositio, intejectio, intercalatio. Ab eod.

Παρεπιθυμέομαι, ῶμαι, animum non adverto, neglectum habeo. Ph. παρεπιθυμῶ, dissimulant. Hinc

Παρεπιθυμησὶς, εως, ἡ, dissimulatio, Ph. negligentia.

Παρεπίθυρσος, ὁ, tumor orationis, ex intempestivo affectu.

Παρεπιαυτοφόρος, ν, ὁ ἡ, ὸν, alternis annis fructum ferens. Ex ἐνιαυτὸς, & φέρω.

Παρεπίπτω, dico admonendo.

Παρεπισπλίζω, armo.

Παρεπιτοχίω, ῶ, fut. ησω, turbo, obstrepo, molestiam exhibeo; παρεπιτοχίωμαι, *pass.* molestia mihi exhibetur, controversia mecum est, vexor, affligor. Παρεπιτοχίεν τοῖς ἀπὸ τῆδ παρεπιτοχίετε ἡμῖν, Hesiod. Hinc

Παρεπιτόχισις, εως, turbatio, vexatio.

Παρεπισαλπίζω, concutio; (2) tripudio. Τοῖν σαδοῖν ὠδὶ παρεπισαλπίσαν, Arist. Plut. 291.

Παρεπισπείρω, interlero, intertexo, obiter addo.

Παρεπιστάξις, εως, ἡ, interpositio, insertio. A παρεπιστάζω.

Παρεπιτείνω, juxta tendo, i. e. chordas alias addo prioribus in instrumento musico; (2) intendo v. c. vocem, ut simp.

Παρεπιτίθημι, & παρεπιθέω, obiter insero, interpono. Ἐξ ἡ ἐνεπίπτων παρεπιτίθει ἀγορεύματα τίθη τῶν κλείων ζῆ, Dem.

Παρεπιτρέχω, in os ingero, devoro, deglutio.

Παρεπιτυχία, ας, interventus. A παρεπιτυγχάνω, *intervenio.*

Παρέξ, extra, foris. Παρὲξ Ἀχιλῆα, clam Achille, Hom. Il. 24, 434.

Παρέξαγω, duco exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes.

Παρεξαίρω, attollo, ut conspicuum fit.

Παρεξαλλάττω, commuto, παρεξαλλαγμένον, part. p. p. insuitatum, insolens, novum.

Παρεξαμείβω, prætereo, prætervehor.

Παρεξαυλέω, ῶ, q. d. extibio; παρεξαυλῶμαι, extritam tibiæ linguam habeas; motus.

Παρέξειμι, prætereo, transeo; (2) progredior; (3) in aciem, hostem progredior.

Παρέξειν, f. 1. inf. act. v. παρέχω.

Παρεξείπεῖν, præter rem & verum loqui. Opp. παρεξειπομι.

Παρεξεπεσία, ας, ἡ, pars navis, quæ est extremorum ordines.

Παρεξέρχομαι, ultra progredior, prætereo; (2) in aciem, hostem progredior, impetum facio.

Παρεξέλεγχος, ὁ, sophisticus elenchus.

Παρεξελέγχω, male f. vitiose, sophistice fallacia arguo.

Παρεξελήλακεν, 3. sing. pluſq. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro παρεξελάκει, a παρεξελαύνω.

Παρεξείρω, præter verum loquor.

Παρεξέρχομαι, prætereo, egredior.

Παρεξετάζω, contendo, comparo.

Παρεξευρισκω, male excogito.

Παρεξηγέομαι, ῆμαι, sinistre & perperam interpretor. Hinc

Παρεξήγησις, εως, ἡ, obliqua & prava interpretatio.

Παρεξήϊεν, 3. sing. perf. ind med. *Ion.* & cum ι pro παρεξεῖε, a παρεξημι.

Παρεξήκα, aor. 1. ind. act. v. παρεξίημι.

Παρεξῆς, *Adv.* ordine, serie perpetua; (2) gradatim, deinceps.

Παρεξιέναι, præs. inf. act. v. παρέξειμι.

Παρεξίημι, prætermitto, præterire sino.

Παρέξις, εως, ἡ, exhibitio, porrectio, quum segri medico exhibet ad exactam morborum explorationem. A παρέχω.

Παρεξίσημι, de statu suo dimoveo, aor. 2. dimoveor de statu, decedo.

Παρεξίσιος, æquo.

Παρεξόδιος, ος, ὁ, deflexus, apparatus ad iter faciendum, iter ipsum.

Παρεξομῶ, 1. pl. f. 1, ind act. v. παρέχω.

Παρεξοβέω, ῶ, capello, quasi fortuito incursu, aut impulu.

Παρεοῖσα, acc. f. præt. part. f. g. *Dor.* & *Ion.* pro παροῦσαν, a πάρειμι.

Παρεόντας, acc. plur. part. pr. m. g. *Ion.* pro παρόντας.

Παρεσσιν, dat. pl. pr. part. *Ion.* & cum ν pro πάρουσι.

Παρεπαινος, ου, ὁ, laudatio, quæ obiter fit.

Παρεπάλμαι, *Ion.* pro παρεφάλλομαι, advolo, juxta falto. Eur.

Παρέπεισε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi παραπείθω.

Παρεπιβάλλω, opem fero, auxilio venio

Παρεπιγραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio; (2) in scena est, cum fit, quod dicunt actores; id sic dictum est, quia in partibus actorum adscriptum erat, ab auctore fabulæ, quid agendum esset, potius ipsitur, *de ingrio.* Em.

Παρεπιγράφω, adscribo, v. c. in latere s. margine, quid fiat, vel fieri debeat, &c. vel aliud quodcunque.

Παρεπιδείκνυμι, ostentandi causa profero; aitem ostento, artis specimina edo. Κιμῶνος δῆλος ἐστὶ ἐμπειρίαν τινὰ γραμμάτων παρεπιδεικνύειν βουλόμενος, Plut. in Compar. vit. Demosth. & Cicer.

Παρεπιδημέω, ῶ, futur. ήσω, peregre advenio, hospes & advena sum.

Παρανάστασις, εως, ἡ peregrinatio. A
Παρανάστατος, ου, ὁ ἡ ὁ, peregre advenïens, peregrinus.
Παρανήρατο, auxilior.
Παρανήρω, exciogito.
Παρανίημι, a latère adſpiro, ſeu leviter adſpiro.
Παρανιστορέομαι, iter facio aliquo.
Παρανίσκοπεω, fut. ήσω, ſeorſum penſito ſeu conſidero, vel obiter conſidero; denique, conſidero, etiam habeo ſimpliciter.
Παραπιπάσκω, adſumo, adſcisco.
Παραπιρόω, futur. ώω, paullum converto, leviter flecto; **παριπιρέφομαι**, identidem converſor & reſpecto; **παριπιράφη**, reſpectavit. Hinc
Παριπιροφή, ῆς, ἡ, converſio in latus.
Παριπίρομαι, adtero.
Παραπιψάω, leviter attingo.
Παρίπλαξα, aor. 1. ind. *Dor.* pro **παριπλάκω**, a **παραπλήσσω**.
Παρίπομαι, conſequor, adſector, ſubſequor. **Παριπονθο ἀυτῷ τρεῖς ἑκατόρθοι τὰ ἅρματ ἀυτῦ**, Xen. Cyr. 8, 23. Ex **παρὰ**, & **ἕπομαι**, *ſequor*. Τοῖς **ἱρῦσι παρίπεται πολλάκις ἡ φῦσα ἐκπρῆσαι**, Ariſtot. in Probl.
Παρίπω, 3. ſ. aor. 2. ind. act. v. **παρίπλημι**.
Παραργάτης, ου, ὁ, artifex.
Πάρεργον, ου, τὸ, appendix, acceſſio, Gl. V. extraordinarium. Τόδε **ὀν τηλικῶτον εἶα πάρεργον, ὅθ τῷ Γραικῷ ἐάσει ζωιέπιοθ**, Appian. B. Civil. 1, A
Παρεργ, ου, ὁ ἡ ὁ, qui eſt præter ſuſceptum opus, ad ſuſceptum opus accedens.
Παρέργως, *Adv.* obiter, perfunctorie.
Πάρερμα, ατ, τὸ, fulcrum, ſtabilimen & firmamentum, Suic.
Παρερμηνεία, ας, ἡ, mala ſeu perverſa interpretatio. A
Παρερμηνεύω, male & perverſe interpretor.
Παρερπύζω, obrepo, clam irrepo. **Πρῶτ Νικαλιδης ὁ γλάμων παριέρπυσιν**, Ariſt. Conc 398.
Παρίρπω, clam tranſeo; (2) doloſe ſubeo; (3) per inſidias, vel ex inſidiis adgredior.
Παρίρρωδα, 3. ſing. perfect. ind. act. verbi **παραρρέω**.
Παρίρχομαι, prætereo, tranſeo, tranſgredior; (2) aditum ad aliquem accipio; (3) prodeo ad dicendum; (4) ingredior; (5) ignoror, lateo aliquem; (6) pereo, ut **παριλθοὺς**, præteritus, tranſactus, Gl. V. perf. part. **παριλθεῖν**, præterire, præterviſſe, aor. 2. **παριλθών**, progreſſus. **Τέλα γάρ Ϛι παρίρχιται, ὡς ὅταρ, ἦδη**, Theoc. 27, 8.
Παρισμεισόμεθα, *abſtavimus*, 1. pl. aor. 1. ind. med. v. **παρασπερίομαι**.
Πάρσις, εως, ἡ, prætermiſſio, remiſſio, Gl. V. languor; item deliquium animi, λειποθυμία. Medicis eadem quæ **παράλυσις**. A **παρίημαι**.
Παριώω, adedo, rodo; (2) ſimul, eodem tempore, ſubinde edo.
Παρισιάσας, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro **παρισιάσαις**, a **παρασιωπάω**.
Παρισκυδάτο, 3. pl. pluiq. ind. paſſ. *Ion.* pro **παρισκυδασμένοι ἦσαν**, a **παρασκυδεύω**.
Παρισκυδεύετο, 3. ſing. imp. ind. paſſ.
Παρισκυδάσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.
Παρισκυδασμένως, *Adv.* præparato. A **παρασκευάζω**.
Παρίσπαρμαι, perf. ind. paſſ. v. **παραστπείρω**.
Παρίσῃ, 2. ſing. fut. 1. ind. *Poët.* pro **παρίσῃ**, a **πάρειμι**.
Παρισάμβω, præſ. inf. act. *Ion.* pro **παρισάναι**, a **παρίσημι**.
Παρίσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *per Syncop.* pro **παρίσησαν**.
Παρίση, *adſiſtat*, 3. ſing. aor. 2. ind. act.
Παρισήκατο, 3. pl. aor. 1. ind. med.
Πάρισιν, 3. ſing. pr. ind. cum ν a **πάρειμι**.
Παρέτ, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ad focum ſtat vel ſit.
Παριτίμ Ϛκήδοντα λειπάς, Sophoc. Electr. 172. Ex **ἵεμι**.
Παρισῶτας, acc. pl. perf. part. act. *per Syncop.* pro **παρισηκότας**, a **παρίσημι**.
Παρίσχεθε, 3. ſing. imperf. indic. act. verbi **παραχέω**, Heſ. 103.
Παρίσχον, a. 2. ind. act. v. **παρίχω**.
Παρατάξατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi **παρατάσσομαι**.
Παρτείνας, 2. ſing. aor. 1. indic. act. verbi **παρατείνω**.
Παρτίος, prætermittendus, ſilendus. A **παρίημι**.
Παρτιτυμ, ον, verus.
Παρτιτομασία, ας, ἡ, paratio, Gl. Vet. A **παρτιτομάζω**.
Πάρυτ, ου, ὁ ἡ ὁ, ſolutus, luxatus, languidus. **Διαλελυμένοι, παρυτοι, ἀχρεῖ**, Aret. A **παρίημι**.
Παρύτρεπεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν a **παρατρέπω**.
Παρίτριυσα, aor. 1. ind. act. *Poët.* pro **παρτρῖσα**, a **παρατρέω**.
Παρτυμολογίω, ῶ, verbi originem duco ab aliquo; *paſſ.* originem habeo ab, &c.
Παρδιάζομαι, ſereno cœlo fruor, tranquille vivo.
Παρδοκιμέω, ῶ, fut. ήσω, fama & celebritate præſto alicui; **παρδοκιμῶμαι**, celebritate vincor, reprobor. **Παρδοκιμεῖ τὴν ἀκρίζειαν τῦ ἔργων ὁ τ ὑποθέσεως καινοτιμία**.
Παρδυμερέω, ῶ, ſupero & ſucceſſu & rebus ſecundis, vinco alium gratia & auctoritate.
Παρδυθύω, a recta via ſeu recto curſu averto vel depello.
Παρδυθύς, *Adv.* ſtatim, protinus.
Παρδυκαλέω, ῶ, fut. ήσω, mulceo, permulceo, delinio. **Παρδυκλῇ λόγοις**, Eur. Her. fur. 99.
Παριυλακέομαι, timore aliquo teneor, ſubtimeo, vel timeo, ſimp.
Παρδυμαρέω, negligo, ſcile tranſmitto, contemno; unde aor. 1. **παρυμαρησαν**, contemſerunt, neglexerunt, Heſ. Ex **παρὰ**, & **ευμαρὴς**, *facilis*.
Παρευωάζομαι, juxta cubo. **Δμωῆσιν ἡ γυναικὶ παριυωάζετο βιαίως**, Odyſſ. 22, 37.
Παρευτάομαι, idem.
Παρευτεῖος, α, ον, cubatorius, quo in lecto utimur. Ab **ευτή**.
Παρθύρισις, εως, ἡ, commentum, prætextus, Demoſth. pro Cor. Gl. Vet. **παρθύρίσεις**, *offuciæ*. A **παράυρισμα**.
Παρθύρημα, ατ, τὸ, commentum, inventum, adinventio; (2) cavillatio, qua pactum aliquod eluditur. Ab eod.
Παρευρημένως, perite, celeriter, ex tempore.
Παρθυρίσκω, reperio, excogito, commi iſcor; **παρθύραν**, commentus, aor. 2.
Παρθύσας, gen. ſing. part. præſ. f. g. *Dor.* pro **παρίσης**, a **πάρειμι**.
Παρθυτακέω, ῶ, fut. ήσω, cuſtodiarum vices obeo, ſtationes obeo, diligentia in re aliqua utor.
Παριυτριπίζω, f. ίσω, apparo, curo. **Παριυτριπίζετε τῶνδ μελόντες**, Eur. Iph. in Tau. 727. **Παριυτρίπισα δ' ὠδὶ ἄλλο, πλὴν σοῦ Κύκλωπ ὀφιν**, id. Cyc. 586.
Παρίφαπται, leviter attingo, ſtringo.
Παριφέδρεια, f. ίσω, ſum in ſtatione ad aliquem protegendum; additus ſum alicui defendendi cauſa. **Τῆς ςιτολογίαν παριφέδρευε**, Polyb.
Παρεφθαρμένως, cum levi corruptione. A **παραφθείρω**.
Παριχάλκευσα, aor. 1. ind. act. verbi **παραχαλκεύω**.
Παριχέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro **παρέχειν**.
Παρίχοντι, 3. pl. pr. *Dor.* pro **παρίχουσι**.
Παρίχω, 2. ſing. præſ. imper. *Ion.* & *Att.* pro **παρέχισο**.
Παρίχω, f. ξω, p. **παρίχνκα**, & **παρεχομαι**, *in med.* adhibeo; (2) tribuo, impertio, largior; (3) exhibeo, præſto, præbeo; unde & de femina copiam ſui faciente dicitur; (4) adfero, excito; (5) polliceor. **παραχωθήσεται**, accommodabitur, Gl. V. præſtabitur; fut. 1. paſſ. **παρίχθη**, *Imperf.* licet, facultas eſt, facile eſt, **παραχὸν**, cum poteſtas eſſet. **Τοῖ τό γ' ἐμὸν σῶμ' ἀυτοῖσι παρίχω τύπλειν**, Ariſt. Nub. 440. **Πάντες σιωπὴν παρείχοντο**, Diod. **Εἰς Πομφυρίων ἀυτῷ παρέχ πράγματα**, Ariſt. Av. 1257. **Παράδειγμα μὴ δὴ τοῖσ' ἐμαυτὸν παρίχοιτο**, Xen. Cyr. 8, 12. **Κακὼς παρίξω, κ' οὐχὶ φενακίσομαι**. Ariſtoph. Lyſiſtr. 228. i. e. male præbebo. Odi quæ præbet, quia ſit præbere neceſſe. Ovid. Art. Am. 2, 685.
Παρίων, *præſens*, præſ. part. *Ion.* pro **παρών**.
Παρῇ, *adſit*, 3. ſing. præſ. conj.
Παρηβάω pubertatem tranſeo, florentes annos egredior; (2) conſeneſco, & a flore ætatis egreſſus in ſenectutem vergo; **παρηβηκὼς**, ætate progreſſus, part. perf.
Πάρηβ, ου, ὁ ἡ ὁ, qui pubertatem exceſſit; (2) cujus ætas defloruit. Ex **ἥβη**.
Παρηγείλα, aor. 1. ind. act. v. **παραγγέλλω**.
Παρηγορίοισις, 2. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro **παρηγόρεις**, a
Παρηγορίω, ῶ, f. ήσω, conſolor; (2) mitigo, lenio; (3) delecto; (4) hortor; medeor, ſano. **Πλὴν θυμηδίην παρηγορέοντον**, Eur. Ph. 1458. **Παρηγορήσεται τοῖσι**, Aret. Ab **ἀγορία**. Hinc
Παρηγόρημα, ατ, τὸ, hortatio, ſolamen, delinimentum.
Παρηγορία, ας, ἡ, ſolatium, delinimentum, oblectatio, oblectamentum, Ph. A **παρήγορ**. Hinc
Παρηγορικὸς, ἡ, όν, conſolatorius, conſolandi ſeu leniendi vim habens. Gl. Vet. conſolabundus.
Παρηγορικῶς, *Adv.* conſolatorie, leniter, molliter.
Παρηγόρ, ου, ὁ ἡ ὁ, hortator, hortatrix; (2) conſolator, vel conſolatrix. A **παρηγορέω**.
Παρηδύνω, ſuave reddo.
Παρήρθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. **παραείρομαι**, Hom. Il. 16, 342.
Παρηθίω, ῶ, f. ήσω, tranſmitto ſeu tranſfundo per colum, percolo.
Παρήικα, aor. 1. ind. act. v. **παραίνεω**.
Παρήιον, ου, τὸ, gena. A **παρειά**.
Παρηι, ου, ὁ ἡ ὁ, maxillaris, ad genas pertinens. Ab eod.
Παρῆις, ίδ, ὁ, ἡ, gena. Ab eod.
Παρῆμαι, 2. ſ. ι. 1. ind. act. v. **παρίημι**.
Παρηκολέθηκα, 3. ſing. perf. ind. act. verbi **παρακολθέω**.
Παρήκο, ου, ὁ ἡ ὁ, immoriger, contumax. A **παρακούω**.
Παρήκω, pertineo; (2) juxta aliquid porrigi & extendi. *Etym.* **Κεθ' ἕσον οἱ νόμοι παρήκουσιν**, Plut. **Παρήκε τὸ στρατόπεδον**, Herodot. **Εἰ τὰ τ φλεγμασίης παρήκοι**, Aret.
Παρήλθοσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Boeot.* pro **παρῆλθον**, a **παρέρχομαι**.
Παρῆλιξ, ικ, ὁ ἡ ὁ, qui præcipiti, ſeu vergente ætate eſt, qui e florenti ætate egreſſus ſeneſcit, ætate provectus, vetulus.
Παρήλι, ου, ὁ, ſol geminatus, gemini ſoles.
Παρηλλαγμένως, *Adv.* more inuſitato; (2) aliter, diſſimiliter, *cum Dat.*
Πάρημαι, adſideo. **Παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος**, Il. 9, 311.
Παρημελήκεις, 3. ſing. pluiq. ind. act. *Ion.* pro **παρημελήκεις**, a **παραμελέω**.
Παρημελημένως, *Adv.* negligenter, contemptim. A **παραμελέομαι**.
Παρῆμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro **παρεῖναι**, a **πάρειμι**.
Παρήμενον, acc. ſing. præſ. part. med. verbi **παρήμαι**.
Παρημερίδιος, f. ίσω, diem ſeu dies juxta quempiam tranſigo. Ex **ἡμέρα**.

Παρήνεω,

[illegible] ης, ὁ, ἡ, habitus, seu locum equi, vel [illegible] vocatus; (2) ornamentum, stimulus pars rei, scribitur & per ω. Ἐκ δὲ ἵππου παρηορίδων ἀμύσσας Τιθωνὸν Ian. Ilion. II, 16, 152.

Παρηόρ⟨ος⟩, ος, Ion. ης, ον, superbus, elatus. A

Παρηορ⟨ος⟩, ος, ὁ ἡ ὁ, equus funalis; (2) prominens ubique, extegisus; (3) delirus, demens, stolidus, inhonorus, Æsch. Prom. vinct. 362. Ex ἠώρα, ligo.

Παρήπαφε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi παραπάφω.

Παρηρτρέφεις, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi παραιρέω.

Παρήρτηντο, 3. sing. pluſq. indic. pass. verbi παραρτάω.

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. ind. v. πάρειμι.

Παρῆσθα, 2. sing. aor. 2. ind. med. Dor. pro παρῆσθα, a παραδέομαι.

Παρήσονται, 3. plur. f. 1. ind. med. verbi παρίημι.

Παρητμημένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi παραιτέομαι.

Παρηχέω, ῶ, f. ήσω, sono refero, sono adsimilis sum.

Παρήχημα, ατος, τὸ, adnominatio. A præc.

Παρήχησις, εως, ἡ, adnominatio; vocis adsimilatio, allusio. Ab eod.

Παρηχητικὸς, ἡ, όν, similem sonum habens, χῆμα παρηχητικὸν ἐστὶ παρήχησις.

Παρθάμενον, a. 2. part. med. n. g. per Sync. Poët. pro παρθέμενον, a παρατίθημι.

Παρθενεία, ας, ἡ, virginitas, status, in quo virgines sunt. A παρθένος.

Παρθενεῖα, τὰ, status virginitatis. Item carmina virginea, virginalia. Ab eod.

Παρθένει⟨ος⟩, ος, ὁ ἡ ὁ, virgineus, virginalis, virginum proprius. A παρθέν⟨ος⟩.

Παρθένιμα, ατ⟨ος⟩, τὸ, locus, ubi virgines degunt, conclave virginum; (2) status virginitatis.

Παρθενίσσεις, εως, ἡ, ipſa actio in virginitate degendi. A

Παρθενίω, & παρθενιόομαι, in virginitate dego, virginitatem custodio; virgineam vitam duco. Συγάτηρ ἀνανδρος ὡλλὶ παρθενίεται, Eur. Hel. 290. A παρθέν⟨ος⟩.

Παρθενιών, ῶν⟨ος⟩, ὁ, conclave virginum; locus in quo adservantur virgines. Ab eod.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. Ab eod.

Παρθένια, τὰ, virginalia, Gl. V. Ab eod.

Παρθενίας, ου, ὁ, filius natus ex ea, quæ cum duceretur, virgo putabatur, sed non erat.

Παρθενικάων, gen. pl. f. g. Æol. pro παρθενικῶν, a παρθενικός.

Παρθενικὴ, ῆς, ἡ, virgo. A

Παρθενικὸς, ὴ, όν, virgineus, virginalis.

Παρθένιον, ου, τὸ, matricaria, Mercurialis, parietaria, planta. Ab eod. Angl. Feverfew.

Παρθένι⟨ος⟩, ος, ον, virginalis. Κρύψε δὲ παρθένιον ἄδῖνα κόλπῳ. Pind. Olym. 6. i. e. dolorem quem patiebatur ea, quæ virgo putabatur esse.

Παρθενοκάρτον, ου, τὸ, virgunçula. Gl. Vet. Dim. a παρθέν⟨ος⟩.

Παρθενογενὴς, ές⟨ος⟩, ὁ ἡ ὁ, a virgine pariente editus. Ex παρθέν⟨ος⟩, & γίνομαι.

Παρθενοκομία, ας, ἡ, virginum cura. Ex κομέω, curo.

Παρθενοκόλεια, ας, ἡ, virginis vel virginum occisio vel immolatio. A

Παρθενοκτόν⟨ος⟩, ου, ὁ, virginis aut virginum occisor. Ex παρθέν⟨ος⟩, & κτείνω.

Παρθενομήτωρ, ορ⟨ος⟩, ἡ, virgo-mater. Epith. B. Virginis. Ex παρθέν⟨ος⟩, & μήτηρ.

Παρθενοσκόπος, ου, ὁ, virginum nimis avidus inspector seu observator; Hom. Il. 11, 385. Ex παρθέν⟨ος⟩, & ἐπισκοπέω.

Παρθέν⟨ος⟩, ου, ἡ, virgo, puella, Ph. Adject. virgineus, intactus.

Παρθενοτροφ⟨ος⟩, ου, ὁ. Hinc dat. plural. παρ-

[illegible] ὁ, ἡ, ὁ, [illegible] A παρθέν⟨ος⟩.

Παρθενών, ῶν⟨ος⟩, ὁ, conclave virginum. A παρθέν⟨ος⟩.

Παρθεν⟨ος⟩, ος, ὁ ἡ ὁ, qui virgines & puellas facit, ipso adspecto & admiratum adducens. Ex παρθέν⟨ος⟩, & ὄψ.

Πάρθη, ης, ἡ, virgo, reperitur pro παρθέν⟨ος⟩.

Παρθέν⟨ος⟩, metri causa alicubi pro παρθέν⟨ος⟩.

Παρθμεύδης, εί, modus citharisticus. A

Παρθμεύς, έως, pes, idem pyrrhichio.

Παρθυνόντι, dat. s. pr. part. act. v. παρθύνω.

Παρθύνω, juxta moror seu commoror, vel juxta dormio. Τῇ παρθύνων Τερπιθέᾳ, Il. 9, 336.

Παρίδρυσα, juxta colloco seu statuo.

Παρεδεῖν, negligere. Παρίδων τὸ δυνῶ, Arist.

Παρείκαι, præs. inf. act. verbi παρίημι.

Παρίμπρ, ης, ἡ, sacerdos, fœmina initiatrix, apud Plut.

Παρίεσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi παρίημι.

Παρίζω, f. ίσω, juxta colloco, adsidere facio, (2) adsideo, juxta sedeo; παρίζομαι, adsideo. Τηλεμάχῳ ἧ παρίζεν, Odyss. 4, 311.

Παρίημι, f. ήσω, omitto, prætermitto, Gl. V. sino; (2) admitto; (3) solvo, laxo; (4) permitto, sino; (5) trango, debilito, qua sen'u impr. frequens est in pass. παρειμέν⟨ος⟩, fractus, debilitatus, cum Gen. qui se removit ab aliqua re, velut respublica; (6) in med. ap. Plut. deprecor. παρειμένος, debilitatus, Gl. Vet. Καὶ μὴ παρῇς σαυτὸν ἔρωτος ἐνιδεῖν ἰκελίῃς ἠμὶ, ne admittas, Soph. Phil. 959. Τὸ σὸν ἧ Συγάτηρ παρέμεναι δωτῇ, tradidiſti, Arist. Θεσμ. 572.

Πάριν⟨ος⟩, idem quod πάριος.

Πάριος, ία, ιον, Parius, qui ex insula Paro est. Πάριος, Parus, quæ est insula maris Ægei. Ab eod.

Παριππάζομαι, a latere equito.

Παριππεύω, f. εύσω, præter equite, obequito. Πόντου παριππεύοντι, Eur. Hel. 1381. Τροίς δυνάδας δασπλήτι παριππεύσας ὀπὶ γύαιν, Nonn. Paraphr. 5, 5.

Παρίππ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, equum adsectans, velocitate equum adsequens.

Παρισάζω, fut. άσω, æquo, adæquo.

Παρισθμία, ίων, τὰ, tonsillæ, glandulæ faucium; (2) tonsillarum inflammationes. Ab ἰσθμὸς, fauces.

Πάρισ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, æqualis, vel compar, suppar. Hinc

Παρισόω, ῶ, adæquo, æquale, par seu compar reddo, æquiparo. Ἑαυτὸν παρισώσῃ⟨ος⟩ Δαρείῳ, Herodot.

Παρισάντα, acc. s. pr. part. act. v. παρίσαμι.

Παρίσαντι, 3. pl. imperf. ind. pass.

Παρίσαμι, παρισάω, & παρισόω, f. ήσω, sisto, exhibeo, in medium profero, vel produco; (2) ante oculos pono, demonstro, doceo; (3) comparo; (4) commoveo, concito, stimulo, exhortor; (5) admoneo, subjicio, mentem injicio. Ὅπῃ ἔτι μάλιστα νῶϊν ὑμῖν, τῷδε παρασχὼν τὴν θεὸν ὑμῖν, Demost. pro Coron. In præt. & aor. 2. passive dicitur, significatque adesse, opem ferre, in mentem venire, in animo esse, videri, placere, &c. In med. fere significat activè, & præterea ad deditionem compellere, expugnare, subigere; (2) confirmare, reficere animum. παρίσαμαι, adsto, advento; παρέστηκα, perfect. adstiti, Gl. V. aor. 2. παρέστην, adstiti, a. 1. παρεστησάμην, παρέσχατο, cepit, ad deditionem compulit. Παρεσχάτη ἐκείνῃ τῇ Θηβῶν, Rom. 6, 13. Πίστις γὰρ παρεστάθη τῇ βίβλῳ τῇ Χριστῷ, Ib. 14, 10.

Παρισχαίνω, extenuo, extenuatum reddo; παρισχανόμενος, macilenti, extenuati.

Παρισχορία, παρισχορῶ, obiter irrepo, scisciteri.

Παρίσχω, juxta habeo seu teneo; (2) exhibeo, præbeo, dono.

Πορίσως, Adv. æqualiter. A πάρισ⟨ος⟩.

[illegible] ὁ, ἡ, ὁ, [illegible] A παρέρχομαι.

Παρελαύνω, [illegible] παρελάσω, [illegible] παρηλάσθην.

Παρελίνω, f. ινῶ, pro παρελαύνω, a παρέλασις.

Παρελθὼν, [illegible] παρέρχομαι. Ἀλλ' ἐπεὶ παρελθὼν ἔπος ἔφθη, Il. 4, 360.

Παρεμβαλέσθαι, acc. sing. [illegible] & Dor. pro παρεμβαλέσθαι, a παρεμβάλλω.

Παρεμβάλλω, f. βαλῶ, pro παρεμβάλλω, Sync. Æol. pro παρεμβαλλόμενος, a παρεμβάλλομαι.

Παρεμβίω, mando apud, pro παρεμβαίνω, πάντ. τοι δύναμαι——παρεμβιόμεν⟨ος⟩ ἐπέεσσι, Il. 15, 400.

Πάρεμι, ης, ἡ, patria, [illegible] thaginiensibus, Suid.

Παρεμπεδ⟨ος⟩, ον, per Sync. pro παρεμπεδώτερ⟨ος⟩, durabilior. Τὸν δὲ [illegible] ⟨ος⟩ ἀνθρώπου παρεμπεδ⟨ος⟩ ἐστὶ, [illegible]

Παρενεγκεῖν, gen. f. Ion. & [illegible] ΠΑΡΝΗΜΙ, εν, εί, genus [illegible]

Παρὲξ, Conj. præter quod, quodnam, [illegible]

Παρεόδια, præterea, præterea[illegible]; [illegible] vehor, Ph. Παρεόντων τῶν πάθῃ⟨ος⟩ [illegible] ⟨ος⟩. Unde

Παρεοδιαῖος, ὴ, ὸν transitorius, Gl. V.

Παρεοδιακῶς, transeundo, Gl. V.

Παρεόδ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, qui viam [illegible] propinquus.

Παρεοδίτης, ου, ὁ, viator, Gl. Vet. [illegible] Ab eod.

Παρεοδῖτις, ιδ⟨ος⟩, ἡ, quæ ad viam [illegible] via. A παρεοδίτης.

Πάρεοδ⟨ος⟩, ου, ἡ, via ad locum [illegible] aditus; (2) ipsa actio adeundi, [illegible] introitus; (3) transitus; transitio; [illegible] cessio, in choris est processio chori [illegible] dium, s. in scenam.

Πάροδ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, juxta viam [illegible] Subst. ὁ viator, transiens. Ex [illegible]

Παροίγω, fut. ξω, parum aperio [illegible] Τὰς παροίξας τὰς θύρας, ἵνα [illegible] Arist. Pac. 30. πύλας, Eur. I. A. [illegible]

Παροιδαίνω, intumesco, tumeo. [illegible] παροιδαίνω Cubito⟨ς⟩, Aret.

Παροίδησια, idem, Aret.

Παροιθε, vel παροιθεν, Prep. ante, coram, (2) Adv. ante, antea. A πάρ⟨ος⟩.

Παροικησία, ας, ἡ, incolatus. A

Παροικία, ας, ἡ, juxta habito, adhabito, habito apud, accolo, incolo [illegible] adveni aliquem in locum habitandi [illegible] Παροικεῖν εἰ πόλει. Τὴν [illegible] εἰς Ἱερουσαλὴμ, Luc. 24, [illegible]

Παροίκησις, εως, ἡ, habitatio [illegible] incolatus. A παροικέω.

Παροικία, ας, ἡ, commoratio, [illegible] ria in aliquo loco, Gl. V. [illegible] vicinia, incolatus. A παροικέω.

Παροικίζω, f. ίσω, juxta colloco, [illegible] habitare facio, impr. peregre adducium, [illegible] μεθ⟨ος⟩, juxta habens domicilium, [illegible] part. pass.

Παροικοδομέω, juxta ædifico. Παρ[illegible] κεσιν ἡμῖν τείχ⟨ος⟩, Thuc. Hinc

Παροικοδόμημα, ατ⟨ος⟩, τὸ, ædificium [illegible] ficio adstructum.

Πάροικ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, accolà, incola, [illegible] advena, Gl. V.

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium, [illegible] Vet. Ex οἶμ⟨ος⟩. Hinc

Παροιμιάζομαι, fut. άσομαι, [illegible] Παροιμιάζεσθ' ἐ Θεός, Plato.

Παροιμιακός, ή, όν, proverbialis, qui in proverbio est; **παροιμιακὸν μέτρον**, est Anapæsticum dimetrum, quia in paræmiis quibusdam frequentabat.

Παροιμιακῶς, per proverbium.

Παροιμιογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, paræmiarum seu proverbiorum scriptor. Ex γράφω.

Παροιμιολογεῖν, proverbia colligere & interpretari. Ex παροιμία, & λέγω.

Παροιμιώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, proverbialis. A παροιμία.

Πάροικος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui juxta seu prope viam est, vicinus, Hes. Hinc

Παροικέω, ῶ, a via deflecto, Hes.

Παροινεῖν, ecrius ago dicove, quæ dedecent, pecco per vinolentiam, debacchor, Gl. Vet. παροινεῖν, debacchari; **παροινῆσαι**, ut **παραφυσήσῃ γυνὴ**, mulier in convivio contumeliam patta; **παροινεῖμβρος**, a temulento male acceptus; **πεπαρόνηταί σοι**, debacchatus es. Ἱκανὰ σοι πεπαρώνηται πρὸς ἡμᾶς, Luc. A πάροινος. Hinc

Παροίνημα, ατος, τὸ, injuria seu contumelia, qua quis ab homine temulento adficitur; (2) is, qui injuria seu contumelia a vinolento adficitur.

Παροινία, ας, ἡ, ebrietas; (2) ex temulentia nascens petulantia & injuria, infamia, Gl. V. A πάροινος.

Παροινικὸς, ἡ, όν, temulentus; (2) ad injuriam ex vino proclivis. Ab eod.

Παροινίς, ος, ὁ ἡ ἡ, vinosus, ebrius, petulans ex temulentia. Ab eod.

Πάροινος, ου, ὁ ἡ ἡ, ferox, ad injuriam & contumeliam ex vino proclivis, Gl. V. vinolentus, vinulentus.

Παροινύμφου, acc. sing. præs. part. pass. verbi **παροινύομαι**.

Παρολνας, temulente, petulanter. A præc.

Παρόιδεντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. v. **παροτρύνω**.

Παροιστρέω, sive **παροιστρόω**, œstro immisso concito; ad furorem redigo; (2) œstro immisso fugor & exagitor, exstimulor.

Παροίτατος, άτη, ατον, primus, antiquissimus, vetustissimus, *Superl.* a πάρος, *ante.*

Παροίτερος, έρα, ον, prior tempore vel loco. Comp. ab eod. Ἄλλοι μὲν δοκέουσι παροίτεροι ἵππους ἐμβῆναι ἵπποι, Hom. Il. 23, 359.

Παροίχομαι, fut. **παροιχήσομαι**, præterco; (2) pereo, morior. pret. part. **παρῳχηκὼς**, neutr. **παροιχηκὼς**, præteritum, Gl. Vet. & pass. **παρῳχημένος**, præteritum. Ἐν ταῖς παρῳχημέναις χρόναις, Act. 14, 16.

Παροιχομένοισιν, dat. plur. part. præs. med Ion. & cum ν pro **παροιχομένοις**, a **παροίχομαι**.

Παροιχώκει, *præterierat*, 3. sing. pluſq ind. act. Ion. & Poët. pro **παρῳχήκει**. Ab eod.

Παρολαύζομαι, ingeniculo me, curvatis genibus subsido.

Παρολιγαρίω, ῶ, fusque deque habeo, non curo.

Παρολιγωρητέον, contemnendum.

Παρολισθαίνω, vel **παρολιδάω**, f. ήσω, p. **παρολίδηκα**, prolabor, in latus detorqueor, Gl. V. delabor.

Παρολκὴ, ῆς, ἡ, prorogatio, dilatio, mora. A παρέλκω.

Πάρολκος, ου, ὁ, funis nacticus, quo navis ad terram trahitur, quum remorum amplius usus est. Ab eod.

Παρομαρτέω, ῶ, fut. ήσω, comitor, adsector.

Παρομαρτεῖ πολὺ γυναιξὶ, *sirel.*

Παρομοιάζω, f. άσω, adfimilis sum; (2) adfimilo. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, Matt. 23, 27.

Παρομοῖος, *Poët.* pro **πάρομοιος**.

Πάρομοιος, ου, ὁ ἡ ἡ, adfimilis, prope fimilis. Hinc

Παρομοιόω, ῶ, fut. ώσω, adfimilo, fimilem reddo.

Παρομοίως, *Adverb.* fimiliter, non abfimili modo.

Παρομοίωσις, εως, ἡ, adfimilatio, figura rhetorica. A παρομοιόομαι.

Παρομολογέω, confiteor.

Παρομολογία, ας, ἡ, confeſſio; (2) figura rhetorica.

Παρὸν, όντος, τὸ, præſens, quod adeſt; (2) præſens temporis conditio; (3) abſolute, cum facultas ſit, cum occaſio, ſ. copia eſſet. A πάρειμι, unde part. **παριών**.

Παρονειδίζω, perſtringo, reprehendo falſe.

Παρονομάζω, f. άσω, agnomino, alludo ad nomen. Hinc

Παρονομασία, ας, ἡ, agnominatio; (2) figura rhetorica.

Παροξίζω, f. ίσω, acetum guſtu vel odore refero; (2) ſubacesco.

Παροξιῶσαι, a. 1. inf. act. v. **παροξιόω**.

Παροξυνθείη, 3. ſ. a. 1. opt. paſſ.

Παροξυντὴς, ῆ, ὁ, concitator, ſtimulator, irritator, Gl. V. A παροξύνω. Unde

Παροξυντικὸς, ἡ, όν, concitatorius, incitabilis.

Παροξυντικῶς, incitatorie, acriter.

Παροξύνω, acerbo, irrito, acuo, exacuo, ſtimulo, inſtigo, concito, ad iram concito, ira accendo; (2) acutum tonum in penultimam ſyllabam colloco. **Πατρὸς ἡ μὴ παροξύνῃ φρένα**, Eur. Alc. 670. **Τέτες ἐπεσιῶν παρωξύνε**, Xen. Cyr. 6, 12. **Ἐπαταξώιστο τὸ πνεῦμα αὐτῷ**, Act. 17, 16.

Παροξυσμὸς, ῦ, ὁ, incitatio, concitatio, exſtimulatio, irritatio, excerbatio; incitamentum, Gl. V. (2) acceſſio morbi. Ab eodem.

Παροξυτονέω, acutum in penultima pono. A

Παροξύτονος, ου, ὁ ἡ ἡ, in penultima ſyllaba acutum tonum habens. *Vox Grammatica.*

Παροξυτόνως, *Adv.*

Παροπλίζομαι, exarmor, armis denudor.

Παροπλία, ας, ἡ, ἵστω, aſſo.

Παροπίτεος, έα, εον, negligendus, deſpiciendus. A **παρόπλομαι**.

Παρόπησις, εως, ἡ, q. d. adaſſatio, cum quid prunis tegitur. A παροπάω.

Παρόπλομαι, negligenter video, neglgo, Gl. V. deſpicior. Hinc **παρόψωται**, f. 1. & **παρόπλαι**, perfect. part. paſſ. apud Poll. aor. 1. paſſ. **παράφθω**, part. **παρφθείς**, neglectus, taſtidituſ; **παρφθέντα**, neglecta.

Παρόραμα, ατος, τὸ, error, ex negligentia: proprie quem quis perperam videndo commiſit. A παροράω.

Παρόρασις, εως, ἡ adſpectus obliquus; (2) contemptus, deſpicientia. Ab eod. Unde

Παρορατικὸς, ἡ, όν, negligens, incuriosus.

Παροράω, ῶ, limis oculis, tranſverſum intueor; (2) conniventibus oculis præteo, non animadverto; (3) perperam adſpicio ſeu video; (4) contemno, neglgo, prætermitto, non curo, **παροραθείς**, deſpectus, Gl. Vet. aor. 1. part. paſſ. **Παρηζύνσα ἡ παροραῖ πρὸς τὸ Σημεῖον**, Xen. Cyr. 7, 1.

Παρορυγίζω, f. ίσω, ad iram concito, irrito; p. paſſ. **παρώργισμαι**. **Μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν**, Epheſ. 6, 4. Hinc

Παρόργισμα, ατος, τὸ, concitatio ad iram, vel ira, in quam quis concitatus eſt.

Παροργισμὸς, ῦ, idem & ab eod.

Παροδεῖον, ου, ὁ ἡ ἡ, ad latera montis ſitus, prope montem ſitus. Ex παρὰ, & ὄρος.

Παροδία, ας, ἡ, regio montana, ſ. montibus vicina, R. A πάροδος.

Παροδίζω, f. ίσω, fines meos egredior alienum agrum ufque ad fines meos & limites tranſilio. Hinc

Παρόδισμὸς, ῦ, ὁ, egreſſio extra fines ſuos & alieni agri ingreſſus.

Παρόδιος, ία, ὁ, ἡ ἡ, fines ſuos egreditur atque alienum agrum ingreditur.

Παρορκία, ας, fut. ήσω, contra jusjurandum ago, juramentum violo.

Παρορμάω, incito, concito, ſtimulo, inſtigo, hortor, *in med.* & *pass.* Δεῖ ἄλλης παρορμᾶν ἵππῳ τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ ἔργα, Xen. Cyr. 6, 4.

Παρορμέω, juxta ſtationem teneo.

Παρόρμημα, ατος, τὸ, incitamentum.

Παρόρμησις, εως, ἡ, incitatio, ſtimulatio; incitamentum, cohortatio. A παρορμάω.

Παρορμητικὸς, ἡ, όν, incitans, ſtimulans.

Παρορμητικῶς, cum vi incitandi.

Πάρορνις, ιθος, ὁ ἡ ἡ, inauſpicatus, infauſtus.

Παρορύσσω, fodio juxta, circumfodio.

Παρσηχίομαι, ὕμαι, præterſalto, perperam ſalto.

ΠΑΡΟΣ, *Adv.* ante, antea, prius; (2) priuſquam, antequam.

Παροτρυντικὸς, ἡ, όν, incitandi vim habens. A

Παροτρύνω, f. υνῶ, acerbo, incito, concito, ſtimulo, Gl. V. aor. 1. **παρώτρυνα**. Οἱ δ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας, Act. 13, 50.

Παρυάτις, ος, ὁ ἡ ἡ, aures pendulas habens. Τὸν δ' ὁ γενειήτης δοῦ μὴ κύτας ἤμισυ πηχῦς, Τρεῖς δὲ παρυατῖδες, ἵνα δ' αἰόλαι——ἰδανὰ, Cal. in Dian. 91.

Παρυλὶς, ίδος, ἡ, inflammatio gingivæ. Ex παρὰ, & ὕλον, *gingiva.*

Πάρυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, criſpus.

Παρυφος, ὁ, cuſtos.

Παρῶσας, acc. plur. part. præſ. f. g. verbi πάρειμι, *adſum.*

Παρουσία, ας, ἡ, præſentia; (2) adventus. A παρειμι.

Παρουσιάζω, præſens ſum, appropinquo.

Παρᾶσιν, dat. pl. præſ. part. cum ν.

Παροχέτευσις, εως, ἡ, derivatio; (2) humoris vacuatio per vicinam partem, in quam derivatur ſc. A

Παροχετεύω, per canales alio derivo, perverſis & mutatis canalibus duco. Gl. V. derivo. **Τάδ' ἂν παρωχέτευσας εὖ, κεἰν λίμνην**, Eur. Bac. 479. **Παραχετεύσει Χρὸ ὑπὸ πλευρᾶς τύφη**, *sirel.*

Παροχθία, alterius feminam præter meam appeto; **παροχθεύειν**, alium marem admittere, furtivam venerem pati. **Παροχεύσαι δέ ποτε ἢ τῶν ἐδεδρίας ἔχουσι τινες**, Arist. Hist. An. 9, 7.

Παροχέω, ῶ, f. ήσω, præterveho, transveho; (2) ad alterum vehо; **παροχέομαι**, ὕμαι, vehor a latere; in vehiculo vel curru adhæreo. **Παροχεῖτο ἡ ἀντῷ ἁμαξα μίγας**, Xen. Cyr. 8, 23.

Παροχὴ, ῆς, ἡ, præbitio, præſtatio, ſalarium, ſtipendium, largitio, ut congiarium, &c. A **παρέχω**.

Παροχλέω, ῶ, fut. ήσω, obturbo, obſtrepo molestiam exhibeo. Ex παρὰ, & ὀχλέω.

Παροχλίζω, f. ίσω, vecte tranſmoveo; (2) tranſmoveo, transfero.

Πάροχος, ου, ὁ, præbitor (2) qui peregrinis ſitlem & ligna præbebat; (3) qui a latere alicujus vehitur, ſeu in curru alteri adſidet. A **παρέχω**, vel παρὰ, & ὄχος.

Παροψόομαι, ὦμαι, *præter panem aliquo opſonio vesco.* Hinc

Παρόψημα, ατος, τὸ, id, quo præter panem vescimur, opſonium.

Παροψημάτιον, ου, τὸ, idem, Dem. ab eod.

Παροψίδιον, ου, το, opſonium frugale. A

Παροψὶς, ίδος, ἡ, vas, in quo opſonia apponuntur, patina; **παροψίδες**, lances, Gl. V. Ex παρὰ, & ὄψον.

Παροψωνία, clam opſonia coëmo. **Ἀυτοῖς παροψωνήσειν, ὅσπερ ἢ πρότ**, Arist. Conc. 226. Hinc

Παροψώνημα, ατος, τὸ, opſonium, clam e foro comparátum & coëmptum, & opſonium, cibus delicatior, *ſimpl.*

Παρπεῖθεῖν, aor. 2. inf. act. *per Syn.* & *Ion.* pro **παρπιθεῖν**, a **παραπείθω**.

Παρπεπιθών, qui perſuaſit, induxit, pellexit, pl. **παρπεπιθόντες**, qui perſuaſerunt, &c.

Παρποδὶς, ίος, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ante pedes, præſens, imminens. **Φύτα παρποδὶς ἡφέλαν**, Pind. N. 9. Ex πούς.

Παῤῥησία, ας, ἡ, q. d. oratio libera nihil reticens; Ph. licentia, fiducia, confidentia, libertas, copia. Ex πᾶν, & ῥῆσις. Hinc

Παῤῥησιάζομαι, fut. άσομαι, libere & ingenue planeque dico; (2) palam & libere ago, Gl. Vet. fiducialiter ago. **Ἐισηλθὼν ἡ εἰς τὴν Συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο**, Act. 19, 8. **Πᾶν ἡ ἁπλῶς, ὠδὶ τὸν σεαυτοῦ ἀδελφὸν, παῤῥησίασαι**, Dem. Phil. 1.

Παῤῥησιαστὴς,

Παῤῥησιαστὴς, ές, ὁ, qui libere loquitur, aut qui libertatem in loquendo amat, Gl. V. licentiosus. A pr. Hinc

Παῤῥησιαστικὸς, ἡ, ὸν, idem. Gl. V.

Παῤῥησιαστικῶς, *Adv.* libere loquendo, Gl. V. licenter.

Παρσὰς, adstans, *παρεστὼς*, adstet, apud Hom. pro *παρεστὰς*, *παρεστάτω*, Il. 10, 157, & 20, 121. A *παρίστημι*.

Παρτιθέτω, 3. s. præs. imper. act. *Æol.* pro *παρατιθέτω*, a *παρατίθημι*.

Παρτιθεῖ, ῶ, unde *παρτιθεῖς*, apponit, apud Hom. pro *παρατιθεῖ*, *παρατίθησι*, Odyss. 1. 192. A verbo inus. *παρατιθέω*.

Παρυγραίνω, leviter humecto.

Παρυγρὸς, ά, ὸν, ἡ, leviter humidus; (2) madens, humidus.

Παρυδάτιος, juxta aquam positus vel natus, aquaticus. Ex *παρὰ*, & *ὕδωρ*.

Πάρυδρος, ος, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Παρυκτύω, occuro.

Παρυπάτη, ης, ἡ, sc. *χορδὴ*, subprincipalis chordæ. A *ταρύπατος*, secundus a summo.

Παρυπομιμνήσκω, commonefacio, *impr.* per occasionem, subinde in memoriam revoco.

Παρυπόμνησις, εως, ἡ, admonitio, commonefactio. A pr.

Παρυπόστασις, εως, ἡ, subsistentiæ seu subsistentiæ similitudo, subsistentiæ affinitas.

Παρυφαίνω, attexo, p. pass. *παρυφασμένος*, attexe. *Τὸ δὲ παρυφασμένον ὅπλον* πᾶν *ἐκλύει δεινὸν φαίνεσθαι*, Xen.

Παρυφάντης, intertextum, Gl. V. A præc.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, id quod telæ seu textili attextum est, Gl. Vet. pretexta, præclavium, prælexta. A *παρυφάω*. Hinc

Παρυφὴς, ήεντος, ὁ, ἡ, prætextatus.

Πάρυφος, ος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Παρυφίστημαι, una subsisto vel existo, una sum in natura rerum; (2) significor, demonstror, repræsentor.

Παρυφόω, cor. 2. int. act. *Æol.* pro *παραφύω*, a *παραφημι*, Pind. Ol. 7.

Παρυφὼν, ῶνος, ὁ, male laudens. A *παρύφημι*.

Παρυφωσις, εως, ἡ, confusio, pro *παρυφασις*, vel *παρυφασμα*, Suic.

Πάρυφσις, εως, ἡ, oratio qua quis decipitur, blanda eloquentia, v. *παρυφασις*, *παρύφωσις*. *Ἀλλὰ δ' ἔρα παρύφωσις ἦν ἐκ πάλαι*, Pind. Nem. 8.

Παρφίρομαι, pro *παραφέρομαι*.

Πάρφυκα, *Æol.* pro *πάρφυκα*.

Πάρφυλα, ὅς, f. ήτα, & ιδα, canticum vel carmen ad alterius imitationem compono, parodias scribo. Ex *παρὰ*, & *ἀείδω*.

Παρῳδὴ, ῆς, ἡ, canticum vel carmen ad alterius imitationem compositum. Ab *ᾠδή*.

Παρῳδία, ας, ἡ, cum alterius poetæ versus locose in aliud argumentum transferuntur.

Παρῳδικὸς, ἡ, όν, per parodiam factus.

Παρῳδὸς, ὁ, ἡ, parodiarum scriptor. Ab eod.

Παρῳδέω, idem quod seq.

Παρῳθέω, ῶ, f. ήσω, & *ωθήσω*, expello, ejicio, expulso, rejicio, adpellor, neglego; *παρωσάμην*, exumbo, Gl. V. aor. 1. inf. *παράσαῶξ*, ejicere. *Παράσας ἢ δάμαρτα ἢ τέκνα*, Lyc. 1263. *ξένις*, Eur. Heracl. 238.

Παρωκεάνιοι, αν, αι, oceani accolæ.

Παρωκεανίτης, ου, ὁ, maritimus, littoralis; (2) qui est in littore oceani. Hinc

Παρωκεανιτικὸς, ἡ, όν, oceani accola, maritimus.

Παρωκεανὶς, ίδος, ἡ, ora oceani. Ab eod.

Παρωκέω, 3. f. ήσω, ind. act. v. *παροικέω*.

Παρωρισμαι, perf. ind. pass. v. *παρορίζω*.

Παρωρκωδρμῶ, 3. pl. pert. pass. v. *παρορκοδρμέω*.

Πάρωτις, ίδος, ἡ, qui ad brachia est, vicinus brachiis & ulnis. Ab *ὠλένη*.

Παρωμαλὸς, ὸν, ὁ, ἡ, adæquatus, fere æqualis. Ab *ὁμαλός*.

Παρωμὶς, ίδος, ἡ, superhumerale. Ab *ὦμος*.

Πάρων, præsens, Ph. neutr. *πάρον*, præsens, indans, Gl. V. A *πάρειμι*.

Παρωνομασία, ἡ, id quod *παρονομασία*.

Παρωνυμίδιον, verbum ex alio fictum, Gl. Vet.

(2) cognomen ejus.

Παρωνυμία, ἡ, verbi origo ab alio, v. *παρώνυμον*.

Παρωνυμίζω, seu *παρωνυμίζω*, f. σω, detorqueo, ab verbo alio, ut *ξυλεύω* a *ξύλον*. A *παρωνυμία*.

Παρώνυμον, ου, τὸ, cognomen, agnomen. A

Παρωνύμιος, ου, ὁ, ἡ, denominatione similis. A *παρωνυμία*.

Παρώνυμος, ου, ὁ, ἡ, adnomen, prænomen, Ph. Ex *παρὰ*, & *ὄνομα*. Unde

Παρωνυμῶ, ῶ, ὁ, ἡ, denominatitius, denominativus, ab alio denominationem habens, Gl. Vet. *παρώνυμα*, denominativa, h. e. verba ab alio derivata cum mutatione terminationis aut formæ, ut *ἀνδρεῖος* est *παρώνυμος τῆς ἀνδρείας*.

Παρωνύμως, *Adv.* denominative.

Παρωνυχία, ας, ἡ, abscessus ad unguis radicem natus, reduvia; (2) nomen herbæ. Ab *ὄνυξ*.

Παρωνυχὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.

Πάρως, ώ, ὁ, ἡ, colorem habens inter cinereum & rufum medium.

Παρωπίδες, oculorum minores anguli versus tempora. Ex *παρὰ*, & *ὤψ*. Unde

Παρώπιον, ου, τὸ, quod oculis equorum circumponitur, oculare equorum.

Παρωπὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.

Πεπώλημαι, 3. f. pluſq. ind. pass. v. *πεπόλημαι*.

Πεπωρεία, ας, ἡ, Istus montium secundum locum aliquem porrectorum; (2) montana repto. A

Πεπώρειος, ου, ὁ, ἡ, ad latera montis situs, vel prope montem situs. Ab *ὄρος*.

Πεπωρείτης, ου, ὁ, latera montis incolens; (2) ad montem positus. A *πεπώρειος*.

Πεπαρμμβρας, incunde, vehementer. A *πεπρομαμαι*.

Πεπρωσθε, ου, ὁ, ἡ, intempestivus; (2) qui vigorem ætatis jam sit. Ex *παρὰ*, & *ὥρα*.

Πεπαροφὶς, ίδος, ἡ, pars subjecta fastigio, vel adjecta, Poll. ora tecti. Ab *ὄροφος*.

Πεπόπιον, ου, τὸ, ornamentum aurium; (2) alter oculi angulus ad aures spectans. Ex *παρὰ*, & *ὄψ*, *ωπος*. Unde

Πεπωπὶς, ίδος, ἡ, tumor glandularum sub auribus; *παρωτίδες*, strumæ, Gl. Vet.

Πεπρότρωμα, aor. 1. ind. act. v. *πεπροτρώω*.

Πεπροχμαι, perf. ind. act. v. *πεπορίχμαι*.

Πεπροχμβῶς, scil. *χρόνος*, & *πεπροχμὰς*, præcipitum.

Πέπρα χρὼς, ος, subpallidus.

ΠΑΣ, *πᾶσα*, *πᾶν*, omnis; (2) quivis, quilibet; (3) totus, universus; (4) *cum additamento*, ipse omnino admodum; (5) *plurim.* ἐξ de maxima parte, plerique, reliqui omnes; (6) de rebus verisimilibus; (7) *τὸ πᾶν*, summa rerum, *frid ejus* universum; *interdum Adv.* omni ex parte, omnino; (8) ἐκ παντὸς, sc. τρόπου, quovis modo; (9) *τὰ πάντα* dicitur aliqui esse, qui ab eo maxime diligitur, amatur; (10) εἰς *πάντα*, pro *πάντως*; (11) in N. T. *summus*, maximus, *πᾶσα χαρὰ* summum gaudium. *Οἱ δ' εἶεν πάντες ἀέξαν*, Hom. Il. 7, 161. Non pauciores quam novem. *Δυκαιδέκα πάντας ἀρίστους*, 10, 560. Conf. 15, 470.

Πασῶν, gen. pl. f. g. *Dor.* *πασᾶν*.

Πάσσῃς, aor. 1. infin. med. v. *βάσμαι*.

Πασίγνως, ον, manifestus, clarus.

Πασιμέλησα, ης, ἡ, quæ omnibus curæ est. Ex *πᾶς*, & *μέλω*, *curæ sit*.

Πασιφανὴς, ές, idem quod

Πασιφανὴς, ές, ὁ, ἡ, omnibus apparens. Ex *πᾶς*, & *φαίνομαι*.

Πασσαλώτης, ου, ὁ, adfixus. A

Πασσαλόω, seu *πασσαλεύω*, f. σω, palum figo, palo figo, adfigo. *Θεοῖσιν αὐτὰ πασσαλοῦσι πρὸς δόμοις*, Eurip. Rhes. 180. *Πασσαλεύσω κρᾶτα τριχλύσεις τόδε λέοντος*, id. Bac. 1215. A *πάσσαλος*.

Πασσαλίσκος, ου, ὁ, ἡ, clavicula ligneus, paxillus. Dim. a

Πάσσαλος, ου, ὁ, ἡ, palus ligneus, palus. Apud *πασσαλεύω* ἀπὸ τῶν ἵππων, Hom. Il. 5, 209. & 15, 679.

Πασσάμενοι, nom. plur. aor. 1. part. med. Ion. pro *πασάμενοι*, a *πάομαι*, *Πασσάμενοι* ἐπίτασαι, Theocrit. 15, 90.

Πάσσαξ, ακος, ὁ, idem quod *πασσαλίσκος*.

Πάσσε, 3. sing. imperf. indic. act. Ion. pro ἔπασσε, a *πάσσω*.

Πάσσομαι, comedo. A *πᾶμαι*.

Πάσσυδὶ, *Adv.* omni impetu, fonditus, omnino. Ex *πᾶς*, & *σεύομαι*, *movear*.

Πασσυδὶν, *Adv.* idem & ex iisd.

Πασσυρεῖ, idem, sed malæ notæ vox, *Hem.*

ΠΑΣΣΩ, vel *πάττω*, fut. *ἄσω*, inspergo, conspergo; (2) *ἄργω*; (3) superinjicio; (4) variego, varie distinguo. *Ἠδίκασε δ' αἵματος κοινοῦ πάσσων*, Soph. Antig. 397. *Ἀδίκως χρήματα πασσάμενος*, adeptus, Epigr.

Πάσσων, ον, ὁ, ἡ, crassior, spissior, densior, Comp. a *παχύς*.

Παστὰς, άδος, ἡ, thalamus, cubiculum; (2) porticus, atrium; (3) anta. A *πάσσω*.

Πασὴ, ῆς, ἡ, jusculum farina mixtum seu conspersum. Ab eod.

Πασὸν, ὄν, τὸ, velum, varie gatum lineum, quod foribus thalami appendi solebat.

Πασὸς, ὴ, όν, conspersus; (2) thalamus, Gl. V. f. ædicula portatilis in qua simulacrum Dei vel Deæ; obtentus, coronatio, thalamus; & *πασὸν*, fulsum, id. Ab eod.

Πασοφορεῖον, vel *πασοφόριον*, ου, τὸ, pastophorium, ædicula Dei vel Deæ portatilis; (2) thalamus, in quo habitat ædituus, sacerdos; (3) atrium templi. A *πασὸν*, & *φέρω*.

Πασοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ædituus, ædiculam gestans. Ex iisd.

ΠΑΣΧΑ, τὸ, pascha, transitus, *indecl.* Vox Hebr.

Πασχάζω, pascha celebro, Suic. A *πάσχα*.

Πασχάλιος, ὁ, ἡ, festorum observationi addictus. Ab eod.

Πασχάλιος, ος, ὁ, ἡ, paschalis, ad pascha pertinens, Suic. Ab eod.

Πεχίμην, præs. inf. act. *Ion.* pro *πασχεῖν*.

Πεχητιασμὸς, οῦ, ὁ, ipsa appetitio coitus nefandi; turpis in Venerem pruritus & titillatio. A

Πεχητιάω, ῶ, cupio *πάσχειν* sive obscœna pati; *πασχητιᾶν*, pathicus, Gl. Vet. A *πάσχω*.

Πάθοιτε, 2. pl. præs. opt. act. v.

ΠΑΣΧΩ, patior; (2) affectus sum animo vel corpore in utramvis partem; (3) accidit mihi quid; (4) *εὖ πασχειν*, beneficio affici, *κακῶς π.* incommodo, injuria affici; (5) *Att.* facio, f. *πείσομαι*; p. med. *πεπόθα*; s. 2. *ἔπαθον*, part. *παθών*, act. pass. *Ἀλλ' οἷα χὴν παθεῖν με πρὸς ἔτε*, pati ab, Soph. Phil. 1347. *Ἐκεῖνο πρὸς Δημοσθένη πεπόθατε*, ita affecti estis erga, Æschin. *Ἀν. τ. παθών*, quare.

Πατάγεια, strepo, strepito, fragorem edo, obstrepo, tonitruo. *Ῥήγνυσθ' ἢ πατάγουσιν*, Arist. Nub. 337. A *πάταγος*.

Πατάγη, ῆς, ἡ, tremitus, plausus. Ab eod.

Πατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, de grando. A *πατάγεια*.

Πατάγητικος, ὴ, όν, strepitans, turbulentum sonum edens, Suic. Ab eod.

Πατραδρμὸς, ὸ, ὁ, ἡ, fragorem edens inter currendum. Ex *πάταγος*, & *δρμος*.

Πάτυγος, ου, ὁ, fragor, strepitus, crepitus. A *πατάσσω*.

ΠΑΤΑΙΚΟΙ, οἱ, Pataci, dii Phœnicum navigantium.

Πατάνη, ης, ἡ, patina, patella. A *πατάσσω*.

Πατάνιον, ου, τὸ, patella, parva patina. Dim.

Πατάξω, aor. 1. inf. act. verbi

ΠΑΤΑΣΣΩ, f. ξω, cum strepitu palpito, vehementer palpito; (2) percutio, pulso, ferio; *πατασσόμενος*, p. part. percussus. *Τὶς τῶν θύραι ἐπάταξεν*, Arist. Ran. 38. *Ἐξοίσεις τόδ' ἐμὸν καρδίαν ἐπάταξε*, Ion.

Πειναστικὸς, ἡ, ὸν, idem quod πεινολιῶν.
Πεινάω, ῶ, fut. ἄσω, esurio, fame premor; (2) appeto, desidero, inf. πεινῆν, *Dor.* pro πεινᾶν. Τὰ μὲ πεινῆν κάλλιον τῦ φαγεῖν, Luc. Πεινῆν ζυμμάχων, Xen. χρημάτων, Id. A πεῖνα.
Πεινέω, *Ion.* pro πεινῶ, idem & ab eod.
Πεῖνη, ης, ἡ, esuries, fames, Gl. V.
Πεινῆν, *esurire*, præs. inf. act. *Dor.* pro πεινᾶν, *ex* πεινάειν, a πεινάω.
Πεῖνημι, esurio. A πεινάω.
Πεινητικὸς, ἡ, ὸν, famem sentire solitus, vel famem excitans. Ab eod.
Πεινῶντες, nom. pl. pr. part. act. *contr.* pro πεινάοντες, a πεινάω.
ΠΕΙΡΑ, ας, ἡ, experimentum, documentum, peritia, Ph. (2) conatus, periculum; (3) appellatio de stupro aut alio turpi facinore; (4) sensus alicujus rei, usus in partem deteriorem; unde de incommodis dicitur.
ΠΕΙΡΑ, ᾶς, ἡ, cuspis vel acies gladii. Τῷ πείρᾳ ἐπεσείετο, Appian. B. Mithridat.
Πειράω, fut. ἄσω, tento, exploro, periculum facio, captiose tento, tento sollicitando ad aliquod scelus, *impr.* stuprum; πειρῶμαι, tentor, ad scelus aliquod sollicitor. Οὔ ἐστι ῥᾳδίν με οἱ πατρὶς, Heb. 2, 9. Ἐπειρᾶτο καὶ τὴν Βιθυνίων πειρᾶσθαι, Act. 16. 7. Πειραζόμενος ὑπὸ τῦ Σατανᾶ, Marc. 1, 13. A πεῖρα.
Πειρηθέντι, 3. sing. aor. 1. optat. pass. verbi πείρω.
Πειραιεύς, Piræeus, portus Atticæ. Gen. Πειραιῆος, Πειραιῶς, Acc. Πειραιᾶ.
Πειραϊκὸν, τὸ, idem.
Πειραϊκὸς, ut Πειραϊκαὶ πύλαι, Piraicæ portæ. A præc.
Πείραμα, ατος, τὸ, tentamentum, Gl. Vet. A πειράω.
Πειραίνω, finio, necto, aor. 1. part. πειρήνας, πειρήναντες, nectentes. Καὶ πεπείραν) τάδε contecta sunt, Soph. Trach. 190. Στεῖρ' ἡ πλεκτὸν ἐξ ἄντῃ πειρήναντες, Odyss. 22, 175. A πείρω.
Πειρᾶντο, acc. f. aor. 1. part. act. v. πείρω.
Πείραρ, ατος, τὸ, finis, terminus. A πείρω.
Πειράσαι, a. 1. inf. act. v. πειράζω.
Πειρασθῆναι, *tentatum esse*, aor. 1. inf. pass.
Πειρασθῆς, *tenteris*, 2. s. aor. 1. conj. pass.
Πειρασις, εως, ἡ, tentatio, sollicitatio; (2) conatus. A πειράω.
Πειρασμὸς, ῦ, ὁ, tentamentum; (2) tentatio. A πειράζω.
Πειραστὴς, ῦ, ὁ, tentator. Ab eod. Unde
Πειραστικὸς, ἡ, ὸν, tentandi peritus, tentativus; (2) qui inde conatu utitur.
Πειρατεία, ας, ἡ, piratica. A πειρατεύω.
Πειρατέον, & πειρατέα, tentandum. A πειράω.
Πειρατεύω, f. εύσω, piraticam exerceo, naves in mari capio, populor, vasto, prædor. A πειρατὴς.
Πειρατηρία, ας, ἡ, *Ion.* πειρητηίη, ης, ἡ, tentatio, qua alicujus rei periculum & experimentum fit nunc. A πειράω.
Πειρατήριον, ου, τὸ, sedes piratarum; (2) prædonum multitudo; (3) experimentum, tentamentum, tentatio; (4) locus tentationum. A πειρατὴς.
Πειρατὴς, ῦ, ὁ, prædo marinus, pirata. A πειράζω.
Πειρατικὸς, ἡ, ὸν, ad piratas seu prædones marinos pertinens. A πειρατὴς.
Πείρατε, 3. f. pr. imper. act. pro πειράτων, a
Πειράω, ῶ, f. ἄσω, & *Ion.* έω, conor, nitor, tento, experior, periculum facio; (2) tento, de stupro interpello, Gl. V. & *vet. int.* solicito, attento; πειρέομαι, tento, Gl. Vet. aor. 1. part. πειρήεις, expertus, Ph. (2) πειρεσιῴδης, expertus, Gl. V. πειρίημαι, conor, nitor, experior, Gl. V. imperf. πειρῶ, enitere, Ph. Τῶτο ἰχθὺ πειράσομαί σὲ μὴ εἰδότας δελεάσαι, Xen. Cyr. 8, 1. Τὰ φῶτα πειρασείδη τὰς λιμὰ καὶ δίψας, experiemini, Arist. Ach. 749. Πάντες γὰρ πάντες πειρώμεθα τ' ἀνυσιλόγητα, experimur, Phocyl. 36. Πειρηθῆναι ἤχθετο, *Hes.* Ἀσπ. 359. A πεῖρα.
Πειρηθῆναι, *tentatum esse*, aor. 1. inf. pass.
Πείρησαι, 2. sing. a. 1. imper. act.
Πειρητίζω, experior, tento, periculum facio, exploro animum alicujus. Μάτι μεῦ, μὴτε φαιδὲς ἀρευρῦ, φιλήτιζε, Il. 7, 235. A πειράω.
ΠΕΙΡΙΝΘΟΣ, Gen. & πειρίνθα, acc. a πείρινς, crates, vel alveus ex viminibus in curru. Αὐτὰρ ὅγ' υἷες ἄμαξαν ἐυτρόχον ἡμιονείην Ὀπλίσαι ἠνώγει, πείσιθα δ' ὅπασε πὶ ἑυτῦ, Hom. Il. 24, 190.
ΠΕΙΡΩ, fut. πῶ, p. πέπαρκα, transfodio, transfigo, transverbero, infigo, adfigo; (2) transeo, aor. 1. ἔπειρα, transfixi; πεπαρμένος, transfixus, p. part. pass. Καὶ τὸ μὲν ἐὺ μεσσηλὲ, ἧ ἄμφ' ὀϊστὸν ἔπειρε, Il. 9, 210. Πέπαρκε Ἀχαιῶν τῶν, Soph. Ai. 461.
Πειρᾶ, 2. sing. præs. imper. med. *contr.* pro πειράω, a πειράω.
Πειράατο, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro πειρῶντο, ex πειράοντο.
Πειρώμεθα, 1. pl. præs. ind. med.
Πεῖσα, ης, ἡ, funis ancorarius. A πείθω.
Πῖσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro πεῖσαι, a πίνω, πίομαι.
Πείσαις, 2. 1. part. act. *Æol.* pro πείσας.
Πείσας, aor. 1. part. act. v. πείθω.
Πείσεα, locus irriguus, aquosa prata.
Πείσεαι, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro πείσῃ, a πείθω.
Πείσεις, *persuadebis*, 2. sing. fut. 1. ind. act.
Πεισιμήρω, f. 1. inf. act. *Ion.* pro πείσειν.
Πείση, *obedies*, 2 sing fut. 1. ind. med. vel *patieris*, 2. sing. a. 1. conj. pass.
Πείσθεντας, acc. pl. a. 1. part. pass.
Πεισθῆναι, *persuasum esse*, aor. 1. inf. pass.
Πεισιμβροτίω, ῶ, *i* καὶ ἤ, hominibus persuadeo. Ex πείθω & βροτός.
Πεῖσις, εως, ἡ, laxatio, fluidefactio. A πείθω.
Πείσις, εως, ἡ, passio. A. f. 1. πεισομαι, pati, verbi πάσχω.
Πεισιχάλινος, ον, ὁ καὶ ἡ, frenis obediens, R. Sur. Ἅρματα πεισιχάλινα, Pind. Pyth. 2. Ex πείθω, & χαλινός.
Πείσμα, ατος, τὸ, fiducia ad rediendi alicujus, petitorio; (2) funis navicus, quo navis retinetur & retinetur, ut queat quo bonatur, retinaculum, fides, pignus, refugium. Ἐν ᾗ λιμὴν ἦν ῥοῦς, ἐν' ἦρ' ἦ πείσματ' ἔσαν, Hom. Od. 9, 136. A πείθω.
Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, persuasio. Ab eod.
Πειστὸν, obsequiosum, obediendum; (2) credendum. A πείθω. Unde
Πειστὴρ ἵππων, ὁ, obediens, persuasor.
Πειστήριος, ὁ, ἡ καὶ ὸν, idem quod
Πειστικὸς, ἡ, ὸν, persuasorius, vim persuadendi habens. A πείθω.
Πειστικῶς, *adv.* persuasorie, probabiliter.
Πειστὸς, ἡ, ὸν, persuasus, fretus. A πείθω.
Πειτάνης, ου, ὁ, satanites, pathicus, Etym. Sud. Ἐκ πέζης, & ἄνω.
Πεκτέον, ῆ, τὸ, pectinem, Vox Lat.
Πέκτην, ενος, ὁ, pellis, item cortex. A πέκω.
Πεκτίω, ῶ, fut. ίσω, pecto, carmino, carno; (2) tondeo. Ἦλθε πέκτιον ἄρα πρόσθατον πόκον ἀρνειόν, Arist. Av. 720. Quidam vero legunt πέκτιν. Ἐ ἐσσι τιμῶν τὸς δημότας βλέπειν σ' ἐγὼ πεκτιῶ, id. Lys. 688. A πέκω.
Πεκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui tondet aut vellit. A πέκω. Unde
Πεκτὸς, ἡ, ὸν, pexus, compactus; (2) tonsus.
Πεκτὸν, f. πέξω, tonde. Aor. 1. pass. ἐπέχθην, tonsus est. Τὸν κρεῖν ἂς ἐπέχθη, Ar. Nub. 1359. A πέκω.
Πελάγιος, ία, ιον, marinus. A πέλαγος.
Πελάγεσσι, dat. plur. *Ion.* pro πελάγεσι, a πέλαγος.
Πελαγίζω, fut. ίσω, versus altum, in altum navigo; (2) inundo, undis tego, Suid. ἐν τούτοις πελαγίσας ἐπεκλύσθη, Appian. Bell. Mithridat. Ab eod.
Πελαγικὸς, ἡ, ὸν, pelagicus, altum, amans. Ab eod.
Πελαγίτης, ου, ὁ, marinus, pelagicus, altum amans. Ab eod.
Πελαγοδρομος, ον, maritimus, *Epith.* navis.
ΠΕΛΑΓΟΣ, ους, τὸ, proprie mare altum, mare medium; (2) pars maris majoris; (3) æquor, mare, reperitur etiam de fluminibus, ut de Danubio, ap. Dion. Cass. (5) tropice, de magna mole rerum malarum.
Πελαγοσκοπος, ὁ, ἡ καὶ ἤ, qui in mari degit, navigans, Suic. A σκέπω.
ΠΕΛΑΓΟΩ, marl inundo.
Πελάζω, fut. άσω, propinquo, appropinquo, venio ad, accedo; (2) admoveo, applico, appello; πελάζομαι, appropinquo; πελασθεὶς, admotus, a. 1. Εἶρξεν πελάζειν ζωὸς γε πατρὶ τῷ πάτρις, impediam ne propinquet, Soph. Phil. 1397. Βορέα ζαμὲ πελάζων, Aristoph. Av. 1405. πάφρος, Eurip. Rhes. 121. Ἐκ πόλις πάτρας ἐπλωικοῖσι δώμασιν πελάζετε; id. Ph. 286. ἐσὲν σ' ἐς δόμ' πελασαν, Hom. Il. 7, 434. A πέλας.
Πελάθω, idem. Τί τοτ' ἐ πελάθῃ Συκοπὸς, ὃν ἐκὰρ ἐκδὰρ ἄτρωτ καπῆλαν; Eurip. Rhes. 256. A πέλας.
ΠΕΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, libum, quod placentæ in modum e farinæ polline fiebat, & sacrificiis adhibebatur; (2) spuma concreta; (3) quodvis humidum concretum & arendo induratum; (4) obeli pondus.
Πελαργὸν, Pythagoras vocabat τὸ νουθετεῖν, i. e. monere, admonere.
Πελαργὸς, ὁ, ciconiarum pulli. Sing. πελαργιδεύς.
Πελαργικὸς, ἡ, ὸν, qui ciconiarum est, seu qualis ciconiarum est, ciconiarum proprius; πελαργοὶ οἱ νόμοι, leges de alimentis parentibus; quia idfaciunt ciconiæ. A πελαργὸς.
Πελαργίτις, ιδος, ἡ, herba benefis nascens.
ΠΕΛΑΡΓΟΣ, ῦ, ὁ, ciconia. A πέλαι, niger, & ἀργὸς, album.
Πελαργοχαρὴς, ἀχὴς, ὁ καὶ ἡ, ciconiæ colorem habens. Ex πελαργὸς, & χρὼς.
Πελαργοχάρης, ητος, ὁ καὶ ἡ, ciconiæ similis, ciconiarum proprius. A πελαργὸς.
ΠΕΛΑΣ, *Adv.* prope. Hinc ὁ πέλας, vicinus, propinquus, alius. Comp. πλησιέστερος, superl. πλησιέστατος, Hipp.
Πέλασσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπλασαν, a πλάζω.
Πελασθέντα, acc. f. part. pass. f. a.
Πελάσσαις, a. 1. part. act. *Poet.* & *Æol.* pro πελάσας.
Πέλας, ου, ὁ, ad propinquat, qui accedit, vicinus, proximus. A πελάζω.
Πελατίδες, ων, ἡ, clientela, Gl. V. A
Πελάτης, ου, ὁ, vicinus; (2) interiorum conditionis homo, qui domum frequentat ventitat & nos colit, Gl. Vet. cliens. A πελάω.
Πελατικὸς, ἡ, ὸν, familiaris. A πελάτης.
Πελάτις, ιδος, ἡ, cliens vel famula. Ab eodem.
Πελάω, ῶ, apropinquo, accedo. Ἔπειτα κυζικήνδε ἐκέλσθον ἐγ πέλασαν, Hom. Hym. in Bach. 44. A πέλας.
Πέλεθος, ἡ, τὸ, item quod Στέλεθος.
Πελέθριμα, ατος, τὸ, curfus Heliopolitani, fortasse jugeri, vel per designata jugera. Quod a πελεθρίζω, quod est a πέλεθρον.
Πέλεθρον, ου, τὸ, jugerum, item spatium, ut πλέθρον. A πλέθρον.
Πέλεια, ας, & πελειὰς, άδος, ἡ, columbarum quædam species; (2) columba, Hom. Il. 22, 493. A πελὸς.
Πελειάδεσσι, dat. plur. *Ion.* pro πελειάσι, a πελειὰς.
Πελειάδιμαιον, ου, ὁ καὶ ἡ, columbarum altor vel altrix. Ex πέλεια, & τρέφω.
Πέλειος, εία, ειον, niger, fuscus, lividus. A πέλαι.
ΠΕΛΕΚΑΝ, ᾶνος, ὁ, pelecanus; picus Martius; vid. seq.

Πελεκάς, ἄδος, ἡ, pelecanus, Att. pro πελεκάν.

Πελεκάω, ῶ, f. ήσω, fecuri cædo vel complano. Ph. πελεκᾷ, dolat. A πέλεκυς.

Πελέκημα, ατος, τό, affula, fomes, Gl. Vet.

Πελέκησις, εως, ἡ, fectio vel dolatio, quæ fecuri fit. A πελεκάω.

Πελεκητής, οῦ, ὁ, dolator. Gl. V.

Πελέκησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐπελέκησα, a πελεκάω, Odyss. 5, 244.

Πελεκητός, ἡ, όν, bipenni cæsus vel complanatus; (2) qui fecuri cædi vel complanari potest. Ab eod.

Πελεκίζω, ἰσω. 1 curi percutio. Ῥαῴδισας ἐπελέκισε κὴ τὸ πάτριον ἦθος, Diod. Sic. A πέλεκυς.

Πελεκῖνος, ου, ὁ, securidaca, vel securiculata, herba vel frutex; (2) avis nescien.

Πελεκκάω, ῶ, idem quod πελεκάω. Πελέκκησόν δ' ἄρα χαλκῷ, Odyss. 5, 234.

Πέλεκκος, ου, τὸ, primubrium seu capulus bipennis. Εἵλετο καλὸν ἀξίνην ἰοχάλκεον, ἐλατὸν ἀμφὶ πελέκκῳ, Hom. Il. 12, 612. A πέλεκυς.

Πελεκοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, securis seu bipennis formam habens. Ex πέλεκυς, & εἶδος.

Πελεκύδιον, ου, τό, securicula, parva securis. Dim. a

ΠΕΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, securis, bipennis; (2) dicitur & de asperitate morum, de acerbitate.

Πελεκυφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui securim gestat, bipennifer; (2) prætor. Ex φέρω.

Πελεμίζετο, 3. pers. impers. ind. pass. *Ion.* pro ἐτελεμίζετο, a

ΠΕΛΕΜΙΖΩ, f. ξω, moveo, commoveo, quasso, concutio, πελέμιξεν, aor. 1. pro ἐπελεμιξε, corr. fluit: πελεμίχθη, aor. 1. pass. pro ἐτελεμίχθη, motus est. Οὐρανὸν πελεμίξειεν ἐχεμυθίῃσι, Il. 13, 433. Ὁ δ' ἀχαιμένιος πελεμίζετο, ib. 4, 535.

Πελεμιστάω, ῶ, f. ήσω, idem.

Πελεσσαι, 3 sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτελει, a πέλω.

Πελέσθω, 2. sing. præs. imper. med. *Dor.* pro πέλου.

Πελληνίς, ίδος, ἡ, columba, *Ion.* pro πελειάς.

Πελμός, οῦ, ὁ, livor, lividitas, vox Dorensium. A πελιός. Hinc

Πελμαίνω, πελμανῶ, livesco, livorem contraho.

Πελμήνη, ης, ἡ, lividitas. A

Πελμινόεις, εσσα, εν, plumbeum habens, sanguine suffusus, lividus, livens. Πελμινόεσσ' ὀϊστῷ, Nicand. Al. 411. A πελιός. Hinc

Πελιδνότης, ητος, ἡ, livor; (2) pars livida.

Πελιδνόω, ῶ, f. ώσω, lividum reddo, fugillo; πελιδνώσας, liveo, livesco, Gl. Vet.

Πελίδνωμα, suffusio sanguinis, livor. A pr.

ΠΕΛΙΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

Πελικνίς, ίδος, ὁ, species pocula lignei; (2) catinus ligneus. A πέλικνις.

Πελιόομαι, ῶμαι, liveseo. A

Πέλιος, ία, ιον, lividus, luridus, Ph. A πελιός.

Πελιστης, ητος, ἡ, livor, Ph. A πέλιος.

Πελίωμα, ατος, τὸ, livor, Ph. nigredo. A πελιόομαι.

Πελιωσις, ἡ, idem.

ΠΕΛΛΑ, *Ion.* πέλλη, ης, ἡ, vas, in quod lac emulgebant, mulctra, seu mulctrale; Hinc Anglicum vocabulum, a Pail. Στᾶσεν ἔτι βρομέοντας ἀειλαχίης κὴ πέλλας, Hom. Il. 16, 642. (2) vas potorium.

Πελλαῖος, αία, αῖον, vel πελλαῖός, ά, όν, fuscus, Hes. A πελός.

Πελλητήρ, ῆρος, ὁ, qui lac in mulctram mulget. A πέλλα.

Πελλόομαι, ῶμαι, idem quod πελιόομαι.

Πέλλος, η, ον, sive πελλὸς, ὴ, ὸν, colorem nigricantem & subfuscum habens; item niger, fuscus. A πελός.

Πέλλωμα, ατος, τὸ, livor, pars livida, R. A πελλόομαι.

ΠΕΛΜΑ, ατος, τὸ, planta pedis; ἴχνος, calcaneum, Gl. V. Hinc

Πελματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, plantaris, Gl. V.

Πέλοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέλοντο, a πέλω.

Πελοποννησιακός, ὴ, όν, Peloponnesiacus. A Πελοπόννησος, *Peloponnesus.*

ΠΕΛΟΣ, ὁ, ὸν, v. πηλός.

Πελτάζω, scientiæ peltasticæ operam do, R. peltæ armatus pugno. A πέλτη.

Πελτάριον, ου, τὸ, parvula pelta sive cetra. Gl. V. parmula. Dim. a πέλτη.

Πελτασής, οῦ, ὁ, qui peltam ad pugnam gestat. peltatus, seu cetratus, Gl. V. parmularius. A πελτάζω. Unde

Πελταστικός, ὴ, όν, ad peltastam pertinens, (2) peltatus. Hinc ἡ πελταστική, ῆς, sc. ὀπτήμη, ars utendi pelta, bene pugnandi cum pelta armatus sis.

Πελταστικώτατα, *Adv.* more peritissimorum peltastarum. A præc.

ΠΕΛΤΗ, ης, ἡ, pelta, cetra, scutum brevius, lorum non habens, quo sagittarii & levioris armaturæ milites uti solebant.

Πελτοφόρος, ου, ὁ, peltatus. Ex πέλτη, & φέρω.

Πέλυξ, υκος, sive πέλυς, ὁ, securis, bipennis; (2) pelvis, proprie lignea. A πελεκύς, & πελικνη.

Πελυτρα, vel πέλωτρα, socci, apud Poll.

ΠΕΛΩ, vel πέλομαι, fum; (2) verto; (3) admoveo, appropinquare facio. Οὐ μάν πως ἄλιον πόλεα ὄρνιον, Il. 4, 158. Ἡ χαλκὴ πίλνει ὀδόντας, ib. 450. Ὅς μίγα πᾶσιν Ἕρκος Ἀχαιοῖσιν φίλοι πολέμοιο κακοῖο, ib. 1, 284.

ΠΕΛΩΡ, ωρος, τὸ, monstrum, monstrum immane; (2) ingens.

Πελωρίδες, ων, αι, ostreæ, a magnitudine sic dictæ. A πέλωρ.

Πελώριος, ος, ὁ ἡ ὁ, monstrosus, portentosus, admirandus, suspiciendus, minus, ingens, immanis. Ab eod.

Πέλωρος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, monstrosus, portentosus; (2) ingens, vastus, immanis. Ab eodem.

Πέμμα, ατος, τὸ, quidquid coquitur, coctum, genus placentæ; πέμματα, bellaria. A πέσσω.

Πεμμάτιον, ου, τὸ, bellarium, Dim. a πέμμα

Πεμματολόγος, ου, ὁ, qui de opere pistorio delicatus apparato verba facit, vel qui de placentis & opere dulciario librum conscripsit. Ex πέμμα, & λέγω.

Πεμματοῦργος, ου, ὁ, bellariorum artifex, pistor dulciarius. Ex πέμμα, & ἔργον, ὀργάω.

Πεμταδάρχης, & πεμπάδαρχος, ου, ὁ, qui quinque militibus præest. Ex πέμπας, & ἄρχω.

Πεμπάζω, fut. άσω, per digitos numero, præsertim quinos; (2) numero; (3) cogito, considero. Εἰ τις ἴκαρια πεμπάζοι, Apollon. Αὐτὰρ ἐγὼ πάσας πεμπάσομαι, Odyss. 4, 412. A πεμπάς.

Πεμπάς, άδος, ἡ, quinarius numerus, quinque. A πέμπω.

Πεμπαστὴς, οῦ, ὁ, quinque numerans. A πεμπάζω.

Πέμπε, οἱ, αἱ, τὰ, quinque. A πέντε.

Πέμπελος, ου, ὁ ἡ ἡ, sexagesimum decimus, & capularis, utpote jam in sepulchrum demittendus. A πέμπω.

Πέμπεσσαι, nom. pl. pr. part. act. fem. gen. *Ion.* pro πέμπουσαι, a πέμπω.

Πέμπον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμπον.

Πεμπάσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, quintanus; (2) qui quinto die fit, qui quinto die venit, redit, &c. A πέμπε.

Πεμπέδημος, quinque dies durans. Pind.

Πεμπίας, άδος, ἡ, numerus quinarius; (2) numerus quinque militum. A πεμπάς.

Πεμπτέον, mittendum, ἠδὴ ὅτι ἐκ τούτων πεμπτέον εἶσι, Xen. Cyr. 8, 3. A πέμπω.

Πεμπτημόριον, ου, ὁ, quinta pars. Ex πέμπτος, & μόριον.

Πεμπτὸς, ἡ, ὸν, missus, A πέμπω.

Πεμπτὸς, ἡ, ὸν, quintus. A πέμπε pro πέντε.

ΠΕΜΠΩ, fut. ψω, mitto, dimitto, procul amando, demitto, emitto, immitto, impono; (2) deduco, veho, transveho, transcio; πέμψον, mitte, a. 1. imperat. πεμφθὶς, missus, aor. 1. pass. particip. Πέμπειν τινὶ πρὸς τινος. Thuel πρός τινα, Xen. Ἐμβάλλειν τινὶ, Polyb. εἰς τινας, Xen. Μάκαρ μὲν δὴ δίοις κρατεῖσιν ἅσα πέμπει βίοτος ἄλυπος, Soph. Phil. 1154. Εἰς Ἀΐδαν πέμψαι ψυχὰς Θηβῶν ἄτην, Eur. Her. fur. 1429.

Πεμπάδωλον, ου, τὸ, verutum quinque cuspides habens, veru quinquefidum, Hom. Il. 1, 463. A πέμπε, & ὀδούς.

Πεμφιγόωσα, ης, ὁ ἡ ὁ, referens πέμφιγας; (2) humidus, flatulentus; (3) pustulas excitans. A πέμφιξ.

Πεμφιδώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, idem. A πέμφιξ.

ΠΕΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, flatus, gutta, nubes, bulla, pustula, pro *anima*, Lyc.

Πεμφρὶς, ίδος, ἡ, idem

ΠΕΜΦΡΗΔΩΝ, όνος, ἡ, insectum ex vesparum genere. Πεμφρηδὼν ὀλίζη τε καὶ ἀμφικαρὴς σκολόπενδρα, Nic. Th. 812.

Πέμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμψαν, a πέμπω.

Πέμψας, *qui misit*, aor. 1. part. act.

Πέμψασι, εις, *qui miserunt*, dat. plur. part.

Πεμψεῖς, 2. sing. f. 1. indic. act. *Dor.* pro πέμψεις.

Πέμψις, εως, ἡ, missio. A πέμπω.

Πέμψομεν, 1. 1. pl. aor. 1. conj. act. verbi πέμπω.

Πενεσία, ας, ἡ, famulitium, servitium. A πενέστης.

Πενέστης, ου, ὁ, servus, famulus Thessalorum. A πένομαι, *laboro.*

Πενεστικὸς, ὴ, όν, servilis. A præc.

Πεπνω, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro πίῃ, a πίνομαι.

Πένης, ητος, ὁ ἡ ὁ, qui labore victum quærit, pauper, inops, (2) egens. Ab eod.

Πένησα, ης, ἡ, paupercula. A πένης.

Πεπενθα, pauper fum. Ab eod.

Πενθαλέος, έα, έον, luctuosus, lugubris. A πένθος.

Πενθὰς, άδος, ἡ, luctuosa, lugubris. Ἀείρυσε πενθάδα φωνὴν, Nonn. Paraphr. 11, 16. Ab eod.

Πένθει, 2. sing. præs. imper. act. pro πενθεῖς, a πενθέω.

Πενθερὰ, ᾶς, ἡ, socrus, uxoris mater. A

ΠΕΝΘΕΡΟΣ, οῦ, ὁ, socer, uxoris pater.

Πενθεροφθόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, socerum perdens. Ex πενθερὸς, & φθείρω.

Πενθία, lugeo. Ἀπαγγεῖε δ' ἐν λόγοι πενθήσαντα γενέσθαι, Eur. Her. fur. 1396. Φθιμένῳ πόλιν ῥαστώνειαν πενθεῖν, id. Alc. 82. Ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε, Æschin. A πένθος.

Πένθημα, ατος, τὸ, luctus. A πενθέω.

Πενθημέρια, præf. ion. act. *Dor.* pro πενθήσαι, a πένθημι.

Πενθημιμερὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, partis semiquinariæ. Hinc πενθημιμερὲς τομὴ, cæsura quum post pedem quemque syllaba superest. Ex πέντε, ἡμισυς, *dimidius*, & μέρος, *pars.*

Πενθημιποδίον, ου, τὸ, duo pedes cum pede dimidio. Ex πέντε, ἡμισυς, & πούς.

Πενθήμερος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque dies durans, seu a quinque diebus. Ex πέντε, & ἡμέρα.

Πενθημιχρινὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, duæ chœnices cum dimidia.

Πενθήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, luctuosus. A πένθος.

Πενθήρης, ες, ὁ ἡ ὁ, lugubris. Ab eod.

Πενθητὴρ, ῆρος, ὁ, qui luget. Ab eod. Hinc

Πενθητήριος, ος, ὁ, lugubris, ad luctum pertinens.

Πενθητικὸς, ὴ, όν, lugubris.

Πενθητικῶς, lugubriter.

Πενθητὶς, ίδος, ἡ, græca; (2) quæ luget.

Πενθικὸς, ὴ, όν, lugubris. A πένθος.

Πενθικῶς, *Adv.* lugubriter, lugubre.

Πένθιμος

πένθιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, & πένθιμος, ίμη, ιμον, lugubris vel luctuosus, Gl. V. lugubris, flebilis, funestus. A

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, luctus, i. e. mœror, ex morte propinquorum vel amicorum; (2) quivis mœror, Ph. luctus, funus.

Πενία, ας, ἡ, *Ion.* πενιη, ης, ἡ, paupertas, inopia. A πένομαι.

Πενιχραλέος, έα, έον, pauper, pauperculus, inops. A

Πενιχρὸς, ἀ, όν, idem. A πένομαι.

Πενιχρῶς, *Adv.* pauperum more, per inopiam.

Πενόλης, penula, Gl. V. al. φαιόλης.

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, facio, efficio, ago, paro, curo, struo; (2) pauper seu inops sum. Τί δὲ χρὴ ταῦτα πένεσθ; Odyss. 24, 406. Πολλοὶ τοι πλουτοῦσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δ' ὑπένερθε, Theog. 315.

Πένοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπένοντο, a πένομαι.

Πενταγαμβρος, ον, quinque generos habens.

Πενταγραμμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui quinque linearum est. Ex πέντε, & γραμμὴ, *linea*.

Πενταγωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque angulos habens. Ex πέντε, & γωνία.

Πενταδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui quinque digitos habet, vel qui quinque digitorum est.

Πενταδάρχης, vel πενταδραχος, ος, ὁ, qui quinque viris præest, quincurio. Ex πέντε, & ἀρχός.

Πενταδεκαέτης, quindecim annorum. Ex πέντε, δεκα, & ἔτος.

Πενταδικος, ὴ, όν, quinarius; (2) pentade constans. A πεντάς.

Πενταδιον, ου, τὸ, idem quod

Πενταθλον, ου, τὸ, quinquertium, quinque certamina. Ex πέντε, & ἆθλος.

Πενταθλος, ου, ὁ, quinquertio, qui quinque certaminibus victor evasit. Ex infd.

Πενταέτης, vel πενταετὴς, *Adv.* quinquennis, seu per quinquennium. A πενταέτης.

Πενταετηρὶς, ίδος, quinquennis.

Πενταετηρία, ας, ἡ, quinquennium, lustrum.

Πενταετηρικὸς, ὴ, όν, quinquennalis; lustralis, Gl. V. A πενταετηρία.

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum, Gl. V. A

Πενταέτηρος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinquennis. Ex πέντε, & ἔτος.

Πενταέτης, ης, ὁ, vel πενταετὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, qui quinque annorum est, quinquennis, quinquennalis. Ex infd.

Πενταετία, ὴ, quinquennium, Ex infd.

Πενταζωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque zonas habens. Ex πέντε, & ζώνη.

Πενταθλεῖον, idem quod

Πενταθλεῖον, ῶ, τ. ῶσα, quinque certaminibus se exercere; (2) quinque certaminum generibus certo. A

Πένταθλον, ου, τὸ, idem quod πενταέθλον.

Πένταθλος, ου, ὁ, quinquertio, Ph. idem quod πενταέθλος; (2) in quocunque genere per omnes partes egregius, velut in dicendo.

Πενταθλοσυνὴ, ὴ, ὁν, πενταθλοσυνικὴ νίκη victoria in omni genere certaminum.

Πενταῖος, αία, αῖον, quintus. A πέντε.

Πενταιχμος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque cuspides seu mucrones habens. Ex πέντε, & αἰχμὴ.

Πενταιπαλος, ος, ὁ ἡ ὁ, q. d. quinque habens cavos, quinos habens truncos. Ex πέντε, & κεφαλὴ.

Πεντακις, *Adv.* quinquagies mille, seu quinquagies millia. Ex πεντήκοντα, & μύριοι.

Πεντακισχίλιοι, αι, α, quinquies mille, quinque millia.

Πενταδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, *Epith.* manus.

Πενταδύλινος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque clinis seu lectis instructus. Ex πέντε, & κλίνη.

Πενταεκόρωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui quinque cornicum ætates vixit; (2) capularis, decrepitus. Ex πέντε, & κορώνη, *cornix*.

Πεντακόσια, ων, τὰ, quingenta.

Πεντακοσιάρχης, & πεντακοσίαρχος, ου, ὁ, quingentorum militum præfectus. Ex πεντακόσιοι, & ἀρχὴ, vel ἀρχός. Hinc

Πεντακοσιαρχία, ας, ἡ, quingentorum militum præfectura.

Πεντακοσιαστὸς, ὴ, όν, quingentesimus. A πεντακόσιοι.

Πεντακίσχιοι, αι, α, quingenti. A πέντε.

Πεντακοσιομεδιμνος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui quingentorum medimnorum est, qui ex suis fructibus reficit medimnos quingentos, qui quingentis medimnis census est, Plut. in Solon, cap. 18.

Πεντακοσιοστὸς, ὴ, όν, quingentesimus. A πεντακόσιοι.

Πενταμυία, ας, ἡ, immanis unda seu fluctus, fluctus decumanus, quinque fluctus uno impetu adventantes. Ex πέντε, & κῦμα.

Πενταπλέκελρος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque lectos habens; (2) quinque toros conjugales experta. Ex πέντε, & λέκτρον.

Πενταλιθίζειν, ludere πενταλίθοις, Vid. seq.

Πενταλίθος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque constans lapidibus; πενταλίθια, ludus quidam muliebris, quo ludebant quinque lapidibus.

Πενταλίτρος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinquelibris, qui quinque librarum est. Ex λίτρα.

Πενταμερὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, quinquepartitus, in quinque partes divisus. Ex μέρος.

Πενταμετρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui est quinque pedum Ex πέντε, & μέτρον.

Πενταμηνις, ος, ὁ ἡ ὁ, qui est quinque mensium. Ex πέντε, & μὴν, μηνὸς.

Πενταζος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui in quinque ramos dispergitur; (2) in quinos digitos divisus. Ex πέντε, & ὄζος, *ramus*.

Πεντανγκιον, quincunx, Gl. V. Ex πέντε, & ἐγκεία, *uncia*.

Πενταπάλαιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui habet quinque palmos. Ex πέντε, & παλαιστὴ.

Πενταπέτηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque folia habens, πενταπέτηλον, herba quædam, quinquefolium. Ex πέντε, & πέταλον.

Πενταπετὲς, quinquefolium.

Πενταπήχυς, εος, ὁ ἡ ὁ, qui quinque cubitorum est.

Πενταπλασιάζω, fut. άσω, quintuplo majorem facio. A

Πενταπλάσιος, ία, ον, quintuplo major seu amplior, quintuplus, quinquies tantus. A πέντε.

Πενταπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod

Πενταπλασίως, *Adv.* quinti pleniter, quintuplo plus.

Πενταπλοῦς, ῆ, ὁ ἡ ὁ, & πενταπλόος, ῆ, πλοῦν, ὴ, πλόον, ῆν, πλόον, quintuplus, quintuplicatus. A πέντε.

Πεντάπολις, εως, ἡ, quinque urbes.

Πεντάπορος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque meatus seu alveos aut canales habens, (2) quinquefluus.

Πεντάπους, τὸ ἔρεγμα, *porrectio*, carrecta, Gl. V. quinque pedes habens.

Πενταπράτειος, ας, ὁ ἡ ὁ, quinqueprimatus. A πεντάπρωτοι.

Πεντάπρωτοι, ων, οι, quinqueprimi, senatores primarii municipales.

Πενταρίθμος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque numero.

Πενταρροιζδος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque fidibus (qu. fidium virgis) constans.

Πεντὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, i. e. quinque, vel continens quinque. A πέντε.

Πενταόκαλμος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque remos habens.

Πενταοσπίθαμος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque spithamas longus, quinque dodrantes altitudine æquans. Ex πέντε, & σπιθαμὴ.

Πενταπαδὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, qui quinque stadiorum est. Ex πέντε, & στάδιον.

Πενταστίχος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque ordinibus seu versibus constans.

Πενταστομος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque ora seu ostia habens. Ex πέντε, & στόμα.

Πεντασυλλαβία, ὴ, quinque syllabæ.

Πενταασύλλαβος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque syllabis constans.

Πενταασυλλαβος, quinque syllabis.

Πενταχοινος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque schœnos patens.

Πενταταλαντος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque talenta æquans, qui quinque talentorum est.

Πενταταδυχος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque volumina habens.

Πενταφάρμακος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque medicamentis constans. Ex φάρμακον.

Πενταφυὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, quintupliciter natus, quintuplex, Suic. Ex πέντε, & φύω.

Πενταφύλλον, ου, τὸ, quinquefolium, herba, Pentaphyllum. *Plin.* l. 25. §. 62. c. 9. *Angl.* Cinquefoil.

Πενταφυλλος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque folia habens.

Πενταφωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque voces seu sonos reddens. Ex φωνὴ.

Πένταχα, *Adv.* quinquefariam, quinque modis. A πέντε.

Πενταχιλιαστὴς, οῦ, ὁ, unus de quinque millibus.

Πενταχορδος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque habens chordas. Ex χορδὴ.

Πενταχρονος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque temporibus constans pes.

Πεντάχως, *Adv.* quinquefariam. A πέντε.

ΠΕ'ΝΤΕ, οι, αι, τα, quinque.

Πεντεκαιδέκας, άτη, ατον, decimus quintus.

Πεντεκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, quindecennium.

Πεντεκαιδεκαέτης, ους, ὁ ἡ ὁ, qui quindecim annorum est. Ex ἔτος.

Πεντεκαιδεκαναία, ὴ, quindecim naves. A ναῦς.

Πεντεκαιδεκάπηχυς, υ, quindecim cubito habens

Πεντεκαιδεκαπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὁ, quinquies decies major I. præstantior.

Πεντεκαιδεκατὴς, ὴ, ὁ ἡ ὁ, qui decimo quinto die aliquid facit aut patitur. A

Πεντεκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus quintus.

Πεντεκαιδεκήρης, ους, ὁ ἡ ὁ, navis quindecim ordinum. Ex ἐρέτης.

Πεντεκαιδεκήμερος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui quindecim, dierum est. Ex ἡμέρα.

Πεντεκαιεικοστὴς, ος, ὁ ἡ ὁ, qui annorum est viginti & quinque. Ex ἔτος.

Πεντεκαιτριακοντάτης, ὶς, annorum 35. Ab ἔτος.

Πεντεκλινὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, quinque pectinibus contextus. Ex πέντε, & κλὶς, *pecten*.

Πεντεκλινος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. & ex usd.

Πεντεκαια, ὴ, quinque naves.

Πεντεπανουργος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinquies pauper, i. e. pauperrimus.

Πεντέπους, ος, quinque pedes habens.

Πεντεσυρίγγιος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque fistulas seu quinque columna habens. Ex σύριγξ.

Πεντετάλαντος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque talenta æquans. Ex τάλαντον

Πεντετηριὰς, ὰς, ὁν, quinquennalis. A

Πεντετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum. Ex ἔτος.

Πεντέτης, ους, ὁ ἡ ὁ, qui quinque annorum est. Ex infd.

Πεντετιεζόμος, quinquies victus, & proprie quidem quinquertio. Ex τρέζομαι

Πεντηκονθήμερος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui quinquaginta dierum est. Ex ἡμέρα.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta. A πέντε.

Πεντηκοντάδραχμος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinquaginta drachmis æstimatus. Ex δραχμὴ.

Πεντηκονταετηρὶς, ίδος, ἡ, tempus quinquaginta annorum.

Πεντηκονταέτης, vel πεντηκοντατὴς, ους, ὁ, quinquagenarius, quinquaginta annos natus. Ex ἔτος.

Πεντηκοντάετις, ίδος, ἡ, fœm.

Πεντηκονταετία, ας, ἡ, quinquaginta anni.
Πεντηκονταεταιτριετὴς, ἑ͂ος, ὁ καὶ ἡ, qui est annorum quinquaginta trium.
Πεντηκοντακάρηνος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui quinquaginta habet capita. Ex κάρηνον.
Πεντηκοντακέφαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex κεφαλή.
Πεντηκοντάλιτρον, τὸ, quinquaginta libræ. A λίτρα.
Πεντηκοντάπηχυς, υ, quinquaginta cubitos habens.
Πεντηκονταρχία, ας, ἡ, munus & dignitas, qui quis quinquaginta militibus præest; (2) quinquaginta virorum principatus. A
Πεντηκόνταρχος, ε, ὁ, qui quinquaginta militibus præest. Ex ἀρχός.
Πεντηκονταταλαντια, ας, ἡ, quinquaginta talenta. A
Πεντηκοντατάλαντος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui quinquaginta talentorum est. Ex τάλαντον.
Πεντηκοντατέσσαρες, ων, ὁ καὶ ἡ, quinquaginta quatuor.
Πεντηκοντατὴρ, ῆρος, ὁ, quinquaginta militum præfectus, Suid. A πεντήκοντα.
Πεντηκοντάχοος, contr. πεντηκοντάχους, ε, ὁ καὶ ἡ, cum quinquagesimo fundens, quinquagesimo cum fœnore reddens. Ex χέω.
Πεντηκοντήρης, ε, ἡ, quinquaginta remorum navis, seu navis actuaria quinquaginta remorum. Ex ἐρέσσω.
Πεντηκοστεύομαι, quinquagesimam solvo; quinquagesima a me exigitur; (2) quinquagesimam exigo, capio. A πεντήκοντα.
Πεντηκοντὴρ, ῆρος, idem quod πεντηκοντατήρ.
Πεντηκοντηρικὸς, ἡ, ὸν, quinquaginta remos habens. Ex nihil.
Πεντηκοντόγυιος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui quinquaginta jugerum est. Ex γυα.
Πεντηκοντοκάρηνος, υ, ὁ καὶ ἡ, quinquaginta capita habens. Ex κάρηνον.
Πεντηκοντόπαις, ὁ καὶ ἡ, quinquaginta liberos habens.
Πεντηκοντόρυγιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui quinquaginta ulnarum est. Ex ὄργυια.
Πεντηκόντορος, ε, ἡ, idem quod πεντηκοντήρης.
Πεντηκονταετης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui quinquaginta annorum est. Ex ἔτος.
Πεντακόσιοι, αι, α, quingenti. A πέντε.
Π[illegible], qui de quinquagesimo [illegible]. A πεντήκοντα.
Πεντηκοστεύομαι, quinquagesimam, scil. partem, solvo, quinquagesima a me exigitur. A πεντηκοστή.
Πεντηκοστὴ, ῆς, ἡ, sc. ἡμέρα, Pentecoste, dies quinquagesimus a resurrectione Domini.
Πεντηκοστὴρ, ῆρος, idem quod πεντηκοντατήρ.
Πεντηκοστολογέω, quinquagesimam colligo seu exigo.
Πεντηκοστολόγιον, ε, τὸ, locus, in quo quinquagesimæ exiguntur. A
Πεντηκοστολόγος, ε, ὁ, qui quinquagesimam [illegible] exigit; (2) quinquagesimæ [illegible]. Ex λέγω.
Πεντηκοντετηρις, ιδος, ἡ, quinquaginta annorum spatium. [illegible]
Πεντηκοστύς, ύος, ἡ, quinquagesimus. A πέντε.
Πεντηκοστὺς, ύος, ἡ, ordo militaris continens quinquaginta viros. Ab eod.
Πεντηκοστυς, ύων, ἡ, quinquaginta [illegible]. A [illegible]
Πεντηκοσιος, ἡ, ον, num.
Πεντόζος, gen. [illegible] Ion. pro πεντόζου, a
Πεντόζος, ε, καὶ ἡ, idem quod πεντάοζος.
Πεντόργυιος, ε, ὁ καὶ ἡ, quinque ulnarum. Ex ὄργυια, ulna.
Πεντόροβον, ε, τὸ, herbæ nomen, quæ aliis pæonia. Ex ὄροβος, ervum.
Πεντόροφος, ον, quinque tabulata, tecta, habens domus.
Πεντωγκία, quincunces, Gl. V. Ex ὀγκία.
Πεντώβολος, ε, ὁ καὶ ἡ, quinque obolorum. Hinc τὸ πεντώβολον, ε, quinque oboli.
Πεντώρυχος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui quinque vallorum seu fossarum est. Ex ὀρύσσω.
Πέομαι, idem quod πένομαι.

Πέξαιτο, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi πέκω.
Πέξις, εως, ἡ, tonsura. A πέκω, tondeo.
Πέξω, f. 1. ind. act. Dor. pro πέξω, a πέκω.
Πεοίδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui tumido seu crasso pene est. Ex πέος, & εἶδος
ΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, penis, mentula, veretrum.
Πεπάγαντι, 3. pl. perf. ind. med. Dor. pro πεπήγασι, a πήγνυμι.
Πεπαιδευκυῖαν, passum, acc. sing. perfect. part. act. f. g. per Syncop. pro πεπαιδευκυῖαν, a πάσχω.
Πεπαιδευμένως, erudite, solerter. A παιδεύω.
Πεπαίνω, excoquo, & ad maturitatem perduco. Gl. V. maturo; (2) mitigo, lenio, πεπαίνομαι, maturesco. Gloss. Vet. Διασκοπῶν ἤδη ... πεπαιν ἤδη, Arist. Pace 11[illegible]. Φοινίκα πεπαινομένης ἀπεσείσατο κέντρα μερίμνης, Nonn. P. 11, 19. A πέπων.
Πεπαισμένον, acc. f. part. perf. pass. v. παίζω, ludo, vel παίω, percutio.
Πεπαίτατος, [illegible], maturissimus, maturrimus. A πέπων. Unde
Πεπαίτερος, α, ον, maturior, mitior, Æsch. Agam. 1374.
Πεπαλαγμένον, part. perf. pass. v. παλάσσω.
Πεπάλακτο, 3. sing. plusq. ind. pass. Ion. pro ἐπεπάλακτο.
Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imper. pass.
Πεπαλὼν, a. 2. part. act. Ion. pro παλὼν, a πάλλω.
Πεπᾶναι, aor. 1. inf. act. verbi πεπαίνω.
Πεπανὸς, ἡ, ὸν, maturus, mitis, pallus. Gl. V. A πεπαίνομαι.
Πέπανσις, εως, ἡ, maturatio; (2) actio, qua aliquid ad maturitatem perducitur. Gl. V. maturitas. A πεπαίνω. Unde
Πεπαντικὸς, ἡ, ὸν, coquendi, maturandi vim habens.
Πεπαρμένη, [illegible] pro παρεῖν, a πείρω. (Πεπορεῖν, suppeditare, præbere, Pers. [illegible] πεπαίνω. Fin.)
Πεπάρθαι, [illegible], perf. inf. pass.
Πέπαρμαι, [illegible], 1. sing. perf.
Πεπαρώνηκα, [illegible], ind. act. Att. pro [illegible]
Πεπάσμαι, perf. ind. pass. Poet. pro πέπαμαι, a πάομαι.
Πεπατρὸς, ἡ, ὁ, idem quod πέπαιτος.
Πεπατται, 3. f. perf. verbi πάσσω.
Πέπαυμαι, perf. ind. pass. v. παύομαι.
Πεπαύαται, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro πεπαυμένοι εἰσὶ, a παύω.
Πεπίθοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐπείθοντο.
Πεπείρακα, 3. sing. perf. ind. pass. v. πειράω.
Πεπειρὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, maturus, mitis, [illegible], Ph. inveteratus, Gl. V. A πέπων.
Πεπείρακα, 3. sing. perf. [illegible] verbi [illegible].
Πεπαίνω, [illegible], perf. [illegible].
Πεπεμμένος, vel πεμπ[illegible] A πέμπω.
Πεπεμφότες, perf. [illegible] v. πέμπω.
Πεπεισμένος, acc. sing. perf. part. [illegible].
ΠΕ'ΠΕΡΙ, εως, ἡ, piper, [illegible]; (2) ... piperis, arboris [illegible].
Πεπερι[illegible], piperis [illegible].
Π[illegible], ε, τὸ, piperis [illegible].
Πεπερὶς, ίδος, ἡ, granum piperis.
Πεπερίτης, ε, ὁ, piper gustu referens.
Πεπεροπάγος, ε, ὁ καὶ ἡ, pipere respersus, Suid. Ex πέπερι, & πήγνυμι.
Πεπηγα, 3. f. perf. ind. med. v. πήγνυμι.
Πεπηρωμένα, perf. inf. act. v. [illegible].
Πεπηγμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi πήγνυμι.
Πεπιθεῖν, act. 2. inf. act. Ion. pro πιθεῖν, a πείθω.
Πεπιθημένον, acc. f. part. perf. pass. v. πιθέω pro πείθω.
Πεπίθησαι, 2. f. f. 1. ind. act. Ion. pro πιθήσεις, a πιθέω.

Πεπίθομεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. Ion. & per Sync. pro ἐπίθομεν.
Πεπιθοίμεθα, 1. plur. aor. 2. opt. act. Ion. pro πίθοιμεν, a πείθω.
Πέπιθον, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπιθον.
Πεπιστεύκασι, 3. plur. perf. ind. act. verbi πιστεύω.
Πεπιστεύκεισαν, 3. pl. plusq. ind. act. Ion. pro ἐπεπιστεύκεισαν.
Πεπιστωμένην, creditam, part. perf. pass. f. g.
Πεπλανημένως, Adverb. vagabunde, more eorum, qui errant. Gloss. Vet. palatim. A πλανάω.
Πεπλασμένως, Adverb. ficte, simulate. A πλάσσω.
Πέπλασται, 3. f. perf. ind. pass. v. πλάσσω.
Πεπλατύνωνται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi πλατύνω.
Πεπλατυσμένως, late, multis verbis, clare. A [illegible].
Πεπλήγει, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐπεπλήγει.
Πεπληγέμεν, præs. inf. act. Ion. pro πεπληγέναι, a πλήσσω.
Πέπληγα, percutio, ferio. A πλήσσω.
Πεπλήρωνται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi πληρόω.
Πεπληθώς, perf. part. med. v. πλήθω.
Πέπληντο, 3. [illegible] plusq. ind. pass. Ion. pro ἐπέπληντο, a πίμπλημι.
Πέπλησται, 3. sing. perf. indic. pass. verbi πλήθω.
Πεπληξιακότες, nom. pl. perf. part. act. v. πληξιάζω.
Πέπλιον, ε, τὸ, & πεπλὶς, ίδος, ἡ, peplium, frutex; (2) portulaca agrestis & daphnoides; (2) medicamentum ex illa herba pituitæ & bili purgandæ aptum, Hipp. A πέπλος.
ΠΕ'ΠΛΟΝ, ε, τὸ, peplum; vid. seq.
Πέπλος, ε, ὁ, peplum Ph. indumentum, pallia, [illegible] Al. Gl. V. pallium; [illegible]
Πεπλοκὼς, perf. part. act. verbi πλέκω.
Πέπλωμα, ατος, τὸ, peplum, vestimentum; Aeschyl. Suppl. 728. A πέπλος.
Πέπλως, [illegible], acc. plur. Dor. pro πέπλους.
Πεπνευμένος, [illegible], sing. perf. part. pass. verbi [illegible], spiro, unde πνεῦμα, spiro.
Πέπνυσαι, [illegible] 2. f. perf. ind. pass.
Πεπόηκας, 2. sing. perf. ind. act. v. ποιέω.
Πεπόηκε, 3. sing. perf. ind. med. v. πείθω.
Πέποιθα, confido, fretus sum, fido, Ph. perf. in signif. præs. Οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος, [illegible] πεποιθὼς, Lut. Her. fur. 1[illegible]. A πείθομαι, [illegible].
Πεποίθησις, εως, ἡ, persuasio, certa confidentia, fiducia, Ph. A πέποιθα.
Πεποιθία, ας, ἡ, idem & ab eod. Hes.
Πεποιθόμεν, 1. pl. præs. ind. v. πεποιθέω.
Πεποιημένα, acc. plur. part. perf. med. verbi [illegible].
Πεποιθότως, Adv. confidenter, cum fiducia.
Πεποιθὼς, ότος, ὁ, confisus, fretus, fidens; [illegible].
Πεποίηκε, [illegible], 3 [illegible] perf. ind. act. [illegible]
Πεποιημένος, [illegible] acc. plur. perf. part. [illegible] πρᾶγμα, a ποιέω.
Πεπόνηται, [illegible] 3 sing. perf. ind. med.
Πεπονημένος, [illegible] sing. perf. part. pass. v. [illegible].
Πέπονθε, 3. sing. perfect. indic. med. verbi πάσχω.
Πέπονθα, perf. ind. med. verbi πάσχω.
Πεπορεῖν, aor. 2. inf. act. Ion. pro πορεῖν, a πείρω, [illegible]
Πεπόρευσαι, 2. sing. perf. ind. [illegible] pass. verbi πορεύομαι
Πεπόρθηται, [illegible] 3. sing. perf. ind. pass.
Πεποσμένους, [illegible] A [illegible]
Πεπόσθε, perf. ind. pers. verbi [illegible].
Πέποσθε, [illegible] 2. pl. perf. ind. pass. per Sync. pro πεπόνθατε, a πάσχω, Hom. Il. 23, 69. Odyss. 10, 465.
Πεποτήαται, [illegible], 3. pl. perf. pass. Ion. pro πεποτημένοι, a ποτάομαι.

Πεπότητο,

Πεπόηντο, 3. fing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπόητο.

Πεπραγμένον *factum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi πράττω.

Πεπρακε, 3. ſing. perf. ind. act. *per Syncop.* pro πεπέρακε, a verbo περάω, *termino*; vel a πίπρασκε pro πράω, *vendo*.

Πέπρακται, 3. ſing. pert. ind. paſſ v. πράττω.

Πεπτεῶς, perf. inf. paſſ. v. πέσσω.

Πέπραχε, 3. ſ. perf. ind. act v. πράσσω.

Πεπρεγνίαι, *fo ſis*, int. p. ſt. *Ep.* ſ.

Πεπρῃδώς, *Ionice*, loco quo v. πραδής.

Πεπρημένε, gen. ſing. perf. part. paſſ. verbi πήθω.

Πεπρωμαι, *fum deſtinatus ſum*, perf. ind p ſſ. *per Syncop.* pro πεπερασμαι, a περάω.

Πεπρωμένη, ης, ἡ, Parca, Ph. fatum. A πεπράω, quaſi πεπερασμένη, *finita, terminata.*

Πεπρωμένον, ε, τὸ, fatum. Gl. Vet. parcatum, fatale. Ab eod.

Πέπτω, 3. ſing. perf. paſſ v. πεσσέω.

Πέπλωμαι, *exſanjus ſum*, 1. ſ. perf. ind. paſſ. *per Syn.* pro πεπίτασμαι, a πιτάζω.

Πεπλιῶτα, *lapſum*, acc. ſ. perf. part. act. *Ion. & per Syn.* pro πεπλακότα, a πίπτω.

Πεπλισμένον, ίκ, ιον, concoctionem inveniens. Πεπλίσ.ο. σπλάγχνα, *Arct.* A πέπλω.

Πεπλιῶτα, *lapſum*, acc. ſing, perf. part. act. *Ion.* pro πεπλεῶτα.

Πεπλικες, ὴ, ὲν, coquendi ſeu concoquend. vim habens. A

Π Ε Π Τ Ω, f. ψω, coquo, maturo, digero; (2) pinſo; πεπεσμένον, coctu, perf. part. πεπέφθαι, coctum eſſe. Τα μὲν πέφαντα, τὰ δ μάζαντες, Plato.

Πέπλακας, 2. ſ. perf. ind. act. v. πίπτω.

Πεπλᾶτα, *lapſum*, acc. ſing. part. perf. *per Syn.* pro πεπλακότα.

Πεπίθωδ, 3. pl. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πίθωνται a πειθήσομαι pro πείθομαι.

Πεπυκασμένῳ, dat. ſing. part. perf. paſſ. v. πυκάζω.

Πεπυρωμένον, acc. ſing. part. perf. paſſ. verbi πυρόω.

Πεπύσθω, 3 dual. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπύσθην, a πυνθάνομαι, Il. 17, 377.

Πέπυσμαι, *audivi*, *ſcivi*, perf. ind. paſſ.

Πέπωκα, perf. ind. act. verb. πίνω pro πόω.

Πέπων, ωνος, ὁ ἡ, coctus ſeu excoctus a ſole, maturus, mollis, ignavus, (2) pepo. Gl. V. A πεσσω. *Angl.* Pumpion.

Π Ε Ρ. *Particula*, ſive *vocula*, explicanda aliis orationis partibus innexa ſolet, nunc (1) notat *quamvis*, *tametſi*; (2) reponi ſolet particulæ ὡς, (3) ἐπί.

Π Ε Ρ Α, ultra, ultra modum, ultra quam, plus quam, ſupra, praeter; πέρα τινος, ſupra quam, Gl. V.

Περάαν, praeſ. inf. act. *Ion.* pro περᾶν, a περάω.

Περάσασκε, vide πειράω.

Πέραθεν, *Adv.* ex ulteriori parte. A πέραν.

Πέραια, ας, ἡ, ſc. χθών, vel χώρα, terra ulterior, terra, quae eſt ultra locum de quem, quae eſt ultra mare; (2) oriens & occidens. A πέρα. Unde

Περαῖνε, ε, ὁ, piſcis de genere capitorum.

Περαίνω, finio, termino, Gl. Vet peraco, confi.io; perf. part. πεπερασμένος, finitus, terminatus. Περαίνει μὲν λόγον, Lat. Med. 701. Κατὰ τὸν τῶν ὅλων φύσιν ἔκαστα περαίνεται, M. Anton. 6, 7. A πέρας

Περαιόθεν, *Adv.* ex ulteriore parte, ex adverſo; (2) ex orientali plaga. A

Περαίτερ, αία, αῖον, ulterior, in ulteriori parte ſitus. A πέρα.

Περαιόω, ῶ, f. ώσω, tranſmitto ſeu tranſveho in ulteriorem oram, tranſporto, trajicio, tranſeo; (2) finio, termino, perficio, περαίνω, peragit Ph. περαιῶσαι, perorare, Ph. inf. aor 1 περαιῶναι, perficiot; πεπεραιωμένος, tractus, perfectus, Ph. perf. Ἅμα πλοῖα πολλὰ λίμενα περαιωθέντες, Heliod A πέρα.

Πέραιτέρω, *Adv.* ulterius vel ulterius quam. Ph. amplius, ulterius. A πέρα.

Περαίωσις, ἡ, trajectus. A περαιόω.

Περαιωτικὸν, penetrabile, Gloſſ. Vet. A περαιόω.

Πέραμα, ατος, τὸ, trajectus, tranſitus. A πείρω.

Πέραν, *Adv.* ultra, trans. A πέρα.

Περαντικὸς, ἡ, ὸν, ad finem perducendi & efficiendi vim habens; (2) qui probe novit inferre & concludere aliquid. A περαίνω.

Π Ε Ρ Α Σ, ατος, τὸ, finis, terminus, effectus, Ph. clauſula. Gl. V.

Πέρας, denique, denum, tenus, Ph.

Περάσεις, a. 1. part. act. *Æol.* pro περάσας, a περάω.

Περάσιμος, ον, ὁ ἡ ἡ, qui tranſiri poteſt, vadoſus. Gl. Vet. penetrabilis. A περάω.

Περασις, εως, ἡ, tranſitus, tranſitio; (2) finis, exitus. Ab eod.

Περασμὸς, ὃ, ὁ, finis. A πέρας.

Περάτεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro πέρασι, a πέρας, ατος, *finis.*

Περατόω, finio, termino. A πέρας.

Περάτη, ης, ἡ, finis, extremum; (2) extremitas horizontis orientem verſus. A πέρα. Hinc

Περάτηθεν, ab extremo; (2) ex adverſo.

Περάτης, ου, ὁ, tranſitor. A περάω.

Περατικὸς, tranſfluminales, Gl. V.

Περατοειδὲς, ὲς, finitus.

Περατὸς, ατη, ατον, uber er. A πέρα.

Περατὸς, ὴ, ὸν, per quem tranſitus patet, permeabilis. A περάω.

Περατόω, finio, termino A πέρας. Hinc

Περάτωσις, εως, ἡ, terminatio.

Περάω, ῶ, f. άσω, & ήσω, tranſeo, penetro; (2) tranſporto, Gl. V. trajicio, trano, impertect. *Ion.* περάασκον, περάσσκε, penetrabat. Αὐτὸς πρὸς ἄλλων δόλοισι φαρμάσσει πεσεῖ, Lac. 869. Ἐμὸν περήσας δεσπότης δόλῳ λέχος, Eur. Andr. 30. A πέραν.

Περβάμων, membrana, Gl Vet. A

Περγαμον, ου, ὁ, ων, Ionibus, Suid. Περγαμος, ου, ὁ, ων, ων Troja, Hel. Lat. pl. Pergama; (2) urbs Africæ memori.

Περδικὸς, ἡ, ὸν, ad perdices pertinens.

Περδικὸς, ὁ, τὸ, perdix; (2) herba nomen. A πέρδιξ

Περδικεῶν, ῶνος, ὁ, τὸ, locus, ubi alantur perdices. A

Περδικοτρόφος, ε, ὁ ἡ, ὸν, qui vel quae perdices alit. A πέρδιξ & τρέφω.

Π Ε Ρ Δ Ι Ξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, perdix avis; (2) affutus; (3) idiotismus.

Περδω, & πέρδομαι, pedo, perf. πέπερδα; a. 2. ἔπαρδον

Πέρθεν, *Adv.* de vel ex ulteriori parte. A πέρα.

Πέρθω, trans, vitro, *I* . pro πέρνω

Περθόμην, a. 1. inf. act verbi περάω.

Περθοῦ, *tranſito*, 2. ſ. fut. 1. ind. act.

Περιπτέρων, ε, ες, quo perforare & transforare aliquid poſſumus, terebra. A περάω.

Πέρθω, perf. inf. paſſ. *Ion.* pro πεπέρθαι, a

Π Ε Ρ Θ Ω, f. πτέρσω, diruo, everto, vaſto, depopulor; a. 2. ἔπραθον, inf. πραθεῖν, *Ion* πρηθῆναι [illegible] Τροίαν, Περγαμὸν ὦ γὰρ τὴν πέρσειν, εἰ μὴ, Soph Phil. 613. Ἢ πᾶν ἐρατόπεδον περσεῖν δοκεῖς; Eur. Rhes. 592. ἐρημώσω, Pind. Olymp. 4.

Π Ε Ρ Ι, *præpoſ. cum Genit. de*, pro; propter; præ, ultra. *Cum Dat.* circum, circa. * *Cum Acc.* circa, circum, circiter; circa, inferunt ſæpe Periphraſin. (1) perſonæ οἱ περὶ Σωκράτην, Sociatici; οἱ περὶ Ἄνυτον, Anytus, *ii*, Anytus, cum ſuis ſectatoribus; οἱ περὶ πολλὸν, Paulus cum ſuis comitibus; (2) rei, τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditas; (3) genitivi, τὰ περὶ ἐμὲ ὑβρίσθη, varios ejus; intendit, ut περὶ ἐμὲ σπουδὴ, curioſus, περὶ πολλοῦ, præmitis; ſæpe redundat, interdum in eodem verbo, modo addit aliquid ſignificationi ſimplici, modo nihil. Caſui poſtpoſitum eſt paroxytonum πέρι.

Περι pro περίεστι, *ſuperſt.*

Περιάδμαω, demiror, Gl. V.

Περιαγαπάω, ῶ, fut. ήσω, valde amo.

Περιαγγέλλω, enuncio; aor. 1. περιήγγειλα. Ναῦς περιαγγέλλειν χρὴ πίλεις, imperate, Thuc. *βυθεῖν*, id.

Περιαγείρω, circumquaque congreco, undiquaque colligo; περιαγείρομαι, a circumfluentium multitudine circumdor. Περιαγειρόμενοι ἀθλητοὶ, Plato.

Περιαγὴ, ἡ, flexus. A περιάγω

Περιαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, circumactus. Ab eod.

Περιαγκωνίζω, brachia & manus vincio, ſ. poſt terga ſ. alio modo. Hinc

Περιαγκώνισμα, τὸ, revinctio brachiorum & manuum.

Περιαγνίζω, f. ίσω, luſtro.

Περιαγνυμι, & περιαγνύω, fut. άξω, confringo torquendo, contorqueo; aor. 2. part. paſſ. περιαγείς, circumfractus. Περιαγνυται ὕδωρ, Apollon.

Περιαγοραῖος, ος, ὁ, circumforaneus; (2) loquax, rabula. Ex ἀγορὰ εὖ, *forum.*

Περιάγχω, f. ξω, præfoco, contorqueo. Ex

Περιάγω, fut. άξω, circumduco, circumago, mecum duco; (2) circumeo, luſtro; (3) adduco, redigo ad aliquid, Gl. V. circumago, duco, circumduco, circino, traduco. Περιάγε φιλτάτην ἄλκην Anſt. Av. 177. Αὕτη, τί πεύσῃ, τῶν κεφαλὶδ τοῦ σώματος; id. Pace. 650.

Περιαγωγὶς, ίδος, ἡ, inſtrumentum ad circumagendum navem. A περιάγω.

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, circumactio, circumductio, flexus, qui in orbem fit, Gl. Vet. ambages. Ab eod.

Περιαδὴς, celebro. A περιάδω.

Περιαθρέω, circumſpecto, attente ſeu diligenter conſidero. Τὰ ἐν μυχοῖς ἄστρα ἐν κλίμακι περιαθρεῖν, Philo. Hinc

Περιάθρησις, εως, ἡ, circumſpectio, attenta & diligens conſideratio.

Περιαιρέω, detraho, aufero.

Περιαίρεσις, εως, ἡ, detractio, amputatio.

Περιαιρετὸς, ἡ, ὸν, qui circum eximi poteſt, exemptilis. A

Περιαιρέω, ῶ, circum aufero, vel in circuitu circumcido; amputo, decortico, detrahe, aufero, adimo, deſpolio; περιαιρήσεις, ademptus, Gl. Vet. aor. 1. paſſ. part. ἐξ ὧν μόνον τροχὸς τὰς μὲν ἀνισχάδας περιαιρεῖ, M. Anton 4, 16. Περιαιρεῖ δ' ἡ ἐσθὴς, Xen. Cyr. 8, 15. Περιαιρῶ σ' ἀλαζονείας, Arſt. Eq. 290.

Περιαιρημα, τὸ, *ſ. περιαίρεσις.*

Περιαιρῶσιν, acc. ſing. part. praeſ. act. pro περιαιροῦσιν.

Περακοντίζω, f. ίσω, jaculis undique ferio.

Περιάκτης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui circumagi poteſt, verſatilis. A περιάγω.

Περιαλγέω, ῶ, f. ήσω, ægerrime doleo, vel fero, vehementer doleo. Τοῖς μὲν πυρῶσι περιαλγῶσα, Heliod. δεῖνα πάσχει, id. Hinc

Περιαλγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui valde dolet. Περιαλγέστερον κλαύσεται, *Arct.*

Περιαλγῶς, valde dolenter, aegerrime.

Περιαλείφω, fut. ψω, circumlino, circumungo; περιαλήλιπται, 3. ſ. perf. paſſ. Φυρμάκου δίδωμι, τὸ δ' ὕδωρ ἀντικαμήσεται ἐκκενθρια περιαλείφειν, Anſt. Eq. 903. Περιαλείφειν τὸν πηλὸν, Theophr.

Περίαλλα, *Adv.* eximie, inſigniter. Ex περὶ, & ἄλλα, *alia.* Soph. Oed. T. 1227.

Περιαλλίκαυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, caule ſuo aliud circumplectens.

Περίαλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, aliis praeſtans, eximius.

Περιάλλως, *Adv.* eximie, ſupra modum, R.

Περιαλουργὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, q. d. circum purpuratus; (2) profundus, immerſus, quaſi tinctus malie. Ex ἅλς, & ἔργον.

Περιαλυργὴς, ὴ, ὲν, idem & ex illd.

Περιαμμα,

Περιαμάω, ῶ, fut. ήσω, demeto.

Περίαμμα, ατος, τὸ, quod circumnectitur & circumligatur alicui, quidquid annectitur collo aliive corporis parti ad arcendas noxas, amuletum. Δοκεῖ ἡ ἀνὴρ περίαμμα εἶναι χρήσιμον κεφαλαλγοῦσι, Dioſc. de Hippoglos. A περίαπτω.

Περιαμπέχω, & περιαμπίχω, obtego, involvo. Οὐλὲν δὴ περιαμπέχειν λέγεις, Eur. Med. 282.

Περιαμύνω, protego & defendo a periculis. Σχήσω τὰ ἰώμενα τοῦ Πατρόκλοιο θανόντος, Tmeſis, Il. 17, 182.

Περιαμύσσω, vel περιαμύττω, fut. ξω, saucio.

Περιαμφιέννυμι, vel περιαμφιάνυω, circumveſtio.

Περιαμφίς, ίδος, ἡ, circumductio, circumactio. Ex περί, & ἀμφίεμαι.

Περιαμφιεύς, έως, ὁ ἡ ἤ, qui circa plateam eſt, in circuitu ſitus.

Περιανακλίζω, vi circumduco, ſ circumago

Περιανθίζω, fut. ίσω, floribus, vel floridis quibuſdam coloribus undique orno.

Περιανίημι, idem quod ſimplex.

Περιαν λέω, circumfundo.

Περιαπτός, ή, ὁ ἡ ἤ, annexus, alligatus; περιαπτόν, monile, Gl. V. t. A

Περιάπτω, fut. ψω, annecto, appendo, alligo, pro amuleto appendo; (2) adjungo, conciliu, compacto; (3) impono, injungo, attribuo, Gloſſ. Vet. obdo. Πολὺ τ' ἄνυσις παρᾶγμα σῖχεν ζητεῖς αὐτῷ περιάψω, Ariſt. Plut 589. Μηδὲν τιμὶς αὐτοῖς ἢ τῇ πόλει περιάπτειν, Xen. Cyr. 1, 23.

Περιβρέμω, ſtrepo, contrepo allidendo.

Περιαργυρος, ου, ὁ ἡ ἤ, argenteus. Hinc

Περιαργύρωσις, argento duco.

Περιαυλίζω, fut. ίσω, apte circumpono. Τοῖς θυρεοῖς περιαυλίζουσι λεπίδα χαλκῆν, Plut.

Περιαύξησις, εως, ἡ, circumaudi actio. A

Περιαυω, ῶ, f. ήσω, claro.

Περιαχάζω, ſuſpendo.

Περιαχὴ, ῆς, ἡ, circumcentus, vel circumſonantia, ſimus, celebratio, Plut. A περιαχέω.

Περιαχήσω, fut. ήσω, ſpleudore lucoque circumquaque illumino, collustro. Ἐξαίφνης περιαχήσαν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, Act. 9, 3.

Περιαχθέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, occupatus ſum.

Περιαυγάζω, fut. άσω, ſplendore lucoque circumquaque illumino, collustro.

Περιαυγὴς, ές, ἡ, ſplendor circumquaque lucens, Suid. A περιαυγάζω.

Περιαυγὴς, ῆς, fut. ήσω, ſplendore lucoque circumfundo, collustro. Ὅσ ἡ κὴ τηλυδὶς φέγγει ἀνατείλῃ τὴν ἅλιον περιαυγήμενον, Longin. 17. A

Περιαυγὴς, ῆς, ἡ, lux circumquaque ſuſa.

Περιαυγὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, circumquaque ſplendens, pellucidus. A περιαυγὴ. Unde

Περιαυγῶ, κ. ὁ ἡ ἤ, illum.

Περιαυθάδιζομαι, fut. ίσομαι, pertinaciter rejecto, contumaciter ago, ſuperbe me gero, nimis fice de me ſentio. Ab αὐθάδης.

Περιαυτολογέω, idem, Heſ. Ab αὐτός.

Περιαυτολογία, ας, ἡ, ſui ipſius prædicatio & laudatio.

Περιαυχένιος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui cervici circumponitur; ψέλλια καὶ περιαυχένια, Appian B. Mithridat. Ariſtaenet. 1, 18. Ab αὐχὴν

Περινύω, f. νύσω, pernocto.

Περίσχεσις, ν. f. a. 2. ind. act Dor. & cum ν pro περίσχης, a περισχέω.

Περισκάλλω, Ion. pedibus alternatim motis; (2) circumeundo, obeundo. A

Περισκάπτω, fut. βάσομαι, circumeo; (2) prosigo defendo. Πρὶν ὀδὲ περίσκαπτον ἀοιδοὶ, Il. 14, 424. Πατρόκλῳ περισκάψαι, ib. 17, 80.

Περισκάλλω, a. 2. inf. med. v. περισκάλλω.

Περισκεπάζω, amicio, cooperio, circumjacio, ambio, amplector, adhæreo, Gl. V. περισκεπάζω, adfeciſſe; περισκεπάζω, opertus, obſitus, circumamictus, circumſeſſus, amictus, Ph. Λάζε μὲ, πίσω περισκέπασε ἡ χέρα, Ariſt. Θεσμ. 921. Ὦ ῥᾴδιοι ὄρκοισι περισκεπάσται μὲ, Eur. Iph. in Tau. 791. Τυραννὶδ αὐτὸ περισκεπεῖν ἔμελλε γῆς id. Ion. 866. Στεναγμῶν με περισκάμψ ἰάφθη, id. Her. fut. 1144.

Περισκεπάσθαι, 1. pl. aor. 2. conj. med. v. περισκέπω.

Περίσκαρα, ων, τὰ, calceamenta quædam. Quaſi περισκέλια, a περισκέλω.

Περισκαρὶς, ίδος, ἡ, ſpecies calceamentorum mulebrium, Ariſt. L. 48. A περίσκαρα.

Περισκαρὸς, ος, ὁ ἡ ἤ, valde gravis.

Περίσκενσις, εως, ἡ, circumitio, manibulatio. A περισκαίνω.

Περισκεπλημμένον, acc. ſ. perf. part. paſſ. verbi περισκέλλω.

Περισκεπλημμένος, Adv. veſtitu, amictu.

Περισκέπναι, 1. 2. inf. act. v. περισκαίνω, pro περισκάπτω.

Περισκιόω, ῶ, fut. ήσω, ſupervivo, ſuperſtes ſum; (2) vivum ſeu incolumem ſervo, Gl. Vet. περισκιῶ, ſupervivere, Plut.

Περισκλάσσω, f. σω, circumpulſulo.

Περισκεπτὸς, ή, ὁ ἡ ἤ, conſpicuus, ſpectabilis, illuſtris, admirabilis. A περισκέπτω. Hinc

Περισκεπτότης, ητος, ἡ, ſpectabilitas, claritas.

Περισκέπτως, clare, inſigniter, cum admiratione.

Περισκέπτω, f. ψω, circumſpicio. Τὴν Θέσιν περισκέπτειν, Hebd. πάσης, Xen. Cyr. 5. 1. Μὴ περισκέπτειν ἀλλότρια ἠγεμονικά, M. An. 7, 31. Hinc

Περισκεψὶς, εως, ἡ, circumſpectio, admiratio.

Περισκλωμα, ατος, τὸ, indumentum, amictus, Gl. V. pl. a. A περισκέλλω.

Περισκληρὸς, contr. ex. omnibus corporis partibus durus ac deſiccus.

Περισκλύζω, f. ύσω, undabo adſluo, fluctuo.

Περισκόλλω, f. όσω, circumluo.

Περισκορπὴ, ῆς, ἡ, f. ήσω, celebro, divulgo, jacto. Hinc

Περισκόπτος, ν, ὁ ἡ ἤ, celebratus, decantatus, nobilitatus, dictus in ore omnium pariter, vel ſæpe & ut Gramm. vocant, περισκεπτὸς in deteriorem, pro infamis, ſ. qui fabula factus eſt, Gl. V. perval. ut, illuſtris.

Περισκοπτὸς, Adv. clare, cum magna fama.

Περισκύζω, f. ύσω, circumcano, ablaqueo. Ex βόθρος.

Περισκύλιον, ν, τὸ, amictus, amiculum; operimentum, Gl. V. A

Περισκὺλη, ῆς, ἡ, veſtitus & cultus exterior, ſtola, (2) qui quid exterius circumdat, ſive immineat, ſive eminenti modo, (3) amplexus; (4) ambitus, circuitus, (5) ſchema quo dicimus circumſcribimus & ſcientiæ, Ph. amictus. Al. Gl. Vet. veſtimentum. Ph. concurſus. A περισκύλλω.

Περισκύλλω, ν, τὸ, idem quod

Περισκύλλω, ν, ὁ, ambitus, ſeptum, vallum, munitio, munimentum; ſeptum, Gl. V. embatus, mœnia. Ab eod.

Περισκύμβω, ω, fut. ήσω, bombo circumſono; (2) circumſtrepo, circumſono, reſono. Περισκύσαι θαυμάζων ἀπὸ ζεύλας περισκύμβουσιν ἀνέμου, Dion. Hal. [illegible] (3) deprædo; (2) decerpo; (3) circumhabito. Τάδε μὲν Ἀσσύριοι περισκύμβησαν ἐθνεα γαίης, Dion. Hal. 3, 3.

Περισκυτανίζω, obſcabeco, Gl. V.

Περισκυτάνιον, ν, τὸ, circumcurſum brachii, armilla.

Περισκυχισμὸς, ου, qui in brachio geſtatur.

Περισκύρωμαι, circumſtrepo, circumſono. Τὰ θεῖα τε κύματα Ῥοδανοῦ μὲν ἔνισσι περισκύρωσι Σποράδεσσιν, Dion. Hal. 132.

Περισκύρθη, f. ήσω, undique grave & onero.

Περισκύρμα, ατος, τὸ, f. ήσω, circumſtrepitus, reſonus, ſtrepo. Δεινὰ δ' Ἰάονια κατὰ περισκύρμασι θάλασσα, Dion. Hal. 4, 2.

Περισκύτιμαι, f. ξομαι, irrideo.

Περισκώπτω, addedo, circumdedo, circumdepaſco, περισκωρακίζω, ambeſco, exeſus, Gl. Vet. Hinc

Περισκωρτὸς, ή, ὁ ἡ ἤ, arroſus, exeſus, circumquaque adeſus. Περισκωρτὰ φλοῖα, Ariſt.

Περισκύω, f. ύσω, obturo, intercio; (2) undique ſuppono. Ὑπανύτιον περισκύσαντες αὐτὸ πέτροθεν, Luc. in Mic.

Περισκώπτω, luſtrare, circuire, Gl. Vet. A βωμὸς, ara. Unde

Περισκώπτης, ου, ὁ ἡ ἤ, qui circum aram eſt.

Περισκώπτης, ὁ ἡ ἤ, Ion. pro περισκώπτης.

Περισμαίνω, ῶ, lætitia & voluptate perfundo, exhilaro.

Περισμηγμένως, circumſcripte, definite, perſpicue. A περισμήχομαι.

Περίσχεσις, ν. f. a. 2. ind. act Dor. & cum ν pro περίσχης, a περισχέω.

Περισκάλλω, Adv. pedibus alternatim motis; (2) circumeundo, obeundo. A

Περισκάπτω, fut. βάσομαι, circumeo; (2) prosigo defendo. Πρὶν ὀδὲ περίσκαπτον ἀοιδοὶ, Il. 14, 424. Πατρόκλῳ περισκάψαι, ib. 17, 80.

Περισκάλλω, a. 2. inf. med. v. περισκάλλω.

Περισκέπω, amicio, cooperio, circumjacio, ambio, amplector, adhæreo, Gl. V. περισκεπάζω, adfeciſſe; περισκεπάζω, opertus, obſitus, circumamictus, circumſeſſus, amictus, Ph. Λάζε μὲ, πίσω περισκέπασε ἡ χέρα, Ariſt. Θεσμ. 921. Ὦ ῥᾴδιοι ὄρκοισι περισκεπάσται μὲ, Eur. Iph. in Tau. 791. Τυραννὶδ αὐτὸ περισκεπεῖν ἔμελλε γῆς id. Ion. 866. Στεναγμῶν με περισκάμψ ἰάφθη, id. Her. fut. 1144.

Περισκεπάσθαι, 1. pl. aor. 2. conj. med. v. περισκέπω.

Περίσκαρα, ων, τὰ, calceamenta quædam. Quaſi περισκέλια, a περισκέλω.

Περισκαρὶς, ίδος, ἡ, ſpecies calceamentorum mulebrium, Ariſt. L. 48. A περίσκαρα.

Περισκαρὸς, ος, ὁ ἡ ἤ, valde gravis.

Περίσκενσις, εως, ἡ, circumitio, manibulatio. A περισκαίνω.

Περισκεπλημμένον, acc. ſ. perf. part. paſſ. verbi περισκέλλω.

Περισκεπλημμένος, Adv. veſtitu, amictu.

Περισκέπναι, 1. 2. inf. act. v. περισκαίνω, pro περισκάπτω.

Περισκιόω, ῶ, fut. ήσω, ſupervivo, ſuperſtes ſum; (2) vivum ſeu incolumem ſervo, Gl. Vet. περισκιῶ, ſupervivere, Plut.

Περισκλάσσω, f. σω, circumpulſulo.

Περισκεπτὸς, ή, ὁ ἡ ἤ, conſpicuus, ſpectabilis, illuſtris, admirabilis. A περισκέπτω. Hinc

Περισκεπτότης, ητος, ἡ, ſpectabilitas, claritas.

Περισκέπτως, clare, inſigniter, cum admiratione.

Περισκέπτω, f. ψω, circumſpicio. Τὴν Θέσιν περισκέπτειν, Hebd. πάσης, Xen. Cyr. 5. 1. Μὴ περισκέπτειν ἀλλότρια ἠγεμονικά, M. An. 7, 31. Hinc

Περισκεψὶς, εως, ἡ, circumſpectio, admiratio.

Περισκλωμα, ατος, τὸ, indumentum, amictus, Gl. V. pl. a. A περισκέλλω.

Περισκληρὸς, contr. ex. omnibus corporis partibus durus ac deſiccus.

Περισκλύζω, f. ύσω, undabo adſluo, fluctuo.

Περισκόλλω, f. όσω, circumluo.

Περισκορπὴ, ῆς, ἡ, f. ήσω, celebro, divulgo, jacto. Hinc

Περισκόπτος, ν, ὁ ἡ ἤ, celebratus, decantatus, nobilitatus, dictus in ore omnium pariter, vel ſæpe & ut Gramm. vocant, περισκεπτὸς in deteriorem, pro infamis, ſ. qui fabula factus eſt, Gl. V. perval. ut, illuſtris.

Περισκοπτὸς, Adv. clare, cum magna fama.

Περισκύζω, f. ύσω, circumcano, ablaqueo. Ex βόθρος.

Περισκύλιον, ν, τὸ, amictus, amiculum; operimentum, Gl. V. A

Περισκὺλη, ῆς, ἡ, veſtitus & cultus exterior, ſtola, (2) qui quid exterius circumdat, ſive immineat, ſive eminenti modo, (3) amplexus; (4) ambitus, circuitus, (5) ſchema quo dicimus circumſcribimus & ſcientiæ, Ph. amictus. Al. Gl. Vet. veſtimentum. Ph. concurſus. A περισκύλλω.

Περισκύλλω, ν, τὸ, idem quod

Περισκύλλω, ν, ὁ, ambitus, ſeptum, vallum, munitio, munimentum; ſeptum, Gl. V. embatus, mœnia. Ab eod.

Περισκύμβω, ω, fut. ήσω, bombo circumſono; (2) circumſtrepo, circumſono, reſono. Περισκύσαι θαυμάζων ἀπὸ ζεύλας περισκύμβουσιν ἀνέμου, Dion. Hal. [illegible] (3) deprædo; (2) decerpo; (3) circumhabito. Τάδε μὲν Ἀσσύριοι περισκύμβησαν ἐθνεα γαίης, Dion. Hal. 3, 3.

Περισκυτανίζω, obſcabeco, Gl. V.

Περισκυτάνιον, ν, τὸ, circumcurſum brachii, armilla.

Περισκυχισμὸς, ου, qui in brachio geſtatur.

Περισκύρωμαι, circumſtrepo, circumſono. Τὰ θεῖα τε κύματα Ῥοδανοῦ μὲν ἔνισσι περισκύρωσι Σποράδεσσιν, Dion. Hal. 132.

Περισκύρθη, f. ήσω, undique grave & onero.

Περισκύρμα, ατος, τὸ, f. ήσω, circumſtrepitus, reſonus, ſtrepo. Δεινὰ δ' Ἰάονια κατὰ περισκύρμασι θάλασσα, Dion. Hal. 4, 2.

Περισκύτιμαι, f. ξομαι, irrideo.

Περισκώπτω, addedo, circumdedo, circumdepaſco, περισκωρακίζω, ambeſco, exeſus, Gl. Vet. Hinc

Περισκωρτὸς, ή, ὁ ἡ ἤ, arroſus, exeſus, circumquaque adeſus. Περισκωρτὰ φλοῖα, Ariſt.

Περισκύω, f. ύσω, obturo, intercio; (2) undique ſuppono. Ὑπανύτιον περισκύσαντες αὐτὸ πέτροθεν, Luc. in Mic.

Περισκώπτω, luſtrare, circuire, Gl. Vet. A βωμὸς, ara. Unde

Περισκώπτης, ου, ὁ ἡ ἤ, qui circum aram eſt.

Περισκώπτης, ὁ ἡ ἤ, Ion. pro περισκώπτης.

Περισμαίνω, ῶ, lætitia & voluptate perfundo, exhilaro.

Περισμηγμένως, circumſcripte, definite, perſpicue. A περισμήχομαι.

Περιδίδιω, pertimesco, Gl. Vet. p. in signif. præf. A δίδιω, *timeo*.
Περιδεής, έ@, ὁ κ̀ ἡ, meticulosus, pavidus, alicubi & formidabilis, terribilis. A δέ@. Hinc
Περιδεία, ας, ἡ, nimius timor.
Περιδείδω, fut. είσω, pertimesco, quasi undique metus; περιδδείσασα, timefacta, a. 1. part. fœm. pro περιδείσασα, Il. 15, 123. περιδεδια, pro περιδέδια, perf. timeo, Il. 13, 52. Τῶ ῥα περιδδείσαν μένεα πρίό τις Ἀχαιοί, Il. 11, 508.
Περιδειπνέω, ῶ, epulum funebre celebro. A περίδειπνον.
Περιδειπνίζει, περιδειπνίζει, pascit, Ph.
Περίδειπνον, ν, τὸ, cœna parentalis, funebre epulum, Ph silicernium.
Περιδέξιον, ν, τὸ, dextrale, armilla. A δεξιά.
Περιδέξιος, ν, ὁ κ̀ ἡ, ambidexter, Ph. ambimanus, Hom. Il. 21, 163.
Περιδέραιον, ν, τὸ, monile, collare, Gl. V. ornatus collaris.
Περιδέραιος, ν, ὁ κ̀ ἡ, circumcollaris. Ex περὶ, & δέρη.
Περιδέρις, ιδ@, ἡ, idem quod περιδέραιον.
Περιδέρκομαι, circumspicio.
Περιδεσμέω, vincio.
Περίδεσμ@, ὁ, vinculum.
Περίδετ@, ν, ὁ κ̀ ἡ, circumligatus, obligatus, revinctus. A
Περιδέω, circumligo, obligo; pass. περιδέομαι, circumligor; p. περιδεδεμέν@. Τὰς πόδας κνήμαις περιδήσαντες, Hesiod. Οἱ (πώγωνα) περιδησάμεν@ [illegible], Arist. Conc. 100.
Περιδεῶς, meticulose, pavide. A περιδεής.
Περιδηλ@, ν, ὁ κ̀ ἡ, conspicuus, perspicuus.
Περιδίδομαι, depono, seu deposito pignore certo, ex pacto certo, præcor, a. 1. 2. subj. περιδόδς, imperat. περίδε. Περίδου νῦν μοι, εἰ μὴ τετράμετρον ἐστιν ἡμιεκτίον, Arist. Nub. 644.
Περιδιδῶμι, circumdo.
Περιδιείρω, trajicio & infuo.
Περιδινέω, circumago Ὣς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην Καρπαλίμοισι πόδεσσιν, Il. 22, 165.
Περιδινής, έ@, ὁ κ̀ ἡ, qui circum gitur; (2) versatilis. A περὶ, & δίνη
Περιδίνησις, εως, ἡ, in gyrum aut vorticem circumactio. A περιδινέω.
Περιδίνητ@, ν, ὁ κ̀ ἡ, versatilis. Ab eod.
Περίδιν@, ν, ὁ κ̀ ἡ, idem quod περιδινής.
Περιδιπλόω, involvo, hoc est, obtego, convaso.
Περίδοσις, εως, ἡ, pactum, depositio pignoris & certatio ex pacto. A περιδίδομαι.
Περιδουπέω, circumsono, obstrepo.
Περιδιώκω, περιδιώκει, persequitur, Ph.
Περιδονέω, jacto, agito, nullo loco consistere sino.
Περιδραμητέον, concursandum. A περιτρέχω.
Περιδραμόντας, acc. pl. aor. 2. part. act. v. περιτρέχω.
Περιδρομεύς, έως, ὁ, ambitiosus, Gl. Vet. A περὶ, & δρόμ@, cursus.
Περιδραξις, εως, ἡ, comprehensio quæ fit manu in pugnum contracta; (2) amplexus, circumplexus. A
Περιδράττομαι, fut. ξομαι, apprehendo, circumplector.
Περιδρομή, ῆς, ἡ, circumcursio, cursus, quo circum [illegible]; (2) circuitus, cincinatio, ambitus. A περιτρέχω.
Περίδρομ@, ν, ὁ κ̀ ἡ, circumcurrens, circumcursans; (2) rotundus, teres, Hom. Il. 2, 812. Ab eod.
Περιδρομ@, ν, ὁ, locus circularis figuræ, in quo circumiri potest. Ab eod.
Περιδρύπτω, dilacero & lacero, a. 1. pass. περιδρύφθην, *Ion.* Ἀγκῶνας τε περιδρύφθη, Il. 23, 395.
Περιδύω, fut. ύσω, circumvestio, induo; (2) *Att.* exuo, detractis vestimentis spolio, aemo. Ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας, Il. 11, 100.
Περιέβαλεν, 2. pl. aor. 2. ind. act. v. περιβάλλω.
Περιεβάλετο, 3. sing. a. 2. ind. med.

Περιεγένετο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. περιγίνομαι.
Περιέδραμε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. περιτρέχω.
Περιεδρεύω, obsidior, Gl. V. obsidione cingo. Ex περὶ, & ἕδρα, *sedes*.
Περιέδω, corrodo, ambedo.
Περιεγείρομαι, vigilo.
Περιεζωσμένον, acc. s. perf. part. pass. verbi περιζώννυμι.
Περιεθέλω, supra modum volo.
Περιέθηκε, 3. s. a. 1. ind. act. v. περιτίθημι
Περιείδον, [illegible], circumspicio, speculor; (2) probe novi, supra alios novi; (3) negligo, sino, patior; in usu, περιείδε, neglexit, aor. 2. inf. περιιδεῖν, circumspicere, negligere. Οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας περιεῖδον [illegible] ἄδοξον γενέσθαι, Isoc.
Περιειλέω, circumplico, circumvolvo. Hinc
Περιειλημένα, a. 1. part. pass. f. g.
Περιείλημμα, ατ@, τὸ, involucrum.
Περιείλησις, εως, ἡ, circumvolutio, circuitus.
Περιειλήφασι, 3. pl. perf. ind. act. *Att.* pro περιειλήφασι, a περιλαμβάνω.
Περιειλίξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. v.
Περιειλίσσω, f. ξω, involvo, circumvolvo.
Περίειμι, fut. έσομαι, superior sum, supero, antecello; (2) supersum, abundo; (3) supersum, i. e. reliquus sum; (4) convalesco, *opp.* morior; (5) adsum, immineo; (6) sum, suppeto; τὸ περιὸν, copia, magnitudo, alicujus rei; ἐκ περιόντ@, ex facili, v. περιουσία. Οὐκ ἐλπίζων δ' ἔτι τὴν πόλιν περιέσεσθαι, Appian.
Περίειμι, eo; (2) circumeo, peragro, lustro; (3) pervenio, devenio. Περίεισι κύκλῳ, Dem. Περιῆσαν κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, Thuc.
Περιεῖναι, *sup. præf.*, præf. infin. verbi περίειμι.
Περιείργω, cohibeo, coerceo, contineo, revinco, includo. A
Περιέργω, f. ξω, idem.
Περιείχετο, 3. s. imp. ind. med. v. περιέχω.
Περιεκρύβη, 3. s. aor. 2. ind. act. v. περικρύπτω.
Περιεκτικός, ἡ, ὸν, comprehendens, complectens, comprehendendi seu complectendi vim habens, generalis. Hinc τὸ περιεκτικόν, ῦ, complexio. A περιέχω.
Περιεκτικῶς, *Adverb.* complectendo, comprehendo, (2) omnino in universum.
Περιελεῖν, 2. s. a. 1. imper. act. a περιαιρέω pro περιελῶ.
Περιέλαμψεν, 3. s. a. 1. ind. act. cum ν, a περιλάμπω.
Περιέλασις, εως, ἡ, circumactio. A
Περιελαύνω, f. λάσω, circumago, obequito; (2) cogo, abigo; (3) vexo, violenter tracto. Ἵππεις περιελαύνειν [illegible]. Xen. Περιήλασαν τὸ τεῖχ@, Hesiod.
Περιελεῖχον, 3. plur. imp. ind. act. verbi περιλείχω.
Περιέλευσις, εως, ἡ, circumitio. A περιέρχομαι.
Περιελθόντι, acc. s. aor. 2. part. act. verbi περιέρχομαι.
Περιέλιξις, εως, ἡ, circumvolutio, vertigo. A
Περιελίσσω, vel περιελίττω, fut. ίξω, implico, [illegible], (2) verto, circumvolvo. [illegible] 5, 314.
Περιέλκω, [illegible] in quoque [illegible] (2) distraho, violenter rapio, [illegible], occupo. Περιέλκειν τινὰ κύκλῳ. Aristot.
Περίεμμι, [illegible] deficio, inferior sum.
Περιέλλειψις, εως, ἡ, prætermissio; (2) prætermissio unius [illegible] Consonantibus geminatis. A περιελλείπω.
Περιέλοις, 2. s. a. 2. [illegible] opt. act. v. περιαιρέω.
Περιελόντ@, g. s. a. 2. part. act.
Περιέννυμι, induo, [illegible]
Περιεξίημι, circumdo.
Περιέπεσον, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. περιπίπτω.
Περιεπτισμένως, pure. A περιπτίσσω.
Περιέπω, περιέπομαι, prosequor & obeo, i. e. prosequendo & obeundo seu adsectando tueor & protego, curo; foveo; (2) colo, observo, observantia prosequor; (3) ambio; (4) tracto. Φάσμα τὸ σὸν κ̀ ψυχὴ τὰς ἐμὰς περιέπει τύχας, Heliod. Τῦτον ἡμεῖς ὡς εὐεργέτην κ̀ φίλον, ὐχ ὡς δῦλον, περιέψομεν, Xen. Cyr. 4, 18.
Περιεργάζομαι, fut. άσομαι, curiositate [illegible]; (2) curiose ago, diligenter & accurate observo; (3) inaniter seu frustra satago, Gl. Vet. sciscitor; (4) valde laboro; (5) dicitur & de pictoribus cum ornamenta externa, πάρεργα vocant, picturis addunt. Περιεργάζεται ζητῶν τά τε ὑπὸ γῆς, κ̀ τὰ ἐπουράνια, Plat. Ep. Socr. 3. Εἰ μή τι νῦν ἄλλο περιειργάζετο, Arist. Conc. 220. Hinc
Περιεργασία, ας, ἡ, curiositas, Lucian. sed [illegible] leg. περιεργία, *Fin.*)
Περιέργεια, ας, ἡ, idem quod
Περιεργία, ας, ἡ, curiositas; (2) nimia diligentia; (3) simulata vel inepta sedulitas, ambitio. A
Περίεργ@, ν, ὁ κ̀ ἡ, curiosus, anxiam diligentiam adhibens; (2) nimis exquisitus, supervacaneus; (3) res alienas curans & nil ad se pertinentes. Gl. Vet. curiosus, perspicax, vanus, operosus. Ab ἔργον.
Περιέργω, f. ξω, sepio, includo. Περιέρξαντες αὐτῶ τὸ ῥιπιμένον, Thuc.
Περιέργως, *Adv.* curiose, nimis accurate.
Περιερύω, vel περιερύττω, remigando promoveo, seu subduco.
Περίερμα, ατ@, τὸ, lignum s. phalanga, quæ navibus supponitur.
Περιέρχομαι, f. ελεύσομαι, circumeo, circumvenio, obeo, lustro, ambio, obeo, obambulo, peragro; (2) circumvenio, i. e. decipio; (3) devenio, venio; (4) ulciscor, punio. Ἐπεὶ ἡ περιελθεσα [illegible], Xen. Cr. 8, 44. Οἷ [illegible] πόλιν ἡ χῶλα, Aml. Av. 6. Ὅσα περιέρχεται ὑπὸ τῦ κόσμυ, comprehenduntur, M. Anton. 10, 7.
Περιεσθίω, arrodo.
Περιεσκεμμένως, considerate, Ph. A περισκέπτομαι.
Περιεσπᾶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Att.* pro περιεσπᾶτο, a περισπάω.
Περιέσπον, aor. 2. ind. act.
Περιέσσασθ, aor. 1. inf. med. *Poët.* pro περιέσασθαι, a περιέννυμι.
Περιεσταλμέν@, perf. part. pass. v. περιστέλλω.
Περιεσταλμένως, tecte, occulte.
Περιέστη, 3. s. aor. 2. ind. act. v. περιΐστημι pro περιστάω.
Περιέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act
Περίεστι, 3. præf. ind. cum ν. a περίειμι.
Περιεστικός, ή, όν, salutaris, σημεῖον π. signum salutis in ægroto. A περίειμι.
Περιεστικῶς, salutariter, cum spe salutis.
Περιεστράφη, 3. sing. a. 1. ind. act. v. περιστρέφω pro περιεστράφη.
Περιεστῶτα, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro περιεστηκότα, a περιΐστημι.
Περιέσχατ@, η, ον, extremus.
Περιέσχε, 3. s. a. 2. inf. act. v. περιέχω.
Περιετέτμηντο, 3. s. plusq. ind. pass. v. περιτέμνω.
Περιέτυχεν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν a περιτυγχάνω.
Περιεφόρησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro περιεφόρησαν, a περιέπω.
Περιεχθ@, ν, ὁ κ̀ ἡ, probe eluens.
Περιέχω, & in *med.* comprehendo; (2) circumdo, cingo, ambio; (3) cingo, i. e. circumsido, obsideo, unde premo, affligo; (4) superior, major sum; (5) constritis manibus retineo, complector, foveo; περιέχει, continet, coercet, Ph. περιέχεσθαι, comprehensum est. Θάμβ@ γὰρ περιέσχεν αὐτόν, Luc. 5. 9. Διὸ κ̀ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ, 1 Pet. 2, 6.
Περιεώρα, 3. s. imperf. ind. act. pro περιεώρα, a περιοράω.
Περιζαμενῶς vehementer, A ζαμενής.

Περιζέω, idem quod
Περιζέω, circumferveo.
Περίζυγ☉, ου, ὁ κ) ἡ, eidem jugo subditus.
Περίζυξ, ζυγ☉, ὁ κ) ἡ, idem & ex usd.
Περίζωμα, ατ☉, τὸ, fascia, subligaculum, cinctus, Gl. Vet. cinctum, lumbare, ventrale. A περιζωννύω.
Περιζωμάτιον, ου, τὸ, parvum subligaculum seu ventrale, Dim. a περίζωμα.
Περιζωννύω, vel περιζώννυμι, futur. ζώσω, circumcingo, accingo, præcingo. Περιζώσαι κ) ὑποδῆσαι τὰ σανδάλιά σε, Act. 12, 8. Νῆτται γε περιζωσάμθμαι ἐπλινθοφόρουν, Arist. Av. 1153.
Περίζωσαι, 2. sing. a. 1. imper. med. verbi περιζώννυμι. Unde
Περίζωσις, εως, ἡ, præcinctus, Gl. V.
Περιζώστρα, ας, ἡ, fascia, qua caput, vel pectus vel etiam ventrem cingunt, cingulum, Ph. subligaculum.
Περιῆγεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν a περιάγω.
Περιηγέομαι, ὄμαι, circumduco, duco circum; (2) sigillatim expono, enarro. Περιηγησάμθμοι τὸ κρίον Πέρσαι, Herodot. Περιήγησαί μοι τὸ ἐν ἄστει πάντα, Luc Περιηγεῖται τὴν Θεοπόμπου Σώστων Μίδε τε Φρυγος, Ælian. V. Hist. 3, 18. Hinc
Περιήγημα, ατος, τὸ, circumductio, sermo, quo ita quid describitur, ut quasi in rem præsentem lector deducitur.
Περιηγής, έ☉, ὁ κ) ἡ, q. d. rotundus, circumductus aut circumactilis. Curvus, flexuosus. Adductor, circumvertus, circumductus. Περιηγέ☉ ἐγγύθι λίμνης, Callim. Hymn. in Apoll. 5, 9. A περιάγω, Suic.
Περιήγησις, εως, ἡ, circumductio, i. e. ipsa actio circumducendi, seu ducendi per singula, (2) expositio & commemoratio rei alicujus, quæ fit sigillatim, & quasi per singula ducendo. A περιηγέομαι
Περιηγητής, ὄ, ὁ, q. d. circumductor, i. e. qui circumducit; (2) qui περιήγησιν scribit, cujus character. Ab eod.
Περιηγητικὸς, ἡ, ὸν, pervulgatus, idem, & subst. αὐτῷ λόγ☉ aut βιβλίον, liber geographicus.
Περιηγητικῶς, geographice.
Περιῄεσαν, plusq. indic. med. v. περίειμι.
Περιηθέω, colando perfundo; percolo.
Περίηθημα, ατ☉, τὸ, excolamentum, percolamentum. A pr.
Περιήκης, έ☉, ὁ κ) ἡ, admodum acutus. Ex ἀεὶ, & ἀκὴ.
Περιήκω, f. ξω, devenio seu pervenio mutatis in orbem vicibus, f. simpliciter. Ὡς αν περιῆκεν εἰς Αντίπατρον ἡ νυκτερινὴ φυλακη, Arrian.
Περιῆλθε, 3. sing. aor. 2. ind. act. v. περιέρχομαι.
Περιήλυσις, εως, ἡ, circuitus, conversio.
Περιηλυτεύετε, 2. pl. præs. imp. med. verbi
Περιηλυτεύω, circumeo. Ex ἦλθα.
Περιημεκτέω, ῶ, fut. ήσω, moleste, ægre, seu graviter fero. Περιημεκτήσαι τῇ ἀπάτῃ τοῦ ἔρκη, Herodot.
Περιῄει, 3. s. imperf. ind. v. περίειμι.
Περιῄσχυνε, 3. s. perf. ind. act. Ion. pro περιῄσχυνε, a περιαισχ...
Περιηχημένον, acc. s. perf. part. pass. verbi περιηχέω.
Περιηρεῖτο, 3. s. imperf. ind. pass. pro περιῃρεῖτο, a περιαιρέω.
Περιήχηκε, perf. ind. act. v. περιηχέω.
Περιηχέω, circumsono; obstrepo, Gloss. Vet. περιηχέομαι, trepide persono. Περιήχησεν δ' ἄρα χαλκὸς Il. 7, 267.
Περιήχημα, ατ☉, τὸ, strepitus. A pr.
Περιθάλπω, f. ψω, circumfoveo.
Περιθαμβής, έ☉, ὁ κ) ἡ, admiratione & stupore perculsus; (2) valde trepidus. Ex θάμβ☉.
Περιθαρσής, έ☉, ὁ κ) ἡ, præfidens, valde fidens. A θάρσ☉.
Περιθαρσέω, fidenti animo sum.
Περίθει☉, ον, valde divinus.

Περιθειόω, ῶ, f. ώσω, sulphure lustro seu expio. A θεῖον. Hinc
Περιθείωσις, εως, ἡ, lustratio seu expiatio, quæ fit sulphure.
Περιθεὶς, aor. 1. part. pass. v. περιτίθημι.
Περίθεμα, ατ☉, τὸ, quod circumponitur, tectorium. A περιτίθημι.
Περίθεσις, εως, ἡ, circumpositio, circumdatio.
Περιθετὸς, ὴ, ὸν, circumpositus. Ab eod.
Περίθετ☉, ου, ὁ κ) ἡ, circumpositus, seu circumposititius, qui circumponi solet, de coma appositiva, s. fictitia.
Περιθέω, ῶ, f. θεύσομαι, circumcurro, in orbem curro. Περιθεῖ σοι πέλτασαι, Plato.
Περιθεωρέω, ῶ, circumspicio.
Περιθήκη, ης, ἡ, galericulum, Gloss. Vet. A περὶ, & τίθημι.
Περιθλάω, contringo.
Περιθρανώ, f. ύσω, idem.
Περίθρεκτον, concursorium, circum currendum. A περιτρέχω.
Περιθρηνέομαι, κ.τ.λ. lamentis circumsono. Σχεδὸν ἁπάσης εἰκαζμένης περιθρηνωμένος, Plut. A θρῆνος.
Περιθωρακόω, ῶ, fut. ώσω, lorica aut septo circummunio, circumtorio. Μαστασιλῖται λίγκσι τοῖς ὀχίοις περιθωρακῶσαι τὰς αμ πολάνας, Plut.
Περίθριξ, τριχ☉, ὁ, capillus a prima juventute non rasus.
Περιθρυλέω, in grumos cogo, vel concrescere facio. A θρόμβ☉.
Περιθρυλλέω, ῶ, divulgo, Gl. Vet. pass. notus sum omnibus.
Περίθυμ☉, ου, ὁ κ) ἡ, ira valde accensus.
Περιθύμως, Adv. irato animo.
Περιθυρέω, ῶ, circa januam versor, ad januam sto. A θύρα.
Περιθωρακίδιον, ου, τὸ, vestis, quæ thoraci superinducitur. A θώραξ.
Περιΐαχε, circumsono. Περὶ δ' ἴαχε πέτρα, Odyss. 9, 395.
Περιιδέσθαι, aor. 2. inf. act. Dor. pro περιϊδεῖν, a περιοράω.
Περιϊδης, 2. sing. a. 2 subj. in coni.
Περίιδρος, ω, febri maxime defluxo. Hinc
Περιίδρωσις, εως, ἡ, copiosa sudoris effusio.
Περιΐζομαι, circumsideo, obsideo.
Περιϊόντων, acc. sing. aor. 2. part. act. f. g. v. περίειμι.
Περιϊππεύω, f. εύσω, circumequito, obequito. Περιιππεύσαντες τὸ γινόμθμον, κ) κάτω τοῖς πολεμίοις, Polyb.
Περιϊστάμθμ☉, præs. part. med. verbi
Περιΐστημι, & in med. circumsisto, circumdo, cingo; (2) redigo, revoco; (3) muto in contrarium, transfero; (4) vito, declino. At in aor. 2. & perf. act. & pass. dicuntur passive (1) circumsto; (2) redigor; (3) mutor, transferor; (4) spr. corona hominum cingor; περιΐσαμαι, circumsisto; περιέστησα, aor. 1. περιέστησε, redegit; περιέστω, a. 2. περιέστη, redactum est, rediit; περιεστηκὼς, & περιεστὼς, p. part. circumstans, περιΐστασο, obsiste, cohibe, præs. imperat. Περίεσησε μδυ πᾶν τὸ στράτευμα περὶ τὴν πόλιν, Xen. Cyr. 7, 21. Κακῶς ἴλας περιεσχε Θηβαίας, Dem. Τὰς ... μαχτφύλακας ἐν ὅπλοις ὑποχρίσεις περιίστατο, ...
[redacted], complector, amplector. Μᾶλλον ἔως περιίσχετο κώρας, Mosch. 2, 11
Περικαὴς, έ☉, ὁ κ) ἡ, valde calidus, ardens; (2) ambustus, perustus. A περικαίω.
Περικαθαίρω, perpurgo, lustro. Περικάθηρε τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ, Jos. 5, 3.
Περικαθάπτω, f. ψω, alligo, vel circumligo, adnecto, appono. Ἐχλᾶδος τὰς ἄκαις ὑπὸ κεχημβύς κρύφα τῷ ἀγκίσρῳ περικαθάπτειν ἰχθῦς τῶν προεαλωκότων, Plut. in Ant. c. 29.
Περικαθαρίζω, f. ίσω, purgo, perpurgo.
Περικάθαρμα, ατ☉, τὸ purgamentum, lustramentum, Gl. V. A περικαθαίρω.
Περικάθημαι, idem quod

Περικαθίζω, fut ίσω, hostiliter circumsideo, obsideo; Περικαθίζεσθαι, obsidere, Ph.
Περικαίνυμαι, vinco, supero.
Περικαίω, f. καύσω, amburo, deuro, peruro; περικαίομαι, ardeo, inflammor, ut amore; περικεκαυμβύ☉, adustus, ambustus, Ph. p. part. Θερμὸς γὰρ ἄγαν ὁ ἀὴρ περικαής, Theophr. Περικαιεσθαι τοῦ χρυσοῦ, Chrys.
Περικακέω, ῶ, f. ήσω, animo prorsus concido, malis cedo, malo vincor. Περικακῦντες κ) δυχρησθμβμοι τοῖς παρῦσιν, Polyb. A περὶ, & κακός. Hinc
Περικάκησις, εως, ἡ, abjectio animi, quando quis animo prorsus concidit & malis vincitur.
Περικαλλῆ, acc. s. pro περικαλλέα, a
Περικαλλὴς, έ☉, ὁ κ) ἡ, perpulcher, perelegans. Ex περὶ, & καλός.
Περικάλυμμα, ατ☉, τὸ, tegumentum, involucrum, opertorium, Gl. V. A
Περικαλύπτω, fut. ψω, p. κεκάλυφα, obtego, obvelo, circumvelo, cooperio, obnubo, Gl. Vet. Περικαλύψαι τοῖς πράγμασι σχότον, Eur. Ion. 1567. Ἐπέταξεν αὐτῇ, ἐπειδὰν ἀποθάνῃ, περικαλύψαι αὐτὸν τε κ) τ ἄνδρα, ἐν ἑνὶ ἱματίῳ, Xen. Cyr. 7, 17.
Περικάλυψις, εως, ἡ, tegumentum. A pr.
Περικαμπὴ, ῆς, ἡ, circumflexus. A
Περικάμπτω, fut. ψω, circumflecto, deflecto, tergiversor, eppono; περικάμπτει, tergiversatur, Gl. Vet. Philoxenus, devitat; περικάμψαι, reniti, Philoxen. aor. 1. inf. Hinc
Περίκαμψις, εως, ἡ, circumflexio, tergiversatio.
Περικάρδι☉, ου, ὁ κ) ἡ, q. d. qui est circa cor. Ex περὶ, & καρδία.
Περικαρπιοάκανθ☉, ου, ὁ κ) ἡ, per carpium aculeatum habens. Ex περικάρπιον, & ἄκανθα.
Περικάρπιον, ου, τὸ, proprie est pars fructus, quæ semen ambit & protegit adversus cœli animaliumque injurias, siliqua, putamen; (2) fructus, seu caro, quæ interius continetur, Vid. Plin. lib. 15. cap. 28. A καρπός.
Περίκαρπ☉, ου, ὁ κ) ἡ, fructu cinctus, fructum habens circum se; (2) cujus fructus tegmine & involucro aliquo est cinctus. Ex eodem.
Περικαρφισμὸς, ῦ, ὁ, lustratio gallinæ, quum ovo festo se festuca aliqua purificat. Ex περὶ, & κάρφ☉, festuca.
Περικαταβάλλω, circumdejicio; (2) dejicio.
Περικατάγνυμι, fut. άξω, undique defringo, infringo; περικατεαγὼς, anfractus, Ph. p. pert. med. περικατεάγη, aor. 2. pass. fractum circa se passus est.
Περικαταλαμβάνω, undique deprehendo vel comprehendo, assequor, anteverto. Ἀλλ' ὅμως καὶ τοὶ φεύγοντες περικαταλαμβάνονται, M. Anton. 9, 6.
Περικαταλείπω, fut. ψω, reliquum facio.
Περικατάληπτ☉, ου, ὁ κ) ἡ, deprehensus, comprehensus. A περικαταλαμβάνω.
Περικατάληψις, εως, ἡ, deprehensio seu comprehensio, qua aliquem undique tenemus. Ab eodem.
Περικαταπίπτω, decido.
Περικαταρρέω, ῶ, circumfluo; (2) delabor.
Περικαταρρήγνυμαι, fut ξω, obscindo, lacero. Περικατερρήγνυτο τι τ ἄνωθεν πέπλον, Xen. Cyr. 5, 1.
Περικαταστρέφω, f. ψω, everto.
Περικατασφάττω, f. ξω, macto, cædo.
Περικατατίθημι, repono, colloco, constituo, adapto.
Περικαταχέω, undique effundo.
Περικατέχω, magno ardore circumdo, obsideo.
Περικάτημαι, Ion. pro περικάθημαι.
Περικάτηθεν, Ion. pro περικαθῆσθαι.
Περικαῶς, Adv. calide, ardenter. A περικαής.
Περίκειμαι, circumjaceo, circumponor. Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθ☉ μυλικὸς περίκειται περὶ τ τράχηλον αὐτῦ, Luc. 17, 2. Φιδὴ δ' ἀπὸ χρως (σπίθαμη) Τέρην τᾶς ὀργᾶς περικείμθμον, Theocr. 23, 14.
Περικείρω, circumtondeo, aor. 1. περιέκειρα.

Περικεφ...

Περικοπῶς, concise. A *περικόπτω*.

Περικεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo, configo.

Περικερδής, ές, callidus, lucri cupidus.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, caſſis. Ex *περί* & *κεφαλή*.

Περικηδέω, 2. ſing præſ. imper. med. *Ion.* pro *περικήδη*, a

Περικηδομαι, curam gero. Ὡς τόν' Ὀδυσσῆϊ περικήδετο λαὸς ἁπάντων, Odyſſ. 3, 219.

Περίκηλος, ου, ὁ, ἡ, prædives, ambitioſus, vel circumpotus filius. Αὖτε πάλαι ἄφενος κηλα, Hom. Odyſſ. 5, 240. Ex *περί* & *κάω*.

Περικηδομαι, conſulo, cor.

Περικίων circumago, *paſſ.* circumagor, obeo.

Περικιονίτης, ου, *Epith.* Bacchi. A *κίων*, quod eum domus ſemeles arderet, hedera nata eſt in *columnis*, qua ſervatus eſt; *περικιονίτης* Sch. Eur. *male*.

Περικλάδης, ὁ, ἡ, umbroſus, ex omni parte ramos habens. A *κλάδος*.

Περικλαίω, deſleo, deploro.

Περικλαυθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. v. *περικλάω*.

Περικλασις, εως, ἡ, deflectio, locus abruptus. A

Περικλάω, ῶ, fut. άσω, oſtringo, intringo, detringo.

Περικλειμβρω, acc. ſ. præſ. part paſſ. verbi *περικλείω*. Unde

Περίκλεισμα, τὸ, ambitus muri.

Περικλειστος, ον, ὁ, ἡ, incluſus, obſeſſus.

Περικλείω, f. είσω, undique claudo, cingo, obſideo. Gl. Vet. circumcludo, obſtruo. Ὑπὸ τῆ πολίθος περικλειμβρω, Thuc. l. 2.

Περικλήϊν, præſ. inf. act. *Ion.* pro *περικλείειν*.

Περικλήϊζω, idem. A *κλείω*.

Περικλινίζω, celebro, *Ion.* A *κλίνω*.

Περικλινής, ές, ὁ, ἡ, declivis, devexus. A *περικλίνω*.

Περικλυδίων, *Adv.* lavando.

Περικλυζόμενος, η, ον, circumfluus, undique alluor; (2) levo, abluo; *περικλύζομαι*, undique alluor. Τὸ παιδίον ὕδατι περικλυζόμενον, Ariſtot.

Περικλύζω, f. ίσω, circumluo, undique alluo; (2) levo, abluo; *περικλυζόμαι*, undique alluor. Τὸ παιδίον ὕδατι περικλυζόμενον, Ariſtot.

Περικλύμενον, ου, τὸ, nomen fruticis. Φύλλα τὸ κωνώπιον περικλυμένου φέρουσα. Nic. Th. 512.

Περικλυσμός, ου, ὁ, alluvies, Ph. *περικλυσμὸ* eluvionis. A *περικλύζω*. Unde

Περικλυσμα, *περικλύσματι*, alluvione, Ph.

Περικλυστός, ή, ὁ, ἡ, & *περικλυσίος*, α, ον, qui undique alluitur, *Epith.* ridiculæ. Ab eodem.

Περικλυτός, ή, ὁ, ἡ, & *περικλυσίος*, α, ον, qui undique alluitur, *Epith.* ridiculæ. Ab eodem.

Περικλυτός, ή, ὁ, ἡ, valde inclitus, inſignis, (2) qui facile exaudiri poteſt.

Περικλοζω, circumcirca κλαγμὸν edens ex pecore.

Περικλαθω, f. άσω, neo, ſ. nendo torqueo & circumago.

Περικνημίδια, ti tibia, Gl. V. A *κνήμη*.

Περικνημίς, ίδος, ἡ, tegumentum tibiæ ambiens, Ph. ocreæ. Ex *περί* & *κνήμη*.

Περικνηστός, ή, όν, aſper, multis & parvis acieis, ut folia urticæ, tibiæ, &c. A

Περικνίζω, fut. ίσω, rado, verſo, pungo, rado; (2) *metaph.* aliquem per locutionem vellico & mordeo, &c. (3) inſtruo, Plut.

Περικνοκκυζω, de gallo, cum cantare dicunt, *περικνυκᾶν* cum vocant, (2) contemno, irriſeo, Ariſtoph.

Περικολόω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo.

Περικομίζω, f. ίσω, circumvecho.

Περικομμα, ατος, τὸ, truſum; (2) cibi ex herbis carnibuſque concreſcentes. A *περικόπτω*.

Περικομμάτιον, τὸ, fruſtulum, Dim.

Περίκομος, ον, ὁ, ἡ, comatus. A *κόμη*.

Περικομπέω, jacto, incanter prædico, i. glorior. *Περικομπῆ* θεοκλῆ, Thuc.

Περίκομψος, η, ον, perelegans, admodum feſtus vel feſtivus.

Περικοπή, ῆς, ἡ, circumciſio, circumciſura, qua quidpiam in orbem truncatur, Gl. V. amputatio; (2) certa Scripturæ factæ ſectio, al. *βῆσις*; (3) apparatus, ſupellex, ornatus, v. c. fœminæ; (4) facultates, opes. A

Περικόπτω, f. ψω, circumcirca reſeco, & mutilo, Gl. amputo, circumcido. Παντοχόθεν αἱ ἐλπίδες περικοπτόμεναι. Diod.

Περικορδακίζω, idem quod ſimplex.

Περικορέω, verto, converto.

Περικορημα, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes verrendo collatæ. A *περικορέω*.

Περικοσμέω, probe ornio, orno, *ſimpl.* *περικεκοσμημένος*, p. part paſſ.

Περικοσμιος, ὁ, ἡ, ἡ, qui circa mundum eſt, eumque complectitur, Suic. A *κόσμος*.

Περικουρέω, ῶ, ὁ, ἡ, circumtonſus. Ex *περί* & *κείρω*.

Περικραζω, f. ξω, clamo, boo.

Περικραιτις, ας, ἡ, membrana nervoſa totam cerebrum complectens.

Περικρανίη, cervical, Ph.

Περικρατής, ές, ὁ, ἡ, qui eſt circa caput, qui caput tegit. Ex *περί* & *κάρη*.

Περικρατέω, ῶ, fut. ήσω, obtineo, domino, vinco; (2) ſpero, ſuperior ſum. Ὦ Ἀχιλεῦ, ἦ μὴν κρατέεις, Il. 21, 211.

Περικρατής, ές, ὁ, ἡ, compos, ſuperior. A *κράτος*.

Περικρημνής, ές, ὁ, ἡ, undique ſuſpenſus, etiam de templo dicitur denaria ſuſpenſa habente, ναὸς περικρημνήσας. A *κρημνός*.

Περικρηνής, ές, ὁ, ἡ, undique præceps, & loco præruptus declivis, vel admodum præceps & præruptus. A *κρημνός*.

Περικρήπτω, pulſo, pello, percutio.

Περικρυβής, prægelidus, Gl. V.

Περικρύπτω, fut. ψω, celo, occulto. Περίκρυψεν ἑαυτὸν μέχρις οὗτε, Luc. 1, 24.

Περικτίζω, f. ξω, circito.

Περικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro & adquiſivi; *περικτῆσθαι*, adquiſitum. Ph. *περικτήσιτα*, parta, Ph. acc. 1. paſſ. Hinc

Περικτησις, εως, ἡ, poſſeſſio, peculium, Ph.

Περικτύπέω, occido. Πολλοὶ δ' περικτυπέοντο κατ' ἄλσος, Il. 4, 538.

Περικτίζω, ῶν, ἡ, vicini, finitimi, accolæ. Ex *περί* & *κτίζω*.

Περικτυπέω, perſtrepo, circumſono.

Περικυκλας, άδος, ἡ, in orbem ſe movens; *περικυκλάδα* in orbem aliquid agentes, *Epith.* horarum.

Περικυκλέω, circumeo, circumdo.

Περικυκλόω, ῶ, f. ήσω, circumeo.

Περικυκλόω, fut. ώσω, circumeo. Ὅλως ἀεκαφῆ περικυκλοῦσας ἐῶν φιλίων, Arrian. Pac. 7. al. *περιελίσσω*.

Περίκυκλος, ὁ, ambitus, de muro.

Περικυκλόω, circumdo, cingo, in circulum concludo. Περικυκλώσει σε, Luc. 19, 43. Hinc

Περικύκλωσις, εως, ἡ, *ſa* actio cingendi, circumeundi, & circumvenienti.

Περικύκλως, *Adv.* circum, circumcirca.

Περικυκλόω, idem quod

Περικυκλόω, circumvenio, circumvoluto, vel circumeo, circumdo. Vid. *περικυκλίζω*.

Περικύκλωσις, εως, ἡ, circumeſio, ut vegetatio.

Περικύμαι, circumſonus, circumſonor, vel *περικύμαι*, fluctibus circumcirca ſtipatur, circumfluus. A *κῦμα*.

Περικυνίζω, comiſſandi ſodalitio vel obeo.

Περικυκλίζω, circumſono, circumſono. A *κυκλάω*.

Περικυρτόω, obſino. Ἐν Σπάρτῃ ἔχων ἐν τῇ λακωνικῇ περιδρόμῳ τοῖχος περικυρτοῦν, Ariſt. Vel. p. 508. A *κυρτός*.

Περικωκτίζω, fut. ίσω, circumſono.

Περικωλέω, ῶ, f. ήσω, circumſono perſtrepo; (2) obſtrepo, importune loquor, garrio. Μὰ τὸν ἐλλοπάμψ, μηδὲ σιωπήσαιμι τί σοι ἄρα δεῦρο μενοντι, Ariſt. Conc. 231. Μηδὲ τῆς ἀβλαβοῦς ταχίας ζυγκατατιθεῖσ, adſentiendum, M. Anton. 1, 4. Hinc

Περικωλάκημα, τὸ, nugæ, *proprie & tropice.*

Περικωλάκητος, ον, clarus, famoſus.

Περίκωλος, ον, loquax, garrulus.

Περικωμάζω, circumplector, complector, comprehendo; (2) amplector, amplexor; (3) *Paſſ.* obſeſſus teneor, ut elabi non poſſim; *it.* deprehenſus ſum. Τῇ ψυχῇ περιελιμπάζειν, Plato. Τὸν ὅλον κοσμον πρόνοιᾳ περιελιμπάζειν, M. Anton 9, 27.

Περικωμπῆς, ίδος, ὁ, ἡ, undique ſplendidus. A *πρίλαμπω*.

Περικωμπής, ές, ὁ, ἡ, idem.

Περικωμπρᾶς, *Adv.* ſplendide, magnifice.

Περικώμπω, fut. ψω, fulgeo; (2) und que luſtio, ſplendore & lumine circumfundo, Gl. Vet. conluceo. Καὶ δόξα Κυρίου περίλαμψεν αὐτούς, Luc. 2, 9.

Περικωπόομαι, undique deſtillo, defluo.

Περίλειμμα, τὸ, reliquiæ.

Περίλειστος, idem quod *περιλιπής*. A

Περιλείπω, fut. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) ſuperſum, ſuperſtes ſum; *περιλείπομαι*, reſtat, ſupereſt, reſidet, Ph. *περιλειφθήσεται*, ſuperelit, Ph. ſuperent; *περιλειμμένοι*, ſuperſtites. Οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὸν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, 1 Theſſ. 4, 15.

Περιλείχω, f. ξω, lambo, circumcirca delingo. Τὰ κλίσαρα περιλείχων, Ariſt.

Περιλεξις, εως, ἡ, circumlocutio; (2) copia dicendi & latus interpretandi; (3) ſeu futilis loquacitas.

Περιλεπίζω, f. ισω, idem quod

Περιλέπω, fut. ψω, decortico, delibro. Περὶ γὰρ ῥ' ἐ χαλκὸς ἐλάφε, Il. 1, 236.

Περιλεχθόντος, η, ον, celebris, nomine clarus, qui verſatur in ferrorum itus londinum. Ex *περί*, & *λεχθόμαι*.

Περιλευκος, η, ὁ, ἡ, totus albus; (2) admodum albus.

Περιλημμα, ατος, τὸ, captum, captum; (2) circumplexus; (3) quod tenetur. A *περιλαμβάνω*.

Περιλητικός, ή, όν, comprehendi vim habens; ἐπίθετα *περιλ.* nomen cui & ſingulares & plurales eſſi poteſt, *Epith.* Ab eod.

Περιληπτικῶς, *Adv.* ſummatim, (2) de genere improprie loquendi cum ad aliud genus transfertur nomen, ut cum ſpecia de præda quavis dicuntur, id.

Περιληπτός, ή, όν, qui comprehendi ſeu plexu contineri poteſt; (2) qui percipi poteſt. A *περιλαμβάνω*.

Περιληψις, εως, ἡ, comprehenſio, complexus; (2) fig. circuitus v. *περιλήψις* 2. (3) *περιλήψεις* καὶ λόγοι ἡ ἐντὸς ἔχουσι τὸ ἐπὶ τοῦ τόπου ἀπὸ ἐπιφανείας ἀεὶ ἐπὶ ἐπιφάνειαν λαμβανόμενα, *Epith.* Ab eod.

Περιλιμνάζω, ἄσω, reſtagnando inundo Τὸν πόλιν ἑαυτοῖς περιλιμνάζω, Thucyd. l. 7.

Περιλιπάνομαι, relinquor, ſuperſum, Gl. V. *περιλιπανόμενοι*, reſidet; *περιλιπανόμενοι*, ſpecies Gl. Vet. A *περιλείπω*. Unde

Περιλιπής, ές, ὁ, ἡ, ſuperſtes, reliquus.

Περιλιχμάζω, fut. άσω, lambo, lingo; (2) capio, appeto

Περιλιχμάω, & ἄομαι, ῶμαι, f. ήσω, ήσομαι, idem. Τλάσση ἢ περιλιχμᾶτο γένεον, Theocrit. 2, 226. Βοῦς ὁππότε χηλαὶ Γλάσσῃ ὑπαμείψιο ποδὸς περιλιχμήσωσι, Aratus, 1115.

Περίλοιπος, ον, ὁ, ἡ, reliquus; (2) ſuperſtes. A *περιλείπω*.

Περιλοπίζω, fut. ίσω, delibro, corticem detrahο. Ῥοδίκη περιλοπίσαιτες, Theophr.

Περιλύω, f. ύσω, probe luvo ſeu ablvo. Περιλύειν τινὰ τοῦ ὕπνου, Plut.

Περίλυπος, ον, ὁ, ἡ, ſummopere dolens, valde triſtis. A *λύπη*.

Περιλυσίζω, fut. ίσω, veſte circum induo.

Περιμάδαρος, ον, ὁ, ἡ, glaber, lævis, depilis.

Περιναιμάω, luſtro; (2) cupio. Ἀλλά σ' ἐγὼ ἰχθυάα ζωπέλον περιναιμάωσα, Odyſſ. 12, 95.

Περιμαίνομαι, per furorem vagor; (2) valde furo. Περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος, Heſ. Ἀσπ. 99.

Περιμάκτριος, ία, ιον, adfidens machinæ; (2) venefica, saga, ex περιμακτὴρ, 2). Ex μάλθα.

Περιμανὴς, ῆος, ὁ ἡ ἐς, valde seu mirum in modum insanus. Ex μαίνομαι.

Περιμάρναμαι, propugno, defendo.

Περιμαχέατε, 1. pl. præs. ind. med.

Περιμήκω, f. ξω, abscindo; (2) defixum & devotum veneficus liberare. Eust. Περιμάξας τὸν ἀκαθαρσίαν. Dosc.

Περιμαχητὸς, ὴ, ὸν ἡ, de quo aliqui inter se pugnant vel certant; qui magna contentione expetitur; (2) dubius, incertus. A μάχομαι.

Περιμάχομαι, pugno circum. Ἀναχάσσετε τὰ πλίνθας τὰς περιμαχομένας, Xen. Cyt. 7, 9.

Περιμαχὴς, ῆος, ὁ ἡ ἐς, querulus seu contentiosus. Ex μέμφομαι.

Περιμενεαίνω, valde cupio.

Περιμένω, præstolor, operior, exspecto, moror, Gl. V. aor. 1. περιμεῖνα, imperat. περίμεινον, exspecta, mane. Οὐ περιμένεις ἕως τὸ πλοῖον τὸ λῶν, Lucian. Τοὺς Τρηκῖνας περιμεῖναι ἐκέλευσαν, ἵνα ἅμα ἴοιεν, Xen. Cyr. 4, 5. Περιμένετε ἕως ἂν ὄχλος διασκιδασθῇ, ib. 7, 25.

Περιμερίμνητος, η, ὁ, ὁ ἡ ἐς, cum cura tem agens; (2) fertus, elegans. Ex μέριμνα.

Περίμεστος, ὁ, plenus, abundans, undique refertus.

Περιμετρέω, ῶ, f. ήσω, totum ambitum metior. Il. ιστωρ, ορος, τὸ, ambitus. A

Περιμετρὸς, ὴ, ὸν ἡ, orbicularis, rotundus; (2) magnus. Hinc ἡ περιμετρὸς, sol ὀρίμνη, linea, qua in orbem ducta circulos describitur; it. ambitus, circuitus. Ex μέτρον

Περιμήκεις, ες υ, pl. comm. pro περιμήκεσς.

Περιμήκης, ες, ὁ ἡ ἐς, prælongus, altus. Ex περὶ, & μῆκος.

Περιμήνης, ες, ὁ ἡ ἐς, idem & ex old.

Περιμίτρια, ων, τὰ, fasciolæ, Gl. Vet.

Περιμορεῖ & **περιμορεῖς**, ὴ, ὸ κὶ ἡ, vel circumfluus & profluus, (2) melodicus. Ex περὶ, & μορεῖν.

Περιμύκλομαι ἄρμαι, f. ήσομαι, mugio, mugitu circumsono. Ἀλλ' ἐπὶ τοῖσι ἔπεσι ἄνδρες περιμύκλονται, Odyss. 7, 209.

Περιναιετάω, adhæreo.

Περινεύω, innuo; (2) conclamor, detestor.

Περινεχέμεν, ὦμεν, f. ἴσομαι, circumnecto, perficio

Περινεὼς, ἐὼς, navibus edens. A pr.

Περινεωτία, circum habito; περινεωτάσαι, circum habitant, pro περιναιετάσαι, περιναιετάουσι, Dion. Per. 300.

Περινεωτάουσι, 3. pl. præs. contr. act.

Περινεώτης, ης, ὁ, accola, vicinus.

Περινεὼς, περινεὸς, & περινεὸς, ὁ, coles, Gl. V. περινεὸς, colus.

Περινευτίζω, ω, nauseans, MSS. περιναύσιος. A ναυσία

Περινενοημένως, cogitate, perite, eleganter. A περινοέω.

Περίνεος, supe Hunc in navi vectus, Suid ubi plura. περίνεως Ex περὶ, & νέω.

Περινέω, f. εύσω, undique innato; (2) vergo, specto.

Περινεφελὴς, ὴ, ὸ ἡ ἐς, nubibus circumdatus, nubilosus. Ex νεφέλη.

Περινεφὴς, ὴ, ὸ ἡ ἐς, pinguis circa renes.

Περινέων, ωος, ὁ, superfluus vector, vectus, qui in mundicio navis non est. Ex νέω.

Περίνημα, ατος, τὸ, fluvies. A περινέω.

Περινήχομαι, ἦμαι, ξομαι, circumnato.

Περινήω, accumulo, undique adgero. Περὶ ὃ ξύλα ἐπήνησε νῆες, Il. 23.

Περινίζω, circumlavo.

Περινιζόμενος, circumlavans. Περινίσαι ὥρη μῆνες, Eur. Alc. 440.

Περινιζομένων, gen. pl part. præs. med. f. g. Æol pro περινιζομένων, a περινίζομαι.

Περινόεω, ῶ, f. ήσω, mente complector & concipio; (2) comminiscor, excogito; (3) curiose cogito. Μεγάλα ταῖς ἑλπίσι περινοῶν; Φιλιππὸς, Plut.

Περινοήτης, ης, ὁ, idem quod περίνοια.

Περίνοια, ας, ἡ, mentis conceptus seu comprehensio folertia; (2) folertia, vafrum commentum. Ex περὶ, & νόος, mens.

Περινοστέω, ῶ, f. ήσω, circumeo, oberro, Gl. Vet. circito, peragro, obambulo, lustro; περινοστέειν, ipatiari, Gl. Vet. Ὃς τις ζώει πρωτεῖον περὶ γῆν ἰών, Arist. Plut. 12. Περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν, idem Θεσμ. 805.

Περινοστήσασα, ησαμένη, a. 1. part. act. f. g.

Περινύμφιος, ος, ον, sponsis, virginibus gratus.

Πέριξ, Pr. p. circum, circa, circumquaque, circumcirca, undique A περὶ.

Περιξαίνω, derado, abrado.

Περιξεστὸς, ὴ, ὸν, circumcirca rasus, politus.

Περιξέω, circumquaque rado vel polio; περιξεσμένος, circumrasus, p. part. pass. Οὐ τὸ κυλίνδων Χειμάρρης τετμημὲς μεγάλαις περιξέσσει δίναις, Nicet. 2, 50.

Περιξηράινω, f. ανῶ, desicco, exhaco; περιξηράνομαι, uhar feo, Gl. V.

Περιξηρὸς, ὴ, ὸ ἡ ἐς, desiccatus; (2) valde siccus, aridus, peraridus.

Περξυρσῶ, ὦ, ες ἐω, f. ὦσω, novacula rado, detondo.

Περιξύω, f. ύσω, rado, scarifico. Ph. derado, strinpo, d ligo; περίξυσον μὲ, diringla me, Gl. Vet.

Περιοάω, ῶ, ὁ ἡ ἐς, mole sua turgens, amplus.

Περιοδεία, ας, ἡ, circuitus, circuitio, ambitus, peregratio. A περιοδεύω.

Περιοδεύτης, ης, ὁ, idem & ab eod.

Περιοδεύω, f. εύσω. Att. circumductione, peramb ge, P. Ab eod.

Περιοδυρόμενος, ομένη, ον, lamentabundus, ambractus, ambabo, Gl. V. Ab eod.

Περιοδεύτης, ου, ὁ, circumitor, circulator, Gl V de loto de medico circumforaneo, circitor, lustrator, ap. Pat. Græcos, qui visitat ecclesias. Ab eod.

Περιοδικὸς, ὴ, όν, qui circumire solet, circumitu circuitui. A περιοδεύω.

Περιοδοπορέω, circumeo, in orbem eo, (2) mente perlustro & perago. Gl. V. obambulo, circumeo. Περιοδοπορεῖ τὸ σπλάγχνα, Plut. τὰς πηγὰς, τὰ πίστρωτα, Hpp. Ὁ γὰρ ἥλιος ἐπὶ δύσιν ἐλθὼν ὑπὸ γῆν ὁδὸν περιοδοπορέει, Epich. A περιοδοπόρος. Unde

Περιοδία, ας, ἡ, circuitus; circuitura, Gl V.

Περιοδίζω, f. ίσω, certo orbe redeo.

Περιοδικὸς, ὴ, όν, periegeticus; (2) imperterritus, certus. Ex περὶ, & ὁδὸς, via.

Περιοδὸς, ὁ, circuitio, circuitus, ambages, ambractus, ambitus, ambitio Gl. V. Periodus, certa verborum comprehensio perfectum sensum continens, dicitur & de quovis crimine rem in orbem reeunte.

Περιοδύομαι, ῶμαι, ἀσμαι, graviter doleo, doleo, etiam ex parte premor.

Περιοδυνήεις, ὴ, ὸ ἡ ἐς, quem multi dolores premunt, æturmentis, (2) multo dolore inferens, R. Ex περὶ, & ὀδύνη, dolor.

Περιοδύνης, cum gravi dolore.

Περιοδύρω, tremeo.

Περιοικία, ας, ἡ, habito circum, accolatus. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς, Luc. 1, 65.

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, locus suburbanus, seu vici circumcolentes; (2) ager circum urbem situs, Gl V. territorium. A περιοικέω.

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, finitima; (2) ager circa urbem situs. Ex id.

Περιοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, circum ædifico, in orbem struo; (2) ædificiis excitatis circumvallo, seu circumcludo. Περιωκοδόμητο ἐντὸς ἐ τ' ἔρκος, Ælian. V. Hist. 8, 16.

Περίοικος, ὁ, ὁ ἡ ἐς, vicinus, accola, qui circa aliquem locum habitat; περίοικοι, circumhabitatores, Gl. Vet.

Περιοιστὸς, circumferendus. A περιφέρω.

Περιοιχνέω, ῶ, circumeo, in orbem obeo.

Περιολισθαίνω, & **περιολισθάω**, f. ήσω, delabor. Hinc

Περιολίσθησις, εως, ἡ, ipsa circum decidendi actio, lapsus, ruina (2) cum quid per lubricum delabitur.

Περιολκὴ, ῆς, ἡ, distractio, impeditio, (bellum quod cum aliquo geritur, ap. Jos. Eust.) A περιέλκω.

Περιοπαφώδης, ες, ὁ ἡ ἐς, prorsus immaturus, crudus; (2) durus.

Περιονυχίζω, f. ίσω, ungues reseco.

Περιοπτέον, circumspiciendum, despiciendum & considerandum est; (2) negligendum, despiciendum est. A περιοπτάομαι.

Περιοπτὸς, ία, ίον, despiciendus, negligendus. Ab eod.

Περιοπτόομαι, f. όσομαι, circumspicio; (2) contemno, neglige, patior; οὐ περιόψεται, non negliget, non patietur. Νῦν σ' οὐ περιόψομαι, Aristl Lys. 1020. Τῷ μοι τίκτει με περιόψεσθ' ἀστεμφέως; idem Θεσμ. 705. Hinc

Περιοπτὸς, ὴ, ὸ ἡ ἐς, conspicuus; (2) negligens.

Περιοπτῶς, negligenter, temere

Περιορᾶν, præs. inf. act. pro περιοράειν, a περιοράω. Unde

Περιόρασις, εως, ἡ, circumspectio; (2) negligentia.

Περιοράω, ῶ, circumspicio; (2) fino, ex neglectu permitto, visco & patior; (3) neglige, non curo. Gl. V. despicio. Περιορῶντες ἀλλήλας, Xen. Cyr. 3, 28.

Περιορμὴς, ῆος, ὁ ἡ ἐς, natus, obiturus; (2) vehementi ira furens. Ex ὄρνυμι.

Περιορμίσασα, ῶ, f. άσω, ulnis comprehendo. Ex ὄρμος.

Περίορχος, irrisorie, Hes. quasi a περίοργος.

Περιόρχυν, υς, τὸ, diluculum. A περιόρθρου.

Περιορθρεύω, ῶ, f. ήσω, tempori antelucano diluculo proximum, diluculum. Ex ὄρθρος.

Περιορίζω, f. ίσω, fus finibusque limitibusque circumscribo, adcoque &, recte capio, intelligo; (2) definio, explico, (3) exterminio. Gl. Vet. finito. Περιορίζετε τὰς πόλεις ἑκάστας ὑπὸ τοῖς μέρεσι, M. Anton. 5, 18. περιορίζειν ἑαυτὸν, id. 7, 31. Hinc

Περίορος, εος, ἡ, circumscriptio. R.

Περίορσμος, ὁ, ὁ, circumscriptio, quæ fit limitibus, limite agendo. Gl. V. terminatio, definitio, (2) exhibitum nempe reliquatu, f. depositio. Περίορσμον ἔστιν ἐκεῖνο, ἀφ' οὗ ἀρξάμενοι τελευτῶμεν ἐκεῖ. Aristot.

Περιορυμία, ᾶς, f. ησα, clausum & locum hoc. **Περιορυμίζω**, f. ίσω, circumvallo, munio & fossam duco. Περιορυμίζειν τὴν πόλιν τεῖχος τὸ χῶμα, Dem.

Περιορύσσω, vel ττω, f. ξω, e circumfodio; (2) obruo, queo. Περιορύξαντες κατὰ μέσην τὴν ῥίζαν, Theophr.

Περιορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, circumsalto.

Περίορχος, ου, vallis bene clausa, hortus. Ab εργμὸς.

Περιορχὴς, ὴ, ὸ ἡ ἐς, ossibus circumdatus; (2) ossa circumdans Ex ὀρχὶς, εως.

Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, copia, facultas; (2) opes, peculium, res familiares, (3) divitiæ; (4) inopinitas, vita; (5) ex re nostra e facili, suppetentibus viribus & copiis, i mediocri causa, sive quæ sat idonea causa. A περιειμι.

Περιουσιάζω, f. άσω, suppetere mihi opes & copiæ. A περιουσία. Hinc

Περιουσιασμὸς, ὁ, ὁ, copiosus apparatus & copiarum; (2) peculium.

Περιουσιάων, ὴ, όν, adfluens, abundans.

Περιούσιος, ος, ὁ ἡ ος, peculiaris; (2) eximius præstans; (3) dives, copiosus. A περιειμι.

Περιουσιό-

Περισσότερος, abundantior, Gl. V. A præc.

Περισφθαλμός, ῦ, ὁ, qui circa oculum est, oculum ambiens.

Περισχέω, ῶ, f. ήσω, circumvehor; περισχέομαι, circumvehor, pereiro. Περισχεῖς ζῶσις, Aristot.

Περοχή, ῆς, ἡ, complexio, comprehensio, ambitus; (2) argumentum scripti alicujus; (3) locus scriptori, al. ῥῆσις; (4) præsidium, septum, munitio. A περίεχω.

Περοχή, ή, ὁ κ ἡ, munitus, muniento inclusus. Ab eod.

Περιπαθέω, vehementi affectu commoveor; (2) affluo dupliciter ter anxietate. Περιπαθῶντες κ λελυπημένοι ἑαυτῆς, Plut. A

Περιπαθής, ές, ὁ κ ἡ, vehementi mœrore affectus; (2) affectionibus obnoxius. Gl. V. triste. Ex περί, & πάθος, affectus.

Περιπαθῶς. Adv. cum magna tristitia.

Περιπεμφιάζω, ῶ, fulgeo, quaqua lumen spargo. Νῆσοι δ' ἐξαίφνης ἅπασαι περιπεμφιάζουσιν, Diod. Per. 530. A περί, πάν, & φαίνω, luceo.

Περιπετάννῡμι, circumjicio, oculis laxo. Ex νηῶν π λαγ περιπεπτάνυσται, Arat.

Περιπεπλῶμαι, a. 2. int. pass. περιπίπτω.

Περιπέτασις, vel περιπέτεια, f. άσω, conspergo.

Περιπατέω, ῶ, f. ήσω, ambulo, obambulo. Περιπατεῖν ἄνω κάτω, Aristt. Lys. 712. αἰχμὰς & κλῆσις, Ipsef. 4, 1. τοῦ ἑβδόμου Act. 21, 21. μετὰ τινῶν, Apoc. 3, 4. κατ' ἀγάπην, Rom. 14, 15. κατὰ ἔθνη, M, Antonin. 1, 4. Hinc

Περιπάτησις, εως, ἡ, deambulatio.

Περιπατήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj.

Περιπατητής, οῦ, ὁ, ambulator, Gl. Vet. Ab eodem.

Περιπατητικός, ἡ, όν, ambulatorius, Gl. Vet. (2) ad Peripateticorum ritum vel disciplinam pertinens. Hinc περιπατητικῶς, ᾱ, ὁ, Peripateticus philosophus. A περιπατῶ.

Περιπατητικῶς, Adv. more Peripateticorum; (2) deambulando.

Περιπατῶμεν, 2. sing. præs. opt. act. Adv. pro περιπατοῖς, a περιπατέω.

Περίπατος, ου, ὁ, ambulatio, deambulatio; (2) locus, in quo deambulamus, Gl. V. ambulatio, ambulacrum, deambulatorium, (3) disputatio philosophica, quæ de rebus deambulandum, seu disputatio ambulatoria, (4) locus, in quo philosophi deambulantes disputant; (5) schola seu secta Aristotelis. Ex περί, & πατῶ.

Περιπάτω, vide περιπατέω.

Περιπεζεύω, glacie constringo, pass. congelo.

Περιπέζωσις, ἐκ, ἡ, terræ propinquus. Hinc ἡ περιπέζωσις, ως, humilitas. Ex πέζα.

Περιπέζως, humiliter.

Περιπεζώδης, ες, ornamenta pedum. Ex πέδη.

Περιπείρω, transfigo, Gl. V. affigo. Ἑαυτὸν περιπείρειν ὑπνώοις πολλαῖς, 1 Tim. 6, 10. Ἀθλους ἀνηκέστοις περιπείρει κακοῖς, Paul.

Περιπείλω, seu περιπείλομαι, superi, superficium. Hinc

Περιπειλής, ές, ὁ κ ἡ, ὁ, levius.

Περιπεμπίζω, ω, pro pice dimitto in varias partes; (2) ex instituto alicubi pondus locum facius, ut ἐκ τοῦ περιπέπτωκα pro ἀλλοῦ diversis locis ejectus fuerim, Alciphr. A

Περιπέμπω, f. ψω, mitto circum, circumdo.

Περιπένομαι, circa aliquid vel aliquem fatigo, occupor aliqua re.

Περιπεπλω, f. ξω, intexo, contexo, involvo; proprie pallam cradelem circa speciosa, ut pannifices solent. Ὀνόματι προπεπλεγμένῳ μοχθηρίαν, Aristt. Plut. 159.

Περιπεπλακέω, perf. inf. act. v. περιπίπτω pro περιπεπλέχθαι.

Περιπεσών, a. 2. part. act. v. περιπίπτω.

Περιπετάζω, vel περιπετάννυμι, aut περιπετάνυω, f. πετάσω, in orbem extendo vel expando, obtendo. Περιπετάσασα χίρα φίλιον, Eur. Hel. 634. Πέπλα σῇ ἀμφὶ δίφρα περιπέπλατα ὑγρὸς ἀκανθῶ, Theocr. 1, 55. Hinc

Περιπέτασμα, ατος, τὸ, velum seu aulæum, quod obtenditur.

Περιπέτασος, ὴ, ον, expansus vel obtentus, τὸ περιπέτασον genus oculi exquisitius & actius, f. amatorium, oblœnum. Ab eod.

Περιπέτεια, ας, ἡ, conversio, in contrarium statum mutatio; (2) fortunarum mutatio; (3) casuum varietas, & rerum contrarius atque inexspectatus eventus; (4) admiranda & rara fortuna, in Epico & tragico carmine conversio rerum in contrarium, pars fabulæ. A

Περιπετὴς, ές, ὁ κ ἡ, qui incidit in retia, malum; (2) qui cecidit vel corruit. Ex περί, & πίπτω.

Περιπέτομαι, f. πτήσομαι, circumvolo. Μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχλωτες, Arist. Av. 166.

Περιπεπλεύσας, ές, ὁ κ ἡ, peramarus. Ex περί, & πολύς. vinatudo.

Περιπεπλεδυσμένος, gen. pl. perf. part. pass. verbi περιπλέκω pro περιπλέω.

Περιπεπυσμένως, perite, prudenter. A φράζω.

Περιπήγνυμι, f. ξω, compingo & coagmento; (2) figo vel defigo; (3) congelo & concrescere facio. Hinc

Περιπηξίς, εως, ἡ, concretio.

Περιπλάω, refingo, refingendo circumeo.

Περιπλέκω, f. ξω, idem quod περιπλήκω, Gl. V. circumfigo

Περιπλεκτικός, ή, όν, præpinguis.

Περιπλεμονία, amicus

Περιπλέω, incido, v. περιπίπτω, perf. πέρι-πέπλοκα, aor. 2 περιέπεσον, part. περιπεσών. Ἦν μοι τὰ περιπλεῖν κακὰ, Aristt. Lys. 712. Ταῖς ἰφάτοις ζώναις περιπλεῖν. Ibi. κατιόντι, Xen. Cyr. 6, 1. Περιπλεῖν ἑαυτῷ, contrahere, sibi

Περιπλεύσματα, τὰ, fraces, reliquiæ olivarum & cerevisiæ, expresso succo, quæ περιπλεύσματα ut ἀποπλεύσματα. Et hæc f. legenda ap. Aristoph. Fr.

Περιπλεύσιος, ᾱ, cado desuper & incumbo, arruo

Περιπλανάω, ῶ, fut. ήσω, circumbundum circumeo; (2) περιπλανάομαι, errabundus circumeo, pereo. Οὐκ ἐκπεφόβηκα ταῦτα περιπλανώμενος, Xen. Cyr. 11.

Περιπλάζω, fut. ξω, a v. sq. facio, circumjecto. Περιπεπλάχθαι δυνάμεις ἐχούσας; Eur. Hipp. 244.

Περιπλασμα, ατος, τὸ, mollitus demimentum A

Περιπλασσω, vel περιπλάσσω, f. πλάσω, circumfingo, obvolvo, obtego; (2) denuo fingo. Πλάστα τίλτοι πάλιν, Tryphiod. Ὀργάνοις περιπλασθῆναι, M. Anton. 10, 35.

Περιπλέκω, ξω, f. ξω, circumplexo, circumplico, complicatum.

Περιπλεκτός, ή, όν, ὁ κ ἡ, perplexus, implicitus, complexus A

Περιπλέκω, f. ξω, implico, complector, intricatum, implector. Gl. Ver. Οὐκ ἐπεριπλέκη πειθοῖσιν, Dem. Ἰρις περιπλέκουσα, Ovid. 22, 32. Hinc

Περιπλεκώς, ῆς, ὁ κ ἡ, complexus.

Περιπλεως, ᾱ, ὁ κ ἡ, plenus, refertus, plenus.

Περιπλεύμων, ονος, ὁ, pulmonis inflammatio. Ex περί, & πνεύμων, pulmo. Hinc

Περιπλευμονία, ας, ἡ, peripneumonia laborans.

Περιπλεύρος, ον, ad latus. A πλευρά.

Περιπλέω, f. ύσω, circumnavigo, navigando obeo, seu adeo, (2) circumfluo, i. e. nimio humore obtego & delabo, aut laxor. Περιπλεῖν Πελοπόννησον, Dem. Ἐξ παρασκευῆς ταύτην περιπλεῖν, Plut.

Περιπλήσιος, ίον, ὁ κ ἡ, pergrandis, ingens, vel magnus; (2) replenus, redundans. Ex πλήθω.

Περιπλήθω, f. ήσω, impleo, opplco, repleo; (2) plenus sum.

Περιπλίσσομαι, vel περιπλίζομαι, f. ξομαι, circumeo, complector medium in certamine.

Περιπλόκην & **περιπλιξ**, Adv. nodo, nexu, Vox Athletica.

Περιπλοκή, ῆς, ἡ, circumplexus, amplexus; (2) schema rhetoricum. A περιπλέκω.

Περίπλοκος, ᾱ, ὁ κ ἡ, implicitus, circumdatus complexu Ab eod.

Περιπλόμβ, pr. part. pass. for Syncop. pro περιπεπλεγμένος, a περιπέπλω, Hom. Il. 18, 220

Περίπλους, contr. περίπλους, ᾱ, ὁ, circumnavigatio, circumvectio, qua quis navigio circa locum aliquem vehitur; (2) Adj. qui circum navigari potest.

Περιπλυμα, τὸ, perluvium, lixivium. A

Περιπλύνω, pedluo, probe lavo. Hinc

Περιπλυσις, εως, ἡ, abluvio; (2) excrementa, dejectio.

Περιπλώω, idem quod περιπλέω.

Περιπνεύμων, idem quod περιπνεύμων.

Περιπνευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio.

Περιπνευμονιάω, laboro peripneumonia. A pr.

Περιπνεύμονικός, ή, όν, peripneumonia laborans, Gl. V. pulmonicus Ab eod.

Περιπόα, f. ώσω, ambulacrum, Gl. V. perflo. Ἐνταῦθα μακαρίτης ὁ τεκτονίδης ἀμφὶ περιπνεύσειν, Parl. Ol. 2, 130 Hinc

Περιπνιγμός, ἐῶ, ὁ κ ἡ, suffocatus. Ex πνίγω.

Περίπνοια, ᾱ, perspiratio, v. c. venti, aurœ.

Περιπνοος, ον, circumspiciens, v. c. venti, aurœ.

Περιπολος, ου, ὁ, qui undique pergit, Suic. A περιπέλω

Περιπολος, ας, ᾱ, orbicularis, quo quidam loco colocynthem utuntur. Steph

Περιπολος, α, ον, idem quod περιπλεως, Gal. in Lex. Hipp. περιπόλιος, Ion. Ion.

Περιπολος, ή, όν, humidus, Ph. Ab eod.

Περιπολος, ή, όν, ὁ κ ἡ, ociliderabilis, deliderabilis, desiderio, amatus.

Περιπονέω, ῶ, & περιπονέομαι, ἄμαι, laboro, colligo, (2) in mal. adquiro, quæro, comparo, (3) vendico mihi, asscro mihi, περιπονέω, partum, Gl. V. aor. 1. pass. part. τὸ περιπονηθέν, partus, Gl. V. perf. τὸ περιπεπονημένον, arte singulari & cura factum. Πολιτεύειν τοὺς ἐκκλησίας τῷ Θεῷ, ὃν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος, Act. 20, 28. Περιποιεῖν Ῥώμην ἀσπίδι. Dem. Διὰ τὰς ἐμπείρους μηχανὰς πλέτης περιποιεῖσθαι, Ibid. Ἑαυτοὺς ἐσχατιᾶς, ἐσχατιὰ, κατακοπὴν, τὰς ἐπὶ μάχης περιποιεῖσθαι, Appian. B. Mithrid. Hinc

Περιποίησις, εως, ἡ, putatio, ipsa actio tuendi & conservandi; (2) adquisitio, adjectio, Gl. V. (3) vindicatio & asserto.

Περιποιητικός, ή, όν, parcus, f. efficiens.

Περιπολάρχης, & περιπλαρχος, ᾱ, ὁ, præfectus vigilum, qui præest circuitoribus excubiarum. Ex περίπολος, & ἄρχω.

Περιπολέω, obambulo, lustro, A περίπολος.

Περιπολέω, ῶ, f. ήσω, in orbem circumeo, circumvolo, circumeo, Gl. Vet. Κλάδαι & ἵππων ἐν ἅρμασι λίγιστι περιπολεῖν, Plut. Ἀφ' ἧς κάτω τῶν ἵππων περιπολοῦσιν, Loc. Hinc

Περιπολήσεις, εως, ἡ, circumactio, circuitus.

Περιπολίζω, f. ίσω, obeo urbem.

Περιπολίζω, ω, ὁ κ ἡ, urbem circumjacens, circa urbem situs. Ex περί, & πόλις.

Περιπολλὰ, Adv. permultum, maxime. Ex περί, & πολλός, pro πολλά.

Περιπολλὴ, magna. Ex illd.

Περίπολος, ὁ, ὁ qui circumit, qui in orbem obit & lustrat; (2) explorator & excubitor; (3) navis, apud Rhodios; περίπολοι, calatores, Ph. circitores, Gl. Vet. A περιπολέω.

Περιπομπὴ, ἡ, missio, dimissio.

Περιπονηρεύομαι, ἐῶ, ἡ, admodum improbitate nobilitor. improbitate nobilitas.

Περιπομπύζω, f. ύσω, circumquaque demulceo & blande attrecto, blanda manu demulceo.

Περιπορεύομαι,

Περιπορφύρομαι, circumveo, in orbem go & lustro. Τὰ ἱερὰ περιπορφύρομος, Aristot.

Περιπορπάομαι, ῶμαι, f. ἠσομαι, fibulis connecto, App.

Περιπόρφυρος, ου, ὁ ἡ, purpura amictus, prætextatus; περιτόρφυρος Συγκλητικὴ, prætexta, toga *senatoria*, Gl. V. & περιπόρφυρος, prætexta toga, Gl. V. Ex περὶ, & πορφύρα.

Περιποτάμιοι, amnenses, Gl. V. A ποταμὸς.

Περιποτάομαι, ῶμαι, circumvolo. Ex περὶ, & πέτομαι.

Περιρρεπῶς, *Adv.* circiter. Ex περὶ, & ῥέπω.

Περισσός, ὀῦ, ὁ ἡ, pedem circumdans; (2) ante pedem circumdatus, pedi convenient, ὑπόδημα περισσὸν, calcei habile, al. ποδὸς πῶλος.

Περισσῶς, *Adv.* eximie, summopere, supra modum; (2) valde, vehementer, (3) divinitus.

Περιστελέω, provehor nave.

Περιστρέχω, circumfundo; ut hinc fit περιστρέχομαι, aor. 1. part. pass. circumfusus, apud Hom. Θυμὸν ἐνὶ στήθεσι περιστρεχθεὶς ὀλυμπον, Il. 14, 316.

Περιτάω, ασω, impingo, i. e. in indignationem aut odium alicujus incurro.

Περιπτερύξ, υγος, ὁ ἡ ύ, undique pinnatus. Ex ἐπὶ περὶ & πτέρυξ, *penna*.

Περιτίλλω, f. ἴσω, corticem auferendo perpolio; (2) accurate decortico, περιτιλμός, decorticatio, pl. tt. part. pass. Ἀλλ' ἐκμὴ σύτε τὸ, τε ἀκριτόφυλλα, Arist. Acit. 512.

Περιτύλιγμα, ατος, τὸ, operimentum. A τύλη.

Περιτυλίξασα, acc. sing. aor. 1. part. act. f. ξ. ν.

Περιτύπτω, f. ψω, circumplico, circumcirca obvolvo; (2) circumdo, circumtundo; (3) circumplector, amplector; (4) circumvenio, circumdo; ἀφετέρους, comp. ότερος, Gl. V. Πέπλοι δ' μὲν ἀμφιτύπτουσιν, Eur. Hec. 724. Ἥμεν ἀμφιτύξαι ὠλένας βρέτας, Lyc. 1135. χίραι, Eur. Andr. 418. Ἐν ἄγκυ, id. Iph. in Au. 1017. Hinc

Περιτυχὴς, ῆς, ἡ, ambitus, complexus; (2) septum, mœnia; (3) circumactio, conversio.

Περιτυχὴς, ῆος, ὁ ἡ ύ, circumvolutus, circumdatus, inductus, plicando scilicet.

Περιτύω, conspuo, contemno, nihili duco.

Περιτλαμα, ατος, τὸ, quod accidit, casus, calamitas. A πίπτω. Unde

Περιπλωσις, εως, ἡ, casus, infortunium, calamitas, (2) casus, fortuita occasio.

Περιπλωτικὸς, ὴ, όν, fortuitus.

Περιτύμα, ατος, τὸ, pus collectum; (2) circum dentes suppuratio. Ex πυέω.

Περιπυρλιὸν, ου, τὸ, putamen, molles floccos continens. Ex πυρλιὸ.

Περίτυστος, ου, ὁ ἡ ὐ, fama notus, fando passim celebris. Προφήτης οὐ δύναται περίπυστον ἔχειν ἐν πατρίδι τιμὴν, Nonn. P. 4, 44. Ex πυνθάνομαι.

Περιπωμάζω, fut. ασω, circumcirca obturo.

Περιπωματίζω, f. ἴσω, idem. Ex πῶμα.

Περιραίω, conspergo. Gl. V.

Περιρραχάζω, valde contemno, irrideo, contemtim tracto.

Περιρρομβέω, ῶ, f. ήσω, circumvolvo & circumago in modum rhombi, contorqueo; potius περιρρομβέω, scribendum.

Περιρρηγὴς, ῆος, ὁ ἡ ύ, disruptus, circumfractus, circumcisus. A περιρρήγνυμι.

Περιρράινω, f. ανῶ, circumaspergo, conspergo. Περιρράινειν οἰκίας, Dioscor.

Περιρραχίδες, palmarum termites; ramuli, furculi, Schol. Nic. Ὅσας ἐμπυλλοιο περιρραχίδας ἀέξῃ, Nic. Th. 533. Ex ῥαχὶς.

Περιρράνσις, εως, ἡ, adspersio. A περιρράινω.

Περιρράντηριον, το, aspergillum, Gl. V. instrumentum ad dispergendum. Ab eod.

Περιρραντίζω, fut. ἴσω, conspergo.

Περιρράπτω, suo, contuo, Gl. V.

Περιρρέζω, expio, lustro.

Περιρρέομαι, περιρρέομαι, pervagatur.

Περιρρέπω, f. ψω, in alteram partem declino.

Περιρρέψις, εως, ἡ, inclinatio, propensio. A πρὸς.

Περιρρέω, circumquaque fluo, undique fluo, circumfluo, alluo; περιρρέομαι, circumfluor, abundo, adfluo aliqua re; περιρρέει, circumfluit; αἵματι περιρρέομαι, sanguine fluens. Ὠκεανὸς περιρρέων ὑμᾶς, Aristot. Περιρρεῖ ποταμὸς μεγάλοις, Luc.

Περιρρήγνυμι, vel περιρρήγνυμαι, *propriæ*, alteri per vim decipio, velut vestem, ut luctores faciunt, περιρρήγνυμαι, *in med.* præ dolore vestem meam discindo & lacero. *Sed antiquæ poetæ Attici, & præsertim posteriores activo etiam utuntur pro medio.* Eur. Οἱ σφετηροὶ περιρρήξαντες αὐτῷ τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥιζοῦν, Act. 16, 22. Περὶ τῶν χάρων περιρρῆξι, Isocr. Hinc

Περιρρηγὴς, ῆος, ὁ ἡ ύ, P. (περιρρηκὴς, *Steph. Byz.*) in utramque partem reflexus, inflexus, aut retractus; (2) qui in orbem circumactus procidit, protrit; (3) rotundus.

Περιρρήδην, *Adv.* in orbem utrinque.

Περιρρῆξις, εως, ἡ, abruptio, discissio, A περιρρήσσω, idem quod περιρρήγνυμι.

Περιρρῆσσω, ττω, fluxus in orbem, vortex.

Περιρρόια, ας, ἡ, defluxio humoris e variis partibus in certum locum velut vesicam, &c. Περιρρόιαι χολώδεις, *Hippocr.* A

Περιρρόος, *contr.* πλόῦς, ου, ὁ ἡ ὁ, circumfluus; (2) *Subst.* adfluxus humorum. Ex πρὸς, & ῥέω.

Περιρρύεω, undique fluo, circumfluo. Περιερρύησαι αἱ κύμαι. *Aret.* Πολλοῖσι βραχίων ἢ πῆχυς ὅλος περιρρύη, *Hippocr.*

Περιρρύπλω, f. ψω, abstergo, abluo. Περιρρύπλειν ἀνθρακας, Dioscor.

Περιρρύστος, ου, ὁ ἡ ὁ, circumfluus. A περιρρέω.

Περιρρώξ, ῶγος, ὁ ἡ ὁ, abruptus, præruptus. A περιρρήγνυμι.

Περισαίνω, vel περισσαίνω, caudam movendo circa aliquem abblandior. Οὐρῆσι μακρῆσι περισαίνοντες ἑνέσλω, Odyss. 10, 215.

Περισαλπίζομαι, fut. πίσομαι, tubarum seu tubæ sonitu excitor, tubam sonantem audio. Ex περὶ, & Σαλπίζομαι, *tubæ canor.*

Περίσαξις, εως, ἡ, accumulatio, aggeratio, congestio. A περισάττω.

Περισαρκίζω, f. ἴσω, carnem scalpello circino, scarifico. Ex Σάρξ. Hinc

Περισαρκισμὸς, ῆ, ὁ, circinatio carnis, quæ scalpello fit, scarificatio.

Περισαρκὼς, ὼς, ὁ ἡ ὁ, carnosus, carne abundans. Ab eod. Hinc

Περισαρκόω, ῶ, fut. ώσω, carnibus gravo, carne circumdo, carne vestio. Hinc

Περισάρκωσις, εως, ἡ, cum quid carne circumdatum est.

Περισάττω, f. ξω, circumstipo, circum accumulo, Gl. V. aggero. Περισάττειν τὰς ῥίζας τῇ γῇ, Theophr.

Περισεία, poet. περισείω, f. είσω, quatio seu concutio. Περισείετο δ' ἴθειραι, Il. 19, 382.

Περισεμὸς, ὴ, ὁ ἡ ὁ, gravis & magnificus.

Περίσηπτος, ον, venerabilis. A σέβομαι.

Περισημὸς, ὴ, ὁ ἡ ὁ, insignis, clarus, (2) insignis, notus. Ex Σῆμα.

Περισήπτω, putrefacio. Ὅταν ἐκτισθῶσα πλεσσαπῇ λθυκα, Theophr.

Περισθένω, viribus & robore valeo, nimium viribus polleo; περισθενία, prævalens, ferociens. Μή μα περισθενίαν δολόσιτα ὀζεσι χαλκῷ, Od. 22, 368. A

Περισθενὴς, ὴ, ὁ ἡ ὁ, viribus & robore prævalidus. Ex σθένος.

Περισίαλόω, ῶ, f. ώσω, variego.

Περισιδηρὸς, ου, ferro obductus.

Περισκαίρω, salio circum.

Περισκάπτω, f. ψω, effodio circa.

Περισκελὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, perdurus; (2) pertinax, præfractus; (3) asper, molestus. Ex περὶ, & Σκέλλω, *exsicco.* Περισκελέστερον, molestius, ægrius, gravius; ὁ μὲν πρᾶτλαν πόντα πλησκελέστερον ἅπαντα τ' ανιαρὰ φέρῃ, Menand.

Περισκελὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, crura ambiens seu circumdans. Ex Σκέλος. Hinc

Περισκέλιον, ου, τὸ, fœminale, caliga, bracca.

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, περισκελίδες, fœminalia. Gl. V.

Περισκελὴς, *Adv.* obstinate & infracto adversus fortunam animo. Ab eod.

Περισκεπάζω, protego, defendo.

Περισκέπτομαι, fut. ψομαι, circumspicio, considero. Ὅτ' Σὲ μέλ' οὕω νέκλα περισκέπτεσθαι, Arat. Hinc

Περίσκεπτος, ὴ, ὁ ἡ όν, qui circumcirca oculis lustrari potest; (2) ex quo facile lustrari oculis circumquaque possunt.

Περισκέπω, probe tego. Χρυσέῃ παλάμῃ περίσκεπε χείλεα ταρσοῖς, Moschi. 2, 61.

Περίσκεψις, ὴ, circumspectio; (2) speculum auri, vel nummorum, cura. A περισκέπτομαι.

Περισκιάσιον, ου, τὸ, tabernaculum, quod circumdatus est. Ex Σκιὰ.

Περισκληρύνω, induro.

Περισκοπέω, ῶ, circumspicio, exploro, Gl. V. περισκοπεῖ, perlustrat, Ph. Περισκοπῶν ἄστρων δρομὰς, M. Anton. 7, 27. Ἀποκαμόντων ἐφοδεύειν περισκοπῶσι, Heliod. Hinc

Περισκόπησις, ὴ, circumspectio, exploratio.

Περισκυβίζω, scythico more crines cum cutem capite resecto.

Περισκυλακισμὸς, ῦ, ὁ, genus lustrationis quæ canis fiebat, Plut. in Romul. cap. 20. Ex περὶ, & Σκύλαξ, *catulus.*

Περισκυτίζω, f. ἴσω, cutem circumcirca detrudo. Ex περὶ, & Σκύτος, *corium.* P.

Περισμαραγία, ὰς, fut. ήσω, circumstrepo.

Περισμάω, detrico, detergo.

Περισμήχω, idem.

Περισμύχω, paulatim & clam comburo; (2) macero, conficio dolore, ægritudine.

Περισοβέω, ῶ, f. ήσω, circumeo; (2) circumfero, dicitur inpr. de cadaveribus in convivio. Κύκλῳ περισοβῶν τὰς πόλεις καλεμένῳ, Arist. Av. 1471.

Περισοφίζομαι, circumvenio, astutia fallo. Οἶμοι τάλας γ', ὡς Σε περισοφίζεται; Arist. Av. 1652.

Περισπαίρω, palpito & terram calcibus pulso.

Περισπασμὸς, ὰ, ὁ, distractio, occupatio ortæ ex curis & negotiis; (3) circumflexio. A

Περισπάω, ῶ, f. άσω, detrahо, avello, defringo, Gl. Vet. (2) distrahо, i. e. in diversum trahо; (3) diffrahо, i. e. curis & negotiis, itemque quibuscunque etiam suavibus avocamentis, oblectamentis. Gl. Vet. (4) circumflexo accentu noto; περισπασθεὶς, defrictus, Ph. aor. 1. part. pass. distractus; περισπαμένη, circumflexa, circumducta, Ph. præs. part. pass. Ὁ ὑ περισπάσας ἔχων, Eur. Iph. in Tau. 997. Περισπᾷ σὲ τὰ ἐξάδην ἐμπίπτοντα; M. Anton. 2, 4. Ἐγὼ ὑ ἐμαυτῷ καθύπνου ποιῶ, τὰ ὅλα μὲ ὐ περισπᾷ, id. 6, 17.

Περισπείρω, ῶ, f. άσω, in orbem circumdo, vel involvo. Περισπείρασε τὸν ἰδῶτα τῇ κεφαλῇ, Plut.

Περισπείρω, circumquaque sero, dissemino, dispergo. Ἐκ χρυσοκάτων τόξων ἀφεὶς περισπείρασε Ἀχελῴου δρόσον, Eur. Andr. 167.

Περισπερχία, ὰς, studium, diligentia, festinatio. A

Περισπερχὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, supra modum urgens seu premens. Ὦ φθισπερχὲς πάθος, Soph. Aj. 999. A

Περισπέρχω, studiose propero; (2) graviter fero; (3) intensus sum; **περισπέρχομαι**, huc illuc cursito.

Περισπόδω, comitor, persequor, assiduus comes hæreo; (2) urgeo, premo.

Περίσπλαγχνος, ον, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, animosus. Ex **περί**, & **Σπλάγχνον**.

Περισπογγίζω, spongia detergo.

Περισπουδαστός, ή, ὁ ἡ ἡ, studiose expetitus, quem multi studiose adfectantur, qui diripitur, ut Cic. ait. (2) studio dignus. Ex **περί**, & **Σπουδάζω**.

Περισπουδάστως, studiose, cupide.

Περισπωμένη, ης, ἡ, sc. **προσῳδία**, circumflexus accentus. A **περισπάω**.

Περισπωμένως, Adv. cum circumflexo in ultima.

Περισσαίνω, Od. 10, 215. idem quod **περισσεύω**.

Περισσάκις, Adv. numero impari, impariter. A **περισσός**.

Περισσαρτιάκις, ή, ὁ ἡ ἡ, compositus ex pari & impari numero. Ex **περισσός**, & **ἄρτιος**.

Περισσεία, ας, ἡ, abundantia. A **περισσός**.

Περίσσεμα, vel **περίσσωμα**, ατος, τό, abundantia; (2) reliquiæ, excrementum, fœtus. Ab eod.

Περισσεύσαντα, acc. pl. aor. 1. part. act. n. g. a **περισσεύω**. Unde

Περίσσευσις, εως, ἡ, abundantia, Gl. Vet.

Περισσεύσω, *abundaverim*, aor. 1. conj. act.

Περισσεύω, seu **περισσεύομαι**, fut. εύσω, abundo, superfluo, supersum, Gl. V. **περισσεύει**, superat, supereest, Gl. V. Περισσεύειν ἄρτων, Luc. 15, 17. τὰ ἀγάπη εἰς ἀλλήλους, 1 Thess. 3, 12. **περισσεύσαντα κλάσματα**, Joan. 6, 12. A **περισσός**.

Περισσήνετος, ος, ὁ ἡ ἡ, pastu seu cibo abundans. Κλάσματα πυκνοθὲ τε περισσήνετο τραπέζης, Nonn. Paraph. 6, 12. Ex **περισσος**, & **βοτός**, *cibus*.

Περισσοδάκτυλος, vel **περισσοδάκτυλος**, ος, ὁ ἡ ἡ, cui digitus unus supereest, (2) digitos numero impares habens.

Περισσολαλία, vel **περισσολογία**, ας, ἡ, loquacitas; (2) copia orationis. A

Περισσολάλος, ή, ὁ ἡ ἡ, verbis abundans, loquax. Ex **περισσος**, & **λαλέω**.

Περισσόκομος, ος, ὁ ἡ ἡ, abunde comatus, qui comis densis est. Ex **κόμη**.

Περισσολογία, & **περισσυλογία**, fermone multo utor.

Περισσολογία, vel **περισσυλογία**, ας, ἡ, expositio rerum supervacuarum, sermo abundans & supervacaneus; (2) exaggeratio rei & amplificatio copiosa.

Περισσολόγος, & **περισσυλόγος**, ος, ὁ ἡ ἡ, multo sermone utens; (2) copiosus in dicendo.

Περισσόμυθος, ος, inanis dictu; (2) loquax.

Περισσόνοος, *contr.* **περισσόνους**, ους, ὁ ἡ ἡ, excellenti mente præditus, sciens.

Περισσός, & **περισσός**, ή, όν, qui præ cæteris aliquid habet, quo illis præstet, eximius, excellens, copiosus &c. unde τὸ **περίσσον** excellentia, præstantia, copia; (2) qui est ultra id, quod esse debet, modum excedens, nimius, supervacaneus, redundans; (3) inutilis; (4) impar; (5) numero additum, ut **ἕκοσι περισσά**, est viginti amplius. A **περί**.

Περισσόσαρκος, ος, crassus. A **περί** & **σάρξ**.

Περισσότερος, α, ον, abundantior, Gl. Vet. præstantior. A **περισσός**.

Περισσοτέρως, Adv. vehementius, magis. A **περισσότερος**, quod est *Compar.* A **περί**.

Περισσοτεχνία, ἡ, artificii adfectatio, nimium artis studium.

Περισσότης, vel **περισσύτης**, ητος, ἡ, copia; (2) excellentia, præstantia, (3) redundantia sermonis, quæ & **πλεονασμός** dicitur. A **περισσός**.

Περισσοτρόφητος, ος, ὁ ἡ ἡ, nimis delicatus. Ex **περισσός**, & **τροφία**, *delicate vivo*.

Περισσόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, perprudens. Ex **περισσός**, & **φρήν**, *mens*.

Περισσῶς, seu **περισσῶς**, Adv. copiose, eximie, egregie, excellenter; valde, vehementer, singulari & peculiari quodam modo, Gl. Vet. abunde, abundanter. A **περισσός**. Unde

Περίσσωμα, v. **περίσσωμα**.

Περίσσωσις, seu **περίσσωσις**, εως, ἡ, idem quod **περίσσωμα**.

Περισταδόν, Adv. circumstando, circumcirca. A **περίστημι**.

Περισσάζω, desilio, irroro.

Περισταλτικός, ή, όν, contractorius, adstrictorius. A **περισστέλλω**.

Περισσάσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui magna frequentia celebratur. A

Περίστασις, εως, ἡ, circumstantia; (2) corona, i. e. turba circumfusa & circulum efficiens; (3) casus adversus, incommodum; (4) eventus, vicissitudo; (5) occasio; (6) apparatus, supellex, instrumentum. A **περίστημι**.

Περισταθείς, circumsto, *Pass.* circumdor a turba. Ex **περί**.

Περιστατικός, ή, όν, circumstans ad eventa s. loca, tempora, &c. pertinens, unde **περιστατικὰ** circumstantiæ temporum & locorum; (2) adversus, calamitosus, minus secundus. A **περίστατος**.

Περιστατικῶς, Adv. circumstantialiter.

Περίστατος, ος, ὁ ἡ ἡ, quem circumstant homines. *Subst.* ὁ, locus altus. Περίστατοι qui corona hominum cinguntur. Θαυμαστοῖσιν περίστατος, Ilocr. A **περίστημι**.

Περισταυρόω, ῶ, fut. ώσω, vallis seu palis in terram defixis munio. **Περισταύρωσεν αὐτὸν τοῖς δείδισιν**, Thuc. l. 2. prope fin. Hinc

Περισταύρωμα, ατος, τό, munimentum vallotum, vallum.

Περισταχάδης, ες, ὁ ἡ ἡ, spicatim circumeuntes.

Περιστεγανος, ον, bene tectus. A

Περιστέγω, circumtego, munio.

Περιστείλωσι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Poët.* & *Ion.* pro **περιστῶσι**, a **περίστημι**.

Περιστεῖχω, f. ξω, circumeo, seu in orbem eo. Τίς ἢ περίστειξας κοίλην λόχην ἀμφιβασα, Odyss. 4, 277.

Περιστέλλω, cooperio, contego, obvolvo, circumcirca involvo; (2) compono decenter, orno, *usit.* cadaver mortui hominis; (3) comprimo, corrigo; (4) comprehendo, amplector; (5) cave, ne aliquid incommodi alicui accidat. Θανόντα ζοὶ **περιστελοῦσι**, Eur. Alc. 660. Ὡς ἂν μ' ἀδελφὸς ἐκ περιστείλαι ὄν; id. Iph in Tau. 629. Τὰ ζοὶ **περιστέλλα κακὰ**, id. Her, fur. 1133. Καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν οὐ **περιστελεῖ**, componere, id. Med. 1035.

Περιστενάζω, fut. άξω, ingemisco.

Περιστεναχίζομαι, idem. Κινησῆσι δέ τ' δῶμα περιστεναχίζετ' ἀοιδῇ, Odyss. 10, 10.

Περιστένω, circumcirca gemo; (2) circumcirca resono; (3) undique arceo. Κορυφοῖσι δ' **περιστενε** Ἴδη, Hom. Hym. in Pan 21. **Περιστένεται** δέ τε χαλκὸς, Il. 16, 103.

Περίστικτος, ος, devinctus, ut corona, diadema, &c. A **στέφω**.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ, ᾶς, ἡ, columba.

Περιστερεών, ῶνος, ὁ, columbarium, Gl. Vet. locus, in quo columbæ alantur; (2) herba quædam. **Περιστερεὼν** Gl. Vet. Unde

Περιστερίδιον, ου, τό, parvula columba; (2) vel pullus columbinus, pipio, Dim.

Περιστέριον, ου, τό, pullus columbinus, pipio; (2) herba quædam. Ab eod.

Περιστέρνιον, ου, τό, pars corporis, quæ pectus cingit, seu præ cordia. Ex **περί**, & **στέρνον**.

Περιστεροειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, columbini generis. Ex **περιστερά**, & **εἶδος**.

Περιστερές, οῦ, ὁ, columbinus. A **περιστερά**.

Περιστεροτροφεῖον, ου, τό, locus, in quo columbæ aluntur. Ex **περιστερά** & **τρέφω**, *alo*.

Περιστερώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, columbaris. A **περιστερά**.

Περιστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corona redimio; (2) cingo, circumdo. **Παῖδα** ἐκ ὄχλου **περιστεφάνωσιν** ὑπ' ἀγορᾷ **προεδρίαις**; Arist. Plut. 786. **Κύκλῳ περιστεφανῶσαι τὸν ἑκκαίδεκα**, Aristot.

Περιστεφής, ής, ὁ ἡ ἡ, corona redimitus; (2) septus, seu cinctus velut serto. A **περιστέφω**.

Περιστέφονται, 3. plur. præs. ind. pass. verbi **περιστέφω**.

Περιστέφω, f. ψω, corono; (2) circumdo, circumtego. Οἷοισι νηφέμοι **περιστέφῃ** ὄρεσιν ὑρμὸν Ζεύς; Odyss. 5, 303.

Περιστήθιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui pectus ambit seu circumdat, pectori circumfusus. Hinc τὸ **περιστήθιον**, ου, falcia pectoralis, pectorale, Pontificis gestamen, ap. Ebr.

Περιστηρίζω, undique fulcio, firmo.

ΠΕΡΙΣΤΙΑ, ων, τά, lustrationes.

Περιστιαρχος, ου, ὁ, lustrationibus præfectus. Ex **περίστια**, *lustrationes*, & **ἀρχός**, *præfectus*.

Περιστίζω, f. ίσω, notis compingo, punctis distinguo, Gl. V. circumpungo. Hinc

Περιστικτός, ος, ὁ ἡ ἡ, notis compunctus, maculosus.

Περιστιλβόω, fulgeo, Gl. V. radio, præfulgeo.

Περιστιχάομαι, ᾶμαι, circumambulo, circumeo.

Περιστλεγίζω, destringo circumcirca.

Περιστοιχίζω, & **περιστοιχίζομαι**, cingo, circumdo. Κύκλῳ πανταχῆ μίλλοντας ὑμᾶς ἢ καθημένους **περιστοιχίζεται**, Dem. Phil. 1.

Περιστοιχτός, ος, ὁ ἡ ἡ, ordinibus distinctus, vel in quincuncem ordinem dispositus.

Περιστολαδίω, circumcirca tegendo. A

Περιστολή, ῆς, ἡ, obvolutio; vestis. A **περιστέλλω**.

Περιστόμιον, ου, τό, lingulæ locus in gutture; (2) pinguedo, arvina; (3) cutis conduplicatio ob pinguedinem; (4) ora seu limbus, Gl. V. rictus; item, puteale, puteal, Ph. Ex **περί**, & **στόμα**, *os*.

Περίστομος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui circum os est, os ambiens. Ex **περί** & **στόμα**.

Περιστονάχίω, circumcirca gemo.

Περιστοναχίζεν, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* cum ν pro **περιστοναχίζε**. A

Περιστοναχίζω, idem; (2) undique repleor & reboo gemitibus. **Περὶ δ' ἐστοναχίζετο δῶμα**, Odyss. 10, 474.

Περίστοον, τό, porticus. A **στοά**.

Περιστορέω, sterno, substerno.

Περιστρατοπεδεύω, & **περιστρατοπεδόομαι**, f. εύσομαι, castris seu exercitu cingo, circumsideo. **Περιστρατοπεδεῦσι τὸν Ταραντίνους**, Plut.

Περιστρέφω, f. ψω, circumago, in orbem verto, circumverto. Χειρὶ **περιστρέψας**, Il. 19, 131. **Κύκλα δ' ἅμα περιστρέφεσθ' κυκόωντε**, ib. 5, 722. Gl. V. intorqueo.

Περιστροφάδην, Adv. circumagendo, in orbem vertendo. A **περιστρέφω**.

Περιστροφή, ῆς, ἡ, conversio, convolutio, rotatio, (2) conversatio. Ab eod.

Περιστρόφιξ, ῖγος, ὁ, ης. volutorium, instrumentum, quo utimur ad æquandas aridorum mensuras, radius; (2) lignum, quo aliquid, ut torcular, aut simile quid circumagitur. A **στρέφω**.

Περιστώμα, ατος, τό, stragulum, Ph. A **περιστρωννύω**, *sterno*. Hinc

Περιστρώματα, ων, τά, aulæa & tapetia, quibus triclinia & lecti torique sterni solent; (2) circumvallationes.

Περιστρωφᾶτο, præs. inf. pass. *Ion.* pro **περιστρέφεσθαι**. A

Περιστροφάω, ῶ, circumverto, circumago. **Περιστροφάων χρηστήρια**, Herodot.

Περίστυλον, τό, locus columnis cinctus, Gl. V. columnatum. A

Περίστυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, circumcirca columnatus; columnis in ambitu cinctus.

Περισυφηλίζομαι, **περισυφηλίξομαι**, duplicatione tracto, amitto, compello.

Περίσωμα, ατος, τό, vitiose pro **περίσσωμα**, Ph. Ex **σάω**.

Περισυλάω, ῶ, f. ήσω, dispolio, spoliando & depeculando

depeculando detraho, compilo, Gl. V. expilo, compilo. Τὸ ἁγαλμα τῶν Ἀπόλλωνος περισύλησεν, Ælian. V. Hist. 1, 20.

Περισωμαχω, contineo.

Περισύρω, ab omni parte traho, in diversum traho, distraho; (2) divello, lacero; (3) vexo, diripio; (4) obtrecto, probris & contumeliis lædo. Gl. V. vexo, lacero. Τὰ θρίμματα τῶν θεῶν περισύροντες ἀπήγαγον, Polyb. Ἀεὶ ἡ κάτω περισύρομαι, Luc.

Περισφαιρωδῶς, *Adv.* in globi vel pilæ modum. Ex περὶ & Σφαῖρα, *Globus.*

Περισφαλὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, lubricus. A Σφάλλω.

Περισφάλλομαι, oberro, elabor, vagor.

Περισφαραγίω, circumstrepo. Στενοὶ δὲ περισφαραγήσασι γάλακτι, Nic. Th. 553.

Περισφήνωσω, obstruo, veluti cuneo; obturo.

Περισφίγξω, f. ξω, constringo, coërceo, complector arcte, ut discedere nequeo.

Περισφύριον, ου, τὸ, fascia, qua malleoli pedis solent cingi; (2) ligamen, quod cruribus circumdatur.

Περισφύριος, ου, ὁ ἡ ὀ, talos cingens.

Περίσφυρος, ου, ὁ ἡ ὀ, idem. Hinc περίσφυρον, ου, τὸ, fascia, qua malleoli cingi solent, Ph. talare. Ex περὶ, & Σφῦρα, *malleus.*

Περίσχες, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro περίσχεσο, a περίεχω.

Περιχέτις, εως, ἡ, verbum militare, dicitur que, si quis ab hostibus undique circumventus est. A περιχέω.

Περιχεὴς, ες, ὁ ἡ ὀ, implicatus, circumdatus. Ab eod.

Περιχιδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, in medio fissus, in duas partes dissectus; περιχιδὲς, calcei lecti & fissi. A

Περιχίζω, f. ίσω, divido, discindo, dirip'o, ut περιῤῥήγνυμι.

Περιχῶσαι, f. ίσω, fune circumdo, & sepio. Hinc

Περιχώρισμα, ατος, τὸ, diremptio seu separatio per funiculum.

Περιῳκίζω, f. άσω, incolumem servo, conservo. Αὐτο δὲ τοῦτο ἡ περιῳκισεν, Synes. Εἰ ἡ περιῳκίσθη, Ælian. V. Hist. 2, 31.

Περιῳρύω, fut. ὀρύσω, aggero, cumulo, coacervo; (2) cumulo & obtuo.

Περιῳσμένως, ως, ὁ ἡ ὀ, admodum temperans.

Περιωτὶς, ίδος, ἡ, tænia vel fascia undique cingens, *Arist.* Ex περὶ, & ταινία.

Περ.τεμνόμην, pres. int. act. *Ion.* pro περιτέμνεσθαι, a περιτέμνω.

Περιτάμνω, *Ion.* pro περιτέμνω, & περιτάμνομαι, succido, admo. privo, vasto. Βας περιτεμνόμενον, Odyss. 11, 401.

Περίτασις, εως, ἡ, circumtensio, obtentus; (2) vehemens & valida distentio. A περιτείνω.

Περιτάφρεύω, f. εύσω, fossa seu vallo munio; (2) murum duco, murum circumvallo. Τειχίζουσι τῇ σοφίᾳ τὴν πόλιν περιταφρεύειν, ἵνα μηδὲ καθ' ἓν τὶ εὐφύλακτον λαμβάνωσιν. Appian. B. Mithridat.

Περιτέθεικας, 2. sing. perf. ind. act. verbi περιτίθημι.

Περιτείνω, intendo, obtendo; (2) valde extendo, Ph. περιτέτακα, offendit.

Περιτειχίζω, fut. ίσω, muro circumdo seu cingo, circumvallo, p. part. pass. περιτετειχισμένος, muro circumdatus, vallatus. Περιτειχίζειν (πόλιν) μεγάλαις πλίνθοις, Arist. Av. 559. τὴν πόλιν κύκλῳ, Thuc. Hinc

Περιτείχισις, εως, ἡ, munitio per murum.

Περιτειχίσμα, ατος, τὸ, murus seu munitio locum ambiens. Ab eod.

Περιτειχισμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Περίτειχος, εος, τὸ, propugnaculum.

Περιτελέω, ῶ, perficio. Περὶ οἱ ἤματα μακρὰ τελέσθη, Odyss. 10, 470.

Περιτέλλω, circumvolvendo seu circumvertendo perficio orbem, περιτέλλεσθαι Ἀρκτοφύλακος, i. e. exacto, ut dicitur & de ortu siderum, quod in eo orbis circumactio intelligitur, Il. 2, 551.

Περιτεμεῖν, a. 2. inf. act. v. Περιτέμνω, fut. εμῶ, amputo, circumcido; περιτετμημένος, circumcisus, Gl. Vet. p. part. pass. Περιέτεμψε αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, Act. 7, 8. τὸ παιδίον, Luc. 1, 59. Οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, Gal. 6, 12.

Περιτενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, valde contentus, contentissimus & rigidissimus; (2) circumtentus, ut περίτονος. A περιτείνω.

Περιτετραμηνίζω, fut. ίσω, tego. Ex τρὶς, & τέραμνος.

Περιτέρμων, ον, finiens undique, ambiens.

Περιτέτμηνται, 3. pl. perf. ind. pass. v. περιτέμνω.

Περιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, dolus; (2) solertia. A περιτέχνάομαι, *machinor.*

Περιτήκω, f. ξω, colliquefacio. Περιτετήκεσαν πόντα, *Arat.* Hinc

Περιτηξις, εως, ἡ, eliquatio.

Περιτίθημι, & περιτίθεμαι, circumpono, circumdo, appono, ut personam; addo, ut formam, vestem, &c. περίτιθημι, assumo, induo, Gl. Vet. tribuo. Τούτοις σιμὸν περισσοτέραν περιτίθεμεν, 1 Cor. 12, 23. Περιθῆκε φραγμὸν, Marc. 12, 1.

Περιτίλλω, convello, evello. Τὰς βλεφαρίδας σὺ περιτίλλ, Arist. Eq. 372.

Περιτιμήσις, ίσασα, ῆσιν, admodum honoratus.

Περιτιτάινω, circum tendo, circum extendo. Περὶ μέσων χεῖρ τιτήνας, Il. 13, 534.

Περιτίω, f. ίσω, vehementer honoro & colo.

Περιτμηθῆναι, a. 1. inf. pass. v. περιτέμνω.

Περίτμημα, ατος, τὸ, frustum, segmentum.

Περιτομεὺς, έως, ὁ, qui circumcidit; (2) scalper exciforius, quo sutores coria circumcidunt. A περιτέμνω.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, circumcisio; in N. T. Judæi circumcisi. Ab eod.

Περιτομὶς, recutiti, Ph. Ab eod.

Περίτομος, ον, undique abruptus, f. præruptus, ce monte.

Περιτόναιος, five περιτόνεος, aut περιτόνιος, circumtentus, obtentus; τὸ περιτόναιον, vel περιτόνεον, membrana totum ventrem interiorem continens.

Περίτονος, ον, tectus, inductus, v. c. pelle tenta per omnes partes, ut in scuto, tympana. Ab eod.

Περιτοξάω, sagittis undique configo.

Περιτορνόω, detorno, torno rotundum facio, rotundo.

Περίτρανος, υ, ὁ ἡ ὀ, perspicuus, manifestus, apertus.

Περιτράπεσι, perspicue.

Περιτραπείσης, gen. sing. a. 2. part. pass. v. περιτρέπω.

Περιτραχήλιος, υ, ὁ ἡ ὀ, collo circumdatus, collum cingens. Hinc τὸ περιτραχήλιον, ου, τὸ, collare.

Περιτρέμω, contremisco, vibror.

Περιτρέπω, fut. ψω, circumago; (2) circumactio circulo & pirouette; (3) converto, transfero, (4) in errorem induco; (5) induco, impello, redigo, Gl. Vet. περιτέτραπται, turbo, vertigine laboro, percello. Περιτρέπουσι τοὺς νοῦς, Luc. Τὰ σώματα εἰς μανίαν περιτρέπῃ. Act. 26, 24.

Περιτρέφω, condlacio; περιτρέφομαι, congl.cior, congelo, rigere cogor. Σακκίσας περιτρέφετο κρυσταλλος, Odyss. 14, 477.

Περιτρέχω, circumcurso, curiens o- (2) eleganter, rem Dat. in aliqua re (dicendo) se efferre, jactare. Περιδραμόντες ὅλον τὸν τεῖχισμον ἑαυτῶν, Marc. 6, 55. Οὕτως ἀκριβῶς περιέδραμε χώραν ἅπασαν, Dion. Hal. 41. Ἡμᾶς χειροτονήσας περιθρέξας τὸν Πυκνα κᾶσαν, Arist. Thesm. 665.

Περιτρέω, f. σω, circum trepido. Ἀκοὴ ἡ περιτρησαν ἀγριδῶν, Il. 11, 675.

Περιτρεχτὸς, ὴ, ὁ ἡ ὀ, ubique pertutus.

Περιτρεφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, obtritus, pertritus, attritus. A

Περιτρίβω, obtero, contundo. Ὡς κέγχρος ἅλμη πάντοθεν περιτριβείς, Luc. 790.

Περίτριμμα, ατος, τὸ, homo rei alicujus tractatione velut attritus; περίτριμμα ἀγορᾶς, circumforaneus, item subbasilicanus, forensis, Ab eod.

Περιτριχόομαι, ἰλαὸς περιτετριχωμένος, Poll. ulcus in capite, aut alia pilosa capitis parte.

Περιτρομέω, contremisco. Χάρμης ἡ περιτρομέοντο μάλεσθαι, Odyss. 18, 76. A

Περίτρομος, ου, ὁ ἡ ὀ, circumtremens, totus tremefactus. Gloss. Vet. tremebundus. A περιτρέμω.

Περιτρόμως, *Adv.* tremebunde.

Περιτροπάδὴν, *Adv.* cursim, celeriter, strenue.

Περίτροπος, *Ion.* pro περιτροπάων, revertens, Il. 2, 295. A περιτροπάω. Th. τρέπω.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, vicissitudo, qua aliquid per vices & in orbem fit; ἐκ περιτροπῆς, per vices; ἐν περιτροπῇ, idem; (2) circuitus, seu circuitio. Ab eod.

Περιτρόχαλος, ου, ὁ ἡ ὀ, orbiculatus, rotundus; περιτρόχαλα, genus tonsuræ, cum in orbem tondetur caput, solo in vertice relicta coma. A περίτροχος.

Περιτροχάω, ῶ, circumcurro.

Περίτροχος, ου, ὁ ἡ ὀ, circumcurrens, in orbem currens; (2) orbiculatus, rotundus, A περιτρέχω.

Περιτρώω, rodo, ambedo, peredo, obrodo, rodo, Gl. Vet. Αὐτὸς οἱ ὁ Κλέων πεπραξιδάμας μὲν ἡμᾶς ὦ περιτρώγῃ, Arist. Vesp. 594.

Περιτὶς, vide περιατὸς.

Περίτλαμα, ατος, τὸ, excrementum; fæces, urinæ, & quicquid in corpore e nutritione redundat. A περιτλῶ. Hinc

Περιτλαματικὸς, ὴ, ὸν, excrementis abundans; (2) qui excrementa insunt, ut vesica, alvus, &c.

Περιτυγχάνω, incido, in utramque partem, forte reperio, nanciscor; περίτυχων, incidi, nactus sum; περιτυχὼν, adeptus. Ἀγυάμεις κοιτῇ περιτυχεῖν, Xen. Τῷ γυμναικα] κῇ τε μέρος τ' εἰκείας περιτυχὼν, Heliod.

Περιτὺνα, cædo, sc. saxum, cæmentum.

Περιτύμβιος, υ, ὁ ἡ ὀ, sepulchralis, busto circumtusus est, funebris. A τύμβος.

Περιτυμπανίζω, fut. ίσω, tympanorum pulsu, circumstrepo; (2) fustibus cædo.

Περιτυχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, qui incidit in aliquid, consequitur quid. A περιτυγχάνω. Unde

Περιτυχὼν, *qui casu accidit*, a. 2. part. act.

Περιυβρίζω, f. ίσω, injuria & contumelia adficio, vexo. Ταύτην ἐσῶσαι τὴν ἐφίσιν ταῦτα πάντα περιυβρίζειν ἡμᾶς ἀπᾶσας, Arist. Thesm. 542. Τοσαῦτα περιυβρίζειν αὐτὸς ἐν μέσῃ, id. Vesp. 1308.

Περιυπνίζω, expergiscor, Ph. περιυπνίσατο, expergefactus.

Περιφαάνω, oleo, Gl. Vet.

Περιφαὼν, circumpluo, pass. περιφύεσ, circumpluit.

Περιφαὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, conspicuus, lucens. Ex φάω, & φαω, *lucco.*

Περιφανάομαι, circumquaque conspicior, undique conspicuus sum. Τὸν ἡ χαλκὸν ὑδατος ἐόντα ἐν περιφανόωμένῳ (τόπῳ) Odyss. 5, 407.

Περιφάνεια, ας, ἡ, prospectus, splendor, Ph. perspicuitas, evidentia. A περιφαίνομαι. Unde

Περιφανὴς, 3. sing. a. 2. conj. pass.

Περιφανὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, conspicuus, conspectui expositus; (2) de figillo in poculis aut aliis vasis, quod totum est extra vas, & extrinsecus adfixum; opp. προσυπὸς; (3) illustris, nobilis, Gl. V.

Περίφαντος, ου, ὁ ἡ ὀ, circumquaque conspicuus, valde conspicuus & apertus. A περιφαίνομαι.

Περιφανῶς, *Adv.* conspicue, aperte, Ph. evidenter.

Περιφάτεια, ας, ἡ, splendor magnus. Ex περὶ, & φάτις.

Περιφειδήσαι, f. σομαι, parco.

Περιφέρεια, ας, ἡ, rotunditas, rotunda forma.

Ph. circulus, convexitas, & περιφέρεια θαλάσσης, margo. A

Περιφερής, ές, ὁ ἡ, ὀν, orbicularis, rotundus; (2) versatilis, rotatilis, Gl. Vet. convexus, devexus, teres. A περιφέρω.

Περιφερόγραμμος, ος, ὁ ἡ, ον, lineam unam habens circumcurrentem, & in se redeuntem, ut circulus. Ex περιφορά, & γραμμή, linea.

Περιφέρω, fut. περιοίσω, circumfero, mecum fero, in comitatu meo fero; (2) circumago & eodem revolvo; (3) redigo in vel ad; (4) in errorem induco, perturbo; (5) περιενεγκεῖν, etiam est qui ad se redit, recipit se; περιφέρομαι, circumferor, Gl. Vet. vagor, palor; περιενεχθείς, aor. 1. p. pass. circumlatus. Τὸν Ἀχαιμενοῦς παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Eur. Or. 448. Ὡς μέσοις ἐκ ἐν ταῖς ἀγκάλαις περιενεγκεῖν αὐτὸν ἀγαπῶντες, Xen. Cyr. 7, 27.

Περιφεύγω, effugio, evado & superstes sum, Gl. Vet. defugio. Οἱ τότε περιφεύγοντες τὴν φθορὰν, Plato.

Περίφημος, ος, ον, famosus. A φήμη.

Περιφήτης, ου, ὁ, qui clava in pugna utitur. A φάσ.

Περιφθάντα, acc. f. a. 2. part. act. v. περιφθημι.

Περιφθάνω, prævenio; περιφθὰς, aor. 2. part. prætervectus.

Περιφθείρομαι, minuer, circumeirca corrumpor, (2) pediculos colligo, Hes.

Περιφθείρω, corrumpor, conficior, pereo.

Περιφιλέω, ῶ, valde diligo. Οἱ ἀεὶ κῆρι φίλῃ θεὸς, Odyss. 15, 245.

Περιφοβής, ής, ὁ ἡ, ές, ad ras. A

Περιφλέγω, f. ξω, imburo, vehementer uro.

Περιφλοιάω, decortico. Hinc

Περιφλοίσμός, οῦ, ὁ, decorticatio, corticis detractio.

Περίφλοος, ὁ ἡ, decorticatus, delibratus.

Περιφλύω, valde nugor; (2) amburo.

Περιφοβέομαι, ἤσομαι, pertimesco, paveo, Gl. Vet. Περιφοβεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους, Xen. A

Περίφοβος, ος, ὁ ἡ, ον, metu vehementi perculsus, pertrepidus, Gloss. Vet. trepidus, pavens. Ex περὶ, & φόβος, metus.

Περιφόβως, Adv. trepide, metu vehementi perculso animo.

Περιφοιτάω, circumeo, inambulo. Hinc

Περιφοίτησις, εως, ἡ, circumcursitatio; peregrinatio, vagatio.

Περιφοιτος, ος, ὁ ἡ, ον, qui circuit, peregrinatur, vagatur.

Περιφορά, ᾶς, ἡ, circumlatio, circumactio, circumvectio; (2) sericolorum missus, qui convivis apponuntur, aut singulis convivis, aut quaternis; (3) ambitus; (4) obturbatio, allucinatio, erratio. A φέρω. Hinc

Περιφορέδην, Adv. circumagendo & in cibem transferendo & circumducendo, de incessu boum qui pedes anteriores non recta movent, item de luxatis.

Περιφορέω, circumago, circumfero, aggero, Gl. Vet. Hinc

Περιφόρημα, ατος, τὸ, f reulum, Gl. V.

Περιφορτικός, ἡ, όν, pervulgatus, omnium sermone tritus.

Περιφορτός, ή, όν, vagus; (2) clarus, sapiens. A περιφορέω.

Περίφορος, ος, ὁ ἡ, ον, circumductus, qui in transversum rapitur. A περιφέρω.

Περίφορτος, ος, ὁ ἡ, ον, onustus.

Περίφραγμα, τὸ, septum, quo quid circumdatur; sepes, murus, vallum, &c. A περιφράσσω.

Περιφραδέως, Adv. scite, perite, seu rite, Hom. Od. ξ, 466. A

Περιφραδής, ής, ὁ ἡ, ές, scitus, peritus. A

Περιφράζω, fut. άσω, circumloquor, circumloquendo cloquor; (2) considero, perpendo. Ἀλλ' ἀγεδ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες Νόστον, Odyss. 1, 76.

Περίφρακτος, ος, ὁ ἡ, ον, circummunitus, circumseptus. A περιφράσσω. Unde

Περίφραξις, εως, ἡ, idem quod περίφραγμα.

Περίφρασις, εως, ἡ, periphrasis, circumlocutio A περιφράζω.

Περιφράσσω, seu περιφράττω, fut. ξω, circumsepio, circumvallo, περιφράττειν obstipare. Περιέπλησεν Σκυθῶν ἡ ἵππον περιφράττουσι, Helied. Περιφράξαντες (πόλεις) ἐνδρύσι καταπεπλεγμένοις, Strabo.

Περιφραστικός, ἡ, όν, quod circumscribendo effertur. Ab cod.

Περιφραστός, per circumlocutionem.

Περιφρίσσω, pr riorreseo.

Περίφρων, acc. fing. a περίφρων.

Περιφρονέω, ῶ, fut. ήσω, contemno, despicio; (2) accurate cogito, contemplor. Μηδεὶς ὑμῶν περιφρονείτω, Tit. 2, 15. Ἀξιόλογα καὶ περιφρονῶ ἢ ἄλλον, Arist. Nub. 225. τὰ περιφρονήματα, id. A περίφρων. Hinc

Περιφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, despicientia; (2) accurata cogitatio.

Περιφρουρία, ᾶς, fut ήσω, custodia cingo; (2) cingo tamquam custodia aut præsidio. Τὸ τεῖχος ᾧ περιεφρούρουν οἱ Πλαταιεῖς, Thuc.

Περιφρύγω, f. ξω, torrefacio, undique torreo.

Περίφρων, ονος, ὁ ἡ, ον, prudens, sapiens, cordatus; (2) valde prudens, valde sapiens; (3) contemptor, superbus. Ex φρὴν.

Περιφυής, ής, ὁ ἡ, ές, inhærens alicui, humilis. A περιφύομαι.

Περιφυλάσσω, undique custodio.

Περιφύομαι, amplector, cognatus sum, adhæreo; περιφυόμενος, adhærens, a. 2. part. Πάντα κυσὶν περιφῦσι, Odyss. 16, 21. Τοῖς γόνασι περιφυῆναι, Helied.

Περιφύρω, seu περιστρέφω, perturbat, Ph.

Περιφυσάω, valde inflo. Hinc

Περιφυσητός, ον, valde inflatus.

Περίφυσις, εως, ἡ, incrementum in ambitu. A περιφύομαι

Περιφυτεύω, obsero. Gl. Vet. confero, circumpl

Περιφυτός, ὁ ἡ, ὀν, circumconsitus, undiq consitus. A plac

Περιφύω, f. ύσω, p. πέφυκα, circumcor, circa nascor; (2) excresco. Κάτα ἐυχίην περιέφυσαν πτέρυγαι, Arist. Nub. 151. Τὸ δ' Ἀχιλλεῖ φανὸν δὲν περιφυόμενον, hærens, Hesiod.

Περιφωνέω, ῶ, circumsono, resono

Περιφωνος, ος, ὁ ἡ, ον, manifestus. A φάω.

Περιφωτίζω, f. ίσω, illumino.

Περιχαίνω, circumbio; (2) hians devoro; (3) devoro, deglutio, p. περιχάνω. Κατέπιον ὅλην περιχάνων τὴν ὅλην, Luc.

Περιχάλα, ἡ, immoderate lætor

Περιχαλάω, ῶ, dem to, dissolvo, R.

Περιχαλκόω, ῶ, f. ώσω, valo munio, aggere circumd, Gl. Vet. circumdo, circumvallo, vallo.

Περιχαμάδις, ἴδος, ὁ, scalpellus, quo dentes circumscindebantur. A περιχαράσσω.

Περιχαραδίτης, ου, ὁ, hæres vitis circumscriptæ & emarginatæ.

Περιχάραξις, εως, ἡ, circumscriptio, Gl. Vet. circumductio. A

Περιχαράσσω, & περιχαράττω, f. ξω, circino, & circino circumscribo, (dicitur de scriptura literarum in quo vel totus vel dimidius circulus exprimitur: ut O. P. Em.) (2) scarifico & circumsecta incido.

Περιχάρεια, ας, ἡ, gaudium & immoderata lætitia. A

Περιχαρής, ές, ὁ ἡ, ὀν, supra modum lætus, nimio gaudio elatus. A περιχαίρω.

Περιχάρης, Adv. ingenti gaudio.

Περιχάσκω, inhio.

Περιχειλόω, ῶ, fut. ώσω, labro circumdo, labrum in ambitu duco. Περιχειλώσας Σιδήρῳ, ἵνα μὴ Σκεδασθῇ, Xen.

Περιχειρίδιον, τὸ, D.m. A

Περιχείριον, τὸ, ψέλιον, Gloss. Vet. armilla; περιχείρια, viriolæ, armillæ, Ph. A seq.

Περίχειρον, ου, τὸ, ornamentum, quod brachio vel manui circumponitur. Ex χεὶρ.

Περιχέω, fut. εύσω, circumfundo. Ὁ δ' ἔτειτ' ἀμφὶς κεφαλῇ περιχεύει, Odyss. 3, 437. Ἀνὴρ ὃ κάββος καὶ ὑπνος περικέχυται τῷ χάρῃ, Luc.

Περιχέω, fut. εύσω, idem; (2) perfundo. Τὸ αἷμα τοῦ βάμμα περιχέειν, Luc.

Περιχθών, ονος, ἡ, terra quæ circum est.

Περιχλαινίζω, læna induo, bene tego adversus frigus. A χλαινίς.

Περιχολόω, ῶ, ὁ ἡ, bilio us, bile circumfusus & respersus; (2) iracundus, stomachosus. A χολή.

Περιχορδίω, f. ίσω, filo seu tripudio circum; (2) circumvagor. Ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορδίσαι, Eur. Ph. 320.

Περιχρήματος, ος, ὁ ἡ, ον, admodum pecuniosus. prædives. A χρήματα.

Περίχρισις, εως, ἡ, inunctio.

Περιχρίω, ῶ, ὁ ἡ, ὀν, circumlitus; (2) qui circumlini solet aut potest. A

Περιχοίω, fut. ίσω, illino, oblino, perungo. Τάλαι περιχρίειν, Luc.

Περίχρυσος, ος, ὁ ἡ, ον, aureus, inauratus.

Περιχρυσόω, ῶ, f. ώσω, deauro, auro circumvestio; περικεχρυσωμένος, inauratus, p. pass. part.

Περιχρόα, Adv. undique affundendo, Hipp.

Περιχυμα, ατος, τὸ, circumfusum. A περιχέω.

Περιχυτήριον, perfusorium, Gl. V. Ab cod.

Περιχύτης, ου, ὁ, perfusor. Ab cod.

Περιχύω, circumfundo; (2) effundo; περιχυθεὶς, circumfusus, part. pass. aor. 1. περικεχυμένος, circumfusus, p. part. pass. Πάντα τὸν αὐτοῦ περιχυθῆσαι, Helied.

Περιώμνυμι, adjuro circumdo.

Περίωσις, εως, ἡ, circuitus; (2) circuitu redeo; (3) circumvector. Ἐς παῖδα αὐτὸν περιώσησι πλωσατείης, Paulan. Hinc

Περιωσμός, οῦ, ὁ, cessio in certu rei; (2) remissio per circuitum; (3) immunitas unius, qua una persona in alteri manet, & eximita est. Lex Eccles.

Περιωπή, ῆς, ὁ ἡ, regioni circumpicens, Gl. V. circumtorium; (2) circumjacens, finitimus, vicinus.

Περιωπία, ας, ἡ, longe, comprehendo.

Περιψάω, ῶ, f. ήσω, abstergo, deleo. Καθαρὸν καὶ τετυλωμένον χρὴ τὸ βλίτυρον περιψῆσαι, Arist. Plut. 729. Νῦν, δεκὰ κύρκου λοβὸν, τὸ ψῆμμα δεῖ περιψῆσαι, id. Eq. 903.

Περίψημα, ατος, τὸ, sordes & purgamenta detersa, delicta, Gl. Vet. sordes; (2) de homine, qui alias καθάρμα. A περιψάω.

Περιψήτωρ, ορος, ὁ, calculator, ratiocinator.

Περιψήχω, circumrado vel trico, strigili utor.

Περιψιθυρίζω, circumsono, circumstrepo.

Περιψιλᾶν, præs. inf. act. pro περιψιλόειν.

Περιψιλόω, circumeunca nudo, dispolio.

Περιψίλωσις, εως, ἡ, nudatio, spoliatio.

Περιψοφέω, obstrepo, circumstrepo.

Περιψυχέω, ῶ, ὁ ἡ, perfrigeratus, perfrigidus; (2) qui pertrigerari potest. A περιψύχω.

Περιψύξις, εως, ἡ, refrigeratio, refrixio, Gl. V. Ab cod.

Περίψυχος, ος, ὁ ἡ, ον, perfrigidus, Gl. V.

Περιψύχω, ω, ὁ ἡ, perfrigero, refrigero; (2) frico.

Περιωδυμάδις, Adverb. circuitu & circumductione per ambages, in orbem. A περιοδεύω.

Περιωδύω, incendo vexantis & misericordiæ circumvenio & obtundo. Περιωδύσας τὴν Γοργόνα ἱκεσιδίοις, Luc. Ex ἀδὺ, & ὠδὺ.

Περιωδυνάω, ῶ, f. ήσω, dolore omni ex parte crucio; (2) vehementer seu gravem dolorem

item facio; περιωδυνώμαι, ῶμαι, crucior, perdoleo.

Περιωδυνία, ᾶς, vel περιωδυνίη, valde doleo.

Περιωδυνία, ας, gravis dolor. A

Περιωδυνος, ον, ὁ ἡ, ὴ, qui vehementer dolet. Ex περι, & ὀδυνη.

Περιωθέω, ῶ, trudo vel vexo, per injuriam trudo aut vexo; (2) neglego, contemnor. Περιωθέων ἡ ἐλαυνων τὸς ἀνθρώπους, Dem.

Περιωθίζω, f. ίσω, idem.

Περιώπιον, τὸ, suppanus, Gl. V. Ab ὄμος.

Περιώμιος, ος, ὁ ἡ, ὴ, humeralis. Ex infl.

Περιώνυμος, ὁ ἡ, ὴ, cujus nomen nobilitatum est & famigeratum. Ab ὄνομα.

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, circumspectio, i. e. ipsa circumspiciendi actio, cura; (2) locus, e quo circumjacentia oculis lustrari queunt, specula; Hom. Il. 14, 8. & 23, 451. A περιόπτομαι. Hinc

Περιωπὴς, ὴς, conspicuus.

Περιώσιος, ος, ὁ ἡ, ὴ, sanctissimus, eximius, vel modum superans; (2) numerosus. Hinc Adv. περιώσιως, magnopere, supra modum, Hom. Il. 4, 359. Ex περι, & ὄσιος.

Περίστασις, εως, ἡ, vexatio. A περιπαθέω.

Περκάζω, f. άσω, nigresco, seu nigris distingui maculis incipio, matureseere incipio, vario, varior; de uvis. Ἄρτι γένεια περκάζων, modo in mento nigrescens lanugine. Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis, 75. A πορκος.

Πέρκη, vel πέρκα, perca, piscis, Gl. V.

Περκὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod. Hinc

Περκίδιον, τὸ, Dim.

Περκνόπτερος, ος, ὁ ἡ, ὸν, alas habens nigris distinctas maculis. Ex περκνὸς, & πτερὸν.

ΠΕΡΚΝΟΣ, ὴ, ὸν, niger, nigris distinctas maculis, varius.

Πορκος, vid.

ΠΕΡΝΑ, ας, ἡ, perna, petaso.

Πέρναμαι, vendor. A πίπρημι.

Περνὰς, ἀντος, part. act. v. πίπρημι.

Περνάω, in longinquum regionem venum ex porto; (2) vendo; πέρνας pro περασας, imper. Ion. Il. 24, 752. A περάω.

Πέρνημι, vendo; part. περνὰς, vendens. Δὶς ἐμὲ ταῦτα πάντα πέρνας Aust. Eq. 176. Κτήμ τε περνάμενον ἰκὴ, Hom. Il 18, 292.

Περόνη, ὴς, ἡ, ion. ίνη, fibula subnecto, fibulo; (2) ligacio veluti fibula. A

ΠΕΡΟΝΗ, ας, ἡ, fibula, Gl. V. subula, Pa. acicula, Gl Vet. Πρὶν χρυσείῃ περόνῃ κατημύξατο χεῖρα ἀραιὴν, Il. 5, 425.

Περόνημα, Dor. pro περόνημα.

Περόνημα, ατος, τὸ, opus, seu acu factum; (2) quodvis opus. A περόνη

Περονητρὶς, ίδος, ἡ, peplum, vestis quæ fibula solebat ad pectus adnecti, Theoc. 15, 21. A περόνη. Unde

Περονὶς, ίδος, ἡ, fibula.

Περπερεία, vel περπερία, ας, ἡ, temeritas; (2) nimius cultus. A

Περπερεύομαι, effero me, jactationi aut vanæ ostentationi deditus sum. Ph. perperam ago. Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, 1 Cor. 13, 4. Vid. & M. Anton. 5, 3. A

ΠΕΡΠΕΡΟΣ, ος, ὁ, levis, temerarius, præceps; perdius, Ph. vanus, Gl. V.

Περραθήκατο, 3 s. a. 1. ind med. Dor. pro περιεθήκατο, a περιτίθημι.

Πέρσαι, πάρσαι, a. 1. inf. act. verbi πέρθω.

ΠΕΡΣΕΑ, ας, ἡ, persea, arbor.

Πέρσεια, ας, ἡ, idem.

Περσείη, nomen herbæ, Nicand. in Alexiph. 429.

Περσεπόλιος, ος, ὁ ἡ, ὸν, urbium vastitor aut vastatrix. Ἐχεν' Ἀθωναία περσεπόλι, χρυσεοπλόκῳ, Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis, 43. Ex πέρθω, & πόλις.

Περσεφασσα, ης, Περσεφόνεια, ας, & Περσεφόνη, ης, ἡ, Proserpina. Ex πέρθω, & φόνος.

ΠΕΡΣΗΣ, ου, ὁ, Persa.

Περσίζω, fut. ίσω, Persas imitor; (2) Persis faveo; (3) Persarum partes sequor. A Πέρσης, Persa.

Περσικὸς, ὴ, ὸν, Persicus. Hinc ἡ Περσικὴ, ῆς, sc. μηλέα, malus Persica, & τὸ Περσικὸν, ὸ, sctl. μῆλον, malum Persicum.

Περσικὰ, calcei mulierebres & molles. Ab eod.

Πέρσις, εως ἡ, vastatio, expugnatio. A πέρθω.

Πέρσις, ίδος, ἡ, Persica: ut Περσὶς, scil. γὴ, Persia. Περσὶς γυνὴ, Persica mulier. Περσὶς χλαῖνα, læna Persica. A Πέρσης.

Περσιστὶ, Adv. Persarum more seu ritu; (2) Persici lingua. A Πέρσις.

Περσοδιώκτης, ου, ὁ, persecutor & profligator Persarum Ex Πέρσης, & διώκω.

Περσοκτόνος, ου, ὁ, occisor Persarum. Ex Πέρσης, & κτείνω.

Περσονομέομαι, Persarum legibus, & sub eorum imperio vivo. A

Περσονόμος, ὁ ἡ, ὸν, Persas regens, Persicus, Persici moris.

ΠΕΡΥΣΙ, Adv. anno præterito, anno superiori; (2) antehac, ante hoc tempus. Hinc

Περυσίας, ου, ὁ, ut περυσίας οἶνος, vinum anni superioris.

Περυσινὸς, ὴ, ὸν, qui anni superioris est; περυσινὸν, annotinum, Gl. V. Ab eod.

Περῶν, præs. part. act. pro περάων, a περάω.

Πέσεν, 3. s. a. 2. ind. act. Ion. & cum ν pro ἔπεσε, a πίπτω.

Πεσεῖν, cecidisse, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Πεσέμεν, idem, sed Ionice formatus.

Πεσέσθαι, f. 2. inf. med. Ion. pro πεσεῖσθαι.

Πεσόντασαν, 3. pl. a. 2. imper. act.

Πεσύμαι, f. 2. ind. med. Dor. pro πεσοῦμαι.

Πεσημα, ατος, τὸ, casus, lapsus; (2) quod cecidit; Gl. Vet. caſsura; πρὸς τὸ ὅλωλε Σαλαμὶς πεσήματι, Soph. Aj. 1058. A πίπτω.

Πέσησι, 3. s. a. 2. conj. act. Ion. pro πέσῃ, a πίπτω.

Πέσκος, εος, τὸ, pellis tondenda, vellus; τ. ὁ πέσκος ἐφ' ταχὺ κλύζαλεν ἐλκὴ, Nic. idem quod πίκος.

Πέσομαι, 1. plur. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἐπεσόμεθα, a πίπτω.

Πεσόντες, nom. plur. aor. 2. part. act. m. g.

Πεσὸν, eadem. f. 2. ind. verbi ejusd.

Πεσυμέθ, præf. inf. act. Ion. pro πέσειν, a πίπτω.

Πεσσευτήριος, ος, ον, ad talos & calculos pertinens. A πεσσεύω. Unde

Πεσσεύτης, ου, ὁ, calculis ludens.

Πεσσευτικὸς, ὴ, ὸ, ad lusum calculorum pertinens; (2) calculis ludendi peritus. A πεσσευτὴς.

Πεσσεύω, seu πεσσόω, f. εύσω, calculis ludo; (2) transfero, muto. Παῖς παίζων, πεσσεύων, Luc. Vit. Auct.

Πεσσοποιέω, calculos luforios disponо; (2) ordino, disponо

ΠΕΣΣΟΣ, seu πεσσὸς, οῦ, ὁ, calculus seu scrupus luforius; (2) ipse calculorum ludus; (3) pellis, seu lana concerpta, in qua pharmaca exquiuntur; locus ubi calculis vel talis ludi solet, forum aleatorium, Augustus apud Sueton. cap. 71. Ἥκουσά τῶν λίγοντος, ὑ δοκῶν κλύειν, πεσσὸς πρισσλθών, ἐνθα δὴ ταλαίπυστοι Θέσπεσι, Eurip. Med. 63.

Πέσσω, vel πέσσω, f. ψω, coquo; (2) maturo; (3) concoquo. *Sæpe licet vertere* habeo, accepi; πεπεσμένος, coctus, p. pass. Γέρα πεσσόμενα, Il. 2, 237. χόλον, Herodot. A πέπτω.

Πεσὼν, aor. 2. part. act. verbi πίπτω.

Πετάζω, fut άσω, extendo, explico. Ὁ δ' ἵζετο χέρε πετάσας Ἀμφοτέρας, Il. 21, 115. A πετάω.

Πέταλον, sive πέταχον, ου, τὸ, poculum latum & tenue. A πετάω.

Πεταλεῖον, ου, τὸ, idem quod πέταλον.

Πεταλίζω, fut. ίσω, folia decerpo, (2) folia emitto, germino; (3) folius in unam dejectis damno ac relego. A πέταλον. Hinc

Πεταλισμὸς, ὁ, ostracismus per folia.

Πέταλον, ου, τὸ, folium expansum; (2) lamina, bractea. A πετάζω.

Πεταλοποιὸς, οῦ, ὁ, bractearius, Gl. Vet. Ex πέταλον, & ποιέω.

Πεταλοργὸς, ὸ, ὁ, idem. Ex π. & ἔργω.

Πεταλώδης, ους, ὁ ἡ, ὴ, folio vel lamina similis. A πέταλον.

Πέταμαι, volo, v. πέτομαι.

Πέτασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐπέτασαν, a πετάζω.

Πετασίτης, ου, ὁ, petasi speciem gerens; (2) planta quædam. A πέτασος.

Πέτασμα, ατος, τὸ, explicatio, extensio; (2) velum. A πετάζω. Unde

Πέτασος, ου, ὁ, petasus, galerus, tegmen capitis latum & expansum; (2) umbraculum, umbella; (3) species texturæ; (4) herba, Gl. V. fastigium.

Πετασώδης, ους, ὁ ἡ, ὴ, petasi speciem gerens. A πέτασος.

Πετασὼν, ὼνος, ὁ, petaso, perna. A πετάω.

Πεταυρίζω, fut. ίσω, alto petauro exilio. A πέταυρον Hinc

Πεταυρισμὸς, οῦ, ὁ, ludibrium.

Πεταυριστὴς, οῦ, ὁ, qui alto petauro exilit, Ph. cernulus. Ab eod.

ΠΕΤΑΥΡΟΝ, ου, τὸ, pertica; (2) lignum aut asser, super quo gallinæ dormiunt; (3) genus laquei; (4) profunditas.

ΠΕΤΑΩ, ῶ, ἄσω, pando, explico; (2) aperio. Πέτασαν παρὰ δῆν' ἀλὸς, Odyss. 6, 94. Πετάσθησον ἢ οἱ ἄκαι, Odyss. 21, 50.

Πετεηνῶσι, dat. plur. Poët. pro πετεινοῖς, a

Πετεινὸς, ὴ, ὸν, volucris, volucer. A πέτομαι.

Πετίδιλλα, 3. du. imperf. ind. med. Ion. pro ἐπετίδιλλα, a πέτομαι.

Πέτδω, vola, 2. s. pr. imper. Dor. pro πέτου.

Πέτδωρον, ου, τὸ, idem quod πέταυρον.

Πέτηται, 3. s. pr. conj. v. πέτομαι.

ΠΕΤΟΜΑΙ, & πέταμαι, item πετάομαι, volo; (2) rapido cursu feror. Καὶ γὰν ἐπέστη ἡ τὴν Θάλασσαν ἐν κύκλῳ, Aust. Av. 118. Αὕτη ζῷ, ποῖ ποτὲ πέτῃ; volas? ibid. 1204. Πέρες ἀνθράπους πέτομαι παρὰ τῶν πατρὸς, ibid. 1235.

Πέτρα, ας, ἡ, idem quod πέτρος.

Πετρέιασα, Dor. pro πετρέασα, a πετρέω.

Πετρηίαν, Dor. ας, Dat. sing. ab eod.

Πετραῖος, αία, αῖον, saxatilis, inter petras seu saxa versans; (2) in petrosis & saxosis locis nascens. A πέτρα. Unde

Πετρηδὲν, Adv. in modum petræ.

Πετρήεις, ήεσσα, ῆεν, saxosus, petrosus, lapidosus. Ab eod.

Πετρηρεφὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὲς, petris contectus, petrosus. Ex πέτρα, & ἐρέφω, τ. ρ.

Πετρίδιον, ου, τὸ, saxulum; (2) saxum, petra. Dim. a πέτρα. Unde

Πέτριος, ία, ιον, lapideus, saxeus.

Πετροβατέω, ῶ, fut. ήσω, saxa scando. A

Πετροβάτης, ου, ὁ, saxa scandens. Ex πέτρος, & βαίνω, scando.

Πετροβολέω, saxa jacio.

Πετροβολία, ας, ἡ, saxorum jaculatio.

Πετροβολικὸς, ὴ, ὸν, lapides ejaculatus; ὄργανον πετροβολικὸν, catapulta.

Πετροβόλος, ου, ὁ ἡ, qui lapides ejaculatur, qui lapidibus impetit. Ex πέτρος, & βάλλω.

Πετρουκυλιστὴς, οῦ, ὁ, qui saxa & lapides devolvit. Ex πέτρος, & κυλίω.

Πετροτοιχία, ας, ἡ, structura ex petris, structura saxea. Ex πέτρος, & τοῖχος.

Πετριβρίζω, ἴσω, ὁ ἡ, ὶ, e petra præcipitatus. Ex πέτρος, & ῥίπτομαι.

Πετροῤῥυτὸς, ὸ, ὁ ἡ, ὸν, per saxa tractus.

ΠΕΤΡΟΣ, ου, ὁ, lapis, saxum.

Πετροσελινίτης, ου, ὁ, ut πετροσελινίτης οἶνος, vinum ex petroselino. A

Πετροσίλινον, ου, τὸ, apium petreum, apium in locis petrosis & saxosis nascens.

Πετροτόμος, ου, ὁ ἡ, ὸν, lapides incidens vel secans; πετροτόμος, ου, ὁ, qui excisus, s. ex lapide cæsus. Ex πέτρος, & τέμνω.

Πετροφυὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὲς, saxis adhærescens, petris hæiens. Ex πέτρος, & φύω, nascor.

Πετρόω, ῶ, fut. ώσω, in lapidem vel saxum verto; (2) lapido. Ἠὲ τίς σ' ἀπελεῖς ἐς πετραβόλους μὴ χρὴ, Eur. Or. 547. Μολὼν σ' ἔπεισε μὴ πετρωθῆναι Διὸς πάλαι 'Ορίωνι, ib. 940. A πέτρος.

Πετρώδης,

Πετρώδης, ες, ὁ ἡ ὐ, petrosus, saxosus, lapidosus. A πέτρος.
Πέτρωμα, ατος, τὸ, lapidatio, lapidum jactus. A πέτρος.
Πετρόφορος, ος, ὁ ἡ ὐ, lapidibus tectus. Ex πέτρα, & φέρω, fero.
Πεττεία, ας, ἡ, calculorum lusus. A πεττεύω.
Πέττω, pinso, Gl. V.
Πέπυστο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπύθετο, a πεύθομαι.
Πεπύσεται, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro πεύθοιντο.
Πεπυκαλιμένος, ίμη, ιμον, amarus; (2) tristis; (3) prudens, solers. A πεύκη.
Πεπυκεδανόν, ὸ, τὸ, & **πεπυκεδανός**, ὴ, ὸν, amarus; (2) exitiosus.
ΠΕΤΚΗ, ης, ἡ, pinus, tæda, picea, larix; (2) quicquid ex ligno tali fit, ut tæda, tax, &c. (3) lignum ex Ophir allatum, sic *Joseph.* sed a vulgari πεύκη, diversum, *Ern.*)
Πευκήεις, ήεσσα, ῆεν, pineus, pinifer. A πεύκη.
Πεύκινος, ίνη, ινον, pineus, e pino arbore. Ab eod.
Πευσέεσθε, 2. pl. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro πεύσεσθε, a πεύθομαι.
Πεῦσις, ιος, ἡ, interrogatio, percontatio. A πεύθομαι.
Πευστήρια, ας, ἡ, inquisitio, interrogatio.
Πεύστης, ου, ὁ, percontator, Ph. Ab eod.
Πευστικός, ὴ, ὸν, ad percunctandum factus.
Πέφαμαι, perf. ind. pass. *Dor.* pro πέφημαι, a φάω, *o cido.*
Πέφαμμαι, perf. ind. pass. verbi φαίνω.
Πέφανται, apparuisti; πέφαντται, apparuit, Hom. Il. 16, 207.
Πεφαγμένον, acc. sing. part. perf. pass. *per Metath.* pro πεφαμμένον, a φράσω.
Πέφασμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro πέφαμμαι, a φαίνω, *ostendo*, unde φαίνομαι.
Πεφασμένως, *adv.* aperte, palam. Ab eod.
Πέφυτ', Hom. Il. 17, 16; pro πέφατται, interfectus est, perf. pass. ind. verbi, φάω.
Πεφεύδοισι, 2. sing. paullopostf. ind. *Ion.* pro πεφεύξῃ, a φεύδομαι.
Πεφείσῃ, *parcis*, 3. sing. temporis ejusd.
Πεφεισμένως, *Adv.* parce; Ph. parcius.
Πεφθιγένει, perf. int. med. v. φθίνω.
Πεφθιώτω, perf. opt. med. *Att.* pro πεφθιοῖτο, a φθίνω.
Πέφνε, *vita fit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro πέφατο, a φάω.
Πεφήσεαι, 2. sing. paullopostf. ind. *Ion.* pro πεφεῖσαι, a φάω.
Πεφήσῃ, *apparebit*, 3. sing. paullopostf. ind. verbi φάω, sive φαίνω. Τεῖλε ἡ πεφασμένα αἰπὺς ὄλυμπος. *Ultro cuncta apparebunt aderunt parvi*, Hom. Il. 17, 133.
Πεφιδέσθαι, aor. 2. int. med. *Ion.* pro φείδεσθαι, a φείδομαι.
Πεφιδήσεται, *parcet*, 3. sing. paullopostf. ind.
Πεφιδῶτο, 3. s. a. 2. opt. med. *Ion.* φείδοιτο.
Πεφιλαμμένον, acc. sing. perf. part. pass. *Dor.* pro πεφιλημμένον, a φιλέω.
Πεφιλήκατε, *amastis*, 2. pl. perf. ind. act.
Πεφιλιππάδεν, (*in re rem versum*) *macilentum* redditum esse, contractum; & πεφιλιππάδεθαι, *Ern.*
Πεφίμασο, 2. sing. perf. imper. pass. verbi φιμόω.
Πέφνον, aor. 2. ind. act. *In* pro ἔπεφνον a
Πέφνω, occido, interficio; ἐπέφνομεν, occidimus. Ἔπεφνον Γοργόνα, Pind. Pyth. 10, 72. Ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς, Il. 10. 478. A φένω.
Πεφοβέατο, *territi erant*, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεφοβέατο, a φόβος.
Πεφοβημένως, *Adv.* timide, cum trepidatione.
Πεφόρητ', *latus erat*, 3. sing. pluſq. indic. pass *Ion* pro ἐπεφόρητο, a φορέω.
Πεφορτισμένον, acc. ſ. perf. part. pass. verbi φορτίζω.
Πεφραγμένως, *Adv.* confertis ordinibus. A φράσσω.
Πέφραδας, 2. ſ. perf. ind. med. v. φράζω.
Πεφράδαται, *dicti sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro πεφραδμένοι εἰσί.
Πεφράδατο, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro πεφραδμένοι ἦσαν.
Πεφραδέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro φραδεῖν.
Πέφραδον, 3. ſ. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔφραδε.
Πεφραδίτην, *locuti sunt*, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐφραδίτην.
Πέφραδμαι, perf. indic. paſſ. *Dor.* pro πέφρασμαι.
Πεφραδών, dico, loquor; ut hinc ſit πέφραδε, dixit; πεφραδέειν, pro πεφαδεῖν, dicere. Πέφραδέ τε Ζεὺς ἀστεροπὴν ἐλελιζόμενος, Il. 14, 500. Πεφραδέειν ἐθέλοισα φίλοι πάσιν ἐὸν νόον ἐσθλά, Odyſſ. 19, 477. A φράζω.
Πέφρικα, *horrui*, perf. indic. act. *Ion.* pro πέφρικα, a φρίσσω.
Πεφρικαν, *horruerunt*, 3. pl. perf. ejuſd. *Chalcidius*, pro πεφρίκασι.
Πεφρικυῖα, acc. ſ. pr. part. act. v. πεφρίκω.
Περφραδισμένως, *Adv.* diligenter, accurate. A φρονίζω.
Πέφυκας, 2. ſing. perf. ind. med. v. φύω.
Πεφυγμένως, perf. part. paſſ v. φεύγω.
Πέφυγε, ut hinc ſit πεφυγμένος, elapſus. Οὐδ' ἐδύνατ' ἐκ πεφυγμένος μὴν αἴθλην, Odyſſ. 1, 18. idem quod.
Πέφευζε, *fugit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Ion.* pro πέφυγε, a
Πέφυζα, fugio; ut hinc ſit πεφευζὼς, πεφυζότες, Hom. Il. 21, 6. A φυζάω.
Πέφυκα, *exſtiti*, perf. ind. act. verbi φύω.
Πέφυκε, *natus eſt*, 3. ſing. perf. ejuſd.
Πεφυκέειν, pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐπεφύκειν.
Πεφύκαν, enaſcor. Ὄθ' οἱ δεκάτην εὐγενέες πεφυκέαν, Soph. 1114. A φύω.
Πεφυκὼς, *innatus*, perf. part. act.
Πεφυλαγμένως, *cautus*, & *qui diligenter cavit*, *cautus*. Ἀλλὰ, φίλοι, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι, Hom. Il 23, 343. part. perf. paſſ. verbi φυλάσσω.
Πεφυλαγμένως, *Adv.* caute, circumſpecte, provide.
Πεφύλαξο, 2. ſ. perf. imper. paſſ.
Πεφύρθαι, perf. inf. paſſ. v. φύρω. Unde
Πεφυρμένως, *Adv.* confuſe, mixtim.
Πεφυρμένος, perf. part. med. v. φυράω.
Πεφυρμένως, acc. ſing. part. perf. paſſ.
Πεφυτευμένα, *plantati*, nom. plur. part. perf. paſſ. v. φυτεύω.
Πέψις, εως, ἡ, coctio, concoctio. A πέσσω.
Πῇ, qui? qua ratione? (2) quis? (3) quo? πῇ, aliquatenus, quodammodo. Ab ὅς.
Πηγάζω, fut. ασω, fcteo, ſcaturio; (2) in medium fontis inſtar; (3) aquæ ſcatere facio. Ἐνίησιν ἰμὰς πηγάων σφίσιν, Damoſt. A πηγή.
Πηγάϊος, α, ον, fontanus, e fonte manans. Ab eod.
Πηγάζω, *fluam*, fluxam imitor vel refero.
Πηγανίς, ή, ίδος, ruta, rutula. A
Πήγανον, ου, τὸ, ruta, nomen herbæ, *Aud* Rue. Μὴν causa πηγάνου, Nic. Al. 40 A πήγνυμι.
Πηγανώδης, ες, ὁ ἡ ὐ, rutaceus, i. e. ad rutam accedens, rutæ ſimilis. A πήγανον.
Πηγάς, άδος, ἡ, genus (2) rupis. A πέτρα.
Πήγασος, ὁ, Pegaſus, alatus Perſei equus. A πηγή.
Πηγεσίμαλλος, ος, ὁ ἡ ὐ, habens vellus denſum; (2) villoſus, Hom. Il. 3, 197. Ex πηγνύω, & μαλλός.
Πηγητός, ὴ, ὸν, gelu. A πήγνυμι.
ΠΗΓΗ, ῆς, ἡ, fons, ſcatebra, ſeu aqua ſalliens; (2) tropice, unda; (3) anguli oculorum ad naves, ſc. quæ ſunt fontes lacrimarum; (4) lacrumæ ipſæ ap. Poetas.
Πηγίδιον, τὸ. Dim. &
Πηγίον, fonticulus. Gl. V. A πηγή.
Πήγμα, ατος, τὸ, concretum, glacies, coagmentum; (2) concinnatio, compoſitio; (3) pegma, Gl. Vet. confixum. A πήγνυμι. Hinc
Πηγματώδης, ες, ὁ ἡ ὐ, concretus.
ΠΗΓΝΥΩ, ſeu πήγνυμι, f. ξω, compingo; (2) compingendo ſtruo & fabricor; (3) concreſcere facio, congelo, cogo, coagmento; (4) pango, figo, defigo, infigo; πήγνυμαι, hæreo, figor, durigeo, Gloſſ. Vet. πήγνυ, gelat, Ph. Πήξασθ' Ζηλωτὸς ὅτι τῷ αἰγιαλῷ, Philo. Ὄρας ἐπήξαν ἀμφὶ Πώλιτε σοτῆς, Lyc. 1343. Ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου, Eur. Her. fur. 1400.
Πηγόρρυτος, ον, fontanus. A π. & ῥέω.
Πηγός, ὴ, όν, bene compactus & compoſitus; (2) niger; (3) albus ſeu niveus, qualis eſt glaciei color, Call. in Diam. 90. κύματα πήγη, Hom. Od. 5, 388. A πηγνύω. Unde
Πηγυλίς, ίδος, ἡ, pelida, glacialis; (2) gelu, glacies. Νὺξ γὰρ ἐπηλθε κακὴ, βορέαο πνέοντος, πηγυλίς, Hom. Odyſſ. 14, 476.
Πηδά, τὰ, *pro* πηδάλια. pro πηδάλια.
Πηδάλιον, ὴ, τὸ, guberniculum, ſeu clavus navis. A πηδός.
Πηδαλιοχέω, ῶ, f. ήσω, gubernaculum teneo, ad clavum navis ſedeo, guberno. A
Πηδαλιοχός, ὴ, ὸν, qui clavum tenet, gubernator. Ἰὰ πηδάλιον, & ἔχω, *teneo.*
Πηδαλιώδης, ες, ὁ ἡ ὐ, quo ramuli ſpeciem gerens, gubernaculo ſimilis. A πηδάλιον.
Πήδασος, ὴ, ὸ ἡ ὐ, uligineus & fonticulis ſcatens, unde aqua profilit. A
ΠΗΔΑΩ, ῶ, f. ήσω, ſalio, ſilio; ſcaturio. Οἵμε τὸ πρῶτον τὰς καρδίας πηδᾶν, Ariſt. Nub. 1. 2. Πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον ἡ Σίν' ἅλος ἀτρυγέτοιο, id. Vesp. 1510. Τὸ αὐτὸν ἔδει κατ. σολφισιν πίτρας πηδᾶτα, Luc. Bioth. 3. 7
Πηδήμασι, ὁ, ὐ, ſaltus, ſalio ſaliendi.
Πηδητής, ῆ, ὸ, ſaltator. A πηδάω.
Πηδητικός, ὴ, ὸν, qui ſaltare ſolet, qui ſubſultum medicæ conſuevit. Ab eod.
ΠΗΔΟΣ, ε, ὁ, vel πηδός, ὴ, τὸ, ligni ſpecies; (2) palmula remi ex eo ligno, quod πηδὸν vocatur, confecta; (3) remus, ex eo præſertim ligno. Εἰς σφῶν ἡ τὸ πηδὸν κυβερνητῆρος ἔχοισ, Arat Phænom. 155. Ubi Th. Schoſiaſtes, ἢ Συγκοπὴ, τὰ πηδάλια, ἤγουν τὰς κάπας.
Πηκτικός, ὴ, όν, gelandi ſeu concendi vim habens. Πηκτικώτατος ἀὴρ, *Theophr.* Πηκτικώτατοι φύρμακον, *Arct.* A πηγνύω.
Πηκτίς, ίδος, ἡ, concentus, (2) inſtrumentum muſicum; fiſtula, tibia; (4) culter ad ſcindendas comes aptus.
Πηκτός, ὴ, ὸ, compactus, ex fragmentatus; (2) concretus, congelatus, coactus; (3) fixus, defixus. Ab eod.
Πήλαμε, ιδος, ἡ, ſarda, Gl. V.
Πηλαμυδεία, ας, ἡ, piſcium, qui pelamydes vocantur, captura, Suic. A πηλαμύς.
Πηλαμύδιον, ὴ, τὸ, idem, parva pelamys, Dem. a
ΠΗΛΑΜΥΣ, ύδος, ἡ, pelamys, genus piſcis, in Helleſponto, Gl. V. ſarda.
Πήλασα, a. 1. pass. aſt. 1. g. v. πήλω.
Πῆλε, 3 ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπηλε.
Πηλεΐδεω, *Pelidæ*, gen. ſing. *Ion.* pro Πηλέως, a *Πηλεΐδης*, *Pelides.*
ΠΗΛΗΞ, ηκος, ἡ, galea, caſſis.
Πηλίκος, η, ον, quantus; (2) quantæ ætatis, quot annorum. Ab ἥλιξ. Hinc
Πηλικότης, ητος, ἡ, quantitas.
Πήλινος, ίνη, ινον, luteus, ex luto fictus, Hominem πηλίνην τίτυον, alicubi vocat Theoph. A πηλός.
Πηλοβάτης, ου, ὁ, qui per limum graditur; (2) nomen ranæ. Ex πηλὸς, & βαίνω.
Πηλόγεως, ω, ὁ ἡ ὠ, e luto natus, cui genus e luto

e luto eſt, Call. in Jov. 3. Ex πηλὸς, & χύνομαι.

Πηλοδομέω, e luto ſtruo, e luto fingo. A

Πηλοδομῶν, ῶντος, ὁ, ἡ, ὄν, e luto ſtruens. Ex πηλὸς, & δέμω, *ſtruo*.

Πηλόδομος, ος, ὁ, ἡ, ὄν, e luto ſtructus. Ex iiſdem.

Πηλοεργία, ας, ἡ, *Ion.* πηλοεργίη, figlina, ars e luto fictilia vaſa conficiendi. A πηλοεργός.

Πῆλον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπηλον. A πάλλω.

Πηλοπατέω, lutum calco.

Πηλοπατίδες, ων, αἱ, calcamenta altiora. Ex πηλὸς, & πατέω.

Πηλοπλάθος, ου, ὁ, qui e luto ſeu argilla ſimilitudines fingit. Ex πηλὸς, & πλάσσω.

Πηλοπλάσσω, ſ. ὁσω, e luto fingo. Ex iiſd.

Πηλοποιέω, ῶ. f. ήσω, e luto fingo, figulinam facito; (2) lutum macero. A

Πηλοποιὸς, οῦ, ὁ, figulus, qui vaſa fictilia e luto conficit. Ph. coactiliarius. Ex πηλὸς, & ποιέω.

ΠΗΛΟΣ, οῦ, ὁ, lutum, cœnum, limus, creta, argilla.

Πηλαρὸς, ᾶ, ὁ, figulus. Ex πηλὸς, & ἄρω.

Πηλοχυτῶν, ῶντος, ὁ, ἡ, ὄν, e luto fuſus, factus. Ex πηλὸς, & χυτὸς, ſeu χέω.

Πηλοφόρεια, ὰ, lutum e re de mortario. Ἐπηλοφόρεια δ' ἐστὶν ἔσω τάπης, Ariſt. Av. 1147. A πηλὸς, & φέρω.

Πηλόω, ῶ, luto, deluto, collutulo, Gl. Vet. πηλώσαι, ῶσαι; πηλῶσαι, luteſcere, Gl. V.

Πηλωτὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ὄν, lutoſus, limoſus. A πηλὸς.

Πήλωσις, εως, ἡ, volutatio in luto. A πηλόω.

ΠΗΜΑ, ατος, τὸ, damnum, exitium; (2) clades. Hinc

Πημαίνω, nocco, damnum do, lædo. Ἢ μὰ τοῦτ' ἐκεῖνο τὸ Σοφὸν Αἰ. 1331. Οὐδ' ἄλλως αὐτὸν ἔπημαίνων ἔχε πάμπαν ἐπ' αὐτῷ, Ariſt. Acharn. 508.

Πεπημένος, 2. f. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro πεπήναις, a verbo col.

Πήμων, ονος, ὁ, damnum, exitium. Ab cod.

Πήμων, ονος, ὁ, idem & ab eod.

Πήλοψ, οπος, ὁ, avis quæ ſic.

ΠΗΝΗ, ης, ἡ, textum, tela; (2) tapes.

Πηνίζω, f. ίσω, ſtamina e colu deduco & devolvo fuſi circumactu. A πήνη.

Πηνίκα, *Adv.* quando? (2) *Al.* qua hora. A ἡνίκα.

ΠΗΝΙΚΗ, (pro ſtrius πηνίκη) ης, ἡ, coma ad diuitia, galericulum, capillamentum.

Πηνίον, ου, τὸ, radius vel fuſus, cui filum involvitur; (2) ſtamen ſeu filum; (3) infectum quodcam ex cinnabaro penere. Πηνίον ἐξέλυσε παρίκμαστον, Hom. Il. 23, 762. A πηνῶ, *textum*.

Πήνισμα, ατος, τὸ, ſtamen ſeu filum e colu deductum & fuſo devolutum. A πηνίζω.

Πηξάμενος, nom. pl. aor. 1. part. med. verbi πήγνυμι pro πήξω, *compingo*.

Πῆξε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔπηξε.

Πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, coagulatio, congelatio, concretio, glacies; (2) compactio. Gl. V. fixio. A πηγνύω.

Πήξω, *futur.* f. 1. ind. act. v. ejuſd.

Πηός, οῦ, ὁ, affinis. A πάω.

ΠΗΡΑ, ας, ἡ, pera, facca, in primis qualem mendici peſtant. Gl. Vet. mantica, follis; (2) inſtrumentum medicum.

Πηρίδιον, ου, τὸ, perula, parva pera. Dim.

Πηρίν, ῖνος, ὁ, teſticulus.

Πηρόδετος, ου, ὁ, ἡ, ὄν, ut πηρόδετος ἱμὰς, lorum, quo pera ligata eſt. Ex πήρα, & δέω.

Πηρός, ὸν, ὁ, ἡ, qui mutilatis eſt membris, mutilus. Ex πηρὸς, & μέλος.

ΠΗΡΟΣ, ὰ, ὸν, mancus, orbus, cæcus, Gl. Vet.

Πηροφορῶ, ῶ, ὁ, ἡ, ὄν, qui peram ſeu faccum geſtat. Ex πήρα, & φέρω.

Πηρόω, ῶ, mutilo, trunco, partem aliquam corporis debilito; πεπηρωμένος, p. part. paſſ. mutilatus. Gl. V. πηρόω, ῶ, orbo, cæco. Κἄγω πηρώσω γέ σοι τὸ παῖδε τύφλον, πὰρ γὐρίον σοι κείσεται; reddetur, Ariſt. Ran. 642. A πηρός. Hinc

Πήρωμα, ατος, τὸ, oblæſa pars corporis, naturæ oblæſæ vitium; (2) homo natura imperfectus.

Πηρώνυμος, ον, a pera nomen habens. Ab ὄνομα.

Πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio, debilitatio & oblæſio membri alicujus in corpore, unde & de cæcitate dicitur. Gl. Vet. orbatio, mutilatio,

Πῆσαι, Æſch. Ag. 1633. id. q. d. παθὰν, paſſus.

Πησόμβρου, acc. ſing. f. 1. part. med. verbi πίθω, *patior*.

Πήσσω, ήξω, Celo, Gl. V. πήσσει πάλον, pangit, Ph. πησόμεθα, adfigimur, Ph.

Πητύς, ος, ὁ, ἡ, coagulum. A πήτω.

Πῆχθεν, 2. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐπήχθησαν, a πηγνυμι pro πήγω, ſ. πήσσω.

Πηχυαῖος, αία, αῖον, qui unius cubiti eſt, cubitalis. A πῆχυς.

Πηχύεις, α, ν, idem.

Πηχυίω, cubito impoſitum ſeu adpenſum geſto; (2) in cubitum tendo. Ab eod.

ΠΗΧΥΣ, εως, ὁ, cubitus. Ph. ulna, cubitus; (2) menſura a cubito uſque ad ſummum medii digiti; (3) inſtrumentum architectonicum e duabus regulis rectis in angulo recto concurrentibus; (4) teſtudinis manubrii, e ua, brachia, quæ tranſtillo conjunguntur, quod Græci ζυγὸν vocant vel ζύγωμα; (5) pars arcus media ſagittæ ſuſtinens; (6) pumilus vix cubitum altus. Lucian. in Ῥητόρων διδάσκ.

Πιάζω, f. άσω, injecta manu premo, prehendo, comprehendo, corripio; πιάζεται, deprehenditur, Ph. Οὐδεὶς ἔθηκεν ἐπ' ἐμὲ, Joan. 8, 20. Ἰωσὴ κ' ὁ τοῦτον ἀπ' ἀρότω ἄγε πιάσας, Theocr. 4, 35. Ἐπιῶλω τὸ θυρίον, Aper. 10, 20. A πίέζω.

Πίαρος, pinguefactio, pinguem & obeſum reddo. Gl. Vet. opimo, impinguo. Τάμὲ πιαίνει βοῦς, Eur. Cyc. 326. Πιαίνεται ὁ σαχὺς ὕπνος, Theocr. 10, 47. A πίων.

Πιαλίδης, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Πιαλίς, ος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Πιαντίτω, 3. f. a. 1. imper. act. v. πιαίνω.

Πιαντήριον, ου, τὸ, pinguefactorium, id, quod pinguem reddit & obeſat. A πιαίνω.

Πιαῦσε, a. 1 part. act. *Dor.* pro πιάσας, a πιάζω.

Πίαρ, τὸ, pinguedo; (2) *Adject.* pingue. A πίων.

Πίαρσι, ῥᾳ, ῥιν, pinguis; τὸ πίαρὸν, pinguedo. A πῖαρ.

Πιάσαι, a. 1. inf. act. verbi πιάζω.

Πίασμα, το, pinguedo, uber. A πιάσω.

Πιαστήριον, ου, τὸ, preſſorium, Ph. A πιάζω.

Πιάσσαι, 3. pl. a. 1. conj. act.

Πιβάλης, *irjiciat*, 2. f. aor. 2. conj. act. *Poët.* pro ὀπιβάλλῃ, ὀπιβάλλω.

Πιγκίεννε, pocillator, Gl. V.

Πιδακιτίδες, ἀι, Nymphæ fontanæ, Hipp.

Πιδακίεις, *fcatens* aquis ſalientibus ſcatens; *fluvius*, uviduc. A πιδάξ.

Πίδακος, ος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

ΠΙΔΑΞ, ακος, ὁ, vel ἡ, fons, ſcatebra, aqua ſaliens.

Πιδάω, ſalio. Idem quod πηδάω, R. Suic.

Πιδνίαννε, gen. ſing. f. g. a πιδνεὶς, *per Sync.* pro πιδακίσεως.

Πιδνεὶς, ἐσσα, ὲν, aquis ſalientibus ſcatens. A πιδάω.

Πιδύεις, εσσα, ὺεν, idem. A πιδύω.

Πιδύω, & πιδύομαι, ſalio, ſcaturio.

Πίειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πιεῖν.

Πιέζεων, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ὀπίεζον, a πιέζω.

Πιεζία, pro πιέζω, imperf. πιέζεων, pro πίεζον, ὀπίεζον. A

ΠΙΕΖΩ, f. ίσω, prehendo, premo, preſſo, Gl. Vet. Πιέζειν ἐνδεία, ἐλᾶν, παῖειν ἀπὸ τὸν παῖδων ζωμφαῖς, Xen. Cyr. 7, 13. Ἡ γὰ ἀνάγκη μὲ πίέζει δεῖ τοῦ ἵππου, Ariſt. Nub. 436. Πιέζει πανδεῖ τὸ δυσχὲς, Eur. Hipp. 642. Συμφορὰ δ' ἐτέρους ἑτέρα πιέζει φαυλίαν θυμῷ, id. Alc. 888.

Πιειρὰ, ας, ἡ, pinguis, ſucciplena, fertilis. Πειρὰς πίειρότατο πόλεις μερόπων ἀνθρώπων. Hom. Il. 18, 341. A πίων.

ΠΙΕΡΙΑ, ας, ἡ, Pieria, regio Bœotiæ & Macedoniæ, Muſis ſacra.

Πιερίδες, ων, αἱ, Pierides, Muſæ, quæ a Pieria ita dicuntur. A πιερὶα. Unde

Πιερίθεν, *Adv.* Ex Pieria.

Πιερικὸς, ὴ, ὸν, Pierius, ex Pieria.

Πιέσιμον, preſſivum, Gl. V. A πιέζω.

Πιεσὶς, εως, ἡ, preſſio, preſſura. A πιέζω.

Πίσμα, ατος, τὸ, retinmentum poſt cujuſque rei expreſſionem vel ſum; (2) ſuccus expreſſus. Ab cod.

Πιεσμὸς, οῦ, ὁ, preſſio, compreſſio.

Πιεστὴρ, ῆρος, ὁ, prelum, torcular. Ab eod.

Πιεστήριον, ου, τὸ, prelum. Ph. preſſorium; (2) tormenti genus. A πιεστὴρ, *prelum*.

Πιεστὸς, ὴ, όν, preſſus; (2) qui premi ſeu comprimi poteſt. A πιέζω.

Πιεστρον, ου, τὸ, inſtrumentum chirurgicum ad contundenda oſſa capitis in extrahendo fœtu mortuo, contuſorium, prelum, volſella.

Πίετε, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. πίνω.

Πίη, 3. ſ. a. 2. conj.

Πιῆσθα, 2. ſing. aor. 2. conj. act. *Æol.* pro πίῃς.

Πιθάκνη, ης, ἡ, dolium, Gl. V. ſeria; (2) poculum inſtar dolioli. Dim. a πίθος.

Πιθάκνιον, ου, τὸ, dolioluin; (2) poculum parvum dolioli figuram habens; πιθάκνια, dolcola, Gl. V. Dim. a πιθάκνη.

Πιθανολογία, ὰ, ſ. ήσω, oratione perſuaſoria uter, probabilia dico, dico ad perſuadendum idonea. A

Πιθανολογίκὸς, ὴ, όν, ſermo plauſibilis, aut perſuaſibilis, perſuaſoria oratio, ſeu ad perſuadendum apta. Ph. πιθανολογία, ſubtilitate. Ex πιθανὸς, & λόγος.

Πιθανὸς, ὴ, όν, perſuaſorius, probabilis, verisimilis; (2) gratus, blandus, acceptus, elegans; *ſuper.* de oratore, qui placet, populari: *n.* de eo qui ſpecie probabili utitur; (3) qui facile ſeu libenter parci, morigerus. Ph. lepidus, ſpecioſus; (4) aptus ad aliquid, accommodatus; (5) qui naturam & formam rei ipſius apte imitatur & exprimit; πιθανὲν, probabile, verisimile, quod naturam & formam rei apte imitatur, Gl. V. πιθανὰ, probabilia, Ph. A πείθω.

Πιθανότης, ητος, ἡ, probabilitas, verisimilitudo. A πιθανὸς.

Πιθανουργὸς, ὴ, όν, perſuadendi vim habens. Hinc ἡ πιθανουργικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars lenocinio verborum utens ad perſuadendum accommodato. Ex ἔργον.

Πιθανῶς, *Adv.* probabiliter, apte ad perſuadendum.

Πιθάριον, ου, τὸ, dolioluin. Dim. a πίθος.

Πιθέσθε, 2. pl. a. 2. imper. med. v. πείθω.

Πιθέσθων, 3. dual. 3. 2. imper. med. aut *contr.* ex πιθέσθασαν, Hom. Il. 9, 167.

Πιθέω, fretus ſum, confido; (2) obſequor, obedio, a. 2. ἐπιθησα; part. πιθήσας· ὃ δὲ πιθήσας συγιὸς ἔρτασμὸν τίνων, Lyc. 236. χρησμοῖς, 735. A πείθω.

Πιθεὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria. A πίθος.

Πίθηαι, 2. ſing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πίῃ, a πίνω.

Πιθηκαλάπαξ, ηκος, ὁ, q. d. vulpiſimia ſeu ſimivulpa. Ex πίθηξ & ἀλώπηξ.

Πιθηκεῖος, εία, εῖον, ſimiaceus. A πίθηξ.

Πιθηκίζω, ſ. ίσω, ſimiam imitor vel ago; Ariſtoph. Veſp. 1285. Ab eod.

Πιθηκισμὸς, ὁ, imitatio ſimiæ; (2) imitatio adulatoria, ſulatio doloſa, vel nugæ, quales ſunt ſimiarum. Οἱ μὲν πάλαι ἐκεῖς πιθηκισμοὶ

πιθηκίζω. Aristoph. Equit. A πίθηκος.

Πιθηκιστής, οῦ, ὁ, ἡ, ἡ, simiæ similis, simiæ speciem gerens; (2) simiarum genere. Ex πίθηκος, & εἶδος.

Πιθηκόμορφος, ον, simiæ similis. A μορφή.

Πίθηκος, ου, ὁ, simia. A πίθηξ.

Πιθηκοφαγίω, ῶ, f. ήσω, simias edo, similis vescor. Ex πίθηκος, & φαγεῖν.

Πιθηκοφόρτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, simiam gestans; (2) simiæ signo notatus. Ex πίθηκος, & φέρω.

Πιθηκώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, simiaceus, ad naturam simiæ accedens. A πίθηκος.

ΠΙΘΗΞ, ηκος, ὁ, simia.

Πίθηρος, εία, ερον, pinguis. Hipp. sed f. πίειρος.

Πίθησαντα, acc. f. a. 1. part. act. verbi inus. πίθεω, pro πεῖθω.

Πίθηται, 3. sing. aor. 2. conj. med. v. πείθω.

Πιθί, 2. sing. a. 2. imper. act. v. πίνω.

Πιθίσκος, ου, ὁ, dolii fictorum gerens. A πίθος.

Πιθίτης, ιδος, ἡ, quæ dolii figura est. A πίθος.

Πιθίτης, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cui venter instar dolii est. Ex πίθος, & γαστήρ.

Πίθιατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. Ion. pro πιθέατο, a πείθω.

Πιθοιγία, ας, ἡ, & πιθοίγια, ων, τὰ, doliorum apertio; (2) festum Bacchicum apud Græcos. Gl. Vet. πιθοιγια, vinalia. Ex πίθος, & ἀνοίγω.

Πιθοιο, dii, gen. sing. Ion. pro πιθοῦ.

Πιθοκοίτης, ου, ὁ, in dolio cubans. Ex πίθος, & κοίτη.

Πιθομίω, a. 2. ind. med. Ion. pro ὀπιθόμην, a πείθω.

Πίθοι, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπιθον.

ΠΙΘΟΣ, ου, ὁ, dolium, Il. 24, 527.

Πιθώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, dolii formam gerens. A πίθος.

Πίθων, ωνος, ὁ, simia. A πίθηξ.

Πίθων, ωνος, ὁ, doliarium, Gl. V. A πίθος.

ΠΙΚΕΡΙΟΝ, ου, τὸ, butyrum.

Πικράζω, amarore adficio, R. Μὴ δεῖ τῷ ἰζάνοντι πικρῷ πικράζεται, Arist. A πικρός.

Πικραίνω, amarum reddo, Gl. Vet. amarico; (2) exacerbo, aor. 1. ἐπίκρανα; πικρανας, particip. πικρανομαι, exacerbasco, Gl. Vet. πικραινεται, tingitur, Ph. πικράνθῃ, amarescere, Gl. Vet. aor. 1. ἐπικράνθω. Πικρανεῖ ζωὴν τῷ κακίαν, Apoc. 10, 9. Μὴ πικρανίσθε πρὸς αὐτὰς, Col. 3, 19. ὀπικράνῃ, Apoc. 10, 10. Ab eod.

Πικρασμός, οῦ, ὁ, amaritudo. A πικραίνω.

Πικρίω, acc. sing. 1. g. Ion. pro πικρόν.

Πικρία, ας, ἡ, amaritudo, amarities, amaror, acredo. A πικρός.

Πικρίζω, f. ίσω, amaritudinis quid habeo. Ab eodem.

Πικρίς, ίδος, ἡ, cichorium silvestre, herba amara quævis, ut ea, quam in Paschate edebant Judæi. Ab eod.

Πικροζυγέω, ῶ, ὁ, ἡ, ἡ, cui acerbæ contigerunt nuptiæ. Ex πικρὸς, & γάμος.

Πικρόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cui lingua est amara, maledicus. Ex πικρὸς, & γλῶσσα.

Πικρόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cujus fructus est amarus, Æschyl. S. T. 704.

Πικροποιός, όν, amarum reddens.

ΠΙΚΡΟΣ, ά, όν, amarus, acerbus, amarulentus; (2) nimis diligens, quam & Latini acerbum vocant, sc. in exigendo, examinando; (3) tristis, severus, πικρότερος, acrioribus, Ph.

Πικρότης, ητος, ἡ, amaritudo, amaror. A πικρός.

Πικρόχολος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, in quo redundat amara bilis. Ex πικρὸς, & χολή.

Πικρόω, ῶ, futur. ώσω, amarum reddo, exacerbo; πικρῶμαι, amareico. Τὸ μέλι παλαιόμενον πικρῶται, Al. Aphr. A πικρός.

Πικρῶς, Adverb. amare, acerbe; (2) presse, stricte. Ab eod.

Πῖλος, ὁ, pileus, ap. Polyb. & Dion.

Πιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo, coarcto, constipo; (2) lanam cogo & constipo. Τᾶδατι πιλήσασα μάζα, Epigr. A πῖλος. Hinc

Πίλημα, ατος, τὸ, lana coacta; (2) cento, centunculus; (3) quævis res constipata in modum lanæ coactæ; (4) pileus, indumentum capitis ex lana & pilis coactis.

Πίλησις, εως, ἡ, coactio & constipatio, coarctatio, compressio, Gl. V. pressio; (2) lanarum coactio. Ab eod.

Πιλητὴς, οῦ, ὁ, qui cogit & constipat, impr. lanas. Ab eod.

Πιλητικὸς, ἡ, όν, cogendi & constipandi vim habens. A πιλητὴς.

Πιλητὸς, ἡ, όν, coactus & constipatus, ex lana coacta factus; (2) qui cogi potest, & coactus compressusque pressuræ vim firmiter retinet. A πιλέω.

Πιλίδιον, ου, τὸ, pileolus, Dim. a πῖλος.

Πίλιον, ου, τὸ, pileus, galerus, Gl. V. Dim. Ab eod.

Πιλίσκος, ου, ὁ, pileolus. Ab eod.

Πιλῖς, 3. f. præs. ind. act. contr. pro πιλνᾷς, a πίλνημι.

Πίλνατο, 3. sing. imp. ind. pass. Ion. pro ὄπλνατο, a πίλνημαι.

Πιλνάω, ῶ, appropinquare facio, admoveo; (2) appropinquo. Πιλνᾷ χθονὶ, Hesiod. Ἐργ. 508. A πιλάω.

Πίλνημι, unde πίλνημαι, idem. Αὖτας ἀς ὅτι χαῖτα κ' ὑράνιος ἵυρις ὑπερθεν Πίλνατο, Hesiod. Θεογ. 703. Οὐ γὰρ ἐπ' ἀδῇ πίλναται, Hom. Il. 19, 93. Ab eod.

Πιλοποιέω, ῶ, pileos & coactilia conficio.

Πιλοποιητικὸς, ἡ, όν, ad coactilia pertinens. A πιλοποιέω.

Πιλοποιία, ας, ἡ, ars coactiliariorum.

Πιλοποιικὸς, ἡ, όν, ad coactiliarium pertinens. Ab

Πιλοποιὸς, οῦ, ὁ, qui pileos ex coactis lanis pilisque conficit; (2) coactiliarius quivis.

ΠΙΛΟΣ, ου, ὁ, tegmen umbræ faciendæ causa; pileus seu pileum; (2) indumentum pectoris; (3) tapes spissus e lana crassa compactus; (4) fasciculus laneus; (5) pila, strues.

Πιλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, pileum laneum, laneum velamen, ut flamen, ut sacerdotes, gesto. Ex πῖλος, & φέρω.

Πιλοφορικὲς, ῆ, ὁ, qui secundæ a rege dignitatis est apud Scythas. Ex usd.

Πιλῶ, ῶ, f. άσω, lanas cogo, cogo, coarcto, constipo. A πῖλος. Hinc

Πίλωσις, εως, ἡ, coactio & constipatio, prop. lanarum.

Πίλωτὸς, ἡ, όν, coactus, constipatus, Gl. V. πιλωτὸν, coactile, pileus, ut Flaminis. Ab eodem.

ΠΙΜΕΛΗ, ῆς, f. pinguedo, adeps.

Πιμελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, pinguis, obesus, Ph. pastus. A πιμελή.

Πιμελώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, pinguis, obesus; (2) pinguedinis speciem gerens. Ab eod.

Πιμπλάνεται, 3. sing. præs. ind. verbi πίμπλημι.

Πίμπλαντο, 3. pl. imp. ind. pass. Ion. pro ἔπ.μπλαντο.

Πιμπλάω, πιμπλάνω, & πίμπλημι, f. πλήσω, impleo; πιμπλαμαι, plenus sum, Gl. Vet. Χαρὰ ᾗ πιμπλημ' ἰχθὺς ἁμμα δακρύων, Soph. El. gr. A πλῆς.

Πιμπλησῶσι, nom. pl. part. præs. f. g. act. Æol. pro πιμπλᾶσαι.

Πίμπλη, imp. 2. sing. præs. imper. act. Att. pro πίμπλαθι.

Πιμπᾶσα, part. part. act. f. g.

Πιμπρᾶσι, πιπρᾶσι, & πίμπρημι, f. πρήσω, incendo, comburo, (2) uno, inflammo, inflo; πίμπραμαι, incendor; (3) tumeo, intumesco. Οἱ δὲ προσβολὴν αὐτὸν μέλλειν πίμπασθαι, Act. 28, 6. A πρήθω.

Πιμπρήσω, incendam, f. 1. ind. act.

Πινακίδιον, Adv. in modum tabularum seu asserum. A πίναξ.

Πινακίδιον, ου, τὸ, tabella, Gl. V. pugillaris. Dim. ab eod.

Πινάκιον, ου, τὸ, tabella, codicillus, Gl. Vet. scutella, catinum, Dim. ab eod.

Πινακὶς, ίδος, ἡ, tabella, Gl. V. πινακίδες, pugillares, Ph. πινακὶς βασιλικὴ, codicilli, Gl. V. Ab eod.

Πινακίσκιον, ου, τὸ, tabella, scutella, Dim. a

Πινακίσκος, ου, ὁ, idem. A πίναξ.

Πινακογραφία, ας, tabulæ geographicæ descriptio seu designatio. Ex πίναξ, & γραφή.

Πινακογραφικὸς, ἡ, όν, Geographicus.

Πινακοθήκη, ης, ἡ, locus, ubi tabulæ pictæ reponuntur. Ex πίναξ, & θήκη.

Πινακοπώλης, ου, ὁ, qui tabulas seu alleces vendit. Ex πίναξ, & πωλέω.

Πινάκωσις, εως, ἡ, tabulatio, tabulatum; quasi a πινακίον, tabulo.

ΠΙΝΑΞ, ακος, ὁ, tabula, alter, libellus, index; tabula picta, catinus, catillus, Ph. quadra, Gl. V.

Πίνακτον, τὸ, genus atramenti fotorii. A

Πίναρος, α, ον, sordidus, Gl. V. spurcus. A πίνος, sordes.

Πινέμβῃ, præt. inf. act. Ion. pro πῖναι.

Πίνεται, bibitur, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion pro ὀπίνετο.

Πινικὸν, τὸ, margarita. A

ΠΙΝΝΑ, seu πίννη, ης, ἡ, penna, genus conchæ; it. margaritas in se habens, scribitur & πιννα. Hinc

Πίννινον, marinum, Gl. V. (idem quod πίνινον, si scriptura vera. Ion.) A πίνη.

Πιννοτήρης, ου, ὁ, cancellus, vel squalla quædam pinnæ focia. Ex πίννα, & τηρέω, observo.

Πινοκόλαξ, ακος, ὁ, ἡ, idem.

Πινοτηρόφιλος, pinnam amans. A τρέφω.

Πίνοσις, σσα, όεν, sordidus. A πίνος.

Πῖνον, ου, τὸ, vinum hordeaceum, cervisia. A πίνω.

ΠΙΝΟΣ, ους, ὁ, sordes, squalor, illuvies, spurcitia; (2) de vestis antiquis nimium & quidem inutilibus & non bonæ partis.

Πινόω, ῶ, f. ώσω, sordidus inquino; πεπινωμένος, sordidus, fœdatus, p. part. pass. A πίνος.

Πίνυσις, εως, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. A πινύω. Unde

Πινύσκω, moneo, sapere vel resipere facio, ad sanam mentem reduco; (2) alloquor.

Πινύσσω, idem & ab eod.

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, sapientia, prudentia. A πινυτὸς.

Πινυτὰς, ῆτος, ἡ, sapientia, prudentia. A πινύω. Unde

Πινυτὸς, ἡ, όν, sapiens, prudens, consultus.

Πινυτότης, ητος, ἡ, idem quod πινυτὴς.

Πινυτόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, prudens. Ex πινυτὸς, & φρὴν, mens.

Πινυτῶς, Adv. prudenter. A πινυτός.

Πινύω, moneo, sapere facio. A πινύω.

ΠΙΝΩ, bibo, poto, f. πίομαι, & πιέομαι, bibam, p. πέπωκα, bibi, aor. 2. ἔπιον. Πίνει εἰς μέθλω, Plato. Διὰ τοῦτο πινέτε οἶον οὐκ ἀνθρωπίνη, Arist. Ran. 1267. Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, Matt. 26, 27.

Πινάδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, sordidus. A πίνος.

Πινεδία, ας, ἡ, sordes. A præc.

Πίνασι, bibant, 3. pl. præs. conj. act.

Πίομαι, bibam, f. 2. ind. med. pro πιέομαι.

Πίον, ους, τὸ, pingue, i. e. quod pingue est, res pinguis, pinguedo, adeps, in lacte pinguedo supernatans, flos lactis, in sanguine melior pars. A πίων.

Πιονόμος, pinguia pascua habens. A νομὴ.

Πῖος, ος, τὸ, pinguedo. Ab eod.

Πιότερος, pinguior; πιότατος, pinguissimus. A πίων.

Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo, obesitas. A πῖος.

Πιῶσαι, nom. pl. a. 2. part. act.

Πιπίζω, idem quod sequens πιπίσκω.

Πιπίσκω, potum præbeo seu ministro. Πιπίσκοντες τὸν φαρμάκων, Lucian. A πίνω.

Πιπλάω, ῶ, vel πίπλημι, f. πίμπλησω, impleo. A πλήθω.

ΠΙΠΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ἡ, pipus, avis marina.

Πιππίζω, fut. ίσω, avium pullos voce imitor, pipio.

pipio. Οἷα πιπιζουσι ὑπὸ πτέρυγι δυσμενεῖς; Arift. Av. 314. A

Πίππος, ὁ, pullus avis, pipio. A πίπτω.

Πίπρα, ας, ἡ, pipra, pipo, avis inimica luteæ. Ab eod.

Πιπράσκω, vendo, venundo, f. πράσω, p. πέπρακα, paſſ. πέπραμαι, part. πεπραμένος, venditus, aor. 1. ἐπράθην, part. πραθείς, venditus. Τὰ ὑλήματα ἡ τὰς ὑπάρξεις ἐπέπρασκον, Act. 2, 45. Πεπράσκει ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον, Thuc. Πέπρασμαι πρὸς ἡδονάς, Soph. Phil. 969. A πέρνημι.

Πιπράω, ῶ, incendo. Vide πιμπράω.

ΠΙΠΤΩ, cado, ruo, labor, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, aor. 2. ἔπεσον, part. πεσών, lapſus. Ὡς οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω, incerta ſum quid cogitem, Soph. Trach. 718. Τοῦδέ τ' ἐν μέσῳ πεσεῖν, excidere ſ. privari præſentibus, Eur. Ph. 586. Ἀλλ' ἐάσαμεν—ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ, Soph. Phil. 826. Κύρα ζοι χθὼν ἐπάνω πέσοις, γυναῖ, Eur. Alc. 459.

Πιπλῶσιν, 3. pl. pr. conj. act. cum ν.

Πίσαι, aor. 1. inf. act. v. πιπίσκω.

Πίσινον ἔντερον, pulmentum e piſis. A πίσον.

Πίσον, υ, τὸ, piſum, *legumen*.

Πισός, οῦ, ὁ, idem.

Πῖτος, ους, τὸ, locus humidus & irriguus, hortus, pratum. Hinc πίσια, prata, loca irrigua. Καὶ πηγὰς ποταμῶν ἡ πίσια ποιμνητα, Hom. Il. 20, 9. Al. πείσεα, al. πίσεια. A πιπίσκω.

ΠΙΣΣΑ, vel πίττα, ης, pix.

Πισσαλιφία, pice inungo. A

Πισσαλιφὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, pice unctus. Ex πίσσα, & ἀλείφω, ungo.

Πισσαργής, ής, ὁ, ἡ, picis flos. Ex πίσσα.

Πισσάσφαλτος, ου, ἡ, pix bitumine mixta, bituminis genus picem odore referens.

Πισσέλαιον, ου, τὸ, oleum picinum aut picatum. Ex πίσσα, & ἔλαιον.

Πισσήεις, ήεσσα, ῆεν, picem colore imitans, piceus. A πίσσα.

Πισσήρης, ρὲς, ρες, piceus, pice confectus, picem referens, pice plenus. Ab eod.

Πισσίζω, f. ίσω, picem colore vel odore imitor. Ab eod.

Πισσίτης, ου, ὁ, ut πισσίτης οἶνος, vinum picatum, vel pice conditum, vinum picem reſipiens. Ab eod.

Πισσοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, picem referens. Ex πίσσα, & εἶδος.

Πισσοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, elicio picem urendo. Ex πίσσα, & καίω.

Πισσόκηρον, ου, τὸ, malta, Gl. V. A ſeq.

Πισσόκηρος, ου, ὁ, ἡ, picatus, cereus.

Πισσολοπέω, ῶ, pice oblino, *Aret.* Ex πίσλω.

Πισσολοπία, ας, ἡ, vel πισσολοπὶς, litura pice facta. A

Πισσομάνδης, ου, pice lino. Ex πίσσα, & μανδάω. Hinc

Πισσικωκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, pice circumlitus, pice obductus.

Πισσοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, picem alens, ſeu picem fundens, picem manans. Ex τρέφω.

Πισσουργεῖον, Att. πισσουργεῖον, ου, τὸ, picis opificium, locus ubi pix coquitur. Ex πίσσα, & ἔργον. Unde

Πισσουργὸς, Att. πισσουργὸς, οῦ, ἡ, picator.

Πισσόω, vel πισσόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice oblino, pice incruſto; πεπισσωμένος, picatus, p. part. paſſ. A πίσσα. Unde

Πισσώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, piceus, pice abundans; (2) picem referens.

Πίσσα, ας, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora. A πίνω.

ΠΙΣΤΑΚΙΑ, ἴων, τὰ, piſtacia, nuculæ ſtrobilis pinaſtriſque nucibus ſimiles, intus viridi nucleo, Nicand. in Theriac. 891.

Πίσαις, nom. pl. *contr.* pro πίσσαι, a πίσις.

Πίσῃς 402. *ſc.* acc. plur. aor. 1. part. paſſ. v. πιστεύω.

Πιστεύσοντες, *creditori*, nom. pl. part. f. 1. act.

Πίστευμα, τὸ, fides, pignus fidei.

Πίστευσις, εως, ἡ, preſtatio alicujus mandati, munera, &c.

Πιστευτὸς, ἡ, ὸν, credulus.

Πιστεύω, credo; (2) fido; (3) committo; πιστεύομαι, credor; πεπιστεύμαι, p. & ἐπιστεύθην, a. 1. mihi commiſſum, concreditum eſt; πεπιστευμένος, artifici probati, ἐδὲ ἡ πιστὸν Μίνωτος μὴ ἐχρήσατο τῷ γραφεῖ ταύτῳ, confiſus, Plat. ap. Socr. 3. Τὰ λοιπὰ πιστεύει αὐτοῖ, Dem. A πίστις.

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, probabilis; (2) fidelis. A πίστις.

Πιστὸς, ἡ, ὸν, potabilis. A πίνω.

ΠΙΣΤΩΡ, ορος, ὁ, fidius, *Jovis cognomentum*. A

Πίστις, εως, ἡ, fides, vario ſenſu, ut Latina vox; (1) aſſenſio; (2) fiducia ſp fide alicujus; (3) idem quod fidem facit, argumentum teſtimonium, unde πίστις, Rhetorum autoritas; (4) promiſſio, jusjurandum; (5) opinio inſignis de aliquo, ut πίστις ἀρίστης; (6) munus, in quo ſc. mandando aliqui fides habetur. A πείθομαι.

Πιστὸν, fides, & *Adv.* fideliter. A πίστις.

Πιστοποιέομαι, οῦμαι, fidem facio, Suic. A

Πιστοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, qui fidem facit, qui credere cogit, nec dubitare ſinit. Ex πίστις, & ποιέω.

Πιστὸς, ἡ, ὸν, fidelis, i. e. *verax*, ſincerus, conflans in promiſſis; (2) fidus; (3) fide dignus; *it.* cui creditur, & qui creditur; (4) credens in Chriſtum. A πίστις.

Πιστὸς, ἡ, ὸν, potui aptus, qui bibitur, ſeu bibi poteſt; potabilis. A πίνω.

Πιστότατος, fidiſſimus, Gl. Vet. perfidus in lucta. Gl. Vet. πιστότης, magis fidus, Gl. Vet. A πίστις.

Πιστότης, ητος, ἡ, fidelitas, fides. A πιστὸς.

Πιστῦνται, pl. præſ. ind. paſſ. pro πιστόονται, a

Πιστόω, ῶ, f. ώσω, fidem exigo; (2) fidem facio, i. e. confirmo; πιστῶμαι, confirmor; πεπιστωμένος, confirmatus. A πίστις.

Πίστρα ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora.

Πίστρις, piſtris, *genus navigii*. A πίνω. Unde

Πίστρον, υ, τὸ, poculum, Eur. Cyc. 29.

Πιστωθὶς, aor. 1. part. paſſ. v. πιστόω.

Πίστωμα, ατος, τὸ, id, quo res aliqua confirmatur; probatio, fides. A πίστις.

Πιστῶς, *Adv.* fideliter, Gl. V. fidenter. A πιστὸς.

Πίστωσις, εως, ἡ, confirmatio & probatio qua rei fides fit. A πιστόω. Unde

Πιστωτικὸς, ἡ, ὸν, ad fidem faciendam aptus.

Πίστωτος, ου, ὁ, fretus, fidens, τόξοισιν πίστωτος, Hom. Il. 5, 205. A πείθω.

Πίσυρες, ων, οἱ ἡ αἱ, quatuor; pro τέσσαρες, Hom. Il. 15, 680.

Πίσω, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi πίνω pro πίω, *bibo*.

Πιτάμης, *incidas*, 2. ſing. aor. 2. conj. act. *Poët.* pro δπτάμης, a verbo δπτάμαω, *incido*. Conſt. πίελας.

ΠΙΤΑΝΑ, & πιτάνη, ης, ἡ, turma, cohors.

Πιταναῖτης, ου, ὁ, turmalis. A πιτάνα.

Πίτνα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro δπτινα, a πιτνάω, vel πίτνημι.

Πίτναν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *per Syn.* pro δπτιτασαν, a πίτνημι.

Πιτνάω, ſeu πίτνημι, expando, extendo; (2) concutio [illegible] πίτνα, imperf. extendebat, πιτνὰς, part. extendens. Ἥρη δ' Ἥρη πίτνα πρὸς βαθεῖαν, Hom. Il. 21, 7. A πίπτω. Unde

Πίτνω, vel πίτνημι, cado, labor. Πίτνει δ' ἐπ' ὄδας ζυμφορᾷ κλαυμῶν, Eur. Med. 1198.

Πίτνω, cadere facio, jacio, projicio.

Πίτλαιον, ου, τὸ, index, vel titulus pice illitus; (2) tabula, pugillare; (3) lacinia tela, quæ unguento illita vulneri imponitur; (4) lacinia, qua veſtimentum farcitur. Gl. V. pittacium. A πίτλα.

Πίτλωσις, εως, ἡ, picatio, picis ad cutem illitio. A πιτλόω, quod vide ſub πισσόω.

Πιτλωτὴς, ἡ, ὸν, pice illitus. Ab eod.

Πιτνὸς, ἡ, ὸν, [illegible] Gl. Vet.

Πιτύϊνος, ου, ὁ, ἡ, planus non ſaxeus, *Suic.* A πίτυς.

Πιτυΐς, ίδος, ἡ, picea, *dicitur & aquatica et pinnibus anſeri aucmi piscatum*. Ab eod.

Πιτυλίδω, f. ίδω, cieo ſtrepitum remorum agitatione. A πίτυλος.

Πιτυλίζω, idem; (2) gallicinor & crebro motu cieo manus. Ab eod.

ΠΙΤΥΟΣ, ου, ὁ, ſonus ſeu ſtrepitus qualis præſertim aquæ remis percuſſæ; (2) oris pugno percuſſi; (3) remigium; (4) crebra agitatio & motus; (5) aurium diſſultatio; (5) avicula quædam ſilveſtris. Πιτυὸς δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξυθὸς μυθεῖ, Eur. Iph. T. 387. Id. Alceſt. 79. πίτυλον ζωᾶς vocat *liberam compotationem*; μυθεῖται ζ' πιτυλῶδ' ἐκ φρενός.

Πιτύνη, ἡ, vimen. A πίτυς. Hinc

Πιτυνάϊος, α, ον, vimineus.

Πιτυοπλόκος, ὁ, viminearum vaſorum, ſtragularum confector. A πλέκω.

Πιτυόεις, όεσσα, όεν, picis abundans, piceus, ferax. A πίτυς.

Πιτυοκάμπη, ης, ἡ, eruca picearum. Ex πίτυς, & κάμπη, eruca.

Πιτυοκάμπης, ου, ὁ, qui piceas inflectit, cognomen Sinnis, latronis a Theſeo interempti. Ex πίτυς, & κάμπτω.

Πιτυόκαμπος, ου, ὁ ἡ ἡ, pinea fronde redimitus. Ex πίτυς, & κάμπω.

Πιτυοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, piceas alens, pinus producens. Ex πίτυς, & τρέφω.

Πίτυρα, ων, τὰ, furfures, Ph. (2) porrigo, Ph. A πίτυρον.

Πιτυρίας, ου, ὁ, ut πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus vel furfureus. A πίτυρον.

Πιτυρίασις, εως, ἡ, furfures, porrigo quædam, quum inter pilos quaſi ſquamulæ quædam ſurgunt, Ph. porrigo. A πίτυρον.

Πιτυρίδες, ων, αἱ, ſcil. ἐλαῖαι, furfuraceæ olivæ, quæ nondum plene maturæ decerpuntur & ſervantur. Ab eod.

Πιτυρίτης, idem quod πιτυρίας.

Πιτυροειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, furfuribus ſimilis, furfurum ſpeciem gerens. Ex εἶδος.

ΠΙΤΥΡΟΝ, ου, τὸ, furfur; (2) capitis ſordes; porrigo; (3) quod in urina furfuri ſimile videtur.

Πιτυρόομαι, ώμαι, furfuribus ſeu porrigine infeſtor. A πίτυρον.

Πιτυρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, furfuraceus. Ab eodem.

ΠΙΤΥΣ, υος, ἡ, picea, pinus.

Πιτύσπιλος, idem quod πιτυόκαμπος.

Πιτυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, piceis abundans; (2) piceus. A πίτυς.

Πιτυών, ῶνος, ὁ, pinetum, Gl. V. A πίτυς.

Πιφάυσκαι, 2. ſ. præſ. ind. med. *Ion.* p. πεφάνσκεαι, a πιφαύσκομαι.

Πιφάσκειν, *loquere*, 2. ſ. pr. imper. med. *Ion.* pro πέφασσεο.

Πιφάσκομαι, & πιφάσκω, dico, memoro, commemoro, jactito. A φημὶ.

Πιφαύσκω, dico, memoro, oſtendo. Ὅσσ' ἔπη πιφαυσκεν Δολων, Il. 10, 478. Ab eod. vel a φάω, *luceo*.

Πιφάδης, ες, ὁ ἡ ἡ, pinguis, obeſus. A

ΠΙΩΝ, ωνος, ὁ ἡ ἡ, pinguis, obeſus, opimus, Gl. V.

Πίων, præſ. part. act. verbi inuſ. πίω pro πίνω.

Πιὼν, *qui bibit*, a. 2. part. act.

Πιωτέρως, *Adv.* pinguius.

Πλαγίσιος, pupæ, Philox.

Πλαγίσιον, ου, τὸ, plangonium, unguentum a Plangone meretrice Mileſia inventum.

ΠΛΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, ſpecies aquilæ.

Πλαγίων, ονος, ὁ, ſcincula cerea, quadrilus; πλαγίσιος, pupa, Philox. A πλάσσω, *fingo*.

Πλαγχθέντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ. v. πλάζω.

Πλάγχθη, *erravit*, 3. ſ. aor. 1. ind. paſſ. v.

Πλαγιάζω, f. άσω, obliquo, ſubigo, [illegible] Ph. A πλάγιος.

Πλαγιάσμος, ὁ, commutatio ora-tionis, figura dicendi, A πλαγιάζω.

Πλαγιαυλέω, ῶ, f. ήσω, obliquo cano. A

Πλαγιαύλης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui obliquis tibiis canit; (2) obliquas tibias. Ex πλάγιος, & αὐλὸς, tibia.

Πλαγιόκαρπος, ος, ὁ ἡ ἡ, oblique seu a latere fructum ferens.

Πλαγιοκαυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, obliquum caulem habens.

ΠΛΑΓΙΟΣ, α, ὁ ἡ ἡ, & πλάγιος, ία, ιον, obliquus, transversus, limus, Gl. V.

Πλαγιότης, ητος, ἡ, obliquitas, Gl. Vet. A πλάγιος.

Πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, qui obliqua seu latera aciei custodit.

Πλαγιόω, ῶ, obliquo. A πλάγιος.

Πλαγίως, Adv. oblique; (2) obscure.

Πλαγκτήρ, ῆρος, ὁ, erro, vagus. A πλάζομαι.

Πλαγκτὸς, ὴ, όν, vagus, erroneus; (2) stolidus, amens. A πλάζω. Hinc

Πλαγκτοσύνη, ης, ἡ, vagus error, vagatio.

Πλάγκων, ωνος, ὁ, cerea pupa. Ὡς δὲ Μίμαντι χίων, ὡς αἰόλος ἔπλ πλάγκων, Call. in Cer. 92.

Πλαδαρὸς, ὰ, όν, præhumidus, uvidus; (2) infirmus; (3) laxus, mollis, flaccidus. A πλαδάω.

Πλαδάω, ῶ, nimio & superfluo humore madeo; πλαδόων, part. pro πλαδῶν, humens, madens; πλαδόωντι ποτῷ, Nic. Al. 119. Ab eod.

Πλαδώδης, ους, ες, uliginosus, udus. A

ΠΛΑΔΟΣ, ους, ὁ, sive πλάδη, ης, τὸ, humor superfluus, humiditas nimia.

Πλαδώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, idem quod πλαδόεις.

ΠΛΑΖΩ, facio errare, errabundum huc illuc agito; (2) erro, jactor; πλαζόμαι, erro, Gl. V. f. πλάζω; πλάζειν, aberrare facit pro ἔπλαγξεν; πλαγχθεὶς, a. 1. part. pass. jactatus, disjectus, errans.

Πλάθη, ης, ἡ, statua. A πλάττω.

Πλάθανις, ιος, ἡ, sartago. Εἰδετέ τ' ὄαρα χιμαίρικις ἐπὶ πλατάνῃ ποκίοντα, Theoc. 15, 135. Ab eod.

Πλαθάνιον, ὰ, vel πλάθανον, ου, τὸ, fiscus, quo panes finguntur. Ab eod.

Πλαθανὶς, ὶ, ὁ, sartago; (2) idem quod pr. Ab eod.

Πλάθω, f. άσω, appropinquo; (2) admoveo. Τοῖς δωματίοις ἐκ ἐρισὰ πλάθειν, contendere, Soph. El. 22. Κλόπας δαΐσας ζυμμάχων πλάθειν τινὶ, Eur. Rhes. 778. A πελάω.

Πλαισιον, ου, τὸ, laterum forma, forma, in qua lateres finguntur; φῶτα ζωστιταγμένα πλαισίων ἢ περιφερειῶν τρόπῳ, Plut. in Anton. cap. 26. (2) militare agmen quadrangulari forma dispositum; (3) compages lignorum formam quadrangularem imitans, Gl. V. quadratum. A πλάσσω.

Πλάκα, *tabulam latam*, acc. *f.* a. πλάξ.

Πλακέσα, aor. 2. part. pass. f. g. v. πλήσω.

Πλακὸς, ὰ, όν, latus in modum tabulæ, latus. A πλάξ.

Πλακία, ας, ἡ, error. A πλάζω.

Πλάκιος, Adj. figlinus, in Anthol. med.

Πλακόεις, όεσσα, όεν, latus & tenuis; (2) latus in modum crustæ. A πλάξ.

Πλακόεντα, acc. sing. pro πλακόεντα, a πλακόεις.

Πλακουντάριον, ου, τὸ, placentula, Dim.

Πλακουντηρὸς, τὸ, placenta.

Πλακοῦς, οῦντος, ὁ, placenta; (2) crustulum, Scribo lib. 17. Dim. ab eod.

Πλακουντοποιὸς, ὸς, όν, ad placentarium vel placentarum confectorem pertinens. A

Πλακουντοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, placentarius, seu qui placentas conficit. Ex πλακοῦς, & ποιέω, facio.

Πλακουντώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, placentaneus, placentæ formam imitans. A

Πλακοῦς, ῦντος, ὁ, placenta. A πλακόεις.

Πλακόω, ῶ, f. ώσω, instrato, Gl. Vet. πλακωθῆναι ὑπνῳ, instratum dormiri, Gl. Vet. A πλάξ.

Πλακὼ, aor. 2. conj. pass. v. πλήσω.

Πλακώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, latus in modum tabulæ; (2) crustosus, crustæ speciem inferens. A πλακόω.

Πλανάω, ῶ, a recto itinere abduco, vagari facio, fallo, seduco; πλανῶμαι, vagor; *it.* bono sensu iter facio longe lateque, peregrinor; πεπλανημένος, perf. pass. part. deceptus; πλανηθεὶς, aor. 1. idem. Οὐδὲ τῷ ζώματι διὰ τὴν ἡλικίαν ἐκανὰς ἦχα πλανᾶσθαι, Plat. Πάσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα, Eur. Hel. 604. Ἀσίλλων χρὴ νύκτα πεπλάνημαι, Anacr. 3, 13.

Πλανίομαι, erro. A

ΠΛΑΝΗ, ης, ἡ, error, vagatio, Gloss. Vet. πλάνη, fucum, Ph. πλάνη, ambages, Ph.

Πλάνημα, ατος, τὸ, error. A πλανάω.

Πλάνης, ητος, ὁ ἡ ἡ, erro, vagus. A πλάνη.

Πλανήσαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi πλανάω.

Πλανησίδρομος, ος, ὁ ἡ ἡ, incertis sedibus errans. Ex πλάνησις, & ἕδρα, *sedes*.

Πλάνησις, εως, ἡ, idem quod πλάνη. A πλανάω.

Πλανητεύω, erro.

Πλανήτης, ου, ὁ, errans, vagus, erraticus, Gl. V. ut planetæ erratici. Ab eod. Hinc

Πλανητικὸς, ὴ, όν, erraticus, vagabundus.

Πλανῆτις, ιδος, ἡ, vagabunda, erratica.

Πλανητὸς, ὴ, όν, erraticus, vagus.

Πλανίων, ονος, ὁ, idem. A πλάνη.

Πλανόδιος, ία, ιον, via errans, vagus. Ex πλάνη, & ὁδὸς, *via*.

Πλάνος, ου, ὁ, erraticus, vagus, vagabundus; (2) seductor, impostor; (3) error, peccatum, digressio, vagus sermo. A πλάνη.

Πλανοστίβης, ου, ὁ ἡ ἡ, errando calcatus, ab animantibus vagantibus calcatus. Ex πλάνη, & στείβω, *calco*.

Πλανύτλω, oberro, vagabundus sum. Ἄνω κάτω πλανύτλομεν, Arist. Av. 3. A πλάνη.

Πλαναδὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, errans, vagans. Πλαναδέσιν γνώμαι, *Arat.* A πλάνος.

Πλανήμβρια, acc. plur. præs. part. pass. a πλανάω.

Πλάξ, ακὸς, ἡ, tabula, proprie quæ est lata; (2) planities; (3) æquor, Ph. crusta. A πλατὺς.

Πλᾶξε, 3. f. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔπλαξε, a πλήσω.

Πλάξιππον, acc. sing. *Dor.* pro πλῆξιππον, a πλήξιππος.

Πλασαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi πλάσσω.

Πλάσας, *qui finxit*, nom. sing. a. e. fusd.

Πλάσις, εως, ἡ, fictio, formatio. A πλάσσω.

Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum, figlinum opus; (2) commentum, simulatio; (3) sonus vocis & conformatio placida. Ab eodem.

Πλασματίας, ου, ὁ, fictus, fictitius, commentitius; (2) fictor, fabulator. A πλάσμα.

Πλασματικῶς, concinne, apte, qu. a πλασματικὸς.

Πλασματογράφος, ὁ, Rhetor, qui causas fictitias tractat, declamator. A γράφω.

Πλασματώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, fictitius, commentitius, Gl. V. Ab eod.

Πλάσσα, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔπλασε a

ΠΛΑΣΣΩ, vel πλάττω, f. άσω, fingo, i. e. figuram re formo, formo; (2) illino; (3) fingo, confingo, comminiscor, simulo; πεπλασμένος, fictus, perf. pass. part. Τοιόνδε λόγῳ ψεύσασ' πλάττων ἐς ὄτα φίρῃ πᾶσιν Ὀδυσσέως, Soph. Aj. 150. Hinc

Πλασμάω, fingo, confingo, comminiscor.

Πλάστειρα, ας, ἡ, fictrix, creatrix. A

Πλαστὴς, ῆρος, ὁ, idem quod

Πλάστης, ου, ὁ, formator, fictor, creator.

Πλαστίγξ, ιγγὸς, ἡ, lanx e jugo suspensa, cui ponitur unguentum; (2) tabula in qua cotibus tunditur, Gl. V. lanx, Ungula, scalprum; πλαστιγξὶ, a πλαστὸς, *flagellum*, Æschyl. Choëph. 188. A πλάττω. Nam

Πλαστικὴ, ῆς, ἡ, statuaria, Gl. Vet. A

Πλαστικὸς, ὴ, όν, ad fingendi artem apte, fingendi arte valens; statuarius, Gl. Vet. A πλαστὸς.

Πλαστογραφία, ὰ, falsum, quod committur subjiciendis literis, testamentis, &c.

Πλαστογράφος, ος, falsarius, Gl. V. A πλαστὸς, & γράφω.

Πλαστοκατήγορος, calumniator. Ex πλαστὸς.

Πλαστολάλος, fandi fictor, Gl. Vet.

Πλαστολόγος, falsidicus, Gl. V.

Πλαστὸς, ὴ, όν, fictus, fictilis; (2) fictus, simulatus, adulterinus, falsus. A πλάττω.

Πλαταγίω, ῶ, f. ήσω, fingo, effingo; (2) formo. A

Πλαταγοργὸς, οῦ, ὁ, fictor; (2) conditor. Ex πλαστὸς, & ἔργον.

Πλαστῶς, *Adv.* ficte, simulate, falso, Gl. V.

Πλαταγίω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo, crepito, manu pulsum edo. Πλαταγήσει πικήσας, Theocr. 8, 88. A

Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, crepitaculum; (2) fremitus maris; it. homo garrulus. A πλατάσσω.

Πλατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, sonus; etiam de homine garrulo. A πλαταγίω.

Πλαταγίζω, idem quod πλαταγίω.

Πλαταγὼν, ῶνος, ὁ, crepitaculum; (2) flos papaveris. A πλαταγὴ.

Πλαταγώνιον, ου, τὸ, parvum crepitaculum; (2) papaveris vel anemones folium, Dim. a πλαταγὼν.

Πλαταμύλης, ες, latus & planus. A πλατὺς.

Πλατάμων, ῶνος, ὁ, petra in mari prominens; (2) locus magnus & amplus ad mare; (3) littus amplum & latum, aut fovea maritima, (humile & latum (2) planities ap. Polyb. *Exc.*) Ἀλλ' αὐτῷ πλατάμωνι παραθλίβονται ὁμοίως, Aratus 993. A πλατὺς.

Πλατάνια, τὰ, vel πλατανία, ὴ, genus pomorum. Ab eod.

Πλατανιστὸς, οῦ, ὁ, piscis quidam. Ab eod.

Πλατάνιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, platanus, *arbor*, quia ramos late diffundit. A πλατὺς.

Πλάτανος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod. Hinc

Πλατανώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, platanis abundans; (2) platani speciem gerens.

Πλατανὼν, ῶνος, ὁ, locus platanis consitus; platanetum, Gl. V. Ab eod.

Πλάταξ, ακος, ὁ, ceracinus piscis. Vox Alexandrina.

Πλατάσσω, ex ictu & collisione sonum excito. A πλατὺς.

Πλατεῖα, ας, ἡ, sc. ὁδὸς, platea. Ab eod.

Πλατειάζω, *Dor.* πλατειάσδω, dilato; (2) ore latius diducto loquor. Τρυγόνες ἐκπεπεισμένοι πλατειάσδουσαι ἅπαντα, Theocr. 15, 88. Ab eod.

Πλατισμὸς, οῦ, ὁ, vitium oris, quum diductis faucibus & ore apertiori sermo promitur. A πλατειάζω.

Πλατεῖον, ου, τὸ, tabellæ latæ. Ab eod.

Πλατὺς, *Adv.* late. *Compar.* πλατύτερον, latius. Ab eod.

Πλάτη, ης, ἡ, extrema & latior remi pars, palmula, Gl. Vet. palmula ratis; πλάται, scapulæ, latiores costæ.

Πλάτιον, ου, τὸ, parva palmula; (2) navigiolum. Dim. a πλάτη.

Πλατίον, *Dor.* pro πλησίον, prope.

ΠΛΑΤΙΣ, ιδος, ἡ, conjux; (2) conventus, congregatio, Hes. pro πελάτης, a πέλω.

Πλατισακὸς, οῦ, ὁ, piscis, idem qui Alexandrinis πλάταξ, dicitur.

Πλάτος, ους, τὸ, latitudo. A πλατὺς.

Πλατύλλομαι, fingo, dissimulo, fimilo, Gl. V.

Πλάττω, fingo; vid. πλάσσω.

Πλατύζω, & *Dor.* πλατύσδω, ore diducto pronuncio vel proloquor. A πλατὺς.

Πλατύσδουσα, pr. part. act. f. g. *Dor.* pro πλατύζουσα.

Πλατυφυλλος, η, latas vias habens, magnus. *Epith.* urbis.

Πλατυχαίτης, & πλατυχαίτας, ου, ὁ, qui est latæ vestis. Ex πλατὺς, & χαίτη.

Πλατυχίζω, palmula aquam percutiendo strepitum excito; (2) verborum ampullis strepito; (3) papaveris folium sinistra teneo dextraque percutiens sonum inde elicio, ut sciam an amans redamer. Τὶ δὲ πλατυχεστὴς ἡμῖν πλατυχίζεις; Aristoph. Eq 822. A πλατὺς.

Πλατυγλωσσος, & πλατυγλωττος, ου, ὁ ἡ ἡ, latam linguam habens. Ex γλῶσσα.

Πλάτυγξ, γγος, ἡ, summa & lata pars remi, qua aqua percutitur, palmula. A πλατὺς.

Πλατυθύρομαι, f. r. ind. pass. v. πλατυνω.

Πλατύκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus fructus est amplus.

Πλατύκαρφος, ου, ὁ ἡ ἡ, festucam sive ramulum habens.

Πλατυλαίολος, ὁ ἡ ἡ, latos caulis habens.

Πλατύκρανος, ου, ὁ ἡ ἡ, caudam latam habens.

Πλατύκρας, ατος, ὁ ἡ ἡ, ampla cornua habens. A κέρας.

Πλατυκορία, ας, ἡ, amplificatio pupillæ, *Anet.* A κόρη.

Πλατυλέκτης, ου, ὁ, magnus nugator. A λέκτη.

Πλατυλόγος, latiloquus, Gl. V.

Πλατύλογχος, ου, ὁ ἡ ἡ, lanceam habens latam. A λόγχη.

Πλατυνω, dilato, late diduco, amplum & spatiosum reddo; a. 1. ἐπλατυνα; πλατύνομαι, dilator, a. 1. ἐπλατυνθην. Πλατύνατε ὃ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, Matt. 23. 5. Ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται, 2 Cor. 6, 11. A πλατὺς.

Πλατύνωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, latum dorsum habens.

Πλατυνυχος, υ, ὁ ἡ ἡ, latos ungues habens. Ex ὄνυξ.

Πλατυόφθαλμος, υ, ὁ ἡ ἡ, amplos oculos habens.

Πλατύπιλος, ον, latus. *Epith.* galeæ.

Πλατυπόρφυρος, υ, ὁ ἡ ἡ, latum limbum e purpura habens. A πορφύρα.

Πλατύπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, latos pedes habens, Ph. pede, plancus.

Πλατυπρόσωπος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui latam faciem seu frontem habet.

Πλατύρινος, υ, ὁ ἡ ἡ, latas habens nates. A ῥυγὴ.

Πλατυρρὶς, ινος, ὁ ἡ ἡ, latas nares habens.

Πλατύρρους, contr. πλατύρρους, υ, ὁ ἡ ἡ, lata habens fluenta, late fluens.

Πλατύρυγχος, sive πλατύρρυγχος, υ, ὁ ἡ ἡ, latum rostrum habens.

ΠΛΑΤΥΣ, εῖα, ὺ, latus; (2) amplus, spatiosus.

Πλατύσαρκος, υ, ὁ ἡ ἡ, amplam carnem habens. Ex πλατὺς, & σὰρξ.

Πλατύσημον, latus clavus, Gl. V. A seq.

Πλατύσημος, υ, ὁ ἡ ἡ, lato clavo insignis, Gl. V. πλατύσημοι, latiklavii. A σῆμα.

Πλατισμα, ατος, τὸ, latum linteum vel simile quidpiam, cui emplastrum allinitur. A πλατύνω.

Πλατυσμὸς, ὁ, ὁ, dilatatio, latitudo, locus latus; (2) ostentatio, jactantia, loquacitas. Ab eod.

Πλατύστομος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui lato seu patulo ore est. Ex πλατὺς, & στόμα.

Πλατυτὶσιος, *Adv.* latius.

Πλατύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo, spatiositas. A πλατὺς.

Πλατύφορτος, ου, ὁ, navis lata carina.

Πλατύφυλλος, latifolium, Gl. V. A seq.

Πλατύφυλλος, υ, ὁ ἡ ἡ, lata folia habens. A φύλλον.

Πλατυώνυχος, idem quod πλατυόνυχος.

Πλάω, appropinquo; *per Syncop.* pro πελάω, ut hinc fit ἐπλιώλω, propinquabant, plusq. pro ἐπέπλωλω. Ut a πλάω fit f. πλήσω. A πελάω.

Πλέας, acc. plur. *per Syncop.* pro πλέονας, a πλείων, pro πλείων.

Πλέθδην, *Adverb.* nectendo, texendo; (2) implicite. Ab eod.

Πλέγμα, ατος, τὸ, omne id, quod textum seu contextum est, opus vitile, cratibus, canistrum, Gl. Vet. textura; πλέγματα, crates, Ph. A πλέκω.

Πλεγματὶας, implico. A πλέγμα. Hinc

Πλεγμάτιον, υ, τὸ, implicamentum.

Πλεκτὰω, implico. A πλέκω.

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, jugerum æquans. A πλέθρον.

Πλέθριον, υ, τὸ, circus, sic dictus a magnitudine sui, Suid.

ΠΛΕΘΡΟΝ, υ, τὸ, *ap. Gr. & in rebus Gr.* est mensura centum fere pedum; *at in rebus Rom. respondet Latino* jugerum, h. e. 240 pedibus; πλέθρα, jugera, arpendia, Ph. (2) spatium, *simpl.*

Πλεῖ, 2. f. pr. imperat. act. pro πλεῖε, a πλέω.

Πλειαδες, ων, αἱ, Vergiliæ, Ph.

Πλειὰς, bruma, Ph.

Πλείειν, pr. inf. act. *Ion.* pro πλέειν.

Πλεῖν, nom. f. f. g. *Ion.* pro πλέα, a πλέος.

Πλεῖῃς, 2. sing. pr. imper. act. *per Parag.* g. pro πλεῖ, a πλέω.

Πλεῖν, pro πλεῖον, f. πλέον, plus. Καὶ τὸν πλεῖν ἢ μυρίων ἐς' ἄξιον πατέρων, Aristoph. Nub. Πλεῖν ἢ ταυτὸ φρονεῖν ὀφρυόσκυθρωπάζομαι, idem, Ran. 18.

Πλεῖονας, *Adverb.* plus.

Πλείας, acc. plur. *Att. & Ion.* pro πλείονας, a πλείων.

Πλειςάκις, & πλειςάκις, *Adv.* sæpissime, ut plurimum. A πλεῖστος.

Πλείσαν, acc. f. f. g. *Dor.* pro πλείω, a πλείς.

Πλειςαχόθεν, *Adv.* sæpenumero; (2) plurimis ex locis. Ab eod.

Πλειςηριάζω, fut. άσω, pluris liceor, quam cæteri. Ab eodem.

Πλειςοξιλεῖν, ludere taxillis. A πλεῖστος, & βάλλω.

Πλειςοξιλίστὰς, ludus puerilis qui fit taxillis. Ex iisd.

Πλειςοξολος, υ, ὁ, qui taxillis ludens plurima puncta fortitur aut jacit. Ex πλεῖστος, & βάλλω.

Πλειςοδυναμία, ας, f. ήσω, plurimum valeo, vel possum.

Πλειςολόγως, plurifariam Gl. V.

Πλειςόμβροτος, ον, frequens, celeber. A βροτὸς.

Πλεῖστος, plurimus; plur. πλεῖστοι, plurimi, Ph. plerique, plures, complures; πλεῖστον, plurimum. A πλείων.

Πλειςοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, plurimorum ferax. Ex πλεῖστος, & φέρω.

Πλείω, *Poët.* pro πλέω, navigo.

Πλείω, acc. sing. vel nom. pl. n. g. *Att. & Ion.* pro πλείονα.

Πλείων, comp. a πολὺς, plus, plurimus, Ph. hinc πλείονες, plures, complures, plerique, Gl. V. πλεῖον, plus, plurimum, Ph πλείονα, plura, plurima; ὅτι πλεῖον, f. πλέον, valde, egregie; *item* latius; posteriore sensu & pro *adj.* ponitur; (2) τὸ ἧ πλέον, atque adeo, *item*, revera, cum opponitur χῇ σοφισαι, aut simile quid; (3) ἐν πλείονι, diu ante, a longo ante tempore; (4) μᾶλλον πλεῖον, diu; (5) πλείω, *Adv.* cum numeris *pro* amplius; (6) τί ἧ πλέον, quid prodest? Strab.

Πλεὼν, ῶνος, ὁ, annus, Gl. Vet. Τὰ μὲν πλεῶνες, τὰ δ' ἴχ ὁσί, Call. in Jov. 89.

Πλέως, ω, τὸ, sportula e vitilibus contexta. A πλέκω.

Πλεκὰω, implicor, f. ήσω, e. coëo. A πλέκω.

Πλεξὰνη, ης, ἡ, plexus, complicatio; (2) cirrus, cincinnus; (3) rete, laqueus, Ph. spira; (4) cirri, f. flagella polypodis. A πλέκω.

Πλεξίνεως, ὡς, ὁ, funiger, *Epith.* navis. A σχοινίον.

Πλεκτανὴ, ἡ, plicor. A πλεκτάνη.

Πλεκτοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro πλεκτοῖς, a

Πλεκτὸς, ὴ, ὸν, plexus, nexus, plexilis, nexilis; (2) textilis, nexilis; πλεκτὰ, plexa, Gl. V. gerræ, Ph. a πλέκω.

Πλέκω, (3ª sing. conjug. pr. pass. πλέκεται, machinatur) πλέξω, f. ξω, part. ἔπλεξα, πλέξας, ἐπλέξθην, πλεκτὸς, Att. & Ion. πλεκτὸς, Aeol. πλεκτὸς, Eur. Andr. 66.

Πλένω, v. πλύνω.

Πλέξαντες, nom. pl. m. part. aor. 1. act. v. πλέκω.

Πλέξις, πλεξάνεια, aor. 1. conj. act.

Πλέν, plus, *Poët.* pro πλέον.

Πλεοναζόντως, abundanter, Ph. A seq.

Πλεονάζω, fut. άσω, copiosior aut ditior sum, quam necesse sit; (2) multiplico, augeo, habeo, antesto, exubero, redundo; (3) intumesco, supra modum efferor; (4) augeo, multiplico. Ὅτε ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία ἐπερίσσευσεν ἡ χάρις, Rom. 5, 20. Ἵνα πλεονάζῃ μᾶλλον, Phocyl. 55. Ἐπλεόνασε πλεονάζῃ, μήτε ἐλλείπῃ, Aristot. Eth. A πλέον.

Πλεοναάκις, *Adv.* sæpius, sæpenumero, Gl. Ab eodem.

Πλέονα, *plures*, acc. plur. *Poët.* pro πλείονας, a πλείων, *copiosior.*

Πλεονεκτεῖν, aor. 1. inf. act. v. πλεονέκτω.

Πλεόνεσμα, ατος, τὸ, redundantia, (2) abundantia, copia. A πλεονάζω. Unde

Πλεονασμὸς, ὁ, ὁ, cumulatio, abundantia, copiositudo, Gl. V. figura sermonis.

Πλεοναστικὸς, ἡ, ὸν, redundans, superfluus.

Πλεοναστὸς, ὴ, ὸν, abundans, multus.

Πλεοναχῶς, multifariam, varie, Gl. V. pluriefariam. A πλέων, pro πλείων.

Πλεονεκτέω, plus habeo, ampliorem partem seu portionem habeo, etiam in rebus damn. & tristibus; (2) vinco, præsto; (3) fraudo, malis artibus aliquem circumvenio, præstui habeo, lædo; (4) utilitatem, lucrum ex aliqua re capio. Ἐπλεονέκτησεν αὐτὴν ὁ Λιγυστίδης ἡ πλοῦτῳ ἡ τέχνῃ ὁπλοις, Xen. Cyr. 7, 9. Ex πλείν, & ἔχω. Hinc

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ commoditas, superiores partes, melior conditio, major potentia, gloria, &c. (2) victoria; (3) id quo circumvenitur aliquis, quod fit alterius circumveniendi causa.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, fraudator, Ph. avidus, Gl. V. Ex πλείν, & ἔχω. Hinc

Πλεονεκτικὸς, ἡ, ὸν, al eni avidus, avarus, Gl. V. cupidus.

Πλεονεκτικῶς, *Adv.* fraudulenter, animo astuto & decipiendi studioso.

Πλεονεκτίσατος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, avarissimus, fraudulentissimus.

Πλεονεξία, ας, ἡ, idem quod πλεονέκτημα; (2) avaritia, Gl. V. omnino que inexhausta cujuscunque rei aviditas, v. c. voluptatis, laudis, &c. Ex πλείν, & ἔχω, *fut.* ξω.

Πλεονεσι, *pluribus*, dat. pl. *Ion.* a πλείων.

Πλεόνεσι, *Adv.* plusculum. A πλείν.

Πλέον, plus, *Adv.* A πλεῖον.

ΠΛΕΟΣ, εία, έον, plenus, refertus.

Πλεόσας, acc. pl. præs. part. f. g. v. πλέω.

Πλέτο, *erat*, 3. sing. imperf. indic. med. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐπέλετο, a πλέω.

Πλέυμονις, ίδος, ἡ, vitium pulmonum, e quo tabes oritur.

Πλεύμων, al. πλεμών, vitio pulmonum laboro.

Πλευμονώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, pulmoni similis, spongiosus; pro πνευμονώδης.

Πλευμορραγὴς, ές, ruptura pulmonis laborans, unde hæmoptysis. A πλεύμων, & ῥήγνυμι.

Πλεύμων, ονος, ὁ, pulmo; pulmo marinus. A πνεῦμον.

Πλεῦν, *plus*, *Dor.* pro πλεῖν.

Πλεύνας, *plures*, acc. pl. *Dor.* pro πλείονας, a πλείων, pro πλείων, *copiosior.*

Πλεύνως, *Adv.* plus, admodum, valde, primo modum. A πλεῖον.

ΠΛΕΥΡΑ, ᾶς, ἡ, latus, costa. Unde

Πλεύριον, τὸ, Dim.

Πλευρίτης, ου, ὁ, lateralis. A πλευρὰ.

Πλευριτικὸς, ἡ, ὸν, pleuriticus, qui pleuritide laborat. A

…interdum metaph. … Unde … latere; de latericiis.

…ατος, τό, latus ferio seu percutio, Ap. Rh. 4, 1636. Ex πλάτη, & κόπτω.

…ατος, τό, latus, costa. A πλάτη.

…ατος, τό, latus. Ab eod.

…ω, 2. sing. f. 1. indic. med. *Ion.* pro πλώσῃ, a πλέω.

…σομαι, fut. 1. ind. med. *Dor.* pre πλεύσομαι.

…κός, ή, όν, navigationi accommodus, Gl. Vet. navalis. A πλέω, *navigo*.

…ῶς, *Adverb.* navigabiliter.

…σωμεν, *navigaverimus*, 1. pl. a. 1. conjunct. act. v. πλέω.

ΠΛΕΩ, navigo; (2) naviculariam exerceo; f. πλεύσω; perf. πέπλευκα. Διὰ μακρὰ μὲν πλεύσασα πόντου χθόνα, Eur. Iph. in Taur. 480.

Πλέω, *plura*, nom. pl. n. g. *per Syncop.* pro πλέονα, a πλέων pro πλείων, *plus*.

Πλέων, *Poët.* pro πλείων, *copiosior*.

Πλέως, *Ion.* pro πλέος, *plenus*.

Πλῆγμα, ατος, τό, baculus, Hes. A πλήσσω.

Πλῆγες, ῶν, οἱ, falx, Hes. πληγάδες, pro Συμπληγάδες, petræ concurrentes. A πλήσσω.

Πλῆσις, aor. 2. part. pass. v. πλήσσω.

Πλῆσθαι, *percussum esse*, aor. 2. inf. pass.

Πληγή, ῆς, ἡ, plaga, ictus, vulnus; πληγαὶ, *verbera*. A πλήσσω.

Πλήγμα, ατος, τό, idem.

Πλῆθει, dat. f. pro πλήθει, a πλῆθος.

Πλῆθοντ, accus. singul. præs. part. verbi πλήθω.

Πλῆθος, εος, τὸ, multitudo, quævis; (2) copia, abundantia; (3) populus; (4) plebs, vulgus. A πλήθω.

Πλήθουσιν, 3. pl. præs. ind. act. cum ν.

Πλῆθύνθητε, 2. f. aor. 1. opt. pass. v. πληθύνω. Unde

Πληθυντικός, ὴ, όν, augendi & multiplicandi vim habens; (2) pluralis, Ph.

Πληθυντικῶς, numero plurali, pluraliter.

Πληθύνω, multiplico, augeo, amplifico; (2) augesco, augeor numero, cresco, plenus fum, abundo. Ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, Act. 6, 7. A πλῆθος.

Πλήθυς, ύος, ἡ, multitudo. A πλῆθος.

Πληθυσμός, οῦ, ὁ, multiplicatio, auctio. A πληθύνω.

Πλήθω, multus vel plenus fum, abundo, exundo. Ἀπολαύσεις ἢ ἐν ὑσσὼ πληθυούσῃ ἐν τῇ πόλει, Plato. A πλήθος.

Πλήθω, f. πλήσω, impleo, repleo; (2) plenus seu refertus fum, turgeo; πλεῖστος ἀγορᾶς, plenissimo foro; πλήθομαι, impleor. Ὀψὲ πλησθεὶς τοῦ ἴσασα δακρύων, Eur. Med. 965. Ὅταν ἢ πλησθῇς τὴν νέαν ξυνουσίαν, Soph. Phil. 524. A πλέος.

Πλησθόρα, ας, ἡ, *Ion.* πλησθόρη, copia, redundantia; (2) fatietas e copia; (3) ap. medicos falubrium humorum redundantia; (4) maxima hominum frequentia. A πλήθω.

Πλησθορίω, ῶ, impleo; πλησθορίομαι, inundo, inundor. A πλησθόρα. Unde

Πλησθορία, ὴ, redundantia, fatietas.

Πλησθορικός, ὴ, όν, plenus; (2) plenus humoribus. Ab eod.

Πλήσσουτι, 3. plur. præf. conj. act. cum ν, a verbo πλήσσω.

Πλησιάδας, *Pleiadas*, acc. plur. *Poët.* pro Πλειάδας, a πλειὰς, *Pleias*.

Πλήκτης, ου, ὁ, percussor; (2) pugnax. A πλήσσω.

Πληκτίζομαι, fut. ἰσομαι, digladior, usque ad pugnæ pugno; (2) lascivio; (3) ad miserationem induco. Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι, Il. 21, 409. A πλήσσω.

Πληκτικός, ὴ, όν, percutiendi seu feriendi vim habens, plagosus, Gl. V. Ab eod.

Πληκτίσαι, cæsim, Gl. Vet. jaciendo, percutiendo. A præc.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, plectrum, fentica, flagellum, calcar gallinaceæ, Ph. pectrum, tintinnum. A πλήσσω.

Πληκτροποιός, οῦ, ὁ ἡ ὁ, qui plectra five instrumenta conficit, quibus citharæ pulsantur. Ex πλῆκτρον, & ποιέω.

Πληκτροφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, calcaris ferens. Ex πλῆκτρον, & φέρω.

Πλήμη, seu πλήμμη, ης, ἡ, æstus maris accedens. A πλήμι, five πλήθω.

Πλῆμι, appropinquo. A πλέω.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, vitiositas, improbum factum, peccatum, erratum, error. A πλημμελὴς.

Πλημμελέω, ῶ, fut. ήσω, incomposite, inconcinne, immoderate me gero, improbe me gero, pecco, Gl. Vet. pecco, admitto, delinquo; πλημμελεῖ, committit, Ph. πλημμελεῖται, committitur, Ph. πλημμεληθὲν, commissum, Gl. Vet. a. 1. part. pass. πεπλημμεληκόσιν, perpetrare, Ph. perf. act. inf. at πεπλημμέλη, admissum est, Ph. perf. pass. ind. Πλημμελεῖν τι, Dem. ἐάν τι, Plat. σφεῖ τι, id. δι' ὕβριν, Dem. Ab eodem. Hinc

Πλημμέλημα, ατος, τὸ, peccatum, delictum, commissum, reatus, Ph.

Πλημμελὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, absonus, Gl. V. inconditus; (2) immoderatus, vitiosus, culpabilis, mendosus. Ex πλὴν, & μέλος, *carmen*.

Πλημμέλησις, εως, ἡ, delictum. A πλημμελέω.

Πλημμελῶς, *Adv.* immoderate, inconcinne, inconcinne; (2) perperam, male, vitiose, improbe. A πλημμελὴς.

Πλημμύρα, ας, ἡ, & πλημμυρία, *Aret.* maris æstuantis accessus; inundatio, Gl. Vet. A πλήμη.

Πλημμυρίω, ῶ, fut. ήσω, æstu inundo, restagno, redundo, plenus fum, Gloss. Vet. πλημμυρεῖ, inundat, exuberat. Ὁ πόθεν τλὼ ὄβριν ὥραν μόνος τῆς πάντων πλημμυρῶ, Heliod. A πλημμύρα.

Πλημμυρίζω, inundo, Gl. V. Ab eod.

Πλημμύριον, ου, τὸ, æstuarium, & arx in æstuario. Ab eod.

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, maris æstuantis accessus, exundatio, impetus fluctuum maris; (2) humiditatis abundantia, Hom. Od. 9, 486. Ab eodem.

Πλημμύρω, æstuo, inundo, restagno. Ab eod.

ΠΛΗΜΝΗ, ης, ἡ, modiolus, five fistula rotæ, cui axis inseritur, Il. 5, 726.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur. Ex πλήμνη, & δέω, *ligo*.

Πλημοχόη, ης, ἡ, vas fictile, ad turbinis figuram accedens. A πλήθω, vel πλήμη, & χέω, *fundo*.

ΠΛΗΝ, præterquam, præter; (2) sed, verum, tamen, veruntamen; (3) cæterum. Hinc πλὴν ὅσον, nisi quod, præterquam quod; πλὴν ἀλλὰ ἤ, nisi fi; ἄλλος, πλὴν, alius quam; πλὴν ἐάν, fi modo, πλὴν εἰ, nisi.

Πλῆντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπλῆντο, a πλήμι.

Πλῆξε, *percussit*, 3. f. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπληξε, a πλήσσω.

Πλήξαι, *qui percussit*, a. 1. part. act.

Πλήξιππος, ου, ὁ, qui pungit & stimulat equos, agitator, & domitor equorum, eques; (2) bellator. Ex πλήξ, *stimulus*, & ἵππος.

Πλῆρες, *plenum*, neut. a πλήρης, *plenus*.

Πλησίστατα, *Adv.* plenissime, Ph. A πλήρης.

Πλησίστατος, plenissimus; πλησιστάτη, plenissima, Gl. V. πλησιστάτην, plenius, Ph. plenissimum. A πλήρης.

Πλῆρη, acc. fing. *contr.* pro πλήρεα, a

Πλήρης, ες, ὁ ἡ ὁ, plenus; (2) perfectus seu integer. A πλήθω.

Πλησὶ, 3. fing. præf. indic. *contr.* pro πληρεῖ, a πλήρης.

Πλησίλιμος, plena luna, Gl. V.

Πλησίμηνος, ὁ ἡ ὁ, plenilunium. A ἔμηνος.

Πληροφορία, ἰustum pondus, justam mensuram do; (2) certiorem facio; (3) satisfacio dando, argumentis, testimoniis; plane probo. *Pass.* justum pondus, &c. accipio; (2) certior fio; (3) perfuasum habeo, certo scio; (4) πεπληροφορημένος, res certæ. Ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω, Rom. 14, 5. A πλήρης, & φέρω. Hinc

Πληροφόρημα, ατος, τὸ, plenitudo, satisfactio.

Πληροφορία, ας, ἡ, plena fides, plena perfuasio; (2) certa fides, certa perfuasio. Ex iisd.

Πληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo; (2) prægnantem reddo; (3) suppleo, complementum adjicio; (4) compleo, perficio; (5) satio, *proprie & tropice*; (6) solvo quod debeo, stipem confero; πληρώσαι, terminare, Ph. aor. 1. inf. πληρωθῇ farciatur, Gl. Vet. aor. 1. pass. subj. Ὅθεν χέρας πληρῶσιν, Eur. Her. fur. 374. Πεπληρωμένην δικαιοσύνῃ, Dem. A πλήρης. Hinc

Πληρωθῆ, 3. f. a. 1. conj. pass.

Πληρωθῆσαν, 3. pl. a. ejusd. cum ν.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, id, quo quid completur. Unde (1) milites classarii, remiges, &c. (2) naves instructæ ipsæ; (3) supplementum exercitus; (4) summa; (5) pro πλήρωσις, ut κυλίκων πλήρωμα, munus pincernæ, ap. Eur. & sic quoque in libris sacris accipitur, *Ern.*

Πληρώσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Πλήρωσις, εως, ἡ, repletio cujuslibet rei, & quacumque in parte; (2) plenitudo; (3) perfectio & absolutio; (4) solutio ejus quod debeas.

Πληρωτὴς, ου, ὁ, (qui collectos fructus aut indictione coactos Athenis vendebat iis, qui aut sorte, aut emptione eos appetebant, P.) qui ὥρους stipem, &c. confert, unde πληρωτὴς ὥρους; (2) cum ὥρας convivium de symbolis significat; πληρωτὴς, est ἀρχιέρχης, 2.) *Cumpotiarchus*, præfectus convivii curandi, cogendi, regendi.

Πληρωτικὸς, ὴ, όν, implendi seu replendi vim habens, Gl. V. explebilis. Ab eod.

Πλησάμενος, nom. pl. aor. 1. part. med. v. πλήθω.

Πλήσασα, *quæ implevit*, a. 1. part. act. f. g.

Πλησθεὶς, *impletus*, aor. 1. part. pass.

Πλησιάζω, fut. άσω, accedo, propinquo, appropinquo; (2) familiariter utor; (3) fector, consuesco, rem habeo, concumbo. Οὐδὲ ἐπλησίαζεν τούτων οὐδεὶς αὐτῇ, ὅτε νυκτὸς, ἀπὸ ἡμέρας, Xenop. Cyr. 8, 15. Πῶς ὃν δὴ αὐτῇ πλησιασθεῖεν ποτε, Eur. El. 641. A πλησίον.

Πλησιαίτερος, propinquior, πλησιαίτατος, proximus. A πλήσιος.

Πλησιαλλὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, maritimus, mari vicinus. Hinc τὸ πλησιαλλὲς, ους, ora maritima. Ex πλησιος, & ἅλς, *mare*.

Πλησιασμὸς, οῦ, ὁ, accessus, appropinquatio; (2) familiaris consuetudo & sectatio; (3) coitus. A πλησιάζω.

Πλησίγναθος, ου, ὁ ἡ ὁ, maxillas seu buccas implens. Ex πλήθω, & γνάθος.

Πλησιέστερος, propinquior; πλησιέστατος, proximus, A πλησιον.

Πλησιόθεος, ου, ὁ ἡ ὁ, Deo vicinus, proximus.

Πλησιοίκιος, ὁ ἡ ὁ, vicinus.

Πλησίον, prope, juxta, juxtim, fecus, cominus. Hinc ὁ πλησίος, propinquus, proximus. A πλησίος.

Πλησίος, ία, ίον, propinquus, proximus, vicinus. A πέλας, *prope*.

Πλησιοχώρα, ας, ἡ, vicina regio. A

Πλησιόχωρος, ου, ὁ ἡ ὁ, confinis, finitimus, accola, Ph.

Πλησίος, ου, ὁ ἡ ὁ, velum implens; (2) qui prospere cursu navigat vento implente velum. Ex πλήθω, & ἱστίον.

Πλησιφαὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, plenam lucem habens, *Ep.* de luna. Ex πλῆθος, & φάος.

Πλήρωμα, ατ☉, τὸ, expletamentum, seu id quo aliquid expletum est. A πλήθω. Unde
Πλήρωσις, ἡ, idem quod πλήρωμα.
Πλησμιος, ἰα, ιον, replens, implens; (2) delicatus, fastidiosus. Hinc τὸ πλήσμιον, ȣ, fastidium, satietas. A πλήθω.
• Πλησμίως, *Adv.* saturate, ad saturitatem.
Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, satietas, saturitas; abundantia, redundantia, plenitudo, repletio in corpore humano. Ab eod. Hinc
Πλησμονώδης, ε☉, ὁ ϗ ἡ, replens, satians.
ΠΛΗΣΣΩ, vel πλήττω, fut. ξω, percutio, ferio, ico; πεπληγμέν☉, perf. pass. πληγεὶς, percussus, aor. 2. Ἐγὼ δ' κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμέν☉ ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σε, Arist. Θεσμ. 186. Ἡμεῖς δ' ὑπ' ἐχθρῶν κάνθαδ' ἐπληγήμεθα, Eur. Rhes. 868.
Πληθύω, repleo. A πλήθω.
Πλῆκτρον, ȣ, τὸ, flagellum. A πλήσσω.
Πλήττει, 3. s. praes. ind. act. *Att.* pro πλήσσει, a πλήσσω.
Πλήτης, ȣ, ὁ, qui appropinquat. A πιλάω.
Πλῆτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπλητο, a πίμπλημι.
Πλείων, ον☉, ὁ ϗ ἡ, amplior, copiosior, Comp. a πολύς.
Πλίγμα, ατ☉, τὸ, gradus, gressus; (2) saltus; (3) passus; (4) ictus, percussio. A πλίσσω.
Πλινθεία, ας, ἡ, laterum fictio; (2) lateritium opus; (3) agmen militare quadratum A πλινθεύω.
Πλινθεῖον, ȣ, τὸ, figlina laterum, officina, in qua lateres finguntur. Ab eod.
Πλινθεύσις, εως, ἡ, laterum fictio. A πλινθεύω.
Πλινθευσόμεθα, 1. pl. aor. 1. conj. act. verbi πλινθεύω.
Πλινθευτὴς, ȣ, ὁ, laterum fictor. Ab eod.
Πλινθεύω, lateres fingo; (2) ex lateribus aedifico; (3) in lateres effingo seu formo. Ἡν δ' πλινθεύοντ' ἴδωμεν. ὕπομεν, Arist. Nub. 1124. Καὶ πλουσία ξύμπτηνα πλινθεύουσί γε, id. Ran. 812. A πλίνθ☉.
Πλινθηδὸν, *Adv.* in lateris formam.
Πλίνθιν☉, ινη, ινον, lateritius. Ab eod.
Πλινθίον, ȣ, τὸ, laterculus; (2) quaevis figura quadrilatero *impr.* oblongior; (3) laterculus & abacus; (4) agmen militare; (5) machinamenti genus. Dim. ab eodem.
Πλινθὶς, ἰδ☉, ἡ, idem quod
Πλινθοποιΐα, ἡ, idem quod πλινθεύσις.
Πλίνθ☉, ȣ, ἡ, later, imbrex, tegula; (2) pars quaedam capitis columnae.
Πλινθουργέω, ῶ, fut. ήσω, lateres conficio, vel coquo. A πλινθουργός.
Πλινθουργία, ας, ἡ, laterum confectio. Ab eod.
Πλινθουργὸς, ȣ, ὁ, qui lateres conficit, Gl. V. Vet. laterarius. Ex πλίνθ☉, & ἔργον.
Πλινθοφορέω, ῶ, lateres porto. Ἦσθοι δ' ἐπλινθοφόρουν, Arist. Av. 1144. A πλίνθ☉, & φέρω.
Πλινθόω, ῶ, f. ώσω, e lateribus construo, seu fabricor quidpiam. A πλίνθ☉.
Πλινθυφὴς, έ☉, ὁ ϗ ἡ, lateribus contextus, i. e. ex lateribus constructus. Ex πλίνθ☉, & ὑφαίνω, *texo.* •
Πλὶξ, gradus, gressus, passus; (2) spatium inter medium pollicem & medium digitum. A
ΠΛΙΣΣΩ, gradior, gradus glomero; (2) percutio, ferio. Εὖ δ' πλίσσοντο πόδεσσι, Od. 6, 318.
Πλιχὰς, άδ☉, ἡ, pars corporis inter inguina & femur, cutis, quae pudendis subest. A πλίσσω.
Πλίχ☉, idem & ab eod.
Πλοάς, άδ☉, ἡ, fluitans. A πλέω, *navigo.*
Πλοιηγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navigationem efficiens. A πλό☉, & τίκτω.
Πλοιάριον, ȣ, τὸ, navicula, Gl. Vet. cimba; (2) calceamenti muliebris genus. A πλοῖον.
Πλοΐζω, s. πλωΐζω, & πλοΐζομαι, navigo, navi proficiscor. Πλωΐζουσι νηυσί, Hes. Ἔργ. 632. Ab eod.
Πλοΐμ☉, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navigabilis, navigationi aptus. Ab eod.

Πλοιοδὸς, ἡ, navis figuram habens. A
Πλοῖον, ȣ, τὸ, navis *impr.* oneraria. A πλέω, navigo.
Πλοιοφόρ☉, ȣ, ὁ ϗ ἡ, naviger, Gl. V. Ex πλοῖον, & φέρω.
Πλοκαμὶς, ἰδ☉, ἡ, crines plexi & intorti, cincinni, coma. A πλέκω.
Πλόκαμον, ȣ, τὸ, textum; (2) vitile opus.
Πλόκαμ☉, ȣ, ὁ, crines plexi & intorti, cincinni; (2) cinni, vel nodi crinium nexorum, Gl. Vet. crinis; πλόκαμοι, crines, caesaries, Ph. Ab eod.
Πλοκερὸς, ρὰ, ρὸν, textilis. A πλοκή.
Πλοκεὺς, έως, ὁ, textor, Gl. V. A πλέκω.
Πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus, trama, Ps. (2) contextus, compositio, argumentum; (3) dolus, fallacia, argutiae; (4) figura oratoria. A πλέκω. Hinc
Πλόκιμ☉, ȣ, ὁ ϗ ἡ, textilis, nexilis. A πλοκή.
Πλόκιον, ȣ, τὸ, cirrus, coma plexilis; (2) genus quoddam monilis collaris, Dim.
Πλόκι☉, ία, ιον, nexilis, textilis, perplexus, intricatus. Ab eod.
Πλόκ☉, ȣ, ὁ, cirrus, flexus capillus, coma plexilis; (2) funis. A πλέκω.
Πλό☉; *contr.* πλȣ̃ς, ὁ, navigatio, cursus; (2) expeditio navalis. A πλέω.
Πλȣ̃, gen. sing. *contr.* pro πλόȣ, a πλό☉.
Πλȣθυγίεια, ας, ἡ, sanitatis opulentia, divitiae cum opulentia, plenissima felicitas. Ex πλȣ̃τ☉.
Πλȣτίζω, fut. ίσω, divitem reddo. Τότε μᾶλλον ἐπλȣτίσθη τὸ πλῆθ☉, Herodian. A πλȣ̃τ☉.
Πλȣσιακὸς, ὴ, ὸν, opulentus. Ab eod.
Πλȣσιόδωρ☉, ȣ, ὁ ϗ ἡ, largis muneribus locupletans. A δῶρον.
Πλȣ́σι☉, ία, ιον, dives, opulentus. A πλȣ̃τος.
Πλȣσίως, *Adv.* opulenter, abunde, affluenter, abundanter.
Πλȣταγαθὴς, ὲς, dives, refertus divitiis. Ab ἀγαθός.
Πλȣταναδημεία, ας, ἡ, commentatio ditescendi, philosophia, cujus finis sunt divitiae. Ex πλȣ̃τ☉, & ἀκαδημεία.
Πλȣ́ταξ, ακ☉, ὁ, valde dives, vel satis dives. A πλȣ̃τ☉.
Πλȣτέλεια, ἡ, magnificentia, copiae, pro πολυτέλεια.
Πλȣτεὺς, έως, ὁ, Plutus. A πλȣ̃τ☉.
Πλȣτεῦντας, acc. pl. *Dor.* pro πλȣτȣ̃ντας, a
Πλȣτέω, ῶ, f. ήσω, dives sum; (2) divitem reddo. Οὐδεὶς ἐπλȣ́τησ' ἐμπόροισιν ἀργὸς ὤν, Eur. Hel. 762. Πλȣτεῖν τε τρῆσσεν, id. Ion. 663. Τῶν δ' συστρατευσαμένων αὐτῷ τȣ̃ς μὲν ἀρίστȣς ἐπλȣ́τησε, Xen. Cyr. 8, 38. Πλȣτῶ εἰς ὑπερβολὴν, Luc. Ab eod.
Πλȣτίζω, fut. ίσω, dito, locupleto, divitem reddo; πλȣτίζεται, ditescit, Ph. Πλȣτίζειν ἑαυτὸν, Xen. Ab eod.
Πλȣτίνδην, *Adverb.* eligendo ditiores, vel ditissimum quemque. Ab eod.
Πλȣτοδότειρα, ας, ἡ, divitiarum datrix. A
Πλȣτοδοτὴρ, ῆρ☉, ὁ qui divitias ministrat & suggerit. Ex πλȣ̃τ☉, & δοτὴρ, *dator.*
Πλȣτοδότης, ȣ, ὁ, idem & ex iisd.
Πλȣτοδοτέω, divitias largior.
Πλȣ́τοιο, gen. s. *Ion.* pro πλȣ́τȣ.
Πλȣτοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui divitias congerit; (2) lucrosus, quaestuosus. A ποιέω.•
ΠΛΟΥ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, divitiae, opulentia, copia; (2) Plutus, deus divitiarum putatitius; (3) vitia cum divitiis conjuncta.
Πλȣτȣ̃ντι, dat. s. pr. part. act. a πλȣτέω.
Πλȣτοταφὴς, ὁ ϗ ἡ, divitiis non utens, sed abscondens eas penitus. A τάφ☉.
Πλȣτοφόρ☉, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divitias adferens, divitias ministrans, divitiis augens. A φέρω.
Πλȣτόχθων, ον☉, ὁ ϗ ἡ, dives terra, Suid.
Πλȣ́των, ων☉, ὁ, Dis, Pluto. A πλȣ̃τ☉.
Πλȣτώνεια, & πλȣτώνια, s. χαρία, loca, quae perniciosos ac saepe pestilentes odores exhalant. A πλȣ́των.
Πλοχμὸς, ȣ̃, ὁ, crinis plexus & intortus. Hom Il. 17, 52. A πλόκαμ☉.

Πλυνὸς, ȣ̃, ὁ, ... [illegible]
A πλύνω.
Πλύνεσθαι, ... [illegible] pro πλύνω.
Πλύμα, ατ☉, τὸ, aqua sordida ex lotione, aqua, in qua aliquid elutum est; tritum & exhaustum scortum. A πλύνω.
Πλύνεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπλυνε.
Πλύν☉, ȣ, ὁ, res quae lavatur.
Πλυνὸς, ȣ̃, ὁ, labrum, lavacrum, in quo abluuntur panni, Hom. Il. ...; (2) maledictis obrutus, infamatus, πλυνὸν ποιεῖν τινα, omnibus conviciis proscindere aliquem, maledicta infundere in aliquem. Ab eod.
Πλυντήρια, ων, τὰ, festum quod Athenis in honorem Aglauri, filiae Cecropis, agebatur. Ab eod.
Πλυντικὸς, ὴ, ὸν, fullonius, fullo. A
Πλύντης, ȣ, ὁ, fullo; πλυντὶς, ἰδ☉, ἡ, ..., Poll.
Πλυντὴρ, ῆρ☉, ὁ, Steph. πλύντρια, ἡ, idem, Poll.
Πλύντρον, τὸ, merces, pro lotura, id.
Πλυντρὶς γῆ, terra, qua lotrices in eluendis utebantur. A
ΠΛΥ'ΝΩ, fut. υνῶ, lavo; (2) contumeliis incesso, maledictis proscindo, objurgo; πεπλυμμέν☉, lotus, Ph. perf. part. pass. Τὸ σῶμα μὲν πλύνω, Theocr. 27, 5. (Horarum) πεπλυμένας ... Theocr. 1, 150. Hinc
Πλύσιμον, lavatorium, Gl. V.
Πλύσις, εως, ἡ, lotio, lotura.
Πλύσμα, ατ☉, τὸ, idem.
Πλύτης, ȣ, ὁ, lavator, Gl. V.
Πλυτὸς, ȣ̃ ὁ ϗ ἡ, lotus. Πλυτοὶ χίτωνες, *Aret.* Ἀλλήτω πλυτῷ, *Hippocr.*
Πλῶε, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔπλωε, a πλώω, *navigo.*
Πλωθέσαι, *Dor.* pro πλωȣ́σας.
Πλωΐδες νεφέλαι, natantes nubes & quae crebro circumferuntur. A πλωΐς.
Πλωΐζεσκε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπλώϊζε, a
Πλωΐζω, & πλωΐζομαι, navigo. A πλώω.
Πλώϊμ☉, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navigabilis, mare apertum verno tempore; (2) navigationi idoneus. Ab eod.
Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, Natator; (2) Nauta. A πλωτός.
Πλωτικὸς, ὴ, ὸν, navigationi, vel natationi aptus; (2) qui rei nauticae operam dat; (3) mercator. A πλώω.
Πλωτὸς, ὴ, ὸν, navigabilis, navibus pervius; (2) natatilis. Ab eod.
Πλώτωρ, ορ☉, ὁ, navigator, nauta. A
Πλώω, navigo; (2) nato, fluito. A πλέω.
Πνείοντας, *anhelantes*, acc. plur. part. praes. act. *Poet.* pro πνέοντας, a πνέω.
Πνείουσι, *Dor.* pro πνέουσι.
Πνεῦμα, ατ☉, τὸ, spiritus, flatus, flamen, Gl. Vet. Πνεῦμα καυσικὸν, turbo, Appian. (2) nota aspirationis. In Scriptura S. Spiritus S. (2) spiritus propheticus; (3) divina natura Christi; (4) sanctitas animi, & studium pietatis; (5) religio Christiana s. Scriptura S. (6) omnia effecta virtutis divinae, ut miracula, &c. (7) mens humana; (8) sensus animi. A πνέω. Hinc
Πνευματίας, ȣ, ὁ, cui magna est & frequens respiratio; (3) cui venter flatu distenditur.
Πνευματιάω, suspiro, Ph.
Πνευματικὸς, ὴ, ὸν, spiritualis, spiritalis, qui a spiritu cietur; (2) flatibus ventorum obnoxius, ventosus; (3) inflatus, flatu plenus, flatu seu spiritu distentus; (4) flatus cieus, inflans; in Scriptura S. divinus, sanctus, purus, perfectus, vi & efficacia praeditus, & quod Scriptura S. continet, quod cum ... convenit. Hinc ἡ πνευματικὴ, s. ... θεωρία, disciplina philosophica de spiritibus agens.
Πνευματικῶς, *Adv.* spiritualiter; (2) allegorice;

…ος, ον, (πνέω) ventosus, flatu; (2) animosus, …

Πνευμονικός, ή, όν, ventosus; (2) flatibus …rum obnoxius. Ab eod.

Πνευμονικός, ή, pronunciatio cum spiritu …ipiens. A πνευματίζω.

Πνευματοδόχος, ος, ὁ, ἡ, ον, spiritus seu flatus …cipiens. Ex πνεῦμα, & δέχομαι.

Πνευματοκήλη, ης, ἡ, ventosa hernia, ramex.

Πνευματοφόρος, ος, ὁ, ἡ, ον, a spiritu motus. …ἐστιν, impulsu Divini Spiritus.

Πνευματοκλήτωρ, ορος, ὁ, spiritus vocator & …asi accersitor. Ex πνεῦμα, & κλήτωρ.

Πνευματομάχος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui Spiritui S. …pugnat, qui divinitatem Sp. S. in dubium …vocat. Ex πνεῦμα, & μάχομαι.

Πνευματόμφαλος, ος, ὁ, ἡ, ον, cui umbilicus …flatu protuberat. Ab ὀμφαλός.

Πνευματοπνοϊκός, flatus concito; πνεύματοποιὰ …ὄντα, flatulenta.

Πνευματοφορέομαι, οῦμαι, a vento feror, vento …agitor; (2) adflatu numinis feror. A

Πνευματοφόρος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui adflatu numi…nis fertur, spiritu adflatus. A φέρω.

Πνεύσασθαι, σω, fut. ασω, flatu seu spiritu …pulso, flatus excito; (2) in spiritum ver…to; (3) spiritu adflo. A πνεύμα.

Πνευσταλέος, ος, ὁ, ἡ, ον, spiritu plenus, …ventosus; (2) qui flatus movet, qui inflat; …(3) inflatus, flatu distentus; (4) flatulentus; (5) anhelosus, qui ægre respirat. Ab …

Πνεύσταλις, ος, ἡ, inflatio. A πνευμαλόω.

Πνευστικός, ἡ, όν, inflandi seu flatus ex…citandi vim habens. Ab eod.

Πνευστιάω, ῶ, ὁ, anhelosus, difficultate spi…randi laborans, Suic. A πνέω.

Πνευστικὰ ὄργανα, τά, instrumenta, quæ spi…ritu inflantur. Ab eod.

Πνευμονικός, ή, όν, ad pulmonem pertinens. A πνεύμων. Unde

Πνευμονώδης, ἡ, ὀν, idem.

Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, respirationis instru…mentum; (2) piscis quidam marinus. A πνέω.

Πνεῦσαι, spirasse, a. 1. inf. act. verbi πνέω.

Πνεύσειε, 3. l. a. 1. opt. Æol. pro πνεύσαι.

Πνεῦσις, εως, ἡ, spiratio, flatus. Ab eod.

Πνευστάω, ῶ, anhelo, œbrio spiro seu respiro, …ægre respiro; πνευστῶν, anhelans.

Πνευστικός, ή, όν, spiritalis, ventosus, inflatus. Ab eod.

ΠΝΕΩ, f. πνεύσω, flo, spiro, anhe'o; (2) odorem spiro, oleo, Gl. Vet. Ὡς ἄτοπ· ὄδη πνεῖ ὁ Συκοφαντίας πνεῖ, Arist. Eq. 43'.

Πνιγαλέων, ωνος, ὁ, incubus, suppressio nocturna, qua dormientes suffocari sibi viden…tur. A πνίγω.

Πνιγαλίων, ωνος, ὁ, idem & ab eod.

Πνιγείς, aor. 2. part. pass. f. g. v. πνίγω.

Πνιγεύς, έως, ὁ, laqueus, quo se quis strangulat, Hes. A πνίγω.

Πνίγεύς, έως, ὁ, furnus, ahenum, in quo carbones, aut carnes, quæ inflantur, suffocantur. Ab eod. Unde

Πνιγηρός, ρά, ρόν, æstu suffocans, æstu molestus, fervens; (2) suffocans.

Πνιγήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi πνίγω.

Πνίγιτις γῆ, terra quædam celeris nigra.

Πνιγμός, οῦ, ὁ, suffocatio, Plut. A πνίγω.

Πνιγαλέος, ος, ὁ, ἡ, suffocans, strangulans. …A πνίγω.

Πνιγόεις, όεσσα, όεν, idem, Suic. A πνίγω.

Πνιγός, ος, ὁ, τό, suffocatio, strangulatio; (2) …valor adhæsivus, nos velut suffocans, Ph. te…stis. A πνίγω.

Πνίξω, fut. ξω, suffoco, ango, neco, Gl. V. …πνιγε, suffocatus, Ph. aor. 2. part. pass. …πνιγήσῃ, suffocabitur, fut. 2. pass. Ὃ …μάλιστα με πνίγει, τοῦτ' ἐστί, Luc. Ἐπνίγοντο ὕδατι θαλάσσης, Marc. 5, 13.

Πνικτός, ή, όν, ὁ, ἡ, æstu suffocans; (2) suffocatus, strangulans; (3) suffocandi & strangulandi vim habens, Gl. V. pestilens. A πνίγω.

Πνικτὸς, ή, όν, suffocatus, præfocatus, strangulando enectus. A πνίγω.

Πνίξις, ιγος, ἡ, suffocatio, strangulatio, suppressio. Ab eod.

Πνίξαντα, nom. pl. a. 1, part. act. n. g. v. πνίγω.

Πνίξις, εως, ἡ, strangulatio.

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro πνοὴ· πνοιῆς, Dat. pro πνοῇς.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, spiritus, spiraculum, aura, odor, Gl. V. A πνέω.

Πνοώπους, οδος, ὁ, ἡ, ὁ, pernix pedibus ut ventus, velox, Hes. Ex πνοὴ, & πούς.

Πνόος, ου, ὁ, flatus, spiritus, (2) sonus. A πνέω.

Πνύκη, ης, ἡ, consilii locus apud Athenienses A πνύξ. Hinc

Πνυκίτης, ου, ὁ, frequentator τῆ πνύκος.

Πνύμι, & πνυμαι, spiro, vivo, intelligo, sapio; πέπνυμαι, sapit; πεπνυμένος, sapiens, cordatus, prudens.

Πνῦμα, sive πνεῦμα, idem & ab eod.

Πνύξ, υκός, ἡ, locus Athenis, ubi conciones habebantur. A πνύσσω, moneo.

Πνύτο, spirabat, 3. sing. Imperf. ind. Ion. pro ἔπνυτο, a verbo πνύμι, pro πνέω.

Πνυτὸς, ὴ, όν, prudens, Hes. Ab eod.

ΠΟΑ, ας, ἡ, herba, gramen, pabulum.

Πολίζω, herbas lego, herbas inutiles evello, i. e. runco. A πόα.

Πόαριον, ου, τὸ, herbula, parva herba, Dim.

Ποαρμὶς, ῖδος, ὁ, noxiarum herbarum evulsio, runcatio. A ποάζω.

Ποάστρια, ας, ἡ, runcatrix, quæ noxias herbas evellit. Ab eod. Unde

Ποάστριον, ου, τὸ, falx, qua secantur herbæ.

Ποδα, pedem, acc. sing. a πούς.

Ποδαλφὸς, οῦ, ὁ, pedibus teneris mollibusque præditus. Ex πούς, & ἀλφός.

Ποδάγρα, ας, ἡ, pedica, tendicula; (2) podagra, seu articularis morbus, cum pedum articulos noxius humor infestat. Ex πούς, & ἄγρα, captura. Hinc

Ποδαγρόω, & ποδαγράω, ῶ, podagra laboro, podagricus sum. Περὶ αὐτοῦ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες, Arist. Plut. 558.

Ποδαγρίζομαι, fut. ίσομαι, idem & ab eod.

Ποδαγρικὸς, ὴ, όν, qui podagra tentatur vel laborat, podagricus. Ab eodem.

Ποδαγρὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΠΟΔΑΝΚΗ, vel ποδάνκης, vinculum in arcu, Pollux.

Ποδαλγέω, ῶ, fut. ήσω, pedum dolore seu podagra laboro. A

Ποδαλγὴς, ής, ὁ, ἡ, ὁ, dolore pedum laborans. Ex πούς, & ἄλγος, vel ἄλγω.

Ποδαλγία, ας, ἡ, pedum dolor, podagra.

Ποδαλγικὸς, ὴ, όν qui pedum dolore seu podagra laborat. Ab eod.

Ποδαλγὸς, ου, ὁ, idem.

Ποδαίνιμος, ου, ὁ, ἡ, velox pedibus; idem quod ποδώκης. Ex πούς, & ἄνυμι.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πούς, & νίπτω, lavo.

Ποδάνιπτρον, ου, τὸ, ipsa aqua, qua pedes abluuntur. Ex iisd.

ΠΟΔΑΠΟΣ, ου, ὁ, cujas, ex qua regione?

Ποδάργη, ης, ἡ, Podarge, equæ nomen. A

Ποδάργος, ος, ὁ, ἡ, ον, altos, vel celeres pedes habens; (2) nomen proprium equi. Ex πούς, & ἀργός.

Ποδαρίζω, fallo. A

Ποδάριον, ου, τὸ, pediculus, i. e. pediolus, vel exiguus pes, Dim. a πούς.

Ποδάρκης, ος, ὁ, ἡ, ὁ, pedibus valens, celer. Ex πούς, & ἀρκέω.

Ποδαυγὴς, ής, ὁ, ἡ, ὁ, qui celeritate pedum auras seu ventos æquat. Ex πούς, & αὐρα.

Ποδεών, sive ποδεῶν, ῶνος, τὸ, loculus, qui pedi inducitur; (2) udo. A πούς.

Ποδεωμάτιον, & ποδεωμάτιον, ου, τὸ, pedale, Gl. V. Ex πούς, & ἐωμάσαι, abstergere.

Ποδήδυτον, τὸ, pedis indumentum, pedica, pedis vinculum. Ex πούς, & ἐνδύτον.

Ποδήνεμος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, Poet. pro πνοὴ.

Ποδήρης, ους, ὁ, ἡ, pedibus tenus usque pertinens, qua liquor effunditur; item, pes navis ut πούς; necnon calceamenti rustici genus. A πούς.

Ποδηγετέω, ῶ, fut. ήσω, viam monstro, dux itineris sum; (2) perduco. Ἔπρᾳξε εὐμαθὲς τρίς ὁρθῇ κελεύθῳ τὰν Ζηνὸς ποδηγετεῖ, Lyc. 12. A

Ποδηγέτης, ου, ὁ, qui præeundo viam monstrat. A

Ποδηγέω, idem quod ποδηγετέω. Αὐτὸν χαρὰν τῷ δείξαντι ποδηγεῖν, Plato. A

Ποδηγὸς, ὁ, ὁ, ἡ, viæ dux; (2) adsecla. Ex πούς, & ἄγω, duco.

Ποδηγὸς, ὁ, scions, i. peritus viæ.

Ποδηγία, ὴ, itineris demonstratio, ductus.

Ποδηνεκὴς, ής, ὁ, ἡ, ὁ, ad pedes dependens. Ex πούς, & ἠνεκὴς.

Ποδήνεμος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, pedibus, i. e. pedum velocitate ventos æquans, pedibus admodum celer. Ex πούς, & ἄνεμος.

Ποδήρης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; ποδήρης χιτὼν, tunica talaris, Gloss. Ver. Ex πούς, & ἄρω, apto. Sed ποδήρης νεὼς, est navis, quæ remigando impellitur, Eust. Hes. Ex πούς, & ἐρέσσω, remigo.

Ποδηρεφορέω, ῶ, talarem vestem fero, Suic. Ex ποδήρης, & φέρω.

Ποδιαῖος, αία, αῖον, pedalis, pedaneus. A πούς.

Ποδίζω, fut. ίσω, pede metior; (2) pedes ligo, seu pedicis obligo. Πεποδισμένους ἔχουσι τοὺς ἵππους ὑπὸ ταῖς φάτναις, Xen. Ab eodem.

Ποδῖν, pedibus, dat. dual. Ion. pro ποσσῖν.

Ποδιπτος, ὁ, ἡ, ὁ, pedibus plaudens, pedibus strepitum edens. Ex πούς, & κρέπτω.

Πόδιον, ου, τὸ, petiolus, pedunculus, Dim. a πούς.

Ποδισκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ποδισμὸς, ῦ, ὁ, dimensio pedibus facta, ratio mensurandi pedibus; (2) saltationis genus. A ποδίζω. Unde

Ποδιστὴρ, ῆρος, ὁ, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; (2) lebes, cacabus.

Ποδίσω, f. 1. ind. act. Att. pro ποδίσω.

Ποδοκάκη, ης, ἡ, lignum, in quod inserti captivorum pedes in carcere constringuntur, cippus, pedica. Ex πούς, & κακὸς.

Ποδοκάλλιον, ου, τὸ, vola pedis. Ex πούς, & κάλλος, cavitas.

Ποδοκρουσία, ας, ἡ, plausus pedum, seu pulsatio. Ex πούς, & κρούω.

Ποδοκλύστρια, ὰ, saltatrix. A κλύζω.

Ποδονιπτὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πούς, & νίπτω, lavo.

Ποδόνιπτρον, ου, τὸ, aqua, qua pedes lavantur, Gl. Vet. pelluvium, pellubrum. Ex iisd.

Ποδοπτέρη, ης, ὁ, ἡ, ὁ, ped bus velox. Ἔστησας δ' ἐπὶ ποδοπτέρῳ Ἀταλάντῃ, Cal. in Dian. 215. Ubi Schol. τῷ ταῖς πτέρυξιν ὁρμῶσαν καὶ ὁρμῶσαν.

Ποδορεῖον, ου, τὸ, vestis ad pedes demissa Etym.

Ποδὸς, pedis, gen. sing. a πούς, pes.

Ποδοστράβη, ης, ἡ instrumentum tortorium; (2) instrumentum medicum; (3) tendicula, qua cervi capiuntur. A στρέφω.

Ποδόστροφον, ου, τὸ, pedum terminaculum. Ex iisdem.

Ποδότης, ητος, ὁ, ἡ, pedatus. A πούς.

Ποδοτρὴς, ῆρος, ὁ, vestis ad pedes demissa, R. Ex πούς, & ἄρω, apto, vel ὁρος, terminus.

Ποδοτρόχαλος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, pede rotam circumagens, figulus. Ex πούς, & τροχὸς.

Ποδοχέω, ῶ, clavum teneo, ad gubernaculum sedeo. Ex πούς, clavus, & ἔχω.

Ποδόψηστρον, ου, τὸ, pedum subtragulum, Æsch. Ag. 952. Ex πούς, & ψάω.

Ποδοψοφία, ὰ, sonus pedum in incessu. A ψόφος.

Ποδὸω, intendo funibus qui πόδες dicuntur.

Ποδώκεια,

[illegible]

[illegible] Hinc.

Ποδοκακη, ης, ἡ, pedum pernicies.

Ποδώρημα, ατος, τὸ, pulpitum, Gl. Vet. A ποῦς, & ποδὸς.

Ποδωτὸς, ἡ, ὸν, funibus, qui πόδες dicuntur, intensus. Ab eod.

Ποεῖ, fac, 2. f. pr. imperat. act. Att. pro ποίει, a ποιέω.

Ποηστρόφος, υ, ὁ ἡ ἡ, herbas alens seu nutriens, herbidus. Ex πόα, & τρέφω.

Ποέω, ῶ, facio; pro ποιέω.

Πόη, herba, Gl. V. Al. πόα.

Ποηλογέω, ῶ, fut. ήσω, herbas colligo. Ex πόα, & λέγω, colligo.

Ποηφαγέω, ῶ, f. ήσω, herbis vescor. A

Ποηφαγὴς, ὲς, idem quod

Ποηφάγος, υ, ὁ ἡ ἡ, herbis vescens; (2) animal Indicum, duplo majus, quam equus, Nic. Th. 783. Ex πόα, & φάγος.

Ποθέεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ionice pro ἐπόθει, a ποθέω.

Ποθέοισαι, Dor. pro ποθέουσαι.

Ποθέοντε, nom. dual. part. præs. act.

Ποθεινὸς, ἡ, ὸν, desiderabilis, exoptatus, Gl. V. desideratus, amabilis. A πόθος. Hinc

Ποθεινότατος, desideratissimus, Gl. Vet.

Ποθεινῶς, Adv. magno desiderio.

Πόθεν, Adv. unde? undenam? (2) nequaquam. Ern. Ab ὅθεν.

Ποθὲν, Adv. alicunde. Ab eod.

Ποθέρπω, fut. ψω, accedo, Dor. pro προσέρπω. Ἰδ᾽, αὖ πάλιν ἅδε ποθέρπει, Theocr. 4, 48.

Πόθεσα, aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐπόθεσα, a ποθέω.

Ποθέσπερα, Adv. vesperi. Ex ποτὶ, & ἑσπέρα.

Ποθεῦντας, acc. pl. part. præs. act. Dor. pro ποθοῦντας.

Ποθέω, ῶ, desidero, amo; πόθεσαν pro ἐπόθεσαν, desiderarunt, aor. 1. pl. πεποθημένος, exoptatus, Gl. Vet. p. pass. part. Στυγὰν μὲν ἄγω, τόνδ᾽ ἦμεν δῆμον ποθῶν, Arist. Ach. 33. A πόθος.

Ποθὴ, ῆς, ἡ, desiderium, Il. 1, 240. A ποθέω.

Πόθημα, ατος, τὸ, desiderium; (2) res desiderata. Ab eod.

Ποθήμεναι, desiderare, præs inf. act. Dor. & per Ectasin, pro ποθεῖν.

Πόθημι, desidero, requiro. Ut hinc sit ποθήμεναι, Dor. inf. Ab eod.

Πόθησις, εως, ἡ, ipsa actio desiderandi; (2) desiderium, amor. Ab eod. Unde

Ποθητὸς, ἡ, ὸν, desideratus, desiderabilis.

Πόθι, Adv. ubi? ubinam? quo? Ab ὅθι.

Ποθὶ, Adv. alicubi, aliquando. Ab eod.

Ποθίζω, adsideo, Ion. pro προσίζω.

Ποθόβλητος, υ, ὁ ἡ ἡ, desiderio tactus, vel captus; (2) Cupidinis telis ictus, a Cupidine vulneratus; (3) amatorius. Ex πόθος, & βλητός.

Ποθοράω, ῶ, adspicio, Dor. pro προσοράω.

Ποθορεῦσαι, nom. pl. præs. part. f. g. Dor. pro προσορῶσαι, a προσοράω.

Ποθορῆν, Dor. pro προσορᾶν.

Ποθορῆ, 3. sing. præs. indic. act. Dor. pro προσορᾷ.

Ποθόρημι, idem & ex iisd. Ποθορῆσθα, aspicis, 2. sing. præs. ind. act. Dor. & Æol. pro προσορᾷς. Καὶ τύ νιν ὦ ποθορῆσθα, Theocr. 6, 8.

Ποθορεῦσαν, acc. sing. part. præs. act. fem. f. g. Dor. & contr. pro προσορῶσαν.

Π Ο' Θ Ο Σ, υ, ὁ, desiderium, amor, cupido, Ph. detrimentum, Gl. Vet.

Ποῖ, Adv. quo? quonam; quorsum? ubi? quousque? quamdiu. Ab οἷ, quo.

Ποὶ, Adv. aliquo; (2) alicubi; (3) quodammodo. Ab eod.

Ποιὰ, ᾶς, f. ποίη, ης, ἡ, herba; (2) Cereales fruges; (3) annus. A ποιέω.

Ποιάεις, άεσσα, ᾶεν, Dor. pro ποιήεις.

Ποιεῦ, 2. sing. præs. imper. med. Dor. pro ποιοῦ.

Ποιεύμην, fiebam, 1. sing. imper. ind. pass. Ion. & Dor. pro ἐποιούμην.

[illegible] (2) carmina compono; [illegible] fingere, componere, Ph. aor. 1. inf. [illegible] feci, Gl. V. f. 1. ποιήσω, fac, effice, Gl. V. aor. 1. imperat. ἐποίησα, admisit, Ph. aor. 1. ind. 3. sing. [illegible] ταχέως, arripere, Ph. a. 1. med. inf. ποιεῖν τὸν νόμον, servare legem; θυσίας, sacrificare; ἑορτὴν, diem festum celebrare; πρός τι, valere ad aliquid; λέγοντα, inducere loquentem; cum ἐπὶ colloco, pono, &c. Ποιεῖν ἐκκλησίαν, cogere; χρόνον, commorari; ἀργύριον τινι, acquirere; τινα κακῶς, affligere, ἔξω, emittere. In med. (ποιεῖσθαι νόμον, legem sancire;) (1) intransitive ut χρόνον ποιεῖσθαι, morari; λόγον, dicere; ἀρχὴν, incipere; τι μωρίαν, opem ferre; (2) ubi transitive est, dicitur cum ratione ad subjectum ut παῖδα π. adoptare, de quo & ποιοῦμαι simpliciter dicitur; (3) cum particulis; περὶ πολλοῦ π. magnifacere; περὶ πλείονος, περὶ παντὸς, pluris facere; περὶ ὀλίγου, περὶ ἐλάττονος, contemnere; ἐν ὀλίγῳ, idem, ὑφ᾽ vel ὑπ᾽ ἑαυτὸν, redigere, ἐν θαύματι, admirari, ἐν γέλωτι, irridere, &c. (4) statuere, sc. ut pœnam, v. c. φυγὴν ποιεῖσθαι exilii pœnam proponere; (5) simulo.

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, herbosus, herbidus, herbis consitus. A ποίη, pro ποία.

Ποιηθεὶς, aor. 1. part. pass. v. ποιέω.

Ποίημα, ατος, τὸ, quod aliquis fecit, opus, Gl. V. (2) liber; (3) poëma. A ποιέω. Hinc

Ποιηματικὸς, ῦ, ὁ, poëmata conscribens, poëta.

Ποιημάτιον, υ, τὸ, parvum poëma, poëmatium, Dim.

Ποιημένοι, nom. pl. part. perf. pass. Ion. pro πεποιημένοι, a ποιέω.

Ποιηρὸς, ρὰ, ρὸν, herbosus. A ποία.

Ποιήσατο, fecit, 3 f. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐποιήσατο.

Ποίησεν, fecit, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. & cum ν pro ἐποίησε.

Ποιῇσι, 3. sing. præs. conjunct. act. Ion. pro ποιῇ.

Ποίησις, εως, ἡ, poësis, Gl. V. (2) adoptio; (3) modus rei agendæ, ἡ κατὰ τὸ κεχαρισμένον ποίησις, si quis facit quid lubet; (4) factura, instructio, Gl. V. A ποιέω.

Ποιήσω, f. 1. ind. act. Dor. pro ποιήσω.

Ποιητέος, έα, έον, faciendus. Ab eod.

Ποιητὴς, ῦ, ὁ, poëta, vates, Gl. V. (2) factor, effector, nominatim legislator. Ab eodem.

Ποιητίζω, poëtor, Gl. V. A ποιητής. Unde

Ποιητικεύομαι, rem poëticam tracto, carminibus scribendis operam do.

Ποιητικὸς, ἡ, ὸν, faciendi vim habens, per quem aliquid fit; (2) poëticus, i. e. poëtis conveniens, poëtarum proprius.

Ποιητικῶς, Adv. poëtice.

Ποιητὸς, ἡ, ὸν, factus; (2) factitius; (3) adoptivus, adscititius. A ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, poëtria. A ποιητής.

Ποιηφαγέω, ῶ, herbis vescor. Ex ποία.

Ποικιλανθὴς, ἑος, ὁ ἡ ἡ, varie floridus, variegatum habens florem, variegatus. Ex ποικίλος, & ἄνθος, flos.

Ποικιλείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, varia veste exornatus, pictam seu versicolorem vestem indutus; (2) variegatus, multicolor. Ex ποικίλος, & εἷμα, vestis.

Ποικιλέρυθρος, υ, ὁ ἡ ἡ, rubeis maculis pictus. Ex ποικίλος, & ἐρυθρός.

Ποικιλήνιος, υ, ὁ ἡ ἡ, variegatas habens habenas. Ex ποικίλος, & ἡνία.

Ποικιλία, ας, ἡ, varietas. Τῇ ποικιλίᾳ τῦ ῥαφιδευτῦ, Exod. 27, 16. A ποικίλος. Unde

Ποικιλὶς, ίδος, ἡ, varia, versicolor, picta; (2) nomen avis, quibusdam carduelis.

Ποικίλλω, variego, varie distinguo, vario; (2) vafre comminiscor aut fingo; πεποικιλμένος, varius, variegatus, p. pass. part. Ποικιλλοντες αἰθέρα [illegible], Eur. Cyc. 332. Σπάρτη

[illegible] Pind. Pyth. [illegible] Hinc

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, pictura versicolor.

Ποικιλμὸς, ῦ, ὁ, varietas. Ab eod.

Ποικιλόβουλος, υ, ὁ ἡ ἡ, in consiliis suis varius & callidus; (2) [illegible] versutus, callidus, vafer. Ex ποικίλος, & βουλή.

Ποικιλόγηρυς, Dor. ποικιλόγαρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, varie sonans, variam vocem [illegible] habens. Ex ποικίλος, & γῆρυς, vox.

Ποικιλόγραμμος, υ, ὁ ἡ ἡ, varius [illegible] versicoloribus lineis distinctus, varius, [illegible] maculosus. Ex ποικίλος, & γραμμή.

Ποικιλογράφος, υ, ὁ, qui varia [illegible] ποικίλος, & γράφω, scribo.

Ποικιλόδειρος, υ, ὁ ἡ ἡ, cui collum [illegible] rium, i. e. versicolor, maculosum, [illegible] Ex ποικιλόδειρος, υ, ὁ ἡ ἡ, collum [illegible] rium, i. e. versicolor, maculosum, [illegible] Ex ποικίλος, & δειρή, collum.

Ποικιλοδέρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, variam [illegible] cutem, i. e. variegatam. Ex δέρμα.

Ποικιλόδινος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui varie [illegible] agitur, seu versatur, qui [illegible] habens [illegible] Ex ποικίλος, & δίνη, vortex.

Ποικιλόδιφρος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui [illegible] bigis.

Ποικιλόδωρος, υ, ὁ ἡ ἡ, varia [illegible] δῶρον.

Ποικιλόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ἡ, varios habens capillos.

Ποικιλόκαυλος, υ, ὁ ἡ ἡ, varios caules habens, cujus caulis varius est.

Ποικιλομήτης, υ, ὁ, varia & multiplicia habens consilia, versipellis. Ex μῆτις.

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ποικιλομήχανος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui varias machinas & technas callet, callidus, versutus. Ex ποικίλος, & μηχανή, machina.

Ποικιλομορφία, ας, ἡ, q. d. multiformitas, varia formatio. A

Ποικιλόμορφος, υ, ὁ ἡ ἡ, varias formas habens; (2) versicolor. Ex μορφή.

Ποικιλόμυθος, υ, ὁ ἡ ἡ, cujus sermo varius est, vel vario distinctus lepore, facundus, disertus.

Ποικιλόνωτος, υ, ὁ, varium tergum habens. Καὶ χροῒ ποικιλόνωτον ἐπισφίγξασα χιτῶνα, Nonn. Paraphr. 6, 17.

Ποικιλόπτερος, υ, ὁ ἡ ἡ, variegatas pennas habens. Ex ποικίλος, & πτέρον, ala.

Π Ο Ι Κ Ι Λ Ο Σ, η, ον, varius, variegatus, picturatus, Gl. V. item varias artes callens, versutus.

Ποικιλόστερνος, υ, ὁ ἡ ἡ, varium pectus habens, versutus, dolosus. Ex ποικίλος, & στέρνον, pectus.

Ποικιλόστικτος, υ, ὁ ἡ ἡ, variis maculis punctatus.

Ποικιλόστολος, υ, ὁ ἡ ἡ, stolam gerens variegatam. Ex στολή.

Ποικιλόστομος, υ, ὁ ἡ ἡ, cujus os seu rostrum est varium. Ex ποικίλος, & στόμα.

Ποικιλότερπος, υ, ὁ ἡ ἡ, varie, valde oblectans, Suic. Ex ποικίλος, & τέρπω.

Ποικιλότευκτος, υ, ὁ ἡ ἡ, artificiosus, artificiose structus, factus, callidus. Ut ποικιλότευκτος θέσις, exp. positio artificiosa in ludo duodecim scriptorum, &c. [illegible]

Ποικιλότραυλος, υ, ὁ ἡ ἡ, balbutiens; (2) de cantu, significat flexus vocis, μέλος ποικιλότραυλον.

Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ ἡ ἡ, qui suaviter cithara canitur.

Ποικιλοφρονέω, callidus sum; item in bonam partem plenus sum consilio, ingenio, [illegible]

Ποικιλόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui mens est versuta & callida, Ph. versutus; (2) prudens, plenus consilio; (3) ingeniosus. A [illegible]

Ποικιλόφωνος, ον, varios sonos edens, [illegible] (2) copiosus in dicendo, in variandis [illegible] A φωνή.

Ποικιλόχροος, contr. ους, ου, ὁ ἡ ἡ, versicolor, Ph. A ποικίλος, & χρόα.

Ποικιλόχροος [illegible]

Ποικιλόχρωμος, ὁ ἡ ὄν, idem. A χρῶμα.
Ποικιλόχρως, ωτος, ὁ ἡ ὄν, idem, Gl. V.
Ποικίλσις, εως, ἡ, variegatio. A ποικίλλω.
Ποικίλτης, ου, ὁ, qui variat, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat, Gl. V. variator, plumarius. A ποικίλλω. Hinc
Ποικιλτικός, ἡ, όν, pertinens ad Phrygionium artem, ἡ ποικιλτική, ars Phrygionum.
Ποίκιλτος, ἡ, ον, variatus, varie pictus, versicolor. A ποικίλλω.
Ποικιλῳδός, ὁ, ὁ ἡ ὄν, vario modulamine canens, cantum variare peritus; (2) perplexe loquens, *Epith.* Sphyngis. Soph.
Ποικίλως, *Adv.* varie, multis modis; (2) callide, versute. A ποικίλος.
Ποιμαίνητι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ποιμαίνει, a
Ποιμαίνω, fut. ανῶ, pasco, rego; (2) curam gero, curo. Πάσσας Κύκλωπος ἀνοσίῳ ποιμαίνομαι, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὴ ἀμείστρα γλωσσα ποιμαίνειν ἐθέλῃ, Pind. Ol. 11, 124. Σὸν δ' ὑποιμαίνοντο χαρᾷ μελίσσαι βαλιαί τε λύγκες, Eur. Alc. 575. A ποιμήν.
Ποιμὰν pro ποιμὼ, *pastor*, *Dor.*
Ποιμάνατε, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi ποιμαίνω.
Ποιμανεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act.
Ποιμανδὶς, ίας, ὁ, pastor. A ποιμαίνω. Hinc
Ποιμανδω, pasco; (2) custodio.
Ποιμανδρίον, ου, τὸ, grex, non ovium tantum, sed & grex populi, Æsch. Pr. 74. A ποιμανδρος.
Ποιμαντικός, ἡ, όν, pertinens ad eos, qui oves pascunt, pastorius, pastoritius; pastoralis, Gl. V. A ποιμαίνω.
Ποιμάντωρ, ορος, pastor. A ποιμαίνω.
Ποιμανῶ, *pascam*, 1. sing. f. v. ποιμαίνω.
Ποιμάνωρ, ορος, ὁ, pastor; (2) rex, dux, Æsch. Pr. 241. A ποιμήν.
Ποιμάνεσσι, dat. plur. *Ion.* pro ποιμέσι, a ποιμήν.
Ποιμενιδίσης, ου, ὁ, pastore natus, pastoritii generis. A ποιμήν.
Ποιμενικός, ἡ, όν, pastoralis, pastoritius; (2) pascendo pecori deditus. Ab eod.
Ποιμενίς, ίδος, ἡ, pastoralis, pastoritius. A ΠΟΙΜΗΝ, ένος, ὁ, opilio, pastor, gregarius, Ph. rector, ductor. Hinc
Ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium, Gl Vet. ovile.
Ποιμνίδιος, ία, ιον, ad ovium gregem pertinens.
Ποίμνιον, ου, τὸ, grex ovium, Ph. pecus, ποιμνία, pecora, Gl. V.
Ποινάζω, fut. άσω, puno, pœnas exigo. A ποινή.
Ποινάϊος, αία, αῖον, pœnarius, pœnalis, pœnas infligens. Ab eod.
Ποινάω, ὦ, puno, pœnas exigo. Ab eod.
ΠΟΙΝΗ, ῆς, ἡ, pœna, ultio injuriæ seu peccati, pœnam quo injuria penitur; (2) Furia, Hom. Il. 5, 266. (3) molestia, ægritudo.
Ποινολασία, ας, ἡ, coactio in pœnam, exactio multæ. Ex ποινὴ, & ἐλαύνω.
Ποινολατέω, furtis pœnibus agito. A
Ποινολάτης, ου, ὁ ἡ ὄν, furtis agitatus. Ex ποινὴ, & ἐλαύνω.
Ποινυμα, ατος, τὸ, pœna, quam quis luit. A ποινύω. Unde
Ποινυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui punit, vindex, ultor.
Ποινύτωρ, ορος, ὁ ἡ ὄν, idem. Ab eod.
Ποίνυρος, ου, ὁ ἡ ὄν, pœnalis, pœnas infligens, pœnis perfungens, (2) ultor, vindex. A ποινή.
Ποινατοὺς, ῆς, ὁ ἡ ὄν, pœnas infligens. Ex ποινὴ, & ποιέω.
Ποιοῖεν, præt. opt. act. *Att.* pro ποιοῖμι, a ποιέω.
Ποιολεξάσαι, part. *Dor.* pro ποιολεξάσαι, a
Ποιολογέω, herbas lego. A
Ποιολόγος, ὁ, herbas legens. A πόα & λέγω.
Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis? Ab οἷος.
Ἰδιος, ποία, ποῖον, certa qualitate præditus, certo modo affectus; *Sallust.* tristicum.
Ποιότης, ητος, ἡ, qualitas. A ποῖος.
Ποιοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὄν, herbas alens, herbidus, Suic. Ex ποία, & τρέφω.
Ποιῦ, *fac*, 2. sing. præs. imper. med. vel *fias*, 2. sing. præs. imper. pass. v. ποιέω.
Ποιέσθων, 3. plur. præs. imper. act. *Att.* pro ποιείτωσαν.
Ποιόω, ω, qualitate adficio; πεποιωμένος, qualitate affectus, p. part. pass. A ποῖος.
Ποιπνὸς, οῦ, ὁ, minister, famulus, Hes. A
Ποιπνύω, opus facio & quidem sedulo, valde occupor; (2) ministro. Ὡς ἴδον Ἡφαίστον διὰ δώματα ποιπνύοντα, Il. 1, 600. A ποιέω.
Ποιρὶν, ῖνος, ὁ, scrotum, mentula, Etym. A *Σπείρω*.
Ποινῖνος, ου, ὁ ἡ ὄν, remuneratorius, remunerator. Ex ποινὴ, & τίνω.
Ποιφύλλω, *Adverb.* terrifico cum flatu. A ποιφύω.
Ποιφυγμα, ατος, τὸ, vehemens spiritus emissio, Æsch. S. T. 286. A
Ποιφύω, fut. ξω, spiro, flatum emitto; (2) terreo, exterretacio. Ὃν μολαινα ποιφύξῃ φθιτῶν Σάρκας λεσχιτίζουσα δαιταλευρία, Lyc. 199. A φύσαω, *flo*.
Ποιώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, herbidus. Ποιώδεσι ἐχθοὶ τῶν βάσιν, *Anst.* A ποία, pro ποα.
Ποιῶλω, præs. opt. act. *Att.* pro ποιοῖμι, a ποιέω.
Πόκα, *Adv.* quondam, olim. Vox Dorica pro ποτέ.
Ποκάζω, idem quod ποκίζω. A ποκάς. Unde
Ποκάριον, ου, τὸ, parvum vellus, Dim.
Ποκὰς, άδος, ἡ, lanigera.
Ποκίζω, f. ίσω, tondeo; (2) como, pecto. A πόκος.
Ποκίξατο, *vulsit*, 3. sing. a. 1. ind. med *Ion.* pro ἐποκίξατο, a ποκίζω.
Ποκοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, vellus referens, vellere similis. Ex πόκος, & εἶδος.
Πόκος, ου, ὁ, vellus, lana vellendo ab ove dempta, & in floccum conglobata. A πέκω.
Ποκύα, ᾶ, f. άσω, vellere circumdo, vestio. Hinc πεποκαμένος, vellitus. A πόκος.
Πόκας, *vellera*, acc. plur. *Dor.* pro πόκους.
Πολέας, *multos*, acc. plur. *Poët.* pro πολλοὺς, a πολύς.
Πολέες, *multi*, nom. plur. *Poët.* pro πολλοὶ.
Πόλῃ, dat. sing. pro πόλει, a πόλις.
Πολεμαδοκῶν, *Dor.* pro πολεμαδοκῶν.
Πολεμάρχεω, ου, ὁ ἡ ὄν, ad polemarchum pertinens. A πολέμαρχος. Unde
Πολεμαρχία, exercitui præsum; belli dux fum.
Πολεμαρχὴς, ου, ὁ, belligerator, Gl. V. dux belli. Ex πόλεμος, & ἄρχω. Unde
Πολεμαρχία, ας, ἡ, munus polemarchi.
Πολέμαρχος, ου, ὁ, dux belli, tribunus militum. Ex πόλεμος, & ἀρχός.
Πολεματόκος, ον, bellum gignens, &
Πολεμάτοκος, ad bellum natus, fortis, bellator. A τίκτω.
Πολεμέω, bellum gero, bello, belligero; (2) pugno; (3) bello peto, aggredior; (4) differe ab aliquo; (5) dicrepto, de re aliqua contendo, quam alter appetit. Πολεμεῖν ὑπὲρ τινος πρὸς ἀνδρὰς, πρὸς μεγάλους ἢ πλείονας πόλεις. Πολεμοῦσι Ζωσχῆ ἢ μακρὰν πόλεμὸν. Ἡμεῖς ἀεὶ γεωσικὸς μᾶς πολεμήσουμεν; Arist. Av. 1645. Πόλεμος πολεμηθείς, Plato de Republ. lib. 10. A πόλεμος.
Πολεμηδόκος, ου, ὁ ἡ ὄν, bellicosus. Ex πόλεμος, & δέχομαι.
Πολεμικὸς, ἡ, όν, bellicus, seu ad bellum pertinens. A πόλεμος.
Πολεμικῶς, bellare cupio, bellare cupio, ad bellum spectio. A πολεμικός.
Πολεμικτέον, & πολεμικτέα, bellandum; pugnandum. Πολεμικτέον ἐστὶ καὶ τούτῳ, sc. ἀρχυρίῳ, Arist. 499. Ab eod.
Πολεμικτήριον, ου, τὸ, locus, hosti imminens, opportunus ad illi nocendum. Ab eod.
Πολεμὶς, ίδος, ἡ, sc. χώρα, solum hostile seu hosticum. A πόλεμος.
Πολεμιζέμεν, *Ion.* pro πολεμίζειν.
Πολεμίζεν, *Ion.* pro ἐπολέμιζον.
Πολεμίζω, f. ίσω, bello, belligero, bellum gero; (2) pugno, depugno, decreto; (3) etiam singulari certamine. Πολεμίζειν τῇ γλώττῃ, Arist. Nub. 418. Ἀργυρίῳ τόξῳ πολεμίζων Φοῖβος, Pind. Ol. 9, 39. Ab eodem.
Πολεμικὸς, ἡ, όν, bellicus, militaris, bellicosus. Hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, ars militaris; & τὸ πολεμικὸν, οῦ, classicum, bellicum; hostile. Ab eod.
Πολεμικῶς, *Adv.* bellicose.
Πολέμιος, ία, ιον, animo hostili & bellum inferendi cupido adfectus erga aliquem, infestus; (2) hostis, hostilis, inimicus; (3) pro πολεμικὸς, militaris; (4) τὰ πολέμια, res militaris. A πόλεμος.
Πολεμιστήριος, ου, ὁ ἡ ὄν, bellicus; (2) bellator, habilis ad bellum. Hinc τὰ πολεμιστήρια, ων, certamina equestria, Gl. Vet. equiria. A
Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, bellator, habilis ad bellum. A πολεμίζω.
Πολεμίως, *Adv.* hostiliter, hostili atque infesto animo. A πολέμιος.
Πολεμοδόκος, idem quod πολεμη.
Πολέμοισιν, *Ion.* & cum ν pro πολέμοις.
Πολεμοκίλαδος, ου, bellicosus, bello gaudens. *Epith.* Palladis.
Πολεμόκλονος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem. *Epith.* & Martis. Ex πόλεμος, & κλονέω, *tundo*.
Πολεμόκρανος, ου, bellum perficiens, finiens. A κραίνω.
Πολεμόνδε, in bellum, ad bellum; in prælium. A πόλεμος.
Πολεμοστοιέω, ὦ, fut. ήσω, bellum moveo; (2) seditionis excito; (3) inimicum & hostem reddo. A
Πολεμοστοιὸς, ὁ, ὁ ἡ ὄν, bellum movens, hostilis. Ex πολεμέω, & στοιέω.
ΠΟΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, bellum; (2) prælium, pugna.
Πολεμοτροφία, ᾶς, bellum nutrio seu foveo. Ex πόλεμος, & τρέφω.
Πολεμοφθόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, bello consumens. Ex πόλεμος, & φθείρω.
Πολεμόω, ad bellum excito, ad bellum alicui inferendum incito, Gl. Vet. oppugno; πολεμόομαι, ῶμαι, ad movendum contra aliquem bellum instigor; *in med.* hostili animo esse. A πόλεμος.
Πολεμώνιον, ου, το, polemonium, herba. Ab eodem.
Πολέος, g. f. *Poët.* pro πολλοῦ, a πολύς.
Πολέσκετο, 3. sing. imperf. ind. act. med. *Ion.* pro ἐπολίσσετο, a πολίω.
Πόληος, g. f. *Dor.* pro πόλεως, a πόλις.
Πολλόω, f. ώσω, verto; (2) nutrio, minister, contineo. Πολλῶν ἵππων χύνῃ, Soph. A
ΠΟΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, verto, verso; (2) verror; (3) aro; (4) paſco. Ἐλαφι πολεῖν, θήρι δ' ἡμιμύλῃ ἢ σ' ἀπατηλὸς, Hesiod. Ἔργ. 460.
Πόλεσι, *urbis*, *Att.* & *Ion.* formatus.
Πολεων, *urbium*, *Ion.* pro πολίων, a πόλις.
Πολιὰ, cana, Gl. Vet. πολιαὶ, cani, Ph. A πολιός.
Πολιασμαι, canesco, canus fum, spumo, de mari. Ab eod.
Πολιανομέω, ὦ, fut. ήσω, ædilis fum, præfectus urbis fum. A
Πολιάνομος, ου, ὁ, ædilis, præfectus urbis. Ex πόλις, & νέμω, rego.
Πολιαρχέω, ὦ, fut. ήσω, urbi præsum. A
Πολιάρχος, ου, ὁ, præfectus urbis vel urbium; (2) princeps urbis vel urbium. Ex πόλις, & ἄρχός.
Πολιὰς, άδος, ἡ, Athenienſibus Minerva, dea tutelaris, præses arcis. A πόλις.
Πολιατᾶν, gen. pl. *Dor.* pro πολιητῶν, a πολίτης pro πολίτης, *civis*.

Πολίδιον, ου, τὸ, oppidulum, Dim. ab eod.
Πολίδριον, τὸ, idem. *Eun.*
Πολιεύς, έως, ὁ, urbis custos & tutor, Jov. epith. *Plut.* in *Coriol.* c. 3. Ab eod.
Πολιῆς, g. f. *Ion.* pro πολίτης, a πόλις.
Πολίηται, *civibus*, dat. pur. a πολίτης.
Πολίζω, f. ίσω, urbem condo, urbem statuo; πεπολισμένη, condita, p. part. pass. Ἡ πρὸ Ἀμυκλαίων ἐπολίσατο κίρτη Ἄρης, Dion. Hal. 377. A πόλις.
Πολιόχος, ου, ὁ ἡ ὄν, pro πολιοῦχος.
Πολίτης, ου, ὁ, civis, municeps. A πόλις.
Πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*.
Πολίνδε, *Adv.* ad civitatem. A πόλις.
Πολιόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὄν canos habens capillos.
Πολιοκρόταφος, ου, ὁ ἡ ὄν, cana habens tempora, senex.
Πόλιον, ου, τὸ, polium, planta. A πολιός.
Πόλιος, ου, τὸ, vinum album. Ab eod.
Πολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obsidione cingo, circumsedeo, obsideo, machinis & tormentis urbem oppugno; πολιορκεῖ, vastat, Ph. πολιορκεῖν, obsidere, Ph. πολιορκήθηναι, obsidi, Gl. V. πεπολιορκημένος, obsessus, Gl. V. p. pass. part. (2) vexo, affligo; (3) bello peto, *de regime.* Ὅταν ὅτι μάλιστα ἔοικοι πολιορκεῖν παρασκευαζόμενος, Xen. Cyr. 7, 22. Πολιορκεῖν χειμαρίαν χῆν, Plato. Ex πολις, & ἕργω, *includo*, vel ἔρκος, *sepes*.
Πολιορκητήριον, obsidionum, Ph. A præc.
Πολιορκητής, οῦ, ὁ, urbium obsessor, (2) urbium expugnator. A πολιορκέω. Hinc
Πολιορκητικός, ἡ, όν, obsidionalis, Gl. V.
Πολιορκία, ας, ἡ, obsessio, obsidium sive obsidio, oppugnatio, vastatio, Gl. Vet. A πολιορκέω.
ΠΟΛΙΟΣ, ὰ, όν, canus, albus, candidus, niveus.
Πολιότης, ητος, ἡ, canities. A πολιός.
Πολιόω, ῶ, f. ώσω, canesco, Gl. Vet. caneo; πεπολιωμένος, canus, Gl. Vet. p. pass. part. Πολιωταὶ οἱ κρόταφοι, Aristot. A πολιός.
Πολιοῦχος, ου, ὁ ἡ ὄν, urbis præses, tutelaris, custos, deus vel dea; (2) *de Minerva*, præses arcis. Ex πολις, & ἔχω.
Πολιοφλοῖος, ου, ὁ, senex helluo. Ex πολιός, & φλύω.
Πολιοφυλακέω, præsidio urbem teneo, urbem defendo. Ex πόλις, & φύλαξ.
Πολιόχρως, ὁ ἡ ὄν, canus, albus, candidus, ut cygnus. A χρώς.
Πολιόω, canum facio. A πολιός.
Πολιπορθητής, ὁ, urbis expugnator, f. vastator. A πορθέω.
Πολιρρήστης, ου, idem. A ῥάω.
ΠΟΛΙΣ, ιος, *Poet.* ηος, *Ion.* ίος, urbs, civitas, oppidum.
Πόλισμα, ατος, τὸ, urbs, oppidum, oppidulum, Gl. Vet. municipium. A πολίζω.
Πολισμάτιον, ου, τὸ, oppidulum, Dim.
Πολισμός, οῦ, ὁ, urbis exstructio. A πολίζω.
Πολίσσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐπολίσαμεν, a πολίζω.
Πολιαστής, ου, ὁ, urbis administrator, rector, seu gubernator. Ex πόλις, & νέμω, rego.
Πολιούχος, ου, ὁ, urbium servator, *Epitaph.* Martis.
Πολιοῦχος, ου, ὁ ἡ ὄν, v. πολιοῦχος.
Πολίτης, ου, ὁ, conditor & auctor civitatis; (2) civitatis princeps. A πολίζω.
Πολιτάρχης, ου, ὁ, magister civium, seu urbis præfectus. Ex πολίτης, & ἄρχω.
Πολιτεία, ας, ἡ, administratio reipublicæ, civitatis regimen; (2) reipublicæ status, vel respublica; (3) civitas, jus civitatis; (4) vitæ institutum & ratio, Gl. V. civile imperium, respublica, civilitas; (5) apud script. Eccl. significat etiam bona opera, vexationes corporis, per jejunia, vigilias, &c. pietatis causa. A πόλις.
Πολίτευμα, ατος, τὸ, reipublicæ regimen, reipublicæ gubernacula, vel administratio; (2) vita civilis, civitas; (3) solertia in re administranda quavis.
Πολιτεύομαι, remp. gero; guberno, in republica versor. Ἅλλως πως πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ ἐν δημοκρατίᾳ, Xen. Cyr. 1, 1. A πολίτευω.
Πολιτευτής, οῦ, ὁ, reipublicæ, seu civitatis administrator, magistratus. Ab eod.
Πολιτεύω, remp. gero; (2) *administro* aliquid curo, administro, curando, agendo &c. (præsertim in magistratu) efficio; (3) in civitate vivo, versor, de moribus & institutis vitæ. Ἱρὸς τὸ ἰδιον κίρτη πολιτεύονται, Thuc. A πολίτης.
Πολιτεύω, ἡ, *Ion.* pro πολιτεία.
Πολίτης, ου, ὁ, civis; (2) municeps; (3) civis, i. e. concivis. A πόλις.
Πολιτίζω, f. ίσω, rempublicam administro, civilia negotia tracto. A πολίτης.
Πολιτικὸς, ἡ, όν, civilis, urbanus, civicus, Gl. Vet. (2) qui in administratione reip. versatur; item, orator, concionator. Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ratio seu ars bene instruendæ vel administrandæ reip. Ab eod.
Πολιτικῶς, *Adv.* civiliter, vel ut decet rempublicam administrantem, aut ipsam reipublicæ administrationem.
Πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*; (2) quæ ejusdem civitatis est. A πολίτης.
Πολιτισμὸς, οῦ, ὁ, administratio reipublicæ. A πολιτίζω.
Πολιτογραφία, civium numero adscribo, civitate dono; a. 1. ἐπολιτογράφθην. Ex πολίτης, & γράφω.
Πολιτογραφία, ἡ, receptio in civium numerum.
Πολιτολοιπία, ας, ἡ, concussio & vexatio civium. Ex iisd.
Πολιτοκόπτω, ὁ, ὁ, concussor & vexator civium aut reip. Ex iisd.
Πολιτοφύλακες, civium custodes. Hinc
Πολιτοφυλακέω, ῶ, cives observo & ab iis caveo; (2) cives custodio, aut præsidio urbem teneo.
Πολιτοφυλακία, ας, ἡ, pars militum, quæ intra muros manet, ac civium custodiæ præest, urbis custodia. Ab eod.
Πολίχνη, ης, ἡ, oppidum. A πόλις.
Πολίχνιον, ου, τὸ, oppidulum, Gl. V. Dim.
Πολιώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, canus, canos referens; (2) facile canescens. A πολιός.
Πολίωσις, εως, ἡ, ipsa actio canum reddendi. A πολιόω.
Πολλὰ, multum, valde; (2) plerumque, frequenter, sæpius. A πολύς.
Πολλαγῆρας, ου, ὁ ἡ ὄν, multa emens, emax. Ex πολλὰ, & ἀγορέζω.
Πολλάκις, *Adv.* sæpe, sæpius, subinde, frequenter, multoties. A πολλά.
Πολλαπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολλαπλάσιος. Hinc
Πολλαπλασιάσιμος, ος, ὁ, multiplicatio.
Πολλαπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Πολλαπλάσιος, ία, ιον, & πολλαπλάσιος, ου, ὁ ἡ ὄν, multiplex. A πολὺς, vel πολλός.
Πολλαπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὄν, idem; (2) multo major, multo copiosior. Ab eod. Hinc
Πολλαπλασιονῶς, *Adv.* idem quod
Πολλαπλασίως, *Adv.* multipliciter; (2) multo amplius, multo plus.
Πολλαπλασιασις, εως, ἡ, multiplicatio. A
Πολλαπλασιόω, ῶ, f. άσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.
Πολλαπτὸς, ὴ, όν, multiplex. A πολλὸς.
Πολλαχῆ, *Adv.* multis in locis, passim; (2) sæpe. A πολλάκις. Hinc
Πολλαχόθεν, *Adv.* multis e locis, partibus, rebus.
Πολλαχόθι, idem, multis rebus, locis.
Πολλαχόσε, *Adv.* ad multa loca, ad multas partes. Ab eod.
Πολλαχῇ, *Adv.* multis in locis. Ab eod.
Πολλαχῶς, *Adv.* multifariam, plurifariam, pluriforme, Phr. Ab eod.
Πολλαπλήσιος, *Ion.* idem quod πολλαπλάσιος.
Πολλοδαπάκις, *Adv.* multipliciter.
Πολλοὶ, infiniti, Ph. οἱ πολλοὶ, vulgus. Gl. V. A πολὺς. Unde
Πολλὸν, *Poet.* multum, valde, longe.
ΠΟΛΛΟΣ, *Poet.* pro πολὺς, multus, (2) fortis, vehemens, magnus.
Πολλοστημόριον, ου, τὸ, pars minima. A
Πολλοστημόριος, ὁ ἡ ὄν, ου, multesimus, unam ex multis partibus habens; (2) minimus. Ex πολλοστὸς, & μόριον, *particula*.
Πολλοστὸς, ὴ, όν, multesimus, *Lucret.* 6, 652. unde parvus, exiguus; (2) multiplex; (3) longus. Ἀσπίσασθαι καὶ θυμὸς ἡμῖν ἐξ ἴσου πολλοστὸν χρόνῳ, Aristoph. Pace. 559. A πολλός.
Πολλοστῶς, *Adv.* ex parte aliqua; (2) multifariam; (3) longo post intervallo.
Πολλῶ, *Adv.* ex longo jam tempore, jam diu, valde. Θρασὺς εἰ πολλῶ, Arist. Nub. 912. A πολλός.
Πόλος, ου, ὁ, polus cœli, f. vertex & cardo mundi; (2) cœlum. A πολέω.
Πολτάριον, ου, τὸ, pulticula, Dim. a πόλτος. Unde
Πολτίον, ου, τὸ, pulticula, Gl. V.
Πολτοποιέα, ῶ, f. ήσω, pultem confitio. Ex πόλτος & ποιέω.
ΠΟΛΤΟΣ, ου, ὁ, puls, pulmentum. Hinc
Πολτώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, qui ex pulte est.
Πολὺ, *Adv.* multum; (2) valde. A πολὺς.
Πολυαγάπητος, ον, carissimus.
Πολυάγκιστρον, multis hamis confertum, multis uncis hamatum.
Πολυαγρὶς, ίδος, ὁ ἡ ὄν, qui multam capit prædam; (2) venationis studiosus. Ex πολὺς, & ἄγρα.
Πολύαγρος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem. Ex iisd.
Πολυάδελφος, ον, multos fratres habens.
Πολυαθλος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui multa vicit certamina.
Πολυαίκος, idem quod πολυαὶξ, dicitur de rumore vario & incerto, magno.
Πολυαίματος, ου, ὁ ἡ ὄν, multum sanguinis habens, sanguine abundans. Ex αἷμα.
Πολυαιμία, sanguine abundo.
Πολυαιμία, ἡ, sanguinis abundantia. A
Πολυαιμος, ου, ὁ ἡ ὄν, sanguine abundans. Ex πολὺς, & αἷμα.
Πολυαίμων, ὁ, ἡ, idem.
Πολύαινος, ου, ὁ ἡ ὄν, multum laudatus, multa laude dignus; (2) loquax, garrulus.
Πολυαὶξ, ικος, ὁ ἡ ὄν, impetuosus, varios impetus seu motus habens; (2) valde turbulentus, Hom. Il. 1, 165.
Πολυάνθης, ες, ὁ ἡ ὄν, genus fruticis, sic dictum a multitudine spinarum. Ex ἄνθος.
Πολυαλγὴς, ὲς, molestus, gravis.
Πολυάλγητος, ον, valde afflictus, vexatus. Ab ἀλγέω.
Πολυαλθὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, varium ad medendum præbens usum. Ex πολὺς, & ἄλθω.
Πολυάλφιτος, ον, ὁ ἡ ὄν, multam farinam habens, vel reddens.
Πολυάμπελος, ου, ὁ ἡ ὄν, vitibus abundans.
Πολυανδρηγησία, ας, ἡ, multa lectio. Ex πολὺς, & ἀνάγνωσις, *lectio*.
Πολυανδρία, ας, fut. ήσω, viris abundo. A πολύανδρος.
Πολυάνδριον, ου, τὸ, locus sepulturæ destinatus, quo multorum virorum corpora mortua feruntur, cœmeterium, Gloss. Vet. strages.
Πολυανδρὶς, ου, ὁ ἡ ὄν, viris frequens; (2) *de fœmina*, quæ sæpius nupsit. Ἶασε πολυάνδρου ἐπειρήτιζε γυναῖκα, Nonn. P. 4, 10. Ex ἀνὴρ.
Πολυάνθεμος, ος, ὁ ἡ ὄν, multos habens flores. Ex πολὺς, & ἄνθεμον, *flos*.
Πολυανθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄν, multos habens flores, floribus abundans. Ex ἄνθος.
Πολυανθρακίζω, carbonibus abundans.

Πολυανθρωπία, ας, ἡ, multitudo & frequentia hominum. A

Πολυάνθρωπος, ος, ὁ ἡ ὁ, frequens hominibus, Ph. ἡ πολυανθρωπος, celeberrima.

Πολυάνωρ, multinuba. Ex ἀνὴρ, Æschyl. Ag. 62.

Πολυάρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, multis votis expetitus. Ab ἀράομαι.

Πολυάριθμος, ος, ὁ ἡ ὁ, multiplex.

Πολυαρκὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, ad multa sufficiens, multum sufficiens; (2) diu durans, pertinacis usus; (3) copiosus, abundans rebus necessariis, ut aliorum ope non indigeat, dives, etiam de flumine magno. Ab ἀρκέω.

Πολυαρκῶς, abunde, copiose.

Πολυάρματος, ον, multos currus habens, Ab ἅρμα.

Πολυαρμόνιος, ος, ὁ ἡ ὁ, multas harmonias habens. Ex πολὺς, & ἁρμονία.

Πολύαρνι, multas oves habenti, quasi a πολύαρις. Ex ἄρις, unde ἄρνα, & ἄρνες in usu.

Πολυάρνης, ος, ὁ ἡ ὁ, multos agnos habens; (2) dives. Ex πολὺς, & ἄρις, agnus.

Πολυάρουρος, ον, agris dives. Ab ἄρουρα.

Πολυαρχία, ας, ἡ, multorum dominatus; (2) dominorum multitudo. A πολυάρχος.

Πολυάρχος, ος, ὁ ἡ ὁ, multis dominans, potens. Ex πολὺς, & ἀρχή.

Πολυάστερος, ον, valde stellatus, de nocte lucida. Ab ἀστὴρ.

Πολύαστρος, ον, idem de cœlo.

Πολυάσχολος, ος, ὁ ἡ ὁ, multis negotiis occupatus & distractus, Gl. Vet. occupatus.

Πολυαύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, multos sulcos habens; (2) magnus, latus.

Πολυαυξὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, multum augescens, qui est multi incrementi. Ex αὔξω.

Πολυαύχην, ενος, ὁ ἡ, q. d. multicervix, i. e. multa habens capita. Ex αὐχὴν.

Πολυάχητος, ος, ὁ ἡ ὁ, multos sonitus edens, multisonus. Ex πολὺς, & ἀχέω, sono.

Πολυάχυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, multum habens palearum. Ex πολὺς, & ἄχυρον.

Πολυάφορος, ος, ὁ ἡ ὁ, dives. Ab ἀφορμή.

Πολυβάδης, ες, ὁ ἡ ὁ, multum pedibus tritus. Ex πολὺς, & βαδίζω.

Πολυβάτης, ος, ὁ ἡ ὁ, rubis abundans. Ex πολὺς, & βάτος, rubus.

Πολύβατος, ος, ὁ ἡ ὁ, tritus; (2) frequens hominibus. Ex πολὺς, & βαίνω, eo.

Πολυβαφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, multum tinctus. Ex πολὺς, & βαπτὸς.

Πολυβενθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, multas profunditates habens. Λιμένας πολυβενθέας ἐπέλασσε, Hom. Il. 3, 422. Ex βένθος.

Πολυβούτης, ου, multos pedes habens, s. saepe tabens.

Πολυβοτάνη, ης, ἡ, herbis abundans.

Πολυβλαβὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, valde noxius; (2) multis damnis obnoxius. Ex πολὺς, & βλάπτω.

Πολυβλαστὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, multum germinans. Ex πολὺς, & βλαστάνω.

Πολυβόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui multum comedit, multivorus. Ex βιβρώσκω.

Πολυβοσία, ας, ἡ, multos alens. Ex βόσκω.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, multorum altrix. A

Πολυβοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, abundans pabulis. Ex βόσκω.

Πολυβότρυς, υος, ὁ ἡ ὁ, racemis abundans.

Πολύβουλος, ος, ὁ ἡ ὁ, valde prudens. Αἶσχιον ἔπλετο πολύβουλος Ἀθήνη κεῖσε ὁρίζῃ. Hom. Il. ξ, 260. Ex βουλὴ, consilium.

Πολυβώτης, ου, ὁ, multas boves, seu multa pecora habens.

Πολυγάμος, ος, ὁ ἡ ὁ, valde fremens.

Πολυγάρυος, ος, ὁ ἡ ὁ, multum mutefactus. Ex βρύχω, mutefacio.

Πολυγάρυος, ον, multis coriis indutus, tectus. Fortasse scuti. A βύρσα.

Πολυγάλαξ, ακος, fertilis. A βῶς.

Πολυγάμος, ος, ὁ ἡ ὁ, multas aras habens.

Πολυγεῶτα, gen. sing. Dor. pro πολυγείτης.

Πολυγάλακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, lacte abundans. Ex γάλα.

Πολυγαμία, ας, plures duo uxores.

Πολυγαμία, ἡ, quum quis eodem tempore duas vel plures habet uxores; (2) cum quis plures deinceps ducit uxores. A

Πολύγαμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui plures duxit uxores, vel quæ pluribus nupsit viris.

Πολυγέλωτες, οἱ ἡ αἱ, risus, joci, amantes. A γέλως.

Πολυγένειος, ος, ὁ, multibarbus, Gl. Vet. Ex γένειον, barba.

Πολυγενὴς, ὲς, fœcundus. A γίγνομαι.

Πολυγηθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, multum lætitiæ adferens. Πολυγηθέες Ὧραι. Hom. Il. 21, 450. Ex γηθέω.

Πολυγήρως, &

Πολυγήρως, ως, ὁ ἡ ὁ, vivax, Ph. senex. Ex γῆρας.

Πολυγλαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, lacte abundans. Ex γλάγος, lac.

Πολυγλήνος, ος, ὁ ἡ ὁ, musto abundans.

Πολυγλήνος, ος, ὁ ἡ ὁ, multas habens pupillas, sive multos oculos. Ex γλήνη.

Πολύγλωσσος, vel **πολύγλωττος**, ος, ὁ ἡ ὁ, qui multarum linguarum est; (2) multarum linguarum gnarus; (3) multiloquus, verbosus. Ἀλλά τι ῥίζες Ταῦτα πολυγλώσσῳ μεμερισμένα σύζυγι λαῷ, Nonn. P. 6, 9. Ex γλῶσσα.

Πολυγλώχιν, ινος, ὁ ἡ ὁ, multos habens angulos; (2) multas habens cuspides.

Πολυγναμπτὸς, ος, ὁ ἡ ὁ, qui variis modis flectitur & incurvatur, multos flexus habens. Ex γναμπτὸς.

Πολυγνωμοσύνη, ἡ, prudentia, peritia. A

Πολυγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, sententia & animo inconstans; (2) multarum rerum peritus. Ex γνώμη.

Πολυγνώσιος, ον, idem quod

Πολύγνωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, multis notus seu cognitus, celebris.

Πολύγομφος, ος, ὁ ἡ ὁ, multis clavis compactus.

Πολυγόμφιος, ον, idem.

Πολυγόνατον, polygonaton, herba a geniculorum frequentia dicta. Ex γόνυ.

Πολυγονέω, ῶ, & **πολυγονίομαι**, ὁμαι, fœcundus sum. A πολύγονος.

Πολυγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab eod.

Πολυγόνιον, ου, τὸ, herba, quam Lat. *sanguinariam* vocant. Ab eod.

Πολύγονος, ος, ὁ ἡ ὁ, fœcundus, ferax. Ex γονὴ.

Πολυγράμματος, ος, ὁ ἡ ὁ, admodum literatus. Ex γράμμα.

Πολύγραμμος, ος, ὁ ἡ ὁ, multis lineis interstinctus. Ex usd.

Πολύγραος, ον, multivorus, Hipp. A γρᾶυς, coro.

Πολυγραφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, multa scribens. Ex πολὺς, & γράφω.

Πολυγύμναστος, ος, ὁ ἡ ὁ, in multis exercitatus. Ex γυμνάζω, exerceo

Πολυγυναῖξ, αικος, ὁ, qui multas uxores habet, vel habuit. Ex γυνὴ.

Πολυγυρίτης, ου, ὁ, idem & ex usd.

Πολυδαίδαλος, ος, ὁ ἡ ὁ, multo & vario artificio elaboratus, admodum factus.

Πολυδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, divinus, sanctus.

Πολυδάκους, ους, ὁ ἡ ὁ, idem quod

Πολύδακρυς, υος, ὁ ἡ ὁ, lacrimosus; act. & pass.

Πολυδάκρυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, multis lacrimis prosequendus. Ex δάκρυ.

Πολυδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, multos digitos habens.

Πολυδάπανος, ος, ὁ ἡ ὁ, sumptuosus, Gl. Vet. Ex δαπάνη, *sumptus*.

Πολυδαπάνως, sumptuose.

Πολυδέγμων, ὁ ἡ ὁ, amplus, capax. A δέχομαι.

Πολύδενδρος, ον, gravissimus.

Πολυδειράς, άδος, ὁ ἡ ὁ, montium juga seu cacumina multa habens.

Πολυδένδριος, ος, ὁ ἡ ὁ, arboribus abundans, frequens. A δένδρον.

Πολύδενδρος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Πολυδερκὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, multa cernens, acutum cernens. A δέρκω.

Πολύδεσμος, ος, ὁ ἡ ὁ, multis ligatus vinculis, multis clavis compactus.

Πολυδεύκης, ἐος, ὁ ἡ ὁ, valde dulcis. Ex δεῦκος, *dulcedo*.

Πολυδεύκης, εος, *contr.* ους, ὁ, Poll. Ph.

Πολυδήμιος, ον, idem quod

Πολυδημώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, valde popularis.

Πολυδίμων, ος, ὁ ἡ ὁ, consultus, prudens, multi consilii. Ex δῆμος, *consilium*.

Πολυδιαφθορος, ον, valde, sæpe vastatus, sterilis ob vastitatem. A διαφθείρω.

Πολυδικος, ος, ὁ ἡ ὁ, litigiosus. Ex δίκη.

Πολυδινὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, multos vortices habens; (2) multum agitatus & circumactus. Hom. Il. 4, 171. Ex δίνη, *vortex*.

Πολυδίφιος, ος, ὁ ἡ ὁ, Gl. V. sticulosus; (2) multum defideratus. Ex δίφα, *fiss.*

Πολύδονος, ος, ὁ ἡ ὁ, multæ agitationis. Ex δόνεω, *agito*.

Πολύδοξος, ος, ὁ ἡ ὁ, valde clarus, multum illustris. Ex δόξα, *gloria*.

Πολυδρηΐα, ἡ, fervorum copia.

Πολυδρηΐος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui multos habet servos.

Πολύδριον, ου, τὸ, municipium, oppidum, Gl. V. A πόλις.

Πολυδρομος, ον, vagus, errabundus.

Πολύδρομος, ος, ὁ ἡ ὁ, rore plenus, valde rorulidus.

Πολυδυάμιος, ος, ὁ ἡ ὁ, multipotens. Ex δυνάμις, *potentia*.

Πολυδωρία, ας, ἡ, liga munificentia. A

Πολύδωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, multa donans. Ex δῶρον, *donum*.

Πολυέδρος, ος, ὁ ἡ ὁ, multas sedes; s. multos angulos, & latera habens, e corpore solido in Geom. Ex ἕδρα.

Πολυεθμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, multis volumbus, multis modis volubilis & tortuosus.

Πολυειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, multas species habens, multiformis, multiplex. Ex εἶδος.

Πολυειδία, ας, ἡ, varietas. A πολυειδὴς.

Πολυειδῶς, adv. vario modo.

Πολυέλαιος, ος, ὁ ἡ ὁ, abundans oleo, unctus. Ex ἔλαιον.

Πολυέλιος, ος, ὁ ἡ ὁ, multum ruderatus.

Πολυελίκτης, ος, ὁ ἡ ὁ, multis volumbus, multis modis volubilis & tortuosus.

Πολυελκὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, ulceribus multis scatens, *al.* s. Ex ἕλκος.

Πολυεπαινος, ος, ὁ ἡ ὁ, multum laudatus.

Πολυεργὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, idem quod

Πολυεργὸς, ός, ὁ ἡ ὁ, operosus, laboriosus, Ex ἔργον.

Πολυέστωρ, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod

Πολυετὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, longævus, annosus, grandævus, Ph. Ex ἔτος.

Πολυετία, ας, ἡ, grandævitas. Ex usd.

Πολύευκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, multum optatus, multis expetitus; (2) votis omnibus expetendus.

Πολύζαλος, ον, procellosus, fluctuosus. A ζάλη.

Πολύζηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, quem æmulari & imitari multa animi contentione solemus, (2) magno studio expetitus, (3) invidiosus.

Πολυζήλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, multo studio æmulandus, seu expetendus.

Πολυζήμιος, ος, ὁ ἡ ὁ, damnosus, Ph. Ex ζημία.

Πολύζυγος, ος, ὁ ἡ ὁ, multa habens transtra, Gl. Vet. jugosus.

Πολύζωστος, ον, bene succinctus.

Πολυήγορος, ον, multiloquus, garrulus. Ab ἀγορεύω.

Πολυήθης, ες, versutus, omnibus aptus. Ab ἦθος.

Πολυήκεος,

Πολύκωφ, ος, ὁ ἡ ὄ, qui multa audivit vel audit. Ex πολλὸς, & ἀκούω.
Πολυήμαρ, ος, ὁ ἡ ὄ, qui multorum dierum eſt. Ab ἡμέρα.
Πολυήρατ, ος, ὁ ἡ ὄ, perjucundus, optabilis. Ex πολὺς, & ἐράω.
Πολύπυρ, ος, ὁ ἡ ὄ, i. e. πολυάρουρ, dives agri, R. Ex πολὺς, & ἔρα, *terra*, R.
Πολυήσυχ, ος, ον, valde quietus, tranquillus.
Πολυηχὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, multos ſonitus edens, multiſonus. Ex πολὺς, & ἦχος.
Πολυήχητ, ος, ον, idem. Ab ἠχέω.
Πολυθαμβὴς, ὴς, ὁ ἡ ὄ, multum ſeu vehementer ſtupefactus. A θάμβος, *ſtupor*.
Πολυθαρσὴς, ὴς, ὁ ἡ ὄ, multa fiducia præditus; (2) audax. Hinc τὸ πολυθαρσὲς, ὴς, audacia, animi confidentia. A θάρσος.
Πολυθαύμαστ, ος, ον, valde admirandus.
Πολυθεωρὸς, ὁ, ὁ ἡ ὄ, qui multa ſpectavit. Ex πολὺς, & θεωρέω, *ſpecto*.
Πολυθέατ, ος, ον, conſpicuus, ſpectabilis. A θεάομαι.
Πολυθεΐα, ας, ἡ, deorum multitudo. A
Πολυθεΐζω, ἄω, ὁ ἡ ὄ, qui multos deos admittit. Hinc
Πολυθεΐσμὸς, ὁ, deorum multitudo.
Πολυθήλ, ης, ὁ ἡ ὄ, fertilis, fæcundus. A θῆλυς.
Πολύθαλπ, ος, ὁ ἡ ὄ, multum calidus, percalefactus.
Πολύθερσ, ος, ὁ ἡ ὄ, percarus, *pro Syn.* πολυτίμητος. Τέκνον ἐλάνυσσον, τέκνον πολυθέρσες τοκῆσι, Call. in Cer. 47. A πρίω.
Πολυθέως, *Adv.* multos deos ſtatuendo, Suic.
Πολυθηρία, ἡ, ferarum copia. A
Πολύθηρ, ος, ὁ ἡ ὄ, feris abundans. A θὴρ, *fera*.
Πολύθρεπτ, ος, ὁ ἡ ὄ, impetuoſus, multo ſeu vehementi ruens impetu.
Πολύθρυπτ, ος, ον, valde aut in multas partes fractus. A θρύπτω.
Πολυθρίμματ, ος, ὁ ἡ ὄ, idem quod
Πολυθρέμμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, pecoroſus, multa alens pecora. Ex πολὺς, & θρέμμα.
Πολύθριπ, ος, ὁ ἡ ὄ, multos patens ſeu alens. Ex πολὺς, & τρέφω.
Πολυθρύητ, ος, ὁ ἡ ὄ, valde defendis. A θρυλέω, *differo*.
Πολυθρήνητ, ος, ὁ ἡ ὄ, luctuoſus, multum luctum adferens, lacrimoſus, Gl. V. πολύθρηνος, lamentabile.
Πολύθριξ, χος, ὁ ἡ ὄ, piloſus.
Πολύθροος, ος, ὁ ἡ ὄ, multa habens θρόα ſeu ἀῤῥήματα; (2) multi medendi vi præditus.
Πολύθρους, *Contr.* πολύθρους, ος, ὁ ἡ ὄ, q. d. multitonus, ſtrepens.
Πολυθρύλητ, ος, ὁ ἡ ὄ, omnibus notus, vulgi ſermonibus celebratus, famigeratus. Ex πολὺς, & θρυλλέω, *famigero*.
Πολύθυρ, ος, ὁ ἡ ὄ, multas habens fores ſeu januas, multis portis pervius, Gl. Vet. frequentatus. Ex πολὺς, & θύρα.
Πολυθύσανος, ος, ὁ ἡ ὄ, multas fimbria habens.
Πολυθυσιάζ, ος, ον, cui multæ victimæ maſtantur. A θυσιάζω.
Πολύθυτ, ος, ος, ὁ ἡ ὄ, victimis abundans. Ex πολὺς, & θύω.
Πολυθύμος, ος, ον, impetuoſus, acer, bellicoſus.
Πολυίδμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, qui multa ſcit, multa callens; multiſcius.
Πολυίδρεια, ας, ἡ, multa ſcientia. A
Πολυίδρις, ιος, ὁ ἡ ὄ, qui multa ſcit, multa callens; (2) multa expertus.
Πολυινὴς, ὴς, ὁ ἡ ὄ, multas habens fibras ſeu venas. Ex πολὺς, & ἶς, *fibra*.
Πολυίππία, ας, ἡ, copia equorum, Gl. Vet. equitatus.
Πολύιππ, ος, ὁ ἡ ὄ, equis abundans.
Πολοίσμ, ος, ὁ ἡ ὄ, multiſcius, multiplici doctrina præditus.
Πολυίχθυ, ος, ὁ ἡ ὄ, piſcoſus, piſcibus abundans. Ex πολὺς, & ἰχθύς.
Πολύιχθυς, idem.
Πολυκαμὴς, ής, ὁ ἡ ὄ, q. d. multum calefactus, admodum aridus, ſiccus. Ex πολὺς, & κάω *Contr.* κῶ, *ſiccus*.
Πολυκαὴς, ής, ὁ ἡ ὄ, multum ardens, æſtuoſus. Ex πολὺς, & καίω.
Πολυκάθεδρ, ος, ὁ ἡ ὄ, multa habens tranſtra, Ex πολὺς, & καθέδρα, *ſedes*.
Πολυκαινὴς, ής, ὁ ἡ ὄ, multos occidens. Ex πολὺς, & κείνω, *occido*.
Πολυκαισαρία, ας, ἡ, Cæſarum multitudo. Ex πολὺς, & Καῖσαρ.
Πολυκάλαμ, ος, ὁ ἡ ὄ, q. d. multicalamus, multiplici calamo vel culmo adfurgens.
Πολυκάματ, ος, ὁ ἡ ὄ, laborioſus, æruminoſus; (2) multo labore, multa & varia arte factus.
Πολυκάμορ, ος, ὁ ἡ ὄ, multum miſer, infortunatus; cui valde malum & aſperum fatum eſt.
Πολυκαμπὴς, ής, ὁ ἡ ὄ, multos habens flexus, flexuoſus. Ex πολὺς, & κάμπη.
Πολύκαμπ, ος, ὁ ἡ ὄ, varie flexus, ſeu flexibilis.
Πολυκανὴς, ὴς, qui multos interficit. A κείνω.
Πολύκαπ, ος, ὁ ἡ ὄ, fumo abundans; (2) qui multo fumo infeſtari ſolet; (3) nimio fumo niger factus, famoſus.
Πολυκάρηνος, ος, ὁ ἡ ὄ, multa habens capita. Ex πολὺς, & κάρηνον.
Πολυκαρπόω, ῶ, multos fructus produco. Τὸ πολυκαρπεῖν ἐκ ἀρχαίοις ἀνόμαζω Φλύειν, Athan. V. H. 3, 41.
Πολυκαρπία, ας, ἡ, ubertas fructuum, uber fructus. A
Πολύκαρπ, ος, ὁ ἡ ὄ, multos fructus gignens, fœcundus, Gl. Vet. fructuoſus.
Πολυκατασκεὰς, ος, multa arte factus, perfectus.
Πολύκαυλ, ος, ὁ ἡ ὄ, multos caules habens, multicaulis.
Πολυκέλαδ, ος, ὁ ἡ ὄ, multum ſonans, multum ſtrepens.
Πολύκεν, ος, ὁ ἡ ὄ, in quo multum vacui eſt.
Πολυκερατ, ος, ον, idem quod πολύκης.
Πολυκέρδεια, ας, ἡ, magna aſſutia ſeu vafrities. A
Πολυκέρδης, ές, ὁ ἡ ὄ, multum quæſtuoſus, multum lucri adferens; (2) valde aſſutus ſeu vafer. Ex πολὺς, & κέρδος.
Πολύκερας, ατος, ὁ ἡ ὄ, multa habens cornua. Ex πολὺς, & κέρας.
Πολυκὴς, ος, ὁ ἡ ὄ, varie acu pictus, varius.
Πολυκέφαλ, ος, ὁ ἡ ὄ, multa habens capita. Ex κεφαλή.
Πολυκηδεία, ἡ, mœror gravis. A
Πολυκηδὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, multum mœroris adferens, valde luctuoſus. A κῆδος.
Πολυκητὴς, ής, ὁ ἡ ὄ, multa cete habens; (2) magnis piſcibus abundans. A κῆτος.
Πολυκινδύνως, ον, valde periculoſus.
Πολυκινησία, ας, ἡ, multiplex motus, concurſatio. A κίνησις.
Πολυκίνητ, ος, ὁ ἡ ὄ, qui multiplici motu agitatur, Gl. V. motabilis. Ex κινέω.
Πολυκλαδὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, multos ramulos habens vel emittens. Ex πολὺς, & κλάδος.
Πολύκλαδ, ος, ὁ ἡ ὄ, idem & ex iiſdem.
Πολυκλαυτὸς, ος, ὁ ἡ ὄ, multum ploratus ſeu dolletus, aut deflendus; (2) valde lugens ſeu flens, lugubris. A κλαίω.
Πολυκλαυτία, *Ion.* pro πολυκλαυσία. A
Πολυκλαυτ, ος, ὁ ἡ ὄ, idem quod πολύκλαυτος.
Πολύκλειστ, ος, ὁ ἡ ὄ, accurate clauſus.
Πολύκλειτ, ος, ὁ ἡ ὄ, valde celebris.
Πολυκλεὴς, ἐσσα, ἐὸν, idem, ex κλείω.
Πολυκλὴς, ῖδος, ὁ ἡ ὄ, multis trunoris inſtructus; (3) multa compage junctus
Πολυκλὴς, ος, ὁ ἡ ὄ, percelebris. A κλείζω.
Πολύκλημος, ος, ὁ ἡ ὄ, dives.
Πολυκλητος, ος, ὁ ἡ ὄ, multis vocatus; (2) e multis locis convocatus.
Πολύκλυστος, ος, ὁ ἡ ὄ, multum ablutus; (2) qui multis fluctibus abluitur; (3) undoſus; (4) undis agitatus. A κλύζω.
Πολύκλωνος, ος, ὁ ἡ ὄ, multos habens ramos, ſuteuloſus. Ex πολὺς, & κλών.
Πολύκμητος, ος, ὁ ἡ ὄ, multum elaboratus, aut circa quem laboratur, a fabris videlicet. Ex πολὺς, & κάμνω, *laboro*.
Πολυκμὴς, ἦος, ὁ ἡ ὄ, idem ab iiſdem.
Πολύκνημος, ος, ὁ ἡ ὄ, multos ſaltus ſive colles habens, ſaltuoſus.
Πολύκνιστος, ος, ὁ ἡ ὄ, nidoroſus, multo ſimidore fumans aut irdolens. Πολυνίσσῳ πεμφ πίτρῃ, Nonn. P. 4, 20.
Πολυκοίρανος, ος, ὁ ἡ ὄ, amplum habens ventrem. A κοιλία, *venter*.
Πολύκοινος, ος, ὁ ἡ ὄ, multis communis, pervulgatus.
Πολυκοιρανίη, ης, ἡ, *Ion.* pro πολυκοιρανία, ας, ἡ, imperium vel dominium multorum. A
Πολυκοίρανος, ος, ὁ ἡ ὄ, multorum dominus & rex.
Πολυκόλλητος, ος, ὁ ἡ ὄ, ex multis conglutinatus.
Πολυκόλυμβος, ος, ὁ ἡ ὄ, ut πολυκίλυμβα μέλη βατράχων, cantilenæ ranarum, inter quas crebro aquis ſe ſubmergunt & innatant, aut per Hypall. *Ly. A.* ipſarum. A κολυμβάω, *nato*.
Πολύκολπος, ος, ὁ ἡ ὄ, plures ſinus habens.
Πολύκομος, ος, ὁ ἡ ὄ, cui multa coma eſt, cui ramuli eſt crebrius. A κόμη.
Πολύκομπος, ος, ὁ ἡ ὄ, multum jactans, jactabundus.
Πολύκοπος, ος, ὁ ἡ ὄ, geſtus plangentium exprimens. A κόπτω.
Πολυκόσμος, ος, valde ornatus.
Πολύκρανος, ος, ὁ ἡ ὄ, multa habens capita. A κρόνη, *caput*.
Πολύκρατὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, multum habens poteſtatis, potentiſſimus. A κράτος.
Πολυκρεκὴς, ος, canorus, *Epith.* citharæ. A κρέκω.
Πολύκρημνος, ος, ὁ ἡ ὄ, multa habens præcipitia, ideoque aſpri, & difficilis aſcenſu, perruptus.
Πολυκρίθιος, ὁ ἡ ὄ, dives hordei. A κρίθη.
Πολύκτιμος, ος, ὁ ἡ ὄ, multum hordei producens; (2) fertilis. A κρίμνον.
Πολύκριτος, ος, concretus e multis partibus aut mixtus. A κρίνω.
Πολύκροτος, ὁ ἡ ὄ, multis plauſibus reſonans; (2) navis, quæ pluribus rebus impellitur; (3) callidus.
Πολυκρυπτος, ος, idem; (2) diverſos & non congruentes ſones edens. A κρούω.
Πολυκρινὴς, ὁ ἡ ὄ, multas ſcaturigines habens.
Πολυκτέανος, ος, ὁ ἡ ὄ, prædives. A κτέανον.
Πολυκτημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ. A
Πολυκτήμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, dives, Ph. locuples, Gl. Vet. agitatus. Ex πολὺς, & κτῆμα, *poſſeſſio*.
Πολυκτίστις, ος, ὁ ἡ ὄ, idem. A κτίσμα.
Πολύκτιτος, ος, ὁ ἡ ὄ, dives, *Lex.*
Πολυκτόνος, ος, ὁ ἡ ὄ, interficiens. A κτείνω.
Πολυκύδης, ος, ὁ ἡ ὄ, & πολυκύδιστος, ος, ον, multum venerandus; *item*, nobilis, gloriosus, ſpectator. A κύδος.
Πολυκυκὴς, ος, flexuoſus, ſinuoſus.
Πολυκυλίστ, ος, ὁ ἡ ὄ, multum voluſtatus. A κυλίω.
Πολυκύμαντ, ος, ὁ ἡ ὄ, multiplici fœtu gravida, i. e. fœtus plures enixa. A κύω.
Πολυκυμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, fluctuoſus. Ex πολὺς, & κῦμα.
Πολυκυρίστης, ητος, ἡ, multitudo dominorum.
Πολυκυφὼν, ονος, ὁ ἡ ὄ, bibaciſſimus, vinoſiſſimus.
Πολυκώκυτος, ος, ὁ ἡ ὄ, luctuoſus.
Πολύκωμος, ος, ὁ ἡ ὄ, deditus comeſſationibus; (2) comeſſationibus abundans.
Πολύκωπος, ος, ὁ ἡ ὄ, multos remos habens. A κώπη.
Πολυλαλία, garrio.
Πολυλαλὴς, ὴς, ὁ ἡ ὄ, multiloquus, loquax.
Πολυλήϊος, ος, ὁ ἡ ὄ, multas prædas adeptus; (2) multas fegetes habens, locuples. A λεία, *præda*, vel λήϊον, *ſeges*.
Πολυλήμων, ος, valde eſuriens.
Πολυλιτανεύοντος, ον, (a λιτανεύω) idem quod
Πολυλλιτὸς, ὸς, ὁ ἡ ὄ, (A λίτομαι) idem quod

Πολύλιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, multis precibus petitus; (2) multis precibus invocandus; (3) valde supplex. Ἰὴ Ἰὴ Κυρήνη πολύλιτε, Callim. Hymn. in Apoll. 80. Ἡμείων ὁ Ταπαλὴ τετίητο πολύλιτος. Nonn. P. 3, 29. Hom. Od. 5, 445. Ex iisdem.

Πολύλοβος, ος, ὁ ἡ ὄν, multos lobulos habens, qui multis folliculis siliquatur.

Πολυλογέω, ῶ, fut. ήσω, multa dico; copiose loquor, Gl. V. loquitor.

Πολυλογία, ας, ἡ, expositio, quæ multis fit verbis, sermo aut oratio de multis, Gl. V. multiloquium, loquacitas, verbositas. A.

Πολυλόγος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui multa verba facit, Gl. V. multiloquus, verbosus.

Πολύλογος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui multis verbis indiget, ut intelligatur. Ex iisd.

Πολυλογώς, *Adv.* multis verbis, longo sermone, loquaciter.

Πολύλοπος, ος, ὁ ἡ ὄν, pluribus corticibus & tunicis vestitus, pluribus tunicis involutus.

Πολυμαθία, & **πολυμαθίη**, ας, ἡ, multarum rerum peritia, multa eruditio, magna eruditio seu doctrina, Gl. Vet. πολυμαθία, solertia, multa ingenia.

Πολυμαθέω, ῶ, multa discere appeto.

Πολυμαθέως, *Adv.* multa & varia doctrina. A

Πολυμαθής, ἐος, ὁ ἡ ἐς, qui multa didicit, eruditus Gl. Vet. peritus, doctus, sagax, multiscius. Ex πολύς, & μαθεῖν.

Πολυμαθῶς, *Adv.* cum peritia multarum rerum seu cum magna eruditione, more ejus, qui multarum rerum peritus est.

Πολυμακαρ, ὁ, felicissimus, ditissimus.

Πολύμαλλος, ον, villosus, lanosus, i. pecore lanuto abundans, Lyc. Sch.

Πολυμάντατος, η, ον, multa habens vaticinia, multis vaticiniis clarus. A μαντεῖον.

Πολυμάραγνος, ος, ὁ ἡ ὄν, multas habens alas; πολυμάραγνος δρῦς, quercus corpore sinuoso. A μαράσσω, *alo*.

Πολυμάχητος, ος, ὁ ἡ ον, de quo multi & sæpe contenderunt. A μάχομαι

Πολυμεδιμνος, ος, ὁ ἡ ον, q. d. multos exhibens medimnos *frumenti*, epith. Cereris.

Πολυμεθής, ἐος, ὁ ἡ ὄν, multum ebrius. A μεθύω, *ebrietas*.

Πολυμέλαθρος, ος, ὁ ἡ ὄν, multas habens ædes, seu multa atria. A μέλαθρον.

Πολυμελὴς, ὲς, varie sonans, *Epith.* tibiæ. A μέλος.

Πολυμελῶς, *Adv.* vario sono.

Πολυμελῶπις, ιδ, idem, canorus.

Πολυμεμφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, multas effundens querelas, querulus. A μέμφομαι.

Πολυμερεία, ας, ἡ, partium multitudo, sive plures partes. A

Πολυμερὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, multis partibus constans, in multas partes divisus, multa habens membra, Gl. V. multiplex. A μέρος.

Πολυμέριμνος, ος, ὁ ἡ ὄν, multis curis obnoxius, anxius, sollicitus. A μέριμνα.

Πολυμέριμνος, ος, ὁ ἡ ὄν, anxius, sollicitus.

Πολυμερῶς, *Adv.* varie, Ph. plurifarium, multifariam.

Πολυμεταβλητος, ον, valde variabilis, permultas formas assumens, *Epith.* Proteï.

Πολυμετρία, ἡ, multitudo & varietas metrorum in carmine. A

Πολύμετρος, ος, ὁ ἡ ον, qui multis mensuris seu dimensionibus constat; (2) latus, spatiosus, amplus, magnus. A μέτρον.

Πολυμηκάδης, αὶ, *Epith.* Capraram.

Πολυμηλὴς, ὲς, valde longus. A μῆλος.

Πολύμηλος, ος, ὁ ἡ ὄν, multis ovibus locuples; (2) pomifer, Hom. Il. 2, 606. A μῆλον.

Πολύμηλος, ος, ὁ ἡ ὄν, iracundus.

Πολυμήστωρ, ορος, ὁ, multorum mater.

Πολυμήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὄν, idem.

Πολύμητις, ιος, ὁ ἡ ὄν, abundans consilio & prudentia, valde prudens vel sapiens, peritus, Hom. Il. 1, 10.

Πολυμηχανία, ας, ἡ, multa machinans *solertia*. A

Πολυμήχανος, ος, ὁ, ἡ ὄν, multis abundans machinis, multis artibus ac dolis instructus, industrius, solers, prudens, astutus, versutus, Gl. Vet. dædalius, factitiosus, Il. 2, 173. Ex μηχανή.

Πολυμιγὴς, ος, ὁ ἡ ὄν, ex multis mistus, varius; (2) permixtus, confusus. A μιγνύω. Hinc

Πολυμιγία, ας, ἡ, multarum rerum mistura.

Πολυμιξία, ας, ἡ, idem. A μίξις.

Πολύμικλος, ον, idem quod πολυμιγής.

Πολυμισὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, invisus, odiosus. A μισος.

Πολυμισθὸς, ὸς, ὁ ἡ ὄν, multa mercede conducens, qui magna mercede operam suam alicui locat.

Πολύμιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, multis licis textus, Gl. V. πολύμιτα, multilicia, dicitur & de instrumentis musicis pullatilibus.

Πολυμνήμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, multarum rerum memor; (2) memoria valens. A μνήμη.

Πολυμνήσβυτος, ὁ ἡ ὄν, a multis ambita, cujus multi sunt aut fuerunt proci. A μνᾶσθαι.

Πολυμνίστως, idem & ex iisd.

Πολυμνήστως, &

Πολυμνήστωρ, ορος, ὁ ἡ ὄν, memoria pollens, memor multorum.

Πολύμνητος, ος, ὁ ἡ ὄν, clarus, nobilis. Ab ὑμνέω.

Πολυμνία, ας, ἡ, Polymnia, una Musarum. A ὑμνος.

Πολυμορφία, ας, ἡ, multitudo formarum. A

Πολύμορφος, ος, ὁ ἡ ὄν, multiformis, qui multarum formarum est. A μορφή.

Πολυμορφὸς, varie, varia forma, colore, &c.

Πολύμυστος, ος, ὁ ἡ ὄν, doctus, disertus, venustus, ut de musica & saltatione. A Μῦστα.

Πολύμοχθος, ος, ὁ ἡ ὄν, laboriosus, laboriosus.

Πολυμυελος, ον, multum medullæ habens.

Πολυμυθος, ος, ὁ ἡ ὄν, verbosus, loquax; (2) fabulosus; (3) disertus; (4) multis laudibus celebrandus.

Πολυμυξος, ος, ὁ ἡ ὄν, multa habens ellychnia. A μύξα, *ellychnium*.

Πολύνεφος, ος, ὁ ἡ ὄν, multa habens delubra Theoc. 15, 109.

Πολυνησύτης, ος, ὁ, multos nactas habens.

Πολύνηρος, ος, ὁ ἡ ὄν, plantago, a multitudine fibrarum a velut nervorum.

Πολυνίφελος, ον, nebulosus. A νέφος.

Πολυνίφετος, ος, ὁ ἡ ὄν, multis nivibus obnoxius, nivosus.

Πολυνίφιος, ος, ὁ ἡ ὄν, multa nive tectus, nivosus, nivalis. Ex νίφω.

Πολυνίφος, ον, idem.

Πολυνοια, ας, ἡ, mens, cui multum prudentiæ & sagacitatis inest. A πολυνοος.

Πολυνομος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui multis vescitur. Ex πολύς, & νέμω, *vesco*.

Πολυνοος, ον, valde sagax, sagacissimus. Ex πολύς, & νόος, *sagacitas*.

Πολυνοσία, ας, ἡ, multa & varia morborum genera.

Πολυνοσος, ος, ὁ ἡ ὄν, multis morbis obnoxius, morbidus.

Πολυνοος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui sæpius revolvitur, redit.

Πολυνυμφος, ος, cui sæpius nupsit. A νύμφη.

Πολυξεινος, *Ion.* πουλυξεινος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui multos hospites habet, qui multos hospitio excipit.

Πολυξενία, & δόμοι πολυξενίης sum.

Πολυξεστος, ον, multum politus, i. e. pulchre decoratus, factus

Πολυξυλος, ον, valde lignosus, aridus.

Πολυξυλος, ος, ον, arborum frequens. A ξύλον.

Πολυοδία, ας, ἡ, multa itinera; (2) multum itineris. Ab ὁδός.

Πολυοδὼς, οντος, ὁ ἡ ὄν, multos habens dentes.

Πολυοδμος, ον, maxime olens. Ab ὀσμή.

Πολυοζία, ας, ἡ, in plures ramos dispersum esse, in multas partes esse divisum. A

Πολύοζος, ος, ὁ ἡ ὄν, in plures dispersus ramos, in plures partes diffusus.

Πολυοινία, ας, ἡ, vini copia, it. vinolentia. A

Πολύοινος, ος, ὁ ἡ ὄν, vinolentus, vino abundans.

Πολύοκνος, ον, valde tardus, s. cunctator.

Πολυόλβιος, idem quod

Πολυόλβος, ος, ὁ ἡ ὄν, perbeatus; (2) prædives.

Πολυόμματος, ος, ὁ ἡ ὄν, multos habens oculos; it. multa habens foramina, Gl. Vet. Ab ὄμμα.

Πολυόμφαλος, ος ὁ ἡ ὄν, multos umbones habens, multis clypeis munitus.

Πολυόνειρος, ος, ὁ ἡ ὄν, multa insomnia habens; (2) insomnia observans.

Πολυόπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, multo abundans succo; (2) multa habens foramina. Ex ὀπός, *succus*, vel ὀπή, *foramen*.

Πολυοπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui a multis conspicitur. Ab ὀπτομαι.

Πολυόργιος, ον, cui multa sacra fiunt. Ab ὄργια.

Πολυορκία, ας, ἡ, consuetudo sæpe jurandi. A

Πολύορκος, ος, ὁ ἡ ὄν, multum jurans, leviter jurans.

Πολυόρουτος, ον, impetuosus, vehemens. Ab ὀρούομαι.

Πολυόρνιθος, ος, ὁ ἡ ὄν, avibus abundans. A

Πολυορνις, ος ὁ ἡ ὄν, idem.

Πολυόρσεος, ος, ὁ ἡ ὄν, multas concamerationes seu contignationes habens; (2) multa habens culmina.

Πολυοσμία, ας, ἡ, odoris copia seu multitudo. A

Πολύοσμος, ος, ὁ ἡ ὄν, multis odoribus fragrans. Ab ὀσμή, *odor*.

Πολυόστεος, ος, ὁ ἡ ὄν, multa habens ossa. Ab ὀστέον, *os*.

Πολυόστος, ος, ὁ ἡ ὄν, pecuniatus, Ph. Ab ὄστια, *pecunia*.

Πολυοστόμος, ος, ὁ ἡ ὄν, multiscalus; (2) herba vim habens fundi, velut tussilago.

Πολυοχλέω, ῶ, fut. ήσω, hominum multitudine abundo, Gl. V. πολυοχλῶσα, celeberrima, populosa.

Πολυοχλία, ας, ἡ, populi multitudo, Gl. V. celebritas, populositas. A

Πολύοχλος, ος, ὁ ἡ ὄν, frequens, hominum multitudine abundans.

Πολύοχος, ον, potens, dives. Ab ἴσχω.

Πολυοφία, ας, ἡ, opulentorum abundantia. A

Πολυόφθος, ος, ὁ ἡ ὄν, abundans opibus; (2) optimum multis vehens. Ab ὄφελος.

Πολυπάθεια, ας, ἡ, miseriarum omnium, multorum malorum perpetio, cum quo multis calamitatibus obnoxius est. A

Πολυπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, multis casibus functus, vexatus. Ex πολύς, & πάθος.

Πολυπαιπάλη, ης, ἡ, multorum laborum & sagacitatis molestatio. A πολυπαίπαλος.

Πολυπαίπαλος, ος, ὁ ἡ ὄν, admodum solers, valde callidus.

Πολύπαις, δος, ὁ ἡ ὄν, cui multi sunt liberi, f. i. vi.

Πολυπάμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, multa possidens, dives. Il. 4, 433. A πάομαι

Πολυπάμφως, ος, ὁ ἡ ὄν, lucidissimus. Ex πῦρ, φῶς.

Πολυπαννύστιος, ὁ ἡ ὄν, quæ diu virgo mansit.

Πολυπαρθένος, ον, virgines multas habens.

Πολυπατὴς, ὁ ἡ ὄν, multum saltans, qui sit cum saltatione, in quo saltatur. A πατέω.

Πολυπάταγος, ος, ὁ ἡ ὄν, multum calcatus, tritus & percussus. A πατέω.

Πολύπειρος, ος ὁ, ἡ ὄν, plus una patria natus.

Πολυπειρία, ἡ, multarum rerum experientia & peritia, Gl. V. sagacitas, solertia. A

Πολύπειρος, ος, ὁ ἡ ὄν, multa experta, qui multa tentavit, peritus, callidus, Gl. Vet. sagax. Ex πολύς, & πεῖρα.

Πολυπείρων, ὁ ἡ ὄν, multiplex, varius. A πεῖρας.

Πολυπενθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄν, multum lugens, qui crebro calamitates luctu afficiunt, miser, luctuosus, luctu plenus; Hom. Il. 5, 559. A πένθος.

Πολυπήθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄν, multum scisitans. Ex πολύς, & πυθέσθαι.

Πολυπάδιστος, ον, multum ſaliens, in quo multum exſultatur. A πηδάω.

Πολυπήμων, ονος, ὁ ἡ ὦν, multa damna adferens, noxius. A πῆμα.

Πολύπλωτος, ος, ὁ ἡ ὦν, multo ſtamine textus, pinguis. A πλώω.

Πολυπιδακος, ος, ὁ ἡ ὦν, fontibus ſcatens, Hom. Il. 8, 47. Ex πίδαξ.

Πολυπίδαξ, ακος, ὁ ἡ ὦν, idem & ex iiſd.

Πολυπικρος, ος, ὁ ἡ ὦν, valde amarus.

Πολυπινης, ες, valde ſordidus, ſqualidus. A πίνος.

Πολύπιστος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum fidens ſeu credens.

Πολύπλαγκτος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum errans, multivagus, Hom. Il. 11, 308. Idem.

Πολυπλανής, ές, ὁ ἡ ὦν, multivagus, vagus, erroneus; (2) erroris plenus. Οἱ ὃ κακμοντες Ἔσχα πολυπλανέος βιοτῆς, Nonn. P. 5, 29. A πλανάω.

Πολυπλάνητος, ὁ ἡ ὦν, idem.

Πολύπλανος, ος, ὁ ἡ ὦν, idem & ex iiſdem.

Πολυπλανώς, eum multo errore. Eleganter de radicibus in terra omnes in partes diffuſis, aut de herba errante longe lateque.

Πολυπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολυπλάσιος. Hinc

Πολυπλασιασμός, ὁ multiplicatio.

Πολυπλάσιος, ία, ιον, multiplex; (2) multo copioſior, multo major. A πολύς. Unde

Πολυπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὦν, multiplex, Ph.

Πολυπλέθριος, ος, ὁ ἡ ὦν, qui multorum jugerum eſt; (2) qui multa jugera poſſidet. A πλέθρον.

Πολυπλεκής, ες, ὁ ἡ ὦν, multum implicatus, ſim., multiplanus.

Πολυπλόκης, ες, ὁ ἡ ὦν, multa habens latera. A πλοκή.

Πολυπλοκία, multus numero ſum; (2) auceri de circumſtantiis. A

Πολυπλόος, ος, ὁ ἡ ὦν, multus numero. A πλόος.

Πολυπλοσία, vel πολυπλοΐα, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia, copia, Appian. Bell. Civ. 1. Ab eod.

Πολυπλόω, f. ώσω, multiplico. Ab eod.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, verſutia, dolus. A

Πολύπλοκος, ος, ὁ ἡ ὦν, multis nexibus implicatus, ſim., & hinc valde implicitus, difficilis; (2) varius, multiplex; (3) dolo ſuo, callidi, verſutus. Ex πλέκω.

Πολυπλόκως, Adv. multis nexibus, implicite, multis modis; multi, hinc et, G. V.

Πολύπνοος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum emittens, valde odorata, valde grata ſpirans. A πνοή.

Πολυποδία, ας, ἡ, pedum multitudo, multi pedes. A πούς.

Πολύποδος, ος, ὁ ἡ ὦν, polypus: (2) herba quedam, Dioſcorides. Vid. Polypus 2.

Πολυποιάδης, ες, ὁ ἡ ὦν, polypis abundans; (2) polypi ſimilis. Ab eod.

Πολυποθητος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum deſideratus.

Πολυπονος, ος, ὁ ἡ ὦν, laboriosus, molestus, multi laboris; (2) multifarius, multimodis, multiplex.

Πολυπορος, ος, ὁ ἡ ὦν, multos habens urbes.

Πολύπους, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, (1) polypus, (2) ulmus, vel ramus, (3) tuber in naribus ſitum pituitam ferens.

Πολυπραγμονέω, Attic. multis cum laborе vacabo, Eſch. vir. A πρᾶγμα.

Πολυπράγμων, ονος, ὁ ἡ ὦν, multis negotiis, iisque nihil ad me pertinentibus, me implico; ardelionem ago; (2) diligenter & ſolicite inquiro, curioſe perſcrutor, Gl. Vet. πολυπραγμονῶ, ſciſcitor, percontor, rimor; habet et ſignificationem appetendæ rei alienæ inpr. imperii. Τὰ σὰ δ' Θύμιμ πολυπραγμονῶν, Heliod. Ὁ τὰ τῶ ὄντως πολυπραγμοσύνη φύσει, Plato.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, ſolicitudo de multis negotiis, & quidem nihil ad nos pertinentibus, curioſitas ardelionis; (2) inpr. tribuitur privatis res publicas curantibus & arcana imperii; (3) ſtudia literarum, inpr. hiſtoriæ. A

Πολυπράγμων, ονος, ὁ ἡ ὦν, qui eſt multorum negotiorum, nihil in primis ad ipſum pertinentium; ardelio, multa negotia curans, Gl. V. ſcrutator, ſciſcitator, curioſus, ardelio. A πρᾶγμα.

Πολύπρεπτος, ον, valde mitis.

Πολύπριμνος, ος, ὁ ἡ ὦν, multos habens ſtipites ſeu truncos. A πρέμνη.

Πολυπριων, ωνος, ὁ ἡ ὦν, ramoſus.

Πολυπρόβατος, ος, ὁ ἡ ὦν, magnam pecoris copiam habens; (2) ovis, opulentus. A πρόβατον.

Πολυπρικτος, ος, ὁ ἡ ὦν, magnam dotem habens. A πρίξ

Πολυπρόσωπος, ὁ ἡ ὦν, q. d. multas habens facies; (2) multiformis. A πρόσωπον.

Πολυπρόσπας, Adv. multis modis.

Πολυπτέρος, ος, ὁ ἡ ὦν, multas pennas ſeu pinnas habens. A πτέρον.

Πολυπτοίητος, & πολυπτόητος, ος, ὁ ἡ ὦν, pavidus, meticulosus, tumultuoſus, formidabilis. A πτοέω, exterreo.

Πολυπτόλις, ιος, f. εως, ὁ ἡ ὦν, multas urbes habens, Call. in Dian. 225.

Πολύπτυχος, ος, ὁ ἡ ὦν, multos habens ramos.

Πολυπτυχία, ας, ἡ, multitudo, plicarum, ſinuum, vallium, &c. conglobatio. Gl. V. A

Πολύπτυχος, ος, ὁ ἡ ὦν, multas plicas habens, ſinuoſus, multiplex, multipliciter obductus arte, corio, &c. Hom. Il. 8, 411. A πτύξ, πτύα.

Πολυπτάξ, ὁ ἡ ὦν, multos habens lepores.

Πολυπύλαστος, ος, ὁ ἡ ὦν, plures calos habens. Hinc τὸ πολύπλαστον, Polyptoton, figura rhetorica. A πτῶσις.

Πολυπυλος, ος, multas portas habens. A πύλη

Πολύπυργος, ος, ὁ ἡ ὦν, multis turribus munitus.

Πολυπυρος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum triticum ferens, fertilis. A

Πολυπώγων, ωνος, ὁ ἡ ὦν, barbatus.

Πολυρήμων, ονος, ὁ ἡ ὦν, diſertus, verboſus, Gl. Vet. A ῥῆμα, verbum.

Πολυρραγής, ές, ὁ ἡ ὦν, multas habens rimas, (2) multi ſanguinis eruptionem, violentus. A ῥήγνυμι.

Πολυρρίζαθρος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum ſonum ſeu ſtrepitum edens, ſterorus.

Πολυρραπής, ής, ὁ ἡ ὦν, multum ſutus, multiplici ter ſuta ſeu contextus.

Πολυρράφος, ος, ὁ ἡ ὦν, idem. A ῥάπτω.

Πολυρίζος, ος, ὁ ἡ ὦν, idem & ab eod.

Πολυρρήμων, copioſe, verboſe dico. A

Πολυρρήμων, vid. πολυρήμων.

Πολύρριος, ιον ος, & πολυρίζιος, ος, ὁ ἡ ὦν, multos equos habens, (2) equorum, equi. Hom. Il. 9, 155. Ab ἵππος, ἵππος.

Πολυρρύτος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum dictus. A ῥέω, dico.

Πολυρρίζια, ας, ἡ, multitudo radicum. A

Πολύρριζος, ος, ὁ ἡ ὦν, multas radices habens, ſeu multiplex eſt radix. A ῥίζα.

Πολυρρώνης, ος, ὁ ἡ ὦν, corio multiplici inductus.

Πολυρρόδος, ος, ὁ, roſis abundans, multis roſis conſpertus. A ῥόδον.

Πολύρρυθμος, ος, ὁ ἡ ὦν, idem quod

Πολύρρυθος, ος, ὁ ἡ ὦν, multiſtrepus.

Πολυρροιζδητος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum ſtridoris vel ſtrepitum edens. A ῥοιζέω.

Πολύρροιζος, ος, ὁ ἡ ὦν, idem.

Πολύρρυτος, ος, ὁ ἡ ὦν, multifluus, copioſe fluens. A ῥέω.

ΠΟΛΥΣ, πολλή, πολύ, Gen. πολλοῦ, ῆς, οῦ, multus, numeroſus; (2) magnus, amplus, ſpatioſus; (3) excellens, præſtans, vehemens, potens. Hinc (1). ἡ πολλὴ τῆς γῆς, Att. pro πολλὴ γῆ; (2) τί μοι πολὸ ἡ quid mihi prodeſt. In plur. οἱ πολλοί, plebs, vulgus, vulgares in quoque genere; (2) in ſacris lib. interdum pro ἀθάνατος; (3) interdum de perpaucis reperitur; Comp. πλείων, Superl. πλεῖστος.

Πολύσαθρος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum putris, admodum detritus, valde vitioſus.

Πολυσαρκία, multum pinguis ſum, carne abundo.

Πολυσαρκία, ας, ἡ, corpulentia, obeſitas, Gl. V. carnoſitas. A

Πολύσαρκος, ος, ὁ ἡ ὦν, valde carnoſus, corpulentus; metaph. ſtupidus. A σάρξ.

Πολύσεμνος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum reverendus, vel auguſtus.

Πολύσεπτος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum venerabilis.

Πολυσήμαντος, ος, ὁ ἡ ὦν, multa ſignificans. A σημαίνω.

Πολύσημος, ος, ὁ ἡ ὦν, idem. A σῆμα.

Πολύσιτος, ος, valde noxius. A σίτος.

Πολυσιτία, ας, ἡ, frumenti copia; (2) cibi copia. A

Πολύσιτος, ος, ὁ ἡ ὦν, frumento abundans; (2) cibo repletus. A σῖτος.

Πολύσκαλμος, ον, Epith. navis magnæ.

Πολύσκαρθμος, ος, ὁ ἡ ὦν, tripudians, exultans Hom. Il. 2, 814. A σκαίρω.

Πολυσκελής, ές, ὁ ἡ ὦν, pluta habens crura; (2) multiplex. A σκέλος.

Πολύσκεπτος, ος, ὁ ἡ ὦν, valde conſpicuus, ſplendidus. Παρθένος ἐγλύδι ἴσσα πολυσκέπτοι Βάτη, Arat 136. A σκέπτομαι

Πολύσκιος, ος, umbroſus. A σκιά.

Λευκάσκιμων, ονος, ὁ ἡ ὦν, valde dicax. A κακμάω.

Πολυσμαραγος, ος, ὁ ἡ ὦν, ſonorus, ſtrepens. A σμαραγέω.

Πολύσοφος, ον, valde ſapiens, ſ. doctus.

Πολυσπαθής, ές, ὁ ἡ ὦν, multum denſatus, ſpadix. A σπάθη.

Πολύσπειρος, ος, ὁ ἡ ὦν, qui multas ſpiras ſ. plures colores habet. A σπείρω.

Πολυστρής, ῆτος, ὁ ἡ ὦν, q. d. multum ſparſus ſeu milleminutus, Hom. Il. 2, 814. Πολυσπόδων λίκμας, Nonn. Par. 4. 17. A σπείρω

Πολυστρίτης, ας, ὁ, ad fuſcinam feminis gentes. A

Πολυστάω, ῶ, ὁ ἡ ὦν, multum feminis ſervens, femine abundans. A σπόρος.

Πολυσπόγας, ὁ, ἡ, laboriosus.

Πολυστάγχνος, ος, ἡ, multa ſeu prolixa miſeratio, Suid. A

Πολυστάγχνος, ος, ὁ ἡ ὦν, valde miſericors. A σπλάγχνον.

Πολύσπορος, ος, ὁ ἡ ὦν, femine vel ſemente abundans, fertilis.

Πολυσταγής, ής, ὁ ἡ ὦν, multum ſeu abundans. A σταζω.

Πολυσταλής, Adv. multis ſtillando guttis, uberius. Ex ſtld.

Πολυστασιος, ος, ὁ ἡ ὦν, ſeditioſus, ubi crebræ inveniuntur ſeditiones, Appian. B. Civ. 2. A στασιάζω.

Πολυστάφυλος, ος, ὁ ἡ ὦν, uvis abundans. A σταφυλή, uva.

Πολύστάχυς, υος, ὁ ἡ ὦν, multas ſpicas ferens ſeu edens. Iſpic. culmi.

Πολυστεγής, ές, idem quod

Πολύστεγος, ος, ὁ ἡ ὦν, bene contectus; (2) multas habens contignationes, altus. A στέγη, tectum.

Πολυστίων, & πολύστιος, ος, ὁ ἡ ὦν, ſapillis abundans.

abundans, ſcrupoſus: Ἐν ποταμοῖσι πολυσφάλοισι πιάζων, Nic. Th. 950. Conf. Call. in Jov. 26. A σφάλλω, vel σία *calculus*.

Πολυσπλίχνης, ου, vel **πολυσπλιχθ**, ος, ὁ ἡ ἥ, multos habens truncos, multos a radice crudices habens. A σπλίχθ.

Πολυσφίνκτ, ος, ὁ ἡ ἥ, valde gemebundus, ſ. gemitus habens multos, miſerabilis, ærumnoſus.

Πολυσφιγ, ος, ὁ ἡ ἥ, multis ſertis redimitus, honoratus, donatus, hinc præmiis dignus magnis.

Πολυσφίς, ίδ, ὁ ἡ ἥ, idem. A σίφω.

Πολυσφμ, ὁ ἡ ἥ, veſtis, quæ multum pingue ſtamen habet. A σῆμαν.

Πολύστιβ, υ, ὁ ἡ ἥ, multum calcatus. A στείβω.

Πολύστιγ, ὁ ἡ ἥ, multis maculis notatus.

Πολύστιφ, vide **πολύστειφ**.

Πολυστιχία, ας, ἡ, multitudo verſuum. A

Πολύστιχ, ος, ὁ ἡ ὁ, multis verſibus ſeu ordinibus conſtans.

Πολύστοιχ, ος, ὁ ἡ ἥ, idem.

Πολύστολ, ος, ὁ ἡ ἥ, multam & magnam habens claſſem.

Πολυστομία, ᾶς, multum loquor, Suic. A

Πολύστομ, ος, ὁ ἡ ἥ, multa habens ora, multa loquens. A στόμα.

Πολύστον, ος, ὁ ἡ ἥ, multum gemens, multis gemitibus mixtus; (2) multis gemitibus proſequendus, lamentabilis, luctuoſus. Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν, Hom. Il. 1, 445.

Πολύστροπ, ος, ὁ ἡ ἥ, qui multum verſari, flecti, aut torqueri poteſt; multum verſatilis, variabilis, mutabilis; (2) valde tortus, ut funes.

Πολύστροφος, *Poët.* **πολύστροφ**, ος, ὁ ἡ ἥ, multum ſtrepens; (2) turbulentus, multis agitatus fluctibus. Ἄγχι πολυστροφίου θαλάσσης, Nic. Al. 6. A στροφίω.

Πολυστροφάλιγξ, γγος, ὁ ἡ ἥ, vorticoſus, multum volutatus. A στροφάλιγξ.

Πολύστροφος, ὁ ἡ ἥ, qui multis gyris circumagitur, verſatilis, mobilis. A στροφή

Πολύστυλος, ὁ ἡ ἥ, multas columnas habens.

Πολυσυγκρατος, ον, valde confuſus, ſ. e multis mixtus. A κεράννυμι.

Πολυσυγκριτος, ον, idem.

Πολυσύλλαβος, ος, ὁ ἡ ἥ, plures habens ſyllabas. A συλλαβή.

Πολυσωδεσμος, ὁ, multis copulis (ſ. conj, cop.) uens, Sch. Thuc.

Πολυσωδετον, τό, oratio, in qua crebræ ſunt Conjunctiones copulativæ. A ζευδίτης.

Πολυσύνδετος, ον, multas copulas habens; (2) bene compactus, firmus.

Πολυσφόνδυλος, ος, ὁ ἡ ἥ, multas habens vertebras & internodia. A ζφ σφόνδυλος.

Πολυσφράγιστος, ος, ὁ ἡ ἥ, multis ſignis notatus; (2) bene ſignatus. A ζφραγίς μαι.

Πολυσχιδής, ές, varius, multiplex.

Πολυσχιδία, ἡ, varietas, multitudo.

Πολυσχιδῶς, varie, multipliciter.

Πολυσχημάτιστος, ον, multas formas, multa genera habens, ſ. e multis generibus, v. c. verſuum compoſitus. Vox Grammat.

Πολυσχήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, multas formas habens. A σχῆμα.

Πολυσχιδής, ές, ὁ ἡ ἥ, multifidus, in multas partes ſiſſus; (2) in multos ramos diffuſus; (3) multiplex. A σχίζω. Hes.

Πολυσχιδία, ας, ἡ, *Ion.* **πολυσχίδιη**, ης, ἡ, multifida ſectio, multiplex diviſio.

Πολυσχιδῶς, *Adv.* in multas & varias partes dividendo, Gl. Vet. *multifariam*.

Πολύσχιστος, ος, ὁ ἡ ἥ, in multas partes ſiſſus, qui findi poteſt.

Πολυσώματος, ον, ὁ ἡ ἥ, multa habens corpora. A σῶμα.

Πολυτάλαντος, ος, ὁ ἡ ὁ, multa habens talenta, ſ. e dives. *Il.* gravis pondere.

Πολυτεκνία, ᾶς, fut. ήσω, multos habeo liberos, multam ſobolem procreo.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, multa proles, multi liberi, etiam de brutis. A

Πολύτεκν, ος, ὁ ἡ ἥ, multos habens liberos, numeroſam ſobolem, ut ſup.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, ſumptuoſitas, magnificentia, Gl. V. lautitia. A

Πολυτελής, ές, ὁ ἡ ἥ, magnos ſumptus poſtulans, ſumptuoſus; (2) exquiſitus; (3) magnificus, Ph. lautus, pretioſus, multiplex, Gl. V. opiparus; πολυτελῆ δεῖπνα, dapes, Ph. πολυτελέσιν, lautis, Ph. A τελ, *veſtigial*.

Πολυτελῶς, *Adv.* ſumptuoſe, magnifice, Gl. Vet. laute, abunde, opipare.

Πολυτενής, ές, ὁ ἡ ἥ, multum porrectus, longum ſpatium extentus. A τείνω.

Πολυτερπής, ές, ὁ ἡ ἥ, valde delectans, valde ſuavis. Ex τερπω.

Πολυτεχνίης, ες, v. **πολυτεχν**.

Πολυτεχνία, ας, ἡ, artis varietas, & magnitudo.

Πολύτεχν, ος, ὁ ἡ ὁ, multas artes callens, multum artifex habens; (2) valde artificioſus. A τέχνη.

Πολυτιμητίζω, multo honore afficio, in magno honore habeo. A ſeq.

Πολυτίμητ, ος, ὁ ἡ ἥ, multo honore dignus; (2) magno pretio dignus, magni faciendus, Gl. Vet. pretioſus, πολυτιμήτου, pretioſum, Ph. A τιμάω.

Πολυτίμιος, ος, idem quod

Πολύτιμ, ος, ὁ ἡ ἥ, pretioſus; (2) multo honore dignus. A τιμή.

Πολυτιμάρητ, ος, valde punitus & afflictus.

Πολύτιτ, ος, ὁ ἡ ἥ, multum honoratus; (2) multo honore dignus. A τίω.

Πολυτλής, ὁ, multa paſſus ſeu perpeſſus, multis miſeris conflictatus, patiens, ærumnoſus, Hom Il. 9, 672. Od. 5, 17. A τλάω, *perpetrum*.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ ἡ ἥ, idem.

Πολύτλητ, ος, ὁ ἡ ἥ, idem & ex iiſd.

Πολυτοκία, ᾶς, multa pario, partu ſum fœcundus.

Πολυτοκία, ας, ἡ, partus numeroſitas, fœcunditas. A

Πολυτοκ, ος, ὁ ἡ ἥ, patiens multos, partu fœcunda, Gl. Vet. πολύτοκ, fœcunda, fertilis. A τίκτω, vel τόκος.

Πολύτολμ, ος, ὁ ἡ ἥ, multum audens, audaciſſimus A τόλμα.

Πολύτορος, ον, valde ſpinoſus, multos aculeos habens.

Πολυτραφής, ές, fertilis.

Πολύτρεπτος, ος, ὁ ἡ ἥ, volubilis, convertibilis, mutabilis.

Πολυτρήρων, ονος, ὁ ἡ ἥ, columbis abundans, Hom. Il. 2, 502.

Πολύτριτος, ος, ὁ ἡ ἥ, multa habens foramina.

Πολύτριπτος, ος, ὁ ἡ ἥ, multum tritus.

Πολύτριχον, ος, τό, polytrichon, five adianum nigrum. A

Πολύτριχος, ος, ὁ ἡ ἥ, pilofus. A θρίξ.

Πολυτροπία, ας, ἡ, multiplex varietas modi, vari modi, varietas, (2) callidi tas, fraus.

Πολυτρεπ, ος, ὁ ἡ ἥ, multiplex, varius, (2) verſutus, meratus. A τροπή.

Πολυτροπ, ος, ὁ ἡ ἥ, multis modis, Ph. multiformem, cuncta am.

Πολύτροφος, ος, ὁ ἡ ὁ, alimenti copia; (2) cum quis alitur bene. A πολύτροφος.

Πολύτροφος, ος, ὁ ἡ ὁ, multum alimenti accipiens; (2) bene habitus, pinguis; (3) multum alimenti impeditus. A τρέφω.

Πολυτροχάλος, ος, ὁ ἡ ὁ, multum currens, agilis in curſibus, valde mobilis, volubilis.

Πολυτρύτος, ον, valde exercitus, afflictus. A τρύω.

Πολυτυρος, ὁ ἡ ὁ, multo caſeo conditus, multum caſei adipiſcens habens.

Πολυυδρία, ας, ἡ, aquæ copia. A

Πολυυδρος, ος, ὁ ἡ ὁ, aquoſus. Ab ὕδωρ.

Πολύυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, materiarius, Gloſſ. Vet. Ab ὕλη.

Πολυυμνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, celeberrimus.

Πολυυμνία, ας, ἡ, Polyhymnia, Polymnia, una Musarum. Ab ὕμνος.

Πολύυμνος, ος, ὁ ἡ ὁ, in quem multi hymni fiunt, qui magnam laudum materiam præbet, celeber. Ex iiſd.

Πολύυπνος, ον, ſomnolentus, qui eſt multi ſomni.

Πολυφαγία, ας, ἡ, multum edo.

Πολυφαγία, ας, ἡ, edacitas, voracitas. A

Πολυφάγος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui multum comedit, verax, helluo, Gl. V. edax.

Πολύφαμος, *Dor.* pro **πολύφημος**.

Πολυφάντασος, ος, ὁ ἡ ὁ, multas efficiens habenique viſiones fictas.

Πολυφάρμακος, ος, ὁ ἡ ὁ, medicamentis abundans, aut venenis; (2) multorum medicamentorum vel etiam venenorum peritus; (3) multis medicamentis, vel veneno etens. A φάρμακον.

Πολυφασία, ας, ἡ, loquacitas. A φημί.

Πολύφατος, ος, ὁ ἡ ὁ, multum celebris, multorum ſermone jactatus. A φατός.

Πολύφαυλος, ον, prorſus inutilis, nullius omnino pretii.

Πολυφεγγής, ές, multum ſplendoris habens, multum lucidus. A φέγγος.

Πολυφειδής, ές, præparcus. A φειδομαι.

Πολύφερτος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui multa dos obtigit, bene dotata. A φέρνη, *dos*.

Πολυφημία, ας, ἡ, gloria. A

Πολύφημος, ος, ὁ ἡ ὁ, valde celebris, de quo varii ſermones narrantur. A φήμη.

Πολύφθογγος, ος, ὁ ἡ ὁ, multiſonus.

Πολυφθονέρης, valde invidus.

Πολυφθόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui multos occidit, multorum interfector, Soph. Elect. 10. (2) pernicioſus multis. A φθείρω.

Πολυφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, cædibus abundans; (2) curarum, vitæ. Ex iiſd.

Πολυφράδμων, ὁ ἡ ὁ, valde hominum amans, humanus, Suic.

Πολυφιλήτως, ον, valde cupidus. A φιλέω.

Πολυφιλία, ας, ἡ, amicorum copia. A

Πολύφιλος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui multi ſunt amici.

Πολυφίλως, ita ut multis cordi ſit.

Πολυφίλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, admodum amans, amori valde deditus, Suic. A φιλέω.

Πολύφλοιος, ον, multum corticis habens, hinc, levis, vanus, nullius.

Πολυφλοίσβοιο, *Ion.* pro **πολυφλοίσβου**, ου

Πολύφλοισβος, ος, ὁ ἡ ὁ, multo ſtrepitu reſonans, turbulentus, ſonorus, reſonans, Gl. V. undiſonus, Hom. Il. 1, 33.

Πολύφοβος, ον, valde timidus.

Πολύφοιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, profugus, vagus. A φοιτάω.

Πολύφονος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui multos occidit, cædens.

Πολυφόρβειαι, ῶν, ἡ, ὁ, & **πολυφορβίης**, ου, ὁ, multum pabulum ſeu eſcam ſuppeditans, Hom. Il. 6, 564. A φέρβω.

Πολυφόρητος, ον, idem quod

Πολυφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, multorum ferax, Gl. Vet. ferulæ; (2) eſt & *Epith.* vini multum aquæ ferentis. A φέρω, vel φορά, *promontor.* Hinc

Πολύφορτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui multo pondere premitur, multas habens farcinas.

Πολυφραδίσατο, *Dor.* pro **πολυφραδίζατο**, ἀ

Πολυφραδής, ές, ὁ ἡ ὁ, valde conſultus, valde prudens. A φράζω, *dicero*

Πολυφραδία, ας, ἡ, prudentia, ſapientia, facundia.

Πολυφράδμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Πολυφραστος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſæpe dictus. Ex iiſd.

Πολύφροντις, ίδος, ὁ ἡ ὁ, multis curis plenus.

Πολυφρονέστατος, ος, ὁ ἡ ὁ, admodum accuratus; (2) prudens. A φροντίζω, *curo*.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, variarum rerum peritia, prudentia. A

Πολύφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, cui multum eſt mentis, ſive prudentiæ, prudens. A φρήν.

Πολυφυής, ές, ὁ ἡ ὁ, multiformis. A φύω.

Πολύφυλλος, ος, ὁ ἡ ὁ, multa folia habens, foliis abundans. A φύλλον.

Πολύφυτος, ον, in multa genera, &c. diviſus. A φύλλ.

Πολυφυτος, ον, herbis, plantis abundans. A φυτόν.

Πολυφωνία, ας, ἡ, loquacitas; (2) garrulitas. A

Πολύφωνος,

Πολύφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, multas edens voces, multisonus, vocalis, sonorus, magniloquus, etiam in bonam partem, ut de Homero; (2) qui multorum est verborum; (3) garrulus, loquax. Ὥρη ἐσπερίη κρούζῃ πολύφωνα κορώνη, Aratus. 1002. Ubi πολύφωνα est Adverb. Al. legunt πολύφωντ. Ex φωνή.

• **Πολύφωτος**, ος, ὁ ἡ ἡ, multum lucens, multa luce præditus. Ex φῶς, *lux*.

Πολύχαλκος, ος, ὁ ἡ ἡ, multum habens æris, æris abundans, æratus; (2) cui multum est pecuniæ, dives æris; (3) firmus, validus, Gl. Vet. ærosus, æreus.

Πολυχανδής, ής, ὁ ἡ, valde capax. Πολυχανδέος ὅλμου, Nicand. in Theriac. 951. Πάϊδακος εἰμὶ θύρη πρυόεσσαν πολυχανδέος αὐλῆς, Nonn. 10, 7. Ex χανδάνω.

Πολύχειρ, ρος, ὁ ἡ ἡ, multimanus. Hinc

Πολυχειρία, vel **πολυχερία**, ας, ἡ, multitudo manuum; (2) operarum multitudo.

Πολυχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, pluribus amictus tunicis.

Πολυχρέω, ῶ, multo cum fœnore refundo, fœcundus & fertilis fum. A **πολύχρ**.

Πολυχρία, ας, ἡ, varietas, fertilitas. Ab eod.

Πολυχρίης, ας, ὁ, porcorum multitudo. Ex χοῖρος.

Πολύχορδος, contr. **πολύχους**, ους, ὁ ἡ ἡ, multa cum ufura se refundens; (2) multiplex, Gl. V. **πολύχρ**, multifarius. Ex χρέα.

Πολυχορδία, ας, ἡ, chordarum multitudo. A

Πολύχορδος, ος, ὁ ἡ ἡ, multas habens chordas, fcu fides. Ex χορδή.

Πολυχοῦτος, ος, ὁ ἡ ἡ, herbidus, pinguis, de terra.

Πολυχρημασία, ας, ἡ, abundantia, opulentia.

Πολυχρηματίζω, dito, dives fio, vel fum. A

Πολυχρήματος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui multum est pecuniæ, Gl. Vet. pecuniosus, nummatus. Ex χρήματα.

Πολυχρησμοσύνη, ης, ἡ, v. **πολυχρηματία**. A

Πολυχρηστος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod **πολυχρήμων**.

Πολυχωρία, ας, ἡ, utilitatis magnitudo. A

Πολύχωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, valde utilis; (2) in rem fuam utilitatus.

Πολυχρόα, ας, ἡ, colorum varietas. A **πολύχρως**.

Πολυχρονίζω, f. ίσω, Att. **πολυχρονιῶ**, diu moror, prolongo, protero. A

Πολυχρονιός, ὁ ἡ ή, multum seu longum tempus durans, diuturnus, (2) antiquus, Gl. V. vivax, longævus, diuturnus. Οἰνίζ Διὸς ἐρυσι πολυχρονιώτατον αἷμα, Call. in Del. 282. Ex χρόνος. Hinc

Πολυχρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas.

Πολυχρονίως, Adv. diutissime.

Πολύχρονος, ος, ὁ ἡ ον, idem quod **πολυχρόνιος**.

Πολύχρους, contr. **πολύχρως**, ως, ὁ ἡ ὁ, qui multis coloribus est præditus, varius, Gl. V. **πολυχρόος**, varius. Ex χροιά.

Πολύχρυσος, ος, ὁ ἡ ὁ, multum auri habens, auro affluens, Ph. opulens, aurosus.

Πολυχρώματος, ος, ὁ ἡ ὁ, multos habens colores, multicolor. Ex χρῶμα.

Πολύχρως, ατος, ὁ ἡ ὁ, idem. A χρόα.

Πολυχυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, multum habens succi, succulentus.

Πολυχυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, late fluens, fluidus; (2) multum diffusus.

Πολυχώρης, ος, ὁ ἡ ὁ, multorum capax.

Πολύχωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, amplus, spatiosus, capax. Ex χώρα.

Πολυχοος, ος, ὁ ἡ ὁ, multa terra adgesta extructus, alte agger atus.

Πολυψάμαθος, ος, ὁ ἡ ὁ, multam habens arenam, arenosus.

Πολυψηφία, ας, ἡ, multitudo suffragia ferentium, multa suffragia. A **πολύψηφος**.

Πολυψηφίς, ίδος, ἡ ἡ, multos habens calculos seu lapillos. Ex ψῆφος.

Πολύψηφος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui multa fert s. explet suffragia.

Πολυωδυνία, ας, ἡ, doloris gravitas. A

Πολυώδυνος, ος, ὁ ἡ ὁ, multos dolores adferens, molestus; (2) afflictus, ærumnosus. Ex ὀδύνη.

Πολυωνυμία, multa nomina habeo.

Πολυωνυμίη, ας, ἡ, multitudo nominum, Callim. in Dian. 7. A

Πολυώνυμος, ὁ ἡ ὁ, multa nomina habens; (1) celebris, honoratus. Ex ὄνομα.

Πολυωνύμως, Adv. multis nominibus.

Πολυώνυχος, ον, multifidos pedes, multos ungues habens. Ab ὄνυξ.

Πολυωπος, ος, ἡ, multa habens foramina; **πολύωπον**, multoculum, Hes. Ex ὤψ.

Πολυωρέω, multa cura dignor, magnam curam gero; (2) laute & accurate accipio; (3) honoro, in honore & pretio habeo; (4) dono afficio. Πολυωρεῦν εἰς τιὰ τῶν ἀ διάλιπον, Æschin. Πολυωρεῖσθαι ὑπὸ τῆς πόλεως χρήμασι, Aristot. Ex ὠρέω. Hinc

Πολυωρητικός, ὴ, όν, multam curam gerens, solicitus.

Πολυωρία, ας, ἡ, multa cura, ratio, & observatio; (2) honos. Ab eod.

Πολύωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, multas habens aures. Ex οὖς.

Πολυωφελής, ής, ὁ ἡ ἡ, valde utilis. Ex ὠφελέω.

Πολυωφελῶς, valde utiliter.

Πολύων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, multa habens foramina, multiforus.

Πόλχοι, ων, οἱ, ramenta ex faire, leguminibus immixta.

Πμα, ατος, τό, potio, potus. A **πίνω**.

Πομπαγωγέω, ῶ, f. ήσω, pompam duco. Ex **πομπή**, & ἄγω.

Πομπαῖος, ος, ὁ, Mercurii cognomen, qui defunctorum animas ad inferos deducere credebatur. Καλῶ δ' ἅμα Πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κόμισαι, Soph. Aj. 843. A **πομπή**.

Πμπεια, ας, ἡ, pompa, vel transfectio, qualis in pompa esse solet; (2) conviciorum jactatio, velut e curru, ap. Alexandrinos, s. in triumpho ap. Rom. A **πομπεύω**. Unde

Πομπεῖον, ου, τό, vas, quo in pompis utuntur; (2) locus celebris Athenis

Πομπεδίσκειν, Dor. pro **πομπεύειν**.

Πμπεύς, ῆος, Ion. **ῆως**, ὁ, qui aliquem deducit; (2) qui pompam ducit, pompaticus. Ab eod.

Πόμπιεσις, εως, ἡ, pompa. Ab eod.

Πμπευτής, οῦ, ὁ, pompam ducens. Ab eod.

Πομπεύω, transmitto, transveho, deduco; (2) cum pompa incedo, pompam duco, Gl. V. triumpho; unde (3) efferor, mihi placeo, superbio, insolesco, & (4) insolenter aliquem tracto, maledicendo, minando; (5) contumelia afficio, proprie, per hominum ora traducendo, pass **πομπεύομαι**, in triumpho duci, ostendi. Ἀλλ' εἰπὲ Ἑρμῆ τλῶδε πομπεύω τίχιν βίκαιον, Soph. Trach. 629. A

Πομπή, ῆς, ἡ, missio, missus; (2) impulsus, instinctus; (3) deductio, qua transmittendum aut transvehendum curamus eum, qui nobiscum aliquamdiu est versatus, (4) pompa, i. e. solennis apparatus & spectaculum solenne in modum triumphi. A **πέμπω**. Hinc

Πομπικός, ὴ, όν, ad pompas pertinens, pompis conveniens, (2) magnificus, ad ostentandam imperium, doctrinam, &c. aptus & factus.

Πομπίλος, ου, ὁ, qui aliquem deducit seu transmittit. Est etiam nomen piscis.

Πόμπιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, & **πομπιμος**, ίμη, ίμον, qui mitti seu transmitti potest; (2) qui mittere seu transmittere potest. Ab eodem.

Πομπός, οῦ, ὁ, qui aliquem deducit seu transmittit, comes, viæ dux, Hom. Il. 13, 416. A **πέμπω**.

Πομποσολέω, classem deduco. Τῆς θεοῦ λιπαρὰ γαλιὴν πομποσολοῦσα τὸ Σκάφος, Luc. Ex **πόμπος**, & **σόλος**.

Πομφολυγίω, ῶ, bullas emitto. A **πομφόλυξ**. Unde

Πομφολυγικός, ὴ, όν, bullis turgens.

Πομφολυγοπάρλασμα, ατος, τό, bulla cum strepitu erumpens, seu ebulliens. Vox Aristophanica. Ex **πομφ.** & **πάφλασμα**.

Πομφολυγόω, ῶ, in bullas converto vel cogo; **πομφολυγοῦμαι**, in bullas converti.

Πομφολυγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, bullosus.

Πομφολύζω, f. ξω, bullo, bullas emitto. A

Πομφόλυξ, υγος, ἡ, bulla; (2) favilla æris, Ph. bulla, scatebra. A **πομφός**. Hinc

Πομφολύσσω, fut. ξω, bullarum instar effervesco, **πεμφόλυξαν**, 3. plur. a. 1. Ion. Rob. Ex δ' ἀρ' πομφόλυξαν δάκρυα γαλεόν Ἀλεξάνδρου, Pind. Pyth. 4, 226.

Πμφος, ου, ὁ, eminentia tumida cutis, tumor. A **πίμπλημι**.

Πονέατο, *laborabat*, 3. s. imperf. ind. med. Ion. & contr. pro **ἐπονέετο**, a **πονέω**.

Πονέατο, 3. pl. Ion. pro **ἐπονέοντο**.

Πονεύμενοι, *laborantes*, num. plural. particip. præs. med. Dor. pro **πονούμενοι**.

Πονεῦμες, 1. pl. præs. indic. act. Dor. pro **πονοῦμεν**.

Πονεῦντες, *tractantes*, nom. pl. præs. part. act. Dor. pro **πονοῦντες**.

Πονέω, ῶ, f. ήσω, laboro; (2) facio; (3) viribus frangor, laboribus succumbo, lassesco, detrahor, tolero, patior, ægroto, doleo, Gl. V. laboro, doleo; **ἐπόνησα**, dolui, Gl. V. aor. 1. **πεπονημένος**, factus, elaboratus, perf. pass. part. **πεπόνθει**, elaboratum, a. 1. pass. part. **πονέετο**, laborabat, imperf. Ion. pro **ἐπονεῖτο**. Πᾶς ἀνὴρ ἑκὼν πονεῖ, sibi studet, Soph. Aj. 1383. Ἠμαρτόν τοι πεπόνημαι κομιδῇ τὰ Σκίλλ, Arist. Pace. 820. Πολλοὶ ἢ μάρναντες καλὸν εἶτι πονεῖθῃ, Pind. Ol. 6, 17. Ἔαθεν εἰς τύλα πονεμένος, Philo. A **πονέω**.

Πόνημα, ατος, τό, labor, opus; (2) liber. A pr.

Πονηρίδημα, ατος, τό, facinus improbum & scelestum, scelus. A

Πονηρία, & **πονηρίομαι**, vitio aliquo laboro, etiam de corpore; (2) improbus fum, improbe & nequiter ago. A **πονηρός**. Unde

Πονηρία, ας, ἡ, misera & laboriosa vitæ conditio; (2) improbitas, nequitia, scelus, vitium, pravitas, Ph. malignitas, pravitas, malitia, versutia, Al. Gl. Vet. nequitia.

Πονηροδιδάσκαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, magister improbitatis, doctor malorum.

Πονηροκάρδιος, malicordis, Gloss. Vet. Ex **καρδία**.

Πονηροκρατίομαι, ῦμαι, improborum imperio regor.

Πονηροκρατία, ας, ἡ, malorum potentia & imperium. Ex **πονηρός**, & **κράτος**, *potentia*.

Πονηρολογία, ας, ἡ, maledictum seu maledictio, contumelia; (2) sermo de malis rebus & improbus. Ex nid.

Πονηρόπολις, εως, ἡ, improborum civitas.

Πονηρός, ρά, ρόν, improbus, scelestus, pravus, malus, i. e. malitiosus, malignus, vitiosus, vitiatus. A **πονέω**.

Πονηρός, ρά, ρόν, laboriosus, miser, infelix, ὦ πόνηρε, miser! infelix. Ab eod.

Πονηροφιλος, ος, ὁ ἡ ὁ, improborum amicus, malorum contortio gaudens.

Πονηρῶς, Adv. improbe, nequiter.

Πόνηρως, Adv. male, misere. A **πόνηρος**.

Πονησις, aor. 1. part. act. Æol. pro **πονήσας**, a **πονέω**.

Πονητικός, ὴ, όν, ad laborandum promptus, ad laborem perferendum aptus. A **πονέω**.

Πονοιο, gen. fing. Ion. pro **πόνου**, a

Πόνος, ου, ὁ, labor, studium, & opera rei alicui impensa; (2) molestia, labor & molestia, ærumna, calamitas, morbus, dolor. A **πίνομαι**.

Ποντιάν, *marinarum*, gen. pl. f. g. Dor. pro **ποντιῶν**, a **πόντος**.

Ποντιάς, άδος, ἡ, marina. A **πόντος**.

Ποντίζω, f. ίσω, in pontum mergo, mergo.

Ποντικόν, nux avellana, Ph. fubaud. **κάρυον**.

Ποντικός, ὴ, όν, marinus, pelagicus; (2) Ponticus, qui est e Ponto. A **πόντος**.

Πόντος

Πόντιος, ᾱ, ὁ ἡ ἰ, & πόντιος, ία, ιον, marinus, maritimus; (2) Ponticus. Ab eodem.

Πόντισμα, τὸ, submersio, naufragium. A πόντος.

Ποντόβροχος, ον, ὁ ἡ ἰ, mari immersus, in mari submersus. Ex πόντος & βρέχω.

Ποντογενής, ὲς, e mari natus.

Ποντογένεια, ας, ἡ, ex matre mari. Ex πόντος, & γένεμαι.

Ποντόθεν, Adv. e mari. A πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator; epith. Neptuni. Ex μέδων.

Ποντονέδε, Adv. in pontum. A πόντος.

Ποντοπλανής, ής, ὁ ἡ ἰ, mari vagans, Epith. piscis, navis, mercatoris, &c.

Ποντοπορεύω, mi pontum gradior, mare pervado, navigo. Ποντοπορεύμενος, Pind. pro πόντον ὑρεύων, Od. 5, 277. A πόντος.

Ποντοπόρος, ος, ὁ, ἡ, ον, pontum seu mare trajiciens, pontigradus, Gl. V. fluctivagus, Hom. Il. 1, 330. Ex πόρος.

Ποντόπ σειδῶν, ῶνος, ὁ, ponticus Neptunus, ponti, i. e. maris, rex, Neptunus. Voc. ὦ Ποντοπορεύδων, Aristoph. Plut. 1050.

ΠΟΝΤΟΣ, ου, ὁ, pontus, mare; (2) regio Asiæ minoris, Pontus.

Πόντος, ε mari. A πόντος.

Πόντου χαρυβδις, εως, ἡ, pontica charybdis, ponti vorago.

Πονηπόπονος, ὁ ἡ ἰ, miser laborando, Aristoph. Lys. 532. A πόνος.

Πόξ, πόκος, ἡ, vellus, lana detonsa, aut vulsa; occurrit πόκα, acc. A πέκω.

Ποοβόσκος, ος, ὁ ἡ ἰ, herbis vescens. Ex πόα.

Ποπανον, ου, τὸ, popanon, placentula, lata, tenuis, & rotunda; ποπανα, liba, Ph. A πέπτω.

ΠΟΠΟΙ, *Interject.* admirantis; (2) indignantis; ὦ πόποι, proh dii; nam πόποι Dii sunt apud Dryopes, item ποπαξ.

ΠΟΠΠΥΖΩ, fut. ίσω, fibulo; (2) demulceo, blande attrecto, (3) applaudo, de equis; ποππύζειν, etiam ululare dicuntur. Οὐκετι ζων Κερδωνι Αρκεῖ τοι καλάμας αὐλειν πεπποδεν ἐχοντι; *Dor.* pro ποππύζειν, Theocr. 5, 7. Ἐξῦ ὁ Θιὸς ἐπόππυσεν, Aristoph. Plut. 731.

Ποππυλιάδδειν, *Dor.* pro ποππυλιάζειν, a

Ποππυλιάζω, idem quod ποππύζω; πόππυλιάσδῃ, *Dor.* pro ποππυλιαζῃ, Theocr. 5, 89.

Πεπποδδειν, *Dor.* pro πεπποδζειν, a ποππύζω.

Ποππυσμα, ατος, τὸ, & πόππυσμος, ου, ὁ, fibulus; (2) palpus, sive sonus, lingua, manibus, ac similibus modis excitatus, ad favorem ostendendum; (3) adulatio, blanditiæ. A ποππύζω.

Πόρδαλις, ίος, *Ion.* idem quod πάρδαλις, Hom. Il. 17, 20. A πόρδος.

Πορδαλίων, ὁ, quæ timore cacaturit. A

Πορδή, ῆς, ἡ, crepitus ventris, Ph. peditus. A πέρδω.

Πόρε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπορε, a πόρω.

Πορεία, ας, ἡ, profectio, incessus, ingressus, Gl. Vet. meatus, iter, itio, gressus. A πορεύομαι.

Πορεῖον, ν, τὸ, cujus ope iter facimus, aut trajicimus. Πορεῖον, τὸ διδύμῳον τοῖς πρισβύταις ἐξ τὰ πορεῖλια εἰς πρεσβείαν, ωσπερ ἐφοδιον, Etymol. Magn. Ab eod.

Πορεθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi πορεύομαι.

Πορεθῆναι, *proficisci* dff. infin. a. ejusd.

Πορεθῆντε, ιτε, 2. plur. imper. aor. ejusd.

Πορεθῶ, ώσιερο, 1. singul. conj. aor. ejusd.

Πορεθμα, ατος, τὸ, profectio. A

Πορεύομαι, f. εὐσομαι, vado, eo, meo, proficiscor, pergo, Gl. Vet. πορεθῆν, is, Ph. πορεθεῖναι, 3. 1. ivisse, part. πορεθεῖς, profectus. Ἐίμι πρὸς ἄλλο ἐσίαν πορεύσομαι, Eur. Alc. 535. Ἔξω δωμάτων πορεύεται, ibid. 505. A πόρος.

Πορεύσω, 2. sing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro πορεύσεσαι, a πορεύομαι.

Πορευτικός, ή, όν, vel πορευτίμος, ίμη, ίμον, qui transiri potest, permeabilis. A πορεύομαι.

Πορεύσις, εως, ἡ, ambulatio, ipsa incedendi actio. Ab eod.

Πορευτικός, ή, όν, qui incedere potest, qui incedendi est habilis. Ab eod.

Πορεύτος, ή, ον, idem quod πορεύσιμος.

Πορεύω, fut. εύσω, dejecto, traduco, transveho, mitto, me ipsum. Ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν, Eur. Cyc. 992. Πολλοὺς πορεύσῃ πῶλος, ἃ γαυριάσομαι, Anacr. Pal. 1, 16. Καὶ μὲ πρὸς τεμένεα πορεύσατε πατρὸς, Eur. Or. 788. A πόρος.

Πορθέω, ῶ fut. ήσω, diruo, everto, vasto, depopulor, oppugno; πεπορθημένος, perf. pass. part. vastatus; πορθήσας, vastare, Ph. a. 1. inf. act. πορθήσεις, populatus, Gl. V. part. a. 1. Ὑπεται ζῶν ζοι τα Τροίας ἐδια πορθήσαι μολών, Soph. Phil. 912. Τί χ' ἑὰν πορθασι χαραν τῷ ἐμῷ, ibid. 1395. A πόρθω.

Πορθήσειν, f. 1. inf. act.

Πορθησις, ίος, ἡ, vastatio, excidium, Gl. V. πορθήσῃ, vastatione, Ph. πόρθησιν, vastitatem, Ph. A præc.

Πορθητης, ου, ὁ, everter, vastator. Ab eod.

Πορθητικός, ή, όν, vastatorius, idem quod pr.

Πορθητωρ, ορος, idem quod πορθητης.

Πορθμεια, ας, ἡ, trajectio fluminis vel freti; (2) merces trajectionis. A πορθμεύω.

Πορθμεῖον, ε, τὸ, fretum, (2) navis, qua fretum aliquod seu fluvius trajectus, Gl. V. portorium, velatura; πορθμεια, pontones, Gl. V. (3) naulum. Ab eod.

Πορθμευς, έως, ὁ, qui lintre seu rate aliquem transportat per fretum, Ph. portitor, vector. Ab eod.

Πορθμευτικός, ή, όν, pertinens ad trajectionem. A πορθμευτης.

Πορθμεύω, transveho, fretum trajicio. Εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας ἁλὸς, Eur. I. T. 372. Τὰσδε πορθμεύσειν γραφὰς πρὸς Ἄρῃ, ib. 737. Δακρυσι νικηθεῖσα μόλις πορθμευτὸ φανη, i. e. *egredebatur*, Nonn. P. 11, 32. A πόρθμος.

Πορθμίνον, ε, τὸ, *Ion.* pro πορθμεῖον.

Πορθμια, ας, ἡ, idem quod πορθμεια.

Πορθμικός, ή, όν, idem quod πορθμευτικός.

Πορθμιον, ε, τὸ, navis, qua fretum aliquod trajicitur; (2) merces, quæ pro trajecta freti persolvitur. A πορθμος. Unde

Πορθμις, ίδος, ἡ, parvum fretum, (2) navis piscatoria, linter, quo transfretamus.

Πορθμὸς, ὁ, fretum; (2) trajectus, trajectio. A πόρος, *transeo*.

Πορίζω, fut. ίσω, viam aperio, aditum facio; (2) invenio; (3) paro, affero, suppedito, præbeo. *In med.* comparo mihi, invenio, &c. περιεθεῖσαν, partam, Ph. aor. 1 part. pass. Τί πορίζεις πρέσας; moras nectis? Aristoph. Ach. 390. Νῦν τοιχης μοι. ἀγαθον πορισαι, id. Av. 46. Χρηματα πορίζειν ἐυ τοιούτων χωρια, id. Eccl. 236.

Πορισμὸς, ὁ ἡ ἰ, pervius, penetrabilis, transiens; quæstuosus, Gl. Vet. parabilis; qui facile invenit, compositus. Ab eod.

Πόρισις, ὁ ἡ, τὸ, ne. ἐ em trajiciendis militibus comparatum. Ab eod.

ΠΟΡΙΣ, ίδος, ὁ ἡ ἰ, vitulus, juvencus, (2) vitula, juvenca. Σκάβραι λεπαικῶν πορίδες καὶ βόσσιοι, *statuæ*, 1120.

Πόρισμα, ατος, τὸ, quæstus, (2) propositio consecutionem necessariam habens, & ex iis dependentem, quæ jam probata sunt. A πορίζω.

Πόρισμος, ὁ, comparatio, Gl. Vet. quæstus, adquisitio

Πορίσσασθαι, ομαι, ὁ, supped tare, (2) *a med.* quæstor, exactor; *item*, quicunque aliquid sibi comparat, ut avarus, qui malis artibus pecuniam facit.

Περίστικὸς, ή, όν, qui quærere novit, industrius, conquisitor; (2) in quo victus facile paratur, Gl. Vet. quæstuosus; πορίστικὴ, quæstuaria. Gl. V A πορίζω.

Πόρισις, ή, ὁν, qui adquiri & parari potest, probabilis, qui facile suppeditatur, Gl. Vet. πόρισον, practicable. A πορίζω.

Πορκεὺς, έως, ὁ, qui πόρκα piscatur.

ΠΟΡΚΗΣ, ης, ὁ, actinias, quo forum hirtæ cum lento corio ut, sive quo corpus hirtæ cum lentis vincitur.

ΠΟΡΚΟΣ, ου, ὁ, τὸ piscatorium, ex vimine contextum, (2) quidpiam rotundæ & cibo aptæ rei, cremium. Κύπτας δὲ ἐ, δίκτυον, κ βὲ γας, ἢ πόρκας, ἢ τι τοιοῦτον, ἐσκ σκο τι ἢ τινὸ ἔρκα δὲε πρὸς θηρεύειν, Pl. το. in Sophist.

Πορνεῖον, ου, ὁ, lupanar, Gl. Vet. fornicatorium. A πορνεύω.

Πόρνη, ης, τὸ, locus, in quo scorta & prostituuntur, lupanar, Gloss. Vet. fornix, *genus*. A

Πορνεύω, f. εὐσω, fœtor, fornicor, Gl. Vet. A πόρνη.

Πόρνη, ης, ἡ, scortum, meretrix, fornicatrix, scortulum, Gl. V. Hinc

Πορνίδιον, ου, ὁ, τὸ, Dim.

Πόρνικος, ὴ, ὸν, meretricius. Ab eod.

Πορνοβοσκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo meretrices, scorta alunturi, lupanar, Ph. lenocinium. A πορνοβοσκία.

Πορνοβοσκεμαχὸς, qui lupanaria defendunt, & lupatricinio comprobant. Ex πόρνη σκεῖα, & μάχομαι.

Πορνοβοσκία, ας, ἡ, lenocinium facio; i. e. meretrices & prostibula alio, lenocinor, do eo amori servio. A πορνοβοσκὸς.

Πορνοβοσκεῖα, ας, ἡ, lenocinium, Ph. A

Πορνοβοσκὸς, ὸς, ὁ ἡ, leno, lena, qui vel quæ scorta & meretrices alit, Ph. lenæ, lenocinator. Ex πόρνη, & βόσκω.

Πορνογενὴς, ές, ὁ ἡ ἰ, spurius, Gl. Vet. A πόρνη, & γένομαι.

Πορνογράφος, ὁ ἡ ἰ, qui meretrices depingit, qui meretrices describit, qui de meretricibus librum confenbit. Ex γράφω.

Πορνοκομία, ας, ἡ, lenocinium.

Πορνοκόπος, ος, ὁ, leno, Gl. Vet. lenocinator, fornicatus. Ex πόρνη, & κόπτω.

Πορνομανὴς, ές, ὁ ἡ ἰ, qui insano meretricum amore flagrat. A πόρνη, & μανίομαι.

Πορνομοιχὸς, ὸς, ὁ ἡ ἰ, adulter, impudicus. Ex πόρνη, & μοιχὸς.

Πόρνος, ου, ὁ, qui corpus suum prostituit, & veluti vendit, cinædus, puer meretricius, fornicatus, scortator, Ph. scortus, impudicus, Al. Gl. Vet. fornicatus, impurus. A πέρνημι, *vendo*.

Πορνοσκόπος, ου, ὁ, scortator, qui scorta & meretrices contemplatur. Ex πόρνη, & σκοπὸς.

Πορνοτελώνης, ου, ὁ, leno, qui pecuniam publico æratio solvit, ut lenocinium facere sibi liceat. Ex πόρνη, & τελώνης.

Πορνοφίλας, ὁ, &

Πορνόφιλος, ος, ὁ ἡ ἰ, meretrices amans.

Πορπεία, ας, ἡ, f. ήσω, transitum seu viam facio. Ex πόρος.

Πορπεῖα, ας, ἡ, meatuum & foraminum corporis apertio. Ex fist.

Πόρος, ου, ὁ, transitus, trajectus, Ph. *item*, ora maritima ubi fit ejus trajectus; (2) meatus, Gl. V. (3) vectigal, quæstus, Ph. Item emolumentum, adjumentum, ratio alicujus rei efficiendæ & viæ. A πείρω

Πορπάζω, f. άσω, infibulor, *Alciph.* Pr. 61. fibula subnecto, fibulo. Πορπὶς τε γναμπτὰς δ' ἔλικτε, κάλυκας τε κ ἕρμας, Il. 18, 401. A πόρπη.

Πορπακίζω, f. ίσω, idem & ab eod. Πορπακισάμενος φορὸς ἀμπλάμενος ἰξῆ, Arist. Lys. 106.

Πορπακοφορίων, fibula utor.

Πόρπαξ, ακος, ὁ, fibula, præsertim amenti in clypeo. Ἐμέσαλαι πόρπακι γενάιαν χέρα, Eur. Hel. 1392. Ab eod.

Πορπάω, ῶ, f. ήσω, idem quod πορπάζω.

ΠΟ'ΡΠΗ, ης, ἡ, fibula; (2) annulus clypei. Pind. Olymp. 1.

Πορπηδὸν, Adv. in modum fibulæ. A πόρπη.

Πόρπημα, ατος, τὸ, indumentum fibulatum. A πορπάω.

Πορπόω, f. ώσω, idem quod πορπάω.

Πορύνημα, ατος, τὸ, ramentum, scobs, Strabo. lib. 13. Ex πόρος, & ῥῦμα.

Πόῤῥω, procul, longe, porro, protinus, Gl. V. in anteriorem partem. Hinc Compar. πῤῥώτερος, longius distitus, Gl. V. ulterior, & Superl. πῤῥώτατος, longissime dist[illegible]. A πρό.

Πόῤῥωθεν, Adv. e longinquo, eminus, procul. A πόῤῥω.

Πορρωτάτω, Adverb. longissime, maxime procul.

Πορρωτέρω, longius, magis procul.

Πορσαίνω, paro, orno; πορσαίνουσα, curatura, [illegible] part. Ion pro πορσανοῦσα. Πορσαίνειν λέχος, Pind. Ol. 6, 55. A πόρω.

Πόρσιον, Adv. longius, remotius. Ὡς πόρσιστα, quam longissime, Pind. Nemeor. 9. A πόρσω.

Πορσυνέεται, nom. pl. part. f. 1. act. f. g. Ion. pro πορσυνοῦσαι, a

Πορσύνω, f. υνῶ, præbeo, suppedito, do; (2) paro, præparo; (3) ago, perago, administro; (4) colo, in honore habeo; (5) delector. Ἠ γὰρ τὰ πορσύνων μέγα, Soph. El. 672. Ὡς τὰ σὰ πορσύνων ἐπορσύνετο, Xen. Cyr. [illegible]. [illegible], Soph. Aj. 1[illegible]. [illegible] πορσύνειν [illegible], Eur. Med. 1021. [illegible] πορσυνέειν, id. Alc. 1062. Κοῖλα πορσύνουσα λέχος, Hom. Il. 3, 411. A πόρω.

Πόρσω, Adv. [illegible], ante; (2) longe, procul. Hinc Comp. πόρσιον, item πορσωτέρω, longius, magis procul, & Superl. πορσωτάτω, [illegible]. A πρό.

Πορτὶς, [illegible]. A πόρτις.

Πόρτις, ιος, ἡ, vitula, vitula, juvenca, [illegible].

ΠΟ'ΡΤΙΣ, [illegible], ὁ καὶ ἡ, idem.

Πορτιτρόφος, ὁ καὶ ἡ, vitulos nutriens. Hom. [illegible]. Ex πόρτις, & τρέφω.

ΠΟΡΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, purpura, genus conchæ [illegible] purpureo [illegible]; (3) vestis splendida, [illegible].

Πορ[illegible], Chron. Alex. [illegible].

[illegible] purpureo [illegible].

[illegible]

Πορφύρεος, [illegible], πορφυροῦς, ῆ, οῦν, purpureus, [illegible]; (3) [illegible]; (4) [illegible]. Hom. Il. 583 [illegible], 17, 551. A πορφύρα. Unde

Πορφυρεύς, έως, ὁ, purpurarius, f. qui purpuras venatur; (2) qui purpura tingit, infector.

Πορφυρευτικὸς, ή, όν, idem. A πορφυρεύς.

Πορφυρευτικος, ἡ, ὁ, pertinens ad purpuratum venatorem seu venationem, item ad artem purpura tingendi. Hinc ἡ πορφυρευτικὴ, sc. τέχνη, scientia venandi purpuras. A πορφυρεύς.

Πορφυρέω, purpureo colore nigrico vel rubeo, purpurasco. A πορφύρα.

Πορφυρίζω, f. ίσω, purpureo colore sum. A το εἶδος.

Πορφύριον, ου, τὸ, parva purpura, Ph. πορφύραι, murices, Dan. ab eod.

Πορφυρίς, ίδος, ἡ, purpurea vestis, Gl. Vet. [illegible]; (2) avis nomen; (3) nomen insulæ. Ab eod.

Πορφυριστὴς, purpurans. Ab eod.

Πορφυρίτης, ιδος, ἡ, idem item.

Πορφυρίων, ωνος, ὁ, nomen avis aquaticæ, sic dictæ a colore rostri & pedum; (2) pisces quidam, Gl. Vet. πορφυρίων, purpurio. Ab eodem.

Πορφυρόβαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, purpureo colore imbutus aut tinctus.

Πορφυροβαφεῖον, ου, τὸ, officina ad tingendum purpureo colore.

Πορφυροβαφὴς, ὁ, &

Πορφυροβάφος, purpurarius, Gl. V. Ex πορφύρα, & βάπτω.

Πορφυροειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, purpuræ speciem gerens, purpureo colori similis, cæruleus. Ex πορφύρα, & εἶδος.

Πορφυροειδῶς, Adv. in modum purpuræ, ita ut purpuram refert.

Πορφυροεσσα, όεν, purpuram [illegible]. Epich. [illegible]. A πορφύρα.

Πορφυρόζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, violaceo seu purpureo cingulo circumdatus. Ex ζώνη.

Πορφυροκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus caulis purpureus est.

Πορφυρομιγής, έος, ὁ καὶ ἡ, purpura mixtus. Ex πορφύρα, & μίγνυμι.

Πορφυρόπεζος, ου, ὁ καὶ ἡ, purpureos habens pedes. Ex πορφύρα, & πέζα.

Πορφυροπώλης, ου, ὁ, purpurarius, Gl. Vet.

Πορφυροπῶλις, ιδος, ἡ, quæ purpuram sive linum aut vestem purpuream vendit. Ex πορφύρα, & πωλέω.

Πορφυρόστρωτος, ον, purpura stratus.

Πορφυρόω, purpura tingo [illegible]; πορφυρῶσαι, clavare, Gl. Vet. A πορφύρα. Unde

Πορφύρω, purpureo colore perfundo; (2) purpureo colore niteo vel rubeo, nigresco, æstuo, de mari. Πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι, Il. 21, 551.

Πορφυρώτερος, έρα, ερον, magis purpureus. Compar. ab inus. πορφυρός.

Πορω, [illegible] πόρω, præbeo, [illegible], do. [illegible], Theocr. [illegible]. A πόρω.

Πό[illegible], quousque? A πόσε.

[illegible], quoties? Ab eod.

[illegible]

[illegible]. Ab eod.

[illegible]

[illegible] A πόσος.

[illegible] Ab eod.

Πόσε, [illegible] quem in locum? A πόσος.

[illegible], dat. sing. Ion. & Att. pro πόσει, a πόσις, [illegible].

[illegible], D[illegible] pro Ποσειδῶν, Neptunus.

Ποσειδάνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad Neptunum pertinens. A Ποσειδῶν.

Ποσειδάνιον, τὸ, templum Neptuni.

Ποσειδεών, ῶνος, ὁ, mensis Atticus, Januarii Decembris partem, & partem mensis qui Junius [illegible], Gl. Vet. December. A Ποσειδῶν.

Ποσειδῶνιος, ου, ὁ, [illegible]. Ab eod.

ΠΟΣΕΙΔΩ'Ν, ῶνος, ὁ, Neptunus; Romanis, [illegible].

Ποσειδώνια, ων, τὰ, festa in honorem Neptuni. Neptunalia, Gl. V. A Ποσειδῶν.

Ποσειδώνιον, ου, τὸ, templum Neptuni.

Ποσέος, gen. sing. Ion. & Att. pro πόσεως, a πόσις, [illegible].

ΠΟ'ΣΘΗ, ης, ἡ, pellis, qua glans pudendi virilis integitur, (2) penis.

Πόσθια, ας, ἡ, tuberculum parvum in palpebris [illegible]. Ab eod.

Πόσθιον, ου, τὸ, pudendum virile, [illegible]. A πόσθη.

Ποσθων, ωνος, ὁ, qui [illegible] magno pene [illegible], [illegible] puerulus, [illegible]. Ab eod.

[illegible], pedibus, dat. plur. a πούς.

Ποσίδειον, ου, τὸ, Neptuni templum. A Ποσειδῶν, vel Ποσιδάν.

Πόσιμος, ίμη, ιμον, potabilis, potui aptus. A πόσις.

Πόσιν, dat. plur. Poët. & cum: pro ποσί, a πούς.

Πόσις, εως, ἡ, potio, potus. A πόω, poto.

Πόσις, maritus apud poet. acc. πόσιν.

Ποσσιπτέρνιδες, ων, αἱ, venæ in calcaneo. Ex πούς, & πτέρνα, calcaneus.

Πόσος, η, ον, quantus? Hinc πόσου, quanti? & πόσοι, quot? Ab ὅσος, quantus, citra interrogationem.

Πόσος, ἡ, ον, aliquantus, aliquantulus; (2) quidam. Ab eod.

Ποσοσύλλαβος, ον, quot syllabarum. A συλλαβή.

Ποσότης, ητος, ἡ, quantitas. A πόσος.

Ποσόω, ῶ, f. ώσω, quantum facio, quantitatem attribuo, πεποσωμένος, quantitatem habens, p. pass. part. Suid. Ab eod.

Ποσήμαρ, Adv. quot dies, per quot dies, quot diebus. Ex πόσος, & ἦμαρ.

Ποσίκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pedibus pulsatur. Ex πούς, & κρότος, pulsus.

Πόσος, poet. pro πόσος.

Ποσσὸ, [illegible] Dor. & Poët. pro πόσου, a πόσος.

Ποσταῖος, quoto die? quot diebus? quot dierum spatio, Ph. quota die. Ποσταῖος ἂν ζῶν τῷ στρατεύματι ἐκεῖσε ἀφικοίμην; Xenoph. Cyrop. l. 5. A πόσος.

Ποστημόριος, q. d. quantesimus; quotæ partis; ποστημόριον, quota pars, Gl. Vet. hæc portiuncula. Ex πόστος, & μόριον, pars.

Ποστὸς, ἡ, ὸν, quotus? (2) quartus? A πόσος.

Ποτὲ, aliquandum.

Ποτάγε, 2. sing. præs. imper. act. Dor. pro πρόσαγε, a προσάγω.

Ποταγχύμβι, 1. pl. præs. ind. act. Dor. pro προσαγχύμβι, a προσάγχυμι, appropinquo.

Ποτάγω, f. άξω, adduco, a[illegible]do, Dor. pro προσάγω. Ποτάγει [illegible] πλεῖον ἄμμι γαλάκτος, Mosch. 5, 3. Hinc

Ποταγωγεὺς, ου, ὁ, explorator, delator.

Ποταείδω, & ποταείδω, accino, cano, carmina cane, Dor. pro προσαείδω. [illegible] ποταείσευμι ἀσυγγ[illegible], Theocr. 2, 11.

Ποταίνιος, ία, ιον, recens, novus, peregrinus; improvisus, Æsch. Pr. 102. (2) primus. A [illegible].

Ποτάκω, [illegible] & ab eod.

Ποτακούω, [illegible] respondeo, Dor. pro προσακούω. [illegible] Δάφνις [illegible] Theocr. 1, 100.

Ποταμηδὸν, Adv. fluvialis. A ποταμός.

[illegible], f. ξω, præterea mulgeo. Ποταμέλγω, [illegible], Theocr. 1, 26.

[illegible], f. 1. inusit. n. d. Dor. pro προσαμέλξομαι.

Ποταμήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. fluvii vel fluviorum ductor, fluvialis. Ex ποταμός, & ἄγω.

Ποταμηδὸν, Adv. fluminis more. A ποταμός.

Ποταμηΐς, ἡ, fluv[illegible], Nympha.

Ποταμηπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, flumen trajiciens.

Ποταμία, ας, ἡ, [illegible] alveolus, Strabo, lib. 10. A ποταμός. Unde

Ποτάμιον, ου, τὸ, rivus, Dam.

Ποτάμιος, ια, ιον, fluvialis, fluminneus, amnicus, Gl. V. Ab eod.

Ποταμίσκος, ου, ὁ, fluviolus, Dam. ab eod.

Ποταμίτης, ου, ὁ, ποταμῖται, cervices, Ph.

Ποταμόγειτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fluvio vicinus, [illegible].

Ποταμοῖο, gen. sing. Ion. pro ποταμοῦ.

Ποταμόκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui amnibus alluitur. Ex ποταμός, & κλύζομαι.

Ποταμόνδε, Adv. ad fluvium.

ΠΟΤΑΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, fluvius, flumen, amnis, Ph.

Ποταμοφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui a fluvio auferitur sive rapitur.

Ποταμόχωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, limo arenave a fluvio devecta opertus.

Ποτάνος, volucer, volans, Dor. pro πτηνός.

Ποτάομαι, ῶμαι, volo, [illegible]. Μέσα δ' αἰθὴρ [illegible] ποτεῖται, Eur. Rhes. 530. A πέτομαι.

Ποταπὸς, ἡ, ὸν, qualis, Ph. A δαπεδον.

[illegible], Ph. [illegible].

Ποτεγχεῦντι, [illegible] act. Dor. pro [illegible] a προσεγχέω.

Ποτειλέω, [illegible] imperf. ind. act. Dor. pro [illegible], a

Ποτεκυλίω, Dor. pro προσκυλίω. A πρὸς

κυλίνδω

ἀμάσασαι παρ' Ἱπποκόωντι ποτωύλῃ, Theocr. 6, 41.

Ποτᾶῖος, α, ον, orientalis, ad orientem vergens vel spectans, *Dor.* pro πρωϊνός. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἠώς, aurora.

Πότε, *Adv.* quando? Ab ὅτε.

Ποτὲ, *Adv.* aliquando. Hinc οὐδέποτε, μηδέποτε, nunquam. Ab ὅτε, *quando.*

Ποτίβραμε, *aversus*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro προσέβραμε, a προσρέχω.

Ποτιδδω, *Dor.* pro προσιδω, imus. Hinc a. 2. ποτιδων, intuitus; ποτίδομαι, intueor, inspiciam.

Ποτεκλιτόμαο *fortim ducitur*, 1. sing. imperf. ind. pass. *Dor.* pro προσεκλιτόμην, a προσκλίνομαι.

Ποτίομαι, volo, as. A πίτομαι.

Ποτίοντο, *volant*, 3. pl. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἐπετέοντο, a ποτάομαι.

Ποτίος, ία, ίον, bibendus. A πίνω.

Ποτιζιδω, præs. infin. act. *Dor.* pro προσβίζειν. A

Ποτιζιδω, *Dor.* pro προσιζω, cum aliquo certo.

ΠΟΤΕΡΟΣ, έρα, ον, uter; πότερον, utrum.

Ποτίερχθι, *accedi*, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* & *Æol.* pro πρόσερχου. A

Ποτίερχομαι, *Dor.* pro προσέρχομαι.

Ποτίρροθι, *Adv.* utra in parte? utro in loco? A πότερος.

Ποτίρως, *Adv.* utro modo. Ab eod.

Ποτίρως, *Adv.* utram in partem, vel utra in parte? Ab eod.

Ποτισφύσσο, *adhæresce*, 3. s. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσεφύετο, a προσφυομαι.

Ποτεχε, *adhibe*, 2. sing. præs. imper. act. *Dor.* pro πρόσεχε, a

Ποτίχω, *Dor.* pro τοσίχω.

Ποτη, ῆς, ἡ, volatus. A τίτομαι.

Πότημα, ατος, τὸ, potus; (2) poculum. A πίνω, *bibo.*

Ποτηματετοιός, ός, ὁ, qui pocula conficit, Suic. Ex πότημα, & ποιέω.

Ποτῆμϐ, *adire*, præf. infin. act. *Dor.* pro προσεῖναι, a πρόσειμι

Ποτῆνες, ἡ, ον, *Dor.* ποταιός, volucris, alatus. A ποτάομαι.

Ποτηρ, ῆρος, ὁ, poculum. A πίνω, *bibo.*

Ποτηριδιον, ου, τὸ, pocillum, Gl. Vet. A ποτήριον.

Ποτηριοχλύπτης, ου, ὁ, poculorum cælator. Ex ποτήριον, & γλύφω.

Ποτηριον, ου, τὸ, poculum, calix, in sacris literis, portio destinata: ac bonis & malis rebus. Ab eod.

Ποτηριοφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, poculi aut poculorum gestator, seu gestatrix Ex φέρω.

Ποτηριοθήκη, ης, ἡ, cantharium, Gl. Vet. ubi calices reponuntur, s. exponuntur. Abacus

Ποτηρις πλύτης, ου, ὁ, crutes, Gl. V. ubi calices lavantur. Ex ποτήριον, & πλύνω.

Ποτης, ήτος, ὁ, potor, potus. Ab eod. ἀντὶ τοῦ πιεῖν ἰόντες ἐπὶ ποτῆτος; Hom. Odyss. 5, 201. A πίνω.

Πότης, ου, ὁ, potor, bibax, bibulus. Ab eod.

Ποτητὸς, ὴ, όν, volucris. A ποτάομαι.

Ποτ, *Dor.* pro πρὸς, *ad*, quod in primis frequens est in compositis.

Ποτιάσπω, f. ψω, allego.

Ποτιβόλλω, objecto, offendo.

Ποτιβλέπω, *Dor.* pro προσβλέπειν. A

Ποτιβρίθω, f. ψω, auspicio, intueor.

Ποτιδειγμϐίαις, *exspectandus*, dat. pl. part. præf. f. g. *Dor.* pro προσδεχομένοις, a προσδέχομαι. Hom. Il. 2, 137.

Ποτιδεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro προσιδεῖν, a προσείδω, *adspicio.*

Ποτιδεικέτας, *Dor.* pro προσδέρκεται, a

Ποτιδέρκομαι, adspicio. Τλῶων ποτιδερκεται ἄνδρα γιλεύσα, Theocr. 1, 36.

Ποτιδέομαι, eo, indigeo. Οὐδὲν ἔχω τλώω ποτιδέομαι, Theocr. 5, 63.

Ποτίδειε, *adspexeris*, 2. s. a. 2. opt. act. *Dor.* pro προσίδοις, a προσείδω.

Ποτιδόρπιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ad cœnam utilis; Hom. Il. 7, 370. Ex δόρπον.

Ποτιδω, a. 2. conj. act. *Dor.* pro προσίδω.

Ποτιζω, *Dor.* ποτίσδω, f. ίσω, potum præbeo, seu mimitio; (2) aquatum duco. Ph. adaquo; (3) rigo. Ph. irrigo. Ταύρους ἐς τοστιας ἄλσε ποτίσδαν, Theocr. 1, 121. A πότος.

Ποτιθει, 2. sing. præf. imper. act. *Dor. Att.* & *per Synes.* pro πρόειθι, & hoc pro πρόσιθετι, a προτίθημι.

Ποτικάρδιος, ία, ον, qui ad cor adhæret, qui in corde hæret, *Dor.* pro προσκάρδιος. Ex καρδία.

Ποτικικλιμϐών, *Dor.* pro προσκεκλιμϐών, a προσκλίνομαι.

Ποτικλίνομαι, *Dor.* pro προσκλίνομαι. vulgo; ποτικεκλιμϐος, inclinatus, p. pass.

Ποτικὲς, ὴ, ὲν, bibax. A πίνω.

Ποτίκτανον, ου, τὸ, cervical, pulvinar.

Ποτιλίξω, f. ξω, *Dor.* pro προσλίξω, alloquor, compello. Τὰς δ' ἐλὲν ποτιλίξαθ' ὁ βακόλος, respondit, Theocr. 1, 92.

Ποτιμάξατο, *asciget*, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro προσεμάξατο, a

Ποτιμάπλομαι, f. ξομαι, allido.

Πότιμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, potui aptus. A πότος.

Ποτιμυθέσθω, præf. inf. med. *Dor.* & *Ion.* pro προσμυθέεσθαι, a

Ποτιμυθέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, alloquor; (2) roro. Μή τί οἱ ἐν καιρὸν ἔτος ποτιμυθήσαιτο Σπιρχομάχᾳ, Theocr. 24, 66.

Ποτινίσσομαι, accedo, *Dor.* pro προσνίσσομαι. Hom. Il. 9, 381.

Ποτίσεσθ, *adpicit*, 3. sing. præf. ind. med. *Dor.* pro προσέεται, a verbo προσίσσομαι.

Ποτιτρίτειν, *perfricare*, præf. inf. act. *Dor.* & *Att.* pro προστρίτειν, a προστρίβω.

Ποτίσδω, *Dor.* pro ποτίζω, potum præbeo.

Πότις, ίδος, ἡ, potrix, bibax. A πότης.

Ποτίσῃ, 3. sing. a. f. conj. act. v. ποτίζω. Unde

Ποτισις, εως, ἡ, adaquatio. Gl. V. potatio.

Ποτισμός, οῦ, ὁ, adaquatio, irrigatio; (2) potus.

Ποτισχύζω, insulto. *Dor.* pro προσχύζω. Πρὰν σὶ Ἴσθμιον μαλθακῷ φενᾷ ποτισάζειν ὕδωρ, Pind. Pyth. 4, 215.

Ποτισχετος, *bibitissimus*. Superl. Att. a πότης.

Ποτισφάριον, ου, τὸ, canalis, aqualiculus, Ph. pomum. Ab eod.

Ποτιστὴς, οῦ, ὁ, irrigator, qui potum præbet.

Ποτιστρα, ας, ἡ, ubi aquamanile ponitur, seu aquatum compellitur. Ἵππους τιτύσσαντο Ποτισιδάνι τανύοπι, Call. in Dian. 50. Ab eod.

Ποτιτρόσω, amplector, comprehendo.

Ποτιτίρπω, f. ψω, *Dor.* delecto.

Ποτιφθέγξασα, *Dor.* f. ξομαι, compello.

Ποτίχεσθε, pro προσχεσθε.

Ποτιψάω, adfricto, *Dor.* pro προσψάω. Χἁμὲν τωγκισῳ ποτιψάτε, Theocr. 21, 46.

Ποτιφάνεις, ήεσα, εν, *Dor.* vocalis, qui loqui potest

Ποτιχειμπλε, pro τε τχε.

Ποτιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro τοτίσω, a πτίζω.

ΠΟΙΜΟΣ, ου, ὁ, fors, fatum, casus seu fortuna fatalis orta obveniens; (2) interitus, mors

Ποτνια, ας, ἡ, alma, adorabilis, veneranda, diva.

Ποτνιη, ὴ, idem

Ποτνιῶδες, οἱ, furore percitentes, ad insaniam redacti. A πότνια.

Ποτνιάζω, idem quod ποτνιῶμαι.

Ποτνιάομαι, ῶμαι, ὁ ἡ, ἡ, obtestatu venerandus. Ex πότνια, & ἀράομαι.

Ποτνίασις, εως, ἡ, supplex obtestatio, precatio cum lacrimis, implorantio. A ποτνιάζω.

Ποτνιασμὸς, οῦ, ὁ, supplicatio deorum. Ab eodem.

Ποτνιαω, & ποτνιάομαι, ῶμαι, oro, imploro, obsecro, obtestor, suppliciter deprecor; (2) ægre fero, indignor, quæritor. Ἐδόκεε ποτνιᾶσθαι ἡ δακρύειν, Plut. A

ΠΟΤΝΙΟΣ, ια, ιον, venerandus, honorandus, augustus. Usitatum in fœm. ποτνια.

Πότιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, idem; occurrit in fœm. ποτνια.

Ποτοῖο, g. s. *Ion.* pro ποτῆς, a

Ποτον, ὖ, τὸ, potio, potus, quod bibitur; (2) fluvius. A πίνω.

Πότος, ου, ὁ, potatio, compotatio; (2) convivium, etiam in bonam partem. Ab eod.

Ποτος, ὴ, ον, *Dor.* ποτᾶος, potulentus, seu poculentus. Ab eod.

Ποτοσδεν, præs. part. act. n. g. *Dor.* a

Ποτόσδω, idem quod προσοζω, redoleo, *Dor.* pro προσόζω.

Ποτσὸν, *Dor.* pro πρὸς τὸν, πρὸς τοῦ. Ex πρὸς, & ὁ.

Ποτσῦ, *Dor.* pro πρὸς τὸ.

Ποτσῷ, *Dor.* pro πρὸς τῷ.

Πῶ, *Adv.* ubi? quo in loco; πᾶ ἴσι; ubi est. Ab ὅς.

Πῃ, *Adv.* alicubi, usquam, usquam; οὐ δήπω, non utique. Ab eod.

ΠΟΥΓΙΗ, πυγίη, sacculus, R.

Πυλὺ, multum, *Ion.* pro πολὺ, a πολύς, & sic reliqua conposita; ut

Πυλυέδατεια, herba quædam, Nic. Th. 851.

Πυλυϐυτίρα, ας, ἡ, Hom. Il. 389.

Πυλυμίλαθρος, ου, aula cum atrio amplo. Πότνια πυλυμίλαθρε. Diva multorum tectorum. Call. in Dian. 225.

Πυλὺς, multus, *Ion.* pro πολύς.

ΠΟΥΣ, ποῦς, τοῦος, ὁ, pes; (2) mensura fedecim digitorum; (3) radix seu ima pars montis; (4) pes metricus; (5) funis navalis; *pedes*, *Lat.* pedes, quibus extrema arguli vela vestis puppim adducuntur; (6) clavus, tenor. *Navale tres species hæc fonat*, (1) κατὰ πόδα, retro, (2) ἐκ ποδὸς, e vestigio, pedo pede; (3) ἐν ποσὶ, præsentia, obvia, instantia prope, vulgari; (4) ἐπὶ πόδα, cessim pede referendo; (5) κατὰ τοῦα, idem quod ἐκ ποδὸς, item, cursu; (6) παρ' ποδὸς & παρ ποδὸς, idem quod ἐν ποσὶ, interdum, ἐκ ποδὸς; (7) περὶ πέδα, aptè, (8) πρὸ ποδὸς, idem quod ἐν ποσὶ; (9) ὑπὸ ποδὸς, cum de motu animi, idem est ὑπὸ κατὰ ποδα. *Fin.*

Ποάδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, herbosus, herbe abundans, herbidus, herbeus, herbæ instar. A πόα, *herba.*

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium; (2) administratio reip. τὰ ἐν πράγματι, magistratus, principes reip. *Ut ille status reip.* (3) status, conditio hominum. οἱ ἐμβάλλοντες πράγμασι, lætis rebus; (4) lites, controversiæ, & hinc molestiæ, πράγματα, lites A πράσσω.

Πραγματεία, ας, ἡ, studium, quod adhibetur ad efficiendum rem quampiam, commentatio & intentio animi; artes, etiam fraudes quibus aliquid molior; (2) opus conpositum, tractatio; (3) negotiatio, mercatura. Ph. negotiatio, nundinatio, actus. A πρᾶγμα. Hinc

Πραγματειαδης, ου, ὁ ἡ, ἡ, negotiator, actor.

Πραγματεύομαι, negotior, Gl. V. aliquid efficere cupio, studeo, laboro, quæro, & pass. efficior. Ἢν ὅτεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην, Arist. Nub. 526. Ἐκπεμφθῶσι πρὸς ὑμᾶς παρὰ βασιλέως κατάσκοποι ἐπραγματευσόμενοι, Heliod. Τότων μὲν τοι, ἃ σοὶ μέλον τὸ παρον, πραγματεύεται, M. Anton. 6, 25. A πράγμα. Hinc

Πραγματευτὴς, οῦ, ὁ, negotiator, actor, Ph.

Πραγματικὸς, ὴ, όν, serius, solers in negotiis agendis & rebus tractandis, Gl. Vet. negotiosus, forensis, rerum peritus. A πρᾶγμα.

Πραγματικῶς, solerter, perite, acriter.

Πραγμάτιον,

Πραγμάτιον, ν, τὸ, res parva, negotiolum, Dim. a πρᾶγμα.
Πραγματιωδῶς, *Adv.* negotiose.
Πραγματογραφέω, curiosus in scribendo pertracto. Ex πρᾶγμα, & γράφω.
Πραγματοδίφης, ου, ὁ, qui litem seu lites scrutatur. Ex πρᾶγμα, & διφάω.
Πραγματοπονδέω, laboriosius, molestius, qs. a πραγματοπονδῶν.
Πραγματοποιέω, ῶ, f. ήσω, res novas molior. Ex πρᾶγμα, & ποιέω.
Πραγματολογέω, ῶ, f. ήσω, in disputationibus rem urgeo versor, in narrandis rebus occupatus sum. Ex πρᾶγμα, & λόγος.
Πραγματομαθής, ής, ές, cui est rerum usus, negotiorum expertus, prudens; (2) inquisitus. Ex πρᾶγμα, & μανθάνω.
Πραγματορράφος, ου, ὁ, controversiarum concitator, calumniator. A ῥάπτω.
Πραγματώδης, ους, ὁ, ἡ, negotiosus, operosus, molestus. A πρᾶγμα.
Πρᾶγμα, ατος, *contr.* πρᾶγμις, τὸ, negotium, res. A πράσσω.
Πρᾶγμις, v. πρᾶγμα.
Πρᾶθέειν, *vendere*, aor. 2. inf. act. *Ion. & per Metathesin*, pro παρδόναι, a πέρθω.
Πρᾶθεν, aor. 2. ind. act. *Ion. & per Metath.* pro ἔπερθον.
Πρᾶθείς, *venditus*, aor. 1. part. pass. verbi πιπράσκω.
Πραῖον ἄριον, τὸ, pretorium.
Πραιτώριον, τὸ, Dim. ap Arrian.
Πρᾰκτέος, α, ον, agendus, faciendus, Ph. πρακτέον, celerandum. Πρακτέον ἐστὶν ἐκάστῳ τὸ ἐξ ἀρχῆς τῇ κατασκευῇ, M. Anton. 7, 31.
Πρακτήρ, ῆρος, ὁ, actor, qui agit; (2) negotiator, mercator; (3) exactor, coactor tributorum; Il. 9, 433. ubi *Ion.* πρηκτήρ. A πράσσω.
Πρᾰκτήρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eodem.
Πρᾰκτικός, ή, όν, actus ad agendum; (2) in agendo politus; (3) opere pollens; (4) efficax, strenuus. Ph. cui feliciter, quod agit, procedit, qui conficuntur, reperitur, quod potis actuarius, efficax, agilis, Gl. V. venditabilis. A πράττω.
Πρακτικῶς, *Adv.* cum agendi facultate, efficaciter.
Πρακτόν, pigneratitium, Ph A πιπράσκω.
Πρακτός, ή, όν, qui agi potest, sub actionem cadens, in actione versans. A πράσσω. H. e.
Πρακτοῦφησις, ως, ὁ, actionum censor.
Πρᾰκτωρ, ορος, ὁ, perpetrator; (2) exactor, quæstor; (3) actor. A πράσσω.
Πραμνήσιος, vel **πραμνίσιος οἶνος**, vinum Pramnium, ita dictum vel a rupe quadam, vel a πραμνίον nomine. Οἶνον πραμνείου ἔκπιον. Hom. Od. 10, 235. Memnit & Plin. Lib. 14. cap. 4. §. 6.
Πρᾰμός, ὁ, pro πραμαχός, Aristoph. rectius πρᾰμός, *Ion.*
Πρήν, *Dor.* pro πρώην, nuper, non ita pridem.
Πρῆος, ου, ὁ ἡ ἡ, *Dor.* pro πωλικός.
Πρηΐζω, f. ίξω, *Dor.* pro πωλίζω.
Πρηνιχθείς, aor. 1. part. pass. *Dor.* pro πρηνισθείς, a πρηνίζω.
Πρῆξαι, *facili*, a. 1. inf. act. v. πράσσω.
Πρῆξαντες, *qui fecere*, nom. pl. part. m. g.
Πρηξιδίκη, ης, ἡ, actionum ultro; (2) actionum ultrix, Dea quædam, Ph. lacerna. Ex πρᾶξις, & δίκη.
Πρᾰξικοπέω, ῶ, f. ήσω, mobilione clandestina, sive proditorum ope atque opera urbem occupo. Πρᾰξικοπεῖν τὴν πόλιν δόλῳ καλόμενον, Polyb. Ex πρᾶξις, & κόπτω.
Πρᾶξις, εως, ἡ, actio, factum; (2) successus, successus rerum; (3) exactio; (4) proditio. ap. Polyb. A πράσσω.
Πρήξασι, *fecerint*, 3 pl. a. 1. in conj.
Πρηνέως, *Adv.* v. πρανής.
ΠΡΑΟΣ, & **πρᾶος**, ου, ὁ, lenis, mitis, mansuetus. Hinc
Πρᾳότης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo.
Πρᾳοτῆρες, *Adverb.* lenius.
ΠΡΑΠΙΔΕΣ, ων, αι, præcordia; (2) mens, solertia, solers industria. Sing. legitur apud Pind. Pyth. 2, 112.
ΠΡΑΣΙΑ, ᾶς, ἡ, area, seu arcola in horto.
Πρασίζω, f. ίσω, porrum imito, porraceus seu prasinus fum. A πράσον
Πρασίμη, ης, ὁ ἡ ἡ, venalis, venabilis. A πιπράσκω.
Πράσινος, η, ον, porraceus prino similis in viridi colore. A πράσον
Πράσιον, ου, τὸ, olus ni genus; (2) marrubium. *Aegl.* Lobelius. Καὶ λάχανα πρασίου, τὸ δὲ μελίσσιον ν Διόσκ. Nic. Al. 47. Ab eod
Πράσιος, α, ον, idem quod τερσήεις.
Πρᾶσις, εως, ἡ, venditio, venundatio, actio. A πιπράσκω.
Πρασοειδής, ους, ὁ ἡ ἡ, porro similis. Ex πράσον, & εἶδος, ους.
Πρασοκαμψ, ῆπτος, ὁ, animal dicto viride porri specimen gerens, quod lactuca in hortis & imprimis portis capiatur. Ex πράσον, & κάμπτω.
Πρασοκαυλος, ου, τὸ, caulis, qua porrum fetendunt. Ex eodem.
Πρασόμενος, *Dor.* pro πρασσόμενος, a πράσσω.
ΠΡΑΣΟΝ, ου, τὸ, porrum. *Aegl.* Lauch. (2) algæ species.
Πρασσᾶς, ᾶ, ὁ, potii colorem imitans, ranæ nomen, a viridi colore. In Batrach hom. ver. 251. A πράσον.
Πρᾶσσαντι, 3. pl. *Dor.* pro πράσσουσι.
Πρασσοτρίγης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui porrum comedit, seu algæ illam speciem, quæ πράσον vocatur, ranæ nomen in Batrachom. 229. Ex τρώγω, & φάγω.
ΠΡΑΣΣΩ, & **πράττω**, f. ξω, ago, achto, facio, (2) admitto, tracto, curo; (3) vitam ago, &c. (4) patior, ut contra πάσχω pro facio; (5) exigo, pro εἰσπράττω, quo sensu & *impf.* & accipio; (6) operam do. Alios modos dicitur cum præpos. qui hac formulis explicari non possunt, ut ἐς Πελοπόννησον πράττειν, mittere in Peloponnesum, qui curent ut bellum & commutationem ibi conficiant; πράττειν Ca ήριαν τινὲς, de alicujus salute deliberare, πράττειν κακόν τινα, malo afficere aliquem, τινὰ malum alicui culpa sua conficere, concitare; πράττειν τινὶ, clam facere alicui, de prædatoribus. Πράττειν κακῶς, male effici, κακῶς τέλεσθαι, perire. Νῦν γ' ἀνὴρ Ἀτρεΐδης φαεσ. παντεργὸς ἐρίπτης ἵστρεχεν, animum addiderunt, Soph. Aj. 432. Ἐπράξεν ἔτη, vitam finit, Soph. Oct. Col. 1609. Ἀγαθόν τι πράξω τὴν πόλιν, benefacio, Cor. 108. Δοκῶ δ' ἀγαθὸν τὸν σὸν ψυχῆς ἦδη πεπραχθ' ἑταῖσι τοῖσιν Οἰδίπου, Eur. Ph. 1341. Πράττει τὰς παρ' ἑαυτὸν ἐλπίδας ἐξάγοντας τελικῶς, Demosth. in Leptin, i. e. Adhuc, cui ex suis proventibus frumentum exportant, hoc unum exigunt, sc. *partem*.
Πρᾶσσε, 1. f. f. 1. ind. act. v. πιπράσκω
Πρασσόεις, ος, ὁ, ἡ, porro similis, porraceus. A πράσον.
Πρατῆες, ἐα, ἐον, vendendus. A πιπράσκω.
Πρατῆρ, ῆρος, ὁ, venditor, qui mercatur. Ab eod.
Πρᾶτις, ιος, ὁ, idem & ab eod.
Πρᾶτιλλον, ου, τὸ, locus, in quo venalia venum exponuntur, forum. A πρατής.
Πρατός, ὴ, όν, vendendus, vendibilis.
Πρατός, *Dor.* pro πρῶτος, primus.
Πρᾰτρια, ας, ἡ, venditrix. A πρατήρ.
Πρᾰτὴν, vide πράσσω.
Πρᾰύθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mansueto est animo, mansuetus, mitis. Ex πρᾶος.
Πραυμήνης, ίδος, ὁ ἡ ἡ, idem. A μῆνις.
Πραύμηχος, *Adv.* mansueto animo, leniter, mansuete.
Πρᾰύνεσι, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus lenia sunt consilia.
Πραΰνεος, ου, lenis, mitis animo.
Πραΰνσις, εως, ἡ, sedatio irati animi, iræ mitigatio. A πραΰνω.
Πραυντικός, ή, όν, mitigandi & sedandi vim habens. Ab eod.
Πραΰνω, f. υνῶ, lenio, mitigo, mansuefacio, sedo; πραΰνομαι, mitesco. Πραΰνειν τὸν ὀργὴν τινος, Dod. A πρᾶος.
Πραυπάθεια, ας, ἡ, mansuetudo, lenitas animi, qua quis adversa facile tolerat. A πρᾶος, & πάθος.
Πραυπαθής, ής, ές, ὁ ἡ ἡ, mansuete omnia tolerans. Ex πρᾶος, & πάθος.
Πρᾶος, εῖα, πρᾶον, *Gen.* ίου, είας, ίου, lenis, mitis, mansuetus. A πράσσω.
Πραότης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo. A πρᾶος.
Πρᾶοι, πρᾶα, lenes mores habens.
Πρᾴως, *Adv.* leniter, mansuete. A πρᾶος.
Πρεμνίζω, f. ίσω, una cum stipite & radice evello, una cum stipite amputo; πρεμνιζόμενος, qui cum stipite succiditur. A
ΠΡΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, stipes, stirps, caudex, radix major.
Πρεμνός, ὸ, όν, idem. Unde
Πρεμνιαῖος, αία, αῖον, ὁ ἡ ἡ, stipiti similis.
Πρέπει, *Impers.* decet. Δόρα ἢ ἦμεν οἷα μὴ πρέπει τῷ πατρί, Xen. Cyr. 8, 37. Πρέπει, est verbum mediæ significationis. Vid Æsch. Ch. 10. & Agam. 30. A πρέπω.
Πρεπίμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro πρέπειν.
Πρέποι, *decet*, præs. opt. verb. ejusd.
Πρέπον, οντος, τὸ, quod decet & convenit, decorum cujusque rei. A πρέπω.
Πρεπόντως, *Adv.* convenienter, ut decet. A πρέπων
ΠΡΕΠΩ, decorus seu conspicuus sum; (2) excello. Τί χρῆμα κεφᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπει; Eur. Alc. 509. Hinc *Impers.* πρέπει, decet, convenit, dignum est. Hinc
Πρεπώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, decens, decorus.
Πρεσβᾶ, ας, ἡ, anus, vetula. A πρέσβυς.
Πρεσβεία, ας, ἡ, legatio; (2) ipsi legati; (3) quod per legatos petitur; (4) deprecatio, postulatio, preces; (5) intercessio; (6) [illegible]. A πρεσβεύω.
Πρεσβεῖον, ου, τὸ, honorarium, quod meretur natu maximus, quo quo honoratur veloti major natu tempore prior in aliqua re, munus. Ab eod.
Πρεσβεῖος, ας, ὁ, honorabilis, præses, patrona. A πρέσβυς.
Πρέσβεις, acc. pl. *contr.* pro πρέσβεας.
Πρεσβεύμα, ατος, τὸ, honorarium, legatio honorifica. A πρεσβεύω.
Πρεσβεύς, έως, ὁ, *Ion.* ής; (2) legatus, pl. *Ion.* πρεσβῆες. Ab eod.
Πρεσβεύσις, εως, ἡ, legatio. A πρεσβεύω.
Πρεσβευτής, οῦ, ὁ, legatus, deprecator. Ab eo.
Πρεσβευτικός, ή, όν, ad legatum vel legationem pertinens. A πρεσβευτής.
Πρεσβεύω, fut. εύσω, *Ionice* ήσω, senior sum, natu major vel maximus sum, tum in honore & pretio, præveratem ionis præ me fero, honore adficio ut præstare, (2) legatos eo; legationem fungor; (3) intercedo pro aliquo, contra alicujus incepta apud alterum, &c. *Absol.* Gl. Vet. Τὲς μὴ ζώσαντας τὰ πρεσβεύειν κράτη, Eur. Hipp. 5. Πρεσβεύοντες ἐκδὸς ἱκνοῦμεν παρὰ θεῶν, Ar. Av. 1593. Πλὴν ὧν ζῶν ζυγόντας πρεσβεύομεν μόσιν μάλιστα, Eur. Rhes. 942. Ἃ δὲ ζῶν τῷ γεραιῷ πατρὶ πρεσβεύω, id. Cyc. 1265. A πρέσβυς.
Πρεσβήες, nom. pl. *Ion.* pro πρεσβεῖς.
Πρεσβήιος, ίδος, ἡ, antiqua. Ab eod.
Πρέσβις, ιος, ὁ, legatus. Ab eod.
Πρεσβίστερος, α, ον, & πρεσβύτατος, Superl. a πρέσβυς, senex. R.
Πρεσβυγένεια, ας, ἡ, d. antiquior genitura, primogenitura. A
Πρεσβυγενής, ους, ὁ ἡ ἡ, q. d. antiquus natu, maximus natu, (2) primus. A γένος.
Πρεσβυγενίδης, ὁ ἡ ἡ, idem.
ΠΡΕΣΒΥΣ, εος, vel εως, ὁ, *fem.* πρέσβα, ας, ἡ, senex; (2) avus nomen; (3) legatus;

…ριτος; (4) honoratus. Hinc *Compar.* πρεσβύτερος, senior, & *Superl.* πρεσβύτατος. ὁ, ἡ, τό, ἱ, πρέσβιστος, ἴστη, ἴστον, maximus natu, (2) antiquissimus, vetustissimus; (3) honoratissimus, augustissimus; (4) antiquissimus, i. e. potissimus.

πρέσβυς, εως, ὁ, ἡ, ὁ. A πρέσβυς.

πρεσβυτήριον, ου, τό, primo senatus, coetus, consessus & collegium presbyterorum in ecclesia Christiana, ordo sacerdotum, i. e. ecclesiasticus. A πρεσβύτης.

πρεσβύτης, ου, ὁ, ἡ. Adv. πρέσβιν.

πρεσβύτατος, Adv. sup. Ab evl.

πρεσβύτερος, ἡ, ον, vide πρέσβις.

πρεσβύτης, ου, ὁ, senex, longævus, grandævus, Gl. V. A πρέσβυς. Unde

πρεσβυτικός, ή, όν, senilis, senilis.

πρὸς τινος, Adv. senilem, senum more.

πρεσβύτις, ιδος, ἡ, vetula, anus.

πρεσβυτοδόχον, ὁ κ. ἡ, senes recipiens, ubi senes sedent, commorantur. A δέχομαι.

πρέμβα, ας, ἡ, benevolus & propensus animus, benevolentia, placabilitas. A

πρέμβης, ίδος, ὁ κ. ἡ, benevolus, benignus, mitis. Ex πρα, & εὐμβής.

πρεμβῶς, Adv. benevole, placide.

πρέμνας, a. 1. part. act. verbi πρίνω.

πρῆγμα, Ion. pro πρᾶγμα.

πρῆθη, ονος, ἡ, inflatio, tumor. Αἱ τ' ἐλεγμοῖσι τρηδόνες, Arc. A πρίθω.

πρηθῶσαι, a. 1. inf. pass. Ion. pro πρηθῆναι, a πίτνημι.

ΠΡΗΘΩ, fut. πρήσω, incendo, inflammo; (2) flo, inflo, tumidum reddo. Πρήσας ἀνὰ πρήστην ζάλην, Eur. Rhes. 291.

πρηκτήρα, Ion. pro πρακτῆρα, a πρᾶκτωρ.

πρηνάνεμος, ἴρηο, flo, vehementer & huc illuc impetu spiro. Πρηνάνεμός τε δυσέλιξ, Aesch. Nub. 335. Ex πρηθω, & ἄνεμος.

πρηνδόν, Adv. procidendo in os, sive in caput; (2) impellendo pronum, prone; (3) horrorum, Nonn. Paraphr. 4, 27. A

ΠΡΗΝΗΣ, ἐος, ὁ κ. ἡ, pronus in caput propendens.

πρηνίζω, fut. ίξω, præceps, pronum in caput feror, præcipito. A πρηνής.

πρῆξαι, aor. 1. inf. Ion. pro πρᾶξαι, a πράσσω.

πρῆξις, cui res aliqua habens succedit. Δὸς δ' ἔτι Τελέμαχον κ. ἐμὲ πήξαντα νίσεσθαι, Hom. Odyss. 2, 60.

πρῆξις, Ion. pro πρᾶξις.

πρῆος, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ. A πρᾶος.

πρήσσω, ἀπρήξω, πέπρηχα, πέπρημαι, ἐπρήσθην, a. 1. inf. act. vel πρῆσθαι, aor. 2. inf. med. Ion. pro πρᾶξαι, πρᾶσσαι, πρᾶξις, εως, ἡ, inflatio, Hesych. A πρήθω.

πρηστήρ, ῆρος, ὁ, ὁ, ὁ

προαιρέσεως ἦν, Xen. Τῶν ἄλλων προῃρῆσθαι, Ælian. V. H. 3, 8.

Προαιρουμένοις, dat. plur. part. præs. med. vel pass. a προαιρέομαι.

Προαίρω, progredior; (2) proficiscor, abeo. Ἐκέλευσεν εἰς φίλον προαίρειν, Plut.

Προαισθάνομαι, fut ἐσθήσομαι, præsentio, ante sentio. Προαισθάνεσθαι τῷ στρατῷ, Thuc. ταῦτα, Plut.

Προαίσθησις, ἡ, præsensio.

Προαιτιάομαι, ῶμαι, fut. άσομαι, ante criminor, ante accuso. Προῃτιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, Rom. 3, 9.

Προαιώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fuit ante omne ævum, æternus.

Προακηκοῦιαν acc. sing. perf. part. med. f. g. a προακούω.

Προακμάζω, fut. άσω, in ea sum ætate, quæ vigorem antecedit, i. e. in ipsa adolescentia.

Προακονάω, acuo, sc. cuspidem.

Προακοντίζω, fut. ίσω, ante jaculor. Pass. jaculi modo feror.

Προακούω, prius seu prior audio, ante audio & cognosco, præsentio. Ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου, Col. 1, 5.

Προακροβολίζω, eminus jaculor.

Προαλγέω, prius doleo seu adfligor, v. c. cum capite doles præcessit morbum.

Προαλείφω, ante ungo.

Προαλίστως, valde temerarie. A

Προαλής, έος, ὁ καὶ ἡ, declivis; (2) temerarius, præceps, audax, Ph. pendens. A προάλλομαι, κλίτει ἐπὶ προαλεῖ, Hom. Il 21, 262.

Προαλίσκω, prius seu ante capio, Gl. V. præ[illegible]

Προαλίζω, fut. ίσω, ante [illegible]. Τὸ δὲ ταῖς μελέταις [illegible] προαλισαντες, [illegible]

Προα[illegible], prius [illegible], ante [illegible]

[illegible]

Προαλλεσθαι, [illegible], præcipitanter.

Προαμαρτάνω, ante vel ante pecco. Τοῖς προημαρτηκόσι, 2 Cor. 12, 21.

Προαμείβω, prius [illegible] præterveho; & προαμείβομαι, respondeo, occupo, prævenio respondeo.

Προαμύνω, f. ύνω, prius, propugno.

Προαναβαίνω, fut. βήσομαι, prius vel prior conscendo.

Προαναβάλλομαι, præludo. "Α [illegible] [illegible]

Προαναβάλλω, [illegible] præludo

Προαναβλέπω, [illegible], [illegible] inter [illegible]

Προαναγιγνώσκω, ante lego.

Προαναγράφω, ante scribo, [illegible]

Προαναιρέω, [illegible], prius e medio tollo [illegible] [illegible] 2. [illegible] ἐλπίδα, Heliod. [illegible]

Προαναισιμόω, f. ώσω, prius impendo [illegible]

Προανα[illegible], ante [illegible]

Προανακαλέω, [illegible]

Προανακινέω, ante [illegible] excito [illegible] impello.

Προανακλίνω, [illegible]

Προαναλίσκω, f. [illegible], prius [illegible]

Προαναμιμνήσκω, [illegible] excito, præmoneo.

Προανακοινόω, prius intercogo, part. aor. 1. [illegible]

Προανάκρουσις, ἡ, exordium, initium. A

Προανακρούω, prior, retro pello seu retro inhibeo, & προανακρούομαι, prior retro cedo inhibito cursu, (2) prior exordior.

Προαναλαμβάνω, ante suscipio; (2) ante breviter expono; (3) occupo, præverto aliquem aliquid agendo, v. c. priorem amplecti.

Προαναλίσκω, f. λώσω, prius consumo, ante absumo.

Προανάλωμα, τὸ, impensa.

Προαναμέλπω, præcino, ante decanto, R.

Προαναπίπτω, prius concido, ante collabor seu corruo; προαναπεσών, a. 2. part.

Προαναπλάττω, fut. πλάσω, prius refingo, reformo.

Προαναπνέω, f. εύσω, prius respiro.

Προαναρπάζω, f. άσω, ante seu prior abripio.

Προαναρρήγνυμι, ante prorumpere facio, seu emitto.

Προανασείω, ante concutio.

Προανασκευάζομαι, præstruo, multo ante compono.

Προανασκοπέω, prospicio, provideo.

Προανασχεθεῖν, f. [illegible], ante cohibeo & reprimo, prior compesco, a. 1. προανέσχεθα.

Προανατίθημι, [illegible]

Προανατείνω, ante attollo; (2) prætendo; προανατείνεσθαι, a. 1.

Προανατέλλω, prius orior; προανατεῖλαι a. 1. 3. sing.

Προανατρέχω, retro, ad priora redeo, superiora [illegible] repeto.

Προανατυπόω, adumbro, delineo.

Προαναφαίνω, ante ostendo, extollo, prætendo ut cernatur.

Προαναφωνέω, vaticinor, prædico; (2) indico, declaro, polliceor, quod factum, [illegible] [illegible]. Hinc

Προαναφώνησις, εως, ἡ, [illegible] [illegible] [illegible], & quid dictum sit; (2) prædictio, vaticinium.

Προαναφωνέω, τὸ, idem.

Προαναφωνητικός, ἡ, ὸν, [illegible] προαναφωνησ.

Προαναφαίνουσα, vaticinando, ante declarando.

Προαναχωρέω, ante decedo. Hinc

Προαναχώρησις, ἡ, decessio ante facta.

Προανεῖπον, ante decerno.

Προανέστηκα, idem quod

Προανέχω, prior attollo, elevo; (2) emineo, antecello.

Προανθέω, præfloreo, ante primus floreo.

Προάνθησις, ἡ, primus flos.

Προανίημι, & προανίεμαι, ante in altum evolo, προανεῖσθαι, a. 2. part.

Προανίσχω, prior exsurgo, ante alios surgo.

Προανισόω, f. ώσω, ante seu prius exæquo.

Προανίστημι, ante vel prior emergo.

[illegible], ante vel [illegible] perficio.

[illegible]

Προαπαγγέλλω, prius annuncio, prænuncio; [illegible]

Προαπαγορεύω, prius orifico; (2) renuncio, v. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (2) ante [illegible] ante

Προαπαντάω, fut. ήσω, q. d. præoccurro, [illegible] cerium [illegible]. Hinc

Προαπάντησις, εως, ἡ, [illegible]

Προαπαυδάω, ῶ, [illegible] defessus seu defatigor. [illegible] προαπαυδᾷν, M. Anton. 6, 22.

Προαπειλέω, ante [illegible]

Προαπειπεῖν, prius renunciare; προαπειπεῖν, [illegible] act. ete.

Προαπεῖπον, prius enarrum defendo.

Προαπέρχομαι, prior abeo seu discedo; (2) prior decedo, prius morior.

Προαπεχθάνομαι, Ion. pro προαφηγέομαι.

Προαπετέω, f. ήσω, prius [illegible]

Προαπογεύομαι, ante degusto, edo.

Προαποδείκνυμι, prius demonstro, indico, proco; προαποδειχθέντων, prius demonstratis, act. 1. part. pass. gen. pl. Hinc

Προαπόδειξις, εως, ἡ, demonstratio prævia, præposita, res ante demonstrata.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. aor. 1. part. pass. v. προαποδείκνυμι.

Προαποδημέω, ῶ, prius seu prior peregre abeo, prius proficiscor.

Προαποδίδωμι, ante reddo.

Προαποδύομαι, prius exuo.

Προαποθνήσκω, præmorior, ante morior.

Προαποικίζω, prius in coloniam deduco. Hinc part. perf. pass. προαπῳκισμένος, Appian. B. Civil. 2. Ex πρὸ, ἀπὸ, & οἶκος.

Προαποκαλύπτω, ante revelo.

Προαποκάμνω, ante fatigor, deficio.

Προαποκινδυνεύω, ante periculum facio.

Προαποκλείω, ante claudo.

Προαποκληρόω, prius sortior, ante vel modo sortior. Hinc p. pass. part. τὰ προαποκεκληρωμένα, de quibus modo sortiti sumus.

Προαποκόπτω, f. ψω, præcido.

Προαποκρίνομαι, [illegible]

Προαποκτείνω, prius interficio, Suid.

Προαποκτιννύω, vel προαποκτίννυμι, idem.

Προαπολαύω, fut. αύσω, prius fruor, præcerpo, prælibo.

Προαπολείπω, ante relinquo seu deficio.

Προαπολεπίζω, fut. ίσω, prius decortico; προαπολεπισθείς, prius decorticatus; aor. 1. part. pass.

Προαπολέγω, prior desino. Διὰ τὸ τοῖς ἐντόνοις τῶν πραγμάτων, καὶ τοῖς προακλυ[illegible] [illegible], M. 7, 1.

Προαπόλλυμι, ante perdo, pass. προαπόλλυμαι, [illegible] pereo.

Προαπολύω, [illegible] prius diluo seu refuto, Suic.

Προαποξηραίνω, [illegible] exsicco.

Προαποπέμπω, fut. ψω, ante demitto. Τὰς [illegible] γυναῖκας [illegible] ἁμαξαις προαποπεμψάντων τοὺς [illegible], Xen. Cyr. 4, 5.

Προαποπίπτω, ante decido, prædecidens sum.

Προαποπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. f. prædeciduus, ante decido. A pr.

Προαπορέω, ῶ, fut. ήσω, prior dubito, prior quæro, vel dubitabundus exputo.

Προαπορρέω, prius defluo, vel effluo.

Προαπορρίπτω, ante objicio.

Προαποσβέννυμι, ante extinguo. Ὅσα [illegible] [illegible] λογισμοῦ [illegible] [illegible], M. Anton. 3, 1. [illegible], id. 12, 12.

Προαποσπάω, ante detego.

Προαποστάς, ante [illegible], ab alio.

Προαποστερέω, ante vado, excedo, f. excludo.

Προαποστέλλω, ante emitto, seu præmitto, Gl. V. præcedato, a 2. part. pass. προαποσταλεὶς, præmissus sum.

Προαποσφάττω, f. ξω, ante jugulo.

Προαποτάσσω, ante finem impono. Τὰ [illegible] προαποτάξαντος [illegible], ἢ φαρμακοῖς, ἢ ἄγ[illegible], Plut.

Προαποτίθημι, prior vel ante repono, depono, asservo.

Προαποτρίβομαι, ante [illegible], [illegible] me.

Προαποφαίνω, [illegible]

Προαποφεύγω, ante [illegible]

Προαποφθέγγομαι, [illegible]

Προαποχωρέω, [illegible] [illegible] προαποτεθνηκότα, [illegible]

Προαποχρῶμαι, [illegible]

Προαπτέχρησα, [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] A pr.

[illegible]

[illegible]

Προαρπάζω, [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Προάρχω, [illegible] [illegible] ante [illegible]

[illegible] Gl. V. [illegible]

[illegible]

Προασπίζω, [illegible] [illegible] Ol. V. [illegible]. Προασπίζειν τινός, [illegible] [illegible] ὁπλίταις προασπίζειν, [illegible]

Προασπιστής, ὁ, propugnator, Ol. Vet. [illegible] A præs.

Προασπιστής,

Προασπίσιος, ε, ὁ, idem & ex iisdem.

Προάστειον, ν, τὸ, suburbium, suburbanum; τὰ περάσεια καθήρων, ἵνα μηδὲν εἴη χρήσιμα τοῖς πολεμίοις, Appian. B. Civ. Ex πρὸ, & ἄστυ. Unde

Προάστιος, ν, ὁ καὶ ἡ, antecubanus, Gl. V.

Προασπαλίζομαι, caveo mihi; & προασπαλίζω, præmunio. Χὴ τὼ κεφαλὼ προασπαλιεῖ πήξαι, λέγ.

Προαυδάω, præeo, denuncio. Ἦδη πόλεμον προὐδήκατε πᾶσι, Antip. Av. 563.

Προαυλίη, in cantu præluso.

Προαυλίζομαι, f. ίσομαι, ante habeo.

Προαύλιον, ν, τὸ, præbenium in tibiarum cinctu, (2) vestibulum exterius, ut αὐλὴ, interius. Ex πρὸ, & αὐλὸς, tibia, vel αὐλὴ, *stabulum*.

Προαυξάνω, sive προαύξω, ante augeo, succresco, in subsidium futuri temporis.

Προηύξηθ, præaugescit, pr. ind. pass. Hinc

Προηυξῆς, ῆος, ὁ καὶ ἡ, adultior, ætate jam provectior; (2) quod ætate provectioribus accedere solet.

Προαυξησις, εως, ἡ, corporis adaucta moles

Προαφαιρέω, adimo seu autero, præcipio, decerpo. Πάντα διαξήρασα τὸ κῆ Λακυλλον δόντα προαφειρημένον, Appian.

Προαφανίζω, aboleo, corrumpo, pedo, & ante maturitatem, ante tempus

Προαφανίσκομαι, ante abeo.

Προαφίημαι, ημαι, f. πεμαι, ante emitto, prius expedio.

Προαφικνέομαι, prior, seu ante pervenio.

Προαφίστημι, προαπέστημαι, prior abscedo seu ante, ante tempus abscedo; (2) prior actio.

Προβάλλειν, ἄλλειν, inter progredendum, inter eundum. A προβαίνω.

Προβαλίζω, præcedo.

Προβάλος, ίδος, ὁ, protonia, Suic.

Προβαίνω, prægredior, antecedo, præcedo; (2) antecedo, i. e. antecello, supero; (3) obtineo, prosequor, provehor, Gloss. Vet. incedo, procedo, progredior, gradior, succedo, libenter. πεδίον, προβῆν, processi, aor. 2. Ὥσα προβαίνειν, ἅ ἀνῆκε, πρὶν ἐγὼ, Arist. Conc. 283. Πεῖ προβέσει λοιδορ, Enn. Hipp. 346.

Προβάλλω, projicio; (2) emitto, profero, produco; (3) propero, vel explicandum vel recludendum, promitto, præpono; προβάλλομαι, *in med.* produco, v. c. reles, qui me adjuvent testimonio tuo, (4) propero, (2) præpono clypeum, sc. vel scutum, ἀσπίδα, ut sæpe (3) murum me aliquo reducto liquid hosti, avertendi causa; (4) defendo me, atque etiam *in Pass.* alios; (5) præmitto, obtendo, prætexo, (6) publici commodi accedo, op. Dem. (7) averior, execror; (8) hortes peto, unde *pass.* creor, deligor; (9) commentor, in ore semper habeo; προβληθείς, objectus, Gl. Vet. præpositus, a 1. part. pass. Χεῖ δ' ἐπ' ἀξίνας τεῦξαι, ξύλα ταμέσθαι τε καὶ ζεῦξαι σάλιδας, Eur. Rhes. 183. Ὅταν τι προβάλωμαι ζοφερὸν καὶ μὴ μετιόμενον, propenam, Arist. Nub. 459. Ἐγὼ δέ κε ζεῦξε νύσσατι καὶ προβαλοίμην, Hom. Il. 19, 218.

Προβάλλοιτο, 3. sing. præs. opt. med.

Προβάλοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro προβάλετο

Προβαλλών, ῶ, ὁ, sc. ἀσπὶς, clypeus, qui hosti objicitur, Hes. A προβάλλω.

Προβαλόωσιν, 3. pl. a. 2. conj. act. cum ν.

Προβαπτίζω, ante baptizo

Πρόβας, *progressus*, a. 2. part. act. a προβαίνω.

Προβασανίζω, ante inquiro, vexo, cruciо.

Προβασιος, εως, ἡ, prior essus, progressio, (2) processus, seu reditus, Gl. Vet. processus. A προβαίνω.

Προβασκάνιον, ν, τὸ, præfiscine, amuletum; *in medicina* herba, Suic. Plin. motherwort.

Προβατεία, ας, ἡ, res pecuaria. A προβατεύω.

Προβάτειος, εία, ειον, ovillus, vervecinus, Gl. Vet. A πρόβατον.

Προβατεύς, έως, ὁ, ovium pastor, opilio. A προβατεύω. Hinc

Προβατεύσιμος, ν, ὁ καὶ ἡ, & προβατεύσιμος, ίμη, ιμον, ovibus, pecoribus alendis aptus.

Προβατευτικὸς, ὴ, όν, pecuarius. Hinc ἡ προβατευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars, s. vita pecuaria. A

Προβατεύω, fut. εύσω, pasco, pecus alo. A πρόβατον.

Προβατικὸς, ὴ, όν, ad oves seu pecudes pertinens. Ab eod.

Προβάτιον, ν, τὸ, ovicula, Dim.

Προβατοβοσκὸς, ὁ, pecuarius.

Προβατογιάμαν, ομαι, ὁ καὶ ἡ, homo pecuinæ, sive parvæ atque pusillæ indolis. Ex πρόβατον, & γνώμη.

Προβατοκάπηλος, ν, ὁ, qui ovium commercia exercet; (2) qui oves venditat.

ΠΡΟΒΑΤΟΝ, ν, τὸ, pecus, ovis, vervex, pecus quadrupes.

Προβατόπωλις, ε, ὁ, ovium vel pecudum venditor.

Προβατόρνις, ν, ὁ καὶ ἡ, ovis speciem præ se ferens. Ex πρόβατον, & ὄρνις.

Προβατοτρόφος, ὁ καὶ ἡ, oves, pecora alens, pecuarius. A τρέφω.

Προβεβλήκει, 3. s. perf. ind. act. v. προβάλλω.

Προβεβλήκεσαν, ἀπέπταν, Hom. Il. 23.

Προβεβηκυῖα, *quæ progressa*, p. part. act. f. g.

Προβέβλητο, *præcelluit*, 3. sing. perf. ind. med. verbi προβάλλω.

Πρόβημα, ατος, τὸ, progressus. A προβαίνω. Unde

Προβήσομαι, 3. sing. f. 1. ind. med.

Προβιβάζω, fut. άσω, & άσω, ᾶ, produco, admoneo, persuadeo, impello, Gl. Vet. promoveo, provoco; προβιβασθεὶς, promotus, Ph. 20. 1. part. pass. Ἢ τῶ προβιβᾶς ἡμᾶς τάδε, Antip. Av. 1576. Hinc

Προβιβασμὸς, ὁ, idem quod

Προβίβασις, εως, ἡ, promotio, præmotio, impetus, Ph. Ab eod.

Προβιβήμι, progredior; προβιβὰς, progressus, a 1. 2. part. Κραπιὰ σοι προβιβάς, Il. 19, 18.

Προβιβήμαι, ᾶσαι. Hinc τὰ προβιβεσμένα, via ante acta, p. part. pass. προβεβιαμένα, ut ante tres sixere. Τῶν δοξάν τῶν προβεβιαμένων ἐξέχειν, Plato.

Προβίβησις, ν, vita ante acta, Cleric. Al.

Προβιβράσκω, ante emedo; προβρᾶθεις, ante comestus, a. 1. part. pass.

Προβλαστάνω, præ-germino, prius germino.

Προβλαστικὸς, ὴ, όν, qui futura prospicit, Gl. V. prospicuus. A

Προβλέπω, fut. ψω, provideo, prospicio. Τὸ Θεὸς αὖτ' ἡμῶν κρεῖσσον τὰ προβλέψαμεν, Heo 11, 46.

Πεπροβλέψεν acc. f. a. 1. part. med.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, propositio, quæstio, Gl. V. quinquennii dimendi causa opponitur; πρόβλημα, τεῖχος, promunale, non pene munimentum. A προβάλλω. Hinc

Προβλημάτιον, ν, τὸ, quæstiuncula, Gl. V.

Προβλημάτουργὸς, ὁ, ἡ, όν, artifex machinarum, rerum per quas via defenditur; προβλημάτουργὸν, machinamentum, ὅπλον tantum conficiendorum. A' ἔργω.

Πρόβλημα, ήτος, ὁ καὶ ἡ, in quæstione & difficultate positus. A πρόβλημα.

Πρόβλης, ητος, ὁ, ἡ, projectus, prominens; Hom. Il. 2, 240. A προβάλλω. Unde

Προβλητικὸς, ὴ, όν, jaciendi vi præditus.

Προβλητὸς, ὴ, ὁ καὶ ἡ, projectus. Ab eod.

Προβλώσκω, prodeo, procedo; (2) protubero; πρόβλωσκε μάθῃ, Inf. pro προβάσκειν, Odyss. 10, 25.

Προβοάω, ῶ, proclamo, cohortor.

Προβοήθεια, opem mature affero.

Προβολαὶ, ῶν, τὸ, promontorium, vel scopulo eminens, qui æstum maris frangit. A πρόβλη.

Προβόλαιος, ν, ὁ καὶ ἡ, objectus, exporrectus. A προβάλλω. Unde

Προβολεὺς, έως, ὁ, productor, auctor, qui prima alicujus rei fundamenta jacit.

Πρόβλη, ῆς, ἡ, objectus, prætentus, Gl. Vet. tegmen, propugnaculum, Gl. Vet. pergula, Gl. Vet. *impr.* & proprie sic dicitur projectio scuti, defendendi sui causa; unde milites dicuntur esse ἐν πρόβλῃ, cum scutis protentis magno gradu excipiunt vim hostium. Ab eod.

Προβόλιον, ν, τὸ, pr. quod tegendi ac defendendi causa projicimus nobis, a cubiculi, Gl. V. A προβολή.

Προβολὸς, ὁ, promontorium, quod æstum maris frangit; item protector, defensor; προβόλια, proceres, Gl. Vet. προβολὸς, etiam objectus, fultura. A προβάλλω.

Πρόβοσκις, ίδος, ἡ, proboscis. A βόσκω.

Προβοσκὸς, ὁ, ν, q. d. vicarius pastoris, R. Ex iisd.

Πρόβουλμα, ατος, τὸ, senatus consultum, lege ac plebiscito præmissum, s. quo sanciatur, ut aliquod ad populum feratur, Gl. V. consultum. A προβουλόω.

Προβουλθμάτιον, ν, τὸ, Dim.

Προβουλόω, fut. όσω, consilio prospicio, vel provideo; (2) prospicio, prævideo, (3) deliberatione populum prævenio; q. d. prædeliberio. Προβουλεύσαι τε δίκαιον, Dem. & Plut. in Solon. cap 19. *Cogitare de re aliqua prodiquam populo proponatur.* Φυλοπρόβουλος μάχης, Appian. B. Civil. 1.

Προβούλιος, ὴ, insuf. sed tamen hinc eff. p. med. προβούλατο, malui, vel malo. Ex πρὸ, & βούλη, *voluntas*.

Προβουλὴ, ἡ, deliberatio; ἐκ προβουλῆς, consulto; (2) providentia.

Προβούλιον, ν, τὸ, idem quod προβούλημα.

Προβουλίτης, ίδος, ἡ, q. d. consultatrix filia, vel consilio prognata; consultatrix.

Πρόβουλος, ν, ὁ, qui pro aliquo consultat, qui ante alios consulit; (2) senator, princeps, proinde senior, Gl. Vet. consul. Ex πρὸ, & βουλὴ, *consilium*.

Προβοωχὶς, ὶς, vadetur. A ῥαχὺς, *Fur.*

Προβρίζω, fut. ξω, præmaceratio, prius macero; προβρεχεῖς, præmaceratus, aor. 2. partic. pass.

Προβρύω, f. ύσω, promoveo, emungo. προβρύσασθαι χαμάθεν ζοὺ ἰδὼν λαβὼν, ἢ λύχνον πρόβυσον, Aristoph. Vesp. 249.

Προβώμιον, ὁ, adytus, vestibulum aræ, ara ipsa. A βωμὸς.

Προγαμίζω, nuptias contrabo. A προγαμία.

Προγαμιαῖος, αία, αῖον, ante nuptialis. A

Προγαμίη, ὴ, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ prior nuptias contrahit.

Προγαστρὶδιον, ν, τὸ, ventrale tegumen ventris.

Προγαστρίω, ῶ, ῶσω, ὁ καὶ ἡ, qui ventrem promovet, ventrosus Gl. V. ventribus. A γαστὴρ.

Προγεγενημένοι, nom. pl. perf. part. pass. v. προγίνομαι.

Προγεγώσαν, gen. pl. part. perf. med. verbi προγίνομαι.

Προγεγραμμένον, acc. sing. part. perf. pass. a προγράφω.

Προγενὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, origine aut nativitate antecedens, antegenitus. A γένομαι.

Προγενὴς, ὴ, ὁ, prior creatio seu ordinatio, Suic. Ex πρὸ, & γένεσις.

Προγενέστατος, άτη, ατον, antiquissimus, maximus natu. A προγίνομαι.

Προγενέστερος, ῶρα, ῶρον, ante natus, major natu, senior, antiquior, Gl. Vet. anterior. Ex iisdem.

Προγενίω, ante genero; προγεννηθεὶς, prægnatus, antigeni, Gl. V. a. 1. part. pass.

Προγεννήτωρ, ορος, ὁ, progenitor, i. e. prior, vel antiquior genitor; προγεννήτορων, majorum.

Προγενομένων, gen. pl. aor. 2. part. med. v. προγίνομαι.

Προγένοντο,

Προγίνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro προεγίνοντο.

Πρόγευμα, ατος, τό, præguſtatio, guſtus, quod ante cœnam ſumitur. A προγεύομαι. Hinc

Προγευματίζω, f. ίσω, ante guſto; præguſto, i. e. ante cœnam aliquid ſumo, in balneo.

Προγεύομαι, idem. Hinc

Προγεύστης, ου, ὁ, præguſtator.

Προγεύστης, ου, ὁ, præguſtator, Gl. Vet. Ab eodem.

Προγηράσκω, & προγηράω, f. άσω, ante tempus, maturo ſenex fio.

Πρόγηρως, ως, ὁ, ἡ, ὠν, qui mature ſeneſcit.

Προγίγνομαι, vel προγίνομαι, iam ante, antecedo, præcedo; (2) procedo, occurro. Κίνδυνον τῷ προγιγνομένῳ χάριν μισθοῦ, Xen.

Προγιγνώσκω, prænoſco, præſcio, præſentio, Gl. V. ante cognoſco, prævideo; (2) decerno, judico, ſtatuimo, (3) in N. T. amo, bene cupio. Οὓς προέγνω, Rom. 8, 29. Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, 1 Pet. 1, 20

Προγλωσσέω, garrio, loquax ſum.

Πρόγλωσσις, ιδος, ἡ, linguæ extrema pars acuta. Ex πρ. & γλῶσσα.

Προγλωσσος, ὁ, ἡ, garrulus, qui nil celare poteſt, Gl. V. volubilis linguæ. Ex uſd.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, præſenſio, prænotio, præſcientia, præſagium; (2) rerum præſentium vel præteritarum animadverſio, ſ. cognitio; (3) in N. T. decretum, voluntas, & bene voluntas. A προγινώσκω.

Προγνώστης, ου, ὁ, præſcius futurorum. Ab eod.

Προγνωστικός, ἡ, όν, facultate præſciendi ſeu præſagiendi præditus; præſcius, fagax, Ph. Hinc τὸ προγνωστικόν, ου, prognoſticum, rei futuræ ſignum. A pr.

Πρόγνωστος, providentia, Ph.

Πρόγονος, ου, ὁ, ἡ, privigna. A πρόγονος.

Πρόγονος, ου, ὁ, ἡ, avitus, a patribus vel majoribus acceptus. A

Πρόγονος, ου, ὁ, progenitor, ante genitus; (2) præſcius Ph. filiaſter, Gl. V. (3) atavus, Gl. Vet. πρόγονοι, majores, Phil. (2) patricii, Philox. A προγίνομαι.

Πρόγραμμα, ατος, τό, libellus, tabula, ſ. ſcriptum, quod publice proponitur, aliquid indicens aut fieri jubens, Gl. V. proſcriptum, edictum. A προγράφω.

Πρόγραφη, ης, ἡ, præſcriptio; (2) deſcriptio rei, propoſita ſc. v. c. tabula; unde (3) proſcriptio, proſcriptionis tabula. A

Προγράφω, f. ψω, ante ſcribo, prius ſcribo, ante ſcribo, præſcribo; (2) prius vel ante pingo; (3) publice propono, ſcribo, ſimpliciter. Χριστὸς προεγράφη, Ariſtot. Καθὼς ποσάκις προεγράφη ἐν ὀλίγῳ, Ephes. 3, 3. Προεγράφημεν εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα, Judæ 4.

Προγρηγορέω, vigilo, dormire non poſſum.

Προγυμνάζω, f. άσω, præexerceo, meditor. *paſſ.* exerceor, pario me ad rem. Hinc

Προγύμνασις, εως, ἡ, prævia exercitatio.

Προγύμνασμα, ατος, τό, præparatio, meditatio; item in arte Rhet. eæ partes elaborandæ orationis, ſ. declamationis, quibus ſingulatim ſcribendis ad ipſam acceſſio ſ. præparatio fit. Ab eod.

Προγυμναστής, οῦ, ὁ, qui præexercet, qui præparat. Ab eod.

Προδαναί, præmittere; προδαὶς, prænoſcenſ, præſciu, Hoyſſ. 4, 396.

Προδαπανήσω, f. ησω, ante ſumtum. Προδαπήσας τῷ Ἀτόλμῃ τὸν χόρτον, Luc.

Προδαπανάω, ῶ, prompendo, Gl. V.

Προδέδαικα, pert. infin. med. v. προδαίω.

Προδέδασμαι, pert. infin. med. v. προδίδωμι.

Προδείδω, f. δείσω, metuo, de futuro.

Προδειλος, ου, ὁ, qui ante veſperam, vel antequam adveſperaſcat, aliquid agit.

Προδεικνύω, vel προδείκνυμι, f. ξω, præmonſtro, prætendo; (2) denuncio; (3) ante ſignifico.

Προδεδιμαίνω, prior metuo, pro aliquo metuo. προδεδιμαίνων πατρῶν, Lyc. 276.

Προδειπνέω, ante cœno, ſ. edo.

Προδέλτωρ, ορος, ὁ, patronus. Ex δίκομαι.

Προδέρκομαι, video prior; (2) prævideo, proſpicio.

Προδεσμᾶν, præligo, Gl. Vet.

Προδηλιόομαι, f. ώσομαι, ante, prior lædo.

Προδηλοποιέω, manifeſtum reddo; (2) ante declaro, præſignifico.

Προδηλος, ου, ὁ, ἡ, ον, manifeſtus, perſpicuus.

Προδηλόω, oſtendo, clarum reddo; (2) præſignifico. Λεῖ αὐτῶν ἀσίγητον πλατὺ προδηλοῦσ (λέγουσι) Athen. 2, 31.

Προδήλως, *Adv.* manifeſte. A πρόδηλος.

Προδήλωσις, εως, ἡ, præſignificatio, manifeſtatio. A προδηλόω.

Προδιαβαίνω, f. βήσομαι, prior ſeu prius tranſeo.

Προδιαβάλλω, ante calumnior; (2) criminor; (3) ante compono, f. ordino, ſ. conſtituo, προδιαβεβλημένος, criminatione infimulatus, p. pſſ. part. Προδιαβάλλων αὐτὸν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, Liban. in 2. Phil. Dem.

Προδιαγινώσκω, ante conſidero ſeu perpendo, animo prius percipio.

Προδιαγνωσις, ἡ, idem quod προγν.

Προδιαγράφω, f. ψω, ante ſeu prius deſcribo.

Προδιάγραψον, ῆς, ἡ, aquæ ductus longior.

Προδιάθεσις, εως, ἡ, antecedens diſpoſitio, cupiens affectionem aliquam; (2) priſtina affectio.

Προδιαιρέομαι, diſtinguo in genera, ſpecies &c. deſcribo rem faciendam, προδιελόμην, inf. aor. 2. med.

Προδιαίρεσις, ἡ, deſcriptio (deformatio) futuri operis, ut ædificii, &c.

Προδιαίτησις, εως, ἡ, præparatio ad rem aliquam per victum certum, ſ. præparatio ſimpliciter. Ex πρὸ, & διαίτα.

Προδιακονέω, ante curro eo.

Προδιακοσμέω, *part. perf. paſſ. pl.* qui antea operam (in concinnanda femina) navarunt.

Προδιακρίνω, ante cognoſco, judico, conſtituo, decretum habeo.

Προδιαλήγουαι, fut. ξομαι, inprimis dico, Gl. V præfor.

Προδιαλεξις, εως, ἡ, præfatio, Gl. Vet. A

Προδιαλύω, ante diſſolvo, ſ. frango.

Προδιανυκτερεύω, prius per totum noctem aliquid ago, præcedentem noctem trano.

Προδιανύω, f. ύσω, ante perficio, ante demonſtro.

Προδιαπλέω, ante navibus tranſeo.

Προδιαρίθμω, ante definio, explico, conſtituo.

Προδιαρπάζω, ante eripio.

Προδιασκέλλω, f. εύσω, prius concutio.

Προδιασαφέω, prius declaro. Hinc

Προδιασάφησις, ἡ, prævia declaratio.

Προδιασκευάζω, f. άσω, prius diſpono.

Προδιασκοπέω, ante diligenter conſidero.

Προδιασκοπεῖσθαι, præmuncio, præmoneo, prius diſcerno; προδιασκοπεῖσθαι, præmunire, præmonere, a. 1. inf. med.

Προδιαστρέφω, ἦς, ἡ, ſuperior ſ. priſtina perverſio, ſ. depravatio.

Προδιασύρω, prior traduco & carpo.

Προδιατάσσω, vel προδιατάττω, f. ξω, prior diſpono, *in med.* ante conſtituo, compono.

Προδιατίθημι, ante (male) tradio.

Προδιατίλλω, ῶ, f. ήσω, prius cribro, prius percribrum tranſmitto.

Προδιατυπόω, ῶ, f. ώσω, prius formo, deſcribo.

Προδιατύπωσις, εως, ἡ, q. d. præinformatio; (2) præordinatio. A pr.

Προδιαφθείρω, ante corrumpo, prius conſtupro; *in paſſ.* jamdudum corruptus ſum.

Προδιαχάσκω, f. ασω, ante perlino.

Προδιαχαφία, ᾶς, f. ήσω, prius diſſidio, prior me ab amicitia alicujus ſeparo.

Προδιδάσκω, f. άξω, prius doceo, prædoceo. Ἀλλ' οὐ δύναται τοὺς ἀνοήτους τοῦτο γνάμης προδιδάσκειν, Soph. Aj. 163. Ἀλλ' ἐξ χειρὸς τὸ πρᾶγμ' ὅτῳ, τι περ μέλλεις προδιδάσκειν, Ariſt. Nub. 476.

Προδιδῶσι, *produnt*, 3. pl. præſ. ind. act.

Προδιδωμι, f. δώσω, prodo, defero, auxilio meo deſtituo, deficio, Gl. Vet. prodo, prævaricor; (2) prius vel prior do. Προδιδόναι τὰς ἐλπίδας, Ariſt. τὰ καθήκοντα, Luc.

Προδιεξέρχομαι, prior tranſeo.

Προδιεορτάζω, f. άσω, prius feſtum celebro, prius triumpho.

Προδιεργάζομαι, fut. άσομαι, ante elaboro.

Προδιερεύνάω, ante perſcrutor & perveſtigo.

Πρ διεξευνητής, οῦ, ὁ, explorator. A pr.

Προδιέρχομαι, prius percurro; (2) ante enarro.

Προδιηγέομαι, οῦμαι, prænarro.

Προδιήγησις, εως, ἡ, prænarratio, præparatio ad narrationem. A pr.

Πρ δίκη, ἡ, ante pericolo.

Προδιίστημι, f. στήσω, prius dirimo, diſtrabo.

Προδικάζω, f. άσω, prius judico.

Προδικασία, ας, ἡ, præjudicatio, præjudicium. A præc.

Προδικαστής, οῦ, ὁ, qui vel ante, vel loco alterius judicat. Ab eod.

Προδικέω, ῶ, f. ήσω, curo, procuro. A πρόδικος.

Προδικία, ας, ἡ, quodvis curationis munus, patrocinium. Ab eod.

Πρόδικος, ου, ὁ, ἡ, patronus, qui cauſſam defendit, qui cauſſam pro aliquo dicit; tutor, curator, arbiter. Ex πρὸ, & δίκη.

Προδιοικίζω, ante diſpono, conſtituo, *in med.* de rebus meis ante conſtituo, mandata do. Hinc

Προδιοίκησις, ἡ, præparatio, præmunitio.

Προδιοικητικός, ἡ, όν, providus, futuri curam gerens, præparans ſe ad futura.

Προδιορισολογέω, οῦμαι, ἐσομαι, ημαι prius confiteor, vel profiteor, vel teſtor; (2) ante vel prius polliceor, prius pactor, prius convenio cum aliquo.

Προδιόρθωσις, εως, ἡ, prævia correctio.

Προδιορίζω, f. ισω, prædefino.

Προδιορίζω, f. ισω, ante ſeparo.

Προδιωξις, ἡ, ſubſequor, perſequor.

Προδοκέω, f. ήσω, ante opinor, obſervo.

Προδοκή, ῆς, ἡ, aquilus locus, inidoneus aptus, Hom. Il. 4. 107.

Προδοκιμάζω, (ante) explico, ſpecio.

Πρ δοκιμασία, ἡ, idem quod πρόθεσις.

Προδόμος, ου, ὁ, atrium, veſtibulum.

Προδραξομαι, f. ασω, prius apprehendo.

Πρόδρομος, ου, ὁ, ἡ, ον, antecurſor, præcurſor. Ex πρόδραμον, & δρόμος.

Πρόδοσις, εως, ἡ, proditio, prævaricatio, Gl. V. A προδίδωμι.

Πρόδοσις, εως, ἡ, q. d. antedatio, aut elogium, eloquium. Ab eod. Unde

Προδοσίνεμος, ὁ, ἡ, ον, poſtremo, vanus, jactabundus.

Πρόδοτης, ου, ὁ, proditor, prævaricator, Ph.

Προδοτικός, ἡ, όν, proditorius.

Προδοτικῶς, proditorie, prodendi animo.

Προδοτις, ιδος, ἡ, idem a προδότης.

Πρόδοτος, ου, ὁ, ἡ, ον, proditus. A προδίδωμι.

Πρόδουλος, ου, ὁ, ἡ, ον, ſervilis.

Προδύναι, *prodidit*, 2. aor. inf. act.

Προδρομή, ῆς, ἡ, antecurſus, Ph. πρόδρομος, antecurſum. A προτρέχω. Unde

Πρόδρομος, ου, ὁ, ἡ, præcurſor, præcurſus, antecurſus, excurſor, emiſſarius; (2) antecurſio, Gl. V.

Πρ δυσχία, ante infelix ſum.

Προεαυτόν, id quod ἐαυτόν; item, bonum de quodam averto, impello, ut eundo, &c.

Πρ δωμάτιον, ου, τό, cubiculum, thalamus veſtibulum. Ex πρὸ, & δῶμα.

Προεγγράφω, ante in litteris refero.

Προεγείρω, præexcito, ante excito.

Πρ εγκαθημαι, ante, dudum inſideo. Προεγκαθημένη, dudum inſita in animo.

Προέγκειμαι, f. κεισομαι, ante inſum, poſitus ſum in.

Προεγκρα-

Προεγκρατεύομαι, prius temperans sum, temperantia præparo me ad quid.

Πρόεγμα, **τὸ**, fulcrum, fulcimentum. Ab ἔχω.

Προέγνων, a. 2. ind. act. v. προγινώσκω.

Προεγράφη, 3. sing. aor. 2. indic. pass. verbi προγράφω.

Προέγραψαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Προέδρα, ας, ἡ, prior vel principalis sedes, Ph. principatu[illegible].

Προέδραμον, a. 2. ind. act. v. προτρέχω.

Προεγχαράσσω, vel προεγχαράττω, fut. ξω, prius insculpo vel incido, [illegible].

Προεγχειρέω, ante tempus aggredior rem.

Προεδρεία, ας, ἡ, ipse actus præsidendi, principatus. A [illegible]

Προεδρεύω, f. εύσω, præsideo, sum præses.

Προεδρία, ας, ἡ, prior vel principalis sedes. A πρόεδρος.

Προεδρίον, ου, τὸ, idem & ab eod. προεδρία τῆς φύσεως, prærogativa naturæ, Suid.

Πρόεδρος, ου, ὁ, qui sedet in prima sede seu in primo subsellio, præses, præsul, antistes; ap. Athen. qui præest senatui quingentorum, s. concionibus populi, nec de singulis modo hominibus sed etiam de [illegible], &c. πρόεδροι, primores, Gl. Vet. Ex πρὸ, & ἕδρα, *sedes*.

Προέδω, ante edo.

Προέεργω, prior arceo vel prohibeo. [illegible] προέεργε θεὰς ἐπὶ νῆας ἰοῦσιν, Il. 11, 569.

Προέηκα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro προῆκα, a προΐημι.

Προεθίζω, f. ίσω, prius adsuefacio, instituo, προεθίσθαι, institutum est dudum; (2) præparo. Ὃν (Θεὸν) χρὴ μεμνημένους, εἰς ὃ δεῖ ἐλθεῖν, προεθισμένους ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι, Xen. Cyr. 6, 18.

Προειδέναι, præsensisse, expertum esse, perf. inf. act. per *Sync. p.* pro προειδηκέναι, a [illegible]. Προιδὼν, a. 2. part. qui prævidit, προειδὼς, p. part. præterito, Gl. V. Ταύτας (ναῦς) [illegible], Thuc.

Προειδωλοποιέω, ante animo speciem rei concipio s. efformo, ut phantasiam mihi de re.

Προεικάζω, f. άσω, conjectura præsentio.

Προειλόμην, aor. 2. ind. act. a προαιρέω pro προεῖλον, præscio.

Προειμι, prodeo, procedo, Gl. Vet. anteeo, Gl. V. incedo, Gl. V. Ἡμεῖς [illegible] προϊέμεθα [illegible], Arist. Conc. 2[illegible].

Προειπεῖν, prædicere; (2) jubere; (3) denunciare, a. 2. inf. act. & προεῖπον, a. 2. ind. act. verbi προέπω, part. προειπών. [illegible] ἑκάστοις, καὶ ἄλλα προτιθεὶς, Xen. Cyr. 1, 24.

Προείργω, idem quod προέεργω.

Προείρηκα, præfatus, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro προέρρηκα, a προρρέω. [illegible] Luc. Imag.

Προειρημένοι, *prædicti*, nom. pl. m. g. perf. part. pass. *Att.* pro προερρημένοι.

Προεισάγω, vel προεισάγω, f. ξω, prius induco, seu ante introduco; (2) prius importo.

Προεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, prævia introductio.

Προεισβολὴ, ῆς, ἡ, introitus; locus in quod [illegible], Suid.

Προεῖσι, 3. pl. [illegible] ind. act. v. πρόειμι.

Προεισπορεύομαι, prius ingredior, me insinuo.

Προεισόδιον, τὸ, vestibulum; (2) præludium.

Προεισπέμπω, f. ψω, [illegible] ante, accerso ante; (2) [illegible] & comitatu induco. Προεισπέμψας [illegible] προσκοπεῖς, καὶ [illegible], Xen. Cyr. 5, [illegible].

Προεισφέρω, [illegible] fero.

Προεῖχον, impert. ind. act. verbi προέχω.

Προεκβάλλω, prius emitto seu ejicio.

Προεκδειματόω, prius terrorem incutio.

Προεκδίδωμι, f. δώσω, prius edo.

Προέκθεσις, εως, ἡ, expositio quæ præmittitur, propositio. A προεκτίθημι.

Προεκθέω, prius excurro, ante alios excurro.

Προεκθορέω, prosilio; (2) ante prosilio, [illegible]; προεκθορὼν, a. 2. part.

Προεκκομίζω, fut. ίσω, ante exporto, prius eveho seu effero.

Προεκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, nitro prius perfrico.

Προέκοπτε, *proficiebat*, 3. s. impert. ind. act.

Προέκοψε, *progressus est*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προκόπτω.

Προεκπέμπω, f. ψω, prius emitto.

Προεκπίνω, præbibo, prius ebibo, προεκπιὼν, qui prius ebibit, aor. 2. part. προεκπεπωκὼς, p. id.

Προεκπίπτω, ante elabor, ante emano; προεξέπεσον, aor. 2.

Προεκπλήσσω, fut. ξω, prius obstupefacio; προεκπεπληγμένος, p. pass. part. præexterritus.

Προεκρήγνυμαι, vel προεκρήγνυμαι, ante tempus erumpo, Suid.

Προέκρινα, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προκρίνω.

Προεκτείνω, exserto; προεκτείνεσθαι, [illegible], Ph.

Προεκτίθημι, priori loco expono, propono.

Προεκτίλλω, prius evello. Αἰτεῖ [illegible] λαστιν [illegible], Arist. Av. 293.

Προεκφέρω, præcurro. Ex πρὸ, & ἐκφέρω.

Προεκχύνω, prius exhaurio, [illegible], consumo.

Προεκχέω, ante profero vel excreo.

Προέλαβον, a. 2. ind. act. [illegible] λαμβάνω.

Προελαύνω, procedo, progredior, ante signa evehor.

Προέλευσις, εως, ἡ, egressus; (2) antecessio, præcessio, vel præcursio; (3) [illegible], processio, A προέρχομαι.

Προελήλυθει, 3. s. plusq. ind. pass. *Ion.* & *Att.* pro [illegible], a προελαύνω pro [illegible].

Προελήλυθε, 3. sing. perf. ind. [illegible] *Att.* pro [illegible], a προέρχομαι.

Προέλθῃς, præcesseris, 2. sing. a. 2. conj. act.

Προέλκω vel προέλκω, extraho, protraho, (2) [illegible].

Προελοίμεθα, 1. plur. aor. 2. opt. med. verbi προαιρέομαι.

Προελπίζω, f. ίσω, ante vel prius spero. Τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ, Eph. 1, 12.

Προεμνήστευε, 3. sing. impert. ind. med. *Ion.* & *Att.* προεμνηστεύετο, a προμνηστεύω.

Προεμβάλλω, a [illegible], præco.

Προεμβάλλω, interpono, [illegible]; (2) prius immitto, prius infuo, (3) [illegible] injicio, v. c. [illegible].

Προεμφορέω, ante infuco, infuco, v. c. in [illegible] alterum.

Προεμφανίζω, [illegible], Gl. Vet.

Προενεγκεῖν, a. 2. inf. act. [illegible], pro προφέρειν, a προφέρω.

Προενθυμέομαι, ante [illegible]; (2) ante cerno, [illegible].

Προενθυμίζω, f. ίσω, ante [illegible].

Προενταφιάζω, ante [illegible] vel inter [illegible]; (2) [illegible].

Προεντάσσω, [illegible] ante [illegible] pono, προεμφανίζοντι, [illegible] a [illegible], ante conspicio, [illegible] in conspectu sum, simpl. [illegible], Longin. 1[illegible].

Προενόω, [illegible], f. ξω, prius obstruo.

[illegible], f. ξομαι, ante incipio. [illegible], 2 Cor. [illegible].

Προενδείκνυμι, ante demonstro.

Προεν[illegible] προενδεδημηκότα, quæ antea [illegible] temporibus in populum gratiam [illegible].

[illegible]

[illegible]

Προενεχθεὶς, [illegible] πρoφέρω.

[illegible], ἡ, [illegible] aptus.

Προεπαίρω, [illegible].

Προεπαινέω, præ[illegible].

Προεπαγγέλω, præ[illegible].

Προενέχομαι, ante [illegible] constrictus teneor, [illegible] teneor.

Προενεχυριάζομαι, [illegible] idem quod ενεχ. ap. Chart. beneficio obligor.

Προεξαγγέλω, ῶ, f. [illegible]; (2) prius inculco, ante revelo.

Προενθυμέομαι, ante cogito.

Προεννέπω, idem quod προενέπω.

Προενοικέω, prius seu ante inhabito. Hinc

Προενοίκησις, εως, ἡ, prior habitatio, de incolis prioribus, nunc expulsis, proceſſis.

Προενσείω, ante infigo, immitto.

Προεντυγχάνω, prius incido.

Προεξαγγέλλω, enuncio, prodo.

Προεξάγω, f. ξω, produco, educo.

Προεξασθενέω, ῶ, f. ήσω, admodum fractis viribus sive impotens sum, Suid.

Προεξαιρέω, ante [illegible]; (2) ante [illegible], eximo, ejicio.

Προεξαίσσω [illegible]

Προεξαμαρτάνω, ante delinquo, pecco, s. peccavi.

Προεξανάγω, ante educo navim in altum, e portu [illegible].

Προεξανθέω, effloresco ex me, [illegible], in malam [illegible] partem.

Προεξάνθημα, τὸ, quod ex aliqua re enascitur in [illegible], v. ἐξάνθημα.

Προεξανίσταμαι, prior [illegible], vel ante alios [illegible], ante tempus, v. c. ex [illegible] exsurgo, [illegible].

Προεξαπατάω, [illegible].

Προεξαποστέλλω, [illegible].

Προεξαρτύω, [illegible] re aliqua.

Προεξαφίημι, [illegible].

Προέξεδρα, ας, ἡ, sedes in [illegible] quo loco [illegible], et [illegible] communi, ac [illegible] extremis, (2) [illegible].

Προεξελαύνω, [illegible], [illegible].

Προεξειρεσία, ας, ἡ, [illegible], in qua remigatur. Ex πρὸ, ἐξ, & ἐρέσσω.

Προεξελαύνω, vel προεξελαύνω, [illegible] ήσω, ante alios [illegible].

Προεξεμέω, [illegible] ante [illegible].

Προεξερευνάω, [illegible].

Προεξέρχομαι, ante [illegible]. Ex [illegible] Ph. 9[illegible].

Προεξέρχομαι, prior [illegible], [illegible], (2) procedo, ex[illegible], (3) [illegible].

Προεξετάζω, f. ζω, ante examino, prius [illegible].

Προεξηγέομαι, [illegible] f. ήσω, a[illegible] [illegible] & [illegible] ago, (2) [illegible] discerno, ante diluit o.

Προεξηγέομαι, ante narro, [illegible], v. [illegible].

Προεξίσταμαι, prior exe[illegible], ante [illegible] surgo.

Προεξόδιον, prior [illegible]; (2) [illegible], v. [illegible] exercitu.

Προεξορμάω, ante [illegible].

Προεξυφαίνω, ῶ, f. [illegible] prius [illegible], [illegible].

Προέοντα, ων, τὰ, quæ [illegible] sunt, vel [illegible]; (2) [illegible].

Προεορτάζω, f. άσω, ante vel prius festum celebro.

Προέορτος, ου, ὁ, ἡ, [illegible] antecedens.

Προεπαγγέλλω, ante denuncio, (2) ante promitto, (3) [illegible], (4) *med.* ante promitto. Ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν, Rom. 1, 2.

Προεπαγγελία, ας, ἡ, denunciatio, indictio, v. c. belli.

Προεπαινέω, prius laudo, [illegible] laudo.

Προεπανίσταμαι, f. ήσω, præmitto [illegible] [illegible], s. impetum facio [illegible].

Προεπεκτρέχω, procurso & impetum facio.

Προεπιβάλλω, præinjicio.

Προεπιβουλεύω, insidias prævenio. Προεπιβουλεύειν αὐτοῖς μᾶλλον, ἢ ἀντεπιβουλεύειν, Thuc.

Προεπιβολὴ, ἡ, insidiarum occupatio.

Προεπιδείκνυμι, ante demonstro, ante videndum præbeo.

Προεπιδίδωμι, ante dono.

Προεπιζεύξις, ἡ, Fig. orationis, cum verbum inter duo insinitiva ponitur, ut Deos[illegible] testatur, hominesque.

Προεπικοινόω, ante communico.

Προπιλογίζομαι, f. ισομαι, prius computo, ante calculo posito colligo.

Προπινοέω, ῶ, f. ήσω, animo præsumo, ante mente agito vel in animum induco; it. aliquid ut prius concipio. Οὐκ ἂν ταῦτα προεπινοήσας ἔτι ἀκῦσαι δωωθεὶη τι, M. Anton. 5, 10.

Προπιξένόω, prius hospitio excipio; (2) pass. audum exceptus sum.

Προεπιλήπτω, vel πλήπτω, fut. ξω, præcipio, capio & reprehendo prevenientio [illegible] reprehensionem alterius. Δεῖ [illegible] αὐτὸν αὐτῷ προεπιλήπτειν, Aristot. in Poll. Pergam, audium [illegible] sum.

Προπιστεύω, ante confido.

Προεπίσταμαι, præscio, jam ante scio & exploratum habeo. Προεπιστάμενόν με οὗτος, Xen. Cyr. 4, 16.

Προεπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, prius adgredior seu incipio, prior invado. Ἦρξε χώρας αὐτὸν ἔπεισε Μιθριδάτην προεπιχειρεῖν, Appian. B. Mithridat. Hinc

Προεπιχείρησις, εως, ἡ, ipta actio prius adgressa.

Προοικέω, ante incolo.

Προοιτα, inus. vide προεἶναι.

Προοιωνίζομαι, f. ίσομαι, prius seu ante conjecto. Τὰ προοιωνισμένα, Thuc.

Προάγω, prodco, promitto seu subduco.

Προοδύνάω, prius indigo, vehemo.

Προός, f. ῶ, pro πρόω, prædicam. Προεῖρε τὸ κρεῖον, Herodot.

Προείρωτε, 3 sing. a. 1. ind. act. Ion. & Poet. pro προείρυτο, a προεύω.

Προέρωσι, f. fin. a. ejusd. in conj. Poet. pro προῶσι.

Προέλκω, fut. ύσω, protraho.

Προέρχομαι, f. ελεύσομαι, progredior, procedo, ejicior, prodeo, impr. in concionem ascendo, exeo; (2) præsentio, anteverto; (3) præsento, præco, præcurro, πρεσλθεῖν, prodire, Gl. Vet. v. 2. int. προελπλύθη, præcelerat, Ph. plusq. ind. Πρόρχετο αὐτῷ, Luc. 22; ἐφ' ἑαυτὸς, Marc. 6, 33.

Προέσασι, ion. contracto.

Προέσε, 2 sing. a. 1. 2. imper act. med. verbi προίημι.

Προέσσι, γραμματικοί, 3. pl. a. 2. ind. act.

Προέσσον, 3. pl. a. 1. ind. med. Ion. pro προέσπτο, a προίημι.

Προεσθίω, edo ante v. c. cœnum.

Προεστώς, ῶτος, ὁ, Sanctio, vel edictio, profatio, fatio, fatum, fanda, Gl. V. profatum. Φ τ. ι μι, [illegible] pl. ind. act. pro προείπε, pro τὸ ἀρχαῖον προέτημι.

Προεστώς, ῶτος, ὁ, pl. part. ind. act. pro προεστηκότες.

Προεστός, ή, όν, præpositus, princeps, Ph. A προίστημι.

Προεστώτες, ῶτος, pl. perf. ind. act. per Syncop. pro προεστήκοτες.

Προετέος, α, ον, antitendus, prodendus, ab [illegible] nlus. A προίημι.

Προετικός, ή, όν, aut loquendum seu profundendi [illegible] qui liberter largitur, prodigus. Arist.

Προετικώς, Arist. large effuseque.

Προετιμάζω, f. άσω, præparo. Ἀφ' ὅτι ἐμὲ προετίμασεν εἰς δόξαν, Rom. [illegible] Ὃς προητοίμασεν [illegible] Eph. 2, 10. Hinc

Προετοιμάσία, ἡ, præparatio.

Προετοιμάσμαι, f. ισομαι, doctrinam Christianam profero, (2) ante promitto, remitto [illegible] Προευηγγελίσατο τὴν Ἀβραὰμ, Gal. 3, 8.

Προευκαιρέω, ante curo.

Προευεργετέω, prius beneficio, beneficus provenio, Poll. beneficium accepi, beneficio obstrictus sum.

Προευκρίνω, f. νῶ, & προευκρινέω, fut. ήσω, bene discerno ante, sc. quam judicem agatave quid.

Προευλαβέομαι, ante suspicor malum futurum, timeo, caveo.

Προευτελίζω, i. m contemno, sc. ante tempus, ante quam causa sit.

Προευτρεπίζω, f. ισω, præparo.

Προεύχομαι, ero loco alterius.

Προεφάπτω, impers. ind. act. v. προφαπτόω.

Προέφθασε, 3. s. a. 1. ind. act. v. προφθάνω.

Προεφοδεύω, f. ευσω, ante percurro, lustro.

Προεφοδιάζω, f. άσω, viatico instruo.

Προεφοράω, prævideo. [illegible] ξεσι κὴ τὰ ἐσόμενα πρ ιφ ρῆν, M. Anton. 7, 28.

Προέχω, ante me teneo seu habeo, obtendo, objicio, prætendo, prætexto; (2) prominco, præsto, primas teneo in aliqua re, præcedo; præcello. Ἐν ᾗ πόλει ἔχ ονλέ σφ ἀλλ' ἡμεῖς ὑμῶν πρ ἐχ μεν Xen. Cyr. 2, 4.

Προεχέθησαν, 3 pl. a. 1. ind. act. verbi προχέω.

Προέω, ante coque seu præcoquo.

Προζωγραφέω, f. ήσω, ante depingo.

Προζώννυμι, præcingo, Gl. V.

Προήγαγον, pr [illegible] aff. 2. ind. act. Ion. pro προήγαγον, a πράγω.

Προήγε, ῦμαι, ducto, 3. sing. a ejusd.

Προηγεμών, όνος, ὁ, qui præit, dux viæ. A προήγομαι.

Προηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, præco, præcedo, antegredior; (2) præcitus sum, præpositus locum in re aliqua tenco, πρ ηγοῦμ, antecedit, præit, Ph. πρ ηγεμονεύω, antecessor, decessor, Gl. V. Ἰῷ τιμῇ ἀλλήλους πρ ηγοῦμ ι, Rom. 12, 10. Ἀυτὸς ἡγεῖτο δείξειν φανερὸς πρηγειτ', Xen. Cyr. 2, 1. Hinc

Προήγησις, εως, ἡ, progressus, Ph. prægressio.

Προηγὴ εἰρε, ν, fœm. sequentis.

Προηγήτηρ, ῆρτος, ὁ, qui præit, dux viæ; (2) qui præit cæco, cique dux viæ est.

Προηγήτης, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Προηγμένα & **Ἀπροηγμένα**. Stoicis peculiaria verba, quæ Cicero *promota* & *non promota* interpretatur. Et alibi præposita seu præcepta & rejecta. De Fin b. 4, 26.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩΝ, όνθος, ὁ, gula; (2) vehemens eminens in avibus.

Προηγορία, ἡ, primæ dicendi partes. A

Προηγορικός, ή, όν, qui primus causam dicit. A πρ ηγορέω.

Προηγορίς, ίδος, ἡ, c, qui primus causam dicit. A πρ ηγορέω.

Προηγρίωσις, Adv. ex antecedente vel antecedita causa, primaria causa, præcipue. A πρ ηγρίωμαι.

Προηδομαι, ante lætor.

Προηδύθητε, nom. plur. aor. part. pass. verbi πρ ηδύνω.

Προήει, pluriq. ind. med. v. πρόειμι.

Προήκης, έος, ὁ, ἡ, prævertens, Ex πρὸ, & ἀκὴ, ac s.

Προήκα, f. ξω, procedo, prodeo, antecedo, præcedo, præsto; πρόξιξ, Pro [illegible] Προήκει ἡ μεσὴ τ ἡλικίας, A l. Vet. [illegible]

Προήλυξ, f. [illegible] 3. sing. aor. 2. [illegible] act. cum [illegible] a τ ἰσχ μαι

Προηλοῦσα, f. άσω, [illegible]

Προηλόπινεν, [illegible] ἐπ [illegible] ποτε, nom. pl. partic. perf. act. v. ἀλίσγω.

Προήμην, [illegible] dem, R. Stoic.

Προημύνησαν, 3. [illegible] [illegible] dat. plur. [illegible] pl. act. v. [illegible] τ [illegible]

Προῆν, ην, ῆς, ῆν, 2. pl. act. verbi πρόειμι.

Προήνεγκα, 3. pl. a. 1. ind. act. v. προφέρω.

Προήρτο, 3. fing. imper. [illegible] pl. pass. pro πρ ηρτο, a τὸ αἴρομαι.

Προήσιος, ία, ιον, [illegible] ationem præcedens. Unde πρ ησία Δημήτηρ, Ceres ante se nomen invocata. Ex πρὸ, & [illegible]

Προήχετο, 3. sing. impert. me med. verbi πρ ήχ μαι.

Προήσκηντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. a πρ ησκέω.

Προήσομαι, f. 1. ind. med. v. πρίημι.

Προήτιασάμεθα, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi πε αἰτιάομαι.

Προήπαξε, ante vinco. p. pass.

Προηπιαμένος, jam victus, audum victus.

Προηθεάσομαι, ῶμαι, f. ασομαι, provideo, prævideo; πρ θεώμενος, prospiciens.

Προηκισμένος, ante insolo.

Προήλυμα, ατος, τὸ, ἡ, e radice erutus, qui radicitus exstirpatus. Hinc προηλύμενα, Æsch. radicitus, funditus. Φράξαντες δόμ ους προήλυμα σάκεϊ σάκεϊ προβλήνυντα. Hom. Il. 12, 130. Ex πρὸ, & θίλυμαι.

Προθέντας, acc. plur. aor. 2. part. act. verbi πρ τίθημι.

Προθέουσι, præmittunt, 3. pl. præs. ind. act.

Προθεραπεύω, f. εύσω, prius curo, vel excolo; (2) præparo.

Προθερμαίνω, prius calefacio.

Προθεσις, εως, ἡ, propositio, propositum, prooemium facti in libro, quæ & ipsa propositio dicitur. Voluntas, Ph. A προτίθημι.

Προθεσμία, ας, ἡ, fcil. ἡμέρα, sive ὥρα, præfinitus, ante constitutus seu statutus dies, præfinitum tempus. Ph. spatium, dies finitus, dies statutus, dicitur & de fine rei & motu.

Προθέσμιος, ος, ον, præfinitus, ant constitutus [illegible] A προτίθημι.

Προθεσπίζω, f. ίσω, prædico, vaticinor, prædivino. Gl. V. præsago. Νῦν δ' παλαιὰ αὐτοῦ τί θεὸς πρ εθέσπισεν, Heliod. Πολεμῶ, κ σφάζω, κ πυρφορῶ, κ φυγὰς, κ δηριύσεις, κ ὅσα πάλαι αὐτ ις ἐμόλλησ ἔσεσθαι πρ θεσπίζων. Appian. B. Civil. 2.

Προθετικός, ή, όν, præponendi seu præponendi vim habens, propositivus seu propositivus, μέρος πρ θετικὸν, præpositio. A προτίθημι.

Προθέω, præcurro, antecurro; (2) accurro, procurro, procul vel longius curro. Τὰ πολλὰ ἐ πῳ ἔασιν ὀπίσω προθέουσαι; Il. 13, 91.

Προθεωρέω, ante considero, ante explico, prævideo. Hinc

Προθεωρία, ας, ἡ, q. d. prava contemplatio, præmeditatio, (2) prava cognitio rei.

Προθήγω, præacuo, Gl. V.

Προθικάν, ος, ὁ, propositio; (2) res proposita. A πρ τίθημι.

Προθησαυρίζω, f. ίσω, ad fu uros usus repono in thesaurum. Ἐ ὃ πρ θησαυρίζεσι τὸν σκατίζοντ ν τε χῶ, A. Apost.

Προθύρακος, ου, ὁ, ostium; (2) merior ante. Πυλὼν πρόθυρακος ταφῖρος, ἀδ ἐλλώπιον, Eur. Alc. 62.

Προθύει, 3. s. a. 1. pert. act. Hom. Il. 14, 363. Ion. [illegible] pro προθύεσσι.

Προθύεσσι, ατος, τὸ, pecus, Suic.

Προθύω, ῶ, f. ύσω, prius vel ante lego.

Προθύραιος, ῶ, f. ωσω, prius ante sermone jacto, divago.

Προθύσια, ατος, τὰ, q. d. fieri non præludia, quod sacrificio præmittitur. A προθύω.

Προθυμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, alacri animo, studeo, propensus sum & magno studio ardeo. Θεὸν μὲν ἐγὼ πρότιμον ἐ βύλομ ι. αὐτὸν δὲ τὰ ἐπὶ πρ θυμεῖσθαι, Aristot. A πρόθυμος.

Προθυμητέον, prompte & alacriter agendum.

Προθυμία, ας, ἡ, animi alacritas vel defensio, studium, alacritas, promptitudo, alacritas. Arist.

Προθύμιος, ος, ὁ, ἡ, animum alacrem habens, studiosus, diligens, promptus; alacris, fecundus, Gl. V.

Πρόθυμος, ον, Ionii animo, prompte, impavide, Hesych; Ph. feculo, alacriter, strenue animo, en xe.

Προθυρεών, ῶνος, ὁ, ἡ, qui est ante januam vel vestibulum. A

Προθυρεῶν, ῶνος, τὸ, quod est ante januam, Ph. vestibulum, limen. Ex πρὸ, & θύρα.

Προθύω, f. ύσω, ante sacrificio; (2) pro aliquo sacrificio. Τυχάνω δ' ὑπ' ἐ χθ ις ἀφετος πρ θυτ, Eur Supp. 29. Παῖδες προθύσαν ξένιν, id. Ion, 822.

Προθυραία, ας, ἡ, vestibulum, fentum. A Θάλαξ.

Προία, [illegible] tro tempore, matrice, tempestive; pro πραί.

Προιαλλω, foras emitto, premo; προΐηλε, emisit, aor. 1 ind. 3. sing. Ὡς μ τοιαῦτ ἐσάμεν' ὑπερφίαλ πρ ιηλε; Mosch. 2, 21.

Προιάπτω, f. ψω, foras mitto, procul ablego seu mando; (2) ante tempus seu fatalem

diem mitto. Πολλὰς δ' ἐφθίμενε ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν, Il. 1, 3.

Προΐαψα, *praemisi*, a. 1. ind. act.

Προϊδεῖσθαι, a. 2. inf. med. v. προείδω.

Προϊδρύω, f. ύσω, collocо, praejacio fundamentum.

Προϊδών, a 2. part. act. v. Προείδω.

Προΐει, 3. sing. imperf. ind. act. pro προιει, v. προίημι.

Προΐεμι, pr. inf. act. *Ion.* pro προϊέναι, a προίημι.

Προϊεμένῳ, nom. pl. pr. part. med.

Προϊέναι, *praecedere*, praes. inf. act.

Προϊζάνειν, *ante alios sedere*, praes. inf. med.

Προϊζάνα, idem quod Προϊζάνειν.

Προΐζομαι, ante alios sedeo, praesideo.

Προΐην, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν a προβάλλω.

Προΐημι, omitto, praetereo, praetermitto, Gl. Vet. πρόϊσμαι, desisto, largior, Gl. Vet. πρόϊσε, omitte, aor. 2. imperat. προΐημι, omitti, aor 1. med

Προϊκτι, 3. sing. praes. ind. act. *Dor.* pro προΐησι, a προΐημι

Προϊκα, *Ildv.* gratis, sine mercede. A προῖξ.

Προϊκιῶν, ῶνος; ῶνα; ῶνον, dotalis. Ab eod.

Προϊκίδιον, ου, τὸ, dotecula, exigua dos. Dim.

Προϊκίζω, doto, Gl. V. προικίζομαι, dotanda, Ph A προῖξ

Προικοκαιῶν, ῶσα, ῶν, qui gratuito obtingit. Ph. dotalis. Ab eod.

Προικῶν, ῶνος, ὁ καὶ ἡ, gratuitus. Ab eod.

Προΐκομαι, ἀμαι, advenio, accedo.

Προικοφορέομαι, dotem accipio. A

Προικοφορῶν, οῦσα, οῦν, dotata, Gl. Vet. Ex προῖξ, & φέρω.

Πρόϊκτης, ου, ὁ, mendicus. A προικτόομαι.

Προικτῶος, ᾱ, ον, dotalis. A προῖξ.

Πρῖμος, η, ον καὶ ος, η, ον, maturus, tempestivus, statutum tempus praeveniens. A πρό.

ΠΡΟΊΞ, ικος, ἡ, dos; (2) donum, munus; (3) gratia.

Προικός, Gen. *Adv.* ap. *Att.* pro πρῖκα, intell διά.

Προικτόομαι, a. 1. med. gratis dare; (2) prodere. Ab inus. προικάω.

Προΐξομαι, f. 1. inf. med. verbi προικτόομαι pro το ιμαι.

Πρόϊμος, idem quod πρόϊμος.

Προϊππάζω, f. άσω, equito ante, equo praecedo seu praeco. Προϊππάζειν τὰ στρατῷ, Plut.

Προϊπτάμαι, antevolo, Gl. Vet.

Προΐστημι, ante collocо, propono, ante oculos pono, &c. *In med. mavmorfh*, & illud ipsum & *praesto*, praetendo, praetexo; (2) praefacio ad cujus rei praetendae, excusandae; (3) prodituс, &c. *Act. & aor. 2 & perf. act. & in pass.* est antesto, excello, *praecellum*; (2) defendo, tueor. (3) prodo; (4) magistratum gero, praesideo praepositus, princeps, Ph. Προΐστασθαι τῶν πραγμάτων κακῶς, ἐ ἐγκλήμασι, criminibus. Διατεμὼν τινα τὸν τοιοῦτον νῦν ἐχόντα τὸν πόλεμον. Dem.

Προϊστέα, ᾱς, ἡ, ησα, ante memoro, prius dico, moneo.

Προϊχνέω, f. έσω, ante vestigo; (2) praeco.

Προϊχνίμπω, pr. inf. act. *Ion.* pro προϊχνεῖν.

Προϊχνῶ, & προϊχνέω, praetendo, (*etiam* supplex, *ante alios*; (2) porrigo, offero, (3) praetendo, obtendo. Προϊχνῶν ὠτοσχόλων, Luc. προϊχνῶμαι ξ ζήτησιν.

Προΐων, aor. 2. part. act. v. προΐημι.

Προϊωξίς, perfecutio; v. προδιωξις.

ΠΡΟΊΩΝ, *ante ortum solis*, mane, consilium, ex improviso.

Προκαθαίρω, praepurgo, ante purgo, προκαθάρομαι, praeparo, ad sacra ante obeunda, in cultu sum.

Προκαθαρπάζω, ante rapio, praerapio.

Προκαθαρσις, ης, praeparatio ad sacra obeunda, cultus.

Προκαθέδρια, ας, ἡ, primus locus in consilio, prima sedes. Ex πρό, & καθέδρα.

Προκαθέζομαι, praesideo; (2) obsideo.

Προκαθεσηκυίας, gen. sing. perf. part. act. v. προκαθίσημι.

Προκαθεύδω, praedormio, prius dormio.

Προκαθηγέομαι, praeeo, ducem viae me praebeo; (2 suadeo, auctor sum.

Προκάθημαι, ante sedeo, ante situs sum; (2) praesideo, praesum; (3) sum praesidio, rejectus ad custodiam alicujus rei positus sum. Προκαθίμενος ὅπως τὴν χώραν τὴν Ἀδριανοπολιν. Polyb.

Προκαθίζω, & προκαθέζομαι, ante consido; (2) praetero. Ἐξ ὑλικῆς καθέδρας προκαθίσασι, Helod.

Προκαθισις, εως, ἡ, sessio, & eadem in loco praesigni, ut throno, tribunali; *item*, προεδρία.

Προκαθίσημι, ante constituo, f. collocо; (2) praeparo.

Προκαθοσιόω, ante devoveo; (2) ante definio, constituo: de Fato. Προκαθοσιωσαμένῃ τοῖς Θεοῖς, Hel.

Προκαιρίς, praemature, Gl. V.

Προκακοπαθέω, malis adfligor. A πάθος.

Πρόκακος, η, ον, malus, Suic.

Προκακόω, ante adfligo, ante male tracto.

Προκαλέομαι, έσμαι, evoco; (2) elicio; (3) provoco; (4) lacesso; (5) incito, excito; (6) optionem, f. conditionem fero; (7) hortor; (8) *reperitur etiam pro* in jus voco, si non legendum τροκ. Certe est verbum forense, quod de nunciatione aliqua adversario facta, ex postulatione servorum ad quaestionem, &c. dicitur. Προκαλέμαθ' ἱκανὴν εἰρήνην, ὦ χάριν, σθιν, Eur. Her. fur. 309. Μάχη με προκαλεῖτο, Anacr 14, 7. Hinc

Προκάλεσμα, ατος, τὸ, incitamentum, Ph.

Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro προεκαλίζετο, a

Προκαλίζομαι, ῑ, ἴσομαι, provoco, lacesso. Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους, Il. 3, 19.

Προκαλινδέω, provolvo, volvo ante; προκαλινδέομαι, provolvor; volvor ante; προκαλινδηθείς, provolutus, a. 1. part.

Προκάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, quod praetenditur ad tegendum, (2) praetextus peccati, Gl. Vet. Ph. protectio. A

Προκαλύπτομαι, f. ψομαι, praetendo ad me tegendum, praetexo factionem. Πάντα τὰ προκάλυπτα εἰ ἐυπίστους ἐφεῖς, Eur. Iph. in Tau. 31). Προκαλυπτόμενοι ἐν ρυχάδι ἅρμα παρεῖσιν, id. Ph. 14 3

Προκαμπτίλη, *praetego*, Ph

Προκάμνω, ante fatigo, lab o, dudum laboro; (2) ante laboro aliquo morbo, vel prius conflictor aliquo morbo seu dolore. Μὴ προκάμνετε πόδα, Eur. Her. fur. 119.

Προκαμών, *qui praelaboravit*, a 2. part. act.

Προκαρδίον, ᾱ, τὸ, quod est sub pectore: depressum, molle, & carnosum. Ex καρδία.

Προκαρύκης, ου, ὁ καὶ ἡ, praeceps, capite deorsum vergens. Ἐπαρ, & κάρηνον.

Προκαρπεύω, aor. 1. προκάρπευσεν, qui ante gravi sporte cum torpore laboravit. A καρπός.

Προκάρσιον, ου, τὸ, quod est ante vel supra juncturam carpi, cum brachio, a καρπός.

Προκατάβαινω, ante descendo.

Προκατασκάπτω, q. d. praejacio; (2) praestruo. Προκατασκάπτειν ἐπιμέλιον, Chrysostom. ad Act. 20, 1.

Προκατάγγελλω, *praenuncio*, ante denuncio, praemitto. Hinc

Προκατάγγελσις, εως, ἡ, denunciatio praevia.

Προκατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio seu condemnatio; (2) praejudicio, praejudicium; προκατάγνωσιν ποιήσασθαι, condemno, Ph. aor. 1. part. pass. Τὸν ἄνδρα, ὃν ἡμεῖς μόνον τὸ μὴ προκατηγνώκεμεν. Dem. Πρὸς τὸν θεὸν, μὴ προκατάγνωτε τὸν πάτερ. Πρὶν ἂν δίκης ἀμφοτέρας ἀκούσητε. Aristoph. Vesp. 918, Hinc

Προκατάγνωστος, ου, ὁ, damnatio quae fit ante causam cognitam, praejudicio. Gl. V. praejudicium.

Προκατάγνυμι, ante frango, quam fe. incidat.

Προκατάγω, ante deduco, fe. in portum, aut hospitium.

Προκατάγων, ὁ, deductio in portum ante facta, occupatio portus.

Προκαταδικάζω, fut. άσω, praedamno.

Προκαταδικόω, ante in servitutem redigo.

Προκαταδύω, sive προκαταδύω, f. υσω, ante submergo vel demergo.

Προκαταθετικὸς, ὴ, όν, ἐπιρρημα προκαταθετικῶς, adverbium concedendi.

Προκαταικίζω, ante comburo.

Προκατάκειμαι, ante discumbo.

Προκατακλάω, ante contringo, timore occupo.

Προκατακλίνω, ante reclino seu depono, ante alios recumbere facio. Hinc

Προκατάκλισις, ῑ, locus superior in convivio.

Προκαταμιλλάω, ante lopio.

Προκατακλύζω, fut ύσω, ante proluo, inundo.

Προκατακοπίω, contundo.

Προκατακρίνω, idem quod προκαταγινώσκω.

Προκατακλίνω, a. 2. inf. act. verbi προκατακλαμβάνω.

Προκαταλαμβάνω, anticipo, anteverto, prius occupo, praeoccupo; προκαταληψόμενον, occupaturum, Ph. f. 1. part. Ὅταν προκαταλάβῃς τι βουλῇ, Xen Cyr. 7, 16. Βουλόμενοι προκαταλαμβάνειν τὴν πόλιν τὰς ἀποστάσεις. Thuc. Προκατέλαβε γὰρ ὁ δῆμος ἀκαταπύστῳ Θορύβῳ, Hel. Hinc

Προκατάληψις, εως, ἡ, occupatio, anticipatio.

Προκαταλιαίνω, prius lævigo, Suic.

Προκαταλήγω, ante desino.

Προκαταλύω, dissolvo, ante everto, & destruo seu aboleo; (2) ante finio, ante finem impono. Τοῖς νόμοις προκαταλύειν, Thuc. Προκατέλυσε τὴν ἀρχὴν ἐν βίῳ, Plut.

Προκαταμανθάνω, ante cognoscо.

Προκαταμαντεύομαι, praedico.

Προκατανοέω, ante intelligo.

Προκατανύτω, ante pungo, vulnero.

Προκαταπίνω, ante devoro.

Προκαταπίπτω, ante concido. Τὸ μὲν προκατέπεσεν, τὸ δ' ὕστερον, M. Anton. 4, 10.

Προκαταπιμπρημι, ante comburo.

Προκατάπλέω, ante navigo aliquo.

Προκαταπλήττω, ante perterreo. Τῶν μὲν Σομοδόκην τὰς ψυχὰς προκαταπλήσσειν ἀνέπεισατο, Diod.

Προκατάρχομαι, ατος, τὸ, I bamen, quod ante hostiae percussionem fieri. A προκατάρχω.

Προκατάρχω, ante numero.

Προκαταρκτικὸς, ὴ, όν, principalis, praecedens, primarius. Ab eod.

Προκατάρξις, εως, ἡ, principium & origo; τοκαταρξὶς ὀπὴ δίκης, causae initium, Gl. V. Ab eo

Προκατάρρυμι, praetrunco, praerumpo.

Προκαταρτίζω, f. ίσω, praeabsolvo. Ἵνα — προκατηρτισασι τὴν προκειμένην εὐλογίαν ὑμῶν, 2 Cor. 9, 5.

Προκατάρτυω, tempero, compono.

Προκατάρχω, praeexisto, anteverto, antegredior, praepono, antiquior loco numeroque habeor; προκατέρχομαι, incipio; (2) auspicor, & de lite contestor, Gl. V. Προκατάρχομος σκηνῆς, &c.

Προκατασκέπτομαι, praemissus speculor, seu exploro, propeculor.

Προκατασκευάζω, ante struo, praeparo, praestruo quidquam ad id, quod citius velo. Gl. V. praestruo. Προκατασκευάζουσι, ὡς ἐσαι, τῶν κατ' ἀσπιν κατηγορίαν ἡ παρασκευήν, Liban. in Phil Dem. Ταῦτα ζοι ἐξ αἰῶνος προκατεσκευάζετο. M. Anton. 10, 5.

Προκατασκευή, ης, ἡ, praestructio, praeparatio; (2) schema orationis.

Προκατάστασις, εως, ἡ, ad narrationem praeparatio. Hinc

Προκαταστατικὸς, ὴ, όν, praeparans ad narrationem, &c.

Προκατασύλλω, fodo, plico, comprimo. *Euph.*

Προκατατρέφω, fut. ψω, ante morior, prius finio vitam, praemature morior. Hinc

Προκατε-

Προκαθαιρεσὶς, ἕως, ἡ, mutatio ſtatus ante finem; (2) mors præmatura.

Προκατασύρω, prius populor, vel vaſto.

Προκαταχίθω, coërceo, præoccupo, jam pridem poſſideo.

Προκατατίθεμαι, ante, prior colloco apud aliquem ſc. beneficium, provoco beneficiis; (2) præmitto, præpono.

Προκαταύλησις, εως, ἡ, tibiarum recentium perpolitio & ad uſum ludicra prolusione præparatio. Ex προ, & καταυλίω.

Προκαταφεύγω, ante vel prius confugio; (2) effugio, fuga me in tutum recipio ante τὰς τῶν πολεμίων ἐφόδους προκαταφυγεῖν, Thuc.

Προκαταχράομαι, ῶμαι, me ipſum prius interficio; (2) prius abſumo.

Προκατεγγυάω, ante deſpondeo, προκατεγγυῆσα virgo alteri jam deſponſa.

Προκατέδω, ante comedo, abſumo.

Προκατειλημμένως, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g. verbi προκαταλαμβάνω.

Προκατελπίζω, ante ſpem concipio, temere ſpero.

Προκατεργάζομαι, ante conficio.

Προκατέρχομαι, prior deſcendo, præcedo, prius eo I am venio.

Προκατεύχομαι, f. ξομαι, ante preces facio, v. c. cœnam. Προκατεύξαμένη τῇ ἰδίᾳ, Hied.

Προκατέχω, præcoërceo, jam pridem poſſideo, f. obtineo, Gl. Vet. antecapio.

Προκατήγγειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προκαταγγέλλω.

Προκατηγορία, ante accuſo.

Προκατηγορία, ἡ, accuſatio præmiſſa defenſioni.

Προκατήρμοι, nom. pl. præſ. part. med. *Ion.* pro τὰ κεκόμμενα, a προκάθημαι.

Προκατηρχέν, a f. ήσω, q. d. primus inſtituo. Εἰ μὴ ἦν προκατηρχησαι ταῖς ἐμαῖς διαβολαῖς, Paul. Hinc

Προκατηρχησὶς, εως, ἡ, prima inſtitutio, rudimentum.

Προκατοπθῶ. Πόρρωθεν μὲν τὰ τ' ἄλλα προκατιδόντα, Heliod. idem quod

Προκατόπτομαι, prius ſpeculor & exploro, (2) ante video.

Προκείμαι, poſitus ſum ante, objectus ſum ante, objectus ſum quaſi præſidium vel propugnaculum; (2) expoſitus ſum; (3) ſitus ſum ante, projaceo, ſitus ſum; (4) loco publico propoſitus, affixus ſum; (5) de mortuis, cum in feretro jacent compoſiti, (6) de præmiis & præmiis, quæ metu, quæ & *lat.* nopori dicuntur. Θανόντες ἂν προκείμεθ' ἐνθάδε κ.τ.λ. Soph. Ar. 1078.

Προκεκηρυγμένος, part. perf. paſſ. verbi προκηρύσσω.

Προκεκυρωμένως, acc. ſing. perf. part. paſſ. v. προκυρόω.

Προκελεύθης, ου, ὁ ἡ ἡ, prævius, qui præit, præcurſor.

Προκελευσματικὸς, ἡ, ὁν, pes metricus ex quatuor ſyllabis brevibus conſtans. Ex πρό, & κέλευσμα.

Προκενεαγῶ, ante (ſc. medicinam, &c.) abſtineo cibo.

Προκενόω, ῶ, ante exhaurio, προκενωθέντος iamdudum exhauſtum, f. inane factum.

Προκέφαλος, ου, ὁ ἡ, qui caput habet prominens, vel acutum; (2) qui ſyllaba ab initio abundat.

Προκεχειροτονημένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. προχειροτονέω.

Προκήδομαι, curam gero. Προκήδεσθε τῶν ἀνδρῶν, Plut.

Προκηραίνω, ſolicitus ſum pro vel de.

Προκήρυγμα, ατος, τὸ, edictum per præconem. A προκηρύσσω.

Προκήρυξ, υκος, ὁ, q. d. præco, qui aliquid edicit.

Προκηρύσσω, vel ύττω, fut. ξω, præſignifico, ante prædico; (2) per præconem edico, Gl. V. prædico. Θαυμάζω γὰρ ἐξ ὅτου, καὶ μὰ Δία προκήρυξας, Soph. Antig. 467. Ἀγορὰν αὐτῷ προκηρύξαι, Ælian. V. H. 4, 1.

Προκινδυνεύω, fut. εύσω, periclitor pro, periculum adeo pro aliquo, propugno periclitando, propugno. Προκινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς ἐκείνου ἐλευθερίας, Plut. *cum Dat.* adverſus aliquem.

Προκινέω, promoveo. Ὅσοι ἢ παραλλάξαντες αὐτὴν ἔφθασαν, προκινήσαντες τὸ σῖτον, Xen. Cyr. 1, 17.

Προκιχρῶ, præcommodo, Gl. V.

Προκλαίω, ante fleo, prius defleo; προκλαύσαντες, prius deflentes, aor. 1. part.

Πρόκλαστος, ου, fractus; σῖτος προκλαστος, idem qui λαγαρὸς, *Lucil.*

Προκληδονίζομαι, ominor, augurior.

Προκληθεὶς, aor. 1. part. paſſ. *pro Sync.* pro προκαλεσθεὶς, a προκαλέω. Unde

Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio, condictio, Gl. Vet. (2) ſponſio, ſeu contentio in jure per ſponſionem, ſ. etiam ſacramentum, (3) conditio, unde δίκῃ πρόκλησιν, accipere conditionem; (4) conventio de exhibendo, (5) invitatio, allectamentum. Μετιόντων ἀμφοτέρων τὰς Καίσαρος προκλήσεις, Appian. B. Civil. 2.

Προκλητικὸς, ἡ, ὸν, ad provocationem pertinens; (2) provocandi ſeu cliendi vim habens. Ab eod.

Πρόκλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, provocatus, promptus.

Πρόκλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ante divulgatus, præaudirus, præcognitus. Πρόκλυτ' ἀκούετε ἔπια ξητῶν ἀνθρώπων, Hom. Il. 2, 204. Jam olim dicta audientes verba, &c. A

Προκλύω, ante audio, ſ. cognoſco.

Προκνήμιον, ου, τὸ, extrinſecus oſ cruris & minus. Ex προ, & κνήμη, *tibia, crus.*

Προκοιλίος, ου, ὁ ἡ ἡ, ventroſus, Gloſſ. Vet. προκοιλίος σίχος, verſus in medio redundans. Ex προ, & κοιλία, *venter.*

Προκοιμάομαι, ante dormio.

Προκοιτεύω, ῶ, fut. ήσω, excubo pro, excubias ago pro. Ex προκοίτος.

Προκοίτευμα, ατος, τὸ, excubiæ, vigiliæ.

Προκοίτιον, ου, τὸ, quaſi antecubiculum, antethalamus. Ab eod.

Πρόκοιτος, ου, ὁ, excubitor. Ex προ, & κοῖτη, *cubile.*

Προκολάζω, f. άσω, ante punio, prius caſtigo.

Προκολακεύω, fut. εύσω, ante adulor, prælandior.

Προκόλπιον, ου, τὸ, anterior ſinus pars, anterior ſinus, prominentior pars in ſinu. Τὶς ἄρα τῶτο (μᾶλλον) τῆς παρθένου μετέωρος ἀστεγάλε τὸ προκολπίον; Ariſt. 1, 10. Ex προ, & κόλπος, *ſinus.*

Προκομιδὴ, ῆς, ἡ, prolatio, Gl. V.

Προκομίζω, fut. ίσω, profero, adhibeo, Gl. V. expromo, promo, antefero, profero. Προκομίζειν τὰς λέξεις, Pandect.

Προκόμιον, ου, τὸ, anterior coma, antiæ ſeu capronæ, coma, quæ alterius loco ponitur ſive circumponitur, Gl. Vet. antiæ. Ex περὶ, & κόμη.

Προκοπὴ, ἡ, proceſſus, progreſſus, profectus; proceſſio, prærogativa, proventus. A

Προκόπτω, proficio, procedo, Ph. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, Luc. 2 ult. Ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 2 Tim. 2, 16. οὐδὲν χεῖρον, ib. 3, 13. Τὰ πολλὰ μὲν πλέον προκόψας, ἐν πλείω πολλὰ μὲ δεῖ, Eur. Hipp. 23.

Προκοσμέω, orno, apparo.

Προκόσμημα, ατος, τὸ, res, quæ ornatus cauſa proponitur, ut veſa, in abaco, &c. it. ornamentum, deliciæ ut torques, armillæ, &c.

Πρόκοσμος, ου, ὁ ἡ ἡ, mundo antiquior. A κόσμος.

Προκρατέω, ante occupo, ante in poteſtate habeo.

Προκρεμαννύω, appendo pro.

Πρόκρημνος, ον, prominens longe in mare, *Epith.* ſaxi.

Πρόκριμα, ατος, τὸ, prærogativa, Ph. præjudicium, Ph. A

Προκρίνω, præpono, præfero, unde & deligo. Πάντων προκρίνας, ἁφροσύνας βροτῶν, Eur. Hel. 47. Προκρίνας οὐδὲν ἀλκιμώτατος, id. Ph. 750. Πᾶσι τῶτο προκρίνει κάλλιστον εἶναι, Xen. Cyr. 2. 19. Hinc

Πρόκρισις, εως, ἡ, q. d. prælatio, delectus; (2) præjudicatio, judicii quaſi præludium.

Πρόκριτος, ου, ὁ ἡ ἡ, prælatus, qui præfertur & anteponitur; (2) princeps; (3) delectus. Ab eod.

Πρόκρωτοι νῆες, naves aliæ pone alias collocatæ, Hom. Il. 14, 35. A κρωτός.

Πρόκρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, in caput propendens ſeu prominens. Ex πρό.

Προκρύω, ante ſubagito, &c. (2) extendo vi, ut longius fiat, unde Procruſtes nomen habuit.

Προκυβερνάω, q. d. præguberno, ſum proreta ſive anteriorem navis partem guberno.

Προκυλινδέομαι, οῦμαι, provolvor ad pedes alicujus, more ſupplicis accedo ad pedes alicui vel alicujus; προκυλινδόμενος, provolutus, Ph. Οὐδ' ἄρα τι προκυλινδεῖ ἐδιτήρασι, Il. 14, 18. Hinc

Προκύλισμα, ατος, τὸ, provolutio.

Προκυλίω, provolvo.

Προκύλισις, εως, ἡ, ſupplicatio, qua ſc. ſupplex ad alius pedes provolvitur. A

Προκυλίω, fut. ίσω, provolvo, volvo ante; προκυλισθεὶς, provolutus, Ph. aor. 1. part. paſſ.

Προκυμαία, ας, ἡ, moles oppoſita fluctibus. Ex προ, & κῦμα.

Προκυμία, ἡ, & προκυμάτιον idem ap. Joſ.

Πρόκωμοι, ων, οἱ, reprehenſores, qui prius in latratus & reprehenſiones erumpunt, quam invenerint in aliquo quod reprehenſione dignum ſit. Ex προ, & κύων.

Προκωμῶν, dicuntur canes ante inventam prædam latrantes, Poll. Ex nſd.

Προκύπτω, f. ψω, inclinans me propendeo, ſeu incurvans propendeo, ſeu me inclino, emineo, ſeu prominco, Ph. prominco. Προκύπτω ἐξὸ τείχους, Ariſt. Av. 503. Καρπῶσι γαῖα πολυτίμῳ, Anacr. 37, 10.

Προκυρόω, ῶ, f. ώσω, ante ſancio; προκεκυρωμένος, prius ſanctus, perf. part. paſſ.

Προκύων, Procyon, f. Arcturus, ſidus ab eo appellatum, quod ante canem majorem oriatur, Hygin.

Προλαμπὶ, τὸ, præludium. A λάμπω.

Προλανα, vel προλάπα ἀλφιτα, farina ex hordeo recenti & tenero. A λάω.

Πρόλαπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſenex, qui eſt ad remum; (2) Πρόλαπτα ξύλα, enſes dextrorſi, Herodian. 7, 11. Ex προ, & λάπτω.

Προλαχάνω, ante ſortior, ante prior ſio.

Προλαζόμαι, prius apprehendo, anticipo. Προλαζόμαι γὰρ τῷ λόγῳ τὸ νόημα, Lut. Ion. 1002.

Προλάζομαι, idem.

Προλάκκιον, ου, τὸ, lucus. A λάκκος.

Προλαλέω, f. ήσω, præcipio.

Προλαλὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, præceps in loquendo, garrulus.

Προλαμβάνω, anticapio, præſumo, occupo, anticipo, Gl. Vet. præcedo, prævenio, Gl. Vet. προλάβωσιν, præſumant, Ph. aor. 2. conj. προλάβωμαι, occupabo, Gl. V. f. 1. act. Προλάμβανε, τὸ φίλα, γένες, Eurip. Hel. 1246. Νῦν δ' ὅταν πολλὰ προείληφε, Dem. Phil. 3. *datur & pro* ſuſcipio apud Lyſ.

Προλαμπὼ, fut. ψω, ante luceo, prælucco; (2) ſplendorem & lucem prodo, illuceo, Ph. προλάμπῃ, præfulget, antecellit; προλάμπων, antecellens, Ph.

Πρόλαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui prius ſorte obvenit.

Προλειαίνω, ante lævigo, ante mollio, vel complano.

Προλέγω, f. ξω, ante dico, præmarro, prædico, edico, Gl. Vet. τὰ λόγια προλέγων, prædicens, Gl. Vet. Πρὸ λόγου τῶν ἐκ τοῦ χωρίου, Ælian. V. H. 2, 41. Ἐλθὼν προλέγειν ἑαυτῷ, Σωτάζομαι ἀκριβῶς, &c. M. Anton. 1, 15.

Προλέγω, ; προλελεγμένος, ante delectus. Παντὰς ἐκ πολλῶν προλελεγμένους, Theocr. 13, 18.

Προλείπω, fut. ψω, prius relinquo, ante desero ; (2) ante deficio. Ἤ μὴ προλείπουσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί, Arist. Θεσμ. 934. Προλιπὼν ἦλθεν ἑδρας Σκύτινος, Eur. Alc. 122.

Προλελοιπότας, acc. plur. m. g. perf. part. med verbi προλείπω.

Προλιπλωία, ante extenuo.

Προλιχλωδία, prius garrio, nugor, prius colloquor.

Πρόλιχος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui ante alios loquitur, qui alios sermone prævenit, garrulus. A πρὸ, & λέχη.

Προλοιδορέω, ante dealbo, Suic.

Προλόσσομαι, video, prospicio.

Πρόλημμα, ατος, τὸ, quod anticipatur, seu anticipando capitur, præsumptio, prærogativa. A προλαμβάνω.

Προλοιδόριον, ου, τὸ, antetorcular. A λίνος.

Προληπτικῶς, per anticipationem. A

Προληπτικὸς, ἡ, ὸν, ad anticipationem pertinens.

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio, occupatio ; præsumptio, prærogativa, Gl. V. (2) notiones insitæ de natura divina, ap. Epicureos ; (3) cum aliquid dicitur per anticipationem temporis. A προλαμβάνω.

Προλιμναδίες ποτιμαὶ, stagna fluviorum.

Προλιμοκτονέω, ῶ, prius fame neco.

Προλιπὼν, aor. 2. part. act. a προλείπω.

Προλιχιδάω, prælambendo degusto, ligurio.

Πρόλοβος, ου, τὸ, pendula τῆς λοβοῦ, pars in aure.

Πρόλοφος, ου, ὁ, sinus in avium gutture prominens, in quem primum cibos ingerunt, ingluvies. Ἐσὶ δ' ὁ πρόλοφος. δέρμα κοῖλον καὶ μέγα, ἐν ᾧ ἡ τροφὴ πρῶτον εἰσῦσα ἀπεπέσε ἴσιν, Arist. Hist. An. 2, 17.

Προλοφώδης, ες, ὁ ἡ, ἐς, similis προλόφῳ.

Προλογίζω, fut. ίσω, præfationem dico, præloquor ; (2) primus in scenam prodiens verba facio. A

Πρόλογος, ου, ὁ, prologus, præfatio, Ph.

Προλούω, prælio, Gl. V. *in med.* ante me lavo.

Προλοχίζω, f. ίσω, insidiis occupo. Προλοχίζουσι τὰ ἐφ' ἑαυτῷ τῶν πόλιν εὐέδρους, Thuc.

Προλυμαίνομαι, ante corrumpo, vitio.

Προλυπέω, ante incommodo, injuria adficio. Hinc

Προλύπησις, ἡ, injuria prior.

Προλύσ, εἰ, prolyæ ; lytarum antecessores ; lytis in jurisprudentia provectiores ; λύται autem dicebantur a solvendis quæstionibus. A λύω.

Προμαθεῖν, *prædidicisse*, aor. 2. infin. act. v. προμανθάνω.

Πρόμακρος, ου, ὁ ἡ, ὸν oblongus, prælongus.

Προμαλακτήριον, ου, τὸ, prima pars balnei in qua corpora lavantium præmolliebantur. A προμαλάττω.

Προμαλακτικόω, præmollio, prius emollio.

Προμαλάσσω, vel προμαλάττω, f. ξω, idem.

Προμαλὸς, ου, ὁ, ἡ, ὸν, vitex ; (2) myrica. Ex πρὸ, & μαλὸς, sive ἁμαλὸς, tener.

Προμαμμία, proavia, avia quinta, Ph. abavia, Gl. Vet.

Προμανθάνω, q. d. prædisco, ante disco ; προμαθὼν, prædoctus, qui prius didicit ; aor. 2. part. Εἶτ' αὖ προμαθὼν ἅσμ' ἐδίδασκε, Arist. Nub. 963.

Προμαντεία, ας, ἡ, prævaricatio ; (2) in oraculo consulendo, princeps locus alicui honoris causa datus. A προμαντεύομαι. Unde

Προμάντευμα, ατος, τὸ, prælagium, Gl. V

Προμαντεύομαι, fut. εύσομαι, vaticinor, prædico, Gl. V. prælagio. Hinc

Προμάντις, εως, ὁ ἡ, ὁ, oraculi antistes.

Προμάντις, ιος, ὁ ἡ, ὁ, oraculi præses, antistes, Ph. præfaga.

Προμαρτύρομαι, ante testor, prænuncio. Προμαρτυρόμην τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, 1 Pet. 1, 11.

Προμαχέω, ῶ, in prima acie pugno ; (2) propugno, defendo. Ἀπὸ τῆς ἁρμάτων προμαχοῦντας, Xen. Cyr. 3, 28.

Προμαχεών, ῶνος, ὁ, Ion. pro προμαχὼν, propugnaculum, Gl. V. A πρόμαχος.

Προμαχίζω, f. ίσω, in prima acie pugno ; (2) propugno, defendo. Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλεξάνδρου θεοειδὴς, Il. 3, 16. A μάχη.

Προμάχομαι, fut. ήσομαι, propugno, q. d. præpugno, pugno ante. Ἔθελεν ἧ πολὺ πρὸ μάχεσθ' ἀπάντων, Il. 11, 217.

Προμάχοισι, dat. pl. Poët. pro προμαχεῶσι, a πρόμαχος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui pugnam init in prima acie, antesignanus ; (2) propugnator. Ex πρὸ, & μάχη.

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum, Ph. πρὸ μαχῶνες, propugnacula, Ph. A πρόμαχος.

Προμεθύω, ante ebrius sum, prius inebrior.

Προμελετάω, ῶ, fut. ήσω, præmeditor, commentor, exerceor. Ξωπλεξημμένοι ἐσθέειν, ὅπως προμελετήσομεν ἃ χρὴ δεῖ λέγειν, Arist. Conc. 117. Hinc

Προμελέτησις, εως, ἡ, meditatio, commentatio.

Προμερίμνάω, ῶ, f. ήσω, prius solicitus sum ; prius curiose contemplor & commentor. Μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, Marc. 13, 11.

Προμετρέω, ῶ, f. ήσω, præmetior, demensum præbeo ; (2) mercede frumentum emptoribus in foro dimetior. A

Προμετρητὴς, οῦ, ὁ, qui mercede conductus venale frumentum in foro & alia semina emptoribus dimetiebatur. A præc.

Προμετρητὸς, ῆ, όν, qui præmensus. Ab eod.

Προμετωπίδιον, ου, τὸ, frontale, ornamentum vel tegumentum, quod ante frontem ponitur. A προμετώπιον. Hinc

Προμετωπίδιος, ου, ὁ ἡ, ὸν, ad frontale pertinens, qui ante frontem ponitur.

Προμετώπιος, ιδος, ὁ, ἡ, frontale. A μέτωπον.

Προμήθεια, ας, ἡ, providentia, prudentia, cura, solicitudo, ratio, quam alicujus provido & solicito animo habemus. A προμηθὴς.

Προμηθέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, provideo, prospicio, de re aliqua solicitus sum, curam alicujus gero, rationem habeo, reverenor, respectum habeo. Προμηθούμενος ἐ ἀδελφοὺς, Herodot. Ab eod.

Προμήθομαι, f. ήσομαι, curo, curam gero, provide . A

Προμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, cui antequam rem adgrediatur, fo petit consilium, Prometheus, Ph. Summanus. A μήδομαι.

Προμηθητικὸς, ἡ, όν, providus, prudens.

Προμηθητικῶς, provide, prudenter.

Προμηθὴς, ήος, ὁ ἡ, ὁ, providus ; (2) circumspectus, consultus. A μήδομαι.

Προμηθικὸς, prudenter.

Προμήκης, ους, ὁ ἡ, ὁ, oblongus, prælongus ; (2) proceras. A μῆκος.

Προμηλέα, ante specific tento.

Προμηλόω, ante indico, prænuncio, Gl. Vet. præmonstro.

Προμήτωρ, ορος, ἡ, avia ; (2) prima mater.

Προμηχανάομαι, ante machinor, f. excogito, præpono

Προμιαίνω, ante pollio.

Προμιγῆναι, a. 2. inf. pass. v. προμίγνυμι, Hom. Il. 9, 452.

Προμίγνυμι, & προμισγάω, f. ξω, prius misceo ; προμίσγεσθαι, prius misceor, congredior. Πολλάκις προμιγῆναι, Il. 9, 452.

Προμηνύσκω, præmoneo, Gl. V.

Προμνάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, ambio nuptias pro alio, coeptias alicui concilio, ambio pro alio, aliquid ei concilio. Προμνᾶται δ' αὐτῷ Κλεοπάτρας, Plut. *Metaph.* Ὡς προμνᾷ τί μοι γυναῖκα ; præfagit ? Soph. Oed. Col. 1067.

Προμνηστεύω, fut. εύσω, idem. Ὃς ταύτην αὐτῷ πρόμνηστεύσασθαι τῷ ἰφθίμῳ, Luc.

Προμνηστικὴ, ῆς, ἡ, fol. τέχνη, ars earum, quæ promubæ dicuntur, ars copulandi, seu conciliandi. A προμνάομαι.

Προμνηστῖνοι, οἱ, alter post alterum ; (2) alter ante alterum, alius ante alium. Ἀλλὰ προμνηστῖνοι εἰσίλθετε, μηδ' ἅμα πάντες, Hom. Odyss. 21, 230. Ex πρὸ, & μάρω.

Προμνήστρια, ας, ἡ, nuptiarum conciliatrix, pronuba. A προμνάομαι.

Προμνήστρις, ιδος, ἡ, idem & ab eod.

Προμοιρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui præmaturo fato cubit, vel ante fatum occidens. Ex μοῖρα.

Προμολέω, vel προμόλλω, prodeo, progredior ; προμολὼν ἄδε, procede huc, Il. 18, 392.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, vestibulum, per quod patet aditus. A προμόλλω.

Προμολὼν, vide προμολέω.

Προμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, [illegible] πρόμαχος, per contractionem.

Προμοχθέω, f. ήσω, plantaria facio ; (2) ex flolombus propago, Gl. Vet. propago.

Προμοχθέω, ῶ, fut. ήσω, prius adfligor, prius laboro. Ἄξια δ' ἡμῖν προμεμοχθήκασι Σκύθαι, Lur. Supp. ult.

Προμύειν, initio, prius initio. Hinc

Προμύησις, εως, ἡ, initiatio.

Προμύθιον, ου, τὸ, fabulæ præfatiuncula ad mores informandos & vitæ usum accommoda. Ex πρὸ, & μῦθος.

Προμυλέα, ας, ἡ, statua, quæ ante molas poni solebat, Dea quæ molis præsidere credebatur. Ex πρὸ, & μύλη.

Προμυλία, ας, ἡ, idem & ex iisd.

Προμυλλαίνω, productis labris os contraho ac comprimo, extensa labra contraho. A πρὸ, & μυλλὸς, curvus.

Προμύσσω, vel ύττω, f. ξω, emungo ; (2) pecunias extorqueo, aut mercedem exigo.

Πρόναον, ου, τὸ, vestibulum seu atrium templi, Gl. V. ante templum, vestibulum.

Πρόναος, ου, ὁ ἡ, ὁ, ante templum situs.

Προναυμαχέω, ῶ, fut. ήσω, ante aliquem vel alicujus tuendi gratia prælio navali dimico. Προναυμαχήσειε Πελοποννήσῳ, Herod.

Προνέμω, tribuo ; (2) progredior ; *pro* pascendo seu depascendo. Ἴδε δ' ὅτι φρονέουσ τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης, Soph. El. 1400.

Προείεμαι, prodeo, progredior.

Προνεύω, prominео, propendeo, prochnor.

Προνέω, f. ήσω, prius accumulo.

Προνηστεύω, f. εύσω, jejuno ante.

Προνικάω, προνενικηκότες, qui ante vicere.

Προνοέω, ῶ, fut. ήσω, consulo, prospicio, provideo, Ph. προνοῶ σοι, prospicio tibi, Ph. προνόησον, provide. Gl. V. a. 1. imperat. προνοηθὲν, consultum, Ph. a. 1. part. pass. Οὐ τὰ πάντα ἐκείνοις προνοῶν, Thuc. Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων, μάλιστα μὲν οἰκείων οὐ προνοεῖ, 1 Tim. Ὥσπερ οἱ πατέρες προνοοῦσι τοῖς παισὶν, Xenoph. Cyr. 8, 1.

Προνοήσας, aor. 1. part. act. v. προνοέω.

Προνοητὴς, οῦ, ὁ, provisor, procurator, Gl. V. providus. A πρόνοια.

Προνοητικὸς, ἡ, όν, providendi solertiam habens, vel ad providendum propensus, Ph. providus. A προνοητὴς.

Προνοητικῶς, *ώτερον*. provide vel prospicienter, Ph. providenter.

Προνοητικώτατος, providentissimus, Gl. V.

Πρόνοια, ας, ἡ, providentia, consultum, provisio, consultatio, consilium, Ph. prospicientia, Gl. V. A πρόνοος.

Προνομαία, ας, ἡ, elephanti præda. A προνομεύω.

Προνομεία, ας, ἡ, deprædatio, quæ fit a militibus pabulatum egressis. Ab eod.

Προνομεύτας, οῦ, ὁ, prædator, Strabo. lib. 15.

Προνομεύω, fut. εύσω, pabulatum egredior ; App. in B. Mithridat. (2) prædationibus intento, captivum abduco. A

Προνομὴ, ῆς, ἡ, egressio pabuli causa, pabulatio, frumentatio ; (2) direptio, & præda ipsa. A πρὸ, & νέμω.

Προνομία, ας, ἡ, privilegium ; (2) direptio. Ex πρὸ, & νόμος. Unde

Προνόμιον, ου, τὸ, idem.

Πρόνοος, *contr.* πρόνους, ου, ὁ ἡ, ὁ, providus, prudens.

Προνεμόμενοι, nom. plur. præf. pass. med. *contr.* pro προνεμόμενοι, a προνέμω.

Προνοητικός, providentior.

Προνοσέω, ante ægroto.

Προνοστίζω, f. ίσω, prius humecto, ante madefacio.

Προνουμηνία, ας, ἡ, antenovilunium, dies, qui præcedit novam lunam.

Προνυκτίς, ἡ, (1) præceps, promptus, paratus, facilis. Ex πρὸ, & ἐνιαυτός.

Προνώτιον, ου, τὸ, idem quod

Προνώτιος, ου, ὁ, ἡ, (1) compitalis. (2) compitalicius. Ex nnd.

Προνωπής, ής, ὁ, ἡ, foris observans.

Πρόνωπος, ὁ, ἡ, idem quod προνωπής.

ΠΡΟΞ, οκός, ὁ, ἡ, hinnulus, damula.

Προξενέω, ῶ, fut. ήσω, fum hospes publicus, hospitio excipio nomine civitatis; (2) fum interpres & conciliator verfurarum, aliorumque contractuum, Gloff. Vet. προξενῶ, ſtipulor. Ταυτῶν ζοι τῶν εὐδαιμόνων προξενήσω, Luc. Ἐγὼ ὁ πρόξενός τυγχάνω τῶν Ἡρακλειωτῶν, Dem. Πειράσομαί ζε πρόξενον, Eur. Med. 724. Ἡμεῖς δ' ἀλλα προξενήσομεν, id. Ion. 336. Ἔλαφοι ἐδιδάσκοντο ἵππων κρέα προξένησαν, Plut. de Solert. Animal. A πρόξενος. Hinc

Προξένησις, εως, ἡ, conciliatio, Gl. V.

Προξενητής, οῦ, ὁ, pararius, interpres & internuncius ad pacifcendum ſeu ſtipulandum, Gl. V. proxeneta, conciliator. Hinc

Προξενήτρια, ας, ἡ, conciliatrix, pronuba.

Προξενητικός, ή, όν, ad proxenetam pertinens; (2) qui proxenetæ ſolvitur.

Πρόξενος, ου, ὁ, ἡ, qui peregrinos nomine totius civitatis hoſpitio excipit, hoſpes publicus, qui cavet etiam ne ei civitati aliquid incommodi a ſuis civibus adjungatur; (2) privatus quocum civitas aliqua publice hoſpitium fecit, cui opp. ἰδιώτης; (3) qui aliquid *negot.* civitati nomine procurat, ſeu procurator alicui, ſeu qui alicujus rei auctor eſt, (4) conciliator, v. c. nuptiarum; (5) *Interp.* Lyſ.

Προξηραντήρια, prius ficta fructione frico.

Προξυσία, ante rado.

Προσάγωγεύς, έως, ὁ, ductus, præ-ſtio.

Προσαγωγός, ὁ, dux, antecefſor.

Πρόσοδος, ου, ἡ, præda, Gl. V. Ab ὁδός.

Προσαιπερία, vam aperio, præeo. A

Προσαιπερίτωρ, ορος, ὁ, ἡ, dux viæ.

Προσαιρεσιόπεια, ας, ἡ, q. d. antepaſſio; (2) morbi præludium, ſigna, motus, adventus morbi; (3) perturbatio. Ex πρὸ, & πάθος.

Προσαιρεσιόπειος, α, ον, præſtruens, viam præſtruo, viam patefacio aut præbeo; (2) præpa & quaſi imbuo; (3) *tutor* & adjutor ſum, exemplum præbeo. Προσαιρεσιόπειε τοῦ λυκάρχου τῶν παιδικῶν αὐτῶν, Plutarch. Προσαιρεσιόπειε δεῖ τὰ τετυπωμένα πρὸς τὰς ὑστέρας διατριβάς, Ariſtot. Προσαιρεσιόπειε τὰ μόρια ταῦτα γινόμενα, ἢ προσαιρεσιόπειε πρὸς ἢ ἀφροδισιασμούς, Ariſtot. Probl. 4, 12. Hinc

Προσαιρεσιόπευσις, ἡ, ἐν, prævius, viam præſtruens.

Πρόσαιρεσις, εως, ἡ, præludendi ſeu exeundi actio; (2) incrementum, Gl. Vet. proceſſus, proceſſio. Sed πρόσαιρεσις, εως, ὁ, ἡ, qui viam præit, præcurſor.

Προσαιρεσιόω, & προσαιρεσιόομαι, ῶσω, ante concilio.

Προσαιρέσιμον, ου, τὸ, ſum mihi reddo in futurum.

Προσαιρέσιμος, ου, ὁ, ἡ, ante habito.

Προσαιρεσιόομαι, ῶμαι, ædifico ante, præſtruo.

Προσαιρεσιόω, præſtruo, præmolior, præparo; it. paulatim colligo, concipio, ut iram, odium, &c.

Προσαιρεσιόσις, ἡ, præparatio, præſtructio.

Προσαιρεσιόσιμος, ον, ex præparato, cum præparatione.

Προσαιρεσιόζομαι, fut. ίσομαι, præmio utor, præmior. A προσαιρεσιόν.

Προσαιρεσιόσιμος, ὁ, ἡ, ὁν, ad exordium ſeu præmium pertinens. Ab eodem.

Προσαιρεσιόσσω, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro προσαιρεσιόσεαι, a προσαιρεσιόζομαι.

Προσαιρεσιόν, ου, τὸ, exordium, quo cantores & citharœdi præludunt, præcentio, Ph. (2) exordium, præfatio; (3) primordium; (4) hymni; (5) ſimulatio & ambages, quæ ſimulandi & fallendi cauſa fiunt. Ab ἀμέω.

Προσίχομαι, præcedo; imperf. προσιχόμην.

Προσόλλυμι, ante perdo.

Προσομαλίζω, fut. ίσω, ante complano vel lævigo, præmitigo.

Προσόμνυμι, vel προσόμνυω, fut. ομόσω, præjuro, prius juro, ſeu ante juro. Προσόμοσαντός δέ μοι ἀνδρὸς, Dem.

Προσομολογία, ας, ἡ, fut. ήσω, prius ſeu ante profiteor, προσομολογήσεις, qui in conteſſo eſt, aor. 1. part. paſſ.

Προσομοσία, ας, ἡ, vid. προομοσία.

Προσοπάζω, ῶ, f. άσω, ante allo, torreo.

Προσορᾶν, προσόψομαι, prospiciendum. A πρόσοπος.

Πρόσοπος, ου, ὁ, qui rem proſpicit, qui prævidet & ante ſpeculatur. A

Προσόπομαι, fut. όψομαι, proſpicio, prævideo.

Πρόσοπος, ου, ὁ, ἡ, prævifus, præcognitus; (2) manifeſtus, qui ante noſtros eſt oculos; conſpicuus. A πρόσοπος.

Προουρατικός, ὴ, όν, prævidendi ſeu providendi peritus; (2) providus.

Προουρατός, ὴ, όν, qui prævideri vel provideri poteſt. A

Προορᾶω, ῶ, ante me video, prævideo, Ph. propicio, provideo, Gl. V. prævideo, προορῶμαι, vereor, timeo quod prævideo, præcaveo, Gloſſ. Vet. Οὐδὲ σοὶ τῶν χρημάτων προορᾶτε οὐδέν, φείν, &c. Dem. Phil. 1. Πάντ' ἀ προσήκ προορᾶμενοι, id. Phil. 2.

Προοριζόω, f. ίσω, ante lucem ſurgo.

Προορίζω, fut. ίσω, præfinio, prius definio, prius conſtituo, deſtino. Προώρισας ὑμᾶς εἰς οἰκοδομήν, Epheſ. 1, 5. προορισθέντες, ib. 11. Hinc

Προορισμός, οῦ, ὁ, præfinitio, deſtinatio.

Προοσμάω, ῶ, fut. ήσω, ante concato.

Προοχεύομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, præſulto.

Προοχεύομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, præſulto. A

Προοχεύς, έως, ὁ, præſultor. A

Πρόσω, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro πρόσσο, a πρόσημι, pro πρόσω.

Προοφείλω, prior debeo, ante debeo. Καὶσί γέ τι πρόσφειλ κακόν, Eur. Iph. in Taur. 523. Κακὸν ἄρα ταῖς πλουσίαις τι πρόσφειλε μέγα, Anſt. Veſp. 2.

Προοχθέω, f. έσω, prior inco, prior ſalio.

Πρόσχω, ής, ἡ, prominens locus, eminentia. A πρόσχω, *prominco.*

Προοψίς, ίδος, ἡ, viſio rei futuræ, proviſio. A πρόοψομαι.

Πρόσταλος, έως, ὁ, ἡ, prominens, protuberans. Ex πρὸ, & πίνυμι, *fig.*

Προπάθεια, ας, ἡ, q. d. antepaſſio; (2) morbi præludium, ſigna, motus, adventus morbi; (3) perturbatio. Ex πρὸ, & πάθος.

Προπάθημα, το, idem.

Προπαιδεία, ας, ἡ, quod docetur ante philoſophiam & theologiam, primæ diſciplinæ, Gl. V. rudimentum.

Προπαιδεύματα, ων, τὰ, rudimenta. A

Προπαιδεύω, ante inſtituo ſeu doceo.

Προπαίζω, præludo, præmeditor.

Πρόπαις, αιδος, ὁ, puerorum producior, lenio, mango.

Πρόπαλαι, *Adv.* jam olim, jam dudum, jampridem, jam diu.

Προπαλαιός, ὰ, ὸν, ὁ, ἡ, pervetuſtus.

Προπανσία, fut. *Ion.* ante luctor. Ἔξεστι προπαλαίσας, Hdod.

Πρόπαππος, ου, ὁ, avi pater, proavus, Gloſſ. Vet. etiam atavus.

Πρόπαρ, *Adv.* ante, e regione.

Προπαραβάλλω, ante promitto, f. depondeo.

Προπαραδίδωμι, fut. δώσω, ante trado, ante docco, (2) prodo, ap. Lyc. ſi fictio fana, *Eum.*

Προπαρηγορέω, ῶ, præmoneo. Gl. V.

Προπαρασκευάζω, ante accipio.

Προπαραλήγω, -λήξω, antepenultimo.

Προπαρασημαίνω, προπαρασημάνθην, ante notatum eſſe, ante demonſtratum. Vox Gramm.

Προπαρασκευάζω, fut. άσω, ante paro, longe ante prio, præmunio, Gloſſ. Vet. præparo. Τοῖς μέλλουσι ἐσθίειν παισὶ προπαρασκευάζει πάντα, Xen. Hinc

Προπαρασκευαστικός, ὴ, όν, præparationi ſerviens, f. aptus.

Προπαρασκευή, ῆς, ἡ, præparatio.

Προπαρατείνω, ante, (f. alium, f. locum) aciem inſtruo.

Προπαρατελεύτιος, antepenultimus, Gl. Vet. Ex πρὸ, παρὰ, & τελευτή, ſis.

Προπαρατίθημι, prius appono; τίθεμαι, prioni loco appono, in cœna, convivio.

Προπαρέχω, fut. ξω, p. ἔσχηκα, ante præbeo. Προπαρέχηκας ἑμαυτὸν σοὶ σύμμαχον, Xen. Cyr. 5, 3.

Προπάρεσθε, vel προπάρειμεν, ſequente vocali, ante, ante oculos, in conſpectu.

Προπαροξυντικός, ὸ, qui ſæpe in multis vocabulis acutum in antep. ponit,

Προπαροξυτόνησις, ἡ, poſitio acuti in antep.

Προπαροξύτονος, ὁ, ἡ, ὸν, qui in antepenultima ſyllaba acutum habet.

Προπαροξυτονέω, cum acuto in antep.

Προπαροξύνω, in antepenultima ſyllaba acutum pono.

Πρόπας, ασα, αν, univerſus, totus; πρόπαν ἦμαρ, toto die. Πρόπαντας ἄξεις πανδαισίᾳ ἀγελείοις, Lyc. 655, Hom. Il. 1, 600.

Προπαστάς, άδος, ſella diſcubitoria.

Προπάσσειν, τό, veſtibulum thalami.

Προπάσχω, ante patior, prius vel prior patior. πρόπαθεν, qui prior accepit beneficia. Οὐδὲν ἀγαθὸν προπεποιθυῖα, Xen. κακὸν, Plato.

Προπατρικός, ὴ, όν, ad avum ſeu avos vel ad progenitores pertinens; (2) a progenitoribus proveniens. A

Προπάτωρ, ορος, ὁ, avus; (2) primus pater, generis auctor. Ex πρὸ, & πάτηρ.

Προπαύομαι, ante, dudum deſino.

Προπείθω, ante perſuadeo.

Πρόπειρα, ας, ἡ, tentamentum, periculum, quod de re fit antequam illam aggrediamur.

Προπειράζω, protempto, Gl. Ver. prætento.

Προπειράω, ῶ, & προπειράομαι, ῶμαι, idem.

Προπεμπήσιος, ὁ, ἡ, ὸν, quo proſequimur & deducimus aliquem abeuntem.

Προπεμπτικός, ὴ, όν, idem.

Προπέμπω, fut. ψω, prior mitto, mitto ante, præmitto, (2) deduco, proſequor, comitor, Gl. V. præmitto, ante ambulo, proſequor; προπέμπεσθαι, proſequitur, Ph. προπέμψαντες, proſecuti ſunt, Ph. aor. 1. imperat. προπεμψάτωσαν, proſequantur, Ph. aor. 1. conj. Ἡ γὰρ προπέμπει, Anacr. 23, 9. Ἀπόντα γ' ἢ κἀν τῷ πρόσθεν ἐπεσπόμην ἐγώ, Xen. Cyr. 1. 19

Προπέτής, ές, præceps.

Προπεπαιθότες, *Ion.* pro προπεπιθότες, *aliquid intellexerunt*, nom. pl. part. perf. 2. act. verbi πρόπιθομαι pro πρόσθομαι.

Προπετάλλω, fut. ᾶλῶ, ante concoquo. Προπεπάλθαι χολὴ *Ariſt.*

Προπεπλίσσω, f. ξω, circumdo, circumvolvo; (2) circumduco, ante inſtico.

Προπερισπάσθαι, ῶμαι, fut. άσομαι, circumflexum in ultima ſyllaba pono. Hinc προπερισπασμένος circumflexus in antepenultima ſyllaba habens, προπερισπασθείσα, circumflexus in penult. pon.

Προπερισπασμένος, *Adv.* cum circumflexus eſt in antepenultima ſyllab.

Προπερικαίτω, fut. ξω, ante circumcurro circumdo, f. circumcludo, ſcarifico.

Προπέρυσιν, anno tertio ante.

Προπερυσινός, ὴ, όν, qui eſt anni ante præſentem tertii.

Προπεσοῦσα, acc. ſing. m. g. aor. 2. part. act. v. προπίπτω, pro προπίτω.

Προπετάζω, ſeu προπετανύω, & προπετάννυμι, in anteriori parte expando vel tendo, prætendo. Τμᾶς αὐτὸς προπετάσαντες ἡμεῖς προπεμψάμεθα ὑμπρόσθεν, Xen. Cyr. 4, 5.

Προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, præcipitatio, Ph. protervia, procacitas, protervitas, petulantia, temeritas; proclivitas, propenſio. A πρόπετες. Unde

Προπετεύομαι, peperam, temere, præcipiter ago, Ph. lascivio.

Προπετῆ, acc. ſing. pro πρόπετίαν, a

Προπετής, ές, ὁ, ἡ, proclivus, prominens, præceps, proclivis, qui pronus ferri vel ruere, Ph. perperus, protervus, temerarius, procax,

πρόκειμαι, petulans; προπετῆ, præcipiti, Ph. προπετεῖς, lasciui; temeratores, Ph. Ex πρό, & πίπτω, prò πίπτω, cado.

Προπετῶς, *Adv.* præcipitanter, temere, inconsiderate, Ph. perperam, proterve.

Προπεφραδμένα, nom. plur. perf. part. pass. n. g. *Dor.* pro προπεφρασμένα, a προφράζω.

Προπήγνυμι, f. ξω, prius congelo, prætigo.

Προπηδάω, ῶ, fut. ήσω, prosilio; προπηδᾶ, emicat, Ph. Οἱ δ' αἰεὶ προπηδῶντες τῶν δεσποτῶν, ἀκόντιζον, Ælian. V. H. 49, 46.

Προπηλακίζω, fut. ίσω, probro & ignominia adficio, per contumeliam derideo; (2) feminam petulanter contrecto, illudendi causa; (3) stupro per vim & licentiam; προπηλακισθεὶς, ignominia affectus, aor. 1. part. pass. Βερίας φέρα ——προπηλακιζομένας ὑμᾶς ὑπὸ Εὐριπίδου, Aristt. Θεσμ. 393. Προπηλακίζετο ὑπὸ τῶν δημοτῶν τῶν Ὠρειτῶν, Dem. Phil. 3.

Προπηλακισθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi προπηλακίζω. Unde

Προπηλάκισις, εως, ἡ, contumelia, jurgium.

Προπηλακισμός, ῦ, ὁ, idem v. προπηλακίζω.

Προπηλακιστικῶς, contumeliosè.

Προπίνω, propino, præbibo, poculo provoco, *metaph.* in gratiam alicujus alium prodo, per proditionem trado, concedo, largior. Ἐπὶ λωτίνοις τοῖσιν Στρίβας Δίλῳ προπίνει, Anacr. 4, 3. Πιὼν δέ μοι δίδωσι τὸν οἶνον, ὃν προπίνῃ, id. 9, 29. ταῖς γυναιξὶν, Ælian. V. H. 3, 15.

Προπίνουσα, propino, bibendum do.

Προπίπτοντας, acc. pl. part. præs. act. verbi προπίπτω.

Προπίπτω, procido, ante cado, vel occumbo; (2) procido, præceps feror; προπεσὼν, prolapsus, a. 2. part. Οἱ δ' προπεσόντες ἔφασαν, proclinati, Odyss. 12, 194.

Προπίσσω, ante (sc. rem cognitam) credo, prius fidem habeo.

Προπλέω, fut. εύσω, q. d. navigo, in navigatione priorem locum obtineo. Hinc

Πρόπλους, *contr.* πρόπλους, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, ὁ ἡ, qui in navigatione explorandi causa præmittitur.

Προπλώω, idem quod προπλέω.

Προποδηγὸς, οῦ, ὁ ἡ, ὁ ἡ, qui ante anteit.

Προποδίζω, f. ίσω, procedo, progredior. Ταραπιδια προποδίζωι, Il. 13, 158.

Προποιέω, ῶ, fut. ήσω, ante vel prius facio; προποιηθεὶς, ante factus, a. 1. part. pass.

Προπολεμέω, belligero pro, propugno.

Προπολεμιστήριον, ου, τὸ, firmum propugnaculum. A pr.

Προπολέμιος, ος, ὁ ἡ, ὁ ἡ, bellum præcedens; τὰ προπολέμια, quæ ante bellum rite incipiendum fieri vel debent, vel solent. Ex πρὸ, & πόλεμος.

Προπόλευμα, ατος, τὸ, ministerium, R. A

Προπολεύω, f. εύσω, ministro. A πρόπολος.

Πρόπολις, εως, ἡ, ea pars urbis, quæ in ipso statim aditu occurrit.

Προπολιτεύομαι, f. προπολιτεύσομαι, ante jam gesti fc. honores.

Προπολλὰ, *Adv.* multo ante. A πολὺς.

Πρόπολος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, anteambulo; (2) famulus, qui hero suo præit; minister. Ex πρὸ, & πολέω, πολῶ.

Πρόπομα, ατος, τὸ, potio omnium prima & ante cibum hausta. Ex πρὸ, & πίνω.

Προπομπεία, & προπομπία, ας, ἡ, deductio, cum honoris causa alicui præimus; (2) deductio in pompa solemni. A

Προπομπεύω, f. εύσω, in solemni pompa præco vel præferor. Τὰ μυστηρίοις προπομπεύσας, Heliod. A

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, præmissio; (2) prosecutio; deductio & comitatus, quo prævia turba in pompis solennibus anteit ferculis pomparum.

Προπόμπος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, qui præcundo fit; (2) idem quod

Προπομπὸς, οῦ, ὁ ἡ, ὁ ἡ, anteambulo, prævius deductor. A πομπή.

Προπονέω, ante labore frangor & fatigor, prælaboro; (2) ante laboro. Ὅσῳ ἂν μᾶλλον προπονήσας τις ἐπ' ἀντὶ ἀπίοι, Xen. Cyr. 7, 30.

Προπορεύομαι, præeo, anteeo, præcedo, procedo. Ἡμᾶς αὐτὰς προπεπόμπτας ἡμῶν προπορεύεσθαι ἐμπροσθεν, Xen. Cyr. 4, 8.

Προπορεύω, fut. εύσω, prius trajicio, transmitto; (2) præmitto.

Προπορίζω, f. ίσω, ante paro seu comparo.

Πρόποσις, εως, ἡ, potio omnium prima & ante cibum hausta; (2) propinatio. A προπίνω.

Προποτίζω, ante bibendum præbeo.

Πρόπους, οδος, ὁ, cui sunt grandes pedes; (2) stella ante pedes Geminorum; πρόποδες, pedes anteriores, & prominentia in montibus.

Προπράττω, f. ξω, prius vel prior facio.

Πρόπριν, ὁ, benevolus, Pind. *Ern.*

Προπτλώσσω, ίσω, ὁ ἡ, ὁ ἡ, id. quod πτλώσσω, Il. 3, 210.

Προπροδιόζομαι, v. προδιόζομαι.

Προπροθέω, v. προθέω.

Προπυκαλύπτομαι, usquequaque obvolvo.

Προπυροκαταίδω, *Adv.* antrorsum cum impetu.

Προπυροκυλίνδομαι, provolvor. Προπυροκυλινδὸ μὴν πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, Il. 22, 221.

Πρόπυρμνα, *Adv.* funditus, prorsus. Ex πυρμὸς, *extremus.*

Πρόπλασμα, ατος, τὸ, offensio.

Προπλάω, offendo.

Πρόπτυω, f. ύσω, insputo, prius exspuo.

Πρόπτωσις, εως, ἡ, prolapsio, procidentia. A προπίπτω.

Πρόπτωτος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, prociduus, caducus.

Προπτωτικὸς, ὴ, όν, temerarius. A pr.

Προπύλαιον, τὸ, vestibulum domus, locus inter portam & viam interjectus. A πύλη.

Πρόπυλον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Προπυνθάνομαι, f. προπύθομαι, prius audio seu intelligo, præsentio, vel præsentisco; (2) prius interrogo.

Προπύργιον, τὸ, propugnaculum. A

Πρόπυρος, ὁ, idem.

Προπυρετάσσω, ante febri laboro.

Προπυρεύω, ante calefacio, foveo.

Προπωλεῖον, ῶ, fum propola, & fimpl. vendo.

Προπώλης, ου, ὁ, propola; προπῶλαι, dardanarii, Gl. V. *Angl.* **Brokers.** A πωλέω.

Προρέω, vel προῤῥέω, profluo.

Προρόφησον, & προροφέω, ante forbeo.

Προρρήγνυμι, prorumpo.

Προῤῥηθεὶς, prædictus, aor. 1. part. A προείρηκα.

Πρόῤῥημα, ατος, τὸ, prædictio, prædictum.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium.

Προῤῥητικὸς, ὴ, όν, vaticinans, vates.

Πρόῤῥητος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, prædictus. Ab eod.

Προῤῥίζα, & προῤῥίζον, *Adv.* stirpitus, radicitus. A

Προῤῥίζω, ῶ, ὁ ἡ, ὁ ἡ, qui una cum radice est, Hom. Il. 11, 157. Ex προ, & ῥίζα.

Προρυθμίζω, præmedior, Gl. V.

ΠΡΟΣ, *prep. cum Gen.* a, ab, erga, adversus; *cum Dat.* ad, apud, usque; *cum Acc.* in, apud, inter, ad, per, contra, propter, juxta, circiter. *Absolute* præterea. Πρὸς τί σ' ἱερεῖς, cur queris? Soph. Trach. 224. Οὐ γὰρ ἀρχὴ ἴσος φῶς ἐστὶν, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις, ab. Eur. Supp. 406. Πρὸς τ' ἄκρας ἦεν, et ad montis cacumen est, Dion Halicarn. lib. 10. Προς ἑαυτὴ τὸ λόγιον ἐλάμβανεν. Suam in rem oraculum interpretatus est, Zosim. lib. 2. Ἐλπίσας τὴν νύκτα πρὸς τῶν νικώντων ἔσεσθαι, Appian. in Lybic.

Προσάββατον, ου, τὸ, initium Sabbati, seu dies Sabbatum præcedens, Ph. cœna pura, Al. Gl. Vet. Ante Sabbatum.

Προσάββατος, ου, ὁ ἡ, ὁ ἡ, Sabbatum antecedens. Ex iisd.

Προσάγαγε, *sic probatur*, 2. f. a. 2. imper. act. *Att.* pro πρόσαγε, a προσάγω.

Προσαγανακτῶ, indignor, insuper, f. ultro.

Προσαγγελία, ας, ἡ, nuncius vel nuncium, Gl. V. delatio. Ex πρὸς, & ἀγγελία.

Προσαγγέλλω, defero, indico apud; interpello, Gloss. Vet. προσαγγέλλει, adlegat, adfignat, Ph.

Προσαγγελτὴς, οῦ, ὁ, interpellator, Gl. V. delator. A præc.

Προσαγελάζω, adgrego, Gl. V. Ab ἀγέλη.

Προσαγήλαι, ab inusit. προσαγάλλω, honore afficere, colere.

Προσαγνοέω, ῶ, insuper vel præterea ignoro.

Προσαγορεύω, emendo addo ει, quod ante habebam

Προσαγόρευμα, ατος, τὸ, appellatio.

Προσαγόρευσις, εως, ἡ, compellatio, salutatio.

Προσαγορευτικὸς, ὴ, όν, compellativus, salutativus, vel salutatorius. A

Προσαγορεύω, compello, saluto. Ἀριστοτέλης λέγει —— ἡ Πυθαΐδα τὴν Ἀπόλλωνα ὑπαρξάμενον προσαγορεύσαι, Ælian. V. H. 2, 26.

Προσαγρυπνέω, noctem insomnem duco, in re aliqua, invigilo alicui rei.

Προσάγω, f. άξω, adduco, adhibeo, Gl. Vet. (2) appello; (3) impono, ostero, Gl. Vet. προσάγομαι, adducor, Ph. προσαγόμενος, adductus, Ph. a. 1. pass. Ἐπὶ δὲ αὐτὰ τοῖς τείχεσιν οὐ προσαγάγωσιν, Dem. Phil. 3. *in mid. eft* ad me adduco, allicio, concilio; (2) in poteftatem adduco, (3) cogo, vel man in partibus vel ordine ad partes; (4) accedo; (5) fumo, v. c. cibum, medicamentum. Hinc

Προσαγωγεὺς, έως, ὁ, qui adituni præbet, admiffionalis; (2) conciliator, interpres, Gl. V. fequeftèr, emiffarius.

Προσαγωγὴ, ἡ, acceffus, oblatio, Gl. V. Ἐκ προσαγωγῆς, fenfim & per inte vatla, *Luc.*

Προσαγωγὸς, ὸ, ὁ ἡ, ὁ ἡ, vim habens allicienda pellax, illecebrofus. A προσάγω.

Προσαγωνιστὴς, οῦ, ὁ, adjutor.

Προσαδικία, injuria ultr illato.

Προσάδω, accino. Τὴν ὥρην προσάδων, Ælian. V. H. 14, 23.

Προσαθροίζω, aggrego, aggero. Gl. V.

Προσαιονάω, adfpergo, perfundo.

Προσαιρέομαι, έσομαι, allego, insuper deligo; προσαιρεῖ, adficifit, Ph.

Προσαίρω, affero, exhibeo; *inpr.* cibum; (2) ingero; (3) fumo. Ex πρὸς, & αἴρω, tollo.

Προσαισθάνομαι, fut. σθήσομαι, fimul fentio.

Προσαίσσω, f. ξω, ruo vel prolilio in. Προσαίξας Ὀδυσῆα, Odyss. 22, 237.

Προσαιτέω, insuper peto; (2) ἐπὶ ξένῃ peto, mendico. Προσαιτῆσ' ἔμολεν ἐξιπύρους θιῶν θυμέλας, Eur. Supp. 64. βίοτον, id. Hel. 797. τὸν ἐντυγχάνοντας, Hocr. Hinc

Προσαίτης, ου, ὁ, qui stipem petit, mendicus.

Προσαιτητὴς, οῦ, ὁ, mendicus.

Προσαιτίσομαι, ίσομαι, fut. ίσσομαι, insuper accuso, vel

Προσακοντίζω, insuper acuo.

Προσακοντιστὴς, οῦ, ὁ, jaculis confector.

Προσακούω, fut. ούσομαι, insuper audio. Προσακούσασα τὸν τοῦ θεοῦ, Æl. V. H. 2, 32.

Προσακολουθέω, fut. ήσομαι, velitationem cito, velitarem pugnam ineo.

Προσαγόμενος, adducendum. A προσάγω.

Προσαλείφω, fut. ψω, allino, seu illino. Ἡ δ' ἀυτὸν Ἐρχομένη προσάλειφεν ἰκάστῳ φάρμακον ἄλλο, Odyss. 10, 392.

Προσαλίσκομαι, insuper capior; (2) insuper condemnor. Κατὰ προσαλισκόμενα, Aristt. Ach. 707.

Προσαλλάσσω, f. άξω, immuto, vario. Ἐπιτρέπειν προσαλλάξαι τ' φύσιν, *Anet.*

Προσάλλομαι, adfilio. Προσάλλεσθαί σε δείσῃ ὡς τὰ κωμάρια, Xen. Cyr. 8, 31.

Προσάλπιγξις, ἡ, cantus tubæ ante prælium, &c. A σαλπίγξ.

Προσαμάομαι, ἄσομαι, fut. ήσομαι, insuper aggero, accumulo.

Προσάμβωσις, pro προσανάβασις.

Προσαμίγνυμι, insuper mulgeo.

Προσαμιλλάομαι, æmulor.

Προσαμύνω, insuper auxilior, auxilior; (2) ultra propello vel arceo. Ἔτειτα δή τ' ἐπὶ πρῶτα μάχεσθαι, Il. 5, 139. Ὅτ' ἐπὶ δοῦπτα προσαμῦναι, ib. 16, 509.

Προσαμφιάω,

Προσαμφιῶ, insuper induam, f. 2. a προσαμφίημι.

Προσαναβαίνω, f. βήσομαι, adscendo. Φίλι, προσανάβηθι ἀνώτερον, Luc. 14, 10.

Προσαναβάλλω, una projicio, s. ejaculor, impr. surtum.

Προσαναβασις, εως, ἡ, adscensus.

Προσανάβηθι, adscende, 2. sing. aor. 2. imper. act. a προσαναβαίνω.

Προσαναγινωσκω, lego.

Προσαναγκαζω, f. ζω, insuper cogo; (2) arcte adstringo quid vel abprimo. Προσωναγκαζε τοὺς ὠμοὺς τοῦτο παρεῖναι, Xen. Cyr. 8, 5.

Προσαναγραφω, insuper scribo, etiam adscribo.

Προσαναγω, adduco, sed versus superiora.

Προσαναδέχομαι, expecto, sc. ut accedat, addatur.

Προσαναδιδωμι, do, trado, sc, post alia.

Προσαναθλιβω, fut. ψω, insuper comprimo.

Προσαναιρέω, insuper occido, contrucido, in[illegible] pondeo, (2) tollo, everto; (3) in[illegible] incipio. Προσανεῖλον ἢ τὰς παῖδας [illegible], Herodot. τόλε, ν, Thuc.

[illegible] impendo, ultro impendo.

Προσανειμαι, f. νεισομαι, deditus & addictus sum, vel devovi me & velut consecravi.

Προσανακινέω, in oculis alicujus quatio, vel terebro causa, vel incendendi; hinc ostento.

Προσαναιδομαι, f. αύσομαι, defleo apud vel una defleo, Gl. Vet. προσανακλαίω, collacrymo. Δεῖ με δεῖ προσανακλαύσασθαι τὰς τῆς οἰκήσεως ξυμφορὰς, Synes.

Προσανακλινομαι, accumbo, sc. juxta quam; (2) adjaceo.

Προσανάκλισις, εως, ἡ, accubitus, acclinatio, situs juxta quid.

Προσανακοινουμαι, ῶμαι, communico cum aliquo.

Προσανακουφιζω, sublevo.

Προσανακρίνω, ulterius exquiro, s. inquiro.

Προσανακρούω, & ὁμαι, exordior, initium dicendi facio.

Προσαναλαμβάνω, f. λήψομαι, insuper adsumo; (2) adhuno, sumo, R.

Προσαναλέγομαι, insuper recito seu narro.

Προσαναλίσκω, fut. ώσω, insuper sumptum facio, impendo. Εἰς ἰατρὸς προσαναλώσασα ὅλον [illegible] sc. 8, 43. Τῷ νεκρῷ ταῖς ἀμαρτίαις προσαναλίσκειν, Basil.

Προσαναλλομαι, desilio, subsilio.

Προσαναλογίζομαι, insuper cogito.

Προσαναμαλάσσω, mollio, subjecto mollio.

Προσαναμένω, expecto.

Προσαναπαύω, morem revoco alicui.

Προσανανεόω, idem.

Προσανανεόω, f. ώσω, insuper renovo, insuper in memoriam revoco.

Προσαναπαύομαι, adquie[illegible] Vet. τὴν ψυχὴν ἀμαθὲς φίλοι, τοῦτο [illegible] M. Anton 4, 26.

Προσαναπείθω, perluadeo, perluadendo ad ad partes alicujus.

Προσαναστειρόομαι, ubinde tento, ubinde extendo, v. c. nubes.

Προσαναπεμπω, mitto, Gl. Vet.

Προσαναπιμπλημι, replco, reficio.

Προσαναπίπτω, recumbo, seu accumbo.

Προσαναπλατύνω, ἐπλάτυνα, f. ὑνῶ, insimpo, vel adjungo, πώ in opere, vel mendendo in fenestre, προσαναπλατύομαι, adhuereo, Suic. Ἢ πολὺ πρωτεῖον τὸ ἐκεῖ προσαναπλατυνόμενον, Longin. 7.

Προσαναπλέκω, adnecto, adjungo.

Προσαναπληρόω, ῶ, fut. ώσω, suppleo addendo, repleo aut complco. Τὸ γὰρ ὑστέρημα μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ, 2 Cor. 11, 9.

Προσαναπτύσσω, replico, insuper replico.

Προσαναπτω, adjungo.

Προσαναῤῥήγνυμι, prorumpere facio.

Προσανασπάω, suspendo vel appendo.

Προσανασείω, insuper concutio, i. impello; (2) magis muto, s. commoveo.

Προσανασχέλλω, cohibeo, reprimo impetum, v. c. equi.

Προσανατίθημαι, insuper minitor.

Προσανατέλλω, exorior, surgo, attollor.

Προσανατίθημι, & προσανατίθεμαι, insuper impono mihi, insuper suscipio, communico & consilia confero cum aliquo. Εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, Gal. 1, 16.

Προσαναστρέφω, fut. στρέψω, insuper everto; (2) everto.

Προσαναστρέφω, f. θρέψω, alendo corpus reficio, ut carnem recipiat.

Προσαναστρέχω, f. ξομαι, procurro in vel ad; (2) redeo narrando ad superiora.

Προσαναστριζομαι, leniter frico; (2) nova excitatione utor.

Προσαναφέρω, f. προσανοίσω, offero; (2) refero.

Προσαναφυσάω, leniter, paulatim inflo, incipio inflare, sc. tibiam.

Προσαναχρωννύω, exp. transformo me in eosdem colores.

Προσαιδραποδίζω, f. ίσω, præterea in servitutem redigo vel abstraho.

Προσαινέω, insuper edico, addo edicto.

Προσαιρομαι, insuper interrogo.

Προσαίρπω, serpo, seu perrepo ad, vel in. Προσανέρπει τῇ τραχήλῳ, Plut.

Προσαισθάνομαι, ὦμαι, f. ήσω, insuper interrogo.

Προσαισπάσθησαν, *convulsi fuerunt*, 3. plur. aor. 1. indic. pass. verbi προσαναστάω.

Προσαιωρίσκω, una, insuper reperio.

Προσαίχω, nitor, confido, deditus sum, incumbo, exspecto. Προσαίχων ταῖς τῆς Αἰγυπτίων ἀπαρχίαις, Polyb.

Προσαίνομαι, rebellionem, seditionem concito, *in aor. 2. pass. & med.* rebellor, impingor.

Προσανοίγω, fut. ξω, adaperio, aperio.

Προσανοικοδομέω, reædificando adstruo, restaurando ædificatis addo.

Προσανομαίζω, f. άξω, insuper suspiro, vel in ejulatus & fletus etiam erumpo.

Προσαντίλλω, *Poët.* pro προσαντίλλω. Τὼ εἰς οὐρανὸν κάτα προσαντίλλωσαν, Eur. Supp. 689.

Προσαντιπιτάττω, contra jubeo, h. e. imperanti aliquid ipse impero.

Προσαντης, ες, ὁ ἡ ὄν, arduus, acclivis, adversus, præruptus. Ex πρός, & ἄντα.

Προσαντιλαμβάνω, invicem prehendo.

Προσαντλέω, ῶ, haurio, item foveo, R.

Προσαντως, *Adv.* aspere, hostiliter, infeste.

Προσαξιόω, insuper rogo.

Προσαπαγγέλλω, insuper nuncio.

Προσαπαγορέυω, insuper veto, nego.

Προσαπαιτέω, ῶ, f. ήσω, insuper reposco seu exigo

Προσαπαντάω, ῶ, f. ήσω, occurro. Τὸν λήσαρχον οἱονεὶ βασιλέα τινὰ ἑαυτῷ προσαπαντῶντες ὑπεδέχοντο, Heliod.

Προσάπαξ, *Adv.* semel, duntaxat.

Προσαπατάω, insuper decipio.

Προσαπειλέω, ῶ, fut. ήσω, insuper minitor, minas addo. Οἱ ἢ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, Act. 4, 21.

Προσαπειλη, ῆς, ἡ, adjecta interminatio, minæ additæ.

Προσαπεῖπω, insuper veto.

Προσαπέχομαι, insuper officio. Νῦν τί εἰσιν αὐτὰ κατέβρακτοι τριακόσιαι, καὶ ἑτέρας προσαπέχουσι, Appian. B. Mithridat.

Προσαπηδάομαι, insultor alicui.

Προσαπήρχομαι, insuper discedo.

Προσαποβάλλω, insuper amitto. Προσαποβαλεῖς ἂρ αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα, Aristot. Nub. 12 8.

Προσαποβλέπω, adspicio.

Προσαπογυμνόω, detero, R.

Προσαποδείκνυμι, demonstro insuper. Δεῖ ἢ προσαποδεῖξαι ἐτι, Plat. Phæd. 19.

Προσαποδίδωμι, addo.

Προσαποδύομαι, f. ύσομαι, præterea exuo.

Προσαπόθεσις, εως, ἡ, adhgnatio, abjectio, amissio.

Προσαποθνήσκω, insuper vel etiam morior.

Προσαποκρίνομαι, f. νοῦμαι, ultra respondeo, seu plura respondeo, quam interrogatus fuit. Οὐτος, ἐφη, προσαποκρίνῃ τοῖς ἐρωτῶσι μόνοις, Plato. Hinc

Προσαποκριτέον, *Adv. Pos.* ultra respondendum est.

Προσαπολείνω, f. ενῶ, insuper occido. Ὅτῳ ἂ κ̀ προσαπέκτεινα, Xen. Cyr. 5, 10.

Προσαπολαύω, simul reporto, fero in utramque partem.

Προσαπολείπω, defero, relinquo.

Προσαπολλύτις, nom. pl. f. 2. part. verbi seq. pro περιόντολν.

Προσαπόλλυμι, sive **προσαπόλλυμαι**, f. λεσω, præterea vel simul perdo; προσαπόλλυμαι, simul pereo. Τῶν ὑπόλοιπον προσαπολεῖς, Phal. Διδύμας ἵφασαν μὴ κφὼ προσαπόλωμαι, Ifocr.

Προσαποπειράομαι, leniter, paulatim rem tento, periculum facio.

Προσαποπνίγω, fut. ξω, suffoco, strangulo. Προσαπεπνίξας ἀνθρωπον, *Aret.*

Προσαποσκευάζομαι, insuper amolior aut demolior.

Προσαποσμήχω, insuper detergo.

Προσαποστέλλω, insuper mitto.

Προσαποστερέω, ῶ, insuper privo.

Προσαποστρέφω, insuper averto.

Προσαποσφάττω, insuper jugulo.

Προσαποτείνομαι, dirigo adversus, invehor.

Προσαποτίθεμαι, abjicio, omitto.

Προσαποτίω, insuper solvo.

Προσαποφαίνομαι, insuper commonstro vel affirmo, insuper statuo.

Προσαποφέρω, insuper aufero, s. accipio.

Προσαποφράττω, insuper obstruo & obturo.

Προσαποψήχω, insuper derado, detergo.

Προσάπτομαι, f. ψομαι, leviter tango, primoribus digitis tango, attingo.

Προσάπτω, adjungo, applico, adnecto, apto, adfigo, adapto, attribuo, Gloss. Vet. Τῷ τεθνηκοτι τιμὰς προσάπτειν, Soph. El. 858. Σιμωνίδῃ ἢ προσάπτουσι τὸν προμηθέως ἑαυτῶν, Luc. Φίλῳ προσάψας χεῖρα, Eur. Supp. 362. Προσψάμενος μόνον τινὸς ἱματίου, Æschin.

Προσαπωθέω, ῶ, insuper expello, pass. προσαπωθέομαι, amplius expellor.

Προσάρξις, εως, ἡ, illisio. A προσάρξασθαι, & ἄτω, f. ξω, allido. Προσαρξάτωσαν εἰς τὸ μίτωπον ἐυθὺ τῶν θύρων, Luc.

Προσάρδω, fut. ἄρσω, irrigo.

Προσαρήγω, futur. ξω, præterea adjuvo vel succurro, *Aret.*

Προσαρήγεται, 3. sing. præs. ind. med. v.

Προσαρθρομαι, adjungo, apto. Ex πρός, & ἄρω, ἀρτο.

Προσαρτήσατα, nom. pl. part. perf. med. n. g. verb. προσάρω,

Προσαρθρόω, per articulos annecto. Hinc

Προσάρθρωσις, εως, ἡ, offium mobilium naturalis commissura.

Προσαριθμέω, adnumero.

Προσαριστάω, insuper prandeo.

Προσαρκέω, auxilio venio, auxilior.

Προσάρκτιος, ος, ὁ ἡ ὄν, septemtrionalis. Ex πρός, & ἄρκτος.

Προσαρμα, τὸ, cibus. A προσάρω.

Προσαρμόζω, adapto, accommodo. Τὸν πρὸς ἑσπέρου κίλαδον ἀρτῷ προσαρμόσας, Eur. Or. 792. Περιπλυχαῖσι χέρας προσαρμόσας, id. Supp. 816. μαστῷ ζωὸν τόδε, id. Ion. 799. Λείπανά τε Σιδηρῷ φιλεῖ τοῖς ἄξοσι προσαρμόσασι, Xen. Cyr 6, 15.

Προσαρπάζω, arripio, Gl. Vet.

Πρόσαρσις, εως, ἡ, usus cibi, cibus. A προσαρω.

Προσαρτάω, ῶ, fut. ήσω, appendo, annecto, προσαρτῶμαι, dependeo; deditus sum alicui rei & velut ex ea pendeo. Τῇ ἡδονῇ προσηρτημένος, Luc. Hinc

Προσάρτημα, ατος, τὸ, appendix, accessio, *salutis ψυχῆς*; (2) adfectus (πάθος).

Προσαρτησις, ἡ, idem.

Προσαρτίως, *Adv.* integre; (2) cohærenter.

Πρόσφορος, adapto.
Προσφυσάω, ῶ, f. ήσω, exerceo.
Προσχολάω, ῶ, occupo; **προσαχολῶμαι**, occupor.
Προσαυαίνω, exficco. **Ὁ προσαυαινόμενος**, qui exficcatur, Tetch. Pr. 146.
Προσχυδάζω, fpecto; (2) refplendeo.
Πρόσχυσις, ή, fplendor, lumen.
Προσωμόω, ῶ, adjuvor, compello. **Φίλας προσωμόουν**, Eur. Supp. 775. **Οἱ δ' ἀνόητοι προσωμόουν**, ib. 805.
Προσώλιος, ὁ ἡ ὁ, villaticus, ruſticanus. Ab **αὐλή**.
Προσαυλέω, accino tibia. **Ἄξιον ἐκεῖ ἡ δεῖ προσαυλήσειν αὐλόν**, Ariſt. Conc. 889.
Προσαυλίζω, f. ίσω, in aula ſto. Ex **αὐλή**.
Προσαύξω, vel **προσαυξάνω**, fut. ξήσω, adaugeo, infuper augeo.
Προσαύξησις, incrementum. A pr.
Προσαυτεργάζομαι, præterea per me facio, & ipſe præter; (2) infuper excogito.
Προσαφαιρέω, infuper aufero. **Προσαφῃρηται μοι καὶ τὰ τελευταῖα φιλτατέων**, Heliod.
Προσαφέψω, ῶ, f. ήσω, prius decoquo.
Προσάφη, ῆς, ἡ, attactus. A **προσάπτομαι**.
Προσαφής, ές, ὁ ἡ ὁ, attiguus, Gl. V. contiguus. Ex **πρός**, & **ἀφή**, *tactus*.
Προσβέβηκα, proluviem alvi projicio.
Προσαφρίζω, fpuma oppleo.
Προσβαίνω, f. **βήσομαι**, adſcendo, conſcendo. **Ἰσθμὸν ναυσίπλοις ἔκλυσε προσβαίνειν πλάκας**, Eur. Her. fur. 961. **Οὐκ ἤθελ' ὀχθους ζαρδὰ προσβῆναι κάτα**, id. Hel. 1271.
Προσβάλλω, adjicio, applico, admoveo, impingo; (2) ieruo, adorior, invado, irruptionem vel impreſſionem facio. **Ἐμοὶ πικρὰς ἀθῦρας αὐτὴ προσβαλεῖν ἐπίληξ**, infligens, Soph. Trach. 42. **Φίλῳ τ' ἐς ζῶσι καμοὶς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ**, Eur. Alc. 304.
Προσβάρησις, εως, ἡ, adpreſſus, Gl. Vet. adpreſſio. Ex **πρός**, & **βαρέω**.
Προσβδε, a. 2. part. act. v. **προσβαίνω**.
Προσβιαζανίζω, torqueo infuper, vel torqueo.
Πρόσβασις, εως, ἡ, adſcenſus, adſcenſio; (2) acceſſus, aditus, adventus, Gl. V. adgreſſio. A **προσβαίνω**. Unde
Προσβατος, η, ον, pervius, acceſſus.
Προσβιάζω, & **προσβιάζομαι**, adurgeo, inſtando cogo.
Προσβιβάζω, f. άσω, admoveo, adjungo, accedere facio, promoveo.
Προσβιβάω, ῶ, tranſeo ad. **Καὶ τὸ δεῦρο προσβίβα λέγων**, Ariſt. Av. 431.
Προσβλαβής, ής, ὁ ἡ ὁ, noxius. Ex **βλάπτω**.
Προσβλαπτω, futur. ψω, præterea lædo vel damno adficio, *Alt.*
Προσβλασφημέω, male dico inſuper.
Προσβλέπω, f. ψω, obtueor, intueor, adſpicio. **Προσβλέπειν σοὶ ξένοισί σοι τὸ τῶνδε πρᾶγμ**, Soph. Aj. 316. **Κάτω κεκυφὼς, ἡ μηδὲν ὀφθαλμῷ ἀπάντων ἐξ ὁσαντιοῦ ποσβλέπων**, Luc. **Τὶς ἡ ἡ προσβλέψῃ παῖδων σ', ἢν αὐτὴν πρόθυμος κἀμὲ τινα**, Eur. Iph. in Au. 1220.
Πρόσβλεψις, εως, ἡ, adſpectus.
Πρόσβλησις, ἡ, adplicatio, adjunctio, *Ion.*
Προσβλητος, η, ον, adjectus ſeu adjectitius. A **προσβάλλω**.
Προσβοάω, ῶ, acclamo, Gl. V.
Προσβοηθέω, ad opitulandum accurro, ſuccurro.
Προσβολή, ῆς, ἡ, adjectus ſeu adjectio, admotio, contagio; (2) impetus, concurſus in pugnando; (3) appulſus navium ad terram, **ὡς προσβολὴ εἶναι**, locus dicitur ubi commode appelli ad terram aliquam poteſt, & ea teneri, Gloſſ. Vet. offenſio, impreſſio. A **προσβάλλω**.
Προσβόρειος, **προσβόρρειος**, item **πρόσβορρος**, & **πρόσβορος**, ος, ὁ ἡ ὁ, quod a boreo perflatur, ad boream vergens. Ex **βορέας**.
Προσβραχύς, εῖα, ύ, *Gen.* έος, εἶας, έος, paulo minore altus, vadoſus, *Strab.* l. 6.
Προσβρέχω, f. ξω, infuper irrigo ſeu madefacio.
Πρόσγειος, ος, ὁ ἡ ὁ, terræ propinquus & contiguus, humilis. Ex **γῆ**, **γῆ**.
Προσγελάω, ῶ, fut. άσω, arrideo. **Ἀψυχὲς εἰκὼ προσγελάσασ' ἀθάνατος**, Eur. Med. 1165.
Προσγενὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, cognatus, Gl. V. Ex **πρός**, & **γένος**, *genus*.
Προσγίγνομαι, vel **προσγίνομαι**, accedo ad aliquem, alicui me adjungo, (2) adnaſcor, accedo; **προσγένηται**, acceſſit, aor. 2. **προσγενόμενος**, adfore, Gl. Vet. f. 1. m. **Τοῖς γὰρ θανοῦσιν μόχθος ἡ προσγένῃ**, Soph. Trach. 1189. **Μεγάλη αὐτῷ προσγίνεται δυνάμις**, Diod.
Προσγλυκαίνω, fut. ανῶ, magis glutinoſum reddo.
Προσγλίχομαι, infuper appeto.
Προσγναθίδιον, ε, τὸ, focale, Gl. Vet. q. d. maxillare. A **πρός**, & **γνάθος**.
Πρόσγραμμα, ατος, τὸ, quod jam ſcriptis additum eſt, adſcriptio. A **προγράφω**.
Προσγραφεύς, έως, ὁ, adſcriptor.
Προσγραφή, ἡ, adſcriptio.
Προσγραφος, ος, ὁ ἡ ὁ, adſcriptitius, qui annotatur, recens adſcriptus, v. c. cives, miles. A
Προσγράφω, fut. ψω, infuper ſcribo, ſcriptis addo, adſcribo; (2) adſcribo, i. e. attribuo. **Πυθαγόραν τῇ πολιτείᾳ προσέγραψαν**, Plut. **Εἰς ἃ αἰτία προσγέγραπται, δι' ἣν τοῦτ' ἐγένετο**, Dem. Phil. 3.
Προσγυμνάζω, paulatim exerceo quem. *In med.* paulatim exerceor; (2) exerceo cum aliquo, contendo cum aliquo.
Προσδαίζομαι, infuper mutuum ſumo.
Προσδαπανάω, ῶ, fut. ήσω, infuper abſumo ſeu impendo. **Καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς**, Luc. 10, 35.
Πρόσδειγμα, ατος, τὸ, ſuſceptio. A **προσδέχομαι**.
Προσδεής, ές, ὁ ἡ ὁ, qui infuper eget. A **προσδέομαι**.
Προσδεῖ, *Impers.* opus eſt. **Προσδεῖ γ' διδασκαλίας ἐμοί**, Dem. **Λύπης τι προσδεῖ σ'**, ἢ **εἰλεῖς ἅτω φέβος**; Eur. Her. fur. 90.
Προσδεικνύμι, fut. ξω, infuper oſtendo vel monſtro.
Προσδεκτέος, α, ον, recipiendus, admittendus, expectandus.
Προσδεκτος, η, ον, acceptus, gratus.
Προσδέξασθαι, *expectaſſe*, act. 1. inf. med. a **προσδέχομαι**.
Προσδέομαι, fut. δεήσομαι, infuper egeo; (2) infuper rogo, ſupplex ſum. **Οὐδενὸς ἑτέρου προσδεομένου**, Plat. **χρημάτων**, Xen.
Προσδέρκομαι, adſpicio. **Τῇ μὲν σ' ὀδιᾶς προδέρκομαι**, partim, Eur. Or. 340. **τὸν ὄνειρον**, id. Hel. 564. **Οὓς πανύστατ' ὀμμασιν προδέρκομαι**, id. Her. fur. 459.
Προσδεσις, εως, ἡ, alligatio, Gl. Vet.
Προσδεσμεύω, alligo, adſtringo.
Προσδεσμίη, idem.
Προσδετος, η, ὁ ἡ ὁ, alligatus. A **προσδέω**.
Προσδέχομαι, fut. ξομαι, admitto; (2) expecto; **τὰ προδεχόμενα**, operiens, Ph. part. pret. **Τὸν δέ τινα βία ἐλπίδα προσδέχομαι**, Eur. Alc. 128.
Προσδέω, alligo, adſtringo; **προσδεδεμένος**, aptus, Gl. Vet. p. paſſ. part. **προσδεθείς**, a. 1. part. paſſ. alligatus, adnexus. **Σαμίης ζανίσι προσδεθεὶς**, Pl.
Προσδηλέω, infuper noceo, f. perdo.
Προσδιαβάλλω, infuper calumnior, calumniam aupeo. **Ὡς προδιαβληθεὶς μᾶλλον εἰς Ἀλκιβιάδην**, Plut.
Προσδιάθεσις, εως, ἡ, adfectio ſive diſpoſitio alia alii ſuperveniens. Ex **διατίθημι**.
Προσδιαιρέομαι, ῶμαι, infuper divido, nova diviſione utor.
Προσδιαλέγομαι, f. ξομαι, ſermocinor cum aliquo, colloquor, Gl. Vet. adloquor. adfor. **Τῷ θεατῇ τυχὸν προσδιαλέξομαι**, Syneſ. Hinc
Προσδιάλεξις, εως, ἡ, alloquium, colloquium.
Προσδιαμαρτυρία, infuper teſtor.
Προσδιανακάζω, v. **προσαναγκάζω**.
Προσδιανέμω, infuper divido.
Προσδιανοέομαι, infuper cogito, conſidero.
Προσδιαπαναλόω, trajecto praxillo affigo.
Προσδιαπολεμέω, poſt alia bello ſubigo.
Προσδιαπορέω, infuper vel valde dubito.
Προσδιαπράσσομαι, **προσδιαπράτομαι**, infuper efficio.
Προσδιαρπάζω, infuper diripio.
Προσδιασαφέω, ῶ, fut. ήσω, infuper explico.
Προσδιαξέλλω, & **προδιαξέλλομαι**, (1) nominatim excipio & ſtipulatione cavco; (2) duco, dilato. **Προσδιαξέλλω τὸν πορθμὸν, ἐπὶ πολὺ παρὰ τὸν γιῶ πλῆν**, Athen.
Προσδιαξελή, ῆς, ἡ, exceptio & conditionalis conventio, cum additur, excepto vel præter. A præc.
Προσδιαφθείρω, depravo, corrumpo.
Προσδιαφύρω, infuper traduco & carpo.
Προσδιαφορέω, infuper perturbo.
Προσδιατάσσω, f. ταξω, infuper conſtituo, f. præcipio.
Προσδιατριβή, ῆς, ἡ, commoratio in aliqua re, uſus frequens. A
Προσδιατρίβω, f. immoror alicui rei, Gl. Vet. confector. **Ἑαυτὸς αἰτιάσεται οἱ προσδιατρίβαντες ζοι**, Plato.
Προσδιαφθείρω, infuper corrumpo, aut præterea interficio.
Προσδιδάσκω, addoceo, Gl. Vet. infuper doceo.
Προσδίδωμι, infuper do, participo, impertior, Gl. Vet. addo.
Προσδιέξχομαι, infuper percurro & enarro; **προσδιελθών**, a. 2. part.
Προσδιηγέομαι, infuper narro, narro.
Προσδικάζω, adjudico.
Προσδιοικίζω, una repo, adminiſtro, conſtituo.
Προσδιορίζω, f. ίσω, conditionem addo & reſtringo verbis id, quod ſimpliciter enunciatum erat. Hinc
Προσδιορισμός, ὁ, ὁ, circumſcriptio verborum & determinatio.
Προσδιώκω, perſequor, inſequor.
Προσδοκάω, ῶ, fut. ήσω, exſpecto; (2) ſpero. **Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶ' ἐγκλυζεῖν τὼ νύκτα πᾶσαν**, Ariſt. Conc. 32. **Τί προσδοκῶσα κέρδος**; Eur. Iph. in Tau 1316. **Σάλπιγξ οὐδὲν προσδοκῶν παρασκεύ**, id. Rhet. 144. Hinc
Προσδοκία, ᾶς, ἡ, *Ion.* pro **προσδοκαω**.
Προσδοκημα, ατος, τὸ, exſpectatio.
Προσδοκητός, ή, ὁ ἡ ὁ, qui exſpectatur, prævisus.
Προσδοκία, ας, ἡ, *Ion.* ίη, ἡ, exſpectatio; (2) metus futuri.
Προσδοκήμων, ων, ὁ ἡ ὁ, qui exſpectatur, de quo exſpectatio eſt, Gl. Vet. opinatus, exſpectatus. Ab eod.
Προσδόκιμος, exſpectatio, Gl. V.
Προσδομή, ατος, τὸ, mantiſſa, Gl. Vet. A **προσδέμαι**.
Προσδοξάζω, fut. άσω, opinione aliquid addo.
Προσδοξοποιέω, ῶ, f. ήσω, variis opinionibus imbuo. Hinc p. part. paſſ. **προσδεδοξοποιημένος**, variis præterea rationibus imbutus, ap. Polyb. **Πρὸς δόξα, & ποιέω**.
Προσδόρπιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad cœnam utilis. Ex **δόρπον**.
Προσδραμών, a. 2. part. act. v. **προστρέχω**.
Προσδρομή, ῆς, ἡ, decurſus, Gl. V. concurſus. A præc.
Προσδυσκολαίνω, infuper ægre fero, ſeu indignor.
Προσδωρέομαι, infuper dono.
Προσείδω, ῶ, infuper fino; (2) fino, permitto; (3) admitto, accedere fino. **Μὴ προσειῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου**, Act. 27, 7.
Προσεδήσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. m. verbi **προσδαίνω**.
Προσεζήλωσε, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro **προσεζηλάκασι**, a **προσεζήλωκα**.
Προσεζίζω, fut. ίσω, appropinquo, accedo. **Καὶ μὴ ἐνωμότως προσεζίσασι αὐτῷ διὰ φόβον**, Marc. 2, 4. Hinc

Προσεζισμός,

Προσυζησμός, ὁῦ, ὁ, appropinquatio.
Προσυγγράφω, fut. ψω, insuper adscribo, vel inscribo. Ἐκάστου δ' ἐ προσυγράψατο τὸν ποίησιν τῇ διαμαρτυρίᾳ. Dem.
Προσυγγυάομαι, ῶμαι, insuper sponsor fio, insuper spondeo.
Πρόσυγγυς, *superl.* προσσύγγυτατα, proxime.
Προσυγκαλίω, ῶ, insuper accuso, seu incuso.
Προσύγκειμαι, incumbo, urgeo, prægravo.
Προσυγκελεύομαι, εύσομαι, insuper adhortor, præterea suadeo.
Προσυγχέω, & ῦμαι, adfundo, infundendo addo.
Προσιδαφίζω, f. ίσω, solo allido; (2) solo æquo; προσιδάφισεν, allisus, applicatus est, p. pass. 3. sing.
Προσιδεχόμιθα, 1. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσιδεχόμεθα, a προσδέχομαι.
Προσιδόκησαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσδοκάω.
Προσιδόκων, imperfect. indic. act. *contr.* pro προσεδόκαον.
Προσίδραμον, a. 2. ind. act. v. προσδρέχω.
Προσίδρασις, vel προσεδρία, ας, ἡ, perseverantia, qualis est ejus, qui alicui semper adsidet, adsiduitas, Gl. Vet. προσιδρία, sedulitas; (2) obsidio. A
Προσιδρεύω, f. εύσω, adsideo, adsiduus sum; (2) curo, vaco alicui rei; (3) obsideo. Οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες, 1 Cor. 9, 13. Προσεδρεύειν πρὸς τὸ ἴδιον, Aristot. A
Πρόσιδρος, ου, ὁ ἡ ὁῦ, assessor; (2) adsiduus in re aliqua. Ex πρός, & ἵδρα, *sedes*.
Προσίειπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* & cum ν pro προσεῖπε, a προσέπω.
Προσιδέναι, insuper scire; προσειδέναι χάριν, insuper gratiam habeo.
Προσεῖδον, adspexi; προσιδὼν, intuitus.
Προσεθηκαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi προσεθηκα.
Προσεθίζω, adsuefacio. Ταῦτα ἢ ποιῶν ἠγεῖτο προσεθίζειν αὐτὸς σθρατιώτας, Xen. Cyr. 8, 5.
Προσεθισμός, οῦ, ὁ, adsuefactio. A præc.
Προσέθω, 2. sing. a. 2. imp. med. *Att.* & *Ion.* pro προσθεσο, a προσθήκω.
Προσεικάζω, f. άσω, adsimilo, comparo. Τίνι προσεικάσω, scil. αὐτόν; Eur. Rhes. 697. Πλάτᾳ γὰρ οἰκ**ῶ** ἀξι**ῶ** προσεικάσαι, id. Hel. 69.
Προσεικέλιος, α, ὁ ἡ ὁν, & προσείκελ**ος**, ελη, ελον, adsimilis.
Προσείκω, f. ξω, adsimilis sum; (2) videor; προσοίκα, p. med. πρ σοικώς, adsimilis, part. Μᾶν ἔοι λύκοιτι φαίν**ῃ** προσοικάναι; Lyr. Inc. 1285.
Προσειλέω, f. ήσω, contorqueo, convolvo in calcem, collectum contorqueo.
Προσειλήφει, 3. sing. pluſq. ind. act. *Att.* pro προσειλήφει, a προσλαμβάνω.
Πρόσειλος, ου, ὁ ἡ ὁν, solis calori expositus. Ex πρός, & εἰλη, *solis calor*.
Προσείλω, 2. sing. aor. 2. imper. med. verbi προσαίρω.
Πρόσειμι, insum, adsum. Ταῦτα πάντα προσεῖναι δεῖ τοῖς καλῶς κειμένοις τόμοις, Isocr.
Πρόσειμι, accedo; (2) accedo, i. e. adgregor, adeo, Ph. partes, a quibus stabam, deferendo ad alios accedo. Οὕτω πρ σέσαν τρεῖς φάλαγξις ἐπὶ τὸ Κύρου σράτευμα, Xen. Cyr. 7, 6. Προσεῖναι μηδένα ἐκ πρὸς αὐτὸν, Arist. Oecon. 939.
Προσεῖναι, *adesse*, præs. inf. verbi πρόσειμι.
Προσεῖπεν, alloqui, a. 2. inf. act. verbi προσέπω; προσειπὼν, adfatus. Gl. V. allocutus. Ἀντὶ τούτων τιμῶσι νυνὶ τὸν θεὸν προσειπάτε, Arist. Pace, 579. Προσεῖπε δ' Ὀρέσας λάκαιναν κόραν, Eur. Or. 1415.
Προσείρηκα, allocutus sum.
Προσείρω, annecto.
Πρόσεισι, 3. s. ind. act. cum ν a πρόσειμι.
Προσεισφέρω, infero ad quem.
Προσεισφορὰ, ᾶς, ἡ, *præmium*, ap. Jos. si sanus locus. *Ern.*
Προσέοικα, sum similis; item comparo.
Προσέσχον, *inusit.* ind. act. v. προσέχω.
Προσέσσω, f. σσω, ante aliquem concutio.
Προσεσκαίνω, ex mea nave transilio in aliam (sc. hostilem.)
Προσεσκόμαι, simul exclamo.
Προσεσπάδιχομαι, excipio, sustineo.
Προσεσχίζω, excorio.
Προσεσπιδιδάσκω, insuper doceo quoque.
Προσεστέατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro προσέκειντο, a πρόσκειμαι.
Προσέσκετο, 3. sing. imperf. ejusd.
Προσεσκεπτέω, insuper inquiro.
Προσεσκόλιζε, f. ψω, insuper exprimo.
Προσεσκαίω, insuper exuro, vel insuper accendo. Προσεσκαύσατο ὀργῆ, Luc. Toxar.
Προσεσκαύπτω, aperio, demonstro.
Προσέσκειμαι, promineo.
Προσεσκλερίζομαι, f. ίσομαι, insuper expendo.
Προσεσκλυω, debilito.
Προσεσκολλήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi προσκολλάω.
Προσέσκοψαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi προσκόπτω.
Προσεσκυμαίνομαι, etiam insanio, præterea in furorem agor, *Aret.*
Προσεσκπέμπω, f. ψω, insuper mitto. Πιζάς τι, ὅσας ἐδυώαντο, προσεξέπεμψαν, Xen. Cyr. 5, 12.
Προσεσκπηδάω, ῶ, f. ήσω, exilio seu profilio.
Προσέσκπίπτω, aberro, excido, recedo.
Προσεσκποιέω, ῶ, præterea laboro, allaboro.
Προσεσκποτέον, insuper edibendum.
Προσεσκπρίαμαι, insuper emo.
Προσεσκπυρόω, ῶ, magis accendo, valde inflammo. Ἱκανὸν ἢ ἐ τοῦτο βλάκα ἐραστὴ προσεκπυρῶσαι, Luc.
Προσεκσπάω, una extraho.
Προσεκλαπτινόω, ῶ, insuper deprimo, Suic.
Προσεκλία, &c
Προσεκλίθη, attendendum. Προσεκλίθη μᾶλλον τῇ ἐυκαιρίᾳ, *Aret.* A προσέχω.
Προσεκλίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi προσκλίομαι.
Προσεκλικὸς, ὴ, ὸν, attentus, accuratus; (2) attentum faciens. A πρσέχω.
Προσεκλινῶς, *Adv.* attente.
Προσεκλλω, simul evello.
Προσεκλυφόω, insuper, simul excæco.
Προσεκόλισα, a. 1. ind. act. v. προσκυλίω.
Προσεκύρει, 2. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσεκυίει, a προσκυέω.
Προσέκυρσα, *apparui*, a. 1. ind. act. *Æol.* pro προσέκυρσα, a προσκύρω.
Προσεκφοβέω, simul terreo.
Προσεκχλευάζω, irrideo, vel etiam irrideo.
Προσελάβετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi προσλαμβάνω.
Προσελασία, ας, ἡ, de navibus, appulsus, de equis, impetus. A
Προσελαύνω, advehor; (2) impetum facio. Αὐτὸς ἢ τοῖς ἵπποις προσελάσας πρὸς τὸ σῶ Μιδῶν φρούριον, Xen Cyr. 1, 17. Ἐξοπλισ**ῶ** προσέλασις τοῦ ἵππου, ibid.
Προσελᾶν, contumelia vel injuria afficere; προσελᾶμεν, contumelia afficimus, Lex.
Προσέλικλο, 3. sing. pluſq. ind. med. *Poët.* pro προσειλίκλιο, a προσελίσσω.
Προσελίκτο, 3. sing. a. 1. ind. med.
Προσέλθουσις, εως, ἡ, accessus, Gloss. Vet. προσέλθουσις κληρονομικὴ cretio, Ph. A πρσέρχομαι.
Προσελθόυσιναι, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi πρσέρχομαι.
Προσελθύθι, *accessit*, 3. sing. perf. ind. med.
Προσελίωσεῖς, idem quod
Προσέλινος, & προσελιναῖ**ος**, η, ὸν, q. d. antelunio, i. e. antiquior luna. Arcades ob antiquitatem dicebantur προσέληνοι. Ex πρὸ, & σελήνη, *luna*.
Προσελθὼν, aor. 2. part. act. v. προσέρχομαι.
Προσελκύω, f. ύσω, attraho, adprimo, v. c. ad pectus. Προσέλκυσαί νιν ὕσκιον θαμάξω, Eur. Iph. in Au. 1503. Τῇ ἢ ἑτέρᾳ χειρὶ τ μίζονα τῶν ἄρτων προσελκύσατο, Ælian. V. H. 2, 17.
Προσέλλω, f. ξω, attraho, extendo; (2) illicio. Ἀ μ' ἰδίλοντα προσέλλει καλλιρόου σ[illegible] Pind. Ol. 6, 142.
Προσελλείπω, insuper deficio.
Προσέλπω, spero.
Προσελυτρόω, ῶ, circumposito involucro munio & intego. Ex ἔλυτρον.
Προσελώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, palustris.
Προσεμβαίνω, insuper ingredior, ingredior; descendo *in*; insulto; πρσεμβεβὼτα, insultans, aor. 2. inf. Προσεμβαναι ες ὕδωρ, Ulic. Οὐ γὰρ δανόντι ἐ προσεμβεβὼσι σε χρεών, Soph. Aj. 1365.
Προσεμβάλλω, insuper adjicio, immitto, &c.
Προσεμβρεμάομαι, ώμαι, insuper fremo in aliquem, amplius minor; προσεμβρεμάσασθαι, a. 1. med.
Προσέμβριθω, 3. sing. imperf. indic. act. v. προσμβρίθω.
Προσέμειξα, aor. 1. ind. act. v. προσμίγνυμι.
Προσεμμαστεύω, contrecto.
Προσεμπάσσω, f. άσω, præterea insperge.
Προσεμπαίζω, insuper confirmo.
Προσεμπικραίνομαι, ῦμαι, insuper exacerbo in re aliqua.
Προσεμπίπλω, incido in, insuper incido.
Προσεμπίμπρημι, vel προσεμπιμπράω, ῶ, ήσω, *Aret.* idem quod
Προσεμπρήθω, f. ήσω, insuper vel præterea succendo, inflammo.
Προσεμφανίζω, declaro, insuper declaro.
Προσεμφέρω, similis sum.
Προσεμφερὴς, ἐ**ῶ**, ὁ ἡ ὲς, similis, adsimilis.
Προσεμφορέω, insuper ingero, inculco, f. ingero, simpl.
Προσενδεικνυμι, insuper demonstro.
Προσένεγχον, nuper. Ἐξήτησέ τις τῶν ἄλλων σίρων προσένεγχ**ον**, Longin. 44.
Προσενεδρεύω, insidior, in insidiis sum.
Προσένεγκε, 3. sing. imperf. act. *Dor.* pro προσέφερε, a προσφέρω.
Προσενθυμητέον, insuper cogitandum.
Προσενίκατο, 3. sing. aor. 1. imp. act. v. προσφέρω. Unde
Προσενικίον, adferendum, offerendum.
Προσενιχθέντας, acc. pl. aor. 1. part. pass.
Προσενίπω, seu πρσενίσσω, alloquor, compello. Παλαιὰ σ' ἡμέρα προσενίσσει, Eur. Rhes. 388. Ὅμως ἢ χαίρειν τοῖς ξένοις προσενίσσω, id. El. 555. Αὐτίκα δ' ἐς μεγάρων Χείρανα προσῴκησε φανῆ, Pind. Pyth. 9, 49.
Προσενιχυρόζω, pignora capio ex aliquo.
Προσενίωχε, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro προσνήνοχε, a προσφέρω
Προσενθυμεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. *contr.* pro πρσενθυμεῖσται, a προσενθυμέω, præterea cogito.
Προσενοχλέω, magis turbo, molestia adficio.
Προσεντρίζω, ίσω, f. ίσω, adhuc cogito & mente concipio.
Προσενοικασις, εως, ἡ, habitatio apud aliquem.
Προσεντρίζω, etiam contumelia adficio.
Προσενυφαίνω, & ομαι, una intexo.
Προσεξαγριόω, etiam irrito, ad iram provoco.
Προσέοσω, ω, f. όσω, adjungo. Hinc πρσεσμένος, part. pass. πρσεσαμένος, unitus.
Προσεντείνω, magis intendo, magis excito.
Προσεντέλλω, & προσεντέλλομαι, insuper mando seu injungo. Προσεντελάμεν**ος** ὕτω Cyrodius, Xen Cyr. 4, 21.
Προσεντίκλω, insuper genero.
Προσεξαίρομαι, ῥῶμαι, insuper eximo.
Προσεξαίρω, amplius exsollo.
Προσεξαμαρτάνω, præterea erro.
Προσεξανδραποδίζομαι, etiam in servitutem redigo.
Προσεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, insuper decipio.
Προσεξαπλόω, insuper, etiam explico, f. expono.
Προσεξάπτω, magis accendo, f. irrito.
Προσεξαρκέω, magis excolo, & excolendo ditio.
Προσεξελαύνω, (insuper) impetum facio, erumpo, de equitatu, aut classe.

Προσεξιλάσκω, ξω, præterea demonstro, adjuvo, convinco.
Προσεξεργάζομαι, f. άσομαι, insuper confecio & elvo.
Προσεξερείδομαι, innitor alicui.
Προσεξέρχομαι, accedo, appropinquo.
Προσεξευρίσκω, una, simul, præterea exploro, quæro.
Προσεξεύρισκω, præterea invenio, invenio aliquid novi.
Προσεξηγέομαι, ήσμαι, insuper narro, præterea narrando adjicio; a. 1. part. med. προσεξηγησάμενος.
Προσεξοπτέρα, ω, in continentem verto.
Προσ.ξις, εως. ή, attentio. A προσέχω.
Προσεξίστημι, valde perturbo.
Προσεξικότας, acc. plur. perf. part. med. a προσοίκω.
Προσεπαγγέλλομαι, adpromitto, Gl. V. simul promitto.
Προσεπάγω, subjungo, addo etiam.
Προσεπαινέω, insuper laudo seu collaudo.
Προσεπαίρω, attollo, Gl. V.
Προσέπεσον, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν a προσπίπτω.
Προσεπεστόμαι, insuper accuso.
Προσεπανέρομαι, insuper interrogo.
Προσεπαπειλία, insuper minor.
Προσεπαράομαι, ώμαι, f. άσομαι, insuper imprecor.
Προσεπάρχω, præterea impero.
Προσεπαυξάνω, f. ξήσω; a. 1. προσεπηύξησα, insuper augeo.
Προσεπαφρίσαιμεν, una, insuper fruor.
Προσεπαφορίω, insuper induco; (2) cum χάριν, habeo, refero gratiam. Λέγεται περὶ Ἰλισσοῦ καθημένου διὰ τ' Ὀδυσσείας προσεπισφίρειν, Longin. 9.
Προσεπελπίζω, f. ίσω, insuper spem injicio.
Προσεπεμβαίνω, insuper inscendo, insuper insulto.
Προσεπεμβάλλω, adjicio.
Προσεπεξεργάζομαι, f. άσομαι, insuper expolio, aliam expolitionem addo. Hinc
Προσεπεξεργασία, ας, ἡ, expolitio secunda.
Προσεπεξευρίσκω, insuper invenio.
Προσεπεξηγέομαι, insuper enarro.
Προσεπέω, addo dicendo, præterea dico.
Προσέπισον, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν pro προσέπεσε, a προσπίπτω.
Προσεπεύχομαι, f. ξομαι, insuper precor; opto.
Προσεπεύχω, addo contumeliam, injuriam, damnum.
Προσεπιβάλλω, adjicio.
Προσεπιβλαστάνω, fut. στήσω, incrementum germa num sulcipio.
Προσεπιβλέπω, insuper inspicio.
Προσεπιβοάω, insuper acclamo.
Προσεπιβουλεύω, insidior.
Προσεπιγινώσκω, ώ, insuper ingeneto.
Προσεπιγίγνομαι, adnalcor, accedo.
Προσεπιδείκνυμι, fut. ξω, insuper ostendo.
Προσεπιδέξασθαι, aor. 1. opt. med.
Προσεπιδέω, adligo, Gl. V.
Προσεπιδίω, alligo, adstringo.
Προσεπιδημέω, peregre veniens aliquo diverto.
Προσεπιδιδάσκω, f. άξω, præterea doceo.
Προσεπιδίδωμι, f. δώσω, insuper addo seu adjicio
Προσεπιζώννυμι, adjungo, Gl. Vet.
Προσεπιζητέω, ω, insuper inquiro. Ὅμοιός ἐστι ἀμπελῳ βότρυι ἐπιγαίῳ, ᾗ μᾶζαν ἄλλο προσεπιζητοῦσα, M. Anton. 5, 4.
Προσεπιθεωρέω, præterea observo.
Προσεπικαλλωπίζω, interpolo formam, arte augere & quærere pulchitudinem.
Προσεπικαλέω, accuso præterea.
Προσεπικαταδέω, insuper impono & alligo.
Προσεπικατατείνω, insuper intendo, augeo, v. c. vocem, motum, &c.
Προσεπικηρύσσω, simul edico.
Προσεπικοσμέω, ῶ, fut. ήσω, insuper orno.
Προσεπικρατέω, insuper vinco.
Προσεπικρεμάω, insuper appendo.
Προσεπικρούω, illido, allido, impingo.
Προσεπιλέγω, f. ξω, dictis addo, fatis addo, insuper dico.
Προσεπιμανθάνω, addisco præter superiora.
Προσεπιμελέομαι, insuper curo.
Προσεπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, ultra justum subinde adjicio, ad cumulum addo. Προσεπιμετροῦντες ἔτι πλείω τούτων, Luc.
Προσεπινοέω, ω, f. ήσω, recens excogito, excogitatis adjicio.
Προσεπιπάσσω, vel προσεπιπάττω, f. άσω, præterea inspergo, Aret.
Προσεπιπίπτω, incido, incumbo.
Προσεπιπλέω, adnavigo.
Προσεπιπλήττω, fut. ξω, insuper increpo.
Προσεπιπονέω, ultra laboro.
Προσεπιρρέω, ρύσω, ρυήσω, adfluo.
Προσεπιρρώννυμι, insuper corroboro, vires addo.
Προσεπισημαίνω, alio insuper honore adficio.
Προσεπισημαίνομαι, una, indico, demonstro.
Προσεπισιτίζομαι, rem frumentariam adaugeo.
Προσεπισκευάζω, una amplius apparo, instituo.
Προσεπισκώπτω, insuper cavillor, illudo.
Προσεπισπάομαι, adjungo mihi, insuper attraho.
Προσεπίσταμαι, scio.
Προσεπισχίω, leniter, sensim accedo.
Προσεπισχίλλω, insuper mando, jubeo.
Προσεπισφάττω, f. ξω, insuper, cum aliis jugulo.
Προσεπισωρεύω, adjungo, Gl. Vet.
Προσεπισφραγίζομαι, f. ίσομαι, insuper sigillo meo comprobo.
Προσεπισχυρίζω, insuper confirmo & corroboro.
Προσεπισωρεύω, adaggero, Gl. V. accumulo.
Προσεπιταλαιπωρέω, plus ærumnarum perferre, persevero in tolerandis ærumnis.
Προσεπιτάττω, f. ξω, insuper impero seu mando.
Προσεπιτείνω, intendo, augeo; (2) cum acc. pers. magis premo, vexo.
Προσεπιτερατεύομαι, insuper prodigiose adfingo.
Προσεπιτίθημι, insuper oblector.
Προσεπιτιθημι, insuper addo; (2) addo.
Προσεπιτρέμω, ῶ, f. ήσω, insuper increpo, increpo.
Προσεπιτραγῳδέω, tragice rem exaggero.
Προσεπιτρέπω, insuper permitto, trado, mando.
Προσεπιτρίβω, f. ψω, adfligo, attero.
Προσεπιτροπεύω, diutius tutor sum; pass. diutius in tutela fum.
Προσεπιτυγχάνω, simul consequor, impetro.
Προσεπιφέρω, infero, Suic.
Προσεπιφημίζω, insuper rumorem spargo.
Προσεπιφθέγγομαι, accino, adclamo.
Προσεπιφοιτάω, accedo, advenio.
Προσεπιφύομαι, insuper adnascor.
Προσεπιφωνέω, ad extremum addo in dicendo.
Προσεπιχαρίζομαι, ultra, præterea gratificor.
Προσεπιχειρέω, insuper adgredior.
Προσεπιχέω, adfundo, præterea infundo.
Προσεπιχόω, ῶ, insuper obturo & operio, terra adducta obtego, R.
Προσεπλάλαλον, a. 2. ind. pass. v. προσπλέκω.
Προσεπολεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. contr. pro προσεπωλεῖτο, a προσπολέω.
Προσεπόρνυμι, imo insuper, Gl. V.
Προσεπομόρω, idem.
Προσεπόφλισκάνω, præterea debeo.
Προσεπλαισε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verb προσπλάσσω.
Προσεπλάνυλο, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi προσπίνυσθαι.
Προσεπω, inus. vid. προσεροῦν.
Προσερανίζω, collectum addo, f. congero, cumulo.
Προσεργάζομαι, fut. άσομαι, præterea facio seu efficio, lucrifacio. Ἣ μιᾷ ζημιωθεῖσα προσεργάσατο δέκα μνᾶς, Luc. 19, 16.
Προσερείδω, f. είσω, applico, adapto aliquid alicui rei; (2) adfigo vel insuper fulcio & firmo. Gl. Ven. defigo. Τὴν μὲν θάτερα
νῦ γε προσερείσαντα, Heliod. med. nitenteaficui rei; innitor, fretus sum, confido.
Προσερέω, 2. sing. f. 1. ind. act.
Προσερράγω, adructo, cum ructu adflo, de mari, fluctus adspergere. Νεώριθ' ὑπὸ πρὸς κλύδων' ἰρίζεται, Lyc. 921. Τατε προσερράγηται ἀντλῳ, Il. 15, 621.
Προσέρω, Ion. pro προσδω, allequar. Ὑγιατον δὲ σε προσδέει νῦν οἱ ὑπτιάσεις, Plat. Phæd. 3. Vid. προσείρηκα.
Προσέρομαι, insuper interrogo; προσήρετο, interrogabat. Imperf.
Προσερπύζω, f. ύσω, obserpo, adrepo.
Προσερπύω, idem.
Προσέρπω, adrepo, irrepo, advenio velut reptando. Τύμβῳ προσεῖρπον ἄταφοι, Soph. El. 906.
Προσέρχομαι, adeo, accedo, advenio, adgredior, interpello, Gl. Vet. (2) coeo, (3) supplici ter adeo; (4) propinquitate conjunctus sum cum aliquo; (5) in concionem prodeo, προσοδχίμ. adiens, Ph. προσῆλθον, accessit, Ph. a. 2. πρόσηλθε, accede, Gl. Vet. προσήλθειμι, accesserim, Ph. Πρὸς τὸν Κελευόρχας προσῆλθες; Arist. Av. 1217. Προσέρχεσθ' ἐπὶ βουλήν, Dem.
Προσεσάτουν, ω, infuper interrogo. Τοῖς λιχθεῖσί τι προσεσάτουν, Act. V. H. 4, 17.
Προσέσθε, admissis, 2. pl. a. 2. ind. med. v. προσίημι.
Προσεσπέριος, α, ὁ ἡ ὁ, occidentalis.
Προσεχατος, η, ὁ ἡ ὁ, contiguus, conterminus.
Προσέχω, 3. sing. perf. ind. act. verbi προσοίχω.
Προσεταιρίομαι, ώμαι, idem quod
Προσεταιρίζω, & προσεταίζομαι, mihi sodalem seu socium adscisco, mihi amicum adjungo, concilio. Περιπέμπει προσεταιριζόμενος τὰς βασιλέας. Appian. B. Mithridat. Hinc
Προσεταιριστός, ἡ, όν, in societatem & adjumentum adscitus, sodalis.
Προσέταξαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. verbi προστάσσω.
Προσετέθη, 3. sing. aor. 2. indic. act. verbi προστίθημι.
Προστέον, admittendum. A προσίημι.
Προσέτι, Adv. adhuc, insuper, præterea.
Προσετίθει, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro προσετιθεῖ, a προστίθημι.
Προσετίθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi προτίθημι.
Προσευκτήριον, ου, τὸ, locus, in quo precamur. A προσεύχομαι.
Προσευκτικός, ἡ, όν, in precationibus assiduus.
Προσεύξομαι, f. 1. ind. med. verbi προσεύχομαι.
Προσευρίσκω, ω, & προσεύρω, ομαι, ήσομαι, præterea mihi adquiro, Soic. R. Οὗτος ἐπ' ὀνόματος ὁ πολὺν προσευρηκὼς Dem
Προσεύρω, ultra invenio. Ὃ σὺ τ' ἐκ ἄλλων ἐγὼ μόνη προσεύρον σοφὸς, Soph. El. 1168.
Προσευχάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, operam pono in; (2) accurate contemplor.
Προσεύτροχος, ου, ὁ ἡ ὁ, etiam bene currens vel volubilis. Προσεύτροχα βλέφαρα, Aret.
Προσευχή, ῆς, ἡ, petitio; precatio. Gl. Vet. obsecratio, oratio, locus, f. sacellum precibus destinatum ap. Judæos, profeucha.
Προσεύχομαι, f. εὔξομαι, precor, preces fundo, oro. Gl. Vet. obsecro, adoro. Ἴθι νῦν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεῶν, Arist Ran. 1009. Προσευχόμεθα τοῖσι ζωοῖς ἀγαλμασι, δέσποινα Κύπρι, Eur. Hipp. 121. Προσευξόμεθα ζῳ, idem. Tro. 888.
Προσέφθην, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν a προσφθίω.
Προσεφεύρισκω, insuper adinvenio, insuper commentor.
Προσέφηλα, 2. 1. ind. act. verbi πρόσφημι.
Προσεφώνουν, 3. pl. imperf. ind. act. v. προσφωνέω.
Προσεχέδην, Adv. attentius; προσεχέδην, propior. A
Προσεχέ-

Προσεχὴς, ῆς, ὁ ἡ ἤ, attentus, intentus, Gl. V. spectator, qui se spectatorem alicui exhibet; (2) continens, contiguus, cohærens, proximus, finitimus. A προσέχω.

Προσίχοντ-ος, gen. f. pr. part. act. v. προσίχω.

Προσεχόντως, *Adv.* attente. Ab eod.

Προσέχω, attendo, intendo, animadverto, obtempero, Gl. Vet. adhibeo, applico, v. c. navem; προσίχομαι, adhæreo, adhærescо. Προσίχειν δ' νῦν ὰς ὄῖ τι μάλιστα, quam maxime Plat. Τίνι γόλῳ προσίχῃς τῳδε γλῶ πλέον; adnavigasti, Soph. Phil. 253.

Προσεχῶς, *Adv.* attente, studiose; (2) proxime.

Προσφία, ας, ἡ, alloquium.

Προσίφημα, τὸ, cibus obductus. A

Προσέφω, adcoquo, aliis additum coquo, incoquo.

Προσιῶντ-ος, gen. f. pr. part. act. a προσεάω.

Προσίξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Att.* pro πρόσοξαν, a προσοίγω.

Προσιὼν, ῶ, ὁ, orienti vicinus, qui versus orientem habitat.

Προσζυγνύω, adjungo; προσεζύγμις, adjunctus es, implicatus es, aor. 2. part. pass. Ὦ πλοῦτε, οἵᾳ Συμφορᾷ προσεζύγης; Eur. Hipp 1391.

Προσζημιόω, insuper damno adficio.

Προσῆ, 3. f. præf. conj. v. πρόσειμι.

Πρόσηλ-ος, ου, ὁ ἡ, adolescens, puber, qui pubertatem jam attigit; proximus pubertati, Gl. V. Ex πρὸς, & ἥβη, *pubertas*.

Προσήγισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προσεγίζω.

Προσηγεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum γ, a v. προτάγω.

Προσηγόρευκε, 3. f. perf. ind. act. v. προσαγορεύω.

Προσηγορέω, ῶ, compello, alloquor. Προσηγορήσαι εἶμι κἀ σώσαν πόλιν, Eur. Ph. 996. Ex πρὸς, & ἀγορέω. Hinc

Προσηγόρημα, ατ-ος, τὸ, alloquium; (2) salutatio.

Προσηγορία, ας, ἡ, allocutio, alloquium, compellatio, Ph. appellatio, salutatio, vocabulum. A προσήγορ-ος.

Προσηγορικὸς, ἡ, ὸν, appellativus, compellativus, salutativus, Gloss. Vet. προσηγορικὸν, appellativum. A προσηγορία.

Προσηγορικῶς, appellative, Gl. V. A præc.

Προσήγορ-ος, ου, ὁ ἡ ἤ, compellator, allocutor, salutator. Ex πρὸς, & ἀγορέω.

Προσήδομαι, delector ad rei alicujus sensum & perceptionem. Ex πρὸς, & ἥδω.

Προσήκ-ει, 3. sing. perf. indic. pass. *Ion.* pro προσεῖκ-ται, a προσεικω.

Προσήκατο, *admisit*, 3. f. aor. 1. ind. med. v. προσίημι.

Προσήκοντ-ος, g. f. pr. part. act. v. προσήκω.

Προσηκόντως, *Adv.* convenienter, decenter, recte; congruenter, Gl. V. A

Προσήκω, pertineo, attineo, cognatus, conjunctus sum; προσήκῃ, *impers.* convenit, Ph. προσῆκεν, attinet, Ph. προσήκοντες, pertinentes, necessarii, Gl. Vet. προσῆκον, conveniens, congruum, Ph. opus, Gl. Vet. τὰ προσήκοντα, officia. Οὔτε γένει προσῆκεν ἐμοὶ ἡ ἄνθρωπ-ος ἅδε, Dem. Οἱ τότων προσήκοντες, Plat. Ap. Socr. 14.

Προσῆλθον, aor. 2. ind. act. v. προσέρχομαι.

Προσήλι-ος, ου, ὁ ἡ ἤ, soli expositus, solem spectans; apricus, Gl. V.

Πρόσηλ-ος, ου, ὁ ἡ ἤ, idem & ex iisd.

Προσηλόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, Gl. V. προσηλαγμένος, clavis affixus, perf. part. pass. Προσηλώσας αὐτὸ τῷ σαυρῷ, Col. 2, 14. ᾧ προσηλῶσαι δεήσει, Luc. Ab ἦλ-ος.

Πρόσιλυσις, εως, ἡ, adventus, accessus. A προσέρχομαι.

Προσοικητόσις, εως, ἡ, habitatio in loco aliquo instar advenæ seu peregrini. A

Προσοικητόω, sum advena. A

Πρόσοικ-ος, ου, ὁ ἡ ἤ, advena; (2) opp. civi, estque inquilinus; (3) qui se creditori sponte in nexum dedit; (4) proselytus, qui a Gentilismo se contulit, ad Judaismum. A προσέρχομαι.

Προσοικία, ας, ἡ, adfinio. A προσοίκ-ος.

Πρόσοιμαι, adfideo, obsideo.

Προσσημαίνω, ante significo, portendo. Κατὰ σπλάγχνων πλύχας μάντεις προσσημαίνουσι, Eur. Supp. 213. Προσσημαίνουσι ἅ τε χρὴ ποιεῖν, ἢ ἃ ὐ χρή, Xen. Cyr. 1, 24. Hinc

Προσσημαντικὸς, ἡ, ὸν, futurum portendens.

Πρόσσημασία, ας, ἡ, portentum aliquid præsignificans.

Προσσημειῶμαι, prænoto, Gl. V.

Π, οσῶ, imperf. ind. act. verbi πρόσειμι.

Προσσυδραποδιῶ, perf. inf. verbi προσανδραποδίζομαι.

Προσσώσαμεν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσφέρω.

Προσσώσεμ-ος, ου, ὁ ἡ ἤ, vento expositus, auræ patens. Ab ἄνεμ-ος.

Προσωΐσια, ας, ἡ, benignitas, lenitas. A προσωΐος.

Προσωϊχθη, 3. f. a. 1. ind. pass. v. προσφέρω.

Προσωΐος, ία, ὁ ἡ ἤ, bonus, benignus, Ph. gratus, lenis, acceptus affabilis; προσωΐως, jucundum, Ph. Ab ἠΰς.

Προσωΐως, *Adv.* benigne, leniter.

Προσόπα, ante macero, &c. miteiccre fino.

Προσορτηρμένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi προσορτάομαι.

Προσοῦδα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσώδα, a προσαυδάω.

Προσοῦξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi προσοίχομαι.

Προσοῦχε, 3. f. perf. ind. act. v. προτάγω.

Προσοχέω, circumsono, sono impello.

Πρόσοχ-ος, ου, ὁ ἡ ἤ, circumsonus.

Προσοψ-ος, ου, ὁ ἡ ἤ, ad auroram spectans, orientalis.

Προσπακίω, adfideo, insideo.

Προσπάλλω, foveo insuper.

Πρόσπε, & πρόσπεν, ante, coram, prius. Πλὴν π.σάσθε βαλόντες, Hom. Il. 23, 639. *Numero jupiantes*. A πρό.

Προσπεῖπα, aor. 2. inf. act. v. προσείπημι.

Προσπεῖσης, gen. f. a. 2. part. act. f. g.

Πρόσπεμα, ατ-ος, τὸ, id ipsum, quod apponitur, seu admovetur, additamentum, Gl. V. appendix; πρόσπεμα, mutonium, penis, Ph. πρόσπεμα, αἰδοῖων, penis, natura, Al. Gl. V. A πρόσπεμαι.

Προσπέμφον, acc. f. aor. 2. part. med. verbi προπέμπω.

Πρόσπεσις, εως, ἡ, appositio, admotio, applicatio, additio, adjectio, Gl. Vet. additamentum, augmentum, incrementum. A προσπέμπω.

Προσπετέον, addendum.

Πρόσπετ-ος, ου, ὁ ἡ ἤ, appositicius, additicius; (2) addictus & deditus sua sponte in servitutem; (3) etiam de coma fictitia & additicia.

Πρόσπετος, ὴ, ὸν, idem, Gl. V. accessivus.

Προσπήκη, ης, ἡ, additamentum, accessio, incrementum, auctus, adjectio, Ph. augmentum, Gl. Vet. προσπήκη, accessiones, Ph. προσπήκη ποταμῶν, alluvio, Gl. V. Προσπήκη τῆς γωνίας ἐᾷ, Plut. in Anton. cap. 62. Ab eod.

Πρόσπημα, τὸ, idem, Xen.

Προσπιαίρω, 1. pl. f. 1. ind. act. v. προσπίπτω.

Προσπιλήνα, attingo, prehenso. Ἀτάσης δ' ἐξεῖς προσπιλήναι, Eur. Iph. in Au. 343.

Πρόσπιμαι, fut. Σ.ξομαι, idem. Ὅτ' ὔτις λοιξῆς ἡμῖν, ὅτε θυμάτων ἐπιθεῖς προσ.σιτο, Soph. Phil. 9. Μὴ ἐκ πρωτογενετάδ-ων, Eurip. Hec. 550. Εἰ ὃ πόδα πρὸς ἀνδρὸς ἐμὸν χρὶ, id. Heracl. 651.

Προσπίπ-ω, ἐσ, ιον, anterior. A πρόσθε.

Προσπλάσσω, fut. ψω, apprimo, v. c. pectori, amoris causa; (2) attero; (3) adgravo. Hinc

Πρόσπλασις, εως, ἡ, adpressio, Gl. V.

Προσπόδομ-ος, ὁ, qui ante domum habuit, incoluit, *Æsch.* anterior pars domus.

Προσπροΐω, ῶ, alloquor, R.

Προσπατρέω, curo ægrotum.

Προσπρέπω, adspicere; προσπρεπὴς, intuitus. Ὀπ-

πρὶν πρὸς πρῶτα Ἰλιακοῦ [illegible] Odyss. 13, 155. A πρόσθεν.

Προσπρίαμαι, admitto; προσπρόμαι, idem, V. a. 1. med. A πρόσειμι.

Προσπίνω, præf. inf. act. *per Metath.* προσπρῆναι, a πρόσειμι.

Προσσέζομαι, adfideo, hæreo, adhæreo.

Προσίζω, insideo, adfideo. Σὺ δ' ἐξ ἑδῶν ἀνὴρ ὑπαιθρίας δρόμου τοῦ Ζηνὸς προσίζειν ἐκποδὼν δεσμαίνεσ' ἴσως, Eur. Andr. 228.

Προσίημι, vid. προσπέμπω.

Προσίπτατο, 3. pl. imperf. ind. act. *Poet.* pro προσίπτατο, a πρόσειμι.

Προσιστάνομαι, accedo, advenio.

Προσιστήρ, ορ-ος, ὁ, qui supplex alicui se genua accedit, supplex. A προσεστάναι.

Προσίνω, prior lædo, prior noceo. προσίνας νιν ἀμφὶ, *Aret.*

Προσιόντι, dat. f. aor. 2. part. act. [illegible]

Προσιππάζομαι, idem quod

Προσιππάω, f. άσω, adequito, juxta equitо.

Προσιπτάμαι, & προσιπτόμαι, advolo, advolare. προσίπτατο, advolarunt pro προσίπτατο, plur. a προσίπτω· προσίπτατο, advolavit, 3. sing. imperf. med.

Προσίσταμαι, adsum, adsto, obvenio, præsidium sum; (2) obsisto, adversor; (3) offero. Καθάπερ ἀθλητὰ προσιστάμεθα πρὸς ἀλλήλους αὐ ἐ λογῳ, aggrediamur, Plato.

Προσίστημι, sisto, adpono; item appendo, addo.

Προσισχορία, insuper scifcitor; (2) insuper irrideo & prodo; προσισχορῶ, insuper narratio.

Προσίσχω, adhibeo, adverto; (2) appello aliquo. i. e. appropinquo, pervenio navi; (3) attendo, auscultо; προσισχόμαι, adhæreo. Προσισχόντες τῖσι ἱκέτῃσι, Thuc.

Προσιτέον, accedendum.

Προσιτὸς, ἡ, ὸν, qui adiri & accedi potest, accessu facilis. A πρόσειμι.

Προσκαθίζομαι, adfideo; (2) adfidue insumo, operam do; (3) obsideo, hostiliter confido. Πολιορκίᾳ προσκαθίζόμενοι, Thuc.

Προσκαθελκύω, una detraho, de navi, deduco.

Προσκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, clavis adfigo; προσκαθηλῶμαι, clavis affigor.

Προσκάθημαι, adfideo; (2) obsideo. ἔχειν τινὰ προσκαθήμενον τίχῃ, Lyc. 336. [illegible] M. Anton. 9, 2.

Προσκαθίζω, & προσκαθιζόμαι, v. προσκαθέζομαι. Προσκαθίζω δόκει ἐκ εὐδαίμονος, Eurip. Hel. 901. Οὐδὲν φαίνομαι τῷδε ἡμῶν ὅλως φανταχῇ προσκαθίζων, Plat. ap. Socr. 12. Hinc.

Προσκάθισις, εως, ἡ, adsessio.

Προσκαθίζομαι, insuper constituo, ordino; (2) in potestatem redigo, ut παρίζομαι.

Προσκαθοπλίζω, f. ίσω, insuper armo; (2) armo.

Πρόσκαιρ-ος, ου, ὁ ἡ ἤ, temporarius, ad tempus durans, caducus, fluxus, Gl. V. temporarius, momentaneus.

Προσκαίτως, *Adv.* ad tempus.

Προσκαίω, f. αύσω, aduro; (2) incendo, v. c. amore.

Προσκαιτοβόλια, condeleo alicui rei, dolore adficior ob aliquid

Προσκακίζω, insuper malitiose ago.

Προσκαλισάμενοι, nom. pl. a. 1. part. med. a

Προσκαλίω, ῶ, & προσκαλέομαι, ῶμαι, advoco, accerso, arcesso, in auxilium advoco; (2) in jus voco; προσκαλεσάμενος, advocavi, aor. 1. med. at πρ σκαλῶμαι, accitus sum, aor. 1. pass. Τά με προσκαλεῖς, Dem. Διὸ τῶδ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τῷδ εἰρήνῃ προσκαλοῦμαι, Arist. Ach. 6, 8. Προσκαλοῦμαι σ', ὦ γύναι, ἔζεσος, accuso, id. Vesp. 1406.

Προσκαλύπτω, fut. ψω, insuper tego. Ταῦτα ἃ δεῖ φαίνειν προσκαλύψαι, Xen. Cyr. 5, 28.

Προσκάμνω, allaboro, elaboro, annitor, Suid.

Προσκαρτέω, tolero, persevero, perpetior, adsum. Προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ, Act. 1, 14. Hinc

Προκαρτέρησις, εως, ἡ, addidta & tolerans aliqua in re perseverantia.
Προκαρτέρησις, nom. plur. præs. ind. act.
Προκαταβαίνω, descendo ad. Αὖ καὶ τῷ μικρῷ προκαταβαίνουσι, Cebes.
Προκατάβλημα, ατος, τὸ, moræ mulcta; (2) accessio, accessio sortis, corollarium.
Προκατάβολή, ῆς, ἡ, idem; (2) altera pars pecuniæ, quam solvebant publicani. Ex iisdem.
Προκαταγελάω, ῶ, f. άσω, insuper arrideo.
Προκατανοέω, secus existimo de aliquo; (2) adjudico.
Προκαταγράφω, insuper conscribo, s. adscribo.
Προκαταδείδω, insuper timeo.
Προκαταδείκνυμι, insuper constituo, vel constituo per edictum.
Προκατα[illegible], insuper obligo, adstringo.
Προκατα[illegible], solvo, proficiscor classe.
Προκαταβάλλύζω, f. ύσω, inundo, submergo.
Προκαταβιβάσμαι, insuper possideo.
Προκαταβυκάω, insuper turbo, perturbo.
Προκαταλαλέω, insuper turbo, perturbo.
Προκαταλαλίω, ῶ, & ήσομαι, ῆσμαι. loquacitate obruo, obstrepo & obtundo, objurgo.
Προκαταλαμβάνω, insuper occupo
Προκαταλέγω, fut. ξω, insuper allego.
Προκαταλείπω, fut. ψω, insuper relinquo.
Προκαταλλάσσω, vel άττω, reconcilio.
Προκαταμίμνω, insuper distribuo.
Προκαταξαίνω, fut. νῶ, insuper lacero, attero, Lyc. Τὸν ἐξ ὀνείρων ἐστρεπτὸν προκαταξανῶ, Lyc. 173.
Προκαταξύω, tero, attero.
Προκαταπλήσσω, futut. ξω, insuper perterrefacio.
Προκαταπιντόω, ῶ, f. ώσω, insuper in pontum seu mare demergo, Suic.
Προκαταπρήθομαι, perficio.
Προκαταπυκνόω, ῶ, fut. ώσω, constipo, condenso.
Προκαταριθμέω, annumero.
Προκαταρρήγνυμι, discindo.
Προκάτασηπα, una putrefacio.
Προκατασκάπτω, insuper diruo.
Προκατασκευάζω, insuper exstruo vel construo, vel comparo.
Προκατατιτάω, una detraho.
Προκαταστρέφω, insuper everto, vasto.
Προκατασύρω, insuper traho vel attraho; (2) simul traho.
Προκατατάσσω, addo, appono.
Προκατατείνω, insuper extendo, vel repono luxata.
Προκατατίθημι, insuper depondo, seu persolvo.
Προκατατρίχω, insuper populor.
Προκαταφεύγω, confugio ad.
Προκαταφρονέω, insuper contemno.
Προκαταχέω, adfundo insuper, vel perfundo.
Προκαταχράομαι, insuper interficio.
Προκατεψεύδομαι, perf. προκατέψευσμαι, mendacium adversus aliquem confingo.
Προκατέδω, intuper comedo.
Προκατεργάζομαι, f. άσομαι, insuper perficio, conficio; (2) interficio; (3) amplius acquiro, lucror.
Προκατεύχομαι, f. ξομαι, insuper imprecor, insuper execratione utor.
Προκατέχω, detineo apud, vel retineo in; προκατέχομαι, detineor in vel apud.
Προκατηγορέω, insuper accuso. Προκατηγορῶ ὀπόσην τινα δὴ χρήμασι, Thuc.
Προκατοικίζω, una colloco in colonia, simul habitare jubeo.
Προκάτημαι, Ion. pro προκάθημαι.
Προκατόμνυμι, & προκατόμνυμαι, insuper dejero, præterea dejero. Οἱ δ' ἄνδρες οἱ πλῆται μὴ τόδε ἔτι προκατόμνυσθ', Paus.
Προκατορθόω, præterea recte & laudabiliter efficio, Suic. Προκατορθώσειν τινί, adjuvare, Heliod.
Προκαυλίω, in caulem aut scapum abeo.
Πρόκαυμα, ατος, τὸ, adustio. A προκαίω.
Προκείϊ, 3. sing. præs. ind. med. Ion. pro προκεῖται, a
Πρόκειμαι, fut. κείσομαι, positus seu situs sum ad, adjaceo, addor, apponor, sto apud, adsto; (2) addictus sum alicui, faveo, adsentior, transeo in partem seu opinionem alicujus; (3) instо, urgeo, premo, resisto; (4) hortor; (5) incumbo, impositus sum alicui. Κάτ' βορὰ τῇ γλαυκίτῃ προκεῖμαι, Arist. Θεσμ. 1042. Δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὸν οὐδὲν, ὅσῳ μείζων ἀνδρὸς πρόκειτ' ἀκμὴ, Soph. Antig. 1257. Ἐχθρὸς ἢ τῷ θανόντι προκείσῃ δίκῃ, merito censeberis, Soph. Antig. 94. Ἔγνωκε κλύδωνα πολεμίων ἀρ σκεμμάτων, Eur. Iph. in Tau. 317.
Προκεκμώς, *Adv.* instanter, addicte.
Προκεκλισμένων, acc. sing. a. 1. part. med.
Προκέλλω, adpello navi.
Προκέλλομαι, f. έσομαι, adhortor, exhortor.
Προκείπλομαι, ante contemplor, rimor. Ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὴν Παφλαγόνα, Arist. Eq. 154. Ἐγὼ δ' ἀστρὸς δωμάτων προσκεψάμην, Eur. Ph. 476.
Προκεφάλαιον, ν, τὸ, cervica, pulvinus seu pulvinar.
Προκεφαλάδιον, τὸ, Dim. a pr.
Προκήδης, ίδ', ὁ ἡ ἡ, curam gerens, solicitus de aliquo; (2) adfinitatis vinculo conjunctus. Ἀρχὼ ξεινοσύνης προκηδίδ', Hom. Od. 21, 35. A κήδ'.
Προκήδομαι, curo. Σὲ γὸ ἔγ προκήδομαι, Soph. Antig. 752. Ab iisd.
Προκήλιον, ν, τὸ, proscenium, vestibulum scenæ; (2) aulæum scenæ, vel velum, quod scenæ obtenditur; (3) locus ante scenam porrectus, ubi pulpitum excitatur. Ex προ, & Κηλιὼν, *scenа*.
Προκήλιος, ν, ὁ ἡ ἡ, qui ante scenam est. Ex iisdem.
Προκήπτω, fut. ψω, prædico, præsignifico, denuncio.
Προκηρυκεύομαι, caduceatorem mitto, per caduceatores cum altero aliquid ago, contraho. Ex προ, & κήρυξ.
Προκηρύσσω, vel ύττω, f. ύξω, per præconem indico. Ex iisd.
Προκιαγχαφίω, ante adumbro.
Προκινδυνεύω, insuper in periculum venio.
Προκινέω, admoveo; *in med.* admoveo me. Κακῆς σαρίξω, κὐχὶ προκινέσομαι, Arist. Lys. 228.
Πρόκιος, ν, ὁ ἡ ἡ, umbrosus. Ex προ, & Κιὰ.
Προκιρτάω, ῶ, exsultans anteeo. Hinc
Προκιρτησις, εως, ἡ, præsultatio.
Προκλαίω, fut. αύσω, deploro. Λίλιον αἰάζομαι ἃ τῶνδε προκλαίω, Eur. Ph. 1520. Hinc
Πρόκλαυσις, εως, ἡ, fletus; (2) primus pœnitentium gradus.
Προκληδονίζομαι, insuper auguror.
Προκληρόω, ῶ, f. ώσω, sorte allego, seu sorte lectum adjungo; (2) adjungo, consocio; (3) sorte addico, vel attribuo; προσεκληρώθην, sorte ad electus sum, a. 1. pass. Προκεκληρώσαν τῷ Παύλῳ, Act. 17, 4. *In med.* adjungo me.
Πρόκλησις, εως, ἡ, proprie, si quis ad Areopagum vocatur, ob causam dicendam; (2) in jus vocatio quævis, quæ alias κλῆσις, Ph. προσκλίσει, accitu. A προκαλέω.
Προκλινής, ές, ὁ ἡ ἡ, acclivis, Gl. V.
Προκλιντήρ, ῆρος, ὁ, ἡ, τὸ, id, cui aliquid acclinare possumus. A
Προκλίνω, acclino; (2) faveo partibus alicujus; (3) accedo ad aliquid, adjungo me alicui, ut virtuti, (4) facio inclinare ad, propensum reddo. Αἰεῖ δ' οἰκὶ βίλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ, Odyss. 21, 138. Hinc
Πρόκλισις, εως, ὁ, inclinatio in alteram partem, studium partium, favor, accessio ad partes alicujus, item ad rem quamcunque, velut virtutem.
Προκλύζω, f. ύσω, alluo, *cum Dat.* (2) proluo, colluo, perluo, (3) inundo. Θαλάσσα ἢ προσκλύζει, Xen. Cyr. 6, 16. Hinc
Πρόκλυσις ποταμοῦ, alluvio, Gl. Vet. cum aliquid alluitur flumine, mari, aut perfunditur aqua.
Πρόκλυσμα, ατος, τὸ, quo utimur ad colluendum seu fovendum. Ab eod.
Προκνάω, ῶ, f. ήσω, scalpo, adfrico, vel pruriens adfrico. Ἐπιθυμῶν Ἐυθυδήμῳ προκνᾶν, Xen.
Προκνύζομαι, fut. ύσομαι, gannitu inclamo seu appello.
Προκοινόω, communico, refero ad aliquem.
Προκολλάω, ῶ, fut. ήσω, adglutino, applico, προσκολλώμαι, ῶμαι, adjungo, adplico me ad aliquem, sector, adhæresco, Gloss. Vet. προσκολληθείσα, inflicta, Ph. aor. 1. part. pass. Προσκολληθέντες πρὸς τὸν χωσῖτα αὐτῶν, Marc. 10, 17. Hinc
Προκόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio; (2) arctissima conjunctio; (3) accessio, applicatio, sectatio.
Προκομιδή, ῆς, ἡ, advectio, Gl. V. oblatio. A
Προκομίζω, fut. ίσω, apporto, adsero, offero, adveho, adduco. Προκομίσαι πρὸς τὰ Σύβοτα, Thuc. Λίγαι αὐτῷ ἡ χωὴ προσκομεῖται αὐτὸν ἐνθάδε ἐπὶ πρὸς τὸ Πάκλιον σώσαμεν, Xen. Cyr. 7, 14.
Πρόκομμα, ατος, τὸ, obstaculum in via in quod pedes incurrunt, Gl. Vet. offendiculum, scandulum; (2) vulnus, tuber ex offensione in pedibus. A προκόπτω.
Προκοπέω, ῶ, f. ήσω, provideo, prospicio, rationem habeo. Σὲ δ' ἔγ πέφυκα πάντα προσκοπεῖν, Soph. Antig. 699. Ἅ κόσμον πάντα προσκοπεῖν χρεών, Eur. Herac. 470. τὰ κοινὰ, Thuc. Ἐξῆλθον εἴλων προσκοπεύμενοι πόσιν, Eur. Iph. in. Au. 1121.
Προσκοπή, ῆς, ἡ, offendiculum, scandalum, offensio, Gl. V. offensus. A προσκόπτω.
Προσκόπησις, εως, ἡ, provisio, prospectio. A προσκοπέω.
Πρόσκοπος, ν, ὁ, speculator, seu explorator, qui præmitti solet.
Προσκόπτω, f. ψω, offendo, impingo. Προσέκοψαν γὸ τῷ λίθῳ, Rom. 9, 32. Μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν ποδά σου, Matt. 4, 6.
Προσκορέω, & προσκορέννυμι, satio, exsaturo. A
Πρόσκορος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, satietatem inducens vel adferens, fastidium inducens & satietate ingratus, nimius. Ex πρὸς, & κόρη.
Πρόσορος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Προσπερᾶν, *Adv.* satis superque, abunde.
Προσκοσμέω, insuper orno, ornandi causa addo. Hinc
Προσκόσμημα, ατος, τὸ, proprie auctarium ornatus, ut torques, armillæ, ornamentum, Longin. 47.
Προσκοτόω, obtenebro.
Προσκοῦφις, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi προσκόπτω.
Προσκράνον, ν, ὁ ἡ ἡ, capiti adhærens; προσκράνιον, cervical. Ex πρὸς, & κράνον.
Προσκρεμάω, ῶμαι, appendo, adhæreo.
Προσκρίνω, adjudico, addico; & *in Pass.* προσκρίνομαι, accresco, adglutinor, coagmentor, Gl. V. προσκρίθη, adplicitum, Ph. aor. 1. part. pass.
Πρόσκρισις, εως, ἡ, accretio; (2) adjudicatio.
Πρόσκριμα, seu προσκρασμα, ατος, τὸ, quo quis offenditur, offendiculum, offensio.
Προσκρισάσης, gen. fem. part. præs. act. f. g. v. προσκρίνω.
Πρόσκρουσις, εως, ἡ, offensio, offensa, Gl. V.
Προσκρουσικός, ἡ, όν, offendens, infestus, inimicus. A
Προσκρούω, f. ύσω, impingo, offendo, incurro; προσκεκρουκότα, offensum, Ph. cum qui offendit, p. part. Προσκρούων τοῖς πολίταις, Plut.
Προσκτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, insuper adquiro seu comparo, adjungo, Gl. Vet. adipiscor. Οἱ ἄλλοι ἂν τῶν ἐ χρόνον ἐκμάζειν τε μᾶλλον ἑαυτῷ ἐδόκουν, ἢ προσκτᾶσθαί τι, Xen. Cyr. 4, 15. Προσκτᾶσθαι πολλὰ σώματα, Appian. Hinc
Πρόσκτησις, εως, ἡ, possessio.

Πρόσκτητος,

Προσάδ[illegible], ῶ, ἡ, ἡς, ἡ, adquisitus.
Προσαίζω, fut. ἰσω, insuper condo, condimento addo.
Προσκυλινδέω, advolvo.
Προσκυλίσας, aor. 1. part. act. v. προσκυλίω.
Προσκυλισμός, οῦ, ὁ, advolutio; (2) ipsa actio ad genua procumbendi. A προσκυλίω, f. ίσω, advolvo. Προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, Matt. 27, 60.
Προσκυνέω, ῶ, fut. ήσω, osculor, veneror, adoro; (2) venerabunde saluto, Gloss. Vet. adoro, veneror. Καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν ἥλιον, Aristt. Plut. 770. Προσκυνεῖ Σὺ τὰ ἀρχέτυπα παραδείγματα, Luc.
Προσκύνημα, ατος, τὸ, adoratio, Gloss. Vet. veneratio. A προσκυνέω.
Προσκυνῆσαι, a. 1. inf. act. v. προσκυνέω.
Προσκυνήσις, εως, ἡ, adoratio, veneratio, Gl. Vet. Ab eod.
Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, adorator. Ab eod.
Προσκυνητὸς, ἡ, ὸν, adorabilis, adorandus, adoratione dignus, Gl. Vet. venerandus.
Προσκύπτω, f. ψω, inclino me ad aliquid. Τοῦ ἀγαθοῦ προσκύψας, Ælian. V. H. 12, 8. προὸς τὸ ὦς, Luc.
Προσκυρέω, ῶ, fut. ήσω, nanciscor, consequor; (2) vicinus sum.
Προσκυρόω, f. ώσω, auctoritate mea comprobo, ratum habeo, adjudico; addico, Gl. V. προσκυρωθεῖεν, adjudicentur, Philoxen. opt. a. 1. pass. 3. pl.
Προσκύρω, appropinquo, accedo, a. 1. προσέκυρσα.
Προσκύρωσις, εως, ἡ, confirmatio, Gl. V. addictio. A προσκυρόω.
Προσκύω, fut. ύσω, osculando saluto, saluto; προσκυσον, a. 1. imperat. Ἰωμὴν προσκύσαντις τὸν ἅγιον ἀσπάζονται, Soph. Phil. 537.
Προσκωπ[illegible], ῶ, ὁ, ἡ, ἡν, remex, qui remum manu tractat. Ex πρὸς, & κώπη.
Προσλαβόμην, aor. 2. part. med. v. προσλαμβάνω.
Προσλάμομαι, adsumo, apprehendo.
Προσλάζομαι, idem.
Προσλακεῖν, ῶ, προσλελακήκειμι, fortitum, adeptum esse, Athen.
Προσλαλέω, ῶ, fut. ήσω, alloquor, colloquor. Καὶ Πλάτωνι ἢ ἀληθείᾳ προσλαλῶ, Luc. Προσλαλήσαντις αὐτοῖς, Act. 13, 43.
Προσλαλιά, ᾶς, ἡ, allocutio, Gl. V. adflatus.
Προσλαμβάνεσθε, 2. pl. præs. imp. med. a
Προσλαμβάνω, accipio præterea; (2) adsumo, adhibeo, adiscisco, adjungo mihi. Ἵππους τε πρὸς ἅρμασι πολλοὺς, Xen. Cyr. 1, 4, 7. Ὃν θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο, Rom. 14, 3.
Προσλάμπω, alluceo.
Προσλέγω, insuper dico; προσλέγομαι, Poët. alloquor; προσείλεκτο, aor. 1. med. 3. sing. προσέλεκτο, plusquam p. alloquebatur. Ὅς μιν ὁμαρτήσας τοῦ προσείλεκτο μύθῳ, Theocr. 25, 192.
Προσλεπαίνω, extenuo, Gl. V.
Προσλέσσω, adspicio, intueor, contueor. Μὴ προσίδητε γενεὰς ἐφ' ὑμῖν, Soph. Phil. 1059.
Πρόσλημμα, ατος, τὸ, quod præterea est acceptum seu adsumptum. A προσλαμβάνω.
Προσληπτέον, intelligendum, subintelligendum. Vox Gramm. in explicanda ellipsi.
Προσληπτικὸς, ἡ, ὸν, adsumptivus. Ab eod.
Πρόσληψις, εως, ἡ, adsumptio; (2) comparatio; (3) in dialectica etiam adsumptio sic vocatur. Ab eod.
Προσλιμενίζω, ad portum accedo, portum ingredior.
Προσλιπαίνω, magis pinguefacio, pinguiorem reddo. Ex πρὸς, & λιπαίνω.
Προσλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adfiduus sum in re aliqua, instо, urgeo; (2) obsecro, obnixe rogo; flagito; προσλιπαρὲς, adfiduus, Gl. Vet. Χρήμασιν αὐτοὺς ἀσπερ κυρίους μάλιστα προσλιπαροῦντες, Plut. Hinc
Προσλιπάρησις, εως, ἡ, obsecratio, adfiduæ seu obnixæ preces; (2) adfidua præstantia apud aliquem.
Προσλογίζομαι, fut. ίσομαι, refero, adscribo, adnumero, Gl. V. imputo.
Προσλογισθ[illegible], ίσ, ίον, adnumerandus, adjiciendus, rationibus vel numero addendus. A προσλογίζομαι.
Προσλογοποιέω, adfingo, fingendo addo.
Προσλοιδορέω, insuper convicior.
Προσλυμαίνομαι, pernicie m adfero.
Προσλυσσάω, ῶ, f. ήσω, furibundo impetu in modum rapidi canis agor in aliquid.
Προσμαλάσσω, fut. ξω, emollio.
Προσμανθάνω, addisco, insuper addisco. Σχολὴ πέρυσι ἑαυτῷ τῷ προσμαθόντι ἀγαθόν τι, M. Anton. 2, 4.
Προσμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, attestor; (2) meo testimonio confirmo, adstipulor; (3) alicui aliquid adscribo, tribuo. Προσμαρτυρῶ τῷ τότε ῥηθέντι, Plut.
Προσμάσσω, f. ξω, adjungo, agglutino. Ἐκκλησίαν ζμαδιζῶν προσμάσσων δομῷ, Lyc. 783.
Προσμάχομαι, oppugno. Προσμάχομαι σοὶ, Plato.
Προσμειδιάω, ῶ, f. άσω, arrideo. Τὴν τύχην ὁρῶν ἥδη ἀπαλὸν μοι προσμειδιῶσαν, Luc.
Προσμελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, admodulor, accino.
Προσμένω, a. 1. inf. act. v. προσμένω.
Προσμένω, fut. ενῶ, permaneo, persevero, adsiduus sum in, adhæreo; (2) exspecto. Τὸν ἄνδρα ἢ βοτῆρα προσμένει μόνον, Soph. Oed. Tyr. 847. Ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, Marc. 8, 2. ταῖς διήσεσι, 1. Tim. 5, 5.
Προσμερίζω, divido inter, f. divisione facta addo, attribuo aliis, ut eos augeam.
Προσμετεμπίπτομαι, f. φομαι, accieo, accerso.
Προσμετρέω, ῶ, admetior.
Προσμηχανάομαι, ῶμαι, machinor in aliquid, molior, excogito, adstruo.
Προσμηχανάω, idem.
Προσμίγνυμι, vel προσμίγνυμαι, fut. ξω, admiceo in, applico, admoveo; (2) appello, subeo, succedo; (3) manum confero, confligo. Οὐκ ἂρ' ἐκείνῳ γ' ὧδε προσμίξαι θρασύ; accedere? Soph. Phil. 105. Ποδὶ βοηδρόμῳ μίλαθρα προσμίξῃ, Eurip. Or. 1272. Κρατὴ ὃ προσίμιξε δεσπ.τας, Pind. Ol. 1, 34.
Προσμίσγω, idem. Προσμίσγειν τῷ τείχῃ, Thuc.
Προσμισέω, una, simul odi.
Προσμισθόω, mercede loco; προσμισθῶμαι, mercede conduco.
Προσμολέω, sive προσμόλλω, adeo, accedo; προσμολὼν, a. 2. part. Προσμολὼν καλῶ, Soph. Aj. 72, Μίσον ὃ προσμολὼν στρατὴγιν, ib. 732.
Προσμονὴ, ῆς, ἡ, permansio & exspectatio apud aliquem, perseverantia in re aliqua. A προσμένω.
Πρόσμορ[illegible], ῶ, ὁ, ἡ, eidem fato subjectus; (2) incitæ dignus, vel cordis cum alio auctor.
Προσμυθέω, & προσμυθέομαι, fabulam addo fabulis, fabuler insuper.
Προσμυθοποιέω, ῶ, idem.
Προσμυθολογέω, idem.
Προσμύρομαι, simul ilao.
Προσνεοπηγέω, insuper naves fabrico, insuper classem ædifico.
Προσναυτιάω, ῶ, fut. άσω, insuper nauseo, nauseo ad; in taph. reliquo.
Προσνηπιάζομαι, juvenili lectantur addo.
Προσνέμω, attribuo, adjungo, adscribo; προσνενεμημένα, attributa, Ph. p. part. pass. Προσνενεμημένα δέ μοι χέρνιβα ἔρικτάιος πρὸς μακρὰς ἄλσεις διδᾷς, Soph. Trach. 1232. Προσνενεμημένῃ ὃ φρικώδεσι τοῖσι θεοῖσι, Aristt. Av. 571.
Προσνέω, fut. εύσω, innuo, Gl. Vet. adnuo; (2) pronus sum. Ἐν τούτῳ ὃ προσνεύσειν, Xenoph.
Προσνέω, f. εύσω, adnato; (2) accedo. Ὅσα τίνεω ἰχθῦς, προσνέουσιν οἷονεὶ τῷ φέρτατῳ τῶν πολυτόκων, Ælian. V. Hist. 1, 1.
Προσνήχομαι, idem. Πάντα ὃ παρ' αὐτὸν Φιλόξενος μέλιτος τροφὴν προσνήχεται, Theocr. 21, 13. Συμπόται προσνηχόμενοι τῷ Σκιαδίῳ, Luc. Tox.
Προσνικάω, vinco, insuper vinco.
Προσνίσσομαι, accedo.
Προσνοέω, insuper mente agito & considero.
Προσνομάω, ῶ, imperf. προσενόμων, me ipsum moveo ad, proficiscor.
Προσοδάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, ad aliquid rudo, rugio. Ἐκεκλήκειν αὐτοὺς ἐμοὶ προσοδησομένους, Luc. Asin.
Προσογκᾶς, ίδ[illegible], ὁ, ἡ, ἁ, in ampla mole extructus. Ex πρὸς, & ὄγκ[illegible], moles.
Προσοδέομαι, fut. ήσομαι, reditus parcitis, emolumenta capio, Ph. προσοδέ[illegible] pit, dicitur etiam pass. de eo, qui vectigal, usuras, unde alteri redeat, ut Ὅσῃ προσοδέοιτ' λαμπρᾶς ὁσὸς πρὸς Strabo. A πρόσοδ[illegible].
Προσοδιάζομαι, idem & ab eod.
Προσοδιακὸς, v. προσοδιακὸς, nam & sic scribitur, sed illud verius, Ern.
Προσοδικὸς, ἡ, ὸν, habens reditus & proventus, lucrosus, R. Suic. Ab eod.
Πρ[illegible]σόδι[illegible], ία, ιον, q. d. itinerarius; προσόδιον μέλος, carmina quæ canebantur; ἐν προσόδοις, in supplicationibus, maxime Apollinis. A
Πρόσοδ[illegible], ου, ὁ, adventus, accessus; (2) supplicatio, qua utatur ad aras deorum; προσόδοι, supplicationes; (3) reditus, proventus; (4) fructus ex re quavis, præmium; (5) coitus, concubitus, Hipp.
Προσοδύρομαι, lamentor ob aliquid.
Προσόζω, Dor. προσόδω, odorem perfero alicui quo; (2) putrefco, Gl. V. computresco.
Προσοίγω, fut. ξω, aperio.
Προσοικειόω, ῶ, & προσοικειόομαι, ῶμαι, accommodo, mihi concilio & adjungo, ineo gratiam, προσοικειοῦται, concilat, Ph. προσοικειοῦμαι, adsocio mihi, Gl. V.
Προσοικέω, domicilia & sedes conjunctas habeo, habito ad, Gl. V. προσοικῶ, adhabito, accolo. Προσοικοῦσι σφ' αὐτοῖς Τατάρνιοι βάρβαροι, Thuc.
Προσοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, adstruo, ædificio addo; (2) addo.
Προσοικονομέομαι, οῦμαι, insuper mihi [illegible] deo; (2) insuper dispenso, dispono, constituo.
Πρόσοικ[illegible], ου, ὁ, ἡ, qui domum nostram seu sedes nostras attingit, accola; (2) finitimus, Gl. Vet. accola.
Προοιμίζω, illacrymo, lugeo ob.
Προοίσειν, f. 1. inf. act. verbi προφέρω.
Προοισόμεθα, 2. pl. a. 1. conj. med.
Προοίσεμα, ατος, τὸ, quod offertur, quod adhibetur seu adsumitur. A
Προοίσω, adstruam, Gl. Vet.
Προοίχομαι, accedo.
Προσείλω, appello, applico, impingo; προσῆλαι, appulit, impegit, a. 1. 3. s.
Προσελεύσομαι, insuper ejulo; apud aliquem ejulo.
Προσεμαρτέω, comitor.
Προσεμαρτῇ, 3. s. præs. conj. act.
Προσεμίλει, 2. sing. præs. imper. act. contr. pro προσεμίλεε, a
Προσεμιλέω, ῶ, fut. ήσω, versor, cum aliquo consuetudo mihi est, congredior, colloquor; (2) versor in aliqua re, rem aliquam tracto, contingo aliquid, aggredior aliquid, Gl. Vet. προσομιλῶ, adloquor, adfor. Καιρίως ὁ μὲν προσομιλεῖ Ἀνδρασιν, Theog. 30. Πεῖρα δ' ὑ προσομίλησά σου, nunquam experta sum, Soph. Trach. 600. Hinc
Προσεμιλητικὸς, ἡ, ὸν, ad conversationem seu commercium aptus; (2) sermocinativus, sermocinator. Hinc ἡ προσεμιλητικὴ, ῆς, ἡ, δύναμις, facultas sermocinatrix.
Προσομιλία, ας, ἡ, consuetudo, congressus; (2) allocutio, sermocinatio, & colloquium.
Προσόμοι[illegible], ου, ὁ, adsimilis, valde similis.
Προσομοίως, similiter, simillime.
Προσομολογέω, ῶ, fut. ήσω, insuper fateor vel respondeo; (2) fator, confiteor.

Προσανατρίβω, ... impingo, illido ... adterit, adfricuit, a. I. ...

Προσ..., confinis seu conterminus sum.

Πρόσ..., ε, ὁ, ἡ, ἡ, vicinus, confinis.

Προσόν, ..., præs. part. n. g. verbi προσ-..., adsum. Τὸ προσόν, quod superest, sum-... excurrens. Τὰς δισχιλίας δραχμὰς ἢ τὸ προσὸν, Demosth.

Προσονειδίζω, f. ίσω, præterea objicio, præterea exprobro.

Προσονομάζω, f. άσω, q. d. insuper nomino; (2) appello, nomino.

Προσόπτομαι, fut ψομαι, adspicio, intueor. Σύ τ' ὄμμα τούμὸν προσοψεῖ κρατ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν, Soph. Antig. 775.

Προσοράω, ῶ, adspicio. Ἀνδρῶν μνηστήρων προσορῶν αἴσχιλον ὅμιλον, Odyss. 16, 29.

Προσοργίζομαι, fut. ίσομαι, insuper irascor.

Προσορέγομαι, appeto.

Προσορία, finitimus sum, Suic. Ab ὅρ⸗.

Προσορίζω, f. ίσω, addo finibus imperii; (2) præfinio, Gl. V. Βιότον τι τιμὸν ζω προσορίσας πάλαι, Eur. I. A. 1151.

Προσορμάω, ῶ, fut. ήσω, cum impetu & hostiliter accedo vel advenio, irruo.

Προσορμέω, ῶ, stationem habeo, Gloss. Vet. προσορμεῖ εἰς λιμένα, applico.

Προσορμίζω, fut. ίσω, appello, in stationem navem applico. Χαλεπῶς τε ἢ ζω ἱδρῶτι πολλῷ τῇ νήσῳ προσορμίσαντες, Hel. Τῇ Νάξῳ προσωρμίσθη, Ælian. V. H. 8, 5. Hinc

Προσόρμισις, εως, ἡ, appulsus ad littus.

Πρόσορος, ε, ὁ ἢ ἡ, conterminus, vicinus.

Προσορχέομαι, ῦμαι, salto ad.

Πρόσου, admitte, 2. sing. a. 2. imper. med. Att. & Ion. pro πρόσεσο, a προσίεμι.

Προσουδίζω, fut. ίσω, humo allido, adfigo ad terram. Ex πρὸς, & ὖδας.

Προσουρία, ᾶ, f. ήσω, secundo utor vento, feliciter ago. Ex πρὸς, & ἶρος.

Προσουρέω, permeio, commingo.

Προσουρίζω, secundo vento navigo, allido, apud Eur. sed leg. videtur προσουδίζω, Ern.

Πρόσουρος, ε, ὁ ἢ ἡ, conterminus, vicinus.

Προσοῦσαν, acc. sing. f. g. part. v. πρόσειμι.

Προσοφείλω, insuper vel præterea debeo; (2) æs alienum contraho præter quæstus proprios; (2) præterea mulctor. Τῶν ὑμετέρων αὐτῷ χάριν προσοφείλετε, Dem. Σεαυτόν μοι προσοφείλεις, Philem. 19.

Προσοφλισκάνω, idem.

Προσοφέλω, idem.

Προσοχή, ῆς, ἡ, attentio, animadversio, Gl. V. A προσέχω.

Προσοχθέω, ῶ, fut. ήσω, offendo, vel offensus sum, tædium molestiamque capio, cum tædio fero.

Προσοχθίζω, f. ίσω, idem; (2) offendo. Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, Hebr. 3, 10. Hinc

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, offensa, offensio.

Προσοχθισμός, ῦ, ὁ, idem & ex usd.

Προσοχλέω, obstrependo molestius sum, s. molestiam affero alteri.

Πρόσοχος, ε, ὁ ἢ ἡ, attentus, intentus, solers, Gl. V. A προσέχω.

Προσοχυρόω, insuper vel amplius munio.

Προσοψάομαι, ῶμαι, vescor cum pane, opsonium edo. Hinc

Προσόψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane vescimur.

Πρόσοψις, εως, ἡ, adspectus, conspectus, obtutus, species, Gl V. A προσοράω, ..ομαι.

Προσοψωνέω, opsonium edo.

Προσπάθεια, ἡ, adfectio, qua rei alicui sumus omnino addicti, eique adhæremus. A

Προσπαθής, έος, ὁ ἢ ἡ, qui ad ectu ad rem aliquam fertur. Ex πρὸς, & πάθος.

Προσπαθῶς, Adv. alicui rei adhærendo.

Προσπαίζω, fut. αίσω, vel αίξω, jocor cum, alicui. Ἄλλοις προσπαίζειν διὰ τὴν χώλην, Ælian. V. H. 9, 28.

Προσπαιστέον, alludendum. A præc.

ΠΡΟΣΠΑΙΟΣ, ε, ὁ ἢ ἡ, recens, subitus.

Προσπαίως, Adverb. subito, repentino motu.

Προσπαίω, impingo, illido. Ἔφυλαν ἐς βαθὺν βάθρον προσέπαισας, Soph. Antig. 867.

Προσπαίρω, palpito ad.

Προσπαλαίω, fut. αίσω, colluctor, obluctor. Ἄτλας οὐρανῷ προσπαλαίει, Pind. Pyth. 4, 527. Προσπαλαίειν χαλεποῖς νοσήμασι, Luc. νόσῳ, Synes.

Προσπαραβάλλομαι, adgero insuper. Προσπαραβάλλονται σφίσι λίθυς, Thuc.

Προσπαραγράφω, fut. ψω, jam scriptis addo Προσπαραγράφυσι πρατως, οἱ ἂν ἐπαινῶσιν αὐτὰς Plato.

Προσπαραιρέομαι, insuper detraho, eripio.

Προσπαρακαλέω, ῶ, fut έσω, vel ήσω, insuper vel præterea hortor. Προσπαρακαλέσαντες ἀμφοτέρυς Ἀθηναίυς, Thuc.

Προσπαρακειμαι· προσπαρακείμενος, adjacens.

Προσπαρακελεύομαι, insuper jubeo.

Προσπαραλαμβάνω, ultra accipio, præterea adsumo. Προσπαραλαμβάνων τ' ὁμοίων, &c. Marc Anton. 7, 5. Hinc

Προσπαράληψις, εως, ἡ, adsumptio.

Προσπαρασκευάζω, una appar...

Προσπαρατίθημι, insuper, præterea addo.

Προσπαρατρώγω, una arrodo, sc. dictis.

Προσπαρδέω, oppedere. Ex πρὸς, & παρδεῖν, pedere, aor. 2. a πέρδω, pedo.

Προσπαρέχω, insuper præbeo, insuper exhibeo.

Προσπαρίσταμαι, venio in mentem; (2) in deditionem redigo.

Προσπαροικέω, accola, vicinus sum.

Προσπαροξύνω, fut. υνῶ, præterea vel insuper exaspero.

Προσπασσαλεύω, vel προσπατταλεύω, f. εύσω, paxillis adfigo; προσπατταλευθήσεται, adfigetur, f 1. pass. Μικρῦ δεῖν προσπατταλεύουσα, Luc. in Catap.

Προσπασσαλός, ῶ, idem. A πάσσαλος.

Προσπάσσω, vel πάττω, f. άσω, inspergo, adspergo.

Προσπάσχω, ob aliquid patior, adficior; (2) addictus sum alicui & ei adhæreo, naturali studio vel inclinatione; προσπαθών, a. 2. part. affectus. Οὔτε ὅταν προσπαθῶσιν, ὅτε φυγεῖν, ὅτε κινηθῆναι θέλωσι, M. Anton. 5, 1.

Προσπατταλεύω, vide προσπασσαλεύω.

Προσπάω, ῶ, attraho, R.

Πρόσπεινος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui valde esurit, famelicus. A πεινα.

Προσπειράζω, attento, Gl. V.

Προσπελάζω, vel προσπελάω, ῶ, fut. άσω, appropinquo, accedo; (2) appropinquare facio, admoveo, Gl. V. applico, appello, adverto, accedo. Ἤδη τι τῷ Βυζαντίῳ προσπελάζοντα, Appian. Bell. Mithridat. Ὅμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ προσπελάζει, Aristænet. 1, 10. Hinc

Προσπέλασις, εως, ἡ, applicatio, appropinquatio.

Προσπελάτης, ε, ὁ, cliens, adsecla, famulus.

Προσπέμπω, f. ψω, insuper mitto; (2) mitto ad. Ἀμπτὰ τι προσέπεμψαν ἡμῖν τυτονί, Arist. Plut. 999.

Προσποιέομαι ..., simulate. A προσποιέομαι, ...

Προσπέρδω, oppedo; προσπαρδεῖν, oppedere, a. 2. inf.

Προσπεριβάλλω, & προσπεριβάλλομαι, circumdo, circumvolvo; (2) ultra modum amplector, & ultra justos fines proroga imperium, Gl. V adoperio. Προσπεριβάλλεσθαι τὸ πεζὸν στρατόν ..., Plut.

Προσπεριγίγνομαι superstitem; προσπεριγίνεσθαι, f peresse.

Προσπεριεργάζομαι, curiose ago, curo.

Προσπεριλαμβάνω, simul complector.

Προσπεριοδεύω, fut εύσω, insuper vel præterea simul obeo; (2) una velut peragrando describo.

Προσπεριορίζω, insuper includo. Μεγάλην τινὰ ... τῷ ἐπαίνῳ προσπεριορίσαντες, Longin. 28.

Προσπεριπορίζομαι, insuper ex demonstratis cogo & demonstro.

Προσπέπηγα, ... verbi προσπήγνυμι.

Προσπετάννυμι, extendo ad.

Προσπέτομαι, & προσπέταμαι, fut. πτήσομαι, advolo.

Προσπεφυκότας, inhærenter. A προσφύομαι.

Πρόσπηγμα, τὸ, adfixum, quod adhæsit tenaciter, concrevit. A

Προσπηγνύω, & προσπήγνυμι, fut. ξω, adfigo. Τῦτον—διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε, Act. 2, 23.

Προσπηδάω, ῶ, fut. ήσω, prosilio, insulto, adsilio.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi προσπήγνυμι.

Προσπηχύνομαι, ulnis amplector; (2) cubito nitor. Ζεῦ, ζεῦ Κυβερνῆτας ἑταῖροι προσεπηχύναντο, Callim. Hymn. in Jov. 46. Ex πρὸς, & πῆχυς, cubitus.

Προσπιέζω, una simul premo.

Προσπιλνάω, appellor, admoveor, propinquus fio. Τὴν μὲν δὴ νήσῳ προσεπίλνατο, Odyss. 13, 95.

Προσπιπίσκω, una, insuper bibo, aor. 1. inf. προσπῖσαι.

Προσπιπράσκω, cum alio vendo, q. in compendium.

Προσπίπτω, accido, evenio; (2) accido ad, v. c. pedes, unde supplex fio, ..., (3) adulor; (4) adoror, irruo; (5) occurro, obvius sum, προσπεσών, adortus, aor. 2. part. Πάλαι προσπεσών ... Ἀγαμέμνονος ..., ἡ εἴσω ... Hec. 7... Σῇ ματρὶ προσπεσοῦσα τῇ ... ἔλεξα, id. Or. 1318.

Προσπιτνέω, ῶ, accido ad genua, supplex fio, accido, cado ad. Ἄξιον προσελθεῖν ... προσπιτνεῖ ..., Eur. Med. 12.8. ... Αἰγέως, προσπιτνοῦμεν ..., Soph. Oed. C. 1.57. ...

Προσπλάζω, pro πλάζω, impers. ... Κῦμα ... προσπλάζει ..., Il. 12, 28.

Προσπλάθω, fut. άσω, idem.

Προσπλάσσω, vel πλάττω, fut. άσω, adfingo; (2) ... adhærere facio; προσπλαττόμενος, adhærens.

Προσπλαστικός, ἡ, όν, obstruendi seu opplendi vim habens. A προσπλάσσω.

Πρόσπλαστος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui appropinquare aliquis potest, ad quem accessus patet. A προσπλάζω.

Προσπλέκω, fut. ξω addo, adjungo, annecto, Gl V. ... applico; προσπλακείς, adnexus, Ph. aor. 2. part. pass. Τηθε δή ἔτι ἐκεῖνο ... τῆς ἰδίας ... M. Anton. 1 7

Προσπλέω, f. εύσω, adnavigo. Κατιδόντες εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων προσπλεύσας, Thuc. ... Σκυθίας, Luc.

Προσπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo; (2) suppleo.

Προσπλωΐα, adnavigatio.

Προσπλωτός, ἡ, όν, navigabilis; vel q. d. adnavigabilis.

Προσπλώω, adnavigo.

Πρόσπνευσις, εως, ἡ, adspiratio. A seq.

Προσπνέω, ῶ, fut. εύσω, adflo, adspiro. Ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν! Arist. Ran. 339.

Προσποιέομαι, ῦμαι, vindico mihi; (2) adquiro; (3) simulo, dissimulo, Gl. Vet. in potestatem redigo; (4) concilio mihi; (5) profiteor; προσποιήσασθαι, adsectare, Ph. a. 1. inf. A

Προσποιέω, ῶ, mihi assumo, vendico, fut. 1. προσποιήσειν, vendicaturum esse; rarius occurrit. Ἐπὶ τῷ κεφαλὴν ἢ κωμικῆς εἶναι προσποιεῖς, Arist. Vesp 1.06. Καί ... προσποιούμεθα ..., Eur. Hel. 1102. Ἐγὼ μὲν προσεποιησάμην ..., Xen. Cyr. 2, 8.

Προσποιεῖ, 2. sing. præs ind. pass.

Προσποίημα, ατος, τὸ, quod nobis vendicamus; (2) id, quod simulamus. Οὐδὲν αἱρέσεως, ἢ χειροτονίας, ἢ προσποιήματος ὄντι δεηθείς, Appian. B. Civil. 1.

Προσποίησις,

προσηκότως, pert. ad, verecundia, reverentia, Ph. acquisitio; (2) simulatio. Gl. V. dissimulatio. Ab eod.

Προσηνιστικὸς, ἡ, όν, simulator, simulationi studens. A

Προσηνιστὸς, ή, ὸν, & προσηνιστὸς, ἡ, ὸν, simulatus, fictus. Ab eod.

Προσηνιστῶς, Adv. simulate; (2) adsciscendo, per adquisitionem.

Προσπολεμέω, bello aggredior.

Προσπολεμόω, insuper hostem facio aliquem alicui.

Προσπολέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ministri seu ministræ munere fungor.

Προσπολλύομαι, advenio, accello.

Πρόσπολος, ὁ, ἡ, ἡ, famulus, minister. Ex πρὸς, & πολέω, versor.

Προσπονέομαι, præterea elaboro.

Προστηρίσομαι, fut. ίσομαι, proficiscor ad, accedo vel venio ad; (2) advento. Καὶ προστηρισόμενοι αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, Marc. 10, 35.

Προστορίζω, adquiro, comparo insuper, vel simp. alteri, in med. comparo mihi. Προστηρίσατο τὰ λοιπὰ αὐτὸς τὸ στρατόπεδον ἀπὸ τῶν πολέμων, Dion. Phil. 1. Hinc

Προστορισμὸς, ὁ, ἡ, adquisitio nova, it. ejus, quo adhuc egebamus; (2) quod adquiritur per eos, qui in nostra sunt potestate.

Προστραπίζω, vel προστροπάω, & προστροπάσμαι, ἄμαι, fibula annecto, affigo. Hinc

Προστραπτὸς, ή, όν, fibula annexus, adfixus.

Προστρέμομαι, insuper pendere pecuniam cogor.

Προσπταίσις, εως, ἡ, ipsa actio offendendi seu impingendi. A προσπταίω.

Πρόσπταισμα, ατος, τὸ, offensio pedis, prolapso. Ab eod.

Προσπταίω, f. σίσω, offendo, impingo; (2) pecco, erro; (3) indignationem aut odium alicujus incurro; (4) eadem accipio, adversa utor fortuna. Δια θεὸν προσέπταισε τῷ δόμῳ, Plut.

Προσπτῆναι, aor. 1. inf act. v. προσπέτομαι.

Προσπτυγμα, ατος, τὸ, amplexus; (2) id, quod impingimus. A

Προσπτύσσω, f. ξω, applico; προσπτύσσομαι, amplector, complector, amice saluto, blande compello. Τὸν μητρὸς αὐτῶν σωτῆρα προσπτύξει, Eur. Bac. 1321. Φιλίᾳ χαίζω σώματος παιδὸν ὁ τλας προσπτύξασθαι, id. Med. 1403. Προσπτύξαί με φιλίᾳ, Theocr. 3, 19. Ἐς δ' ὑγρὸν ἀμὰς ἐτ' ἠμέρων παρθένων προσπτύσασθ), Soph. Antig. 1251.

Προσπτύω, f. ύσω, insputo in aliquem; (2) contemptim in eum jacto; (3) abominor, despuo.

Πρόσπτωσις, εως, ἡ, impetus impactus, offendiculum, (2) offensio, allisio; (3) casus, eventus.

Προστυγχάνομαι, insuper percontor.

Προσπυρόω, amplius accendo; (2) accendo.

Προσπωτάομαι, vagor. Πολὺν ἢ μίλτου χίλνα σωρίχιν, ὡς προσίζηται κύκλω, Arist. Conc. 379. Ψυχισι δ'ἁμὸν αἷμα προστρέχας βοθρω, Lyc. 684.

Προστρακτέον, adhuc dum. A προστράσσω.

Προστράπω, f. ψω, adhuc.

Πρόστραξις, εως, ἡ. collisio, conflictus, conflictatio. A προστράτω.

Προστράσσω, vel προστράττω, f. ξω, allido.

Προστρέπω, accedo, ad augendi causa.

Προστρέω, adfluo, allabor, Gl. V. (2) accedo; (3) alloquor.

Προστρήνυμαι, vel προστρηνύω, f. ξω, allido; illido; προστρήνυμαι, allidor, irruo. Προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, Luc. 6. 48. Hinc

Πρόσρηξις, εως, ἡ, inlisio, Gl. Vet. impetus, conflictus.

Πρόσρημα, ατος, τὸ, appellatio; (2) salutatio. A προσρέω, *alloquor*. Unde

Πρόσρησις, εως, ἡ, appellatio, compellatio, salutatio.

Προσρητέον, alloquendum, appellandum.

Προσρητὸς, ἡ, όν, insuper commemorandus, compellandus.

Προσρητὸς, ἡ, όν, compellatus, salutatus.

Πρόσριζα, vel προσρίζωσι, Adv. stirpitus, radicitus, una cum radicibus.

Προσριζόφυλλος, ος, ὁ, ἡ, juxta radices folia, radicem foliatam habens. Ex πρὸς, ῥίζα, & φύλλον.

Προσρίζω, actis radicibus adfigo.

Προσρίπτω, allido, impingo.

Προστρωννύω, vel προστρώνυμι, f. ρώσω, insuper confirmo, corroboro.

Προσαινω, adblandior, adblandiendo delecto. Ψᾶττα προσαίνειν κακὸν, vito adblandiri malo. Æschyl. Agam. 1674. Προσαίνεσθαι, Eur. Hipp. 865.

Προστείρω, imbuo, idem quod pr.

Προσημαίνω, f. ανῶ, præterea significo, adsignifico. Ῥῆμα δέ ἐστι τὸ προσημαῖνον, χρόνον, Aristot.

Προσημαντικὸς, ἡ, όν, præterea significans, adsignificativus.

Προσημασία, ας, ἡ, signum additum vel concurrens aliis signis, R.

Προσηλίζω, f. ίσω, adspuo, despuo in.

Προσσκώπτω, de clenis inceffo insuper.

Προσσοθεν, Adv. ante. A προσω.

Προσσπαίρω, palpito ad.

Προσσπένδω, adfundo, insuper libo.

Προσσασιάζω, insuper ad seditionem concito.

Προσσαυρόω, vallo insuper munio, Thuc.

Προστέλλω, contraho, adduco, inde p. part. passiv. προσεσταλμένος, adstrictus, contractus, Suic.

Προσσοατοπεδεύω, f. εύσω, castra pono ad.

Προσυποκραντίω, insuper criminor.

Προσυπολαμβάνομαι, una calumnior, insuper prosum.

Προσσυνάπτω, addo, adjungo, adnecto.

Προσυύνειμι, simul adsum, attendo.

Προσυνθερμαίνω, una calefacio.

Προσυυνίημι, una intelligo.

Προσυυίζημι, una laudo, f. commendo, una demonstro, sc. laudis consequendæ causa.

Προσυυοικία, accedo alicui accola, in eandem domum vel urbem recipior.

Προσυυοικίζω, f. ίσω, in matrimonium præterea seu insuper colloco, Suic.

Προσυυτιθεμαι, simul caupono, in med. paciscor cum aliquo præterea.

Πρόσω, Adv. ante se, in anteriorem partem. A πρὸ.

Προσωματοποιία, præterea corpus facio, corpori adjungo.

Προσωρύω, adaggero, accumulo, Gl. Vet.

Προσωπὴ, ἡ, idem quod

Πρόσωπον, ου, τὸ, præceptum, præceptio, imperium, auctoritas; Ph. jussum; al. Gl. V. A προστάσσω. Unde

Προσωπατικὸς, ἡ, όν, imperiosus, imperativus.

Προσωπατικῶς, Adv. imperative, in imperativo, imperando.

Προσωλαπορία, ας, f. ήσω, labores & ærumnas in aliqua re suffero; miseratione alterius tango.

Προσώξω, aor. 1. inf. act. v. προσώθω.

Πρόσωξις, εως, ἡ, mandatum, imperium, Gl. Vet. præceptum, præceptio. A προστάσσω.

Προσώξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi προσώθω.

Προσωπαίνω, f. ξω, amplius, præterea turbo.

Προσωπαίνω, ῶ, annecto, alligo. Κυζικηνὸν βᾶριν γομφοῖς προσωπαζαμένην, Lyc. 748. A παρὰ, σύν, *simulum*.

Πρυμὰς, άδος, ἡ, porticus vestibulum, & ipsa porticus. Etiam prostibulum seu scortum; προστάδες, scorta, prostibula. A πρύτανις.

Προστασία, ας, ἡ, imperium, quo aliquibus præsumus, præfecturæ dignitas; (2) patrocinium, tutela, præsidium, auxilium; (3) cultus externus, species, comitatus, magnificentia Pompæ, ap. Polyb.

Πρόστασις, εως, ἡ, excellentia, principatus, eminentia; (2) ap. Hipp. humoris dominantis significatio. Ab eod.

Προστάτευμα, ατος, τὸ, præsidium, auxilium, imperium et arguod si tueris mihi, Gl. V. προστασία, definitur; (2) Imperium, principis, Gl. Vet. Ἢ δεῖ ἀμαυρὸν ὄντ' ἐκεῖσε σώματ' ἰέναι; Soph. Oed. Col. 1671. Πῶς ταῖς Ἀθήναις τοῖσδε προσάντες αἰεὶ; Eur. Supp. 185. Ἅπαντά τ' ἀνταῖς ἦγε προστατεύμασι, ἃ τοῖσιν ἔσω ἐμέλεσε, Antiph. Conc. 459.

Προστασία, ας, ἡ, præfectura, procuratio; (2) patrocinium, defensio. A

Προστατεύω, f. εύσω, præsum, præsideo. Ἀνὴρ θρώπων ἄλλων προστατεύειν, Xen. Cyr. 1. 2. 1. A προστάτης.

Προστατέω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) patrocinor, defendo. Ἅπερ μόνη (ἀνάγκη) προστατεῖ τῷ ῥητόρων, Arist. Eq. 325. τοῖσδε χθονὸς Eur. Heracl. 207. Ab eod.

Προστάτηρ, ηρος, ὁ, præses, adjutor, auxiliator, Gl. V. tutelaris. Ab eod.

Προστάτης, ου, ὁ. præpositus, patronus; Ph. præses, antistes; al. Gl. V. tutor, curator. Hinc

Προστάτις, ιδος, ἡ, patrona; (2) hospita, curatrix, tutatrix.

Προστατικὸς, ἡ, όν, cum magna προστασία, dignitate, magnificentia.

Προστατῶτα, ᾶς, f. sing. præs. part. verbi προστατέω.

Προστάτω, vide προσδάσω.

Προσαυρόω, vallis seu palis in terram depactis præmunio.

Προστέγιον, ου, τὸ, tecti prominentia. Ex πρὸς & στέγος, *tectum*.

Προστέγισμα, ατος, τὸ, idem & ex iisd.

Προστεθεὶς, aor. 1, part. pass. v. προστίθημι.

Προστεθήσομαι, *apponar*, f. 1. ind. pass.

Προστειχίζω, f. ίσω, murum addo, præterea muro cingo.

Προστείχω, advenio, vel venio ante.

Προστελμαρτὸς, ὴ, όν, una conjiciendus, conjectura e signis intelligendus.

Προστελέω, solvo, numero, erogo, impendo.

Προστέλλω, protego. Gl. Vet. adstringo.

Προστενάζω, ante gemio, f. doleo.

Προστενω, idem.

Προστερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigiose adfingo. Ex πρὸς, & τέρας, *prodigium*.

Προστερνίδιος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, pecto. anterius applicatus. Gl. Vet. pectoralis. Hinc τὸ προστερνίδιον, ου, pectorale. Ex στέρνον.

Προστερνίζομαι, f. ίσομαι, pectori meo applico, amplector, complector. *Joseph. Antiq. Jud.* lib. 2. c. 7. Ex πρὸ, & στέρνον.

Πρόστερνος, ον, pectori impositus, adpositus, oppositus.

Προστεταμμένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi προστατέω.

Προστεφανόω, ῶ, f. ώσω, ante corono, prius corona redimio; (2) redimio.

Προστηθίδιον, ου, τὸ, antilena, Gl. V. A seq.

Προστηθίδιος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, appositus seu applicatus pectori. Ex πρὸς, & στῆθος, *pectus*.

Προστηθὶς, ίδος, ἡ, anterior pars τῶν στέθεος, qua pectus manus seu pedis, h. e. eminentia illa prope digitos manuum & pedum. Ex iisd.

Προστήκω, fut ξω, liquefactum adfundo; (2) adhæreo, infideo; προστηκὼς, adhærens, affixus, assiduus, p. part. Ὁμοίως χίλιοι τὸ χρᾶμα τῷ χρυσῷ προστηκωσ αὐτῷ Luc. Gall.

Προστῆναι, aor. 2. inf. act. v. προστίθημι.

Προστηῶτες, præs. part. act.

Προστίθεμαι, *apponimus*, 1. pl. præs. ind. act.

Προστίθημι, addo, adjicio; (2) applico; (3) adjungo; (4) adnecto; (5) addico, & prorium trado, προστίθεμαι, addor, adjungor me, assentior. Gl. Vet. adstipulor, assentio, addico me, προστίθεσθαι, adhiberi, attribui. Ph. προσέθηκεν, addidit, Ph. aor. 1. act. προσετέθη, additum est, addita est, Gl. Vet. a. 1. pass. προστεθὲν, additum, Ph. aor. 2. part. pass. προστιθεμένου, additus. Gl. V. devotus, p. part. pass. ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀπιὼν ἕκαστος ἑαυτῷ προσέθετο μεγάλην [illegible]

ρωτιω, adjungeret se, Diod. Ἐκείνῳ εἰκὸς ἦν προσθέσθαι τὸν πόλεμον γίνεσθαι, προσθήσεσθαι. Appian B. Mithridat. Νοτω τοῦ προσθεῖς ἐμοὶ τίκτῳ, Eur. Supp. 27.

Προσκόπρος, ὁ, ἡ, ον, ω, f. ήσω, stercore contamino, vel stercus emitto adversum.

Προσκυλίω, ῶ, f. ίσω, mulcto. Προσιμᾶν τῷ δημοσίῳ, Dem. Τῷ δημοσίῳ προστιμήματα τοῖς νόμοις, id.

Πρόστιμμα, ατος, τὸ, mulcta, pœna; (2) ultimatio litis. A προστιμάω.

Προστιμησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Προστιμος, ὁ, ἡ, ον, idem. Ph.

Προστιμος, ὁ, τὸ, idem. Ph.

Προστιμος, ὁ, ἡ, ον, auxilior.

Προστιμος, ὁ, ἡ, ον, opem fero, auxilior.

Προστιμος, ὁ, ἡ, ον, ectam conjecturam faciens de futuro, futuri providus.

Προστραγῳδία, ῶ, f. ήσω, tragice exaggerans addo; (2) tragice alloquor. Ἔχει πολὺ καὶ ἐξαθεν προστραγῳδούμενον, magnificum. Longin. 7.

Προστρατοπεδεύω, castra pono ante.

Προστραχηλίζω, arrepto collo luctor.

Προστρέπω, f. ψω, oro, obsecro, precor, ad genua provolutus & adorans. Τοιαῦτα προστρέπω, ὦ Ζεῦ, προσεύχομαι, Soph. Aj. 842.

Προστρέχω, accurro, occurro, Gl. V. gratiam capto alicujus. Ἐμοί τις ἡμᾶς ἐσπαδακυῖα προστρέχει, Arist. Θεσμ. 579. Προς τὴν θάπτων προσδραμεῖν, Xen. Cyr. 1, 11.

Προστρίβω, fut. ψω, attero, incutio, infligo. Gl. Vet. affrico; προστρίβομαι, imprimo, infligo, Gloss. Vet. Πληγὰς ἀεὶ προστρίβει τοῖς οἰκέταις, Arist. Eq. 5. Αὐτὸς δ' ὢν ἐπαπάλαιτο, τὰς αἰτίας τῇ Φυλείᾳ προσιστρίβετο, attribuit. Plut. Hinc

Προστριμμα, ατος, τὸ, fragmentum; (2) afflictio.

Προστριφις, εως, ἡ, attritus, adfrictus.

Προσπόπαξ, ακος, ὁ, cui supplicamus, seu ad cujus genua supplices provolvimur; (2) qui supplex alicui adgenua accidit; (3) qui piaculum importat, ob quem religio obortur; (4) vindex & ultor homicidiorum & aliorum scelerum. Æschyl. Choeph. 285. A προσπίπτω.

Προσπομπή, ῆς, ἡ, supplicatio, supplices preces; (2) devotio, detestatio; (3) reatus ob homicidium; (4) piaculum, labes scelerataæ contagionis. Ab eod.

Προσπομπός, ὁ, qui piaculo se obstrinxit.

Πρόσπτωξ, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, supplex, qui supplex alicui ad genua procidit. Ab eod.

Προσρεχής, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, accurrens; (2) ad quem accurri potest. A προσρέχω.

Προσεγχάνω, occurro, obvius fio, offero me; (2) consequor aliquid; (3) alicui rei deditus sum, aor. 2. προσέτυχον, part. προστυχών, obvius. Οὕτως ἐξέπεσε τῶν ἀκουόντων, ὡς οὐδεὶς ἀνάπτοτε ἂν ἐγὼ προσέτυχον νέων, Plato. Ὁ προτυχὼν, quilibet, quivis, obvius; it. cæt. quæ προσυχής. Ἡ χαριλεια δὲ ἦν ἀσθενὴς μὲν γύναιον, ἰταμικὸν δὲ ἐκλύπας, καὶ τῷ προσυχόντι ἀεὶ, καὶ εἰ σμικρὸν ἐπ' ἀλιγῳ ἐθαλύπτειέ τις. Lucian.

Προσυλος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, ὁ, ab anteriore parte columnas habens.

Πρόσυπος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, ὁ, proprie extra corpus paululum eminens; (2) cœlatus, sigillatus, habens eminentes figuras, &c. opp. περίφαπτα quæ totam rem exprimunt, & extrinsecus alligantur.

Προσυτάω, cœlo, v. sup.

Πρόσυτος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, adstrictus, substrictus. A

Προσύφω, fut. ψω, ante adstringo, ante sphalo seu constipo.

Προσυχής, ής, ές, ὁ ἡ, ὁ, obvius; (2) qui in aliqua re versatus est, didicit aliquid, ut προσεῖναι τῇ φιλοσοφίᾳ. A προσεγχάνω.

Πρόσυχος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, ὁ, qui ante porticum est, scribitur & πρόσσυος. Ex πρὸ, & σοὺ, porticus.

Προσυφίζω, f. ίσω, nova insuper injuria adficio, insuper contumeliosus sum.

Προσυφίομαι, antea congredior vel colloquor; προσυφισμένος, prius collocuti.

Προσύφασμαι, ante ex pacto constitutus sum.

Προσυφαίνω, ante conjungo.

Προσυφαλία, allatro proprie & tropice.

Προσυφάω, ante spolio, prior spolio.

Προσυφλίγω, ante colligo.

Προσυφλισμός, ὁ, Syllogismus, in quo præmissa principalis Syllogismi concluduntur.

Πρόσυλος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, ὁ, materiæ adhærens; (2) qui rebus mundanis deditus est. Ex προς, & ὕλη, materia.

Προσυμμίσγοντες, antea commiscentes; a προσυμμίσγω. Ex προ, & Συμμίσγω.

Προσυμφύω, ante adnascor.

Προσυμφωνέω, ante consentio.

Προσυναθρόιζω, ante congrego.

Προσυνάπτω, ante conjungo.

Προσυνίημι, ante intelligo.

Προσυνίστημι, ante commendo.

Προσωκίσασα, quæ ante cohabitavit & nupta fuit; a προσοικίω, ῶ.

Προσοικίζω, ante colloco in colonia, in matrimonio. Χωρὶς τοῖς προσοικιζομένοις παρέχειν, M. Anton. 4, 13.

Προσυντίθεμαι, ante paciscor, prius convenio.

Προσυντρίβω, ante contringo vel confringi jubeo.

Προσυπακουστέον, subaudiendum præterea. A

Προσυπακούω, præterea subaudio.

Προσυπαντάω, venio obviam; occurro.

Προσυπεδεξάμην, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi προσυποδέκνυμι.

Προσυπεμφαίνω, ostendo, *Pass.* appareo.

Προσυπηρετέω, subministro.

Προσυπιχνέομαι, insuper polliceor.

Προσυποβάλλω, subjicio, Gl. V.

Προσυπογράφω, f. ψω, insuper, una subscribo. Ἔτι γὰρ μᾶλλον, εἰ κἀκεῖνο τῇ διανοίᾳ προσυπογράφοιμι, Longin. 14.

Προσυποδείκνυμι, f. ξω, ostendo.

Προσυποκαμβάλλω, præterea, insuper existimo.

Προσυπομιμνήσκω, admoneo, Gl. Vet. προσυπεμίμνησεν, insuper submonuit.

Προσυπομνηματίζω, & ομαι, in commentario addo.

Προσυποπτεύω, f. εύσω, insuper suspicor, præterea suspectum habeo.

Προσυποπτεύω, idem.

Προσυποτίθεμαι, una suppono, una intelligi volo.

Προσυρίσσω, vel Συρίττω, f. ξω, sibilo signum do, ante vel prius sibilo.

Προσυφαίνω, attexo.

Προσυφίσματα accedo, τὰ προσυφισθέντα, adventitia, quæ extrinsecus accedunt.

Προσυφόω, ῶ, f. άσω, altius extollo, attollo.

Προσφάγιον, ου, τὸ, id, quod cum pane velcimur, opsonium, Ph. pulmentum, pulmentarium. A

Προσφαγεῖν, pani additum comedere, cum pane vesci.

Προσφαγμα, ατος, τὸ, hostia, victima. A προσφάττω.

Προσφάζω, idem cum προσφάττω. Προσφάζεται μὴ αἷμα πρῶτα ὑπτίοις, Eur. Hel. 1607.

Προσφαίνομαι, appareo, significor. Ἀσμφο. πολλοι προσεφάνησαν, Xen. Cyr. 4, 23.

Πρόσφατος, ος, ον, recens seu nuper interfectus; (2) recens dictus; (3) recens, novus. Νῦν δέ μοι ἐρύσσας καὶ πρόσφατα ἐν φιλότητι κείσαι. Hom. Il. 24, 757. Ex προς, & φάω, occido, vel dico.

Προσφάτω, f. τω, macto seu jugulo ante. Ἱμᾶς προσφατεῖν, Plato.

Προσφάτως, Adv. recens, nuperrime, novissime.

Προσφερὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, similis. A

Προσφέρω, offero, adfero, appono, adhibeo, Gl. V. προσφέρω, adfero, Ph. προσφέρομαι, offeror; (2) adferor, &c. (3) infero; (4) aequo; (5) *in med.* sumo v. c. cibum; (2) tracto aliquem, utor aliquo; (3) manus consero, invehor in aliquem; (4) accedo aliquem, adjungo me alicui assentior, προσωλίσθην, admovit, Ph. aor. 1. προσωλίχθη, oblata est, Gl. V. aor. 1. pass. προσωνεχθείς, allatus, Gl. Vet. προσενεχθὲν, oblatum, Ph. part. προσοίσω, adferam, Gl. Vet. f. 2. ind. act. Ἵνα μηχανὰς ἴδω τὰ τυτευς πρὸς Ζὸς κυτιὰς προσφέρω, Arist. Nub. 480. Τίς δ' Ἰδηρον προσφέρει; Eur. Andr. 1152. Προσφέρετο τῷ Σκοπέλῳ, Luc.

Προσφεύγω, fugio ad, confugio. Προσφεύγειν τοῖς βωμοῖς, Plut.

Πρόσφημι, alloquor; προσφὰς, allocutus est, affatus est, Il. 8, 84, &c.

Προσφθέγγομαι, f. ξομαι, alloquor, compello, appello. Gl. Vet. προσεφθέγξαμεν, adfatus, Gl. Vet. Ἴσασιν γάρ σ' εἰσιόντ' προσφθέγξομαι, Eur. Hipp. 1100. Κεῖτις ἀντὶ Ζὸς ἔστε τοῦδ' ἄνδρα νύμφη Θεσσαλὶς προσφθέγξατο, id. Alc. 328. Πάγον Κρὸς προσεφθέγξατο, Pind. Ol. 10, 60.

Προσφθεγκτήριος, salutatorius. Hinc προσφθεγκτήρια, ων, τὰ, dona quæ sponsus pro virginitate ablata donabat, sponsam salutans.

Προσφθεγκτὸς, ὴ, όν, allocutorius. A προσφθέγγομαι.

Προσφθεγκτός, ὴ, ὁ ἡ, ὁ, dignus, quem alloquaris seu compellas. Ab eod.

Πρόσφθεγμα, ατος, τὸ, alloquium, allocutio. Gl. Vet. appellatio; προσφθέγματι, adfatu, Ph. Ab eod.

Πρόσφθεξις, εως, ἡ, salutatio, compellatio.

Προσφέρομαι, accedo. *Interpretantur* & cum pernicie mea accedo; (2) deperco, insano amore teneor; *sed non est necesse.* Eun. Προσφθαρὶς, adortus, amore perditæ captus.

Πρόσφθος, ος, ον, ὁ ἡ, ὁ, compellatorius, salutatorius. A προσφθέγγομαι.

Προσφθονέω, ῶ, f. ήσω, insuper invideo.

Προσφιλάω, alligo.

Προσφιλία, ας, ἡ, amicitia, benevolentia, R. Sure. A προσφίλης.

Προσφιλέστατος, amantissime. A seq.

Προσφίλης, ες, ον, ὁ ἡ, ὁ, gratus, amabilis, amans, charus, προσφιλέστατος, amantissimus, gratissimus, Gl. V. Ex φιλος.

Προσφιλοκαλέω, ῶ, elegantiam adhibeo, comminiscor.

Προσφιλονεικέω, insuper contendo, certo pro aliqua re.

Προσφιλοπονέω, naviter alicui rei operam do.

Προσφιλοσοφέω, philosophore cum aliquo, in aliqua re.

Προσφιλοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, studium & industriam rei alicui adhibeo; (2) solerter comminiscor; (3) jam inventis aliquid adjicio.

Προσφιλῶς, *Adv.* amice, ut amicum decet; (2) grate, ita, ut gratum est. A προσφιλής.

Προσφοιτάω, ῶ, fut. ήσω, accedo; (2) adeo sæpe, frequento. Χώμαι προσεφοίτησε πλησιον χρόνον, Aelian. V H. 9, 33.

Πρόσφορα, ας, ἡ, oblatio; (2) sumtio cibi, potus; cibus ipse; (3) exprobratio, insectatio, crimen. A προσφέρω.

Προσφορέω, adgero, apporto. Hinc

Προσφόρημα, το, cibus, fercula.

Προσφορὸς, ὸν, ὁ ἡ, ὁ, commodus, aptus, conveniens, utilis. Ab eod.

Προσφόρως, *Adv.* commode, convenienter, utiliter.

Προσφραγίζω, f. ίσω, ante insigno vel obsigno.

Προσφυγὴ, ῆς, ἡ, clientela, Ph. refugium.

Προσφυίας, *Ion.* pro προσφυὰς. A

Προσφυὴς, ὴ, ὁ ἡ, ὁ, coalescens, adhærens; (2) ingenitus, innatus, adnatus; (3) natura accommodatus, aptus, congruens. Οἰκίσασθαι προφυέστατος, Longin. 34. A προσφύω. Unde

Πρόσφυμα, τὸ, quod extrinsecus adhæsit, adnatum est.

Προσφυναι προσφῦσαι, aor. 2. inf. adhærescere. Partic. προσφὺς, inhærens, vid. προσφύομαι.

Προσφυξ,

Πρόφυξ, γος, ὁ ἡ ὑ, qui confugit ad aliquem, cujus patrocinium expetit; cliens, Ph. perfuga, transfuga. A φεύγω.

Προσφύομαι, inhæreo, adnascor, Gl. V.

Προσφῦσαι, nom. pl. a. 2. part. act. f. g. v. προσφύομαι.

Προσφῦσα, adhærens. Hom. Il. 24, 213.

Προσφυσάω, ῶ, adflo, Gl. Vet.

Προσφυσις, εως, ἡ, coalitio, adhæsio, junctura. A προσφύω.

Προσφυτεύω, adsero, Gl. Vet. juxta planto.

Προσφύω, fut. ύσω, agnasci facio, & **προσφύομαι**, agnascor, accresco, adhæreo, adhæresco; **προσπέφυκα**, perf. act. agnatus sum, adhæreo; **προσπεφυκώς**, adhærens, part. Προσπεφυκὼς τῇ Σκιάδι, Plato.

Προσφυῶς, apte, concinne, convenienter, congruenter; scite, Herodot. 1. A προσφυής

Προσφωνέω, alloquor, compello, acclamo; (2) voco ad, advoco; (3) dico seu dedico, nuncupo. Καὶ Σοὶ προσφωνῶ πρὸς τάδ' Αἰγισθον θανεῖν, Eur. El. 692. Τῶν δ' ὧδε προσφώνουν ἐυρύκλωβος βέβς, Mosch. 2, 149. Ἵν' εἶχον μηδὲ προσφωνεῖν τινα, Eur. Hipp. 651.

Προσφώνημα, ατος, τὸ, allocutio, compellatio, acclamatio. A pr.

Προσφωνηματικὸς, ἡ, ὸν, nuncupativus, dedicatorius.

Προσφώνησις, εως, ἡ, allocutio, compellatio, oratio, qua quis compellatur, etiam interrogatio; (2) dedicatio, nuncupatio. Ab eod.

Προσχάινω, fut. ανῶ, perf. προσκέχηνα, hianti ore excipio, rei alicui immineo, cupide eam inspecto, i. cupio; it. admiror, obstupefco aliqua re.

Προχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor, ad gratiam loquor.

Προχείθω, prætendo.

Προχειρίζω, vel **προχέω**, ω, ὁ ἡ, ἡ, ad manum fitus. Ex πούς, & χειρ, manus.

Προχεσις, εως, ἡ, obtectus, Gl. V.

Προχέω, adfundo; (2) perfundo, adfundendo rigo. Τὸ αἷμα πίνοντες τοῖς βωμοῖς προχεόμενον, Luc.

Πρόχημα, ατος, τὸ, prætextus, obtentus, species, Ph. decus, ornamentum; (2) status rei, & conditio. Ἦν δὲ πρόσχημα τῆς Τυρίων πόλις, Plut. in Camil. cap. 2. A πρόσχω.

Προχηματισμὸς, οῦ, ὁ, figura grammatica, quæ & *Paragoge* dicitur.

Προχθίζω, 2. fing. aor. 2. conj. act. v. προσίχω.

Προχίζω, profcindo, Gl. V. præfcindo.

Πρόχισμα, ατος, τὸ, in adverfa parte fiffum; (2) genus calceamenti. A προσχίζω.

Προχλόω, fut. άσω, infuper rideo & fubfanno.

Προχυτας, acc. plur. aor. 2. part. act. verbi πρόσχυμαι.

Προχορδος, ὁ ἡ, ἡ, ad chordas conveniens, chordis confonus; (2) contonus. Ex χορδή.

Πρόχορος, ὁ, ἡ, ἡ, choro feu choreæ junctus, in choro adftans.

Προχόω, προχωνύω, & **προχώννυμι**, f. χώσω, adgero, feu terra adgefta munio.

Προχρῶμαι, ὦμαι, f. ήσομαι, infuper utor; (2) utor. Ἡ ψυχὴ ὀργάνῳ τῷ Σώματι προχρῆται, Plat. Phæd. 20.

Προχρῄζω, f. ήσω, infuper peto vel flagito.

Πρόχρησις, εως, ἡ, ufus, Longin. 37. A προχράομαι.

Προχρήσιον, infuper petendum.

Προχρίω, illino, allino.

Προχρύζω, idem.

Πρόχυσις, εως, ἡ, adfufio.

Πρόχυτης, ου, ὁ, perfufor, Gl. V. A

Προχύω, adfundo.

Πρόχωμα, ατος, τὸ, agger; (2) terra & limus adgeftus. A

Προχώννυμι, vid. προχόω.

Προχωρέω, concedo, i. e. me confero, progredior; (2) accedo ad, vicinus fum; (3) dedo me, deditionem facio, venio in fidem, accedo, accommodo me. Κρὶ ἢ ξένον μὲν κάστα πρεσχωρεῖν πόλῃ, fe accommodare, Eur. Med. 222. Καὶ τοῖς τῶδε προχωρῶν λόγοις, obfequi, Soph. Phil. 955. Προσκεχωρήκασι πρὸς τύτες (λόγες) Dem.

Πρόχωρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, vicinus, habitans in loco vicino, accola, Gl. V. adjacens.

Πρόχωσις, εως, ἡ, exaggeratio, Gl. V. terræ aggeftio. A προχώννυμι.

Προψαύω, fut. αύσω, attingo, attrecto, in fuperficie & leviter tango. Καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῷ δακτύλων ὑμῶν ἁ προψαύετε τοῖς φερτοῖσι, Luc. 11, 46.

Προψεύδομαι, affingo; (2) ementior.

Προψηφίζομαι, fut. ίσομαι, decretis adjicio, ultra decerno; (2) aliud fcifco & decerno. Τὸ ἱππικὸν παντασίαν περοσιψηφίσαιτο, Appian.

Προσψιθυρίζω, fut. ίσω, infufurro, adfibilo.

Πρόσω, *Adv.* in anteriorem partem; (2) ultra, longe, procul. Hinc *Compar.* **πρόσωτερος**, έρα, ον, qui longius ante eft, longius progreffus, *Superl.* **πρόσωτατος**, remotiffimus. A πρὸ, *ante.*

Πρισώδης, ης, ὁ ἡ, ἡ, olidus, fœtidus, male olens. Ex ὀζω, pr. m. ὄδα.

Προσώδης, ης, ὁ ἡ, ἡ, inflatus. Ex οἰδέω.

Προσῳδία, ας, ἡ, accentus; fonus, apex, Ph. Ex πρὸς, & ᾠδὴ, *cantus.* Hinc

Προσῳδιακὸς, ἡ, όν, ad accentus pertinens; (2) προσῳδίοις ferviens, f. aptus, f. ufitatus. προσῳδιακὸν μέτρον, modi, in προσῳδίοις ufitati, h. e. pes e duabus longis & una brevi, fcribitur **προσῳδιακος**, quod melius.

Προσῳδικὸς, ἡ, όν, idem

Προσῳδίον, τὸ, carmen quod canitur in facris Apollinis, i. ab iis qui accedunt Apollinem, fcribitur & **προσῴδιον**, v. fup. quod melius.

Προσῳδὸς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, qui muficis inftrumentis accinit; (2) contonus, congruens. Ex πρὸς, & ᾠδὴ, *cantus.*

Πρόσωθεν, *Adv.* e longinquo. A πρόσω.

Προσωθέω, impello; **προσώθησεν**, adegit, Ph.

Προσωνυμασία, ας, ἡ, agnominatio; potius **προσωνομασία.**

Προσωνυμία, ας, ἡ, appellatio, cognomen, Gl. V. cognomentum. Ex πρὸς, & ὄνομα.

Προσωπεῖον, ου, τὸ, persona, larva, vultus factus; (2) prætextus, fpecies. A πρόσωπον.

Προσωπικὸς, ἡ, όν, perfonalis. Ab eod.

Προσώπιον, ου, τὸ, idem quod προσωπεῖον.

Προσωπὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Προσωποληπτέω, perfonæ rationem habeo, gratiæ vel odio fubfcribo, gratiam vel odium fequor. Εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, Jacob. 2, 9. A

Προσωπολήπτης, ου, ὁ, qui perfonarum habet rationem, gratiam aut odium fequens. Ex πρόσωπον, & λαμβάνω.

Πρόσωπολῆψις, εως, ἡ, perfonæ refpectus; Ph. grat a vel od um. Ex lifd.

Πρόσωπον, ου, τὸ, vultus, facies, os; perfona, Ph. **πρόσωπα**, ων, Fh. Ex ὤψ.

Προσωποποιέω, perfonas fictas induco, perfonas fingo.

Προσωποποιία, ας, ἡ, perfonatum confictio, figura oratoria, Profopopœia. A

Προσωποποιὸς, οῦ, ὁ, qui perfonas feu larvas fabricatur. Ex πρόσωπον, & ποιέω.

Προσωρμίδησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paff. verbi προσορμίζομαι, in portum *appello.*

Πρόσωτατα, *Adv.* longiffime. A

Πρόσωτατος, η, ον, qui longiffime ante eft, longiffime provectus, feu progreffus. A πρόσω.

Προσωτάτω, *Adv.* longiffime ante, feu longiffime.

Πρόσωτερος, έρα, ον, qui longius ante eft, longius provectus, feu progreffus. A πρόσω.

Πρόσωτερω, *Adv.* longius ante, ulterius.

Προσωφελέω, ῶ, fut. ήσω, infuper commodo; (2) adjuvo, auxilium adfero, Καί τοῖς δέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελῶν; Eur. Alc. 472. Οὐκ εἰ νικῶσοι ἢ γυναιξὶν αἴθλιαις προσωφελήσων; id. Supp. 328. κακὸς, id. Heracl. 519. Hinc

Προσωφέλημα, ατος, τὸ, fubfidium, auxilium.

Προσωχθίσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προσοχθίζω.

Προταινὶ, *Adv.* nuper, proxime, nuperrime, noviffime; (2) ante. A πρὸ, *ante.*

Προτάινιον, *Adv.* paullo ante. A πρότανις.

Προτακλέον, ante ponendus, præponendus. Τῷ συγκαμοσυίλῳ δεῖ προτακλέον τῶ λόγω, *Æfchin.* A προτάσσω. Unde

Προτακλικὸς, ἡ, όν, præpofitivus.

Προτάκλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, in fronte collocatus, antefignanus, in prima acie pugnans; (2) præfinitus.

Προταμιδω, fut. δσω, prius fepono.

Προτάμνω, profcindo, idem quod προτίμνω.

Προταμοίμλω, aor. 1. opt. med. v. προτίμνω.

Πρόταξις, εως, ἡ, propofitio; (2) prima acies; (3) aperta pugna. A προτάσσω.

Προταράσσω, ante turbo, perturbo.

Προταρσέω, fut. έσω, primus metuo, timore ante corripior. Μή μοι προτάρσει, τὸν Ζῆν ἐξόρθω βίον, Soph. Ant. 83.

Προταρίχεω, fut. έσω, prius fale condio, fale præmacero, præmaceror; (2) ante exficco & arefacio.

Πρότασις, εως, ἡ, propofitio; (2) initium dramatis; (3) prior pars periodi. A προτείνω.

Προτάσσω, vel **προτάττω**, f. ξω, præftituo; (2) ante colloco, præpono; præficio, Gl. V. **προίταξε**, præfecit, Ph. aor. 1. **προστεταγμένος**, præfectus, Ph. p. paff part. **προτετάχθαι**, præfici, Ph. inf. Τὰς καταφράκτας ἱππίας μόνον ἑαυτῷ προέτατλεν, Herod. Ἐκπέμψειν ἂς προσίταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κύριε, Matt. 1, 24. Ὁρίσας προτεταγμένους καιρὸς, Act. 17, 26.

Προτατικὸς, ἡ, όν, ad πρότασιν in fabulis pertinens, propofitione conftans, propofitionis formam habens. A προτείνω.

Προτατικῶς, in modum propofitionis.

Προτεθεὶς, a. 1. part. paff. v. προτίθημι.

Προτείνω, prætendo; (2) porrigo; (3) offero, polliceor; (4) *Lat. med.* eadem fere, & præterdo, obtendo; (5) adftringo, funibus tendo, *Paff.* **προτετάμμαι**, protus, prompt us. Ph. Ἀλλὰ δεξιὰν πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῷ Ζῆν ὅπλων, Soph. Phil. 1280. Τελετὰς προτείναν εὐίοις νεάνισιν, Eur. Bac. 238. Σκῆπτρα ἃς ὑπὲρ τέκνων, id. El. 1081.

Προτειχίζω, f. ίσω, muro præmunio, propugnaculo tueor.

Προτείχισμα, ατος, τὸ, murus, quo quid præmunitur; (2) propugnaculum. A προτειχίζω.

Προτέλεια, ων, τὰ, dona ante nuptias data fcilicet, prætiæ, vehationes, *Æfchyl.* Agam. 65. & Perf. 225. A προτέλειος.

Προτέλειον, ου, τ, q. d. urocinium; (2) omne primordium rei faciendæ. A

Προτέλειος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ante perfectus; (2) præcidaneus; (3) qui fit ante nuptias. Ex πρὸ, & τέλος.

Προτελεύτεω, ante, prius finio vitam.

Προτελίω, ῶ, f. ίσω, ad initiationem præparo, vel ante rem faciam expio; (2) præparo, edoceo, erudio ad aliquid; (3) pecuniam repræfento & ante diem folvo.

Προτελὴς, ὲς, v. **προτέλειος**, 2, 3.

Προτιλίζω, fut. ίσω, idem quod προτιλίω, R. Ἀρτιμιδι προτελίζουσα τὼν νεάδα, Eur. Iph. in Au. 444.

Προτεμένισμα, ατος, τὸ, veftibulum templi & quidquid eft ante fanum.

Προτέμνω, profcindo vel præfcindo, præncido.

Προτενὴς, ής, ὁ ἡ, ἡ, prætenfus, protenfus, protentus. A προτείνω.

Προτιθέω, præguito, feu ante alios manus patinæ infero; (2) guloſus fum, catillo,

cupediis luchio. Διὰ τοῦτο πρώτην ἡδύσαν ἡμέρα μίᾳ, Arist. Nub. 1202. A

Πρωτόφθης, ου, ὁ, qui prior comedit, prægustator; (2) catillo & gulosus, Arist. Nub. 1200. Ex πρὸ, & τίνδω, comido.

Πρωτραϊ⊙, αία, αῖον, prior, præcedens; τῇ πρωτεραίᾳ, pridie, Gl. Vet A πρωτερ⊙.

Πρωτραίτερ⊙, prior, Aristoph. A præc.

Πρωτερεύω, prior sum, loco, tempore, dignitate, priores partes obtineo, superio. A

Πρωτερέω, ω, fut. ησω, prior sum, præcedo, præco, anteeo, primas partes obtineo, superior sum seu vinco. Πρωτερεῖ εἰς τὸ φρονεῖν, Theophr. Ab eod. Hinc

Πρωτέρημα, ατ⊙, τὸ, priores partes; (2) major seu potior rei alicujus gerendæ communitas; (3) privilegium, prærogativa; (4) res bene gesta, victoria.

Πρωτερηγενὴς, ες, prius natus, antiquior. A γίνομαι.

Πρωτεριαῖος, ᾱ, ον, prior. A πρώτερ⊙.

Πρωτέρισι, dat. pl. Ion. pro πρωτέροις.

Πρωτερον, Adv. prius, antea; (2) superiori tempore. Ab eod.

Πρώτερ⊙, έρα, ερον, prior, superior, Ph. A προ, ante.

Προτέρω, Adv. longius, ulterius.

Προτέρως, & προτέρωσε, idem.

Πρωτετυχθαι, inf. pass. perf. verbi πρότυγχάνω. Ἀλλ' ἐτ μὴ πρωτετύχθαι ἰάσομαι, Hom. Il. 18, 112.

Πρωτεχιολογέω, prius de ante differo; (2) prius artificiole differo, tradove.

Πρωτήθη, ης, ἡ, proavia, avi seu aviæ mater.

Πρώτηξις, εως, ἡ, tabefactio, R.

Πρωτί, Præp. a, ab, Dor. pro πρός.

Πρωτιάπω, Dor. pro προσαπτω. Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδ⊙ Ἀχιλλῆι προτιάπτω, Hom. Il. 24, 110.

Πρωτιβάλλεαι, 2. sing. pr. ind. med. Dor. & Ion. pro προσβάλλῃ. A

Πρωτιβάλλομαι, Dor. pro προσβάλλομαι. Τούτῳ σ' ἔτ' ἐπει προτιβάλλεαι, ὅτε τ' ἐρχω, Il. 5, 879.

Πρωτιδέδμφοι, nom. pl. perf. part. pass. Dor. & Æol. pro προσδεδμῆφοι, a προτιδέχομαι.

Πρωτιειδεν, præt. inf. act. Dor. pro προσιδεῖν, a προσιδω.

Πρωτιειλω, Dor. pro προσειλω. Αἰεί μιν πρωτι νηας ἀπ' ερατ φιν πρωτιειλεῖν, Il. 10, 347.

Πρωτιειτεῖν, Dor. pro προσειπεῖν, Il. 22, 329

Προτιθημι, propono, vel oratorem, vel in publico; unde (2) edico; (3) ante pono, (4) objicio, sc. devorandum, appono edendum, (5) invadeo; (6) prodo, indico; (7) in med. 1) statuo, constituo mecum, 2) constituo decreto vel edicto; 3) cibum, convivium appono; 4) spectandum propono, imp. mortuum; 5) prætextu utor. προτιθέμαι, destino; προέθετο, destinavit, Ph. Ἀμιλλαν γὰρ Σὺ πρόθυμος λέγαι, Eur. Supp. 429. Ταῖς τιμαῖς ἑκάστῳ προτίθηναι, Xen. Cyr. 2, 14.

Πρωτίκλω, ante pario.

Πρωτιλλω, pravello, Gl. Vet.

Προτιμάσατο, aor. 1. Dor pro προσμάσατο.

Προτιμάω, ω, f. ησω, pluris facio, majoris æstimo, præterio, antepono, malo; (2) rationem habeo, curo. Οὐδὲν προτιμῶ Σῶ, Arist. Plut. 893. Τὸ γὰρ σ' ἀπ' ἀρετῆς προτιμήσω κακόν, Eur. Hipp. 387. Ἧς δ' οὐ μᾶλλον ἐπαξιώσειε τις, ποῖαν προτιμᾶν, ἢ Φίλαν' ὑπισχνεῖται; id. Cycl. 132. Τὸ ξένον μείρακιον προτετιμηται ἡμῶν, Heliod. Hinc

Προτίμησις, εως, ἡ, ipsa actio pluris æstimandi & præferendi; prærogativa, Gl. Vet.

Προτιμητέ⊙, præferendus, Ph. προτιμητέα, præferenda, Ph. A προτιμάω.

Προτιμητικὸς, ἡ, ὸν, honorandus, honorandus.

Προτίμητ⊙, ου, ὁ ἡ, pluris æstimandus, præferendus, præponendus. Ex προ, & τιμή.

Προτιμυθέομαι, Dor. pro προσμυθέομαι, Odyss. 11, 142.

Προτιμωρέω, prior punio, prior ulciscer; (2) prior auxilium fero; (3) prompte subvenio.

Προτίσασθαι, adspicio, præsagio. Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτίσασθαι, Odyss. 7, 31. Οἱ κραδίη πρότισαντ' ὀλέθρου, Odyss. 5, 389.

Προτίω, honoro, honore dignor. Τὸν μὲν πιστότατος, ἣ σὺ γ' ἀτιμάσας ἔχεις, Soph. Antig. 22.

Πρότμησις, εως, ἡ, ipsa præscindendi actio; (2) quod præscinditur; (3) umbilicus. Ex πρὸ, & τέμνω.

Προτολμάω, ῶ, f. ήσω, prior audeo, prius patro, prior audaciæ exemplum do.

Πρότομὰ, ᾶς, ἡ, proprie effigies animalis, ut canis, &c. (2) species, persona, imago; (3) effigies solida exhibens hominem ad umbilicum usque. A πρότομνω.

Προτονίζω, f. ίσω, rudentes laxos intendo.

Πρότον⊙, ου, ὁ, sc. κάλως, funis a malo summo ad proram tensus, malumque firmans, Gl. V. rudens; πρότονοι, rudentes, Gl. V. A πρωτείνω.

Πρωτὰ, prius, antea, antehac; pro πρὸ τούτου. Ph.

Προτραγῳδέω, part. a. 1. qui jam ante tragœdias egit in re aliqua.

Προτρέπομαι, hortor, adhortor, exhortor, invito, Ph. πρότρεψατο, hortatus est, aor. 1. med. pro προετρέψατο. Προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς, Act. 18, 27.

Προτρέποντο, 3. pl. imp. ind. pass. Ion. pro προετρέπετο, a προτρέπω. Unde

Προτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, exhortatorius.

Προτρεπτικῶς, Adv. exhortando, incitando.

Προτρέπω, f. ψω, Gl. V. usitatius προτρέπομαι. Πλησίον ἦκεν τῷ τείχει προέτρεπεν, Heliod. Νόμοι πολιτας——εἰς δικαιοσύνην προτρέποντας, Xen. Cyr. 2, 12.

Προτρέχω, præcurro, curro ante, anteverto. Πολλοῖς γὰρ ἡ γλαῦξ πτερύγεσσι προτρέχει ἐν διαίτῃς, Hoer.

Πρότριτα, Adv. triduo ante, seu tertio ante die. Ex πρὸ, & τρίτ⊙.

Προτροπάδην, Adv. cursu vel impetu concitato, summa cum celeritate, fugiendo. Πρότροπάδην φεύγουσι, Hom. Il. 16, 304. cursu aliquo tergum fugabantur. A πρότροπος.

Προτροπάς, ἁδος, ἡ, idem quod προτρέπω.

Προτρωπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio, impulsus monitis nixus, hortatus; invitatio, Ph. A πρότρεπω. Unde

Προτρώπ⊙ οἶ⊙, vinum, quod sua sponte defluit, antequam uvæ calcentur.

Προτρυγάσεις, ὁ, idem quod

Προτρυγητὴς, οῦ, ὁ, Bacchi cognomentum, qui vindemiæ præest. Ex τρύγη.

Προτρυγητὴρ, ῆρ⊙, sive πρότρυγητὴς, οῦ, ὁ, q. d. provindemiator, sideris cælestis nomen, quod nonnullis provindemia major dicitur, Arat. 138. Ex πρὸ, & τρυγάω.

Προτυχὼν, prior fum. ante fum.

Πρότυπον, ου, τὸ, futuri operis præcedens typus ac forma. Ex πρὸ, & τύπ⊙.

Πρότυπ⊙, ου, ὁ, idem & ex illi.

Προτυπόω, præformo; (2) præinformo, imprimis fut. mass. ut imaginatio, v. c. per femina facta; (3) conformo, sequente εἰς vel πρός.

Προτύπτω, f. ψω, ante verbero, prior verbero seu cædo; (2) prorumpo, erumpo.

Προτύχαλε, 2. sing. aor. 2. ind. act. Att. pro προίζαλε, a προσχάλλω.

Προτύχε, 3. sing. aor. 2. ind. act. Att. pro προίξε, a προσέχω.

Προτύχθη, 3. sing. aor. 1. ind. med. Att. pro προσεδιδάξατο, a προδιδάσκω.

Προτύχθην, aor. 1. ind. act. Att. pro προεδιδάχθην, a προδιδάσκω.

Προτύχετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. Att. pro προέβετο, a προτίθημι.

Προτύχθη, 3. sing. aor. 1. ind. act. Att. pro προέθηκε.

Πρόκειτο, 3. sing. imperf. ind. med. Att. pro προείκειτο, a πρόκειμαι.

Προκινδυνεύω, 3. sing. imperf. ind. act. Att. pro προεκινδύνευε, a προκινδυνεύω.

ΠΡΟΤΝΗ, ης, ἡ, prunus, arbor.

Προξένησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Att. pro προ.ξένησε, a προξενία.

Προξενευντὰς, ᾶ, ὁ, explorator præmissus.

Προοπάζω & ομαι, ante induco ad aliquid, pellicio.

Προυπαντάω, obvius fio, prior occurro.

Προυπαντύζω, idem.

Προύπαρξις, εως, ἡ, præexistentia.

Προυπαρχὴ, ῆς, ἡ, prima beneficia; beneficentia, qua quis alterum prævenit. A

Προυπάρχω, fut ξω, prævenio, præverto; (2) jam ante, tempore præcedo, ante existo; (3) prior incipio, initium facio, provoco, lacesso, v. c. beneficiis, προυπηργμένα, beneficia prius collata, perf. pass. part. Ἐτεοκλῆς πρὸπᾶς ἀπ' ὀρθίου σαθμοῦ πύργου, Eur. Ph. 1229. Προυπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς, Luc. 23, 12.

Προὔπεμψα, aor. 1. ind. act. Att. pro προέπεμψα, a προπέμπω.

Προυπεξέρχομαι, ante exeo, egredior.

Προυπεξοδεύω, ῶ, f. ήσω, ante erumpo.

Προυπεξεργάζομαι, prius efficio. Hinc

Προυπεργασία, ας, ἡ, præmunitio, præparatio, cautæ instructio, apud Rhet.

Προυπῆρκται, 3. sing. perf. indic. pass. verbi προυπάρχω.

Προυπισχνέομαι, ante promitto; προϋτύχετο, a. 2. ante promisit. Σωτηρίαν προυπεγγύηνται ἐν τῇ ἰρῇ, Xen. Cyr. 3, 22.

Προυπεξάλλω, & προυπεξάλλομαι, q. d. præsubjicio, præstruo. Εἰ ὁ ἡ φυσις προυπεξάλλεται τὰς δυνάμεις, Themist.

Προυπογράφω, tacite factis indico, significo.

Προυποδείκνυμι, ante demonstro, i. explicando offendo.

Προϋποκειμαι, q. d. prius subjaceo, prius subjectus sum; (2) prius in naturam rerum editus sum; προυποκεῖται, præsupponitur. Προυποκεῖται σώματι, Philo.

Προυπολαμβάνω, prius existimo, prius animo concipio & præsumo.

Προυπομνηματίζομαι, προυπομνηματισάμενος, qui ante commentatus fit plene.

Προυπόνοια, ante suspicio.

Προυπόσασις, εως, ἡ, præexistentia. A πρὸ εἰμαι.

Προυποτίθημι, præsupponо.

Προυποτοπέω, ante suspicor, f. deterreo.

Προυποτοπέω, ante delineo, f. describo.

Πρόπτ⊙, ου, ὁ ἡ, ante oculos positus; (2) manifestus, Ph. πρόπτην, perspicuum, ex tempore. Ex προ, & ὄπτομαι.

Προπραγματήρια, potiora, utiliora. A

Προπραγμάτης, operæ pretium. Ex πρὸ & ἔργον.

Προπρόθει, 3. sing. imperf. ind. act. Att. pro προετίθει, a προτίθεω.

Προπρίπτετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Att. pro προπετίπτετο, a προπίπτω.

Πρόπτυξα, aor. 1. ind. act. Att. pro προέπτυξα, a προκύπτω.

Πρόφειλες, 2. sing. imperf. ind. act. Att. pro πρόφειλες, a προφείλω.

Προφεστάναι, præexisto; προφεστηκὼς, præexistens, perf. part. A πρόφεστάναι.

Προφεφαιρέω, ante subtraho s. aufero.

Προφυλαπάζω, ante surripio.

Προχεῖν, præs. infin. Act. Att. pro προέχειν, a προέχω, antecello.

Προφαγεῖν, præcomedere, ante alia edere, in cibo præsumere.

Προφαίνω, præluceo, lumen præfero, præmonstro, seu præmonstro speciem futuri, & quasi polliceor, portendo aliquid, ac significo prodigio; προφαίνε, præmonstrabat, imperf. προεφαινετο, apparebat; imperf. pass. Σφετέραν ῥίζαν πρόφαινε, Pind. Isth. 8, 123. Ἄθλα προὔφηνε τοῖς ταξιάρχαις, Xen. Cyr. 2, 7. Λέγων ὅτι ἱππικὴ τάξις μεγάλη ἐστὶ τῷ πεδίῳ προφαίνοιτο, ib. 6, 21. Ἤδη δὲ τότε ἐν τῇ πύλῃ πρόφαντα ἀ Κύρ⊙, ib. 8, 23.

Προφανῇ, 3. sing. aor. 2. conj. pass. v. *προφαίνω*.

Προφανής, ἐῦς, ὁ ἡ ἐν, conspicuus, manifestus, apertus. A *προφαίνω*.

Προφάνεια, ας, ἡ, conspicuitas. A *προφανής*.

Προφήτης, ἐδος, ἡ, interpres sacrorum. *Προφῆτις*, sacerdos.

Προφαντ'ον, ου, ὁ ἡ ἐν, præmonstratus, præsignificatus; (2) evidens, conspicuus. A *φαίνω*.

Προφανῶς, *Adv.* conspicue, aperte.

Προφασίζομαι, fut. ίσομαι, fingo causas, causificor; torqueo vel cauſando & prætexendo aliquid, prætexo, prætendo, cauſæ loco affero, excuſo, Gl. Vet. cauſor; *προφασίζεῖ*, prætendit, Ph. *προφασίσαντο*, prætenderunt, aor. 1. med. 3 pl. Οὐδὲ ἀνάντιὰ προφασίζομαι, Theog. 935. *ἀχόλιαν*, Xen. Cyr. 2, 16. A

Πρόφασις, ἀδος, ἡ, prætextus, excuſatio, Ph. cauſatio, al. Gl. Vet. occaſio, materia, Ph. cauſa quæcunque etiam vera & arcana. Ἰλιὸς πρόφασιν, Hom. Il. 19, 262. Ἐπὶ ᾧ στενάχοντο γυναῖκες Πάτροκλον προφάσιν, i. e. Ad gemebant feminæ de Patroclo ſpecie, *ibid.* 302. Ἵππας τοιαύτας προφασίζεσθαι, Plat. Politic. 5. A *πρόφημι*.

Προφασιστικός, ἡ, ὸν, excuſatorius. A *προφασίζομαι*.

Προπερίτερος, præſtantior, Gl. V. item prior motu, inceſſu, & promtior. A

Προφοιτις, εὼς, ὁ ἡ ἐν, qui eſt provecta ætate; (2) præſtans. A *τροφέω*.

Προέρρησιν, 3. ſ. præt. conj. act. *Ion.* & cum ν ν.

Προφέρω, profero, promo, depromo, in medium adhibeo, exhibeo, propono, allego, cito; (2) objicio, exprobro; (3) enuncio, loquor; (4) præſto, antecello, anteeo, ulterius fero ſeu porto, promoveo; *προενέγκαῖς*, proferte, Gl. V. a. 1. imperat. *προενεχθεὶς*, prolatus, antelatus, Gl. V. a. 1. part. paſſ. *προπεφωνημένος*, prolatus, Gl. Vet. perf. part. Ὅσσον παρθενικὴ προφερὴ πρὸς ἤματα μώνα, præſtat, Theocr. 12, 5. Ἐν τούτῳ νόμῳ ὑβρίλαστος, ἀνὴρ προφερεῖ, Pind. Pyth. 2, 158. *Προφέρω ἑαυτὸν ὑμῶν ῥώμῃ*, Thuc. *Σε ἐς ἐυτυχίαν*, Eur.

Προφεύγω, effugio; *προφυγών*, aor. 2. part. elapſus. Ὃς φάρμακον προφύγῃ κακὸν, Il. 14, 21.

Προφημι, prædico. Ex *πρὸ*, & *φημὶ*, *dico*.

Προφημίζω, ante diffipo famam.

Προφητανιξ, ακτος, ὁ, rex propheta, Davidis epith. A *προφητης*, & *ἄναξ*, *rex*.

Προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum, vaticinium aut vaticinium. A *προφητεύω*.

Προφητεῖον, ου, τὸ, templum in honorem alicujus prophetæ erectum, Suic. Ab eod.

Προφητεύω, f. εύσω, futura prædico, vaticinor; (2) fanorum antiſtes ſum oraculorumque interpres, examinus afflatus ſum, vocem divinam audio; (3) in N. T. interpretor vaticinia, & alia ſc. S. dicta. Οὐκ ἔστιν ἔτι προφητεύσῃ τάδε, Eur. Ion. 370. Ἔφυτα δὴ θαμὰ κἀεὶς ἐ νεὼν τ' Ἰσιλος, ἣ προεσήνεν, Heliod. A *προφήτης*.

Προφήτης, ου, ὁ, propheta, hariolus, antiſtes, vates, Gl. V. *προφῆ* antiſtes, vates, Ph. in N. T. etiam [illegible] dicta. A *πρόφημι*. Hinc

Προφητικος, ἡ, ὸν, propheticus, ad prophetas pertinens.

προφατικὰς, more vatum.

Προφητις, ιδος, ἡ, quæ futura prædicit; (2) Lucidos.

Προφητοκτόνος, ου, ὁ ἡ ἐν, prophetæ vel prophetarum interfector. A *κτείνω*.

Προφητοφθόγγος, ου, ὁ ἡ ἐν, a propheta dictus vel pronunciatus; (2) propheta dignus. Ex *πρόφητης*, & *φθέγγομαι*.

Προφορ[illegible]ντης, ου, ὁ, prophetarum interfector, Suic. Ex *φοντης*, pro *φόντης*.

Προεθαλίλω, præveniendo, anteverteudo. A

Προφθάνω, fut. άσω, idem quod ſimpl. *φθάνω*, Ph. *πρόφθασεν*, præveni, Gl. Vet. aor. 1. imperat. *Προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς*, Matt. 17, 25. Hinc

Προφθασία, ἡ, occupatio.

Προσθίζομαι, anteloquor, Gl. V. Hinc

Προφθιζξις, εως, ἡ, anteloquium.

Προφθίμβρος, ου, ὁ, præmortuus ſeu antemortuus. Ex *πρὸ*, & *φθίμαι*, *pereo*.

Προφρίσω, ante terreo.

Προφοβητικὸς, ἡ, ὸν, prætimens, abſterrendi vim habens. A *προφρίσω*.

Προφοιβάζω, fut. άσω, ante purifico. Ὅφρα προφοιβάζωσι δόμας ζαθέοιτι καθαρμοῖς, Nonn. P. 11, 55. Vide *Φοιβάζω*.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, prolatio, pronunciatio; (2) exprobratio, ap. Polyb. A *προφέρω*.

Προφορίμαι, ῦμαι, tramam filumque duco atque reduco; (2) ultro citroque curſito. Ἀπολύμενος ἄλλοτε τλῶ ὁδὸν προφορμῶμαι, Ariſt. Av. 4. A *προφέρω*. Unde

Προφορικὸς, ἡ, ὸν, qui ore profertur, enunciativus, Gl. V. eloquens, facundus.

Πρόφορος, ου, ὁ, humor cruentus & aquoſus inter membranas, quibus fœtus continetur. Ab eodem.

Προφοιάσω, in lucem.

Πρόφραγμα, ατος, τὸ, ſeptum alicui loco prætentum; (2) propugnaculum, tutamen, (3) locus ante ſcenam. A *προφράσσω*.

Προφρίζω, fut. άσω, prædico, prænuncio. Τὰ ὑ πριπεφραδμένα πομὰ Ἀθὴ ἐδυσαν παῖδες μεγαλήτορες, Heſiod. Ἐργ. 653.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, propenſa, benevola, lubens, Hom. Odyſſ. 10, 386. & 5, 161. A *πρόφρων*.

Προφράσσω, vel **προφράττω**, f. ξω, ante ſepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφρονίως, *Adv.* prompto ſeu propenſo animo, lubenter. Ab eod.

Προφόλιος, *Adv.* idem & ab eod.

Πρόφρων, ονος, ὁ ἡ ἐν, prudens; (2) propenſus, benevolus, promptus. A *φρονέω*.

Προφύγω, 3. ſ. aor. 2. conj. act. v. *προφεύγω*.

Προφυλακὴ, ῆς, ἡ, excubiæ, vigiliæ, ſtatio, munitio ad arcendum, propugnaculorum obſervatio; (2) præcautio, cautio; (3) amuletum. A *προφυλάξ*.

Προφυλακὶς, ιδος, navis, quæ ante exercitum excubat, aut ante alias naves; (2) navis præſidiaria. Ab eod.

Προφυλακτικὸς, ἡ, ὸν, ad præcautionem aptus, qui adhibetur ad præcavendum. A *προφυλάσσω*.

Προφυλαξ, ακος, ὁ, qui ante excubat, excubitor, ſpeculator, præſidiarius.

Προφύλαξις, ἡ, cautio, providentia. A

Προφυλάσσομαι, præcaveo, Gl. V. A ſeq.

Προφυλάσσω, vel **ἀτλω**, f. ξω, q. d. ante excubo, pro ſtatione excubias ago. Μὴ ἐυτυχῶμεν ἢ προφυλάξωσι ταῦτα, M. Anton. 2, S. Οὐ γὰρ ἐῦ ὡς ἐχθρὸν προφυλασσομεῦ, Epigr. de adulatore. Εἰ μὴ ἐγὼ πρεσυλατίομι ὑμᾶς, Xen.

Προφύραμα, το, maſſa farinacea, quæ in matrem ſubigitur ut inde panes fiant. A

Προφυρόω, ῶ, ante macero, præparo ante. Καὶ πρεπιεφυρῶ λόγῳ ἐς μοι, Ariſt. Av. 468.

Προφύσητος, ον, ante ſubactus, & quidem recte, lætis.

Προφύσα, ων, τὰ, præmunimina, quibus ſol hum fiſtulæ in metallis teguntur. Ex *πρὸ*, & *φυσάω*, *ſufflo*.

Προφυσις, εως, ἡ, germinatio, germen. A *πεφύω*.

Προφυτεύω, f. εύσω, prius planto vel ſero.

Προφύω, f. υσω, ante genero ſeu pario.

Προφωνέω, ῶ, fut. ήσω, prius vocem edo, præloquor; (2) prædico, prænuncio, denuncio. Φοῖβον προφωνῶ πᾶσι, Eur. Hipp. 959. Nonnulli vero legunt *προσφωνῶ*.

Προφωτίζω, f. ισω, prius illumino, prius patefacio.

Προχαίρω, gaudium præcipio, fruor gaudeo.

Προχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo. *Adv.*

Προχαίτη, ης, ἡ, prætextus. Προχαὶ δ' ἐυ-

ρίσκετο πᾶσα, Callim. Hymn. *in Cererem*, 73. Ex *πρὸ*, & *χαίνω*, *diſco*.

Προχάραγμα, ατος, τὸ, futuræ rei repræſentatio ac prævia deſcriptio. A

Προχαράσσω, vel **ἀττω**, fut. ξω, prima lineamenta duco, primam ſculpturam facio ante polituram, præformo; (2) ante delineo, adumbro.

Προχαρίζομαι, f. ίσομαι, ante vel prius gratificor, ante condono.

Προχειλίδιον, τὸ, prominens labiorum pars. A

Πρόχειλος, ου, ὁ ἡ ἐν, qui prominentibus eſt labiis; labroſus, Gl. V. A *χεῖλος*.

Προχειρίσω, ap. Dion. H. ſi lectio ſana, (*Edit.*) idem quod

Προχειρίζω, f. ίσω, omnibus notum facio, q. *πρόχειρον*, promulgo; (2) deligo, ſumo ad aliquid faciendum, deſtino; (3) inſtituo, inchoo; (4) promo, depromo; *προχειρίζωμαι*, protero, promo, Gl. V. paſſ. deligor. Ὁ Θεὸς πᾶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε, Act. 22, 14. Δικαμὲν τινα ἡμεῖ προχειρίσασθαι δεῖν ὑμᾶς, Dem. Phil. 1. A

Πρόχειρος, ου, ὁ ἡ ἐν, qui eſt in promptu, inventu facilis, expeditus, Ph. *πρόχειρον*, promptum, ad manum. Πρόχειρα βακίδ, *Alex.* Ex *πρὸ*, & *χείρ*.

Προχειροτονία, ante ſeu prius creo; (2) præ aliis & ante tempus aliquid deſigno. Γινομένης ἐκκλησίας πρεχειροτόνησε δῆμος, Dem. Μαρτυσι τοῖς πρὸ κεχειροτονημένοις ὑπὸ τῦ Θεῦ, Act. 10, 41.

Προχειρότερος, promptius.

Προχείρως, *Adv.* prompte; (2) temere.

Προχειρωμάω, ante manibus operor.

Προχέουσι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro *προχέωσι*, a *πρόχεω*.

Πρόχυμα, ατος, τὸ, profuſio, profuſum. A

Προχέω, f. εύσω, profundo, effundo. Προχέῃ λιγέαν ὀμφὴν, Anacr. 6, 11. Ἐς πεδίον πρεχέοντο, Il. 2, 465.

Πρόχυ, *Adv.* in genua, geniculatim; (2) runditus, radicitus. Ex *πρὸ*, & *γόνυ*.

Πρόχανα, ης, ἡ, gutturnium. A *πρόχοη*.

Πρόχοη, ης, ἡ, fluxus aquæ; unde (2) deluvium, inundatio; (3) guiges; (4) oſtium, quo fluvius in mare effunditur. Hom. Il. 17, 263. Odyſſ. 5, 453. Ab eod.

Προχοεῖον, τὸ, aquæductus, qua aqua effunditur manibus abluendis, Strabo lib. 17. A

Προχοὶς, ίδος, ἡ, matula. A *πρόχοη*.

Πρόχους, *contr.* πρόχους, ου, ἡ, aqualis, vas aquarium, quo aqua manibus datur, gutturnium. *pl.* πρόχοι. Ab eod.

Προχοῦμαι, præfulto, fulcio.

Προχρίω, f. ίσω, ante mungo.

Πρόχρονος, ᾶ, fut. ήσω, tempore ſum prior, tempore præcedo, Suic. A

Πρόχρονος, ου, ὁ ἡ ἐν, tempore anterior, tempore præcedens. Ex *πρὸ*, & *χρόνος*.

Πρόχυμα, ατος, τὸ, quod profunditur aut profuſum eſt; (2) vinum ſponte defluens ante, quam uvæ calcentur. A *πρόχυσις*. Unde

Προχυσις, εως, ἡ, profuſio, effuſio; (2) terra ante locum aliquem adjecta.

Προχωστῖτης, ου, ὁ, natus vel habitans in inſula Prochyta. A

Πρόχυτα, ἰρὰ, res avulſa a continente & inſula facta. A *πρόχυσις*. Unde

Προχυτήριον, ου, τὸ, catinorum, Gl. V.

Πρόχυτος, ου, ὁ, poculi ſpecies. Ab eod.

Προχύτος, ου, ὁ, profuſus, Clem. A.

Προχύω, f. υσω, profundo, effundo; (2) terra adjecta exſtruo. Τὸ Πυθικὸν ἕδυμα προχύαν, Dion. Hal. [illegible].

Πρόχωλος, ου, claudus.

Πρόχωμι, ω, fut. ίσω, procedo, progredior, ſuccedo, prodeo, [illegible]. Ἤων δὲ ὃ ξεῖνος ἐυ προχώσειε δόμοιο, Od. Hymn. 4to. Κῶμ' ἀναλαβὼν τοῦτο προχώσαι, Pl. Ph. [illegible]. Ἤδη τε φάλαγξ τ' νυκτὸς φιλοχαρήκης Il. 10. Hinc

Πρόχωμα, ατος, τὸ, quod ſuccedit, ſeu ſuccedit, (2) excrementum.

προχάρησις, εως, ἡ, successio, progressus, processio. Ab eod.
προχειρίζω, ante scisco, decerno.
προψύχω, f. ξω, prius refrigero.
προῳδός, ἡ, prolusio in cantu, introitus, & qu. præcentio.
πρωθέω, protrudo, propello. Τ' ἄλλα σαφηνίσειν καὶ προωθεῖν, Longin. 32.
Πρωλίς, petulans, Ph. petulus. A πρό, & ὕλημι.
πρωμαία, ας, ἡ, præjuratio. Ab ὀμνυμι.
πρωνυμέω, ῶ, ν. præcnomen, Ph. Ex πρό, & ὄνυμα. Unde
πρωνυμος, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, prænomen habens.
Πρώϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui jultum legitimumque tempus præveni, præmaturus, præcox. Ex πρό, & ὥρα, tempus.
Πρῳ ἀφ', ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Πρῳ ως τὰν, 3. pl. ind. a. 1. and. act. v. προχειρίζω.
Προχαρίμβω, imper. pri. med. contr. pro προχαριζέσθω, a προχαρίζω.
Πρῶνασις, εως, ἡ, protensio, propulsio. A προνάω.
Πρῶνας, ου, ὁ, caput lignorum præminentium, quæ pondus deferendum sustinebant. Ab eodem. Hinc
Πρωνικός, ἡ, όν, vim propellendi habens.
ΠΡΤΑΓΕΣ, ων, ι, pro eo tolos; (2) pedites, Hor. Il. 5, 711. (3) populi multitudo conjuncta.
Πρύνις, σος, ἡ, tibiæ ex armeis, quam pedites laitant. Οἱ δὲ Κρῆτες γε αὖξι πρύνιν ἀρχήσαντο, Callim. Hymn. in Jov. 32. Vid. Lucian. de Salt. A πρυΐας.
Πρύμνα, ης, ἡ, extrema navis pars, puppis. A πρυμνός.
Πρύμναθεν, Adv. a puppi. A πρύμνα.
Πρυμνίσια, τὰ, funes, quibus navis religatur ad terram, Gl. Vet. retinacula; Hom. Il. 1, 431. Ab eodem.
Πρυμνήσιος, ία, ιον, qui est in puppi, ad puppim pertinens. Ab eod.
Πρυμνήτης, ου, ὁ, gubernator in puppi sedens; πομπὸς ὃν ναύται τινες, i. e. pilot fish, quem Romani echeneida vocant; Ael. pro πορφυρίωνα ἰλυός. Ab eod.
Πρυμνήσιος, ἡ, ον, ad puppim pertinens.
Πρύμνη, ης, Ion. ἡ, a puppi; ab eod. (2) fundus. A
ΠΡΥΜΝΟΣ, ὁ, ἡ, ον, extremus, ultimus.
Πρυμνοῦχος, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, puppim tenens. Ex πρύμνα, & ἔχω.
Πρυμνότης, ητος, ἡ, extrema mortis pars, ratio mortis. Ex πρυμνός, & θάνατος, mors.
Πρυτανεία, ας, ἡ, ejuscas seu prytanis prytaneum munus vel imperium prytanicum. A πρύτανις.
Πρυτανεῖα, ων, τὰ, pecunia, quam deponebant adversarii & reus judicio absolvendi, Lat. sacramentum. A
Πρυτανεῖον, ου, τὸ, locus Athenis, in quo Prytanes judicia exercebant, & in quo viri bene de republica meriti publicis alebantur sumptibus; (2) curia; (3) Palatium, aula. A
Πρυτανεύω, f. εύσω, senator sum, aut magistratus, aut aliud, quod πρύτανις notat, summam potestatem teneo, princeps sum; (2) rego, moderor, administro; (3) suppedito, submitto, procuro. Ἰδὲ ἐξέλωλα ἐφυτευόμεθα, Pind. τῶν ἐμῶν, Anth. Πρυτανεύσειμι ἀδελφεοῖσι, Hom. Hymn. in Apoll 63. A πρύτανις. Unde
Πρυτανικός, ἡ, όν, ad πρυτανεῖα pertinens.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, Attice Senator ex numero 500, qui quotannis decima cura decima anni parte rebus præest; (2) in aliis civitatibus interdum summum magistratum notat, unde (3) summus magistratus, ἀρχὴν ὑπατος; (4) princeps in aliquo genere artis aut rei, (5) curator, præfectus alicujus rei, dispensator. Ern.
Πρώ. πρῖν, & πρὶ, Adv. mane. Ex πρωΐ.
Πρώθεν, Adv. prior, ante, olim, Ph.
Πρωθήβης, ου, ὁ, qui primos pubertatis annos agit, puber. Ἥβης πρωθήβης Τίκιθον, Nic. Th. 905. Ex πρῶτος, & ἥβη.
Πρωθήβης, ους, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Πρωθύστερος, præposterus, Gl. V. πρωθύστερον, præposterum, Gl. Vet. Ab ὕστερον.
ΠΡΩΙ, Adv. mane, (2) mature, tempestive; (3) præmature, ante tempus. Hinc Compar. πρωΐτερος, ία, ερον, & Superl. πρωΐτατος. Hinc
Πρωΐα, ας, scil. ὥρα, matutinum tempus.
Πρωϊαίτατα, admodum tempestive, præmature, summo mane.
Πρωϊανίτρεφε, profundiore diculeo; (2) matutino, tempestivus.
Πρωϊγενής, ές, ὁ καὶ ἡ, mature vel præmature genitus. Ex πρωΐ, & ἀνθος.
Πρωϊδιαφέω, mature germino. A
Πρωϊθαλὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, mature germinans. Ex πρωΐ, & θάλλω, germino.
Πρωϊθρασία, ας, ἡ, mutina seu præcox gestatio. A πρωϊθρασέω.
Πρωϊζὰ vel πρωΐζα, Adv. non ita dudum, hoc mane; (2) præmature, citius, intempestive, ante tempus. A πρωΐ. Unde
Πρῴην, vel πρωΐην pridie ante præteritum; (2) nudius tertius; (3) nudius tertius.
Πρωϊνός, ἡ, όν, a prima, a tempore matutino.
Πρωϊοκαρπία, fructus seri.
Πρωϊοκαρπος, ον, matura fructuum editio.
Πρωϊοκάρπος, ος, ὁ καὶ ἡ, cujus fructus mature proveniunt. Ex πρωΐ, & καρπός.
Πρωϊμος, ος, ὁ καὶ ἡ, matutinus, tempestivus, Ph. πρωΐος, præcox. A πρωΐ.
Πρωϊος, α, ον, matutinus. Ab eod.
Πρώϊον, ου, τὸ, hora matutina. A πρωΐ.
Πρωΐος, ία, ιον, matutinus. A πρωΐ. Hinc
Πρωϊτερος, ία, ον, præcox maturitas.
Πρωϊτεφὲς, præmature ficus, mature ficus no. A
Πρωϊτος, η, ον, ὁ, ἡ, qui mature fertur; 2) præcox, ac ferendus. A Cratin.
ΠΡΩΚΤΟΣ, ὁ, ὁ, pollex, index, colus.
Πρωκτιτηρίς, ῶ, nates lepide, observe, verbum Aristophanicum, Eq. 874. ut & πρωκτιστεφανίς.
Πρώρα, ας, ἡ, locus acclivis, collis; (2) vertex s. cacumen montis. A πρώρη.
Πρωρ' ακρες, ὁ, gutta, si Hesychius, recte scribit. Ἐν ἄρει ὁ κὰν ἐπιπλοκὴ Πρώρας ἀρχὲς πίσσινι, ἀλλὰ μὲν ταῦτ' ἐγγύτω, Callim. in Apoll. 40. A πρώρα.
Πρώρη, idem quod πρώρα.
ΠΡΩΡΑ, ας, ἡ, prora, anterior pars navis.
Πρωρεύω, in prora dejrimo; πρωρεύσας, dicitur navis, cum prora portum vi deprimitur. A
Πρωρεύω, Adv. e prora. Ab eod.
Πρωρήτης, ου, ὁ, proreta, seu in prora navem rego. A
Πρωρήτης, ου, ὁ, proreta, qui navem in prora regit. A πρώρα.
Πρωρικὸς, ἡ, όν, ad proram pertinens, qui est in prora.
Πρωρίς, ίδος, ἡ, prora, Ph. A πρώρα.
Πρῶτα, Adv. primum. A πρῶτος.
Πρωτάγγελος, ου, ὁ, primus nuntius alicujus rei. Ex πρῶτος, & ἄγγελος.
Πρωταγωνιστής, οῦ, ὁ, primus actor in scena ago, primas, i. e. principalem partem obtineo; (2) primam orationem in publico habeo. A
Πρωταγωνιστικὸς, ἡ, όν, principem partium actor; (2) qui in quovis certamine primum locum tenet.
Πρωταθλητὴς, ὁ, ν. princeps athleta. Ab ἆθλον.
Πρωταίτιος, ὁ, ν. qui maxime in culpa est.
Πρωταίχμια, ας, ἡ, præda præmium. Ab
Πρώταρχος, ος, ὁ, ἡ, primarius, militiæ princeps. Ex πρῶτος, & ἄρχω.
Πρωτεία, ας, ἡ, principatus, Suic. A πρῶτος.
Πρωτεῖον, ου, τὸ, primæ partes, principatus. A
Πρωτεπίδικος, ὁ, primus defensor.
Πρωτεσικα, ῆς, ἡ, sc. συκῆ, ficus, quæ prius fructum suum quam alia maturat, præcox seu festina ficus. A πρωΐ, alii tamen a πρότερος, deducunt, sed & προτερίνη, scribunt.
Πρωτεύω, f. εύσω, primus sum, primas partes teneo, principatum obtineo, summo honore habeor; πρωτεῖον, principalis, Gloss. Vet. Ταῖς ἱερείαις πρωτεύουσας, Isocr. Πρωτεύουσαν ἐν ταῖς πόλεσι γυναῖκας, Id. κατὰ δόξαν, Plut. τῶν Ἑλλάδος, id. A πρῶτος.
Πρωτηνόστης, ου, ὁ, qui primus aravit, vel arat. Ὅτ' ἂν δ' ἐφάμενος πρωτηνόστης ἰσοφορίζῃ, Hesiod. Op. 481. A ἀρόω.
Πρῶτισα, Adv. primum. A πρώτιστος.
Πρωτισεύω, f. εύσω, idem quod πρωτεύω.
Πρώτιστα, Adv. primum, primo loco, ante omnia. A
Πρωτίστειος, ίστη, ιστον, primus, Hesm. Il. 2, 711. A πρῶτος.
Πρωτιστόλεως, ου, ὁ καὶ ἡ, primum mare expertus, primum navigans. Ab ὅλας, mare.
Πρωτοβαθρέα, ας, ἡ, ἁσα, in primis subsellis, aut in subsellis primum colloco. A
Πρωτοβαθὴς, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in primis subsellis aut in subsellium pectoribus primus sedet, qui in loco primo seu eminentissimo sedet. Ex πρῶτος, & βῆθρον.
Πρωτοβολίη, primos jaculor; (2) primum protendo, vel emitto. A
Πρωτόβολος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui primus jaculatur. Ex πρῶτος, & βάλλω. Unde
Πρωτόβολος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui primum fertur; (2) equus qui primum datur edendus.
Πρωτόγαλα, ακτὸς, τὸ, colostrum, i. e. lac primum post partum, quod sponte concrescit.
Πρωτογάμβρος, ὁ καὶ ἡ, primas nuptias ineo.
Πρωτογένεθλος, ος, ὁ καὶ ἡ, primogenitus. Ex πρῶτος, & γένεσις.
Πρωτογενὴς, ὁ καὶ ἡ, idem; πρωτογενέστερος, antiquior. Ex infl.
Πρωτογονικὸν, ἀτος, τὸ, quod primum enatum & editum est.
Πρωτογόνιμος, ος, ὁ καὶ ἡ, primogenitus, Ph.
Πρωτογόνους, ος, ὁ, ἡ, primogenitus, qui primus partus, Ph. genitus. Ex πρῶτος, & γόνος.
Πρωτοδάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, qui primus detectum edit, qui est primæ sententiæ, princeps senator. A δαμάω.
Πρωτόδικος, ος, ὁ καὶ ἡ, primarius patronus, primogenitus, primitivus. Ex πρῶτος, & δίκη, a γίγνομαι.
Πρωτογόνος, ος, ὁ καὶ ἡ, primum pariens, primum enixa. Ex eodem.
Πρωτόγυοι, ους, αν, οι, qui primi uxores ducunt, Ph. Ex πρῶτος, & γυνὴ.
Πρωτόδρομος, ὁ καὶ ἡ, qui primus fert, qui primus discurrit. Ex πρῶτος, & δρόμος.
Πρωτοζύγης, ὁ καὶ ἡ, idem quod
Πρωτόζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, primo nuptiis junctus, vel qui tunc primum matrimonio jungitur est. Ex πρῶτος, & ζυγός.
Πρωτόθατα, τὰ, primitiarum verorum A τίθημι.
Πρωτόθεσμια, ας, ἡ, prima convivii portio. Ex πρῶτος, & θέσις, convivium.
Πρωτόθρονος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui in primo throno sedet.
Πρωτόθροος, contr. πρωτόθρους, ος, ὁ καὶ ἡ, q. d. primisonus, primo sono editus; (2) primo locutus. Πρωτόθροος κήρυξ, Nonn. Paraphr. 3, 26. Conf. & 6, 155.
Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus in confessu alicujus locus.
Πρωτοκήρυξ, υκος, ὁ, primicerius, primus dignitate. Ex πρῶτος, & κῆρυξ, cura, quia primus in tabula cerata scribebatur.
Πρωτόκλητος, ος, ὁ καὶ ἡ, primo vocatus.
Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus, primus in convivio locus.
Πρωτοκλίσιον, ου, τὸ, inauguratio, cum quis primam sedem v. c. imperii occupat. Ex κλίσις, inclinatio.
Πρωτοκλισιον, ου, τὸ, prærogativa, Suic. Ex πρῶτος, & κλισία, curo, Suic.
Πρωτοκουρία, ας, ἡ, primus tonsio. A
Πρωτόκουρος, ος, ὁ καὶ ἡ, primum tonsus, qui primum tondetur. Ex κουρά.
Πρωτοκτίστης, ου, ὁ, primo creans.

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ ἡ ὁ, primo conditus seu creatus, Gl. V. primitivus.
Πρωτοκτόνος, qui primus occidit.
Πρωτόκτιστος, qui primus occisus est.
Πρωτοκύων, ὁ, princeps Cynicorum.
Πρωτόλειον, ου, τὸ, seu **πρωτόλεια**, ων, τὰ, primitiæ prædæ seu manubiarum; (2) quævis primitiæ. Ex **πρῶτος**, & λεία, *præda*.
Πρωτολογέω, primus dico; primas dicendi partes tertius sum.
Πρωτολογία, ας, ἡ, primæ partes dicendi, sermonis principium. A
Πρωτολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui prior verba facit, qui primo loco loquitur.
Πρωτολοχία, ας, ἡ, primi actus, ordo primipararum. Ex **πρωτος**, & λόχος.
Πρωτόμυστις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, primo initiatus.
Πρωτομύστης, ου, ὁ ἡ ὁ, primus initiatus, Hel.
Πρωτομαίτερα, ερων, ὁ, primus vestis, qui primus mortem pedibus ob Christi religionem.
Πρωτομορτος, ου, ὁ ἡ ὁ, primus mortuus.
Πρωτόμφαλος, umbilicus cinctus, Hel.
Πρῶτον, *Adv.* primum, primo, primo loco, ante omnia. A **πρῶτος**.
Πρωτονεφρίας, ω, ὁ ἡ ὁ, qui nunc primum nascitur.
Πρωτοπαγὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui primus compactus & consentaneus est, recens compactus; primo defixus, Hom. Il. 5, 154. A **πανύω**.
Πρωτοπάθεια, ας, ἡ, adfectus, quo quis primum adficitur non per contrarium alterius, in eum percipienda mala. Ex **πρῶτος**, & **πάθος**. Ulde
Πρωτοπαθέω, f. ήσω, primo patior, f. primum adfector.
Πρωτοπάλαιστος, ου, ὁ, primus luctator.
Πρωτοπάτωρ, ορος, ὁ, primus pater, generis humani auctor.
Πρωτοπέπλιον, ου, τὸ, tunicinum, Ph.
Πρωτοπαρία, ας, ἡ, indumentum, Ph. Ex eodem.
Πρωτοπείστης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui rei alicujus primus persuasum fecit, qui aliquid primum edit exercitus. Ex **πρῶτος**, & **πεῖρα**.
Πρωτοπήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, primum seu præcocem in damnis accipiens. A **πῆμα**.
Πρωτοπλαστία, ας, ἡ, initium fingendi, formandi, creandi, procreandi v. c. fœtum.
Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, qui primus fictus formatusve est, primus homo.
Πρωτόπλους, *gener.* **πρωτόπλους**, ου, ὁ ἡ ὁ, primo navigationem experiens, primo navigans.
Πρωτοπολίτης, ου, ὁ, princeps, Ph. **πρωτοπολιῖδ**, procer, optimates, Ph.
Πρωτοπρεία, ας, ἡ, primendi dignitas, primum agmen in bello.
Πρωτοπόρος, ὁ, qui primus vadit, transit.
Πρωτοπορία, ας, ἡ, primi exercitus; (2) quod primum exigitur. Ex **πρῶτος**, & **πορεύω**.
Πρωτορίζος, ου, ὁ ἡ ὁ, primum proferens radicem. A **ῥίζα**.
Πρωτορρύτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui primum defluxit. Ex **πρῶτος**, & **ῥέω**, **ῥυ**.
Πρῶτος, πρωτη, πρῶτον, primus; (2) prior, præstantior; (3) primus, i. e. primarius, primum locum obtinens. *Superl.* a πρὸ, pro **πρώτιστος**, unde *Ion.* ἡ **πρέστος**, & *Att.* **πρῶτος**. Ηρωες οἱ πρῶτοι, οι, primores, primates, *Gl. Vet.* **πλω πρώτω**, primum; τὰ **πρῶτα**, prima partes.
Πρωτοσπόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui primus ferit, aut sevit, progenitor, proles. At **πρωτόσπορος**, primo seminatus, primo satus.
Πρωτοστασία, ας, ἡ, principatus, Gl. V. Ex **πρῶτος**, & **στασις**.
Πρωτοστατέω, primus in ordine sto, antistitor, seu antesignanus sum. A
Πρωτοστάτης, ου, ὁ, qui primus stat in acie, Ph. princeps; **πρωτοστάδ**, primores, Gl. V. Ex **πρῶτος**, & **ἵστημι**, *sisto*.
Πρωτοσφακτος, ου, primus omnium interfectus.
Πρωτοτοκεῖα, ων, τὰ, privilegia, seu jus primogenituræ. A.
Πρωτοτοκεύω, f. εύσω, primogenituræ jura tribuo. A **πρωτότοκος**.
Πρωτοτοκία, ίων, τὰ, privilegia seu jus primogenituræ. Ab eod.
Πρωτότοκος, ου, ὁ ἡ ὁ, quæ primum peperit, primipara, Gloss. Vet. **πρωτοτόκοι**, primiparæ. **Πρωτοτόκοι**, κυριῶ. ἡ πρὸν εἰδυῖα τόκοιο, Hom. Il. 17, 5. Ex **πρῶτος**, & τίκτω.
Πρωτότοκος, ου, ὁ ἡ ὁ, ill ante quem nullus alius ex eadem parentibus editus est, Ph. primigenius, primogenitus, primitivus. Ex utl.
Πρωτοτομέω, primum cædo seu feco, in primo loco. A
Πρωτοτομος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui primus cæsus & putatus est. Ex **πρῶτος**, & τέμνω.
Πρωτοτυπία, ας, ἡ, est verbum **πρωτότυπος**. ^)
Πρωτοτυπος, ου, ὁ, origo, principium, Ph. (2) verbum **πρωτότυπον**, Gl. (3) primitivum. ^) a Gramm. epp. κυρικός, ut ἄλφα. ἀ quo κύριλλος ἑλλήνικος; dicitur & ἀπλῶν, &c.) in Dialectis **πρωτότυπα**, prædicamenta, Phil. A
Πρωτότυπος, ου, ὁ ἡ ὁ, exemplar, ex quo simile fecimus, Gl. Vet. primitivus, principalis.
Πρωτοτύπως, principio, Gl. V. principaliter, primitive.
Πρωτοτύπως, ου, τὸ, primus somnus, Suic. Ex **πρῶτος**, & **ὕπνος**.
Πρωτουργὶς, ου, ὁ ἡ ὁ, primus in opere aliquo partes obtinens, primario officium. Ex **πρῶτος**, & ἔργον.
Πρωτοφανεια, ας, ἡ, prima apparitio. A
Πρωτοφανὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, primo apparens. Ex **πρῶτος**, & **φαίνω**.
Πρωτοφόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, primus homicida; ita vocatur Cain.
Πρωτοφυὲς, primus fl. inter primos gero aliquid.
Πρωτόφρημα, ατος, τὸ, inscitia terræ, qui primus patet, primatus, omniaque quæ eo in primo loco sunt.
Πρωτόχους, ους, ὁ ἡ ὁ, primo natus fl. ex ordine; **πρωτόχους**, primum natum. Ex **πρῶτος**, & **χύω**.
Πρωτοχυσία, ας, ἡ, **πρωτόχυτος**, ου, ὁ ἡ ὁ, primum libans.
Πρωτόχυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, primum libatus. *Gl. Vet.*
Πρωτοχυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, primum effusus.
Πρῶτος, *Adv.* primum, primo loco, ante omnia, primo, primario, i. e. per se & suæ naturæ, non per accidens, Gl. Vet. primo, primitus. A **πρωτος**.
ΠΡΩΝ, ωνος, ὁ, cervix, occiput, collis, vertex & cacumen montis, **πρωνες**, cacumina, vertices.
Πταίω, ϝ. fine. aor. 2. opt. act. v. **πταίην**.
Πταίσσειν, *offendere*, præs. patiep. act. f. a *Dor.* pro **πταίσειν**, a **πταίω**.
ΠΤΑΙΡΩ, sternuo, sternuto; **ἔπταρον**, aor. 2. Τολύπτου ὃ μοὶ πτάρον σμερὶ ὃ δῶμα, Odyss. 17, 541.
Πτάσειν, f. 1. inf. act. v. **πτάω**.
Πτάϊσμα, ατος, τὸ, offendo, lapsus, Ph. culpa, noxa, delictum, Al. Gl. Vet. merda. A **πταίω**.
Πταισμάτιον, ου, τὸ, offensiuncula, Gl. V. A
ΠΤΑΤΩ, fut. **πταίσω**, impingo, offendo, pecco, turbo, vexillo, labor. Τῇ γνώμῃ κ' σύχῃ πταίειν, Herodian. Μὴ Μαρδονίῳ παίειν ἢ Ἕλλησι σοῖσι, Timc.
Πτᾶκις, ιδος, timor, pavor. A **πτήσσω**.
Πταϊσμα, ατος, τὸ, trepidatio, quam quis metu contrahitur. A **πτᾶκις**.
Πτάμενοι, nom. pl. pr. part. med. v. **πτάμαι**.
Πτᾶξ, ακτος, ὁ ἡ ὁ, idem quod **πτᾶκις**.
Πταρμικὴ, ῆς, ἡ, fruticis genus qui in cacumine capitulum habet, quod acri odore sub sternutare cogit. A
Πταρμικὸς, ὴ, όν, qui sternutare potest vel solet; (2) sternutare cogens. A
Πτάρμος, ου, ὁ, sternutatio, sternutamentum.
Πτάρνομαι, sternuo; sternuto, Ph. **Πτάρνυτο**, Aristot. 3. pl. opt.
Πτάσνυμαι, idem. A **πταίρω**.
Πτάρνυμι, sternuo, Gl. V. Ab eod,
Πτάτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro **ἵπτατο**, a **πέτομαι**.
Πτᾶσα, πῶ, est thema, unde **πτᾶσα**, **πτᾶσαι**, **πτᾶσθαι**, **πτᾶσθαι**, &c. in quibus omnibus est significatio commotionis, agitationis, &c. *Etym.*
ΠΤΕΛΕΑ, ας, ἡ, ulmus. Hinc
Πτελέϊνος, ίνη, ινον, ulmeus, ex ulmo.
Πτελεών, ῶνος, ὁ, ulmetum, Gl. V.
Πτέλεος, ὁ, aper.
Πτερινος, ίνη, ινον, alatus, pennatus, e pennis contextus, G. Vet. **πτέρινον**, plumatile. A **πτερόν**.
Πτέρις, ίδος, sive **πτέρις**, ίδος, ἡ, filix mas, *Lat.* Gl. Vet. **πτέρις**, *Germ.* Farn. A
ΠΤΕΡΝΗ, ης, **πτέρνα**, ας, ἡ, calx, calcaneus, **πτέρνη**, calces, Ph. (2) inferior pars tali cruris, quæ ἰσχίον nuncupatur. Ἐς **πτέρνας** ἐκ πτέρνης, Hom. Il. 22, 397.
Πτέρνιζα, fut. ίσω, calce peto, contingo, vel fere, Gl. V. repello. A **πτέρνα**.
Πτέρυξ, υγος, ὁ, caudæ cardo, plumæ spinulæ. Ab eod.
Πτέρυον, ου, τὸ, *Ion.* ου, Gl. V. A **πτέρνα**.
Πτερύς, ύος, ἡ, idem quod **πτέρνα**.
Πτερύσσομαι, ὁ, idem, plantatio, deceptio. A **πτέρνα**.
Πτερυστὴς, ῆρος, ὁ, qui calce petit, & verberat, qui calcitrosus fere solet; (2) calcar. Ab eod
Πτερυγίας, ου, ὁ, idem, R.
Πτερυγίζω, ω, qui calci inter ambulandum infixit. Ex **πτέρνα**, & **βαίνω**.
Πτερυλοφος, ου, ὁ, qui calcem rodit; nomen muris in Batrachom. vel. 222. Ex **πτέρνα**, & **λοφος**.
Πτερυοσπάω, ὁ, calcaneis seu pedibus strepitum moveo, pedibus supplodo; (2) explodo, tumultuor. Ex **πτέρνα**, & **κοπτω**.
Πτερυστρὸς, ου, ὁ, perforatus, nomen muris in Batrachom. vel. 29. Ex **πτέρνα**, & **τρέω**.
Πτερύσσομαι, ὁ, ἡ, idem, ib. v. 224. A **φέρω**.
Πτερυσσόμενος, ου, ὁ ἡ ὁ, pennis agitatus, celer, qui his circumfertur. A **δονέω**.
Πτερωκαν, ὁ, ὁ ἡ ὁ, alis seu pennis vestitus, alatus, Suic. Ex **πτερόν**, & **εἶμαι**.
Πτερωτὸς, ὁ, ὁ, alatus, pennatus, velocis, Gl. V. volatilis. A
ΠΤΕΡΟΝ, ου, τὸ, pluma, pinna; Ph. pinnula; al. Gl. V. penna; **πτοὶ πλοίν**, ὡς Lyn, apluma, *ut Festus*, Ph.
Πτερόομαι, **πτερώσομαι**, plumesco, Gl. Vet. metaph. erigor, quasi alis; **ἐπτερωμένος**, alatus, p. part. pass. Ὑπὸ τῶ το ἢν ἰδεῖν ἡμέρα πτώσεις. Philo. A **πτερόω**.
Πτερόπικιλος, ου, ὁ ἡ ὁ, varias & pictas pennas habens. Ex **πτερόν**, & **ποικίλος**.
Πτερόποδες, ὁ ἡ ὁ, alatos pedes habens, Gl. V. citipes. Ex **πτερόν**, & **πους**.
Πτερόρρυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, alatus, pennatus, Gl. V. A **πτερόν**, & **ῥέω**.
Πτερόσσομαι, ὁ, idem. Καλλιὸς δ' ὄπ ὁ ὄρνις ἔσιν; ὡς **πτερόσσεται**; Aristf. Av. 291. A **πτερόν**.
Πτερύεσσα, ης, ἡ, pennatus. A **πτερόν**.
Πτερύφοιτος, ου, ὁ ἡ ὁ, alatus. A **φοιτάω**.
Πτερυφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, aliger, penniger. Ex **πτερόν**, & **φέρω**.
Πτεροφυέω, pennas produco, pennæ mihi nascuntur, plumesco. A **φυομαι**.
Πτεροφυὴς, ές, alatus.
Πτεροφυία, ας, ἡ, pennarum productio. Ex eadem.
Πτερόφυτος, ου, alatus.
Πτερόω, ῶ, f. ωσω, alas addo, alitem facio; metaph. erigo, uti ipe. Ἔπειτα σ' ὑπερφερόμενος πρὸς ἀνδὸ ἐσὸν **πτερώσεις**, Aristf. Av. 1539. Λέγουσι τ' ἄρα σ' **πτερῶν**, ib. 1452. A **πτερόν**.
Πτερύγεσσι, dat. pl. *Ion.* pro **πτέρυξι**, a **πτέρυξ**.
Πτερυγίζω, fut. ίσω, pennas rostro purgo §. (2) alas pando seu explico, tento volatum, de pullis avium §. (3) frustra & inaniter conor.

conor, Gl. V. πτερυγίζειν, crissare. Ἀλλὰ φλυαρεῖς ἢ πτερυγίζεις, Arist. Plut. 574. A πτέρυξ.

Πτερύγιον, plumarius, Adject. Gl. V.

Πτερύγιον, ου, τὸ, alula, plumula, pinnaculum, seu pinna in ædificio; summa auricula, Dim. a πτέρυξ.

Πτερυγοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, alæ formam habens. Ex πτέρυξ, & εἶδος.

Πτερυγοτόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, pennifer; (2) agmen quoddam militare; (3) cursu, tabellarius farrectas in capite pennas gerens, ut Mercurius, parasitus. Ex πτέρον, & φέρω.

Πτερυγώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, alæ speciem gerens, alam referens; (2) alatus; (3) scapulas extantes habens. A πτέρυξ.

Πτερυγωδὲς, vel πτερύγωμις, ους, ὁ ἡ ἡ, idem quod πτερυγώδης. Ex πτέρυξ & ἀκὴς.

Πτέρυγμα, ατος, τὸ, ala, penna. A πτέρυξ.

Πτερύγωτος, ὴ, ὸν, alatus, pennatus, pinnatus. Ab eodem.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, ala, pinna, penna, pluma. A πτέρον.

Πτέρυξις, εως, ἡ, alarum plausus; (2) contus volantium pabuli.

Πτέρωσις, εως, ἡ, alarum plausus; (2) pectus seu pulli avium, cum primum pennas habere incipiunt. Οἰκτρὰ γὰρ πτέρωσις ἀμφορεῖ πτόρθῳ, Lyc. 1106. A πτέρυξ.

Πτεσσόμαι, idem.

Πτερώμα, ατος, τὸ, pennarum in volucribus tegmen; (2) pennarum productio. A πτερόω.

Πτέρωσις, εως, ἡ, idem; (2) pennarum productio.

Πτερωτὴς, ὁ, ἡ, qui alas addidit, qui alis sublevat. Ab eod.

Πτερωτὸς, ὴ, ὸν, alatus, pennatus, aliger, Gl. Vet. Ab eod.

Πτέσθω, aor. 2. int. med. pro πτῆσθε, a πτῆμι. Unde

Πτὴμαι, πτὰς, τὸ, volatus, Gl. V.

Πτῆμι, f. πτήσω, volo. Verbum inus. unde tamen ἵπτημαι & alia defcendunt.

Πτῆναι, v. ἴκτω, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Πτηνολίτης, ητὴλη, avis perdix, vel perniens loquelas. Ab ἁλίσκομαι.

Πτηνοπέδιλος, ου, ὁ, alatos calceos habens, ut Mercurius; celer pedibus.

Πτηνὸς, ὴ, ὸν, volucris, volatilis. Hinc τὸ πτήνιον, ὰ, volucris, ales, avis. A πτῆμαι.

Πτῆξαι, aor. 1. inf. act. v. πτήσσω.

Πτῆξῃ, 3. fing. f. 1 int. act. verbi πτῆμι.

Πτῆσις, εως, ἡ, volatus. Ab eod.

Πτοάω, f. ξω, q. d. metu contrahor, expavesco, fugio, me abscondo, Gl. Vet. extimesco; (2) perterrefacio. Σιγῇ πτήξειαν ἀοιδοί, Soph. Aj. 171. Ὅτ' ἂν πτήξωσι χιλιόδυες εἰς ἓν χάρος, Aesch. Lys. 773. Τὸ ζῆν, ξωκιμε, καὶ ὕπνῳ πτῆσαν δόμῳ, Lyc. 280. Πόλις) πρὸς πόλιν ἵπτηξε, Eur. Supp. 269. A πτέω.

Πτητικὸς, ὴ, ὸν, volatilis. A πτῆμι.

Πτητικῶς, *Adv.* volatilium modo, Suic.

Πτίλλον, hippus, Ph.

Πτιλοφόρος, ου, ὁ, plumarius, Ph. Ex πτίλον, & φέρω.

Πτίλον, ου, τὸ, penna molle, Ph. pluma.

ΠΤΙΑΟΣ, cui ex oculis pili pereunt; (2) hippus. Hinc

Πτίλωσις, εως, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio; (2) defluvium pilorum e palpebris callosis & rubentibus.

Πτίλωτὸς, ὴ, ὸν, pennatus seu pinnatus; (2) membrana sicca vulnus. Ab eod.

Πτισάνη, seu πτισάνη, ης, ἡ, ptisana, i. e. hordeum pistum & a cortice purgatum; (2) ptisana non colata, hordeacea.

Πτισανοῤῥοφία, ὴ, scilicet ptisanæ, 2.)

Πτίσμα, ατος, τὸ, hordei granum.

Πτισμὸς, οῦ, ὁ, contusio, comminutio tundendo facta. A

ΠΤΙΣΣΩ, tundo, pinso, decortico. Ἐπτισμένοις κριθοῖς, Arist. H. An. 8, 7.

Πτιστικὸς, ὴ, ὸν, pinsationi aptus, qui contundi, comminui potest. A πτίσσω.

Πτόα, ας, ἡ, pavor, consternatio; (2) timor, metus; (3) impotens amor.

ΠΤΟΕΩ, ῶ, f. ήσω, metu consterno, terrefacio, exterreo; obstupefacio, attonitum reddo, Ph. (2) amore, cupiditate aliqua vehementi incendo; πτοῶ, terreo, territo; πτοᾶμαι, trepido, paveo, pavesco, expavesco, Gl. Vet. ἐπτοημένος, pavidus, Gl. Vet. p. part. pass. perculsus consternatus. Μή τις σ' ἴδῃ σείχουσαν ἐπτοημένη, Eur. Iph. in Au. 1054.

Πτοηθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass. v. πτοέω.

Πτόησις, εως, ἡ, pavor & consternatio; timor, metus, Ph. trepidatio, it. vehemens amor. Ab eod.

Πτοιη, ας, ἡ, id. quod πτόα, libido rei alicujus, nimia adfectatio. A πτοιάω. Hinc

Πτοιάλεος, ου, ὁ ἡ ἡ, pavidus, timidus; (2) amore incensus.

Πτοιάν, ῶ, idem quod

Πτοιάω, ῶ, f. ήσω, consterno metu, perterrefacio, amore percutio; ( ) animo specto attento. Μὴ ἐπειρα δεῖ ἐρίνας ἐπτοημένη, Melch. A, 1.2. Κερ.ΣΩ γὰρ αἶψα μεθ' οὐλίκας ἑπτοίησε, Hesiod. Ἐργ. 445. A πτόα.

Πτοίησις, εως, ἡ, idem quod πτόησις.

Πτοίης, ου, ὁ, timidus, metuens. A πτοίη.

Πτοιῶμαι, praes. ind. pass. ionice pro πτοιέομαι, i. πτοέομαι, Poet. pro πτοέω.

Πτολεμίζω, bello persequor, infero. Ἕστερο πτολεμίζειν Ἰλιον Τρώεσσι, Il. 15, 644. Pro πολεμίζω.

Πτολεμιστὴς, ὰ, ὁ, pro πολεμιστὴς.

Πτολεμόεις, ὴ, ὸν, vel in Ildium, pro πολεμικὸς.

Πτόλεμος, ου, ὁ, bellum, pugna.

Πτολίαρχος, ου, ὁ, præfectus aut princeps urbis, vel pro πολίαρχος.

Πτολίεθρον, pro πολίεθρον, oppidum,

Πτολίεσσι, dat. pl. Att. & Ion. pro πόλεσι.

Πτολιπόρθιος, ου, ὁ, idem quod

Πτολιπόρθιος, ου, ὁ, urbium populator, vastator seu evertor. Πτολιπόρθιος, Hom. Od. 9, 504. Ex πτόλις, & πορθέω.

Πτολίτοος, idem. Hom. Il. 2, 278.

Πτολίτρωξ, dat. sing. Att. pro πολιτροθῳ.

Πτόλις, εως, ἡ, urbs, civitas. Pro πόλις

Πτόλισμα, ατος, τὸ, urbs, civitas. Pro πόλισμα.

Πτολυθρανής, ους, ὁ ἡ ἡ, ramos habens spinosos seu aculeatos. Ex πτόλυθρος, & ἄκανθα, spina.

Πτόλυθος, gen. sing. Ion. pro πτόλεθος, a

Πτόλυθρος, ου, ὁ, ramus, surculus. Ab ἐρίθος.

Πτοπὸς, ὸν, ὁ, ἡ, terrore perculsus, perterrefactus, pavidus. A πτοέω.

Πτυαλίζω, vel πτυολίζω, f. ίσω, frumenter spuo, os sputo plenum habeo. A πτύαλον, sive πτύελον.

Πτυαλισμὸς, vel πτυολισμὸς, ου, ὁ, ructatus, eructatio; (2) copia sputi ejecti. A πτυαλίζω, vel πτυολίζω.

Πτυαλὸν, τὸ, sputum. A πτύω.

Πτύγμα, ατος, τὸ, plica, sinus, sinus rei complicatæ. Πτύγμα πτόλεως, Il. 5, 315 A πτύσσω.

Πτυγμάτιον, ου, τὸ, parva plicatura, Dim.

ΠΤΥΓΞ, γγὸς, ὁ, ἡ, pugnax, avis genus.

Πτυελίζω, spuna abundo, Hipp. A πτύελον.

Πτυελισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. salivatio, salivæ abundantis fluxus. A pr.

Πτύελον, ου, τὸ, vas, in quod sputum ejicitur, pyxis.

Πτυκτίον, ου, τὸ, pugillar; (2) libellus plicatilis, pugillares. A πτύσσω.

Πτυκτὸς, ὴ, ὸν, plicatus, plicatilis. Ab eod Unde

Πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica, plicatura; (2) ruga & sinus vestis; (3) lamina pugillarium; πτύχες, januæ valvæ, Gl. Vet. tabella; (4) cacumen montis, Hom. Il. 20, 22.

Πτύξας, aor. 1. part. Att. v. πτύσσω.

Πτύξις, εως, ἡ, plicatio, plicatura. Ab eod.

Πτυον, ου, τὸ, ventilabrum, pala, Ph.

Πτυὸφι, *Poet.* ventilabro Ἀπὸ πλατεῖ πτυόφιν, Hom. Il. 13, 588, A πτύον.

Πτυρμὸς, οῦ, ὁ, pavor, consternatio. A πτύρομαι. Unde

Πτυρτικὸς, ὴ, ὸν, qui facile consternatur.

Πτύρω, f. ρῶ, consterno, expavefacio, terrefacio, terreo; πτύρομαι, trepido, Ph. πτυρίζω, consternatur, Ph. Μὴ πτυρόμβοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, Phil. 1, 28. A πτοέω.

Πτύσις, εως, ἡ, exscreatio, sputi ejectio.

Πτύσκω, idem quod πτύω.

Πτύσμα, ατος, τὸ, sputum. Ab eod.

Πτυσμὸς, οῦ, ὁ, sputatio, exspuitio. Ab eod.

ΠΤΥΣΣΩ, f. ξω, plico, complico, in rugas & sinus contraho; ἐπτυγμένος, complicatus, plicatus p. part. pass. πτυχθεὶς, plicatus, aor. 1. part. pass. Τὴν ἀλκυόνα πτύξας, Plut. Πτύξας ἐπ' αὐτοῖς χεῖρας, complexus, Soph. Oed. Col. 1606.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, plica, plicatura. A πτύσσω.

Πτυχήσας, a. 1. part. pass. f. g. v. πτύσσω.

Πτυχίον, ου, τὸ, libellus, f. codicillus plicatilis, pugillares. A πτύξ.

Πτυχὶς, ίδος, ἡ, pars navis ubi nomen navis scriptum. Ab eod.

Πτυχόεις, ους, ὁ ἡ ἡ, multas habens plicas, rugosus, plicatilis. A πτυχὴ.

ΠΤΥΩ, fut. ύσω, spuo, exspuo, exscreo; (2) contemno, exspuo. Τὶς εἰς ἐμὲ ἐπτυσε κόλπον, Theocr. 6 39. Πτύσας προσώπῳ, Soph. Antig. 1236. Αἷμα παχὺ πτύοντας, Hom. Il. 23, 697.

Πτωκάζεμεν, *Ion.* pro πτωκάζειν, a

Πτωκάζω, metu contabesco, expavesco; πτωκάζομεν, trepidare, inf. pro πτωκάζειν, Il. 4, 372. A πτώξ.

Πτωκὰς, άδος, ἡ, pavida, timida, fugax.

Πτῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus; (2) clades; (3) delictum seu erratum; (4) cadaver. A πίπτω.

Πτωματίζω, fut. ίσω, cadere facio, vel precipito. A πτῶμα.

Πτωματὶς, ίδος, ἡ, poculi seu alius vasis genus. Ab eod.

Πτώξ, πτωκὸς, ὁ ἡ ἡ, pavidus, timidus; (2) *Imperf.* pro ἔφυγον, Hom. Il. 17, 676. Aeschyl. Agam. 141. Nicand. in Theriac. 540. A πτοέω.

Πτωσίμως, ιων, ιμον, caducus; πτώσιμον, πτῶμα ὀπὸ νεκροῦ, cadaver, Gl. V. Aeschyl. Agam. 438. A πίπτω.

Πτῶσις, εως, ἡ, casus, ruina. Ph. strages; Al Gl. V. Ab eod.

Πτώσῃ, 3. sing. præs. conj. act. v. πτάω.

Πτώσοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro πτώσσουσι, a

Πτώσσω, f. ξω, pertimeo, trepido, expaveſco, metu consterno, metu perculsus concido, ablcondo me præ metu; (2) timide mendicans oberro, mendico. Ἄλλῳ δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν πταίσασαν εὐνοῖς ἐρείπια ὑπαιθρίοις, Eur. Bac. 225. A πτώω.

Πτῶσα, f. 1. int. act. verbi πίπτω.

Πτατικὸς, ὴ, ὸν, caducus. A

Πτατὸς, ὴ, ὸν, qui cadere potest vel solet, caducus. A πίπτω.

Πτωχίλος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. mendicus ostentator, pauper arrogans, Alexis apud Athenæum. Ex πτωχὸς, & ἀλίζω.

Πτωχὸς, ὰ, ὸν, idem quod πτωκὰς, vel semper clamans.

Πτωχότης, ητος, ἡ, mendicitas, inopia, pauperies egestas, Ph. A πτωχεύω.

Πτωχεῖον, ου, τὸ, locus, in quo mendici degunt, vel clamant, domus mendicorum. A

Πτωχεύω, fut. εύσω, pauper sum, mendico; πτωχεύσας, mendicabam, imperf. *Ion.* pro ἐπτώχευον. Ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλούσιος ὤν, 2 Cor. 8. 9. A πτωχὸς.

Πτωχίζω fut. ίσω, ad mendicitatem redigo, pauperem facio. Ab eod. Unde

Πτωχικὸς, ὴ, ὸν, mendicus; (2) mendico convenions.

Πτωχικῶς, mendicior; Comparat. irregul.

Πτωχοδοκεῖον, ου, τὸ, receptaculum mendicorum.

Πτωχο-

Πτωχόμυσος, ου, ὁ ἡ ὄν, pauper Musis, i. e. imperitus. Ex πτωχὸς, & μῦσα.

Πτωχοπλούσιοι, qui paupertatem mentiuntur; qui specie paupertatis reipsa sunt ditissimi.

Πτωχοποιὸς, ὄν, ὁ ἡ ὄν, mendicos faciens, ad mendicitatem redigens. A ποιέω.

Πτωχὸς, ὴ, όν, mendicus, pauper, egenus, Ph. A πτίσσω.

Πτωχότατος, paupertimus. A præc.

Πτωχοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis mendicis destinatus.

Πτωχοτρόφοι, pauperes alo.

Πτωχοτροφία, ἡ, mendicorum nutritio. A

Πτωχοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui vel quæ mendicos alit. Ex πτωχὸς, & τρέφω.

Πυανέψιον, ου, τὸ, festum Athenis. A

Πυανέψιος, ία, ιον, in quo legumina seu fabæ coquuntur. Ex φύανον, & ἕψω. Hinc

Πυανεψιών, ῶνος, ὁ, mensis, cujus initium est, quando sol Scorpionem ingreditur, Gl. V. October.

Πυάνιος, ου, ὁ, fabaginus, ex leguminibus. A

Πύανον, ου, τὸ, faba, vel legumen; (2) triticum coctum.

ΠΥΑΡ, τὸ, coagulum; (2) primum lac a partu. Hinc

Πυαρίτης, ου, ὁ, idem.

Πυγαία, ας, ἡ, nates, clunes. A

Πυγαῖος, αία, αῖον, posticus, qui est natium; (2) talax, libidinosus; (3) cinædus.

Πυγαλία, ας, ἡ, natium morbus, ficus in natibus enascens, *Strabo lib.* 13. Ab eod.

Πύγαργος, ου, ὁ ἡ ὄν, nates albas habens, effeminatus, *Suid.* aquilæ genus cauda albicante, albicilla. Ex πυγὴ, & ἀργὸς.

Πυγαρίζω, idem quod πυγίζω.

ΠΥΓΗ, ῆς, ἡ, nates, clunes.

Πυγηδὸν, *Adv.* secundum clunes, vel nates, averte. A πυγή

Πυγίδιον, ου, τὸ, exiles nates, clunes arcte & depresse, Dim. Ab eod.

Πυγίζω, f. ίσω, nates alicujus fodio; (2) præcido; πεπυγισμένος, pedicatus, Ph. p. part. pass. Ab eod.

Πύγισμα, ατος, τὸ, verberatio, qua nates alicujus verberantur. A πυγίζω.

Πυγιστὴς, οῦ, ὁ, pædico. Ab eod.

Πυγμαιομάχος, ου, ὁ ἡ ὄν, cum pygmæis pugnans; ut πυγμαιομαχαὶ γέρανοι, grues. Ex πυγμαῖος, & μάχομαι.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, aequus seu explens πυγμὴν, pygmæus, nanus, pumilio, pubilis homo. A πυγμή.

Πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatus. A

Πυγμάχος, ου, ὁ, pugil, pugilatu decernens cum aliquo. Ex πυγμὴ, & μάχομαι.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta; (2) mensura spithamæ, a cubito ad pugnum; (3) dimicatio, pugna, Ph. Al. Gl. Vet. cæstus; pugilatus. Πυγμὴν ἢ πάλαισμα ἀγωνίζεσθαι, *Plut.* A πίξ

Πυγμῇ, *Adv.* crebro; (2) enixe. A πυγμὴ, cujus proprie est dativus.

Πυγολαμπὶς, ίδος, vel πυγολάμπυς, ύδος, ἡ, cicindela, insecti genus, cujus clunes seu nates noctu lucent. Ex πυγὴ, & λάμπω.

Πυγονιαῖος, αία, αῖον, unam cubiti æquans. A πυγὼν.

Πυγοστόλος, ου, ὁ, *Epith.* muscarius qui clunes ornans. Ex πυγὴ, & στέλλω.

Πυγών, όνος, ὁ, idem quod πῆχυς. Βάθρον ἀμυδὶς ἐσσυμένων πυγόνιον ἐνθὰ καὶ ἐνθα, Hom. Odyss. 10, 517. A

Πυγὼν, όνος, ὁ, v. πυγμὴ, 2). A πίξ.

Πυϊζω, resilio; calcitro; calce nates ferio.

Πυέλιον, ου, τὸ, labrum seu solium æreum, in quo se lavant. A πύελος.

Πυελὶς, ίδος, ἡ, cavitas annuli, in quam gemma inseritur, pala annuli. Ab eod.

Πύελον, ου, τὸ, idem quod

ΠΥΕΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, solium, loculus in quo mortui cadaver deponitur; (2) solium balneare; (3) alveus, in quo lac aut alius liquor excipitur.

Πυελώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, concavus in modum πύελου. A πύελος.

Πυετία, ας, ἡ, coagulum, v. πυτία.

Πυέω, suppuro, ad suppurationem perduco. A πύον.

Πύη, ης, ἡ, morbus pulmonis, φθίσις. Ab eodem.

Πυθαγορεῖος, ου, ὁ ἡ ὄν, Pythagora ortus, Pythagoreus. A Πυθαγόρας.

Πυθαγορίζω, f. ίσω, Pythagoræ sectator sum.

Πυθαγορικὸς, ὴ, όν, Pythagoricus. Ab eod.

Πυθαγορὶς, ίδος, ἡ, sectatrix Pythag. Philosophiæ.

Πυθαγορισμὸς, ὁ, sectatio, studium Philosophiæ Pythagoricæ.

Πυθαγορισὰς, *Dor.* pro Πυθαγορισὴς, Pythagoræ sectator.

Πυθηδὼν, όνος, ἡ, putredo. A πύθω.

Πυθεῖον, ου, τὸ, Pythium oraculum. A Πύθιος.

Πυθέσθαι, a. 2. inf. med. v. πυνθάνομαι.

Πύθεσθε, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Dor.* pro πύθου.

Πυθὴ, 3. s. præs. conj. act. v. πύθω.

Πύθηαι, 2. s. a. 2. conj. med. *Ion.* pro πύθῃ, a πυνθάνομαι

Πυθία, ας, ἡ, sc. ἱστία, Pythia Apollinis facendos, Pythia. Ab eod.

Πύθια, ίων, τὰ, Pythia, festum Græcorum in honorem Apollinis Pythii, ob interemptum serpentem Pythonem Delphis celebratum. Ab eodem.

Πυθιάζω, vaticinor; pro quo libri etiam πυθοιάζω.

Πυθιάς, άδος, ἡ, Pythias, tempus inter duo Pythia; (2) sacerdos Pythia.

Πυθικὸς, ὴ, όν, Pythicus. Ab eod.

Πυθιονίκης, ου, ὁ, idem & ex iisdem.

Πύθιος, ία, ον, Pythius, ad Pythios ludos, vel Apollinem Pythium sive Pythonem etiam & Oraculum Pythium pertinens; (2) Apollinis cognomen, a serpente Pythone ei impositum, quem jaculis sub interemisse fertur. A πύθων.

Πυθίων, ωνος, ὁ, Pythion, bulbi genus. Ab eodem.

Πυθμηδὸν, funditus, prorsus, omnino. A

ΠΥΘΜΗΝ, ένος, ὁ, fundum, ima pars; (2) ramus, propago.

Πυθοῖ, Pythiæ, in Pytho. A πυθώ.

Πυθοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro πύθοιντο, a πυνθάνομαι, Il. 1, 257.

Πυθόμαντις, ου, ὁ, Apollinis prædictus & certo futurus. A χρησμὸς.

Πυθοκτόνος, ου, ὁ, *Epith.* Phœbi, interfector serpentis. v. πύθων.

Πυθόληπτος, ὴ, όν, a Pythio correptus, furiens ex Apollinis, afflatus a Phœbo. A πυθὼν, & λαμβάνω.

ΠΥΘΟΜΑΙ, medio.

Πυθόμαντις, εως, ὁ ἡ ὄν, Pythicus vates.

Πυθόμβροι, nom. pl. a. 2. part. med. v. πυνθάνομαι.

Πύθοιτο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπύθοντο.

Πυθόχρηστος, ου, ὁ ἡ ὄν, Pythio oraculo editus, vel comprobatus. Ex πύθιος, & χράω, *oraculum edo*.

ΠΥΘΩ, f. πύσω, putrefacio, & πύθομαι, putresco, putrefio. Ἵνα μὴ πυθῇ Διὸς ὄμβρος, Hesiod. Ἔργ. 624.

Πυθὼ, οῦς, ἡ, Pytho, urbs Phocidis, quæ & Delphi appellatur, Apollini sacra.

Πυθῶδε, *Adv.* ad locum oraculi Apollinis Pythii. A πυθώ.

Πύθων, ωνος, ὁ, Pytho, draco vel serpens, quem Apollo interemit, unde & *Pythius* cognominatus fuit. A πύθω, quia ex putredine terræ ortus credebatur.

Πυθωνικὸς, ὴ, όν, Pythonicus; (2) a spiritu divinatorio correptus. A πύθων.

Πύϊον, ου, τὸ, sanguis putrefactus. A πύον.

ΠΥΚΑ, *Adv.* dense, spisse; (2) prudenter, accurate; adsubtile. Ὅς ῥα νόῳ πυκὶ ἶσα, πύκα δ' ἴτραφε δῖα Θεανώ, Hom. Il. 5, 70.

Πυκάζω, fut. άσω, denso, stipo; (2) tego, intego, contego, munio; (3) orno, exorno; πεπυκασμένος, denisatus; p. part. pass. Ph. crinitus. Στιφάνοις πυκασθείς, Eur. Alc. 792. Κόσμῳ πυκάζεται δή, id. Heracl. 725. Πᾶσα τῷ χρυσῷ πεπυκασμένη, Theocr. 21, 53. Ἑκάεργος δ' ἀνέων ἀχλὺν πυκάσας φρένας ἀμφὶ μελαίνας, circumtexit, Hom. Il. 17, 82. A πύκα.

Πυκάσαι, aor. 1. inf. act.

Πυκάσσειν, præs. inf. act. *Dor.* pro πυκάζειν.

Πυκασμὸς, ὁ, densatio; (2) ornatio. A πυκάζω.

Πυκιμήδης, ες, ὁ ἡ ὄν, prudens, accuratus, Ex πυκινὸς, & μῆδος, *consilium*.

Πυκινὰ, *Adv.* frequenter; (2) prudenter; (3) eleganter. A πυκινὸς.

Πυκινάων, gen. pl. f. g. *Dor.* pro πυκινῶν.

Πυκινᾶς, gen. f. f. g. *Dor.* pro πυκινῆς.

Πυκινοκίνητος, ου, qui crebro movetur.

Πυκνερίζος, ου, multas & diffusas late radices habens. A ῥίζα.

Πυκνὶς, ὶς, ὶν, densus, creber, frequens; (2) prudens, callidus, (3) elegans. A πύκα.

Πυκνόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, prudens. Ex φρήν.

Πυκνὰς, *Adv.* dense, spisse, crebro, frequenter; (2) prudenter, sapienter; (3) accurate, fimiter. A πυκνὸς.

Πυκνὰ, *Adv.* crebro, frequenter. A πυκνὸς.

Πυκνάζω, frequento, Gl. V. πυκνίζει, continuat, Ph. A πυκνὸς.

Πυκνάκις, *Adv.* frequenter. A πυκνὸς.

Πυκνόκλαδος, ου, ὁ ἡ ὄν, dense germinans. Ex πυκνὸς, & βλαστάνω.

Πυκνοκόκκης, ου, ὁ ἡ ὄν, densis geniculis constans, crebris distinctus geniculis & internodiis. Ex πυκνὸς, & γόνυ, *genu*.

Πυκνοκάρπος, ου, ὁ ἡ ὄν, densos seu multos fructus habens.

Πυκνοκινδυνεύω, ευ, ὁ ἡ ὄν, qui frequenter periclitatur, qui crebris se periculis objicit.

Πυκνοκομεῖν, ου, τὸ, Pycnocomum, *herba*. Ex πυκνὸς, & κόμη, *coma*.

Πυκνὸν, *Adv.* crebro, frequenter. A πυκνὸς.

Πυκνοπτέρυγος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui crebro reciprat, Suid. Ex πυκνὸς, & πτέρυξ.

Πυκνόπορος, ου, ὁ ἡ ὄν, densos meatus habens, R.

Πυκνόπτερος, ου, densas, i. e. firmas alas habens. A πτέρον.

Πυκνορίζος, ου, ὁ ἡ ὄν, densas aut crebras radices habens, qui est densa radice. Ex πυκνὸς, & ῥίζα, *radix*.

Πυκνόρριζος, ου, idem quod

Πυκνόρριξ, ῑκος, ὁ ἡ ὄν, densus acinis.

Πυκνὸς, ὴ, όν, *pro* Syn. a πυκινὸς.

Πυκνοσαρκος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui densa est carne, qui solidum habet corpus & succi plenum. Ex πυκνὸς, & σάρξ, *caro*.

Πυκνοσπορέω, dense fero vel semino; πυκνοσπορῆσαι, dense ferei. A

Πυκνόσπορος, ου, ὁ ἡ ὄν, dense satus, dense seminatus.

Πυκνόστημος, ὁ ἡ ὄν, vestis densum stamen habens. A στήμων.

Πυκνόστικτος, ου, ὁ ἡ ὄν, crebris punctis distinctus, maculosus.

Πυκνόστολος, ου, ὁ ἡ ὄν, multas habens columnas.

Πυκνότερον, *Adv.* sæpius, crebrius, Ph. A πυκνὸς.

Πυκνότης, ητος, ἡ, densitas, spissitudo; (2) crebritas; (3) prudentia. A πυκνὸς.

Πυκνόφθαλμος, ου, ὁ ἡ ὄν, crebros oculos seu gemmas habens.

Πυκνόφυλλος, ου, ὁ ἡ ὄν, densa habens folia, densus folio.

Πυκνὸς, dense, spisse, spissitico, stipo; πυκνοῦ, denset, Ph. πυκνόμαι, densor; πυκνοῦσθαι, spissetur, Ph. πεπυκνωμένος, densatus, p. part.

part. pass. Πάντα τρόπον τε ἑαυτὸν Στρέβλῃ πυκνώσας, Arist. Nub. 702. Πυκνωθεῖσα φλέβις, Hippocr. A πυκνός.

Πύκνωμα, ατ⊙, τὸ, idem quod πυκνότης.

Πυκνῶς, Adv. dense, spisse, crebro, frequenter, sæpe. A πυκνός.

Πύκνωσις, εως, ἡ, densatio, spissatio. A πυκνόω.

Πυκνωτικός, ἡ, όν, densandi vim habens. Ab eodem.

Πυκτεῖον, ου, τὸ, tablinum, armarium libellorum. A πυκτός.

Πύκτευσις, εως, ἡ, dimicatio, Ph.

Πυκτευτής, ύ, ὁ, pugil; pugnator, Gl. V. A

Πυκτεύω, pugilatu certo, pugilor, dimico; (2) pugnos meuto; πυκτεύω, μαχομαι, pugno, Gl. Vet. ἐπύκτευσαν, dimicaverunt, Ph. Ὥσπερ ὴ οἱ βίβλαροι πυκτεύσειν, ὕστερ πολεμεῖτε Φιλίππῳ, Dem. Phil. 1. A

Πύκτης, ου, ὁ, pugil, Ph. pugnator; al. Gl. V. A πυξ.

Πυκτικός, ἡ, όν, pugilatui aptus. A πύκτης.

Πυκτίον, ου, τὸ, idem quod

Πυκτίς, ίδ⊙, ἡ, libellus seu tabella plicatilis. A

Πυκτὸς, ὴ, όν, plicatus, complicatus, pro πτυκτός. A πτύσσω.

Πυκτολογέω, idem quod πυκτεύω.

Πυκτοσύνη, ης, ἡ, pugilatu, ars pugilum. A πύκτης.

Πυλαγόραι, οἱ, legati, qui a singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, publice & de re publica mittebantur. Ex πύλαι, & ἀγορά. Hinc

Πυλαγορίω, ῶ, I am Pylagoras, Pylas ad Amphictyonicum concilium proficiscor.

Πύλαι, ῶν, αἱ, Pylæ; vide πύλη.

Πυλαία, ας, ἡ, sc. ξωλή, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, sive Thermopylas habere solebat. A πύλη

Πύλαιος, αία, αῖον, qui est extra portas; (2) Pylius oriundus. Ab eod.

Πυλαῖτης, ου, ὁ, urbanus vulgo, quod ad Thermopylas consideret, homo nihili, homo de circo. Ab eod.

Πυλαῖτις, ίδ⊙, ἡ, epithetum Minervæ, ut potæ quæ in portis ubium pugni solebat. A πύλη.

Πυλαρός, ὰ, ὸν ἡ, ἡ, pituitosus vel janitrix, R. Ex πύλη, & ῥ⊙, cum pituita.

Πυλάτιος, vel **Πυλάτης**, ου, ὁ, Jovis pro πυλαῖος, a

Πυλαωρὸς, οῦ, ὁ, Jovis portas vindex & bene custodiens. Ex πύλη, & ὁράω, video.

Πυλαωρίς, ίδ⊙, ἡ, ὁ, portæ custos. Ex πύλη, & ὁρ⊙, custos. Ὀτρυνέων πανσυδίην ἀγαλλομένους πυλαωρίδας, Hom. Il. 21, 530.

Πυλεών, ῶν⊙, ὁ, vestibulum, atrium, Ph. janua. A πύλη.

Πυλέων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν, a

ΠΥΛΗ ης, ἡ, porta, & in plurali πύλαι, portæ; (2) fauces montium, quibus per illos transitur, (3) locus Græciæ, Pylæ, quæ & Thermopylæ dicuntur.

Πυληγενής, ές⊙, ὁ, ἡ, ὸν, Pylo ortus seu oriundus, in insula Pylo natus. Ex πύλη⊙, & γίνομαι.

Πυλητάζω, ω, ὁ, janitor. Ex δέχομαι.

Πυλὶς, ίδ⊙, ἡ, porticula. A πύλη.

Πύλος, ου, ὁ, portus, vestibulum; (2) Pylus, insula exigua ad Peloponnesum. A πύλη.

Πυλουρός, ὦ, ὁ, ἡ, custos portæ, Gl. V. πυλωρὸς, janitor; ἡ πυλωρὸς, janitrix, Ph. Ex πύλη, & ὁρ⊙, custos.

Πυλοῦχος, ου, ὁ ἡ, ὸν, portas sustinens. Ex πύλη, & ἔχω.

Πυλόω, ῶ, f. ώσω, portis munio seu claudo. Καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις Arist. Av. 1163. A πύλη. Hinc

Πύλωμα, ατ⊙, τὸ, porta seu janua.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium seu vestibulum; (2) porta, ostium, Ph. janua; πυλῶναι, januæ, Gl. Vet. A πύλη.

Πυλωρία, portæ præsum custodiæ. A

Πυλωρὸς, οῦ, ὁ, custos portæ, janitor; (2) custos, defensor; (3) introitus seu vestibulum; (4) meatus ventriculi inferior. Ex πύλη, & ὁρ⊙, custos.

Πύματος, & **πύματον**, Adv. extremum, ultimum, postremo, A

Πύματ⊙, η, ον, extremus, ultimus, postremus. Πυμάτης νυκλὸς, Aret. A πυθμήν.

ΠΥΝΔΑΞ, ακ⊙, ὁ, fundus in medio &c. operculum; (2) manubrium gladii.

ΠΥΝΘΑΝΟΜΑΙ, & πεύθομαι, f. πεύσομαι, p. πέπυσμαι, audio, intelligo, cognosco, resciscо, certior fio; (2) interrogo, quæro, scisciter, Gl. Vet. consulto, rogito, percontor, Ph. Ἀλλὰ βραχέα σε πυθέσθαι βέλομαι, Arist. Nub. 482. Ὡς ἐγὼ τῶν παραγενομένων τινὸς ἐπυθόμην, a quodam, Xen. Παρὰ πολλῶν ἐστι πυθέσθαι, τοῖς εἰδέναι βουλομένοις, licet audire, liceat. Ἐγὼ δ' οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγέλων, εἰ μὴ πιπύσμην ταῦτ' ἐπὶ Ζεφ' ἑδράνων, Arist. Thesm. 603. Πεπυσμένοι μητρὸς ἡμῖν, ibid. 1241.

ΠΥΞ, Adv. pugno vel pugnis. Οὐ γὰρ πυξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις, Hom. Il. 23, 621.

Πὺξ, πυγὸς, ἡ, nates, clunes. A πυγὴ.

Πυξάκανθα, ης, ἡ, arbor quædam spinosa. Ex πύξ⊙, & ἄκανθα, spina.

Πυξάδων, ὠνος, ὁ, buxetum, Gloss. Vet. A πύξος.

Πυξίδιον, ου, τὸ, parva pyxis; (2) parva tabella, Dim. a πυξὶς.

Πύξιν⊙, ον, Ion. ίνη, ινον, buxeus, e buxo. A

Πυξινό⊙, ίνη, ινον, buxinus, Ph. A πύξος.

Πυξὶς, ίδος, ἡ, τὸ, tabella scriptoria; (2) parva pyxis, Dim. a πύξος.

Πύξις, ίδ⊙, ἡ, pyxis, vasculum e buxo teres et oblongum, intus cavum, & in summa parte operculo clausum, Ph. fictilium. A

ΠΥΞΟΣ, ου, ἡ, buxus.

Πυξοφόρος, ὁ, ἡ, ὸν, buxo abundans; (2) buxeus. A πύξος.

Πυοειδὴς, ίδ⊙, ὁ ἡ, ὲς, puris similis, purulentus. Ex πύον, & εἶδ⊙.

Πύον, τὸ, pus, fungus putrefactus. A πύθω.

Πυοποιέω, ῶ, f. ήσω, pus moveo. A

Πυοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ, ὸν, pus movens, suppurans seu suppurationem adjuvans. Ex πύον, & ποιέω.

Πυόρροια, pure mano, pus effluo.

Πυόρροος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, fluxus puris, suppurans. A

Πυορρυὴς, ὴ, ὁ ἡ, ὲς, pus fluens, e quo pus manat. Ex πύον, & ῥέω.

Πύος, ου, ὁ, sus, ὑς, ὑ, colostrum seu colostra, primum lac a parta in omnibus animantibus; τύ⊙, s⊙, τὸ, pus. A πύον.

Πυοῦλκος, ὄν, ὁ ἡ, ὸν, pus extrahens. Ex πύον, & ἕλκω, traho.

Πυόω, ῶ, f. ώσω, suppuro, ad suppurationem perduco. Ab eod.

Πυπτάζω, pugnis ac adulor, demulceo. A

ΠΥΡΠΗΑΞ, ακ⊙, ὁ, pulpi seu popysmatis.

ΠΥΡ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, pyra, rogus, lignorum strues igne accendenda. A πῦρ.

Πυρα, ᾶς, ἡ, forceps, quo ignita tenemus, quæ excudimus. Γίνετο δὲ χερσὶ Ῥαιστὴς ὀλοὸν, ἑτέρῃφι δὲ γίνετο πυράγρη, Hom. Il. 8, 433.

Πυραγρίτης κερκὶς, pro πυράγρα, q. d. cercis ignem tenens. Ex ind.

Πυράζω, ἐπύρασ⊙, ardeo; (2) rubeo, rutilo. A πῦρ.

Πυραίθω, ἰgnem accendo, ignes excito. Ἀμφὶ ναυσὶ πυραίθων Ἀργείων σφαγὰς, Eur. Rhes. 824

Πυράκανθα, ης, ἡ, pyracantha, q. d. ignea spina, i. e. valde urens & pungens, Nic. Th. 856.

Πυράκτω, ἰα, ἰσ⊙, ignitus. Ex πῦρ, & ἄγω.

Πυρακτέω, in igne verso & candefacio; (2) uro, accendo, inflammo. Ex iisdem.

Πυρακτόω, ῶ, f. ώσω, in igne verso, candefacio; πεπυρακτωμέν⊙, candefactus, pert. pass. part. Ex iisd. Hinc

Πυράκτωσις, εως, ἡ, actio ipsa in igne versandi; (2) incendium.

Πυραλὶς, vel **πυραλλὶς**, ίδ⊙, ἡ, ignaria, nomen avis, Gl. V. spinturnix. Ex πῦρ, & ἅλλομαι, salio.

Πυράμη, ης, ἡ, falx, qua triticum demetitur; (2) falx messoria, Gl. Vet. batillum; sed editum vatillum, & vacillum.

Πυραμητὸς, ὴ, ὸ, messis tritici; (2) tempus messis. A πυράμη.

Πυραμὶς, ίδ⊙, ἡ, Pyramis, figura in conum, velut flamma ignis, attenuata; (2) placenta quædam. A πῦρ.

Πυραμισειδὴς, ές⊙, ὁ ἡ, ὲς, speciem pyramidis gerens, seu pyramidatus. Ex πυραμὶς, & εἶδ⊙.

Πυραμὶς, sc. ἄρτ⊙, panificii genus ex tritico admixto melle, quod præmii loco dabatur iis, qui insomnes pernoctassent in symposiis, placenta quævis. A πυρὸς.

Πυραυγὴς, ές⊙, ὁ ἡ, ὲς, igne fulgens, qui igneï fulgoris est, igne rutilans. Ab αὐγὴ.

Πύραυνον, ου, τὸ, ignarium, vas, quo prunæ ardentes in mensam inferuntur. Ex πῦρ, & αὔω, accendo.

Πυραύστης, ου, ὁ, pyrausta, insectum lucernis advolans, exustisque alis concidens & perions. Ex iisd.

Πυρεφλεκτ⊙, ου, ὁ ἡ, ὸν, ardens, sed ita, ut ab igne non absumatur.

Πυρήνδον, Adverb. catervatim, turmatim. A πύργ⊙.

Πυργηρέω, & **πυργηρᾶμαι**, in turri sto, turrim custodio, sum in arce, contineo me intra muros, q. a πυργήρης, qui turri continetur. Ὥσπερεὶ πόλεις πρὸς ἐμφυλίων, Σῶμα πυργηρήμεθα, Eur. Or. 744. A πύργ⊙, & ἄρω, aro.

Πύργινος, turreus, Gl. Vet. turriformis; (2) firmus, firmatus. A πύργ⊙.

Πυργίον, ου, τὸ, turricula, Dim. ab eod.

Πυργισκάριον, τὸ, turricula, armarium. A

Πυργίσκος, ου, ὁ, idem.

Πυργίσκος, ου, idem.

Πυργίτης, ου, ὁ, in turribus degens; πυργίτης στρατὸς, pallet muralis, Gl. Vet. Ab eod.

Πυργόβαρις, εως, ἡ, propugnaculum turritum, Hesych. Suid. Ex πύργ⊙, & βάρις.

Πυργοδάικτ⊙, ου, ὁ ἡ, ὸν, turribus infestus, turres vastans & destruens. A δαΐζω.

Πυργοειδὴς, ὲς, turris speciem habens.

Πυργομαχέω, e turri pugno, Xen. Cyr. 6, 27. Πυργομαχεῖν πρὸς ἀλλήλους, Appian. A μάχομαι.

Πυργοποιέω, turrifico, Gl. V. Hinc

Πυργοποιία, ἡ, extructio turrium.

ΠΥΡΓΟΣ, ου, ὁ, turris; (2) arx, castellum; (3) mœnia quæ fere turribus extructa, & hinc (4) urbs munita, s. cum arce, (5) villa magnifica, seu etiam instructa; (6) præsidium, propugnaculum etiam de homine; (7) acies quadrata; phalanx, Hom. Il. 4, 334.

Πυργοσκάφ⊙, ου, ὁ, dirutor turrium & mœnium. Ex πύργ⊙, & σκάπτω.

Πυργοῦχ⊙, ου, ὁ, turrim sustinens. Ab ἔχω.

Πυργοφορέω, turrifico, sustineo. A

Πυργοφόρ⊙, ου, ὁ ἡ, ὸν, turrifer seu turriger. A φέρω.

Πυργόω, ῶ, f. ώσω, turri instruo & munio; (2) in altum colligo, in turris altitudinem eveho, amplifico, exagero; πεπύργωσαι, elatus es, superbis, p. pass. 2. sing. Ἐπεὶδὴ κἀγλίαν πυργοῖς χάριν, Eur. Med. 526. Μεγίλαον εἶπον, εἰς πεπυργῶσαι δόμους, id. Or. 1546. χεροὶ, id. Rhes. 122. Σὺ μὲν λίαν ἀμὰς, εἰς πεπύργωσαι λόγους, id. Hercul. fur. 238. Tu quidem dicito contra nos verba, quibus munitus es.

Πυργώδης, ες⊙, ὁ ἡ, turritus, Gl. V. A πύργ⊙.

Πύργωμα, ατ⊙, τὸ, turris. A πυργόω.

Πυργῶτις, ίδ⊙, ἡ, turrita. Ab eod.

Πυργωτὸς, ὴ, όν, turritus, fastigiatus.

Πυρδαὴς, ές⊙, ὁ ἡ, ὲς, igni ardens, ambustus, candens. Ex πῦρ, & δαίω.

Πύρδαλον, ου, τὸ, ignarium, instrumentum

prunis

ignitus, qui cineribus obruitur ad conservandum ignem; (2) culina, coquina. Ex iisd.

Πύρεθρον, ου, τό, idem & ex iisdem.

Πύρεθρον, ου, τό, pyrethrum, herba. Nic. Th. 938. A πῦρ. Unde

Πυρέϊον, ου, τό, igniarium, ignitabulum, Gl. Vet. thuribulum, Hom. Il. 24, 269.

Πυρικαύλων, ου, ὁ ἡ ὄν, ignem ejiciens seu evomens, silex, scintillas edens, Gl. Vet. ignivomus, flammivomus; πυρικαύλου, fomes, Gl. V. Ex πῦρ, & ἐκβάλλω.

Πυρεκτικός, ἡ, όν, febrilis. A πυρέσσω.

Πύρεξις, εως, ἡ, febris. Ab eod.

Πυρέσσω, vel ίττω, fut. ξω, febricito, febrico. Ἰατρὸν αἰχίσιν ξυνέζευξε τὸν πεπύρεχεν ὑτὸν, M. Anton. 8, 11. A πῦρ.

Πυρετάω, idem. A πυρετός.

Πυρέτιον, ου, τό, febricula, Dim. Ab eod.

Πυρετός, οῦ, ὁ, igneus calor, igneus æstus; (2) febris. A πῦρ. Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν, Il. 22, 31.

Πυρετοφόρος, ον, febrim afferens, gignens. A φέρω.

Πυρίτιν, vide πυρίσκω.

Πυρετώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, febrilis, vel cum febrili calore conjunctus; (2) febres excitans seu inferens; (3) calidus. A πυρετός.

Πυρεύς, έως, ὁ, qui igne inflammat, qui ignem subjicit. A πυρεύω.

Πυρευτικός, ἡ, όν, igniarius. Ab eod.

Πυρεύτρια, ἡ, ἡ, piscatur igne falens pisces.

Πυρευτικός, ἡ, όν, igni utens, qui per ignem facit, vel ἡ πυρευτικὴ, sc. θήρα, piscatio, quæ noctu ad lumina fit. A

Πυρέω, ignem immitto, igne inflammo, Πυρέων τλῶ ὀλίαν, Plato. A πῦρ.

Πυρή, ῆς, ἡ, Ion. pro πυρά.

Πυρίδιον, ου, τό, ignarium, Ion. pro πυρεῖον.

ΠΥΡΗΝ, ηνος, ὁ, nucleus, Gloss. Vet. bacca, nucleus olivæ; (2) specialis pars altera, in nuclei modum rotunda; (3) granum rhois; (4) gemma quædam.

Πυρίαμα, ατος, τό, ignem ventilans. Ex πῦρ, & ἀείρω.

Πυρίδιον, ου, τό, nucleus, officulum in pomis, mespilis, cerasis, aut palmulis. A πυρίς.

Πυρηνώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, baccæ vel nucleo similis. Ex πυρὴν & εἶδος.

Πυρηνώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, lignosus, interiore ligno multum dives. Ab eod.

Πυρηφόρος, ον, ὁ ἡ ὄν, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς & φέρω.

Πυρία, ας, ἡ, fecta fudatio; (2) vas caldarium, quo excalefacto sudatio ciatur. A Πῦρ.

Πυριάζω, calore foveo, Gl. V. A πυρία.

Πυρίαμα, τὸ, fomentum. A πυρίω.

Πυρίασις, εως, ἡ, fomentum, foment tio, Ph.

Πυριατήριον, ου, τό, locus, in quo sudantes ἀναθύονται; (2) cella calidaria, hypocaustum, vaporarium. Ab eod.

Πυριάτης, ου, ὁ, colostratus; (2) idem quod ἰυρία πυριτίς.

Πυριατὸς ἡ, ὸν, fomentatus, calefactus. A

Πυριάω, ῶ, f. άσω, foveo; & πυριόομαι, ῶμαι, foveor; (2) sudo & incalesco ex πυρίαις, sive camini calefactione. Πυριᾶν ἔδωκε θαλάσσῃ, Dioscor. A πῦρ.

Πυρίβιος, ον, ὁ ἡ ὄν, in igne vivens. Ex πῦρ, & βίος.

Πυροειμίτης, ου, ὁ, ignistrupus, s. inter faces, lumina, stipens, ut faltatio nocturna. Ex βέβημα.

Πυρίεκτος, ου, ὁ ἡ ὄν, igne exesus, Suic.

Πυριγενέτης, ου, ὁ, idem quod

Πυριγενής, ἐς, ὁ ἡ ὄν, igne satus seu genitus. Ex πῦρ, & γίνομαι.

Πυριγλαυκής, ές, ὁ ἡ ὄν, igneas pupillas habens. Ex πῦρ, & γλαυκὸς, pupilla.

Πυριγλάχις, ινος, ὁ ἡ ὄν, ignitam cuspidem vel [illegible] habens. Ex γλαχὶς.

Πυρογόνος, ου, ὁ ἡ ὄν, ignem generans. Ex πῦρ, & γίνομαι, unde p. m. γέγονα.

Πυριδαπτος, ον, igni consumtus. A δάπτω.

Πυρίδιον, ου, τό, igniculus, Dim. a πῦρ.

Πυρίδρομος, ου, ὁ ἡ ὄν, Epith. solis, fulguris etiam Jovis fulg. & Cupidinis, igneus.

Πυρικαυτὸς, & πυριαυτὸς, Poll. V. συρικαυ.

Πυρίκαυτος, ου, ὁ ἡ ὄν, igni coctus, Gl. Vet. πυρίκαυτον, colustra. Ex πῦρ, & καίω.

Πυρικμὴς, ἰος, ὁ ἡ ὄν, in igne acutus, seu cujus acies ignita est. Ex πῦρ, & ἀκμὴ.

Πυριθαλπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, igne calefactus. Ex πῦρ, & θάλπω.

Πυρίκαυστος, ου, ὁ ἡ ὄν, igniscremus, igne cremans. Ex πῦρ, & καίω.

Πυρίκαυστος, ου, ὁ ἡ ὄν, igne exustus, vel adustus. Ex iisd.

Πυρίκαυτος, ου, ὁ ἡ ὄν, ambustus, Gl. V. rogo consumptus. Ex iisd.

Πυρίκμητος, ου, ὁ ἡ ὄν, igne elaboratus; (2) ab igne adustus. Πυρίκμητος λίζατες, Call. in Del. 145. Ex πῦρ, & κάμνω.

Πυρίκτυπος, ου, ὁ ἡ ὄν, igne crepans aut crepitans, Ex πῦρ, & κτύπος.

Πυρικάμπης, ίος, ὁ ἡ ὄν, igne micans vel rutilans, splendens. Ex πῦρ, & λάμπω.

Πυρικαμπὶς, ίδος, ἡ, vermiculus quidam in tenebris lucens, cicindela, noctiluca. Ex iisd.

Πυρίλαπτος, ου, ὁ ἡ ὄν, igne occupatus, ignem concipiens. Ex πῦρ, & λαμβάνω.

Πυρίμανία, ας, vi flammea gliscio, Suic. Ex πῦρ, & μαίνομαι.

Πυριμαχος, ου, ὁ ἡ ὄν, fervens in pugna, qui tam acriter depugnat, ut ei resisti nequeat, non magis, quam igni furenti. Ex πῦρ, & μάχομαι.

Πυρίμορφος, ου, ὁ ἡ ὄν, ignis formam habens, Suic. Ex πῦρ, & μορφὴ.

Πύρινος, ίνη, ινον, igneus; (2) triticeus. A πῦρ, vel πυρὸς.

Πυριτνεύσατες, acc. pl. Pall. pro πυριπνεύσαντας, a πυριπνέω.

Πυριπιθύσοισι, dat. pl. Ion. pro πυριπνέουσι, a πυρὶπ δύω, ardeo.

Πυριπίνω, ὦ, idem spiro. Τὰν πυρ.πν̓σαν ἐσλιβὲ τρισσάμματον ἀλκάν, Eur. Ion. 203.

Πυρπνοος, contr. πυρίπνους, ου, ὁ ἡ ὄν, ignem spirans. Ex πῦρ, & πνέω, spiro.

Πυριπτάλος, ου, ὁ, v. πυρπτάλος.

Πυριρρηγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, igne fractus. Ex πῦρ, & ῥήγνυμι.

Πυρισμάσαγος, ου, ὁ ἡ ὄν, igne crepans. Ex πῦρ, & σμαραγέω, resono.

Πυρίσπαρτος, ου, ὁ ἡ ὄν, in quo ignes sparsi sunt. Ex πῦρ, & σπαρτὸς.

Πυρίσπορος, ον, idem. ut πυρσπόρος, ignem spargens, fulgens. Ex iisd.

Πυρσσαντος, ου, ὁ ἡ ὄν, in quem ignis stillat; (2) seu ex quo ignis stillat. Ex πῦρ, & σάω.

Πυριστάτης, ου, ὁ, tripes ferreus, Ph. Ex πῦρ, & ἵστημι, sto.

Πυρισφοιγὴς, ὁ ἡ ὄν, qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat & absumit.

Πυρίσσω, ardeo. A πῦρ.

Πυρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, lapis pyrites, lapis ignem edens, Gloss. Vet. silex. A πῦρ.

Πυρίτης, ου, ὁ, triticeus. A πυρὸς.

Πυρίτις, ίδος, ἡ, ut πυρίτης λίθος, lapis pyrites. A πῦρ.

Πυριτροφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, igne nutritus, Suic. Ex πῦρ, & τρέφω.

Πυριτρόφος, ου, ὁ ἡ ὄν, ignem alens seu nutriens. Ex iisd.

Πυρίφρυκτος, ον, igni absumtus. A φρύγω

Πυρφυγὴς, ἐς, igni fulgens, Epith. solis. A φεύγω.

Πυριφλεγέθων, ὁ ἡ ὄν, igneo ardore afflictus.

Πυριφλεγέθων, ουντος, ὁ, igne ardens, vel igneo ardore flagrans; (2) fluvius internalis igne ardens. Ex πῦρ, & φλέγω.

Πυριφλεγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, igne ardens, vel igne adustus, igneo ardore flagrans. Ex πῦρ, & φλέγω.

Πυριφλεκτος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Πυριφοιτος, ον, Epith. solis, &c. ut πυριδρομος. A φοιτάω.

Πυρίχαλκος, ου, ὁ, igneum æs.

Πυρίχρους, ωτος, ὁ ἡ ὄν, igni coloris, rutilus, fulvus. Ex πῦρ, & χρὼς, color.

Πυρκάδες, ων, ὁ, qui incendit, [illegible]

Πύρκαϊα, ας, ὁ, rogus, ustrina, pyra, flammatio, incendium. Ex πῦρ, & καίω.

Πύρνα, ων, ἡ, panis fructum; (2) panis. πυρίς.

Πυρναῖος, α, ον, maturus, edulis. A

Πύρος, ου, ὁ, triticeus; (2) Subst. frumentum panis, bolus, esca, victus, alimentum. A πυρὸς, per Syncop. pro πύρινος.

Πυρόεις, εσσα, εν, ὁ ἡ ὄν, in igne vivens. Ex πῦρ, & βίος.

Πυροβόλος, ου, ὁ ἡ ὄν, ignes jaculans, aptus ad jaculandos ignes. A βάλλω.

Πυρογενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, frumento ortus, tico genitus. Ex πυρὸς, & γίνομαι.

Πυροδαισιον, ου, τὸ, locus, ubi ignem dunt, focus, culina. Ex πῦρ, & δαίω.

Πυροδόκος, ου, ὁ ἡ ὄν, triticum recipiens. πυρὸς, & δέχομαι.

Πυροειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, igni simili, Ex πῦρ, & εἶδος.

Πυροειδὰς, ignea specie.

Πυρόεις, όεσσα, όεν, igneus, ignitus, vel in modum ignis, fervens. A πῦρ.

Πυρὸν, gen. ου. Ion. pro πυροῦ, a πυρὸς.

Πυρεμπαλεύω, frumento negotior.

Πυρολαβὶς, ίδος, ἡ, forceps. Ex πῦρ & λαμβάνω.

Πυρολαμπὶς, vid. πυρίλαμπις.

Πυρολόγος, ου, ὁ ἡ ὄν, triticum colligens seu metens. Ex πυρὸς, & λέγω.

Πυρομαντικὴ, ῆς, ἡ, divinatio ex igne. Ex πῦρ, & μάντις. Unde

Πυρομαντικὸς, ἡ, όν, ex igne divinans.

Πυρομετρία, ας, ἡ, frumentum metior.

Πυροπαλέω, ῶ, f. ήσω, triticum vendo. A

Πυροπάλης, ου, ὁ, tritici venditor.

Πυρορραγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, igne ruptus, ignis vi ruptus, seu fractus; mutil's. Ex πῦρ, & ῥήγνυμι.

ΠΥΡΟΣ, οῦ, ὁ, triticum, frumentum.

Πυροσβεστὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, ignipotens, Gl. Vet. Ex πῦρ, & σβέννυμι.

Πυροτομία, ας, ἡ, sectio seu messis, messis. Ex πυρὸς, & τέμνω.

Πυρόω, pass. md. pass. contr. pro πυρόομαι, a πυρὸς.

Πυροφόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, triticum ferens, ferax. Ex πυρὸς, & φέρω.

Πυροφόρος, ὁ ἡ ὄν, ignifer. Ex πῦρ, & φέρω.

Πυρόχρους, idem quod πυρίχρους.

Πυρόω, fut. ώσω, accendo, incendo, ustulo, torreo; cremo, comburo; πεπύρωμαι, calefacio, ardeo, Gl. Vet. πεπύρωμαι, calet, Ph. perf. pass. Σκηπτὸς πυρωτὸς πάντα διασφαλῶν σαθμὰ, Lyc. 1371. πῦρ, Eur. Rhes. 61. Οὐδ' ἔστιν ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις, idem, Hel. 1069. δόμα καθαρὸν θείου, Theocr. 24, 64. A πῦρ.

Πυρπαλάμαξ, in mal's artibus agilem esse; ardelionem agere, Fust. A

Πυρπαλέμαι, με, ν. de callido & versuto homine, de ardelione, Fast. Suid.

Πυρπάλαμος, vel πυρπαλάμης, ου, ὁ, idem.

Πυρπαλαμὸς, & πυριπάλαμος, ου, ὁ ἡ ὄν, ignem protrudens, ignitus; (2) versutus. Ex πῦρ, & παλάμη.

Πύρπνοος, ου, ὁ ἡ ὄν, v. πυρίπνοος.

Πυρπολέω, ῶ, fut. ήσω, circa ignem versor, ignem accendo; (2) igne & incendiis vasto, igne depopulor; πυρπολέομαι, incendor; πεπυρπολημένος, incensus, p. part. Πυρπολῶν τὴν χάραν, Luc. Πυρπολῶν δ' ἔστιν, τάχος, Arist. Θεσμ. 734. Πυρπολῆσαι τὰς ἐνθρακιὰς, idem Av. 1, 86. Ἡ μὲν δὴ πόλις ἔδεε ἐπιπρολέεσθαι, Heliod. Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσεσθαι ἰσχὺς ἐοῦσα, Hom. Od. 10, 30.

Πυρπόλημα, ατος, τὸ, vastatio per ignem. A pr. Unde

Πυρπόλησις, εως, ἡ, idem; (2) incendium.

Πυρπόλος, ου, ὁ, ignis utens, Epith. Bacchi, ob nocturna sacra, ignitus. Ab eod.

Πυρράζω, fut. άσω, rubeo, Gl. Vet. rutilo. Πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανὸς, Matt. 16; A πυῤῥός.

Πυρράκης, ου, ὁ, rufus. Ab eod.
Πυρρίας, ου, ὁ, ſerpens coloris rubei; (2) ſervi comici nomen, Pyrrhias; Burria. Ab eod.
Πυρρίδιον, ου, idem quod ſequens πυρρίζιον.
Πυρρίζω, fut. ίσω, rufus ſum, rubeſco, rufum colorem imitor, Gl. Vet. flaveo, rufeo. A πυρρός.
Πυρρίχη, ης, ἡ, ſc. ὀρχησις, Pyrrhica, ſaltatio armata; (2) cantus, ad quem ſaltator. A Πύρριχος, qui hujus ſaltationis fuit auctor.
Πυρριχιακῶς, per Pyrrichios pedes.
Πυρριχίζω, fut. ίσω, Pyrrhicam ſalto, cum armis tripudio. A πυρρίχη. Hinc
Πυρριχιστὴς, οῦ, ὁ, qui Pyrrhicam ſaltat.
Πυρρίχιος, ου, ὁ, Pyrrhichius, pes duabus ſyllabis brevibus conſtans. Ab eod.
πυρρίχος, ίχη, ίχον, rufus. A πυρρός.
Πυρρόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ἡ, qui rufa ſeu rutila coma eſt, cui rufi ſeu rutili pili ſunt.
Πυρρόκοραξ, ακος, ὁ, corvi genus luteo roſtro.
Πυρροπάτης, ου, ὁ, flavarum ſeminarum amator. Ex πυρρὸς, & ὀπτάω, *inſpecto*.
Πυρρὸς, ρὰ, ρὸν, fulvus, & veluti ex flavo candicantem habens colorem; rufus, flavus, Gl. V. A πῦρ. Hinc
Πυρρότης, ητος, ἡ, color rufus ſeu rutilus.
Πυρρότριχος, ου, ὁ ἡ ἡ, v. πυρρόθριξ.
Πυρρουλας, ου, ὁ, avis, nomen a rufo colore dicta, rubecula vel rubicilla. A πυρρὸς.
Πυρρόω, ruſo, as, Gl. V. A πυρρὸς.
Πυρρώδης, ες, rubicundus. Ab eod.
Πυροειδέω, rufum facio, ruſo. A πυροειδὴς.
Πυρσεία, ας, ἡ, ſignificatio quæ fit ſuccenſis & ſublatis facibus. A πυρσεύω.
Πυρσευτὴς, οῦ, ὁ, qui ſignificationem facit accenſis & ſublatis facibus, qui e ſpecula ſignum dat igne. A
Πυρσεύω, face accenſa ſignum do. A πυρσὸς.
Πυρσόγλωσσος, ου, ὁ ἡ ἡ, flammeis linguis micans, Suic. Ex πυρσὸς, & γλῶσσα.
Πυρσοδυνάστης, ου, ὁ, ignipotens.
Πυρσομορφὸς, ὴ, ὸν, f. ώσω, igne formo.
Πυρσόνωτος, ὁ ἡ ἡ, rufum habens tergum.
Πυρσὸς, ὁ, ὁ, fax, *Plur.* πυρσοὶ & πυρσὰ, faces, ignes, amor vehemens. Πυρσοὶ ὑ ὁλοιγίθυσιν ὑπήτριμοι, Hom. Il. 18, 211. Sed,
Πυρσὸς, ὴ, ὸν, pro πυρρὸς, a πῦρ.
Πυρσοτόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, ignem fariens; ut πυρσοτόνος λίθος, ſilex. Ex τίτλω.
Πυρσόω, ignes excito. A πυρσός.
Πυρσοφόρος, ignem ſeu faces geſto. A
Πυρφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, igniſer, Gl. Vet. flammifer. Ex πῦρ, & φέρω.
Πυρφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς, & φέρω.
Πύρωδης, εσσ, ὁ ἡ ἡ, igneus, ignitus; (2) urens in modum ignis; πυρώδης λίθος, ſilex, Gl. V. A πῦρ.
Πυροθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. v. πυρόω.
Πώρωμα, ατος, τὸ, calloſa durities, ſeu collectio, quæ in callum concrevit. A πυρόω.
Πυρώπις, ιδος, ἡ, rutila adſpectu, cujus facies rutilat. Νεκταλίων τεῦδε πῶμα πυρωπὶδος ἤγαγον ὥρας, Nonn. 11, 4. Ex πῦρ, & ὤψ.
Πυρωπὸς, ὼ, ὸ, cujus facies rutilat, ſeu rutilus adſpectu, igneo colore rubens; (2) metalli genus, mixtura trium ærtis partium, & quartæ auri conſtans; (3) gemma, pyropus, carbunculus. Ex iſidem.
Πύρωσις, εως, ἡ, coctio ad ignem; (2) uſus igniarius; (3) probatio, per ignem; (4) incendium; (5) uredo. A πυρόω.
Πυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui igne excoquit & purgat.
Πυρωτικὸς, ὴ, ὸν, igneus, urendi vi præditus, fervens. Ab eod.
Πυρωτὸς, ὴ, ὸν, ignitus. A πυρόω.
Πῶς, *Adv.* quo? qua? qui? quonam modo? A πῆ.
Πώσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. πόω.
Πωθέσαι, nom. pl. f. g. a. 1. part. paſſ.
Πώημα, ατος, τὸ, quæſtus, quæſtio, ſciſcitatio, interrogatio, Gl. Vet. percontatio. A πωυθάομαι.
Πνευματικὸς, ὴ, ὸν, interrogativus, percontatorius, rationalis. Ab eod.
Πνευματικῶς, interrogative.
Πύστις, εως, ἡ, auditio, fama, rumor; (2) percontatio, interrogatio. Ab eod.
Πυστὸς, ὴ, ὸν, notus, clarus. Ab eod.
Πυτία, ας, ἡ, coagulum, Ph.
Πυτίζω, fut. ίσω, crebro ſpuo, ſputo; (2) liquorem ſumptum vi ex ore expreſſum rejicere; unde (3) vinum deguſtare & probare. A πτύω.
Πυτινάριος, α, ον, viminalis, ex viminibus, quibus vaſa vinaria religantur, confectus. A
ΠΥΤΙΝΗ, ης, ἡ, lagena vini vimine obducta; (2) vas nexum e furculis.
Πυτινοπλέκτης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui viminibus dolia religat, vietor. Ex πυτίνη, & πλέκω.
Πύτισμα, ατος, τὸ, id quod exſpuitur; (2) pytiſſatio, vini deguſtatio probandi cauſa. A πυτίζω.
Πυώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, purulentus; πυώδης, purulentia, Gl. V. Πυώδεσι θρόμβοι *Aret.* A πύον.
Πύωσις, εως, ἡ, ſuppuratio. A πυόω.
Πῶ, *Vox enclit.* quodammodo, alicunde; ἔπω nondum.
Πῶ, *bibe*, 2. ſ. pr. imper. act. *per Apoc.* pro πίθι, pro quo per *Eſſaſin* dicitur πῶθι, a πῶμι.
ΠΩΓΩΝ, ωνος, ὁ, barba.
Παγωνιᾶς, ου, ὁ, barbatus, Gloſſ. Vet. A
Παγωνίας, ου, ὁ, barbatus; ut πωγωνίας ἀστὴρ. A πώγων. Unde
Παγωνίτης, *Ion.* pro πωγωνίτης, ου, ὁ, barbatus, *Epith.* Jovis, ſtella barbata.
Παγώνιον, ου, τὸ, barbula, Dim. Ab eod.
Παγωνίτης, ου, ὁ, barbatus. A πώγων.
Παγωνοκουρεῖον, tonſtrina. Ex κειρὰ. Unde
Παγωνοκουρία, ας, ἡ, barbatoria, Ph. tonſoria.
Παγωνοτροφεῖον, οῦ, f. ίσω, barbam nutrio ſeu alo. A πωγωνοτρόφος.
Παγωσοφορία, ας, ἡ, geſtatio barbæ.
Παγωνοφορὸς, ου, ὁ, barbam gerens, Suic. Ex πώγων, & φέρω.
Πάϊη, acc. pl. n. g. pro πάϊα, a πᾶϊς.
Παλάριον, ου, τὸ, parvus pullus, Dim. a πῶλος.
Πάλαγμαι, 3. ſ. pr. conj. paſſ. *Ion.* pro πάλλη, a πάλλω.
Παλέσσατο, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπάλεσε.
Παλέομαι, ῆμαι, verſor, proficiſcor, eo, ventito; πωλέσκετο, imperf. *Ion* pro ἐπωλεῖτο, Il. 1, 490.
Πωλέομαι, ῆμαι, veneo, vendor. A πωλέω.
Πωλέσκετο, 3. ſing imperf ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπαλεῖτο, ſeu ἐπαλεῖτο, a πωλέομαι, verſor, Hom. Il. 1, 490.
Παλλάμην, imperf. ind. paſſ. *Ion. & Dor.* pro ἐπαλλόμην, a πάλλω.
Πάλλουσις, εως, ἡ, cura domandi & erudiendi pullos equinos. A
Πωλέω, fut. ήσω, pullos equinos domo & erudio. A πῶλος.
ΠΩΛΕΩ, ῶ, fut. ήσω, vendo, vendito, venundo; πωλέομαι, veneo. Πωλῶ βαδίζων ἀντὶ τοῦ Αἰγυπτίοις, Ariſt. Pace, 1242. Πωλεῖ μέρος διπλῆν ἀργύριον, Dioſc.
Πωλή, ῆς, ἡ, venditio. A πωλέω.
Πώλημα, ατος, το, id, quod venditur ſeu venum exponitur, res venalis. Ab eod.
Πώλης, ου, ὁ, venditor. Ab eod.
Πωλῆσαι, aor. 1. inf. act. v. πωλέω.
Πωλήσεται, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro πωλήσῃ.
Πώλησις, εως, ἡ, venditio, auctio. Ab eod.
Πωλητήριον, ου, τὸ, locus, ubi res venales exponuntur; (2) forum. Ab eod.
Πωλητὴς, οῦ, ὁ, venditor; πωληταὶ, magiſtratus Athenis, quibus commiſſa erat elocatio vectigalium, metallorum, auctionum, & ſimilium. Ab eod.
Πωλητικὸς, ὴ, ὸν, vendax, Gl. V. Ab eod.
Πωλικὸς, ὴ, ὸν, pullinus; virgineus, Æſch. S. T. 460. A πῶλος.
Πωλίον, ου, τὸ, parvus pullus, equuleus, Dim. ab eod.
Πωλοδαμαστὴς, οῦ, ὁ, equorum domitor. A πῶλος, & δαμάζω.
Πωλοδαμέω, ῶ, f. ήσω, pullos domo; (2) ut pullum domo & erudio. Πωλοδαμεῖν τινα ἐν νόμοις πατρὸς, Soph. Aj. 449. Πωλοδαμήσας ἄναξ, Eur. Rheſ. 187. Ex πῶλος, & δαμάω.
Πωλοδάμνης, ου, ὁ, pullorum vel equorum domitor. Ex iiſd.
Πωλοκόμος, ου, ὁ, pullarius, Gl. Vet. Ex πῶλος, & κομέω, *curo*.
Πωλομάχος, ου, ὁ ἡ ἡ, cum pullis ſeu equis pugnans, Suic. Ex πῶλος, & μάχομαι.
ΠΩΛΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, pullus, plerumque equinus, equuleus, ſive teneræ, ſive adultæ ætatis, Philox. equuleus, pullus, veredus.
Πωλοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, pullos nutriens. Ex πῶλος, & τρέφω.
Πώλυψ, υπος, ὁ, polypus, piſcis quidam; (2) caruncula in navibus, ſ. in corde creſcens. Ex πόλυς, & πῦς.
ΠΩΜΑ, ατος, τὸ, operculum, operimentum. Hinc
Πωμάζω, f. άσω, operculo claudo, obturo.
Πῶμα, ατος, τὸ, potus; (2) poculum. Ab πίνω, f. πίω, *bibo*.
Πώμαλα, *Adverb.* haudquaquam, nequaquam, nullo modo. Ex πῶς, & μάλα.
Πωματίας, ου, ὁ, cochleæ terreſtris ſpecies, quod ſit operculata. A πῶμα. Unde
Πωμάτιον, ου, τὸ, operculum, cooperculum.
Πώποτε, *Adv.* unquam, Gl. V.
Πωρέω, ῶ, lugeo; (2) mœrore adficio, luctu adficio. A πῶρος.
Πῶρη, ης, ἡ, luctus, miſeria, calamitas.
Πωρητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Πωρικὸς, ὴ, ὸν, calloſus, aſper.
Πωρινος, ίνη, ινον, e poro factus, porinus. A
ΠΩΡΟΣ, ου, ὁ, luctus; (2) callus; (3) tophus, ſeu porus, lapis levis & porolus.
ΠΩΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, cæcus.
Πωρόω, ῶ, fut. ώσω, in porum converto, in lapidoſam duritiem & tophum commuto, durum reddo in modum pori ſeu tophi, induro, ſolido & ferrumino obducto callo; πεπαρωμένος, priſligatus, Gl. Vet. induratus. Πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, Joan. 12, 40. πεπαρωμένη, Marc. 6. 52. ἐπωρώθησαν, Rom. 11, 7. A πῶρος.
Πωρόω, excæco. A πωρός. Hinc
Πώρωμα, ατος, τὸ, calloſa durities, ſeu quod in callum concrevit.
Πώρωσις, εως, ἡ, concretio, quæ in callum fit, conſolidatio & ferruminatio oſſium fractorum, perduratio, Gl. V. induratio.
Πώρωσις, εως, ἡ, excæcatio. A πωρόω.
Πῶς, *Adv.* quo modo? quo pacto? qui? qua ratione? (2) quam? (3) certo modo. Hinc πῶς ποτε; quenam tandem modo? cur nam? πῶς δὴ τοῦτο; qui fieri iſtud poteſt? πῶς γὰρ, ap Dem. nullo modo, qui poſſit fieri? πῶς γὰρ ἄν; quidni?
Πως, *Adv. & vox enclit.* quodammodo, aliquo modo, quantum. Hinc ἴσπως, ſi forte; μήπως, ne forte.
Πώτω, f. 1. ind. act. v. πίνω, f. πῶμι.
Πωτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, volo, as, volito. Οἷα ἀκοντίσσε ἰφιζόμβροι δι' ἠέρος πτῶν, Theocr. 15, 122 A πίτομαι.
Πώτημα, τὸ, volatus. A pr.
Πωτήσεω, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion. & Att.* pro ποτήσῃ, a ποτάομαι, *volo*.
Πῶϋ, ῶος, το, grex. A πάομαι, *poſſideo*.
ΠΩΤΓΞ, γγὸς, ὁ, mergus; (2) fulica.

P.

Ρ, Eſt litera decima ſeptima Græcorum, quæ ſuo nomine ῥῶ dicitur, idque ob Hebræorum Reſch; (2) in numeris valet *centum*, & cum lineola inferne appoſita *centum milia*
Ῥ Α, *Conjunct. explativa*; (2) certe, utique, omnino; ſed ῥα, quidem.
Ῥᾳ, vel potius ῥᾳ, facile. Ex ῥᾴδιος.

'Ρ Α, τὸ, τὰ, *radix quædam.*
'Ραβδίζω, ſurſum ac deorſum eo, Heſ. Ex ῥά, & βάω, eo.
'Ραββί, Rabbi. Vox Syr. ἀλλ. *Magiſter.*
'Ραβδάω, virgas quatio, virgis cædo. A ῥάβδος.
'Ραβδία, ων, τὰ, virgulta; (2) radioli in ore quorundam piſcium. Ab eod.
'Ραβδίζω, f. ίσω, virgis cædo; perticis cædo ſeu decutio, excutio. Τρὶς ἐῤῥαβδίσθην, 2 Cor. 11, 25. Ab eod. Unde
'Ράβδισμ-ος, ου, ὁ, virgarum ictus, Gl. V.
'Ραβδίσκος, ου, ὁ, virgula, Gl. V.
'Ραβδιστὴς, οῦ, ὁ, virgarum ictor, Gl. V.
'Ραβδιστὶ, Adv. virgis.
'Ραβδιστικὸς, ἡ, όν, virgis aptus, Gl. V.
'Ραβδιστικ-ός, οῦ, ὁ, virgarum ictor, Gl. V.
'Ραβδίτης, ου, ὁ, virgis cæſus, Gl. V.
'Ραβδίτις, ιδ-ος, ἡ, virgula, Gl. V.
'Ραβδίων, ονος, ὁ, virgula, Gl. V.
'Ραβδοειδὴς, ἐσ-ος, ὁ ἡ ἡ, virgatus, virgæ ſimilis; & in *Plur.* ῥαβδοειδεῖς, ſuturæ in calvaria. Ex ῥάβδ-ος, & εἶδ-ος.
'Ραβδομαντικὴ, ῆς, ἡ, genus vaticinationis, dum ſagittæ mittuntur in pharetram, miſtæque & inſcriptæ ſortientium nominibus exeundo ſortem indicare creduntur. Ex ῥάβδ-ος, & μάντις.
'Ραβδομαχία, ας, ἡ, pugna quæ fit virgis ſeu baculis, Suic. Ex μάχομαι.
'Ραβδονομέω, certamen guberno. A
'Ραβδονόμ-ος, ου, ὁ, deſignator, lictor, minister, qui ſummovet turbam; (2) qui victori præmium dat. Ex ῥάβδ-ος, & νέμω.
'Ρ Α Β Δ Ο Σ, ου, ἡ, virga, vimen, feſtuca, fuſtis, Ph. rudis vel rudes, Ph. caduceus, ſceptrum, faſces, Gloſſ. Vet. haſtile, venæ auri & argenti in metallis, lineæ in veſtibus.
'Ραβδουχέω, virgas ſeu faſces geſto; (2) anteeo, anteambulonis ſ. lictoris officium præſto. Αἱ Ἑστιάδες ῥαβδουχοῦσι, Plut. in Numa, cap. 10. A ῥαβδουχ-ος.
'Ραβδουχὶς, ίδ-ος, ἡ, virgam ſeu bacillum, aut faſces geſtans, Suic. Ab eod.
'Ραβδουχικὸς, ἡ, όν, lictorius, Gl. V. A
'Ραβδοῦχ-ος, ου, ὁ, qui virgam aut virgas geſtat, Ph. virgarius, lictor. Ab ἔχω.
'Ραβδοφορέω, virgas ſeu baculum geſto. A
'Ραβδοφόρ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui virgam ſeu virgas geſtat; (2) lictor. Ex ῥάβδος, & φέρω.
'Ραβδῳδὸς, οῦ, ὁ, qui canit virgam manu tenens; rhapſodus; & ῥαβδῳδία, rhapſodia. Ex ῥάβδ-ος, & ᾠδὴ, *cantus.*
'Ραβδωσις, εως, ἡ, c. d. virgatio, ſtriatio columnæ. A ῥάβδ-ος. Unde
'Ραβδωτὸς, ἡ, όν, q. d. virgatus, pectinatim divilus, ſtriatus, Gl. Vet. virgeus.
'Ρ Α Γ Α, ης, ἡ, vigor, vis, impetus, Heſ. eſt etiam acc. a ῥάξ.
'Ραγαδαζόω, in rimam me inſinuo, Suic. A ῥαγάς.
'Ραγαδαῖ-ος, α, ον, impetuoſus, vi perrumpens. A ῥάγδην. Hinc
'Ραγαδαιότης, ητ-ος, ἡ, impetuoſitas.
'Ραγὰς, άδ-ος, ἡ, ruptura, fiſſura, rima, Ph. ῥαγάδες, fiſſuræ, Gl. V. rupes, Ph. A ῥήγνυμι.
'Ράγδην, *Adv.* abrupte. A ῥήγνυμι.
'Ραγεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. ῥήγνυμι.
'Ραγήσεσθαι, *rupturum eſſe*, aor. 2. inf. med.
'Ραγίζω, f. ίσω, acinos, uvæ grana colligo; (2) uvas lego. Αἱ τὰ Μίκωνος Διὶ φοιτῶσαι τὰ σταθίσπαδα ῥαγίζουσι, Theocr. 5, 133. A ῥάξ, *acinus.*
'Ραγινὸς, ἡ, όν, q. d. acineus. Ab eod.
'Ραγόεις, όεσσα, όεν, rimoſus. A ῥήγνυμι.
'Ραγολόγ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, acinorum collector. Ex ῥάξ, & λέγω, *colligo.*
'Ραγόω, ſcindo, diſſumpo. A ῥήγνυμι.
'Ραγώδης, ες-ος, ὁ ἡ ἡ, acinoſus, racemoſus. A ῥάξ.
'Ραγώνης, ες-ος, ὁ ἡ ἡ, rimoſus. A ῥήγνυμι.
'Ραδάλὲς, ὴ, όν, tener, mollis, delicatus, Heſ. A ῥάδιος.
'Ρ Α Δ Α Μ Ν Ο Σ, ὁ, germen, ramus tener.
'Ρ Α Δ Α Ν Ο Σ, ὴ, όν, mollis, tener; (2) ſegnis.
'Ραδινῆς, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ῥαδιναῖς, a
'Ραδινὸς, ὴ, όν, gracilis, tenuis. Agilis, celer; mollis. Ἱμάσθλῃσι χερσὶν ἴσχων Ῥαδινῇσι, Hom. Il. 23, 583.
'Ρ Α Δ Ι Ξ, ικ-ος, ἡ, *Nic.* Th. 378, ramus.
'Ρ Α Δ Ι Ό Σ, ία, ον, & ῥᾴδι-ος, ᾱ ον, ἡ, facilis. Hinc *Compar.* ῥᾴων, facilior, expeditior; & *Superl.* ῥᾷστ-ος, & ῥᾴιστ-ος, facillimus.
'Ραδιουργέω, ῶ, f. ήσω, facile ad ſcelus aliquod patrandum prorumpo; (2) male fide ago, Gl. Vet. negligo. Ἐὰν ῥᾳδιουργῇν ὅλως τὸ ἡμέρας τὰς ἀνθρώπους, Xen. A ῥᾳδιουργὸς. Hinc
'Ραδιούργημα, ατ-ος, τὸ, facinus, ſcelus, flagitium, veteratorium facinus.
'Ραδιουργία, ας, ἡ, ſcelus, facinus, flagitium, fallacia, verſutia, maleficentia; (2) deſidia, mollities, incuria, Gl. V. falſum. A
'Ραδιουργὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, facinoroſus, ſceleratus, veterator, verſipellis, Gl. Vet. falſarius.
'Ραδίως, *Adv.* facile. A ῥάδιος.
'Ῥάζω, perfundo, adſpergo; ῥάσαν, ῥάσαντο, rigate; a. 1. pro ῥάσω, ῥάσατο, Odyſſ. 20, 150. ἐῤῥάδατο, adſperſi erant; pluſq. paſſ. Il. 12, 431. A ῥαίνω, vel ῥήγνυμι.
'Ράζω, voro, inpr. de canibus, a ſono, Heſ.
'Ρ Α Ῥ Α Γ Ο Σ, ου, ὁ, ſtrepitus, ſonitus, tumultus.
'Ραθαίνω, idem quod ῥαίνω.
'Ραθαμὸς, ὴ, idem quod ῥαθυμία, Heſ.
'Ρ Α Θ Α Μ Ι Γ Ξ, ιγγ-ος, ἡ, gutta, Hom. Il. 11, 536. Hinc
'Ραθαμίζω, adſpergo.
'Ραθαπυγίζω, v. ῥαδαπυγίζω.
'Ραθάσσω, ferio, percutio.
'Ραθυμέω, remiſſo ſum animo, deſes ſum, quieſco, quieti me trado, Gloſſ. Vet. deſideo. Οὐδὲ ῥαθυμεῖν διετέλεσε ✝ βίον, Iſocr. A ῥάθυμ-ος.
'Ραθυμία, ας, ἡ, deſidia, ſegnities, ſocordia, ignavia, Ph. Ab eod.
'Ραθυμίζω, fut. ίσω, ſocordem reddo; (2) ſublevo, levo, demulceo, recreo. Ab eod.
'Ραθυμοποιὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, deſidem & inertem reddens. Ex ῥάθυμ-ος, & ποιέω.
'Ραθυμ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, deſidioſus, deſes, ſocors, Ph. ſegnis, Gl. V. Ex ῥᾴδι-ος, & θυμὸς, *animus.*
'Ραθυμότερον, *Adv.* ſegnius, indulgentius, negligentius.
'Ραθυμοῦντας, acc. plur. part. præſ. *contr.* pro ῥαθυμοῦντας, a ῥαθυμέω.
'Ραθύμως, *Adv.* remiſſe, ſegniter, languide.
'Ραΐα, ας, ἡ, ſanitas, Heſ. A ῥάω.
'Ραιδεσθὴς, ὲς, curvus, obliquus.
'Ραιδοκραν-ος, ου, incurvum caput habens.
'Ρ Α Ι Β Ο Σ, ὴ, όν, varus, cruribus incurvis; (2) incurvus, intortus. Ἄλλοι δ' ῥαιδόσιοισι ἰσήριες ἄντα σαλήρισι Γυῖα βαρυνθῇ, Nic. Th. 788.
'Ραιδοσκελὴς, ές-ος, ὁ ἡ ἡ, cui crura ſunt intorta. Ex ῥαιδὸς, & Σκέλ-ος, *crus.*
'Ραιδόω, varico, as, Gl. Vet. incurvo. Ἐν χάρμασι ῥαιδώσας πόδας, Lyc. 563. A ῥαιδὸς.
'Ραΐζω, fut. ίσω, convaleſco, ex morbo recreor; revaleſco, Gl. V. A ῥάων.
'Ρ Α Ί Ν Ω, fut. ῥανῶ, perfundo, adſpergo, irroro, Ph. ſpargo; ῥάνον, ſparge, Gl. V. a. 1. imperat. Ὅς δὴ σαρ' ἀκλαῖς τλήμονος ῥανεῖ χοάς, Lyc. 1184. Κλίμακας ῥάνη φόνῳ, Eur. Rheſ. 73. Μίλανι ῥάναν φόνῳ σιδήρου, Pind. Iſt. 8, 110.
'Ράιστα, *Adv.* facillime. A ῥᾴδι-ος.
'Ραιστὴρ, ῆρ-ος, ὁ, malleus, Hom. Il. 18, 477. A ῥαίω.
'Ραιστικὸς, ἡ, όν, corruptivus; (2) fabrilis. A ῥαιστὴρ, vel ῥαίω.
'Ραιστὴς, οῦ, ὁ, corruptor, deſtructor, profligator. A ῥαίω. Unde
'Ραιστὸς, ὴ, όν, corruptibilis; (2) corruptus.
'Ρ Α Ί Ω, fut. ῥαίσω, profligo, corrumpo, deſtruo, diſperdo. Καὶ δὴ διπλᾶ Ζηνὶ σαλπὶ ῥαιστῇ τίκτει, Lyc. 232.
'Ρακὰ, vox convitii apud Syros, inanis, fatuus.
'Ρακκόζω, veſtimenta deſicco. Ex ῥάκ-ος, & δέζω, *ſicco.*
'Ρακοδύτης, ου, ὁ ἡ ἡ, lacera veſte indutus, Monachus. Ex ῥάκ-ος, & δύω.
'Ράκος, pannus, Gl. V. A
'Ράκιον, ου, τὸ, veſtis vilis, detrita, & pannus vilis & detritus, panniculus, Gl. Vet. pannuleo, Dim. a ῥάκ-ος.
Ῥακιοσυῤῥαπτάδης, ου, ὁ, qui veſtes viles & detritas conſuit; Ariſtoph. Ran. 925. Ex ῥάκιον, & Συῤῥάπτω.
'Ρ Α Κ Ι Σ, ίδ-ος, ἡ, ſurculus, ramus.
'Ρακοδυσία, ας, f. ήσω, pannis laceris obſitus ſum, pallium lacerum geſto, inpr. ap. Eccleſ. monachum fio.
'Ρακοδύτης, & ῥακόδυτ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, id. quod ῥακεδύτης.
'Ρακόεις, όεσσα, όεν, pannis laceris obſitus, pannoſus, vil.s. A ῥάκ-ος.
'Ράκ-ος, ους, τὸ, lacera veſtis, detritus panniculus, Ph. pannus, Gl. Vet. linteolum, ap. Scr. Eccleſ. pallium, τριβώνιον quo monachi uſi; (2) ruga oris ſenilis. A ῥήσσω. Ῥάκος μὲν τὸ διῤῥαγὲς, τρῆμα δὲ ἀνεῳγμένον τοῖς κλειδίοις, Euſtath. ad Odyſſ. 14, p. 559.
'Ρακοφορέω, laceram veſtem geſto. Ex ῥάκ-ος & φέρω.
'Ρακόω, pannoſum reddo; (2) corrumpo, inpr. de ſenectute, rugoſum reddo, debile; *in paſſ.* in rugas contrahor, rugoſus, deformis fio. A ῥάκ-ος.
'Ραλλήριον, ου, τὸ, ſaltatio quædam. A
'Ραλλήριος, ία, ον, ſtrepitum multum edens. A ῥάσσω.
'Ράλλ-ος, ου, ὁ, vallis, petra, præcipitium; (2) collis, tumulus. Ab eod.
'Ράλλια, τὰ, ſaltatio quædam ſtrepera; (2) baculi, quibus fructus decutiuntur. Ab eodem.
'Ρακωδὴς, ές-ος, ὁ ἡ ἡ, lacer, attritus, fractus, Ph. pannoſus, ſenilis, rugoſus. A ῥάκ-ος.
'Ράκωμα, ατ-ος, τὸ, ex attritis panniculis conſuta veſtis. A ῥακόω. Unde
'Ράκωσις, εως, ἡ, deformitas e ſenilibus rugis, *ir.* contractio quævis in rugas.
'Ράμμα, ατ-ος, τὸ, ſutura, Ph. acia. A ῥάπτω.
'Ρ Α Μ Ν Ο Σ, ου, ἡ, rhamnus alba, *ſruticoſus, ſpinoſus.* Ph. ſpina alba.
'Ραμνουσία, ας, ἡ, Rhamnuſia, Nemeſis. A pago Attico.
'Ραμφὴ, ῆς, ἡ, culter; (2) gladius, Heſ.
'Ρ Α Μ Φ Ο Σ, ου, τὸ, roſtrum, *avium præpr.*
'Ραντεὶς, *rigatus*, a. 1. part. paſſ. v. ῥαίνω.
'Ραὶς, ίδ-ος, ὁ, ſtilla, gutta. A ῥαίνω.
'Ραντὴρ, ῆρ-ος, ὁ, q. d. perfuſor, irrorator, locus in oculis, ex quo lacrymæ fluunt. Ab eod.
'Ραντίζω, f. ίσω, adſpergo, inſpergo, irroro; ῥαντιεῖς, adſperges, Ph. f. 1. *Att.* pro ῥαντίσεις. Πάντα ✝ λαὸν ἐῤῥάντισε, Hebr. 9, 19. Ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας, ib. 10, 22. Ab eod.
'Ράντισμα, ατ-ος, τὸ, idem quod
'Ραντισμὸς, οῦ, ὁ, adſperſio, irroratio, perfuſio. A ῥαντίζω.
'Ραντὸς, ὴ, όν, adſperſus. A ῥαίνω.
'Ρ Α Ξ, ῥαγ-ὸς, ὴ, acinus.
'Ρᾶξις, ὴ conflictus acierum. A ῥήγνυμι. Unde
Συῤῥᾶξις, idem.
'Ραον, *Adv.* facilius. A ῥᾴδι-ος.
'Ραΐνως, *Adv.* facile.
'Ραπαταύλης, ου, vel ῥαπάταυλ-ος, ου, ὁ, calamum vel tibiam compingens aut inflans. Ex ῥάπτω, & αὐλὸς, *tibia.*
'Ραπίζω, fut. ίσω, virga cædo ſ. in percutio baculo cædo, aut etiam fuſte, alapam infligo, palmis cædo, Gl. Vet. expalmo, alapo; ῥαπίζει, percutit. Ὅστις σε ῥαπίσει ✝ ἐπὶ τὴν δεξιὰν σου σιαγόνα, Matt. 5, 39. A
'Ρ Α Π Ι Σ, ίδ-ος, ἡ, virga.
'Ραπίσας, a. 1. part. act. v. ῥαπίζω.
'Ράπισμα, ατ-ος, τὸ, ictus, qui virga incutitur; (2) alapa, colaphus. A ῥαπίζω.
'Ῥάπτης, ου, ὁ, ſutor, conſutor, Gl. V. ſarcinator, ſutor. A ῥάπτω.
'Ραπτικὸς, ἡ, όν, ſutorius, Gl. V. A præc.

Ῥάκια, farcimina. Ab eod.

Ῥακτός, ἡ, ὸν, sutus, consutus, vel sutilis. Hinc ἡ ῥακτός, οῦ, pulvinus; cento. A

Ῥάπτω, fut. ψω, suo, consuo, farcio, farcino, consarcino; (2) struo, machinor. Δόλους ῥάπτειν, Phocyl. 2. Μὴν ὡς γυναῖκα ῥάπτε· οἶσθα δὴ γυνή; Eur. Andr. 910 μέγαν ζυγὸν ῥάψας, id. Iph. in Tau. 683. Ἐκεῖνος ἐν μικρῷ σοι ῥάψας, id. Bac. 343.

ΡΑΠΤΣ υδ. ε, ι pl.

Ῥάψιν, ι, τὸ, infans, cui solus venter adhuc cernitur. A

ΡΑΡΟΣ, ε, ὁ, ventr; (2) robustus.

Ῥάσατε, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ῥάζω, pro ῥάνατε, ῥάζατε.

Ῥαφανίζω, f. ίσω, planta pedis nates alicujus ferio; (2) convalatique manu idem facio. Τὰς φρυγέσας τ' ἀπλανεῖς ἐκ τῆ πόλεως ῥαφανιζόμεν, Aristi. Eq. 763.

Ῥάσμα, ατος, τὸ, adspersio, perfusio. A ῥάζω.

ΡΑΣΣΩ, f. ξω, allido, collido, disturbo; vi & impetu valido decido, Eust. Ῥιζοῦντες εἰς ἓ βόρβορον, Dem.

Ῥᾴστα, Adv. facillime. A

Ῥᾴστος, vel ῥάϊστος, ίστη, ιστον, vide ῥᾴδιος.

Ῥαφανώσας, ασα, ὰν, idem quod ῥαφάνη. A

Ῥαψῳδέω, fut. ήσω, facile vel libere ago; (2) otior, langueo otio, inertiæ indulgeo. Ῥαψῳδεῖν τῇ ψυχῇ παρὰ κρίναις ἢ ἐπὶ ζυγαῖς ἀναπαυόμενον, Xen. A

Ῥᾳστώνη, ης, ἡ, facilitas; (2) laboris levamentum, seu facilis ratio aliquid conficiendi; (3) facultas; (4) facilitas & indulgentia fortunæ, rei secundæ; (5) doloris remissio; (6) relaxatio animi; (7) otium, inertia. A ῥᾴδιος.

Ῥάφαρ, ὁ, genus poculi. A ῥίζα.

ΡΑΦΑΝΗ, ης, ἡ, raphanus. Hinc

Ῥαφανίδιον, Adv. in modum raphani.

Ῥαφανιδόω, ῶ, f. ώσω, podicem raphano trajicio, raphano in anum immisso crucio, quæ pœna olim mœchorum erat. Τί δ' ἂν ῥαφανιδωθῇ γε φιλόμβροι Ζεύς; Aristi. Nub. 1079.

Ῥαφανίδινος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, raphani similitudinem habens. A

Ῥαφανίς, ίδος, ἡ, idem quod ῥαφάνη, Gl. V. radix.

Ῥαφανῖτις, ἡ, iris, quia radix raphano similis. A

ΡΑΦΑΝΟΣ ου. ὁ, brassica, raphanus, Ph. radix. Arab. Radish

Ῥαφανώδης, raphano similis.

Ῥαφεῖον, ου, τὸ, sutrina, Gl. V. A fq.

Ῥαφεύς, έως, ὁ, sutor, factor. A ῥάπτω.

Ῥαφὴ ῆς, ἡ, futura. A ῥάπτω.

Ῥαφίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ῥαφιδεύς, έως, ὁ, sutor. A ῥαφιδεύω.

Ῥαφιδεύτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ῥαφιδευτός, ὴ, όν, sutus, consutus; (2) acupictus. Ab eod.

Ῥαφιδοθήκη, ης, ἡ, acicularium. Ex ῥαφίς, & θήκη

Ῥάφιον, τὸ, parva acus; (2) fibula. Dim. A

Ῥαφίς, ίδος, ἡ, acus, fibula; (2) nomen piscis. A ῥάπτω.

Ῥαχάδην, Adv. spinarim. A ῥάχις.

Ῥαχίας, ου, ὁ, locus silvosus & sublimis. A ῥαχία.

Ῥάχεις, reliqua, Ph. A ῥάχις.

Ῥαχιστρίζω, f. ίσω, discerpo, & proprie quidem per medium spinam. A

Ῥάχιστρον, ου, τὸ, radius spinæ, medullium spinæ. A ῥάχις.

Ῥαχίστες, nom. pl. a. 1. part. pass. m. g. v. ῥάσσω.

Ῥαχία, ας, ἡ, crepido litteris patefacta, locus petrosum, rupes in mare procurrens; (2) reflagnatio maris in oceanum litoris; (3) strepitus. A ῥάχις. Unde

Ῥαχίζω, fut. ίσω, per spinam discerpo; (2) discerno. Ἢ δ' εἰσιόντων ἕκατερ' ἀνεῖλε φῶτα κύκλῳ ῥαχίζων, Soph. Aj. 56. Τὰς δ' ἄνω τρέπων, ἐκεῖσε, κἀπεῖθ' ἐκεῖσε, ib. 299.

Ῥάχις, εως, ἡ, spina dorsi; (2) lumbus; (3) dorsum montis; (4) spina sive ossium nasi, quod ad genas utrimque recedit. A ῥάσσω.

Ῥαχιστὴρ, ῆρος, & ῥαχιστὴς, οῦ, ὁ, dissector, carptor. A ῥαχίζω.

Ῥαχίτης, ὁ, & ῥαχίτις, ὶ, dorsualis, qui est in dorso.

Ῥαχιτόης, ου, ὁ, ἡ, ὸν, scopulosus. A ῥαχία.

Ῥάχος, ους, τὸ, pars avulsa. A ῥήσσω.

Ῥάχος, ε, ὁ, palus, stipes acutis eminentiis. Ab eod.

Ῥάψις, εως, ἡ, consarcinatio. A ῥάπτω.

Ῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, carmina connexo, & quasi consuo; (2) carminibus decanto; (3) carmine heroico perscribo vel trado; (4) rhapsodias recito. Ἃ περὶ εἰμαρμένης ἢ θεῶν μοιρῶν ἐκεῖνοι ἐρραψῴδήκασιν, Luc. in Alex. Ex ῥάπτω, & ᾠδή.

Ῥαψῴδημα, τὸ, mendacium, nugæ. A pr.

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, contextura carminum, præcipue hexametrorum, liber carminis Epici Homerici. Gl. Vet. collecta, collectanea. A

Ῥαψῳδός, οῦ, ὁ, ἡ, ὸν, carminum contextor, & quasi consutor; (2) rhapsodiarum recitator; (3) carminis Homerici recitator. Ex ῥάπτω, & ᾠδή.

Ῥᾴων, facilior, Gl. V. ῥάων, ὁ ὑγιάσας, sanus, qui convaluit. A ῥᾴδιος.

Ῥᾶες, Adv. facile. A ῥᾴων.

Ῥέα, Adv. facile. A ῥέζω.

Ῥέα, ας, ἡ, Rhea, Gl. V. Ops, Opis.

Ῥέγκω, ξω, τὸ, sonus nasi, qui sterendo editur, rhoncus. A

ΡΕΓΚΩ, f. ῥέγξα, rhonchisso, sterto. Οἱ δ' οἰκί' ῥέγκουσ', Arist. Nub. 5. Ῥέγκει μεθύων ἐν παίστι βύρσαις, ὑπτιος, id. Eq. 104.

Ῥέγξις, εως, ἡ, idem quod ῥέγκος. A ῥέγκω.

Ῥέγχος, ους, τὸ, idem quod ῥέγκος. A ῥέγκω.

Ῥέγχω, sterto, rhonchisso, Gl. V.

Ῥεγχώδης, ης, ες, ὁ, ἡ, ὲς, rhoncum emittens. A ῥέγκω.

ΡΕΔΗ, ης, ἡ, rheda.

Ῥέδιον, ου, τὸ, parva rheda. Dim. a ῥέδη.

Ῥέε, 3. f. imperf. ind. act. Ion. pro ἔῤῥεε, a ῥέω.

Ῥεεθρέω, ῶ, τὸ, v. ῥοηθέω. A ῥέω.

Ῥέζεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔῤῥιζε, a ῥέζω.

Ῥέζουσαν, acc. f. part. Dor. pro ῥίζουσαν.

ΡΕΖΩ f. ξω, facio; (2) facio, i. e. rem sacram facio, sacrifico, qua de re prop. ut lat. operor. Ἔστιν τὰ ῥέζειν, ἢ' ἄλλοι φαῖεν λιπεῖν, Lyc. 579. Φείδεσθ' ἐμοὶ ἑκατόμβου Ῥέζοι ὑπὲρ Δαναῶν, Hom. Il. 1, 444. Κάλλιστα ἔῤῥεξας, Pind. Ol. 9. 132. Ὅσα δὴ βροτοῖς ἔῤῥεξας ἠὲν κακά; Eurip. Med. 1295.

ΡΕΘΟΣ, ους, τὸ, membrum, quævis pars corporis; (2) facies. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πτάμενον Ἀΐδος δὲ βέβηκει, Hom. Il. 16, 856

Ῥέθω, Adv. facile. A ῥέα.

Ῥείη, 3. f. præs. conj. act. Ion. pro ῥέῃ a ῥέω.

Ῥείθρον, ου, τὸ, alveus; (2) flumen, fluvius, Ph. fluvius torrens, Gl. V. finor, fluentum, canale. A ῥέω.

Ῥεκτὴς ῆρος, ὁ, rector, factor. A ῥέζω.

Ῥεμβάσιμος, ὴ, ὸν, acer & promptus ad agendum. A ῥεμβάζω.

Ῥεμβάζω, fut. άσω, vagor mente seu animo fluctuo. A ῥέμβω. Hinc

Ῥεμβασμός, οῦ, ὁ, cupido mentis.

Ῥεμβέω, vagor. Fluctuo. A ῥέμβω. Unde

Ῥέμβη, ης, ἡ, vertigo, error.

Ῥέμβομαι, vagor, erro, delir. Gloss. Vet.

Ῥεμβόμενος, ου, ὁ, ης, ἡ, ον, rho. ῥέμβεσθαι participium, Ph. Ἐγὼ μὲν οὖν τῇ σφαιρικῇ, καὶ πλανωμένῃ ἐοικότι, Plut. Πάσαις ῥεμβομένοις, M. Ant. 2, 4

Ῥεμβώδης, fundæ jaculum. A ῥεμβάω.

Ῥεμβὸς, ὴ, όν, vagus, erro; (2) tortuosus.

Ῥεμβώδης, ες, divagatio, aberratio. A

ΡΕΜΒΩ, in gyrum circumago; (2) circumago, circumvolvo; (3) temere inambulo, spatior, vagor, erro. Ῥέμβομαι, vide supra.

Ῥεμβώδης, ους, ὁ, ἡ, ὸ, vagus, animo distracto. A ῥέμβω.

Ῥεμβὼν, ῶνος, funda. A ῥέμβω.

Ῥεμφὰν, ὁ, nomen idoli, Saturnus. Vox ἀκλιτος.

Ῥέμφος, vide ῥάμφος.

Ῥέξε, 3. f. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἔῤῥεξε, a ῥέζω.

Ῥέξω, aor. 1. inf. act.

Ῥέζει, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ῥέξειε, 3. f. a. 1. opt. act. Æol. pro ῥέξαι.

Ῥέον, 1. f. imperf. ind. act. Ion. pro ἔῤῥεον, a ῥέω.

Ῥέοντε, fluentes, nom. dual. part. præs. act.

Ῥέος, ους, εος, ους, τὸ, fluxus, fluxio. A ῥέω.

ΡΕΠΩ, fut. ψω, vergo, propendo; (2) metapl. propensus sum ad aliquid; (3) benevolus sum. Ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτ' ἔῤῥεπε, Arist. Plut. 51. Πλῆθος ἔῤῥεπε πρὸς τὰς θρασυτέρας, Joseph. πρὸς τὰς ἡδονὰς, Gal.

Ῥέρρεε, 3. f. perf. ind. act. Dor. pro ἔῤῥεε, a ῥέω.

Ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluentum, fluvius, vel fluminis impetus, fluxio, fluxus, profluvium; aquæ cursus, humor, eluvies, fluentum, fluor. Gl. V. A ῥέω.

Ῥευματίζω, fut. ίσω, fluxione vel gravedine infestor. A ῥεῦμα. Unde

Ῥευματικὸς, ὴ, όν, fluxionibus obnoxius.

Ῥευμάτιον, ου, τὸ, parvum fluentum; (2) rivus. Dim. ab eod.

Ῥευματισμὸς, οῦ, ὁ, fluxio. A ῥευματίζω.

Ῥεύμβον, acc. sing. præs. part. med. Dor. pro ῥόμβον, a ῥέω.

Ῥεύσει, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi ῥέω.

Ῥεύσῃ, diffluat, 3. sing. a. 1. conj. act.

Ῥεῦσις, εως, ἡ, fluxus, fluxio, Gl. V. fluor, profluvium. A ῥέω.

Ῥευσταλέος, ὴ, ὸν, fluidus. A ῥέω.

Ῥευστικὸς, ὴ, όν, fluxus, fluxus, Gl. V.

Ῥευστικῶς, Adv. abunde, affluenter.

Ῥευστὸς, ὴ, όν, fluxus; (2) fluidus, evanidus, mortalis, caducus. A ῥέω.

Ῥευστῶς, fluxe, inconstanter.

Ῥεύσω, fluam, f. 1. ind. act. verbi ῥέω.

Ῥεχθέντα, nom. plur. n. 1. part. pass. n. g. a ῥήγνυμι.

ΡΕΩ, fut. ῥεύσω, fluo, mano, stillo, Ph. marcesco, evanesco, intereo, solvor, labor. Ποταμὸς διὰ μέσης τῆς Λιβύης ῥεῖ, Xen. Ἵππον γοναὶ πώλου Ἀχιλλέως χλοᾶς θανόντι σωτῆρι, tu. Ἐλεβα', Eur. Hec. 529.

Ῥέω, dico, loquor; inusit. in hac significat. dixi; εἰρημένος, dictus; perf. pass. ἐρῶ, dicar, fut. ἐρεῖν ἢ τάδε λέγειν, Xen. Cyr. 7, 2. τὸ ῥηθὲν, Matt. 1, 22 κεῖ τὸ εἰρημένον, Rom. 4. 18.

Ῥητὴς, οῦ, ὁ, rhetor. A ῥήγνυμι.

Ῥηγὴ, ῆς, ἡ, fissura, ruptura, rima. A ῥήσσω.

Ῥηγλίσω, a. 2. ind. pass. verbi ῥήγνυμι, pro ῥήξω.

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, ruptum; (2) ruptio, eruptio, ruptura, fractura, rima. Gl. V. vulsura. A ῥήγνυμι. Hinc

Ῥηγματίας, ου, ὁ, cui abscissus intro rumpitur, & pus emittitur qui ruptoria laborat.

Ῥηγματίης, ου, ὁ, idem.

Ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, fissura; (2) littus. Ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης, Hom. Il. 2, 457.

Ῥηγμὸς, ὁ, littus.

Ῥηγμοχασμὸς, οῦ, ὁ, hiatus e ruptura. Ex ῥῆγμα, & χασμός.

Ῥηγνὺω, 3. pl. pr. præs. ind. pass. verbi

Ῥηγνύω, vel ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, frango, rumpo, scindo. Ἐρρῶγη, disrupit, Ph. prorupit; a. 2. pass. Ἐρράγην ὀδὼν τὸ δόμενον, Luc. 9, 42. Ἐκ τοῦ πλατεῖα τίνυσα μετάφρενον, Lyc. 1112. Ῥηγνυῦ οἱ ἀσκοὶ, Matt. 9, 17.

Ῥῆγος, ους, τὸ, culcitra, lodix, stragula, impr. tinctu; usitatum ῥῆγεα, pl. Ἔστρεσε πολλὰ φορεῦσ' ἁμαλίην, ἐρύσατο δ' ἠϋσσθε πάσσας, Hom. Il. 24, 644, (scribitur & ῥῆγος.) A pr.

Ῥηθὲς,

Ῥηθεὶς, εῖσα, ἐν, part. pass. verbi ῥέω.
Ῥηθὲν, *dictum*, a. 1. part. pass. n. g.
Ῥάδιος, δία, διον, facilis. Hinc *Compar.* ῥηΐτερος, & *Superl.* ῥήϊστος. *Poët.* pro ῥᾴδιος.
Ῥηϊδίως, *Adv.* facile, *Poët.* pro ῥαδίως.
Ῥηΐζω, f. ίσω, levo, allevo, juvo. A ῥήϊος, quod idem est ac ῥηΐδιος.
Ῥήϊστος, ίστη, ιστον, facillimus. A ῥηΐδιος.
Ῥηΐτατα, *Adv.* facillime; Odyss. 21, 75. A ῥηΐτατος, quod est *Superl.* a ῥηΐδιος.
Ῥηΐτερος, ἔρα, ερον, facilior.
Ῥήκτης, ου, ὁ, ruptor, effractor. A ῥηγνύω.
Ῥηκτικὸς, ὴ, ὸν, vim rumpendi habens. A ῥήκτης.
Ῥηκτὸς, ὴ, ὸν, qui frangi potest. A ῥάσσω. vel ῥήγνυμι.
Ῥῆμα, ατος, τὸ, verbum, dictum; res, Hebr. Gl. Vet. A ῥέω, *dico.*
Ῥήμασιν, dat. pl. cum ν a ῥῆμα.
Ῥηματικὸς, ὴ, ὸ, verbalis. A ῥῆμα.
Ῥημάτιον, ου, τὸ, vocula, verbulum, Gl. Vet. Dim. ab eod.
Ῥηματίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
ῬΗ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, instrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala.
Ῥὴν, ῥηνὸς, ὁ, ovis; unde πολύῤῥηνος; εὔρηνος.
Ῥήνικες, αἱ, ovium pelles. A pr.
Ῥηνοσκιρτὴς, ές, ῆος, inter pecudes saltans. A pr. & σκιρτάω, Epigr.
Ῥῆξαι, a. 1. inf. act. verbi ῥήγνυμι.
Ῥῆξεν, 3 s. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔῤῥηξε.
Ῥηξηνορίη, ης, ἡ, fortitudo. A
Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, viros frangens, vel virilitate sua frangens & perumpens hostium agmina, strenuus, bellicosus. Ex ῥήσσω, & ἀνήρ.
Ῥηξικέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, viam perrumpens.
Ῥηξίθυμος, ου, *Ion.* ῥηξίνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, animum enervans & frangens. Ab eod.
Ῥῆξις, εως, ἡ, ruptura, fractura; (2) ipsa eruptio. A ῥήγνυμι.
Ῥηξίφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, corticem habens disruptum seu rimosum. Ex ῥῆξαι, & φλοιός.
Ῥηξίφρων, ὁ καὶ ἡ, frangens animi ferociam. A φρὴν
Ῥηξίχθων, terram rumpens saltando.
Ῥῆξον, 2. s. a. 1. imper. act. v. ῥηγνύω.
Ῥῆξα, ας, αν, s. 1. ind. act. verbi ejusd.
ῬΗΝΑΙ, ων, αἱ, tublicæ, tigna ad substructiones.
Ῥήσαντο, 3 plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐῤῥήσαντο, a ῥέω.
Ῥησείδιον, ου, τὸ, sententiola, breve dictum. Dim. a
Ῥῆσις, εως, ἡ, dictum, sententia, oratio, dictio; (2) locus certus in libro. A ῥέω.
Ῥησικοπέω, concionor, concionando ostentare eloquentiam. A κόπτω.
Ῥησιμετρέω, verba seu orationem metior, de iis qui ad aquam dicunt.
ῬΗΣΣΩ, f. ξω, frango, rumpo; (2) vehementer ferio, allido; (3) erumpo, prorumpo. Ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τὰς ἀσκοὺς Marc. 2, 22. Τὰ τοῦ Θεοῦ ῥήματα ῥήξεις χθονί. Eur. Ion. 524.
Ῥητέος, α, ον, dicendus.
Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, sermocinator, elocutor, orator seu rhetor. A ῥέω, *dico*
Ῥητίνη, ης, ἡ, resina, humor liquidus & oleaginosus, ex planta sponte distillans. A ῥέω.
Ῥητινίζω, f. ίσω, resinam refero; (2) sum resinaceus. A ῥητίνη.
Ῥητινίτης, ου, ὁ, ut ῥητινίτης οἶνος, resinatum vinum. Ab eod.
Ῥητινολόγος, ου, ὁ, resinam colligens. A ῥητίνη & λέγω, *colligo.*
Ῥητινόω, resinam addo; ἐῤῥητινωμένος, resinatus.
Ῥητινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, resinosus.
Ῥητὸν, ου, τὸ, dictum, s. scriptum pronunciabile, Ph. A ῥητός.
Ῥητορεία, ας, ἡ, oratio rhetorices artificio elaborata. A
Ῥητορεύω, fut. εύσω, rhetoricam exerceo; (2) orationem habeo, i. e. pronuncio; (3) oratorum modo extollo, augeo, rhetorum artibus utor; (4) garrio. Ἀνὴρ ἱκανὸς εἰπεῖν τε καὶ ῥητορεῦσαι, Appian. A ῥήτωρ. Unde
Ῥητορικὸς, ὴ, ὸν, oratorius; (2) ad rhetorem, s. ad artem oratoriam pertinens; (3) qui artem oratoriam callet, eloquens. Hinc ἡ ῥητορικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Gl. V. oratoria.
Ῥητορικῶς, oratorie. A præc.
Ῥήτορσιν, dat. plur. cum ν a ῥήτωρ.
Ῥητὸς, ὴ, ὸν, dicendus, fandus, memorandus, celebris, dictus, præscriptus, præfinitus, constitutus, certus, ratus. A ῥέω.
Ῥήτρα, ἡ, dicendi potestas, accepta a senatu, magistratu, &c.; (2) dictio, i. e. oraculum; unde Lycurgi leges ῥῆτραι, dictæ; Plut. in Lycurg. cap. 13. (3) pactum, pactio, conventio.
Ῥητρόβαω, idem quod ῥητρῳδέω.
Ῥητροφύλαξ, ὁ, custos tabularii.
Ῥήτωρ, ορος, ὁ, rhetor, declamator, qui artem rhetoricam profitetur; Ph. orator, dicentarius. A ῥέω.
Ῥητῶς, *Adv.* certis verbis, expresse, manifeste, plane, certo nominatim, Gl. Vet. aperte. A ῥητός.
Ῥηχίη, ης, ἡ, maris æstus & restagnatio, sive exundatio. A ῥάσσω.
Ῥηχὸς, οῦ, ὁ, sepes, septum; (2) maceria; (3) vallum. Ab eod.
Ῥιγεδανὸς, ὴ, ὸν, horribilis, horrorem incutiens. Ἕνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω, Hom. Il. 19, 325. Ex ῥῖγος, & δαίος, *mors.*
Ῥιγέω, ῶ, f. ήσω, horreo, exhorreo. Ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, Il. 3, 259. A ῥῖγος. Unde
Ῥιγηλὸς, ὴ, ὸν, horrendus, horrificus.
Ῥιγῆσαι, f. 1. inf. act. v. ῥιγέω.
Ῥίγιον, magis horrendum, deterius. A ῥῖγος
Ῥιγηλὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, rigidus, horridus, frigidus.
Ῥίγιστος, ίστη, ιστον, maxime horrendus.
Ῥιγομάχης, ου, ὁ cum frigore pugnans, frigus contemnens. A μάχομαι.
Ῥιγοπύρετος, febris in qua paroxysmus cum gravi horrore.
ῬΙ͂ΓΟΣ, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens, algor, (2) febris.
Ῥιγοσίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, perpetuo frigens seu alvens. Ex ῥῖγος, & βίος.
Ῥιγόω, rigeo, frigeo, algeo. Τὸ μὴ ῥιγοῦν πολὺ κάλλιον τοῦ ἀμπεχόνης εὐπορεῖν, Luc. A ῥῖγος.
Ῥιγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rigens, *Aret.* Ab eod.
ῬΙ´ΖΑ, ης, ἡ, radix, stirps, Ph. in N. T. pro *Hebr.* surculus; vid. ὄζος.
Ῥιζάγρα, ἡ, instrumentum quo extrahunt spicula, aut alia quæ manibus s. digitis prehendi non possunt.
Ῥιζὰς, άδος, ἡ, radix; (2) radicum acervus.
Ῥίζῃσιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro ῥίζαις, a ῥίζα.
Ῥιζίας, ου, ὁ, ut ῥιζίας ὀπὸς, succus radicalis, qui ex radice exprimitur. Ab eod.
Ῥιζίον, ου, τὸ, radicula, Gl. V. A ῥίζα.
Ῥιζοβολέω, radices ago. A
Ῥιζοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, radices emittens. Ex ῥίζα, & βάλλω.
Ῥιζόθεν, *Adverb.* radicitus, stirpitus. A ῥίζα.
Ῥιζολαβέω, ῶ, f. ήσω, radices ago seu capio. Ex ῥίζα, & λαμβάνω.
Ῥιζολογέω, radices colligo. Καβάλου πάντας τοὺς αὐτοὺς ῥιζολογήσας, Diod. A
Ῥιζολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, radicum collector, herbarius. Ex ῥίζα, & λέγω, *colligo.*
Ῥιζοπώλης, ου, ὁ, radicum venditor.
Ῥιζοτομέω, radices excindo, seu seco; (2) ablaqueo. Ῥιζοτομεῖν βοτάνας, Hipp. A ῥιζοτόμος. Hinc
Ῥιζοτομία, ας, ἡ, radicum sectio seu excisio (2) herbarum ad medicamenta lectio seu collectio. Hinc
Ῥιζοτομικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad radicum excisionem, seu herbarum lectionem.
Ῥιζοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, radicum incisor seu sector, qui radices colligit, rusticus herbarius. Ex ῥίζα, & τέμνω.
Ῥιζοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, radicem continens. Ex ῥίζα, & ἔχω.
Ῥιζοφαγέω, ῶ, f. ήσω, radicibus vescor. A
Ῥιζοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, radicibus vescens. Ex ῥίζα, & φαγεῖν.
Ῥιζοφοίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, e radice proveniens, e radice natus. A φοιτάω.
Ῥιζοφυέω, ῶ, fut. ήσω, radicem vel radices emitto, radices ago. A
Ῥιζοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui radicem seu radices emisit; (2) e radice proveniens. Ex ῥίζα, & φύω.
Ῥιζόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, e radice foliatus. Ex ῥίζα, & φύλλον.
Ῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo seu fulcio, Gl. V. radico, stirpor; (2) confirmo, stabilio, corroboro; ἐῤῥίζωται, radices egit, perf. pass. Ἐν ἀγάπῃ ἐῤῥιζωμένοι, Ephes. 3, 18. Ἐξ ἀμαθίας πάντα κακὰ πᾶσιν ἐῤῥίζωται καὶ βλαστάνει, Plato. A ῥίζα. Unde
Ῥιζώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, radici similis. A
Ῥίζωμα, ατος, τὸ, quod radices egit, quod stabilitum est velut fixis radicibus, radix. A ῥιζόω.
Ῥιζῶνυξ, χος, ὁ, radix unguis.
Ῥιζωνύχια, τὰ, & ῥιζωνυχία, ἡ, idem.
Ῥιζωρυχέω, ῶ, f. ήσω, radicem effodio. A
Ῥιζώρυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, radicem effodiens. Ex ῥίζα, & ὀρύσσω.
Ῥίζωσις, εως, ἡ, radicatio. A ῥιζόω.
Ῥικνήεις, εσσα, εν, rugosus, vetus, obsoletus. A ῥικνός. Unde
Ῥικνόομαι, οῦμαι, distrahor & omnibus modis distorqueor; (2) indecenter me flecto; (3) in saltando lumbis incurvatis agitor.
ῬΙΚΝΟ´Σ, ὴ, ὸν, rugosus, curvus; (2) tenuis, macilentus.
Ῥικνότης, ητος, ἡ, curvitas. A ῥικνός.
Ῥικνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rugosus. Ab eod.
Ῥικνώσῃ, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro ῥικνώσεσαι, a ῥικνόομαι.
Ῥίκνωσις, εως, ἡ, rugositas & corrugatio in cute, cum extenuatione concidit & corrugatur. Ab eod.
Ῥίμμα, τος, jactus. A ῥίπτω.
Ῥίμφα, *Adverb.* leviter, statim, celeriter. A ῥίπτω.
Ῥιμφάρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui citato & celeri cursu fit; Pind. Olymp. 3. Ex ῥίμφα, & ἅρμα.
ῬΙ´Ν, ῥινὸς, ἡ, nasus, & *in Plur.* nares.
Ῥινάριον, τὸ, Dim. A pr.
Ῥινάω, ῶ, decipio, proprie nares, ut quorum naris falluntur olfactu. A ῥίν.
Ῥινᾷ, ῥινᾷ, limat, Ph. A ῥινῶ.
Ῥινεγχυσία, ἡ, infusio in nares.
Ῥινεγχυτίομαι, infundo in nares. A
Ῥινεγχύτης, ου, ὁ, s. cochlearium, s. instrumentum, quo quid in nares infunditur. A ῥὶν, & ἐγχέω.
Ῥινέω, ῶ, fut. ήσω, lima polio, limo, Gl. V. ῥίνησον, lima, Ph. aor. 1. imperat. A
ῬΙ´ΝΗ, ης, ἡ, lima, (2) piscis quidam.
Ῥινηλατέω, ῶ, f. ήσω, narium olfactu persequor; (2) sagaciter indago. A
Ῥινηλάτης, ου, ὁ, qui naribus seu olfactu indagat, sagax. Ex ῥὶν, & ἐλαύνω.
Ῥινήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, olfactu deprehensus.
Ῥίνημα, ατος, τὸ, ramentum. A ῥινέω.
Ῥινητήριον, ου, τὸ, lima, Gl. V. A ῥινέω.
Ῥινητὴς, οῦ ὁ, limator, Gl. V. Ab eod.
Ῥινίζω, limo, Ph. Ab eod.
Ῥινίον, lima, Gl. V. Ab eod.
Ῥινοβάτης, ου, ὁ, rhinobates; piscis, apud Arist.
Ῥινόβολος, ὁ καὶ ἡ, qui e naribus jacitur. A ῥὶν, & βάλλω.
Ῥινοδέψης, coriarius. A ῥινὸς, & δέψω.
Ῥινόκερως, ωτος, ὁ, rhinoceros, animal unicorne in nare cornu. Ex ῥὶν, & κέρας.
Ῥινοκολούστης, ου, ὁ, decurtator narium. Ex ῥὶν, & κολούω, amputo.
Ῥινοκοπτέω, narium amputo. Ex ῥὶν, & κόπτω.
Ῥινολαβὶς, ίδος, ἡ, instrumentum, quo nasus arreptus torquebatur. A λαμβάνω.

Ῥινόμακρος

Ῥινοκλυστήρ, ῆρος, ὁ, linteolum abstergendis naribus aptum, muccinium. A μάσσω.

Ῥινοῦλα, ᾶς, ἡ, portula, ostium. Ex ῥινάω, & οὐλόω.

ΡΙΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, pellis, cutis, corium; (2) clypeus, scutum, Hom. Il. 4, 477.

Ῥινοτίμης, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui naso est simo. Ex ῥὶς, & τίμη.

Ῥινότμητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cujus nasus est amputatus seu defectus. Ex ῥὶς, & τέμνω.

Ῥινοτομέω, nasum amputo. A

Ῥινοτόμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, nasum amputans. Ex ῥὶς, & τέμνω.

Ῥινοτόρος, ου, ὁ, scuta seu clypeos perforans aut secans. Ἄρης Ῥινοτόρος, Hom. Il. 21, 392. Ex ῥινὸς, & τείρω.

Ῥινύχος, ου, ὁ, cloaca, Ph. per quam aqua effluere solet. (an ῥινοχόος) Ex ῥὶς, & χέω.

ΡΙΟΝ, ου, τὸ, montis cacumen, promontorium.

Ῥιπάς, άδος, ἡ, id. quod ῥιπή.

Ῥιπαύλης, ου, ὁ, qui stipula canit, Athen. ad verbum, qui canit libro, detracto saligno ramulo. A ῥίπτω, & αὐλέω; cf. Ern.

Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, impetus venti, ictus seu jactus teli missi, velut fulminis, incitamentum, impetus; ῥιπὴ ὀφθαλμῶν, momentum. A ῥίπτω.

Ῥιπίδιον, flabellum, i. e. ventilationis instrumentum; (2) muscarium. A ῥιπὶς. Unde

Ῥιπίζω, fut. ίσω, ventilo, flabello ventulum facito; (2) excito ignem follibus accendo. Ὁ γὰρ διακριτικὸς ἔοικε πλέοντι θαλάσσης ἀνεμιζομένης καὶ ῥιπιζομένης, Jac. 1, 6. Τὰ τεμάχη ῥιπίζουσι, anhantur, Arist. Conc. 839.

Ῥιπὶς, ίδος, ἡ, flabellum, i. e. ventilationis instrumentum; (2) muscarium; (3) ventilabrum ac follis, quo excitantur carbones; (4) vas ex vimine contextum. A ῥίπτω.

Ῥίπισις, εως, ἡ, ventilatio; (2) refrigeratio. A ῥιπίζω.

Ῥιπισμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ῥιπισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ῥιπιστήριον, ου, τὸ, flabellum, Ph.

Ῥιπιστὴς, οῦ, ὁ, qui ventilari potest, aut qui ventilatur, vel ventilatione refrigeratur; (2) perflabilis & ventis expositus. Ab eod.

Ῥῖπος, ους, τὸ, vel ου, ὁ, crates e viminibus, aut calamis, arundinibusque. ἔρριξε δέ μιν ῥίπεσσι δεκμηδὶς ἰσανίησι, Hom. Odyss. 5, 256. A ῥίπτω.

Ῥιπτάζω, fut. άσω, jacto, projicio, præcipitem do, prosterno, proturbo; ῥιπτάζομαι, jactor, Gl. V. ῥιπάζεται, jactatur, æstuat, Ph. ῥιπτασθείς, jactatus, Ph. aor. 1. part. Ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θοὰς, Il. 14, 257. Τοσαῦτα ῥιπτάζουσι τὴν ψυχὴν, M. Anton. 5, 3. A ῥίπτω.

Ῥίπτασκον, imperf. ind. act. Ion. pro ἐρρίπτασκον, a poetico ῥιπτάσκω pro ῥιπτάζω, Hom. Il. 23, 827.

Ῥιπτασμὸς, οῦ, ὁ, corporis jactatio, disjectio, incontinentia. A ῥιπτάζω.

Ῥιπταστικὸς, ὴ, όν, qui se crebro jactat, levis, inconstans. Ab eod.

Ῥιπτίον, projicio, idem quod ῥίπτω. Κρεμαζόντων, ἢ αὐτῶν ἢ ῥιπτόντων τὰ ἱμάτια, Act. 22, 23. ῥιπτοῦντα χλαίνας, Arist. Conc. 505.

Ῥιπτέμην, præs. ind. pass. Att. pro ῥίπτομαι.

Ῥιπτὸς, ὴ, όν, projectus; (2) prostratus, exter. A

ΡΙΠΤΩ, fut. ψω, jacio dejicio, projicio, conjicio, jacto, Gl. V. ῥιπτοῦ, jactantur, Ph. ἔρριψα, abjeci; ἐρρίμμαι, projectus sum, Gl. Vet. perf. pass. ῥιφθὶς, projectus, aor. 2. particip. pass. Ῥιπτεῖ φορὶς ἀμφίαλλον ἐκ πόντου πέτραν, alluit, Soph. Trach. 793. Χθονὶ ῥιπτὸν ἑαυτὸν, ibid 803. Μάτην λόγῳ ἔρριπτο, Eur. Med. 1407. Ὃν οἱ διανοῦ φρουτὶς καὶ κεφαλῆν ἔνεξ ἔρριψεν αἰσχρῶς δὸ' ἱμάτων, Soph. Phil. 264.

Ῥὶς, ῥινὸς, ὁ, idem quod ῥὶν.

ΡΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, riscus, cista pelle contecta.

Ῥιφὰς, aor. 2. part. pass. v. ῥιπτῶ. Unde

ΡΙΦΗ, ῆς, ἡ, jactus, Lyc. 235.

ΡΙΨ, ῥιπὸς, ramus saligneus, vimen flexile; (2) crates viminea.

Ῥίψαι, aor. 1. infin. act. v. ῥίπτω.

Ῥίψασε, ᾳ 1. part. act. Æol. pro ῥίψας.

Ῥίψασπις, ίδος, ὁ ᾗ ἡ, clypeo abjecto fugiens, ignavus, timidus. Ex ῥίπτω, & ἀσπὶς.

Ῥιψαυχενία, cervicem seu caput jacto. A

Ῥιψαύχιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cervicem vel caput jactans. Ex ῥίπτω, & αὐχὴν.

Ῥῖψε, 3. sing. aor. 1. indic. act. Ion. & cum ν pro ἐρρίψε, a ῥίπτω.

Ῥῖψις, εως, ἡ, projectio, impetus, jactus. A ῥίπτω.

Ῥιψοκινδυνία, ας, in pericula me præcipito, projecta quadam audacia. A

Ῥιψοκίνδυνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui se in pericula præcipitat, ad audendum projectus, Ph. periculosus, temerarius. Ex ῥίπτω.

Ῥιψοκινδύνως, temere, audaciter, contemptu periculi.

Ῥιψολογία, ας, temere verba fundo vel effutio. Ex ῥίπτω, & λόγος.

Ῥίψοπλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, arma abjiciens; (2) vastans, sævus. Ex ῥίπτω, & ὅπλα.

ΡΟΑ, ᾶς, ἡ, malus Punica, arbor; (2) malum Punicum, fructus, Gl. Vet. malogranum, malum granatum.

Ῥαχίσιν, dat. pl. Ion. & cum ν pro ῥαιῖς.

Ῥοὰς, άδος, ἡ, defluvium acinorum, vitis vitium, quo acini defluunt. Ab eod.

ΡΟΓΕΩ, floreo; vid. Hes.

Ῥογμὸς, οῦ, ὁ, sonus quem quis supinus stertendo edit, rhonchus. A ῥέγχω.

Ῥογχαζω, rhonchisso. A seq.

Ῥόγχος, ου, ὁ, rhonchus, Gl. Vet. ῥογκὸς, idem; stertentium spiritus. A ῥέγχω.

Ῥόδαμνος, ου, ὁ, idem quod ῥάδαμνος.

ΡΟΑΔΝΗ, ης, ἡ, trama, subtemen, Ph.

Ῥοδανίζω, torqueo, Gl. V. A præc.

ΡΟΔΑΝΟΣ, ὴ, όν, valde rapidus; sed quum roseus notat, est a ῥόδον. Περὶ σοὶ μὲν κελάδοντα σέθεν ῥοδανὸν δονακῆα, Hom. Il. 18, 576.

Ῥόδαξ, ακος, ὁ, parva rosa, rosula, Dim. a ῥόδον.

Ῥοδαρὸς, ὴ, όν, roseus; bonum colorem habens. A ῥόδον. Unde

Ῥόδεος, ία, εον, & ῥόδινος, idem.

Ῥοδάρθεος, ον, roseus, pulcher. Ab ἄνθος.

Ῥοδεία, ὴ, fertum e rosis.

Ῥοδεὼν, ῶνος, ὁ, rosetum, Gl. V.

Ῥόδη, ης, ἡ, frutex rosas producens.

Ῥοδίδες, άδων, ὁ, ἡ, poculi genus. Ab eod.

Ῥοδίνος, ίνη, ινον, rosaceus. Ab eod.

Ῥοδὶς, ίδος, ἡ, pastillus e rosis.

Ῥοδίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum rosatum vel rosaceum. Ab eod.

Ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, roseos digitos habens. Ἠμὰς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς, Hom. Il. 1, 477. Ex ῥόδον, & δάκτυλος.

Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, taxus, lauria, viburna, rosa Græca, Ph. Ex ῥόδον, & δάφνη.

Ῥοδοδενδρὸν, ου, τὸ, frutex, rosæ similitudine. Ex ῥόδον, & δένδρον.

Ῥοδοειδὴς, ἐς, ὁ ᾗ ἡ, rosarum colorem referens. Ex ῥόδον, & εἶδος.

Ῥοδόεις, όεσσα, όεν, rosaceus, roseus, suavissimus. A ῥόδον. Ῥοδόεντι ᾗ χρίεν ἐλαίῳ, Hom. Il. 23, 186.

Ῥοδόμηλον, mel rosaceum. Ex ῥόδον, & μέλι.

Ῥοδόμηλον, ου, τὸ, confectio ex rosis & malis cotoneis. Ex ῥόδον, & μῆλον.

Ῥοδομιγὴς, ὲς, rosaceus, de colore. A

ΡΟΔΟΝ, ου, το, rosa.

Ῥοδοπήχυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, roseos habens cubitos, i. e. pulcher.

Ῥοδόπνοος, contr. ῥοδόπνους, ου, ὁ ᾗ ἡ, rosarum odorem spirans, i. e. suavis.

Ῥοδοπώλης, ου, ὁ ᾗ ἡ, rosarius, Gl. Vet. qui rosas vendit.

Ῥοδόσαγμα, ατος, τὸ, rosarum liquor. Ex ῥόδον, & σάζω.

Ῥοδόσακκον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Ῥοδόσαρκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, roseos pedes habens i. e. pulcher. A σαρξ.

Ῥοδοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, rosas ferens. A φέρω.

Ῥοδόχροος, contr. ῥοδόχρους, ου, ὁ ᾗ ἡ, roseus, roseum colorem habens, Gl. Vet. ῥοδόχρως, roseo colore, i. e. pulcher, de homine. A χρόα.

Ῥοδόχρως, ωτος, ὁ ᾗ ἡ, idem & ex iisd.

Ῥοδὼν, ῶνος, ὁ, idem quod sequens ῥοδωνιὰ; (2) totus cespes & planta rosæ. A ῥόδον. Unde

Ῥοδωνιὰ, ᾶς, ἡ, rosetum, locus ubi rosæ nascuntur, Gl. Vet. rosarium, rubicetum.

Ῥοδωπὸς, ίδος, ἡ, quæ roseo est adspectu, de homine. Ex ῥόδον, & ὤψ. Unde

Ῥοδωπὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, idem & ex iisd.

Ῥοδωτὸς, ὴ, όν, rosatum, Gl. V. quasi a ῥοδόω.

Ῥόζω, latro; (2) sterto, Suid.

Ῥόη, ης, ἡ, fluentum, Gl. V. fluor, fluxus. A ῥέω.

Ῥοθίη, ῆς, impetu feror. A ῥόθος.

Ῥοθιάζω, impetu & contente remigo; (2) cum impetu & strepitu voro pisces. Ab eod. Unde

Ῥοθιασμὸς, οῦ, ὁ, impetus undarum, fluctus.

Ῥόθιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, impetuosus, cum impetu ruens. Ab eod.

Ῥοθοπυίζω, concava & lata manu nates ferio, vel pedibus in podicem insultando complodo, sonitumque edo. Ex ῥόθος, & πυγὴ, nates.

ΡΟΘΟΣ, ου, ὁ, undarum strepitus, strepitus remorum; (2) strepitus, tumultus, impetus.

Ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, malogranatum, malum granatum, Ph.

Ῥοιζδία, strido; (2) sorbeo, adsorbeo. Μὴ ζὼ γε κέθε τύχοις ὅτε ῥοιζδήσειεν, Odyss. 12, 106. A ῥοιζδέω.

Ῥοίζδησις, εως, ἡ, stridor. A ῥοιζδία.

Ῥοιζδμὸς, & ῥοιδμὸς, idem quod

Ῥοιζδὸς, οῦ, ὁ, stridor. A ῥοιζέω.

Ῥοιζδύω, idem quod

Ῥοιζέω, fut. ήσω, strido, stridorem edo; (2) latro; (3) sibilo innuo. Ῥοίζησεν δ' ἀρα, πτερύγεσσιν ἐοικότες ὄρνισι, Il. 10, 502. A ῥοῖζος.

Ῥοιζηδὰ, Adv. idem quod

Ῥοιζηδὸν, Adv. cum stridore; (2) magno impetu. A ῥοιζέω.

Ῥοίζημα, ατος, τὸ, stridor seu impetus, qualis est sagittæ volantis.

Ῥοιζητὴρ, ῆρος, ὁ, sibilator, magnum stridorem edens. Ab eod.

ΡΟΙΖΟΣ, ου, ὁ, stridor, sibilus; (2) impetus, Gl. V. Hinc

Ῥοιζώδης, ης, ὁ ᾗ ἡ, stridorem aut magnum strepitum edens, streperus.

Ῥοιζωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem qu. a ῥοιζόω.

Ῥοικὶς, ὶς, όν, qui fluxione laborat, profluvio laborans; (2) fluidus, fluxus. A ῥέω.

Ῥοικὸς, ὴ, όν, incurvus, inflexus; (2) qui naturaliter incurvis cruribus est. Εἰδ' ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον, ὡς τυ κατάξω, Theocrit. 4, 49. Ab eod.

Ῥοῖσκοι, corymbi aurei, stolis sacris attexti; ob mali punici similitudinem sic dicti. A ῥοιὰ.

Ῥοίτης, ου, ὁ, ut ῥοίτης οἴνος, vinum ex malis Punicis. Ab eod.

Ῥομβέω, ῶ, f. ήσω, volvo & circumago in modum rhombi. A ῥόμβος. Hinc

Ῥομβητὸς, ὴ, όν, versatilis in modum rhombi.

Ῥομβοειδὴς, ἐς, ὁ ᾗ ἡ, figuram rhombi habens. Ex ῥόμβος, & εἶδος.

Ῥόμβος, ου, ὁ, tornus, turbo, Ph. girgillus, Gl. V. rhombus. A ῥόμβω. Hinc

Ῥομβοσαμυλλήφα, ης, volubilis lingua, garrula. A ῥόμβος, σαμύλος, al. ῥῶσος.

Ῥομβώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, rhombi figuram habens.

Ῥομβωτὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.
Ῥομμα, τὸ, pro ῥόμφημα, Hipp.
Ῥομὸς, ὁ, teredo. *Ern.*
Ῥομφαία, ας, ἡ, romphæa, gladius; framea, Ph. A ῥόμβω.
Ῥομφὶς, ῖδος, οἱ, lora, quibus calcei confuuntur. Ab eod.
Ῥόος, ου, *contr.* ῥοῦς, οῦ, ὁ, fluentum, fluxus, fluor. A ῥέω.
Ῥοπαλοφορέω, ῶ, clavam gesto. Ex ῥοπαλον, & φορέω, pro φέρω.
Ῥοπαλίζω, f. ίσω, clava percutio, vel verso tamquam clavam. A ῥοπαλον. Hinc
Ῥοπαλισμὸς, οῦ, ὁ, percussio, quæ fit clava. Sed dicitur de lentigine seu satyriasi.
Ῥοπαλοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, clavæ similis. Ex ῥόπαλον, & εἶδος.
Ῥόπαλον, ου, τὸ, clava, Ph. ῥόπαλα, fustes, Gl. V. A ῥοπὼ.
Ῥοπαλωτὸς, ὴ, ὸν, in clavæ speciem formatus, *Epith.* poculi. Dion. C. A pr.
Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, præponderatio, libramentum, Ph. momentum, Ph. nutus, Gloss. Vet. Ῥοπῆς ἔχειν, vergere ad ruinam, Arist. Vesp. 1227. Ab eod.
Ῥοπὶς, ὶδος, ἡ, ὶν, forbilis. A ῥόφω.
Ῥόπτρον, ου, τὸ, clava, fustis; (2) marculus seu annulus ostii, lignum incurvum. A ῥέπω.
Ῥοὺβ, ὁ, Ruben. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Filius visionis.*
Ῥοὺθ, ἡ, Ruth. Nomen mulieris Hebr. ἄκλιτον, *Tremor.*
Ῥοὺς, ῥοὸς, ὁ, arbuscula quædam inficiendis coriis serviens; excoriarium.
Ῥουσὸς, ὴ, ὸν, color, qualis est rubricæ Sinopicæ, *Lat.* russus. A ῥοὰ, cujus granum rubet.
Ῥοφάω, ῥοφήσειν, Hipp. idem quod
Ῥοφέω, ῶ, Ph. ῥοφῶ, sorbet; idem quod
Ῥ Ο Φ Ε Ω, sorbeo, sorbillo, haurio. Μιᾷδὶ τρύζλιον ῥοφῆσαι, Arist. Eq. 901. Ὅσον ῥοφήσεις ζωμον ἡμᾶν τριῶν; id. Pa. 715. Hinc
Ῥόφημα, ατος, τὸ, sorbitio, haustus,
Ῥοφημάτιον, ου, τὸ, sorbitiuncula.
Ῥόφησις, ιος, ἡ, sorbitio, Gloss. Vet. suctus; suctio.
Ῥοφητικὸς, ὴ, ὸν, vim absorbendi habens.
Ῥοφητὸς, ὴ, ὸν, sorbilis. Ab eod.
Ῥοφω, pro ῥοφέω, Etym.
Ῥοχθέω, strepitum seu stridorem edo. Ῥοχθεῖ γὰ μίγα κῦμα σὺν ξηρῷ, Od. 5, 402. vid. & Od. 12, 60. A
Ῥόχθος, ου, ὁ, fluctuum strepitus, fluctus. Ὣς μὴ καταβράξῃ ν.τ. ἐν ῥόχθοις κλύδωνι, Lyc. 742. Κακοῖς ῥόχθοισι θαλάσσης, Nic. Al. 289. A ῥόθος.
Ῥοώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, fluidus, fluxus; (2) undosus, fluctuosus, Gloss. Vet. rapidus. A ῥοὸς.
Ῥοὼν, ῶνος, ὁ, locus malis Punicis consitus. A ῥοὰ.
Ῥύαξ, ακος, ὁ, profluvium, rivus, prolavium, proluvies, eluvies, Gl. Vet. rivus. A ῥύω, *fluo.* Unde
Ῥυὰς, άδος, ἡ, qu. d. defluva, decidua; (2) vitium oculi, quum lacrymæ constanter fluunt; (3) defluvium aconitorum, ῥυάδες, vites fructum non continentes.
Ῥύδδην, *Adv.* fuse, abunde, vehementer.
Ῥύζακα, nasuta, Gl. V. A ῥύγχος.
Ῥυγχελέφας, αντος, ὁ ἡ ὰς, qui rostrum elephantinum habet, Suic. Ex ῥύγχος.
Ῥυγχιον, ου, τὸ, rostellum, Dim. a ῥυγχος.
Ῥυγχομαχέω, rostro pugnare.
Ῥ Υ Γ Χ Ο Σ, ου, τὸ, rostrum, rictus.
Ῥύδην, *Adv.* affluenter, abundanter; (2) vehementer, impetuose, cum vehementi strepitu. A ῥύω. Unde
Ῥυδὸν, *Adv.* fuse, adfatim, abunde.
Ῥυεὶς, a. 2. part. pass. v. ῥύω.
Ῥυεο, 2. s. pr. imper. med. *Ion.* pro ῥύου.
Ῥύημα, ατος, τὸ, intritum, *billarii genus.* A ῥύω.
Ῥυὴς, ῆτος, ἡ, a. 2. imper. pass.
Ῥυὴσαι, *fluere*, a. 2. inf. pass.
Ῥύσεται, *fluet*, 3. sing. fut. 1. ind. med.
Ῥυσήνια, & ία, ας, ἡ, opulentia, affluentia divitiarum seu opum, Nonn. P. 8, 33. A
Ῥυσηνὸς, ἐος, ὁ ἡ ὸν, affluens opibus, opulentus. Ἐν δὲ ῥυσηνέϊν Καλὶς ζώουσιν, ἐν δ' ἄλσι ἴλαδ', Callim. Hymn. in Jov. 84. Ex ῥόος, & ἄστυ.
Ῥυθμίσθη, a. 1. inf. pass. verbi ῥύομαι.
Ῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros aptos redigo, numerorum concinnitatem tribuo, (2) tempero, formo, compono & effingo, recte colloco, moderor, mores informo; ῥυθμισθεὶς, moratus, Ph. aor. 1. part. pass. Τί δαί, ῥυθμίζεις τὸν ἐμὸν λύπλιν ὕπνον; Soph. Antig. 324. Καὶ τἀλλα ῥυθμίζουσι, Xen. Cyr. 8, 56. A ῥυθμὸς. Hinc
Ῥυθμιστὴς, οῦ, ὁ, moderator, Ph.
Ῥυθμικὸς, ὴ, ὸν, rhythmicus; (2) numerorum peritus, qui numeros aut modos facit. A
Ῥυθμικῶς, ad numerum, modulate.
Ῥ Υ Θ Μ Ο Σ, οῦ, ὁ, rhythmus, concinnitas; (2) numerus seu modulus certa dimensione & proportione constans, Gl. V. modulus.
Ῥυίσκομαι, fluo, mano. A ῥύω.
Ῥυκάνη, ης, ἡ, runcina, Ph.
Ῥυκανίζω, runcino, Ph. A præc.
Ῥῦμα, ατος, τὸ, fluentum; (2) tutamen, munimentum, propugnaculum, defensio, munitio, remedium e mortis periculo hominem conservans; (3) tractus, funis ad remulcum trahendum; (4) examen in trutinâ. A ῥύω.
Ῥῦμαι, perf. ind. pass. *Ion.* pro ἔῤῥυμαι, a ῥύομαι.
Ῥυμάρχης, ου, ὁ, præfectus regionis, magister vici, Suic. Ex ῥύμη, & ἀρχὴ.
Ῥυμβαίνω, dissipo, disjicio. A
Ῥόμβος, ου, ὁ, rotula; (2) turbo, seu turbinatum quidpiam, quod scutica circumactum sonum reddebat; (3) impetus, motus, vertigo. A ῥίμβω.
Ῥυμβίον, ου, τὸ, rotula, quæ agitatur a sagis s. Veneficis, Dim.
Ῥύμη, ης, ἡ, impetus; (2) vicus, platea. A ῥύω.
Ῥύμμα, ατος, τὸ, purgamentum. A ῥύπλω.
Ῥυμὸς, οῦ, ὁ, temo currus, Hom. Il. 5, 729. A ῥύω, *trabo.*
Ῥυμοτομέω, per vicos partior & seco, in strigas seco. Ῥυμοτομῶσι δ' ἰνδιαθῆτας ἴσον τὸ στρατόπεδον, Jos. Ex ῥύμη, & τέμνω.
Ῥυμοτομία, ας, ἡ, vitarum vicorumque sectio & metatio, partitio in strigas. Ex usd.
Ῥυμουλκέω, loris funibusque traho, remulco, traho & educo, remulcando traho. Ex ῥῦμα, & ἕλκω.
Ῥυμφάω, & ῥυμφάομαι, forbeo, haurio, *Arct.* A ῥοφέω, *forbeo.*
Ῥύομαι, libero, eruo, eliberο, eripio, Gl. V. ῥῦσαι, Gl. Vet. aor. 1. imperat. Ῥύσεται τύμβι δόμας, Eur. Med. 388. Τλῶδι ῥυσαίμιλον πέλαν, Soph. Oed. Tyr. 72. Ἰδιώτας (ναυκλήρους) πολέμου ἢ μανίας ῥυσαμένας Ἑλλάδα ἢ πόλιτας, Arist. Lys. 544.
Ῥύνται, 3. pl. pr. ind. med. ῥύομαι.
Ῥύοντο, 3. pl. imperf. ind. med.
Ῥυπαίνω, sordido, maculo, sordidum reddo; (2) infamem reddo, famæ alicujus notam inuro; ῥυπαίνομαι, obsolesco, sordesco, Gl. Vet. Οὐ πείθομαι Ἀριστείλῃ ῥυπαίνειν τὸν ἄνδρα βιλεμίῳ, Dion. Hal. A ῥύπος.
Ῥ Υ Π Α Π Α Ι͂, acclamatio nautica.
Ῥυπαρεύθατο, 3. s. aor. 1. imper. pass. v.
Ῥυπαρόομαι, sordidus sum. A ῥύπος.
Ῥυπαρία, ας, ἡ, sordes, spurcitia, situs, illuvies. Ab eod.
Ῥυπαρὸς, ρὴ, ρὸν, sordidus, illotus, squalidus; metaph. avarus. Ab eod.
Ῥυπαρῶς, *Adv.* sordide; metaph. avare.
Ῥύπασμα, τὸ, sordes. A
Ῥυπάω, ῶ, sordeo, sordidus sum, Gloss. Vet. ῥύπῳ, squaleo; ῥυπόωντα, *Poët.* pro ῥυπῶντα, ῥυπῶντε, part. Arist. Plut. A ῥύπος.
Ῥυπογράφος, ου, ὁ ἡ ὰ, sordidarum humilisque rerum pictor. Ex ῥύπος, & γράφω.
Ῥυπόεις, όεσσα, όεν, sordidus. A ῥύπος.
Ῥυπαξίδωλος, ου, ὁ ἡ ὴ, sordidus, valde parcus, qui ne sordes quidem unguium a tenore purgandas sibi curet. Ex ῥύπος, & κάνδυλος.
Ῥύπον, τὸ, sordes, pl. ῥύπα pro ῥύπες.
Ῥυπόομαι, ῶμαι, obsolesco, sordeo; ῥυπωμένα, sordidata, p. part. Od. 6, 59. A
Ῥ Υ Π Ο Σ, ου, ὁ, squalor, sordes, Ph. proluvies, Gl. Vet. alicubi etiam pro cera digillari.
Ῥυπὸω, ῶσω, lotor.
Ῥυπτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad abluendas sordes, abstergendi vim habens. A
Ῥύπτω, sordes eluo, purgo, abstergo; ῥύπτωμαι, abstergor, sordibus purgor. Ἀλλ' αὖτε πάντ' ἐξύπτα γὰ ῥύπλομαι, ὕπνε ἰδαχθίσι κοίτας γὰ τὰς ὀφρύς, Arist. Ach. 19. A ῥύπος.
Ῥυπώδης, ες, sordidus. A ῥύπος.
Ῥυσὰ, ᾶς, ἡ, senectus. A ῥυτὸς, *rugosus.*
Ῥῦσαι, 2. s. a. 1. imper. med. v. ῥύομαι.
Ῥύσαιτο, 3. sing. a. ejusd. in opt.
Ῥύσαδε, *liberasse*, a. idem in infin.
Ῥυσάδδω, 3. sing. a. ejusd. in imper.
Ῥυσὴ, ῆς, ἡ, rugarum sulcus; (2) senectus. A ῥυσὸς.
Ῥύσθ, perf. inf. pass. *Ion.* pro ἐῤῥύσθαι, a ῥύομαι.
Ῥυσὶδω, a. 1. conjunct. pass.
Ῥυσιάζω, f. άσω, pignoris loco capio. Ἀλλ' ἐμὲ, καὶ ῥυσιάζω, Eur. Ion. 525. Ῥυσιάζομαι λόγῳ, ib 1449. opprimor sermone, i. e. verbis tamquam pignore me tibi devincire studes. A ῥύομαι.
Ῥυσίαμος, ὁ ἡ ὴ, *Epith.* Dei tutelaris qui aliquo loco colitur, & propterea eum tuetur.
Ῥυσιδίφρος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui trahendo currum regit. Ex ῥύω, & δίφρος.
Ῥύσιμον, ου, τὸ, ruta. A ῥύω, quod a Venenis ῥύεται, i. e. *liberat.*
Ῥύσιον, ου, τὸ, quod pro alicujus liberatione datur; unde & donum, quod Dis debatur pro restituta valetudine aut confervata salute; (2) quod loco ejus, quod aut debetur nobis, aut ereptum est, vel retinetur, vel aufertur, ut pignora quæ capiuntur, ut præda; quæ in hostico agitur, *Ern.* Hom. Il. 11, 673. A ῥύω.
Ῥύσιος, ία, ιον, liberatorius. Ab eod.
Ῥυσιπονος, ου, ὁ ἡ ὴ, a labore liberans, laboris molestiam sublevans. Ex ῥύω.
Ῥυσιπτόλις, & ῥυσίπτολις, ιος, ὁ ἡ ὶ, urbem seu civitatem servans, custodiens, seu liberans.
Ῥύσις, ιος, ἡ, liberatio, redemptio. A ῥύομαι.
Ῥύσις, ιος, ἡ, fluor, fluxus. A ῥύω, *fluo.*
Ῥύσκω, f. ῥύσκομαι, tueor, e periculo conservo. Ὅστις μὶν αὐτῷ.. Ῥύσκει, Il. 24, 730. A ῥύομαι.
Ῥυσμὸς, οῦ, ὁ, rerum series, tractus. A ῥύω.
Ῥυσὸω, ῶ, fut. ώσω, rugo, corrugo. A
Ῥυσὸς, ὴ, ὸν, rugosus. A ῥύω.
Ῥυσταίνω, rugo, corrugo. Ῥυσταίνται ἄλκα, Nic. Al. 78. A ῥυσὸς.
Ῥυσσελίος, ία, ίον, rugosus. Ab eod.
Ῥυσσόκαρπος, ου, ὁ ἡ ὴ, rugosum fructum ferens; (2) qui rugosus est surculis. Ex ῥυσὸς, & καρπὸς.
Ῥυσσὸς, ὴ, ὸν, idem quod ῥυσὸς.
Ῥυσσότης, ητος, ἡ, rugositas. A ῥυσσὸς.
Ῥυσσόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ῥυσὸω.
Ῥυσσώδης, ες, idem quod ῥυσὸς.
Ῥύσσαγμα, ατος, τὸ, violenta tractio; (2) vis mulieri illata, compressio, A
Ῥυσσάζω, fut. ξω, trahendo rapto, traho; ῥύσσάζεσκον, trahebant, imperf. *Ion.* pro ἐῤῥυσσάζοντο, Il. 24, 755. Ῥυσσάζοντες δμῳὰς, Odyss. 319. A ῥύω. Hinc
Ῥυσσμὸς, οῦ, ὁ, tractio violenta.
Ῥύστης, ου, ὁ, liberator, Gl. V. A ῥύω.

Ῥυτά, ῆς, τά, habena, frænum, quo equus trahitur. Ab eod.

Ῥυτᾱγωγός, ἐως, ὁ, lorum, quod fræno inseritur, & quo equus ducitur, habena. Ex ῥυτὰ & ἀγωγός, *ductor*.

Ῥύτη, ης, ἡ, iuta, Nic. Al. 306. A Ἰρύω.

Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, retinaculum, habena; (2) custos. Ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν, Hom. Il. 16, 475. Plut. in Timol. cap. 19. Ab eodem.

Ῥυτιδόφλοιος, ος, ὁ ἡ, corticem rugosum habens, ipse cortex rugosus. Ex ῥυτὶς, & φλοιός.

Ῥυτιδόω, ῶ, f. ώσω, corrugo, in rugas contraho; ἐῤῥυτιδωμένος, e rugatus, rugosus, p. pass. part. Ἰλὺς ὕδατι ἐῤῥυτιδωμένος, Luc. A ῥυτὶς.

Ῥυτιδώδης, ες, ὁ ἡ, rugosus. Ab eod.

Ῥυτίδωμα, τό, corrugatio.

Ῥυτίδωσις, εως, ἡ, idem. A ῥυτιδόω.

Ῥυτιόω, rugo, Gl. V. A ῥυτὶς.

Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. A ῥύω, traho.

Ῥύτο, 3. sing. pluq. ind. pass. *Ion.* pro ἐῤῥύητο, vel 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐῤῥύσατο, a ῥύομαι.

Ῥυτὸν, ῦ, τό, poculi genus, rhytum. Ab eodem, quod potus ex eo velut trahendo bibitur.

Ῥυτὸς, ὴ, όν, tractus; (2) fluxus, fluxus. A ῥύω, vel *trahe*.

Ῥύτρον τό, idem quod ἔρυσις.

Ῥύτωρ, ορος, ὁ, tractor; (2) custos, servator, adjutor. A ῥύω, *traho*, vel *custodio*.

Ῥύψις, εως, ἡ, purgatio, abstersio. A ῥύπτω.

Ῥύω, fluo, Gl. V. a 2. pass. ἐῤῥύην, fluxi; part. ῥυείς, inf. ῥυῆναι. Hinc

Ῥυώδης, ες, fluidus, humidus.

Ῥωὶ, ὁς, ἡ, pro ῥινὶ.

Ῥωϊνάτηρ, ερος, ὁ ἡ, qui vix literam ῥῶ pronunciare potest. A ῥώ.

Ῥωγάς, άδος, ἡ, fissus, fractus, ruptus. Ῥωγαλέης ζωύτοιο πολυτλήτα λειψανα χρώς, Nonn. P. 6, 13. A Ἰρήξ. Unde

Ῥωγάς, άδος, ἡ, locus, fractus, rimosus; (2) saxum hians, rupes; (3) rima terræ.

Ῥωγὴ, ῆς, ἡ, fissura. Ab eod.

Ῥωγμάτιας, ου, ὁ, qui in rupturis habitat, idem quod ῥηγματίας.

Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, rima; (2) diruptio calvariæ superficiaria. A ῥήξ.

Ῥωγμὸς, ὁ, ὸν, idem & ab eod.

Ῥ Ω Θ Ω Ν, ονος, ὁ, nares, nasus, Nic. 213.

Ῥῶμα, ατος, τό, vis, impetus. A Ἰρωννύω.

Ῥωμαΐζω, f. ίσω, Romanis faveo. A

Ῥωμαϊκὸς, ὴ, όν, Romanus; Latinus.

Ῥωμαῖος, αία, αῖον, idem. A Ἰρώμη.

Ῥωμαῖς, ίδος, ἡ, Romana.

Ῥωμαϊστὶ, Adv. Romane, Latine.

Ῥωμαλέος, έη, έον, robore præditus, robustus. Προέβαινε δὲ τοξεύειν τὰ ῥωμαλέα, Alciphr. 3, 41. A Ἰρωμὴ. Hinc

Ῥωμαλεότης, ητος, ἡ, robur, virilitas.

Ῥωμαλεύω, robustum reddo, firmo; ῥωμαλεύομαι, robur & vires acquiro. A

Ῥώμη, ης, ἡ, robur, vis, vires.

Ῥώμη, ης, ἡ, Roma.

Ῥ Ω Ν Ν Υ Ω, vel ῥώννυμι, f. ῥώσω, confirmo, roboro. Hinc ῥώννυμαι, corroboror; reficior, recreor, valeo; ἔῤῥωμαι, perf. valeo, prosperis valetudine fruor; ἐῤῥώσο, vale; imp. rat. pl. ἐῤῥώμεθα, part. corroboratus, communitus, confirmatus animo, qui animo est fixo, robustus, valens, validus; & ἐῤῥωμένως, *Adv.* robuste, firmiter, vehementer, fortiter, forti animo, valenti & forti corpore. Ῥῶσαι τὸ Ζῆμα διαγινώσκῃς, Plut. τὸς φίλοις. id.

Ῥώοντο, 3. pl. imp. ind. pass. *Ion.* pro ἐῤῥώοντο, a ῥώω.

Ῥωξ, ῥωγὸς, ἡ, vel etiam ὁ, fissura; (2) scala; (3) acinus, granum, bacca; (4) phalangium quoddam ab acini similitudine, Nic. Th. 716. A Ἰρηγνύω.

Ῥώομαι, agitor, ruo. Hinc ῥώοντ', imperf. pro ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, Il. 11, 50.

Ῥαπὰς, άδος, ἡ, planta quædam flexilis. A ῥάπτω.

Ῥᾰπτεῖν, vilia scruta vendere. A Ἰρᾶπος.

Ῥᾰπτίον, ου, τό, locus virgultis plenus; ῥαπτία, virgulta. A Ἰράπτω.

Ῥαπίζω, miscellaneam condituram facio, confundo; (2) indocte & stolide aliquid facio. A Ἰρᾶπτος.

Ῥαπτὸς, ὴ, όν, vilis & parvi pretii. Ab eodem.

Ῥᾶπτον, ου, τό, molle virgultum. Ab eod.

Ῥᾰτοπερπιρρηθρος, ου, ὁ, totalis & vanus homo. A

Ῥᾰτοτερτερὸς, ut ῥητοπερπερὴ φρένσις, fut his & similis locutio, R.

Ῥαπτοπώλης, ου, vilis & minutas variasque picturas vendo. A

Ῥαπτοπώλης, ου, ὁ ἡ, ὴ, scrutarius seu rerum minutarum venditor.

Ῥᾶπτος, ου, ὁ, & ῥᾶπτον, ου, τό, mixtæ parvi pretii; (2) farcina omnigena, fasciculus varii. Hique nullius momenti rebus colligatus. A ῥάπτω.

Ῥᾰσ, ῥᾰ, ῥᾰ, τὸ, hemens. A ῥάσσω.

Ῥάσῃ, 3. f. f. 1. ind. act. v. ῥήσω.

Ῥαστὸς, ὴ, όν, 1. part. pass.

Ῥαστὸς, ὴ, όν, firmatus, robur, vires, Philochimates, fanitor, valetudo; (2) corroboratus, confirmatus. A ῥώννυμι.

Ῥαστὸς, ὴ, όν, vehemens. Ab eod.

Ῥαστώνη, ης, ἡ, impetus, petulantia; (2) ad robur firmum valens. Ab eod.

Ῥαστωνὸς, ὴ, όν, vehemens; (2) corroborans, corroborandi vim habens. Ab eod.

Ῥατίζω, literam ῥ nimis repeto. A ῥᾶ.

Ῥ. ατίζω, idem & ab eod. Hinc

Ῥατταλισμὸς, ὁ, frequens literæ ῥ repetitio.

Ῥαχμὴ, ῆς, ἡ, idem quod

Ῥαχὼς, ὼ, ὁ, scissura, fissura, rima, hiatus. A ῥήσσω. Ῥαχμὸς ἰὼν ῥαίης, Hom. Il. 23, 420.

Ῥ Ω Ω, ῶ, robore, sed pro eo usurpatur ῥώννυμι, vel ῥωννύω, ῥώομαι, agitor. Hinc ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, Il. 11, 50.

Σ.

Σ, Sive ut majusculum rectius pingitur, C, decima octava literæ, Σίγμα, ab Hebr. Samech; (2) nota numeralis valens *ducenta*, & cum virgula horne apposita σ, *ducenta mille*.

Σι, nom. plur. n. g. a σὸς, *tuus*.

Σαβάζια, Orchani, bacchantes mitrati σαβάζοι clam. indo; (2) motu indecoro persultio.

Σαβάζιος, ου, ὁ, Sabazius, cognomen Bacchi. A σαβάζω.

Σαβακτὴ, ῆ, νί, Dionysiacæ, Thyadum modo bacchantes. A σαβάζω.

Σαβαὸς, ὰ, όν, turulentus, rancidus, cariosus, H. R.

Σαβαχθὲς, *Adv.* acerbe, aspere, asperiter, Hes.

Σ Α Β Α Ν Ο Ν, ου, τό, sabanum, pannus vel linteum asperum, sacculus bellicus, spirum.

Σαβαοσυνες, ὦν, ὁ, celebratio bacchantium. A σαβάζω.

Σαβαὼθ, exercitus. Vox Hebr. צבאות.

Σαββατίζω, septimum sequimur, ferior, sabbatum more Judæorum faveo. A σαββατον. Hinc

Σαββατισμὸς, ὁ, ἡ, sabbatismus, quies.

Σ Α Β Β Α Τ Ο Ν, ου, τό, septimus quisque dies quieti ob omnibus operibus destinatus; (2) hebdomas; festum Judæorum quodvis; (3) quies. Vox Hebr. Gl. Vet. σαββατον, sabbata.

Σαββαθὸ, idem quod σαβαὼθ.

Σαβεῖοι, ων, οἱ, Baccho initiati; Bacchi sacerdotes; item loca Baccho consecrata.

Σ Α Β Ο Ι, vox bacchantium, quam voci, εὐοῖ fere subjungebant.

Σαγάπηνον, το, herba succi, similis ferulæ.

Σ Α Γ Α Ρ Ι Σ, εως, ἡ, bipennis sive ensis Amazonicus, (2) gladius Persicus; (3) scurra.

Σαγη, ης, ἡ, id, quod asinis seu mulis inferunt, ut tegmen, clitella, &c. (2) vestis militaris, vel quivis habitus externus, Æschyl. Coeph. 558 A σάττω.

Σαγηνία, ας, ἡ, inclusio in sagena, verriculatio, everriculatio, piscatus. A σαγηνεύω.

Σαγηνεὺς, έως, ὁ, qui sagena utitur, verriculator, piscator. A σαγήνη.

Σαγηνευτὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Σαγηνωλαὶ, ῶν, ὁ, idem.

Σαγήνωσις, εως, ἡ, idem.

Σαγήνωσ', fagena include, vel ἐσσαγήνωσε injectio, verriculo piscor. Οἷς ἀτασθαλίῃ ὁ σατὴρ ἐσαγήνωσε, Pl. Com. A

Σαγήνων, ου, ἡ, fagena, verriculum, genus retis; fcatem. A σάττω.

Σαγηνώσκλος ου, ὁ ἡ, ὴ, fagenam jaciens, piscator. Ex σαγήνη, & βάλλω.

Σαγηνωτὸς, ὴ, όν, fagenæ alligatus. Ex σαγήνη, & ἀείρω, ἀνω.

Σαγηφόρος, ου, fagum fero. Ex σαγὴ, & φέρω.

Σάγιον, ου, τό, locus, Gl. V. A σαγὴ.

Σαγὴνη, ης, ἡ, idem quod σαγὴνη, sagena, verriculum, (2) congeries lapidum, acervus; (3) tecta scuri & aliorum animorum. A σαγὴνη. Hinc

Σαγήνια, sol. ἱππ ζύγια, lamenta, quibus lignum asinis clitellæ ponunt.

Σαγήνιος, ος, ὁ, ὴ, lorum.

Σ Α Γ Ο Σ, ου, ὁ, lagena.

Σ Α Θ Ε Ι Ρ Ι Ο Ν, ου, τό, animal quadrupes exmal vermiculosum.

Σ Α Θ Η, ης, ἡ, membrum virile.

Σαθρὸς, ρὰ, ρὸν, putris, fluxilis, marcidus, vetus, debilis, fragilis, quassi, fatiscens, fatuus, vano dicto occulto tumens, & ut restit. vitium ipsum. A σήθω.

Σαθρότης, ητος, ἡ, debilitas, infirmitas; fragilitas, Gl. V. A σαθρὸς.

Σαθρόω, ῶ, f. ώσω, mucidum reddo, debilito, quasso, Gl. Vet. σαθρῶμα, quassa; mucesco; σεσαθρωμένος, quassatus, Gl. V. p. part. Ab eod. Hinc

Σάθρωμα, ατος, τὸ, labes, ruina, vitium.

Σαθρὼδης, Adv. debilitas, &c. A σαθρὸς.

Σαὶ, ὴ, αὶ, ὰ, idem quod σὸς; (2) heri venatus.

Σαινοβαρὴς, ὴ, ὁ ἡ, ὴ, dorso ablandiens. Ex σαίνω, & βαρὺς.

Σαιόντι, 3. plur. pras. ind. act. *Dor.* pro σαίνουσι.

Σαιπηρὸς, ἰδος, ἡ, idem quod

Σαιπὴρ, ῆρος, ὁ ἡ, ὴ, ablandiens cauda. Ex σαίνω, & πρὰ, *cauda*.

Σ Ἀ Ἰ Ρ Ω, fut. σαρῶ, lupis purgo, verro; (2) emo. Hinc σίσαρα, more sum hianti & aperto, p. med. Σαίρειν τε δᾶμα, κηρίσιν τ' ἐφεῖσαν, Eur. Hec. 369. σῆρας, id. Cyc. 29. νᾶὸν, id. Ion. 832.

Σάκανδρος, ου, ὁ, pudendum muliebre, Arist. Lys. 810. Ex σάκος, *flabellum*, & ἀνὴρ.

Σακεσπάλος, ου, ὁ ἡ, scuti vibrator. Ex σάκος, & σπάλλω, *vibro*.

Σακεσφόρος, ου, ὁ ἡ, scutum ferens, scutifer. Ex σάκος, & φέρω.

Σακίτην, acc. sing. *Dor.* pro σηκίτην.

Σακκαλίζω, f. ίσω, idem quod

Σακκίον, per sacrum transmittit, Colo. A σάκκος.
Σακκίζω, f. ίσω, idem & ab eod.
Σάκκιον, υ, τό, sacculus, Dim. ab eodem.
Σακκοπλόκος, ὁ, ὁ, saccarius, Gl. V. qui saccos texit. Ex σάκκος, & πλέκω, necto.
ΣΑ'ΚΚΟΣ, υ, ὁ, saccus; (2) cilicium; (3) colum, & linteo ad percolandum vinum.
Σακκοφορία, ᾶ, saccum fero, cilicio sum indutus.
Σακκοφορία, ας, ἡ, sacci gestatio. A
Σακκοφόρος, υ, ὁ ἡ ἡ, saccum ferens, Suic. Ex σάκκος, & φέρω.
Σάκος, ους, τό, clypeus, scutum, Gl. Vet. (2) saccus, antiqua & vera scriptura.
Σάκλας, υ, ὁ, saccus. A σάκλα.
Σακλη, ῆρος, ὁ, idem & ab eod. Unde
Σάκλωρ, ορος, ὁ, onerans, implens.
ΣΑ'ΚΧΑΡ, αρος, το, saccharum.
Σάκχαρι, idem.
Σάκχαρον, υ, τό, saccharum, Gl. V.
Σακχυφάντης, υ, ὁ, saccorum contextor. Ex σάκκος, & ὑφάντης, textor.
Σάκ[illegible]νιδ. Σάκκημα.
Σαλαγέω, quatio, strepo, turbo. A
Σαλάγη, clamor, Hes.
ΣΑΛΑ'ΓΕΙΝ, stuprare.
Σαλαίζειν, lamentari. A σάλω.
ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, pauper opulentiam simulans, jactabundus. Hinc
Σαλακωνεία, vel σαλακωνία, ας, ἡ, simulatio divitiarum in paupertate; (2) peccatorum professio illegitima & superflua; (3) mollities, delicia.
Σαλακωνεύω, f. εύσω, opes jacto in paupertate; (2) sumptus facio, ubi non decet; (3) delicias facio, mollitie diffluo.
Σαλακωνίζω, delicias facio. A σαλάκων.
ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, salamandra, animal lacertæ figura. Hinc
Σαλαμάνδρειος, ος, ὁ ἡ ἡ, salamandreus, ad salamandram pertinens.
ΣΑΛΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, fenestra, Hes.
ΣΑΛΑΣΣΩ, vel σαλάττω, f. ξω, moveo, concutio, ut modium; (2) tripleo largiter, ut diffluat. Κισσοκόμη Βρομίῳ σάτυρον σασαλαγμῷσιν οἴνῳ Ἀμπελουργὸς ἀνὴρ ἄνθετο . ναγορης, Macedon. epigrammi. l. 6.
Σαλδάω, ῶ, idem.
Σαλδυθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. v.
Σαλεύω, idem; (2) labefacto, moveo; (3) dicitur & neutraliter, ut bello, periculo jactari, in periculo esse, σαλεύειν ἐπὶ πολέμου, ἐν ἐχάτοις. Gl. Vet. Ph. Σαλεύει πᾶν τριακοντόρυια πόλιν, Lyc. 475. Σαλεύῃ πόλις, Eur. Rhes. 248 A σάλος. Hinc
Σάλευμα, τό, idem quod σάλος.
Σαλμών, ὁ, Salmo; nomen viri Hebr. ἀκλιτος, Poëtica.
ΣΑ'ΛΟΣ, υ, ὁ, salum, multis otia; (2) jactatio ejus, qui navigat, fluctuatio.
ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, pilcis quidam, qui Latinis etiam Salpa dicitur.
Σαλπιγκλαγλυτηνίδαι, qui tuba, hasta, barbaque formidabiles sunt. Vox comica, Ar. Ran. 183. Ex σάλπιγξ, λόγχη, & ὤτειον.
Σαλπιγκάω, f. tuba cano, buccino. Ἀμφὶ δ' σάλπιγξιν μέγας ὄρνυτο, Il. 21, 388. A σάλπιγξ. Hinc
Σαλπιγκλής, οῦ, ὁ, buccinator, tubicen, Gl. V. liticen; σαλπιγκλαὶ, tubicinæ, Ph.
ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, tuba, buccina, Gl. Vet. & Ituus; classicum; avis quædam; piscis quidam. Ἴσχε σάλπιγξ, Hom. Il. 18, 219. Hinc
Σαλπίζω, f. ίσω, tuba cano, buccino. Καὶ ὁ ἰδδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, Apoc. 11, 15.
Σαλπιστρέα. sing. a. 1. conj. act. v. σαλπίζω.
Σάλπισμα, ατος, τό, tubæ sonus, tubæ clangor. A σαλπίζω.
Σαλπιστὴς, οῦ, ὁ, tubicen, tuba canens; σαλπισταὶ, classicarii, Ph. Ab eod.
Σαμαινα, ης, ἡ, navigii genus bireme, Τὸ πρῶρος μὲν τὸ σίμωμα, κοιλατέρα δὲ ἡ γαστροειδὴς, Plut. in Pericl. cap. 26.
Σαμαίνεται, 3. f. præs. ind. pass. Dor. pro σημαίνεται, à σημαίνω.
Σαμάρεια, ας, ἡ, Samaria; nomen urbis, montis, & regionis. Vox Hebr. Hinc
Σαμαρείτης, ου, ὁ, Samaritanus.
Σαμαρῖτις, ιδος, ἡ, Samaritana. A præc.
Σάμβαλα, calceamenta, ut σάνδαλον, Hes.
ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, vel Σαμβύκης, υ, ὁ, sambuca, instrumentum musicum; (2) machina oppugnandis urbibus idonea, vid. Polyb. lib. 8. & Appian. B. Mithridat. Plut. in Marcell. cap. 15.
Σαμβυκιστὴς, οῦ, ὁ, sambucista, qui ludit sambuca; quasi a σαμβυκίζω. Hinc
Παμβυκίστρια, ας, ἡ, quæ ludit sambuca. Οἰκίαι χρυσοκεντοῦσαι ἢ σαμβυκιστρίαις ὀπισθοβόμβοις, Plut. in Anton. cap. 9.
Σαμος, locus celsior, ap. Vit. Gr. auctore Strab.
Σαμφόρας, υ, ὁ, literam σὰν vel σῖγμα, armo inuitam ferens. Ex σὰν, & φέρω.
Σαμψυχίζω, f. ίσω, sampsuchi odorem habeo
Σαμψυχινος, ίνη, ινον, samsuchinus, e sampsucho confectus. A
ΣΑ'ΜΨΥΧΟΝ, υ, τό, sampsuchum, herba, Plin. l. 21. §. 35. cap. 11. Angl. Majoram.
Σὰν, το, litera σῖγμα apud Dores.
ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, υ, τό, sandalium, Gl. V. solea.
Σανδάλισκος, ὁ, idem, Dim.
Σανδαλοθήκη, ἡ, sandaliorum repositorium.
Σάνδαλον, υ, τό, sandalium.
ΣΑΝΔΑΡΑ'ΚΗ, ης, ἡ, cibus quidam aporr.
ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, sandaracha, gummi sive succus concretus terrestque. Hinc
Σανδαραχίζων, sandaracham colore imitor.
Σανδαράχινος, ίνη, ινον, sandarachinus, e sandaracha confectus, sandaracham referens.
ΣΑ'ΝΔΥΞ, υκος, ἡ, cerussa rufa & usta, sandyx.
Σανίδιον, υ, τό, tabella, tabulæ, catalogus. Dim. a σανὶς. Unde
Σανιδόω, tabulo, contabulo, tabulis tego, Gl. V. contigno, quasso, tabulo.
Σανιδώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, tabulæ seu asseri similis; (2) cui scapulæ instar alarum protuberant. Ab eod.
Σανίδωμα, ατος, τό, tabulatum, pulpitum, Ph. laqueare, Gl. V. Α σανιδόω. Unde
Σανιδωτὸς, ὴ, όν, tabulatus, contabulatus.
ΣΑΝΙ'Σ, ιδος, ἡ, tabula, asser, tabula, cui maleficos aligabant. Hinc σανίδες, tabulæ, quibus leges & similia inscribebantur; σανίδιες, tabulæ, Ph. assires, Gl. Vet. item, catalogus.
ΣΑ'ΝΝΑΣ, vel σάννος, υ, ὁ, stultus, fatuus.
ΣΑΝΝΙ'ΟΝ, υ, τό, penis, cauda, hasta.
ΣΑ'ΝΤΑΛΟΝ, santalum, arbor.
Σᾶι, 3. f. præs. opt. act. v. σάω.
Σάος, υ, ὁ, salvus, incolumis, sospes, ut σῶος.
Σαοσίμβροτος, ου, ὁ ἡ ἡ, homines servans. Ex σάος, & βροτὸς.
Σαοφροσύνη, ης, ἡ, temperantia. Ab eod.
Σάοφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui mens est sana, temperans, prudens, Hom. Il. 21, 462. Ex σάος, & φρὴν.
Σάσω, ῶ, f. ώσω, servo, salvo; ες Ἄιδην, a. 1. servavit. Ὄφρα σε μᾶλλον ἐγὼ σάωσω, Il. 21, ult. Ἢ Σπερχειὸν, ἢ σαωθῆτον, ib. 17, 228. A σάος.
Σαπίσης, gen sing. a. 2. part. pass. v. σάπω.
ΣΑΠΕ'ΡΔΗΣ, ους, ὁ, i perdix, pisces.
Σαπρία, ας, ἡ, putredo, marcedo. A σαπρὸς.
Σαπριας, υ, ὁ, ut οἶνος σαπριας, vinum herbis in eo putrescentibus seu marcescentibus conditum. Ab eod.
Σαπρίζω, f. ίσω, putreo, marceo; (2) putridum oleo. Ab eod.
Σαπρόκνημος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui marcidæ sive putridæ sunt tibiæ, Arist. Ex σαπρὸς, & κνήμη, tibia.
Σαπρὸς, ὰ, όν, putris, marcidus, putridus, Gl. V. (2) fœdus, obscenus; (3) nugatorius, nugax, nullius pretii; (4) obscenus, cacus. Ph. Πᾶν ὃ μὴ τοῦ ἰδίου χρόνου ὠφελοῦ σαπρὸν λέγομεν, Chrysost. hom. in epistol. ad Timoth. A σήπω.
Σαπρότης, ητος, ἡ, putredo, rancor, Gl. V. nugacitas, Ph. A σαπρὸς.
Σαπφείρα, ας, ἡ, Sapphira; nomen mulieris.
ΣΑ'ΠΦΕΙΡΟΣ, υ, ἡ, Sapphirus, gemma.
Σαπφικὸς, ὴ, όν, Sapphicus. A Σαπφὼ.
Σάπων, ωνος, ὁ, sapo, Gl. V. σάπωνος, saponem, Gl. V.
Σαπῶν, a. 2. part. act. verbi σήπω.
ΣΑΡΑ'ΒΑΡΑ, ων, τα, Sarabara, tibialia Persica.
ΣΑ'ΡΑΒΟΣ, υ, ὁ, pudendum muliebre. Suid. Hes.
Σάραπος, ὁ ἡ ἡ, qui magnis est pedibus & eos velut trahit. Ex σείρω, & ἄπους.
Σαράπης, ολος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex illo.
ΣΑΡΓΑ'ΝΗ, ης, ἡ, sporta, cista; (2) cunculum.
ΣΑ'ΡΓΟΣ, υ, vel σαργὸς, οῦ, ὁ, sargus, piscis quidam, Gl. Vet. sargulus dicitur & σαργίων.
Σαρδάζειν, Sardonium, scil. risum ridere. A Σαρδὼ.
Σαρδάνιον, μειδιᾶσι δὲ θυμῷ Σαρδάνιον, Hom. Odyss. 20, 303. v. Σαρδόνιος.
Σάρδεις, ων, οἱ, Sardes, urbs Lydiæ principe.
Σάρδιος, vel σάρδιος, υ, ὁ, scil. λίθος, Sardius, gemma. A Σαρδὼ.
Σάρδιον, υ, τό, lapis Sardius. Ab eod.
Σάρδιος, υ, ο, vide Σάρδιος.
Σαρδόνιος, υ, ὁ, Sardonius. Hinc γέλως Σαρδόνιος, Sardous risus, i. e. amarulentus, insanus, fictus, hominem enecans ab herbis sardois, ap. Virg. A Σαρδὼ.
Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, Sardonyx, gemma. Ex Σάρδιος, & ὄνυξ. unguis, quod colore suo unguem humanum referat.
ΣΑΡΔΩ', όος, vel Σαρδὼ, οῦς, ἡ, Sardinia. insula.
Σαρδωνίζω, idem quod σαρδάζω.
Σαρδωνικὸς, ὴ, όν, idem quod Σαρδόνιος. A Σαρδὼ.
Σαρδώνιος, ία, ιον, vel Σαρδόνιος, υ, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.
Σαρδώνυς, υχος, ὁ, idem & ab eod.
Σαρεῖ, 3. f. 1. ind. act. verbi σαίρω.
ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, sarissa, hasta Macedonica.
Σαρισσοφόρος, υ, ὁ ἡ ἡ, sarissam ferens. Ex σάρισσα, & φέρω.
Σαρκάζω, f. άσω, carnes detracho; (2) dilacero rictu irrideo. Οὐδ' ὅτε Μυσοὶς ἠρῶσ' ὄδοὺς, ἑλκυσι δ' ὄμως, γλιχόμενα σαρκάζοντες, ὥσπερ κυνίδια, Anth. Pace. 480. Σαρκάζουσι τὰ ἀμφίβυστα τῆς ὠσφύος, Hipp. A σάρξ. Hinc
Σαρκασμὸς, ὁ, irrisio amarulenta, hostilis irrisio super jam mortuo, aut morituro.
Σαρκαστικὸς, ὴ, όν, sarcasticus; (2) qui Sarcasmis uti solet. Ab eod.
Σαρκαστικῶς, ἀδν. sarcastice, amarulenta irrisione.
Σαρκίδιον, υ, τό, carunculà, Dim. A σάρξ.
Σαρκίζω, f. ίσω, carnes carpo, carnes vello, detracho. A σάρξ.
Σαρκικὸς, ὴ, όν, carnalis, carneus, corporeus. In S. S. 1) imperfectus, debilis, imbecillus; 2) corruptus, pravus, impius. Ab eod.
Σαρκικῶς, Adv. carnaliter.
Σάρκινος, ίνη, ινον, carne constans, carneus; carnalis, Gl. V. A σάρξ. Unde
Σαρκίον, υ, τό, carunculà; (2) per contemtum de corpore humano.
Σαρκιοφάγος, υ, ὁ ἡ ἡ, carnivorus, Ph. carnifex. Ex σάρξ, & φάγω, edax.
Σαρκογενὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, a carne natus seu profectus. Ex σάρξ, & γένομαι.
Σαρκοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, carni sim lis, carnis figuram habens. Σαρκοειδέστερον τῆς καρδίας ὑπάρχει τὸ κάλλος, Arct. Ex σάρξ, & εἶδος.

Σαρκοθλάσματα, ων, τὰ, carnis contusiones.
Σαρκαλίη, ης, ἡ, carnosus ramex, quum caro inter tunicas extrorsit; genus hermiæ. Ex σάρξ, & κήλη.
Σαρκοπύλλα, ης, ἡ, carnis gluten, lacryma arboris Perficæ. Ex σάρξ, & κόλλα.
Σαρκολάβις, ίδ@, ἡ, ἡ, vel σαρκολάβος, ου, ὁ, q. d. carnis prehensor, forceps ad particulas carnis prehendendas, instrumentum chirurgicum. Ex σαρξ, & λαμβάνω.
Σαρκολάτρης, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui carnem colit & adorat, Suic. Ex σαρξ, & λάτρις.
Σαρκολιπὴς, ἐ@, ὁ ἡ, ὲ, quem caro reliquit, carne nudatus, extenuatus, macer, exilis. Ex σάρξ, & λείπω.
Σαρκοπαγὴς, ἐ@, ὁ ἡ, ὲ, carne concretus, Suic. Ex σαρξ, & πήγνυμι.
Σαρκοποιέω, carnem facio; *In pass.* caro fio, homo fio. Ex σαρξ, & ποιέω.
Σαρκοποιὸς, όν, carnem efficiens, gignens, alens.
Σαρκώτιον, τὸ, pus carnosum, velut cum pulmones purulenti fiunt & exspuuntur.
Σαρκωτώτερος, ες, idem, & ex iud.
Σαρκόῤῥιζ@, ος, ὁ ἡ, ὸν, carnosum radicem habens, Suic. Ex σάρξ, & ῥίζα.
Σαρκοχίζω, carnem concindo.
Σιτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, carnem alo, cutem belle curo. Ex σάρξ, & τρέφω.
Σαρκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, carnem edo, carne vescor, Gl. Vet. σαρκοφαγῶ, excarnifico.
Σαρκοφαγία, ας, ἡ, carnium esus. A
Σαρκοφάγ@, ος, ὁ ἡ, ὸν, carnivorus, carne vescens, sarcophagus, arca mortuorum. Ex σάρξ, & φάγ@.
Σαρκοφυὴς, ὲς, carne tectus, f. vestitus, ut corpus hominis. A φύομαι.
Σαρκοφθόρ@, όν, homines perimens. A φθείρω.
Σαρκοφορέω, ῶ, carnem gesto, Suic. A
Σαρκοφόρ@, ος, ὁ ἡ, ὸν, carnem gestans, carne vestitus. Ex σάρξ, & φέρω.
Σαρκοχέω, carnem extendo, produco. A χέω. Hinc
Σαρκοχυσία, ἡ, carnis extensio.
Σπαρκόφυλλ@, ος, ὁ ἡ, ὸν, folia carnosa habens. Ex σάρξ, & φύλλον.
Σαρκόω, ῶ, f. ώσω, carneum reddo, incarno; (2) corpulentum reddo. A σάρξ.
Σαρκώδης, ες@, ὁ ἡ, ες, carnosus, Gl. V. carneus. Ab eod.
Σάρκωμα, ατ@, τὸ, q. d. carnositas, carnis præter naturam incrementum; (2) carnis incrementum in naribus, Gl. V. pulpamentum. A σαρκόω.
Σάρκωσις, εως, ἡ, carnis generatio, excrescentia carnis. Ab eod.
Σαρκωτικὸς, ὴ, όν, carnem restituendi vim habens. Ab eod.
Σάρμα, τὸ, hiatus. A σείρω.
ΣΑΡΞ, *Carnis*, ῆς, ἡ, caro, pulpa, Gl. Vet. σάρκες, pulpæ, Ph. (2) in S. S. homo, ejus imperfectio, imbecillitas, corruptio, &c. (3) lex Mosis, propter imbecillitatem in sanandis hominum vitiis.
Σαρὸν, & σάων, scopæ, verriculum. Ἀσβὸν πάντοιο κακὸν σαρὸν, Call. in Del. 225.
Σάρ@, ος, ὁ, vel σαρὶς, ῖδ, ὁ, idem; (2) homo nullius pretii. A σείρω.
Σαρόω, ῶ, fut. ώσω, verro, mundo; σεσαρωμένος@, scopis purgatus, p. pass. part. Σαροῦ τὴν οἰκίαν, Luc. 15, 8. Σεσαρωμένον, Matt. 12. 44. A σείρω.
ΣΑΡΟΣ, ου, ὁ, arca, domus lignea.
Σάρωθρον, ου, τὸ, scopæ. A σαρόω.
Σάρωμα, ατ@, τὸ, sordes, quisquiliæ verrendo collectæ. Ab eod.
Σαρων, ων@, ὁ, libidinosus, vel pudendum muliebre; item venatorium rete. Ist & Σάρων, nauticus deus.
Σαρωνίδες, ων, αἱ, Call. in Jov. 22. arbores cavæ; (2) quercus excavatæ, hiantes ob vetustatem; (3) quercus arbor.
Σάρωσις, εως, ἡ, ipsa actio verrendi. Sordes, quisquiliæ. Ab eod.
Σαρωτὴς, οῦ, ὁ, οἱ σαρωτῆ, scoparii, Gl. V.
Σᾶς, *tuas*, acc. plur. f. g. a σὸς, *tuus*.
Σάσω, sagino, Ph. vide σάττω.
Σατὰν, ὁ, & Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, Satan, Satanas, nomen principis Angelorum malorum, Hebr. ἀκλιτον. *Adversarius.*
Σατίνη, ἡ, plaustrum, vehiculum. A σάτλα.
Σάτινον, ου, τὸ. Ποιῆσαι σάτινα ἐκ ἅρματα χαλκᾶ, Hom. in Ven. 13. idem & ab eod.
Σάτον, ου, τὸ, mensura frumenti tertium partem ephæ continens, sesquimodius, Vox Syr.
Σατραπεία, ας, ἡ, Satrapia, præfectura; (2) provincia, cui præest satrapa.
Σατραπεύω, sum satrapa, sum præfectus provinciæ. Σατραπεῦσαι τ' ἄνω Φρυγίας, Plut. Καίσ. Aristot. A
ΣΑΤΡΑΠΗΣ, ου, ὁ, satrapa, præfectus provinciæ, proprie Persicæ. Vox Persica.
Σατραπικὸς, ὴ, όν, ad satrapam pertinens, satrapæ conveniens, Satrapicus. A pr.
ΣΑΤΤΩ futur. ξω, onero, onus impono; (2) refercio, constipo, impleo; σεσαγμέν@, fagmatus, Ph. p. pass. part. Σισαγμένα ἥμμαρ, Luc.
Σατυρία, ας, ἡ, genus esculenti ex herba.
Σατυρίας, ου, ὁ, morbus hominis facem ita imitantis, ut Satyro similis evadat.
Σατυριάσεις, εως, ἡ, pruritus venereus; priapismus. A Σάτυρ@. Unde
Σατυρίζω, f. ίσω, prurio ad Venerem instar Satyri; (2) Satyrica petulantia proscindo.
Σατυρικὸς, ὴ, όν, satyricus, Satyro convenions; (2) dicax, mordax, more Satyrorum.
Σατύριον, ου, τὸ, herba ad Venerem incitans.
Σατυρισκίδ@, ου, ὁ, parvus Satyrus, Dim.
Σατυρισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod σατυριάσις; (2) pruritus Veneris. A σατυρίζω. Unde
Σατυριστὴς, οῦ, ὁ, ludio, Ph. scenicus.
Σατυρογράφ@, ος, ὁ, satyrorum scriptor.
Σάτυρ@, ου, ὁ, *proprie* Simus; (2) Deus Bacchi comes; Satyrus, σάτυρος, Faunus, Gl. V. A σαῦρ, Etym.
Σατυρώδης, ες@, ὁ ἡ, ες, satyros seu satyrorum mores imitans; (2) hilarulus. A σάτυρ@.
ΣΑΥΚΟΣ, ὴ, όν, aridus, siccus.
Σαυλὰ, Adv. tarde. A σαυλὸς.
Σαυλόομαι, οῦμαι, delicor, luxu diffluo; (2) tripudio. Ἀοιδοῖς ἐπείτων σαυλούμενοι, Eur. Cyc. 40. A σαυλὸς.
Σαυλοπρωκτία, ᾶς, ceveo, lascive podicem moveo. Ex σαυλὸς, & πρωκτὸς.
ΣΑΥΛΟΣ, ὴ, όν, delicatus, mollis; (2) flaxus, levis, quietus, tardus.
Σαυμάζω, Gunio percutio, R. A σαυμὸν.
Σαυμὸν, ου, τὸ, Saunium, *jaculum genus.*
ΣΑΥΡΑ, vel σαύρα, ας, ἡ, lacerta, lacertus.
ΣΑΥΡΗ, ης, ἡ, flurtrum.
Σαυρὰ, ας, ἡ, jaculum, Gl. V. ubi editum *jaculus.*
Σαυρίδιον, τὸ, nasturtium, Hipp.
Σαυροειδὴς, ἐ@, ὁ ἡ, ὲς, lacertæ formam habens, Ex σαῦρα, & εἶδ@.
Σαῦρ@, ου, ὁ, lacertus, Gl. V.
Σαυρατὴρ, ῆρ@, ὁ, cuspis in imo hastæ ferro transversa, qua hasta appenditur, vel etiam ferrum, quo hasta stagi & solo infigi potest, Ph. culpa. A σαυρὸς.
Σαυσαρισμὸς, οῦ, ὁ, aridæ linguæ hærentis affectio; linguæ hæsitatio.
Σαυτὸς, ῆς, ὸν, Dorg. f. ῆ. *per Crasin.* pro σεαυτὸς, σ' ἑαυτὸν, *tui ipsius.*
Σάφ', *tui ipsius*, mediusinum genitivi antecedentis eodem modo formati.
Σάφα, *Adv.* certo, vere, manifeste, perspicue. A σαφὴς.
Σαφέστατα, *Adverb.* manifestissime, apertissime. A σαφιστατ@, *Superl.* a σαφὴς.
Σαφέστερον, *Adv.* manifestius, apertius.
Σαφεστέρως, *Adv.* idem & ab eod.
Σαφέω, manifesto, declaro, notum facio.
Σαφηνεία, ας, ἡ, perspicuitas, dilucida oratio, explanatio, Ph. distinctio.
Σαφηνίως, *Adv.* manifeste, aperte, perspicue, certo. A
Σαφηνὴς, ἐ@, ὁ ἡ, ὲς, perspicuus, clarus, certus. A σαφὴς. Hinc
Σαφηνίζω, f. ίσω, manifesto, declaro, notum facio; Ph. explano, exprimo, declaro, distinguo. Ὅντινα ἰσαφηνίζει μὴ τὸν κρατίστους σφῶν αὐτῶν, Xen. Cyr. 8, 28. Σαφηνίζειν ἢ οἷς ἥκιστον ἴτιμα, τοῦτο ἰδίᾳ αὐτῷ ἀγαθὸν εἶναι, ibid. Hinc
Σαφηνισμὸς, ὁ, perspicuitas, declaratio.
Σαφηνιστικὸς, ὴ, όν, declarandi vim habens; (2) *Subst.* declarator, explanator. A pr.
Σαφηνιστικῶς, ὴ, όν, perspicue declarans.
Σαφηνίω, fut. 1. indic. Att. pro σαφηνίσω, a σαφηνίζω.
Σαφηνῶς, *Adv.* manifeste, aperte, perspicue, dilucide.
ΣΑΦΗΣ, ἐ@, ὁ ἡ, ὲς, manifestus, apertus, perspicuus, certus, clarus, planus.
Σαφῶς, *Adv.* manifeste, perspicue, dilucide; Ph. evidenter, plane, aperte, palam, Gl. Vet. al. liquido, ad liquidum, deierte.
Σαχθήτιε, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi σάττω.
Σάω, idem quod σαόω.
Σάω, *servavit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *per Apoc.* pro ἐσάωσε, vel ἔσωσεν, eodem modo pro ἐσάωσε, 3. sing. imperf. ind. act. vel σῶσα, pro σάωζε, 2. sing. imper. act. verbi σαόω, *servo*, Hom. Il. 16, 364.
Σαόω, servo, sospito. A σάω.
Σαῶσα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐσάωσα.
Σαῶσαι, 2. f. f. 1. indic. act.
Σαωσίμβι, f. 1. indic. act. *Lac.* pro Σωσοῦσιν.
Σαώσιτον, 2. dual. f. 1. ind. act.
Σαώσομβι, *servabimus*, 1. pl. f. 1. ind. act.
Σαώτερ@, melius salvus, incolumis. A Σάος.
Σαωτὴρ, ῆρ@, ὁ, servator. A Σάω.
Σαωτυμάδων, gen. pl. part. præs. f. g. *Æol.* pro Σωννυμένων, a
ΣΒΕΝΝΥΜΙ, sive Σβεννύω, fut. Σβέσω, exstinguo, restinguo; (2) compesco, comprimo; Σβέσαν, exstingue, Gl. V. aor. 1. imper. act. ut Σβέννυμι, exstinguor; *metaphorice* etiam mentem, καὶ μὴ σβῆναι τὴν τλήδε πεῖραν ἐκτόσων, Soph. Aj. 1076. Αἱ λαμπάδες ἡμῶν Σβέννυνται, Matt. 25, 8.
Σβέσα, *exstinxi*, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσβεσα, a verbo cod. pro inus. Σβέω.
Σβέσις, εως, ἡ, exstinctio. A Σβέννυμι.
Σβέσσαι, a. 1. inf. act. *Poet.* pro Σβέσαι.
Σβέσω, *exstinguam*, f. 1. indic. act.
Σβέστηρ, ῆρ@, ος, exstinctor. Ab eod.
Σβεστήρι@, ος, ον, exstinctivus, exstinguendi vim habens; (2) aptus ad exstinguendum.
Σβετικὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.
Σβέννυμαι, f. ind. pass. v. Σβέννυμι.
Σβεύτου, tempta, *ipsum*, tenta, *eum*, Ph.
Σβεύω, σω, ἥ, tui ipsius. Ex Σέο, pro Σοῦ, & σεῖο, *ipsius.*
Σβέζομαι, f. σθήσομαι, colo, veneror, venior. Σεβασθήσονται ἐν ἐκπτώσει τῇ κλίσῃ, Rom. 1, 25. A Σέβω.
Σέβας τὸ, reverentia, veneratio, pudor, admiratio, stupor; (2) res sacra. Vox ἀκλιτ@, ab eod.
Σεβάσθησαι, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐσεβάσθησαν, a Σεβάζομαι. Unde
Σέβασις, εως ἡ, veneratio, adoratio.
Σέβασμα, ατ@, τὸ, veneratio, Ph. res sacra, signum Dei, Ph. Σεβασμάτα, sacra.
Σεβασμιόζω, veneror, pius sum.
Σεβάσμι@, ος, ὁ ἡ, ὸν, vel Σεβάσμι@, ία, ιον, venerabilis, colendus, augustus, Ph. A Σεβάζομαι. Hinc
Σεβασμιότης, ητ@, ἡ, sanctimonia, Gl. V.
Σεβασμίως, venerabiliter, Gl. V. Ab eod.
Σεβασμιώτατ@, colendus. Ab eod.
Σεβασμὸς, οῦ, ὁ, veneratio, adoratio, cultus; (2) religio & observantia. Ab eod.
Σεβάσσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐσεβάσατο, a Σεβάζομαι.
Σεβάζω, idem quod σεβάζομαι.
Σεβαστικῶς, cum magna veneratione, cum ἔχειν, colere.
Σεβαστὸς, ὴ, όν, veneratione & adoratione dignus, venerandus, adorandus; (2) augustus, Ph. cognomen imperatorum Romanorum, ut σεβαστὸν, imperatricum; σεβαστότατ@, augustissima, Philox. Ab eod.

Σεβασφόρος, ὁ ἡ ὁ, sacerdotes Cæsaris, ut flamines Augustales. A pr. & φέρω.

ΣΕΒΕΝΙΟΝ, ν, τὸ, palmæ involucrum, sive corticosum illud, quod in summa palmula enascitur.

• Σεβίζω, colo, veneror. Φιλτάτων θαλάμων χλιδαχον ἡ ζεβιζομὴν, Eur. Hipp. 545. Θεὸν τὰν ἀφανῆ λιτοῖς σεβίζειν, Soph. Oed. Col. 1551. A σέβω.

Σέβοιτι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro σέβουσι, a

ΣΕΒΩ, & σέβομαι, veneror, colo, adoro, observo, honoro; σεβόμαι, celor, pudet me, revereor. Κακὸς γὰρ ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσπότη, Eur. Hel. 732. Θεοὺς σεβεῖν ib. d. 1072. Ἐν ᾗ κέραι ζε Λυδὸν μέ, πλαε σέβουν, Arist. Nub. Coo. Ὑπὸ σέβη ξένον, πάσας ἱκετείας πάσας πελάτην, Soph. Phil. 1183.

Σεβύς, ύος, ὁ, patella, in qua aliquid movetur & fingitur; fartago. A σείω.

Σεγω, σειν, σιον, Locon. pro θεῖος.

Σέδ, σειδς, ὁ, sol, Suid.

ΣΕΙΡΑ, ᾶς, ἡ, catena, funis, linea.

Σειραγωγός, ὁ, catena, funis, quo quis ducitur vel trahitur.

Σειράδιον, τὸ, funiculus, Dim. a σειρά. Unde

Σειράζω, f. άσω, vinculum traho, R.

Σειραῖος, σία, σιον, catenatus, catena vinctus, funalis, ut equus. Ab cod.

Σειραφόρος, & Ζειραφόρος, ν, ὁ ἡ ὁ, catenam ferens; alias Ζειράφορος dicitur, Æsch. Ag. 1649. Eur. I. A. 223. *Angl. the fore horse*; cui opponitur ζυγήτης, *the Shaft horse*. Ex σειρὰ, & φέρω.

Σειρόω, catena, fune constringo; (2) constrimpo, connecto, R. Σεῶ τῷ χέρετι δεσμὰ σειρόας βρεχω, Eur. Hel. 1m. 1012.

Σειρύω, exsicco, exsiccio. A σέρω.

Σειρῶν, ῶνος, ὁ, Satyrus, *monstrum marinum*; (2) morbum apii genus. A σειρὰ.

Σειρίασις, εως, ἡ, capitis inflammatio ex vehementi solis ardore. A

Σειριάω, folgeo, laboro; (2) capitis inflammatione laboro; (3) suffraginum vitio laboro, de equis. Βᾶσα ἐν τῷ Διὶ Σειριᾷ, Al. Agar. A σείριος.

Σείριος, ον, ον, afrialis. Ab cod.

Σειριόεις, εσσα, εν, canicularis. A σείριος.

Σείριον, ν, τὸ, astrum. A σείριος.

Σειρὸς, ᾶ, ὁ, Sanus, fellis, *cannula*. A σείρω, *assero*.

Σειρωμάτιον, ν, ὁ, funiculi genus, lanceola.

Σειρόφατος, ν, ὁ, q. d. onus excultum, allevatum ex aliena communi, tabulæ novæ; Plut. in Sol. c. 15. Ex σείω, & ἄνθος.

Σεῖσι, τι, gen. sing. *Att.* pro Ζῆ, a Ζεύς, *Jupiter*.

Σεῖ, τι, gen. sing. *Pind.* & *Ion.* pro eod.

Σείσθιε, τε, *Poet* idem.

Σεισαμένῳ ες, acc. plur. a. 1. part. med. verbi σείω.

Σείσθεις, *commotus*, aor. 1. part. pass.

Σεῖσις, εως, ἡ, motio, quassatio, concussio. A σείω.

Σεισίχθων, ονος, ὁ, motor seu quassator terræ, *Epith.* Neptuni. Ex σεῖσις, & χθὼν.

Σεισμα, τὸ, concussio, quassatio. A σείω.

Σεισμοντίνες, ν, ὁ, ut σεισμαπίαι τάφοι, sepulchrum eorum quos ruina ex terræ motu oppressit. A σεῖσμα.

Σεισμὸς, ῦ, ὁ, terræ motus, Ph. concussio, Ph. excussio, Gl. V. A σείω.

Σεισοπυγὶς, ίδος, ἡ, motacilla, *avis*. Ex σείω, & οὐρὰ.

Σεισῦρα, ας, ἡ, idem. Ex σείω, & ὑρὰ.

Σειστὸς, ὴ, όν, qui concuti seu quassari potest, concussus. Ab eod.

Σείστρον, ν, τὸ, sistrum, crepitaculum, in sacris Isidis adhiberi solitum. A

ΣΕΙΩ, fut. σείσω, moveo, quatio, vibro, libro, Gl. Vet. σείῃ, concutit, quatit, crispat, Ph. σεῖσαι, vibrare, Ph. inf. aor. 1. Ἡνίας χεῖρ ἴσεισαν, Soph. El. 715. Πᾶς τὸν ἴσεισε μυ δοκεῖς τὸν καρδίαν; Arist. Ach. 12. Κθονὸς ἣ νῦτα σειδῶσα σάλῳ, Eur. Iph. in Tau. 46.

Σίλα, dat. sing. *Att.* & *Ion.* pro σίλαι, a σίλας, *jubar*.

Σελαγέω, splendeo, fulgeo. Σιὼ σελάεις σελαγεῖ, Arist. Nub. 604. Σελαγέτο δ' ἀν' ἄντρον σὺν δαιδάλοις Ἀργείοιν, Eur. El. 722. Σιλαγεῖ μαρμαρίαισιν ἐν ἀυγαῖς, Arist. Nub. 285. A σίλας.

Σελογίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Σελαγιστὴς, ν, ὁ, lucis autor, *Epith.* Solis.

Σελάσσειν, *lucere*, acc. sing. *Dor.* pro σελλόω.

Σελαναῖος, ᾶς, ὁ, ἡ, ὁν, *Ion.* & *Dor.* pro σελιναῖος.

ΣΕΛΑΣ, αος, τὸ, fulgor, lumen, Gl. V. fulgor, jubar.

Σελασφόρος, ν, ὁ ἡ ὁ, splendorem seu lumen ferens, Suid. Ex σέλας, & φέρω.

Σελάχειν, ν, τὸ, piscium genus cartilaginosum, cui cartilago pro cute est, Dim. a σέλαχος.

Σελαχειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, cartilagineus, cartilaginis speciem referens. Ex σέλαχος, & εἶδος.

ΣΕΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, & pl. τὰ σελάχη, genus piscium cartilaginosorum. Hinc

Σελαχώδης, εος, ὁ ἡ ὁ, cartilagineus.

Σελάω, splendeo, luceo. A σέλας.

ΣΕΛΕΥΚΙΣ, ίδος, ἡ, poculi, navis, vel vestis genus, itemque avis locustis vescentis.

Σελήνιος, αία, αῖον, lunaris, lumine lunari illustratus. Hinc *Subst.* σελήνιαία, ας, ἡ, luna, *Ion.* A σελήνη.

Σελιδὼν, ῶνος, ἡ, luna; σελίδες, placentæ quædam rotundæ & latæ; Alciphr. 2, 4. A σέλας.

Σεληνιάζομαι, lunaticus sum, conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte, Matt. 4. 24. A σελήνη.

Σεληνιακὸς, ὴ, όν, lunaris; (2) lunaticus, morbo comitiali laborans. Ab cod.

Σεληνίδιον, ν, τὸ, lunula. Dim. a σελήνις.

Σελήνιον, ν, τὸ, lunæ lux, cum luna pernox est, vel luna sive lunæ sidus. Ab eod.

Σεληνὸς, ὴ, όν, lunalis; (2) figura lunulæ; (3) muliebrem puerorum. Ab eod. Unde

Σεληνώτης, ν, ὁ, ut σεληνίτης λίθος, lapis lunaris, Gl. V. σεληνίτης, lunaticus.

Σεληνοσκλητος, ν, ὁ ἡ ὁ, q. d. a luna percussus, lunaticus. Ex σελήνη, & βάλλω.

Σεληνοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, lunæ speciem referens. Ex σελήνη, & εἶδος.

Σεληνόφως, ωτος, τὸ, lunæ lumen, radii lunæ.

Σελίδιον, ν, τὸ, chartula, pagella, pagellula, Gl. V. paginula. Dim. a σελίς.

Σελιδωμα, ατος, τὸ, tabula lata. Ab eod.

Σελινίτης, ν, ὁ, ut σελινίτης οἶνος, vinum ex apio. A σέλινον.

Σελινοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, apii figuram habens. Ex σέλινον, & εἶδος.

ΣΕΛΙΝΟΝ, ν, τὸ, apium, *herba. Angl.* Parsly. Λωτὸν ἰροπλήμνοι, ἐλεοβοτῶδες τε σέλινον, Hom. Il. 2, 776.

Σέλινος, ν, ὁ, idem. Hinc

Σελινουσία, ας, ἡ, species brassicæ.

ΣΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, pagina, Ph. margo, Gl. Vet.

Σέλλα, ης, ἡ, sella, Gl. Vet. Aristoph. Sch. Eust.

Σελλάτρασις, εως, ἡ, sellæ ratio, Gl. Vet.

Σελλίζειν, ars tres fimulare in puppetate. A Sello jactatore quodam, quem Aristophanes perstringit, Av. 126.

Σέλμα, ατος, τὸ, transtrum, jugum, tabula quævis lata, Gl. V. & σέλματα, eluvies, Ph. (sed legendum videtur ibi τέλματα, *Ern.*) Hinc

Σελματιαῖος, σοταμοὶ, lutulenti fluvii.

Σέλω, compingo, *Ern.*

ΣΕΜΙΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, similago, flos farinæ triticeæ.

Σεμιδαλίτης, ν, ὁ, ut σεμιδαλίτης ἄρτος, panis e simila confectus. A σεμίδαλις.

Σεμναὶ Θεαὶ, Eumenides, sive Furiæ, *apud Atheniensis*. A σεμνὸς.

Σεμνεῖον, ν, τὸ, locus sacer, sanctuarium, monasterium. Ab eod.

Σεμνηγορέω, ῶ, f. ήσω, magnifice, cum gravitate loquor seu prædico.

Σεμνηγορία, ας, ἡ, oratio gravitatem præ se ferens; Plut. in Num. cap. 8. A

Σεμνηγόρος, ν, ὁ ἡ ὁ, qui graviter loquitur, qui magnifice prædicat. Ex σεμνὸς, & ἀγορεύω.

Σεμνόθεοι, οἱ, divini humanique juris peritissimi ac religioni dediti philosophi Judæorum, & Gymnosophistæ ap. Laërt.

Σεμνολυπῶ, difficiles nugas nugari, cum gravitatis specie nugari.

Σεμνολογέω, graviter & speciose loquor. Τὰ σεμνολογοῦν οἱ σοφοὶ, καὶ θεῖα, Luc. ὑμφ. τῶ Θεῖς, App. A σεμνολόγος. Hinc

Σεμνολόγημα, ατος, τὸ, dictum grave & magnificum, quo quis se jactat.

Σεμνολογία, ας, ἡ, dictio gravis; (2) forma venustus. A

Σεμνολόγος, ν, ὁ ἡ ὁ, qui graviter de re quapiam differit, ostentator, jactator. Ex σεμνὸς, & λέγω, *dico*.

Σεμνυλογικὸς, idem quod

Σεμνύλλας, *Adv.* magniloque, jactabunde.

Σεμνόμαντις, εως, ἡ, vates venerabilis ac gravis.

Σεμνομυθία, cum gravitate loquor; (2) cum fastu & insolentia loquor. Τί σεμνομυθεῖς, κεἰς ἀγῶν' ἵρχη λόγων; Eur. Andr. 234. Ex σεμνὸς, & μῦθος, *sermo*.

Σεμνοπαράσιτοι, οἱ, q. d. graves parasiti, adulatores, qui gravitate superciliosa parasiticam adulationem regunt.

Σεμνοπειθέω, ῶ, f. ήσω, magnifice æstimo; (2) auctoritatem addo, reverentiam & majestatem concilio, illustro, orno.

Σεμνόπονος, ὁ ἡ ὁ, arte exquisita factus. *Ion.* Arh. si bene sana.

Σεμνοπρέπεια, ας, ἡ, gravitas decora, dignitas oris, dignitas. A

Σεμνοπρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, gravem virum decens; (2) gravi & eximia dignitate præditus. Ex σεμνὸς, & πρέπω.

Σεμνοπρεπῶς, *Adv.* cum dignitate, gravitate, decore.

Σεμνοπροσωπεῖον, gravitatem in vultu præferens. Καὶ ἡμῶν σεμνοπροσωπεῖον, Arist. N. 362.

Σεμνοπροσωπία, ας, ἡ, gravitas seu dignitas oris, personæ gravis. A

Σεμνοπρόσωπος, ν, ὁ ἡ ὁ, qui gravitatem aliquam vultu præfert. A σεμνοπροσωπεῖον.

ΣΕΜΝΟΣ, ὴ, όν, venerabilis, castus, σεμνὸν ἄξιωμα, majestas, Gl. Vet. σεμνὸν, pudicus, castus, affectata femina, Gl. Vet. σεμνὸς, etiam honestus, gravis, magnificus.

Σεμνοστομέω, ῶ, f. ήσω, gravis oris, qui graviter loquitur. Ex σεμνὸς, & στόμα.

Σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas, majestas; (2) reverentia; (3) sanctimonia, honestas; (4) pudicitia. A σεμνὸς.

Σεμνότιμος, ὁ ἡ ὁ, venerandus. A σεμνὸς.

Σεμνοτυφία, ας, ἡ, gravitas fastuosa, Suid. Ex σεμνὸς, & τύφος, *fastus*.

Σεμνόω, ῶ, f. ώσω, exorno, illustro, magnifice prædico. A σεμνὸς.

Σεμνοῦν, venerandum & augustum reddo; (2) orno, honore & dignitate ædificio; & σεμνοῦσθαι, gravitatem præ me fero; efferor, glorior, jacto me, superbio. Σεμνύνει τὴν τραφέσαν, Luc. Σεμνύεται δὲ τῇ τ' ὄψιος ἐυπρεπείᾳ, Dem. Ab eod.

Σέμνωμα, ατος, τὸ, ornamentum, decus. A σεμνόω.

Σεμνῶς, *Adv.* honeste, decenter, graviter, Gl. V. pudice. A σεμνὸς.

Σέο, *tui*, gen. sing. *Ion.* pro σοῦ, a σύ, *tu*.

Σεοῖο, *tui*, *Poet.* idem quod antecedens σέο.

Σέομαι, σεῦμαι, pro σεύομαι.

Σεπλὸς, venitor. A σεπλὸς.

Σεπτήριος, ία, ιον, ad cultum s. venerationem pertinens. Hinc τὸ σεπτήριον, ν, sc. ἱερὸν, novennalis Delphis in honorem Apollinis celebrari solita. Ab eod.

Σεπτικὸς, ὴ, όν, idem quod

σεπτός, ή, όν, venerabilis, venerandus, augustus; *Abic. Pri.* 811. *Phil.* 4 σηπλόν, sacrum. A σέβω.

ΣΕΡΑΠΙΑΣ, άδος, ή, Serapias, *Linn.*

ΣΕΡΙΣ, ιδος, ή, cichori sive intybi genus; Gl. Vet. intybus, intibum, intuba; σέριδας, intuba, Gl. V. Acc. sing. σέριν, & σέριδα. *Angl.* Endive.

ΣΕΡΙΦΙΟΝ, ου, τό, absinthium marinum.

Σήμερον, ου, τό, idem.

ΣΕΡΦΟΣ, ου, ο, insecti genus, culex. Ἐπὶ κακῷ μύρμηκι κακὸν σέρφος χολή, Proverb.

Σεσαγμένη, perf. part. pass. verbi σαττίω.

Σεσαρυῖαι, nom. pl. part. perf. med. f. g. a σαίρω.

Σεσημασμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi σημόω.

Σεσιδῆς, perf. ind. pass. verbi σείω.

ΣΕΣΕΛΙ, εως, τό, Seseli, *herba.*

Σέσελις, εως, ή, idem.

Σέσηπα, 3. s. perf. ind. med. v. σήπω.

Σέσηρα, *verr.*, perf. ind. med. verbi σαίρω.

Σεσιγαμμένοι, nom. plur. perf. part. pass. *Dor.* pro σεσιγημένοι, a σιγάω.

Σεσοφισμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi σοφίζω.

Σεσοφισμένως, *Adv.* captiose, dolose, more sophistarum, callide. A σοφίζω.

Σέσυμαι, 3. sing. perf. ind. act. verbi σόω, sive σαίω.

Σεῦ, gen. sing. *Dor.* pro σοῦ, a σὺ, *tu.*

Σεῦα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσευα, a σείω.

Σεύατο, 3. sing. aor. 1. indic. med. *Ion.* pro ἐσεύατο.

Σεύου, 3. sing. a. 1. imper. med. *per Syncop.* pro σεύσασθω.

Σής, ὁ, nom. inus. Unde σέος, gen. plur. σέας, acc. pl. &c. vermis, tinea.

Σησάρη, ης, ὁ, q. d. betarius, ranæ nomen apud Batrachom. ver. 208. A σεῦτλον.

Σήσαλον, ου, τό, parva beta; σήσαλα, betæ, Gl. V. Dim. a

ΣΕΥΤΑΟΝ, ου, τό, beta, Ph.

ΣΕΥΩ, σεύω, agito, concito, fugo; σεύομαι, feror, concitor, prorumpo, ruo; ἐσσεύαλο, a. 1. med. pro ἐσεύατο. Ἐκ δ' ἀμφοτέρουιν Ἀτρεκὲς αἷμα ἐσσεύαλο βαλιῶν, Il. 5, 208. Ἐπεὶ τάχα δ' ἐσσεύονται, ib. 2, 803. A σείω.

Σεφλώσω, a. 1. inf. pass. v. σίφλω.

Σίφλαι, a. 1. inf. med. verbi ejusd.

Σεωυτόν, gen. sing. *Ion.* pro σεαυτόν.

Σήψω, *tui ipsius*, idem.

Σέσυμμαι, e ferro, Gl. Vet. σήθη, cernit, Ph. Σεσυμμένα κριτηρία, *Arist.* A σείω

Σηκάζω, stabulo includo. Καὶ τὸ κε σίλακα σῆσιν κρίνον Ἴλιον, ἠὲ πόρεις, Il. 8, 131. A σηκός.

Σηκάδεσι, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion. & Poet.* pro ἐσηκάσθησαν, a σηκάζω.

Σηκαλόφι, *Dor.* σα κακόφι, ου, ὁ ἡ ἡ, qui stabulum verrit seu purgat; (2) additus, qui Deorum delubra purgat. Ex σηκός, & κορέω, *verro.*

Σηκίζω, fugino. A σηκός.

Σηκίς, ίδος, ή, ancilla, famula rerum domesticarum curam gerens. Ab eod.

Σηκίτης, ου, ὁ, stabulo adhuc includo, lactens, *de agno.* Ab eod.

ΣΗΚΟΣ, ου, ὁ, *sæpes*, septum, Gl. Vet. Unde (2) stabulum, (3) ovile, (4) locus avium, nidi; (5) domus cujusque; (6) sacra ædes, ap. Ath. quæ & μαρίκα *in quibus omnia pretiosa condita*; (7) dicitur & de hirta, *Lex.*

Σήκωμι, pondero, Ph. σηκοῖ, ponderat, examinat; σήκωσον, pondera, Ph. a. 1.

Σήκωμα, τό, libramentum, exemplum, examinatum, Ph. æquipondium, Gl. V.

Σηκωτὸς, ή, όν, lorum jugi. Ab eod.

Σηκωτὸν, scholia ac, Gl. V. A σηκός.

ΣΗΜΑ, ατος, τό, signum, nota; (2) protentum, auxilium; (3) vexillum; (4) bustum, sepulchrum, monumentum.

Σημαία, ας, ή, vexillum, signum militare; (2) milites sub eodem signo militantes, cohors; (3) simulacrum, insigne familiæ, sive nobilitatis. Τὰς σημαίας ἐκφέρειν, Plut. in Fab. Max. cap. 12. A σῆμα.

Σημαίνουσα, præf. part. act. f. g. *Dor.* pro σημαίνουσα, a

Σημαίνω, signo, significo, nuncio, impero, Gl. Vet. σημαίνῃ, portendit, Ph. σημαίνοντες, signatores, Gl. Vet. σημάνῃ, designet, Ph. aor. 1. conj. σεσημασμένος, obsignatus, p. pass. part. ἐσήμηνε, signum dedit, aor. 1. act. σημῆναι, declarare, Ph. σημαίνομαι, e signis colligo; (2) obsigno. Τοῖς ἄλλοις ἐσήμηνε σῶας ἐκβοηθεῖν, Xen. σοὶ τοῦτο, Plat. τὸ ἀνακλητικὸν, Plut. σφραγῖδι ἄλλῃ, præsefs, Il. 14, 85. Τὰ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ' ἐκπέπλυγμαι, Soph. Aj. 32. Ab eodem.

Σημασεφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, signifer. Ex σημεῖα, & φέρω.

Σημαλέος, έα, έον, significativus. A σῆμα.

Σημαίνω, a. 1. inf. act. verbi σημαίνω.

Σημανία, f. 1. ind. act. *Ion.* pro σημανῶ.

Σημαντέον, *Adv. pass.* significandum est. A σημαίνω.

Σημαντὴρ, ῆρος, ὁ, qui signum dat, qui classicum canit, pastor, dominus; (2) annulus signatorius. Ab eod. Hinc

Σημαντήριον, ου, τό, signaculum, sigillum.

Σημαντικὸς, ὴ, όν, significandi vim habens. A σημαίνω.

Σημαντικῶς, *Adv.* Unde

Σημαντικώτατα, *Adv.* cum magna vi & emphasi proprie, aptissime.

Σημαντὶς, γῆ, terra sigillaris, cimolia, creta. Ab eod.

Σήμαντρον, ου, τό, sigillum, signum.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, significator, qui aliquid significat; (2) dux, imperator, præses, præfectus; (3) *Adject.* significans, indicans. Ab eod.

Σημασία, ας, ή, significatio, significatus, significatum, Ph. (2) signi datio, classicum. A

Σημάτεσσι, dat. plur. *Poet.* pro σήμασι.

Σηματίζομαι, f. ίσομαι, signis colligo.

Σημάτιον, ου, τό, parvum signum, Dim. a σῆμα.

Σηματόεις, όεσσα, όεν, q. d. sepulchrosus; multa habens sepulchra, Suic. Ab eod.

Σηματοῦργος, ὁ, ὁ, qui insignia facit, Suic. Ex σῆμα, & ἔργον.

Σημειογραφία, ας, notis in scribendo utor. A

Σημειογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, notarius, qui per notas scribit. Ex σημεῖον, & γράφω.

Σημεῖον, ου, τό, signum, nota, argumentum; Ph. vexillum. Gl. Vet. monstrum, Ph. ostentum, miraculum; item signum pugnæ vel receptus. A σῆμα.

Σημειοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, signifer, vexillarius, Gl. V. Ex σημεῖον, & φέρω.

Σημειόω, ῶ, & σημειοῦμαι, οῦμαι, noto, signo, denoto, designo. Gl. Vet. in commentarios refero, σημειώσαι, imper. a. 1. med. nota, observa, scito. Vox Sch. σεσημασμένος, signatus. Τοῦτον σημειοῦσθε, 2 Thess. 3, 14. A σημεῖον.

Σημειώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, significans, significationem habens, (2) insignis, insignitus, notabilis. Ab eod.

Σημειωδὸν, *Adv.* ita ut facile appareat, notabiliter.

Σημείωμα, ατος, τό, constitutio, declaratio, decretum. A σημείωσις.

Σημείωσις, εως, ή, notatio, designatio, observatio. *In pl.* Ἐξηγητικὰ σημειώσεις, scholia in scriptorem aliquem. Ab eod.

Σημειωτὸν, notandum. Ab eod.

Σημειωτικὸς, ὴ, όν, notorius. Hinc ἡ σημειωτικὴ, ης, pars medicinæ quæ signa morborum dijudicat. Ab eod.

Σημερινὸς, ὴ, όν, hodiernus, Ph. A

Σήμερον, *Adv.* hodie; ὁ σήμερον, item ἡ σήμερον ἡμέρα, hodiernus dies. Ab ἡμέρα.

Σημί ἐστιν, signum, *Ion.* pro σημεῖον.

Σημήνω, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Att.* pro σημάνῃ, a σημαίνω.

Σῆμι, *tuam*, acc. sing. f. g. a σός, *tuus.*

Σήμηρον, idem quod σήμερον.

Σηπεδονώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, putredine vitiatus. A

Σηπεδὼν, όνος, ἡ, putredo, Gl. Vet. (2) lacertæ genus. A σήπω.

Σηπία, ας, ἡ, sepia, piscis atrum succum in timore emittens; unde & atramentum ita dicitur. Σηπιὰς αδος, ἡ, id. q. d. σηπία. Σηπιάδος φυξήλιδος. Nicand. in Alexiph. 472. Ab eod.

Σηπιδάριον, τό, idem quod

Σηπιδιόν, ου, τό, parva sepia, sepiola, Dim.

Σήπιον, ου, τό, pars quædam dura & solida, bestiæ. Ab eod.

Σηποποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, putrefaciens, putrefaciendi vim habens. Ex σήπω, & ποιέω.

Σηπτικὸς, ἡ, όν, idem. A σήπω.

Σηπτὸς, ἡ, όν, idem; (2) putridus. Ab eod.

ΣΗΠΩ, putrefacio, putredine vitio; σήπομαι, putrefio, putresco; marceo, Gl. Vet. σεσηπὼς, putridus, Gl. V. σεσηπὸς, putridum, Ph. p. part. Αἷμα δ' ὅτε σαίρὸς κὴ εἶδαρ μίλαν σίσηπεν, Ἐπεὶ ἴδες. Ἵνα μὴ σηπωῖ αἱ σαθροῖρράδες, Xen. Χρὰς σήπτῃ, Il. 24. 414.

Σήρ, ὸς, vermiculus, a quo sericum fit.

Σηραγγόομαι, in modum antri fornicor. Οἷα πολλὰ σὲ γὴν τε, καὶ ὑπὸ γῆν αὐτόματα σηραγγοῖ, Heliod. lib. 1.

Σηραγγώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, cavernosus, fistularum plenus. A σηραγξ.

Σήραγξ, γγος, ἡ, rima, fistura, hiatus, antrum, caverna, specus. A σεσηρέναι, hiare, p. a. σαίρω.

ΣΗΡΕΣ, ων, οἱ, Seres, gens Asiæ; (2) bombyces, *vermes.*

Σηρικοπλόκος, ου, sericarius, Gl. V. opifex sericarius. Ex σηρικὸν, & πλέκω, *necto.*

Σηρικὸς, ἡ, όν, sericus, Gl. Vet. σηρικὴ, sericum. A σῆρες.

Σηρικοφόρος, ου, sericatus, Gl. Vet. A σηρικὸν, & φέρω.

ΣΗΣ, σητὸς, ἡ, tinea, vermiculus vestibus noxius; (2) omne id, quod aliquid corrodit, Ph. tinea, robigo.

Σῆς, dat. pl. f. g. *Ion.* pro σαῖς. A σός.

ΣΗΣΑΜΗ, ης, ἡ, Sesama, frumenti Indici genus. Hinc

Σησάμινος, η, ον, e sesamo factus.

Σησαμὶς, ίδος, ἡ, placenta ex sesamo facta cum melle; (2) herba quædam. Ab eod.

Σησαμοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, sesami similis, sesami speciem referens. Ab eod.

Σησαμόεις, όεσσα, όεν, ex sesamo paratus.

Νάσαμον, ου, τό, sesamum. Ab eod.

Σησαμῶν, sesamus, Gl. V.

Σησαμὶς, ίδος, ἡ, placenta e sesamo.

Σῆσι, dat. pl. f. g. *Ion. & Poet.* pro σαῖς.

Σῆσις, εως, ἡ, cribratio, cribri agitatio. A σήθω.

Σῆσπρον, ου, τό, cribrum. Ab eod.

Σητάνεος, έα, εον, vel σητάνιος, ία, ιον, cribratus; (2) factus e farina succreta; (3) hornus, hornotinus; (4) *Adject.* incipiti genus. A σήθω, vel σῆτες.

ΣΗΤΕΣ, *Adv.* hoc anno, *Dor.* σᾶτις, *Att.* πέρυσι.

Σητινὸς, ἡ, ὸν, hornus, R. A σῆτες.

Σητόβρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, a tinea adesus sive corrosus. Ex σὴς, & βρατός.

Σητόκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, a tineis pertusus seu derosus. Ex σὴς, & κόπτω, *tundo.*

Σηψ, σηπὸς, ὁ, parvus serpens, Seps. A σήπω, eo quod vulnera ex ejus morsu putrescunt. A σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, putrefactio, putredo; tabum, Gl. V. Ab eod.

Σθεναρὸς, ρὰ, ρὸν, robustus, validus. A

Σθένος, ους, τὸ, robur, vis, potentia.

Σθενόω, ῶ, f. ώσω, roboro, confirmo. A

ΣΘΕΝΩ, valeo, possum. Ἡμεῖς οὐδὲν δυνάμεθα κατὰ τῆς ἀληθείας, opem afferre, Soph. Aj. 165. Σθένοντος ἐν σκληρῷ φυγεῖν, ibid. 489.

Σθενῶσαι, aor. 1. inf. act. v. σθενόω.

Σιαγόνιον, ου, τό, pars maxillæ, *Gloss.* maxillæ. A

ΣΙΑΓΩΝ, ὄνος, ὁ, ma'la, maxilla.
Σιαλίζω, f. ίσω, fallvam emitto. A σίαλον.
Σιαλικός, ἡ, όν, falivarius, Gl. V. A σίαλον.
Σιαλίς, ίδος, ἡ, ſputum, ſaliva, ſalivarius lentor. Ab eod.
Σιαλισμός, ᾧ, ὁ, morbus, quum ſaliva nimia in os influit. A σιαλίζω.
Σιαλιστήριον, ου, τὸ, træna equis indita, ſpumam excitantia ipſis mandentibus. Ab eodem.
ΣΙΑΛΟΝ, ου, τὸ, ſaliva, ſputum.
Σίαλος, ὁ, ſaliva, Gl. V. (2) porcus ſaginatus; (3) pinguedo, axungia.
Σιαλοχοέω, ῶ, fut. ήσω, ſalivam ore effundo, Hippocr. lib. 3. de morbis. A
Σιαλόχοος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui multam ſalivam ore effundit. Ex σίαλον, & χέω.
Σιαλώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, ſalivoſus, ſalivam referens; (2) pinguis, opimus. A σίαλος.
Σίαλωσις, εως, τὸ, munimen & circulus ſcuti ferreus.
Σίδη, ἡ, malum punicum. Vox Dor. v. σίδα.
ΣΙΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, Sibylla; (2) vates, vaticinatrix.
Σιβυλλαίνω, vaticinor, reddo oracula; (2) more fœmum deliro. A σίβυλλα.
Σιβύλλειος, ου, ὁ ἡ ὄν, Sibyllinus, ad Sibyllam pertinens. Ab eod.
Σιβυλλιάω, ῶ, Sibyllinis oraculis intentus ſum. Ἐπὶ ὁ χείραν σιβυλλιᾷ, Ariſt. Eq. 61.
Σιβυλλιστάι, fatidici. Quaſi a σιβυλλίζω.
ΣΙΒΥΝΗ, ης, ἡ, telum, jaculum, ſpiculum, Gl. V venabulum.
Σιδάριον, ου, τὸ, haſtula, ſpiculum vel haſtile parvum, Dim. a σίδηρος.
Σίζα, Adv. tacite. A σιγή.
Σιζάζω, fut. άσω, tacere facio, conticeſcere jubeo. Ab eod.
Σιγαλέος, έα, έον, tacitus. Ab eod.
Σιγαλόεις, όεσσα, όεν, qui pulchritudine ſua ſilentium & admirationem induxit, ſplendidus, elegans; (2) qui ob tranquillitudinem ſuam nullum crepitum aut ſonitum edit; σιγαλόεντα, ſplendida; mirandi. Ἠέρα σιγαλόεντα, Hom. ε, 226. Habenas miro artificio factas. Ab eod.
Σιγᾶν, pr. inf. act. pro σιγάειν, a
ΣΙΓΑΩ, ῶ, fut. ήσω, taceo, ſileo, conticeſco, Gl. Vet. σίγησαν, tace, Ph. aor. 1. imperat. Σιγάτω αὐτὰ, πατὴρ τιμαρῶν ἐμῶν, Fur. I. T. 928. κακὰ, ib. 943. Τί σιγᾷ δέμας Ἀθήνης; id. Alc. 79. Ἐξ οὗ πέντε σιγᾷ δόμος, id. I. T. 1079. Ἀεὶ, σιγάτω, id. Ph. 915.
Σιγάτης, ου, ὁ, tacite incedens; ut ſerpentum genus. Ab ἕρπω.
Σιγή, ῆς, ἡ, ſilentium, taciturnitas, reticentia, Ph. A σιγάω.
Σιγῇ, Adv. tacite, ſubmiſſa voce, clam. Dat. adverbialis a σιγή.
Σιγηθέω, a. 1. part. paſſ. f. g. v. σιγάω.
Σιγηλός, ἡ, όν, tacitus, taciturnus. Ab eod.
Σιγηλῶς, Adv. tacite. A σιγηλός.
Σιγῆν, pr. inf. act. Dor. pro σιγᾶν.
Σιγησιάλπιγξ, γγος, ὁ, præco, tuba ſilentium indicens, Rob. Ex σιγάω, & σάλπιγξ.
Σιγηρός, ρά, ρόν, tacitus, ſilentioſus, Gl. V. A σιγή.
Σιγηρῶς, Adv. tacite. A σιγηρός.
ΣΙΓΛΑΙ, indecl. Heſ.
ΣΙΓΛΑΙ, ῶν, αἱ, cifræ, notæ compendiariæ in ſcribendo.
Σίγλος, ὁ, pro σίκλος, Xen. Vox Hebr.
ΣΙΓΜΑ, τὸ, Sigma, littera Græca; menſa ſive cœnaculum ſemirotundum inſtar hemicycli, vel C Latini. Hinc
Σιγματίζω, Sigma crebrius uſurpo. Hinc
Σιγματισμός, ῶ, ὁ, litera Σ crebrior uſurpatio ſive concurſus.
Σιγματοειδής, ής, ές, ὁ ἡ ὄν, habens formam literæ Σ, vel potius C. A σίγμα, & εἶδος.
Σιγμός, ῶ, ὁ, ſtridor, qualis eſt ferri candentis in aqua extincti; (2) ſibilus. A σίζω.
Σιγνοφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, manipularius, Gl. Vet. ſignifer. Ex σίγνον, *ſignum*, Lat. & φέρω.
Σιγυάνης, ου, ὁ, jaculum e ferro. A σιγύη.
Σιγύαννον, ου, τὸ, jaculum, telum haſtæ adſimile, ſpiculum, jaculum Romanis uſitatum, haſtile. Ab eod.
Σιγύηνος, ου, ὁ, idem & ab eod.
Σιγῶντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro σιγῶσι, a σιγάω.
Σιδάρειος, & σιδαρίσιος, *Dor.* pro σιδήρεος.
Σιδαρόδετος, *Dor.* pro σιδηρόδετος.
Σίδαρον, *ferrum*, acc. ſing. *Dor.* pro σίδηρον.
Σιδαροχάρμας, Pind. Pyth. 2, 4. *Dor.* Ex σιδηρος, & χαίρω.
ΣΙΔΗ, ης, ἡ, malus Punica; (2) malum Punicum.
Σιδηρεία, ας, ἡ, tractatio ſeu negotiatio ferri. A σίδηρος.
Σιδηρεῖον, ου, τὸ, fabri ferrarii officina, ferraria. Ab eod.
Σιδήρεος, έα, εον, ferreus; (2) ferri modo durus. Ab eod.
Σιδήρεος, έα, εον, *contr.* σιδηροῦς, οῦς, οῦν, idem.
Σιδηρεύς, έως, ὁ ἡ ἤ, faber ferrarius. A
Σιδηρεύω, f. εύσω, ferrum tracto. A σιδηρεύς.
Σιδηρικός, ἡ, όν, ferrarius. Hinc ἡ σιδηρικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ferraria ſive tractandi ferrum. Ab eod.
Σιδήριον, ου, τὸ, ferrum, ferramentum, inſtrumentum ferreum, Gl. Vet. σιδήρια, ferramenta. Ab eod.
Σιδηρίτης, ου, ὁ, ferrarius; σιδηρίτης λίθος, magnes. Ab eod.
Σιδηρῖτις, ιδος, ἡ, fabrilis; σιδηρῖτις γῆ, terra, ubi ferrum effoditur; σιδηρῖτις λίθος, magnes; & σιδηρῖτις, herba quædam. Ab eodem.
Σιδηροβέλος, ου, ὁ ἡ ὄν, ferrum jaculans. Ex σίδηρος, & βάλλω.
Σιδηροβριθής, ους, ὁ ἡ ές, gravis ferro; (2) ferreus. Ex σίδηρος, & βρίθω.
Σιδηροβρώς, ῶτος, ὁ ἡ ὄν, ferrum edens, ferrum adedens. Σιδηροβρῶτι δηλάνᾳ νεκυείᾳ, Soph. Aj. 832. Ex σίδηρος, & βρώσκω.
Σιδηροδάκτυλος, ου, ὁ ἡ ὄν, ferreos digitos habens.
Σιδηροδέσμιος, ου, ὁ ἡ ὄν, ferreos nexus ſeu ferrea vincula habens.
Σιδηρόδετος, ου, ὁ ἡ ὄν, ferro ligatus. Ex σίδηρος, & δέω.
Σιδηροδμής, ῆτος, ὁ ἡ ὄν, ferro occiſus. A δαμάω.
Σιδηροδάρης, ακος, ὁ, ferrea lorica indutus.
Σιδηροκατάδικος, ου, ὁ ἡ ὄν, ad ferrum damnatus, Suic. Ex σίδηρος, & κατάδικος.
Σιδηρομελής, ῆτος, ὁ ἡ, ἐ, e ferro factus, arte fabrili f. ferraria elaboratus. Ex σίδηρος, & μέλω, unde κεκμηκότες, mortui.
Σιδηρονόης, ου, ὁ, faber ferrarius, Gl. Vet. Ex σίδηρος, & κόπτω.
Σιδηρομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὄν, q. d. ferri mater, i. e. ferrum producens, *Epith.* ferræ.
Σιδηρον, ου, τὸ, ferrum. Pro σίδηρος.
Σιδηροπρώτος, ου, ferro dividens, i. e. vi utens & bello in diſceptatione de poſſeſſionibus. A νέμω.
Σιδηρόνωτος, ου, ferreum dorſum habens i. e. æratus & firmus, de ſcuto vel clypeo.
Σιδηροπέδη, ἡ, pedica ferrea.
Σιδηροπλαγκτός, ου, ὁ ἡ ὄν, e ferro demens.
Σιδηροποίκιλος, ου, ὁ, lapis quidam.
Σιδηρόπτερος, ος, ον, alas ferreas habens.
Σιδηροπώλης, ου, ὁ, ferri venditor.
ΣΙΔΗΡΟΣ, ου, ὁ, ferrum; (2) ex ferro confectum, ut enſis, telum, thorax ferreus.
Σιδηρόσπαρτος, ου, ὁ ἡ ὄν, ferro ſatus, Suic (ferro concitatus f. illatus, ut chirurgicis inſtrumentis, &c *Edm.*)
Σιδηροτέκτων, ονος, ὁ, faber ferrarius, Suic.
Σιδηρότευκτος, ου, ὁ ἡ ὄν, e ferro factus. A σιδηρος, & τεύχω.
Σιδηροτόκος, ου, ὁ ἡ ὄν, ferrum gignens, ferri ferax. Ex σίδηρος, & τίκτω.
Σιδηροτρόπος, ου, ferro ſeco ſeu incido. Ex σίδηρος, & τέμνω.
Σιδηρουργεῖον, ου, τὸ, fodina ferraria, officina ferraria, fabrica ferraria.
Σιδηρουργία, ας, ἡ, ars ferraria, fabrile opus. A
Σιδηρουργός, ὁ, ὁ ἡ ἤ, qui ferrum tractat, faber ferrarius. Ex σίδηρος, & ἔργον.
Σιδηροφορέω, ferrum geſto, pladio accinctus ſum, arma fero. Πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει, Thuc. Ἐσιδηροφορῦντο οἱ Ἕλληνες, Id. A
Σιδηροφόρος, ου, ὁ ἡ ἤ, ferri ferax. Ex σίδηρος, & φέρω.
Σιδηρόφρων, ονος, ὁ ἡ ἤ, ferreus animo, durus, immitis. Ex φρήν.
Σιδηρόω, ῶ, f. ώσω, ferro obduco, ferro præfigo, Gl. V. ferro, as. A σίδηρος. Hinc
Σιδήρωμα, ατος, τὸ, ferrumen, Gl. V.
Σιδωνοειδής, ής, ὁ ἡ ἤ, pallidus inſtar corticis mali Punici. Ex σιδών, & εἶδος.
Σιδώνεος, έα, έον, puniceus, V. Lex. A σίδη.
Σιδών, ῶνος, ἡ, Sidon. Urbs Phœniciæ.
Σιελίζω, f. ίσω, ſalivam emitto. A σίελος.
Σιελισμός, ῶ, ὁ, emiſſio ſalivæ. A pr.
Σιελιστήρια, ων, τὰ, træna equorum ſpumam moventia mordentibus. Ab eod.
Σίελον, ου, τὸ, ſaliva. A σίελος.
Σίελος, ου, ὁ, ſputum, ſaliva, Att. pro σίαλος.
ΣΙΖΩ, fut. σίσω, vel σίξω, ſtrido, ſibilo. Ὡς τὸν σιζ' ὀφθαλμὸς, Odyſſ. 9, 394. Ἧδ' ἀπήμβλυν σίζουσα σφαραγὸν ὕδατι τραπέζῃ κίων μέμφιν, Ariſt. Ach. 1173.
Σικάριος, ου, ὁ, ſicarius. Vox Latina.
Σικελός, Siculus.
ΣΙΚΕΡΑ, τὸ, vox ἄκλιτος, ſicera; (2) quivis potus inebrians, præter vinum.
Σικιννίζω, ſicinnidem ſalto. A σικίννις.
Σικίννη, ης, idem quod
ΣΙΚΙΝΝΙΣ, ſaltatio militaris, Rob. ſatyrica, *Edm.*) Κρητικὸν σικιννίδαι, Eur. Cyc. 37. Ὀρχήσεώς τινος σχολιχημάτα εἶδος, Vid. Caſaub de Satyrica Poeſi, lib. 1.
Σικιννοτύρβη, ης, ἡ, modus quidam tibia canendi, Rob. Ex σικιννίς, & τύρβη.
Σίκλος, ου, ὁ, ſiclus, didrachmum, (tetradrachmum, *Edm.*) Vox Hebr.
Σικύα, ας, ἡ, cucurbita; (2) cucurbitula medica. Ναὶ μὰ τὴν σικύαν χαλκῆσι λοιγὸν τύψᾳ πρυμάξας, ἴσον τί μ' ἀθρόον αἷμα κεψάσεις, Nic. Th. 921. A σίκυος.
Σικυάζω, cucurbito, Gl. V. Ph. A σικύα.
Σικύδιον, ου, τὸ, parvus cucumis, Gloſſ. Vet. σικύδιον, cucumis, σικυδία, cucumeres, Gl. V. Dm. Ab eod.
Σικυδόν, *Adv.* in modum cucurbitæ.
Σικυήλατον, ου, τὸ, cucumerarium, Gl. Vet. Ex σίκυος, & ἐλαύνω, *propello.*
Σικυήρατον, ου, τὸ, idem.
Σίκυον, ου, τὸ, granum ſeu ſemen cucumeris. A σίκυος.
Σικυοπέπων, ονος, ὁ, cucumeris genus. Ex σίκυος, & πέπων.
ΣΙΚΥΟΣ, ου, vel σικυὸς, οῦ, ὁ, cucumis.
Σίκυς, υος, ὁ, idem, σικύες, cucumeres, Gl. Vet.
Σικυώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, cucumeraceus. A σικύος.
Σικυών, ῶνος, ἡ, idem quod Σικύα.
Σικυωνία, ας, ἡ, idem & ab eod.
Σικχάζομαι, detrideor, irrideor, Heſ. A σικχός.
Σικχαίνω, & σικχαίνομαι, faſtidio, tædet me, Gl. V. faſtidio, abominor, M. Anton. 5, 7.
Σικχαντός, ἡ, όν, moleſtus, injucundus, tetricus, tædioſus, Gl. V. A σικχαίνω. Unde
Σικχασία, ας, ἡ, faſtidium, tædium, Gl. V.
Σικχία, tædium, Ph. A
ΣΙΚΧΟΣ, ἡ, όν, injucundus, moleſtus; (2) deterior; (3) imbecillus, Ph. faſtidioſus, tæd oſus, tetricoſus.
Σιλλοβόλος, Solenus, Silvanus, Gl. V.
Σιλλυπρόω, demitto, delicias facio, mollis fum.
Σιλλυπρία, ἡ, deliciæ, mollities, inſolentia. A σίλλα, vel σιλλὰ & σαρδὴ, *Etm.*
Σιλλύρω, fingo, Gl. V.
ΣΙΛΙΓΝΙΣ, ιος, ἡ, ſilago; optimum panificiumque triticum, vel farina ejus.

Σιλιγνίτης.

Σιλιγίτης, ου, ὁ, ut σιλιγίτης ἄρτος, panis siligineus. A pr.

Σιλλαίνω, ludo σίλλυς; (2) per ludibrium oculos agito seu moto, dilacero proscindo, dicaciter illudo. Σιλλαίνουσι τοὺς ὁ γραμματικούς, Diog. Laert. A σίλλος.

Σιλλιγραφία, ας, ἡ, silliorum scriptio. A

Σιλλογράφος, ου, ὁ, silliorum scriptor. Ex σιλλός, & γράφω.

ΣΙΛΛΟΣ, ου, vel σιλλὸς, οῦ, ὁ, Sillus, genus poëticæ comicæ, scommata & irrisiones poëmata; (2) dicacitas, scommata; σιλλοὶ, dicacitates, scommata, σιλλοὺς, dicacia recalcavit.

Σιλλω, idem quod σιλλαίνω, R.

Σιλουανὸς, οῦ, ὁ, Silvanus. Nomen viri, Lat.

Σιλυρισμὸς, ὁ, efus filum. A

Σίλυρος, ου, ὁ, silurus, *pisc.* Ex σίλη, & ὑρά

ΣΙΛΦΗ, ης, ἡ, blatta, genus insecti senectutem exuens.

ΣΙΛΦΙΟΝ, ου, τὸ, laserpitium, *suucus.*

Σιλφιοπάλης, ου, ὁ, qui laserpitium vendit.

Σιλφιοφόρος, ον, silphii ferax. A φέρω.

ΣΙΜΑΙ, ῶν, αἱ, partes summæ citharæ, Hes.

Σιμβλεύω, apes alvearibus condo. A σίμβλον.

Σιμβλὶς, ίδος, ἡ, idem quod σίμβλος.

Σιμβλώδης, ους, ἡ, alveola, instar alvearis excavata. Ab eod.

Σιμβυίδες, ων, αἱ, apes. Ab eod.

Σιμβύλιος, ία, ιον, ad alveare pertinens, melleus. A

ΣΙΜΒΛΟΝ, ου, τὸ, alveare, alveus apum.

Σίμβλος, ου, ὁ, idem.

Σιμβλοπαιεῖν, mel facere, & in alveare reponere. *Eust.*

Σιμικίνθιον, ου, τὸ, semicinctium. Vox Lat. rectius σημικίνθιον.

Σιμοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, simus, i. e. sima seu depressa nate. Ex σιμὸς πρόσωπον.

ΣΙΜΟΣ, ὴ, όν, simus, qui declivis est naribus, Ph. simus, cibico, nio, filo; (2) arduus, acclivis. Hinc τὰ σιμὰ, ὰ, loca ardua & acclivia. Hinc

Σιμότης, ητος, ἡ, simitas, nasi; (2) simitas navis. A σιμὸς.

Σιμοῦν, simum reddo. Ab eod.

Σίμωμα, ατος, τὸ, simitas nasi; (2) simitas navis. A σιμὸς.

Σιναμορία, ας, damno seu detrimento adficio, noceo, perdo, vasto. Γυνὴ ἡ συναμορεμένη γαμεῖ, Arist. Nub. 1080.

Σιναμορία, ας, ἡ, malefica, natura noxia & prava. A

Σινάμορος, ον, ὁ, ἡ, qui in facto est nocere alteri, ad alios lædendos natus. Ex σίνω, & μόρος, *fatum.*

Σίναπι, idem quod σίνηπι. Hinc

Σινἀπίζω, f. ισω, cataplasma ex Sinapi impono.

Σινάπιον, Sinapi, Gl. V. A σίναπι.

Σινἀπισμὸς, οῦ, ὁ, cataplasma ex sinapi. A σινἀπίζω.

Σίνης, ου, ὁ, noxius; (2) damno adfectus, læsus. A σίνομαι.

Σινὶς, ίδος, ἡ, noxia. Ab eod.

Σιδὼν, ὼνος, ἡ, Sidon Tyria, Sindon, R. A σινδὼν.

Σινδονοφορία, Sindonem gestio. Ex φέρω.

Σινδονεὺς, έως, ὁ, sindonum textor. A σινδὼν

ΣΙΝΑΩΝ, ωνος, ὁ, Sindon, linteum pertinens; (2) amictus ex lino, Gl. Vet. tunica lintea.

ΣΙΝΗΠΙ, vel σίναπι, εως, τὸ, Sinapi.

Σινιάζω, fut. άσω, cribro, ventilo, vanno; σινιάσαι, cerne, Gl. Vet. aor. 1. imp. Ὁ Σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον, Luc. 22, 31. A σινίον. Hinc

Σινίασμα, ατος, τὸ, rettrimentum, noxa, intertrimentum, Gl. Vet.

ΣΙΝΙΟΝ, ου, τὸ, cribrum, Suid.

Σίνις, ιδος, ὁ, ἡ, ἡ, homo noxius damna & mala cæteris inferens; raptor. Λίοντα Τψηις κατέτιφε, βιᾶν σίνιν Ἐυρυπύλοιο, Call. in Apoll. 92. A σίνομαι.

Σινόδους, οντος, ὁ, ἡ, ἡ, dentibus nocens. Ex σίνομαι, & ὀδὼς.

Σῖνος, ου, τὸ, damnum, clades, Ph. vitium. A σίνομαι. Hinc

Σινότης, ητος, ἡ, vitiositas, Ph.

Σινοῶ, ῶ, f. ωσω, noceo; σινοῦν, vitiat, Ph. σινάντες, insestantes, Ph. Ab eod.

Σιντης, ου, ὁ, noxius. Αὐτὸς σιντας κἀμὲ κακὸν, Nic. Th. 623. Ab eod.

Σίντης, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΣΙΝΩ, nocco, lædo. Αἰδὼς κτ' ἀνδρας μίζα σινύτω, κὸ' ἀπύσσι, Hes. Ἔργ. 316.

ΣΙΝΩΔΩΝ, ωνος, ὁ, pilcis quidam.

ΣΙΝΩΠΗ, ης, ἡ, Sinope, nomen fontis; (2) nomen urbis in Ponto, (3) rubrica. Hinc

Σινωπίζειν, Sciscivire more fontis Sinopes, R.

Σινωπὶς, ἰδος, ἡ, rubrica, Gl. V. pictum.

Σιρὶς, ὶδος, ἡ, ardor; (2) sibilus. A σίζω.

ΣΙΟΝ, ου, τὸ, ilum, laver.

Σιὸς, ὁ, *Dor.* pro Θεὸς; τὼ σιὼ, Castor & Pollux, gemini Dii.

ΣΙΠΑΛΟΣ, deformis, impurus, Hes.

ΣΙΠΥΗ, ης, ἡ, arca panaria, macha. Ἡ μὲν σπύη μεστὴ σὶ λδικῶν ἀλφίτων, Arist. Fr. 507.

Σιπύης, ὶδος, ἡ, vas fictile adservandæ farinæ. A σπύη

ΣΙΡΑΙΟΝ, ου, τὸ, defrutum, sapa.

Σιρίασις, εως, ἡ, inflammatio capitis ex vehementi solis ardore. A σιριάω.

ΣΙΡΙΑΩ, ῶ, capitis inflammatione ab æstu labore, f. ά σειριος. *Eust.*

Σιρὸς, οῦ, ὁ, fcrobs in qua condita frumenta asservantur. Alii σειρὸς; al. σιρρὸς, sed σιρος verum est. *Eust.*

Σισαμὶς, ὶδος, ἡ, sesamis, idem quod σησαμὶς.

ΣΙΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, siser, *olus.*

ΣΙΣΟΗ, ης, ἡ, siloe, cinnamus.

Σισμὸς, οῦ, ὁ, stridor. A σίζω.

ΣΙΣΤΒΟΣ, ου, ὁ, fimbria, R.

ΣΙΣΤΥΜΒΡΙΟΝ, ου, τὸ, sisymbrium, serpillum sylvestre, Gl. V. cunila.

Σίσυμβρον, ου, τὸ, id. Gl. Vet. cunila. Καὶ μὴν καὶ σισυμβρα σεῖλ μελίγματα νεῦαι, Nic. Th. 856.

ΣΙΣΥΡΑ, ας, ἡ, sagum pelliceum, vestis e pellibus caprinis; (2) penula, crassum & vile stragulum, Gl. V. *tudex*; lodix.

Σισύρνα, ης, ἡ, idem. Sch. Theoc.

Σισυρεὺς, genus lanarii medici.

Σισυρωδὴς, ους, ὁ, ἡ, ἡ, A σίσυρα.

Σισυς, ὴ, fenus & vile vestimentum. Sch. Lyc.

ΣΙΤΑΩΝ, ωνος, ὁ, semen exiguum apio simile.

Σῖτα, pl. cibus, annona, victus, per metaplasmum. A σῖτος.

Σιταγωγέω, frumentum veho, commeatum advehio. A σιταγωγὸς.

Σιταγωγία, ας, ἡ, frumenti advectio. A

Σιταγωγὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ἡ, frumentum vehens; (2) frumento vehendo aptus, *Subst.* navis frumentaria. Ex σῖτος, & ἄγω.

Σιτάθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* & *Dor.* pro ἐσιτίσθη, a σιτίω.

Σιτανία, ας, ἡ, genus tritici, frumentago. A σιτος.

Σιτάρχης, ου, ὁ, sc. ὡρὶς, idem & ab eod.

Σιτάριον, ου, τὸ, parvum frumentum; (2) exiguus panis. *Dim.* a σῖτος.

Σιτάρκεια, ας, ἡ, annona; (2) annona militaris, quæ militibus stipendii loco in singulos menses dabatur. Ex σιτος, & ἀρκέω.

Σιταρκία, cibaria vel annonam subministro, frumentum seu annonam suppedito; (2) mercede conduco. Ex iisd.

Σιτάρκια, ας, ἡ, idem quod σιτάρκεια.

Σιταρχεῖον, annonæ præcum. A

Σιτάρχης, ου, ὁ, præfectus annonæ; (2) curator convivii. Ex σῖτος, & ἀρχὴ.

Σίταρχος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Σιταρχία, ἡ, præfectura annonæ.

Σιτεία, ας, ἡ, fagina, Gl. V. A σῖτος.

Σιτιόομαι, comedo, vescor; σιτιῶμαι, epulari, Gl. V. σιτίσκετο, comedebat, imperf. *Ion.* pro ἠσιτεῖτο. Τί δαὶ, κωυδὲν τῷ σοφίαι σιτήσομαι; Arist. Nub. 491. Τὰ γλυκέα σιτεῖται. Luc. Vit. Auct. A σῖτος.

Σιτεύτης, ὰ, ὁ, faginator, Gl. V. fartor, Ph. σιτεύται, fartores, Ph. A σιτεύω.

Σιτευτὸς, ὴ, όν, faginatus, altilis. Ab eod.

Σιτεύω, f. εύσω, frugibus fagino, pinguefacio, alo, Gl. Vet. fagino, farcio, σιτεύσομαι, victito, Gl. V. A σῖτος.

Σιτέω, ῶ, f. ήσω, nutrio, pasco, σιτεῦμαι, cibum capio, edo, comedo, vescor, devoro.

Σιτηγέω, ῶ, frumentor, Gl. Vet. A

Σιτηγὸς, ὁ, ἡ, ἡ, frumentarius, Gl. V. Ἐυπορὸν γὰρ τὸ σιτηγὸν τῆς ἀφῆς παραχεῖν. Plut. Crat. cap. 20. Ex σιτος, & ἄγω.

Σιτηρεσιάζω, frumentum & stipendium præbeo. A

Σιτηρεσία, ας, ἡ, frumentum & stipendium præbeo. A

Σιτηρέσιον, ου, τὸ, annonæ demensum, frumentum quod militibus pro stipendio in singulos menses datur. Ph. frumentatio, frumentum, stipendium, commeatus, annona. Ex σῖτος, & ἄρω, *apto.*

Σιτηρισιὸς, annonarius, Gl. V.

Σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, frumentaceus, qui frumenti loco conficitur; (2) frumentarius, escarius, Gl. V. A σῖτος.

Σιτησις, εως, ἡ, jus epulandi, jus cibum capiendi; (2) victus, pastus. A σιτίω.

Σιτία, τὰ, victus, epulæ, Gl. Vet. A σιτίον.

Σιτίζω, f. ίσω, nutrio, pasco, cibo, fagino, cibum præbeo, pinguefacio; σιτίζομαι, edo, comedo, vescor, σιτιζόμενος, pastus, aor. 1. pass. Μακαρίκας σιτίζεται, ἄσπερ ὁ τέττιξ, Theocr. 4, 16. A σῖτος.

Σιτικὸς, ὴ, όν, frumentarius. Ab eod.

Σιτίον, ου, τὸ, cibus, alimentum frumentaceum, annona, commeatus. Ab eod.

Σιτισις, εως, ἡ, idem quod

Σιτισμὸς, ὁ, subministratio cibi.

Σιτιστὴς, οῦ, ὁ, farrator, Gl. V. A σιτίζω.

Σιτιστὸς, ὴ, όν, altilis, faginatus. Ab eod.

Σιτοβολεὼν, ῶνος, ὁ, horreum, in quo frumenta reponuntur, Gl. V. granarium. Ex σῖτος, & βολὴ.

Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, idem. Gl. V. spoltula. Ex id.

Σιτοδεὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ἡ, penuria rei frumentariæ. Ex

Σιτοδεία, ας, ἡ, annonæ penuria premor, annona seu commeatu orbatio.

Σιτοδόκη, ης, ἡ, ciborum seu frumenti receptaculum. A

Σιτοδόκος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, capiens seu recipiens frumentum vel cibum. Ex δέκομαι.

Σιτολογία, ας, ἡ, frumenti datio, largitio seu distributio, frumentatio. Ex λόγος, *datio.*

Σιτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, frumentum distribuo seu dirigo, & *pass.* frumentum mihi datur, annonam accipio, cibum capio. A

Σιτοδότης, ου, ὁ, frumenti largitor seu distributor.

Σιτοδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum frumenti, horreum. Ex σῖτος, & δοχεῖον.

Σιτοδόχος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, idem quod σιτοδόκος.

Σιτοδόκιον, ου, τὸ, frumenti repositorium, horreum.

Σιτοκαπηλεῖον, ου, ὁ, propola frumenti, negotiator frumentarius. Ph. caldanarius.

Σιτοκλυδὼν, ῶνος, ὁ, tempestas frumenti.

Σιτοκόπος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, homo fruges tantum consumere natus, inutilis, qui frustra alitur. Ex σῖτος, & κόπτω, *tundo.*

Σιτολογέω, ῶ, f. ήσω, frumentum comporto, frumentum exigo, frumentor. Τὼ χάρεν σιτολογεῖν, Polyb. A σιτολόγος.

Σιτολογία, ας, ἡ, frumentatio, collectio sive exactio frumenti.

Σιτολόγος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui frumenta colligit, qui annonam exigit. Ex σῖτος, & λέγω.

Σιτομετρία, frumentum dimetior, frumentum certa mensura distribuo. A

Σιτομέτρης, ου, ὁ, qui frumentum certa mensura distribuit, frumenti mensor, annonæ distributor. Ex μετρέω. Hinc

Σιτομετρία, ας, ἡ, frumenti dimensio, frumenti distributio, quæ fit certa mensura.

Σιτομέτριον, ου, τὸ, idem quod

Σιτομέτριον, ου, τὸ, cibarium, diarium, Gl. V. dimensum.

Σιτομνημονία, ᾶς, frumentum dimetior, notatis frumentum nominibus.

Σῖτος, ου, τὸ, cibus, annona, commeatus; (2) sing. vix occurrit, sed in pl. σῖτα; quod videtur potius per metaplasmum esse a σίτου.

Σιτονόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, cibum distribuens, præbens, seu subministrans. Ex νέμω.

Σιτοποιέω, panem conficio; (2) ad panificium utor vel accommodo; (3) alo, cibum subministro: & σιτοποιοῦμαι, in panificio occupatus sum; (4) frumentum mihi comparo, frumentatum eo; (5) pro cibo utor, vescor. Τὼ τικδᾶσαν ἑκτορ᾽ σιτοποιεῖν, Eur. Tro. 490. Χειρομύλας χοὰ αὐτῷ σαφ᾽ ἀσκοδύσαιδ᾽, αἷς σιτοποιεόμεθα, Xen. Cyr. 6, 18.

Σιτοποΐα, ας, ἡ, panificium.

Σιτοποικός, ἡ, όν, ad cibaria coquenda & conficienda pertinens; (2) ad farinam conficiendam aptus. A

Σιτοπώλης, ου, ὁ, panifex, pistor; ἡ σιτοπῶλις, pistrix, Gl. Vet. Ex σῖτος, & πωλέω.

Σιτοπομπεῖον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Σιτοπομπία, ας, ἡ, frumenti transmissio, procuratio frumenti sive annonæ. Ex σῖτος, & πέμπω.

Σιτοπομπῶν, ου, τὸ, idem & ab eod.

Σιτοπρίστης, ου, ὁ ἡ ὁ, pistor; (2) coquus. Ex σῖτος, & πρίω.

Σιτοπώλης, ου, ὁ, venditor frumenti, Gl. Vet. frumentarius, frumentator.

ΣΙΤΟΣ, ου, ὁ, frumentum, triticum; (2) cibus, annona, commeatus.

Σιτοστερής, ής, ές ἡ, frumento consitus. Ex στερέω.

Σιτοτρίβης, ου, ὁ ἡ, pinsor, molens, pistor, molitor. A σ. & τρίβω.

Σιτοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, frumento vehens, panevitrarius. Ex σῖτος, & φέρω.

Σιτοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, frumentum ferens, frumentum salvectans, commeatum seu cibaria vehens. Gl. Vet. dapifer. Ex φέρω.

Σιτοφυλάκιον, & σιτοφυλακεῖον, τὸ, locus, seu vas, in quo frumentum adservatur; (2) horreum. A

Σιτοφύλακες, frumenti custodes; magistratus Atticus.

Σιτοφυλακέω, ῶ, frumentum custodio vel adservo, Suic. Ab eod.

Σιτόχους, ουσα, σιτ χρους, ου, ὁ ἡ ὁ, colorem frumenti habens. Ex σῖτος, & χρόα.

ΣΙΤΤΑ, vel σιττᾶ, vox pastorum gregem ad fellandum compellentium.

Σίττακος, ου, ὁ, idem quod ψιττακός.

ΣΙΤΤΗ, ης, ἡ, sitta, avis quædam.

ΣΙΤΤΥΒΑ, vestis pellicea, Hes.

ΣΙΤΤΥΒΟΣ, ου, ὁ, genus vasis; Eust.

Σίττυ, ύος, ἡ, Ceres. Vox Syracus. A σῖτος.

Σιτώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, frumentaceus, qui frumenti nomine censetur. Ab eod. Unde

Σιτών, ῶνος, ὁ, ager frumentarius.

Σιτώνης, ου, ὁ, frumenti emptor; (2) annonæ coemendæ præfectus. Ex ὠνέομαι.

Σιτωνία, frumentum coëmo, rei frumentariæ curandæ præfectus sum. A pr.

Σιτωνία, ας, ἡ, frumenti emptio, munus publicum coëmendæ annonæ. Ab eod.

Σιτεῦς, ά, έν, siliginul. Lucian. Lex.

Σιφλός, ἡ, όν, deformis & odiosum faciem habens; (2) mutilus, vblæsus; (3) debilis, invalidus, ad agendum ineptus; (4) vorax. A σιπαλός.

Σίφλος, ὁ, reprehensio, irrisio. Ab eod.

Σιφλόω, ῶ, f. ώσω, deformem reddo, ignominiam adfero, debilito. Θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε, Il. 14, 142. A σιφλός.

Σιφλόζω, exsibilo, Gl. V.

Σιφνιός, ὁ, talpa. E. M.

ΣΙΦΝΟΣ, ὁ, ἡ, ὁν, vacuus, Hes.

ΣΙΦΩΝ, ωνος, ὁ, Siphon, tubus, canalis; (2) herba quædam. Hinc

Σιφωνίζω, elicio, extraho, quasi siphone. Σιφωνίζομαι ἐ σῖτον, Aristt. Th. 564.

Σιώπα, 2. sing. imper. act. a

ΣΙΩΠΆΩ, ῶ, f. ήσω, silco, taceo, obticesco, conticesco. Gl. Vet reticesco. silentio præterea; σιώπησον, tace, Ph. Ὅσα ἂν δυνώμεθα σιωπᾶσαι καὶ ὅσ᾽ ἂν, Luc.

Σιωπή, ῆς, ἡ, silentium, taciturnitas. Hinc σιωπῇ, tacite. A σιωπάω.

Σιωπηλός, ἡ, όν, taciturnus. Μήτε σιωπηλὸν κίθαριν, μήτ᾽ ἄφωνον ἴχνος τὸν Φοίβου τους παῖδας ἔχειν ἐπίδημησαντος. Callim. Hymn. in Apoll. 12. A σιωπή. Unde

Σιωπηρός, ρά, ρόν, taciturnus, Gl. Vet.

Σιωπηρῶς, tacite, Gl. V.

Σιωπήσω, 3. sing. a. 1. conj. act. v. σιωπάω. Hinc

Σιώπησις, εως, ἡ, taciturnitas, R.

Σιωπητέος, α, ον, tacendus.

ΣΚΑΖΩ, claudico. Gl. V. titubo, vacillo. Apud metricos iambi σκάζοντες dicuntur, quorum ultimus pes spondæus est. Σκάζων ἐκ πωλέμου, Il. 11, 810.

Σκαιᾷ, dat. sing. f. g. Ion. pro σκαιᾷ, a σκαιός.

Σκαιόθεν, Adv. a læva, a sinistra. A

Σκαιός, ά, όν, scævus, importunus, vanus, pravus, stupidus, durus, inhumanus. Ph. A σκάζω. Hinc

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, ineptum & stupidum ingenium; (2) rusticitas, stultitia.

Σκαιότης, ητος, importunitas, Ph. ruditas, Gl. V. Ab eod.

ΣΚΑΙΡΩ, salio, saltito, tripudio. Ποτὶ σκαίρεσκε τέκος. Hom. Il. 18, 572. Ἄλλοκα σκαίρει τὸ βαθυστερνον ἀμφὶ Λάτμιον, Theocr. 4, 19.

Σκαιωρία, maleficio acficio. A σκαιός.

Σκαίωρμα, τό, maleficium. A pr.

Σκαίως, Adv. sinistre, inepte, stupide, stolide, rustice. A σκαιός.

Σκαλαβώτης, ου, ὁ, stellio. Ab ασκόλαβος, R.

Σκαλαβυρμα, ατος, τ, ludicrum.

Σκαλαβυρμάτιον, ου, τὸ, ludicrum, ludicræ nugæ. Dim. A

Σκαλαβύω, ludibundus fodio, fodicans ludo cum aliquo, lude simpliciter; (2) ineo, coeo. Ex σκάλλω, & ἀβύω, fodio.

Σκαλεία, ας, ἡ, sarritio. A σκαλεύω.

Σκάλευθρον, ου, τὸ, farculum; (2) instrumentum quo ignis & prunæ proruuntur.

Σκάλευμα, ατος, τὸ, fossa; (2) effectio; (3) sarritio; (2) ludicrum, ἄθυρμα.

Σκαλεύς, έως, ὁ, sarritor, sartor, qui farculo solum induratum circa plantam laxat, qui in segetibus herbas noxias effodit.

Σκάλλυσις, εως, ὁ, sarritura, Gl. V.

Σκαλεύω, fodio. Σκαλεύειν ἄνθρακας, Arist. Pace, 439. A σκάλλω.

Σκαλινός, ή, όν, obliquus & inæqualis; (2) inæqualia crura habens; (3) impar, de numero. A σκάζω.

Σκαλινόω, obliquo. A pr.

Σκαλίζω, fodio, sarrio. Ph. farculo.

Σκαλίς, ίδος, ἡ, farculum, Ph. A σκάλλω

Σκάλισις, εως, ἡ, sarritio, sarritura. A σκαλίζω.

Σκαλισμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Σκαλιστήριον, τὸ, farculum. Ab eod.

ΣΚΑΛΛΩ, fodio, farculo circumcirca sarro, findo. Hinc

Σκάλμη, ης, ἡ, gladius Thracius.

Σκαλμιδιον, τὸ, Dim.

Σκαλμός, οῦ, ὁ, scalmus, paxillus, ad quem alligatur remus, s. theca in quam reponitur. A σκάλλω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa. Ab eod.

Σκάλσις, εως, ἡ, sarritio, sarritura. Ab eod.

Σκάλωμα, ατος, τὸ, incisura farculo exarata. Ab eod. sed tamen quasi a σκαλόω.

Σκαμβός, ἡ, όν, qui obliquus in latus procedit, incurvus, tortus, cui crura introrsus torta sunt. Ph. scamus, valgus, varus, curvus. A σκάζω.

Σκάμμα, ατος, τὸ, fossa; (2) sulcus stadii, seu spatii, in quo certabant saltu. A σκάπτω.

ΣΚΑΜΜΩΝΙΑ, ας, ἡ, Scammonia, herba.

Σκαμμώνιον, ου, τὸ, idem.

Σκανδάλα, vel σκανδάλη, discipula. A σκάζω.

Σκανδαλιθρίζω, decipulam tendo. A

Σκανδαλιθρο, ου, τὸ, lignum decipulæ incurvum, cui esca solet affigari. A σκάνδαλον. Unde

Σκανδαλίζω, f. ίσω, offendere vel impingere facio, fum scandalo, scandalum præbeo. Ἵνα μὴ ἕ ἀδελφόν μου σκανδαλίσω, 1 Cor. 8, ult. Ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε, Joann. 16, 1. Σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, Matt. 26, 33.

Σκανδαλισθῶ, 3. sing. cor. 1. conj. pass. verbi σκανδαλίζω.

Σκάνδαλον, ου, τὸ, offendiculum. A σκάζω.

Σκανδικτάλης, ου, ὁ, vilissimi oleris venditor, R. Ex σκάνδιξ, & πάλης.

ΣΚΑΝΔΙΞ, ικος, ὁ, genus oleris silvestris ac vilis.

Σκαπανεύς, έως, ὁ, fossor. A

Σκαπάνη, ης, ἡ, ligo. Gl. Vet. rastrum; (2) folium. A σκάπτω. Hinc

Σκαπανίστης, ου, ὁ, fossor.

ΣΚΑΠΗΡΔΑ, ης, ἡ, ludi genus, in quo alter alterum ex fune per trabem erectam tricipite, suspensum ad summum evehebat; (2) res quævis difficiles.

Σκάπτωρ, ορος, ὁ, fossa, Hes. A σκάπτω.

Σκαπτική, ης, ἡ, quæ fit, fodiens, Suic. A σκαπτήρ.

Σκαπτός, ή, όν, fodiendum. Ph. iterandum. A σκάπτω. Unde

Σκαπτῆρ, ῆρος, ὁ, fossor, qui fodit.

Σκάπτωσι, 3. sing. præs. optat. pass. verbi σκάπτω.

Σκᾶπτον, sceptrum. Dor. pro σκῆπτρον.

Σκαπτός, ἡ, όν, fossus, fossilis. Ab eod.

ΣΚΑΠΤΩ, f. ψω, fodio, fodico, Gl. Vet. Ἐσκαφε, ἡ ὤρυξεν, ἡ ἔθηκε Σεμβλιον ὅπ τῷ φυτρῳ, Luc. 6, 48. τῷ κόπρον, Theophr.

Σκάρισος, ὁ, fullo, it. insectum quoddam.

Σκαρδαμυκίω, ὦ, oculis crebro connivco, nicto. A σκαρδαμύττω.

Σκαρδαμυκτικός, Adv. nictantibus vel connivantibus oculis. Ab eod.

Σκαρδαμυκτικός, ἡ, όν, crebro nictans. A

Σκαρδαμύσσω, vel σκαρδαμύττω, f. ξω, oculis crebro salientibus connivco. Gl. V. σκαρδαμύττω, nicto, connivco. Οὐδὲ σκηνῆ ἐῶ, ἐ σκαρδαμύσσειν, Eur. Cyc. 518. Ex σκυῶ, lubi, & μύω, connivco.

Σκαρθμός, ὅ ὁ, saltus. A σκαίρω. Unde

Σκαρίζω, f. ίσω, salio, palpito, bullio.

Σκαρίς, ίδος, ἡ, genus lumbricorum. A σκαρός.

Σκαρισμός, οῦ, ὁ, saltus, saliendi actus, palpitatio. A σκαρίζω.

Σκαριφάομαι, ᾶμαι, rado, fodio, scalpo, scarifico, superficiem scindo. A σκάριφος.

Σκαριφεῖσθαι, leviter delineare; adumbrare. Ab eodem.

Σκαριφίνω, idem.

Σκαριφήματα, ων, τὰ, lineamenta; (2) res nullius pretii, nugæ tenues philosophorum, ap. Sch. Ar. A σκαριφάομαι.

Σκαρίφισμός, οῦ, ὁ, delineatio rei primæ, quæ fere punctis tantum fit. Quasi a σκαριφίζω.

ΣΚΑΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, & σκάριφον, ου, τὸ, stilus, penicillus, stipula, festuca, sarmentum. Hinc *scarifo*, vel *scarifio*.

Σκαρίτης, ου, ὁ, ut σκαρίτης, λθος, scarites, gemma scari piscis colorem referens. A

Σκάρος

Σκάρος, ου, ὁ, scarus, piscis. A σκαίρω. Unde
Σκάρης, ητος, ὁ, agilis in saltu, celer, velox.
Σκατός, οῦ, τό, vel σκατὸς, οῦ, ὁ, merda. A σκάω.
Σκατοφάγος, ου, ὁ ἡ ὁ, merdivorus. Ex σκατὸς, & φάγω.
Σκαφαὶ, ῶν, hæc fossura, occatio, bidentatio, iteratio, Ph. A σκαφὴ.
Σκαφεία, ας, ἡ, fossio. A σκάπλω.
Σκαφεῖον, ου, τὸ, idem; (2) instrumentum fossionis, ligo latior, breviorque. Gl. Vet. rutrum. Ab eod.
Σκαφεῖσι, aor. 2. part. pass. f. g. a. σκάπλω.
Σκαφεῖς, ίως, fossor; σκαφεῖς, fossores, Gl. V. Ab eodem.
Σκάφευσις, εως, ἡ, fossio. A σκαφεύω.
Σκαφεύτης; σκαφευταὶ, fossores, Gl. V. A
Σκαφεύω, f. εύσω, fodio; (2) inter scaphas neco; Plut. in Art. c. 16. A σκάπλω.
Σκάφη, ης, ἡ, scapha, alveus, cymba, linter, Gl. V. Ab eod.
Σκάφη, ης, ἡ, fossa; (2) fossio; (3) eversio. Καρχηδόνα κατίσκαψάν τε ἡ συφάκισαν αὖθις μετὰ ἔτη τῆς σκαφῆς ἕκατον ἢ δύο. Appian. in Libyc. fine. Ab eod.
Σκαφεὺς, ὁ, fossio, pastinatus. Ab eod.
Σκαφηφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, scapham ferens. Gl. V. alvearius. Ex σκάφη, & φέρω.
Σκαφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σκάπλω.
Σκαφίδιον, ου, τὸ, scapula, navigiolum, linter; fascicula, Gl. V. Dim. a σκαφος.
Σκαφίον, ου, τὸ, idem; (2) vas, inpr. in quod aqua solaris destillat; (3) matulæ genus, muliebribus proprium; (4) genus tonsuræ. Ph. furculum. A σκάφη.
Σκαφὶς, ίδος, ἡ, scaphula; (2) alveus; (3) vas ligneum concavum oblongum; (4) mensura, quantum concha capit; Nic. Th. 618. A σκάφη.
Σκαφ.πης, ου, ὁ, qui scapham remo impellit. A σκάφη.
Σκαφοειδὴς, ές, ὁ ἡ, scaphæ similis, scaphæ formam gerens. Ex σκάφος, & εἶδος.
Σκάφος, ους, τὸ, fossa, fossio; (2) scapha, navigium; (3) alveus navis. Gl. V. lembus, barca, cymba; (4) cisterna, piscina. A σκάπλω.
Σκεδᾷ, 2. sing. f. τ. ind. med. Bœot. vel Ion. & Att. pro σκεδάσῃ, & sublato σ, σκιδάᾳ, σκιδᾷ, a σκιδάζω.
Σκεδάζω, f. άσω, idem quod σκεδάω.
Σκεδάννυμι, & σκεδανύω, dissipo; σκιδάννυμαι, dissipor; ἐσκεδάσθησαν, dissipati sunt; a. 1. pass.
Σκεδάσαις, 2. s. f. 1. ind. act. v. σκεδάζω.
Σκέδασις, εως, ἡ, dissipatio, dispersio. A σκεδάω.
Σκεδασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Σκεδαστικὸς, ἡ, όν, dissipandi vim habens, dissipans, discutiens. Ab eod.
Σκεδαστὸς, ἡ, όν, dissipatus, dispersus; (2) dissipabilis, qui dissipari seu dispergi potest. Ab eod.
ΣΚΕΔΑ'Ω, ῶ, f. άσω, dissipo, dispergo, discutio. Σκεδάσαι θέλω μεριμνας, Anacr. 4, ult. Σκιδασθέντος εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, Herodian. Λαὸν σκέδασσε, populum dimitte. Hom Il. 19, 171.
ΣΚΕΘΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, exactus, exquisitus, diligens.
Σκιθρῶς, Adv. exacte, exquisite; diligenter, accurate; Æsch. Pr. 10.. A σκεθρὸς.
Σκεῖρα, ας, ἡ, festum quoddam Athenis, it. σκίρα, it. σκίλλα.
ΣΚΕ'ΙΡΩΝ, ωνος, ὁ, ventus e Scirone saxo spirans.
Σκέλαι, vel σκελαὶ, ῶν, αἱ, femoralia, seminalia, tibialia, calceamentorum genus A σκέλος.
Σκελετεία, ας, ἡ, & Ion. σκελετίη, exsiccatio, arefactio. A σκελετεύω.
Σκελέτευσις, εως, ἡ, idem quod σκελετόν.
Σκελετεύω, f. εύσω, exsicco, arefacio. Σκελετευθέντα σάξις, Diosc. A σκελετὸς.
Σκελετὸν, οῦ, τὸ, sc. σῶμα, cadaver exsiccatum sive aridum, R. Ab eod.
Σκελετὸς, ἡ, όν, exsiccatus, arefactus, aridus. Gl. Vet. larva, sceletus. A σκέλλω.
Σκελετώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, corporis arefacti speciem gerens. A σκελετὸν.
Σκελία, ᾶς, idem quod σκέλλω.
Σκελιασμὸς, ἰσμοῦ, τὸ, cruris fractio. Gl. Vet. crurifragium. Ex σκέλος, & ἄγω.
Σκελίζω, f. ίσω, supplanto, subverto. Gl. V. varico. A σκέλος.
Σκελὶς, ίδος, ἡ, perna, femur porci vel alius pecoris, una cum carne pulposa a spina usque ad imum ventrem. Ab eod.
Σκελληρὸς, ὰ, όν, idem quod σκληρός. Reperitur & σκιλῆρ. & σκολ. sed vitiose. Hipp. Ern.
Σκελλὶς, ίδος, ἡ, σκελλίδες, spicæ capita, nuclei allii & segmina ceparum, R. (2) segmen cepæ. A σκέλλω.
Σκελλὸς, ὴ, όν, aridus; (2) distortus, Ph. scaurus, pandus. Ab eod.
ΣΚΕ'ΛΛΩ, exsicco, arefacio, attenuo, tenuem reddo; σκέλλομαι, arefio; vid. σκλήμι. Μὴ φρὶν μὲν ἠελίοιο Σκέλλῃ ἀμενὰ σέθεν χρόα ἴσσειν, Il. 23, 191.
Σκελοδεσμὸν, ου, ὁ, crurarium, Gl. Vet. vinculum. Ex σκέλος, & δεσμὸς.
Σκελοκοπία, ας, ἡ, tibiæ refectio, crurifragium, Gl. Vet. Ex σκέλος, & κόπτω.
ΣΚΕ'ΛΟΣ, ους, τὸ, crus, pes, suffrago; (2) Ἐπὶ σκέλος, cessim, paulatim. Eur. Ph. Εἶξαν ἐπὶ σκέλος φοινίμιοι τὴν ἀναχώρησιν. Plut.
Σκελοτύρβη, ης, ἡ, species paralysios, qua membra solvuntur, & dentes etiam excidunt, Strabo, lib. 16. Vulgo. Scorbutus, Angl. the Scurvy. Ex σκέλος, & τύρβη.
Σκελύθριον, ου, τὸ, sellula tripes. A σκέλος.
Σκέμμα, ατος, τὸ, id, quod animo perpendimus, commentatio, speculatio, Gl. Vet. consilium. A σκέπτομαι.
Σκεμμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Σκέπα, ταὶ, nom. vel acc. pl. per Aphær. pro σκεπάσματα, a σκέπασμα.
Σκεπάζω, f. άσω, tego, operio, cooperio, protego, obnubo, Ph. intego, velo, Gl. Vet. ἐσκεπασμένος, velatus, Gl. Vet. perf. pass. part. Τὸ δ' καῦμα τῆλ ἰφάτων, Κρᾶδίη, τινὶ σκεπάζω, Anacr. 21, ult. Ab eod.
Σκεπαρνηδὸν, Adv. asciæ modo & forma. A σκέπαρνον.
Σκεπαρνίζω, f. ίσω, ascia percutio, ancipiti securi ferio. Ab eod. Hinc
Σκεπαρνισμὸς, οῦ, ὁ, fractura calvæ in duas partes, quum ossa graviore ictu percussa dissiliunt, R.
ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, ascia, dolabra, runcina, Hom. Odyss. 5, 237.
Σκέπας, τὸ, idem quod
Σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum, teges, Ph. velamen, velamentum, coopertorium, amictorium, Gl. V. A σκεπάζω.
Σκεπαστήριον, ου, τὸ, idem. Ab eod.
Σκεπαστήριος, ου, ὁ ἡ ὁ, tegendi vim habens.
Σκεπαστὸς, ἡ, όν, tegendi & operiendi vim habens; (2) qui libenter tegit. Ab eod.
Σκεπαστὸς, ἡ, όν, opertus, tectus. Ab eod
Σκέπασφιν, ου, τὸ, tegumen. A σκεπάζω.
Σκέπασον, ου, τὸ, operio, σκεπάσω, 3. pl. pro σκεπάσωσι, σκεπάσσι, Odyss. 13, 99. A σκέπω.
Σκέπη, ης, ἡ, tegmen, tegumentum, operimentum, velum; (2) prætextus; (3) protectio, Ph. tutamen, præsidium.
Σκεπτὸς, ἡ, όν, munitus, tectus. Ab eod.
Σκεπτέον, videndum est. A σκέπτομαι.
Σκέπτεο, 2. fine præt. imperat. med. Ion. pro σκέπτου, a σκέπτομαι.
Σκεπτικὸς, ἡ, όν, quæsitor & consideratus, qui disquirere & considerare solet, scepticus, Gl. V. meditativus. A
ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, fut. ψομαι, circumspicio, dispicio; (2) invíso, viso, visito; (3) speculor, perpendo, delibero, consulto, Gl. Vet. cogito, consulto, alterno, considero; ἐσκεμμένος, consideratus, perf. participio, pass. Οὐκοῦν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὖτε σκεπτέον, Plat. Crit. fin. Σκεψόμεθα δὲ κἀντιτιθέμεν φρὶ ἔκαστον, Arist. Thesm. 809. Ὅρκος τὸ μὲν δίκαιον ἐκ ἐσκέψατο, Eur. Or. 478.
ΣΚΕ'ΠΩ, tego, operio, velo. Τῷ κεφαλὴ αὖ σκέπων, Herodian.
Σκεδάλια, convicior, cor dictis mordacibus impeto. Σκερδολίῃ φωνῇ, Arist. Eq. 8ult. Ex ἐς, κέαρ, & βάλλω.
Σκερδόλλω, idem & ex iisd.
Σκερδολὸς, ὴ, όν, conviciator.
Σκευαγωγία, vasa & utensilia castrensia bajulo, sarcinas & impedimenta veho; (2) comporto, conveho. Σκευαγωγεῖ τὰ ἐκ τῆς ἀγορᾶς, Dem.
Σκευαγωγία, ας, ἡ, vasorum & utensilium castrensium vectio. A
Σκευαγωγὸς, ὴ, όν, vasa seu instrumenta vehens, qui vasa & utensilia castrensia bajulat aut vehit. Ex σκεῦος, & ἄγω.
Σκευάζω, f. άσω, instruo, orno, gestamine corporis instruo, apparo, conficio, condio, molior, struo. Πᾶσι μάτ' ἐκ σοῦ σκευάσω, Arist. Eq. 371. Καὶ πάλι' ἅπαντ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν, id. Thesm. 558. Εἰς γάρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα; Eur. Supp. 1054. Σκευάζου θοιμὶ, id. Her. fur. 960. A σκεῦος.
Σκευάριον, ου, τὸ, vasculum. Hinc τὰ σκευάρια, ων, utensilia quævis, supellectilis nanuncia Gl. V. frivola, Dim. a σκεῦος.
Σκευασία, ας, ἡ, apparatus qui in vestibus, armis, cultuque corporis adhibetur, Gl. V. cultus; (2) apparatio & confectio rerum.
Σκεύασμα, ατος, τὸ, confectio, compositio; (2) id, quod confectum seu compositum est. A σκευάζω.
Σκευαστὸς, ἡ, όν, paratus, factus, confectus; (2) factitius, compositivus. Ab eod.
Σκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, quo aliquis instructus est, habitus cultusque corporis, omnia vestimentum genera, arma quoque, complectens, Gl. V. ornatus. A σκεύω.
Σκευηφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, v. σκευοφ.
Σκευοθήκη, ης, ἡ, vasorum instrumentorumque repositorium; (2) armarium, Gl. Vet. vasarium.
Σκευοποιία, vasa & instrumenta diversi usus fabricor; (2) fabricor, machinor, Gl. Vet. σκευοποιῶ, instruo. Ὄργανα ἐσκευοποιεῖτο, Plut.; (3) in med. armo me. A σκευοποιὸς. Hinc
Σκευοποίημα, ατος, τὸ, instrumentum scenicum, cultus apparatusque scenicorum.
Σκευοποιία, ἡ, vasorum, instrumentorum, &c. confectio. A
Σκευοποιὸς, ὁ, ἡ, ὁ ἡ ὁ, qui vasa & instrumenta diversi usus conficit, Gl. Vet. vascularius; (2) qui personas & indumenta alia scenica parat. Ex σκεῦος, & ποιῶ.
Σκευοπώλης, ου, ὁ, qui vasa & utensilia alia vendit, Gl. V. vascularius.
ΣΚΕ'ΥΟΣ, εος, τὸ, vas, instrumentum, utensile quodvis; dicitur etiam de ministro, ap. Polyb. in S. de corpore, σκεῦος, vasa, cupæ, sarcinæ, Gl. V. impedimenta.
Σκευουργία, idem quod σκευοποιία.
Σκευοφορία, vasa & instrumenta fero seu bajulo. Τὸ ἐν Πλαταιαῖς σκευοφορούμενον, Dem. Phil. 3. Χιλίαις σκευοφορούμενος καμήλοις, Plut. in Crass. cap. 21.
Σκευοφορία, ας, ἡ, vasorum sarcinarumque bajulatio.
Σκευοφορικὸς, ἡ, όν, pertinens ad σκευοφόρον. A
Σκευοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui vasa seu instrumenta portat seu bajulat, qui sarcinas fert; σκευοφόρα, impedimenta, Ph. σκευοφόρος, vasifer, sarcinator, Gl. Vet. σκευοφόροι, lixæ, calones, Gl. Vet. Ex φέρω.
Σκευοφυλακία, vasa & utensilia seu sarcinas custodio.
Σκευοφυλάκιον, ου, τὸ, locus custodiendis vasis & utensilibus destinatus. A
Σκευοφύλαξ, ακος, ὁ, vasorum seu utensilium custos. Ex σκεῦος & φύλαξ.

Σκευόω, ῶ, vasis instruo; vel simpliciter, instruo, armo, accingo, σκευῶσθ, Hes. exponit ἑτοιμάζεσθ, parari. A σκεῦος.

Σκευωρέω, sive σκευωρέομαι, vasa & utensilia custodio; (2) struo, molior, capto, insidior; (3) satago, perscrutor, curiose excutio. Σκευωρέμθμοι περὶ αὐτὰ, Dem. A σκευωρός.

Σκευώρημα, ατ⊙, τὸ, insidiolum inceptum, machinamentum. A pr.

Σκευωρία, ας, ἡ, vasorum utensiliumque custodia, (2) curiosa & solers observatio, vel [illegible] occupatio [illegible]; (3) insidiosa [illegible], Gl. V. factio. A

Σκευωρός, ῦ, ὁ, vasorum utensiliumque custos, Gl. Vet. testamentarius. Ex σκεῦος, & ὥρα.

Σκέψασθ, 1. a. inf. med. v. σκέπτομαι.

Σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, inspectio; (2) consideratio & cogitatio, qualis est Scepticorum; (3) commentatio, tractatio; (4) deliberatio, consultatio, consilium, meditatio. A σκέπτομαι.

Σκήλη, 3. s. a. 1. conj. Att. pro σκήλῃ, a σκελλω, vel Att. pro σκηλῃ, a σκαλλω, Hom. Il. 23, 191.

Σκήλημα, ατ⊙, τὸ, arefactio. Quasi a σκελλω, quod idem est ac σκελλω.

Σκημα, τὸ, idem quod σκηνία.

Σκηναῖος, ἡ, [illegible].

Σκηνάω, ῶ, & σκηνάομαι, ῶμαι, tentorium figo, tabernaculum pono, habito. A σκηνή.

Σκηνίτης, υ, ὁ, in tentorio seu in scena habitans. Ab eod.

Σκηνέω, tentorium figo tabernaculum figo; (2) in tabernaculo habito, contubernalis sum. Σκηνωσάμθμ⊙ καθίζω, Plat. Διὰ τῶν [illegible] ὁδοιπλοῦντες ἐσκηνωμθμοι, Att. Ach. 19. A

ΣΚΗΝΗ', ῆς, ἡ, tabernaculum, tentorium, Ph. taberna, casa, tugurium, Gl. V. contubernium, Gl. Vet. scena, Gl. Vet. item [illegible], aulæum.

Σκήνωμα, ατ⊙, τὸ, idem. A σκηνόω.

Σκηνωτὴς, ῦ, vel σκηνώτης, ῦ, ὁ, in tentoriis seu umbraculis habitans, (2) tabernacula [illegible]. Ab eod.

Σκηνίδιον, ου, τὸ, tentoriolum, mapale, tugurium, Dim. a σκηνή. Unde

Σκηνικὸς, [illegible], scenicus, Gl. Vet. σκηνικοί, Atellani, Ph. σκηνικὸν, [illegible], Ph.

Σκηνὶς, ίδ⊙, ἡ, idem quod σκηνή.

Σκηνοβατέω, ῶ, [illegible] in scenam seu theatrum procedo, [illegible] oculis expono; (3) [illegible] produco.

Σκηνογραφία, [illegible] pingo.

Σκηνογραφία, ας, ἡ, scenæ imaginaria excitatio.

Σκηνογράφος, ὁ, ἡ, peritus ad picturam scenæ. A

Σκηνοπηγός, ὁ, qui [illegible] figit. Ex

[illegible]

Σκηνοποιὸς, ὁ, ὁ κ ἡ, tentoriorum artifex. Ex [illegible]

[illegible] tabernaculum seu tentorium figo [illegible]. Ex σκηνὴ, & πήγνυμι

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, [illegible] tabernaculorum [illegible], (3) festum Judæorum. Ex eod.

Σκηνοπηγία, α, τὸ, festum Judæorum in memoriam commorationis in desertis sub tentoriis celebrari solitum, Ph. tentoria, tabernaculum.

Σκηνοποιέω, tabernacula conficio, umbracula [illegible] συμπηγνύντες αὐτὰ κ ἁρμόζοντες, σκηνοποιῦσι, Herod.

Σκηνοποιία, ας, ἡ, confectio tabernaculorum; (2) vestium [illegible].

Σκηνοποιὸς, ῦ, ὁ κ ἡ, qui tentoria conficit, fabricator tabernaculi. Ex σκηνὴ, & ποιέω.

Σκηνορράφιον, ου, τὸ, locus, ubi tentoria consuuntur. A σκηνορράφ⊙.

Σκηνορράφ⊙, ὁ, ἡ κ ἡ, qui tentoria consuit. Ex σκηνὴ, & ῥάπτω.

Σκῆν⊙, ε⊙, τὸ, tentorium, tabernaculum, umbraculum; (2) corpus, in S. S. Ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τῦ σκήνυς καταλυθῇ, 2 Cor. 5, 1. (3) alveare. Σκηνὴ μελισσῶν ἐς τὰς ἐργαζομένας σίμβλοις, Appian. B. Mithridat. A σκηνή.

Σκηνοφύλαξ, ακος, ὁ κ ἡ, tentorii seu tabernaculi custos. Ex σκηνὴ, & φύλαξ.

Σκηνόω, tentorium figo; (2) in tabernaculo ago, habito, commoror, simpliciter habito, in S. S. Οἱ μθὺ [illegible] παρ' αὐτῷ ἐν κλιάσιν, Xen. Σκηνώσει μετ' αὐτῶν, Apoc. 21, 3. ἐπ' αὐτὸς, ib. 7, 15. ἐσκήνωσεν, Joann. 1, 14. A σκηνή.

Σκηνύδριον, ου, τὸ, idem quod σκηνίδιον.

Σκήνωμα, ατ⊙, τὸ, tentorium, tabernaculum, domicilium, etiam de corpore humano, in S. S. A σκηνόω. Unde

Σκηνωτὴς, ῦ, ὁ, [illegible] tentorium figens, (2) commorator, habitator.

Σκηνίτης, ου, ὁ, qui in tabernaculis agit; (2) contubernalis. Ab eod.

Σκηπάνιον, ου, τὸ, scipio, baculus. A σκηπ[illegible].

Σκηπτέσθ, præs. inf. med. v. σκήπτομαι.

Σκηπτὸς, ῦ, ὁ, fulmen, [illegible] impetu violento [illegible], (2) vertex procellosus, [illegible] impetu [illegible] procellosus, qui cum impetu in terram defertur. Ab eod.

Σκηπτῦχία, ας, ἡ, sceptri gestatio, imperium potestas regia, (2) provincia. A

Σκηπτῦχ⊙, ὁ κ ἡ, sceptrum gerens, sceptrifer. Ex σκῆπτρον, pro σκῆπτρον, & ἔχω.

Σκηπτοφανὴς, Adj. fulminea celeritate & vi. Ex σκηπτὸς, & φαίνομαι.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, baculus, scipio, cui innitimur inter eundum; (2) sceptrum, regum & imperatorum gestamen. A σκήπτω.

Σκηπτροφόρ⊙, ῦ, ὁ κ ἡ, sceptriger. Ex σκῆπτρον, & φέρω.

ΣΚΗ'ΠΤΩ, fut. ψω, proprie, immitto cum impetu, (2) nitor, innitor, incumbo; (3) cado, incido; σκήπτομαι, fulcio me, fulcior, (2) fingo, simulo. Ἐν δ' ὁ πορφύρε⊙ [illegible] ἰχθὺς [illegible] πέλει, Soph. Oed. Tyr. 27. [illegible] ἐσκήπτετ' [illegible] Eur. Med. 1356 [illegible] Μη[illegible] ἐσκήπτετ', afferat simulabat, Heliod. [illegible] σκηψάμθμοι. Plut. in Alcibiad. cap. [illegible] Hinc

Σκήπτων, ων⊙, ὁ, scipio, baculus.

Σκηρίπτω, f. ψω, fulcio, firmo, figo. Σκηριπτόμθμ⊙ χερσίν [illegible], Odyss. 11, [illegible]. Ab eo

Σκῆψις, εως, ἡ, species, causa, prætextus, simulatio, excusatio, commentum, (2) impetus. Ab eod.

ΣΚΙ'Α, ᾶς, ἡ, umbra.

Σκιαγραφία, [illegible]. A σκιαγράφω.

Σκιαγράφημα, ατ⊙, τὸ, [illegible] adumbra[illegible]

Σκιαγραφία, ας, ἡ, [illegible]

Σκιαγραφικὸς, [illegible]

Σκιαγράφ⊙, ὁ, [illegible] Ex σκιά, & γράφω.

Σκιάζω, ῶ, [illegible] & umbrosas [illegible]

Σκιάδειον, ου, τὸ, [illegible] quod

Σκιάδες, ων, αἱ, umbellæ, quæ in herbis reperiuntur, ut cauli, anisi, & quæ σκιάδες, propterea nominantur, Lat. [illegible].

Σκιαδηφορέω, umbellam gesto.

Σκιάζω, f. ασω, umbro, adumbro, umbra opaca tego, Ἀεὶ τὸ φάρος [illegible] κατακλὸν σκιάζειν, Eur. Hipp. 139. [illegible] σκιάζῃ, ubi Barn. id. Phœn. 63. A σκιά.

Σκιαινα, ης, ἡ, umbra, piscis quidam.

Σκιαινὶς, ίδ⊙, ἡ, idem & ab eod.

Σκιάθηρας, ου, ὁ, instrumentum mathematicum ad indagandam umbram, R. solarium. Ex σκιά, & θήρα, captura.

Σκιαμαχέω, cum umbra, s. in umbra domi, (non cum vero hoste) pugno; (2) inaniter laboro. Ἀνάγκη ἀτεχνῶς ὥσπερ σκιαμαχεῖν (με) ἀπολογύμθμον, Plat. Ap. Socr. 2. Ex μάχομαι.

Σκιαμαχία, ας, ἡ, dimicatio cum umbra sive non repugnante adversario, adeoque inanis; (2) præludium pugnæ. Ex ind.

Σκιάπους, ποδ⊙, ὁ κ ἡ, umbram sibi pede faciens, umbra pedis se protegens.

Σκιαρ[illegible], gen. pl. f. g. Dor. pro σκιαρῶν.

Σκιαρόκομος, ου, ὁ κ ἡ, umbrosa coma præditus; (2) opacus. Ex σκιαρὸς, & κόμη.

Σκιερὸς, ρὰ, ρὸν, umbrosus, Gl. Vet. σκιαρὸν, umbratile. A σκιά.

Σκιάς, αδ⊙, ἡ, umbraculum fornicatum; (2) tabernaculum, tentorium, (3) vitis arbustiva, (4) piscis quidam. Ab eod.

Σκίασμα, ατ⊙, τὸ, adumbratio. A σκιάζω.

Σκιασ[illegible], ἡ, ὁ, umbram faciens, solis ardorem arcens. Ab eod.

Σκιατραφέω, in umbra nutrio seu educo; σκιατραφέομαι, in umbra [illegible], umbratilem vitam ago. Ἐσκιατραφημθμ⊙, in umbra nutritus, molliter nutritus. A

Σκιατροφὴς, έ⊙, ὁ κ ἡ, in umbra seu vita umbratili educatus. Ex σκιά, & τρέφω. Hinc

Σκιατραφία, ας, ἡ, vita umbratilis seu umbratica, (2) otium umbratile, deliciæ umbraticæ.

Σκιατροφέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, vitam umbratilem ago. Ex σκιά, & τρέφω.

Σκιατροφίας, ου, ὁ, in umbratili vita educatus, R. Ex usf.

Σκιαυγία, ας, cæcutio more eorum, qui ex umbris prodeuntes ad lucem caligant. Ex σκιά, & αὐγή.

Σκιάω, ῶ, obumbro, umbra opaca tego; σκιάομαι, ῶμαι, obumbror; σκιόωντο pro ἐσκιάοντο, ἐσκιάοντο, imperf. Odyss. 2, 388. A σκιά.

ΣΚΙ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, Scincus, crocodilus terrestris.

Σκίδνημι, dissipo; (2) distendo, sed de pluribus. Αὐτὰρ ὁ ἐσκίδναντο κ[illegible] κλισίας τὰ ἀπὸ τὰ. Il. 1, 487. A σκίδνημι.

Σκιδνάμθμος, pen. [illegible] part. præt. pass. f. g.

Σκίδνημι, & σκιδνάω, dispergo, dissipo. A [illegible]

Σκιόεις, εσσα, εν, umbrosus, opacus. A σκιά.

Σκιὴ, ῆς, ἡ, umbra, Ion. pro σκιά.

Σκιητροφέω, Ion. pro σκιατραφέω.

ΣΚΙΘΑΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, [illegible], qui & trachu[illegible].

ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, scilla, squilla, herba bulbosa [illegible].

Σκιλλητικὸς, [illegible] ac tum, scilliticus, ex [illegible] squilla confectum. A σκίλλα.

Σκιλλο[illegible], [illegible], [illegible] Ab eod.

Σκιμαλίζω, [illegible] ... Ὅτως αν [illegible] σκιμαλίσω, Arist. Ach.

Σκιμαλίζω, [illegible] claudico. A

Σκιμβὸς, [illegible] A σκιμπτω.

Σκιμπόδιον, ου, τὸ, lectulus incubiformis, grabatus. A

Σκίμπους, ποδ⊙, ὁ, id m. A σκιμπτω.

Σκιμπτὴρ, idem quod

Σκίμπτω, f. ψω, nitor, innitor, incumbo, fulcio me; incumbo [illegible], (2) verbero, fero; (3) [illegible]. Ἀλλ ὅτ' Ἀ[illegible] ἐν μέσσοις ἀροτρῶν σκίμψατο, Pind. Pyth. 4, 410. A σκιπτ[illegible]

Σκίμπων, f. ψω, idem & ab eod. Unde

Σκίμπων, ων⊙, ὁ, baculus, scipio. Dim. σκιπωνι[illegible].

Σκιμφθεὶς, [illegible] aor. 1. ind. pass. Ion. pro ἐσκίμφθη, a σκίμπτω.

Σκίνξ, σκῑγγ-, ὁ, ἡ, τό, agilis ad subfiliendum, Nic. Al. 67. A *κινέω*.

Σκίναρ, αρτος, τό, fatus, Nicand.

Σκινδάλαμος, ου, ὁ, scrupulus, scrupulum, Gl. Vet. Vid. seq.

Σκινδαλμός, οῦ, ὁ, assula, scindula, festuca; (2) subtiles nugae. Παῖ δὲν γέρας ἂν, κἀπ' ἀλήθειαν, τὴν βάλῃς λύχνου ἀκμὴν σκινδάλαμος μαθήσομαι, Aristt. Nub. 129. A *σχίζω*.

Σκινδαλαμῳδός, οῦ, ὁ, qui de rebus subtilibus, ἢ & nugatorius, loquitur, nugatorias subtilitates effutiens. Ex *σκινδάλαμος*, & *ᾠδός*.

ΣΚΙΝΔΑΡΟΣ, ου, ὁ, herba helenae similis, Gl. Vet. (2) instrumentum medicum.

ΣΚΙΝΟΒΑΤΗΣ, ου, ὁ, nautregus; (2) *Subst.* nauta.

Σκίς, ῐδος, ἡ, piscis quidam. A *σκιά*.

Σκιαγραφία, ας, ἡ, idem quod *σκιαγραφικόν*.

Σκιάζω, ἐσω, idem quod *σκιαγραφῶ*.

Σκιάς, άδος, ὁ, ἡ, ε, umbrae similes; (2) umbrifer, opacus. Ex *σκιά*, & *ἔιδος*.

Σκιερός, οῦ, ὁ, ἡ, ὁν, umbrosus, opacus, obscurus. A *σκιά*.

Σκιόεις, εσσα, εν, per umbram indicans. A *σκιά*.

Σκιόθηρον, ου, τό, idem quod *σκιάθηρας*.

Σκιλλοῦσα, de umbra dicitur, differo. A *σκιά*.

Σκιομαχία, ας, ἡ, idem quod *σκιαμαχία*.

Σκίων, ωνος, ὁ, ἡ, femur, an tendiniosa corda ubi umbram facit. Ex *σκιά*, & *ὠή*.

Σκιπάρ, umbrifer, Gl. Vet. Ex *σκιά*, & *φέρω*.

Σκιρωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *In.* & *Pass.* pro *ἐσκίαζον*. Ex *ἐσκίδνατο*, v *σκίδνα*.

Σκιτταῖος, αία, αῖον, tribus, Iectus, qui ba[illegible] R. A *σκίτται*.

Σκίτων, ωνος, Coll. in Ep. a *σκῖτος*.

Σκιτις, ῐδος, ἡ, ὁ, Minerva. A *σκίρα*.

Σκιτρόφιον, ου, idem quod *σκιαφόν*.

Σκιτρόφος, ου, ὁ, ἡ, ον, pro tentoriorum in tabella latrunculorum. A *σκιατρέφω*.

Σκιτρός, ά, ὁν, & σκιτρώδης, ες, ὁ, ἡ, ὁν, dealbatum, leve, nitidum reddens. Ab eod.

Σκιτροφόρος, ου, ὁ, ἡ, ον, qui tectum habet. A [illegible]

Σκιρτητής, ὁ, idem quod [illegible] A *σκιρτάω*.

Σκιρτός, ὁ, τό, mobile culmus [illegible] A *σκιρτάω*.

Σκιρτύλος, ὁ, ἡ, ον, Mineus, Ion. pro *σκιρτός*.

ΣΚΙΡΟΣ, ου, ὁ, marmoris [illegible] (2) calcis genus, (3) gypsus, (4) tofus, [illegible]

Σκιρόφορα, ων, τά, Scirophoria, festum quod[illegible] Minervae celebratum.

Σκιρροκήλη, ης, ἡ, [illegible]

Σκιρρόω, ῶ, τό, durum [illegible] A *σκίρος*.

Σκίρος, ου, ὁ, mensis Atticus, incidens in Maium ac Junium totum, in quo *σκιροφόρια* celebrabat.

Σκιρόω, ῶ, ὁ, tactu quidem [illegible] in hoc loco, lenem, vel mollem; scharam, Gl. Vet. edur. A *σκίρος*.

Σκιρρός, ά, ὁν, & σκιρρώδης, ες, ὁ, ἡ, ὁν, tumefactus, durus. A *σκιρόω*.

Σκιρτάω, ήσω, ἐσκίρτησα, allo ducere risibus, [illegible] (2) ludere, [illegible]

Σκιρτητής, ὁ, ἡ, ὁν, [illegible] Ἰσκιρτητὴς ἐστὶ, [illegible] Ὑπερσκίρτης ἐστὶν, [illegible] A *σκιρτάω*.

Σκιρτητικός, ὁ, ἡ, ὁν, [illegible]

Σκιρτηκός, ὁ, ἡ, ὁν, [illegible] A *σκιρτάω*.

Σκιστάω, [illegible] A *σκιστός*.

Σκισμός, οῦ, ὁ, [illegible] A *σκίζω*.

Σκιστός, ὁ, ἡ, ὁν, [illegible] A *σκίζω*.

Σκιστικός, ὁ, ἡ, ὁν, [illegible] Ab eod.

Σκιρτοπόδης, ες, ὁ, [illegible] (2) Incivus saltator. Ex *σκιρτάω*, & *πούς*, *ποδ-*.

ΣΚΙΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, homines [illegible]

Σκιτάλη, ης, ἡ, umbrifer, opacus, obscurus, obscurans, Gl. Vet. umbratilis. A *σκιά*.

Σκιτάλως, obscure & quasi per umbram.

Σκλάω, durus fum ex nimia aridate; ut hinc fit *ἰσκληκώς*, p. exsiccatus, aridus. A *σκέλλω*. Hinc

Σκλῆμα, ατος, τό, exsiccatio ossis.

Σκλῆμι, idem quod *σκλάω* vel *σκλίω*.

Σκλῦσαι, a. 2. inf. act. verbi *σκλῆμι*.

Σκληραγωγέω, dure educo, duriter habeo. Ὁ Διτταὸς ὃ σκληραγωγῶν τὸν θυγατέρας, Luc. Ex *σκληρός*, & *ἄγω*. Hinc

Σκληραγωγία, ας, ἡ, dura educatio seu tractatio.

Σκληραύχην, ενος, ὁ ᾗ, ἡ, cui dura est cervix, qui cervice indomita est.

Σκληρία, ας, ἡ, durities. A *σκληρός*.

Σκληριασις, εως, ἡ, durities, R. A

Σκληριάω, ῶ, duram naturam habeo, R. A *σκληρός*.

Σκληρίγνας, ου, ὁ ᾗ, ἡ, durum habens solum. Ex *σκληρός*, & *γῆ*.

Σκληρόδερμος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, durum habens pellem seu cutem; (2) durum habens putamen. Ex *σκληρός*, & *δέρμα*.

Σκληρόδιαιτος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, qui durum vitae victum, qui victu ut tur non delicato, sed duro. Ex *σκληρός*, & *δίαιτα*.

Σκληροθριξ, τριχος, ὁ ᾗ, ἡ, qui duros habet pilos.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, durities cordis. A

Σκληροκάρδιος, ος, ὁ ᾗ, ὁν, qui duri cordis est, contumax. Ex *σκληρός*, & *κιρδία*.

Σκληροκέφαλος, ος, ὁ ᾗ, ὁν, qui durum habet caput; (2) *Subst.* animalculum quoddam. Ex *σκληρός*, & *κεφαλή*.

Σκληρόκηρος, ος, ὁ ᾗ, ὁν, dura cera obductus.

Σκληροκοίλιος, ος, ὁ ᾗ, ὁν, qui durum habet ventrem, qui dura est alvo. Ex *κοιλία*.

Σκληρομήνιος, ος, ὁ ᾗ, ὁν, qui durum nucleum habet. Ex *σκληρός*, & *μῆν*, *μῆνις*, *nucleus*.

Σκληρός, ά, ρόν, durus, rigidus; (2) contumax; (3) gravis auditu, difficilis captu, improbabilis, Ph. A *σκλάω*.

Σκληροστάφυλος, ος, ὁ ᾗ, ὁν, cui dura est carnem habens. Ex *σκληρός*, & *σταφυλή*.

Σκληρόφαρμος, ος, ὁ ᾗ, ὁν, cura tecta operatus. Ex *σκληρός*, & *φάρμακον*.

Σκληροσωμάτιος, ὁ ᾗ, ὁν, duri corporis.

Σκληρώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁν, durities, rigor, Ph. A *σκληρός*.

Σκληρωτός, ὁ, ἡ, ὁν, durum & rigidum cuticulam habens; (2) pertinax, pervicax.

Σκληρωτός, ὁ, ἡ, ὁν, idem quod *σκληροθριξ*.

Σκληρόω, ῶ, ὁ, ἡ, ὁν, durum faciens, durities, R. A

Σκληρόφθαλμος, ος, ὁ ᾗ, ὁν, cui durus est oculus, qui oculo [illegible] labet.

Σκληρόψυχος, ος, ὁ ᾗ, ὁν, duri animo. A *ψυχή*.

Σκληρός, ά, ὁν, [illegible] A *σκληρός*.

Σκληρύνω, [illegible] A *σκληρός*.

Σκληρωτήριον, ου, τό, instrumentum durans. A

Σκληρωτικός, ὁ, ἡ, ὁν, durans, durum reddens. A *σκληρόω*.

Σκληρωτός, ὁ, ἡ, ὁν, [illegible] A *σκληρός*.

Σκληρύνω, pass. fin. [illegible] pro *σκληρῶ*.

Σκλήρωμα, ατος, τό, durum, durities, species, Gl. V. Durantes. A *σκληρόω*.

Σκληρός, ά, ὁν, durus, durities. A *σκληρός*.

Σκλητός, ὁ, ἡ, ὁν, tenuis. A *σκλάω*.

Σκλῶπες, ὁ, οἱ, perones. A *σκελίς*.

Σκνιπεφάγος, ος, ὁ ᾗ, ὁν, culicivorus, qui culicibus vescitur. Ex *σκνῖψ*, & *φάγω*.

Σκνιφός, ὁ, ὁν, hebes visu, Gl. Vet. tenax, avarus, cupidus.

Σκνίψ, πός, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex, Gl. V. curculio. A *κνήθω*.

Σκολιάζω, f. άσω, obliquo, obliquum reddo; (2) oblique & tortuose incedo. A *σκολιός*.

Σκολιαίνω, obliquum reddo. Ab eod.

Σκολιῦσιν, dat. pl. *Ion.* & cum *ν* pro *σκολιοῖς*.

Σκολιόκλης, ου, vafer, fraudulentus. A *βακλέω*.

Σκολιόγραφος, ος, ὁ ᾗ, ὁν, tortuosis obliquisque picturis. A *γράφω*.

Σκολιοδρομία, ας, ἡ, flexuosum iter carpo, Suid. Ex *σκολιός*, & *τρέχω*.

Σκολιόδρομος, ου, ὁ ᾗ, ὁν, vagus, errabundus. Ex eidem.

Σκολιόν, οῦ, τό, carmen convivale, quod gestorum virtutis complectebatur, atque a primo cani coeptum, non a secundo, sed ultro citroque ordine tortuoso excipiebatur. A *σκολιός*.

Σκολιόνειρος, ος, ὁ ᾗ, ὁν, qui prava & tenuia somnia videt. *Subst.* malum somnium.

Σκολιοπλευρος, ος, ὁ ᾗ, ὁν, obliquae incedens. R. Ex *σκολιός*, & *πλέυρον*.

ΣΚΟΛΙΟΣ, ά, όν, obliquus, tortuosus, torus; (2) pravus, perversus, Gl. V. perplexus, vertiginosus; *σκολιαὶ*, pravae, Ph. *Σκολιὰς ὁρίνασι Θέμιστες*, Il. 16, 387.

Σκολιότης, ητος, ἡ, tortuositas, curvitas, obliquitas; (2) inaequalitas; (3) pravitas. A *σκολιός*.

Σκολιόφρων, ονος, ὁ ᾗ, ὁν, prava cogitans, v. pravi est mente. Ex *σκολιός*, & *φρήν*.

Σκολιόχειλος, ου, adunco rostrum habens.

Σκολιόω, tortuosum reddo, perverto. A *σκολιός*.

Σκολιωσις, εως, ἡ, detorsio in obliquum; (2) figura dictionis depravatio. Ab eod.

Σκολιῶς, *Adv.* tortuose, inconte, obliquo; (2) prave, perverse, Gl. Vet. perplexe, Ph.

ΣΚΟΛΑΞ, ὁ, vallus, Gloss. Vet. cuneus. Juvenes comam alebant ad annos pubertatis; tum a parentibus ad tribules accumbantes, ut comam tonderent, quae *κουρὰ*, & *ξυσμὸς*, dicebatur. Cf. Iubert. Comm. ad Theophrast. Eth. Charact.

ΣΚΟΛΟΠΑΞ, ακος, ὁ, gallinago, avis in arte nunquam sedens, Aristot. Hist. An. 8.

ΣΚΟΛΟΠΕΝΔΡΑ, ας, ἡ, scolopendra, animal genere nudipedum, Gl. V. centipes, centipeda; (2) lorica quaedam, forte lorica membrum, bugloss.

Σκολοπένδρα, ης, ὁ, ἡ, idem. Hinc

Σκολοπενδρίων, ωνος, ὁ, scolopendra fluviatilis, Nicand. Ther. 13.

Σκολόπη, ης, ἡ, idem. A *σκόλοψ*.

Σκολοπίζω, palo infigo; *ἰσκολοπισμένος*, palo fixus, p. pass. part. A *σκόλοψ*.

Σκολοπόειδης, ες, ὁ, ἡ, palo seu valli praeacuti formam habens. Ex *σκόλοψ*, & *εἶδος*.

Σκολοπώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁν, palus seu vallis munitio, [illegible] A *σκόλοψ*.

ΣΚΟΛΟΥΣ, ους, ὁ, ἡ, ὁν, palus praeacutus, vallus, Ph. furca; palus.

ΣΚΟΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, scolymus, carduus [illegible] A *Σκύλλη*.

Σκολυμπάς, ὁ, ἡ, ὁν, scolymo seu cardui similis. A *σκόλυμος*.

ΣΚΟΛΥΠΙΩ, ῶ, ὁ, ἡ, ὁν, (2) evello.

ΣΚΟΛΥΤΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ον, tortor, Hes.

Σκομβεύς, ὁ, ἡ, ὁν, mercator, Hesych. Suid. A *σκόμβρος*.

ΣΚΟΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ὁν, [illegible] A *σκόμβρος*.

ΣΚΟΝΑΙΟΣ, ά, όν, pulvis, pulvinus.

Σκοπάρχης, ου, ὁ, speculatorum seu exploratorum praefectus, qui exploratoribus praeest. Ex *σκοπός*, & *ἀρχή*.

Σκόπασχος, ου, ὁ, idem & ex nisi.

Σκόπε, 2. s. pr. imper. v. *σκοπέω*.

Σκοπελοδρομέω, ὁ, ἡ, per rupes ac montes vagans.

Σκοπελοειδής, ὁ, ἡ, rupis speciem habens. A

Σκόπελος, ου, τό, scopulus.

Σκοπελός, ὁ, ἡ, ὁν, scopulus, locus editus, ex

que circumjacentia luſtrari poſſunt; (2) rupes in mari prominens. A σκοπός.

Σκοπαδτήριον, ε, τὸ, ſpecula in loco edito ſita. A

Σκοπάδω, f. δύσω, ſpeculor, intueor, contemplor. A

Σκοπέω, ſpeculor, contemplor, intueor, video, obſervo, conſidero, diſpicio, expendo; expl ro, indago, quæro. Οὐδὲν τὸ τάχα μᾶλλον ἢ τυφλὸν Ζκοπᾶν, ſcil. μέ, Soph. Aj. 124, Περὶ χρημάτων σφῶν Ζκεπτόμφ, Dem. Phil 1. Οὐκ ἐπινίσιν ἔχρλω, ἀλλὰ Ζκέπτομαι ἀνδρα, Ariſt. Θεσμ. 606. Σκοπεμαι δ' ὅμως φανταχῆ γρίφων, Eurip. Iph. in Tau. 68. A σκοπίς.

Σκοπὴ, ῆς, ἡ, ſpecula; (2) ſpeculatio, ipſa ſpeculandi actio, ſpeculatio. A σκεπτομαι.

Σκοπησις, εως, ἡ, contemplatio. A σκοπέω.

Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, ſpecula, ſpeculatio. A σκοπή.

Σκοπιαζίμφ, ſpeculari, præſ. inf. act. Ion. pro σκοπιάζειν, a verbo Ζκοπιάζω.

Σκοπιάζω, fut. άσω, ſpeculor, ex ſpecula obſervo Ὅλοὸν σφῖρας ἐσκοπίαζον, Theocr. 25, 214. Ὥστ' τὰς θῶας σκοπιάζοι Ὅλτις ὁ γριπεύς, id. 3, 26. Ὃν φιλέεις, σκοπιάζῃς, Nonn. Paraphr. 11, 3. i. e. σῴζῃ. A σκοπιά.

Σκοπιὴ, ſpeculatio, Gl. V. Ion. pro σκοπιά.

Σκοπιὴ, ſpecula, dif. ſing. Ion. pro σκοπιά.

Σκοπίτης, ου, ὁ, ſpeculator, explorator.

Σκοπιστὴς, ῆ, ὁ, qui velut ſcopus ſpectatur, quem velut ſcopum nobis propoſuimus. A σκοπέω.

Σκοπέρνια, ζησι, ſpecular, velut ab alta ſpecula obſervo; (2) in inſidias collocatus obſervo. Ἀνδρες στολῇ διαφαίρφοι κρύπτοντες ἐν τοῖς δόμοις σκοπεύοντες, Anth. Vet. 360. A

Σκοπεύτης, ου, ὁ, cubile Ecclæ, qui e ſpecula obſervat. Ex σκοπιὰ & ἐρῶ.

Σκοπὸς, οῦ, ὁ, ſpeculator, explorator, obſervator, obſervator, ſpectator, præfectus, inſpector; (2) collatum, propoſitum, quod ſpectatur & petitur. Τέξον δ' ἐντυνόσαι, κἠ ἐσὶ σκοπὸν ἔμμεν ἐσῶν, Theocr. Id. 24, 1 . Sic enim locus corrigendus eſt, Hom. Il. 2, 792. A σκέπτομαι.

Σκοπτεύτις, acc. pl. m. g. contr. pro σκοπτεύοντας, a σκοπέω.

Σκορακίζω, fut. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumeliole repello. Ab ἐς κόρακας. Hinc

Σκορακισμὸς, ᾶ, ὁ, contumelioſa repulſio, qua aliquem ad corvos amandamus.

ΣΚΟΡΔΙΝΑ'ΟΜΑΙ, ὤμαι, pandiculor, extendo membra cum oblectatione. Ὡς δ' ὅτε βοῦς ἀγρεὺς σκορδινᾷ, Anth. V. 640.

Σκορδίνησις, ἡ, ἡ, idem, Suic. Hinc

Σκορδίνημα, ατος, τὸ, pandiculatio, totius corporis extenſio cum oblectatione.

Σκορδινισμὸς, ᾶ, ὁ, id. qu. σκορδίνημα.

Σκόρδον, ου, τὸ, herba quæ odorem alii reſpirat. A σκόρδον.

Σκορδοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, allii ſpeciem referens, allio ſimilis. Ex σκόρδον, & εἶδος.

Σκόρδον, ου, τὸ, allium, Gl. V. pro σκόροδον, Engl. Garlick.

Σκόροδον, ου, τὸ, herba quæ guſtu & odore porrum & allium refert. Ex σκορδον, & ὀδωδὸς, part. ὄζω.

Σκοροδοπώλης, ου, ὁ, alliorum venditor.

Σκοροδόμαρις, ης, ἡ, muria allio condita. Ex σκόροδον, & ἅλμη.

Σκορδίζω, f. ίσω, allio pſico, allio præmunio; (2) allium refero; ἐσκορδισμένος, allio infectus, p. paſſ. part. A σκόρδον.

Σκόροδον, ου, τὸ, allii caulis, aut ipſum allium. A eod.

Σκοροδοπώλης, ου, ὁ, alliorum. Ab eod.

ΣΚΟΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, allium. Hinc

Σκορόδιον, ου, τὸ, plantarium allii.

Σκορπιάω, exaſpero, exacerbo, irrito. A σκορπίος.

Σκορπιαίνες, ἡ, ἐν, qui ſcorpione natus eſt.

Σκορπίδιον, ου, τὸ, ſarcinus ſcorpius; (2) machina bellica, Dem. Ab eod.

ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, fut. ίσω, diſſipo, ſpargo, ſuſpergo; ἐσκορπισμένος, diſſipatus, p. paſſ. part. Ὁ λύκος——σκορπίζει τὰ πρόβατα, Joann. 10, 12. Ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, ib 16, 32.

Σκορπιόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, a ſcorpio morſus, R. Ex σκορπίος, & δάκνω, mordeo.

Σκορπιοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, ſcorpii figuram referens, ſcorpio ſimilis. Ex σκορπίος, & εἶδος.

Σκορπίοιος, ία, ον, ad ſcorpium pertinens. A σκορπίος.

Σκορπιόπλακτος, ου, ὁ, ἡ, a ſcorpione ictus. Ex σκορπίος, & πλήσσω.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ, ου, ὁ, ſcorpius, nepa, Ph. & Gloſſ. V. Vid. σκορπίων. Hinc

Σκορπιόω, exaſpero, exacerbo.

Σκορπιόρρως, ου, ὁ, ἡ, ſcorpionis caudam habens, cujus cauda caudæ ſcorpii ſimilis eſt. Ex σκορπίος, & ῥυτή.

Σκορπιόδατε, 2. pl. aor. 2. conj. paſſ. verbi σκορπίζω. Unde

Σκορπισμὸς, οῦ, ὁ, diſperſio, diſſipatio.

Σκορπίτης, ου, ὁ, ut σκορπίτης, λιθος, ſcorpites, genus. A σκορπίος.

Σκορπιώδης, ες, ὁ, ἡ, ſcorpioni ſimilis; (2) ad inacundiam pronus, venenoſus, pernicioſus, ut ſcorpio. Ab eod.

Σκορπίων, arcubaliſta, Gl. V. Ab eod.

Σκοταζω, f. άσω, obſcuro, tenebras obduco; (2) obtenebrico, obſcurus fio, tenebris effundor, Gl. V. σκοτάζειν, nocteſcere. A σκότος.

Σκοταῖος, αία, αῖον, tenebroſus, tenebricoſus; (2) qui aliquid facit vel peri feu tenebris ingruentibus. Ab eod.

Σκοτασμὸς, οῦ, ὁ, caligo, obſcuritas. A σκοτάζω.

Σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, ὁ, tenebroſus, obſcurus. A σκότος. Hinc

Σκοτεινότης, ητος, ἡ, obſcuritas, Gl. Vet.

Σκοτεινοφερὴς, ὁ, ἡ, tenebroſi, i. e. tenebras adferens. Ex σκοτεινὸς, & φέρω.

Σκοτεινὸς, tenebroſe.

Σκοτειὸς, α, ον, idem quod

Σκοτεὸς, ὰ, ὸν, id. quod σκοτεινός.

Σκοτοῖος, clam ſive tenebricoſo tempore auſpicio. A σκότος.

Σκοτία, ας, ἡ, tenebræ. Ab eod.

Σκοτίας, ου, ὁ, tenebrio. Ab eod.

Σκοτίζω, f. ίσω, obſcuro, tenebras obduco; σκοτίζομαι, tenebricor, Gl. Vet. Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, Epheſ. 4, 18.

Σκότιος, ία, ιον, tenebricoſus; (2) furtivus; (3) obſcuris natalibus ortus, ſpurius. Ab eodem.

Σκοτισμὸς, ᾶ, ὁ, vertigo, Ph. vi vocis, tenebricatio. A σκοτίζω.

Σκοτοδασυτυκνοθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, nigrum, hirtum & denſum capillitium habens. Vox comica, Ariſtoph. Ach. 393. Ex σκότος, δασὺς, πυκνὸς, & θρίξ.

Σκοτοδινιᾶν, ῶ, ἡ, qui cernit in tenebris, i. qui convivis ſordidis utitur. Ex δεῖπνον.

Σκοτοδινέω, ῶ, fut. ήσω, vertigine tenebricoſa laboro. A σκοτοδίνη. Unde

Σκοτοδίνη, ης, ἡ, vertigo tenebricoſa.

Σκοτοδίνια, ας, ἡ, idem & ab eo

Σκοτοδίνιασις, ἡ, idem. A ten.

Σκοτοδινιασμὸς, ὁ, i. nit. a.t. verbi

Σκοτοδινίαω, ᾶ, f. άσω, idem quod σκοτοδινιᾶν. A σκοτοδίνια.

Σκοτοδίνος, ου, ὁ, vertigo tenebricoſa, cum omnia circumagi atque nigrore obſcuri. Ex σκότος, & δίνη.

Σκοτοδινὸς, more vertigine laborantium, Al.

Σκοτοειδὴς, ὴς, idem quod

Σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, tenebroſus, tenebricoſus. A σκότος.

Σκοτοιζόρος, ὁ, ἡ, dolioſus, fraudulentus.

Σκοτομήδης, ες, occultus in conſiliis, fraudulentus. A μῆδος.

Σκοτομίωνη, ης, ἡ, tenebroſa nox Gl. V. nil mis. Ex σκότος, & μήνη.

Σκοτομίνιος, ας, ἡ, idem & ex ſed.

Σκοτομηνιδνὸς, noctu ſurtim tenebricoſi,

ΣΚΟΤΟΣ, ου, ὁ, vel ὄν, τὸ, tenebræ, caligo.

Σκότως, gen. ſing. pro σκότος.

Σκοτόω, ῶ, fut. ώσω, obſcuro, tenebras obduco; (2) vertigine occupo. σκοτοῦμαι, tenebreſco, vertiginor, Gl. Vet. Καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτῆ ἐσκοτωμένη, Apoc. 16, 10. A σκότος. Unde

Σκοτώδης, ες, ὁ, ἡ, tenebroſus, tenebricoſus; (2) tenebricoſi vertigine laborans. Hinc τὰ σκοτώδια, tenebricoſæ vertigines, tenebricoſæ oculorum caligines.

Σκοτωμα, ατος, τὸ, vertigo. A σκοτόω.

Σκοτωματίας, ου, ὁ, vertiginoſus; (2) qui vertigines facit. A σκότωμα.

Σκοτωσις, ως, ἡ, obſcuratio, tenebræ; (2) vertigo. Al eod.

Σκυβάλλω, volipendo, adſpernor, rejicio; σκυβάλλομαι, rejicior. A σκύβαλον. Unde

Σκυβαλικὸς, ὴ, ὸν, ut σκύβαλον ἀργύριον, argentum exoletum, vile, Plut. in Theſeo. Cap. 21. ex Timocreonte Rhodio.

Σκύβαλισμα, ατος, τὸ, rejectamentum, res, quæ ejicitur. A σκυβαλίζω.

Σκυβαλισμὸς, οῦ, ὁ, rejectio, qua ut vili pereamus. Al eod.

ΣΚΥΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, ſtercus, ſimus, rejectamentum, purgamenta, Gl. Vet. σκύβαλα, fœces, quisquiliæ, Ph. ſcor. Hinc

Σκυβαλώδης, ες, ὁ, ἡ, fœculentus.

Σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν, tetricus, triſtem vultum præ ſe ferens.

Σκυθρωπιάω, ῶ, f. άσω, triſtem vultum præ ſe fero. Ex

Σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν, triſtis ſeu tetricus ſeu vultu. Μὴ μοι, Πάτροκλε, σκυθρωπὸς μήδεο, Hiad. 24, 562. A σκύζω.

Σκύζα, ης, ἡ, cat ſtio, libido & appetitus coeundi. A κύων. Hinc

Σκυζάω, ῶ, catello, gannio; σκυζᾷ, gannit, Gl. V. (2) in Venerem pronus fem.

Σκύζω, fut. ύσω, plores admurmuro, Ph. σκυζᾷ, gannit; (2) ad iram concito, irrito; σκυζόμαι, irator, irascor. A κύων.

Σκύθα, Scytha, voc. ſing. a Σκύθης, Σκύθα.

ΣΚΥΘΗΣ, ου, ὁ, Scythia, qui eſt e Scythia, (2) homo ferus.

Σκύζομαι, ſuccenſeo. A prec.

Σκυθίζω, futur. ίσω, Scythas imitor; (2) Scythas facio, Scythicum par am fum; (3) ebrius fum; (4) Scythico more tondeo vel rado. Καὶ κρᾶτα, σκλάκμεῖον τ' ἐσπυθισμένοι ξυρῷ, Eurip. Fl. 241. A σκύθης.

Σκυθικὸς, ὴ, ὸν, Scythicus. Hinc Σκυθικαὶ, αἱ, calceamenti genus. Ab eod.

Σκύθις, ιδος, ἡ, mulier e Scythia.

Σκυθιστὶ, Adv. Scythice, lingua & more Scytharum. Ab eod.

Σκυθιστὶν, Scytheo more petere. Ex σκύθης, & πίνω.

Σκυθοτοξότης, ου, ὁ, ſagittarius Scytheus; (2) qui in arte ſagittandi Scythas imitatur. Ex σκύθης, & τοξεύω.

Σκυθρύζω, futur. άσω, vultu ſum tetrico & modo. Νῦ μὴ σκυθρύζῃ, Lat. Ei. 538. A σκυθρὸς. Unde

Σκυθρυζὴ, ῆς, ἡ, dolefactio, pavor.

Σκυθρυτικὸς, ὴ, ὸν, ſum tetricus & mœſtus; ſuperciliosus tetricus. A

Σκυθρυτάζω, fut. άσω, vultu tetrico & triſti ſum; contraho os, myſtus ſum. Μὴ σκυθρυτάζε, δι τις ἐσθλότατος ἀκκεσαίατο ἧφι ἀλόχῳ, Hom. Od. 6, 16.

Σκυθρυτὸς, ὴ, ὸν, idem. A

Σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν, triſtem vultum præ ſe ferens, auſterus, virtuoſus, morioſus, difficilis, Gl. V. mœſtus, triſtis, tetricus, torvus; dicitur etiam de rebus triſtibus, odiis, & facinus pavorem; item de rebus quæ ſpecie ſua terrorem incutiunt, ut ſcelere, fames, ſecures. Ex σκυθρὸς, & ὠπὴ.

Σκυθρωπότης, ητος, ἡ, mœſtitia, triſtitia, tetrica & ſuperciliosa facies. A σκυθρωπὸς.

Σκυθρωπῶς, Adv. vultu tetrico & ſupercilio contracto.

Σκυλεύω, fut. εύσω, ſpolio, exuviis exuo. A σκῦλον.

Σκύλλω, acc. 1. a σκυλάω. Unde

Σκυλάκιον, ου, τὸ, canis catulus.

Σκυλακεία, ας, ἡ, canum admiſſura; (2) catulorum educatio. A σκυλακεύω. Unde

Σκυλάκιον, catulinum, Gl. V.
Σκυλάκευσι, Ion. pro σκύλαξι, a σκύλαξ.
Σκυλακόβυμα, ατος, τό, catulis. Ab eod.
Σκυλακοδιδάσκαλος, ὁ, ὕστ., canes admitto; (2) canis alo, catulos educo. A σκύλαξ.
Σκυλακία, ἡ, catuli, catulorum nutritio.
Σκυλακικός, catulinus, Gl. V. A σκύλαξ
Σκυλακίον, ου, τό, catellus, Dim. Ab eod.
Σκυλακῖτις, ἡ, Epith. Dianæ, quia est venatrix, &c.
Σκυλακοδάκης, ου, ὁ καὶ ἡ, invere. indus, canimus; τὸ σκυλακοδάκες, mos catulorum item intestinum cunctis affligendi & blandiendi. A
Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus. Ab ὑλάω, lam.
Σκυλατικός, ή, όν, praedatorius, ἡ Σκυλατικὴ praedatrix bellatrix, Epith. Minervæ.
Σκυλεύω, ῶ, spolio. A σκῦλα.
Σκυλεία, ας, ἡ, spolia. A σκυλεύω.
Σκύλευμα, ατος, τό, spolium. Ab eod.
Σκυλεύσαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi σκυλεύω.
Σκυλευτής, οῦ, ὁ, spoliator, Gl. V. A σκυλεύω.
Σκυλεύω, f. εύσω, spolio, despolio. A σκῦλον.
Σκυλεύω, vexo, Ph. σκυλευθεὶς, vexatus, jactatus. Gl. Vet. a. r. 1. paff. part. A σκύλω, vexare a σκύλλω.
Σκυλεύω, aor. 2. inf. paff. v. σκύλλω.
Σκυλήτρια, ας, ἡ, spoliatrix, depraedatrix, compilatrix. A σκῦλον.
Σκύλια, ων, τα, canicule, pisces. A σκύλαξ.
ΣΚΥΛΛΩ, fatigo, vexo, jacto, Gl. Vet. σκυλλόμαι vexor, Gl. V. in N. T. etiam active. σκύλλει, jactatur, Ph. σκυλεὶς, jactatus, fatigatus, Ph. a. 2. part. paff. σκυλήσονται, vexabuntur, Ph. fut. 2 paff. Τί ἔτι σκύλλεις ἢ διδάσκαλον; Matt. 5, 35.
Σκύλμα, ατος, τό, vexatio. A σκύλλω Hinc
Σκυλμαίνω, fut. ανῶ, irascor, succenseo.
Σκυλμανεῖς, 2. fig. f. 1. ind act.
Σκυλμός, οῦ, ὁ, vexatio, fatigatio. Ab eod.
Σκυλοδέψης, ου, ὁ σκυλαδέψης, ου, ὁ, coriarius. A δέφω.
Σκύλον, sive σκύλον, ου, τό, spolium, exuviæ A σῦλον, praedæ.
Σκυλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui spolia fert, exuvias ferens; (2) spoliator. A φέρω.
Σκυλοχασμὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, spolis seu exuviis gaudens. A χαίρω
Σκυυσίζω, lo catulos vel catulum (ut leones, de lœna)
Σκυμνίον, τό, catulus.
Σκύμνος, ου, ὁ, catulus, proprie leonis, Hom. Il. 16, 319. Οὐ γὰρ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν, Arist. Rhet. 1402 Plut. in Alcibiad. Cor. Val. Max. 7, 2. ext.
Σκυμνοτροφέω, οῦμαι, (1) alo catulos, (2) dicitur etiam de piscibus. A τρέφω.
Σκύμνος, ωτὸς, acc. pl. Ion pro σκύμνους.
ΣΚΥΝΙΟΝ, ου, τό, forma cupidæ, cibum
Σκύπφος, sive σκυζος.
Σκύριον, ου, τό, herba, id. erythrodanum dicitur; τὰ σκύρα, Nic. Th. 72, A σκίρος.
Σκυτεύω, ω, in Impersonam verto; unde σκυτεύσαι, a. 1 paff. Ab eod.
Σκυτεύς, έως, ὁ καὶ ἡ, petricosus. Ab eod.
Σκυτίτης, ου, ὁ, id. A σκυτέω.
Σκυτάλη, ης, ἡ, fortia, fustis, clava, lorum; apud Lacedæmonios genus secretæ epistolæ, etiam genus serpentis. A σκύτος
Σκυταλήσειαι, ῶ clavam vel vectem fero. Strab. lib. 15. A
Σκυταλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, clavam gerens, scutam, virgam, seu vectem ferens. Ex σκύταλη, & φέρω.
Σκυταλίας, ου, ὁ, σκυταλὴ similis, teres, oblongus.
Σκυτάλιον, ου, τό, vectis, clava, fustis; (2) herba, Lat. etiam Umbilicus Veneris; (3) baculus Laconicus, Theophrast. Hist. Plant. 4, 5. Ἐν ἐτῆσιν ἢ τίσιοις ἐσὶν ἄκανθα λόγχη τρίοζος, ἐξ ἧς καὶ σκυτάλια καὶ βακτηρίας. A σκυτάλη.
Σκυταλίς, ίδος, ἡ, baculus, virga; (2) vectis; (3) parva scytala, adhibita in circuitione vigilarum; (4) ftrigilis; (5) inftrumentum ad ignem jaculandum.
Σκυταλισμὸς, ὁ, fuftuarium.
Σκύταλον, ου, τό, clava, fuftis. Ab eod. Hinc
Σκυτάλων, ῶν, f. ώσω, fuste cædo; virgo.
Σκυταλωτὴς, virgatus. A præc.
Σκυτεῖον, ου, τό, futrina, officina futoris. A
Σκυτεὺς, έως, ὁ, cerdo, coriarius, futor.
Σκυτεύω, f. εύσω, artem coriariam seu futoriam facito, fum cerdo.
Σκυτικὸς, ἡ, όν, corraceus; (2) coriarius.
Σκύτινος, η, ον, coriaceus, e corio factus. A σκυτέω.
Σκυτὶς, ίδος, ἡ, pellicula, parvum corium, Dim. ab eod.
Σκυτοβραχίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, coriaceum brachium habens. Ex σκυτος, & βραχίων.
Σκυτοδεψέω, pelles molito seu fubigo, ut coriarii solent, (2) pelles tingo, Ar. Pl. 513.
Σκυτοδέψης, ου, ὁ, coriarius, cerdo, qui pelles fubigit. Ex utl.
Σκυτοδέψος, ὁ, idem.
Σκυτοδιψικὸς, ἡ, όν, ad coriarium pertinens.
ΣΚΥΤΙΟΝ, ου, τό, corium, pellis, flagrum, tectica.
Σκυτοτομέω, artem futoriam exerceo, incido coria. Ὁ μὴ ἀυτὸν σκυτοτομῶν κάθημαι, Anth. Plut. 102.
Σκυτοτομία, ἡ, futoria.
Σκυτοτομικὸς, ἡ, όν, ad artem futoriam sive quicquam facitat, pertinens. A
Σκυτοτόμιον, τό, futrina.
Σκυτοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui coria scindit ad fora, calceos, & fimilia, Gl. V. futor. Ex σκύτος, & τέμνω.
Σκυτοτραγέω, ῶ, corium arrodo. A τρώγω.
Σκυτοφάγος, corium devorans, comedens.
Σκύτος, ους, corio obtuco. A σκύτος.
Σκυφίον, ου, τό, parvum poculum, fcyphulus. Dim a σκύφος.
Σκυφοειδὴς, ής, ὁ καὶ ἡ, fcyphi formam habens, fcypho fimilis. Ex σκυφος, & εἶδος.
ΣΚΥΦΟΣ, ου, ὁ, vel ος, τό, fcyphus, poculum magnus
Σκύφισμα, ατος, τό, idem, R.
Σκωλήκησις, εως, ἡ, vitium in rebus, quæ corruptione vermiculantur. Quali a Σκωλήκιον.
Σκωληκισμὸς, ὁ, idem. A
Σκωληκίων, ῶνος, ὁ, vermibus fcateo, vermes gerere examino, Gl Vet Ph. σκωληκιῶν, verminofus, Cyrill. Vet. gen. A σκωλήξ. Unde
Σκωληκιάω, fut. άσω, vermem vetero, & σκωληκιῶ, ῶσω, idem vermem movere
Σκωληκίδιον, ου, τό, vermiculus, Dim. ab eod.
Σκωληκοβρωτὴς, ὁ καὶ ἡ, a vermibus exefus fu erodens, Gl. V. σκωληκόβρωτος vermiculatus. Ex σκωληξ, & βρίσκω.
Σκωληκοειδὴς, ὁ καὶ ἡ, vermis fpeciem gerens, vermiculo fimilis. Ex σκωληξ, & εἶδος
Σκωλήκια τρέφω, vermes gigno, seu procreo.
Σκωληκογενὴς, ὁ καὶ ἡ, vermium procreatio vel genitor. A
Σκωληκοδιδὴς, ὁ καὶ ἡ, vermes parens, vermes gignens. Ex σκώληξ, & τίκω.
Σκωληκοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, verminus vescens.
Σκωληκόω, ῶ, fut. ώσω, vermibus infesto; σκωληκωμαι, vermiculor, vermibus scateo. A σκώληξ.
Σκωληκώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, vermem imitans, vermi fimilis. Ab eod.
Σκωλήκωσις, εως, ἡ, idem quod σκωλήκησις. A σκωλήκιον
ΣΚΩΛΗΞ, ηκος, ὁ, vermis, lumbricus, Gl. Ver.
Σκωληκοβάτης, ου, ὁ, vermiculus frumento noxius, Hef Ex σκώληξ, & βαίνω.
Σκωληκατίζω, clavo ligneo pedi innitor, gradia incedo. Ex utl.
ΣΚΩΛΟΝ, ου, τό, offendiculum, impedimentum in via occurrens.
ΣΚΩΛΟΣ, ου, ὁ, fpinæ genus, quod in igne verfatum validius evadit.
Σκῶμμα, ατος, τό, cavillum, cavillatio, fales, dicterium. A σκώπτω.
Σκωμμάτιον, ου, τό, incidax dicteriolum, cavillum, Dim. a σκῶμμα.
Σκώπτης, ου, ὁ, cavillator, derifor, dicax, fcurra, fcommata jactitans.
Σκωπτικὸς, ἡ, όν, qui fcommatis dicteriisque mordacibus incessere solet, cavillis valens, mordax, Gl. V. dicaculus.
Σκωπτικῶς, Adv. illudendi causa.
Σκώπτω, ω, ὁ, qui acerbis & mordacibus dictis perdit & qui, perfonam hominis cavillis & fcommatis gaudens. Ex σκώπτης, & ὄλλυμι.
ΣΚΩΠΤΩ, f. ψω, cavillor, contumelioso gestu fubtanno, dicteriis mordacibus irrideo. Οἱ παῖδες ἐσκῶπτον αὐτὸν, Xen. Cyrop. 21. Οὐδ' ἐσκώπτε τὸν σαλτηρέα, Arist. Nub. 540. Οὐδ' ἄνδρες ἂν σε σκώψεται Παύσων ὁ θαμπέσπερος, id. Ach. 860.
ΣΚΩΡ, σκατος, τό, ftercus, oletum, merda.
Σκωρία, ας, ἡ, fcoria, fax metallica; (2) rejectamentum, ftercus, excrementum. A σκωρ.
Σκωριοειδὴς, ὲς, ftercori fimilis.
Σκώψ, σκωπος, ὁ, avis ex genere noctuarum, noctua, bubo, pl. σκῶπες. Ex σκιά, & ὤψ, quod in umbra sive tenebris acutius cernat.
Σκώψις, εως, ἡ, derifio, quæ fit dictis mordacibus, cavillatio. A σκώπτω.
Σμαραγδίζω, f. ισω, fmaragdum colore refero.
Σμαραγδικὸς, ἡ, όν, fmaragdinus, e fmaragdo factus.
Σμαραγδίον, ου, τό, id. quod σμάραγδος.
Σμαραγδίτης, ου, ὁ, ut σμαραγδίτης λίθος, fmaragdus. A
Σμάραγδος, ου, ὁ, fmaragdus, gemma. A μάραγδος.
ΣΜΑΡΑΓΕΩ, refono, ftrepitum edo, ftrido. Σμαραγεῖ δέ τε πᾶν ὑπ' ἀκμόνες, Il. 5, 21. λεμοὶ, ib. 46. ὑπ' ἀρκείων, ib. 22, 169.
Σμαραγίζω, f. ισω, idem.
Συκάζω, v. ματεύω.
ΣΜΑΡΙΣ, ίδος, ὁ, pilis quid in pueris, fmaris.
ΣΜΑΩ, abfterga, detergo, purgo. Ἰλὺν κεφαλὴν σμᾷ μέσον βασιλῆς, Hesiod.
Σμέρδαλέος, έα, έον, adfpectu feu intuitu terribilis. Hinc σμερδαλέον, vel σμερδνέον, Adverb. horrendum in modum, horrifice, terribiliter. A μέρδω, intueor.
Σμερδνὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.
Σμέω, ut σμάω, quod σμάω.
Σμῆγμα, ατος, τό, fmegma, quo utimur in abftergendo, Gl. V. lomentum, σμηγματι, lotenda, Ph. A σμήχω
Σμηγματεῖος, ος, ὁ, lomentarius, Gl. Vet. ut lomentum a verbo.
Σμηγματίας, ου, ὁ καὶ ἡ, fmegmatis formam habens. Σμηγματίαι σικύαι, Alex. Σμηγματίδες χυδαί, Id. A σμῆγμα.
Σμηλίης, ου, ὁ, pumicator, politor, Ph. A σμήχω.
Σμηκτικὸς, ἡ, όν, detersorius, abstergendi ministrio, habens. Ab eod
Σμηκτὶς, ίδος, ἡ, idem. Sulp. vasa,
Σμηκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.
Σμήλη, ης, ἡ, fapo, fmegma, quo ad abstergendum utimur. A σμεκω.
Σμῆμα, ατος, τό, idem & ab eod.
Σμηνίσαι, dat. pl. cum ν, a σμῆνος.
Σμηνίον, ου, τό, alveare, examen, Dim. a σμῆνος.
Σμηνοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui excipit apum examina. Ex σμῆνος, & δέχομαι.
Σμηνοκόμος, ου, ὁ, curator apium. A κομέω.
ΣΜΗΝΟΣ, ους, τό, examen apum; (2) alveare; mer. magna multitudo.
Σμηνουργοὶ, dicuntur apes, cum fœtificant, & sua examina ponunt. Ab ἔργον.
Σμῆξις, εως, ἡ, detersio, abstersio. A
Σμήχω, f. ξω, abstergo, exterpo, detergo, Gl. V. lomento. Ἐκ κεφαλῆς σ' ἔσμηχεν ἑλὸς χθόνα πηριγήτοιο, Od. I. 2, 226. A σμάω.
Σμικρολόγος, ου, ὁ, tenuis præco.

Σμικρολογία,

Σμικρολογέω, ῶ, usitatius, σμικρολογέομαι, vid. μικρολ.

Σμικρολογία, ας, ἡ, v. μικρολογία.

Σμικρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, v. μικρολόγος.

Σμικρολόγως, tenuiter, parce A prac.

Σμικρομερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ex parvis particulis constans; pro μικρομερής.

Σμικροπρέπεια, vid. μικροπρέπεια.

Σμικροπρεπὴς, vid. μικροπρεπής.

Σμικρὸς, ρὰ, ρὸν, *Att.* pro μικρὸς, quod una cum derivatis & compositis a σμικρὸς incipientibus suo loco sub μ videndum.

Σμικρότατα, *Superl. adv.* minime, *Att.*

Σμικρότης, ητος, ἡ, pusillitas, Gl. V.

Σμικρόφθαλμος, ὁ καὶ ἡ, parvos oculos habens.

Σμικροφωνία, ας, ἡ, tenuitas vocis. A

Σμικρόφωνος, ὁ καὶ ἡ, tenuem vocem habens. A φωνή.

Σμικροφώνως, tenui voce.

Σμικρωδός, minuo; pro μικρωδός.

ΣΜΙ´ΛΑΞ, ακος, ἡ, taxus, arbor feralis & venenata; (2) arbor a taxo diversa folium habens ilicis; (3) smilax, frutex hortensis, phaseolus; (4) convolvulus, herba quædam, *Plin.* 21. §. 11. c. 5. *Angl.* Bindweed.

Σμίλευμα, ατος, τὸ, segmen scalpro amputatum, ramentum, σμιλεύματα, minutiæ. A

Σμιλεύω, f. εύσω, scalpello amputo. A

ΣΜΙ´ΛΗ, ης, ἡ, scalprum.

Σμιλίον, ου, τὸ, scalpellum, Dim. a σμίλη.

Σμίνθη, ης, ἡ, mus domesticus.

Σμινθεὺς, έως, ὁ, Smintheus, cognomen Apollinis a confectis muribus Smintham urbem infestantibus. A σμίνθη.

Σμίνθος, ου, ὁ, idem quod σμίνθη.

ΣΜΙ´ΝΟΣ, ου, ὁ, bidens, ligo, rastrum; idem quod σμινύη, Suid.

Σμινύη, ης, ἡ, bidens, ligo, rastrum; Aristoph. Pac. 545, Maxim Tyr.

Σμινύς, ύδος, ἡ, idem quod σμινύη.

Σμυγείς, εῖσα, ἐν, part. pass. v. σμύχω.

Σμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnosus. A σμύχω, qui in malis quasi uritur.

Σμυγερῶς, ærumnose. A prac.

Σμύξαι, a. 1. inf. act. v. σμύχω.

Σμύραινα, ης, ἡ, Gl. V. pro μύραινα.

ΣΜΥ´ΡΙΣ, ιδος, ἡ, Smyris, lapis quo annuli & gemmarum imagines in exsculpuntur & poliuntur, Suid.

Σμυρίτης, ου, ὁ, ut σμυρίτης λίθος, smyrites lapis. A prec. R.

Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha; (2) Smyrna, urbs. A μύῤῥα. Hinc

Σμυρνίζω, myrrha ungo; ἐσμυρνισμένος, part. pass. Marc 15, 23.

Σμυρνίτης, ἡ, ιον, myrrhinus. Ab eodem. Unde

Σμύρνιον, ου, τὸ, planta myrrham resipiens.

Σμυρνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, myrrham ferens, Gl. V. olentum, oliva. A φέρω.

ΣΜΥ´ΧΩ, fut. ξω, proprie de lento & lente [illegible] unde (2) attero, velut lenta tabe absumo, consumo; σμύχεται flamma, uritur. Ἔτι δ' ἐσμυχε ἀμάλα, 6, 4. Ὡσεὶ Ἴλιος [illegible] σμύχοιτο κατ' ἄκρης, Il. 22. 411.

Σμώδιγξ, ιγγος, ἡ, vibex, livor ex ictu. A

ΣΜΩ´ΔΙΞ, ικος, ἡ, idem. Σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη, Hom. Il. 267.

ΣΜΩ´ΧΩ, mando, tero; manduco; (2) convitior. Σμώχετ' ἀμφὶ τοῖν γνάθοιν. Arist. Vesp. 1368.

Σοβαρεύομαι, insolenter & fastuose me infero, superbe incedo. A σοβαρός.

Σοβαροβλέφαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fastuoso & superbo est supercilio A βλέφαρον.

Σοβαρὸς, ὰ, ὸν, fervidus, tetricus, durus, Ph. concitatus; fastuosus, impetuosus de vento, magnificus, A σοβέω.

Σοβαρῶς, *Adv.* superbe, fastuose, insolenter & superbe se inferendo, concitate, violenter, magno impetu.

Σοβὰς, άδος, ἡ, quæ insolenter se infert; (2) citato gradu incedens; (3) saltatrix ridicula. A

ΣΟΒΕ´Ω, ab eo, expello, (2) insolenter incedo, σεσοβημένος, concitatus, part. pass. perf. Ἀγε τὸν [illegible] σεσοβημένον. Arist. Ach. 211. [illegible] Hesiod. [illegible] Longin. 41. Hinc

Σόβη, ης, ἡ, equinum cauda, Gl. V.

ΣΟΙ´ΚΟΣ, & σόγχος, ου, ὁ, sonchus, vel [illegible] cucurbita, [illegible] Hinc

Σογχίνης, & σογχίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, [illegible] vel sonchio similis.

Σοί, *ibi* dat. sing. a σὺ, *tu*.

Σοίγε, idem *Att.*

Σοῖο, *tui*, gen. sing. *Ion* pro σοῦ, ab eod.

Σοῖσι, dat. plur. *Ion* pro σοῖς, a σὸς.

Σολοικία, ας, ἡ, idem quod σολοικισμός.

Σολοικίζω, fut. ίσω [illegible] Soloices in loquendo, non liquor more probato. A Σόλοικοι. Hinc

Σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, solœcismus, vitium sermonis contra Syntaxin, Gl. Vet. illat [illegible] metaph. quidquid perperam fit, non recte aut ordine.

Σολοικιστὴς, οῦ, ὁ, qui in loquendo solœcismum facit. Ab eod.

Σόλοικοι, ῶν, οἱ, Soloeci, qui Solis, Ciliciæ urbis habitantes, Attica puritate rejecta, linguam ex Attica & Solica mixtam loquebantur; (2) barbari, barbare & vitiose loquentes. Hinc Σολοικὸς, natura & moribus barbarus, ineptus, insolitus.

Σολοικοφανὴς, ὲς, soloecismi speciem habens, cum sit rectum. A φαίνομαι.

ΣΟ´ΛΟΣ, ου, ὁ, massa ferri solidi, proprie, atque adeo quævis massa bene compacta, fonda; (2) discus lapideus, quo in exercitationibus utebantur, Hom. Il. 23, 826. A σῶος, *conjuncto*.

ΣΟΜΦΟ´Σ, ὴ, ὸν, inanis, fungosus, spongiosus. Hinc

Σομφότης, ητος, ἡ, inanitas, fungositas.

Σομφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod σομφός.

Σοῖς, 2 sing. [illegible] opt. act. verbi σόω.

Σοόω, [illegible] σοῦσθε, σοῦται, conat. [illegible] A σεύω.

ΣΟ´ΟΣ, salvus, incolumis, integer, perfectus; (2) tal[illegible]

Σόος, [illegible] σῶος, σοὰ, ὁ, motus corporum, qui [illegible] A σεύω, moveo.

Σορὰ, cadaveri in loculo condo. A σορός.

[illegible] loculi sou bustum. Ab eod.

Σοροπηγός, ου, ὁ, κ. α, [illegible] Ex σορὸς, & πήγνυμι.

Σορὸς, οῦ, ἡ, & ὁ, dicitur capulus, larva [illegible] sepulchralis, (2) [illegible]

Σοροπηγὸς, ου, ὁ, qui loculos componit, [illegible] Ex πήγνυμι.

Σοροπλήκτης, ου, ὁ, [illegible] sepulchrum [illegible] Ex [illegible] & πλήσσω.

Σοροπλικός, ή, όν, idem ac [illegible]

ΣΟΡΟ´Σ, [illegible] loculus, conditorium, capulum, Gl. V. arca funeris. [illegible] Il. 23, 91.

Σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum. A σύ.

Σοῦ, *tui*, gen. sing. a σὺ vel *Jonic*, 2. sing. [illegible] pro σοὺ, a σόω.

ΣΟΥ´ΒΟΣ, ου, ὁ, animal terrestre & marinis [illegible]

Σούδαριον, ου, τὸ, sudarium. Vox Lat.

Σοῦσθε, 2. pl. [illegible] med. pro σοῦσθε, a [illegible] pro σεύεσθαι, a σόω, [illegible] Σοῦσθε τὸν ῶ ξυνθῆ [illegible] Call. Οὐχὶ σοῦσθ' ἐς κόρακας; Arist. Vesp 457.

Σοῦσις, εως, ἡ, ἡ, motus. A σόω.

Σουσινος, ινη, ινον, ex liliis confectus. A

ΣΟΥ´ΣΟΝ, τὸ, lilium. Vox Phœn.

Σοφία, ας, ἡ, sapientia. A σοφός.

Σοφιζομένῳ, dat. sing. part. præs. pass. verbi

Σοφίζω, fut. ίσω, sapientem reddo, doceo sapientiam, Gl. V. sapientiam præsto; σοφίζομαι, sapientiam doceor, seu disco; *med.* astute aliquid comminiscor vel confingo, artem in aliqua re expromo, de oratoribus & poetis; (2) dolose & fraudulenter ago, Gl. V. cavillor; (3) comminiscor, Ph. Χαριεντί γ', ὦ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω. Arist. Av. 1401. Οὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσι, Eur. Bacch. 200. A σοφός.

Σοφίσαι, a. 1. inf. act.

Σόφισμα, ατος, τὸ, inventum quodcunque, etiam in bonam partem; sed maxime inventum calidum consilium, [illegible] Ph. commentum. A σοφίζω. Hinc

Σοφισματικὸς, ή, όν, captiosus, dolosus, cavillatorius.

Σοφισμάτιον, ου, τὸ, Dim. a σόφισμα.

Σοφισμὸς, οῦ, ὁ, sol[illegible] & coacta interpretatio. A σοφίζω.

Σοφιστεία, ας, ἡ, [illegible] inanis sapientia, [illegible] quod σοφίστεια Gl. Vet. [illegible] A

Σοφιστεύω, artem doceo & profiteor; [illegible] philosophor, (3) argutor, Ph. σοφιστεύει [illegible] Gl. Vet. [illegible] Οὐδ' [illegible] Herod. A σοφιστής.

Σοφιστεύσιν, ευ, τὸ, schola, *impr.* Rhetoris; (2) commentum. Ab eod.

Σοφιστιάω, ῶ, [illegible] Sophistarum in modum magnificis [illegible] ostento. A

Σοφιστὴς, οῦ, ὁ, Sophista, doctus & peritus artifex, *ap.* [illegible] Orator, & quidem in bonam partem, (2) [illegible] & sapiens, (3) [illegible] philosophiæ, [illegible] (4) deceptor, [illegible] qui verbis dolosis circumvenit. A σοφίζω.

Σοφιστικὸς, ή, όν, [illegible] cavillatorius; (2) [illegible] Ab eod.

Σοφιστικῶς, [illegible] Sophistarum, [illegible]

Σοφιστομανὴς, [illegible] sophistarum [illegible] Ex σοφιστὴς, & μαίνομαι.

Σοφιστρία, ας, ἡ, mulier Sophistica, deceptrix. A σοφιστής.

[illegible]

Σοφοδίδακτος, [illegible] doctrinam [illegible]

Σοφόν, [illegible] ὁ καὶ ἡ, sapienti [illegible]

[illegible] Hinc

Σοφόνοος, [illegible] sapientum.

Σοφόπολις, [illegible] Suid. Ex σοφὸς, & [illegible]

ΣΟΦΟ´Σ, ή, όν, [illegible]; (2) peritus alicujus rei vel artis, (3) prudens, callidus, cordatus.

Σοφόω, sapientem reddo, doceo. A σοφός.

Σοφῶς, *Adv.* sapienter, docte, [illegible], ingeniose, [illegible]

Σόω, servo, [illegible]; σοῦσι, 3. pl. [illegible] Il. 9, 393. (2) in fugam compello, [illegible] & σεύω, [illegible] A σόος, vel σάος.

Σοωναύτης, ου, ὁ, servator nautarum.

Σπαδίζω, fut. ίσω, vel ίξω, avello, detraho, R. Suid. A σπάω, traho.

Σπάδιξ, ικος, ἡ, ramus, palmes, ramus palmæ seu avulsus e palma termes; (2) cortex radicis [illegible], (3) instrumentum musicum. Ab eod.

Σπάδων, ωνος, vel οντος, ὁ, spado, eunuchus, cui testiculi sunt [illegible], (2) vulsura, spasmus, convulsio; [illegible] Al. 317. Ab eodem. Hinc

Σπαδωνίζω, f. ίσω, [illegible] spadonem efficio.

Σπαδονισμὸς, οῦ, ὁ, [illegible] A pr.

Σπαίζω, fut. σπαίσω, traho; (2) [illegible] Philostr. A σπάω.

Σπαθαλάω, ῶ, lascivio, rectius usitat. σπαταλάω, *Eust.* A σπαθάω.

σπαθάλιον, ου, τὸ, spathula, ramus palmæ, palmes. Dim. a σπάθη.

Σπαθάω, ῶ, fut. ήσω, licium inculco spatha vel tudicula, texo; (2) profuse insumo, prodigo; dilapido, luxurior. Gl. Vet. effusio. Οὐ μὴν ἱμάτιον γ' ἂν δείξαις ἂν, ἀλλ' ἐσπάθα, Arist. Nub. 53. Ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς, ib. 55. A

ΣΠΑ'ΘΗ, ης, ἡ, spatha, spathula, rudes, vel rudis, rudicula, radius textoris, virga, gladius, Gl. V. item costa, Gl. V. σπάθαι, costæ, Ph.

Σπάθημα, ατος, τὸ, densitas telæ spatha arctatæ & densatæ. A σπαθάω.

Σπάθησις, εως, ἡ, telæ densatio, cum licii pectine licium inculcatur; (2) prodiga erogatio, profusio. Ab eod.

Σπαθητὸς, ἡ, όν, densatus, cui licium large inculcatum. Ab eod.

Σπαθίζω, f. ίσω, spathula agito; (2) laxatum aliquid alicunde exemptum illino. A σπάθη.

Σπαθίον, ου, τὸ, spathula, culter chirurgicus, scalpellum; (2) specillum. Dim.

Σπαθίτης, ου, ὁ, [illegible]. Ab eod.

Σπαθομήλη, ης, ἡ, specillum latam spathæ speciem habens. Ab eod.

Σπαθοποιὸς, οῦ, ὁ, gladiarius, Gl. V. qui spathas & gladios facit. Ex σπάθη, & ποιέω.

Σπαθοφοίνικος, ου, τὸ, spathæ palmæ, i. e. fructus palmæ adhuc florentis involucrum. Ex σπάθη, & φοῖνιξ.

Σπαθόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus folia spathæ similia sunt. Ex σπάθη, & φύλλον.

ΣΠΑΙ'ΡΩ, palpito, vibro, tremo, (2) spiro sive exspiro animam, more animalium palpitando animum efflantium. Ὁ μὲν γὰρ παίδων σπαίρει φίλας, Epigr.

Σπαλακία, ας, ἡ, cæcitas, qualis est talparum. A

Σπάλαξ, ακος, ὁ, talpa. A σπάω, quoniam terram semper unguibus vellicat.

Σπαλεὶς, aor. 2. part. pass. Æol. pro σταλεὶς, a στέλλω.

Σπανανδρία, ας, ἡ, paucitas seu raritas hominum. Ex σπάνις, & ἀνήρ.

Σπανία, ας, ἡ, idem quod

Σπανία, ας, ἡ, paucitas, raritas, penuria; (2) [illegible]. A σπάνις.

Σπανιάκις, raro, Gl. Vet. A σπάνιος.

Σπανίζω, f. ίσω, penuria laboro; (2) rarus sum, mihi penuria est. Δοκεῖς σπανίζειν ὧν ἂν βιβλίων φίλτατ'; Eur. Med. 960. Χρὴ πάντων τῶν [illegible] σπανίζουσα, Diod. σπανίζοντες, Eur. Supp. 240. A σπάνις.

[illegible], raro. Ab eod. Hinc

[illegible], paucitas, penuria.

[illegible], penuria, inopia.

[illegible], a. 1. inf. pass. v. σπανίζω.

Σπάνιος, α, ον, cui inopia, seu penuria est, [illegible]. A σπάνις.

[illegible], Æol. raro. A σπάνιος.

ΣΠΑ'ΝΙΣ, ιος, ἡ, rarit.

[illegible], cui rara est barba.

[illegible], annonæ penuria. A

[illegible], ου, ὁ καὶ ἡ, annonæ penuria laborans.

[illegible], ὁ καὶ ἡ, [illegible] habens [illegible].

Σπανόφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui [illegible] aquæ penuria laborat. [illegible]

ΣΠΑ'Ξ, σπακὸς, ὁ καὶ ἡ, canis, R.

Σπάραγμα, ατος, τὸ, frustum rei dilaceratæ sive discerptæ. A σπαράσσω.

Σπαραγμάτιον, [illegible], frustum laceratum, f. discerptio similis, [illegible] obscœnus. A σπάραγμα.

Σπαραγμὸς, οῦ, ὁ, laceratio, discerptio, convulsio. A σπαράσσω. Hinc

Σπαραγμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, convulsioni [illegible].

Σπαράκτης, ου, ὁ, [illegible].

Σπαράσσω, [illegible]. Gl. V. A

ΣΠΑΡΑ'ΣΣΩ, [illegible], lacero, [illegible], convello, [illegible] [illegible]. pass. part. Τρεῖς ἦσαν ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε, Arist. Pace, 639. Τίς μ' ἐσεῖ ἄξαι πρὶν σπαράξειν κόμας; Eur. Iph. in Au. 1510.

Σπάργανον, idem quod

Σπαργανίζω, f. ίσω, fasciis involvo. Σπαργανίσασα μέγαν λίθον, Hesiod. Θεογ. 485. A σπάργανον.

Σπαργάνιον, ου, τὸ, fasciola; (2) herba quædam. Dim. ab [illegible]

Σπαργανιστήριον, [illegible] act. f. g. a σπαργανίζω.

[illegible], fasciis involu[illegible].

ΣΠΑ'ΡΓΑΝΟΝ, [illegible], qua infans [illegible] Ph.

[illegible] (2) in[illegible] [illegible] ποτε. Ἠελίῳ ἐν [illegible] σπάργανα [illegible]. Hinc

[illegible], involutio in fasciis; (2) tumor mamillarum a partu recenti. Ab eod.

ΣΠΑΡΓΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, tumeo & distentus sum, de uberibus in quæ lac confluit, ut lac fluat; (2) de arboribus succo turgentibus; (3) de vehementiori cupiditate & libidine intumesco; (4) de libidine Venerea. Σπαργῶντάς μοι τοὺς μαστοὺς χάλασον, Eur. Cyc. 55. Δι' εὐτυχίην σπαργῶντι τῷ δήμῳ χαλινὸν ἐμβαλεῖν. Plut. in Compar. Pericl. & Fab. M. Hinc

Σπαργὴ, ῆς, ἡ, libido, prop. exonerandi lac mamillis distendens.

Σπαρεὶς, εῖσα, ἐν, 2. part. pass. verbi σπείρω.

Σπαρζω, palpito, R. A σπαίρω.

Σπαρτιόχειτος, ου, ὁ καὶ ἡ, canis per tempora raris sparsi sunt cani. Ex σπαρτὸς, & χαίτη.

Σπαρνὸς, ἡ, όν, rarus, paucus, infrequens. Σπαρνὸν γὰρ ὅτ' Ἄρτεμις ἄστυ κάτεισιν. Call. in Dian. 19. A σπάνις.

Σπαρτέα, ας, ἡ, funis sparteus, restis spartea; (2) funiculus fabrorum, quo rubrica vel alio colore tincto lineam in ligno vel lapide signant, quam in poliendo sequuntur.

Σπάρτιον, ου, τὸ, funiculus [illegible]. Ab eod.

Σπάρτινος, ίνη, ινον, sparteus, ex sparto confectus. Ab eod.

Σπαρτίον, vel σπαρτίον, ου, τὸ, funiculus sparteus, restis, funiculus. Dim. a σπάρτον.

Σπάρτον, ου, τὸ, spartum, vitile, (2) funis sparteus. Σπάρτα λέλυνται. Hom. Il. 2, 135. Non [illegible], sed funem vel [illegible].

[illegible], ὁ καὶ ἡ, qui [illegible] sparto plectit, [illegible].

Σπαρτοπόλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, semicanus, cui sparsi per tempora sunt cani. Gl. Vet. incanus.

Σπαρτοπλόκος, ου, ὁ, qui spartum seu utensilia [illegible]. Ex σπάρτον.

Σπαρτὸς, ἡ, όν, seminatus, sparsus; (2) satus [illegible]. A σπείρω.

Σπαρτοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, sparti ferax, Suid. [illegible].

Σπασάμενοι, nom. pl. aor. 1. part. med. v. σπάω.

Σπάσει, 3. sing. fut. 1. ind. act. Ion. pro σπάσει.

Σπάσις, εως, ἡ, [illegible], attractus, suctus; (2) [illegible]. A σπάω.

Σπάσμα, τος, [illegible] gladii, (2) id, quod in corpore animalis convulsum est. Gl. Vet. [illegible] convulsio, σπάσμα θαλάσσης, [illegible].

Σπασμάτιον, ου, τὸ, [illegible] convulsio, distensio. Dim. a σπάσμα.

Σπασματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, convulsionis speciem præferens, convulsivus. Ab eod.

Σπασμὸς, οῦ, ὁ, extractio, eductio, distractio, (2) convulsio in corpore humano; σπασμὸς θαλάσσης, æstus maris. A σπάω. Hinc

Σπασμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, convulsivus.

Σπαστικὸς, ἡ, όν, trahendi, attrahendi, seu extrahendi vim habens; (2) convulsioni obnoxius. A σπάω.

ΣΠΑ'ΤΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, Spatangus, echinorum species.

Σπαταλάω, lascivio, delicior, vitam voluptuariam dego. Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκε, 1 Tim. 5, 6. A

Σπατάλη, ης, ἡ, deliciæ, lautitiæ. Gl. V. lascivia, deliciæ. A σπαθάω.

Σπατάλημα, ατος, τὸ, luxus sumptuum, deliciæ. A σπαταλάω.

Σπάταλος, delicatus, Ph. A σπατάλη.

Σπατείζω, [illegible], coriacius, pelliceus, pellibus factus, Hes. A σπάτος.

Σπατίλη, ης, ἡ, ciborum reliquiæ; (2) fletus humanum humidum, liquida alvi [illegible]. Ab eod.

ΣΠΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis, Hes.

ΣΠΑ'Ω, ῶ, f. άσω, traho, attraho, extraho, educo, vello, convello, divello, σπᾶν ξίφος, gladium stringit gladium. Gl. Vet. [illegible] φάσγανον σπάσας [illegible]. Eur. Iph. in T. 323. Αὕτη μὲν ἡ μοναδία οὐδ' ἐν ἐσπακέναι, Arist. Θεσμ. 935. Καὶ τὸ ξίφος γ' ἔσπασε, [illegible], id. Ran. 573.

Σπεῖο, 2. pr. sing. imper. med. Ion. & per Ectasin pro σπέο, quod Ion. dictum pro σποῦ, a verbo poetico σπομαι pro ἕπομαι.

ΣΠΕΙ'ΡΑ, vel σπεῖρα, ας, ἡ, spira, linea flexuosa orbes faciens in se non redeuntes, funis in orbem convolutus, funis [illegible]; (2) cohors, vel catena, f. [illegible] similis [illegible].

[illegible], ὁ, pa[illegible], vestis lacera. A σπεῖρα.

Σπεῖραι, aor. 1. inf. act. verbi σπείρω.

[illegible], ας, ἡ, spiræa, frutex lentus, & vitilis, [illegible] contorqueri potest. [illegible].

[illegible]. A σπεῖρα.

Σπείραμα, ατος, τὸ, spira serpentum; (2) [illegible]. A σπειράω.

Σπειραχίας, ου, ὁ καὶ ἡ, cui spira, sc. caudæ, est gravis & ponderosa. Ex σπεῖρα, & ἄχθος, pondus.

Σπειράω, ῶ, in spiram contraho seu colligo. A σπεῖρα.

Σπειρηδὸν, in modum spiræ vel in orbem, convolute; (2) per cohortes. Ab eod.

Σπείρημα, ατος, τὸ, idem quod σπείραμα; (2) [illegible], pro σπέρμα. Ab eod.

Σπεῖρον, ου, τὸ, fascia, (2) vestis lacera & mendicis propria; σπεῖρα, panni, velum navis; (3) funis nauticus in orbem convolutus. [illegible] σπεῖρον [illegible] ἔμπεσε πόντῳ, Hom Odyss. 5, [illegible] Ab eod.

[illegible], 3. sing. [illegible] verbi σπείρω.

[illegible], ου, ὁ, qui [illegible] vestes vendit, [illegible], (2) venditor vestium.

Σπειρόω, laceris involvo; (2) in spiram colligo. Τῷ δὲ χιὼν [illegible] σπείροισιν. Call. in Jov. 33. Ab eod. [illegible]

ΣΠΕΙ'ΡΩ, f. σπερῶ, sero, semino, (2) [illegible], spargo; (3) libero [illegible], sitùs, Gl. V. σπαρεὶς, satus, Ph. [illegible] part. pass. ἐσπαρμένος, Gl. Vet. [illegible] part. Ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, Eur. Ph. [illegible] Μὴ σοῦ ἐθέλω σπείρειν ματαιον [illegible] πᾶσαν πόλιν, Soph. El. 644. [illegible] ἐσπαρται πεδίον, Eur. Hec. [illegible].

Σπειρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, spiræ similis, orbem spiris suis faciens. Σπειρώδεϊ κ [illegible], Nicand. in Alexiph. 2[illegible].

Σπεῖσαι, aor. 1. inf. act. verbi σπένδω pro σπεῖσαι.

Σπείσαιτο, 3. pl. aor. 1. ind. med. Ion. pro [illegible].

Σπείσασκε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἔσπεισε.

Σπεῖσις, εως, ἡ, libatio. A σπένδω.

Σπεῖσον, [illegible] 1. ind. act. [illegible].

[illegible], ῶ, amplico, R. [illegible], contr. A [illegible].

Σπεκουλάτωρ, ορος, ὁ, speculator. Vox Lat.

ΣΠΕ [illegible]

Σπέλεθος, ου, ὁ, stercus, merda, fimus, excrementum.

Σπενδεῖον, ου, τὸ, vas libaminibus dicatum; ex Athenæo, pro σπονδεῖον. A σπένδω.

Σπένδεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσπενδε.

Σπενδόμενοι, ων, m. pl. præs. part. med. vel pass.

Σπένδω, f. σπείσω, guttatim defundo; (2) libo, i. e. vino, lacte, aut simili liquore Dis sacrifico; Σπένδω, & Σπενδομαι, paciscor, fœdus ineo, fœdus libatione facio; Σπένδομαι, mactor, immolor, sacrificor; Σπεῖσαι, libare, Ph. aor. 1. imperat. ἐσπεισάμην, pacta & fœdera, p. pass. part. Σπεισάμενος, libabam, libebant, imperf. *Ion.* pro ἔσπενδον. Φοιῖς ἐσπεισάμην Σπονδὰς, Eur. Alc. 1003. Σπείσομαι τοι Σοὶ φίλων σῖμα τιμὴν, Hesiod. Σπεῖσαι δὲ, καὶ ἐπὶ Σπείσω ἔχυθε ὁ ἱμείρων, Antil. Iq. 106.

Σπεῖομαι, sequor, pro ἑσπόμαι. Σοὶ δ' ἑλκτὸν τε φίλον σπείσῃ, Od. 22, 324.

Σπεῖος, ους, τὸ, specus, spelunca.

Σπειρίδιον, ου, τὸ, fenum, Nic. A σπεῖρα.

Σπείρω, σπερῶ, vide, A σπείρω.

Σπέρα, ας, ἡ, semen, seminarium, seminium, Gl. V. in S. S semen, posteri, filii, σπέρματα, grana fragum, legumina. A σπερμα.

Σπερμαία, fero, femino; (2) liberes procreo, Hesych. 1. 2, 734. A σπέρμα. Unde

Σπερματία σίκυος, cucumeris species.

Σπερματίζω, f. ίσω, semino, femino.

Σπερματικός, ἡ, όν, seminalis, pertinens.

Σπερματικός, ἡ, όν, seminalis, ferendo, (2) σπερμάζειν, elementa tradere.

Σπέρματιον, ου, τὸ, parvum seu exile semen Dim. σπέρμα ετίου, ους, τὸ, granum fragum.

Σπέρματος, ίδος, ἡ, seminale. Ab eod.

Σπερματοτόκος, ου, ὁ, seminis emissio. A σπέρμα & τίκτω.

Σπερματοφόρος, ου, ὁ, ἡ, v. σπερμολόγος.

Σπερματώτειρα, ας, ἡ, femininum venitor.

Σπερματωτής, οῦ, ὁ, ἡ, q. d. seminivorus, qui semina exhaurit.

Σπερμαίνω, ω, semen fero, femento, Suic. Ex σπέρμα, & γαίνω.

Σπερμαίνουσα, femino. A σπέρμα.

Σπερμαῖος, ου, ὁ, ἡ, seminalis.

Σπερμάλοιος, ου, ὁ, latro. A σπερμολόγος.

Σπερμολόγος, ου, ὁ, ἡ, latro. *Hyginus.* Apoll. & Cer. A σπέρμα.

Σπερμολογία, semina lego. Ex σπέρμα, & λέγω.

Σπερμοφορέω, ῶ, semen pario, Suic. Ex σπέρμα, & φέρω. Unde

Σπερμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, semen parens, fœcundiscam.

Σπερμολογία, semen lego, de animalibus seu ad partum legentibus; (2) nugor, blatero, deblatero. A σπερμολογῶ.

Σπερμολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, Gl. V. A σπ. Περιδίδης τῶν χρησμῶν ἀνθρώπους ἐκ τῶν ἡ ναυτικῆς σπερμολογίας, Plut. in Arist. cap. 35. *Angl.* Idle-talk.

Σπερμολόγος, ου, ὁ, ἡ, nugatorius. A σπερμολογῶ, ῶ, ὁ, ἡ, qui semina colligit, ut aves; (2) homo vanus, qui in foro semina eloquii profutis inibi avium seminibus legentibus colligit & inde victum sibi parabat, (3) garrulus, nugator, Gloss. Vet. loquax. Ex σπέρμα, & λέγω.

Σπερμοφορέω, ῶ, semen fero, femento. A σπερμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, semen ferens; (2) seminium ferens. Ex σπέρμα, & φέρω.

Σπερμοφορῶ, v. σπερματόω.

Σπερμούσιος, ία, ον, ὁ, ἡ, semine erumpens vel nascens. Ex ἐκ, & πέρθω.

Σπέρχθέντος, nom. plur. aor. 1. part. pass. v. σπέρχω.

Σπερχνός, ἡ, όν, celer, festinus; (2) cum impetu irruens; (3) vehemens, urgens; (4) adhuc vivus. A

Σπέρχω, f. ξω, vehementer cupio f. anpeto; (2) urgeo, premo, propello & festinare cogo; (3) festino, propero; & σπέρχομαι, fugor, ira concitor, irascor, succenseo; σπερχθείς, natus, concitatus, aor. 1. pass. part. Νῶϊ κυδρήσαι ὅποτε σπέρχοιτον ἄεθλαι, Odyss. 283. Σπερχόμενοι δ' ἐπὶ τοῖσι ἐσύλα πολίχνια καλά, Il. 11, 110.

Σπεῦδ', *festinabo*, f. 1. ind. act. verbi σπείρω.

Σπεῦς, 2. sing. aor. 2. imper. act. per *Ionic* pro σπεῖ, a σπεύω vel σπέω, *dico.*

Σπεύδω, præs. int. med. verbi poetici σπόμαι pro ἕπομαι.

Σπεύσι, 2. pl. a. 2. imper. act. ω σπέω.

Σπεύδω, f. άσω, festinare cogo, incito, impello, instigo. A σπεύδω.

Σπεύδοιεν, 3. plur. præt. ind. act. *Dor.* pro σπεύδωσι.

Σπεύδω, fut. σπεύσω, fluceo, valde cupio; (2) festino, propero; σπεύσον, f. ήσω, Gl. Vet. σπεύσατε, maturate, Ph. aor. 1. imperat. Δεῦρο κακὰ σπεύδοις, accelera, Eur. Ph. 385. Τίμασε ὃ εἰς μὴν τὸ αὐτὸ ἡμᾶς σπεῦσαι, Xen. Cyr. 1, 11.

Σπεύδωμες, 1. plur. præt. conj. act. *Dor.* pro σπεύδωμεν.

Σπεύσαντες, nom. pl. m. a. 1. part. act.

Σπευστέος, α, ον, petendus. A pt.

Σπεύσω, ιλῶ, ἡ, ὁν, festivus, qui properare solet. A σπεύδω.

Σπηλάδιον, ου, τὸ, parva spelunca, Dim. a

Σπήλαιον, ου, τὸ, spelæum, spelunca. A σπήλυξ. Hinc

Σπηλαιώδης, εῖς, ὁ, ἡ, ἡ, spelunce formam habens, in modum spelunce factus.

Σπηλώδης, εῖς, ὁ, ἡ, ἡ, idem & ab eod.

Σπήλυξ, υγος, ἡ, spelunca. Ab eod.

Σπήλυγες, ων, οι, lapides prægrandes in cuniculis loco pensi projecti. A σπήλαιον.

Σπήλυς, idem quod

Σπῆλος, ίδος, ὁ, ἡ, ἡ, an plus, spilus, longus. A σπίζω.

Σπῆς, ῆ, οι, dentes, spissi. Ab eod.

Σπιδδίον, ου, τὸ, cimex, proud. A σπίδες.

Σπίδες, & σπίζα, ης, ἡ, Hebr. שׂפיפון, Chaffinch. A σπίζω.

Σπίζας, ου, ὁ, idem Hesych. A σπίζω.

Σπίζω, ω, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Σπίζω, f. ίσω, dilato, ex rudo, (2) pando, aperio.

Σπιθαμαῖος, αία, αῖον, spithamæus, cujus mensura longitudinem equat palmi explicati. A

Σπιθαμή, ῆς, ἡ, spithama, spelunca, pollicem & minimum digitum expandens; (2) palmus magnus, Orian.

Σπιθαμιαῖος, idem quod σπιθαμαῖος.

Σπιθαμιαῖος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Σπικαίεσι, 3. pl. Pass. pro σπιλῶσι, a σπιλόω, *maculo.*

Σπιλαδάδης, ου, ὁ, ἡ, fuscus. A

Σπιλάς, άδος, ἡ, rupes, scopulus, maris cautes, glarea, petra glareosa, (2) procella. Φλαὶ Ἔσσι τε πικραὶ αἱ σπιλάδεσσιν ἐρίμαι, Call. in Delum. 243. A

Σπιλάω, ῶ, vel σπιλόω, ῶ, ὁ, macula, labes, (2) vitium. Hinc

Σπίλια, m culo, latere adspergo, fœdo; σπίλασι, inficiant, Lib. σπιλώδης, infectus, Ph. aor. 1. part. pass. Σπιλωσα ειλιν το σῶμα, Jac. 3. 6.

Σπίλωμα, ατος, τὸ, macula & labes adspersa, naevus; (2) locus lubricus, saxum asperum. A pr.

Σπιλωτός, ἡ, όν, maculatus. Ab eod.

Σπίνδαλις, ίδος, ἡ, avis peregrina, avis concinnula.

Σπιδάριξις, vel σπιθάριγξις, scintillæ. A

Σπιδήρ, ῆρος, v. σπινθήρ.

Σπινθαρίζω, f. ίσω, scintillo. A σπινθήρ.

Σπινθηροβόλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, scintillas emittens. Ex σπινθήρ, & βάλλω.

Σπινθηρόμματος, idem. A σφίμπω.

Σπίνα, ης, ἡ, hirgilia. *Angl.* a Siskin. A σπίζω.

Σπίος, ου, ὁ, idem & ab eod. Καὶ σπίνος ὃν ἀσπίδαν, Aratus 1024.

Σπλάγχνα, v. σπλάγχνον. Unde

Σπλαγχνίδιον, ου, τὸ, exta in manus sume & attrecto; (2) extorum & viscerum particeps sum; (3) augures per exta. Σπλαγχνίδιον ἐπιθυμῶ. Arist. Av. 990.

Σπλαγχνίζω, f. ίσω, sacrifico; σπλαγχνίζομαι, misericordia misericordia & ex animo moveor. Ἐσπλαγχνίσθη καὶ ἐπ' αὐτῶν, Matt. 9, 36. ἐπ' αὐτὸς, ib. 14, 14. ἐπ' αὐτοῖς, Marc. 6, 34. τῷ δούλῳ, Matt. 18, 27. Ab eod.

Σπλαγχνικός, ἡ, όν, ad viscera pertinens.

Σπλάγχνις, ίδος, ἡ, cor. Ab eod.

Σπλαγχνισμός, ου, ὁ, sacrificium; (2) viscerationem, (3) misericordia. A σπλαγχνίζω.

Σπλάγχνον, ου, τὸ, vilcus; σπλάγχνα, vilcera, exta, cor, pulmones, affectus materni, commiseratio; amor.

Σπλαγχνοτόνος, ου, ὁ, qui exta seu vilcera torret. Ex σπλάγχνον, & τείνω.

Σπλαγχνοσκόπος, ου, ὁ, extispex, qui exta seu vilcera victimarum inspicit & vaticinabatur, Gl. V. haruspex, aruspex.

Σπλαγχνοτόμος, ου, ὁ, ἡ, viscerum sector, qui viscera victimarum secat & cultro aperit. Ex σπλάγχνον, & τέμνω.

Σπλαγχνοφάγος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, viscerum vorator; (2) victimarum laniator pauperum.

Σπλάδες, ῶν, οι, ἡ, Neand. Tit. 763. A σπάω.

Σπλὴν, σπληνὸς, ὁ, splen. Ion.

Σπλῆνα, ης, ἡ, splenis dolorem sentio, splene laboro. A σπλήνιον.

Σπληνικός, ἡ, όν, lienosus, splenicus. A σπλήν.

Σπλήνιον, τὸ, splenis dolor; (2) splenium; (3) apud medicos, pannus aliquis vel linteolum, quo emplastra vel alia medicamenta imponuntur loco lesis, (4) inepte fœmineum delicias, *Lexicon*, (5) herba, quæ & πλευρίτις. A σπλήν. *Ion.*

Σπληνίτης, ου, ὁ, splenicus, splenio obnoxius. A σπλήν.

Σπληνιώδης, ἡ, ὁ, ἡ, idem quod σπληνικός.

Σπληνώδης, ἡ, ὁ, ἡ, lienosus. Ab eod.

Σπλὴνων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, splenicus, splenicus.

Σπογγίζω, f. ίσω, spongia detergo. Μαφαὶ ἐσπογγίσθησαν, ἐπὶ γὰρ μάτην ἐσπογγίσθησαν, Arist. Oec. 2. Ab eod.

Σπογγώδης, ἡ, ὁ, ἡ, spongiæ similis. Ex σπόγγος, & εἶδος.

Σπογγοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui spongias vehitat. Ex σπόγγος, & φέρω.

Σπογγολαμβάνης, ου, ὁ, qui aquas subit, ut spongias penitus adhærentes avellat & colligat.

Σπογγολαμπία, spongiæ colligo, v. c. micas in mensa, dum cenat canis.

Σπόγγος, ου, ὁ, spongia, Ph. penicillus, Gl. V. *Angl.* Sponge, σπόγγος, tousilde. Σπόγγος ἁμοὶ παρεστηκε ἡ ἁμφὶ χεῖρ' Ἀτρεΐωνι, Hom. Il 18, 414.

Σπογγοτόμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, observator spongiarum. Ex σπόγγος, & τομέω.

Σποδίσκα, acc. sing. *Dor.* pro σποδίσκην, a

Σποδίσκος, ου, ὁ, qui in cinere jacet, ac dormit. Ex σποδός, & εὐδω.

Σποδέω, ῶ, (1) cinere obruo; (2) altaria pulvere cinereque detergendo; (3) cinere adspergo, (4) ferro, calo, percutio, tanquam pulverem excutiendo; (5) cinere, fulgore Veneris. Ἢ σῇ ἰδὼ σποδῶ τοὺς δακτύλους; Arist. Lys. 598. Ὅταν δὲ σποδήσῃ τὰς ἀλάβαστος ἐκεῖ, id. Av. 1021. A σποδός.

Σποδοστιλπτείρα, ας, ἡ, meretrix publica. Ex σποδὸς, & πάλλω, πάλτω, *pinso.*

Σποδός, οῦ, ἡ, cinis, cinericia. Σποδῷ κεκρυμμένον πῦρ. Callim. Hymn. in Dian. 60. A σπένδω.

Σποδόω, f. ώσω, sub cinere coquo, cinere aut fumi instar vel torreo; (2) combureo veluti in cinere; (3) cinereus fum,

in cinereum colorem vergo; (4) corp. Ἡ μὲν χρωιὰ διατινθαλιᾷ σποδιοῦ ταχέως, Arist. Av. 328. A σποδός.

Σποδιόν, ά, τό, cineritia, (2) recrementum metallorum ustorum. Ab eod.

Σποδιόω, ιῶ, ιον, cineresco. Ab eod.

Σποδίτης, ου, ὁ, ut στυπίτης, q. v. panis subcinericius. Ab eod.

Σποδοειδής, ές, idem quod σποδώδης. Ab eod.

Σποδώδης, ους, ὁ, ἡ, ὀν, cinereus, seu cineris quodammodo plenus. Ex σποδός.

Σ Π Ο Δ Ο Ῡ Σ, ῦ, ὁ, cinis. Hes.

Σποδός, οῦ, ἡ, ὁ, ὀν, ut σποδιός, in multorum scholiis, (2) cinis. Ab ἵσπημι.

ΣΠΟΛΑΣ, άδος, ἡ, ὁ, ἡ, ὀν, Ion. pro σπάλας, σπάλα, σπάλον, q. v.

Σπολεύς, έως, ὁ, Ion. pro σπαλεύς, q. v.

Σπολή, ἡ, Ion. pro σπάλη, q. v.

Σπολιάς, άδος, ἡ, Ion. pro σπαλιάς, q. v.

Σπολίς, ίδος, ἡ, Ion. pro σπαλίς, q. v.

Σπόλος, ὁ, Ion. pro σπάλος, q. v.

Σπομένη, ης, ἡ, Ion. pro σπαμένη, q. v.

Σπόμενος, ου, ὁ, Ion. pro σπάμενος, q. v.

Σπορεύς, έως, ὁ, Ion. pro σπαρεύς, q. v.

Σπορή, ῆς, ἡ, Ion. pro σπαρή, q. v.

Σπορίς, ίδος, ἡ, Ion. pro σπαρίς, q. v.

Σπόρος, ου, ὁ, Ion. pro σπαρός, q. v.

Σπορτός, ή, όν, Ion. pro σπαρτός, q. v.

Σπουδαγέλως, ωτος, ὁ, ἡ, ridiculus, ex quo vel cui multum risus. A σπουδή & γελάω.

Σπουδαιάζω, f. άσω, ut προσπονηρεύομαι. A σπουδαῖος.

Σπουδαιολογία, ας, ἡ, verborum ubertas & facundia. A σπουδή & λόγος.

Σπουδαιολογοῦμαι, οῦμαι, dep. pass. ut *Ion.* pro σπουδαιολογέομαι, q. v. Ab eod.

Σπουδαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, ut προθυμοπραγέω, q. v. Ab eod.

Σπουδαιοπραγία, ας, ἡ, ut προθυμοπραγία, q. v. Ab eod.

Σπουδαιοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, ut προθυμοπράγμων, q. v. Ab eod.

Σπουδαιοπρεπής, ής, ές, ut προθυμοπρεπής, q. v. Ab eod.

Σπουδαιοσύνη, ης, ἡ, ut προθυμία, q. v. Ab eod.

Σπουδαιότης, ητος, ἡ, ut προθυμία, q. v. Ab eod.

Σπουδαιόω, ῶ, f. ώσω, ut προθυμόω, q. v. Ab eod.

Σπουδαίως, adv. ut προθύμως, q. v. Ab eod.

Σπουδαῖος, α, ον, (1) studiosus, sedulus, industrius, diligens, efficax, fervens, Ph. item bonus, probus, honestus. A σπουδή.

Σπουδαιοφανής, ές, *Ion.* pro σπουδαιοφανής, q. v.

Σπουδαιοφανία, ας, *Ion.* pro σπουδαιοφανία, q. v.

Σπουδαιοφανίζομαι, ιοῦμαι, dep. pass. ut προθυμοφανίζομαι, q. v.

Σπουδαιοφανίζω, f. ίσω, ut προθυμοφανίζω, q. v.

Σπουδαιοφανής, ές, ut προθυμοφανής, q. v.

Σπουδαιοφανία, ας, ἡ, ut προθυμοφανία, q. v.

Σπουδαιοφανῶς, adv. ut προθυμοφανῶς, q. v.

Σπουδαιοφυής, ής, ές, ut προθυμοφυής, q. v.

Σπουδαιοφυΐα, ας, ἡ, ut προθυμοφυΐα, q. v.

Σπουδαιοφυῶς, adv. ut προθυμοφυῶς, q. v.

Σπουδαιόω, ῶ, f. ώσω, ut σπουδάζω, q. v. Ab σπουδαῖος.

Σπουδαιωδία, ας, ἡ, ut προθυμία, q. v. Ab eod.

Σπουδαιωδῶς, adv. ut προθυμωδῶς, q. v. Ab eod.

Σπουδάρχης, ου, ὁ, ut προθυμάρχης, q. v. Ab eod.

Σπουδάρχια, ας, ἡ, ut προθυμάρχια, q. v. Ab eod.

Σπουδαστέον, verb. adj. ut προθυμητέον, q. v. A σπουδάζω.

Σπουδαστής, οῦ, ὁ, studiosus, sedulus, (2) studiosus & amator, (3) discipulus, auditor, Ph. Ex eod.

Σπουδαστικός, ή, όν, studiosus, sedulus, (2) studiosus & amator, (3) discipulus, auditor, Ph. Ex eod.

Σπουδαστικῶς, adv. studiose, sedulo, (2) studiose & amanter, (3) discipulorum more, Ph. Ex eod.

Σπουδάστρια, ας, ἡ, studiosa, sedula, (2) discipula, auditrix, Ph. Ex σπουδαστής.

Σπουδάσω, f. fut. 1. ut σπουδάζω, q. v.

Σπουδαῦος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, ut σπουδαῖος, q. v. Ab σπουδή.

Σπουδαυότης, ητος, ἡ, ut σπουδαιότης, q. v. Ab eod.

Σπουδαυόω, ῶ, f. ώσω, ut σπουδαιόω, q. v. Ab eod.

Σπουδαυῶς, adv. ut σπουδαίως, q. v. Ab eod.

Σπουδάω, ῶ, f. ήσω, ut σπουδάζω, q. v. Ab σπουδή.

Σπουδάωμα, ατος, τό, ut σπούδασμα, q. v. Ab σπουδάω.

Σπουδάωσις, εως, ἡ, ut σπούδασις, q. v. Ab eod.

Σπουδή, ῆς, ἡ, (1) studium, sedulitas, diligentia, industria, efficacia, fervor, Ph. item bonitas, probitas, honestas, (2) studium & amor, (3) discipulatus, auditus, Ph. Ab σπεύδω.

Σπουδήεις, εσσα, εν, ut σπουδαῖος, q. v. Ab σπουδή.

Σπουδήεντος, ου, ὁ, ἡ, ὀν, ut σπουδαῖος, q. v. Ab eod.

Σπουδήεντως, adv. ut σπουδαίως, q. v. Ab eod.

Σπουδήν, adv. ut σπουδαίως, q. v. Ab eod.

Σπουδῆς, adv. ut σπουδαίως, q. v. Ab eod.

Σπουδίζω, f. ίσω, ut σπουδάζω, q. v. Ab σπουδή.

Σπουδιστής, οῦ, ὁ, ut σπουδαστής, q. v. Ab eod.

Σπουδιστικός, ή, όν, ut σπουδαστικός, q. v. Ab eod.

Σπουδιστικῶς, adv. ut σπουδαστικῶς, q. v. Ab eod.

Σπουδόεις, εσσα, εν, ut σπουδαῖος, q. v. Ab σπουδή.

Σπουδόεντος, ου, ὁ, ἡ, ὀν, ut σπουδαῖος, q. v. Ab eod.

Σπουδόεντως, adv. ut σπουδαίως, q. v. Ab eod.

Σπουδόν, adv. ut σπουδαίως, q. v. Ab eod.

Σπουδοῦς, adv. ut σπουδαίως, q. v. Ab eod.

Σπουδόω, ῶ, f. ώσω, ut σπουδάζω, q. v. Ab σπουδή.

Σπουδωδία, ας, ἡ, ut προθυμία, q. v. Ab eod.

Σπουδωδῶς, adv. ut προθυμωδῶς, q. v. Ab eod.

Σπουργίτης, ου, ὁ, passer, Ph. Ab σπόρος.

Σπουργιτίζω, f. ίσω, ut σπερμολογίζομαι, Ph. Ab eod.

Σπουργίτιον, ου, τό, ut σπερμολόγιον, Ph. Ab eod.

Σπουργιτοειδής, ής, ές, passeri similis, Ph. Ab σπουργίτης & εἶδος.

Σπουργιτώδης, ους, ὁ, ἡ, ὀν, ut σπουργιτοειδής, Ph. Ab eod.

Σπουργός, ὁ, ut σπόρος, Ph. Ab σπείρω.

Σπουρίτης, ου, ὁ, ut σπουργίτης, Ph. Ab σπόρος.

Σπουρίτιον, ου, τό, ut σπουργίτιον, Ph. Ab eod.

Σπουρίτις, ιδος, ἡ, ut σπουργίτις, Ph. Ab eod.

Σπουρός, ὁ, ut σπόρος, Ph. Ab σπείρω.

Σπουρώδης, ους, ὁ, ἡ, ὀν, ut σπερμώδης, Ph. Ab σπόρος & εἶδος.

Σπόφορος, ου, ὁ, ἡ, ὀν, ut σπερμοφόρος, Ph. Ab σπόρος & φέρω.

Σπόω, f. σπόσω, ut σπείρω, q. v.

Σπόωμαι, f. σπόσομαι, ut σπείρομαι, q. v.

Σπόωσις, εως, ἡ, ut σπόρησις, q. v. Ab σπόω.

Σποδός, ὁ, ἡ, ὀν, ut σποδιός, in multorum scholiis, (2) cinis. Ab σπόδος.

Σποδοῦ, gen. sing. *Dor.* pro σποδοῦ.

Σπόν, *Jequor*, 2 sing. plusq. imperf. med. *Att.* & *Ion.* pro σπῆσο, a σπόομαι pro σπάομαι, q. v.

Σπουδίζω, f. ίσω, festino, propero; (2) studeo, operam do, affecto, Gl. Vet. σπουδίζει, curat, Ph. (3) nonnullis conjugationes carent, quæ ad significationem studium pertinens ad ordinem nostrum, cum σπεύδω ad alienam; (4) ferio ago, loquor, σπουδάζόμαι, color, æstimor; colori, diligor; ἐσπουδασμένος, properatus, p. pass. part. Πρὸς χρήματα σπουδάζειν, Plat. σπουδὴ χρήματων κλῆσιν, Dem. Πέλας γὰρ ἀλλ' ὁ, τι σπουδάζεται, Eur. Supp. 702. Τὸ δ' ἐμοὶ σπουδασθὲν, διέφθαρται, id. Hel. Int. 509. Τῶν Ἀστυσίαν ὕστατα Ἡρακλέης σπουδάσσαι, λέγουσιν, Paus. in Periocl. cap. 24. A

Σποδώλης, ους, ὁ, ἡ, de rebus gravibus liquor; (2) gravi & lento termine uter. Ex σπός, ὁ.

Σπουδαίζω, αιῶ, σιν, studiosus, sedulus, industrius, efficax, fervens, Ph. item bonus, probus, honestus. A σπουδή.

Σπουδαστής, οῦ, ὁ, accurat timens, negligens, Gl. V. A privat.

Σπουδαστής, ὁ, ut σπουδαστής, q. v.

Σπουδαστικός, ή, όν, ut σπουδαστικός, q. v.

Σπουδαστικῶς, adv. ut σπουδαστικῶς, q. v.

Σπουδάστρια, ας, ἡ, ut σπουδάστρια, q. v.

Σπουδάω, ῶ, f. ήσω, ut σπουδάζω, q. v. Ab σπουδή.

Σπουδάωμα, ατος, τό, ut σπούδασμα, q. v. Ab σπουδάω.

Σπουδάωσις, εως, ἡ, ut σπούδασις, q. v. Ab eod.

Σπουδή, ῆς, ἡ, ut σπουδή, q. v.

Σπουδήεις, εσσα, εν, ut σπουδαῖος, q. v. Ab σπουδή.

Σπουδήεντος, ου, ὁ, ἡ, ὀν, ut σπουδαῖος, q. v. Ab eod.

Σπουδήεντως, adv. ut σπουδαίως, q. v. Ab eod.

Σπουδήν, adv. ut σπουδαίως, q. v. Ab eod.

Σπουδῆς, adv. ut σπουδαίως, q. v. Ab eod.

Σπουδίζω, f. ίσω, ut σπουδάζω, q. v. Ab σπουδή.

Σπουδιστής, οῦ, ὁ, ut σπουδαστής, q. v. Ab eod.

Σπουδιστικός, ή, όν, ut σπουδαστικός, q. v. Ab eod.

Σπουδιστικῶς, adv. ut σπουδαστικῶς, q. v. Ab eod.

Σπουδόεις, εσσα, εν, ut σπουδαῖος, q. v. Ab σπουδή.

Σπουδόεντος, ου, ὁ, ἡ, ὀν, ut σπουδαῖος, q. v. Ab eod.

Σπουδόεντως, adv. ut σπουδαίως, q. v. Ab eod.

Σπουδόν, adv. ut σπουδαίως, q. v. Ab eod.

Σπουδοῦς, adv. ut σπουδαίως, q. v. Ab eod.

Σπουδόω, ῶ, f. ώσω, ut σπουδάζω, q. v. Ab σπουδή.

Σπουδωδία, ας, ἡ, ut προθυμία, q. v. Ab eod.

Σπουδωδῶς, adv. ut προθυμωδῶς, q. v. Ab eod.

Σπουργίτης, ου, ὁ, passer, Ph. Ab σπόρος.

Σπουργιτίζω, f. ίσω, ut σπερμολογίζομαι, Ph. Ab eod.

Σπουργίτιον, ου, τό, ut σπερμολόγιον, Ph. Ab eod.

Σπουργιτοειδής, ής, ές, passeri similis, Ph. Ab σπουργίτης & εἶδος.

Σπουργιτώδης, ους, ὁ, ἡ, ὀν, ut σπουργιτοειδής, Ph. Ab eod.

Σπουργός, ὁ, ut σπόρος, Ph. Ab σπείρω.

Σπουρίτης, ου, ὁ, ut σπουργίτης, Ph. Ab σπόρος.

Σπουρίτιον, ου, τό, ut σπουργίτιον, Ph. Ab eod.

Σπουρίτις, ιδος, ἡ, ut σπουργίτις, Ph. Ab eod.

Σπουρός, ὁ, ut σπόρος, Ph. Ab σπείρω.

Σπουρώδης, ους, ὁ, ἡ, ὀν, ut σπερμώδης, Ph. Ab σπόρος & εἶδος.

Σπόφορος, ου, ὁ, ἡ, ὀν, ut σπερμοφόρος, Ph. Ab σπόρος & φέρω.

Σπόω, f. σπόσω, ut σπείρω, q. v.

Σπόωμαι, f. σπόσομαι, ut σπείρομαι, q. v.

Σπόωσις, εως, ἡ, ut σπόρησις, q. v. Ab σπόω.

centorum, s. pass. 125. (2) curriculum, quod stadium æquat, Gl. V. stadium, curriculum. Ab ἵσταμαι.

Σταδιαῖος, α, ον, stabilis, statarius, firmus, bene compactus, longus & rectus, pondere dementis, appensus, cum est *Epith.* vestis, v. σταῖος, quæ & ὀρθοστάδιος. *Subst.* stadium. Ab eod.

Σταδισμός, οῦ, ὁ, idem quod σταδιστής.

Σ Τ Α Δ Ζ Ω, ι. ξω, stillo, *manando & cadendo.* Αἷμα δὲ ἐξ ἀκρᾶς ἕσταζε νεκτὰρ, Ion. Mss. 1. 102. Στάζει ξὺν αὐτῷ μοι φόνια καὶ ἐκ βοὸς κεκτημένα αἵματα, Soph. Ant. 781. Ἀπ' ὀμμάτων ἔσταξε, Eur. Her. Fur. 1300. (2) τὸν ἐννιαυτὸν ἥλιος Στάζει κατὰ ῥοπάς, Hom. Il. 19. 39.

Στάδιος, ὁ, ἡ, part. pass. v. ἵστημι.

Σταδιστής, οῦ, ὁ, ἡ, ὀν, (1) pertin. ad 1. stad. pass. & 2. pro σταδιαῖος.

Σταδιώς, βῶτος, ὁ, ἡ, ὀν, ut σταδιαῖος, q. v.

Σταδμός, ρῦ, ρῦν, stabilis, firmus, confirmatus. Ab ἵστημι, μι. Hinc

Σταθμάομαι, ῶμαι, dep. pass. ut σταθμέομαι, Schol. Ar. Ran. 1. 1. Ab σταθμός.

Σταθμεύτης, ητος, ὁ, ἡ, ὀν, ut σταθμητός, Schol. Ar. Ran. 1. 1. Ab σταθμεύω.

Σταθμεύω, ῶ, f. εύσω, (1) mansionem facio, commoror, habito, (2) castra pono, (3) stabulo, (4) ut σταθμέομαι, q. v. Ab σταθμός.

Σταθμέω, ῶ, f. ήσω, ut σταθμάομαι, q. v. Ab eod.

Σταθμέομαι, οῦμαι, dep. pass. (1) ut σταθμάομαι, q. v. (2) ut σταθμεύω, (3) ut σταθμεύομαι, q. v. Ab eod.

Σταθμεύομαι, οῦμαι, dep. pass. ut σταθμέομαι, q. v. Ab σταθμεύω.

Σταθμή, ῆς, ἡ, ut σταθμός, q. v.

Σταθμήεις, εσσα, εν, ut σταθμητός, q. v. Ab σταθμή.

Σταθμήεντος, ου, ὁ, ἡ, ὀν, ut σταθμητός, q. v. Ab eod.

Σταθμήεντως, adv. ut σταθμητῶς, q. v. Ab eod.

Σταθμήν, adv. ut σταθμητῶς, q. v. Ab eod.

Σταθμῆς, adv. ut σταθμητῶς, q. v. Ab eod.

Σταθμητός, ή, όν, (1) ponderatus, æquamentum, Gl. V. (2) ut σταθμός, q. v. Ab σταθμάω.

Σταθμητῶς, adv. ponderate, æquamentum, Hom. Il. 13, 410. Ab eod.

Σταθμίδιος, ίου, ἡ, ponderatio, æquamentum, Gl. V. A σταθμός.

Σταθμίζω, perpendendo, Ph. Ab eod.

Σταθμός, οῦ, ὁ, ad amussim exactus.

Σταθμοβατικός, ή, όν, ad iter stadium pertinens, ὄχεα σταθμοβατικὰ, vehicula diei spatium de stadio. Ab eod.

Σταθμοί, ῶν, ut σταθμίδιος, q. v.

Σταθμός, οῦ, ὁ, ponderatio, æquamentum, perpendiculum, pondus, trutina, Ph. (2) ut σταθμεύω, (3) ut σταθμεύομαι, q. v. Ab ἵστημι.

Σταθμοῦχος, ου, ὁ, ἡ, ὀν, qui mansiones & vasa curat & præsidet quæ hospitia in comitatu præbent & stabulum.

Σταθμοῦσθαι, ῶμαι, ad caulem. A σταθμός.

Σταθμώμενος, ομαι, v. σταθμάομαι. Σταθμωμένως τοὺς λόγους, Isocr.

Σταθμώσεις, εως, ἡ, (1) stabulum, caulæ, (2) statio, mansio, diversorium, ubi subsistunt, qui iter faciunt, (3) pedes, (4) statera, libra ponderis, aurum & de magnis ponderibus Interpolatis Ex ἵστημι.

Σταθμώχος, ου, ὁ, ἡ, qui habet stationes, hospes, apud quem aliquis diversari potest, Ph. cunicularius, nemo σταθμοῦχος, hibripens, Gl. Vet. Ex σταθμός, & ἔχω.

Σταθμώδης, ους, ὁ, ἡ, gravis, atque e gravitate subsidens. A σταθμός.

Στα μὴν, 2. pl. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro σταίημεν, ab ἵστημι.

ΣΤΑΙΣ, vel σταῖς, σταῖτος, τὸ, farina triticea aqua subacta; (2) adeps, pinguedo.

Σταίτινος, ίνη, ινον, vel σαίτινος, η, ὁ ἢ ἡ, confectus ex farina triticea aqua subacta. A σαῖς.

Σταιτίτης, ου, ὁ, ut σαιτίτης πλακοῦς, placenta ex farina triticea aqua subacta. Ab eod.

Σταιτώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, plurimum σαιτὸς admixtum habens. Ab eod.

Σταλὴ, ἡ, ſtacte, unguenti ſ. balſami genus

Σταλικὸς, ἡ, ὁν, ſtillatus, ſtillatitius, liquidus; (2) colatus; σαλὴ, gutta, Gl. V. A σάζω.

Στάλαγμα, ατος, τὸ, gutta, ſtilla. A σάζω.

Σταλάγμιον, ου, ὁ, de chalcantho ſ. atramento ſutorio. A

Σταλαγμὸς, ου, ὁ, deſtillatio; (2) gutta, ſtilla; metaph. homo parvæ ſtaturæ. Ab eod.

Σταλάζω, fut. άξω, ſtillo. Πλείαν, ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἐσάλαξ' ἱδρὼς. Eur. Ph. 1397. A σάζω,

Σταλακτικὸς, ἡ, όν, ſtillans. A σαλάζω.

Σταλακτὸς, ἡ, όν, ſtillatus; (2) genus atramenti ſutorii. Ab eod.

Σταλακτὸς, ἡ, όν, ſtillans. Ab eod.

Σταλὰν, acc. ſing. *Dor.* pro στάλων.

Σταλάσσω, vel στάλω, f. άξω, ſtillo. A σάζω.

Σταλάω, ῶ, ſtillo, emitto. Οἷόν τι σταλόων ψεκάς ὅθι ὕδατι ὕδωρ, Aratus, 962. Ab eodem.

Σταλλῶμαι, a. 2. inf. paſſ. verbi στέλλω.

Στάλικες, αἱ, plagæ, amites, Ph. paxilli ſive furculæ, quibus attolluntur retia, Plut. in Pelopid. cap. 8. Ab ἵστημι.

Σταλαγμὸς τάφος, ſepulchrum in quo exſtructa eſt columna. A στάλη, pro στήλη, & ἰσημι.

Σταλτέος, α, ον, contrahendus, mittendus, &c. A στέλλω.

Σταλτικὸς, ἡ, όν, qui vim habet contrahendi, cui vis ineſt reprimendi vel adſtringendi. A στέλλω.

Στάμβω, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro στῆσαι, ab ἵστημι.

Σταμὶν, ῖνος, ἡ, lignum in navi erectum. Ἀρτάμων δαμίσι σταμίνεσι, Od. 5, 252. Ab ἵστημι.

Σταμνάριον, ου, τὸ, parvum vas fictile ad vina condienda; urceolus, Dim. a στάμνος.

Σταμίδιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Στομνίσκος, ὁ, urceus, urceolus, Gl. V. A

ΣΤΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, urna, amphora fictilis vinaria; urceus.

Στὰν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστην, & hoc *Boeot.* pro ἔστησαν, ab ἵστημι.

Στὸξ, σταγὸς, ἡ, gutta. A στάζω.

Στᾶξαν, 3. plur. ao. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσταξαν, a στάζω.

Στᾶξεῦσιες, 1. pl. f. 1. ind. *Dor.* & *Æol.* pro στάξωμεν, a στάζω.

Στᾶξις, εως, ἡ, ſtillatio ſanguinis e naribus. Ab eod.

Στᾶξόισιν, 3. plur. fut. 1. ind. act. *Æol.* & *Ion.* pro στάξουσι, a στάζω.

Στασόντες, n. vel a. plur. n. g. part. perf. paſſ. *Ion.* & *Æol.* pro ἑστηκότα, ab ἵστημι.

Στὰς, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Στάσῃ, 2. ſ. a. 1. conj. med. *Dor.* pro στήσῃ, ab ἵστημι.

Στασιάζω, fut. άσω, ſeditionem excito; (2) factionibus contendo, diſſideo ſeditione; (3) contendo, certo; (4) inſurgo. Τοῖς τ' ἰχθύσι μεθ' ἡμῶν στασιάζῃ, Ariſt. Eq. 387. Ἐστασίαζον πρὸς αὐτὸς ἀεὶ τὴν ἴσην, Luc. Τί στασιάζετε ἢ διαφέρεσθε πρὸς ὀλίγων ἡμᾶς; Ælian. V. H. 2, 34. A στάσις.

Στασιάρχης, & στασιαρχος, ου, ὁ, princeps, caput, auctor ſeditionis.

Στασιασμὸς, οῦ, ὁ, ſeditio, ſeditionis concitatio. A στασιάζω.

Στασιαστὴς, οῦ, ὁ, ſeditionis concitator, ſeditioſus, factioſus. Ab eod.

Στασιαστικὸς, ἡ, όν, ad ſeditionem commovendam aptus, ſeditioſus. A στασιαστὴς.

Στασιαστικῶς, *Adv.* ſeditiole, factioſe.

Στάσιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, ſtatarius, ſtabilis, firmus, conſtans, quietus, ſedatus, ſtatarius; (2) qui appenditur, uſurarius. A στάσις.

Στασίμως, firme, conſtanter.

Στασιοποιέω, diſcordiam moveo.

Στάσις, εως, ἡ, ſtatus, ſtatio, ipſa actio ſtandi, cohibitio, quies, locus, in quo conſiſtitur; (2) ſeditio, factio. Ab ἵστημι.

Στασιώτης, ου, ὁ ἢ ἡ, ſeditioſus. A στάσις.

Στασίορος, caula montana, Eur. Cyc. 54.

Στασιωτεία, ἡ, ſtatus ſeditioſus, factio. A

Στασιώτης, ου, ὁ, qui factionis alicujus eſt; (2) philoſophus, qui motum negat, Ariſtot. apud Sext. Empiricum. A στάσις. Hinc

Στασιωτικὸς, ἡ, όν, factioſus, ſeditioſus.

Στασιωτικῶς, *Adv.* ſeditioſe.

Στάσκω, ſto. Ut hinc ſit στάσκεν, ſtabat, ap. Hom. Il. 3, 217. imp. *Ion.* quaſi a στάω, unde ἵσκω, ἵσαμεν, στο.

Στάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro στήσομαι, ab ἵστημι.

Στάσσι, f. 1. ind. act. *Dor.* pro στήσω.

Στατέον, ſtatuere oportet. Ab eod.

Στάτδομαι, ους, ἡ, calefactio, toſtio. A

Στατδίω, foveo, calefacio, torreo, aſſio, & quidem proprie igne lento. Alias σταθέω. Ab ἵστημι.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, ſtater, moneta, ſ. pondus quatuor drachmarum. Ab ἵστημι.

Στατηρίδιον, ου, ὁ ἢ ἡ, ſtaterem valens, qui ſtateris pretio æſtimatur. A στατὴρ.

Στατηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſtabilis firmus. Ab ἵστημι.

Στατίζω, fut. ίσω, ſiſto; (2) ſto, conſiſto, ſtabulor. Οὐ μὰν ὐδέ τις ἀμφιπόλων στατίζετ' ἀμφὶ φυτοὺς, Eur. Alc. 89. Ποῖς δ' ἕδρας Ἀσιήτιδες θημαὶ στατίζυσ', idem, El. 318. Ab eod.

Στατικὸς, ἡ, όν, ſiſtendi vim habens. Hinc ἡ στατικὴ, ῆς, ſtatice, herba ſiſtendi alvum vim habens; ſed ἡ στατικὴ, ſc. ἐπιστήμη, ſtatica, ſcientia ponderum. Ab eod.

Στατικῶς, cum vi ſiſtendi.

Στατὸς, ἡ, όν, qui ſtetit aut ſtat, ſtans, ſtabilis, conſtans, firmus, cum eſt *Epith.* tunicæ, ſignificat talarem & non ſuccinctam, quæ & σταδὸς dicitur.

Σταυηδὸν, *Adverb.* modo crucis, inſtar. A σαυρὸς.

Σταυροειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, crucis formam habens, cruci ſimilis. Ex σαυρὸς, & εἶδος.

Σαυροειδῶς, im formam crucis. A præc.

ΣΤΑΥΡΟΣ, οῦ, ὁ, vallus, palus ligneus acutus & erectus, crux, Il. 24, 453.

Σταυρότυπος, ου, ὁ ἢ ἡ, crucis typum gerens, crucis habens formam.

Σταυροφάνεια, ας, ἡ, crucis apparitio, inventio. Ex σαυρὸς & φαίνομαι.

Σταυροφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, crucifer, Gl. Vet. Ex σαυρὸς & φέρω.

Σταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallum ſeu palum figo; (2) palo ſeu cruci adfigo, in crucem ago; ἐσαυρωμένος, crucifixus, p. paſſ. part. Ἵνα σαυρωθῇ αὐτὸν, Marc. 15. 20. Δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, Gal. 6, 14. Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; 1 Cor. 1, 13. A σαυρὸς. Hinc

Σταύρωμα, ατος, τὸ, valli ſeu pali in terram fixi, munimentum ex vallis ſeu palis.

Σταυρώσιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, ad crucifixionem pertinens. A

Σταύρωσις, εως, ἡ, palorum ſeu ſtipitum defixio; (2) crucifixio. A σαυρὸς.

Σταυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, v. σαυρατὴρ, σαυρατῆρες, ſpicula. Ab eod.

Σταυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui vallos ſeu palos depangit; (2) qui cruci adfigit. Ab eod.

Σταφιδιαλὶα, ας, ὁν, qui fit e defruto.

Σταφίδιον, τὸ, Dim. a σαφὶς.

Σταφιδίτης, ου, ὁ, ut σαφιδίτης οἶνος, ſapa, Gl. V. vinum ex uvis paſſis defrutum. A

ΣΤΑΦΙΣ, ΐδος, ἡ, uva paſſa. Hinc

Σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva; (2) adfectio uvulæ ſeu curculionis, quum is per fluxionem laxior reddita ſuperna ſui parte tenuis eſt, inferna autem craſſior & lividus, Ph. σταφυλὴ ἀνθρώπου, uva, columella.

Σταφυλάγων, ονος, ὁ, [illegible] vocalia (ſ. forceps) qua uvæ [illegible] henditur.

Σταφύλη, ης, ἡ, perpendiculum ſeu [illegible] fabrilis; (2) funiculus rubrica illitus, [illegible] fabri utuntur ad lineam rectam in [illegible] exprimendam, ſic ap. Hom. Il. 2, 705, ἐν διαστῆτις, σαφμὲ. Hinc

Σταφυλίζω, ad perpendiculum exigo.

Σταφυλὶς, ου, ὁ ἢ ἡ, paſtinaca, Plin. [illegible] 327. *Angl.* Parſnip. Ab eod.

Σταφύλιον, ου, ὁ, uvula, Gl. V. A σταφυλὴ.

Σταφύλιον, τὸ, Dim. a σαφυλὴ.

Σταφυλὶς, ίδος, ἡ, uva, racemus, Gl. [illegible] uva paſſa. Ab eod.

Σταφυλοδοχεῖον, ου, τὸ, locus, ubi uvæ [illegible] cantur, vel etiam recondúntur. Ex σταφυλὴ & βάλλω.

Σταφυλοδόχιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Σταφυλοδένδρον, τὸ, vitis in modum [illegible] alta.

Σταφυλοκλοπίδιος, ου, ὁ, uvarum fur. Ex σαφυλὴ, & κλέπτω.

Σταφυλοτομία, ας, ἡ, uvæ ſectio. Ex σταφυλὴ, & τεμνω.

Σταφυλοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, uviger, uvam [illegible] Ex σαφυλὴ, & φέρω.

Σταφύλωμα, ατος, τὸ, vitium genus [illegible] humor aqueus e plaga corneæ illi[illegible] & ſimul prolabitur tunica uvea, quæ [illegible] ſit ſpecies & ſimilitudo acini. A σταφυλὴ.

Σταχάνη, ης, ἡ, trutina. Ab ἵστημι, ἀχάνη.

Σταχολίζω, ὁ ἢ ἡ, metens. A ἀλέω.

Σταχυηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſpicatus, ſpicam ferens. A σάχυς.

Σταχυητόμος, ὁ ἢ ἡ, ſecans ſpicas, Epith. falcis meſſoriæ. A τέμνω.

Σταχυηφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, ſpicas ferens. Ex σάχυς, & φέρω.

Σταχύϊνος, ſpiceus, Gl. V. A σάχυς.

Σταχυοζυλία, ſpicas emitto, protrudo aliquas. A βολέω, pro βάλλω.

Σταχυολογία, ſpicas lego ſeu colligo.

Σταχυολογία, ας, ἡ, ſpicilegium. A

Σταχυολογος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui ſpicas legit ſeu colligit. Ex σάχυς, & λέγω.

Σταχυόομαι, ώμαι, fut. ώσομαι, ſpicor, ſpicas protrudo, in ſpicam exado. A σάχυς.

Σταχυοπλόκαμος, ὁ ἢ ἡ, ſpicis, i. e. corona ſpicea coronata; *Epith.* Cereris.

Σταχυοστέφανος, ου, ὁ ἢ ἡ, ſpicea corona [illegible] dimitus.

Σταχυοτρόφος, ον, ſpicas alens, *Epith.* Cereris. A τρέφω.

Σταχυφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, ſpicifer, ſpiciferus, Gl. V. Ex σάχυς, & φέρω.

ΣΤΑΧΤΣ, υος, ὁ, ſpica, arifta, culmus, Ph. (2) herba quædam.

Σταχυώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, ſpicatus, ſpicam ferens. A σάχυς.

ΣΤΕΑΡ, ατος, τὸ, ſevum, ſebum, adeps, axungia; (2) farina aqua ſubacta addito fermento, fermentum.

Στεάτινος, ίνη, ινον, adipalis, Gl. Vet. A Cæſar.

Στεάτιον, ου, τὸ, aliquantulum ſevi ſeu ſebi; (2) aliquantulum fermenti, Dim. a στέαρ.

Στεατίζω, in ſebum ſeu ſevum, vel etiam adipem converto, pinguem, obeſum reddo. Ab eod.

Στεατώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, ſebum ſeu ſevum, odore vel colore referens, Gl. V. adipatus. Ab eod.

Στέατωμα, ατος, τὸ, tumor præter naturam, adipem intra ſe membrana concluſam habens, abſceſſus. A στεατόω.

Στεγάζω, fut. άσω, tego, operio, occulo; [illegible] χάζω), tegitur, Gl. Vet. [illegible] ὅπως, ἂν ἐξ ἡμέρας ἰμὰ στεγάσω [illegible] Soph. El. 782. A στέγω.

Στεγανογραφία, ας, ἡ, occulta ſcriptura, occulte i. notis vel characteribus, aliove modo, quem alius non intelligat, ſcribendi ratio. A

Στεγανογράφος, ου, ὁ ἢ ἡ, peculiari [illegible]

[illegible] Scribon. Ex στεγανός, & [illegible]

[illegible], ου, τό, merces, quæ datur pro [illegible]. A

[illegible], ου, ὁ ἡ ἡ, caupo, paterfamilias, [illegible]familias. Ex στεγανός, & οἶκος.

Στεγανόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, planipes, latipes, [illegible]pes. Ex στεγανός, & πούς.

[illegible], ὴ, όν, tectus, opertus; (2) qui [illegible] in pectore clausa retinet, tacitus; (3) [illegible]ensus, durus. Hinc τὰ στεγανά, ῶν, [illegible]. A στέγω.

Στεγανῶς, *Adv.* arcte, stricte, ita ut nihil [illegible]linat, Hom. Il. ρ', 482. A στεγανός.

Στεγαρχέω, ἡ, ὁ, qui tecto sive domui præ[illegible], præfectus ædium.

Στεγάρχειν, idem.

Στέγασις, εως, ἡ, tignatio, Gloss. Vet.

Στέγασμα, ατος, τό, tegmen, tegumentum, [illegible]mentum. A στεγάζω.

Στεγαστής, οῦ, ὁ, tector, tignarius, Gl. V.

Στεγαστός, ὴ, όν, tectus, opertus. Ab eod.

Στεγαστρίς, ίδος, ἡ, idem quod [illegible].

Στέγαστρον, ου, τό, quo tegere aliquid possumus, [illegible]tegmen, tegmentum, integumentum, Ph. fe[illegible]strum, A στεγάζω.

Στέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ædificium con[illegible]tum & tectum, domus. A στέγω.

Στεγηρός, ὰ, όν, *per Syncop.* pro στεγανός.

Στεγνασία, ατος, ἡ, adstrictio A pr.

Στεγνάω, ήσω, operio; (2) adstringo. Πάν[illegible] στεγνάσας ἀκριβῶς, Gal. A pr. Hinc [illegible]στεγνασις, εως, ἡ, adstrictio, constrictio.

Στεγναστικός, ὴ, όν, adstringendi seu constrin[illegible]endi vim habens. Ab eod

Στέγος, ους, τό, tectum, domus; (2) lu[illegible]nar. A

ΣΤΕΓΩ, tego, operio, occulto, contineo, [illegible]on fino elabi, sustineo, tolero (ut desi[illegible]tum, lætitiam.) Πάντα στέγει (ἡ ἀγάπη) 1 Cor. 13, 7. Ὡς ἂν κατηρίσθης ἡ νυ[illegible] κἠμὲ τὸ κάτον, ὥστε τὰς ὀλοὰς [illegible] στέγειν, Ar. Vesp. 1285.

Στειβάς, ὰς, ὁ, qui viam pedibus calcat, viator. A

Στειβεία, ας, ἡ, idem quod στιβεία.

ΣΤΕΙΒΩ. calco, stipo. Ἵνα χορὸς στείβῃσι, ποδῶν ἀργαλέα κόρῃ τρίζουσι, Eur. Ion. 497.

Στειλάντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐστείλαντο, a στέλλω.

Στειλαῖος, ὁ, *Hipp.* idem quod [illegible].

Στειλεά, ᾶς, ἡ, foramen securis in quod im[illegible]mittitur lignum, manubrium, *Ion.* στελεά, ᾶς, pro στελεόν.

Στειλεών, vel στελεών, ῶ, τό, manubrium, *Ion.* pro στελεόν, Od. 5, 236.

Στειλεοτράχηλος, ὁ ἡ ἡ, arctæ cervicis.

Στειλεύμενος, acc. s. præs. part. pass. *Ion.* pro στελλόμενον, a στέλλω.

Στείλαντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐστείλαντο.

Στεινόπορος, ὁ ἡ ἡ, angustum habens iter.

Στεινός, angustus, *Ion.* pro στενός.

Στεῖνος, εος, τό, via angusta; locus angu[illegible]stus; (2) anxietas animi. A στενός.

Στεινόω, *Ion.* pro στενόω. A στεινός.

Στειπαῖος, *Ion.* pro στεραπός, angiportus.

Στειπτός, ὴ, όν, calcatus. A στίβω.

Στείρα, ας, *Ion.* στεῖρα, ης, ἡ, carina navis. A

Στεῖρος, ὰ, ὁ, sterilis; στεῖρα, sterilis. A στέρω, *privo.*

Στειρόω, ῶ, f. ώσω, sterilem reddo; στειρώμαι, sterilis fiam; στειρῶδες, sterilescere, Gl. Vet. A στεῖρος.

Στείρωμα, ατος, τό, carina, Hes. A στειρόω.

Στειρωσις, εως, ἡ, sterilitas. Ab eod.

Στειρώδης, ρά, ρές, idem quod στειρός.

Στείχεν, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔστειχε, a

ΣΤΕΙΧΩ, f. ξω, ordine eo, ordine incedo; (2) eo, vado. Εἰς τὰς Ἀθήνας σεῖχε πατρῴαν φυγήν, Eur. Ion. 620.

Στείχουσι, 3. plur. aor. 2. conja act. *Ion.* pro [illegible], a ἵστημι.

Στιλβιδοποιός, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui strigiles conficit. Ex στιλβίς, & ποιέω.

Στιλβίζω, strigili rado, destringo. A

Στιλβίς, ίδος, ἡ, strigilis; (2) coronamenti genus, lamina. Alias στλβίς.

Στίλβισμα, ατος, τό, sordes, strigili abrasæ. A στιλβίζω.

Στίλβιστρον, ου, τό, strigilis. Ab eod.

Στιλεή, ῆς, ἡ, manubrium securis; idemque quod στιλεών.

Στιλεών, ῶ, τό, manubrium, Ph.

Στιλεχοειδής, ὲς, ὁ ἡ ἡ, caudicalis, truncum referens. Ab eod.

Στελεχοτόμος, ὁ ἡ ἡ, truncos secans, Suic. Ex στέλεχος, & τέμνω.

Στελεχόφορος, ὁ ἡ ἡ, caudice fructum ferens.

ΣΤΕΛΕΧΟΣ, ίος, τό, caudex, truncus, stipes. Hinc

Στιλεχόω, caudicem emitto.

Στιλεχώδης, ὲς, ὁ ἡ ἡ, caudicis truncique speciem gerens. Ab eod.

ΣΤΕΛΛΩ, f. στελῶ, p. ἔσταλκα, mitto; (2) instruo, apparo, apto, adorno, exorno, compono ut mortuum, amicio, induo; (3) contraho, ut vela, reprimo, inhibeo, sisto, compesco; στέλλεσθαι, contendo, Gloss. Vet. Στέλλειν ἐμπορίαν, Plut. στρατὸν, Eur. Στελεῖ χιτῶνι τῷδε, ornare, Soph. Trach. 620. Ἐς τὸν Ἀλεξάνδρειαν ἐστέλλετο, Herodian. Hinc

Στέλμα, ατος, τό, corona, Hes. sertum.

Στελμινίαι, ῶν, αἱ, falciæ, quibus canum latera præmuniuntur. Ab eod.

Στειλᾶ. *mittam*, f. 1. ind. act, verbi στέλλω.

Στεμβάζω, convicior, irrideo, Hes. A

ΣΤΕΜΒΩ, contumelia adficio, injuriose tracto; (2) adfidue moveo.

Στέμμα, ατος, τό, velamentum, infula, mitra, Gl. V. corona; στέμματα, serta, infulæ, Ph. A στέφω. Hinc

Στεμμάτιον, ου, τό, coronula, Gl. V.

Στεμμάτων, fertis redimio; (2) vittis corono, R. Suic. Ἡγεῖσθ' ὅπου δεῖ Σῶμα κατθανεῖν τόδε, ἢ στεμμαῦται, ἢ κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ, Eur. Herac. 529.

Στεμφυλίδες, ων, αἱ, olivæ nigræ.

Στεμφυλίτης, ου, ὁ, ut στεμφυλίτης οἶνος, lora.

Στεμφυλίτις, ὴ, ex vinaceis facta. A

Στέμφυλον, ου, τό, vel potius τὰ στέμφυλα, ων, vinacei, vinacea, solida uvarum in torculari expressarum retrimenta; (2) fraces, i. e. olivarum expressarum reliquiæ. A σαρόω.

Στέμφω, moveo, pro στέμβω, 2.)

Στένα γμα, ατος, τό, suspirium, gemitus.

Στεναγμός, οῦ, ὁ, gemitus. A

Στενάζω, fut. άξω, gemo, ingemisco, suspiro. Στενάζω, ἢ Ζεὺ ἐλεγχῶν θύλει, Lyc. 307. Τίς δ' ὁ στενάζων οἰκτρὸν ἐν φύλαις ὁδὸς; Eur. Supp. 104. A στένω.

Στεναχιτικός, ὴ, όν, gemebundus, lamentabilis.

Στεναχίτις, ὴ, ὸν, idem act. & pass. A στενάζω.

Στεναχύβλιμ, ὁ ἡ ἡ, tenues cervices habens.

Στεναχέω, ῶ, gemo, ingemisco, suspiro. A στενάχω.

Στενάχιζεν, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἐστενάχιζε, a

Στεναχίζω, f. ίσω, idem & ab eod. Στενάχιζε δ' ὑπὸ πλάξ, Hesiod. Theog. 858.

Στενάχω, idem; στενάχοντο, suspirabant, gemebant, imp. *Ion.* med. pro ἐστενάχοντο. Δειλαίη Σίσυφος τάπερ στενάχησα πονεῦσα, Dion. Πρ. 373. Πάρα γὰρ στενάχειν, ἢ τἀδ' αὐτῶν, Eur. Phil. 1546. A στένω.

Στενάειις, ὁσσα, ὸν, gemebundus. Ab eod.

Στένδησας, acc. plur. ας, g. a στένος.

Στενεπιμήκης, ες, in longitudinem magis quam latitudinem factus.

Στενόβαρξ, αχος, ὁ ἡ ἡ, qui angusto est pectore.

Στενοκάμινος, ὁ ἡ ἡ, ob angustias fluctuosus, *Epith.* freti. A κάμινος.

Στενοκάκυτος, ὁ ἡ ἡ, graviter gemens & lugens; (2) lamentum ciens. A κακύω.

Στενολεσχία, de rebus male subtilibus garrio, de rebus frivolis & nullius momenti disputo. Περὶ καπῆ στενολεσχεῖν, Arist. Nub. 319. A

Στενολέσχης, ὁ, ὁ, qui de rebus subtilibus garrit, argutatur, nugator. Ex στενός, & λέσχη.

Στενολεσχία, ας, ἡ, disputatio de rebus nihili, argutiæ. A pr.

Στενολογέω, id. quod στενολεσχέω. A

Στενολόγος, ὁ, id. quod στενολέσχης.

Στενόπορθμος, ὁ ἡ ἡ, arctum fretum.

Στενοπορθμίς, ίδος, ἡ, idem, *Epith.* loci, urbis ad fretum sitæ, &c.

Στενοπρίν, ας, ἡ, transitus angustia. A

Στενόπτερος, ὁ ἡ ἡ, angustos & arctos meatus habens; (2) angustus, arctus.

Στενοπρόσωπος, ὁ ἡ ἡ, qui non lata est facie. Ex στενὸς, & πρόσωπον.

Στένος, ους, τό, metus, timor, Suic. A

ΣΤΕΝΟΣ, ὴ, όν, angustus, arctus. Hinc τὰ στενὰ, ῶν, angustiæ, anfusti transitus in montibus aut freto, fauces.

Στενόστομος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, os habens angustum. Ex στενὸς, & στόμα.

Στενότης, ητος, ἡ, angustia. A στενός.

Στενοτραχήλος, ὁ ἡ ἡ, angustum collum habens.

Στενοφυλλία, ας, ἡ, exilitas foliorum. A

Στενόφυλλος, ὁ ἡ ἡ, exilia folia habens. Ex στενὸς, & φύλλον.

Στενόφωνος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, exilem sonum edens. Ex στενὸς, & φωνὴ.

Στενοχαρία, ὡ, fut. ήσω, arcto, angusto, Gl. Vet. coangusto, coarcto; στενοχαρῶ, susurrat; Philox arctatur, angitur. Ἐν σπανίῃ θλίβομαι, ἀλλ' ὐ στενοχωρέμενοι, 2 Cor. 4, 8. A στενόχωρος.

Στενόχαρος, ίος, ὁ ἡ ἡ, angustum habens spatium, angustus. Ab eod.

Στενόχωρος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, idem.

Στενοχωρία, ας, ἡ, angustum spatium, angustus locus, Ph. arctatio, angustia; στενοχωρίαι, angustiæ, Gl. V. Ab eod.

Στενόω, arcto, angusto, coarcto, Gl. V. (2) in angustias redigo, *met.* Τὰς ὁ διεξόδους ἐστένου, Herodian. A στενός.

Στενυρός, ὰ, ὁ ἡ ἡ, arctus, angustus, de angustia in mari, fluvio, & similibus.

Στενυγρόω, ῶ, meatus humogum constringo & hebeo, coarcto locum, in quo humiditas est; (2) coangusto, in angustum redigo spatium. A pr.

Στένω, gemo, ingemisco, suspiro; (2) deploro, defloro, lugeo. Ἦ καὶ γένεσθ' ὅλβιοι τοιοῦτοι φίλοις ἐσμὲν; Eur. Ph. 381. Κἀκ ἀν μεταβοίς ἔσσον κακοῖς ἐμοῖς, id. Alc. 648. Τῷ τε δυσυχεστάτῳ γένων ἐραλείαν, id. Supp. 23. A στένος.

Στένωμα, ατος, τό, angustus locus, angustia. A στενόω.

Στενώπαρχος, ὁ, ὁ, curator vicorum. Ex [illegible], & ἄρχω, vel ὄρχος.

Στενωπός, οῦ, ὁ ἡ ἡ, in quo oculi [illegible] coarctatur, de via, vico, loco; angiportus, angustiportum, Phil. στεναπὰ, στέπα, Ph. Ex στενὸς, & ὤψ.

Στενῶς, *Adverb.* arcte, angusta; Gloss. Vet. A στενὸς.

Στένωσις, εως, ἡ, angustia, coarctatio. A στενόω.

Στέμβω, 2. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro στῶμεν, ab ἵστημι.

Στεπτήρια, ων, τὰ, serta, quæ ex arborum ramis suspendi solebant. A

Στεπτήριος, ὰ, ὁ ἡ ἡ, idoneus ad coronas nectendas. A

Στεπτός, ὴ, όν, coronatus, serto redimitus. A στέφω.

Στιγμόβοτρυ, υ, τό, amoris illecebræ; (2) herba quædam. A στίγμα.

Στίγμα, ατος, τό, amoris illecebræ, poculum amatorium. Ab eod.

Στίγματα, nom. plur. part. præf. act. f. g. *Dor.* pro στίγμενα.

Στιγοξυγάδιος, ὁ ἡ ἡ, amans conjugem, s. appetens conjugium alicujus. A ζυγόω.

ΣΤΕΡΓΩ, f. ξω, naturali quadam caritate complectur, amo, Æsch. Pr. 11. (2) adquiesco, sum contentus. Στέργε γὰρ ἐσθλὸς ἀγαθὸν καιὸν ἐπὰν, Soph. An. 283. Στέργειν τοῖς ἤδη Συρακοσίοις, Isocr. Στέργω διπλᾶς ἁρπαγᾶς μολεῖν γᾶ τάδε, ἢ σωλιταῖς, oro, Soph. Oed. C. 1090.

Στέρξαι, 3. pl. pr. conj. act.

Στρίμιος, α, ὁ ἡ ἡ, solidus, durus, firmus. A στερεός.

Στρίμιος, solide, firme.

Στρογγύλμαν, ονος ὁ ἡ ἡ, firmæ sententiæ, obstinati animi. Ex στερεὸς, & γνώμη.

Στρδιοκάρδιος, α, ὁ ἡ ἡ, qui duro corde est. Ex στερεὸς, & καρδία.

Στερεομετρεῖν, solida metiri. A στερεομέτρης

Στερεομέτρης, ου, ὁ, qui solida metitur, stereometra. Ex στερεὸς, & μετρέω. Hinc

Στερεομετρία, ας, ἡ, solidorum dimensio.

Στερεοποιέω, confolido, convalido, Gl. V.

ΣΤΕΡΕΟΣ, ά, όν, solidus, validus, firmus. Gl. Vet. rigidus, durus. Hinc τὸ στερεὸν, *soliditas, firmitas.*

Στερεότης, ητος, ἡ, soliditas. A pr.

Στερεοσάρκος, ὁ ἡ ἡ, compactam carnem habens. A σάρξ.

Στερεόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, dura & rigida mente prædituſ, crudelis, immitis. Ex στερεὸς, & φρήν.

Στερεόω, ῶ, f. ώσω, solido, firmo, firmum solidumque reddo. Ἵστον, ὃν ὑιωξεῖται, ἢ οἶδατ, ἐστερέωται τὸ σπέρμα αὐτῦ, Act. 3, 16. Ἐστερεώθησαν αὐτῦ αἱ βάσεις, ἢ τὰ σφυρὰ, ib. vet. 7. A στερεὸς.

Στερέσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro στερῆσαι, a

ΣΤΕΡΕΩ, ῶ, f. ήσω, privo, orbo; ἐστερήθη, carent, Ph. aor. 1. paſſ. ἐστέρηνται, 3. plur. p. paſſ. carent, Ph. ἐστερημένος, carens, Gl. Vet. part. στερηθεὶς, privatus, Gl. Vet. a. 1. part. paſſ. Διπλῶν τέκνων μ' ἐστέρησε Φοῖβος, Eur. Andr. 1212. Ἐστερήθημεν δυοῖν ἀδελφοῖν, Soph. Ant. 12.

Στερίαμα, τὸ, firmamentum, ſtatumen, robur, Ph, columen, Gl. V. A στερεὸς.

Στερίως, *Adv.* ſolide, firmiter, conſtanter.

Στερίασις, εως, ἡ, ſolidatio, firmatio. A στερεόω.

Στερηθῆσαν, acc. ſing. aor. 1. f. g. paſſ. v. στερέω.

Στερήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Στέρησις, εως, ἡ, privatio. Ph. fraus, orbitas, in *Philoſ.* cum quid de re aliqua negatur. A στερέω.

Στερητικὸς, ἡ, όν, privativus. Gl. V. fraudulentus. Ab eod.

Στερητικῶς, privative.

Στερῆμεν, aor. 1. inf. paſſ. *per Syncop.* & *Ion.* pro στερηθῆναι, a στερέω.

Στερίζω, ίσκω, pro στερεόω. Νῦν δέ σ' ὁ γραμματικὸς, ἢ φωδὸς ἐστέρισεν, Epigr. Ἐστερίσκομαι τούτων τῆς ὀσθυμίας, Xen. Cyr. 7, 29.

Στεφάνη, ἡ, parvus peplus, Suid. Proprie, στεφάνη Ilium & vilem peplum geſtat.

Στεριμνοσία, ᾶ, ſolido, firmo, duro.

Στέριφος, ον, ον, ſterilis, infœcundus; (2) ſolidus, firmus.

Στερίωμα, ατος, τὸ, firmamentum, firmus agger, Suic. Quaſi a στερεόω.

Στερνικὸς, ἡ, όν, amans. A στέργω.

Στερνίλος, ὁ, τὸ, amabilis. Ab eod.

Στερνίδιον, ὁ, τὸ, pectuſculum, Gl. Vet. A στέρνον.

Στέρνιξ, ικος, ὁ, medulla, Heſ. A στέρνον.

Στερνίτης, ου, ὁ, pectoralis. Ab eod.

Στερνίτης, ιδος, ἡ, idem. A στερνίτης.

Στερνοκτυπέω, plango pectus. A κόπτω.

Στερνομάντις, εως, ὁ ἡ ἡ, qui dæmonem in præcordiis habens reſponſa dat & fatum prædicit. Ex στέρνον, & μάντις.

ΣΤΕΡΝΟΝ, ου, τὸ, pectus.

Στερνοσωματος, ου, *non inepta comica, vel dithyrambica*, pro παραξ. ap. Athen.

Στερνοτύπης, ου, ὁ ἡ ἡ, pectora cædens. Ex στέρνον, & τύπτω. Hinc

Στερνοτύπτης, ου, ὁ, idem.

Στερνοτυπία, ας, ἡ, planctus pectoris.

Στερτόχωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, pectore ſuo continens, cavus. Epith. τάφρε. Ex στέρνον, & ἔχω.

Στερνώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, pectoroſus, Gl. Vet. A στέρνον.

Στέρξαι, a. 1. inf. act. v. στέργω.

Στέρξις, ιος, ἡ, amor ſincerus; (2) animus præſentibus contentus. A στέργω.

Στέρομαι, privor. Στέρομαι δ' ὄπνου, στέρομαι παίδων, Eur. Ion. 902. A στερέω.

Στερόπη, ης, ἡ, fulgor, ſplendor; (2) fulgur. Ab ἀστεροπή.

Στεροπηγερέτης, α, ὁ, qui fulgur ſuſcitat. ſ. congregat. Il. 6, 298. Ex στεροπὴ, & ἀγείρω, vel ἀγείρω.

Στέροψ, οπος, ἡ, fulgor, vel fulgur. Ab ἀστεροπή.

Στερρόβοας, ὁ, magna voce prædituſ, clamoſus. A βοή.

Στερρόγυιος, ὁ ἡ ἡ, validus. A γυῖον.

Στερροποιέω, ſolidum facio, ſolido, firmo.

Στερρὸς, ρά, ρὸν, pro στερεός.

Στερρότης, ητος, ἡ, pro στερεότης.

Στερρόω, pro στερεόω.

Στερρῶς, *Adv.* v. στερεῶς, στερρότατα, vehementiſſime, Suic.

Στέρρος, ου, τὸ, corium, pellis, *Dor.* στέρρος.

Στέρρινος, η, ον, coriaceus. A pr.

Στερφιον, durum, Heſ.

Στερφόω, pelle tego. A στέρρος. Hinc

Στέρφωσις, ἡ, cum res pelle contegitur.

Στερφατὴρ, ῆρος, ὁ, pellibus tectus, inſtructus. Ibycus, ap. Sch. Apoll.

Στερχθίωτα, acc. ſing. aor. 1. part. paſſ. v. στέργω.

Στέλλομαι, promitto, firmo. Στεῦται (*per Syncop.* pro στέλλεται) γὰρ τε ἔπος ὀρθὸν, Il. 3, 83. Στεῦτο (ἵστατο) δὲ ἐυκνήμιδες ἑταῖροι νικησείμεν, ib. 2, 597. Conf. Æſch. Pr. 49.

Στεῦτο, 3. ſing. imp. ind. paſſ. *Ion. & per Syncop.* pro ἵστατο, a στέλλομαι.

Στεῦται, 3. ſing. *per Syncop.* pro στέλλεται.

Στεφάνη, ἡ, cujuſque rei faſtigium, aut circuitus, quicquid quamque rem cingit, ambit; unde *impr.* corona, ſertum, faſcia. A στέφω.

Στεφανηδὸν, *Adv.* in modum coronæ, circumcirca, in orbem. Ἐξύμνεον στεφανηδὸν ἐκυκλήσαντο μαθηταὶ, Nonn. P. 6, 3. A στεφάνη.

Στεφανηπλοκία, coronam necto ſeu plico. A (ſcil, παιδαρία) γὰ μόλις στεφανηπλοκῆσ' ἱδοσαν, Ariſt. Θεσμ. 455. A

Στεφανηπλόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui nectit, coronas, coronarius. Ex στεφάνη, & πλέκω.

Στεφανηφορέω, coronam gero, coronatus ſum.

Στεφανηφορία, ας, ἡ, coronæ geſtatio. Ph. ſupplicatio, A

Στεφανηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, coronam geſtans, coronatus, Gl. V. Ex στεφάνη, & φέρω.

Στεφανικαὶ, αία, αῖον, coronarius. A στέφανον. Unde

Στεφανίζω, corono, a. 1. ἐστεφάνιξα, *Dor.* apud Ariſt. Eq. 1221. pro ἐστεφάνωσα.

Στεφάνιον, ου, τὸ, cor. lla, parva corona. Dim.

Στεφανίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod. Unde

Στεφανίτης, ου, ὁ, coronarius, coronatus; στεφανίτης ἀγὼν, certamen, in quo corona victori datur; Plut. in Lycurg. cap. 22.

Στεφανίτις, ιδος, ἡ, coronaria. A pr.

Στεφανοπλοκίον, ου, idem quod στεφανηπλο.

Στεφανοπλάκια, ſertorum confectio. A

Στεφανοπλόκος, Ph. idem quod στεφανηπ.

Στεφανοποιὴ, ῆς, ὁ ἡ ἡ, qui coronas conficit. Ex στέφανος, & ποιέω.

Στεφανοπώλης, ου, ὁ, venditor coronarum.

Στεφανόπωλις, ιδος, ἡ, quæ coronas vendit.

Στέφανος, ου, ὁ, corona, corolla, ſertum, *Met.* ornamentum. A στέφω.

Στεφανοῦσι, 3. pl. præſ. ind. paſſ. pro στεφανόωσι, a στεφανόω.

Στεφανόω, corono, cingo, circumcingo; (2) honoro, orno, decoro; (3) *Met.* redimitus, Ph. p. part. paſſ. στεφανωθεὶς ὑπὸ χρυσῆ πτέρυγι, *cinctus* [illegible] ὑπὸ τειχέων οἱ ἀκόντες κύκλῳ, Ariſt. 1280. Κλεινὰ στεφανωθεὶς, Eur. [illegible] Στεφανωσάμενος (*poſtquam ſe ipſe coronaverat*) ἡ λυκὸν ἐδόκει λαβεῖν, Æſchin. A στέφανος.

Στεφανωδὴς, ες, coronatus, coronis [illegible]

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, coronamentum, ſertum, Gl. V. [illegible] νώματα, ſerta, Gl. V.

Στεφανωτικὸς, ὴ, όν, coronarius, [illegible] tertiſque nectendis aptus. A στ[illegible]

Στεφάνωσις, εως, ἡ, coronatio, [illegible] νόω.

Στεφανωτικὸς, ὴ, όν, coronarius, [illegible]

Στεφαπλόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, coronas [illegible] nectens. Ex στέφος, & πλέκω.

Στεφηφορία, coronam geſto. Ex [illegible] φέρω.

Στέφω, 3. plur. aor. 2, ind. act. [illegible] ἔστεφον.

Στέφος, ους, τὸ, corona, corolla, [illegible]

ΣΤΕΦΩ, f. ψω, corono, redimito, [illegible] cingo; circumdo, circumfundo; [illegible] pleo, repleo, de poculis; στέφομαι, [illegible] Gl. V. ἐστεμμένος, redimitus, Ph. [illegible] Gl. V. Εἰ σὺ θεὸς ἐσσὶ στέφων [illegible] μαν, Eur. Iph. in Au. [illegible] νικην Εὐρυτὰν στέψει λαβὼν, Eur. [illegible] Στέφω καλεῖ ἰδίως, Anac. [illegible]

Στέψας, a. 1. part. act. verbi στέφω.

Στέψις, εως, ἡ, coronatio. A στέφω.

Στιωμὲν, 1. pl. aor. 2. conj. act. [illegible] γώμεν, ab ἵστημι pro στῶ.

Στῆ, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστη.

Στῆ, *ſiterit*, 3. ſing. ejuſd. temp. conj.

Στήδεον, *Adv.* pondere, q. d. appenſum. [illegible] Al. 327. Ab ἵστημι.

Στήη, 3. ſing. aor. 2. conj. act. [illegible] στῇ, & hoc *Ion.* pro στῇ, ab ἵστημι.

Στήθεσι, dat. plur. *Poet.* pro στήθεσσι, [illegible] στῆθος.

Στήθοφιν, dat. idem *per Paragogen*, pro [illegible] θεσι.

Στηθύνιον, ου, τὸ, medium pectoris, quaſi [illegible] ſculum. *Poll.* Ab eod.

Στῆθι, 2. ſ. aor. 2. imper. act. v. ἵστημι.

Στηθιαῖος, α, ον, pectoralis. A στῆθος.

Στηθίδιον, ου, τὸ, pectuſculum. Dim. a στῆθος.

Στηθικὸς, ὴ, όν, pectoralis, qui pectoris [illegible] Ab eod.

Στηθοδεσμὶς, ἰδος, ἡ, faſcia pectoralis. A [illegible]

Στηθοδέσμιον, ου, τὸ, pectorale, faſcia, Gl. V. Ex στῆθος, & δέσμος.

Στηθοδεσμὶς, στηθόδεσμις, faſciæ pectorales, Gl. V. Ex iſd.

ΣΤΗΘΟΣ, εος, τὸ, pectus. Hinc

Στηθύνιον, ου, τὸ, pectuſculum, Suic. Dim.

Στήκω, firmiter ſto. Στήκετε ἐν τῇ πίστει, 1 Cor. 16, 13. Ab ἵστημι, pro ἵστημι.

ΣΤΗΛΗ, ης, ἡ, cippus, *impr.* in ſepulcro, columna, titulus (ſc. inſcriptus lapidi) Gl. Vet. *it.* fœdus (ſc. inſcriptum ſtelæ, de more antiquo,) ap. Polyb. Ap. Joſ. de tribunali dicitur, & *Sept.* loca excelſa στῆλαι vertunt. *Etym.*

Στηλίδιον, ου, τὸ, cippulus, columella; στηλίδια, termini, limites, Heſ. Dim. a στήλη.

Στηλὶς, ἰδος, ἡ, parvus cippus, columella. Ab eod.

Στηλίτευσις, εως, ἡ, inſcriptio in cippum; (2) invectiva in aliquem, qua quaſi in cippo ejus facinora notamus.

Στηλιτευτικὸς, ὴ, όν, invectivus. A

Στηλιτεύω, in cippo inſcribo, memoriæ prodo; (2) facinera alicujus noto & omnibus manifeſto. Ἐστηλίτευσας τὼι ἐυεργέται, Greg. (3) proſcribo. A στήλιτης.

Στηλίτης, ου, ὁ, in cippum inſcriptus; (2) ob crimina infamiæ cauſſa proſcriptus; [illegible]

columnaris, ad columnam pertinens, in columnas cogens, fodiens. A στήλη.

Στηλογραφέω, in columna inscribo. Ex στήλη, & γράφω.

Στηλογραφία, ας, ἡ, inscriptio columnæ, tituli inscriptio. Gl. Vet. Ex στήλη, & γραφή.

Στηλοκόπος, ὁ, ἡ, ὁ, cippo vel columnæ mutilis. Ex στήλη, & κόπτω.

Στηλοκοπέω, ῶ, statuas mutilo. Item cippo incido; ἐστηλοκοπημένος, p. pass. part.

Στηλόω, cippum erigo; (2) erigo & stabilio ut cippum. Statio, pono, στηλίμαι, adfigor alicui rei, immotus sto ceu cippus; (2) sto. A στήλη.

Στήμαι, ατος, τὸ, stamen, inpr. in herbis. Ab ἵστημι.

Στήμιγξ, per sync. pro στημόνιος.

Στημονητικός, ἡ, όν, staminis nendi peritus; (2) fem. ars nendi stamen, ei opponitur ὑφαντική. A στήμων.

Στήμυλα, ᾶ, τὰ, cincinni tenues, staminibus similes, cincinni prolixi & teneri.

Στημονίζομαι, f. ἰσομαι, stamen duco seu tendo; (2) ordior. A στήμων.

Στημονιτός, ἡ, όν, qu. staminarius, stamina nens. Ab eod.

Στήμονιον, ου, τὸ, stamen. Ab eod.

Στηριγμός, ὁ, ἡ, ὁ, idem quod στήριξις.

Στηριμύττω, per stamen rumpo, vestem discindo. A ῥήγνυμι.

Στήμων, ονος, ὁ, stamen. Ab ἵσταμαι, βι.

Στῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΗΝΙΑ, ας, ἡ, festum Athenis, quo se mutuis stemmatis proscindebant, Hes.

ΣΤΗΝΙΟΝ, ου, τὸ, pectus, R. A στῆναι, firmum stare, quod est ab ἵστημι.

Στηνιόω· στηνιώσαι, conviciis incessere, Hes. A στωμύλος.

Στῆρ, idem quod στέαρ.

Στήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimentum. Gloss. Vet. firmamentum, columna, furca.

Στηριγμός, οῦ, ὁ, ipsa actio stabiliendi seu fulciendi; (2) firmitas; (3) dicitur & de placetis, cum consistunt, consistionem Gellius vocat. Ern.

Στήριξ, ιγγος, ὁ, fulcrum; (2) furca, qua currus sustinetur. A

ΣΤΗΡΙΖΩ, f. ίξω, statuo, firmiter figo, stabilio, firmo, fulcio; (2) stabilio, confirmo, probo; στηρίζω, & στηρίζομαι, sto, consisto, firmo pedem, incumbo, ἐστήρικται, fixus est, firmatus est, p. pass. pass. 3. f. Στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, Jac. 5, 8. Αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, Luc. 9, 51. Χάσμα μέγα ἐστήρικται, Luc. 16, 26. στηριχθῆναι, Rom. 1, 11. Τῷ δ' ἐπὶ Νυκτὸς Ἰδαίας ἰδοῦ ἐστήρικται, Dion. Per. 495.

Στήριξον, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. & cum ῃ pro ἐστήριξα.

Στῆς, 2 sing. a. 2. conj. act. v. ἵστημι.

Στῆσαι, statuisse, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Στήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἔστησαντο.

Στήσασα, a. 1. part. act. f g.

Στῆσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἔστησε.

Στήσει, 3. sing. f. 1. ind. act.

Στήσιος, ου, ὁ, stator. Ipse Jovis; Plut. in Cicer. cap. 16. Ab ἵστημι.

Στησίχορος, nomen Poetæ Lyrici; (2) jactus talorum octonarium denotans, dictus quod monumentum Stesichori octangulare esset.

Στήσομεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. v. ἵστημι.

Στῆτι, 2. pl. a. 2. imperat. act.

Στήτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἐστήτην.

ΣΤΗΤΗ, vel στῆτα, ας, ἡ, fœmina, mu-

Στηταδόν, ὁ, ἡ, ὁ, lavosus; pro στατάδην. A στάω.

Στήτασι, 3. pl. aor. 2. conj. act. Poet. pro στῶσι, & hoc Ion. pro στῶσι, ab ἵστημι.

ΣΤΙΑ, ας, ἡ, lapillus, calculus, f. σοία.

Στιάζω, lapides jacio. A στία.

Στιβάδιον, υ, τὸ, tomulus ex herba seu gramine & frondibus, stibadium. A στιβάς.

Στιβαδοκοιτίον, ῶ, f. ήσω, in toro, stramento, seu frondibus humi stratis cubo, in stibadio cubo. Ex στιβάς, & κοιτίω.

Στιβαδοποιέω, ῶ, f. ήσω, lectisternium ex gramine, frondibus, vel similibus conficio. Ex στιβάς, & ποιέω.

Στιβάζω, calco, tero. Item expon. fugio, declino. A στείβω. Unde

Στιβαρός, ρά, ρόν, densus, crassus, firmus; ponderosus, gravis, Ph. Hom. Il. 5, 400. Τί δὲ στιβαρώτερον ἔγχος; Call. in Del. 24.

Στιβαρῶς, Adv. dense, firmiter.

Στιβάς, άδος, ἡ, stratum, torus e frondibus, gramine, herbis. Gloss. Vet. stramentum, torus; (2) frons in toris adhiberi solita. A στείβω.

Στιβεία, ας, ἡ, ingressus, quo terra calcatur & pedibus teritur; (2) vestigatio. A

Στιβεύς, έως, ὁ, qui viam calcat seu terit, viator; (2) fullo. A στείβω.

Στιβεύτης, οῦ, ὁ, idem. Gl. V. vestigator. A

Στιβεύω, calco, obeo; (2) feras per campos saltusque investigo, & tropice quæro, exquiro. Στιβεύομεν τόπους, Plut. Στιβεύειν τὸ μέλλον, id. A στείβω.

Στιβίον, ου, calco, idem. Πᾶν ἐστίβηται πολλῶν ἱππέων ναῦν, Soph. Aj. 883. Ab eod.

Στίβη, ης, ἡ, ros matutinus frigore concretus & condensatus, pruina; Hom. Odyss. 5, 467. Call. Ep. Στίβη μὲ νιφετῷ κεχριμένον. Al. κεχαρημένον. Ab eod.

Στιβήεις, ήεσσα, ήεν, pruinosus. A στίβη.

ΣΤΙΒΙ, fucus, pigmentum, stibi, stibium.

Στιβία, ας, ἡ, via, semita. A στίβος.

Στιβιάω, ῶ, rigeo, frigeo. A στιβη.

Στιβίζομαι, stibio faciem fuco. A στίβι.

Στιβεύς, έως, ὁ, iter tritum, trames; vestigium.

Στιβεύς, ύος, ὁ, fullo. A στείβω.

Στιγεύς, έως, ὁ, subula, vel omne id, quo pungimus, Suid. A στίζω.

Στίγμα, ατος, τὸ, stigma, nota aut signum insitum aut impressum alicui, macula seu nota, qua aliquid distinctum ac veluti punctis variatum est, Gl. V. not. Ab eod.

Στιγματίας, αία, αῖον, qui unius puncti est, punctum magnitudine æquans. A στιγμή

Στιγματοφόρω, stigmata insita habeo, notis compunctus sum. Ex στίγμα, & φέρω.

Στιγματίνης, ου, ὁ, stigmate notatus, notis compunctus, inpr. de servis impressis. A στίγμα.

Στιγματίζω, f. ίσω, notis compungo, notis insitis signo, stigmata inuro. Ab eod.

Στιγμή, ῆς, ἡ, punctum; (2) spatium angustissimum, momentum; (3) dicitur & de aliis rebus valde parvis, de vestigiis rei leniter impressis. A στίζω.

Στιγμαῖος, ὁ, punctis notatus, obsignatus, Lex. Ab eod.

ΣΤΙΖΩ, f. ίξω, purgo, notis compungo, stigmata, inuro, insitis notis signo; (2) interpungo, notis distinguo; (3) cædo. Metaph. inf. mo; ἐστιγμένος, notis compunctus, p. pass. part. Ἐστιζον εἰς τὸ μέτωπον χαλκᾶς, Plut. Ἴζω δ' Ἑπτάκλα στιζόμενος βελέπρια, Arist. Vesp. 1286. Δυὶς ὀπτᾶ, οὐχ ἅπαξ ἐστιγμένα; ib. 1362.

Στικτέον, Adv. pas. distinguendum est punctis. A στίζω.

Στικτός, ἡ, όν, punctus, variis notis compunctus seu distinctus. Ab eod.

Στικτῶς, Adv. stricte, splendide. A στίλβω.

Στιλβηδών, ὁ, ἡ, splendor. A

Στιλβίω, ῶ, idem. A στίλβω.

Στιλβοποιέω, ῶ, nitidum reddo. Ex στίλβη, & ποιέω.

Στιλβώεις, ήεσσα, ήεν, lucidus, fulgidus, Gl. Vet. splendidus. Ab eod. Hinc

Στιλβότης, ητος, ἡ, splendor.

Στιλβόω, ῶ, nitidum reddo, splendorem concilio, coloro. A στιλβέω.

ΣΤΙΛΒΩ, f. ψω, splendeo, luceo, fulgeo. Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐγένετο στίλβοντα, Marc. 9, 3. Κάλλει σε στίλβων, ἡ ἐὶμασιν, Il. 3, 392. Στίλβων νᾶτον ἀλειρύσιον χρυσαῖν, Arist. Av. 703.

Στίλβωμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid nitidum & splendidum redditur, quod nitorem conciliat; (2) ipse splendor. A στιλβόω.

Στίλβων, nitens, micans. Nomen planetæ, stella Mercurii. A στίλβω.

Στίλβωσις, εως, ἡ, politio, qua aliquid nitidum ac splendidum redditur; (2) splendor, nitor. Ab eod.

Στιλβωτής, οῦ, ὁ, colorator, Ph. A στιλβόω.

Στιλβωτρόν, ου, τὸ, idem quod στίλβωμα.

ΣΤΙΛΗ, ης, ἡ, nummulus minimi pretii; (2) minimum quid, quasi punctum. Τί δὲ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον στιλήν; Aristoph. Vesp. 213.

Στιλπνός, ἡ, όν, lucens, fulgens, fulgidus, Gl. V. A στίλβω. Hinc

Στιλπνότης, ητος, ἡ, nitor, nitiditas.

Στιλψις, εως, ἡ, splendor. A στίλβω.

ΣΤΙΜΜΙ, τὸ, stibium. Hinc

Στιμμίζομαι, f. ίσομαι, stibio superduco fucum, stibio ad pigmentum oculorum utor.

Στίμμις, ἡ, stibium, fucus, pigmentum.

Στιμμισμα, ατος, τὸ, pigmentum. A στιμμίζομαι.

Στίξ, χός, ἡ, ordo; (2) versus; (3) agmen; στίχες, ordines. A στείχω.

Στιξις, εως, ἡ, compunctio, notarum insitio. A στίζω.

Στίον, υ, τὸ, idem quod στία.

Στιπτός, ἡ, όν, calcatus; (2) densus, solidus.

Στίφος, εος, τὸ, turba, caterva, bellicum agmen, globus militum. Ὀλκιτὰν στίφος. Alciphr. 3, 10. A στείβω.

Στιφρόω, denso, solido. A

Στιφρός, ρά, ρόν, densus, firmus, rigidus; (2) aridus, contractus, compressus. A στείφω.

Στιφρότης, ητος, ἡ, densitas, soliditas. A pr.

Στίχαδ' ἀκίν, ἄδος, acetum stœchadicum.

Στιχαδινός, ὁ, ἡ, ὁ, vinum ex stœchade confectum. A στιχάς.

Στιχαοιδός, οῦ, ὁ, poeta, rhapsodus. Ex στίχος & ἀοιδός.

Στιχάριον, ου, τὸ, tunica, vestis episcoporum undulata.

Στιχάς, άδος, ἡ, series; (2) herbæ nomen, stœchas. A στίχος.

Στιχας, ἀδίνας, acc. plur. a στιξ, ἀδίς.

Στιχάω, ῶ, ordine eo, vado; ἐστιχέατο, ordine ibant, impers. Ion. pro ἐστιχαντο, ἐστιχόοντο. Ἴξιχάωντο Ἴλιαδον εἰς ἀγορίν, Il. 2, 92. A στείχω.

Στιχη, ης, ἡ, idem quod στιξ.

Στιχηδόν, in modum versuum; (2) catervatim; (3) ordine. A στιχος, vel στιχη.

Στιχήρης, ὁ, ἡ, ὁ, per versus scriptus.

Στιχήρεες, έων, ἐν, idem & ab eod.

Στιχηρός, per versus.

Στιχθεὶς, aor. 1. part. pass. v. στίζω.

Στιχίδιον, υ, τὸ, versiculus. Dim. a στίχος.

Στιχίζω, f. ίσω, ordine dispono; (2) carmina scribo. Ab eod.

Στίχινος, η, ον, per versus descriptus. Ab eodem.

Στιχιστής, οῦ, ὁ, versuum scriptor, poeta. A στιχίζω.

Στιχολεγέω, versus recito. A λέγω,

Στιχολογία, ἡ, recitatio versuum.

Στιχομυθία, alternis versibus respondeo, ut in comœdia vel tragœdia. Ex στίχος.

Στιχομυθία, ας, ἡ, actio seu collocutio, quæ fit alternis versibus apud poetas. Ex στίχος, & μῦθος.

Στιχοποιία, ας, ἡ, versificatio. A

Στιχοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, ὁ, qui facit versus. Ex στίχος, & ποιέω.

Στίχος, ου, ὁ, ordo; (2) versus; (3) linea libri vel scripti, vel periodus & ejus membra;

bra; (4) ordo arborum & vitium, antes; (5) series militum.

Στιχηρίον, versus facio. Ex ἔργον.

Στιχήρημα, τὸ, carmen. A pr.

Στιχηρία, ἡ, versuum scriptio. A

Στιχηρὸς, ὁ, poëta.

Στιχῳδὸς, ὅς, ὁ, rhapsodus, versuum recitator. Ex στίχος, & ᾠδὸς.

Στιφρὸς, ᾶ, ὸν, durus, asper. A στίφω.

Στλεγγίδιον, ου, τὸ, strigilecula, Gl. Vet. A στλεγγὶς.

Στλεγγιδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui strigiles conficit. Ex στλεγγὶς & ποιέω.

Στλεγγίζω, ἰσ, abrado strigili, rado; ἐστλεγγισμένος, strigili depexus, p. pass. part. A

ΣΤΛΕΓΓΙΣ, ίδος, ἡ, strigilis; (2) laminula aurea; tænia, ornamentum capitis.

Στλέγγισμα, στος, τὸ, sordes, quæ strigili auferuntur, strigmentum. A στλεγγίζω.

ΣΤΟΑ, ᾶς, ἡ, porticus; στοαὶ, etiam loca, in quibus humentum reconditur.

Στλεβάζω, convicior, obtrecto, R. A στίβος.

Στίβος, ου, ὁ, convicium. R

Στοιβαδίνομαι, in toro repono, torum sterno. A στοιβάς.

Στοιβάζω, ἐ. άσω, stipo, compono, struo. Σὺ δ' ἀκαρπολιθῶσαν στοιβάζε, Luc. Catap. A στοιβή.

Στοιβὸς, οῦ, ἡ, frons, (2) virgulta loco lecti seu tori strata. A στοιβάω.

Στοιβασία, ας, ἡ, structio. A στοιβάζω.

Στοιβάσιμος, η, ον, stipabilis, Gl. V.

Στοιβαστὴς, οῦ, ὁ, stipator, Gl. Vet. Ab eodem.

Στοιβὴ, ἧς, vel στοίβη, ης, ἡ, herba, qua in exstruendis stibadiis utebantur veteres; (2) acervus, constructio, exstructio. Gl. Vet. stipatio, stramentum; Plut. in Theseo. cap. 8. res exigua, velut lapillus, quæ ad explendum aliquid adhibetur, verbum inane explendi versus causa inculcatum. A στοιβάω.

Στοιδιον, του, parva porticus. A στοά.

Στοιχάριον, ου, τὸ, parvus ordo. Dim. a στοῖχος.

Στοιχὴς, ἀδος, ἡ, ordine posita. Ab eod.

Στοιχειακὸς, ἡ, ὸν, elementarius, elementalis. A στοιχεῖον.

Στοιχειακῶς, Adv. per elementa. A

Στοιχεῖον, ου, τὸ, principium, ex quo aliquid componitur, elementum, litera, rudimentum, (2) umbra libelli, στοιχεῖα, de mente literæ sacræ, in N. T. de lege cæremoniali; it. de partibus mundi, astris, &c. A στοῖχος.

Στοιχειόω, elementa docco, in principiis erudio, rudimenta artis trado. Στοιχειώμενον φοβοῦ, Gl. Naz. A στοιχεῖον.

Στοιχειώδης, ες, ὁ, ἡ, ον, elementalis, elementarius; (2) simplex. Ab eod.

Στοιχείωμα, ατος, τὸ, elementum, principium. A στοιχειόω. Hinc

Στοιχειωματικὸς, ἡ, ὸν, elementarius.

Στοιχείωσις, εως, ἡ, elementorum & primorum seminarium traditio. A στοιχειόω.

Στοιχειωτὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa tradit, qui rudimenta docet. Ab eod.

Στοιχειωτικὸς, ἡ, ὸν, elementarius, elementalis. Ab eod.

Στοιχίω, in versus rectos porrigor; (2) ordine procedo; (3) incedo, ambulo; (4) μία στοιχῶν, una uxore contentum esse. Ἐὶ ζῶμῳ σταλάσσει, σωλῆνα ἡ στοιχάμψῃ, Gal. 5, 25. τῷ κανόνι, ib. 6, 10. A στοῖχος.

Στοιχηδὸν, Adv. ordine, ordinatim. A στοῖχος.

Στοίχημα, pro ἄθλον. Sch. Theoc. a στοιχῶν, quod Græci recentiores & I. C. ti dixere pro pacisci, it. (2) pignus.

Στοιχίζω, f. ίσω, indagine cingo; (2) ordine pono, præscribo. Στοιχίζειν ὑφαλὰ, Xen. Ab eod.

Στοιχὶς, ῖδος, ἡ, quam indagine cinguntur silvæ & fabulæ ferarum, expansis plagarum varis furrectorum. A στοιχίζω.

Στοιχομυθέω, v. στιχ.

Στοῖχος, ου, ὁ, ordo, versus; (2) ordo militum in acie; (3) indago & series plagarum. A στείχω.

Στοιχῶμψῃ, 1. pl. præs. conj. act. pro στοιχίωμεν, a στοιχίω.

Στολόρχης, ου, ὁ, dux classis, qui classi præest. Ex στόλος, & ἀρχός.

Στελάρχης, ου, ὁ, idem & ex it. d.

Στολὰς, άδος, ἡ, genus armaturæ, lorica. A

Στολὴ, ῆς, ἡ, stola, vestis, amictus, vestimentum, indumentum, ornatus. A στέλλω.

Στολίδιον, ου, τὸ, sagulum, Suic. Dim. a στολὶς.

Στολιδόω, ῶ, f. άσω, induo, amicio. Καδμείαν ὦ νεηρίδα στολιδοσάμενα ποτ' ἐμὰ, Eur. Ph. 1745. Ab eod.

Στολιδώδης, ες, ὁ, ἡ, ες, rugas & plicas habens, rugosus. Ab eod.

Στολιδωτὸς, ὴ, ὸν, idem. A στολιδόω.

Στολίζω, f. ίσω, vestio, appareo; ἐστολισμένος, stolatus, Gl. Vet. p. part. pass. Εὐκόσμως στολίσας νηὸς ἱερὰ σωοτόκειον, Hesiod. Ἔργ. 626. A στολὴ.

Στόλιον, ου, τὸ, parva stola, amiculum; (2) vestis philosophica. Ab eod.

Στολὶς, ίδος, ἡ, ruga vestis; (2) stria frontis; (3) ruga, plica alia. Ab eod.

Στολίσαιμι, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi στολίζω. Hinc

Στόλισμα, ατος, τὸ, idem quod στολὶς.

Στολισμὸς, οῦ, ὁ, amictus, cum vestes induuntur. Ab eod. Unde

Στολιστὴς, οῦ, ὁ, vestiarius, Gl. V. vestitor.

Στολμὸς, οῦ, ὁ, idem quod στολισμός; Æschyl. Suppl. 723.

Στόλος, ου, ὁ, expeditio militaris; (2) classis, copiæ, quæ aliquo mittuntur; (3) profectio, iter; (4) apparatus, ornatus, amictus. A στέλλω.

ΣΤΟΜΑ, ατος, τὸ, os, orificium; ostium fluvii; acies ferri; acies frons exercitus. Καλὰ στόμα βιάζεσθαι, Plut. in Marc. Cat. cap. 1.

Στοματάκη vel στοματάκη, ης, ἡ, oris vitium, scorbutici morbi genus, Strabo, lib. 16. confer, Plin. 25, 3. Ex στόμα, & ἄκη.

Στοματαλγία, ας, ἡ, oris dolor, oris morbus; (2) loquacitas. Ex στόμα, & ἄλγος.

Στοναλίμην, ης, ἡ, locus prope mare, qui ipsum mare ostio suo ingreditur.

Στομάλιμνη, ης, τὸ, idem. Theoc. 4, 23.

Στόναργος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, loquax, nugator. Æsch. S. T. 453. Gl. Vet. fabula. Ex στόμα, & μάργος.

Στομάτεσσι, dat. pl. Ion. pro στόμασι.

Στοματικὸς, ἡ, ὸν, ad os pertinens. A στόμα.

Στομαχεργὸς, ὁ, ὁ, ore opus suum conficiens. Ex στόμα, & ἔργον.

Στομαυλέω, ore tibiam inflo. Ex στόμα, & αὐλὸς, tibia.

Στομαχικὸς, ἡ, ὸν, stomachicus; (2) stomachi vitio laborans, ad vomitum proclivis. A

ΣΤΟΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, os, orificium; (2) stomachus, ventriculus; (3) gula, guttur, jugulum, orificium ventriculi superius.

Στομβάζω, ore dilato gravem vocem edo, ore late diducto loquor; (2) convicior. A

Στόμβος, ου, ὁ, qui ore dilatato sonum edit, convicium faciens. A στόμβω.

Στομίας, ου, ὁ, magnum os habens; ἵππος στομίας, oris duri equus. A στόμα.

Στόμιον, ου, τὸ, osculum, parvum os; (2) orificium vasis, venæ, & similium introitus angustior; (3) fræni pars, quæ ori equi inditur. Dim. ab eod.

Στόμις, ὁ, idem quod στομίας.

Στομοδόκος, ου, ὁ, ἡ, loquax. Ex στόμα, & δέχομαι.

Στόμος, ου, ὁ, garrulitas, convicium. A στόμα.

Στομόω, ῶ, f. ώσω, os claudo, os obstruo; (2) οὖ, seu ὄστιον facio sive aperio, (3) ferrum acuo & induro, roboro; (4) [illegible] in exercitu sive acie struo. Μίμνε δ' ἐν ἰῷ μοι στομάσιν αὐλῆς, Arist. Nub. 1108. Σπουδάσητε τῶν ἐραστῶν στομῶσαι, Plut. Τλῶδι σ' ἐγὼ ἐρᾶς ἄδυ δράσαιναν,——ὡς δεινοῖς ἰχθύσιν ἐς ἐμὰ ἰστομωμένην; Eur. Iph. in Tau. 288. Τὰ δ' ὀμματ' ἐκ λίθων στομοῦσθαι μὴ κραδύναι τὴν ἴξιν, Plut. Lycurg. cap. 16. Ab eod.

Στομφάζω, utor grandibus verbis, magnifice loquor; (2) convicior. Βάσκειν ἰδίαις μὴ τέτε ἐγχάσκειν σε στομφάζοντας, Aristoph. Vesp. 720. A στόμφος.

Στόμφαξ, ακος, ὁ, grandiloquus; (2) acerbus, durus. Ab eod.

Στομφακτικὸς, ἡ, ὸν, grandiloquus. Ab eod.

Στόμφος, ου, ὁ, grandiloquentia; (2) convicium. Ἐν τραγῳδίᾳ, σχήματι ὀγκηρῷ φύσει κ. ὀπθιχειμένῳ στόμφου, Longin. Ἐκφέρεσθαι εἰς ἀλληγορικὸν στόμφον, id. cap.

Στομωδὴς, ες, ὁ, ἡ, ὲς, qui magno seu amplo ore est. A στόμα.

Στόμωμα, ατος, τὸ, id, quod exacutum est; (2) id, quo duratur acies; (3) robur ferri durum, Gl. V. Plut. Lycurg. A στομόω.

Στόμωσις, εως, ἡ, induratio ferri; (2) acies, acumen, robur. Ab eod.

Στομωτὴς, οῦ, ὁ, indurator, Gl. V.

Στοναχεύντι, 3. pl. præs. ind. act. Dor. pro στουαχοῦσι, a

Στοναχέω, gemo, cum gemitu requiro. Οὐδὲ θέλω φρολιπεῖν τόγε, μὴ οὐ φ ἐμὲν γοεραὶ χεῖν φατίρ' ἄθλιον, Soph. El. 131. A στένω.

Στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus, suspirium, dolor. A στόνος.

Στοναχίζετο, Ion. pro ἐστενάχιζετο, a

Στοναχίζω, & στοναχίζομαι, gemo, ingemisco. Μεγάλα στοναχίζαν, Il. 23, 129. ἀδινὰ, ib. 225. Τπὸ σφιν στοναχίζετο γαῖα, ib. 2, 784. Θυμῷ, ib. 9, 95. A στοναχὴ.

Στόναχος, ου, ὁ, idem quod στοναχὴ.

Στονάεις, εσσα, εν, gemebundus, gemendus. A στένω.

Στόνος, ου, ὁ, gemitus, suspirium, gemitus dum fictu. A στένω.

Στόνυξ, υχος, ὁ, unguium extremitas; (2) unguis; (3) præacutæ cautes etiam στόνυχες, ap. Apoll Rh. Ab ὄνυξ.

Στοργέω, ῶ, pio & vehementi amore complector. A

Στοργὴ, ῆς, ἡ, amor; (2) *impr.* amor conjugum; (3) *vulgatissime* parentum erga liberos & liberorum erga parentes, Gl. V. affectio. A στέργω.

Στορέννυμι, & στορνύω, sterno. A στορέω.

Στορέσαι, a. 1. inf. act. verbi στορέω.

Στορεσσάτην, 3. pl. fut. 1. ind. act. Dor. & Æol. pro στορέσουσι.

Στορεὺς, έως, ὁ, strator, qui sternit; (2) homines, qui substernere solet ad ignem concipiendum. A

ΣΤΟΡΕΩ, ῶ, f. έσω, sterno, prosterno. Ἐπειδὴ ὁ τῶν Σιλαανῶν ἐστόρεσεν ἡγεμὼν Ἀλλίων, Hcliod. Ἀνθρακιὰν στορέσας, Il. 9, 213. τάπητας, ib. 24, 645.

ΣΤΟΡΘΥΞ, υγος, ἡ, cuspis hastæ.

Στόρνυμι, idem quod στορέω.

Στρόμα, ατος, τὸ, instrumentum quoddam chirurgicum ad sanguinem e naribus detrahendum. Arct. A στορέω.

ΣΤΟΧΑΖΟΜΑΙ, fut. άσομαι, collineo ad scopum, recta ad scopum tendo; *metaph.* in scopum destino, propositum mihi specto, ἐστοχασμένοι κλασφημίας, maledicendi causa; (2) conjicio, conjecturam facio; (3) satisfacio alicui, facio, quæ quis velle videtur, studeo alicui rei vel personæ, hinc (4) parcere, consulere. Στοχάζεσθαι καιροῦ καὶ ἀδήλου, Polyb. σφίσι τι, Plut. τῆς Σπάρτης δι' οἴκτου, Isocr. ἀπὸ τινος, Phal. Τὴν ψυχὴν ἀγαθοῖς τε καὶ σώφροσι στοχάζομαι, Hel.

Στίχος, ιδ(Θ), ὁ, retium tentio; (2) ſtrues ad loca æquanda, quo plagæ tendi queant.

Στοχάζομαι, num. pl. a. 1. part. med. v. στοχάζομαι.

Στόχασμα, ατ(Θ), τὸ, id, quod in ſcopum intenditur, ſive quo ad ſcopum collineatur. Ab eod.

Στοχασμός, ῦ, ὁ, collineatio ad ſcopum; (2) conjectatio, conjectura.

Στοχαστής, οῦ, ὁ, conjector, qui conjecturas colligit; (2) qui bene collineat & recta ad ſcopum tendit. Ab eod. Hinc

Στοχαστικός, ή, όν, recta collineans & ad ſcopum tendens; (2) qui ſolers in conjecturis, conſultus; (3) conjecturalis, conjectura aſſequendus.

Στοχαστικῶς, conjectando; (2) more conjectantium.

Στράβαι, αἱ, compedes. A στρέφω.

Στραβοκόμαι, ῶ, criſpa ſum coma. A

Στραβοκομήτης, ου, ὁ, qui criſpa eſt coma, R. Ex στραβός(Θ), & κόμη.

Στραβός(Θ), ή, ὁ ἡ, ὸν, qui tereti corpore eſt; (2) tortuoſus. A στρέφω.

Στρόβιλος(Θ), ὁ, genus conchylii, ſic dictum a figura, quod ſimile eſt tubæ. Ab eod.

Στραβίζω, f. ίσω, ſum oculis diſtortis, ſum ſtrabo. Ab eod. Hinc

Στραβισμός, ὁ, ὁ, diſtortio oculorum.

Στραβός, ὴ, όν, qui eſt oculis diſtortis, luſcus. A στρέφω.

Στραβών, ῶνος(Θ), ὁ, idem & ab eod.

Στραγγαλία, ᾶς, ſtrangulo, ſuffoco, R. A

Στραγγάλη, ης, ἡ, laqueus, ſtrangulatio. A στραγγός.

Στραγγαλιά, ᾶς, ἡ, tortuoſus laqueus; (2) doloſum conſilium. Ab eod.

Στραγγαλία, ων, τὰ, tophi & durities ex humore concreto, maxime in articulis.

Στραγγαλίαι, αἱ, tormenta, Gl. V. Ab eod.

Στραγγαλίζω, f. ίσω, obtorqueo, Gloſſ. Vet. ſtrangulo. A

Στραγγαλίς, ίδ(Θ), ἡ, id. quod στραγγαλιά.

Στραγγαλισμός, ὁ, ὁ, ſtrangulatus, Gloſſ. Vet. ſtrangulatio. A στραγγαλίζω.

Στραγγαλιώδης, ες(Θ), ὁ ἡ, ὲς, tortuoſus, diſtortus; (2) perverſus, doloſus. A στραγγαλία.

Στραγγαλόω, ῶ, ſtrangulo, torqueo, ſtringo. Ἡ ὑπὸ στραγγαλοῦ χοπὴ τοῦ ξηρότητος(Θ), Al. Aphr. qu. a στράγγαλος. A στράγξ. Hinc

Στραγγαλωτός, ὴ, όν, valde tortus, nodoſus, de fune.

Στραγγεῖον, ου, τὸ, inſtrumentum quo humor exprimitur, ut ſtillatim defluat. A

Στραγγεύω, guttatim exprimo; (2) premo, adſtringo; στραγγεύομαι, med. cunctor, moror, tempus tero; (2) laboro, vexor. Ἰτηαῖοι· τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι, Ariſt. Nub. 131 A στράγξ.

ΣΤΡΑΓΓΟΣ, ῦ, ὁ, tortuoſus, obliquus, perverſus; (2) impudens, Heſ. Suid.

Στραγγουρία, ας, ἡ, urinæ ſtillicidium, quum urina ſtillatim excernitur. Ex στράγξ, & οὖρον. Hinc

Στραγγουρέω, ῶ, urinæ ſtillicidio laboro.

Στραγγουικός, ὴ, όν, ad ſtranguriam proclivis, ſtranguria laborans, τὰ στραγγουρικὰ ſtrangluria.

ΣΤΡΑΓΞ, γγ(Θ), ἡ, gutta, ſtilla.

Στράγγος, ὴ, όν, Suid. Vid. στραγγός.

Στρατάομαι, ώμαι, exercitum colloco, caſtra pono. Hinc ἐστρατώτο, imperf. Ion. pro ἐστρατοῦντο, ἐστρατόωντο. Οἱ ῥα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σιγαρίοιο, Il. 3, 187. A στρατός.

Στρατηγέω, ῶ, fut. ήσω, dux ſum exercitus, exercitui præſum. A

Στρατάρχης, ου, ὁ, imperator, copiarum dux. Ex στρατός, & ἀρχή. Hinc

Στρατηγία, ας, ἡ, præfectura exercitus.

Στρατάρχος(Θ), ου, ὁ, idem quod στρατάρχης.

Στρατεία, ας, ἡ, militia, expeditio; (2) ſtipendia, in pl. (3) agmen & copiæ. A στρατός.

Στρατέλμα, ατ(Θ), τὸ, exercitus, qui in expeditionem educitur, agmen. Ab eod.

Στρατελματικός, ὴ, όν, militaris, bello habilis. A στρατέλμα.

Στρατέλμω, milito. A Στρατέλμα.

Στρατελσείω, expeditionem cogito. Ab eod.

Στρατελσίμιος(Θ), ου, ὁ ἡ, ὸν, qui in expeditionem educi poteſt, militiæ maturus. A

Στρατέλσις, εως, ἡ, expeditio.

Στρατέλτιον, bellandum.

Στρατέλτικός, ὴ, όν, idem quod στρατέλσιμος; (2) bellicoſus, pugnax; (3) muniis militaribus aſſuetus. A

Στρατεύω, exercitum in expeditionem educo. cum exercitu venio; (2) bello invado, στρατεύω, & στρατεύομαι, milito, ſtipendia facio. Στρατεύειν δὴ τοὺς ἀνέχεσθαι, Æſch. ὃν Τρῶσι, Thuc. τινί, Dem. Ἐπεὶ οὗτος ἡμᾶς καὶ δὴ στρατευσόμεθα, Xen. Cyr. 4, 18, Ἐπὶ γὰρ τὰδε ἰοῦσι στρατεύομαι πόλιν, Eur. Ph. 435. A στρατός.

Στρατηγεῖον, ου, τὸ, locus, ubi tendit imperator, prætorium. A στρατηγός.

Στρατηγίτης, ου, ὁ, idem quod στρατηγός.

Στρατηγία, præſum exercitui, exercitum duco, imperatoris munere fungor; (2) furto nihil non circumvenio, ſtrategemate vinco. Ἐσοπτήρι δ' ἐν νεῶν, Thuc. τὸ στυατοπέδου, Plut. Δυοῖν χρῆσθαι ἢ στρατηγεῖν φυγῇ, Eurip. Herac. 39. Ab eod.

Στρατήγημα, ατ(Θ), τὸ, res a duce exercitus ducta; (2) facinus callidum & ſolers conſilium, quo imperator hoſtem circumvenit, ſtrategema, furtum militare. A pr.

Στρατηγία, ας, ἡ, imperatorium munus, præfectura exercitus; (2) peritia ducendi exercitum. A στρατηγός. Hinc

Στρατηγίδιον, ὦ, munus imperatoris adfecto ſeu ambio.

Στρατηγικός, ὴ, όν, imperatorius; (2) peritus muneris imperatorii; (3) qui geſſit dignitatem imperatoriam.

Στρατηγικῶς, Adv. imperatorie.

Στρατήγιον, ου, τὸ, tentorium aut domus imperatoris, prætorium. A στρατηγός.

Στεατηγὶς, ὶδ(Θ), ἡ, imperatoria, prætoria Δείξας τὴν στρατηγίδα ναῦν ἅσαν ἱξίρι, Plut. in Anton. cap. 31. Ab eod.

Στρατηγός, οῦ, ὁ, dux exercitus, imperator. Ex στρατός, & ἄγω.

Στρατηλασία, ας, ἡ, eductio exercitus, expeditio. Ex στρατός, & ἐλαύνω.

Στρατηλατέω, ῶ, fut. ήσω, exercitum duco, expeditionem ſuſcipio, bellum infero. Διεξ ἄναξ σφρατηλατεῖ, Eur. Herac. 465. Ὃς πρὶν στρατηλατῆσαι πόλιν στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δοῦρος, id. Herc. fur. 61. Ix στρατὸς, & ἐλαύνω. Hinc

Στρατηλάτης, ου, ὁ, qui exercitum educit in expeditionem, dux agminis militaris, Ph. magiſter militum, dux, dux exercitus, Luc. Cyr. 85.

Στρατιά, ᾶς, ἡ, exercitus, agmen militum, quod in expeditionem educitur; (2) militia, expeditio. A στρατός.

Στρατιάρχης, ου, ὁ, tribunus militum. Ex στρατιά, & ἄρχω.

Στρατιάρχος(Θ), ου, ὁ, idem & ex iiſdem.

Στρατιάων, gen plur. Æol. pro στρατιῶν.

Στρατιῶν, ια, ιον, militaris, caſtrenſis, exercituum præſes. A στρατός.

Στρατιώτης, ου, ὁ, miles. A στρατιά. Hinc

Στρατιωτικός, ὴ, όν, militaris, ad milites pertinens; (2) qui militiæ ſtudet; (3) militiæ peritus. Hinc τὰ στρατιωτικά, res militares.

Στρατιωτικῶς, militariter, ut militem decet.

Στρατιῶτις, ιδ(Θ), ἡ, fœmina militans; στρατιώτιδες νῆες, naves, quas milites vehunt. A στρατιώτης.

Στρατοκόμυξ, υκ(Θ), ὁ, exercitus præco.

Στρατολογέω, ῶ, f. ήσω, delectum ago, cogo & conſcribo milites. Ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ, 2 Tim. 2, 4. Ex στρατός, & λέγω.

Στρατολογία, ας, ἡ, delectus militaris. A

Στρατολόγος, ὁ, ὁ ἡ, ὸν, qui exercitum conſcribit. Ex στρατός, & λέγω.

Στρατομάντις, εως, ὁ, vates, augur exercitus, ut Calchas ap. Hom.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ, qui caſtris præeſt, caſtrorum præfectus; (2) imperator, dux exercitus. Ex στρατόπεδον, & ἀρχή. Hinc

Στρατοπεδαρχία, ας, ἡ, caſtrorum præfectura.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, caſtrametatio; (2) caſtra.

Στρατοπεδευτικός, ὴ, όν, ad caſtrametationem pertinens. A

Στρατοπεδεύω, caſtra meo or, caſtra figo ſeu colloco. Νὺν μίκρον σφρ' ἐξίντες ἱστρατοπεδεύκασι, Xen. Cyr. 4, 4. A

Στρατόπεδον, ου, τὸ, locus, ubi exercitus ſedem figit; (2) exercitus. Ex στρατος, & πέδον.

Στρατοπλώω(Θ), οι, exercitum trajiciens mare, I. jubens trajicere, Lyc. A πλώω.

ΣΤΡΑΤΟΣ, οῦ, ὁ, exercitus, copiæ militares ſive terreſtres, ſive navales; (2) multitudo. Hinc

Στρατός, vel στρατόφιν, Adv. ab exercitu.

Στρατοφύλαξ, ακ(Θ), ὁ, cuſtos exercitus, copiarum dux, ſive præfectus.

Στρατόωντο, 3. pl. imperf. ind. med Ion. & Poet. pro ἐστρατοῦντο ex ἐστρατόεντο, a στρατόομαι.

Στραφείς, a. 2. part. paſſ verbi ſeq.

Στραφείς, a. 1. part. paſſ. verbi στρέφω.

Στραφλάω, ὁπόταν φῖ, aor. 2. inf. paſſ.

Στρίβη, ης, ἡ, inſtrumentum ſive tormentum nauticum ligneum. A στρίβλος.

Στρεβλόκερας, ὁ ἡ, ὸν, cornua vara habens.

Στρεβλόπους, οδ(Θ), ὁ, ſcaurus, Ph.

Στρίβλος, ὴ, όν, tortus, tortuoſus, flexuoſus; (2) perverſus, callidus, verſutus; (3) ſtrabo, qui perverſus & diſtortus eſt oculis. A στρέφω. Hinc

Στρεβλότης, ητ(Θ), ἡ, tortuoſitas, flexuoſitas.

Στρίβλόω, ῶ, futur. ώσω, torqueo, tormentis diſtraho, diſtorqueo, perverto, detorqueo. Ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσι, 2 Pet. 3, 16. Ὑμεῖς στρεβλώσατε ἑαυτὸν χαμαίνοντα, Dem. Ab eod. Hinc

Στρεβλωτήριον, ου, τὸ, tormentum, locus tormentorum.

Στρεβλωτής, οῦ, ὁ, eculeus, Ph.

Στρεπτός, ὴ, όν, tortum, intortum; (2) opus filiorum. A στρέφω.

Στριπτιγλῶ(Θ), ῶ, ὁ ἡ, ῶν, fulgorem ſeu lucem averſus, radios deflectens, vox dithyramb. inept. ab Ariſtoph. in Ra, Nub. 334. Ex στρεπτός, & αἴγλη.

Στρεπτοὶ, gen. ſing Ion pro στρεπτοῦ.

Στρεπτός, ὴ, όν, verſatilis, verſabilis, volubilis, tortilis, flexilis, qui inflecti poteſt; (2) tortus. A στρέφω.

Στρεπτοὶ, ὲς, ὁ, torques. Ab eod.

Στρεπτοφορέω(Θ), ῶ, ὁ ἡ, ῶν, torquitur, torquem geſtans. Ex στρεπτός, & φέρω.

Στρεβλόω, όω(Θ), ὁ, ἡ, ὸν, ſi angulus, Nic. Al. 315. A στρέβλη.

Στρόγγος, propiæ idem quod στραγγάω, guttatim exprimo; unde dolore adficio; στρόγγομαι, paullatim deficio, tabeſco, vexor; (2) cunctor, moſſo, tempus tero, ut στρογγύομαι. Στρόγγῳ ἐνὶ κοίτῃ δύσετ', Il. 15, 512. ἐν νέσῳ ἐρέμῃ, Od. 12, 351. Μιγάλη σ' ἐστ' ἄγκιτο νέσῳ, Call. in Cer. 67. A στράγξ.

Στρεφάσκω, verto, H St. A στρέφω.

Στρεφεδίνω, in gyrum verto; στρεφεδινῶμαι, vertigine correpti ſunt, 3. pl. aor. 1. paſſ. pro ἐστρεφεδινώθησαν. Στρεφεδίνησεν δέ οἱ ὄσσε, Il. 16, 792. Ex στρέφω, & δίνη.

Στρεφθῆσα, a. 1. part. paſſ. f. g. v. στρέφω, verto.

Στρεφθέντε, nom. dual. a. 1. part. paſſ.

Στρόφος(Θ), ου(Θ), τὸ, idem quod στρόμμα, & pelvis, quo lenius melius eſt στρόφος(Θ). A στρέφω.

Στρωφάω, ῶ, pelle tego, (melius στρέφω, Ern.) A στρόφος(Θ).

ΣΤΡΕΦΩ, fut. ψω, verto, verſo, flecto, torqueo; (2) torqueo, i. e. ango; (3) verſo, voluto, cogito; (4) reverto, remeo;

στρέφομαι, convertor, mutor, contorqueor, contorquendo luxor; (2) verſor, occupatus ſum; ἰστράφλω, aor. 2. στραφείς, converſus; ἐστραμμένος; tortus, perf. paſſ. Θυεστεῦ, σάλει με στρέψαι, ὡς ἴδω τέκνα, Eur. Herc. fur. 1412. Στρέφου συτευχεῖς κόρας, Ariſt. Θεσμ. 909. Πρὸς κίονος ἴλιον ἄλλῃ ἄλλοσε στοφῇ, Eur. Supp. 414. Στρεφθέντες ἐσυγον εἰς τὸ ὄρυμα, Xen. Ἐπὶ γῆς στρεφθῆναι, Plato. εἰς τὸ ἴθυν, Act. 13, 46. Τί δυσκολαίνεις, ἢ στρέφῃ πλὼ τύχῃ ὅλλῳ; Ariſt. Nub. 76.

Στρέψις, εως, ἡ, inflectio vaſis pelle, quam qui operiuntur. A στρέφω.

Στρεψάσκω, verto; imperf. στρέψασκον. Τοὶ ὁ στρέψασκον ἀν' ὑμμες, Il. 18, 546. A στρέφω.

Στρεψοπάλη, ἡ, ὁ ἢ ἡ, intortum i. e. criſpum habens vellus; (2) verſipellis, verſutus. Ex στρέψις, & μαλλὸς.

Στρέψις, εως, ἡ, verſio, converſio; (2) fraus. A στρέφω.

Στρεψοτέκνεια, cauſam perverto, jus perverto malo alterius. Στρεψοδικῆσαι, ἢ τὰς χρήσας διεφθορέναι, Ariſt. Nub. 433. Ex στρέψις. & δίκη.

Στρεψοτεκνεπαιρία, ας, ἡ, verſutia in perverſendis cauſis ſeu litibus, Ariſt. Av. 1474. Ex στρεψοδικία, & παναρχία.

Στρεψοτεκνίζω, in gyrum flecto. Ex στρέψις, & δίκη.

Στρεψῶς, Adverb. aſpere, horribiliter. A ΣΤΡΗΝΗΣ, ής, ὁ ἢ ἡ, aſper, indomitus moribus.

Στρηνιάω, ῶ, f. άσω, luxuriose vivo, laſcivio, Gl. Vet. geſtio in malam partem. Ὅσα ἐδέξασθαι ἱστίοι, καὶ ἐστρηνίασε, Apoc. 18, 7. στρηνιάσαντες, ib. 9. ΠΕΡΔΕΤΑΙ ὁ στρώνιξ πανταχῦ, Schol. in Ariſt. Pl. 1160.

ΣΤΡΗΝΟΣ, ους, τὸ, luxus, deliciæ; (2) tumultuatio, (3) taſtus, morum aſperitas.

Στρηνόφωνος, ος, ὁ ἢ ἡ, vocem aſperam habens. Ex στρῆνος, & φωνή.

Στρηνιάζω, ne nauci quidem, ne tantillum curo, Ariſt. Ach. 1040. Ex στρηνής, & λακίζω.

ΣΙΡΥΣΟΣ, ου, ὁ, exilis & tenuis vox avis.

Στριγμός, οῦ, ὁ, ſtridor. A στρίζω, pro τρίζω.

Στρίξ, γος, ἡ, columnæ canaliculus, ſtriatura.

Στριεινός, ἡ, όν, ſtrigoſus, Gl. Vet. στριεινόν, acerbum, Ph. A στρίφω.

Στροβαλικός, ἡ, όν, ἢ ἡ, qui exaſperando vincit, Heſ. Ex στροβέω, & νικᾶν.

Στροβαλός, ὁ, ὴ, ὸν, tortuoſus, flexuoſus, incurvus. Ab eod.

Στροβέω, circumago, torqueo; (2) perturbo. Ἡάστα τρόπον τε σαυτὸν στρίζῃ φυκιάζῃς, Ariſt. Nub. 702. Ἀλλ' ἴσπιθι ἢ στρόβει, μηδὲν ὀλίγον πείῃ, id. Eq. 385. Μανίαις ὕπο δεινῆς ὄμματα στροβεῖται, id. Ran. 918. Τὸν ἐξ ὀνείρων αἰφνίδιον ἐστριζημένον ὡς καταξαίνει, Lyc. 173. A στρέφω.

Στροβητός, ἡ, όν, impetuoſus, qui circumagitur, circumvolatur, ut Ixion. A στροβέω.

Στροβιλία, nux pinea, Ph. A στρόβιλος.

Στροβιλίζω, ῶ, fut. ίσω, turbineo vortice circumago, Gl. V. intorqueo. A στρόβιλος.

Στροβιλεών, pinetum, Gl. V.

Στροβιλή, ἡ, linamentum, aut aliud quid, in tubulis modum contorquitur, Ab eod.

Στροβίλινος, ίνη, ινον, pineus.

Στροβιλίτης, ου, ὁ, ut στροβιλίτης οἶνος, vinum pineis nucibus conditum. Ab eod.

Στροβιλοβλέφαρος, ον, qu. oblique videns, id. quod ἑλικοβλ. vividus, nicidos, pulchros oculos habens.

Στροβιλοειδής, ής, ὁ ἢ ἡ, ſimilis turbini ſeu cono, ſeu nuci pineæ. Ex στρόβιλος, & εἶδος.

Στρόβιλος, ου, ὁ, vortex, turbo, trochus; genus ſaltationis flexuoſum; (2) pinus, Gl. Vet. nux pineæ, nucleus nucis pineæ. A στρόβος. Hinc

Στροβιλόω, ῶ, fut. ώσω, verſo, circumago. Στροβιλοῖ τὴν γλαῦταν, Plut.

Στροβιλώδης, ής, ὁ ἢ ἡ, turbinatus; (2) frequens anfractibus. Ὄρος στροβιλῶδες, Plut. Syll. cap. 16. A στρόβιλος.

Στρόβος, ου, ὁ, vertex, vertigo, gyrus. A στρέφω.

Στρυβύλος, Sch. Theoc. id. quod στρόβιλος.

Στρογγυλαίνω, rotundo, rotundum efficio. A στρογγύλος.

Στρογγυλεῖον, ου, τὸ, opus rotundum, ut globus, cylindrus. A

Στρογγυλόω, f. όσω, id. quod στρογγυλαίνω.

Στρογγυλίζω, f. ίσω, idem; (2) ore rotundo loquor. Στρογγυλίζειν τὰ νοήματα. Dion. Hal. Ab eod.

Στρογγυλοειδής, ής, ὁ ἢ ἡ, rotundus. Ex στρογγύλος, & εἶδος.

Στρογγυλοκαυλής, ής, ὁ ἢ ἡ, qui rotundum habet caulem.

Στρογγυλόλοβος, ου, ὁ ἢ ἡ, rotunda ſiliqua incluſus.

Στρογγύλομαι, rotundus fio. A στρογγύλος.

Στρογγυλοναύτης, ου, ὁ, qui oneraria navi navigat.

Στρογγυλόπλευρος, ον, rotundum latus habens. A πλευρά.

Στρογγυλοπρόσωπος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui rotunda eſt facie. Ex στρογγύλος, & πρόσωπον.

ΣΤΡΟΙΓΓΑΛΟΣ, ὐλη, ὐλον, rotundus, teres, globoſus.

Στρογγυλότης, ητος, ἡ, rotunditas, figura rotunda aut teres. A στρογγύλος.

Στρογγυλόω, v. στρογγυλόω. Καταφδόμβουν ὕδωρ ἐξ ὕψεος στρογγυλοῦ, Al. Aphr. Ab eodem.

Στρογγύλως, Adv. rotunde; (2) figura tereti. Ab eod.

Στρομβεῖον, ου, τὸ, turbo, conus, Nic. Th. 620. A στρόμβος.

Στρομβηδόν, Adv. turbinis in modum, turbinatim. Ab eod.

Στρόμβη, ης, ὁ, turbo, trochus. A στρεβέω.

Στρομβέω, turbineo vortice verſo ſeu circumago; (2) verſo, circumago. A στρόμβος.

Στρομβώδης, ής, ὁ ἢ ἡ, turbinis ſeu coni figuram habens. Ab eod.

Στρουθάριον, ου, τὸ, paſſerculus, Dim. a στρουθός.

Στρούθειος, εία, ειον, ſtrutheus, Ab eod.

Στρουθίζω, f. ίσω, paſſeris in modum ſtrido.

Στρουθίον, ου, τὸ, paſſerculus, Dim. a στρουθός.

Στρουθός, ὁ, ἡ, ὸν, ſtruthius. Ab eod.

Στρουθοκάμηλος, ου, ὁ, vel ἡ, ſtruthocamelus, avis; ſtruthio, Ph.

Στρουθοκέφαλος, ος, ὁ ἢ ἡ, habens caput paſſeris aut ſtruthiocameli; (2) monſtroſus. Ex στρουθός, & κεφαλή.

Στρουθοπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, pedes ſtruthocameli habens.

ΣΤΡΟΥΘΟΣ, οῦ, ὁ, paſſer; (2) ſtruthio, ſtruthocamelus; (3) herba quædam.

Στρουθοφάγος, ος, ὁ ἢ ἡ, ſtruthiones vorans; (2) pulices vorans.

Στροφεύς, έως, ὁ, verſutus, qui multas novit ſtrophas. A στροφή.

Στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, converſio, vertigo, gyrus, vertex, flexus, rotula, orbis, orbiculus, lactis ficcati caſeus. Ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης Κεῖτο μίγας μεγαλησί. Il. 16, 775. Μειοτέρῃ γὰρ πᾶσα περιτρέφεται στροφάλιγγι, Arat. 43. A

Στροφαλίζω, fütur. ίσω, verto, verſo. Τῇ δὲ παρ' ἠλάκατα στροφαλίζεται, Od. 18, 314. A στρέφω.

Στροφάς, άδος, ἡ, quæ circumagitur, quæ circumvertitur. Ab eod.

Στροφάω, ῶ, verto, volvo, verſo.

Στροφεῖον, ου, τὸ, inſtrumentum vertendo navem; (2) pars theatri, Gl. V. verſoria.

Στροφεύς, έως, ὁ, vertebra; (2) ſummus dorſi ſpondylus; (3) cardo in foribus.

Στροφέω, ῶ, verſutiis & ſtrophis utor.

Στροφή, ῆς, ἡ, verſio, verſura, flexus; (2) chori ad ſpectatores converſio, pars carminis lyrici habens antiſtrophen ſuam; (3) tergiverſatio fraudulenta, ſtropha, verſutiæ, Gloſſ. Vet. στροφαί, ſtrophæ. A στρέφω.

Στρόφιγξ, γγος, ἡ, vertebra, cardo; (2) verſura, flexus, verſio. A στροφή.

Στρόφιον, ου, τὸ, teres zona, qua mulieres cingi ſolebant; (2) redimiculum, quo viri & fœminæ caput ligabant. A στρέφω.

Στροφίς, ίδος, ἡ, converſio; (2) volumen, ſpira. A στροφή.

Στροφοδινέω, circumago.

Στροφολογία, ἡ, verſutia in dicendo, fraus. A λέγω.

Στροφόομαι, ώμαι, fut. ώσομαι, inteſtina mihi torquentur, torminibus vexor ſeu laboro. Στροφούμενος ἵππος, Hipp. A

Στρόφος, ου, ὁ, funiculus e loro vel cannabe aliave mater.a; faſcia, cirrus, cincinnus; (2) torſio, tormina inteſtinorum; στρόφοι, tormina, Gl. V. A στρέφω.

Στροφώδης, ες, cui denſi quid innatat, ut in urina.

Στροφατός, ὴ, όν, verſatilis. A στροφάομαι.

Στρυφνός, ὴ, όν, auſterus, acerbus, adſtringens; (2) de homine auſtero, acerbo, moroſo. A στυφός.

Στρυφνότης, ητος, ἡ, acerbitas. A στρυφνός.

Στρύγνον, ου, τὸ, idem quod στρύχνος.

ΣΤΡΥΧΝΟΣ, ου, ὁ, ſolanum, *bella. Angl.* Nightſhade.

Στρῶμα, ατος, τὸ, ſtratum, ſtragulum, ſtramentum, veſtis ſtragula variegata; unde & στράματα, liber varii & mixti argumenti. A στρωννύω. Hinc

Στρωματεύς, έως, ὁ, veſtis futilis; (2) ſaccus ex pannis lineis laneiſve conſutus, quibus ſtragula deponi & colligari ſolebant; (3) piſcis quidam dorſo variegato; (4) liber varii argumenti, Gl. Vet. pulvinar.

Στρωματίζω, f. ίσω, ſterno, inſterno.

Στρωματοδέσμιον, ου, τὸ, ligamen ſeu vinculum, quo veſtis ſtragula conſtringitur, faſcia, qua ſtragula convoluta ſolent ligari; (2) veſtis ſtragula vinculo colligata. Ex στρῶμα, & δεσμός.

Στρωματοδέσμιος, ος, ὁ, idem & ex iiſd.

Στρωματοφύλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, cui ſtratorum cuſtodia demandata eſt.

Στρωμνή, ῆς, ἡ, ſtratum, lectus, ſtragulum, lectiſternium, torus. A στρωννύω.

Στρώννυμι, f. στρώνυω, f. στρώσω, ſterno, i. e. dejectum humi expando aut alio in loco plano. στρῶσαν, ſterne, Gl. V. a. 1. imperat. ἐστρωμένον, ſtratum, Gl. V. perf. paſſ. part. Αὐτὸς κλινῶ στρώσασι, τράπεζαν κοσμεῖ, Xen. Κἄστρωσε γ' εὐνὰς καὶ καλυψε σώματα, Eur. Supp. 767. Ἔστρωτο λέχος, id. Med. 41. A σορέω. Hinc

Στρῶσις, ίσεως, ἡ, ſtratio, ſtratura.

Στρῶσον, 2. f. a. 1. imper. act. v. στρώννυμι, pro στρῶ, ſterno.

Στρωτήρ, ῆρος, ὁ, ſtrator; (2) parva trabs, aſſer; Gl. V. aſſerculus; (3) crates textilis; στρωτῆρες, aſſeres, Ph. aſſerculi, Gl. V.

Στρώτης, ου, ὁ, ſtrator, Gloſſ. Vet. στρωτῆς, ſtrator.

Στρωτός, ὴ, όν, ſtratus, inſtratus, ſtragulis intectus. Ab eod.

Στρωφᾶξ, præſ. inf. med. pro στραφῆναι, a

Στρωφάω, ῶ, verſor, circumago. Τώτων δ' ἄν τι μέσον στρωφήσωμαι, Theog. 837. Ἀλλ' ἐπὶ κυανέην ἀδρὰν δῆμόν τε πόλιν τε Στρωφᾷ, Heſiod. Ἔργ. 526. Αἱ δ' ἐσάω ὑφάσαι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν, Odyſſ. 7, 105. Καὶ Ἑλλάδα γλῶ στρωφώμενος, Theog. 247. A στρωφή.

Στρωφώμενοι, nom. pl. part. præſ. med. contr. pro στραφώμενοι.

Στυγάνωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, odio proſequens viros. Ex στύγος, & ἀνήρ.

Στυγερός, ρά, ρόν, terribilis, horribilis, triſtis, gravis; (2) odio dignus, Gl. Vet. inviſus, odioſus. A στυγέω.

Στυγερότης, ητος, ἡ, triſtitia, mœſtitia. A στυγερός.

Στυγητός, ὴ, όν, inviſus, quem adſpicere odimus.

odimus; ingratus adſpectu. Ex στυγερὸς, & ὤψ.

Στυγνωπῶς, ες, ὁ ἡ ἡ, inviſus; (2) cum odio adſpiciens, inviſo adſpectu & torvis oculis cernens. Ex στυγνὸς, & ὤψ, vultus.

Στυγερῶς, *Adv.* horribiliter, horrendum in modum.

ΣΤΥΓΕ΄Ω, ῶ, fut. ήσω, odio proſequor, odi, reformido, exhorreſco, extimeſco, timeo; στυγέουσα, odio, & horrori ſum, inviſus ſum; στύξω, odiſſe, aor. 1. inf. a fut. στυξῶ, quaſi a στύγω; ἔστυγον, aor. 2. Στυγεῖσι θεοὶ τὰς κακὰς, Soph. Aj. 133. Ἀρα φ ξένον στυγῶ δικαίως ὡς κακὸν ἀφιγμένον, id. Alc. 768. Πατέρα φ ἐμὸν μὴ στύγει, φύσιν τε ζῆν, id. Iph. in Au. 1206. πατῆδας, id. Med. 56. ἄστυ, Ariſt. Ach. 33. Στυγοῦμαι δ' αἰεὶ φερμάκοισι ζοῇς, Eur. Andr. 157.

Στύγημὰ, ατος, τὸ, odium; (2) quod aliquis odio habet. A στυγέω. Vide

Στυγητὸς, ἡ, ὸν, odioſus, qui odio & horrori eſt, odio dignus. Gl. Vet. deteſtabilis.

Στύγιος, ία, ιον, ſtygius, infernalis. A στύξ.

Στυγνάζω, f. άσω, triſtor, triſtitia abſcedo. Ἡ δὲ στιγνάσασ' οὐκ ἔτ' ἦλθε, ἀπῆλθε λυπηρὸν, Marc. 10, 22. Στυγνάζων ὁ καιρὸς, Matt. 16. 3 A στυγνὸς.

Στυγνάσαντες, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi στυγνάζω.

Στυγνοπαθὴς, ὲς, triſtitiam referens. A πάθος.

Στυγνὸς, ἡ, ὸν, odioſus, invidus, gravis, triſtis, terrificus; στυγνὴν ἀνοιαν, Pl. στυγνὸν ἦθος, dirum, Ph. στυγνότερος, triſtior, Ph. A στυγέω. Hinc

Στυγνότης, ητος, ἡ, mœſtitia, mœror.

Στυγνόω, ῶ, f. ώσω, contriſto. Ab eod.

Στυγοδέσμιος, ὲ, ὁ ἡ ἡ, qui odit cubila, conjugium. Ex στυγέω, & δέμνιον, cubile.

Στύγος, εος, τὸ, odium. A στυγέω.

Στύγω, f. ξω, (ut hinc ſit στυξῶ, & στύξω, ξιμι) v. στυγέω. Τῶ κε τὸν στύξειμι μῦθος ἡ χεῖρας ἀπῆκε, Odyſſ. 11, 501.

Στυλὶς, ίδος, ἡ, columella, pila, Dim. a στύλος.

Στυλίσκος, ὁ, ὁ, idem & ab eod.

Στυλίτης, ὁ, ὁ, ſupra columnam locatus, in columna ſtans. A στύλος.

Στυλοβάτης ὁ, ὁ, columnæ pes ſeu baſis. Ex στύλος, & βαίνω.

Στυλοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, columnæ ſimilis. Ex στύλος, & εἶδος.

Στυλόομαι, ώμαι, columnis fulcio. A

ΣΤΥ΄ΛΟΣ, ὁ, ὁ, columna; (2) gynæcium; (3) ſtructura orationis ac eloquendi modus, ſtylus, vel ſtilus.

Στύμα, ατος, τὸ, tentigo. A στύω.

Στύμμα, ατος, τὸ, ſpiſſamentum, adſtringendi vim habens. A στύφω.

Στύξ, γὸς, ἡ, Styx, *fons infernalis*; (2) fons ad Nonacrin in Arcadia horribili frigiditate; (3) horror tremorque ex perſtrictione. A στυγέω.

Στύξαιμι, aor. 1. opt. act. verbi στύγω.

Στυππίον, & στυππεῖον, & στυππίνη, linum, ſtupa. A στυπὸς.

Στύππαξ, & στύππηξ, κος, ὁ, Dim. a στύππη.

Στυππιοπάλης, & στυππιοπάλης, & στυπιοπάλης, ὁ, ὁ, venditor ſtupearum veſtium, Ariſt. Eq. 122.

Στύππη, & στύπτη, ης, ἡ, ſtupa. Hinc

Στυππῖνος, ὴ, ὸν, ſtupeus.

Στυπτζλυφὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, qui ligna vel ſtipites polit & ſculpit, Heſ. A γλύφω.

Στύπος, εος, τὸ, ſtipes, caudex, truncus. Καὶ τὰ μὲν ἐκ στύπεα πορδαλὰν πολυχανδὲς ὅλυμν, Nic. Th. 951.

Στυπτηρία, ας, ἡ, alumen. A στύφω.

Στυπτηρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, aluminoſus, alumen referens. A στυπτηρία.

Στυπτικὸς, ἡ, ὸν, adſtrictorius. A στύφω.

Στυρακίζω, f. ίσω, pungo, ſtimulo; (2) ſtyracem infero odore. A στύραξ.

Στυρακινὸς, ἡ, ὸν, e ſtyrace confectus, ſive arbore, ſive lacrima ejus. Ab eod.

Στυράκιον, ὁ, τὸ, ferrum tranſverſum in poſteriore parte ferri haſtæ. Ab eod.

ΣΤΥΡΑΞ, ακος, ὁ, ſtyrax, *arbor Syriæ*. (2) lacrima ejus, ſuffimen. Ὧι σλείσω χρῶ θυμιάματι οἱ δεισιδαίμονες, Strabo. lib. 12. p. 856. (3) gen. maſc. ὁ, lignum jaculi, haſtile, atque inde pro jaculo ipſo, Plut. in Marcell. cap. 26. Gl. V. tonſilla.

Στυφελίζω, futur. ξω, *Dor.* pro ζω, aſperse tracto, duris verbis verberibuſque incedo; (2) diſpello diſcutio, diſjicio. Ἄλλα σ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενίμα στυφελίζαι, Soph. Ant 143. Ἐξ ἰδίων στυφελίξαι, Il. 1, 581. Στυφελίξῃ δὲ μιν μεμαῶτα, Il. 7, 261. Ζῶ μ' ἀλοχῶ, ib. 21, 512. ξείνους στυφελιζομένους, Odyſſ. 16, 108. A στυφελὸς Hinc

Στυφελισμὸς, ὦ, ὁ, injuria, contumelia, quum quis injuriose loco deturbatur.

Στυφελὸς, ἡ, ὸν, vel στυφελὸς, ἡ, ὸν, aſper, durus, adſtrictus, ſirmus. Ἐρρίφ' ἐκαστέρω τῷδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας, Æſch Pr. 747.

Στυφὲις, ὅεσσα, ὅεν, adſtringendi, denſandi vim habens. A στύφω.

Στυφὸς, ἡ, ὸν, idem, durus, aſper. Ab eod.

Στυφρὸς, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus; (2) retortridus, duratus, callioſus. Ab eod.

Στυφρότης, ητος, ἡ, denſitas, aſperitas.

ΣΤΥΦΩ, adſtringo, *de gutta*; (2) ſpiſſeſco. Στύφειν τὸ δέμας, Gal

Στύφις, εως, ἡ, adſtrictio; (2) ſpiſſatio; (3) tuberies. A στύφω.

ΣΤΥΩ, f. στύσω, adſtringo, denſo, d rumreddo; (2) triſtitia adficio, Ariſt. (3) *paſſ.* denſor, adſtringor; (2) tentigine laboro; (3) triſtis ſum. Ἐστύομεν, ἐστύομεν βυκτμαι, ἐστύομαι, ἐστύσθην, id. Ach. 1333.

Στωικὸς, ἡ, ὸν, ſtoicus. A στοὰ.

Στωμυλία, ᾶς, ἡ, f. ήσω, loquax ſum, garrulus ſum, nugor. Ἀ (μειρὰκια) στωμυλεῖ στοὰς κατὰ μέσα, Ariſt. Eq 1372.

Στωμυλιοθόρμα, f. βόσομαι, idem.

Στωμυλιοκάθρα, ας, ἡ, lequax, garrulus.

Στωμυλία, ας, ἡ, lequacitas, garrulitas; argutia, Gl. V. A στωμύλλω.

Στωμυλοσιλληκλάδης, ου, ὁ, loquacium nugarum contemtor, garrulus, nugator; ex Ariſtophanica formi patronymicorum, Pac. 951. Ex στωμύλλω, & συλλήγω.

Στωμυλτὴς, ου, idem quod

Στωμύλος, ὁ, ἡ, idem quod στωμυλία. Οὐ στωμύλον χρὴ τὸν ἀγαθὸν εἶναι ζευξιππίδη. A ἱππ. Nub. 1360. Ἄλλα συμπότην ἔχω, εἰ πάντα χρὴ ἐμὲ λέγειν τι, κἀγὼ στωμύλος ἐμοὶ, id. Ach. 585. Hinc

Στωμύλμα, ατος, τὸ, idem quod στωμυλία

Στωμυλὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, ἡ, loquax, garrulus, dicax, lepidus, facetus, facetus. A στόμα, ατος.

ΣΥ΄, ὁ, *Gen.* σός, *Dat.* σοὶ, ἡ, *Acc.* σὲ, *Voc.* σὺ, tu.

Συάγρευτὴς, ὲ, ὁ ἡ ἡ, aprino, aprugnus.

Συάζομαι, ὁ, ὁ ἡ ἡ, idem A

Σύαγρος, ὁ, ὁ, vel ἡ, cui ſues capit; (2) qui eos venatur, *Dor.* pro. Ex ζεύς, & ἄγρα.

Συαγρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, apro ſimilis, aprum referens. A σύαγρος.

Σύαγρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſues ſtrangulans, ſues laqueans. Ex σῦς, & ἄγχω.

Συαινὰ, ης, ἡ, piscis quidam; (2) poculi genus. A σῦς.

Σύζυξ, σκος, ὁ ἡ ἡ, qui porcinus eſt moribus; (2) ſolax & prochvis ad Venerem, ſubrix. Ab eod.

Συβαρίζω, f. ίσω, ſybaritarum more luxu & deliciis diffluo. Ariſt. Pac. 344. A

ΣΥ΄ΒΑΡΙΣ, ιδος, ὁ, vel ἡ, Sybaris, *urbs Italiæ*; (2) hic vel hæc, qui incolus urbis dictæ quondam tota corrupaverat. Hinc

Συβαρίτης, ου, ὁ, ἡ, Sybarita, qui eſt e Sybari.

Συβαριτικὸς, ὴ, ὸν, Sybariticus; (2) mollis, luxuriolus. A pr.

Συβαρῖτις, ιδος, ἡ, femina Sybaritica.

Συβλωνὰ, ης, ἡ, theca ex corio, *propriæ* ſuillo; (2) venabulum. A σῦς.

Συβόσιον, ὁ, τὸ, grex ſuum paſcentium; (2) ſuile, hara. Ex σῦς, & βόσις, paſtus.

Συβώτης, ου, ὁ, ſubulcus. Ex σῦς, & βόω.

Συβωτικὸς, ὴ, ὸν, ad ſubulcos pertinens, ſubulcis proprius. A συβώτης.

Συβώτρια, ας, ἡ, ſubulca; (2) ſubulcorum propria. Ab eod

Συγγαλακτῶν, ου, ὁ ἡ ἡ, collactaneus, collactaneus. Ex σὺν, & γάλα.

Σύγγαμβρος, ὁ, ὁ, congener, Gl. Vet. Σύγγαμβροι, mariti duarum ſororum.

Συγγαμία, ας, ἡ, connubium, Gl. Vet. A

Σύγγαμος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, conjux, maritus vel uxor; (2) rivalis.

Συγγεγραφότας, acc pl. part. act v. συγγράφω.

Συγγελάω, ῶ, f. άσω, ſimul cum alio rideo. Gl. V. συγγελῶ, conrideo.

Συγγενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, ſimul refero genera ſeriem. Συγγενεαλογεῖν τινὰ, Herodot.

Συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, adfinitas, Ph. propinquitas, proſapia. A συγγενὴς.

Συγγενέσθαι, a. 2 inf. med. v. συγγίνομαι.

Συγγενέσι, *contract.* dat. pl. a συγγενὴς.

Συγγενετεὶα, ἡ, communis mater, communis ſoror.

Συγγενέτης, ὴ, id. ap. Phil. ubi eſt ſoror.

Συγγενὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, conſanguineus, cognatus; propinquus, gentilis, Ph. Ex ζάω, & γίνομαι. Unde

Συγγένημα, ατος, τὸ, congreſſus, coitus.

Συγγενίτης, ου, ὁ, ἡ, conſobrinus, patruelis.

Συγγενὴς, ὴ, ὸν, idem quod συγγενὴς.

Συγγενικὰς, ut cognatos decet, i. e. amice.

Συγγενικάτατα, f. superlativus, Ph. A pr.

Συγγενὴς, ίδος, ἡ, cognata, conſanguinea.

Συγγενὼν ὦ congeneo.

Συγγενὼν, ονος, ὁ, idem quod συγγενὴς.

Συγγενώμεθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. vide συγγίνομαι.

Συγγένως, *Adv.* cognatione.

Συγγήδομαι, una gaudeo, una ædo.

Συγγηθὴς, ὺς, ὁ, locus in agro colendus.

Συγγήθω, una gaudeo.

Συγγηράσκω, fut. ράσω, ſenesco ſimul, conſenesco.

Συγγήρων, idem.

Συγγηρῶν, ων, ὁ ἡ ἡ, ſociam ſenectutem habens, conſenescens. Ex σὺν, & γῆρας.

Συγγίνομαι, ſimul ſum, converſor; (2) conſuetudo eſt mihi cum aliquo; (3) convenio, congregor; (4) concumbo, coeo; (5) ſimul ſum, adjuvo, auxilior; (6) ſimul gigno, congigno, *por.* 2. συγγενόμην una fui. Εἰ μή τις γνοὺς σκιπὼν ξυνέπτατ' ἀδικεῖν ἢς συγγένωμαι, Eur. Elect. 1070. Συγγενίδες πᾶσι ἀεὶ εἰσιν εἰς λόγους, Ariſt. Nub. 251. Ὦ δύσ. πατρῴοις, συγγενέσθαί γ' ἀνάγκη ὧν, Soph. Tr. 413.

Συγγινώσκω, ſimul ſentio, ejuſdem ſum ſententiæ, conſentio; (2) conſcius ſum; (3) cognoſco, agnoſco; (4) ignoſco, veniam do; σύγγνωθι, ignoſce, Gl. V. Συγγνώσεταί σοι πλὴν ἁμαρτίαν σέσις, Eurip. Andr. 839. Καὶ ἐγώ σοι συγγνώσομαι, Xen. Cyr. 7, 27. Ἐκείνους μὲν τ' ἀγνοίας συγγνώσουσι, Luc. Cal. Τοὺς τ' ἀν συγγνῶ ξυν δίκη ξυγκαμόντας, Soph. Ant. 283.

Σύγγνοια, ας, ἡ, venia. A συγγινώσκω. Unde

Συγγνώμη, ης, ἡ, ignoſcentia, venia, conſenſus, indulgentia, conceſſio, permiſſio.

Συγγνωμονέω, veniam do.

Συγγνωμοσύνη, ἡ, venia. A

Συγγνωμοσύνως, indulgenter, ignoſcendo.

Συγγνωμοσύνη, ἡ, venia. A

Συγγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, facilis in danda venia, mitis, indulgens; (2) conſentiens, qui eſt ejuſdem ſententiæ. A συγγνώμη.

Συγγνωσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. συγγινώσκω.

Σύγγνωσις, εως, ἡ, cognitio.

Συγγνωστὸς, ὴ, ὸν, dignus, cui ignoſcatur, venia dignus; συγγνωστοὶ, excuſabiles, Gl. V. A συγγινώσκω.

Συγγομφόω, infigo, conſigo, clavis compingo, *abſol.* Plut. in Lycurg. cap. 9.

Συγγονάδες,

Συγγενὴς, Att. ξυγγενὴς, ἐῶς, ὁ, ἡ, ἡ, qui est ex eadem cognatione. A γένος.

Σύγγονος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, cognatus; (2) germanus, frater vel soror. Ex isdem.

Σύγγραμμα, ατος, τό, scriptum, liber, opus; (2) res scriptis comprehensa. Ex σω, & γράφω.

Συγγραμμάτιον, ε, τό, opusculum, libellus, Dim.

Συγγραμματοφυλαξ, κος, ὁ, præfectus tabularum.

Συγγραφικῶς, historicorum more.

Συγγραφικὸς, ἡ, ὁν, scriptor, maxime historicus.

Συγγραφὴ, ἧς, ἡ, scriptio; (2) scriptio historica, historia; (3) scriptum, liber; (4) stenographia, cautio scriptura; (5) commentarii, e quibus tabulæ fiant.

Συγγραφὶς, ἴδος, ἡ, vel **ξυγγραφία, ας, ἡ,** stenographia, *Inus.* A

Συγγράφω, f. ψω, conscribo, scripsi mando; (2) historiam scribo; (3) scripto caveo, stipulor. Ἡλιτηλίτην τινα συγγράφειν, Luc. pro Lucr. Τὰ δ' ἄλλ' ἐμοὶ μὲν τὰ γραμματέως συγγράψομαι, Aristoph. Θεσμ. 430. Ἠβουλήθησαν ἑαυτὰ συγγραμμῆναι, Xen. Cyr. 8, 31.

Συγδυμίζω, f. άσω, una exerceo. Τοιαῦτα λογισμῶν συγδυμάζομαι πάνυ χαλεπῶς, M. Antonin. 8, 1. Hinc

Συγδυασμὸς, ὁ, conjunctio, copulatio.

Συγδυαστὴς, ὁῦ, ὁ, socius exercitationis.

Συγκαθαίρω, f. ἀρῶ, confero; (2) adleo.

Συγκαθαίρω, una eximo, tollenti emo auxilio. Συγκαθῆρεν τὰς ἄκρας, Herodot.

Συγκαθαιρέω, una purgo.

Συγκαθαίρω, f. ἀρῶ, simul aptio, una comprehendo. Ἁπάσας ἀδελφὰς τούσδε συγκαθαρπάσαι, Soph. Ai. 953.

Συγκαθέδρα, ας, ἡ, adsessor, Ph. A καθέδρα.

Συγκαθέζομαι, f. 2. συγκαθεδοῦμαι, una sedeo, Gl. V. consideo, diideo.

Συγκαθιέρωμαι, destinatus sum; συγκαθιέρωσε, quæ homini ab initio destinata erant.

Συγκαθίημι, f. ἥσω, una cum alio concludo, [illegible] Ἐγὼ γάρ σε συγκαθίηκα πᾶσι τοῖς ἀμείνοσι στρατεύειν, Xen. Cyr. 6, 6. Ἵνα τοι σὺν ἀδελφεῷ, Luc.

Συγκαθιλάω, f. ὕσω, accurate exploro.

Συγκαθίλκω, f. κύσω, idem.

Συγκαθίστημι, f. στήσω, una constituo, confirmo; (2) ordinate disponere, componere, 3) ordinate duo in inter se, comparatio. A συνα ἵστημι

Συγκατάκλισις, ἡ, concubitus. A

Συγκαθεύδω, fut. ὑσω, simul, una dormio, Gl. Vet. commodo, Ph. Τὴν πολλάκις ξυγκαθεύδουσαν κλαίειν, Anth. Concl. 1003. Τὰ μὲν συγκαθεύδει, Luc.

Συγκαθήδω, f. ήσω, simul delecto.

Συγκαθήκω, f. ἥξω, idem.

Συγκαθήμαι, confideo. Ἃ μέλλει σοὶ ἐν τοῖσι συγκαθημένοις ἰδεῖν; Lucr. loc. Sto. Οἱ συγκαθήμενοι ἄνδρες, Act. 26, 30. Καὶ ἡδὺ συγκαθῆσθαι, Marc. 14, 54.

Συγκαθιδρύω, una dedico; in eodem templo consacro, de duobus dicitur.

Συγκαθιδρύω, ὑσω, simul collaco.

Συγκαθίζω, una confecto, simul fundo.

Συγκαθιζάω, fut. ἰσω, p. ικα, simul fedeo; (2) συγκαθίζομαι, una collocor. Συγκαθισάντων αὐτῶν, Luc. 22, 55. Συνεκαθίσθη ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Ephes. 2, 6.

Συγκαθίημι, f. ἥσω, una demitto; (2) submitto me.

Συγκαθίστημι, una constituo, confirmo; συγκαθίσασα, una consisto. Ἀθλίη κυνὸς κόμετρ' ἐς Ἅιδην συγκατάσσων, Eur. Her. fur. 1392.

Συγκαθορμίζω, in portum eundem deduco.

Συγκαθορμόζω, una apto.

Συγκαθοσιόω, consecro, instituo, de ritibus sacris.

Συγκαθυφαίνω, simul intexo, R.

Συγκαίω, fut. καύσω, simul uro, comburo, Gl. V. conflagro.

Συγκακοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, simul malis adficior, adflictionum sum particeps, una patior, miserationem doloris alieni tango. Συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, 2 Tim. 1, 8.

Συγκακουργέω, ῶ, fut. ήσω, simul cum alio mala apo vel tracto, Liban. Hinc

Συγκακούργημα, ατος, τό, res per collusionem in aclores & rei transacta, prævaricatio.

Συγκακουργία, ας, ἡ, collusio. Ab ead.

Συγκακοχίζομαι, ίσομαι, una afflictor, una conflictor malis. Μᾶλλον ἐλόμβανε συγκακοχιδόμενα τῷ λαῷ τὰ θεῖα, ἢ, &c. Hebr. 11, 25.

Συγκαλέω, ῶ, convoco, concivo, accr. 1. συνεκάλεσα, pall. συνεκάλεσσα, p. pl. Συγκαλέσας ἑκάστας τὰς Ἰδίων στρατιώτας, Xen. Cyr. 2, 4. Πῶς δὲ ἂν αὐτὰς ξυγκαλέσαιμι; Aristoph. Av. 228. Συγκαλέσαι τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, Luc. 15, 9 τὸ ἀγαθὸν ἐξῆς, ib. 23, 13.

Συγκαλυπτέον, simul velandum.

Συγκαλυπτὸς, ἡ, ὁν, simul velatus; (2) simul verro. Τὰ γὰρ διαρρέοντα συγκαλυπτὰ λαμβάνουσι τὰ λείψανα, Aristot.

Συγκάλυμμα, ατος, τό, coopertamentum.

Συγκαλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, coopertorium. A

Συγκαλύπτω, fut. ψω, contego, celo, obtego, abscondo, celo; (2) συγκαλύπτομαι, obvolutus, velor, fut. pass. pert. Ἃ συγκαλύψει πατὴρ Οἰδίπους γε καὶ μήτηρ ζώντοιν, Luc. Ph. 870. Ἐπεστάτουν Ἀσκληπιοῖσιν ἐξ ἴσου συγκαλύψαι, Anacr. 6, 12. Ταῦτ' εἶναι, νὴ τοὺς θεοὺς ὀμνύω, συγκεκαλυμμένα, X. n. Cyr. 8, 47. Συγκεκαλυμμένον, Luc. 12, 2

Συγκαλύψαιμι 3. sing. aor. 1. opt. Æol. pro συγκαλύψαι

Συγκάλυψις, εως, ἡ, occultatio, contectio.

Συγκάμνω, simul laboro, coll boro; (2) adjuvo. Ἦλθ' ἀκούσας σοῦ τε συγκάμνειν, τέκος, Eur. Alc. 961. Βλάπτει σοφιστὴ χεῖρον τοῦ συγκάμνειν χρεών, Ib. Rhes. 705. ἀδελφῷ, Soph. Fl. 993.

Συγκαμπὴς, ἐος, ἡ, inflexio; (2) juncturæ. A συγκάμπτω.

Συγκαμπὴς, ἡ, ὁν, incurvus. A

Συγκάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo, flexio & contorqueo & convolvo, Gl. Vet. commodo. Συνέκαμψε τὸ σκέλος, Plut. Phæd. 3 Τὸν κατὰ αὐχένα σύγκαμψε, Rem. 11, 1. Hinc

Συγκαμψὶς, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

Συγκαμπὼν, ῶνος, ὁ, dictum de humano, cum tres apud.

Συγκασὶς, εως, ἡ, vel **ὁ,** qui una frater vel soror est; (2) frater vel soror.

Συγκατάβασις, ἡ, (1) descensio, descendo & descensus, descensus. A συγκατάβαινω. Unde

Συγκαταβάσιος, ἡ, ὁν, descensui, deblandiens.

Συγκαταβιβάζω, una detraho. Hinc

Συγκαταβολὴ, ἧς, ἡ, fœnebris attentio, fœnebris.

Συγκαταγηράσκω, una senesco cum alio.

Συγκαταγνύω, una confringo, confringo.

Συγκαταδαρθάνω, simul dormio, una pereo. Ἄλλα τοῖς κάτω γάιος, ξυγκαταθύνατι καταθανεῖν, Eur. H. F. 1118.

Συγκαταδικάζω, condemno, Suic. Ὁ δὲ λίθειπὴς, συγκαταδικάζεται, Soph. Antig. 1216.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, adprobatio, adsensus, approbatio. A

Συγκατατίθημι, ῶ, simul approbo, comprobo, assentior, adstipulor. Τίν ἢ τὰ σὰ δεῖν ξυνθέσθαι ἡμῖν ξυγκατατίθη, ἐξεμβὰν ἐκ τάχιστα, Xen. Ἧς πατὴρ λέγεται τρίτῳ βραχίονι συγκατατίθεσθαι πικρῷ, Lyc. 1223.

Συγκατατιθέμενος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui adsentitur, qui adstipulatur. Ex σὺν, & κατατίθεμαι.

Συγκατατρώω, f. σω, simul interficio, simul interimo.

Συγκαταίρω, simul defendo, Plut. in Craff.

Συγκατατίτιθεμαι, una accuso.

Συγκατακαίω, fut. αύσω, simul comburo; (2) comburo.

Συγκατακλίνω, f. νῶ, contego.

Συγκατάκειμαι, concumbo, una jaceo, R. Τοῖς ἐκείνοις ξυγκατακείσῃ, Aristoph. Conc. 612.

Συγκατακλύω, conjugo.

Συγκατακλείω, fut. εισω, una includo, simul cum alio includo, in eundem locum includo, Gl. Vet. concludo. Βύκλας δ' ὁ σὸς συγκατακλείσας χρόος, Lyc. 738. Συγκατακλείει γὰρ τῇ γωναικί, Luc.

Συγκατακλίνω, una recumbere vel accumbere facio; συγκατακλιθῆναι una recumbo, una accumbo vel recumbo, συγκατέκλιθον, una accubui, concubui, aor. 1. Οὐδὲ σοῦ' ἐμοὶ πιστὸν ἢ Ἄρειον πάγον συγκατακλινές, Aesch. Ad. 958. ad Neb. 49 Hinc

Συγκατάκλισις, εως, ἡ, accubitus ad eandem mensam; (2) concubitus.

Συγκατακοιμάω, in lecto cheges colloco feminam; συγκατακοιμάομαι, concubo.

Συγκατακολάζω, concutio, super.

Συγκατακολάζω, f. άσω, comporto, Suic.

Συγκατακόπτω, f. ψω, una concido, f. interficio.

Συγκατακτείνω, in ordinem dirigo, componor, R.

Συγκατακτήσομαι, ήσομαι, fut. ήσομαι, simul in potestatem redigo, R.

Συγκατακρίνω, una interficio; aor. 1. συγκατέκρινα, part. συγκατακρίνας. Συγκατακρίνας τὸν κόσμον ξύφεσιν ἔρεσε, Soph. Ai. 130.

Συγκατάλεγος, ου, ὁ, fut. ξω, recenseo cum alio, connumero.

Συγκατάλυσις, ἡ, ὁσω, una everto & abdico; (2) un fio.

Συγκαταμιγνύμι, vel **συγκαταμίγνυμι,** admisceo, commisceo, R Suic. Οὐ κατοικίσας τὰς χάριτας μύσαις συγκαταμιγνὺς, Eur. Her. fur. 672.

Συγκατανέμω, una pasco, una distribuo, adscribo, annumero.

Συγκατανεύω, adnuo, adsentior, consentio. Συγκατανεῦσαι τοῦ λεγομένου, Polyb.

Συγκατάπαυσις, consulto.

Συγκαταπάω, una claudo, f. finio.
Συγκαταπίλω, una concludo.
Συγκαταπλέκω, simul implico, immisceo.
Συγκαταπολεμέω, una debello, in debellando adjuvo.
Συγκαταπράσσω, aliquem in negotio aliquo conficiendo adjuvo.
Συγκατασείω, una enumero, adnumero. Ἀρίθμημα εἰς τιμὴν τῶν κλάδων συγκατηρίθμουν τοῖς ἄλλοις, Æl. V. H. 2, 41.
Συγκατατρίβω, una cribro.
Συγκατεύχομαι, una adoro.
Συγκατεύω, simul deveto; (2) simul decido.
Συγκατεύω, simul impero.
Συγκατοικίσω, vel **συγκατοικιῶ**, fut. σίσω, simul habito.
Συγκατοικοδομέω, simul pertexo, simul contubernium facio.
Συγκαταστάτης, ου, ὁ, adjutor, Lyc. 222. A συγκαθιστάτης.
Συγκαταστάτης, ου, ὁ, f. **συγκατάστατος**, fut. στήσω, druo & evecto, pervenio, usum de hominibus. Συγκατασκευάζεσθαι τοὺς ἄνδρας, Lys. Or. 713. Συγκατασκευάσαι σῖτον τειχίσματι, in Rhod. 390. Σύτῳ δὲ ταῦτα συγκατασκευάσαντι, id. Ph. 511.
Συγκατασκιάζω, una adumbro.
Συγκατασκοπέω, fut. ήσω, indirno & edirno. Οἱ δ' ἐκ τῶν συγκατασκοπήσαντες, Plato.
Συγκατασκοπτάς, ου, ὁ, f. ἀδος, idem.
Συγκατασκώπτω, ῶ, f. ψω, una tentorium figo, una in tabernaculo collocor; (2) una collaudo & irrideo. Ἵνα ἐν ἄλσει συγκατισκήνωσα, Xen. Cyr. 5, 21.
Συγκατασπάω, f. σπάσω, una impetu impleo; (2) una invado & incesso.
Συγκατασπάω, ῶ, fut. άσω, pariter, una convello, detrudo. Ἐπὶ τοῦ ὀρυττομένου διαβολὴν συγκαθαιρεθῆναι, Luc.
Συγκατασπείρω, confero, infero.
Συγκαταφασιάζω, una in sententiam concito.
Συγκατάστασις, εως, ἡ, confectio, domicilio. Ἀ συγκαθίστημι.
Συγκαταστρέφομαι, subigo, in potestatem redigo.
Συγκατατάσσω, vel **ττάττω**, f. ξω, una cum aliis colloco. Ἐὰν τὴν ἱππέων χιλιοστὺν ——μὴ συγκατατάξητε εἰς τὰ φίλια, Xen. Cyr. 6, 23. Συγκατατάττεσθαι χρὴ συνεσκισμένοι ἀλλήλοις, M. Anton. 7, 7.
Συγκατατείνω, contendo, una tendo.
Συγκατατίθεμαι, contabesco, calamus verter in aliqua re. Συγκατατιθέμενοι τοῖς κατ' αὐτὸ ἔρωσι ἑκάστοις καθ' ἑκάστους, M. Anton. 5, 1.
Συγκατατίθημι, una depono, **συγκατατίθεμαι**, adsentior, assipulor. Τοῖς λεγομένοις συγκατατίθεσθαι, Diod. Οὕτως ἐν τῷ συγκατατεθειμένῳ (par. p. pass.) τῇ βασιλεῖ καὶ τῇ φράζει αὐτοῦ, Luc. 23, 51.
Συγκατατρέχω, simul concedo, simul concedendo contubernio.
Συγκατεσθίω, simul voro.
Συγκατατρέφομαι, simul decorum fero; (2) adsentior.
Συγκαταφεύγω, una confugio.
Συγκατατήκω, f. ξω, comburo; **συγκατεφλέχθη**, una combustus est, vel f. ξθη.
Συγκατατίθεμαι, concumbo, quasi tumulo.
Συγκατατέχνης, ου, ὁ, utor, butor.
Συγκατατίθεμαι, f. ισοῦμαι, mendacio opprimo.
Συγκαταψηφίζω, f. ίσω, una damno seu condemno, adjudico, cospondeo. Συγκαταψηφισθῆναι τῷ ἔσχατα δίκτυα, Æl. V. H. 20.
Συγκατεῖδα, conscio.
Συγκατείλημμαι, implicor, complector, a. 1. v. **συγκατέλαβον**.
Συγκατεπείγω, una urgeo.
Συγκατεπίσταμαι, f. ήσομαι, una consentio, adjuvo alicui in conficiendo re aliqua. Λιμὸς συγκατεπίστατο τοῖς πολεμίοις, Lon. Hist. 1027. Συγκατεπράξατο τινι τὸν ἀρχεῖον, Herodot.
Συγκατέρχομαι, f. ελεύσομαι, simul redeo, una revenio.
Συγκατεώθω, una comedo.

Συγκάθεδμα, ατος, τὸ, votum una cum alio conceptum, res, quam quis una cum alio vovit. A
Συγκατεύχομαι, una precor, simul voveo. Ἀλλ' ἐὰν ἱρὰ μὲν ταῦτα συγκατευξάμενα, Soph. Antig. 1338.
Συγκατεύνασις, ἡ, concubitus.
Συγκατέχω, conjungo.
Συγκατηγορέω, simul accuso; (2) simul prædico. Hinc
Συγκατηγόρημα, ατος, τὸ, vox conjuncta hibeat figuras tiones. Hinc
Συγκατηγορηματικὸς, ἡ, όν, plura simul notans.
Συγκατηγορηματικῶς, adv. configmicative.
Συγκατηχέω, ήσω, ἡ, ocultatio.
Συγκατηρεφὴς, ές, conjectus.
Συγκατοικέω, una habito.
Συγκατοικίζω, f. ίσω, una collocabitatores, vel frequentem locum reddo. Ἀφοσιοῦμαι δ' ἀνάσσειν συγκατοικίζειν δῶμα Θηβῶν, scil. χρέων, Herc. 630.
Συγκατοικίζω, f. ίσω, commiscor. Τὰ δ' εἰς ἔρωτα συγκατοικίζομαι, Soph. Trach. 541.
Συγκατοικοδομέω, concido, collabor.
Συγκατορθόω, simul recte facio, compono, emendo; (2) una cum alio rem conficio.
Συγκατοφθαι, a. 1. inf. obt. verti.
Συγκατοχωκὼς, vel **τώκὼς**, f. ξω, obtudo. Καὶ τὰ κοῖλα κοσμοῦ συγκατοχοῦσιν, Luc.
Συγκατῶνα, contino, contineo, Gl. V. conservo.
Σύγκαυσις, εως, ἡ, combustio, exustio. A συγκαίω.
Συγκεῖμαι, simul positus sum; (2) consto, compositus sum; (3) datur & de rebus confectis; (4) de quibus inter aliquos convenit, unde συγκείμενα pacta conventa; (5) **συγκείμενος**, compositus, compsus, Gl. V. constitutus, σεσυνθεμένος, convenientes, impert. Τρὶς σύγκειμαι ὄνος, Eur. Rhes. 215. Βαλοῦσα χ' ἡμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους, Soph. Aj. 1055.
Συγκειμῆσαι, contexere, Gl. Vet. A prec.
Συγκεκαραμένως, adcomparate, temperatissime, Gl. Vet. A συγκεράννυμι.
Συγκεκρημένως, adhæc, conjuncte.
Συγκελεύω, hortor, hortor. Οὐκ εἰς, ἃ ξυγκελεύουσιν ἀεὶ ἄγειν στρατηγίαν, Eur. Ph. in Ar. 914.
Συγκεντέω, compungo, confodio, contrudo, App. B. Mithrid.
Συγκεράννυμι, ὑν **συγκιρνάω**, commisceo; 2. 1. **συνεκέρασα**, **συγκέκραμαι** v. temperi, Gl Vet. part. pall. part. **συγκεκραμμένος**, commixtus, temperatus, Ant. Plut. 853. Μὴ συγκεκραμμένῳ τῇ πίστει τῶν ἀκουόντων, Hebr. iv. 2. Ὅσα γὰρ μέτριόν ἐστιν ἢ συγκεκραμένον, Sopat. Ar. Ὁ ταχὺ μὲν ποιῶν καὶ κιρνὰς τακερόν, Xen. Cyr. 1, 13. Hinc
Συγκεράσμα, ατος, τὸ, temperamentum, Ph.
Συγκεράσμιος, ος, ον, ὁ, temperies, Ph.
Συγκεράστης, ου, ὁ, commissus seu mistus cum, mistus cum; **συγκέρατον**, calda aqua, Ps. Apicius 12. Gl V.
Συγκερατίζομαι, cornu ferio, cornu peto.
Συγκερδαίνω, lucro, lubrum ferio. Ἀρετὴν συγκερδαίνουσι πλοῦτος, Eur. Bac. 1164.
Συγκερίζω, contraho.
Συγκεφαλαιόω, ῶ, f. άσω, capitulatim comprehendo, summatim & breviter recenseo. Οὕτω καὶ ἐγὼ συνεκεφαλαίωσά τοι τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων, Xen. Cyr. 8, 4. Ἡδοῖ ἂν συγκεκεφαλαιωμένῳ πολλοὺς πρόξενος ὀλίγους ὑπογράψαι, Æl. 41. Hinc
Συγκεφαλαίωσις, εως, ἡ, summarii complexio, collectio per capita, Pa. æquatio.
Συγκεφαλαιωτικὸς, ἡ, όν, in summam redigens.
Συγκεχυμένως, adv. sing. perf. part. pass. f. gen. verbi **συγχέω**.
Συγχύσεις, εως, ἡ, confusio, promiscue.
Συγκηδεμὼν, όνος, ὁ, qui simul curat.
Συγκηδεύτειαι, αν, αι, qui duas sorores in matrimonio habent.

Συγκηδεύω, funero una, una sepelio.
Συγκήρυγμα, ατος, τὸ, præconium commune, i. e. plurium comprobatio.
Συγκινδυνεύω, f. εύσω, una periclitor, una periculum adeo. Ὅπως ὁτιοῦν ἥδιστα συμπονῶν καὶ συγκινδυνεύων ἡμῖν ἐθέλοιεν, Xen. Cyr. 7, 28. Τὸν καιρὸν ἐκεῖνον αὐτῇ θάνατον συγκινδυνεύσαντος, Luc.
Συγκινέω, ῶ, f. ήσω, una vel simul moveo, una agito; commoveo, concito, Gl. V. Συνεκίνησαν τὸν ὄχλον, Act. 6, 12. Ἀμαυρῶσαι δ' ὀμμάτων ὀπτῆρσι τὸ συγκεκινημένον, Longin. Hinc
Συγκίνημα, το, idem quod [illegible]
Συγκίνησις, εως, ἡ, omnotio.
Συγκιρνάω, commisceo, tempero. Συγκιρνᾶσι τὰ οἰκεῖα, M. Anton. 9, 6. Κρᾶσιν συγκιρνῶσι αἱ μυροπαλάδες, Anth. Conc. 838.
Συγκλαίω, f. αύσω, cum alio ploro vel fleo. Αὐτῷ συνέκλαιον ἑκείνῃ τῇ καιρῷ πεθεῖσι, Luc.
Συγκλασις, εως, ἡ, confractio.
Συγκλασμός, ὁ, idem. A
Συγκλάω, ῶ, f. άσω, confringo. Καὶ κλάμαξ' ὑφ' ὧν συγκλάσασα τετρα[illegible], Anth. Conc. 1025.
Σύγκλεισις, εως, ἡ, concludo, inclusio. A συγκλείω.
Συγκλεισμὸς, ἡ, ὁ, conclusio. Ab eod.
Συγκλεισμὸς, ἡ, τὸ, idem quod **σύγκλεισμα**.
Συγκλείω, f. εισω, concludo, claudo; (2) excludo. Ἵνα μὴ ξυνῆσιν ὄμμα συγκλείσῃ τὸ σὸν, Eur. Hec. 472. Οὐχὶ συγκλεισθεὶς σῶμα; id. Hipp. 502. Οὐχὶ συγκλεισαντες οἱ τὰς ἀσπίδας ἐχόντες, Xen. Cyr. 7, 9. τῶν θυρῶν, Luc. τὸ στόμα, Ar. Epist. 40. Συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν Χαλκιδέων, Dion. [illegible]
Συγκλείστης, ου, ὁ, exclusor.
Συγκλείω, f. ίσω, Ion. ξω, una con[illegible], Ὅσ' ἐν ἡμέραις ἑπτὰ στεγνὰ οἰκ. κλείσαν, E. t. Andr. 122.
Συγκλημάτιον, ου, τὸ, heres fem. A
Συγκληρονόμος, ὁ, ἡ, coheres.
Συγκληρόω, conhæres. Hinc
Συγκλῆρος, forte eidem conscio, [illegible] consortem do, necessitudine sortis consocio. Ὅσα συγκεκλήμασι φρασμοῖς, τοῦτο σὺν ἐμοὶ, σεσυτῷ, M. Anton. 6, 29. Δυνάμενος τῷ λέγειν ἑκάστα γένεσθαι, Luc.
Συγκλήρωσις, εως, ἡ, confectio casuum eadem sorte, communio, societas, Gl. Vet consortium. A pr.
Συγκλησία, ας, ἡ, convocatio, conventum rei alicujus. A συγκαλέω.
Συγκλητικὸς, ἡ, όν, senatorius, Gl. V. **συγκλητικὸς**, senator, Gl. V. A
Σύγκλητος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, convocatus; (2) indictus, Sept. ἡ, Ion. ἠ, Ion. ἤτου, senatus, ητος, Romanus. A συγκαλέω
Συγκλίνω, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, confortis, fortis. A
Συγκλίνω, f. ινῶ, v. **συγκλιθήσομαι**; **συνεκλίθη**, concubuit, Ph. aor. 1. pass. Οὐκ ἐστιν ἀνὴρ τῷδε συγκλιθησεται, Eur. Alc. 1078. Hinc
Συγκλίτης, ου, ὁ, qui simul [illegible].
Συγκλοιάω, conturbo, concutio. Hinc
Συγκλονισις, εως, ἡ, concussio, impulsus.
Συγκλύζω, f. υσω, inundo, obruo, submergo; **συγκλύζομαι**, inundor. Hinc
Συγκλυσμὸς, ατος, τὸ, clysteri.
Σύγκλυς, υδος, ὁ, collectitius, Appian. B. Civil. 1. de colluvie hominum vilissimorum, pro quo nonnulli ubique volunt reponi **συκλυς**. Edit.
Συγκλώθω, f. ώσω, consentio.
Συγκλώθω, f. ώσω, stamina necto seu nendo connecto. Ἡ ὁπλοκὴ τῶν αἰτιῶν συνέκλωθε, M. Anton. 10, 5. Τὰ ἑαυτοῦ ἐκ τῆς ὅλων συγκλωθόμενα, id. 3, 4. Hinc
Σύγκλωσις, εως, ἡ, nexus rerum a fato pendentis.
Συγκνισάω, vel, όω, una coquo. Athen.
Συγκοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, excavo.
Συγκοιμάομαι, ῶμαι, simul dormio, simul cubo.

cubo; (2) concumbo, coëo. Δυσάδμαις ἐπὶ συγκοιμώμενος, Lyc. 819. Μητρὶ … ταύτῃ … συγκοιμωμένην, Soph. [illegible] 6. Hinc

Συγκοίμημα, ατος, τὸ, concubitus.

Συγκοίμησις, εως, ἡ, idem.

Συγκοιμητὴς, ῦ, ὁ, concubitor, Gl. V.

Συγκοινόω, idem quod

Συγκοινωνέω, ῶ, f. ήσω, una sum particeps, [illegible]. Συγκοινωνήσαντές μοι τῇ θλίψει, Phil. 4, 14. … Ephes. 5, 11. … Apoc. 18, 4.

Συγκοινωνὸς, ὁ, particeps, consors.

[illegible] Ex Pl. [illegible]

Συγκοιτὶς, [illegible] (2) meretrix, [illegible]

[illegible]

[illegible]

Συγκολλάω, [illegible] conglutino, glutine [illegible] Gl. V. [illegible]

[illegible]

Συγκολλ[illegible], [illegible]

Συγκολλητὴς, [illegible] Ex [illegible] & κολλ[illegible].

Συγκολλητὸς, [illegible], quae glutin[illegible] conglut[illegible].

Συγκομίζω, [illegible] simul [illegible]

Συγκομιδὴ, [illegible], comportatio, collectio, com[illegible] hominum in [illegible] causa.

[illegible] comporto; (2) [illegible] Συγκομίζειν, [illegible] Ster[illegible] A [illegible] Xen. Cyr. [illegible] συγκομιζ[illegible] Gall.

Συγκοινοτήρια, [illegible]

Συγκοπὴ, [illegible] (2) collatio [illegible] excussa [illegible]. Ab eod.

Συγκομμάτιον, τὸ, genus cibi [illegible]. A συγκόπτω.

Συγκονίομαι, οῦμαι, in eodem pulvere versor; (2) [illegible]

Συγκοπία, [illegible] labor adversa.

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, collisio, Gl. V. [illegible] (2) Syncope, figura grammatica, qua syllaba e medio abscinditur. A

Σύγκοπος, ὁ καὶ ἡ, qui varius defectus concutit.

Συγκοπ[illegible], concisus. A

Συγκόπτω, f. ψω, concido, Gl. Vet. contundo, contraho, συγκόψεις, [illegible] aor. 2. pass. pass. Συγκοπ[illegible] Xen. Cyr. 6, 25. [illegible] Luc.

Συγκορυβαντιάζω, cum alio Corybantum more insanio.

Συγκορυφόω, ῶ, in unum apicem s. summam colligo. [illegible] συγκορυφῶν τὰ [illegible] Longin. 24.

Συγκοσμέω, [illegible] Xen. Cyr. 2, 15.

Συγκουφίζω, f. ίσω, allevo, adjuvo in levando [illegible] Συμπαραινοῦσαι … συγκουφί[illegible] Luc. Toxar.

Συγκραδαίνω, concutio, vibro. Πολλὰ μέρη [illegible] κινήματα, Aristot.

Σύγκραμα, ατος, τὸ, commissum seu temperatum, quod concurrit seu coalluit; (2) portio diluta seu mista ex aqua & vino. A συγκεράννυμι. Unde

Σύγκρασις, εως, ἡ, commistio, temperatio.

Συγκρατέω, ῶ, f. ήσω, contineo, tueor, servo. Τὸν ἡμέτερον βίον αἱ προσδοχαὶ συγκρατοῦσι, Chrysost.

Σύγκρατος, ὁ καὶ ἡ, commistus, temperatus. A συγκεράννυμι.

Συγκρατύνω, corroboro.

Συγκρημνίζω, per praeceps dejicio.

Σύγκριμα, ατος, τὸ, coagulum concretum; (2) concentus; (3) interpretatio; (4) e dictum. A συγκρίνω.

Συγκριμάτιον, τὸ, Dim. compages.

Συγκρῖναι, a. 1. inf. act. verbi

Συγκρίνω, committeo, coagmento; sic vet. & Attici. Recentiores pro (2) comparo, confero; (3) contendo, concerto, judicio experior, συγκρίναι, conferre, Ph. aor. 1 inf Πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες, 1 Cor. 2, 13. ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς, 2 Cor. 10, 12. Ἄξιος συγκριθῆναι πρεσβύτῃ [illegible] Luc. Parasit. Hinc

Σύγκρισις, εως, ἡ, concretio, congregatio; (2) comparatio duorum inter se.

Συγκριτικὸς, ἡ, ὸν, coagmentandi vim habens; (2) comparativus. Ab eod.

Συγκριτικῶς, Adv. adparando, per comparationem.

Συγκροτέω, complodo, collido, Gl. Vet. con[illegible]; (2) conflo more fabrorum [illegible]; (3) instituo, appono, instruo; [illegible] &c. (4) colligo, congrego; [illegible] edico conventum; (5) [illegible] favore &c. συγκεκροτημένος, agitatus, Ph. conflatus, compactus, [illegible] compacto corpore, συγκεκροτημένην, conflatam, Ph. pass. part. [illegible] Adv. συγκεκροτημένως, v. supra. Συνεκρότησε [illegible], conventum facere, Luc. [illegible] Xen. Cyr. 2, 12. Hinc

Συγκρότημα, ατος, τὸ, [illegible], quod con[illegible] concretum, [illegible] manu; (3) [illegible]

Συγκρότησις, εως, ἡ, [illegible] favor, Ph. (2) [illegible]

Συγκρότητος, ὁ, [illegible] compositus, [illegible]

Συγκρουσις, εως, ἡ, collisio, [illegible], (2) mutua [illegible]; (3) [illegible]. A συγκρούω.

Συγκρουστικὸς, ὁ, [illegible]

Συγκρουστὸς, [illegible] ab eod.

Συγκρούω, f. ούσω, collido, [illegible] committo, Gl. V. [illegible] Ph. Συγκρούειν [illegible] Arist. Ran. 1147. [illegible] Appian. B. Civ. [illegible]

Συγκρύπτω, f. ψω, occulto, celo, Gl. Vet. occulo. [illegible] συγκρύπτειν [illegible] Luc. [illegible] Xen. Cyr. 8, 13.

Συγκρῦψαι, aor. 1. inf. act.

Συγκρυψις, εως, ἡ, occultatio. A συγκρύπτω.

Συγκλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, simul cum alio adquiro, socius sum in adquirendo.

Συγκλεβείζω, f. ίσω, parento, justa facio. Συνεκλέβιζε … Apoll.

Συγκτήτωρ, ορος, ὁ, compossessor, Gl. V. A συγκτάομαι.

Συγκτίζω, f. ίσω, simul condo, simul creo, coloniam deduco.

Συγκτίστης, ῦ, ὁ, ejusdem coloniae deducendae socius. A pr.

Συγκυβευτὴς, ῦ, ὁ, collusor aleae. A

Συγκυβεύω, alea colludo, alea seu tesseris ludo cum alio.

Συγκυκάω, misceo, permisceo. Ἐς αὐτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας πρόβλιον, Arist. Plut. 1109. [illegible] Ἑλλάδα, id. Ach. 536.

Συγκυκλεύω, & Συγκυκλόω, circumdo, cingo.

Συγκυλινδέω, convolvo; Συγκυλίνδουμαι, una volutor. Ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῆς ἀκρασίας συγκυλινδουμένην, Xen.

Συγκυλίω, f. ίσω, una voluto; Συγκυλίομαι, una volutor, consuetudinem habeo cum aliquo.

Συγκυναγὸς, v. συγκυνηγός.

Συγκυνηγετέω, simul venor. A

Συγκυνηγέτης, ῦ, ὁ, id. quod Συγκυνηγὸς.

Συγκυνηγία, ας, simul veror. A

Συγκυνηγὸς, Dor. pro Συγκυναγὸς, ῦ, ὁ, venationis socius.

Συγκύπτω, f. ψω, simul inclino, pariter incumbo; (2) deorsum adspicio; (3) incurvus vel inflexus sum; (4) coëo, conspiro, consentio. Καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελὲς, Luc. 13, 11. [illegible] εἰς ἓν [illegible] συγκεκυφὸς, Arist. Lu 850.

Συγκυρέω, ῶ, f. ήσω, accido, evenio; (2) incido in aliquem, [illegible] alicui fio; (3) pertineo; Συνεκύρησεν, attigit, Ph. contigit, accidit, a. 1. act. Συνεκύρησε γενέσθαι, Herodot. Hinc

Συγκύρημα, τὸ, quod forte evenit, casus.

Συγκυρία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Συγκυριολογέω, ῶ, dominum dico, domini titulo honesto.

Συγκυρὼ, f. ύσω, incido, (2) accido, evenio. Ex Σὺν, & κύρω, [illegible] Μηκας συγκύρσειεν [illegible] Il. 23, 435.

Συγκύπτης, ὁ, qui simul deflectit, qui se incurvat. A Συγκύπτω.

Συγκαθανοῦμαι, una morior.

Σύγκολλος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, solidus, compactus. Ex κόλλα.

Συγκαρτερέω, f. ήσω, simul commoror. A

Σύγκομος, ὁ καὶ ἡ, [illegible] comesationis.

Συγκωμῳδέω, una comoediam ago, una irrideo, [illegible]

Συγκωλύω, simul termino vel carpo.

Συγχαίρω, una gaudeo, laetor cum laetante, Gl. Vet. congaudeo. Συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν, Phil. 2, 17. Συγχαίρει πάντα τὰ μέλη, 1 Cor. 12, 26. Συνεχαίρον αὐτῇ, Luc. 1, 58. Καὶ σὺ ξυγχαιρόμενος ἡμεῖς, Arist. Lu 1320.

Συγχαίρεται, 3. sing. f. 2. ind. med.

Συγχαίρετε, 2 pl. a 2. imper. act.

Συγχαλκεύω, [illegible] vasi &c.

Συγχαριστικὸς, ἡ, ὸν, f. συγχαρτικὸς, gratulatorius. A συγχαίρω.

Συγχαρίζομαι, gratificor.

Συγχειμάζω, [illegible] una in hibernis sum, [illegible] Συγχειμάζομαι, una tempestate [illegible], una hiemali rigore [illegible] Καὶ [illegible] Arist. Plut. 84[illegible].

Συγχε[illegible], ω, simul [illegible] malorum ad[illegible]

Συγχειρ[illegible], [illegible]

Συγχέω, [illegible] ύσω, confundo, [illegible] perturbo, [illegible] &c. [illegible] συγκεχυμένον [illegible], trifitia in me comprimo; [illegible] Ph. [illegible] Καὶ [illegible] Luc. [illegible] Soph. Trach. 1245. [illegible] Hipp. 1066. [illegible] Hesiod.

Συγχιλίαρχος, ὁ, tribunus in eodem legione.

Συγχονδρισμὸς, εως, ἡ, [illegible] cartilaginis, [illegible]

Συγχορεία, ἡ, concentus, concinnitas.

Συγχορδος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, [illegible] chordas quadrans, consonens, concinnus. Ex Σὺν, & χορδὴ.

Συγχορευτὴς, ῦ, ὁ, qui una choros exercet.

Συγχορεύτρια, ας, ἡ, quae una choros exercet. A

Συγχορεύω, f. εύσω, una tripudio, salto. Χορεύσατε Συγχορεύω, Anacr. 5, 11.

Συγχορηγέω, ῶ, f. ήσω, simul praebeo sumptus,

 simul

simul choragus sum, ipse aliquid in choragium confero. A

Συγχορηγὸς, ὁ, ὁ, qui simul praebet & subministrat sumtus, aut alicui c[illegible].

Συγχρτ[illegible], ὁ, ὁ, ἡ, germane [illegible].

Συγχρῶ, ῶ, fut. ήσω, [illegible].

Συγχρώννυμι, [illegible], simul vel una utor, Gl. V. [illegible] O [illegible] Ἰνδοὶ [illegible] M. Anton. [illegible]

Συγκρασις, εως, ἡ, [illegible], commercium. [illegible] A [illegible]

Συγ[illegible], una cum [illegible].

Συγχρίω, f. ίσω, [illegible], aor. 1. part. pass.

Συγχρισμα, ατος, τὸ, unguentum, quo [illegible]. A

Συγχρίω, f. ίσω, simul ungo.

Συγχρόνιοι, [illegible], qui eodem tempore [illegible].

Συγχρονίζω, fut. ίσω, coaetaneus sum; (2 [illegible]. A Σὺν χρόνῳ. Hinc

Συγχρονισμὸς, ὁ, ὁ, concursus temporis, sive res, quae in idem tempus concurrit.

Συγχρον[illegible], ὁ καὶ ἡ, contemporaneus, aequalis.

Συγχρωμ[illegible], contr. [illegible], ὁ, ὁ καὶ ἡ, concolor. Ex σὺν, & χρῶμα, [illegible].

Συγχρωίζω, f. ισω, colore imbuo, inficio, [illegible] attactu.

Συγχρωτίζω, f. ίσω, tango, tango ad cutem, appropinquo, me applico; Συγχρωτίζεσθαι Suidas exponit, appropinquare, se applicare.

Συγχεύω, vel Συγχέω, confundo; Συγκεχυμένος, confusus, Gl. Vet. p. perf. part. Ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, Act. 19, 32. Τί συγχυθεῖσ' ἔχεις, ἡνίκ' εὐτυχεῖς; Eur. Med. 1005.

Σύγχυσις, εως, ἡ, confusio, commixtio, conturbatio. A Συγχέω. Unde

Συγχυτικὸς, ἡ, ὸν, confundendi vim habens.

Συγχυτεύω, contilo, Gl. V.

Συγχωννύω, & Συγχώννυμι, fut. χώσω, aggere communio, terra adjecta [illegible] tumulo.

Συγχωρέω, concedo, admitto, consentio, non repugno, indulgeo, gratiam facio, condono, remitto, ignosco, veniam do, [illegible] concessum est, Ph. p. [illegible] Ἡμεῖς αὐτοῖς [illegible] ξυγχωρήσομεν, Arist. Vesp. 1105. [illegible] χρῶν [illegible] συγχωρεῖ [illegible], Eur. E. 1060. Ὁ [illegible] μέλλων [illegible] συγχωρήσειν [illegible], Xen. Cyr. 6, 23. [illegible], Eur. Iph. in Tau. 743. Hinc

Συγχώρημα, ατος, τὸ, concessio, venia, adstipulatio.

Συγχώρησις, εως, ἡ, concessio, venia, indulgentia, Ph. Ab eod.

Συγχωρητέον, concedendum. Ab eod.

Συγχωρητικὸς, ἡ, ὸν, ad veniam dandam pronus. Ab eod.

Συγχώρια, ας, ἡ, Att. & Ion. ξυγχωρίη, ης, ἡ, concessio, adjacentia in eius agro [illegible] dis, Suc. Ex σὺν, & χώρα.

Σύγχωρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, confinis. Ph.

Συγχῶσαι, a. 1. inf. act. v. Συγχώννυμι.

Σύγχωσμα, ατος, τὸ, obstructio; (2) macula [illegible] terra, qua quid obrutum fuit. A Συγχόω.

Σύδην, Adv. contra [illegible] ferendo se cum impetu, erumpendo cum impetu, impetuose. A Σεύω, [illegible]

Σύειος, εία, ειον, suillus, porcinus. A Σῦς.

Σύεσθαι, 3. sing. a. 2. ind. med. [illegible] pro ἐσσύετο, a Σεύομαι

Συζάω, ῶ, futur. ήσω, una vivo, in aliquo vivo: Συζῆν, vivere in matrimonio. Συζῆν [illegible], Dem. [illegible] ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, Rom. 6, 8.

Συζεύγνυμι, vel Συζεύγνύω, f. ζεύξω, conjungo, copulo, [illegible] jungo, Συνεζευγμένος, annexus, Gl. V. p. perf. part. Ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωρίζέτω, Matt. 19, 6. Ἕκτορα, ᾧ συνεζύγην, Eurip. Andr. 98. Hinc

Σύζευξις, εως, ἡ, conjunctio, copulatio; (2) conjugium.

Συζέω, fervefacio; Σύζεσον, aor. 1. imperat.

Συζῆν, praes. inf. act. Dor. pro Συζῆν, contr. ex Συζάειν, a Συζάω.

Συζήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act.

Συζητέω, ῶ, f. ήσω, mutuo quaero, una rationes ad rei alicujus indagationem confero, disputo; (2) disputo, litigo, disceptο. Ἐλαλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, Act. 9, 29. Ἤρξατο συζητεῖν αὐτῷ, Marc. 8, 11. Hi.

Συζήτησις, εως, ἡ, disceptatio, disputatio

Συζητητὴς, ὁ, ὁ, consultor, [illegible], disputator, [illegible] philosophus, [illegible]. Ab eodem.

Συζυγέω, ῶ, Συζυγεῖν, & συνέχειν, verbi [illegible] communi [illegible] Τὰ [illegible] καὶ συστοιχοῦντας διελεῖν, Polyb. A σύζυγος

Συζυγικὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, copulativus, conjugatus, conjunctus; (2) qui copulari vel cum alio conjungi potest. Ab eod.

Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio, jugale vinculum, conjugium, in Gramm. conjugatio. Ab eod.

Σύζυγος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, conjunctus, copulatus; compar, conjux, Gl. V. socius.

Σύζυξ, ύγος, ὁ καὶ ἡ, idem. A συζεύγνυμι.

Συζωμεύω, commisceo in subigendo, v. c. in el farinae.

Σύζωμα, τὸ, praeparatio, accinctus. A

Συζώννυμαι, accingor, aor. 1. συνεζωσάμην, [illegible] Arist. Θεσμ. 262.

Συζωοποιέω, una vitam reddo, simul in vitam revoco. Συνεζωοποίησε ἡμᾶς τῷ Χριστῷ, Ephes. 2, 5.

Σύηλαι, ῶν, αἱ, volutabra suum. A Σῦς.

Συήνω, ῶ, immunditia sui similis sum, spurcitia porcum aequo. A

Συηνὸς, ὁ, ὸν, porcinis est moribus; (2) [illegible], inutilis. A Σῦς.

Σύθεὶς, a. 1. part. pass. verbi σεύομαι.

Σύθεν, imperf. pro ἐσύθησαν, 3 plur. a. 1. ind. Ion. & P. pro ἐσσύθησαν.

Σύθητι, 2. sing. aor. 1. imper. pass. [illegible] pro σύθητι.

Συθόω [illegible] Don

Συκάζω, fut. άσω, ficus [illegible], ficum comedo; (2) [illegible] calumnior, calumnias [illegible]. [illegible] σουκάζεσθαι A. H. 17. A σῦκον.

Συκάλις, ιδος, ἡ, ficedula, avis [illegible]. Ab eod.

Συκαμινέα, ας, ἡ, [illegible]

Συκάμινον, ου, τὸ, sycaminum, fructus sycamini arboris, Gl. V. [illegible]. A

Συκάμινος, ὁ, ὁ, sycaminus, sycaminus, arbor, Gl. V. [illegible] [illegible] Hinc

Συκαμινῶν [illegible], ὁ καὶ ἡ, sycamini seu mori [illegible]

Συκάριον, [illegible], Gl. V. Dim. a σῦκον.

Συκῆ, ῆς, ἡ, ficus arbor, A σῦκον.

Συκέας, [illegible], qui ficos legit, seu colligit, Gl. V. [illegible], quadrupedatores. A σῦκον. Hinc

Συκεσπίδ, ας, ἡ, delatrix, calumniatrix, Hes.

ΣΥΚΗ, ῆς, ἡ, ficus, arbor; (2) ficus, [illegible], tumor seu excrescentia carnis in [illegible].

Συκήδιον, τὸ, ficus. Dim. a σῦκον.

Συκίζω, ficubus [illegible]

Συκίνεος, ινη, ινον, ficulneus, e ficis confectus; (2) [illegible], fragilis, inutilis, quia lignum ficulneum est invalidum; (3) calumniator. A σῦκον.

Συκινόφυλλον, ὁ, τὸ, folium ficulneum, Gl. V.

Συκιον, ὁ, τὸ, decoctum ficuum arefactarum.

Συκὶς, ίδος, ἡ, plantarum ficus; (2) surculus qui e ficu avulsus vel excisus plantatur, Ab eod.

Συκίτης, ου, ὁ, ut συκίτης οἶνος, vinum e ficubus factum. Ab eod.

Συκόβιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui ficis victitat; (2) qui victum sibi parat e sycophantia, Gl. V. Vet. ficarius. Ex σῦκον, & βίος.

Συκολογία, ῶ, f. ήσω, ficus lego vel colligo. Οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλλὰ συκολογοῦντες, Arist. Pace. 1335. A

Συκολόγος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui ficus colligit; (2) qui [illegible].

Συκόμορος, ας, ἡ, sycomorus.

Συκομορίτης, ου, ut συκομορίτης οἶνος vinum quod conficitur ex sycomoris.

Συκόμορον, ου, τὸ, sycomorum, [illegible] arbore. A

Συκόμορος, ὁ, ὁ, sycomorus, arbor, ficus Aegypti, de qua Plin. 14. Ex σῦκον, & μόρον, [illegible]

Σῦκον, ου, τὸ, ficus, fructus; (2) marisca, tumor, a fici similitudine ita dictus. A συκῆ.

Συκόομαι, οῦμαι, in ficum convertor, ficosus fio. Ab eod.

Συκοπρεπής, ιδος, ὁ, qui ficulus in modum [illegible]. Ex σῦκον & [illegible].

Συκοπέδιλος, ὁ, vox comica, notans sycophantam, alludens ad Homericum χρυσοπέδιλος, &c.

Συκοπρίστης, ου, ὁ, ficuum sector, fonder, avitur. Ex σῦκον, & πρίστης, [illegible].

Συκοτράγος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui nates habet ficosas. Ex σῦκον, & [illegible].

Συκόρος, ὁ, ὁ, ficuum custos. Ex ὤρος.

Συκοφαντία, ῶ, f. ήσω, sycophantam ago, falso calumnior, falsas delationes commenior. [illegible] Arist. Ach. 524. [illegible] Δ. Η. V. H. 2, 13. A συκοφάντης. Hinc

Συκοφάντημα, ατος, τὸ, crimen, quod [illegible] calumnia.

Συκοφάντης, ου, ὁ, sycophanta, delator. Proprie qui indicat, si quis ficus vetitas exportet. Ex σῦκον, & φαίνω.

Συκοφαντητικὸς, ἡ, ὸν, calumniis seu [illegible] obnoxius. A συκοφάντης.

Συκοφαντία, ας, ἡ, calumniosa delatio, calumnia, sycophantia. A συκοφάντης. Unde

Συκοφαντικὸς, ἡ, ὸν, ad sycophantiam pertinens, calumniosus, calumniatorius.

Συκοφαντικῶς, Adv. more sycophantarum, calumniose.

Συκοφάντρια, ας, ἡ, sycophantria, calumniatrix, delatrix. [illegible] Arist. Plut. 970. A συκοφάντης.

Συκοφαντώδης, ὁ, ὁ καὶ ἡ, [illegible] quod συκοφαντικὸς.

Συκοφαντικῶς, idem quod συκοφαντικῶς.

Συκοφάσιον, ὁ, τὸ, ficatum, ficaria, Gl. Vet. Ex σῦκον, & [illegible].

Συκοφορέω, ficus fero, produco. A

Συκοφόρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ficos ferens, ficuum ferax. Ex σῦκον, & φέρω.

Συκόω, ficis pasco; & (2) [illegible], in ficum vertor; (3) [illegible]. A σῦκον.

Συκοῦντας, [illegible], ὁ καὶ ἡ, ficulus, [illegible].

Σύκωμα, ατος, τὸ, ficolum germen; (2) ficosus tumor. A συκόω.

Συκών, ῶνος, ὁ, locus, in quo ficus plantantur, locus ficubus consitus, Gl. Vet. ficetum. Ab eod.

Συκωρὸς, ὁ, ὁ, v. συκωρὸς; (2) sycophanta.

Συκωσις, εως, ἡ, idem quod σύκωμα.

Συκωτὸς, ἡ, ὸν, ficatus, ficubus conditus, Gl. V. συκωτὸν, ficatum. Ab eod.

Συλαγωγία, ῶ, f. ήσω, praedas ago, depraedor, spolio. Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας, Col. 2, 8. Ex σύλη, & ἄγω.

Συλαθεῖσαι, nom. pl. aor. 1. part. pass. f. g. Dor. pro συληθεῖσαι, a συλάω.

Σύλασκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐσύλασκε. A

Συλάω, ῶ, f. ήσω, spolio, depraedor, compilo; adimo, detraho, eripio. Τίς σε δαίμων, ἢ βροτῶν

φόρμιγξ συλᾷ πάτρας; Eur. Hel. 675. Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, 2 Cor. 11, 8. Οὐ γὰρ ἂν πόλει ζῶντος γ' ἐκείνου τάδ' ἐσυλήθην ἐγώ, Soph. Phil. 412. Ὦ παῖ παιδὸς μογερὰ, συλώμεθα σὰν ψυχὰν ἀδίκως, Eur. Tro. 788. [illegible], id. Hel. 606. A σύλη.

Συλῆσθαι, [illegible], nom. pl. præf. part. med. Dor. pro συλώμενοι, a

Συλέω, idem & ab eod.

Συλεύω, spolio, deprædor. Ἀδίωμαι περὶ κῆρι συλεύειν, Il. 24, 436. Ab eod.

Σ Υ Λ Η, ης, ἡ, præda, spolium; (2) [illegible]

Συληθεὶς, a. 1. part. pass. verbi συλάω.

Σύλημα, ατος, τό, spolia, exuviæ. A συλάω.

Συλήσαντε, [illegible], nom. dual. a. 1. part. act. verbi συλάω.

Σύλησις, εως, ἡ, spoliatio, deprædatio, compilatio. Ab eod.

Συλήτειρα, ας, ἡ, prædatrix, Suid. A

Συλήτης, ου, ὁ, spoliator, deprædator, compilator. A συλάω.

Συλήτρια, ας, ἡ, idem quod συλήτειρα, Suid.

Συλήτωρ, ορος, ὁ, v. συλητής.

Συλλαβεῖν, aor. 2. inf. act. v. συλλαμβάνω.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, syllaba; comprehensio, quod [illegible] comprehendit. A συλλαμβάνω, co quod plures literas comprehendat. Hinc

Συλλαβίζω, fut. ίσω, syllabas connecto.

Συλλαβόξ, ου, ὁ, [illegible] index [illegible]

Συλλαβοῦσαι, nom. pl. a. 2. part. act. verbi συλλαμβάνω

Συλλαγχάνω, simul fortior; συλλαχὼν, una fortitus, a. 2. part. Ex σὺν, & λαγχάνω.

Συλλαλέω, colloquor, ago cum aliquo. Καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ, Marc. 9, 4. μετ' αὐτῆς, Matt. 17, 3. πρὸς ἀλλήλους, Luc. 4, 36.

Συλλαμβάνω, fut. λήψομαι, complector; (2) prehendo, manum alicui injicio; (3) [illegible], a. conficio [illegible]; (4) concipio, [illegible] (5) adjuvo, opitulor, συνεπιλαμβάνομαι, Ph. [illegible] [illegible] Gl. Vet. [illegible] Ἀristoph. [illegible] [illegible], ib. 210. [illegible] [illegible] Eur. Med. 940. Φίλοι ξένοι, [illegible] [illegible], id. Or. 1, 9. [illegible] [illegible] Eur. Ion. 1132.

Συλλάμπω, [illegible], simul luceo. Hinc

Συλλαμψις, εως, ἡ, colluctatio, R.

Συλλανθάνω, una lateo, delitesco. R.

Συλλαπεύω, [illegible], simul depono. [illegible] 1217.

Συλλεγα, simul [illegible]

Συλλέγω, f. ξω, colligo, συναθροίζω, colligo, [illegible] Ὁ Κῦρος συλλέξας τοὺς στρατιώτας πάντας, Xen. Cyr. 2. 17. [illegible] Ph. 807. Καὶ τοὺς [illegible], Arist. A h 178. [illegible] Herod. [illegible] Diod. Ὁ ἐμὲ μὲν ἐγὼ συνελέξατο ἐπ' [illegible], Arist. Ach. 452. Οὐχ [illegible] id. ib. [illegible]

Συλλειβω, f. ψω, confundo, simul [illegible], συλλείβομαι, stillo, fluo, in unum confluo, colliquefacio, liquor, Plut. in Æmil. 14.

Συλλεαίνω, contero, una tero & lino.

Συλλειτουργέω, ῶ, focius sum in obeundo munere publico. A

Συλλειτουργὸς, ὁ, ὁ, focius seu collega in obeundo aliquo munere publico.

Συλλεκτὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ἡ, consors tori, conjux.

Συλλέξατε, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi συλλέγω.

Σύλλεξις, εως, ἡ, collectio, coactio. A συλλέγω.

Συλλεσχηνεύω, fut. εύσω, sermocinor seu colloquor cum aliquo.

Συλλήβδην, Adv. q. d. comprehensim, in summa; summatim, Ph. Ὡς ἐγὼ συλλήβδην ἁπαντά τοι φράσω; Arist. Plut. 645. A συλλαμβάνω.

Συλλήπτειρα, ας, ἡ, adjutrix, R. Ab eod.

Συλληπτικὸς, ἡ, ὁν, qui comprehendere seu comprehendi potest; (2) collectivus; (3) qui concipere potest. Ab eod.

Συλληπτικῶς, per comprehensionem, subintelligendo. Vox Gramm.

Συλλήπτρια, ας, ἡ, adjutrix. A

Συλλήπτωρ, ορος, ὁ, adjutor. A συλλαμβάνω.

Συλληνὸς, ὁ, ἡ, [illegible] una nugor, una celebro.

Συλλῃστεύω, latrocinor.

[illegible], a. 1. part. pass. v. συλλαμβάνω.

[illegible]

[illegible]

Σύλληψις, εως, ἡ, comprehensio, complexio, prehensio; (2) [illegible] conceptus, conceptio, [illegible], (4) [illegible] A συλλαμβάνω.

Συλλιμνάζω, [illegible] [illegible] [illegible], terram in [illegible] confluere in [illegible] [illegible] Pass. [illegible]

Συλλογὴ, ῆς, ἡ, collectio, coactio, Gl. V. [illegible] A συλλέγω.

Συλλογεὺς, έως, ὁ, collector. Ab eod.

Συλλογίζομαι, fut. ίσομαι, de eo habeo; συλλογίζεσθαι, colligo, [illegible] argumentor, [illegible] confero, [illegible] computo. Ἀεὶ τε πρὸς ἑαυτὸν συλλογιζόμενος τὸ μέγεθος τοῦ πολέμου, Plut. Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, Luc. 20, 5.

Συλλογιμαῖος, α, ον, collectitius, miscellaneus, confusaneus & undique conflatus. A συλλογὴ.

Συλλογισμὸς, ὁ, ὁ, computatio, [illegible] argumentatio, ratiocinatio, Gl. Vet. Syllogismus. A συλλογίζομαι.

Συλλογιστὴς, ratiocinator, Gl. V.

Συλλογιστικὸς, ἡ, ὁν, syllogisticus, ratiocinativus. Ab eod.

Συλλογιστὶ, Adv. more syllogistico.

Συλλογὸς, ὁ, ὁ, conventus, cœtus, concilium, collegium, concio, Gl. Vet. collectio, coacervatio. A συλλέγω.

Συλλοιδορέω, [illegible]

Συλλούω, f. σω, simul lavo, συλλούομαι, una lavor.

Συλλοχίτης, ου, ὁ, contubernalis; (2) [illegible] [illegible] A λόχος.

Συλλυπέω, ῶ, [illegible] [illegible]

[illegible]

Συλλύω, [illegible]

Συλλυπέομαι, [illegible] Συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, Marc. 3, 5.

Συλλυσσάω, ῶ, [illegible]

Σύλλυσις, [illegible] [illegible] Seph. [illegible]

Σύλον, ου, τό, spolium, præda, (2) pignus. A σύλη.

Σύλωμεν, acc. sing. præf. part. med. contr. pro συλώμενον, a συλάω.

Συλωρία, ας, ἡ, vestium compilatio [illegible] Ex σύλη & λῶπος, [illegible]

Συμβακχεύω, una bacchor. Συμβακχεύειν τοῖς [illegible], Ælian. V. H. 3, 19.

Συμβάλλω, [illegible]

Συμβαίνω, fut. βήσομαι, congredior, accedo; (2) congredior, [illegible] in conflictum; (3) transfigo, paciscor, fœdus ineo, [illegible] continuo, συμβαίνει, evenit, contingit, Ph. συμβαίνειν, obtingisse, Gloss. Vet. accidere, [illegible] infin. συμβεβηκὸς, accidens, perf. part. συμβῇ, contigit, accidit, Ph. a. 2. συμβῇ, eveniat, contingat, Gl. Vet. a. 2. conjunct.

Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαινεν Αἰσχύλος, Arist. Ran. 905. [illegible] [illegible], id. ib. 176. Οὐ [illegible] Eur. Ph. [illegible], Arist. [illegible]

Συμβακχεύω, f. εύσω, una bacchor, una cum [illegible]

Συμβαλεῖν, [illegible] &

Συμβάλλω, [illegible]

Συμβάλλειν, [illegible] a. 2. inf. act. v. συμβάλλω.

Συμβάλλομαι, [illegible] nom. plur. præf. [illegible] συμβαλλόμενοι.

Συμβαλοῦσιν, 2. [illegible] præf. [illegible] act.

Συμβάλλω, confero, congero; (2) comparo; (3) colligo, conjecto; (4) confligo; (5) [illegible] (6) paciscor; (7) pecuniam mutuam do, [illegible] [illegible] [illegible] Unde [illegible] Συμβαλεῖν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας [illegible], Arist. Cere. 446. [illegible] Pl. t. [illegible] Eur. Iph. [illegible] 613. [illegible] [illegible], id. [illegible] πρός τινα, id. [illegible]

Σύμβαμα, ατος, τό, eventus, casus fortuitus, (2) [illegible] ex nomine & verbo perfectam sententiam reddens. A συμβαίνω.

Συμβᾶμεν, [illegible] pro συμβῆναι, a συμβαίνω.

Συμβάντος, [illegible]

Συμβάς, [illegible]

Συμβασιλεύω, [illegible]

[illegible]

Συμβάσιος, [illegible] A

Συμβασιλεύω, f. εύσω, una regno, simul [illegible]

Σύμβασις, εως, ἡ, [illegible] [illegible] pactio, fœdus, [illegible] A συμβαίνω.

Συμβαστάζω, [illegible] [illegible]

Συμβατήριος, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Συμβατὸς, [illegible] pro [illegible] a συμβαίνω.

Συμβάτης, [illegible] [illegible] act.

Συμβατικὸς, [illegible] A συμβαίνω.

Συμβέβηκα, 3. [illegible] 2. conjunct. act. verbi συμβαίνω.

Συμβιβάζω, f. άσω, concilio, ad amicitiam facere, [illegible] compono, [illegible] (2) doceo, [illegible] fut. [illegible] pro συμβιβάσω, [illegible] Συμβιβάζοντες [illegible] Act. 9, 22. [illegible] 1 Cor. 2. 16. Συμβιβάζει [illegible] Herod. Συμβιβασθέντες [illegible] Col. 2, 2.

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass.

Συμβιβασμὸς, ὁ, ὁ, instructio, persuasio, concinnatio, comparatio. A συμβιβάζω. Unde

Συμβιβαστικὸς, ἡ, ὁν, transitivus. Ph.

Συμβιβαστὴς, ὁ, ὁ, conciliator, Ph.

Συμβιβαστικὸς, ἡ, ὁν, [illegible]

Συμβιωτὴς, ὁ, [illegible] [illegible], qui cum aliquo vivit, [illegible]

Συμβιόω, convivo, una vivo. Τοῖς ἀδελφοῖς συνέβιωσε, Ælian. V. H. 9, 1. Τοῦ

καὶ λαμπρῇ καὶ βασιλικῇ συμβιώσῃ, Hesiod. Hinc

Συμβίωσις, ιος, ἡ, convictus, conjugium, Ph. contubernium.

Συμβιωτὴς, ᾶ, ὁ, convictor, contubernalis.

Συμβλαστάνω, una germino, cresco.

Συμβλαςὴς, ᾶ, ὁ, congerminans; (2) germinationem adjuvans. Ex βλαςάνω.

Συμβλάδω & ξυμβλάζω, id in quod [illegible] λάδω.

Σύμβλημα, ατος, τὸ, commissura, commissio. A συμβάλλω. Unde

Συμβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, collisus.

Σύμβλησις, ιος, ἡ, commissio, compago; (2) comparatio, (3) conjectura.

Συμβλητέον, conferendum, Ph.

Συμβλητὸς, ἡ, ὸν, conferendus, (2) qui comparari potest, comparabilis. Ab eod.

Συμβόαω, ῶ, f. ήσω, simul clamo. Οἱ δ' ἀμφὶ τὸν Γαβρύαν συνεβόησαν [illegible], Xen. Cyr. 7, 23.

Συμβοήθεια, ας, ἡ, ad auxilium ferendum concursus.

Συμβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum convenio. Συμβοηθεῖν πρὸς τινι, Thuc.

Συμβοηθὸς, ᾶ ὁ, qui ad suppetias ferendas una cum aliis convenit, auxiliaris.

Συμβολαιογράφος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, tabularius, qui contractus scribit. Ex συμβόλαιον, & γράφω.

Συμβόλαιον, ᾶ, τὸ, pactum, conventum, contractus; (2) syngrapha, unde, Gl. Vet. instrumentum, [illegible] (3) aes alienum, (4) pecunia credita; (5) negotium quod [illegible] pecuniarium; (6) necessitudo, contractio, ap. Luc. A σύμβολον

Συμβολεὺς, ιος, ὁ, piscatorum instrumentum, circa quod retia texunt. A συμβάλλω.

Συμβολέω, obvius fio, occurro. A συμβάλλω. Hinc

Συμβόλησις, ἡ, commissura, v. c. per suturam

Συμβολὴ, ῆς, ἡ, commissio, commissura, junctura, Gl. V. congressio, concursus, praelium, Ph. conjectura; item collatio. A συμβάλλω.

Συμβολικὸς, ἡ, ὸν, conjecturalis, aenigmaticus, symbolicus, significativus. A σύμβολον.

Συμβολικῶς, Adv. conjecturaliter; aenigmatice, [illegible].

Συμβολοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, symbolas do in convivium, (2) commessationes frequento. Ex σύμβολον, & κόπτω, [illegible]

Σύμβολον, ᾶ, τὸ, symbolum, indicium, tessera, [illegible], Ph. collatio, Gl. V. [illegible] [illegible]. Ἰδὼν τις ἐπὶ [illegible] ἔτι σύμβολον [illegible]. Appian. Bell. Civ. 2. A συμβάλλω.

Συμβολος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, obvius. Ab eod.

Συμβόσκω, [illegible]. Ex σύν, & βόσκω.

Συμβούλευμα, ατος, τὸ, consilium, quod datur. Ex συμβουλεύω. Unde

Συμβουλευτὴς, ᾶ, ὁ, consiliarius, [illegible] Hinc

Συμβουλευτικὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) [illegible]

Συμβουλεύω, fut. εύσω, consulo, consilio, auctor sum, suadeo, censeo, Ph. Ἐγὼ ἰδίᾳ μὴ ταῦτα συμβουλεύω, Plat. Ap. Socr. 13. Εἰ βούλει, συμβουλεύσω τι εἰπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν. Xen Cyr. 2, 3. Τὸ συμβουλεύειν τισὶ [illegible], Theocr. 37. Συνεβουλεύσαντο ἵνα [illegible], Ioann. 11, 53.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, consilium, consultatio, suasio.

Συμβουλία, ἡ, consilium, consultatio, Gl. Vet.

Συμβούλιον, ᾶ, τὸ, concilium, Ph. Ex σύν, & βουλή.

Σύμβουλος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, qui consilium dat, consiliarius, consultor, [illegible]. Ex eod.

Συμβραβεύω, f. εύσω, arbitror.

Συμβράζω, simul ejicio.

Συμβρέμω, murmuro.

Συμβύω, consuo, condenso. Οἱ δὲ πρὸς τοῖς τείχεσι ξυμβεβυσμένοι, Arist. Vesp. 1104.

Σύμβωμος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, Epith. Dei, qui in eadem ara colitur.

Συμμαθητὴς, ᾶ, ὁ, condiscipulus. Hinc

Συμμαθητιάω, ῶ, simul discere cupio; condiscipulus esse cupio.

Συμμαίνομαι, simul insanio.

Συμμαλάσσω, vel ττω, f. ξω, una mollio, una subigo.

Συμμανθάνω, simul ita una disco. Gl. Vet. [illegible]. Καὶ τοὺς [illegible], Soph. Aj. 869.

Συμμαρπτω, fut. ψω, corripio, comprehendo. [illegible], Eur. [illegible]. Ex σύν & μάρπτω.

Συμμαρτυρέω, ῶ, una testor, testimonio meo comprobo. [illegible] Rom. [illegible] Soph. [illegible] 1235. [illegible]

Συμμαρτύρομαι, ᾶ, f. [illegible], una [illegible]

Συμμαχέω, ῶ, fut. ήσω, simul pugno, auxilior, (2) [illegible], Xen. Cyr. 1, 12. [illegible] Xen. Cyr. 2, 3. A σύμμαχος.

Συμμαχία, ας, ἡ, foedus [illegible], Gl. Vet. [illegible]. A [illegible]

Συμμαχικὸς, ἡ, ὸν, [illegible]

Συμμαχικῶς, bellice, foederatim, ut [illegible]

Σύμμαχος, ᾶ, ὁ, [illegible], socius.

Συμμαχέω, [illegible], (2) [illegible] [illegible], Xen. H. [illegible]

Συμμαχος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, [illegible], (2) [illegible]. A [illegible]

Συμμεθαρμόζω, apto, convenienter [illegible].

Συμμεθίστημι, una traduco, [illegible]

[illegible]

Συμμεθύσκομαι, simul inebrior.

Συμμεθύω, idem.

Συμμειδιάω, una mecum rideo. [illegible]

Συμμεληδονέω, ῶ, fut. ήσω, [illegible]

Συμμεμετρημένως, [illegible] proportione.

Συμμένω, fut. νῶ, una maneo, (2) consisto, persevero, [illegible]. Ἀγάπη, ἵνα [illegible], M. Anton. 6, [illegible].

Συμμερίζομαι, una partem accipio; participo. Τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται, 1 Cor. 9, 13.

Συμμερίτης, ᾶ, ὁ, [illegible]. A συμμερίζω.

Συμμερισμὸς, ῆ, [illegible]

Συμμεσουράνησις, ιος, ἡ, situs eorum, quae simul coeli medium tenent. Ex σύν, & μέσος, & οὐρανός.

Συμμεταβαίνω, simul digredior vel transeo, una migro.

Συμμεταβάλλω, & συμμεταβάλλομαι, una muto.

Συμμεταδίδωμι, communico.

Συμμεταίρω, una transfero.

Συμμετακλίνω, [illegible], una accumbo, reclino, &c.

Συμμετακοσμέω, una in melius muto, f. [illegible]

Συμμεταλαμβάνω, particeps fio.

Συμμεταπίπτω, una concido, intereo una.

Συμμεταστρέφω, commuto, perverto.

Συμμεταφέρω, una transfero.

Συμμεταφέρω, simul vel una transfero.

Συμμεταχειρίζομαι, f. ίσομαι, una cum alio tracto vel administro.

Συμμετέχω, concomitor.

Συμμετεῖχον, 3 sing. imp. ind. act. cum [illegible] μετέχω.

Συμμετέχω, una particeps sum. Τῆς εὐωχίας συμμετέχειν ἠξίων, Heliod. Οἵ τε συμμετασχόντες δορὸς, Eur. Supp. 649. [illegible], id. Bacc. 63.

Συμμετεωρίζω, una attollo.

Συμμετεωροπορέω, ῶ, una in sublimi gradior, simul per sublimia eo.

Συμμετίσχω, idem quod συμμετέχω. Καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας, Soph. Ant. 543.

Συμμετοικέω, una alieno loco vivo.

Συμμετοικίζω, una in alio loco habitatum educo.

Συμμέτοχος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, consors, una particeps. A συμμετέχω.

Συμμετρέω, quantitate accommodo, f. apte aptari. Οὔτε πρὸς ἄλληλα συμμετρεῖσθαι, Plat. Συμμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων, Thuc. Hinc

Συμμέτρησις, ιος, ἡ, commensio, [illegible] cum aliquo re comparata, accommodatio [illegible] [illegible].

Συμμετρία, ας, ἡ, commensus, apta compositio membrorum, modus, proportio, Ph. [illegible] ratio, temperamentum. A

Σύμμετρος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, q. d. commensus, qui est ejusdem vel paris mensurae; (2) qui justae magnitudinis est; (3) modice temperatus; (4) accommodatus, aptus, conveniens. Ex σύν, & μέτρον.

Συμμέτρως, Adv. moderate, mediocriter, Ph. [illegible], apte, congruenter, convenienter.

Σύμμηνος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, qui est contractus temporibus

Συμμηρύομαι, contexo. Ἀφ' ἧς πάντα τὰ [illegible] συμμηρύεται, M. Anton. 8, 20.

Συμμήρυσις, ιος, ἡ, contextus, conglomeratio. Οἷα τις ἡ σύνδεσις καὶ συμμήρυσις, M. Anton. 2, 25. A praec.

Σύμμητις, ιος, ὁ, consiliarius.

Συμμητιάομαι, ῶμαι, una ineo consilium; (2) consilium do. Αὐτὰ γὰρ καλὰ συμμητιάασθε, Il. 10, 197.

Συμμηχανάομαι, simul excogito, comminiscor. Τὸ [illegible], Xen. Cyr. 1, 2.

Συμμιαίνω, simul inquino, coinquino.

Συμμίγα, [illegible] permiscue, una cum.

Συμμιγὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, permistus, promiscuus.

Σύμμιγμα, ατος, τὸ, mistio

Σύμμικτον, [illegible] quod commistione conficitur, [illegible] ex commistis rebus coalescit, [illegible]. A

Συμμίσγω, vel συμμιγνύω, f. μίξω, commisceo, [illegible], Gl. Vet. [illegible] [illegible], Arist. Ornith. 118. [illegible] [illegible]. Οὐδ' ἀνὴρ [illegible], Xen. Cyr. [illegible]. Κακῷ γὰρ [illegible], [illegible] 1032.

Συμμιξία, commixtio.

Σύμμικτος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, [illegible], permistus, [illegible], miscellaneus. A συμμίγνυμι.

Συμμίκτως, Adv. mixtim. A [illegible]

Συμμιμέομαι, simul [illegible]

Συμμίμησις, [illegible], pariter imitor.

Συμμιμητὴς, ᾶ, ὁ, [illegible] imitator

Συμμίσγω, [illegible] συμμίγνυμι, [illegible]

Σύμμιξις, ιος, ἡ, commistura, consortium

Συμμίσγω, commisceo; συμμίσγομαι, commisceor. Φεῦγε δ' ἑταίρη [illegible], [illegible] Il. [illegible]

Συμμιτέω, ῶ, f. ήσω, [illegible]

Συμμισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, una [illegible] [illegible], una indignatione [illegible] improbitatem.

Συμμιχθῇς, 2. sing. a. 1. [illegible] pass. verbi συμμίγνυμι.

Συμμνημονεύω, simul memini, recordor. Συμμνημονεύειν, ὅτι μόνον ζῇ ἕκαστος τὸ παρὸν τοῦτο, τὸ ἀκαριαῖον, M. Anton. 3, 8.

Συμμοιράομαι, ῶμαι, participo, simul partem capio, R. Συμμεμοίραμαι, M. Anton. 2, 2.

Σύμμολπος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, concentor. Ex σύν, & μολπή.

Συμμολύνω, coinquino, Gl. V.

Συμμοναρχέω, ῶ, simul impero seu dominor, tyrannidis socius sum.

Συμμονὴ, ἡ, contubernium.

Συμμονάμενη,

Συμμονῶμαι, solus sum cum aliquo.

Συμμορία, ας, ἡ, contubernium, collegium, factio, Gl. V. societas, ordo; decuria. Ex *σὺν*, & *μόριον*. Hinc

Συμμορίτης, ου, ὁ, qui est ejusdem decuriæ.

Συμμοριάρχης, ου, ὁ, qui præest symmeriæ. Ex *Συμμορία*, & *ἀρχω*.

Συμμορφὴ, ἡ, conformatio vel similitudo. A

Σύμμορφος, ου, ὁ κὶ ἡ, conformis. Ex *σὺν*, & *μορφή*. Hinc

Συμμορφίζω, conformo.

Συμμορφόω, conformem facio; *συμμορφοῦμαι*, conformis fio. *Συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ* [illegible]

Συμμοχθέω, ῶ, simul laboro, simul adspiror [illegible]. Fi *Συμμοχθεῖτ'* [illegible], Eur. Iph. in Tau. 692.

Σύμμυστος, ου, ὁ κὶ ἡ, cui sermo in ore comprimitur, i. e. reticens, tacens. A

Σύμμυσις, εως, ἡ, compressio, compressus. A *συμμύω*.

Συμμύστης, ου, ὁ, iisdem sacris initiatus, socius in sacrorum initiatione, Gl. Vet. con[illegible]

Συμμύω, fut. *ύσω*, claudor, clausus sum, comprimor, connivens sum, (2) connivo.

Συμπάθεια, ας, ἡ, consensus in affectibus; (2) convenientia naturæ; (3) commiseratio, misericordia. A *συμπαθέω*.

Συμπαθέω, simul afficior, afficior aliis miseriis; (2) afficior eodem affectu, placeo. *Συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν*, Heb. 4, 15. *Τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε*, ib. 10, 34.

Συμπαθὴς, έος, ὁ κὶ ἡ, qui sunt iisdem affectus, qui simul cum alio afficitur & miseretur ejus modo. Gl. Vet. [illegible]. Ex *σὺν*, & *πάθος*, affectus.

[illegible]

Συμπαιδοτριβέω, simul cum [illegible] puero [illegible]

Συμπαίζω, colludo, [illegible] Συμπαίσδειν [illegible], V. H. 12, 41 [illegible] Plut.

Συμπαίζω, fut. *ξω*, colludo, simul cum alio ludo. Μετ' ἐμοῦ ξυμπαῖζε [illegible], Arist. Pax, 818. [illegible] Av. [illegible] *συμπαίσδειν με κοραι τὰν νυκτα χόλατι*, Theocr. 11, 77.

Συμπαῖς, παιδὸς, [illegible], [illegible]. A *συμπαίζω*.

Συμπαίσας, part. præf. [illegible] pro *συμπαίξας*, a *συμπαίζω*. Unde

Συμπαίκτης, ου, ὁ, collusor. Hinc

Συμπαίκτρια, ας, ἡ, idem quod *συμπαίκτειρα*

Συμπαίστωρ, ορος, ὁ, collusor. Ab eod.

Συμπαίω, f. *σω*, simul ferio, impingo, illido. Μετὰ τὸ *Συμπαίειν*. *Βρεχμὸς ἔχει*, Soph. [illegible] 720.

Συμπαιωνίζω, idem quod *συμπαιωνίζω*. [illegible] *συμπαιωνιζόντων*, Polyb.

Συμπαλαίω, f. *αίσω*, colluctor.

Σύμπαν, ντος, τὸ, universum, universitas, summa, Ph. A *σύμπας*.

Συμπανηγυρίζω, f. *ίσω*, una festum seu ludos celebro.

Συμπανουργέω, ῶ, fut. *ήσω*, collude, contendo, cum alio aliquid malitiose facio.

Συμπαραβάλλω, comparo cum alio.

Συμπαραβύω, fut. *ύσω*, simul inculco & infercio. Μετὰ ταῦτα ξυμπαραβυσθεὶς, Lucian. Pisc. 5.

Συμπαραγγέλλω, competitor sum, una candidatus sum.

Συμπαραγίνομαι, una accedo, una adsum. Οὐδείς μοι *Συμπαρεγένετο*, 2. Tim. 4, 16.

Συμπαράγω, pariter, eodem tempore traduco.

Συμπαραδηλόω, una indico, s. doceo.

Συμπαραθέω, cursitando adsector, simul accurro, concurro. Συμπαρέθει δ κατόπιν κὶ ὁ Θεαγένης, Heliod. Συμπαραθεῖν ἄτω κὶ κλάω, Dem. Phil. 1. *Συμπαραθεῖ τοῖς ῥήμασι χάρις*, Aristænet. 1, 16.

Συμπαραινέω, ῶ, simul exhortor, una cum aliis hortor. Τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει ξυμπαραινεῖν, Arist. Ran. 705.

Συμπαρακαθίζω, f. *ίσω*, una cum aliis juxta me colloco. *Συμπαρακαθισάμενος* Δήμωνα τὸν ἀδελφὸν, Dem.

Συμπαρακαλέω, ῶ, una advoco vel adhortor; *συμπαρακαλοῦμαι*, communiter exhortor [illegible] vel consolationem percipio. Συμπαρακαλεῖ δὲ κὶ εἰς ταύτην τὴν δίαιταν τῆς [illegible] [illegible], Xen. Cyr. 8, 12. Συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, Rom. 1, 12.

Συμπαρακληθῆναι, a. 1. inf. pass.

Συμπαρακατακλίνω, una in lecto (triclinari) colloco, (2) una [illegible] vel cubo.

Συμπαρακεῖμαι, una [illegible] jaceo.

Συμπαρακολουθέω, adsector, comitor. *Συμπαρακολουθεῖ τῷ* [illegible], Plato.

Συμπαρακομίζω, [illegible] co, [illegible]

Συμπαρακύπτω, f. *ψω*, simul in [illegible] caput adspicio [illegible]

Συμπαραλαμβάνω, una recipio, una [illegible] *συμπαραλαμβάνειν*, adhibitus, Ph. [illegible] part. pass. *Συμπαραληφθεὶς* [illegible] [illegible] V. H. 8, 7.

Συμπαραληφθέντες [illegible], A. [illegible] 12, 25.

Συμπαραμένω, f. *ενῶ*, [illegible]

Συμπαραμένω, fut. *ενῶ*, simul [illegible], [illegible] permaneo. *Συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν*, Phil. 1, 25.

Συμπαραμίγνυμι, commisceo. *Συμπαραμιγνύντες* [illegible], Act. Plut. [illegible]

Συμπαραμίσγω, item

Συμπαρασκευάζω, coadorno, coadjuvo, [illegible]

[illegible]

Συμπαρατάσσομαι, fut. [illegible], simul acie [illegible]

Συμπαρατείνω, una celebro, [illegible]

Συμπαρατίθημι, f. *θήσω*, [illegible]

Συμπαρατρέχω, [illegible]

Συμπαρατυγχάνω, f. [illegible], simul [illegible], simul praesto sum.

Συμπαρέπομαι, una sequor. [illegible] *συμπαρέπεσθαι* [illegible], Dem.

Συμπαρασχεθίζω, [illegible] [illegible] [illegible], Xen. Cyr. [illegible]

Συμπαράστασις [illegible]

Συμπαραστάτης, [illegible] (2) [illegible] A

Συμπαραστατέω, [illegible], Act. [illegible] Cor. [illegible]

Συμπαρατάξις, εως, [illegible]

Συμπαρατάσσω, [illegible]

Συμπαρατείνω, f. [illegible], una [illegible] *Συμπαρατεινόμενος*, Dem.

Συμπαρατίθημι, [illegible]

Συμπαρατρέχω, [illegible] simul [illegible], [illegible]

Συμπαρατυγχάνω, [illegible]

Συμπαρειμι, [illegible] [illegible] adsum, [illegible]

Συμπαρέπομαι, [illegible]

Συμπαρέρχομαι, [illegible]

Συμπαρίστημι, [illegible] *Συμπαρίστη* [illegible], [illegible] [illegible]

Συμπαριππεύω, [illegible]

Συμπαρθενεύομαι, [illegible]

Συμπαροξύνω, una [illegible]

Σύμπασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. A

Συμπαρεκτείνω, simul extendo; (2) comparo, contendo. *Συμπαρεκτεινόμενος* [illegible], λεγομένοις, M. Anton. 7, 42.

Συμπαριέντες, nom. plur. part. præs. Poët. pro *συμπαριέντες*, a *συμπαρίημι*.

Συμπαρίπαμαι, concomitor. Ἄλλας τιμὰς αἳ πρέπουσαι ἑκάστοις συμπαρείπετο, Xen. Cyr. 2, 7. Καὶ σὺ, ὦ Χρυσάντα, ἐν ἴσῳ πάντα τὸ ἱππικὸν ἔχων συμπαρίπω, ib. 7, 2.

Συμπαρίστας, 3. sing. aor. 1. ind. act. Dor. pro *συμπαρίστασι*, a *συμπαρίστημι*.

Συμπαρίσχω, præbeo. Καίπερ τῇ ἐρημίᾳ τὴν ἀσφάλειαν συμπαρέχουσαι, Xen.

Συμπάρθενος, ου, ὁ, virgo æqualis, sodalis.

Συμπαριπτάω, simul prætervolo.

Συμπαρίσταμαι, simul adsto, adjuvo.

Συμπάροικος, ου, ὁ κὶ ἡ, contubernalis. Ex *σὺν*, & *οἶκος*.

Συμπαρολισθαίνω, simul delabor, prolabor.

Συμπαρορμάω, ῶ, comitor, adsector, adsequor. Ἐπὶ ταῦτα πρὸς δεῖ μᾶλλον συμπαρορμᾶν, Xen. Cyr. 1, 24. *Συμπαρορμάσει τοῖς ὄρνισι*, Hesiod. Τοῦτο γὰρ δεῖ συμπαρορμᾶν, Xen. Cyr. 7, 30. [illegible], ib. 8, 97.

Συμπαροξύνω, una irrito, irrito.

[illegible] [illegible] ito in aliquem.

[illegible] A

Σύμπας, ασα, αν, universus, totus, cunctus, simul omnis.

Σύμπασμα, ατος, τὸ, id, quo quid conspergitur [illegible]

Συμπάσσω, f. *άσω*, conspergo.

Συμπάσχω, simul patior, una afficior, moveor, Gl. Vet. compatior; *συμπάσχω σοι*, doleo vicem tuam & vicem meam, Ph. Εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα κὶ συνδοξασθῶμεν, Rom. 8, 17. Συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, 1 Cor. 12, 26.

Συμπαταγέω, ῶ, simul strepo, fragorem, [illegible] simul edo.

Συμπατέω, f. *ήσω*, simul pulso, simul percutio [illegible], collido. Συμ[illegible] [illegible], Eurip. [illegible]

Συμπατέω, f. *ήσω*, conculco. Τὴν στρά[illegible], Luc. Gall.

Συμπατριώτης, ου, ὁ, qui ejusdem est patriæ, [illegible]

Συμπαύω, [illegible] quiesco.

Συμπαχύνω, [illegible] *συμπεπαχυμένος*, coagulatus, condensatus, [illegible] part.

Συμπείθω, f. *πείσω*, una persuadeo; (2) persuadeo, suadeo [illegible], *συμπείθομαι*, [illegible], consentio, [illegible], *συμπεισθεὶς*, [illegible] Gl. V. [illegible] [illegible] [illegible] πάντα, M. A [illegible]

Συμπελάζω, [illegible] [illegible] cum aliquo [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] in Tau [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]. A *συμπελάζω*.

[illegible] pariter, [illegible]

Συμπεπαρμένος, ης, ον, consequens [illegible] A

Συμπέσσω, f. *ψω*, concoquo.

Συμπεραίνω, una perficio, [illegible] (2) syllogistice concludo, (3) colligo; (4) ad summum perduco. *Συμπεραίνει* [illegible], M. Anton. [illegible]

Συμπέρασμα, ατος, τὸ, conclusio, complexio, id, quod ex positis vel concessis concluditur & syllogistice efficitur. Hinc

Συμπερασματικὸς, ἡ, ὸν, concludendi vim habens.

Συμπερασματικῶς, adv. concludendi causa, concludendo.

Συμπερασικῶς, idem.

Συμπεριάγω, fut. άξω, mecum duco, mecum quoque circum duco, (2) simul circumago.

Συμπεριλαμβάνω, [illegible]

Συμπεριφέρω, [illegible]

Συμπεριτίθημι, una circumpono, simul circumdo.

Συμπεριτρέχω, una circumcurro.

Συμπηγνύω, [illegible]

Συμπίνω, simul video.

Συμπίπτω, [illegible] **συμπέπτωκα**, ruit, Ph. contigit, a. 2. **συμπεπτωκώς**, lapsus, collapsus, Gl. Vet.

Συμπλέκω, una texo, [illegible]

Συμπλήρωσις, [illegible] complementum.

Συμπλοκή, [illegible] amplexus, complexus in coitu; (3) [illegible] in prælio, figura [illegible]

Συμπνέω, f. εύσω, conspiro, conflo, Gl. Vet. (2) uno sensu molior, consentio. **Συμπνεῖν τοῖς ἀτυχοῦσι** [illegible], M. Anton. 8, 45.

Συμπνιγηρός, ός, æstuosus, præ æstu suffocans. A

Συμπνίγω, fut. ξω, suffoco una, & strangulo, comprimo in strangulatione; (2) coarcto & coarctando quasi suffoco. **Οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν**, Luc. 8, 42. **συνέπνιξαν**, Marc. 4, 7. **συμπνίγονται**, Luc. 8, 14.

Σύμπνοια, ας, ἡ, conspiratio, consensus. A

Συμποδίζω, [illegible]

Συμποσίαρχος, ου, ὁ, idem.

Συμποσιαρχία, ας, ἡ, præfectura convivii, officium magistri compotationis.

Συμπόσιον, ου, τό, compotatio, convivium; (2) convivii locus; (3) convivæ; (4) libellus seu liber de convivio. A **συμπίνω**.

Συμποτικός, ή, όν, convivalis. A **συμπόσιον**.

Συμποσιαρχέω, fungor præfectus convivii, una [illegible]

Συμποσίαρχος, ὁ, magister convivii; *infr.* [illegible] in symbolis. Ex **συμπόσιον**, & **ἄρχω**. Hinc

Συμπότης, ου, ὁ, [illegible] compotor. A **συμπίνω**. Hinc

Συμποτιάζω, f. άσω, una convivor.

Συμπότης, ου, ὁ, compotator, conviva. Ab eodem. Hinc

Συμποτικός, ή, όν, q. d. compotorius, ad compotationem vel compotores pertinens, convivalis; (2) compotationi seu convivio conveniens; (3) compotor, conviva suavis & jucundus.

Συμπότις, ιδος, ἡ, compotatrix.

Συμποτρια, ας, ἡ, idem & ab eod.

Συμπραγματεύομαι, f. εύσομαι, una cum alio seu aliis negotium procuro, una operam navo; (2) simul negotior. Συμπραγματευθ ... τὰ ... νόμους, Plut.

Συμπρ... [illegible]

Συμπράσσω, vel σσω, f. άξω, socius sum & adjutor in re aliqua, una facio; (2) adjuvo. Τὰ δ' ἄλλα κ) ξυμπράξω, Soph. Aj. 1413. Ἀλλ' ἡνπερ ἡμιν αριστον σωτηρίας, συμπράξω, Euripid. Iph. in Taur. ... Συμπράκτας πράκτορι συμπράξαι κακῶς, id. Hec. 27. Μᾶλλον ἢ συμπράξειν ἄν τι αλλήλοις ἀγαθόν, Xen. Cyr. 8, 21.

Συμπρ..., ου, ὁ, qui cum alio aliquid vendit.

Συμπρεπής, ές, decens. A πρέπω.

Συμπρεσβεύω, ῶ, f. legationis collega. A

Συμπρεσβεύω, f. εύσω, collega & socius sum legationis.

Συμπρεσβεις, εων, ὁ, pl. συμπρεσβεῖς, idem quod συμπρέσβεις.

Συμπρεσβύτερος, ου, ὁ, qui & ipse presbyter ... collegio est.

[illegible]

Συμπροάγω, fut. άξω, mecum adduco.

Συμπρο..., una ... [illegible]

Συμπροπέμπω, ... [illegible]

[illegible]

Συμπροσάγομαι ... [illegible]

Συμπροσ... [illegible]

Συμπροσφέρω ... [illegible]

[illegible]

Συμπροσπαρακαλέω ... [illegible]

Συμπροσφέρομαι, ... [illegible] Ren. 4 ...

Συμπρωτεύω ... [illegible]

Συμπρωταγωνιστής ... [illegible]

Συμπροσδοκάω ... [illegible]

Συμπροθυμέομαι ... [illegible]

Συμπροσκαλέω ... [illegible]

Συμπροσέρχομαι, accedo, vel colloquendi, vel ... causa.

Συμπροσγίνομαι, simul accedo. ... [illegible]

Συμπροσπλέκω, f. ξω, simul adnecto.

Συμπροσ... [illegible], procedo.

Συμπροτρέπω, hortor, impello ad quid.

Συμπροφητεύω, una, pariter vaticinor.

Συμπροχέω, profundo, praeterea profundo, dicitur & de libationes.

Συμπροπορεύομαι, una procedo.

Συμπτικός, ή, όν, complicandi & contrahendi vim habens, adstrictivus, connectivus.

Σύμπτυξις, εως, ἡ, clausura, conclusio; complicatio. A

Συμπτύσσω, f. ξω, claudendo complico; (2) complico. Κάθηκα συμπτύξασ' ἀλαμπὲς ἡλίου κοίλῳ ζυγάστρῳ, Soph. Trach. 704.

Σύμπτυστος, ον, conspuendus, i. e. contemnendus, qu. a συμπτύω.

Σύμπτωμα, ατος, τό, casus; (2) affectus praeter naturam morbum sequens. A συμπίπτω. Hinc

Συμπτωματικός, ή, όν, qui est ex accessione morbi; (2) fortuitus, qui casu accidit.

Συμπτωματικῶς, Adv. per accidens, casu, fortuito.

Σύμπτωσις, εως, ἡ, casus, accidens; (2) collapsio, ... [illegible] ... vel q. d. coincidentia. A συμπίπτω.

Συμπυκάζω, fut. άσω, contego, cooperio, ... [illegible], Diod.

Συμπυκνόω ... [illegible]

Συμπυκνωσις, compressio, denso.

Συμπυρπολέομαι ... [illegible]

Συμπωπάσσω ... [illegible] Eur. Hel. 355.

Συμπυρόω, ῶ, f. ώσω, simul incendo, simul comburo, ... torreo. ... [illegible] Eur. Rhes. 961.

Συμπυρ... [illegible]

Συμφάγω ... [illegible] A ... 10, 41.

Συμφανής ... [illegible]

Συμφανίζουσι, fut. άσουσι, simul ... [illegible]

Συμφαντασία ... [illegible]

[illegible]

Συμφέρω, simul porto, simul fero; (2) ... porto, confero, ... [illegible]

[illegible]

Συμφερτός ... [illegible]

Σύμφερτος ... [illegible]

Συμφθέγγομαι, concino, de musicis.

Συμφθογγος, ον, consonus. A ...

Συμφθείρω, simul perdo; (2) everto, labefacto.

Συμφθίνω, una diminuor, simul decresco. Συμφθίνουσι γ' ... αι ῥίζαι ... Theophr.

Συμφιλέω, simul amore prosequor. Οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν, Soph. Antig. 529.

Συμφιλία, ας, ἡ, consensus mutuus, concordia, R.

Συμφιλοκαλέω, ῶ, f. ήσω, simul honestis studiosus sum, socius sum in rebus honestis; (2) aliquem in dignitate retinenda vel augenda adjuvo.

Συμφιλολογέω, ῶ, una studiis literarum vaco, una de rebus ad eruditionis quamcunque partem pertinentibus, dissero.

Συμφιλόνεικος, simul rixor.

Συμφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, una operam do philosophiae, una philosophor, una de rebus eruditis disputo. Βοηθός τε, ὡ συνεφιλοσοφήσαμεν ἡμεῖς τῷ Ἀριστοτέλει, Strabo lib. 16.

Συμφιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, simul magno studio contendo.

Συμφλεγμαίνω, simul aestuo vel intumesco. Συμφλεγμαίνουσι φλέβες. Aret.

Συμφλέγω, f. ξω, comburo; (2) uro, incendo, inflammo, R. Ἀλάστοις γυῖα συμφλέξας φοτὶς, Lyc. 1157. Σύμφλεγε δώματα Πενθέος, Eur. Bac. 596. Ἀμφὶ πρύμναις συμφλεχθήσεται, Lyc. 287.

Συμφλογίζω, f. ίσω, simul comburo, concremo.

Συμφλυαρέω, pariter nugor.

Συμφοβέω, una terreo.

Συμφοιτάω, ῶ, ήσω, ventito, Ph. commeo; (2) sum condiscipulus. Hinc

Συμφοίτησις, εως, ἡ, condiscipulatus, Gl. Vet. (2) congressus, conventus.

Συμφοιτητής, οῦ, ὁ, condiscipulus; (2) condisc... particeps.

Συμφονεύω, simul cum alio interficio. Συμφονεύων παῖδ' θέλω σοι, ἐπεισελθὼν δόμους, Eur. Ion. 858.

Συμφορά, ᾶς, ἡ, collatio; (2) quod accidit, casus, eventus, & quidem in utramque partem; sed saepe. (3) infelix eventus, fortuna adversa, calamitas, clades, infortunium, unde (4) ... de singulis formis malorum, de tristitia, ... A συμφέρω. Hinc

Συμφοράζω, calamitatem alicujus deploro, R.

Συμφοράω, ῶ, f. ήσω, idem.

Συμφορέω, ῶ, f. ήσω, confero, congero, comporto, ... [illegible] ... Dem. ... Luc.

Συμφόρημα, ... calamitas.

Συμφόρημα, ατος, τό, quod congestum est, ... A συμφορέω. Unde

Συμφόρησις, εως, ἡ, conservatio; (2) multitudo collecta. Τὴν ... χαριτίνῳ πλεῖξας ... συμφόρησις ἐργάζεται. ... Pericl. cap. 74.

Συμφορητός, ή, όν, congestus, conflatus.

Σύμφορος, ον, ὁ κ) ἡ, utilis, commodus, aptus; (2) ... comes; (3) congestus. A συμφέρω.

Συμφόρως, Adv. commode, utiliter. Πλάτων ... Arist. Plut. ... A σύμφορος.

Συμφράδμων, ονος, ὁ κ) ἡ, qui una consilia ... consultor, (2) unanimis, ... A

Συμφράζομαι, fut. άσομαι, simul consulto, ... (2) mecum reputo; συνεφράσατο, ... & Ion. ... Ἔχειν δ' ἀμήχανον ... Soph. Antig. 370. ... Il. 1, 537. μήτιν, Hes. ...

Συμφράξ... med.

Συμφράσσω, vel άττω, fut. ξω, consepio, communio.

Συμφρονέω, ῶ, f. ήσω, eadem sum mente, consentio, ... (2) una intelligentia concipio & comprehendo; (3) cogito, animadverto, intelligo, percipio. ... Polyb. ... Ant. 8, 45. ... Arist. Hinc

Συμφρόνησις, εως, ἡ, consensio, consensus.

Συμφρονίζω, idem quod ...

Συμφροντίζω, pariter curo.

Συμφροσύνη, ης, ἡ, concordia, consensus, conspiratio. A σύμφρων.

Σύμφρουρος, ὁ, qui una custodit. (2) custos, ...

Συμφρύγω, f. ξω, torreo, torrefacio, frigo.

Σύμφρων,

Σύμφυτος, ον, ὁ ἡ ἡ, qui eadem est mente, qua alius; concors, consentiens. Ex φρήν.
Συμφυγάς, άδος, ὁ ἡ ἡ, exsilii comes.
Συμφυήσαι, *una enatæ*, nom. plur. aor. 2. part. pass. f. g. verbi *συμφύω*
Συμφυής, ής, ὁ ἡ ἡ, ejusdem naturæ; (2) ingenitus, innatus; (3) adhærens, qui coalescit cum aliquo; (4) unanimis, consentiens. A *συμφύω*. Hinc
Συμφυΐα, ας, ἡ, concretio, coalitus.
Συμφυλάξ, κος, ὁ, comes cubitiæ, excubiarum.
Συμφυλέουσα, vel *ἰτέη*, f. ᾱς, ἡ, una cum dio, (2) una consecta. Ἰὼ ἰὼ σὺν συμφυλετίῃ, Xen.
Συμφυλέτης, ου, ὁ, qui est ex eadem tribu, tribuli, contribulis, gentilis, cognatus.
Σύμφυλος, ος, ὁ ἡ ή, gentilis, vernaculus, cognatus. Ex φυλή.
Συμφυρδάδην, *adv.* commixtim, confuse, promiscue. A *συμφύρω*. Unde
Συμφυρτός, ή, όν, commixtus, confusus.
Συμφύρω, commisceo, confundo; *Συγκεχυμένος*, commixtus, confusus, perf. p. pass. part. Ὁ δ' ἀΐσσων πολλῇσι Πάν συνέφυρε προσωπον ἀπάντων Ἡλυδοκικῆς, fudabat, Theocr. 22, 11. Ὡς μάλιστα συμπεφυρμένοι καπνῷ, Lyc. 793. Ἅλμα δ' ἐξ ἀκρῆς ἰσάζει κορυφῆς, συμπεφυρμένον πυρί, Eur. Med. 1262.
Συμφυσία, una flatio, vel tactus; (2) conspiro. Καὶ ταῦτ' ἐφ' ἑστίν ἐστι συμφυσία ἄμφω, Arist. Eq. 460.
Σύμφυσις, εως, ἡ, coalescentia, concretio, consociatio, cohærentia, v. c. naturalis ossium unio, qua ossa inter se uniuntur. A *συμφύω*
Συμφυσιόω, f. *ώσω*, simul planto vel sero; (2) simul auctor sum; *συμπεφυτδμένος*, implantatus, ingenitus, perfect. pass. part. Ἴσθι γὰρ δικῶν ἐμοὶ καὶ ξυμφυτεύσας τέκνον, Soph. Oed. Tyr. 355. Συμπεφυτδμένη τῇ ψυχῇ ἡδονή, Xen.
Σύμφυτον, ου, τὸ, nomen herbæ conglutinandi vim habentis; Consolida major. A *συμφύω*. *Angl.* **Comfrey.**
Συμφυτός, ή, όν, congenitus, innatus; (2) firmiter adhærens, ut *Lat* insitus, de consuetudine diuturna in utramque partem; (3) arboribus consitus, opacus; (4) qui coire potest, lociabilis; (5) simul, similitudine coniunctus; (6) consentaneus, non abhorrens. A
Συμφύω, co facere facio, coagmento, *συμφύομαι*, coalesco, coalesco, complector, complexus haereo; *συμπεφυκώς*, connatus, Ph. perf. part. act. Συμπέφυκεν αὐτοῖς, Æl. Lam. V. H. 3, 1. Συμφυόμενοι τὸν χαρακα ὑποτάμιοι ἔφραξαν τὸν, Plut.
Σύμφυτα, *Adv.* more eorum, quæ congenita sunt, cum tali coalescentia, qualis est rerum congenitarum; h. e. firme, tenaciter, constanter, v. *σύμφυτος*, 2).
Συμφωνέω, consono, concino. Gl. V. convenio, pactior, Gl. Vet. *συνεζύγησα*, pepigi, Gl. Vet. aor. 1 *συμπεφωνήμην*, pactum, conventum, Gl. V. perf. part. pass. Καὶ τάτα συμφωνεῖ τοῖς λόγοις τῶν προφητῶν, Act. 15, 15. τῶν πραγμάτων, Matt. 18, 19 δυνηται τινες, ib. 20, 13. μὴ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου, ib. ver. 2. καὶ ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν, M. Anton. 8, 18. Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειρᾶσαι τ. πνεῦμα Κυρίου; Act. 5, 9. Hinc
Συμφωνήθης, *de quo inter aliquos convenit*, a. 1 part. pass.
Συμφωνήσας, *qui cum aliquo convenit*, aor. 1. part. act.
Συμφώνησις, εως, ἡ, vocis seu soni consentio, (2) consensus, concordia.
Συμφωνία, ας, ἡ, convenientia vocum inter se, consonantia; consensus, Ph. consensio, assensus, consentio, convenientia, Ph. pactio, conventum, Gl. V. A.
Σύμφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, voce seu sono cum alio consentiens, consonus; (2) concors, consentiens, contentaneus, conveniens. Ex σὼ, & φωνή.
Συμφώνως, *Adv.* voce seu sono inter se conveniente; (2) unanimi consensu, concorditer; convenienter, Gl. Vet.
Συμφωτίζω, f. ίσω, collustro, simul illumino. Ex σὼ, & φῶς, lux.
Σύμψαλμα, το, concentus musicus instrumentorum & vocum. A ψάλλω.
Σύμψαυσις, εως, ἡ, contactus. A
Συμψαύω, fut. αύσω, contingo, tactu mutuo conjunctus sum.
Συμψάω, ῶ, f. ήσω, corrado, radendo complano, vestigia alicujus ita conturbo, ut non apparent amplius; deleo, contero. Ἐπεὶ δὲ πάλιν αὐθις ἀνεσαμβώς συμψήσω ἡ παρακάψω, Arist. Nub 971.
Συμψελλίζω, simul balbutio; (2) ad alterius captum me accommodo.
Συμψηφίζω, f. ίσω, supputo. Gl. Vet. computo; *συμψηφίζεται*, computat, Phil Συνέψηφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, Act. 19, 19.
Συμψηφιστής, οῦ, ὁ, computator. A pr.
Συμψηφος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus idem est suffragium, seu eadem sententia, consentiens. Gl. Vet. assentor.
Συμψήχω, corrado, contero.
Συμψιθυρίζω, f. ίσω, consusurro, una susurro.
Συμψοφέω, simul strepitum seu crepitum edo, simul sonitum do; (2) collisione, v. c. armotum strepitum facio.
Συμψοχία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. A
Συμψυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ejusdem animi & sententiæ est, unanimis. Ex ψυχή.
Συμψύχω, una refrigero.
ΣΥΝ, *præp.* cum. *In comp.* una, pariter, eodem tempore; *it.* cum de pluribus sermo, ut πολλοὶ συνήκουν, *multi audiverunt*, sæpe tamen redundat. *Itaque ejus simper consuleridus* Σὺν χρόνῳ, sero, Soph. Trach. 204.
Συναγαγεῖν, a. 2. *int.* act. *Att.* pro *συναγεῖν*, a *συνάγω*.
Συναγάγετε, 2. pl. aor. 2. imper. act. *Att.* pro *συνάγετε*.
Συναγαγὼν, a. 2. part. act. *Att.* pro *συναγών*.
Συναγανακτέω, simul indignor; (2) condoleo.
Συναγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio communis, condolescentia. A præc.
Συναγαπάω, amore communi prosequor.
Συναγγέλλω, simul nuncio, R.
Συνάγγελος, ου, ὁ, qui una mittitur nuncius, legationis socius.
Συναγείρω, congrego, colligo, Gl. V. agglomero. *In med.* recipio animum, colligo me. Συνήγειρε φρατίην εἰς Βαβυλῶνα, Xen. Cyr. 8, 44. Ἑλλήνας ἅπαντας, Arist. Plut 593. Χιλίων χρήματα Συναγείραδες, Ælian. V. H. 4, 14.
Συναγελάζω, fut. άσω, adgrego, congrego; *Συναγελάζομαι*, congregor, gregatim vivo. Ὅστε τὸ συναγελάζεσθαι, ὅτε τὸ τρέφεσθαι, &c. M. Anton. 6, 12. Hinc
Συναγελασμός, οῦ, ὁ, congregatio, adgregatio, Gl. Vet
Συναγελαστικὸς, ἡ, όν, congregabilis.
Συναγέλαστος, & *συναγέλαστος*, ον, pariter non genitus, non creatus. Vox Eccl.
Συναγέρθην, 3. pl aor. 1. ind. paff. *Ion.* & *Dor.* pro *Συνηγέρθησαν*, a *Συναγείρω*.
Συναγκεία, ας, ἡ, convallis, i. e. locus in quo duæ valles inter se conveniunt. Ex σὺν, & ἄγκος, vallis.
Συναγλαΐζω, orno etiam per v. c. verba.
Συναγμα, ατος, τὸ, sedimentum, lotii collectio. A *Συνάγω*.
Συναγνοέω, ignoro, Ph.
Συναγοράζω, nomo, Ph.
Συναγόρευσις, ἡ, adstipulatio, ejusdem rei, causæ defensio; (2) patrocinium, defensio in judicio. A
Συναγορεύω, adstipulor, adsentior, eandem cautam v. c. in senatu, vel populo, defendo; (2) tueor, defendo, i. e. patrocinor. Συναγορεύειν τοῖς ὑμετέροις ὀπαδοῖς, Isocr. Χρυσάντας ἦ συναγορεύειν αὐτῷ, ὡς ἄλλοις, Xen. Cyr. 4, 17.

ΣΥΝΑΓΡΙΣ, ίδος, Synagris, *pisces*.
Συναγρέμενος, congregatus; pro *Συναγειρόμενος*. A *Συναγείρω*.
Συναγρόμενος, nom. pl. præs. part. med. v. poetici *Συνάγρομαι* pro *Συναγείρομαι*.
Συναγυρμὸς, ὁ, congregatio.
Συναγυρτός, ή, όν, simul collectus, R.
Συναγχη, angina, Ph. Ex ἄγχω. Hinc
Συναγχικὸς, ἡ, όν, angina laborans.
Συνάγω, f. ξω, confero, cogo, congrego, contraho, colligo, recolligo, adgrego, redigo, corrado, concilio, aduno, Gl. V. *Συναγαγεῖν*, coadunare, conflare, Ph. a. 2. Gl. *Συνάγω*, confer, coge, Gl. V. Imperf. *Συνῆγμαι*, congesta, Ph. perf. part. pass. *Συνηγμένος*, adunatum, Ph. a. 1. part. pass. Συναγεῖν πλείονα δύναμιν, Heer. τὰ ἐκκλησιαν, Luc. Ἡνίκα δ' ἐν ἡματι τρὶς *Συνήγαγεν*, Eur. Ph. 1573. Τὰς ὀργὰς *Συνάγομεν*, contraximus, Arist. Nub. 582. Συνηγμένοι, Act. 4, 31. Συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, Matt. 13, 2. *Συναχθήσονται* οἱ ἀετοί, Matth, 24, 28.
Συνάγω, confringo; ut hinc fit *Συνάξω*, a. 1. confregi.
Συναγωγεύς, έως, ὁ, collector, coactor, congregator, Philoxen. conciliator.
Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, collectio, congregatio, cœtus, concilium, conventus, synagogi, schola, dicitur & de sinu maris arctius coeunte. Ab eod. Hinc
Συναγώγιμος, collativus, Gl. V. collectilis.
Συναγώγιον, convivium e symbolis.
Συναγωγὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, collectivus, aptus ad colligendum vel conjungendum. Ab eod.
Συναγωνιάω, ῶ, pariter anxius sum.
Συναγωνιζόμαι, fut. *ίσομαι*, una cum alio certo, certamen adjuvo, certaminis socius sum; (2) opem fero, auxilior, Ph. concerto, opitulor. Συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσδοκίαις, Rom. 15, 30. Καὶ τὸ τῶν Θεῶν συμφὲς, καὶ τὸ τ' τύχης ἡμῖν *Συναγωνίζεται*, Dem. Phil. 1. Ἐυριπίδην κάτω ξυναγωνιζόμενα, Arist. Thesm. 1070. Hinc
Συναγώνισμα, τὸ, adjumentum.
Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certaminis socius; (2) qui certanti opitulatur.
Συναδελφος, ου, ὁ, qui fratrem seu fratres habet.
Συναδικέω, injuriæ inferendæ socius sum.
Συναδικέω, ignominiæ particeps sum.
Συναδω, f. άσω, f. *Συνασω*, concino, consono; (2) consentio, adstipulor. Μᾶσαι Πιερίδες, *Συνασατε* τὸν ῥεδνὸν μοι Παῖδ', Theocr. 18, 24. *Συνᾴδετε* ὦ Χαίρε φίλοι, Arist. Av. 805.
Συναθλητής, ου, ὁ ἡ ἡ, certaminis socius & adjutor.
Συναθλία, simul certo, sum certaminis particeps aut adjutor. Αἴτιος ἐστὶ τῆ συναθλίας *Συνήθλησάν* μοι, Phil. 4, 3.
Συνάθλιος, ὁ ἡ ἡ idem quod *Συνάθλητής*.
Συναθροίζω, f. οίσω, congrego, colligo, congero, conglobo, glomero, conglomero, Ph. *Συνήθροισεν*, collegit, contraxit, Ph. *συνηθροισμένος*, congregatus, conglomeratus, concretus, Gl. Vet. perf. pass. part. pass. *Συναθροισθέντες*, adglomerati, Ph. aor. 1. part. pass. Οὓς *Συναθροίσας*, Act. 19, 25. Ὅσων ἐκάστοι *Συναθροισμένοι*, ibid. 12, 12. *Συναθροίσειν* εἰς ἓν, Arist. Lys. 587. παραπλήσιον, Longin. 36. Οὐ *Συνήθροισας* ἐμοὶ, Eur. Rhes. 612. Hinc
Συναθρόισις, εως, ἡ, congestio, conglomeratio, congregatio, adgregatio, agmen, cœtus, Ph.
Συναθρισμα, ατος, τὸ, adgregatio, Ph.
Συναθρισμὸς, οῦ, ὁ, collectio. Ab eod.
Συναθύρω, una ludo, ludo cum. Τίνιν ἀεὶ *Συναθύρων*, Mosch. 2, 30.
Συναΐδιος, ὁ ἡ ἡ, cœternus, una æternus.
Συναικλία, ἡ, convivium. Vox Dor. ab ἄκλον. *Ern.*
Συναίκτιν, 3. dual. plusq. ind. paff. *Ion.* pro *Συναίκτην*, a *Συναίσσω*.

Συάιμ(ος), ου, ὁ ἡ ὁ, consanguineus, frater vel soror. Ex σύν & αἷμα, sanguis.

Συναίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex usu.

Συναίνεσις, εως, ἡ, adsensus, consensus. A Συναινέω.

Συναινέτης, ου, ὁ, comprobator, adstipulator. A Συναινέω.

Συναινέω, ῶ, fut. ἐσω, adsentio, consentio, comprobo, approbo. Σὺ δ' οὐχὶ σαυτὴν καὶ συναινέσεις ἐμοί; Soph. El. 404. Οἱ δ' ἄλλοι πάντες ταῦτα συνῄνουν, Xen. Cyr. 4, 13. Βέλομαι ἢ, ἔφη, ζῶ τῇ σατρὸς γνώμῃ καὶ τῇ σ μητρὸς ταῦτά σοι συναινέσω, ib. 8, 36.

Συν(ος), ου, simul capio, golligo.

Συνάρπασμα, το, contractio. Vox Gramm.

Συναίρεσις, ἡ, idem; (2) complexio. A

Συναίρω, simul affligo, everto, conficio; (2) simul amplector, contraho in unum; συνῃρ(έ)θ(ην), contractus, pert. pass. part. συνεῖλον, contraxi, a. 2. ind. Ὅτι συνῃρέμην σοι φόνον ματρὸς, Eur. Or. 749. Συναίρ(ει) δόρυ, id. Rhes. 494.

Συναίρω, una attollo, adjuvo in attollendo; (2) adjuvo, opitulor; συναρμ(ό)θ(ην), opitulatus, aor. 1. med. Συναίρ(ε) μετ' αὐτῶν λόγον, Matt. 25, 19.

Συναισθάνομαι, f. θήσομαι, una sentio, i. e. sensu percipio. Συναισθάνεσθ(ε) καὶ συναλγεῖν ἀλλήλοις, Plut.

Συναίσθησις, εως, ἡ, conscientia morbi, sive illa adfectio, qua æger eorum, quæ in corpore suo minus recte habent, ipse sensum obtinet. A Συναισθάνομαι.

Σμαίσω, fut. ξω, simul irruo. Καί τε Συναίκτῳ (3. dual. pl. p.) ἀσπὶ ζαὶ ἀσπὶ ἰόντες, Hesiod. Ἀσπ. 189.

Συναιτία, ας, ἡ, causa socia, societas culpæ; (2) in bonam partem, caussa adjutrix vel caussa adjuvans. Ex Συν, & αἰτία.

Συναίτιον, ου, τὸ, idem. A

Συναίτι(ος), ου, ὁ ἡ ὁ, qui simul cum alio vel alio in caussa est alicujus rei auctor. Ab αἰτία.

Συναιχμάζω, una bellum gero, interfum bello f. prælio.

Συναιχμαλωσία, (ας), ἡ, captivitatis socia, pariter captiva.

Συναιχμάλωτ(ος), ου, ὁ ἡ ὁ, captivitatis socius.

Συναίχμ(η), ης, ὁ ἡ ὁ, socius in bello, commilito. Ex Συν(ά), & αἰχμή.

Συναιωρέομαι, una attollor in altum. Hinc

Συναίωρ(ε)σις, εως, ἡ, sublatio in altum facta pariter.

Συνακμάζω, f. άσω, coadolesco, simul vigeo & ærate floreo.

Συνακολαστα(ί)νω, fut. ήσω, una intemperanter vivo, f. intolenter, lascive ago.

Συνακολουθέω, una sequor. Γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ, Luc. 23, 49. Οἱ δ' ἐτύχον συνακολουθηκότες αὐτῷ, Xen. Cyr. 8, 45. Πείθειν δ' (ἐκέλευε) ἑαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε, Arist. Plut. 43.

Συνακόλουθ(ος), ου, ὁ, comes.

Συνακοντίζω, fut. ίσω, telis confodio, una jaculis ferio.

Συνακούω, simul audio.

Συνακρ(ο)ίζομαι, una jento; una offulas metaco imbutas in jentaculo comedo.

Συνακροάομαι, simul audio.

Συνακτέον, brevi dicendum.

Συνακτήρ, ῆρ(ος), ὁ, collector, contractor; (2) genus femoralium. A συνάγω.

Συνακτήριον, ου, τὸ, accumulatio. Ab eod.

Συνακτικός, ὴ, όν, collectivus, coactivus, congregativus, aptus ad, colligendum seu cogendum; τὸ συνακτικον, vis conciliandi in oratore, f. persuadendi. Ab eod.

Συνακτός, ή, όν, collectus, coactus, congregatus, a. 1. part. pass. Τίς δ' αὖ ξωκλίαζε τόδε ϕ σόλον ϕ τᾶν ξωκτικᾶν; Arist. Lys. 93. Συνακτ(ὸ)ν ϕαρήσηλον αὐτοῖς, Act. 1. 4.

Συνακτόσκω, simul capio.

Συνάλλαγμα, ατ(ος), τὸ, commercium, contractus, Ph. (2) conciliatio. A συναλλάττω.

Συναλλαγματικῆς, ῆς, ἡ, commercium, contractus. Ab eod. Hinc

Συναλλαγματικὸς, ὴ, όν, ad commercia, rem pecuniariam pert nens.

Συναλλαγματικῶς, *Adv.* per commercia, per contractus.

Συναλλακτής, οῦ, ὁ, conciliator; (2) consors, socius negotiationis, simul contrahens.

Συναλλακτικός, ὴ, όν, conciliativus, ad conciliandum pertinens, aptus seu efficax.

Συνάλλαξις, ἡ, contractio, commercium. A

Συναλλάττω, fut. ξω, paciscor cum aliquo, contraho pactiones; (2) congredior cum aliquo, rem habeo; (3) concilio, reconcilio, συναλλάγ(η)ν, conciliatus sum, a 2. pass. Εἰ μὴ ῥᾴ τι κἀμὲ, μὴ συναλλαξῇ τᾷ πρίσσως σαθμᾶσι, Soph. Oed. Tyr. 1120. Καί σ' ἀντίζω, ϕοῖς ϕ ἱερεῖ Διὸς, εὐῆς τε ϕ σῆς, ϕ συνηλάχθης ἐμοὶ, id. Ai. 493. Ἵνα τοι συναλλαχθεῖσαν εὐνάτις γάμοις, Eur. Andr. 1245. Συναλλαγ(ὴ)ν ϕως ἐκείνης, transigere, Thuc.

Συναλλοιόω, simul immuto, diversum reddo.

Συναλλομαι, una salio, Gl. V. consilio.

Συναλοάω, & συναλοάω, ῶ, contero, contundo. Μίχρι συναλοώσω ἀκρίαι, Theocr. 22, 128.

Συναλοιϕὴ, ῆς, ἡ, commixtio; (2) vocalium duarum in unam contractio. A συναλείϕω.

Σύαλ(ος), ου, ὁ ἡ ὁ, conjalineus, Ph. commensalis, convictor. Ex σιὼ, & ἅλς, *f.l.*

Συναλύω, f. ύσω, simul vapor & temere exspatior, Suic. Συνεπλανᾶτο καὶ συνήλυε. Plut. in Anton. cap. 29.

Συνάμα, simul cum.

Συναμαθύνω, una perdo.

Συναμάομαι, congero, corrado, coacervo.

Συναμαρτάνω, simul erro, una erro.

Συναμιλλάομαι, una pugno, adjuvo.

Σύναμμα, ατ(ος), τὸ, copula, vinculum. A συνάπτω.

Συναμπέχω, & συναμπίχω, tego, occulto.

Συναμπίχομαι, circum induor, circum tegor. Τί κλαίεις, καὶ συναμπίχῃ κόρᾳ; Eur. Her. fur. 1115.

Συναμπρᾶω, una traho, ut jumenta trahunt plaustrum, in trahendo adjuvo; Aristot. hist. an. 6, 24, Plut. in Cat. Maj.

Συναμύνω, una opitulor. Τάτα συναμύνειν, εἰ τις ἐκ δόμων λαβὼν οἴχοιτο, Eur. Iph. in Au. 61.

Συναμφιάζω, vestio, tego.

Συναμφότερος, utrumque simul.

Συνάμφω, simul ambo.

Συναμωρία, ῶ, lædo, vasto; potius συναμαρέω.

Συναναβαίνω, simul adscendo, conscendo; συναβ(ή)σομαι, coadscendi. Καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα, Marc. 15, 41. Κύρῳ συναίνει, Athan. V. H. 3, 17.

Συναναβᾶσι, dat. pl. a. 2. part. act. v. συναναβαίνω.

Συναναβλαστάνω, una germina protrudo.

Συναναβοάω, una exclamo, vociferor, Σὺν-

μῦ τῶδε τυπεῖς, Soph. Aj. 255. τύχας, ἢ. 283. γάμων, Pind. Ist. 8, 103.

Συναλίγω, cordi habeo, non negligo.

Συναλειπτικῶς, per Synalœphen. A

Συναλείϕω, fut. ψω, collino; (2) commisceo, confundo, in unum contraho; (3) expugno, deleo, obliteio. Τὰ ϕαῦλα συναλείϕειν, Aristot.

Συναληθεύω, f. εύσω, simul sum verus. Συναληθεύειν τὰς πρωτάσεις, Aristot.

Συναλήθω, commolo, Gl V.

Συναλθάνομαι, una curo, sano.

Συναλθέομαι, idem.

Συναλιάζω, idem quod

Συναλίζω f. ίσω, congrego, coacervo, cogo; συναλίζομαι, congregor, simul convenio; συναλισθέντες, congregati, a. 1. part. pass. Τίς δ' αὖ ξωκλίαζε τόδε ϕ σόλον ϕ τᾶν ξωκτικᾶν; Arist. Lys. 93. Συναλιζ.μ(ε)θ(ην) ϕαρήσηλον αὐτοῖς, Act. 1. 4.

Συναλίσκω, simul capio.

Συναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commercium, contractus, Ph. (2) conciliatio. A συναλλάττω.

Συναλλαγμα, ατ(ος), τὸ, commercium, contractus. Ab eod. Hinc

Συναλλαγματικὸς, ὴ, όν, ad commercia, rem pecuniariam pert nens.

Συναλλαγματικῶς, *Adv.* per commercia, per contractus.

Συναλλακτὴς, οῦ, ὁ, conciliator; (2) consors, socius negotiationis, simul contrahens.

Συναλλακτικός, ὴ, όν, conciliativus, ad conciliandum pertinens, aptus seu efficax.

Συνάλλαξις, ἡ, contractio, commercium. A

Συναλλάττω, fut. ξω, paciscor cum aliquo, contraho pactiones; (2) congredior cum aliquo, rem habeo; (3) concilio, reconcilio, συναλλάγ(η)ν, conciliatus sum, a 2. pass. Εἰ μὴ ῥᾴ τι κἀμὲ, μὴ συναλλαξῇ τᾷ πρίσσως σαθμᾶσι, Soph. Oed. Tyr. 1120. Καί σ' ἀντίζω, ϕοῖς ϕ ἱερεῖ Διὸς, εὐῆς τε ϕ σῆς, ϕ συνηλάχθης ἐμοὶ, id. Ai. 493. Ἵνα τοι συναλλαχθεῖσαν εὐνάτις γάμοις, Eur. Andr. 1245. Συναλλαγ(ὴ)ν ϕως ἐκείνης, transigere, Thuc.

Συναλλοιόω, simul immuto, diversum reddo.

Συναλλομαι, una salio, Gl. V. consilio.

Συναλοάω, & συναλοάω, ῶ, contero, contundo. Μίχρι συναλοώσω ἀκρίαι, Theocr. 22, 128.

Συναλύφω, ῦς, ἡ, commixtio; (2) vocalium duarum in unam contractio. A συναλείϕω.

Σύαλ(ος), ου, ὁ ἡ ὁ, conjalineus, Ph. commensalis, convictor. Ex σιὼ, & ἅλς, *f.l.*

Συναλύω, f. ύσω, simul vapor & temere exspatior, Suic. Συνεπλανᾶτο καὶ συνήλυε. Plut. in Anton. cap. 29.

Συνάμα, simul cum.

Συναμαθύνω, una perdo.

Συναμάομαι, congero, corrado, coacervo.

Συναμαρτάνω, simul erro, una erro.

Συναμιλλάομαι, una pugno, adjuvo.

Σύναμμα, ατ(ος), τὸ, copula, vinculum. A συνάπτω.

Συναμπέχω, & συναμπίχω, tego, occulto.

Συναμπίχομαι, circum induor, circum tegor. Τί κλαίεις, καὶ συναμπίχῃ κόρᾳ; Eur. Her. fur. 1115.

Συναμπρᾶω, una traho, ut jumenta trahunt plaustrum, in trahendo adjuvo; Aristot. hist. an. 6, 24, Plut. in Cat. Maj.

Συναμύνω, una opitulor. Τάτα συναμύνειν, εἰ τις ἐκ δόμων λαβὼν οἴχοιτο, Eur. Iph. in Au. 61.

Συναμφιάζω, vestio, tego.

Συναμφότερος, utrumque simul.

Συνάμφω, simul ambo.

Συναμωρία, ῶ, lædo, vasto; potius συναμαρέω.

Συναναβαίνω, simul adscendo, conscendo; συναβ(ή)σομαι, coadscendi. Καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα, Marc. 15, 41. Κύρῳ συναίνει, Athan. V. H. 3, 17.

Συναναβᾶσι, dat. pl. a. 2. part. act. v. συναναβαίνω.

Συναναβλαστάνω, una germina protrudo.

Συναναβοάω, una exclamo, vociferor, Σὺν-

ηξίωσαν ϕ αὐτῇ καὶ αἱ δμωαὶ, Xen. Cyr. 5, 1.

Συναναβόσκομαι, una alor, una adolesco.

Συναναγινώσκω, simul lego.

Συναναγκάζω, f. άσω, simul cogo; concogo, Gl. V. Κρίνατες συναναγκάζουσι σώματα στρατῶν, Polyb. Ἔγωγε φύσει συναναγκάζ(ε)ται ταῦτα μᾶλλον φιλεῖν, Xen. Cyr. 7, 29.

Συναναγνωσις, εως, ἡ, q. d. una vel simul lectio, R. A συναναγινώσκω.

Συναναγράφω, una in litteras refero, una adscribo in numerum.

Συναναγυμνός, ὁ, simul nudo.

Συναναγω, una abduc, f. aveho.

Συναναδίδωμι, una distribuo, una digero.

Συναναδιπλωσις, conduplicatio, Gl. V.

Συναναζεύγνυμι, una proficiscor, comes eo.

Συναναζέω, f. έσω, confervefacio; (2) fervere facio. Ἄλλο ὅπως ὕδωρ συναναζέσουσιν αὐτῷ, Dios.

Συναναιρέω, simul tollo. Συναναιρεῖ ϕάντασε καὶ θάτρο, Longin. 2.

Συναναπαμπλω, una revertor.

Συναναπίπτω, f. πεσοῦμαι, una cumbo vel discumbo. Συνανέκειτο τῷ Ἰησοῦ ἐκ τῆς μαθηταῖς αὐτοῦ, Matt. 9, 10.

Συναναπραπνυμι, five συναναβρύω, f. ρύσω, una permisceo, commisceo, attempero. Πίθειν ὑπὸ χιτῶνας ϕιάλης κανέου καὶ ἀκοντισε συνανακραβῆσαν ϕιλοτησιαν, Luc. Gall.

Συναναπίνομαι, idem.

Συναναπολαλεία, una repeto summatim, una in summam contraho.

Συναναπτύω, una commoveo.

Συναναπλίνομαι, simul accumbo, alicui accumbo. Ἑκίλδες συναναπλίνεσθ(ε) μετ' αὐτῶ Luc. Asf.

Συναναπολογοῦμαι, conscius sum alicui.

Συναναπομίζω, ομαι, una restituo, in restituendo alicui aliquid adjuvo.

Συναναπόπλω, fut. ψω. simul retundo.

Συναναπρασις, εως, ἡ, commistio, temperatura. A συναναπίνομαι.

Συναναπυκλία, idem quod

Συναναπυκλόω, simul revolvo.

Συναναλαμβάνω, recipio.

Συναναλίσκω, una sumptum facio; (2) una consumo, simul absumo. Συμζωθεὶ τὰ μὴ συναλίσκων, τὰ ϕ συμπράτλαν, Xen.

Συναναμιγνυμι, f. ξω, simul commisceo; (2) commiceo. Μὴ συναναμίγνυσθ(ε) πόρνοις, 1 Cor. 5, 9. Hinc

Συναναμίξις, εως, ἡ, commistio, conjunctio.

Συναναμιμνήσκω, simul in memoriam revoco.

Συναναπαύομαι, simul quiesco, seu requiesco, una cum alio quiesco, una refocillor. Συναναπαύσομαι ὑμῖν, Rom. 15, 32.

Συναναπείθω, fut. πείσω, simul suadeo, una hortor.

Συναναπέμπω, dimitto.

Συναναπέρχομαι, simul abeo *Anct.*

Συναναπτίπλημι, pariter repleo.

Συναναπίπλω, coaccumbo, ex ch.

Συναναπλάω, f. άσω, simul confingo.

Συναναπλέκω, implico, intexo.

Συναναπλήθω, simul impleo, una compleo.

Συναναπλήρω, ῶ, idem.

Συναναπράτλω, una exigo.

Συναναρπάζω, simul rapio, corripio, trahendo sc. sursum.

Συναναρρίπτω, una sursum & in sublime jacio.

Συνάρχ(ος), ου, ὁ ἡ ὁ, una cum alio carens principio, coæternus.

Συναναστάπλω, f. ψω, simul ostodio.

Συναναστηρίζω, fut. ίσω, simul dimico.

Συναναστομίσμαι, una offendor per ostium, f. idem quod ανατ.

Συναναστρέφω, f. ψω, una reverter, una refero pedem seu retrocedo; συναναστρεφομαι, conversor, Gl. V. Συναναστρεφόμαι σοι, Plut. Hinc

Συναναστροφὴ, ῆς, ἡ, reversio; (2) conversatio seu consuetudo quotidiana cum aliquo.

Συνασπάζω, f. άσω, simul adjuvo in conservando; (2) simul restituo pristinæ insolumitati, una servo.

Συναστίλλομαι, coorior, una orior.
Συναστήκω, colliquefacio, R.
Συναστίθημι, una donarium pono, f. consecro.
Συναστολή, ῆς, ἡ, conjunctio exortus. A συναστέλλω.
Συναστρίζω, simul nutrio, una alo seu educo; συναστράφη, connutritus est, aor. 2. pass.
Συναστρίχω, una procurro.
Συναστρίψω, fut. ψω, simul contero.
Συναστροφίνω, una colendo.
Συναταράσσω, simul turbo seu evebo. Συναταράττει γὰρ ἐκεῖνα ἅπαντα ἡ κοσμος, Naz.
Συναυθρίζομαι, una cum quo, f. clamo.
Συναυλίζω, concenso, simul una.
Συναυξάνω, ῶ, relatio ad aliquem, ut causam, autorem, &c.
Συναφύρω, simul commisceo, confundo. Ἐν τῷ σκιλῷ συναπεσωσεν κυνηγὸν, ὃ τὸ σύες, Luc. de Gymnas. ταῖς γυναιξὶ, id.
Συναχλοάζω, una lætor.
Συναχλίμπλομαι, fut. ψομαι, una exsereo, una cum creatu egreo. Συναναχλίμπλαται τῷ ψυχῷ τὸ γὴ φλέγματος, Luc. Gall.
Συναχρώννυμι, fut. χρώσω, pari colore, per contactum artificio, contagio adhibeo.
Συναχώρησις, εως, ἡ, consensus, quale est corporum, quæ contactu colorem aliquem imbibunt. A pr.
Συναχωρέω, una discedo.
Συναθλοφορέω, una teni bene gero, una fortiter pugno.
Συναθροφορέω, una cum ætate adolesco, f. cresco.
Συανείργω, una inhibeo, cohibeo. Συανείργειν τὸ σπερμα, Arist.
Συανελκύω, &
Συανέλκω, simul in altum trahо.
Συανέχομαι, simul adjungo, proficiscor aliquo. Αἱ ἐπιτροπαὶ ταῖς συνελθοῦσαι, Ælian. V. H. 17, 1.
Συαναγράφω, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. συναγράφω.
Συανίσχω, una in lucem prodeo, eodem tempore incalesco, provehor.
Συανιθάνω, ῶ, simul reluvenesco.
Συανιθία, ᾶ, simul floreo, una floreo.
Συανθρωπάω, & συανθρωπόομαι, inter homines vivo. Τῶν ζώων τὰ συανθρωπούμενα, Theophr. Ex συν, & ἀνθρωπος.
Συανθρωπία, idem & ex usdem.
Συανθρωπίζω, f. ίσω, idem. Hinc
Συανθρωπισμός, ὁ, ου, qui cum hominibus versatur & degit.
Συανοίω, ῶ, f. ύσω, una matore adsilio.
Συανύπημι, simul evolo; συανέπτη, una evolavit, a. 2.
Συανύσσω, una exsurgere facio; συανίσταμαι, consurgo; συνανεστη, consurrexit, a. 2. Συνανίσησαν μὴ αὐτῇ πασαι αἱ σκιαὶ αὐτῶ, Xen. Cyr. 5, 1.
Συαπάω, simul vel una error.
Συαπιοντεύω, pariter demens sum, f. dementer ago.
Συαποτμάζω, f. ξω, simul puero vel ejulo.
Συναντιμάζω, una repugno, f. contra pugno.
Συαντάω, ῶ, f. ήσω, occurro, obvius fio, incido in aliquem, συαντα, occurrit; evenit. Μὴ συναντῶν φίλοι, Eur. Iph. in Tau. 1213. Ἀνίσταταί τι, κ ξυναιτᾶ ἁρπάζας, Arist. Ach. 1201. Ὅ τι ξυαντήσειεν ἐκ θεῶ, συθεὶς πρώτα πρὸς ὄρος, Philip. Ion. 787. Ἰαν ἰό τι ἐναθέσθαι ἐπιστ ἰωτιτ, ib. 831. Δίκα συαντομάζω, Pond. Ol. 2, 174.
Συαντίω, ῶ, idem.
Συάντημα, ατος, τὸ, occursus, eventus; (2) plaga. A συαντάω. Unde
Συάντησις, εως, ἡ, occursus.
Συαντιάζω, f. άσω, occurro. Κατὰ σκολιὰς ἀνὴρ ἁπλοῦς εὐθυδίκας, οἷον Σὺ φὴς, συλλογίζου, Soph. Oed. Tyr. 813.
Συαντιβάλλω, confero simul vel una.
Συαντιλαμβάνομαι, fut. λήψομαι, una capesso, vel suscipio; (2) una incumbo in rem aliquam; (3) adjuvo seu opitulor. Τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, Rom. 8, 26.
Συναντλέω, ῶ, simul haurio, simul laboro, simul laborem perficio. Κοιτὰς αἱρόμενον πόνος δίῳ σκαπτὶ συαντλεῖ, Eur. Ion. 200.
Συνάντομαι, simul occurso.
Συαντάνταν, gen. plur. pro συναντάντων, a συαντίω.
Συναντῶσι, 3. pl. præs. conj. act.
Συαξῇ, 3. f. f. 1. ind. act. v. συάγω.
Σύνιξις, εως, ἡ, collectio, congregatio, *conventus; συνάξεις, conventicula, Gl. Vet. (2) conventus ad celebrandam sacram cœnam, celebratio ipsius cœnæ sacræ. A σύνιγα.
Σύνιξ ω, dignor, sed de pluribus.
Συναυλὲς, ῆ, ὁ, concentor.
Συναυλὲ, ᾶ, comitor, sum comes, Pind. A
Συναυλὶς ἴδος, ἡ, comes, socius, conjunctus. A σ ιμι, unde p. m. συνόσα, συνῶσα.
Συναπτω μῦμι, nem. pl. pr. p rt. med. verbi
Συναπτω, simul abduco seu abripio. Ἑνὶ λόγῳ πᾶν ὅσον ἦγεν τινὰ ξυναπαγεῖν αὐτῷ, ἕτερ κίλοντες, Xen. Cyr. 8, 24. Τοῖς τετιμένοις ξυναπαγόμενοι, Rom. 12, 16. Συναπήχθη αὐτῷ τῇ ὑποκρίσει, Gal. 2, 13.
Συναπαίσω, simul abeo, simul migro; συναπῆν, simul abii, a. 1. Τῶν φίλων κ ὶ τῆς συναπίασιν αὐτῷ ἐκελθοντας παραλαβὼν, Allian. V. H. 3, 26. Συναπῆμεν εἰς τὼ Ἰταλίον, Luc. Toxar.
Συναπαρτίζω, fut. ίσω, una perfectum & absolutum reddo; (2) simul æquo. Συναπαρτίζειν χὼ τοῖς τόποις κυτὰ ἀναγκαῖον, Th m. Hinc
Συναπαρτισμὸς, ὁ, consummatio, Ph.
Συνάπασι, ασα, αν, simul omnes.
Συναπαυγάζομαι, una effulgeo.
Συναπιλία, ᾶ, communio, pluribus simul nimor.
Συναπιμι, una absum.
Συναπίκρυψα, 3. sing. a. 1. ind. act. v. συναπόκρυπτω.
Συναπιλεύθ ρος, ὁ, ἡ, conliberti, Ph.
Συναπεργάζομαι, fut. άσομαι, conficio, simul efficio, in re aliqua efficienda juvo, in re conficienda meam navo operam; (2) actioni subservio. Ὅσα ἡ δυνατὸν, ἐγὼ τοῖς χάρμασιν συναπεργάζομαι σωσιν, Aristot.
Συναπ ρεθω, impiuneo, instigo. Κάτων τὸν υἱὸν ἐπίσκοπον ἅμα τὸ λόγῳ συναπερείσαντα αὐτῷ, Plut.
Συναπίσχομαι, una cum alio abeo.
Συναπευθύνω, gubernо, f. una guberno.
Συναπτέχθημαι, simul immunitas exerceo.
Συναπλόω, explico, evolvo.
Συναπόβαλλω, una abeo
Συναποβάλλω, simul abicio; simul amitto.
Συναπογράφομαι, una profiteor nomen v. c. inter candidatos civ , &c. ut in tabulas referatur, v. c. τὸν ρ. μοκριτὴν δίκα δεῖ ἀνδρῶν συναπογραφομένων, Plut. in Em l. cap. 3.
Συναποδείκνυμι, una demonstro.
Συναποδημέω, ῶ, fut. ήσω, simul peregrinor, socius peregrinationis sum. Μὴτε συνδειπνεῖν πὸ ἀ πιστ ντας, μήτε συναποδημεῖν ἐπάναγκες. M. Anton. 1, 13. τῷ θεῷ, Ælian. V. Hist. 1, 15.
Συναποδημὸς, ὁ, ἡ, qui simul peregrinatur.
Συναποδίδωμι, una reddo.
Συναποδύομαι, una exuo.
Συναποθνήσκω, fio i morior, commorior. Ἐάν με δεῖ συναποθανεῖν σοι, Marc. 14, 31. Εἰ δὲ μὴ ἅπαξ, ἀ μέλλουσα ἡ ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματι συναποθνήσκῃ, Xen. Cyr. 8, 47.
Συναποικίζω, una in coloniam mitto.
Συναποίχομαι, simul discedo, Aret.
Συ αποκενθύρόω, simul expurgo.
Συναποκάμνω, simul defatigor, deficio. Συναπολαμβὴν μέλη, Eur. Iph. in Tau. 1376.
Συναπόκειμαι, repositus seu reconditus sum. Ἐν οἷς γὰ χάρις ἡ χθονία ξυναπόκειται πᾶσι βίοις ἡ χρὴ, Soph. Oed. Col. 1755.
Συναποκλείω, una includo vel excludo.
Συναποκλίνω, una, pariter inclino.
Συναποκλύζω, fut. ύσω, simul abluo.
Συναποκομίζω, una defero.
Συναποκόπτω, f. ψω, simul abscindo.
Συναποκρύπτω, f. ψω, simul abscondo.
Συναπ κτεινω, una occido.
Συναποκλίνυμι, idem.
Συναπολάμπω, f. ψω, simul effulgeo, una resplendeo.
Συναπολύω, f. σω, simul fruor.
Συναπολέσας, 2. f. σω. 1. conj. act. συναπόλλυμι.
Συναπόμην, ἐναρον, 2. f. a. 2. coni. med.
Συναπόλλυμι, simul perdo; συναπόλλυμαι, simul pereo. Οὐ συναπάλεσ τοῖς ἀπειθήσασι, Hebr. 11, 31.
Συναπολ γέομαι, ήσομαι, una defendo.
Συναπομαραίνω, una marcescere facio, simul languidum reddo.
Συναπομείρω, ῶ, simul extenuo.
Συναπονεύω, simul innuo; simul nuto.
Συναπονοέομαι, pass. & med. pari dementia utor, paria patio, vel patrare tento.
Συναποπέμπω, una dimitto.
Συναποπλέω, una discedo navibus.
Συναπορρήγνυμι, una abrumpo.
Συναποσβεννύω, simul extinguo. Θεσπέσια ταῖς νυμφικαῖς λαμπάσι συναπέσβεσε, Heliod.
Συναποσεμνύω, una honoro, laudo.
Συναποστάτης, ου, ὁ, qui simul defecit, defectionis socius.
Συναποστέλλω, f. ελῶ, una mitto seu allego. Συναπ στειλα τ ν ἀδελφὸν, 2 Cor. 12, 18.
Συναποσβέω, una privo.
Συναποστοιχία, perdico.
Συναποτελματίζω, pariter finis, Pass. pariter desino
Συναποτίθημι, simul dep no una exuo.
Συναποτίλλω, una com pitu edo.
Συναπ τίλλω, simul avello.
Συναποτρέχω, curso fugio.
Συναποτρώω, simul offendo, Sirab. 14, 15.
Συναποφάσις, εως, ἡ, negatio ejusdem rei.
Συναποφέρω, simul autero, tollo, vel aliquo.
Συναποχρέομαι, utor.
Συναποχωρέω, ῶ, simul discedo.
Συναπλέω, conjungendum.
Συναπλικὸς, ἡ, ὸν, colligandi vim habens. A συνάπλω
Συναπλικὸς copulative, vi copulandi.
Συναπλὸς, ὴ, ὸν, continuus. Ab eod.
Συνάπλω, fut. ψω, adnecto, copulo, jungo, conjungo, ferrumino, continuo, Gloss. Vet. ε νάπλ, jungit, committit, confert, combinat, conflatat, conjungit, copulat, Ph. συνάπτω, verso, Gl. V. convenio; συνημμένη, connexum, Gl. Vet. p. part. pass. συναφὲς, unitum, Gl. Vet. . 1. p. pass. Ξυνάπτατε λόγους, conferte consilia, Soph. Fl. 21. Ἐσιγ ὁ δαίμων πολλὰ τηδ ὐ ἡμέρᾳ κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι, Eur. Med. 1235. Ξυνάπτων ερωτύλοις τοῖς ῥήμασι, Arist. Ach. 692. Χειρὶ σύναπτε χεῖρα, idem Thesm. 964. μάχῃ, Eur. Alc. 499. Συνῆψαν μάχῃ ἐν χρῷ, Plut. in Theseo, cap. 27.
Συναπόθω, una repello, repudio.
Συνεῖραι, aor. 1. inf. act. verbi συναίρω.
Συνέρραξ, *contulisse*, a. 1. inf. med.
Συναράσσω, vel ἄττω, f. ξω, collido, confringo. Μὴ μοι δόρι συναράξῃς, τὰν εὐχαρίτως ἔχουσαν πόλιν, Eur. Heracl. 378. Ἦ γὰ συνέραξ' οἶκον, ἢ βακχεύσ', ἐμόν; Eur. Her. fur. 1146
Συναρέσκω, f. ρέσω, complaceo. Hinc *Imperf.* Συναρέσκε, complacitum est. Συναρέσκειν τινὶ, Dem.
Συναρήγω, f. ξω, simul auxilior.
Συναρήρασ, *collisus est*, 3. f. perf. ind. pass. *Att.* pro συνήρασται, a συναράσσω.
Συνάρθρ ω, ῶ, ὁ, ἡ, articulo copulatus.
Συναρθρόω, articulo compingo. A pr.

Συνάρθρωσις,

Συνάρθρωσις, ἡ, conjunctio membrorum per articulos. A pr.

Συναριθμέω, ῶ, f. ήσω, connumero.

Συναρίθμησις, εως, ἡ, connumeratio. A pr.

Συνάριθμ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui eodem numero continetur.

Συναρισάω, ῶ, f. ήσω, simul prandeo. Ἔνθα τοὺς ἥρωσιν ἄνθρωποι συναρισῶσι, Arist. Av. 1492.

Συναρισόω, f. σω, simul cum alio rem optime gero, excello cum alio. Συναρισόσαν ἀμ' ἀλκμήνης γόνῳ, Eur. Tro. 805.

Συνάρισ-τος, ε, ὁ, qui simul prandet, comprandens. Ex σύν, & ἄριστος.

Συναρκέσιμος, sufficio, satisficio.

Συνάρμοσις, εως, ἡ, apta compositio, concinnatas. A

Συναρμόζω, f. όσω, coapto, coagmento, concinno, apte compono; (2) congruo, convenio, quadro; συνηρμοσμέν-ος, compactus, Gl. Vet. p. pass. part. Αὐτόματον ἔμιν δὴ ὁμαδὸν ξυνήρμοσεν, Eur. Iph. in Tau. 1170. Ξυνάρμοσον γ' βλεφαρὰ μὲ τῇ σῇ χερί, id. Ph. 1460.

Συναρμολογέω, ῶ, fut. ήσω, congruenter coagmento, apte concinno & compingo, Ph. compagino, συνηρμολογημέν-ος, compactus, Ph. Ἐξ οὗ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, Ephes. 2, 21.

Συναρμόττω, apte convenio, de numeris versuum & concentu musico.

Συνάρμοττε, 3. f. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro συνήρμοσε, a συναρμόζω. Unde

Συναρμοσία, ἡ, congruentia, convenientia.

Συναρμοσις, εως, ἡ, conjunctio. Ab eod.

Συναρμοστέον, accommodandum, aptandum.

Συναρμοστέος, aptus, congruens sum.

Συναρμοστης, ε, ὁ, coaptator, concinnator; (2) conciliator, moderator. Ab eod.

Συναρμοστικος, ἡ, όν, idem, concinnandi vim habens.

Συναρμόττω, idem quod συναρμόζω.

Συναρπαγή, ῆς, ἡ, direptio, rapina. A

Συναρπάζω, f. άσω, corripio, abripio, diripio. Ὁ γὰρ κυβεύων ἅμα πάντα συνάπτει, Xen. C. S. Θυνὴ[ν] ἔχαε, ἡ ξυναρπάζω φῶς, Soph. Aj. 16. Συνόμνυσι δὲ χθὼν ζυναρπάσαι, Eur. Or. 1308. Ὑπὸ τ' εἱματίοις ἴφθη συναρπασθεῖσ', ὥριν, &c. Phil. Βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀχαιῶν ὑπὸ, Soph. Aj. 498.

Συνάρτασαι, a. 1. part. act.

Συνάρτασία, una aegrotio.

Συνάρτασι, fut. ήσω, appendo, annecto; & (2) συνάρτάσμαι, ῶμαι, appendor; (3) adhaereo, sequor. Συνάρτησας γένος, Eurip. Med. 564. Hinc

Συνάρτησις, εως, ἡ, connexio rerum & colligatio, cum una ab alia dependet.

Συναστύω, instruo, adjuto, simul paro. Ἀστῖσιν ὑμᾶς συναστώντες ἀρήξειν, Apoll.

Συναρωγίζω, f. ίσω, in petitione adjuvo, candidato favco & adsum.

Συναρχία, ας, ἡ, magistratuum collegium, Ph. collegium. A

Συνάρχ-ων, οντ-ος, ὁ, in magistratu collega; Appian. B. Civil. 1.

Συνάρχων, οντος, ὁ, idem, Ph.

Συνάρχω, fut. ξω, una impero, una magistratu fungor, collega sum in magistratu. Ex σύν, & ἀρχή.

Συνάρω, coagmento, compingo.

Συναρωγός, ὅ, ὁ, auxiliator.

Συνασεβέω, impietatis particeps sum, f. impii facinoris.

Συνασκέω, ῶ, f. ήσω, simul exerceo; (2) exerceo; συνησκημέν-ος, agitatus, Ph. p. part. pass. Hinc

Συνάσκησις, εως, ἡ, exercitatio.

Συνασοφέω, ῶ, fut. ήσω, simul desipio. Καὶ τοῦτο λυπρὸν, συνασοφᾶν τοῖς μὴ σοφοῖς, Eur. Ph. 397.

Συνασπάζομαι, una saluto, complector. Ἐφ' ἑκάστῳ (λόγῳ) συνησπάζοντο ἀλλήλους, Heliod.

Συνασπίζω, fut. ίσω, consertis clypeis pugno, testudine facta pugno, desendo; συνασπίζειν, clypeos conserere. Συνασπιζόντες Ἀλθαίας δόμους, Eur. Cyc. 39. Πάντες ἅμα συνασπισαμένῳ ἐπ' αὐτόν, Luc. Hinc

Συνασπισμὸς, ὁ, consertio clypeorum, testudo; (2) agmen consertis clypeis pugnantium.

Συνασπιστὴς, οῦ, ὁ, qui una clypeo armatus pugnat, commilito. Ab eod.

Συνασχολέω, una arctas, frugis edo. Ab ἀσχολίς.

Συνατραγαλίζω, f. ίσω, simul talis ludo.

Συνατσάλλω, fut. ψω, pariter concito, simul fulgeo. Τί δὲ καὶ ἀθρήσασα συνατραλλοντα τοῖσι Ἀσρίαις—Αὐδρὰς πάλιν εἶσι, Nonn. Paraphr. 8, 62.

Συναχάλαω, ῶ, simul remitto, una succenseo Σύσσιν ἠ συναχαλᾷ μοχθοις, Sibyl.

Συναχάλω, idem.

Συνηχάλαι, ῶν, simul occupatus sum, simul operam navo, R.

Συνατενίζω, contueor; συνατενίζει, contuetur, Ph.

Συνατιμάζω, una contumelia adficio, pari ignominia adficio.

Συνατυχέω, una miser seu infortunatus sum.

Συνατυώσω, fut. νῶ, simul exsicco. Συναυαῶ κόρας, Eur. Cyc. 456.

Συναυγασμὸς, οῦ, ὁ, radiorum s. lucis e variis locis in unum confluxus, s. concursus.

Συναύγεια, ας, ἡ, idem. Ab αὐγή.

Συναυδάω, ῶ, f. ήσω, simul loquor; (2) consentio, adsentior, Soph. Aj. 956.

Συναυλ-έω, ῶ, f. ήσω, una cano, una cano.

Συναυλία, ας, ἡ, tibiarum concentus, consonantia. Ex σωὶ & αὐλὸς, *tibia*.

Συναυλία, ας, ἡ, cohabitatio, contubernium. Ex συν, & αὐλὴ, *aula*.

Συναυλίζομαι, f. ισθμαι, una commoror, contubernalis sum. Ἔξεστ' τάτοις εἰς τοὺς τελείς ἄνδρας συναυλιζεσθαι, Xen. Cyr. 1, 8.

Σύναυλ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, cohabitator, contubernalis. Ex σὺν, & αὐλὴ, *aula*.

Συναυλ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, consonus. Ex σὺν, & αὐλὸς, *tibia*.

Συναυξαίνω, *crebro aug.* pr. inf. med. v.

Συναυξάνω, v. συναυξέω. Ἄφετε συναυξαίνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ, Matt. 13, 30.

Συναυξηθῆ, 3. f. a. 1. conjunct. pass.

Συναύξησις, εως, ἡ, coaugmentatio, Gl. Vet. A

Συναυξω, fut. ξήσω, augeo, locupleto, uberiorem reddo, Gl. Vet. condaugeo; συναυξῆ, concrescit, Ph. συναύξουσαι, pulcro, Gl. V. συνηυξημέν-ος, concretus, Gl. V. p. pass. part. Συναυξάντες τῶν ἀσχίων τὸ κύρος, Xen. Cyr. 8, 2°. Τί μὴ ξυναύξωσιν ἐ φίλοι τῷ σώματι, Eur. El. 947. Ταῦτα συναύξειν φρὸς ἃ φρονῶ, M. Anton. 5, 1.

Συναχαιρία, una detrabo, aufero.

Συναφανίζω, una aboleo, perdo.

Συνάφεια, ας, ἡ, conjunctio, connexio; Ph. contextus, series, continuatio, condensatio, A συναφὴς.

Συνάφεισις, ἡ, versus eundem locum impetus, *de fluvio*.

Συναφὴ, ῆς, ἡ, connexio, cohærentia, Gl. Vet. conjunctio, fœdus, conjugium. Ab eod.

Συναφὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, conjunctus, contiguus. A συνάπτω.

Συναφ-ημὶ, f. ήσω, simul emitto.

Συναφικνέομαι, una pervenio.

Συναφίσταμαι, una desicio, una dessisco. Ex σὺν, & ἀφίστημι, *desisco*.

Συναφυσάω, una abstraho, aveco.

Συναφομοιόω, una adsimilo

Συναφορίζω, una segrego, secerno.

Συναχθῆναι, aor. 1. inf. pass. v. συνάγω.

Συναχθόμομαι, *congrabor*, f. 1. ind. pass.

Συνάχθουσα, vicem alicujus doleo; condoleseo, Gloss. Vet. συνηχθέσθω, condolui, aor. 1. Τοῖς φασὶ ᾗ ὡς ἀνύξια φάσκουσι συνάχθου, Dem. Συναχθεσθεὶς οὖν τῇ ἀτυχίᾳ τῇ τότε, id. Συναχθόμενος μὲ τὴν συμφορὰ, Xen. Cyr. 4, 24.

Σύναψις, εως, ἡ, conjunctio, connexio, cohærentia, contactus. A συνάπτω.

Συναφόμεθα, *connectemus*, 1. pl. fut. 1. ind. act.

Συνδαίζω, fut. ίξω, simul occido. Ἀλλὰ μὲ συνδαίξον, Soph. Aj. 361.

Συνδαίνυμαι, convivor, una edo.

Συνδαιταλεῖς, οἱ, coëpulones, compotores.

Σύνδαιταρ, ορ-ος, ὁ, conviva.

Συνδαίω, fut. σω, simul dirco, cognosco; (2) simul epulor. Ὡς τὰς γάμους τὰς τῆσδε συνδαισας ἐμοὶ, Eur. Hel. 1154.

Συνδάκια, f. δάξω, commordeo.

Συνδακρύω, f. ύσω, collacrimor, una lacrimor.

Συνδανείζω, f. ίσω, fœneri colloco insuper. *In med.* insuper fœnori sumo.

Συνδαπανάω, f. ήσω, una consumo.

Συνδείδω, p. συνδέδια, simul timeo seu metuo.

Συνδειπνέω, ῶ, fut. ήσω, concœno, cum alio cœno, (2) simul vescor seu edo.

Συνδεῖνωσι, 2. sing. a. 1. imper. act.

Συνδείπνιον, ε, τὸ, id quod

Συνδεῖπνον, ε, τὸ, concœnatio, convivium.

Συνδειπνίτης, ε, ὁ ἡ ἡ, conviva. Ex inf.

Συνδιαφθείρω, corrumpo.

Συνδιδερῶ, ᾷς, ᾷ ἡ ἡ, arbuscula consitus. A δένδρον.

Συνδιδύομαι, una precor; συνεδύσω, aor. 1. Συνεδύσω σε μὴ σωφρονεῖν ταῦτα, Plato.

Συνδεσμεύω, ῶ, colligo, adjungo, Gl. V.

Συνδέσμ-ιος, ε, ὁ, in eodem carcere, pariter vinctus, convictus, Gl. V.

Σύνδεσμ-ος, ε, ὁ, colligatio, conjunctio, vinculum, copula, copulatio, nexus. A συνδέω.

Συνδέτης, ε, ὁ, colligatus cum altero catena, &c.

Συνδετικὸς, ἡ, όν, colligatorius, colligandi vim habens. Ab eod.

Συνδόμυον, acc. sing. part. praes. pass. *Dor.* pro συνδεμένον, a

Συνδέω, colligo, simul ligo, connecto; (2) conjungo, consocio, concilio; συνδεδεμέν-ος, connexus, colligatus, p. part. pass. Τὰς ζώσας αὖ δισμοῖσι συνδέσας βάν, Soph. Aj. 62. Καὶ νῦν δέ μ', ὦ δύσμοι, συνδοῦσιν, id. Phil. 1070. Ταυτὶ σφοτέραν ξύνδησαν, ὅτιν κ' λαλεῖ, Anst. Lys. 415. Ἠμμαγκε ξ μαγκοις συνδεῖ, Furip. Ph. 541. Ἀπειλήσας ἐκέλευε συνδεδεμένος, Xen. Cyr. 4, 10.

Συνδιδακτὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, simul cognitus, cognitus, manceps, R.

Συνδιδημαγωγέω, pariter capto gratiam populi, vel ad conciliandam populi gratiam juvo.

Συνδιδημιεργέω, una concio, curo, &c.

Συνδημιουργὸς, ὁ, qui una aliquid efficit, elaborat, curat, gubernat, unde & nomen municipis publici est.

Συνδιαβαίνω, una tranico per flumen.

Συνδιαβάλλω, in invidiam adduco.

Συνδιαγκάζω, & *in med.* conflictor cum aliquo, f. vim ei repello, urgentem s. vexantem, pariter vexo, Dem.

Συνδιαζαζω, una fero s. festino.

Συνδιαθέω, f. ύσω, una traduco.

Συνδιαισχύνομαι, simul dedecori; (2) dedecori.

Συνδιάκρα, f. ξω, simul dego. Συνδιαγειν τινι, Dioc.

Συνδιαγωγὴ, ῆς, ἡ, commercium, consuetudo cum alio, vel amic. A pr.

Συνδιαθέρμαίνω, simul vel contactu calefacio.

Συνδιάκειτ-ος, ον, prochris valde, factus a natura ad. A διάκειμαι.

Συνδιαβία, una periagro, vagor.

Συνδιαίρω, simul divido, simul distinguo.

Συνδιαιτάομαι, ᾶμαι, fut. ήσομαι, cohabito, contubernalis sum, (2) una versor, sum cum aliquo; (3) una versor, sum cum aliquo; (4) concumbo.

Συνδιαίτης, ε, ὁ, convictor, contubernalis, R. Ex σὺν, & δαίτα, *epula*.

Συνδιαίτησις, εως, ἡ, cohabitatio, eadem vivendi ratio. A συνδιαιτάομαι.

Συνδιαιτητὴς, οῦ, ὁ, contubernalis. Ab eod.

Συνδιαιτίζω, f. ίσω, una sum æternus, æternitate cum alio seu alio fruor.

Συνδιακαίω, fut. αύσω, una perure.

Συνδιακαθαίρω, una perlustro cum lubeo.

Συνδιακομίζω, fut. ίσω, una transporto vel transveho, una transmitto.

Συνδιακονέω, ῶ, ὁ, & aliquando ἡ, simul cum alio ministrans.

Συνδιακοσμέω, simul ordino, simul compono.

Συνδιακρίνω,

Συνδικαίνω, simul judico, dijudico, sed de rebus pluribus.
Συνδιοικητής, οῦ, ὁ, socius legationis.
Συνδιακυβέρνησις, una gubernatio, una rego.
Συνδιαλέγομαι, colloquor, Gl. Vet.
Συνδιάληψις ἡ, cogitatio, f. consideratio rei cum alio instituta.
Συνδιαλλαγή, ἡ, reconciliatio. A
Συνδιαλλάσσω, vel συνδιαλλάττω, fut. ξω, concilio, reconcilio.
Συνδιαλυμαίνω, una corrumpo, perdo.
Συνδιαλύω, simul absolvo.
Συνδιαμένω, f. νῶ, una permaneo cum. Καὶ συνδιαμένειν ἢ παρακαλεῖτε, Xen. Cyr. 4, 22.
Συνδιαμνημονεύω, memor sum, recordor.
Συνδιαιρέω, simul divido.
Συνδιανεύω, annuo, proprie & tropice.
Συνδιανοέομαι, οῦμαι, cum alio delibero, Suic.
Συνδιαπράσσω, una absolvo.
Συνδιαπλέω, fut. εύσω, simul trajicio, seu navigando transmitto.
Συνδιαπονέω, una laboro.
Συνδιαπορέω, una dubito, simul quæro.
Συνδιαπράττω, vel συμπράττω, fut. ξω, una conficio, seu efficio, una administro. Ὁ τόκος τι ἡμῖν συνδιαπράττεται τῶν ἀναλωμάτων, Luc. Bis Acc.
Συνδιαρθρόω, una digero, compono.
Συνδιαφθείρω, una perdo, simul duco, perduco, permaneo.
Συνδιαφορέω, una perfuo.
Συνδιασκέπτομαι, fut. ψομαι, una contemplor, dispacio, (2) confidicio mecum, perpendo; (3) consulto, deliberio.
Συνδιασκοπέω, idem, una disputo, f. disputando exquiro.
Συνδιασπείρω, una converto.
Συνδιασώζω, una servo.
Συνδιαταλαιπωρέω, ῶ, misere una sum. Ἡ γὰρ ἀ χαλὰ πωιεῖσθαι παῖδας, ἢ ξυνδιαταλαιπωρεῖν, Plato Cri. 2.
Συνδιατάραττω, una perturbo.
Συνδιατείνω, una in endo.
Συνδιατελέω, pariter, una perficio.
Συνδιατηρέω, una conservo, f. reservo.
Συνδιατίθημι, una colligo, v. c. libros. Πολλάκις ἀκούομέν τε ὡς ὁ μεγαλοψυχοσύμβουλος θεὸς ἢ χρὼ μὴ συνδιατιθέναι, Longin. 7.
Συνδιατρίβομαι, una pudeno.
Συνδιατρίβω, fut. ψω, commoror apud vel cum, versor cum, consuetudinem habeo cum. Gloss. Vet. conversor, congredior, (2) versor in, operam & studium pono in. Αἰρεῖ συνδιατρίβειν ταῖς ἄλλαις ἀσκήσεσι, Xen.
Συνδιαφέρω, cum alio perfero aut sustineo, adjuvo in tolerando. Πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα συνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, Arist. Eq. 564.
Συνδιαφθείρω, una effligo.
Συνδιαφθορέω, simul vel una corrumpo, perdo.
συνδιαφθόρα, una perii, a 2. f. ii.
Συνδιαχέομαι, οῦμαι, simul distrahor. Ἅμα ἐαυτοῖς συνδιαχεῖσθαι καὶ τὸ εὐτυχεῖν, Longin. 40.
Συνδιαχειμάζω, f. άσω, simul hiberno.
Συνδιαχωρίζω, f. ίσω, contraheo, cum aliquo trucido.
Συνδιαχύω, perfundo.
Συνδιδάσκω, doceo.
Συνδιδάμι, fut. δώσω, simul do, do in unum locum; συνδιδόασι, congrecati, pœna pro ἐκδίδωμι, laneueo, fabrido, confido, R. τὰ συνδιδόντα, laxata.
Συνδιεκπλέω, una emergo.
Συνδιέξειμι, una differo, edisse.
Συνδιέρχομαι, idem.
Συνδιέτριβε, 3. f. a. 2. ind. act. v. συνδιατρίβω.
Συνδιϋλίω, ῶ, f. ήσω, percolo simul.
Συνδιαμβύσις, εως, ἡ, consuetudo quotidiana cum aliquo. A
Συνδιαμβύω, fut. ύσω, una diem totum vel totos dies transigo, verior cum aliquo, consuetudine alicujus utor. Οὐδεὶς ἂν δύναται συνδιαμβύειν τῷ λυπηρῷ, Aristot.
Συνδιηγέομαι, 3. f. imperf. ind. med. pro συνδιηγάσμην, a συνδιηγέσμαι.
Συνδικάζω, una judico. Ζεὺς σοι τάδε συνδικάσαι, Eur. Med. 157.
Συνδικαστής, οῦ, ὁ, qui simul judex est, R.
Συνδικία, ας, f. ήσω, alterius causam defendo, patrocinor. Gl. Vet. defendo. Μὴ ἐξεῖναι χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου πλείω ἢ ἅπαξ συνδικήσαι, Dem. A
Συνδικία, ας, ἡ, commune causæ patrocinium, causa communis. Ex σὺν, & δίκη.
Σύνδικος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui causa alicujus curat, defendit, Gl. V. defensor. Ex insd.
Συνδίκως, jure.
Συνδιοικέω, ῶ, ordino una, curo, administro, Longin. 19.
Συνδιόλλυμαι, una perdo.
Συνδιορθόω, una corrigo, restituo.
Συνδιορθρίζω, f. ίσω, cum alio mane evigilo, simul matutinus aliquid ago.
Συνδιορίζω, simul distinguo.
Συνδιοσκεύω, colludo disco.
Συνδιοφίζω, in unum vi cogo ruere.
Συνδιώκω, f. ξω, (idem, E n.) simul persequor. Τὰ πάθη τὸ συνδιωκόμενον, (p. part. pass.) Long. 21.
Σ διακρίβως, præcipitanter. A pr.
Συνδοιάζω, combino, Gloss Vet. συνδοιάζει, compectum facit, concludit, Phil.
Σύνδοσις, εως, ἡ, conjunctio, conludium, conluvie, & compactum, Ph. A præc.
Συνδοκεῖ, mihi quoque videtur. Ὡς οἱ τε μάντεις φασι, καὶ ἐμοὶ συνδοκεῖ, Xen Cyr. 3. Τοῖς δ' εἴλοις ἅπασι συνέδοξε ταῦτα, Xen. Cyr. 2, 15.
Συνδοκεῖ, ῶ, consentio; συνδοκεῖ, consentit.
Σ νδ κιμάζω, fut. άσω, simul exploro seu pendo.
Σ νδ κιμάσσιτος, acc. plur. part. f. i.
Συνδοξάζω, fut. άσω, simul glorifico seu honoro. Ἵνα συνδοξασθῶμεν, Rom 8, 17.
Συνδ ξασθῶμεν, 1. plur. a. 1. conjunct. pass.
Συνδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, simul laudibus extollo.
Συνδορτεύω, ῶ, ὁ καὶ ἡ, concœnator, qui simul cenat. Ἐν σοὶ, & δεῖπνος, cena.
Συνδρομή, ἡ, communicatio; (2) effusio, Acc. (?) ad hoc.
Σύνδορος, ὁ, ἡ, qui una largitur.
Συνδρομάς, άδος, ἡ, concursus.
Σ νδρομήτας, gen. pl. a 2. part. act. verbi συνδρέμω.
Συνδύω, ῶ, simul pervado, adjungo, compingo, compacto. Πέπλοι τε ἐν χαλκῷ συνδεδυμένοι πάντες, Hes. Ant. Arc. Ὡς δ' ἐν χαλκῷ σάρκα ῥηθείς πάλαι, Soph. El. 1. 1.
Σ νδρομαλὶς, ἀν, ἡ, concurrentes. A
Σ νδρομή, ῆς, ἡ, concursus. A συνδρέμω.
Σύνδρομος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, concurrens, in unum plerumque concurrens; (2) consentiens, congruens, (3) qui cum aliquo currit, cursus socius, comes. Ab eod.
συνδρ μως, una currendo
Συνδύω, fut. ύσω, conjungo, copulo; (2) consuetudinem cum aliquo habeo. Ph. συνδύεται, compactum facit.
συνδύτερος, ώτερον, compar. Ex insd.
Σύνδυσις, εως, ἡ, copulatio, conjunctio; (2) consuetudo & coitus conjugalis, Gloss. Vet. colludo. A συνδύω.
Συνεδρικός, ἡ, όν, ad conjunctionem & copulationem spectans; (2) copulatione & conjunctione vacans. Ab eod
Συνδυασμεύω, una dominatum exerceo.
Σύνδυο, οἱ, αἱ, τὰ, duo simul conjuncti, bini.
Συνδυσχυία, pars e amitate adfligor.
Συνεαρίζω, fut. ίσω, simul vernum tempus dego; (2) simul veris amœnitatem refero. Συνεαρίζειν τοῖς μεθαισίοις, Plut.
συνέβαλε, 3. f. aor. 2. ind. act. v. συμβάλλω.
Συνέβη, 3. f. a. 2. ind. act. v. συμβαίνω.
Συνεβόσκετο, 3. f. imperf. ind. pass. v. συμβόσκω.
Συνεβύλευν, imperf. ind. act. v. συμβουλεύω.
Συνεβουλεύσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.
Συνεγγίζω, f. ίσω, appropinquo, coëo. Συνεγγίζει τοῦ φθινοπώρου, Dioſc. Hinc
Συνέγγισμός, οῦ, ὁ, accessio, coitus.
Συνεγγράφω, una inscribo, in numerum refero.
Σύνεγγυς, Adv. prope, proxime; cominus, Gl. Vet.
Συνέγειραν, 2. f. a. 1. imper. act. v.
Συνεγείρω, simul excito; συνεγείρομαι, consurgo, Ph. Καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Ephes. 2, 6. Ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως, Col. 2, 12.
Συνεγκαλέομαι, ejusdem criminis reus sum.
Συνεγκλίνω, Vox Gramm. una declino.
Συνεδρεύσαντων, gen pl. part. pr.es. act. v.
Συνεδρεύω, fut. εύσω, confideo, adfideo in consessu; (2) consulto. Ἐπειδὴ πᾶσι τοῖς πρίγμασι φύσει συνεδρεύει τινα μοῖρα τοῦ ὕλαις συνυπάρχοντα, Longin 10.
Συνεδρία, ας, ἡ, consessus, concilium, conciliabulum, Gl. Vet. (2) dicitur in disciplina augurali de avibus συνέδριος, v. συνέδρος, 3.) A σύνεδρος. Hinc
Συνεδριάζω, f. άσω, in eodem consessu sum.
Συνεδριακός, ἡ, όν, ad publicum consessum seu concilium pertinens, Suic. Ab eod.
Συνεδριάσμαι, ᾶσμαι, confideo; συνεδριώντο, Poet. pro συνεδριῶντο, συνεδριάοντο, imp.
Συνέδριον, vel συνέδριος, ου, τὸ, consessus, concilium, collegium, curia, locus, in quem conveniunt senatores. A
Σύνεδρος, ου, ὁ, consessor, adsessor; (2) consiliarius; (3) aves σύνεδροι, quæ pacem inter se servant. Ex σὺν, & ἕδρα.
Συνεικόσαι, simul vigenti. Οὗτος ξυνεικοσαφύλῳ ἐξ' ἀφετῆς τοσοῦτον, Hom. Odyss. 14, 98.
Συνειρέθω, contineo, complector. Ὅσον συνειρέχθην ἄκρης, Il, 14, 16
Συνείρω, concludo, in unum concludo, colligo, constringo. Τὰς ἀκίας συνείρων ἰσχεροφίλαι λύγοισι, Odyss. o, 427. πρόσω κ' ἰσίην, ib. 12, 444. Ζαγκρὶ θοῶς συνείρας χιτῶνα, ib. 14, 72.
Συνειζόμενοι, nom. plur. perf. part. pass. v. συζεύγνυμι.
Συνειζόμενοι, conjuncte.
Συνείζοξε, conjunxit, 3. sing. a. 1. ind. act.
Συνείζοντο 3. f. imperf ind. act. v. συζεύγνυμι.
Συνειζοντο, 3. f. a. 1. ind. act. cum v. a συζεύγνυμι.
Συνεικα, a. 1. ind. act. Ion. pro συνῆκα, a συνίημι.
Συνέθελε simul volo.
Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. med. v. συντίθημι.
Συνέθεντο, conjurabant, 3. pl. a. ejusd.
Συνέθη, 3 a. 2 ind. med Dor. pro συνέβη.
Συνείζ fut. ίσω, confuefacio, adfuefacio; συνειθισμένοι, confuefacti, Gl. Vet. p. pass. Τὰ τὰ βέλτιστα ἀκούειν ὑμᾶς συνεθίζω, Dem.
Συνειθίσθης, 2. f. aor. 1. conj. pass.
Συνήθισμός, οῦ, ὁ, consuetudo. A præc.
Συνειδέναι, conscium sibi esse; συνειδώς, conscius, Gl. V. part. perf. τὸ συνειδὸς, conscientia, Gl. Vet. (2) scire, perspicere. Συνειδέναι, σάφ' ἐκεῖς ὅ σοφὸν ἀμείλησας ἀνήρ, Xen. Cyr. 1, 24. Συνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ κακὸν, Arist. Eq. 184. Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ — ξύνοιδ' ἐμαυτῇ σῴφρα, Arist. Θεσμ. 484.
Συνείδησις, εως, ἡ, conscientia. A συνείδω.
Συνείδον, aor. 2. ind. act. verbi συνείδω.
Συνειδυῖα, perf. part. f. g. act. per Syn. pro συνειδηκυῖα, a συνοίδα.
Συνεικάζω, simul imitor, exprimo gestu, voce substanno.
Συνεικω, simul cedo, simul obsequor, R.
Συνειλεγμένα, nom. pl. perf. part. pass. n. g. Att. pro συλλελεγμένα, a συλλέγω.
Συνειλέω, cogo, congrego, in locum aliquem compello, & in eo concludo.
Συνείληκεν, 2. sing perf. ind. act. Att. pro συλλέληκας, a συλλαμβάνω.
Συνείληχε, 3. sing. perf. ind. act. Att. pro συλλέληχε, a συλλαγχάνω, pro συλλήχω.

Συνειλοχίζεται,

Συνελοχίνα, perf. ind. act. *Att.* pro συλλελοχίνα, a συλλέγω.

Σύνειμι, una fum, confuetudinem habeo, differo, fermocinor, in conventu aut convivio difcepto, difputo; συνεῖναι, una effe; ζωὴν, converfans; τὸ συνεσόμενον, conventus imminens. Τῷ κόπῳ ξυνεῖναι, Ariſt. Plut 321. Σαλαμῖνι χάρ ἐσιν, ἃ ξύνειμ' ἐγὼ, Ariſt. Conc. 38. Ἐκ τε σᾶ κακοῦς πολλοῖς αἰὲ ξύνεσα, Soph. El. 602. Καί μοι διδυμάπολιν Αἴας ξυνεσιν ἱππόδα, Soph. Aj. 615.

Σύνειμι, coëo, ad arma coëo, congredior, inteſto Marte congredior ſeu concurro, convenio; συνιέναι, convenire, coire, Gl. Vet. συνιὰν, congrediens.

Συνειπεῖν, aſſentiri, patrocinari, defendere. Συνῆτε δ' αὐτῷ Ὑστάσπας, Xen. Cyr. 4, 13.

Συνείπετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi Συνεπομαι.

Συνεπῶ, comprimo, Gl. V. Ex σὺν, & εἰπῶ, f. ἐπῶ, *prem.*

Συνέργνυμαι, una habito, cubo. *Etm.*

Συνείργω, f. ξω, concludo, cohibeo, coërceo, in cuſtodia teneo. Οὐ ξυνέρξεις' ἂς τάχος; Soph. Aj. 597.

Συνειρηκὰς, patrocinatus, defenſor. Ex εἴρηκα.

Σειρμὸς, ὦ, ὁ, continuata ſeries, cohærentia, continua deductio. A

Συνείρω, connecto, confero. Καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἄδην δεμαίνω φροντιλοσοφῶν Συνείρει, Luc. Gall. Συνειραν τὰς Σπύρας, Ariſt. Av. 1084.

Συνεὶς, *conjice*, a. 2. part. act. v. συνίημι.

Συνεισάγω, f. ξω, ſimul introduco, mecum intromitto, confero, in commune confero. Πάντα τὰ ἀγαθὰ Συνεισάγειν αὐτῇ, Chryſ.

Συνεισακτὸς, ὸν, ὁ ἡ, ſimul introductus, qui vel quæ una introducitur. A pr.

Συνεισβαίνω, ſimul ingredior. Ὅσοι τύτων Συνεισέβησαν Ἀργάου Σκάφει, Eur. Med 477.

Συνεισέρχομαι, ſimul adgredior ſeu invado. Συνεισέβαλον δ' αὐτῷ καὶ οἱ ἰσχυρότατα τετειχισμένοι, Xen. Cyr. 7, 8. Hinc

Συνεισοδὴ, ἡ, impetus, invaſio eodem tempore facta.

Συνεισοικίζω, una ſubeo, ſimul ingredior.

Συνεισελθεῖν, a. 2. inf. act. A

Συνεισερχόμαι, id m. Θέλω δέ καλά Σοι Συνεισελθεῖν δόμους, Eur. Hel. 334. Συνεισῆλθε τῷ Ἰησῷ εἰς τὸ αὐλεῖον τὸ ἀρχιερέως, Joan. 18, 15.

Συνεισέφρησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro Συνεισεφόρησε, a Συνεισφορέω.

Συνεισῆλθεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum v a Συνεισέρχομαι.

Συνεισοπορία, copiam alicujus rei alicui præſto.

Συνεισηγήσομαι, ſimul, una ſuadeo, conſilium do: *in pace*, de rep. deinde vero etiam privatis.

Συνεισκατακλίνω, habito in.

Συνεισκομίζω, una infero.

Συνεισκρίνω, ſimul intromitto, vel ingredi facio.

Συνεισπαδάω, infilio una cum; Appian. B. Mithridat.

Συνεισπίπτω, ſimul irruo, irrumpo; συνεισέπεσεν, una incidit, aor. 2. Ἵνα μὴ πὰρ ἁρμάτων εἰς τὰς τάφρυς ἠναγκάσθη φεύγοντα συνεισπεσεῖν, Xen. Cyr. 3, 26. Συνεισπίπτειν τοῖς φεύγουσι, Plut.

Συνεισπλέω, una ingredior portum.

Συνεισποιέω, una adſciſco, una adopto.

Συνεισπράττω, una exigo.

Συνεισρέω, vel ρυῶ, una irrepo.

Συνεισρήγνυμι, una irruo, una curſu peto, v. c. caſtra, urbem.

Συνεισφέρω, ſimul infero. Ph. confero, collationem facio. Συνεισφέροντες ἀυτῷ τὰ νόμον Plut.

Συνεισφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio, collecta. A pr.

Συνεισφορέω, ῶ, ſimul induco.

Συνεῖχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. συνέχω.

Συνείχετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.

Συνεκάθισε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω.

Συνεκείετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ verbi Συγκείμαι.

Συνεκβάινω, una ingredior, procurro impetus faciendi cauſa.

Συνεκβάλλω, ſimul expello, una ejicio.

Συνεκβοάω, ῶ, f. ήσω, una cum alio vel aliis acclamo.

Συνεκδημία, Gl. Vet. συνεκδημὰ, comitor; συνεκδημεῖ, comitatur, Ph.

Συνεκδημία, ας, ἡ, comitatus, Ph. A ſeq.

Συνέκδημος, ε, ὁ ἡ ε, peregrinationis ſocius; comes (2) libellus Geographicus quo in itinere utimur.

Συνεκδίδωμι, & συνεκδίδομαι, ſimul nuptum do, colloco, adjuvo ad locandam puellam; (2) ſimul edo, ſeu profero. Συνεξεδόκιν αὐτῷ ἑτέρᾳ, Plut.

Συνεκδοχὴ, ῆς, ἡ, perceptio, Ph. (2) figura grammatica, Synecdoche. Ex σὺν, ἐκ, & δέχομαι.

Συνεκδρομὴ, ἡ, excurſio, ſ. procurſio ſimul facta.

Συνεκδρομικῶς, Vox Gramm. cum aliquid dicitur de omnibus ſine exceptione, ubi aliquid excipi debebat, ſ. quod in unum aut alterum non convenit.

Συνεκδύομαι, ſimul exuo, una depono.

Συνεκέρασας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι.

Συνεκθερμαίνω, concalefacio; (2) excito, inflammo. Συνεξεθέρμαινε αὐτὸς καὶ συνεβίαζε, Plut.

Συνεκθύω, una effœmino.

Συνεκθλίβω, una exprimo.

Συνεκθυήσκω, commorior.

Συνεκκαίδεκα, fedecim ſimul.

Συνεκκαίω, una incendo ſ. irrito.

Συνεκλίναν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συγκλίνω.

Συνεκκεντέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, confodio.

Συνεκκλείπω, furtum, dolum adjuvo, particeps ſum furti, fraudis, clam ſubduco, R. Σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαικὰς πίμψω συνεκκλέψασα, Eur. Tro. 1019. κόρῃ, id. Hel. 1085. γάμες, id. Elec 366.

Συνεκκλησιάζω, ſimul concionem interſum; (2) concionem commune jus habeo; (3) ad eandem eccleſiam pertineo.

Συνεκκλίνω, inclino, ομαι, inclino me.

Συνεκκλύζω, f. ύσω, ſimul eluo.

Συνεκκομίζω, f. ισω, q d. ſimul exporto; (2) ſimul perfero vel ſuſtineo, alterius mala mea puto. Χρὴ γὰρ ἅτα τῷ ὁμαιμόων κακὰ συνεκκομίζειν, Eur. Or. 667. Δεῖ μὲ συνεκκομίζειν σοι πόνους, id. Elec. 73.

Συνεκκόπτω, exſcindo.

Συνεκκρίνω, ſimul excerno ſeu exhaurio.

Συνεκλαλέω, ſimul pronuncio.

Συνεκλάμπω, f. ψω, ſimul effulgeo.

Συνεκλείθω, ſimul tero & comminuo.

Συνεκλίζω, ομαι, una deligo, eligo.

Συνεκλείπω, ſimul deficio.

Συνέκλεισα, aor. 1. ind. act. v. συγκλείω.

Συνέκλεισαν, 3. plur. aor. 1. ejuſdem.

Συνεκλεκτὸς, ὴ, ὸν, una electus

Συνεκλύω, pariter exæquo, diſſolvo, frango.

Συνεκμαχέω, una pugno, in prælio juvo.

Συνεκμοχλεύω, ſimul vectes avello, januam refringo. Ἐνθένδ' ἐγὼ συνεκμοχλεύσω, Ariſt. Lyſ. 433.

Συνεκπέμπω, f. ψω, una emitto; (2) deduco. Τοὺς ὃ κὴ συνεξέπεμψε, Plut.

Συνεκπεπαίνω, v. συνεκπίπλω.

Συνεκπεράω, ῶ, f. άσω, ſimul tranſeo, ſimul evado.

Συνεκπίπλω, prorſus concoquo, excoquo Theophr.

Συνεκπίνω, ſimul ebibo.

Συνεκπίπλω, ſimul elabor, ſimul decido; (2) ſimul auferor, ejicior; (3) evenio, contingo. Ταῦτα ἐκ τῆ ὑγρᾶς ἀναθυμιάσιος εἰφυσᾶ συνεκπίπλειν, Ariſtot. Οὐδὲ συνεξέπεσεν ὑπὸ ῥάμνε καὶ τύχης ἐπαιρομένης. Plut. in Pericl. cap. 20.

Συνεκπλέω, f. εύσω, ſimul enavigo, ſimul ſolvo. Συνεκπλεύσας γὰρ εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Δημήτριος Ἀντιφίλῳ, Luc. Toxar.

Συνεκπληρόω, una expleo vel ſuppleo.

Συνεκπλώτω, ſimul percello; (2) percello.

Συνεκπνέω, ſimul exſpiro, ſimul animam efflo. Οὐ χρὴ Συνεκπνεῦσαί μέ Σοι, Eur. I. T. 686.

Συνεκποιέομαι, abunde ſuppetit mihi, adjuvor, inſtructus ſum, *cum Lat.* Polyb. v. ἐκποιέω.

Συνεκπολεμέω, ſimul debello; (2) ſimul belligero.

Συνεκπολεμόω, una ad bellum contra aliquem ſuſcipiendum incito.

Συνεκπονέω, ῶ, f. ήσω, ſimul labores perfero, operam meam laboranti alteri adjungo, R. ajuvo in perficiendo, una molior, ſ. paro. Ὡς τῇ Δανάτῃ χάριν δὴ συνεκπονῶν, Eur. Hel. 1093. πᾶδε, ib. 1121.

Συνεκποτέα, ſimul ebibendum. Ὅμως δ' ἐπειδὴ κὴ τὰ εἴνω ἡδέως φέρει, συνεκποτέ' ἐςὶ καὶ τῷ πρύτανι, Ariſt. Plut. 1085. A συνεκπίνω.

Συνεκπράσσω, ſimul exigo. *In med.* una ulciſcor, adjuvo in ulciſcendo.

Συνεκπυρόω, concalefacio, contactu, vicinia.

Συνεκρέω, una effluo.

Συνεκροφέω, f. ήσω, ſimul exſorbeo.

Συνεκστρατεύω, una in bellum eo, belli particeps ſum.

Συνεκσώζω, ſervo.

Συνελαπεινόω, ſubmitto *me.*

Συνελαράσσω, vel άττω, f. άξω, inſuper conturbo, perturbo.

Συνελάσσω, vel ττω, una aciem inſtruo. Σωφρονέστατον γὰρ σφᾶσιν αὐτὸς, Xen. Cyr. 6, 23.

Συνελεύω, una contendo, ſ. extendo.

Συνελεύω, ῶ, fut. ίσω, ad conſummationem conferо.

Συνελέμνω, ſimul exſcindo, aboleo.

Συνελιθόω, una expono, ſc. cum infante.

Συνεκτιθηνέω, nutricis modo foveo, foveo, curo.

Συνελίσσω, *Adv. pof.* retinendum eſt. Τὸν δ' ὀχλοῦς ἄνδρας ἡγεμόσι συνειλίσσειν, Xen. Cyr. 7, 30. A συνέχω. Unde

Συνελικὸς, ὴ, ὸν, cohibendi ſeu continendi vim habens; (2) continens & in ſtatu ſuo conſervans; (3) conſtans, i. e. compactus.

Συνελικῶς, comprehenſive, ſummatim.

Συνελίκω, una cum partu edo, vel ad partum profero & conduco. Τὰ μὴ συνικτικὰ τῶν ζώων τεσσάρων τριφύῆ, Plato.

Συνελίνύω, συνελίνω, συνελίνω, fut. τίσω, ſimul ſolvo, una pendo. Συνελινύοντες τὰ χρία, Plut.

Συνελτρέφω, ſimul enutrio & educo. Ὦ συγκυναγοὶ, κὴ συνελτραφεῖς ἐμοί, Eur. I. T. 711.

Συνελτρέχω, una excurro, ſ. procurro, ſc. ad pugnam, (2) evenio, contingo.

Συνελτρίζω, f. ψω, (ſimul) attero ſeu elido.

Συνέλτριφος, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ὸν, ſimul educatus ſeu enutritus, R. A συνελτρέφω.

Συνεμφαίνω, indico, innuo, ſignifico.

Συνεκφέρω, una educo; (2) una effero de mortuis; (3) una pronuncio. Συνεκφέρειν τῷ νοήματι ἡ λόγῳ, Plut. Hinc

Συνεκφορὰ, ὴ, cum duæ literæ, &c. ſimul pronunciantur in una ſyllaba.

Συνεκφωνέω, ῶ, ſimul exclamo, una pronuncio. Ἰωὴ ὁ τοιοῦτος, ἐπειδὰν ὑπὸ ἐκ παθείας τινὸς συνεκφωνῇ φέρεσθαι, Longin. 38. Hinc

Συνεκφωνησις, ὴ, idem quod συνεκφορά.

Συνεκφωτίζω, ſimul illuſtro, R.

Συνεκχέω, ω, una effundo. *Aret.*

Συνεκχυμόω, una effundo. A χυμός.

Συνελαβὲ, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω.

Συνειλαβόμην, *comprehendi*, a. 2. ind. med.
Συνελάλουν, impert. ind. act. pro *συνελάλουν*, a *συλλαλέω*.
Συνελαύνω, f. *άσω*, compello, cogo, in angustum redigo; *συνήλασεν*, compulit, Ph. aor. 1. committo, compello, adigo. *Συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην*, Act. 7, 26. *Συνελάσας εἰς τὰ ἐσχάτια χωρία τὰ θηρία*, Xen. Cyr. [illegible] *Συνελαυνόμενοι*, Arat. Phænom. 176. ubi Theon. Scholiastes, *ἤγουν συνηρμοσμένοι*.
Συνελέγχω, coarguo, confuto.
Συνελέξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi *συλλέγω*.
Συνελευθερόω, una in libertatem defero, in libertate asserenda juvo, libertatem adstruo, *sed de pluribus*.
Συνέλευσις, εως, ἡ, conventus, concursus. A *συνέρχομαι*. Unde
Συνελευστικός, ἡ, όν, ad congressum, coitum incitans, sc. iis rebus indulgens, *τὸ συνελευστικὸν* congressus, coitus cupiditas.
Συνεληλυθότες, nom. pl. part. perf. med.
Συνελθεῖν, aor. 2. inf. act.
Συνελήφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. *συλλαμβάνω*.
Συνέλιξις, εως, ἡ, convelatio. A
Συνελίσσω, vel *ελίττω*, f. *ίξω*, convolvo.
Συνελκύω, fut. *ύσω*, simul traho, contraho. *Τὴν θυραυλίαν εἰς ἑκάστης ἐσθίας συνελκύεις*, Arist. Nub. 585.
Συνέλκω, f. ξω, idem, (2) traho. *Μετὰ τῆς ψυχῆς καθάπαξ συνελκόν*, ἢ *ἐκλυομένη*, M. Anton. 8, 41.
Συνελογίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi *συλλογίζομαι*.
Συνελόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi *συναιρέω*.
Συνελπίζω, spero.
Συνεμάγησας, 2 sing. aor. 1. ind. act. verbi *συμμάσσω*.
Συνεμβαίνω, simul, pariter, item in ædes, in navim ingredior. [illegible] Lo [illegible] 9. *εἰς πλοῖον* [illegible] 13
Συνεμβάλλω, simul injicio, (2) simul irrumpo, invador. *Συνεμβάλλειν εἰς τὸ ἔδαφος* [illegible] Arist. Lys. 2[illegible] Hinc
Συνεμβολή, ἡ, [illegible] impetus, ictus, [illegible] in eodem tempore, v. c. remorum [illegible]
Συνέμβω, aor. 2. [illegible] act. Dor. & Æol. [illegible] *συνεμβάλλω*, a *συνίημι*.
Συνεμπίπτω, simul incido, irruo.
Συνεμπίμπλημι, simul [illegible], impleo.
Συνεμπλέκω, simul implico, vel implicor, ut caules, crescunt.
Συνέμπορος, ὁ, [illegible], comes & [illegible] itineris. Gl. Vet. [illegible] (2) [illegible] *Οὐδ' οὐκ ἅμα πρὸς τὰ τῶν ξυμπόρων ἀχθεὶς*; Soph. Trach. 322.
Συνεμπίπτομαι, idem quod
Συνεμπρήθω, f. *ήσω*, una cum alio accendo & inflammo, (2) una comburo. *Τὸ δ' αἰδὼ ἂν ἐγὼ μὴ συνεμπρήσω πᾶν πυρώσας*, Eur. Rhes. 4[illegible]
Συνέμπτωσις, ἡ, concursus, collisio.
Συνεμφαίνω, simul ostendo, exhibeo. *Τὸ δὲ πολλὰ συνεμφαίνει τι καὶ γενναιότερον ὅσιον*, Theophr.
Συνέμφασις, ἡ, a[illegible], [illegible] pectus ad aliquid, significatio latens [illegible]
Συνενδιάζω, idem quod
Συνενδιακτρίζω, festum diem una celebro conviviis agitandis, *spec.* [illegible] a nato infante
Συνενδίδωμι, concedo.
Συνένδοσις, ἡ, remissio, relaxatio.
Συνενδύομαι, induo.
Συνενείκαιεν, 3. pl. a. 1. act. opt. Æol. & P[illegible] pro *συνενέγκαιεν*, a *συμφέρω*.
Συνενείκατο, 3. sing. præs. ind. pass. verbi
Συνενείκω, Poet. pro *συνεγκέω*, contero, in unum fero locum, offero. *Τό δη συνενείκετο*, Hesiod. *Ἀσπ.* 440.
Συνενθεασάζω, idem quod
Συνενθεάζω, ῶ, f. *άσω*, simul fanatico seu divino furore agor; (2) numine afflor. *Καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἀκροάσεως χωλάζειν περὶ τοῦ πλήθους ἔλεγχον, διὰ τὸ συνενθεασιάν τῷ λέγοντι*, Longin. 32.
Συννενεύω, v. *συνεπινεύω*.
Συνενόω, ῶ, fut. *ώσω*, unio, conduno, connecto; *συνηνωμένος*, cohærens, continuatus Gl. V. p. part. pass.
Συνέντασις, εως, ἡ, intentio, quæ simul fit.
Συνεξάγω, simul educo.
Συνεξαγοράζω, fut. *άσω*, una sub dio pono.
Συνεξαιρέω, ῶ, f. *ήσω*, una eripio seu populo, adjuvo in eripiendo. *Συνεξαιρεῖ δέμων*, Eur. Ion. 1095. *Αἱ συνεξαιρουσαι Φρύγες*, id. Tro. 2[illegible]
Συνεξαίρω, fut. *αρῶ*, simul tollo vel effero, ut animum; (2) una discedo, vel pedibus vel navibus.
Συνεξακολουθέω, sequor.
Συνεξακούω, f. *ούσω*, simul audio, s. audio, *cum de [illegible] sermo est*. *Καὶ τάδε πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ συνεξηκουόν σου*, Soph. Trach. 37[illegible]
Συνεξαλείφω, f. *ψω*, simul deleo.
Συνεξάλλομαι, una exsilio, seu exsulto, una prosilio.
Συνεξαμαρτάνω, una erro vel delinquo. [illegible] *συνεξαμαρτάνειν καὶ πταίειν*, Isocr.
Συνεξαμιλλάομαι, contendo cum aliquo.
Συνεξαναλίσκω, consumo impendo.
Συνεξαναπίμπλημι, repleo, impleo.
Συνεξανθέω, una effloresco, s. effloresco.
Συνεξανίσταμαι, simul surgere [illegible], excito; *συνεξανίστημι*, una surgo, *συνεξανέστη*, una restitit, aor. 2. *Οἱ κατὰ μέσον* [illegible] *τὸν ἄνδρα ... συνεξανέστη*, Plut.
Συνεξαπατάω, f. *ήσω*, simul decipio.
Συνεξαπειλέω, simul [illegible]
Συνεξαπόλλυμι, una perdo.
Συνεξαποστέλλω, una mitto.
Συνεξαριθμέω, ῶ, annumero, connumero.
Συνεξαρκέω, sufficio, satis magnus, &c. sum.
Συνεξάρχω, una præeo.
Συνεξάπτω, simul accendo, accendo, incendium [illegible]. *Πάντα γὰρ περὶ αὐτὰ δὴ πρὸς τὸ συνεξάπτεσθαι ἑτοιμον*, M. Anton. 9, 7.
Συνεξεγείρω, excito, suscito.
Συνεξαιρίζω, f. *ίσω*, exhaurio, aufero.
Συνεξετάζω, simul scrutor, simul inspecto [illegible]
Συνεξεργάζομαι, simul efficio, simul conficio.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Συνεξέρχομαι, simul [illegible] *Συνεξῆλθε τοῦ Κύρου*, Xen. Cyr. [illegible]
Συνεξελαύνω, fut. *άσω*, simul abigo, simul expello.
Συνεξελεύθερος, ὁ, ejusdem domini libertus.
Συνεξεπράξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* [illegible] a *συνεκπράττω*.
Συνεξέρχομαι, simul exeo, una exeo, Dem.
Συνεξετάζω, f. *άσω*, cum alio examino; [illegible] annumeror; (2) advocatus [illegible] *Ἐγὼ* [illegible] *ἱστορήσω ἀπὸ τῆς δίκης*, Luc. [illegible]
Συνεξομοιόω, una [illegible] adjuvo; (2) [illegible]
Συνεξευπορίζω, una [illegible], largior, &c.
Συνεξευρίσκω, [illegible] invenio, una excogito. *Καὶ σὺ* [illegible] *αὐτὸν*, Arist. *Θεσμ.* [illegible] *ἢ συνεξεύρισκ'*, Eur. Heracl. 420.
Συνεξιδρόω, [illegible] per sudorem expello.
Συνεξισόω, ῶ, f. *ώσω*, coæquo.
Συνεξορμάομαι, una egredior, s. proficiscor.
Συνεξιχνεύω, una indago, exploro.
Συνεξοδεύω, una egredior, (in publicum.)
Συνεξομοιῶσθαι, præs. inf. pass. pro *συνεξομοιοῦσθαι*, a
Συνεξομοιόω, adsimilo. *Μιμούμενοι τῇ φωνῇ καὶ συνεξομοιοῦντες ἑαυτοὺς*, *de adulatoribus*, Plut. *Ἀναγκάζειν βαίνειν ἐν ῥυθμῷ, καὶ συνεξομοιοῦσθαι τῷ μέλει τὸν ἀκροατὴν*, Longin. 39. Hinc
Συνεξομοίωσις, ἡ, adsimulatio.
Συνεξοπλίζω, fut. *ίσω*, una armis instruo.
Συνεξορθιάζω, f. *άσω*, una erigo.
Συνεξορμάω, ῶ, fut. *ήσω*, concito, impello, commoveo; (2) *in med.* una erumpo. *Συνεξώρμησαν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ἁρματηλάται*, Xen. Cyr. 7, 7.
Συνεξόρμησις, una erumpo.
Συνεξορύττω, f. *ξω*, simul effodio.
Συνεξοστρακίζω, fut. *ίσω*, simul in exsilium ejicio.
Συνεξωνέω, ῶ, f. *ήσω*, simul emo.
Συνεξηραίνω, una mollio, seu mollifico.
Συνεξωθέω, una expello.
Συνεπαγλαΐζω, una orno, ornatum augeo, ornatum adjuvo.
Συνεπαικάλλω, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συνεπαικάλλω*, *[illegible]*.
Συνεπαρτάζω, fut. *άσω*, una festum celebro, Gl. V. concelebro. Hinc
Συνεορταστής, ῦ, ὁ, celebrans festivum socius.
Συνεοχμός, ὁ, ἡ, junctura, commissura, quia quo inter se coit & coaptatur [illegible]. A *συνέχω*, [illegible]
Συνεπάγω, f. ξω, una adduco, committo, [illegible]
Συνεπαγωνίζομαι, una certo, certantem adjuvo, [illegible]
Συνεπαινέω, una laudo, concenter, Gl. V. (2) simul incanto. *Ὦ πενθεῖς συνεπαινεῖτ'* [illegible], Eur. Iph. in Au. 1[illegible]
Συνεπαινέσαντες, 2. pl. aor. 1. [illegible] verbi *συνεπαινέω*.
Συνεπαινέω, ῶ, collaudo, comprobo, adsentior, adstipulor. *Συνεπαινεῖ* [illegible] Herodot. *Συνεπαινέσαντας* [illegible], Demosth. *Οἱ* [illegible] *τὰ ὑπ' αὐτοῦ* [illegible], Xen. Cyr. 5, 15.
Συνεπαινετός, ἡ, όν, consentiens, comprobans.
Συνεπαίρω, una tollo; (2) una excito, s. effero. *Συνεπαιρομένοις ἁρμάγοις*, Xen.
Συνεπακολουθέω, una sequor & inflictum per [illegible]
Συνεπαμύνω, simul opitulor, simul vel opem fero. *Οἱ συνεπαμύνειν τε Ἀλκίνοον*, Plut.
Συνεπαναβαίνω, superfestum, in alto pariete, vel arbore, ut aves subsultant.
Συνεπανάγω, simul sequor.
[illegible] comes, s. socius.
Συνεπανέρχομαι, una clamorem (militum more) [illegible]
Συνεπαρκέω, opem fero alicui, adjuvo.
Συνεπανίστημι, una excito, *συνεπανίσταμαι*, una insurgo, *συνεπανέστη*, una insurrexit, a. 2.
Συνεπανορθόω, emendo, constituo, ad meliorem statum redigo.
Συνέπηξε, 3. sing. aor. 1. ind. *Dor.* pro *συνέπηξε*, a *συμπήγνυμι*.
Συνεπαπτομαι, una & simul impingo.
Συνεπαλγέω, una doleo, auxilior.
Συνεπαΐσσω, una irruo.
Συνεπεισβαίνω, simul immitto, s. projicio in quem.
Συνεπεισάξασθαι, a. 1. inf. med. *Ion.* pro *συνεπεισάξασθαι*, a *συνεπεισάγω*.
Συνέπεια, ας, ἡ, contextus verborum, R. Ex *συν.* & *ἕπομαι*.
Συνεπείγω, f. *ξω*, simul urgeo vel impello. *Συνεπείγουσι τὸν κίνδυνον*, *Arist.*
Συνεπειμι, una accedo.
Συνεπεισειμι, una ingredior.
Συνεπεισφέρομαι, una irruo.
Συνεπεκπίνω, simul ebibo, simul abligurio.
Συνεπεκτείνω, una produco, s. produco in longum.
Συνεπελαφρύνω, simul allevo.
Συνεπιμφαίνω, adhuc in lucem edo, adhuc patefacio.

Συνέπεμψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συμπέμπω*.

Συνεπεξιδω, simul infigo, una & simul impingo; *συνεπεξιδομαι*, connitor.

Συνεπέσθω, *una præfui*, aor. 2. ind. act. verbi *συνεφιστημι* pro *συνεπισάω*.

Συνεπεύθυνω, una dirigo, una rego vel modeor, vel adjuvo in dirigendo.

Συνεπευφημία, ᾶς, f. ἡσω, una cum aliis fausta acclamatione approbo, Diod.

Συνεπεύχομαι, una vota facio, una preces facio.

Συνέπηξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συμπήγνυμι*.

Συνεπηχέω, uno sonitu seu una voce acclamo, vel acuno, admurmuro, applaudo. Πάντες συνεπήχησαν μεγάλη τῇ φωνῇ, Xen. Cyr. 3, 28. Συνεπήχησε δὲ πᾶς ὁ στρατος, ib. 7, 7.

Συνεπιβαίνω, simul conscendo, simul ingredior.

Συνεπιβάλλω, simul injicio; (2) incurro eodem. Ὅσα ἂν συνεπιβάλλῃ τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις καιροῖς, Polyb.

Συνεπιβουλεύω, una insidior. Συνεπιβουλεύομαι, mihi quoque insidiæ struuntur. Ἀντάρσῳ τὴν οἰκίαν ἀχύρῳ τεκμαιρόμενος συνεπιβουλεύσαι τῷ Καίσαρι, Appian. B. Civil. 2.

Συνεπιγραφεύς, έως, ὁ, qui una fungitur munere describendi tributum. A

Συνεπιγράφω, fut. ψω, simul inscribo, simul auctorem esse dico; (2) consortem laudis facio. Δείμοσα ἢ Τύχῃ τοῖς κατορθώμασι συνεπιγράψει, Plut.

Συνεπιδέω, una impono & deligo, de medicamentis, quæ imponuntur locis affectis.

Συνεπιδημέω, una peregrinor.

Συνεπιδιδάσκω, una, pariter præbeo. Ἐκὼν σαυτὸν τῇ Κλωθοῖ συνεπιδίδου, M. Anton. 4, 22.

Συνεπιζεύγνυμι, simul jungo vehiculo, de pluribus jumentis.

Συνεπιθύω, acuo, vel acuo magis, currentem incito, vim insitam augeo.

Συνεπιθορυβέω, una fremo, una plaudo, &c.

Συνεπιθρηνέω, collamentor. Μὴ συνεπιθρηνεῖν, μὴ σφίζειν, M. Anton. 7, 25.

Συνεπιθυμία, ᾶς, ἡ, voluptatis, deliciarum societas.

Συνεπιθυμέω, una cupio, una desidero.

Συνεπιθυμητής, οῦ, ὁ, ejusdem rei appetens, ut competitor.

Συνεπιθωΰσσω, una irruo.

Συνεπικεμαι, simul incumbo, insurgo. Ξυνεπικειδ' ὑμῖν, Arist. Eq. 266.

Συνεπικλάω, ῶ, f. άσω, una confringo.

Συνεπικοσμέω, ῶ, f. ήσω, una erno, ad ornamentum addendum juvo. Συνεπικοσμεῖ, ᾗ ψυχαγωγεῖ, M. Anton. 3, 2.

Συνεπικουρία, ᾶς, una opitulor. Συνεπικουρεῖν ταῖς ἐπιρίαις αὐτῶν, Xen. Cyr. 1, 24.

Συνεπικουφίζω, f. ίσω, una cum aliquo sublevo, ad sublevandum adjuvo.

Συνεπικρίνω, f. νω, simul judico, una sententiam fero. Ἀυτὸς δ' ἡμῖν, ἰταῖρε, τὰ ὀπτὰ μέρες (ὡς εἰσενικας ἢ καθήκ) συνεπικρινεῖς ἀληθέστατα, Longin. 1.

Συνεπικροτέω, ῶ, simul applaudo.

Συνεπικυρόω, ῶ, τι ἄσω, simul probo, f. ratum facio. Ἂν μὲν συνεπικυρώσῃ τὸ πρόσκλημα ὁ δῆμος, Polyb. Ὁ δὲ συνεδρίοις ἀνῆσι ἢ συνεπικύρωσε τῷ δήμῳ τὴν γνώμην, Plut. in Marcell. cap. 25.

Συνεπικωμάζω, una comessatum eo ad quem.

Συνεπιλαμβάνω, & *συνεπιλαμβάνομαι*, una prehendo, vel simul capesso, vel simul adgredior; (2) adjuvo, opitulor. Συνεπιλαβέσθαι τῷ φιλίππῳ, Diod. Συνεπιλήψεται τῷ ἔργῳ αὐτῷ ἢ ὁ Θαλασσοκράτωρ ποσειδῶν, Luc. Imag.

Συνεπιλαμπρύνω, ad res præclaras incito magis, *Pass.* res præclaras gero, cum aliis, vel simpliciter.

Συνεπιλεκτέον, una dicendum, addendum.

Συνεπιλογίζομαι, simul cogito, f. computo.

Συνεπιμαρτύρομαι, ῶμαι, una testimonium tribuo seu perhibeo. Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι, Hebr. 2, 4. Hinc

Συνεπιμαρτύρησις, ἡ, testimonium.

Συνεπιμειδιάω, arrideo, una lætor, in societatem lætitiæ venio.

Συνεπιμελητής, οῦ, ὁ, curationis alicujus collega.

Συνεπιμελέομαι, una curo. Ὅπως τὰ ὄπτιδεια ἔχοιεν συνεπιμελεῖτο, Xen. Cyr. 5, 21.

Συνεπιμερίζω, juxta, pariter divido.

Συνεπιμετρέω, una vel simul admetior, cumulum addo.

Συνεπινεύω, f. εύσω, annuo, adsentior. Συνεπινεύσῃ τῇ φορᾷ, Plut.

Συνεπιννήχομαι, una innato.

Συνεπινοέω, una intelligo, (vulgo subintelligo,) cogitatione addo.

Συνεπίομαι, 1. pl. aor. 2. ind. act. v. *συμπίνω* pro *συμπίω*.

Συνεπιορκέω, ῶ, simul pejero.

Συνεπιπαίζω, idem quod *συμπαίζω*.

Συνεπιπλήκω, immiteo, admiteo.

Συνεπιπλέω, una adnavigo.

Συνεπιπονέω, ῶ, simul allaboro, simul laboro. Ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις οἱ ἀγαθοὶ συνεπιπονεῖν ἐθέλουσι, Xen. Cyr. 5, 21.

Συνεπιρρώνυμι, roboro, robur addo.

Συνεπισημαίνομαι, una applaudo, acclamo, pariter voce, manu, &c. significo quodcunque.

Συνεπισκέπτομαι, f. -ψομαι, una inspicio, seu una lustro, una considero & dispicio.

Συνεπισκοπέω, simul inspicio vel curo, *Strabo lib.* 8.

Συνεπίσκοπος, ὁ, collega in præfectura vel curatione; in N. T. idem qui *συμπρεσβύτερος*.

Συνεπισκοτέω, una tenebras effundo.

Συνεπισκυθρωπάζω, pariter tristitiam vultu præfero.

Συνεπισπάω, ῶ, f. άσω, una attrahо; *συνεπισπάομαι*, ῶμαι, simul vel una attrahо.

Συνεπισπεύδω, fut. εύσω, una accelero.

Συνεπισπομαι, simul sequor. Ὅς ὁ Πέρσαι συνεπισπόμενοι, Xen. Cyr. 7, 5. Τύπτω ὁ τῷ μύθῳ ἢ φλάνῳ ξυνεπισπόμενος, Plut.

Συνεπίσαμαι, fum conscius; (2) scio. Ταῦτα δὲν ξυνεπίσαμεν αὐτοῖς, Luc. *συ μὲν πονηρὰ δρασαντι*, id.

Συνεπίσατέω, & ῶω, una pariter curo, f. præfectus fum.

Συνεπίσλλω, una mitto.

Συνεπισύρω, congemisco, condoleo, Plut.

Συνεπιστρέφω, f. ψω, una converto, seu una convertor & reverto. Συνεπιστρεφομένη τοῖς ἤθεσι, Plut.

Συνεπισχύω, viribus meis aliquem adjuvo, auxilior; (2) confirmo, suppetias fero, Gl. Vet. adjuvo. Ἐὰν τινα εὖ ποιῆσαι, δίκῃ συνεπισχύῃ, Xen.

Συνεπίστασις, ἡ, intentio, incitatio. A

Συνεπιτείνω, una intendo; (2) intendo, adaugeo. Συνεπιτείνει τοῖς φαύλοις, Arist.

Συνεπιτέλεια, ad consummationem confero, (una celebro sc. facta, cano sc. hymnum, v. c. pæana. *Eun.*)

Συνεπιτίθημι, una concido, concido.

Συνεπιτίθημι, simul impono, i. e. imputo; *συνεπιτίθεμαι*, simul adorior & invado, insurgo, adgredior. Προορώμενοι μὴ συνεπιτεθῇ τοῖς τότε φεύγουσιν αὐτοὺς καιροῖς, Polyb.

Συνεπιτιμάω, insuper laudo, ultro laudo.

Συνεπιτρέπω, permitto.

Συνεπιτρίβω, pariter (omnia) contero, i. e. corrumpo, pessundo.

Συνεπίτροπος, ὁ, contutor, tutelæ princeps.

Συνεπιτροχάζω, simul decurro, *Pass.* simul deproperor.

Συνεπιτυφόω, magis inflo animum, magis effero animos.

Συνεπιφαίνομαι, simul apparco, præsto sum, vel exorior.

Συνεπιφάσκω, assentior.

Συνεπιφέρω, simul infero.

Συνεπιφεύγω, confugio, *de pluribus*.

Συνεπιφθέγγομαι, una vociferor.

Συνεπιχειρέω, una aggredior.

Συνεπιψηφίζομαι, commentior, una, pariter mentior. Οὐ γὰρ σοὶ λαχόντι συνεπιψηφίσεται, Callim. Hymn. in Dian. 228.

Συνεπιψηφίζω, una cum aliis suffragio meo confirmo. Συνεπιψηφίσαι τὰ δίξαντα τοῖς γέρουσι, Aristot.

Συνέπιπτον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi *συμπίπτω*.

Συνεπλεξα, 3. plur. a 1. ind. act.

Συνεπόκλω, una ad litus appello.

Συνεπόμαι, fum comes & adsecla. Οἱ δ' αὖτε ἀρίστης συνεπέποντο, Theocr 13, 17. Συνεπαδὸς τοίνυν μοι φανῆτε, Xen. Cyr. 4, 2.

Συνεπόμνυμι, simul juro, conjuro. Συνεπόμοσαν ὑμῖν ταῦτα ποιήσειν; Arist. Lysis. 237.

Συνεπόπτεύω, f. εύσω, simul inspicio.

Συνεπότρυνω, magis incito & ipse impello.

Συνεπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio, cum vulneris cicatrix contrahitur.

Συνεπτέριζω, fut. ίσω, una impello ventum secundum imantes, Aristot.

Συνεπτυγμένος, complicate. A *συνεπτύσσω*, complico, & *συμπτύσσω*.

Συνεπτάκεσι, 3. sing. pluq. ind. act. *Ion.* pro *συνεπεπτήκει*, a *συμπίπτω* pro *συμπίπτω*.

Συνεπωθέζω, pariter (diverso tamen tempore) incubo.

Συνεπωθέω, ῶ, simul detrudo.

Συνερανίζω, f. ίσω, colligo, congero; (2) confero, contribuo; (3) opitulor ad aliquid conficiendum. Συνερανίζειν τὰς λόγους, Isocr.

Συνεραστής, οῦ, ὁ, rivalis. A

Συνέρδα, ῶ, simul amo. Καλεῖν δέ τ' ἐρασταμβῷ Συνέρδαν, Moch. 7, ult.

Συνερέω, confero, collationem do. Ab *ἐράω* fundo.

Συνεργάζομαι, f. άσομαι, cooperor, Gl. Vet. confero, fuffigo. Ἐκ ξυμπονήσεως ἢ ξυνεργάσεως Σκίπει, Soph. Antig. 41. Συνεργασμένοι λίθοι, collimentati, Thuc. Προσέτε τὸ αθεσὶ συνεργάζονται, Xen. Cyr. 7, 9.

Συνεργατέω, ῶ, ὁ operis fectus, adjutor.

Συνεργατικός, ἡ, ὁν, idem

Συνεργάτις, ιος, ἡ, fœm. a *συνεργάτης*.

Συνέργεια, & Συνεργία, ας, ἡ, auxilium, ap. Ios. (2) ap. Scr. Eccles. cooperatio, mutua opera, mutuum auxilium. A

Συνεργέω, ῶ, adjuvo, prosum, confero, Gl. V. suppedito. Πάντας εἰς ἓν ἀποτέλεσμα Συνεργοῦμεν, M. Anton. 6, 31. A *Συνεργός*. Unde

Συνεργίον, & Συνεργεῖον, ου, τὸ, officina, Ph.

Συνέργημα, τος, factus; (2) mutua opera, mutuum auxilium. A *Συνεργάω*.

Συνεργήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi *Συνεργέω*.

Συνεργητικός, ἡ, όν, ad opem ferendum promtus, opem mutuam præstans.

Συνεργολάβος, ου, ὁ, in conductione operis socius, qui communiter opus conduxit.

Συνέργος, ου, ὁ ἡ, cooperator, adjutor, collega, adminiculi. Ex *Σύν* & *ἔργον*.

Συνέργοντες, nom. plur. part. præf. act. pro *Συνεργέοντες*, a *Συνέργω*.

Συνέργω, f. ξω, adjuvo. Ἐν ὧν βοπῇ φιλοῖς κεμάδα (φατρι) τίνων; ὧν οἱ ξυνέρξας; Soph. Trach. 532. Ab eod.

Συνέσθα, simul facio. Ἐμοῦ ἢ φατρὶ σύντα τιμωμένῃσι, ἅτε ξυνέρδουσι τἀμὰ δρῶσαν ἐπιρρέπεις; Soph. El. 352.

Συνέσθω, f. έσω, defigo, impingo, fortiter comprimo, ut dentes, cum conterantur, *Συνέσθομαι*, incumbo, impressionem facio. Χρυσείαισι Συνέσθοισι πρόσωπα κεκοπέν ἀφ' Ἥρης, Eur. Bac. 97. Οὐδὲ χέρα δισμοῖς διδύμοις Συνέσθοντες χαρσὶ νέῳ φόβοσμα Θεαις, id. Iph. in Tau. 458.

Συνέρεισις, εως, ἡ, collisio, consertio, connexio, Suic. A *Συνέρδω*. Unde

Συνερεισικός, ἡ, όν, suo nixu se continens.

Συνερίαω, una rego.

Συνερισμία, ᾶς, idem.

Συνερίω, pariter dico, adsentior, item defendo.

Συνερίζω, fut. ίσω, contendo.

Συνεργός, ὸ, ἡ, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui vel quæ lanificium simul exercet, socius vel socia in lanificio; (2) socius in aliquo opere, socius laboris.

Συνεραπλεκὴς, ῆ, ὁ, copulatur, bene connectens. A *Συνείρω*. Unde

Σύνερξις, εως, ἡ, copulatio, Gl. Vet. copula.

Συνέρομαι, interrogo, Hes.

Συνέρπω, contrepo, Gl. V.

Συνέρχομαι, convenio, in unum eundemque locum, finem consilium venio (2) dicitur & de ineuntibus matrimonium (3) & pro accidere *συμβαίνειν*; Συνελθόντες, congressi, a. 2. part. Εἰς ὃν Συνελθων, Eur. Ph. 46, Τί κόδοντ᾽ ϰ᾽ ῥοπαλον ξυνηγετίω; Aristf. Ran. 47.

Συνερωτάω, ῶ, f. ήσω, simul interrogo, quæstionem propono. Ἐι δέ γε ἐθελήσεις χ᾽ μικρὸν ὑποκρίνασθαι μοι Συνερωτωμένῳ, Luc. Bis. Accus.

Σύνες, 2. sing. aor. 2. imper. act. v. *Συνίημι*.

Συνέσῃ, dat. sing. *Ion.* & *Att.* pro *Συνέσει*.

Σύνεσις, εως, ἡ, intellectus, prudentia, sapientia, Gl. Vet. (2) conscientia, (3) commissio, coitio. A *Συνίημι*.

Συνεσθίω, una comedo, simul vescor. Συνεσθίε αὐτοῖς, Luc. 15, 2. μ᾽ σὺν Ἑβραίων ἄρ. ϰε, Gen. 43, 32.

Συνεσκιασμένως, *Adv.* collectim, confertim, simul. A *Συσκιάζω*.

Συνεσκιασμένως, *prop.* sub umbra, in umbra; (2) obscure. A *συσκιάζω*.

Συνεσπάραξε, 3. s. a. 1. ind. act. verbi *Συσπαράσσω*.

Συνεσπίπλω, f. m. πεσοῦμαι, simul incido, cado. Ξυνεσπεσέσθαι χθ᾽ μᾶ σὺ, Aristf. Conc. 1089.

Συνέσταμαι, una vel simul sequor, comitor.

Συνεσταλμένος, *contracti*, nom. pl. perf. part pass. verbi *Συσταλλω*. Hinc

Συνεσταλμένως, *Adv.* correpte, correpta syllaba; (2) parce.

Συνέστασαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro *Συνεστησαν*, a *Συνίστημι*.

Συνεστάυρωθη, 3. s. a. 1. ind. pass.

Συνεσταυρωμένοι, nom. p.ur. part. perf. pass. v. *Συσταυρόω*.

Συνέστειλαν, *composuerunt ad sepulturam*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *Συστελλω*.

Συνέστη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *Συνίστημι*.

Συνεστιάσις, εως, ἡ, q. d. coenaticio, commune epulum, Gl. Vet. convivium. A

Συνεστιάω, ῶ, f. άσω, convivio seu epulo excipio; *συνεστιᾶμαι*, convivor, V. Gl. Συνεστιάμενος τὸ αὐτοῖς ἀφιλῶς, Ælian. V. H. 4, 9. A *συνέστιος*.

Συνεστίη, ης, ἡ, convivium, *Ion.* Ab eod.

Συνέστιος, ὁ, ἡ, q. d. confocialis, domesticus, contubernalis, convictor, Gl. Vet. conviva Ex σὺν, & ἑστία.

Συνεστῶτας, acc. plur. perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro συνεστηκότας, a *συνίστημι*.

Συνέχεον, aor. 2. ind. act. v. *συνέχω*.

Συνεταιρίσμαι, ῖσμαι, una societatem cum aliquo ineo. Ex σὺν, & ἑταῖρος. Unde

Συνεταιρὶς, ίδος, ἡ, sodalis, socia, amica.

Συνέταξε, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi *συντάσσω*.

Συνετάφημεν, 1. pl. aor. 2. ind. pass. verbi *συνθάπτω*.

Συνετέθειντο, 3. pl. pluſq. indic. pass. verbi *συντίθημι*.

Συνετέλεσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi *συντελέω*.

Συνετήρει, 3. s. imperf. ind. act. pro *συνετήρησε*, a *συντηρέω*.

Συνετὸς, ὴ, ὁ, intelligens. Ex *συνίημι*.

Συνετίζω, intelligentem reddo, intelligere facio. A *συνετὸς*.

Συνετιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro *συνετίσω*, a *συνετίζω*.

Σύνετι, 3. sing. aor. 2. indic. med. verbi *συνίημι*.

Συνετὸς, ὴ, ὁν, qui intelligi potest; (2) intelligens, perspicax in judicando, sciens, Ph. prudens, solers. Ὡιπταῶ ϕ συνετώτατον, ϕ πεῖτα ὅλας ὀϊτιαμβους, *Luc. an. Vitar. Auct.* 20.

Συνετρίβην, aor. 2. ind. pass. verbi *συντρίβω*.

Συνετὼς, *Adv.* intelligenter, prudenter, Gl. V. prudenter, sapienter. A *συνετὸς*.

Συνεύδω, 3. pl. a. 2. ind. act.

Συνευεργὸς, ὄρος, ὁ, idem quod *συνεργάτης*.

Συνευδαιμονῶ, ῶ, f. ήσω, simul beatus sum.

Συνευδοκέω, ῶ, fut. ήσω, comprobo, adentior, consentio, Ph. συνευδοκεῖ, consentit, invicem videtur, complacet. Συνευδοκήσαντες τῇ ἐξόδῳ τῇ πετέρου ὑμῶν, Luc. 11, 48. τῇ αἱρέσει αὐτῶν, Act. 8, 1. Συνευδοκεῖ ἑκάστη μετ᾽ αὐτοῦ, 1 Cor. 7, 12. Hinc

Συνευδοκητὴς, οῦ, ὁ, qui cum alio conspirat, cui idem cum alio placet.

Συνεύδω, una dormio, conquiesco, una cubo. Ἦτις ξυνεύδουσι τῷ φαλλμαίῳ, Soph. Ll. 589.

Συνευθυμοῦμαι, οῦμαι, simul lætitiæ sum participes.

Συνευνάζομαι, simul dormio, concumbo.

Συνευνάσθην, *conjugii fuit*, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Boeot.* pro *συνευνάσθησαν*.

Συνεύνετης, ου, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex σὺν, & εὐνὰω, *domus*. Hinc

Συνευνέτις, ίδος, ἡ, uxor, conjux.

Συνεύνη, qui vel quæ eodem cubili utitur; (2) maritus, uxor. Ex σὺν, & εὐνὴ.

Σύνευνος, ὁ, ἡ ϰ᾽ ἡ, conjux, concubina, Ph.

Συνευπαίδευτος, ὁ ϰ᾽ ἡ, simul recte institutus. *Συνευπαιδευτος ἀνάκλησις*, *Arist.*

Συνευτυχέω, pari felicitate utor, pariter lætor.

Συνευτυχῶ, ὦ, compono, aliquem in compatrono fori adquirendo adjuvo, operam meam alicui navo; *συνευτυχέομαι*, una a bando. Ἐμαυτὸν μὲν τριάκοντα μιᾶς συνευτυχήσαι, Dem.

Συνευτυχὼς, ὼ, simul felix sui fortunatus sum, pariter cum fel.citer gero, simul rebus secundis fluo.

Συνευχὴ οἰῶν, bene omnor, *μετ᾽ ἐμοῦ ἐνεν ἐμοῦ*, i. una bene ominor, lætitia prosequor, laudo.

Συνεύχομαι, idem.

Συνεφέλκομαι, collætor, congaudeo, simul me oblecto

Συνεφέλκω, una precor, simul veta facio; (2) bene precor alicui, exitum felicem opto. Τοῦτο δὲ ξυνεφέλκομαι, Eur. Hel. 651.

Συνεφίστημι, fut. ψομαι, simul capesso, simul incipio & adgredior; (2) adjuvo, opitulor. Τῷ Θ᾽ ἁμιλλᾷ τῷ ὄρχῳ συνεφεψόμεθ᾽, Hesiod. ϕ ἀδινῆς, Luc. Συνεφίπεσθε τῷ πόνῳ, Thuc.

Συνεφομίζω, adjungo.

Συνεφορμῶμαι, simul subsidio sum, in subsidiis sum.

Συνεχαύω, idem quod

Συνεφέλκω, *simul* συνεπείλκομαι, simul traho. Μηδὲν τῷ σώματι συνεφέλκεται, Plut. Phæd. 20. Συνεφείλκετο ϕ νεανίσκων, Hesiod.

Συνεφέπομαι, & **συνεφίσπομαι**, una sequor. Συνεφέπετο ὁμοῦ ἁρμα ἠ φάλαγξ δρόμῳ, Xen. Cyr. 3, 2⁹. Ἡ ὁ λαβᾶσα αὐτὸν συνεφέπετο, ibid. 6, 26.

Συνεφήβεύω, una pubesco seu adolesco. Ex

Συνέφηβος, ὁ, ἡ ϰ᾽ ἡ, qui una pubescit, pubertatis & adolescentiæ socius, æqualis.

Συνέχει, ᾱμαι, una præficio, (2) attendo animum, *συνεφίσταμαι*, una præsum, una insurgo. Καὶ συνεπίσχε ὁ ὄχλος κατ᾽ αὐτῶν, Act. 16, 22.

Συνεφώνησας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συμφωνέω*.

Συνέχειαι, ας, ἡ, continuitas, perpetuitas, adfinitas; (2) crebritas, denſitas. A *συνέχω*.

Συνέχεον, 3. plur., imperf. indic. act. verbi *συγχέω*.

Συνεχές, *Adv.* continenter, sine intermissione. Τὸ δ᾽ ἄρα Ζεὺς Σωσιχὲς, Hom. Il. 12, 26. Οὐρεῖ ἔλκοντας ἀεὶ᾽ ἅματα συνεχὲς αἰεί, Arat. Phænom. 20.

Συνεχέστερον, *Adv.* sæpius, Gl. V. *συνεχέστατα*, *Adv.* sæpissime, Gl. Vet. A *συνεχὴς*.

Συνεχέως, *Adv.* adhibite, frequenter.

Συνεχὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, continuus, continens, cohærens, perpetuus; (2) crebri, frequens, assiduus. A *συνέχω*.

Συνεχθρὰδια, una odi, eosdem inimicos s. habeo, s. duco.

Συνεχθω, id m. Οὗτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν, Soph. Antig. 529.

Συνέχθω, 3 s. a. 1. ind. pass. v. *συγχέω*.

Συνέχω, fut. ξω, teneo, cohibeo, contineo, comprimo, coarcto, coerceo; (2) conservo, comprehendo, colligo; insomnium ei neo, non omitto a me, *συνεχόμαι*, opprimor, Gl. V. *συνέχονται*, premuntur, Ph. Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, 2 Cor. 5, 14. Συνέχων τὰ πάντα ῥήματι, Act. 7, 57. Συνέχεσι σε πολῖται, Luc. 19, 43. Δύο δ᾽ ἀνὴρ μένει ἀδὴς ψυχὰς πάς πεῖστατας γε συνέχων ὁμῶς, Eur. Alc. 804. Συνεχομένη πυρετοῖς μεγάλοις, Luc. 4, 38. Συνεχόμενοι τῷ πνεύματι, Act. 18, 5.

Συνεχῶς, *Adv.* continenter, sine intermissione; (2) crebro, frequenter, assidue.

Συνέψησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi *συμψηφίζω*.

Συνέψω, simul coquo, Gl. V. concoquo.

Συνηγάγετε, 2. pl. aor. 2. ind. act. *Att.* pro *συνηγάγετε*, a *συνάγω*.

Συνηγείρε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συνηγείρω*.

Συνήγειρε, una dux sum, una præsum exercitui.

Συνηγέρθητε, 2. pl. a. 1. imp. act.

Συνῆγε, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum v a *συνάγω*.

Συνηγμένοι, nom. pl. perf. part pass.

Συνηγόρει, 3. sing. imp. ind. act. pro *συνηγόρευε*, a

Συνηγορία, ας, ἡ, f. ήσω, patrocinor, patrocinio alicui venio; (2) adsentior, adstipulor. Συνηγορεῖν ἐκ τίνων; Aristf. Nub. 1085. Συνήγ, ε σιγάσα καὶ κατηγόρει, Soph. Trach. 827. Ab ἀγορὰ, *forum*. Hinc

Συνηγόρημα, τὸ, patrocinium, defensio.

Συνηγορία, ας, ἡ, defensio e usæ. A *συνήγορος*. Hinc

Συνηγορικὸς, ὴ, όν, qui defendit

Συνήγορος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, advocatus, patronus.

Συνηγορῶμεν, 1. plur. imperf. ind. act. pro *Συνηγορίομεν*, a *Συνήγορος*.

Συνηδίεται, *congaudet*, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* & *Ion.* pro *Συνηδεῖται*, a *Συνηδέω*.

Συνῆδειν, 3. sing. pluſq. ind. act. *Att.* pro *Συνήδεε*.

Συνήδομαι, pari voluptate & gaudio adficior, gratulor; *Συνήδεσθαι*, aor. 1. pass. Οὐ μὴν Θανόντι γ᾽ ἡδέως Συνηδόμαι, Eur. Rhes. 959. Συνήδεσθαι χθ᾽ τῷ νόμῳ τῷ Θεῖ, Rom. 7, 22. ἄλγεσι δάκνεσθον, Eur. Med. 136. Ὡς μοι Συνηδῆς, id Ion. 765. Συνηδὴς ἐκείνῳ κανῇ, Xen. Cyr. 4, 1.

Συνηδυσμὸς, una exhilaro, oblecto.

Συνήθεια, ας, ἡ, consuetudo, familiaritas. A

Συνήθης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, consuetus; (2) familiaris. Ex *Συνήθω*, *mus*.

Συνήθλησα, a. 1. ind. act. v. *συναθλέω*.

Συνηθροισμένοι, nom. plur. perf. part. pass. v. *Συναθροίζω*.

Συνήθους, gen. sing. *contr.* a Συνήθης.
Συνηθῶν, gen. pl. *contr.* pro Συνηθέων.
Συνήθως, *Adv.* pro more, pro consuetudine, Ph. solenniter, Gl. V. familiariter.
Συνῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. συνίημι.
Συνήκω, convenio, coëo. Τὰ δὲ χίσμαθ' ὅλα εἰς ὀξὺ συνήκοντα, Theophr.
Συνήλασαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. Συνελαύνω.
Συνῆλθον, aor. 1. ind. act. v. συνέρχομαι.
Συνηλικιώτης, ου, ὁ, coætaneus, æqualis.
Συνῆλιξ, ικος, ὁ, æqualis; Συνήλικες, æquales.
Συνηλοίησα, aor. 1. ind. act. v. συναλοιάω.
Συνηλόω, ῶ, conclavo, Gl. Vet. clavis compingo.
Συνηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, convena; Συνήλυδες, convenæ, Ph. Ab ἔρχομαι, unde ἤλυθον, & ἤλυσις.
Συνηλυσίη, ης, ἡ, conventus, coitus, *Ion.* pro συνήλυσια. Ab eod.
Συνήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod. Suic.
Συνήλωσις, εως, ἡ, conclavatio, Gl. Vet. A συνηλόω.
Συνηθεία, ας, ἡ, consuetudo, familiaritas.
Συνημιόνης, ου, ὁ, ἡ, quocum est nobis consuetudo quotidiana, is, quo familiariter utimur. A
Συνημερεύω, una diem totum, vel totos dies traduco; (2) versor cum aliquo. Ἀλέξαν συνημερεύει τοῖς συνδιατρίβουσι, Xen.
Συνημερόω, una mansuefacio, una cicuro.
Συνημμένως, *Adv.* conjunctim, Ph. continuatim. A Συνάπτω.
Συνημοσύνη, ης, ἡ, societatis aut fœderis sanctio, pactum. A συνίημι. Ἕκτορ μή μοι, ἄλαστε συνημοσύνας ἀγόρευε, Hom. Il. 22, 261.
Συνηνέχθην, conductus sum, aor. 1. ind. pass. v. συμφέρω pro συνοίσω.
Συνηπερόω, una mutor.
Συνήρεισα, aor. 1. ind. act. v. Συνερείδω.
Συνήορος, ου, ὁ καὶ ἡ, congruens & velut quodam vinculo connexus; (2) consors, compar, socius. Ex σὺν, & ἀείρω.
Συνηπατάω, fut. ήσω, simul decipio. Καὶ μὴν ἐγὼ συνηπατήθην, ... Arist. I. 1. 845.
Συνήρχε, 3. f. imp. ind. act. *contr.* pro συνήρχεε, ...
Συνηρετέω, una remigare; *metaph.* concorditer aliquid facere. Ἴξεις ... σοι ... Soph. A. 1330.
Συνηρεφέω, opaco, inumbro. Ὅτε τῷ τοίτῳ ... συνηρεφεῖ, Theophr. A
Συνηρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, tectus umbra, spissa frondium tectus, umbrosus, opacus, condensus, ... Ἐν τόποις συνηρεφέσι καὶ σκιεροῖς, Plut. in Publicol. cap. 21. A σὺν, & ἐρέφω, tego. Hinc
Συνηρεφεῖα, vel συνηρέφεια, ας, ἡ, condensitas arborum.
Συνηρημένως, contracte, per contractionem. A συναιρέω.
Συνήριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, connumerandus; pro Συνάριθμος.
Συνηρμοσμένως, apte. A Συναρμόζω.
Συνήρχετο, 3. f. imper. ind. med. verbi Συνέρχομαι.
Συνῄτεον, impers. ind. act. v. συναιτέω.
Συνησκημένως, polite, Ph. A συνασκημένος, part. a συνασκέω.
Συνῆτε, 2. pl. aor. 2. conj. act. v. συνίημι.
Συνηττάομαι, ῶμαι, p. Συνήττημαι, una superor, vincor. Τῶν ἡ πολεμίων πολλοὶ μὲν συνήττηντο κατ' αὐτῶν, Xen. Cyr. 6, 27.
Συνήφθη, 3. f. aor. 1. ind. pass. v. συνάπτω.
Συνηχέω, consono, concrepo.
Συνήχησις, εως, ἡ, concentus. A pr.
Συνήχθης, 2. f. a. 1. ind. pass. v. συνάγω.
Συνῆψαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. συνάπτω.
Συνθακέω, adsideo. Ex θᾶκος.
Συνθάκος, ου, ὁ, consessor. Ex iisd.
Συνθάλπω, fut. ψω, consoveo, concalefacio.
Συνθαμβέω, terreor.
Συνθάπτω, fut. ψω, consepelio, una sepelio. καὶ τὸ θανόντα τόνδε Συνθάπτειν θέλω, Soph. Aj. 1305. Κόσμος γ' ἑτοιμός, ᾧ Σε Συνθάψει πόσις, Eur. Alc. 146. Ἀρ' Ἀτρέως παῖδ' ὀλόμενον Συνθάπτετε; idem. Hel. 1260. Συνταφέντες (a. 2.) ἐν αὐτῷ Rom. 6, 4. Συνταφέντες αὐτῷ, Col. 2, 12.
Συνθαυμάζω, pariter & ipse admiror, miror.
Συνθεάομαι, una specto, conspicor.
Συνθεάτης, ου, ὁ, qui simul spectat, spectationis socius. A pr. Hinc
Συνθεάτρια, ας, ἡ, quæ simul spectat.
Συνθέλω, simul volo, contendo. Συνθέλω δ' ἐγώ, Eur. Her. fur. 835.
Σύνθεμα, ατος, τὸ, signum, quod ex composito datur, tessera; (2) pactum; (3) compositio libri. A συντίθημι.
Συντιθέμενος, a. 2. part. med. v. Συντίθημι.
Σύνθεο, *compone*, a. 2. imper. med. *Ion.* pro Σύνθου, ab eodem. Σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον, Hom. Il. 1, 76.
Συνθεολογέω, ῶ, f. ήσω, simul cum alio dei tatem alicui adscribo; Συνθεολογοῦμαι, simul cum alio deitas mihi adscribitur.
Συνθερίζω, fut. ίσω, una meto, una messem facio.
Συνθερμαίνω, concalefacio.
Συνθεσία, ας, ἡ, compositio, Gl. Vet. continuatio; pactum, fœdus, Hom. Il. 5, 319. A Συντίθημι.
Σύνθεσις, εως, ἡ, compositio, coagmentatio, commissura cujuslibet rei; (2) Synthesis, *figura grammatica*. Ab eod.
Σύνθετο, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro συνέθετο. a συντίθημι.
Συνθετέον, componendum, conveniendum.
Συνθέτης, ου, ὁ, compositor. Ab eod.
Συνθετίζω, arte compono, v. c. comas. -ομαι, comam compositam habere. A Σύνθετος.
Συνθετικὸς, ἡ, ὸν, qui componere & struere novit. A pr.
Σύνθετος, ου, ὁ καὶ ἡ. & Συνθετὸς, ἡ, ὸν, compositus, coagmentatus. A Συντίθημι.
Συνθέτως, composite, verbo composito.
Συνθέω, ῶ, concurro, una curro. Ὦ φίλοι, νῶϊ ἡμῖν συνθεύσεται ἥδε γε βουλή, Hom. Odyss. 20, 245.
Συνθεωρέω, ῶ, fut. ήσω, simul adspicio, Suic. (2) animadverto, cognosco, Suic. (3) una facta solemnia celebro, & ludis specto.
Συνθήγω, exacuo, irrito.
Συνθήκη, ης, ἡ, compositio, coagmentatio; (2) sponsio, pactum, conventio, fœdus. A Συντίθημι.
Συνθηκοποιέομαι, pactum, &c. facio.
Συνθηκοφύλαξ, ακος, ὁ, cui custodiendæ traditæ sunt tabulæ pactorum, Ph. sequester.
Σύνθημα, ατος, τὸ, compositum, constitutum, compactum; (2) signum; Ph. insigne, sigillum. A Συντίθημι.
Συνθηματικοὶ στέφανοι, locarum coronæ, de quibus conficiendis constitutum & conventum est. A Σύνθημα. Unde
Συνθηματικὸς, ut συνθηματικὰ ἐπιστολαὶ, epistolæ per signa ac notas arcanas scriptæ.
Συνθημάτιον, ου, τὸ, tesserula. Gl. V.
Συνθηματικῶς γράφειν, per signa & notas scribere.
Συνθηράω, una venor, proprie & tropice. Ὁ μὲν ὡς φίλος συνεθήρα, Xen. Cyr. 4, 24.
Συνθηρατὴς, οῦ, ὁ, venationis socius. A pr.
Συνθηρεύω, v. συνθηράω. Ἃ δ' ἡ εἰκινηθα, μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται, Arist. Θεσμ. 163.
Σύνθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, v. συνθηρατής.
Συνθήσει, 3. f. f. 1. ind. v. συντίθημι.
Συνθιασεύω, una thiasos duco, una bacchor.
Συνθιασώτης, ου, ὁ, consors τοῦ θιάσου; (2) socius sodalis, Arist. Plut. 507.
Συνθιγγάνω, una tango, contrecto.
Συνθλάσαι, aor. 1. inf. act. v. συνθλάω.
Συνθλασθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.
Συνθλάω, ῶ, fut. άσω, confringo, Gl. Vet. συνθλῶ, contundo, Ph. συνθλᾷ, contundit, conlidit; συνθλαδάσιν, collidantur, Ph. conlidantur, a. 1. pass. conj. Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, συνθλασθήσεται, Matth. 21, 44, & Luc 20, 18.
Συνθλίβω, fut. ψω, comprimo. Συνθλίβοντα αὐτὸν, Marc. 5, 24.
Συνθνήσκω, commorior. Πολλάκις συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες, Phocyl. 127. Συνθανοῦμαί σοι, Eur. Med. 1213.
Συνθοινάτωρ, *Dor.* pro συνθοινήτωρ, ορος, ὁ, conviva.
Συνθοινέτης, ου, ὁ, idem. Ex σὺν, & θοίνη.
Συνθορυβέω, una tumultuor, strepo, obstrepo.
Συνθρηνέω, idem qu d
Συνθραύω, confringo, Gl. V. Τῷ δὲ θριγκῷ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν, Eur. Or. 1547. Συντεθράνωται δ' ἅπαν πικροτέρους ἰδόντα δ σμὸς τοὺς ἐμούς, Eur. Bac. 634.
Συνθρηνέω, ῶ, collamentor.
Συνθρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, luctus seu lamentorum socius.
Σύνθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eodem in throno sedet. Gl. V. particeps regni.
Σύνθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, consonus.
Συνθρύπτω, fut. ψω, confringo; (2) deliciis frango, delicatum seu mollem reddo. Συνθρύπτοντες μου τὴν καρδίαν, Act. 21, 13.
Συνθυμέω, unanimis & concors sum, ejusdem animi sum; (2) simul irascor.
Συνθυμόω, simul ad iram concito.
Συνθύω, f. ύσω, una sacrifico, una sacra facio. Ἢ δὲ ξένος ἀστοῖσι συνθύειν χρεών, Eur. El. 803.
Συνθωκέω, una sedeo. A θῶκος.
Συνιδεῖν, a. 2. inf. act. v. συνείδω.
Συνιδρόω, ῶ, consudo, una sudo.
Συνιδρύω, una colloco; (2) in eodem templo dedico, consecro.
Συνιερόω, una sacerdotem facio f. inauguro, *pass.* simul sacerdos fio.
Συνιεῖν pers. inf. act. *contr.* pro συνιέειν, a συνίημι.
Συνιείς, pres. part. act. v. συνίημι.
Συνιέμεν, pret. inf. act. *Ion.* pro συνιέναι.
Συνιέντες nom. pl. præt. part. act.
Συνιερεὺς, έως, ὁ, in sacerdotio collega.
Συνιερὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, qui una sacris fruitur.
Συνιερουργέω, una sacrifico.
Συνίετε, 2. pl. pres. imper. act. v. συνίημι.
Συνιζάνω, consido, subsido; (2) desiderio, cedo ut caput in pectore. Σάρκες δ' αἱ μὲν ... συνιζάνειν, Theocr. 22, 112. Μήτε ... συνιζάνειν, M. Anton. 11. 11.
Συνίζησις, εως, ἡ, sedimentum, confidentia ... Alex. Aphrod. l. 2. ... (2) Synizesis, *figura grammatica*, quum duæ vocales in unam syllabam quasi confidunt.
Συνίζω, idem quod συνιζάνω.
Συνίημι, fut. ήσω, committo, sc. pugnaturos; (2) intelligo, ... *unde* (3) sentio, edoceo, ... Ph. συνῆκα, intellexi, Gl. Vet. ... Συνίετε ταῦτα πάντα, Matt. 13, 51. Ἐνταῦθα τελευταῖς ... Eur. Ph. 425. Ἐπὶ ... Arist. Plut. 45.
Συνικμάζω, f. άσω, simul humecto; (2) humecto, humefacio.
Συνικνέομαι, venio.
Συνιμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro συνιέναι, a συνίημι.
Συνιόντες, nom. pl. a. 2. part. act.
Συνιόντος, gen. sing. part. eisd.
Συνίουν, 3. pl. imperf. ind. act. pro συνίεσαν, a συνιέω.
Συνιοῦσι, 3. plur. præs. ind. *contr.* & cum pro συνίουσι.
Συνιππάζομαι, una equito.
Συνίππαρχος, ου, ὁ, collega præfecti equitum.
Συνιππεὺς, έως, ὁ, in eodem equitatu militans.
Συνιππεύω, f. εύσω, simul equito.
Συνιππία, ας, ἡ, Gl. Vet. συνιππία, agilitas, equitum, grex equorum. Ex σὺν, & ἵππος.

Συνίσᾶν, 3. pl. imperf. ind. act. v. *σύνειμι*.
Συνίσασι, 3. pl. præs. ind. act. v. *συνίσημι*.
Συνίσαμαι, vid. *Συνίσημι*.
Συνισόμβιος, nom. pl. præs. part. pass.
Συνισόντ-ος, gen. sing. part. præs. act.
Συνιστάω, commendo; idem quod *συνίσημι*. Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτὰς συνιστάνειν; 2 Cor. 3, 1. Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτὰς συνιστάνομεν ὑμῖν, ib. 5, 12.
Συνίστανται, 3. s. præs. ind. pass. v. *συνίσημι*
Συνιστάω, ῶ, Gl. V. *συνιστῶ*, commendo; Ph. Τῇ φανδώσῃ τ' ἀληθείας συνιστάντες ἑαυτὲς, 2 Cor. 4, 2.
Συνίστημι, fut. *συστήσω*, constituo; (2) commendo; *συνέστηκα*, constiti, adstiti, Gl. V. p. *συνεστηκώς*, constans, Gl. Vet. part. & *συνεστώς*, consistens, Gl. Vet. compos, compos mentis; *συνίσταμαι*, consisto, adsisto, Gl. Vet. *Συνίσταται*, constat conreditus, Ph. Διὰ ταῦτα Συνίστησαν ἐφ' ἡμᾶς ἡ τελευτῶν τὴν πόλεμον, excitarunt, Dem. Βελτίω αὐτὴν ἐατῶ συστῆσαι, Plato. Συνεστῶτι Κύρῳ, Xen. Καὶ μ' ὁ λίθινον ὑδὼρ ἐν τῇ πόλει συνιστάμενον, Arist. Eq. 859.
Συνιστῶν, præs. part. act. *contr.* pro *Συνιστάων*, a *συνιστάω*, pro *συνίσημι*.
Συνιστῶντες, nom. pl. pro *συνιστάοντες*.
Σύνιστωρ, ορ-ος, ὁ ἡ ἡ, conscius, testis.
Συνισχάνω, simul detineo, contineo. Ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῇ χείρῃ συνισχάνει, Eur. Iph. in Au. 706.
Συνισχυρίω, ῶ, id. cum sq. Οἱ ἂν ἡμῖν μάλιστα δοκῶσι συνισχυρεῖν, Xen. Cyr. 2, 15.
Συνισχυρίζω, fut. *ίσω*, corroboro, confirmo; *συνισχυρίζεται*, confortat, Ph.
Συνισχύω, f. *ύσω*, (suppetias ferendo) roboro.
Συνίσχω, teneo, contineo.
Συνιὼν, præs. part. act. pro *συνιέων*, a *συνίημι*.
Συνκωμάσατε, 2. pl. aor. 1. impr. act. *Dor.* pro *συγκωμάσατε*, a *συγκωμάζω*.
Συνοίσεσθε, 3. s. imperf. act. *Ion.* pro *συνέφερε*, a *συνοίσω*.
Σύνοικος, ου, ὁ ἡ ἡ, cohabitator, contubernalis, R. A
Συνοικέω, cohabito. Μητέρι συνοικήσειν, Apoll.
Σύνναος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in eodem templo colitur.
Συναυλοδότης, ου, ὁ, navigationis socius.
Συνναυκληρος, ου, ὁ, q. d. simul navis dominus, *metaph.* socius.
Συναυμαχία, una navali prælio decerto.
Σωναύτης, ου, ὁ, navigationis socius.
Σωνιάζω, una cum aliquo juventutem transigo.
Σωνηνιδίομαι, una ago, juveniliter, ludo, lascivio cum aliquo.
Σωνίημι, compascio, contribuo. Gl. V. *Σωνίομαι*, compascor, una pascor. *Σωνίεσθαι τοῖς Ἕλλησιν*, Aristot.
Σωνενίκᾶ, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro *σωνενίκηνται*, a *Σωνίκα*.
Σωνοδράσεις, εως, ἡ, ossium per nervos connexio. Ex *Σὺν*, & *νεῦρον*, *nervus*.
Σύνθεσις, εως, ἡ, actio, qua quid aliquorsum vergit; (2) consensus, conspiratio. A
Σωνιάω, vergo; (2) contrahor; (3) consentio, conspiro. Ἥρως ἂν ἦ τὸ φιλέριφον ἢ ὁρᾶν ἢ Σωνιόντι τὸ φοινικὶς κατατυγχάνῃ, Heliod. Σωνιόντι δὲ εἰς ἓν ἐκ τῆς θεωρικῆς κίνητον. Plut. in Num. cap. 9.
Σωνίστιον, ου, ἡ, cœlum nubilum. A *Σωνιφής*.
Σωνιστίζω, ο, nubilus. A *νεφέλη*
Σωνιστία, ῶ, nubes cogo, obnubilo. Σωνεσθῶσαν ὄμματα, Eur. El. 1092. Τταιθρ.άζῃ τὰς πτελὰς, ἢ ξυνιστεῖ; Arist. Av. 1508. Ab eod.
Συνιφὶς, ίδ-ος, ὁ ἡ ἡ, nubilus; *Συνιφὶς*, nubilum. Gl. V. Ex *Σὺν*, & *νίφω*.
Συνίφω, obnubilo
Συνιφόω, coactis nubibus obscuro, *metaph.* frontem corrugo. A *Συνιφὶς*.
Συνηχὶς, *Adv.* continenter, adsidue.
Συνιχίας, idem. A *συνεχὴς*.
Συννέω, sive *Συνάω*, fut. *ήσω*, innecto & intexo; (2) in unum acervum congero, coacervo. Συνήσας φυρὰν μεγάλην, Hesiod. Συννήσατο φρυγάνων φάκελλον, idem.
Συννωδίζω, f. *ίσω*, simul res novas molior.
Συννωδίζω, fut. *άσω*, una cum aliis infans fum; (2) ad aliorum captum me demitto, quasi cum pueris pueriliter me gero, Suic.
Συνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi *Συννέω*. Unde
Συνήσις, ὴ, coacervatio.
Συννηστεύω, fut. *εύσω*, simul vel una jejuno.
Συννήχομαι, simul nato, simul fluctuo, Gl. V. connato. Ὅρνις τοιούτοις θηρίοις ξυννήξομαι, Arist. Conc. 1098.
Συννικάω, ῶ, simul vinco, R. Καὶ Σὺ Συννικᾶς ἡμεῖ, Eur. Alc. 1089. Συννενικᾶσθε μετ' ἀλλήλων, Xen. Cyr. 6, 27. Ex *Σὺν*, & *νικάω*, *vinco*.
Συννοέω, ῶ, apud me æstimo, mecum reputo & perpendo; (2) intelligo. Τὰς ὁδὸς τούτων οὐ ῥᾴδιον Συννοῆν, Plato.
Συνοητὸς, ὴ, όν, intelligentia assequendus.
Συνοια, ας, ἡ, cogitatio ejus, qui secum aliquid reputat; (2) confideratio; (3) intelligentia. A *σύνοιδα*.
Συνομαδὶς, ίδος, ὁ, compastor, Gl. V.
Συννομίζω, idem sentio cum quo.
Συννομικος, ὴ, όν, qui una pasci solet. A *Σύννομος*.
Συννομοθετέω, ῶ, f. *ήσω*, una leges fero, socius sum in ferendis legibus, Dem.
Σύννομος, ὁ ἡ ἡ, qui iisdem pascuis utitur; (2) una educatus; (3) una habitans; (4) (4) ejusdem ordinis homo; (5) conjunctus, cognatus. A *νομή*.
Συννοσία, simul, pariter ægroto; (2) una pecco. Συννοσεῖν αὐτῇ θέλῃ, Eur. An. 947.
Σύννους, ὁ ἡ ἡ, cogitabundus, meditabundus.
Συννυκτιδρύω, fut. *ύσω*, simul seu cum aliquo pernocto.
Συνομωκόμος, ου, ὁ, qui cum alio sponsam comitatur & curat.
Σύνυμφος, ου, ἡ, connupta, Gl. Vet. janitrix; *σύνυμφοι*, janitrices, Ph. Ex *Σὺν*, & *νύμφη*, *sponsa*.
Συνοδεύω, fut. *εύσω*, itineris socius sum, una iter facio. Gl. Vet. comitor, Ph. *συνοδεύει*, convenit. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, Act. 9, 7.
Συνοδία, ας, ἡ, iter commune, comitatus, Ph. comitatus, conventus. A *σύνοδος*.
Συνοδικος, ὴ, όν, q. d. conventionalis, conjunctionalis; *Συνοδικὴ μοίρα*, cum luna est in conjunctione solis. Ab eod.
Συνόδ-ος, ου, τὸ, conjunctio, f. coitus lunæ cum sole. Ab eod.
Σύνοδος, ου, ὁ, comes. Ab eod.
Συνοδοιπορέω, ῶ, f. *ήσω*, itineris socius sum, una iter facio. A
Συνοδοιπόρος, ου, ὁ, itineris socius, comes.
Σύνοδος, ου, ἡ, conventus *impr.* solennis, cœtus, concilium, conventio, Ph. concubitus, Gl. V. etiam congressus hostilis ac conflictus.
Σύνοδος, ου, ὁ ἡ ἡ, comes itineris. Ex iisd.
Συνοδίτης, ου, ὁ ἡ ἡ, comes itineris. Ex iisd.
Συν δοτης, ου, ὁ, comes, P. A *Σύνοδος*.
Συνόδους ουτ-ος, ὁ ἡ ἡ, cui dentes continui sunt, Ph dentex, pilcis quidam.
Συνοδυνάω, ῶ, simul torqueo, vexo; *συνοδυνῶμαι*, condoleo.
Συνοδυρόμαι, simul lamentor.
Συνέζω, simul redoleo.
Σύνοιδα, *conscius sum*, perf. ind. med. verbi *Συνιδῶ*.
Συνοικειόω, ῶ, fut. *ώσω*, una intumesco.
Συνοικειόω, ῶ, fut. *άσω*, familiarem reddo, benevolentiam alicujus comparo; (2) accommodo, dedico.
Συνοικείωσις, conciliatio; (2) figura rhetorica; Quintilian. lib 9. cap. 2.
Συνοικέσιον, ου, τὸ, connubium, matrimonium, contubernium. A *συνοικέω*.
Συνοικέτης, ου, ὁ, qui in eadem domo habitat, familiaris, contubernalis. Ab eod.
Συνοικία, una habite, eadem domo utor, sum contubernalis. Ὁ νῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοῖη, γύναι, Eur. Andr. 237. Σπαρτῇ ξυνοικεῖ τῇ πάρος ξυνοικήσῃ, id. Iph. in Tau, 524. Συνοικήσαι φύσει, id. Hel. 1371. ὕλῃ Σωοῦσα, id. Med. 1001.
Σωοίκημα, ατ-ος, τὸ, contubernium § (2) cœnaculum. A *Σωοικέω*.
Σωοίκησις, εως, ἡ, cohabitatio, contubernium, familiaris consuetudo, consortium, connubium. Ab eod.
Συνοικτὴρ, ῆρ-ος, ὁ, qui una habitat cum aliquo, contubernalis. Ab eod.
Συνοικήτωρ, ορ-ος, ὁ, idem.
Συνοικία, ας, ἡ, *proprie* plures domus eodem loco conjunctæ; (2) una domus quidem, sed in qua plures habitant, *unde vertitur etiam* contubernium, Ph. insula, conclavia. A *Σωοικέω*.
Συνοίκια, ων, τὰ, festum Athenis in honorem Thesei, eo, quod ille, cæterorum oppidorum conciliabulis & magistratibus abolitis, uno instituto concilio, & curia, omnes conjunxisset, & Athenis collocasset. Ab eod.
Συνοικίζω, fut. *ίσω*, una jungo, una habitare facio, ejusdem domus participem facio, contubernio mihi, ut connubio, jungo; (2) nuptum do, Gl. Vet. marito; (3) urbem civibus frequento, conducendis hominibus e pagis aliisque urbibus, *Thucyd.* coloniam deduco. Ἐπίσημον σύλλ' Ἡρακλεῖ συνοικίσας, Eur. Her. fur. 68.
Συνοικισμὸς, ῦ, ὁ, cohabitatio, contubernium; (2) colonia; (3) ædificatio civitatis; Appian. in Libyc. A *συνοικίζω*. Unde
Συνοικιστὴς, ῆ, ὁ, qui cum aliquo ædificat, socius alicujus in condenda urbe s. domo.
Συνοικιστὴρ, ῆρ-ος, ὁ, idem.
Συνοικοδομέω, una ædifico, exstruo. Ἐν ᾧ ἡ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε, Ephes. 2. ult. Οἰκία οὐ συνοικοδομήσῃ, Philo.
Σωόικος, ου, ὁ ἡ ἡ, eadem domo habitans, contubernalis, Gl. Vet. cohabitator; *σωόικος ὅτι ἀνδρὶ ἡ γυναικὸς*, *de viro & femina*, conjux, Gl. V.
Συνοικουρία, ας, socius sum in custodienda domo, vitæ domesticæ socius sum.
Συνοίκουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, socius in custodienda domo, consors.
Συνοικτίζω, f. *ίσω*, commisereor. Ὄλε μιὰ σατὴρ αὐτὸ ἡ συναλ.σά με, Xen. Cyr. 4, 24. Ξυναλισαν ἡ ἡ, τῇ κεφιβίαν τινες, Thuc.
Συνείμι, ου, ὁ ἡ ἡ, consonus, qui uno concentu a multis canitur. Ab *οἶμη*.
Συνοίομαι, una puto, adsentior. Συνοίομαι, ἴφη, ἡ ἐγὼ, ὃν γε τρόπον διώκασι, Plato.
Συνοίσειν, conferre, expedire, Gl. Vet. *συνοίσοντα* profutura, Ph. Ὡς ἡ ἡ τῶτο ξυνοίσει, ῥᾳδίας διδάξομαι, Arist. Nub. 590.
Συνοισόμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. verbi *συμφέρω*, pro *συνοίσω*.
Συνοκλάζω, fut. *άσω*, genibus flexis consido, genu fu cubo me submitto.
Συνοκωχὴ, ῆ, contractio.
Συνολισθαίνω, idem quod
Συνολισθέω, in unum locum labor, confluo.
Συνολκὴ, ῆς, ἡ, contractio. Ex *σὺν* & *ἕλκω*.
Συνόλλυμι, simul amitto, R. Ὃσ' εἶπα αὐτῷ γ' ἡ ξυναλόμην ὁμῶ, Eur. Hel. 103. Συνόλεσεν ἱρὸν ἐξ-ος, Bion. 1, 29.
Συνολολύζω, simul vociferor cum lætitia, R.
Συόλων, in universum, omnino. Ab *ὅλ-ος*.
Συνολοφύρομαι, una lamentor.
Συνόλως, *Adv.* prorsus, omnino, R.
Συνομαίμων, ον-ος, ὁ ἡ ἡ, frater vel soror.
Συνομαλόω, complano, planum reddo.
Συνομαρτέω, *Adv. poss.* concomitandum vel inserviendum est. Τὸ δωρεᾶμα ξυνομαρτέον, *Act.*
Συνομαρτέω, ῶ, sequor, comitor, concomitor.
Συνομβὶς, ίδ-ος, ὁ ἡ ἡ, conjux.
Συνομήλιξ, *Dor.* *συνομᾶλιξ*, ικ-ος, ὁ ἡ ἡ, ætate par vel æqualis, pars vel ejusdem ætatis, R. Suic.
Συνομιλέω, ῶ, f. *ήσω*, versor cum aliquo, colloquor. Συνομιλεῖ αὐτῷ, Act. 10, 27.
Συνόμιλ-ος, ὁ ἡ ἡ, confabulator, congerro.
Συνόμνυμι, vel *συνομόω*, una cum aliis juro, simul juro; (2) conjuro, conspiro. Ἐπ' τῷ δήμῳ ξυναμνύντων σαλαι, Arist. Eq. 23[illegible]. Ὅσοι μεταχόντες τῷ τότε κινδύνου ὑμῖν ξυνόμοσαν, Thuc.

Συνομω-

Συνομοιοπαθῶ, (sic. συνομοιοπαθέω,) similes seu iidem sunt mihi adfectus, similiter adficior.

Συνομολογία, ᾶς, adsentior; (2) fateor, confiteor; (3) co venio, paciscor. Τὸ γοῦν τ' ψυχῆς συνομολογεῖν ἐμίγνυτο, Heliod. Τὰ δ' ἄλλα συνομολογήσαντες, Xen. Cyr. 7, 9. Πάντες σοι συνομολογήσουσι, Luc.

Συνομολογία, ἡ, assensus, confessio, pactum.

Συνομόλογος, ὁ, adstipulator.

Συνομορία, confinis sum. Οἳ ἦ οἰκία ἐῷ συνομορῦσα τῇ συναγωγῇ, Act. 18, 7. A

Συνόμορος, ος, ὁ ἡ ἡ, confinis, Ph.

Συνομοσία, ας, ἡ, conjuratio, consspiratio. A συνόμνυμι.

Συνοξύω, in acutum sensim extenuo, Polyb.

Συνόξυς, υος, ὁ ἡ ἡ, cujus anguli in mucronem coëunt, sensim mucronatus.

Συνοπαδός, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui sequi aliquem jubetur; (2) adsecla, comes, adfectator.

Συνόπλος, ου, ὁ, armorum socius. Ex ὅπλα.

Συνοπλοφορία, ᾶς, simul arma gesto, Suic. Ex σωὶ, ὅπλα, & φέρω.

Συνοπλόω, una asso.

Συνοπτικὸς, ὴ, όν, perspicax; (2) compendiose collectus; τὸ συνοπτικὸν, perspicacitas, Gl. V. A συόπτομαι.

Συνοπτικῶς, Adv. compendiose, breviter.

Συνόπτομαι, conspicio, perspicio.

Συόπτομος, ου, ὁ ἡ ἡ, conspicuus, qui conspici & cognosci potest; (2) qui facile intelligi & cognosci potest. A pr.

Συνόρασις, εως, ἡ, perspicientia. A

Συνοράω, ῶ, conspicio, perspicio, conspicor; (2) animadverto, intelligo. Ὁ δὲ Μάρκος συνεῖδε τὸ σφέτερον ἦθος τῆς τριαρίας καὶ τὰς ἵππαγρους ἀγάπας, Polyb.

Συνοργιάζω, orgia pariter celebro.

Συνοργίζομαι, una vel simul irascor.

Συνορεύω, ῶ, conterminus sum. A σύνορος.

Συνορθόω, bene constituo, bene gero.

Συνοσία, ἡ, confinium, Gl. V. Ab eod.

Συνορίζω, fut. ίσω, confinia jungo, confinia facio, detempta copulo & quasi iisdem limitibus concludo. Ξυναρίζω χέρα, Eur. Bac.

Συνορίνω, concito, commoveo. Ἵνα οἱ συν θυμὸν ὀρίνῃς, Il. 24, 467. Συνεφορμῶμεν φάλαγξίς, ibid. 333.

Συνορκος, ου, ὁ ἡ ἡ, eodem jurejurando adstrictus.

Συνορμάδες, αἱ, v. συμπλοκάδες.

Συνορμάω, ῶ, f. ήσω, una commoveo, concito, Ph. συνορμᾶ, concurrit, competit.

Συνορμίζω, f. ίσω, una in stationem appello.

Σύνορος, ου, ὁ ἡ ἡ, conterminus, confinis.

Συνορύω, una fuo, irruo.

Συνοσφραίνω, ῶ, contego, concamero.

Συνοχέομαι, ῆμαι, una salto, una tripudio.

Συνοχλόω, cicatricem contraho, cicatricem coire facio, Gl. V. Hinc

Συνόλωσις, εως, ἡ, cicatricis contractio.

Συνολωτικὸς, ὴ, όν, cicatricem efficiens.

Συνουσία, ας, ἡ, conversatio, consuetudo familiaris; (2) congressus, colloquium, cœtus, conventus, concio; (3) convivium; (4) peritus & pro ὑσιὰ.

Συνουσιάζω, fut. άσω, in eundem cœtum convenio; (2) coëo, concumbo. Hinc

Συνουσιασμὸς, οῦ, ὁ, coitus, concubitus.

Συνουσιαστὴς, οῦ, ὁ, qui familiariter aliquo utitur; (2) discipulus. Ab eod. Hinc

Συνουσιαστικὸς, ὴ, όν, facilis ad congressus familiares, facilis ad cœtus convivales.

Συνουσιόομαι, ῶμαι, q. d. confubstantior, cum essentia alterius commisceor & contemperor. A συνουσία.

Συνοφρόομαι, ῶμαι, supercilia corrugo seu contraho. A

Σύνοφρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, cui supercilia coëunt.

Συνοχέω, ῶ, una veho; συνοχῶμαι, una vehor.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, continuatio, vel continua cohærentia; (2) compressio, pressura, coarctatio, angustia & anxietas. A συνέχω. Ἐν ξυνοχῇσιν ὀδῦναι, Hom. Il. 23, 330. Hinc

Συνοχὴν, Adv. stricte, arcte, tenaciter.

Συνοχικὸς, ὴ, όν, vim habens continendi & conservandi, Suic. A συνέχω.

Συνοχμάζω, idem quod ὀχμάζω.

Σύνοχος, ου, ὁ ἡ ἡ, continuus. Ab eod.

Συνοχωκὸς, ότος, ὁ, coarctatus, in angustum coiens; συνοχωκότι, coarctati, Dual. Il. 2, 218. Ab inus. συνοχόω, quod est a σύνοχος.

Σύνοψις, εως, ἡ, conspectus; (2) taxatio, Ph. æstimatio, Gl. V. opinio, Ph. Gl. V. A συνόπτομαι.

Συνοψοφαγία, ᾶς, una opsonia voro.

Συνταθάω, simul asso, torreo, etiam metaph. Συνταθάσω τοῦτον, Arist. Lys. 845.

Συνεφανηφορία, una coronam gesto.

Συνσαφρονία, ᾶς, sapio cum. Συνσαφρονῶν σοι βέλομ', ἀλλ' ἃ συνοσεῖν, Eur. I. A. 418.

Συνταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, præceptum, signum, Ph. constitutio, condictio. A συντάσω.

Σύνταγμα, ατος, τὸ, ordinatio, compositio, Ph. constitutum, constitutio; liber compositus, liber, volumen. Etiam exercitus, agmen. Ab eod.

Συνταγματάρχης, ου, ὁ, qui præest illi militum numero, qui σύνταγμα, dicitur. Ex σύνταγμα, & ἀρχὴ.

Συνταγματικὸς, ὴ, όν, ad syntagma pertinens, syntagmatice scriptus. A σύνταγμα.

Συνταγμάτιον, ου, τὸ, opusculum, parvum volumen, Dim. ab eod.

Συντακτήριος, ου, ὁ, q. d. compositor, conscriptor; (2) quasi quadam componendi libros facultate præditus; (3) valedictorius.

Συντακτικὸς, ὴ, όν, ordinatorius; (2) valedictorius. A συντάσω.

Συνταλαιπωρῶ, ῶ, fut. ήσω, una miser sum, una in ærumnis versor. Χ' ἡμεῖς γε μὴ σὺ ξυνταλαιπωρήσομεν, Arist. Lys. 1225.

Συνταλασιουργέω, una lanificio operam do.

Συνταμίας, & συνταμίευς, quæstoris collega.

Συντάμνω, concido, præcido; (2) breve facio vel reddo, Ion. pro συντίμνω.

Συνταναύσαις, a. 1. part. act. Æol. pro συντανύσας, a

Συνταναύω, tendo, simul extendo.

Σύνταξις, εως, ἡ, constructio; (2) ordo classis; (3) series; (4) volumen; (5) stipendium, solutio stipendii militaris. A συντάσω

Συνταπεινόω, una deprimo; συνταπεινῶσθαι, simul deprimi, i. e. decrescere, v. c. de aqua.

Συνταράξις, εως, ἡ, conturbatio. A

Συνταράσσω, vel άττω, f. ξω, conturbo, concito, commoveo, Gl. Vet. συνταρασσονται, consternantur, Ph. συντεταραγμένος, conturbatus, perf. participip. pass. Καπεθύμων ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίως γνάμαισι συνταράξαι, Arist. Nub. 1033. Ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῦς σοφιστὰς, idem, Pace. 319. Ἀπαγγεῖ δ' Εὐφραῖος εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὡς συνταράττοντα τὴν πόλιν, Dem. Phil. 3. Συνταράσσονται πόλεις, Soph. Antig. 1092. Συνταραχθεὶς οἴκος, Eur. Iph. in Tau. 557.

Συνταργάνω, implico, constringo, impedio, Lyc.

Σύντασις, εως, ἡ, contensio, distensio, adstrictio. A συντείνω.

Συντάσω, vel τάττω, fut. ξω, compono, colloco, constituo, Gloss. Vet. συντάσομαι, condico, Ph. συνετοξάμην, constitui, Gl. Vet. συνετόξατο, peregit, pepigit, Ph. aor. 1. med. συντεταγμένος, ordinatus, Gl. V. præparatus, peri. part. pass. Πρῶτον μὲν δεῖ τὴν αὐτὴν τράπεζαν συντάξει, Xen. Cyr. 8, 16. Δασμὸν ἀποφέρειν καὶ τάττε, ib. 3, 39. Κἀκ τοιούτων ἁρμοσίας ὁ τὴν ἀνθρώπων βίον συντάττων, Luc. Συντάξει μοι Κύριος, Matt. 27. 10. Οἱ ἐγίνετο καὶ συνετάγησαν, M. Anton. 5, 6.

Συντατικὸς, ὴ, όν, componendi seu contrahendi vim habens. A συντείνω.

Συντεταμένως, nom. pl. pr. part. pass. verbi συντάττω.

Σύνταφος, ου, ὁ ἡ ἡ, sepulchrum commune habens.

Συνταχύνω, accelero, properare vel festinare cogo.

Συντείνω, contendo, intendo, concito, pergo, Gl. V. συντεταμένος, intensus, prf. part. pass. Στρέφων φοιδείαν μοῖραν συνίεντος Διὸς, Eur. Iph. in Tau. 207. Σπεύδειν ὥρα σοδὸς ὁρμᾶν, id. Elec. 112.

Συντειχίζω, fut. ίσω, una urbem condo; s. mœnibus circumdo.

Συντεκμαίρομαι, conjicio, conjecturam facio, Suid. Συντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα, Thuc.

Συντεκνοποιέω, ῶ, una liberos procreo.

Συντεκνόω, idem.

Συντεκνος, ου, ὁ ἡ ἡ, pater vel mater susceptæ filii vel filiæ. Ex σωὶ, & τίκτω.

Συντεκτένομαι, una molior vel struo.

Συντελίθω, simul efficio, conficio. Ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν αἰτίαν σωτελίθειν ὑπομον δωρήσῃ, Pind. Pyth. 9, 100.

Συντέλεια, ας, ἡ, collatio, pensitatio, pensio, tributum; (2) finis & consummatio, absolutio operis alicujus. A σωτελὴς.

Συντελεῖθειν, præs. inf. act. verbi Poët. συντελίθω, pro συντελέω.

Συντελεστὴς, οῦ, ὁ, qui una cum alio festum celebrat; (2) municeps, Ph. tributarius, oblator, συντέλεσταὶ, condatoribus, Ph. (3) consummator. A

Συντελεύτάω, commorior, una morior.

Συντελέω, ῶ, futur. έσω, finio, conficio, consummo, perficio, perago; contribuo; συντετελῆσθαι, confectum esse, Ph. inf. perf. pass. Συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, διαθήκην καινὴν, Hebr. 8, 8. Συντελέσας πάντα σωφρασμὸν ὁ διάβολος, Luc. 4, 13. Ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι, Marc. 13, 4. Ἄλλο τι πρὸς χρησίμων δοκεῖ συντελεῖσθαι χωρὶς μεταβολῆς, M. Anton. 7, 14.

Συντελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, simul tributum pendens, vectigalis; (2) eodem pertinens. Ex σωὶ, & τέλος.

Συντελικὸς, ὴ, όν, valens ad reddendum aliquid perfectum; (2) perfectus; συντελικὸν, perfectum, tempus, Ph. A συντελέω.

Συντελοῦντας, acc. plur. præs. part. act. contr. pro συντελίοντας, a συντελέω.

Συντέμνω, fut. ῶ, conscindo, concido; (2) præcido, in angustum contraho, decurto, diminuo; συντετμημένος, concisus, perf. part. pass. Συντέμνασι γὰρ Διὸς σοδοκεῖς τὰς κακοφρονας βλάβας, Soph. Antig. 1116. Εἰς ἓν γὰρ αὐτῷ πάντα τὰ μέλλ' ξυντεμεῖ, Arist. Ran. 1379. Σοφῶ φησὶ ἀνδρὶ, ὅτις ἐν βραχεῖ πολλὰς καλὰς οἷός τε συντέμνειν λόγους, idem. Θεσμ. 185, Ἐν συντεμοῦσα πάντα νικήσω λόγον, Eurip. Iph. in Au. 1277.

Συντερμονέω, ῶ, conterminus, finitimus, seu vicinus sum, fines alicujus attingo.

Συντέρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, finitimus, vicinus.

Συντέρπω, una oblecto.

Συντεταγμένως, Adverb. composite, composito agmine; (2) eleganter, de dictione. A συντάσω.

Συντέτακται, 3. sing. perf. ind. pass. v. συντάσω.

Συντεταμένως, Adv. contente, enixe, maximopere. A συντείνω.

Συντετριμμένοι, nom. pl. perf. part. pass. v. συντρίβω.

Σύντευξις, εως, ἡ, colloquium, congressus. A συντυγχάνω.

Συντεχνάζω, una machinor, colludo.

Συντεχνίτης, ου, ὁ, ejusdem artis confector, Gl. V. idem opificium exercens.

Σύντεχνος, ου, ὁ ἡ ἡ, confusaneus, Ph. iisdem technis utens. A σύν, & τέχνη.

Σύντηγμα, ατος, τὸ, liquefactio. Vox medica, cum resolvuntur humores, & corpus nimiis excretionibus v. c. sudoris contabescit. A συντήκω.

Συμπεπτικός, ή, όν, cui co'liquandi seu contabefaciendi vis inest. Ab eod.

Συντήκω, futur. ξω, liquatum jungo & unio, vel commisceo, conflo & coalescere facio, in unum colliquefacio, i. e. liquefaciendo consumo; (2) contabefacio, tabe & macie consumo; συντ.τη ως, emaciatus, Gl. Vet. perf. part. συντετηκμένος, macer, Gl. Vet. Τὸν σπαστὸν συντήκουσι δανρύοις χρόνον, Eur. Med. 25 λύπαις, Ion. Fl. 240. Ἀργυρὸν τοῦ νεκροῦ συντ.ξ., Ælian. V. Hist. 7, 8. Συντηχθεὶς αὐραις ἀύλοις, Eurip. Supp. 1017.

Σύντηξις, εως, ἡ, colliquatio; (2) contabefactio. A συντήκω.

Συντηρέω, ῶ, fut. ήσω, conservo, tueor, observo. Συντηρεῖν αὐτὸ (πῶς ἔστιν) καὶ εὐφημίαν συντηρᾶσθαι, M. Anton. 7, 33. Συντετήρηκέ με ὧν, Marc. 6, 20. τὰ ῥήματα τηρεῖν, Luc. 2, 19. Ἀμφίπρᾶκα συντηρεῖν, Matt. 6, 17, & Luc. 5, 38. Hinc

Συντήρησις, εως, ἡ, conservatio, observatio; (2) confectionis digestio.

Συντηρητικός, ή, όν, conservandi vim habens.

Συντεθήναι, *compositum esse*, præt. inf. pass. a

Συντίθημι, compono, conjungo, concutio, constituo, constipo, Ph. *in mal.* contentio, paciscor, Gl. Vet. συντέθεται, pacti sunt, Ph. συνέθεμαι, pepigi, Gl. Vet. συνέθετο, pepigit, pactus est, spopondit, Ph. a. 2. At συνέθομαι, commoluit, a. 1. act. Συντίθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι, Luc. 22, 5. Συντίθετο χίλιαν στολὴν, Soph. Aj. 303. Ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λόγῳ, id. El. 675. Ἐὰς ἂν ὑμεῖς ταῦτα συντιθῶμεθα, Arist. Lys. 178.

Συντίκτω, f. ξω, simul pario, gigno. Συντίκτει ἀεὶ (φύσις) τὰ οἰκεῖα ἐκάστῃ ἡλικίᾳ. *Aret.*

Συντιμάω, ῶ, fut. ήσω, magni æstimo, pretium augeo, carus indico, Gl. Vet. συντιμῶμαι, æstimo; συντιμᾶται, æstimat, Ph. συντετιμημένος, æstimatus, Gl. Vet. perf. partic. p. pass. Hinc

Συντίμησις, ή, existimatio pretii, pretium.

Συντιμορέω, simul ulciscor, opitulor, in ulciscendo.

Συντιτάσσω, f. ξω, concutio, conquasso.

Συντιτάω, simul punio, simul intendo. Συντιτάνῃ τῷ μηρῷ ἐς τὰς γαστροκνημίας, *Hipp.*

Συντιτράω, ῶ, vel συντρώω, ῶ, fut. τρήσω, perforo.

Συντιτρώσκω, simul vulnero, confodio.

Συντομία, ας, ἡ, concisa seu succincta brevitas, compendium. A

Σύντομος, ος, ὁ καὶ ἡ, concisus, brevis; compendiarius, compendiosus, Gl. V. A συντίμνω.

Συντομως, *Adv.* concise, breviter, compendiose; (2) brevi, actutum, continuo, sine mora. A σύντομος. Hinc

Συντομωτέρως, brevius, concisius.

Συντονία, ἡ, contentio, firmitas, & robur, continuus & non interruptus tenor. A

Σύντονος, ος, ὁ καὶ ἡ, contentus, qui cum animi & virium contentione fit, acer, vehemens. Συντόνῳ σπεδῇ, *Herodian.* A συντείνω.

Συντόνως, *Adv.* summa cum contentione, acriter, vehementer.

Συντραγῳδέω, partes tragœdiæ ago.

Συντράπεζος, ος, ὁ καὶ ἡ, eodem mense particeps, commensalis. Ex σὺν & τράπεζα.

Συντριακλίζω, fut. ίσω, simul bilbutio.

Σύντριες, οἱ καὶ αἱ, simul tres, terni.

Συντρίπτω, convolvo, converto. Ἀνακεκραμένον τῷ σαρκίδιῳ, ὅπερ ἐστὶ τύφῳ συντρίπτειν, M. Anton. 10, 22.

Συντρέφω, fut. θρέψω, simul nutrio, simul educo.

Συντρέχω, concurro, in unum concurro; (2) convenio, consentaneus sum, consentio; συντρέχει, concurrit, competit, Ph. a. 2. συνδρόμων. Καὶ γὰρ χρόνῳ τὸ μὴ θρέψαν αὐτὸ συντρέχει, Eur. Or. 1204. Τῷ χρόνῳ γὰρ συντρέχει, id. Ion. 367. Πολλὰ δ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν, Soph. Trach. 299.

Σύντρησις, εως, ἡ, perforatio, A συντιτράω.

Σύντρητος, ος, ὁ καὶ ἡ, perforatus. Ab eod.

Συντριαινόω, ῶ, tridente concutio, tridente quasso. Στρεπτὸς σιδήρῳ συντριαινάσειν πόλιν, Eur. Her. fur. 949.

Συντρίβη, ης, ἡ, contritio, contusio, confractio. A

Συντρίβω, fut. ψω, conteo, confundo, comminuo; (2) attero, crucio, vexo, labore, dolore, & tristitia velut conteio & contundo; συντρίβονται, fatigantur, Ph. συτετριμμένος, confectus, attritus, tribulatus, Gl. V. perf. part. pass. συντρίβω, contritus est, aor. 2. pass. Τὸ τῆσδε δουρήρεις σάτρις αὐτῆσι σὺν ναύτῃσι συντρίψω βελεῖ, Eur. Cyc. 647. τῷ χυτρᾷ, Arist. Ach. 288. δύπιον, idem Vesp. 1044. Τῆς θλιομένης περὶ ὄνομα συντριβῆς, Dicd. Ὃ ἐὰν ἀ συντρίψῃται αὐτῷ, Joann. 19, 36.

Συντριμαρχέω, ῶ, tetrarchiæ sum socius, simul cum alio tetrarchi munere fungor.

Συντριμάρχης, ου, ὁ, qui in ea est tetrarchia.

Συντριμμα, ατος, τὸ, contritio, contusio, contractio. A συντρίβω.

Συντριμμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Unde

Συντρυφή, ῆς, ἡ, contritio, comminutio.

Συντρῦσαι, a. 1. inf. act. verbi συντρύω.

Συντρῦσις, εως, contritio, plaga. Ab eod.

Συντροφία, ὁ, communis educatio, nutritionis communitas, convictus, sodalitium. A

Σύντροφος, ος, ὁ καὶ ἡ, simul nutritus & educatus, Ph. conlactaneus. Οὐκέτι συντρόφοις ὀργαῖς ἐμπεδος, Soph. Aj. 647. Ex σὺν, & τρέφω.

Συντροχάζω, & **συντροχάω**, fut. άσω, concurro, in unum concurro. Ἔρως βαδίζων ἐκέλευσε συντροχάζειν, Anacr. 7, 3.

Συντρυφάω, una luxuriæ deditus sum, luxuriose vivo, in delicis vitam ago.

Συντυγχάνω, concurro, obviam fio; (2) convenio, adeo; (3) colloquer, conmercium & consuetudinem habeo; (4) accido, evenio; συντυχών, congressus, collocutus, aor. 2. pas. Τῶνικῦτα σ' οὐκ ἐῶ ἀσφαλὲς ξυντυχεῖν, Arist. Av. 1495. Ἢν σοι συντυχὼν ἀμνησίαν, Eur. Her. 1227. Ὅτοισί τε σφι συντέζομεθα ἀριήμασι, Heliod. Ἡ στέλεχη συντυχόντα ἴσχει, Arist. Nub. 608. (5) particeps fio una cum Τῆς μὲν ἐξ ἀ μετέσχον, τῆς δὲ τιμωρίας τῆσδ' ἁμαρτεῖν συνέτυχον, Appian. B. Civil. 2.

Συντυραννίς, ίδος, ἡ, una hasta cum

Συντυραννία, tyrannidis consors iam, una tyrannidem exercco.

Συντυρανν, una tyrannum interficio.

Συντύραννος, ος, ὁ καὶ ἡ, tyrannici dominatus particeps, & tyrannidis socius.

Συντυρέω, ῶ, q. d. in caseum cogo; συντυρεμένη, coagulata, coagmentata, Vox Antiphonica. A σὺν, & τυρὸς.

Συντυχία, ας, ἡ, occursus; (2) colloquium, congressus; (3) eventus, casus, dicitur & per Ptiptasin (ut συντυχία τῆς χρείας pro χρεία). (4) de re, quæ fieri solet; (5) κατὰ συντυχίαν, forte, casu. Ὀλίγοι τε πολεμίων ἐκπεπλήκτησαν, καὶ ἀδήμιφ συντυχίᾳ χρώμενοι, ἐπολέμησαν σφαλματῶδες, ἀλλ' ἀρετῇ κρατηθέν, καὶ ἀνδρείᾳ σφαλέν, Appian. B. Mithridat. A συντυγχάνω.

Συντυχίαν, acc. f. *Ion.* pro συντυχίαν.

Συνυμνέω, concano, Gloss. Vet. una celebro, συνυμνῆ, concanit, Ph. una celebrat.

Συνύλιος, ου, ὁ, ἡ, ῶ, nuptiæ, *sed de pluribus.*

Συνυμφεύω, una hymenæum cano, nuptias concelebro.

Συνυπάγω, subjicio, addo, annecto. *Vox Gramm.*

Συνυπακούω, subaudio, Ph.

Συνύπαρκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui simul est, qui simul existit.

Συνυπαρξις, εως, ἡ, coëxistentia, Suic. A συνυπάρχω.

Συνύπαρχος, ος, ὁ, collega præfectus.

Συνυπάρχω, simul vel una sum.

Συνυπατεύω, sum collega in consulatu.

Συνύπατος, ος, ὁ, collega in consulatu.

Συνυπερβάλλω, una transeo, trajicio.

Συνυπηρετέω, ῶ, simul ministro, vel *simpl.* ministro.

Συνυπηχέω, adstrepo, accino.

Συνυποβάλλω, profundo, confero ad quid. Clem. Al. *pro leg.* συνεπιβ. *Edit.*

Συνυποδεικνύω, demonstro.

Συνυποδύομαι, simul subeo.

Συνυποκαρίζομαι, id. quod ὑποκ.

Συνυποκρίνομαι, simul simulo. Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, Gal. 2, 13.

Συνυποτοεῖν, v. συνεπινεύω.

Συνυποτίθημι, una subjector, s. una intelligor.

Συνυπόστατος, ὁ, consubstantialis. *Vox Eccles.*

Συνυπουργέω, ῶ, una subservio, una operam confero. Συνυπουργοῦντες ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, 2 Cor. 1, 11. Ἠδὺ αὐτῇ τὰ πολλὰ ξυνυπουργεῖ, Luc. Dis. Acc

Συνυποφαίνω, v. συνεπιφαίνω. Vox Gramm.

Συνυφαίνω, contexo, attexo; (2) molior. Νῦν δ' ἄλλο δολοφρονέουσι μέλει, ἅτε τοι σὺν μῆτιν ὑφαίνω, Odyss. 13. 303. Hinc

Συνύφανσις, εως, ἡ, contextio.

Συνυφασμα, ατος, τὸ, contextus, Gl. Vet.

Συνυφή, ῆς, ἡ, contextus, tela.

Συνυφής, ῆος, ὁ καὶ ἡ, contextus. Ex iisd.

Συνυφίστημι, subsisto, i. e. una in rerum natura sum. Ex σὺν, & ὑφίστημι.

Συνυψόω, ῶ, coëxalto.

Συνωδὶν, ῖς, ἡ, concentus, Ph.

Συνωδία, ας, ἡ, concentus. A συνωδός.

Συνωδίνω, una parturio, (2) simul colore afficior. Συνωδίνειν κακοῖς πόνοις, Luc. Hel. 733. Ἧσσα ἡ κλίσις συνωδίνει καὶ συναδῖσι ἄχει τὴν ὕλην, Rom. 8, 22.

Συνωδὸς, ος, ὁ καὶ ἡ, concentor; (2) non absonus, congruens, consentaneus Τάδ' ἐξενηθεὶ τοῖσιν ἐξημελημένοις, Eur. Med. 1008.

Συνωθέω, ῶ, simul detrudo; (2) contrudo, compulso, truidendo in unum locum cogo, cogo, coarcto, compello, impello. Συνωθοῦντες αὐτὸν εἰς τὸ ἱρωτα, Luc. Toxar.

Συνωθισμὸς, ὁ, compulsio, Gl. V. A pr.

Συνωκοδομία, perf. part. act. f. g. v. συνοικίω.

Συνώμοτα, 1. pl. a. 2. conj. med. v. συνίημι.

Συνωμία, ας, ἡ, compages humerorum vel armorum Gl. Vet. scapula; συναμαι, scapulæ, Ph. Ex σὺν, & ὠμος.

Συνωμοσία, ας, ἡ, conjuratio. Ph. conspiratio. Gl. V perduellio. A συνόμνυμι.

Συνωμοσιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Συνωμότης, ου, ὁ, conjuratus, conjurationis socius. Ab eod.

Συνωμοτικὸς, *Adv.* facta conjuratione seu conspiratione, R. Ab eod.

Συνωνίομαι, ώμαι, f. ήσομαι, coëmo; συνωνήσασθαι, comparare, Ph.

Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in significatione communio. Figura rhetorica, qua vocabula idem significantia conjunguntur. A

Συνώνυμος, ος, ὁ καὶ ἡ, nomen commune habens, idem significans. Ex σὺν, & ὄνομα.

Συνωνύμως, *Adv.* eadem diversorum vocabulorum significatione.

Συνωρίαστὴς, οῦ, ὁ, bigarum auriga seu agitator. A συνωρὶς.

Συνωρικεύομαι, bigas agito. Ἱππάζεται τε καὶ ξυνωρικεύεται, Arist. Nub. 17. A

Συνωρὶς, ίδος, ἡ, bijuges equi, par equorum aut mulorum currum trahentium, Gl. Vet. biga, bigæ; συνωρίδες, bigæ, Gl. Vet. par quodcunque, ut liberorum, amicorum, &c. melius ξυνωρὶς. A συνείρω.

Σύνωσις, εως, ἡ, compulsio, coarctatio. A συνωθέω.

Συνωφελέω, ῶ, f. ήσω, una prosum seu adjuvo. Gl. V. commodo, Xen.

Συνωχέω,

Συρίζω, f. ξω, contlenter, contineo. A σύρω.

Συρίζω, cædo, rado, ut arcte cohærere possint, ut λίθοι συνηρισμένοι, & hinc λίθοις συνεξεσμένοις, quæ non aspere concurrunt.

Συοκλασία, ης, ἡ, Ion. pro συοκλασίη, suis mactatio seu cædes. Ex σύς & κλείνω.

Συοκλονία, ας, ἡ, idem & ex iisd.

Συοκλόστρια, ας, ὁ ἡ, apri interfector, f. interfectrix. Ἥιππασε δ' ἔτι σὺν χυ συοδαρσὴν Ἀταλάντην Κύρην Ἰασίου συοκλόστορα Ἀρκασίδαο. Call. in Dian. 216.

Συοφόντης, ου, ὁ, suum occisor. Ex σύς, & φόνος, cædes.

Συοφόστις, ιδος, ἡ, suum interfectrix.

Συοφορβία, ᾶς, simul cum suibus pasco. Οἷα τὰ πρὸς ἡδονὴν, καὶ τὰς ἐκ Κίρκης συοφορβικὰς ἡμᾶς, Longin. 9.

Συοφόρβιον, ου, τὸ, grex suum pascentium.

Συοφορβὸς, οῦ, ὁ, subulcus. Ex σύς, & φορβή

Σύραι, ῶν, αἱ, partæ vilesque lacernæ, V. L.

Σ Υ Ρ Β Η, ης, ἡ, tumultus. Æol. pro τύρβη.

Συρβηνὶς, ίδος, ἡ, tumultuosus; ut hinc fit συρβηνίων χορὸς, apud Hes. chorus tumultuosus, (aut est part. v. συρομένων.) A σύρβη

Σύργασρος, ου, ὁ, operarius, exp. & subulcus. A σύς & ἐργάζομαι.

Σύρδην, Adv. tractim; (2) funditus, impetuose. A σύρω.

Συρέγτας, acc. pl. aor. 2. part. pass. verbi σύρω.

Συριγγίας, ου, ὁ, fistularis; ut συριγγίας κάλαμος. A σύριγξ.

Συρίγγιον, ου, τὸ, parva fistula. Ph. carna; etiam ulcus, Gl. V. Dim. ab eod.

Συριγγόω, ῶ, fut. ώσω, in fistulam excavo.

Συριγγώδης, ους, ὁ ἡ, fistulosus aut cavernosus & perforatus. Ab eod.

Σύργμα, ατος, τὸ, fibilus, sonitus seu stridor ille, qui fib lando, vel etiam fistulando editur; item, venti.

Συριγμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Σύριγξ, ιγγος, ἡ, fistula; (2) quidquid fistulosum est, siphonis instar, & cavernosum, ut in rota cavitas, cui axis inseritur, venæ colli & pedis grandiores, fistula putris in corpore, caveinæ terræ profundæ, &c. Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώιον ἐσπάσατ' ἰχῶρ. Hom. Il. 16, 387. Συρίγγων αἷμα φοίνιον ἀναχεόμενον. Call. in L. Pall. 14. A συρίσσω.

Συρίζω, f. ξω, v. συρίττω; σύρισον, aor. 1. imper. Βουκολικοὶ σοῖσι συρίζων αὐλιὸν ἀμφὶ τὰς ὑμεναίους, Lyr. Alc. 573. Ὅταν αὐλίοις συρίζῃς, ἢ Πὰν, τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις, id. Ion. 501. A σύριγξ.

Συριζω, Syriace loquor aut ago, Syrisso; (2) Syrorum modo sum mollicules. A σύρος.

Συριηνὸς, ὁ ἡ, ὁ ἡ, Syrus origine seu genere, in Syria natus, Syrus. Ex συρία, & γίγνομαι, nascor.

Συριάλης, ου, ὁ, fibilator; (2) fistulator, qui fistula ludit. A συρίσσω.

Συριξαις, a. 1. part. act Æol. pro συρίξας, a συρίσσω.

Συρισδεῖν, sibilare, infinitivus idem, eademque dialecto adfectus.

Συρισδω, Dor. pro συρίζω.

Σύρισμα, ατος, τὸ, fistulæ cantus, aut sonus, fistula. A συρίζω.

Συρισμὸς, οῦ, ὁ, sibilus, stridor. Ab eod.

Συρισης, ου, ὁ, fistulator. Gl. V. A συρίζω.

Συριστὶ, Adv. Syriace.

Συρίττω, vel συρίσσω, f. ξω, fibilo, sibilum edo; (2) fibilo ejicio, exfibilo. Gl. Vet. fibilo explodo; (3) fistula cano. Εἶτα μοι συρίττειδε συμβᾷ πρὸς τὴν διατριβὴν, Luc. pro Imag. διὰ τὴν ἀχρηστότητα, Æschin.

Σύρμα, ατος, τὸ, quod trahitur, seu attrahitur, vestis caudata; σύρματα, paleæ, quæ rastris corraduntur, & alia purgamenta, sordes. A σύρω. Unde

Συρμαία, ας, ἡ, raphanus, & succus maxime raphani, ciendæ alvo aptus; (2) cibi peculiaris genus ex adipe & melle; (3) potus ex aqua & sale, purgationi serviens. Hinc

Συρμάζω, f. ίσω, ventrem purgo tyrmæa.

Συρματαμπόλης, ου, ὁ, raphani venditor.

Συρμαϊσμὸς, οῦ, ὁ, medica vacuatio alvi per succum raphani. A συρμαΐζω.

Συρματὶς, ίδος, ἡ, quæ stipulas rastro coacervat. A σύρω.

Συρμιστὴρ, ῆρος, ὁ, qui ligna in silva collecta vendit, Hes. Ab eod.

Συρμὸς, οῦ, ὁ, tractus. Ab eod.

Σύρσισαι, nom. pl. præs. part. act. Dor. pro σύρουσαι, a σύρω.

Συρομένων, v. σύρδην. Ab eod.

Συροπίδιξ, ικος, ὁ, nomen avis.

Συροφοινίξ, ικος, ὁ, Syrophœnix. Hinc

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, Syrophœnissa, ex Syrophœnice oriunda.

Συρραδιεργέω, ῶ, una facinus patro vel molior.

Συρραθαγέω, ῶ, confringo, contero.

Σύρραξις, εως, ἡ, conflictus. A συρράσσω.

Συρράπλα, f. ψω, contuo, simul luo, confarcino. Δίρματα συρράπλειν νάεφ ῥέσει, Hesiod. Frg. 542. Τὰν ὀ χιτῶνα τὰ ῥῆγε τὰς ἁμὰς ἄχει πρὶ χειρὰν ἐ συνέρραπτον, Ælian. V. Hist. 1, 18.

Συρράσσω, vel ἀττω, f. ξω, confligo, invado; συνέρραξεν, conflixit, Ph. aor. 1. Συνέρραξε τοῖς πολεμίοις, Heliod.

Συρραφεὺς, έως, ὁ, sartor, consarcinator. A συρράπτω.

Συρράφω, devergo, inclino. Met. de cogitatione, dirigere animum alicui.

Σύρρυσις, εως, ἡ, confluxus. A

Συρρέω, confluo; συρρύεις, qui confluxit, a. 2. part. Διὸ καὶ συρρέει ἐπ' αὐτὸν (λιμνὴν) ὁ τοιοῦτος βίος, Heliod. Συνῆρει τοσοῦτο τὰ καλλη, Ælian. V. H. 12, 58.

Σύρρημα, τὰ, conflictus. A

Συρρήγνυμι, vel συρρηγνύω, f. ξω, confringo; (2) committo, sc. bellum, concito; (3) confligo, quo sensu 2, 3) proprie medium dicitur, συνέρρηγας πολέμους, bellum conflatum. Συρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα, Arist. Conc. 672.

Συρρηγνύναι, præs. inf. act. v. συρρήγνυμι.

Συρρῆξις, εως, ἡ, conflictus. A συρρήγνυμι.

Συρρίζόομαι, ῶμαι, simul radices ago.

Συρρίπλω, conjicio in unum locum.

Συρρὸη, ης, ἡ, confluxus, confluens, confluvium, colluvies. A συρρέω. Unde

Συρρόια, ας, ἡ, confluxio, confluxus.

Σύρρους, ου, ἡ, confluxus, confluens, ubi aqua confluit. Ex σεω, & ῥόος.

Συρρύσις, εως, ἡ, confluxus, confluens, confluentia.

Σιρσις, ἡ, tractio, tractus, Gl. V. A σύρω.

Συρτὰς, οῦ, ὁ, tractor. Ab eod.

Σύρτις, εως, ἡ, Syrtis. Ab eod.

Συρτὸς, ἡ, ὸν, tractus, qui trahitur, q. d. tractilis. Ab eod. Unde

Σύρφαξ, ακος, ὁ ἡ, vilis & abjecta populi multitudo, plebs colluvies, turba.

Συρφετὸς, οῦ, ὁ, sordes, purgamenta, rastro aut scopis congesta, Gl. V. turba. Αὔριστα γὰς ἡ πολλὸς ἐφ ὑδατι συρφετὸς ἔλκει. Call. in Ap. 109. Hinc

Συρφετώδης, ους, ὁ ἡ, vilis, abjectus, plebeius; (2) inconditus, incompositus.

Σ Υ Ρ Ω, traho; σύρον, trahe, Gl. Vet. a. 1. imperat. Σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων, Joan. 21, 8. Ἕσυρον (τὸ Ἱμάτιον) ἔξω τῆς πόλεως, Act. 14, 19.

Σ Υ Σ, συος, ὁ ἡ, sus, porcus; (2) aper. Æol. pro ὗς.

Συσκάπλω, f. ψω, simul fodio; (2) terram accumulo, pastino.

Συσκεδάζω, f. άσω, una dissipo, dispergo simul; (2) dissipo, dispergo.

Συσκεδάω, ῶ, idem. Συσκεδᾶν πολλὰς ἀλισθήρας ὑπὸν. Arist. Ran. 925.

Συσκεμμα, τὸς, τὸ, cogitatio, consideratio, deliberatio. A συσκέπτομαι.

Συσκειπάζω, contego.

Συσκέπτομαι, f. ψομαι, consulto cum alio.

Συσκευάζω, f. άσω, in fasciculum colligo, in unam sarcinam connecto; (2) compilo; (3) subdole struo. Τὸ δόρυ, Ἀχαιοὶ, τοῦτο συσκευάζετε, Arist. Vesp. 1242. Ἐπὶ τοῦτο ἐγὼ συσκευάζω, καὶ ἡ λέχω-ποιήσομαι, Xen. Cyr. 4, 21. Συνεσκεύαζεν ὡς χίλιον μᾶλλον ἱκανὸν, ib. 6, 18. πλοῖα εἰς Πέρσας συσκευάσαι, ib. 8, 35. Hinc

Συσκευασία, ας, ἡ, apparatus.

Συσκευαστὴς, οῦ, ὁ, structor, machinator, concinnator, architectus. Ab eod.

Συσκευὴ, ῆς, ἡ, fraudulenta molitio, insidiarum subornatio, captatio. Gl. Vet. factio.

Συσκευοφορέω, una vasa porto.

Συσκευωρέω, ῶ, una dolose machinor, commolior.

Συσκηνέω, ῶ, contubernalis sum, in eodem tabernaculo habito. Hinc

Συσκηνητρία, ἡ, contubernalis.

Συσκηνία, ας, ἡ, contubernium, Gl. V. Ex σὺν, & σκηνή. Unde

Σύσκηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, in eodem tentorio seu tabernaculo habitans, contubernalis.

Συσκιάζω, f. άσω, idem quod συσκιάω.

Συσκιάζω, fut. άσω, obumbro, opaco, inumbro, obnubo, occulto, obtego, tenebris & caligine obduco, συσκιάσας, a. 1. inf. act. Ἀλλ' ὦ φθονερὸν χρὴ σκιάζοντας γένυς, Eur. Supp. 1216. Μηδὲν φθόνῳ συσκιάζειν, ἂν ἡ μίμησις ὠφελήσῃ, Philo. Hinc

Συσκιασις, εως, ἡ, obumbratio.

Συσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio, umbraculum, involucrum, velamen.

Συσκιασμὸς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, idem & ab eod.

Σύσκιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, umbrosus, opacus, umbra obtectus. Ex σὺν, & σκιὰ.

Συσκοπέω, una conf deio.

Συσκοτάζω, f. άσω, obnubilo; συσκοτάζει, advesperascit, tenebrat; συνεσκότασε, advesperascebat, imperf. Ἐπειδὴ συνεσκότασε, Xen Cyr. 4, 20.

Συσκυθρωπάζω, f. σω, pariter tristi vultu fum. Συνεσκυθρωπάσαμεν, Xen. Cyr. 6, 16.

Συσπαράσσω, vel συσπαράττω, f. ξω, concerpo, discerpo. Ἐῤῥῆχει αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ συνεσπάραξεν, Luc. 9, 42.

Σύσπασις, εως, ἡ, contractio, convulsio.

Σύσπασρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, contractus, qui contrahi potest A

Συσπάω, f. άσω, attraho, simul pertraho; (2) contraho, adduco, contorqueo, contello; συνεσπάσθη, contractus est, Ph. a. 1. pass. Ἰσὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τῆς ὄψεως συσπάσαντες, M. Anton. 4, 30.

Συσπειράω, ῶ, in spiram colligo, convolvo; (2) conglomero, condenso. Ἐπεὶ ἧττον συνεσπειράθησαν, Xen. Cyr. 7, 21.

Συσπείρω, confercio.

Συσπίδόω, f. σω, simul libo, Dem.

Συσπόδέω, f. έσω, fœdere cum aliis alicui faveo, meamque opem navo.

Συσπλαγχνίζω, extra simul edo. Ἄγε δὴ, θεᾶται, δεῦρο συσπλαγχνίσατε μῦν, Arist. Pace 1124. ἡ σὺν, & σπλάγχνον.

Συσπουδάζω, f. άσω, idem quod συσπεύδω. Ξυσπουδάζειν ὧν τῆς τύχης, Arist. Pace 768. Hinc

Συσπουδαστὴς, ὁ, amicus ejusdem studii.

Συσπουδὴς, ὁ, qui una laborat.

Συσσαίνομαι, simul adulor vel blandior, Suic.

Συσσαρκία, ας, ἡ, carnis bonitas; coalescentia carnis. Ex σὺν, & σὰρξ.

Συσσαρόω, carnem cum carne coalescere facio. Ex iisd. Hinc

Συσσάρκωσις, εως, carnis compactio.

Συσσεισμὸς, οῦ, ὁ, concussio; (2) turbo. A

Συσσείω, f. σείσω, concutio, commoveo.

Συσσείω, f. σίσω, idem.

Συσσημον, ου, τὸ, omne signum, de quo inter duos plusve convenit. A σύσσημος.

Σύσσημος, ου, ὁ ἡ, ἡ, una significans. Ex σὺν, & σῆμα.

Συσσήπω, f. ψω, putrefacio; (2) macero.

Συσσιτέω, ῶ, f. ήσω, una cibum capio, convictor sum; (2) contubernalis sum, in contubernio alicujus sum. Συσσιτεῖν μετ' ἀλλήλων, Aristot.

Συσσιτία,

Συσσιτία, ας, ἡ, convictus, sodalitas. A σύσσιτος. Unde

Συσσιτικός, ἡ, όν, ad convictum pertinens.

Συσσίτιον, ου, τὸ, contubernium & hominum eadem quadra viventium cœtus; (2) commune & publicum convivium; Plut. in Lycurg. cap. 10. quæ vocantur & ἀνδρία, & φιδίτια. Ab eod.

Συσσίτοισιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro συσσίτοις.

Συσσιτοποιία, ᾶς, pinso, vel in cibum concinno.

Σύσσιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, simul cibum capiens, convictor. Gl. V. sodalis. Ex σίτος.

Συσσύρω, divexo, contumelioſe tracto, R.

Συσσώζω, fut. σώσω, ſimul ſervo, conſervo, contineo & ſtringo, ne dilabatur. Ἦν γε μὴ ὁμόσῃς ἐμοὶ —— συσσώσειν ἐμὲ φάσκειν τέχνας, Ariſt. Θεσμ. 277. Τὸ γάρ τοι τέκνα συσσώζειν καλὸν, Eur. Iph. in Au. 1237.

Συσσωματοποιία, ᾶς, in unum corpus cogo.

Σύσσωμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ejuſdem corporis eſt, concorpor. Ex σὺν, & σῶμα.

Συσσωρεύω, f. εύσω, coacervo, acervatim congero.

Συσσωφρονίω, ῶ, una recte ago, una temperantiæ ſtudeo.

Συσσώδες, ους, ἀεὶ, ut συσσώδεις ἄμπελοι, vites ordine non plantatæ. A σωΐσκω.

Συσσώδην, *Adv.* cominus. Ab eod.

Συσσωδεῖς, aor. 1. part. paſſ. v. σωΐσκω.

Συσσωμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ejuſdem cum aliquo ponderis.

Συσταλτικός, ἡ, όν, contrahendi vim habens. A συστέλλω.

Συσταμνίζω, confundo, *proprie*, in unum urceum, ſ. poculum. A σταμνός.

Συστάς, ἀδος, ἡ, ciſterna, ubi aqua conſiſtit. A σωΐσκω.

Συστάσεις, nom. pl. *Ion.* & *Att.* pro συστάσεις, a σύστασις.

Συστασιάζω, f. άσω, ſeditionis ſocius ſum. Hinc

Συστασιαστὴς, οῦ, ὁ, ſocius ſeditionis.

Σύστασις, εως, ἡ, conſtitutio; (2) coagmentatio, compoſitio, coagmentum, concrementum, craſſitudo, concretio; (3) ſubſtantia; (4) natura rei; (5) confirmatio per argumenta; (6) conciliatio animorum ad concordiam; (7) amicitia & concordia ipſa; (8) coitio, conſpiratio, conjuratio; (9) cœtus, conventus; (10) commendatio. A συνίστημι.

Συστασιώτης, ου, ὁ, factionis particeps ſeu ſocius.

Συστατικὸς, ἡ, όν, conſtituendi & compingendi vim habens; (2) commendatitius; συστατικὰ, commendatitiæ literæ, Ph. A σύστασις.

Συσταυρόω, ῶ, f. ώσω, una cruci figo, una in crucem tollo; Συνεσταυρώθη, concrucifixus eſt, aor. 1. paſſ. Οἱ Συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ἐσταύρωσαν τὰς σάρκας, Marc. 15, 32. Ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, Rom. 6, 6. Συσταυρωθέντες, Matt. 27. 44.

Συστέγαζω, f. άσω, contego, operio.

Συστέλλω, f. ελῶ, p. συσταλκα, compono, coarcto, coërceo. Gl. V. contraho, compeſco; (2) conſterno; (3) compono, ut mortuum; (4) ἐμαυτὸν, minus facio quam poſſum, ſubmitto me, Συστάλλει, cerripit, Ph. Συστέλλομαι, contrahor. Gl. Vet. mœreo. Ἀλλὰ Συστέλλας, ἄφρονες χράμβαι ἴσοισιν, Ariſt. Ran. 1116. ἀλλ' ἅπτας, id. Eq. 430. Θοιμάτια, id. Con. 99. Συστάλμασι κακοῖς, Eur. Her. fur. 1423. Συστολα δ' ὀδυσσεὺς τὸ μὴ, Syneſ.

Συστενάζω, f. ξω, ſimul gemo, congemiſco, una ſuſpiro. Ὦι συστενάζειν χ' ὁδὶ γεννᾶιος φίλοις, Eur. Ion. 969. Πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν, Rom. 8, 22.

Στενὸς, ἡ, ὁ ἡ ὁ, anguſtus, in arctum co-

Συστενοχωρία, ᾶς, in anguſtum cogo.

Συστεφανόω, ſimul corono, vel ſimpl. corono.

Σύστημα, ατος, τὸ, coagmentatio, concretio, compages, compoſitio, collectio, congregatio; (2) cœtus, conventus, collegium, turba, globus, manus militum; (3) acervus, cumulus, multitudo; (4) modulaminis plenum corpus ex conſonantiarum conjunctione conſiſtens. A συνίστημι. Hinc

Συστηματικὸς, ἡ, όν, collectitius; (2) q. d. acervalis; (3) ad σύστημα pertinens.

Συστῆναι, aor. 2. inf. act. v. συνίστημι.

Συστοιχέω, ῶ, f. ήσω, ejuſdem ordinis ſum, in eadem ſerie ſeu eodem verſu ſum collocatus, conjunctus; reſpondeo, congruo, ſimilis ſum. Συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ, Gal. 4, 25. A συστοιχος.

Συστοιχία, ας, ἡ, militum ſeries in altum porrecta, pendentem catenam referens; (2) quævis ſeries ſeu ordinis rerum communio, natura, convenientia. Ab eod.

Σύστοιχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ejuſdem eſt ordinis ſeu ſeriei, conjunctus, vicinus, ſimilis. Ex σὺν, & στοῖχος.

Συστοίχως, *Adv.* eodem ordine & ſerie.

Συστολεύω, ω, idem cum συστολίζω. Συστολῆσαι χρὴ ζώσασα λίνῳ φάρια πορφύρια, Eur. Or. 1412.

Συστολὴ, ῆς, ἡ, contractio, coarctatio; (2) correptio, Ph. figura grammatica, qua ſyllaba longa in verſu corripitur. A συστέλλω. Unde

Συστολίζω, fut. ίσω, apparo, adorno, orno.

Σύστομος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ore ſenſim compreſſo & contracto; (2) mutus, clinguis. Ex σὺν, & στόμα.

Συστομόω, os contraho, oſtium conſtringo & coangusto; (2) in fauces contraho. A σύστομος.

Συστοχάζομαι, rationem habeo.

Συστρατεία, ας, ἡ, communis militia, contubernium. A

Συστρατεύω, & συστρατεύομαι, una expeditionem ſuſcipio, in militiam una proficiſcor, ſimul milito. Ἀνδρέας Ζωιστρατέζετο τῷ ἀνδρὶ, Xen. Cyr. 8, 32. Οἱ μὲν Ἀχιλλεῖ συνεστράτευσαν ἐπὶ τρῶτοις ὅτι Ἴλιον, Heliod. Ὅπως ἂν δύνωσι στρατεύειν, συστρατεύσομαί σοι, Xen. Cyr. 4, 24.

Συστρατηγέω, una exercitum duco, collega imperatoris ſeu ducis exercitus ſum.

Συστρατήγος, ου, ὁ, qui & ipſe ducis ſeu imperatoris officio fungitur, ſeu collega imperii militaris, aut collega in prætura eſt.

Συστρατιώτης, ου, ὁ, commilito.

Συστρατοπεδεύομαι, una, eodem loco caſtra pono.

Σύστρεμμα, ατος, τὸ, coagmentum compactile, globus, convolutio; (2) agmen militum ordine compoſito procedentium. A συστρέφω.

Συστρεμματάρχης, ου, ὁ, præfectus agmini militum. Ab ἄρχω.

Συστρεμμάτιον, τὸ, globulus; (2) vortex. Dim.

Συστρέφω, fut. ψω, contorqueo, convolvo in faſcem, ſeu collectum contorqueo, colligo, cogo, coacervo, conglobo; συνεστραμμένος, convolutus, p. part. paſſ. συστρέφονται, glomerantur, Ph. Συστρεψάντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλῆθος, Act. 28, 3. Αὐτὼ ἄπειρ τοι θυμὸς μεγάλω τυφῶι ἢ πρηστῆρι ξυστρέψας, Ariſt. Lyſ. 976.

Συστροβυλίζω, conglobo.

Συστροβύλλω, idem.

Συστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio & convolutio in orbem, vortex, vertigo, Gl. V. globus, involucrum; (2) tumultuoſa & ſeditioſa concio, concurſus, Ph. συστροφὴ ὄχλου, *de multitudine hominum* caterva; συστροφὴ ἀνέμων, turbo, Ph. A συστρέφω. Hinc

Συστροφία, ᾶς, ἡ, conſpiratio cum aliquo.

Σύστυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, columnas habens, e columnis compoſitus.

Συσχῶ, 1. ſing. conj. aor. 2. inf. act. verbi συσχνω.

Συσφάζω, una macto ſ. interficio.

Συσφαίριζω, f. ίσω, una alia pila ludo.

Συσφαιριστὴς, οῦ, ὁ, colluſor pilæ. A præc.

Συσφαιρόω, ῶ, f. ώσω, conglobo, rotundo.

Συσφάλλω, f. ξω, ſimul jugulo ſeu macto. Συσφαλῶσι, Eur. Iph. in Tau. 687.

Συσφηκόω, quod confuſum erat informo, compono, R.

Συσφίγγω, fut. ξω, conſtringo, conſtringendo cogo & contraho.

Συσχεθῇ, 3. ſing. aor. 2. conjunct. paſſ. verbi συνέχω.

Συσχηματίζω, f. ίσω, configuro, conformo. Μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, Rom. 12, 2. ταῖς πρότερον ὑμῶν ἐπιθυμίαις, 1 Pet. 1, 14.

Συσχολάζω, f. άσω, ſimul otior, una ferior; (2) ſum condiſcipulus. Hinc

Συσχολαστὴς, οῦ, ὁ, condiſcipulus.

Σύτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσίσυτο, a σύω.

ΣΥΦΑΡ, τὸ, exuvium anguis vel cicadæ; pellicula rugoſa, lacti innatans; (3) rugoſa & exſucca pellis ſenum; (4) cutis *ſimpl.*

Συφεὸς, οῦ, ὁ, *Poët.* pro συφιος.

Συφεόνδε, in haram. A σῦς.

Συφεὸς, οῦ, ὁ, hara, ſuile, Hom. Od. 10, 238. A σῦς.

Συφετὸν, οῦ, ὁ, idem. Gl. V. Ab eod.

Συφόρβιον, ου, τὸ, grex ſuum, qui ſimul paſcuntur, Gl. V. hara. Ex σῦς, & φέρβω.

Συφορβὸς, οῦ, ὁ, ſuum paſtor, ſubulcus. Παῖδα συφορβόν, Hom. Il. 21, 282. Ex iiſd.

Συφὸς, οῦ, ὁ, (idem, *Ern.*) hara. A σῦς.

Συχνάζω, f. άσω, denſo, ſpiſſo, frequento. A συχνός.

Συχνάκις, *Adv.* ſæpe. Ab eod.

Συχνὸς, ἡ, όν, frequens, creber, multus, copioſus, ſpiſſus, confertus, continuus. A συνέχω.

Συχνῶς, *Adv.* crebro, aſſidue, Gl. V.

Σύω, quatio, concutio, moveo; σύομαι, moveor, incitor; ut hinc fit ἰαυμένος, incitatus, concitatus; ἰαυτο, ruebat. Ὅτ' ἐς ξυναντήσειν ἐν θεῖ συθεῖς, Eur. Ion. 825. A σάω.

Συώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, porcinus, ſuillus. A σῦς.

Σφάγανον, ου, τὸ, enſis. A σφάττω.

Σφαγεῖον, ου, τὸ, vas, quo jugulatæ pecudis ſanguis excipitur. Ab eod.

Σφαγεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. σφάζω.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, jugulator, mactator, percuſſor, Ph. occiſor, ſicarius; (2) gladius.

Σφαγὴ, ἡ, jugulatio, mactatio, occiſio, Ph. internecio, nex, Gl. Vet. cædes; (2) jugulus ſeu jugulum, Ph. Ἀπεζώμην τὸν σφαγὴν, App. B. Civil. 2. Ἐπὶ τῆς σφαγῆς τὸ ξίφος ἔθηκε πρῶτος, ib. Ab eodem.

Σφάγια, ας, ἡ, dies ſacrificii, qua ſacra ſunt mactatis victimis. A σφαγὴ.

Σφαγιάζω, fut. άσω, victimas jugulo, hoſtias macto, ſeu victimis mactatis ſacrifico, Gl. V. macto; σφαγιάζει, mactat, Ph. Σφαγιάζειν τοὺς παρ' αὐτῷ δορυφόρους ἐκ τύχης, Heliod. Ἥλιον σίφλον σφαγιάζομεν, Ariſt. Av. 577. Ab eod. Hinc

Σφαγιασμὸς, οῦ, ὁ, mactatio, trucidatio, R.

Σφαγίδιον, ου, τὸ, cultellus, quo jugulum petitur, culter coquorum, Dim. a σφαγὶς.

Σφάγιον, ου, τὸ, victima, hoſtia; (2) beſtia, quæ jugulatur vel mactatur; (3) locus vel vas, quo excipitur ſanguis victimarum. A σφαγὴ.

Σφαγὶς, ίδος, ἡ, culter, quo reſolvunt ſeu feriunt jugula pecorum mactandorum; (2) jugulatio. A σφάζω.

Σφαγίτης, ου, ὁ, jugularis, ad jugulum pertinens. A σφαγὴ.

Σφαγῖτις, ίδος, ἡ, ut σφαγίτιδες φλέβες, venæ jugulares. A præc.

ΣΦΑΔΑΖΩ, fut. άσω, pedes agito, pedes jacio ſeu jacto, cum tractu quodam ſalio, palpito. Σφαδάζοντες, ἐκ τοῦ μυχθοῦ τοῦ

κακῶν ἀπειρηκότες, oppressi, Philo. Ὁ δ' (ἵππος) σφαδάζων ὑποσείσ᾽ ἀ Κύρον, Longin. 25. Ἐσφαδάζειν ὑπὸ θυμοῦ καὶ φιλοτιμίας πρὸς τὸν ἀγῶνα τῇ παραδόσει καὶ τὴν παρελλαξιν τῶν σκιλῶν, Plut. in Philopœm. cap. 6. Hinc

Σφαδνὸς, ὴ, ὸν, vehemens, terribilis.

Σφαδασμὸς ὁ, ὁ, pedum jactatio, huc modo & illuc; palpitatio inprimis morituri.

Σ Φ Α Ζ Ω, f. ξω, jugulo, macto; (2) cædo, interficio, trucido, neco, occido. Καὶ σὺ σφάζε σαρθένῳ δίκλῳ, Eur. Or. 1188. Ὧν τὰ μὲν ἔσω σφαζ' ὅπλ γαίας, Soph. Aj. 235.

Σ Φ Α Ι Ρ Α, ας, ὴ, sphæra, globus, pila.

Σφαιρηδὸν, *Adv.* in modum pilæ seu pilulæ. A σφαῖρα.

Σφαιριτικὸς, ὴ, ὸν, ut νόμοι σφαιριτικοὶ, ap. Clem. Al. *sed leg. videtur* σφαιριστικοί.

Σφαιρίδιον, τὸ, pilula, Gl. Vet. A σφαίριον.

Σφαιρίζω, f. ίσω, pila ludo. A σφαῖρα.

Σφαιρικὸς, ὴ, ὸν, ad sphæram pertinens, sphæræ seu globi proprius; (2) globosus, sphæræ formam habens. Ab eod.

Σφαιρικῶς, *Adv.* modo sphæræ, globi, pilæ.

Σφαίριον, ὁ, τὸ, globulus, pilula, Dim. a σφαῖρα

Σφαιρίσις, εως, ὴ, lusio pilaris, ludus pilæ. A σφαιρίζω Unde

Σφαιρισμα, το, idem.

Σφαιριστὴς ου, ὁ, ὴ, το, locus, in quo pila luditur, sphæristerium. Ab eod.

Σφαιριστὴς, οῦ, ὁ, qui pila ludit, qui callet artem ludendi pila, Gl. Vet. pilarius. Ab eod. Hinc

Σφαιριστικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad σφαιριστὴν; (2) peritus pila ludendi. Hinc ἡ σφαιριστικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars sive peritia ludendi pila.

Σφαίρισμα, ας, ὴ, sphæristerium, area.

Σφαιροειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὸν, rotundus, globosus; fœm. σφαιροειδὲς, ἰδος, ut σφαιρῖτις κυπαρισσος, cupressus conferti. Ab eod.

Σφαιροειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὸν, sphæræ similis, pilæ specie tectus, Ph. globosus, pilarius, pilaris. Ex σφαῖρα, & εἶδος.

Σφαιρομαχία, ας, ὴ, pila ludo, pila pugno. Ex σφαῖρα, & μάχομαι. Hinc

Σφαιρομαχία, ας, ὴ, pugna pilaris; (2) pilaris lusio.

Σφαιροπαιδία, ᾶς, pila ludo. Ex σφαῖρα, & παίζω, *ludo.*

Σφαιροπαίκτης, ου, ὁ, lusor pilæ. Ex infl.

Σφαιροποιέω, ῶ, sphæram facio. Hinc

Σφαιροποιὸς, ὸν, ὁ, pilarius, Ph. qui e pilas facit.

Σφαιρόω, ῶ, fut. ώσω, conglobo, in pilam cogo, in rotundam & globosam massam conformo, Gl. Vet. globo; ἐσφαιραμμένος, pilatus, Gl. Vet. p. part. pass. σφαιρώσαι, præpilare, Gl. Vet. aor. 1. inf. act. Στὴ δια σ' ἐσφαίρατο πελάφιξ, Theocr. 22, 46. Ἀκόντια ἐσφαίρωμμένα, rudes, pila præpilata. Ξίφη ἐσφαιρωμμένα, *Angl.* Swords buttoned, Foils. A σφαῖρα. Hinc

Σφαίρωμα, ατος, τὸ, massa rotunda, seu globosa in modum pilæ, Gl. V. lumbus.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia seu lorum calcei. Apud 70 Interpretes sæpe notat sphærulam candelabri. Ab eod.

Σφαιρωτὸς, ὴ, ὸν, rotundatus in globosam rotundamque massam, coactus in modum pilæ. Ab eod.

Σφακελίαις, ε, ὁ, qui infestatur σφακέλῳ. A σφάκελος.

Σφακελίζω, & σφακελίζομαι, sphacelo laboro, carie exedor atque tabe, gangræna vitior, *Aristot. H. A.* 3, 13. Ab eod. Hinc

Σφακελισμὸς, ὸ, ὁ, partis alicujus inflammationem perpessæ mortificatio.

Σφακελλος, ε, ὁ, fasciculus, fascis. A φάκελλος, idem, *(at videtur vitium scripturæ, nam & σφάκελος pro φάκελος sæpe male editum est. Ern.)*

Φ Α Κ Ε Λ Ο Σ, ε, ὁ, membri inflammationem perpessi mortificatio; (2) gangræna, sive σφάκελος incipiens, radicum in arboribus nigredo ac mors; (3) salvia, *mas.* A

Σ Φ Α Κ Ο Σ, ε, ὁ, salvia, *herba. Angl.* Sage.

Σφάκλος, ε, ὁ, sicarius, Ph. σφάκλαι, jugulatores, Ph. A σφάζω.

Σφακὸς, ὴ, ὸν, mactatus. Ab eod.

Σφακώδης, ὲς, ὁ ἡ ὲς, salvia abundans. A σφάκος.

Σφαλδὸς, ὸν, ὸν, qui inter eundum lapsat, qui titubet fallente vestigio, Gl. Vet. trubans; (2) lubricus, instabilis, fallax; (3) periculosus, noxius. A σφάλλω.

Σφαλδὰς, *Adv.* lubrice, parum tuto, dubie, inconstanter.

Σφαλῶμαι, a. 2. inf. pass. verbi σφαλλω.

Σφάλλοντι, *evertenti*, dat. sing. part. præs. act.

Σ Φ Α Λ Λ Ω, supplante, everto, prosterno; (2) fallo, circumvenio, in errorem induco, Gl. Vet. decipio; σφαλλομαι, titubo, Ph. *it.* rem infeliciter gero in bello, spe excido; ἐσφηλα, aor. 1. act. ἐσφάλλω, aor. 2. pass. erravi; ἐσφαλμένος, vitiosus, p. pass. part. Δειναὶ τε τύχαι σφάλλουσι δόμους, Eur. Med. 198. Οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐς σοί ποτε, peccabo, Soph. Trach. 630. Ἀλδρὸς τοῦδ' γ' ἐς σφαλήσεται, privabitur, ibid. 1129. Σφηλεῖς ὧν ταύτης τ' ἐλπιδος, Luc. Ἀπ' ἐλπιδος ἔσφηλας, idem.

Σφαλμα, ατος, τὸ, lapsus, casus, error, peccatum, derelictum, offensa, Gl. V. vitium; (2) infortunium, infelix successus, clades. A σφάλλω.

Σφάξαι, a. 1. inf. act. verbi σφάζω.

Σφάξατιν, 3. pl. a. 1. conj. act. cum ν.

Σφαραγέντο, Hom. Od. 9, 449. 3. pl. impers. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐσφαραγεντο, a

Σφαραγέω, ῶ, gutture sonum edo, stridco, stropo; (2) distentus sum.

Σφαραγίζω, cum strepitu excito. Σὺν δ' ἄνεμοι ἐνοσίν τε κόλπ Σ' ἅμα ἐσφαράγισαν, Hesiod. Θεογ. 706. A

Σ Φ Α Ρ Α Γ Ο Σ, ε, ὁ, guttur, fauces, interdum sonus, qui gutture emittitur.

Σφάττω, fut. ξω, jugulo, macto; ἐσφάγη, mactatus est, aor. 2. pass. ἐσφαγμένος, mactatus, p. part. pass. Ἔσφαξε τ' αἰδελφὸν ἑαυτῷ, 1 Joann. 3, 12. Ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι, Apoc. 6, 4. ἐσφάγης, ib. 5, 9. Ὃδ' ἀντὶ τοῦ σῷ σώματος σφαγήσεται, Eur. Andr. 316.

Σφὲ, *se*, vel *ipsos*, acc. dual. ab ἑ, *sui*; item *ipsum* vel *ipsam*, acc. sing. *Poet.* pro ἑ item *se*, vel *ipsos, ipsas, ipsa*, acc. plur. *Æol.* pro σφᾶς, ab eod.

Σφέας, *illos*, vel *se*, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς, ab ἑ, *sui.*

Σ Φ Ε Δ Α Ν Ο Σ, ὴ, ὸν, vehemens, festinus, intensus, asper, durus, Nic. Th. 642. Σφεδανὸν, vehementer, Hom. Il. 21, 542.

Σφέε, *illi, illæ*, nom. dual. *Ion.* pro σφὲ, ab ἑ, *sui.*

Σφέες, *illi, ipsi*, nom. pl. *Ion.* pro σφεῖς.

Σφέας, *illos, illas*, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς.

Σφείσε, *illi, illæ*, nom. plur. *Ion.* pro σφεῖς.

Σφεῖς, *illi, illæ*, nom. plur. ab eod.

Σφεῖον, *illorum*, vel *sui*, gen. dual. *Ion.* & *Poet.* pro σφῶν, ab eod.

Σφῆλαξ, ακος, τὸ, scabellum; (2) lignum cavum, ut pila, Nic. Th. 644 Etiam de sede remigum in navi.

Σφενδαμνὸς, ίνα, ίνον, acernus; metaph. durus, firmus, solidus. J lian. in Misop. A σφένδαμνος.

Σφένδαμνον, ε, τὸ, idem quod

Σ Φ Ε Ν Δ Α Μ Ν Ο Σ, ε, ὴ, acer, *arbor*, *Angl.* The Sycomore Tree. (2) species carnibis.

Σφενδονάω, ῶ, fut. ήσω, funda utor, fundam torqueo, funditor sum, funda insequor, funda peto; (2) more fundæ toto seu torqueo. Σφενδονᾶν Θηρία, Luc.

Σφενδονία, ᾶς, f. ήσω, idem. A

Σ Φ Ε Ν Δ Ο Ν Η, ης, ὴ, funda, Ph. balistra, funda; (2) pila annuli; (3) ornamentum quoddam muliebre. Hinc

Σφενδονηδὸν, *Adv.* in modum fundæ.

Σφενδονήτης, ου, ὁ, funditor. A σφενδονία.

Σφενδονητικὴ, sc. τέχνη, ars funditoris.

Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quod σφενδονάω.

Σφενδονιστὴς, οῦ, ὁ, funditor. Ph. A pr.

Σφενδονίτης, ου, ὁ, idem quod σφενδονήτης.

Σφενδονοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, fundæ habens formam. Ex σφενδόνη, & εἶδος.

Σφὸς, ὴ, ὸν, suus; σφέα, sua, neutr. plur. Ab ἑὸς, quod idem significat.

Σφῖς, *illi*, vel *illos*, nom vel acc. pl. *Dor.* & *Æol.* p.o σφέες vel σφᾶς, ab ἑ.

Σφιτίζω, *juam*, acc. sing. *Ion.* pro σφετέραν.

Σφιτρίζω & σφιτρίζομαι, meum facio, in meum converto commodum, usurpo, Gl. Vet. σφετρίζομαι, peculor; σφιτρίζεται, usurpat, Ph. Τά τε πράγματα καὶ τὴν πόλιν ἅπας ἐσφετερίσατο, Plut. Τὰς πολλὰς σφετρίζουσι, Xen. A σφέτερος. Hinc

Σφετερισμὸς, οῦ, ὁ, actio, qua quis aliena facit sua, Gl. V. usurpatio, peculatus.

Σφετερισὴς, οῦ, ὁ, interveritor, qui aliena, vel communia in suam rem vertit; usurpator, Ph. Ab eod.

Σφέτερος, ρα, ρον, suus; (2) proprius; (3) vester, Ph. σφετέρων, peculium. A σφεῖς.

Σφέων, *ipsorum*, vel *sui*, gen. plur. *Ion.* pro σφῶν, ab ἑ, *sui.*

Σφηκιὰ, ᾶς, ὴ, nidus vesparum. Πολλᾶν δικαζᾶν σφηκιὰν διασκεδῶ, Aristoph. Vesp. 2, 29. A σφὴξ.

Σφηκία, ας, ὴ, examen vesparum.

Σφηκίαι, crabrones, Gl. V. Ab eod. Unde

Σφηκιὸν, ὸ, τὸ, cella seu nidus vesparum.

Σφηκοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, crabronis formam habens. Ex σφὴξ, & εἶδος.

Σφηκόω, ex lato & crasso in angustum contraho, cuneo; (2) constringo, cingo. Προμαστιδίους τῶν κεφαλῶν δὲ ὅλας σφηκώσαντες, Heliod. Οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο, Il. 17, 52.

Σφηκώδης, ὲς, ὁ ἡ ὲς, vespæ modo in acutum & angustum desinens; (2) homo gracilis. Ab eod.

Σφήκωμα, ατος, τὸ, id quod ex lato in angustum contractum est; (2) palæ pars, cui crista inseritur, (3) tenuis funis, fascia, vinculum, quo quid constringitur, Gl. Vet. nodus. A σφηκόω.

Σφῆλαι, a. 1. inf. act. verbi σφάλλω. Οὐδ' Ὀδυσῆς δυνατὸς σφῆλαι, Hom. Il. 23, 719. *supplantare.*

Σ Φ Η Ν, σφηνὸς, ὁ, cuneus.

Σφηνὰς, ίας, ὁ, cuneus, genus mugilis. A σφηνόω.

Σφηνοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, cuneatus, cuneo similis. Ex σφηνὸς, & εἶδος, *forma.*

Σφηνοκέφαλος, ε, ὁ ἡ ὸν, caput cuneo simile habens. Ex σφηνὸς, & κεφαλὴ.

Σφηνοπώγων, ωνος, ὁ, barbam habens latam, ab imo tenuiorem.

Σφηνόω, cuneo findo, cuneo adacto divello; (2) obstruo & obturo cuneo, vel obturo & ol firmo velut adacto cuneo, condenso, stipo; ἐσφηνωμένος, cuneatus, Gl. Vet. perf. part. pass. A σφηνὸς.

Σφήνωμα, τὸ, conus in galea, cui crista inseritur. *Etym.*

Σφήνωσις, εως, ὴ, cunei adactio, aut cuneo adacto divulsio, scissio; (2) obstructio, per cuneum obturatio. A σφηνόω.

Σ Φ Η Ξ, σφηκὸς, ὁ, vespa, crabro. Ἵππος γὰ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν, Nicand. Theriac. 741.

Σφὶ, vel σφὲν, *ipsis*, vel *sibi*, dat. plur. *Poet.* pro σφῖσι, ab ἑ, *sui.*

Σφιγγία, ας, ὴ, parsimonia, sordes. A σφίγγιον.

Σφίγγιον, ε, τὸ, tergus. Ab eod.

Σφιγγόπους, ου, pedes habens (v. c. mensæ, lectus,) ad sphingis speciem factus.

Σ Φ Ι Γ Γ Ω, f. ξω, stringo, adstringo, presso, coerceo, Ph. ἐσφιγμένος, strictus, Ph. p.

pass. part. σφιγξον, stringe, Phil. s. 1. imp. act. Ἐφ' ᾗ ἐσφιγξι καρδίαν, Mus. 242. Ἀμφὶ δὲ οἱ ζώθεσαι χλαναν ἐσφίγξατο αἰπλῶ, Theocr. 7, 17. Hinc

Σφιγκτήρ, ῆρος, ὁ, qui constringit, Philox. strictorium, contractorium. Apud medicos musculus rotundus anum constringens, ne excrementa ante tempus effluant.

Σφιγκτός, ἡ, όν, constrictus, ligatus, vinctus.

Σφιγκτέας, constricte.

Σφίγμα, ατος, τὸ, quod adstringit.

Σφίγξ, σφιγγός, ἡ, Sphinx, monstrum alatum faciem virgineam habens, reliquo corpore leoni simile, aenigma hominibus solvendum proponens, ne eoque illud solvere dilantans, item qui aenigma loquitur.

Σφιγξαι, aor. 1 inf. act. v. σφίγγω.

Σφιγξις, εως, ἡ, adstrictio, constrictio. Σφίγξις τῆς λιθιῶν, Arist. A σφίγγω.

Σφιν, ιγγος, vel σφιγγος. Vide σφί.

Σφοδρα, vehementer, valde, nimis, Ph. A

ΣΦΟΔΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, vehemens, acer, acerbus, alacer, violentus, pertinax, Ph.

Σφοδρότης, ητος, ἡ, vehementia, vis, acerbitas, alacritas, Gl. V. A præc.

Σφοδρωσα, & σφοδρωσαμαι, vehemens reddor, vires accipio. Ab eod.

Σφοδρῶς, Adv. vehementer, valde.

Σφονδύλη, seu σπανδύλη, ης, ἡ, radix silphio similis; (2) insectum de blattarum genere. A στονδυλος.

Σφονδύλιον, ου, τὸ, verticillus nentium femenarum; (2) herba quædam, Nic. Th. 948. Ab eod

Σφονδύλιος, ου, ὁ, vertebra. Ab eod. Μυλὸς ἄνευ σφονδυλίων ἐκπαλῆ, Hom. Il. 20, 483.

Σφονδυλοθνητος, ου, ὁ ἡ ὁν, verticillo vel fuso tortus, Ex σφόνδυλος, & θνήω.

Σφόνδυλος, ου, ὁ, verticillus nentium femenarum; (2) vertebra. A σπόνδυλος.

Σφέ, sui, gen. sing. a Dorico σφος pro σφίτερος, suus.

Σφραγιδιον, ου, τὸ, sigillum, annulus signatorius. A σφραγίς.

Σφραγιδοτυχαιγλυπτης, ου, ὁ, qui comam alit & cultos unice ad ungues annulis ornat; vox Aristoph, Nub. 2, 1. Ex σφραγις, ονυξ, unguis, ἀργος, albus, vel niger, & κόμη, coma, vel κτήτης, comptus

Σφραγιδοφυλάκιον, ου, τὸ, loculus, in quo reponuntur vel adservantur σφραγίδες, armarium. A

Σφραγιδοφυλαξ, ὁ, custos sigilli.

Σφραγίζω, f. ισω, signo, sigillo, nota imprimo inscribo, in S. S. confirmo, conservo, item, occulto, aboleo, ἐσφραγισμένος, obsignatus, p. part pass. Ἐστιν γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, Joann. 6, 27. Σφραγισαντες ἀλισιν, Matt. 27, ult. Ἐσφραγίσθη τῷ πνεύματι, Ephes. 1, 13. A

ΣΦΡΑΓΙΣ, ίδος, vel ις, ἡ, sigillum, signum, signaculum, obsignatio, Gl. Vet.

Σφραγισαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi σφραγίζω. Unde

Σφραγισμα, ατος, τὸ, signum seu nota alicui rei impressa, Gl. Vet. signaculum.

Σφραγιστης, ου, ὁ, annulus signatorius, sigillum, Ph. Sig. ornum Ab eod.

Σφραγιστηριον, ου, τὸ, signaculum, Ph.

Σφραγιστος, ου, ὁ, sigillatus. Ab eod.

Σφραγιστέος, α, ον, signatorius, Gl. V. Ab eodem.

Σφραγίζω, f. ίσω, Ion. pro σφραγίζω.

Σφηκιὴς, ιδος, ἡ, Ion. pro σφηκίς

Σφρηγας, ἡ, ὁν, vehemens, (2) ilotens, vegetus. A

ΣΦΡΙΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, luxurio, lascivio. Ὡς σφριᾷ τὸ σῶμα σου; Aristoph. Lys. 86. Ἐν σώματι γὰρ καὶ σφριᾷ, id. Nub. 1071. Τὰ σώματα πολὺ μᾶλλον σφριᾷ, ὑπνώττει. Plut. Σφριᾶν δ' μὲν ἰσχύειν βίᾳ, Euthyl. Hinc

Σφριγώδης ους, ὁ ἡ ες, turgidus, luxuriosus, florid. Vet.

Σφυγματώδης, idem quod σφυγμώδης.

Σφυγμὴ, ῆς, ἡ, pulsus inordinatus & incompositus arteriæ. A σφύζω.

Σφυγμικὸς, ἡ, όν, vim habens ciendi pulsus; (2) in quo pulsus consistunt. A

Σφυγμὸς, οῦ, ὁ, pulsus, Gl. V. motus cordis & arteriarum, dilatatione & contractione factus, Ph. turges. A σφύζω.

Σφυγμώδης, εως, ὁ ἡ, pulsitans, pulsui similis, qualis est in pulsu. A σφυγμὸς.

ΣΦΥΖΩ, f. ξω, fallo, pulso, mico, palpito; σφύζει, palpitat, Gl. Vet. Σφύζουσιν αἱ κρόταφοι, Gal. Hinc

Σφύξις, εως, ἡ, pulsus seu percussus arteriarum, cordis palpitatio.

ΣΦΥΡΑ, ας, ἡ, malleus.

Σφύραινα, ης, ἡ, piscis quidam, Ph. σφύραινα ἰχθὺς, fudis, fuadena, *pisces*. A σφύρα.

Σφυρὰς, ἀδος, ἡ, caprina stercoris pilula aut globulus. A σπυρὰς.

Σφυρήλατος, ου, ὁ ἡ ὁν, malleo ductus seu fabricatus, Ph. σφυρήλατον, solidum. Ex σφῦρα, & ἐλατὸς, ductilis.

Σφυριον, vel σφυρον, ου, τὸ, malleolus, fabrile instrumentum. A σφύρα.

Σφυρὶς, ίδος, ἡ, pro σπυρὶς, Suic.

Σφυροκόπιον, ου, τὸ, malleus, Ph

Σφυροκοτέω, malleo tundo. A κοπτω.

Σφυροκόπος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui malleo percutit seu tundit, Gl. V. malleator. Ex κόπτω.

Σφυρὸν, οῦ, τὸ, malleolus pedis, Gl. V. planta. A σφύρα.

Σφυσω, ῶ, f. ήσω, malleolos pedis calceis seu cetera munio, vel corrigia substringo, Gl. V. σφυρῶμαι, malleo. Ab eod. Hinc

Σφυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia calceamenti.

Σφυρωτὸς, ὴ, όν, malleatus, Glod. Vet. A σφυρόω.

Σφύσδειν, præs. infin. act. *Dor.* pro σφύζειν.

Σφῶ, τε duo, vel vos duos, nom. vel acc. dual. a σὺ, τὺ, vel ipsi duo, ipsos duos, nom. vel acc. dual. *Dor.* pro σφὲ, ab ὅ, *sui*.

Σφωὶ, *fi*, vel ipsi, vel ipsos, nom. vel acc. dual. ab ὅ, *sui*.

Σφῶϊν, vos duo vel duos, nom. vel acc. dual. a σὺ, τὺ.

Σφῶν, *vestrum* duorum, gen. vel *vobis* duobus, dat. dual. ab eod. vel ipsorum duorum, vel ipsis duobus, dat. dual. ab ὅ, *sui*.

Σφωϊτερος, ἱρα, ῥον, *vester*; (2) vester. A σφὼϊ.

Σφῶν, *sui*, vel ipsum, gen. plur. ab ὅ, vel *vestrum* duorum, vel *vobis* duobus, gen. vel dat. dual. a σὺ, τὺ.

Σχάδιος, favi faciendi, soboles apum, Vet. Lex. A

ΣΧΑΔΩΝ, όνος, ἡ, animal pedibus & pennis carens; (2) jactus quidam talorum; χαδόνες, apum soboles, Aristot. Hist. An. 5, 22

Σχάζω, fut. άσω, scarifico; (2) demitto, relaxo; (3) dimitto, relinquo, intermitto, instituti mei tenorem abrumpo; (4) retineo, cohibeo. Σύνεστι δ' ἐν ἐυρείτα πολέμου ἴσχασις σωτηρίη, Lyr. Tro. 811. Σχασιμάχου τὴν ἱππικὴν, Arist. Nub. 107. Σχάσας τὸν φρουτίδα, ib. 738. Σχάσαντος δὲ τὰς μηχανὰς τοῦ Ἀρχιμήδους, Plut. in Marcell. cap. 15. A σχάω.

ΣΧΑΛΗ, ης, ἡ, varus, paxillus seu furcula, qua attolluntur sustentanturque retia.

Σχάσαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro σχάσας, a σχάζω.

Σχασθείλια, a. 1. opt. pass.

Σχάσις, εως, ἡ, scarificatio, incisio, quæ fit cultro. A σχάζω. Unde

Σχαστὴρ, ῆρος, ὁ, scindendicula, Gl. V.

Σχασφορὶς, ίδος, ἡ, funis, trochlea, aut aliquid aliud, quo organum intentum laxatur, vel erectum dimittitur; (2) funis nile, qui in cinctoribus præcipiti scichat, & quo laxato in curtum effundebantur.

Σχαστήριον, ου, τὸ, pugio seu scalpellus, quo utuntur in scarificando; (2) pars quædam navis. A

ΣΧΑΩ, ῶ, futur. άσω, scarifico, scalpro incido, aut pertundo; (2) remitto, laxo; (3) traduco, transfero. Ἐγὼ δ' ἀκραν βαλοῖδα μηρίνθω χάσας, Lyc. 13. Λυκοις τὸ πρωτόσφακτον ὄρκιον χάσας, id. 329. Σχασον ᾧ δάκιν ἔμμα, Eur. Ph. 457. Ὥπλων χαλεπὰ τοῖς συγγενέσιν, κἄτ' ἐκ ἴσχων ἁμίλλησας, Arist. Nub. 408.

Σχὲ, 2 sing. a. 2. imper. act. v. ἴσχω.

Σχεδίριον, ου, τὸ, tabellula, schedula, in qua tumultuarie aliquid scribimus, libellus pugillaris. Τῷ Σχεδίριῳ opponitur τὸ τετράδιον, apud Epiphanium. Dim. A

Σχέδη, ης, ἡ, schedula, tabula, in qua scribimus, & quidem proprie ex tempore. A σχεδὸν.

Σχεδὸν, *Adv.* cum lenitudine quadam decora, pedetentim, modeste, composite, Plut. in Publicol. cap 12. A σχέδη.

Σχεδία, ας, ἡ, ratis seu navis tumultuaria, Ph. linter. Ab eod.

Σχεδιάζω, fut. άσω, ex tempore & tumultuario opere facio, negligenter, parum curiose ago, Gl. Vet. ex tempore dico, Polyb. Ab eodem. Hinc

Σχεδιὰς, άδος, ἡ, anchusa, Hipp.

Σχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore factum, celeriter, negligenter.

Σχεδιασμὸς, οῦ, ὁ, idem, (2) temeritas.

Σχεδίως, *Adv.* communiter. A σχέδη.

Σχέδιον, ex tempore, citra ex tempore. A

Σχεδιὸς, ὴ, ὸν, ἡ, ὸ, qui celeriter, (2) extemporalis, subitus, fortuitus. Labeatur, simplex. A σχέδη. Hinc

Σχεδίας, temere, fortuito, ut fit in festinatione.

Σχεδιογραφία, ἡ, delineatio, f. celeriter ac rem charta, ap. Sch. Arati. A σχέδη & γράφω.

Σχεδόθεν, *Adv.* prope, communiter.

ΣΧΕΔΟΝ, *Adv.* prope, propemodum, fere, ferme, pene, Ph. (2) communiter.

Σχεδιαρχὶς, ου, ὁ, qui rates conficit, ratium artifex; analogice χειδιαρχὸς, Suic. Ex χειδία, & ἄρχω.

Σχίθεν, 2. sing. præs. imper. act. Arat. 1154. 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἴσχεθε, a verbo poetico χίθω. Ἐπ' ἀριστερὰ κεφὴ χίθε χέρα βαρεῖαν, Hom. Il. 1, 219.

Σχεθὼν, *habitus*, a. 1. part pass. verbi ἴσχω.

Σχεῖν, præs. infin. act. *Ion.* pro σχεῖν. A

Σχίθω habeo, teneo, inhibeo, cohibeo, reprimo, detineo. Φέρε τὰς μοχλὰς, ὅταν ἀνοίγῃς τὴν ὕβριν ἐγὼ χίθω. Arist. Lys. 428. A ἴσχω pro ἴσχω.

Σχεῖν, 2. inf. act. *Ion.* pro σχεῖν.

Σχεμὼν, aor. idem, sed *Dor.* factus.

Σχὶς, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro σχοῦ, ab ἴσχω.

Σχές, 2. sing. aor. 2. imper. act. *per Phonasm.* pro σχὲ. Ab eod.

Σχίσις, εως, ἡ, habitudo, seu constitutio corporis, secundum quam aliquis carnosus vel gracilis est; (2) dicitur et am de cultu externo, ut σχίσις ἱδιώτου, Ph. habitus; σχίσιν, tenorem, Ph. A σχίζω.

Σχιστὸς, ὰ, όν, cohibendus, retinendus, τὰ σχιστὰ, cibi, &c. qui vomitu rejiciuntur, Hipp. Ab eod.

Σχίτο, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἴσχετο, ab ἴσχω.

Σχιστήριον, ου, τὸ, q. d. retinaculum, remedium ad sedandum. Ἀλλ' ἠδὺ λιμὸς ἡ τόδε χιτήριον, Eur. 134. Ab eod.

Σχετικὸς, ἡ, όν, qui cum aliquo convenit; (2) qui habitum admittit; (3) retinendi & cohibendi vim habens. Ab eod.

Σχετικὰς, *Adv.* per convenientiam quandam & conjunctionem; familiariter.

Σχετλιάζω, fut. άσω. conqueror, tanquam acerba & misera passus; (2) lamentor, Gl. Vet. queritor. Τί δακρύεις ἡ χετλιάζεις; Luc. Οὐ δεῖ χετλιάζειν ἡ βιᾶν, πρὶν ἂν μαθῇς, Arist. Plut. 476. A χέτλιος. Hinc

Σχετλιασμὸς,

Σχετλιασμὸς, οῦ, ὁ, quiritatio, lamentatio.
Σχετλιαστικὸς, ἡ, ὸν, conveniens quiritanti seu lamentanti; (2) lamentabilis.
ΣΧΕΤΑΙΟΣ, ία, ον, miser, miserabilis, infelix; (2) asper, severus, intractabilis, durus; (3) acer, audax, laborum patiens.
Σχέτλιος, ἱαστ, γλασὶ, Hom. Il. 10, 165 (4) scelestus, nefarius, injustus, Gloss. Vet. importunus.
Σχετλίως, Adv. misere, miserabiliter; (2) injuste, scelerate.
ΣΧΕΩ, habeo, teneo; inus. Hinc futurum verbi ἴχω, χήσω; pret. ἐχηκα. Οὔτι μὰ τὰς Κρὴτῆσας ἴτις ζωοχήσομαι, tolerabo, Arist. Av. 1340. Hinc
Σχῆμα, ατος, το, habitus, gestus, figura, cultus, vestis ornatusque exterior, qui sumitur cum oportet ἐυχημονεῖν, Ph. forma, Gl. Vet.
Σχηματίζω, fut. ίσω, effingo, figuro, formo; gesticulor. Ἀλλ' ἔγωγε οὐ χηματίζειν βάλλουαι, Arist. in Pace, 223 Λαμπρῷ κατόπτρῳ χηματιζέσθω κόμης, Eurip. Med. 1164 A χῆμα.
Σχηματίον, ου, τὸ, statiuculus; gestus, Dim.
Σχηματισις, εως, ἡ, situs, habitus A pr.
Σχηματισμὸς, οῦ, ὁ, figuratio, figura; cultus corporis & comptura, corporis compositio in certum modum; (2) simulatio, praetextus. Λέγω ὄγκον καὶ χηματισμὸν ψευδαλίδος, Plut. in Num. cap 8. Ab eod.
Σχηματοποιέω, fingo, vel oratione vel pictura, &c. A ποιέω.
Σχηματοτεύω, ω, fut. ύσω, fingo, conformo, informo; (2) gesticulationi servio, schemata saltationis conjugum imitor, Gl. V. χηματοπο.ῶ, gesticulor, Xen. Ex χῆμα, & ποιέω. Hinc
Σχηματοποίησις, εως, ἡ, gestuum schematumque in saltando ethetio.
Σχεσεῖν, f. 1. inf. act. v. ἔχω, pro χέω,
Σχισεῖν, *Lalturum esse*, f. 1. inf. med.
Σχασις, εως, ἡ, habitus. A χέω.
Σχητηρία ας, ἡ, arcori. Ab eod.
Σχίδαν ὰν, *Attic.* in modum assulatum, assulatim A σχίδξ.
Σχιδακώδης, ες, ἡ, assulosus. Ab eod.
Σχιδαν.τας, ᾶδος, ὁ ἡ, ὸ, cujus pedes in digitos fissi sunt. Ex χίζω, & πούς.
Σχίδ.ξ, ακος, ἡ, assula, fragmentum aut segmentum e ligno scisso, Ph. talea. A χίζω
Σχίδη, ης, ἡ, idem, scida, scidula.
Σχιδής, ές, τὸ, idem & ab eod.
Σχιδωνυχ, κ, ὁ ἡ κ, ungulas fissas habens. Ex χίζω, & ὄνυξ.
Σχίζα, vel χίζη, ης, ἡ, fissura, Ph. talea; lignum fissum, Il. 1, 462. A χίζω.
Σχίζης. dat. pl. *Ion.* pro χιζαις, a χίζη.
Σχιζοποδία, ας, ἡ, fissi pedes, fissura pedum in digitos. A
Σχιζόπους, οδος, ὁ ἡ, ὸ, cujus pedes in digitos fissi sunt; (2) digitatus. Ex χίζω.
Σχιζοτίδ, υ, ὁ ἡ, υ, alias fissas habens Ex χίζω. & πίδν.
ΣΧΙΖΩ, fut. ίσω, findo, scindo, diffindo, discindo, dissideo; ἐσχισμένον, fissum, Ph. p. part. pass. Μὴ χεκλῆς αὐτὸν (χιτῶνα) Joann. 19, 24. Ἴδε χιζομένης τῆς πρώτης. Matt. 1, 10. Ὅπως δ'ὸν ἐλογισμοὶ χίζουσι κἀρα φρενῶν πτελίνῃ, Sophocl. El. 99.
Σχιδάλαμος, υ, ὁ, assula, fenuca, segmentum e calamo fisso; vid. σκιδάλαμος.
Σχινδιλμὸς, υ, ὁ, idem & ex illo
Σχινδύλμης, εως, ἡ, fissio in assulas, quasi a χινδυλίω.
Σχιν.ζομαι, ad dentes repurgandos & candefaciendos lentiscum mando. A χίνος.
Σχίνινος, ίνη, ινον, lentiscinus. Ab eod.
Σχινοκέφαλος, υ, ὁ ἡ, ὸ, habens caput bulbo simile, i. e. oblongum, Arist. Plut. in Pericle, cap. 3. Ex χῖνος, & κεφαλή.
Σχῖνος, υ, ἡ, lentiscus. A χίζα.
Σχινοτρώγλης, υ, ο, qui lentiscum mandit. Ex χῖνος, & τρώγω, edo.
Σχινοτρώξ, ῶγος, ὁ ἡ, ὸ, idem & ex illis dem.
Σχινώδης, ους, ὁ ἡ, ὸ, lentiscum ferens, qui est e lentisci genere. A χίνος.
Σχίσας, qui fidit, a. 1. part. act. verbi χίζω.
Σχισθῆναι, *fissum esse* a. 1. inf. pass.
Σχισις, εως, ἡ, scissio, fissio, fissura.
Σχίσμα, ατος, τὸ, fissio, scissura fissura; (2) dissidium, dissensio, discordia; (3) Schisma, ruptio unionis in Ecclesia. A χίζω.
Σχισματικὸς, ἡ, όν, schismaticus; (2) qui propter causas quasdam se ipsum segregat. A χίσμα.
Σχισμὴ, ῆς, ἡ, scissio, fissio, fissura.
Σχίσσας, a. 1. part. act. *Poet.* pro χίσας, a χίζω.
Σχιστὸς, ἡ, όν, fissus, scissus; (2) fissilis, qui findi vel scindi potest, Gl. V. χιστὸν, scissile, fissile; *Subst.* χιστὸν genus stolae mulebris; χιστὰι, calceamenti genus, Poll Ab eod.
Σχίσατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro χοίτο, ab ἔχω, pro χέω.
Σχολὴ, aor. 2. opt. act. *Att.* pro χοῖμι.
Σχοῖνος, ου, ὁ, ἡ, juncus planta seu stirps una cum suo cespite; (2) funale, funis.
Σχοινίζω, fut. ίσω, func dimetior, agrum metior, divido.
Σχοινίλος, ου, ὁ, nomen avis. Gaza juncorum interpretatur. A χοῦς.
Σχοίνινος, ίνη, ινον, junceus, e junco factus.
Σχοινίον, ου, τὸ, funiculus e junco tortus, funis, restis, Dim. ab eod.
Σχοινοστρόφος, ὁ ἡ, ὸ, *prop.* funem contorquens, qui aquam per amphorum e funi pendentem attollit e puteo, & quicunque simili modo laborat. *tr.* restio. v χοινοστρ.
Σχοινοσυμβολὴς, ὁ, idem. Poll. A ζυμβολὴ.
Σχοινος, ὁδος, ἡ, *Epith.* Veneris. A χοῦς, al. a χίνος, *lentiscus*, unde debeat esse χινις, *Etym.*
Σχοίνισμα, ατος, τὸ, pars agri fune dimensa ac descripta. A χοινίζω.
Σχοινισμὸς, οῦ, ὁ, dimensio & descriptio, quae fit func; (2) torturae genus, quod funibus fit & fidiculis tractum. Ab eod.
Σχοινιτις, ίδος, ἡ, e junco facta.
Σχοινοβατέω, ῶ, funi inambulo. A
Σχοινοβάτης, ὁ, qui per funem ambulat, funambulus. Ex χοῦς, & βαίνω.
Σχοινοβατία, ας, ἡ, funambulatio. A pr.
Σχοινοειδὴς, ὶς, ad funis speciem factus. Ab εἶδος.
Σχοινοπλεκὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲ, e junco plexus, junco nexus. Ex χίνος, & πλέκω.
Σχοινοπλοκικὸς, ἡ, όν, funibus texendis aptus. A
Σχοινοπλόκος, ὲς, ὁ ἡ, ὲ, qui funes e junco torquet seu nectit, Gl. Vet. rector, rectrix, latus. Ex χίνος, & πλέκω.
Σχοινοπώλης, ου, ὁ, spartarius, Gloss. Vet. qui restes vendit.
ΣΧΟΙΝΟΣ, ου, ὁ, & aliquando ἡ, juncus; (2) funis e junco plexus, funis, restis, (3) Mensura Aegyptiaca sexaginta stadia complectens, ap Herod. alii autem 30 Ph. Phil. χοῖνος γεωμετρικὴς, *schoenus geometricus*, arvipendium.
Σχοινοστρόφος, ου, ὁ, idem quod χοινοπλόκος. Ex χίνος, & στρέφω.
Σχοινοτενὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲ, extensus seu protensus ut funis; (2) prolixus, longus. Λόγος χοινοτενὴς, oratio soluta & in continuis longisque periodis constans; parum torosa. Ex χοῦς, & τείνω.
Σχοινοτενῶς, *Adv.* in modum funis extensi; (2) porrecte, prolixe, intense.
Σχοινοτονία, ἡ, long tudo, prolixitas. A
Σχοινότονος, ὲ, ὁ ἡ, ὲ, ex junceo aut sparteo fune nexus & contextus. Ex id.
Σχοινοφόρος, ου, ὁ ἡ, ὸ, junceum funem gestans, seu simpl. qui funem gerit. Ex χοῦς. & φέρω.
Σχοινοχάλινος, ου, ὁ ἡ, ὸ, frenum e fune factum habens.
Σχοῖντο, vide χοίατο.
Σχοινώδης, ες, ὁ ἡ, ὲς, juncosus, junceus, juncum referens, e junci genere. A χοῦς.
Σχολάζω, fut. άσω, vaco, otior, ferior, Gl. Vet. χολάζει, cessat, vacat, Ph. χολάζων vacuus, Gloss. Vet. χολάζουσα, vacua, Ph. χολάζοντες, cessantes, Ph. χολάζομαι, otium mihi est, vacat mihi, Ἵνα χολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, 1 Cor. 7, 5. Μουσικῇ ὅτι τοῦ δείπνου χολάζειν, Luc. Πάντα τὸν βίον ἐχόλακεν ἐν τούτῳ, Dem. τοῖς φίλοις, Xen. Cyr. 7, 25. ἀπὸ τίνος, ib. 27. A χολή.
Σχολαῖος, ου, ὁ, αία, αῖον, lentus, tardus, segnis, Gl. V. otiosus, vacuus. Ab eod.
Σχολαιότης, ητος, ἡ, tarditas. A χολαῖος.
Σχολαίτατα, *Adv.* tardissime. Ab eod.
Σχολαίως, *Adv.* per otium, lente, tarde, cunctanter, Gl. V. otiose.
Σχολαρχία, ῶ, scholarcha sum, scholae praesum, R. A
Σχολάρχης, ου, ὁ, scholarcha, i. e. qui scholae praeest, Ph. χολάρχαι, professores. Ex χολὴ, & ἄρχω.
Σχολαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo commode otium agitur post labores; (2) exedra; (3) schola. A χολή.
Σχολαστὴς, οῦ, ὁ otium agens, otio indulgens, otiosus, Gl. Vet. cessator. A χολάζω.
Σχολαστικὸς, ἡ, όν, qui otiari solet, otio deditus; Gl. V. scholaris; τὸ χολαστικὸν, οῦ, otiandi facultas, otium. Ab eod.
Σχολεῖον, ου, τὸ, ludus literarius, schola. A
ΣΧΟΛΗ, ῆς, ἡ, otium, vacatio & feriatio a negotiis, mora ejus, qui lente agit; (2) lucubratio per otium, seu in otio composita disputatio; (3) ipse locus in quo vacamus alicui rei, schola.
Σχολῇ, *Adv.* cum se, per otium, perfunctorie, sine diligentia, lente, tarde, more hominum otiosorum, senum, Gl. Vet. (2) vix, aegre, magno cum labore; (3) haudquaquam, nullo modo, nullatenus.
Σχολιαστὴς, οῦ, ὁ, qui scholiis auctorem illustrat, scholiastes. A χολιάζω.
Σχολικὸς, ἡ, όν, ad scholas pertinens, scholis convenens. A χολή.
Σχολικῶς, scholae modo, ut fit in scholis.
Σχολιογράφος, ὁ, qui scholia scripsit.
Σχολιογραφία, brevis scholia scribo. Ex χόλιον, & γράφω.
Σχόλιον, ου, τὸ, elotiema, notula, scholium, brevis explicatio vocabulorum difficilium. A χολή.
Σχόμμοι, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ἔχω.
Σχῶ, *habe*, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro χέσο.
Σχῶ, aor. 2. Conj. act.
Σωισκι, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔσωσαν, a σώω.
Σώζε, 2. s. praes. imper. act. verbi σώζω.
Σωζομένων, acc. sing. praes. part. med.
Σώζω, fut. σώσω, salvo, Ph. servo, sospito, Gl. V. Σωζει, conservat, sanat, Ph. Σωθῶμεν, sanari, Ph. salvari; Σωθεὶς, salvus, Ph. a. 1. pass. σώζηκι, vale, Ph. imperat. praes. pass. Σωσαι, sanare, Ph. inf. act. aor. 1. Σῶσόν με, salvum me fac, Gl. V. imperat. act. aor. 1. *tr.* a periculo munire, tutum praestare in futurum. Σώζεται πολλὰ Σωσαθ' ἡ πειθαρχία, Soph. Antig. 687. Ἐν Σοὶ πᾶσ' ἐγὼ Σώζομαι, id. Aj. 419. Ἐσώζετ' ἐν τῷ ὑπὲρ ἐκείνην, ὥσπερ ἐγὼ Σώζω, non servat, El. 1060. Ἡ Σὺ κεῖνον εἶ, ὃς τόνδε κάμὲ ἐσώσας ἐκ πολλῶν πόνων; idem, El. 1372. Τὸ μὲν μέθημα τοῦτο Σώζει σοφοὺς, οἴκους, χρήματα, Arist. Av. 385. A Σῶς, *salvus*.
Σωθεὶς, aor. 1. part. pass. v. σώζω.
Σωθῆναι, *servatum esse*, a. 1. inf. pass.
Σωθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. pass. cum ν.
Σωκία, ῶν, valeo, pollum. Μὴν γὰρ ἄγειν ὑκέτι σωκᾶ λύπης ἀντίρροπον ἀχθος, Soph. El. 118. A σῶς, Σωκῶ, idem valet quod ἰσχύω, Etymol. Col. 742. Σωκεῖ, id. quod

ἰσχύει, βυθεῖ, Hesych. ex Æschyl. Eumenid. 36.

Σῶκος, ου, ὁ, servator, *Epith.* Mercurii, Hom. Il. 20, 72. A *σάζω*.

ΣΩΛΗΝ, ῆνος, ὁ, canalis, tubus, fistula, veluti in aquæductu; (2) piscis quidam testaceus.

Σωληνάριον, ου, τὸ, canaliculus, tubulus, siphunculus, Dim. a *σωλήν*.

Σωληνίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod

Σωληνιστὴς, οῦ, ὁ, qui piscatur *σωλῆσι*.

Σωληνοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, canaliculo similis, canaliculum referens. Ex *σωλήν*, & *εἶδος*.

ΣΩΜΑ, ατος, τὸ, corpus, caro, Ph. (2) mancipium; (3) dicitur & in foro de capite. ap. Lys.

Σωματασκία, ας, ἡ, corporis exercitatio, Gloss. Vet. corporatura.

Σωματεῖον, ου, τὸ, corpus, i. e. multitudo sedes conjunctas habens, & iisdem legibus vivens, collegium. A *σῶμα*.

Σωματεμπορία, ας, mancipia emo ac revendo, mango sum, Strabo.

Σωματεμπορία, ας, ἡ, mangonium. A

Σωματέμπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mancipia emit ac vendit, Ph. venalitiarius, mango, leno. Ex *σῶμα*, & *ἔμπορος*.

Σωματηγία, dux sum, agminis, cohortis.

Σωματικὸς, ἡ, όν, corporalis, qui est corporis; (2) corporeus, corpore constans. A *σῶμα*.

Σωματικῶς, *Adv.* corporeo modo, more corporum.

Σωμάτινον, corporinum, Gl. V. A *σῶμα*.

Σωμάτιον, ου, τὸ, corpusculum; (2) hominis defuncti cadaver; (3) codex, liber, tabula deletilis, palimpsestus, membrana, Ph. Dim. a *σῶμα*.

Σωματοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, corporis speciem gerens, corpulentus, corporeus; *Σωματοειδέστερον*, Longin. 24. Ab *εἶδος*.

Σωματοκάπηλος, ου, ὁ, hominum venditor, mango. Ex *σῶμα*, & *κάπηλος*.

Σωματοποιέω, corpoream figuram tribuo, corporea specie effingo; (2) unum corpus facio, quod ante dispersum erat; (3) corpulentum reddo, corpus reficio; *Σωματοποιοῦμαι*, augeor, validior fio; (4) augeo, validiorem, s. potentiorem reddo. *Σωματοποιεῖν τὰ ἔθνη*, Polyb. *Σωματοποιεῖσθαι τῇ κοινωνίᾳ*, Longin. 40.

Σωματοπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, corpori conveniens; (2) corporalis, corporeus.

Σωματοπρεπῶς, *Adv.* corpori convenienter, in modum corporis.

Σωματοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo servi, vel mancipia, aluntur. Ex *σῶμα*, & *τροφεῖον*.

Σωματοφθορία, corpus corrumpo, debilito, frango.

Σωματοφυλακῆσαι, sum corporis custos.

Σωματοφυλακία, ἡ, custodia corporis.

Σωματοφυλάκιον, ου, τὸ, corporum conditorium. A

Σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, corporis custos, seu qui latus ad cujus stipat, Ph satelles, stipator.

Σωματόω, corpus facio, corporea natura induo; *Σωματοῦσθαι*, q. d. corporescere, corporeum fieri, Aristot. A *σῶμα*.

Σωματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, corporeus, corporea præditus natura. Ab eod.

Σωματωδῶς, *Adv.* corporaliter.

Σωμάτωσις, εως, ἡ, cum rei corpus tribuitur. A *σωματόω*.

Σῶος, α, ον, vel *σῶς*, ὁ ἡ ἡ, salvus, incolumis, sospes, Ph. A *σάω*.

Σώρακος, ου, ὁ, qualus, Ph.

Σωρεία, ας, ἡ, cumulus, acervus, congeries. A *σωρεύω*.

Σωρείτης, ου, ὁ, Sorites, argumentationis genus, in qua superiori semper aliquid additur, tanquam granum acervo, sophisma inexplicabile, cavillatio. Ab eod.

Σωρεύς, έως, ὁ, idem quod *σωρός*.

Σώρημα, ατος, τὸ, accumulatio. A *σωρεύω*.

Σωρεύσασαν, acc. pl. a. 1. part. act. f. g. v. *σωρεύω*. Unde

Σώρευσις, εως, ἡ, acervatio, cumulatio.

Σωρευτὸς, ἡ, όν, acervatus, cumulatus.

Σωρεύω, cumulo, acervo, aggero, congero. *Ἀνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ*, Rom. 12, 20. *Ἄλλον ἐπ' ἄλλοις σωροῦσιν αἰεὶ σκῦτος ἐπεσχόμην*, Epigr. A *σωρός*.

Σωρηδὸν, *Adv.* acervatim, cumulatim. Ab eod.

Σωρίτης, ου, ὁ, Gl. V. Vid. *σωρείτης*.

Σωρίτις, ιδος, *Epith.* Cereris. A

ΣΩΡΟΣ, οῦ, ὁ, cumulus, acervus, agger, congeries.

Σῶς, ὁ ἡ ἡ, salvus, incolumis, sospes, integer, perfectus. Ex *σῶος*, vel *σάω*.

Σώσαι, aor. 1. inf. act. v. *σάζω*.

Σώσει, 3. fing. f. 1. ind act.

Σῶσιν, *servant*, 3. pl. præs. ind. act. *per Crasin*. & cum ν pro *σάζουσι*.

Σωσίκοσμος, ου, ὁ, mundi servator.

Σωσίοικος, ου, ὁ, domus conservator. Ex *σάζω*, & *οἶκος*.

Σωσίπολις, urbis conservator, Arist. Ach. 167. A *σάζω*, & *πόλις*.

Σῶσον, 2. s. aor. 1. imperat. act. v. *σάζω*.

Σωστέον, servandum est. *Ἀθλίως ἦ σωστέον*, Eur. Her. fur. 139. A *σαζω*

Σωστικὸς, ἡ, όν, servandi seu conservandi vim habens, conservator, tutator. A *σάζω*.

Σωστικῶς, *Adv.* salutariter. salubriter, Suic.

Σώστρον, ου, τὸ, præmium, quod ægrotus sanitati restitutus medico reddit; *it.* quod datur ei qui fugitivum retraxit, & domino restituit. A *σάζω*.

Σώτειρα, ας, ἡ, servatrix, liberatrix. A

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, servator, conservator, liberator. Ph. sospitator. A *σάω*.

Σωτηρία, ας, ἡ, salus, incolumitas; conservatio, Ph. A *σωτήριος*.

Σωτήρια, ων, τὰ, sacra quæ agitantur in honorem deorum sospitalium; (2) fornicæ; Agathias Scholasticus in Anthologia. Ab eodem. P.

Σωτηριακὸν, οῦ, τὸ, pretium, quod pro funeris elatione datur. Ab eod.

Σωτήριος, ἡ, ὁ ἡ ἡ, salutaris, prosper, saluber, sospitalis, Gloss. Vet. Hinc *τὸ σωτήριον*, ου, salus. A *σωτήρ*.

Σωτηρ.χος, ου, ὁ, servator. A *σωτὴρ*.

Σωτηριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, salutaris, sospitalis Gl V. salubrerrimus. A *σωτήριος*.

Σωτηριωδῶς, *Adv.* salutariter, salubriter.

Σωτηρίως, idem, Gl. V. A *σωτήριος*.

Σῶτρον, ου, τὸ, lignum orbiculare rotæ extimum, quod radios in se continet. A *σάω*.

Σωφρονῶ, sanæ mentis sum, mentis compos, seu prudens sum, prudenter me gero; (2) modestia utor, modestus sum, temperanter & modeste me gero; castus sum & pudicus. *Ἡμεῖς ἦ σὺ σωφρονοῦμεν ἢ γνατόμισθα σωφρονεῖν*, Soph. Aj. 686. *Οὐδέ σ' αἱ τόξαι, τέκνον, ἰσώρεσ ἥκασιν*, Eur. Tro. 342. A *σάφρων*.

Σωφρόνημα, ατος, τὸ, moderate factum, facinus prudens & castum. A *σωφρονέω*.

Σωφρονήσατε, 2 pl. aor. 1. imper. act. verbi *σωφρονέω*. Unde

Σωφρονητικὸς, ἡ, όν, modestiæ, temperantiæ amans s. studiosus.

Σωφρονίζω, f. *ίσω*, ad sanam mentem reduco, facio, ut quis sapiat; castigo, emendo, coërceo, compesco, reprimo, tempero, moderor. *Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας*, Tit. 2, 4. A *σαφρων*.

Σωφρονικὸς, ἡ, όν, natura comparatus ad temperantiam; 2) modestiæ & moderationi deditus. Ab eod.

Σωφρονικῶς, temperanter, modeste. A præc.

Σωφρονισις, εως, ἡ, castigatio, emendatio.

Σωφρόνισμα, ατος, τὸ, id. quo quid castigatur & emendatur.

Σωφρονισμὸς, οῦ, ὁ, castigatio, emendatio, ad meliorem mentem revocatio, coërcitio

Σωφρονιστὴρ, ῆρος, ὁ, dei genuinus, Ph lex. *σωφρονιστήριος*, genuini, Ph. A *σωφρονίζω*.

Σωφρονιστήριον, ου, τὸ, carcer ad emendationem morum. Ab eod.

Σωφρονιστὴς, οῦ, ὁ, castigator, emendator; qui aliquid prudenter agit, & concipit; cum gen. rei quæ prudenter instituitur. Plut. in Lycurg. cap. 30. Ab eod. Unde

Σωφρονιστικὸς, ἡ, όν, monendi, emendandi vim habens, ad emendandum ac monendum comparatus.

Σωφρονισὺς, ύος, ἡ, emendatio, correctio. A *σωφρονίζω*.

Σωφρονως, *Adv.* sana mente, prudenter; (2) moderate, modeste, continenter, temperanter, pudice, Gl. V. sobrie, caste.

Σώφρουσι, *temperantibus*, dat. pl. a *σώφρων*.

Σωφροσυνη, ης, ἡ, modestia, pudicitia, castitas, Philox. temperantia, Gl. V. A *σωφρων*.

Σώφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui mens est salva & incolumis; (2) prudens, sapiens; (3) moderatus, temperans, continens, sobrius; (4) honestus, bene moratus, probus; (5) castus, pudicus, continens. Ex *σῶς*, & *φρήν*.

Σωχέω, idem quod *σώχω*, Nic. Th. 590.

ΣΩΧΩ, tero, lævigo.

Σώω, incito; *σώοντο*, pass. impers. A *σάω*.

Σῶων, salvo, sospito; *σώομαι*, servor incolumis. A *σῶς*, *salvus*, vel *σόω*, *salvo*.

T.

TDecima nona litera Græcorum, quæ Tau dicitur ab Hebræorum litera cognomini; (2) in notis numeralibus valet *trecenta*, & cum lineola subjecta *trecenta millia*.

Τὰ, *hæc*, nom. pl. n. g. ab ὁ, *hic*.

Ταβέρνειον, τὸ, caupona. A *taberna*.

Τάβλα, tabula, Gl. V. A *tabula*.

Ταβλίζειν, tesseris ludere in tabula. A præc.

Ταβλιστὴς, οῦ, ὁ, qui ludit in tabula.

Ταγαθά, *bona*, nom. pl. *Dor.* pro τὰ ἀγαθά, *bona*, ab ἀγαθὸν, *bonum*.

Ταγαί, ῶ, ὁ, qui facit quidpiam ab alio jussus; (2) subditus, subjectus. A *ταγὸς*.

Ταγέω, impero. Ab eod.

ΤΑΓΓΗ, ῆς, ἡ, rancor.

Ταγγιασις, εως, ἡ, rancor, Gl. Vet. Quasi a *ταγγιάζω*, quod esset *rancesco*.

Ταγγίζω, rancesco, rancidus fio. A *ταγγὴ*.

Ταγγὸς, ἡ, όν, rancidus, qui rancorem contraxit, Ph. *ταγγὸν*, rancidum. Ab eod.

Ταγεία, ας, ἡ, principatus; (2) præfectura. A *ταγέω*.

Ταγεὶς, *ordinatus*, a. 2. part. pass. v. *τάσσω*.

Ταγέω, sum summus magistratus, Xen. (2) præfici Æschyl. A *ταγὴ*.

Ταγὴ, ῆς, ἡ, principatus, præfectura. A *τάσσω*.

Ταγηνίας, ου, ὁ, ut *ταγηνίας ἄρτος*, panis in sartagine coctus adhixto caseo.

Ταγηνίζω, frigo, Gl. V. A *τάγηνον*. Hinc

Ταγηνισὸς, ἡ, όν, in sartagine fructus seu coctus.

Ταγηνίτης, ου, ὁ, ut *ταγηνίτης ἄρτος*, idem quod *ταγηνίας*. A

Τάγηνον, ου, τὸ, sartago, satura, Gloss. Vet. Alias *τήγανον*.

Ταγήσερω, *domo*, *Att.* vel *Æol.* pro *τὴν ἀγήσερω*, ab *ἄγησον*.

Τάγμα, ατος, τὸ, ordo, factio, agmen, globus, legio, Ph. A *τάσσω*.

Ταγματάρχης, ου, ὁ, qui agmini præest. Ex *τάγμα*, & *ἀρχή*.

Ταγματικὸς, legionarius, Gl. V. A *τάγμα*.

Ταγὸς, ου, ὁ, dux, imperator, præfectus, præses; Hom. Il. 23, 160. Ab eod.

Ταγὼχος, ου, ὁ, idem. Ex *ταγὴ*, & *ἔχω*.

Τάζω, extendo, corripio, apprehendo; ut hinc fit *τεταγὼν*, aor. 2. cum reduplicatione, qui prehendit, Il. 1, 591. A *τείνω*.

Ταθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi *τείνω*.

Ταθῆσι, 3. pl. aor. 1. conj. pass.

Ταὶ, nom. pl. f. g. *Ion.* pro *αἱ*, ob ὁ, articulo præpos.

Ταινία, ας, ἡ, tænia, fascia, vitta, redimiculum; (2) agger ex arenæ colluvie; (3) cautes scrupulosa sub aquis latens, in longumque porrecta, syrtis. A τείνω.

Ταινίδιον, ου, τὸ, fasciola pectoralis seu ornamentum collare. Dim. a ταινία.

Ταινίον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ταινιόπωλις, ίδος, ἡ, mulier, quæ fascias vendit, Suic. Ex ταινία, & πωλέω.

Ταινιόω, redimio fascia; (2) orno, Arist. Conc. 1026. A ταινία.

Ταινιωτικός, ἡ, όν, in tænia, (2, 3) natus.

Τάκιαι, 2. sing. præs. ind. pass. *Dor.* & *Ion* pro τήκῃσαι, a τήκω.

Τακεῖθεν, *Dor.* pro τὰ ἐκεῖθεν, *quæ illic.*

Τακε'ς, a. 2. part. pass. *Dor.* pro τηκεῖς.

Τακερὸς, ρὰ, ρὸν, liquefactus, liquatus, humidus; mollis, tener, delicatus, maceratus. A τήκω. Hinc

Τακερόω, ῶ, fut. ώσω, macero; (2) coctione ita tenerum reddo, ut veluti liquescens dilabatur & diffluat, Dioscor.

Τακεσόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, ὸν, corpus liquatum habens. Ex τακε'ς, & χρώς.

Τάκω, a. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἐτάκω, a τήκω.

Τακήσομαι, *liquefiam*, f. 2. ind. pass.

Τακτικὸς, ἡ, όν, ordinandi peritus, peculiariter, ordinandi peritus milites & aciei instruendæ. Phil. ordinarius, dispositus; τακτικὰ, quæ ad eam & disciplinam militarem spectant. A τάσσω

Τακτικῶς, *Adv.* militariter, cum peritia aciei struendæ. Gl. V. ordinate.

Τακτὸς, ἡ, όν, ordinatus, in quo servatur ordo; (2) certus, statutus, definitus. A τίασσω.

Ταλαεργὸς, ὁ, ἡ, ὸν, qui patienter & constanter opus facit, patienter laborem subiens ac perferens. Ex τάλας & ἔργον.

Ταλαιπωρία, labor, ærumnas & labores perfero, (2) in ærumnis ac miserias conjicio, Gl. V. affligo. Ἱρος ταλαιπαρήσαλτ' ὀλίγον χρόνον, Arist. Lys. 769. Μὴ νῦν σπεύσαμεν ταλαιπωρήσωμεν, ib. 781. A τάλας, ταλαπωρῶ. Hinc

Ταλαιπώρημα, ατος, τὸ, idem quod

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, miseria, ærumna, Ph. labor, molestia, & fatigatio. A

Ταλαιπωροποιὸς, ὸν, ærumnosum reddens.

Ταλαίπωρος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, ærumnosus; miser, miserellus, Gl Vet. Ex τάλας, & πωρέω.

Ταλαιπώρως, ærumnose, misere, laboriose.

Ταλαίφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὸν, ærumnosus, qui animo patienti est. Ex τάλας, & φρήν.

Ταλασκαρδῶν, ου, ὁ, ἡ, ὸν, qui toleranti & forti est animo, cujus cor adversa tolerare novit; (2) fortus, magnanimus. Ex τάλας, & καρδία.

Τάλαν, *miser*, voc. sing. a τάλας. Unde

Ταλαν'ζω, fut. ίσω, miserum & ærumnosum voco, detheo, lamentor veluti miserum.

Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentum æquans. A τάλαντον.

Ταλάντατος, miserimus. A τάλας.

Ταλαντίζω, appendo. A τάλαντον.

Ταλάντερος, miserior. A τάλας.

Ταλαντιδία, f. δίσω, libro, pondero, appendo; (2) huc illuc exagito, suspensum teneo, Luc.

Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentum æquans.

Ταλαντίζω, idem quod ταλαντίδιω. A

ΤΑ'ΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, statera, libra, trutina, lanx; (2) id, quod lanci imponitur ponderandum. & nominatim talentum, pondus 125 librarum, summa pecuniæ apud Atticos Thalerorum 750, secundum computationem vulgarem, ap. Atticos & Babylonios 1000. Hinc

Ταλαντοῦχος, ὁ, libripens. Ab ἔχω.

Ταλαντόω, ῶ, libro. Hinc

Ταλάντωσις, εως, ἡ, ponderatio, examinatio, quæ fit pondere appenso & libratione; (2) metaph. de aquæ marinæ agitatione seu librationc.

Τάλαος, ἡ, όν, miser, ærumnosus. A τλάω.

Ταλαπαθὴς, ίος, ὁ, ἡ, ὸν, qui incommoda & ærumnas patienter tolerat, ærumnæ patiens, ærumnosus, miser. Ex τάλας, & πάθος.

Ταλαπόρος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, ærumnas expertus, calamitosus & miser. Ex τάλας, & πεῖρα.

Ταλαπενθὴς, ὁ, ἡ, ὲς, luctum ferens, luctu adfectus; (2) fortiter luctum & mœrorem perferens. Τλήσομαι ἐν στήθεσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμὸν, Hom. Odyss. 5, 222. Ex τλάω, & πένθος.

Ταλάριον, τὸ, & ταλαισκος, ὁ, quasillus. A

Τάλαρος, ου, ὁ, vas seu instrumentum, quo ad lanificia utuntur, lanas & fusos in eo reponentes, qualus, quasillus. Gl. Vet. calathus, fiscella; vas, in quo cibaria aut alia geruntur; item vas, in quo lac reponunt bubulci, & quo utuntur in premendo lacte & caseo formando. Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπὸν, Hom. Il. 18, 568. A τλάω.

Τάλας, αινα, άλαν, *Gen.* ανος, αίνης, ανος, miser, ærumnosus, Ab eod,

Ταλασία, ας, ἡ, lanificium Aristænet. 1, 18. Ἐσιεργία, Suid. A τλάω.

Ταλάσιον, ου, τὸ, lana. A τλάω.

Ταλάσιος, ου, ὁ, linifex. Ab eod.

Ταλασιουργίον, lanas tractio, lanarium factito, lanarius fum, Xen.

Ταλασιουργία, ας, ἡ, lanificium.

Ταλασιουργικὸς, ἡ, όν, ad lanificium pertinens. A

Ταλασιουργὸς, ου, ὁ, ἡ, lanifex, qui vel quæ lanas tractat. Ex ταλασία, & ἔργον.

Τάλασις, εως, ἡ, patientia, tolerantia. A τλάω.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui animo patienti est, cujus pectus omnia tolerat, nec ullis vincitur ærumnis. Ex τλάω, & φρὴν.

Ταλαύρινος, ου, ὁ, patiens ærumnarum & laborum; (2) audax, fortis Αἱματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιζέμεν, Hom. Il. 5. 289. A τλάω.

Ταλάφρων, idem quod ταλασίφρων.

ΤΑΑΑ'Ω, ῶ, fulfero, perpetior; (2) fustineo, i. e. audeo.

Τάλησὶς, *verum, Dor.* pro τὸ ἀληθὲς.

ΤΑ'ΛΙΣ, ίδος, ἡ, Sopn. Antig. 645. puella, virgo nubilis.

Τάλλα, *Adv.* aliaqui, cæterum. Ex τὰ, & ἄλλα.

Τάλλότρια, *aliena*, n. vel acc. pl. n. g. *Dor.* pro τὰ ἀλλότρια.

Τάμα *Dor.* pro τὰ ἐμὰ, *mea.*

Ταμάλιστα, *Adv.* maxime, vehementer.

Τάματα. *Dor.* & *Att.* pro τὰ ἤματα, *dies.*

Τάμε, *scidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταμε, a τέμνω, *seco.*

Ταμέτω, 3. sing. fut. 2. ind. act. *Ion.* pro ταμεῖ.

Ταμείας, ου, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμεῖν, aor. 2. inf. act. verbi τέμνω.

Ταμεῖον, ου, το Ph. ταμεῖον, τὸ ἰδιαίτικὸν, *privatum*, cella, promptuarium, penuarium, fiscus, Gl. V. Vid. ταμιεῖον. A ταμίας.

Ταμεῖν, aor. 2. inf. med. verbi τέμνω.

Ταμεσίχρως, ωτος, ὁ, ἡ, ὸν, corpus seu cutem incidens ac vulnerans, Hom. Il. 4, 511. Ex τέμνω, & χρὼς.

Ταμία, ας, ἡ, dispensatrix, œconoma. A

ΤΑΜΙ'ΑΣ, ου, ὁ, promus condus, dispensator eorum, quæ condenda & promenda sunt; (2) qui ærario præest, quæstor; (3) dispensator, arbiter, administer, præfectus.

Ταμίσια, ας, ἡ, quæstura, Gl. Vet. (2) dispensatio. A ταμιεύω.

Ταμισίας, ου, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμιεῖον, ου, τὸ, Gl. Vet. ταμεῖον, τὸ, δημόσιον, *publicum*, fiscus, ærarium. Vid. ταμεῖον. A ταμιεύω. Unde

Ταμίευμα, τὸ, administratio rei familiaris, vel dispensatio.

Ταμίευσις, εως, ἡ, fiscatio, proscriptio; (2) administratio rei vel privatæ vel publicæ, h. e. ærarii; (3) parsimonia.

Ταμιευτήριον, τὸ, cella penaria, *Ern.*

Ταμιευτικὸς, ἡ, όν, quæstorius; (2) parcus, qui recondere novit in futurum. A

Ταμιευτικῶς, parce, bona cum dispensatione.

Ταμιεύω, fut. εύσω, quæstor sum, quæstoris munus obeo. Gl. Vet. fisco, proscribo; (2) sum promus f. cellarius, Gl. Vet. sepono, reservo. *In med.* repono, recondo, præsertim mea; (2) promo; (3) repono, recondo in futurum velut iram, ultionem; (4) vires non uno impetu effundo, sed parcius, ut sufficiant universo itineri, labori; unde & v. c. moderate impero, moderate utor opibus; (5) constituo, defungo. Ὡς ἐκ ἐτὶ ἐμοὶ ταμιεύσεις, Arist. Eq. 943. Ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτὸ, sc. ἀργύριον, id. Lys. 496. Ἅπαντα γ' ἄρ' αὐτῷ ταμιεύει; id. Av. 1548. Εἰς ἄλλον καιρὸν ταμιεύειν, reservare, Luc. χὶ ταρχὴς ἴτυχε πρῶτον, εἶτα ἐταμίευσεν, Plut. in Marc. Cat cap. 3. A ταμίας.

Ταμίης, *Ion.* pro ταμίας.

Ταμιοῦχος, ου, ὁ, ἡ, præfectus cellæ penuriæ vel ærarii, Ph. ærarius, confiscator, Cellarius, penarius, Ph. Ex ταμεῖον, & ἔχω.

Τάμισος, vel ταμισὸς, ου, ὁ, coagulum; (2) pellis hirco recens detracta, R. Nicand. in Alexiph. 373. Ἐν ᾗ τάμισον σκίναπτος ἱερρόῖο λαγωὸς, Id. in Theriac. 577. A τάμνω.

Τάμνε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔταμνε, a τάμνω, pro τέμνω.

Τάμνα, *Ion.* pro τέμνω. Τάμναν δένδρεα μακρὰ, Il. 11, 88 δέρμα βόεον, Odyss. 14, 24. ἐρίφους, Hesiod. Ἠμβ. 22.

Ταμῶ, *incidam*, f. 2. ind. act. verbi τέμνω.

Τὰν, pro τὴν, *Dor.* acc. sing. artic. præpos. a nom. ἡ, *Dor.* ἁ.

Τὰν, *Dor.* pro τὰ ἐν, & *in.*

ΤΑΝΑΓΡΑ, ας, ἡ, vas æreum, in quo condebantur carnes, Hes.

Ταναηνὶς, ίος, ὁ, ἡ, ὶν, vel secundum alios ταναΐκης, ίος, protensam f longam habens aciem, acutus. Ex τανύω, & ἀκὴ

Ταναιμύκης, ος, ὁ, ἡ, ες, mugitus in longum protendens, intense & vehementer mugiens. Ex ταναὸς, & μυκάω, *mugio.*

Ταναΐκης, idem quod ταναηνὶς. R.

Ταναοδειρὸς, ὁ, ἡ, ὸν, extensum seu protensum collum habens. Ex ταναὸς, & δειρὴ.

Ταναὸς, ὴ, ὁ, ἡ, ὸν, & ταναὸς, ὴ, ὸν, protensus, extentus, promissus, longus, procerus. Ὄφιν δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῦ τέτυκτο, Hom. Il. 16, 318. A τείνω.

Ταναχάλκης, ες, ὁ, ἡ, longe lateque æratus. Ex ταναὸς, & χαλκὸς.

Ταναῶν, ονος, ὁ, ἡ, porrecta ligna. A ταναὸς.

Ταπλεγὴς, ίος, ὁ, ἡ, ὲς, longum somnum vel longam quietem adferens. Ex ταναὸς, & λέγω, *cubare facio.*

Ταπθαρὸν, τὸ, rubor, Hes.

Ταπθαρίζω, *Dor.* ταπθαλύζω, tremo.

Ταπύγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, linguam protensam habens Σκῶπές τ', ἰρικες τὲ, ταπύγλωσσοί τε κόρακες, Hom. Odyss. 5, 66. Ex ταπύω, & γλῶσσα.

Ταπυγλάχιν, ινος, ὁ, ἡ, ὶν, aculeos seu cuspides extensas ac promissas habens.

Ταπυδρόμος, ὁ, ἡ, ὸν, longum curriculum absolvens.

Ταπυθειρὸς, ὁ, ἡ, ὸν, longam comam habens. Ab ἴθειρα.

Ταπυκνὸς, ὸς, ὁ, ἡ, ὸν, protensam sive longam habens aciem. Ex ταπύω, & ἀκὴ

Ταπυθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, ὶν, qui laxo est capillo, prolixos & promissos crines habens; (2) hirsutus. Ex ταπύω, & θρὶξ.

Ταπυκεφαλὸς, ὁ, longam comam habens. A κεφαλὴ.

Ταπυσμὸς, tendor, extendor, distendor A τείνω.

Ταπύοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτανύοντο, a τανύω.

Ταπύπτυλος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, extensio & promisso pepio amictus, cui vestis laxa & sinuosa. Ex ταπύω, & πτύλος.

Ταπύπλοος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, cujus latera in longum latumque tensa sunt; (2) amplus; Nonn. P. 2, 2. A πλόος.

Ταπυπους, ποδος, ὁ, ἡ, ὸν, pedes extendentis. Μῆλα ταπυπόδα, Hom. Od. 9, 464. Ex ταπύω, & πούς.

Ταπύπτερος,

Ταν̓ύπτερος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui alæ extensæ sunt, extensis & patulis alis volans, velox. Ex τανύω, & πτερόν.

Ταν̓υπτερύγιστι, dat. pl. *Poët.* pro τανυπτέρυξι, a Ταν̓υπτέρυξ, υγος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex usd. Gl. V. ταν̓υπτέρυγες, præpetes.

Ταν̓ύρριζος, ος, ὁ ἡ ὄν, radices extendens, radices extensas & longe lateque expansas habens. Ex τανύω, & ῥίζα.

Ταν̓υσθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi τανύω.

Ταν̓υσπείρος, idem quod ταν̓ύπτερος.

Ταν̓υσκιὴς, ὴς, ὁ ἡ ὄν, magnam seu extensam umbram habens. Ex τανύω, & σκιά.

Ταν̓υστοπέλλος, ος, ὁ ἡ ὄν, ampla & scopulos habens, Nonn. P. 4, 21.

Τάνυσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐτάνυσαν, a τανύω.

Τ ν̓υσις ύσ, εως, ἡ, extensio, contensio, intensio. Ἀλλ' ἄγε μὴ σώματι σαρκίνῳ, μηδ' ἐπὶ τ ξα ἀκόντων ἐπορούσῃς τανύσεως; Hom. Odyss. 21, 112. A τάνυμι.

Ταν̓υσφυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, malleolos pedum extremos inter eminentes, amplis latisque patibus pregredientes, longa & graciles crura habens, procerus; (2) qui fertur, celer. Ex τανύω, & σφυρόν.

Ταν̓ύφλοιος, ος, ὁ ἡ ὄν, corticem habens amplum & latum, i. e. longa & ampla arbor. A φλοιός.

Ταν̓ύφυλλος, ος, ὁ ἡ ὄν, folia habens ampla & lata, sive etiam longa. A φύλλον.

Ταν̓ύω, idem quod τ ν̓ω. Βιάζω τανύειν, Il 17, 300. Νῦκ' ὀλίγῳ τάν σε, ib. 16, 467. Ταν̓ύετο δὲ φλοιὸς Ἡσιόδοιο, ib. 9, 464. A τείνω.

Ταξείδιον, ου, τὸ, parva cohors, catervula. A τάξις.

Ταξιαρχέω, centuriæ præfectus sum, sum centurio, cohorti præfectus sum, ut etiam ordines duco. Κἀν τοῖς ὁπλίταις ταξιαρχεῖν, σοὶ εθέλω, Arist. Pace, 433. A ταξίαρχος.

Ταξιάρχης, ου, ὁ, idem quod ταξίαρχος. Ex τάξις, & ἄρχω. Hinc

Ταξιαρχία, ας, ἡ, cohortis præfectura, præfectus a legatis, tribunatus, *it.* decurionatus

Ταξίαρχος, ου, ὁ, centurio, cohortis præfector, centurio; tribunus; item decurio, Gl. Vet. centurarius, manipularius, evocatus. Ab ἀρχός.

Ταξιάω, ordino. A

Ταξις, εως, ἡ, ordo, series, Ph. item, victus, officium, apparitura; ex Gl. Vet. *in re militari*, exercitus, legio, cohors, cuneus, acies, Ph. ταξεις, classes, Gloss. Ver. est etiam constitutio, ordinatio, ut νομων τάξεις. A τάσσω. Hinc

Ταξιάτης, ου, ὁ, apparitor; officialis, Gl. V.

Ταξιατικὸς, ὴ, όν, officialis. ῥάβδος τ. virga lictoria. A pr.

ΤΑΠΕΙΝΟΣ, ὴ, όν, taxus, *arbor feralis & venerata.*

εὐλογία, ας, ἡ, submissa & humilis oratio. Ex ταπεινὸς, & λόγος.

Ταπειν ῥημοσύνη, ης, ἡ, idem. A ῥῆμα.

ΤΑΠΕΙΝΟΣ, ὴ, όν, humilis, Ph. sumnatibus, Gl. Vet. Hinc

Ταπειν τας, ητος, ἡ, humilitas, animi demissio & abjectio.

Ταπεινοφρονέω, ῶ, f. ήσω, animo sum humili & demisso, demisse & humiliter, *it.* modeste sentio.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, animi demissio, animus demissus & humilis, Gl. V. humilitas, humilitatio, modestia. A

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, qui est animo humili & abjecto. Ex ταπεινὸς, & φρήν.

Ταπεινόω, humilem reddo, demitto seu submitto, deprimo; in S. S. affligo, *it.* corporis tabus premo, *it.* vitio, stupro; τετ πεινωμένος, fumimissus, Gl. Vet. p. pass. 1 fl. Ὅσις ταπεινώ ἑαυτ ν, ὑψωθήσε, Matt. 23, 12. Μὴ πάλι. ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς, 2 Cor. 12, 21. Οἶδα ὑ ταπεινοῦσθαι, οἶδα ὑ περισσεύειν, Phil. 4, 12. A ταπεινός.

Ταπεινωθήσ, 3. fing. f. 1. ind. pass.

Ταπεινώθητε, 2. pl. a. 1. imper. pass. v. ταπεινόω. Unde

Ταπείνωμα, ατος, τὸ, depressio, humilitas.

Ταπεινῶς, *Adv.* humiliter, abjecte, demisso animo, modeste.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, animi demissio & abjectio; (2) imminutio, Gl. Vet. humiliatio, humilitudo. A ταπεινόω.

Ταπεινωτικὸς, ὴ, όν, humiliandi & deprimendi vim habens. Ab eod.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητος, ὁ, tapes, tapetium, tapetum, stragulum variis coloribus intertextum, vel villosum.

Τάπις, ιδος, ἡ, idem.

Ταπολλὰ, *Adverb.* plerumque, sæpe.

Ταπτώτα, *Adv.* primum, ut primum, simul atque.

Τάραγμα, τὸ, idem quod

Ταραγμὸς, ὗ, ὁ turbatio, tumultus, consternatio, terror. A ταράσσω. Unde

Ταραλὴς, ὴ, ὁ, turbator, perturbator.

Ταραλικὸς, ὴ, όν, perturbatorius, turbandi seu perturbandi vim habens, qui turbare solet, turbulentus, Gl. V. turbidus. Τὸν πλάσαντα ἡμᾶς ἀκοὴ ταραλικωτάτων ἐστὶ τῆς ψυχῆς, Appian. in Syriac. ex Plut. in Crass. cap. 23. Ab eodem.

Ταρακτὸς, ὴ, όν, perturbatus; (2) qui perturbari potest. Ab eod. Unde

Ταρακτικὸς, ὸς, όν, perturbator, Rob.

Ταραντινίδιον, τὸ, vestis mollis & pellucida, quæ apud Tarentinos in usu fuit.

Ταραντινίζω, Tarentinos imitor, *impr.* decurro, equo armatus.

Ταραξῆ, 3. sing. a. 1. conjunct act. v. ταράσσω.

Τάραξις, εως, ἡ, perturbatio. Ab eod.

Τα αο θω, 3. sing. præs. imper. pass. verbi ταράσσω

Ταραχθέντα, gen. pl. part. præs. med.

ΤΑΡΑΣΣΩ vel ἀττάω, f. ξω, commoveo, turbo, perterreo; τεταραγμένος, turbatus, Ph. p part. pass "Οτισσι μ' ὦ πάτερ, ἐμ μολοῦσαπερ τράπῃς; Arist. Eq. 398. Ὡς μοι ὑπ' ἠτατι δῖαν ἀλοδν ταράσσῃ, Eur. Supp. Ceo. Ἀλλὰ ζυμμάχως παρασσων δίκ ν, id Rhet. 60. Ἐταράχησαν πρὸς τὸ πανδεῖον τὸ ἔλεος, Luc τῷ γαστ ι, Arist. Nub. 385.

Ταραχὴ ῆς, ἡ, turba, turbatio, confusio, tumultus, conclamatio. Ἁ ταράσσω

Ταράχθητε, 2. pl. aor. 1. imper. pass verbi ταράσσω. Unde

Τάραχος, ου, ὁ, tumultus, Gl. V. turbatio.

Ταραχώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, turbulentus, Ph. turberum plenus. A ταραχή.

Ταραχωδῶς, *Adv.* turbulente, tumultuose; (2) pavide. A ταραχώδης.

Ταρβαλέος, α, ον, terribilis, timorem & metum adhibens; (2) metuens, timidus, formidolosus. act. & pass. Ταρβαλέοι δ' ἀνόησεν, Nonn. P. 6, 20. A τάρβος.

Ταρβέω, paveo, timeo, trepido; (2) vereor, horreo. Ταρβήσει γὰρ ἀ ναστραφὴ πᾶτόν γε ἀνεστ ν' ἐστιν φόν, Soph. Aj. 545. Ταρβεῖν μὲν ἐχρὴ δεῖν' ἀναγκαῖς ἔχει, id. Trach. 734. Μή μοι ταρβήσητε φροδῶς, id. Phil. 561. Ταρβῶν ὀρρίνομαι τίνων, Eur. Her. fur. 549. Ab eod.

Ταρβήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, terror, timor, metus.

Ταρβοσυνη, ης, ἡ, idem.

Ταρβοσυνος, ον, territus, pavidus.

Ταριχεία, ας, ἡ, conditura, quæ sale fit, item pollinctura, Gl. V. succidia. A ταριχεύω.

Ταριχέμπορος, ου, ὁ, salsamentarius, salsamentorum venditor. Ex τάριχος, & ἔμπορος.

Ταρίχευσις, εως, ἡ, salsatio, Gl. V.

Ταριχευτὴς, οῦ, ὁ, salitor, Ph.

Ταριχευτὸς, ὴ, όν, salsus, sale conditus & aliquamdiu adversatus. A

Ταριχεύω, fut. εύσω, sale condio, macero, & arefacio, Gl. Vet. salso; ταριχεύω νεκρὸν, mortuum pollingo, Gl. Vet. Κρέα τετα ριχευμένα, Longin. 43. A τάριχος.

Ταριχηρὸς, ρὰ, ρὸν, qui est ex genere salsamentorum, qui saliri solet; (2) sale conditus & servatus, salsus, Ph. ταριχηρὸν, pro salsum. Ab eod.

Ταρίχιον, ου, τὸ, salsamentum. A τάριχος.

Ταριχοπωλία, sum salsamentarius, salsamenta vendito. A

Ταριχοπώλης, ου, ὁ, qui salsamenta venditat Gl. Vet. sallamentarius.

Ταριχοπωλεῖον, τὸ, taberna salsamentarii.

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, salsamentum pisceum; (2) caro sale condita.

ΤΑΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, velox, R.

Τάρπημεν, 1. pl. aor. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἐτάρπημεν, a τέρπω.

Ταρρίον, ου, τὸ, craticula, Dim. a ταρρός.

ΤΑ'ΡΡΟΘΟΣ, ου, ὁ, auxiliator, R.

Ταρρὸς, οῦ, ὁ, crates, Gl. V. *corr.* pro ταρσός.

Ταρσὸς, οῦ, ὁ, crates, super qua casei aliique solent siccari; (2) aliquid ταρσοῦ simile, ut ala avis, palmula remi, palmula manus seu pedis. Ph ταρσος τῶ ποδ ς, planta; ταρσοι, tali, Philox. plantæ, Gl V. A τέρσω.

Ταρσόω, sive ταρρόω, instruo & munio crate, crati impono. A ταρσός. Unde

Ταρσωδὴς, sive ταρρώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, in modum cratis implicatus seu implexus; *Epith.* arborum, quarum radices sic implicantur.

Τάρσωμα, ατος, τὸ, idem quod ταρσός.

Ταρταρικὸς, & ίος, α, ον, tartareus.

Ταρταρίζω, tartareo frigore tremo. A

ΤΑΡΤΑΡΟΣ, ου, ὁ, & plur. τὰ τάρταρα, ων, tartarus, profundissimus interorum locus; (2) locus tenebricosus, carcer.

Ταρταρογενὴς, ὁ ἡ ὄν, tartari proles.

Ταρτα in tartarum (it. carcerem) detrudo vel dejicio. Σειραῖς ζόφου ταρταρώσας, 2 Pet. 2, 4. A τάρταρος.

Ταρφέα, *Adv.* frequenter, crebro. A ταρφὺς.

Ταρφεῖα ἐπαίειν, Hom. Il. 22, 142.

Ταρφεῖς, ὰ, ὰ, densus, creber, frequens. A τάρφος.

Ταρφεῖς, nom. pl. pro ταρφειες, a ταρφὺς.

Ταρφέσιν, *densis*, dat. plur. cum ν.

Ταρφθμφαι aor. 1. inf. pass. *Dor.* pro τραφῆναι, a τέρπω.

Ταρφὺς, ὺ, ὁ ἡ ὄν, idem quod ταρφειες.

ΤΑΡΦΟΣ, εος, τὸ, densitas, peculiariter silvæ locus nimis densus.

Τάρφω, fico. Quasi a τέρφω, R.

ΤΑΦΕΑ, ων, τὰ, funebres justa, parentalia Hinc

Ταφεῖν, sepelio.

Ταφεύω, fut. εύσω, exsequias facio, funus curo, sepelio. Τὼ γ ναικὸς κρίκασι ταφεύσατ ν ἐν παραλίαις, Lyc. 728.

Τᾶς, pro τῆ, *Dor.* gen. fing. f. g. ab artic. præpof. ὁ.

Τάσις, εως, ἡ, intentio, extentio, contentio, Ph. tentio, tenor, tentigo. ap. Rhet. longissima periodus. A τείνω.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel τάττω, fut. ξω, ordino, colloco, statuo, constituo, destino, impendo, impero, ut tributa; τέταγμαι, ordinatus sum, Gl. Vet. p. pass. τεταγμένος, ordinatus, status, fixus, Gloss. Vet. partic. Ἐκεῖνα μὲν ἅπαντα νόμῳ τέτακ), Dem. Phil. 1. Σκίρειν ζτίχας μέλαν τέτ γμαι τάπ ς, Eurip. Cyc. 30. Ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν, Soph. Aj. 52δ.

Ταπικὸς, ὴ, όν, tegsivus. A τείνω.

Τάτλαμεν, 1. plur. præs. conj. act. *Att.* pro τασωμεν, a τάσσω.

Τατάμενοι, nom. plur. præs. part. pass. *Dor.* & *ionic.* pro τηταόμενοι, a τηταω, *privo.*

Ταυράω, ῶ, taurio, de tauro vaccam appetente. A ταῦρος.

Ταυρεία, item ταυρία, scil. δορὰ, taurinum corium. A ταῦρος.

Ταύρειος, εία, ειον, taurinus. A ταῦρος.

Ταυ ος, ία, ον, idem & ab eod.

Ταυρηδὸν, in modum tauri. Ab eod.

Ταυρίδιον, ου, τὸ, parvus taurus, Dim.

Ταυρικὸν

Ταυρικὸς, ἡ, ὸν, tauricus; (2) taurinus.
Ταυροβοας, ὁ, clamosus, proprie tauri vocem habens. A βοὴ.
Ταυροβόρος, ος, ο ἡ, ὸν, taurivorus, taurum vorans. Ex ταῦρος, & βορά.
Ταυρογάστωρ, ορος, ὁ, vorax.
Ταυρόδετος, ος, ον, cui taurus alligatus est. A δέω.
Ταυροειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ὸν, tauri formam habens. Ex ταῦρος, & εἶδος.
Ταυοκάρας, ατος, ο ἡ ὸν, cornua taurina habens. Ex ταῦρος, & κέρας.
Ταυροκέφαλος, ον, taurinum caput habens. A κεφαλή.
Ταυροκολλα, ης, ἡ, glutinum taurinum, quod fit ex auribus & genitalibus taurorum. Ex ταῦρος, & κόλλα, *gluten*. Hinc
Ταυροκολλώδης, ες, ο ἡ ὸν, glutini taurino similis, glutinosus.
Ταυρόκρανος, ος, ὁ ἡ ὸν, taurinum caput habens, qui taurino capite est. A κρᾶνον.
Ταυροκτονέω, ῶ, taurum occido. Ταυροκτονεῖ μὴν ἑκάστε σπειρὰς βάσ, Soph. Tr. 779. A
Ταυροκτόνος, ος, ο ἡ ὸν, a tauro occisus.
Ταυροκτόνος, ος, ὁ ἡ ὸν, tauri interfector. Ex ταῦρος, & κτείνω.
Ταυρομετωπὸς, ος, ον, taurinam, i. e. torvam frontem habens. A μέτωπον.
Ταυρομορφὸς, ος, ὁ ἡ ὸν, tauri formam habens. Ex ταῦρος, & μορφή.
Ταυροτέρμων, ονος, ὁ ἡ ὸν, *Epith.* Europæ, tauro vectæ, Lyc.
Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ὸν, ex tauro procreatus. Ex ταῦρος, & πατήρ.
Ταυροτόλος, ος, ὁ, & ταυροπόλη, ης, ἡ, Diana, vel quod apud Tauros Scythæ gentem colatur, vel quod taurorum greges pascit; vel quod eadem sit ac luna, quam tauris vehi fingunt. Ex ταῦρος, & πωλέω.
Ταυροτὸς, ποδος, ὁ ἡ ὸν, tauri pedes habens. Ex ταῦρος, & πους.
ΤΑΥΡΟΣ, ος, ο, taurus; (2) signum cœleste; (3) Taurus, mons vastissimus Asiæ; (4) penis.
Ταυροσφαγέω, ῶ, tauros macto. Ταυροσφαγῶντες εἰς μελάνδετον Στόμα, Æschyl. ap. Longin. 15. Ex σφάττω, f. σφάζω.
Ταυροφάγος, ος, ὁ, taurorum vorator.
Ταυροφανὴς, ἐς, ὁ ἡ ὸν, qui taurus esse videtur, tauro similis. A φαίνομαι.
Ταυρόφθογγος, ος, ὁ ἡ ὸν, tauro similia sonans, vocem edens taurinæ similem.
Ταυροφόνος, ος, ὁ ἡ ὸν, tauricida, qui taurum, vel tauros cædit. A φένω.
Ταυροφόρος, ὁ, qui fertur, trahitur a tauris. A φέρω.
Ταυρόω, ῶ, taurum facio, in taurum muto; (2) stupro, comprimo; ταυρόομαι, tautos fio, taurinam naturam induo. Ἦδη γὰρ ἐξέφυν ἐμαυτὸν ταυρομιγῆ, Eur. Med. 92. A ταῦρος.
Ταυοπὸς, ος, ὁ ἡ ὸν, tauri [illegible] habens, taurinus.
Ταὐτὰ, *eadem*, Dor. pro τὰ αὐτὰ.
Ταὐτὸν, *hoc*, acc. sing. f. gen. [illegible] pro ταὐτῷ, ab αὐτὸς, *ipse*.
Ταύτῃ, *adv.* eatenus, ea ratione, eo modo; (2) ex ea parte; (3) ea de causa, ideo; (4) hac. Ab οὗτος, *hic*.
Ταυτίζω, in unum confero, unum idemque censeo & pono. A
Ταυτὸ, vel ταυτὸν, & ταὐτὸ, ταὐτὸν, idem illud. Ex το, & αὐτό.
Ταυτοβουλία, ας, ἡ, voluntatis consensus, eadem voluntas. Ex ταυτὸ, & βουλή.
Ταυτογραφέω, eodem modo scribo; ταυτογραφικῶς, quæ eodem modo scribuntur. A γράφω.
Ταυτόδοξος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem sentiens. A δόξα.
Ταυτοδυναμία, æquipollco, idem significo. A
Ταυτοδύναμος, ος, ὁ ἡ ὸν, æquipollens. A δύναμις
Ταυτοειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ὸν, ejusdem formæ, uniformis. Ex ταὐτὸ, & εἶδος.
Ταυτολόπεια, ας, ἡ, repetitio ejusdem rei aliis verbis. Ex ταυτὸ, & ἔπος.
Ταυτοπέω, ῶ, idem dico. Ab ἔπω.
Ταυτουργέω, ῶ, eadem operor, Suic. Ex ταυτὸ, & ἔργον.
Ταυτουργία, ας, ἡ, idem opus, eorumdem operatio. Ex iisdem.
Ταυτοβελὴς, ἐς, ὁ ἡ ὸν, idem volens; ταυτοθελὴς, identitas s. consensus voluntatis. A θέλω.
Ταυτοκίνητος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui eodem cum altero movetur, parem motum habens.
Ταυτοκλινὴς, ἐς, ὁ ἡ ὸν, in idem vergens. Ex ταυτὸ, & κλίνομαι.
Ταυτολογέω, idem dico, idem loquendo iteror. Περὶ τὴν κλίσιν ἡ πολλοῖς εἰρημένοις ταυτολογεῖν, Polyb.
Ταυτολογία, ας, ἡ, vitium sermonis quando res eadem pluribus, & plane eodem significantibus verbis redditur.
Ταυτολογικὸς, per tautologiam. A
Ταυτολόγος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem dicens. Ex ταυτὸ, & λέγω.
Ταυτόματον, vel ταὐτόματον, quod fit casu vel fortuito, forte, forte fortuna; Ἀπὸ ταυτομάτου, forte fortuna; item sponte. Ex το, & αὐτόματον.
Ταυτοπαθεία, ἡ, eventus, fortuna similis in utramque partem. A
Ταυτοπαθὴς, ἐς, cui idem accidit.
Ταυτοποδία, ἡ, ejusdem pedis repetitio, ut in Antrochæo, ap. Hephæst.
Ταυτοπροσωπικὸς, in eadem persona. A ταυτοπροσωπικὸς, ejusdem personæ.
Ταυτοσήμαντος, ον, idem significans. A Σημαίνω.
Ταυτοσημος, ον, idem. A Σῆμα.
Ταυτοσθενὴς, ἐς, ὁ ἡ ὸν, ejusdem virtutis & roboris, Suic. Ex ταυτὸ, & σθένος.
Ταυτοσωδρομὴ, ἡς, ἡ, concursus in eundem locum.
Ταυτότης, ητος, ἡ, res eadem. A ταυτὸ.
Ταυτοφωνία, ἡ, similitudo soni. A
Ταυτοφωνὸς, ον, similiter sonans. A φωνὴ,
Ταυτωνυμὸς, ον, idem nomen habens. Ab ὄνομα.
Ταφε, 3. f. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταφε, a Θάπτω.
Ταφὲς, a. 2. part. pass. verbi Θάπτω.
Ταφὶς, ἴδος, ἡ, vespillo, libitinarius, fossandapilarius. A ταφὴ. Soph. Electr.
Ταφὴ, ῆς, ἡ, sepultura, funus, exsequiæ; (2) id quod numeratur pro sepultura. A Θάπτω.
Ταφικὸς, ὴ, ὸν, ad sepulturam pertinens, sepulchralis, funereus. A ταφὴ.
Ταφικὸς, ἴα, ἰον, sepulchralis. A τάφος.
Τάφος, ου, ὁ, sepulchrum, tumulus; monumentum, Soph. Aj. 1180. (2) sepultura, funus, exsequiæ; (3) epitaphium funebre, solemnium. Ἀτὰρ ὁ τάδε τεῦχε μνημεῖα δαίνυ, Hom. Il. 23, 29. A Θάπτω.
Ταφρεία, ας, ἡ, fossa, fossam duco, cistra munio. A
Ταφρεὺς, ῆ, ὁ, fossa, fossatum, Pl. sepes, Pl. vallum, Gl. Vet. etiam pro cuneo s. in terram defosso, maxime, reperitur. A Θάπτω.
Ταφρειδὴς, ἐς, fossæ similis. Ab εἶδος.
Ταφρευχὸς, ος, ὁ, vallorum est dux, ἡγεμὼν. Ex ταφρεὺς, & ἔρυσαι, *fodere*.
Τάχα, *Adv.* velociter, properanter, mox; (2) forsan, fortasse, forte; (3) facile. A ταχὺς.
Τάχῃ, dat. sing. pro τάχει, a τάχος.
Ταχία, ας, ἡ, celeritas. A ταχὺς.
Ταχίως, *Adv.* velociter, properanter, cito, celeriter, mature; (2) facile. Ab eod.
Ταχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω.
Ταχινὰ, *Adv.* celeriter. A ταχινὸς.
Ταχινὸς, ἡ, ὸν, permix, celer, velox. A τάχος.
Ταχινῶς, *Adv.* celeriter. A ταχινὸς.
Τάχιον, *Adv.* citius, celerius, velocius; (2) cito. A ταχίων, Comp. a ταχὺς.
Τάχιστα, *Adv.* celerrime, velocissime. A
Τάχιστος, ίστη, ιστον, celerrimus, velocissimus, τῶν ταχίστων, sc. ἡμέρων s. ὡρῶν, quamprimum. Ph. actutum, Gl. Vet. Superl. a ταχὺς.
Ταχίων, ονος, ὁ ἡ ὸν, celerior, velocior, citior. Comparat. a ταχὺς. Unde
Τάχος, εος, τὸ, celeritas, velocitas.
Ταχὺ, *Adv.* velociter, properanter, cito.
Ταχυάλωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui facile capi potest, R. Ex ταχὺς, & ἁλωτός.
Ταχυβάδιστος, ος, ὁ. qui celeriter incedit, R. Ex ταχὺς, & βαδίζω.
Ταχυβάμων, ονος, ὁ ἡ ὸν, idem. Ex ταχὺς, & βαίνω.
Ταχυβάτης, ου, ὁ, idem. Ex inus. βατέω.
Ταχυβουλία, ας, ἡ, permutandi celeritas. Ex ταχὺς, & βούλομαι.
Ταχυβουλος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui celeris est consilii, i. e. qui cito & repente consilium capit, aut qui cito ab uno consilio ad aliud transit. Ex ταχος, & βουλή.
Ταχυγήρως, ως ὁ ἡ ὸν, cito senescens. Ex ταχὺς, & γῆρας.
Ταχυγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὸν, inconsulte loquens; (2) ethenata linguæ incontinentia præditus. Ex γλῶσσα.
Ταχυγράφος, ος, ὁ ἡ ὸν, velox, celer. Ὡς Μαρὶν ταχυγράφος ἀκεσατο φοιτάδι Σιγῇ, Nonn. P. 11, 31. Conf. 6, 20. Ex ταχὺς, & γράφω.
Ταχυδρόμος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui velociter scribit; utens literis vulgaribus, quæ cursim scribuntur; opp. Καλλιγράφος, qui literis initialibus utitur; (2) exceptor, actuarius, notarius. Ex γράφω
Ταχυδάκρυς, υος, ὁ ἡ ὸν, facile lacrimans.
Ταχυδινὴς, ἐς, ὁ ἡ ὸν, qui celeriter vortice circumagitur, velocitas. Ἰὸς σφεφαλιγξαμὶς ταχυδινεῖς ὁρμὰς, Nonn. Paraph. 5, 35. Ex ταχὺς, & δῖνη, *vortex*.
Ταχυδρομέω, ῶ, celeriter curro. A seq.
Ταχυδρομος, ος, ὁ ἡ ὸν, velociter currens. Ph. cursor, exercitor. Ex ταχὺς, & τρέχω, *curro*.
Ταχυεργὴς, ἐς, ὁ ἡ ὸν, celer in opere aliquo, acer, promptus manu. Ex ἔργον.
Ταχυεργία, ας, ἡ, celeritas in conficiendo negotio, celeritas rei conficiendæ. A pr.
Ταχυζώς, ῶ, ὁ, idem quod ταχυζήλης. Αυσιπλοῳ ταχυζώος ἐπαξ ἔσατο μυσφ, Nonn. P. 5, 10.
Ταχυήρης, ες, qui celeriter movetur, vehitur. *Epith.* navis, currus.
Ταχυθάνατος, ος, ὁ ἡ ὸν, subito moriens; (2) subitam mortem afferens.
Ταχυίππης, ες, eques bonus
Ταχυκίνητος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui celeriter movetur, R. Ex ταχὺς, & κινέω.
Ταχυμαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὸν, qui cito discit; (2) qui cito audit. Ex ταχὺς, & μανθάνω
Ταχυμάθης, ους, ὁ ἡ ὸν, qui lubrico nascitur, incredulus. Ex ταχὺς, & μάθος
Ταχυμήτης, ους, ὁ, vel ταχύμητις, ιος, ὁ ἡ ὸν, celer in capiendo consilio. Ex μῆτις.
Ταχυμήτωρ, ορος, fecundus.
Ταχύμορος, ὁ ἡ ὸν, brevis ævi.
Ταχυναυτία, vel ritor navigo, App. B. Mithrid. Ταχυναυτῶν, Στόλῳ ἐυτρέπιζον, Luc. in Amor. Ex ναύτης.
Ταχυνοὴς, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ταχύνω.
Ταχυνοια, ας, ἡ, mentis celeritas. A
Ταχύνους, *comp.* ταχύνους, ὁ ἡ ὸν, qui celeri est ingenio.
Ταχύνω, accelero, propero, festino; maturo. A ταχὺς.
Ταχυπειθὴς ἐς, ὁ ἡ ὸν, qui cito & facile paret; (2) cui cito persuadetur aliquid, credulus. Theoc. 2, 138. Ex πείθομαι.
Ταχυπέτης, ου, ὁ ἡ ὸν, celeriter volans. Ex ταχὺς, & πέτομαι.
Ταχυπλοία, ας, celeriter navigo. Ex πλέω.
Ταχυπλοια, ἡ, celerrima navigatio. A ταχύπλους.

Ταχύπλους,

Ταχύπεια, ἡ, celeritas respirationis. A
Ταχύπνους, celerem respirationem habens, s. celeriter, & frequenter respirans.
Ταχυπομπός, ὁ, ἡ, ὁ, qui celeriter deducit seu transmittit, R. Ex πέμπω.
Ταχύποπος, ὁ, ἡ, ὁ, suspiciosus. Ex ὑφοράω.
Ταχυπόρος, ὁ, ἡ, ὁ, celeriter gradiens. Ex ταχὺς, & πορεύω.
Ταχυτακής, ὁ, ἡ, ὁ, citæ morti obnoxius. Ταχυτάκεα ἀνδρῶν ἐπιθ, Pind. Olymp. 1.
Ταχύπους, ποδος, ὁ, ἡ, ὁ, pedibus celer, velox, Gl. Vet. alipes.
Ταχυτλώς, ὁ, ἡ, ὁ, celeriter volans, velox. Ex πτῶμαι.
Ταχυτρέφρονος, Alciphr. Aristænet. 11.
Ταχυπαλής, ὁ, ἡ, ὁ, celeres equos habens; (2) re. equestris citus.
Ταχύρροθος, ον, tumultuosus, trepidus.
Ταχύρρωξ, ὁ, ἡ, ὁ, qui cito convaluit. Ex ταχὺς, & ῥώννυμι.
ΤΑΧΥΣ, ὑος, ὁ, celer, citus, velox, rapid . . . . . s, Gl. Vet.
Ταχυσέλιξ, ιγος, ὁ, ἡ, ὁ, velox. Πάντα ταχυτροχάλιγι μὴ ξυλλέξατε βίπῃ, Nonn. Paraph. 6, 12.
Ταχύτατος, Adv. celerrime, Superl.
Ταχυτέρως, Adv. celeriter, citius, celerius, velocius, maturius, Ph. A ταχυτής.
Ταχύτης, ητος, & ταχύτης, ητος, ἡ, celeritas, acrimonitas, velocitas. A ταχύς.
Ταχυτόκος, ὁ, ἡ, ὁ, facile & celeriter pariens. Ex ταχὺς, & τίκτω.
Ταχύχειρ, ιρος, ὁ, ἡ, ὁ, celer, promptus manu.
Ταχυχειρία, ας, ἡ, celeritas manuum. A ταχύχειρ.
ΤΑΩ, capio; supponitur tantum, ut hinc sit τᾶ, cape, fume, apud Homerum. Τὰ νὺν πῶτον ἐμάπτε, Il. 14, 219. cit & verbum τάζω, ejusdem significationis.
Τάων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. g. articuli pronom.
Ταώς, ὼ, ὁ, pavonis, pavonius. A
ΤΑΩΣ, ω, & ταὼς, ῶ, & ταὼν, ωνος, pavo
ΤΕ, Conjunct. que, & atque.
ΤΕΓΓΩ, fut. ξω, tingo, madefacio, humecto, rigo, irrigo; (2) molio, emollio; τέγγειν, molliri, cedere. Τί γλῶσσ' ἀκούοις τέγγεις κόσας; Eur. Med. 922. Ἀλλ' ὁμῶς μέτας ἐμὸς δ' χαλάζης ἅματος ἐτέγγετο, manebat, Soph. Oed. Tyr. 1287. Οὐ πολλὰ δὴ τύμβου ἐτέγχθη κρᾶτ' ἐσόρμυχον πληγῆσι νοτιᾶς, id. Phil. 1330. Πυκιναῖς δρόσοις τεγγομένου κόμας λωτοῦ, id. Aj 1227.
Τέγος, ους, ὁ, tectus, opertus; (2) altus, sublimis. A τέγω.
Τέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ipsa domus. A στέγω.
Τεγήλης, ους, ὁ, ὁν, tectus, madefactus; (2) qui tingi & humectari potest. A τέγγω.
Τέγξις εως, ἡ, madefactio, humectatio, mollitio. Ab eod.
Τεγος, ους, τὸ, tectum, domus; (2) lupanar, cella meretricia. A στέγω.
Τεῖ, acc. f. f. g. a Dor. τεός pro σός, tuus.
Τεθηλότα, acc. f. part. perf. med. Dor. pro τεθηλυῖα, a Θάλλω
Τεθηλυῖα, nom. sing. f. g. ejusd. Dor. pro τεθηλυῖα.
Τεθάρρηκε, 3. sing. perf. ind. act. Θαρρέω. Unde
Τεθαρρηκότως, Adv. confidenter.
Τεθαρσήκασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum v. a Θαρσέω.
Τεθάφατας, 3 pl. perf. ind. pass. Ion. pro τεθαμμένους εἶναι, a Θάπτω.
Τεθεσμαι, perf. ind. pass. v. Θεσμάω.
Τεθιάμεθα, Spectavimus, 1. pl. perf ejusd.
Τεθεῖσι, 3. pl. . . . . Att. & per Sync. pro τεθεικασι a τίθημι.
Τέθεικας, 2. sing. perf. ind. act. Boeot. pro τέθηκας.
Τεθμελιωμένοι, nom. pl. perfect. part. pass. verbi seq.
Τεθμελίωτο, 3. s. pluſq. ind. pass. Ion. pro ἐτεθεμελίωτο, a Θεμελιόω.
Τέθηλας, 2. sing. perfect. ind. med. verbi Θάλλω.
Τεθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi τίθημι.
Τέθηπα, perf. in l. med. verbi Θάπτω.
Τέθηχα, acui, perf. ind. act. verbi Θήγω.
Τέθιγα, attigi, perf. ind. act. v. Θίγω.
Τεθνασιβίοις, fructi, nom. pl. perf. part. pass. verbi Θλάω, frango.
Τεθλιμμένον, pressum, acc. sing. perf. part. pass. verbi Θλίβω, primo.
ΤΕΘΜΟΣ, lex, Lascar. Hinc τέθμιος, legitimus, solennis, pro Θέσμιος, τέθμια, leges, mores, instituta. Τέθμια τοῖσι Ζεὺς Καρνειάδεις ἤλυθε ὥραι, Callim. Hymn. in Apoll. 87. Ἦλθε δὲ καὶ Σκυθίης, ὅτε δ' ἔπλετο τέθμια Ταύρων, in Diam. 174.
Τέθνακα, perf. ind. med. v. inus. Θνάω.
Τέθηκθι, 2. f. præſ. imper. act. v. τίθημι.
Τεθνάλω, moriar, præſ. opt. verbi ejusd.
Τεθναίμην, moriamur, 1. plur. præſ. optat. per Syncop. Att pro τεθναιμεν.
Τεθνάκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. Dor. pro τεθνήκαμεν, a Θνήσκω.
Τεθνακώς, perf. part. act. Dor. pro τεθνηκώς.
Τεθνάμεν, præſ. infin. act. Dor. pro τεθνάναι, a τίθημι pro Θνήσκω.
Τεθνᾶς, mortuus, præſ. part. act.
Τεθνᾶσι, 3. pl. perf ind. med. per Synæres pro τεθνάασι, a Θνήσκω.
Τέθνασο, 2. ſing. præſ. imper. pass. verbi τεθνάμαι.
Τεθνάτω, 3. ſing. præſ. imper. act.
Τέθνεικα, perf. ind. act. Boeot. pro τέθνηκα, quod per Syncopen, pro τεθνάνκα, a Θνήσκω.
Τεθνειῶτα, mortuum, acc. ſing. part. perf. act. Boeot. & Ion. pro τεθνηκότα.
Τεθνεῶς, perf. idem Poet. pro τεθνηκὼς, & hoc pro τεθνηκὰς, quod per Syncop. pro τεθνᾶναι.
Τέθνημι, morior sum, perf. ind. act. Ion. pro τέθνηκα, syncopato ex τεθνάνκα.
Τέθνηκα, perf. ind. act. verbi Θνήσκω.
Τεθνηξόμενος, moribundus, Gl. V. morituro. A Θνήσκω.
Τεθνήξω, f. 1. ind. act. verbi Θνήσκω.
Τεθνήσω, fut. 1. ind. act. Ion. pro Θνήσω, a verbo Θνάω, vel per Syncop. a Θανέω.
Τεθνῆσι, vide antecedentia τεθνᾶσι.
Τεθνῆτι, Poet. pro ἐθνῆσι, quod vide.
Τεθόλατας, 3. ſ. perf. ind pass. v. Θολόω.
Τεθορεῖν, aor. 2. inf. act. Ion. pro Θορεῖν, a Θόρω.
Τεθορυβημένως, Adv. tumultuose, turbulente. A Θορυβέω.
Τεθραμμένων, acc. f. part. perf. pass. f. g. v. τρέφω.
Τεθρᾶδε, perf. ind. pass. Dor. pro τεθρῆδε, a τίτημι pro τράω, perfio.
Τεθριππάτης, ου, ὁ, quadrigarius, Gl. V. A τέθριππον, & ἐλαύνω.
Τεθριππεύς, ὁ, idem quod
Τεθριπαπεζάτης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui quadrigis vehitur. Ex τέτρεπτον, & βαίνω.
Τέθριππος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, quatuor equos habens; quadriga, Gl. Vet. τέθριππον, ſcil. ἅρμα, quadriga. Ex τετρας, & ἵππος.
Τεθριπποτροφία, ας, quadrigas, ſive quadrijugeſ equos alo A
Τεθριπποτρόφος, ὁ, quadrigas, ſive equos quadrijuges alens Ex τέθριππον, & τρέφω.
Τεθρυλλημένως, pervulgate. A Θρυλλέω.
Τεθυμένον, acc. ſing. perf. part. pass. verbi Θύω.
Τεθυμῶσθαι, perf. inf. pass. verbi Θυμόω.
Τεθυμμένος, perf. part. pass. verbi Θύω.
Τεθυμένος, Ion. & Poet pro Σοί, a Σύ, tu.
Τείνα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἔτεινα, a τείνω.
Τεῖνες, qui tetendit, part. a. ejusd.
Τεινεσμός, οῦ, ὁ, teneſmus, continua alvum exonerandi cupiditas, qua tamen præter pauca cruenta & mucoſa nihil egeritur, Nic. Al. 382. A τείνω. Hinc

Τεινεσμώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, teneſmo ſimilis; (2) teneſmo laborans.
ΤΕΙΝΩ, νῶ, tendo, extendo, diſtendo, intendo, contendo; prop. & tropice de itinere, it. de oculis; (2) tendo, pertineo, ſpecto; τείνομαι, occupor, ſed cum tædio, ut παρατείνομαι, τεταμένος, tentus, Gl. Vet. p. paſſ. part. ἐτάθη, tentus eſt, aor. 1. paſſ. ταθείς, tentus, tenſus, part. Τί μάτην τόνδε τείνετε βροτόν; Eur. Med. 201. Ἀλλ' εἰ σε τείνει τῆσδε διάλυσις κακῶν, id. Ph. 438. Τοῖσιν ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη σάτραγος, Soph. Antig. 126.
Τείρεα, ων, τὰ, aſtra; Hom. Il. 18, 485. A τείρω.
Τείρετο, 3. ſing. imp. indic. paſſ. Ion. pro ἐτείρετο, a τείρω.
Τειρομένοισιν, dat. pl. pr. part. paſſ. Ion. pro τειρομένοις.
Τείρουσι, 3. pl. pr. ind. act. Dor. pro τείρουσι.
ΤΕΙΡΩ, vexo, adfligo, infeſto, moleſto; (2) domo, fubigo, abſumo, tero, attero; τείρετο, adfligebatur, impeſt. Ion. pro ἐτείρετο. Ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νόοι τείρουσι μαχηταί, Il. 8. 102. Αἳ (ὀδοῖαι) νῦν μιν τείρουσι κῆρ φρένας, ib. 15, 61. Τείρετο δ' αἰνῶς, ib 5, 352. Τείροντο ὑπὸ χαλκῷ, ib. 17, 376.
Τειχεσικλάστης, ου, ὁ, murorum dejector. Ex τεῖχος, & βάλλω.
Τειχεσιπλήκτης, ου, ὁ, mœnium quaſſator, vel mœnia aggrediens. Hom. Il. 5, 31. Ex τεῖχος, & πλήσσω; aut πολεμίζω.
Τειχεω, pro τειχίζω, muris cingo ſeu circumdo, munio, Heſiod. A τεῖχος.
Τειχήρης, εος, ὁ, ἡ, ὁ, mœnibus concluſus, qui ſe intra muros continet, qui obſeſſus. Ex τεῖχος, & ἔρω, ἐρύω.
Τειχιαμός, ἡ, munitio; proprie muralis munitio R. A τειχίζω.
Τειχίζω, f. ισω, murum ædifico ſeu ſtruo; (2) muro cingo; munio urbem munio; comunio; τετειχισμένος, munitus, Gl. V. muratus, p. part paſſ. Καὶ τοῖς τειχίζουσι παρασκευάζεσθαι, Ariſt. Av. 643. ἔρυμα τῆς στρατιᾶς, Thuc. Ab eod.
Τειχικὸς, ὴ, ὸν, murali, Gl. V. A τεῖχος.
Τειχιόεις, εσσα, εν, muratus, muris bene cinctus, muris circumdatus. Ab eod.
Τειχίον, ου, τὸ, parvus murus; (2) munimentum, Dim. ab eod.
Τειχίσαι, aor. 1. inf. act. v. τειχίζω.
Τείχισμα, ατος, τὸ, munimentum, munitio, propugnaculum. A τειχίζω.
Τειχισμός, οῦ, ὁ, muri exſtructio. Ab eod.
Τειχίστης, ου, ὁ, murarius, qui muros ſtruit, cementarius. Ab eod.
Τειχογραφία, muros depingo. Ex γράφω.
Τειχοδομία, muram erigo ſeu exſtruo.
Τειχοδομία, ας, ἡ, muri exſtructio. A
Τειχοδόμος, ου, ὁ, ædificator ſeu ſtructor murorum. Ex τεῖχος, & δομέω.
Τειχο[illegible], murorum deſtructor, R. Ex
[illegible], ου, ὁ, idem. Ex λύω.
[illegible]χία, murum oppugno. Τί δ', τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ; Ariſt. Nub. 481.
Τειχομάχης, ου, ὁ, idem quod τειχομάχος.
Τειχομαχία, ας, ἡ, muri oppugnatio. A
Τειχομαχικὸς, ὴ, όν, oppugnationi inſerviens. A
Τειχομάχος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, muri oppugnator; (2) muri defenſor, propugnator. Ex τεῖχος, & μάχομαι, pugno.
Τειχομελὴς, ὲς, Epith. citharæ Amphionis.
Τειχοποιΐα, ας, ἡ, muri exſtructio; (2) cura exſtruendorum aut reficiendorum murorum. A
Τειχοποιὸς, οῦ, ὁ, qui muros ſtruit; (2) qui inſtaurandis ſeu reficiendis mœnibus præeſt. Ex τεῖχος, & ποιέω.
Τεῖχος, εος, τὸ, murus; τείχη, mœnia; (2) locus quivis munitus, urbs, caſtellum. A τοῖχος.
Τειχοσκοπία, ἡ, ſpectatio e muro, ut Helenæ, ap. Hom. cum certamen ſpectat.

Τειχοφυλακίον,

Τειχοφυλακέω, ῶ, fut. ήσω, muros custodio, custos sum in mœnibus constitutus. A

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, murorum custos, Appian. B. Mithridat. Ex τεῖχος, & φύλαξ.

Τείχωμα, ατος, τὸ, murale tormentum, muralis machina, qua utuntur ad oppugnandos & subruendos muros. Quasi a τειχόω.

Τείως, *Adv.* pro τίως.

Τικε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεκε, a τίκω.

Τεκεῖν, *parere, peperisse*, a. 2. inf. act.

Τεκέσθαι, *peperisse*, aor. 2. inf. med.

Τεκέσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro τέκεσι, a τέκος.

Τέκετο, 3. s. a. 2. ind. med. v. τίκτω.

Τεκμαίρω, certis signis ostendo & probo; τεκμαίρομαι, conjicio, conjecto, argumentor, Gl. Vet. item destino, ad finem perduco, a. 1. ἐτεκμηράμην. Τεκμαιρὶ χρῆμ' ἑκαστον, Pind. Ol. 6, 124. Τεκμαίρεται ὃ τῶ τε ἀμφ' αὐτῶ εὐρηθέντα σαλπτὰ, κ. τ. λ. &c. Heliod. Ἐτεκμαίρετο ὃ κὴ ἐκ τῆς ἄλλων ζάλων, Xen. Cyr. 7, 29. Ἐκεῖνος ἐπὶ προσβασιν τεκμαιρόμενος τάφρον, Eur. Ph. 187.

ΤΕΚΜΑΡ, τὸ, finis, exitus rei; (2) signum, ostentum.

Τέκμαρσις, εως, ἡ, conjectura, conjecturalis cognitio, interpretatio, præsagium. A τεκμαίρω.

Τεκμαρτέον, conjiciendum.

Τεκμήριον, ὁ, το, conjectura, argumentum, argumentatio, exemplum, Ph. certum signum. A τέκμαρ. Hinc

Τεκμηριόω, certis conjecturis nitor, pronuncio, ac probo. Τοσαῦτα μὲν Ὅμηρος ἐτεκμηρίωσεν, Thuc.

Τεκμηριάδης, ου, ὁ κὴ ἡ, conflans signis, quæ τεκμήρια vocantur. Ab eod.

Τέκμαρ, τὸ, finis, exitus rei; (2) finis seu scopus, quem quis in actionibus sibi proponit; (3) testimonium, signum. A τεκμαρ.

Τεκνίδιον, τὸ, idem quod

Τεκνίον, ὁ, τὸ, filiolus, filiola, Dim. a τέκνον.

Τεκνογονία, liberos gigno seu procreo. Βέλομαι ἓν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, &c. 1 Tim. 5, 14.

Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. A

Τεκνογόνος, ὁ, ὁ κὴ ἡ, liberos pariens. Ex τέκνον, & γείνομαι.

Τεκνοκλονέω, liberos interficio.

Τεκνοκλονία, ας, ἡ, gnaticidium, Gl. V. Μετὰ γέ τοι τὼ τεκνοκλονίαν Ἡρακλῆς φησὶ, Longin. 40. A

Τεκνοκλόνος, ὁ, ὁ κὴ ἡ, liberorum interfector seu interfectrix. Ex τέκνον, & κλείνω.

Τεκνολίπειρα, ας, ἡ, quæ liberos suos perdidit; quæ liberos suos amisit.

Τέκνον, ὁ, τὸ, fœtus, proles, filius vel filia, *Plur.* τέκνα, liberi, nati, Phil. liberi. A τίκτω.

Τεκνοποιέω, liberos procreo; (2) filium adopto, pass. nascor. A τεκνοποιὸς.

Τεκνοποιήσομαι, *nascar*, f. 1. med. pass.

Τεκνοποιητικὸς, ὴ, ὸν, liberis procreandis idoneus. A τεκνοποιέω.

Τεκνοποιία, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio, Ph. A

Τεκνοποιὸς, ὸς, ὁ κὴ ἡ, liberos procreans, multos procreans liberos, fœcundus. Ex τέκνον, & ποιέω.

Τεκνύποιον, ου, ulciscens liberis, s. in liberis factam injuriam. A ποινὴ.

Τεκνορράϊστος, ὁ, ὁ, liberos perdens. A ῥαίω.

Τεκνοσπορία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex τέκνον, & σπορὰ.

Τεκνοσφαγία, ας, ἡ, liberorum cædes seu occisio. Ex τέκνον, & σφαγὴ.

Τεκνοτροφία, ῶ, f. ήσω, liberos educo seu alo. ἐτεκνοτρόφησεν, 1 Tim. 5, 10. Ex τέκνον, & τρέφω.

Τεκνοτροφία, ας, ἡ, liberorum seu sobolis educatio. A

Τεκνοτρόφος, ὁ, ὁ κὴ ἡ, liberos alens. Ex τέκνον, & τρέφω.

Τεκνότροφος, ὁ, ὁ κὴ ἡ, qui a liberis alitur.

Τεκνοφαγία, ας, ἡ, liberorum voratio. A

Τεκνοφόνος, ὁ, ὁ κὴ ἡ, liberorum vorator.

Τεκνοφθορία, ας, ἡ, liberorum corruptio. Ex τέκνον, & φθορὰ.

Τεκνόφι, *Adverb.* per filium, opera filii. A τέκνον.

Τεκνοφονέω, ῶ, liberos interficio. A

Τεκνοφόνος, ὁ, ὁ κὴ ἡ, liberos occidens seu interficiens. Ex τέκνον, & φόνος.

Τεκνόω, liberos procreo, genero, gigno; (2) liberos habeo, peperi; (3) adopto. Εἰ γὰρ τεκνώσεις σαυτὸν, ἀπολεῖ σ' ὁ φὼς, Eur. Ph. 19. Ὕψιστον ἡμῖν σπέρμ' ἐτέκνωσε σοφὸς, Luc. 787. A τέκνον. Hinc

Τέκνωμα, ατος, τὸ, filius, proles, propago.

Τέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio.

Τέκνον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεκον, a τίκτω.

Τέκος, ου, τὸ, fœtus, proles. A τίκτω.

Τεκὼν, a. 2. part. act. f. g. v. τίκτω.

Τεκταίνω, & τεκταίνομαι, fabricor, struo, machinor, Gl. Vet. fabricatio, (2) artem fabrilem exerceo; τεκτήνατο, struxit, aor. 1. med. pro ἐτεκτήνατο. Ναῦς τεκταινέσθαι, Arist. Lys. 677. Ἕκαστα ἐτεκταίνετο. Luc. A τέκτων.

Τεκτήνατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐτεκτάνατο, a τεκταίνω.

Τεκτονεῖον, ου, τὸ, fabrica, Gl. V. A seq.

Τεκτονάω, fabrico, Gl. V. A τέκτων. Unde

Τὸ τονια, ας, ἡ, structura, opus fabrile.

Τεκτονικὸς, ὴ, ὸν, ad fabrum pertinens, fabrilis, qui artis fabrilis seu lignariæ peritus est; τεκτονικὴν, fabrica, Gl. V.

Τεκτονικως, ex artis fabrilis legibus.

Τεκτοσύνη, ης, ἡ, structura, seu ars fabrilis. Εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων, Hom. Odyss. 5, 250.

Τέκτων, ονος, ὁ κὴ ἡ, faber, faber lignarius, faber tignarius, materiarius, Gl. Vet. A τεύχω.

Τεκὼν, aor. 2. part. act. verbi τίκτω.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, lorum ensis, & idem ex quo scutum pendet; (2) vinculum, ligamen, fascia. A ταλάω. Hinc

Τελαμωνίας, ου, αἱ, baltea coriacea, quibus armantur canes adversus feras.

Τελαμωνίζω, fascia involvo, R. Ab eod.

Τελαμώνιος, ὁ, ὁ κὴ ἡ, ad cingulum & lorum pertinens. Ab eod.

Τελάρχης, ου, ὁ, qui præest agmini seu legioni, quæ τέλος vocatur. Ex τέλος, & ἀρχὴ.

Τελαρχία, ας, ἡ, præfectura τέλους.

Τελαρχία, ἡ, munus eorum, qui curarunt, ut stercora fimusque ex angiportis ejicerentur, & rivi averterentur. A

Τελάρχος, ὁ, τελαρχίας munus habens. Ex τέλος, & ἀρχὴ.

Τελείζω, *finiri*, præs. inf. pass. v. τελέω.

Τελείης, *perficias*, 2. s. præs. conj. act.

Τελεῖθοντι, *fiant*, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro τελέθουσι, a τελέθω.

Τελέθω, fum, fio, orior, venio aliquo. Ἀσεβῆσαι δ' ὅτι τοῖσι μεσαίτερα τελέθουσι, Dion. Πδ. 207. A τέλλω.

Τέλῃ, dat. s. *contr.* pro τέλει, a τέλος.

Τελεῖτο, 3. s. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτελεῖτο, a τελέω, pro τελέω.

Τελεογονία, ας, ἡ, perfecta generatio. A

Τελεογόνος, ὁ, ὁ κὴ ἡ, perfectum pariens. Ex τέλειος, & γονὴ seu γόνος, *genitura*.

Τελεοκαρπέω, ῶ, ad maturitatem fructum perfero. Ex τελεος, & καρπὸς.

Τελεοποιὸς, ὸς, ὁ κὴ ἡ, perfectum reddens, seu perfectionem adferens. Ex ποιέω.

Τέλεος, ος, ὁ κὴ ἡ, & τέλειος, εια, ειον, perfectus, integer, eximius, de victimis. Phil. solidus, concinnatus, finitus, Gl. Vet. consummatus, τέλεια θύματα, hecatombe, τέλειον ἅρμα, curtus in sacris ludis decertans. A τέλος.

Τελεσιγαμὴ, ῆς, ἡ, perfectissima interpunctio, quum oratio ad perfectam sententiam pervenit, R. Ex τέλειος, & γαμὴ.

Τελειότης, ητος, ἡ, perfectio, integritas; consummatio, Ph. A τέλειος.

Τελειοτοκία, ῶ, f. ήσω, perfectum edo partum; (2) perfectum fructum paro.

Τελειοτοκία, ας, ἡ, partus perfectus, perfecta generatio. A

Τελειοτόκος, ος, ὁ κὴ ἡ, perfectum edens partum. Ex τέλειος, & τίκτω.

Τελεῦται, 3. sing. præs. ind. pass. *contr.* pro τελειοῦται, a τελεύω.

Τελεύω, ῶ, f. εύσω, perficio, finio, conficio, consummo, termino, Ph. (2) sacro, initio, Gl. V. τελεῖσθαι, perficiori, Gl. V. τελειωθὲν, definitum, Ph. perfectum, aor. 1. pass. part. τελειῶσαι, perorare, Ph. aor. 1. act. inf. Τὸ ἔργον ἐτελείωσα, Joann. 17, 4. ἡ δρόμον, Act. 20, 24. τετελείωκε, Hebr. 10, 14. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη, 1 Joan. 4, 17. Ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, Joann. 19, 28. Ἀλλ' ἐδεῖ εἰσχειν Ζο. τελειωθῆ ταδε, perfici, Soph. Trach. 1273. A τέλειος.

Τελείωσε, 3. sing. præs. imper. pass. pro τελειούσθω, a τελέω.

Τελεῦτᾳ, 3. s. præs. ind. pass. pro τελεύτᾳ.

Τελείω, perficio. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλὴ, Il. 1, 5. Ab eod.

Τελειωθῇς, 2. sing. aor. 1. conj. pass. verbi τελειόω.

Τελείωμα, ατος, τὸ, perfectio, consummatio. A τελειόω.

Τελείως, *Adv.* perfecte, absolute; (2) integre, plene; (3) prorsus, omnino.

Τελειωσάντων, gen. pl. a. 1. part. act. verbi τελειόω.

Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, consummatio; (2) maturitas. A τελειόω.

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, q. d. perfector, consummator, finitor; (2) qui baptismum conferat & confert. Ab eod.

Τελειωτικὸς, ὴ, ὸν, q. d. perfectivus, i. e. perficiendi vim habens. A τελειωτὴς.

Τελέϊς, 3 sing. præs. opt. act. v. τελέω.

Τελεσκαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perfero; (2) ad frugem pervenio, Theophr. Ex τέλεος, & καρπὸς.

Τέλεσσι, *Adv.* omnino, prorsus. Οἱ δὲ σφόλοι τέλεσσι κατεφόρευν, Appian. B. Civil. 1. (2) posthemo. A τελέω.

Τέλεσσι, ἑσσα, εσσον, perfectus, absolutus, integer, ad exitum perductus. A τέλος.

Τελέσω, ῶ, f. ώσω, absolvo, certis [illegible] computem facio. A τέλος.

Τελέσαι, aor. 1. inf. act. [illegible]

Τελέσαις, a. 1. part. act. [illegible]

Τέλεσσαν, 3. pl. aor. 1. [illegible] ἐτέλεσαν.

Τέλεσε, 3. sing aor. 1. ind. [illegible] ἐτέλεσε.

Τελέσῃς, 3. sing. aor. 1. conj. act. τελέσῃ.

Τελέσσατε 2. pl. a. 1. conj. act.

Τελέσσῃ, 3. sing. a. 1. conj. [illegible]

Τελεσφορέων, 3. sing. 1. 1. ind. pass.

Τελεσιάζω, facrifico, facra facio, R. A τελέσιος.

Τελεσικαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perduco, fructum maturum habeo.

Τελεσικαρπία, ῶ, fructum ad maturitatem perducens, f. fertilis. Ex τελέσιος, & καρπὸς.

Τελεσιουργὸς, qui perficit, quæ voluit [illegible]

Τελεσφόρος, ος, ὁ κὴ ἡ, finem imponens, ultimus. A τέλος.

Τελεσιουργέω, ῶ, q. d. perficio operis; (2) conficio, conficio. Ἀλλα τελεσιουργεῖ τύχη, Luc. A τελεσιουργὸς.

Τελεσιούργημα, ατος, τὸ, operis consummatio, absolutio, consummatio.

Τελεσιουργία, ας, ἡ, perfectio seu effectio; (2) perfectio seu effectio, [illegible] efficacia.

Τελεσιουργὸς, ὸς, ὁ, ad perficiendum [illegible]

Τελεσιουργὸς, ὸς, ὁ, q. d. perfector operis; (2) efficax; (3) perficiens, effectum reddens. Ex τελέσιος, & ἔργον.

Τελεσίφορος, ὁ, v. τελεσίουργος.

Τέλεσμα, ατος, τὸ, vectigal, pensitatio; tributum, Ph. (2) functio, Ph. A τελέω.

Τελεσμὸς, ȣ, ὁ, transactio, Ph. A τελέω.

Τέλεσον, 2. sing. aor. 1. imper. act. verbi τελέω.

Τέλεσσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτέλεσαν.

Τελέσσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro τελέσῃ.

Τελεσσιγάμοισι, dat. pl. *Poet.* & *Ion.* pro τελεσιγάμοις.

Τελεσίγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuptias perficiens; pro τελεσσίγαμος. Ex τελέω, & γάμος.

Τελεσιγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœtum perficiens, prolificus, pro τελεσίγονος. Ex τελέω, & γόνος.

Τελεσιουργητέρα, ἡ, quæ res ad finem perducit.

Τελέστε, 1. 1. ind. act. *Poet.* pro τελέσω, a τελέω.

Τελεστήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo fit initiatio, sacrarium. A τελέω.

Τελεστὴς, ȣ, ὁ, finitor, perfector; (2) initiator. A τελέω.

Τελεστικὸς, ἡ, ὸν, perficiendi vim habens; (2) initiatorius, mysticus. A τελεστής.

Τελεστικῶς, mystice. A præc.

Τελέστωρ, ορος, ὁ, qui ... quæ vult, perficit.

Τελεσφορέω, ῶ, ad finem perduco, perficio, ad maturitatem perduco; (2) proutilis. Συμπνίγονται, καὶ ȣ τελεσφορȣ͂σι, Luc. 8, 14. A τελεσφόρος.

Τελεσφορία, ας, ἡ, initiatio, consecratio, & quidquid ad eam adhibetur; (2) utilitas, emolumentum. Θῆκε τελεσφορίην ἐπετήσιον Call. in Apoll. 78. A τελεσφορέω.

Τελεσφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. finem afferens, ad finem perducens; (2) utilis, fructifer; (3) ad finem perductus, perfectus, completus. Ἔρως τελεσφόρος, Eur. Med. 714. Τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν, Hom. Il. 19, 31. Ex τέλος, & φέρω.

Τελεσφορεῦσι, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro τελεσφορέουσι, a τελεσφορέω.

Τελεστάρχης, ȣ, ὁ, ceremoniarum conditor, præfectus. Ex τελετὴ, & ἀρχή. Hinc

Τελεταρχία, ας, ἡ, cura ceremoniarum.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) initiatio; (3) expiatio; (4) sacerdotium, Ph. consecratio, al. Gl. Vet. ceremoniæ, sacra.

Τελετουργέω, ῶ, consecro, initio, dedico. Ex τελετὴ, & ἔργον.

Τελετουργία, ας, ἡ, consecratio, initiatio.

Τελετουργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divinis operatus, consecrans. Ex iisd.

Τελεῦντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro τελοῦσι a τελέω.

Τελευταῖον, *Adv.* demum, Ph. A seq.

Τελευταῖος, αία, αῖον, finalis, ultimus, postremus, novissimus, extremus. A τελευτή.

Τελευτᾷν, præs. inf. act. pro τελευτάειν, a τελευτάω.

Τελευτᾶς, gen. sing. *Dor.* pro τελευτῆς.

Τελεύτασῃ, 3. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro τελευτήσῃ, a τελευτάω.

Τελευτάω, ῶ, finio, ad finem perduco; (2) morior, Gl. V. occumbo, decedo, defungor, τελευτῶντες, tandem, postremo, ubi se pluribus termini, ... de ex... morte & transitu in aliam. Ἐπεὶ κεῖσ' ἄρ ἐκεῖσε καὶ ... ἐτελεύτησεν, Æsch. ... τελευτήσειν βίον, Eur. Hec. 421. Εἰ καὶ ζεῖν πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἦμαρ, Odyss. 15, 523. Τελευτήσεται τι καινὸν δόμοις, id. Hipp. 374. A

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) mors, decessus, obitus. A τέλος.

Τελευτῆσαι, a. 1. inf. act. v. τελευτάω.

Τελευτήσας, *mortuus*, aor. 1. part. act.

Τελέω, ῶ, f. έσω, ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, absolvo, ... solvo, perago, Gl. V. fungor, Gl. V. est & attribuo; τελοῦσιν, pendunt, Ph. est & initio; τετελεσμένος, perfectus, transactus, Ph. perf. pass. part. Ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν

τοῦ τολμᾷ τελεῖν, Soph. Aj. 528. Δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς; Arist. Ran. 174. Πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι, Eur. Alc. 129. A τέλος.

Τελέως, *Adv.* plene, perfecte, absolute, penitus, omnino, summe, Gl. V. ad plenum. A τέλειος.

Τελεωτικὸς, ἡ, ὸν, perficiens, perfectum reddens. A τελειόω.

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, perfectus; (2) eximius, solennis. A τέλος.

Τελήεσσας, acc. plur. f. gen. a τελήεις.

ΤΕ'ΛΘΟΣ, Hes. debitum; τέλθος ἀπαιτεῦντα ἑκατὸν βοῦς, Call. in Cer. 77.

Τελικὸς, ἡ, ὸν, finalis, ad finem pertinens; (2) extremus. Ab eod.

Τελίσκομαι, compleor, perficior; (2) initior; τελισκόμενος, completus, initiatus. Ab eod.

ΤΕ'ΛΛΩ, inus. facio, fio, orior.

ΤΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, lacuna, locus cœnosus seu paludosus, Plut. in Romulo, cap. 17. *Angl.* a Slough.

Τελματιαῖος, αία, αῖον, cœnosus, paluster. A τέλμα.

Τελματόομαι, ȣ͂μαι, in cœnum cogor. Αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν τȣ͂ ἡλίȣ ἀναθυμίασιν, Strabo. Ab eod.

Τελματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cœnosus, lutosus & fæculentus, uliginosus. Ab eod.

ΤΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, finis, terminus, exitus, extremus effectus; (2) vectigal, portorium; (3) impensa, sumptus; (4) dignitas, qualis fungentium magistratu; qui οἱ ἐν τέλει dicuntur; (5) magistratus ipsi τὰ τέλη; (6) legio, turma, cohors, agmen; (7) maturitas virginum, nubilitas, unde & nuptiæ; (8) mysteria sacra arcana; (9) *Poet.* *fr.* δίκης τέλος pro δίκη; (10) formulæ: τέλος, εἰς τέλος, πρὸς τέλος, ἐπὶ τέλει denique, ad extremum, διὰ τέλȣς, in perpetuum; (11) τέλος δὲ, ad finem, ad mortem usque. Τοῖς ἐν τέλει βέβαιος ἀξιοῦμαι, Soph. Ant. 69.

Τελεῦσιν, 3. pl. præs. ind. act. *contr.* & cum ν pro τελέουσι, a τελέω.

Τέλεσον, ȣ, τὸ, finis, extremitas. Ex τέλος.

Τελῶν, præs. part. act. pro τελέων, a τελέω.

Τελωνάρχης, ȣ, ὁ, publicanorum princeps. Ex τελώνης, & ἀρχή.

Τελωνεία, vel **τελωνία ας, ἡ**, vectigalium redemptura; (2) vectigalis *impr.* portorii exactio.

Τελωνεῖον, ȣ, τὸ, portitorium, Ph. portorium.

Τελωνέω, portorium conduco; (2) vectigalia exigo, portitor sum. A

Τελώνης, ȣ, ὁ, exactor vectigalium, portitor, Ph. (2) publicanus, qui portorium redemit, seu conduxit. Ex τέλος, & ὠνέομαι.

Τελώνιον, ȣ, τὸ, telonium, locus, in quo sedent portitores; (2) portitorum mensa. A τελώνης.

Τεμαχίζω, f. ίσω, in frustula seco. A

Τεμάχιον, ȣ, τὸ, frustulum sectione alicunde ablatum; (2) tomaculum seu tomaclum, tomacina, lucanica, Dim. a

Τέμαχος, εος, τὸ, frustum sectione ablatum a τέμνω.

Τεμαχοπώλης, ȣ, ὁ, piscium, *impr.* salsamentorum venditor.

Τεμένει, dat. sing. pro τεμένεϊ, a τέμενος.

Τεμενίζω, f. ίσω, lucum facio, consecro, templum facio. Τὸ ἱερὸν τȣ͂ Διὸς τεμενίσω, Herod. A τέμενος.

Τεμένιος, ία, ιον, ad fanum seu delubrum pertinens. Ab eod.

Τεμένισμα, ατος, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμενίζω.

Τέμνοισαι, præs. part. act. f. gen. *Dor.* pro τέμνουσαι, a τέμνω.

Τέμενος, εος, τὸ, agri portio a cæteris resecta, seorsum ab aliis sita, & deo dedicata; (2) ager sacer, nemus sacrum, delubrum, fanum, Hom. Il. ζ, 194. A τέμνω.

ΤΕ'ΜΝΩ, f. τεμῶ, seco, scindo; (2) reseco (3) succido; (4) concido; (5) ferro vasto agros; (6) castro; (7) etiam fœdus ferio, jurejurando sancio, aor. 2. ἔταμον, scidi; τετμημένος, sectus, Gl. Vet. perf. pass. part. Τμηθεῖσα πεύκη, aor. 1. part. Eur. Med. 4. Ὦ τὴν ἐν ἄστροις ἄβροτον τέμνων ὁδὸν, id. Ph. 1. Οὐδὲ ἐγὼ στρατὸς ταύτην ἐτεμόμην τὴν ὁδὸν, Luc.

Τέμπεα, *contr.* **τέμπη, τὰ**, tempe, angustiæ inter Olympum & Ossam, Thessaliæ montes; (2) fauces, cavitates, & angusti exitus quorumvis montium; (3) loca arboribus consita & pratis herbisque virentibus amœna. A τέμνω.

Τεμῶ, *secabo*, f. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Τεναγίζω, fluvius dicitur τεναγίζειν, cum decrescit, & limum inducit. A

Τέναγος, εος, τὸ, locus humidus seu humectus, limus aquæ exiguæ restagnantis, & herbæ in ejus superficie apparentis, locus cœnosus & palustris, Gl. V. vadum, lacuna, Plut. in Timol. cap. 20. A τέγγω.

Τεναγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cœnosus, limosus, palustris, Gl. V. vadosus. A τέναγος.

ΤΕ'ΝΔΩ, comedo, rodo, arrodo. Ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει, Hesiod. Ἔργ. 522.

Τενθεία, ας, ἡ, catillatio, gulositas. A

Τενθεύω, sum catillo & gulosus. A τένθης.

Τένθης, ȣ, ὁ, vorator, ligurritor, catillo, gulosus. A τένθω.

Τενθρηδὼν, όνος, ἡ, insectum aculeatum vespæ simile. Ab eod.

Τενθρήνη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Τενθρήνιον, ȣ, τὸ, favus τενθρήνης; (2) locus ejusdem. A τενθρήνη.

Τενθρηνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, teredinosus, foraminulentus & rarus. A τενθρήνιον.

Τένων, οντος, ὁ, tendo, Ph. cervix. A τείνω.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. med. v. τίκτω.

Τέξεται, *pariet*, 3. sing. f. 1. ind. med.

Τέξις, εως, ἡ, partus. A τίκτω.

Τέο, *cujus*, gen. sing. attic. præpos. *Ion.* pro τȣ͂ ab ὁ. Τέο μέχρις, quousque? pro τίνος χρόνȣ μέχρις Hom. Il 24, 128.

Τεοῖς, *tuis*, dat. plur. a *Dor.* τεὸς pro σός.

Τεὸς, ἡ, ὸν, tuus. A σὸς, *tuus*.

Τεράζω, portendo, signa narro. A τέρας.

Τέραμνα, tecta domorum; (2) fana seu delubra. A τείρω, quoniam in eorum constructione instrumenta ferrea teruntur.

Τέραμνος, ȣ, ὁ, arca; (2) tectum; (3) tentorium; (4) *Adject.* tener, coctu facilis.

Τεραμνότης, ητος, ἡ, teneritas, qualis leguminum coctibilium Ab eod. Unde

Τέραμνον, ονος, ὁ ϗ ἡ, tener, mollis.

ΤΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, monstrum, portentum, prodigium, ostentum, Ph.

Τερασκόπος, ȣ, ὁ, idem quod τερατοσκόπος.

Τεράστιος, ȣ, ὁ, portentosus, monstrosus. A τέρας

Τερατείως, admirabiliter, prodigiose. A τεράτειος, idem quod τεράστιος.

Τερατεία, ας, ἡ, prodigiosa narratio, mendacia prodigiosa. A

Τερατεύω, & frequentius τερατεύομαι, portenta & monstra loquor, monstrosa & vana fingo, monstrifice mentior & calumnior. Ἀπὸ ἑκάστοτε ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο, Arist. Ran. 943. Τερατευόμενος ἤρεσε ... ἱππίαν, id. Eq. 624. A τέρας. Unde

Τερατικὸς, ἡ, ὸν, monstrosus, prodigiosus.

Τερατικῶς, *Adv.* portentose, prodigiose.

Τερατογονία, ἡ, partus monstrosus.

Τερατογραφέω, ῶ, monstra scribo, monstra describo. Μορφὴν Σκύλλης ϗ ἄλλα πλεῖστα τοιαῦτα τερατογραφῶν, Strabo. A τέρας, & γράφω.

Τερατοκέω, ῶ, monstra pario. Ex τέρας, & τόκος, *partus*. Unde

Τερατοκία, ας, ἡ, monstrosus partus.

Τερατολογέω, de monstris loquor, prodigiosa narro.

Τερατολογία, ας, ἡ, narratio aut oratio de monstris instituta; (2) narratio monstrosa & prodigiosa. A

Τερατολόγ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui de monstris & prodigiis loquitur. Ex τέρας, & λόγ-ος.

Τερατοποιέω, prodigia vel miracula facio. A

Τερατοποιός, ὄν, ὁ ἡ ὁ, prodigia & miracula faciens, Gl. Vet. monstrificus. Ex τέρας, & ποιέω.

Τερατοσκοπία, ἡ, divinatio ex portentorum inspectione; (2) scientia, quæ e monstrorum inspectione futura auguratur. A

Τερατοσκόπ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui portenta inspicit & interpretatur, qui ex portentorum inspectione futura prædicit; hariolus.

Τερατοτοκία, ας, ἡ, monstrum pario, portentosum edo fœtum.

Τερατοτοκία, ας, ἡ, partus monstrosus. A

Τερατοτόκ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, monstra pariens. Ex τέρας, & τίκτω.

Τερατουργέω, monstrosa & prodigiosa efficio.

Τερατουργία, ας, ἡ, effectus prodigiosi operis, res prodigiosæ; (2) opus prodigiosum, vel rerum facinus portentosum. A

Τερατουργὸς, ὁ, ὁ ἡ ὁ, monstrificus, monstra & prodigia edens seu efficiens. Ex τέρας, & ἔργον.

Τερατώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, portentosus, monstrosus, pro prodigio habendus. A τέρας.

Τερατωδῶς, monstrose.

Τερατωπὸς, ὁ, ὁ ἡ ὁ, monstrosus adspectu, prodigiosus, portentosus. Ex τ. & ὤψ

Τερεβινθίζω, terebinthinæ resinæ similis fio.

Τερεβίνθιν-ος, ίνη, ινον, terebinthinus A

ΤΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, terebinthus.

Τερεβινθώδης, ες, terebinthinus.

Τέρενα, tenera, fœm. a τέρην.

Τερεντέρ-ος, α, Ion. η, ον, tenerior.

Τέρενα, tenerum, acc. sing. a τέρην.

Τερενοπλόκαμ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, teneros capillos habens Ex τέρην, & πλόκαμος.

Τερπνοχρους, ως, teneæ, pulcher.

Τερπιχρως, ωτος, idem

Τερετίζω, muficum cantum edo, sono; lascive canto, garrio, Plut A τετίλιζω. Hinc

Τερέτισμα, ατ-ος, τὸ, cantus ciccidæ; (2) cantus lascivus & procax; (3) strepitus ac frequentamentum citharæ.

Τερετισμος, ου, ὁ, idem.

Τερέτρον, το, terebellum, terebella, Dim. a

Τερετ-ον, ου, τὸ, terebra, vel terebrum. A τε ρέω. Τέρετρα δ' ἐτεκτήνατο Καλυψὼ δῖα θεάων, τέτρηνεν δ' ὄρτ φάντα, ἡ ἁρμοσεν ἀλλήλοισιν, Hom. Odyss. 5, 246.

ΤΕΡΕΩ, ὦ, f. ήσω, terebro, torno; (2) vulnero.

Τερηδονίζομαι, a tered ne infestor, Gl. Vet. vermiculor. A

Τερηδὼν, όνος, ἡ, teredo, vermis lignum terebrans seu rodens. A τερέω.

Τέρην, τέρεινα, τέρεν, tener, tenellus, mollis, qui facile atteritur. A τείρω.

Τερθρεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantatio; (2) garriendi subtilitas. A τερθρεύω.

Τέρθρευμα, ατος, τὸ, idem. A τερθρεύω.

Τερθρευτ-ὴς, ὴ, ὁ, præstigiator. A τέρας.

Τερθρεύω, vel τερθρεύομαι, præstigiis illudo, incanto, impostaris utor; τερθρευόμενοι, argutantes. A τέρας.

Τερθρὸς, ὁ, ὁ ἡ ὁ, funis; ad summam vel partem navis.

Τέρθρον, ου, τὸ, ἄρτεμο; (2) funis quo utrinque velum trahitur; (3) pl. antennæ summum extremumque jugum; metaph. summitas.

ΤΕΡΜΑ, ατ-ος, τὸ, terminus, meta, finis, *Adv.* tandem, ad extremum.

Τερματίζω, fut. ίσω, termino, finio, ad extremum perduco. A τέρμα.

Τέρμινθος, ου, ὁ ἡ ὁ, arbor, vulgo τερέβινθος; (2) tumor seu tuberculum in quo pustula nigra eminet. A τερέβινθος.

Τερμιόεις, εσσα, εν, ad pedes usque demissus, talaris. Ἀσπὶς ζωὴ τελαμῶνι χαλὴ ἐπὶ ποσὶ τερμιόεσσα, Hom. Il. 16, 803. A τέρμα. Unde

Τέρμι-ος, α, ον, finalis, terminalis, ultimus.

Τερμόνι-ος, α, ον, finalis, ultimus, extremus, Æsch. Pr. 117. A

Τέρμων, ονος, ὁ, terminus. A τέρμα.

Τέρπω, 2. sing. præs. imper. pass. *Ion.* pro τέρπε, a τέρπω.

Τερπέσθω, 3. sing. præs. imper. pass.

Τέρπετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτέρπετο.

Τερπικέραυν-ος, ου, ὁ, fulmine gaudens; (2) Jovis epith. Hom. Il. 1, 419. Ex τέρπομαι, & κεραυνός.

Τερπνίστ-ος, η, ον, jucundissimus, Superl. irreg. a

Τερπνὸς, ὴ, ὸν, delectationem & voluptatem adferens; jucundus, delectabilis, Ph. A τέρπω.

Τερπνότης, ητ-ος, ἡ, jucunditas, suavitas. A τερπνός.

Τερπνῶς, jucunde

Τέρποιμεν, præs. opt. pass. verbi τέρπω.

Τέρπρωμεν, nom. plur. præs. part. med.

Τέρποντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτέρποντο.

Τέρπε, 2. s. pr. imper. pass. *Att.* & *Ion.* pro τέπεσο. I

ΤΕΡΠΩ, f. ψω, delecto, oblecto, exhilaro, juvo; τέρπομαι, delector, gaudeo. Δεῖά γ' ἔμμα πέλωσι μύθοις ἀδυπνόοις τέρψαι φρένας, Jur. Or. 1165. Ἀλλ' αἱ μὲν τέρπουσι τὸν ἄνδρα τὸν ξεινοδόκον, id. Andr. 208. Τρῶθεὶς δ' Ἀτλαντίδην χάλκος, Lyc. 744.

Τέρπαλλη, ης, ἡ, delectatio, oblectatio. A τέρπω.

Τερσαίνω, arefacio, sicco. Οὐδέ μοι αἷμα τερσαίνει δακρυόεν, Hom. Il. 16, 519. A τέρσω.

Τέρσαι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Æol.* pro τερσῶσι, a τέρσω.

Τέρσετο, 3. s. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐτέρσετο, a τέρσω.

Τέρσηνε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐτέρσανε, a τερσαίνω.

ΤΕΡΣΩ, arefacio, sicco; τέρσομαι, aresco, arefio. Οὐδέ ποτ' ὠκεανοῦ Δακρυόφιν τέρσεται, Hom. Odyss. 5, 152.

Τερφθῇ, 3. s. aor. 1. conj. pass. v. τέρπω.

Τέρψαν, a. 1. part. act. n. g.

Τερψιμβροτ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, oblectans seu oblectionis homines. Ex τέρψις, & βροτός.

Τερπίνω, ω, ὁ ἡ ὁ, animam oblectans & exhilarans; (2) voluptuarius.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio, oblectatio, oblectamentum, voluptas. A τέρπω.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, Terpsichore; una Musarum. Ex τέρψις, & χορὸς.

Τερψίχορ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, vel τερψιχόρη, ης, ὁρη, ορον, tripudiis se vel alios oblectans.

Τέσσαρ-ες, ων, τὰ, quatuor.

Τεσσαράβοι-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, quatuor boves æquans, v. c. pretium; (2) e quatuor boum coris factum, ut scutum. Ex τέσσαρες, & βοῦς.

Τεσσαρακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.

Τεσσαρακαδεκάδιορ-ος, ου, quatuordecim palmos æquans. A δέκα.

Τεσσαρακαιδεκατα-ῖος, αία, αῖον, decimus quartus.

Τεσσαρακαιδεκέτ-ης, ὴ, quatuordecim annos habens. Ex τέσσαρες, δέκα, & ἔτ-ος.

Τεσσαρακονθήμερ-ος, ου, quadraginta dies durans. Ab ἡμέρα.

Τεσσαράκοντα, sive τετταράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. A τέσσαρες.

Τεσσαρακονταέτης, ης, ὁ, vel τεσσαρακοντούτης, ὁ ἡ ὁ, qui quadraginta annorum est, quadragenarius. Ex τεσσ. & ἔτ-ος. Hinc

Τεσσαρακοντατία, ας, ἡ, quadraginta annorum spatium.

Τεσσαρακονταῖ-ος, αία, αῖον, qui fit intra dies quadraginta, s. die quadragesimo. A τεσσαράκοντα.

Τεσσαρακοντάκις, sive τετταρακοντάκις, *Adv.* quadragies. Ab eod.

Τεσσαρακοντακοσίοι, αι, α, quadraginta octo.

Τεσσαρακοντάπηχυ-ς, ος, ὁ ἡ ὁ, qui quadraginta cubitorum est.

Τεσσαρακοντάς, άδ-ος, ἡ, numerus s. tempus quadraginta dierum.

Τεσσαρακοντατρεῖς, οἱ ἡ, αἱ, & τεσσαρακοντατρία, quadraginta tres vel tria.

Τεσσαρακοντήρης, ες, ὁ ἡ ὁ, navis quadraginta ordinum, R. Ex τεσσαράκοντα, & ἐρέσσω.

Τεσσαρακοντόργυι-ος, ου, quadraginta passus æquans. Ab ὀργυιά.

Τεσσαρακοντούτης, vel τετταρακοντούτης, ου, ὁ, qui quadraginta annorum est. Ex τεσσαράκοντα, & ἔτος.

Τεσσαρακοσταῖ-ος, αία, αῖον, qui quadragesimo die aliquid facit. A

Τεσσαρακοστ-ὸς, ὴ, ὸν, quadragesimus, A

ΤΕΣΣΑΡΕΣ, vel τέτταρες, οἱ ἡ, αἱ, & τέσσαρα, vel τετταρα, τὰ, quatuor; (2) quaterni.

Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.

Τεσσαρεσκαιδεκαέτ-ης, ὴ, ὸν, decimum quartum annum agens, *Arist.*

Τεσσαρεσκαιδεκαΐτ-αι, Sabbatiani, qui non die Dominica, ut reliqui Christiani, sed quarta decima luna Pascha cum Judæis celebrant. A τεσσαρεσκαίδεκα.

Τεσσαρεσκαιδέναλ-ος, άτη, ατον, quartus decimus.

Τέσσαρες, οἱ ἡ, αἱ, & τέσσαρα, τὰ, quatuor. *Ion.* pro τέσσαρες.

Τεσσαρήκοντα, *Ion.* pro τεσσαράκοντα.

Τεταγμένοι nom. plur. perf. part. pass. verbi τάσσω. Hinc

Τεταγμένως, *Adverb.* ordinate, servato certo ordine, Gloss. Vet. ex ordine; (2) statis temporibus, seu statis temporibus, statis vicibus.

Τεταγών, *Ion.* pro τυγών, a. 2. A τίγω.

Τέτακας, 3. s. perf. ind. act. v. τίκτω.

Τέτακε, 3. sing. perf. ind. pass. verbi τάνυω, *extensus.*

Τέτακται, perf. ind. pass. verbi τέλλω.

Τεταμιευμένως, moderate ac parce.

Τεταπεινός, ὴ, ὸν, laborans tetano; cujus musculi ita rigent, ut flecti nequeant. A τέτανος.

Τεταριθρίξ, τριχ-ος, ὁ ἡ ὁ, qui laxo est capillo, promissos crines habens, hirsutus; Plut.

Τετασγενίδης, ου, ὁ ἡ ὁ, tentiginem referens, tetanicus. Ex τετανός, & εἶδος.

Τετατος, ὴ, ὸν, tentus, extentus, porrectus, promissus; (2) glaber, lævis, æqualis; Nic. Al. 464. A τείνω.

Τέτατ-ος, ου, ὁ, distentio, æqualis & perpetua totius corporis convulsio, Gl. Vet. tentigo, Aristoph. Lysistr. 980. Ab eod.

Τετατώς, tendo tetigi, v. c. rugas tollo. Χ' ὅτα βυθίζει κἠ τετατώς, Dioscor. A τείνω.

Τέτανται, 3. pl. perf. ind. med. v. τείνω.

Τετατ-ὸν, ου, τὸ, vas habens extendendi & extendendi cutem, in primis fœtus.

Τετάτωμα, ατ-ος, τὸ, idem. A τετατόω.

Τεταράχαται, perf. ind. pass. v. ταράσσω.

Τεταραγμένως, turbate, confuse, inordinate.

Τεταρτ-ημόριον, ου, τὸ, quarta pars, quadrans, Plut. in Publicol. cap. 22.

Τεταρτημοριαί-ος, α, ον, quadrantarius ex Gl. Vet. A præc.

Τεταρτίζω. Hinc ὁ τεταρτίζων, quartanarius, Gl. V. A τέταρτ-ος.

Τεταρτολογία, Hinc τεταρτολογιάω, quartolego, Ph. a. 1. conj. pass. A τέταρτ-ος, & λόγ-ος.

Τέταρτ-ος, άρτη, αρτον, quartus. A τέσσαρες.

Τέτατο, 3. sing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτέτατο, a τείνω.

Τετάχαται, 3. pl. perf ind. paſſ. *Ion.* pro τετάγμεθοι εἰσί, a τάσσω.

Τέτελα, *perfeci*, perf. ind. med. verbi τελέω.

Τετελεσμένον, perf. part. paſſ. f. g. a τελεόω.

Τετελέσται, *perficitur eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Τετέλεκται, *perfecit*, 3. ſing pert. ind. act.

Τετελεσμένον, *peractum*, perf. part. paſſ.

Τετοδυμμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. pro τετυμμένον, a τυγχάνω, pro τεύχω.

Τετοδύχαται, *fabrefa i ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τετοδυμμένοι εἰσί. Ἡ δὲ ταῦτα γε ἔκλυτα τετοδύχαται, i. e. *Certe jam ea ſpe re adornarunt*, Il. 14, 53.

Τετεχνημένως, artificioſe, cum arte exquiſita. A τέχνη.

Τέτηκα, perf. ind med. verbi τήκω.

Τετήρηκεν, 2. ſ. perf. ind. act. v. τηρέω.

Τετηρημένως, cum magna obſervatione, accurate. A τηρέω.

Τετιμένος, voc. ſ. part. perf. paſſ. v. τείω.

Τέτιμμαι, *punitus ſum*, perf. paſſ. ind.

Τετίνδον, *cruciati ſunt*, 3. dual. perf. ind. paſſ.

Τετιπκότες, nom. plur part. perf. act.

Τετιμμένοι, nom. pl perf. part. paſſ. v. τίω.

Τετιμημένων, perf. part. paſſ. n. g. v. τιμάω.

Τετμᾶσι, *bonatum eſt*, perf. ind. paſſ.

Τέτμηνται, *cruciata eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Τέτλαθι, 2. ſing. præſ imper. act. *per Apocop.* pro τέτλαθε, a verbo τέτλημι pro τλάω.

Τέτλαμεν, *tulimus*, perf. ind. act. *per Syncop. & Ion.* pro τέτλημεν.

Τετλαίην, præſ. opt. act. verbi τετλημι.

Τετλάμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro τετλάναι.

Τετλάναι, præſ. idem, ſed regulariter.

Τέτληκα, perf. ind act. verbi τλῆμι ſ. τλάω.

Τετληώς, perf. part. act. *Ion.* pro τετληκώς.

Τέτμη, 3. ſ. præſ. conj act. v. τέτμω.

Τέτμηκα, 3. ſ. perf. ind. act. v. τέμνω.

Τετμημένον, *inciſum*, acc. ſing. perf. part. paſſ.

Τέτμω, invenio, offendo, nanciſcor. Ὡς ἐκ ἐνδον ἀμύμονα τέτμῃ ἄκοιτιν, Il. 6, 374. Τὸν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἰόντα, Odyſſ. 5, 58. Ὅς ἑ κε τέτμῃ ἀταρτηρῷ ἐνὶ θλῇ, Heſiod. Θεογ. 611. A τέμνω.

Τέτυκε, 3. ſ. perf. ind. med. verbi τεύχω.

Τετυκυίης, gen. ſ. perf. part. med. f. g. *Ion.* pro τετυκυίας.

Τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω. Unde

Τετολμηκότως, *Adv.* audaciter, nihil metuens.

Τέτομα, *in di*, perf. ind. med. verbi τέμνω.

Τέτορε, nom. dual. *Ion.* pro τέσσαρε, vel pro τέτορα, *quatuor*, nom. plur. ind. *Ion.* pro τέσσαρα, vel pro τετρα, νικᾶσι, perf. ind. med. verbi τείρω.

Τέτορες, οἱ ἡ αἱ, & τέτορα, τὰ, *Dor.* pro τέσσαρες.

Τέτρα, in compoſitione eſt idem quod τέτταρα, quatuor, ſeu *Adv.* quater.

Τετραβάμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, quadrupes. Ex τέτρα, & βαίνω.

Τετραβοεύς, ῆος, ὁ ἡ ὁ, v. τετραμυς. Φάσα μυήλωκα, ζάκυ ἴσα τετραβοείῃ, Call. in Dian. 53.

Τετραβοεύς, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex τέτρα, & βοῦς.

Τετράγλωχιν, ινος, ὁ ἡ ὁ, quatuor cuſpides ſeu angulos cuſpidatos habens.

Τετράγναθος, ου, ὁ ἡ ὁ, quadrimalus, quatuor malas habens. Ex τέτρα, & γνάθος.

Τετραγράμματος, ου, ὁ ἡ ὁ, quatuor literis conſtans. Ex τετρα, & γράμμα.

Τετράγραμμος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Τετράγυος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui quatuor jugerum eſt, ſeu quatuor laterum, i. e. cujus unum quodque latus eſt τετράγυον. Hinc τὸ ἐς τετράγυον τρέπουσι γύρεα; (2) [illegible] Νέῳ (novo) τε[illegible] χρόα.

Τετραγωνία, ας, ἡ, arboris cujuſdam nomen, quadrangularis, vel quadrantalis. Ab eod.

Τετραγανίζω, f. ίσω, quadratam formam redigo, Gl. V. quadro. Ab eodem. Hinc

Τετραγωνισμός, οῦ, ὁ, quadratio, quadratura.

Τετράγωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, quadrangulus, quadratus, metaph. perfectus. A γωνία.

Τετράδα. acc. ſing a τετράς.

Τετραδακτυλιαῖος, αία, αῖον, quatuor digitorum ſpatium explens ſeu ſemidodrantalis. A

Τετραδάκτυλος, ὁ ἡ ὁ, quatuor digitos habens.

Τετραδαρχία, ας, ἡ, munus ejus, qui quatuor λόχους præeſt. Ex τετρας, & ἀρχή.

Τετραδαρχῶμαι, a tetrarchis regor vel adminiſtror. A præc.

Τετραδίων, & τετράδιον, ου, τὸ, quaternio. A τετρας.

Τετραδιῶτης, ου, ὁ, qui ærumnoſam degit vitam. Ab eod. eo quod Hercules quarto die menſis natus multas ærumnas exantlare coactus fuit. A τετρας. Unde

Τετραδίται, ῶν, οἱ, dicti Sabbatiani, quod in feſto Paſchatis jejunarent, ceu feria quarta.

Τετράδραχμον, ου, τὸ, nummus valens quatuor drachmas, Gl. Vet. tetradrachmum. Ex τέτρα, & δραχμή.

Τετράδραχμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui pretii quatuor drachmarum eſt, Ex iiſd.

Τετράδυμος, ου, ὁ ἡ ὁ, quadrigeminus; (2) quadrifidus. Ex τέτρα, & δίδυμος.

Τετράδωρος, ου, ὁ ἡ ὁ, quatuor palmorum. Ex τέτταρα, & δᾶρον, *palmus*.

Τετραείλιξ, κος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ſeq.

Τετραείλικτος, ου, ὁ ἡ ὁ, quatuor voluminibus tortus, quater circumvolutus, tortuoſus; Nonn. P. 4, 35. Ab ἑλίσσω.

Τετραετηρία, ας, ἡ, quadriennium, Gl. Vet. A τετραέτηρος. Hinc

Τετραετηρικός, ἡ, όν, quadriennalis, quadriennio recurrens.

Τετραετηρίς, ίδος, ἡ, quadriennium, Gl. V.

Τετραέτηρος, ὁ ἡ ὁ, quadrimus, quadriennis.

Τετραετής, ίος, ὁ ἡ ὁ, ſive τετραέτης, ου, ὁ, qui quatuor annorum eſt. Gl. Vet. quadrimus, quadriennis. Ex τέτρα, & ἔτος.

Τετραετία, ας, ἡ, quadriennium. A pr.

Τετράζυγον, ου, τὸ, quadriga. A

Τετράζυξ, υγος, ὁ ἡ ὁ, q. d. quadrijugis; τετράζυγες, quadrijugi, Gl. V. (2) quadruplex, Nonn. Pan. 3, 16. Ex τέτρα, & ζεύγνυμι.

Τετράζω, pr. de gallinarum voce, cum ova pariunt.

Τετραήμερος, ου, ὁ ἡ ὁ, q. d. quatriduanus, quatuor dies durans, τετραήμερον, quatriduum, Gl. Vet. Ex τέτρα, & ἡμέρα.

Τετραθίλυμνος, ου, ὁ ἡ ὁ, quatuor habens fundamenta, ſeu quadruplex. Αὐτὰρ ὃγ' ἀμφ' ὦμοισι βάκος Σίτο τετραθίλυμνον, Hom. Il. 13. 479. Ex τέτρα, & θίλυμνον.

Τετραθυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, quatuor habens fores, quadrifores. Ex τέτρα, & θύρα.

Τετρανίνα. fut: τρήσω, perforo, terebro, a. 1. τετρηνα, τετρημένος, perforatus; perf. paſſ. part. Ἀμφωτέρων μετόπισθε πόδῶν τέτρηνε τένοντε, Il 22, 396. Τέτρηνεν δ' ἀρα ταύτην ἠμοσιν ἀλλήλοισι, Odyſſ. 5, 237. A τερίνω, *perforo*.

Τετρακαιδεκαέτης, ου, ὁ, vel τετρακαιδεκαέτις, ίος, ἡ, ες, qui quatuordecim annorum eſt. Ex τέτρα, ες, & δέκα, & ἔτος.

Τετράεππον, ου, τὸ, quadriga, Gl. Vet. Ex τέτρα, & ἵππος.

Τετράκδων, quadr ornium. Ex τέτρα, & κέρας.

Τετρακεφάλος, ον, quatuor capita habens. A κεφαλή.

Τετράκις, *Adv.* quater. A τέτταρες.

Τετρακισμύριοι, αι, α, quadragies mille.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, quatuor millia, quater mille.

Τετρακίων, ονος, ὁ ἡ ὁ, quatuor columnis fultus.

Τετράκλινος, ου, ὁ ἡ ὁ, quatuor lectos habens. Ex τέτρα, & κλίνη.

Τετράκνημος, *Ion.* pro τετράκνημος, ου, ὁ ἡ ὁ, quatuor habens radios; Pind. Pyth. 2. Ex τέτρα, & κνήμη.

Τετράκολος, ου, ὁ ἡ ὁ, quadrupes. A κῶλον.

Τετρακορυμβὲς, ου, ὁ ἡ ὁ, quaternos corymbos habens.

Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a. A τέτταρες. Hinc

Τετρακοσιοστὸς, ὴ, όν, quadringentesimus.

Τετραπλοῦς, ῆ, οῦν, quaternio, A τετρας.

Τετράκυκλος, ὁ ἡ ὁ, quatuor circulis ſeu orbibus conſtans; (2) quatuor rotas habens.

Τετράκωλος, ου, ὁ ἡ ὁ, quatuor membra habens. Ex τέτρα, & κῶλον.

Τετράκωμος, ου, ὁ, ſaltatio quædam Herculi ſacra, Ex τέτρα, & κῶμος.

Τετραμερὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, quadripartitus, Gl. Vet. quadrimembris. Ex τέτρα, & μέρος.

Τετραμερῶς, quadripartito, quadrifariam.

Τετράμετρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui eſt quatuor metrorum. Ex τέτρα, & μέτρον.

Τετραμηνιαῖος, quadrimenſtruus, Gl. Vet. Ex τέτρα, & μὴν.

Τετράμηνος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Τέτραμμαι, perf. ind. paſſ. verbi τρέπω.

Τετραμμένον, *verſatum*, perf. part. paſſ. n. g.

Τετράμνας, qui quatuor minarum eſt. Ex τέτρα, & μνᾶ, *mina*.

Τετράμοιρος, ον, quadruplum accipiens.

Τετραμοιρία, ας ἡ, quadrupla portio, quarta portio. Ex τέτρα, & μοῖρα.

Τετράμορφος, ου, ὁ ἡ ὁ, quadriformis. Gl. V. Ex τετρα, & μορφὴ.

Τετραντιαῖος, αία, αῖον, quartam partem æquans, R. A τετρας.

Τετρανυκτία, ας, ἡ, quadrinoctium, Gl. Vet. Ex τέτρα, & νύξ.

Τετρασχίζω, f. ίσω, quaternas furcas ſeu fiſſuras habens. Ex τέτρα, & ξίω, *acuo*.

Τέτριξ, *avis* quædam gallo ſimilis. Ἡ ἡ τέτριξ, ἣν καλοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι ὑρτυγα. Ariſtot. Hiſt. An. 6, 1.

Τετραοδία, ας, ἡ, quadrivium, Gl. Vet. A

Τετράοδον, ου, τὸ, idem, Gl. V. Ab ὁδός.

Τετράπηχυος, ον, quatuor paſſus habens. Ab ὀργυιά.

Τετραορία, ἡ, certamen quadrigarium. A

Τετράορος, ου, ὁ ἡ ὁ, quadrijugus, in quo quatuor equi juncti ſunt. Ex τέτρα, & ἄειρω.

Τετραπάλαι, *Adv.* q. d. quater olim, i. e. ante multa tempora.

Τετραπλάσιος, ον, quatuor palmos habens.

Τετράπιδος, ου, ὁ ἡ ὁ, quadratus, quadrangulus. Ex τέτρα, & πούς.

Τετράπηχυς, εος, ὁ ἡ ὁ, qui quatuor cubitorum eſt

Τετραπλασιάζω, f. άσω, quadruplico. A

Τετραπλάσιος, ία, ον, quadruplus. A τέσσαρα, vel τέτλαρα, *per Syn.* τέτρα.

Τετραπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὁ, quadruplo major ſeu amplior. A pr.

Τετράπλεθρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui quatuor jugerum eſt, Ex τέτρα, & πλέθρον.

Τετράπλευρος, ου, ὁ ἡ ὁ, quatuor latera ſeu coſtas habens. Gl. Vet τετράπλευρον, quadrilaterum. Ex τέτρα, & πλευρά.

Τετραπλῇ, *Adv.* quadrupliciter. A

Τετραπλόος, ὁη, όον, *contr.* τετραπλοῦς, ῆ, οῦν, quadruplus. A τέτταρες.

Τετραπλῶς, quadrifariam, Gl. V. A præc.

Τετράπνους, ου, ὁ, quatuor habens ſpiracula. Ex τέτρα, & πνοή.

Τετραποδηδὸν, *Adv.* more quadrupedum.

Τετραποδίζω, incedo ut quadrupes, quaternis pedibus ingredior, Gl. V. quadrupedo. A τετράπους. Hinc

Τετραποδισμὸς, οῦ, ὁ, quadrupedum more gradiens aut vivens.

Τετραποδιστὶ, *Adv.* idem quod τετραποδηδόν.

Τετράπολις, εως, ἡ, quatuor urbes habens

Τετράπολος, ου, ὁ ἡ ὁ, quater aratro vagus. Ex τέτρα, & πολέω.

Τετράπορος, ου, ὁ ἡ ὁ, quatuor meatus ſeu foramina habens. Ex τέτρα, & πόρος.

Τέτραπ[illegible],

Τέτραπους, ε, ὁ ἡ ἡ, quadrupes; neut. τέτραπουν.

Τετράπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, quadrupes. Ex τέτρα, & πους.

Τέτραππος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Τετραπρόσωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, quadruplicem faciem habens. Ex τέτρα, & πρόσωπον.

Τετράπτερος, ε, ὁ ἡ ἡ, quaternas gerens pinnas. Ex τέτρα, & πτερόν.

Τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, locusta, Arist. Ach. 877. Ex iisdem, quod quatuor habet alas.

Τετράπτυχος, ον, quadruplex. A πτυχή.

Τετράπυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor portas habens. Ex τέτρα, & πύλη.

Τετραπυργία, ἡ, propr. quatuor turres, ædificatio tribus turribus constans, deinde castellum s. villa magnificentior & amplior. A πύργος.

Τετραπωλία, ας, ἡ, quadrigæ, Gl. Vet. Ex τέτρα, & πῶλος.

Τετράρακτος, ον, quatuor radios habens. *Epith.* rotæ.

Τετράρυθμος, ον, quatuor numeris s. pedibus constans.

Τετράρυμος, vel τετράῤῥυμος, ὐ, ὁ ἡ ἡ, quadrijugis, quatuor temones habens.

Τετραρχέω, ῶ, fum tetrarcha. Τετραρχοῦντος τῆ Γαλιλαίας Ἡρῴδη, Luc. 3, 1. A

Τετραρχης, ε, ὁ, qui quatuor λόχους præeſt, tetrarcha; (2) regium imperium fine nomine habens regio. Ex τέτρα, & ἀρχή.

Τετραρχία, ας, ἡ, tetrarchæ imperium. A pr.

Τετραρχικὸς, ἡ, όν, tetrarchicus; (2) ad tetrarchiam vel tetrarchiam pertinens. Ab eod.

Τετρὰς, αδος, ἡ, quaternio. A τέσσαρες, vel τεσσαρα.

Τετρασκαλμος, ον, quatuor remis inſtructus, ſ. agi ſolitus.

Τετρασκέλης, ίος, ὁ ἡ ἡ, quadrupes. Ex τέτρα, & σκέλος.

Τετρασκίδιος, ἡ, όν, quatuor continens ſtadia; *Suiſl.* τετρασταδιον, quatuor ſtadia.

Τετρασκάπτρος, ον, quatuor ſtatuas æquans.

Τετράστιχος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor conſtans ordinibus, aut verſibus.

Τετρασυλλαβία, ας, ἡ, quadripartitus ordo, ſeu ordo & ſeries conſtans quaternis verſibus. Ex τέτρα, & στίχος.

Τετράσσον, ε, τὸ, atrium, Gl. V. A σοά.

Τετρασυλλαβὶς, ἡ, quatuor ſyllabæ.

Τετρασύλλαβος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor habens ſyllabas. Ex τέτρα, & συλλαβή.

Τετρασυλλάβως, *Adv.* quatuor ſyllabis.

Τετράχιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, quadrifidus, Gl. Vet.

Τετράσσυνος, ον, quatuor ſchœnis conſtans.

Τετρᾶτος, άτη, ατον, quartus, pro τέταρτος.

Τετράτρυφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui in quatuor partes frangi poteſt; (2) in quatuor partes fractus. Ex τέτρα, & θρύπτω.

Τετραφαλαγγία, ας, ἡ, quatuor phalanges, copiæ in quatuor agmina partitæ. Ex τέτρα, & φάλαγξ.

Τετραφαλαγαρχία, ἡ. præfectura quatuor phalangum. Ab ἀρχή.

Τετράφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor conos ſeu eminentias habens, Hom. Il. 5, 743. Ex τέτρα, & φάλαρα.

Τετράφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.

Τετράφηι, 3. plur. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro τετραμμένοι εἰσὶ, a τρέπω.

Τετραφάτο, 3. pl. pluſq. indic. paſſ. *Ion.* pro τετραμμένοι ἦσαν.

Τέτραχα, *Adv.* quadrifariam, quatuor modis. A τετράκις.

Τετραχῆ, *Adv.* quadrifariam, vel in quatuor partes. Ab eod.

Τετραχθὰ, *Adv.* quadrifariam, in quatuor partes vel fruſta. Ab eod.

Τετράχειρ, ρος, ὁ ἡ ἡ, quatuor manus habens.

Τετραχίζω, in quatuor partes divido. A τέτραχα.

Τετράχιον, τὸ, genus nummi valens quatuor drachmas, pro τετράδραχμον.

Τετραχίτωνος, ωνος, quatuor chœnicas habens.

Τετράχορδος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor-inſtructus chordis. Ex τέτρα, & χορδή.

Τετραχρονία, ἡ, quatuor tempora. Vox Gramm. A

Τετραχρονος, ον, quatuor tempora habens, qualia ſc. duo conveniunt in ſyllabam longam.

Τετραχῶς, *Adv.* quadrifariam, quatuor modis; quadripartito. A τετράκις.

Τετράψημα, paulopoſtſ. indic. v. τρίπω.

Τετράωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor habens aures. Ex τέτρα, & οὖς, ὠτος.

Τετρεμαίνω, tremo. Ὄυτος ἐντὰς τετρεμαίνω ἡ κωφὸς ὄγκος, Ariſt. Nub 293. Ἐντὸς μὲν θοωεῖ τερεμαίνειν, ib. 373. A τρέω.

Τετρήγει, 3. ſing. pluſq. indic. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτετραχήει, a ταράσσω.

Τετρήμερος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quatuor dierum eſt. Ex τέτρα, & ἡμέρα.

Τετρήκατο, Call. in Dian. 244. 3. pl. imp paſſ. a τετραίνω.

Τέτρηνε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐτέτρησε.

Τετρήρης, ες, ἡ, quadriremis. Ex τέτρα, & ἐρέσσω.

Τετρηρικὸς, ἡ, όν, ad quadriremem pertinens. A pr.

Τέτρηχ, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *per Syn.* pro τετόρηχ, a ταρέω.

Τετρήχει, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐτετρήχει, a τρήχω.

Τετρηχείτι, perf. part. act. f. g.

Τετρῖσι, 3. ſing. pluſq. indic. med. *Ion.* pro ἐτετρίβει, a τρίβω.

Τετριγῶτας, acc. pl. m. g. part. perf. m. d. *Poet.* pro τετριγότας.

Τετρόργυος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quatuor orgyarum eſt. Ex τέτρα, & ὄργυια.

Τέτροφα, 3. ſ. perf. ind. med. v. τρέφω.

Τέτρυμαι, perf. indic. paſſ. verbi τρύω.

Τετράσσιλον, ε, τὸ, nummus quatuor obolos valens. Ex τέτρα, & ὀβελός.

Τετραόβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, quadrobolaris Ex iid.

Τέτρωκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. τιτρώσκω.

Τέτρωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, quadrijugus. Ex τέτρα, & ὠίσω.

Τετρώροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor habens contignationes, cameras ſeu tecta. Ex τέτρα, & ὄροφος, ſeu ὄροφος.

TETΥΓΑ, vox qua benevolentiæ & honoris cauſſa, junior ſeniorem compellat, Hom. Il. 4, 412.

Τετῖαρες, *Att.* pro τέσσαρες; ubi quærenda incipientia a τετταρ——.

Τετθιομήτρα, ας, ἡ, cicadæ mater, ſeu cicadarum mater. Ex τέττιξ, & μήτηρ.

Τεττιγόνια, ſive τεττιγόμητρα, cicadella ſive cicadæ nimeres, cicadulæ, Dim. a τέττιξ.

Τεττιγοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, cicadifer; τεττιγοφόροι vocabantur Athenienſes, eo quod comæ cinnamo implicitas geſtarent cicadæ aureas ut ſe αὐτόχθονας probarent. Ex τέττιξ, & φέρω.

Τεττιγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, cicadæ ſimilis, cicadæ naturam referens ſeu habens. A

ΤΕΤΤΙΞ, γος, ὁ, cicada.

Τέτυγμαι, perf. ind c. paſſ. pro τετύθγμαι, a τεύχω, vel a verbo inuſ. τ. κω, *fuerunt*.

Τετύκοντο, 3. pl. cor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐτύκοντο, a τύκω, Hom. Il. 1, 467.

Τέτυκται, 3. ſing. perf. indic. paſſ.

Τετυφωρύχος, ſuperbe, demenſer.

Τετύφωμ, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. τυφόω.

Τετύχηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi τυγχάνω, pro τυχέω.

Τετύχησιν, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro τύχῃ.

Τετύχθαι, perf. inf. paſſ. v. τύκω.

Τεῦ, *tui*, gen. ſing. *Dor.* pro σὺ, & hoc pro σοῦ, a σὺ, *tu*.

Τεῦγμα, τὸ, ſtructura, opus. A τεύχω.

Τευθὶς, ίδος, ἡ, loligo, piſcis quidam. Τυρεῖς, καθάπερ αἱ τευθίδες, μάχαιραν μὴ ἔχετε, καρδίαν δ' ὡς ἔχετε, Plut. in Themiſtocl cap. 11. A

TEΥΘΟΣ, vel τεῦθος, ε, ὁ, piſcis ex ſepiarum genere, qui exiſtimatur eſſe loligo major, Gl. V. τευθὶς, lolius.

Τεῦκλητρ, ῆρος, ὁ, fabricator, inſtructor, apparator. A τεύχω.

Τευκτὸς, ἡ, όν, conſequendi vim habens, qui adipiſci & adipiſci poteſt. A τυγχάνω.

Τευκτὸς, ἡ, όν, fabricatus. A τεύχω.

Τεύξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτευξε, a τεύχω.

Τεύξεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med.

Τεύξις, εως, ἡ, fabrica ſ. confectio alicujus, &c. Ab eod.

ΤΕΤΤΑΖΕΙΝ, in Lex. Gr. expon. ſtruere, moliri, ſatagere, necnon militare, ſatagere.

Τεῦχιον, ε, τὸ, τευκλὶς, ίδος, ἡ, idem quod ΤΕΥΓΑΟΝ, ε, τὸ, beta, *oleris genus*.

Τεύχει, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτεύχει, a τεύχω.

Τεύχεα, pro τεύχεα, *arma*, acc. pl. a τεῦχος.

Τευχεφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, armiger. Ex τεῦχος, & φέρω.

Τεύχηρες, ες, armatus.

Τευχήρεως, ῆρος, ὁ, idem quod

Τεύχησις, ε, ὁ, armatus miles, Æſc. S. T. 650. A τεύχος.

Τεύχητης, ε, ὁ, idem & ab eod.

Τεύχισα, pr. part. f. g. act. *Dor.* pro τεύξασα, a τεύχω.

Τεύχοντο, 3. pl. imperf. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐτεύχοντο.

Τευχοπλάστις, ἡ, figulina, figuli uxor vel ſoror. A πλάσσω.

Τεῦχος, εος, τὸ, vas, alveus; (2) liber, volumen, *plur.* inſtrumenta bellica, arma.

Τεῦχε, 2. ſ. præſ. imper. med. a τεύχω.

Τεύχεφόρος, ον, arma ferens, armatus. A φέρω.

ΤΕΥΧΩ, τεύξω, fabricor, ſtruo, paro. Ἄνευ γὰρ ἁλὸς τεῦξαι κωκυτὸν, Il. 1, 4. Ἄλγεα τεύχει, ib. 110. Οἱ αὐτοὶ κακὰ, Heſiod. Ἔργ. 1, 263. Θυμὸς ὑπερχόμενος πονέῃσι ὀλέθρια τεύχει, Phocyl. 56.

ΤΕΦΡΑ, ας, ἡ, cinis, Il. 18, 25.

Τεφρίζω, imitor cinerem, vergo in colorem cineris. A τέφρα.

Τέφριον, ε, τὸ, collyrium coloris cinerei. A τέφρα.

Τεφρειδὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, cinereus, *Aret.* A

Τεφρὸς, ρὰ, ρὸ, cinereus, cinericeus.

Τεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo; τεφρωμα, cinereſco. Καὶ πόλεις Σόδομαν καὶ Γομόῤῥας τεφρώσας κατεκρινεν, 2 Pet. 2, 6. Τεφρώσας γυῖα λαμπαδηφορεῖ, Lyc. 227. Ab eod.

Τεφρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, cinereus, cineraceus. A τέφρος.

Τεφρωσις, ωσεως, ἡ, mutatio in cinerem. A τεφρόω.

Τεχθεὶς a. 1. part. paſſ. verbi τίκτω.

Τεχθέντα, nom. pl. a. 1. part. paſſ. f. g.

Τεχθῆναι, *natum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Τεχθήσομαι, *natus ero*, f. 1. ind. paſſ.

Τεχνάζω, fut. άσω, arte conficio; (2) concipio, perficio, Gl. Vet. τεκνάζομαι, comminor; machinor, molior. Ἰσχὰς μηχανὰς τεχνάζοντες, Philo.

Τεχνεῖες, *Dor.* pro τεχνίεις.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, ars dolosa, machinamentum, dolus, Gl. Vet. commentum. A τεχνάζω.

Τεχνάσειν, artificioſe conandum. Ab eod.

Τεχνασὴς, ῆ, ὁ, ſolerti ingenio præditus, machinator, fabricator, machinator doli.

Τεχνασὶς, ή, όν, artificioſus ſeu artificialis, arte factus. Ab eod.

Τεχνάω, ῶ, & τεχνόομαι, ῶμαι, arte paro & confictio, artificioſe fabricor, fabricor; (2) machinor & molior, ſoleiter invento & commiſcor. Φιλεῖ δ' ὁ Ζωμὸς ἁρμοῦσθαι γρηῒς κλοπιδὲ τῇ μικρὸν οἰσθῆς ἐν σκότῳ τέχνασμένῳ, Soph. Antig. 560. Τὰ μὴ φράσουσαι, χεῖρα τεχνησάμενοι, id. Trach. 543. A

ΤΕΧΝΗ, ης, ἡ, ars; (2) dolus, fallacia, fraus, machina. Ἰδοῦσα ἡ Ἥρη μεθήκε, μὴ ἔξωθεν ἄλλην τέχνην, Anth. gr. Concionatr. 530. i. e. petat vel ſi quæ me arceſſivit, ut cuniculo exirem. Ἀντιθεῖναι τὴν κακὴν σατὰν σὺν τέχνῃ, ibid. 366. i. e. artificiosa

ſtheneia

sthenem huc quispiam evocet quam celerrime. A τέχνη.

Τεχνίδιον, vel τεχνύδριον, ε, τὸ, parva ars; (2) inventiuncula; (3) versutia, Dim. a τέχνη.

Τεχνήεις, ήεσσα, ῆεν, arte occultus, artificiosus. Ab eod. Hinc

Τεχνηέντως, Adv. artificiose, solerter, scite.

Τέχνημα, ατος, τὸ, opus arte confectum, artificiosum commentum seu inventum. A τίκτω.

Τεχνηνωρ, ορος, ὁ ἡ, ὦ, artificiosus, artificiose factus. A τέχνη.

Τεχνητὸς, ἡ, όν, idem quod

Τεχνητὸς, ἡ, όν, artificiosus, artificiose factus; (2) emendatus, fucatus. A τεχνάω.

Τεχνικὸς, ἡ, όν, qui artis est aut artium; (2) ad artem vel artes pertinens, artificialis; (3) artificiosus, arte valens, ingeniosa præditus solertia. A τέχνη.

Τεχνικῶς, Adverb. artificiose, solerter.

Τέχνιον, ου, artificium, Gl. V. Dim. a τέχνη.

Τέχνιτις, ιος ἡ, idem, opificium.

Τεχνιτεύομαι, ατος, τὸ, idem. A

Τεχνιτεύω, artificiose fabricor, (2) arte moliar; (3) molior, machinor. A

Τεχνίτης, ου ὁ, artifex, qui artem aliquam facit. A τέχνη.

Τεχνίτις, ιτίδος, ἡ, artifex, peritia, ingeniosa. A τεχνίτης.

Τεχνογραφικὸς, ἡ, όν, idem quod

Τεχνογράφος, ου, ὁ, artis alicujus scriptor, qui artis alicujus præcepta mandavit literis. Ex τέχνη, & γράφω.

Τεχνοδείκτης, ου, artifex, artis studiosus. A δείκνυμι.

Τεχνολογέω, de arte differo, artis rationem aut præcepta trado; (2) arte loquor seu persequor, artificiose disputo, argutor. Περὶ τῶν ἀφροντίστων δὲ ὅπως τεχνολογήσει, D. Hal.

Τεχνολογία, ας, ἡ, verba, oratio, seu disputatio de artibus; (2) artificiosa oratio. A

Τεχνολόγος, ου, ὁ ἡ, ὁν, qui de arte loquitur; (2) qui artificiose loquitur, qui technas sermoni suo adhibet, argutator, sophista, artifex vel artis studiosus. Ex τέχνη, & λέγω.

Τεχνοπαίγνιον, ου, τὸ, ludicrum artificium. Ex τέχνη, & παίζω.

Τεχνοποιέω, ῶ, artificiose confecto.

Τεχνοπάλλης, ου, ὁ, ὁν, artem suam vendens, arte suo quæstum faciens. A πάλλω.

Τεχνοσύνη, ης, ἡ, ars artificium. A τέχνη.

Τεχνουργέω, fabricor. Ex τεχνη, & ἔργον. Hinc

Τεχνούργημα, ατος, το, factum artificiosum.

Τεχνουργία, ας ἡ, artificium, Ph. Ex τέχνη, & ἔργον.

Τεχνόω, arte instruo, Gal. A τέχνη.

Τεχνύδριον, ου, τὸ, idem quod τεχνίδιον.

Τέω, ῶ, dat. sing. Ion. pro τοῦ.

Τέως, Adv. tamdiu; (2) aliquamdiu, aliquod tempus; (3) interea, interim; (4) tunc. Ab ἔως.

Τῇ, hac, ea parte, dat. sing. f. g. adverbialiscens ab artic. præpos. ὁ.

Τῆ, capre, 2. sing. præs. imper. act. contr. pro τάω, a verbo τάω, capro, Hom. Il. 14, 210.

ΤΗ'ΒΕΝΝΑ, ας, ἡ, toga, vestis Romana.

Τηβεννικὸς, ἡ, όν, togatus; τηβεννικὴ ἐσθὴς, toga. A τήβεννα.

Τήβεννος, ου, ἡ, idem quod τήβεννα.

Τηβεννοφόρος, ου, ὁ ἡ, ὁν, togatus, trabeatus. Ex τήβεννα, & φέρω.

Τηγανίζω, f. ίσω, sartagine coquo seu torreo, Gl. V. frigo. A τήγανον Unde

Τηγάνισμα, ατος, τὸ, sartago, Gl. Vet. Dim.

Τηγανισμὸς, οῦ, ὁ, coctio seu frictio in sartagine. A τηγανίζω. Unde

Τηγανιστὸς, ἡ, όν, in sartagine frixus seu coctus, Gl. V. τηγανιστὸν, frixum.

Τηγανίτης, ου, ὁ, aut τηγανίτης ἄρτος, panis in sartagine coctus admixto caseo.

Τήγανον, ου, το, sartago, patella, in qua butyrum oleumve liquefit ad pisces, carnes aut similia frigenda. A τήκω.

Τῆδε, Adv. hic, huc, hac. A τῇ, ab ὁ.

Τηθεα, ων, τὰ, ostrea. A τήθη.

Τηθίλης, ου, ὁ, & τηθαλλαδὰς, it. τηθαλλαδῆς, ab avia nutritus & educatus; (2) delicatus, luxuriosus; (3) stolidus, fatuus, Lust. A τηθή.

Τηθεύω, f. εύσω, nutrio. A τήθη.

Τήθη, ης, vel τηθὴ, ῆς, ἡ, nutrix; (2) avia; (3) amita, seu materiera. A τιτθός.

Τηθλωδὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὁν, nutritius, nutritius, educatus; (2) amabilis. A τήθη.

Τηθίτα, ας, ἡ, vitula, quam reverentiæ causa aviam vocamus. Ab eod.

Τηθὶς, ιδος, ἡ, avia; (2) materiera; (3) amita. Ab eodem.

Τήθυς, υος, τὸ, & τήθυον, ου, τὸ, ostreorum genus, Hom. Il. 16, 747. A

Τηθὺς, ύος, ἡ, tertia; (2) Thetys. A τήθη

Τηκεδανὸς, ὴ, όν, liquens; (2) liquans, liquefaciens, Aristot. Hist. An. lib. 4. cap. 6. A τήκω

Τηκεδονικὸς, ἡ, όν, tabificabile, Ph. A

Τηκεδὼν, όνος, ὁ, liquefactio; (2) tabes.

Τηκτικὸς, ἡ, όν, liquefaciendi seu liquandi vim habens, liquans, resolvens.

Τηκτὸς, ἡ, όν, liquefactus, liquatus; (2) qui liquefieri potest, liquabilis. A

ΤΗ'ΚΩ, fut. ξω, liquefacio, liquo, macero confumo, tabefacio, mollio; τήκομαι, marceo, marcesco, liquor, tabesco, macesco, Gl. Vet. τήκεται, tabuit, Ph. p. med. περικαὶ, victus, macidus, marcens, Pind. part. Στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται, 2 Pet. 3, 12.

Τηλαυγέω, ω, longe splendorem spargo, eminus splendeo. A τηλαυγὴς. Hinc

Τηλαύγημα, ατος, το, splendor late dispersus, aut eminus apparens.

Τηλαυγὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, longe splendorem suum spargens, eminus splendens, Gl. Vet. lucidus, præfulgens. Ex τῆλε, & αὐγή.

Τηλαύγησις, εως, ἡ, splendor longe dispersus. A τηλαυγέω.

Τηλαυγῶς, Adv. splendorem late spargendo; (2) clare. A τηλαυγὴς.

ΤΗ'ΛΕ, Adv. procul, longe.

Τηλεβόλος, ου, ὁ ἡ, ὁν, longe seu procul jaculans, eminus feriens. A βάλλω.

Τηλίγονος, ου, ὁ ἡ, ὁν, in longinquo solo natus, it. sero, in senectute natus, & inde, carus parentibus. Ph. proculus. Ex τῆλε & γείνομαι.

Τηλεδαπὸς, ὴ, όν, e longinquo solo, qui ex longinquo advenit, peregrinus, longinquus, procul remotus. Ex τῆλε, & δᾶπεδον, Νάπαι δὲ τηλεδαπαὶ, Hom. Il. 21, 441.

Τηλεθάω, ῶ, vireo, germino, pullulo; (2) vireo, floreo. Hinc τηλεθόωντα, fiere, etc., part pro τηλεθόοντα, τηλεθόω, it. τηλεθόωσα, fem. pro τηλεθόουσα, τηλεθόωσι Παῖδας ἀπηλεγέας τηλεθάοντας, Il. 22, 422 Ὕλη τηλεθόωσα, ib. 6, 148. A θάλλω

Τηλεθάσας, part. præf. act. Poët. pro τηλεθήσας, ex τηλεθάσω, a τηλεθάω.

Τηλεκλειτοῦος, gen. sing. Ion. pro τηλεκλειτοῦ, a

Τηλεκλειτὸς, ὴ, ὸν, procul celebris, valde clarus.

Τηλεκλυτὸς, ὴ, ὸν, idem.

Τηλέκλυτος, ου, vel τηλεκλυτὸς, ὴ, ὸν, e longinquo vocatus, arcessitus.

Τηλεμάχομαι, ου, ὁ ἡ, ὁν, eminus pugnans, jaculis & tormentis pugnans. A μάχομαι.

Τηλέπορος, ου, ὁ ἡ, ὁν, longivagus, longinquus.

Τηλέπομπος, ον, longe missus. A πέμπω.

Τηλέπορος, ου ὁ ἡ, ὁν, in longum vadens, in longinquum penetrans. Τηλέπορος λιμβάδι νηῒ ἐμίλησεν πολυμάστιγι νόμῳ, Nonn. Paraphr. 6, 21. Ex τῆλε, & πορεύω.

Τηλέπυλος, ου, ὁ ἡ, ὁν, cujus portæ in longinquo solo sunt remotus de urbe diffita; (3) cujus portæ longo inter se distant intervallo; (3) amplas & spatiosas portas habens. A πύλη.

Τηλεσκοπέω, ῶ, idem quod τηλεσκοπῶ.

Τηλέσκοπος, ου, ὁ, ὁν, qui e longinquo videtur, pro apparens. A σκέπτομαι.

Τηλεσκόπος, ου, ὁ ἡ, ὁν, qui longe oculorum suorum aciem porrigit, maximo intervallo distantia cernens, Arist. Nub. 289.

Τηλεφανὴς, ές, ὁ ἡ, ὲς, procul apparens, dissitus, longinquus, Arist. Nub. 280. Ex τῆλε, & φαίνομαι.

ΤΗΛΙ'Α, ας, ἡ, vas fictile figura [illegible] ca, qualis est frumentaria; (3) ambitus cribri; (4) fumarii operculum; (5) tabula, in qua tesseris luditur, Gl. Vet. τηλίαι, incernicula.

Τηλικοῦτος, ου, ὁ, tantus, tantæ ætatis. Οὐδέ τι δεῖ χρὴ Νηπιάδας ὀχέειν ἐπεὶ ἤκιστα τηλικοῦτοι εἰσι, Hom. Od. 1, 297. Ab ἡλίκος, quantus.

Τηλικοῦτον, Adv. tantopere, Gl. Vet. A

Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, & frequentius τηλικοῦτον, idem. Ex τηλικὸς, & οὗτος, hic. (1) tantus; (2) tantulus. Νομίζειν ἐξουσίαν παιδὶ τηλικούτῳ δοριεῖς τοσαύτας, Plut. in Anton. cap. 28.

Τηλόθεν, Adv. procul, e longinquo, eminus. A τῆλε.

Τηλόθι, Adv. procul. Ab eod.

Τηλοπέτης, procul volans. A πέτομαι, volo.

Τηλόσε, Adv. longe, procul. A τῆλε.

Τηλοτάτω, Adv. max me, procul, longissime, Suid. Ab eod.

Τηλοτέρω, Adv. ultra, longius, Compar.

Τηλοῦ, Adv. procul. Ab eod.

Τήλυκος, ου, ὁ ἡ, ὁν, cujus termini procul sunt, longinquus, Æsch. Pr. 1. Ex τῆλε, & ὅρος, terminus.

Τηλυγέτης, ου, ὁ, & τηλύγετος, ου, ον, proprie, natus procul absente patre; (2) ut nectute genitus; (3) natu minimus; (4) carus parentibus. Ex τῆλε, & γίνομαι.

Τήλυκος, ου, ὁ, ὁν, & τηλύγετος, ου, ον, proprie, natus procul absente patre; (2) ut nectute genitus; (3) natu minimus; (4) carus parentibus. Ex τῆλε, & γίνομαι.

Τηλοῦσε, Adv. procul, eminus. Ab eod.

Τηλόθι, Adv. procul. Ab eod.

Τηλοπέτης, procul volans. A πέτομαι, volo.

Τηλόσε, Adv. longe, procul. A τῆλε.

Τηλοτάτω, Adv. max me, procul, longissime, Suid. Ab eod.

Τηλοτέρω, Adv. ultra, longius, Compar.

Τηλοῦ, Adv. procul. Ab eod.

Τήλυκος, ου, ὁ ἡ, ὁν, cujus termini procul sunt, longinquus, Æsch. Pr. 1. Ex τῆλε, & ὅρος, terminus.

Τηλυγέτης, ου, ὁ, & τηλύγετος, ου, ον, proprie, natus procul absente patre; (2) ut nectute genitus; (3) natu minimus; (4) carus parentibus. Ex τῆλε, & γίνομαι.

Τηλωτὸς, ὴ, όν, sartagine coctus, frixus. A τήγανον.

Τημελὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, membra liquefaciens. Ex τῆξις, & μέλη.

Τῆξις, εως, ἡ, liquefactio; (2) tabefactio, macratio, Gl. V. tabes. A τήκω

Τηπερ, Adv. quemadmodum; (2) ἡπερ.

Τηρὶ, 2. s. præs. imper. act. pro τήρει.

Τηροῦντι, 3. pl. pr. ind. act. Dor. pro τηροῦσι, a

ΤΗΡΕ'Ω, p τετήρηκα, servo, conservo, tueor, asservo, reservo, custodio, observo. Τὸ

γὸ ὑείδιον τηρεῖ με, κἄτι δύσκολον, Arist. Vesp. 1345. φαρθενίλιω, Phocyl. 11.

Τηρήσω, 3. f. a. 1. conj. act.

Τηρήσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.

Τήρησις, εως, ἡ, ſervatio, obſervatio; (2) tutela; (3) cuſtodia. A τηρέω.

Τηρητέον, ſervandum, obſervandum.

Τηρητὴς, ου, ὁ, cuſtos, obſervator, aſſervator. A τηρέω. Hinc

Τηρητικὸς, ἡ, ὸν, obſervandi ſtudioſus, ad cuſtodiam aptus.

Τῆσι, bis, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ταῖς, ab artic. præpoſ. ὁ.

Τητᾶς, 2. ſ. pr. ind. act. pro τητάεις, a

ΤΗΤΑ Ω, ῶ, privo; (2) quæro, tento. Τητάμβοι φρενῶν, Soph. El. 1340. Ὅσ γὸ Ξανόντας χαρμάσιον τητωμὲθα, Eur. Or. 1073. χάρις Ἑλλάδος, id. Her. 31. Πλεῖω σφῆς οἰκῆς τῶν ἑρῶν τηΐάμφους, Sophocl. Philoct. 359.

Τῆτες, hoc anno; alicubi & τῆλε, Gl. Vet. τητες, adverb. horno; *item* hornum. Ab ἔτος.

Τητη, ης, ἡ, penuria, privatio, Heſ. A τητάω.

Τητιος, ἰη, ιον, qui eſt unius, ſ. hujus anni, hornus. A τητες.

Τηυσιος, ιη, ιν, matus, vanus.

Τηυσιως, *Adv.* temere, fruſtra, inuto conatu.

Τι, vice τ.ς.

Τιάρα, ας, ἡ, capitis geſtamen apud Perſas, tiara, Gl. V. τιάραι, apices.

Τιάρις, ιδος, ἡ, criſta galeæ, Heſych. A τιάρα.

ΤΙΒΒΗΝ, ῆνος, ὁ, tripus.

ΤΙΓΡΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, tigris.

Τιγριώδης, ες, ſpeciem tigridis habens, maculoſus ut tigris, *Ep. ad.* Equi.

Τιν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἴστη, a τίω.

Τιόσκε, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτισε.

Τίουται, 3 ſing. præſ. ind. paſſ.

Τίπτε, pumo, cædo; ut hinc fit τετινόμεν, multi, p. part. pro τετινυίμεν, Il. 9, 13. & τετινμένος, Il. 11, 555.

ΤΙΘΑΙΒΑΣΣΩ, ω τιθηβάσαι, mel confecto, mellifico; (2) nutrico, Nicand. Th. 103.

ΤΙΘΑΣΟΣ, & τιθασὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, cicur, manſuetus.

Τιθασεία, ἡ, cicuratio, manſuefactio.

Τιθασεύτης, ου, ἡ, cicurator, qui cicurat, Gl. Vet. τιθασευτὴ, manſuetam. A τιθασεύω. Hinc

Τιθασευτικὸς, ἡ, ὸν, qui cicurare poteſt, vim mitigandi habens, mitigatorius, A τιθασευτὴς.

Τιθασεύτορος, domitalis, Gl. V. A

Τιθασεύω, & τιθασόω, cicuro, manſuefacio; & τιθασεύομαι, manſuefio, manſuefacio, mitigo. Ἵμας ὑπάγειν ὸὺ ταῦτα, ἡ τιθασεύσει, Dem. Or. 5. A τιθασὸς.

Τιθάσως, *Adv.* manſuete.

Τιθεῖ, 2. ſing. pr. ind. paſſ. *Ion.* pro τιθεσαι, a τίθημι

Τιθεμὲν, 1. pl. præſ. indic. act. *Dor.* pro τιθεμεν.

Τιθεῦσι, 3. plur. præſ. indic. act. *Ion.* pro τιθέασι.

Τιθεῖᾳ, 3. plur. præſ. indic. paſſ. *Ion.* pro τιθενται.

Τιθῇσι, 3. ſ. præſ. conj. act. *Ion.* pro τιθῇ.

Τίθει, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτίθει, *Att.* pro ἐτίθη.

Τιθέμεν, 1. pl. præſ. opt. act. *per Syncop.* pro τιθείμεν.

Τιθέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro τιθέναι.

Τίθεμι, *Æol.* pro τίθημι *puto.*

Τίθεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *Bocot.* pro ἔθηκαν.

Τίθημι (ω. τίθημι) eadem fere ſignificat, ſed proprie cum quadam rec procatione & reflexione ad ſubjectum agens, ut τιθέναι νόμον legem ſcribere alii, θέσθαι ſciſcere legem ſc. qua ipſe teneare, θέσθαι ὅπλα, arma capere, πόλεμον θέναι, bellum alicui commovere, θέσθαι bellum inferre, ἄλοχον uxorem ſibi ducere, υἱὸν adoptare filium, θέναι ὑποθήκην pignus dare, θέσθαι, curare ut ſibi detur pignus, accipere, &c. ſed non eſt perpetuum hoc, ut in hic, τιθέσθαι παρ' ἐδέν, mihi ducere, ἐν αἰσχρῷ turpe ducere, ſignificat & (1) adminiſtrare; (2) ſtruere, ut domum; (3) proponere, ut ſententiam; (4) inſtituere, ut certamen; (5) ſervit & periphraſi, ut τίθεσθαι μαχὴν, pugnare.

Τιθήνης, ου, ὁ, nutritor. A

Τιθήνεω, nutrio, nutrico, nutricor. A τιθὴ.

Τιθέω, ω, p no, Gl. Vet. τιθᾶ, pono; τιθεῖ, ponit, Ph. obſtatius τίθημι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, nutrix. A τίθος.

Τιθημῶν, præſ. inf. act. *Dor.* & *per Ecthaſin*, pro τιθέναι, a

ΤΙΘΗΜΙ, loco, pono. Hinc iidem modus, quibus Latini pono & colloco dicunt, ut, (2) duco, v. c. in laude; (3) propono, v. c. præmium; (4) refero, v. c. in numerum; (5) propono diputandum, vel explicandum oratione; (6) ſuppono, de hypotheſi; (7) concedo diquirere. Ac præterea; (8) obtio alicui, præbeo, præſto; (9) reddo aliquem v c felicem, miſerum, (10) tribuo, attribuo, aſcribo in utramque partem; (11) pignori oppono, θῆσα, ponam, Gl V. ἔθηκα, a. 1. τιθήμαι, ponor, ἐτέθην, aor. 1 med. θές, pone, Ph a. 2 act. Imperat. Τιθεῖς ὰ μεγάλα, παρ' ἐδὲ, ὰ ἐδὲν λέγω Τὸν αὺ ἀδελφὸν ὼ τάφῳ τίθεσα, Sophocl. Antig. 510. Εἰς ζας μὴ ἔρχεσθ' ἀνάγκαι χέρας, Eur. Alc. 1101.

Τιθήνεια, ᾶς, f. ήσω, nutrio, nutricor, Gl. V. fœdo; (2) colo, ut agrum, curo, veluti nutricis more tracto Φοτοῖς ἀυτὼ ζῶσ' ἡ παντὸς τοῖς τέκνοις ζῶσα, Joſepha. A

Τιθήνη, ης, ἡ, nutrix A τίθη.

Τιθήνημα, ατος, τὸ, id ipſum, quod nutritur; (2) fœtus. A τιθήνεω.

Τιθήνησις, εως, ἡ, nutritio, educatio.

Τιθηνώτειρα, ας, ἡ, nutrix Ab eod.

Τιθηνωτικὸς, ἡ, ὸν, nutricius, qui a τιθηνώτηρ, nutritur.

Τιθήωσις, εως, ἡ, nutricatio. A

Τιθώσεις, ὡ, ἡ, nutritor, nutritius, educator ὰ τίθη.

Τίθνῆ, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro τίθησι, a τίθημι.

Τιθυμαλὶς, ίδος, ἡ, tithymalis, herba lactana. A

Τιθύμαλλον, ου, τὸ, herba lactaria, Ph. *Angl.* Spurge.

Τιθυμαλλὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Τίκλε, 3. ſing. impetecit. indic. act. *Ion.* pro ἔτικτε, a

ΤΙΚΤΩ, f. τέξω, vel τεξοῦμαι, p. m τόκα, pario, procreo, pario, τεχθεὶς natus, creatus, genitus, procreatus, ſum, ſui, Gl. V. aor. 1. part. paſſ. Χάρις χαρὶ γὸ ἐσὶν ἢ τεκὸσ' ὼν, Soph. Ai 522 Ὃν αἰόλα νὺξ ὑπεκμήρια τίκτει, id. Trach. 95.

Τίλαι, ᾶν, αἱ, pruinæ quiſquiliæ, ſeu corpuſcula, quæ inſultis per feneſtram radiis ſolis, actii videntur innitare, præſertim vero quiſquiliæ e panno vulno evellantes. A τίλλω.

Τίλαω, ῶ, caco, ſterculo. A τίλλω.

Τίλλε, 3 ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιλλε a τιλλα.

Τιλλοισα. præſ. part. act. *Dor.* pro τίλλουσα, a

ΤΙΛΛΩ, vellico, vello, evello, diſtello, diſcerpo; τιλιλλόμενος, vulſus. Τὸ δ' ὼ ῥαφανιδωθὴ γε φυομένῳ Ζοὶ, τέρεα τε τίλθη, Arist. Nub. 1079. Ἅτε γὸ ὼ γυναικὶ ὑπὸ τῆς ζυκοφαντίδος τιλιλλένη, idem, Av. 292.

Τίλλων, vel τιλῶν, ωνος, ὁ, tilio, piſcis quidam. A τίλλω.

Τίλμα, ατος, τὸ, linamentum concerptum, turunda; (2) vulſio, vellicatio, Gl. Vet. vulſura. A τίλλω.

Τιλμάλιον, ου, τὸ, linamentum concerptum, Dim. a τίλμα.

Τιλμὲς, ὲως, ὁ, vulſio, vellicatio. A τίλλω.

ΤΙΛΟΣ, ου, ὁ, ſterculus, merda.

Τίλσις, εως, ἡ, vulſio. A τίλλω.

Τίλλοι, ὲ, τὸ, linamentum, Gl. Vet. nempe concerptum vel vulſile. A

Τίλλος, ὲ, ὁ, vulſus, concerptus. A τίλλω.

Τίλφη, ης, blatta, tinea; *Att.* pro ζίλφη.

Τίμα, 3. ſing. præſ. ind. act. pro τιμάει, a τιμάω.

Τιμαδία, ας, ἡ, parvus honor, Heſ. Dim. a τιμὴ.

Τιμαῖσι, dat. pl. *Ion.* pro τιμαῖς, a τιμὴ.

Τιμαλφέω, honoro. Τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν, Pind. Nem. 9, 130. τὰς θεὰς, Ariſtot. A

Τιμαλφὴς, ίου, ὁ ἡ ἡ, qui honorem ſibi invenit & adquiſivit, qui in honore & pretio habetur, honoratus, pretioſus, Gl. Vet. τιμαλφεῖ, vendibile. Ex τιμάω, & ἀλφὰ.

Τίμαν, acc. ſing. *Dor.* pro τιμὴν.

Τιμᾶνδα, acc. ſing. *Dor.* pro τιμὴνδα, & hoc *per Syncop.* pro τιμάεσσα, a τιμάεις.

Τιμάορος, vel τιμάωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, punitor, ultor, pœnæ & vindictæ exactor; (2) opitulator. Ex τιμὴ, & ἀείρω.

Τιμαρχίη, ης, ἡ, cenſura, officium cenſoris. Ex τιμὴ, & ἀρχὴ.

Τιμαρχικὸς, ἡ, ὸν, cenſorius.

Τιμάσας, a. 1. part. act. *Dor.* pro τιμήσας, a τιμάω.

Τιμασεῦντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro τιμήσουσι, a

Τιμάω, ω, f. ήσω, honoro, decoro, in honore habeo, magni æſtimo, æſt mo, cognum judico; (2) multo, punio; ἐτιμήσαν, honeſtarunt, Phil. 2, 1. τετιμημένος, honorem adeptus, honoratus, Phil. multatitius, al. Gl. V. p. part. paſſ. τιμήσατε, celebrate, Phil. a. 1. imper. act. Τὸν αὐτῆς ἄνδρα μείζον' ἢ ἑαυτῆς δοκῆς ἐτίμησεν, Xen. Cyr. 6, 26. Πολλὰ τιμᾶσθαι τῶν παρὰ σὲ καταλύσιν, plurimi æſtimo, Plat. Τί δ' ἐκτὸς οἱ λίω τιμασι με; Arist. Av. 1281. Τεκμήρια χαίρειν ἀθηναῖον ὕπο, Eur. Hipp. 8. Ὦ φεῦ σὰ τιμηθεὶς τέκνον, id. Tro. 737. Τὸ ἐμὲ τιμήσεται, Soph. Antig. 216. διὰ τὸς χρῆσας, Arist. Plut. 63. A τιμὴ.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, cultus, veneratio, decus, dignitas, (2) pretium, quo res aliqua æſtimatur; (3) pœna, ultio, mulcta, cenſus, ſe quoque per capita, focos, &c. ſolvitur. Τιμὴν ἀρνύμενοι. Hom. Il. 1, 159. Pœnas expetentes. Ab eod.

Τιμήεις, ἡεσσα, ἦεν, honoratus, honorabilis, qui in honore & pretio habetur. A τιμὴ.

Τίμημα, ατος, τὸ, pretium, æſtimatio, valor, (2) in civibus privatis, mulct pecuniaria, in publicis pœna capitis, ſupplicium; (3) cenſus. A τιμάω.

Τιμήντι, acc. ſing. *per Crasin*, pro τιμήεντα, a τιμήεις

Τιμητὴς, ου, ἡ, cenſor; (2) laudum celebrator. Ex τιμὴ, & ἀείρω.

Τιμησάμενος, ὰ vel τιμησάμενος, pretium augeo. Ex τιμὴ, vel τιμάω, & ὠλλὴ.

Τιμησας 2 ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτίμησας a τιμάω.

Τιμήσαι τὸ ὀφλόμενον, 2. ſ. a 1. conj. act.

Τιμήσις, εως, ἡ, luris æſtimatio, multa, ſupplicium, pœna; (2) cenſus. Gl. V. cenſio, judicatio; Ph. dictatio. A τιμάω.

Τιμήσοσι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. τιμάω.

Τιμητεία, ας, ἡ, cenſura, cenſum in τιμητὸν. Τιμητείαν ὁ Κάτων παρ' ἡμῖν ἐκύρωσε δέ τις ἐξ ἐπιτιμίου ἀρχὴ, Plut. in Cat. Maj. cap. 16. A τιμητὴς

Τιμητὸς, ὴ, ὸν, honorandus. A τιμάω. Οὐ γὰρ ἀνὴρ γε ἀληθείας τιμητὸς ἔφην. Plato de Republ. lib. 10. *initio.*

Τιμητὼω, cenſui ſum. A τιμητὴς.

Τιμητὴς, ῆ, ὁ, æstimator litium; (2) censor, Ph. censor, dictator. A τιμάω.

Τιμητικὸς, ἡ, ὸν, propensus ad honorandum. Gl. V. honorificus, honorarius; (2) censorius, Gl. V. A τιμητὴς.

Τίμητος, ὁ, ἡ, τὸ, æstimatus, Gl. Vet. census, æstimabile. A τιμάω.

Τιμητὸς, ὁ, ἡ, ὸν, æstimandus, dignus, cui pecuniaria pœna lege constituta non est, sed actori vel judici æstimat. Eur.

Τιμοπάλης, ου, ὁ, qui pretio vendit, aliis pollicetur, præco rerum pretiosarum venalium. Ex τιμὴ, & πάλης.

Τίμιος, ία, ον, honestus, honorabilis, pretiosus, carus. A τιμὴ.

Τιμιότης, ητος, ἡ, q. d. honorabilitas, pretiositas, (2) nobilitas, excellentia, pretium, (3) opulentia. A τίμιος.

Τίμιος, ία, ον, magno pretio, care

Τιμιώτατος, carissimus, honestissimus, honorificentissimus, Ph. Superl. a τίμιος.

Τιμιωρία, æstimo, taxo. Ex τιμὴ, & ὄρος.

Τιμόθεος, ου, ὁ, Timotheus, cognom. Deum. Ex τιμὴ, & Θεὸς.

Τιμοκρατία, ας, ἡ, dominatus, in quo a censu magistratus creantur. Ex κράτος.

Τιμοκρατικὸς, ἡ, όν, censui potens; (2) ambitiosus. A pr.

Τιμοπάλις, εως, ὁ, ἡ, qui civibus honori est & ornamento; (2) qui civitatem honestat. Ex τιμὴ, & πόλις.

Τιμᾶχος, ου, ὁ, ἡ, honoratus, cui honos habetur. Ex τιμὴ, & ἔχω.

Τιμωρέω, auxilior, opem fero, tueor, defendo. Gl. Vet. at τιμωρεῖται, cum acc. punio; ulciscor; τιμωρεῖ, punit, animadvertit, coercet, Ph. Τιμωρήσειν δ' οὐκ ἔστ' οὐδ' ὅσις ὑπ' ἀγκῶνα, Xen. Cyr. 4, 24. Ὅς σε τιμωρήσει, Soph. Phil. 1246. Τιμωρῆσομαι Ἱππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ, Eur. Hipp. 21. Τιμωρήσασθαι Φίλιππον, Dem. A τιμωρός.

Τιμωρητέος, α, ον, puniendus. A præc.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta, pœna, supplicium. A τιμωρέω.

Τιμώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod. Unde

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, vindex, ultor, R.

Τιμωρητὴς, οῦ, ὁ, idem.

Τιμωρητικὸς, ἡ, όν, pertinens ad τιμωρητὴν; (2) ad pœnas exigendas propensus, crudelis. A præc.

Τιμωρία, ας, ἡ, ultio, vindicta, pœna, supplicium, animadversio; (2) auxilium, subsidium. A

Τιμωρὸς, οῦ, ὁ, ἡ, vindex, ultor; (2) adjutor, auxiliator, defensor. Ex τιμὴ, & ὁράω.

Τιμωρῶν, præs. part. act. n. g. contr. pro τιμωρέων, a τιμωρέω.

Τὶν, tibi, dat. sing. Dor. pro σοὶ, a σύ, tu.

Τὶν pro τίνα, quem, acc. sing. a τὶς, quis.

Τίναγμα, ατος, τὸ, vibratio, quassatio, concussio. A τινάσσω.

Τιναγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Τιναχτὴρ, ῆρος, ὁ, quassator, concussor, vibrator. Ab eod.

ΤΙΝΑΣΣΩ, f. ξω, quasso, concutio, vibro. Καὶ ὃν τινάσσει κρᾶτα κλαδεύσας ἄτη, Eur. Hipp. fin.

Τίνεσθ', ἐτίσ, præs. imp. med. verbi τίω.

Τίνεσκε, 3. sing. imperf. insic. act. Ion. pro ἔτινε.

ΤΙΝΘΑΛΕΟΣ, έα, έον, calidus, tepidus. Οἰνὸν ἡ γλυκὺν ἢ τινθαλέον ἢ καπνῶδες φιμπλῆς, τινθαλέον δὲ ἧττον, Ar. Eq. 1173.

Τινθὸς, ου, ὁ, labe, vas quoddam, in quo pro cibi coquuntur, unde & pro ventriculo, Sch. Lyc. haust. A τινάσσω.

Τίνω, sive τίνυμι, luo, solvo, pendo, rependo; (2) punio, pœnas exigo, ulciscor. A τίω.

Τίνως, idem & ab eod. Τίνειν δίκας, Luc. ζημίαν, Plat. τιμωρίας, id. μισθὸν τινί, Xen.

Τίον, 3. plur. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔτιον, a τίω.

Τίποτε, quidnam? cui? Ex τίς, & ποτέ, quando?

Τίς, idem, per f, rec.

ΤΙΣ, ὁ, ἡ, τὸ τὶ, Gen. τινὸς, aliquis, quispiam, quidam, certus; cum numeralibus circiter, fere; cum πᾶς, ἕκαστος, αὐτὸς, ὅλος, μέγας, τόσος, τοσοῦτος, ὅσος, abundat: sed τὶς, τὶ, Gen. τινὸς, quis? quæ? quid? quodnam? qualinam?

Τίσει, hic sup. a 1. inf. act. verbi τίω.

Τίσαιατο, 3. plur. aor. 1. opt. med. Ion. pro τίσαιντο, a τίω.

Τίσαμεν, 1. pl. a 1. opt. med.

Τίσαν, 3. sing. aor. 1. opt. act. Æol. pro τίσαι.

Τίσεις, ἔσει, 2. sing. f. 1. ind. act.

Τίσει, 3 sing. aor. 1. ind. act. Ion. & cum ν pro σ τίσεις.

Τίσις, εως, ἡ, punitio, pœna, ultio, (2) perditio, remuneratio. Οὔτι τίσιν γ' ἰοδέσις ὀτίσει. Hom. Il. 22, 19. A τίω.

Τίσουν, 3 plur. f. 1. ind. act. cum ν a τίω.

Τίσασι, 3. pl. aor. 1. conj. act.

Τέτακε, 3. f. imp. ind. act. Ion pro τέτακται, a

Τέτακται, punio, ulciscor; (2) tendo, intendo; Τόξων ἅρμα τέτακται, Il. 2, 390. τόξα, Od. 8, 266. Τεδείῃ δὴ τόξα τετάτατο, ib. 11, 374. Ἡτοι βέλεσσιν ἰὸν ἅδμα τέτακες, i. e. præbet, Nonn. P. 5. 26. A τίνω, vel τείνω.

Τέταν, ᾶνος, ὁ, Titan, Sol, at in Plur. Titanes, cœli & terræ filii, a Jove sub terram detrusi.

Τιτανογιγαντία, ἡ, historia gigantum. A γράφω.

Τιτανοκράτωρ, ορος, ὁ, Titanum dominator, vel Titanum domitor. Ex τιτὰν, & κρατὸς.

Τιτανοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, Titanum interfector. Ex Τιτὰν, & κτείνω.

ΤΙΤΑΝΟΣ, ου, ὁ, calx; Lucian. (2) gypsus, Hesiod. in Alp. 141. Hinc

Τιτανόω, calce oblino. Hinc

Τιτανωτὸς, ἡ, όν, calce vel gypso oblitus.

Τιτανώδης, ες, ὁ, ἡ, ό, Titanicus. Hinc τιτανωδῶς, Alex. more Titanum; (2) torve, torvum. A τίτων.

Τίτας, ὁ, id. quod τιμαρὸς. A τίω. Æsch.

Τιτθεύω, nutrio. Τιτθεύειν τινά, Plut.

Τιτθὴ, ῆς, sive τίτθη, ης, ἡ, mamma, mamilla, (2) nutrix, educatrix, (3) avia materna. A τίτθος.

Τιτθίζω, cacabo, Gl. V.

Τιτθίζω, lupo, fellamo, Gl. Vet.

Τιτθίον, τὸ, mamilla. Dim. a τίτθη.

Τίτθις, ιδος, ἡ, nutrix; (2) soror matris vel patris, materter, amita. A τίτθη.

ΤΙΤΘΟΣ, ου, ὁ, mamma, mamilla.

ΤΙΤΙΖΩ, cupio seu vocem edo avium, in primis pullorum

Τιτλὸς, ου, ὁ, titulus. Lat. v.

Τίτος, ου, ὁ, Titus, Lat. Honoratus. A τίω.

Τίτρα, seu τιτρημι, & τιτραίνω, f. τρήσω, perforo, terebro. Gl. Vet. τιτραίνω, foro, τετρημένος, perforatus, Gl. V. p. pass. part. A τρέω, foro.

ΤΙΤΡΩΣΚΩ, f. τρώσω, vulnero, cutem tango per duo foramina periodus; (2) lædo, damnum infero; τετραμμένος, faucius, cruentus, Gl. V. p. pass. pall. τραθεὶς, saucius, Gl. V. part. pall. a. 1. Ἐπεί μ' ἕσεις ἔτρωσαν, Lut. Hipp. 396. Ὁ πρόδοτος τραθεὶς, i. e. Ph. 1400. Ἑκατὸς βέλεσι τετρωσκόμενοι Pind. Πρὸς τὸ δυμῆτος ἀνέτες ἀ τετραυμένος, Lyc. 312. Hinc

Τιτρωσμὸς, ὁ, vulneratio.

Τιτυζίζω, vocem edo hirundinum seu perdicum, cacabo. A τιτυζω.

Τιτυοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, Tityi interfectrix; Callim. Hymn. in Dian. 110. Ex Τιτυὸς, & κτείνω.

Τιτυρίγδω, ῶ, ὁ, fistula pastoralis ex stipula.

Τιτυρισμὸς, οῦ, ὁ, saltatio turpis, motus edens. A

Τιτυρὸς, ου, ὁ, Satyrus, (2) aries major, dux gregis; (3) calamus; (4) otiosus. A σάτυρος.

Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐτιτύσκετο, a

ΤΙΤΤΣΚΟΜΑΙ, intentissime dirigo, in certum idlum interam, colligeo, dirigo ad scopum; (2) paro. Τὰ ὀχεσθῆναι τιτυσκέτο χαλκόποδ' ἵππω, Il. 13, 23. αὐτῶν δυὶ φαεινὰ, ib. 370. Τιτύσκετο θυσπιδὰς πῶν, Hom. Il. 21, 342.

ΤΙΤΦΗ, ης, ἡ, numenti genus.

ΤΙΤΦΟΣ, ου, τὸ, locus paludstris, palus.

Τίφυον, ου, τὸ, tiphyum, herba coronaria.

Τιφώδης, ες, ὁ, ἡ, ό, paludstris. A τῖφος.

ΤΙΩ, f. τίσω, honoro, in honore habeo, magni æstimo, earum habeo; (2) punio, vindico, ulciscor; (3) persolvo, solvo, luo; τίεσκεν, honorabat, imperf. Ion. τίεσκετο, honorabatur, imperf. Ion. pass. Ὅ δέ μιν τίεν ἴσα θεοῖσι, Il. 13, 176. Καὶῶν γ' τίσει τλίδε κὐκ ἄλλω δίκῃ, Soph. Aj. 113. Τίσασθε πατρὸς φόνον ἠμετέρου, id. El 115. Φόνον φόνῳ γ' ῥύσιον τίσω τάλας, id. Phil. 950. Ἄρης πετικὰς τὰ τιφλαττίνων δίκας, Lyc. 765. Τλῶ δὲ τίσασθαι δίκην, Eur. Med. 1319.

Τλᾶθι, 2. sing. præt. imperat. act. Dor. pro τλῆθι, a τλήμι.

Τλάθυμος, ου, ὁ, ἡ, ἀ, ærumnarum patiens; Pind. Nem. 2. A τλάω, & θυμὸς.

Τλαίλιν, τλάσιμον, præt. opt. act. v. τλήμι.

Τλάμονα, acc. sing. c. g. Dor. pro τλήμονα.

Τλαπαθὴς, ές, ὁ, ἡ, ἀ, ærumnosus. Ex τλάω, & πάθος.

Τλὰς, tolerans, præs. part. act. v. τλᾶμι.

Τλασίφρων, ονος, ὁ, ἡ, ἀ, patiens. Ex τλάω, & φρὴν.

ΤΛΑΩ, f. τλήσω, p. τέτληκα, perfero, patior; (2) sustineo, i. e. audeo; τετληότι, pro τετληκότι, patienti, p. part. vid. τλήμι. Πῶς μὲ τλήσεται φωτ' εἰσιδεῖν; Soph. Aj. 403.

Τλῇ, 3. sing. a. 2. conj. act.

Τλήθυμος, ου, ὁ, ἡ, ἀ, v. τλάθυμος.

Τλήμων, 1. plur. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔτλημεν.

Τλῆμι, perfero, tolero; τλῆ, perpessus est, aor. 2. Ion. pro ἔτλη; τλῶμαι, pati, tolerare, a. 2. inf. τλῆθι, sollet, a. 2. imperat. pl. τλῆτε, tolerate; τλὰς, patius, a. 2. part. v. d τλάω. Ἔτλης θεὰν ἀλκτὸς ἐκδῦναι δόμων, Lyc. 136.

Τλήμονες, impii, nom. pl. c. g. a τλήμων.

Τλήμονας, Adv. misere, calamitose.

Τλημοσύνη, ης, ἡ, ærumna, miseria, infortunium A

Τλήμων, ονος, ὁ, ἡ, ἀ, sustinens, patiens, ferens; (2) audax, fortis; (3) miser, ærumnosus, calamitosus. A τλάω.

Τλῆναι, a. 2. inf. act. v. τλήμι.

Τλησιπαθὴς, ές, ὁ, ἡ, ἀ, patiens laboris; (2) calamitosus. Ex τλάω, & πάθος.

Τλησικάρδιος, ου, ὁ, ἡ, ἀ, qui toleranti & forti est animo, s. duro corde; Æsch. Pr. 159. Ex τλάω, & καρδία.

Τλησίμοχθος, ου, ὁ, ἡ, ἀ, idem quod

Τλησιπήμων, ονος, ὁ, ἡ, ἀ, patiens laboris; (2) audax. Ex τλῆσις, & πῶς.

Τλῆσις, εως, ἡ, patientia, tolerantia; (2) audacia. A τλάω.

Τλήσω, tolerabo, f. 1. ind act. verbi τλάω.

Τλητικὸς, ἡ, όν, patiens. Ab eod.

Τλητικῶς, toleranter. A præc.

Τλητὸς, ὴ, όν, tolerabilis, qui tolerari potest; (2) tolerans, patiens. Ab eod.

Τμάγεν, 3. pl. a. 2. ind. pass. Ion. & Boeot. pro ἐτμήγησαν, a τμήσσω, seu τμήγω.

Τμαὼ, seco, inus. sed hinc τέτμηκα, & τμήσσω.

Τμηγεὶς, scissus, part. verbi τμήσσω.

Τμήκης, ου, ὁ, sector, incisor, aratorum genus, qui secat. A τμήσσω.

Τμῆγμα, ατος, τὸ, sectura, fissum. Ab eod.

Τμήγω, f. ξω, seco, scindo, succido; ἐτμάγην, a. 2. pass. A τέμνω.

Τμήδην,

Τμηδὸν, *Adv.* in modum secantium; (2) incidendo seu secando, cæsim; (3) leviter. Ab inus. τμάω pro τέμνω.

Τμηθείς, aor. 1. part. pass. verbi τέμνω pro τμάω.

Τμῆμα, ατος, τὸ, segmentum, frustum secatione abscisum ablatum; (2) particula, portio. Ab eod. Hinc

Τμηματώδης, ες, in partes sectus s. qui in partes secari potest.

Τμῆσις, εως, ἡ, sectio. Ab eod.

Τμήσω, *fc. abo*, f. 1. ind. act. v. τμάω.

Τμήσατο, f. ξα, scindo. A τμάω.

Τμητέον, secandum.

Τμητὴρ, ῆρος, ὁ, sector, incisor. Ab eod.

Τμητὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Τμητικὸς, ὴ, ὸν, incidendi vim habens; (2) incisus, sectilis. A

Τμητὸς, ὴ, ὸν, sectus, incisus; (2) secabilis. A τμάω.

Τοαχαΐων, *Adv.* olim, ant quitus.

Τόδε, *Adv.* huc. Ex το, & δε.

Τοδδύτερον, *Adv.* iterum, secundum.

Τοιπιπαν, *Adv.* omnino, penitus; (2) plerumque.

Τόθεν, *Adv.* inde, ex loco illo. Ab ὁθεν.

Τόθι, *Adv.* ibi, illo in loco; (2) ubi. Ab ὁδε.

ΤΟΙ, particula enclitica, quæ aliis jungitur, ut καί τοι, quamvis, quinquam, Gl. Vet. atqui, Ph. ἤ τοι, nequaquam, num, Gl. Vet. Aliquando præponitur, ut in τοιγαρῦν, proinde, ergo, igitur, itaque, Ph. Est & pronomen *Dor.* τοί, tibi, & articulus pro οἱ.

Τοινυν, igitur, itaque, ergo, Ph.

Τοῖο, *hujus*, gen. sing. *Ion.* pro τοῦ. ab ὁ.

Τοῖος, τοία, τοῖον, talis, hujusmodi. Ab οἷος.

Τοιοσδε, τοιάδε, τοιόνδε, talis, ejusmodi.

Τοιουδε, idem *Att.*

Τοιόσδε, τοιουτοσὶ, τοιουτὶ, & τοιοῦτον, talis, hujusmod. Ex τοῖος, & δῖος, *hic.*

Τοιπλεπτὸς, ὴ, ὸν, ὴμὶ, hujusmodi, talis; τοιπλέκτοτος, hujusmodi, Gl. V. Plat.

Τοιπλοκοπος, talis modo.

Τοιπλοχρους, ες, talem colorem habens.

Τοιπλοῦτος, ες, talis.

Τοῖς, *ῖσι*, dat. plur. ab ὁ, *hic.*

Τοισδεσσι, *ῖσσι*, dat. plur. art. præpos. *Ion.* & *Poet* pro τοῖσδε, ab ὁδε.

Τοιχαρχὸς, ὁ, ὁ, qui præest navis lateri, sive remigibus & latere navis sedentibus. Ex τοῖχος, & ἀρχὸς.

Τοιχογραφία, ας, ἡ, *Ion.* τοιχογραφίη, descriptio murales, picturati parietes, *Alex.* Ex τοῖχος, & γράφω.

Τοιχωρύφιωρ, ορος, ὁ, qui parietes scrutatur, qua parte aperiri possint; (2) fur. Ex τοῖχος, & ὀρύφω.

Τοιχορύσσης, ὁ, ὁ, murum perfodiens. Ex τοῖχος, & ὀρύσσω.

ΤΟΙΧΟΣ, ὁ, ὁ, paries, murus. Etiam latus navis. Hinc

Τοιχόω, ὡ, f. ὡσω, murum s. parietem facio; τοιχοῦσθαι murum fieri, Plut.

Τοιχορυχέω, ὡ, f. ὴσω, parietem effringo & perforo. Ph. τοιχωρυχεῖ, expilat. Ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ, Arist. Plut. 165. ἡ τοῖχον, Aristot. A τοιχώρυχος.

Τοιχορύχημα, ατος, τὸ, foramen parietis perfossi A præc.

Τοιχωρυχία, ας, ἡ, parietis effractio, seu effossio. A

Τοιχωρύχος, ὁ, ὁ, qui murum perfodit, furandi causa, effractor, Gl. Vet. perfossor. Ex τοῖχος, & ὀρύσσω.

Τοῖσι, tales nom. dual a τοῖος, *talis.*

Τοίσιν, *Adv.* tali modo; (2) sic, ita. A τοῖος.

Τόκα, tunc. *Dor.* pro τότε.

Τοκαρίδιον, & τοκαρύδιον, υ, τὸ, usurula, Gl. Vet. qui fi a τοκάριον, quod esset a τοκὸς.

Τοκὰς, άδος, ἡ, quæ peperit & enixa est. Gl. V. parturia. A τίκτω. Unde

Τοκάω, ῶ, parturio, partui sum vicina.

Τοκέεσσι, dat. pl. *Ion.* pro τοκεῦσι, a τοκεύς.

Τοκετὸς, οῦ, ὁ, partus, puerperium, Ph. exponitur & nativitas. A τίκτω.

Τοκεὺς, ἑος, ὁ, parens, genitor. Ab eod.

Τοκῆι, dat. sing. *Ion.* pro τοκεῖ, a τοκεύς.

Τοκίζω, f. ίσω, fœnori do, fœneror, Gl. Vet. fœnero. A τόκος.

Τοκισμὸς, οῦ, ὁ, fœneratio. A τοκίζω.

Τοκιστὴς, οῦ, ὁ, fœnerator. A τοκίζω.

Τοκογλυφέω, ῶ, f. ήσω, tabulis inculpo nomina eorum, quibus pecunia fœnori credita est, fœneratorem ago; (2) anatocismum exerceo A

Τοκογλύφος, ὁ, ὁ, fœnerator, qui fœnori dat, qui fœnus facit; χείραν εἶναι ἢ τοκογλύφου Soc. in vit. Auct. p. 377. Ex τόκος, & γλύφω.

Τοκογλυφία, ας, ἡ, usuræ acceptio, fœneratio. Ex τόκος, & λύφω.

Τόκος, ὁ, partus, ipse pariendi actus; (2) quod partu edunt mater, fœtus partu editus, (3) fœnus, usura. A τίκτω.

Τοκοφορέω ῶ, usuram pono; (2) usuram accipio. Ex τόκος, & φορέω.

ΤΟΛΜΑ, ης, ἡ, audacia.

Τολμᾶ, 3. f. præs. ind. act. *contr.* pro τολμάει, a τολμάω.

Τολμασεις 2. sing f. 1. ind. act. *Dor.* pro τολμήσεις.

Τολμάω ῶ, f ήσω, audeo. Τολμᾷ παρακρούειν Eur Med. 583. Ἦτο τὸ ὅλμευ ἔτεκεν αἰσχιστον τόδε; ib. 695. A τλημι.

Τολμήεις, ήεσσα, ῆεν, audens, audax, intrepidus; (2) tolerans. Ab eod.

Τόλμημα, ατος, τὸ, factus, quod quis perpetrare ausus est, ausum. A τολμάω.

Τολμηρία, ας, ἡ, audacia, Suic. A τολμηρὸς.

Τολμηρος, ρὰ, ρὸν, audax, temerarius. A τόλμα

Τολμηρῶς, *Adv.* audacter, temere.

Τολμᾷς 2. s. præs. ind. act. *Dor.* pro τολμᾶις, a τολμάω.

Τόλμησις, εως, ἡ, q. d. ausio Ph. τολμήσεως, deliberatione. A τολμάω.

Τολμητὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid suscipere & adgredi audet homo audax. A τολμαω

Τολμητίας, ου, ὁ, audax, Gl. V. Ab eod.

Τολμίαλος, ου, ὁ, audacissimus. A τόλμα.

Τολμῶσι, 3. plur. præs. ind. act. *contr.* pro τολμάουσι.

Τολμῶν, 3. pl. præs. opt. act. pro τολμάοιεν, a τολμάω.

Τολοιπὸν, *Adv.* posthac, deinceps; (2) cæterum.

Τολύπευμα, ατος, τὸ, glomus lanæ.

Τολυπευτικὸς, ὴ, ὸν, qui novit glomerare. A

Τολυπεύω, fut. εύσω, glomero, conglomero, conglobo, necto, contexo; (2) machinor, fabricor, struo, (3) conficio, ad finem perduco; (4) ærumnas patior, labores molestos exantlo. Φοῦδος φανεὶς Θρῇξιν σπάθης τολυπεύσας. Eur. Rhes. 745. Τολυπεύειν ἀρχαλέας πολέμους, Il. 14, 86. A

ΤΟΛΥΠΗ, ης, ἡ, lana carpta & pexa, pila seu glomus. Lanæ carptæ & ad nendum paratæ, & carminatæ in globos. Est & cucurbita agrestis.

Τομαῖος, ὴ, ὸν ὴ, ὸν, vel τομαῖος, αία, αῖον, sectus, cæsus, succisus, recisus; (2) idoneus ad secandum; Eur Alc. A τομὴ.

Τομάω, ῶ, sectione ego, sectione mihi opus est. Οὐ φρὸς ἰατρὸν σοφὸν Σοοῖν ἐπαδὰς φρὸς τομῶντι σώματι, Soph. Aj. 583

Τομεῖον, ὴ, τὸ, instrumentum, quo aliquid scindi aut dissecari potest, ut forceps.

Τομὴ, ῆς, ἡ, sectio, sectura, incisio, amputatio; (2) portio sectione demensa; segmen, Gl. Vet. Τομὴν ἐν ὄρεσσι λίλοιπεν. Hom. Il. 1, 235. *Truncum in montibus reliquit.* Ab eod

Τομίας, ου, ὁ, sectionem seu scalprum expertus, incisionem passus; (2) castratus. Gl. Vet. τομίας χοίρος, marialis.

Τόμιον, ὴ, τὸ, frustum, sectione ablatum. Ab eodem.

Τομικὸς, ὴ, ὸν, incisorius. Ab eod.

Τομὶς, ίδος, ἡ, forceps. Gl. Vet. τομίδες, forcipes. Ab eod.

Τομὸς, ὴ, ὸν, scindens, incidens, acutus, vi incisoria præditus. Ἀλλ' ἴμμιν ἰρὸν τὸ τομώτερον ἢ δὸν δάφνης. Call. Del. 94. A τέμνω.

Τόμος, ου, ὁ, frustum sectione seu scissione ablatum; (2) tomus, scapus chartæ, pars libri. Ab eod.

Τομὰς, *Adv.* more eorum, quæ scindunt seu incidunt; (2) acriter, cum vi penetranti, τομώτερον, penetrantius. A τομὸς.

Τονατὸς, αία, αῖον, vehemens, constantus, intentus. A τείνω.

Τονάριον, ὴ, τὸ, fistula, quæ musico tonos monstrat. Ab eod.

Τονία, id. quod τονὸς.

Τονθολυζεῖν & τονθορυζεῖν, prop. de sono aquæ ab æstu ferventis, deinde eadem quæ

ΤΟΝΘΟΡΙΖΩ, vel τονθορύζω, murmuro, vel submisse voce murmuro, susurro, submisse loquor; (2) tremo, ut τανθαρίζω. Τί ὁ τονθορύζων νηὶ ἂν σκληρὰς ἐλαίων πολλὰς ἀπῆς θύρετρα; Aristf. Ran. 765.

Τονθρύζω, idem.

Τονθρυσμὸς, οῦ, ὁ, murmurator. A τονθρύζω.

Τονιαῖος, αία, αῖον, toni (qui sc. sermoni opp.) magnitudinem æquans. A τόνος.

Τονίζω, accento, Gl. Vet. A

Τόνος, ου, ὁ, tonus, accentus, Ph. tenor, tenigo, Ph. intensio, & quo intenditur, ut funis, nervus, vis rei intensiva, & impulsiva, et vesicæ, &c. A τείνω, *tendo*

Τονόω, intendo, sc. vocem; (2) roboro, firmo; (3) accentum pono alicubi. Ὅταν ἡ ὀρμὴ τῶ φθεγγομένου πρὸς φωνὴν τινὰ τὸ μέρος, Grieg. A τόνος

Τονώδης, ους, ὁ, ἡ, tensivus, intensivus.

Τονώσις, εως, ἡ, q. d. corroboratio, confirmatio; (2) acutus. A τονόω.

Τονωτικὸς, ὴ, ὸν, vim habens intendendi seu roborandi & firmandi. Ab eod.

Τοξάζομαι, fut. άσομαι, arcu jaculor. Οὐδὲ λίπ ξείνῃ τοξάσεσθαι, Odyss. 22, 72. Τοξάζοιντο φανῶ, id. 8, 228. A τόξον. Unde

Τοξαλκης, ὁ ἡ ὴ, *Epith.* cupidinis, sagittis vim suam exercentis. Ab ἀλκὴ.

Τοξάριον, ὴ, τὸ, parvus arcus, arculus. Dim.

Τοξαρχης, ὴ, ὁ, præfectus sagittariorum. Ab ἀρχὴ.

Τοξεία, ας, ἡ, ars sagittandi. A τοξεύω. Unde

Τόξευμα, ατος, τὸ, quod arcu emissum est, sagitta, jaculum; sagitta, Gl. Vet. (2) ipse ictus seu jactus sagittæ aut teli.

Τοξεύτης, ὴρος, ὁ, arcitenens, sagittarius; unde fœm. τοξεύτρια, sagittaria. Ab eod.

Τοξευτὴς, ὴ, ὁ, idem. Ab eod.

Τοξευτικὸς, ὴ, ὸν, sagittariæ artis peritus, Gl. Vet. sagittarius.

Τοξεύω, ex arcu sagittam emitto, jaculor, arcu pero, sagittis impeto vel ferio. Gl. Vet. sagitto. Τοξεύσαι τις, Arist. Av. 1192. Καὶ ταῦτα μὴ δὴ νὺξ ἐτόξευσεν μάτην, Eur. Hec. 607. A τόξον.

Τοξίτης, ου, ὁ ἡ ὴ, sagittifer, arcitenens, arcu & jaculis instructus. Ex τόξον, & ἄρω, *aro.*

Τοξικὸς, ὴ, ὸν, sagittarius, ad sagittas aptus, τὸ τοξικὸν, sagittarii. A τοξον.

Τοξοδέλτινος, ὁ, idem. A βέλος.

Τοξοδάμας, *Æschyl.* Prom. vinct. 30.

Τοξοδαμάω, ῶ, ὁ ἡ ὴ, arcu jaculisve subigens, interficiens. Ex τοξον, & δαμάω.

Τοξοειδὴς, ἑος, ὁ ἡ ὴ, arcuatus. Gl. V. Ex τοξον, & εἶδος.

Τοξοθήκη, ἡ pharetra.

ΤΟΞΟΝ, ου, τὸ, arcus; (2) pharetra cum telis; (3) ars sagittaria; τόξα, tela, Ph.

Τοξοποιέω, ῶ, arcus conficio. Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς, contrahere, Aristoph. Lys. 8.

Τοξοποιία, ὴ, arcuum confectio.

Τοξοσύνη, ης, ἡ, ars sagittandi. A τόξον.

Τοξοτεχὴς, ὶς, arcus faciens. A τεύχω.

Τοξότης, ου, ὁ, sagittarius, arcitenens; (2) sagittarius, i. e. sideris cœlestis nomen; (3) ap. Atticos minister, pedibus, arcitor magistratus. Ab eod.

Τοξοτις, ίδος, ἡ, sagittaria, arcitenens. Callim. Hymn. in Dian. 223. A pr.

Τοξικὸς, ὴ, ὸν, peritus artis Sagittariæ. Ab ἴλκω.

Τοξοφόρος, ὁ, ἡ, ὁ ἢ ἡ, qui arcum gestat & sagittas, fagittarius; arcifer, Gl. Vet. Ex τόξον, & φέρω.

Τοξόω, ῶ, idem quod τοξεύω. Τοξῶ ἐς τὸ σκρίνιον, Ἀθην.

Τοπάζιον, ὁ, τὸ, topazium, topazius lapis, gemmæ nomen. A τοπάζω.

Τοπάζιος λίθος, topazius lapis.

Τοπάζω, fut. άσω, statuo, colloco, q. d. in loco pono; (2) conjicio, suspicor, quæro, investigo. Τὸ γὰρ τοπάζειν τῷ Διὶ εἰδέναι δίκαι, Æsch. Agam 1378. Ἐπεὶ τοπάζετε, Arist. Vesp. 23. A τόπος.

Τοτάλαι, Adv. olim, quondam, jampridem.

Τοπαλαΐν, antiquitus, olim Ex insl.

Τοπᾶν, Adv. perpetuo, omnino. A πᾶς.

Τοπαντάπασι, Adv. omnino, prorsus.

Τοπαυτίκα, Adv. statim, tunc statim.

Τοπέσσεσθε, vel τοτέσσεσθε, Adv. antea.

Τοπάρος, Adv. prius, antea.

Τοπάρχης, ου, ὁ, ἡ, loci præses, qui loco alicui præfectus est, seu præest, toparcha, Ph. præfectus regionis. Ex τόπος, & ἀρχή.

Τοπαρχία, ας, ἡ, toparchia, munus toparchæ. Ph. pagus. A pr.

Τόπαρχος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod τοπάρχης.

Τοπηγορία, ας, ἡ, communis loci tractatio, Longin. 11, & 32. A τόπος, & ἀγορεύω.

Τοπίδιον, ου, τὸ, arma navis; Hes. Call. in Del. 314. Ἔνθεν ἀνιζώοντα θεηρίδος ἰδὲ Φοίβου Κιθαρῳδὸν πέμπουσι τοπίδια νηὸς ἐκείνης.

Τοπικὸς, ὴ, όν, localis; situs, Gl. V. Hinc ἡ τοπικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars topica, ostendens τόπους, sive locos, e quibus argumenta desumenda sunt ad probandum vel amplificandum. A τόπος.

Τοπικῶς, Adv. ratione loci; (2) per locos communes, per capita.

Τοπλέον, Adv. magis; (2) frequentius.

Τοπογραφέω, ῶ, locum describo.

Τοπογραφία, ας, ἡ, loci vel locorum descriptio. A

Τοπογράφος, ου, ὁ ἢ ἡ, locorum descriptor. Ex τόπος, & γράφω.

Τοποθεσία, ας, ἡ, loci situs vel positus. Ph. loci positio, situs, canalis, it. designatio, descriptio locorum. Ex τόπος, & θέσις.

Τοποθετέω, locorum descriptionem instituo. Ex τόπος, & θετέω.

Τοποκλισία, ας, ἡ, locus accubitus, ubi quis accumbit. A κλίσις.

Τοπομαχέω, ῶ, varius in locis pugnor, i. e. modo hoc, modo illo in loco; (2) loci opportunitate utor ad pugnandum. Ex τόπος, & μάχομαι.

ΤΟΠΟΣ, ου, ὁ, locus, tractus, regio; τόποι, sedes & domicilia argumentorum *apud dialecticos*, τόποι, argumentum seu thema, quod tractatur *apud rhetores*; locus affectus, *apud medicos*; (5) vulva; (6) facultas, occasio.

Τοποτηρητὴς, οῦ, ὁ, q. d. loci servator, vicarius; locum tenens. Ex τόπος, & τηρέω.

Τοπρὶν, Adv. prius, antea, olim.

Τοπρόσθεν, Adv. antea, olim.

Τοπρότερον, Adv. prius, antea, olim.

Τοπρῶτον, Adv. primum, primo, primo loco, ante omnia.

ΤΟΡΔΥΛΙΟΝ, ου, τὸ, tordylium, seseli Creticum, herba.

Τορεία, ας, ἡ, ipsa actio celandi, sculpendi.

Τορεύμα, ατος, τὸ, opus cælatum, Gl. Vet. torcuma. A τορεύω.

Τόρευσις, εως, ἡ, cælatura, Ph. A τορεύω.

Τορευτὴς, οῦ, ὁ, cælator. Ab eod.

Τορευτικὸς, ὴ, όν, ad cælaturam pertinens, seu cognitus est in cælando; (2) cælandi facilis & peritus. A τορεύτης.

Τορεύω, cælo, Ph. Τορεύσω πάσαν κύλιξ, concinnabo, Arist. Θεσμ. 945. κύπελλον ἠδὺ, Anacr. 18, 1. A τορός.

Τορίον, τρύπανον, perterebro, ferro trajicio, penetro; (2) perspicue declaro & aperio. Οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα φαεινότερον, Il. 11, 236. Ἦ τοι Διὶ ἁμαλδυνθήσομαι, εἰ μὴ τέτορήσω ταῦτα, καὶ λακήσομαι, Arist. Pace. 380. Ab eod Hinc

Τορητὸς, ὸ, vulnerabilis.

ΤΟΡΜΗ, ῆς, ἡ, vel τόρμος, ου, ὁ, modiolus rotæ, in quem axis inseritur; (2) meta; (3) carceres & repagula; (4) cursus in hippodromo; (5) vestigium rotæ; (6) fibula, uncus.

Τορνεία, ας, ἡ, tornatio. A τορνεύω. Unde

Τόρνευμα, τὸ, quod tornando conficit, (2) scobs, tamenta.

Τορνοτρυπιδολυροπηκτὴς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, torno sculptilifici, vox comica, Arist. Av. 497. A τορνοτὴς, ἀσπὶς, λύρα, & πῆχυμα.

Τορνοτύριον, ου, τὸ, instrumentum, quo aliquid tornatur & excavatur.

Τορνοτὴς, οῦ, ὁ, tornator.

Τορνοτικὸς, ὴ, όν, ad tornatorem vel tornaturam pertinens; (2) tornandi peritus. Hinc ἡ τορνοτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars tornandi. A

Τορνόω, f. ώσω, torno; (2) circino describo. Τὰ ᾗ τορνοῦ, τὰ ᾗ κολλομετοῦ, Arist. Θεσμ. 59. A

Τόρνος, ου, ὁ, tornus, instrumentum quo aliquid tornatur & excavatur. A τερέω

Τορνόω, torno; (2) rotundum facio, circulo circumscribo. Τορνώσαντο ᾗ ζῶμα, Il. 23, 255. Ὅσσον τις τ' ἴδηται νηὸς τορνώσῃ ἀνὴρ Φερτιδὸς εὐρείης, Odyss. 5, 249. A τόρνος.

Τορὸς, ρὰ, ρὸν, penetrans, acutus; (2) perspicuus, clarus. A τορέω.

Τορευτάω, ῶ, toryna aut tudicula agito. A

Τόρευτον, ου, τὸ, id, quo in olla aliquid teritur & agitatur inter coquendum, Ph. tudicula. A τείρω.

Τοσὸν, Adv. penetranter, acute, (2) perspicue, aperte, clare. A τορὸς.

Τοσάκις, Adv. toties. A τόσος. Unde

Τοσάτιος, vel τοσατίνος, tantus. Λιπὼ, πόθεν ποσίμεσθα πολυσπερέων χύσιν αὐδῶν Ἀνδρὸς τοσατίοισι; Nonn. P. 6, 5.

Τοσαυτάκις, Adv. toties. A τοσοῦτος.

Τοσουτοπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, ον, tantus. Ab eod.

Τοσόσδε, τοσουτοσὶ, τοσουτὶ, tantus.

Τοσοτάριθμος, ον, tantum numerum explens.

Τοσοῦτος, αὕτη, οῦτο, tantus; τοσοῦτῳ, tanto, tanto magis, Ph. Ex τόσος, & αὐτὸς

Τόσσα, nom. pl. *Poet.* pro τόσα, a τόσσος.

Τοσσαῦτις, & τοσσάκις, *Poet.* pro τοσάκις.

Τοσσαύδων, acc. sing. *Dor.* pro τόσσον.

Τόσσος, *Poet.* pro τόσος.

Τόσσε, *Adv.* tanto, tanto magis. A τόσος.

Τότε, *Adv.* tunc, tum, deinde, Ph. τότε δὴ, ita demum, Ph. tum demum, Gl. V.

Τοτὲ, *Adv.* aliquando. Ab ὅτε.

Τοτελοδιαῖον, *Adv.* postremo, demum, denique, tandem.

Τοτίνικα, *Adv.* tunc.

Τοτρίτως, *Adv.* tertium, tertio.

Τόλασσον, *ditius*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐλάσσον, compar. a μικρός.

Τὸμὸν, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐμὸν.

Τὸν ἀντίον, *contra*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἀντίον.

Τὸνδε, *Att.* vel *Dor.* τῷ ἔνεκα.

Τὸνεσα, *an post rum*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ὀπίσω.

Τὸς, *hos*, acc. pl. ab ὁ, *hic*.

Τοῦ, pro τοῦτο, *hoc*.

Τουναν, & τοὐναντίον, *Adv.* interea vero, tunc; (2) hic, ibi; (3) toties. Τουτάνι τοι φέτε δαίμον, ἀπ' ὀφθαλμῶν, Call. in Jov. 44. A τοῦτο.

Τούπισθεν, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ὄπισθεν.

Τοὔπος, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἔπος, *hoc est*.

Τοὔτιον, g. pl. *Dor.* pro τούτων, ab οὗτος.

Τόφρα, *Adv.* tamdiu, donec; (2) tunc; (3) ut. Ex τὸ, & ὄφρα.

Τραγεῖαι, αν, αἱ, capræ utriusque sexus gentana habentes. A τράγος.

Τραγάκανθα, ης, ἡ, q. d. hircina spina, frutex. Ex τράγος, & ἄκανθα.

Τραγαλίζω, rodo; verbum Aristoph. Vesp. 672. quasi a τραγεῖν, a τράγω.

Τραγανον, callosum, Gl. V. & τραγανον, callosum, Ph. cartilago, al. Gl. V.

Τράγανος, ου, ὁ, herba quædam, quæ & τράγος.

Τραγάω, ῶ, hircum refero; (2) libidine incipio tentari; unde & pubesco; (3) luxurio, ut leges, arbor. A τράγος.

Τραγεῖν, a. 2. int. act. verbi τράω.

Τράγειος, & τράγιος, hircinus; ut τραγεῖη, & τραγῆ, scil. δορά, hircina pellis; τράγειον κρέας, hircina caro, Gl. V. A τράγος.

Τραγέλαφος, ου, ὁ, hircocervus, animal mixti & cervi figuram mixtam habens (2) poculi genus. Ex τράγος, & ἔλαφος.

Τράγεος, α, ον, hircinus. A τράγος.

Τράγημα, ατος, τὸ, tragema, quod secundis mensis apponitur. Ph. τραγήματα, bellaria. A τράγος. Hinc

Τραγηματίζομαι, comedo bellaria. Hinc

Τραγηματισμὸς, οῦ, ὁ, comestio bellariorum.

Τραγιαμβεῖος, ὁ, trochæus, genus versus Iambici, cui opp. το ἰαμβεῖον καμικόν.

Τραγίζω, f. ίσω, v. τραγάω, Aristot. A τράγος. Unde

Τραγικὸς, ὴ, όν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius, convenies tragicis, dignus tragicis, tragicus poeta.

Τραγικῶς, *Adv.* tragice, more tragicorum.

Τράγιον, seu τραγεῖον, ου, τὸ, herba, cujus folia autumno virus hirci olent. A τράγος.

Τραγίσκος, ὁ, hirculus, parvulus hircus, aut hœdus, Dim. ab eod.

Τραγοβάμων, ὁ, hircinis pedibus incedens; ut Pan. Ex τράγος, & βαίνω

Τραγόκερως, hircina cornua habens. Ex τράγος, & κέρας.

Τραγοκερτὴς, ὴς, ὁ, ad capros tondendos aptus. Ex τράγος, & κείρω.

Τραγοκτόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, hircos occidens. Ex τράγος, & κτείνω.

Τραγομάσχαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, hircosus, Gl. V. hircum olens. Ex τράγος, & μασχάλη.

Τραγόπους, ποδὸς, ὁ, hircinos pedes habens.

Τραγοπώγων, ωνος, ὁ, hircinam barbam habens (2) nomen herbæ.

Τραγορίγανον, ου, τὸ, origanum hircinum, Nic. Al. 510. Hinc τραγορίγανίτης οἶνος, vinum e tragorigano confectum.

ΤΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, hircus, caper; (2) libido & salacitas; (3) tæter, qualis hircorum; (4) baccifer arborum, fructus.

Τραγοσκελὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui hircinis est cruribus. Ex τράγος, & σκέλος.

Τραγοφορβέω, ῶ, hirces vel capros edo. Ex τράγος, & φέρβω.

Τραγῳδάριον, ου, τὸ, tragœdiola, levis tragœdia, Dim. a τραγῳδία.

Τραγῳδία, tragœdia decanto; (2) tragice decanto; (3) tragice exagero, tragice vociferor, exclamo, deploro, tragice ostento. Ἵνα τι σκυλευρύλλιον ἀρετὴν τραγῳδήσω, Luc. A τραγῳδὸς. Hinc

Τραγῳδημα, τὸ, tragœdia, tragica oratio.

Τραγῳδητὴς, οῦ, ὁ, tragœdus.

Τραγῳδία, ας, ἡ, tragœdia. Ab eod.

Τραγῳδικὸς, ὴ, όν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius. Ab eod.

Τραγῳδιογράφος, ου, ὁ, tragœdiarum scriptor. Ex τραγῳδία, & γράφω.

Τραγῳδιδιδασκάλος, & τραγῳδὸ διδάσκαλος, ου, ὁ, qui tragœdias docet, tragicus, Arist. Θεσμ. 94. Ex τραγῳδία, vel τραγῳδὸς.

Τραγῳδοποιὸς, οῦ, ὁ, tragicus poeta. Ex τραγῳδία, vel τραγῳδὸς, & ποιέω.

Τραγῳδὸς, ὁ, tragœdus, qui tragœdias agit, tragicus poeta, Gl. Vet. canator Ex τράγος, & ᾠδὴ, *canus*, quoniam hirco remunerabantur, qui tragœdia vicerant.

Τράμις, vel τράμη, podex; quibusdam linea, quæ medium scrotum dividit in duas partes.

Τρανὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, perspicuus, manifestus. Ἴσμεν πάντ' ἐτεὸν τρανὲς, Soph. Aj. 24.

Τρανὸς, ὴ, όν, idem. Hinc

Τρανότης,

Τρανότης, ητος, ἡ, perspicuitas.

Τρανόω, clarum & perspicuum reddo, declaro, manifesto, manifestum facio, revelo; (2) illumino, illustro.

Τραπῶς, *Adv.* manifeste, aperte, diserte; ex-pressè. Ph. τραπὼ, luridum, clare, al. Gl. V.

Τρανωτικὸς, ἡ, όν, explanatorius, illustratorius. Α τρανόω.

Τράπε, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραπε, a τρέπω.

ΤΡΑΠΕΖΑ, ης, ἡ, mensa cibaria; (2) cœna ipsa, f. cibi in mensa positi; (3) mensa argentaria; (4) fiscus, aerarium; (5) dicitur & de multis rebus mensæ figuram habentibus; διακονεῖν τραπέζαις, cibum ministrare, in N. T. ubi opus est largiendæ ac distribuendæ cuiam gerere.

Τραπεζεύς, έως, ὁ, mensæ adjecta, parasitus.

Τραπεζήϊος, ησσα, ῆιον mensarius, ad mensam pertinens, mensæ inserviens.

Τραπεζία, ας, ἡ, mensarum confectio.

Τραπέζιον, ου, τὸ, mensula, abaculus, figura Geometrica, Dim.

Τραπεζιτεύω, fut. εύσω, mensarius fum. Α

Τραπεζίτης, ου, ὁ, nummularius, mentularius, Phil. argentarius, Gl. V. Α τράπεζα. Hinc

Τραπεζιτικὸς, ἡ, ὁ, ad mensularium pertinens. Ph. τραπεζιτικὴ, arcana.

Τραπεζοειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, mensæ formam habens. Ex τράπεζα, & εἶδος.

Τραπεζοκλύω, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mensam curat & instruit, Longin. 43. Α κοσμέω.

Τραπεζοκόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui fruitatur cibis appositis. Ex τράπεζα, & κορέω.

Τραπεζολοιχὶς, ου, ὁ, qui mensas lingit, mensarum adiecta, parasitus. Α λείχω.

Τραπεζοποιία, ἡ, mensarum fabricatio. Α

Τραπεζοποιὸς, οῦ, ὁ, qui mensam instruit; (2) mensam fabricans. Ex τράπεζα, & ποιέω.

Τραπεζοστάτης, ου, ὁ, qui in mensa differt.

Τραπεζοτὴς, ητος, ἡ, abstractum a τράπεζα, ap. Diog. Laer.

Τραπεζώριον, ου, τὸ, cubiculare, ubi calices reponuntur. Ex id.

Τραπεζοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mensam fert seu portat. Ex τράπεζα, & φέρω.

Τρατεζόω, mensæ impono. Α τράπεζα.

Τραπεζώνης, ου, ὁ ἡ ἡ, mensarius, mensæ famuli, h. quam mensæ habens. Ab eod.

Τραπέζωμα, ατος, τὸ, quod mensæ imponitur, ut vestis. Α τραπεζόω. Unde

Τραπεζώσις, εως, ἡ, apparatus mensæ, id quod mensæ imponitur.

Τράπεσθαι, *Inf.* act. *Ion.* pro τρέπειν, a τρέπω.

Τράπομεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* & *Dor.* pro τραπῶμεν.

Τραπταλίζω, verto, converto. Α

Τραπτὸς, ὴ, όν, tantabilis. Α τυπτω.

Τράπε, 2. s. a. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν, pro ἔτραπες, a τρέπω.

Τράπεσδεν, acc. fing. *Dor.* pro τράπεζαν.

Τραπεῖν, aor. 2. inf. med. verbi τρέπω.

Τραπὸς, οῦ, mus cubo in lacu. Οἱ γε μὴν ἐτεόν, τὸ δ' ἦεν. Hesiod. Ἀσπ. 301. Ab eod. Hinc

Τραπτέον, vertendum, convertendum.

Τραπτὸς, ὴ, όν, calcatus uvarum.

Τράπεξ, ηκος, ὁ, hasta. Α τρέπω.

Τράπω, vertor, convertor, *Ion.* pro τρέπομαι.

Τράπωμαι, a. 2. conj. med verbi τρέπω.

Τρασιὰ, ᾶς, ἡ, tabula f. corbis, ubi siccantur cafei & ficus, & alii fructus. Α τέρσω.

Τραυλίζω, fut. ίσω, balbutio, balbus aut blæsus fum. Εἴτ' Ἀλκιβιάδης εἴτε φωτὸς μιμήλατο, Arist. Vesp 44. Οἷς ἐξέτεα Σὺ τραυλιστὶ φθεγξόμενος, id. Nub. 860. Α τραυλὸς.

Τραυλὸς, ὴ, όν, balbus, blæsus. Τραυλὸς ἐστι τὸ λ pro π. Vid. Plut in Alc. c. 1.

Τραυλότης, ητος, ἡ, balbuties. Α τραυλὸς.

Τραῦμα, ατος, τὸ, vulnus; (2) clades, strages, detrimentum bello acceptum. Α τραύω, quo usitatum est τιτρώσκω.

Τραυμαλέος, α, ον, vulneratus, saucius. Α τραῦμα. Unde

Τραυματίζω, f. ίσω, vulnero, saucio. Οἱ ἢ κ' ἄνδρα τραυματίσαντες ἐξέβαλον, Luc. 20, 12. Κίδνα ἢ Σύρσης ἐξαιτίσσα χθὰν, ἐτραυματίζον, Eur. Bac. 763. Τετραυματισμένος, Act. 19, 16.

Τραυματικὸς, ὴ, όν, ad vulnus seu vulnera pertinens, vulnerarius, i. e. vulneribus sanandis aptus.

Τραυματοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, vulnifex, Gl. V. vulnificus. Ex τραῦμα, & ποιέω.

Τράφε, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραφε, a τρέφω.

Τράφεν, *educare.* præs. inf. *Ion.* pro τρέφειν.

Τραφέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro τραφεῖν.

Τράφεν, *mutati sunt*, 3. pl. aor. 2. ind. pass. *Ion & Boeot.* pro ἐτράφησαν, Il. 1, 251.

Τραφθὲς, εῖα, ὸν, aridus, ficcus; (2) emptitius famus; (3) alienus, alendi vim habens, A Ill. Rhod. 4, 281 Φῦλα κελαινῶν ἐν μέσῳ ἐχεμύθῳ τραφερὴν ὅθι ἔλκεν ἀὐλὴν, Arctus, 1027. Ἴτυλον—ἴσάτ', ἔνθ' αἱ σῖοι ἐν ὕδατι τραφερῷ τε καὶ ὑγρῷ, Hom. Il. 14, 308. τραφερὴ, terra arida, continens. Α τρέφω.

Τραφήσομαι 1. f. f. 2. ind. pass. v. τρέφω.

Τραφθέντας, acc. plur. aor. 1. part. pass.

Τράφεσσαν, acc. fing. a. 2. act. *Dor.* & *Æol.* pro τραφεῖσαν.

Τραχέως, *Adv.* aspere. Α τραχὺς.

Τραχηλιαῖος, αία, αῖον, ad collum pertinens.

Τραχήλια, ων, τὰ, edura ab exteriori parte animalium, ut cervicibus, pectore, alis, anferum & aliorum, (2) membra victimarum partes, majores sunt ὦλαι. Α τράχηλος.

Τραχηλιάω, ῶ, cellum seu cervicem a tollo; (3) superbio, fastosio. Ab eod. Unde

Τραχηλίζω, fut. ίσω, in collum seu cervicem resupino; (2) obtorqueo collum, obtorto collo traho; (3) nudo, præbeo confuciendum; (4) converto f. convertere facio cervicem ad cultum; τραχηλίζομένοι, qui alicujus rei videndæ cupiditate incensus, convertit eo collum & caput Διαλαμβάνων τὰς νεκυικὰς ἐτραχήλισεν, Plutarch. Πάντα ὑ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, aperta, Metaph. Hebr 4, 13.

Τραχηλισμαῖος, αία, αῖον, idem quod τραχηλιαῖος.

Τραχήλισμὸς, οῦ, ὁ, cervicis resupinatio vel flexus. Α τραχηλίζω.

Τραχηλοκοπία, ας, ἡ, cervicaria, Gl V.

ΤΡΑΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, collum, cervix.

Τράχηλος, vel τραχεῖος, ου, ὁ, trachynus, pilus quidam. Ex τραχὺς, & ὑλή.

Τραχὸς, ὸν, asperum reddo, ap. Jos.

Τραχυβατέω, ῶ, per aspera incedo.

Τραχυδερμόδων, οντος, ὁ ἡ ἡ, cutem seu pellem habens asperam & scabram. Ex τραχὺς, & δέρμα

Τραχωλικὸς, ὴ, όν ext. cervicem habens. Α

Τραχωλὸς, aspero, exulcero. Α τραχὺς.

Τραχυόστρακος, ου, ὁ ἡ ἡ, asperum & scabrum testam habens. Ab ὀστρακον.

Τραχύπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, qui asperos & scabros habet pedes.

ΤΡΑΧΥΣ, εῖα, ὺ, asper, scabrosus, confragosus, salebrosus; scripsit, brabeuta, Gl. V. acer, acerbus, torvus, Ph. ferox.

Τράχυσπα, ατος, τὸ, asperitas, scabrities, exulceratio. Α τραχαλόω.

Τραχυστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Τραχύνομαι, ου, ὁ ἡ ἡ, qui aspere voce est, seu qui aspere loquitur. Α

Τραχύτατα, *Adv.* asperrime. Α τραχὺς.

Τραχύτης, ητος, ἡ, asperitas, scabrities, Gl. Vet. Α τραχὺς.

Τραχυτριχοειδὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, qui asper & scabra cute est. Ex τραχὺς, & φυὴ.

Τραχύφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui aspera vox est. Ex τραχὺς, & φωνὴ.

Τραχὺς, ὺ, ὁ ἡ ἡ, asper, durus. Α πραχύς.

Τρέχαμα, ατος, τὸ, asperitas, exasperatio.

Τραχὼν, ῶνος, ὁ, locus asper & salebrosus, Gl V. sentes, cautes. Ab eod.

Τρείτλω, *timebart*, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτρείτλω, a τρέω.

Τρεῖν, *tremere*, præs. inf. act. *contr.* pro τρέειν.

Τρεῖς, οἱ ἡ αἱ, τρία, τὰ, tres, tria.

Τρέμω, tremo, intremisco, trepido, horresco. Λάπλωιν ἀ τρέμουσαν ὐδαίαν Θέν, Lyc. 49 Αὐὴρ ἀ τρέμει τὸ σφῆμα, Arist. Ach. 409. Πόσον τρέμουσα, Eur. Andr. 808. Α τρέω.

Τρέν, 3. pl. in perf. ind. act. *Ion.* pro ἔτρεσαν.

Τρέσαν, 3. pl. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτρεπον, a τρέπω.

Τρεπτὸς, ὴ, όν, qui verti potest, qui mutari potest, mutabilis. Α

ΤΡΕΠΩ, τρέψω, verto, converto; (2) in fugam converto; (3) muto; (4) verso, considero, perpendo; ἐτράπησαν, in fugam versi sunt, a. 2 pass. 3. pl. τετραμμένος, conversus, perf. p ll. part. Τετραμμένην ἐκείνῳ, Soph. Il ἐ χρηματισμὸς τετραμμένος, Plat. Εἰς τοῦ κεφαλὴν ἅπαντα τοῦ ζῆν τρέψῃ, Arist. Nub 40. Βάλλομαι χρυσοῦς λόγους τρέψαι πρὸς ἔργον νομικὸν, id Av. 1455.

Τρέσαν, *territe futi*, 3. pl aor. 1. ind. act. *Ion & Poet.* pro ἔτρεσαν, a τρέω.

Τρέτης, ου, ὁ, timidus. Α τρέω.

Τρεφεῖν, præs. opt. act. *per Syncop.* pro τρεφοίην, *Att.* pro τρέφοιμι, a τρέφω.

Τρέφος, ου, ὁ, quod nutritur, alumnus. Α

ΤΡΕΦΩ, fut θρέψω, alo, nutrio, nutrico, educo; ἐτράφην, nutritus fum, a. 2. pass. τεθραμμένος, educatus, p. part. pass. Δεῖ σ' ὅπως πατρὸς δίκης ἐν ἐχθροῖς εἶ τραφεὶς, Soph. Aj. 588. Ἦ σ' ἔτρεφεν, Eur. Med. 1335. Ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι, Arist. Eq. 293. Πῶς δ' ἂν τ' ἐμὲ ἢ ἐσὺ χρῖσαι τρέφοιμι τῶνδε νόσου; fustinuisfetis? Soph. Phil. 798.

Τρεχέδειπνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ad cœnam festinanter accumit, parasitus. Ex τρέχω, & δεῖπνον.

ΤΡΕΧΩ, curro, festino, propero; f. m. θρέξομαι, & δραμοῦμαι, curram; aor. 2. ἔδραμον; imperat. δράμε, curre, Gl. Vet. Πάντες μὲν τρέχομεν, εἷς ὁ λαμβάνει τὸ βραβεῖον, 1 Cor. 9, 24

Τετρέχεις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τρέψας, a τρέπω.

Τρεψειε, 3 s. a. 1. opt. act. *Æol.* pro τρέψαι, a τρέπω.

Τρηδὲς, ες, ἡ, conversio vel confectio ciborum, *Hesych.* A τρέπω.

Τρηλίχρως, ωτος, ὁ, *Hesych.* polypus qui colorem mutat.

ΤΡΕΩ, τρήσω, fut. ίσω, tremo, intremisco, trepido, timeo; (2) territus seu pavefactus sum Φόβοι, τρέει τε μαλὸν, Soph. Oed. C. 1238. Τὸν φοινικόπεζα ἐτρέσαντο ἵπποι, Luc. Τὸν δ' αὖτις δ' ὑπέρασπι κατακρύψασι ἔτρεσαν, Hesiod. Θεογ. 850.

Τρέω, 2 fut. Gl Vet. Hinc fut. 1. τρήσω. Σκύλα κακὰ τρήσει ἐρέβεσι ἀγρίων, Lyc. 60. Τὰ μὲν ἐς ζ λοι, perforatum, Arist. Lys. 676.

Τρῆμα, ατος, τὸ, foramen. Α τρέω.

Τρηματίστης, ου, ὁ, alienus; (2) qui fœminas dispudet. Α τρῆμα, & ἔζω.

Τρηματίζω, alea ludo. Α τρῆμα.

Τρηματόεις, όεσσα, όεν, multis foraminibus pertusus, multa habens foramina. Α τρῆμα.

Τρηματὰς, άδος, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Τρητὸς, ὴ, όν, forata, Gl. Vet. foramen. A τρέω.

Τρήρων, ωνος, ἡ, columba, Hom. Il. 5, 778. Α τειρω.

Τρῆσις, εως, ἡ, pro ratio, perfollio, abjectio [illegible] Α τρέω

Τρητὸς ἡ, ὸν, *Ion.* pro τρυτὸς, a [illegible]

Τρήτης, ου, ὁ, perforatus, foramina habens. Ab eod.

Τραχαλόω, ία, ίον, asper. Α τραχὺς.

Τρηχιόω, *Ion.* pro τραχιόω, exaspero.
Τρηχύς, εῖα, ὺ, *Ion.* pro τραχύς.
Τρηχω, asper & salebrosus sum. Τυτρήχει δ' ἀχορὴ, Il. ψ. 95. A τρηχύς.
Τριαγμὸς, οῦ, ὁ, victoria, proprie in triplici certamine. A τριάσω
Τριάζω, vinco in triplici certamine. A τρεῖς.
Τρίαινα, ης, ἡ, tridens; fuscina, Gl. V. Ab eodem.
Τριαινατὴρ ἠρ, ὁ, agricola, qui tridente utitur. A τρίαινα.
Τριαινοειδὴς, ὲς, specimen tridentis habens. Ab εἶδος.
Τριαινοειδῶς, specie tridentis.
Τριακαιδέκατος, οἱ αἱ, τὰ, tredecim. Ex τρία, καὶ, & δέκα.
Τριακὰς, άδος, ἡ, trigesima dies mensis; (2) numerus tricenarius. A τρία.
Τριάκις, *Adv.* ter. Ab eod.
Τριακοσθάμματος, ος, ὁ ἡ ὸ, constans 30 nodis seu vinculis. Ex τριάκοντα, & ἅμμα.
Τριακοσθήμερος, ὁ ἡ ὸ, qui 30 dierum est, qui habet 30 dies. Ex ἡμέρα.
Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, triginta. A τρεῖς.
Τριακονταέτης, ες, ὁ, qui triginta annorum est. Ex τριάκοντα, & ἔτος. Hinc
Τριακονταετία, ας, ἡ, tempus 30 annorum.
Τριακονταέτις, ιδος, ἡ, qui 30 annorum est.
Τριακοντάζυγος, ος, ὁ ἡ ὸ, qui triginta transtra habet. Ex τριάκοντα, & ζυγὸν.
Τριακοντάκις, *Adv.* tricies. A τριάκοντα.
Τριακοντάκλινος, ος, ὁ ἡ ὸ, triginta lectis instructus. Ex τριάκοντα, & κλίνη.
Τριακοντάμηνος, ος, ὁ ἡ ὸ, qui est triginta mensium. Ex τριάκοντα, & μὴν.
Τριακονταμναῖος, ος, ὁ, qui triginta minarum seu pondo est. Ex τριάκοντα, & μνᾶ.
Τριακονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, triginta quinque.
Τριακονταπήχυς, υς, ὁ ἡ ὺ, triginta cubitorum mensuram æquans.
Τριακοντάπους, ους, 30 pedes æquans.
Τριακοντήρης, ες, ὁ, navis triginta ordinum. Ex τριάκοντα, & ἐρέσσω.
Τριακοντόργυιος, ος, ὁ ἡ ὸ, passus 30 æquans. Ab ὀργυιὰ.
Τριακοντορος, ος, ὁ ἡ ὸ, qui triginta remis agitur. Ex τριάκοντα, & ἐρέσσω.
Τριακοντούτης ες, ὁ ἡ ὸ, qui triginta annorum est. Ex τριάκοντα, & ἔτος.
Τριακόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a. A τρεῖς.
Τριακοσταῖος, α, ον, qui trigesimo die, vel spatio triginta dierum aliquid facit A
Τριακοστὸς, ὴ, ὸν, trigesimus. A τριάκοντα.
Τριαλὸς, ὴ, ὸν devictus; (2) superabilis. A τριάσω.
Τριάνδρα, ας, quæ ter, vel sæpius nupsit. Ab ἀνὴρ.
Τριάρμενος, ος, ὁ ἡ ὸ, trimis instructus velis. Ex τρία, & ἄρμενον.
Τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius, ternio triga; (2) Tres personæ S. Trinitatis, Gl. V. trinitas. A τρεῖς
Τριάσαι, vinco, superbo, propere certamine trinci. A τριὰς.
Τριαύλαξ, κος, ὁ ἡ ὸ, trisulcus, Gl. V.
Τριαύχην, ενος, ὁ ἡ ὸ, tria capita habens, *Epith.* Hecates.
Τριαχθῆναι, a. 1. inf. pass. verb: τριάσω.
Τριζάδες, ων, αἱ, fœminæ lascivæ, nequandæ. A τρίζω.
Τριζακὸς, ὴ, ὸν, homo tritus, i. e. veterator, in rebus agendis exercitatus. At τριζακον, ου, τὸ, lacerna seu vestis trita, obsoletum, Gl. V. Ab eod.
Τριζάλος, ος, ὁ, tritus, lacer. Ab eod.
Τρίζακον, ου, τὸ, id, quod teritur fomitem. id, quod terit fomitem. Ab eod.
Τριζάρπαξ, ακος, ὁ, ter barbarus, vide barbarus.
Τριζήλος, ος, ὁ ἡ ὸν, tres cuspides habens. Ex τρεῖς, & βέλος.
Τριζητὴρ, ῆρος, ὁ, tritor, qui fricat seu defricat. A τρίζω. Unde
Τρίζησις, εως, ἡ, tritus, i. e. tritura; (2) usus, exercitatio; (3) occupatio; (4) mora, procrastinatio.

Τριζολεκπρύπτελος, ου, ὁ ἡ ὸν, nugacissimus, inconditus, Arist. Nub. 999. A τρίζω, & ἐκπρύπτελος.
Τρίζολος, ου, ὁ, tribulus, herba quædam; sentis, spina, Gl. V. Ex τρεῖς, & βολὴ.
Τριζος, ου, ὁ, semita, trames, callis, limes, Ph. (2) quicquid stantes, cubantes, &c. terimus, ut planta pedis, &c. A τρίζω.
Τρίζραχυς, υος, ὁ, tribrachys, pes prosodicus, ex tribus syllabis brevibus constans.
ΤΡΙ'ΒΩ, tut. ψω, tero, frico, trituro, Gl. V. τετριμμένος, tritus, Gl. V. perf. pass. part. Δυσχερῆ τριβὴν βίου, Soph. El. 604. Ἐτύγχανε γὰρ ἐ τριβὰν ὰν ἱππικὴς, imperitus, Arist Vesp. 1418. Σάφες γὰρ κἀγὼ, κοὐ τρίβων τὰ τοιαῦτα, Eur. Med. 686. Hinc
Τριῶμμες, 1. plur. præs. conj. act. *Dor.* pro τρίβωμεν.
Τρίβων, ωνος, ὁ, pallium tritum. Hinc.
Τριβωνάριον, ου, τὸ, palliolum tritum, Dim.
Τριβωνικὸς, *Adv.* modo palli detriti. A
Τριβώνιον, ου, τὸ, palliolum tritum, lacernula detrita, Gl. V. velum, palliastrum, ricinus, Dim. a τρίβων.
Τριβωνοφορία, ας, pallium tritum gesto.
Τριβωνοφορία, ας, ἡ, trita palli gestatio. A
Τριβωνοφόρος, ου, ὁ, pallium tritum gestans, i. detritum vestem, Gloss. Vet. pallatus. Ex τρίβων, & φέρω.
Τριγαμία, ας, ἡ, tertium matrimonium. A
Τρίγαμος, ος, ὁ ἡ ὸν, ter uxorem ducens, vel ter nupta. Eq τρὶς, & γάμος.
Τριγένεια, vel τριγενία, ας, ἡ, tertius generis gradus, tertia ætas, tertia generatio. A
Τριγενὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, tertia perfectus generatione; (2) triplicem habens generationem. Ex τρὶς, & γένος.
Τριγηλώς, ὁ, senex trium seculorum, qui ætatem Nestoris assecutus, qui γηλώς ap. Hom.
Τριγήραν, οντος, ὁ, q. d. trisenex, trisecularis, qui tres vixit ætates, valde senex.
Τρίγλα, seu τρίγλη, ης, ἡ, mullus, piscis dictus a trino partu, quoniam ter anno parit. *Angl. a* Surmullet.
Τρίγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui tres oculos habet; (2) pulcherrimus. Ex τρεῖς, & γλῶσσα.
Τρίγλης, ιδος, ἡ, mullulus, Dim. a τρίγλα.
Τριγλοβόλος, ὁ ἡ ὸν, mullos venans. A τρίγλα, & βάλλω, i. βολὴν.
Τριγλύφη, τριγλυφὴ, & τριγλιφὴ, q. d. triculptura, tres sculpturæ i. triplicem cælaturam habens, vel pulcherrime cælatus, Eur Or. 1374. A γλύφω.
Τριγλαχὴν, ῆνος, ὁ ἡ ὸν, tres cuspides habens, triculpis, trisulcus, Il. 5, 393.
Τριγμὸς, οῦ, ὁ, stridor. A τρίζω.
Τριγναβὸς, ου, ὁ ἡ ὸν, tritaux, Gl. V.
Τριγονία, ας, ἡ, tertium genus, ut nepos. A
Τριγονικὸς, ὴ, ὸν, tertio generans vel parere. Ex τρεῖς, & γονὴ.
Τριγράμματος, ον, tribus literis constans. A γράμμα.
Τριγὼς, macies, Gl V. Vid. Θρυγὼς.
Τριγώσεις, maceratio, Gl. Vet. quasi a τριγόω. Vid. Θρυγόω.
Τριγωνίζω, in trigonum formo, seu in triangularem formam. A τρίγωνος.
Τριγωνοειδὴς, ίος, ὁ ἡ ὸν, triangularis, triangulæ formam habens. Ex τρίγωνος, & εἶδος.
Τριγωνίστρια, ἡ, quæ trigonum pulsat. A
Τρίγωνον, ου, τὸ, figura triangularis; (2) instrumentum musicum triangularis formæ; (3) forum judiciarium Athenis, a simili forma. A
Τρίγωνος, ος, ὁ ἡ ὸν, triangulus, qui est triangularis seu triquetra forma, Gl. V. trigonus, triangulus; (2) tres cuspides habens, (3) pastillus ad sistendos dolores, dictus a figura. Ex τρὶς, & γωνία.
Τριδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ὸν, tres habens digitos; (2) qui trium digitorum est, tripollicaris.
Τριδεσπος, ος, tria capita habens, de Sicilia, Lyc.
Τριδέσποτος, ος, tres dominos habens.

Τρίδουλος, ος, ὁ ἡ ὸν, cujus pater et avus, sicut ipse, servi fuerunt; item ter servus.
Τρίδραχμος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui pretio, pondere aut mensura trium drachmarum est. Hinc τρίδραχμα, ων, tres drachmæ. Ex τρεῖς, & δραχμὴ.
Τρίδυμος, ος, ὁ ἡ ὸν, trigeminus. Ex τρεῖς & διδυμος.
Τριέλικτος, ος, ὁ ἡ ὸν, triplici volumine sinuatus, sinuosus. Ex τρὶς, & ἑλικτὸς.
Τριέμβολος, ος, ὁ ἡ ὸν, tuplici armatus rostro.
Τριετὴς, ες, ο ἡ ὸν, triennis.
Τρίεσπερος, ος, ὁ ἡ ὸν, triveſperus, i. e. tres vesperas habens.
Τριετηρὶς, ὁ, idem quod
Τριετηρικὸς, ὴ, ὸν, triennalis. A τριέτηρις.
Τριετηρὶς, ίδος, ἡ, spatium trium annorum, triennium. A
Τριετὴς, ίος, ὁ ἡ ὸν, qui tium annorum est, triennis; trimus, Gl. Vet. Ab ἔτος.
Τριετία, ας, ἡ, triennium. A τριετὴς. Unde
Τριετίζω, triennis sum, triennium ago. Μάχος τριετίζων, 1 Reg. 1, 24.
Τρίζυξ, υγος, ὁ ἡ ὺν, trijugis. Ex ζυγὸς.
ΤΡΙ'ΖΩ, f. ίσω, stridor, strideo. Τριζὴ τοὺς ὀδόντας, Marc. 9, 28.
Τρίηκας, άδος, ἡ, pro τριακὰς. A τρεῖς.
Τριηκονθήμερος, ος, ὁ ἡ ὸν, pro τριακ.
Τριάκοντα, triginta, *Ion.* pro τριάκοντα, ubi reliqua quærenda.
Τριηκοντήρος, ος, ὁ, ἡ, sc. ναῦς, v. τριακ.
Τριημερία, ας, ἡ, triduum. A τρίημερος.
Τριημερόνυκλος, ος, ὁ ἡ ὸν, tres dies & tres noctes durans. Ex τρεῖς, ἡμέρα, & νύξ.
Τρίημερος, ος, ὁ ἡ ὸν, q. d. triduanus, tres dies durans, i. a tertio die durans, Gl. V. triduus; τρίημερος ὑπόθεσις, competendinatio, Ph. Ex τρὶς, & ἡμέρα.
Τριημιπόδιον, ου, τὸ, tres dimidiati pedes.
Τριημιτονιον, ου, τὸ, tonus cum dimidio.
Τριημιχοινίξ, ικος, ἡ, chœnix cum dimidio, terni semisextarii.
Τριημιωβόλιον, ου, τὸ, obolus cum dimidio.
Τριηραρχία, ας, trierarchi munere fungor; (2) sumtus præbeo ad triremes. Οὐκὰν ἐθέλεις γε τριηραρχεῖν πάλαι δὲ ἐᾷς διὰ ταῦτα, Arist. Nub. 1183. A τριήραρχος
Τριηράρχης, ου, ὁ, trieremis, seu triremium præfectus, (2) qui in publicam triremem seu publicas triremes sumptus suppeditat. Ex τριήρης, & ἀρχὴ Hinc
Τριηραρχικὸς, ὴ, ὸν, trieremis, seu triremium præfectura, (2) triremium tutela
Τριηραρχικὸς, ὴ, ὸν, ad trierarchum pertinens.
Τριηραρχὼ. Vide τριηράρχης.
Τριηρεμβολὸς, ὁ, tibicen in triremi. Ab αὐλὸς.
Τριηρετικὸς, ὴ, ὸν, ad triremes pertinens. A τριήρης.
Τριηρημιολία, ας, ἡ, navis minor justa triremi, & quidem semiol tres remorum ordines habens Ex τριήρης, & ἡμιολος, *sesquialter*, Νῆας ζωὸ ἡμιολίας, Appian. B. Mithridat.
Τριήρης, εος, ἡ, triremis; (2) poculi genus. Ex τρὶς, & ἐρέσσω. Hinc
Τριηρικὸς, ὴ, ὸν, ad triremem pertinens.
Τριηρίτης, ου ὁ, qui triremi vehitur; (2) remex, qui remos agit. Ab eod.
Τριηρονόμος, ος, ὁ, trierarchus, præfectus triremi. Ex τριήρης, & νέμω.
Τριθαλασσος, ος, i. q. τριθαλὴς ος, ὁ ἡ ὸν, trimaris. Ex τρὶς, & θάλασσα.
Τριθαλὴς, ὲος, ὁ ἡ ὸς ter virens seu florens. Ex τρὶς, & θάλλω.
Τεθημερινὸς, ὴ, ὸν, nudius tertianus, Gl. V. Ex τρίτη, & ἡμέρα.
Τριθεία, ας, ἡ, deitatis ternio, qua tres dii statuuntur. Ex τρὶς, & θεὸς.
Τριθεῖς, ῶν, οἱ, Tritheitæ, qui tres deos esse statuunt. A τριθεία.
Τρίεδρος, ον, tribus soliis, sedibus constans. *Epito.* SS. Trinitatis.
Τρίιππον, ου, τὸ, triga, Gl. V. Ab ἵππος.
Τριηλίνδητος, ος, ὁ ἡ ὸν, ter volutatus; (2) sæpe volutatus. Ex τρὶς, & καλινδέω.
Τρικάρηνος, ος, ὁ ἡ ὸν, triceps. A κάρηνον.

Τρικαρπος,

Τρίκαρπος, ος, ὁ ἡ ὄν, triferus, i. e. ter fructus quotannis reddens.

Τρίκερων, tricornium, Gl. V. A κέρας.

Τρικέφαλος, ος, ὁ ἡ ὄν, tria habens capita, Gl. V. triceps, tricapitinus. A κεφαλή.

Τρίκλι... ος, ὁ ἡ ὄν, tribus lectis instructus. Hinc τὸ τρίκλινον, ου, triclinium, conclave tribus lectis instructum; (2) tres lecti contigui. Ex τρίς, & κλίνη.

Τρίκλυστος, ος, ὁ ἡ ὄν, ter, i. e. sæpius elutus. Ex τρίς, & κλύζω.

Τρίκλωστος, ος, ὁ ἡ ὄν, ter filo ductus seu nexus. Ex τρεῖς, & κλάθω.

Τρικοκκος, ος, ὁ ἡ ὄν, triplicis fœtus grano, tria ferens grana.

Τρικολωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, triplicem habens collem, vel tres colles.

Τρικορυθος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem quod

Τρικορυσσός, tres galeas s. cristas in galea, gestans.

Τρικόρυφος, ος, ὁ ἡ ὄν, triplicem habens verticem. Ex τρίς, & κορυφή.

Τρικόρωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui tres cornicis ætates degit; (2) cujus vita est admodum longæva. Ex τρίς, & κορώνη.

Τρικότυλος, ὁ, tres cotylas capiens, cbibens. A κοτύλη.

Τρίκουρος, ος, ὁ ἡ ὄν, ter tonsus. A κείρω.

Τρικρανὶς, ίδος, ὁ ἡ ὄν, trifidus, Suic. Ex τρίς, & κρᾶνον.

Τρίκρανος, ος, ὁ ἡ ὄν, triceps. Ex iisd.

Τρικυαθος, ου, tres cyathos capiens.

Τρικυμία, ας, ἡ, magnus fluctus, Lat decumanus, *Interp.* (2) risus, quo quis velut fluctibus obruitur, Plat. de Rep. 5. τρικυμίαν λάβω, Id. in Euthydem, P. Ex τρίς, & κῦμα.

Τρικωλος, ος, ὁ ἡ ὄν, tria membra habens. Ex τρεῖς, & κῶλον.

Τριλαμπὴς, ής, ὁ ἡ ὄν, tri... splendore micans, valde splendens. Ex τρίς, & λαμπω.

Τριλιθος, ος, ὁ ἡ ὄν, trigeminus, Gl. V.

Τριλινον, κοσμικὸν γυναικεῖον, ornatum genus mulierum, *ornatus muliebris*, Gl. V.

Τρίλιτρον, ου, τὸ, tripondium, Gl. Vet Ex τρίς, & λίτρα.

Τρίλισσος, ος, ὁ ἡ ὄν, ter, i. e. multis precibus petitus, sæpe optatus. Ex τρίς, & λίσσομαι.

Τρίλοβος, ον, tres lobos habens

Τριλογία, tribus modis dico, ut idem verbum tribus terminationibus. A λόγος

Τρίλοφια, ας, ἡ, trium cristarum galeatio in galea, galeatio galeæ, quæ tres cristas habet. Ex τρεῖς, & λόφος

Τρίμαμμα, tritavia. Ex τρὶς, & μάμμη.

Τριμερὴς, ής, ὁ ἡ ὄν, tripartitus, in tres partes divisus; (2) triplex. A μέρος.

Τριμερίζω, divido, in tres partes divido. A τριμερὴς.

Τριμερως, tripartite, Gl. V.

Τριμετρος, ος, ὁ ἡ ὄν, tribus versibus constans. Ex τρεῖς, & μέτρον

Τριμηνιαῖος, αία, αῖον, trimestris; (2) qui tertio mense maturescit, Gl. Vet. trimestruus.

Τρίμηνος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem. Ex τρὶς, & μὴν.

Τριμίτιος, ία, ιον, textus hirti. Ex τρὶς, & μίτος.

Τρίμιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd. Gl. V. triplex.

Τρίμμα, ατος, τὸ, quod tritum seu intritum est, potio ex aromatis intrita, seu cui aromata sunt intrita, Ph. moretum; (2) homo, qui se in aliqua re diu exercuit, vafer, fraudulentus. A τρίβω.

Τρισμὸς, οῦ, ὁ, tritus, tritura, Gl. V. trames. Ab eod.

Τρισσαῖος, αία, αῖον, qui trium minarum est. Ex τρεῖς, & μνᾶ.

Τρισσαρία, ας, ἡ, tres partes, tripla portio. Ex τρὶς, & μοῖρα. Hinc

Τρισσαριτης, ου, ὁ, qui tres partes accipit, triplicarius.

Τρίσσορος, ὁ ἡ ὄν, idem.

Τρίσσυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, triformis; τρίσσυρος Ἑκάτη, Trivia, Gl V. Ex τρὶς, & μορφή.

Τρίμιξος, ος, ὁ ἡ ὄν, tria habens ellychnia. Ex τρὶς, & μύξα.

Τρίνξ, ακος, ὁ, tridens, *instrumentum rusticum* A τρεῖς.

Τρίνυκλον, ου, τὸ, trinoctium, Gl. V. A νύξ

Τριξὸς, ὴ, όν, triplex, pro τριττός.

Τριξύλης, ου, ὁ ἡ ὄν, exitio dignissimus, perditissimus. Ex τρίζω, & ὄλεμαι.

Τριοβολαῖος, five τριοβολιμαῖος, αία, αῖον triobolaris, tres obolos pondere vel pretio æquans; (2) vilis, nullius pretii. Ex τρεῖς, & ὀβολὸς.

Τριόβολον, ου, τὸ, tres oboli. Vid. τρίωβολον.

Τριοδία, ας, ἡ, trivium, Gl. V. Ab τρίοδος.

Τριοδῖτις, ιδος, ἡ, q. d. trivia, Dianæ epith.

Τριοδσιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro τριόδοις.

Τριοδοντία, ας, ἡ, pisces. A τρίοδους.

Τριοδόντιον, ου, τὸ, tridens, fuscina, Gl. V.

Τριοδος, ου, ἡ, trivium. Ex τρὶς, & ὁδὸς, via

Τριόδους, οντος, ὁ ἡ ὄν, tridens; fuscina, Gl Vet. Ex τρὶς, & ὀδὼς.

Τριοζος, ος, ὁ ἡ ὄν, in tres ramos divisus, vel filius, seu trinodis. Ex τρὶς, & ὄζος.

Τριόζυγιος, ον, tres passus æquans.

Τριορια, ας, ἡ, trifinium, Gl. V. Ab ὅρος.

Τριορχης, & τρίορχος, ος, ὁ, triorcha, buteo, species quædam accipitris. Ab ὄρχις.

Τριοφθαλμος, ος, ὁ ἡ ὄν, q. d. trioculus, cui tres sunt oculi; (2) gemmæ nomen.

Τριπαις, τρίπαιδος, ὁ ἡ ὄν, cui tres sunt liberi. Ai τρίπαιδες, Plut. in Numa. cap. 10.

Τρίπαλαι, *Adverb.* q. d ter olim, i. e. jam inde a priscis temporibus, primo & omnium vetustissimo seculo.

Τριπάλαιος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui est trium palmarum. Ex τρεῖς, & παλαιστὴ.

Τριπαλτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ter vibratus, ter exsiliens. Vox Tusc. pro vehementissimus, acerrimus. A ἅλλομαι

Τριπαπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ter tactus.

Τριπαχρὴς, ες, ὁ ἡ ὄν, tribus cubitis constans.

Τριπαρθενὸς, ος, ὁ ἡ ὄν, triplicem aditum habens.

Τριπατρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui tres dominos habuit, Lyc.

Τριπέτης, ης, ὁ ἡ ὄν, trifolius, tria habens folia & ἐίσαι. Ὠδύσσου τριπέτηλον, Call. in Jov. 36. A πέτηλον.

Τριπηχυιος, ον, idem quod

Τριπηχυς, υος, ὁ ἡ ὄν, tricubitalis, trium cubitorum

Τριπλάγκινος, ίνη, ινον, ter seu valde simiam referens. Ex τρὶς, & πίθηξ.

Τρίπλαξ, ακος, ὁ, triplex, velut ex tribus crassis constans.

Τριπλανὴς ὲς, trivagus.

Τριπλασιάζω, f. άσω, triplico, triplo majorem facio. A

Τριπλάσιος, ία, ιον, triplo major seu amplior. A τριπλᾶ, vel τριπλόος.

Τριπλασιως, tripliciter, quam plurimum.

Τριπλεθρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui trium jugerum est. Ex τρὶς, & πλέθρον.

Τριπλεκὴς, ὲος, ὁ ἡ ὄν, triplicatus, ter plicatus. Ex τρεῖς, & πλέκω.

Τρίπλευρος, ος, ὁ ἡ ὄν, tria latera habens. Ex τρὶς, & πλευρὰ, vel πλεῦρὸν.

Τριπλᾶ, *Adv.* tripliciter, triplicato. A τριπλόος.

Τρίπλεκος, ος, ὁ ἡ ὄν, triplex, Gl. Vet. Ex τρὶς, & πλοκὴ.

Τριπλόος, όη, όον, *contr.* τριπλοῦς, ῆ, οῦν, triplus, triplicatus. A τρεῖς.

Τριπλᾶς, trifariam, Gl. V. A præc.

Τριποδες, ος, ὁ, tripedalis, tripedaneus. A τρίπους.

Τριποδηφορία, ᾶς, tripodem aufero, vel fero. Ex τρίπους, & φορέω.

Τριπόθητος, ος, ὁ ἡ ὄν, ter desideratus, desideratissimus, exoptatissimus.

Τριποδίζω, tripedio, Gl. V. A τριπόδης.

Τριπόδιον, ου, τὸ, parvus, tripus, Gl. V. tripodium, Dim. a τρίπους.

Τριποδίσιος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Τριποδίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Τρίπολις, εως, ἡ, triurbs, triplex urbs, trium, tribus urbibus constans. Τριπόλιος ὶὸ.ν, famosum, qu. per tres, h. e. multas, urbes notum, Soph. A. 871.

Τριπόλιτος, ον, multiplex. Ἀπατολίζω, pro πολέω, Soph.

Τρίπολος, ος, ὁ ἡ ὄν, ter versus seu versatus; Hom. Il 18, 542. Odyss. 5, 127. Ex τρὶς, & πολέω.

Τριπεπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ter elaboratus; (2) ter textus. Ex τρὶς, & πεπέω.

Τρίπορθος, ος, ὁ ἡ ὄν, ter captus & direptus. Ex τρὶς, & πέρθω.

Τρίπους, ους, ὁ, idem quod

Τριπυς, ύδος, ὁ ἡ ὄν, tripus, Ph. tripes, cortina.

Τριπρατος, ον, ter venditus. A περάσκω.

Τριπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ὄν, tres habens facies, seu trieps. Ex τρὶς, & πρόσωπον.

Τριπλὴρ, ῆρος, ὁ, tritor; (2) instrumentum, quo aliquid teritur; (3) vas in quo aliquid teritur. A τρίβω.

Τριπλήριον, ου, τὸ, instrumentum quo aliquid teritur. Ab eod.

Τριπτὴς, ου, ὁ, tritor; (2) famulus, qui herum suum tricatur. Ab eod. Unde

Τριπτὸς, ὴ, όν, tritus, contusus, concisus.

Τριπτυχὴς, ὴ, ὁ ἡ ὄν, triplex, triplicatus. Ex τρεῖς, & πτυχή.

Τριπτωλος, ος, ὁ ἡ ὄν, tres equos habens, Gl. V. τρίπωλον, triga; & τριπώλα, trigæ.

Τρίῤῥυθμος, ος, tribus pedibus constans, sc. versus.

Τρίῤῥυμος, ον, trijugis, *Epith.* currus.

Τρις, *Adv.* ter; (2) sæpe. A τρεῖς.

Τρισάγιος, ος, ὁ ἡ ὄν, vel τρισάγιος, ία, ιον, ter sanctus, i. e. sanctissimus.

Τρισαίνεος, ον, tribus fontibus perennans.

Τρισαθλιος, ία, ιον, ter miser, miserimus.

Τρισαλιτήριος, ος, ὁ, sceleratissimus, improbissimus.

Τρισαλυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnium minime dolorem adferens; (2) pergratus, jucundissimus.

Τρισάνθρωπος, ος, ὁ, ter homo, i. e. miserrimus.

Τρισάποτμος, ος, ὁ ἡ ὄν, infortunatissimus. Καὶ νῦν ὁ τρισάποτμος ὑπὸ τριχὸς ἡέρτημαι, Epigr.

Τρισαρίσβης, ίας, ὁ, qui ter palmam ob strenuitatem obtinuit, fortissimus.

Τρισάσμενος, ίνη, ινον, lubentissimus.

Τρισάφορος, ος, ὁ ἡ ὄν, ter, i. e. admodum intempestivus.

Τρισεπτὰς, άδος, ἡ, ter nonus dies mensis, i. e. vigesimus septimus. Ex τρὶς, & ἑπτὰς, nonus dies. Ex τρὶς, & ἑννέα.

Τρισήλιος, ος, ὁ ἡ ὄν, q d. trilunis, i. e. tres lunas habens. Ex τρὶς, & σελήνη.

Τρισιζάλης, perditissimus.

Τρισίπαρχος, ος, ὁ, maximus prætor.

Τρισολδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, ter beatus, i. e. fortunatissimus, felicissimus.

Τρισολαμπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄν, ter fulgens, i. e. fulgentissimus.

Τρίσημος, ον, tria tempora habens, ut Trochæus, & Iambus.

Τρισκαιδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim.

Τρισκαιδεκαέτης, ος, ὁ, qui tredecim annorum est Ex τρισκαίδεκα, & ἔτος.

Τρισκαιδεκάμηνος, ον, qui est tredecim mensium.

Τρισκαιδεκάπηχυς, υος, ὁ ἡ ὄν, qui tredecim cubitorum est, Theocrit. 15, 27.

Τρισκαιδεκαφόριος, ον, qui est ad alterum, ut terdecies ad unum.

Τρισκαιδεκαΐαιος, ου, qui decimo tertio die fit, vel fecit quid. A

Τρισκαιδέκατος, ατη, ατον, decimus tertius.

Τρισκαιδεκαφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, tredecim ferens (sc. fructus.) Ex τρισκαίδεκα, & φέρω.

Τρισκαιδεκέτης, ες, tredecim annorum natus. Ab ἔτος.

Τρισκαιδεκήρης, ους, sc. ναῦς, navis tredecim ordinum. Ex τρισκαίδεκα, & ἐρέσσω.

Τρισκα-

Τρισκακοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infortunatissimus, Arist. Ach. 1029.

Τρίσκαλμος, ον, qui tribus remis agitur.

Τρισκατάρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, exsecrabilissimus, detestabilissimus; (2) trifurcifer.

Τρισκελὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, tria habens crura, qui tribus nititur cruribus. A σκέλος.

Τρισκοπάνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ter pistus, ter pistillo subactus. Ex τρὶς, & κόπανον.

Τρισκορέω, sæpe, diligenter, verro, vel purgo, vel orno.

Τρισόλιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, terna & tripartita germinatione, genitali succo turgescens.

Τρισμάκαρ, αρος, ὁ καὶ ἡ, beatissimus. Ex τρὶς, & μάκαρ, aut μακάριος.

Τρισμακάριος, ια, ιον, idem, Arist. Nub. 165.

Τρισμακάριστος, ου, ιστον, idem.

Τρισμέγιστος, η, ον, ter maximus.

Τρισμὸς, οῦ, ὁ, stridor. A τρίζω.

Τρισμύριοι, αἱ, tricies mille, seu triginta millia.

Τρισμυριόπαλαι, *Adv.* jamdudum.

Τρισοϊζυρὸς, ῦ, ὁ, calamitosissimus.

Τρισόλβιος, ὁ καὶ ἡ, ter quaterque beatus.

Τρισολυμπιονίκης, ου, ὁ, qui ter in ludis Olympicis vicit.

Τρισπίθαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, tres spithamas longus, bipedalis. Ex τρὶς, & σπιθαμή.

Τρίσπονδος, ον, prop. in quo ter libatur, f. sæpe libans, v. τριτόσπ.

Τρισσάκις, *Adv.* ter. A τρισσός.

Τρισσάτιος, ου, tertius, ternus. A τρισσός.

Τρισσαχῆ, tribus locis. A τρισσάκις.

Τρισσεύω, ter, vel tertium facio. A

Τρισσὸς, vel **τριττὸς**, η, ὸν, triplex; (2) ternus, trinus; (3) tres. A τρεῖς. Hinc

Τρισσόθεν, ter.

Τρισσοκέφαλος, ον, triceps. A κεφαλή.

Τρισσόω, ter vel tertium facio; (2) triplico. A τρισσός.

Τρισσῶς, *Adv.* tripliciter, trifariam; (2) tertio, i. e. tertia vice.

Τριστάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, tria habens stadia. Ex τρὶς, & στάδιον.

Τριστάτης, ου, ὁ, dux, princeps, princeps principum. Ex τρὶς, & ἵστημι.

Τρίστεγον, ου, τὸ, domus trium contignationum; (2) altitudo tr. contig. (3) tertia contignatio. Ex τρὶς, & στέγη.

Τρίστεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, tria habens tecta, triplici tecto opertus. Ex usd.

Τρίστιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, [illegible], Gl. V.

Τριστοιχεὶ, triplici serie, triplici ordine. A

Τρίστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, tribus ordinibus constans, in trium versuum ordines atque strophas explicatus.

Τρίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, tria habens ora seu ostia; (2) cui triplex est acies. A στόμα.

Τρισύλλαβος, ου, ὁ καὶ ἡ, tribus constans syllabis. Ex τρὶς, & συλλαβή.

Τρισύνθετος, ον, e tribus compositus.

Τρισύνταλος, ου, ὁ, ter cond.

Τρισυπόστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, tres hypostases habens. Ex τρὶς, & ὑφίστημι.

Τρισχίλιοι, αι, α, ter mille.

Τρισχιλιοφόρος, ον, 3000 sc. amphoras capiens. *Fistb.* navis.

Τρίσχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, trisulcus, Gl. V.

Τρίσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, tres schœnos continens.

Τρισώματος, ου, ὁ καὶ ἡ, tricorpor. A σῶμα.

Τρίσωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex usd.

Τριταγωνιστέω, ῶ, tertias fabulæ partes ago, sum tertius actor, Dem. A

Τριταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui tertias fabulæ partes & ultimas agit.

Τριταΐζω, tertiana febre laboro. A τριταῖος.

Τριταϊκὸς, ἡ, ὁ, tertianus; τριταϊκαὶ [illegible], tertianæ febris tertianæ. Ab eod.

Τριταιοφυῶς, *Adv.* more febrium tertianarum; (2) alternis & tertio quoque die. A

Τρι[illegible], idem quod τριταιοφυής.

Τρι[illegible], idem quod τριταῖος.

Τριταῖος, [illegible], tertius, tertianus; (2) triduanus, [illegible] aliquid fiet, seu [illegible] quo aliquid accedit, Gl. Vet. τριταία, tertiana. A τρίτος.

Τριταιοφυὴς πυρετὸς, febris tertianæ naturam habens. Ex τριταῖος, & φύω.

Τριταλαντιαῖος, α, ο, idem quod

Τριτάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui trium est talentorum. Ex τρὶς, & τάλαντον.

Τριτάλας, αινα, αν, miserrimus.

Τριτάνυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ter extensus, longus. Ex τρὶς, & τανύω.

Τριτάτοισι, dat. plur. *Ion.* pro τριτάτοις, a τρίτατος; Hom. Il. 1, 252.

Τρίτατος, άτη, ατον, tertius. A τρίτος.

Τριτεγγόνη, ης, ἡ, trineptis. A τριτέγγονος.

Τριτέγγονος, ου, ὁ, trinepos.

Τρίτεια, ας, ἡ, tertiæ partes, tertia palma. A τριτεύω.

Τριτεὺς, έως, ὁ, tertia medimni pars. A

Τριτεύω, tertius sum, tertius obtineo. A τρίτος.

Τριτημοιρος, ρία, ριον, qui facit tertiam partem, tertia pars. Ex τρίτη, & μοῖρα.

Τριτημοριζω, tertio, in tres partes divido, Gl. V.

Τριτημόριον, ου, τὸ, tertia pars rei, triens. Ex idem.

Τριτημορὶς, ίδος, ἡ, tertia pars, tertia portio, i. e. una de tribus. Ex usd.

Τριτοβάμων, ὁ καὶ ἡ, *Fistb.* baculi cui innitimur, qui tertii pedis vicem præstat. A βαίνω.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Tritogenia, Minervæ *Epith.* Ex τριτὼ, *Bœot.* caput, & γείνομαι, nascor; quia ex capite Jovis nata, vel a τρίτος, quia tertia mensis die.

Τριτομηνὶς, ίδος, ἡ, tertia mensis dies. Ex τρίτος, & μήν.

Τρίτον, *Adv.* tertium, tertio. A τρίτος.

Τριτοπάτωρ, ορος, ὁ, tertius pater, proavus.

Τρίτος, η, ον, tertius. A τρὶς.

Τριτόσπονδος, ον, sæpe libans. A σπονδή.

Τριτόσπορος, ὁ καὶ ἡ, nepos vel neptis. A σπορά.

Τριτοστάτης, ου, ὁ, qui præsuli seu præcentori tertius est, qui tertias partes tenet. Ex τρίτος, & ἵστημι.

Τριτόω, ῶ, fut. ώσω, tertio facio; (2) in tres partes divido. A τρίτος.

Τριτταῖος, α, ον, triplex. A

Τριττὸς, vide τρισσός.

Τριττύα, ας ἡ, & **τριττὺς**, ύος, ἡ, sacrificium perfectum, sue, hirco, & ariete constans. A τριττὺς.

Τριττ[illegible], idem [illegible] τριττὺς.

Τριττύαρχος, & **τριττύαρχης**, ου, ὁ, qui præest tertiæ parti tribus. Ex τριττὺς, & ἄρχω.

Τριττὺς, vel **τριτὺς**, ύος, ἡ, ternio; (2) tertia pars, (3) tribus. A τρίττος.

Τριττῶς, *Adv.* tertio loco. A τρίτος.

Τριφάλαγγα, ας, ἡ, triplex phalanx, tres phalanges. Ex τρὶς, & φάλαγξ.

Τριφάσιος, ία, ιον, triplex, ternus; (2) qui tribus modis dicitur. Ex τρὶς, & φάσις.

Τριφίλητος, ὁ καὶ ἡ, maxime amatus, amantissimus, Theocrit. 15, 86. Ex τρὶς, & φιλέω.

Τριφόρος, trifera, *Epith.* fici. A φέρω.

Τριφυὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, triplicem naturam habens; (2) trifidus, triplex, Gl. Vet. tricorpor, tricapitinus. Ex τρὶς, & φύω.

Τριφύλλον, ου, τὸ, trifolium, Ph. *Angl.* Trefoil. A [illegible].

Τρίφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, terna folia habens, trifolius. Ex τρὶς, & φύλλον.

Τρίφυλος, ου, tribus tres habens. A φυλή.

Τρίχα, *Adv.* tripliciter, trifariam, in tres partes. A τρὶς.

Τριχάϊκες, [illegible] capilli & crista agitantur, [illegible]. Ex θρὶξ, & ἀΐσσω.

Τρίχαλος, [illegible], hirsutus, [illegible] θρὶξ, [illegible], Il. S. T. 66.

Τρίχας, αος, ὁ, turdi species. A θρὶξ.

[illegible], pl. a θρὶξ.

Τριχῇ, *Adv.* tripliciter, in tres partes. A τρίχα. Unde

[illegible] Hom. Il. 2, 668 idem.

Τριχία, ας, ἡ, morbus, quo vexatur nutrix in mammis, quoties pilum hauserit, pilaris morbus. A θρὶξ, *pilus.*

Τριχίας, ου, ἡ, piscis nomen. A τριχὶς.

Τριχίασις, εως, ἡ, vitium in oculis, cum pili in palpebris, pungentes & inutiles enascuntur; (2) adfectio, quum in urinis feruntur quædam capillis albis similia; (3) pilare malum in mammis. A

Τριχίον, ου, τὸ, pilus. Ab eod.

Τρίχινος, ίνη, ινον, qui ex pilis est, cilicinus. A θρὶξ, *pilus.*

Τριχὶς, ίδος, ἡ, piscis quidam ossa pilis similia habens. Ab eod.

Τριχοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pilos arrodens. Ex θρὶξ & βορά.

Τριχοβρῶτες, οἱ, pilos arrodentes, tineæ, teredines. Ex θρὶξ, & βρώσκω.

Τριχοβρωτήριον, ου, τὸ, vermiculus pilos arrodens. Ex usd.

Τριχοειδῶς, *Adv.* pilorum seu capillorum modo. Ex θρὶξ, & εἶδος.

Τριχόθεν, *Adv.* tribus e locis. A τριχῆ.

Τριχοίνικος, ου, ὁ καὶ ἡ, trium chœnicum capax. Ex τρὶς, & χοῖνιξ.

Τριχοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui comæ curam impendit, capillorum studiosus. Ex θρὶξ, & κομέω.

Τριχοκοσμητὴς, οῦ, ὁ, comæ ornandæ artifex. Ex θρὶξ, & κοσμέω.

Τριχοκουρία, ἡ, tonsura comæ. A κουρά.

Τριχολάβιον, ου, τὸ, vel **τριχολαβὶς**, ίδος, ἡ, volsella. Ex θρὶξ, & λαμβάνω.

Τριχολογέω, pilos lego seu colligo, aut floccos. Ex θρὶξ, & λέγω.

Τριχόμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, villosus. Ex θρὶξ, & μαλλός.

Τριχορία, ας, ἡ, triplex chorus. A χορός.

Τριχορρυέω, ῶ, fut. ήσω, pilorum seu capillorum defluvio laboro. Ex θρὶξ, & ῥέω.

Τριχορρυΐα, ας, idem. Ex θρὶξ, & ῥύω, *fluo.*

Τριχοτομέω, pilos deseco.

Τριχοτομέω, in tres partes divido. Ex τρίχα, & τομή.

Τριχοτομία, ας, ἡ, sectio seu partitio in tres partes. Ex usd.

Τριχοῦ, *Adv.* tripliciter, tribus in locis. A τριχῆ.

Τρίχους, ουν, tres congios capiens.

Τριχοφυέω, ῶ, capillos produco, Gl. V. τριχοφυῶ, capillesco, & τριχοφυεῖν, crinire.

Τριχοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, capillos producens. Ex θρὶξ, & φύω.

Τριχόφυλλος, ὁ καὶ ἡ, folia habens capillata, seu [illegible] tenuia. Ex θρὶξ, & φύλλον.

Τριχόω, pilorum redeo, pilos [illegible], Gl. V. [illegible], capillo; τετριχωμένος, setosus, Gl. V. [illegible] Ἡλικίαν ἐς ἔτη τετριχωμένος, Theocrit. A θρὶξ.

Τριχρόος, ου, ὁ καὶ ἡ, tricolor. Ex τρὶς, & χρόα.

Τρίχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, idem. A χρόα.

Τρίχυφος, ον, trilicio textus, densus textura. Ab ὑφή.

Τριχώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, pilosus, villosus, Gl. Vet. (2) capillaceus, capillis similis, capilli speciem referens. A θρὶξ.

Τρίχωμα, ατος, τὸ, capillamentum, Ph. pilorum villorumque tegmen. A τριχόω.

Τριχῶς, *Adv.* tripliciter, trifariam, in tres partes. A τρίχα.

Τρίχωσις, εως, ἡ, q. d. capillatio, pilorum emissio vel productio, (2) pilorum inversio, pilare malum, Gl. Vet. pilositas, capillamentum. A τριχόω.

Τριχωτὸς, ὴ, ὸν, pilosus, pilis intectus, crinitus, capillatus. Ab eod.

Τρίψαις, α. 1. part. act. *Dor.* pro τρίψας, a τρίβω.

Τρίψαντες, eos, qui terunt, acc. pl. p. ejusd.

Τριψήνωρ, assiduitas in labore. A τρίψις, & ἀνήρ.

Τριψημερέω, ῶ, diem tero, diem extraho. Οἱ μὲν διατρίψεις, κατατρίψημερεῖν, Arist. Vesp. 849. Ex τρίψις, & ἡμέρα.

Τρῖψις, εως, ἡ, tritus, tritura; (2) frictus seu frictio. A τρίβω.

Τριωβολιαῖος, α, ον, triobolaris. A

Τριώβολον, ου, τὸ, tressis, Gl. Vet. Ex τρὶς, & ὀβολός.

Τριωνυμία

Τριωνυμία, ας, ἡ, tria nomina. A

Τριώνυμος, ον, tria nomina habens. Ex τρίς, & ὄνομα.

Τριόνυχος, ον, tres cuspides habens, tridens. Ab ὄνυξ.

Τριώροφος, ος, ὁ ἢ ἡ, tres habens contignationes, quasi tres laquearia vel culmine est, triplex habens tectum. Ex τρὶς, & ὄροφος.

Τρομέοιτο, 3. plur. præs. opt. med. Ion. pro τρομέοιντο, a τρομέω.

Τρομέοντι, 3. pl. præs. ind. *Dor.* pro τρομέουσι.

Τρομερὸς, ρὰ, ρὸν, tremulus, trepidus. A τρομέω.

Τρομέω, ὦ, tremo, trepido; (2) contremisco; (3) horreo, timeo aliquem. Τρομέεσκε δέ τε φρένα πάσῃ, Il. 15 ἀσχ. Τὸν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι, ib. 4, 203. Τρομέοντο δὲ οἱ ἄριστοι ἐντὸς, ib. 16, 10. A τρέω.

Τρομικὸς, tremebundus, Gl. Vet. A τρόμος.

Τρομοποιῶ, tremefacio, Gl. V.

Τρόμος, ος, ὁ, tremor, timor, Ph. A τρέμω. Hinc

Τρομώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, tremulus, trepidus.

Τροπαῖον, vel τρόπαιον, ου, τὸ, monumentum conversionis, i. e. fugæ hostium, tropæum, Ph. A

Τροπαῖος, αία, αῖον, is, cujus fit conversio, seu qui convertitur. A τροπή.

Τροπαιοῦχος, ου, ὁ, tropæum tenens, vel in cujus potestate sunt tropæa. Ex τρόπαιον & ἔχω.

Τροπαιοφορία, ας, ἡ, tropæorum gestatio in triumpho. A

Τροπαιοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, tropæum gestans. Ex τρόπαιον, & φέρω.

Τροπαλίζω, verto. A τροπή. Hinc

Τροπαλισμὸς, οῦ, ὁ, conversio, mutatio.

Τροπάω, ὦ, verto, converto; τροπάομαι, ῶμαι, vertor. Μηδὲ τροπάασθε φίλοῦδε, Il. 15, 606. A τροπή.

Τρόπω, ω, verto, in fugam verto. Ἀτὰρ καλέσσε ἐς ἑτέρην Ἀψ ὀχέα τρόπιν, Il. 18, 2... Ab eod.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, conversio, versio, mutatio, conversio in fugam. Gl. Vet. conflictuatio; Τροπὴ χειμερινὴ, bruma, Ph. τροπὴ θερινὴ, solstitium. Sed & de æquinoctio dicitur τροπή. A τρέπω.

Τροπὶς, ιος, ὁ, ut τροπὶας οἴνος, q. d. vinum versum, fugiens, vappa. A τροπή.

Τροπικὸς, ὴ, ὸν, tropicus, de conversionibus solis dictus, ut τροπικὸς κύκλος, tropicus circulus, τροπικὰ σημεῖα, signa in Zodiaco, ubi fiunt τροπαί. Ab τροπικαὶ λέξεις, figuratæ orationes. A τρόπη, vel τρόπος.

Τροπικῶς, *Adv.* tropice, per tropum, figurate.

Τρόπις, ιος, vel ἴδος, ἡ, carina, ima navis pars, metaph. principium. Τὸν μὲν ἐπὶ τρόπιος ἐσάωσα ἐφορμηθέντα βεβῶτα. Hom. Odyss. 5, 130. A τρέπω.

Τροπολογέω, tropis in sermone utor, tropice seu figurate loquor. Ex λέγω.

Τροπολογία, ας, ἡ, tropicus & figuratus sermo, (2) sermo ad emendationem morum directus. Ex ἡδ.

Τρόπος, ου, ὁ, modus, mos, mœdis, ratio, situs, conjunctio, studium, institutum, facta, mores, ingenium, indoles, animus; corpus, in verbis deductio a communi usu. A τρέπω.

Τρόπις, ἴδος, ὁ, rudens & funis nauticus, lorum, quo remus scalmo alligatur. Ab eod.

Τροποφορία, mores & ingenium alicujus fere seu tolerio. Τεαυτοῦ καὶ τὴν τροποφορίαν αὐτὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ, Act. 13, 18. Ex τρόπος & φορέω.

Τρόπω, in fugam verto & vinco. Τῶν καπῶν ἐκ... τετρεπτῶν, Luc. A τρέπω. Hinc

Τρόπωτος, ρος, ὁ, funis seu lorum, quo remus ad scalmum alligatur.

Τρόφαλις, ίδος, ἡ, caseus, quod ex lacte coagulato sit, nostrum e recenti & tenero caseo. Gl. V. crustum. A τρόφαλις quod non nunquam idem significat, quod τροχὸς ἢ τυρὸς. vid. Hom. Odyss. 16, 476. Occurrit τρόφαλις apud Athenæum 10, 21. & Samuel 1, 17. A τρέφω.

Τροφεῖον, ου, τὸ, merces seu præmium nutritionis & educationis. Gl. Vet. alimonium, nutrimentum, alimentum. A

Τροφεὺς, έως, ὁ, altor, nutritor. A

Τροφέω, *f.* ήσω, nutrio, alo. A τρέφω. Unde

Τροφὴ, ῆς, ἡ, victus, cibus, esca, pabulum, alimonia, Ph. τροφαὶ, cibaria. Gl. V.

Τρόφι κῦμα, magnus fluctus ventorum ex citatus, pro τρίφιμον. A τρέφω.

Τρόφιμος, ὸς, ὁ, alumnus. A τροφή.

Τρόφιμος, ιμη, ιμον, alimentum præbens, alens, herus, qui famulitium sit, (2) alumnus, is, quem domi nostræ alimus, Ph. nutricius; & alumnus, Phil. Ab eod.

Τρόφις, ιος, ὁ ἢ ἡ, bene nutritus, crassus, pinguis, educatus, adultus, magnus, *Sulpit.* cibus. Ab eod. Hinc

Τροφόεις, εσσα, όεν, densus, coagulatus.

Τροφοεὶς, έντος, bene altus, & nutritus, ideoque crassus, pinguis. Κίματα τροφοεντα, Il. 15, 621. A τροφή.

Τροφὸς, ὸς, ἡ, altrix, nutrix, nutricula. A τρέφω.

Τροφοφορία, ας, fut. ήσω, educo, educationis molestias perfero. Τροφοφόρησε σε Κύριος ὁ Θεὸς σου, Deut. 1, 31 A

Τροφοφορος, ὁ, educator. A τροφὴ, & φέρω.

Τροχάδης, ες, ὁ ἢ ἡ, alimento abundans; (2) densus, coagulatus. A τροφή.

Τροχάζω, f. άσω citato gradu feror, propero, festino. Τέλρασσιν τροχάζει, Eur. Hel. 730 Τροχάζειν δὴ σάδιν ὡς τοῖς ὅπλοις, Polyb. A τρέχω.

Τροχαϊκὸς, ὴ, ὸν, trochæis constans, trochaicus. A

Τροχαῖος, αία, αῖον, cursorius, cursui aptus, vel qui cursu fit; trochæus, pes metricus, constans prima longa & posteriore brevi. A τρέχω.

Τροχαϊκῶς, per trochæum, vel, -cos.

Τροχαλία, ας, ἡ, rota, quæ circumagitur ad aquam educendam, trochlea. A

Τροχαλὸς, ὴ, ὸν, velox, citus, curiens; (2) rotundus, circularis, *non in vsu.* circulus. A τρόχος.

Τροχὸς, ὸ, ὁ, septum aulæ, cortis, macerie ex rotundis lapidibus, (2) rotundus lapillus. Ab eod.

Τροχάδην, *Adv.* cito, velociter, cursim.

Τροχαστὴρ, ῆρος, ὁ, pars puppis; (2) genus tormenti; (3) coxæ caput. A τροχάζω.

Τροχάω, f. σω, cursito; τροχόων & τροχόωσα, currens. *P. f.* pro τροχῶν, ῶσα, ασα. Ἄρκτε ἅμα τροχάοντι, τὸ δὴ καλέουσι ταμίξαι ἁμάξαν, Arat. Phænom. 27. A τρέχω. Unde

Τροχηδὸν, ρα, ρὸν, & τρόχην, rotundus, volubilis in modum rotæ, (2) curricus, citus.

Τροχηλασία, ας, ἡ, rotarum agitatio & cursus, navigatio. Ex τρόχος, & ἐλαύνω.

Τροχήλατος, ὁ, aut ος, rotam impello. Gl. Vet. rotor. Τὸ μυρσὸν ὁ τροχήλατος τροχαλατεῖ μαϊζίσιν, exagitat, Eur. Or. 31.

Τροχηλάτης, ου, ὁ, aurriga. Ex ἡδ.

Τροχηλάτις, ας, ἡ, v. τροχαλία.

Τροχήλατον, ου, τὸ, plein & ex ἡδ.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, rotæ vestigium, orbita. A τρόχος, rota. Hinc

Τροχιάτης, ου, ὁ, cursor, nuncius.

Τροχίζω, rota torqueo, radius rotæ distinctum circino.

Τροχιλία, ας, ἡ, id. quod τροχαλία. A

Τροχίλος, five τροχίλη, ης, ὁ, avicula nomen, trochilus, regulus, rex avium. A τρόχος.

Τροχμὸς, οῦ, ὁ, cursor, nuncius, pedisequus; (2) exiguus. Ab eod.

Τροχίσκος, ου, ὁ, rotella, Gl. V. rotula; (2) pistillus, Ph. A τροχὸς.

Τροχοδινέω, in orbem circumago. A τροχὸς & δίνη.

Τροχοειδὴς, ἐς, ὁ ἢ ἡ, rotæ seu orbis speciem gerens, rotundus, figuræ orbicularis. Ex τροχὸς, & εἶδος.

Τροχόεις, όεσσα, όεν, rotundus; (2) incurvus, volubilis in modum rotæ vel orbis. A τροχὸς.

Τροχοπέδη, ης, ἡ, sufflamen, quo rotarum cursus ligatur, seu lignum, quod per duas trajectum rotas, cursum sistit. Ex τροχὸς, & πέδη.

Τροχοποιέω, ῶ, rotas facio, Arist, Plut. 512. A τροχὸς & ποιέω.

Τροχοποιὸς, ὸ, ὁ, rotarum faber. Ab eod.

Τρόχος, ος, ὁ, cursus; (2) locus, in quo curritur, in quo se cursu exercitant. A τρέχω.

Τροχὸς, ὸ, ὁ, rota. Ab eod.

Τροχόων, τροχόωσα, currens. Vide τροχάω.

Τροχόωσα, nom plur. f. g. *Poet.* pro τροχόωσαι, ex τροχόωσαι, a τροχάω, propero.

ΤΡΥΒΛΙΟΝ, aut τρύβλιον, ου, τὸ, catinus, paropsis, patina.

Τρυγαζόλιον, ου, τὸ, locus in quem reconditur triticum, Hes. Ex τρύγη, & βολὴ.

Τρυγάω, ῶ, f. ήσω, fruges colligo; (2) uvas carpo, vindemio, *Metaph.* fruor, percipio. Οὐδὲ ἐκ βατῶν τρυγῶσι σαφυλίδ', Luc. 6, 44. ἀμπελίνην, Apoc. 14, 19. βότρυας, ib. ver. 18. Ἀλλ' ἐρίμακες φέρ' ὅτῳ ῥαδίως τρυγήσειν, Arist. Vesp. 632. Hom. Il. 18, 566. A τρύγη.

Τρυγηρὸς, ὰ, ὸν, fæculentus. A τρύξ.

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, vindemia. A τρύξ.

Τρυγία, ας, ἡ, ficco, arefacio; τρυγιῶσι, exficcari. Ab eod.

ΤΡΥΓΗ, ας, ἡ, triticum, hordeum, cereales fruges, fructus; (2) vindemia; etiam pro siccitate.

Τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator, qui demit & colligit cereales fruges & uvas. A τρυγάω. Unde

Τρυγητήριον, το, torcular, torcularc, Gl. V.

Τρυγητὴς, οῦ, ὁ, vindemiator.

Τρυγητικὸς, ὴ, ὸν, vindemialis, Gl. V.

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, vindemia, vindemiæ tempus.

Τρυγήτωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, cerealium frugum conditor. Ex τρύγη, & φάσις.

Τρυγοφόρος, ὁ ἢ ἡ, uvæ seu uvarum ferax; (2) frugum ferax. Ex φέρω.

Τρυγὼν, ὼνος, ἡ, fæx, fex, Gl. Vet. amurca, Gl. V. de oleo. A τρύξ.

Τρυγίας, ου, ὁ, fæcem percutior. A τρύξ & ἴημι.

Τρυγοπίθιον, ου, τὸ, vas vimineum, quod cœli loco lapidem ut vino recens calcato & e torculari effluenti. Ex τρυξ, & ἴπος.

Τρυγόωσαν, 3 pl. præt. opt. act. *Poet.* pro τρυγῶσι, τρυγήσειαν, a τρυγάω.

Τρυγοῦδεῖν, convitiis incessere. Ὅς τις σ' ἐπιμάξειε χαμαὶ τρυφᾶσαν, Arist. Vesp. ult.

Τρυγώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, fæcis plenus; (2) fæculentus, fæculentus.

Τρυγῳδία, ας, ἡ, comœdia. Hinc

Τρυγῳδὸς, ὸ, ὁ, comœdus.

Τρυγωδὸς, ὸ, ὁ, qui fæcibus perunctus facie, & cum vectus convitiis incessit prætereuntes, comicus Poeta. *Frm.* A τρυξ, & ᾠδὴ.

Τρυγὼν, ὼνος, ὁ, turtur, (2) pisis marinus. A

Τρύζω, f. υσω, v. τρύζω. Ἀ δ' ἐλελυζὼ Τηλόθεν ἐκ πυκινοῖσι βαθὺν τρύζουσιν ἀκοίτην, Hesc. 7, Luc. Ὡς μὴ μοι τρύζητε παρὰ μῦθον ἄλλοθεν ἄλλος, Il. 9, 311. Τρύζ' ἐλοεργὸν, *Sibyll.* 8, 348.

ΤΡΥΗΛΙΣ, ιδος, ὁ ἢ ἡ, vel truncus, aut pecus mas, τρίλις, vel, *ut alii placent* clavus. Ab eod. ex πλὰξ. Lucian.

Τρυλίζω vel πρυλίζω, idem quod τρίζω.
Τρύμα, ατος, τό, vel τρύμη, foramen a terebra; (2) veterator, longo rerum usu veluti tritus. A τρύω. Hinc
Τρυμαλιά, ᾶς, ἡ, foramen.
Τρυμάτιον, ι, τό, parvum foramen. Dim.
Τρύξ, υγός, ἡ, vinum recens, mustum nondum percolatum; (2) fæx vini, fæx olei; (3) scoria ferri. A τρύω.
ΤΡΥΠΑ, ης, ἡ, foramen; (2) terebra.
Τρυπάω, ῶ, terebro. A τρύπα. Hinc
Τρυπανίζω, f. ίσω, terebro, pertundo.
Τρυπάνιον, τό, Dim. a
Τρύπανον, υ, τό, terebrum, terebra; (2) veterator. A
Τρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebro, perforo, pertundo, etiam de coitu dicitur, cum derivativis. Τρυπᾷν ἀμφότερα τὰ ὦτα, Xen. A τρύπη.
Τρυπανοχείρ, ος, ὁ, tenebræ manubrium. Ab ἔχω.
Τρύπημα, ατος, τό, foramen. A τρυπάω.
Τρύπησις, εως, ἡ, tenebratio. Ab eod.
Τρυπητής, οῦ, ὁ, terebrator. Ab eod.
Τρυσάνωρ, ορος, ὁ ἡ, virum atteriens, i. e. conficiens, excruciens, emacerans. Ex τρύω, & ἀνήρ.
Τρυσίεις, υς, ὁ ἡ, vitam vexans, vitæ molestus, Arist. Nub. 420. Ex τρύω, & βίος.
Τρυσίππιον, τρύσιππον, vel τρυσιππήιον, ι το, nota, quæ inuritur equo longo labore trito & confecto. Ex τρύω, & ἵππος.
Τρύσις, εως, ἡ, adflictio, æruinna. A τρύω.
Τρυσιός, ὰ, όν, adflictus, æger. Ab eod.
Τρυτανδίω, expendo, Gl. V. A τρυτάνη.
Τρυτάνη, ης, ἡ, trutina. A τρύω, pro τράω.
Τρυφάλεια, είας, ἡ, galea tres conos habens. Ex τρεῖς, & φαλός
Τρυφαλίς, ίδος, ἡ, caseus, pro τροφαλίς.
Τρυφάω, ῶ, fut. ήσω, delicate vivo, delicis indulgeo, laute vivo; (2) efferor & exiulto lætitia; (3) insolens sum, & arrogans. Gl. Vet. τρυφῶ, luxurior, abundo. Σεμνίω, τρυφῶσαν (ἔλεμμα) Arist. Nub. 48 τρυφαῖς ἡδοναῖς, Isocr. Ἐτρυφήσατε ὅπῃ τ' ἤθελε, Jac. 5, 5. A τρυφή.
Τρυφιαινόμαι, idem. Hinc τρυφερασθείς, emollescens, aor. 1. part. pass. Arist. Vesp. 686.
Τρυτερεύομαι, idem & ab eod.
Τρυφερόβιος, ὰ, ὁ, molliter, laute, delicate vivens.
Τρυφερός, ρὰ, ρὸν, tener, mollis, delicatus. A τρυφή.
Τρυφεροτήριον, ου, ὁ ἡ ἡ, mollis, delicatus, *Epi.* vestis.
Τρυφερότης, ητος, ἡ, mollities. A τρυφερός.
Τρυφεροχρώς, ῶτος, vel τρυφεροχρωτος, ὰ, ὁ ἡ, habens cutem teneram, delicatulus. A χρώς, cutis.
Τρυφή, ῆς, ἡ, deliciæ, mollities, luxus, delicata vita; (2) insolentia, fastus. A θρύπτω. Hinc
Τρυφηλός, ὴ, όν, delicatus, delicis deditus.
Τρύφημα, ατος, το, id, ex quo deliciæ percipiuntur; (2) deliciæ. A τρυφάω.
Τρυφητής, οῦ, ὁ, deliciarum confectator, delicatæ vitæ amator, heluo, vorax. Ab eod.
Τρυφητίδα, ης, deliciis capto. A pr.
Τρυφητικός, ὴ, όν, libidini & voluptati deditus. Ab eod.
Τρύφος, εος, τό, fragmentum, frustum. A θρύπτω.
Τρυχηρός, ρὰ, ρὸν, attritus & lacer in modum τρυχῶν. A τρύχος.
Τρύχινος, ίνη, ινον, tritus & lassus, consutus & pannis attritis. Ab eod.
Τρυχίον, ι, τό, pannus attritus seu lacerus. Dim. a τρύχος.
Τρύχνος, idem quod στρύχνος, ap. Poët.
Τρῦχος, vel τρῦχος, εος, τό, pannus lacerus & attritus; (2) attritio. A τρύχω.
Τρύω, ῶ, f. ήσω attero, obtundo, exhaurio, domo, conficio; τετρυχαμένος, adflictus, p. pass. Ion. Τετρυχαμένος κακότητι, Herodian. A τρύω. Hinc
Τρύχασις, εως, ἡ, vexatio, adflictio, confectio.
Τρύχω, f. ξω, adflicto, Gl. V. τρύχῃ, carpitur, Ph. Μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ὐκ κακότητι, Theog. 909. Πτωχὸν δ' ὡς ἂν τις καλὸς τρύξοντα ἰκανόν, Odyss. 17, 388. Εὐσώμα χρόνῳ τρυχόμενος, Soph. Aj. 609. Ἐνθυμίοις ἐυναῖς τ' ἀναδρώτοις τρύχειν, id. Trach. 112. A
ΤΡΥΩ, tero, attero, vexo, divexo, defatigo, exhaurio, domo, conficio, adfligo, eneco & macero, Gl. V. adflicto. Τετρυμμένος ἠλιβάτοις, Plato, γήρᾳ κὴ πόνῳ, Epigr.
Τρωγάλια, ων, τὰ, bellaria, Gl. Vet. Arist. Plut. 797. A
Τραγάλιος, ι, ὁ, edulis. A τράγω.
Τρωγλη, ης ἡ caverna seu foramen rosione factum. Ab eod.
Τρωγλητάι, hirundinum species in cavernis niculantium. A τρωγλη.
Τρωγλοδύνω, cavernam fubeo, in cavernam me fubduco, ingredior in cavernam. Ἧπερ (γαλέη) ἀρίστη Ἢ ἡ τρωγλοδύνοιλα (μυς) ἢ τρώγλῃ ἰρεπτει, Hom. Batr. 52. Ex τρώγλη, & δύνω, *fubeo*.
Τρωγλοδυτεω, ῶ, f. ήσω, idem & ex nfd. Unde
Τρωγλοδυτης, ι, ὁ, qui cavernas fubit, qui in cavernas se fubducit, Troglodytes, genus Afrorum.
Τρωγλοδυτικος, ὴ, όν, cavernas fubiens; (2) pertinens ad Troglodytas. A pr.
Τρωγλοδυτικῶς. Troglodytarum more.
Τρωγλόδυτος, ὁ ἡ ἡ, idem quod τρωγλοδύτης.
Τρωγοισας, acc. pl. f. g. part. præt. act. *Dor.* pro τραγήσας, a τράγω.
ΤΡΩΙΩ, f. τράξομαι, rodo, comedo. Τρώγειν ἄρρατον μελι δια, Odyss. 6, 90. ῥαφάνους, id. Batr. 53.
Τρώεσσι, dat. plur. *Poët.* pro Τρωσὶ, a Τρῶς.
Τρωθῇ, 3. fing. aor. 1. conj. pass. verbi τιτρώσκω.
Τρωκτής, ὴ, ὁ, comestor, vorator; (2) impostor, versutus, deceptor; (3) piscis quidam. Gl. V. tructa piscis. A τρώγω.
Τρωκτὸς, ὴ, ὸν, qui comedi potest aut solet, edulis, escalentus, edui aptus. Ab eod
Τρῶμα, ατος, τό, vulnus; (2) damnum, detrimentum, clades, *Ion.* pro τραῦμα. A τιτρώσκω. Hinc
Τρωματίας, ὰ, ὁ, saucius, vulneratus.
Τραματίζω, f. ίσω, saucio, vulnero.
Τρωτύω, vel τρωτύνω, idem, Sch. Arist.
Τρωξ, γὸς, gurgulio, vermiculus, qui legumina arredit. Gl. V. curculio.
Τρώξαλλις, ιδος, ἡ, grillus, acctaria, Ph. cicada, al. Gl. V. A τρώγω.
Τρώξαλα, τὰ, rami tenelli qui a pecore arrodi solent. Ab eod.
Τραξάνδα, gen. fing. *Æol.* pro τραγῳδία.
Τραξαρίης, ὰ, ὁ, canivorus, non ut mus in Batrachom. Ex τραξις, & ἁλς.
Τρωξίμος, ὰ, ὁ ἡ ἡ, qui comedi potest aut solet, edulis. A τράγω.
Τραξις, εως, ἡ, esio, rosio. Ab eod.
Τρωπασκάω, vide τρωτάω.
Τρωπάω, *Poët.* pro τροπάω, τρωπάσκετο in fugam vertebatur, imperf. *Ion.* pro ἐτροπᾶτο, Il. 11, 567.
Τρῶσε, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτρωσε, a τιτρώσκω. Unde
Τωσις, εως, ἡ, vulneratio, vulnus, ictus.
Τρωσμος, ὁ, idem & ab eod.
Τρωτος, ὴ, όν, vulneratus, læsus; (2) vulnerabilis, qui vulneran facile potest.
Τρώυμα, ατος, τό, *Ion.* pro τραῦμα, vulnus.
Τρωχάω, ῶ, curro, *Poët.* pro τροχάω. Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι, Hom. Il. 22, 163.
Τρωσι, vulneri. Οἵτινά σε τρώσι μελιδνὸς, ὄφις ἢ, ἄλλος βλάπτει, ὃς ἂν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἷσιμα εἰδῇ, Hom. Odyss. 21, 293.
Τὺ, *Dor.* pro σὺ, tu.
Τυγχάνω, f. τεύξομαι, vel τυχήσω, sum; (2) accidit ut sim, forte sum, contingo, evenio, accido; (3) adsequor, *pr.* scopum attingo, adipiscor, impetro, Gl. Vet. ἔλυχεν, confecutus est, Gl. Vet. ὁ τυχὼν quilibet, Ph. τυχόντες, adepti, Ph. τῇ τυχόσῃ, qualibet, Ph. aor. 2. Τυχὼν ἀνὴρ, vulgaris, Longin. 9. Τυγχάνειν ζυμφόρας, ἐλεῆσαι, εἰρήνης, βοηθείας, δίκης &c. Dem. Καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεθνᾶσι πρὸς γῶν ἐμοῦ, Soph. Aj. 527. Ἀπιθάνες, εἰ τ' ἄξιος ἐλύγχανες, Arist. Av. 1229. Κἀγὼ δ' ὀλοώτατος, ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν, Eur. Her. 623.
Τυκάνη, ης, ἡ, tribula, Ph. A τύκω.
Τυκίζω, fut. ίσω, lenio, polio. Τυκίσας δ' (λίθας) ἐτύκιζον καὶ Κρίκας τοῖς ῥύγχεσιν, Arist. Av. 1153. A
Τύκος, sive τύχος, ου, ὁ, instrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur in poliendis lapidibus. A τύκω.
Τυκτὸς, ὴ, όν, factus, fabricatus. Μηδ' ἄρα Θῆρι Ἄρηα τῶτον μαιμώοντα, τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον. Hom. Iliad. 5, 831. i. e. *præter naturam asitum malum.* ἐ τεύχω.
Τύκω, pario; τετύκοντο parabant, pro ἐτύκοντο, imperf. Τετύκοντο δαῖτα, Il. 1, 467. δορπον, Odyss. 12, 307. A τεύχω.
Τύλα, sive τύλη, ης, ἡ, callus; (2) culcita, lodix. A τυλος.
Τυλαίος, ία, ον, callosus. Τυλαίνια ἑλκεα, *Ion.* A τύλος.
Τυλεία, ας, ἡ, & τυλεῖον, υ, τὸ, & τυλία, ας, ἡ, culcita. Ab eod.
Τυλίσσω, sive τυλιττω, f. ξω, in modum culcitæ convolvo; (2) perscrutor, indago. Οὐδ' ἐτυλίχθη Τὸν ψυχὴν, Theocr. 23, 54. Ab eod.
Τυλόεις, όεσσα, callosus. Ab eod.
ΤΥΛΟΣ, υ, ὁ, callus, seu callum, cutis in aliqua corporis parte obdurata ex labore vel opere; (2) clavus ligneus vel etiam nodus; etiam pudendum apud Hes. Et τύλοι pl. pili supercilionum, Poll. Hinc
Τυλόω, ῶ, f. ώσω, callosum reddo, callum obduco; τυλῶμαι, calleo, Gl. Vet. p. pass. τετυλωμαι calleo, Gloss. Vet. p. pass. ταλυλαμμένος, callosus, Gl. V. p. part. pass. Ὁ μὴ χαλινὸς ἄχαν ταῖς γνάθοις ἐσχλίζων τυλοῖ το σῶμα, Xen.
Τυλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, callosus, Ph. tuberum. Ab eod.
Τύλωμα, ατος, τό, callum.
Τύλωσις, εως, ἡ, occallescentia.
Τυλωτὸς, ὴ, όν, nodosus.
Τυμβίς, ίδος, ἡ, venefica, quod circa sepulchra versetur.
Τυμβικὸς αὐδὴ, vox sepulchralis. A τύμβος.
Τυμβεία, ας, ἡ, tumulatio, inhumatio. A τυμβεύω.
Τυμβείτης, ὰ, ὁ, sepulchralis. A pr.
Τύμβη, ης, ἡ, ὁ, το, id, quod busto infertur, cadaver. A
Τυμβεύω, f. εύσω, busto infero, tumulo, sepelio, (2) devoro, in ventre quasi sepelio, Σῶμα τ' ἐμεῦσαι πάσω, Soph. Aj. 1087. χοὰς, id. Fl. 408. Οὐχ ἁδε ναῦλας ὀλεμεύς τυμβεύσομαι, Eur. Hel. 960. A τυμβος.
Τυμβήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, conditus monumento. Ex τύμβος, & ἀρω.
Τυμβογέρων, οντος, ὁ, senex sepularis, sepulcrum.
Τυμβονόμος, ὰ, ὁ ἡ ἡ, qui in monumentis pascitur, monumenta obsidens. Ex τύμβος, & νέμω, *pasco.*
ΤΥΜΒΟΣ, υ, ὁ, bustum, sepulchrum, tumulus.
Τυμβοχοέω, ῶ, f. ήσω, tumulum struo, tumulo, sepelio, humo adgesta tego. Ex τύμβος, & χοάω, seu χέω.
Τυμβοχοὴ, ῆς, vel τυμβοχόη, ης, ἡ, tumulus; Hom. Il. 21, 323.
Τυμβόχωος, ex nfd. idem quod
Τυμβοχωστος, υ, ὁ ἡ ἡ, busto vel sepulchro adgesto exstructus; (2) effossus. Ex τύμβος, & χωστὸς, *e terra exstructus.*
Τυμβωρυχέω, busta eruo, busta fodiendo aperio, ut sepulchra deprædor, sepulchra deprædor. Τυμβωρυχία,

Τυμβαρυχία, ἡ, sepulchorum effossio. A
Τυμβωρύχος, ου, ὁ ἡ, busta eruens, spoliator mortuorum. Ph. vespillator, sepulchri violator, Arist. Ran. 1266. Ex τύμβος, & ὀρύσσω.
Τύμμα, ατος, τὸ, ictus, vulnus, plaga. A τύπτω.
Τυμμή, ῆς, ἡ, idem & ab eod.
Τύμπανίας, ου, ὁ, ut τυμπανίτης ὕδρωψ, hydropis species quo venter ut tympanum intenditur, pulsuque tonat. A τύμπανον.
Τύμπανίζω, f. ίσω, tympanum pulso seu tundo; (2) fustibus cædo, it. fustibus ad necem cædo, (3) quo violento supplicio adficio. Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, Hebr. 11, 35. Ab eod.
Τυμπάνιον, ου, τὸ, parvum tympanum. Dim.
Τυμπανισμός, οῦ, ὁ, tympani pulsatio.
Τυμπανιστής, οῦ, ὁ, tympanista, qui tympanum pulsat. A τυμπανίζω. Hinc
Τυμπανιστρία, ας, ἡ, tympanistria, quæ tympanum pulsat.
Τυμπανίτης, ου, ὁ, v. τυμπανας.
Τυμπανίων, ωνος, ὁ, idem.
Τυμπανοειδής, ές, ὁ ἡ, tympano similis. Ex τύμπανον, & εἶδος.
Τύμπανον, τὸ, tympanum, instrumentum quo pulsato sonus cietur; (2) palus, machina ad quam devincti plagis adficiebantur, (3) fustis, baculus. A τύπτω.
Τυμπανοπρεπής, ές, ὁ ἡ, tympanorum strepitu gaudens. A ἁρμόζω.
Τυμπανώδης, ες, ὁ ἡ, tympano similis, tympanum referens. A τύμπανον.
Τύν, tu. Dor. pro σύ.
ΤΥΝΟΣ, vel τυννος, parvus, Hel. τυννος, id. Theoc. Hinc
Τυννάριος, parvulus, parvulus, tantillus.
Τυντλάζω, lutum calco, Arist. P. 1157. A
Τυντλος, ὁ, ἡ, lutum, Hel.
Τυντλώδης, ες, ὁ ἡ, lutosus. A præc.
Τύπαιον, ου, τὸ, id quod τυμπαιον.
Τυπεύς, έως, ὁ, malleus. A τύπτω.
Τυπισμός, οῦ, ὁ, percussio, verberatio; (2) planctus, plangor. A τυπτω.
Τυπή, ῆς, ἡ, ictus, percussus, plaga; Hom. Il. 5, 587. A τυπίω.
Τυπικός, ἡ, όν, figuratus, symbolice innuens & figurans. A τύπος.
Τυπικώς, figurate, symbolice. A præc.
Τυπίς, ίδος, ἡ, malleus. A τυπη.
Τύπος, ου, ὁ, forma, formula, norma, tenor, institutum, Phil. constitutum, Gl. Vet. figmum, effigies, exemplar. A τυπτω. Hinc
Τυπόω, ῶ, f. ώσω, formo, informo, figuro, signum imprimo vel inculpo. Ἐτύπωσεν ὀπισθόλιθῳ τῇ σφραγῖδι τὸ Μακκάβαιον, App.
Τυπτέα, pro τυπτω, τυπτήσεις, ictus, Ph. τυπτηθῆν, batutum, Ph. aor. 1. part. pass. Οὐ γὰρ μὲ τυπτήσεις εἰφαιν ἐχοντα γε, Arist. Plut. 21. ἀλλ' αὐθις αὖ τυπτησομαι, id. Nub. 1182. A τυπτω.
Τυπτουσες, 1. pl. pret. ind. act. Dor. pro τύπτομεν.
Τυπτόντων, ven. pl. præs. part. act. Att. pro 3. pl. præt. impr. positus.
ΤΥΠΤΩ, f. ψω, verbero, percutio, pulso, tundo, cædo, ferio; τύπτομαι, vapulo, Οὐ κὴ τύπτει τὸς ἵππας ἀλήμων ἐμοὶ; vapula, Arist. Ran. 655.
Τυπτ-, pen. sing. Dor. pro τύπτε, a τύπτος.
Τυπτάδης, ες, ὁ ἡ, non exactus, rudi descriptione comprehensus. A τύπτω. Hinc
Τυπτάδῃ, Adv. crassiore Minerva, crathore Musa.
Τυπτάζοντας, acc. plur. abr. 1. pass. v. τυπτόω.
Τύπτωμα, ατος, τὸ, figura, idem quod τύπος; (2) vas, τύπτωμα χαλκοπλευρον. Soph. El. 54. A τυπτόω.
Τύπωσις, εως, ἡ, figuratio, formatio, expressio. Ab eod.
Τυπωτός, ἡ, όν, informatus, expressus, effictus. Ab eod.
Τυραννεῖον, ου, τὸ, domus seu domicilium tyranni. A τύραννος. Unde
Τυραννεύω, f. εύσω, sum τύραννος, regno, impero. Ἀλλὰ ἐμοὶ μὴ ὁ τυραννεύσειν φίλος βασιλῆς δικαίως, Eur. El. 885.
Τυραννέω, ῶ, f. ήσω, dominor, tyrannus sum, tyrannidem obtineo. Πότερα τυραννεῖν ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις; Eur. Ph. 563. Τυραννήσας τοιχεῖα, Plat. Τῶν πόλεων αἱ μὲν τυραννοῦνται, id. Ab eod.
Τυραννησιεῖν, cupio τυραννεῖν, tyrannidem & imperium adfecto. A τυραννέω.
Τυραννίς, ας, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. A τύραννος. Hinc
Τυραννίδιον, ου, tyrannidem adfecto.
Τυραννίζω, f. ίσω, cum tyranno facio, Dem.
Τυραννικός, ἡ, όν, tyrannicus, ad tyrannum pertinens, a tyranno profectus, tyrannum decens, tyrannidem exercens; (2) dominandi peritus. A τύραννος.
Τυραννικώς, Adv. tyrannice, tyrannorum more.
Τυραννίς, ίδος, ἡ, regnum, imperium; (2) tyranni, dominatus injustus & crudelis, summa potentia; (3) uxor tyranni seu principis. A τύραννος.
Τυραννοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui ad tyrannidem instruit, qui tyrannum esse docet.
Τυραννοκτονέω, ῶ, f. ήσω, tyrannum occido, Pass. τυραννοκτονέομαι, tanquam tyrannus occidor.
Τυραννοκτονία, ας, ἡ, tyrannorum seu tyranni occisio aut cædes; tyrannicidium, Gl. Vet.
Τυραννοκτονικός, ἡ, όν, ad tyrannicidam pertinens. A pr.
Τυραννοκτόνος, ου, ὁ ἡ, tyrannicida, tyranni occisor seu interfector. Ex τύραννος, & κτείνω.
ΤΥΡΑΝΝΟΣ, ου, ὁ ἡ, tyrannus, tyranna, rex, regina. Adject. tyrannicus, ad tyrannum pertinens.
Τυραννοφόνος, ου, ὁ ἡ, tyrannicida.
Τυραννόφρων, ονος, ὁ ἡ, tyrannico spiritu tumidus, & insidens. Ex τύρ. & φρήν.
Τυράζω, f. άσω, turbas seu tumultum excito, tumultuor; τυράζομαι, turbor, fluctus fum. Μερμιάς κὴ τυράζῃ πᾶσι σκύλλα, Luc. 15, 41. Τὸν σκύλον ἀσπὶρ ἀπαλὰς τυράσσεις χάδι ζῶν. Arist. V. 249. A
Τύρδη, ης, ἡ, pro σύρδη.
Τύρεια, ας, ἡ, lactis coagulatio, & in caseum denfatio; (2) confectio casei. A τυρός.
Τύρδυσις, εως, ἡ, idem.
Τύρευμα, τος, τὸ, caseus. A
Τυρεύω, f. εύσω, in caseum cogo & denso; (2) agito, turbo, commisceo, machinor, struo, fabricor. Ὁ δ' ἐλθὼν ἐτυρεύσε ταῦτα, Dem. A τυρος.
Τυρίδιον, τὸ, caseolus. Dim.
Τυροκόλλιον, ου, τὸ, quo servantur caci, fiscella. Ex τυρὸς, & κόλλη.
Τυροκλάφος, ου, ὁ, nomen muris, sic dicti ab excavando caseo, in Batr. 136. Ex κλάφω.
Τυρεῖς, εσσα, εν, caseolus. A τυρος.
Τυροκνήστις, ἡ, radula caseo radendo; Arist. Lys. 226. Ex τυρὸς, & κνάω.
Τυροκόσκινον, ου, τὸ, caseus cretus in cerniculo, vel cribrum, quo caseus cernitur.
Τυροποιέω, caseum facio seu cogo.
Τυρεπωλέω, caseos vendo; (2) pondero & examino more eorum, qui caseos venditant. Τυροπωλῆσαι τῷ τίχνῳ, Aristoph. Ran. 1502.
ΤΥΡΟΣ, ου, ὁ, caseus; (2) forum, ubi casei venduntur.
Τυροτόμος, ὁ ἡ, caseum secans, radens. A τέμνω.
Τυροφόρος, ὁ ἡ, caseum ferens, Epith. placentæ, sc. cui caseus admistus, τυρώτος. A φέρω.
Τυρόω, ῶ, fut. ώσω, coagulo & in caseum cogo; (2) agito, turbo, commisceo. Τυρώντες ἅπαντα, Athen. A τυρὸς.
ΤΥΡΣΙΣ, εως, ἡ, turris, propugnaculum.
Τύρσος, ου, ὁ, idem, Suid.
Τυρχή, ῆς, ἡ, furca. Quæ est ὑρχή, R.
Τυρῶ, gen. sing. Dor. pro τυροῦ a τυρός.
Τυρώδης, ες, ὁ ἡ, caseosus, e genere caseorum. A τυρός.
Τυρώτος, ἡ, όν, caseatus, Gl. V. A τυρόω.
Τυτθός, ἡ, όν, vel τυτθόν, ῆ, ὁ ἡ, parvus, pusillus. Hinc Adv. τυτθόν, paulum. Οὐδὲ τυτθόν, ne tantillum quidem, Hom. Il. 1, 354. Μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα, 22, 480. A τιτθός.
Τυφεδανός, οῦ, ὁ, decrepitus, cujus cadaver propediem cremandum est, Aristoph. Vesp. 1359. A
Τυφεδών, όνος, ἡ, accensio, inflammatio. A τύφω.
Τύφη, ης, ἡ, planta aquatica, sive palustris. Ab & pro τίφη.
Τυφθείμεν, 1. plur. aor. 1. opt. pass. Att. pro τυφθείμεν, a τύπτω.
Τυφλίνοι, ων, οἱ, serpentes cæci, cæciliæ. Angl. Slow worms. A τυφλός.
Τυφλογενής, ές, ὁ ἡ, cæcigena, Gl. Vet. Ex τυφλός, & γένομαι.
Τυφλοπλαστέω, ῶ, cæcum fingo. Ex πλάσσω.
Τυφλόπους, ους, cæcus.
ΤΥΦΛΟΣ, ἡ, όν, cæcus, oculis captus; (2) qui non videtur, vix apparens, obscurus. Epith. parietis, in quo nulla fenestra.
Τυφλόσομα, τὸ, obscurum ostium.
Τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas. A τυφλός.
Τυφλοφόρος, ου, ὁ ἡ, cæcum ferens. Ex τυφλὸς, & φέρω.
Τυφλόω, excæco, oculis privo. Ὃ ἐμὲ τυφλώσας, Eur. Ph. 771. Τῶν ὃ μελλόντων τε τύφλων' ἐχάθαι, Pind. Ol. 12, 13. A τυφλός. Unde
Τυφλώδης, ες, ὁ ἡ, qui mutus sedet, velut attonitus sensibusque captus.
Τύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio, obcæcatio; (2) cæcitas. A τυφλόω.
Τυφλώττω, cæcus sum, cæcutio. Ὁ δ' Πλαυτιανὸς τυφλώττων τῇ ὀδυθυμίᾳ, Herodian. lib 3. A τυφλός.
Τυφλωψ, ῶπος, ὁ, cæcus; (2) serpens quidam. Καὶ ἔτι ἀπὸ τυφλωτες ἁπήμαντοι φορίονται, Nic. Th. 492. Ex τυφλὸς, & ὤψ.
Τυφοσίφων, ωντος, fastuosus senex, Arist. Nub. 905. Ex τύφος, & σίφων.
Τυφομανία, ας, ἡ, insolentia & fastus cum furore, furor cum insolentia & fastu.
Τυφος, seu τύφος, ου, ὁ, fumus; (2) jactantia, arrogantia, fastus, insolentia; (3) stupor attonitus. A τύφω.
Τυφόω, ῶ, f. ώσω, fumo infesto vel eneco; (2) effero, insolentem reddo, (3) stupidum reddo, πεπυφωμένος, insitus, insanus, stultus, mens, p. pass. part. Πεπύφωμαι μᾶλλον ὀπισθόμορος, 1 Tim. 6, 4. πυφωθεὶς, ibid. 3, 6. Ἐπὶ σκλάτῳ πεπυφωμένος, Luc. A τύφος.
ΤΥΦΩ, f. θήσω, fr. incendo paulatim, ut glicat ignis sine flamma; caletacio; unde τυφόμαι; (2) æstus aut alius cupiditatis latente igne macerer; (3) incendo simpliciter, & Pass. ardeo, uror, adeoque; (4) amore ardeo. Ἐπὶ. Αἰνῶ τυφόμενον ἐ Ζεῦς, Matt. 12, 20.
Τυφώδης, ες, ὁ ἡ, decrepitus & capularis; (2) fastuosus, elatus, arrogans. A τύφος.
Τυφών, ῶνος, ὁ, ventus repentinus, procella, vortex igne fictus, seu vortex procellosus & everberans, Gl. V. τύφων, δαίμων, Typho. A τύφω.
Τυφωνικός, ἡ, όν, typhonicus. A τυφών.
Τυφωνοειδής, ες, ὁ ἡ, similis vehementi turbini, turbineus. Ex τυφὼν, & εἶδος.
Τυφωνοειδῶς, Adv. vehementi turbine.
Τυχαῖος, ου, ὁ, idem quod τυχών, a τύχη.
Τυχαῖος, ἡ, ον, casuitus. Ab eod.
Τυχάνω, fortuo, ap. Ion.
Τυχαίως, dat. pl. masc. pro τυχοῦσι
Τυχε, 2. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔτυχε, a τυγχάνω.

Τυχεῖν, *nactum esse*, aor. 2. inf. act.
Τυχέειν, *nactum esse*, a. idem, *Poët.*
Τυχέω, f. ήσω, consequor, nanciscor, contingo. Τηλοῦ εἴρησο τυχήσας, Il. 4, 106. χεὶ κλητῖδας, ib. 579. χεὶ ζωοῖσιν, ib. 12, 189. Τύχησε γὰρ ἐρχομένῳ νηός, Odyss. 14, 334. A τυγχάνω. Unde
Τύχη, ης, ἡ, fortuna; (2) eventus seu casus fortuitus; (3) *in pl.* calamitates, fortuna adversa. Τῷ ἐλπίδ' ἅ χοὴ τ' τύχης πρίνειν πάρος, ante eventum, Soph. Trach. 737.
Τυχηρός, ρά, ρόν, fortuitus; τυχηρὰ, adventitia bona, Gl. Vet. A τύχη.
Τυχηρῶς, ca'u, fortuito, Gl. V. A pr.
Τύχης, 2. s. aor. 2. conj. act. v. τυγχάνω.
Τυχίσω, f. 1. ind. act. verbi τυχίω.
Τυχῆσεις, aor. 1. part. pass. verbi τεύχω.
Τυχικός, ἡ, όν, fortuitus. Ab eod.
Τυχικῶς, *Adv.* fortuito, casu.
Τυχομι, aor. 2. opt. v. τυγχάνω.
Τυχοῦσαν, acc. sing. part. aor. 2. f. gen. act. *Dor.* pro τυχᾶσαν.
Τυχὸν, fors, fortasse. A τυγχάνω. Unde
Τυχόντι, dat. sing. a. 2. part. act.
Τυχοντως, *Adv.* prout contigit seu contigerit, quodlibet modo, temere, utcumque. A τυχών, όντος.
Τύχωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. v. τυγχάνω.
Τύψαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τύψας, a τύπτω.
Τυψάντων, *verberent*, gen. plur. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. plur. præt. imper. act. positus.
Τύψε, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Lac.* pro ἔτυψε.
Τύψον, 3. sing. a. 1. imper. act.
Τυψάντι, 3. plur. præt. indic. act. *Dor.* pro τύψωσι.
Τῷ, *huic*, dat. sing. ab ὁ, *hic*.
Τὼ, pro τάγε, *hi*, nom. dual. ab eod.
Τῶγαλμα, *Dor.* pro τὸ ἄγαλμα, *simulacrum*.
Τώγιστρον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ὄγκιστρον.
ΤΩΘΑΖΩ, f. άσω, dicterium incerto, irrideo, mordeo opprobrius, cavillor convicii incerto. Ἵν' ἀυτὸν τωθάσω γοανικῶς, Aristoph. Vesp. 1351. Οὐ μισῶ δὲ δοδ-ξαστάς, ἀλλὰ φαύλους μὲ καὶ τωθάστας, Plato.
Τωθάσσουσαι, nom. pl. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro τωθάζουσαι, a τωθάζω. Unde
Τωθασμὸς, ῦ, ὁ, irrisio, ludibrium.
Τωθαστὴς, ῆ, ὁ, irrisor. A τωθάζω. Unde
Τωθαστὶ, *Adv.* irrisorie, cum irrisione.
Τωθαστικὸς, ἡ, όν, irrisorius. Ab eod. Hinc
Τωθαστικῶς, *Adv.* irrisorie, cum irrisione.
Τὠλγεος, *Dor.* vel *Att.*, pro τὸ ἄλγεος, *doloris*, gen. ab ἄλγος.
Τῶ μῶ, *meo*, gen. sing. *Dor.* & *Att.* pro τοῦ ἐμοῦ.
Τῶντρω, dat. sing. *Dor.* vel *Att.* pro τῷ ἀντρῳ.
Τωοντι, *Adv.* revera, in veritate, Plato.
Τωρχεῖν, gen. sing. *Dor.* pro τοῦ ὀρχεῖν.
Τώρχιον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ὄρχιον.
Τώρχιν, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ὄρχιον.
Τὼς, hic *Dor.* pro ἄτας, & ὡς. Ὡς Μᾶτα τὸν ἀέλιον, ἐμὲ δὲ Ἡρακλῆν φωνεῖ, Ἐχθρὸν, τὸς φίλους ἅπας ὁ λαὸς λάβηται, Call. in Dei. 8.
Τὼς, *pro* ἀβαρεῖν, pro ἅτας, & ἄτ. *sic.*
Ταξία, *Dor.* vel *Att.* pro τὰ ὄσσα, *oculi*.
Ταυτέω, *Att.* & *Ion.* pro τῷ αὐτῷ, *ipsius*.
Ταυτῷ, *Dor.* pro eod.

Υ.

Υ, Litera Græcorum vigesimaquæ fuo nomine υ ψιλὸν vocatur; (2) nota numeralis valens *quadringenta*, & cum lineola inferne appofita υ, *quadringenta mille*.
Υ, *Adv.* olfacientis.
Ὑάγχη, ης, ἡ, angina porcina. Ex ὗς, & ἄγχω.
Ὑάδες, ων, αἱ, Hyades, ftellæ feptem in cornibus tauri, Ph. fucculæ. Ab ὕω, *pluo*, quoniam ortu occafuque fuo pluvias largofque imbres concitare creduntur.
Ὑαῖνα, ης, ἡ, fuccula, porcella; (2) pifcis quidam; (3) hyæna, fera ex genere luporum. Ab ὗς, *fus*.
Ὑακίξω, f. ίσω, pluo. Ab ὕω.
Ὑακίνθια, ων, τὰ, Hyacinthia, feftum in honorem Hyacinthi pueri. Ab Ὑάκινθος.
Ὑακινθίζω, hyacinthum refero. Ab eod.
Ὑακινθοβαφὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, hyacinthino tinctus colore. Ex ὑακινθος, & βάπτω.
Ὑακίνθος, ίνη, ινον, hyacinthinus, purpureus, fubniger in modo hyacinthi. Ab
ΥΑΚΙΝΘΟΣ, υ, ὁ ἡ ὑ, hyacinthus, nomen herbæ & floris, Phil. vocatur ὑάκινθος. Hyacinth, or Jacinth. (2) nomen gemmæ, coloris hyacinthini; (3) lana, f. fila hyacinthino colore imbuta.
Ὑακινθώδης, ες, ὁ ἡ ὑ, hyacinthinus, hyacintho fimilis. A pr.
Ὑάλεος, έα, εον, *contr.* ὑαλοῦς, ῆ, οῦν, e vitro confectus, vitreus. Ab ὕαλος.
Ὑαλίζω, vitrum imitor colore & pellucidita e. Ab eod.
Ὑάλινος, ίνη, ινον, vitreus. Ab ὕαλος.
Ὑαλίτις, ίδος, ἡ, vitraria. Ab eod.
Ὑαλοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, vitreus, vitrum referens, pellucidus. Ex ὕαλος, & εἶδος.
Ὑαλόεις, εσσα, εν, vitro fimilis, vitreus; (2) splendidus, pellucidus. Ab eod.
ΥΑΛΟΣ, ου, ἡ, vel ὁ, vitrum; (2) electrum five fuccini genus, vitri inftar pellucidum, cryftallus.
Ὑαλοτέχνης, ου, ὁ, artifex vitri conficiendi. Ex ὕαλος, & τέχνη, *ars*.
Ὑαλῳρεῖα, ων, τὰ, vitrarium, Gl. V. Ab
Ὑαλωρὸς, ου, ὁ, qui vitra conficit, vitrarius, vitrarius. Ex ὕαλος, & ὄρνυμι.
Ὑαπάτης, ους, ὁ, vitrei coloris. Ex ὕαλ.
Ὑδάζω, f. άσω, vomo; (2) vomitu rejicio, ut vomentes folent. Ab ὕδης, *vomer*.
Ὑδάλλειν, *Dor.* feu *Att.* pro ὑποδάλλειν.
Ὑδάλλειν, *interpolari*, Hom. Il. 19, 80.
Ὑάλινος, αία, αῖον, Hyblæus. Hinc μέλι ὑδάλινον, mel hyblæum, i. e. optimum, quale fertur in Hybla fuiffe propter thymi copiam. Ab ὕβλη, *Hybla*.
ΥΒΟΣ, ου ὁ, curvus, curvitas. Hinc
Υβῶ, ῶ, tuber in dorfo cameli.
Ὑβόω, f. ώσω, curvo, recurvo. Ab eod.
Ὑβρίζω, f. ίσω, injurius fum, protervus & infolens fum, infolefco; (2) injuria & contumelia adhibeo; petulanter injuriam alteri; convicior, convicium facio. Οὔτοι σ' Ἀχαιῶν εἷλε μήτις εἰσιὼν στρατὸς λόχαις, Soph. Aj. 561. Ὑβρίζετ' ἐς δὲ τὰ πρόσω τοῦ δικαίου, Lurip. Supp. 465. Ἠτιμωσέννας θεῶν ὕβρισεν δορὶ ad Ilh. in Tau. 933. εἰς τινα, Ariftt. Plut. 899. Ὑβριζόμαι πρὸς ἀνδρὸς, Eur. Med. 255. Ab ὕβρις.
Ὑβριστάω, ῶ, injurium patior, injuria afficior. Ex ὕβρις, & πάσχω.
ΥΒΡΙΣ, εως, ἡ, injuria quæviis, maledicendi, &c. fed in foro *pr.* contumelia in verbis & petulans, &c. unde ὕβρεως γραφὴ; ubi & (2) infolentia, fuperbia infignis; (3) Deorum vel virorum per vim & infolentiam actum; (4) noxa e re quavis ve. mania plena.
Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. v. ὑβρίζω.
Ὑβρίσθειν, *Dor.* pro ὑβρίζειν.
Ὑβριὰθηκας, acc. pl. a. 1. part. paff.
Ὑβριὰθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paff.
Ὕβρισμα, ατος, τὸ, injuria, contumelia; (2) quod quis pro ludibrio habet. Ab ὑβρίζω.
Ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, injurioius, contumelioius, infolens & protervus; (2) qui per vim fluprum infert, ftupiator. Ab eod.
Ὑβριστικὸς, ἡ, όν, promus ad faciendum injuriam. Ab ὑβριστὴς.
Ὑβριστικῶς, *Adv.* injurioſe, contumelioſe, infolenter, petulanter.
Ὑβριστότατος, η, ὁ, petulantiſſimus, infolentiſſimus, contumelioſiſſimus, Ariſt. Veſp. 1293. Ab ὑβριστὴς.
Ὑβριστὴρος, ᾱ, ὁ, protervior, petulantior, infolentior. Ab eod.
Ὑβρίστρια, ιας, ἡ, contumeliatrix, fuperba, arrogans, inſolens. Ab eod.
Ὑβωμένος, ου, τὸ, curvamen, curvatura. Ab ὑβόω.
Ὑβωσις, εως, ἡ, adfectio ſpinæ dorſi incurvatæ, qua gibbi fiunt. Ab eod.
Ὑγεία, ας, ἡ, ν ὑγιεία.
Ὑγιάζω, f. άσω, ὑγιὴς ago, ſanitati reſtituo, & ὑγιάζομαι, convaleſco. Τὰς κάμπτειας ὑγιάζειν, Ariſtot. Ab ὑγιὴς.
Ὑγιαίνης, 2. f. præſ. conj. act. v. verbi
Ὑγιαίνω, valeo. Λαοὶ δ' ὑγιαίνουσιν, Dem. Ab ὑγιὴς. Hinc
Ὑγίασις, εως, ἡ, q. d. convaleſcentia, via ad ſanitatem, ſanatio. Vide
Ὑγιαστὸς, ὴ, όν, ſanabilis, cui ſanitas poteſt.
Ὑγιαστικὸς, ὴ, όν, ſanandi vim habens.
Ὑγίασμα, ατος, τὸ, medicamentum.
Ὑγιατὸς, ὴ, όν, idem quod ὑγιαστὸς. Ab ὑγιάζω.
Ὑγιᾶ, *ſanas*, acc. ſing. ab ὑγιὴς.
Ὑγιεία, ας, ἡ, ſanitas, bona valetudo. Ab ὑγιὴς.
Ὑγιεινὸς, gen. ſing. *Ion.* pro ὑγιείης.
Ὑγιεινὸς, ὴ, όν, ſanus, proiita valetudine utens; (2) ſanitatis cupax; (3) conferens ad ſanitatem comparandam vel tuendam, vel recuperandam, ſalutifer, ſalutaris. Ab ὑγιεία.
Ὑγιεινῶς, *Adv.* ſane, ſalubriter.
Ὑγιεινότερος, *Adv.* ſalubrius.
Ὑγιὴς, ῆ, ές, ſanus, integer, incolumis.
Ὑγιὲς, ſi tegre.
ΥΓΙΗΣ, ες, ὁ ἡ ὑ, ſanus, valens, incolumis, ſolpes, integer, Ph. (2) vetus, rectus; (3) bonus, fauſtus, (4) ratus.
Ὑγιοζωΐα, compendium, concubitus cum fine, i. e. cum eo quem bene valentem convenimus, recipimus. Ab ὑγιὴς & ζωὸς.
Ὑγιόω, ſano, curo. Ab ὑγιὴς.
Ὑγιῶς, *Adv.* ſalubriter. Ab eod.
Ὑγοίζω, idem quod
Ὑγρίνω, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo, ὑγραίνομαι, madefio. Ὑγιαίνει γὰρ ἀεὶ, Ion. Ll. 3. βλέφαρον δάκρυσιν, ib. 679. Ab ὑγρὸς. Hinc
Ὑγρασμὸς, ἡ, humectatio.
Ὑγρασία, ας, ἡ, humiditas, humor, uligo.
Ὑγράσμα, τὸ, idem ab eod.
Ὑγραστὴς, ᾱ, ὁ, per humida ambulans. Ex ὑγρὸς, & βαίνω. Hinc
Ὑγροβατέω, ῶ, idem.
Ὑγροβίως, ᾱ, ὁ ἡ ὑ, qui in locis humidis vivit, qui in aquis degit. Ex ὑγρὸς & βίος.
Ὑγρολος, ὁ ἡ ὑ, humidus. *Epict.* guttæ cadentis. Ex βολὴ.
Ὑγροθηρικὴ, ſc. τέχνη piſcatus. Ex θήρα, *venatus*.
Ὑγροκέλευθος, ον, *Epith.* maris & deorum maritorum, humidum iter habens ſ. faciens.
Ὑγροκίλιος, ᾱ, ὁ ἡ ὑ, qui fundus alvo eſt. Ex ὑγρὸς, & κοιλία.
Ὑγροκολλήρια, ων, τὰ, humida collyria, quæ e fuccis aliisque rebus humidis componuntur. Ex ὑγρὸς, & κολλύριον.
Ὑγρομιλὴς, ὴς, ὁ ἡ ὑ, men bra habens tenera & flexibila. Ex ὑγρὸς, & μέλος.
Ὑγρόμυρον, ου, τὸ, unguentum liquidum.
Ὑγρὸς, ὴ, όν, *contr.* ὑγιὸς, ᾱ, ὁ ἡ ὑ, humidam, i. e. mollem & effeminatam habens mentem.
Ὑγρόστατον, ου, τὸ, pix liquida. Ex στάσις.
Ὑγροπορία, ᾶς, ἡ, ἴσω, per humida gradior, humida loca permeo. Νῦν ὑγροπορῶ, *Epigr.* Ab
Ὑγροπόρος, ᾱ, ὁ ἡ ὑ, per humida gradiens, humida permeans. Ὑγροπόρα Σίφνιος ἀδελεσὶς ἰχθυοζωὴν, Nonn. Paraph. 6, 8. Ex πορεύω.

Ὑγροφορυτος,

Ὑγροπερυτης, ου, *Epith.* viæ, humidus. A. περίυομαι.

ΥΓΡΟΣ, ρά, ρόν, humidus, humectus, madidus, aquatilis, in aquis degens; (2) liquidus, mollis; (3) viridis; (4) *tropice* de eo, qui est omnium temporum & hominum, obsequitur omnium studiis; (5) *impr.* dicitur de petulantia mobilitate oculorum in fœminis libidinosis; (6) tener de pulchritudine; (7) flexibilis de arcu, facilis, leniter fluens de oratione, ἐν ὑγρῷ ἐστι· ἡ γλῶσσα, *prov.* de loquacibus. Ὑγρὸν ἀνεῦμα, fluxum, inconstans. Long. n. 34.

Ὑγρόσαρκος, ος, ὁ, ἡ, humidam & fluxam, molem, parum compactam carnem habens. Ex ὑγρός, & σάρξ.

Ὑγρότης, ητος, ἡ, humiditas, humor, uligo; (2) flexibilitas, facilitas; (3) teneritas, mollitudo; (4) de moribus humanis, facilitas, ἀφροδισιαστικὴ ὑγρότης, laxuria. Ab ὑγρός.

Ὑγροτράχηλος, ος, ὁ, ἡ, mollem & flexibilem habens cervicem.

Ὑγροτροφικός, ὴ, όν, qui in humido ali solet. Ex ὑγρός, & τρέφω.

Ὑγροφθαλμος, ος, ὁ, ἡ, qui humidis est oculis, *item* mobilibus, vividis, lascivis.

Ὑγροφοιτητής, οῦ, ὁ, ἡ, qui per humida incedit; pluviis, *Epith.* viæ. Ex ὑγρός, & φοιτάω.

Ὑγρυσία, ας, mollities. A φύω.

Ὑγρός, *Ion.* ὑγρός, humidus, liquidus, fluidus; (2) in litteris. Ab ὕω.

Ὑγράαινω, madeo. Ab eod.

Ὑδατώδης, ες, *Ion.* ώδης, aquosus, aqueus. Ab inus. ὕδως pro ὕδωρ.

Ὑδατοτέκης, aquam paro. Ex ὕδωρ, & τίκτω.

Ὑδερώδης, ους, ὁ, ἡ, ή, aquosus, aqueus; (2) fluxus, infirmus; (3) non lucens. Ὑδερῶδι χαίνειν φλογμῷ, *Al* Obel. Agam. 8. 7. Aristot. Polit. lib. 2. Ab ὕδερος. Unde

Ὑδατιάω, & ὑδατιόομαι, aquosus fio, aqueo, (2) aquosum reddo, *Hipp.*

Ὑδάτινος, η, ὁ, ἡ, ὄν, aqueus, aquatilis; (2) mollitudo, teredius. Ab eod.

Ὑδάτινος, η, ὁ, ἡ, aquila; (2) aqua pluvia. Ab ὕδως, pro ὕδωρ.

Ὑδατίς, ίδος, ἡ, vitreum, Gl. V. Ab ὕδωρ

Ὑδατώδης, ους, ους, ες, ον, aquosus, aqueus, pluviosus. Ab ὕδωρ.

Ὑδατοβρίμιμον, ου, ὁ, ἡ, in aqua nutritus & altus; (2) aquatilis seu aquaticus. Ex ὕδωρ, & βρίμμα, *alumnus.*

Ὑδατοκλυστις, ις, ὁ, ἡ, aqua lotus seu abluta. Ex ὕδωρ, & κλύζω.

Ὑδατοποσία, ας, ἡ, aquæ potus. Ex ὕδωρ & πόσις.

Ὑδατοποτέω, aquam bibo. A πότης.

Ὑδατοτρεφης, ους, ὁ, ἡ, ής, in aqua nutritus. Ex ὕδωρ, & τρέφω.

Ὑδατόχολος, ος, ὁ, ἡ, ὁν, aquosus, & perliquidus, pituitaque aut flava bile permixtus. Ex ὕδωρ, & χολή.

Ὑδατοχέω, ω, ὁ, ἡ, ὄν, ὑδατόχεος, ον, ὁ, ἡ, ή, aquam colore præditus; (2) aquæ fluens. Ex ὕδωρ, & χέω.

Ὑδατόω, ω, aduatum reddo; ὑδατοῦμαι, aqueo, acie. Ab ὕδωρ.

Ὑδατώδης, ους, ους, ες, ον, aquosus, multum aquæ continens. Ab eod.

Ὑδί, aquæ, dat. sing. ab ὕδωρ, ους, *aqua.*

Ὑδερικός, ὴ, όν, aquæ intercutis adfectus. Ab

Ὑδερίω, ῶ, hydropicus sum, intercutibus aquis laboro, Dole. Ab ὕδερος.

Ὑδερικός, ὴ, όν, hydropicus. Ab eod.

Ὑδερος, ε, ὁ, aqua intercus, hydrops. Ab ὕδωρ.

Ὑδρωπιάω, ὁ, ἡ, hydropicus. Ab eod.

Ὑδω, ῶ, celebro, canto. Ἠπείτησοι δὴ τε μετ' ἀνθρώπους ὑδῶσι, Aratus. Καὶ χλοερὰ ὑδήσοιο, τὸ δὴ μελιφθογγον ὕδευσι, Nic. *Al.* 47. Ab ὕδω.

Ὑδως, ίος, ὁ, ἡ, ή, qui perite canit; (2) sapiens, prudens. Ab eod.

Ὑδύω, nutrio. Ab ὕω.

Ὑδως, ὁ, ἡ, ή, idem quod ὑδύς.

Ὑδνον, ε, τὸ, tumor terræ, tuber; ὕδνα, tubera, Gl. Vet. Ab ὕω.

Ὑδογενὴς, ὲς, ex aqua natus. A γένομαι.

Ὑδος, ους, τὸ, aqua. Ab ὕω.

Ὑδρα, ας, ἡ, hydra, serpens aquatilis. Ab ὕδωρ.

Ὑδραγωγεῖον, υ, τὸ, aquæductus.

Ὑδραγωγίον, ῶ, aquam educo.

Ὑδραγωγία, ας, ἡ, aquæductus, aquæ deductio. Ab

Ὑδραγωγὸς, ὄ, ὁ, ἡ, ὁν, aquam educens, aquæ ductor, aquagium seu aquæductus. Ab ὕδωρ, & ἄγαγος, *deductor.*

Ὑδραίνω, lavo, irrigo, aqua perfundo. Μίλλω κρατῆρά τε ἡδυμέλειαν ὑδραίνειν χαίτας ὐ νατοις, Eur. Iph. in Tau. 162. Ἡ δ' ὑδρηλιφθη, καθαρὰ χροὶ εἵματ' ἐλοῦσα, Odyss. 4, 750. Ab ὕδωρ.

Ὑδραλέτρα, molinæ, Gl. Vet. Ex ὕδωρ, & ἀλέω, *molo.* Unde

Ὑδραλέτης, ου, ὁ, mola aquaria. Ex ὕδωρ, & ἀλέω.

Ὑδραλμη, ης, ἡ, aqua salsa. Ex ὕδωρ, & ἅλυη.

Ὑδράργυρος, υ, ὁ, argentum vivum.

Ὑδρεύτης, ου, ὁ, organarius, Gl. V. Ex ὕδωρ, & αὐλός.

Ὑδρηλὶς, ίας, ἡ, hydraula, instrumentum, Gl. Vet. ὑδραυλὶς, organum. Ex ὑδωρ, & αὐλέω.

Ὑδρία, ας, ἡ, aquatio, aquæ hausti; (2) rigatio, irrigatio. Ab ὑδρεύω.

Ὑδρίον, ου, τὸ, vas, quo utimur in aquando, hydria, situla, urna. Ab eod.

Ὑδρέλαιον, ου, τὸ, aqua oleo mista. Ex ὕδωρ, & ἔλαιον.

Ὑδρεύω, aquatio, aquæ hausti; (2) rigatio, irrigatio. Ab ὕδωρ.

Ὑδρεύτης, ου, ὁ, aquator, Gl. V. Ab

Ὑδρεύω, aquor, aquam peto seu haurio; (2) rigo, irrigo, Gl. Vet. ὑδρεύω, aquo, as, or; & ὑδρεύομαι, aquor, haurio, aqueo, Gl. V. Περιλιπὼν ὑδρεύσομ' ἄκρα, Eur. Tro. 197. Ὅθεν ὑδρεύοντο σωλῆ, Odyss. 7, 131. Ab ὕδωρ.

Ὑδρηλὸς, ὴ, όν, humidus, aquosus; (2) mollis, uliginosus, aquaticus. Λειμῶνες ὑδρηλοί, Hom. Od 9, 137. Ab eod.

Ὑδρίω, *Ion.* ὑδρίω, acc. sing. *Ion.* pro ὕδραν.

Ὑδροχόος, ου, ὁ, aquarius, Gl. V. Ab ὕδωρ, & χέω.

Ὑδρία, ας, ἡ, hydria, vas aquarium, aqualis, cadus, urna, sitella. Ab ὕδρίω.

Ὑδριάς, άδος, ἡ, aquatica. A prec.

Ὑδρίον, ου, τὸ, aquila; (2) parvum vas aquarium, parva hydria. Ab ὕδωρ.

Ὑδρίσκη, ης, ἡ, parva hydria, urnula. Ab ὑδρία.

Ὑδρόβαφὴς, ὲς, ὁ, ἡ, aqua tinctus. Ex ὕδωρ, & βάφω.

Ὑδρόγεως, ου, τὸ, perum aqua dulcium.

Ὑδρόκοος, ου, ὁ, ἡ, aquam continens seu capiens. Ex ὕδωρ, & κοέω, *capio.*

Ὑδρόλεως, ὁ, ἡ, pro aquæ varietate, ut pisces, Nymphæ marinæ.

Ὑδρόπους, ὁ, ἡ, ὁν, hydrops, aqua intercus; *Ion.* ὑδρόπους. Ex ὕδωρ, & ἀφ.

Ὑδρόω, celebro, *Hesych.* ὑδρόω, ὑμνῶ, ἀείδω.

ΥΔΩΡ, ὕδατος, τὸ, aqua.

Ὑετός, ὁ, ἡ, ὄν, pluvialis, pluvius, humidus, aquosus, & ab eod.

Ὑετώδης, ους, ους, ες, ον, pluvialis, pluviosus. Jovis epith. Pausan. 10, 39. Ab ὑετός.

Ὑετόεις, όεσσα, όεν, pluvius & ab eod.

Ὑετόμαντις, εως, ὁ, ἡ, aquæ seu pluviæ prælagus. Ex ὑετός, & μάντις.

Ὑδρομόλγη, ης, ἡ, aquam & ab eod. admetior. Ex ὕδωρ, & μέτρον.

Ὑδροπαραζόν, ου, οἱ, aquarii. Ex ὕδωρ, & παραζάτης.

Ὑδροποσία, ας, ἡ, vel ὑδροποτία, aquæ potio seu potus. Ex ὕδωρ, & πόσις.

Ὑδροποτέω, ῶ, f. ήσω, aquam poto, seu bibo. Ὅσοι ἱκανὸς ἦσαν ἔβλαψαν ἡμᾶς ἀνδρὸς ὑδροποτεῖν, Xen. 6, 18. Μικρῷ ὑδροποτεῖ, 1 Tim. 5, 23. Ab

Ὑδροπότης, ου, ὁ, aquam bibens, aquæ potor, Gl. V.

Ὑδρορρόα, ας, ἡ, cloaca, emissarium, canalis per quem aqua pluvialis effluit. Ex ὕδωρ, & ῥέω.

Ὑδρος, ου, ὁ, serpens aquaticus, coluber in aquis vivens, natrix; (2) fluus quoddam. Ab ὕδωρ.

Ὑδροσκοπέω, ῶ, sive ὁμαι, ῦμαι, aquas indago. Ex ὕδωρ, & σκοπέω.

Ὑδροσκόπιον, ου, τὸ, clepsydræ genus, quo horæ discernuntur. Ex ὕδωρ, & σκοπός.

Ὑδρόσκοποι, aquilices, Gl. Vet. Ex ὕδωρ, & σκέπτομαι.

Ὑδρόσπαδα, τὰ, sacra in quibus aquæ fiebant libationes. Ex ὕδωρ, & σπένδω.

Ὑδροστάσιμος, ου, ὁ, ἡ, ον, aqua stagnans. Ex ὕδωρ, & στάσιμος, *stans.*

Ὑδροστάσιον, ου, τὸ, stagnum, lacus, stillicidium. Ex ὕδωρ, & στάσις, sive στάζω.

Ὑδροσταλίομαι, stagno. Ab ἵσταμαι.

Ὑδροφάντης, ου, ὁ, qui aquas latentes detegit. Ex ὕδωρ, & φαίνω. Hinc

Ὑδροφαντικὴ, ης producendi aquas.

Ὑδροφοβία, ας, ἡ, aquæ metus, morbus, e morsu canis rabiosi. Ab ὑδροφόβος. Hinc

Ὑδροφοβέω, ῶ, aquam timeo, seu laboro eo morbo, qui ὑδρ φοβία dicitur, Dioscor.

Ὑδροφοβικὸν, ου, ὁ, ἡ, ὸν, est ὑδροφοβία.

Ὑδροφόβος, ου, ὁ, ἡ, ος, ον, qui aquam timet, Gl. V. lymphatus. Ex ὕδωρ, & φόβος.

Ὑδροφορέω, aquam fero.

Ὑδροφορία, ας, ἡ, aquæ gestatio. Ab

Ὑδροφόρος, ου, ὁ, ἡ, ον, aquæ gerulus, lixa, calo, Gl. Vet. aquarius, aquæ portator. Ex ὕδωρ, & φέρω.

Ὑδροχαρὴς, ής, ὁ, ἡ, ές, aquis gaudens. Ὑδροχαρὶς, nomen ranæ in Batrachom. ver. 224. Ex ὕδωρ, & χαίρω.

Ὑδροχεῖον, ου, τὸ, aquale, Gl. V. A χοή.

Ὑδροχοΐς, ίος, ὁ, ἡ, aquam fundens; (2) aquarium; *ignum zodiaci.* Ex ὕδωρ, & χέω.

Ὑδροχόη, ης, ἡ, canalis, Gl. V. Ex infl.

Ὑδροχοος, ου, ὁ, ἡ, aquarius, canalis, Gl. Vet. Ex infl.

Ὑδρόχυτος, ου, ὁ, ἡ, ον, aquam fundens.

Ὑδωρ, fuco. Ab ὕδωρ.

Ὑδρωπιάω, hydrope laboro. Ab ὕδρωψ.

Ὑδρωπιῶν, ῶντος, ὁ, ἡ, ῶσα, ῶν, hydrope laborans. Ab eod Unde

Ὑδρωπικός, ὴ, όν, idem.

Ὑδρωπώδης, ους, ους, ες, ον, aqua inter cutem laborans, (2) hydropi similis, serosus & aqueus. Ex ὕδωρ & εἶδος.

Ὑδρωψ, ωπος, ὁ, ἡ, ὠψ, hydrops, aqua intercus; *Ion.* ὑδρόπους. Ex ὕδωρ, & ὤψ.

Ὑέω, celebro, *Hesych.* ὑέω, ὑμνῶ, ἀείδω.

ΥΑΩΡ, ὕδατος, τὸ, aqua.

Ὑειός, ὁ, ἡ, ὄν, porcinus, suillus. Ab ὗς.

Ὑεικός, ὴ, όν, idem & ab eod.

Ὑελοῦς, ᾶ, οῦν, *contr.* ῆς, ῆ, οῦν, e vitro confectus, vitreus. Ab ὕελος.

Ὑελόφης, ου, ὁ, qui vitra coquit. Ex ὕελος, & ἕψω.

Ὑελίζω, vitrum imitor colore & pelluciditate, in modum vitri sum pellucidus. Ab

Ὑελος, ου, ὁ, ἡ, vitrum, *Att.* pro ἕαλος; unde & ὑελοστίχης, ὑλαργές, &c. id. significat quod ἑαλοστίχης, ἑαλαργές, &c.

Ὑελάδης, vitreum, Gl. V. Ab ὕελος.

Ὑιὼν, pro, inf. part. verbi ἔω.

Ὑέτιος, ία, ιον, pluvius, pluviosus. Jovis epith. Pausan. 10, 39. Ab ὑετός.

Ὑετόεις, όεσσα, όεν, pluvius & ab eod.

Ὑετόμαντις, εως, ὁ, ἡ, aquæ seu pluviæ prælagus. Ex ὑετός, & μάντις.

Τετὶς, ἴδος, ἡ, pluvia; unde Superl. ὑετωτάλοις, ἀτη, ἀτον, maxime pluvius. Ab ὕω.
Τετράδης, ου, ὁ ἡ, ἡ, pluvialis, pluviosus, Gl. Vet. Ab ὑετός.
Τῆκτις, ιδος, ἡ, ὗς, porcina insulsitas vel stupiditas, ingenium suillum. Ab ὗς. Hinc
Τηκτίδης, ου, ὁ, qui porcinis est moribus.
Τήκτιος, α, ον, idem & ab eod.
Τήϊος, α, ον, ὁ, pluvius, *Epith.* Jovis. Ab ὕω.
Τθλάω, ῶ, fut. ήσω, nugor, Gl. Vet. ὑθλεῖν, ineptire. Τθλεῖς, ἀπεῖρ', ὡς ἂν διδαξείμεν σ' ἔτι, Aristoph. Nub. 781. Ab ὑθλος.
Τθ ματα, nugamenta, Gl. V. Ab ὑθλέω.
ΥΘΛΟΣ, ου, ὁ, nugæ, ineptiæ, loquacitas.
Τί pro ὑΐ, *filio*, vel pro ὗα, dat. vel acc. sing. ab, inus. ὗς.
Τία, *filium*, acc. sing. ab ὑΐς.
Τιαρχία, ας, ἡ, principatus filii. Ab ἀρχή.
Τίάσι, *filiis*, dat. pl. ab ὑΐς.
Τιδή, ῆς, ἡ, filii filia, neptis ex filio. Ab υἱδᾶς.
Τίδιον, ου, τὸ, filiolus, Dim. ab ὑΐς. Unde
Τιδᾶς, ᾶ, ὁ, filii filius, nepos ex filio.
Τιέ, *filii*, nom. dual. ab eod.
Τιέα, *filium*, acc. sing. ab υἱδέ, *filius*.
Τιεῖς, *filii*, nom. plur. *contr.* pro ὑΐεες.
Τιδῆς, ἐος, ὁ, filius, natus, gnatus. Hinc υἱῆος, *Ion.* & υἱῆας, &c. Ἀμύμονες υἱέες, Il. 11, 691. γνήσιοι, Od. 14, 402. Ab ὑΐς.
Τίῆα, acc. f. *Ion.* pro υἱέα, ab υἱεύς.
Τίῆος, *filii*, gen. sing. *Ion.* pro υἱέος.
Τι, *filio*, dat. sing. ab υἱς, *filius*.
Τιδίον, ου, τὸ, filiolus, Dim. ab υἱός.
Τικὸς, ὴ, όν, idem quod υἱικός.
Τίκῶς, *Adv.* filii more.
Τίος, ὁ, filius. Ab eod.
Τίχὸς, ὴ, όν, filialis. Ab υἱός. Hinc
Τίκῶς, *Adverb.* filialiter, filii more.
Τιν, ου, ὁ, ὗς, suinus, suillus. Ab ὗς.
Τιοθεσία, ας, ἡ, adoptio in filium, Gl. Vet. adrogatio. Ex υἱός, & θέσις.
Τιθετέω, ῶ, fut. ήσω, adopto. Ab
Τιόθετος, ου, ὁ, adoptatus, pro filio receptus. Ex υἱός, & τεθειμαι.
Τιοῖο, *filii*, gen. sing. *Ion.* pro υἱοῦ, ab υἱός.
Τιοπατορία, ἡ, cum quis & filius & pater est; nomen hæreseos paropalliianorum s. Apollinaristarum. Ab
Τιοπάτωρ, ορος, ὁ, q. d. filio pater, patre superstite-filios habens. Ex υἱός, & πατήρ.
Τιοποιέω, potius *in med.* filium facio, filium adopto, Gl. Vet. υἱοποιοῦμαι, adopto.
Τιοποίησις, εως, ἡ, adoptio. A pr.
Τιοποίητος, ὁ ἡ, ἡ, adoptatus, adoptivus, Gl. V. υἱοποιητός, adoptivus. Ab eod.
Τίος, *filii*, gen. sing. ab υἱός, *filius*.
ΤΙΟΣ, ου, ὁ, filius, gnatus, natus. Hinc
Τιότης, ητος, ἡ, q. d. filiatio, τὸ filium esse, vel filium appellari.
Τιόω, ῶ, f. ώσω, adopto. Ab eod.
Τιανθὶς, εως, ὁ idem quod υἱωνός.
Τιωνὶς, ῆς, ἡ, filia filii, neptis ex filio. Ab
Τίωνος, ου, ὁ, filii filius, nepos. Ab υἱός.
Τιώσατο, 3. s. aor. 1. ind. med. v. υἱόω.
ΤΚΕΛΟΣ, ίλη, ελον, sanus.
ΤΚΗΣ, vel ὕκκης, ου, ὁ, pisces quidam *Argl. a* Bruegeon
Τλαγμα, ατος, τὸ, latratus. Ab ὑλάω.
Τλαγμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) clamor. Ab eod
Τλαγαγλὰ, materiam, ligna, &c. fero. Ab ἄγω.
Τλάζομαι, f. άσομαι, ligna colligo, lignor. Ab ὕλη. Unde
Τλαῖος, αία, αῖον, silvestris; (2) luxurians frondibus & silvescens; (3) materialis.
Τλακὴ, ῆς, ἡ, latratus. Ab ὑλάω.
Τλακόμορος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ad latratum fato quodam natus; (2) latrando se exercens & fatigans. Ex ὑλακὴ, & μόρος, *fatum*.
Τλακτέω, ῶ, fut. ήσω, latro, *crebrio*, latratu prosequor; ὑλακτοῦσι, latrant, baubantur. Ph. Ἀγαθὸς γ' ὑλακτῆσαι τοὺς κύτρας, Arist. Vesp. 898. Τὰς ὑ πειρᾶντας ἀποδιδράσκειν ὑλακτῶ, Luc. Ἰσάμβοις ἡ μὰλ' ἰχθῦς ὑλάκτουν, ἢ τ' ἀλίαστο, Hom. Il. 18, 586. Ab
Τ Λ Α' Ω, f. άσω, latro.
ΤΛΗ, ης, ἡ, materia quæcunque, unde aliquid fit; unde & cibi ὕλη, vocantur; (2) silva; (3) fæces cibi decocti, item vini, omninoque sedimentum cujusque liquidi.
Τλησάτης, ου, ὁ, silvigradus, qui per silvas graditur. Ex ὕλη, & βαίνω.
Τλητὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ, ἡ, q. d. ex materia natus, corporeus. Ex ὕλη, & γίνομαι.
Τλήεις, ήεσσα, ῆεν, silvosus, arboribus densus & opacus. Ab ὕλη.
Τληκτήτης, ου, ὁ, cubile in silvis habens. Ex ὑλη, & κοίτη, *cubile*.
Τληπα, ατος, τὸ, frutices stirpes humiliores mediæ inter arbores & herbas. Ab ὕλη, qu. intercederat ὑλέω.
Τλημαίνω, silvesco. A μαίνομαι.
Τλημρία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria, fabrilis. A
Τλημρὸς, ὰ, ὁ, faber lignarius. Ab ἔργον.
Τλητομος, ου, ὁ, lignicida, lignator. Δρῦν ὑλοτόμοι χίζωσι, Soph. El. 97. A τέμνω.
Τληφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui materiam seu ligna comportat. Ex ὕλη, & φέρω.
Τλήορος, ὁ ἡ, ἡ, silvæ custos. Ab ὄρος.
Τλία, ῶν, αἱ, præsegmina coriorum; (2) res fæculentæ. Ab ὕλη, *fax*. Unde
Τλίζω, fut. ίσω, defæco, fæcibus expurgo, vel per colum transfundo defæcandi causa; liquo, colo, Gl. V. Diosc.
Τλικὸς, ὴ, όν, materialis; (2) crassus, mundanis sordibus inquinatus. Ab eod.
Τλισμὸς, ὰ, ὁ, fusio, Gl. V. Ab ὑλίζω.
Τλιστὴρ, ῆρος, ὁ, colum, cribrum, sacculus per quem aliquid transfunditur, ut a fæcibus repurgetur, aut minuatur vis ejus, Gl. V. saccus, saccus vinarius. Ab ὑλίζω.
Τλιστήριον, ου, τὸ, idem & ab hoc ipso.
Τλίστριον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Τλοβάτης, ου, ὁ, in silva degens. A βαίνω.
Τλόβιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, in silvis degens, e frondibus ac silvestribus fructibus vivens. Ex ὕλη, & βίος.
Τλογενὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, in silvis vel fruticetis natus, Gl. V. sylva natus. A γένομαι.
Τλοκάτοικος, ου, ὁ ἡ, ἡ, silvicola, Gl. V. Ex ὕλη, & κατοικέω.
Τλόκομος, ου, ὁ ἡ, ἡ, silvis seu arboribus comans, arboribus silvosus. Ex ὕλη, & κόμη.
Τλονόμος, ὁ ἡ, ἡ, silvas curans, silvarum studiosus. A κομέω.
Τλομανέω, inutili fruticatione luxurio & fere insanio, frondibus ac sarmentis luxurio, Gl. V. ὑλομανῶν, silvescere, Hipp. Ab
Τλομανὴς, ὁ ἡ, ἡ, qui mirum in modum silvis gaudet, silvosus. A μαίνομαι.
Τλομαχέω, ῶ, fut. ήσω, in silvis pugno. Τλομαχῆσαι δὲ εἰσὶ δεινὸι, Appian. Bell. Mithridat. Ex ὕλη, & μάχομαι.
Τλόνομος, ὁ ἡ, ἡ, in silvis degens. A νέμω.
Τλοτομέω, ῶ, fut. ήσω, materiam cædo, succido, ligna in silvis cædo.
Τλοτομία, ας, ἡ, materiæ succisio; (2) ars seu scientia cædendi ligna & materiam. Ab
Τλοτόμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ad succidendas arbores aptus, (2) lignorum cæsor. A τέμνω.
Τλουργία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria. Ab
Τλουργὸς, οῦ, ὁ, materiarius, seu lignarius faber. Ex ὕλη, & ἔργον.
Τλοφάγιον, gen. s. *Ion.* pro ὑλοφάγου, ab
Τλοφάγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui silvas depascitur, qui in silvis pascitur seu degit. Ex ὕλη, & φάγω.
Τλοφορέω, materiam comporto. Ab
Τλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui materiam & ligna comportat; (2) calo. Ex ὕλη, & φέρω.
Τλώδης, ους, ὁ, ἡ, ἡ, silvosus, arboribus densus & opacus, Gl. V. silvester; (2) qui crassiæ materiæ est, fæculentus. Ab ὕλη.
Τλωρὸς, οῦ, ὁ, silvæ custos. Ex ὕλη, & ὄρος.
Τμέας, ας, ὁ, *Ion.* pro ὑμᾶς, a Cd, *tu*.
Τμοδαπὸς, ὴ, όν, vestras, eodem vobiscum loco natus, popularis vester, civis. Ex ὑμεῖς, & δᾶπεδον.
Τμέες, *vos*, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς.
Τμέϊας, ας, acc. plur. *Ion.* pro ὑμᾶς.
Τμέϊος, *vos*, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς.
Τμεῖς, *vos*, nom. pl. ab eod.
Τμέναιος, ου, ὁ, Hymenæus; (2) nuptiarum præses, genius; (3) nuptiale carmen; (4) nuptiæ. Ab ὑμήν. Hinc
Τμεναίω, ῶ, fut. αιω, uxorem duco; (2) hymenæum cano. Οὐ γὰρ εἶον τὸ ἡμῖν πρὶν διδόμεν, πρὶν ἡ λύκος εἶν ὑμεναίοι, Aristoph. Pace, 1112.
Τμεναῖος, α, ον, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Τμενοειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, membranæ speciem gerens, membranaceus; (2) membrana constans. Ex ὑμήν & εἶδος.
Τμενόπτερος, ου, ὁ ἡ, ἡ, alas membranaceas habens, vespertiliones & cimices. Ex ὑμήν, & πτερόν.
Τμενόστεον, ου, τὸ, testa tenuis & subtili velut membrana tectus seu constans. Ex ὑμήν, & ὀστέον.
Τμενώδης, ους, ὁ ἡ, ἡ, membranaceus, tenui membrana constans; (2) membranæ speciem gerens. Ab ὑμήν.
Τμὲς, *vos*, nom. plur. *Dor.* pro ὑμεῖς.
Τμέτερος, ρα, ρον, vester; (2) tuus. Ab ὑμεῖς.
Τμέων, gen. pl. *Ion.* pro ὑμῶν.
ΤΜΗΝ, ένος, ὁ, membrana, pellicula, tunica seu tunicula; (2) carmen nuptiale, Hymen; (3) membrana, qua involutus est fœtus.
Τμηττὶς, ῖδος, ὁ, locus Atticæ, in quo optimum mel nascitur, *Etym.*
Τμμας, *vos*, accus. plur. *Æol.* pro ὑμᾶς.
Τμμες, *vos*, nom. plur. *Æol.* pro ὑμεῖς.
Τμμι, vel ὕμμιν, dat. pl. *Æol.* pro ὑμῖν.
Τμνᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ὑμνῆσαι.
Τμνησασα, nom. plur. part. præs. act. f. g. *Poët.* pro ὑμνήσασαι, ab
Τμνήσω, *Poët.* pro ὑμνέω.
Τμνίομες, 1. plur. præs. indic. act. *Dor.* pro ὑμνέομεν.
Τμνεῦσαι, nom. plur. f. g. part. præs. act. *Dor.* pro ὑμνοῦσαι, ab
Τμνέω, ῶ, fut. ήσω, carmine celebro, hymnis decanto, (2) prædico, celebro, laude, et cum soluta oratione; (3) convicior, incuso seu accuso, carmine perstringo & diffamo, deploro & lamentor. Χθονὸς τῆσδ' ἐκ θεῶν ὑμνήσει κακά, Soph. El. 384. Ἀργεία τί νιν ὑμνήσουσιν ὑμφαίσιν, Eur. Iph. in Tau. 368. Τίς ἂν θεσπεσίως ὠδὰις, id Ion. 1635. Τμνησαν Σεμνὰν Θέτιν, Pind. Nem. 5, 47. τὰς Διὸς, Xen. Cyr 8, 6. ἀπιστοσύναν, Eur. Med. 423. Ab ὕμνος.
Τμνηπολέω, hymnis & carminibus occupor. Ab
Τμνηπόλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui hymnis s. laudibus occupatur poëta. Ex ὕμνος & πολέω.
Τμνήσαντας, acc. plur. masc. part. aor. 1. act. verbi ὑμνέω.
Τμνήσις, εως, ἡ, celebratio per hymnos seu carmina; (2) laudum decantatio. A ὑμνέω.
Τμνητὴρ, ῆρος, ὁ, cantator, laudator, *proprie* carminibus. Ab eod
Τμνητὶς, ῖδος, ὁ, idem & ab eod.
Τμνητικὸς, ὴ, όν, ad laudes canendas pertinens; (2) artifex laudum canendarum. Ab eodem.
Τμνητὸς, ὴ, όν, celebris, laudibus celebrandus. Ab eod.
Τμνήτρια, ἡ, cantatrix. *Poll.* ab ὑμνητήρ.
Τμνογράφος, ου, ὁ, hymnorum scriptor. Ex ὕμνος, & γράφω.
Τμνοθέτης, ου, ὁ, idem. A τίθημι.
Τμνολογία, ῶ, hymnum canto, celebro. Ex ὕμνος, & λόγος.
Τμνολογία, ας, ἡ, hymnorum decantatio.
Τμνολογίζω, fut. ίσω, hymnum dico. Ab
Τμνολόγος, ου, ὁ, hymnos dicens.
Τμνοποιὸς, οῦ, ὁ, qui hymnos conficit; (2) poëta laudes celebrans. Ex ὕμνος, & ποιέω.
Τμνοπόλος,

Τμνοωιλ, ω, ὁ ᾗ ὴ, v. ὑμνοπόλ.
Τμν, ου, ὁ, carmen in honorem Dei; hymnus, carmen. Ab ὕδω, *celebro.*
Τμνυν, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ὕμνεον, ab ὑμνέω.
Τμνῳδέω, ῶ, fut. ήσω, hymnos canto, carmina decanto. Ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Φοῖβ ὑμνῳδεῖ βροτοῖς, Eur. Ion. 6.
Τμνῳδία, ας, ἡ, hymnorum decantatio; (2) hymnus, qui decantatur. Ab
Τμνῳδός, οῦ, ὁ, hymnorum cantor, qui carmina decantat. Ex ὕμν, & ᾠδός.
Τμός, ὴ, όν, idem quod ὑμέτερος, veſter. Ab ὑμεῖς.
ΤΝΙΣ, ſive ὕνις, ιδος, ἡ, vomer, vomis.
ΤΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, clannis.
Τοσκόος, ὁ, ſubulcus. Ex ὗς, & βόσκω.
Τδτης, ου, ὁ, idem ac ex iſdem.
Τμεσία, ας, ἡ, muſa porcina, cantus ſuum grunnitum imitans. Ex ὗς, & μῶσα.
Τποδλε, ω, ὁ, qui ad ſues verſatur, ſubulcus. Ex ὗς, & πωλέω.
Τός, *ſuis*, gen. ab ὗς, *ſus.*
Τσκυαμέω, ῶ, inſanio more eorum, qui hyoſcyamum guſtarunt. Ab
Τσκυαμος, ου, ὁ, hyoſcyamus, faba porcina, faba ſuilla, Nic. Al. 416. Plin. l. 25, §. 17. cap. 4. Ex ὗς, & κύαμος, *faba*, *Angl.* Henbane.
Τοφορβεῖον, ου, τὸ, hara. Ab ὑποφορβέω.
Τοφορβιον, τὸ, prex ſuum, quæ paſcuntur. Ab
Τοφορβός, οῦ, ὁ, ſubulcus. Ex ὗς, & φέρβω.
Τπαγανακίαω, ſubindignor, indignor.
Τπαγαπάω, amo, valde amo.
Τπαγε, 3. ſ. præſ. ind. paſſ. v. ὑπάγω.
Τπαγελίσσω, nom. pl. f. 2. part. act. *Ion.* pro ὑπαγγελοῦσα, ab
Τπαγγέλλω, clam nuncio. Νύμφαι λαθριδίοισι ὑπαγγελίσσι Ἀιάδῃσι, Muſ. 106.
Τπαγγελος, ὁ, nuncius. A præc.
Τπαγγελτος, ου, ὁ ᾗ ὴ, patefactus, manifeſtatus. Ab eod.
Τπαγκαλίζω, f. ίσω, in ulnis geſto. Hinc
Τπαγκάλισμα, ατος, τὸ, q. d. ulnarum geſtamen, quod in ulnis geſtatur; (2) amplexus. Καὶ τόν δ' ἔσαμ, μίμνουσιν μετὰς ὑπὸ χαίνης ὑπαγκαλισμα, Soph. T. 545.
Τπάγκαλος, ου, ὁ ᾗ ὴ, qui ulnis geſtatur. Ex ὑπὸ, & ἀγκάλη.
Τπαγκώνιον, ου, τὸ, cubital. A ἀγκών.
Τπαγορδτέον, adv. *poſit.* viciſſim dicendum.
Τπαγόρδσις, εως, ἡ, dictatio; (2) hortatio de inſpiratione divina, *Jeſ.* Ab
Τπαγορδω, fut. δύσω, dicto, verba ſubjicio; (2) reſpondeo; (3) poſt factum verba addo; (4) nuncupo. Κλινοπετὴς ὑπαγόρδσα τῷδ ὕπνῳ, Syneſ.
Τπάγροικος, ον, ſubruſticus.
Τπάγρυπνος, ὁ ᾗ ὴ, vigilans, non dormiens, inſomnis.
Τπάγω, fut. άξω, ſubduco, clam eximo; unde & ventrem ὑπάγειν, i. e. ciere, laxare; (2) ſubjicio, jugo ſubdo, maxime *in med.* (3) defero, in judicium adduco, accuſo, reddo, abeo, eo; (4) *in med.* eſt præterea ſubjicio mihi, illicere in fraudem, pellicere ad ſtuprum, item ſubjicere vel ſuggerere alicui aliquid; ὔπαγε, vade, Phil. ὑπάγεις, abis, Phil. ὑπάγαγεν, redegit, Phil. & ὑπηγάγετο, ſubegit, Phil. ὑπαχθείς, inductus, Gl. V. Τὶν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; Eur. Hel. 832. Πηδᾷ δ' ὑμεῖς τ' ὀδί, Ariſt. Ran. 175. Μεγάλων ἐάας μοίραν ὑπάγειν ὅπλοις, Philo. Ὑπαχθεῖσα οἱ Μιχαρὶς τῇ ὄψει, Plut. in Solon. cap. 8. Ὑπάγουσα κοιλίαν, alvus fæces excernens, *Hippocr.*
Τπαγωγεῖς, έως, ὁ, inſtrumentum fabrile; (2) tormentum. Ab ὑπάγω.
Τπαγωγή, ῆς, ἡ, ſubductio, Gl. Vet. captio, (2) recęſſus, qui fit, cum recedit; (3) deceptio, dolus, fraus; (4) ſubmiſſio & ſuccidua exceptio maris in animalibus. Ab cod.
Τπαγωγὸς, ὴ, όν, vim habens ſubducendi, decipiendi, &c. Ab cod.

Τπᾴδω ſuccino. Κυκλίοισι χορείοισι ὑπᾴδων, Ariſt. Ran. 365.
Τπαίδω, idem. ὑπήσαν ἡ λίγειαι ἐπαλλὶ Σύριγξες, Call. in Dian. 242.
Τπαὶ, *Præpoſ.* pro ὑπὸ.
Τπαιδίζω, ſublamentor.
ΤΠΑΙΘΑ, *Adv.* coram, recta; ex obliquo. Τπαίθα λεύσσω, Hom. Il. 15, 519. In obliquum ſe declinavit.
Τπαιθριάζω, f. σω, ſub ſereno ſum vel ago. Τπαιθριάζ τας νηΐλας, ἢ ξωιτφεῖ; Ariſt. Av. 1508.
Τπαίθρος, ὁ ᾗ ὴ, ſubdialis, qui eſt ſub dio.
Τπαιθρον, ου, τὸ, area, ſubdiale, Gl. V.
Τπαίθριος, ου, ὁ ᾗ ὴ, ſubdialis, qui eſt ſub dio. Ex ὑπὸ, & αἴθρα.
Τπαιθω, ardeo. Καὶ πῶς ὑπαίθω, Ζεῦ' ἀν ἐκεμὼ τὸ Ζόν; Soph. Trach. 1226.
Τπαικάλλω, adſentor, clam adſentor.
Τπαισιος, ας, ὁ, approbatio, hortatio, Ap. Rh. ſed vox eſt ſuſpecta, *Ern.* Ex ὑπὸ, & αἰνέω.
Τπαιτιάσμαι, fut. ίξομαι, ſubobſcure declaro ſive innuo, æmpmatice ſignifico, tacite & occulte innuo. Τῷ μίμησιν αὐτῇ τύχῳ ὑπαινιττόμεθ, Ælian. V. H. 12, 1.
Τπαιφνα, fut. ίξω, clam proſilio, ſubrepo. Βωμῷ ὑπαίξας, Il. 2, 310.
Τπαιχθὼν, ſubtuipe, Gl. Vet.
Τπαιχυνομαι, ſuppudet, Gl. Vet.
Τπαίτιον, ου, τὸ, culpa, quod vitio vertitur. Ab
Τπαίτιος, ου, ὁ ᾗ ὴ, obnoxius crimini, Gl. V. cauſarius, ſons. Ab αἰτία.
Τπακοὴ, ῆς, ἡ, obedientia. Ab ὑπακούω.
Τπακουσον, 2. ſ. a. 1. imper. act. *Dor.* pro ὑπάκουσον, ab ὑπακούω.
Τποκὸς, οῦ, ὁ, qui ex altero audivit, interpres alterius.
Τπακτέον, intelligendum, pro quo alias ἀλλητέον. Ab
Τπακούω, f. ήσω, obedio, obtempero; (2) cedo, admitto; (3) ſubintelligo in Ellipſi. Οὐ γὸ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσομαι τῷ νῦν μετεμφερίζων, Ariſt. Nub. 359. Ἀλλὰ τῷ γ' αὐ παιδίῳ ὑπάκουσι, idem, Lyſ. 879. Ἐπὶω κ' αὐταῖς ὑπακούσω, Theocr. 11, 78. Ὑπακούει, dicitur is, qui apud fores auſcultat, τῶν θύραν κόπτοντι, Act. Apoſt. 12, 13. Κύσατο ἡ τῶ Πέτρω τῶ θύραν τῶ αὐλῶνος, πρόσελθε φαιδίσκη ὑπακοῦσαι, Conſt. Theophraſt. Eth. Charact. περὶ ἀγροικίας.
Τπαρχὶς, ὴν, primarius, perfectus in aliquo genere, quo alias πίπλεθλος.
Τπαλείχις, ὴ, ὶν, vim edendi, ſubducendi (v. c. alvum) habens. Ab ὑπάγω.
Τπάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio, ſublitio.
Τπάλειπτον, ου, τὸ, quod illinitur. Ab ὑπαλείφω.
Τπαλειπτὴρις, ιδος, ἡ, ungendo, f. illinendo ſerviens. A
Τπάλειπτρον, ου, τὸ, inſtrumentum illitorium, & quo ad illinendum utimur, velut ſpeculum illitorium, aut linitorium. Ab
Τπαλείφω, fut. ψω, ſublino, lino, ſubungo, Τπαλειφαμβρὸς ναυκῆς, Ariſt. Pace, 902. Τπαλείψαν τὸ φθέλμω, *Idem.*
Τπαλθάνω, aor. 1. inf. med. verbi ὑπαλθέω pro ὑπαλύσκω.
Τπαλθέω, *ſubterfugio*, 1. ſ. præſ. imper. med. *Ion* pro ὑπαλθέσθω.
Τπαλθόμαι, fugio, elabor, vito. Δειλὸ ὃ βιότῳ ὑπαλθέο φάμω, Heſiod. Ἔργ. 758.
Τπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio, Gl. V. ſubmutatio; hypallage, figura grammatica.
Τπάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio ſubſidiaria, res quæ vicem alterius præſtat, Gl. V. pignus. Ab
Τπαλλάττω, fut. ξω, muto, immuto; (2) unum loco alterius pono, ſeu exhibeo. Τπαλλάττων αἰὶ τὸ ὑπηκμῖμον ὀθόνιον, Gal.
Τπαλλακτὶκὸς, ὴ, όν, commutativus. A pr.
Τπάλληλος, ου, ὁ ᾗ ὴ, ſubalternus.
Τπαλύξαι, aor. 1. inf. act. v. ὑπαλύσκω.

Τπαλύξις, εως, ἡ, effugium, *evitatio.* Ab cod. Hom. Il. 22, 270.
Τπαλύσκω, fut. ύξω, ſubterfugio, effugio, evito. Θράσκων τις χῦ κῦμα μέλανος φρίκ ὑπαλύξῃ Ἰχθύς, Il. 21, 126. Πάντως Σὺ τίσεις μύων τραπῇ, ἢ ὑπαλύξεις, id. Batr. 97.
Τπαμάω, ῶ, demeto, ſubobtundo.
Τπαμβλύνω, ſubobtundo.
Τπαμμος, ὁ ᾗ ὴ, arenoſus.
Τπάμπελος, ου, ὁ ᾗ ὴ, vitibus conſitus.
Τπαμπίχω, induo, indumento tego.
Τπαναγινώσκω, lego, recito, Gl. V. ſubrogo, ſubrecito. Hinc
Τπαναγνώστης, ου, ὁ, lector.
Τπανάγω, ſubduco, abduco.
Τπαναδίπλασις, εως, ἡ, duplicatio.
Τπαναδύομαι, fut. ύσομαι, tergiverſor, ſubduco me alicui rei.
Τπαναθλίσω, premendo expello.
Τπανακίνέω, ῶ, clam circum moveo, P. abeo, ap. Ariſtoph. ſaltans abeo. Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖ, Ariſt. Conc. 1159.
Τπανακλίνω, & ομαι, ſubcumbo, Gl. V.
Τπαναστάτιον, aſſurgendum. Ab ὑπανίσταμαι.
Τπαναστρέφω, reverto, redeo.
Τπανατρέφω, f. θρέψω, inſuper alo vel nutrio. Τπανατρέψειν ἐ νοσίοντα, *Aret.*
Τπαναφλέγω, incendo, paulatim incendo vel calefacio, de vino, amore. Ἐκ τῦ οἴνω ὑπαναφλεγόμενος, Ælian. V. H. 14, 41.
Τπαναφύομαι, paulatim naſcor. Τπαιαφύεσθ ὅ τι ἐκ τῶ εἴδες φιζῶν τῷ Ἀλεξάνδρῳ λίγνοιν, Ælian. V. H. 12, 14. Ex ὑπὸ, ἀνὸ, & φύομαι.
Τπαπαχαρία, ſenſim recedo, retro abeo.
Τπαναχάρησις, εως, ἡ, receſſio, abitus. A præc.
Τπανδρος, ου, ὁ ᾗ ὴ, viro ſubjectus ſeu obnoxius, Ph. ὑπανδρος, *maritata.* Ex ὑπὸ, & ἀνὴρ.
Τπανίχω, ſuſtineo, velut humeris, &c.
Τπανθέω, floreo, vigeo.
Τπανιάομαι, ῶμαι, diſcrucior, moleſtia afficius ſum. Ἔνθεν ὑπανιῶντο τῇ νεμεσίᾳ, Ariſt. Nub. 1197.
Τπανίσταμαι, & ὑπανίςαμι, adſurgo, honoris cauſſa alicui; (2) exſurgo. Τῶν θακῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίσασθε πρεσβεῦσι, Ariſt. Nub. 989.
Τπανίσασε, *ſurge*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ.
Τπαντιάξασα, aor. 1. part. act. f. g. Æol. pro ὑπαντιάσασα, ab ὑπαντιάω.
Τπανύγνυμι, idem quod
Τπανοίγω, fut. ξω, ſubtus aperio, v. c. infra pedes. Τῶν ᾗ χειλέων αὐτῆς ὑπανοιχθέντων, Ariſtæn. 1, 16.
Τπαντάω, ῶ, fut. ήσω, obviam proredo, obviam eo; occurro, obvio, Gloſſ. Vet. Νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παῖδες ὑπαντήσας, Soph. Phil. 720. Μολὼν δ' ὑπατὸ τοὺς ἐμοὺς βουλόμασιν, Eur. Supp. 399. χῦ πρόσωπον, Heliod.
Τπαντία, ᾶς, idem. Hinc
Τπάντησις, εως, ἡ, occurſus.
Τπαντιάζω, f. άσω, occurro. Τῶν δ' ἀνύσας αὐτὸς ὑπλωτίασε, Pind. Pyth. 4, 252. Τπλωτίαζον ἡμῖν, Lucian. τὰς φολίμιες, Plut. Ex ὑπὸ, & ἀντιάω.
Τπάντομαι, idem. Οὐκ ἀναμείνας ὁ Ἀρτάζανες, ὑπλώτητο αὐτῷ, Herodian. l. 4.
Τπαντλησις, ὴ, exhauſtio, velut e ſentina, &c.
Τπαντρος, ου, ὁ ᾗ ὴ, qui ſub antro eſt, vel in antro degit, item *Adject.* cavernoſus. Ex ὑπὸ, & ἄντρον.
Τπανύω, ſubminiſtro; (2) miniſtro.
Τπαξονις, ὁ ᾗ ὴ, axem continens. Συρίγξων ἀἰω φθόγγον ὑπαξονίαν, Call. L. P. 14.
Τπαπειλία, una minor.
Τπάπιμι, paullatim abeo vel me ſubduco.
Τπαποπλέω, abeo paulatim ſ. clam.
Τπαποκινητέον, clam diſcedendum eſt, Ariſt. Θεσμ. 931. Ex ὑπὸ, ἀπὸ, & κινέω.
Τπαποπρέπομαι, clam abeo, Ariſt. 284.
Τπάπτω, *ſolv.* pro ὑφάπτω.

ΤΠΑΡ,

Ὑπαρ, τό, *Nomen indeclinabile*, visio vera. Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἰδοῦσα, ὁ τοι τετελεσμένον ἔσται, Hom. Od. 547. Οὐκ' ἰφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἰδόντι, Hom. Odyss. xx, 90. *Adverb.* videndo & vigilando, *intell.* κτ.

Ὑπαρπάζω, fut. ξω, succutio; (2) quatio.

Ὑπαργιλλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, subargillaceus.

Ὑπαργύρωσις, εως, ἡ, obæratio, Gl. V. Ab

Ὑπαργυρόω, f. ώσω, argentum anxie quæro, & veluti effodiendo investigo; (2) obæro, Gl. Vet. ὑπαργυρόομαι, obæror, Gl. Vet.

Ὑπάργυρος, ὁ ἡ ὁ, subargenteus, in quo argentum est mixtum; (2) pecunia venalis.

Ὑπαρκτικός, ἡ, όν, exsistentium habens. Ab ὑπάρχω.

Ὑπάρνιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ovis lactans, Call. in Apoll. 53. Ab ἄρς, ἄρνός.

Ὑπάρνυ, ον, negans aliquid, ut ἔξαρνος. Ab ἀρνέομαι.

Ὑπάρξαι, a. 1. inf. act. v. ὑπάρχω. Unde

Ὑπαρξις, εως, ἡ, q. d. exsistentia, subsistentia, substantia; (2) bona, facultates.

Ὑπαρπάζω, fut. άξω, surripio, præripio, *Ion.* pro ὑραρπάζω. Ὑπαρπασας λόγον, Herodot.

Ὑπαρτάω, ὦ, subligo, tuipendo ex.

Ὑπάρχον, *ent.* 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὑπῆρχεν, ab ὑπάρχω.

Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, principium, initium, ortus; (2) beneficium ultro collatum.

Ὑπαρχία, ἡ, munus s. potestas legati; (2) dominatus, potestas in aliam. Ab

Ὑπαρχος, ου, ὁ, præfco, præfectus, rector provinciæ; (2) qui sub alio imperium obtinet, ut legatus in exercitu, aut provincia.

Ὑπαρχόντως, gen. f. part. præf. f. g. v.

Ὑπάρχω, fut. ξω, initium do, primus facio aut dico, vel initium rei do, incesso, excito contentionem; (2) sum, exsisto, suppeto; (3) adsum; (4) sum ὑπαρχος, ὑπαρχή, *cum infin.* it. καλὰς ὑπαρχειν, facultas est, occasio, materia adest, licet; ὑπάρχουσιν, habentur, Ph. ὑπῆρξεν, provenit, licuit, Gl. V. ὑπάρχοντα, bona fortunæ, Ph. Πολλῶν ὑπαίτιος κύρσας ἡμέρα καλῶν, Soph. Ll. 925. Οὐκὰν ὑπάρχειν τῶνδε καθηδύτατα χεί; Eur. Rhes. 632. Μεμνησ' ὅτι ξυντὸς ὑπάρχεις, Phocyl. 104. Δια τὰς εὐεργεσίας ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς, Dem. Ἀδικοῦσιν μὲν ὕδατα, τὰς δ' ὑπάρχουσας βίας ἀμωσίμους, Plut. in Thefeo.

Ὑπαρωματίζω, aromata redoleo, Diofc.

Ὑπασπιδοῦχος, ος, ὁ ἡ ὁ, clypeo tectus. Ex ὑπὸ, & ἀσπὶς.

Ὑπασπίζω, fut. ίσω, clypeum geflo, armiger fum. Ex eodem. Hinc

Ὑπασπιστὴς, οῦ, ὁ, clypeatus fatelles, Gl. V. protector, armiger.

Ὑπασπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.

Ὑπεερίος, ος, ὁ ἡ ὁ, fi ereus, cœleftis, a fideribus ortus, ductus. Ab ἄστρον.

Ὑπασπάδης, ες, idem quod ἀσπάλης.

Ὑπατεία, ας ἡ, conſulatus. Ab

Ὑπατεύω, fut. εύσω, fum conſul, conſulatum gero. Ab ὑπατος.

Ὑπατικὸς, ἡ, όν, conſularis, ad conſulem pertinens. Ab eod.

Ὑπατμίζω, fut. ίσω, vaporem ſubjicio. Ex ὑπὸ, & ἀτμὸς, *vapor*. Hinc

Ὑπατμισμὸς, οῦ, ὁ, vaporis exhalatio, emiſſio.

Ὑπάτοστος, η, ὁ ἡ ὁ, ſubabſurdus, aliquo modo abſurdus.

Ὑπατος, άτη, ατον, ſummus, ſupremus; (2) *Subſt.* conſul, qua penes illum Romæ erat ſumma poteſtas. Ab ὑπερ.

Ὑπαττικίζω, fut. ίσω, Atticæ linguæ elegantiam adfecto.

Ὑπαυγάζω, fut. άσω, ſplendeſco, illuceſco. Ἐπεὶ ἡμέρα ὑπαυγάζει, Luc.

Ὑπαυγὴς, ὁ ἡ ὁ, qui eſt ſub luce. Ex ὑπὸ, & αὐγὴ, *lux*.

Ὑπαυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui eſt in aula; (2) qui eſt in tentorio. Ex ὑπὸ & αὐλὴ.

Ὑπαυχένιος, ος, τὸ, cervical, quod cervici ſupponitur. Ex ὑπὸ, & αὐχὴν.

Ὑπαφίσαμαι, recedo, decedo, *n.* c. de via.

Ὑπαφρίζω, ſpumo, ſpumare incipio.

Ὑπαφρος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſpumeus, ſpumoſus.

Ὑπάφυος, ον, alienus, non conveniens, non regularis, Hipp.

Ὑπέασιν, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ὕπεισι, ab ὕπειμι.

Ὑπέβαλε, 3. f. a. 2. indic. act. v. ὑποβάλλω.

Ὑπεβλίπετο, 3, pl. imperf. ind. med. verbi ὑποβλέπω.

Ὑπέβυος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui fidejuſſores dedit, ut datis vadibus liberatus; (2) ſponſioni obnoxius.

Ὑπεβύως, *Adv.* ſatisdato, vadato.

Ὑπεγκλίνω, leniter, paululum inclino.

Ὑπεδδεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ὑπέδεισαν, ab ὑποδείδω.

Ὑπεδείδεισαν, *timuerant*, 3. plur. pluſq. indic. med. *per ſyn.* pro ὑπεδεδείσεισαν.

Ὑπέδειξα, a. 1. ind. act. v. ὑποδείκνυμι.

Ὑπεδεκτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Poët.* pro ὑποδέδεκτο, ab ὑποδέχομαι.

Ὑπεδέξατο, 3. ſ. a. 1. ind. med.

Ὑπέδρασαν, 3. ſ. aor. 1. ind. act. cum ν ab ὑποδιδράσκω.

Ὑπεδύσαο, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπεδύσασο, ab ὑποτίθημι.

Ὑπείδομαι, ſuſpicor, ſuſpectum habeo. Νικᾶσι δ' ὕπνοι ὡς ὑπεδύετο Σφετὸν κέαρ, Eur. Supp. 695. Διὰ τί ὑπόδυται τις τῶν πάντων μεταβολὴν ἢ διάλυσιν, M. Anton. 2, 15. Οἱ μὴ μὴ τὰ ἐχθρὰ ὑπείδοντο μόνον ἀλλὰς ἢ φοβοῦσαν, i. e. forte aſpici bant, Appian de Bell. Civ. 2

Ὑπεικάθω, cedo, me ſubjicio. Ἐγὼ μὴ ἐν ὧν ἂν σοὶ —— τούτοις ὑπεικάσομαι, Soph. Ll. 363.

Ὑπεικτέον, *Adv. pſ.* cedendum eſt, Soph. Aj. 677.

Ὑπεικτικὸς, ἡ, όν, qui cedit. Ab ὑπείκω.

Ὑπείκω, fut. είξω, cedo, concedo, locum do, remitto, aliquantum cedo, nonnihil cedo, obſequor, obtempero, obedio. Τῷσῳ) ἢ χθὼν πολυπὸς ὑπεικειν, Lyc. 777. Γῆρα μανὲν ὑπείκαν, Eur. Ipli. in Au. 138.

Ὑπειμι, ſubſum, adſum, ſuppedito.

Ὑπειξις, εως, ἡ, ceſſio; (2) obſequium. Ab ὑπείκω.

Ὑπειξομαι, f. 1. ind. med. v. ὑπείκω.

Ὑπειπεῖν, præfari, præcidere, *impr.* monendi cauſa; *inde etiam* pro monere. Πᾶσιν δ' ὑπεῖπον τῶνδε τὰς αὐτὰς λόγους, Eur. Supp. 1168. Ὑπεῖπον φρῶτα αὐτοῖσι τοῦδε, Arift. Veſp. 55. Οὐδὲν σε ἀκούω ὑπεῖπαν, Ibi. Her. fur. 965. Ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπεῖπομεν, Thuc.

Ὑπεῖρ, *Part.* pro ὑπέρ.

Ὑπειρεσία, ἡ, remiſſio. Ἀ ἐρέτῶν.

Ὑπειρέτουν, pl imperf. ind. act. *Ion.* pro ὑπήρετουν, ab ὑπήρεσχον. Ὑπειρέτουν Ἡφαίστου, Hom. Il. 2, 426.

Ὑπειρέχω, emineo, ſupero, pro ὑπερέχω; ὑπειρέχε, tene ſupra, ſuper excende.

Ὑπειρέχων, ουσα, ὁ ἡ ὁ, eminens, excellens, ſuperior. Ab ὑπειρέχω.

Ὑπεισάντες, nom. pl. a. 1. part. act. v. ὑπείσω pro ὑφίημι, *ſubmitto*.

Ὑπείσειμι, ſubeo, ſubingredior, irrepo; ὑπεισέναι, ſubrepere, Cl. V.

Ὑπεισέρχομαι, idem. Εἶτα λαθὼν ὑπεισέλθῃ τὸ χάρακα, Plat.

Ὑπεκβαίνω, procedo, v. c. in aciem.

Ὑπεκβάλλω, ejicio.

Ὑπεκδέχομαι, f. δέξομαι, exſpecto, Epigr.

Ὑπεκδιδράσκω, ſubterfugio.

Ὑπεκδύω, vel ὑπεκδύσω, f. ύσω, clam exuo ſeu excutio; (2) *In med.* emergo, clam elabor; (3) declino. Πόνος μὲν Τραικὸς ὑπεξέδυσε, Eur. Cyc. 340.

Ὑπεκθείσα, expurgo

Ὑπεκκαλύπτω, paulatim nudo vel nudo.

Ὑπεκκλίνουσι, 3. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ὑπεκκλίνωσι, ab ὑπεκκλίνω, *ſubduco*.

Ὑπεκκαίω, f. καύσω, ſuccendo.

Ὑπέκκαυμα, ατος, τό, id, quo aliquid ſuccendimus, fomes ad ſuccendendum, ſuſcitabulum ignis, irritamentum. Ab ὑπεκκαίω.

Ὑπέκκειμαι, aliquo ſum exportatus; (2) in locum aliquem ſubducor, Ariſtot.

Ὑπεκκενόω, evacuo. expilo.

Ὑπεκκλέπτω, clam ſubduco. Ἐκ τῶν ὑπεκκλεπτόντων, ſurito ſubduco. Ὑπεκκλεπίντα δὲ τῶν φίλων χρήματα, Xen.

Ὑπεκκλίνω, clam paulatim declino.

Ὑπεκκομίζω, f. ίσω, clam exporto, clanculum efferо.

Ὑπεκκρίνω, ejicio, *impr.* de iis quæ per alvum ejiciuntur.

Ὑπεκλαμβάνω, ejicio.

Ὑπεκλύω, paulatim frango, item frango, debilito; (2) lucro, ſervo.

Ὑπεκπέμπω, f. ψω, clam mitto. Ὅς μὲν ὑπεξέπεμψε Τρωικὸς χθονὸς, Eur. Hec. 6. ὄλους ἐς οἴκους, id. Andr. 48. Ὑπεξέπεμφθὼ ζῆ φροντίδεσσι χθονὶ, Soph. El. 1366.

Ὑπεκτείνω, tranſeco, tranſigo, ſed cum ſignificatione loci, unde progredi v. c. navis tranſiecit.

Ὑπεκτελέω, ſubſilio, prælilio.

Ὑπεκτίθεμαι, exſpiro, cedo, ὑπεκτίθεσι, abeunt.

Ὑπεκτρέπω, cedo, declino, fugio, fubterfugio.

Ὑπεκτρέχω, ſenſu præcedo, ſe extendo, portus, ſ. procurro. Ὅπως ἂν πᾶσιν Ἑλλὴν ὑπεκπροφεύξῃ, Il. 9, 52. Τοῦδ' ὑπεκτρέχοντα, parvo intervallo præcedentem, Hom. Il. 21, 624.

Ὑπεκτρέχω, prius fulvo, ſ. petulco ſalvo, v. c. curru equos. Ἐκ δ' ἄρ' ἡνίοχος μὲν ὑπεκπροφυγὼν ἀπήνης, Odyſſ. 6, 88.

Ὑπεκτροπάω, prodeo. Ἦλθ' ὕδατ' Καλὸν ὑπεκτροπάσῃ, Odyſſ. 6, 87.

Ὑπεκτροχάω, de navi, progredi v. c. e porta, fecat imm.

Ὑπεκφεύγω, clam profugio, effugio. Ὡς δ' ὅτ' ἄνεμος ἀστὴρ ὑπεκπροφυγὼν καταιγίδα Νάσῳ ὑπ' ἀκρωνίης, Il. Ind. ἀστ. 42.

Ὑπεκφερείη, 3. ſing. a. 2. conj. act.

Ὑπεκφορος, ον, ardens, vehemens.

Ὑπεκφρέω, q. d. ſubeffluo, ſenſim & clam effluo, evaneſco. Τὸ ϙ φορίζόμ.ον ἀεὶ ὑπεκρεῖ, Plut.

Ὑπεκσώζω, libero, e periculo eripio. Ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων, Il. 23, 292.

Ὑπεκσώζω, idem.

Ὑπεκτήκομαι, colliquefco, ut cum caro in cruam abit exſiliaque hydrops

Ὑπεκτίθημι, f. ὑπεκθήσομαι, clam ſubduco & ſubtractum expono. P. aliquo tranſpertandum curo, fecunditatis gratia, aut alia qua de cauſa. *Ion.* Τὸν ἄνδρα εἰς βίον ἀκύμονα ὑπεκθήμ.ην, Plut. Ἥτις ἐκ χερῶν κλέψασ' Ὀρέστου σῶν ἔμαν ὑπεξέθηκ, Soph. El. 220. Ὃν ἐξῆν δαμάσαι ὑπεξέθης, Eur. Andr. 69.

Ὑπεκτρέπω, paululum deflecto, clam averto; (2) pr. ſubtus declino, paullatim averſor, &c. vel. Τῶν ὑπεκλείπειν πεδὰ (φιλεῖ) Ἔρως, Trach. 547. Τοῦτ' ὧδε ἄπας φιλεῖ τὸ μὴ ὑπεκλείπειν. Plato.

Ὑπεκφεύγω, longe excurro, procurro effugio, fugio. Ἦν δ' ἄν ἐγὼ μὴν μὰ θανὼν ὑπεκφύγω. Eur. Andr. 330. πέρα, ib. 415. Ἐμὲ δὲ θάλπος οὐκ ὑπεκδραμὴ, Soph. Antig 1098. Τὸν ζῶντα μὴ ὑπεκδραμὼν ἐκ Ἰλίου, Ariſt. Eq. 759.

Ὑπεκφορὰ, ἡ, nutritio, educatio, recreatio.

Ὑπεκφαίνομαι, in lucem edor, apparco, conſpicuus ſum.

Ὑπεκφέρω, clam affero; (2) perfero, tolero. Τῶν γὼ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι, Odyſſ. 3, 496.

Ὑπεκφεύγοντι, dat. ſing. præſ. part. act.

Ὑπέκφυγε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v.

Ὑπεκφυγὴ, clam effugio, ſubterfugio, refugio, effugio. Τὸ γὰρ τοι τῷ δίκης ζώσῃ φίλον, πολλοὺς ὑπεκφύγους ἂν πιθοῦσαν λόγῳ, Eur. Sup. 566. Οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγὴν, Soph. Antig 509. μυσμα, ib. 787.

Ὑπεκχέω, & ύω, effundo.

Ὑπεκχωρέω, ῶ, sensim abscedo seu excedo, ex aliquo loco me subduco, it. de fœcibus alvi. Ὑπεκχωρεῖν τῆ βίᾳ, Plut. τῷ θανάτῳ, id. Hinc

Ὑπεκχώρησις, ἡ, excretio per alvum.

Ὑπεκχωρητικός, ἡ, όν, vim alvi purgandi habens.

Ὑπελάβον, aor. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω.

Ὑπέλαιον, ου, τό, olei fæx seu fordes.

Ὑπελαύνω, subigo, subagito, Gl. V.

Ὑπελαφρίσω, sublevo. Ex ὑπο, & ἐλαφρίζω.

Ὑπελείφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. ὑπολείπω.

Ὑπελείφθησαν, *reliqui sunt*, 3o pl. ea. ejusd.

Ὑπελύσατο, 2. s. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπελύσασο, ab ὑπολύω.

Ὑπεμβρύω, gravidam reddo. Ab ἔμβρυον.

Ὑπέμεινον, 3. pl. aor. 1. indic. act. verbi ὑπομένω.

Ὑπεμνήμην, ἦσθα, ἦν, 3 sing. cum ν aor. ejusd.

Ὑπέμνυε, 3. sing. imperf. ind. act.

Ὑπερμυκε, *dixerit*, 3. sing. perf. ind. act. *Ion* pro ὑπεμυκε, ab ὑπομύω. Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, semper vero dejecto est vultu, Hom. Il. 22, 491.

Ὑπερνώθη, 3 sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὑπονώθομαι.

Ὑπερπαμπρόμαι, succendo.

Ὑπερφαίνω, subostendo, subsignifico.

Ὑπερωπτιόμαι, ωμαι, advertor, respicio. Ὑπερωπτιόμην τε καὶ ἐπεσκόπουν, Plut. Ab

Ὑπερωπτίω, ῶ, ion. ἐω, adversarius, hostis, obvius, coram factus. Hinc

Ὑπερωπτότης, ητος, ἡ, contrarietas, quædam diversitas; (2) vel filicidio.

Ὑπερωπτίωμα, ατος, τό, repugnantia. Ab ὑπερωπτιόομαι.

Ὑπερωπτίωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ὑπεσθέσθην, pauillum cedo, clam cedo, tergiversor, Thuc.

Ὑπεσθίω, ομαι, idem quod

Ὑπεσθίω, ῶ, interrumpo, quævis interior vestis. Ex ὑπο & ἐσθίω.

Ὑπεσπόμην, ου, 2. inf. act. v. ὑποσπέω.

Ὑπεστέρθη, 3. sing. ὑπεστέρθην, *Attic.* imus, subtus, subter.

Ὑπεστόρουν, imperf. ind. act. *Attic.* pro ὑπεστόρεσα, ab ὑποστορέω.

Ὑπεσύρω, subduco, subtraho. Σαυτὸν ὑπεξάγαγες τ' τοσαύτης λειτουργίας, Chrys. Hinc

Ὑπεξαγωγή, ἡ, idem quod

Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, subtractio, detractio; (2) exceptio, Plut. in Num. cap. 9. Quintil. an. lib. 3. cap. 8. Ab

Ὑπεξαίρω, ῶ, & ὑμαι, ἐμαι, clam aufero & averto, interverto, subduco, subtraho, Gl. V. ὑπεξαιρέμαι, interverto, suppilo; ὑπεξέλε, præcipit. Ph. a. 2. ὑπεξημμένων, deductis, exceptis. Plut. p. part. pass. Πολύβριστον γὰρ αἷμα ὑπὲξ ἐκείνων ἐξῃρέθαν οἱ πάλαι θανόντες, Soph. Tr. 1143. Οὐδενὸς ὑπεξαιρετέον τὸ παράπαν, excepto, Philo. Ὑπεξαιρετέον, excipiendum.

Ὑπεξαίρω, & ὑπεξαίρομαι, eximo, submoveo, clam de medio tollo. Ὅταν ἡ τῆς δικαιοσύνης ἀνδρείας διὰ τὸ φόβον ὑπεξαίρωσι, X. o.

Ὑπεξαρίζω, per cacumina ambulo, ad summum evado, cacumina lego. Τηλεκλέα μὴ βδελυκτὸν ὄρτι πόρος λίτας μόχαν ὑπεξαρίζον, Eur. 673.

Ὑπεξαυδῶ, clam evitare.

Ὑπεξαυλίσκω, effugio, fugitando fugio, devito; ὑπεξαλύξω, evitare, a. 1. Τοῦ γ' ὑπεξαλύξει βαρὺ χόλον, Hesiod. Theog. 615.

Ὑπεξαφάσσω, transcendo.

Ὑπεξαφίομαι, clam e littore solvo & enavigo.

Ὑπεξέδυν, & ὑπεξέδυμι, sensim vel clam emergo, it. emergo. Ἀλλ' ὅγ' ὑπεξέδυ κεφαλῆ, Il. coer. 22, 123. Λαθρη ὑπεξεδυσε πολιης αλος, Il. 13, 352.

Ὑπεξεδύς, ύσα, ύς, 2. part. pass.

Ὑπεξανίσομαι, adsurgo, honoris caussa alicui. Ὑπεξανασῆναι τῷ πρεσβυτέρῳ, Plut.

Ὑπεξανθέω, ῶ, exhaurio, v. e. sentinam, Κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ, Eur. Ion. 961.

Ὑπεξάπτω, succendor, inflammo. Ὑπεξάπτόμενος ὑπ' ὀργῆς ἐγίνετο φοινικώτερος, Ælian. V. H. 14, 41.

Ὑπεξαφύω, exhaurio, Apoll.

Ὑπέξειμι, procurro in quem, impetum facio.

Ὑπεξελαύνω, clam progredior longius.

Ὑπεξέλυσις, εως, ἡ, supplicium, tormentum, quæstio. Ab ὑπεξέρχομαι.

Ὑπεξελθεῖς, a. 2. inf. act. v. ὑπεξέρχομαι.

Ὑπεξέρχεσθε, *clam exite*, præs. infin.

Ὑπεξέρχομαι, q. d. subgredior, clam egredior. Κἀγὼ τοῦ δ' (interea) ὑπεξῆλθ' Ἀγτιγόνη σταθεῖσα δίχα, Eur. Ph. 1474. τ' σώλεως, Plut.

Ὑπεξέχω, clam abeo, solum verto.

Ὑπεξῆκα, 3. s. aor. 2. ind. act.

Ὑπεξέφρον, imperf. ind. act. v. ὑπεκφέρω.

Ὑπεξηγητικός, ἡ, όν, explicandi vim habens, τὸ ὑπεξηγητικὸν, interpretatio.

Ὑπεξήλυξα, a. 1. ind. act. v. ὑπεξαλύσω.

Ὑπεξίσταμαι, cedo, excedo, declino, vito. Ὑπεξίσασθε τ' ἁμαχίας, Herodot. τ' καθέδρας, Plut.

Ὑπέξοδος, alvi fluxus. Hipp.

Ὑπεξουσιῶ, ῶ, qui est in potestate, sc. patris, filius, nidus. Ex ἐξουσία. Hinc

Ὑπεξουσίωσις, εως, ἡ, subjectio.

Ὑπεπλόταμψ, 1. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω.

ΥΠΕΡ, *Præp. cum Gen.* super, supra, pro, ὑπερκα ὑπὲρ ζεύγη Lucil. d. Alcest. 287. præter, per, de, *cum Acc.* ultra, trans, supra, præter vel contra. Sine casu adverbialiter *in compositione* notat *supra, super, pro, præ, trans, præter, & interjectum.*

Ὑπέρ, ατος, ἡ, finis, quo antrorsum cornua transversantur, seu tenuantur & laxantur. Ἐκ δ' ὑπερκάτω τὰ σκέλη τ' ἐνίδρυσεν ἐς αὐγὴν, conf. Oppian. 5, 260. Ab ὑπέρ.

Ὑπεραγαθός, ἡ, ὸν, valde bonus, optimus.

Ὑπεραγαθότης, ητος, ἡ, summa bonitas.

Ὑπεραγανακτέω, demitter, vehementer moror; (2) maxime gaudeo, lætor. Ὑπεραγανακτῶ τῷ εὐγενείᾳ, Plut. V. H. 12, 1.

Ὑπεραγάλλω, vehemens, sublime, Gl. V. supra modum.

Ὑπεραγανακτέω, ῶ, valde indignor, vehementer commoveor. Ὑπεραγανακτήσας διεῖρεν τ' Ἀρχέλαον, Ælian. V. H. 8, 9.

Ὑπεραγαπάω, ῶ, deamo, vehementer amo.

Ὑπεράγνως, ως, ὁ, ἡ, ἡ, valde ignotus, ignotissimus.

Ὑπεράγοντας, *Aliv.* excellenter, supra modum. Ab ὑπεράγω.

Ὑπεραγορεύω, patrocinor, pro aliquo dico. Ὑπεραγορεύειν τινος, Arist.

Ὑπεράγω, excello, supero.

Ὑπεραγωνιάω, pro alio vigilo, *cum gen.*

Ὑπεραγωνιάω, valde solliciti sum.

Ὑπεραγωνίζομαι, defendo, propugno.

Ὑπεραδῆ, *ad per fluvii*, Cat. sing. ab

Ὑπεράδης, ίς, ες, ὁ, ἡ, desuper flans. Ex ὑπὸ, & ἄω.

Ὑπεράθλιος, certo pro.

Ὑπεραιδέομαι, valde revereor.

Ὑπεραίμασις, εως, ἡ, nimia sanguinis abundantia. Ex ὑπὲρ, & αἷμα, unde αἱμόω.

Ὑπεραίνετος, ὄν, ὁ, supra modum laudabilis.

Ὑπαίρω, extollo, extollo; (2) excedo, superegredior, antecello, supero. Ὑπαίρει τε δικῇ τῶν πάντας, Plut. Ὑπαίρομαι ὅτι πάντα λυμαίνων Θεὸν, 2 Thess. 2, 4.

Ὑπεραίρομαι, 1. sing. præs. i. conj. pass. v. ὑπεραίρω.

Ὑπεραισχρῶ, ῶ, ὁ, ἡ, ἡ, supra modum turpis.

Ὑπεραισχύνομαι, supra modum verecundor.

Ὑπαίωρέω, suspendo, sublimem reddo, Diosc. Hinc

Ὑπεραίωρησις, ἡ, suspensio.

Ὑπεράκμων, ων, ὁ, ἡ, ἡ, ætatis florem egressus, ætatem vegetam egressus; exoletus, Ph. Ex ὑπὲρ, & ἀκμή.

Ὑπερακοντίζω, fut. ίσω, supra jaculor, ultra aut ulterius jacio, jactu jaculi vinco 3 (1) præsto, supero. Κλίπλον ἡ τὸν Μαραθῶνα ὑπερακόντισεν, furando superavit, Arist. Plut. 665. Ὑπερακοντίζεις Σύ γ' ἐδν Μιλτιάδαις μαχαναῖς, id. Av. 368.

Ὑπερακράτως, valde intemperanter.

Ὑπερακρεῖα, ων, τά, montium cacumina. Ab ὑπεράκρος.

Ὑπερακριβής, ἐς, ὁ, ἡ, ἡ, valde accuratus.

Ὑπερακρίζω, per summum evado, supero, per summa montium tramico. Ἡ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει, Eur. Supp. 938. Ex ὑπὲρ, & ἄκρος.

Ὑπερακρίτης, ου, ὁ, ἡ, loca montana incolens. Ex insd.

Ὑπεραλγέω, peridoleo, supra modum doleo; ὑπεραλγῶ Σε, vicem tuam doleo. Οὐσως ὑμῶν ὑπεραλγῶ, Arist. Av. 472. Μὴ ὑπεράλγει φρενῖτιδα λύπα, Eur. Herac. 639. Μὴ τι παθὼν, id. Med. 118. Ὑπεραλγήσας ὅσα τῇ ἐμαυτῆ μεταξολῇ, Luc.

Ὑπάλγης, ές, ὁ, ἡ, ἡ, valde dolens. Ex ὑπὲρ, & ἄλγος.

Ὑπάλιος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, maritimus, qui est supra mare, mpositus. Ex ἅλς.

Ὑπεραλλόμαι, transilio, ultra salio. Πολλὰς ἡ σίχας ἠρᾶτο, πολλὰς ἡ ἵππων Αἰνείας ὑπερᾶλτο, Il. 20, 327.

Ὑπέραλλος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, eximius, aliis præstans.

Ὑπεράλμενον, acc. sing. part. præs. med. *per Synop.* pro ὑπεραλλόμενον, ab ὑπεράλλομαι.

Ὑπεράλπιος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, transalpinus, Gl. V. Ex ὑπὲρ, & Ἄλπεις.

Ὑπεραμφισβητέω, valde discepto.

Ὑπεραναβαίνω, transcendo.

Ὑπεραναιδέομαι, vincer impudentia. Οἴμοι τλας, ὑπεραναιδεσθήσομαι, Arist. Eq. 1202.

Ὑπεραναισχυντέω, impudentissimus.

Ὑπερανάκειμαι, super accumbo, una accumbo ex parte superiore.

Ὑπερανάτης, ες, ὁ, exsul, qui solum vertit & alio commigrat. Ex ὑπὲρ, & ἀνίσταμαι.

Ὑπεράνατείνω, furium extendo s. assurgo.

Ὑπερανατέλλω, emergo, exorior.

Ὑπερανίσχω, prominco

Ὑπερανθία, egregie floreo.

Ὑπεράνθρωπος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, qui est supra hominem, qui humanam conditionem excedit.

Ὑπεράνισταμαι, emineo, exturgo, præsto, supero, excello.

Ὑπεράνισχω, emineo supra.

Ὑπερανταίως, hausta aqua nimium perfundo, P. ὑπερηντλίωμαι, hausta aqua redundo, *tropice*, gravibus malis laboro, opprimor, &c. *Ern.* Ab

Ὑπέραντλος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, plenus, cujus sentina exundet, P. *proprie* navis, cujus sentina exhaurii non potest, ut periculum sit ne mergatur, &c. Hinc *tropice* oppressus malis, ut ultimo periclo vertens, item ultimum periculum adeuns, opprimens hominem, &c. *Ern.* Ex ὑπὲρ, & ἀντλέω.

Ὑπεράπαλα, *Aliv.* supra.

Ὑπεραπατάω, valde decipio.

Ὑπεραπειλοκαλέω, minor pro aliquo. Ἀντίοχος ὑπεραπεβαίνων, Xen.

Ὑπεραποπυρσεύω, patrocinor, defendo. Χαλεπὸν μὲν, ὦ ἄνδρες, ἴσως διαβεβλημένῳ ὑπεραπορεῖν κακῶς, Arist. Vesp. 944. Ἦν —— ὑπεραπορήσῃ μου, Cæsas Cæsares ἐμὲ, respondeas pro me, Arist. Thesm. 193.

Ὑπαποπολεμέομαι, ῆμαι, causam ago pro aliquo.

Ὑπαπόλλυμαι, motior pro quo.

Ὑπεραρέσκω, *i. pres.* vale placeo, valde sum gratiosus. Ὑπηρέτησε τῷ δήμῳ, Appian. B. Civ. l. 1.

Ὑπαρβῆναι, *super modum altum esse*, a. 1. inf. pass. verbi

Ὑπάριθμος, ος, ὁ, ἡ, supernumerarius.

Ὑπαποφατικός, ἡ, όν, enuntiationem enumerationi adens. Ex ἀποφατικός.

Ὑπεραρκέω, satis supe[illegible] subsidi[illegible]

Ὑπερα[illegible]

Τπερασπιστὴς, abunde, pluſquam ſatis.
Τπερδεδιὼς, valde timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui timeo. Τπερῤῥωδίαν τῇ Ἑλλάδι, Herodot.
Τπεραρσις, εως, ἡ, elevatio. Ab ὑπεραίρω.
Τπέρχι⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui principium omne excedit, qui eſt ſupra quodvis principium. Ex ὑπὲρ, & ἀρχὴ.
Τπερδεὴς, ἐ⊙, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſupra modum infirmus, valde infirmus.
Τπέραδμ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, admodum anhelans. Ex ὑπὲρ, & ἄδμα, *anhelitus*.
Τπδασμῤῥίζω, libentiſſime amplector & ſuſcipio, R. valde lætor.
Τπερασπάζομαι, valde amplector, valde amanter tracto. Ὃ δὴ ὑπερησπάσατο αὐτὸν, Ælian. V. H. 10, 16. Τ ἄνδρα, ib. 14, 14.
Τπδασπίζω, f. ἰσω, clypeo tego, propugno, protego. Τπερασπίζειν τινὸς, Greg. Ex ὑπὲρ, & ἀσπὶς. Hinc
Τπερασπισμὸς, ᾶ, ὁ, propugnatio, defenſio.
Τπερασπιστὴς, ᾶ, ὁ, propugnator, defenſor.
Τπερασπίστρια, ἡ, propugnatrix.
Τπδασπιῶ, f. ι. ind. act. *Att.* pro ὑπερασπίσω.
Τπερόσιος, ον, ſupra modum urbanus, valde facetus.
Τπερασράπλω, valde ſplendeo.
Τπδαχημονίω, ῶ, valde indecenter me gero, Plut.
Τπδαττικίζω, nimium affecto Atticiſmum.
Τπδαττικισμὸς, ῦ, ὁ, Atticiſmi nimia affectatio. A pr.
Τπδαττικὸς, ὴ, ὸν, valde Atticus.
Τπδαυγάζω, fut. ὑσω, valde ſplendeo.
Τπδαυγὴς, ἐ⊙, ὁ ϰ᾽ ἡ, valde ſplendens. Ex ὑπὲρ, & αὐγὴ.
Τπδαυξάνω, fut. ξἰσω, ſupra modum augeo; ὑπεραυξάνομαι, ſupra modum augeſco vel creſco. Τπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, 2 Theſſ. 1, 3. Hinc
Τπδαυξησις, ἡ, exceſſus, quod in re quaque ſuperfluum eſt.
Τπεραυξω, idem quod ὑπεραυξάνω. Τὰς ὑπεραυξομένας φυλάττειν χρὴ, And. c.
Τπεραυχίω, valde glorior, valde me jacto. Τπεραυχεῖν δεῖ χρησομένῳ, Plut. Hinc
Τπεραυχὴς, ἐ⊙, ὁ ϰ᾽ ἡ, valde gloriosus, vel elatus.
Τπέραυχ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem.
Τπεραφρίζω, valde ſpumo.
Τπεράχθομαι, nimium fuccenſeo, valde doleo, iniquiſſimo animo fero; ὑπερηχθέσθαι, ſuperindignatus. Μαθ᾽ ἱ᾽ ἠχθέσθαι ὑπεράχθεο, μητ᾽ ὀπιθεν, Soph. El. 179.
Τπερβαθμίζ⊙, ω, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſupergrediens, immodicus. Ex ὑπερ, & βαθμὸς.
Τπερβαίνω, tranſgredior, præterpredior, tranſcendo, trunceo; (2) excedo, ſupero, antecello, præſto; (3) prætereo, omitto, tranſmitto, non deco; ὑπερέβη, exceſſit, Phaot. 2. Τπερέβαινεν τὰς τόμους, Soph. Antig. 455. Τάφρας ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν κατασκῇ, Eur. Rhel 111. δόμους, idem, Med. 382. Ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχ⊙, Pſal. 18, 29.
Τπερβάλῃ, 3. ſing. præſ. conj. act.
Τπερβαλλοντως, *Adv.* ſupra modum; excellenter, Pin. Ab
Τπερβάλλω, projicio ultra; (2) ſupero, excello; (3) excello, redundo, abſurdo, certo cum aliquo luctando, contra le or, ὑπερβάλλων, nimius, Gl. Vet. Πᾶσαν εὐδαιμονια τύχλω ὑπερβέβληκε, Hchiod. Ἀλλ᾽ οὐχ ὑπερβαλεῖς με ὑπόσχεσις, Ariſt. Eq 886. Ὅπως μηδεὶς εἰς ὑπερβολὴν τιμᾶται θεῖον, Luc. Δέδοικα μὴ ζῆν χάλαζ᾽ ὑπερβάλῃ κακοῖς, Eur. Hipp. 925. Ἤθελε χ᾽ ὡς ἂν ὑπερβαλοίμεθα τὰς πολεμίας, Xen. Cyr. 2, 1. φίλτρους παίδα, Soph Trach. 595.
Τπερβασία, ας, ἡ, tranſgreſſio. Ab ὑπερβαίνω. Οἷον᾽ εἰς ὑπερβασίαν ὑπέρασιτο τοῦ ἤθους, Hom. Il. 2, 289.
Τπέρβασις, εως, ἡ, tranſgreſſio, tranſitus.
Τπερβατέον, tranſiliendum, tranſgrediendum.
Τπερβατὸν, ὄ, τὸ, hyperbaton, trajectus verborum ordo, Phil. præpoſterum. Ab eod.
Τπερβατὸς, ὴ, ὸν, q. d. qui tranſcendi ſeu tranſiri poteſt; (2) tranſgrediens, præſtantiſſimus, ſuperans. Ab eod.
Τπερβατῶς, *Adv.* in tranſitu, in tranſcurſu, perfunctorie; (2) trajectione quadam verborum.
Τπερβολαίως, *Adv.* ſupra modum. Ab ὑπερβάλλω.
Τπερβλὴ, 3. ſing. aor. 2. conj. act. *Att.* pro ὑπερβῇ, ab ὑπερβαίνω.
Τπερβλῆναι, *ῤπιραι*, a. 2. inf. act.
Τπερβῇς, *tranſeas*, 2 ſing. a. 2. conj. act.
Τπερβιάζομαι, vi tupero, Thuc.
Τπερβιάζω, traduco, trajicio.
Τπερβία, ας, ἡ, vis ſeu injuria modum excedens. Ex ὑπὲρ, & βία, *vis*.
Τπέρβιος, *Adv.* ultra vires, per vim. Οὐ μὴ καλὸν ὑπέρβιον ἐυχετάσθαι, Hom. Il. 17, 19. Ab
Τπέρβι⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnem vim excedens, violentus; (2) generoſus. Ex iiſd.
Τπερβλαστάνω, valde ac latius germino.
Τπερβολίδω, *Adv.* ſupra modum. Ab ὑπερβάλλω.
Τπερβολίζω, fut. ὑσω, ſupra modum ſcatco, ſeu exundo, redundo, exubero, circumfluo; (2) effundo, abundanter emitto. Τπερβολίζουσι εἰ᾽ οἱ λιμοὶ, Chryſ.
Τπέρβλυσις, εως, ἡ, exuberantia. A præc.
Τπερβολὴ, ῆς, ἡ, exſuperatio, exceſſus; (2) tranſmiſſio, dilatio, procraſtinatio; (3) de magnitudine quacunque cujuſque rei; (4) de eo quod accedere, addi, augendi cauſa, poteſt, ut τίς ὑπερβολὴ, quid addi ad hanc v. c. malitiam poteſt? Ab ὑπερβάλλω. Hinc
Τπερβολικὸς, ὴ, ὸν, excedens, nimius.
Τπερβολικῶς, *Adv.* ſupra fidem.
Τπερβόρε⊙, ε, ὁ, q. d. ſuperborealis, ſuperaquilonaris.
Τπερβριθὴς, ἐ⊙, ὁ ϰ᾽ ἡ, præponderoſus, prægravis. Ex ὑπὲρ, & βρίθ⊙.
Τπερβρύω, ſupra modum plenus ſum.
Τπερβύζω, ομαι, ebullio, (exæſtuo), exundo.
Τπερβάζεσθαι, fut. άσομαι clam facio ſeu efficio; (2) ſubigo. Ὡι ὑπερίχασμαι μὴ ἰσ φυχὼ ἔρωτι, Eur. Hipp. 508. Ἐπεὶ νῦν πολλ᾽ ὑπεί γασαι πάλαι, id. Med. 871.
Τπεργαῖα, ἡ, ſecus noctiæ. Ex γῆ⊙.
Τπέργε⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ſupra terram eſt. Ex ὑπὲρ, & γῆ, *terra*.
Τπεργελοιάω, valde ridiculus.
Τπεργεμίζω, valde plenus ſum.
Τπεργήρασκω, valde ſenex ſum.
Τπεργηρὼς, valde ſenex. Ab
Τπέργηρως, ον, idem quod
Τπεργηρὼς, ὼ, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſenex, decrepitus. Ex ὑπὲρ, & γῆρας.
Τπεργομ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, valde hirſutus.
Τπεργοῦς, ᾶ, ὁ, *per Syn.* pro ὑπερδεής ab ὑπερδέω. Τπερδεὰ δῆμον ἔχοντας, Hom. Il. 17, 330.
Τπερδὴς, ἐ⊙, ὁ ϰ᾽ ἡ, intrepidus. Ex δέ⊙.
Τπερδείδω, fut. εισω, ſupra modum timeo, vehementer timeo vel metuo; (2) pro aliquo timeo, alicui metuo. Οἴμοι, παλαινὸς ὡς ὑπερδείδοικά σε, Soph. Antig. 82.
Τπέρδεινος, ον, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſupra modum gravis.
Τπερδειπνέω, ultra modum cœno; (2) non invitatus cum alio ad cœnam eo.
Τπερδεξιόω⊙, ω, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui alterum, (ut hoſtem in præliis) circumvenit, aut ſuperior eſt loco, viribus, &c. locus ipſe.
Τπερδεξίας, ſuperiori loco, &c.
Τπερδιαλέγομαι, inſuper colloquor, Lucian.
Τπερδιατείνομαι, ſupra modum contendo, mira vi contendo. Τπερδιατεινόμην⊙ κύριον ποιῆσαι τ νόμον, Dem.
Τπερδικάω, ῶ, fut. ἀσω, defendo in judicio, patrocinor; (2) potiores fero partes. Τπερδικεῖν τῷ λόγῳ, Plato. Καὶ αὐτὸς μὴν ὧδον ἄξιον μνήμης ἐπραξε, πλὴν ὅτι ϰ᾽ τότε ὑπερεδίκησεν, Dio. Caſſ. Ab
Τπέρδικ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſupra modum juſtus, ſumme juſtus; (2) ultor. Ex δίκη.
Τπερδίκως, ſummo jure, ſummâ æquitate; (2) contra jus & fas, Æſch.
Τπερδιπήχυς, ⊙, ὁ ϰ᾽ ἡ, duos cubitos excedens.
Τπερδισκάω, jaculando diſco ſupero, metaph. longo intervallo ſupero.
Τπερδισυλλάβ⊙, ε, ὁν, duabus ſyllabis major. A συλλαβὴ.
Τπερδοκέω, ῶ, fut. ήσω, modum placeo. Ταῦτά μοι ὑπερεδόκει, Philoſt.
Τπερδράμωμεν, *ῠπερεῤῥαμον*, 1. pl. aor. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω pro ὑπερδράμω.
Τπερδυναμόω, prævaleo. Ex ὑπὲρ & δύναμαι.
Τπερεζομαι, ſupra ſedeo.
Τπερεθίζομαι, aor. 2. ind. med. verbi ὑπερτίθημι.
Τπερεθίζω, ſubmitto, aliquantum irrito.
Τπερεῖδον, delpexi. Τὸν μὲν ὖν χρόνον τ ἀγνοίας ὑπερεῖδεν ὁ Θεὸς, Act. 17, 30. Εἶτα αὐτὰ (ῥωμαῖα) κατέπρηνεν ὑπερεῖδον αὐτῷ, Ælian. V. H. 2, 30. Ὑπερειδε τῷ κλησιν, ib. 12, 17.
Τπερειδω, f. εἰσω, ſuffulcio, fulcio, ſuſtineo. Ὑπερεῖδον ὀρυφῷ κίονι, Plut.
Τπερεισῶν, pro aliquo dicere. Πολλὰ τῶν κεκομμένα νομίσματος ὑπεξέπεμψεν, Ariſtot.
Τπερειπω, ſubverto, expugno. Κοινῇ σ᾽ ὑπερέπλε ποδοῖν, *Poet.* pro ὑπερεπτε, Il. 21, 271. Ταῦτα τῶν ῥαιστιατῶν ἀκούσαντα το ἐρᾶσ⊙ ὑπερειπε. Appian. in Parthi.
Τπερείσαι, a. 1. inf. act. v. ὑπερείδω.
Τπερεισις, εως, ἡ, idem quod
Τπερεισμα, ατ⊙, τὸ, fulcimentum, fultura, ſuſtentaculum. Ab ὑπερείδω.
Τπερεισικὸς, ὴ, ὸν, fulciens, ad fulciendum aptus. Ab eod
Τπερεκεινα, *Adv.* ultra, trans. Ab ἐκεῖν⊙.
Τπερεκδεξαπλόω, valde colo, vehementer gratiam capto.
Τπερέκκειμαι, in conſpectu poſitus ſum, promineo.
Τπερεκπερράω, ῶ, deſuper appendo.
Τπερεκπεσοῦμαι, longe egredior, f. excedo.
Τπερεκπίμπω, f. ψω, ultra emitto.
Τπερεκπερισσῶ, *Adv.* ſupra modum.
Τπερεκπλήσσω, exſtupeo, excello. Πᾶσαν ὑπερεκπλῆσσουσι φύσιν, Greg. Nax.
Τπερεκπληξις, valde obſtupefactio. Τπερεξ κλησε ἐπ᾽ αὐτῷ, Xen. Cyr. 1, 18. Τὸ μισθοῦ⊙ ἐν αὐτῇ ὑπερεκπλαγεὶς ὁ βασιλ. ⊙, Ælian. V. H. 1, 33.
Τπερέκπλησις, εως, ἡ, exceſſus. Τὰ μὲν παρὰ τοῖς σοφισταῖς ἐκπλήξεις ἔχει τῶν ὑπερβολῶν, Longin. 15. Ab ὑπερεκπίπτω.
Τπερεκτείνω, ultra, vel ultra modum extendo. Οὐ γὰρ ἐς μὴ ἐκτεινόμεθα εἰς ὑμᾶς, ὡς οὐ δυνόμενοι ἑαυτοὺς, 2 Cor. 10, 14.
Τπερεκλύω, f. τσω, ſolvo vel pendo pro.
Τπερέκλισις, εως, ἡ, dependio, Gl. V. A pr.
Τπερεκτρέπομαι, ſupra modum averſor, *Alex.*
Τπερεκφεύγω, inſuper effugio.
Τπερεκχέω. ῶ, ſuperaffundo.
Τπερεκχωμα, ατ⊙, τὸ, ſuperaffundor, ſuperfluo, ſuperaffluo. Τπερεκχωμένην (μέτρον) δώσουσιν εἰς τ κόλπον ὑμῶν, Luc. 6, 38. Hinc
Τπερέκχυσις, ἡ, exundatio.
Τπερέλαφ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, p levis, valde levis.
Τπερελθὼν, a. 2a part. act. v. ὑπερέρχομαι.
Τπερεμέω, ῶ, evomo, retundo.
Τπερεμπίπλημι, & ὑπερεμπλήθω, ſupra modum impleo; ὑπερίμπλαμαι, impleor; ὑπερεμπλησθεὶς, explet⊙, ſatiat⊙, naſ. Πεπλάσμαι μιδέποτε ὑπερεμπλησθεὶς, φόρον γῆ, Xen. Cyr. 1, 24. Τπερεμπλησθέντες ϰ᾽ μισθοῦ ἐγκυλίοντες νόσοις ἐπισπῶνται. Clem. Al. Strom. libr. 7.
Τπερεμφορέομαι, ῶμαι, ſupra modum repleor, ingurgitor. Τπερεμ-

Τπερηδής, ής, ές, ὁ καὶ ἡ, valde gloriosus.
Τπερηνιαυτίζω, ultra annum duro.
Τπερηντιλής, ές, ὁ καὶ ἡ, plusquam sufficiens.
Τπερίντευξις, εως, ἡ, interceſſio. P. deprecatio pro quo. *Ern.*
Τπερεντυγχάνω, convenio & compello, interpello & intercedo pro. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, Rom. 8, 26.
Τπερίξει, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi ὑπερίχω.
Τπερεξελαύνομαι, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ὑπερεξέρχομαι.
Τπερεξαίρω, ſupra modum, valde extollo.
Τπερεξανθέω, efflorefc
Τπερεξαπατάω, valde decipio.
Τπερεξερύω, exc libero.
Τπερεξηκοντούτης, ὁ, ultra 60 annos natus. Ab ἑξήκοντα.
Τπερεξίσημι, aor. 2. cedo alicui. Joſ. niſi ſcripſit ὑπεξίστ. *Ern.*
Τπέρεπαισία, ας, f. ἁσω, ſ. ἰσω, valde. Ὁ μὲν λαὸς ἀργύριον, ὑπερεπήνεσεν, Ariſt. Conc. 186. Οἱ δὲ ὑπερεπῆνουν ὑπερεπύπαζόν τε μι, idem. Eq. 677. Τὸ δίκαιον ὑπερεπαινέσαι, Luc. Τοσοῦτο ἀξιωτέραν ὑπερεπαινεῖσθαι δοκοφαίνεις Σεαυτῷ, Luc.
Τπερεπαίρω, ſupra modum extollo. Τυτων τὸν κίνδυνον καὶ φόβον ὑπερεπαίρων. Appian. B. Civil. 1.
Τπερεπείγω, vehementiſſime urgeo, ſ. feſtino.
Τπερεπιθυμέω, ῶ, admodum deſidero. Ὁρῶ γάρ σε ὑπερεπιθυμοῦντα ἐν Πέρσαις σοφὸν φανῆναι, Xen. Cyr. 6, 1.
Τπερεπλέονασα, aor. 1. ind. verbi ὑπερπλεονάζω.
Τπερεράω, ῶ, vehementer amo. Χρόνῳ δὲ ὕστερον ὑπερηράσθη μὲν ταύτης ὁ Κύρος, Ælian. V. H. 12, 1.
Τπερέρχομαι, ſupervenio, *Aret.* intervenio; (2) ſupero, trajicio.
Τπερεσθίω, ſupra modum edo.
Τπερέσχε, 3. ſing. aor. 2. indic. act. verbi ὑπερέχω.
Τπερευδαιμονία, ας, feliciſſimus ſum. Ἐγὼ ἡλίκας ἂν δοκῶ σαυτῷ σχεῖν οἰκέτου οἰκοῦντι ὑπερευδαιμονῶν οἶδ᾽ ἀκριβῶς, Luc. Gall.
Τπερευδοκίω, maxime celebror. Οὐδ᾽ ἂν ὑμᾶς μὴ ὑπερευδοκοῦντας θεωρῶν, ἐμαυτὸν ἂν διαβεβλημένον, Plut.
Τπερευδοκιμία, idem.
Τπερευκαιρία, multa opportunitate utor, etiam de rebus dicitur, commodum, opportunum eſſe.
Τπερευπρεπῶς, valde honeſte.
Τπερεύφραίνω, magna lætitia adficio; ὑπερευφραίνομαι, admodum lætor. Αὐτὸ τοῦτο ὑπερευφραίνομαι, τὸ σφᾶς πίστεως ἠυτυχεῖν, Luc. Gal.
Τπερεχθαίρω, impr Ζεὺς γὰρ μεγάλας γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρει, Soph. Antig. 130.
Τπερέχοντας, præ cæteris, inprimis.
Τπερέχω, teneo ſuper aut ſupra, ſupra aliquid attollo; (2) emineo, ſuperemineo, exſto; (3) præſto, ſupero. Ἀλλήλοις ἠμύνοντο ὑπερέχοντες ἑαυτῶν, Phil. 2, 3. Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, ib. 4, 7. Οὐ γὰρ ἐφ᾽ οἷσι τ᾽ εἰμὶ ὑπερέχειν τὸ ἀντλεῖν, ſuſtinere, Ariſt. Pace, 17. Θεῶν δὴ ὑπερέχει νόος, Theog. 202. Καὶ ἴσ᾽ ὑπερέχει σε χύτραν πλείαν, Ariſt. Eq. 1170.
Τπερέψω, valde coquo. Ex ὑπὲρ, & ἕψω, *coquo.*
Τπερζέσεις, εως, ἡ, vehemens effervescentia. Ab ὑπερζέω.
Τπέρζεσ, ὁ καὶ ἡ, vehementer effervefactus, *fervefactus.*
Τπερζέω, ῶ, ſupra modum ferveo, vehementer ferveo, effervco. Ἀνὴρ σοφὸς εἶ — ὑπερζέων, Ariſt. Eq. 916.
Τπέρζωνος, ος, ὁ καὶ ἡ, ſuperſtes. Ex ζωή.
Τπερηδέως, *Adv.* perlubenter.
Τπερήδιστος, η, ον, ſuaviſſimus, jucundiſſimus. *Adv.* ὑπερήδιστα, lubentiſſime.
Τπερῆκα, fut. ἥσω, ſupra modum exhilaro vel delecto; ὑπερήδομαι, admodum lætor, aor. 1. ὑπερήδεσθαι. Ἡ μὲν ἰσχνασία ζε τῷ χρυσῷ ὑπερήδει, Baſil. Ὁ δ᾽ ὑπερηδὺς ἐωυτῷ τῇ χρηστότητι, Ælian. 1, 30.
Τπερῆλιξ, κος, ὁ καὶ ἡ, qui ætatem florentem exceſſit.
Τπερημερία, ας, ἡ, delatio ejus, qui præſtiſtutum diem prætergreditur, quo debitum ſolvere, aut aliud quid præſtare debuit, fœnus pro debito ad diem non ſolutum. Ex
Τπερήμερος, ος, ὁ καὶ ἡ, q. d. ſupergrediens diem præſtitutum, ſeu condictum, qui intra diem non ſolvit debitum, vel implet, quod promiſit; (2) qui judicatum non facit intra diem a judice præſtitutum; Plut. in Solon. cap. 13. Ex ἡμέρα.
Τπερημίσεις, excedentes numero dimidium. Ex ὑπὲρ, & ἥμισυς.
Τπέρημος, ος, ὁ καὶ ἡ, ſæpe deſertus, non valde habitatus.
Τπερηνορία, ας, ἡ, ferocia, inſolentia, *inpr.* e fiducia virium.
Τπερῆορία, ſupra modum virilis & fortis ſum; (2) ferocio, ſuperbio. Μυσῶν ὑπερῆορίαι τε, Odyſſ. 2, 266. Ab
Τπερήορος, ος, ὁ καὶ ἡ, valde virilis, fortis; (2) ſuperbus, ferox. Ex ἀνήρ.
Τπερηφάνεια, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia. Ab
Τπερηφανεύομαι, Baſil. idem quod
Τπερηφανία, ας, ἡ, ἥσω, ſuperbio, inſoleſco; (2) effero, vel ſuperbe effero; (3) contemno, faſtidio, vel ſuperbe contemno. Ταῦτ᾽ ὑπερηφανίοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες, Il. 11, 693. Ab
Τπερήφανος, ος, ὁ καὶ ἡ, ſuperbus, arrogans.
Τπερηφανία, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia, faſtidium. Ab
Τπερήφορος, ος, ὁ καὶ ἡ, ſuperbus, qui ſupra alios vult videri; (2) *ſubſt. cum gen. in maſc.* contemptor; (3) *in neutr.* magnificentia, pulcritudo eximia. A φαίνομαι.
Τπερηφόνως, *Adv.* ſuperbe, arroganter.
Τπερηχέω, ῶ, f. ἠσω, ſupra modum reſono; (2) ſono pleniore ſupero vel vinco.
Τπερθαλάσσιος, ος, ultra marinus, ap. Herod. ὑπερθαλασσιδίως.
Τπερθαρρέω, præfidens ſum, forti animo ſum.
Τπερθαυμάζω, ſupra modum demiror. Τὰ καλλεῖ ὑπερθαύμαζε, Heliod. Ἀνδρα, Ælian. V. H. 12, 49.
Τπερθε, ſive ὕπερθεν, *Adv.* deſuper, ſuperne, in ſuperiore parte, ſupra. Ab ὑπέρ.
Τπερθεμα, ατος, τὸ, augmentum pretii mercis in licitando. Hinc
Τπερθεματίζω, licitor; (2) pretium augeo.
Τπερθεματισμός, οῦ, ὁ, licitatio; (2) auctio pretii.
Τπερθεματιστής, οῦ, ὁ, licitator. Ab eod.
Τπερθεος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſupra Deum.
Τπερθεραπεύω, impenſe nimis curo, colo. Καὶ τᾶλ᾽ ὑπερθεραπεύσασα, Heliod.
Τπέρθετος, ος, ὁ καὶ ἡ, tranſpoſitio; (2) tranſitus per excelſa, tranſcenſus; (3) dilatio, procraſtinatio, mora; (4) excellentia, abundantia; (5) ſuperl. gradus. Ab ὑπερτίθημαι.
Τπερθετικός, ή, όν, ſuperlativus. Ab eod.
Τπερθετικῶς, ſuperlative.
Τπερθέω, ſ. θέσομαι, præcurro, ultra curro, Plato.
Τπερθνήσκω, morior pro aliquo. Νικίλλης ὑπερθνήσκοντας εἰσορᾷ φίλους, Eur. Hel. 756. Ψυχὴν ᾗ δώσω τῆσδε ὑπερθανεῖν χρεών, id. Ph. 1005.
Τπερθορίω, ſuperſilio, tranſilio; ut hinc ſit ὑπέρθορον, a. 2. *Ion.* Τπέρθορεν ἑρκίον αὐλῆς, Il. 9, 472. Ταφρον ὑπέρθορον ἵπποι, ib. 16, 380. Ἵπποι δ᾽ ῥία τάφρου ὑπερθορέονται ὀρυκτὰ, ib. 8, 179
Τπέρθορον, aor. 2. ind. act. v. ὑπερθορέω.
Τπερθορυβέω, ſupra modum tumultuor.
Τπερθρασύνομαι, ſupra modum audax ſum, inſolens
Τπερθρώσκω, ſuperſilio, in altum ſalio.
Τπερθυμέομαι, οῦμαι, totis animi viribus incumbo.
Τπερθύμως, gen. ſing. *Ion.* prò ὑπερθύμου.
Τπέρθυμος, ος, ὁ καὶ ἡ, valde animoſus, magnanimus.
Τπερθύμως, animoſe.
Τπερθύριον, ου, τὸ, limen ſuperius, ſuperlimiare. Ex ὑπὲρ, & θύρα.
Τπέρθυρον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Τπεριάχω, clamore alios ſupero.
Τπεριδών, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω.
Τπερίεκας, ος, ὁ καὶ ἡ, plus quam ſufficiens.
ΤΠΕΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, hypericum, herba.
Τπερικαλπάζομαι, valde geſtio pedibus, ſ. ſubſulto. Hom.
Τπέρκνησις, εως, ἡ, immodica purgatio.
Τπέρκνος, ος, ὁ καὶ ἡ, nimium purgatus ſeu evacuatus. Ex ὑπὲρ, & ἰνάω.
Τπερκυνίδαο, *Hyperionidæ*, gen. ſing. *Æol.* pro Τπερκυνίδου, ab Τπερκυνίδης.
Τπερκυνίδω, ſupervolo, ſuperne volo.
Τπερκύσαμαι, tueor, protego. Ἂς φίλος ὑπερκύσατο, Soph. El. 190.
Τπερκωμάω, ῶ, navim ab altero mari ad alterum traho machinis; (2) iſthmum ſupero. Ex ὑπὲρ, & ἰσθμός.
Τπερισθμίζω, idem.
Τπερίσκαρ, ορος, ὁ, ſupra modum ſciens.
Τπερίσσαμαι, tueor, protego.
Τπέρισχνος, ον, valde tenuis.
Τπερισχυρὸς, ὰ, όν, robuſtiſſimus, prævalidus.
Τπερίσχυος, ον, f. ύσω, prævalidus ſeu præpotens ſum, prævaleo, Theophr.
Τπερίσχω, emineo, exſto; (2) ſuperior ſum, ſupero, vinco, prævaleo.
Τπερίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſupergrediens, Solis epith. Ex ὑπὲρ, & ἰὼν.
Τπερκαχάζω, f. άσω, effuſe cachinnor.
Τπερκαθαίρω, valde purgo. Hinc
Τπερκαθαρσις, εως, ἡ, immodica purgatio.
Τπέρκαιρος, ον, intempeſtivus.
Τπερκάθημαι, ſuperior ſum, ut v. c. domina ancillis.
Τπερκακέω, ῶ, malo ſuccumbo. P. κακόν, multis malis affligo. *Ern.*
Τπερκαλλὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, perpulcher, valde elegans. Ex ὑπὲρ, & κάλλος.
Τπέρκαλος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem.
Τπερκάμνω, pro aliquo laboro, valde afflictus ſum. Τπερκάμνειν τέκναν, Eur. I. Au. 942. Μὴν ζυ σώσας τῆσδ᾽ ὑπερκάμητε, μόνος, id. Bac. 962.
Τπερκατακύκλω, tranſcendo. Οἳ μίγα τεῖχος ὑπερκατεκύκλησαν ὁμίλῳ, Il. 13, 50.
Τπερκατάγελας, ος, ὁ καὶ ἡ, valde ridiculus.
Τπερκατάκειμαι, ſuperdiſcumbo, ſupra aliquem diſcumbo.
Τπερκατάλκης, ες, ὁ καὶ ἡ, in quo in fine ſyllaba abundat. Ex ὑπὲρ, & καταλήγω.
Τπερκατηφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum triſtis.
Τπερκαχλάζω, efferveſcere facio, Lucian.
Τπέρκειμαι, ſuperjaceo, ſ. perpoſitus ſum, Gl. V. ſupercubo.
Τπερκέρασις, εως, ἡ, alterius cornu in prælio circumventio. Ab
Τπερκεράω, ῶ, alterum cornu circumvenio, cornua extendendo hoſtes claudo. Ὅταν ἴδῃ ὑπερκεράσαι τοὺς πολεμίους βάλλοντας, Ælian. Ex ὑπὲρ, & κέρας, *cornu.* Unde
Τπέρκερως, valde cornutus.
Τπερκηλίω, ῶ, admodum delinio, permulceo.
Τπερκλεΐζομαι, periclitor pro. Ἦδη γάρ τις ἡ, ὑπερκλεΐζεται τῷ ἰχθρῷ, Chryſ.
Τπερκολακεύω, ſupra modum adulor, adulando ſupero.
Τπερκομίζω, inſuper ingero.
Τπερκομπάζω, ῶ, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum jactabundus.
Τπερκόμπιος, *Adv.* cum magna jactantia.
Τπερκοπὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum laſſatus, valde defeſſus; (2) inſolens, ſuperbus, pro ὑπέρκομπος, metri cauſa, P. nimis moleſtus; (3) ingravans. *Ern.* Τπέρκοπον μύθον ἔκτ᾽ ὑπὲρ αὐτῷ εἰς δεῦρ᾽ ἵπποι. Soph. Aj. 126.

Ὑπεμίσγω, ξ, ψω, supero, superscando, supervehor.
Ὑπερορίσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi Ὑπερορίω, exfaturo. Οὔτε γὰρ ἂν αὐλότερ Ὑμέων ὑπερορίσαιτο, Theogn. 1154.
Ὑπερορίης, ίου, ὁ ἡ ἡ, supra modum fatur. Ex ὑπὲρ, & κόρος.
Ὑπέρορος, ος, ὁ ἡ ὅ, idem & ex usu.
Ὑπερόρσας, satis superque. A præc.
Ὑπερκορυφασία, ἡ, vertex, caput cujusque rei, ut capita exterorum.
Ὑπερκοσμίος, ος, ὁ ἡ ὅ, q. d. supramundanus, qui est supra mundum. Ex κόσμος.
Ὑπερκοσμίως, Adv. supra mundum.
Ὑπερκότως, ος, ὁ ἡ ὅ, valde iratus.
Ὑπερκότως, Adv. magna cum ira. A pr.
Ὑπερκρατέω, supero, superior seu firmus sum.
Ὑπερκρεμάω, & ὑπερκρεμάννυμι, super vel supra suspendo. Ἴαν (ἄτην) οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε, Pind. Ol. 1, 91. Αὐτὰρ ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκέμαται, Theog. 1016.
Ὑπερκυδόμαι, f. ήσομαι, aor. 1. ὑπερεκύδησα, nimis abunde glorior. Ἦλθ' γάρ τι καὶ ἐμοὶ ὑπερκύδιμον, Soph. El. 219.
Ὑπερκύδιμα, acc. sing. ab
Ὑπερκύδιμος, ος, ὁ ἡ ὅ, gloria eminens, summa gloria insignis. Ex ὑπὲρ, & κῦδος.
Ὑπερκυδής, ές, ὁ ἡ ἐς, idem.
Ὑπερκύπτω, futur. ψω, caput profero ad prospiciendum. Gl. Vet. exsupero. Ἄνδρες οἱ ὅπλοις λιγυρικοῖς ὄρος ὑπερκύψαντες, Heliod.
Ὑπερλαλέω, nimis loquax sum.
Ὑπέρλαμπρος, ος, ὁ ἡ ὅ, valde splendidus & illustris, admodum clarus & fulgidus. Gl. V. præclarus, illustris.
Ὑπερλαμπρύνομαι, præ cæteris claresco, glorior, Xen.
Ὑπερλάμπω, præluceo, præradio, i. e. fulgore supero, super alios clarus & conspicuus sum.
Ὑπέρλεπτος, ος, ὁ ἡ ὅ, supra modum tenuis, pertenuis.
Ὑπέρλευκος, ον, nimis albus.
Ὑπερλυπέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, supra modum contristor.
Ὑπερμαζάω, ῶ, supra modum luxurior in mazis parandis; præ nimia saturitate lascivio, petulans sum ex nimio delicatarum mazarum esu, petulans fio, exturgesco; (2) turgidiores habeo mammas.
Ὑπερμαίνομαι, supra modum insanio, vehementer furo.
Ὑπερμαντεύομαι, vaticinor super. Ἦτοι φάτιν γε ὑπερμαντεύεο, Eur. Ion. 432.
Ὑπέρμαργος, ος, ὁ ἡ ὅ, supra modum insanus.
Ὑπερμάχω, ῶ, propugno, pugno pro aliquo. Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, πεῦ ὑπερμαχεῖς ἐμοί, Soph. Aj. 1363. Νυν πᾶσιν ὑπερμαχεῖς, Eur. Ph. 1285. Ab ὑπέρμαχος.
Ὑπερμάομαι, propugno, defendo.
Ὑπέρμαχος, ος, ὁ ἡ ὅ, qui pro aliquo pugnat, propugnator. Ex usu.
Ὑπέρμαχος, idem quod
Ὑπερμεγέθης, ες, ὁ ἡ ὅ, supra modum magnus, maximus, immensus. Gl. Vet. amplus. Ex ὑπὲρ, & μέγεθος.
Ὑπερμεθύσκομαι, supra modum inebrior.
Ὑπερμήκη, acc. sing. ab ὑπερμήκης.
Ὑπερμήκης, ες, ος, viribus præpollens, perrobustus. Ab ὑπὲρ, & μένος.
Ὑπερμήκω, ῶ, viribus præpolleo, viribus alios antecello & supero; (2) superbio, superbus sum. Ἐνθεν ἂρ ἄλλους ὑπερμήκυναν ἔπειν, Odyss. 19, 62. Ab eod.
Ὑπερμήνης, ές, ὁ ἡ ὅ, viribus prævalidus aut præpotens, viribus cæteros præcellens, (2) nimium violentus. Ex ὑπὲρ, & μῆνος.
Ὑπέρμετρος, ος, ὁ ἡ ὅ, modum omnem excedens. Ph. ὑπέρμετρον, cumulatum. Gl. V. superpondium. Ex ὑπὲρ, & μέτρον.
Ὑπερμετρως, Adv. supra modum.
Ὑπερμήκης, ες, ὁ ἡ ὅ, prælongus, supra modum longus; (2) præaltus. Ex μῆκος.
Ὑπερμιξολύδιος, ὁ, genus harmoniæ, ap. Athen.
Ὑπέρμορα, præter vel supra fatum; Hom. Il. 2, 155. Ex ὑπὲρ, & μοῖρα.
Ὑπερνέφιλος, ὁ ἡ ὅ, qui est ultra nubes, excedens nubes. Ex ὑπὲρ, & νεφέλη.
Ὑπερνεφέω, ῶ, supra nubes me effero.
Ὑπερνεφής, ίος, ὁ ἡ ὅ, nubes superans. Ex ὑπὲρ, & νέφος.
Ὑπερνωλεμέω, vel ὑπερνωλεμόω, ῶ, idem quod ὑπερωλεμέω.
Ὑπερνηχομαι, supernato.
Ὑπερνικάω, ῶ, victor sum, longe supero. Gl. Vet. ὑπερνίκα, exsupero; ὑπερνικηθεισων, superatis, Ph. a. 1. part. pass. fœm. Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς, Rom. 8, 37.
Ὑπερνοέω, ultra cogito, imuper cogito.
Ὑπερνότιος, ον, ultra austrum situs.
Ὑπερξανθίζω, valde flavus sum, de comis.
Ὑπεξηράινω, valde, prorsus exsicco, ὑπερξηράνωμαι, prorsus exsicco.
Ὑπερξήρασια, ἡ, nimia ariditas.
Ὑπέρξηρος, ος, ὁ ἡ ὅ, supra modum aridus vel siccus, aridissimus.
Ὑπέρογκος, ος, ὁ ἡ ὅ, supra modum tumidus & turgidus, gravis & magnificus; (2) superbus, valde fastuosus, Gl. Vet. inflatus, turgidus, superbus.
Ὑπεροιδάνω, idem quod
Ὑπεροιδάω, ῶ, f. ήσω, valde intumesco.
Ὑπεροικέω, habito supra aliquem, it. transeo aliquem locum. Ὑπεροικεῖν τινων, Herodot. τινος, id.
Ὑπεροικοδομέω, inædifico, superstruo.
Ὑπεροικος, ος, ὁ ἡ ὅ, in superiori parte domus habitans.
Ὑπεροίομαι, nimis magnam de me opinionem habeo, nimis arroganter de me sentio.
Ὑπεροιστεύω, sagitta supero.
Ὑπέρολβος, ος, ὁ ἡ ὅ, perbeatus.
Ὑπερομβρία, ας, ἡ, immodica pluvia. Ex ὑπὲρ, & ὄμβρος.
ΥΠΕΡΟΝ, ου, τὸ, pistillum.
Ὑπεροξύς, ὐ, valde acutus.
Ὑπερπλία, ας, ἡ, superbia, arrogantia, fastus, & in pl. Ἧις ὑπερπλίῃσι τάχ' ἂν ποτε Ὑμέων ὁλοίης Hom. Il. 1, 205. Ab ὑπέρπλος.
Ὑπερπλίζομαι, audax sum, audacter aliquid facio; (2) superbio, insolesco, per insolentiam neco. Οὐκ ἂν τις μιν ἀνὴρ ὑπερόπλισαιτο, Odyss. 17, 208.
Ὑπερπλος, ος, ὁ ἡ ὅ, cujus virtus & robur omnia antea superat, audax, temerarius. Ex ὑπὲρ, & ὅπλον.
Ὑπερπόλιος, ὁ, supra modum roreo.
Ὑπερπτίστης, ου, ὁ, contemptor, qui superbe contemnit & despicit, Gl. V. fastuosus, arrogans. Σημεῖον ὑπερορῆς, Appian. B. Civil. 2. Ab ὑπερόπτομαι. Hinc
Ὑπεροπτικός, ος, ὁ ἡ ὅ, qui contemnere & superbe despicari solet, Gl. Vet. superbus, fastidiosus.
Ὑπεροπτικώς, Adv. more eorum, qui despiciuntur & superbe contemnunt, Ph. insolenter.
Ὑπεροπτίλιος, α, ον, superbus, fastuosus.
Ὑπεροπτεύομαι, despicio, despectui & contemptui habeo.
Ὑπερόρασις, εως, ἡ, despicientia, contemptus. Ab
Ὑπεροράω, ῶ, ultra, seu uterius adspicio; (2) e memoria, negligo, posthabeo, nihili facio, Gl. V. ὑπεροπᾶ, despicio, sperno; ὑπεροραθεις, spretus, part. 1. part. pass. Αὐτος ὁ σοφιστὴς τὴν ἐμὴν ὑπεροπτᾶ σοφίαν παρ' ἀξίαν ζηλωτήν, Xen. τὸν νόμον, id. Οὐτε γὰρ ἐγὼ ἐμαυτὸν ὑπεροράζω ὑπ' αὐτου, M. Anton. 3, 12.
Ὑπερόριος, ος, ὁ ἡ ὅ, qui extra fines nostros est; (2) exsilium. Ab ὑπερορίζω.
Ὑπερορίζω, f. ίσω, exterminio, limitibus & finibus meis expello. Ὑπερορίζειν τ' ἀνδρα τ' ἀπόλιδα, Greg. Ab eod.
Ὑπερόριος, ος, ὁ ἡ ὅ, qui ultra seu extra fines est, exterus, qui est e regione ultra seu extra fines nostros situs; (2) peregrinus, inusitatus. Ex ὑπὲρ, & ὅρος.
Ὑπέρορος, ὁ ἡ ὅ, qui non die constituta solvit, quod debet, Sch. Aristt. *sed leg. videtur,* ὑπερήμερος.
Ὑπερόφα, ας, ἡ, cœnaculum seu tectum seu camera est. Ex ὑπὲρ, & ὀροφή.
Ὑπερπτήσσω, valde timeo, maxime vereor. Ὑπερπτήσσω ἐμοῦ, Eur. Supp. 345.
Ὑπερρέοντας, acc. pl. pro ὑπερρέοντας, ab ὑπερρέω.
Ὑπερος, ου, ὁ, pistillum; idem quod ὕπερον.
Ὑπερουράνιος, ος, ὁ ἡ ὅ, qui supra cœlos est; (2) cœlestis.
Ὑπερούσιος, ὁ ἡ ὅ, qui est supra essentiam alterius, cujus natura comprehendi nequit. Ex ὑπὲρ, & οὐσία. Hinc
Ὑπερουσίως, Adv. supernaturaliter.
Ὑπερόφρυομαι, ῶμαι, supercilia tollo. Ab
Ὑπέροφρυς, υος, ὁ ἡ ὑ, supercilio sus, qui elato supercilio est, superbus.
Ὑπεροχή, ῆς, ἡ, eminentia, summitas, excellentia, eminentia, qua aliis superiores fumus. A ὑπερέχω. Hinc
Ὑπεροχικός, ος, ὁ ἡ ὅ, eminens, princeps, præstantissimus.
Ὑπέροχος, ον, idem.
Ὑπερόχως, acc. pl. Dor. pro ὑπερόχους, ab ὑπέροχος, ingens.
Ὑπερόψια, ας, ἡ, despectus, despicientia, contemptus, superbia & fastidium, quo quis cæteros præ se contemnit. Ab ὑπεροπτεύομαι. Unde
Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.
Ὑπεπαγής, ές, ὁ ἡ ὅ, admodum glacie constrictus. Ex ὑπὲρ, & πηγνύω.
Ὑπερπαθάτε, 2. pl. præs. ind. act. Dor. pro ὑπερπαθᾶτε, ab ὑπερπαθάω.
Ὑπερπαθέω, ῶ, valde adficior & commoveor. Μήτηρ ὑπερπαθήσασ', ἤρπασεν ἰσχνῷ ξ.φος, Eur. Ph. 1465. Ex πάθος.
Ὑπερπαθής, ές, ὁ ἡ ὅ, qui supra perturbationes est, qui perturbationibus dominatur. Ex usu.
Ὑπερπαίω, supergredior, supero, excedo. Ὑπερπεπαικότα πᾶσαν ὕβριν, Luc.
Ὑπερπαφλάζω, f. άσω, supra modum ferveo, ebullio.
Ὑπερπαχύνω, supra modum pinguefacio, seu crassum reddo.
Ὑπέρπαχυς, υος, ὁ ἡ ὑ, supra modum crassus, pinguis, obesus.
Ὑπερπέλομαι, pro ὑπερέχω.
Ὑπερπέμπω, f. ψω, mitto super vel ultra; (2) ultra cupio, cupio cultor.
Ὑπερπίνω, f. ψω, supra modum concoquo.
Ὑπερπιαίνω, superabundo, vehementer exundo. Οὐ γὰρ ἐπλεόνασεν ἡ ἀνομία, ὑπερπερισσεύσεν ἡ χάρις, Rom. 5, 20. Ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ, 2 Cor. 7, 4.
Ὑπερπλεονάσε, ἡ, ον, supra modum abundans.
Ὑπερπλεονάσως, Adv. supra modum, abunde.
Ὑπερπλεονάζω, idem quod ὑπερπίτομαι.
Ὑπερπέτης, ές, ὁ ἡ ὅ, qui supervolat, vel superne volat. Ab
Ὑπερπέτομαι, supervolo, superne volo.
Ὑπερπηδάω, ῶ, fut. ήσω, transilio.
Ὑπερπιαίνω, supra modum pinguefacio, vel pinguem & obesum reddo; ὑπερπιαίνομαι, pinguefio.
Ὑπέρπικρος, ον, valde amarus.
Ὑπερπίμπλημι, ν. ὑπερπλήθω.
Ὑπερπίνω, nimium bibo. Νομίζοντες τὸ μὴ ὑπερπίνειν ἥδιον ἂν ἡ Σώματα ἢ γυναῖς ξυμπίνειν, Xen. Cyr. 8, 51.
Ὑπερπίπτω, excedo, supero; Gl. præterlabor, præterco.
Ὑπερπλεονάζω, f. άσω, superabundo. Ὑπερπλεονάσε δ' ἡ χάρις τοῦ Κυρίου, 2 Tim. 1, 14.
Ὑπερπλέω, præter navigo, nave supero.
Ὑπερπλήθω, nimis repleo. *In Pass.* etiam de intemperantia cibi & potus.

Τπερπλημμυρίω, ῶ, inundo, Gl. Vet.
Τπερπλησῶ, supersaturo, Gl. V.
Τπερπλούσιος, α, ὁ ἡ ὁ, admodum dives.
Τπερπλουτίω, divitiis abundo, ditissimus seu prædives evado, Arist. Plut. 354.
Τπέρπλουτος, ὁ ἡ ὁ, prædives.
Τπερπολύς, ὁ, valde multus.
Τπερπονέομαι, labore me exerceo, labore conficior. Ἐπεὶ κακὸν μοῦνος ὑπερπονεμβρι Θανὼν φροδόλνες, Soph. [illegible] 1327.
Τπέρπονος, ον, ὁ ἡ ὁ, nimio labore fessus.
Τπερπόντιος, ον, qui in mari natat ut navis, aut vadit. A πόντος.
Τπερποτάσμαι, v. ὑπερπετ.
Τπερπρεβίομαι, α, ὁ ἡ ὁ, qui præstitutum diem excessit.
Τπερπροθυμῶμαι, præcipio, Gl. V.
Τπέρπυκνος, ον, ὁ ἡ ὁ, prædensus, Gl. V.
Τπερπυππάζω, f. άσω, demulceo poppysmate, Arist. Eq. 977.
Τπερπυρέω, ῶ, magis fudo. Ὀδὶ ἢ δείσας ὑπερπυρίασά μν, Arist. Ran. 309.
Τπέρπυρος, ον, ὁ ἡ ὁ, admodum excalefactus, fervens, valde calidus. A πῦρ.
Τπερπωτόομαι, super volo. Οἱ δέ τε κᾶρες ὑπερπωτῶνθ' ἕρπτες, Theocr. 15, 120.
Τπερρήγνυμι, 3. l. a. 2. ind. pass. verbi ὑπορρήγνυμι.
Τπερσαρκέω, admodum carnosus fio; (2) supra modum corpulentus evado, Dioic. Ex ὑπέρ, & σάρξ.
Τπερσαρκίζω, idem.
Τπερσάρκωμα, ατος, τὸ, & ὑπερσάρκωσις, εως, ἡ, carnis excrescentia, carnis inutile incrementum in quacumque corporis parte. Ab ὑπερσαρκόομαι.
Τπερσεμνος, ον, valde gravis, magnificus.
Τπερσεμνύνω, immodicis laudibus adficio.
Τπερσκελης, ές, ὁ ἡ ὁ, qui cruribus est grandioribus. Ex ὑπέρ, & σκέλος, crus.
Τπέρσκληρος, ὁ ἡ ὁ, prædurus.
Τπερσοφιστὴς, οῦ, ὁ, excellens artifex.
Τπέρσοφος, ον, ὁ ἡ ὁ, supra, quam dici possit, sapiens.
Τπερσπεδάζω, supra modum studeo. Ὑπερεσπευδακέναι ἀπὸ τῶν ἀντίρισιν τῆς τηλικούτων, Luc. de Gymnas.
Τπερστατέω, defendo, propugno.
Τπερστρωτέω, seu ομαι, supersterno. Τπερστωλελικώς, ὼν, ὸν, plus quam perfectus.
Τπερσχέθω, emineo, emico, exto; (2) protendo, superextendo.
Τπερτάζω, fut. άσω, superficie tenus sulcum produco, non alte terram moveo atque profundo, Theophrast. Ab
Τπέρτατος, η, ον, supremus, summus, altissimus; (2) maximus, Supol. ab ὑπέρ.
Τπερτείνω, supra modum tendo, intendo; ὑπερτείνω, & ὑπερτείνομαι, extollor supra vel ultra; (2) supero, excedo; (3) tensus sum supra vel sup[illegible] ὑπερτείνας αὐλὰς λόγχῃσι διδύμης· Ἰάσονος σωρκίδα, Eur. El. 1037. Ἀκίδος ὑπερτείνασα σωτίας χλωρόδα, id. Med. 1201. Σῶμα δ' ὑπερτέτ[illegible] νοται τατον ἐς σῶμα Νείλε, Dion. Περ. 18.
Τπερτελίζω, vel ὑπερτίλεος, ες, ὁ ἡ ὁ, idem quod
Τπερτέλης, ες, ὁ ἡ ὁ, plus quam perfectus. Ex ὑπέρ, & τέλος.
Τπερτέλλω, f. ελῶ, orior & existo supra alios, supereminco. Ὅς τὰς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ Σπαρτὰς ἀνακίας πᾶσδι γῆς ἐδέσατο, Eur. Ph. 1015.
Τπέρτενης, ές, ὁ ἡ ὁ, tensus vel tendens; (2) altus, sublimis, eminens. Ab ὑπέρτεινω.
Τπερτέρεω, superior sum.
Τπέρτερος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, ἑος, ερον, superior.
Τπερτερία, ας, ἡ, contabulatio; (2) storea superior. Ab ὑπέρτερος.
Τπερτερὶς, gen. f. Ion. pro ὑπερτερίας.
Τπέρτερος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, ἑρα, ερον, superior, præstantior, major, potior, Compar. ab ὑπέρ.
Τπέρτεχνος, ον, ὁ ἡ ὁ, valde artificiosus. Ex ὑπέρ, & τέχνη.
Τπερτήκω, colliquefacio.
Τπερτὴς, ἦτος, ὁ, & ὑπερτέρημα, τὸ, pars currus. Ab ὑπέρ.
Τπερτιθέμην, præs. inf. act. Ion. pro ὑπερτίθεσθαι, ab
Τπερτίθημι, superpono, vel superimpono. superattollo, præpono; (2) & ὑπερτίθεμαι, differo, procrastino. Τπερθέντες τὸ ἄρτρον, Plut.
Τπερτιμάω, ῶ, f. ήσω, supra modum honoro, supra alios honore adficio. Πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐσεβέστερον ἔκρυψαν αὐτὸν; Soph. Antig. 290.
Τπερτίμιος, ος, ὁ ἡ ὁ, pretii magnitudine modum excedens, qui magni pretii est & carior. Ex ὑπέρ, & τιμή.
Τπέρτολμος, ον, valde audax.
Τπερτοξόσιμος, ον, qui sagitta superari potest.
Τπέρτονος, ος, ὁ ἡ ὁ, nimium tentus, ultra modum contentus. Ab ὑπερτείνω.
Τπερτραχίζω, admodum hircum oleo.
Τπερτρέχω, supercurro; (2) transcurrendo depopulor. Ἄκρων γὰρ σκοπὸν οὐχ ὑπερδραμοῦμαι, Theog. 620. νόμιμα θεῶν, Soph. Antig. 461.
Τπερτρισύλλαβος, ον, plus quam tres syllabas habens.
Τπερτρυφὴς, supra modum delicior, luxurior, insolitior.
Τπερυγρεύω, superhumecto.
Τπέρυδρος, ος, ὁ ἡ ὁ, admodum aquosus, aqua inter cutem collecta distentus & suffusus. Ex ὑπὲρ, & ὕδωρ.
Τπερυθριάω, fut. άσω, subrubeo, rubore suffundor. Ἀλλ' ἴσως μή τις ἀκολαθῶν ἅμα ὑπερυθριάσει, Arist. Plut. 701.
Τπέρυθρος, ος, ὁ ἡ ὁ, subruber, aliquantulum ruber, Gl. V. rubidus.
Τπερύμνιος, vel ὑπερυμνητὸς, ὴ, ὸν, laudibus super omnia exectus vel evehendus.
Τπερύπλιος, ὁ ἡ ὁ, valde supinus.
Τπερύψηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, supra modum excelsus, excellentissimus.
Τπερυψόω, supra alia extollo, supra modum extollo & eveho, Gl. V. exalto. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, Phil. 2, 9.
Τπερύψωσι, 3. s. a. [illegible] act.
Τπερφανὴς, ές, valde conspicuus.
Τπερφαίνομαι, q. d. superappareo, appareo vel conspicuus supra, superemineo; (2) illucesco. Τπερεφάνησαν τῷ λόγῳ, Thuc. Hinc
Τπερφανὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, v. ὑπερφαὴς.
Τπερφελάζω, ῶ, longe extendo aciem s. cornua. Ἐξέλλετο γὰρ ὑπερφαλαγγήσαι τῷ ἑῷ στρατοπέδῳ Xen. Cyr. 6, 23. Ab ὑπὲρ, & φάλαγξ.
Τπερφερέστατος, præstantissimus; ὑπερφερέστερος, præstantior. Ab
Τπερφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, præstans, qui excellit. Ab ὑπὲρ, & φέρω.
Τπερφερέτιος, α, ον, Feretrius, Epith. Jovis, Dion. H.
Τπερφέρω, f. ὑπερόισω, fero super, vel ultra, transveho; v. c. per isthmum ab uno mari ad alterum navem traduco; (2) præsto, antecello, anteeo. Ὑπερφέρει τόλμη τε τόλμαν, κὐ λόγῳ χρηστῷ λόγον, Eur. Her. 553. Ἰὰν ἄλλων ὑπερφέρουσι χρῶ σολὺ, Alian. V. H. 1, 3.
Τπερφθίγομαι, fut. ξουμαι, q. d. sono supra alium, sono clarius, clariorem sonum edo. Πᾶσαν λοιπὸν ζκιλλὼ ὑπερεβίγγ[illegible], Heliod.
Τπερφίαλος, α, ὁ ἡ ὁ, fœditragus, infidus, perfidus. Exponitur etiam vinosus; item superbus, arrogans, insolens, ut, immanis magnitudinis & roboris homo, quia inde nasci solet ferocia, dicitur tamen etiam in bonam partem. A φιάλη, quia fœdera per phialas fiebant.
Τπερφιάλως, Adv. fœdissime, more eorum, qui sunt fœditragi; (2) superbe, arroganter; (3) valde, vehementer, mirum in modum.
Τπερφιλία, ῶν, fut. ήσω, supra modum amo. Gl. V. ὑπερφιλῶ, adamo. Ἐπὶμ' ὑπερφιλεῖ αὐτὸν, Xen. Cyr. 1, 15.
Τπερφιλοσοφία, philosophor de aliqua re.
Τπερφιλότιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui supra modum honoribus studet, nimium ambitiosus.
Τπερφλεγμαίνω, nimia pituita laboro.
Τπέρφλοιος, ος, ὁ ἡ ὁ, extra corticem situs.
Τπερφλύζω, f. ύσω, effervesco, inundo.
Τπερφοβέομαι, ῶμαι, in summo timore versor. Τπερεφοβεῖτο, μὴ οἱ ὁ πάππος Ὑπερίονος, Xen. Cyr. 1, 14. Ab ὑπέρφοβος.
Τπέρφοβος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui valde timet, meticulosus.
Τπερφορέω, fero super, ut ventus fert nivem, v. c. super vias.
Τπερφρίσσω, fut. ξω, supra modum horreo. Τπερέφριξεν μετρεῖν ἀκόνας τῷ ὕδατι, Luc.
Τπερφρον[illegible]ῶ, α, ον, arrogantior, superbior. Ab ὑπερφρων. Unde
Τπερφρονέω, supra modum de me sentio, intellecto, superbio; (2) plus sapio, admodum vel supra modum sapio; (3) contemno, despicio, Gloss. Vet. ὑπερφρονῶ, amplius sapio, sperno. Εἰ οἵ ἐσιν ὅσις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ, Furip. Bac. 1327. Τῶν μὴ ἐξόδων πρόσπιπτόντων, ἀλγεινόν τε κὴ ἡδέων, φάσκων ὑπερφρονεῖ, Heliod. τοῦμα κὴ βελέων τε[illegible], id. Hinc
Τπερφρόνησις, ὴ, contemptus.
Τπερφρόνως, Adv. superbe, arroganter.
Τπερφροσύνη, ης, ἡ, insolentia. Ab eod.
Τπερφρυγιστὶ, ἡ, genus harmoniæ.
Τπέρφρων, ον, ὁ ἡ ὁ, q. d. qui mente modum superat, superbus, arrogans; (2) magnanimus. Ex ὑπὲρ, & φρὴν.
Τπερφυᾶ, acc. s. pro ὑπερφυέα, ab
Τπερφυὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, naturæ modum excedens, minus in modum excellens aut insignis; (2) valde admirandus, insignis, Gl. Vet. ingeniosus, vehemens, amplus, ingens, copiosus; (3) sed & in malam partem pro atrox, velut excedens humanitatem. Ex ὑπὲ, & φυὴ.
Τπέρφυμι, supernascor, supero.
Τπερφυσμαι, valde cresco.
Τπερφυσόομαι, ῶμαι, supra modum inflor, & efferor.
Τπερφυῶς, Adv. excedendo consuetum naturæ modum; (2) minus in modum, mirifice, eximie. Ab ὑπερφυὴς.
Τπερφωνέω, ῶ, voce clariore utor.
Τπερχαρὴς, ὲς, valde lætus. A χαίρω.
Τπερχαίρω, summopere lætor. Ἱππάδεσσι μαρδάκαν ὑπερίχαιρεν, Xen. Cyr. 1, 11. δάκρυσι, Eur. Med. 1168. Hinc
Τπερχαρὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, supra modum hilaris seu lætus sum.
Τπερχαλάω, demitto e superiori loco, v. c. per funem.
Τπέρχειλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui supra labia est, qui labra excedit, redundans, exsuperans. Ex ὑπὲρ, & χεῖλος.
Τπέρχειλος, ος, ὁ ἡ ὁ, iden. & ex iisd.
Τπερχέω, superfundo, superfusione obruo.
Τπερχλιδάω, δῶ, f. ήσω, in deliciis modum excedo; (2) insolentia & petulantia modum supero. Τπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς, Soph. Trach. 285.
Τπερχολάω, ῶ, valde biliosus sum, vehementer iratcor.
Τπέρχολος, ος, ὁ ἡ ὁ, admodum iratus. Ex ὑπὲρ, & χολὴ.
Τπέρχομαι, subeo, incedo sub; (2) obsequiose colo, Gl. V. obrepo. Ὡς μ' ὑπῆλθέ δεσ φόβος, Soph. Phil. 1215. Οὐ γὰρ σὲ σὰκτῶ ζῆς μ' ὑπολοχῆ φυγεῖν, Eurip. Hipp. 1092. Ὡς οὐ τ ἄνδρα φιλεῖς δ' ὑπὲλθεις ἐν λογίοις, Arist. Eq. 457. Θαῦμά τοι μ' ὑπέρχει, Soph. El. 934.
Τπέρχρεως, ὁ ἡ ὁ, qui supra facultates debet. Ex ὑπὲρ, & χρέος.
Τπερχρονίζω, nimis tardo vel moror.
Τπέρχρονος, ος, ὁ ἡ ὁ, omne tempus exsuperans.
Τπέρχυσις, εως, ἡ, effusio immodica, inundatio. Ab

Τπηρχέω, fu. exfundo.
Τπηρχερίω, ſupero, ſuperabundo.
Τπήψυχρος, ου, ὁ ἡ, ſupra modum frigidus.
Τπηψύχω, va'de refrigero.
Τπερῶα, ας, ἡ, palatum. Ab ὑπερῴος.
Τπεραδυπία, ας, ἡ, dolor vehementiſſimus. Ex ὑπὲρ, & ὀδυνάω.
Τπερβαίνω, retrocedo, regredior. Τπερέβησαν ἧ οἱ ἵπποι, Il. 8, 122.
Τπερέβησαν, 3. pl a. 1. ind. act.
Τπερωιόθεν, *Adv.* ex ſumma ædium parte, e cœnaculo. Ab ὑπερῷος.
Τπερῷον, ου, τὸ, v. ὑπερῶον.
Τπερῷος, ου, ὁ, qui in ſumma ædium parte eſt. A pr.
Τπερωκεάνιος, ον, ultra oceanum ſitus.
Τπερνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, majori pretio emo.
Τπερφάνως, ον, omnium verborum vim excedens.
Τπερῷον, ου, τὸ, ſumma ædium pars; cœnaculum, pergula, Ph.
Τπερῷος, ου, ὁ ἡ ὁν, v. ὑπερῷος.
Τπέρωρος, ου, ὁ ἡ ῆ, qui exceſſit tempus legitimum. Ex ὑπὲρ, & ὥρα, *tempus*.
Τπερόσιος, ου, ὁ ἡ ὅν, ſanctiſſimus, maxime ſanctus, Ex ὑπὲρ, & ὅσιος.
Τπερπτάω, clam interrogo, Dem.
Τπεσπλωισμένος, η, ον, ſplenio utens, ſplenio devinctam habens aliquam corporis partem. A Σπλώιον.
Τπεστί, 3. ſ. f. 1. ind. *Poet.* & *Dor.* pro ὑπέστη, ab ὕπειμι.
Τπέσχον, aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ὑπέσχω, vel 3. plur. aor. 2. ind. act. *Boeot.* pro ὑπέσχησαν, ab ὑφίσημι.
Τπέσχε, 3. ſ. aor. 2. ind. act.
Τπεσχεθάμβων, aor. 1. ind. med. v. ὑποσκίλλω.
Τπεσχε, 3. ſ. præſ. ind. act. v. ὕπειμι.
Τπεσχέρου, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ὑποσείω.
Τπέσρεψαν, *reverſi ſunt*, 3. pl. a ſeq.
Τπέσρεψε, *avertit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Τπέχιν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ab ὑπέχω.
Τπέχυτο, 3. ſ. a. 2. ind. med. v. ὑπεχύμην.
Τπεχύμην, *ſum pollicitus*, perf. indic. paſſ.
Τπεστάγησαν, 3. pl. aor. 2. ind. paſſ. verbi ὑποτάσσω.
Τπέταξε, *ſubjecit*, 3. ſing. a. 1. indic. act.
Τπεύδιος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui eſt in tranquillo, vel ſubtranquillus, qui tranquillat, qui in tranquillo tenet navim. Μάλα κεν τόθ' ὑπεύδιος ἴοις, Aratus, 990.
Τπεύθυνος, ου, ὁ ἡ ὁν, obnoxius rationi reddendæ, reus, ſons, nocens, Ph. Ex ὑπὸ, & εὐθυνῶν.
Τπέφθη, 3. ſ. a. 2. ind. verbi ὑποφθάνω.
Τπέχω, fut. ὑφέξω, ſuppono, ſubmitto; (2) ſuſtineo, ſuſtento, vel ſubeo. Οὔ φημι δίκλω ὑφέξειν Σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι, Eur. El 705. Βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν, Pind. Ol. 2, 99. Μὴ γὰρ ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν ἐμοὶ φέρειν, Ariſt. Θεσμ. 203. Τῷ δίκλῳ ὑφέξομεν τὸ σοῖσι γαυρωθῆναι, Eurip. Andr. 359. Ἔδρασεν ἀδίκ, ὧν ὑπέσχετο, promiſit, id. Ph. 485.
Τπήκοος, ου, ὁ ἡ ὁν, morigerus, ſubjectus; dicto audiens, Gl. V. Ἅπαντα τῇ φλυκτίνῃ γὰρ ἦσθ' ὑπήκοα, Ariſt. Plut. 146. Ab ὑπακούω.
Τπήκουον, imperf. ind. act. v. ὑπακούω.
Τπηκόσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.
Τπήλατα φάρμακα, medicamenta alvum ſubducentia. Ab ὑπὸ, & ἐλαύνω, *pello*.
Τπιώνεκαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ὑπιούγκαν, ab ὑποφέρω.
Τπιωμός, ου, ὁ ἡ ὁν, ventoſus, cui ſubeſt ventus; (2) inanis, vanus, futilis. Ex ὑπὸ, & ἄνεμος.
Τπιώνη, ου, ὁ ἡ ὁν, auræ patens, i. e. vento expoſitus. Ex ὑπὸ, & ἄνεμος.
Τπὴν Η, ης, ἡ, barba.
Τπιωπτης, ου, ὁ, juvenis, pubeſcens, Hom. Il. 24, 348. Ab ὑπιάω.
Τπιώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ὑπωιάω.
Τπιωιῆσα, a. 1. ind. act. v. ὑπαντιάω.
Τπιοῖος, ία, ῖον, matutinus. Ex ὑπὸ, & ἠώς, *aurora*.
Τπηρχμένος, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi ὑπάρχω.
Τπηρεσίαι, ας, ἡ, miniſterium, officium, obſequium, Ph. (2) de miniſtris ipſis; (3) de apparatu ludorum; (4) adulatio; (5) ὑπηρεσίαι, ſunt naves miniſtræ majorum, quæ milites vehunt. Ex ὑπὸ, & ἐρέσσω.
Τπηρέσιον, ου, τὸ, pellis aut aliud quidpiam, quod remiges ſibi ſubſternebant; (2) actuarium navigium; (3) quod equo inſterni ſolet. Ex iiſdem.
Τπηρετεῖτο, 3. ſ. imperf. indic. med. *contr.* pro ὑπηρετέετο, ab ὑπηρετέω.
Τπηρετέω, miniſtro, inſervio, operam alicui navo; (2) obſequor, gratificor. Ἐγὼ δ' ἐκείνῳ σώζετ' ταῦθ' ὑπηρέτουν, Ariſt Plut. 978. Ἀλλ' ἦρχον ἤδη Σὸν, τὰ λοιπ' ὑπηρετεῖν, Soph. Phil. 16. Οἷς Σὺ ταῦτ' ὑπηρετεῖς, ib. 1015. Ἐᾶλε γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ δ' ὑπηρετῶν, Eur. Hec. 833. Συμμάχοις, id. Rheſ. 153, τινὶ λόγῳ, idem, 588. Ab ὑπηρέτης. Hinc
Τπηρέτημα, ατος, τὸ, miniſterium; (2) auxilium; (3) obſequium.
Τπηρέτης, ου, ὁ, miniſter, famulus; (2) miniſter publicus, apparitor, miniſter pœnarum torturæ; (3) ſubdiaconus, qui epiſcopo, preſbyteris, & diaconis miniſtrabat. Ex ὑπὸ, & ἐρέτης.
Τπηρετησάμην, a, 1. indic. med. verbi ὑπηρετέω. Unde
Τπηρέτησις, εως, ἡ, miniſterium.
Τπηρετητικός, ὴ, όν, famularis, ſervilis, Gl. V. miniſterioſus, obſequioſus. Ab ὑπηρέτης.
Τπηρέτις, ιδος, ἡ, miniſtra. Ab eod.
Τπῆρμαι, perf. ind. paſſ. v. ὑπαίω.
Τπῆρξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ὑπάρχω.
Τπῆρχε, 3. ſing. perf. ind. act.
Τπήσειν, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro ὑφήσειν, ab ὑφίημι.
Τπηχέω, reſono, ſono; (2) ſuccino. Ἐρρήξε δ' αὐδὰ, ὡς δ' ὑπηχῆσαι χθόνα, Eurip. Supp. 711. Λιγυρὸν ὑπηχῆσαι τέτληκας, Luc.
Τπηχής, ες, ον, v. ὑπήκοος.
Τπίλλω, claudo. Σοὶ δ' ὑπίλλεται Στόμα, Soph. Antig. 515.
Τπεινίω, ῶ, evacuo.
Τπίσαθε, præſ. inf. paſſ. *Ion.* pro ὑφίσαθαι, ab ὑφίημι.
Τπιχνέομαι, οῦμαι, polliceor, promitto, affirmo. Τιμωρήσειν δ' φησὶν αὖθις ὑπιχνοῦμαι, Xen. Cyr. 4, 24. Μή μοι τούτων μηδὲν ὑπίσχνῃ, Ariſt. Veſp. 748. Ab ὑπίσχνεμαι.
Τπίχνρος, ου, ὁ ἡ ὁν, aliquantum macer.
Τπίσχνμαι, polliceor, promitto. Τπίσχεται ἵππους καλὰ, Il. 23, 209. ἀνδρὶ ἑκάστῳ, Odyſſ. 2, 91.
Τπνάλεος, ία, εον, ſomno gravatus, ſomnolentus. Ab ὕπνος.
Τπνάω, dormio, ſomnum capio. Ab eod.
Τπνηλὸς, ὴ, όν, ſomnolentus, ſomniculoſus.
Τπνηλικός, ὴ, όν, idem. Ab ὑπνάω.
Τπνικὸς, ὴ, όν, idem. Ab ὕπνος.
Τπνοδοτειρα, ας, ἡ, quæ ſomnos præbet & adfert, ſomnifera. Ex ὕπνος, & δότης.
Τπνοδότις, ιδος, ἡ, idem.
Τπνοδώτις, ὴ, idem.
Τπνοζοθυελλία, ὁ, alto ſomno dormiens, *Ern.*
Τπνομαχία, ὁ, cum ſomno pugno, ſomno me opprimere conanti reluctor. Ex ὕπνος, & μάχομαι.
Τπνοποιῶ, ſomnum concilio ſeu adfero. Ab
Τπνοποιὸς, ὁ ἡ ὁν, ſomnificus, ſomnum adferens. Ex ὕπνος, & ποιέω.
ΤΠΝΟΣ, ου, ὁ, ſomnus, ſopor.
Τπνώσας, acc. plur. part. pro ὑπνώσαντας, ab ὑπνόω.
Τποφόβης, ου, ὁ, in ſomnis terrens, ſomniis per quietem terrens. Ex ὕπνος, & φόβος.
Τποφόρος, ου, ὁ ἡ ὁν, ſomniferus, ſomnum adferens. Ex ὕπνος, & φέρω.
Τπόω, dormio; (2) ſomnum adfero. Ὅταν δ' ὑπνώσῃ βαρὺς ἀνὴρ πανοπλίᾳ, Eurip. Cyc 447. Ab ὕπνος.
Τπνω ſomni, gen. ſing. *Dor.* pro ὕπνου.
Τπνώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, ſomniculoſus, ſomnolentus. Ab eod.
Τπνωλικὸς, ὴ, όν, idem, in ſomnum pronus, ſomno deditus. Ab ὕπνος.
Τπνωλικῶς, ſomniculoſe. A præc.
Τπνώτης, ου, ὁ, idem, quod ὑπνώδης.
Τπὸ, *Præpoſ. cum Paſſ. & Gen.* ab; *cum neut.* culpa, vi alterius, propter, præ, per, cum; *cum Dat.* ſub, in, cum, ad, auſpicio, ductu, comite; *cum Acc.* ſub; *de loco & tempore*, ad, *de loco.* Τπὸ τι, propemodum, quodammodo, aliquatenus, nonnihil. Ἐυθὺς ἢ ὑπό τι δείσειεν, Plat. in Phædr. ταῦτα καλιδῶν ὑπό τι μικρὸν ὤσθικισα, Ariſt. Veſp. 1285.
Τποβάθρα, ας, ἡ, fulcrum, ſolum, fundamentum, ſcabellum.
Τπόβραθρον, ου, τὸ, ſcabellum, ſubſellium.
Τποβαίνω, ſubeo; (2) inferior ſum; (3) progredior, Galat.
Τποβαχεῖος, ὁ, pes una brevi & duabus longis al. Antibacchius.
Τποβάλλω, ſubjicio, ſuggero, ſubmitto, ſubdo, ſubjugo, ſubrogo, Ph. etiam interloquor, Gl. V. ὑποβεβλημένος, ſubjectus, Gl. V. perf. paſſ. part. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λίγοντας, &c. Act. 6, 11. Ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλω Σποδὸν, Eur. Supp. 1157. Δυλίᾳ δ' ἀφ' αἵματος μαστῷ γυναικὸς Σῆς ὑπεβλήθην λάθρα, id. Alc. 635.
Τποβαρβαρίζω, ſubbarbare loquor.
Τποβάρβαρος, ου, ὁ, ſubbarbarus.
Τποβάς, aor. 2. part. act. v. ὑποβαίνω.
Τπόβασις, εως, ἡ, decrementum, ipſa decrescendi actio. Ab ὑποβαίνω.
Τποβαστάζω, ſustento, ſuſtineo.
Τποβάτης, ου, ὁ, ſcabellum. Ab ὑποβαίνω.
Τποβδύλλω, clam flatum ventris emitto, Luc.
Τποβιπτῶ, f. ξω, tuſſio, ſubtuſſio.
Τποβιάζω, f. άσω, violenter depello.
Τποβιβάζω, fut. άσω, ſubmitto me, ſubduco me; (2) minuo. Τποβιβάζῃ τὸ χολωδὲς, Dioſc.
Τπόβλαισος, ου, ὁ ἡ ὁν, q. d. ſubvalgus, obliquus, diſtortus. Ex ὑπὸ, & βλαισός.
Τποβλαψάνω, f. σήσω, ſuppullulo.
Τπόβλημα, ατος, τὸ, adſpectus, qui fit oculis limis vel torvis. Ab ὑποβλέπω.
Τποβλεπτικῶς, *Adv.* limis oculis adſpiciendo.
Τποβλέπω, f. ψω, ſubaperſis oculis & leviter ſuſpicio, q. d. ſubadſpicio, dejectis oculis adſpicio; (2) improbe & torve adſpicio; (3) ſuſpicor, ſuſpectum habeo; (4) averſor, contemno. Ὀδὶ μ' ἐυθὺς ὑποβλέψας ἐφάσκε, Ariſt. Lyſ. 521. Δεινόν τι ἢ θηριῶδες ἐν τοῖς ὄμμασι ὑποβλέπειν, Luc. Τί μ' ὑποβλέπεις, idem. Τποβλεπόμενος ὡς ἐγνωσμένος, Eur. Her. fur. 1292.
Τποβλῆψις, εως, ἡ, idem quod ὑπόβλημα.
Τποβλίδην, *Adv.* ſubjiciendo, vel interpellatore ſermone, excipiendo verba dicentis nondum finita oratione. Ab ὑποβάλλω.
Τποβλητικως, idem.
Τπόβλημα, ατος, τὸ, ſubſtramen.
Τπόβλητος, ου, ὁ ἡ ὁν, ſuppoſititius, ſubditivus, Ph. ſubornatus. Ab eodem.
Τποβολεὺς, εως, ὁ, ſubjector, ſubmiſſor, monitor, Ph. Ab eodem.
Τποβολὴ, ῆς, ἡ, ſubjectio, & q d. ſubſtratio; (2) culcita, aut quidquid inſternendi aut incubandi cauſſa paratur; cujuſmodi ſunt tapetes, tegetes, ſtoreæ, & id genus alia; (3) ſubjectio rei falſæ pro vera, fraus; (4) admonitio; (5) ſubjectio, i. e. ſermonis interpellatio; (6) Figura rhetorica, qua multa, quæ pro adverſario dici poſſunt, breviter diminutim propoſita breviter confutantur. Ab eodem.
Τποβολιμαῖος, αία, αῖον, ſuppoſititius, ſubditivus, ſubditus, Ph. Ἔννοια ὑποβολιμαία ἢ παρείσφρησις, Plutarch. Ab ὑποβολὴ.

Τποβο-

Τποζολος, ου, ὁ ἡ ὄν, obnoxius pignerationi, oppositus pignori, Gl. V. pigneratitius. Ab ὑποζάλλω.

Τποζορεύω, fut. εύσω, submurmuro, *Aret.*

Τποζυλεύω, insidias struo, R.

Τποζύλημα, τὸ, insidiæ.

Τποζραγχος, ον, subraut. Adv. ὑποζραγχότδον, *Adverb.* subrauce.

Τποζρίμω, fremo, s. murmuro sub.

Τποζρίχω, q. d. submadefacio, aliquantum madefacio, irrigo, imbuo; ὑποδιεργμένος, imbutus leviter, paululum appotus. Καὶ εἶναι ἢ παλαιᾷ φολλῷ ὑποδιεργμένος, Luc. Asin. Hinc

Τποζρυχα, *Adv.* in profundo, sub aqua.

Τποζρυχία, acc. sing. ab

Τποζρυχὴς, ής, ὁ ἡ ὄν, aquis submersus. Ab eodem.

Τποζρύχιος, ία, ιον, demersus, submersus & profundus. Χρὴν ἀμυδαίνειν ἄχαν μετανάσιον ὕδωρ, Nonn. P. 4, 11.

Τποζρύχιος, ία, ιον, frendens, fremens, mugiens, Suic.

Τπόζραμος, ου, ὁ ἡ ὄν, subviriosus, aliquantum fœtidus.

Τποζρώσκω, aliquantum edo; ὑποδέζραται, subrosum est, perf. pass. 3. sing. Τποδέζραται δὲ ταῦτα τὰ δένδρα, Theophr.

Τπόγαιος, ου, ὁ ἡ ὄν, subterraneus. A γαῖα.

Τπογαστρίζομαι, saturor. A γαστὴρ. Unde

Τπογάστριον, ου, τὸ, fumen, abdomen.

Τπόγειος, ου, ὁ ἡ ὄν, subterraneus, sub terra latitans. Ex ὑπὸ, & γῆ, vel γῆ, *terra.*

Τπόγειος, ου, ὁ ἡ ὄν, subgrundius tectus. Ex ὑπὸ, & γέισον.

Τπογιλῶ, renideo, subrideo, Gl. V.

Τπογίμω, plenus sum.

Τπογενειάζω, fut. άσω, mentum ejus prendo, quem rogo, Æschyn. A γένειον.

Τπογενειάσκω, barbesco, barba mihi efflorescit.

Τπογλαυκίσκω, subglaucus sum. Ὅταν δ' ὑπογλαυκίσκωσι, Mosc. 2, 86. Φύσα μυνόγλωσσ, Σάκῃ ἴσα τετραζοσίοις Διηνὸν ὑπογλαύσοντο, Callim. Hymn. in Dian. 54. Lumina unocula, clypeo æqualia quadruplici torvum sublucentia. Ab

Τπόγλαυκος, ου, ὁ ἡ ὄν, subglaucus, aliquantum glaucus.

Τπογλαύσσω, subluceo, splendorem emitto.

Τπόγλιχρος, ου, ὁ ἡ ὄν, aliquantum lentus vel viscosus.

Τπογλουτὶς, ίδος, ἡ, nates, quæ sub clunibus sunt, i. e. quiddam commune clunibus & femori. Ex ὑπὸ, & γλουτός.

Τπογλυκαίνω, subdulce reddo. Τπογλυκαίνων ῥαιμαλίοις μαγειρικοῖς, Arist. Eq. 216.

Τπόγλυκυς, εος, ὁ ἡ ὄν, subdulcis, aliquantum dulcis.

Τπογλώσσιον, vel ώττιον, ου, τὸ, tuberculum sub lingua, aut lingua pars inferior intumescens & indurata, Gl. V. sublingua. Ex ὑπὸ, & γλῶσσα.

Τπογλωσσὶς, ίδος, ἡ, intima lingua, i. e. ortus ac radix illius, qua parte ad imam annectitur maxillæ. Ex iisd.

Τπόγλωσσον, ου, τὸ, hypogloſſum, frutex, Gl. V. sublingua. Ex iisd.

Τπογλώττιον, vide ὑπογλώσσιον.

Τπογλύμμα, fut. ψω, inflecto, subincurvo. Καὶ ψυχῆς ἀπαλὴν ὑπογλύμψας φρενὸς ὁρμὴν, Hom. Hymn. in Mart. 13.

Τπογογγύζω, musso, Gl. V. Hinc

Τπογογγυσὴς, οῦ, ὁ, mussitator.

Τπογονάτιον, ου, τὸ, quod genibus subjicitur.

Τπόγραμμα, ατος, τὸ, subscriptio. Ab ὑπογράφω.

Τπογραμματεὺς, έως, ὁ, scribæ vicarius, scribæ adminiculator, scriba secundus, inferior, *it.* scriba simpl. Hinc

Τπογραμματεύω, facio scriptum.

Τπογραμμὸς, οῦ, ὁ, forma delineata, præscriptum exemplar, Gl. Vet. præscriptum. Ex ὑπὸ, & γραμμὴ, *linea.*

Τπογραφὶς, ίδος, ὁ, amanuensis, qui dictata excipit; item qui subscribit, Gl. Vet. ὑπογραφῖς, amanuenses.

Τπογραφὴ, ῆς, ἡ, subscriptio; (2) descriptio prima, rudis & crassa adumbratio, Gl. V. lineamentum, *Angl. The Outlines.* (3) figuratum & ridiculum dictum; (4) fucus. Ab

Τπογράφω, fut. ψω, subscribo, subfigno; (2) describo, vel breviter definio; (3) fuco, fuco vel cœruſſa illino; (4) sub aliquo scribo, dictata alicujus excipio; (5) delineo, lineamenta duco; (6) præscribo, doceo scribere; (7) probo me, ostendo; (8) tacite indico. Εἰπ' ἐς τι καινὸν ὑπογράφη πρ' μῶ βίῳ, Eur. Her. fur. 1122. Πᾶσιν ὑπογράφειν ἐλπίδας, Polyb. Τπογραφόμενος τὰς ὀφθαλμὰς, Herodian.

Τπόγρυπος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui est subaduncus nalo.

Τπόγυον, nuper, Gl. V. etiam ὑπόγυιον. Ab

Τπόγυιος, & ὑπόγυος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui est præ manibus & instat, recens. Ἐξ ὑπογυίου, recenter, de subito, Oppon. Ἐκ παλαιοῦ, & ἐκ τοῦ πολλοῦ χρόνου, Aristot. Ex ὑπὸ, & γυῖον, Plur. γυῖα, *pedes.*

Τπογυιότατα, nuperrime, a præc.

Τπογυίως, *Adv.* nuper, recens.

Τποδάκνω, f. δήξω, submordeo.

Τποδακρύω, fut. ύσω, q. d. sublacrimor, fleo, lacrimor.

Τπόδακρυς, υ, lacrymosus, flens.

Τποδέμναμαι, subjugo, subjugor, subjectus sum, cedo. Ὅς (ἵππος) ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται, Theocr. 29, 23. Εἰπέ μοι, αἰ ἐκὼν ὑποδάμναται, Odyss. 3, 214.

Τποδάσυς, εος, ὁ ἡ ὄν, subhirsutus.

Τποδδείσας, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ὑποδείσας, ab ὑποδείδω.

Τποδδείδομαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. ὑποδέχομαι.

Τποδεδεμμένος, acc. pl. part. perf. pass. verbi ὑποδέω.

Τπόδειος, ία, ὁ ἡ ὄν, inferior. Ab ὑποδείομαι.

Τπόδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium, exemplar, formula, Ph. exemplum, Gl. V. Ab ὑποδείκνυμι.

Τποδειδίζω, timeo, R. Ab

Τποδείδω, fut. είσω, subvereor, subtimeo, aliquantulum metuo. Παταγῆσιν, ἅτε πολιῶν ἀγέλας μίγαν αἰγυπιὸν ὑποδείσαντες, Soph. Aj. 169. Τποδείσας ἤγαγε Λιβυκὸν ὄρνεον, Arist. Av. 65.

Τποδείλης, ου, ὁ ἡ ὄν, subvespertinus.

Τποδείκνυμι, f. είξω, submonstro; (2) præmonstro, suggero, subjicio, submoneo. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, Act. 20, 35. Ἀμπρὺς ἢ χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας, Theocr. 25, 234. Τὸ δὲ δὴ ὡς οἷόν τε ὑποδείξω τῷ λόγῳ, Luc. Hinc

Τποδείκτης, ου, ὁ, præmonstrator, Gl. V.

Τποδειμαίνω, timeo.

Τποδεῖξαι, aor. 1. inf. act. v. ὑποδείκνυμι.

Τποδείξω, *indicabo*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Τποδειπνίω, ῶ, conviva sum, vocatus s. destinatus in locum alterius, si ille non venerit. Ὥς με ὑποδειπνεῖ ἰδών, Luc. Micyll.

Τποδέκομαι, *Ion.* pro ὑποδέχομαι. Hinc

Τποδεκτήριον, ου, τὸ, receptaculum, Gl. V.

Τποδεκτὴς, ου, ὁ, exceptor, susceptor; (2) quæstor, cui ærarii publici cura commissa est.

Τποδεκτικὸς, ὴ, όν, ad excipiendum idoneus, facile recipiens, hospitalis.

Τποδενδρύομαι, vel ύομαι, ύμαι, arboresco, paululum in arborem abeo. Ex ὑπὸ, & δένδρον.

Τποδέξαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ὑποδεῖξαι, ab ὑποδείκνυμι.

Τποδέξια, ας, ἡ, apparatus, quo quis accipitur, (2) commoditas accipiendi; (3) susceptio. Ab ὑποδέχομαι.

Τποδεκτικὸς, ὴ, όν, ad suscipiendum aptus, capax, opportunus, *Subst.* susceptor.

Τποδέομαι, rogo humiliter; (2) egeo.

Τποδήριον, ου, τὸ, subcollare, ornamentum colli. Ex ὑπὸ, & δέρη.

Τποδῆς, ῆδος, ἡ, torquis, monile; (2) extremi colli pars prior, vel ultima colli anterioris pars, cui proxime subest jugulum. Ex iisdem.

Τποδέρμα, subexcorio, pelle aliquatenus denudo.

Τπόδεσις, εως, ἡ, subligatio, vel fascia, quæ ante injectas plagulas fracturis additur; (2) calceatio, calceatus, calceamentum, Gl. V. soccus. Ab ὑποδέω.

Τποδεσμὶς, ίδος, ἡ, fascia ad deligandum ut fiat ὑπόδεσις.

Τποδεσμάω, idem quod

Τποδεσμῶ, subligo, Gl. V. calceo.

Τποδίχνυμαι, idem quod

Τποδέχομαι, fut. δέξομαι, suscipio, excipio, recipio; (2) probo, credo. Ἦν φόντες ἐοῖς ὑπιδίξαλο κόλποις, Dion. Πῆ. 359. Τὴν κρατησίαν, Xen. Cyr. 7, 13. Οὐδ' ἀκλεὴς γὰν δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξῃ, Eurip. Heracl. 623. Ἱκέτας ὑποδεχθεὶς, ib. 757.

Τποδέω, subligo, subtus ligo, calceo; ὑποδεδεμένος, calceatus, p. pass. part. ὑπόδησον, calcea, Gl. V. a. 1. imperat. act. Τπέδησαι τὰ Σανδαλιά Σου, Act. 12, 8. Τὰς δ' ἀμφὶς Σανδάλοις ὑπεδεῖτο, Ælian. V. Hist. 1, 18. Τποδεδεμένος καθόρνυς, Luc. pro Imag. Ἡκιστά τοι ὑποδυμβῶν τὸ κνῆμα Σου τῷ δακτύλων, Arist. Conc. 38.

Τποδηλος, ον, conspicuus, non ignotus.

Τποδηλόω, declaro, significo, indico. Σημεῖον ὑποδήλωσιν Περσῶν ἐκδρομῆς, Arist. Thesm. 1020.

Τπόδημα, ατος, τὸ, calceamentum, calceus, caliga, Gl. Vet. Τποδήματα ἢ λακυθὰ ἰφθὰ ἰδιόντῳ, Plut. in Syll. cap. 12. Ab ὑποδέω. Hinc

Τποδηματίσιον, τὸ, calceolus.

Τποδηματορράφος, ου, ὁ ἡ ὄν, sutor. Ex ὑπόδημα, & ῥάπτω, *suo*, a quo ῥαφὴ.

Τπόδησαι, aor. 1. inf. pass. v. ὑποδέω.

Τπόδησις, εως, ἡ, idem quod ὑπόδεσις.

Τποδιαβράσσω, paullulum erodo, s. corrodo.

Τποδιαζευκτικὸς, ὴ, όν, subdisjunctivus.

Τποδιαίρεσις, εως, ἡ, subdivisio, Ab

Τποδιαιρέω, ῶ, subdivido, minutius divido.

Τποδιακονία, subdiaconus sum.

Τποδιάκονος, ου, ὁ, subdiaconus.

Τποδιασπάω, leniter diduco, vel distraho, vel diduco, distraho, *simpl.*

Τποδιαστολὴ, ῆς, ἡ, subdistinctio; (2) interpunctio minima; separatio.

Τποδιαφθείρω, clam in partes traduco.

Τποδιαφθορεύω, f. εύσω, paulatim corrumpo.

Τποδιδάσκαλος, ου, ὁ, subpræceptor, præceptoris vicarius.

Τποδιδράσκω, fut. σοῦμαι, clam aufugio, *Aret.*

Τποδίδαμι, f. άσω, cedo, minuor.

Τποδιήγησις, ἡ, qu. secundaria narratio, cum rei narratæ causas subjicimus.

Τποδικάζω, f. άσω, loco judicis decerno.

Τποδικος, ου, ὁ ἡ ὄν, reus, obnoxius. Ex ὑπὸ, & δίκη.

Τποδινέω, verso, agito.

Τποδιοικητὴς, οῦ, ὁ, subpræfectus.

Τποδιπλόω, ῶ, duplico. Hinc

Τποδιπλασις, ασος, ἡ, duplicatio.

Τποδιφθείρω, υ, ὁ ἡ ὄν, vel ὑποδίφθερος, ος, ον, pellibus indutus, pelle vestitus, pellitus. Ex ὑπὸ, & διφθέρα.

Τποδμηθεὶς, εῖσα, έν, subjectus, aor. 1. inf. pass. Ἀνδρῶσιν ὑποδμηθεὶς βασίλευε Κύπρου, Mosch. 2, 75. Ab ὑπὸ, & δαμάω.

Τποδμὼς, ὼς, ὁ, q. d. servitute domitus & subjectus, servus.

Τποδμὼς, ὁ, subjectus, qui potestate est alterius.

Τποδοχεῖον, ου, τὸ, locus, ubi quis excipitur, hospitium. Ab ὑποδοχὴ.

Τποδοχεὺς, έως, ὁ, exceptor, susceptor, receptor. Ab ὑποδέχομαι, Unde

Τποδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio, receptio, receptatio, receptaculum, ipse excipiendi actus; (2) convivium, quo quis excipitur; (3) favor in caussa alicujus, (4) approbatio, fides, quæ v. c. historico tribuitur, *nisi istis locis leg.* ἀποδ, *Ern.*

Τπόδρα,

Ὑπόδρα, Adv. torve, torvis oculis, Hom. Il. 1, 148. Ex ὑπό, & ὁράω, video.

Ὑποδραματουργία, subservio fabulæ alicujus, dicitur de actoribus.

Ὑποδραμεῖν, aor. 2. part. act. v. ὑποτρέχω.

Ὑπόδρᾱξ, qui torvis aut limis est oculis, torvus. Τῶ ἢ Σμερδαλέον νόμῳ κάρη αἰὲν ὑπόδρᾱξ, Nic. Ther. 765. Ab ὑποδρα. Unde

Ὑποδρασία, ας, ἡ, torvus adspectus.

Ὑποδράω, ῶ, f. άσω, famulor, infervio. Αἰεὶ ἢ λιπαρὶ νεφελαὶ καὶ κελαδ ερίσσωπα, Οἱ Ζηνὶ ὑποδράσιν, Odyss. 15, 332.

Ὑπόδρης, ης, ὁ, suspicious. Γινώσκων ὅτι λαὸς ὑπόδρης ἦσκεν ἑταίρων, Nonn. P. 8, 61.

Ὑποδρήσειν, f. 1. inf. act. v. ὑποδράω.

Ὑποδρήσασα, idem quod ὑποδράω. Παρθένον οὐκ ἐπίοικεν ὑποδρήσειν Ἀφροδίτῃ, Mus. 143. Hinc

Ὑποδρησ-ὰο, ῆρ-ος, ὁ, minister, famulus.

Ὑπόδρομος, ὁ, ἡ, subacris, subacerbus.

Ὑποδρομή, ῆς, ἡ, accessio ad locum editiorem, Gl. V. subcursio. Ab ὑποτρέχω. Unde

Ὑπόδρομ-ος, ὁ, ἡ, qui accedit locum, navis appellens aliquo, ad litus, in portum.

Ὑπόδρος, ος, ὁ, ἡ, subrolcidus.

Ὑποδύω, fut. δύσω, subeo; (2) insinuo, occulto; (3) induo sub. Ὑποδιώων κίνδυνον, Herodot. ὑπὸ τοῖς σίλλοις, id. χιτῶνας τοῖς ἅρμασι, id. Τὰς δὲ δ' ἀνύσσας ὑπόδυθι τὰς Ἀκκωτικὰς, Aristt. Vesp. 1152.

Ὑποδύσομαι, f. δύσομαι, idem. Ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδυσαμένη κοὐκ ἐκβοᾶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ κτυπήματα, Aristt. Vel. 1153. Ἄλλος ἄλλον ὑπεδύετο δάκνον, Heliod. Κυπρὶς ἁλυσκάζων ὑποδυῇ, subduci te, Nonn. P. 10, 13.

Ὑποδυσις, εως, ἡ, refugium, Gl. Vet. submissio. A pr.

Ὑποδύσκολ-ος, ον, paulo gravior, s. molestior.

Ὑποδυσφορία, ῶ, fut. ήσω, subirascor, subindignor, aliquantum segre fero. Αἰχμητὰς ὑποδυσφορεῖν ζῆ, Plato.

Ὑποδύσφορ-ος, ον, paulo impatiens ferens incommodum, morbum, nimis jactans corpus in morbo.

Ὑποδυχάινω, f. ανῶ, id. quod ὑποδυσφορέω.

Ὑποδυσαδης, ες, ὁ, ἡ, aliquantum elidus.

Ὑποδυτης, ου, ὁ, interior vestis seu subucula. Ab ὑποδύω.

Ὑποδύω, fut. ύσω, subeo, ingredior, subrepo, clam irrepo, clam ingredior. Ὑπέδυσαν σώματων, Aristot.

Ὑποείκω, f. εἴξω, cedo, concedo, decedo alicui; (2) evito. Ἀλλ' ἤτοι μὲν τοῦδ' ὑποείξομαι ἀλκάλοιο, Il. 4, 62. Νεμεσσηθεὶς ὑποείξε Χείρων ἐμοὶ, ib. 15, 227. Ἀντίλοχ', ἦ νύ μέγα τι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτοῦ, ib. 23, 602.

Ὑποείξις, ἡ, ὁ, v. ὑποκωφίς.

Ὑποειδὴς, ῆτ-ος, ἡ, vestis interior, interula, subucula, Hes.

Ὑποζάκορ-ος, ου, ὁ, ἡ, minister, s. aeditui famulus.

Ὑποζακορεύω, aedituo famulor.

Ὑποζεύγνυμι, f. ύσω, f. ζεύξω, subjugo, jugo submitto. Ὑποζεύγνυσι με τῇ κωπῃ τὸ μύλος, Luc. Asin. Εἶδον ἵππους ὑποζευγνυμένους ἁρμασιν, Ael. V. H. 12, 44. Καγὼ θέλων νε τῶνδ' ὑποζεύξω πόνων, Soph. Aj. 24.

Ὑποζόξις, εως, ἡ, subjunctio, inflexio, subnexio. A pr.

Ὑποζύγιον, ου, τὸ, jumentum, vectoria bestia.

Ὑποζύγ-ος, ια, ον, subjugus, subjugalis. Ab eodem.

Ὑποζυγόω, subjugo, subjicio.

Ὑπόζω, subolco.

Ὑποζωμα, ατ-ος, τὸ, sectum transversum; (2) pars media gubernaculi sive clavi, Ph. subnectum, al. Gl. V. femenectum. Ab ὑποζώννυμι.

Ὑποζώνιον, ου, τὸ, præcinctorium, Gl. Vet. Ab ὑπὸ, & ζώνη.

Ὑποζώννυμι, vel ὑποζωννύω, fut. ὑποζώσω, succingo, accingo; ὑποζωσμένος, subcinctus, s. præcinctus, Gl. Vet. p. pass. part. Ὑποζωσάμενοι τὸ πλοῖον, Act. 27, 17. Τῷ μάχαιραν ὧδ ὑπέζωτο ἁρμοσάσα, Ælian. V. Hist. 10, 122.

Ὑποθάλπω, fut. ψω, leviter foveo, clam foveo; (2) foveo, calefacio, Jos.

Ὑπόθεμα, ατ-ος, τὸ, quod supponitur, seu subjicitur, pedamentum, basis, Gl. V. suppositorium. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθερμαίνω, aliquantulum calefacio. Πᾶν δ' ὑποθερμάνθη ξίφ-ος αἵματι, Il. 16, 333.

Ὑπόθερμ-ος, ου, ὁ, ἡ, subcalidus.

Ὑποθήδω, a. 2. inf. med. v. ὑποτίθημι. Unde

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, basis alicui rei supposita seu subjecta; (2) suppositio, conditio sub qua; (3) sumptio; (4) ap. Rhet. quæstio finita, legis casus; (5) argumentum, de quo agitur, controversia, Ph. (6) conditio, fors; (7) institutum, consilium; (8) causa, v. c. δίκης, timoris.

Ὑποθέτης, ου, ὁ, qui subjicit aut suggerit; (2) auctor; (3) consultor. Ab eod.

Ὑποθετικὸς, ἡ, όν, hortatorius; (2) conditionalis. A pr.

Ὑπόθετ-ος, ου, ὁ, ἡ, suppositus, suppositivus, qui supponi solet. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθέω, f. θύσομαι, curto subeo, Pind. P. 2.

Ὑποθεσπία, conspicio, Plut.

Ὑποθήκη, ης, ἡ, suppositio; (2) hypotheca; obligatio, fiducia, Ph. pignus; (3) admonitio, consilium. Ab ὑποτίθημι. Hinc

Ὑποθηκιαῖ-ος, fiduciarius, Gl. V.

Ὑπόθημα, ατ-ος, τὸ, idem quod ὑπόθεμα.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum, monitum, consilium. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθήσομαι, f. 1. ind. med. v. ὑποτίθημι.

Ὑποθλίβω, f. ψω, leviter premo.

Ὑποθρ ρυξία, incipio tumultuari, fremo.

Ὑποθρύπτω, f. άξω, leviter turbo; (2) nonnihil terrefacio; (3) conturbo, perturbo. Ὑπέθρυπτεν ἐνίοις ὁ τ καθόλου καιρὸς, Plut. in Alcibiad. cap.

Ὑποθωάω, leviter vulnero.

Ὑποθρηνέω, carmine s. cantu deploro.

Ὑποθρύπτομαι, f. ψομαι, deliciis aliquantum indulgeo, Plut. in Pericl. cap. 15.

Ὑποθρώσκω, subsilio, dicitur & de navigantibus.

Ὑποθυμίασμα, τὸ, idem quod

Ὑποθυμίασις, εως, ἡ, suffitus, suffitio, suffumigatio.

Ὑποθυμιάω, ῶ, fut. άσω, suffio, suffumigo.

Ὑποθυμὶς, ίδ-ος, ἡ, serum appensum collo.

Ὑποθυρὶς, ίδ-ος, ἡ, corolla collaris, quæ appenditur e cervice. Ex ὑπὸ, & θυμὸς.

Ὑπόθυρ-ος, ου, ὁ, ἡ, limen internum, sublimina. Ex ὑπὸ, & θύρα.

Ὑπόθυρον, ου, τὸ, idem & ex iisdem.

Ὑποθωπεύω, subblandior. Ἡ τῆς ὑμῆς ὑποθωπεύσης, Aristt. Ach. 64.

Ὑποθωτίσαι, f. ίξω, clam arguo. Λόχῳ σε ὑποθωπάσαντο, Il. 18, 511.

Ὑποιάχω, subtono, Epict.

Ὑποίγνυμι, f. οίξω, aperio. Στοὺς τε καρηβαρήσαντας ἐν πόμασιν ὑπνηρὰς ὑποίγει ὑσμῖνας, Aristt. Conc. 15. Ὑποίξαι τὴν ὑσμὴν, Il. Θεσμ. 431.

Ὑποιδάνω, σ, ον, subtumidus.

Ὑποιδέω, id. quod

Ὑποιδέω, ῶ, fut. ήσω, subtumeo, subinflatus s. subtumidus fum.

Ὑποικέω, habito sub; (2) latito sub.

Ὑποικίζομαι, idem.

Ὑποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, substruo, ædifico.

Ὑποικουρία, domi latito. & veluti imes ædium accessus custodio, penitus insideo, latito, delitesco. Ἃ ἰδὼν ὑποικουρῆτε, τύπτειν ἀνδρῶν——διαζόλας, Aristt. Θεσμ. 1179.

Ὑποιμώζω, ejulor, lamentor.

Ὑποιν-ος, ου, ὁ, ἡ, vinolentus.

Ὑποίομαι, fupercor.

Ὑποίσω, perferam, sufferam.

Ὑποισ-ὸς, ὸν, ὸν, ferendus, tolerabilis.

Ὑποκαθαίρω, leviter purgo; (2) inferiores partes purgo.

Ὑποκάθαρσις, εως, ἡ, purgatio levis, vel inferiorum. A præc.

Ὑποκαθίζομαι, subsideo; ὑποκαθιζάνω, subsidere, Theor. 1, inf. pass.

Ὑποκαθήμαι, subsideo, desideo, otiosus sedeo, contineo me in loco aliquo; (2) insidior. Ὑποκαθήμενοι ἐν βάρζαρον, Herod.

Ὑποκαθίζω, fut. ίσω, in insidiis colloco. In Pass. subsideo; ὑποκαθίσαι, subside, Gl. V. a. 1. imp. act.

Ὑποκαθίημι, demitto.

Ὑποκαθίστημι, fut. στήσω, substituo; ὑποκατέστησα, substituit, Ph. aor. 1.

Ὑποκαίω, fut. αύσω, succendo, aduro, ignem subdo.

Ὑποκαμπῆ, pro ὑποκατακῆ, profundo, effundo.

Ὑποκαλύπτω, fut. ψω, tego, occulto.

Ὑποκάμπτω, revertor.

Ὑποκάμπτω, fut. ψω, flecto, circumago, converto. Ὑποκάμψασι κὴ καταδῦσαι εἰς φαράγγας, Xen.

Ὑποκαπνίζω, f. ίσω, suffio, suffumigo.

Ὑποκάπτω, fut. άψω, prævoro, præripio & deglutio, Arist. Ex ὑπὸ, & κάπτω.

Ὑποκάρδι-ος, ου, ὁ, ἡ, sub vel in corde latens, Nonn. P. 6, 15. A καρδία.

Ὑποκαρέω, sopore levi tenor, Dioscor.

Ὑποκαρφῶ, subfico, leviuscule ficco. Νίκτ-ος ὑποκάρφῃ ἰδὰμιες, Nic. Al. 80.

Ὑποκαρδὴς, ες, altum soporem habens, vel cum alto sopore coniunctus.

Ὑποκατακάλλω, subjicio, suppono.

Ὑποκατάκρισις, εως, ἡ, submissio, demissio.

Ὑποκατακλίνω, fut. ινῶ, sub alto accumbere facio, inter infimos convivas accubitum tribuo; (2) declino, effugere tento, vito; ὑποκατακλίνομαι, ultimus vel extremus recumbo. Ὑποκατακλινόμενοι ὑμῶν αὐτὸς, Plato. Ἀλλάλων ὑποκρίνειν θελοντες, ἀλλήλοις ὑποκατακλίνοντ), M. Anton. 11, 13. Οὐτε δὲ ἀγωνιῶν οἱ πολλὶ φρονεῦντο, ἀλλ' ὑποκατακλινόμενοι, cedentes temporibus, Dem. Phil. 3. Hinc

Ὑποκατάκλισις, ἡ, declinatio, vitatio.

Ὑποκαταλείπω, relinquo.

Ὑποκατασμήνω, pauliſper maneo apud, expecto. Αὐτοὶ δ' ἐς ὀρυκτέρα χώρα ὑποκαταμήνειν, Xen. Cyr. 4, 15.

Ὑποκατασκευάζω, præparo, elaboro.

Ὑποκατάστασις, εως, ἡ, substitutio, Gl. V.

Ὑποκατάστατ-ος, ου, ὁ, ἡ, substitutus, subrogatus Ex ὑπὸ, & καθίστημι.

Ὑποκατηφὴς, ές-ος, ὁ, ἡ, subtristis, demissior.

Ὑποκατορύσσω, f. ξω, sub terra defodio.

Ὑπο κάτω, Adverb. in ima parte, in inferiori loco; infra, subter, subtus, Ph.

Ὑποκάτωθεν, inferne, ex interiore parte.

Ὑποκαττύχω, ῦ, ὁ, ἡ, defossus sub terra.

Ὑπόκαυμα, ατ-ος, τὸ, id, quo aliquid succenditur, fuscitabulum. Ab ὑποκαίω.

Ὑπόκαυσις, εως, ἡ, succensio; (2) hypocaustum. Ab eod.

Ὑπόκαυστ-ον, ου, τὸ, quod succenditur; (2) vepretum; (3) hypocaustum, locus, s. æstus, cujus pavimentum interne calefit, in balneis. Ab eod. Unde

Ὑποκαύστρα, ας, ἡ, fornax, Gl. V.

Ὑπόκειμαι, subjaceo, subjectus sum, subsum; succubo, Gl. Vet. ὑποκείμενος, suppositus, Gl. V. ὑποκείμενον objectum, quod tractatur, propositum. Γαῖαν εἰ γὰς ὑποκείμεθ', Soph. El. 1442. Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ὕπνος ἀθρόος γ' ὑπόκειτο, Pind. 1, 135.

Ὑποκείρω, corrodo, exedo, lanio.

Ὑποκελεύομαι, subhortor, tacite hortor.

Ὑπόκενος, ου, ὁ, ἡ, cavus, inanis, vacuus; (2) vanus.

Ὑποκεστία, suffodio.

Ὑποκεχρυλισμένος, ὰ, ον, fistulosus, asper. In neut. raucedo, asperitas faucium.

Ὑποκεύθω, subabscondo; (2) abscondo.

Ὑποκεφάλαιον, ου, τὸ, cervical, capiti suppositum, Arist.

Ὑπόκηρος, ου, ὁ, ἡ, fato aut morti obnoxius, impurus, corruptus. A κὴρ.

Ὑποκηρύττω, fut. ύξω, silentium indico, audientiam facio, de præcone, sed ὑποκηρύττομαι, de eo qui per præconem facit; (2) polliceor aliquid publicum.

Ὑποκιθών-

Ὑπαινίσσω, leviter moveo; (2) commoveo: Ὑπαινίσσ' ἐ ἰδεῖν, differe, Arist. Av. 1017.

Ὑποκιρνάμαι, commiſceor.

Ὑπόκιρρ@, ος, ὁ ἡ ὀ, ſubfulvus, ſubgilvus, ſubrutus.

Ὑποκλάζω, fut. ξω, ſubmiſſe genua flecto. Ὑπάκλασέ τι ἀρίμα, ἡ τὰς χεῖρας ἐς ἱκετηρίαν ὑποκλίνοντες, &c. Heliod. l. 6.

Ὑποκλαίω, αύσω, ſublacrimo.

Ὑποκλάω, ῶ, fut. άσω, ſuffringo infimo.

Ὑποκλίπτω, fut. ψω, ſufturor, minuo; (2) abſcondo, occulo, occulto, prætexo; (3) fallo, diſſimulo. Τὰς τῆς ἑταίρας ὑποκλεπτομένους (ὁρᾶτε) Soph: El. 614. Ἕλκ@ ὑποκλεπτέων, Mal. 1, 85. Ἀλεξιδίῳ ἀχάλινον ὑποκλέπτοντι ἰοῦλῳ, Nonn. P. 6, 61.

Ὑποκλυίζω, fut. ισω, clam divulgo. Ὅταν ἐδίλεσας αὐδὴς αἰθ@ ἀχέλιαν——τῆν μεγάλων Δαναῶν ὑποκλυζομένων, Soph. Aj. 225 ſed hic dorſum lig. videtur. Ern.

Ὑποκλιθείς, a. 1. part. paſſ. v. ὑποκλίνω.

Ὑποκλινής, ές, ſubjectus, obnoxius. Ab

Ὑποκλίνω, reclino ſub, ſubmitto, ſubigo, ſubdo; (2) ὑπονλινομαι, ſuccumbo; (2) cedo. Ἦν ὁ ὑτεκλίνη γὲ δόμῳ, Antt. Eq. 272.

Ὑποκλύζω, ἰῶ, fut. ισω, ſubturbo, ſubagito, & turbo. Εἰ δ' ἀν ἰχθὺς τότε μὴν ὑποκλυσθεῖσ ἔσαω Ἠλείδη Ἀχιλῆι, Il. 21, 550.

Ὑποκλυπτόω, ὰ, f. ωσω, occulo, occulto. Εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν Ζεὺς ὑποκλοπίσοιτο, Odyſſ. 22, 381.

Ὑποκλύζω, f. ύσω, proluo, expurgo; (2) immergo, ſubmergo, Epigr. Hinc

Ὑποκλυσις, εως, ἡ, ſordes, quæ ſubtus e fundo eluuntur.

Ὑποκλύω, ſubaudio, R.

Ὑποκνάω, ῶ, ſuccido. R.

Ὑποκνίζω, f. ίσω, pruritus ſtimulos ſubdo, titillo; (2) calcar ſubjicio, aculeos ſeu ſtimulos ſubeo, exſtimulo, incito.

Ὑποκοιλαίνω, excavo, ſubtus excavo.

Ὑποκοιλιον, ὰ, τὸ, ſubventrale, ſumen. Ex ὑπὸ, & κοιλία.

Ὑπόκοιλ@, ος, ὁ ἡ ὀ, aliquantum cavus; (2) in imo cavus.

Ὑποκολακεύω, adulationibus corrumpo.

Ὑποκολοβ@, ος, ὁ ἡ ὀ, aliquatenus mutilus, aliqua ex parte truncatus.

Ὑποκολπόβ@, ος, ὁ ἡ ὀ, qui ſub ſinu eſt, in ſinu latens. Ex ὑπὸ, & κολπ@.

Ὑποκόλπι@, ος, ὁ ἡ ὀ, qui eſt ſub vel in ſinu, in amplexu; intans in utero. Ταῖς μὴν ἔτ' Ἀπόλλων ὑποκόλπι@ ἅνα χολάδιν, Call. in D. l. 86 2) occultus. Ex nid.

Ὑποκοίμημα, τὸ, interciſio, inſectorum in medio corpore; (2) præcinctio.

Ὑποκοιμάω, ci ptum vel ſomitum ſubtus edo.

Ὑποκομψίας, ου, ὁ, elegans, facetus. Ab

Ὑποκομψ@, ος, ὁ ἡ ὀ, feſtivus, bellus, elegans.

Ὑποκονίω, pulverem ſuſcito, ſurſum moveo.

Ὑποκονισις, εως, ἡ, pulveris excitatio, pulveratio; (1) pars quædam agriculturæ. Ab

Ὑποκονίω, f. ίσω, pulverem ſuſcito, vel pulvere adſpergo; (2) pulvere ſublino, Plut. Ex ὑπὸ, & κόνις.

Ὑπόκοπ@, ος, ὁ ἡ ὀ, nonnihil laſſatus, luſſus.

Ὑποκοπρος, ον, ſtercorolus, cui aliquid ſtercoris admiſtum eſt.

Ὑποκόπτω, f. ψω, ſuccido.

Ὑποκορίζομαι, f. ίσομαι, ſubblandiens diminuta voce appello, ſubblandior, ſeu blandis verbis compello, minuendo ſeu extenuando verum nomen; ſpeciolius & honeſtius nomen prætexo, tacendo verum nomen, falſo ſeu turpium nomine appello. Ἐι λυτεμβίῳ γ' αἰδεσιτό με. Νεταριον ἀν ἡ Βάτιον ὑπικορίζετο, Plur. 1011.

Ὑποκόρισμα, ατ@, τὸ, male rei integumentum, & ſpecioſum ac honeſtum nomen auribus blandiens. A pr.

Ὑποκορισμός, ῦ, ὁ, extenuatio, qua rei turpi honeſtum prætexitur nomen, Ph. deminutio. Ab eod.

Ὑποκορίσσιον, ὰ, τὸ, extenuatius, diminutivum. Ab eod.

Ὑποκορίστικός, ἀδν. blande, ſubblandiendo; (2) more diminutivorum, Gloſſ. Vet. deminutive.

Ὑποκουρίζομαι, juveneſco, juveniliter cano. Ἄλκιμε οἷα σαρδόνιος φιλίοισιν ἑταῖραι ἰσταμένοις ὑποκουριζεσθ' ἀοιδαῖς, Pind. Pyth. 3. 33.

Ὑποκυκλίζω, ſublevo, Gl. V.

Ὑπόκυκλ@, ος, ὁ ἡ ὀ, allevatus, Gl. V.

Ὑποκυλίειν, ſuccinere, ſonum edere, qualis citharæ, dum fides tenduntur & in harmoniam rediguntur; it. textorum vocabulum. Μαιανσιν ὑποκυκλεῖ, Pind. Ol. 9, 49.

Ὑποκυρίσσω, ſuſpendo, R. Ὑποκύσαν Πίτρα ὑπεκύμαζ@, Hom. in Apoll. 154.

Ὑποκυπτηρίδιον, τὸ, baſis crateris. Ex κρατήρ.

Ὑποκυπτόμαι, diſſimulo, ſimulo, fingo; (2) reſpondeo; (3) interpretor, explico, feu judicium fero. Ἀπεσείλαν —— ὑποκυπτόμενος ἑαυτὸς δικαίως εἶ), Luc 20, 20. Καὶ νῦν ὑπεκυπτόμην ὅτι τελεῖς ἐμελλον Ἡφαίστῳ, Theocr. 24, 66. Μ.ρας ἐραται ὑποκυπτόμην, Luc. Toxar. Hinc

Ὑποκρισις, εως, ἡ, ſimulatio, qua quis probitatem præ ſe fert, nequitiæ & improbitatis plenus, Ph. diſſimulatio; (2) hiſtrionis geſtus, perſonam alienam referens, ſ. experimens, pronunciatio ſeu actio oratoris, Phil. pronunciatio; (3) reſponſio.

Ὑποκριτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ſeq. 2)

Ὑποκριτης, ὰ, ὁ, hypocrita, ſimulator, diſſimulater; (2) hiſtrio, actor comœdiæ, Ph. ſecundarius, al. Gl. Vet. ludius; (3) conjector, interpres. Ab eod. Hinc

Ὑποκριτικὸς, ὴ, ὸν, ſimulatorius, cui ineſt ſimulatio, more eorum, qui hypocritæ vocantur; ſubdolus, ex Phil. ſimulatus, Gl. Vet. (2) ad hiſtriones, ſeu ad hiſtrionum artem pertinens, Ph. actuoſus, al. Gl. Vet. hiſtrionicus; (3) in pronunciatione ſeu actione oratoria exercitatus.

Ὑποκριτικῶς, Adv. ſimulate; (2) hiſtrionice.

Ὑποκρούω, f. άσω, cithara reſponſo; (2) obturbo, interpello, obloquor. Σὺ μὲν δ' ἐμὸν βίον εἰρήκας, ἐ τῆν πλοκὴν δ' ὑπεκρυπτον (2. f a. 1. m.) Antt. [illegible]47. Τί δ' ἐν ὑπεκείσασι Cl; id. Conc. 250.

Ὑπκρυπτω, f. ψω, occulto, condo, clanculum repono; (2) diſſimulo, celo, tacco, reticeo, ſubticeo. Πειραμῶ@ χρῆσθ τοῖς τῆν ὑποκρυπτομένων χρήμασι, Xen.

Ὑπόκρυφα, latenter, clam. Ἀιδὰς ὑπόκρυφα κίρδει κλέπτ@, Pindar.

Ὑποκρυφὶς, εως, ἡ, occultatio. A prac.

Ὑποκρυζάω, crocito.

Ὑποκτείνω, f. νῶ, occulte occido. Ὡς ὑποκτείνω κέρκαχ@, Arist. Ach. 339.

Ὑποκυκλον, ου, τὸ, orbis, qui tripodi, aut alii ejulmodi ſub ſupponitur. Ab

Ὑπόκυκλ@, ος, ὁ ἡ ὀ, ſubtus rotundus; (2) paullum rotundus.

Ὑποκυμαίνω, inſtar fluctus jactor, fluctuo. Ἡ κέμη δ' ὑπὸ πάντη διαπλοκ@, ὑπὸ ἀσφάδετ@, ἀλλ' ἡ μὲν μᾶλλον ὁμοίς τε ἡ νάτοις ὑπικύμαινε, Heliod. l. 3.

Ὑποκύομαι, prægnans, vel gravida ſum. Vid. ὑποκύω.

Ὑποκύπτω, f. ψω, caput ſubmitto ſeu inclino, conquiſco. Ἱκετεύουσί δ' ὑποκύπτοντες, Arist. Veſp. 553. Ὑπόκυπτε τὸν τύλαν, id. Ach. 959. Ἦν ὁ ὑποκύψας δεῦρο τὰ ἐνδοθεν, Luc.

Ὑπόκυρτ@, ος, ὁ ἡ ὀ, ſubincurvus, aliquantum incurvus.

Ὑποκυρτόω, ῶ, obliquo, Gl. Vet. ὑποκυρτῶν, obliquare. Ex ὑπὸ, & κυρτός.

Ὑποκυσαμψίω, acc. ſing. aor. 1. part. med. Pat. pro ὑπηκυσαμψάμ@, ab ὑποκύομαι.

Ὑποκυρ@, ος, ὁ ἡ ὀ, aliquantum incurvus.

Ὑποκυφόνιον, τὸ, ſubcataſta, pars currus.

Ὑποκύω, f. ύσω, gravida fio. Ἡ δ' ὑποκυσαμψα διδυμάονα γείνατο παῖδα, Il. 6, 26. Ἡ δ' ὑποκυσαμψα τίκτετο κρατερόφρονα τέκνα, Hesiod. Theog. 308.

Ὑποκωλίως, ον, ſed, lateraodia. Ex ὑπὸ, & κῶλον.

Ὑποκωμῳδέω, ſubirrideo more comico, tacite mordeo dicterio comico ſeu ſcommate; (2) adſimilo. Τὰ σοφὰ ὑποκωμῳδῶν, Luc. Toxar.

Ὑπόκωφ@, ος, ὁ ἡ ὀ, ſubſurdus, ſurdaſter, Gl. Vet.

Ὑπολάβοις, 2. ſing. aor. 2. conj. act. verbi ὑπολαμβάνω.

Ὑπολαΐς, ΐδ@, ἡ, idem quod ὑπωλαΐς.

Ὑπολαλέω, ſubmurmuro, muſſito.

Ὑπολαμβάνω, fut. λήψομαι, ſuſcipio; (2) excipio, ſc. inſidus, &c. unde & pro ſurripio; (3) reſpondeo, excipio orationem alicujus reſpondendo; (4) excipio impetum irruentis hoſtis, &c. it. comibeo, reprimo; (5) ſuſpicor, conjicio, puto, arbitror; (6) prento, ὑπολάβοσιν, duxerint, Ph. a. 2. conj. 3. pl. ὑπειλήφαμεν, duximus, Ph. p. 1. plur. Νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν Χθ' τῆν ὀφθαλμῶν αὐτῆ, Act. 1, 9. Πάντας αὐτὸς καταφρονεῖν ὑπολαμβάνει, Epigr. Ὁ κύρ@ ὑπολαβὼν εἶπεν, Xen. Cyr. 4, 3. Τί δὲ αἴτιον εἶ) ὑπολαμβάνε, ἐμὲ ὑμῖν ἔρα, Plat. ap. Sext. 21. Φοβοῦμαι, ὅτι τάχ' τι σὲ ζῶ ὑπολήψ@, M. Anton. 10, 30.

Ὑπολαμπάς, ὴ, feneſtræ ex ſpeculari lapide aut lucernæ inclusæ modicum lumen efficientes. Eun.

Ὑπολαμπὴς, ἴδ@, ὁ ἡ ὀ, ſublucidus, ſubfulgidus, aliquantum fulgidus. Ab

Ὑπολάμπω, f. ψω, ſubluceo, ſubtus luceo; (2) aliquantum luceo. Δαίδων ὑπολαμπομένων, Il. 18, 492.

Ὑπόλαμψις, ὴ, lucis fulgor, ſ. nidor.

Ὑπολανθάνω, lateo, occultor, R.

Ὑπολαπάζω, ſubtus evacuo, evacuando ſubduco; (2) paullum evacuo.

Ὑπολάπαρος, ον, mollis, vacuus.

Ὑπολειαίνω, aliquantum lævigo, extenuo.

Ὑπολέγω, pronuncio, addo dicendo.

Ὑπολείβρι@, ος, ὁ ἡ ὀ, aliquantum pernicioſus.

Ὑπολείβομαι, f. ψομαι, ſubtus fluo & ſtillo, ſeatim, vel aliquantum fluo aut ſtillo, aut diffluo, Hipp.

Ὑπολειμμα, ατ@, τὸ, quod reſiduum eſt, reliquiæ; it. reliqua, in re pecuniaria, R. Ab

Ὑπολείπω, f. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) deficio, minuor; (3) In med. non ſolvo ſc. totum quod debeo, ὑπολείπομαι, relinquor, minuor, deficio. Δέδοικα ὁ μᾶλλον μὴ ἡ τοῖς φασιν αὐτὸν ὑπολίπομεν, Thuc. Τῶν ὑπολειπομαι τύχω; Eur. Hel. 300. Ὁπόταν διορφὰ νὺξ ὑπολειφθῆ, recellerit, Soph. El. 91. Ἡ φάλαγξ ἐφιπ.μένη, εἴ τι τῆν ζκευοφόρων ὑπολιπτοιτο, Xen. Cyr. 6, 19. Ὑπολίλειμμαι ἐμὲ μοιότατ@, 1 Reg. 19, 10. Οὐχ' ὑπιλίπε μοι ἐυλογίαν, σάρξ; Gen. 27. 36.

Ὑπολειφθήναι, relictum eſſe, a. 1. inf. paſſ.

Ὑπόλεπρ@, ος, ὁ ἡ ὀ, paullum ſcabe.

Ὑπολεπὴς, ὴ, ὸ ἡ ὀ, ſubgracilis, ſubtenuis.

Ὑπολεύκαν, ſubalbidum ſeu ſubcandidum reddo; ὑπολευκαίνομαι, albeſco. Αἱ δ' ὑπολευκαίνοιτ' ἀχ ρμιαι, Il. 5, 502.

Ὑπολεύκ@, ος, ὁ ἡ ὀ, candicans, albicans, albidus, vel ſubalbidus, ſubcandicans, Gl. V. ſubalbus, albidus.

Ὑπολήγω, fut. ξω, paulatim deſino, intereo. Καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς αὐτῆ ἀρετὴ χ' μικρὸν ὑπέλιξε, Aelian. V. H. 14, 29.

Ὑπόλημμα, ατ@, τὸ, id ipſum, quod ſuſceptum eſt; (2) conceptus. Ab ὑπολαμβάνω.

Ὑπολήνιον, ὰ, τὸ, vas, quod torculari ſubjacet, lacus, Gl. Vet. torcularium. Ex λήνος. Unde

Ὑπολήνι@, ος, ὁ ἡ ὀ, torcularius, Gl. V.

Ὑπολήνιος, ίδ@, ὁ, ἡ, vide ὑπολήνιον. Ἐν δὲ χρυσείας ὑπελήνιδας ἐπλήσαντο, Callim.

Ὑπολήξις, ὴ, ceſſatio, finis, ab ὑπολήγω.

Ὑπολήπτικος, ὴ, ὸν, ſuſpiciosus, Gl. Vet. (2) opinator, ἰσχὺς ὑπολήπτικον, facultas opinandi.

Ὑπολήπτικῶς, opinando, per opinionem.

Ὑπολήπτ@

Ὑπολαμβάνω, fut. λήψομαι, aor. 1. ὑπέλαβον, perf. ὑπείληφα, de quo opinio concipitur, concipi poteſt, aut jam concepta eſt. Ab ὑπολαμβάνω. Unde

Ὑπόληψις, εως, ἡ, ſuſceptio; (2) reſponſio, qua aliquem excipimus loquentem aut canentem; (3) ſuſpicio; (4) opinio, exiſtimatio; (5) etiam de bona fama, ut Lat. *exiſtimatio.*

Ὑπολιζών, όνος, ὁ, ἡ, paullo minor. Ἀεὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν, Hom. Il. 18, 519.

Ὑπόλιθος, ος, ὁ, ἡ, lapidoſus, ſaxoſus, petroſus, vel aliquatenus lapidoſus.

Ὑπολιμπάνω, relinquo; (2) deficio; ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, 1 Pet. 2, 21.

Ὑπολιμώδης, ες, ὁ, ἡ, ſubfamelicus.

Ὑπολιπαίνω, pinguefio.

Ὑπολίπαρος, ος, ὁ, ἡ, ſubpinguis, pinguiuſculus.

Ὑπολιπής, ές, ὁ, ἡ, rel quuc. Ab ὑπολείπω.

Ὑπολιχμάω, f. ήσω, ſublabor, Gl. Vet. paulatim delabor.

Ὑπόλισπος, ος, ὁ, ἡ, nates graciles habens.

Ὑπόλιτος, ος, ὁ, ἡ, tenuiculus, Gl. V.

Ὑπόλιχνος, ος, ὁ, ἡ, ſub uloſus.

Ὑπολογίομαι, ίσμαι, deducor; ὑπολογηθέντων, deductis, Ph. Ab ὑπόλογος.

Ὑπολογίζομαι, f. ίσομαι, reputo, rationem alicujus rei ad excuſandum habeo; *unde pro*, excuſo, ignoſco, abſolvo; *it.* imputo, dicitur tamen de perſonis, quarum ratio, reſpectus habetur. Ὑπολογίζεσθε κίνδυνον τῷ ζῆν, Plut. Ap. Socr. 10. Οὐδὲν οἶμαι τοῦτο ὑπολογισίον, ὅτι φιλεῖ ἐν τῇ νίκῃ, id.

Ὑπόλογος, ος, ὁ, cujus ratio habetur, maxime in excuſando vel abſolvendo; (2) numerus ad alterum ita relatus, ut minoris vicem obtineat.

Ὑπόλοιπος, ος, ὁ, ἡ, reliquus, reſtans. Οὐκοῦν ὑπόλοιπόν ζοι τὸ βάραθρον γίνεται, Ariſt. Plut. 430. Ab ὑπολείπω.

Ὑπόλοξος, ος, ſubobliquus.

Ὑπόλυσις, εως, ἡ, diſſolutio. Ab

Ὑπολύω, f. ύσω, q. d. ſubſolvo, ſubterſolvo, Gl. Vet. excalceo; ὑπολύομαι, diſcalceor, excalceor, Gl. Vet. ὑπόλυσον, excalcia, Gl. Vet. a. 1. act. imperat. Ταύτας (σφυρίδας) ὑπέλυσας, ἀπεμπολῇ τὸ χωρίον, Ariſt. Nub. 152. Ἀλλὰ ζὺ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσαο δεσμῶν, Il. 1, 401.

Ὑπόλυσις, ίδος, ἡ, curruca, *avis. Augl. a* Hedge Sparrow.

Ὑπολωβάω, defino paulatim, vel defino.

Ὑπομάζιος, ος, ὁ, ἡ, ſubmammillaris, qui adhuc eſt lactens; ὑπομαζίδιος, ſubrumi, Gl. Vet. Ex ὑπὸ, & μαζός.

Ὑπομαινάδω, paullum furere.

Ὑπόμακρος, ος, aliquantum longus.

Ὑπομακρίζομαι, paululum timeo.

Ὑπομαλάσσω, vel ὑπομαλάττω, f. ξω, ſubtus mollio; (2) paullum mollio.

Ὑπόμαξον, 2. ſing. aor. 1. imp. act. verbi ὑπομάσσω.

Ὑπομαραινομαι, q. d. ſubmarceſco, ſubflacceſco.

Ὑπόμαυρος, ος, ὁ, ἡ, q. d. ſubinfanus, ſubſtolidus; (2) petulans.

Ὑπομάσσω, vel ἀττω, f. ξω, conſpergo, illino. Ὑπόμαξον Τᾶς τλώα φλοὸς κηθυπίρτερον, Theocr. 2, 60.

Ὑπομάσχαλος, ος, τὸ, q. d. ſubalare, Gl. V. lateraie. Ex ὑπὸ, & μασχάλη.

Ὑπόμαυρος, ος, ὁ, ἡ, obſcurus, ſubfuſculus.

Ὑπόμβριος, ος, ὁ, ἡ, ſubimbrifer, ſubhumidus, ſubpluvius; (2) ſubimbrifer, ſubhumidus, ſubpluvius, Gl. Vet. paullum humidus, ſubpluvius, Gl. Vet. Ex ὑπὸ, & ὄμβρος.

Ὑπομειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo, aut clam rideo. Ὑπεμειδιάσας Κύπρις, Anacr. 44.

Ὑπομείνας, aor. 1. part. act. v. ὑπομένω.

Ὑπομείων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, q. d. ſubminor, minor. Exponitur etiam centurio, ſubminiſter.

Ὑπομελαίνα, nigricor.

Ὑπομέλας, αινα, αν, ſubniger, nigricans.

Ὑπομελανδυωδης, ες, ſaſſamento thunnino ſimilis.

Ὑπομεμφίμοιρος, ον, paullum querulus, forte.

Ὑπομενητικός, ἡ, όν, patiens. Ab ὑπομένω.

Ὑπομενητία, ſubeunda, Ph. Ab ὑπομένω.

Ὑπομενητικός, ἡ, όν, patiens, tolerans; perpeſſitius, Gl. V. Ab eod.

Ὑπομενητός, ὁ, ἡ, ὁ, tolerabilis. Ab

Ὑπομένω, f. ενῶ, ſuſtineo, patior, perpetior, tolero, fero, perſevero, Ph. Gl. Vet. item remaneo, exſpecto; ὑπομένας, tolerare, Ph. a. 1. inf. Τὰ δὲ ἧς ἥδιον ὁ, τι ἀφ' ἡμῶν ἐκ ὑπομενητέον, Iſocrat. Πολλὰ ἀθλήσιν ὑπεμείνατο ἀεθμάτων, Heb. 10, 32. Μακρὸν ἐκ ὑπέμεινεν ὄλεθρον, Pind. Pyth. 2, 48. Πάντα κινδύνων ὑπομένας τῇ ἱπποσύνῃ ἕνεκα, Xen. Cyr. 1, 2.

Ὑπομεμονηκότα, acc. ſing. perf. part. act.

Ὑπομερίζω, f. ίσω, ſubdivido. Hinc

Ὑπομερισμός, οῦ, ὁ, ſubdiviſio.

Ὑπομηκάομαι, admugio.

Ὑπόμηκης, ες, ὁ, ἡ, ὁ, q. d. ſublongus, longiuſculus, oblongus. Ex ὑπὸ, & μῆκος.

Ὑπομηλίζω, f. ίσω, ſum colore in luteum vergente.

Ὑπομίγνυμι, f. ίξω, clam miſceo, vel paullatim miſceo.

Ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco, reminiſci ſeu recordari facio; admoneo, moneo, præmoneo, Gl. Vet. ὑπέμνησεν, admonuit, Ph. a. 1. Ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν, Joan. 14, 26. Πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνησας, Soph. Phil. 1163. Ὑπομιμνήσκων τὸν τραύματος, Theocr. 21, 50. Ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, Luc. 22, 61.

Ὑπομισέω, leviter odi.

Ὑπόμισθος, ος, ὁ, ἡ, conductus mercede.

Ὑπομνάομαι, ῶμαι, clam ambio nuptias.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, quod rei alicujus reminiſci facit, monumentum; (2) commentarius, i. e. liber, in quo capita tantum in rerum memoriam attinguntur. Ph. commentarium, actum, commentarius; ὑπομνήματα, geſta, Ph geſta avita, al. Gl. Vet. annales. Ab ὑπομιμνήσκω. Hinc

Ὑπομνηματίζω, f. ίσω, commentariis ſcriptis interpretor. Gl. V. commentor, admonefacio. Ἐπεὶ δ' ἐφικέλθωσα κ' ἡμᾶς τι σοὶ ὕψος ἀφίκεσθαι ζέλω ὑπομνηματίσασθαι χάρις, Longin. 1. Hinc

Ὑπομνηματισμός, οῦ, ὁ, interpretatio, quæ fit commentariis ſcriptis; (2) literæ publicæ, commentarii

Ὑπομνηματιστής, οῦ, ὁ, commentator, commentarius, Gl. V. (2) ſcriba publicus.

Ὑπομνηματογράφος, ος, ὁ, qui hypomnemata ſcribit, commentatoriorum ſcriptor. Gl. V. actuarius, memoralius. Ex ὑπόμνημα, & γράφω.

Ὑπομνῆσαι, aor. 1. inf. verbi ὑπομιμνήσκω.

Ὑπομνήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, monitio, admonitio, commonefactio. Ab ὑπομιμνήσκω.

Ὑπομνηστεύω, & ὑπομνηστεύομαι, deſpondeo.

Ὑπομνηστικόν, οῦ, τὸ, commentarius, & memoriale. Ph. commentarium, commonitorium. Ab ὑπομνήσκω.

Ὑπόμνυμι, prorogo rem jurejurando, excuſans me rum jurejurando, dilationem peto. Ὑπομνυσαμένῳ ἧ Μενελάῳ, ἢ σάλιν διαχειροτονίας γενομένης, Xen.

Ὑπομονή, ῆς, ἡ, ſuſtentatio, qua impetus & incurſus alicujus rei ſuſtinetur; (2) remanſio; (3) tolerantia, patientia. Ab ὑπομένω.

Ὑπομονητικῶς, ἡ, όν, patiens, tolerans.

Ὑπόμοκτος, ος, ὁ, ἡ, ὁν, idem. Ab eod.

Ὑπομοσία, ας, ἡ, dilatio, quæ jurejurando poſtulatur & impetratur. Ab ὑπόμνυμι.

Ὑπομοχλέω, ſut. ήσω, clanculum propago, clanculum novellos ſurculos ſero. Ex ὑπὸ, & μοχλός.

Ὑπομοχθηρός, ος, ὁ, ἡ, ſubimprobus, ſub ineptus, ſubfrivolus.

Ὑπομόχλιον, ου, τὸ, id, quod vectibus ſubjicitur.

Ὑπομυθέομαι, οῦμαι, proloquor.

Ὑπόμυξος, ος, mucoſus.

Ὑπομυσαρός, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ſubfœtidus, ſubolidus, aliquantulum graveolens.

Ὑπόμαγος, ὁ, ἡ, ὁ, aliquantulum ſtultus.

Ὑπονάζω, ſubjuveneſco, ſic ſatis ſum juvenis.

Ὑπονεάω, ῶ, ferrum aliquatenus renovo.

Ὑπονεύω, innuo, annuo alicui, nutu ſignifico.

Ὑπονεύω, innuo, annuo alicui, nutu ſignifico.

Ὑπονήσσω, ſubnervo, Gl. Vet. Ex νεῦρον.

Ὑπονεύω, innuo, annuo alicui, nutu ſignifico.

Ὑπονέφελος, ος, ὁ, ἡ, qui ſub nubibus eſt; nubilus, Gl. Vet. Ex νεφέλη.

Ὑπονέω, ſubter aquas nato, aquas ſubeo.

Ὑπονίζομαι, fut. ίσομαι, idem.

Ὑπονίπλω, f. ψω, ſubtus lavo, aliquantum lavo.

Ὑπονιτιώδης, ες, ſubnitroſus.

Ὑπονίφω, aliquantum ningo, Ph. -ομαι, nive obruor, νὺξ ὑπονιφομένη, nox nivoſa.

Ὑπονοέω, ſuſpicor, ſuſpectum habeo; (2) conjicio, opinor. Σὺ μηδὲν εἰς ἐμ' ὑπονόει τοιοῦτο, Ariſt. Plut. 361. Ὑπονόησον ζέ μοις, id. Lyſ. 38. Ἃ δ' ἐγὼ λέγω, ταῦτ' ὑπονενόηκα μᾶλλον, ib. 1238. Ὑπονοῆς δ' ἃ μὴ ζε χρὴ, Eur. I. An. 1159. Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; Act. 13, 25. Hinc

Ὑπονόημα, ατος, τὸ, cogitatum, opinio.

Ὑπονοητής, οῦ, ὁ, ſuſpicioſus, Gl. V.

Ὑπονόθευσις, εως, ἡ, ſolicitatio.

Ὑπονοθευτής, οῦ, ὁ, ſeductor, ſolicitator, Gloſſ. Vet. Ab

Ὑπονοθεύω, clam adultero, Ph. ſolicito, ſeduco, inlicio. Ὑπενόθευσεν Ἰάσων ὁ ἀδελφὸς Ὀνίᾳ τῷ ἀρχιέρασύνῃ, 2 Macc. 4, 7. Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ὁ ἴδιον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας, ὑπονοθεύθεὶς ὑφ' ἑτέρου, ib. ver. 26.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, ſuſpicio, opinio. Ex νόος, νοῦς.

Ὑπονομεύω, f. εύσω, cuniculos ago; (2) per fraudem & qu. cuniculos conficio alteri malum.

Ὑπονομηδόν, inſtar cuniculi. Ab

Ὑπόνομος, ος, ὁ, ἡ, occulte depaſcens; (2) cuniculoſus, qui eſt inſtar foſſæ ſubterraneus; (3) *Subſt.* foſſa ſubterranea & operta. Ph. cuniculus, cloaca; ὑπόνομος, tubi, Ph. Ex ὑπὸ, & νέμω.

Ὑπόνος, & ὑπονίσκος, ὁ, aſellus ſuppoſitus, genus machinæ, quo fit extenſio ad inferiora. Ab ὄνος.

Ὑπονοσέω, ῶ, ægrotare incipio, langueo. Ὑπονοσοῦσι τοιγαροῦν ἤδη, ἡ φονῆρος εἶχεν, Luc. Toxar.

Ὑπονοστέω, me recipio, recedo. Hinc

Ὑπονόστησις, εως, ἡ, quum quid retrorſum abit, & clanculum ſe recipit, aut ſubſidit, Gloſſ. Vet. receſſus, reditus.

Ὑπονοτίζω, fut. ίσω, ſubtus vel aliquantum humecto, humecto.

Ὑπονυμφίς, ίδος, ἡ, mulier, quæ a latere ſponſæ eſt. Ex ὑπὸ, & νύμφη.

Ὑπονύσσω, fut. ξω, ſubtus pungo, ſtimulos ſubdo, vel clam pungo. Ἄκρα ἧ χειρῶν — Δάκτυλα φαίνθ' ὑπίνυξεν, Theocr. 19, 3.

Ὑπονυσσάζω, paullum dormio.

Ὑπόνωθρος, ὲν, ſubobſcurus, ſubſtolidus, &c.

Ὑπόξανθος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ſubflavus, ſlaveſcens. Gl. V. rubeus.

Ὑποξενίζω, fut. ίσω, paullum peregrino ſermone utor; (2) peregrina commemoro. Ἐπαιρομαι ζῶ — παρασύρας ὑποξενίζοντος, Luc. Gall.

Ὑποξέω f. ήσω, ſubtus ſeu paullum rado.

Ὑποξηραίνω, idem quod ſimplex.

Ὑποξηρασία, ariditas.

Ὑπόξηρος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, aridus; (2) in auguſtum tenuatus.

Ὑποξύζω, ſubacidus ſum. Ὑποξύζειν ἄρτος; Athen.

Ὑπόξυλος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ſubter ligneus.

Ὑποξυρίω, ῶ, f. ήσω, ſubrado, ſubtus rado, vel leviter novacula rado.

Ὑποξυς, ύος, ὁ, ἡ, ὁ, leviter acuminatus ſeu mucronatus, ſubacutus; (2) ſubacidus, acorem quadamtenus referens.

Ὑποξύω,

Ὑποξύω, subrado, Gl. Vet. Ὀδόντας ὑποξύσας Διοσκορίδης, Dion. Hipp. 385.

Ὑποπαλαίω, f. αίσω, q. d. subluctor, luctando subservio.

Ὑποπαραληρέω, paulum deliro.

Ὑποπαρθένος, ὁ, ἡ, fut. ήσω, vel ύσω, clam submoveo, latenter dejicio.

Ὑπόπαστον, ὁ, τὸ, quod insperſum est. (2) stratum. Ab

Ὑποπάσσω, fut. άσω, subinspergo.

Ὑποπαταγέω, substrepo, adstrepo.

Ὑπόπαχυς, ος, ὁ ἡ ὄν, crassiusculus, subpinguis.

Ὑποπεινάω, ῶ, aliquantum esurio. Σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν, καλῶ φάδαν ἐκ βαλανείου, ἢ παιδαρίων ὑποπεινάντων; Arist. Plut. 535.

Ὑποπίλιδιος, idem quod ὑποπίλιος. Unde

Ὑποπιλίζω, sublividus sum, R.

Ὑποπίλιος, ος, ὁ ἡ ὄν, subfuscus, sublividus.

Ὑποπίμπω, f. ψω, submitto, clam mitto, suborno, suppono.

Ὑποπιπλῶντες, acc. plur. perf. part. act. Ion. & per Ellaſ. pro ὑποπεπληχότας, ab ὑποπλήσσω.

Ὑποπερίτωσις, εως, ἡ, perfectio, consummatio. Ex ὑπὸ, & περατόω.

Ὑποπέρδομαι, suppedo. Ὁ δὲ τυπλόμβοις φαῦσι φλαττείαις ὑποπερδόμενος, Arist. Ran. 1215.

Ὑποπιπλύομαι, leviter eluor, de levi proluvie ventris.

Ὑποπερκάζω, fut. άσω, paulatim nigresco, paulatim matuiesco. Ἔτεραι δ' ὑποπερκάζουσι, Odyss. 7, 126.

Ὑποπετρος, ὁ ἡ ὄν, sub se petras sive lapides habens, saxosus, petrosus. Ex πέτρα.

Ὑπόπηλος, ος, ὁ ἡ ὄν, paulum lutosus.

Ὑποπίζω, f. ίσω, exprimo, elido.

Ὑποπιθηκίζω, simiam imitor. Τό τι μικρὸν ὑπεθηκίσα, Arist. Vesp. 1280.

Ὑπόπικρος, ος, ὁ ἡ ὄν, subamarus.

Ὑποπίμελος, ος, ὁ ἡ ὄν, subpinguis.

Ὑποπιμπλάμι, fut. πλήσω, impleo, repleo, quam proxime impleo; ὑποπιμπλαμαι, impleor.

Ὑποπίμπρημι, suburo. Ἥντις ἐκείνας ὑποπιμπρησιν αἰνὴρ, Arist. Lys. 350.

Ὑποπίνω, subbibo, i. e. plusculum vel aliquantulum bibo, largius bibo. Ὑπίνιον ἐν ἄσει, Arist. Av. 500. Ἐκ τούτου δὴ ἐπεὶ ὑπίπνιον, Xen. Cyr. 8, 30. Ἡ δ' ὑποπεπωκυῖα ἡ γυνὴ πὶ τῷ τίγυς κίκλιθι' Ἀδωνὶν φησιν, Arist. Lys. 399.

Ὑποπίπτω, cado sub, succido, me submitto; succumbo, Gl. Vet. supplex provolvor ad genua, est etiam in manus venio, occurro, ὑπίπεσεν, succubuit, Gl. Va. 2. Ὑποπεσὼν ἐ δεσπότῃ, Arist. Eq. 47. Ὑποπεπτέτω τοῖς ζοῖς βουλεύμασι, Heliod.

Ὑποπιτλόω, pice sublino, (Alt. concumbo, P.) Ἱκανὸν γὰρ αὐτῷ πρότερον ὑπιπίτλων χρόνον, Arist, Plut. 1094.

Ὑπόπλαξ, ος, vel ὑποπλάκιος, ος, ὁ ἡ ὄν, planitici subjacens, i. e. planus, campestris. Ex ὑπὸ, & πλάξ.

Ὑποπλάτομαι, f. σομαι, subeffingo, formo more figuli. Τὸ τοῖς ἔνυξι κηρὸν ὑποπιπλασμάζον, Arist. Vesp. 108.

Ὑπόπλατυς, υος, ὁ ἡ ὑ, aliquantum latus.

Ὑποπλέκω, subnecto, Gl. V.

Ὑποπλεως, ως, ὁ ἡ ὑ, plenus, refertus.

Ὑποπλέω, fut. πλεύσω, navi subvehor; sublego. Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, Act. 27, 4.

Ὑποπλοος, ος, ὁ ἡ ὄν, Att. pro ὑπόπλεως.

Ὑποπλήθω, f. ήσω, impleo. Ὑποπλησθεὶς τῷ οἴνῳ, Ælian. V. H. 4, 9.

Ὑποπληρόω, ῶ, idem. Τύφῳ αὐτὸν ὑποπλήρων, Ælian. V. H. 9, 17.

Ὑποπλήσσω, vel πλω, f. ξω, succutio, percutio.

Ὑπόπλους, ὁ, navigatio, v. c. per pontem.

Ὑπόπλυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, infra se f. in se opes habens conditas.

Ὑποπνέω, f. εύσω, subtus spiro; (3) aliquantulum spiro; (3) adspiro. Ὑποπνεύσαντος ἦ Νότου, Act. 27, 13.

Ὑποπόδιον, ου, τὸ, scabellum, suppositorium, suppedaneum, Ph. Ab ὑπόπους.

Ὑποποιέω, ῶ, & ὁμαι, ῶμαι, q. d. sub me esse facio, adquiro, comparo, concilio. Ἵνα μὲν δὶ' ὑμῶν αὐτὸς οἱ Φωκεῖς ὑποποιήσωνται, Dem. Hinc

Ὑποποιητος, ος, ὁ ἡ ὄν, adquisitus.

Ὑποποικίλος, ος, ὁ ἡ ὄν, aliquantulum varius seu variegatus.

Ὑποπόλιος, ος, ὁ ἡ ὄν, subcanus.

Ὑποπολιτεύομαι, subdole remp. administro.

Ὑποπομπὴ, jussum, edictum. Ab ὑποπέμπω.

Ὑποπορεύομαι, eo sub, subeo, clam occupo.

Ὑποπόρευσις, εως, ἡ, ingressus subterraneus, inferus ingressus, inferum iter. A pr.

Ὑπόπορτις, ιος, ἡ, vitulum habens vacca; (2) quæ liberos habet.

Ὑποπορφυρίζω, purpuraſco. Ab

Ὑποπόρφυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, aliquatenus purpureum colorem referens. Ex ὑπὸ, & πορφύρα.

Ὑπόπους, οδος, ὁ ἡ ὄν, pedes habens, pedibus subnixus.

Ὑποπραΰνω, aliquantum latenterque mitigo.

Ὑπόπτερος, ος, ὁ ἡ ὄν, habens aliquid stipitis.

Ὑπιπρεσβύτερος, ος, natu grandior, paulo provectior ætate.

Ὑποπρήθω, f. ήσω, succendo, igne subjecto ciemo.

Ὑποπρίω, f. ίσω, frendeo.

Ὑπόπρωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, proram habens depressiorem; Plut. in Pericl. cap. 26. Ex ὑπὸ, & πρῶρα.

Ὑπόπτερος, ος, ὁ ἡ ὄν, alatus; pennatus, levis; Æsch. Ch. 601. Ex πτερόν.

Ὑποπτεύσει, 3. sing. præs. ind. act. Dor. pro ὑποπτεύσει.

Ὑποπτεύοντας, acc. pl. præs. part. act.

Ὑποπτεύω, fut. εύσω, suspicor; (2) suspectum habeo; (3) observo, circumspicio. Οὐδ' ὑποπτεύσασιν (σε) δῶ' ἡνθισμένον, Soph. El. 43. Τῶν μὴ ὄντων ὑποπτεύων, Heliod. Πολέμιον ὑποπτεύσαντες, Liban. in Phil. 2. Dem. Τὶν' αἰτίαν ἴλισσ'; ὑποπτεύω τί γὰ, Eur. Iph. in Tau. 1039. Ab ὕποπτος.

Ὑποπτήσσω, ος, ὁ, suspicax, suspiciosus; (2) qui apparet & in conspectum venit. Ab ὑποπτήσσομαι.

Ὑποπτήσσω, f. ξω, præ timore me submitto; (2) formido, revereor; ὑποπεπληγότες, perculsi, perf. part. pro ὑποπεπληκότες. Ὃδ' ἐς κάθηται πρὸ δ' ὑποπτήξας τάφον, Eur. El. 918. Ὑπέπηηεν οἱ ἵππος αὐτοῦ, Xen. Cyr. 1, 21. Ὑπέπηηεν αἰεὶ τὸν Σκύθας, Luc.

Ὑπόπτομαι, suspicor, suspectum habeo; (2) contemnor, negligor. Πέμπουσι καὶ ταῦς εἰς τὰς σατραπείας καὶ ὑποπτεύονται ἐμοῦ, Appian. B. Mithridat. Hinc

Ὑποπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, suspectus; (2) suspicax, suspiciosus, qui omnia habet suspecta, ac proinde formidolosus.

Ὑποπτύσσω, f. ξω, complico, in sinus & rugas contraho. Hinc

Ὑποπτυχὶς, ίδος, ἡ, compago, commissura.

Ὑπόπτως, Adv. suspicieſe, suspecte, per suspicionem.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, casus, ruina. (2) submissio, humiliatio. Ab ὑποπίπτω.

Ὑποπτύσσω, f. ξω, idem quod ὑποπτήσσω. Σμυρνόν τε ὑποπτύξασα ἡ νῆσος, Arist.

Ὑποπυθμένιος, α, ον, qui est in fundo.

Ὑποπυθμὴν, ὁ ἡ ὄν, idem.

Ὑποπυίσκω, suppuro.

Ὑποπυκνάζω, suffrequento, ap. Luc.

Ὑπόπυος, ος, ὁ ἡ ὄν, suppuratus. Ex πύον.

Ὑποράφω, subsarcio, subsuo, resarcio, Gl V.

Ὑπορραφὴ, ῆς, ἡ, subsutio, resarcinatio, plicatura, Ph. A præc.

Ὑπορίγλα, paullulum, leniter sterto.

Ὑπορρέω, ῶ, subrigo, erigo, fulcio, Gl. Vet. ὑπορροῖ, subrigit, fulcit, Ph.

Ὑπόρθεμα, ατος, τὸ, fulcimentum, pedamentum, Gl. V. A præc.

Ὑποπυρίζω, f. ίσω, subrusus sum. Ab

Ὑπόπυρρος, ος, ὁ ἡ ὄν, subrusus. Gl. V. rufus.

Ὑπόπαλος, ος, ὁ ἡ ὄν, q. d. paullum habens subjectum.

Ὑποῤῥίζομαι, subirascor.

Ὑπόρειος, ος, ὁ ἡ ὄν, in ima parte montis situs, monti subjectus; ὑπόρειον, & ὑπάρειον, τὸ, parvum promontorium. Ex ὄρος.

Ὑπόῤῥιζος, ος, ὁ ἡ ὄν, subradicatus.

Ὑπόροφος, ὁ ἡ ὄν, tenuis, imbellis, de voce, ab ὄροφος, tectum, i. e. non exiens ædibus, quæ foris non auditur, vel calamus, per quem stridula vox emittitur.

Ὑπερράπτω, f. ψω, q. d. subsuo, adsuo. Ὑπερραμένος, substutus, Epith. vestis duplicis. Ὡς δὴ τί δρώσων τοὺς ὑπ ῥάπτεις λέγω, Eur. Alc. 534.

Ὑπορρέω, subfluo, subterfluo, subterlabor; (2) senſim fluo, seu influo, emano. Ἡμῖν ὑπερρεῖ πρὸς τὰ ἤθη, Plato. Ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου, Arist. Nub. 1292.

Ὑπορρήγνυμι, f. ὑπορρήξω, fut. ξω, subtus rumpo, rumpo sub; ὑπορρήγνυμαι, subtus rumpor, erumpo; ὑπερρήγη, aor. 2. pass. Οὐρανόθεν δ' ὄρ' ὑπερρήγη ἀσπετος αἰθήρ, Il. 8, 558, & 16, 300.

Ὑπόῤῥηνος, ος, ὁ ἡ ὄν, agnum sub se habens. Ex ὑπὸ, & ῥὴν.

Ὑπόῤῥιζος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui est sub radice, radici subjectus. Ex ὑπὸ, & ῥίζα.

Ὑπόῤῥινον, ου, τὸ, barba, quæ sub naribus nascitur, mustax. Ex ὑπὸ, & ῥὶν.

Ὑπόῤῥινος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui sic loquitur, ut vox in naribus stridat. Ex iisd.

Ὑποῤῥιπίζω, f. ίσω, ignem prope extinctum flatu excitato & reaccendo.

Ὑποῤῥιπίσιμος, ος, subjecto, Gl. V.

Ὑπῤῥίπτω, fut. ψω, subjicio; impr. alterius potestati.

Ὑποῤῥιτίζω, ῶ, f. ίσω, subfrido, subfrepo.

Ὑπόῤῥυσις, εως, ἡ, subfluxio, defluxio, delapsio.

Ὑπῤῥώδω, paullulum metuo & horreo. Ὃθ' ἡ τακεῖσα σὺ, χ' ὑποῤῥωδῶσ' ἐμοῦ, Eur. Supp. 345.

Ὑπόῤῥωξ, ῶγος, rupes, saxum, Sch. Arist. nisi leg. ἀπόῤῥ. Ern.

Ὑπορύσσω, vel ύττω, fut. ξω, subtus fodio, suffodio, cuniculos ago, subruo, everto. Δίδια γᾶν μὴ τις ὑπ ρύξας ἐ τοῖχον ὑπέλυται ταῦτα, Luc. Gall. Ὑπορύττειν τὰ τείχη, Ælian. V. H. 3, 16.

Ὑπορχέομαι, οῦμαι, salto cum cantu. Ὀρχησις ἀλτικὴ, ἣν ὑπαρχοῦντο διαπορθμεύοντες τὴν πόλιν, Plut. Hinc

Ὑπόρχημα, ατος, τὸ, cantilena, quæ saltantibus accinitur, vel, ad quam chori, subsaltans choro ducenti choreas saltabat; Arist. 1, 26. Hinc

Ὑπορχηματικὸς, ὴ, όν, qui ad cantilenas saltationem pertinet.

Ὑπόρχησις, ως, ἡ, Dor. ad cantum.

Ὑπόρια, excito. Τῶν γὰ ὑπάρορα μοῦσα λέλησται, Odyss. 24, 62.

Ὑποσαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄς, clitellarius. Ex σάγη.

Ὑπόσαθρος, ος, ὁ ἡ ὄν, subputris, ex parte putris, P. vitiosus. Ern.

Ὑποσαίνω, subblandior.

Ὑποσακκίζειν, subcolare; (2) furari. Ὑποσακκίζειν χρήματα, Herodot.

Ὑποσαλεύω, submoveo, leniter moveo vel concutio. Ὑπεσαλεύετο αὖθις ὁ δῆμος ἐκ ὀργῆν. Appian. B. Civil. 2.

Ὑπόσαλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui est in jactatione, instabilis. Ex ὑπὸ, & σάλος.

Ὑπόσαπρος, ος, ὁ ἡ ὄν, subputridus, aliquid occultæ putredinis habens.

Ὑποσαρκίδιος, ος, ὁ ἡ ὄν, subcutaneus, intercutaneus, Gl. V. Ex ὑπὸ, & σάρξ.

Ὑποσάρκιος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui sub carne latet. Ex iisd.

Ὑποτυθείς, aor. 2. part. pass. v. ὑποτύθημι.
Τμῆσμα, ατος, τό, micæ concisio elisæ.
Τποσσμή, ῆς, ἡ, succussio, succussus. Ab
Τποσσεισις, f. σεισω, succutio, latenter excutio. Ὑπ. δέ ν' ἐκρηθεν ὑποσσείοιτ ἰμάντι Ἀψάμενος ἱμαντηθεν, Odyss. 9. 385.
Τποσυμβος, ὁ ἡ ὄν, idem quod Σομός.
Τποσφάομαι, irruo. Τῶν δ' ὑποσφάμενον καταΐσχεν φώς· ὑφερ χθών, Hesiod. Asp. 373.
Τποσφαμένοι, nom. plur. præf. part. pass.
Τποσφαίνω, inlico, significo; (2) signum do, antesignanum & auctorem me præbeo; (3) subscribo nomen. Τὰ δ μῆλα αὐταῖς τὸ εὐδόσιμον ὁ ἴππος χορὸς ὑποσφαίνων, Hesiod. Ἰώμα αὐτο ὑποσφαίνῃ, Aristot. Hinc
Τποσφαίνιος, ὁ, subscriptio.
Τποσφαίνω, notis excipio; (2) annoto, Gl. V. ὑποσημαίνομαι, adumbro, designo. Hinc
Τποσφαίνωσις, εως, ἡ, subscriptio, Gl. Vet. subnotatio; (2) commentatio, annotatio.
Τποσήπω, putrefacio, R.
Τποσιγάω, sileo, nihil dico ad ea, quæ alius dicit, non accine vel concino canenti.
Τποσιδηρος, ον, ferreus.
Τπόσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, paululum simus, Gl. V. subsimus. Hinc
Τποσιμόω, ῶ, fut. ώσω, aliquantum pando. Μικρὸν ὑποσιμώσασα τὴν ὀσφύν, Alciphr. 1, 39.
Τποσιωπάω, ῶ, fut. ήσω, subticeo, celo, suppremo.
Τποσκάζω, f. άσω, leviter claudico, subclaudico, Ph. Ὑποσκάζῃ, vacillat.
Τποσκαλδω, fut. δώσω, surculo suscito. Τὸ ἀνὴρ ὑποσκάλδει, Arist. Ach. 1019.
Τποσκαλμίς, ίδος, ἡ, scalmi basis seu quod sub scalmo est. Ex ὑπό, & Σκαλμός.
Τπόσκαμβος, ον, sububliquus, leviter inflexus.
Τποσκάπτω, fut. ψω, suffodio, subtus fodio, in ima parte circumfodio. Μικρὰ μοι δ' αὐτῶδε ἅλμαδ' ὑποσκάπτει τις, Pind. Nem. 5, 37. Hinc
Τποσκαφή, ῆς, ἡ, suffossio.
Τποσκαφισμός, ῦ, ὁ, alveus.
Τποσκελίζω, f. ίσω, subjecto crure evento, supplanto. Τὰς φρασμίας ὑποσκελίζεται τὴν ἀνδραγαθίζεσθαι φροαιρεμβίαν, debilitate, Phalar. Ex ὑπὸ, & Σκέλος. Hinc
Τποσκέλισμα, ατος, τό, lapsus seu ruina ex supplantatione.
Τποσκελισμός, ῦ, ὁ, supplantatio, cum alicui crure subjecto labefactamus. Ab eod.
Τποσκέπτομαι, considero.
Τποσκευή, ῆς, ἡ, substructio, Gl. V.
Τποσκίασις, ἡ, inumbratio. Ab
Τποσκιάω, ῶ, f. άσω, aliquantum inumbro, aliquatenus obumbro.
Τποσκίσεις, έσεσα, όεν, id quod
Τπόσκιος, ος, ὁ ἡ ὄν, umbrosus, opacus, umbra obtectus. Ex ὑπο, & Σκιά.
Τπόσκληρος, ὁ ἡ ὄν, subdurus, paulo durior.
Τποσκολιός, ἰά, ὁ ἡ ὄν, paululum obliquus vel tortus. Ὑποσκολιὸν αὐχένα, Aret.
Τποσκότιος, ος, ὁ ἡ ὄν, obscurus, subobscurus, Gl. V.
Τποσμή, ῆς, ἡ, subolentia, aliquantum fragrans; (2) qui odoratur, qui olfacit. Ex ὀδή, & ἰσομή.
Τποσμύχω, fut. ξω, suburo, paullatim igni latente exuro. Τὰ σπλάγχνα κατιδὼν ἡ ὑποσμύχεται, Basil.
Τπόσπουδος, ος, ὁ ἡ ὄν, q. d. subinanis & subfungosus veluti spongia.
Τπόστεγος, ον, subsp.ens. subterraneus.
Τποστενάζω, fut. ίσω, aliquantum laboro penuria, aliquantum egeo. Τι δ' ἐσι χρείας τῶνδ' ὑποστενοσμόν, Soph. Aj. 751.
Τποστρέφω, ῶ, futur. έψω, subtraho, subduco. Gl. V. ὑποστῶ, subvello; ὑποστᾷ, subtrahit, Ph. Ἕρυσμα φάτνας δυσχερῶς ὑποστάσας, Lyc. 282. Οὐδ' ὑπέστρεφ φυγῆ πόδ', Eur. Bacch. 246.
Τποστρώννυμι, occulte sterno seu stemino. Ταῦτα ὑποστρώσατο αὐτῷ, Ælian. V. H. 9, 9.
Τπὸς σφίλεσι. Μαθισμὸν ὑπέστρωσαν ἀρχαῖ, Plut. in Pericl. cap. 24.
Τποσπλανίζομαι, splenis utor.
Τπόσπλανος, ον, subsplenicus, lienis incommodis obnoxius, f. paululum vexatus.
Τποσπόδιζω, aliqua ex parte cinericeus sum, aliquatenus cinerem refero.
Τπόσπονδος, ὁ ἡ ὄν, dicitur aliquid facere, qui facit pactis induciis; (2) fœderatus, Ph. Plut. in Pelopid. cap. 13. Ex Σπονδή.
Τποστάζω, stillo, distillo.
Τπόστασμα, ατος, τό, quod subsidit, atque in imo consistit. Unde (2) fæx, seu sedimentum; (3) fundamentum, Diodor. Ab ὑφίσταμαι.
Τποστάλην, aor. 2. opt. act. v. ὑφίστημι.
Τποστάς, qui permisit, a. 2. part. act.
Τποστάσιτες, nom. plur. aor. 1. part. act. Dor. pro ὑποστάντες.
Τπόστασις, εως, ἡ subsistentia, seu naturæ subsistentia, res natura & revera subsistens, persona; (2) sedimentum, fæces, it. crassitudo humorum, vaporum, &c. (3) præsentia animi; (4) insidiæ; (5) statio militum; (6) subjecta materia, de qua disseritur, hypothesis, principia; it. propositio, impr. ap. Diodor. (7) certa persuasio. Τὰ καθ' ὑπόστασιν, quæ re ipsa sunt. Quibus oppon. τὰ κατ' ἔμφασιν. Ab eod.
Τποστάτης, ου, ὁ, qui in naturam rerum produxit; (2) fulcrum, P. Ὁ γὰρ οἱ Ἕλληνες ὑπόστατον καὶ ἔρεισμα, τοῦτ' Ῥωμαῖοι φέρειν ὀνομάζουσι, Plut. in Marc. G. cap. 24. Angl. a prop. Ab eod. Hinc
Τποστατικός, ἡ, όν, auctor & conditor substantiæ; (2) qui sustinet omnia potest; (3) personalis.
Τποστατικῶς, Adv. constanter, toleranter, perseveranter, confidenter, fortiter.
Τπόστατος, ὁ ἡ ὄν, tolerabilis, ferendus.
Τποσταχύομαι, augeor in modum spiciferarum plantarum. Οὐδέ κεν ἄλλως Ἀλφεσίβοιαν γ' ὑποσταχύοιτο βοὸς χόνδρος ἐμμεμαυῖαν, Odyss. 20, 212. Ex ὑπὸ, & στάχυς.
Τπόστεγος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui sub tecto seu in ædibus est opertus, subtus tectus seu occultus. Ex ὑπὸ, & στέγη.
Τποστέγω, subtus tego seu occulto.
Τποστέλλω, subtraho, subtrahro, me recipio seu præ metu subduco; in pass. contrahor, impr. dolore, metu, unde sicut in med. subduco me, defero signa, f. pedes, prævaricor, reformido, refugio; (2) aliqua ex parte dissimulo, Gl. V. Ὑπέστειλ' ἰσίον ἀμφὶ πρύμνῃσι πάντῃσι, Pind. Ist. 2, 60. Ὡς οἱ μὲν ὑπέστειλαν ἑλέμεν τὴν Κυμαίην, Act. 20, 20.
Τποστενάζω, f. άξω, idem quod sequens ὑποστένω; (2) aliquantum ingemisco. Ὑποστενάζει ταῦρος ὡς μυκώμενος, Soph. Aj. 322.
Ὑποστένω, ingemisco, vel suspiria duco. Ὑποστένει μὲν τ' ἀν ὁ θρασύτατος ἀνὴρ, Arist. Ach. 166.
Τποστέρνιον, clanculum privo.
Τποστερνίζω, fut. ίσω, pectori subdo seu subjicio. Ab
Τπόστερνος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui sub pectore est. Ex ὑπὸ, & στέρνον.
Τπόστημα, ατος, τό, fulcrum; (2) fœdamentum; (3) statio militum, Ab ὑφίσταμαι.
Ὑποστὰς, aor. 2. irr. act. verbi ὑφίσταμαι
Τποστήριγμα, ατος, τό, sustulcimentum, quod rei alicui firmandæ & fulciendæ substituitur & supponitur, Gl. V. fulcrum. Ab
Τποστηρίζω, fut. ίξω, suffulcio, subsistuo, & suppono aliquid alicui stabiliendo, subrigo, Ph. Τῷ λαιῷ βραχίονι τὸ τόξον ὑποστηρίζει, Heliod.
Τποστήσομαι, f. 1. ind. med. v. ὑφίσταμαι.
Τποστήτω, 3ia sing. aor. 2. imper. act.
Τποστιγμή, ῆς, ἡ, subdistinctio. Ab
Τποστίζω, subdistinguo, media interpunctione utor, ut colo.
Τποστιλβόν, subdistinguendum. A præc.
Τποστίλβω, aliquantulum splendeo.
Τποστολή, ῆς, ἡ, contractio animi, timiditas; (2) hinc fuga, desertio, impr. de milite; (3) dissimulatio, remissio in agendo, prævaricatio etiam.
Τποστολίζω, demitto, ut vestem, &c.
Τποστοναχίζω, ingemisco, suspiro vel gemitus duco. Τῶν δ' ὑποστοναχίζε, Il. 2, 781.
Τποστορία, & ὑποστορνύω, ὑποστορίνυμι, substerno, subjicio. Δὰ γὰρ ἀνάγκαι Νῶτον ὑποστορέσας ἀγαθείῃ, Mosc. 2, 104. Ὑποστορέσαι, τὸν σφέτερον τ' ἀρηγόνα, Arist. Conc. 1024.
Τποστρατεύω, fut. εύσω, sub aliquo milito.
Τποστρατηγία, ας, secundum ab imperatore locum obtineo. Ab
Τποστράτηγος, ος, ὁ, imperatoris legatus, dux, sed non summus.
Τποστρατοφύλαξ, ακος, ὁ, idem.
Τπόστροφος, ος, ὁ ἡ ὄν, revertendum, &c. Ab
Τποστρέφω, f. ψω, converto, averto; convertere gressum & referre pedem cogo; reduco & reverti facio; (2) revertor, recedo, redeo, Gl. V. Βακχείαν ὑποστρέφαι δόμοις, Soph. Tr. 224. Πάλιν ὑποστρέφ βίοτον εἰς αἶδαν, Eur. Her. fur. 739. Ἐπὶ τὸν ἀπαμὸν ὑποστρέφῃ, Æl. V. H. 3, 18.
Τποστροφή, ῆς, ἡ, reversio, reflexio, Gl. Vet. reditus, regressus; ἐξ ὑποστροφῆς, rursus, iteratis vicibus.
Τπόστροφος, ος, ὁ ἡ ὄν, redux; ὑπόστροφοι, reduces, Gl. V. Ab eod.
Τποστροφώδης, ες, reversionem efficiens, ut in morbis.
Τπόστρωμα, ατος, τό, substratum, fulcimentum. Ab
Τποστρώννυμι, f. ὑποστορνύω, fut. όσω, substerno, stratum subjicio. Ἵνα μὴ κάλῳ' ὑπεστρώσω τινὶ, Eur. Hel. 59. Χαῦδον ὑποστρώσῃς, Isai. 58, 5. Τὰς εὐνὰς ἐ μόνον ἀρχῆ μαλακὰς ὑπεστρώνυσι, Xen. Cyr. 8, 55.
Τπόστυλος, ος, columnis fultus, f. impositus.
Τπόστυφος, ος, ὁ ἡ ὄν, subadstringens. Ab
Τποστύφω, leviter adstringo, Gal.
Τποσυγχύω, & υέω, confundo, permuto. In Pass. confuse tractari; (2) confusus, animo perturbatus, Jos.
Τποσύμβολος, ος, ὁ ἡ ὄν, notas seu signa alicujus rei occulta continens, R. f. per notas, f. per symbola propositus. Ex ὑπὸ, & Σύμβολον.
Τποσυρίζω, fut. ίσω, sibilum quendam & sonum edo, subsibilo, resono.
Τποσύρω, subtraho, Gl. V. (2) leviter perstringo, paucis defungor in narrando.
Τποσυχνός, ὸν, ὁ, ἡ, paululum frequens. Ἔχον, ὡς εἰδῇ, ὑπόσυχνα δέγεσθαι, Alciphr. 3, 42.
Τποσφαγμα, ατος, τό, ruptura venæ. Unde effusus cruor seu sanguis, qui colligitur vasculo supposito pecud. jugulatæ; it. suffusio livida. Ab
Τποσφάττω, jugulo, jugulum succido, velut supposito cultro.
Τποσφίγγω, substringo, Gl. V.
Τποσφραγίζω, subsigno, Gl. V.
Τποσφραγίς, ίδος, ἡ, idem quod Σφραγίς.
Τποσχάζω, fut. άσω, supplanto.
Τποσχέθω, submitto.
Τπέσχε, 2. f. aor. 2. imper. med. Lac. pro ὑποσχοῦ, ab ὑπισχνέομαι.
Τποσχεσίη, ης, ἡ, pollicitatio, promissio, promissum. Ab eod.
Τπόσχεσις, εως, ἡ promissio. Ab eod.
Τποσχετικός, ἡ, όν, qui facile promittit.
Τπόσχεσμαι, f. 1. ind. med. Ab eod.
Τποσχίζω, subtus scindo vel findo. Hinc
Τπόσχισμα, ατος, τό, subtus fissum; fissura interior. Est & calceamenti genus.
Τποσχέθομαι, nom. pl. a. 2. pass. med. verbi ὑπισχνέομαι.
Τπόσχον, aor. 2. part. act. v. ὑπέχω.
Τποτάζω, quodammodo, sic satis servo.
Τποτασσω, ττω, ἡ, subjectio sub imperium alterius, imperium, ditio. Ab ὑποτάσσω.
Τποτάσσω, 2. pl. a. 2. imper. pass.
Τποτακτικός, ἡ, όν, subjunctivus, qui subjungi potest vel solet. Ab eod.

Τποτάμνω,

Ὑποάσω, Ion. pro ὑποσήσω. Ἀνὴρ δ' ὃν ἵππους ὑπὸ βλώσειν τάμε χαλκός, Il. 5, 74.

Ὑποτανύω, fut. ύσω, subtendo, subter protendo seu extendo. Τοὺ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσεν, Il. 1, 486.

Ὑποτελής, is, genit. ὑποτελοῦς, ὑποτελέος, acc. ὑποτελῆ, ὑποτελέα, &c. s. a. Ion. part. act. v. ὑποτάσσω.

Ὑποτάρβω, vel ρέω, f. ξω, leviter vereor, nonnihil terrefacio. Μ' ὑποτάρβησεν ἔπος, Arist. Vesp. 1275. Κἀγὼ μὲν οὐ μὴ ὀκνῶ, ὑποταράττομαι, Luc.

Ὑποταρβέω, paveo, timeo, trepido, subvereor. Τοὺς δ' ὑποταρβήσαντας ἰάχησεν πάλιν αὖτις, Il. 17, 533.

Ὑποταρτάριος, α, ὁ ἡ ὄν, qui sub tartaro est, seu tartarum incolens, vel sub tartarum detrusus,

Ὑποτεθράμμενοι, nom. pl. part. pass. v.

Ὑποτείνω, f. νῶ, subtendo; (2) subjicio, suggero, sc. monendo; (3) *In med.* disputando interrogo, disputando propono. Τὸ γὰρ ἰσάζειν ἀπιστίαν ἐποίει πολλὴν—μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει, subdit, Soph. Aj. 262. Τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείνας, Dem.

Ὑποτειχίζω, f. ίσω, murum subtus muro.

Ὑποτελέω, ῶ, f. έσω, solvo, pendo tributum. Δεῖ γὰρ οἶμαι τοῖς γονεῦσι καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐξ ἀμοτέρων ἔρανον, ἢ σαφῆ καὶ πάσιν ἢ σαφῆ τοῖς νόμοις δικαίως φέρειν, ἢ ἀκόντα ὑποτελεῖν, Dem. Phil. 4.

Ὑποτελής, ής, ὁ ἡ ὄν, q. d. qui sub tributo est, vectigalis, Gl. V. tributarius, Appian. Ex ὑπὸ, & τέλος.

Ὑποτέλλομαι, orior, ...

Ὑποτέμνω, fut. εμῶ, succido, subtus seco, præseco, præcido, subtraho, Gl. Vet. ὑποτέμνομαι, intercipio. Ἀγνοεῖ ἢ ὅτι τὸ ὅλον σωλήνιόν ἄρμα ὑποτέμνει ἑαυτόν, M. Anton. 11, 7. Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου, Arist. Eq. 291.

Ὑποτηρέω, observo, speculor.

Ὑποτίθεμαι, suppono, subjicio; (2) suppedito; (3) suppono, i. e. veluti principium pono; (4) pignori oppono, oppignero; obligo, Gl. V. (5) subjicio alterius potestati; (6) propono, veluti spem. *In med.* moneo, consulo, edoceo, suggero; (2) pono, statuo, censeo, decerno, propono, propositum mihi habeo; (3) hypothecam do, Gl. Vet. ὑποτίθεμαι, pignero. Sed rectius Phrynichus & Thomas magister. Ὑποτίθεμαι μὲν τὸ εὐέλυτρα ὁ διαπεζοβάτης, κακοτίθεμαι δὲ ὁ λαμβάνων ἄλλο ὁ διαπεζεύων; ὑποτιθέμενος, suppositus, Phil. perf. part. pass. ὑποτεθέμενος, obligatam, Phil. aor. 2 part. pass. ὑποθέντες, obligaverunt, Phil. aor. 2. med. ὑποθέμενος, fiduciarius, Ph. præs. part. Καὶ δ' ὑποθέμενος, ἢ κακῶς ὑποθέμενος, suggeram, Arist. Av. 1368. Ὑποτιθεὶς τὴν ἐλπίδα; Eurip. Or. 1175. Ἀχὼ ὑποτιθεῖσ' ἀμφὶ λόφους, Luc.

Ὑποτίλλω, q. d. subvello, subrunco. Ὑποτίλλων τὰς ἀσταφίδας Theophr.

Ὑποτιμάω, ῶ, f. ήσω, & ήσομαι, ῶμαι, propie litem, mulctam, secundo loco æstimo. Hinc quia id ferè reus faciebat; (2) litem mihi æstimo contra alterem; (2) irrogo pœnam. Τὰς τε φύσεις ὑποτιμᾶσθαι δικαίως, ἐπεὶ καὶ αὐτὰς ὑποτιμῶσιν, Aristot.

Ὑποτίμησις, εως, ἡ, pœna, mulctæ æstimatio, *Ern.* (2) prætextus, P. A pœne.

Ὑποτιμητὴς, οῦ, ὁ, subcensor, æstimator litis, &c. Ab eod.

Ὑποτιτθίδιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui adhuc e mammilla pendet & lactet. Ex ὑπὸ, & τίτθη.

Ὑποτμήσιος, idem quod ὑποτίμιος.

Ὑποτομεύς, έως, ὁ ἡ ὁ, qui succidit, aut præcidit; (2) instrumentum, quo aliquid succiditur. Ab ὑποτέμνω.

Ὑποτομὴ, ῆς, ἡ, sucrifio, paullatim facta incisura. Ab eod.

Ὑποτονθορίζω, &c.

Ὑποτονθορύζω, murmuro. Ὑποτονθορύζουσι ἢ συγκινοῦντες, κλιτύσμους ἐ χρόνου, Luc. Bis. Acc.

Ὑποταράζω, conjicio, suspicor. Hinc

Ὑποτόπασις, ὑ, conjectura, suspicio.

Ὑποτοπέω, conjicio, suspicor. Οἱ ἢ ὑποτοπήσαντες ἢ ἐμαθὸν ἢ ἐμὲ πρὸ ἀδικεῖσθαι δικαιώσονται. Philo. Ἴν' εἰδῆς, ὅσα φρονίμως εἰσιν, μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῇς, Arist. Θεσμ. 503.

Ὑποτρυλίζω, fut. ίσω, subbalbutio, paulum balbutio, Luc.

Ὑποτραχήλιον, ου, τὸ, colli pars intra cervicem. Ex ὑπὸ, & τράχηλος.

Ὑποτραχύνω, parum suaviter adficio, de sono, aspero sono lædo aures.

Ὑπότραχυς, υς, ὁ ἡ ὑ, subasper.

Ὑποτρέμω, paululum tremo & trepido, subtimen. Καὶ πάνυ ὑποτρέμων, Plato Τῶν γὰρ ὑποτρεμόντων ἅπαντες, Il. 22, 341.

Ὑποτρέφω, f. θρέψω, clam alo, latenter nutrio, Gl. V. subalo. Νόσων ὑποτρέφοι σπέρματα, Gal.

Ὑποτρέχω, curreus subeo; (2) cursu comprehendo, fugientem prehendo; (3) cursu suffugio, subeo, subrepo, insinuo me. Ἐγὼ ἢ τὰ κορίαννα ὑπεθέμην ὑποτρέχειν, Arist. Eq. 673. Καὶχ' ὑποτρέχων ἔλαθον ἐκ τοῦτο δακρύων λίγα, Eurip. Or. 653. Ἀσπασμοῖς ὑποτρέχοντες ἢ δῶροις ἐμάλθοντο, Plut. in Pelopid. c. 2.

Ὑποτρέω, ῶ, f. ήσω, intremisco, perterrefio; (2) terrefactus & timore perculsus suffugio. Ἀλλ' ὑπως ἴτε ἔχων ὑποτρήσω, Il. 7, 217.

Ὑποτρητὸς, ὴ, ὁ ἡ ὸν, (subtus) perforatus & pertusus. Ex ὑπὸ, & τρέω, foro.

Ὑποτρίβω, f. ψω, subtero, contero. Hinc

Ὑπότριμμα, ατος, τὸ, edulii genus, ex variis rebus leviter tritis & contusis constans, Gl. V. moretum.

Ὑποτρίζω, paululum ...

Ὑποτριόρχης, accipitrum genus. *Angl.* Hobby-hawk. Arist. Hist. An. lib. 9. cap. 36. Ex ὑπὸ, τρεῖς, & ὄρχις.

Ὑπότριτος, η, ὁ ἡ ὸν, subtertius.

Ὑποτρομέω, ῶ, tacmore succutior, tremo infra. Καὶ δέ τε μιν ἢ πρόσθεν ὑποτρομέουσιν ἐόντες, Iliad. 20, 28. Τοῖσιν γὰρ ὑποτρομέουσιν (ὑποτρομέουσιν, Barn.) ἅπαντες, ib. 22, 241.

Ὑπότρομος, ου, ὁ ἡ ὸν, subtremulus, qui timore & pavore velut succutitur. Ab ὑποτρέμω.

Ὑποτροπὴ, ῆς, ἡ, reversio, reciprocatio. Ab ὑποτρέπω.

Ὑποτροπιάζω, revertor, reciproco. Ab ὑπὸ, & τροπὴ, inversio.

Ὑποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ὑποτροπή.

Ὑποτροπιαστὸς, ὴ, όν, reverti solitus, de morbis, Hipp.

Ὑπότροπος, ου, ὁ ἡ ὸν, reversus, redux. Ὑπότροπος ἵκετο οἶκον, Odyss. 20, 332. Ex ὑπὸ, & τρέπω.

Ὑποτρόχαλα, *Adverb.* rotunde. Ab

Ὑποτρόχαλος, ου, ὁ ἡ ὸν, currens in rotundum factus, subrotundus, lubricus a rotunditate. Ab

Ὑποτροχία, ας, idem quod ὑποτρόχαλος. Τὴν ἢ θαλάσσαν Νήρεα ὑποτροχίαν, Mosch. 5. Ab ὑποτρέχω.

Ὑπότροχος, ος, ὁ ἡ ὸν, rotas subjectas habens.

Ὑποτρύζω, fut. ύσω, paullulum murmuro, leviter murmuro, gemo, submisse loquor, musso. Καρύ τι ἢ δυσκόλε ὑποτρύζων, Heliod.

Ὑποτρύγιον, una comedo, s. obsonium cum pane.

Ὑποτυγχάνω, protinus appositeque respondeo; (2) respondeo, *simpl.* Ἀλλ' ἵνα μὴ ὑποτύχω ἐν φαύλῃ, Plut.

Ὑποτυφλίω, suffringo. Οἱ χάλυβες ὑποτυφλίουσι ἔσοῦ τοῖς ἔμπροσθεν, Arist. An. 2, 150.

Ὑποτυπόω, informo, delineo, veluti subjecta repræsento. Τοιαύτας δὲ τυραννίδας ὑποτυπῶσι, ἐδόθη τε ἢ ἀλκίζῳ, Herodian. lib. 2. Τοιαῦτα δὲ τινα τῆς μυθικῆς ὑποτυπώσεως, ὥσπερ ἀνοὶ τῶν ἱερῶν ἐξω δὲ τοῦ ἱεροῦ τῶν Καβείρων, ibid. Hinc

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, rei alicujus informatio, informata descriptio, lineamenta præformata, ad colores illinendos; dispositio, Gl. V.

Ὑποτυρὶς, ίδος, ἡ placenta e lacte, melle, & farina, casei formam habens. A τυρός.

Ὑπτυφλός, ὴ, ὁ ἡ ὸν, paullum cæcus, luscitosus.

Ὑπτύω, ὁ ἡ ὸν, aliquantum fastuosus & elatus, sub quo latet jactantia & superbia.

Ὑποτύφω, suffumigo, fumum subtus excito; unde (2) succendo, ignem subjicio; (3) paullatim accendo alicujus rei studio, amore, &c. irrito, provoco. Ὑποτύφω τὰ σίφια, Philostr.

Ὑποτυχεῖσαι, *contr.* a. 2. pass. act. f. ῃ. v. ὑποτυγχάνω.

Ὑποῦδαῖος, αία, αῖον, subterfaneus. Ex ὑπὸ, & ὦδας.

Ὑπουλος, ου, ὁ ἡ ὸν, molliter tumidus, inanis; (2) aliquid vitii *(prop. & metapp.)* abditi tegens, occultus, fallax, subdolus. Ex ὑπὸ, & οὐλὴ. Hinc

Ὑπουλότης, ητος, ἡ, vitium latens & occultum.

Ὑπούλως, *Adverb.* simulate, subdole, latenter.

Ὑπουρανίος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui sub cœlo est, cœlestis.

Ὑπουργέω, operam navo, adjuvo, inservio, obsequor, submiuistro, Phil. ὑπουργῶ, ministro, subservio, suppedito, suggero. Ἀδμήτῳ ὑπουργῶσα χάριν, Eur. Alc. 838. Τί δὲ φοβοῦμαι ὑμῖν ἀλλ' ὑπουργῆσαι μοι χρή; id. Supp. 1177. Πάντ' ὑπουργεῖν ἐμοὶ τὸ πάντων φίλον, id. Med. 620. Εἴ τι ἢ φίλον τῶν σοὶ ὑπουργεῖν αἰεὶ βούλομαι, Soph. Aj. 690. Σοὶ δ' ὑπουργοῦσι πᾶσι, id. El. 463. Ab ὑπουργός. Hinc

Ὑπούργημα, ατος, τὸ, ministerium, opera, quam alicui navamus, obsequium.

Ὑπούργησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ὑπουργία, ας, ἡ, adjumentum, officium, ministerium, de adulatione, assentatione, Jos.

Ὑπουργικὸς, ὴ, όν, adjumentum seu ministerium adferens, subserviens, Suic. Ab

Ὑπουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, adjutor, qui operam navat, minister. Ex ὑπὸ, & ἔργον.

Ὑπουργῶς, idem quod

Ὑπούργως, obsequiose, obsecundanter, ὑπουργικῶς.

Ὑπουρὶς, ίδος, ἡ, postilena, Gl. V. Ab ὑπὸ.

Ὑποφαίνομαι, *declinasse*, præs. inf. med. verbi

Ὑποφαίνω, q. d. sublucco, illucesco; (2) ostendo, declaro; ὑποφαίνομαι, subapparco. Ἀλκυτίμαν αὐγὴν Πυρὶς ὑποφαίνει λίθος, Theocr. 6, 38. Ἐπεὶ ἢ ἡμέρα ὑποφαίνοι, Xen. Cyr. 4, 21. Hinc

Ὑποφαεινὸς, ὴ, ὸν, q. d. sublucentia, P.

Ὑποφακώδης, ες, lentis colorem habens. A φακὸς.

Ὑποφαμέω, & άτω, f. ξω, fuco, aut adultero; vel etiam medicor.

Ὑποφασις, εως, ἡ, q. d. sub-apparentia, rei quæ sub alia conspici potest conditio, cum aliquid leviter apparet, *Ern.* Ὡς ἢ τὰ λάθρα ἐρῶσ ἐξ ὑποφάσεως, *Arct.*

Ὑποφαυσις, εως, ἡ, idem. Ab

Ὑποφαύσκω, subluceo.

Ὑποφήτις, ὴ, interpres, antistita, *Dor.* pro ὑποφῆτις.

Ὑποφαυλος, ον, vilis, vulgaris.

Ὑποφειδομαι, f. είσομαι, paullum parco.

Ὑποφέρω, fut. ὑποίσω, sufferο, sustineo, fero, tolero; (2) aufero, rapio, abripio; (3) submitto, subjicio, fallo vestigium, lubricus sum; (5) subduco, eximo; (6) exprobro; (7) *Pass.* recido, incido; (2) labor, ruo in deterius;

ceterius; (3) labare, non firmiter stare; (4) auferor; (5) eximor, absum; ὑποφέρομαι, labasco, labo, Gl. V. ὑπήνεγκεν, tulit, pertulit, Ph. aor. 2. ὑπενηνόχαμεν, perpessus, Gl. V. part. Τὸν ἐμπλαστικὸν τρόπον ἅπαντες ἰδίως ὑποφέρουσιν, Isocr. Ὅπλα ὑποφέρων, Xen. Cyr. 4, 23, τὰς μεταζολὰς, ibid. 6, 18. ἐλπίδ', Soph. El. 837. Ἡ πειθὼ αὐτῷ ὑπεῖπε δόλου, Job. 15, 35.

Τποφεύγω, clam effugio, subterfugio, it. perfugio. Κωὐκ ἔστ' ὑποφεύγειν, Eurip. El. 1360.

Τποφητεύω, fungor munere interpretis rerum divinarum; (2) interpretor. Τποφητεύειν τινὶ, Luc. Bis. Acc. Ab

Τποφήτης, ου, ὁ, vaticiniorum & oraculorum internuncius, sacerdos, antistes oraculi; (2) interpres, explanator divinorum judiciorum, Gl V. interpres, præfagus. Τποφῆτ' χαμιεδναι, Hom. Il. 16, 234. Ex ὑπὸ, & φημί. Hinc

Τποφητικὸς, ἡ, όν, pertinens ad ὑποφήτην, seu ad ejus munus & functionem.

Τποφητικῶς, Adv. more ejus, qui fungitur munere interpretandi divina. Ab eod.

Τποφήτωρ, ορος, ὁ κ' ἡ, idem quod ὑποφήτης. Μαρτυρίῳ βούσιν ἐμῷ ὑποφήτορι μίθῳ, Nonn. P. 5, 39.

Τποφθάλμιος, ου, ὁ κ' ἡ, qui oculis subjacet. Ab ὀφθαλμός.

Τποφθάμβων, acc. f. a. 2. part. med. verbi ὑποφθάνω.

Τποφθάνω, fut. φθάσω, prævenio, præverto, anteverto; ὑποφθάμβων, præveniens: Πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς Δηρὶ μίσον στερόπησιν, Iliad. 7, 144. Τὸν δ' Ἑλένη σανύπιπλος ὑποφθαμβὴν φάτο μῦθον, Odyss. 15, 171.

Τποφθείρω, corrumpo, Gl. V.

Τποφθενδάω, subinvideo. Κωξάρης ὅμα μοὶ, ὅτι ἐκείνου ἤρχοντο τῷ λόγῳ, ὥσπερ ὑποφθόνει, Xen. Cyr. 4, 3. Hinc

Τποφθόνας, subinvide.

Τποφθορδὶς, ίδος, ὁ, corruptor, Gl. V.

Τποφλεγέθω, leviter aduro, suburo.

Τποφλέγω, idem.

Τποφλιγμαίνω, subæstuo, subinflammatus sum.

Τποφλοισβῶν, ουν, strepens, murmurans, fremens, de mari.

Τποφοινικίζω, fut. ίσω, suppurpurasco.

Τποφοινιόω, idem.

Τποφόνια, τὰ, cædis præmia. A φόνος.

Τποφορὰ, ᾶς, ἡ, objectio, adversarii propositio & oratio; (2) vectigal, tributum; (3) ulcus cavernosum, profundum, subductum & in fistulam dehiscens; (4) os ulceris, quod importune contrahitur; (5) alvi subductio. Ab

Τπόφορος, ου, ὁ κ' ἡ, tributo obnoxius, vectigalis, tributarius. Ab ὑποφέρω.

Τποφραδμοσυνὴ, ἡ, consilium, suggestio, prudentia.

Τπόφριξ, ικος, ὁ κ' ἡ, subhorrens, qui horrore aliquantum tenetur. Ab

Τποφρίσσω, & ίττω, fut. ξω, subhorresco, aliquantum horreo.

Τποφρονέω, ῶ, despicio, sperno, contemno.

Τποφρύγω, ύγω, genus harmoniæ.

Τπόφυγὴ, ἡ, perfugium, effugium.

Τποφύομαι, fut. ύσομαι, suppullulo, subnascor, succresco, Gl. Vet. suborior. Χιτὰν ὑποφύς, Theophr. Hinc

Τπόφυσις, εως, ἡ, subnascentia, soboles.

Τποφυτεύω, subsero, Gl. Vet.

Τποφωνέω, succlamo, acclamo; (2) currentem clamore excito. Αἱ δ' ὑποφώνεον Ὁμηθοι, Mosch. 3, 49. Hinc

Τποφώνησις, εως, ἡ, adhortatio certantium.

Τποφώσκω, illucesco, illucescere incipio.

Τποχάζομαι, f. άσομαι, sensim recedo, pedem subduco.

Τποχαίνω, aliquantum hio, subhio.

Τποχαίρω, latenter & in sinu gaudeo; (2) gaudeo.

Τποχαλάω, ῶ, fut. άσω, paullulum laxo, vel remitto. Vel clanculum laxo.

Τποχαλιναγωγὸς, ὁ, clanculum moderator.

Τποχαλινίδιος, α, ον, freno aptus, adnexus.

Τποχαλκόω, ῶ, subæro, Gl. Vet.

Τποχαράττω, f. ξω, subfigno.

Τποχαροπὸς, ὁ, ὁ, subcæsius.

Τποχάσκω, aliquantum hio, vel simpl. hio, præ cogitandi contentione hio ore; unde, cogitabundus sum, &c. Σὺδ' Ἀρίστων ὑποχάσκων ἰρεῖς, Arist. Plut. 314.

Τποχαυὼν, ῶν, ὁ κ' ἡ, subtumidus.

Τποχαυόω, ῶ, fut. άσω, paullulum inflo, aliquantum superbum aut tumidum reddo.

Τποχείριος, ου, ὁ κ' ἡ, & ὑποχερὴς, ὶα, ὶον, qui sub manu vel sub manibus est; (2) qui est in potestate alicujus, in potestatem redactus; (3) obnoxius, Gl. Vet. subjectus. Τινὸς τὰ φλαῦρα ὑποχείριον, Plut. in Solon. cap. 8. Ex ὑπὸ, & χεὶρ.

Τπόχυμα, ατος, τὸ, liquor, humor, R. Ab

Τποχέω, ῶ, & ὑποχύω, suffundo, item profundo leniter. Τῷ δ' ζυζώτης Χεῖεν ὑπὸ χλωρὰς ῥᾶπας, Odyss. 16, 47.

Τποχθόνιος, ου, ὁ κ' ἡ, subterranens.

Τποχίτων, ωνος, ὁ κ' ἡ, sub tunica latens, Gl. V.

Τποχλαίνω, subcalefacio.

Τπόχλοος, ὁ κ' ἡ, ον, subpallidus. Τπόχλοον ἔχει σαφειὴν, Call. in Del. 80.

Τποχλαρομέλας, ὁ, e palore nigricans, colore inter pallidum & nigrum medio.

Τπόχλωρος, ου, ὁ κ' ἡ, subviridis, pallens, Gl. V. luteus.

Τπόχολος, ου, ὁ κ' ἡ, subiratus, ex atra bile laborans. Ex ὑπὸ, & χολὴ.

Τποχονδριακὸς, ὴ, όν, ad hypochondrii inflammationem pertinens. Ab

Τποχόνδριος, ου, ὁ κ' ἡ, qui sub cartilagine est. Hinc τὸ ὑποχόνδριον, ου, tota illa corporis humani pars, quæ a mucronata cartilagine utrimque ad ilia usque protenditur, Phil. ὑποχόνδρια, præcordia. Ex ὑπὸ, & χόνδρος.

Τποχορηγέω, ῶ, subministro, suggero, Phil.

Τποχορηγία, ας, ἡ, suppeditatio.

Τπόχρεως, ω, ὁ κ' ἡ, obæratus, qui ære alieno premitur, Phil. obligatus, ærarius. Ex ὑπὸ, & χρέος.

Τποχρίω, sublino, Gl. V. Τποχρίουσί τε κ' ἐστρίζουσιν αὐτὰς, Xen. Cyr. 8, 58. Τποχρίεσθ' ὃ τὰς ὀφθαλμὰς φαρμάσσετο, ib. 13.

Τπόχρυσος, ου, ὁ κ' ἡ, subauratus, Gl. V.

Τπόχυμα, ατος, τὸ, suffusio, id, quod suffusum est. Ab ὑποχύω.

Τπόχυσις, εως, ἡ, suffusio; (2) in oculis vitium. Ab eod.

Τποχυτὴρ, ῆρος, ὁ, guttus olearius, quo oleum lychno suffundunt. Ab eod.

Τπόχυτος, ου, ὁ κ' ἡ, cui aliquid suffusum est & ex eo subturbidus. Ab eod.

Τποχύω, suffundo, prop. & trop. ut Latini.

Τποχωλάω, nonnihil claudico, Phil. ὑποχωλάζ, vacillat.

Τποχωρέω, ῶ, fut. ήσω, sensim recedo, clam me subduco, pedem refero; (2) decedo, cedo, discedo, cesso, secedo; (3) excernor de alvo. Κωκεῖν ὑποχάρησιν αὐτῷ τῷ θρόνῳ, Arist. Ran. 888. Τποχαρῆσαι κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον, Luc. 9, 10. Hinc

Τποχάρημα, ατος, τὸ, excrementum.

Τποχώρησις, εως, ἡ, discessio, recessus; (2) excrementum. Ab eod.

Τποψαθυρὸς, ὁ κ' ἡ, paullum friabilis.

Τποψαλάσσω, f. ξω, subtus contrecto; (2) leviter contrecto. Ἀπὸ ἰδίου τοί μ' ὑποψηλάφησε, Arist. Lys. 84.

Τπόψαμμος, ου, ὁ κ' ἡ, subtus arenam habens, subarenaceus, arenosus.

Τπόψαρος, ὁ κ' ἡ, vesicolor.

Τποψαύω, f. αύσω, leviter tango.

Τποψιθύζω, f. άσω, leviter irroro.

Τποψηφιστὴς, οῦ, ὁ, supputator, Gl. V. calculator.

Τποψία, ας, ἡ, suspicio, opinio. Ab ὑπόπτομαι.

Τποψιστικῶς, suspicioſe.

Τποψυθυρίζω, f. ίσω, clanculum murmuro.

Τπόψιος, ου, ὁ κ' ἡ, suspectus. Ab ὑποπτεύομαι.

Τποψοφέω, leviter strepo.

Τπόψυχρος, ὁ κ' ἡ, subfrigidus; frigidulus, Gl. Vet.

Τποψύχω, f. ξω, leviter refrigero.

Τποψωνέω, ῶ, ὁ, ἡσω, in opsonii coëmendis decipio. Οὐδ' ἄλλον, ἀνθρώπων ὑποψωνῶν ἐς σημαινῆ, Arist. Ach. 848.

Τπτιάζω, fut. άσω, supinus sum, supipor, supinus relabor, Gl. Vet. supino, resupino. Τὸ δὲ αὐτοῦ ἐς ἀθυμίαν καὶ ἀθυμίας αὖθις ὑπτιάζειν, Herodian. lib. 1. Τπτιαζὶ τε πρὸς τὰ τῶν πραγμάτων ὑπομένειαι, id. lib. 2. Ὡς δὲ ἀπηγγέλη τῷ Ἀλεξίνῳ μὴ μέλλων ὁ Σιδώνιος, ἀλλ' ἤδη παρισόμενος ὑπτιάζοντας, id. lib. 3. Κἀμὲ γὰρ ὑπτιάζειν τόδε, Soph. Phil. 882. Ab ὕπτιος. Hinc

Τπτιάσμα, τὸ, supinatio, resupinatio.

Τπτίασμὸς, οῦ, ὁ, resupinatio. Ab eod.

Τ Π Τ Ι Ο Σ, ία, ιον, supinus, resupinus, in dorsum versus.

Τπτιότης, ητος, ἡ, resupinatio.

Τπτιόω, ῶ, resupino. Ab ὕπτιος.

Τπτιωτίρως, remissius. Ab ὕπτιος.

Τπωλένιος, ία, ιον, vel ὑπωλένιος, ου, ὁ κ' ἡ, qui sub ala est, sub axilla gestatus. Ex ὑπὸ, & ὠλένη.

Τπωραῖος, Arat. 1115. Epith. pedis anteriores in bestiis.

Τπωμία, pars infra humeros. Ab ὦμος.

Τπωμοσία, ας, ἡ, dilatio propter morbum aut aliam causam jurejurando postulata. Ab ὑπόμνυμι.

Τπωπιάζω, f. άσω, suggillo eam faciei partem quæ sub oculis est; (2) suggillo aliquam corporis partem, & plagis contundo; ὑπωπιασθεὶς, suggillatus, subgillatus, Ph. a. 1. part. pass. Ἀλλ' ὑπωπίαζα, μὴ τὸ ζῶμα, κ' δυλαγαθῶ, 1 Cor. 9, 27. Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένῳ ἀπαξ ἀπαγαγεῖν, Arist. Pace, 539. Ab ὑπώπιον. Hinc

Τπωπιασμὸς, οῦ, ὁ, suggillatio, contusio aliquanta cum tumore partis, quæ fit ictibus.

Τπώπιον, ου, τὸ, pars quæ subjacet oculis; (2) suggillatio sub oculo, species ecchymomatis, quæ oritur ex plaga, sanguine sub oculo effuso. Ex ὑπὸ, & ὤψ.

Τπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes seu radix montis. Ἀλλ' ἴθ' ὑπωρείας ἀπὸ καλλιρόδακος Ἴδης, Hom. Il. 20, 218. Ex ὑπὸ, & ὄρος.

Τπωρόφιος, ου, ὁ κ' ἡ, qui sub tecto seu camera est; (2) contubernalis, domesticus. Pind. Pyth. 1. Καὶ νῆσαι εἰκυροὶ ὑπωρόφιοί τε κολοιοὶ, Aratus, 970. Ex ὑπὸ, & ὄροφος.

Τπώροφος, ου, ὁ κ' ἡ, idem & ex iisdem.

Τπωρυχία, ας, ἡ, suffossio, v. c. muri. Ab ὑποφύσσω.

Τπωχρὸς, ου, ὁ κ' ἡ, subpallidus.

Τρυξ, υκος, ὁ, sorex, mus, Nic. Al. 37. Ab ὗς, ὑός, quia rostrum habet suillum.

Τριατόμος, ου, ὁ κ' ἡ, qui apum favos eximit, Hes. Ex θρίον, & τέμνω.

Τρίον, ου, τὸ, favus, opus examinis. Ab θρὶξ.

Τ Ρ Ο Ν, ου, τὸ, examen.

Τρὶξ, ιδος, ἡ, sporta, Suid. Ab τίρω.

Τρῖσσὸς, οῦ, ὁ, vas vimineum, Hes. Suid. Ab ἰρὶς.

Τρτὴρ, ῆρος, ὁ, lotor, Hes.

Τ Ρ Χ Η, ης, ἡ, instrumentum, in quo nautæ onera bajulant; (2) vas fictile imprimis, cui imponuntur salimenta. Sed ὑρχὴ, ῆς, ἡ, est porca seu porcus femina, a sono grunnitus sic dicta.

Τ Σ, ὑός, ὁ κ' ἡ, sus, porcus.

Τυγιναφὶς, ίδος, ὁ κ' ἡ, trifolium colore hyssopi herbæ. Ex ὑσσωπος, & βάπτω.

Τ Σ Τ Ι Ν Ο Ν, ου, τὸ, hyssopum, plantæ genus quo color tingitur purpureo similis.

Τδλῶ, ω, a. 1. inf. pass. verbi ὕω, pluo.

Τσματα, τὰ pluvia. Ab ὕω.

Τ Σ Μ Ι Ν Η, ης, ἡ, pugna, prælium.

Τσμινδαδὸν, adv. ad pugnam, vel in prælium,

Τσπλη-

Τσηλιθ(ω), ω, ὁ, succerda, stercus suillum.
Τσηλιξ, γλ(ω), five ὕσπληξ, ιγ(ω), ὁ, ἡ, scutica, qua sues & alia animalia pulsantur; (2) sonus scuticæ vibratæ, & nominatim is, quo cursoribus in stadio signum cursus datur; (3) carceres five locus, unde dimittuntur, qui cursu ad metam contendunt, equi & cursores; (4) laqueī genus, qua capiuntur aves, Gl. V. transfenna. Ex ὗς, & σκλὴξ. *stimulus.*
Τσιολέω, circa sues versor, eos pascendo vel alio modo curam eorum habendo. Ab
Τσπόλ(ος), ου, ὁ ἡ ὁ, subulcus, R. Ex ὗς, & σκολέω.
ΤΣΣΟΣ, ου, ὁ, verutum, missile, pilum, telum, Plut. in Camill. cap. 40.
ΤΣΣΩΠΟΣ, ου, ὁ, ἡ, & ὕσσωπον, ου, τὸ hyssopus, *herba. Angl.* Hyssop.
Ταγατὸς, ὴ, ὸν, verutus, veru seu mucronem præfixum habens. Ab ὑσσός.
Τσάτιον, postremum, tandem. Ab
Τσάτ(ος), ίη. ιον, postremus, ultimus. Τί ἀφῶτον, τι δ' ἔσχατα, τί δ' ὑσάτων καταλίξω, Hom. Od. 14. Ab ὑσατ(ος).
Τσατον, & ὑσατα, *Adv.* postremum, ultimo. Ab eod.
Τσατ(ος), άτη, ατον, ultimus, postremus, supremus, novissimus, imus, Phil.
Τσίρα, ας, ἡ, vulva, uterus, matrix, Gl. V.
Τσβαῖ(ος), αία, αῖον, postridianus; τῇ ὑσιέχθᾳ, postridie, Gl. V.
Τσβάτα, posterior vel inferior sum, Gl. Vet. οἱ ὑσβάτοντες, infimates. Ab ὕσερ(ος).
Τσιρία, ᾶς, f. ήσω, posterior sum seu venio; desum, Gl. V. postero, Ph. ὑσίρησε, defuit. Ἦ ῥ' ὑσβήσης, οἰχόμεσθα, κατθανῆ, Eur. Ph. 983. Παιδὸς ὑστερήσομαι, id. Iph. in Au. 1231. Τσερῶν τ' δέξης τῶ Θεῶ, Rom. 3, 23. Ab ὕσερ(ος). Hinc
Τσίημα, ατ(ος), τὸ, partes posteriores, inprimis cursu certantis; (2) defectus, inopia, penuria.
Τσερήσαντ(ος), gen. f. a. 1. part. act. verbi ὑσερέω. Unde
Τσίρησις, εως, ἡ, penuria, inopia, egestas.
Τσερητικὸς, ὴ, ὸν, qui solet tardius venire.
Τσεριζω, fut. ίσω, sum posterior, tardo, cunctor, tardius venio; (2) destituor; deficior; (3) inferior sum, superor, vincor. Τσεριζω τ' ἀκμῆς τ' ἐμαυτῶ, Iocr. Τσεριζω γὰρ ἁπάντων, Dem. Phil. 1. Ab ὕσερ(ος).
Τσερικὸς, ὴ, ὸν, ad vulvam pertinens; τὰ ὑσερικὰ, suffocationes uteri f. vulvæ. Ab ὑσίρα.
Τσεροβελία, post factum sapio, sera consilia capio. A βελὴ.
Τσεροβελία, ας, ἡ, serum consilium, sera pœnitentia. Ab eod.
Τσερόβελ(ος), ου, ὁ ἡ ὁ, post factum consultans. Ex ὕσερον, & βελὴ.
Τσερογενὴς, ές(ος), ὁ ἡ ὁ, posterior natu seu ortu. Ex ὕσερ(ος), & γείνομαι.
Τσερογονία, ας, ἡ, posteritas, Ph. Ex ὕσερ(ος), & γονὴ, *soboles.*
Τσερολήπ(τος), ον, revocabilis, qui recuperari potest? A λαμβάνω.
Τσερολογία, ας, ἡ, dictio præposterea, cum ordo dicendorum invertitur. Ab
Τσερολέγ(ος), ου, ὁ ἡ ὁ, qui posterior verba facit, seu qui secundo loco loquitur; (2) qui priori loco dicit dicenda loco posteriori, & vice versa. Ex ὕσερ(ος), & λέγω.
Τσερόμητις, qui post factum sapit.
Τσερον, *Adv.* post, postea, posteriori loco; (2) serius, tardius, deinceps, posthac.
Τσερόποινος, sero punienti, P. ultor, *Ern.* σοινὴ, Æsch. Agam. 58.
Τσεροστοτμ(ος), ου, ὁ ἡ ὁ, qui falso pro mortuo sepultus est, & vivus redit.
Τσερόστροφον, præposterum, Ph.
ΤΣΤΕΡΟΣ, ίρα, ερον, posterior, serior; (2) sequens, secundus, posterus, inferior, posthabendus; (3) proximus, futurus, proxime futurus, vel venturus.
Τσιμφημία, ας, ἡ, fama apud posteros, nomen celebre post obitum. A φήμη.
Τσίμφθόρ(ος), ου, ὁ ἡ ὁ, post perditurus. Τσιμφθόροις λαζυπῆρες, Soph. Antig. 1086. Ab ὕστερ(ος), & φθείρω.
Τσυρόφων(ος), ου, ὁ ἡ ὁ, qui posterior vocem edit, *Epith.* echûs. Ex ὕστερ(ος), & φωνή.
Τσίρως, idem quod ὕστερον.
Τσεροχρονία, serius, post existo. A χρόν(ος).
Τσύμα, ατ, τὰ, suum immolatio, festum, in quo sues immolabantur. Ab ὗς, *sus.*
Τσρὶξ, ίχ(ος), ἡ, hystrix, animal ex erinaceorum genere pilos suis habens. Ex ὗς, & θρὶξ, *pilus.*
Τσριχὶς, ίδ(ος), ὁ, hystrix; (2) flagellum ex setis suillis, quo cædebantur servi. Τσριχίδι μαστιγῶν, δίραν, σριγλῶν, Arist. Ran. 632. Ab ὑσρὶξ.
Τσάῖσο, 2. sing. præs. impcr. med. *Dor.* pro ὑφηγῶ, ab ὑφηγέομαι.
Τφάζω, idem quod ὑφαίνω, R.
Τφαιμ(ος), ου, ὁ ἡ ὁ, sanguine suffusus, cui subest sanguis; (2) sanguineus, etiam ex ira & furore. Ex ὑπὸ, & αἷμα.
Τφαίνω, texo, detexo; (2) struo, ædifico; (3) solerter excogito, *impr.* dolos; ὑφασμ(ος). textus, Gl. V. p. part. pass. Τῦτο τοῖσι βαθυφρονεσι ὑφαινῦ σοφωτὰς δικαίους, Arist. Vesp. 1140. Ταῦτ' ὕφηνεν ἡμῖν ἀνδρὸς ὧδε τυραννιδὸς, struxere, idem. Lys. 633. Ab ὑφάω.
Τφαίρεσις, εως, ἡ, subtractio, subductio, diminutio. Ab ὑφαιρέω.
Τφαίρετρια, ας, ἡ, obstetrix. Ab eod.
Τφαιρέω, ῶ, fut. ήσω, subtraho, Gloss. Vet. ὑφαιρᾶμαι, demo, detrahe, aufero, intercipio, sublego; ὑφαιρεθέντων, deductis, Ph. Τὸ ξίφ(ος) ὑφαιρεῖ λάθρα τ' ὄψεως, educit, Heliod. Ὁρᾶς, ἰχώ σ' ὡς δίκῃσιν ὑφελεμένω; Arist. Vesp. 1334. Σιγῇ τῶδ' ὑφαιρεθεισά νιν, Eur. Elec. 272.
Τφαιρύμβ(ος), præs. part. med. ab ὑφαιρέω.
Τφαλικὸς, subfalsus, item mari vicinus.
Τφάλλομαι, subsilio, Gl. V.
Τφαλμυρίζω, saporem salis refero, Plut. Ab
Τφάλμυρ(ος), α, ὁ ἡ ὁ, subsalsus, salsuginosus.
Τφαλ(ος), ου, ὁ ἡ ὁ, qui est sub mari, sub mari latens; ὑφαλ(ος) πέτρα, latens saxum, Gl. V. Ex ὑπὸ, & ἅλς.
Τφαμμ(ος), ου, ὁ ἡ ὁ, subtus arenam habens, arenosus.
Τφάντης, ου, ὁ, textor. Ab ὑφαίνω. Hinc
Τφαντικὸς, ὴ, ὸν, textorius. Hinc ἡ ὑφαντικὴ, ἧς, sc. τέχνη, ars textoria.
Τφαντοδινητ(ος), ου, ὁ ἡ ὁ, a textore contextus. Ὃς ὑφαντοδίνητον ἰδὼν ὑ πέπλ(ον), Arist. Av. 949. Ab ὑφαντ(ος), & δινέω.
Τφαντὸς, ὴ, ὸν, textus, textilis. Ab ὑφαίνω.
Τφάντρια, ας, ἡ, textrix, Ph. Ab ὑφάντης.
Τφαπλόω, substerno stragulas vestes, qu. explico sub aliquo.
Τφαπτω, fut. ψω, succendo, accendo. Πότερον ὑφάψω δᾶμα νυμφικὴν πυρί; Eur. Med. 378. Νήσας πυρὰν τὰς φίλας ὑφάψω, Arist. Lys. 375. Πόλις ὑφάπτ(ει) πυρὶ, Eur. Tro. 1274.
Τφαρπάζω, fut. άσω, vel άξω, surripio, clam rapio. Ἐπεὶ ἡ πάλι ὕδραν σε ὑφάρπασε, Xen. Cyr. 8, 31.
Τφάρπασις, εως, ἡ, usurpatio, Ph. A præc.
Τφασμα, ατ(ος), τὸ, opus a textrice, seu textore confectum, textile, tela; textura, Gl. V. Ab ὑφαίνω.
ΤΦΑΩ, ῶ, texo. Hinc *Ion.* ὑφέω pro ὑφῶ; ὑφάσι pro ὑφᾶσιν, ὑφάσιν. Ἦ ῥ' ἐς ὑφάσι, Odyss. 7, 105.
ΤΦΕΑΡ, αρ(ος), τὸ, visci genus, quod in abiete & larice nascitur.
Τφεδρέω, f. ήσω, inferior sedeo. Ab ἕδρα.
Τφεδρία, ας, ἡ, inferior sedes. Ex iisd.
Τφῆμαι, perf. ind. pass. v. ὑφίημι.
Τφιμμένος, summisse, Ph. Ab ὑφίημι.
Τφεῖς, aor. 2. part. act. v. ὑφίημι.
Τφελκτέον, subtrahendum est. Τφελκτέον δὲ τῇ ξύλῃ, Arist. Eq. 916. Ab ὑφέλκω.
Τφελκυσμὸς, ὁ, ὁ, subtractio, Gl. V. Ab
Τφέλκω, subtraho; ὑφελκύσῃ, subtraxerit. Ab
Τφέλλω, idem. Τφέλκω ἅπαντ' αὐτὸν, Arist. Vesp. 187. Καὶ τὰς ἐποίησε σφηκιὰς ὑφιλκομένας, Ariist. Conc. 389.
Τφελόμεθα, 3. pl. a. 2. opt. med. v. ὑφαιρέω.
Τφελόσαι, nom. pl. part. act. f. g. *Dor.* pro ὑφελοῦσαι.
Τφελόμενος, nom. pl. a. 2. part. med.
Τφὲν, una, Gl. V. uniendo.
Τφίστης, nom. pl. aor. 2. part. v. ὑφίημι.
Τφίξω, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ὑπίχνεω.
Τφίσπω, subrepo, Gl. V.
Τφίδε, 2. pl. a. 2. imper. med. v. ὑφίημι
Τφεσις, εως, ἡ, remissio; (2) diminutio, imminutio; (3) submissio. Ab ὑφίημι
Τφίσπερα, *Adv.* vesperi.
Τφοτυμολογία, originem verbi declaro.
Τφὴ, ῆς, ἡ, textura, textus, tenor, Gl. V.
Τφηγέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, præeo; (2) incipio, exordior; (3) hortor, suadeo; (4) dicto, doceo; (5) præsum; (5) clam duco, vel duco. Πλάτισα μὴ νῦ τῷδ' ὑφήγησαι χέρνο, Eur. El. 671. Καὶ δαίμων ἐκεῖνον ὑφηγεῖτο τῷδε ἐδάφει, Plut. Τῷδ' ὑφηγεῖ(ται) ὁ κοινὸς νόμ(ος), Aristot. Hinc
Τφήγησις, εως, ἡ, q. d. præitio & ductus quidam; (2) doctrina quam quis alii velut præsens tradidit; (3) enarratio; (4) suasio.
Τφηγητὴρ, ῆτ(ος), ὁ, dux, prætor. Ab eod.
Τφηγητὴς, ῆ, ὁ, qui præit alii in re quapiam; suasor. Ab eod.
Τφῆκας, 2. s. a. 1. ind. act. v. ὑφίημι.
Τφημιόλ(ιος), ὁ ἡ ὁ, subdimidius, subsesquialter.
Τφηνα, 2. s. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔφανα, ab ὑφαίνω.
Τφιωνοχίω, ῶ, fut. ήσω, aurigæ administer sum; (2) aurigor, dicitur & *tropice.* Ab
Τφιωνόχ(ος), ου, ὁ ἡ ὁ, administer aurigæ; (2) auriga.
Τφηρεῖτο, 3. sing. impcif. ind. pass. *contr.* pro ὑφιηείτο, ab ὑφαιρέω.
Τφίκουαν, ινος, ὁ ἡ ὁ, q. d. subminor, paulo minor & junior.
Τφιφασμ(ος), alii ὑφίφασμ, quod vide
Τφιζάνω, f. ίσω, subsideo, sedeo sub. Hinc
Τφίζησις, εως, ἡ, sedimentum, subsidentia, depressio, q. d. subsessio.
Τφημι, fut. ήσω, submitto, demitto; ὑφίημι, & ὑφιέμαι, remitto, concedo, cedo; ὑφιεμέν(ος), submissus, p. pass. part. Σᾶμ' ὑπὸ σ' ἀληθὲς, Eur. Med. 24. Τὸν ἐμὸν ἀδῖνον σθένει μασῶς ὑφεῖτο, id. Ph. 32. Νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι σκληῖν ὑφειμένη δοκεῖ, demissiori velo, Soph. El. Τφειμένη ὄρνις, Eur. Her. fur. 72. Ex ὑπὸ, & ἵημι, *mitto.*
Τφίπτι, 3. s. pr. ind. act. *Dor.* pro ὑφίησι.
Τφίσημι, suppono, subjicio, substituo; (2) propono; in aor. 2. præt. neutraliter dicitur subeo, succedo, sustineo, suscipio; (2) recipio, polliceor; ὑπέσαμεν, *pass.* supponor, suffocior; (2) excipio impetum; (3) tolero, perfero; *in med.* est etiam subsideo, demergor; (2) occulte sto; (3) digredior; (4) puto, arbitror; ὑποσαίη, extiterit, Ph. a. 2. opt. Μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑπεσθῆναι σθένος, Eur. Supp. 189. Γάμους ὑποσχὼν Ζεφύρῳ, Soph. Aj. 1110. Τόνδ' ὑφίσαμεν σθένει, Eur. Rhes. 157. Ταῖς Συμφοραῖς γὰρ ὅσ.ε ὑ' ὑφίσαμ(εν), id. Her. fur. 1354.
Τφόλμιον, ου, τὸ, quod mortario suppenitur, quod mortarium sustinet. Ab ὄλμ(ος).
Τφόρασις, εως, ἡ, pudor, metus.
Τφορατικὸς, ὴ, ὸν, suspicax, Ab
Τφοράω, ῶ, & ὑφορῶμαι, ῶμαι, suspecto, suspectum habeo, suspicor; (2) suspicio, vereor. Τμεῖς ὑπόπτως τὰ αὐτοσχεδιάσματα, Dem. Μαθόντ' ὑπόπτως ὑφορᾶ(ν) γὰρ τὰ ἐν αὐτῷ δράματα, veteri, Luc. Τφορᾶ(ν) γὰρ τὰ ἐν αὐτῷ δράματα, Ælian V. H. 1, 4. Ἐκεῖ δὲ μάλιστα βλάπτει ὑφορᾶσθαι, M. Anton. 7, 30.
Τφορβὸς, ὁ, ὁ, subulcus. Ex ὗς, & φέρβω.
Τφορμία, ας, in statione insidior, insidior, s. in statione navium sum.

Τφορμίζω,

Τφαμίζω, & ὑμι, in ſtationem ſubduco. Τφαμιζόμενος τοῦδε ἐκ θαθρου, Thuc.

Τφαμός, ὁ, ὁ, locus ſtationi aptus, Appian. Ill. Illyricidat. Ex ὑπὸ, & ἅημι.

Τφή, ῆς, τὸ, textile, id quod textum eſt, tela, tapes, veſtis, aut ſimile quidpiam, Ph. textura, contextus. Ab ὑφάω.

Τφήσουσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Poët.* pro ὑφῶσι, ex ὑφήουσι, ab ὑφάω.

Τφηρός, ά, ὁ ᾗ, ὁ, ſubhumidus.

Τφυδρός, ά, ὁ ᾗ, ὁ, qui ſub aquis eſt, ſub aquas demerſus; (2) aqua intercute laborans. Ex ὑπὸ, & ὕδωρ.

Τφωτιάω, paulatim obdormiſcere facio. *In med. & paſſ.* obdormiſco.

Τφώσαμι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὕφασμαι, ab ὑφαίνω.

Τφώτυξ, υγος, ὁ ᾗ, ὁ, alte cameratus, altos fornices habens. Ex ὕψος, & ὀπτύξ.

Τψαυχενίω, ῶ, f. ήσω, cervicem efferо, cervice erecta incedo, Plut. Ab ὑψαύχην.

Τψαυχίω, ῶ, f. ήσω, idem. Τψαυχῶ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος, Phocyl. 57. Ex ὕψος, & αὐχέω.

Τψαύχην, ενος, ὁ ᾗ, ὁ, q. d. altiſcervix, elatam cervicem habens. Ἰκριὰς δ' ἀχάρδα χίον ὑψαύχενα φορεῖ, Nonn. P. 5, 17. Ex ὕψος, & αὐχήν.

Τψαυχηνίζω, verticem extollo. A præc.

Τψηγεῖος, ία, ον, ὁ ᾗ, ὁ, alte tectus, altum tectum habens; (2) altus, celſus. Πατρὶδ' ἐμὴν, ἀλοχόν τε, ᾗ ὑψηγεῖα μετὰ δῶμα, Hom. Iliad. 5, 213. Ex ὕψος, & ἱρίφω.

Τψηγόρης, ω, ὁ, Ion. ὑψαγόρης, q. d. altiloquus, qui magnifice & tanquam ex alto loquitur. Ex ὕψος, & ἀγορά. Hinc

Τψηγορία, ας, ἡ, altiloquentia; (2) ſuperbia.

Τψηλαυχησία, ας, ἡ, elatio cervicis; ſuperbia.

Τψηλαύχην, ενος, ὁ ᾗ, ὁ, cervicem extollens; ſuperbus. Ex ὑψηλὸς, & αὐχήν.

Τψηλῆσιν, dat. plur. *Ion.* & cum ν pro ὑψηλαῖς, ab ὑψηλὸς.

Τψηλοβατέω, ῶ, ſublimem aëris regionem perambulo, Suic.

Τψηλοκάρδιος, ος, ὁ ᾗ, ὁ, qui corde eſt elato, ſuperbus, arrogans. Ex καρδία.

Τψηλόμακρος, ος, ὁ ᾗ, ὁ, alta habens præcipitia.

Τψηλομυθέω, ῶ, alta loquor; utor verbis ſublimibus, orationis ſublimitatem conſector, Them.

Τψηλομυθία, ας, ἡ, ſermonis ſublimitas. Ab

Τψηλομύθος, ος, ὁ, magniloquus, qui orationis ſublimitatem conſectatur.

Τψηλόνους, *contr.* ὑψηλόνους, ους, ὁ ᾗ, ὁ, qui eſt mente elata.

Τψηλόρροος, ον, alta juga habens, i. e. altus.

Τψηλοτάτη, ίδος, ὁ ᾗ, ὁ, præpes, illuſtris, Ph. Ex ὑψηλὸς, & πέτομαι.

Τψηλὸς, ὴ, ὸν, altus, excelſus, ſublimis. Ab ὕψος. Hinc

Τψηλότης, ητος, ἡ, excelſitas, eminentia.

Τψηλοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, alta ſum mente; (2) animo ſum elato, ſuperbio. Μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φόβοῦ, Rom. 11, 20.

Τψηλοφροσύνη, ης, ἡ, mens alta; (2) animus ſuperbus, nimium ſe efferens. Ab

Τψηλόφρων, ονος, ὁ ᾗ, ὁ, qui eſt mente excelſa, qui eſt mente ſuperba, qui alta ſapit. Ex ὑψηλὸς, & φρήν.

Τψηλοφυὴς, ίος, ὁ ᾗ, ὁ, qui celſus naſcitur, celſus natu. Ex ὑψηλὸς, & φύομαι.

Τψηλόφωνος, ον, alta voce clamans, ſ. loquens, ſ. lamentans.

Τψηλῶς, *Adv.* alte, ſublime. Ab ὑψηλὸς.

Τψίδωρος, ος, ὁ ᾗ, ὁ, alta ſeu celſa virilitate præditus; (2) celſos viros faciens. Ex ὕψος & ἀνὴρ.

Τψηρεφὴς, ὲς, ὁ ᾗ, ὁ, alte tectus, altum tectum habens; (2) altus, celſus. Ex ὕψος, & ἱρίφω.

Τψιάτις, ὴ, ὸν, celſus, ſublimis. Ab ὕψι.

Τψιβόας, ὁ, ὁ ᾗ, ὁ, altiſonus, altum & clarum ſonum edens. Τίπτέ σ' ὑπερφίαλον τιν' ὑψιβόαν Τρῶες, Hom. Iliad. 5, 772. Ex ὕψος, & βοάω.

Τψι, *Adv.* alte. Ab ὕψος.

Τψιβάτης, ὁ ᾗ, ὁ, alte incedens; (2) in alto ſitus. A βαίνω.

Τψιβάτης, ου, ὁ, idem. Hom. in Apoll. 416. A βαίνω.

Τψιβόας, ὁ ᾗ, ὁ, alte clamans. Ex βοάω.

Τψιβρεμέτης, ου, ὁ, q. d. altifremens, altiſtrepens; altiſonans, Gl. V. Hom. Il. 1, 354. Ex ὕψος, & βρέμω.

Τψιγένετος, ον, in alto natus, de ramo altæ arboris, Æſch.

Τψιζυγος, ου, ὁ ᾗ, ὁ, qui in ſublimi ſedet ſedili. Ζεὺς δὲ Ζυγὸν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων, Hom. Il. 4, 166.

Τψιθεμέθλος, ος, ὁ ᾗ, ὁ, alta habens fundamenta, Nonn. P. 4, 2. Ex θεμέθλον.

Τψιθρονος, ὁ ᾗ, ὁ, celſus dignitate.

Τψικάρηνος, ος, ὁ ᾗ, ὁ, altum caput habens; (2) altum cacumen habens. Ἐκ ὄρος ὑψικάρηνον ἀνῆκε, Nonn. P. 6, 3. Ex ὕψι, & κάρηνον.

Τψικέλευθος, ος, ὁ ᾗ, ὁ, per alta loca incedens.

Τψικερας, ατος, ὁ ᾗ, ὁ, celſa gerens cornua, altijugus. Τψικέρατα φέρειν, Ariſt. Nub. 597.

Τψίκερως, ω, ὁ ᾗ, ὁ, celſa gerens cornua. Τψικέρων ἐλάφων, Odyſſ. 10, 158. Ex iliſd.

Τψικόμης, ου, ὁ ᾗ, ὁ, alte comatus. Ex ὕψι, & κόμη.

Τψικρημνος, ος, ὁ ᾗ, ὁ, alta habens præcipitia, altus, editus.

Τψιμέδων, οντος, ὁ, in alto regnans. Ex ὕψι, & μέδω, *regno*.

Τψιμέλαθρος, ος, ὁ ᾗ, ὁ, altas habens ædes; (2) excelſa habens atria.

Τψιμέλας, αινα, αν, alte niger; (2) altus & niger.

Τψινεφὴς, ὲς, ὁ ᾗ, ὁ, qui eſt in altis nubibus; *Epith.* Jovis.

Τψινοήσιος, ία, ον, altivolus, altivolans. Ex ὕψι, & πέτομαι.

Τψιπίτνιος, ος, ὁ ᾗ, ὁ, *ſ.* ἅ in cacumine gerens; (2) altus, procerus, celſus. Ex ὕψι, & πίτνημι.

Τψιπέτης, ος, ὁ ᾗ, ὁ, altivolans, ſublimis; (2) ex alto lapſus. Ex πέτομαι, vel πίπτω.

Τψίπυργος, ος, ὁ ᾗ, ὁ, altam habens puppim. Ex πρύμνα.

Τψίπυλος, ος, ὁ ᾗ, ὁ, altas portas habens; (2) altus, excelſus. Ex πύλη.

Τψιπυργος, ος, ὁ ᾗ, ὁ, altis turribus inſignis.

Τψιρρεφὴς, ὲς, ὁ ᾗ, ὁ, pro ὑψηρεφὴς.

Τψιρόλος, ος, ὁ ᾗ, ὁ, alte ſtolatus, alte ſuccinctus. Ex ὕψι, & στολή.

Τψιστος, ίστη, ιστον, altiſſimus, excelſiſſimus, Superlat. ab ὕψος.

Τψιτένης, ους, ὁ ᾗ, ὁ, in altum tenens; (2) in alto extenſus. Ex ὕψι, & τείνω.

Τψιτίτυκτος, acc. pl. ab

Τψιτίτυκτος, ου, ὁ, qui alta & erecta cervice incedere ſolet. Ex iliſd.

Τψιφαὴς, ὲς, ὁ ᾗ, ὁ, altam lucem habens; (2) alte apparens; (3) celſus. Ex φάος.

Τψιφορὴς, ὲς, ὁ ᾗ, ὁ, in altum latus, ſublimis. Νεφέλη ὑψιφορὴς, Ariſt. Nub. 305. Ab ὕψι, & φέρω.

Τψιφρων, ονος, ὁ ᾗ, ὁ, altum & elatum animum habens. Ex ὕψι, & φρήν.

Τψιχαίτης, ης, ὁ, alte comatus. Ex χαίτη.

Τψόθεν, *Adv.* ex alto, deſuper. Ab ὕψος.

Τψόθι, *Adv.* in alto, in ſublimi; (2) ſuper, ſupra; (3) alte, in altum. Ab eod.

Τψίπρωρος, ος, ὁ ᾗ, ὁ, altam habens proram. Ex ὕψι, & πρῷρα.

Τψορυφος, ος, ὁ ᾗ, ὁ, altam cameram ſeu concameratione habens; (2) excelſus.

Τ Ψ Ο Σ, ους, τὸ, altitudo, celſitudo, ſublimitas; (2) cacumen, faſtigium, vertex.

Τφόω, *Adv.* in altum, in ſublime. Ab ὕψος.

Τψῦ, *Adv.* alte, in alto; (2) in altum, Hom. Il. 1, 486. Ab eod.

Τψόω, ῶ, fut. ώσω, exalto, in altum tollo, extollo; ſublimo, Gl. Vet. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ Σωτῆρα ὑψωσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, Act. 5, 31. Οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, Joann. 3, 14. ὑψωθήσῃ, Luc. 18, 14. Ab ὕψος.

Τφώθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. ὑψόω.

Τφωθῆναι, *ſublatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Τφωμα, ατος, τὸ, exaltatio, elevatio; (2) altitudo, ſublimitas; (3) res alta, ſ. illuſtris. Ab ὑψόω.

Τφώσας, a. 1. part. act. v. ὑψόω.

Τφώσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Τφωσις, εως, ἡ, exaltatio, elevatio. Ab eod.

Τ Ω, f. ύσω, pluo; (2) irrigo, pluvia perfundo. Ἢ ῥ' ὑπὸ φύσιν ἀνὰ Νειλῶν ἐστι ὑδατίσας; Ariſt. Nub. 369. Τσομβρήσουσιν ὑμῶν, ib. 1116.

Τωδης, ους, ὁ ᾗ, ὁ, ſcillus, porcinus, ſui ſimilis; *metaph.* ſpurcus & immundus, ſtupidus. Ab ὗς. Hinc

Τωδία, ας, ἡ, porcina inſulſitas vel ſtupiditas, porcini mures.

Φ.

Φ, Litera Græcorum vigeſima prima, quæ φῖ appellatur, ortaque eſt ab Hebræorum Pe; (2) in numeris notat *quingenta*, at cum lineola inferne appoſita φ, *quingenta millia*.

Φᾶ, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔφη, a φημί.

Φάανθεν, *viſi ſunt*, 3. pl. aor. 1. ind. *Ion.* & *Poët.* pro ἐφάνθησαν. & hoc *Laco.* pro ἐφάνησαν, a φαίνομαι, Hom. Il. 1, 200.

Φαεινότατος, η, ον, ſplendidiſſimus, lucidiſſimus, φαεινότερος, quod eſſet lucidus. A φαίνω, *luceo*.

Φαεινότερος, ἡρα, ηρον, ſplendidior, *Compar.*

Φαεοτρήρων, ωνος, ὁ, q. d. qui tundit & percutit columbas, genus accipitris. Ex φαὸς, & τύπτω.

Φαγέδαινα, ης, ἡ, adfectus ſtomachi, quum vehementer appetens, cibum immodice ſumit, nec ſatiari vorando poteſt; (2) ulcus quoddam exedens & cancri genus; (3) morbus quidam ſavorum. A φάγω.

Φαγέδαινα, ης, ἡ, idem, ſed maxime, 2) Celſ. lib. 6. Ex φάγω, & ἰδω.

Φαγεδαινικὸς, ὴ, όν, phagedænicus, gangrænoſus, ut φαγεδαινικὰ ἕλκη. A præc.

Φαγεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro

Φαγεῖν, comedere, eſſe, manducare, Gl. Vet. aor. 2. ſine præſenti; ἔφαγον, comedi; φάγομαι, comedam, fut. 2. φάγε, comede, imperat. a. 2. ἴσθ' φάγω, ſi comedam, Conj. φάγοιμι, Opt. φαγὼν, part. Ὦ σκληρὸν δὴ τὸ δεσπότην τοῦτον Σύμιον φαγοντα, Ariſt. Plut. 253. Μὴ βρῶσιν ἐφάγωμεν ἐκ τῆς βασιλέως, 2 Sam. 19, 42. Τὰς Ζάρπας αὐτῆς φάγεσθε, Apoc. 17, 16.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. ſing. præſ. ind. med.

Φαγίσαρος, ος, ὁ ᾗ, ὁ, vorax, inexplebilis edo ſeu comedo, Poll. A φάγω.

Φάγμα, ατος, τὸ, id, quod comeditur, eſculentum. Ab

Φαγήσια, ίων, τὰ, feſtus quidam, in quo cibo ad ſatietatem uſque epulabantur. Alias & φαγησία, ας, ἡ, ſcil. ἑορτὴ. A φάγησις.

Φαγησιπόσια, ίων, τὰ, idem; dicitur & φαγησιποσία, ας, ἡ, ſcil. ἑορτὴ. Ex φάγησις, & πόσις, *potio*.

Φάγησις, εως, ἡ, comeſtio, voratio.

Φάγιλος, ος, ὁ, phagilus, agnus cum edulis eſſe incipit.

Φάγος, ος, ὁ, vorax, edax, comedo.

Φάγρ-

φάγρος, ου, ὁ, Phil. φάγρος ἰχθὺς, *piscis dentatus, barbatus, pectinis, dentex.* Crctendum lingua, ὁ ἀπὸ, i. e. cos. A φαγεῖν.

ΦΑΓΩ, inus. Vid. φαγεῖν.

Φάγωσι, 3. pl. præf. conj. ἀπὸ *Dor.* pro φάγωσι.

Φᾶι, *lucebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφαε, a φάω.

Φαῖθον, οντος, ὁ, *lucidus, solis epith.* (2) stella Jovis. A φάω, *luceo.*

Φαιδιμος, ὁ, ὁν, splendidus, lucidus, fulgidus, nitens. A φαείνω.

Φαείνω, splendeo, luceo, fulgeo. Ἀμφιπύρου φαείνων αἰθομένοιο, Odyss. 18, 342. A φάω.

Φαεινὸς, ὴ, ὸν, lucidus. Ab eod.

Φαεσίμβροτος, ος, ὁ ἡ ὄ, lucem hominibus adferens, lucens hominibus. Ἠῶθεν φαεσίμβροτος, ἠοῦς, Hom. Il. 24, 785. Ex φάος & βροτὸς, *mortalis.*

Φαεσφόρος, ος, ὁ, lux, illuminatio. Call. in Diam. 11. A

Φαεσφόρος, ος, ὁ ἡ ὄ, lucifer, lucem adferens. Ex φάος, & φέρω.

Φάζω, interficio; ut hinc fit ἀποφασμὸς, occisus. Ἠχὼ γὸ ἠχήσω Ζηνὸς αὖ ἀποφασμὰ κακὸς, Soph. Oed. Col. 1537. Significat etiam decretorius, ut Μοῖρα ἀτιμάσασα ἀποφασμὸν, Il. 14, 127. A φάω.

Φᾶθι, *dic*, 2. sing. præt. imper. act. verbi φημὶ.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, illustris.

Φαιδιμος, ος, ὁ ἡ ὄ, idem. A

ΦΑΙΔΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, nitidus, splendidus; (2) hilaris, lætus, faustus, Gl. Vet. lucu lentus. Φαιδροτέρα γνώμη, *Aret.* Hinc

Φαιδρότης, ητος, ἡ, hilaritas, alacritas, Gl. Vet. festivitas; (2) splendor.

Φαιδρόω, ῶ, exhilaro, alacrem reddo.

Φαιδρωθῆναι, præf. infin. pass. v. φαιδρωθῆναι.

Φαιδρωτὴς, οῦ, ὁ, ædituus; (2) lotor, mundator. A φαιδρωτὴρ. Hinc

Φαιδρωτρια, ας, ἡ, lotrix, mundatrix.

Φαιδρωτὴρ, hilaro, exhilaro; (2) splendidum, nitidum, aut tersum reddo, expurgo; (3) orno; (4) ungo, ap. Inf. Ὅτε φαιδρώσουσι χρόα σφυρηλάτοισιν Ἄκτορι. Μοῦνοι 2) 3 A φαιδρὸς.

Φαιδρωτρια, τὸ, quicquid nitidum ornatumve facit. *Etym.*

Φαιδρωτὴς, οῦ, ὁ ἡ ὄ, qui hilari est vultu. Ex φαιδρὸς, & ὠψ.

Φαιδρῶς, nitide, splendide, laute, hilariter.

Φαίην, *dixerim*, a 2. opt. act. v. φημὶ.

ΦΑΙΚΑΣΙΟΝ, ου, τὸ, calceamenti genus atticum, dictum κοινῶς. Clem Al.

Φαῖμεν, 1. pl. a. 2. opt. act. v. φημὶ.

Φαινέμεν, præf. inf. act. *Ion.* pro φαίνειν.

Φαινίσκετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφαίνετο, a φαίνομαι.

Φαιννὶς, ίδος, ἡ, genus ludendi pila. A φαίνω.

Φαινὶς, ἡ, anemone, ap. Laced.

Φαίνουσαι, nom. pl. fem. præf. part. act. *Dor.* pro φαίνουσαι, a φαίνω.

Φαίνοιτο, 3. sing. præf. opt. med.

Φαινόλης, ου, ὁ, Gl. Vet. φαινόλης, τὸ φιλόνιον, penula. Al. Gl. V. φαινόλη, lacerna, penula.

Φαινοληθήκη, ης, ἡ, *penularium*, Gl. Vet. ubi penulæ reponuntur. Ex φαινόλη, & θήκη.

Φαινομένω, acc. sing. præf. part. med.

Φαινομένοι, dat. f. pl. *Paragog.* syllabæ οι.

Φαινομηρὶς, ίδος, vel φαινόμηρις, ιδος, ἡ quæ femora ostendit, de Lacænis, Plut. Ex φαίνω, & μηρὸς, *femur.*

Φαίνω, f. φανῶ, in lucem edo, Gl. V. ostendo; (2) defero; *unde* εἰσφαίνοντες, quadruplatores; (3) luceo, appareo; quod proprie est φαίνομαι, *Pass.* φαίνομαι, appareo, Gl. Vet. φαίνεται, panditur, videtur, ostenditur, apparet, Phil. φανόμεθα, dignoscimur, Phil ἐφάνη, apparuit, a. 2. pass. Τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, Joan. 1, 5. Ἄρηος, ἴλθε, μοι Σκιὰ φάνηθί μοι, Eur. Her. fur. 496. Δεῖ μὲν ἐν τῇ φύλῃ δεῖ τινα φαίνεσθαι, Dem. Phil. 4. A φάος, *lux.*

Φαιὸς, ὰ, ὸν, fuscus, subniger, qui medio est inter candidum & nigrum colore, Gl. Vet. aquilus, pullus, fuscus. Ab eod. Hinc

Φαιυρὸς, ὰ, ὸν, idem.

Φαισὸς, ὰ, ὸν, seu φαῖος, ος, ον, luminosus, lucens. Ab eod.

Φαιοχίτων, ὁ ἡ ὰ, pullatus, nigra veste indutus.

Φάκελος, & φάκελος, ου, ὁ, fascis aut fasciculus. A Σφάκελος.

ΦΑΚΗ, vel φακὸς, οῦ, ὁ, lens, lenticula, lens cocta, ipsum ex lente pulmentum. *Angl.* Lentils. Hinc

Φάκινος, ίνη, ινον, qui ex lente est.

ΦΑΚΙΟΛΟΣ, ου, ὁ, fascis, fasciculus.

Φάκιον, ου, τὸ, lenticulæ decoctum aut cremor, Suic. Dim. a φακὴ.

Φακοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, lenticulæ simillis, Gl. Vet. lenticularis. Ex φακὸς, & εἶδος.

Φακοπλακοῦς, ους, ὁ, edulium ex lente & ptisana. Ex φακὸς, & πλακοῦς.

Φακὸς, οῦ, ὁ, lens cruda, ut volunt Gramm. sed promiscue cum φακὴ dicitur; (2) lenticula, i. e. vas lenticulatum, aut lenticulæ forma, quo aqua calente aut oleo pleno fotus adhibebantur; (3) vas, in quo mortuorum cineres conduntur; (4) faciei lenticula, lentigo, verruca, facies verrucosa; (5) nigra quædam oculi macula, Gl. Vet. lens, lentigo; φακὸς σαρκὸς, *faciei* nævus, Ph. A φακὴ.

Φακόφλεψ, lentiginosus, sparso ore, Ph. Ex φακὸς, & ὄφις, *vultus.*

Φακοῦδης, ὲς, ὁ ἡ ὲς, lenticolor, qui lentis colorem refert. A φακὸς.

Φακωτὸς, ὴ, ὸν, lenticulatus, in modum lentis conformatus. Ab eod.

ΦΑΛΑ, ornamentum galeæ, Suid.

Φαλαγγάρχης, ου, ὁ, præfectus phalangis. Ex φάλαγξ, & ἀρχὴ. Hinc

Φαλαγγαρχία, ας, ἡ, imperium quod habet is, qui phalangi præest.

Φαλαγγηδὸν, *Adv.* per phalanges; (2) turmatim. A φάλαγξ.

Φαλαγγιόδηλος, ου, ὁ ἡ ὄ, morsus a phalangio, arenei genere. Ex φαλάγγιον, & δάκνω.

Φαλάγγιον, ου, τὸ, genus, a crurum longioribus internodiis dictum; (2) herba quædam. A φάλαγξ.

Φαλαγγίτης, ου, ὁ, miles legionarius; (2) herba quædam. Ab eod.

Φαλαγγιτικὸς, ὴ, ὸν, ad phalangem pertinens, e phalange sumptus, &c.

Φαλαγγομαχία, phalange, peditatu pugno. A

Φαλαγγομάχης, ου, ὁ, phalangibus pugnans. Ex φάλαγξ, & μάχομαι.

Φαλαγίζω, ὰ, efferor, in ferinam naturam vertor, irritor. A φάλαγξ. Hinc

Φαλάγισμα, ατος, τὸ, pompa quædam in Bacchanalibus.

Φαλάγισσις, εως, ἡ, oculi adfectio, quum cilium introspectat, ita ut pili oculum compungant. Ab eod.

Φάλαγξ, αγγος, ἡ, *proprie* quædam acies Macedonum, ut legio Rom.; (2) peditatus; unde legio, acies, cohors, Ph. internodium, Gl. Vet. tarantula, Gl. Vet. araneus; φάλαγξις etiam ligna, quibus naves fulciuntur.

ΦΑΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, cicindela, lampyris, quæ nectu lucernis advolat, Nic. Th. 760. (2) balæna, Aristoph. Vesp. 35.

Φαλάκρα, ας, ἡ, calvities, calvitium, calvaria, calvarium, Gl. V.

Φαλάκρωμα, calveo, Gl. V. A præc.

Φαλακρωτὸς, ὴς, ὸν, qui calvus esse videtur. Ab εἶδος.

ΦΑΛΑΚΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, calvus. Hinc

Φαλακρότης, ητος, ἡ, calvitium, calvities.

Φαλακρόω, calvum reddo; calvo, Gl. Vet. φαλακρῶδες, calvescere, Gl. V. Hinc

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, calvitium.

Φαλάκρωσις, εως, ἡ, idem, *Hipp.*

Φαλαιθος, calvus. Ex φαλὸς, & ἀθὸς, *fur.*

Φάλαρα, ων, τὰ, phaleræ, ornamenta equorum aut equitum; (2) loca. A φαλὸς.

Φαλαρὶς, ίδος, ἡ, phalaris, avis quædam marina seu palustris. Ab eod.

Φαλαρισμὸς, ὁ, crudelitas. A Phalaride.

Φαλαρὸν, ὰ, albesco spuma; unde φαλαρίσντα pro φαλαρώσαι, Il. 13, 799. A

Φαλαρὸς, ρὰ, ρὸν, albus, spumeus; (2) *Subst.* ferrum galeæ. A φαλὸς.

Φάλης, ητος, ὁ, idem quod φαληὸς, fa. & φαλῆς.

Φαλιόπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, albos pedes habens.

Φαλὸς, ὴ, ὸν, albus, splendidus. A φαλὸς.

Φαλλαγώγιμ, ου, τὸ, festum Priapo celebrari solitum. Ex φαλλὸς, & ἄγω.

Φαλλαφόρια, ίων, τὰ, idem. A φαλλαφόρος.

Φαλλικὸς, ὴ, ὸν, phallicus, ad phallos pertinens. A φαλλὸς.

Φαλλοβάστης, ου, ὁ, Priapi confessor. Ex φαλλὸς, & βαίνω.

ΦΑΛΛΟΣ, οῦ, ὁ, penis ligneus vel coriaceus; vel lignum oblongum, in summo habens penem ligneum aut coriaceum.

Φαλλοφορία, phallum gesto. A

Φαλλοφορος, ου, ὁ, qui in sacris Priapi phallum vel veretrum gestat. Ex φαλλὸς, & φέρω.

ΦΑΛΟΣ, splendidus; (2) albus.

ΦΑΛΟΣ, ου, ὁ, conus galeæ.

Φάμεν, acc. sing. *Dor.* pro φάμαν.

Φάμεν, 1. pl. præf. ind. act. verbi φημὶ.

Φάμενοι, nom. plur. a. 2. part. med.

Φαμὶ, *Dor.* pro φημὶ, *dico.*

Φὰν, *dicebam*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *Boeot.* pro ἔφασαν.

Φαναὶ, ῶν, αἱ, f. φάναι, splendores, illuminationes. Μυστήριον τε τῶν λεγομένων Ἑκάτης Ὀργάς, Eur. Rhes. 943. A φαίνω.

Φάναι, *dicere*, præs. inf. verbi φημὶ,

Φανάριον, τὸ, Dim. a φάνος, *sed* non bonum verbum. *Ern.*

Φανείη, aor. 2. opt. pass. verbi φαίνομαι.

Φάνεν, *apparuerunt*, 3. plur. aor. 2. ind. pass. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐφάνησαν.

Φανηρολογία, ὰ, cum quid palam dicitur.

Φανηρόμισος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui palam odit, Arist. Ethic. l. 4. c. 3. Ex μῖσος.

Φανηροποιέω, *declaro*, Gl. Vet. Φανηροποιῆσαι, certiorare. Ex φανηρὸς, & ποιέω.

Φανηροποίησις, εως, ἡ, declaratio, manifestatio. A pr.

Φανηρὸς, ρὰ, ρὸν, manifestus, evidens, apertus, clarus, illustris, celebris. A φαίνω.

Φανηρόω, ῶ, f. ώσω, manifestum facio, declaro, clarum efficio, manifesto, illustro, propalo. Gl. V. φανηρόω, clarefco, patefio. Φανηρώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν, 1 Cor. 4, 5. Φανήρωσον ἑαυτὸν τῷ κόσμῳ, Joann. 7, 4. Ὅτε ἡ ὑμῖς ζωὴ αὐτὴ φανηρωθήσεται ἐν δόξῃ, Col. 3, 4. A φανηρὸς.

Φανηρὸς, *Adv.* manifeste, evidenter, aperte, palam. Ab eod.

Φανήρωσει, 3. sing. f. 1. indic. act. verbi φανηρόω.

Φανήρωσις, εως, ἡ, manifestatio, patefactio, declaratio. A φανηρόω.

Φάνησαι, *effulsit*, 1. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφανε, a φαίνω.

Φάνη, *apparuit*, 3. sing. aor. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἐφάνη, a φαίνομαι.

Φανῇ, *videatur*, 3. sing. aor. 2. conj. pass. *per Epenthes.* pro φανῇ.

Φανῆμεν, aor. 2. infin. pass. *Dor.* pro φανῆναι.

Φανῆς, *apparaeris*, 2. sing. aor. 2. conj. pass

Φάνης, ητος, ὁ, sol; (2) amor. A φαίνομαι, quod ille quotidie quasi novus exsistat, hic primus e chao apparuerit.

Φανησὶ, 3. sing. f. 2 ind. pass. v. φαίνω.

Φανησίδιος, ος, videri aliquid solo. Ab eod.

Φανησιν, 3. [illegible] er. v. φαίνω.

Φανήσιος, ὰ [illegible] pass.

Φανὶς, ίδος, ἡ, [illegible] Dim.

Φανόπλης,

Φανόσιος, ᾱ, ὁ, laterna. Ab ὄπλομαι.
Φανὸς, ὁ, ἐος, lucidus, splendidus. A φαίνω.
Φανὸς, οῦ, ὁ, laterna, candela, Gl. V. Λαμπτὴρ, ὃν οἱ πολλοὶ φανὸν ὀνομάζουσι, Galen.
Φανόω, idem quod φαίνω. Strab.
Φαντάζω, fut. άσω, apparere facio, speciem præbeo, ostendo; (2) Φαντάζομαι, imaginem seu speciem mente concipio, imaginor, contemplor; (3) accusor; (4) ostento me, tanquam mirandum quoddam spectaculum in omnium oculos incurro. Σὺ δ' μόνα Σπέρματα φαντάζῃ τὰ εἰς γλῶ, ἢ μήτραν καταβαλλόμβια, M. Anton. 4, 22. Μή τις πολιτῶν σ' τρίζῃ φαντάζῃ, appareat, Eur. Ph. 93. Μὴ δ' φαντάζῃ δόμων ἀπέρισθι τῶνδε, id. Andr. 875. Φαντασθῶμεν δὲ τὸν χρόνον βίου, M. Anton. 1, 14. Ab eod Hinc
Φαντασία, ας, ἡ, visio, vana visio, imago, vanitas, Ph. species; it. quod ad speciem modo fit.
Φαντασιαστικὸς, ἡ, όν, ad visiones concipiendas aptus. Ab eod.
Φαντασιοδοκησίς, ῦ, ὁ, genus hæretici, qui Christum non verum hominem fuisse, sed tantum speciem corporis habuisse dicit. A δοκέω.
Φαντασιοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, imaginibus indulgeo, usque me inaniter vexo. Μὴ ἴσθι ἀσθενὴς ἐν τῇ οἰκίᾳ Σου, καὶ φαντασιοκοπῶν ἐν ταῖς εἰκίταις Σου, Sapient. Sirach. 4, 30. Ex φαντασία, & κόπτω.
Φαντασιπληξίως, cum stupore hominum, homines specie quadam obstupefaciendo. A πλήσσω.
Φαντασιόω, ῶ, fut. ώσω, imaginibus ludo, inani specie decipio. A φαντασία.
Φάντασμα, ατος, τὸ, visum, spectrum, Ph. visio vana, larva, ostentum, prodigium. Φαντάσματα γὰρ ἀλλ' ὄντα ποιοῦσι, Plato de Republ. lib. 10. A φαντάζω. Hinc
Φαντασμάτιον, ου, τὸ, parvum visum, Dim.
Φαντασικὸς, ἡ, όν, qui facile visiones & imaginationes concipit. Ab eod.
Φαντασικῶς, Adv. concipiendo visiones.
Φαντασὸς, ἡ, όν, efficiens aut concipiens visiones. Ab eod.
Φαντί, 3. plur. præs. ind. act. Dor. pro φασὶ, a φημί.
Φαντὸσι, 3. pl. aor. 2. conjunct. pass. verbi φαίνομαι.
Φὰο, dixisti, 2. sing. aor. 2. ind. med. Ion. pro ἔφατο, a φημί.
Φαὸς, ὁ ᾱ ὄν, splendidum (v. c. aureum) arcum habens. A βιός.
Φάος, ους, τὸ, lumen, lux, dies, solis ortus, diluculum; (2) oculus; φάη, oculi; (3) vita, salus; (4) victoria, gaudium. Φαὸς μυνόγλωσσε, Σάκει ἴσα τετραβοείῳ, Callim. Hymn. in Dian. 53. Lumina unocula, clypeo æqualia quadrupleti. A φάω.
Φαράγιον, ου, τὸ, parva convallis, Dim. a φάραξ.
Φαραγδώδης, ους, ὁ ᾱ ὄν, abruptus, præruptus. Ab eod.
ΦΑΡΑΓΞ, αγγος, ἡ, vallis, convallis, Ph. vorago, Gl. V. hiatus.
Φαραὼ, ὁ, Pharao. Nomen Hebr. δηλετὸς. Vindex
Φαρέτραις, dat. plur. Ion. & Poët. pro φάρεσι, & φάρεσσι, palla.
Φαρὲς, ὁ, Phares. Nomen Hebr. δηλετὸν. Ruptura.
ΦΑΡΕΤΡΑ, ας, ἡ, pharetra, theca sagittarum, Ion. φαρέτρη.
Φαρετρεὰν, ᾶνος, ὁ, idem.
Φαρετρίον, ου, τὸ, parva pharetra. Dim.
Φαρετροφόρος, ου, ὁ ᾱ ὄν, pharetram gestans. Ex φαρέτρα, & φέρω.
ΦΑΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, genus veneni.
Φάριον, ου, τὸ, laneum redimiculum. A φάρος.
Φαρισαῖος, ου, ὁ, Pharisæus. Vox Hebr. Separatus.
Φαρμάσσω, ττω, fut. ξω, incanto. A φάρμακος.
Φαρμιδώδης, ους, ὁ, ᾱ ὄν, rugosus. Ab eod.
ΦΑΡΚΙΣ, ίδος, ὁ ᾱ ὄν, ruga.
Φαρμάζω, inficio; item curo, V. Lex.
Φαρμακέα, ῶν, refertus sum medicamentis; (2) indigeo medicamentis, expeto medicamenta. Ab eod.
Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium; (2) ipse medicandi actio; (3) ipsa medicamenta. A φαρμακεύω.
Φαρμακεὺς, έως, ὁ, magus, veneficus. Ph. venenarius. A φάρμακον.
Φαρμακεύτης, ου, ὁ, idem. A φαρμακεύω.
Φαρμακευτικὸς, ὴ, όν, ad veneficia pertinens; (2) pertinens ad medicamenta. A
Φαρμακεύω, f. εύσω, veneficio aut veneno utor; (2) præstigiis utor; φαρμακεύομαι, medicamento purgante utor. A φάρμακον.
Φαρμακικὸς, ὴ, όν, medicamentarius, Gl. V.
Φαρμάκιον, ου, τὸ, medicamentum. Ab eod.
Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, venefica. Ab eod.
Φαρμακίτης, ου, ὁ, Epith. vini Pramnii, a salubritate. Eust.
Φαρμακόεις, όεσα, όεν, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) pigmentarius; (3) venenatus. Ab eod.
ΦΑΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, pharmacum, medicamentum, medicamen; (2) venenum, veneficium; (3) pigmentum, Ph.
Φαρμακοποιέω, medicamenta, venena facio.
Φαρμακοποιὸς, οῦ, τὸ, qui medicamenta conficit, pharmacopœus; (2) venenarius, Gl. Vet. Ex φάρμακον, & ποιέω.
Φαρμακουσία, ας, ἡ, medicamenti potus seu hausus; (2) veneni potus seu hausus. Ex φάρμακον, & σεῖσις, potio.
Φαρμακοποτέω, ῶ, f. ήσω, medicamentum bibo seu sorbeo. Ex φάρμακον, & πότης.
Φαρμακοπωλεῖον, ῶ, fum pharmacopola, vendo medicamenta. Ex φάρμακον, & πωλέω.
Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, medicamentorum & pigmentorum venditor, pharmacopola. Gl. V. aconitarius, pigmentarius.
Φαρμακὸς, οῦ, ὁ, veneficus, maleficus; Ph. magus, incantator. A φάρμακον.
Φαρμακοτρίβης, ου, ὁ, qui pharmaca terit & apparat; (2) qui pharmaca [illegible] φάρμακον, & τρίβω.
Φαρμακοτρίπτρ, ου, ὁ, idem & ex lisd.
Φαρμακουργὸς, ὁ, ἡ, ἐν, idem quod φαρμακοποιός. Ab ἔργον.
Φαρμακοφόρος, ον, ferax venenis, f. herbis venenatis. A φέρω.
Φαρμακόω, ῶ, f. ώσω, pharmaca seu medicamenta misceo. A φάρμακον.
Φαρμακὼν, ῶνος, ὁ, veneficus, qui veneno inficit. A φαρμάσσω.
Φαρμακώδεις, εσσα, εν, idem.
Φαρμακώδης, ους, ὁ ᾱ ὄν, medicamentarius, medicamenti vim habens, (2) venenatus, veneno tinctus. A φάρμακον.
Φάρμακων, ωνος, ὁ, officina tinctorum.
Φάρμακων, ωνος, ὁ, qui medicamentis seu venenis lædus est. Ab eod.
Φάρμαξις, εως, ἡ, tinctura, immersio; (2) maleficium. Gl. V. veneficium. A
Φαρμάσσω, f. άξω, f. άξω, veneno adficio vel inficio, veneno noceo. Gl. Vet. veneno; (2) lenocinio adficio, adulteros, fuco; (3) intingo, immergo. Ἀλλ' ἢ φαρμάκοιθ', ἢ κακὸν τε μέγα φυτόσαι' ἄλλο, Aristoph. Thesm. 541. Φαρμάσσαν φίλεκνον, Odyss. 9, 393.
ΦΑΡΟΣ, vel φάρος, εος, τὸ, palla, pallium, vestis exterior, velum, velamen, tegmen.
ΦΑΡΟΣ, ου, ὁ ᾱ ἡ, turris maxima prope Alexandriam, navigantibus nocturno tempore lumen præbens; (2) quævis turris ejusmodi.
Φαρσαὼ, aio.
Φάρσος, τὸ, velamen, tegumentum, vestis stragula, vestimentum.
Φαρυγδόγον, τὸ, idem quod
ΦΑΡΥΓΞ, υγγος, ὁ ᾱ ἡ, guttur, gula, faux, caput [illegible] hagi.
Φὰς, dicens, a. 2. part. act. v. φημί.
Φάσγανον, ου, τὸ, ensis, gladius; (2) herba, quædam. Φάσγανον ὀξύ. Nom. Il. 1, 190. A Σφάζω.
Φασγανουργὸς, οῦ, ὁ, faber ferrarius. Ab ἔργον.
Φᾶσε, dixit, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. & Dor. pro ἔφησε, a φημί.
Φάσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. Dor. pro φήσεις.
ΦΑΣΗΛΟΣ, & φασηλὼς, it. φάσιλος, & φασιλὼς, ου, ὁ, phaselus, Ph. leguminis oblongi genus; (2) navigium oblongum.
Φᾶσθ', dixisse, a. 2. inf. med. verbi φημί.
Φασὶ, inquiunt. 3. plur. præs. ind. act.
Φασιανὸς, οῦ, ὁ, ut φασιανὸς ὄρνις, phasianus, avis. A Φᾶσις, Phasis, fluv.
Φάσις, εως, ἡ, apparitio, visum; (2) delatio, accusatio.
Φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum, sententia, apophthegma, denunciatio, rumor, adfirmatio, propositio. A φαίνω, ostendo, vel φάω, dico.
Φάσκε, diffitabat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔφασκε.
Φάσκω, dico, dicito. Gl. V. aio. Οὐκοῦν σὺ ταύτῃ —— Ἰόλλω ἵφασκες Εὐρύτε Σποράν ἄγειν; Soph. Trach. 426. Φάσκοντες ταῦτα ὄντως ἔχειν, Act. 24, 9. A φάω.
Φασκάλιον, τὸ, pera, mantica, capsa coriacea.
Φάσκαλος, ου, ὁ, vestigerula.
Φάσμα, ατος, τὸ, visum, spectrum, ostentum, portentum, prodigium; (2) quod speciem alicujus rei habet, ut imago. A φαίνω.
Φάσομαι, f. 1. ind. med. Dor. pro φήσομαι, a φημί.
Φάσσα, vel φάττα, ης, ἡ, palumbus, avis.
Φασσοφόνος, ου, ὁ, palumborum interfector, accipitris quoddam genus. Gl. Vet. palumbarius. Ἴρηκι ἐοικὼς Ὠκείῃ φασσοφόνῳ, ὃς ὠκιστος πετεηνῶν. Hom. Il. 15, 238. Ex φάσσα, & φένω, occido.
Φασὼ, f. 1. ind. act. Dor. pro φήσω, a verbo φημί.
Φατεὸς, ὰ, όν, dicendus, nominandus. A φ
Φατὴς, ῆ, ὁ, locutuleius, loquax; (2) mendax. A φάω, dico.
Φάτω, f. præs. ind. Dor. pro φησὶ, a φημί.
Φατίζω, f. ίσω, ίσω; (2) rumorem spargo. Οὕτω τ' θεᾶς Σὺν παιδ' ἄλοχον φατίσας, Eur. Iph. in Au. 134. A φάτις.
Φάτις, εως, ἡ, dictum, sententia; (2) responsum vatis, oraculum; (3) nuncius, rumor, fama; (4) gloria. A φάω, dico.
ΦΑΤΝΗ, ης, ἡ, prælepe; (2) laquear, sc. in præsepis formam excavatum. Sed φάτνας, vel φατνίας, ῶν, αἱ, tunt etiam loculamenta dentium. Hinc
Φατνόω, laqueatibus tego. P. excavo (ξίω) ut fiat præsepe, lacus, lacunar. Eun.
Φατνώματα, ων, τὰ, lacunaria, laquearia; (2) navium foramina, per quæ in adnavigantes missilia emittuntur; φάτναμα, manditulum, Ph. alveolus dentis.
Φατνωματικὸς, ὴ, όν, laqueatus.
Φατνωτὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.
Φάτο, 3. sing. a. 2. ind. med. Ion. pro ἔφατο, a φημί.
Φατὸς, ὴ, όν, dicendus, nominandus; (2) celebris. A φάω, dico.
Φατρία, ας, ἡ, curia, Vh. id. quod φρατρία.
Φατριακὸς, ὴ, όν, curialis. A pr.
Φάττα, palumbus, Att. pro φάσσα.
Φάττιον, ου, τὸ, palumbula, Gl. V. A φάττα.
ΦΑΤΤΩ, ττω, frigo, Hes.
Φαυλιπίφαυλος, ου, ὁ ᾱ ἡ, plane nullius pretii.
Φαυλία, ας, ἡ, ut ἐλαία φαυλία, oliva ex oleastro cæso & transplantato proveniens. Φαυλότεροι φαύλων μὲν Proverb. apud Athen. lib. 3. p. 82. A φαῦλος.
Φαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, flocci facio, pro nihilo duco, contemno. Τῶν διαστάν μου φαυλίζεις, Xen. Ab eod
Φαυλισμὸς, οῦ, ὁ, contemptio, despectus, irrisio. A φαυλίζω. Unde
Φαυλίστρια, ας, ἡ, contemptrix, subsannatrix.
Φαυλόστομος, ον, improbos mores habens.
Φαυλορρήμων, ονος, contumelioſe, maledice. A φαυλορρήμων, maledicus.

Φ Α Τ Α Ο Σ, η, ον, vilis, facilis, mollis, mediocris, Gl. Vet. (2) facilis, villis, levis. Hinc

Φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas, improbitas.

Φαυλοεργός, ὁ ἡ ἡ, qui nihil egregie facit. *Epith.* artificis villis. A ἔργον.

Φαύλως, *Adv.* male; (2) facile, leviter, leniter, moderate. Ab eod.

Φαυσιγλωσσον γρ. idem quod φαεσίλυχνος.

Φαυσίζωστος, ὁ ἡ ἡ, mortalibus lucem adferens; Pind. Olymp. 7. Ex φαῦσις, & βροτός.

Φαῦσις, ιος, ἡ, lux, splendor. A φάω.

Φαύσκω, luceo. A

Φαύω, f. αύσω, idem. A φάω.

Φ Α Ψ, απός, ἡ, palumbes, *avis*.

Φ Α Ω, inuſ. luceo, ſplendeo, fulgeo, micо; (2) interficio; (3) dico. Φάε ἡ χρυσόθρονος ἠώς, Odyſſ. 14, 502. Περὶ σείρια ἡ τῶ θερισῆρος ἔγρῳ φάλαινα, Lyc. 841.

Φ Ε Β Ο Μ Α Ι, fugio; (2) timeo, metuo. Ἀλλὰ κὴ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φίζοντο, Il. 11, 121. Ἐιτερ ἡν αὖτε φεύσμεθα Τυδέος υἱόν, ib. 5, 232.

Φεύσμεθα, *fugiamus*, 1. pl. præſ. conj. med.

Φιγλίτης, ω, ὁ, phengites, lapis ſpecularis; (2) laterna. A

Φ Ε Γ Γ Ο Σ, ους, τὸ, ſplendor, lux, lumen, jubar ſeu lumen ſolis, dies.

Φ Ε Γ Γ Ω, ſplendorem præbeo, illumino; luceo. A φίγγος.

Φιγγώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, ſplendore ſeu luce abundans, luminoſus. Ab eod.

Φειδαλφιτος, ω, ὁ ἡ ἡ, qui farinæ parcit; (2) parcus, tenax. Ex φείδομαι, & ἄλφιτον.

Φειδαλφίτως, *Adv.* parce, tenaciter.

Φείδει, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro φείδε, a φείδομαι.

Φειδεσθε, *parcatis*, 2. pl. præſ. ejuſd.

Φειδίτιον, φειδίτειον, & φιδίτιον, ω, τὸ, pl. φειδίτια, ſodalitas quædam apud Spartanos ſimul epulari ſolitorum, ſed cum parſimonia & valde frugaliter; Plut. in Lycurg. cap. 12. A

Φ Ε Ι Δ Ο Μ Α Ι, f. φείσομαι, parco, remitto pœnam, [illegible] ἰφθίκο, (2) parco, parce utor, ſum parcus, abſtineo, tempero. Διὰ ταῦτα ὑμῶν ἐχὶ φείσῃ, εἰκερ ἰκρατὴς γένηται, Dem. Phil. 4. Εἶτ' ἐγὼ ζε φείσομαι; Ariſt. Ach. 316. Φεισόμεθά γ' ὅ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκαν; id. Av. 374. Ἔρεισατο δράξασθαι, Callim. Epigram. Hinc

Φειδομβίως, *Adv.* parce, cum parſimonia.

Φειδός, ἡ, ὁν, parcus, tenuis. Ab eod.

Φειδώ, όος, ἡ, parſimonia. A φείδομαι.

Φειδωδός, idem quod φειδαλός. *Erm.*

Φειδωλή, ῆς, ἡ, parſimonia; Hom. Il. 22, 244. A φειδώ.

Φειδωλία, ας, ἡ, parſimonia, tenacitas, illiberalitas. A

Φειδωλός, ἡ, όν, & φειδαλός, ῶ, ὁ ἡ ἡ, parcus, tenax, abſtinens, Gl. Vet. φειδωλότατος, perparcus, parciſſimus, tenaciſſimus, Gl. V. A φείδομαι.

Φειδωλῶς, *Adv.* parce. A φειδαλός.

Φείσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi φείδομαι.

Φεισμοσύνη, ης, ἡ, parſimonia; (2) adfectus, quo adducimur ad parcendum, miſericordia. A φείδομαι.

Φέκλη, ας, ἡ, fæcula. Vox Lat.

Φ Ε Λ Γ Τ Ν Ω, nugor, deſipio, *Heſ.*

Φελδών, fluito more ſuberis. A φέλλος.

Φ Ε Λ Ε Τ Σ, ίδος, ὁ, lapis petroſus Athenis; (2) ſalebroſus, lapidoſus quivis.

Φελλίνας, ω, ὁ, lex in modum ſuberis.

Φέλλινος, η, ον, ſuberinus. A φελλός.

Φελλόδρυς, υος, ἡ, arbor nomen habens ex ſuberis & quercus appellatione. Ex φελλὸς, & δρῦς, *quercus*.

Φ Ε Λ Λ Α Ο Σ, ου, ὁ, ſuber; cortex.

Φενάκη, ης, ἡ, fraus. A φένᾳξ. Unde

Φενάκη, ης, ἡ, coma additicia, galericulum.

Φενακίζω, f. ίσω, decipio, fallo, illudo, ſubſanno. Τοῦτ' ἐν ἰσπανικῇ, Ὃ δὲ θρυαλλὶς φέρει, Ariſt. Ach. 90. Ἀεὶ γάρ ἐστιν φενακίζων ἑαυτὸν, Dem. Phil. 1. Οἱ ἐν ἰσπανικῇ φέρω ὑπ' αὐτῶ; Ariſt. Ran. 1038.

Φενακισμός, ῦ, ὁ, deceptio, impoſtura, illuſio, ludificatio. A pr.

Φενακιστής, ῦ, ὁ, impoſtor, A eod. Hinc

Φενακιστικὸς, ἡ, όν, fraudulentus.

Φενακιστικῶς, fraudulenter, fallaciter.

Φ Ε Ν Α Ξ, ακος, ὁ, impoſtor, deriſor.

Φενόλης, ου, ὁ, penula; idem quod φαινόλης.

Φ Ε Ν Ω, p. m. φίφονα, occido, interficio, inuſ.

Φέρασπις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, clypeum ferens, clypeatus; (2) bellicoſus. Ex φέρω, & ἀσπὶς.

Φερζίμβω, præſ. inf. act. *Ion.* pro φέρζειν.

Φέρζειδε, *adeste*, præſ. infinit. med.

Φ Ε Ρ Β Ω, paſco, alo, nutrio. Τῶνδ' ἄλλα φέρβει, Pind. Ol. 134. Καί μ' ἔφερβε Ζὸς δόμος, πάντα μᾶλ, χρηδὲ ἡ γενναῖον φίλοις, Eur. Or. 863. Ἰξῶ ἡ καλάμοισιν ἀπ' ἠέρος αὐχὺν ἐφέρβειν ἐθμήνος, Epigr. Παρίζω δαῖδ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην κλεινοτάταν Ζοφίαν, Eur. Med. 827. Τάδε φέρβεται ἐκ Ζείας ὅλκας, *Hom. Hymn. in Terr.* 4.

Φέρε, age, agedum, agelis. A φέρω.

Φερέζυγος, ω, ὁ ἡ ἡ, par & idoneus ſeu ſufficiens alicui rei, ut fidejuſſor locuples vadimonio, ſponſor fide dignus. Τοιαῦτ' τὶς φερέζυγος. Plut. in Theſeo. cap. 1. ex Æſchyl. Sept. ad Theb. 455. Ex φέρω, & ἐγγύη, *ſponſio*.

Φερίδειπνος, ε, ὁ ἡ ἡ, prandium adferens. Ἀνδρείας βασιλῆι χέαν φερίδειπνον ἰωὴν; Nonn. P. 6, 8. Ex φέρω, & δεῖπνον.

Φερίζωος, ω, ὁ ἡ ἡ, vitam adferens. Ex ζωή.

Φερέκακος, ω, ὁ ἡ ἡ, laborum tolerans & patiens. Ex φέρω, & κακὸν.

Φερίκαρπος, ω, ὁ ἡ ἡ, fructum ferens, R. ex Plut. Ex φέρω, & καρπὸς.

Φερίμβω, præſ. inf. act. *Ion.* pro φέρειν.

Φερίοικος, & φέροικος, ω, ὁ ἡ ἡ, ferens domum; (2) *ſubſt.* teſtudo, q. d. domiporta cochlea. Ex φέρω, & οἶκος.

Φερίπολις, & φερέπολις, ις, ὁ ἡ ἡ, urbem ferens, i. e. ſuſtinens ſuſtentans; (2) qui urbem cepit. Ex φέρω, & πόλις, vel πτόλις.

Φερίπονος, ω, ὁ ἡ ἡ, laborum tolerans vel patiens. Ex φέρω, & πόνος.

Φερίσβιος, ω, ὁ ἡ ἡ, ferens vitam; (2) ferens, quod ad vitam degendam neceſſarium eſt. Ὅτ' ἀνθρώποις φερίσβιος ὀλβὸς ἄκαστ, Nonn. P. 5, 27. Ex φέρω, & βίος.

Φέρεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφερον, a φέρω.

Φερεσακὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, ſcutifer, ſcutum ferens; (2) bellicoſus. Ex φέρω, & σάκος.

Φερεσταφύλος, ον, uvas ferens. A σταφυλή.

Φέρετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. φέρω.

Φερετράδω, circumfero in pompa, tranſveho in pompa. A φερετρον.

Φερετρίος, ω, ὁ, feretrius. Epith. Jovis.

Φέρετρον, ω, τὸ, feretrum, capulum; (2) lectica. Κείμενον ἐν φερέτρῳ. Hom. Il. 18, 236. A φέρω.

Φέριστος, η, ον, optimus. *Superl.* a φέρω.

Φέρμα, τὸ, proventus. A φέρω, vel φέρδω.

Φερνὴ, ῆς, ἡ, dos, quam ſponta adfert & dat marito. Ab eod.

Φερνίζω, f. ίσω, doto. Φερνῇ φερέτω αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα, Exod. 22, 16. A φερνή.

Φερνίον, τὸ, (al. male φέρνιον, *it.* φερνίον) ſporta, ſportula, in qua pisces ferunt[ur].

Φεροζωος, ω, ὁ ἡ ἡ, vitam ferens; Nonn. P. 5, 25. Ex φέρω, & ζωή.

Φέρσασα, nom. pl. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro φέρουσαι, a φέρω.

Φερολίτης, ου, felicitatem adferens. Ab ὄλβος.

Φερόμεθον, 1. pl. præſ. ind. paſſ. *Æol.* pro φερόμεθα.

Φερόμισθα, Perſ. ead. ſed *Dor.* formata.

Φερομὸς, *Paſſ.* ferus, ruo, & ſimiliter ſe manibus, ſermonibus hominum vertere, ſtudio alicujus rei teneri; (4) τὸ φερόμενον rem bene gerere; *it.* res, quæ bene ſuccedit, opp. κακῶς φ.· πλεῖν φερομένῳ cum in re aliqua. Παρὰ τινι, in gratia, auctoritate majori eſſe apud aliquem: *cum gen.* excellere, præſtare; (5) *in med.* ſentire, cenſere, *int.* γνώμην.

Φέροντε, nom. dual. part. præſ.

Φέροντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro φέρουσι.

Φερσεφόνη, ης, ἡ, Proſerpina.

Φερτατος, άτη, ατον, validiſſimus, robuſtiſſimus, præſtantiſſimus, utiliſſimus. A φέρω.

Φέρτε, *ferte*, 2. plur. præſ. imper. act. *per Syncop.* pro φέρετε, a φέρω.

Φέρτερος, έρα, ερον, validior, robuſtior, potentior, præſtantior, melior, utilior. *Comparat.* Ab eod.

Φέρω, fero, tolero, porto; (2) valeo, profum ad aliquid; (3) auferre, v. g. præmium, accipere; (4) pendere, ſolvere; (5) adferre, parare; (6) aufero, rapio; (7) φέρει, ſua ſponte, libenter. Additur & verbis vehementiorem motum, vim, ſtudium ſignificantibus, interdum redundat. Φέρε, age, οἶσω, feram, Gl. V. f. 1. οἴσειν, eſſe laturus, Ph. Inf. f. 1. ἤνεγκα, tuli, attuli, Gl. V. ἤνεγκεν. tulit, attulit, Phil. a 1. & 2. ἐνεγκὼν, qui tulit, part. a. 2. ἐνεγκοῦσα, patria, Gl. V. part. fœm. a. 2. *Syncop.* p. Φέρεν ὀργὰς, concitare, Plut. εὐδοξίαν τινὶ, Ariſt βαρύς τι, Xen. χαλεπῶς, Dem. τὰς ἀρχὰς, eligere, id. ψῆφον φέρ' τινὸς, id. χάριν τινὶ, conferre, Hom. Τὸ μὴ σαθρὸν φῶ ἐν αἰχύνῃ φέρει, Soph. 66. Οὐδὲ γ' ἐς θυμὸν φέρω, non venit in mentem, id. El. 1362. Ἔξω φέρειδ' τῶν καιρῶν, aberrare, Iſocr. Εὖ, καλὰς, κακῶς φέρειδ' ἐν πράγμασι, ſuccedere, & v. v. Thuc.

Φερωνυμέομαι, nomen & omen habeo. A

Φερώνυμος, ω, ὁ ἡ ἡ, q. d. ferens nomen ſuum, i. e. veritatem nominis ſui, cui vere convenit nomen, quod habet; (2) qui alterius nomen fert. Ex φέρω, & ὄνομα.

Φερωνύμως, *Adv.* nomine rei vere reſpondente, nomine rei congruo.

Φ Ε Υ, heu, va, ha! Ph.

Φεῦγον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφευγον, a φεύγω.

Φεύγοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro φεύγουσι.

Φευγόντων, *fugientium*, gen. pl. part. præſ. act.

Φεύγουσαι, nom. pl. part. præſ. act. f. g.

Φευγυδρόος, ω, ὁ ἡ ἡ, qui aquam fugit. Ex φεύγω, & ὕδωρ.

Φ Ε Υ̓ Γ Ω, f. φεύξομαι, fugio, fugam capio; (2) effugio, evado, (3) refugio, vito, declino, averſor; (4) exſulo, verſo ſolum; (5) fugo, in fugam do. Ἡ δ' ὄρνις τὰ ἱρὰ πετὰ, fugit, Strabo, lib. 16. P.) (6) reus fum, accuſor, ſed de exulis accuſatione, φευγὼν & φεύγων. Je reo tantum φεύγων; (6) defero aliquem. *Erm.* Φεύγειν γραφὴν δώρεας, accuſari, Æſchin. δικαστήριον, declinare, Plat. πλὼ ἐλπίδα, rejicere, Plut. πλὼ σωτηρίαν, exulare, id. δίκλω παρὰ τῇ κρινῇ, detendere, Dem. κοινωνὸν τινι, vitare, Plato. Τὲς ἄξιος ἡ τ' ἐμὲ ὁμιλίας ἰφεύγειν, Ariſt. Plut. 775. Πίντα φεύγει πᾶς τις ἐκπαθὲς φιλῆσ, Eur. Med. 561. Ἐγὼ δ' ἐμοῦ τῶνδ φεύξομαι χθόνα, ibid. 604. Φεύξει γραφὰς ἑκατοντακλάντας τετράρας, decem eris, Ariſt. Eq. 440. Δεκαῖμ' ἂν δ' ἔτος φεύξῃται, Soph. Phil. 1036.

Φεύζω, f. ξω, clamo φεῦ. A φεῦ.

Φευκτίος, έα, έον, fugiendus. A φεύγω.

Φευκτικὸς, ἡ, όν, fugax. A φευκτὸς.

Φευκτὸς, ἡ, όν, qui effugi ſeu vitari poteſt, vitabilis, evitabilis; (2) fugiendus, vitandus, deteſtabilis. A φεύγω.

Φεύξῃ, 2. ſing. ſut. ἐκ Δωρ. ſdic. med. *Dor.* pro φεύξῃ, a φεύγω, am ſpa. A

Φεύξιμος, ος, ον, delector, capio fugiendum eſt; (2) [illegible] ſuavitatem. Φιλῶ [illegible] qui

qui effugi seu vitari potest; (3) ad quem confugitur, ad quem confugere licet. A

Φεῦξις, εως, ἡ, fuga. A φεύγω

Φευξούμαι, f. 1. indic. med. verbi φεύγω.

Φ Ε Ψ Α Δ Ο Σ, ου, ὁ, scintilla, vel scintilla parva. Hinc

Φεψαλόω, ῶ, in scintillas converto, comburo.

Φεψαλυξ, υγος, ἡ, scintilla; Arist. L. 106.

Φ Ε Ω Σ, ω, ὁ, pheos, *planta*.

Φῆ, 3. f. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφη, a φημὶ.

Φῇ, *dixerit*, 3. sing. a. 2. conjunct. act.

Φῆν, *dicat, dixerit*, 3. f. a 2. conj. act. pro φῇ.

Φηγινος, ἰα, ον, *contr.* φηγινῦς, ῆ, οῦν, idem quod

Φήγινος, ίνη, ινον, faginus, fagineus. A

Φ Η Γ Ο Σ, ου, ἡ, fagus; æsculus, Gl. Vet. *Item* faginus. Φηγῷ τῷδὲ σφίμινθα, Call. in Dian. 239. Hinc

Φηγών, ῶνος, ὁ, æsculetum, Gl. V.

Φηλέω, impono, decipio, A φῆλος.

Φήλης, ικος, ὁ, impostor; (2) grossus sive ficus nondum maturia, etsi maturitatis speciem præ se ferat. Ab eod.

Φηλήτης, ου, ὁ, impostor, deceptor. A φηλέω.

Φηλήτοισι, dat. plo *Ion.* pro φηλήταις, a pr.

Φ Η Λ Ο Σ, ου, ὁ, impostor, fallax.

Φηλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod φηλέω. Λάθεσι δὲ φηλώσας σφέμον, Lyc. 785, Menand. 11.

Φήμη, ης, ἡ, fama, rumor, celebritas, opinio & existimatio concepta de aliquo; (2) omen, prædictio. A

Φημὶ, fut. ήσω, aio, dico, adfirmo. Φήσομεν σφὸς τὰς τραπέζας, Arist. Av. 403. A φάω, *dico*.

Φημίζω, fut. ίσω, *Dor.* ίξω, dico, divulgo. Ἦν τινα (φήμην) σφιλλὶ λαοὶ φημίζουσι, Hesiod. Ἔργ. 762. Σκιλὰς οἳ ἑκάτην ζῆς φερώνυμος τύχης φημιδνοῦ, Lyc. 1082. Τέκνα μὲν ἡ κρὶν ἐφημίξαντο μίτωσον, Dionys. Πβ, 90. A

Φῆμις, ιος, ἡ, sermo, verbum, rumor, fama; (2) omen. A φημὶ.

Φημισμὸς, οῦ, ὁ, fama, rumor. A φημίζω.

Φὶν, 2. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφην, a φημὶ.

Φῆναι, *dixisse*, a. 2. inf. a. act. verbi ejusd.

Φ Η Ν Η, ης, ἡ, ossifraga, avis major quam aquila.

Φὴρ, φηρὸς, ὁ, fera; (2) centaurus. Pro θὴρ.

Φ Η Ρ Ε Α, ων, τὰ, nervorum tumores & tensiones.

Φηρομανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, insaniens in feras, qui insano ferarum amore tenetur. Ex φὴρ, & μαίνομαι, *furo*.

Φηρσὶν, dat. pl. cum ν ἐφελκ. pro φηρσὶ, a φὴρ.

Φῆς, 2. f. præs. ind. act. verbi φημὶ.

Φῇς, *dixeris*, 2. sing. a. 2. conj. act.

Φήσεις, 3. sing. a. 1. opt. *Æol.* pro φήσαις.

Φήσεις, *dices*, 2. sing. f. 1. ind. act.

Φῆσθα, *dicebas*, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἔφης.

Φησὶ, *dicit*, 3. sing. præs. ind. act.

Φήσει, *dixerit*, 3. f. a. 2. conj. act *Ion.* pro φῇ.

Φήσω, *dicam*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Φ Η Τ Ρ Η, ης, ἡ, tribus.

Φθαίη, *anticiparerit*, 3. sing. a. 2. opt. verbi φθάνω, pro φθάσε.

Φθάμενον, acc. sing. a. 2. part. med.

Φθᾶν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* & *Boeot.* pro ἔφθασαν.

Φθάνειν, *prævenire*, præs. infinit. act.

Φ Θ Α Ν Ω, fut. άσω, prævenio, occupo, prior aliquid facio; (2) assequor, attingo. Unde (3) ου φθάνω, non possum; (4) servit celeritati exprimendæ; (5) Οὐκ ἂν φθάνοις, est, necesse est, non potes non. *interdum tamen*, statim, mox. Οὐκ ἂν φθάνοιτον τῶν ἀρετῶν, Arist. Plut. 484. Ὀργὴ ἡ φρονήσεως φθάσας ἢ λογισμὸν ἁμαρτεῖν ἔφυσε, Dem. Φθάνω προσδέχων, Æsch. Ἔφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ, 1 Thess. 2, 16. Ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν, 2 Cor. 10, 14.

Φθαρεὶς, *corrupti*, a. 1. part. pass. v. φθείρω.

Φθαρῆς, *pereas*, 2. sing. aor. 1. pass. *per Syncop.* pro φθαρθῆναι.

Φθάρμα, ατος, τὸ, corruptio, corruptela. A φθείρω.

Φθαρτικὸς, ὴ, όν, corrumpendi vim habens; (2) exitialis, lethalis. Ab eod.

Φθαρτὸς, ὴ, όν, q. d. corruptibilis, corruptioni aut interitui obnoxius, mortalis; (2) corruptus. Gl. V. Ab eod.

Φθᾶς, a. 2. part. act. verbi φθάνω.

Φθάσας, a. 1. part. act. verbi φθάνω.

Φθάσω, *prævenian*, f. 1. ind. act.

Φθέγξατο, 3. f. imperf. ind. *Ion.* pro ἐφθέγξατο, a

Φ Θ Ε Γ Γ Ο Μ Α Ι, f. ξομαι, vocem seu sonum emitto, sonum edo, Gl. Vet. loquor, exprimo. Τποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, 2 Pet. 2, 16. Οὐ γὰρ τόσ' ἂν ἐφθέγξω λόγους, Eur. Med. 1310. Ὅτε τὸ δεύτερον ἀλεκτρυὼν ἐφθέγξατο, Arist. Conc. 391.

Φθέγξατο, *fenabant*, 3. plur. imperf. indicat. med. *Ion.* pro ἐφθέγγοντο.

Φθέγμα, ατος, τὸ, loquentis vox; (2) quævis vox; (3) sonus. A φθέγγομαι.

Φθεγξαμένῳ, dat. sing. a. 1. part. med.

Φθέγξεῖ, *dicet*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φθέγξει.

Φθέγξῃ, *loqueris*, 2. sing. temp. ejusdem & eadem dialecto adfecti.

Φθείμεν, a. 2. opt. med. verbi φθῆμι, pro φθίω, *corrumpo*.

Φθείομεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῶμεν, a φθῆμι, *anticipo*.

Φθεὶρ, ῥὸς, ὁ, pediculus; (2) fructus piceæ; (3) nomen piscis, quem Gaza *pediculum* vocat. A φθείρω.

Φθείρη, 3. f. præs. conj. act. v. φθείρω.

Φθειρίασις, εως, ἡ, pediculatio, Gl. Vet.

Φθειριάω, ῶ, f. άσω, pediculis scateo, pediculari morbo laboro; φθειρᾶν, pediculosus, Gl. Vet. A φθείρ.

Φθειριζάω, fut. άσω, idem, vermibus scatco. Ab eodem.

Φθειρίζαω, idem ap. Lucian. *si lectio sana*. A ζάω, *Ern*.

Φθειρίζω, & φθειριζόμαι, pediculos venor, vel quæro. Ab eod.

Φθειρικὸς, ὴ, όν, pedicularis. A φθείρ.

Φθειριστικὸς, ὴ, όν, venans pediculos.

Φθείρουσι, 3. pl. præsens indicat. act. *Dor.* pro φθείρουσι.

Φθειροποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, pediculos producens. Ex φθεὶρ, & ποιέω.

Φθειροτραγέω, ῶ, pediculos edo. Ex φθεὶρ, & τρώγω, *edo*.

Φθειροφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, pediculorum esor. Ex φθεὶρ, & φάγω, *vorax*.

Φθειροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, piceæ species, quæ minimos fert nucleos. Ex φθεὶρ, & φέρω.

Φθείρω, f. ρῶ, corrumpo, vitio, violo, stupro, comburo, vexo, vasto, interimo, interficio; φθείρομαι, pereo, Gl. Vet. φθαρῆναι, convelli Gl. V. a. 2. pass. φθαρὲν, corruptum, Ph. a. 2. part. pass. ἐφθαρμένος, corruptus, perf. Οὐ γὰρ τι τῶνδ', ἀλλὰ τὸν θεῶν νόμον φθείρουσ' ἄν, Soph. Aj. 1360. Καπᾶς Θηβῶν τις Οἰδίπου φθορᾷ γένος, Eurip. Ph. 382. Πρόῤῥιζον, ὡς ἔοικεν, ἐφθαρμένος γένος, Soph. El. 767. Φθείρω, abi in malam rem. Τοῦτο πεῖσαι, νῦν δὲ φθείρω, Arist. Plut. 610. A φθίω.

Φθειρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, aptus ad procreandos pediculos; (2) pediculis scatens, pediculosus. A φθεὶρ, *pediculus*.

Φθεῖς, 3. f. f. 1. indic. act. v. φθείρω.

Φθέρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro φθερῶ.

Φθερσιγενὴς, ὁ ἡ ἡ, ad perdendum factus f. natus. *Epith.* Furiæ. A φθείρω, & γίγνομαι.

Φ Θ Ε Ὼ, corrumpo, labefacto, perdo interimo. Ἔρις τ' οὐ μὰν οὐ νὺξ φθίσιν ἀμφοτέρους, Odyss. 11, 330.

Φθίαμβε, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῶμεν, a φθῆμι, pro φθάω.

Φθῆ, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφθη.

Φθῆ, *præoccupaverit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *per Epenthesin.* τοῦ ν, pro φθῇ.

Φθῆς, 3. f. a. 2. ind. act *Ion.* pro ἔφθης.

Φθῆσαι, *prævenias*, f. 1. indic. med.

Φθιμβίοισι, *mortuis*, dat. pl. *Ion.* pro φθιμένοις, a φθιμένος, *Ion.* pro ἐφθιμένος, a φθίνω.

Φθίνα, ας, ἡ, rubigo. A φθίω. Unde

Φθινὰς άδος, ἡ, decrescens; (2) tabificus.

Φθίνασμα, ατος, τὸ, tabes, phthisis.

Φθινικὸς, ὴ, όν, tabificus. A φθίνω.

Φθινόκαρπος, ὁ ἡ ἡ, qui fructum amisit.

Φθινοπωρινὸς, ὴ, όν, qui est auctumni ad finem vergentis, brumalis. A

Φθινοπωρὶς, ίδος, ἡ, autumnalis, *Epith.* Olivæ.

Φθινοπωρισμὸς, ὁ, Autumnus perceptio fructuum autumnalium.

Φθινόπωρον, ου, τὸ, senescens auctumnus & in hiemen vergens; autumnus. Ex φθίνω, & ὀπώρα.

Φθινύθεσκε, *consumebat*, 3. sing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἐφθινύθετο, a

Φθινύθω, perdo, profligo; (2) corrumpo, consumo; (3) contabesco, maceror, pereo. Οἶνον ἢ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες, Odyss. 14, 95. Ἀχαιοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν, Il. 6, 327. A φθίνω.

Φθίνυλλα, pestifera, Arist. Concion. 907.

Φθίνω, corrumpor, consumor, pereo, deficio, tabesco. Εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, Soph. Aj. 405. ἐξ αὐτοῦ, id. Trach. 650. A φθίω. Hinc

Φθινώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui jam phthisi correptus est, vel, qui ad phthisin natura proclivis est; (2) tabidus, qui tabe conficitur.

Φθισιμβρο, ρος, ὁ ἡ ἡ, homines perdens, hominibus exitiosus. Στείχειν τε πόλεμον φθισιμβρον, Hom. Il. 2, 833. Ex φθίω, & ἀνὴρ.

Φθίσθαι, *perisse*, perf. infinit. pass. *Ion.* pro ἐφθίσθαι, a φθίνω.

Φθίσθω, *perdatur*, 3. sing. perf. imper. pass. *Ion.* pro ἐφθίσθω, vel *perdere*, *peri*. 2. sing. præs. imper. pass. *per Syncop.* pro φθίσθω, a φθίω.

Φθισιάω, ῶ, tabe laboro, tabe consumor, Aristot. A φθίσις.

Φθίσιμβροτος, & φθισίμβροτος, υ, ὁ ἡ ἡ, nominum [illegible] ; (2) lethalis. Ex φθίω, & βροτὸς, *mortalis*.

Φθισικὸς, ὴ, όν, qui laborat tabe, pulmonarius; (2) tabeficus. A

Φθίσις, εως, ἡ, corruptio, extenuatio, consumptio, decrementum, tabes, præsertim pulmonis, phthisis. A φθίω.

Φθίσω, *tabefaciam*, f. 1. ind. act. v. φθίω.

Φθιτὸς, ὴ, όν, corruptibilis, corruptioni seu interitui obnoxius; (2) mortalis; (3) mortuus. Ab eod.

Φθίω, fut. ίσω, corrumpo, labefacto, perdo, interimo, macero, tabefacio; (2) consumor, deficio, tabesco; & φθίομαι, corrumpor, perdo, pereo, morior. Φθίσει δὲ τὸ ζῆν μιν, Il. 6, 407. Ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες αὐτὸν, Odyss. 16, 369. Τέσσι τοκῆας μὲν φθίσαν θεοὶ, ib. 20, 67. Ἢ ἤδη φθίνουζ' ὑπ' αὐτῶν δηρὶ δεμήσετε; Il. 11, 820. Ὅφρα φθιόμενοι ἔκατ., Il. 14, 87. A φθίω.

Φθογγὴ, ῆς, ἡ, sonus, vox. A φθέγγομαι.

Φθόγγος, ου, ὁ, sonus, vox. Ab eod.

Φθόη, ης, ἡ, tabes. A φθίω.

Φθονερία, ας, ἡ, invidia, invidentia, i. e. habitus invidiæ a natura insitus. A

Φθονερὸς, ρὰ, ρὸν, invidus, invidiosus, qui invidiæ morbo laborat. A φθόνος.

Φθονερῶς, *Adv.* invidè, invidiosè.

Φθονέω, ῶ, fut. ήσω, invideo; (2) nego, denego, concedere nolo. Οὐ γὰρ γάρ τι φθονῶ, Eur. Hec. 240. Μὴ φθονῇ φράσαι, id. Med. 63. Ὧν ἴσως σοὶ οὐ φθονήσω, Xen. Cyr. 8, 31. Ab eod. Hinc

Φθονήσαμεν, a. 1, part. act. v. g.

Φθόνησις, ὴ, invidia.

Φθόνος, ου, ὁ, invidia, invidentia, livor; (2) reprehensio. Οὐδεὶς φθόνος, libenter. Ἅ μέντοι τυγχάνω δικαίως ὄφλεις φθόνος λέγειν, Plat. in Phæd. A φθονέω.

Φθονῶμεν,

φθείρω, 1. pl. præſ. indicat. act. anom. pro φθείρομεν, a φθείρω.

φθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, calamitas, corruptela, lues, peſtis; ſtuprum, Ph. compreſſio, Gl. Vet. A φθείρω.

φθορεύς, έως, ὁ, corruptor, violator. A φθορά, vel φθορέω. Unde

φθορεύω, ὑ, ἐ ἀ ὐ, corrumpendi ſeu perdendi & exſtinguendi vim habeo.

φθορεωσία, perdo, exitio ſum.

φθορεωσις, εως, ἡ ἀ ὐ, corruptionem ſeu interitum, aut perniciem efficiens, perniciosus, peſtifer, exitialis. Ex φθορά, & ποιέω.

φθόρος, ου, ὁ, internecio, ſtrages, peſtis. A φθείρω.

φι, vel φιν, *Syllaba paragogica*, quam poëtæ dativis ſing. & pl. addunt.

φιαλίσκος, ου, phiala libo, ſacrificio. Ὅπως ἱμᾶς ἐν φιαλίσκῳ ἰυξέμενοι τοῖσι θεοῖς Ariſt. Pace, 431. A

ΦΙΑΛΗ, ης, ἡ, phiala, poculum, patera; (2) ornamentum cubicularis & januæ.

φιαληφόρος, ὁ, ἡ ἀ ὐ, phialam geſtans & thenſam ducens. Ex φιάλη, & φέρω.

φιάλιος, ἰδος, ἡ, parva phiala. A φιάλη.

φιάλιον, τὸ, idem, Dim.

φιαλοειδής, ἐος, ὁ, ἡ ἀ ὐ, phialæ formam habens, Gl. V. φιαλοειδίς, baciola. Ex φιάλη, & εἶδος.

φιαλοίδης, ες, idem.

φιαρός, ρά, ρόν, nitens, ſplendens; (2) pinguis, *quia pinguia nitent*; (3) Sch. Theocr. acerbus. Ὀρνιθος φιαροῖς σὺν τηκομένῃ Σάρκι, Nic. Al. 387. Φιαρωτέρα ὄμφακος ἄμπης, Theocr. 11, 21.

φιλαγαθής, ὲς, hilaris, riſum amans, *Dor.* pro φιλογαθής, a γαθέω.

φιλαγαθία, ας, ἡ, amor bonorum. A

φιλαγαθός, ὑ, ὁ ἡ ὐ, amator probitatis, bonitatis ſtudioſus, amans bonorum; benignus, Gl. Vet. Ex φίλος, & ἀγαθός.

φιλαγάθως, *Adv.* bonos amando, ex amore bonitatis.

φιλαγένητος, ὑ, ὁ ἡ ὐ, qui ingenito ſive non genito favet, cui placet τὸ ἀγένητον.

φιλάγιαλος, ὁ ἡ ὐ, idem quod φιλόκαλος.

φιλάγραυλος, ὁ ἡ ὐ, ruricola.

φιλαγρέτις, ὐ, venatrix, ſtudioſa venandi.

φίλαγρος, ὑ, ὁ ἡ ὐ, ruris amans.

φιλαγρότις, ὐ, venatrix.

φιλάγρυπνος, ὑ, ὁ ἡ ὐ, vigiliarum amans, vigilantiæ ſtudioſus.

φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna caritas.

φιλάδελφος, ὑ, ὁ ἡ ὐ, fratris ſeu fratrum amans; (2) carus fratri, Gl. V.

φιλαδελφως, fraterne, Gl. V. A præc.

φιλαδυίαμος, ὡ, vires frangens.

φιλαθλος, ον, idem quod

φιλαθλητής, ὔ, ὁ, certaminum ſtudioſus.

φιλαθεῖς, ἄ. 1. part. paſſ. *Dor.* pro φιλανθείς, a φιλέω.

φιλαιματος, ὡ, lugubris. Ab αἰάζω.

φίλαι, *fave*, imp. verbi, φίλημι, *amo*. Νῦν αὖτ' ἰμὲ φίλαι, Ἀχαιών, Hom. Iliad. 5, 117.

φιλαίματος, ὑ, ὁ ἡ ὐ, ſanguinarius, Gl. V. Ex φίλος, & αἷμα.

φιλαίτιος, ὑ, ὁ ἡ ὐ, querulus; (2) contentioſus, litigioſus. Ex φίλος, & αἰτία.

φιλαιτίως, *Adv.* culpandi ſtudio.

φιλακόλαστος, ὑ, ὁ ἡ ὐ, qui amat intemperantiam, luxuriam ſeu laſciviam.

φιλάκρατος, ὑ, ὁ ἡ ὐ, meri cupidus, vinolentus. Μετὰ δ' ἄμμιγα φιλακράτων ὑμεναίων, Nonn. Par. 4, 54.

φιλακροάμων, ὠν, ὁ ἡ ὐ, qui acromatis delectatur. Ab ἀκρόαμα.

φιλαλέξανδρος, ὑ, ὁ ἡ ὐ, Alexandri amicus vel ſtudioſus.

φιλαλήθης, ὲς, ὁ ἡ ὐ, veri ſeu veritatis amator vel amatrix.

φιλαλήθως, *Adv.* veritatis amore vel ſtudio.

φιλαλληλία, ας, ἡ, mutuus amor. A

φιλάλληλος, ὑ, ὁ ἡ ὐ, mutuo amore flagrans.

φιλαλλήλως, amore mutuo.

φιλαμοιβάς, άδος, ὁ ἡ ὐ, amans alimigenarum.

φιλαμπέλος, ὁ, ἡ ἀ ὐ, amans vitium & vinearum.

φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ἡ ὐ, amans peccata, avidus peccandi, K. Ab ἁμαρτάνω.

φιλάμπελος, ὁ, ἡ ἀ ὐ, ſerax vitium, frequens vinetis.

φιλαναγνώστης, ὑ, ὁ, cupidus, ſeu ſtudioſus legendi.

φιλαναλωτὰς, ᾶ, ὁ, ſumptuoſus, Gl. V.

φιλανδρατος, ὁ ἡ ὐ, idem.

φιλανδρία, ας, ἡ, amor mariti. A

φίλανδρος, ὑ, ὁ ἡ ὐ, amans viri. Ab ἀνήρ.

φίλανθος, ον, flores amans, ſ. fovens.

φιλανθρακίς, ίδος, ὁ, carbonarius. Ἀπολλὰς ἦν ὁ ἐλιτὰς τόνδε φιλανθρακίς; Ariſt. Ach. 340.

φιλανθρώπευμα, ατος, τὸ, liberale facinus & benignitatis plenum. A

φιλανθρωπεύομαι, f. εύσομαι, humanus ſum, humanum me præbeo. Ταῦτα ἡμᾶς ἡ τύχη τὰ μεγάλα φιλανθρωπεῖται, Heliod. Φιλανθρωπεύεται περὶ αὐτὸς, Demoſth. Πέντας Μιθριδάτης φιλανθρωπεύεται τε καὶ ἐφόδια δὸς ἀπέλυσεν ἐς τὰ οἰκεῖα ἀπέλυσε, Appian. B. Mithridat. A φιλανθρωπος.

φιλανθρωπία, ας, f. ήσω, ſum humanus; (2) humaniter tracto. Τὸν ἢ προσδεχόμενος φιλανθρωπεῖ, Polyb. Ab eod.

φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas, clementia, benignitas, Ph. Ab eod.

φιλανθρώπινος, υ, ὁ ἡ ὐ, humanus.

φιλανθρωπίνως, *Adv.* humaniter.

φιλάνθρωπος, ὑ, ὁ ἡ ὐ, humanus, clemens, benignus, comis.

φιλανθρώπως, humaniter, comiter.

φιλάνορ, ὄρ, idem quod φιλάνδρος.

φίλασα, *dilexiſti*, 2. aor. 1. m. pro ἐφίλησα, *Æol.* Call. in Dian. 185.

φιλαοιδὸς, ὦ, ὁ, amator cantorum ſeu poëtarum; (2) amator cantus.

φιλαπεχθημόνως, *Adv.* eorum more, qui libenter inimicitias ſuſcipiunt, aut ſuſceptas exercent, infeſto animo. A φιλαπεχθήμων. Unde

φιλαπεχθημοσύνη, ης, ἡ, improbitas in omnium odia incurrens; (2) inimicitia.

φιλαπεχθήμων, ονος, ὁ ἡ ὐ, inimicitiarum amans. Ex φίλος, & ἀπεχθάνομαι.

φιλαπεχθὴς, ὲς, idem. Ab ἔχθος.

φιλαπλοικὶς, ὶς, ον, ſimplicitatis & ſinceritatis amans.

φιλάπλους, υς, ὁ, incautus, Gl. Vet. ſimplicitatis amans.

φιλαπόδημος, ον, libenter peregrinus.

φιλαργυρέω, ῶ, f. ήσω, pecuniæ avidus ſum.

φιλαργυρία, ας, ἡ, argenti amor, pecuniæ cupiditas, avaritia. A

φιλάργυρος, υ, ὁ ἡ ὐ, amans argenti, pecuniæ ſtudioſus, cupidus, avarus.

φιλάρετος, υ, ὁ ἡ ὐ, virtutis ſtudioſus. Ex φίλος, & ἀρετὴ.

φιλάρματος, ον, rei equeſtris, certaminum equeſtrium ſ. curulium, belli denique amans. Ab ἅρμα.

φιλάρχαιος, vel φιλάρχαιος, υ, ὁ, antiquitatis amator; antiquarius, Gl. V.

φιλαρχέω, ῶ, f. ήσω, imperii ſeu dominationis cupidus ſum. A φίλαρχος.

φιλαρχία, ας, ἡ, imperii ſeu imperandi cupiditas; ambitus, Gl. V.

φιλαρχικὸς, ὴ, όν, idem quod

φίλαρχος, ὑ, ὁ ἡ ὐ, imperii ſeu imperandi cupidus, Gl. V. ambitioſus. Ab ἀρχὴ.

φιλᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φιλῆσαι, a φιλέω.

φίλασαι, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐφίλησε.

φίλασες, 2. ſing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φιλήσεις.

φίλατο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφίλατο, a φίλημι.

φιλαυβόμαιμος, ὁ ἡ ὐ, amans fratris ſ. ſororis.

φίλαυλος, ὔ ἡ ὐ, tibicen, vel tantum tibiarum amans.

φιλαυτία, ας, f. ήσω, me ipſum amo.

φιλαυτία, ας, ἡ, amor ſui ipſius, nimius ſui amor. A

φίλαυτος, ὑ, ὁ ἡ ὐ, ſibi carus, qui ſibi placet.

φιλαύτως, nimio ſui amore.

φιλαύχενος, υ, ὁ ἡ ὐ, qui ſponſionibus ſive dejuſſionibus gaudet. Ex φίλος, & ὑγδὲ.

φιλαχλήμων, ονος, ὁ ἡ ὐ, querulus; (6) quadruplator, criminator. Ex φίλος, & ἔγκλημα.

φιλαχλημόνως, criminoſe, calumniatorie.

φιλάω, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλει, a φιλέω.

φιλεδήμων, ονος, ὁ ἡ ὐ, ſciendi ſeu cognoſcendi cupidus, cognitionis ſeu ſcientiæ cupidus. Ex φίλος, & εἰδέναι, ποεῖν.

φιλέδημος, υ, ὁ ἡ ὐ, qui peregrinandi ſtudio & cupiditate tenetur.

φιλέλαιος, ον, oleas libenter comedens, ſ. appetens.

φιλελεήμων, ονος, ὁ ἡ ὐ, ſumme miſericors.

φιλέλκης, υ, ὁ, idem.

φιλελευθέριος, α, ον, liberalis, magnanimus.

φιλελεύθερος, υ, ὁ ἡ ὐ, libertatis amans.

φιλέλλην, ηνος, ὁ ἡ ὐ, idem quod φιλέλλην, Græcorum, Græcarum literarum ſtudioſus.

φιλέμπορος, ὁ, mercatoribus, mercator.

φιλένδοξος, ον, gloriam appetens.

φιλένθεος, ὁ ἡ ὐ, idem quod ἔνθεος.

φιλέοισι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro φίλεῦσι.

φίλεον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλουν.

φιλέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro φιλοῦσι.

φιλεορτάζης, ὁ, idem quod

φιλέορτος, υ, ὁ ἡ ὐ, qui amat feſta ſeu dies feſtos. Ex φίλος, & ἑορτὴ.

φιλεπιστήμων, ὁ ἡ ὐ, amans doctrinæ.

φιλεπιτιμητὴς, ὴ, ὁ, qui libenter objurgat & increpat, ad reprehendendum pronus.

φιλερασὴς, ὴ, ὁ, amator amoribus deditus.

φιλεργέω, ſedulus ſum, labores amo.

φιλεργία, ας, ἡ, ſedulitas, agendi ſeu operandi ſtudium. A

φιλεργὸς, ὴ, ὁ ἡ ὐ, operis amans, operi deditus, ſedulus, Gl. Vet. φιλέργος, gnavus, navus. Ex φίλος, & ἔργον.

φιλεργῶς, induſtrie.

φιλέριμος, υ, ὁ ἡ ὐ, ſolivagus, Gl. V.

φίλερις, ιδος, ὁ ἡ ὐ, contentionum amans, jurgioſus, Gl. V. pertinax.

φιλερισέω, ῶ, contentiones amo. A

φιλερισικὸς, ὴ, όν, idem quod

φιλερισὸς, υ, ὁ ἡ ὐ, contentionis ſtudioſus Gl. V. pertinax. Ex φίλος, & ἔρις.

φίλερως, ωτος, ὁ ἡ ὐ, amoris ſtudioſus, amoribus deditus.

φιλεταιρεία, ὴ, & ία, ſtudium erga ſodales, ſ. amicos. A

φιλέταιρος, υ, ὁ ἡ ὐ, ſodalium ſeu amicorum ſtudioſus.

φιλευλαβὴς, ὲς, ὁ ἡ ὐ, religionis amans, religioſus.

φιλεῦσι, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro φιλοῦνται.

φιλεῦσιν, 3. plur. præſ. indic. act. *Dor.* pro φιλοῦσι.

φιλεῦσαι, nom. plur. præſ. part. act. *Dor.* pro φιλοῦσαι.

φιλεῦσιν, *amant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & cum ν, pro φιλοῦσι.

φιλεύτραπελος, ὁ ἡ ὐ, jocoſus, qui jocis gaudet.

φιλεχθέλης, ὁ ἡ ὐ, *Epith.* helluonis.

φιλεχθρέω, inimicitias exerceo. A

φίλεχθρος, υ, ὁ ἡ ὐ, inimicitiarum amans.

φιλέω, ῶ, fut. ήσω, amicus ſum, amo, amice tracto, amicitiæ officia proſequor; (2) oſculor, ſuavior; (3) foveo. Gl. Vet. φιλεῖ, amat, adamat, ſolet, Gl. Vet. Τὰς ἢ Σάφρας Ζεὺς φιλεῖ, Soph. Aj. 133. Ἐκ κεφάλας φιλεῖ, Luc. Φιλεῖς ἢ δρᾶς' αὐτὸ Σεόδρε, Ariſt. Plut. 644. Φιλεῖ γὰρ αὖ τὰ τοιαῦτ' ἐν τρίπεδι, id. Nub. 810. Ἔφιλεν ἐκ Διὸς, Il. 2, 668. A φίλος.

φίλη, ης, ἡ, amica. A φίλος.

φιλήδομαι, delector, capio voluptatem, & q. d. ſuavitatem. Φιλήδετ τινι, Athen. Φιλ-

Φιλεῖν χρὴ καὶ φιλεῖσθαι φιλεῖν, Callim. in Apoll. 36. A φιλέω.

Φιλήδεια, ῆς, ἡ, suavitatis, voluptatis amans. Ex φίλος, & ἡδύς.

Φιληδεῖν, ῶ, fut. ήσω, voluptatibus delector, voluptatibus indulgeo.

Φιληδονία, ας, ἡ, amor voluptatis, Long. 34. A

Φιλήδων, ων, ὁ ἡ ὄν, voluptatum amans, voluptarius, voluptati deditus, Gl. Vet. voluptuosus, Phil. obscœnus. Ab ἡδονή.

Φιληκοία, ᾶς, auditionis studio teneor, Polyb.

Φιληκοΐα, ας, ἡ, audiendi cupiditas seu studium. A

Φιλήκοος, ὁ ἡ ὄν, audiendi cupidus, qui libenter audit, Gl. V. attentus. Ab ἀκούω.

Φιληκόως, attente, Gl. V. A præc.

Φιληλακατής, οῦ, lanificus, lanificio serviens.

Φίλημα, ατος, τό, osculum, suavium, basium. A φιλέω.

Φιλημάτιον, τό, Dim. pr.

Φιλήμβαι, aor. 2. infin. med. *Dor.* pro φιλῆσαι, a φιλέω.

Φίλημι, amo. Ἦμος κε ἴσ' ἐμὲ καὶ ἑὸν Ζὸς φιλήμβαι, Il. 22, 265. A φιλέω.

Φιλήμων, ονος, ὁ, Philemon. Nomen viri. *Deosculans.*

Φιλήσιμος, ον, ventosus, vente expositus. Ab ἄημι.

Φιλήτας, α, ον, qui habenis regitur, *Epith.* equi.

Φιλήρεμος, ου, ὁ ἡ ἤ, remorum, i. e. rei nauticæ studiosus.

Φίλησα, 3. fing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλησε, a φιλέω.

Φιλῆσαι, *amare*, f. *amaturire*, a. 1. inf. act.

Φιλησιμολπής, ὁ ἡ ἤ, amicus cantus, f. symphoniæ, lætans concentibus. A μολπή.

Φίλησις, εως, ἡ, amatio, dilectio. A φιλέω.

Φιλητός, amandus. A φιλέω.

Φιλητύδα, osculor. A φιλητός.

Φιλητὴς, οῦ, ὁ, amator; basiator, Gl. V. A φιλέω,

Φιλήτης, ου, ὁ, fur, latro; al. φηλήτης. Latronum more, quos *Philetas* Ægyptii vocant, in hoc nos *amplectantur*, ut tranquillent, Senec. epist. 51. Ὅς δὲ γωαιχὶ σὶ πωσὲ, σίπισθ' ὄχε φιλήτηρι, Hes. Op. 1, 373. Æschyl. Ch. 1001. σίμφωνε Ἑρμῆς ὅς γε φιλητῆσι ἄνωξ, Eur. Rhes. 217. Al. legunt, ἐκλ. P.

Φιλητικὸς, ἡ, ὸν, ad amandum propensus; (2) libenter osculans. A

Φιλητὸς, ὴ, ὸν, amabilis, amore dignus. A φιλέω.

Φιλήτωρ, ορος, ὁ, amator, amasius; (2) amans, sensu honesto, *fem.* amica, amasia, Æsch.

Φιλία, ας, ἡ, amor, caritas, amicitia. A φίλος.

Φιλιάζω, ineo amicitiam, fio amicus. Φιλιάζειν φίλοις καὶ ἀδελφοῖς, 1 Esdræ. 3, 22. Πᾶς εἶναι φίλος ἑρεῖ, ἐφιλίασα αὐτῷ κρίνα, Ecclesiastic. 37, 1. A φιλία.

Φιλιατρία, medicinæ studiosus sum, Dioscor. A

Φιλίατρος, ὁ, ὁ ἡ ἤ, medicinæ studiosus.

Φιλικὸς, ἡ, ὸν, amicitiæ conveniens, amabilis, ad amandum propensus; amatorius, Gloss. Vet. A φίλος.

Φιλικῶς, amanter, amatorie, Gl. V. amice.

Φιλίνδα, ας, ὁ, & φίλανδρος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui est amicorum seu fœderatorum, qui in amicitia est, fœderatus, amicus, carus, dilectus, placatus. Etian. Jovis *Epith.* amicitiæ præses. A φίλος.

Φιλίππειος, ὁ, nummus aureus a Philippo dictus, æquans coronatum.

Φιλιππιδίω, unde φιλιππιδίωσι, extenuari, tenui corpore esse. A Φιλιππίδης, qui talis fuit. Al. φιλιππιάσι, *per Jon.*

Φιλιππίζω, Philippo studeo, inservio. Hinc

Φιλιππισμὸς, ὁ, studium partium Philippi.

Φιλιππος, ὁ, ἡ ἵππος, equestrium amans seu studiosus, qui agitandis equis lectatur; (2) bellicosus; (3) Philippus, nomen viri.

Φιλοάδη, ῆς, cognoscendarum rerum cupidus fum, historiæ studeo, Strabo.

Φιλογραφία, ας, ἡ, *Ion.* ίη, historiæ, antiquitatis studiosus.

Φιλόγυος, ὁ ἡ ὄν, libenter pisces comedens.

Φιλίως, *Adv.* ut decet eos, qui sunt in amicitia, more fœderatorum, amice, amanter. A φίλιος.

ΦΙΛΑΤΡΕΑ, ας, ἡ, arbor ligustro similis.

Φιλοβάρβαρος, ου, ὁ ἡ ὄν, barbaros amans; (2) barbariem amans & ejus elegantiæ.

Φιλοβάρβιτος, ὁ ἡ ὄν, amans lyram, cantans lyra.

Φιλοβασιλὴς, ἐος, ὁ, regis amans.

Φιλοβασίλιος, ου, ὁ ἡ ὄν, regiæ potestatis amans, R. Ex iisd.

Φιλοβίβλος, ου, ὁ ἡ ὄν, studiosus librorum, qui libros multos emit.

Φιλόβοτρυς, υος, ὁ ἡ ὑ, amans uvas.

Φιλογαῖος, ου, *Epith.* vomeris. A γαῖα.

Φιλόγαμος, ὁ ἡ ὄν, nuptias amans, procus.

Φιλογελοιαστὴς, οῦ, ὁ, qui jocatores amat.

Φιλογέλοιος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui jocos & facetias amat. A

Φιλόγελως, ωτος, ὁ ἡ ὄν, risus amans, qui libenter ridet.

Φιλογεωμος, ου, ὁ, gravitatis studiosus, gravis, constans, R.

Φιλογεωργέω, agriculturæ studiosus sum. A

Φιλογέωργος, ου, ὁ ἡ ὄν, agricolarum seu agriculturæ studiosus. Hinc

Φιλογεωργία, ας, ἡ, amor rei rusticæ.

Φιλόγλυκος, ου, idem quod

Φιλόγλυκυς, υος, ὁ ἡ ὑ, qui dulcia amat; (2) qui dulci vino gaudet.

Φιλογονία, ας, ἡ, amor, f. cupido prolis. A

Φιλόγονος, ου, ὁ ἡ ὄν, amans liberorum, cupidus prolis.

Φιλογραμματέω, ῶ, literas amo, Plut. A

Φιλογράμματος, ου, ὁ ἡ ὄν, amans literas, literarum studiosus, doctus. A γράμμα.

Φιλογραφία, ας, ἡ, pingendi studio teneor, R. Ex φιλος, & γραφία.

Φιλογρήγορος, ὁ ἡ ὄν, vigil.

Φιλογυμνασία, ας, ἡ, exercitationum corporis studium.

Φιλογυμνασίω, ῶ, fut. ήσω, amo exercitationem, exercitationis cupidus sum. Ab iisd. Ex φίλος, & γυμνασία.

Φιλογυμνάστης, ου, ὁ, exercitationis amans, exercitationibus utens gymnasii.

Φιλογυμναστικὸς, ἡ, ὸν, fere idem.

Φιλογυμναστὴς, ἡ, studium palæstræ & gymnasii.

Φιλογυναικος, ου, ὁ ἡ ὄν, mulierum amans, muliercus. Ex φίλος, & γυνή.

Φιλογυναίξ, αικος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Φιλογυνὴς, ου, ὁ, idem.

Φιλόγυως, ου, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Φιλοδάκρυς, υος, ὁ ἡ ὑ, *Ion.* φιλοδάκρυος, ου, proclivis ad lacrimas, tristis, lacrimans large.

Φιλοδάφνος, ου, laureatus, lauriger. A δάφνη.

Φιλοδειπνήτης, ου, ὁ, qui libenter cœna alios excipit. Ex φίλος, & δειπνίζω.

Φιλόδειπνος, ου, ὁ ἡ ὄν, cœnarum seu conviviorum amans; (2) qui libens convivatur. Ex φίλος, & δεῖπνον.

Φιλοδέμνιος, ου, ὁ ἡ ὄν, amans cubilis. Ex φίλος, & δέμνιον.

Φιλοδενδρος, ου, nemoris cultor, pastor, venator.

Φιλοδεπνὴς, ου, convivator, conviviis gaudens, qui a δαπάζω.

Φιλοδέσποτος, ου, ὁ ἡ ὄν, domini amans. Ex φίλος, & δέσποινα.

Φιλοδεσποτέω, ῶ, ὁ ἡ ὄν, domini seu dominii amans, i. e. qui alterius in se dominium libens patitur. Ex δεσπότης.

Φιλοδημία, ας, ἡ, popularitas. A

Φιλοδήμιος, ου, ὁ ἡ ὄν, amans populi, popularis.

Φιλοδημοτικὸς, ἡ, ὸν, popularium amans, popularis status amans.

Φιλοδημώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, idem quod φιλόδημος, q. d. ὁμοιοδήμων.

Φιλοδήμος, popularis.

Φιλοδικαίος, ου, ὁ ἡ ὄν, justi amans.

Φιλοδικάστης, ου, ὁ, litigiosus.

Φιλοδίνητος, ου, ὁ ἡ ὄν, libenter in litibus versans, lites amans, Tab. cyd. A

Φιλοδικία, ας, libido litigandi. A

Φιλοδίκιος, ου, ὁ ἡ ὄν, litium amans, litigiosus. Ex φίλος, & δίκη.

Φιλοδίτης, ου, ὁ, viator, peregrinator.

Φιλοδοξία, ας, gloriæ sum cupidus; (2) gloriæ servio.

Φιλοδοξία, ας, ἡ, gloriæ cupiditas, ambitio. A

Φιλόδοξος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui opiniones sectatur; (2) qui bona opinabilia sectatur; (3) gloriæ cupidus, ambitiosus. Ex φίλος, & δόξα.

Φιλοδόξως, *Adv.* cum gloriæ cupiditate, ambitiose.

Φιλόδουλος, ου, ὁ ἡ ὄν, servorum amans, Gl. V. amator servorum.

Φιλόδυπος, ὁ ἡ ὄν, strepens, sonans.

Φιλοδρομος, ὁ ἡ ὄν, vagus, errans.

Φιλόδυρτος, ου, ὁ ἡ ὄν, lugubris, lamentabilis, R.

Φιλόδωρος, ου, ὁ ἡ ὄν, munificus, liberalis. A δῶρον.

Φιλοδώρως, munifice, liberaliter.

Φιλόζηλος, ὁ ἡ ὄν, laboriosus, assiduus in laborando.

Φιλοζητητὴς, οῦ, ὁ, indagator, discendi cupidus, disputator.

Φιλοζωέω, vitæ cupidus sum, vitæ parco.

Φιλοζωία, ας, ἡ, vitæ amor. A

Φιλόζωος, ου, ὁ ἡ ὄν, cupidus vitæ, & quidem fere in partem deteriorem; (2) animantium amans, vel studiosus. A ζωὴ, vel ζῶον, *animal.*

Φιλοθεαμοσυνία, ας, cupiditas spectandi. A

Φιλοθέαμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, spectaculorum amans, spectandi cupidus. Οἱ φιλοθέαμονες τῆ κάλλει, Aristænet. 1, 10. A θέαμα, vel θεάομαι.

Φιλοθεάω, pius sum in Deum, (*Eun.*)

Φιλοθεία, ας, ἡ, amor Dei. A

Φιλόθεος, ου, ὁ ἡ ὄν, Dei amans, pius. At *Passive*, qui a Deo amatur, Deo placens & gratus.

Φιλόθερμος, ου, ὁ ἡ ὄν, calidorum seu caloris amans.

Φιλοθεωρος, ου, ὁ ἡ ὄν, spectaculorum amans, qui spectaculis gaudet; (2) visendarum rerum cupidus.

Φιλοθίας, pietate in Deum.

Φιλοθηρεία, ας, ἡ, amor venationis, studium venandi. A φιλόθηρος.

Φιλοθηρέω, ῶ, f. ήσω, venationis studiosus sum, venatione delector. A

Φιλόθηρος, ου, ὁ ἡ ὄν, venationis amator, venandi studiosus. Ex φίλος, & θήρα.

Φιλοθρηνὴς, ου, ὁ ἡ ὄν, indulgens luctui.

Φιλόθρηνος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem. Φιλοθρήνῳ παρὰ τάφῳ, Nonn. P. 11, 13.

Φιλόθυρσος, ὁ ἡ ὄν, Bacchi sactis initiatus, Bacchi sacra celebrans.

Φιλοθύτης, ου, ὁ, rei divinæ faciendæ studiosus, qui studiose sacrificat.

Φιλοῖ, 3. sing. præs. opt. act. pro φιλοίη, a φιλέω.

Φιλοίκειος, ου, ὁ ἡ ὄν, benevolus necessariis seu propinquis.

Φιλοικοδόμος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui ædificare amat, cupidus ædificandi. Ex οἶκος, & οἰκοδομή.

Φιλοικτίρμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, qui libenter commiseratur, pronus ad misericordiam.

Φιλοικτίρμος, ου, ὁ ἡ ὄν, misericors; q. d. amator commiserationis.

Φιλοινία, ας, ὁ, amor vini, vinositas. A

Φιλοινος, ου, ὁ ἡ ὄν, vini amans seu cupidus, Gl. V. vinosus.

Φιλοισχρος, ὁ ἡ ὄν, furore percitus, *de Diis*, furorem immittens.

Φιλοίστωρ, ορος, ὁ, cupidus sciendi.

Φιλοίφης, ου, ὁ, libidinosus, Voc. φιλοῖφα, Theocrit. 4, 62. Ab οἶφος.

Φιλόκαινος, ου, ὁ ἡ ὄν, novitatis amator vel studiosus.

Φιλόκακος, ὁ, rerum malarum studiosus, rebus malis gaudens.

Φιλοκακόεργος, ὁ ἡ ὄν, dolosus, fraudulentus.

φιλοκαλέω, Attic. φιλῶ, contulerim.
φιλοκαλέω, ῶ, pulchritudinem amo, honestatis aut rerum honestarum sum studiosus, Gl. Vet. φιλοκαλῶ, polio, mundo, verro. Μάλιστα ἡ πάντων οἷς σκληρόφωνα φιλοκαλῆται, ἡ τὸ ἀκόλαστον τῆς λέξεως, Jos.
φιλοκαλία, ας, ἡ, studium pulchritudinis; elegantia; studium honestatis sive rerum honestarum. A
φιλόκαλος, ος, ὁ ἡ ὁ, pulchritudinis studiosus; (2) honestatis seu rerum honestarum studiosus; (3) studiosus elegantiæ vel munditiæ, lautitiæ studiosus, Gl. V. mundus, politus, elegans.
φιλοκάλως, Adv. culte, ornate.
φιλοκαμάτος, ος, ὁ ἡ ὁ, amans laboris, R.
φιλόκαπνος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd. R.
φιλοκαρποφόρος, ὁ ἡ ὁ, fructifer, *Epith.* ætatis.
φιλοκέρδεια, ας, ἡ, amor lucri; (2) avaritia.
φιλοκερδέω, ῶ, lucrum amo, avarus sum. Ἵσως ἡ ἡ, πρὸς τὸ φιλοκερδεῖν οὐκ ἀφειὴς ὄντες, Xen. Cyr. 1, 24. A
φιλοκερδής, ἐος, ὁ ἡ ὁ, amans seu studiosus lucri, avarus, Gl. V. φιλοκερδεῖς, lucriones. Ex φιλέω & κέρδος.
φιλοκερδῶς, Adv. cum aviditate lucri.
φιλοκίρτομος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui maledictis incessere amat, qui cavillari & deludere amat, contumeliosus, Hom. Odyss. 22.
φιλοκηδέμων, ὁ ἡ ὁ, idem quod
φιλοκηδής, ἐος, ὁ ἡ ὁ, adfinium suorum studiosus, benignus in cognatos.
φιλόκηπος, ος, ὁ ἡ ὁ, hortorum studiosus.
φιλοκιθαριστής, οῦ, ὁ, citharistarum amans; (2) qui cithara ludere amat.
φιλοκίνδυνος, ὁ ἡ ὁ, periculi adeundi cupidus, temerarius.
φιλοκινδύνως, Adv. more eorum, qui periclitari amant.
φιλοκισσοφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, amans hederæ gestandæ, qui hederam gestat, R.
φιλόκνημις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, ocreatus; (2) armorum amans, armatus.
φιλόκνιζος, ὁ ἡ ὁ, pruritum concitans. A κνίζω.
φιλόκοινος, ὁ ἡ ὁ, rerum reipublicæ.
φιλοκολαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, adulator; (2) adsentatorum amans.
φιλοκομπία, ᾶς, ἡ, f. ήσω, jactito & effero me. A
φιλόκομπος, ος, ὁ ἡ ὁ, jactationis amans, qui se jactare & efferre amat.
φιλοκομπία, ἡ, jactatio, ostentatio.
φιλόκοπρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui in stercorari gaudet, fimo opus habens.
φιλοκοσμία, ας, ἡ, ornatus seu cultus studium. A
φιλόκοσμος, ος, ὁ ἡ ὁ, ornatus seu cultus amans, cultus studiosus; (2) qui amat mundum, i. e. res mundanas & terrenas.
φιλοκρημνής, ὁ ἡ ὁ, qui in rupibus esse, nasci, pasci, solet.
φιλοκρινέω, ῶ, fut. ήσω, studiose discerno vel distinguo, accurate expendo vel examino, Lucian. Ex φιλέω, & κρίνω.
φιλοκριτικός, ἡ, όν, vim habens studiose discernendi vel dijudicandi. A φιλοκρίνω.
φιλολεξίπαλος, ος, idem quod
φιλόκροτος, ος, ὁ ἡ ὁ, amans strepitum.
φιλοκτίστης, ου, ὁ ἡ ὁ, divitiarum amans; (2) avarus, lucri avidus; φιλοκτιστότατε, avarissime; Hom. Il. 1, 122. A κτίομαι.
φιλοκύημα, ατος, τὸ ἡ ὁ, idem. A κῦμα.
φιλοκυπρία, ας, ἡ, divitiarum cupiditas; (2) avaritia. Ex φιλέω & κύπρος.
φιλόκτιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisdem.
φιλόκτιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ædificiorum studiosus, qui tesseris ludere amat; Aristoph. Vesp. 75.
φιλοκυδής, ἐος, ὁ ἡ ὁ, amans vel studiosus gloriæ. Ex φιλέω, & κῦδος.
φιλοκυνηγέτης, ου, ὁ, venationis studiosus.
φιλόκυστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui cunibus gaudet. Ex φιλέω, & κύων.
φιλόκωμος, ὁ ἡ ὁ, qui amat comessationes.
φιλοκωπήτης, ου, rei nauticæ studiosus.
φιλόλαγνος, ὁ ἡ ὁ, libidinosus.
φιλολιθος, ος, ὁ ἡ ὁ, amans petræ. Ex φιλέω, & λίθος.
φιλόλιθος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui gemmas amat, lapidum pretiosorum studiosus.
φιλόλιχνος, ὁ ἡ ὁ, gulæ deditus.
φιλολογέω, ῶ, fut. ήσω, libenter differo; (2) philosophor & disputo cum philosophis. Ἀλλὰ γὰρ ἄλλης ὑπὸ τὸ εἰς τὰ ὑψηλὰ τῆς χρήματων χορήσεως ἐκ παρισθήκης τοσαῦτα φιλολογεῖς, Longin. 29.
φιλολογία, ας, ἡ, studium seu amor differendi; (2) studium seu amor literarum. A
φιλολόγος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui differere amat; (2) qui libenter audit alios loquentes seu disserentes; (3) literarum studiosus; (4) literatus, doctus, Gloss. Vet. amator verborum, studiosus.
φιλολόγως, more philologorum, amore literarum.
φιλολοιδορία, ας, ἡ, dicacitas, Gl. Vet. A
φιλολοίδορος, ος, ὁ ἡ ὁ, dicax, maledicus, contumeliosus.
φιλολοιδόρως, contumeliose.
φιλολουτρέω, ῶ, f. ήσω, libenter lavo, percupidus sum lavandi, i. e. balnei. A
φιλόλουτρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui balneum adfectat, balnei avidus. Ex φιλος, & λοῦτρον.
φιλομαθεία, ας, ἡ, dilecendi cupiditas.
φιλομαθέω, discere cupio, discendi desiderio teneor, Plato. A
φιλομαθής, ἐος, ὁ ἡ ὁ, cupidus seu studiosus discendi. Ex φίλος, & μαθάνω.
φιλομαθῶς, cum discendi cupiditate. A præc.
φιλομάντατος, ῶ, ὁ, vates, augur, haruspex.
φιλομαντις, ὁ, idem.
φιλομάσος, ος, ὁ ἡ ὁ, lactens, sugens ubera.
φιλομαχέω, ῶ, f. ήσω, appeto pugnam, cupide pugno; (2) fervide & incaute prælior, Plut. Ex φίλος, & μάχομαι,
φιλόμαχος, ος, bellicosus, ferox.
φιλομβρος, ον, imbre multo opus habens, *Epith.* plantarum.
φιλομειδής, ἐος, ὁ ἡ ὁ, amans risus. Hinc τὸ φιλομειδές, amor risus. A μειδάω.
φιλομμήτης, ους, ὁ ἡ ὁ, qui libenter conquiritur & consulit. A μήμφομαι.
φιλομηδής, ἐος, ὁ ἡ ὁ, cœtum appetens. Ex φίλος, & μήδεα.
φιλομήλα, ης, ἡ, philomela. Gl. Vet. φιλομήλη, scrediu. Ex φίλος, & μέλος.
φιλομήλειος, α, ον, qui est luscinæ.
φιλομήρος, ος, ὁ ἡ ὁ, amator vel studiosus Homeri, qui libenter imitatur Homerum.
φιλομήτωρ, ορος, ὁ, matris amans. A μήτηρ.
φιλομισία, ας, odio indulgeo. A
φιλόμισος, ος, ὁ ἡ ὁ, odio indulgens.
φιλομμειδής, idem quod φιλομειδής.
φιλομμήδης, idem quod φιλομηδής.
φιλόμολπος, ος, ὁ ἡ ὁ, amans cantum; (2) cantor; (3) carmina amans; (4) gloriæ appetens. A μέλπω.
φιλομουσία, ας, ἡ, Musarum seu Musices amor, studium Musices. A
φιλόμουσος, ος, ὁ ἡ ὁ, Musarum vel Musices amans; (2) qui studiorum humaniorum seu politioris literaturæ amans est. Ex φίλος, & μοῦσα.
φιλομυθέω, ῶ, f. ήσω, libenter fabulor, confabulationum seu fabularum amans sum.
φιλομυθία, ας, ἡ, fabularum studium. A
φιλόμυθος, ος, ὁ ἡ ὁ, confabulationum vel fabularum amans.
φιλομάματος, ὁ ἡ ὁ, humoris appetens, *Epith.* Solis. A νᾶμα.
φιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, rixor, contendo; (2) æmulo, æmulus sum; (3) contendo, i. e. laboro efficere, enitor; Gl. Vet. φιλονεικῶ, certo, contendo, altercor. Φιλεῖ ἐν τοῖς περὶ ἀρετὴν, Plato. Ἡ περὶ μείζονα φιλονεικία ἀφορμή. Phil.
φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, altercatio, amor, jurgium, pertinacia, æmulatio; (2) contentio virium in certamine.
φιλόνεικος, ος, ὁ ἡ ὁ, contentiosus; altercator, Gl. Vet.
φιλονεικῶς, Adv. rixose, contentiose; (2) cum æmulatione; (3) Gl. Vet. certatim.
φιλόνεως, ὁ ἡ ὁ, qui juvenum amore tenetur.
φιλονικέω, vincere, præstare cupio. A
φιλόνικος, ος, ὁ ἡ ὁ, studiosus seu cupidus victoriæ. Ex φίλος, & νίκη.
φιλονύμφιος, ος, ὁ ἡ ὁ, nuptiis gaudens, nuptiis favens, *Epith.* Veneris.
φιλοξενέω, ῶ, hospites amore prosequor, hospites libenter excipio; (2) peregrinos amo, peregrinos amo amores.
φιλοξενία, ας, ἡ, hospitalitas. A
φιλοξενίζω, liberalis sum erga hospites.
φιλόξενος, ος, ὁ ἡ ὁ, hospitalis, liberalis in hospites.
φιλοξένως, hospitaliter.
φιλοξυτινος, ον, in pl. verba quæ acui ferè solent.
φιλόοινος, ος, ον, vinosus, vino deditus.
φιλοπαίγμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, amans jocos & lusus. Ex φιλέω, & παίζω.
φιλοπαίκτης, ου, ὁ, idem.
φιλοπάις, αιδος, ὁ ἡ ὁ, amans liberorum, qui pueros amat, Gl. V. puerarius.
φιλοπαίσμων, ὁ, idem.
φιλοπαίστης, ου, ὁ, idem a παίζω.
φιλοπάννυχος, ος, noctem vigiliis consumere solitus, *Epith.* etiam Veneris.
φιλοπάρθενος, ος, ὁ ἡ ὁ, virginum amator; (2) virginitatis amator seu studiosus.
φιλοπατορία, ἡ, pietas in patrem.
φιλοπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, patriæ amans seu amator.
φιλοπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, amans patris. Ex φίλος, & πατήρ.
φιλόπεμπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad luctum proclivis. Ex φίλος, & πένθος.
φιλοπενθής, ἐος, ὁ ἡ ὁ, ad luctum proclivis. Ex φίλος, & πένθος.
φιλοπενταθλος, ον, pr. quinquertio esse cupiens, *Met.* qui excellere in omni genere cupit.
φιλοπερθής, ἐος, ὁ ἡ ὁ, qui scisciari & percontari amat, ideoque discendi cupidus est, curiosus scrutator. Ἀρχέσθω γοῦν φιλοπερθὴς μύθου, Nonn. P. 4, 0, A περθέομαι.
φιλοπερθία, libens audio & scisciter, curiosus sum in sciscitando, Ph. φιλοπερθεῖ, percontari, sciscitatur. A φιλοπερθής.
φιλοπερθής, ὁ, sciscitator, Gl. V.
φιλοπερθῶς, ὁ ἡ ὁ, idem quod φιλοπερθής.
φιλοπλακοῦντος, ὁ ἡ ὁ, qui placentis delectatur.
φιλόπλεκτος, ον, bene textus, s. plicatus, cincinnatus.
φιλόπλοος, ὁ ἡ ὁ, navigandi cupidus.
φιλοπλουτέω, ῶ, fut. ήσω, ditescere cupio, nimio studio divitias rubio, Plut.
φιλοπλουτία, ας, ἡ, divitiarum amor, divitiarum cogendarum cupiditas. A
φιλόπλουτος, ος, ὁ ἡ ὁ, divitiarum amans, ditescendi studiosus.
φιλοποιέω, ῶ, & ὁμαι, ἄμαι, amicum seu benevolum reddo, concilio; φιλοποιέομαι, reconciliat, Ph. φιλοποίημαι, concilio, Gl. V.
φιλοποίησις, εως, ἡ, reconciliatio, conciliatio, Gl. V. A pr.
φιλοποιητής, οῦ, ὁ, reconciliator, amicitiæ conciliator.
φιλοποίητος, ος, fut. ήσω, conciliatio. A φιλοποιέω.
φιλοποιμαίνω, ὁ ἡ ὁ, pastorum amans, vitæ pastoritiæ.
φιλοποιμήν, ὁ ἡ ὁ, gregis amans, gregem curans, *Epith.* canis.
φιλοποιός, οῦ, ὁ ἡ ὁ, amicos efficiens, amicorum effector seu effectrix. A φιλοποιέω.
φιλοπόλεμος, ος, ὁ ἡ ὁ, bellum amans; (2) bellicosus, bellax.
φιλόπολις, ος, ὁ ἡ ὁ, civitatis amans; (2) civitatis commodis studens.
φιλοπολίτης, ου, ὁ, civis amans & studiosus civium, de civium commodis consulens.
φιλοπονία, ας, fut. ήσω, laborum amans sum; (2) cum labore studiose & gnaviter aliquid facio; (3) exercito, exercubo, Gloss. Vet. φιλοπονῶ τὸ Σόφισμα Naz. φιλοπονεῖν φιλοσοφίαν, ἀεὶ τῆς μετὰ ταῦτα, Aristot. A φιλόπονος.

φιλοπόνως,

φιλοπόνηρ@, ου, ὁ ϗ ἡ, improborum amans.
φιλοπονία, ας, ἡ, laborum amor, studium, industria, Ph. A
φιλόπον@, ου, ὁ ϗ ἡ, amans laborum, gnavus; studiosus, industrius, Ph. τὸ φιλόπονον, studium, Gl. V
φιλοπονοῦσι, 3 pl. præs ind act pro φιλοπονοῦσι, a φιλοπονέω
φιλοπόνως, Adv more eorum, qui sunt laborum amantes, gnaviter, diligenter, studiose. A φιλόπον@
φιλοποιν@, ὁ ϗ ἡ, sectator A ποινή.
φιλοπόρφυρ@, ὁ ϗ ἡ, qui veste purpurea utitur, delectatur
φιλοποσία, ας, ἡ, amor potationis seu potus, inexhausta & inexplebilis bibendi aviditas, vinolentia Ex φίλ@, & πόσις.
φιλοπότειν, amo potare A
φιλοπότης, ου, ὁ, amator vini, potator, bibax, Gl V bibaculus.
φιλοπότις, ἡ, bibula, vinosa
φιλοπραγματ[illegible], ου, ὁ, rerum alienarum curiosus A φιλοπράγμων
φιλοπραγμόνως, Adv more eorum, qui se libenter implicant negotiis, (2) cum desiderio facesse di negotium Ab eod
φιλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, amor aliis, [illegible] (2) amor & voluntas [illegible] (3) [illegible] A
φιλοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui libenter va[illegible] A πρᾶγμα.
φιλοπρεπής, ές, decori amans, elegans
φιλοπρέπως, amice Gl Vet A φιλέω
φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, salutandi studium, ad fabilitas A
φιλοπροσήγορ@, ου, ὁ ϗ ἡ, salutandi studiosus, adfabilis, Gl Vet. salutator Ex φίλ@, & προσηγορέω
φιλοπροσηγόρως, salutandi studio, adfabiliter.
φιλοπρωτεία, ας, ἡ, amor principatus, seu primatus
φιλοπρωτεύω, f εύσω, primatum obtinere cupio, primatum ambio Ἀλλ᾽ ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς, 3 Joann. 9 A
φιλόπρωτ@, ου, ὁ ϗ ἡ, primatum affectans φύσει δὲ πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων παθῶν ἐν αὐτῷ τὸ φιλόνεικον ἰσχυρότατον ἦν ϗ τὸ φιλόπρωτον, Plut in Alcibiad. c. 2
φιλοπτόλεμ@, ου, ὁ ϗ ἡ, belli amans bellicosus
φιλοπτωχία, ας, ἡ, amor pauperum & in mendicos liberalitas A
φιλόπτωχ@, ου, ὁ ϗ ἡ, promptus ad juvandos pauperes & mendicos
[illegible]
[illegible] decerpere [illegible]
φιλοργής, [illegible] Ab ὀργή
φιλόργι@, ου, ὁ ϗ ἡ, qui Orgia celebrare amat, [illegible] Epith festi diei, [illegible]
φιλορνιθ[illegible], seu φιλόρνιθ@, ὁ ϗ ἡ, [illegible]
φιλορμιστ[illegible], ἡ, in portum deducens [illegible] Veneris Ab ὁρμίζω.
φιλορνιθ[illegible], amor [illegible] A
φιλόρνι[illegible] avium amans.
φιλορ[illegible] Epith canis
[illegible]
φιλορχ[illegible] ϗ ἡ, saltationum mans.
[illegible]
ΦΙΛΟΣ [illegible]
[illegible]

φιλόσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, tegmine gaudens, Suid. Ex φίλος, & σκιά.
φιλοσκήπτρος, ὁ, Epith regis, sceptriger.
φιλόσκι@, ου, ὁ ϗ ἡ, amans umbræ, umbram captans Ex φίλ@, & σκιά
φιλοσκώμμων, ον@, ὁ ϗ ἡ, dicteriis mordacibus & scommatis gaudens, Gl. V. dicax Ex φίλ@, & σκῶμμα
φιλοσκώπτω, dicax sum A
φιλοσκώπτης, ου, ὁ, dicax, urbanus
φιλοσοφέω, ῶ, f ήσω, sapientiam amo, sapientiæ deditus sum, studium meum in doctrina & sapientia colloco, philosophiam capesso, philosophiæ me dedo, (2) philosophorum more disputo differo seu disquiro & commentor mecum, philosophiam doceo seu profiteor, (3) universe pro exquirere aliquid, curare, videre, Lys Τοῦτο φιλοσοφοῦσι [illegible], Xen Cyr 6, 6. A φιλόσοφος Hinc
φιλοσόφημα, ατος, τὸ, philosophica quæstio, seu res, quam quis philosophica commentatione exquirit
φιλοσοφία, ας, ἡ, philosophia, sapientiæ studium, (2) secta Gl Vet (3) eloquentia, Io (4) vita ascetica, & monastica, ap Scr Eccl
φιλόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans seu expetens sapientiam sapientiæ studio deditus, (2) sapiens, doctus, philosophus
φιλοσοφοῦντες, nom pl part præs act contr pro φιλοσοφέοντες, a φιλοσοφέω
φιλοσόφως, Adv philosophice, ut philosophum decet
φιλοσπήλυγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, speluncas amans, libenter in antris commorans
φιλόσπονδος, ὁ ϗ ἡ, libationi aptus, [illegible] vinum
φιλοστασιώτης, ου, ὁ ϗ ἡ, seditiosus Gl. V
φιλοστεφανέω, ῶ, coronarum amans sum, seu coronam adsequi contendo, coronam ambio, Polyb A
φιλοστέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, coronarum amans seu cupidus
φιλόστονος, ὁ ϗ ἡ, gemebundus
φιλοστόνως, Adverb gemebunde
φιλοστοργία, ας, ad amandum propensus sum, [illegible] valde amo, dicitur inpr de amore conjugum, & eo qui inter parentes & liberos est, (2) naturali adfectu generandorum liberorum ducor
φιλοστοργία, ας, ἡ, amor vehemens quivis tum inter parentes & liberos, [illegible] A
φιλόστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, propensus ad amorem, [illegible] est inter parentes & liberos Ph in [illegible] Ex φίλος, & στοργή
φιλοστόργως, amanter [illegible]
φιλοστρατιώτης, ου, ὁ, militum amans, [illegible] (2) ad rem militarem [illegible], ferox
φιλοστρεφής, ὁ ϗ ἡ, qui verti & mutari amat, [illegible] A στρέφω.
φιλόσυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans ficuum qui ficuum esu delectatur Ex φίλος, & σῦκον
φιλοσύμμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui amat socios belli [illegible] (2) qui se [illegible] adjungit
φιλοσυνήθεια, ας, ὁ ϗ ἡ, consuetudinarius, [illegible] familiaritates
φιλοσυνουσιάζω, frequenti congressu gaudeo.
φιλοσύντομος, ου, ὁ, salax, A pr
[illegible] brevitatis studiosus, brev[illegible]
φιλοσω[illegible], [illegible] sum amans corporis [illegible] A
φιλοσώματ[illegible] corporis sui nimium [illegible] curat [illegible]
[illegible] Ex φίλος, & σῶμα
[illegible] nimia in corpus indulgentia, [illegible] cura.
φιλοσώφρων, ὁ ϗ ἡ, moderatus vel prudens & castos amans
[illegible] Dim a φιλότης, [illegible] appellatione ὑποκοριστικῶς
[illegible] liberos.
[illegible], amans liberorum. Ex [illegible] & τέκνον

φιλοτεχνέω, artium studiosus sum; (2) artificiosius elegantiæ studio teneor; (3) diserte de arte aliqua vel ejus studiosus; (4) artificiose & ingeniose ago. A φιλότεχν@. Hinc
φιλοτέχνημα, ατος, τό, opus solers, artificiolum; [illegible]
φιλοτεχνήμων, ον@, ὁ, ingeniosus artifex.
φιλοτέχνης, ου, ὁ, artificiosus, Gl. Vet. Ex φίλ@, & τέχνη.
φιλοτέχνησις, εως, ἡ, ipsa actio solerter aliquid efficiendi, (2) artificium, opificium. A φιλοτεχνέω
φιλοτεχνία, ας, ἡ, artium studium, vel studium elegantiæ & artificii, solertia A
φιλότεχν@, ου, ὁ ϗ ἡ, artis aut artium studiosus, industrius, solers. A τέχνη
φιλοτέχνως, Adv more eorum, qui artium sunt studiosi, (2) artificiose, ingeniose
φιλότης, ητ@, amicitia, amor, benevolentia; (2) concubitus, (3) Gl V. amicus, in compellationibus, ὦ φιλότης A φίλ@
φιλοτησία, ας, ἡ, propinatio, in tatiuncui ad bibendum; (2) propinatio [illegible] cœnarum [illegible] A
φιλοτήσι@, ου, ὁ ϗ ἡ, ad amicitiam pertinens, amicitiæ conveniens, aptus ad conciliandam amicitiam A φιλότης
φιλοτία, ας, ἡ, amicitia Ab eod
φιλοτιμεῖσθαι, præs infinit med [illegible] pro φιλοτιμέεσθαι, a
φιλοτιμέομαι, οῦμαι fut ήσομαι, honores consequendi gratia facio, (2) ambitiose & magno studio conor & annitor, more nimium eorum, qui honoris caussa toti sunt in re aliqua, (3) æmulor, æmulatione ductus contendo cum aliquo, (4) efferor, glorior, mihi placeo, (5) munificentia & liberalitate inclaresco, largior [illegible], (6) impl. do[illegible], largior, (7) gaudeo aliqua re, delector, (8) est etiam, odio prosequor, vel [illegible] φιλοτιμεῖσθαι ἐξανάγειν, Xen φιλοτιμεῖσθαι πρός τινα, Dem A φιλότιμ@ Hinc
φιλοτίμημα, ατ@, τό, conatus, contentio, studium aliquid efficiendi, (2) in quo aliquis sibi placet, & quo honorem aucupatur, (3) liberalitas, facinus liberale, (4) ornamentum, magnificentia.
φιλοτιμία, ας, ἡ, honoris seu honorum studium, ambitio, (2) æmulatio, æmula virtus & contentio animi ad certamen excitans; (3) studium, contentio, (4) erogatio publice facta, munificentia velut in ludis, unde φιλοτιμίαι ludi, (5) liberalitas. A φιλότιμ@
φιλότιμ@, ου, ὁ ϗ ἡ, honoris seu honorum cupidus seu studiosus, ambitiosus, qui ad rem aliquam contendit, & ex eo honorem sibi parere [illegible], (2) generosus, magnificus, Phil ambitiosus, munerarius, liberalis Ex φίλ@, & τιμή
φιλοτίμως, Adv studio honoris, nimio honoris studio, ambitiose, solicite, Gl. Vet. contenter, enixe, certatim
φιλοτομητ@, ου, ὁ ϗ ἡ, incisione gaudens, Epith diei qua circumcisio fit ap. Judæos. Ex φίλ@, & τέμνω
φιλοτοξότ@, ου, ὁ, [illegible] cujus valde studiosus.
φιλοτραγήμων, ὁ, bellaria amans, libenter [illegible] A τράγημα
φιλοτραπέζ@, ὁ ϗ ἡ, parasitus, scurra, dicax, facetus A τράπεζα.
φιλοτροφία, libenter [illegible], multos alo
φιλοτυραννος, ου, ὁ ϗ ἡ, [illegible]tor, sectator tyrannorum, (2) tyrannidis amans, seu cupidus.
φιλοτωθάζω, libenter derideo. R.
φιλοτωθαστής, idem
φιλοφθόγγ@, ον, clamosus, latrator.
φιλόφθον@, ὁ ϗ ἡ, invidus,
φιλοφιλία, ας, ἡ, amor & studium erga amicos A
φιλόφιλ@, ου, ὁ ϗ ἡ, amicorum studiosus.
φιλοφόρμιγξ, γγ@, ὁ ϗ ἡ, lyræ amans
φιλοφρονέομαι, οῦμαι, comitate prosequor & humanitate,

mercitus, amantes comparatur, Gloss. Vet. φιλοφρόνημα, concilio. Πρὶν φιλανδρία αὐτὴν ἐπὶ ἐμοὶ τρίτον ἐκφέροιτο, Ælian. Var. Hist. 12, 1. Hinc

Φιλοφρόνημα, τό, factum benevolum, beneficium, humanitas.

Φιλοφρόνησις, εως, ἡ, comitas, benevolentia.

Φιλοφρονητικός, ἡ, όν, comis, blandus.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, benevolentia, comitas; amicitia, familiaritas.

Φιλοφρόνως, *Adv.* benevolo animo, benevole, comiter, amanter.

Φιλόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, cui mens est benevola erga quempiam, benevolus, comis. Ex φίλος, & φρήν.

Φιλόφωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, loquax, garrulus. Ex φίλος, & φωνή.

Φιλόχλαινος, ος, ὁ ἡ ὁ, *pr.* læna s. pingui veste utens, cupidus lænæ, appetens lænam s. vestem quamcunque, R. Ex χλαῖνα.

Φίλοχλος, ὁ ἡ ὁ, amans vulgum, popularis.

Φιλοχορδύτης, ου, ὁ, chordarum ducendi studiosus. Ep. Bacchi.

Φιλόχορος, ος, ὁ ἡ ὁ, chori seu chorearum amans.

Φιλοχρηματῶ, pecuniæ avidus, vel avarus sum, Plato.

Φιλοχρηματία, ας, ἡ, pecuniæ cupiditas, avaritia. Ἡ δὲ φιλοχρηματία, ὡρὸς ἣν ἁπλῶς ἅπαν νοσῆμα, ἡ ἡ φιλαδοξία δηλαγωγεῖ, Longin. 44. A

Φιλοχρηματιστής, οῦ, ὁ, pecuniæ comparandæ cupidus s. studiosus.

Φιλοχρηματιστικῶς, studio comparandarum divitiarum. A pr.

Φιλοχρήματος, ος, ὁ ἡ ὁ, cupidus pecuniæ, avarus. Ex φίλος, & χρήματα.

Φιλοχρημάτως, *Adv.* cum cupiditate pecuniæ, avare.

Φιλοχρηματέω, pecuniæ avidus seu avarus sum, Plato.

Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, pecuniæ cupiditas, avaritia. A

Φιλοχρήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, cupidus pecuniæ, avarus. Ex φίλος.

Φιλόχρηστος, ος, ὁ ἡ ὁ, *pr.* amans bonorum; (2) honesti studiosus, benignus, æquus.

Φιλόχριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, amator Christi, amans & studiosus Christi.

Φιλόχρονος, ος, ὁ ἡ ὁ, *pr.* amans temporis, cunctator.

Φιλόχρυσος, ὁ ἡ ὁ, auri amans, auro inhians.

Φιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter in loco versor & habito; (2) versor & habito. Ἔκαστον καθάπερ πατρίδα φιλοχωρεῖ, Philo.

Φιλοχωρία, ας, ἡ, amor, quo quis libenter in aliquo loco commoratur. A

Φιλόχωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui locum amat, qui aliquo in loco libenter versatur.

Φιλοψεύδεια, & ία, ἡ, studium mentiendi. A

Φιλοψευδής, ές, ὁ ἡ ὁ, mendaciorum amans, libenter mentiens, fingens mendacia. Ex φίλος, & ψευδής.

Φιλοψεύστης, ου, ὁ, amans mendacium.

Φιλοψία, ας, ἡ, opsoniorum desiderium. A φίλοψος.

Φιλοψογέω, reprehendendi studio teneor. A

Φιλόψογος, ος, ὁ ἡ ὁ, reprehendere amans.

Φιλοψόγως, reprehendendi studio.

Φίλοψος, ος, ὁ ἡ ὁ, opsoniorum amans. Ex φίλος, & ὄψον.

Φιλόψοφος, ὁ ἡ ὁ, garrulus, jactator.

Φιλοψυχέω, ῶ, f. ήσω, animum amo animulam meam, vitæ turpiter & ignave parco. Καὶ γὰρ αὖθ' τοὺς λίαν φιλοψυχοῦντας χρεών, Eur. Iph. in A. 1436? Αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες ἐξεῖτε χθονός, id. Herac. 518. A φιλοψυχία. Hinc

Φιλοψυχητέον, ut ὑ, non nimium amanda est vita.

Φιλοψυχία, ας, ἡ, nimius vitæ amor. A

Φιλόψυχος, ος, ὁ ἡ ὁ, animarum amans; (2) nimium vitæ cupidus, nimium timens ne vita privetur. Ex φίλος, & ψυχή.

Φιλοψύχως, nimio vitæ more.

Φιλόψυχρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui frigida amat, frigoris cupidus, amans frigidi.

Φιλτ' pro φίλτατε, *carissime*, voc. sing. *per Apoc.* a φίλτατος.

Φιλτάτιον, ου, τό, amiculus. A

Φιλτάτος, η, ον, amantissimus, sodes, Gl. V. A φίλος.

Φίλτρον, ου, τό, amoris illecebra, amatorium poculum; (2) res amicitiæ, seu amorem, benevolentiam, concilians. Ab eod.

Φίλυβρος, ος, ὁ ἡ ὁ, contumeliosus, insolens.

Φιλυγιής, ές, bonæ valetudinis studiosus.

Φιλύδρος, ος, ὁ ἡ ὁ, aquæ amans, gaudens aquis. Ex φίλος. & ὕδωρ.

Φιλυδρήλος, ον, idem.

Φιλυμνος, ος, ὁ ἡ ὁ, amans hymnos, amator cantus, studiosus canendi, musicus.

Φιλυπνος, ος, ὁ ἡ ὁ, amans somni, somniculosus.

Φιλυποδοχῶ, ῶ, ὁ ἡ ὁ, qui solet excipere convivio, R. Ex φιλῶ, & ὑποδοχή.

Φιλυπόστροφος, ος, ὁ ἡ ὁ, redire solitus, facile rediens. Φιλυπόστροφοι κακοὶ, *Arist.*

Φιλυποστροφώδης, ες, idem. Ab ὑποστροφή.

Φιλυποφία, ας, ἡ, natura ad suspicandum propensa. Ex φίλος, & ὑποψία.

ΦΙΛΥΡΑ, ας, ἡ, tilia, *arbor. Angl.* The Lime, *or* Linden Tree. (2) ejusdem arboris bractea, i. e. tenuior membrana inter lignum & extimum corticem latitans.

Φιλύρινος, ίνη, ινον, tiliaceus, Gl. V. φιλύρινον, corticatum. A φίλυρα.

Φιλύριος, ία, ιον, idem & ab eod.

Φιλῳδός, οῦ, ὁ, studiosus cantus, musicus. Ex ᾠδή.

Φίλως, *Adv.* libenter. A φίλος.

ΦΙΜΟΣ, οῦ, ὁ, camus, capistrum; (2) filicula; (3) apud Etym. obturamentum quo sibi os obligant urinatores, ne aquam sorbere cogantur; (4) piscatorium instrumentum; (5) aleatorium instrumentum. Φιμοὶ, Schol. ad Æsch. contra Theb. vers. 469. Αἱ ὠρὶς τοῖς ῥαθοῖσι τῆς ἵππου Σιδηρίαι τὸν χαλινὸν ἀφειρηκαι ὥστε καθάπερ κώδωνας ἔχον κινεῖς εἰς ἓν ἅμα τῶν μυκλήρων εἶσιον ὠνυμα ἦχον ἀπιτέλλ, reperitur & φιμοὶ, *in neutr.*

Φιμόω, f. ώσω, *Ion.* ῶ, camo obligo aut adstringo, capistro, obturo, constringo, os occludo, Gl. Vet. φιμὰ, incapistro, compesco; φιμώμαι, obmutesco, obmutelco, commuteo, commutisco. Εἶτα φιμώσαντες τοῦτο τῷ ξύλῳ ἀνοίγουσι, Arist. Nub. 592. Ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, Matt. 22, 34. Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, Luc. 4, 35. A φιμὸς.

Φιμώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, cami seu fiscellæ formam habens; (2) cami usum præbens; (3) constringens. Ab eod.

Φίμωσις, εως, ἡ, obligatio, obstrictio, quæ fit camo; (2) coarctatio, s. constrictio quælibet. A φιμόω.

Φὶν, dat. pl. pro Φῆσιν, *Ion.* pro Φήσι.

Φῖνις, ossifragus, genus aquilarum. A φήν.

ΦΙΝΤΙΞ, ῖγγος, ὁ, auriga; (2) animus, *qs. corporis auriga.* Vox Dorica.

Φίξ, ικός, ἡ, *Boeot.* pro Φεῖξ.

ΦΙΤΡΟΣ, οῦ, ὁ, stipes, truncus, (2) caulis, reperitur & neutrum.

Φίτλα, *Adv.* accelerandi. Ab & pro Σίτλα.

Φίτυ, τό, Aristoph. idem quod Φίτυμα, ατος, τό, germen, stirps, proles.

Φίτυς, υος, ὁ, pater, genitor. A

Φιτύω, f. ύσω, fero, planto; (2) genero, gigno. Τίς δ' ὁ φιτύσας πατρὸς; Soph. Trach. 315. A φύω.

Φλαδιάω, ῶ, contundendo mollio. A φλάω.

ΦΛΑΖΩ, stulte & inarticulate loquor; (2) ferveo.

Φλαιόσαι, garrio, inepto, deliro. A φλέω.

Φλᾶσαι, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔφλασαν, a φλάω. Unde

Φλάσις, ἡ, *Ion.* pro Σλάσις, ruina.

Φλάσμα, τό, pro Σλάσμα, ruina.

Φλασμός, οῦ, ὁ, fastus. A φλάζω.

Φλαστός, ὴ, όν, talis, ut contundi seu conteri possit. A φλάω.

Φλαυῆ, f. 3. ind. act. *Dor.* pro φλάσῃ, a φλάω.

Φλαυρίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno. Φλαυρίζων ἢ τιὼ τῶ Πομπηΐω τιὼ σαμὸν σκώλιὼ, Plut. A

Φλαῦρος, ρα, ρον, vilis, abjectus; (2) deformis; (3) malus, vitiosus; (4) difficilis. A φαῦλος.

Φλαύρως, *Adv.* male, vitiose; (2) difficulter, ægre.

ΦΛΑΩ, ῶ, contundo, contero, frango, rumpo; (2) subigo, tero, unde (3) contundendo mollio; (4) masturbo; (5) voro, avide comedo. Ἔφλα ἐν τῇ θυείᾳ. Arist. Plut. 717. Ἀλλ' ἅ γιν φλάσαν, Pind. Nem. 10, 128. Καὶ τότ' ἄδη φ' ἁδόμας πολλὼ ἴφλαν, Arist. Plut. 693.

Φλεβάζω, scaturio tamquam e vena. A φλέψ.

Φλεβῖνος, ὴ, ὸν, ad venas pertinens, qui venarum est. Ab eod.

Φλέβιον, ου, τό, venula, Dim. ab eod.

Φλεβοειδράδης, ες, ὁ ἡ ὁ, terebinthinus.

Φλεβόῤῥαγία, ας, ἡ, venæ ruptio. Ex φλέψ, & ῥήγνυμι.

Φλεβοτομέω, ῶ, sanguino, Gl. Vet. venam seco; φλεβοτομοῦμαι, sanguinor, Gl. Vet. Gal. A φλέψ, & τομή.

Φλεβοτομία, ας, ἡ, venæ sectio, venæ incisio, vacuatio venarum. A

Φλεβοτόμος, ος, ον, venam incidens. Hinc τὸ φλεβοτόμον, ου, scalpellum seu instrumentum, quo vena inciditur. Ex φλέψ, & τέμνω.

Φλεβώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, venosus, venis abundans. A φλέψ.

Φλεγεθοίατο, 3. pl. præs. opt. med. *Ion.* pro φλεγέθοιντο, a φλεγέθω.

Φλεγεθοντες, gen. sing. part. præs. act.

Φλεγέθω, uro, incendo, comburo. Πόλιν ἀνδρῶν ἔρκεσιν ἐξαίφνης φλογίσῃ, Hom. Il. 17, 738. Ἐμοὶ ὁμοῖα φλεγίθων βολαῖς αἰόλοις, Ph. 172. Λαμπρὸν Στρυμόνα, Soph. Trach. 100. (2) ardeo. Πυρσοὶ τε φλεγίθουσιν ὑπὲρ τρηχεῖς, Hom. Il. 18, 211. Ex φλέγω, & Ζέω.

Φλεγεὶς, aor. 2. part. pass. v. φλέγω.

Φλεγέος, ὰ, όν, ruber, qualis est flammæ color, R. A φλέγω.

Φλεγμα, ατος, τό, inflammatio, ardor, incendium; (2) pituita, Phil. Ab eodem. Φλέγμα κακὸν φορέουσα, Il. 21, 337.

Φλεγμαίνω, ardeo, æstuo, exæstuo, effervesco; (2) intumeo, intumesco, tumeo, Gl. Vet. suppuro; φλεγμαίνῃ, turget, Ph. Εἶτ' ἐφλεγμαινεν αὐτῷ τὸ ζφυρον, Arist. Vesp. 276. Φλεγμαίνουσα πόλις, urbs luxu turgens, tumens, Plat. de Republ. lib. 2. Cont. Plut. in Lycurg. c. 5. A φλέγμα.

Φλεγμαῖος, αία, αῖον, inflatus. Ab eod.

Φλεγμανσις, ὴ, idem quod

Φλεγμασία, ας, ἡ, inflammatio, æstus, ardor. Ab eod.

Φλεγματίας, *Ion.* pro φλεγματίης, ου, ὁ, pituitosus, qui bilioso opponitur. Ab eod.

Φλεγματικός, ὴ, όν, phlegmaticus, abundans pituita. Ab eod.

Φλεγματοειδής, ὲς, idem. Ab εἶδος.

Φλεγματόεις, όεσσα, όεν, idem.

Φλεγματώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, inflatus, suppuratus; (2) pituitosus, biliosus.

Φλεγμήνω, aor. 1. inf. act. *Att.* pro φλεγμαῖναι, a φλεγμαίνω.

Φλεγμονή, ῆς, ἡ, inflammatio, Gl. Vet. suppuratio, tumor. A φλέγω. Hinc

Φλεγμονώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, inflammationem habens, cum inflammatione conjunctus.

Φλεγματο, 3. pl. præs. opt. pass. *Ion.* pro φλεγοιντο, a φλέγω.

Φλεγοντι, *Dor.* pro φλέγουσι.

Φλεγύας, ου, ὁ, aquila. A φλέγω. Unde

Φλεγυρος, ρὰ, ρὸν, ardens, ardens; (2) splendens; (3) injuriosus, criminosus.

ΦΛΕΓΩ f. ξω, uro, cremo, incendo, inflammo; (2) amore mei incendo; (3) illustro, lumino; (4) fulgeo; φλέγμα, ardeo, ardesco,

ardesco, flagro; Gl. V. Αἶμα ἐδίου φλέγε τάδε, Eur. Ph. 248. φλέγ, Soph. Aj. 682. Μὴ ἄγαν ὕπω φλεγεθόν, lugete, id. Oed. Col. 1693. Μανίαις φλέγων, Arist. Oecon. 687. Ἄνθεμα ᾧ χρυσῷ φλέγει, micat, Pind. Ol. 2, 131.

Φλεδονία, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ. A

Φλεδονάω, nugor, garrio. A φλεδών. Unde

Φλεδονώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, nugax, garrulus.

Φλιδών, ῶνος, vel ᾶνος, ὁ, homo ineptus & nugax. A φλέω.

Φλίξας, a. 1. part. act. v. φλίγω.

φλίξις, εως, ἡ, incensio, incendium. A φλίγω.

Φλιφθεις, a. 1. part. pass. verbi φλίγω.

ΦΛΕΨ, βός, ἡ, vena animalis; (2) aquarum, & similium.

ΦΛΕΩ, nugor; (2) plenus seu refertus sum, redundo, etiam bonis rebus; (3) ebullio, effervesco, erumpo, Æsc. Ag. 1425. A φλύω.

Φλοιάς, ω, ὁ, papyrus, planta aquatica spinis carens. A φλοιός, Suic.

Φλοιδάω, ῶ, f. ήσω, nugor. Ab eod.

Φλιαφάω, idem, Ph. micor. Eun.

Φλιαφίω, ῶ, idem & ab eod. Ἐντεῦθεν Σαυτῷ παραφρονεῖ καὶ φλιαφεῖ, Arist. Nub. 147.

Φλιαφία, ας, ἡ, nugæ. A

Φλιάφος, ου, ὁ ἡ ἡ, nugæ; (2) nugator, nugatrix, nugax, stultiloquus. Ex φλιαύω, & ἄπλομαι.

Φλιαίω, ῶ, f. ύσω, nugor. A φλία.

Φλιαύω, f. ύσω, idem & ab eod.

ΦΛΙΑ, ᾶς, ἡ, portæ pagmentum, antæ; (2) vestibulum, limen. Hinc & φλιαί, valvarum postes: item, ligna directa & ex transverso depicta, & scalarum firmamenta, quæ gradus transversarios, per quos ascenditur, utrimque compingunt, Gl. Vet. postis, limen.

Φλίβω, premo, comprimo, Æl. pro θλίβω.

ΦΛΙΔΑΩ, ῶ, putresco, putrefio; (2) rumpor, lacero, lanior; (3) rugas contraho.

Φλίδες, αἱ, rugæ & sinus vestium. A pr.

Φλίδις, ἡ, Æol. pro θλίψις.

Φλογερός, ά, όν, flammeus; (2) splendidus, fulgidus. A φλέξ, flamma.

Φλογόβολ, acc. sing. f. g. Ion. pro φλογοβόλ, a

Φλογοβόλος, ρά, ρόν, idem & ab eod.

Φλογώδης, ες, ὁ, ἡ, ardor, Ph. A φλέξ. Unde

Φλογόω, ῶ, inflammor cum rubore.

Φλογίδιον, ν, τό, parvum fruitum carnis asinæ, Dim. a φλογίς

Φλογίζω, f. ίσω, ardeo; (2) pustulo, inflammo, incendo. Φλογίζομεν ἄλλον, ἄλλον αὐτῶ, Soph. Trach. 95. Ἦν ἡ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ, Exod. 9, 24. A φλέξ.

Φλόγινος, ίνη, ινον, flammeus. Ab eod.

Φλογίς, ίδος, ἡ, caro assa, Gl. Vet. flammeum.

Φλογισμός, ῦ, ὁ, pustulatio. A φλογίζω.

Φλογιστός, ή, όν, pustulatus; (2) inflammabilis. Δέκας φλογιστὸν ἦδη, Sophocl. Electr. 58. Ab eod.

Φλογμός, ῦ, ὁ, ardor, æstus, flamma, incendium; (2) fulgur. Ab eod.

Φλογογενής, ὁς, ὁ ἡ ἡ, flammigena, Gl. V. Ex φλόξ. & γείνομαι, nascor.

Φλογοειδής, ὁς, ὁ ἡ ἡ, flammæ similis; (2) flammeus, igneus. Ex φλέξ, & εἶδος.

Φλογόεις, όεσσα, όεν, flammeus, flagrans, ardens. A φλέξ.

Φλογοιδάομαι, ardore intumesco.

Φλογόλευκος, ον, e rubro albicans.

Φλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo, Gl. Vet. in flammo, flammo; φλογωθῆ, flammescere, Gl. Vet. A φλόξ.

Φλογωδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ardens, ferens; (2) flammeus & incensus. Ab eod.

Φλόγωμα, ατος, τό, pustulati panis quæ frigitur, pustula. A φλογόω.

Φλογωπός, ὁν, rutilus, splendens. Ab ὤψ.

Φλόγωσις, εως, ἡ, inflammatio. Ab eod.

Φλοιά, Ion. φλοιή, ἡ, pro φλόη, ap. Apoll. Rh. ubi tamen alii φλιή; (2) Proserpina, ap. Laced.

Φλοιάριον, ν, τό, parvus cortex, Dim. a φλοιός.

Φλοίζω, f. οίσω, decortico, corticem detraho, Theophr. Ab eod. Unde

Φλοίνος, η, ον, e cortice factus.

Φλοιοξαής, ὲς, levis, tener. A φλ. & βαρύς.

Φλοιορραγής, ὲς, ἡ, corticis ruptio. A

Φλοιορρῳγής, ὁς, ὁ ἡ ἡ, corticem habens diruptum seu rimosum, ex φλοιός, & ῥήγνυμι.

ΦΛΟΙΟΣ, ῦ, ὁ, cortex, liber, stirps, suber, Ph. Hom. Il. 1, 237.

Φλοίσσοις, gen. sing. Ion. pro φλοίσσῃ, a

ΦΛΟΙΣΒΟΣ, ν, ὁ, sonitus, quem aqua edit, præsertim, cum fluctus excitantur; (2) murmur, tumultus; (3) strepitus.

Φλοισμός, ῦ, ὁ, decorticatio. A φλοίζω.

Φλοισω, f. ίσω, idem quod φλοίζω.

Φλοιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, cortici similis, corticosus. Φλοιώδης ἀνήρ, Longin. 3. A φλοιός.

Φλομίς, ίδος, ἡ, verbascum. Dim. a φλόμος. Plin. 25. §. 73. c. 10.

ΦΛΟΜΟΣ, ν, ἡ, verbascum, barba. Argl. Bullein.

Φλοξ, ογος, ἡ, flamma. A φλίγω.

Φλοός, φλοῦ, ν, ὁ, cortex, Ph. scirpus; (2) teges, storea, stragulum ex ulva vel scirpo, aut sparto vel junco. A φλοιός.

Φλοῦν, acc. sing. pro φλόον, a φλοός.

Φλυάξ, ακος, ὁ, jocator, scurra, nugator. A φλύω.

Φλυαρία, ῶ, f. ήσω, nugor, garrio, blatero, Φλυαρίαν φλυαρεῖν, Plat. ap Socr. 3. Φλυαρεῖς ἡ σὺ βουλεύεις, Arist. Plut. 574. Λόγοις ἀσυντρίπτοις φλυαρῶν ἡμᾶς, 3 Joann. 10. A φλύαρος, Hinc

Φλυάρημα, τό, dictum nugatorium, f. sermo nugatorius, ineptus, impudens.

Φλυαρία, ας, ἡ, nugæ, garrulitas, verbositas, Gl. V. φλυαρίαι, argutiæ, Gl. Vet.

Φλυαρολογέω, nugas loquor.

Φλυαρολογία, ας, ἡ, sermo nugatorius. A

Φλυαρολόγος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui nugas loquitur, nugator. Ex φλύαρος, & λέγω.

Φλύαρος, υ, ὁ ἡ ἡ, vanus & futilis; (2) nugator, stultiloquus, Gl. Vet. nugax, Phil. argutus, garrulus, verbosus. Al. Gl. Vet. trivolus. A φλύω.

Φλυαρώδης, ὁ ἡ ἡ, nugatorius, nugax. A pr.

Φλυάσαι, nugor; (2) eructo. A φλύω.

Φλυδαξής, ρά, ρόν, humidus. A φλυδάω.

Φλυδάω, ῶ, humesco; (2) flaccesco.

Φλυκίον, τό, bulla, pustula. A

Φλυζα, idem quod φλύα.

Φλυκταινα, ης, ἡ, pustula, papula, Ph. Arist. in Vesp. A φλύκτις. Hinc

Φλυκταινίδιον, τό, parva pustula.

Φλυκταινοειδής, ὲς, pustulatus, pustulæ formam habens.

Φλυκταινιόομαι, ῶμαι, in pustulas erumpo.

Φλυκτανασις, η, eruptio pustularum. A

Φλυκτίς, ίδος, ἡ, pustula, tumor, Gl. V. pustilla. A φλύω.

Φλύω, nugor. A φλύω.

Φύσις, εως, ἡ, eruptio in cute e superfluitate humoris. Ab eod.

Φλύω, f. ύσω, nugor; (2) ferveo, bullio, ebullio, fervendo seu bulliendo strido; (3) evomo. Ἀνὰ δ' ἕφλυε καλὰ ῥέεθρα, Il. 21, 361. A φλύω.

Φλιβῆς, sing. aor. 1. conj. pass. Dor. pro φλοιβῆς, a φοιβέω.

Φλοιεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. pro ἐφλοιον.

Φλοιεσθῆς, pr. inf. pass. contr. pro φλοιέεσθαι.

Φλοιέω, 2. pl. præs. imper. pass. pro φλοιεῖσθε.

Φλοίζω, terreo, pro φλοβίζω, deterreo, Phil.

Φλοιῶ σε ἐν φλοιρισμῷ μου, Dan. 4, 5. A φλοβος.

Φλοιρισμός, ῦ, ὁ, qui est timori seu terrori, timendus, formidabilis. Ab eod.

Φλοιρός, ά, όν, terribilis, horribilis, formidolosus, Ph. A φλοβος. Hinc

Φλοβότης, ητος, ἡ, timor, terror.

Φλοβρῶς, Adv. metum incutiendo, formidabiliter.

Φλοερώψ, ὁ ἡ ἡ, terribilis specie.

Φλοβάμενος, acc. sing. part. præs. pass. Dor. pro φλοβόμενον, a

Φλοβέω, terreo, abterreo, Phil. φλοβάμαι, timeo, formido, paveo, pertimesco, metuo, expaveſco, Gl. Vet. φλοβεῖται, pavet, pavescit, veretur, timet, Ph. φλοβεῖσθαι, trepidare, Phil. ἐφλοβήθη, horruit, Phi. a. 1. pass. φοβέομαι, timeo, p. pass. Οὐτ' ἄλλο οὐδὲν ὅτῳ ἐφόβησεν, Thuc. Περίβλεπτα πάλωπὸς ὡς ὄμμα πωλείας, Soph. Aj. 139. Στρατὸν ὁ Ἀχαιῶν ὁ φοβῆ φράσαν τάδε; id. Phil. 1238. Οἱ δεισιδαίμονες ἥπτον τῶν ἀνθρώπων φοβοῦνται, Xen. Cyr. 328. A φόβος. Hinc

Φόβη, ης, ἡ, coma, juba, de equo & leone.

Φοβηθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g. a φοβέω.

Φοβηθῆναι, aor. 1. inf. pass.

Φοβηθῇς, 2. sing. a. 1. conj. pass.

Φοβηθήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. Att. pro φοβηθήσεσθε.

Φοβηθῆτε, terreamini, 2. pl. a. 1. conj. pass.

Φοβητικός, ὴ, όν, meticulosus. A φοβέω.

Φόβητρον, ν, τό, quod metum incutit, seu incutere potest, terriculum, terriculamentum. A φοβέω.

Φόβονδε, Adv. in vel ad fugam. A φόβος.

Φόβος, ου, ὁ, timor, metus, formido, tremor, terror, Ph. fuga. A φέβομαι.

Φοβῶ, time, 2. sing. præl. imper. pass. Att. & Ion. pro φοβεῖσθε, a φοβέω.

Φοιβάζω, f. άσω, vaticinor Phœbi numine adflatus, vaticinando dico; (2) februo, Gl. V. Ὀρνιθοπιδὸν ἴσσα φοιβάζων πστοις, Luc. 731. Οἱονεὶ φοιβάζοντες λόγους, Longin. 8. A φοῖβος.

Φοιβαίνω, idem & ab eod.

Φοίβας, άδος, ἡ, Phœbas, fatidica, vaticinatrix, utpote Phœbi numine adflata, Gl. V. saga. Ab eod.

Φοιβασικὴ, ῆς, ἡ, vates, fatidica. A φοιβάζω.

Φοιβασικός, ὴ, όν, vaticinatorius. Ab eod.

Φοιβάσιος, α, ον, idem.

Φοιβάω, ῶ, lustro, purgo, splendidum reddo; & φοιβόομαι, ῶμαι, vaticinor, auguror. Ἐφοίβασεν ἡ σκαίνα Πάντα χαλινοφόρων κῆρυξ ὑπὸ σομάτων, Callim. in Lavacrum Palladis. 12. A φοῖβος.

Φοιβεῖος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, phœbeus, phœbeïus, ad Phœbum pertinens, Ion. pro φοιβήιος.

Φοιβιτάρχορος, ὁ, fatidicus, vates.

Φοιβίτης, ου, ὁ, hariolus, Ph. A φοῖβος.

Φοιβόληπτος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, Phœbo adflatus, Phœbi numine correptus, Longin. 16. Ex φοῖβος, & λαμβάνω.

ΦΟΙΒΟΣ, ν, ὁ, purus, impollutus, castus; (2) vaticinus, vaticinandi peritus; (3) Phœbus, Sol, Apollo.

Φοινίεις, ίεσσα, ίεν, puniceus, purpureus. A φοῖνιξ.

Φοίνιγμα, τό, idem quod

Φοινιγμός, ῦ, ὁ, rubefactio. A φοινίσσω.

Φοινικάνθεμός, ον, flores purpureos efferens, f. habens. Epith. veris. Ex ἄνθος.

Φοινικόω, rubefacio, Gl. V. A φοῖνιξ.

Φοινίκος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, phœniceus; (2) palmeus, ex palma factus. Ab eod.

Φοινίκος, ίη, εον, puniceus, Gl. V. spadiceus. Ab eod.

Φοινίκη, ης, ἡ, Phœnice.

Φοινικίας, ου, ὁ, Phœnicias, ventus a Phœnice flans; euronotus, thrascias oppositus.

Φοινικίζω, f. ίσω, Phœnices imitor, aut æmulor; (2) ad puniceum colorem vergo, purpurasco, Luc. (3) tingo purpura. Ab eod. Unde

Φοινικὸς, ὴ, όν, Phœnicius, Punicus.

Φοινικοῦς, ῆ, ουν, puniceus aut rutilus; (2) palmeus, ex palmulis confectus.

Φοινικος, ίη, ικον, puniceus; palmeus. Gl. V.

Φοινικί-

φοινικεύς, ῆος, ὁ, vestis phœnicei seu puniceæ coloris, puniceus amictus, purpurea vestis, purpureus amictus, (ab coloris adfinitatem,) pannus puniceus, Gl. Vet. paludamentum. Ab eod.

φοινικεύς, ῆως, ὁ, purpurarius, purpuræ tinctor. A φοινικίζω.

φοινικηΐ, *Adv.* Punice. Ab eod.

φοινικοδέλυρον, ου, fructus palmæ Ægyptiacæ (poſtquam maturuit.)

φοινικοειδής, ές, idem. A βαφή.

φοινικοκαμπής, ές, coloris puniceo tinctus.

φοινικοκάρδιος, ον, idem. A βαφή.

φοινικοκαττύω, ω, palmas ſcando. Ex βλίτω.

φοινικογένης, ές, e Phœnice ortus

φοινικοδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ὄ, digitos purpureos, i. e. pulchros habens.

φοινικοειδής, ὁέσσα, ὁεν, Puniceus. A φοῖνιξ

φοινικόκροκος, ος, ὁ ἡ ὄ, puniceam tramam habens Ex φοῖνιξ, & κρόκη.

φοινικολόφος, ὁ ἡ ος, rubram c iſtam habens.

φοινικοπάρειος, ος, ὁ ἡ ὄ, puniceas habens genas i. e. pulchras, pulcher. Ex φοῖνιξ, & πάρειος.

φοινικοπάρηος, ος, ὁ ἡ ὄ, *Ion.* pro præc.

φοινικοπάρυφος, ος, ὁ ἡ ὄ, puniceo limbo prætextam veſtem gerens, prætextatus.

φοινικοπέδιλος, ος, ὁ ἡ ὄ, ſol m habens puniceum ſeu ruorum. Ex φοῖνιξ, & πέδιλον.

φοινικοπίζα, ης, ὁ, purpureos pedes habens, i e. pulchros, pulchra.

φοινικόπτερος, ος, ὁ ἡ ὄ, rubeas alas ſeu pinnas habens. Ex φοῖνιξ, & πτέρον.

φοινικορόδιαι, ῶν, αι, punicea roſaria. Ex φοῖνιξ, & ῥόδον.

φοινικορυγχος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui eſt roſtro puniceo, nempe a ſanguine, ut Leo, lacerato animali, (2) de homine, foret, purpurea labia habens, vel os pulchrum.

φοινικοῦς, ῆ, οῦν, puniceus, (2) punicus. A φοῖνιξ.

φοινικοσκελής, ές, ὁ ἡ ὄ, qui eſt puniceis, i. e. pulcris cruribus. Ex φοῖνιξ, & σκέλος.

φοινικοστερωπός, ος, *Dor.* ως, fulminator, *pr* rubra fulmina mittens. A στερωπή.

φοινικοτρόφος, ος, ὁ ἡ ὄ, q d. palmas alens, palmifer. Ex φοῖνιξ, & τρέφω.

φοινικουρός, ος, ὁ, avis quædam ſolitaria, a q i busdam *Silvia* vocata. Ex φοῖνιξ, & οὐρά

φοινικοῦς, puniceus, Ph. A φοῖνιξ.

φοινικοφανής, ές, ὁ ἡ ὄ, pu pureus, puniceus adſpectu. Ex φοῖνιξ, & φαίνω.

φοινικόφυτον, ου, τό, palmetum.

φοινικόφυτος, ὁ ἡ ον, palmis conſitus

φοινικοῦν, ῶν, ὁ, palmeum. A φοῖνιξ.

φοῖνιξ, ικος, ὁ, palma, arbor; (2) palmæ ramus, vel fructus, palmula, i. e. palmæ fructus; (3) herba quædam, ſpicam ferens lolio ſimilem & ad palmulæ matur e colorem accedentem; (4) avis quædam Phœnix dicta, & phœniceo pennarum colore, (5) color ruber, ſeu phœniceus, qualis eſt palmulæ; (6) inſtrumentum quoddam muſicum a Phœnicibus inventum; (7) collyrium, tollendis oculorum aſperitatibus efficax; (8) Phœnix, e Phœnice orundus, Gl. Vet. Punicus. Sed *Adject.* ὁ ἡ ὁ, ad rubrum colorem accedens rutilus.

φοινιξις, εως, ἡ, rubefactio. A φοινίσσω.

φοινιός, ος, ὁ ἡ ὄν, cæde contaminatus, homicida; ſanguinarius, cruentus; (2) ruber A φόνος, *cædes.*

φοϊσσαία, ας, ἡ, Phœnicia, ex Phœnicia oriunda. A φοῖνιξ.

φοινίσσετο, 3. ſing. impf. ind. med. *Ion.* pro ἐφοινίσσετο, a φοινίσσω.

φοινίσσω, f ξω, rubefacio, ſanguine inficio, cruento, purpureo aut etiam puniceo colore inficio. *Quæ ſit autem hujus φοινίσσεις φόνῳ ταύρων,* Lyc. 1191. φοινίσσουσα σαρκὶ δμὰν αἰχμὰ πεδάλοις, Eur. Iph. in Au. 185. Μάστιγι σῶμ' ὑπὸ φοινίσσει δάκρυ. Soph. Aj 110. A φοῖνιξ.

φοίνιχθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφοινίχθη, a φοινίσσω.

φοίνιος, ος, ὁ, cruentus, cruentatus. A φόνος.

φοῖτα, 3 ſ imperf. ind. act. *Ion. & contr.* pro ἐφοίτα, a φοιτάω.

φοιτάλιος, ος, ὁ ἡ ὄν, vel φοιταλέος, έα, έον, inſanus, furioſus; (2) errabundus, vagus A φοιτάω.

φοιτάλιος, ὁ, idem. *Epith.* Bacchi.

φοιταλιόφρης, ος, ὁ, idem.

φοιτάς, άδος, ἡ, inſana, furioſa; (2) vaga; (3) meretrix. Ὡς Μαρὶν ταχύπους ἀνέγρετο φοιτάδι Ζηνί, Nonn. P. 11, 31. A

ΦΟΙΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, ιτο, frequento, commeo, Gl. Vet. dicitur de diſcipulis, nunciis *i primis*; (2) inſanio, furo. Παῖς ὢν ἐφοίτας σέ τινος διδασκάλου, Ariſt. Eq. 1231. Ἐφοίτα δὲ θαμὰ ἡμέας ἐς τὸ νεὸν τῆς Ἰσιδος, Heliod. Ἐφοίτων σφὶς ὑμᾶς μισθοφόροι, Xen. Cyr. 2, 1 δὴ Συρακ, ib. 8, 2.

φοιτέω, *Ion* pro φοιτῶ, φοιτάω.

φοιτῇ, 3 ſing præſ. ind. act *Dor.* pro φοιτᾷ, ex φοιτάϝῃ.

φοίτησις, εως, ἡ, itatio, ventitatio, frequentatio A φοιτάω Unde

φοιτητήρ, ῆρος, ο, idem quod

φοιτητής, οῦ, ὁ, itator, ventitator; (2) qui ad præceptorem ventitat, diſcipulus

φοιτίζω, εο, venio, accedo Ab eod.

φοῖτος, ου, ὁ, inſania, furor, (2) vagatio, error. Ab eod.

φοιτῶν præſ. part. act. pro φοιτάων.

φολιδωδης, ες, idem quod

φολιδωτός, ή, ον, ſquameus, ſquamatus, cortica tus. A φολίς.

ΦΟΛΙΞ, ικος, ἡ, aſperitas cut.s.

ΦΟΛΙΣ, ιδος, ἡ, ſquama, qualis eſt ſer pentis.

φόλκος, οῦ, ὁ, ſtrabus ſeu ſt abo, qui habet oculos diſtortos Ex φάλος, & ἕλκω.

ΦΟΛΛΙΣ, εως, ἡ, obolus, (2) marſupium ſive ſacculus condendis obolis; (2) follis.

φολλιάδης, ες, ὁ ἡ ὄ, follicularis, fungoſus; inanis, inſtar follis. A φόλλις.

φόνασα, & -άω, ῶ, cædem appeto. A φόνος.

φόνδιμμα, ατος, τό, quod occiſum eſt, cadaver, R.

φονδιτής, ῆος, ὁ, homicida, jugulator, ſicarius, Gl V. Il. 18, 334. A φονδεύω

φονδυτής, οῦ, ὁ, interfector. Ab eod.

φονδεύω, f. εύσω, cædem perpetro, occido Φασγάνῳ λιλαίῳ φονδεῦσαι τινὰ παρὰ πόρῳ δερῆν, Eur. Iph. in Au. 889. Παῖδας φονεύσας, id. Her. fur 1017 παῖδ' ἐμόν, id. Ph. 1676. A φόνος.

φονίδιος, gen. ſing *Att* pro φονικός, a φονεύς.

φονή, ῆς, ἡ, cædes; (2) locus defunctorum, ſive occiſorum A φένω.

φονικός, ή, όν, ad cædem pertinens, (2) qui facile ad cædem perpetrandam incitatur, cædis cupidus; (3) truculentus, crudelis, (4) mortifer, leti alis. A φόνος.

φονικῶς, *Adv.* ſanguinarie, (2) crudeliter.

φόνιος, ος, ὁ ἡ ὄν, & φονικός, ία, ον, cæde contaminatus, homicida, ſanguinarius, cruentus; (2) lethalis, mortifer, truculentus

φονοκτυπέω, ῶ, cædem perpetro, interficio, (2) cæde polluo. A

φονοκτόνος, ος, ὁ ἡ ὄν, occiſor, qui per cædem interficit Ex φόνος, & κτείνω.

φονοφανία, ἡ, cædes. A pr.

φόνος, ου, ὁ, homicidium; cædes, nex, Gl V A φένω.

ΦΟΞΙΝΟΣ, ου, ὁ, piſcis quidam in oſtiis fluviorum celeriter naſcens.

ΦΟΞΟΣ, ὴ, ον, cujus caput eſt acutum & veluti turbinatum, verticem habens faſtigiatum, (2) qui eſt vultu diſtorto, Gl. Vet. φοξοί, *cilones.* Hinc

φοξότης, ητος, ἡ, capitis acuminatio

φοξοχειλος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui labris & coarctatis & in acutum deſinentibus

φορά, ᾶς, ἡ, latio, geſtatio, bajulatio; (2) motus vehementior, ut jactu, converſio lapſu; *et.* impetus. ſuccedens; (3) vectigal, portorium, tributum; (4) feracitas, ubertas, proventus. A φέρω. Hinc

φορᾶδην, *Adv.* q. d. portabunde, portando geſtando, Plut. in Coriolan. cap. 24.

φορβαία, ᾶς, al. φορβάια, ας, ἡ, capiſtrum. A φέρβω.

φορβαῖος, αία, αῖον, paſcuus. Ἦξω φορβαίων Ἰπαχος ἐξ ὀρέων, Call. P. 50. A φέρβω.

φορβάς, άδος, ὁ ἡ ἡ, alimentum ſuppeditans; (2) unus ex grege, gregarius, gregalis, Ph. φορβὰς ἡ Θήλεια ἵππος, equa; φορβάδες, equæ, Ph. Ab eod.

φορβεά, ᾶς, ἡ, & φορβειά, item φορβία, cibus, eſca; (2) capiſtrum; (3) cortum, quo tibicines ora muniebant, Gl. Vet. φορβέα, capſtrum, Ph. φορβία, capiſtrum.

φορβή, ῆς, ἡ, pabulum, alimentum, eſca. Ὀρείοις φορβῆ παραλίοις γαλήναις, Soph. Aj 1085. A φέρβω.

φορβιά, ᾶς, ἡ, idem quod φορβία.

φορεαφορος, ος, ὁ, qui lecticam portat, lecticarius. Ex φορεῖον, & φέρω.

φορεῖον, ου, τό, geſtatorium, ſella geſtatoria, lectica, (2) vehiculum, Cat. V. petoritum; (3) merces, quæ datur bajulo, Plut. in Numa, cap. 10 A φορέω

φορειτε, 3. ſing. præſ. imper act pro φορείτω, a φορέω.

φορέομεν, 3 pl. *Dor.* pro φερόμεθα.

φορεντας, *ferentes*, acc. pl. part præſ. act.

φόρετρον, ου, τό, vectura, latura, Gloſſ. Vet. merces bajuli. A φορά.

φορθμεμένος, part. præſ. med. *Dor.* pro φορυμένος, ex φορεόμενος, a φορέω.

φορεῦντος, *ferentis*, gen ſing part. præſ. act. *Dor.* pro φορέντος, ex φορέοντος.

φορεύς, έως, ὁ, portator, bajulus; (2) lecticarius, ſeu is, qui fert ſellam domini A

φορέω, ῶ, geſto, fero, porto. Φορέσω τὸ ξύλον τὸ λοιπὸν ἐν μύρτῳ κλαδί, Ariſt. Lyſ. 635. Τὸν δ' ἐρωτα κάτωθεν ἐς τὸ αἶρα οἱ Χαραδρέως, id. Av 1145. Χαλκιδικὸν μέλισσαν φορεῖν, ibid 1119. Μὴ νῦν ἂν ὦδε μόνον ἐν σαυτῇ φορεῖ, Soph. Antig. 716. A φέρω. Hinc

φορῆδον, *Adv.* ſarcinæ in modum, (2) acervatim, (3) portando, geſtando.

φορημα, ατος, τό, quod geſtatur. Ph. geſtamen, indumentum, Xen. Cyr. 3, 2.

φόρημι, idem quod φορέω.

φορῆναι, *tuliſſe*, a. 1. inf. act. *Att.* pro φορέσαι, a φορέω, pro φέρω.

φορησις, ἡ, geſta 10 A φορέω.

φορητος, ή, όν, qui ferri & portari poteſt, tolerabilis, ferendus, tolerandus. A φορέω.

φορμός, ή, ὁ ἡ ὄν, utilis, commodus. Ab eodem.

φορμη, ἡ, cutis ſuilla, quæ craſſa; (2) cutis hominis, *Harp* de homine ſtup do.

φορις, ιδος, ἡ, fœcunda A φορέω.

φορκυς, υος, ὁ, portus, (2) monſtrum marinum. A φέρω.

φορμηδόν, *Adv.* in modum ſportæ ſeu corbis, (2) in modum tegetis ſeu ſtoreæ. A φορμός.

ΦΟΡΜΙΓΞ ιγγος, ἡ, cithara, teſtudo.

φορμίδιον, ου, τό, tegeticula, Gloſſ Vet. A φορμός.

φορμίζω, f. ίσω, *Dor.* ξω, citharam pulſo, cithara laudo, celebro. Κἀτὰ δὲ σφὶν ἐμμέλειαν ἔθεσαν φορμίζειν, Odyſſ. 4, 18. Ἄοιδα κἀθέλουσα φορμίζειν μέλη, Lyc. 140 A φορμιγξ.

φορμίλος, *Dor.* pro φορμιστὴς, ῦ, ὁ, citharœdus. A φορμίζω.

φορμίον, ου, τό, ſportula, corbula, (2) tegeticula, parva ſtorea Dim a φορμός.

φορμίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

φορμισκιον, ου, τό idem. A φορμίς.

φορμίσκος, ου, ὁ, idem & eb eod.

φορμοκοίτιον, ſuper tegete cubo, ſto eæ incubo. Ex φορμός, & κοίτη

φορμοσυρίσι, vel φορμισρίσι, in tegete, vel ſtorea inſuo .Sici n. Ex ῥαπίζω.

φορμοῥαφίς ίδος, ἡ, acus ad ſtoreas conſuendas apta Ex φορμός, & ῥαφίς.

ΦΟΡΜΟΣ ου, ὁ, ſporta, corbis, calathus, nexus vitilium, ſeu plegma ex jun-

eo, sparto, & id genus aliis; (2) leges, storea.

Φορμοφορέω, storeas gesto, bajulus sum. A

Φορμοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui storeas portat, bajulus. Ex φορμὸς, & φέρω.

Φορεῖσαι, nom. pl. part. præs. *Dor.* pro φορεῦσαι, *contr.* ex φορέεσαι, a φορέω.

Φορολογία, tributum colligo, f. exigo. Πολλὰ μέσα τ' Σικελίας ἐφορολόγων. A φορολόγος.

Φορολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, a quo tributum exigitur, tributarius. A φορολογέω.

Φορολογία, ας, ἡ, tributi collectio seu exactio. A

Φορολόγος, ου, ὁ, tributi exactor. Ex φόρος, & λέγω.

Φορὸς, ὰ, ὁ ἡ ἡ, ferens, de vento, unde (2) fecundus, felix; (3) cum impetu ferens, celer, vehemens, ut ruinæ; (4) fertilis, ferax, (5) fœcundus, *de mulier.* A φέρω.

Φόρος, ου, ὁ, tributum, tributum capitulare, Ph. (2) rerum tum negotiantium, tum judiciarium. Ab eod.

Φορέντας, acc. pl. part. præs. act. pro φορέοντας, a φορέω.

Φορταγωγία, ας, ἡ, onera porto. Πολὺς ὁ περὶ ζυγὸν φορταγωγίαν ἀνὴρ τὰ ὧρος τροφῶν ἢ ἐπίλεκτα τραπέζης χρηνήματα, Longin. 43. A

Φορταγωγὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, onera ferens. Ex φόρτος, & ἄγω.

Φορτεὺς, ῆος, ὁ, bajulus. A φόρτος.

Φορτηγέω, onera fero.

Φορτηγία, ας, ἡ, mercaturæ genus, quæ exercetur navibus oneratis.

Φορτηγικὸς, ὴ, όν, onerarius. A

Φορτηγὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, onera vehens; ut φορτηγὸς ναῦς, oneraria navis. Ex φόρτος, & ἄγω.

Φορτίζω, f. ίσω, onero; πεφορτισμένη, onusta, Ph. p. pass. part. Φορτίζετε τὰς ἀνθρώπους φορτία δυσβάκτα, Luc. 11, 46. πεφορτισμένοι, Matt. 11, 28. A φόρτος.

Φορτικόομαι, fum molestus. A φορτικὸς.

Φορτικὸς, ὴ, όν, onerarius. Gl. Vet. onerosus; (2) ineptus, insolitus, salsuolus, arrogans, insolens, molestus; (3) fastidiosus. Τὸ φορτικὸν ἐκκλησιτεῖν. Appian. B. Civil. 5. Τοὺς δὲ ἀναγκαζόντας ἑπαινεῖν αὐτὰς, ἐλαφροτέρως ἂν ἔχει τὸ μὴ φῶτα φορτικοῖν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὥσπερ φορτικὰς τῆς ὄψεως τὰ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὰ δὲ εἰς τὸν σεῖον ἀποτιθέσθαι. Plut. de Sui Laude. Sic enim debet legi non φορτικὰ ut libri editi, & interpres inepte. A φόρτος. Hinc

Φορτικότης, ητος, ἡ, ineptiæ, stultiæ, arrogantiæ, molesti mores.

Φορτικῶς, *Adv.* odiose, molesse, inepte, arroganter, insolenter. Ab eod.

Φορτίον, ου, τὸ, onus, fascina, fascis, merx, Ph. φορτίων, mercibus Ph. A φόρτος.

Φορτὶς, ίδος, ἡ, oneraria navis. Ab eod.

Φορτιδαγώγος, ου, ὁ, bajulus. Ex φόρτος, & ἄγω.

Φόρτος, ου, ὁ, onus et am navium; (2) res molesta; tædium. A φέρω.

Φορτοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, onus portans, bajulus. Ex φόρτος, & φέρω.

Φορτόω, f. σω, onero. Βαρεῖ τε σαμμιγέθη χίζαις μυρίαις φορτώσαντα, Hesiod. lib. 3. A φόρτος.

Φορυκτὸς, ὴ, όν, tinctus, coloratus.

Φορυσσω, vel φορύσσω, f. ξω, pinso, subigo, misceo, turbo, fullonum subigentis more confundo; (2) tundo, polluo. Φορυξ ἐ αἵματι σολοφ', Odyss. 18, 335. Σίτος τε κρέα τ' ὀπτὰ φορυνστό, ib. 22, 11. A φορύω.

Φόρυτος, ου, ὁ, quodlibet ex variis rebus commixtis; (2) funis ex congestis frondibus & vitibus ad φλέγματα. Σύστ τε τοι πίμπρησι καὶ, Aratus 112, A

Φορύω, idem quod φύρω.

Φόως, τος, τι, lux, lumen, (f. ex ignorum, fulgur. Τεύχε' ἐξ ἀφάλαντος, φάος δ' ἐτέτυκτο ἐοικὸς, Hom. Il. 6, 6. φάος.

Φόωσδε, *Adv.* in lucem, in luminis auras.

Φραγέλα, ης, ἡ, idem quod

Φραγέλλιον, ου, τὸ, flagellum, Vox Lat.

Φραγελλόω, ῶ, f. ώσω, flagello.

Φραγῆ, 3 sing. a. 2. conj. pass. v. φράσσω.

Φράγμα, ατος, τὸ, sepimentum, septum, sepes, materia, vallum, munimentum. A φράσσω. Hinc

Φραγμίτης, ου, ὁ, ad sepes pertinens, sepimentis idoneus; (2) qui circa sepes nascitur.

Φραγμὸς, οῦ, ὁ, sepimentum, septum, sepes; damus, carectum Gloss. Vet. A φράσσω. Unde

Φραγμών, ῶνος, ὁ, dumetum, Gl. V.

Φράγνυμι, idem quod φράσσω.

Φραδάω, ῶ, indico, declaro. Ἦν φραδάσαι, *Poet.* pro ἐφράδσαι, Pind. Nem. 3, 42. A φράζω, cujus p. m. est πεφραδα.

Φράδε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφραδε, a φράζω.

Φράδη, ης, ἡ, cognitio, prudentia; (2) *Plural.* mentes. Τὰν δὲ μελόντων τις φλαται φρ'ὸν. Pind. Olymp. 12. Ab eod.

Φραδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, consultus, prudens. Φραδέες νόοι ἠγαθέων τετύχαται, Hom. Il. 24, 354. A φραδὴ.

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, consilium, prudentia, scientia, prudentia. A φράδμων.

Φραδμοσυνάων, dat. plur. *Ion.* pro φραδμοσυνῶν.

Φραδμὼν, ονος, ὁ ἡ ἡ, consultus, circumspectus, solers. A φράζομαι.

Φραδὸν, *Adv.* prudenter, consulte; (2) diserte, aperte. A φραδὴς.

Φράζεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro φράζῃ, a φράζω.

Φράζεο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro φράζεσο.

Φράζεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφραζε.

Φράζετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφράζετο.

Φράζῃ, 2. sing. præs. imper. med. *Dor.* pro φράζου.

ΦΡΑ'ΖΩ, *Dor.* φράσδω, fut. άσω, dico, memoro, commemoro, indico; φράσσασθαι, in animo verso, consilium ineo, delibero, statuo, perpendo, cogito; (2) animadvertendo caveo, vito; (3) animadverto, deprehendo, intelligo. Ἅ σοι καθ' ὁδὸν ἔφραζον, Arist. Οἰσμ. 1183. Πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν φίσιν τε φρόνεις, Eur. Iph. in Au. 45. Φράσεαι φάος ἠελίοιο ἄμμι, indicat. Theocr. 1, 102. Φέσιν φολιὰς καὶ σῶλας σατηρίων, Eur. Ph. 905. Φράσατο δ' ἔπειτα ἀριπρεπέα θρῆνον. Hom. Il. 23, 453.

Φράκτης, ου, ὁ, sepes. A φράσσω.

Φρακτὸς, ἡ, όν, cataphractus, circumquaque armis munitus. Ab eod.

Φρακτὸς, ὴ, όν. septus, munitus. Ab eod.

Φραξάμενος, aor. sing. aor. 1. part. med. verbi φράσσω.

Φρασαίατο, 3. pl. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro φρασαίντο, a φράζω.

Φρασθὲν, quæ dixit, a. 1. part. act. f. g.

Φρασθεῖν, præs. ind. act. *Dor.* pro φράζειν.

Φρασιλογία, ας, ἡ, omnimodarum loquendi formularum collectio. Ex φράσις, & λέγω.

Φράσι, dat. plur. *Dor.* pro φρασὶ, a φρὴν.

Φράσις, εως, ἡ, dictio, ipsa dicendi actio, locutio, phrasis, genus loquendi. Gloss. Vet. loquela, eloquentia. A φράζω.

Φρασσόμεθα, *consultabimus*, 1. plur. f. 1. ind. med. *Ion.* pro φρασσόμεθα, a φράζω.

Φράσσον, *edissere*, 2. sing. a. 1. imper. act.

Φρασσόμεθα, *meditamus, consultabimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φρασόμεθα.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, vel φράττω, f. ξω, sepio, munio, communio, obstruo, obtero, constipo; πεφραγμένος, septus, instructus ad bellum, part. Κακεῖ πεφραγμένα λαὸς ἁρμάσιν κρίνει, Eur. Ph. 740. Τί δ' ἄλλες ζωὴ (ἐστ') ἀνδρὸς ἀσπίδων πεφραγμένου; Eur. Iph. in Au. 839.

Φρασὶ, ίος, ἡ, ἰν, dicendus. A φράζω.

Φραστὴρ, ῆρος, ὁ, elocutor, indicator, explicator. Ab eod.

Φραστὸς, ὴ, όν, eloquens. Ab eod.

Φραστὸς, ὸς, ὴ, idem quod φράσιμος.

Φράστωρ, ὁ, idem quod φραστὴρ.

Φρατὴρ, ῆρος, ὁ, qui ejusdem curiæ vel tribus est, tribulis. A φρατρία.

Φρατορία, ας, ἡ, societas. A φράτωρ.

Φρατορικὸς, ὴ, όν, curialis, tribulis. A pr.

Φρατόριος, α, ον, idem.

Φρατρα, ἡ, idem quod

Φρατρία, ας, ἡ, curia. Hinc φρατρίαι dicuntur, conventus quidam hominum, aut conventicula, quasi pagi; propria sibi sacra peculiariaque communiter habentium; (2) tertia pars tribus Athenis. Gl. Vet φρατρία, contubernium. A φρατωρ.

Φρατριάζω, f. άσω, fum unus e curialibus, fum particeps curiæ; (2) conjuro, sodalitates facio. Μεθ' ὧν ἡ Θεσπομπὸς ἐφρατρίαζε, Dem. A φρατρία.

Φρατριακὸς, ὴ, όν, curialis, ad curiam pertinens Ab eod.

Φρατρίαρχος, ου, ὁ, præfectus curiæ, vel sodalitii, quod φρατρία vocatur. ἀρχὴ, & ἄρχω, *principatus.*

Φρατριαστὴς, οῦ, ὁ, curialis. A φρατριάζω.

Φρατριατικὸς, ὴ, όν, idem. Ab eod.

Φρατρικὸς, ὴ, όν, idem. Ab eod.

Φρατρίζω, f. ίσω, idem quod φρατριάζω.

Φρατρικὸς, ὴ, όν, idem quod φρατριακὸς.

Φράτριος, α, ὁ, curialis, ad curiam pertinens.

Φράτριος, *Adv.* pro φράσσω.

Φράτωρ, ορος, ὁ, curialis; (2) tribulis, contribulis. A φρατρία.

Φραχθεὶς, *septus*, a. 1. part. pass. v. φράσσω.

Φρεάντλης, ου, ὁ, q. d. puteorum hausor, qui aquam e puteo haurit. Ex φρέαρ, & ἀντλέω, *haurio.*

ΦΡΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, puteus.

Φρεατία, ας, ἡ, idem. A φρέαρ. Unde

Φρεατιαῖος, αία, αῖον, putealis, puteanus.

Φρεατίδιος, ία, ιον, idem. Ab eod.

Φρεατικὸς, ὴ, όν, putealis, Gl. V.

Φρεάτιον, ου, τὸ, puteolus, parvus puteus; (2) profunda fossa. *Dim.* a φρέαρ.

Φρεατώδης, ώδ, ὁ ἡ ἡ, in putei modum profundus. A φρέαρ.

Φρεατωρυχία, ας, ἡ, idem quod φρεορυχίον.

Φρεατωρυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod φρεορύχης.

Φρεῖαρ, ατος, τὸ, puteus. *Ion.* pro φρέαρ. Ἐξ ὕπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα, καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρείατα μακρὰ ῥέουσιν. Hom. Il. 21, 197.

Φρεῖν, præs. inf. act. *per Syn.* pro φέρειν.

Φρένα, *mentem*, accus. sing. a φρὴν.

Φρεναπατάω, ῶ, f. ήσω, mentem seu mentes decipio; (2) decipio. Ἑαυτὸν φρεναπατᾷ, Gal. 6, 3. Ex φρὴν, & ἀπατάω.

Φρεναπάτης, ου, ὁ, impostor, deceptor. Ab eodem.

Φρενήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, mentis compos, aut cordatus. Gl. Vet. sapiens. Ex φρὴν, & ἄρω.

Φρενητιάω, ῶ, fum phreneticus. A φρενῖτις.

Φρενητικὸς, ὴ, όν, phreneticus, Gl. Vet.

Φρενητιῶν, ῶντος, ὁ, fum phreniticus, phrenetide laboro. A φρενῖτις.

Φρενιτίζω, f. ίσω, idem ab eod.

Φρενιτικὸς, ὴ, όν, phreneticus, qui phrenesi laborat. Ab eod.

Φρενῖτις, vel φρενίτις, ιδος, ἡ, mentis delirium, inflammatio membranarum cerebri, febrem acutam & mentis perturbationem inducens. A φρὴν.

Φρενοζάδεια, ας, ἡ, amentia, dementia. A

Φρενοζαλὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, mente læsus vel captus, desipiens. Ex φρὴν, & βλάπτω.

Φρενοζαλῶς, *Adv.* dementer, insane, more ejus, qui mente captus est.

Φρενοκήθης, ες, lætus, hilaris. Ex χηθέω.

Φρενοκλὴς, ίδος, ἡ, amentia, furor. Ex φρὴν, & βλάπτω.

Φρενοθελγὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, mentem demulcens. Ἐκ Διὸς εἰσηνέγκατο ἐπὶ φρενοθελγέι μύθῳ. Nonn. P. 4, 30. Ex φρὴν, & θέλγω.

Φρενόβλαβ, *Adv.* e mente, ex mente. A φρήν.
Φρενοκομπέω, ῶ, mentis furor, decipio, impono præstigias. Ex φρήν, & κόμπος.
Φρενοκλόπος, ὁ ἡ ὄ, impostor, decipiens. A κλοπή.
Φρενόκηπος, ος, ὁ ἡ ὄ, mente captus. Ex φρήν, & λαμβάνω.
Φρενομανὴς, ὲς, furiosus, fanaticus, etiam bono sensu. A μαίνομαι.
Φρενόπληκτος, ον, idem. Ex πλήσσω.
Φρενοπλὴξ, γός, ὁ ἡ ὄ, mente percussus.
Φρενόμαρος, ος, ὁ ἡ ὄ, mente captus, furiosus, insanus.
Φρενοτέκτων, ονος, ὁ ἡ ὄ, qui sua mente aliquid componit.
Φρενόω, ῶ, fut. ώσω, ad mentem reduco, prudentem aliquem reddo, castigo; (2) desipio; fallo, seduco. Οὐ μὴ φρενώσεις μ', Eurip. Bac. 792. Κλαίων φρενώσεις, ἂν φρονῶν αὐτὸς κενὸς, Soph. Antig. 765. Πολλὰ γ' ἀμείνω τὰς πέλας φρενῶν ἔχω Ἢ Σαυτὸν, Æschyl. Prom. vinct. A φρήν.
Φρενόληπτος, mente captus; Æschyl. Sept. ad Th. 763. Ex φρήν, mens, & ἁλίσκω, prehendo.
Φρένωσις, εως, ἡ, castigatio, admonitio. A φρενόω.
Φρεωρυχέω, ῶ, fut. ήσω, puteum fodio. A
Φρεωρύχος, ὁ, ὁ, putei fossor, putearius. Ex φρέαρ, & ὀρύσσω.
Φρὲς, *fer*, a. 2. imper. act. a φρῆμι, pro φρέα.
Φρησὶ, *mentibus*, dat. pl. cum ν, a φρήν.
ΦΡΕΊΩ, f. φρήσω, *folia*. P. emitto, *Prm.*
Φρεαρυχέω, ῶ, puteum effodio. Ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει, Aristt. Lys. 1034. A
Φρεωρύχος, ου, ὁ, putei seu puteorum fossor, putearius. Ex φρέαρ, & ὀρύσσω.
ΦΡΗ'Ν, ενὸς, ἡ, mens; (2) sapientia; at φρένες, prudentia, ingenium; (2) præcordia, tamquam mentis sedes.
Φρητία, ας, ἡ, puteal; os putei. A φρέαρ.
Φρήτρη, ης, ἡ, tribus, curia. A φράτηρ.
Φρικαλέος, ον, ον, horribilis. A φρίξ.
Φρικασμὸς, οῦ, ὁ, horror, quasi a φρικάζω, quod
Φρικάω. A
Φρίκη, ης, ἡ, horror, horriditas, torpor, Ph.
Φρικιάω, ῶ, horresco. A φρίκη. Hinc
Φρικίασις, εως, ἡ, q. d. horrescentia.
Φρικοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὄ, horrificus, Gl. V. Ex φρίκη, & ποιέω.
Φρικόω, horrifico, Gl. V. φρικῶμαι, horresco, Gl. V. A φρίκη.
Φρικτὸς, ὴ, όν, horrendus, horridus, horribilis, horrorem incutiens. A φρίσσω.
Φρικτῶς, *Adv.* horribiliter, horriendum in modum.
Φρικώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, horribilis, horrendus. A φρίκη.
Φριμαγμὸς, οῦ, ὁ, fremitus; (2) flatus, quem equi naribus emittunt; (3) hinnitus; (4) exultatio præ gaudio.
Φριμάσσω, *fremo*, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro φριμάσεσο. A
ΦΡΙΜΑ'ΣΣΟΜΑΙ, f. ξομαι, fremo, flatum naribus emitto; (2) hinnio. Φριμάσσω πᾶσα τραχίσκαν Νὸν ἀγέλα, Theocr. 5, 141.
Φριμάσσῃ, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro φριμᾶσαι.
ΦΡΙ'Ξ, φρικὸς, ἡ, maris horror, motus maris incipiens, immanque agitatio fluctuum superficiaria, velut quum mare exigua stringitur aura; Horat. Il. 21, 126.
Φρίξαίχμη, ης, ἡ, cervicem habens horrentem setis. Ex φρίξ, & αἰχμή.
Φριξόθριξ, τριχὸς, ἡ, horrens pilis.
Φριξόκομος, ος, ὁ ἡ ὄ, horricomus, horrens coma. Ex φρίξ, & κόμη.
Φριξὶς, ὶς, όν, horridus. A φρίσσω.
Φρίσσω, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφριασσον.
Φρίσσω, vel φρίττω, fut. ξω, horreo, horresco, cum horrore reformido. Ἱππείαν δ' οὐκ ἀνὴρ ζυγὰ λόγχαις ὑποστέλλοντας, Lyc. 253. Οὐδὲ Σκύθαι φρίσσουσι φ ξυρῷ πάτῳ, Eur. Hipp. 421. Χαίτη φεφρικὰς, id. Ph. 1128. Ὦ ἰοχέτα, Soph. Aj. 702.
Φροιμιάζομαι, & φροιμιόζομαι, exordio seu principio utor, proœmii loco dico, præfationem instituo, Gl. Vet. φροιμιάζω, exordior. Τί φροιμιάζῃ μοχλὸν, ἐξευδὰς Σαφῶς, Eurip. Iph. in Tau. 1165. A φροίμιον.
Φροιμίασα, aor. 1. inf. act. verbi *Att.* a φροιμιάζω pro φροιμιάζω.
Φρόιμιον, ου, τὸ, proœmium, exordium. Ab & pro φροίμιον.
Φρόνῃ, 3. sing. imperf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐφρόνει, a φρονέω.
Φρονεῖσθαι, *affectus sit*, 3. s. præs. imp. med. *Attr.* pro φρονεῖσθω.
Φρονέω, ῶ, sapio, Ph. intelligo, mentis compos sum; (2) delibero; (3) cogito, sentio, judico; (4) dicitur de conditione & habitu animi, qui ex adjunctis intelligitur, ut εὖ vel κακῶς φρονεῖν, i. ἀγαθὰ, vel κακὰ, benevolus vel malevolus sum, faveo, invideo; μίγα, vel μικρὰ, elato vel demisso animo sum. Μὴ μόνον λίγ', ἀλλὰ καὶ φρόνῃ τάδε, Eur. Or. 242. Σοφλὰν δ' ὅτου φρονοῦσιν ἐς ἡμᾶς μίγα, id. Hipp. 6. Ἐφ' ἑαυτῷ φρονεῖν, arroganter sentire, Dem. Δηλώσαμεν ἂν οἵ' αὐτοὺς φρονᾶ, Soph. El. 336. Καὶ πανθ' ὅσα περ ἄνθρωποι ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς, Aristt. Av. 119. A φρήν.
Φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio, animus. Elatio animi, fastus; animi impetus, superbia. A φρήν. Hinc
Φρονημαλίας, ου, ὁ, qui est elato animo, vir excelsi animi, Isongin. 9.
Φρονημαλίζω, f. ίσω, facio, ut aliquis animos tollat, vel se efferat; φρονημαλίζομαι, animos tollo; majores spiritus sumo; (2) magnifice de me sentio. Οὐκ ἀλόγως καὶ περὶ φρονημαλισμῶν, Diod. φρονηματισθέντες εἰς τὴν ἰσχὺν, Aristot. Hinc
Φρονηματισμὸς, οῦ, ὁ, animi elatio.
Φρονηματώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, qui excelsi est animi, magnanimus. A φρόνημα.
Φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. A φρονέω.
Φρόνιμος, ος, ὁ ἡ ὄ, prudens, sapiens; cordatus, astutus, Ph. A φρόνις.
Φρονιμώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, animosus; (2) constans. A φρόνιμος.
Φρονιμωτατος, ος, ὁ ἡ ὄ, sagacissimus, Ph.
Φρόνις, εως, ἡ, ingenium; (2) astutia; (3) contemptus. A φρήν.
Φρονοῦντας, acc. pl. part. præs. act. *contr.* pro φρονέοντας, a φρονέω.
Φρονέντας, sapientes, prudenter.
Φροντίζατε, 2. plur. præs. ind. act verbi
Φροντίζω, fut. ίσω, curo, curam gero; (2) cogito, commentor, meditor; (3) studeo, studium & operam pono, præsertim in literis; φροντίζων, sollicitus, Gl. Vet. σκέψεως τινὸς, suspensum, Ph. cogitabundum, p. part. act. Οὐ γὰρ ἡμᾶν φροντισιεῖ ἀν, ἰὼ &c. Aristt. Lys. 699. Ἐκεῖνο δ' ἐστὶ σκέψεως τινὸς μᾶλλον, idem, Conc. 263. Τὰ δ' ἀθλίδ' ἡμᾶς οἷα φροντιεῖμεθα; Eur. Iph. in Tau. 344. Σῶ μᾶλλον ἥδιν φροντίζων, Plato. A
ΦΡΟΝΤΙΣ, ιδος, ἡ, cogitatio; (2) cura, sollicitudo; occupatio, Gloss. Vet. Αἱ δὲ πρὸς πᾶσι φροντίδες Σοφάτραι, Eurip. Hipp. 440.
Φρόντισμα, ατος, τὸ, cura, officium, Ph. occupatio. A φροντίζω. Unde
Φροντιστέον, *Adv. pos.* curandum est. Πάντα ἡμῖν ἤδη φροντιστέον, Plat. Crit. 3.
Φροντιστήριον, ου, τὸ, locus, in quo cogitationes seu commentationes nostras instituimus, schola, musæum. Ab eod.
Φροντιστὴς, οῦ, ὁ, curator, procurator, tutor, Ph. (2) commentator, qui commentationibus & speculationibus est deditus, studiosus, philosophus. Ab eod.
Φροντιστικὸς, ὴ, όν, ad commentationem seu meditationem aptus; (2) meditabundus; sollicitus. A φροντιστὴς.
Φρόδος, ώδη, ῶδον, qui [illegible] abit, evanidus, Gl. V. cassus; Attici sic dicunt, qui nimia animi levitate nimis effertur gaudio etiam in re levi. Ex πρὸ, & ὁδὸς, quasi πρόοδος. *contr.* πρῶδος.
Φρῶδες, incassum, Ph. A pnec.
Φρουρὰ, ᾶς, ἡ, præsidium, custodia; (2) milites ipsi præsidiarii & custodes; (3) corporis custodes, ut stipatores, satellites; (4) ipse locus aut statio custodiæ & præsidii; (5) custodia, i. e. carcer, Gl. V. custodia, vigiliæ, excubium, præsidium. Ex πρὸ, & ὁρῶ, *custos*.
Φρουράρχης, vel φρούραρχος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui præsidiarius militibus præest, præsidiariæ cohortis præfectus. Ex φρουρὰ, & ἀρχὴ.
Φρούρει, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro φούρει, a
Φρουρέω, ῶ, f. ήσω, in præsidio sum, præsidio me tutor, custodio, excubo. Ἰκτισίοις δὲ Ζεὺς κλάδοις φευρῶσί μ', Eur. Supp. 103. Σοὶ δ' ἦδη, γέρον, τὸν Ζῆν μελέδω βάντι φερέσαν χάριν, munus exequi, Soph. El. 73. Ὀχυρώσει σαφθενῶσι φυρῶν καλῶς, Eur. Iph. in Au. 751. A φρουρός.
Φρούρημα, ατος, τὸ, præsidium, custodia; (2) id, quod custoditur. A φρουρέω.
Φρούρησις, εως, ἡ, custodia, excubiæ. Ab eod.
Φρουρικὸς, ὴ, όν, præsidiarius, Gl. V. A φρουρὸς.
Φρούριον, ου, τὸ, præsidium, i. e. locus aut munitio, cui præsidia imponuntur, Gl. V. castellum. A φρουρὸς.
Φρουρόδομος, ος, ὁ ἡ ὄ, domi custos; v. c. canis, Epig.
Φρουρὸς, ὸ, ὁ, custos, Gl. V. præsidiarius, excubitor. Ex πρὸ, & ὁρῶ.
Φρυάσσομες, 1. plur. præs. conj. *Dor.* & *contr.* pro φρυάσσωμεν, a φρυάσσω.
Φρύαγμα, ατος, τὸ, fremitus equorum; (2) fastus hircorum. A φρυάσσω.
Φρυαγμοτίας, ου, ὁ, ferocious, v. c. equus; (2) fastuosus, insolens. A pr.
Φρυαγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod φρύαγμα.
Φρυακίας, ου, ὁ, idem quod φρυαγμοτίας, de equo fremitum indicem ferociæ edente dictum. A
ΦΡΥΑ'ΣΣΩ, vel άττω, f. άξω, *mad. απόμαι*, fremo, *ferocio* de equo; (2) insolesco, efferor; (3) intempestive glorior, vana spe efferor. Μὴ μάτην μεταιρίζω φρυαττόμενος ἀδήλοις ἐλπίσιν, 2 Macc. 7, 34. Ἐν τοῖς σοῖς ἄλλως ἐπαίνοις καὶ λόγοις φρυαττόμενος, M. Anton. 10, 15. Τὸν αὐχένα ἐπαίρων καὶ φρυάττων, Philo.
Φρυγανίζομαι, fut. ίσομαι, cremia seu virgulta aridi colligo, (2) horror. A φρύγανον.
Φρυγανικὸς, ὴ, όν, cremiorum in modum ignosus, q. d. fuliginosus. Ab eod.
Φρύγανον, ου, τὸ, parvum virgultum aridum; (2) exiguus frutex. Dim. a φρυγανον.
Φρύγανον, ου, τὸ, sarmentum, virgultum; φρύγανα, ligna e sarmentis, quisquiliæ, Gl. V. A φρύγω.
Φρυγανοφόρος, ος, ὁ ἡ ὄ, farmenta ferens. Ex φρύγανον, & φέρω.
Φρυγανώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, e virgultis constans; (2) virgultus aridis similis; (3) cremiorum modo ligneus; (4) fuliginosus, Gl. Vet. fuscularis. A φρύγανον.
Φρυγία, ας, ἡ, quæ tonet, Hes. A φρύγω.
Φρυγία, ας, ἡ, Phrygia. A Φρὺξ.
Φρυγίλος, ὁ, frigilla, avis.
Φρύγιον, ου, τὸ, lignum aridum, cremium, Gl. V. φρυκτὸν, fricatorium. Ab eod.
Φρύγιος, ος, ον, aridus. Ab eod.
Φρυγιστὶ, modo, sive concentu Phrygio. A Φρὺξ.
Φρυγμὸς, οῦ, ὁ, frixio, torrefactio. A φρύγω.
ΦΡΥΓΩ, f. ξω, torreo, torrefacio, frigo, arefacio, Gl. Vet. φρύγει, ἴσγει, Ph. σκεφρυγμένος, frixus, tostus, p. pass. part. Κύκλων ἢ τις ὑπ πυρὶ φρύξει, Theocr. 7, 66. Καθήμενα φρύγεται, ψαπερ ὑπ πυρὸς, Aristt. Cerc. 221. Hinc
Φρυκτὸς, ὴ, όν, tostus, torrefactus, frixus.
Φρυκτάρια, ῶν, τὰ, f. ἴσα, excubias ago, e specula signum per ignem observando vel dando, & hostium seu aliorum adventum denunciando.
Φρυκτωρία, ας, ἡ, excubiæ speculatoriæ, ad signum dandum per faces.
Φρυκτώριον, ου, τὸ, specula ἢ φρυκτωρῶν. A

φρυλαρὸς, ὕ, ὁ, observans faces hostilis adventus prænuncias, ut & ipse tales suspendat. Ex φρυλὸς, *fax*, & ἀρὶω.
φρυὸς, νὸς, ὁ, rubeta.
φρυνί-ων, ν, ὁ, idem & ab eod.
φ ΡὙΝΗ, ης, ἡ, idem.
φρυνιοειδὴς, ἐ-ων, ὁ ἢ ὲν, rubetæ similis. Ex φρυνί-ων, & εἶδ-ος.
φρυνολέχ-ων, ν, ὁ ἢ ὼν, q. d. rubetis insidians.
φ ΡὙΝΟΣ, υ, ὁ, rubeta, rana venenosa.
φρυξὲ, γὸς, ὁ, Phryx, Phrygius.
φρύξεις, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φρύξεις, a φρύγω.
φρύαγω, vel φρυάττω, idem quod φρύγω. Τὸ κακὸν θέρ-ος ἀνίκα φρυάξῃ, Theocr. 6, 16.
φρῶ, *contr.* pro φρέω, & hoc *per Sync.* pro φορέω.
φῦ, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυ, a φύμι.
φυγαδὶ, *Adv.* in fugam. A φυγὴ. Unde
φυγαδεία, ἡ, fugatio, exsilium.
φυγαδεῖον, ν, τὸ, confugium; (2) urbs, quæ asylum habet, quo rei confugiunt & exsules. Ab eod.
φυγαδευτήριον, ν, τὸ, confugium, refugium, profugium. Ab eod.
φυγαδευτὴς, ὴ, ὸν, vim habens abigendi.
φυγαδεύω, f. εύσω, fugo, depello; (2) fugio, exulo, Gl. V. Φυγαδεύειν ἀφ' ἑαυτῦ σοφὸν βάλατο, Philo. ὲκ τ' ἀθλίως, Dem. A φυγὰς.
φυγαδικὸς, ὴ, ὸν, ad exsulem seu exsules pertinens, vel, qualis est exsulis aut exsulum; (2) exulabundus, Gl. Vet. exsul, seu profugus. Ab eod.
φυγαδικῶς, *Adv.* more exsulum.
φυγαδοθήρας, ν, ὁ, exsulum inquisitor. Ex φυγὰς, & θήρα.
φυγαίχμης, ν, ὁ, timens bellum. Ab αἰχμὴ.
φυγανθρωπέω, f. ήσω, hominum consortium fugio. Φυγανθρωπέῦσι ἐς ἐρημίαν, *Arct.* Ex φυγὴ, & ἄνθρωπ-ος.
φυγανθρωπία, ας, ἡ, hominum consortii devitatio, *Aret.* Ex iisdem.
φυγὰς, άδ-ος, ὁ ἢ ὴ, profugus ob metum periculi; (2) exsul; (3) fugitivus. A φυγὴ. Unde
φύγδὶν, *Adv.* fugaciter; fugæ modo.
φυγέθλον, ν, τὸ, panus, tumor quidam; Cels. lib. 5. cap. 25. A φύω.
φύγε, *fugit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυγε, a φεύγω.
φυγεῖν, a. 2. inf. act.
φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga, fugacitas; (2) effugium, vitatio aut evitatio; (3) exsilium. A φεύγω.
φυγοδίμ-ων, & φυγόδιμ-ων, ν, ὁ ἢ ὼν, fugiens torum, a conjugio abhorrens. Ex φεύγω, & δίμνιον.
φυγοδικέω, ῶ, detrecto certamen & judicium, Ph. φυγοδικεῖν, tergiversari, Dem. Ex φυγὴ, & δίκη.
φυγοδικία, ας, ἡ, tergiversatio, Ph. Ex iisd.
φύγοις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi φεύγω.
φυγόλεχ-ων, ὁ ἢ ὼν, conjugium, concubitum abhorrens. A λέχομαι.
φυγομαχία, detrecto pugnam, App. A
φυγόμαχ-ων, ν, ὁ ἢ ὼν, qui detrectat pugnam, fugax. Ex φυγὴ, & μάχη, *pugna*.
φυγόξεν-ων, ν, ὁ ἢ ὼν, hospites fugiens, inhospitalis; Pind. Olymp. 11. Ex φυγὴ.
φυγόπον-ων, ν, ὁ ἢ ὼν, qui laborem seu labores fugit.
φυγοπτόλεμ-ων, ν, ὁ ἢ ὼν, bellicos strepitus & labores fugiens.
φυὲν, *natum*, a. 2. part. pass. verbi φύω, *nascor*.
φυὴ, *nascitur*, 3. sing. præs. ind. med.
φύζα, ης, ἡ, fuga cum timore, idem quod φυγὴ. A φεύγω. Hinc
φυζακτὸς, ὴ, ὸν, fugax, pavidus, timidus.
φυζάλ-ων, ία, ον, idem & ab eod.
φύζω, in fugam verto, fugo. Τῇ ῥ' ὅτε τοι προχέοντο σεφυκότες, Il. 21, 6. A φεύγω.
φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles; (2) statura habitus oris; (3) stirps, germen. Οἵ τ' ἄμ' Ἐρεχθῆος φυλὴ κρατερὸ-ο γενέθλη, Hom. Il. 22, 370. A φύω.
φυῖ, 3. sing. a. 1. conj. act. v. φύω.
φυκιόεις, ὶσσα, ὶν, algosus, alga abundans, Ἀν' Ἑλλήσποντ. Hom. Il. 23, 693. Αὐτὴ ὲπ' ἀϊόν-ος κατεπάλτο φυκιόεντος, Theocr. 11, 14. A
φυκίον, vel φύκιον, ν, τὸ, fucus, quo mulieres utuntur; (2) alga, Dim. a φῦκ-ος.
φυκιοφάγ-ων, ν, ὁ ἢ ὼν, q. d. algæ comestor, qui alga vescitur. Ex φυκίον, & φάγ-ος.
φυκοφάγ-ων, ὁ ἢ ὼν, idem.
φυκιόω, ῶ, fuco, Gl. V. A φυκίον.
φυκὶς, ίδ-ος, ἡ, fuca, *piscis*, cujus mas vocatur φύκης. Gl. Vet. φυκὶς, ἰχθὺς, saxatilis, *piscis*; φυκίδιες, saxatiles, Ph. Ex φῦκ-ος, vel φύκιον, quoniam loca amat algosa.
φ ΤὙΚΟΣ, ὁ-ος, τὸ, alga, *Angl.* Sea-wrack; muscus, Gl. V. fucus, purpurissimum, Gl. V. (2) φῦκ-ος, ἰχθὺς, saxatilis, *piscis*, Ph.
φυκόω, ῶ, fut. ώσω, fuco, fuco oblino. Φυκώσᾶ τὸ πρόσωπον, Plut. A φῦκ-ος.
φυκτὸς, ὴ, ὸν, qui effugi seu vitari potest, vitabilis, vitandus; Hom. Il. 16, 128. A φεύγω.
φυκώδης, ἐ-ων, ὁ ἢ ὲς, algosus, alga abundans, A φῦκ-ος.
φυλαγμα, ατ-ος, τὸ, quod custoditur seu servatur, vel, quod datum est ad custodiendum; (2) custodia, præceptum, mandatum. A φυλάσσω.
φυλάκειον, vel φυλακεῖον, ν, τὸ, locus in castris, ubi sunt excubiæ; (2) statio, præsidium, arx. A
φυλακὴ, ῆς, ἡ, custodia, ipsa custodiendi actio, conservatio, tutatio, Gl. Vet. tutela; (2) vigilia, excubatio, excubiæ; (3) præsidium; (4) quarta pars noctis; quoniam in quatuor partes divisa erat, in quibus vigiliarum munus permutatis vicibus ad alios perveniebat; (5) custodia, i. e. custodes cingentes latus principum, satellites, stipatores, Ph. φυλακαὶ, præsidia. Stationarii milites, al. Gl. V. (6) carcer, Ph. (7) locus ubi positi sunt custodes; (8) cautio; (9) amolitio alicujus incommodi. A φυλάσσω.
φυλακίζω, f. ίσω, in carcerem conjicio, Act. 22, 19. A φυλακὴ. Unde
φυλάκιον, ν, τὸ, idem quod φυλάκειον.
φυλακὶς, ίδ-ος, ἡ, custos, *femina*; φυλακίδες, naves præsidiariæ. A φύλαξ.
φυλάκισσα, ης, ἡ, idem. A φυλακὶς.
φυλακίτης, ν, ὁ, carcerarius, Gl. V. A φυλακὴ.
φύλακ-ος, ν, ὁ, custos, excubitor, vigil. A φύλαξ.
φυλακτέον, custodiendum, cavendum. A φυλάσσω, vel φυλάσσομαι. Unde
φυλακτὴς, ῆρ-ος, ὁ, custos, excubitor, vigil.
φυλακτήριον, ν, τὸ, servatorium, promptuarium, Ph. (2) statio excubitorum seu vigilium, præsidium, munimen, arx, aut quicquid nos custodit; (3) antidotum contra venena, amuletum. Hinc τὸ φυλακτήρια, ων, qs. conservatoria legis, quæ membranæ erant, quibus inscriptæ erant quatuor pentateuchi sectiones. A φυλακτὴρ.
φυλακτικὸς, ὴ, ὸν, custodiendi seu servandi & observandi, item conservandi peritus; (2) cavendi peritus, qui sibi cavere novit, cautus, qui se tueri potest; (3) vim habens amoliendi, Gl. V. cautus, promptuarius. A φυλάσσω.
φυλακτικῶς, *Adv.* studio & sollicitudine, studiose cavendo, caute.
φύλαξ, ακ-ος, ὁ ἢ ὴ, custos, servator, conservator, servans, Ph. excubitor, vigil; φύλακες, vigiles, Ph. milites præsidiarii. A φυλάσσω.
φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω.
φυλόξαι, 2. fin. a. 1. imper. med.
φυλάξυτε, 2. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφυλάξατε.
φύλαξις ἐως, ἡ, custoditio, Gl. Vet. A φυλάσσω.
φυλάρχ-ων, ν, ὁ, tribus præfectus seu princeps, præsum tribui, sum tribunus, Aristot. A φύλαρχος.
φυλάρχης, vel φύλαρχος, υ, ὁ, tribus præfectus, qui tribui præest, tribunus, Ph. tribunus plebis. Ex φυλὴ, & ἄρχω.
φυλάσσω, a. 1. infin. act. *Ion.* pro φυλάξαι.
φυλαξαμίμην, pr. in. act. *Dor.* pro φυλάξασθαι.
φυλάσσῃ, 3. sing. præs. conj. act.
φυλάσσοισι, *Dor.* pro φυλάσσουσι.
φ ΤΑΑ΄ΣΣΩ, vel φυλάττω, f. ξω, custodio, servo, conservo, asservo, tueor, tuor; φυλάσσομαι, & φυλάττομαι, custodior; (2) caveo, vito; (3) custodias ago, excubo; (4) speculor, observo, item capto; (5) insidias pono; φύλαξον, custodi, Gl. V. a. 1. act. φύλαξαι, cave, a. 1. med. σεφυλαγμένος, asservatus, cautus, perf. part. pass. Κλῇθρα γάμου φυλάττει (Ἥρα) Arist. Θεσμ. 985. Καὶ μὰν φίλας γὰ σροσπόλοις φυλάσσῃ, servatur a. Soph Aj 539. Τὰ μὴ λεκτὰ γράμμα ἀρρητ' ἐγὼ σοι κρύπτὰ φυλάξομαι, secreta servabo, id. El. 1018. Φύλαττε σαὺς σίρα σεφυτευμένους, Arist. Av. 1196. Τυτὶ μὴ τοι σὺ φυλάττε, id. Pace, 1109.
φυλαττόμμος, præs. part. med. *Att.* pro φυλασσόμμος.
φυλετάω, tribules facio, in tribus describo. A
φυλέτης, ν, ὁ, qui est ex eadem tribu, tribulis, Gl. V. tribulis, pagensis; φυλὴ, cursales, Gl. V. A φυλὴ. Hinc
φυλετικὸς, ὴ, ὸν, ad tribules pertinens.
φυλετικῶς, *Adv.* more tribuum.
φυλέτις, ιδος, ὴ, quæ est ex eadem tribu. A φυλέτης.
φυλίη, ἡ, ficus quædam, vel oleaster; Hom. Odyss. 5, 477.
φ ΤΑ Ἡ, ῆς, ἡ, tribus classis.
φυλλάζω, frondesco, Gl. V. A φύλλα.
φυλλάκανθ-ων, ν, ὁ ἢ ὼν, planta quædam foliis spinosis seu aculeatis. Ex φύλλον, & ἄκανθα.
φυλλάμπελ-ων, ν, ὁ, pampinus, Gl. V. Ex φύλλον, & ἄμπελ-ος.
φυλλάριον, ν, τὸ, foliolum, Dim. a φύλλον.
φυλλὰς, άδ-ος, ἡ, strues seu cumulus foliorum, frondes. Ab eod.
φυλλεῖον, τὸ, folia, frondes.
φυλλεύω, ῶ, folia emitto, frondesco.
φυλλικὸς, ὴ, ὸν, q. d. foliaris.
φύλλιν-ων, ίνη, ινον, e foliis confectus, Gl. V. foliaceus, frondarius. Ab eod.
φύλλον, ν, τὸ, folium; (2) flos terræ.
φυλλῖτις, ιδ-ος, ἡ, Dioscor. 3, 121. Phyllitis, herba vulgo Lingua cervina. *Angl.* Hartstongue.
φυλλοβολέω, ῶ, fut. ήσω, folia amitto, folia mihi decidunt; (2) folia spargo, foliis conspergo. Ὅσον λάβικε φυλλοβολήσας, Arist. Nub. 1003.
φυλλοβολία, ας, ἡ, foliorum amissio; (2) foliorum sparsio sive conjectio. A
φυλλοβόλ-ων, ν, ὁ ἢ ὼν, folia abjiciens seu amittens, cui folia decidunt; qui folia & frondes spargit. Ex φύλλον, & βάλλω.
φυλλόμ-ων, ὁ ἢ ὼν, frondosus, foliis comatus. A κόμη.
φυλλοτομέω, ῶ, f. ήσω, folia amputo seu abscindo. Ex φύλλον, & τόμ-ος.
φυλολογέω, ῶ, f. ήσω, folia lego; (2) pampino, Gl. Vet. Ex φύλλον, & λέγω, *lego*, i. e. colligo.
φυλλομανία, foliis luxurio, Theophr. Ex φύλλον, & μανία.
φ ΤΑΑΟΝ, υ, τὸ, folium, frons.
φυλλορροέω, foliis fluo vel defluo, folia vel frondes amitto. Τῷ ἢ χειμῶν-ι σφόδρα τὰς ἀσπίδας φυλλορρεῖ, Arist. Av. 1487.
φυλλόρροια, ας, ἡ, defluxio foliorum. A
φυλλορρόν-ων, ν, ὁ ἢ ὼν, folia abjiciens. Ex φύλλον, & ῥοὴ, *fluxio*.
φυλλοστρώτ-ων, ὁ ἢ ὼν, foliis constratus, Theocr.
φυλλόστρωτ-ων, ὁ ἢ ὼν, idem ex τρώτυμαι.
φυλλοτόμ-ων, ν, ὁ, frondator, Gl. Vet. Ex φυλλὸν, & τόμ-ος.
φυλλοτροφὶς, γ-ος, ἡ ἢ ὶς, folia comedens. A τρώγω.
φυλλοφορέω, ῶ, f. ήσω, folia fero, foliatus sum, Theophr. A
φυλλοφόρ-ων, ν, ὁ ἢ ὼν, folia ferens, frondosus. Ex φύλλον, & φέρω.
φυλλόω, ῶ, frondeo, Gl. V. A φύλλον.

φυλαχίδιον, idem quod φυλακίδιον.
φυλλοχόος, ου, ὁ ἡ ὄν, q. d. folia fundens; φυλλοχόοι μῆνες, menses in quibus folia decidunt; Plut. Ex φύλλον, & χέω.
φυλλώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, foliosus, follis abundans, foliatus, folia habens, Gl. V. frondosus; φυλλώδεσιν, frondentibus, Ph. A φύλλον.
φύλλωμα, τό, folia, frondes.
φυλκρίνησις, εως, ἡ, dijudicatio generum q. a φυλκρίνειν.
φυλκρινητικὸς, ἡ, όν, genera dijudicans. Ab eodem.
Φῦλον, ου, τὸ, genus, gens, natio. A φυλή.
Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, prælium; (2) clamor bellicus. A φῦλον, & ὄψ.
Φῦμα, ατος, τὸ, tuber, vomica, Gl. Vet. A φύομαι. Hinc
Φυμάτιον, τὸ, tuberculum.
Φυματόω, tubero, Gl. V. A φῦμα. Hinc
Φυματώδης, ες, phymatis abundans.
Φῦναι, gigno; φῦναι, nasci; φὺς, natus. A φύω.
Φῦσαι, nascor, a. 2. irr. act. verbi φῦμαι, nascor. [illegible] plur. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐφύοντο.
Φυξάνωρ, ορος, ὁ ἡ ἀνήρ, fugam viris immittens, fugæ occasionem dans. Ex φύξις, & ἀνήρ.
Φύξηλις, ιδος, ὁ ἡ ἤλις, profugus, exsul; (2) fugax, timidus; Il. 17, 143. Παρὰ τὸ φεύγειν τὰς ἴλας, Porph. A φύξις.
Φύξιμος, ου, ὁ ἡ ὄν, a quo fugiendum est, qui effugi seu vitari potest; (2) ad quem confugitur; (3) fugans, qui in fugam vertit; (4) τὸ φύξιμον, perfugium. Γοῦν ἐγὼ ἐδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον ἦμαρ, Odyss. 5, 359. Ab eod.
Φύξιος, α, ον, ὁ, qui fugat; (2) fugæ favens, Gl. V. φύξια, fugalia. A
Φύξις, εως, ἡ, fuga; (2) effugium. A φεύγω.
Φύομαι, orior, nascor, provenio, cresco.
Φυομένοις, dat. sing. part. præs. med. v. φύω.
Φύοντι, 3. pl. præs. ind. Dor. pro φύουσι.
Φυρδᾶν, v. φύρδην.
Φύραμα, ατος, τὸ, massa farinæ subactæ & humore maceratæ ad panificium; (2) massa luti. Ph. massa. al. Gl. V. conspersio, interversio, impensa. A φυράω.
Φύρασις, ἴως, ἡ, commistio, maceratio, subactio ad conficiendas massas, Ab eod.
Φύρασον, 2. s. a. 1. imper. act. v. φυράω.
Φυραλῆς, οῦ, ὁ, & φυράτης, ου, ὁ, decoctor, Ph. interversor, Gl. V. A
Φυράω, ῶ, f. άσω, misceo, macero, subigo; φυρῶμαι, misceor; σιφυραμβῶν, subactus, perf. pass. part. Οὐδ' ὃν μαλακὴν φυρασάμβος πλὴν φανλὴ ψυχὴ ἢ ἐρεθιή, Arist. Nub. 975. Οἷον μεθ' οἵων φύρομαι, μεμιγμένῳ διαλελεῖ, M. Anton. 3, 4. σεφυρασμένης ἐν ἐλαίῳ, Exod. 29, 40. Τοῦτο τὸ ζωμάτιον οὐκ ἔστι ζῶν, ἀλλὰ σκιὰς κεκμῶτας σεφυραμβῶν, Arrian. Differt. lib. 1. A φύρω.
Φύρδαν, Adv. mixtim, permixtim; (2) confuse, inordinate. Ab eod.
Φύρμα, ατος, τὸ, inquinamentum, sordes, strigmentum, recrementum. A φύρω. Unde
Φυρμὸς, οῦ, ὁ, inquinatio, inquinamentum.
Φύρσιμος, ου, ὁ ἡ ὄν, mixta; Nic. a
ΦΥΡΩ, misceo, commisceo; (2) inquino, fœdo; (3) perfundo, rigo; (4) macero, subigo, pinso; σιφυρμένος, inquinatus; (2) subactus. Γαῖαν ὕδατι φύρειν, Hesiod. Ἔργ. 61. Ἀκμαῖον δ' ἀίθυσσε ἔφυρε κόνις, Epigr. Κόνει φύρσα δύσλωτον ἅρμα, Eur. Hec. 496. Πεφυρμένα αἵματι, Theocr. 26, 23. Δέμνια σίματ' ἐφύρων, Hom. Il. 16, 161.
Φῦς, a. 2. part. act. verbi φύμι pro φύσας.
Φύσα, vel φύσαι, ης, ἡ, follis, vesica; (2) flatus & spiritus crassior in corpore. Φῦσαι δ' ἐκ χοάνοιο ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων, Hom. Il. 18, 470. A φυσάω.
Φυσ[illegible]α. 1. part. pass. Dor. pro φυσηθείς.
Φῦσαι, genuisse, aor. 1. inf. act. verbi φύω.
Φυσαλὶς, vel φυσαλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua nascens; (2) tibia seu fistula; (3) vesicaria, frutex. A φύσα. Unde
Φύσαλος, vel φύσαλος, ου, ὁ, bufo, venenatum id ranarum genus, quod se mirum in modum inflat; (2) piscis quidam.
Φύσας, qui genuit, a. 1. part. act. verbi φύω.
ΦΥΣΑΩ, φυσάω, ῶς, f. ήσω, sufflo, inflo, flatu distendo; (2) spiro; (3) efflo. Ἐπὶ γὰρ ὀδμαὶ ζέφυρος ἄνω φυσᾶσι μελαν μῆλον, Soph. Aj. 1429. Ψυχὼ ἀδεσποίνοτι φυσήσῃ νιφετῷ, exspirabit, 68. Ἐνδοθεν αὐτὸς ὥσπερ κύστιν φυσᾷς, Arist. Nub. 434. ἐφυσατ', ib. 409. Ἐπί τινι φυσᾶσθαι, Dem. ταῖς τυχηραῖς εὐπραγίαις, Philo.
Φύσῃ, 3. s. f. f. 1. indic. act. verbi φύω.
Φύσῃ, ης, ἡ, idem quod φύσα.
Φύσημα, ατος, τὸ, inflatio, inflatus, flatus; (2) bulla, ebullitio; (3) resina pinea. A φυσάω. Hinc
Φυσημάτιον, ου, τὸ, bullula, Gl. V.
Φύσησις, εως, ἡ, qu. d. flatio, ipsa flandi actio, vel sufflatio. Gl. Vet. inflatio. Ab eodem.
Φυσητὴρ, vel φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum, follis, ventilator, Ph. fistula; (2) fistula piscium cetaceorum; (3) meatus polypodis, quo ova sua parit. Ab eod.
Φυσητήριον, ου, τὸ, q. d. sufflatorium, Gl. V. fabramentum. A φυσάω.
Φυσητὴς, οῦ, ὁ, inflator, Gl. Vet.
Φυσητικὸς, ἡ, όν, inflandi vim habens. A φυσάω.
Φυσήφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, qui animo est inflato. Ex φυσάω, & φρήν.
Φυσιασμὸς, οῦ, ὁ, flandi seu efflandi actio; (2) flatus. A φυσιάω.
Φυσιάω, ῶ, f. άσω, flo, sufflo. A φυσάω.
Φυσιγναθῶν, ῶνος, ὁ ἡ ὄν, buccas inflans, superbus, nomen ranæ in Batrachom. ver. 17. Ex φυσάω, & γνάθος.
Φυσιγλόομαι, ῶμαι, inturgesco; σιφυσιγλωμένοι, tumidi, perf. pass. part. Καθ' οἱ Μιχαρεῖς ὀδωώσις σεφυσιγλωμένοι, Arist. Ach. 531. A
Φύσιγξ, γγος, ἡ, vesicula, pustula. A φυσάω.
Φυσιζοῶν, ῶσα, ῶν, ὁ ἡ ὄν, q. d. vitam producens, i. e. quæ ad vitam degendam sunt necessaria. Φυσίζοον ἔδαρ, Nonn. Paraphr. 4, 11. Ex φύω, & ζάω.
Φυσικὸς, ἡ, όν, naturalis ad naturam pertinens, naturæ convenies; (2) physicus, naturæ seu rerum naturalium investigator. A φύσις, vel φύσα.
Φυσικῶς, Adv. naturaliter, secundum naturam, naturali ratione.
Φύσιμος, ου, ὁ ἡ ὄν, vim habens pullulandi; (2) editus, natus. A φύω.
Φυσιογνωμονία, ῶς, f. ήσω, de indole hominis judicandi peritus sum, vel de natura judico ex adspectu oris; (2) diligenter cognosco faciem alicujus & annoto, ut postea noscatur, Dem.
Φυσιογνωμονία, ας, ἡ, naturæ cognoscendi seu de natura judicandi peritia. A
Φυσιογνώμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, naturæ ex oris habitu cognoscendæ peritus. Ex φύσις, & γινώσκω.
Φυσιογνωμονικὸς, ex arte physiognomonum.
Φυσιολογία, ῶς, f. ήσω, de natura, seu de rebus naturæ differo, naturam rerum differendo indago seu exquiro; (2) physica seu naturali ratione probo, ostendo, Aristot.
Φυσιολεγία, ἡ, studium naturæ indagandæ, vel speculandæ ratio, Ph. naturæ ratio. A
Φυσιολόγος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui de natura seu rebus ad naturam rerum pertinentibus differendo exquirit aut indagat. Ex φύσις, & λέγω.
Φυσιοποιέω, naturam tribuo.
Φυσιόω, ῶ, f. όσω, anhelo, spiro; φυσιοῦμαι, tumeo, turgeo; σιφυσιωμένος, inflatus. Καὶ τὸν μὲν Θράσων ἀπὸ τοῦ ἔχειν φυσιόωντας, Il. 4, 427. ἵππους φυσιόωντας, [illegible] 508. A φυσάω.
Φυσιοῦ, inflatur, 2. sing. præs. indic. pass. contr. pro φυσιόῃ, a φυσιόω.
Φύσις, εως, ἡ, natura, nativitas, Ph. ortus, ingenium, indoles, pudenda, statura, figura; φύσει, valde, interdum notat, Gl. V. sexus, Ph. indoles, mores A φύω.
Φύσιωσις, εως, ἡ, inflatio, tumor animi, superbia, arrogantia. A φυσιόω.
Φύσκη, ης, ἡ, vesica; (2) crassum intestinum, venter; (3) vesicula manibus oborta e vehementiore attritu. A φυσάω.
Φύσκιον, ου, τὸ, vesicula, folliculus, utriculus, Dim. a φύσκη.
Φύσκος, ου, ὁ, botulus, Ph. A φυσάω. Unde
Φύσκων, ωνος, ὁ, ventricosus; (2) obesus.
Φύσσα, vide φύσα.
Φυσόω, ῶ, fut. ώσω, inflo, superbum reddo. Φυσῶντες λιγέως, Il. 23, 218. A φυσάω.
Φυσῶν, præs. inf. act. Poët. & contr. pro φυσάειν, a φυσάω.
Φυσωντὴρ, ῆρος, ὁ, Vid. φυσητήρ.
Φύσῃ, ης, ἡ, eadem quæ massa, Ern.
Φύσις, ἡ, idem; (2) flatura, genus.
Φυσώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, flatuosus, flatu abundans; (2) flatus seu inflationes movens, Longin. 28. A φυσάω.
Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, terra planta seu stirpes ferens; locus arboribus consitus, ut hortus, vinea; (2) plantatio. A φύω.
Φυταλίζω, f. ίσω, planto. A φυταλιά.
Φυτάλμιος, ία, ον, ὁ ἡ ὄν, & ος, α, ον, aptus ad progenerationem. A φύτλη.
Φυτάνη, ης, ἡ, plantationis tempus. A φυτόν.
Φυτεύομαι, fut. σομαι, planto. Αὐτὰρ τοῦ Κεφαλὼ φυτήσατο φτίδιμον υἱὸν, Hesiod. Θεογ. 986. A φυτον.
Φυτήριον, ου, τὸ, arbuscula. Dim. a φυτόν.
Φυτὸς, ἀδος, ἡ, planta, stirps. A
Φυτεία, ας, ἡ, plantatio, Ph. consitio, satio; (2) planta, quæ deponitur & conseritur, Plut. φυτείαι, plantæ. A φυτεύω.
Φύτεθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Ion. & Bœot pro ἐφυτεύθησαν.
Φυτεύθεν, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐφυτεύθησαν.
Φυτεύσῃτι, 2. sing. a. 1. imper. pass.
Φύτευμα, ατος, τὸ, planta quæ deponitur & conseritur; (2) semen. Ab eod.
Φυτεύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐφυτεύσατο, a φυτεύω. Unde
Φύτευσις, εως, ἡ, plantatio, consitio.
Φυτευτήριον, ου, τὸ, planta, quæ in terram deponitur, Gl. V. seminarium, plantarium, (2) surculus, stolo.
Φυτεύτης, ου, ὁ, plantator, Gl. V. pastinator.
Φυτευτικὸς, ἡ, όν, seminalis, Gl. V.
Φυτευτὸς, ἡ, όν, plantatus. A
Φυτόω, f. ώσω, planto, complanto, novello, semino, colloco, Gl. Vet. metaph. molior, struo, machinor. Τεῖ γὰρ φυτεύει σωίζεται. ὡς ἐπ' ἂν φθαρείς, Eur. Alc. 638. Τοῖσδέσι φίλον κῆδος φυτεύει, Odyss. 2, 165. μηξήρεσι κακὰ, ib. 16, 178. A φυτὸν.
Φυτικόμος, vel φυτικόμος, ου, ὁ ἡ ὄν, plantas seu stirpes curans, hortulanus, olitor, vinitor. Ex φυτὸν, & κομέω.
Φυτονομία, plantas, &c. curo.
Φυτικὸς, ἡ, όν, ad plantam seu plantas pertinens; (2) vegetativus, crescendi vim dans. A φυτὸν.
Φύτλη, ης, ἡ, generatio, genus, Gl. Vet. sexus. A φύω.
Φυτοβγὸς, & φυτουργὸς, οῦ, ὁ, q. d. qui circa plantas opus facit, plantator. Φυτοβγὲς Ἰακὰς Ἀμπελόεν σώζει ἔθνος, Nonn. P. 4, 5. Ex φυτὸν, & ἔργον.
Φυτὸν, ου, τὸ, planta, germen, virgultum, Gl. V. A φύω.
Φυτὸς, ἡ, όν, sativus, aptus ad concipiendum semen. Ab eod.
Φυτοσκαφία, ἡ, labor, munus hortulani, &c. A
Φυτοσκάφος, ου, ὁ, agricola, rusticus, fossor, hortulanus. Ex φυτὸν, & σκάπτω.
Φυτοσπόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, plantim s. stirpem ferens. Ex φυτὸν, & σπείρω.
Φυτουργὸς, ὁ ἡ ὄν, plantas alens, hortulanus. A τρέφω.
Φυτουργέω, plantis operor, plantas colo, sero, & curo. Τὰ τὰς ἀνίμους φυτουργοῦντας λέγομι, Luc. Bis. Acc.
Φυτουργία, ας, ἡ, plantatio, consitio.

Φυτάριον, ῳ, τὸ, seminarium, Gl. V. A
Φυτεργὸς, οῦ, ὁ ἡ, ὁν, idem quod φυτουργός. Ex φυτὸν, & ἔργον.
Φυτοφόρος, ος, ὁ ἡ, ὁν, plantifer, Gl. Vet. Ex φυτὸν, & φέρω
Φύτρα, ας, ἡ, natura, generatio. A φύω.
Φύτωρ, ορος, ὁ, fator, genitor. Ab eod.
Φυτώριον, ς. ου, ς, τὸ, locus in quo ſunt plantæ e ſemine enatæ, quæ poſtmodum tranſplantantur in viridaria, plantarium. A φυτὸν.
ΦΥ Ω, fut. ύσω, gigno, produco, edo, pario; (2) *in perf. & aor.* 2. natus ſum, fum, evado, ſoleo, natura comparatus ſum, & φύομαι, naſcor, otior. Καλὸν ἕτερα φύμεν, Ariſt. Av. 106. Σαυτῷ γὰρ, εἴτι δυσχερὲς, εἴτ' εὐτυχὲς, ἔφυς, Eur. Alc. 682. πατρὸς ἐδάκρυ πεφυκέναι, id. Herac. 298.
Φαγάνω, vel ύμι, torreo, uro. Καπῶ, ἡ ὀπτῶ, ἡ φάγνυμι, *Dioſc.* 1, 79. A
Φάγω, vide ἔφαγον.
Φάδδαι, puſtulæ; pro φαίδιαι.
Φάζω, ſeu φάω, fut. άξω, in foco aliquid torreo. A φῶς.
ΦΩΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, phocæna, balæna, *piſcis.*
Φώκη, ης, ἡ, vitulus marinus, phoca.
Φωλάζω, in luſtro & ſpecu lateo. A
Φαλεὰ, ᾶς, ἡ, luſtrum, latibulum, antrum. A φωλεός.
Φωλεία, vel φωλία, ας, ἡ, latebra, vel delitescentia in latebroſo antro; (2) morbus urſi, quum præpinguis factus latebras quærit. A φωλέω.
ΦΩΛΕΟΣ, ὁ, luſtrum, latibulum, latebræ, cubile, Ph.
Φωλεύω, f. εύσω, latibulum habeo, in luſtro aut ſpecu lateo. Gl. Vet. latibulo delitco; (2) nidifico. Κάδαλα φωλεύοντα, Theocr. 24. 83. A φωλεός.
Φωλέω, ῶ, latibulum habeo, in luſtro aut ſpecu lateo. Ab eod. Unde
Φωλεώδης, ης, ὁ ἡ, ὁν, latebroſus, Gl. Vet. in modum antri factus.
Φωλὶς, ίδος, ἡ, piſcis nomen. Ab eod.
Φῶμι, 1. plur. a. 2. conj. act. verbi φημὶ.
Φωνάντα, ναλια, nom. plur. *Dor.* pro φωνήεντα, a φωνήεις.
Φωνάντα, ναλεν, acc. ſing. *Dor. & contr.* pro φωνήεντα. Ab eod.
Φωνᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φωνῆσαι, a φωνέω.
Φωνάριον, τὸ, vox, Dim. a φωνή.
Φωνασκέω, ῶ, f. ήσω, vocem exerceo ſub magiſtro, Dem. A φωνασκός.
Φωνασκητὴς, οῦ, ὁ, magiſter exercendæ vocis, al. φωνασκὸς, vocinerarius, Gl. Vet. Ex φωνὴ, & ἀσκέω.
Φωνασκία, ας, ἡ, ars exercendæ vocis. A
Φωνασκὸς, ὁ, ὁ, qui vocem exercet, i. e. vocis exercendæ magiſter, phonaſcus, Gl. Vet. vocalis. Ex φωνὴ, & ἀσκέω.
Φωνασκικὸς, ἡ, ὸν, ad phonaſcum pertinens A pr.
Φωνεύντα, acc. ſing. part. præſ. act. *Dor.* pro φωνοῦντα, ex φωνέοντα, a φωνέω.
Φωνέω, ῶ, fut. ήσω, vocem emitto, ſonum edo; (2) dico, loquor; (3) compello, nomino. Gl. Vet. voco, clamo. Τινὰ φωνῆσαι τοιάδ' ἐξενειδίζει κακά, Soph. El 200. Τὰς ἀκεῖνος ἑβδομᾶ βλάσας ἐφάνη δηθὲν ἐδὲν ἰσορᾶν, id. Trach. 386. A
ΦΩΝΗ, ῆς, ἡ, vox, ſonus; (2) vox, vocabulum, verbum, dictum; (3) lingua; (4) rumor, fama. A φημὶ, *dico.*
Φωνήεις, ήεσσα, ῆεν, & *Dor.* φωνάεις, vocis præditus, vocalis; φωνῆεν, vocale, vocalis, Gl. V. A φωνὴ.
Φώνημα, ατος, τὸ, quod quis locutus eſt, dictum; (2) vox. A φωνέω.
Φωνήσαι, a. 1. part. act. f. y. γ. φωνέω.
Φώνησις, ς. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφώνησα.
Φωνήσις, εως, ἡ, vocis emiſſio; mel φωνέω.
Φωνητήριος, ία, ιον, vocalis. Ab eod.
Φωνητικὸς, ἡ, όν, vocis emittendæ facultate præditus, vocalis Ab eod.
ΦΩΡ, ορὸς, ὁ, fur; (2) fucus.
Φωρὰ, ρᾶς, ἡ, furtum. A φώρ.
Φωρᾶν, præſ. inf. act. pro φωρᾶσαι, a φωράω.
Φωρεῖσεια, ἡ, ſacrilegium.
Φώρασις, εως, ἡ, deprehenſio. A φωράω.
Φωρᾶται, ᾶς, ὁ, deprehenſor. Ab eod.
Φωρὰω, ῶ, f. άσω, furor; (2) furtum inveſtigo; (3) in furto deprehendo, furtum invenio. Et ſimpl. perveſtigo, deprehendo. Gl. Vet. deprehendo; φωρᾶθῆσιν, deprehenſis, Ph. Ἀλλ' ἐχὶ φωράσων ἰχνοσκοπῶν εἰσέρχομαι, Ariſt. Nub. 499. Τὼ γυναῖκα φωράσας, Heliod. Ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφαλώθη φίλοις, Eur. Or. 722. Τάτε ἄλλα μεγαλόφρων ἂν ἀνεφώρα, Ælian. V. H. 3, 6. A φώρ.
Φωριαμὸς, οῦ, ὁ ἡ, arcula, ſcrinium; Il. 24. 228. Ab & pro χωριαμὸς.
Φωτεὰν, ᾶ, idem quod φωρὰν.
Φωρὶς, ος, α ον, furtivus, furto ablatus. A
Φώριον, ου, τὸ, furtum. A φώρ. Unde
Φώριος, ος, ὁ ἡ, ὁν, furtivus, Longin. 4.
Φωρᾶν, præſ. put. act. pro φωρὰν, a φωράω.
Φῶς, φῶδος, ἡ, uſtio; φῶδες, puſtulæ. A φάζω
Φως, φωτὸς, ὁ, vir. *Poet.*
Φως, φῶτος, τὸ, idem quod φέγγος, lumen, lux; (2) focus; φῶτα, luminaria. Ph. A φάω, *luceo.*
Φώσκω, illuceſco. A φῶς.
Φωσὴρ, ῆρος, ὁ, luminare. A φῶς.
Φωσφορέω, ῶ, lumen præbeo ſeu miniſtro.
Φωσφόρια, ίων, τὰ, phoſphoria, feſtum apud Gentiles. A
Φωσφόρος, ος, ὁ ἡ, ὁν, lucifer, lumen adferens; (2) phoſphoros, ſtella Veneris ſolem antegrediens, Gl. V. φωσφόρος ἀστὴρ, Lucifer. Φωσφόρος, ὁ Ἥρα, Lucina, *Juno.* Gl. Vet. Ex φως, & φέρω.
Φώτων, vel φώσαν, ωνος, ὁ, velum, cabaſus. A φυσάω. Hinc
Φωσάνιον, ου, τὸ, linteolum, ſudariolum.
Φῶτ' pro φῶτα, acc. ſing. a φῶς, ωτ.
Φωταγωγέω, ῶ, illumino, inſtituo in divinis.
Φωταγωγία, ας, ἡ, lucis ſeu luminis allatio; (2) illuminatio.
Φωταγωγικὸς, ἡ, όν, illuminandi vim habens. A
Φωταγωγὸς, ὁ, ὁ ἡ, lucem adducens, Gl. Vet. luminarium. Ex φῶς, & ἄγω.
Φωταύγεια, ας, ἡ, ſplendor. A ſeq.
Φωταυγὴς, ὁ ἡ, ὲς, ſplendidus. Ex φῶς, & αὐγὴ.
Φῶτε, *Dor.* acc. dual. a φῶς.
Φωτεινὸς, ὴ, όν, lucidus, luculentus, Gl. Vet. A φῶς.
Φωτεμβάλλω, ῶ, fut. ίσω, lucem immitto, Suic Ex φῶς, & ἐμβάλλω.
Φωτίστιον, τὸ, ſiſtula. A
ΦΩΤΙΓΞ, ιγγὸς, ἡ, lotria ſiſtula.
Φωτίζω, 2. ſ. præſ. imper paſſ. *Att. & Ion.* pro φωτίζεσο.
Φωτίζω, fut. ίσω, lumino, illumino, illuſtro, lucifico, Gl Vet. metaph. mentis oculos illumino, doceo; baptizo. Ὅς ἡ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τῆς Σκότους, 1 Cor. 4, 5. Καὶ ἡ γὴ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ, Apoc. 18, 1. A φῶς.
Φώτισι, 2. ſ. f. 1. ind. act. v. φωτίζω.
Φώτισμα, ατος, τὸ, & φωτισμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio mentis & inſtitutio in rebus divinis, quæ baptiſmum præcedit; (2) baptiſmus. A φωτίζω. Unde
Φωτισμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio, lux, Gl. Vet.
Φωτιστήριον, ου, τὸ, baptiſterium, Suic. Ph. φωτιστήρια λυχνικὰ, luminaria. Ab eod.
Φωτιστικὸς, ἡ, όν, illuminandi ſeu illuſtrandi vim habens. Ab eodem.
Φωτολαμπέω, ῶ, ſplendeo, reſplendeo. A φῶς, & βολή.
Φωτολογία, ας, ἡ, lucis otigo. A λόγος.
Φωτοδοσία, ας, ἡ, luminis datio, illuminatio. Ex φῶς, & δόσις.
Φωτοδότης, ου, ὁ, luminis dator. Ex φῶς, & δότης.
Φωτοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲν, q d. luminis ſpecimen præ ſe ferens; (2) luminoſus; (3) illuminatus. Ex φῶς & εἶδος.
Φωτολιγὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲν, cui lux deſiit, qui luce ſui deſiit. Ex φῶς, & λείπω.
Φωτοφάνεια, ας, ἡ, illuminatio. A φαίνω.
Φωτοφορία, lucem fero. A
Φωτοφόρος, ος, ὁ ἡ, ὁν, lucem ferens, Suic. Ex φῶς, & φέρω.
Φωτοχυσία, ας, ἡ, luminis effuſio, luminis abundantia. Ex φῶς, & χύσις.
Φωτωνυμία, ας, ἡ, lucis nomen; quando primum Deus vocatur lux. Ex φῶς, & ὄνομα.
Φωχθεὶς, τοῦσα, aor. 1. part. paſſ. verbi φώγνυμι, pro φαγὼν, *torreo.*
Φῶψ, lux. A φάω.

X.

X Litera Græcorum vigeſima ſecunda, χεῖ dicta, & ת Cheth Hebræorum reſpondens; (2) nota numeralis valens *ſexcenta*, & cum lineola inferius addita *ſexcenta milia*; (3) nota, qua Athenienſes nummos adulterinos ſignabant; item Atticorum Gramm.
Χαδὲν, curvum, item antrum, Dor.
Χάδι, 3. ſ. aor. 2. ind. act. ἔχαδε, pro ἐχάδε, a χάζω.
Χαδέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro χαδεῖν.
Χαζεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro χάζου, a χάζω.
Χάζεο, imper. idem, *Dorice.*
ΧΑΖΩ, fut. άσω, cedo, do locum, recedo, concedo; (2) privo; (3) capio, capax ſum, continco; a. 2. ἔχαδον, *Ion.* χάδον, χάδε. Inf. a. 2. χαδέειν *Ion.* pro χαδεῖν. Χαζόμαι, cedo, recedo; χάσασθαι, recedere, *Poet.* pro ἐχάσατο, a. 1. med. κέχασθε, perf. med. pro κέχασθε. Μαινάδα δ' ἐχάζετο δορὸς, Il. 11, 540. Ὅσσον μεγάλ' χάδε φῶτες, ib. 402. Δὶς δαίμων ἐ χαζοίμαι, Eur. Or. 1105 Ἢ τάτε γὸ λεγέμεν ἀ χάζεμαι, id. Alc. 323.
Χαίνω, f. ἀνῶ, hio, hiico, dehisco; (2) diuante ore, i. e. intente aliquid ſpecto, ſpecto; (3) cupide appeto; (4) valor valde; (5) cupide excipio, Gl. V. χαίνειν, fatiſcere, dehiſcere; χανὼν, hiſcens, a. 2. part. κέχηνα, hiſco, Ph. ore aperto immineo, perf. med. κεχηνὼς, hiſcere, Ph. inf. κεχηνὼς, hiulcus, Gl. Vet. part. Καὶ νῦν τί κεκίχηνας; Ariſt. Av. 20. Τοτὲ μὲν κάτω ὑπὸ χθὼν, Iliad. 4, 182. Ἀργύρου κεχηνέναι, Luc. πρὸς τὸ τίλος, id. Alexan.
ΧΑΙΟΣ, probus, bonus; χαία, proba.
Χαιρεκακία, ας, ἡ, gaudium ex alieno malo. A
Χαιρέκακος, ὁ ἡ, ὁν, alicrum calamitate ſeu malis gaudens. Ex χαίρω, & κακὸς.
Χαίρετε, 2. pl. præſ. imper. act. v. χαίρω.
Χαιρετίζω, f. ίσω, ſaluto, ſalvere jubeo. A χαίρω. Hinc
Χαιρετισμὸς, ὁ, ſalutatio, ſalutandi officium.
Χαιρίφυλλον, ου, τὸ, chærophyllum, herbæ ſeu oleris nomen. Ex χαίρω, & φύλλον.
Χαιρηδὼν, όνος, ἡ, gaudium, lætitia, Arnſoph. Acharn. 4. A χαίρω.
Χαίρην, præſ. infin. act. *Dor.* pro χαίρειν.
Χαίρης, *gaudeas*, 2. ſing. præſ. conj. act.
Χαίρεσαι, nom. plur. part. præſ. act. *Dor.* pro χαίρουσαι.
ΧΑΙΡΩ, gaudeo, lætor; χαῖρε, ſalve, ave, gaude, Phil. χαίρειν ſalutem, Phil. χαίρετε, ave, Phil. 4, 4. χαίρησαι. Οὔτοι χαιρήσεις, baudquaquam impunebaris, Ariſt. Plut. 64. Ab alio f. χαρῶ, eſt aor. 2. paſſ. ἐχάρην, gaviſus ſum, gaudeo. Σὺ δ' ἐπειδὴ τῶτο κεχάρηκας ποιῶν, id. Veſp. 761. Χαίρω' οὐφρονι μελπόμενος Eur. Alc. 584. Χαίρει ἐπ' αὐτῷ, Matt. 18, 13. Χαίρομέν δι' ὑμᾶς, 1. Theſſ. 8, 9. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ, Phil. 3, 1. Ἀλλ' ὅμως χαίρει, Act. 15, 23. Ὁ δὲ κόσμος χαίρουσι, Joann. 16, 20.
Χαιτάεντι, dat. ſing. *Dor.* pro χαιτήεντι, a χαιτήεις.
ΧΑΙΤΗ, ης, ἡ, juba, ſeta, Ph. Gal. Hinc
Χαιτήεις, ήεσσα, ῆεν, jubatus, comatus.
Χαιτόεις, όεσσα, όεν, idem & eo eod.

Χαίτωμα,

Χαίτωμα, ατος, τό, jubæ. Ab eod.

ΧΑΛΑΖΑ, ης, ἡ, grando; (2) tubercula grandini similia, per cutem & carnem sparsa, præcipue in suibus. Hinc

Χαλαζάω, ω, grandino; χαλαζᾷ etiam dicitur sus tuberculis, quæ χάλαζαι dicuntur, spariam habens carnem.

Χαλαζίης, ὲς, pr. qui grandinem loquitur, h. e. qui mordaces & contumeliosos sermones facit, vel versus scribit. Ab ἴαος.

Χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, grandinosus.

Χαλαζίον, ου, τό, vitium palpebræ, quum in ea tubercula nascuntur; χαλάζια, tubercula in carne suilla. A χάλαζα.

Χαλαζοβόλιος, grandine ferit, grandinem ejaculor. Ex βάλλω.

Χαλαζοβόλος, ὁ, grandine feriens.

Χαλαζόδολος, ὁ, grandine percussus. Ex ind.

Χαλαζοκατής, grandine terit, seu verberat, aut contundit, Ph. χαλαζοκοπεῖ, grandinat, Theophr. Ex κόπτω.

Χαλαζόκηπια, ας, ἡ, calamitas, quum fruges vel vites grandine contunduntur. Ex ind.

Χαλαζοσκόπος, ὁ, speculator & observator grandinis futuræ.

Χαλαζόω, ῶ, grandino, Gl. Vet. χαλαζῶσι, grandine mactari. A χάλαζα. Unde

Χαλαζώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, grandinosus, grandini speciem habens.

Χαλαίοντες, nom. dual. part. præs. act. v. Χαλάω.

Χαλαιπόδες, laxo. Ἕρπετ' ἀλείας ἵππας, Ῥυτὰ χαλαίοντες, Hesiod. Ἀσπ. 308. A χαλάω.

Χαλαιπόδης, ες, ὁ ἡ ἡ, pedes habens laxatos, claudus. Ex χαλάω, & πούς.

Χαλάξαις, 2. sing. part. act. *Dor.* & *Æol.* pro χαλάσας, a χαλάω. Unde

Χάλαρος, ρα, ρον, laxus, laxatus, non contentus, Gl. V. languidus, flaccidus. Hinc

Χαλαρότης, ητος, τό, laxatas, lentitudo.

Χαλαρῶς, *Adv.* leviter.

Χαλάσας, a. 1. part. act. verbi χαλάω.

Χαλάσατε, 2. pl. a. 1. imper. act.

Χαλάσι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro χαλάσει.

Χάλασις, εως, ἡ, laxatio, remissio, resolutio.

Χαλασμα, ατος, τό, laxamentum, Gl. V.

Χαλασμός, δ, ο, laxatio. A χαλάω.

Χαλασμίριον, ου, τό, cataracta, Suic. Ab eod.

Χαλαστικός, ἡ, όν, laxandi vim habens.

Χάλασμα, ω. τό, catena. Ab eod.

Χαλαστός, ἡ, ὸ, laxatilis. Ab eod. Unde

Χαλαστοῦν, ω. τὸ, lapo, smegma, nitrum.

ΧΑΛΑΩ, ω, f. άσω, laxo, demitto, Gl. V. (2) flaccco, languco, languesco, Gl. Vet. ἐχάλασαν, demisit, Ph. aor. 1. χάλασαι, laxa, Gl. V. Χαλάσι ἁ κράδεσσιν Maic. 2. 4. τὸ δίκτυον, Luc. 5, 5. Χαλᾶτε κλῆδας εἰς τάχος, Eur. Med. 1317. Τὼ ερχὼ χαλάσας, Arist. Vesp. 726. Χάλα ποικίσαι εἰκότας θυμοκρύσεις, ignosce, Eur. Hec. 409. Κλῆθρα χαλάσθω τάδε, Arist. Vesp. 1495. Κύλεμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, Soph. El. 1495. Ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, 2 Cor. 11, 33.

ΧΑΛΒΑΝΗ, ης, ἡ, galbanum, succus ferulæ nascentis in Syria. Gl. V. chalba.

Χαλβανόεις, όεσσα, όεν, galbaneus. A χαλβάνη.

Χαλδαῖοι, οἱ, astrologi, vates.

Χαλεπῇ, dat. sing. f. g. *Dor.* pro χαλεπῇ.

Χαλεπαίνω, f. ανῶ, adverbo, Gl. Vet. exacerbo; (2) sævio, Gl. Vet. irascor; χαλεπαίνομαι, sævio, nascor. Παισὶ δ' μὴ χαλέπαινε τοῖς, Phocyl. 195. τοῖς ἀρχομένοις, Xen. Cyr. 5, 33. Χαλεπαίνουσα δ' ἐφ' οἷς ἠπάτητο, Heliod. A χαλεπός.

Χαλεπάω, ῶ, idem & ab eod.

Χαλεπός, ἡ, όν, sævus, severus, acerbus, durus, atrox, Ph. difficilis, Gl. Vet. A χαλίπω. Hinc

Χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas; (2) asperitas, sævitia. Gl. Vet. atrocitas; (3) severitas, sensu bono.

Χαλεπότης, ητος, ἡ, Thuc. idem, Hes. A

ΧΑΛΕΠΤΩ, f. ψω, damno adficio, lædo; (2) evento, lubefacto. Πάντα χαλέπτων de auro, Phocyl. 40. Εἰρεσίη ὁ θεῖόν ἔστι σε χαλέπτει, Odyss. 4, 428. Βριάοντα, Hesiod. Ἔργ. 5.

Χαλεπῶς, *Adv.* moleste, graviter, ægre; (2) vix, difficulter, magno cum labore; (3) male, difficili cum fortuna; (4) irate, acerbe, aspere. A χαλεπός.

Χαλία, ας, ἡ, quies, qua corpora laxantur a laboribus, Hes. A χαλάω.

Χαλικρατής, ές, ὁ ἡ, merum vinum. Ex χάλις, & κρατέω.

Χαλίσμα, ατος, τό, cæmentum; χαλισμάματα, cæmenta, Gl. V. A χάλις.

Χαλιστής, more Bacchæ in libidinem tuo. A

Χαλιστός, ἀστη, ν, Baccha, quasi soluta in libidinem. A χαλάω.

Χαλκεμή, ης, ἡ, fœtum impudens; (2) venefica. A

Χαλκεμός, ὁ, ὁ, verefius, Hes. qui hominum corpora & animos petit χαλκῷ. A χαλκός.

Χαλινάγω, ῶ, freno duco, ut sessor equum, freno rego ac moderor, freno, refreno. Ex χαλινός, & ἄγω.

Χαλινοποιική, ῆς, ἡ, ars conficiendorum frenorum. A χαλινοποιός.

Χαλινοποιός, ὁ, ὁ ἡ ὁ, qui frena conficit. Ex χαλινός, & ποιέω.

ΧΑΛΙΝΟΣ, ὁ, ὁ, frenum, habenæ. Ἐν δὲ χαλινὸς ἁρμονίη ἐέλσαι, Hom. Il. 19, 393.

Χάλινε, 2. sing. præs. imper. act. pro χαλίνα, a χαλινόω.

Χαλινοφάγος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, frenos rodens s. mordens, Call. L. P. 12.

Χαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rego. Ὁ μὴ ἵππον χαλινοῖ, Xen. A χαλινός. Hinc

Χαλίνωσις, εως, ἡ, frenatio, seu freni injecto.

ΧΑΛΙΞ, ικος, ὁ ἡ ἡ, filex, cæmentum, Ph. χαλικες, fines, cæmenta, Ph.

ΧΑΛΙΣ, ὁ, Bacchus, vinum, merum.

ΧΑΛΙΦ, ιφος, ὁ, impos sui, insanus.

Χαλιφρονέω, ῶ, demens sum & stolidus.

Χαλιφροσύνη, ης, ἡ, mens sua sede emota, dementia, amentia.

Χαλίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, cui mens laxata & emota est, amens, demens. Ex χαλάω, & φρήν.

Χαλκάνθη, ης, ἡ, sic χάλκανθος, ου, τό, æramentum futurum. Ph. χάλκανθος, æris flos. Al. Gl. V. χαλκανθον, futorium. Ex χαλκός, & ἄνθος, flos.

Χαλκάρματος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui æreo curru vehitur, R. Ex χαλκός, & ἅρμα.

Χάλκασπις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, æreum clypeum gestans, bellicosus.

Χαλκάϊχμης, ου, ὁ ἡ ἡ, æreus seu ferrea hasta utens. Ex χαλκός, & ἔγχος.

Χαλκεῖον, ου, τό, officina fabri ærarii, vel ferrarii. Gl. ærarii officina; (2) vas æreum ad calefaciendam aquam aptum; ahenum, olla, Gl. V. A χαλκεύς.

Χάλκειος, εία, εῖον, æreus, ex ære factus. A χαλκός.

Χαλκείων, gen. pl. *Poet.* a χάλκεος.

Χαλκελατος, ου, ὁ ἡ ὁ, ex ære ducto factus. Ex χαλκός, & ἐλαύνω.

Χαλκεμβολος, ὁ ἡ ὁ, æreo armatus rostro; (2) laboriosus, industrius. *Fem.*

Χαλκέντερος, ου, ὁ ἡ ὁ, æreus intestina habens. Ex χαλκός, & ἔντερον.

Χαλκεοτευχος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem quod

Χαλκεοτυκος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui æreis armis utitur. Ex χαλκός, & ἔντεα.

Χαλκεσγομφος, ου, ferreis clavis firmatus.

Χαλκεοθώρηξ, ηκος, ὁ ἡ ὁ, qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus; Hom. Il. 4, 448.

Χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui æneum pectus habet; (2) fortis & invictus. Ex καρδία.

Χαλκεομίτρης, ου, ὁ ἡ ὁ, æream gestans mitriam, i. e. galeam, ac proinde armipotens, bellator, R. Ex χάλκεος, & μίτρα.

Χαλκεοπάτας, ου, ὁ, idem.

Χαλκεόπλοος, ου, ὁ ἡ ὁ, æreis armis indutus, vel *simpl.* armatus, R. Ex ὅπλα.

Χάλκεος, ον, ου, *contr.* χαλκῆς, ῆ, οῦν, & χάλκεος, ου, ὁ ἡ ὁ, æreus, æneus, ahenus, Gl. Vet. Οἱ ὁ ἀς ἦν αἰσυ, ὅπα χαλκείην Αἰακίδαο. Hom. Il. 18, 222. A χαλκός.

Χαλκίφωνος, ου, ὁ, ἡ ὁ, æream vocem habens, i. e. vel valde acutam, vel valde firmam. Ex χάλκεος, & φωνή.

Χάλκυδρα, ατος, τό, machina ærea, seu quævis res ex ære facta, R. A χαλκεύω.

Χαλκεύς, έως, ὁ, faber ferrarius, ærarius, faber ærarius, Gl. V. Ab eod.

Χαλκευτήριον, ου, τό, fabrile, Gl. Vet. officina fabri ferrarii. Ab eod. Unde

Χαλκευτικός, ὁ, ὁ, qui æramenta cudit. Gl. V. ærarius; fabricator, artifex.

Χαλκευτικός, ὁ, ὁ, ad fabrum ærarium seu ferrarium pertinens. Ph. fabriles. A pr.

Χαλκεύω, fut. εύσω, æramentum artem tracto, æs excæco & malleo tundo; (2) ex ære vel ferro fabrico Ph. fabrico, cudo. Ἕτερος ὁ χαλκεύσας τις, Arist. Plut. 163. Ἀρ' ἐκ Ἑρμιόνης τῶν' ἐχάλκευσε ξίφος. Soph. Aj. 1033. Hom. Il. 18, 400. Ὅπλα τε ἑμοὶ κλυτὰ, τὰ μὲν ἕτοιμα, τὰ δὲ χαλκεδόμενα παρίδωκαν. Appian. B. Mithridat. A χαλκός.

Χαλκεών, ῶνος, ὁ, fabri ærarii officina. Ab eodem. Unde

Χαλκῆς, *Adv.* ex ære, R. A χάλκεος.

Χαλκῆες, ων, ὁ, *Ion.* pro χάλκεες.

Χαλκήλατος, ου, ὁ ἡ ὁ, ex ære ductus. Ex χαλκός, & ἐλαύνω, seu ἐλάω.

Χαλκήρης, εος, ὁ ἡ ὁ, æreus, æreus compactus, æreus. Ex χαλκός, & ἄρω.

Χαλκικός, ἡ, όν, idem quod χάλκεος.

Χαλκίοικος, ου, ὁ, ἡ, æream domum habens, Minervæ *epith.* apud Spartanos.

Χαλκίς, ὁος, ἡ, ahenum, seu æreum vas, æramentum. Gl. V. fereta, coculum; χαλκίον θερμᾶ, caldaria, Gl. V. A χαλκός.

Χαλκίς, ίδος, ἡ, Gl. Vet. ὄρνεον, pica maritima. Est & urbis nomen ad Euripum, in Eubœa.

Χαλκοβαρᾶν, gen. pl. *Dor.* pro χαλκοβαρῶν, a

Χαλκοβάρης, ους, ὁ ἡ ὁ, æreis aut ferreis armis sublatus, ac interfectus; (2) qui ferro interficit hostes, R. Ex βαρέω.

Χαλκοβαρής, έος, ὁ ἡ ὁ, æra gravis; (2) firmus, solidus. Ex βαρύς.

Χαλκοβάτης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui æri seu æreis fundamentis nititur, firmus, solidus; Hom. Il. 1, 426. Ex χαλκός, & βαίνω.

Χαλκογένειος, ου, ὁ ἡ ὁ, æreas malas seu maxillas habens. Ex γένειον.

Χαλκόγναθος, ου, ὁ ἡ ὁ, æreas seu ferreas genas seu maxillas habens.

Χαλκοδάκης, ου, ὁ ἡ ὁ, æream habens cuspidem.

Χαλκογράφος, ου, ὁ ἡ ὁ, æreis literarum notis scribens; (2) in æs scribens, seu in æs incidens. Ex γράφω.

Χαλκοδαίδαλος, ου, æs artificiose tractans, sive homo, s. ars.

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ ἡ ὁ, *gr.* æs domans. *Epith.* cotis, fabri ferrarii, &c.

Χαλκοδέτος, ου, ὁ ἡ ὁ, æreis vinculis ligatus vel alligatus.

Χαλκοειδής, ές, ὁ ἡ ὁ, æris speciem gerens, æri similis. Ex εἶδος.

Χαλκόθειρος, æratus. Æsch.

Χαλκοθήκη, ης, ἡ, locus, ubi æs & ærea supellex reponitur.

Χαλκοθώρηξ, ηκος, ὁ ἡ ὁ, qui æreo thorace utitur, Soph. Aj. 179.

Χαλκοῖο, *ait.* gen. sing. *Ion.* pro χαλκοῦ.

Χαλκοκνήμιδες, ων, οἱ, æreis armati ocreis, æreis bellicis tibialia; (2) æreis indutæ armis. Ex χαλκός, & κνημίς.

Χαλκοκελλητος, ου, ὁ ἡ ὁ, ferruminatus, Gl. V. Ex χαλκός, & κολλάω.

Χαλκοκο-

Χαλκαμυρυξῐ, dat. fing. *Dor.* pro χαλκεκορυστῇ, a
Χαλκεκόρυστης, ου, ὁ, ære seu æreis armis armatus; (2) armatus. Ex *κόρυς.*
Χαλκέκπρατος, vel **χαλκόκρατ**ος, ου, ὁ ἡ ὀ, ære mistus. Ex *χαλκὸς*, & *κρᾶσις.*
Χαλκόκροτος, ου, ὁ ἡ ὀ, ære circumstrepens, æratus, Ph. ærarius.
Χαλκόλυπος, ου, ὁ ἡ ὀ, ære pulsato sonitum edens.
Χαλκολίβανον, ου, τὸ, electri species, auro pretiosior, orichalcum. Ex λίβανος.
Χαλκολογέω, ῶ, f. ήσω, æra lego, æs colligo, i. e. nummos colligo. Gl. Vet. **χαλκολογῶ**, æsculor. Ex *χαλκὸς*, & *λέγω.*
Χαλκολόγος, nummularius, æsculator, Ph. Ex *λέγω* em.
Χαλκοπάρῃος, ὁ ἡ ὀ, æreas habens malas.
Χαλκόπεδος, ου, ὁ ἡ ὀ, æreum pavimentum habens. Ex *χαλκὸς*, & *πέδον.*
Χαλκόπυκτος, ὁ ἡ ὀ, *pr.* æneum dorsum habens, *Phrb.* scuti, clypei ære inducti, æratus.
Χαλκοπαγής, ές, ex ære factus, æneus. A *πήγνυμι.*
Χαλκοπλάστης, ου, ὁ, qui ex ære statuas, aut alia opera fingit, faber ærarius.
Χαλκόπλευρος, ου, ὁ ἡ ὀ, æreus habens latera. *Τύπωμα χαλκόπλευρον*, Soph. El. 54. Ex *χαλκὸς*, & *πλευρά.*
Χαλκοπλήξ, ῆγος, ὁ ἡ ὀ, q. d. ære impletus; (2) armatus. Ex *πλήσσω.*
Χαλκόπλοκος, ου, ὁ ἡ ὀ, ferro cusus. **Χαλκόπλοκοι γίγαντες**, Soph. El. 486. A *χαλκὸς*, & *πλέκω.*
Χαλκόποδες, ποδῶν, ὁ ἡ ὀ, æreos habens pedes. Gl. Vet. ἀερίπεδες.
Χαλκοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ὀ, æream habens faciem; (2) impudens. *Ἡμῖν ὠθεῖ πολλάκις, τοὺς ἀρυθμίαν μὴ εἰδότας χαλκοπρόσωπε καλεῖν.* B. Chrysost. Adv. Jud.
Χαλκόπορος, ου, ὁ ἡ ὀ, æream habens proram. Ex *χαλκὸς*, & *πόρπη.*
Χαλκόπυλος, ου, ὁ ἡ ὀ, æreas portas habens; (2) æreis munitus claustris. Ex *πύλη.*
Χαλκοπώγων, ωνος, ὁ, rutilam habens barbam, ænobarbus.
ΧΑΛΚΟΣ, οῦ, ὁ, æs; (2) arma ærea; f. ferrea; (3) moneta, pecunia.
Χαλκοσέφανος, ον, *pr.* ære cinctus, nitidus *Epith.* templi.
Χαλκόσομος, ου, ὁ ἡ ὀ, æreum os, faciem, f. rostrum habens. Ex *σῶμα.*
Χαλκότευκτος, ου, ὁ ἡ ὀ, ex ære factus. Ex *χαλκὸς*, & *τεύχω.*
Χαλκοτιτὴς, ου, ὁ ἡ ὀ, ære armatus. Ex *χαλκὸς*, & *τείνω.*
Χαλκότοξος, ου, ὁ ἡ ὀ, æreum arcum habens. Ex *τόξον.*
Χαλκοτύρευτος, ον, ære cælatus, æneus.
Χαλκοτορία, ας, ἡ, fabricor, de armis.
Χαλκότορος, ον, æratus, ex ære factus; de armis alii, æs penetrans.
Χαλκοτυπέομαι, οῦμαι, a fabro ærario seu ab ære fabro fingor. A
Χαλκοτύπος, ου, ὁ ἡ ὀ, ære percussus, ære seu ex ære flatus. *Μοῦσαι κελάδουσι διὰ χαλκοτύπου ἀσπίδος* Il. 19, 25. Ex *τύπτω.*
Χαλκοτύπος, ου, ὁ, faber ærarius, ærifaber, Ph. Ex *τύπτω.* Hinc
Χαλκοτυπίη, ῆς, ἡ, ars ferraria, ars æris, ferri tractandi, aut fundendi & ex eo & alia fingendi.
Χαλκουργέω, æs, ferrum tracto. A *χαλκουργός.* Hinc
Χαλκούργημα, ατος, τὸ, opus ex ære f. ferro confectum; (2) signum æneum.
Χαλκουργικός, ἡ, όν, ad artem æriariam pertinens, ἡ **χαλκουργική**, ars æris ferrique tractandi
Χαλκουργός, οῦ, ὁ, qui æs tractat & elaborat faber ærarius. Ex *χαλκὸς*, & *ἔργον.*
Χαλκοῦς, οῦ, ὁ, æreus. Gl. V. A *χαλκὸς.*
Χαλκοῦν, præf. inf. pass. pro **χαλκόεσθαι**, a *χαλκόω.*
Χαλκοῦς, *Adv.* ab ære. A *χαλκός.*
Χαλκοφόρος, ου, ὁ ἡ ὀ, terra, ex qua æs eruitur, habens metalla æris & ferri. A *φέρω.*
Χαλκόφωνος, ου, ὁ ἡ ὀ, æream habens vocem, i. e. valde sonoram. Ex *φωνή.*
Χαλκοχάρμης, ου, ὁ, qui armis delectatur, bellicosus. Ex *χάρμη.*
Χαλκοχιτώνων, gen. plur. a
Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὠ, æreum loricam gestans; Il. 1, 3719
Χαλκόω, ex ære facio; (2) ære obduco & munio. Gl. Vet. æro. A *χαλκὸς.*
Χαλκώδης, ες, ὁ ἡ ὀ, æreus. **Χαλκώδεις ὀϊστοί**, *Adv.* Ab eod.
Χάλκωμα, ατος, τὸ, æramentum, vas aut aliud opus ex ære factum. Gl. Vet. æramentum, ferramentum, ærificium. A *χαλκόω.*
Χαλκωμάτιον, τὸ, Dim. a pr.
Χαλκώνητος, ου, ὁ ἡ ὀ, ære emptus.
Χαλκώνυξ, χος, ὁ ἡ ὀ, æneas ungulas habens, de equis Arctæ.
Χαλκωρυχεῖον, vel **χαλκωρύχιον**, ου, τὸ, ærifodina, æraria. Ex *ὀρύσσω.*
Χαλκωρυχία, ας, ἡ, ære fodio. Ex infd.
Χαλκωρυχίη, ης, ἡ, æris fodinæ, æraria.
Χαλκωρυχία, ου, τὸ, idem.
Χαλκωρυχῶ, ῶ, metalli fossor. Ex infd.
Χαλυβδήϊος, ὴ, όν, ex chalybe factus. A
ΧΑΛΥΨ, υβος, ὁ, chalybs, genus ferri durissimi.
Χαμάδις, *Adv.* humi, in terram.
Χαμᾶζε, *Adv.* idem. A
ΧΑΜΑΙ, *Adv.* humi, in terra; (2) in terram, ad terram.
Χαμαιάκη, ης, ἡ, humi sparsa acte, sive humilis sambucus, ebulus. Ph. ebulum.
Χαμαίβατος, ου, ὁ, rubus humilis, rubus humi serpens.
Χαμαιγενὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, humi natus, e terra ortus, humo prognatus. *Ὅτε χαμαιγενὴς, μιθήσιν βλασφημα γενέθλης Θνητὸς ἐὼν ὑπέπνεε Θεὸς ἔμμεναι.* Nonn. Paraph. 10, 33. Conf. 4, 13, Ex *γίνομαι.*
Χαμαιδάφνη, ης, ἡ, laurus humilis, laureola. Philoxenus; **χαμαιδάφνη λάχανον**, *olus*, fraga, labrusca, ruscum.
Χαμαιδάσκαλος, ὁ, ludimagister, Gl. Vet.
Χαμαιδικαστὴς, οῦ, ὁ, pedaneus judex, arbiter, Ph.
Χαμαίδρυς, υος, sive **χαμαίδρυ**ος, ου, ἡ, querculus humilis, herba ex eo sic nominata, quod folia habeat quercui similia. Ph. **χαμαίδρυς**, trissago, chamædrys; Plin. l. 24. §. 80. c. 15. *Angl.* Germander.
Χαμαιβυάς, άδος, ὁ ἡ ὀ, humi cubans. Ex *χαμαὶ*, & *ἰαύω.*
Χαμαιβύνης, ου, ὁ, qui humi cubat. *Τποφῆτα χαμαιβύνα.* Il. 16, 234. Ex infd.
Χαμαίζηλον, τὸ, viburnum, geniista, Gl. V. A
Χαμαίζηλος, ου, ὁ ἡ ὀ, & **χαμαίζηλος**, ίλη, ηλον, humilis, humi depressus, abjectus, q. d. humilia æmulans; (2) terræ adfixus, humi repens.
Χαμαικαυλής, ου, ὁ ἡ ὀ, qui humi strato caule est, cujus caulis humi repit.
Χαμαικέρασος, ου, ὁ, humilis seu humila cerasus.
Χαμαικισσός, ου, ὁ, hedera humilis, hedera terrestris.
Χαμαικλινὴς, ής, ὁ ἡ ὀ, humi prostratus, qui humi procubuit. Ex infd.
Χαμαικοιτέω, humi cubo seu jaceo, Philostr.
Χαμαικοιτία, ας, ἡ, humi cubatio.
Χαμαικοίτης, ὁ ἡ ὀ, idem quod
Χαμαικοιτῶν, ῶν, ὁ ἡ ὀ, humi cubans. Ex *χαμαὶ*, & *κοίτη.*
Χαμαιλεχὴς, ές, idem, a *λέχος.*
Χαμαιλέων, ἐοντ**ος**, ὁ, leo pumilus, animal, quod fere de colorem mutat. Ph. vertipilio, vespillio, vespipellis; (2) herbæ nomen fortasse a varietate foliorum, Gl. V. carduus.
Χαμαιπετής, ές, ὁ ἡ ὀ, qui humi seu in terram cecidit, in terram procidens; (1) vide, humilis de stylo; (2) irritus. Ex *πίπτω*, f. *πέτομαι.*
Χαμαιπετεῦσα, part. præf. act. f. g. *Dor.* pro **χαμαιπετοῦσα.**
Χαμαιπετέω, humi irritus cado. Pind.
Χαμαιπετῶς, *Adv.* humiliter, in terram procidendo; (2) humili prope terram volatu.
Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, humilis pinus, herba quædam. Gl. Vet. confica.
Χαμαιρρίπτης, ου, ὁ ἡ ὀ, in terram vergens, seu inclinans. Ex *ῥίπτω.*
Χαμαίστρωτος, ον, in terra stratus, f. consectus. A *στρώννυμι.*
Χαμαισύκη, ἡ, humilis ficus, herba.
Χαμαιτυπεῖον, τὸ, locus, in quo scorta trivialia se prostituunt; lupanar, Gl. V. A
Χαμαιτύπη, ἡ, prostibulum, scortum, quod cuivis se prostituit. **Χαμαιτύπῃ ἢ Καμβυσίσῃ.** Plut. in Anton. cap. 9.
Χαμαιτυπὴς, ές, humi prostratus. *Met.* vilis, vulgaris.
Χαμαιτυπικὸς, ἡ, όν, lupanaris, Gl. V. A
Χαμαιτύπος, ου, ὁ, humi feriens & tu lens. **Χαμαιτύποι**, ganeones, Gl. V. Ex *χαμαὶ*, & *τύπτω.*
Χαμαιλαι, ας, ἡ, olea pumila, oleago seu oleastellum; Plin. lib. 24. §. Sc.
Χαμαιέρπης, ους, ὁ ἡ ὀ, humi serpens, a terra vix non abjectus; (2) ab jectus. Ex *χαμαὶ*, & *ἕρπω.*
Χαμαιζήλως, *Adv.* humi serpendo; (2) humiliter, abjecte, crasse.
Χαμιστάρια, Plin. lib 36. cap 5.
Χαμόδυασις, εως, ἡ, stibadium humi stratum; (2) humi cubans. A
Χαμόδυσις, εως, ἡ, stibadium humi stratum; (2) humilis & vilis lectus. Ex infd.
Χαμοδύτια, ας, ἡ, ipsa actio humi cubandi. Ex infd.
Χαμοδύτιον, ου, τὸ, idem quod **χαμόδυσις.**
Χαμηλός, ὴ, όν, humilis, vilis. A *χαμαί.*
Χαμόθεν, *Adv.* e terra, ex humo.
Χαμόθυνος, ου, ὁ, trahea; (2) machina qua navis in locum petrahitur. Ex *ἕλκω.*
ΧΑΜΟΣ, ου, ὁ, frenum.
Χάμψαι, οἱ, crocodili. Herod.
Χανδάνω, capio, capax sum. *Ἐξ δ' ἄρα μίτρη χεῖδανε*, Il. 23, 742. A
Χανδόθεν, *Adv.* ore hiante, *Hipp.* A
Χανδόν, *Adv.* ore hiante, faucibus magno hiatu diductis. *Οἵνός σε τρώει μελιηδὴς, ὅς τε κἀλλεις Βλάπτει, ὅς αν μὴ χανδὸν ἰλὴ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ.* Hom. Odyss. 21, 293. A *χάσκω.*
Χανδοπότης, ου, ὁ, avide bibens.
Χανδός, ὴ, όν, hians, capax. A *χαίνω.*
Χανεῖν, aor. 2. inf. act. v. *χαίνω.*
Χάνη, ης, ἡ, vel **χάνος**, ους, ὁ, hiatula, *Hippocr.*
Χανῆμαι, *hiscam*, f. 1. ind. med. v. *χαίνω.*
Χανῶ, *hiabo*, f. 1. ind. act. v. ejusd.
Χάος, ους, τὸ, *pr.* hiatus vastus, chaos, rudis & indigesta moles, materia ex qua factus est orbis terrarum. Gl. V. tenebræ. A *χάσκω.*
Χαρὸς, bonus, illustris, antiquus, al. & *χάριες.*
Χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium, lætitia. A *χαίρω.*
Χάραγμα, ατος, τὸ, nota, impressum vestigium & veluti sulcus, sculptura, character; (2) nummus. A *χαράσσω.*
Χαραγμὴ, ῆς, ἡ, ductus. Ab eod.
Χαραγμὸς, οῦ, ὁ, incisura, incisio. Ab eod.
Χαράδρα, ας, ἡ, terræ fissura ex terræ motu facta, caverna, vorago, sulcus, quem torrens rapido suo impetu efficit & excavat; (2) torrens, qui impetuose e monte aut præcipiti loco decurrens terram excavat. Gl. Vet fossa, valla, canalis; Hom. Il. 4. 454. A *χαράσσω.* Hinc
Χαραδραῖος, αία, αῖον, e **χαράδρα** desumptus aut lectus; Nonn. P. 10, 31.
Χαραδριών, ῶνος, ὁ, torrentis alveus; (2) locus frequens torrentibus. Ab eod.
Χαραδρίων, acc. sing. *Ion.* pro **χαράδραν.**
Χαραδρίος, ου, ὁ, avis, quæ in salebris & alveis torrentium degit; Arist. in Avib.
Χαραδρόω, ῶ, f. ώσω, cavernosum reddo, excrentibus impetuosis excavo, Herodot.
Χαραδρώδης, ους, ὁ ἡ ὀ, salebrosus, confragosus; (2) ubi multæ sunt cavernæ; (3) ubi multi sunt torrentes.

Χαρακίας,

Χαραδρίτης, ου, ὁ, in vallibus degens aut procreatus. Χαραδρίτης ἑβδόμαιος. Diocles. Ph. Χαράδρα. A χάραξ.

Χαραδρώδης, ους, ον, tanquam pelis in sublime vallis, (2) valli similis. Ph. Ab eod.

Χαράκιον, ου, τὸ, vallum, munimentum, sustentaculum. Ph. Ab eod.

Χαρακτήρ, ῆρος, ὁ, stimulus, quæ palis defixis fit, pulsatio. Ph. A χαρακτίζω.

Χαρακτηριστικός, ή, όν, vallo, seu aggere, quo cæpta munitio. Ab eod.

Χαρακτικός, ή, όν, vallo seu communitio educto vallo. Ph. A χαρακτεύω.

Χαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo communio, circumvallo. Gl. Vet. χαρακῶ, vallo, sepio, fodico; κεχαρακωμένος, vallatus, Gl. Vet. p. part. pass. Æschin. A χάραξ.

Χαρακτήρ, ῆρος, ὁ, nota impressa (*impr.* nummis) vel insculpta aut inscripta. Gl. Vet. signaculum, nota. Ph. figura, lineamentum, titulus, vultus, habitus oris, insigne, & quicquid est ejusmodi, ut inde res agnosci & ab aliis discerni possit, velut sexus, forma rei &c. A χαράσσω. Hinc

Χαρακτηρίζω, fut. ίσω, insignio, charactere & nota distinguo, notum & formam expimo, Gl. Vet. noto, persono; (2) notam habeo, significo, typis sum. Οὐκ ἠπίστατο ... τοὺς χαρακτηρίζοντας τὰς φύσεις, Plut.

Χαρακτήρισμα, τὸ, idem quod

Χαρακτήρισμός, ου, ὁ, designatio, denotatio, rei alicujus sive veluti notis insignitæ demonstratio. A pr.

Χαρακτηριστικός, ή, όν, in quo est nota differentiæ, aptus ad rem ab aliis discernendam. Ab eod.

Χάρακωμα, ατος, τὸ, vallum, vallus; septum, Ph. pedimen, pedamentum, Gl. V. A χαρακόω. Unde

Χαράκωσις, εως, ἡ, vallum Romanum, & id genus aliæ munitiones; (2) palorum seu stipitum defixio. Gl. Vet. pedatio.

Χαράξ, ῆκος, ὁ, sulcus terræ, aratro aut fossoris instrumento excavata fossa, peculiariter vallus, vallum, quo cæpta muniri solent. Gl. Vet. *Fem.* ἡ, vallus, fudis, pertica, adminiculum vitis. A χαράσσω.

Χαρασσία, lætitia adficio, gaudium adfero.

Χαρασσίμβαι, inf. act. *Dor.* pro

Χαράσσουσαι, nom. pl. part. *Dor.* pro χαράσσουσαι. A

ΧΑΡΑΣΣΩ, vel στίζω fut. ξω, scalpo, imprimo, exaro; (2) scarifico, incido; (3) scribo. Κεἰνῳ τόδε μὴ χαράξαι, imputes, Eur. Med. 156. Γρίψον ἐς τινὰ γράμμα, τὸ σοὶ σίχησι χαράξω, Theocr. 23, 47. Τεύμῳ χαράξας τυπιλάσσιτος γόμῳ, probabens, Lyc. 1173. Νῶτα χαραχθείς, Eur. Rhes. 73.

Χάρεσις, 2, fing. a. 2. opt. verbi χαίρω.

Χαρεὶς, *gratiosus*, a. 2. part. pass. v. ejusd.

Χάρη, 3. fing. aor. 2. indic. pass. *Ion.* pro ἐχάρη.

Χαριδοτης, & χαριδότης, ου, ὁ, gratiæ dator, Bacchi & Mercurii epitheta. Ex χαρά.

Χαρίεις, εσσα, ιεν, venustus, elegans, pulcher, festivus, gratus, jucundus. Ph. gratiosus, lepidus, scitus. A χάρις.

Χαριεντίζομαι, jocor, lepide urbanitate utor, facere aliquid dico, illudo. Τῶν δὲ νῦν ὁ ἐμὸς φησὶ σε διαπαίζειν χαριεντίζεσθαι, Plat. Ap. Socr. 10. A χαρίεις. Hinc

Χαριεντισμὸς, τὸ, idem quod

Χαριεντισμὸς, ου, ὁ, lepos & venustas sermonis, dictum salsum & facetum; (2) cavillatio.

Χαριεντως, *Adv.* lepide, scite, festive. Ph. eleganter.

Χαριέστατα, venustissime, pulcherrime. A

Χαριέστατος, η, ον, gratissimus, Gl. Vet. A χαρίεις.

Χαρίεστερον, *Adv.* elegantius, urbanius. A

Χαριέστερος, α, ον, gratior, Gloss. Vet. A

Χαριτήσιος, *Adv.* gratis, elegantius.

Χαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor, (2) morigeror; (3) indulgeo; (4) munero, dono, Gl. Vet. χαρίζομαί μοι, ἀδωρο mihi, Gl. V. χαρίζεται, donat, Ph. κεχαρισμένος, gratus, p. partic. pass. Ἐπειδήπερ ἐχαρίσω τοῦδ', Aristt. Ach. 441. Χαρίσῃ γὰρ ἢ γε τῶνδ' ζῶν, Id. Thesm. 763. Χάρισαι βραχύ τι μοι, ibid. 945. Πεφλεγὼν κεχάρισαι τοῦτο, id. Eq. 54. A χάρις.

Χάριν, *Adv.* causa, ergo. Ab eod.

Χαρίξη, 3. fing. aor. 2. conj. med. *Dor.* pro χαρίσῃ, a χαρίζομαι.

Χαρισαδς, *gratificatum esse*, a. 1. inf. med.

Χάρις, ιτος, ἡ, gratia, benevolentia, venustas; χάριτες, grates, gratiæ. Ph. χάριτες θεαί, Gratiæ deæ, Gl. Vet. ἀ χαρὰ, vel χαίρω.

Χάρισμα, ατος, τὸ, quod aliquis gratificando donavit, donum; præmium ex gratia collatum. Ph. donativum, donum; χαρίσματα, munera, Gl. Vet. A χαρίζομαι.

Χαριστήριον, ου, τὸ, munus, quod datur gratiæ referendæ causa. Ph. donatum, donum; χαριστήρια, donaria, Ph. A

Χαριστήριος, ου, ὁ ἡ ὁ, ad gratiarum actionem pertinens, gratiæ referendæ causa factus. A χαρίζομαι.

Χαριτία, ας, ἡ, lepidum & joculare factum. A χάρις.

Χαριτοβλέφαρος, ου, ὁ ἡ ὁ, cujus palpebris gratia aliqua inest; (2) fruticis nomen, Plin. lib. 13. cap. ult. Ex χάρις, & βλέφαρον.

Χαριτογλωσσία, ας, sive στία, gratiam lingua aucupor, ad voluptatem loquor, ad gratiam loquor; Æsch. Pr. 294. Ex γλῶσσα.

Χαριτοδότης, ου, ὁ, v. χαριδότης.

Χαριτόφωνος, ὁ ἡ ὁ, suaviter loquens vel canens. A φωνὴ.

Χαριτόω, ῶ, f. ώσω, gratiosum seu amabilem reddo; κεχαριτωμένος, gratiosus, facetus, Gl. Vet. p. part. pass. Ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ, Ephes. 1. 6. Χαῖρε, κεχαριτωμένη, Luc. 1, 28. A χάρις.

Χαριτώνυς, υ, ὁ, venustus forma, ore, facie. Ex ὤψ.

Χάρμα, ατος, τὸ, gaudium, lætitia; (2) id, quod gaudium & lætitiam adfert. A χαίρω.

Χάρμη, ης, ἡ, gaudium, lætitia; (2) animus ad pugnam promptus & eam lætus iniens; (3) pugna, conflictus, prælium, certamen. Apud Homerum semper, Phocylidem quoque, Μήτε κακοῖς ἄχθου, μήτ' ἂν ἐναγλάϊσο χάρμῃ. 111. Ab eod.

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, gaudium, lætitia. A χάρμη.

Χαρμοσύνη, ης, ἡ, gaudium. Ab eod.

Χαρμοσύνη, ης, ἡ, gaudium. Ab eod.

Χαρμοφόρος, ους, ὁ ἡ ὁ, mentem exhilarans. Mercurii epith. Ex χάρμη, & φέρω.

Χαριδότης, ου, ὁ, v. χαριδότης.

Χαριδότειρα, ης, ἡ, lætifica, lætitiæ datrix.

Χαρμόσυνος, ος, ον, lætus vultu, hilaris. Ab eod.

Χαριτοδίκαιος, ὁ ἡ ὁ, ludicrus, jocosus, lætus. A

Χαρμοσύνη, ης, ἡ, lætificus, Gl. V. χαροποιὸς, exhilarat, Ph. Ex

Χαροποιὸς, ὁ, ἡ, ὁ, gaudii & lætitiæ efficiens. Ex χαρὰ, & ποιέω.

Χαροπὸς, pen. f. *Ion.* pro χαροπὸς. A

Χαροπὸς, ὁ ἡ ὁ, lætus; lætitiam vultu præferens, efficiens; (2) cæsius; (3) χαροπὸν, trucem, Ph. Χάτος χαροπὸς σέλμασι. Arat. 1152. Ex χαρὰ, & ὤψ.

Χαροπώτης, ητος, ἡ, color cæruleus, seu cæsius. A pr.

Χαρῦσι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. χαίρω.

ΧΑΡΤΗΣ, ου, ὁ, charta, scapus, Ph. Χάρται βύβλιναι, Lucian. 43. Hinc

Χαρτιον, ου, τὸ, charula, pauci chartæ. Dim.

Χαρτοπράτης, ου, ὁ, chartarius, Gl. Vet. Ex χάρτης, & πράσω.

Χαρτοπράτης, ου, ὁ, chartarum venditor.

Χαρτοφύλαξ, ακος, ὁ, chartarum custos, chartularius, præfectus scriniorum.

Χαρυβδίζω, demergo, deglutio. A

ΧΑΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, Charybdis, vortex maris apud poëtas. Gl. V. vorago.

ΧΑΡΩΝ, ωνος, ὁ, Charon, Orci portitor apud poëtas Ethnicos. Ph. Orcus.

Χαρώνειον, χαρωνεῖον, ου, χαρωνεῖος δρόμος, per quem damnati educebantur ad supplicium. A χαρὼν.

Χαρωνίτης, ου, ὁ, Senator orcinus i. crudelis, Plut. in Anton. cap. 15. Vid. Sueton. in Cæs. cap. 35. P.

Χαρωπὸς, ὁ ἡ ὁ, v. χαροπὸς.

Χάρων, ωπος, ὁ, idem.

Χάσις, εως, ἡ, privatio; (2) segregatio, separatio. A χάσκω.

Χασκάζω, hio, hisco. Ζῶ ἢ χασκάζω, καλλιεπίζω, Arist. Vesp. 693. A

Χάσκω, hisco. A χαίνω. Unde

Χάσμα, ατος, τὸ, hiatus, vorago, Ph.

Χασμάομαι, vel χασμῶμαι, hio; (2) oblido. Θύρα χασμωμένη, Plato. A pr.

Χασματίας, ου, ὁ, ut χασματίας ὄκνος, terræ motus, quum hiatus fiunt. Ab eod.

Χασμάω, hiato, Gl. Vet. Vid. præc.

Χασμῳδήσω, nom. plur. præs. part. med. *Dor.* pro χασμῳδήσομαι, a χασμῳδέω, Theocrit. 4, 53.

Χάσμη, ης, ἡ, hiatus, hiatio; (2) hiatus oris inter oscitandum; oscitatio, oscedo. A χαίνω.

Χάσμημα, ατος, τὸ, hiatus, apertura, rictus. A χασμάω.

Χάσμησις, εως, ἡ, oscedo, oscitatio.

Χασμῶδέω, oscito; (2) versus facio cum hiatu, i. e. concursio vocalium sine elisione. Ab

Χασμῳδὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, oscitator, qui frequenter oscitat. A χάσμη.

Χασμῳδία, ας, ἡ, oscitantia; (2) hiatus in versibus, & consuetudo hiatus in versu admittendi. Ab eod.

Χασσάμενον, acc. sor. 1. part. med. *Poët.* pro χασσάμενον, a χάζω.

Χασσάμεθα, 1. plur. a. 1. conj. med. *Dor.* pro χασσώμεθα.

Χατίσιν, dat. plur. part. præs. pass. *Dor.* a χατίω.

Χατέρων, & *aliorum*, gen. plur. *Dor.* pro ἑτέρων, gen. pl. ab ἕτερος.

Χατίω, idem quod

ΧΑΤΕΩ, ῶ, egeo, indigeo; (2) desidero, cupio, percupio. Μίγα ἦ δόμος χατέουσιν Ἀντία δισκρίνει φάει, Odyss. 15, 375. Πάντες ἦ θεὸν χατέουσ' ἀθρώπω, ib. 3, 48. Hinc

Χατίζω, idem. Οὐ σῦ χατίζαι, διῦρ' ἄνακ' ὀρπαλικτεῖ, Eur. Herac. 465. Θέτις τύ τε ζῶν χατίζει, Il. 18, 392.

Χατίη, ῆος, ἡ, indigentia seu usus; (2) desiderium, cupiditas. A χατίω.

Χάτος, εος, τὸ, idem.

Χαυλιόδων, οντος, ὁ ἡ ὁ, exsertos dentes habens; (2) ipse dens exsertus; Aristot. Hist. An. 4. in fine. Ex χαλὰω, & ὀδὼς.

Χαυλιόδων, ὄντος, ὁ, idem & ab eodem

Χαύνη, ης, ἡ, homo tumida & inani inflatus superbia. A χαύνος. Unde

Χαυνίζω, decipio, in errorem induco.

Χαυνόπρωκες, ὁ, exoletus, pathicus.

ΧΑΥΝΟΣ, η, ον, laxus, fungosus, mollis; (2) inflatus, tumidus, superbus, futilis, levis, negligens. Gl. Vet. laxus, lentus; Nic. Th. 897. Hinc

Χαυνότης, ητος, ἡ, fungositas, laxitas; (2) q. d. fluxitas, levitas; (3) stolida & tumida superbia, inanis ventosaque ambitio. Θράψας διάπλεων κ' χαυνότητος, Plut. in Alcibiad. cap. 6.

…rem fungosumque ru…
…to. Gl. V. luxo, lento.
…v. luxo. A χαύνω.
…tas, ātis, ἡ, laxatio, laxitas, Gl. Vet.
…ans, antis, ὁ ἡ, vim habens laxum efficiendi. A χαύνω.
…tas, placentas, Jerem. 7, 18. legitur & λάγανας.
ΧΑ'Ω, hio, apertus sum, vacuus sum, capio, R.
Χάει, 3. 1. inf. act. pro χεῖσαι, ἀ χέω.
Χαδρά, ἄν, τά, legumina. A χίδρωψ.
Χαδροπώδης, ες, ὁ ἡ ὐ, leguminibus similis. A
ΧΑ'ΔΡΩΨ, ωπος, ὁ, legumen, Gl. V.
Χάει, 3. s. præs. ind. act. verbi χάω.
ΧΑ'ΖΩ, f. άσω, caco, ventris onus depono, p. med. κέχαδα; κεχαδμένος, p. pass. part.
Χασά, ᾶς, ἡ, sive χασή, ῆς, ἡ, latibulum serpentis; Hom. Il. 22, 93. Αἴγιτας δὲ κυβίστας χασὰ κατέδυσαν ὑπὸ ὄφιος, Moschopul. σημ. χειδάν, pag. 149. A χάσκω.
Χασλάριον, ου, τό, labellum, Gl. V. Dim.
Χάσλαται, dat. pl. cum ν a χάσλη.
Χασλάω, f. ήσω, idem quod χιλόω.
Χασλαντία, fummis labris bibo, delicatorum more.
ΧΕΙ'ΛΟΣ, ους, τό, labrum, labium; (2) sermo; (3) litterę seu ora maris. Hinc
Χειλάω, ῶ, f. ήσω, labro circumdo, labrum in ambitum duco.
Χειλεύς, έως, ὁ, labeo; (2) piscis. Ab eod.
ΧΕΙ'ΜΑ, ατος, τό, hiems
Χειμαδίω, f. ίσω, hiemo, hiemem traduco. A χειμών.
Χειμαδιών, ῶνος, τό, hibernaculum; χειμάδια, hiberna, Gl. V. Ab eod.
Χειμαδίος, ου, ὁ ἡ ᾶ, hibernus, ad hibernandum accommodus. Ab eod.
Χειμάζω, f. άσω, hiberno, hiemo, hiemem traduco; (2) tempestate jacto seu vexo; (3) molestia afficio; χειμάζομαι, tempestate agitor; χειμαζόμενος, agitatus, tempestate, part. a. 1. pass. Χειμάζω δ' ἐκ κοίλοις ὕπνοις. Arist. Av. 1102. Ἢ γὰρ φίλους χειμαζόμενος ἀρχὴν καταδυσποδοῦσιτ', id. Ran. 360. Ἀλλ' ὁ ἐκ τύχης χειμαζόμενος, Eur. Hipp. 319. Ὅλβος χειμαζόμενος, id. Ion. 1001. Ταῖς σαῖς ἀμαιμάκαις, αἷς ἐχειμάσθη τάδε, Soph. Antig. 397. A χεῖμα. Unde
Χειμαίνω, hiemo, sævio, de tempestate; (2) fluctuare facio; χειμαίνομαι, fluctuare. Ex σπορὰ δ' ἔνθεν χορία ζῷ, ἐκ σπορᾶ δ' αὖθις Θνατοὶ χειμαίνοντες, Theocr. 9, 20. Φόβῳ δ' ἐκ μεγάλου τε χειμαίνοντας φέρει, Pind. Pyth. 9, 57.
Χειμάμενα, ης, ἡ, hiemis injuriam arcens; (2) lana crassior. Ex ἀμύνω.
Χείμαρος, ου, ὁ, paxillus seu clavus ligneus sub cutina, in foramine quodam fixus, quo exempto defluit aqua in sentinam collecta ex pluviis, vel quam rimæ receperint. Ex χεῖμα, & ῥέω. Unde
Χειμαρρώδης & χειμάρρους, ου, ὁ, torrens. Hinc
Χειμάρρα, gen. fing. Dor. pro χειμάρρου.
Χειμαρρώδης, ες, ὁ ἡ ές, torrenti similis.
Χειμάς, άδος, ἡ, tempus hibernum, hiems. A χεῖμα.
Χειμασία, ας, ἡ, hibernatio, hiematio, hiemis traductio; (2) procella, tempestas. A χειμάζω.
Χειμάσκω, hibernis exercitationibus occupor, hieme exerceor. Ex ἀσκέω.
Χειμάσιον, ου, τό, vestis hiemalis. A χειμάζω.
Χειματίζω, tempestate jacto seu vexo. A χεῖμα. Unde
Χειμάω, ῶ, frigore hiberno infestor.
Χειμελιάδης, ες, ὁ ἡ ές, lum perniosus. A
Χείμελλον, ου, τό, pernio, morbus a frigore, Gl. V. pernium. Ex χεῖμα, & ἕλλω.
Χειμερίζω, hiberno, hiemo, hiemem traduco. A χειμέριος.
Χειμέριος, α, ον, hiemalis, hibernus; χειμερίη τροπή, bruma, Gl. V. A χεῖμα.
Χειμέριος, ου, ὁ ἡ ᾱ, & χειμέριος, ία, ιον, idem & ab eod.
Χειμέτλιον, ου, τό, idem quod χείμελλον.
Χειμετλώδης, ες, ὁ ἡ ές, hiemali frigore enatus. Ex χεῖμα, & ὄνομαι.
Χειμοσπορία, ας, f. ήσω, hieme semino. A
Χειμόσπορος, ου, ὁ ἡ ᾱ, hieme satus, χειμοσπόρος, hieme sementem faciens. Ex χεῖμα, & σπείρω.
Χειμοφυγέω, ῶ, hiemen vito seu fugio, Suic. Ex χεῖμα, & φεύγω.
Χειμών, ῶνος, ὁ, hiems, bruma, Ph. (2) tempestas, Ph. A χεῖμα.
Χειμωνόπνοος, ον, hibernus, vehemens, de vento.
Χείρ, ὁ, ἡ, prodigus, R. A χέω.
Χείσει, 3. plur. præs. indic. act. Poët. pro χέουσι.
ΧΕ'ΙΡ, χειρός, ἡ, manus, palma, in Elephantis proboscis, in aliis pedes anteriores, quibus res arripere, comprehendere solent; (2) scriptura, chirographum; (3) opes, copiæ, exercitus; (4) in janua, βαλανος; (5) χεῖρες, de pugnantibus, ut ἐν χερσὶν ἀπέκτεινε, in prælio interfecit, ἐν χερσὶν ἔναι, pugnare; ἰέναι ἐς χεῖρας, in prælium ire, prælium committere; χειρῶν νόμῳ, in acie; ἐκ χειρὸς, vi, in prælio; (6) διὰ χειρὸς ἔχειν vel χερῶν, manu, manibus tenere; sed sæpius, studiose tractare, curare, administrare. Τὰ τῶν ξυμμάχων διὰ χειρὸς ἔχειν. Thucyd. 2, 13. Οἱ Ῥόδιοι τὰς ναῦς διὰ χειρὸς εἶχον; Appian. P.) est, (1) in manu; (2) in potestate; (3) vi, violenter; (4) parata pecunia; (7) ἐν χερσὶ dicuntur & præsentia. Ern.
Χειράγρα, ας, ἡ, chiragra, morbus articularis, qui manus velut captas & irretitas tenet. Ex χείρ, & ἄγρα.
Χειραγαγία, manu duco, ut cæcum.
Χειραγωγία, ας, ἡ, actio ducendi manu. A
Χειραγωγός, οῦ, ὁ, manuductor, manuducens; deductor seu dux.
Χειραφλάζω, f. άσω, manibus attingo seu tracto Ex χείρ, & ἅπτω.
Χειρεύς, έως, ὁ, fissura in manibus; (2) fissura in pedibus. A χείρ.
Χειρίδια, ας, ἡ, tactio manu; (2) levis frictio, quæ fit suspensa manu; (3) pugna; (4) lucta; Plut. in Apophth. Ex ἅπτω.
Χειρίς, ίδος, ἡ, fissura in manibus; (2) labore chiragra; (3) dolor ex labore; (4) labor fissura pedum. A χείρας.
Χειροβαπτικός, ή, impositio manuum, ritus Judaicus & Christianus. Ab βάπτισις.
Χειρόεργον, τό, opus manuum, labor.
Χείρεσσιν, dat. plur. Ion. & Poët. cum ν a χείρ.
Χειριδωτός, ή, όν, χειριδωτὸς χιτών, tunica manicata, vel manicata. A χειρίς.
Χειρίζω, f. ίσω, manu tracto; (2) manibus administro, tracto, gero. Ταῦτα χειριζόμενα δια τῶν ζυγκλήτου, Polyb. A χείρ.
Χειρίς, ίδος, ἡ, manica, maniculum, manulea. Gl. V. manus involucrum seu integumentum. Ab eod.
Χειρισμός, τό, & χειρισμάς, ᾶδος, ὁ, manus tractatio, quum medicus in parte adfecta aliquid agit; (2) administratio; (3) dispositio in exercitu. A χειρίζω.
Χειρίστης, ου, ὁ, dispensator, œconomus, administrator; gerulus, gestor, Gl. Vet. A χειρίζω.
Χείριστος, η, ον, deterrimus, Gl. V. A χερειων.
Χειροβαλάστρα, ας, ἡ, falarica. Ex βάλλω.
Χειροβάπτης, ου, ὁ ἡ ᾱ, qui caminum incendit ad faciendum opus, opifex sedentarius. Ex χείρ, & βάπτω, quod est ex βαύω, & αὐω.
Χειροβαρής, ὁ ἡ ές, pondere suo manum gravans, ponderosus. Ex χείρ, & βάρος.
Χειροβίητος, & χειροβίωτος, ου, ὁ ἡ ᾱ, manibus, i. e. manuum labore, vivens. Ex χείρ, & βιάω, vel βιωτός.
Χειροβλήτης, manu jactus. Ex χείρ, & βάλλω.
Χειρογάστωρ, ορος, ὁ ἡ ᾱ, qui manuum labore, ventri alimentum suppeditat, qui manuum labore vivit. Ex χείρ, & γαστήρ.
Χειρογραφία, ας, chirographo quico vel promitto, alicujus rei manu scripta. A
Χειρόγραφος, ου, ὁ ἡ ᾱ, chirographum, cautio manu alicujus scripta. Ex χείρ, & γράφω.
Χειροδαίτης, ου, ὁ ἡ ᾱ, manu seu manibus cæsus, i. e. interfectus. Ex χείρ, & δαίω.
Χειροδεκτία, ας, ἡ, ἄνος, manu extando. A
Χειρόδεκτος, ου, ὁ ἡ ᾱ, manu oblatus, manifestus. Ex χείρ, & δέκτος.
Χειροδέσμη, ης, ἡ, manica, copula, Gl. Vet.
Χειρόδετος, ὁ ἡ ᾱ, manuleatus, ad manum usque pertinens, de tunica, Jos.
Χειροδίκης, ου, ὁ, q. d. cujus jus est in manibus, i. e. in manuum robore, qui jus robore suo, seu potentia sua metitur. Ex χείρ, & δίκη.
Χειροδόσιον, ου, τό, manuprætium, Gl. Vet. Ex χείρ, & δόσις.
Χειρόδοτος, ου, ὁ ἡ ᾱ, manu datus; (2) idem quod χειρίδωτος. Ex χείρ, & δίδωμι.
Χειροδράκων, οντος, ὁ, Epith. Furiæ, quia flagellum e serpentibus tortum gerit.
Χειροθρόπος, ὁ ἡ ᾱ, qui, vel quæ, manu colligit; Nic. Th. 632.
Χειρόθυτος, ος, ὁ ἡ ᾱ, tractabilis, mansuetus, cicur. Χειρόθυτος ὄφις. Plut. in Alex. cap. 2. Ex χείρ, & θύω.
Χειροθεσία, ας, ἡ, manuum impositio. Ph. gestus, rei tractatio, quæ fit manu v. c. instrumenti musici. Ex χείρ, & θέσις.
Χειροθετέω, ῶ, f. ήσω, manus impono, manu tracto. Ex χείρ, & τίθημι.
Χειροκμητος, ου, ὁ ἡ ᾱ, manu laboratus, vel elaboratus; (2) manu factus. Ex χείρ, & κάμνω.
Χειροκοπείδω, 3. fing. præs Imper. med. contr. pro χειροκοπείδω, a χειροκοπέω.
Χειροκοπέω, ῶ, f. ήσω, manum abscindo vel amputo. Ex χείρ, & κόπτω.
Χειρομαξία, ας, ἡ, manuum consertio. Ex χείρ, & μάσσω, misceo.
Χειρομαρτία, ας, ἡ, manuum potentia seu potestas; (2) potentia, quæ usurpatur ab iis, qui viribus plus pollent. Οὐκέτι ἀναλτικὸν, ἀλλὰ χειρομαρτίαν, ἢ βίαν. Appian. B. Civil. Ex χείρ, & μάρτος. Hinc
Χειρομαρτικός, ή, όν, ad χειρομαρτίαν pertinens; (2) qualis est χειρομαρτίαν exercentium.
Χειρόμβατος, ον, manu serpens, de musico, citharœdo v. c. pulsante.
Χειρολαβίς, ίδος, ἡ, stivæ pars curva, cui manum inserit arator. Ex λαμβάνω.
Χειρόμακτρον, ου, τό, q. d. manuum abstersorium, linteolum ad abstergendas manus, mantile, sappa. Ex χείρ, & μάσσω.
Χειρομαντεία, ας, ἡ, divinatio ex inspectione manuum. Ex χείρ, & μαντεία.
Χειρομάντης, ου, ὁ, idem quod
Χειρομάντις, εως, ὁ ἡ ι, ex manuum inspectione divinans.
Χειρομάχος, ου, ὁ ἡ ᾱ, manibus pugnans. Ex χείρ, & μάχη.
Χειρόμυλον, ου, τό, mula manuaria. Ex μύλη.
Χειρομύλων, ωνος, ὁ, idem & ex iisd.
Χειρονίπτηρον, ου, τό, pelvis, in qua manus abluuntur; pelvenium, Gl. V. (2) manuum ablutio seu lotio. Ex χείρ, & νίπτηρ.
Χειρονομία, manus certa lege motito, concinnos gestus ceo. Gl. Vet. gesticulor.
Χειρονομία, ας, ἡ, gestus; (2) saltatio gesticulatoria.
Χειρονόμος, ου, ὁ ἡ ᾱ, qui certa lege manus motitat, gesticulator. Ex χείρ, & νομός.
Χειρόνειμαι, deterius. A χείρων.
Χειροπέδη, ης, ἡ, manuum vinculum.
Χειρόπλοθος, ου, τό, manica fortea. Ex iisd.
Χειρόπληθης, ες, ὁ ἡ ᾱ, manum implens, tam magnus multusque, ut manum impleat. Gl. Vet. corpulentus; χειροπλήθης, manupletium. Ex χείρ, & πλήθω.
Χειροποιέομαι, ῶμαι, manu facio. Λίθοι χειροποίητοι αὐτῆς

ἐπὶ τὸν ἀνακτορικὸν τάφον, Soph. Trach. 907. Unde

Χειροποίητος, η, ον, ἡ ᾗ ὁ, manu factus, artificio humano factus aut structus, Gl. Vet. χειροποίητα, manufacta.

Χειροτέχνης, ου, manu artificio.

Χειροτέχνητος, η, ὁ ᾗ ἡ, manu elaboratus.

Χειροτονία, ας, ἡ, festum opificum. A **Χειροτόνος**.

Χειροτεχνικός, ἡ, όν, ad chirotonopi artem pertinens. A

Χειροσκόπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, manuum seu manuum inspector, ut ex iis divinationem instituat.

Χειροσοφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, q. d. manu sapiens gesticulator.

Χειροτόνητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui manibus est nervosis.

Χειρότερος, α, ον, deterior. Vox poët.

Χειρότευκτος, ον, manu factus. A **τεύχω**.

Χειροτεχνέω, ῶ, f. ήσω, manu artem aliquam conficio, opifex sum. A **χειροτέχνης**. Hinc

Χειροτεχνημα, ατος, τὸ, opus manu factum.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, opifex. A **τέχνη**.

Χειροτεχνία, ας, ἡ, opificium, artificium manu factum. Ex iisd.

Χειροτμητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, manibus excisus.

Χειροτονία, manum protendo & attollo, per suffragia creo, protensa manu eligo, Ph. **χειροτονεῖ**, nuncupat, creat, **χειροτονῆσαι**, cicare, Ph. a. 1. inf. act. **χειροτονηθείς**, designatus, Ph. aor. 1. part. pass. **ἐχειροτόνει** creabant, Ph. imperf. act. **κεχειροτονημένος**, designatus, Ph. p. part. pass. **Εἰ τοιοῦ γ' ἐχειροτόνησαν οἱ Θεοὶ**, Arist. Av. 1577. **Ἵνα τ' ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι, Συμβούλοισιν ἁπάσαις ὁμῖν χρήσομαι** id. Conc. 516. **Ἐχειροτόνησαν γάρ με**, Ach. 604. Ex **χείρ**, & **τείνω**.

Χειροτονητής, οῦ, ὁ, creator, Gl. V. nuncupator, qui designat. A præc. Unde.

Χειροτονητός, ὴ, όν, suffragiis creatus & constitutus.

Χειροτονία, ας, ἡ, creatio, ordinatio, nuncupatio, suffragium, Ph.

Χειροτόνος, ου, ὁ, f. **χειρότονος**, ὁ ᾗ ἡ, *Epith.* precum quæ tutelaris manibus fiunt. A **τείνω**.

Χειροτριβία, manu frico, Ph. **χειροτριβεῖ**, ruspinat. Ex **χείρ**, & **τρίβω**.

Χειρῶν, præs. inf. act. pro **χειρόειν**, a **χειρόω**.

Χειρωνέω, ῶ, fut. **ήσω**, manibus operor seu opus facio, operor. A **χειρωνός**. Hinc

Χειρώνημα, ατος, τὸ, opus manu factum, opificium.

Χειρωνία, ας, ἡ, actio vel operatio, quæ fit manibus, (unde ap. Cic. de vi, *Firm.*) (2) curatio, quam adhibet chirurgus. Ab eod. Hinc

Χειρωνικὸς, ἡ, όν, qui in manuum opere versatur, i. e. qui manu exercetur, seu qui manus opera indiget; (2) chirurgicus, ad chirurgum pertinens. Hinc ἡ **χειρωνική**, ῆς, sc. **τέχνη**, chirurgia; ars sive scientia chirurgi.

Χειρωνικῶς, more, arte chirurgica.

Χειρωνός, ὁ, ὁ, opifex manuarius, qui manu operatur; (2) chirurgus, qui manus medicas alicui adfert. Ex **χείρ**, & **ἔργον**.

Χειρόχωλος, ὁ ᾗ ἡ, manu debilis seu mancus.

Χειρόω, ῶ, & **χειρόομαι**, ῶμαι, manuum viribus tupero, vel manibus superatum capio, in potestatem redigo, subigo, domo, tracto. **Δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι Ἑλένην**, Eur. Tro. 862. **Τῷ καλλίκῃ τῇδ' ὅπλῳ χειρώσομαι**, id. Rer. fur. 573. **Ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς σοφίᾳ**, Soph. Trach. 1074. **Ὡς ἐχειρώθησαν ὑπὸ Δαρείου**, Xen. A **χείρ**.

Χείρων, nom. pl. n. g. *Att.* & *Ion.* pro **χείρονα**, a **χείρων**.

Χείρωμα, τὸ, quicquid manu fit vel factum est, ut cædes, &c. A **χειρόω**.

Χείρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, pejor, deterior, *Comp.* a **κακός**.

Χείρων, ωνος, ὁ, Chiron, Centaurus.

Χειρωνακτικός, ἡ, όν, opificialis. A

Χειρώναξ, ακτος, ὁ, opifex, operarius. Ex **χείρ**, & **ἄναξ**. Hinc

Χειρωναξία, ας, ἡ, opificium, Æsch. Pr. 44.

Χειρώνειος, α, ον, Ion. **ηίος**, ος, ον, Chironis, Centauri, Chironium magnum. A **χείρων**.

Χειρώνειον ὄρος, τὸ, *χωρίον*, ubi exstitisse Chirone eximio medico opus habent, Diod.

Χειρώσασθαι, a. 1. inf. med. v. **χειρόω**. Unde

Χειρωτέος, α, ον, in potestatem redigendus, vim redigendi in potestatem habens; ὁ **χειρωτέος**, *sc.* Plat. ars augendæ rei familiaris, quæ fit v. c. prædæ, &c.

Χεσεῖ, 3. f. f. 1. inde med. verbi

Χέω, fut. **χέσομαι**, capio, capax sum; (2) fundo. **Οὐδὲ σὺ ἀμφορέῃσι δὲ χέσεις**, Odyss. 18, 17. Ab & pro **χίω**.

Χηλιδόνιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, hirundininus. A **χελιδών**. Unde

Χηλιδονίδες, ων, ὁ, pl. **χηλιδονίδες**, pulli hirundinum.

Χηλιδονίζω, f. **ίσω**, hirundines imitor garrulitate; (2) barbare loquor; (3) hirundini stipem colligo, circumeundo oppidanorum ædes & cantilenam quamdam canendo de hirundinis adventu.

Χηλιδόνιον, ου, τὸ, Dioscor. 2, 214. Chelidonia. *Plin.* l. 25. §. 50. c. 8. Hirundinaria. *Gaza* 7, 14. a **χελιδών**, *Angl.* Celandine & Swallow-wort; Nicand in Theriac. 857. Plin. 8. cap. 8. §. 41.

Χηλιδόνιος, ία, ιον, vel **χηλιδόνειος**, ος, ον, ὁ ᾗ ἡ, hirundininus, hirundinarius. Ab eod.

Χηλιδονιστὴς, οῦ, ὁ, qui hirundini stipem colligit. A **χηλιδονίζω**.

ΧΕΛΙΔΩΝ, όνος, ὁ, hirundo; (2) piscis polypo similis; (3) cavitas unguiæ equorum.

Χηλυδρος, ου, ὁ, testudo marina, seu aquatica. Ex **χήλυς**, & **ὕδωρ**.

Χηλωτὸν, ου, τὸ, labrum, labium. A **χῆλος**.

ΧΕΛΥΣ, υος, ὁ, testudo, animal durissimæ testæ; (2) testudo, i. e. instrumentum musicum a simil.tudine illius animalis sic dictum.

Χήλυσμα, ατος, τὸ, assamentum, quod postremum clavis substernitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quum navis subjicitur. A

Χηλύσω, tussio, ferio. **Κλίδανα χηλύσασα**, Lyc. 727. **Ἐπεὶ δ' ὀπλίζαν ὅλος χηλύσει ἄνηρ**, Nic. Al. 81. Vox *Lacon.*

Χηλωτήριον, τὸ, Dim. a

Χηλώνη, ης, ἡ, testudo; (2) testudo, i. e. continuata series scutorum, curvata in modum testudinis; (3) instrumentum bellicum, quo veteres in expugnandis urbibus utebantur. A **χήλυς**. Hinc

Χηλώνιον, vel **χηλώτειον**, ου, τὸ, tegumentum testudinis; (2) convexa dorsi pars, seu pars gibbosa, quæ in scapulis prominet.

Χηλωνὶς, ίδος, ἡ, Musicum instrumentum, testudo; (2) limen ostii. Ab eod.

Χηλοφάγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, testudines comedens.

Χίουσαι, nom. pl. part. præs. act. f. g. v. **χίω**.

Χοάδες, άδων, ἡ, acervus parvorum lapidum, qui una tolli possunt; (2) colluvies mista cœno & lapidibus; Hom. Il. 21. 319 Pind. Pyth. 6, 13 ubi Schol. **Χόαδες ἐστὶν ὁ μὴ ἰκανὸς ἢ λίθων Συρφετός**. A **χέω**.

Χοεσίοις, nom. pl. n. g. a **χοεσίος**, *Poët.* pro **χοΐρων**.

Χίρσασι, dat. pl. *Poët.* & cum ν, pro **χερσί**, a **χείρ**.

Χίρσι, *pejori*, dat. sing. *Poët.* pro **χερσίν**, quod pro **χείρων**, a **χείρων**.

Χερσιφρων, gen. pl. *Dor.* pro **χερσιφρῶν**, a

Χερσόφρας, υ, vel ᾶ, ὁ, qui aliquid manu aptat & compingit, R. Ex **χείρ**, & **ἁρμόω**.

Χερσιφυὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, manu subactus. Ex **χείρ**, & **φύω**.

Χερμαδίον, ου, τὸ, lapis missilis, qui manum implet. **Χερμαδίῳ δὲ βλῆτο παρὰ Σφυρὸν ὀχρίοντι**, Il. 4, 518. &c

Χερμὰς, άδος, ἡ, idem. A **χείρ**.

Χερμασηφὴ, ῆρος, ὁ, funda. A **χερμάς**.

Χέρνα, ης, ἡ, pauperius, quum quis victum manu quærit. A **χείρ**, & **νέω**.

Χερνὴς, ῆτος, ὁ ᾗ ἡ, manu victum quærens, manu se sustentans.

Χερνήτειρα, ης, ἡ, *Poët.* pro **χερνήτις**, a **χερνήτης**.

Χερνήτης, ου, ὁ, qui manu victum quærit, qui manu se sustentat, qui **χέρνα** est, qui **χέρνητας** dicuntur.

Χερνῖτις, ίδος, ἡ, manuum labore victum quærens.

Χέρνιβον, ου, τὸ, malluvium, aqua, Ph. malluvium, guttus, aquiminale; Il. 24, 302. A **χέρνιψ**.

Χέρνιμμα, ατος, τὸ, manuum lotio. A

Χερνίπτω, f. **ψω**, manus lavo; **χερνίψατο**, 3. 1. med. pro **ἐχερνίψατο**. **Κούρη Νηρῆος Διὸς ἐκγεγαυῖα, Κλυθί μοι ἀμφιέπουσα**, Eur. I. T. 633. A **Χέρνιψ**, ιβος, ὁ, aqua, qua abluuntur manus ante citum; (2) lavacrum & ipsa manuum ablutio; (3) malluvium. Ex **χέω**, & **νίπτω**.

Χεσάμενος, Il. 1, 449. 3. pl. a. 1. inde med. verbi

Χεσαίνω, *Ion.* vacuis manibus, fame intereo. Ex **χείρ**, & **κενός**.

Χεσόμαλλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, manuum plenitudine, ictus manu impactus. **Χεσομαλλιστὶ**, Soph. Aj. 637. A **χείρ**, & **σφάλλω**.

Χεσὶς, *manus*, gen. sing. *Poët.* pro **χειρός**.

Χεσσονησάζω, figuram gero Cherronesi seu peninsulæ. A **χεσσόνησος**. Unde

Χεσσονησίζω, sive **χερσονησίζω**, fut. **ίσω**, *Ion.*

Χερσαῖος, α, ον, ος, ον, ad Cherronesum pertinens, vel ex Cherroneso oriundus.

Χερσονησία, ῶ, peninsulam refero. A

Χεσσόνησος, ου, ὁ, idem quod **χεσσονησίτης**.

Χεσσονησίτης, ου, ὁ, idem.

Χεσσονησώδης, ης, ὁ ᾗ ἡ, peninsulæ similis, peninsulæ speciem habens.

Χερρονησοειδὴς, vel **χερσονησοειδὴς**, ίος, ὁ ᾗ ἡ, Cherronesi seu Chersonesi figuram habens. Ex **χεσσόνησος**, & **εἶδος**.

Χεσσόνησος, vel **χερσόνησος**, ου, ἡ, peninsula. Ex **χέρσος**, & **νῆσος**.

ΧΕΡΣΟΣ, five **χέρσος**, ου, ὁ ᾗ ἡ, desertus incultusque, asper; (2) *Subst.* solum desertum; (3) terra, solum, continens. Hinc

Χερσαῖος, αία, αῖον, terrestris, terrenus, Gl. V.

Χερσεύω, in terram continentem vertor; (2) incultus sum, negligor. Ab eod.

Χερσὶν, *manibus*, dat. plur. cum ν, a **χείρ**.

Χέρσιος, ία, ιον, idem quod **χερσαῖος**.

Χερσοειδὴς, ὴς, continenti similis.

Χερσόθεν, *Adv.* a littore, a terra, a continente. A **χέρσος**.

Χερσόθι, *Adv.* in terra, in continenti.

Χερσομανία, ᾶς, inculta asperitate insanio, i, e. desertus & incultus fio, silvesco; (2) inculturam naturam induo. A **μαίνομαι**.

Χέρσονδε, *Adv.* in terram seu continentem.

Χέρσος, ου, ἡ, terra inculta, Ph. **χέρσος**, ου, ὁ, inculta terra, Gl. Vet. **Χέρσου μιῶμαι, κελάδημα ὑμᾶς χρεών**. Illocatæ, virgines atque incultas virgines; Soph. Oed. Tyr. 1501.

Χερσόω, ῶ, fut. **ώσω**, desolo, efficio ut terra fiat inculta & deserta; (2) terram efficio; **χέρσου**, desolatur, exsiccatur, sterilescit; (2) fit continens terra. **Τελεῖ αὐτὸς ἐκ θαμιλίαν, ἢ ἐκ ἐχάτη χερσούμενον**, Sap. 4, 19. Ab eod.

Χερσύδρος, ου, ὁ, coluber, Ph. bos, Gl. Vet. Ex **χέρσος**, & **ὕδρα**, hydra.

Χερσώδης, ώδ, ὁ ᾗ ἡ, incultus; ut **χερσώδεις τόποι**, dumosa loca, Ph. **χερσώδης**, dumosum, Ph. A **χέρσος**.

Χεσεῖα, sacaturin. A **χέζω**.

Χθάντων, gen. pl. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. pl. aor. 1. imper. act. **χθάντωσαν**, v. **χθω**.

Χθεῖν, 3. f. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro **ἔχθω**.

Χεῦμα, ατος, τὸ, quod fusum, effusum, aut diffusum fluit, flumen, Gl. V. unda, fluentum; (2) libamen; (3) vas escarium, discus. **Ὡς εἶρε χεῦμα φασὶν κασσιτέρου Ἀμφιθεάτην**, Hom. Il. 23, 561. A **χέω**.

Χεύσατε, 3. pl. a. 1. conj. act. verbi **χέω**.

Χθὲς, fundo. **Δάκρυσι χθὲς**, Eur. Elec. 192. **Τύμβον δ' ἀμφὶ σωρὸν ἵνα χθὲς ἐμῷ γόῳ τεύχει**, Il. 7, 336. A **χέω**.

Χέω, capio; unde **χείω**.

Χ Ε Ω, ῶ, hinc modo copax fum, capio; (2) fundo, effundo, diffundo; (3) liquefacio, liqua. Ἀστεττω χέασα σταμιὴν βολὴν, Lyc. 5. Κλαυμὸ τ' ἀμβρόσιαι χέον, Eur. Hipp. 751.

Χελώνη δε, ῆς, ὁ ἡ, ἡ, qui eſt velocibus vel albis unguibus. Ex χελὼ, & ἀρχός.

Χέλυμα, ατ⊙, τὸ, inſtrumentum ſtrentis aliquid; (2) ipſum opus textile vel ſutile. A χελύω.

Χηλωτὸς, ὴ, ὸν, nexilis, plexilis, ſutilis; (2) nexus, plexus, ſutus. Ab eod.

Χηλόω, f. ώσω, ſuo, plecto, necto. A

Χ Η' Α Η, ῆς, ἡ, forfex cancrorum; (2) ungula bifulca & bipartita inſtar forficis cancri; (3) ſpecillum biturcum ſumma parte Inciſum, (pes caprinus. P.) (4) moles procurrens in mare ad arcendum impetum aquæ; aggeres; it. plæ, ejuſdem uſus, Ern.

Χηλὸς, ὴ, ἡ, arca, ſeu arcula, capſula; Hom. Il. 16, 221. Odyſſ. 21, 51. A χέω, capio.

Χάμα, ατος, τὸ, hiatus, oſcitatio, quæ fit ore hiante; (2) oſtrei genus. A χαίνω, ſ. χάω.

Χάμαυσις, εως, ἡ, defectus albi in oculo, quum illud ſupra nigrum eminet. Quaſi a χαμόω, ἐκ χθαμαὶ.

Χ Η Ν, χλωνὸς, ὁ ἡ, anſer.

Χλωνολάπαξ, απ⊙, ὁ, q. d. vulpanſer, avis nomen, Ph. genus. Ex χλὼν, & ἁλώπηξ.

Χλήνιον⊙, ου, τὸ, anſerinus. A χλὼν.

Χλήν⊙, idem & ab eod.

Χλαίνω, ῶ, irrideo, illudo, proprie ore hiante & in cachinnos reſoluto, Hſ. Ab eod.

Χλεύασμα, ατ⊙, τὸ, illuſio, irriſio. A pr.

Χλευάδιον, ου, ὁ, pl. χλευάδια, pulli anſerini, qu. a χλωὶς, ſ. χλωὸς, Dim. a χλὼν.

Χλευάζω, f. άσω, tibia cano.

Χλεύιον, ου, τὸ, anſerculus, Dim. a χλὼν.

Χλεύι⊙, ία, ιον, anſerinus. Ab eod.

Χλευίσκ⊙, υ, ὁ, anſerculus, plerumque is, qui in puppi navis ad ornamentum effingebatur. Dim. ab eod.

Χλευοβοσκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo aluntur anſeres, anſeranium. A χλευοβοσκός.

Χλευοβοσία, ας, ἡ, anſerum paſtio, ſeu paſtura. Ab eod.

Χλευοβόσιον, ου, τὸ, grex anſerum, qui una paſcuntur. A

Χλευοβοσκὸς, ὸ, ὁ ἡ, anſeres paſcens ſeu alens, Ph. anſeranius. Ex χλὼν, & βόσκω.

Χλευομεγέθης, ε⊙, ὁ ἡ, qui anſeris magnitudine eſt. Ex χλὼν, & μέγεθ⊙.

Χλευοτροφεῖον, ου, τὸ, cors, in qua aluntur anſeres. Ex χλὼν, & τρέφω.

Χλευύω, ῶ, canno, vociferor. A χλὼν.

Χλευΐτης, ου, ἡ, hiatus. Ab eod.

Χ Η' Ρ, ρὸς, ὁ, echinus.

Χήρα, ας, ἡ, vidua. A χῆς⊙.

Χηράζω, fut. άσω, viduo, viduum vel viduam reddo, & χηρόω, idem. Τὼ Διὸ ἀλόχου εἰκλείῳ, σάτδ, ἀπαίδα χηράκωσαν, Eur. Ion. 652. Ab eod.

Χηραμὶς, ίδ⊙, ἡ, cavernula, latibulum parvum; (2) cava concha. A χηραμός.

Χηραμοδύτης, ου, ὁ, qui ferarum latibula ſubit. Ex χηραμὸς, & δύω, ſubeo.

Χ Η Ρ Α Μ Ο Σ, ῦ, ὁ ἡ, caverna, latibulum, luſtrum ferarum; Hom. Il. 21, 495

Χηράμω, ου⊙, ὁ, idem.

Χηράκω, viduo, vid. Χηράζω.

Χηρεία, ας, ἡ, viduitas, vita vidua.

Χήρευσις, εως, ἡ, idem. A

Χηρεύω, fut. εύσω, viduus vel vidua ſum, viduam vitam dego; (2) deſtituor, privor, careo, egeo; (3) vidua. Καὶ ἐκάθισε Θαμὰρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβεσσαλὼμ τὸ ὄδυλεῖ αὐτῆς, 2 Sam. 13, 20 Τὰ ἰχθὺ μια-φόβῳ χηρεύει μᾶ τὸ πλέον, Longin. 3. Ἀνδρῶν χηρεύει, βύσιμ δὶ τὸ μακάδας αἴνατ, Hom. Odyſſ. 9, 124. A χήρ⊙.

Χηρεύ⊙, ία, ω, viduus; (2) inornatus.

Χ Η' Ρ Ο Σ, χήρα, χῆρον, viduus, orbus, indigens.

Χηρωσύνη, ης, ἡ, viduitas. A χῆς⊙.

Χηρόω, ῶ, fut. ώσω, viduo, viduum reddo, orbo, privo, Hom. Il. 5, 642. Ἄνις ἢ Ἥφαιστ' ἐμὸν γᾶμ' ἰχήσας' Ἑλλάδι, Eur. Cyc. 297. Ab eod.

Χήρωσε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. Ion. pro ἐχήρωσε.

Χήρωσις, εως, ἡ, viduatio, celibatus, orbatio, deſolatio. A χηρόω.

Χηρωταί, ῶν, οἱ, viduarum tutores; (2) qui propinquitate junctι generi & familiæ, hæredibus ſucceſſoribus viduatæ; (3) qui ſuccedunt, ubi nulli legitimi & propinqui hæredes ſunt. Χηρωταὶ δὲ δὶὸ κλῆσιν δατίλλο, Hom. Il. 5, 138. Ab eod.

Χήτ⊙, dat. ſing. pro χήτει, a χῆτ⊙.

Χητία, ας, ἡ, indigentia, inopia. A χῆτις.

Χητίζω, indigeo, deficio. Ab eod.

Χῆτις, εως, ἡ, vel χήτης, ητ⊙, ἡ, indigentia, penuria, inopia. A χατέω.

Χῆτ⊙, ε⊙, τὸ penuria, defectus; occurrit χήτ⊙, dat. Χήτει χαροπῶν Σελήνης, Aratus, 1152. Χήτει χαλεπῷ ἡ ἀνιόχη, Jul. Imp.

Χητωσύνη, ης, ἡ, idem; (2) viduatio. A χῆτ⊙.

Χθαμαλοπλόκτης, ου, ὁ, humivola, i. e. non multum a terra ſe attollens volatu. Ex χθαμαλὸς, & ἵπταμαι.

Χθαμαλὸς, ὴ, ὸν, humilis, depreſſus, non multum a terra adſurgens, non altus; Hom. Od. 9, 25. A χαμαί. Hinc

Χθαμαλότης, ητ⊙, ἡ, humilitas, Ph.

Χθαμαλόω, ῶ, fut. ώσω, humilem reddo, ſolo æquo, complano. A χθαμαλὸς.

Χ Θ Ε Σ, *Adv.* heri. Hinc ὲ, ὴ, τὸ, χθὲς, heſternus, a, um.

Χθεσινὸς, ὴ, ὸν, heſternus. A χθὲς.

Χθιζὰ, *Adv.* heri. Ab eod.

Χθιζὸς, ὴ, ὸν, heſternus. Χθιζὸς ἦλθ μετὰ δαῖτα, Hom. Il. 1, 424. Ab eod.

Χ Θ Ο' Α, corpus, Heſ.

Χθονὶ, *terræ*, dat. ſing. a χθών.

Χθονιαφόρ⊙, υ, ὁ ἡ, ἡ, qui in terram deſertur. Ex χθόνι⊙, & φέρω.

Χθονίου, gen. ſing. *Ion.* pro χθονίῳ, a

Χθόνι⊙, ία, ιον, & χθόνι⊙, υ, ὁ ἡ, ἡ, terrenus, terreſtris; (2) qui eſt alicujus regionis, indigena; (3) ſubterraneus; (4) infauſtus; (5) ſordidus, improbus; χθόνιοι θεοὶ, inferi dii, Gl. V. A χθών.

Χθονόπαις, αιδ⊙, ὁ ἡ, ἡ, terræ filius aut filia, terrigena. Ex χθών, & παῖς.

Χθονόπλακ⊙, υ, ὁ ἡ, ἡ, terra fictus. Ex χθὼν, & πλάσσω.

Χθονοσιδὴς, ⊙, ὁ ἡ, ἡ, in terra calcatus vel depreſſus; (2) terreſtris; Soph. Oed. Tyr. 309. Ex χθὼν, & σίδ⊙.

Χθονοτρόφος, ίφ⊙, ὁ ἡ, ἡ, terræ alumnus vel alumna, Suic. Ex χθὼν, & τρέφομαι.

Χ Θ Ω' Ν, χθονὸς, ἡ, terra, humus, Ph. tellus.

Χιὰ, ὰς, ἡ, latebra. A χιάω.

Χιάζω, fut. άσω, noto figura literæ X, quæ eſt nota vel verſus aut loci ſpurii, vel alius vitii, &c. (2) decuſſo, Gl. Vet. χιάζουν, decuſſare. A χῖ, littera.

Χιασμὸς, ὼ, ὁ, decuſſatio; (2) notatio loci in ſcriptore aliquo litera X. (3) Figura Gramm. cum duo verba reſpondentia duobus prioribus inverſo ordine ponuntur, ut primum quarto, ſecundum tertio reſpondeat. A χιάζω. Unde

Χιαστὸς, ὴ, ὸν, decuſſationis formam habens.

Χ Ι Δ Ρ Ο Ν, ου, τὸ, *Plur.* χ δρα, ων, novella tritici grana.

Χιαύω, ſagino; (2) paſco, depaſco. Ἀδηλοι ἵπποι χιαύσοι, Nicand. Theriac. 635. A χιλὴ.

Χ λη, ῆς, ἡ, materia eſculenta. A χιλὸς.

Χιλιὰς, άδ⊙, τὸ, mille.

Χιλιάκις, millies. A præc.

Χιλιάνδρ⊙, ος, mille hominibus conſtans.

Χιλιαρχία, ας, f. ήσω, mille viris ſeu militibus præſum; ſum tribunus militaris. A χιλίαρχ⊙.

Χιλίαρχος, υ, ὁ, qui mille viris præeſt, mille militum tribunus, tribunus. Ex χίλιοι, & ἀρχὴ Hinc

Χιλιαρχία, ας, ἡ, imperium in mille viros, præfectura mille virûm ſeu militum, Ph. tribunatus. A χιλίαρχος.

Χιλίαρχ⊙, υ, ὁ, idem quod χιλιάρχης, Ph.

Χιλιὰς, άδ⊙, ὁ, mille, numerus millenarius. A χίλιοι.

Χιλιάσται, ῶν, οἱ, millenarii, ſeu milliarii qui Chriſtum cum ſuis ante mundi abolitionem mille annos in his terris regnaturum crediderunt. A χιλιὰς.

Χιλιέτης, υ, ὁ, & χιλιέτης, ίου⊙, ὁ ἡ, ἡ, mille annorum. Ex χίλιοι, & ἔτ⊙.

Χ Ι' Α Ι Ο Ι, αι, α, mille.

Χιλιόκωμ⊙, υ, ὁ ἡ, ἡ, mille vicos ſeu pagos habens. Ex χίλιοι, & κώμη.

Χιλιόμβη, ης, ἡ, ſacrificium ex mille bobus, ſeu aliis animantibus. Ex χιλι⊙, & βοῦς.

Χιλιόπαλαι. *Adv.* jamdudum, ante longum tempus.

Χιλιοπλάσι⊙, ία, ιον, millecuplex; (2) millies auctus. Ab eod.

Χιλιοπλασίως, *Adv.* millies plures.

Χιλιόπους, οδ⊙, ὁ ἡ, ἡ, millipeda, Gl. Vet.

Χίλιος, ὴ, ὸν, milleſimus. Ab eod.

Χιλιοστὸς, ὴ, ὸν, milleſima pars; (2) cohors millenaria, mille viri; millenarius numerus.

Χιλιοτάλαντ⊙, υ, ὁ ἡ, ἡ, mille valens talenta, mille conſtans talentis. A τάλαντον.

Χιλιοφόρ⊙, υ, ὁ ἡ, ἡ, mille amphoras habens, *Epith.* navis. Ex χίλιοι, & φέρω.

Χιλίσ⊙, mille drachmis mulcto. A χίλιοι.

Χιλιετ⊙, υ, ὁ, mille annorum tempus. Ex χίλιοι, & ἔτος, *tempus*.

Χ Ι' Λ Ο Σ, ὔ, ὁ, pabulum, Gl. Vet. farrago; it. alii fructus, quibus veſcuntur homines, alimonia.

Χιλόω, ῶ, fut. ώσω, paſco, pabulum præbeo, Xen. A χιλὸς.

Χίμαιρα, ας, ἡ, capra, Gl. Vet, in fabulis, chimæra, monſtroſa quædam beſtia. A χίμαρ⊙.

Χιμαιροβάτης, ου, ὁ, qui capellas init.

Χιμαιροφόν⊙, ὁ ἡ, ἡ, interfector Chimæræ.

Χίμαρ⊙, υ, ὁ, caper, Gl. V.

Χιμάρος, acc. pl. *Dor.* pro χιμάρους.

Χιμαστὸν, υ, τὸ, vid. χείμαστον.

Χιόν⊙, ία, ιον, niveus, nivalis; (2) candidus in modum nivis. A χιών.

Χιονίζω, fut. ίσω, dealbo, niveo colore imbuo; (2) nivibus obruo, nive conſpergo. Gl. V. χιονίζῃ, nivet; χιονιζόμεν⊙, nivoſus, Gl. V. Ab eod.

Χιονιὰς, ὰ, ὁ, niveus, Gl. V. A χιών.

Χιόνιος, υ, ου, idem, Ern.

Χιονοβαὴς, αντ⊙, ὁ, per nives gradiens. Ex χιὼν, & βαίνω.

Χιονόβλητος, υ, ὁ ἡ, ἡ, nive obrutus, Arift. Nub. 269. Ex χιὼν, & βλητός.

Χιονοβολέω, nivibus dejectis obruo. A

Χιονοβόλ⊙, υ, ὁ ἡ, ἡ, qui nives cœlitus mittit. Ex χιὼν, & βάλλω.

Χιονόβοσκ⊙, ος, a nive nutritus. A βόσκω.

Χιονοειδὴς, ίδ⊙, ὁ ἡ, ἡ, nivem referens; (2) niveus, candidus in modum nivis. Ex χιὼν, & εἶδ⊙.

Χιονοβρίμων, ον⊙, ὁ ἡ, ἡ, qui nive nutritur & alitur; (2) nivoſus. Ex βρέμμα.

Χιονόβλυτ⊙, ὁ ἡ, ἡ, nive ſparſus.

Χιονόπεζα, ἡ, candidos pedes habens, pulchra, *Epith.* auroræ.

Χιονοτροφ⊙, υ, ὁ ἡ, ἡ, qui nivibus alitur, nivibus victitans. Ex χιὼν, & τρέφω.

Χιονοχαὴς, αντ⊙, ὁ ἡ, ἡ, niveus, candidus.

Χιονόω, ῶ, nivibus obruo, nive operio; (2) dealbo, niveo colore imbuo. A χιών.

Χιονώδης, ⊙, ὁ ἡ, ἡ, nivoſus, nivalis, nivibus copplctus; (2) niveus, candidus in modem nivis, albus. Ab eod.

Χιονωτὸς, ὴ, ὸν, vel ὁ ἡ, ἡ, nive obrutus, nivalis. Φύσιν χιονωτὸν ἀμέψας, Nonn. P. 4, 46. A χιόνω.

Χιρολίθ⊙, ία, ιον, qui fiſſuras habet in manibus. A χειρὸς, pro χειρὸς.

Χιρόπους, οδ⊙, ὁ ἡ, ἡ, qui habet fiſſuras in pedibus. Ex χειρὸς, & πῶς.

Χ Ι Τ Ω' Ν, ῶν⊙, ὁ, tunica, ſubucula, Ph.

Χιτωνίζω, tunico, Gl. V. A χιτών.
Χιτώνιον, ου, τὸ, tunicula; (2) muliebris tunica, Dim. a χιτών.
Χιτωνίσκος, ου, ὁ, tunicula, Gl. V. interula, indusium. Ab eod.
Χιτωνοπώλης, ου, ὁ, sagarius, Gl. Vet. qui tunicas vendit.
Χιῶ, χιάσω, induco, cancello, Gl. Vet. Ὁ αὐ ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος τὸν αὐτὸν χαλκίσκον ἐκείνῳ τραχηλίζει, Tzetz. Chil. 11, 36. A χιών, a χί.
ΧΙΩΝ, όνος, ὁ, nix.
ΧΛΑΖΩ, fibilo.
ΧΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, lena, palla, Gl. Vet. & χλαῖνα, paludamenta, Gl. V.
Χλαινουργική, ῆς, ἡ, sagaria, Gl. V. ars conficiendi læenas, opificium lænarum. Ex χλαῖνα, & ἔργον.
Χλαινόω, ῶ, f. ώσω, læna induo aut operio; (2) induo. A χλαῖνα.
Χλαμύδιον, ου, τὸ, parva chlamys, Dim.
Χλαμυδοειδής, ής, ὁ ἡ, ές, chlamydis formam gerens. Ex χλαμύς, & εἶδος.
Χλαμυδοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, οῦ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμύς, & ποιέω.
Χλαμυδουργία, ας, ἡ, ars conficiendi chlamydes.
Χλαμυδουργικός, ἡ, όν, ad illum, qui chlamydes conficiendas suscipit, pertinens. A
Χλαμυδουργός, οῦ, ὁ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμύς, & ἔργον.
Χλαμυδοφορέω, ῶ, chlamydem gesto. Ex χλαμύς, & φορέω.
Χλαμυδόω, ῶ, chlamyde vestio. A χλαμύς.
Χλαμυδωτός, οῦ, ὁ, chlamydatus. A pr.
ΧΛΑΜΥΣ, ύδος, ἡ, chlamys, Gl. Vet vestis, quæ tunicæ superindui solet; (2) paludamentum; (3) vestis quæcunque militaris.
Χλανίδιον, ου, τὸ, lænula tenuior & mollior, Dim. a χλανίς.
Χλανιδοποιία, ας, ἡ, ars conficiendarum molliorum & pretiosarum vestium.
Χλανιδοποιός, ὁ, qui eas dem conficit. A ποιέω.
Χλανιδωτός, οῦ, ὁ, lagatus, Gl. Vet. A χλανίδιον, quod est a χλανίς.
Χλανίσκιον, ου, τὸ, penula. Ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια, Arist. Ach. 524
Χλανίς, ίδος, ἡ, læna tenuior & mollior, & pretiosior, Gl. læna. A χλαῖνα.
Χλανισκίδιον, τὸ, Dim. a χλανίς, Etm.
Χλεύαζω, f. άσω, lud ficor, i. e. ludo, derideo, irrideo, subsanno, cavillor. Ἡμᾶς μὴ χλεύαζε καὶ καταφρόνει, Luc. Toxar. Παίζων καὶ χλεύαζων, Arist. Ran. 375. A χλεύη. Hinc
Χλευασία, ας, ἡ, irrisio, illusio, cavillatio.
Χλεύασμα, τὸ, idem.
Χλευασμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Χλευαστής, οῦ, ὁ, illusor, irrisor. Ab eod.
Χλευαστικός, ἡ, udendi causa.
ΧΛΕΥΗ, ης, ἡ, risus, illusio, ludibrium.
ΧΛΙΑΙΝΩ, f. ανῶ, tepefacio, modice calefacio; χλιαίνομαι, tepeo, tepefco, tepefio. Ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις ζῶν, χλιανεῖς ζωντόν, Arist. Lys. 489. Ἐχλιαινόμην ἑσπέρα πρὸς ἥλιον, id. Conc. 64.
Χλιαρόζωμος, ου, ὁ, ἡ, ον, tepidus. A χλιαίνω. Hinc
Χλιαρότης, ητος, ἡ, tepor, teiditas, Gl. V.
Χλιδάνιον, idem quod χλιδάω
Χλιδέσι, delicis, dat. plur. Ion pro χλιδαῖς.
Χλιδανός, ἡ, όν, delicatus; (2) luxuriosus. A χλιδή.
Χλιδανόσφυρος, ου, ὁ ἡ ον, qui teneras & delicatas pedum plantas habet, tenellos habens pedes, pulcher A σφυρόν.
Χλιδανῶς, Adv. delicate, molliter; (2) luxuriose. A χλιδανός.
Χλιδάω, ῶ, luxui deditus sum, in deliciis vivo, fum delicatus. Ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς Soph. El. 362. A χλιδή.
Χλιδιός, ία, ον, mollis, delicatus, luxurio sus. Ab eod.
Χλιδή, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus; (2) effeminata mollities; (3) vestis delicata qua utuntur homines luxu diditi; Χλιδαὶ, ai Soph. gemmæ aut uniones, Etm. A χλάω.
Χλίδων, ωνος, ἡ, quod circumdatur (1) lacerto, quo luxuriamur. A χλιδή.
Χλιδών, ῶνος, τὸ, idem & ab eod.
ΧΛΙΑΔΟΣ, ου, ἡ, cumulus seu acervus lapidum, excrementorum, & similium, quæ fluvius aut torrens unum in locum convehit.
Χλιδών ῶνος, ὁ, brachiale, monile. A χλίω.
Χλιήτης, a. 1. part. act. At. pro χλιάνας, a χλιαίνω.
ΧΛΙΩ, del cilis frango, luxu effemino.
ΧΛΟΑ, της, χλόη, & χλοίη, ης, ἡ, herba virens, gramen, vel viride germen, Gl. V. χλόη, viriditas, herba, gramen, muscus, farrago; folia; (2) Cereris *Epith.*
Χλοάζω, fut. άσω, viridis fum, vireo. A χλόη.
Χλοαυγὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, virescens. Ex χλόη, & αὐγή.
Χλοάω, ῶ, idem quod χλοάζω.
Χλοερὸς, ά, όν, virenti gramini fimilis, herbaceus, viridis, pubescens, florens, Gl. Vet. χλοερὸν, viride glaucum, virens; χλοεροῖς, frondentibus, Ph. A χλόη.
Χλοερότροφος, ου, ὁ ἡ, ον, alens herbosa seu virentia, in quo virentia proveniunt; at χλοεσότροφος, herbis pastus. Ex τρέφω.
Χλοηδὲς, Iridis, gen. fing. *Dor.* pro χλοερῆς.
Χλοηδόφως, ωτος, ὁ ἡ ὠτ coloris herbidi seu gramineι, viridis. Χλοηδόφως χροιᾷ, *Arist.* Ex χλοηδὲς, & βάπτω.
Χλοηκομέω, herbesco, vireo. A κόμη.
Χλοηρὸς, ά, όν, idem quod χλοερός.
Χλοητόκος, ου, ὁ ἡ, ον, q. d. herbam virentem pariens, herba vestitus. A τίκτω.
Χλοηφορέω, ῶ, fut. ήσω, herbam seu gramen viride fero, vel herbesco seu herbesco. A
Χλοηφόρος, ου, ὁ ἡ, ον, viridem herbam seu viridia gramina ferens. Νοτὶς ἐπέρχεται γαίᾳ χλοηφόρῳ, Eur. Ph. 650. A φέρω.
Χλοιάζω, ῶ, idem quod χλοάζω.
Χλοιαλνὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, virenti gramini fimilis, herbaceus, viridis, vel ex virore pallescens. A χλόη, pro χλόη, f. χλόα.
Χλοίκαστος, ου, ὁ ἡ, ον, cujus fructus vir
Χλοίμορφος, ον, herbæ colorem habens. A μορφή.
Χλοιποιέω, herbam produco.
Χλοῦς, contr. χλοῦς, οῦ, viror; (2) pallor. A χλόη.
Χλοιτίζομαι, f. ίσομαι, quiritor, lamentor.
Χλοῖτος, ίτη, ῖτον, aprugnus; (2) fusillus, porcinus. A
ΧΛΟΤΝΗΣ, υ, ὁ, in virente gramine cubans; (2) agrestis; (3) aper.
Χλωεὶς, ῶσα, ὁ, dicitur autum ob pallorem.
Χλοώδης, ους, ὁ ἡ, ες, virenti gramini fimilis; (2) herbaceus, herbidus, virens. A χλόη.
Χλωρίζω, viridi pascor gramine, Gal. A χλωρός. Hinc
Χλώρισμα, ατος, τὸ, viror; (2) pallor.
Χλωραίνω, viridem reddo, Gl. V. χλωραίνει, viret; χλωραίνομαι, vireo, Gl. Vet. Soph.
Χλωρὶς, ίδος, ὁ, avis, dicta a colore; (2) luteus. A χλωρός.
Χλωρὶς ίδος, ἡ, virens, viridis; (2) lutea, æruginosa. Ab eodem.
Χλωρίωσις, εως, ἡ, viror; (2) pallor. Quasi a χλωρίαω.
Χλωρίζω, f. ίσω, viridis fum, vireo. Gl. V. viridio. Κυλάδες χλωρίζουσαι, Lev. 14, 37.
Χλωρὶς ίδος, ἡ, chloris, Dea florum; (2) herbacia, quoniam vere, quum omnia virent, apparet.
Χλωρότης, ητος, ἡ, viriditas, virens; (2) gemma. A
Χλωρὸς, ρὰ, ρὸν, virens, herbidus virens in modum gramineum recens ex planta germinantium, unde (2) recens, ut τυρὸς χλωρὸς recens; (3) mollis, tener; (4) virens, viridis; (5) pallidus, flavus; (6) pallidum faciens. A χροιά.
Χλωρότης, ητος, ἡ, viriditas, viror; (2) palloritas, pallor. A χλωρός.
Χνάρος, ου, ὁ, ἡ, quod carpitur & catillando more deglutitur. A χνάω.
Χναρεύω, ῶ, ἡ, catillo. Ab eod.
ΧΝΑΤΩ, f. αύσω, carpo, vellico; (2) catillonum more voro & deglutio.
Χνάω, & χνάω, fut. άσω, lanugine obsitus sum. A χνόος.
Χνόη, ης, ἡ, strepitus; (2) fistulæ rotæ, cui axis immittitur; interdum & ipsa axis extrema pars, quæ modiolo inseritur. Χνοαὶ τὰ ἀκρωξύνια. οἱ δὲ αἱ χόανοι δες, Schol. in Æschyl. Sept. contr. Theb. 156. Ab eodem.
Χνόος, ου, ὁ, rasio; (2) lanugo, pubes; (3) tomentum, quo culcitræ infercuntur, aut tenera lana constans; (4) tenues pilæ & plumæ. Etiam pro ipsum. A χνάω.
Χνοῦς, οῦ, ὁ, lanugo, Gl. V. A præc.
Χνοώδης, ους, ὁ ἡ, ες, lanuginosus, lanuginosus; (2) pulvere obsitus, pulverulentus. A χνόος.
Χοαὶ, inferiæ, Phil. χοαὶ φωτὸς, parentis, Gl. Vet. A χέω.
Χοαῖος, αία, αῖον, congium capiens seu æquans. A χοεύς.
Χοανόω, fundo & liquo. A χόανος.
Χόανος, ου, ὁ, fornax fusoria; (2) infundibulum, sive vasculum in summo oria latis & in imo fistulam habens, quo uti solent in liquore in vas angustius transfundendo; (3) concavitas cerebri ingenio excipiens. A χέω.
Χοεῖον, gen. fing. Ion. pro χοεῖον.
Χόανος, ου, τὸ, vel χόανος, ου, ὁ, vas ex argilla, quo argentarii & chymici utuntur in liquefaciendis ac fundendis metallis; (2) fornax fusoria. Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἰσχνοῖσι πάσσαι ἰφύσαν, Hom, Il. 18, 470.
Χοῦς, οῦ, ὁ, congius, mensura liquidorum apud Atticos, capiens sextarios sex, sive libras novem, sive cotylas Atticas duodecim. A χέω. Hinc
Χοῦς, οῦς, ὁ, libamen; χοαὶ, inferiæ; Euripid. in Hecub. A χέω, hho.
Χοάμης, ου, ὁ ἡ, ες, aptus ad fundendum. A χοή.
Χοηφόρος, ου, ὁ ἡ, ον, libamina gestans; (2) gestans libamina mortuorum bustis infundenda. Ex χοὴ, & φέρω.
Χοϊκὸς, ὴ, όν, pulvereus; (2) terreus, terrenus. A χοῦς.
Χοινικιαῖον, ου, τὸ, idem quod. seq.
Χοινικὶς, ίδος, ἡ, modiolus rotæ, modium seu fistula, cui infixi sunt radii. Συρίζων αἰὲν φθόγγον ὑπαξόνιον, Call.m. *Ubi Scholiast.* Συρ i. e. χοὶ ὑδάτων. A χοῦς.
Χοινικομέτρης, ου, ὁ, qui chœnice metitur seu dimetitur & distribuit. A μετρέω.
ΧΟΙΝΙΞ, ικος, ἡ, mensuræ nomen sextarios duos continentis, seu cotylas quatuor. Gl. V. semimodium, Philox. bil.bre.
Χοιροδάλης, ου, ὁ ἡ, ες, strumosus; (2) rupes e mari aliquantum eminentes habens, locus scopulos habens. A
Χοιρὶς, ίδος, ἡ, porcula; (2) rupes e mari ad quantum eminens, ita ut porco natanti, similive sit; (3) tumor lanuginosus, Gloss. Vet. struma; χοιρίδες, strumæ, Ph. A χοῖρος.
Χοιρικὸς, ὴ, όν, ον, vel χοίρειος, ία, ον, porcinus. Ab eod.
Χοιρίδιον, ου, τὸ, porculus, porcellus, Gl. V. fucula, Dim. a χοῖρος.
Χοίρινοι, οἱ, concinnæ quædam marinæ, quibus Athenienses in suffragiis ferendis utebantur. A
Χοίρινος, ίνη, ινον, porcinus, Gl. V. χοίρειος, porcinum. Ab eod.
Χοιρίον, ου, τὸ, porculus, porcellus; (2) pudendum muliebre. A χοῖρος.
Χοιρὶς, ῖδος, ἡ, & χοιρὶς, ίδος, ἡ, ον, porcinus, fuillus. A
Χοιροβοσκὸς, ὁ ἡ, ὁν, fuum seu porcorum pastor Ps. subulcus, Gl. V. porcarius. Ex χοῖρος, & βόσκω.
Χοιρογρύλλιος, ου, ὁ, majoris mutis genus in Palæstina, Ægypto, & Libya, Gl. V. χοιρογρύλλιος.

ρηρόλλος, ἔχιν ἐχῖνος χερσαῖος, erinaceus, f. *echinus terrestris.* A χερσός.

Χοιρόθλιψ, ιβος, ὁ, ftuprator, Arift. Vefp. 1359. Ex χοῖρος, & θλίβω.

Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, hara, Arift. Vefp. 840. Ex χοῖρος, & κομέω.

Χοιροπίθηκος, ου, ὁ, fimia porcaria.

Χοιροπωλέω, ῶ, porcos feu fues vendo ; χοιροπωλεῖν, etiam de fœmina quæ fuum χοῖρον venalem habet, ut meretrix.

Χοιροπώλης, ου, ὁ, porcorum venditor.

Χοῖρος, ου, ὁ καὶ ἡ, porcus ; (2) pudendum muliebre.

Χοιρόσπελεθος, ὁ, fuccerda, ftercus porcinum.

Χοιροσφαγεῖον, ου, τὸ, locus, ubi porci mactantur, Gl. V. confectorium. Ex χοῖρος, & σφαγή. Unde

Χοιροσφάγος, ου, τὸ, porcorum jugulator.

Χοιροτροφεῖον, ου, τὸ, locus in quo porculi aluntur & faginantur, hara. Ex τρέφω.

Χοιροψάλας, *Dor.* pro χοιροψάλης, ου, ὁ, pudendi muliebris contrectator, vel qui pudendum muliebre vellit. A ψάλλω.

Χοιρωδία, ἡ, impuritas, obfcœnitas, rufticitas A

Χοιρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, porcinus. A χοῖρος.

Χολαγωγὸς, ἡ, όν, bilem ducens feu educens.

Χολαῖος, αία, αῖον, biliofus, felleus. Hinc τὸ χολαῖον, ου, hepar. A χολή.

Χολὰς, άδος, ἡ, inteftinum. Χυῖντο χαμαὶ χολάδες, Hom. Il. 4, 526. Ab eod.

Χολάω, ῶ, bile mihi jecur accenditur, ira inflammor, irafcor ; (2) furo, infanio. Ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν Σαββάτῳ, Joann. 7, 23. Ab eod.

Χολέρα, ας, ἡ, cholera, morbus, in quo bilis vel per vomitum vel per fecellum excernitur. Ab eodem. Hinc

Χολεριάω, ῶ, cholera laboro, cholericus fum.

Χολερικὸς, ἡ, όν, choleræ fimilis ; χολερικὰ πάθη, morbi quales funt cholera laborantium ; (2) obnoxius choleræ, cholericus.

Χολερώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, bilis, fel ; (2) ira ; (3) naufea ; (4) atramentum fepiæ.

Χοληγαγικὸς, ἡ, όν, bilem educens feu evacuans. Ex χολὴ, & ἄγω.

Χοληγαγὸς, ἡ, όν, idem & ex iifdem.

Χοληγὸς, ἡ, όν, idem & ex iifd.

Χολήδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, fel feu bilem recipiens. Ex χολὴ, & δέχομαι.

Χοληεμεσία, ας, ἡ, fellis feu bilis vomitio ; (2) faftidium, naufea. Ab ἐμεσία.

Χολικὸς, ἡ, όν, biliofus, felleus ; (2) iracundus. A χολή, Unde

Χόλιξ, ικος, ἡ, inteftinum craffum.

Χόλιος, ία, ιον, iratus, infenfus, Ph. χολιός. A χόλος.

Χολοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bile faturatus, *Aret.* Ex χόλος, & βάπτω.

Χολοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, biliofus. Χολοειδὲς αἷμα, *Aret.* A χολή. Unde

Χολόεις, όεσσα, όεν, biliofus, felleus.

Χόλοιο, *bilis*, gen. fing. *Ion.* pro χόλου.

Χόλος, ου, ὁ, fel, bilis ; (2) iracundia, Gl. Vet. A χολή.

Χολούμενοι, nom. pl. præf. part. med. [illegible] pro χολούμενοι, a

Χολόω, ῶ, bile inflammo, ad iram concito ; (2) χολοῦμαι, indignor, irafcor ; χολωθεὶς, iratus, a. 1. pafT. part. Εἰ γάρ τι λέξεις, ἂν χολώσεται [illegible], Eur. Tro. 732. Αὐτοῦ χολωθεὶς, Soph. Ant. 1234. A χόλος.

Χολωδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, [illegible]. A χολή.

Χολωθέντα, a. 1. part. paff. f. g. v. χολόω.

Χολωσάμενον, acc. fing. a. 1. part. [illegible]

Χολώσομαι, [illegible] ind. [illegible] pro χολώσω.

Χολωσόμεθα, fut. 1. med. *Dor.*

Χολώτο, 3. fing. perf. opt. paff. *Ion.* pro κεχόλωτο

Χολωτὸς, ἡ, όν, iratus, iracundus ; Hom. Il [illegible] A χολόω.

Χονδρακανθος, ου, ὁ καὶ ἡ, fpinam habens ex cartilagine ; (2) cartilagineus. Ex χόνδρος, & ἄκανθα.

Χονδρεύω, facio alicam feu fimilam, Hef.

Χονδρίζω, ῶ, fum grumofus.

Χονδρίλη, vel χονδρίλλη, ης, ἡ, chondrilla vel chondrilla, *herba.* A χόνδρος,

Χονδρίτης, ου, ὁ, farreus ; item, χονδρῖτις, farreum, Gl. V. Ab eod.

Χονδροκοπεῖον, ου, τὸ, mola ubi alica frangitur. Ex χόνδρος, & κόπτω.

Χονδρονευρώδης, εος, cartilagineus, & nervofus.

Χονδρὸς, ρὰ, ρὸν, grumofus. A

ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, grumus concretus ; alica, Ph. far, al. Gl. V. (2) cartilago.

Χονδροσύνδεσμος, ου, ὁ, cartilagineum ligamentum, R.

Χονδρότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex cartilagine formatus, feu cartilaginis figuram gerens, cartilagineus. Ex χόνδρος, & τύπος.

Χονδρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fpeciem grumi gerens, grumofus ; (2) cartilagineus, cartilaginofus. A χόνδρος.

Χοοπότης, ου, ὁ, qui congios ebibit, vinofus, *Epith.* Bacchi.

Χόος, ου, *contr.* χοῦς. οῦ, ὁ, terra egefta, agger, Gl. Vet. χόος, humus ; χοῦς, pulvis, Ph. (2) congius, Gl. V. A χέω.

Χοράγιον, ου, τὸ, locus, unde omnia promuntur ad ludos neceffaria. A

Χοραγὸς, οῦ, ὁ, v. χορηγός.

Χοραζίν, Chorazin. Nomen urbis ἄκλιτον. *Promulgatrix.*

Χοραύλης, ου, ὁ, qui tibias in choro inflat. Ex χορὸς, & αὐλὸς, *tibia.*

Χορδαψὸς, vel χορδαψὸς, οῦ, ὁ, tumor tenuis in inteftinis ; (2) fides in inftrumento mufico aut arcu. Ex χορδὴ, & ἅπτω, *necto.*

Χόρδευμα, ατος, τὸ, fides, chorda, inteftinum. A

Χορδεύω, implico & involvo, ut chordæ involvi folent ; f. in partes minutas carnem feco, v. κατεχ. Χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα ἅπαντα, Arift. Eq. 214. A χορδή.

ΧΟΡΔΗ', inteftinum craffum ; (2) lactes ; (3) cibus e confecta carne, aut farcimen ; (4) chorda in inftrumento mufico, χορδαὶ, fides, Gl. V.

Χορδολογέω, ῶ, fut. ήσω, chordis loquor, feu chordarum pulfu loquor, i. e. fidibus cano. Ex χορδὴ, & λόγος.

Χορδοποιέω, chordas conficio.

Χορδοποιΐα, ας, ἡ, chordarum confectio. A

Χορδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui chordas vel nervos conficit. Ex χορδὴ, & ποιέω.

Χορδοποιϊκὸς, ἡ, όν, ad eos pertinens, qui chordas conficiunt. A χορδοποιΐα.

Χορδοπώλης, ου, ὁ, qui chordas vendit.

Χορδοστροφία, ας, ἡ, fidicula. A στροφή.

Χορδοτονία, ας, ἡ, chordarum intentio. Ex χορδὴ, & τείνω.

Χορδότονος, ον, chordis intentus ; τὸ χ. inftrumentum muficum, cui chordæ intenduntur. A τείνω, f. τόνος.

Χορδόω, ῶ, idem quod χορδεύω.

Χορεία, ας, ἡ, tripudium cum cantu mixtum, chorea, Gl. V. faltatio.

Χορεῖος, εία, εῖον, quo chorus utitur ; (2) [illegible] pes proludicus, qui & trochæus dicitur.

Χόρευμα, ατος, τὸ, quod faltando exprimitur, faltatio. A χορεύω.

Χορευτὴς, οῦ, ὁ, faltator, tripudiator ; (2) qui cantat & faltat. Ab eod. Hinc

Χορευτικὸς, ἡ, όν, faltatorius, Gl. V.

Χορεύω, fut. εύσω, choros agito feu celebro, choros exerceo feu duco, falto, tripudio. Ἴαχέ τε ἀμφὶ νίβλεαν, Eur. Alc. 580. Βδέλυραι χορεύσας ὑφ' ἡδονῆς, Arift. Plut. 28[illegible]. A χορός.

Χορήγει, 2. fing. præf. imp. act. *contr.* pro χορήγεε, a χορηγέω.

Χορηγεῖον, ου, τὸ, vel χορήγιον, locus in quo chori feu choreæ ducuntur ; (2) locus, in quo chorus a chorago fuis ornamentis inftruitur ; (3) ipfum inftrumentum chori, hoc eft, ea, quæ inftruendo, adornandoque choro neceffaria funt, Ph. impenfa ; (4) annona.

Χορηγέω, chori dux fum, chorum duco, choro præeo, feu chorum erudio & doceo ; (2) choragus fum, i. e. choris fumptus præbeo, meis fumptibus chorum adorno, & (3) fimpliciter, fumptus præbeo, porrigo, fuppedito, fubminiftro, largior ; unde *in paff.* de iis, qui in quocunque genere abundant, præditi funt aliqua facultate, ut ingenio, pulcritudine ; denique κεχορηγημένον, quod eft in aliquo genere exquifitum. Βούλεται τῶν Περσῶν χρήματα χορηγεῖν ἡμῖν στρατρέφειν, Dem. τὸ στρατόπεδον τοῖς ἐπιτηδείοις, Polyb. A χορηγός.

Χορήγημα, τὸ, id ipfum quod fubminiftratur feu fuggeritur, fuppeditatio. A pr.

Χορηγία, ας, ἡ, munus choragi, officium, quo choragus fungitur ; (2) erogatio fumptuum in ludos choricos, & *fimpl.* erogatio & largitio, præbitio. A

Χορηγὸς, οῦ, ὁ, dux & magifter chori, choragus *dialecto Dorica & communi* ; (2) qui fumptus aliquos præbet, facris choreis, &c. dialecto Attica, *item univerfe* fuppeditator, fubminiftrator. Ex χορὸς, & ἄγω, vel ἡγέομαι.

Χορηγοῦντας, acc. pl. præf. part. act. a χορηγέω.

Χορῆτις, ιδος, ἡ, choreis agendis apta.

Χορικὸς, ἡ, όν, choricus, ad chorum pertinens. A χορός. Unde

Χόριον, vel χορίον, ου, τὸ, membrana, quæ fœtum ambit, fecundinæ. Gl. V. χορίον γυναικὸς, folliculum mulieris ; (2) cibus e [illegible], f. inteftinis, ap. Theoc. (3) corium.

Χόριος, ου, ὁ, idem quod χορεῖος, five Trochæus.

Χοροβατέω, ῶ, choros agitatum vado, Suid.

Χοροδέκτης, ου, ὁ, qui chorum recipit ; (2) qui choreis præeft. Ex χορὸς, & δέχομαι.

Χοροδιδασκαλικὸς, ἡ, όν, choris docendis, ducendis aptus, ἡ χοροδιδασκαλικὴ, fc. τέχνη ars inftruendi chori.

Χοροδιδάσκαλος, ου, ὁ, chori magifter.

Χοροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fimilis involucro fœtus, quod χορίον nominatur. Ab εἶδος.

Χοροήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, choreis adfuetus. Ex χορὸς, & ἦθος.

Χοροιθαλὴς, ὲς, belle faltans, f. choreas agens. A θάλλω.

Χοροιμανὴς, ὁ καὶ ἡ, choris, faltationibus vehementer gaudens, f. deditus. *Epith.* Bacchi. A μαίνομαι.

Χοροιμανία, ἡ, ftudium faltandi, faltatio. A pr.

Χοροιτυπία, ας, ἡ, chorus, vel chorea, faltatio. Ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι, Hom. Il. 24, 261. A

Χοροιτύπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in choro feu chorea terram pedibus pulfat, faltator. A χορὸς, & τύπτω.

Χοροκιθαριστὴς, ου, ὁ, qui cithara choro accinit.

Χορομετυπία, ἡ, faltatio.

Χορόνδε, *Adv.* in chorum, ad choream.

Χοροποιΐα, ἡ, chori inftitutio.

Χοροποιὸς, οῦ, ὁ, chori inftaurator ; (2) chori magifter. Ex χορὸς, & ποιέω.

ΧΟΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, chorus, cœtus canentium, faltantium, lætantium ; (2) chorea, tripudium ; (3) χόρον διδόναι dicuntur choragi, αἰτεῖν & λαβεῖν, poetæ comici vel tragici.

Χοροστασία, ας, ἡ, chorus, chorea, tripudium, faltatio. Οὐδ' ὅτ' ἂν [illegible], οὐδὲ χοροστασίαι, Call. P. 66. Ex χορὸς, & ἵσταμαι. Unde

Χοροστάτης, ου, ὁ, præcentor, præfultor.

Χορτάζω, f. άσω, gramine pafco, fœno fagino. Et fimpl. pafco, faturo, fatio ; κεχορτασμένος, faturatus, Gl. Vet. perf. paff. part. ἐχορτάσθησαν, faciati funt, a. 1. paff. 3. pl. Χορτάσαι ὄχλον, Matt. 15, 33. ἄρτων. Marc. 8, 4. Ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων, Luc. 16. 21. χορτασθήσονται, Matt. 5, 6. A χόρτος. Unde

Χορταῖος, αία, αῖον, gramineus, hirfutus.

Χορτάριον, ου, τὸ, gramen, fœnum ; (2) ftipula, cremium. A χόρτος.

Χορτάσαι, a. 1. inf. act. v. χορτάζω.

Χορτασθῆναι, *faturatum effe*, a. 1. inf. paff.

Χορτασθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paff.

Χορτασία, ας, ἡ, pabulum, cibus, Ph. ſatietas, ſaturatus. A χορτάζω.

Χόρτασμα, ατος, τό, idem & ab eod.

Χορταστικός, ή, όν, pabularis. Ph. χόρτασμον, ſaturabile. Ab eod.

Χόρτινος, ίνη, ινον, gramineus, ex gramine conſectus ſeu conſtans, A χόρτος.

Χορτοβολών, ῶνος, ὁ, fœnilia. Ph. Ex βάλλω.

Χορτοκοπεῖον, ου, τό, ſive χορτοκόπιον, locus, in quo fœnum ſecari poteſt vel ſolet; (2) campus fœnarius, pratum, idem quod

Χορτοκόπιον, ου, το, fœnile, fœniſecium. A

Χορτοκόπος, ου, ὁ ἡ ὁ, fœniſeca, qui fœnum ſecat; fœniſex, Ph. Ex χόρτος, & κόπτω.

Χορτολογέω, pabulor, pabula colligo.

Χορτολογία, ας, ἡ, pabulatio, Ph. pabuli collectio. A

Χορτολόγος, ου, ὁ, pabulator, qui pabulatum emittitur, Suic. Ex χόρτος, & λέγω.

Χορτομανία, luxurio graminis & herbis virentibus. Ex χόρτος, & μανία.

Χορτόπληθος, ου χορτόπληθον, ceſpes, Gl. Vet.

ΧΟΡΤΟΣ, ου, ὁ, fœnum, gramen, *ſimpl.* cibus; (2) ſeptum, quo cincta eſt cohors. Il. 24, 640.

Χορτόστρωμα, ατος, το, ſtramentum, Ph.

Χορτοτομία, ας, ἡ, fœniſecium, Gl. Vet. Ex χόρτος, & τομή.

Χορτοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, pabulum præbens, pabuli curator. Ex χόρτος, & φέρω.

Χορτώδης, εος, ὁ ἡ ὁ, ad formam graminis ſive fœni accedens. Gl. Vet. graminoſus, fœnarius. A χόρτος.

Χορωδέω, ſuccino choro. Dion. C.

Χορωδία, ας, ἡ, chori cantus. Ex χορός, & ᾠδή.

Χορωφελίτης, ου, ὁ, qui choro ſervit, prodeſt.

Χυς, ὁ πονιορτός, pulvis, Ph. Ex χόος.

Χύς, μέτρον, congius, *menſura*, Gl. Vet.

Χύσιν, 3. pl. præſ. ind. act. cum ν pro χίυσι, a χίω.

Χώ, ῶ, f. χώσω, aggerem duco, humo repleo. Χώματα χοῦ πρὸς τῇ πόλει ἐποιήσαντο, Herodot. A χόος.

Χρᾶσαι, fortur. χρανῶ, colore, imbuo, ungo, lino, inungo, illino; (2) contamino, inquino. Gl. Vet. vitio, temero, fœdo; χράσις, pollutus, Gl. Vet. aor. 2. paſſ. part. Δοκῶν ἐκ ὑμῶν χεῖρα χράσθαι φόνῳ, Soph. Aj. 43. πόλιν, id. Oed. Col. 359. A χράω.

Χράισμι, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχραισμι. A

Χραισμέω, ῶ, f. ήσω, juvo, opitulor, opem fero, profum. Τοῖς δ' ἅτι δυνήσαι, ἀχυμένοις ὥφ, Χραισμεῖν, Il. 1, 241. Οὐδὲ τοι, ἰὼν ὼν, χραισμήσειν Ἀχιλῆϊ, ib. 10, 837. A χράω.

Χραισμή, ἡ, auxilium. A χραισμέω. Hinc

Χραισμήεις, ήεσσα, ήεν, opem ferens. A

Χραισμητήρ, ῆρος, ὁ, auxiliator, opitulator; Nonn. P. 3, 16. A χραισμέω.

Χρᾶσμα, pro χραισμέω. Μή νύ τοι ἀ χραίσμῃ Σκάπτρον, ᾧ σέβας θεῖο, Il. 1, 28. κίθαρις, ib. 3, 54.

Χράν, præſ. inf. act. pro χρίειν, a χράω

Χραυθείς, ἀ. 1. part. paſſ. v. χραίνω.

Χραυτός, ή, όν, fœdatus; violatus, Gl. Vet. A χραίνω.

Χράομαι, ῶμαι, utor, uſurpo; (2) tracto aliquem; (3) habeo, Gl. V. χράται, utitur, Ph. χρῆται, uſuipat, Ph. χιᾶν, utere, Gl. Vet. præſ. imperat. χρησάσθω, uſurpare, Ph. a. 1. inf. χρησάμενος, uſus, Ph. part. aor. 1. Χρῆσθ συμφορῇ, Dem. εὐτυχίᾳ, Thuc. τῇ διαιτώσῃ. Ilocr. Βουλήμασι ἐνεῶντο, Act. 27, 17. Φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ib. ver. 3. A χράω.

Χρᾶσθε, 2. pl. præſ. imper. med. pro χράεσθε, a χράω.

Χρᾶσθ, uti, præſ. inf. med. *Ion.* pro χρῆσθ.

Χραύσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. χραύω.

Χραύσις, εως, ἡ, ancora unicum tantum uncum habens. A χραύω.

Χρεμίσω, fut. ίσω, leniter ſpuo, ſummam cutem vulnerando perfringo. Ὃν δὲ σὺ σοιμήλιε ἀγρεῖ ἐπ' ἰήρισσιν βέλεσι χρεμίσῃς, Il. 5, 137. A χρέμω.

ΧΡΑΩ, ῶ, fut. ήσω, commodo, mutuum do, do utendum; (2) oraculum edo, reſponſum reddo oraculo, vaticinor; (3) colorio, imbuo, tingo, polluo; (4) furioſe invado, cum impetu adgredior. Φίλε, χρῆσον μοι τρεῖς ἄρτους, Luc. 11, 5. Ἀποτίσω σοι Κύριος σπέρμα ἐκ τῆ γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τῆ χρέους, ὃ ἐχρησας τῷ Κυρίῳ, 1 Sam. 2, 20. Ἔχρασε σιδυπίοις φαίτεσσιν, Apoll. Ἔμοιγε ῥέων ἐχρα κλέος, Hom. Il. 21, 369. *Expon.* Mum fluentum furenter incubuit, ut infeſtaret. At χράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, utor, p. paſſ. κέχρημαι, uſus ſum.

Χρεαγωγός, ῆ, ὁ, qui debitorem in jus rapit alterius nomine. Ex χρέος, & ἄγω.

Χρείαζ, præſ. inf. med. *Ion.* pro χρῆσθ, a χράω.

ΧΡΕΙΑ, ας, ἡ, uſus, utilitas, commoditas; (2) ſententia gravis; (3) indigentia, neceſſitas; (4) negotium, munus.

Χρεῖος, ᾱ, ὁ, egenus, inops. A χρεία.

Χρείος, το, *Poët.* pro χρέος.

Χρειω, ᾱ, idem quod χρεμω.

Χρειών, vaticinor, oracula edo. A χράω.

Χρειώδης, εος, ὁ ἡ ὁ, utilis, neceſſarius, commodus. A χρεία.

Χρειωδῶς, *Adv.* utiliter. A χρειώδης.

Χρεμίθω, hinnio, hinnitum edo. A

ΧΡΕΜΕΤΙΖΩ, f. ίσω, hinnio. Μᾶλλα ᾧ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ Χείλει ἑστηῶτες, Il. 12, 51. Hinc

Χρεμέτισμα, ατος, τό, hinnitus; (2) ſonus ſ. vox, libidinem indicans.

Χρεμετισμός, ῦ, ὁ, hinnitus. Ab eod.

Χρεμετιστικός, ή, όν, qui poteſt & ſolet hinnire. Ab eod.

Χρεμίζω, *per Sync.* pro χρεμετίζω. Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἑπτὰ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν Ὀξέα χρέμισαν, Heſ. Ἀσπ. 348.

Χρέμισαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐχρέμισαν.

Χρεμμα, ατος, το, ſcreatus, ſputum. A

ΧΡΕΜΠΤΟΜΑΙ, f. ψομαι, ſcreo, excreo. Χρεμπτῷ γὰρ ἥδη, ὥστε φαῦλος εἰ ῥήτορες, Ariſt. Θεσμ. 388. Hinc

Χρεμπτός, ſputum, ſcreabile, Gl. Vet.

Χρεμψ, piſcis quidam.

Χρέμψις, εως, ἡ, ſcreatio; ſcreatus. Gl. Vet. A χρεμπτομαι.

Χρεοκοπέω, partem debiti demo, novas tabulas facio. Gl. Vet. (2) decoquo; aufugio propter æs alienum, fraudo creditores, Phal.

Χρεοκοπία, ας, ἡ, novæ tabulæ, æris alieni reſciſſio.

Χρεοκοπίδης, ου, ὁ, decoctor. A

Χρεοκόπης, ου, ὁ, idem. Ex κόπτω.

ΧΡΕΟΣ, χρέους, τό, debitum, mutuum, æs alienum; (2) fatum, mors, qu. d. debitum fatale; (3) munus ſeu officium, negotium, res, cauſa; (4) indigentia, egeſtas, opus, (5) neceſſitas, (6) utilitas; (7) vaticinium, oraculum; (8) portentum; (9) id, quod accidit, caſus. A χράω.

Χρέω, oracula reddo. *Ion.* pro χρῶ, χράω.

Χρεωκοπέω, idem quod χρεοκοπέω.

Χρεωκοπία, ας, ἡ, idem quod χρεοκοπία.

Χρεωκοπίδης, ου, ὁ, idem quod χρεοκοπίδης.

Χρεωκόπος, ου, ὁ, idem quod χρεοκόπος.

Χρεωλυτέω, ῶ, debitum diſſolvo, Joſeph. Ταῖς δευτέραις, αἷς χρεωλυτεῖν τὰς σφαίρας. Plut. in Alcibiad. cap. 5. Ex χρεως, & λύω.

Χρεώμβροι, nom. pl. part. præſ. med *Ion.* pro χρεόμενοι, a χρέομαι, Il. 23, 834.

Χρεών, τό, debitum; (2) fatum, mors. Τὸ δὲ χρεὼν ἦν ἄφυκτον. Plut. in Pyrrh. Vox indecl. a χρέος.

Χρεωστεῖται, 3. plur. præſ. ind. med. *Ion.* pro χρῶνται, ex χρέονται, a χρέομαι.

Χρέως, τό, debitum, Ph. æs alienum. *Att.* pro χρέος.

Χρεωστέω, fut. ήσω, idem quod

Χρεώστης, fum debitor, debeo. A χρεως.

Χρεώστης, ου, ὁ, debitor. A χρέος.

Χρεωφειλίτης, ου, ὁ, debitor, obæratus. Ex χρέος, & ὀφείλω.

Χρη, f. χρήσει, opus eſt, convenit, oportet, par eſt.

Χρῆζι, 3. ſ. imper. ind. act. *Lac.* pro ἐχρῆζε, a χρῄζω pro χρῄζω.

Χρῄζοντι, 3. pl. præſ. indic. act. *Dor.* pro χρῄζουσι.

Χρῄζω, egeo, indigeo, deſidero, volo; (2) rogo, efflagito, poſco. Ἀχρεῖον γὰρ ὕδρα τὸ μακρὰ χρῄζειν βίᾳ, Soph. Aj. 473. Εἰ δίναι δέ σε φράσαι χρῄζω, τίς σ' ἀπέκτανε βροτῶν, id. El. 671. Ἀλλ' εἴ τι χρῄζεις ἐτοῖμος εἰμὶ, id. Trach. 401. Φράζε σαφῶς ἡμῖν ὅ, τι χρῄζεις, Ariſt. Nub. 338. A χρεία, uſus.

Χρηΐζω, idem. Ἔασ' οἷ χλαῖναν τὸ χρήϊζον τε, θύν σὺ μάλιστα χρηΐζεις, Od. 17, 558. Πῆμα ἢ θυμῷ χρηΐζειν ἀπείνονθ', Heſ. Ἔργ. 305.

Χρηιζόμαι, utor, *Ion.* A χράομαι.

Χρῆμα, ατος, τό, res, negotium, dicitur & de perſonis, ut ap. Lat. negotium. Ph. peculium, geſtamen; χρήματα, opes, divitiæ, pecuniæ, commoda, emolumenta, Ph. dicitur & pleonaſt. ut σὺς χρῆμα μέγα. Herod. cap. 36. i. e. aper ingentis magnitudinis. Καταξάλλει τὴν ἄκαρνα, καλόν τι χρῆμα καὶ μέγα. Xen. A χράω.

Χρηματίζω, f. ίσω, rebus explicandis conſtituendiſque voco, actui rerum operam do, ut jus reddo, decerno, fero ad populum, ago cum populo, refero ad ſenatum, (Plut.) conſilium agito, conſulto; (2) commercium exerceo; (3) ago cum aliquo aliquid, negotium præbeo; (4) nomen mihi fumo, appellor nomine. Gl. Vet. nuncupo; (5) rem, pecuniam facio. Gl. V. (6) oraculum reddo, reſpondeo; *Paſſ.* oraculum accipio, moneor divinitus. In *med.* pecuniam accipio, alius eripio, mihi comparo, quæſtum facio. Ἐπεὶ ὁ Ζεὺς ἐκεῖνος ταῖς ἐμαῖς ἐχρημάτισε, Luc. Μοιχαλὶς χρηματισεῖ, Rom. 7, 3. Βασιλεὺς ἐχρημάτισε, appellatus fuit, *Διαβολ.* 16. Οὐχ ὁ Κύκλ τρόπῳ τινὶς ὅλως χρηματιζεῖ, ἀλλὰ δίδως μᾶλλον ἢ λαμβάνων, Xen. Cyr. 8, 3. Καθὼς καχρηματισαι Μῶσις, Hebr. 8, 5. Ἐχρηματίσθη ὁ Φίλιππος, Act. 10, 22. A χρῆμα. Unde

Χρηματικός, ή, όν, pecuniarius, ad pecuniam pertinens. Gl. Vet. pecuniaris; χρηματικὴν, pecuniaria, monetaria, c vilis cauſa, Ph.

Χρηματικῶς, civiliter, h. e. ut cauſæ pecuniariæ, privatæ tractari ſolent.

Χρηματίσαι, a. 1. inf. act. v. χρηματίζω.

Χρηματισθείς, a. 1. part. paſſ.

Χρηματιστής, οῦ, ὁ, pecuniarum collector, qui lucrum ex re facit.

Χρηματισμός, οῦ, ὁ, reſponſum divinum, oraculum, monitum, mandatum a Deo, reſponſum, quod dant magiſtratus; (2) pecuniæ comparatio, ſtudium, quod impendatur comparandæ pecuniæ, res pecuniaria, quæſtuaria negotiatio, Ph. emolumentum, Ph. (3) prænomen, Gl. Vet. appellatio, nomen. Ab eod.

Χρηματιστήριον, ου, τό, locus, in quo ars quæſtuaria exercetur, (2) aut locus, in quo χρηματισαί ſuam negotiationem exerceant; (3) locus, ubi jus redditur. A

Χρηματοδαίτης, ου, ὁ, qui colligendæ aut comparandæ pecuniæ deditus eſt. Gl. Vet. pecuniarius. A χρηματίζω.

Χρηματιστικός, ή, όν, ad acquirendam pecuniam pertinens, comparandæ pecuniæ peritus; pecuniarius, Phil. quæſtuarius, Gl. V. Ab eod.

Χρηματοδαίκτης, ου, ὁ, pecuniæ diviſor, R... Ex χρῆμα, & δαίω.

Χρηματολαίλαψ, απος, ὁ, q. d. pecuniarum turbo, pecuniarum violentiſſimus raptor.

Χρηματοπώλης, ου, ὁ ἡ, qui pecunias col-

cit, i. e. comparat, quæstuosus. Ex χρήματα, & ἀγείρω.

Χρηματοφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium, Ph. A χρήματα, & φυλακή.

Χρημα, ης, ἡ, indigentia, penuria; (2) petitio, postulatum. A χρῄζω.

Χρῆν, oportebat, imperf. ind. *Ion.* pro ἐχρῆν, a verbo imperf. χρή, *oportet*.

Χρῆναι, *oportere*, præs. inf. verbi ejusd.

Χρήσαιτο, *usus sit*, 3. sing. aor. 1. opt. med. verbi χράομαι.

Χῆσας, a. 1. part. act. v. χράω.

Χήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi χράομαι.

Χοίλεσθαι, *velle*, præs. inf. act. *Dor.* pro χρῄζειν, a χρῄζω, *volo*.

Χῆσει, dat. sing. pro χρήσει, a χρῆσις.

Χρησεῖ, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi χράομαι.

Χρεῖδε, *oportet*, præs. ind. *Dor.* pro χρή.

Χρεῖδη, *uti*, præs. inf. verbi χράομαι, *utor*.

Χρεῖδεισα, *mutuata*, a. 1. part. pass. f. g.

Χρείδων, 3. dual. præs. imperat. *Att.* pro 3. pl. χρήσθωσαν.

Χρεῖος, εος, *Ion.* pro χρέος.

Χρησιμεύω, fut. εύσω, utilis fum, commodo, commodus fum. Χρησιμεῦσαι εἰς τὸν δημιουργὸν, Cyril.

Χρησιμος, η, ον, ὁ ἡ ἡ, & χρήσιμος, ίμη, ιμον, utilis, commodus, accommodus, frugalis, frugi, Ph. A χρῆσις. Hinc

Χρησιμότης, ητος, ἡ, utilitas, commoditas.

Χρησίμως, utiliter, commode. A χρήσιμος.

Χρῆσις, εως, ἡ, usus, ususfructus, Ph. (2) locus scriptoris, quem confirmandæ vel illustrandæ alicujus rei causa adponimus. A χράομαι.

Χρησμηγορέω, ῶ, vaticinor, oracula edo, Luc. Ex χρησμός, & ἀγορεύω.

Χρησμηγόρος, ου, vel χρησμηγόρος, vates, oraculorum editor. Ex iisd.

Χρησμοδοσία, ας, ἡ, sortilegium, Gl. Vet. A χρησμός, & δίδωμι.

Χρησμοδότης, ου, ὁ, sortilegus, Gl. V.

Χρησμοδότημα, τὸ, oraculum, qu. a χρησμοδοτέω.

Χρησμολήχης, ου, ὁ, vates, hariolus, sortilegus. A λήχη.

Χρησμολογέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oraculum vel oracula edo, Ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγουν ἐγὼ, πρὶν ἐμὲ τὸν σοφὸν τῶνδ' εἰσίδω, Arist. Av. 970. A χρησμολόγος. Unde

Χρησμολογία, ας, ἡ, vaticinatio; sortilegium.

Χρησμολογικὴ, ῆς, ἡ, s. τέχνη, s. ἐπιστήμη, facultas vaticinandi.

Χρησμολόγιον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum.

Χρησμολόγος, ου, ὁ, qui oraculum seu oracula edit; (2) oraculorum interpres; (3) vates. Ex χρησμὸς, & λέγω.

Χρησμοποιὸς, οῦ, ὁ, qui versibus oracula condit, Suic. Ex χρησμὸς, & ποιέω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, responsum, oraculum. Gl. V. & χρησμοὶ, sortes, Ph. A χράω.

Χρησμοσύνη, ης, ἡ, oraculum, vaticinium, oraculi responsum; (2) inopia, penuria, egestas. A χράω, vel χρῄζω.

Χρησμοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui oracula perfert, Suic. Ex χρησμὸς, & φέρω.

Χρησμοσύλος, ου, ὁ, qui oracula seu responsa servat.

Χρησμῳδέω, oracula edo. Gl. Vet. vaticinor. Τὸ ἡ δὲ μὴ τοῦτο ἐθυμοῦ ὑμῖν χρησμῳδῆσαι; Plut. Ap Socr. 20. Χρησμῳδεῖν κατ' ἐνθουσιασμὸν, Longin. 13.

Χρησμῳδία, ας, ἡ, vaticinium, oraculum vel vaticinatio. A χρησμῳδὸς. Hinc

Χρησμῳδικὸς, ἡ, όν, oraculis conveniens, ad oracula pertinens, oraculi speciem habens.

Χρησμῳδικῶς, vaticinando, vatum more.

Χρησμῳδὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, q. d. oraculorum cantor, qui oracula edit, fatidicus. Gl. Vet. sortilegus. Ex χρησμὸς, & ᾠδή.

Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. χράομαι.

Χρησίον, *Adv. pos.* utendum. A χράομαι.

Χρησόομαι, benignitate utor, clementer me gero. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, 1 Cor. 13, 4. A χρηστός.

Χρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui dat oracula. A χράω.

Χρηστήρια, ων, τὰ, instrumenta. A χρηστήρ.

Χρηστηριάζομαι, f. άσομαι, oraculum consulo seu scitor; (2) contero me ad locum, in quo editur oraculum ad responsum accipiendum. A

Χρηστήριον, ου, τὸ, locus, in quo eduntur oracula; (2) ipsum responsum & oraculum editum. Ph. oraculum; (3) victima, quæ sacrificator a consulentibus oraculum, aut divinationis causa; (4) cædes, unde *Plur.* χρηστήρια, corpora occisa. A χράω.

Χρηστήριος, α, ον, utilis; (2) vaticinatorius. A χράομαι, vel χράω.

Χρήστης, ου, ὁ, qui commodavit, vel mutuo dedit, creditor. Gl. Vet. (2) qui commodato accepit, debitor; (3) qui oracula edit, vates. Χρήστης ἡ δανείστης, debitor & creditor, s. fenerator. A χράω. Unde

Χρηστικὸς, ἡ, όν, qui novit commode uti rebus; (2) qui est frugi, utilis.

Χρηστικῶς, frugaliter, utiliter. A præc.

Χρηστογραφία, ας, ἡ, utilis sive bona scriptura; (2) elegans pictura. Ex χρηστὸς, & γραφή.

Χρηστοεπέω, ῶ, blandis verbis utor, blande loquor, Suic. Ex χρηστὸς, & ἔπος.

Χρηστοήθεια, ας, ἡ, morum probitas, boni mores. A

Χρηστοήθης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui probis est moribus. Ex χρηστὸς, & ἦθος.

Χρηστοοινος, ου, boni ferax sum vini, R. Suic. Ex χρηστὸς, & οἶνος.

Χρηστοκαρπία, ας, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρηστόκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, bonos fructus habens.

Χρηστολογία, ας, ἡ, blandis utor verbis, blande loquor.

Χρηστολογία, ας, ἡ, sermo speciosus, & virum bonum simulans, blandiloquentia. A

Χρηστολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, blandiloquus, qui bonis utitur verbis. Gl. Vet. blandidicus, benedicus.

Χρηστομάθεια, ας, ἡ, rerum bonarum & utilium studium, *impr.* excerpta, loci optimi & delecti e scriptore res optimas & disciplinis delectas.

Χρηστομαθέω, utilia disco, doceo. Ἐι ταῦθ'; ὡς ἔφαν, ἐπλαγίασατο καθ' ἑαυτὸ ὁ τοὺς χρηστομαθεῖν ὀπτεμῶν, Long. 2 A

Χρηστομαθὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, qui bona, utilia, & commoda audivit, edidicit. Ex μανθάνω.

Χρηστὸς, ὴ, όν, utilis, frugalis, jucundus, suavis. Ph. bonus, probus, innocens, mitis, benignus. A χράομαι.

Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas; (2) comitas, benignitas; (3) facilitas, comitas; (4) innocentia. Ἐξεις ἰκανὸν τὸ φυσικὸν. Andronic. A χρηστός.

Χρηστουργία, ας, ἡ, boni operis actio, bonum opus. Ex χρηστὸς, & ἔργον.

Χρηστοφιλία, ας, ἡ, amicitia, virorum probornm amor. A

Χρηστόφιλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui bonis amicus est; (2) bonos habens amicos.

Χρήσω, ομαι, ὁ, vates. A χράω.

Χρηστῶς, *Adv.* utiliter, frugaliter, suaviter, comiter, benigne.

Χρῆται, 3. s. præs. ind. med. *Dor.* pro χρᾶται *contract.* ex χρέεται, a χράομαι.

ΧΡΙΜΠΤΩ, f. ψω, appropinquare facio, appello, admoveo, (2) appropinquo, accedo, fulcio me, innitor; χρεμφθεὶς, admotus, allisus, aor. 1. pass. part. Ἔχρεμπτ' ἐς Σύριγγα. Ἀλλ' ἄτις ἀσὰς τοῖσδι χρεμπτὰ δόμοις, Eur. Ph. 99.

Χρεσμφθεὶς, gen. sing. aor. 1. part. med. verbi χράω.

Χρισιάζω, fuco, fuco oblino; χρισιάζομαι, fuco illitor.

Χρισις, εως, ἡ, unctio, illitio. A χρίω. Unde

Χρισμα, ατος, τὸ, unguentum; (2) unctio.

Χριστιανὸς, οῦ, ὁ, q. d. Christi institor, qui Christum & ejus verbum gratiæ quæstui habet.

Χριστοκάπηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, Christo cognominis; vel e Christo cognomen habens.

Χριστὸς, οῦ, ὁ, unctus, dealbator, Gl. Vet. A χρίω.

Χριστοφίζω, fut. ίσω, Christianis faveo, vel Christianus sum, Christianum me esse profiteor. A Χριστιανὸς.

Χριστιανικὸς, ἡ, όν, Christianus, ad Christianum pertinens. Ab eod.

Χριστιανικῶς, *Adv.* Christianorum more, Suic.

Χριστιανισμὸς, οῦ, ὁ, professio Religionis Christianæ. A Χριστιανίζω.

Χριστιανὸς, ὴ, ὁ, Christianus, qui Christi se discipulum profitetur, qui in Christum credit A Χριστὸς.

Χριστοειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, Christo conformis, Ex εἶδος.

Χριστοειδῶς, *Adv.* more Christi, Christo conformiter.

Χριστοκάπηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui Christum caupenatur, qui religione Christiana ad turpe lucrum abutitur.

Χριστοκίνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Christo motus.

Χριστοκλόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, Christi interfector. Ex κλείνω.

Χριστομάθεια, ας, ἡ, disciplina Christi. Ex μανθάνω.

Χριστομάχος, ου, ὁ ἡ ἡ, Christi oppugnator. Ex μάχομαι.

Χριστομύστης, ου, ὁ, Christi sacerdos, qui Christo, vel Christianis sacris initiat.

Χριστὸς, ὴ, όν, unctus, inunctus; (2) qui inungi potest. At *Subst.* ΧΡΙΣΤΟΣ, οῦ, ὁ, CHRISTUS, unctus, *Hebr.* Messias. A χρίω.

Χριστοτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui Christi mysteriis initiat. Ex Χριστὸς, & τελέω.

Χριστοτόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, Christipara, quæ Christum peperit. Ex τίκτω.

Χριστοφόρος, ου, ὁ, ἡ ἡ, Christum ferens. Ex Χριστὸς, & φέρω.

Χρισώνυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui a Christo nomen habet. Ex Χριστὸς, & ὄνομα.

ΧΡΙΩ, fut. ίσω, unge, inungo, inunxi, κεχρισμένος, κεχρισμένος, oblitus Gl. V. pert. pass. Δόμας δ' ἐχρίων ἐλαίῳ, Mus. 264. σάπλον, Soph. Trach. 688. Τὰ μὲν ἄλλα (ὅπλα) ἐκέχριστο τῷ χρυσοειδεῖ χρώματι, Xen. Cyr. 7, 1.

ΧΡΟΑ, ας, ἡ, color; (2) superficies rei cui inductus est color; (3) color cum ipsa superficie; (4) corpus seu cutis hominis. A χέω.

Χροιοβαφὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, qui florido colore est. Ex χροὰ, & βάπτω.

Χροὶ, & contr. χρῷ, *cuti*, dat. a χρὼς, *cutis*.

Χρὸς, ὁ, ἡ, idem quod χροὰ.

Χρυσίω, ῶ, coloro; χρυσίσω, pro ἐχρύσισα, coloravi. A χρυσὸς.

Χρυσίζω, præs. ind. med. v. χρυσίζω.

Χρυσὸ ὦ, acc. s. *Ion.* pro χρυσὸν, a χρυσὸς.

Χρυσίζω, f. ίσω, coloro, colore imbuo, tingo; χρυσίζομαι, coloror; *in med.* ut; cubo. Μάτηρ τοι τὴν νύκτα χρυσίζεται ἀ Ἀκάμαιμις, Theocr. 10, 18. A χρόα.

Χρόμαδος, ου, ὁ, strepitus, seu stridor dentium, maxillarum & dentium collisio. Δεινὸς δὲ χρυσαδος γένυων γένετ'. Hom. Il. 23, 688. A χρόα, & ὄμαδος, *tumultus*.

ΧΡΟΜΙΣ, ίδος, ἡ, pilcis quidam.

Χρονίαω, ῶ, vivo, mentis compos sum, R. A χρόνος.

Χρονία, ας, ἡ, vetustas. Ab eod. Hinc

Χρονιαῖος, αία, αῖον, diuturnus, vetus.

Χρονίζω, f. ίσω, longo tempore duro, inveteraco; (2) moror, tardo, Ph. Ἦν δ' ἄρα δοκῶ χρονίζων, Eur. Iph. in Tau. 1223. Χρονίζων δομάτων ἐξώπισθε, id. Med. 624. Χρονίζει ὁ Κύριός μου ἐρχεσθαι, Luc. 12, 45. A χρόνος.

Χρονικὸς, ἡ, όν, ad tempus seu tempora pertinens. Hinc τὰ χρονικὰ, ῶν, Chronica, seu libri chronici, in quibus annotatur, quo tempore quid gestum sit. Ab eod.

Χρονικῶς, pro tempore, ut tempus declarat.

Χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, ος, ὁ ἡ ὄν, diuturnus; (2) tempestivus; (3) qui diu moratur, diutinus, ferus, tardus, lentus. A χρόνος. Hinc

Χρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas, longum temporis intervallum.

Χρονισμός, οῦ, ὁ, diuturnitas, longinquitas; mora, cunctatio. A χρονίζω.

Χρονίσας, ὁ, ἡ, ὄν, qui cunctatur, serius. Ab eod.

Χρονίως, *Adv.* longo tempore, diu post, cunctanter.

Χρονογραφία, ας, ἡ, descriptio temporum. A

Χρονογράφος, ου, ὁ, temporum seu annalium scriptor. Ex χρόνος, & γράφω.

Χρονόληρος, ος, ὁ ἡ ὄν, ætate desipiens seu delirus. Ex χρόνος, & λῆρος.

Χρονολογία, ας, ἡ, chronologia, doctrina temporum. A χρονολόγος. Hinc

Χρονολογικός, ἡ, όν, chronologicus, ad chronologiam seu temporum ratiocinium pertinens.

Χρονολογικῶς, *Adv.* chronologice, cum temporum ratione.

Χρονολόγος, ου, ὁ, chronologus, temporum peritus, temporum rationes exponens.

ΧΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, tempus, ætas, ævum; (2) mora, diuturnitas, διὰ χρόνου, aliquanto post, ἀπὸ χρόνου & ἐπὶ χρόνον, aliquamdiu. Χρονῳ, paulatim, tandem.

Χρονοτριβία, tempus tero; (2) inutiliter tempus tero & nihil efficio. Ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, Act. 20, 16. Ex τρίβω.

Χρονυλκίω, ῶ, fut. ήσω, tempus extraho, procrastino. Ex χρόνος, & ὑλκίω.

Χρώς, ῶτος, ὁ, cutis, (2) corpus hominis, vel cutis cum carne subjecta. A χρόα. Hinc

Χρῶς, χρῶτος, χρῶτι, χρῶτα, cutis, superficies corporis; (2) ἐν χρῷ, *pr.* est, ad cutem usque, ut de tonsura; (3) de rebus, quæ cominus sunt, in proximo; unde & conjunctio, vel confuetudo, ἐν χρῷ, arctior.

Χρόω, χρώσω, sive χραίνω, *i.* χράω, colouro, colore imbuo, tingo, quasi colore & fuco exornando. (2) contamino, fœdo, polluo. Ἅπαντι χρόμενος κακῷ, Eurip. A χροά.

Χρυσάετος, ου, ὁ, vel -αίετος, aquilæ species. Ex ἀετός.

Χρυσαιὶς, ίδος, ἡ, aureum clypeum gestans. *Epith.* Minervæ.

Χρυσαίζω, f. ίσω, auro exorno, vel aureis vestibus & monilibus. A χρυσός.

Χρυσαμείβος, pecunia redimens. Ex χρυσὸς, & ἀμείβω, *muto*; Æschyl. Ag. 446.

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ ἡ ὄν, habens vinculum vel reticulum ex auro, vel aureis frenis insignis; Hom. Il. 5, 357.

Χρυσάνθεμον, & χρυσανθέμιον, ου, τὸ, herba, helichrysum, Ph. viola rustica.

Χρυσαντυγὴς, auro resplendens, aureus, Eur. Ion. 890.

Χρυσάορ, ορος, & χρυσάορος, ου, ὁ ἡ ὄν, ensem aureum habens; Hom. Il. 5, 509.

Χρυσαργύλιον, ου, τὸ, auraria, Ph.

Χρυσάρματος, ου, ὁ ἡ ὄν, aureo curru insignis. Ex χρυσὸς, & ἅρμα.

Χρυσαυγίω, ῶ, auri in modum splendeo & niteo. A

Χρυσαυγὴς, ἐς, ὁ ἡ ὄν, auri in modum splendens, aureo fulgore nitens, aureus. Ex αὐγή.

Χρυσέ, *aurum*, voc. sing. ἀχρυσοῦς, *aurum*.

Χρυσεγχὴς, ὁ ἡ ὄν, aurea hastam, aurea arma habens. Ab ἔγχος.

Χρυσεῖον, ου, τὸ, officina vel fodina auraria, Gl. V. χρυσεῖα auraria. Ab χρυσός. Usitatius

Χρύσεος, εια, εον, aureus, ex auro factus.

Χρυσηλάκάτης, ου, ὁ ἡ ὄν, auratus auro, electro, & ebore seu intextus auro, electro, & ebore. Ex ἐλέφας, & ἠλακάτη.

Χρυσηλεφάντινος, ου, ὁ ἡ ὄν, ex auro & ebore factus, *i.* auro & ebore ornatus.

Χρυσήνδετος, ου, ὁ ἡ ὄν, auro illigatus vel inclusus. Ex χρύσεος, & ἐνδέω.

Χρυσηνεκόμης, ου, ὁ ἡ ὄν, auro capillos revinctos habens.

Χρυσοδέδμητος, ου, ex auro factus. A δέμω.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, aureas habens comas, auricomus. Ex χρύσεος, & κόμη.

Χρυσόκυκλος, ου, ὁ ἡ ὄν, aureum habens circulum, aureo circulo splendens. *Epith.* solis. Χρυσόκυκλον φέγγος, Eur. Ph. 181.

Χρυσομάλλος, ου, aureum vellus habens.

Χρυσομίτρης, ου, ὁ, aureum infulam, vittam gestans. A μίτρα.

Χρυσόνωτος, ου, ὁ ἡ ὄν, auratum tergum habens, *i.* e. auro tectus, ut clypeus.

Χρυσοπήληξ, ηκος, ὁ, aureum habens galeam, R. Ἔξιθ' Ἀθηναίη σαοσίπολι, χρυσοπήληξ; Call. L. P. 43.

Χρυσοπήνητος, ὁ ἡ ὄν, ex aureis staminibus contextus, auro intertextus. A πήνη.

Χρύσεος, χρυσῆ, χρύσεον, aureus, ex auro factus. A χρυσός.

Χρυσοσάνδαλος, ου, ὁ ἡ ὄν, aurea, pulcra sandalia habens. Ex σάνδαλον.

Χρυσοσίφανος, ου, ὁ ἡ ὄν, aurea redimitus corona, R.

Χρυσόστολμος, ου, idem quod

Χρυσοστόλος, ου, ὁ ἡ ὄν, auro exornatus, R. Ex χρύσεος, & στολή.

Χρυσοτάρσος, ου, aurea talaria habens, *Epith.* Merc. deinde venti, pro celer.

Χρυσότευκτος, ου, ex auro factus. A τεύχω.

Χρυσοτύπος, ου, ὁ ἡ ὄν, ex auro percutsus vel confectus; (2) deauratus, aureus.

Χρυσοφάλαρος, ου, ὁ ἡ ὄν, aureas phaleras habens. Ex χρύσεος, & φάλαρα.

Χρυσωνύμιος, ου, ὁ ἡ ὄν, ab auro cognominatus.

Χουσεμάχης, ου, ὁ, auri amator; (2) avarus.

Χρύσεργος, ου, ex auro factus. Ab ἔργον.

Χρυσεύτης, ου, ὁ, auricoctor, Ph.

Χρυσέης, αντος, gen. sing. *Dor.* pro χρυσέου.

Χρυσῇ, *aurea*, dat sing. *contr.* pro χρυσέῃ.

Χρυσηλάκατος, ου, ὁ ἡ ὄν, aureum habens colum; (2) aureas habens sagittas, vel aurea tela gerens; (3) auratum hastile habens.

Χρυσήλατος, ου, ὁ ἡ ὄν, ex aureo ductus malleo, ex auro ductili confectus. Ex χρυσὸς, & ἠλακάτη. Ἐν χειρὶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου. Hom. Il. 16, 184. Æschyl. Sept. ad Theb. 630. Πλόκον χρυσήλατον, Eur. Med. 786. Ex ἐλαύνω.

Χρυσήλεκτρον, ου, τὸ, electri species aurei coloris.

Χρυσήλιος, ου, ὁ ἡ ὄν, aureas habens habenas. Ex χρυσὸς, & ἡνία.

Χρυσήρης, ους, ὁ ἡ ὄν, ex auro fabricatus. Ex χρυσὸς, & ἄρω.

Χρυσίδριον, ου, τὸ, parum auri. A

Χρυσίδιον, ου, τὸ, idem. Dim. a χρυσίον.

Χευσίζω, auro similis sum; sum aureolus. Χρυσίζει τῷ χρόᾳ, Herodot. A χρυσός.

Χρύσινος, ίνη, ινον, aureus, ex auro factus; (2) aureus numinus. Gl. V. solidus.

Χρυσίον, ου, τὸ, aurum. Dim. a χρυσός.

Χρυσιοπλυσίον, ου, τὸ, auri lavatrum, ubi aurum lavatur, Suic. Ex χρυσίον, & πλύω.

Χρυσις, ίδος, ἡ, auri a. A χρυσός.

Χρυσίτης, ου, ὁ, aureolus, auri colorem referens. Ab eod.

Χρυσῖτις, ιδος, ἡ, idem, *fem.*

Χρυσοβάλανος, ου, ἡ, glans aurea.

Χρισοβαφὴς, ἐς, ὁ ἡ ὄν, auro tinctus seu imbutus, aureo colore imbutus, auratus. Ex χρυσὸς, & βάπω.

Χρυσοβόλος, ου, ὁ ἡ ὄν, aureis instructus jaculis, aureis sagittis jaculans. Ex χρυσὸς, & βέλεμνον.

Χρυσοδολος, ου, auri glebas habens, auri fodinas habens.

Χρυσιχαὴς, ου, ὁ ἡ ὄν, aurum solum seu aurean terram habens. Ex χρυσὸς, & χαῖα.

Χρυσοχάραν, ὁ, auri spectator, aurum probans igni vel lapide lydio.

Χρυσόγονος, ου, ex auro natus. A γονή.

Χρυσοδαίδαλος, ου, ὁ ἡ ὄν, auro variegatus; ex auro factus; pretiosus.

Χρυσοδαίδυλος, ου, idem.

Χρυσοδακτύλιος, ου, ὁ ἡ ὄν, aureum gestans annulum.

Χρυσόδετος, ου, ὁ ἡ ὄν, auro ligatus.

Χρυσοδίνης, ου, ὁ, aureos habens vortices. Ex χρυσὸς, & δίνη.

Χρυσοίθειρος, ος, ον, auricomus. Ab ἴθειρα.

Χρυσοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, auri speciem gerens, auro similis. Ex χρυσὸς, & εἶδος.

Χρυσοειψήτειον, ου, τὸ, fornax in qua aurum coquitur. A χρυσὸς, & ἕψω.

Χρυσόζυγος, ου, ὁ ἡ ὄν, aureum habens jugum.

Χρυσοζώνος, ου, aurea zona cinctus. A ζώνη.

Χρυσόηλος, ου, ὁ ἡ ὄν, aureis confixus, distinctus, ornatus clavis.

Χρυσόθριξ, ὁ, auricomus.

Χρυσόθρονος, ου, ὁ ἡ ὄν, aureum thronum habens.

Χρυσοκάνθαρος, ου, ὁ, scarabæus aureolus.

Χρυσοκάρηνος, ρηνος, *Dor.* aureum caput habens. A κάρηνον.

Χρυσοκάρπος, ὁ ἡ ὄν, aureos fructus habens.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ ἡ ὄν, idem quod seq.

Χρυσοκομήτης, ου, ὁ ἡ ὄν, aurea vel deaurata habens comas. Ex χρυσὸς, & κομήτης.

Χρυσοκέφαλος, ου, aureum caput habens.

Χρυσόκλειος, ος, ὁ ἡ ὄν, auro clausus, aureo clausus operculo.

Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, auri glutinum; (2) eduhum ex limi semine & melle paratum.

Χρυσοκόλλητος, ου, ὁ ἡ ὄν, cui aurum adglutinatum est, auratus seu deauratus. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβῶς δίφροις, Eur. Ph. 2.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, cui aurea est coma, seu aurei coloris cæsariem habens. Ex κόμη.

Χρυσόκομος, ου, ὁ, idem, Gl. Vet.

Χρυσολάγανον, ου, τὸ, aureum olus. Goodhart. Plin. lib. 27 cap. 8. §. 43. Gl. V. atriplex & χρυσολάχανα atriplices.

Χρυσολίθος, ου, ὁ, vel potius ἡ, lapis aureus, seu aurei coloris gemma.

Χρυσολογίω, ῶ, de auro loquor. Ex

Χρυσολόγος, ου, ὁ ἡ ὄν, aurilegus. Ex χρυσὸς, & λέγω.

Χρυσολόγχος, ου, ὁ ἡ ὄν, auream lanceam gestans. Ex χρυσὸς, & λόγχη.

Χρυσολεπὴς, ὁ ἡ ὄν, aureis tectus squamis.

Χρυσόλοφος, ου, ὁ ἡ ὄν, auream cristam seu aureum conum habens, R.

Χρυσολύρης, ου, ὁ, auream lyram habens. Ex χρυσὸς, & λύρα.

Χρυσόμαλλος, ὁ ἡ ὄν, aureum vellus habens. Τὸ χρυσόμαλλον Αἰήτεω δέρος, App.

Χρυσομανὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, auri amore insaniens; valde avarus. Ex μανῆναι.

Χρυσομηλολόβιον, aureus scarabæus, Arist. Velp. 1330. A χρυσὸς, & μηλολόβη.

Χρυσομήλιον, ου, τὸ, malum aureum.

Χρυσομίτρης, ου, ὁ, aureum habens mitram, seu aurata redimitus mitra. Ex μίτρα.

Χρυσομορφὴς, ὁ ἡ ὄν, auream speciem habens, Suic. Ex χρυσὸς, & μορφή.

Χρυσόμφαλος, ου, ὁ ἡ ὄν, aureum umbonem habens.

Χρυσονομος, ου, dives. A νέμω.

Χρυσόνωτος, ου, ὁ ἡ ὄν, v. χρυσόνοτος. Ἐστιχὼν χρυσόνωτος ἀνήρ. Soph. Aj. 858.

Χρυσοπάρυφος, ου, ὁ ἡ ὄν, aureum limbum habens, auro prætextus. Ex παρυφή.

Χρυσόπαστος, ου, ὁ ἡ ὄν, auro conspersus, h. e. auro distinctus & variegatus, inauratus.

Χρυσόπατος, ος, ον, ex auro natus. *Epith* Persei.

Χρυσοπέδιλος, ου, ὁ ἡ ὄν, habens calceos aureos.

Χρυσόπεπλος, ου, ὁ ἡ ὄν, aurea veste indutus.

Χρυσοπήληξ, ηκος, ὁ ἡ ὄν, auream habens galeam.

Χρυσοπλόκαμος, ου, ὁ ἡ ὄν, aureos habens cincinnos.

Χρυσοπλύσιον, ου, τὸ, officina, in qua aurum lavatur. Ex χρυσὸς, & πλύνω.

Χρυσοποίκιλος, ου, ὁ ἡ ὄν, auro distinctus.

Χρυσοποίκιλτος, ον, idem, a ποικίλλω.
Χρυσοποιός, ᾶ, ὁ, aurifex. Ex ποιέω.
Χρυσόπολις, herba quæ fincerum aurum follis accepit, & colorem imbuitur; infincerum refpuit; Tzetzes. Arift. 1, 10.
Χρυσόπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, aureos habens pedes; (2) aureis fulcris nitens.
Χρυσοπράσος, ᾶ, ὁ, chryfoprafus, lapis partim aurei, partim viridis coloris. Ex χρυσός, & πράσον.
Χρυσόπυμνος, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, auratam puppim habens, Appian. Ex πρύμνα.
Χρυσόπρωρος, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, auratam proram habens. Ex χρυσος, & πρώρα.
Χρυσόπτερος, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, aureis alas vel pinnas habens. Ex χρυσός, & πτερόν.
Χρυσορανίς, ίδος, ἡ, aqualis feu guturnium auratum.
Χρυσορρεής, ἡς, ὁ, auro fluens, auri ramenta fuis fluentis vehens. Ex χρυσος, & ῥέω.
Χρυσόρροφος, ᾶ, ὁ ἡ ὁ, tectum feu contignationem habens auratam, vel qui aureis eft laquearibus.
Χρυσορράπις, ὁ, auream habens virgam, *epith.* Mercurii.
Χρυσορρήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, aurea fundens verba. Ex χρυσός, & ῥῆμα.
Χρυσορρύτης, ᾶ, ὁ, aurifluus. A χρυσὸς, & ῥέω.
Χρυσορρυτος, ᾶ, ὁ ἡ ὁ, aurifluus. Ex ῥέω.
Χρυσορυκτής, ᾶ, ὁ, aurilegus, Gl. Vet. qui aurum effodit, aurifod natus. Ab ὀρύσσω.
ΧΡΥΣΟΣ, ᾶ, ὁ, aurum; (2) moneta aurea.
Χρυσόσημος, ᾶ, ὁ ἡ ὁ, auro diftinctus. Gl. V. χουσόσημον, auriclavum. Ex σῆμα.
Χρυσοστέφανος, ᾶ, ὁ ἡ ὁ, aurea redimitus corona.
Χρυσόστομος, ᾶ, ὁ ἡ ὁ, aureum os habens, aurea verba ore fundens. Ex στόμα.
Χρυσοτέκτων, ονος, ὁ, qui aurum feu vafa ex auro fabricatur, auriraber.
Χρυσότερος, ᾶ, ὁ ἡ ὁ, magis aureus. A χρυσός.
Χρυσοτεύκτος, ᾶ, ὁ ἡ ὁ, ex auro fabricatus.
Χρυσοτεύχης, ους, ὁ ἡ ὁ, aureis armis indutus. Ex τεύχη.
Χρυσοτρόχος, ᾶ, ὁ ἡ ὁ, aureum arcum geftans feu habens. Ex τόξον.
Χρυσοτόρευτος, ᾶ, ὁ ἡ ὁ, ex auro tornatus feu fculptus. Ex τορεύω.
Χρυσοτριαίνης, ᾶ, ὁ, aureum tridentem geftans. *Epith.* Neptuni.
Χρυσοτυπος, ον, ex auro factus, auro cælatus.
Χρυσουργός, ὁ, ὁ, aurifex. Ex ἔργον.
Χρυσοῦς, ᾶ, ὁ, aureus, Gl. Vet. & χρυσῆν νόμισμα, aureus, Gl. V. A χρύσεος.
Χρυσούφαντος, ᾶ, ὁ ἡ ὁ, ex auro textus, f. factus. Ab ὑφαίνω.
Χρυσοΰφης, ους, ὁ ἡ ἡ, ex auro textus; auro intextus, feu interfextus. Ex ὑφος.
Χρυσοφεγγής, ους, ὁ ἡ ἡ, auro rutilans, Suic.
Χρυσόφαης, ους, ὁ ἡ ἡ, aurèam lucem habens, i. e. auri nodo fplendens. Ex φάω.
Χρυσοφάλαρος, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, aureas phaleras habens. Ex χρυσος, & φάλαρα.
Χρυσοφαὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, aureo colore fplendens, auro fimilis. Ex φαίνομαι.
Χρυσοφεγγὴς, ἐς, idem. A φέγγος.
Χρυσοφορέω, ῶ, f. ήσω, aurum fero feu gero, i. e. auro vel men i vel a Vet monilia gero. Ἐν τῷ στενόπῳ, ἐν Θηβησιφεῖν μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἦν, Luc. Gall.
Χρυσοφορία, ας, ἡ, auri geft tio. Ab eod.
Χρυσοφόρος, ᾶ, ὁ ἡ ὁ, qui aurum geftat feu fert, Gl. V. aurifex. Ex χρυσος, & φέρω.
Χρύσοφρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, aurea habens fupercilia; (2) pifcis nomen. Gl. Vet. χρύσοφρυς ἰχθύς, aurata *pifcis*.
Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, auri cuftodio, Suic. A χρυσοφυλακέω, aurum cuftodio.
Χρυσοχαίτης, ὁ, Auricomus.
Χρυσοχάλινος, ᾶ, ὁ ἡ ὁ, aureo freno utens.
Χρυσόχειρ, ειρος, ὁ ἡ ὁ, aureas vel auratas habens manus; (2) qui aureos annulos in manu geftat.
Χρυσοχίτων, ὁ ἡ ὁ, aurata tunica indutus.
Χρυσοχοεῖον, ᾶ, τὸ, aurifuforium, Ph. al. Gl. V. χρυσοχόσιον, aurificina.
Χρυσοχοέω, aurum fundo, aurariam facio. Ὁ ὁ χρυσοχοεῖ, Arift. Plut. 164.
Χρυσοχοικός, ἡ, ὸν, ad auri fuforem pertinens. A
Χρυσοχόος, ᾶ, ὁ, auri fufor. Ph. & χρυσοχόσι, auranti, Gl. V. aurifex. Ex χέω.
Χρυσόχρης, ες, auro refplendens.
Χρυσόω, ῶ, f. ώσω, auro obduco. Gl. Vet. auro; as; inauro, deauro; κεχρυσωμένον, auratum, Ph. p. paff. part. χρυσωθὲν, auratum, Ph. A χρυσός.
Χρυσυπεδέκτης, ᾶ, ὁ, fufceptor auratius, Gl. V. Ex χρυσός, & ὑποδέχομαι.
Χρύσωμα, ατος, τὸ, vas aureum. Gl. Vet. auramentum. A χρυσόω.
Χρυσωματοθήκη, ης, ἡ, aureæ fupellectilis conditorium.
Χρυσώνιον, aurum emo, i. e. numifma aureum argento permuto, Ex ὠνέομαι.
Χρυσώνητος, ὁ ἡ ὁ, auro emptus. A pr.
Χρυσώπης, ὁ, idem quod
Χρύσωπος, ᾶ, ὁ ἡ ὁ, aureum vultum feu adfpectum habens; (2) pifcis nomen. Ex χρυσος, & ὤψ.
Χρυσωρυχεῖον, vel χρυσωρύχιον, ᾶ, τὸ, aurifodina. A χρυσωρύχος. Unde
Χρυσωρυχία, aurum fodio vel effodio.
Χρυσωρυχία, ας, ἡ, aurifodina, Ph.
Χρυσωρυχος, ᾶ, ὁ, auri effoffor. Ex ὀρύσσω.
Χρύσωσις, εως, ὁ, auratura, deauratio, inauratio. A χρυσόω. Unde
Χρυσωτὴς, ᾶ, ὁ, aurator, aurarius, Ph. al. Gl. Vet. inaurator, χρυσωταὶ, auratores, Philox. al. Gl. Vet. deauratores.
Χρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo, tingo; κεχρωσμένος, coloratus, Gl. Vet. (2) tango, tango cutem. Σοί τ' ἐῶ λίσκεσθαι, γονατα μὴ χρώζειν ἐμά, Eur. Ph. 1619. A χρόα, vel χρώς.
Χρωϊκός, ἡ, ὸν, coloratus. A χρόα. Unde
Χρῶμα, ατος, τὸ, color; (2) fucus, muficæ etiam harmoniæ χρῶμα tribuitur.
Χρωματίζω, f. ίσω, coloro, colore imbuo feu inficio, tingo; κεχρωματισμένος, colorata, Gl. V. p. part. paff. A χρῶμα.
Χρωματικός, ἡ, ὸν, ad colores pertinens; coloribus ornatus. Etiam de harmonia muſica, q. d. colorata. Ab eod.
Χρωματισμὸς, ᾶ, ὁ, coloratio. A χρωματίζω.
Χρωματογραφέω, ῶ, pingo, picturæ colorem induco, Suic. Ex χρῶμα, & γράφω.
Χρωματογραφία, ας, ἡ, ipfa pingendi actio, pictura. Suic. Ex infd.
Χρωματοποιία, ας, ἡ, colorum confectio. Ex χρῶμα, & ποιέω.
Χρωματοπώλης, ᾶ, ὁ, pigmentarius, Ph.
Χρώμμυον, ... fing. præf. part. med. *contr.* pro χρωόμμυον, a χρόομαι.
Χρώμμαι, *utimur*, 1 plur. præf. ind. *Dor.* & *contr.* pro χρώομεθα.
Χρωννύω, & χρώννυμι, coloro. A χρόα.
Χρῶνται, 3. plur. præf. ind. med. *contr.* pro χρόωνται, a χρόομαι.
Χρῶς, χρωτὸς, ὁ, cutis; (2) cutis cum fubjecta carne. Gl. Vet. color, cutis. Τὴν μάχην σωθῆναι ἐν χρῷ. Plut. in Thefeo. cap. 27. id eft, *tenuis*. Aliis, ἐν χρῷ μάχεσθαι. A χρόα.
Χρώσις, εως, ἡ, coloratio, tinctura. A χρώζω, vel χρόω. Unde
Χρωστὴρ, ῆρος, ὁ, colorator, infector.
Χρώσω, f. 1. ind. act. a χρώννυμι pro χρόω.
Χρῶτο, *utatur*, 3. fing. præf. opt. med. pro χρόαιτο.
Χυτὸς, ὁ, ἡ, fufus, futilis; (2) foffilis, qui fodiendo eruitur, adgefta terra ftructus.
Χύτρα, ας, ἡ, olla, teſta, cacabus, fictile, *Plur.* tabernæ, in quibus ollæ venduntur. A χύτρος.
Χυτραῖος, α, ον, ollaris, fictilis. A χύτρα.
Χύτρεος, ᾶ, ὁ, fictilis, teſtaceus, Gl. Vet. χύτρεοι, ollares. A χυτρα.
Χυτρεὺς, ῆ, ὁ, fictilis. A præc.
Χυτρὸς, ἑας, ὁ, ollarum figulus. A χύτρα.
Χυτρεψὸς, ᾶ, ὁ, qui in ollis coquit cibos. Ex χύτρα, & ἕψω, *coquo*.
Χυτρίδιον, ᾶ, τὸ, ollula, Dim. a χυτρὶς.
Χυτρίζω, in olla pono & expono. A χύτρα.
Χυτρίνδα, ludus puerilis apud Poll, Ab eod.
Χύτρινος, ίνη, ινον, fictilis, teſtaceus. A χύτρος.
Χυτρίον, ᾶ, τὸ, ollula. A χύτρα. Unde
Χυτρὶς, ίδος, ἡ, ollula, fictile feu teſta.
Χωτρισμὸς, ᾶ, ὁ, expofitio infantis in olla. A χυτρίζω.
Χυτρόγαυλος, ᾶ, ὁ, magna olla. Ex χύτρα, & γαῦλος, *mulctra*.
Χυτροπλάθος, ὁ, figulus. A πλάσσω.
Χυτροπόδιον, τὸ, parva olla pedata, Dim. a
Χυτρόπους, ποδος, ὁ, olla pedes habens.
Χυτροπωλεῖον, ᾶ, τὸ, locus, ubi venduntur ollæ. A
Χυτροπώλης, ᾶ, ὁ, ollarum venditor. Hinc
Χυτροπωλὶς, ίδος, ἡ, quæ ollas vendit.
ΧΥΤΡΟΣ, ᾶ, ὁ, olla.
Χυτροφόρος, ὁ ἡ ὁ, ollas ferens. A φέρω.

Χυδαιόω, ῶ, vulgare feu vile reddo; χυδαιωθὲς, vulgarem reddi, Suic. Ab eod.
Χύδδην, *Adv.* fufe, copiofe, paſſim, promiſcue. A χύω.
Χυλάριον, ᾶ, τὸ, q. d. fucculus, apud medicos decoctio herbarum quæ fit adjecto mediocri melle & faccharo. A χυλός.
Χυλίζω, f. ίσω, fuccum elicio, in fuccum reſolvo, Diſc. A χυλός. Hinc
Χύλισμα, ατος, τὸ, fuccus expreſſus.
Χυλισμὸς, ᾶ, ὁ, ipſa fucci expreſſio.
ΧΥΛΟΣ, ᾶ, ὁ, fuccus, Ph. ſapor, al. Gl. Vet. humor.
Χυλόω, ῶ, f. ώσω, in fuccum redigo, liquo; (2) fuccum exprimo, humecto. A χυλός. Unde
Χυλώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, fuccoſus, vel fucci ſpeciem gerens, e fuccorum genere.
Χύλωσις, εως, ἡ, fucci expreſſio; (2) ipſe fuccus [illegible] expreſſus. A χυλόω.
Χύμα, vel χύμα, ατος, τὸ, id, quod effluum eſt, feu effuſum fluit; (2) libamen, quod patera funditur defuncti ſuper ſepulchro; (3) effuſio; (4) multitudo. Gl. Vet. χύμα, confuſio, commixtio. A χύω.
Χυμευσις, ἡ, confuſio, commixtio, qu. a χυμεύω.
Χυμίζω, ſapidum reddo, coquo, condio, ſapio, Gl. Vet. Οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν, Ariſt. Θεσμ. 169. A χυμὸς.
Χυμικὸς, ἡ, ὸν, ad fuccos pertinens.
Χυμικὴ, ſc. τέχνη, f. ἐπιστήμη ars tractandi f. eliciendi fuccos. A
Χυμὸς, ᾶ, ὁ, fuccus, humor; (2) ſapor.
Χυμόω, idem quod χυμίζω.
Χύνω, fundo. Aor. χύω. Unde
Χύσις, εως, ἡ, fufio, effuſio; (2) liquefactio.
Χυτὴρ, ῆρος, ὁ, fuſorium, Gl. Vet.
Χύτης, ᾶ, ὁ, fufor, Gl. Vet. A χύω.
Χυτλάζω, futur. άσω, perfundo oleo aqua mixto; & *ſimpl.* perfundo, lavo, abluo. Γυμναστικῶς ὕδωρ χύτλασεν ἑαυτὸν ἐν τοῖς γράμμασιν, Ariſt. Veſp. 1207. A
Χύτλον, τὸ, oleum aquæ mixtum, quo perfundi & imbui [illegible] corpore Dicuntur; (2) ſpecies divinationis, quæ fiebat aqua & oleo. A χύω.
Χυτλόω, ῶ, f. ώσω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Γυῖα χυτλῶσαι δρόσῳ, Lyc. 322. Ἀυτίκα δίζησθε ῥοὸν ὕδατος, ᾧ κε τόκιον λύματα χυτλώσαιτο. Call. in Jov. 16. A χύτλον.
Χύτο, *fufus erat*, 3. fing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκέχυτο, a χύω. Unde
Χυτὸς, ὴ, ὸν, fufus, futilis; (2) foſſilis, qui fodiendo eruitur, adgeſta terra ſtructus.
Χύτρα, ας, ἡ, olla, teſta, cacabus, fictile, *Plur.* tabernæ, in quibus ollæ venduntur. A χύτρος.
Χυτραῖος, α, ον, ollaris, fictilis. A χύτρα.
Χύτρεος, ᾶ, ὁ, fictilis, teſtaceus, Gl. Vet. χύτρεοι, ollares. A χυτρα.
Χυτρεὺς, ῆ, ὁ, fictilis. A præc.
Χυτρὸς, ἑας, ὁ, ollarum figulus. A χύτρα.
Χυτρεψὸς, ᾶ, ὁ, qui in ollis coquit cibos. Ex χύτρα, & ἕψω, *coquo*.
Χυτρίδιον, ᾶ, τὸ, ollula, Dim. a χυτρὶς.
Χυτρίζω, in olla pono & expono. A χύτρα.
Χυτρίνδα, ludus puerilis apud Poll, Ab eod.
Χύτρινος, ίνη, ινον, fictilis, teſtaceus. A χύτρος.
Χυτρίον, ᾶ, τὸ, ollula. A χύτρα. Unde
Χυτρὶς, ίδος, ἡ, ollula, fictile feu teſta.
Χωτρισμὸς, ᾶ, ὁ, expofitio infantis in olla. A χυτρίζω.
Χυτρόγαυλος, ᾶ, ὁ, magna olla. Ex χύτρα, & γαῦλος, *mulctra*.
Χυτροπλάθος, ὁ, figulus. A πλάσσω.
Χυτροπόδιον, τὸ, parva olla pedata, Dim. a
Χυτρόπους, ποδος, ὁ, olla pedes habens.
Χυτροπωλεῖον, ᾶ, τὸ, locus, ubi venduntur ollæ. A
Χυτροπώλης, ᾶ, ὁ, ollarum venditor. Hinc
Χυτροπωλὶς, ίδος, ἡ, quæ ollas vendit.
ΧΥΤΡΟΣ, ᾶ, ὁ, olla.
Χυτροφόρος, ὁ ἡ ὁ, ollas ferens. A φέρω.

Χύω, seu χυώω, f. ύσω, fundo; χυθείς, fusus, Gl. Vet. aor. 1. pass. part. κεχυμένος, fusus, Ph. p. pass. part. Χύσον ἡ νόμισε ἱερὰν ὕμνων, Arist. Av. 217. Ἀμφὶ ἢ Σπόδει κάρα κεχύμεθα, Eur. Supp. 827. A χέω.

Χώ Ἄδωνις, Æol. pro ὁ Ἄδωνις, *Adonis*.

Χθέο, 2. præs. imper. med. *Ion.* pro χέο, a χώομαι.

Χ' ὡ κ, *Dor.* pro ὁ ἑκ.

Χθλαίνω, claudus sum, claudico. A χωλός.

Χώλανσις, εως, ἡ, claudicatio, A χωλαίνω.

Χωλεία, ας, ἡ, idem. A χωλός.

Χώλδμα, τὸ, idem. A

Χωλδόω, f. ώσω, claudus sum, claudico; (2) claudum, vel mancum & mutilum reddo. Βᾶ ἢ θέρτζε Χωλεύων, Il. 18, 417.

Χαλιαμβὶς, ὕ, ὁ, & τὸ χαλιαμβικὸ, versus Iambicus claudicans, [illegible] ultima sede spondeum habet.

Χωλόπους, οδος, ὁ, pede claudicans. Veteres *Epi b.*

Χαλοκραδάτον, τὸ, vox plebeia, pro σκιμπόδιον.

Χωλοπ-ὶς, ῖδ, ὁ, claudos faciens. A ποιέω.

ΧΩΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, claudus, mancus, mutilus; (2) imperfectus, vilis. Hinc

Χωλότης, ητος, ἡ, claudicatio, claudicatio.

Χωλόω, claudum efficio; χωλωθῆναι, claudum fieri, a. 1. pass. inf. Hinc

Χώλωμα, ατος, τὸ, claudicatio, & quævis membri depravatio aut distortio.

Χώλωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Χῶμα, ατος, το, agger, tumulus, Ph. A χέω.

Χωματίζομαι, in collibus seu tumulis situs fum. A χῶμα. Unde

Χωμάτιον, ὐ το, parvus agger; (2) parvum bustum modica humo adjecta constans.

Χ' ὁμὸς, *Dor.* ὁ ἑμὸς, & *mus.*

Χῶν, præs. part. act. pro χέων, a χέω.

Χωνεία, ας, ἡ, conflatura, fusio. A χωνεύω.

Χώνευμα, τὸ, fusoria fornace conflatum; [illegible] conflatum.

Χώνευσις, εως, ἡ, conflatio. Ab eod. Unde

Χωνευτήριον, ὐ, τὸ, fornax conflatoria, in qua metalla conflantur, conflatorium.

Χωνευτὴς, οῦ, ὁ, conflator, flator, fusor.

Χωνευτικὸς, ὴ, ὸν, fusorius, Gl. Vet.

Χωνεύτὸς, ὴ, ὸν, conflatilis, a fusore fabricatus, Gl. V. χωνεύτον, conflatile, fusile.

Χωνεύω, fut. εύσω, in fornacem conflatoriam conjicio, in fornace fusoria fabrico, Gl. V. confio; χωνεύϊ, conflat, Ph. κεχωνευκέναι, conflasse, Ph. perf. act. inf. A

Χώνη, ης, ἡ, vas argillaceum, in quo metalla funduntur & liquefiunt; (2) infundibulum, Gl. Vet. (3) gula. Ph. gurges. A χέω, *fundo*.

Χωνίον, ὐ, τὸ, instrumentum fusorium. A χωνεύω.

Χώννυμι, vel χώνυμι, f. χώσω, aggerem duco; (2) humo adjecta exstruo tumulum, sepelio. Gl. V. obruo. Ἦμὲ ἢ δὴ τάφον χώσαν' ἀδελφοῦ φιλτάτου στερεσόμενα, Soph Ant. 898. τινὰ τοῖς λίθοις, Arist. Ach. 290. Ἀπολοῦ, δίμαρτος νίκην, ὅπως χώσω τάφῳ, Eur. Or. 1563. Ἐπὶ μοι τύμβος ἐχώσθη, id. Iph. in Au. 1494. Τὸ μνῆμα ὑπερμεγέθες ἐχώσθη, Xen. Cyr. 7, 17. A χέω.

Χώνη, ὐ, ὁ, vas ex argilla, quo argentarii & chymici utuntur; (2) fornax fusoria; (3) infundibulum. Ab eod.

Χώομαι, præs. part. med. verbi χόομαι.

Χώρα, ας, ἡ, locus, sedes, spatium, loculamentum & receptaculum; (2) solum, ager, arvum, terra, regio, provincia, *inpr.* Attica. (3) dignitas, honos, ut *lat.* locus, ordo; (4) χ. κατὰ χώραν, *varie dicitur*, in statione, in loco quem tenetis, recte atque ordine. Ἐν χώρᾳ κεῖσθαι, est, *suo loco & ordine, sine ulla perturbatione consistere*; ὅπως ἔτυχε, *passim, ac temere, promiscue*. A χάρω.

Χωρόμιος, ὐ, ὁ, accola, confinis. A χώρα.

Χώραυλος, ὐ, ὁ ἡ, ἡ, qui in regione aliqua versatur. Ex χώρα, & αὐλή.

Χωρεπίσκοπος, ὐ, ὁ, regionis inspector; (2) episcopus ruralis, f. in agro; (3) vicarius episcopi.

Χαρῶ, 3. f. præs. ind. act. *contr.* pro χαρεῖ, a

ΧΩΡΕ'Ω, ῶ, *Ion.* κεχώρηκα, eo, vado, tendo; (2) cedo, evado; (3) succedo, evenio, exitum habeo; (4) cedo, locum do; (5) recedo; (6) capio, capax sum; (7) comprehendo, percipio, Gl. V. χωρᾶς, capio; χωρεῖ, capit, Phil. χωρῆσαι, capere, Gl. Ver. aor. 1. inf. act. Χωρέσαμεν ὅσῃ τὸ πλοῖον, Arist. Ran. 181. Χωρήσεταί τις σωθικῶν ὧρες ἐσίαν, Eur. Andr. 1065. Χαρήσομαί τ' ἀρ' οἴκῳ ἐσάλλω ὀδῷ, Soph. El. 406. Οὐδ' ἡ Ἑλλὰς ὑδ' ἡ Βάρβαρος τὴν σοφιστὴν χωρεῖ ταυθρωπε, Dem. Phil. 3.

Χώρημα, ατος, τὸ, capacitas, receptaculum; (2) alveus. A χαρέω.

Χωρῆσαι, aor. 1. infin. act. verbi χωρέω.

Χώρησις, εως, ἡ, ipsa capiendi actio; (2) capacitas Ab eod.

Χωρίτης, ου, ὁ, rusticus, Suic. A χώρα.

Χωρητικὸς, ὴ, ὸν, capax. A

Χωρητὸς, ὴ, ὸν, cujus aliquis capax esse potest; qui capi, percipi, aut intelligi potest.

Χωριάζω, f. άσω, rusticor. A χωρίον.

Χώρισμα, ατος, τὸ, cista, arca. A χωρέω.

Χωρίδιον, ου, τὸ, agellus, prædiolum. A χωρίον,

Χωρίζω, f. ίσω, separo, sejungo, segrego, secerno, dispesco, dirimo; χωρισθὲν, discretum, Gl. Vet. a. 1. pass. κεχωρισμένος, segregatus, divisus, secretus, separatus, Gl. Vet. p. part. pass. Χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους, cohortes, Eur. Ph. 108. ἑαυτὸν τῇ τ' κοινῇ φύσεως λόγῳ, M. Anton. 4, 19. Πλεῖστον κεχώρισται τὸ, τε εἶναι, καὶ τὸ φαίνεσθαι, Dem. A χωρὶς.

Χωρικὸς, ὴ, ὸν, rusticus, agrestis, Gl. V.

Χωρίον, ου, τὸ, locus, regio; (2) locus munitus, castellum, oppidulum; (3) ager, rus, possessio, fundus, prædium, villa, campus; (4) (membrana extima, qua fœtus involvitur, P.) locus autoris; (5) domus, *Ion.*

Χωρισμοὶ, prædiatores, Gl. V. Ex χώρα, & νέμω, *tribuo*.

ΧΩΡΙ'Σ, *Adv.* seorsum, separatim, singulatim; (2) sine, abs, absque, præter, citra.

Χωρίσαι, a. 1. inf. act. verbi χωρίζω.

Χωρισμὸς, οῦ, ὁ, segregatio, sejunctio, divisio. Ph. separatio, disjunctio, discidium, divortium. A χωρίζω.

Χωριστὴς, οῦ, ὁ, separator, Gl. Vet. sevocator. Ph. Ab eod.

Χωριστὸς, ὴ, ὸν, separabilis; (2) separatus, secretus, sejunctus. Ab eod.

Χωρίτης, ου, ὁ, rusticus, rusticanus. A χῶρος.

Χωριτικὸς, ὴ, ὸν, rusticus, agrestis. Τῶν νέων ἡ τῶν χωριτικῶν πλῆθος εἰς τὸ ἄστυ ζυμφορήσεις ἔρχεσθαι, Plut. in Pericl. cap. 34. A χαρίτες.

Χαριτικὰς, rustice.

Χαρίτις, ίδος, ἡ, rustica, villica. A χαρίτης.

Χαροπάτω, ὦ, f. ήσω, per locum aliquem incedo, locum obeo.

Χαρτγραφία, locos regionis alicujus describo singula loca commemorans.

Χωρογραφία, ας, ἡ, regionis vel regionum descriptio.

Χωρογραφικὸς, ὴ, ὸν, geographicus. A

Χωρογράφος, ου, ὁ, loci seu locorum descriptor, regionis descriptor. A γράφω.

Χωροθεσία, ἡ, situs agrorum f. locorum, descriptio regionum. A θέσις.

Χωρομετρίων, ῶν, regionem vel regiones dimetior. Gl. Vet. χωρομετρῶν, metor.

Χωρομετρία, ας, ἡ, agrorum seu regionum dimensio, Suic. Ex iisd.

Χωρονομέω, ῶ, regionem aliquam aut agrum divido. Ex χώρα, & νέμω.

ΧΩ'ΡΟΣ, ου, ὁ, locus, sedes, spatium, regio; (2) ager, prædium, fundus; (3) chorus, *ventus*.

Χωρῶσαι, *capientes*, nom. plur. part. præs. act. *contr.* pro χωρέουσαι, a χωρέω.

Χωσφιλῶς, libenter in loco aliquo versor.

Χωσοφύλαξ, ακος, ὁ, loci, agri custos.

Χώσω, a. 1. inf. act. verbi χώννυμι pro χόω.

Χώσατὸ, 3. f. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐχώσατο, a χόομαι.

Χώσεν, *inseritur*, 3. sing. f. 1. ind. med.

Χωσθὶς, ὰ, 1. part. pass. v. χώννυμι pro χόω. Unde

Χῶσις, εως, ἡ, aggeris ductio, apger, obex.

Χωστὸς, ὴ, ὸν, humo egestis eductus vel exstructus. Ab eod. Unde

Χωστρὶς, ίδος, ἡ, ad cuniculos agendos f. aggeres faciendos pertinens, *Epith.* testudinis f. vineæ.

Χώσω, *aggerabo*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Χώω, ad iram concito; (2) contristo, molesto; ut hinc sit χώσατο, iratus fuit, a. 1. med. Il. 9, 449. A χολόω, λ extruso, & οω in ω contracto.

Ψ.

Ψ Litera Græcorum vigesima tertia, quæ, ψῖ dicitur; (2) nota numeralis valens *septuaginta* & cum lineola inferne appositа *ψι, septingenta mill.a.*

Ψάνδας, unguenti genus, quasi a ψαλάζω.

Ψαθαρὸς, ρα, ρὸν, putris; (2) friabilis; (3) infirmus.

Ψαθαλλω, contrecto turpiter. A ψάω. Unde

Ψαθαρὶς, ὰ, ὸν, fragilis, putris, friabilis, Gl. V.

Ψαθυρόομαι, ῶμαι, friabilis fio; (2) aresco seu marcesco. A pr.

ΨΑΘΥΡΟ'Σ, ᾶ, ρὸν, friabilis, qui in minutas particulas friari potest. A ψάω.

Ψαθυρότης, ητος, ἡ, friabilis natura, fragilitas ex siccitate. A pr.

ΨΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, rarus, raros habens capillos.

Ψαίρω, rado, frico, tergo, abstergo, leviter attingo; (2) propero, accelero, festino. A ψάω.

Ψαιστὸς, ὴ, ὸν, contusus, contritus, Gl. Vet. libum. A ψαίω.

Ψαίω, tenuo, contero. A ψάω.

Ψακάδιον, ου, τὸ, roris guttula, stillula. Dim.

Ψακάζω, fut. άσω, roro, roris guttas stillo, stillo; (2) roris vel alias guttis adipergo & madefacio. Phnox. ψακάζει, rorat. A

ΨΑΚΑ'Σ, άδος, ἡ, ος; (2) stilla, gutta.

Ψακαστὸς, ὴ, ὸν, stillatitius. A ψακάζω.

Ψαλαγμα, ατος, τὸ, tactus, contactus.

Ψαλακτὸς, ὴ, ὸν, tactui patens, sub tactum cadens. A

Ψαλάσσω, vel ψαλάττω, f. ξω, tango. Τοὶ δὲ ψαλάξεις, εἰς κεῖον νοὸς κῦτος, Lyc. 139. A ψάω.

Ψαλὶς, 2. f. f. 1. ind act. verbi ψάλλω.

Ψαλλὶον, ου, τὸ, forficula; (2) ornamentum muliebre. Dim. a ψαλὶς.

Ψαλιδόσυρτον, ου, ὁ, κ, ν, forficem aut forcipem in se habens. Ex ψαλὶς, & σύρω.

Ψαλιδόω, ῶ, f. ώσω, fornico. A ψαλὶς. Hinc

Ψαλίδωμα, ατος, τὸ, fornicatum opus.

Ψαλιδωτὸς, ὴ, ὸν, fornicatus. Ab eod.

Ψαλίζω, fut. ισω, vel ίξω, tonsice resco. Τὰ ταρσὰ ζέν τὰ κέφα δέλεις λαβὼν ψαλίξαι, Anac. 12, 4. A ψαλὶς.

ΨΑ'ΛΙΟΝ, vel ψαλίον, ου, τὸ, frenum; (2) inferior freni pars. A

ΨΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, forfex, forficula; (2) arculatum opus, arcus, Ph.

Ψάλλον, ου, τὸ, vinculum, pro ψάλιον, Suic.

ΨΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, tango, pulso & levi quodam motu percutio; (2) fidibus cano, Gl. Vet. nablizo, psalmizo, psallo. Τοῖσιν χρὴ ψάλλουσι νυμφὶς, Eur. Bac. 784.

Ψάλμα, ατος, τὸ, harum cantus. A ψάλλω.

Ψαλμικὸς, ὴ, ὸν, ad psalmos pertinens. A ψαλμὸς.

Ψαλμολογίω, ῶ, psalmos scribo.

Ψαλμολογία, ας, ἡ, psalmorum recitatio seu cantio, Suic. A

Ψαλμολόγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, psalmos recitans. Ex ψαλμός, & λέγω.

Ψαλμός, οῦ, ὁ, fidium cantus seu pulsus, psalmus, Gl. V. A ψάλλω.

Ψαλμοχαρής, ές, ὁ ἡ, ἡ, psalmis gaudens, qui delectatur fidium pulsu & carminibus, quæ fidibus canuntur; *Eccl.* Apollinis. Ex ψαλμός, & χαίρω.

Ψαλμῳδέω, ῶ, psalmos cano

Ψαλμῳδία, ας, ἡ, psalmorum cantatio, decantatio carminum seu cantilenarum. A

Ψαλμῳδός, ὁ, qui psalmos canit. Ex ψαλμός, & ᾠδός.

Ψαλτήρ, ῆρος, ὁ, qui psallere novit, qui scit fidibus ludere; (2) instrumentum musicum, cithara; (3) Psalterium, liber psalmorum Davidis. A ψάλλω. Hinc

Ψαλτήριον, ου, τὸ, psalterium, instrumentum, quo psallitur, quod olim magadis debebatur. Gl. V. sambucum; (2) Psalterium Davidis.

Ψάλτης, ου, ὁ, psaltes, qui psallere novit, cantor, qui scit fidibus ludere. Gl. V. nablio, psalta, psalmista. A ψάλλω.

Ψαλτὸς, ἡ, όν, qui psallere scit, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλτρια, ίας, ἡ, psaltria, femina, quæ scit fidibus canere; (2) cadiona, Gl. V. A ψάλτης.

Ψαλτῳδέω, cano simul voce & psallo; (2) laudes cano. A ψαλτῳδός. Hinc

Ψαλτῴδημα, ατος, τὸ, cantus, canticum.

Ψαλτῳδία, ας, ἡ, idem. A

Ψαλτῳδός, οῦ, ὁ, qui canit carmina seu cantilenas, quæ fidibus seu psalteriis adhiberi solent; (2) qui voce simul canit & psallit. Ex ψάλτης, & ᾠδή, vel ᾠδός.

Ψάμαθος, ου, ὁ, arena, fabulum; (2) littus, Hom. Il. 1, 486. A ψάμμος. Hinc

Ψαμαθώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, arenosus, fabulosus.

Ψιμαθίον, ου, ὁ, fabuletum, Gl. V.

Ψιμμαθία, τος, arenula. A ψάμμος.

Ψαμμακόσιοι, numero arenas æquantes, tot quot arenæ. Vox Comici ad modum numeralium formata. Ὀνόμασι χιάμβων ψαμμακοσίοις; Alexis apud Athen.

Ψάμμινος, ον, arenosus.

Ψαυμισμός, ου, ὁ, defossio in arenam. Quasi a ψαμμίζω.

Ψαμμισοσυφάγαρα, montes arena æquans, vox Comica, Arist. Achar. 3. Ex ψαμμακόσιοι, & γύγαρα.

Ψάμμος, ου, ἡ, arena, fabulum. A ψάω.

Ψαμμώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, arenosus.

Ψαμμώδος, ὁ, ἡ, arenatus. A ψάμμος.

ΨΑΡ, ψαρός, ὁ, avis nomen, varius distinctæ maculis, Gl. Vet. sturnus. Ψαρῶν νέφος ἠχῇ, ἠὲ κολοιῶν, Hom. Il. 17, 755. A ψαίρω Unde

Ψαρεῖ, 3. s. f. t. 1. ind. act.

Ψαρός, ου, ὁ, sturnus, Ph.

Ψαρὸς, ά, όν, mobilis, agilis, celer, velox; (2) varius, cinerei coloris. A ψάρ.

Ψαυκοπέδης, ου, ὁ, qui tam celer est in movendis pedibus, ut terram non videatur attingere. Ex ψαυκρὸς, & πούς.

Ψαυκόπους, οδος, ὁ ἡ, ἡ, idem & ex iisd.

Ψαυκρὸς, ά, όν, agilis, celer, levis; (2) delicatus, qui vix pedem in terram ponit. A ψαύω.

Ψαῦσις, εως, ἡ, tactus, contrectatio, contactus.

Ψαυσα, aor. 1. part. pass. v. ψαύω.

Ψαυστὸς, ἡ, όν, qui tactus est; (2) quem tangere aut contingere licet. A

Ψαύω, f. αύσω, tango, contrecto; (2) adsequor, pervenio ad, tango, contingo, ita, ut capessam, vel accedam. Δόε μοι φορὸς ἔσσα μιλακῇ χαιτὸς ψαῦσαι τένων, Eur. Med. 1206. Ἐγὼ δὲ Οἰδίπους ψαύσω ἀμαυρᾶς χεῖρας ἐν παλάμαις, amplexus filiæ, Soph. Oed. Col. 1634. Ἡρ' ἔστιν κιρκὸς ψαύσας κεστᾶν, Lyc. 278. A ψάω

Ψῆφος, ου, ὁ, calculus. Vox Æol. ab & pro ψῆφος.

Ψηφώδης, ες, ἡ, squalor, vel fragilitas ex squalore. A

ΨΑΦΑΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, aridus, squalidus, infirmus, friabilis; (2) tenebrosus, Gl. V. putris; Ph.

Ψαφαυότριχος, ου, ὁ ἡ, ἡ, squalidos pilos habens. Ex ψαφαρὸς, & θρίξ.

Ψαφαροχρὼς, & ψαφαρόχρως, qui squalida est cute. Ex ψαφαρὸς, χρὼς, & χρὼς.

Ψαφεδὲς, ρὰ, ρὸν, idem quod ψαφαρός.

ΨΑΩ, ψάω, fut. ψήσω, tergo, abstergo, radendo detergo, radendo complano; (2) propinquo, accedo, attingo, contingo; (3) in tenues partes comminuo, extenuo; (4) uro, foveo, calefacio.

Ψεγμα, ατος, τὸ, vituperium. A

Ψέγω, fut. ψέξω, proprie idem quod ψάω, f. ψάσω, exprobro; (2) reprehendo, vitupero, culpo. Ἐμοὶ ἀψυχίαν ψέγεις, Eur. Alc. 693. ἐν ἀγορᾷ τὸν διατιθεῖσι, Arist. Nub. 1051. Ἐγὼ δ' ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους, Soph. Aj. 1149.

Ψεδνοκαρηνόω, ὁ ἡ, ἡ, (a κάρηνον) idem quod Ψιλὸς, ὴ, όν, raros habens pilos, calvus, glaber, Gl. V. rarapilus.

Ψευδυὸς, fallax; Æschyl. Suppl. 1050. a ψεύδω, fallo.

ΨΕΔΩ, curam gero, Hes.

Ψεκάδιον, ου, τὸ, guttula roris vel pluviæ, Dim. a ψεκάς.

Ψεκάζω, f. άσω, guttis demitto, stillo, rigo. Τόν' ἡ βροντῶμεν, ἡ ψεκάζομεν, Arist. Nub. 580. Πῶν μᾶλλον τοῦτον φύσεις τε καὶ ψεκάζεις, Anac. 9, 5. Ab eod.

Ψεκὰς, άδος, ἡ, ros; (2) guttula roris, gutta minuta in modum roris. Gl. Vet. stillicidium. A ψάω.

Ψέκτης, ου, ὁ, vituperator, reprehensor. Gl. V. ψέκται, vituperones. A ψέγω. Hinc

Ψεκτικὸς, ὴ, όν, vituperatori proprius; (2) quo vituperator uti solet, reprehensorius: (3) propensus ad reprehendendum.

Ψεκτὸς, ὴ, όν, vituperatione dignus; (2) vituperatus, reprehensus. A ψέγω.

Ψικτας, cum vituperatione, vituperando.

Ψέλιον, ου, τὸ, armilla, Ph. A ψάλιον.

Ψελλίζω, f. ίσω, balbutio; (2) inepte loquor, nugor. Ὅταν δ' ἀνὴρ κλαύσῃ τις ψελλίζων ὕδωρ Plato. A ψελλὸς.

Ψελλιστὴς οῦ, ὁ, armillarius, Ph. Ex ψέλλιον, & ποιέω.

Ψέλλιον, ου, τὸ, frenum; (2) armilla. A ψάλιον.

Ψελλιφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui armillas vel bracchiolia ferit, armillatus. A φέρω.

Ψέλλισμα, ατος, τὸ, balbuties, linguæ hæsitatio, atque titubatio. A ψελλίζω.

Ψελλισμὸς, ὁ, idem & ab eod.

ΨΕΛΛΟΣ, ὴ, όν, balbus, blæsus, inarticulate loquens. Hinc

Ψελλότης, ητος, ἡ, balbuties, blæsitas.

Ψευδαγγελία, ας, ἡ, falsus nuncius, crimen quod intendatur ob falso nunciata. A

Ψευδάγγελος, ου, ὁ ἡ, ἡ, nuncius mendax, falsa nuncians; Hom. Il. 15, 159. Ex ψεύδω, & ἀγγέλλω.

Ψευδαγρεύω, dissimulo quod scio, simulo me nescire.

Ψευδαγχοῦσα, ας, ἡ, falsa anchusa, herba veram anchusam mentiens similitudine.

Ψευδάδελφος, ου, ὁ, falsus frater, qui fraternitatem Christianam mentitur.

Ψευδαλάζων, ὁ ἡ, ἡ, ventosus, jactator.

Ψευδαλέξανδρος, ου, ὁ, falsus Alexander.

Ψευδαλίζω, εξ, ὠν, falsus, mendax, fictus, fictitius, simulatus. A ψεύδω.

Ψευδαμάμαξυς, ὁ, falsa crepans.

Ψευδαπόστολος, ου, ὁ, falsus Apostolus, qui falso sibi nomen Apostoli usurpat.

Ψευδαποφάσκων λόγος ψευδαποφάσκων, est is qui Ψευδομένου dicitur; sophisma.

Ψευδάργυρος, ου, ὁ, adulterinum argentum.

Ψευδαυτόμολος, ου, ὁ ἡ, ἡ, falsus seu fictitius transfuga.

Ψευδεπιγραφὴ, ῆς, ἡ, ementita inscriptio.

Ψευδεπίγραφος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui vel quæ est falsæ inscriptionis, falso inscriptus.

Ψευδεφόδρα, ας, ἡ, species insidiarum ad terrendos hostes.

Ψευδεπιγράφω, falso nomine inscribere. A

Ψευδεπίγραφος, ου, ὁ ἡ, ἡ, falso inscriptus. Ex ψευδὴς, & ἐπιγραφή.

Ψευδεπίτροπος, ου, ὁ, falsus & subditicius curator.

Ψευδεργία, ας, ἡ, factum simulatum seu fictitium Ex ἔργον.

Ψευδηγορία, ῶ, mendacium dico, mentior. Ex ψεῦδος, & ἀγορεύω.

Ψευδηγορία, ας, ἡ, falsiloquium. Ex iisd.

Ψευδηγόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, falsidicus. Ex iisd.

Ψευδιλογία, ῶ, falsum dico, mentior. Ex ψεῦδος, & λέγω.

Ψευδίμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, mendax. A ψευδὴς.

Ψευδηρακλῆς, έος, ὁ, fictitius seu ementitus Hercules.

Ψευδήριος, α, ον, fictus, fallus; unde *neut.* de Cenotaphio dicitur.

Ψευδὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, falsus, mendax. A ψεῦδος.

Ψευδιερεὺς, ως, ὁ, sacerdos falsus, aut qui indigna facerdotio facit.

Ψευδισόδομον, quum impares & inæquales coriorum ordines diriguntur; Plin. 36, 22. P.

Ψευδίστατος, mendaciissimus, Sup. A ψεῦδος.

Ψευδοβίων, herba quæ verum bunium mentitur; Dioic. & Plin. P.

Ψευδογραφέω, falso & mendose describo, perperam scribo, Aristot. A γράφω. Hinc

Ψευδογράφημα, ατος, τὸ, mendosum schema in geometria.

Ψευδογραφία, ας, ἡ, ficta descriptio, ut ea, qua geometræ utuntur; (2) fabulosa narratio.

Ψευδογράφος, ου, ὁ, falsarius, Gl. Vet. A γράφω.

Ψευδοδάκτυλος, ὁ, non verus dactylus.

Ψευδόδειπνον, τὸ, falsa cœna, i. e. quæ frustra perit.

Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui falsa & mendacia docet.

Ψευδοδικάμινον, τὸ, falsum dictaminum.

Ψευδοδοξάζω, falso sentio, conjecturo, fallor.

Ψευδοδοξία, falsa opinor, falsas opiniones confingo.

Ψευδοδοξία, ἡ, falsa & erronea opinio. A

Ψευδόδοξος, ου, ὁ ἡ, ἡ, falsa opinans. Ex ψεῦδος, & δόξα.

Ψευδοέπεια, ας, ἡ, mendacium.

Ψευδοεπὲς, falsum seu mendacium dico. A

Ψευδοεπὴς, ὴς, ὁ ἡ, ἡ, falsa dicens, mendax, falsiloquus. Ex ψεῦδος, & ἔπος.

Ψευδοθυρον, ου, τὸ, falsa porta, posticum. Ex ψεῦδος, & θύρα.

Ψευδοκασία, seu ψευδοκασσία, ας, ἡ, pseudocasia, quæ veram casiam mentitur.

Ψευδοκατηγορία, ας, ἡ, falsa accusatio.

Ψευδοκατήγορος, ὁ, sycophanta, calumniator.

Ψευδοκήρυξ, υκος, ὁ, falsus præco, fallax legatus.

Ψευδοκινάμωμον, ου, τὸ, ementita & fictitia quædam cinnamomi species.

Ψευδοκλείδιον, τὸ, adulterina clavis.

Ψευδοκλητία, ἡ, v. ψευδοκλητία.

Ψευδοκλητὴρ, ῆρος, vel παρ, ορος, ὁ, apparitor, qui falso renunciat, aliquem a se in jus vocatum, unde hic vadimonii deserti reus fit. Hinc

Ψευδοκλητία, vel τεία, ἡ, renunciatio falsa apparitoris; sive si quis falso dicit, se alicui testimonium denunciasse, falsos testes producit, eoque nomine accusatur.

Ψευδοκύων, ὁ, ineptus simulator Cynismi.

Ψευδολατρεία, ας, ἡ, fictitius & falsus cultus, superstitio.

Ψευδολογέω, falsum dico, mentior.

Ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium, falsitas, vanitas, Gl. Vet. mendaciloquium. A

Ψευδολόγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui falsum dicit, falsiloquus, Gl. Vet. falsidicus, mendax. Ex ψεῦδος, & λέγω.

Ψευδόμαι, fut. ψεύσομαι, mentior, frustror.

Ψευδομαντεύομαι, falsa vaticinor, falsa oracula reddo.

Ψευδομάντις, εως, ὁ ἡ, ἡ, falsus, mendax vates.

Ψευδομάρτυρ, υρος, ὁ, falsus testis. Hinc

Ψευδομαρτυρίω, falsum testimonium dico, falsum testor.
Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, & ψευδομαρτύριον, τὸ, falsum testimonium.
Ψευδομάρτυς, falsus testis.
Ψευδομυθέω, ῶ, falsa seu mendacia loquor, mentior. A
Ψευδομυθία, ας, ἡ, mendacium, falsum commentum. Ex ψευδὴς, & μῦθος.
Ψευδόνειρος, ὁ, somnium falsum, irritum.
Ψευδονύμφευτος, ε, ἡ, quæ falso nupsit; i. e. specie tantum, vel non ei qui videtur nupsit. Ex ψευδὴς, & νυμφεύω.
Ψευδοπαιδία, ας, ἡ, falsa eruditio, falsa doctrina.
Ψευδοπάρθενος, ε, ὁ, quæ virginitatem mentitur
Ψευδοπάτωρ, ορος, ὁ, falsus pater.
Ψευδοπλανής, ητος, & ψευδόπλανητης, ε, ὁ, *Epith.* Ulyssis.
Ψευδόπλουτος, ε, ὁ ἡ, qui se divitem mentitur.
Ψευδοποιέω, falsa fingo, mendaciis obscuro.
Ψευδοποιΐα, ας, ἡ, fallax fictio. A pr.
Ψευδοπομπὸς, ίνος, ὁ, falsus pastor, Suic.
Ψευδοπολίχνιον, τὸ, locus oppidi speciem habens
Ψευδοπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, falsus praco.
Ψευδοπροσποίησις, ἡ, falsa simulatio s. imitatio.
Ψευδοπροφητεύω, falsa vaticinor.
Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, falsus propheta.
Ψευδορκέω, falsum juro, pejero. Καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει, Arist. Conc. 601.
Ψευδορκία, ας, ἡ, falsum jusjurandum. Φύεται ἐκ πολυρκίας, ψευδορκία ἀσέβεια, Philo Jud.
Ψευδόρκιον, ου, τὸ, falsum jusjurandum.
Ψευδόρκιος, ὁ, perjurus, qui falso jurat. A
Ψευδοσκώψ, ωπος, ὁ ἡ, idem.
Ψευδός, εος, τὸ, mendacium.
Ψευδοσελήνη, τὸ, luna obscura. A Σελήνη.
Ψευδοσιδήριον, ου, τὸ, aplastrum, Gl. V.
Ψευδοσοφία, ἡ, falsa sapientia.
Ψευδόσοφος, ὁ qui se falso sapientem jactat.
Ψευδοστομία, τὸ, ulcus non vere [illegible], i. e. [illegible], quod vulgo [illegible] ὀπίθιο habetur.
Ψευδοστομέω, mendaci ore sum, mendaci ore fallo, mentior. Μανίης παρ' ὑμῖν εἶρον ἀθρήσαν ἐγώ, ἡ πάπαιξες, ἡ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν, Soph. Oed. Col. 1227. A
Ψευδοστόμος, ε, ὁ ἡ, fallax ore, mendax. Ex ψευδὴς, & στόμα.
Ψευδοστράφιον, τὸ, v. κεστράφιον.
Ψευδοφανὴς, & ψευδοφανὲς, ὁς, ὁ ἡ, falso lucens lumine. Ex ψευδὴς, & φάος.
Ψευδοφημέω, ε, ὁ ἡ, fallam famam seu rumorem adferens, mendax. A φήμη.
Ψευδοφιλιππίζω, ε, ὁ, falsus Philippus, qui falso Philippi nomen sibi arrogat.
Ψευδοχριστὸς, ε, ὁ, qui Christi nomen mentitur, Pseudo Christus.
Ψευδόχρυσος, ε, ὁ ἡ, aurum arte mentiens.
ΨΕΥΔΩ, fut. ψεύσω, fallo, decipio; ψεύδω μὴ, frustror, mentior. Καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος κενῆς, Soph. Aj. 1399. Κλυτὰς ἐφάνη ψευδεῖσα δόξαις, ib. 178. Εἰ τ. μὴ ψευδώσομαι γνώμης, fallor, id. Trach. 725. Ἡ δίδασκ' ἐκαν κλύειν ἑαυτὸν, ὧν τάδε ψευδῆ λέγει, id. Phil. 1330. Τοῦτο γ' οὐκ ἐψεύσατο, Arist. Conc. 445. Δεδιδαῦκε Κρῆτες ὅτι Κρονεν ἐψεύσατο, Arat.
Ψευδωμάτης, ε, ὁ, perjurus. Ab ὄμνυμι.
Ψευδώνυμος, ε, ὁ, *Epith.* falsi juramenti.
Ψευδανυμος, ε, ὁ ἡ, nomen habens, rei non respondens, falso nominatus. Εἰ δέ τις ἄλλος ἐκοιτο νόθος ψευδώνυμος ἀνὴρ, Nonn. P. 5, 43. Ex ψευδὴς, & ὄνομα.
Ψευδανύμως, *Adv.* mendaci nomine, nomine rei non convenienti.
Ψευδὲς, *Adv.* falso, mentite. A ψευδὴς.
Ψευσθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ψεύδομαι
Ψευσίπυξ, υγος, ὁ ἡ, olim mendacii. Ex ψεῦσις, & πυγὴ.
Ψεύσις, εως, ἡ, mendacium. A ψεύδω.
Ψεύσμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Ψευσῶ, οῦμαι, fut. ησω, mendacium dico, mentior; (2) fallor, scopum propositum non adsequor. Ψευσήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις, Hom. Il. 19, 107. A
Ψεύστης, ε, ὁ, mentitor, mendax. A ψεύδομαι.
Ψεφαρὸς, ρὰ, ρὸν, non clarus. A ψέφος.
Ψεφαυγὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, obscurus. Ex ψέφος, & αὐγὴ.
Ψεφώδης, ἡ, ὸν, obscurus, non clarus, Pind. N. 3. A
ΨΕΦΟΣ, εος, τὸ, tenebræ, obscuritas.
Ψεχθεὶς, a. 1. part. passi verbi ψέχω.
Ψὴ, minuo. A ψάω,
Ψῆγμα, ατος, τὸ, quod radendo, desfringendo, & detergendo detractum; ramentum, Gl. Vet bracceola. Χρυσοφῶσι δ' ἐκ τῶ Καυκάσω πολλαὶ πηγαὶ ψῆγμα ἀφιᾶ., Appian. B Mithridat. A ψήχω.
Ψηλαβὶς, ῖδος, ὁ, idem quod
Ψήκτρα ας, ἡ, instrumentum, quo radimur, raudula, strigil. Ab eod.
Ψηλὰς, a. 1. part. act. verbi ψάλλω.
Ψηλαφάω, ῶ, fut ήσω, tango, contrecto, Gl. Vet. palpo, tracto; (2) perfricatur, vestigo. Μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατὴρ, Gen. 27, 12. Εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν ἡ εὕροιεν, Act. 17, 27. Ἡρ τῷ μὴ ὧν ἐψηλαφῶμεν ἐν Σκότῳ τὰ πεπλάσματα, Arist Plut. 689 δοκιμάτιον, id. Conc. 315. Ex ψάλλω, & ἁφὴ, tactus.
Ψηλαφημα, ατος, το, contrectatio. A ψηλαφάω.
Ψηλαφήσειε, 3. s. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ψηλαφήσαι,
Ψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio, palpatio, Gl. V. tactus. Ab eod.
Ψηλαφητὸς, ἡ, ὸν, contrectabilis, palpabilis, qui tactu percipi potest. Ab eod.
Ψηλαφία, ας, ἡ, tactus, contactus, frictio.
Ψηλαφίζω, palpo, perfricator. Ab eod.
Ψηλαφίδιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui sæpius contrectat & palpat. Ab eod.
ΨΗΝ, ψῆνος, ὁ, vermiculus vel culex in caprificis nascens; Nic. Th. 736. (2) fructus palmæ masculæ.
Ψηνίζω, rado, polio Ἀσδίζειν, νὶ ψηνίζειν, Arist. Eq. 1220 Ψηνίζομαι, rado, emendus sum Οὐδεὶς κομήτης ὅτ-ις ἀ ψηνίζεται, Synes. epist. 104. A ψήν.
Ψῆξις, εως, ἡ, rasura, detractio, detersio. A ψήχω.
Ψηνὸς ὄρνις, ὁ, sturnus, avis. Ἴρηκι ἐοικὼς Ὠκείῃ ὃς ἐφέπεται κίρκοιὸς τε πέρδικά τε, Hom. Il. 16, 583. A ψήνα.
ΨΗΦΟΣ, ου, ἡ, pisis e latorum genere, forte, passer marinus, Ph. rombus; (2) anas; (3) male dictum, de luscone.
Ψηφαῖος, ἁ, ὸν, tertius, deterius, rasus. A ψάω.
Ψήφαξ, ακος, idem quod ψῆφος.
Ψηφαϊδὸς, ἴδος, ὁ ἡ, ἡ, q. passerina est figura. Ex ψῆφος, & εἶδος.
Ψηφάω, ῶ, computo, colo, ratiocinor, computo, Hes. A ψῆφος.
Ψηφηρίω, ῶ, suffragium calculo fero; (2) sententio meo creo.
Ψηφηφορία, ας, ἡ, suffragii aut sententiæ latio, Suic A
Ψηφηφορέω, ε, ὁ ἡ, ἡ, suffragio seu suffragiorum lator, qui suffragium seu sententiam fert, Suic. Ex ψῆφος, & φέρω.
Ψηφιδοφόρος, ε, ὁ ἡ, ἡ, idem.
Ψηφίζω, fut. ίσω, calculo computo, sapute, Gl. Vet. calculo; computo; ψηφίζομαι, decerno; ἐψηφισμένον, decretum, p. pass. part. Ταύτης ὑπεκλαὺ ψηφὶ μιᾳ μεῖον, Arist. Vesp. 756. Οὐκ ἂν φοτε δικάσω κατ' ἄλλα γοῦν ἐψήφισαν, Soph. Aj. 440. Ἔκ τοι βουλὴν ψηφίζεσθαι, Dem. Phil. 1 A
Ψῆφις, ίδος, ἡ, calculus, scrupus, lapillus; (2) calculus computatorius seu supputatorius; (3) lapillus pretiosus, gemma; Hom. Il. 21, 260. A ψῆφος. Unde
Ψηφὶς, ίδος, ἡ, gemma. Ph
Ψηφισάτω, 3. sing. a. 1. imper. act. verbi ψηφίζω.
Ψήφισμα, ατος, τὸ, decretum, consultum, consultatio, rogatio, scitum, plebiscitum, Ph. A ψηφίζομαι.
Ψηφισματοπάλης, ου, ὁ, decretorum venditor, Vox Comica. Ψηφισματοπώλης εἰμὶ, Arist. Av. 1043.
Ψηφισματώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, ad decretum pertinens, aut decreto similis; (2) decreti naturam aut vim habens. A ψήφισμα.
Ψηφιστὴς, οῦ, ὁ, calculator, computator. A ψῆφος. Hinc
Ψηφιστικὸς, ἡ, ὸν, peritus computationum.
Ψηφοθετία, ας, ἡ, Ph. ψηφοθεσία, tessellatio. Ex ψῆφος, & τίθημι. Hinc
Ψηφοθέτημα, ατος, τὸ, tessellatum, Ph.
Ψηφοθέτης, ου, ὁ, tessellarius, tessellator.
Ψηφοκλέπτης, ου, ὁ, q. calculorum fur; præstigiator.
Ψηφολογέω, artem circulatoriam exerceo; (2) musivo opere & vermiculato sterno, tessello. A ψηφολόγος.
Ψηφολόγημα, ατος, τὸ, pavimentum, Phil. tessellatum, Gl. V. A pr.
Ψηφολογητὸν ἐδαφος, idem, Ph.
Ψηφολογικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad circulatoriam artem, v. ad multiplicationem.
Ψηφολόγος, ε, ὁ ἡ, ἡ, circulator calcularius, qui celeritate vertendi calculos spectantium oculos fallit; (2) structor operis musivi.
Ψηφοπαικίεω, ῶ, calculis ludendo fallo. Gl. Vet. præstigior. A
Ψηφοπαίκτης, ου, ὁ, qui calculis ludit, qui calculis ludendo fallit; præstigiator, circulatorius, Ph. Athen. 1, 15. Vid. Alciphr. epistol. 3, 20.
Ψηφοπαιξία, ας, ἡ, ipse lusus, qui calculis fit, fallacia, quæ fit calculis, præstigiæ, Gl. Vet. Ex ψῆφος, & παίζω
Ψηφοπιεῖον, ου, τὸ, *Æol.* pro ψηφιστὴριον, Ph. Ex ψῆφος, & ποιέω.
ΨΗΦΟΣ, ου, ἡ, lapillus, calculus; (2) lapillus pretiosus, gemma, Gl. V. (3) scrupus, calculus, quo ludit ur; (4) calculus, quo suffragium ferturin comitiis; unde (6) suffragium ipsum, seu sententia & decretum, quod calculis fertur; (7) potestas sententiæ aut suffragii de aliquo ferendi; (8) auctoritas, voluntas; (9) premissum auxilium, ut ψῆφον δοῦναι, ep. Jos. ψῆφοι, tessellæ, calculi, Gl V.
Ψηφοφορία, suffragium seu sententiam fero; (2) suffragio meo creo. Τμεῖς δ' ὦν τάνδρας ψηφοφορήσατε, Luc. Bis Accus.
Ψηφοφορία, ας, ἡ, suffragii aut sententiæ latio, Ph. suffragium, decretum. A
Ψηφοφόρος, ε, ὁ ἡ, ἡ, qui suffragium fert calculo, Gl. V. suffragator. A φέρω.
Ψηφωσις, εως, ἡ, pavimentum, sc. *tessellatum, musivum pr.* Gl. V. Quasi a ψηφόω, ῶ, a ψῆφος.
Ψηφωτὴ, ῆς, ἡ, glarea, Gl. V. Ab eod.
Ψηφωτὸς, gemmatum, Ph. Ab eod.
Ψήχω, fut. ξω, rado, frico; (2) fricando detergo, defrango; (3) attero, contero; (4) adtrito, cendeleo. Ψύχει ἵππον, Xen. ψηχέ μ' ὦ πάτερ ὁ φίλος χείρ, Epigr. A ψάω.
ΨΙΑΘΟΣ, ου, ἡ, glarea, Gl. V. Ab eod.
Ψιαθωτὸς, gemmatum, Ph. Ab eod.
Ψιάω, fut. ξω, rado, frico; (2) fricando detergo, defrango; (3) attero, contero; (4) adtrito, cendeleo. Ψύχει ἵππον, Xen. ψηχέ μ' ὦ πάτερ ὁ φίλος χείρ, Epigr. A ψάω.
ΨΙΑΞ, ῶκος, ἡ, lectica; (2) ludus, voluptas, Suid. P. s. ψιὰς, parvus lapillus, gutta, v. c. roris, mica, &c (2) idem quod παίγνιον, delicia. A ψάω, *Frn.*
Ψιαδον, ludere, sc. παιγνίοις. A ψιάω vel *Dor.* pro ἰάζειν.
Ψιάδεσι, dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro ψιάσι, a ψιὰς.
Ψιάζω, ιόω, guttatim cado, minutatim stillo. A ψιὰς.
Ψιαθὶς ος, ἡ, ἰδος, in modum tegetis. A ψίαθος.
Ψιαθίδιον, τὸ, tegeticula. Ab eod.
Ψιαθιστὰ Ῥόδος, ε, ὁ, tegetarius. Gl. Vet. Ex ψίαθος, & στάω.
Ψιαθοπλέκτης, ου, ὁ, tegetarius, Ph. qui tegetes facit. Ex ψίαθος, & πλέκω.
ΨΙΑΘΟΣ, ου, ὁ ἡ, ἡ, floreæ, teges. Hinc
Ψιαθώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, floreæ s. tegeti similis, aut e tegete factus.

Ψιαίνω, reprehendo, q. d. a *ψάω*. P. a *ψίω*, quia reprehendendo f. vituperando detrahimus de fama alicujus, unde detrahere pro maledicere; (2) in partes parvas frango vel seco, *Ern.*

Ψιαρός, ρὰ, ρὸν, roris instar exhilarans; (2) odorus. A *ψιά*.

Ψιας, ἄδος, ἡ, roris gutta, stilla minuta & exilis; (2) ros. Ἀιματοίαις δὲ ψιάδας κατέχδιεν ἰρακες, Il. 16, 459. Ab eod.

Ψίδες, αἱ, idem quod *ψιάδες*.

Ψίεις, εσσα, εν, hilaris, beatus, felix. A *ψιά*.

Ψίζω, lacrymo, quia lacrymæ guttatim cadunt.

ΨῖΘΟΣ, ου, ὁ, convitium.

Ψιθύρα, ας, ἡ, instrumentum quoddam musicum. A *ψίθυρος*.

Ψιθυρίζω, f. ίσω, susurro, mussito; (2) obtrecto, obloquor, occulta delatione accuso. Ὁπότ' ἂν πλάτανος φίλια ψιθυρίζῃ, Arist. Nub. 1004. Ἀλλήλοις ψιθύριζον, Theocr. 27, 68. A *ψίθυρος*.

Ψιθυρίσδειν, inf. act. *Dor.* pro *ψιθυρίζειν*.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, susurrus & lene murmur. A *ψιθυρίζω*.

Ψιθυρισμός, οῦ, ὁ, susurratio; (2) occulta criminatio. Ab eod.

Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, susurrator; (2) occultus criminator. Ab eod.

ΨΙΘΥΡΟΣ, α, ὁ ἡ ἡ, tenuiorem & exiliorem sonum edens, susurrum, sibilum. A *ψίθυρος*, ος, ὁ, susurrus; (2) susurro, qui maledicis susurris alios traducere solet.

Ψιλαγία, ἡ, munus ductoris velitum. A

Ψιλαγὸς, οῦ, ὁ, dux levis armaturæ militum, ductor velitum. Ex *ψιλὸς*, *velis*, & *ἀγός*.

Ψιλὰς, άδος, ὁ, in edito & arduo loco chori consistens. Suid. (2) qui in postremo chori loco est, Hes. A *ψιλὸς*. Unde

Ψιλαῖ, οἱ, velites, milites levis armaturæ.

Ψιλικὸς, ἡ, ὸν, leviter armatus.

Ψιλίζω, nudo, deminuo. Unde

Ψιλισμὸς, οῦ, ὁ, diminutio, extenuatio, spiritus asperi mutatio in lenem, s. pronunciatio per spiritum lenem.

Ψιλογραφέω, scribo litera *ψιλῆ*, nuda, non diphthongo, vel etiam litera spiritu leni, non aspero, signata. A *γράφω*.

Ψιλόδακτος, & *ψιλόστακτος*, ὁ, ἡ, sc. *χρωμὴ*, tapes non villosus, & veluti nudus, præ illo, qui dicitur *ἀμφίστακτος*, genus strigulæ vestis. A *δάκτις*, vel *στακτὸς*.

Ψιλοκιθαριστὴς, οῦ, ὁ, nudus citharœda, i. e, qui tantum cithara ludit, non accinit voce.

Ψιλοκόρσης, five *ψιλοκόρης*, ης, ὁ, qui glabro & depili capite est. Ex *ψιλὸς*, & *κόρση*.

Ψιλόκουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem, Gl. Vet. attonsus. Ex *ψιλὸς*, & *κουρέω*.

Ψιλομετρία, ας, ἡ, metri seu carminis nuditas & tenuitas; Aristot. Art. Poet. Ex *ψιλὸς*, & *μέτρον*.

ΨΙΛΟΣ, η, ον, tenuis, exilis, vilis; (2) nudus, glaber, depilis; (3) *ψιλοὶ*, milites, i. e. levis armaturæ. Hinc

Ψιλότης, ητος, ἡ, nuditas, glabrities. Unde

Ψιλόω, ῶ, f. ώσω, attenuo, nudo, privo; (2) deglabro, depilo; (3) spiritu leni profero, vel noto; *ψιλοῦμαι*, pl brefco, Gl. V. *ἐψιλαμένος*, nudatus, p. pass. part.

Ψίλον, τὸ, ala, Laconice.

Ψίλωθρον, ου, τὸ, medicamentum, quo utuntur in deglabrando & depilando corpore; *peculiariter*, vitis alba, apud Dioscor. & Nic. Th. 902. A *ψιλὸν*.

Ψίλωμα, τὸ, glabrities; (2) denudatio ossis, ap. medicos.

Ψιλῶς, *Adv.* cum tenui litera vel spiritu; (2) nude, leviter. A *ψιλὸς*.

Ψίλωσις, εως ἡ, nudatio, deglabratio; (2) spiritus lenis frequens usus. A *ψιλόω*.

Ψιλωτὴς, οῦ, ὁ, qui glabrum facit quem, vulsor pilorum; (2) qui leni spiritu verbum pronunciat, quod alias aspero profertur; (3) qui alterum nudat, privat aliqua re.

Ψιλωτικὸς, ἡ, ὸν, qui gaudet verborum *ψιλώσεσιν* & leni spiritu, ut dialectus Æolica & Ionica. Ab eod.

Ψιμμύθιον, five *ψιμύθιον*, ου, τὸ, cerussa, genus coloris, quo faciem fucare solent. A *ψίμμυθος*, five *ψίμυθος*.

Ψιμμυθιοφανὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, cerussæ similis, cerussam referens. A *φαίνω*.

Ψιμμυθιόω, ῶ, cerussa illino, seu dealbo, cerussa fuco; Plut. in Alcibiad. A *ψιμμύθιον*.

Ψιμμυθισμὸς, οῦ, ὁ, ipsa actio fucationis per cerussam. Quasi a *ψιμμυθίζω*.

ΨΙΜΜΥΘΟΣ, five *ψιμύθος*, ου, ὁ, cerussa.

ΨΙΝΑΘΟΣ, ου, ἡ, capra sylvatica, Hes.

Ψινδάω, foliorum defluvium patior. A

Ψινὰς, άδος, ἡ, ut *ψινὰς ἄμπελος*, vitis, cui fructus decidit seu defluit. Ab eod.

ΨΙΝΔΟΜΑΙ, fleo, Hes.

ΨΙΝΟΜΑΙ, acinos defluere sino, *de vite*. A *ψίνω*.

ΨΙΝΘΟΣ, delectatio, Hes.

ΨΙΝΘΙΟΣ, ία, ιον, vilis; (2) vitiosus, Hes. Suid.

ΨΙΞ, ψιχὸς, ἡ, mica, minutum frustulum panis friati, Ph.

Ψίσις, εως, ἡ, contritio; (2) interitus; (3) vituperium. A *ψίω*.

Ψίτα, cito. Vox pullorum gregem ad festinandum incitantium.

Ψιτ̃ακίζειν, psittacium *ψίτταξ* fonare.

ΨΙΤΤΑΚΗ, ης, ἡ, psittaca, Indica avis, humanam vocem imitans.

ΨΙΤΤΑΚΟΣ, ου, al. *ψιττακὸς*, ου, ὁ, psittacus.

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, raptor micarum; nomen proprium muris, in Batrachom. ver. 24. Ex *ψιξ*, & *ἅρπαξ*.

Ψιχίον, ου, τὸ, parva mica, minutissimum panis friati frustulum. Dim. a *ψιξ*.

Ψιχιώδης, ης, ὁ ἡ ἡ, micæ speciem gerens, minutus instar micæ. A *ψιχίον*.

Ψιχολογέω, ῶ, micas lego, Gl. Vet. Ex *ψιξ*, & *λέγω*.

ΨΙΩ, minatim frango, contero, tenuo. Οὐ γὰρ τις αὐτῷ λίσεται πύριον χνάθος, Lyc. 639.

Ψοΐ, vel *ψοΐς*, ᾶος, ἡ, lumbus; *ψόαι*, vel *ψοΐαι*, duo maximi musculi in interna lumborum regione siti, Gl. V. *ψόα*, clunis.

Ψογδός, ρὰ, ρὸν, ad reprehendendum proclivis, conviciator, vituperator; (2) vituperabilis. A *ψόγος*.

Ψογέω, criminor, vitupero. Ab eod.

Ψόγος, ου, ὁ, contumelia, reprehensio, vituperium. A *ψέγω*.

Ψοθέλλω, strepo, Hes. A *ψοθός*.

ΨΟΘΟΣ, ου, ὁ, tumultus. At *ψοθὸς*, ὴ, ὸν, niger, Hes.

ΨΟΘΟΣ, ου, ὁ, immunditia, Hes. Suid.

Ψοΐτης, ου, ὁ, lumbaris. A *ψοΐ*.

Ψολόεις, όεσσα, όεν, fumidus, fumosus; (2) flammeus, flammine, ardore. A *ψόλος*.

Ψολοκομπία, ας, ἡ, fumosa, seu vana & inanis loquacitas. Ex *ψόλος*, & *κόμπος*.

Ψολοκομπίης, ου, ὁ, fumidus, i. e. vanus & levis jactator. A pr.

ΨΟΛΟΣ, ου, ὁ, fumus; (2) flamma; (3) fuligo.

Ψοφίσασα, part. præs. f. g. act. *Dor.* pro *ψοφοῦσα*, a

Ψοφέω, ῶ, f. ήσω, strepitum seu crepitus edo; sono, crepo, strepo, Gl. V. Ἔψοφησεν ἀμπελος, Arist. Pace. 610. A *ψόφος*. Hinc

Ψόφημα, ατος, τὸ, sonitus, crepitus.

Ψόφησις, εως, ἡ, sonitus, sibilus.

Ψοφητικὸς, ἡ, ὸν, strepitum edens, strepens; (2) qui strepitum & sonum edere potest.

Ψοφοδέεια, ας, ἡ, inanis timor, timiditas. A

Ψοφοδεὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, ad quosvis sonos, seu crepitus, aut strepitus expavescens, i. e. admodum meticulosus, formidolosus, pavidus. Ἐστι μὲν δὴ ἡ φύσις ἁπάντων ἐξυ ἡ ψοφοδεὲς τὸ ζῶον, Plut. in Camil. c. 27. de anseribus loquens. Ex *φόβος*, & *δέος*.

Ψοφοδεῶς, *Adv.* meticulose, timide.

Ψοφοειδὴς, ες, strepens. Ab *εἶδος*.

ΨΟΦΟΣ, ου, ὁ, strepitus, crepitus, fragor, sonus, sonitus; (2) quicquid inanem sonum habet, ut vana promissa. Hinc

Ψοφώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, crepitu seu sonitu plenus, sonorus, sonans.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod *ψόα*, Gl. V. *ψυὰ*.

Ψυγεῖον, ου, τὸ, locus seu vas, in quo aliquid frigescit. A *ψύχω*.

Ψυγὶς, ίδος, ὁ, qui aliquid frigefacit, Gl. V. refrigerium. Ab eod.

Ψυχήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi *ψύχω*.

Ψύγμα, ατος, τὸ, frigus, lenitudo; (2) medicamentum refrigerandi; (3) refrigeratio; (4) flabellum. Ab eod.

Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, refrigeratio; (2) siccatio, exsiccatio. Gl. V. perfrictio, perfricatio. A

ΨΥΓΩ, fut. ξω. sicco, arefacio; pass. obrigeo. Καὶ ἐψύχαν ἑαυτοῖς ψυγμὸν κύκλῳ τ' στρατεμβολῆς, Num. 11, 32. Ἧσσα μὲν ἐξέχει ἐπὶ φάλον, Theocr. 2, 106.

Ψυδάριον, ου, τὸ, papula, pustula, Gl. V. A

Ψύδραξ, ακος, tuber, Gl. Vet. *ψύδρακες*, papulæ, pustulæ.

Ψυδίζω, susurro. A *ψυθός*.

Ψυδισμὸς, οῦ, ὁ, susurrator. Ab eod.

Ψύδος, mendacium, criminatio, *Dor.* pro *ψεῦδος*.

Ψυδὸς, fallsus; idem quod *ψευδὴς*; item susurro.

Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, refrigerator, vas, in quo pocula abluuntur, & vinum refrigeratur; vel vas æreum, vel alius materiæ, quod vino plenum in symposium inferebatur, & tripodi imponebatur. A *ψύχω*.

Ψυκτηρίδιον, ου, τὸ, parvus *ψυκτὴρ*.

Ψυκτήριος, refrigeratorius. A *ψύχω*.

Ψυκτικὸς, ἡ, ὸν, frigefaciendi vim habens. A

Ψυκτὸς, ὴ, ὸν, refrigeratus; (2) qui frigefieri potest. A *ψύχω*.

ΨΥΛΑ, ας, ἡ, pulex; (2) genus phalangii. Hinc

Ψυλίζα, pulices venor, Gl. Vet. pulico.

Ψύλιον, ου, τὸ, psyllium, vel pulicaris herba.

Ψυλλοκαταστακώδιον, pulex [illegible] super pellem, vox [illegible]. A *ψύλλα*, *χρῶ*, & *κώδιον*.

Ψύλλος, ου, ὁ, pulex.

Ψυλλοτοξότης, ου, ὁ, ap. Lucian. *ψυλλοτοξότῃ* sagittam, qui in magnis pulicibus equitant, risus & joci causa.

Ψυλλώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, pulicosus, Gl. V. A *ψύλλα*.

Ψῦξαι, a. 1. part. act. verbi *ψύχω*. Unde

Ψῦξις, εως, ἡ, refrigeratio; item flatus.

Ψυπτὰ, cito; vox incitantis ad festinandum, ut *ψίττα*; Eur. Cyclop. 49.

ΨΙΤΟΣ, η, ον, pinguis, suic.

Ψυχᾷ, dat. sing. *Dor.* pro *ψυχῇ*.

Ψυχαγωγία, animas duco seu deduco; (2) animum flecto & attraho, seu allicio; (3) animum oblecto. Gl. V. animo, oblecto; & *ψυχαγωγάμβων*, animatus, Pl. Οὐ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης, Arist. Av. Νῦν ψυχαγωγεῖ ταῖς καλαικείαις, Dem. Ἴτα ἐν τ' μουσικῆς ψυχαγωγῇ, Ælian. V. H. 2, 39.

Ψυχαγωγία, ας, ἡ, animarum electio; (2) animi allectatio, recreatio, delinitio, omninoque ea, quibus animus placatur aut capitur. Ph. animatio.

Ψυχαγωγὸς, ὴ, ὸν, habens vim ducendi & flectendi animum, allicions, oblectatorius. A

Ψυχαγώγιον, τὸ, arte aut natura ita suavis, ut homines alliciat, ad se trahat.

Ψυχαγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, ductor, seu deductor animarum, qui animas ex inferis educit & evocat, responsaque ab ipsis de rebus quæsitis postulat. Epith. Mercurii; (2) qui animos hominum flectit & ducit, quo vult, deceptor; ille, qui animas captivas in suum abripit servitium. Ex *ψυχὴ*, & *ἄγω*.

Ψυχάζω, frigus capto, Sud. A *ψύχος*.

Ψυχᾶν, acc. sing. *Dor.* pro *ψυχὴν*.

Ψυχαπάτης, ου, ὁ, mentem fallens vel decipiens, Suic. Ex *ψυχὴ*, & *ἀπατάω*.

Ψυχάριον, ου, τὸ, animula, parva anima. Dim.

Ψυχαγενὴς, ἧ, ὁ, qui frigus captat. A ψυχάζω.
Ψύχει, dat. fing. pro ψύχοι, a ψύχος.
Ψυχεινὸς, ἡ, ὁν, frigidus; (2) gelidus. A ψυχὸς.
Ψυχεμπορικὸς, ὁ, ὁν, ἡ ψυχεμπορικὴ, quæſtus mangonicus, negotiatio mangonica.
Ψυχέμπορος, ὁ, ὁ ϰῆ ἡ, qui animas negotiatur ſeu mancipatur, viventium negotiator, venalitiarius, lanio.
Ψ Υ Χ Η, ης, ἡ, papilio, quia ſymbolum fuit animæ.
Ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima; (2) vita; (3) animus, ratio; (4) cupiditas animi, etiam honeſta; (5) ſtrenuitas, ferocia; (6) homo, pars pro toto.
Ψυχήϊος, α, ὁ, animatus, anima præditus, vivus. A ψυχὴ.
Ψυχίδιον, ου, τὸ, animula. Dim. a ψυχὴ.
Ψυχίζομαι, algeo, frigeſco. Gl. V. A ψύχος.
Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, ad animum vel animas pertinens; animalis, eſt etiam; (2) vitalis, ut δῶρα ψυχικὰ, victimæ vitales cruentæ; (3) animolus, indulgens cupiditatibus. Ab cod.
Ψυχικῶς, Adv. animaliter; (2) animo.
Ψυχοβλαβὴς, ἐος, ὁ ϰῆ ἡ, animam damno adficiens. Ex ψυχὴ, & βλάπτω.
Ψυχοβλαβία, ἡ, origo animæ.
Ψυχοδιάβρως, ου, ὁ ϰῆ ἡ, Epith. Bacchi. Ex ψυχὴ, & βαίζω.
Ψυχοδιαβατὸς, ὴ, ὸν, ἡ, animam penetrans.
Ψυχοδόκορος, ου, ὁ, ἡ, animæ dator; (2) qui vitam largitur.
Ψυχόθυμος, animitus, ex animo. Gl. Vet. A ψυχὴ.
Ψυχολέθριος, α, ὁ, pernicies ad exitium animarum; (2) Adject. ὁ ϰῆ ἡ, animis perniciem adferens.
Ψυχομαντεῖον, ου, τὸ, locus, ubi animæ ſacrificiis & certis religionis ritibus conſulentibus, vel locus, in quo res inferis dubiis evocantur & interrogantur de rebus futuris. A
Ψυχομαχία, ας, ἡ, ἰων, id extremum uſque diſputatio de rebus, magno contentione diſputatis, ἀτρεμὲς & fortaſſe cum pugno. Ἀλλ' ἐπὶ μάχῃ ἐστάντες, ἕως ἂν ἀπαγγείλω ἡμῖν μάχη, Plut. Ex ψυχὴ, & μάχομαι. Unde
Ψυχομαχικὸς, ὴ, ὸν, ad rem vehemens diſceptationem uſque ſumtum producta contentio. Gl. V. nugæ.
Ψυχομάντις, mancipium inferorum ad cenſus. Epith. Bacchi. Ex ψυχὴ, & μάντις.
Ψυχοπομπεῖον, ου, τὸ, locus, ex quo animæ defunctorum ad inferos deducuntur vel locus, in quo res inferis dubiis evocantur & interrogantur de rebus futuris. A
Ψυχοπομπὸς, ου, ὁ, animarum deductor, qui animas defunctorum ad inferos abducit ſeu deducit. Mercurius.
Ψυχοσφόρος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, animum i. e. ſanguinem ferens. Ex ψυχὴ & φορέω.
Ψυχραγέτης, ου, ὁ, qui animam agit, ſingultus. Ἡ τὸν κατὰ ϰοιλίαν ἀνάγουσα ἐπὶ χεῖρα βῆσαν ψυχραγέτιν ἔχουσα. Eur. Alc. 20. & Herc. fur. 324. A
Ψυχραγώγης, ου, ὁ ϰῆ ἡ, cui anima abrumpitur, animam agens, ſingultans. Ex ψυχὴ, & ἄγνυμι.
Ψυχραγώγια, ας, ἡ, animæ ſingultatio vel ſuffocatio.
Ψυχραιμορρέω, ῶ, animam i. e ſanguinem exfugo f. exſtibeo.
Ψύχρα, ας, ἡ, frigus, algor.
Ψυχραστὴρ, ῆρος, ὁ, animam vel animas refrigerans. Plut. pro ψυχοστόρος.
Ψυχρασία, ας, ἡ, animarum ſtatio, vel animarum bila et impoſitarum ponderatio. Ex ψυχὴ, & στάσις.
Ψυχοστόλος, ὁ, ὁ ϰῆ ἡ, animas amandans, animas mittens. Ex ψυχὴ, & στέλλω.
Ψυχοτακὴς, ἐος, ὁ ϰῆ ἡ, mentem exedens, re amatoria. Ex ψυχὴ, & τήκω.
Ψυχότροφος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, qui frigore alitur vel gaudet; ψυχότροφον, nomen herbæ. Ex ψύχος, & τρέφω. Unde
Ψυχοτρόφος, ὁ ϰῆ ἡ, frigore recreans. Epith. auræ.
Ψυχτιλίζομαι, ῖμαι, animam traho.
Ψυχοφθόρος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, animæ exitium ferens, lethifer. Ex φθείρω.
Ψυχόω, ῶ, f. ώσω, animo, animatum reddo, animam & vitam indo, ψυχόομαι, ῶμαι, animatus fio. Τὶς λιθὸν ἐψύχωσε; Epigr. Ἄπιστον ἐψύχωσε δίμας νικυσαρχος ἰχώ, Nonn. P. 14, 44. A ψυχὴ.
Ψυχραίνω, f. ανῶ, refrigero, ψυχραντόμφορος, frigens, Gl. V. A ψυχρὸς. Hinc
Ψυχρασία, ας, ἡ, frigefactio.
Ψυχρόμαι, τὸ, frigus; (2) ineptiæ. A
Ψυχρολογία, & ψυχρόλογμα, frigide loquor, aliquid loquor, quod omni gratia caret. A ψυχρὸς.
Ψυχρόλατος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, malleo ductus & in aquam frigidam mieſus, Plut. in Brut. c. 1. Ex ψυχρὸς, & ἐλαύνω.
Ψυχρία, ας, ἡ, frigiditas. A ψυχρὸς.
Ψυχρίζω, f. ισω, refrigero, ψυχρίζομαι, frigeſco, Gl. V. Ab cod.
Ψυχρισμὸν, refrigeratum, Gl. V. A præc.
Ψυχροβαφὴς, ἐος, ὁ ϰῆ ἡ, frigida tinctus ſeu imbutus, in frigidam demerſus. Ex ψυχρὸς, & βάπτω.
Ψυχροδόχος, ου, ὁ, ϰῆ ἡ, q. d. frigidam recipiens, frigidarius. Sunt. Ex δέχομαι.
Ψυχρολογέω, ῶ, f. ήσω, frigide dico, frigida oratione vel frigido ſermone utor.
Ψυχρολογία, ας, ἡ, dictio frigida, ſermo frigidus. A
Ψυχρολόγος, ου, ὁ ϰῆ ἡ, qui frigide dicit, qui frigida oratione utitur. Ex λέγω.
Ψυχρολουσία, ας, ἡ, lavatio in frigida aqua, lavacrum frigidum. Ex ψυχρὸς, & λούω.
Ψυχρολυτέω, frigida lavor, frigido lavacro utor, frigida perfundor, Plut. Ex uſd.
Ψυχρολούτης, ου, ὁ, qui frigida lavatur, vel lavari ſolet, pſychrolutes.
Ψυχρολυτρίων, ου, idem quod ψυχρολυτέω.
Ψυχροποιητικὸς, ὴ, ὸν, refrigerandi vim habens. Ex ψυχρὸς, & ποιέω. Unde
Ψυχροποιὸς, ὸς, ὁ ϰῆ ἡ, frigidum faciens.
Ψυχροπότις, ιδος, ἡ, frigidæ potus, frigida potio. Ex ψυχρὸς, & πόσις.
Ψυχροποτέω, ῶ, frigidam poto, frigidæ potu delector. A
Ψυχροπότης, ου, ὁ, frigidæ potor, qui frigidæ potu delectat.
Ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus, algidus; (2) ineptus, frivolus & jejunus in verbis; (3) levis, nil valens; (4) tenuis, miſer, ut ῥίος ψυχρὸς, &c. Ψυχρὸν δ' ἔλε χάλκεον ὀδόντα. Hom. Il. 5, 75. A ψύχω.
Ψυχροσαγὴς, ους, ὁ ϰῆ ἡ, frigide ſultans, Aret. Ex ψυχρὸς, & σαγή.
Ψυχρότης, ητος, ἡ, frigiditas, frigus; metaph. ingenii, (2) jejunitas, abſurditas. A ψυχρὸς.
Ψυχοτρόπος, ου, ὁ, ϰῆ ἡ, frigidam metuens.
Ψυχροφορὸς, ὰ, ὸν, ἡ, frigidam ferens, Gl. V. ψυχροφόρον, frigidarium. Ex φέρω.
Ψυχρὸς. Adv. frigide; (2) inepte.
Ψ Υ Χ Ω, fut. ξω, frigefacio, refrigero; (2) ſicco, arefacio, (3) flo, ſpiro; ἐψυχμώθην, frigefactus, perf. paſſ. part. ψυχθείς, item, aor. 2. paſſ. part. ψυγήσομαι, f. 2. paſſ. Καὶ ψύξουσιν αὐτὰ ὡρὶς ἡ ἅλιον, Jerem. 8, 2. Ψυχήσεσθε ἡ σῖτα ἡμῶν πολλαὶ, Matt. 24, 12. Κατὰ ψυχθεῖσαν ἀπειφοσαν ὠρισιαὶ, Ariſt. Nub. 151.
Ψύχασις, εως, ἡ, animatio & q. d. animæ inditio. A ψυχάω.
Ψυχαφέλεια, ας, ἡ, animæ emolumentum. A
Ψυχαφελὴς, ἐος, ὁ ϰῆ ἡ, animam juvans, animæ vel animo utilis.
Ψ Ω Α, ας, ἡ. fœtor; odor teter, Suid.
Ψώζα, ης, ἡ, pruritus cum fœtore; (2) morbi ſpecies. A ψάω.
Ψ Ω Θ Ι Ο Ν, ου, τὸ, fruſtulum, mica; (2) inferior cruſta panis.
Ψαλα, ας, ἡ, odor teter, Heſ. A ψάω.
Ψωὸς, ου, ὁ, fœtor; (2) excrementum liquidum; (3) inquinamentum; (4) ſitus, ſqualor, Lex. Græc. Ab cod.
Ψαλὴ, ῆς, ἡ, glans penis denudata; (2) mentula, præputium. A ψαλὸς. Hinc
Ψωλόης, ου, ὁ, mentulatus, Gl. Vet.
Ψ Ω Λ Ο Σ, ὸ, ὁ, verpus, apella, recutitus; (2) tirio.
Ψωμίζω, fut. ίσω, Att. ψτμιῶ, buccea ſeu turunda in os inſerta paſco & nutrio; (2) paſco. Gl. Vet. cibo; (3) in paſtum conſumo. Κίμβικα θῆ, τὸν δ' (παιδίον) ἀδίποτε σὺ ψωμίσεις, Ariſt. Theſm. 699. Ἡ δ' ἔλυσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν, id. Lyſ. 19. A ψωμὸς.
Ψωμίον, ου, τὸ, fruſtulum, quod ori ingeritur, offula, offella. Gl. V. buccella panis. Dim. ab eod.
Ψωμισμὸς, ατος, τὸ, fruſtum rei eſculentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere; (2) buccea, buccella. A ψωμίζω.
Ψωμοκολακεύω, adſentor & adulor, cibi cauſa. A
Ψωμοκόλαξ, ακος, ὁ, paraſitus. Ex ψωμὸς.
Ψωμοκόλαφος, ου, ὁ, ἡ, paraſitus, vorax, qui dum comeſſat vel colaphos inſligi ſibi patitur.
Ψωμόλεθρος, ου, ὁ, pernicies buccarum, helluo buccarum.
Ψωμοπαλεῖον, τὸ, locus ubi panes vendibiles expoſiti jacent, ap. piſtores. A πάλλω.
Ψ Ω Μ Ο Σ, ὸ, ὁ, fruſtum, buccella, manſum.
Ψ Ω Ρ Α, ας. ἡ, ſcabies; (2) arborum impetigo; (2) pyravſta, pſydracia.
Ψαραγρίδα, ᾶ, ſcabie tera laboro, Levit. 22, 22. Ex ψάρα, & ἄγριος.
Ψωραλίος, ου, ὁ, ſcabioſus, Gl. V. A ψάρα.
Ψαριασις, εως, ἡ, ſcabies. A ψωριάω.
Ψαρίαω, ſcabie laboro, plora infeſtor, Gloſſ. Vet. ψαριᾶ, ſcabio; & ψαριῶν, ſcabioſus. Gl. Vet. Dioſc. A ψάρα. Unde
Ψωρικὸς, ὴ, ὸν, faciens contra ſcabiem.
Ψωὸς, ρὰ, ρὸν, ſcaber, ſcabioſus, Gl. V.
Ψωρὸς, ὰ, ὸν, pædico, Heſ.
Ψωροφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo ſcabra, pruriginoſa oculorum ſcabies.
Ψωρόδης, ους, ὁ ϰῆ ἡ, ſcabioſus, ſcabidus, vel ſcaber. A ψάω.
Ψαχὸς, ὴ, ὸν, terra arenoſa. A ψάχω.
Ψ Ω Χ Ω, f. ψαξω, in fruſta comminuo, attenuo, comminuo. Καὶ ἐτίλλον οἱ μαθηταὶ αὐτῶ τὸς σάχυας, ϰῆ ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσὶ, Luc. 6, 1.

Ω.

Ω, Litera Græcorum vigeſima quarta, quæ ſuo nomine ω μέγα ſive ὁ magnum appellatur, & Hebræo Cholem reſpondet; (2) nota numeralis, valens octingenta, & cum lineola interne appicta ϖ, octingenta mille.
Ὦ, Adv. vocantis & acclamantis, o!
Ὦ, ſum, præt. conjunct. verbi εἰμὶ, ſum.
Ὦ, ἰέναι, a. 2. conj. act. v. εἶμι.
Ὦ, ᾶτος. admiratio, (2) deſiderii, o!
Ὦα, ας, ἡ, pellis ovilla, (2) veſtis inferior vel etiam ſuperior, (3) tribus veſtimenti circa imam partem. Ab εἵω.
Ὠάζω, f. άσω, audio. Ab ἆας.
Ὠάριον, ου, τὸ, oviculum. Dim. ab ὠὸν.
Ὠάριον, ου, τὸ, auris, Dor. pro οὖς. Ab οὖς.
Ὠαύζω, fut. ξω, diſperſco & diſtribuo populum in partes, Laconicum. Ab ὠὸν. Unde
Ὠαύτης, ου, τὸ, tribulis, conterminus, Heſ. Vox Laconica. Plut. in Lycurg. cap. 6.
Ὠβή, ῆς, ἡ, tribus, pars populi. Laon.
Ὠβηδ, Obed. Nomen viri Hebr. ἄκλητος, Serviens.
Ὠγα, aperui, perf. ind. med. verbi οἴγω, aperio.
Ὠγαθὲ, ὁ Ionc, Dor. pro ὦ ἀγαθὲ, voc. ſing. ab ἀγαθὸς, bonus.
Ὤγμην, 3. plur. imperf. indic. paſſ. verbi οἴγνυμι.
Ὤγον, operiebam, a. 2. ind. act. v. οἴγω.
Ὠγὼ, Dor. pro ὁ ἐγὼ, quod ego.

Ὠδίνω

Ωγύγιος, ε, ὁ, Ogygius; (2) antiquus, venustus. Ab Opyge, rege antiquissimo.
Ὦγυρις, ἡ, palus, lacus, Suid. Ab ἀγυίᾳω.
Ὦδα, *olui*, perfect. ind. med. v. ὄζω.
ᾠδάριον, ου, τὸ, cantilena, Gl. Vet. Ab ᾠδή.
Ὧδε, *Adv.* hoc modo, hic, ita; (2) huc; (3) huc: ὧδε κἀκεῖσε, hue illuc, Gloss. Vet. Ab ὅδε.
ᾠδεῖον, ου, τὸ, locus minuti theatri speciem habens, in quo certamina musica spectabantur. Odeum. Gl. Vet. Odium. Ab
ᾠδή, ῆς, ἡ, ode, canticum, cantio, cantilena, carmen. Ab οἰδέω.
ᾠδήκασι, 3. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro ᾠδήκασι, ab οἰδάω.
ᾠδηκας, *incantasti*, 2. sing. perf. ind. act.
ᾠδημένον, *infatum*, acc. sing. pert. part. pass.
Ὦδί, *Adv.* ita, sic. *Att.* pro ὧδε.
ᾠδικός, ἡ, όν, canorus; (2) cantandi peritus, musices peritus. Ab ᾠδή.
ᾠδικῶς, *Adv.* canore, musice.
Ὠδίς, sive ᾠδίς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis; (2) ipse partus, puerperium; (3) vehementissimus dolor; (4) vinculum, funis. Ab ὀδύω. Hinc
Ὠδινηκώς, summo cum dolore parturiendo.
Ὠδινολύσας, partus dolores solvens sive levans. Ex ᾠδίν, & λύω.
Ὠδίνω, fut. ινῶ, & ίνσω, a partu dolio, portus doloribus crucior, parturio, dolore macerior. Καὶ μὴν θυραῖός, ὡς μ' ὠδίνας, Soph. Aj. 805. Τραῦμα μὲν, ὡς σαφῶς ὠδίνω, Gal. 4, 19. Ab ᾠδίν.
Ὠδικός, ου, ὁ, idem quod ᾠδικός.
ᾠδοποιός, ὁ, ὁ, qui odas, cantiones, sive carmina, conficit. Ex ᾠδή, & ποιέω.
Ὠδοιπόρουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ὡδοιπόρουν, ab ὁδοιπορέω.
ᾠδός, οῦ, ὁ, cantor; (2) poculum quoddam. Ab ᾠδή, *canto*.
ᾠδύν, imperf. ind. act. pro ᾠδουν, ab οἰδέω.
Ὠδύρετο, 3. sing. imperf. indic. pass. verbi ὀδύρομαι.
Ὠδυσίν, & ὠδυσις, indignatio, increpatio, Hes. Ab ὀδύσσα, *indignor*.
Ὠδύσατο pro ὠδύσσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ὀδύζομαι, *irascor*; Hom. Odyss. 5, 340.
Ὠδύσσει, 3. sing. plusq. ind. med. *Att.* pro ὤδει, ab ὄζω.
Ὠΐ, *Aiax. delentis*, ohe! ohe!
Ὠϊον, ου, τὸ, ovum; Aratus 956. Ab ᾠόν.
Ὠίζω, dico o, exclamo ὦ, Æschyl.
Ὠΐη, heu! Gl. Vet. Ab eod.
ὠϊθην, *putavi*, a. 1. ind pass. v. οἴομαι.
Ὠϊθεῦνται, *traduntur*, 3 pl. præs. ind. med. *Dor.* pro ὠθοῦνται, ab
Ὠ Θ Ε΄ Ω, ῶ, fut. ὠθήσω, & ὤσω, trudo, pello, pulso, impello, propello, motu violento a me dimovco, *in med.* eit irruo, invado. Μὴ θηκτὸν ὦμῃ φάσγανον ἐπ' ἄπαστος, Eur. Med. 40, & 379. Ὅρμ' ὅπως ὠθίσωμαι τόσδε τοὺς ἐξ ἄστεως ἥκοντας, Aristoph. Conc. 300. Hinc
Ὤθησις, εως, ἡ, trusio, extrusio, expulsio, protrusio, propulsio.
Ὠθήσω, f. 1. ind. act. verbi ὠθέω. Unde
Ὠθίζω, f. ίσω, vexo, concutio, male tracto, ὠθίζομαι, in turba premor; contendo, niXor, in unam sententiam non convenio, (2) irruo, irrumpo in locum periculosum.
Ὠθισμός, οῦ, ὁ, nisus, quo aliquid amoliri pellere, vel dejicere conamur; (2) impulsio, propulsio; (3) conflictus, prælium. A præc.
Ὠϊγνυντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ὄγνυντο, ab ὀγνύμι pro ὄγνυμι.
Ὠϊτι, 3. sing. imperf. ind. pass. v. οἴομαι.
Ὠξα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὦξα, ab ὀίγω, *aprio*, Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας αἰθὴ φαεινὰς, Od. 10, 230.
ᾠόν, ου, τὸ, ovulum. Dim. ab ὠόν.
ὠόσατο, 3. sing. aor 1. ind. med. verbi οἴγω
Ὠίσαστο, 3. sing. a. 1. opt. Arat. 1006.
Ὤιχετο, *alibat*, 3. s. imperf. ind. med. *Poët.* pro ᾤχατο, ab οἴχομαι.
Ὠκ, *Dor.* pro ὁ ἐκ.
Ὠκα, *Adv.* celeriter, subito. Ab ὠκύς.
Ὠκέα, *celerem*, acc. sing. ab ὠκύς, ίος, *celer*.
Ὠκεάνειος, ε, ὁ ἡ ὀν, oceanius. Ab ὠκεανός.
Ὠκεανίτης, ου, ὁ, idem & ab eod. Hinc
Ὠκεανῖτις, ιδος, ἡ, Oceanitis.
Ὠκεανῖτο. gen. f. *Ion.* pro ὠκεανῆς. Ab
Ὠ Κ Ε Α Ν Ο΄ Σ, ου, ὁ, oceanus, mare circa terrarum orbem.
Ὠκέως, *Adv.* celeriter, cito. Ab ὠκύς.
Ὠκηθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ᾠκίσθησαν, ab οἰκίω.
Ὠκίμινον, ίνη, ινον, ex ocimo confectus. Ab
Ὤκιμον, ου, τὸ, ocimum, *basil.* Plin. 20. §. 48. c. 12. *Angl.* Basil. Ab ὠκύς. Hinc
Ὠκιμάδης, ου, ὁ ἡ ὀν, ocimum referens.
ᾠκισαμβυ, 1. plur. aor. 1. indic. act. verbi οἰκίζω.
ᾤκισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act.
Ὠκιστα, *Adv.* velocissime, celerime, citissime. Ab
Ὠκιστος, η, ον, velocissimus, Superl. ab ὠκύς.
Ὠκιων, ονος, ὁ ἡ ὀν, velocior, Comp. ab eod.
Ὠλασε, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi ὀλλίζω.
ᾠκοδομήθη, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi οἰκοδομέω.
ὠκ δ.μησε, 3. sing. a. 1. ind. act.
ᾠκτειρατε, *miseruti estis*, 2. pl.
ᾠκτειρεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν ab οἰκτείρω.
Ὠκυάλος, ου, ὁ ἡ ὀν, velox in mari, velociter per mare currens, Hom. Il. 15, 705. Ex ὠκύς, & ἅλς.
Ὠκυβόας, ου, ὁ, citatus in clamore; ὠκυβόαν, celeres in pugna, Hes. Fx βοή.
Ὠκυβόλος, ου, ὁ ἡ ὀν, celeriter feriens, pernix. Ex ὠκύς, & βάλλω.
Ὠκυβόλου, ου, ὁ, celer morsu. Ex ὠκύς, & δάκνω.
Ὠκυδιδακτος, ου, ὁ ἡ ὀν, celeriter doctus seu edoctus, qui celeriter discit
Ὠκυδινητος, ου, ὁ ἡ ὀν, velociter se movens, velox. Ex ὠκύς, & δινέω.
Ὠκυδρομος, ου, ὁ ἡ ὀν, qui velociter currit.
Ὠκυπτης, ου, ὁ ἡ ὀν, celeriter loquens. Ex ὠκύς, & ἔπος.
Ὠκύθοος, ου, ὁ ἡ ὀν, cursu celer, pernix in currendo. Ὠκύθοον τρίπτολεμον, Call. in Dian. 165.
Ὠκυλοχεια, ας, αι, celeriter pariens, f. celerem, facilem partum efficiens. A Lucina.
Ὠκυμέλος, ου, ὁ ἡ ὀν, qui cito gradi tur, cito gradu proficiens. Ex ὠκύς, & μέλος.
Ὠκύμορος, ου, ὁ ἡ ὀν, qui subito fato abripitur, qui subito exitio perit; brevis ævi; item subitam mortem afferens. Οἱ μὲν ἐλαχοχόνιον ἔχεσι ἡ ὠκύμορον τὸ φύσημα, Lucian. in Contempl. p 341. Hom. Il. 1, 217. Ex ὠκύς, & μόρος.
Ὠκυμος (celeri, festino. Ab ὠκύς.
Ὠκυπτης, ου, ὁ, celeriter volans, qui rapido cursu fertur, præpes. Ex πέτομαι.
Ὠκυπλανης, ου, ὁ ἡ ὀν, celeriter vel pernici er vagans.
Ὠ ὑπλους, ου, ὁ ἡ ὀν, celeriter navigans.
Ὠκυποδια, celeriter curro, celer sum pedibus Ab
Ὠκυπόδης, ου, ὁ, pedibus celer, velox. Ab ὠκύπους.
Ὠκυποτος, ου, ὁ ἡ ὀν, qui cito punit vel ul ciscitur, Æschyl. c. T. 749. Ex ποινή.
Ὠ ὑσουπος, ου, ὁ ἡ ὀν, celeriter vehens seu transvehens.
Ὠκυτοκια, ας, celeriter eo, velox sum. Ab
Ὠκυπορος, ου, ὁ ἡ ὀν, cito permeans, citato gradu pervadens; (2) celer, citus, velox, Hom. Il. 1, 421. Ex ὠκύς, & πόρος.
Ὠκυπους, ωδος, ὁ ἡ ὀν, pedibus celer, Phernix.
Ὠκύπτερος, ου, ὁ ἡ ὀν, celeres habens alas, Pn. pernix. Ex ὠκυς, & πτερόν.
Ὠκυρόης, ου, ὁ, idem quod
Ὠκυρρόος, & ὠκύρροος, ου, ὁ ἡ ὀν, celeriter fluens. Ex ὠκυς, & ῥέω.
Ὠ Κ Υ΄ Σ, ὠκεῖα, ὠκύ, *Gen.* έος, είας, έος, celer, velox, pernix, citatus.
Ὠκύσκοπος, ὁ ἡ ὀν, celeriter videns; a σκοπέω, vel celeriter feriens quæ petit. A σκοπός.
Ὠκύτατος, η, ον, velocissimus. Superl.
Ὠκύτερον, *Adv.* velociue. Ab eod.
Ὠκύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas, pernicitas. Ab ὠκύς.
Ὠκυτόκιος, ου, ὁ ἡ ὀν, ad partus celeritatem conferens; ut ὠκυτόκιον φάρμακον.
Ὠκύτοκον, ου, τὸ, partus celer, facile puerperium. Ab
Ὠκυτόκος, ου, ὁ ἡ ὀν, cito pariens, partum accelerans. Ex ὠκύς, & τίκτω.
Ὦλα, *perii*, perf. ind. med. v. ὄλλυμι.
Ὤλαξ, *Dor.* pro αὖλαξ, fulcus.
Ὠλίκρανον, ου, τὸ, caput cubiti eminens & protuberans, cubiti pars gibbosa; κύστιτον ὅπερ ἡ ἀγκών, Gal. Ex ὠλένη, & κράνον.
Ὠ Λ Ε΄ Ν Η, ης, ἡ, cubitus, brachium, ulna.
Ὤλεσε, 3. s. a. 1. ind. act. verbi ὄλλυμι.
Ὠλεσίθυμος, ου, ὁ ἡ ὀν, interficiens, animo perniciem adferens. Ex ὄλλυμι, & θυμός.
Ὠλεσίκαρπος, ου, ὁ ἡ ὀν, fructum perdens, Od. 10, 510. Ex ὄλλυμι, & καρπός.
Ὠλεσίοικος, ου, ὁ ἡ ὀν, domus seu domuum peditor, familiæ pestis. Æsch. S. T. 726. Ex ὄλλυμι, & οἶκος.
Ὤλεστο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ὄλλυμι.
Ὠ Λ Ε Θ Ρ Ε, *o ingenue*, *Dor.* pro ὦ ἀνεθρε.
Ὠλλώ, ίνος, ὁ, cubitus, brachium, ulna. Ab ὠλένη.
Ὠλκαδιον, ου, τὸ, navicula oneraria, R. Dim. ab ὤλκας, *navis oneraria*.
Ὠ Λ Α Ο Σ, ου, ὁ, curvatura brachii, Hes.
Ὠλλος, alius, pro ὁ ἄλλος.
Ὠλξ, κός, ἡ, fulcus, acc. ὦλκα. Τίμων ὦλκα βαθεῖαν, Call. Dian. 180.
Ὠλοκαύτασα, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω.
Ὠλοφυρετο, 3. sing. imperf. indic. med. verbi ὀλοφύρομαι.
Ὠμάδιος, super humero, vel humeris, Hes.
Ὠμαδις, idem, Hes.
Ὠμαδον, idem, Hes.
Ὠμαδος, ου, ὁ, in humero positus. Ab ὦμος.
Ὠμαμπέλινος, η, ον, viti virdi similis. Ab ἀμπελος.
Ὠμάρτην, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἠμάρτην, ex ἀμάρτιον, ab ἁμαρτέω.
Ὠμαρτήκα. *fecutus sum*, a. 1. ind. act.
Ὠμαρτήκει, ίος, ὁ ἡ ὀν, humeris gravis, humeros pondere suo premens. Ex ὦμος, & ἄχθος.
Ὠμάρ, *simus*, 1. pl. præs. conj. v εἰμί.
Ὠμες, *sicus*, persona eod. *Dor.* formata.
Ὠμόλυσις, εως, ἡ, farina hordeacea; (2) quævis farina alba. Ex ἀμύς, & λύσις.
ὠμόμην, *putabam*, imperf. ind. med. *per Syncop.* pro ὠμίμην, ab οἴομαι.
Ὠμηστὴρ, ου, idem quod
Ὠμηστης, ου, ὁ, crudivorus, qui crudi vescitur; (2) fævus & immitis. Ex ὠμός, & ἔδω.
Ὠμία, ας, ἡ, humerus. Ab ὦμος.
Ὠμιαῖος, αία, αῖον, humerarius, humeralis, Ab
Ὠμικτης, ου, ὁ, qui humeris est repandis & amplis. Ab ὦμος.
Ὠμιλεῖ, 3. sing. imperf. indic. act. *contr.* pro ὡμίλει, ab ὁμιλέω
Ὠμίληκε, *colluctatus est*, 3 sing. a. 1. ind.
Ὠ Μ Ι Λ Α Α, ας, ἡ, ludus nucum.
Ὠμιλων, imperf. ind. act. pro ὡμίλουν, ab ὁμιλέω.
Ὠμοβοεικ, sive ὠμοβοείᾳ, α, ον, & ὠμοβόεος, sive ὠμοβοεινος, e crudo boum corio factus. Ex ὠμός, & βοῦς.
Ὠμοβορος, ου, ὁ ἡ ὀν, crudivorus. Ex βορά.
Ὠμοβορὸς, Nic. Th. 739. idem.
Ὠμοβορόσπορηστης, ου, ὁ, super crude vorata ambulans; Eur. Tro. 432. P.
Ὠμοβρὼς, ῶτος, ὁ, qui crudis vescitur, crudivorus, K. Ex ὠμός, & βρυκω.
Ὠμόβρωτος,

Ὠμόβρωτος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui crudus comeditur.
Ὠμοβύρσινος, ίνη, ινον, e crudo corio bovino factus, Ph. ὠμοβύρσινον, terginum, al. Gl. Vet. pera de corio. Ab
Ὠμόβυρσος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem. Ex βύρσα.
Ὠμογέρων, οντος, ὁ ἡ ὤν, cui cruda & viridis senectus; (2) cui, licet seni, caput non est canum. Ὠμογέροντα δέ μιν φάσ' ἴμμεν, Hom. Il. 23, 791.
Ὠμοδίκης, ου, ὁ ἡ ὄν, qui crudeliter vel etiam crudus dilaniatus est. Ex δαΐζω.
Ὠμοδακής, ὁ ἡ ὄν, valde mordens, acerbus, Æsch. S. T. 698. Ex ὠμός, & δάκνω.
Ὠμοδάπανος, ου, ὁ ἡ ὄν, crude deceptus, qui nondum maturus decerpitur, unde de virgine, quæ ante nuptias per vim stupratur. Ex ὠμος, & δρέπω.
Ὠμοδετέω, ῶ, f. ήσω, crudum aræ impono. Διπύρυκα ὠμοδετήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν, Iliad. 1, 461. Ὀβελοῖσι δ' ὠμοδέτοισι, Od. 14, 427. Ex τίθημι.
Ὠμοδέτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ὠμοδερίς, λος, ὁ ἡ ὄν, horrentem comam habens.
Ὠμοθυμος, ὁ ἡ ὄν, crudelis, Soph. Aj. 897.
ὠμοῖ. heu, heu mihi! pro αἴμοι.
Ὠμοκάμπτης, ου, ὁ ἡ ὄν, qui tumidis est humeris. Ex ὦμος, & κάμπτω.
Ὠμοκοτύλη, ης, ἡ, humeri acetabulum.
Ὠμοκράτης, ους, ὁ ἡ ὄν, qui validis robustisque humeris est, Soph. Aj. 206. Ex κράτος.
Ὠμοκυδάω, ῶ, efficio me & glorior.
Ὠμόλινον, ου, τὸ, linum crudum, quo ad unionem faciendam utimur, Gl. Vet. crudarium, tudarium, linteum.
Ὠμολογημένως, haud dubie, certo.
Ὠμολόγησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὁμολογέω.
Ὠμολόγησε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ὠμόομαι, crudesco, Gl. Vet. Ab ὠμός.
Ὠμοπλάτη, ης, ἡ, scapula, & partes humeri posteriores, Phil. ὠμοπλατη, armus, scapula. Ex ὠμος, & πλάτη, latus.
Ὠμος, ου, ὁ, humeri articulus cum brachio, humerus, armus.
Ὠμος, ου, ὁ ἡ ὄν, crudus; (2) crudelis, immitis, sævus, inhumanus, truculentus.
Ὠμοσα, 1. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, prædicabo.
Ὠμοσιτία, ας, ἡ, cruditas ciborum, Suic. Ab
Ὠμόσιτος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui crudis vescitur cibis, crudivorus. Ex ὠμός, & ζῶος.
Ὠμοσπάραξις, ου, ὁ ἡ ὄν, qui crudus adhuc discerpitur & laniatur, Arist. Equit. 354. Ex ὠμός, & σπαράσσω.
Ὠμοστάριχος, ου, ὁ, & ὠμοτάριχον, το, salsamentum crudum, Phil. ὠμοταριχες, salitum crudum.
Ὠμότης, ητος, ὁ ἡ ὄν, cruditas; (2) crudelitas, duritia, sævitia. Ab ὠμός.
Ὠμοτοκέω, ῶ, fut. ήσω, fœtum immaturum pario, abortum facio. Ab
Ὠμότοκος, ου, ὁ ἡ ὄν, crudum adhuc & immaturum partum edens; (2) cum magno dolore pariens. Ὠμοτόκους ἀδῖνας ἀπηρίσαντο λεαινας, Call. in Del. 120. Ex ὠμός, & τίκτω.
Ὠμοτομέω, ῶ, fut. ήσω, crudum & immaturum feco; ὠμοτομητέον, crudum secandum. Ab
Ὠμότομος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui sectus vel cæsus fuit, quum adhuc crudus & imparatus esset. Ex ὠμός, & τέμνω.
Ὠμοτρίζης, ου, ὁ ἡ ὄν, qui tritus & contusus fuit, quum adhuc crudus esset. Ex ὠμός, & τρίβω.
Ὠμοτύραννος, ου, ὁ, crudelis tyrannus.
Ὠμοφαγία, ας, ἡ, esus crudarum carnium. Ab
Ὠμοφάγος, ου, ὁ ἡ ὄν, crudivorus, crudis cibis vescens, Il. 5, 182.
Ὠμοφόλιον, in humeris gesto. Ab
Ὠμοφόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, humeris gestans. Ex ὦμος, & φέρω.
Ὠμόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, crudelis. Ex ὠμός, & φρήν.
Ὠμοφρόνως, crudeliter. A præc.
Ὠμοῦξα, a. 1. ind. act. verbi ὀμώζω.
Ὠμῶς, Adv. crudeliter, sæve. Ab ὠμός.
Ὤν, ὄντος, ὁ, qui est, ens, existens; τὸ ὄν, ens. Ab εἰμί, sum.
Ὤν, Conjunct. igitur, ergo, Ion. pro ἄν.
Ὤν, quorum, gen. pl. ab ὅς, qui.
Ὠνάμην, aor. 1. ind. med per Syncop. pro ὠνησάμην ab ὀνημι pro ὀνάω.
Ὦ ναξ, Poët. pro ὦ ἄναξ, o rex!
Ὤνασαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. Dor. pro ὄνησαν, ab ὀ. ημι.
Ὤνατο, probris incessit, Il. 17, 25. per Syncop. pro ὀνήσατο, a. 1. v. ὀναμαι, ab ὄνημι.
Ὠνδιδ.ξον, imperf. indic. act. v. ονειδίζω.
Ὠνείδισα, exprobravi, a. 1. ind. act.
Ὠνειροπόλευν, imperf. ind. act pro ὠνειροπόλει, ab ὄνειρον λέω.
Ὠνίμος, per Crasin pro ὁ ἄνεμος, ventus
Ὠνέομαι, ῶνημαι, mercor, emercor, emo, comparo. Ὠνησαμ μίτελλα Arist. Eq. 361. Ὠνησαμ' ἀρχεῖα ὀπτα, id Plut. 518. ἄριστον, ic. Vesp. 305.
Ὠνή, ῆς, ἡ, emptio, mercatio, redemptura, (2) pretium. Ἱμερα τῶν ὠνῶν καλε, Eur. Cyc. 139. Ab ὠνέομαι.
Ὠνῇ, emas, 2. sing. præs. conj med pro ὠνέῃ, ab ὠνέομαι.
Ὠνημα, ατος, τὸ, res empta. Ab eod.
Ὤνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ὤνημι.
Ὠνησιν, emporium, emere cupio. Ab
Ὠνησις, εως, ἡ, emptio; (2) redemptio. Ab ὠνέομαι.
Ὠνήσω, f. 1. ind. act. verbi ὄνημι.
Ὤνητο, 3. s. plusq. ind. pass.
Ὠνητέος, έα, έον, emendus. Ab eod.
Ὠνητής, ῆ, ὁ, emptor. Ab eod.
Ὠνητιάω, ῶ, emporium, emere cupio, Theophr. Ab ὠνητός.
Ὠνητικὸς, ἡ, όν, propensus ad emendum, Gl. Vet. emax. Ab ὠνέομαι. Unde
Ὠνητὸς, ἡ, όν, emptus, pretio comparatus; (2) emptitius, qui emi potest, venalis.
Ὦνθρωπε, Dor. pro ὦ ἄνθρωπε.
Ὠνί, ὠνί, ὁ ἡ ὄν, & ὠνιος, ία, ιον, emptoribus expositus, venalis, mercalis. Ab ὠνέομαι.
Ὠνομάδαται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro ὠνομασμένοι εἰσί, ab ὀνομάζω.
Ὠνόμαζον, imperf. ind. act.
Ὠνόμασα, nominavi, 1. sing. a. 1. ind. act.
Ὠνομάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.
Ὠνομασμένως, Adv. nominatim. Ab ὀνομάζω.
Ὠνος, ου, ὁ, pretium, quod emptor persolvit venditori pro re, quam emit; (2) emptio, Hom. Il. 21, 41.
Ὠνοχοεῖ, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ὠνοχόει, ab οἰνοχόος.
Ὦξ, Dor. pro ὀξύ.
Ὦξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi οἴζω.
Ὠογενὴς, ές, ex ovo genitus. A γίγνομαι.
Ὠοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, ovo similis, ovi speciem gerens, Gl. Vet. ovatus. Ex εἶδος.
Ὠοκατάκλης, ου, ὁ, ovorum fractor, Suic. Ex ὠόν, & κατάγνυμι. Unde
Ὠοκάταξις, εως, ἡ, ovorum fractio.
Ὠόμην, imperf. ind. pass. v. οἴμαι.
Ὠὸν, ου, τὸ, ovum, idque avium, piscium, serpentium, & similium.
Ὠον, ου, τὸ, superior domus pars.
Ὤοντο, putabant, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi οἴομαι.
Ὠὸπ, vel ὠὸπ ὠὸπ, acclamatio nautica.
Ὠοπάλις, ιδος, ἡ, venditrix ovorum. Ex ὠόν, & πωλέω.
Ὠοσκύφιον, ου, τὸ, poculum sive scyphus ovi formam habens. Ex ὠόν, & Σκύφος.
Ὠοτακίον, ου, ovum pario. Ab ὠοτόκος.
Ὠοτοκία, ας, ἡ, ovi generatio. Ab eod.
Ὠοτόκος, ου, ὁ ἡ ὄν, ovum partu edens, oviparus. Ex ὠόν, & τίκτω.
Ὤρ, 2. pers. sing. imperf. verbi εἶμαι, Arist. Eq. 352.
Ὠοφόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, ovum ferens. Ex ὠόν, & φέρω.
Ὠοφυλακέω, ῶ, fut. ήσω, ova custodio. Ex ὠόν, & φυλάξ.
Ὤπα, vultum, acc. sing. ab ὤψ, vultus.
Ὤπασα, dedi, a. 1. ind. act. v. ὀπάζω.
Ὤπη, Adv. ubi. Ab & pro ἔπη.
Ὠπις, ιδος, epitheton Dianæ, (al. ἄρτις). Ab ὄπτομαι, quod parientes respiciat.
Ὠπλη, ης, ἡ, ictus, qui fit manu, Hes.
Ὦ πόλλαν, Dor. pro ὦ Ἀπόλλων, o Apollo.
Ὦ Ἀπόλλαν, Dor. pro ὁ Ἀπόλλων, Apollo.
Ὦ ἀπόλοι, Dor. pro ὦ αἰπόλοι, caprarii.
Ὤπλαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. ὀπλόω.
Ὤπτησα, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὀπτάω.
Ὦ Ρ Α, ας, ἡ, tempus; (2) certum anni tempus, hora; (3) pulchritudo, venustas; (4) Dea pulchritudinis. Ἥδη δ' εἰς ἀνδρὸς ὥραν ἡκούσης τῆς κόρης, Plat. in Critia.
Ὦ Ρ Α, ας, ἡ, cura.
Ὡραίζω, f. ίσω, decoro, venusto, venustate concilio, orno; ὡραίζομαι, excolo seu exorno me, delicias ago. Ab ὡραῖος.
Ὡραιοκόρη, ης, ὁ ἡ ὄν, formæ exornandæ studiosus. Ex ὡραῖος, & κοσμέω.
Ὡραιόμορφος, ου, ὁ ἡ ὄν, forma speciosus, Suic. Ex ὡραῖος, & μορφή.
Ὡραιοπώλης, ου, ὁ, pomorum venditor.
Ὡραῖος, αία, αῖον, tempestivus; act. & pass. (2) qui forma est venusta & decora; lepidus, festivus, pulcher, decorus, Gl. Vet. ὡραῖα, fructus tempestivi, æstivi. Ab ὥρα. Hinc
Ὡραιότης, ητος, ἡ, tempestivitas, maturitas; (2) pulchritudo & decor formæ.
Ὡραίσιν, 3. pl. præs. ind. act. Æol. & cum ν pro ὡραίζουσι, ab ὡραίζω.
Ὡραίσα, ᾶ, decoro, venusto, venustatem concilio; ὡραίσομαι, ῶμαι, speciosus seu pulcher sum. Ab eod.
Ὡραίω, ῶ, maturum reddo; (2) decoro, venusto. Ab ὥρα.
Ὡραισμὸς, οῦ, ὁ, ornatus exquisitior ad venustatem formæ ostentandam, Plut. Ab ὡραίζω.
Ὡραῖος, mature, Gl. Vet. Ab ὥρα.
Ὡρακ.άν, ῶ, curis nimis confectus concido. Ὡρακίασας ὃ χὸ ἐξωίχετο, ἰδὲν ὀπίθεν κατανύμφιον οἷος ἀλίην, Arist. Pace. 702. Ab ὥρα.
Ὡρακίζω, idem ab eod.
Ὥρανε, cæli, gen. f. Dor. pro οὐρανοῦ.
Ὡρανός, οῦ, ὁ, cœlum, Dor. pro οὐρανός.
Ὡ ρ ρ ῆ Θ, Dor. pro ὁ Ἀρχέθ, Argeus.
Ὠρχίδην, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi ὀρχίζω.
Ὠρίξατο, 3. sing a. 1. ind. med. v. ὀρίγω.
Ὤρνυ, videbam, imperf ind. act. verbi ὁράω, quod Ion. dicitur pro ἑράω.
Ὡρσ.δότης, ου, ὁ, (Ἥβη, ἥβης,) temporum vicissitudines largiens. Ab ὥρα.
Ὡσιλειτ, ου, ὁ ἡ ὄν, montes relinquens, pro ὀρεσίλειτ. ὄρος, & λείπω.
Ὡρσιτρ.φ, ου, ὁ ἡ ὄν, in montibus nutritus, pro ὀρεσίτροφ, Hom. Il. 5, 486. Ex ὄρος, & τρέφω.
Ὤρσαν, dat. pl. Poët. pro ὄρσι, ab ὄαρ, mas.
Ὡ.άω, ῶ, f. ήσω, curo. Ab ὥρα.
Ὡρημα, ατος, τὸ, cura, custodia, Hom. Il. 5, 486. Ab ὠρέω.
Ὠθρίζε, 3. sing. imperf. indic. act. verbi ὀρθρίζω.
Ὠρθρισα, diluculo veni, a. 1. ind. act.
Ὠρθώθη, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi ὀρθόω.
Ὡρια, ας, ἡ, fructus maturitas; (2) venustas. Ab ὥρα.
Ὡριάινω, decoro, venusto; ὡριαίνομαι, exornor. Ab
Ὡριαῖος, αία, αῖον, idem quod ὡραῖος.
Ὡριγνᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. contr. pro ὠριγνάετο, ab ὀριγνάομαι.
Ὡριγνῶντο, 3. pl. impert. indic. med. pro ὠριγνάοντο.
Ὡρικὸς, ἡ, όν, tempestivus; (2) florens ætate, ideoque

ideoque venusta & decenti forma consiciuus. Πύξις ἡ χρειῇ ἁρμοσαλίγκιος ἀρίκιον, Nic. Th. 516. Ab ὥρα.

Ὡλικῶς, *Adv.* venuste, lepide, sete.

Ὡραῖος, α, ον, ὁ, ἡ, τὸ, tempestivus, maturus. Ab ὥρα.

Ὡρᾶι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὀρίνω.

Ὡραῖος, α, ον, ὁ, ἡ, τὸ, ἁρμόζων, ἱκανός, ἱερός, tempestivus, maturus; (2) qui statis solemnibus anni temporibus fit vel fieri solet. Ab ὥρα.

Ὡριστέος, 3. pl. n. 1. ind. med. v. ὁρίζω.

ΩΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, Orion, signum cœleste.

Ὡραῖος, *Adv.* tempestive; (2) venuste, elegantur. Ab ὡραῖος.

Ὡρακίζω, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐρακίζω.

Ὡρμάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Dor.* pro ὡρμήθη, ab ὁρμάομαι.

Ὡρνύμην, 3. sing. imperf. indic. act. verbi ὄρνυμι.

Ὡρόθυνε, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ὠρθύνετο, ab ὀρθόω.

Ὡρσεν, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ὦρτο, ab ὄρνυμι.

Ὡρώρεις, acc. sing. perf. part. pass. *per Syncop.* pro ὀρωρεμένος.

Ὦρσαν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὦρσαντο, ab ὄρνυμι.

Ὦρσαντο, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi ὀρμάω.

Ὠρῶατο, 3. pl. perf. ind. pass. pro ἀπόκειντο φάτναι, *agri*, nom. plur. *Dor.* pro αἱ ἄρουραι, ab ἄρω.

Ὡρύετο, 3. sing. imperf. med. v. ὠρύομαι.

Ὡρυγράφος, ου, ὁ, descriptor per annales. Ab

Ὡρογράφος, ου, ὁ, qui res gestas celebrat & distinguit per quatuor anni ὥρας, sive tempora; annalium scriptor, qui describit quid quoque anno evenerit. Ex ὥρα, & γράφω.

Ὡρόθι ἐν. ἔ, in hora natali noto & digero. Ex ὥρα, & τίθημι.

Ὡρολογία, ας, ἡ, horas indico. Ex ὥρα, & λέγω. Hinc

Ὡρολογητής, οῦ, ὁ, horarum index; Athen. lib. 9

Ὡρολόγιον, ου, τὸ, horologium, instrumentum cujusdam, seu machina horas indicans.

Ὡρολόγιος, sive Ὡρολογίων, ου, τὸ, idem.

Ὡρομέω, horas rego. Ab

Ὡρομήτωρ, ορος, ὁ, horas dividens, regens, inducens. Ab

Ὡρονομέω, ω, ὁ, ἡ, horas regens. Ex ὥρα, & νέμω.

Ὡρόσε, exclamat, 3. sing. perf. ind. med. *per Metathes.* pro ὀρώρεται, & hoc *Att.* pro ὄρνυται, ab ὄρνυμι.

Ὡρόφ, εῶ, τὸ, mons. *Dor.* ab *Ion.* ὄρος, pro ὄρος.

Ὡρος, ου, ὁ, annus; (2) tempus. Ab & pro ὄρος.

Ὡρομετεῖον, ου, τὸ, instrumentum seu machina, quæ horarum rationem adspicientibus commonstrat; (2) instrumentum, in quo mathematici horas notant & considerant attentius.

Ὡροσκοπέω, horas. *Att.* thema geneseos, considero & noto.

Ὡροσκοπία, ας, ἡ, consideratio & notatio horarum vel horarum inter se.

Ὡροσκόπος, ου, ὁ, qui horas vel horarum rationem observat, (2) qui natalem seu nativitatem alicujus horam considerat, atque inde futura prædicit; (3) ea cœli pars, quæ genituræ tempore ab orientali cœli parte emergit in hemisphærium nostrum, & ortus appellatur. Ex ὥρα, & σκοπέω.

Ὡροτρόφος, ὁ, ἡ, ἡ, temperies, partibus anni quibusque bonam tempestatem largiens. A τρέφω.

Ὡρσα, aor. 1. indic. act. *Æol.* pro ὦρα, ab ὄρνυμι.

Ὦρτο, 3. s. pluſq. ind. pass.

Ὦρτυεν, 3. sing. aor. 2. indic. act. cum ν. ab ὄρνυμι.

Ὠρυγή, ῆς, ἡ, ejulatus, ululatus; (2) mugitus. Ab ὠρύω.

Ὠρυγμός, οῦ, ὁ, rugitus, ululatus. Ab eod.

Ὠρυδόν, *Adv.* cum ululatu, luporum more ululando; Nic. Al. 222. Ab eod.

Ὠρυθμός, ῆ, ὁς ejulatus, ululatus; (2) mugitus, latratus. Ab eod.

Ὠρυξαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi ὀρύσσω.

Ὠρυόμενοι, præs. part. med. verbi ὠρύω.

Ὠρύσσατο, *Ion.* pro ὠρύξαντο, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὠρυγμένοι εἰσί, ab ὀρύσσω.

Ὠρύτο, ου, ὁ, ἡ, τὸ, ὠρύομαι, ululo, rugio, ejulo. Κῆν μὲν οὖν παῖδα φίλοι κλαύσαντο ὀρύσαντο, Bion. 1, 18. Τειδὲ μετ' αὐτὸν ὠρύσονται Τυρτήιδου πάτρα Σαλαμίς, Dion. Per. 83.

Ὠρυσμα, τὸ, rugitus. Quasi ab ἀρύομαι.

Ὠρύτεθον, *Dor.* pro ὁ ἀρύτης, ὁ ἀρύσας.

Ὠρχεῖσθε, 2. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro ὠρχεῖτο, ab ὀρχέομαι.

Ὠρχέοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro ὠρχοῦντο, ab ὀρχέομαι.

Ὠρχήσασθε, *Ion.* 2. plur. aor. 1. indic. med.

Ὠρχηθεῖσθε, *Dor.* & *per Syncop.* pro ὁ ἀρχόμενος, ab ὀρχέομαι.

Ὠρσάμεθα, 3. sing. pluſq. ind. med. *Att.* pro ὦρτο, ab ὄρνυμι.

Ὠρώρεχατο, 3. pl. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ὠρώρεκτο, ab ὀρέγω.

Ὠρωρέχεις, 2. sing. pluſq. indic. act. *Att.* pro ὠρώρεκες.

Ὠρώρεκε, 3. sing. pluſq. perf. ind. pass. v. ὀρύσσω.

Ὠρώρυχεν, pluſq. indic. act. *Att.* pro ὠρύκει.

Ὡς, *Adv.* ita, sic, pro ὥτως. Ab ὅς.

Ὡς, ut, haut, tanquam, perinde ac si, ferme, circiter, ut, postquam, nam, enim, quandoquidem, aliquin, ως, pro ὥστε, ad, in, quasi abundat; ut ὡς ἀληθῶς, vera, revera.

Ὡς, ὠτός, τὸ, auris, *Dor.* pro οὖς.

Ὦσα, ἔπαλλ, a. 1. ind. act. v. ἀθέω.

Ὦσαι, ὤσπαλίζω, a. 1. inf. act.

Ὠσπάλιζε, pr. a. 1. part. med.

Ὦσαι, ὤσπαλεσαι, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ὡσεί, tanquam, quasi, prout. Ex ὡς, & ἄν.

Ὡσεί, *Adv.* velut, prout, tanquam, quasi, perinde ac si. Ex ὡς, ἄν, & εἰ.

Ὡσαννά, hosanna. Vox Hebr. ἀνλιτος. *Salva quæso.*

Ὦσσασε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὦσε, ab ἀθέω.

Ὠτάσκα, tundo, pello, impello; verum fictitium, quasi hinc ortum ἄτασκε, impellebat, ab ἄσσω, f. 1. cum præsens usitate ἀθῶ, *Ionum.* Αὐτὰρ ὁ γ' ἀψ ὠτάσκε τιτανόμβροτον, Od. 11, 596.

Ὡσαύτως, *Adv.* similiter, simili modo vel ratione, eodem modo. Ex ὡς, & αὐτως, sive αὐτως.

Ὦσδε, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὦξε, ab ὄζω.

Ὦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀθέω pro ἔωθω, *pello.* Ἀϕ δ' ἐς κυλίον ὦσε μίγα ξιφος. Hom. Il. 1, 220.

Ὡσεί, *Adv.* quasi, tamquam, perinde, velut; (2) circiter, ferme. Ab ὡς.

Ὠσθῆναι, a. 1. infin. pass. v. ἔωθω.

Ὦσι, 3. pl. præs. conj. v. εἰμί.

Ὦσι, Dat. pl. com. v ab οὖς.

Ὦσις, ιος, ἡ, trusio, extrusio, expulsio, impulsio, impulsus, propulsio. Ab ἀθέω.

Ὡσιηέναις, sancte, pure. Ab ὁσιόω.

Ὦσκε, vel ὄσκεν, idem quod ὡσάν. Ex ὡς, & pronom κε, quod est ἄν.

Ὦσμαι, perfect. indic. pass. verbi ἀθέω pro ἔωθω.

Ὦσμῆσιν, acc. sing. perf. part. pass.

Ὦσμος, ου, ὁ, impulsus; (2) everſio. Ab ἀθέω.

Ὥσπερ, ut, sic, quemadmodum, veluti, quasi, tanquam. Ex ὡς, & περ.

Ὡσπερανεί, *Adv.* tanquam si, quasi, perinde ac si. Ex ὥσπερ, & ἄν, & εἰ.

Ὡσπερεί, *Adv.* veluti, quasi.

Ὡσπερεῦν, *Adv.* idem. Ex ὥσπερ, & ἦν.

Ὡς' pro ὥστε, *quasi.*

Ὥστε, *Adv.* ut, ita, adeo ut, ut quidem; (2) quamobrem, itaque; (3) utpote, quippe quod, quippe qui. Ex ὡς, & τε.

Ὠστής, ου, ὁ, impulsor, trusor. Ab ἀθέω.

Ὠστιεῖ, 2. sing. f. 1. med. *Att.* pro ὠσεῖ, ἧ, & hoc pro ὠσεαι, ἧ, Ab

Ὠστίζω, trudo, pello. Οὐδ' ὠστιεῖ Κλεωνύμῳ, Artist. Ach. 850. Εἰς τὸν τριήρεα ὡς ἀνὴρ ὠστίζεται, ibid. 42. Ὠστίζουσιν ἕκαστον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, id. Plut. 330. Ab ὠσις.

Ὠστικῶς, *Adv.* impellendo, trudendo; (2) urbaniter. Ab ὠστικός.

Ὠστοσοῦν, *Adv.* pro ὁ ἄστρον. pro ὁ ἄστρον.

Ὠτάεις, εσσα, εν, truſatilis, Gl. Vet. ab ὠθέω.

Ὠτάρατο, 3 plur. pluſq. indic. pass. verbi ὀτρύνω.

Ὠχθος, ου, ὁ, ramus novellus; ἄχθος, Nic. Al. Ther. Ab & pro ὀχθος.

Ὠχθοφορία, ας, τὸ, gestatio ramorum; testum attamenthum. Ab

Ὠχθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ramos gestans. Ex ὀχθος, & φέρω.

Ὠχέ, 3. s. indic. act. verbi ἀθέω pro ἀθεν.

Ὦτα, ατος, nom. plur. ab οὖς, ὠτός *Ionum.*

Ὠτάγρα, ας, ἡ, instrumentum, quo aures torquentur, auricularia forceps. Ex ὦς, & ἄγχω, *capiens.*

Ὠτακαστίνη, ης, ἡ, ἦσα, intentis auribus sermones hominum fabulæve (ut ad detrimentum meum deferam.) Phi. ὠτακουστεῖ, auscultat, Xen. Ab

Ὠτακουστής, οῦ, ὁ, delator *Attic.* proditor alienos; qui, quæ passim audit, ad dominum eum defert. Gl. V. auricularius explorator. Ex ὦς, & ἀκούω.

Ὠταλγέω, ῶ, ἡ, ἦσα, dolco auribus, aurium colore [illegible]. Ab

Ὠταλγία, ας, ἡ, aurium dolor. Ex ὦς, & ἀλγέω.

Ὠταλγίη, ης, idem quod ὠταλγία.

Ὠταλγικός, ἡ, ὁν, ει, aurium dolorem [illegible] nosus, (2) dolorem aurium inferens. Ab ὠταλγία.

Ὠτᾶν, ὁ homo! heus amice! in utramque partem auctus.

Ὠτάριον, ου, τὸ, auricula. Dim. ab ὦς.

Ὠταρις, ῥος, ῥι, auricula. Ab eod.

Ὠτιγχύτης, ου, ὁ, clyster auricularis, Ex ὦς, & ἐγχέω.

Ὠτηλή, ῆς, ἡ, cicatrix & ulcus ac recens vulnus. Ab [illegible].

Ὠτιρῶν, *Dor.* pro ὁ ἀτιρῶν, *alius.*

Ὠτιον, ου, τὸ, auricula. Dim. ab ὦς.

Ὠτις, ιδῶν, ἡ, avis tarda. Ab ὦς, quia aurita.

Ὠτιτης, ου, ὁ, auricularis; ut ὠτιτης δακτύλος. Ab ὦς.

Ὠτογλυφίς, ιδῶν, ἡ, auriscalpium. Ex ὦς, & γλύφω.

Ὠτογλυφον, ου, τὸ, idem. Ex nisi.

Ὠτοειδής, ους, ὁ, ἡ, similis auriculæ. Ex ὦς, & εἶδος.

Ὠτοειδῶς, in formam auriculæ. A præc.

Ὠτοθλαδίας, ου, ὁ, cui aures fractæ sunt; Diog. Laert. Ex ὦς, & θλάω.

Ὠτοκατάξις, εως, ἡ, aurium fractio, aurium contusio. Ex ὦς, & κατάγνυμι.

Ὠτοκοπία, aures obtundo garrulitate, precibus, item de quocunque sono vehementiori. Gl. Vet. ὠτοκοπῶ, obtundo. Ex ὦς, & κόπτω.

Ὠτόλικνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, aures habens magnas instar ventilabri, vel vanni. Ex ὦς, & λίκνον.

Ὠτοπάροχος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, auritus. Gl. Vet. qui aures præbet. Ex ὦς, & παρέχω.

Ὠτός, οῦ, & ἀτός, ου, ὁ, otus, avis nycticoraci similis. Gl. Vet. avis tarda. Ab ὦς.

Ὠτὸς, *auris*, gen. fing. ab ὦς, *auris*.

Ὠτότμητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui auriculam ſciſſam habet, cui aures amputatæ ſunt, aure ſeu auribus truncus. Ex ὦς, & τίμνω.

Ὠτοχλέω, ῶ, aures obturbo loquendo. Ex ὦς, & ὄχλος.

Ὠτραλίος, α, ον, & ὠτραλέος, α, ν. ὀτρ.

Ὤτρυνον, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ab ὀτρύνω, *incito*.

Ὠτώεις, ὤεσσα, ὤεν, auritus, aures habens; (2) anſatus, habena anſas; Il. 23, 264. Ab ὦς.

Ὠυτὸς, *Dor.* pro ὁ αὐτός, *ipſe*.

Ὤφελον, imperf. ind. act. v. ὀφείλω.

Ὤφθην, *videram*, pluſq. ind. act. v. ὀπτάω.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas, emolumentum, commoditas, commodum; (2) adjumentum, auxilium, ſubſidium. Quaſi ab ὠφελὴς.

Ὠφελεῖτε, 2. plur. præſ. ind. pro ὠφελέετε, ab ὠφελέω.

Ὠ Φ Ε Λ Η Ω, juvo, proſum, commodo, bene de aliquo mereor; ὠφελήθη, profecit, Ph. aor. 1. paſſ. ὠφελήσοντα, profuturus, Ph. f. 1. part. act. Τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελεῖμί σε; Soph. Aj. 537. Φιλοῦσιν ὠφελεῖν, Ariſt. Av. 426. Μηδὲν ὠφελὼν πω πλὴν. Eur. Supp. 1100. Ἢ φίλοι, Ariſt. Plut. 1134. Ἃ δ' ἂν δίκαια' ἑκόντες, ὠφελήσεσθε, Eur. Ion. 381.

Ὠφελήσας, 2. ſing. aor. 1. comm. paſſ.

Ὠφέλημα, ατος, τὸ, adjumentum, emolumentum, commodum. Ab eod.

Ὠφελήσιμος, ος, ὁ ἡ, ἡ, utilis, quo juvari poſſumus. Ab ὠφέλησις.

Ὠφέλησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὠφελέω.

Ὠφέλησις, εως, ἡ, utilitas, emolumentum.

Ὠφελητέος, έα, εον, juvandus. Ab ὠφελέω.

Ὠφέλιμος, ος, ὁ ἡ, ἡ, utilitatem, adjumentum ſive emolumentum adferens. Gloſſ. Vet. ὠφέλιμο, commodum, profuturum. Ab eod.

Ὠφελίμως, *Adv.* utiliter, commode, merenter, cum commodo & emolumento.

Ὤφελον, utinam. Gl. Vet. velim. Ἀτυχεῖς μὲν ὦρα, ἀλλ' ὐκ ἀδίκως, ὡς ὠφελες μηδ' ἀτυχεῖν. Syneſ. Ab ὀφείλω.

Ὤφθη, 3. ſing. aor. 1. indic. paſſ. verbi ὁράω.

Ὤφθησαν, *viſi ſunt*, 3. plur. a. ejuſd.

Ὠφλες, 3. ſing. imperfect. ind. verbi ὀφλέω pro ὀφείλω.

Ὠφρόντισος, *ſanus*, *Dor.* pro ὁ ἀφρόντιστος.

Ὤχα, *aperui*, perfect. indic. med. verbi οἴγω.

Ὤχατο, 3. plur. plu.q. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ὠγμένοι ἦσαν.

Ὤχετο, 3. ſing. aor. 2. indic. med. verbi οἰχομαι.

Ὤχθησαν, 3. plur. aor. 1. indic. paſſ. verb. ὀχθέω.

Ὠχόμεθα, 1. plur. imperf. ind. med. verbi οἴχομαι.

Ὠχρα, ας, ἡ, coloris quoddam genus, a pallore denominatum. Ab ὠχρὸς. Unde

Ὠχραίνω, pallidum reddo.

Ὠχράω, ῶ, palleo; (2) palleſco. Ab ὤχρα

Ὠχρία, ας, ἡ, pallor, R. Ab eod.

Ὠχρίας, α, ον, pallidus. Ab eod.

Ὠχρίασις, εως, ἡ, pallor; cum quis expalleſcit. Ab

Ὠχριάω, ῶ, palleo, pallore perfuſus ſum, palleſco, pallidus fio. Τὺς ὠχριῶντας, τὺς ὠρυποδῶντας λέγεις, Ariſt. Nub. 103. Ἡ πόλις γὰρ ὠχρίασα, κἀν φόβῳ καθημένη, id. Pace, 640. Ab ὠχρία.

Ὠχροειδὴς, ὲς, pallidus. Ab εἶδος.

Ὠχρόλευκος, ος, ὁ ἡ, ἡ, ex luteo candicans, ſeu in pallido candidus. Ex ὠχρὸς, & λευκὸς.

Ὠχροξανθος, ος, ὁ ἡ, ἡ, pallide flavescens. Ὠχροξανθὸς ὡς χολὴ, *Arct.*

Ὠ Χ Ρ Ο Σ, ρὰ, ρὸν, pallidus; luridus. Phil. 1.

Ὠχρὸς, ὸ, ὁ, pallor, palliditas; (2) legumen quoddam, Latinis *cruſula*. Ab ὠχρὸς. Unde

Ὠχρότης, ητος, ἡ, palliditas, pallor. Ab eodem.

Ὠχρόω, ῶ, pallidum reddo, pallefacio. Hinc

Ὠχρωμα, ατος, τὸ, pallor; palliditas corpori alicui inducta.

Ὤχωκε, *abiit*, 3. ſing. perf. ind. *Att.* pro ὤχηκε, ab οἴχω pro οἰχέω.

Ὠψ, ὠπὸς, ὁ, oculus; (2) adſpectus, vultus, facies. Gl. V. adſpectus, frons. Ab ὄπωμαι, *video*.

Ὠϊδὴς, ὴος, ὁ ἡ, ἡ, ovo ſimilis, ovi ſpeciem gerens. Ab ὠὸν, *ovum*.

Τ Β' Λ Ο Σ.

APPENDIX

APPENDIX

VOCABULORUM,

Quæ in præcedenti opere vel consulto prætermissa fuerunt, vel et Cl. Editores subterfugerunt ; quæ tamen magna ex parte autoritatem habeant & fidem, *viz.*

Ἀ Α'ΣΠΕΤΟΣ, ὁν, immensus, Cal. *si lectio sana.* Ex α int. & ἀσπετος.

Ἀξλίμμης, ες, imbecillus, Eustath.

Ἀξλιχὴς, ὲς, ubi nulli sunt balatus, Ep. Ex α pr. & βληχή.

Ἀξύστος, ον, ubi nullus est clamor, vel sine pugna, Nonn. Ex α & βοή.

Ἀξολέω, occurro, obvium habeo, convenio, pro ἀντιξολέω, Apoll. Hinc

Ἀξολήτωρ, ορος, ὁ, qui occurrit, s. convenit, *E. M.*

Ἀξρόδαις, ὁ, id. quod ἀξροδιαίτης, Ath.

Ἀξυρταχη, ἡ, barbarium δάπτριμμα & edulium, Alex. ap. Athen. Hinc

Ἀξυρτακοποιὸς, ὁ ϰ ἡ, qui vel quæ conficit ἀξυρτάϰλω, Demetr. ib.

Ἀξυσοτόϰος, ον, abyssum habens s. pariens, Cyr.

Ἀγαθὸς, Pind. p. 9. vid. ἠγάθεος.

Ἀγαθοξόης, ον, purè fluens. Ex ἀγαθὸς, & ῥέω. Synes.

Ἀγαλίς, v. ἀγαλίς, *E. M.*

Ἀγαλλίεις, εσσα, εν, v. ἀγαλλὴς, Apollin.

Ἀγαλματοτυπὴς, ὲς, idem quod ἀγαλματοποιὸς, Mnemth. Ex ἄγαλμα, & τύπλω.

Ἀγάσταχυς, υ, abundans spicis, prægrandes spicas habens, Naz.

Ἀγατὸν, *Aldus*, admirabiliter, Hom. Ap. 515.

Ἀγγελίαξ, ἡ, nuncia, Orph. H.

Ἀγγελιστὴς, ϰ, ὁ, idem quod ἄγγελος, Hom.

Ἀγγελίτης, ἡ, *fem.* Call.

Ἀγγελτρια, ἡ, idem, Sibyl.

Ἀγεϰὴς, ες, immadidus, durus, Ep. Hes.

Ἀγδοσιυζῆλας, qui magistratum secum in sese concitat, qu. ἠγδσιυζῆλας, Steph. ex *E. M.* idem quod ἀγύρτης & ϰυζιλιστὴς, Hes.

Ἀγηρανὸς, ὁ ϰ ἡ, idem quod ἀγήρως, immortalis, Ep.

Ἀγιάϰνη, idem quod ἀγιάϰη, *Ion* Hom.

Ἀγϰιστευτὸς, ὁ ϰ ἡ, hamo vinctus, s. captus, Ep.

Ἀγϰλείω, pro ἀναϰλίνω, Hym.

Ἀγϰοσύνη, idem quod ἀγϰοινία. Ex ἀγὰ, & ϰοινὸς.

Ἀγϰρισις, pro ἀνάϰρισις. Aretch.

Ἀγϰρὶ ὠνυ, pro ἀγϰαμπύλως, Theoc.

Ἀγϰυλόδους ουτος, ὁ ϰ ἡ, curvis dentibus, *Iguan.* Ion. Opp.

Ἀγλαίθειρος, ὁ ϰ ἡ, bene comatus, Hom. Ab θεῖρα.

Ἀγλαοπέπλος, ὁ ϰ ἡ, splendida veste, Cal.

Ἀγλαοφάρης, ες, idem, Sibyl. A φᾶρος.

Ἀγνομαντις, ὁ ϰ ἡ, castus vates.

Ἀγνόῤῥυτος, ον, idem quod ἀγνόῤῥοος. Æsch.

Ἀγνοτρὴς, ες, castus, Orph. nisi sit pro ἀγνοτελὴς.

Ἀγραυλὴς, ὲς, idem quod ἄγραυλος, sc. sub dio, quod sit in agro, Nic.

Ἄγρεμον, τὸ, radica ; hasta, Æsch. Ab ἄγρα.

Ἀγρεϰὸς, ον, idem quod ἀγρωϊϰὸς, Mosch.

Ἀγριώτις, ἡ, *fem.* ab ἀγριώτης, Sapph.

Ἀγροτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγρότης, Eur.

Ἀγρυπνητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγρυπνητὴς, Man.

Ἀγυρτάω, idem quod ἀγυρτάζω, τὸν ἀγύρτην agere, Athen.

Ἀγυρτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγύρτης, Man.

Ἀγχονάω, idem quod ἀγχονάω, Man.

Ἀγωγαῖος, α, ον, quo duci potest vel solet, Ep. Ab ἄγω.

Ἀγωνοθέτις, ἡ, *fem.* ab ἀγωνοθέτης, Soph. ap. Steph.

Ἀδδὴς, pro ἀδὴς, Hom.

Ἀδίνηρος, ον, idem quod ὠδινὸς, Opp.

Ἀδὴς, ον, sine, s. inoffensus hostis, Apoll. Ab α pr. & δηΐς.

Ἀδιϰηλος, s. ἀδδιϰηλος, ον, sine effigie. Ex α priv. & δικηλον, Man.

Ἀδμητος, η, ον, idem quod ἀδμὴς, Hom.

Ἀδμολία, s. ἀδμαλία, ἡ, ignorantia, imperitia, Call. ap. Suid.

Ἀδύϰας, idem quod ἀδαήτας, Eur.

Ἀδὼν, ονος, ἡ, pro ἀηδὼν, Mosch.

Ἀδωρεδοϰος, ον, idem quod ἀδωροδόϰητος, Ep.

Ἀεϊδηλος, ὁ ϰ ἡ, valde conspicuus, Nic. Ex α int. & εἰδέω.

Ἀεϊϰεσμὸς, ον, semper currens, Cyr.

Ἀειθανὴς, ές, semper moriens, Man. Ex ἀεί, & θνήσϰω.

Ἀειϰαμοι, οἱ, semper lætantes, s. comessantes, Man.

Ἀειμαρὴς, ὁ ϰ ἡ, semper instrens, Opp.

Ἀειρῥοϊζὴς, ὁ ϰ ἡ, semper fluens, Opp. Ex ἀεί, & ῥοιζέω.

Ἀειϰλυτὸς, idem quod ἀειϰλυτος, Hom.

Ἀεϰλὰς, ἀδος, idem quod ἀεϰλὴς, Soph. ap. Hes.

Ἀειϰοτόϰος, ον, ὁ, idem quod ἀειλόπης, Call.

Ἀειράν, ουσα, idem quod αἰρᾶσ, Hes. Od.

Ἀεξιὼν, ὁ ϰ ἡ, qui augens mentem, Proc.

Ἀεπὴς, ον, volare nondum valens, Æsch. *si lectio sana.*

Ἀξυὴς, ες, idem quod ἄξυλος, s. immensus, Call.

Ἀξοδιὴς, ὲς, volans, qui in aere versatur, Ep. Ex ἀὴρ, & δίνη.

Ἀΐω, (inusit.) spiro ; (2) dormio. Unde ἀϊσαμὴν, Hom.

Ἀζηχὲς, *Adv.* incessanter, Hom.

Ἀθελήτως, *Adv.* præter voluntatem. Ath.

Ἀθξαὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀθρὴς, Nic.

Ἀθροϲόσμιος, υ, ὁ, aristis vescens, ap. Diog. L.

Ἀθεσμοφάγος, ὁ ϰ ἡ, vetita edens, Man.

Ἀθλοθεσία, ἡ, præminorum constitutio ; (2) ipsum munus & officium athlothetarum, (3) item mutua depositio utriusque concertantium, Aristoph.

Ἀθυρτὴς, ον, sine vel cum thyrso, Eur. Ex α pr. vel int.

Αἰγλάζω, illumino, Man. Ab αἴγλη.

Αἰγλητὴς, ὴ, ὁ, idem quod αἰγλήεις, *Epith.* Apollinis.

Αἰγυπλιόω, nigrum reddo, Hes.

Αἰνυτὴρ, idem quod ἑλϰτὴρ, Soph.

Αἰϛτόεις, εσσα, εν, aquilinus, Opp.

Αἴπτος, v. ἄπτος, it. ardens, Hom.

Αἰθαλὸς, ὁ, idem quod αἰθαλὴς, Eur.

Αἰθαλέες, εσσα, εν, idem quod. αἰθρὴς, Opp.

Αἰθερολαμπὴς, ὲς, lucidi ætheris, in æthere splendens, Man.

Αἰθροδόνητος, ον, in splendore agitatus, ib. Ex αἰθὴρ, & δονέω.

Αἰθροτελέω, in æthere versor, vel id. quod αἰθερομαχία, ib.

Αἰθροτόϰος, ον, in æthere procreans, ib.

Αἰκλὴρ, ῆρος, ὁ, impetuosus, Opp. Ab ἀϊσσω.

Αἱμάσροφος, ον, sanguineus. Ath.

Αἱματάπης, ες, ὁ, idem quod αἱματοπὴς, Lyc.

Αἱματοτόπτης, υ, ὁ, idem.

Αἱματόπτης, ὴ, *fem.* Man.

Αἱματίτης, idem quod αἱματῖτις, s. *furtus sanguinis*, Ath.

Αἱμερία, idem quod αἱμορρόϊς. Man.

Αἰνολογοδίτυος, ον, *Inductionum* autor, Hom. M.

Αἰνὸς, λὴ, ὸν, v. ἀεσσι, Call.

Αἰνογενθὴς, ὲς, in nativitate miser, Man.

Αἰολίας, ου, ὁ, nomen piscis, coracinus, Ath.

Αἰολοπλόϰος, ος, ὁ, virtus luctæ generibus versatus, Man. Ex αἰόλος, & πάλη.

Αἰολοπαλάϰτης,

Αἰολοσκόπος, ον, varie speculans, Naz.
Αἰολόφυλος, ον, diversi generis, s. ex alia tribu. Opp. Ab φῦλον.
Αἰπυπλάνης, ες, in summo errans, Man. Ex αἰπὺς, & πλάνης.
Αἰχροζῶν, οντος, ὁ, turpiter vivens, Sibyl.
Αἰχροπλάνης, ητος, ὁ, turpiter ridiculus, Man.
Αἰχροδιδάκτης, ου, ὁ, turpium magister, ib.
Αἰχρολούθρος, ον, id. quod
Αἰχριπόμβριμον, v. αἰχροπόμβριμον, Man.
Αἰχροσφαῖρος, ον, turpis fama. Ex αἰχρὸς, & φήμη.
Αἰχρούτερλος, ον, turpiter vestitus, Dolse. A αἰτλος.
Αἴλιον, τὸ, hospitium, it. locus, Pind. Eupl.
Αἰωνοτόκος, ον, seculorum parens, Synes. Ab αἰὼν, & τίκτω.
Ἀκαμαντόδετος, ον, adamantinus, Æsch.
Ἀκεσσον, τὸ, med camentum, Soph. Hes.
Ἀκτέω, v. ἀκείομαι, Apoll.
Ἀκὶ, Aldi. D. r. idem quod ἅμα, Pind.
Ἀκηδέως, Aldi. negligenter, sine cura, Æsch. Ex α, & κήδω.
Ἀκήδω-ον, Aldi. idem, Apoll.
Ἀκκορόζειν, putare comices, Ep. ap. Steph.
Ἀκρόλιπον, τὸ, pinguedo, unguentum, Call. Ep.
Ἀκρατεσις, εσσα, ον, instabilis, intemperans, Man. Ab ἀκρατὴς.
Ἀκρατασώη Dor. pro ἀκρατοσύνη, intemperantia, instabilitas judicii, Steph.
Ἀκρίδεμνος, ον, sine vitta, Ep.
Ἀκρίτα, Aldi. idem quod ἀκριτί, Hom.
Ἀκριτόλακρυς, ὁ, ἡ, ἦτορ, lacrymis immensis, Epith. Tertul. Ep.
Ἀκρόγωνος, ον, in extremo angulo positus, Nic. Ex ἄκρος, & γωνία.
Ἀκροπολάϊος, sublimis meo. Man.
Ἀκτάομαι, circ. 1. attollo, Æsch.
Ἀκτιναβολιστὴς, ὁ, idem quod ἀκτινοβολιστὴς, Man.
Ἀκυμος, ον, idem quod ἀκάμας, Eur.
Ἀλάλυξις, ιδος, ἡ, mœror, animus perturbatus, Sch. ἀλὰ, Nic.
Ἀλγεσιπλαγὴς, ές, dans dolorem, Opp.
Ἀλγεσιβουλος, ον, dolore animum afficiens, Ep.
Ἀλείτωρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀλείτης, Man.
Ἀλείτωρ, idem quod ἀλιτία, Hom.
Ἀλείωρος, ὁ, ἡ, cælebs, impia, Eur. Ex α, & λέχος.
Ἀλεξίωρος, ὁ, ἡ, adjuvans homines. Epith. Athenod. Arist.
Ἀλεξίμορος, ον, idem quod ἀλεξητήριος, Nic.
Ἀλεξίον, τὸ, idem quod ἀλεξητήριον, ib.
Ἀλητὴς, ές, incestum, Dolse. Ex α, & λέσχη.
Ἀλήθιν, pro ἀλήθεια, ib.
Ἀλητοπτόχος, ον, mendicivorus, Epith. Ira. Nic.
Ἀλιανθὴς, ές, in mari florens, Ep. Ex ἅλς, & ἄνθος.
Ἀλιδρος, ον, idem quod ἀλίδρομος, Lyc.
Ἀλίδρομος, ον, idem quod ἁλιδρόμος, Opp.
Ἀλίζωος, ον, in mari vivens, Ep.
Ἀλίθρεμμων, ον, in mari nutritus, Cyr.
Ἀλιμαῖος, ες, circumlutus, vel idem quod ἁλιμόεις, Apoll.
Ἀλιπλὴς, γος, ὁ, ἡ, mari percussus, Call.
Ἀλιφθορεὺς, ῆος, ὁ, piscis corruptor, Ep. Diacons. Nic.
Ἀλιφθορὴς, ές, in mari corruptus, Ep. Ex ἅλς, & φθορὰ.
Ἀλιφλεγὴς, ές, ἡ, idem quod ἀλιπλὴς, Ep.
Ἀλισμικτὸς, ον, maritimus, Lyc. al. ἁλίσμικτος.
Ἀλισφάκιον, ον, idem quod ἁλισφόλι, Hom.
Ἀλιτροφοσύνη, ἡ, peccatrix; malus animus, Ex ἀλιτρία, & φρὴν, Ep.
Ἀλιτρεφὴς, ές, mari nutritus, Cal. Ex ἅλς, & τρέφω.
Ἀλιτρόφος, idem, Hom.
Ἀλιτυφὴς, ές, ἡ, casus sale aspersus, Ep.
Ἀλίφρων, ονος, ὁ, sat is prudens, Naum. ap. Stob.
Ἀλλαγμὸς, ὁ, ἡ, idem quod ἀλλαγμὰ, Man.
Ἀλλαγὴς, ον, idem quod ἄλλαξ, Ep.
Ἀλλοκοτοσύνη, ης, idem quod ἀλλοκοσύνη, Eur.
Ἀλλοτύπωτος, ον, aliis characteribus, Man.
Ἀλλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, diversa sentiens, ib. Ex ἄλλος, & φρὴν.
Ἀλμὸς, ὁ, ἡ, in muria conditus, al. tepidus, Hes.
Ἀλτὸς, ὁ, idem quod ἅλς, Pind. Hes.
Ἀλύσδηνος, ὁ, ἡ, ον, Exp. mirinus, Apoll.
Ἀλυτὸς, idem quod ἄλυτος, Ep.
Ἀλυκρὸς, pro θαλυκρὸς, E. M.
Ἀλυχὴς, ές, sine lychno, Fur.
Ἀλυσκάνον, Aldi. catenatim, Man. Ab ἄλυσις.
Ἀλαπὸς, ὸν, inundulentus, Soph. ap. Hes.
Ἀμαζόνιος, ὁ, Amazonis, Apoll.
Ἀμαυδάλος, ον, evanidus, Alcæ.
Ἀμαχανὸς, ὁ, ἡ, ον, idem quod ἀμηχάνος, Apoll.
Ἀμαρσιαπὴς, ῆρος, ὁ, fossor fulcrorum, Man.
Ἀμαρτεσσώη, ἡ, idem quod ἀμαρτία, Ep.
Ἀμαρταλὴ, ἡ, idem, Theogn.
Ἀμαυρωπὸς, ὸν, pr. Ep. l. o.
Ἀμβλυωπὸς, ωπα, ον, obscurans, Man. Ab ἀμβλὺς.
Ἀμβλωμα, τὸ, hebetatio, it. abortio, Naz Ab ἀμβλόω.
Ἀμβλωπὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ab ortens, Man.
Ἀμβλωψ, ὁ, ἡ, occultans, Lyc. Ex ἀμβλὺς, & ὤψ, ὠπὸς.
Ἀμβολαλὸς, Aldi. idem quod ἀμβολαλὴς, Sch. In Call. alterne, vicissim.
Ἀμβολὶς, ιδος, reticio colore aut alia similitudine anthylium.
Ἀμεν τῶν, pro ἀμείνων, Alcæ.
Ἀμεταβλὴς, ὸν, exteritis, Man. Ex α & μέταβλος.
Ἀμβλὴς, Aldi. v. ἀμὸς, Synes.
Ἀμῆλμα, τὸ, pro ἀμελγμα, Heroclan.
Ἀμετρόβιος, ον, longævus, Man.
Ἀμφιρεστὴς, ὸς, ὁ, ἡ, ἦτορ, ce libens, Ep.
Ἀμηχανοτέχνης, ὁ, male fabricans machinas, Epith. Satyrum, Hes.
Ἀνυδρὸς, pro ἀ ύδρος, Hes. ex Call.
Ἀμιτρὴς, ὸς, idem quod ἄμιτρος, Nic.
Ἀμισθόδικος, ον, idem quod ἀμισθοδίκης, Opp.
Ἀμισθὸς, Aldi. idem quod ἀμισθοδίκης, Hom.
Ἀμολγὸς, τὸ, mulctra, Theoc. Ab ἀμέλγω.
Ἀμορχὸς, v. ἀμορχὴς, Man.
Ἀμπεδήρης, ες, cui, esus, Æsch. A ασδιον.
Ἀμπεδὰς, pro ἀναπεδὰς, Hom.
Ἀμπυνὸν, ονος, ὁ, v. ἀμπυξ, Nic.
Ἀμπυλαξὴς, ὸν, ὁ, ἡ, v. ἀμπυλαξὸς, Nic.
Ἀμπρὸς, ὸς, pro, Soph. p. Suid.
Ἀμφαδὸς, ον, Aldi. idem quod ἀμφαδίης, Apoll.
Ἀμφανάσσω, mino, idem quod ἀμπεδόμαι, Opp.
Ἀμφασὶη, ἡ, pro ἀφασία, Hom.
Ἀμφαυτὸς, idem quod ἀμφὶς αὐτὸς, ib.
Ἀμφελοῦσσω, circum trahe, Hom.
Ἀμφεσσάμην, idem quod Sacrol. Cal.
Ἀμφὶ βασις, ἡ, ἀμφὶ, prolepsis, circa, Hom.
Ἀμφὶ μείλιχος, ον, ὁ, circum ens, Soph.
Ἀμφὶ ρυτος, ον, ὁ, circumfusus, finitimus, Soph. ex Dion. sed leg. ἀμφίρυτος, v. 215.
Ἀμφιβλησρόδικος, ον, sub. τέχνη, ars prætoria qui recti utcunque, Poll
Ἀμφιβλησρωδὴς, ὲς, retiformis, ib.
Ἀμφιβολήνωρ, ορος, ὁ, idem quod ἀμφίβολος, Apoll.
Ἀμφιγάνυμαι, lecor, Cal.
Ἀμφιδρόμαι, circumvenio, Hom.
Ἀμφιδρομὴ, circumcursio, Hom.
Ἀμφιδύζω, circumcurro, Man.
Ἀμφίκερως, ὁ, ἡ, ὁ, utrinque cornuta, Epith. Luna, Man.
Ἀμφίκυρτος, ον, utrinque linea vinculis evinctus, Hes.
Ἀμφιμύσσομαι, abhorreo, Hom.
Ἀμφιπὸς, ον, dubius, Dog. L.
Ἀμφιπερίφρων, ονος, ὁ, ἡ, utrinque circumago, Hom.
Ἀμφιπόλος, ὁ, idem quod simpl. Fur.
Ἀμφιπτόλεις, quæ urbem cingit, Æsch.
Ἀμφιφερτόμαι, circum pugno, Hom.
Ἀμφιφιλὴς, ὲς, al. ἀμφιπὸς, ὶς, Hom. Il. v. 30.
Ἀμφιφορὴ, ἡ, deflexio, conversio, Hes.
Ἀναστερὸς, ον, exterminatus, Hes. ex Soph
Ἀμφιτετιζίζω, circumpipio, Ar.
Ἀμφιτρίφω, circumquaque nutrio, Steph.
Ἀμφιφασίνω, v. ἀμφιφαίνω, Hom.
Ἀμφιφοσίαι, circa tersco, vel in fugam conjicio, Hom.
Ἀμφιχαράσσω, circumcirca figuro, Man.
Ἀμφιχολόμαι, indignor circum vel propter, Nax.
Ἀμφοδίκης, ὴ, ὲν, circumbivia, Man.
Ἀμφορεφορία, amphoram gesto, Arist.
Ἀμφορία, ας, ἡ, Exp. circumspectio, Man.
Ἀναβαίνω, pervado, incedo per, Hom.
Ἀναβαλλειν (γαῖ) egerere terram fodiendo, Xen. atpllo, it. fleno, excutio, ut equus scitorem, Bud.
Ἀναβλυμὸς, τὸ, idem quod ἀνάβλυσις.
Ἀνάγλυπτος, ον, indico, V. Lex.
Ἀναζαλμὸς, ὸν, recipitatus, s. dilatitius, Hes.
Ἀναβερβερίζω, v. ἀναβορβορίζω, exclamo, Ar.
Ἀναβὴς, Dor. pro ἀναβὰς.
Ἀναβρεχὴς, infamo, rapiens, Hes. Hom.
Ἀναγαγὴ ἀλαὶ, exclamo, Hes. E. M.
Ἀναγόωσις, ὁ, ἡ, ipsa gustandi actio, V. L.
Ἀναγόωσις, ἡ, ipsa gustandi actio, V. L.
Ἀναγλύσσω, pro simpl. Hom.
Ἀναγυναπὸν, necessario equitare, Eur. ap. Suid.
Ἀναγωγὸς, ὸν, in cælum revocans, vel cælebrans, Pind. Theocr. Synes.
Ἀναδεγμὸς, τὸ, fibula, Hes. Ion. pro, id. Pertus ἀναδέγμασα, Sibyl.
Ἀναδικὴς, ὴ, ὸ, species lapidis s. pelleæ. A δίνη.
Ἀναδοὴ, ἡ, desino, Suid. re fleciono, Steph. A δίνη.
Ἀναδρὸς, idem quod ἀναδρόω, Hes.
Ἀναδύπλω, cingere umbilico, Hes. Steph.
Ἀναδωΐα, idem quod ἀναδύω, Hom.
Ἀναζοὶω, Poet. pro ἀναζέω, Ep.
Ἀναθηματικὸς, ὴ, ὸν, conjectandum s. dicendum comparatus, aptus, Ep.
Ἀναθρησις, ὴ, attenta considerati o, Tim. ap. Poleh. Ab ἀνατθέω.
Ἀναιδάσιος, ον, qui non verecundatus, Aquil. Ex α, & αἰδέομαι.
Ἀναικαθαιρόμαι, depono, V. L. Ex ἀνὰ, κὰτ, & αἴρομαι.
Ἀνακλαπὴ, ἡ, furor, Hom.
Ἀνακρατὴς, ὲς, admodum firmus, validus. A κράτος, Hes.
Ἀνάκρησις, ὴ, Ion. pro ἀνάκρισις.
Ἀνακτόσσω idem quod ἀνακλονίω. Chrisod.
Ἀνακυκλέω, v. ἀνακυκλίω, Eur.
Ἀνακωτέω, ferito, Hes.
Ἀνακωτάζω, v. simp. Hes.
Ἀνακλὴς, idem quod ἀνακλὴς, ib.
Ἀνακλέκτης, ου, ὁ, collecto, Steph.
Ἀνακλιδὲς αἱ, convenunt scapulis tenues ossa lecta ex alto, Ov. de art. am. l. 3.
Ἀνακλίτος, Dor. pro κλίτος. Theoc.
Ἀνακλύσω, aor. 2 subj. ab ἀνακλύζω.
Ἀνάμαντος, ον, fluentis carens, Ep. Ex α, & μάω.
Ἀναμηρύκομαι, rumino, V. L.
Ἀναμηστόμαι, idem quod ἀναμιμνήσκομαι, Gaz.
Ἀναμὴς, ον, non habens mœrorem. Ex α, & ἀνία, vel Dor. pro ἀλίμος. efrænis, superbus. Ex α, & ἅλη, Steph.
Ἀναξίη, ἡ, idem quod ἀπάξιος, Eur.
Ἀναπαλὸς, f. ἄμπαλος, ὁ, reflexio, Pind.
Ἀναπνία, Poet. pro ἀναπνοὴ.
Ἀναπτοσκὸν, ὴ, impedimentum, V. L.
Ἀναπτυσμὸς, ὁ, suspirium cum imploratione divini auxilii, Greg.
Ἀναπτω, frendeo, Nic.
Ἀναπλὴς, ὴ, ὲν, incendendi vim habens, V. L. Ab ἄπλω.
Ἀνάπτωτις, ης, v. ἀμπωτὶς.
Ἀναρθρία, ἡ, articulorum seu artuum debilitas. Ab ἄναρθρος, Steph.
Ἀνασσε, pro Sync. pro ἀνασχε.
Ἀνασυρίζω, idem quod ἀνασυρίσσω, Hom.
Ἀνάσειος ον, sine astris, Man. Ex α, & ἀστὴρ.
Ἀνασρόφω, v. ἀνασρέφω, Hes.
Ἀνασύρομαι, erumpo, Hom.
Ἀνατανύω, idem quod ἀνατείνω, Call.
Ἀνατλὴ, Aldi. sine tibiis, Plut. Ex α, & αὐλὸς.
Ἀναυσία, ἡ, nausea nulla, Suid.

Ἀναυτος,

Ἄναυτος, ον, nautis carens, navibus impervius, Hes.
Ἀναΰω, exclamo, Theoc.
Ἀναφέρπω, recedo, V. L. ex Theoc. Ex ἀνὰ, ἀπὸ, & ἕρπω.
Ἀνεφυγὴ, ἡ, v. ἀνάφυξις, Æsch.
Ἀνδίκως, pro ἀναδίκως, F. M.
Ἀνεχρέμπτω, exterio f. screatu egero. Hinc
Ἀναχρεμψις, ἡ, exscreatio, Hipp. ebullitio, H.
Ἄνδεμα, το, Æol. per Syn. pro ἀνάδεμα, s. ἀνάθημα, Ep.
Ἀνδοκεύδιλω, Æol. Syn. pro ἀναδιχάζω, alternis vicibus, [illegible] Hes.
Ἀνδαξ, [illegible] pro ἀνάδοχος, vel ἀνάδοχ@, ib.
Ἀνδρεία, Ion. pro ἀνδρεία, item ἀνδρεῖ@ pro ἀνδρεῖος, Hom.
Ἀνδριάς, [illegible] idem quod ἀνδρία, Poll.
[illegible] Nic.
Ἀνδροφθόρ@, ον, [illegible] perdens, vel ἀνδροφθόρ@, homines perdens, Soph.
Ἀνδροτής, pro ἀνδροτήτα, Hom.
Ἀνεκδυτ@, ον, non intectus, s. tectus, Hes.
[illegible] pro ἀνεγείρετε, Eust.
Ἀνελίσσω, Dor. pro [illegible]. Ab ἀνέχομαι.
[illegible] ον, vento agitatus, Anac. Ex [illegible]
Ἀνενείκατο, [illegible] Nic. Ex ἀνὰ, & φέρω.
Ἀνεξ[illegible], ἡ, [illegible] Ab ἀνα[illegible]
[illegible] idem quod ἀνεξίκακ@, Hes. Ex α, & [illegible]
[illegible] Hes.
[illegible] Plut.
Ἀνεπιστρεπτ@, [illegible] Suid.
Ἀνεργ@, ον, [illegible] inefficax, Eur. Ex α, & ἔργον.
[illegible] Suid.
[illegible] Hom.
[illegible] Suid.
[illegible] Hes.
[illegible] optandus, [illegible]
[illegible] Gal.
[illegible] Thucyd.
Ἀνηκής, [illegible] Hes. vel etiam non laesus, Steph. Ex α, & ἀκή.
Ἀνημυχθ@, ον, qui unguibus carptus fuit [illegible] Hes.
Ἀνηλεής, ἀνελεής, per Syn. ἀνάλδα, Di. [illegible] Steph.
[illegible] Hes. ex Æsch.
[illegible] pro ἀνιηρός, ærumnosus, Nic. Sch. illusus, innocens, F. M.
Ἀνηροσία, ἡ, nulla aratio, Sibyl.
[illegible] ον, Ath.
Ἀνθεμόεις, ον, florulentus, Ep.
Ἀνθοχρώς, [illegible] floridi coloris, Ath.
[illegible] quidam, Aristot.
[illegible] floribus vescens, Epig. Apis, Ep.
[illegible] ον, caput floribus redimitum habens, Opp.
Ἀνθρωπιδης, [illegible] hominem s. vespam. Ex ἄνθρωπ@, & εἶδ@, Theoph.
[illegible] perdens, Naz.
[illegible] non fiunt, Suid.
[illegible] pro ἀνιδῶ.
Ἀνοιχθείς, [illegible] infectus, Ep.
Ἀνομαι, [illegible] idem quod ἄνυσμαι, Hom.
Ἀνομοιοειδής, ἐς, diversæ speciei, Steph.
[illegible] improbe, Eur.
Ἀνορεξία, Adv. fine ulla ciborum appetentia, Gal.
Ἀνωτ@, ον, fine auribus, Theoc. Ex α, & οὖς.
Ἀνσπάω, pro ἀνασπάω, Pind.
Ἀντανύω, pro ἀνανύω, Call.
Ἀντεμμάσσομαι, rependo, Hes.
Ἀντεπιτρέβω, altera menta coquinario, Æsch. Ex ἀντὶ, & ὄψον.
Ἀντησις, ἡ, pro ἀντησις, E. M.
Ἀντιάζω, idem quod ἀντιαχέω, Orph.

Ἀντιμύτα@, α. 1. m. rependi. Ab ἀντιμίσομαι, Theog.
Ἀντίκαιν@, ον, similis & par novo. Hes.
Ἀντίδοτ@, vice sim datus, contradatus, Nonn.
Ἀντικαταθνήσκω, invicem morior, Æsch. fi lect o sana.
Ἀντικρατέω, vicissim impero, Ep.
Ἀντιλέγω, contradico, nego, Soph.
Ἀντιτέτυχομαι, similis sum; ἀντιτετύξη, 2. f. pluq. p. pass. Hom.
Ἀντίτι@, idem quod ἀντίτιτ@, Hom.
Ἀντιφωνέω, obloquor, Soph. Steph.
Ἀντιχαρίς, invicem gratificans, a. 2. part. pass. Soph. Ab ἀντιχαίρω.
Ἀντιχορεύω, contrario motu fero, Synes.
Ἀντροπεία, ας, ἡ, pro ἀντιτροπεία, f. ἀνατροπή, mutatio, Æsch. [illegible]
[illegible] Man.
Ἄνυδρος, ο, fine aqua, ab α, & ὕδωρ
Ἀνυπόπτευτος, ον, idem quod [illegible] Orph
[illegible] Ep.
[illegible] fine nomine, Arat.
Ἀξιος, pro ἀντάξιος, [illegible] Hom.
Ἄξενος, ἐς, idem quod [illegible] Hes.
[illegible] Hesid. Call.
Ἀξιοσοφος, ον, v[illegible] Man. A μοιρή.
[illegible] ib.
[illegible] Æsch.
[illegible] vel ἀξιοφορος, Poe. ἀξιφορος, Hes.
[illegible] ministro, Hes. Suid.
[illegible] ministro, Call. ap. Hes.
[illegible] dat. f. Dor. pro [illegible] Ab ἀνὴ.
[illegible] auxilior, adjuvo, Mosch.
Ἀοιδελοος, ὁ, internuncius, Man.
Ἀπαγωνίς, Æsch. lectius [illegible]
Ἀπαγγελίω, Ion. pro ἀπαγγέλλω.
[illegible] abduco, Suid. ubi al. ἀπαχθέα.
Ἀπαλαλκος, ο, v. ἀπάλαλκος, Hom.
[illegible] tolluo, Hes.
[illegible] idem quod ἀπαλέξω, Hom.
[illegible] molliter, delicate, Hom.
[illegible] ον idem quod [illegible] Ep.
[illegible] Hes. decerno vel abcerno, Steph.
[illegible] ἀπαιτηλλαχία, Soph.
[illegible] Plut. ubi al. ἐπιμ.
[illegible] idem quod simplex, Hom.
Ἀπειλιγκιος, ον, cui superstitiones dempti ac veluti alleviati non sunt, Suid. al. id. quod ἀπειράσιτος.
Ἀπερυσίον, auferendum, Aristoph.
Ἀπαυαίνω, exsiccor Cal.
Ἀπεραυνίω, idem, Suid.
[illegible] idem quod simpl. Cal.
Ἀπηλικτικος, ον, idem quod ἀπειλιος, Call.
Ἀπειροκαλεύομαι, ineptio, inepte ago, Æsch. ap. Steph.
Ἀπεκλάγη, præt. ab ἀπολαίνω, (ἐπεκταγεια, V. T.) pret. m. ἀπέκλογα.
Ἀπελάω, Poet. pro ἀπελαύνω, Aust.
Ἀπελέθρον, Adv. vehementer, procul, Hom.
Ἀπεμαρίζω, spolio, aufero, Hom.
Ἀπέρατος, ον, Aristoph. al. ἀπέρατος.
Ἀπεχθαίρομαι, pass. vid. simpl. exp. act. Eustath.
Ἀπεψία, Ion. pro ἀφεψία.
Ἀπην, Ion. & Poet. pro ἀπὼν, it. mortuus.
Ἀπήρημα, τὸ, Ion. pro ἀφαίρημα.
Ἀπηγορια, ἡ, idem quod ἀπηγόρημα, V. L.
Ἀπιεναι, præt. med. ab ἀπαμαι, Plat.
Ἄπιυκος, idem quod ἄπυκος, Hes.
Ἀπακριβαλογία, exactè, exactâ diligentia, Ath.
Ἀπλωστε, reddo ἀπλωα, Suid.
Ἀπια, ἡ, Apia, dicta olim quæ nunc Peloponnesus. Alii appellativum esse volunt, Il. α. 270. It. Scythis dicitur Tellus, Dea. ap. Herod.
Ἀπιστοκροs, ον, infidelis, Sibyl.
Ἀπλετος, ον, magnus, immensus, Apoll.
Ἀποβελιζειν, vero detrahere, Ath.
Ἀπογαιω, fundamenta dejicio, Suid.
Ἀπογυμνάζω, exerceo, Æsch.
Ἀποδειδιασομαι, absterreo, Hom.
Ἀποειπω, nego, Hom.

Ἀποινόδορπος, ον, donivorus, Lyc.
Ἀποκαπύω, efflo, Hom.
Ἀποκεῖλαι, aor. 1. ab ἀποκέλλω.
Ἀπόκεντρος, ον, extra centrum, Man.
Ἀποκίω, abscedo, Hom.
Ἀπολάω, in lapidem verto, al. lapido, Steph.
Ἀπολειπής, ἐς, pro ἀπολειπόμενος, f. ἀπολελειμμένος, Hipp.
Ἀπόλιγος, ον, fine urbe, Man. Ex α, & πόλις.
Ἀπονοστέω, redeo, Hom.
Ἀποπτελέω, pro ἀποπτάλλω, Hipp. ap. Steph.
Ἀποπταπταίνω, respicio, Hom.
Ἀποπλανής, ὁ, errabundus, Ep.
Ἀποπλάστωρ, ορ@, ὁ, effictor, Man.
Ἀπόποιμν@, ον, ἀπότρεμνα φυτουργία, plantæ particula stipitis fulsultæ, Theophr.
Ἀποσείω, eme, imp. pro ἀποτρίασσω.
Ἀποσκοπεῖν, promo, fundo, Hom.
Ἀποσχω, præbeo; (2) extendo, protendo, Hipp.
Ἀποτραπίδες, αἱ, munices, Aristot. Steph.
Ἀποτροπεῖν, oitacio, Ep.
Ἀποτυφλωτ@, Dor. pro ἀπρόσβατ@, Soph.
[illegible] idem quod ἀποφυσις, Eur.
Ἀποφθέγκησις, τὸ, revelatio, Man.
Ἀποφαιμα, το, debitum, Dem. ap. Hes.
[illegible] v. ἀποφυσισις, Nic.
[illegible] idem quod ἀποψόλιος, Man.
Ἀποχρεῖσθαι, celerare, Steph.
Ἀπριγδοπληκτ@, ον, enixe percussus, Æsch. Eusth.
Ἀπροκοπ@, ον, fine processu, Man.
Ἀπροσόπτ@, ον, non aspectabilis, Man.
Ἀπροσπελτ@, vel ἀπροσπελ@, ον, non expositus solis calori, Hes.
Ἀπροσδοκήτως, idem ἀπροσδόκητ@, & improvise, Steph.
Ἀπροστετ@, ον, Nic.
Ἀπροσώπ@, ον, pro ἀπρόσωπ@, inspectus, Opp.
Ἀπροσόπτ@, ον, pro ἀπρόσοπτ@, Man.
[illegible] repente, Opp.
[illegible] idem quod ἄπυρος, Apoll.
Ἀπτόλεμος, ον, idem quod ἀπτόλεμ@, Ath.
[illegible] commoveo, contundo, Hes.
Ἀραχνη, ἡ, aranea, Ep.
Ἀραχνήεις, εσσα, εν, idem quod ἀραχναῖ@, Nic.
Ἀρασινός, idem quod ἀργεινός, Steph.
Ἀργειφόντης, ὁ, Arcivorum sacerdos, Ep.
Ἀργής, αργεῖ@, pro ἀργὴς ἀργῆτ@, Hom.
Ἀργηστηρ, ηρ@, ὁ, v. αργεστηρ. Hes. Steph.
Ἀργειος, pro ἀργός, (2) vel Ἀργει@, Eur.
[illegible] nanus, E. M.
Ἀργινεφής, ἐς, Albus, Soph.
Ἀργοφρων, ον@, idem, Cyr.
Ἀργυροδοκης, ὁ, argenti s. pecuniæ receptor, Nic. A [illegible]
Ἀρδευτης, ὁ, irrigator, Man. Ab ἀρδεύω.
Ἀρειτ@, ον, [illegible] Ep. v. ἄρειστ.
[illegible] sermo de virtute, Man. Ex ἀρετή, & λόγος.
Ἀρηϊτ@, [illegible] ὁ, Steph.
[illegible] Steph.
[illegible] multum lacrymabilis & mul[illegible] Hes.
Ἀρηνω@, ον, [illegible] Suid.
[illegible] pro [illegible] Herod.
Ἀριστολοχια, ἡ, idem quod αριστολοχια, Nic.
Ἀριστοτοκεια, ἡ, Opp.
Ἀριστοτόκος, ἐ@, ὁ, optimus operarius, Man.
Ἀρκτηλεμα, το, vas, in quo [illegible] fertur, Soph.
[illegible] τὸ, nomen emplastri, v. Steph.
Ἀρισαδινη@, [illegible] parturiens, Ep.
[illegible] pro [illegible] Hom.
[illegible] Pind.
[illegible] ἀρκίολος, Poll.
[illegible] Steph.
[illegible] tentio, Poll.
[illegible] idem quod ἄρουρ Gal.
Ἀρνησιμ@, ον, negandus, Soph. Ab ἀρνέομαι.
Ἀρομα, το, idem quod ἄροσις, Hes.

Ἀροτρικός, ή, όν, Cerealis, rusticus, Ep.
Ἀρτᾶνη, τό, vas, clepsydræ simile, Steph.
Ἁρπακτήριος, α, ον, rapax, Lyc.
Ἁρπαλίζω, aufero, Æsch.
Ἁρπάω, rapio; ἁρπόμαι, idem, falce utor, Hes.
Ἀρπυιόμορφος, ον, ad formam, Lyc.
Ἁρτεκτίζω, crudum confirmo contractum emptionis, Steph.
Ἀρτεμίδωρος, ὁ, idem quod ἀρτεμίσιος, Steph.
Ἀρτεμισιεύς, ὁ, qui in malam partem utrumque, Steph. Byz. Eth.
Ἀρτίτομος, ον, idem quod ἰσότμητος, Steph.
Ἀρτιόδμητος, ον, recens fabricatus, Call. Ex α, & ῥυθμός,
Ἀρτιγλυφής, ές, recens sculptus, Theoc.
Ἀρτιλόχευτος, ον, recens partu editus, recens natus, Ep.
Ἀρτιπετείη, & ἀρτιπετήεσσα, confossus, Ep.
Ἀρτιπρεπής, idem quod ἐυπρεπής, Hom.
Ἀρτιφανής, ές, recens luminosus, Ep
Ἀρτιφανής, ὁ, quidam Argivorum magistratus; ἀρτιφανεία, idem Epicharmum, Hes.
Ἀρυζωλίς, ίδος, ἡ, idem quod ἀρύζαινα, Hes. *Et. M.*
Ἀρυσρίς, ή, qui haurit vinum, Ep.
Ἀρύτιχος, ὁ, idem quod ἀρυτής, Hes. Ath.
Ἀρυτηνοδόκος, ές, unde trias hujusce cartilaginibus, Steph.
Ἀσαπίδωτος, ον, non ingrossus, Ep. Ex α, & ῥωτίς.
Ἄσκανος, ὁ, piscis nomen, Aristot.
Ἀρχεσιβάτος, ον, auctor laminis, *Epith.* Solis Cyr.
Ἀρχέτης, ου, ὁ, regius, Eur.
Ἀρχετυπία, ή, exemplar, idea, Bud.
Ἀρχιθάλασσος, ον, maris imperator, *Epith.* Neptuni, Ep.
Ἀρχιθεωρία, fum ἀρχιθεώρου. Hinc
Ἀρχιθεωρησις, ή, munus, s. dignitas architectonica.
Ἀρχιθεωρία, ή, idem, Hes. Poll.
Ἀρχικλεΐ, & ἀρχικλέος, princeps furum, Steph.
Ἀρχικλεῖς, οἱ, principes Scythorum, Luc.
Ἀρωματώδης, ες, odoratus, aromate redolens, Ath.
Ἄσκινος, ὁς, idem quod ἀσκός, 2) Suid.
Ἀσθυόπτικος, ον, anhelans, Mus. f. pro ἀσθματικός.
Ἀσκοδίτης, Nic.
Ἀσκεφορέω, utres fero in sacris Bacchanalibus, *E. M.*
Ἀσιατοκόμπης, ου, cum grandiloquentia & fastu canens, Tzetz.
Ἀσματοποιός, όν, cantilenas faciens, *E. M.*
Ἀσμένιστος, ον, qui non στόμη collidatur, Steph.
Ἄσπαστος, ον, qui non στόμη collidatur, Steph.
Ἄσπασις, ὑος, ἡ, salutatio, Call. Ab ἀσπάζομαι.
Ἀσπιστής, οῦ ς. ὁ, idem quod ὁπλίτης, Soph.
Ἀσπορία, ή, ubi nulla seminatio est, Sibyll.
Ἀσυσσί, *Adv.* proxime, Æsch. ap. Hes. Ab ἄσσον.
Ἀστατία, τό, instabilitas, inconstantia.
Ἀστειογραμματοσύνη, ή, id. quod ἀστειολογία, Steph.
Ἀστιπτος, ον, non tritus, Soph. Ex α, & στίζω.
Ἀστεμφίας, idem quod ἀστεμφές, Steph.
Ἄστρις, idem quod, vel vir, ἀστρίτης, Lyc.
Ἄστυν, carentium est, Aristoph. Ab ἄστυ.
Ἀστυστικός, ὴ, όν, pro ἀστικός, Steph.
Ἀσύβητος, ον, idem quod ἀσύβης, Lyc.
Ἄσχολος, ον, vacans, non stolatus, Soph. ap. Plut.
Ἀσφαγάλιστις, ή, idem quod ἀσφαλισμός, Aristot.
Ἀσφαλής, ές, ὁ, fulgurator, Orph.
Ἀσφαρχος, ή, ον, astrorum princeps, *Epith.* Lunæ, Orph.
Ἀσφ.ς, ους, ὁ, talus lusorius, Call. Steph.
Ἀσύκωστος, ὁ, canis fidelius, Steph.
Ἀσφοδεύτος, ον, idem quod ἀσφοδέλος, Synes.
Ἀσυάπολις, ὁ, urbis princeps, Æsch.
Ἀσυμβίωτος, ὁ, mundanas res curans, Synes.
Ἀσύμπλωτος, ον, qui non confidit, & compressus est, Steph. Ex α, & ξυμπίπλω. Steph.

Ἀσωμημαν, ονος, ὁ ἡ ἡ, ignarus, Æsch. Ex α, & ξωίνμι.
Ἀσωθητέον, sum ἀσωθήτος, non sto pactis, V. T.
Ἄτρηλος, ὁ, invalidus, imbecillis, Hes. potius, idem quod ἀσφαλὲς, ib. Steph.
Ἀχείδωρος, ὁ, ὁ, idem quod ζύαγρος, ap. Siculos, Ath. ex Phil.
Ἀχίον, τὸ, tuber terræ, Theophr.
Ἀτταβαλία, idem quod ἀταβάλλα, Nax.
Ἄτερπτος, & ἄτερπις, id. quod ἄτραπος, Hom.
Ἀτίλιων, ὁ ἡ ἡ, ilerilis, Man.
Ἀτιλώ, *Ion.* pro ἀτέλεια, Herod.
Ἀτηρός, ὲς, idem quod ἀτηρίς, Ep.
Ἄτηρος, ὲς, idem, Æsch.
Ἀτηρία, ή, noxa, calumnia, Suid.
Ἀτιανλεῖν, nullum hominem invenire, Hes. Ex α, τιμὴ, & ἀλφή.
Ἀτιμασμός, ὁ, idem quod ἀτίμωσις, al. ignominia, Steph.
Ἄτιμοφος, ὁν, inhonoratus, Mimn.
Ἀτίω, idem quod ἀτίζω. Suid.
Ἀτμισις, ή, vaporatio, vaporum emissio.
Ἀτμισμος, ῦ, ὁ, idem. Steph.
Ἀτόπαρος, ον, qui conjici nequit, Hes. Ex α, & τοπάζω.
Ἀτρεμητής, ές, immotus, Hes. Ex α, & τρέμω.
Ἀτρίπιζος, ον, expers convivii, Man.
Ἀτρίχηλος, collo carens, Ep.
Ἀτροέστος, ον, idem quod στρ.φ. Xen.
Ἀτρεκὶ, *Adv.* sine mora, sine detrimento, Steph.
Ἀτρεκφάγος, ον, helluo, Hes.
Ἄτρητος, ον, idem quod ἄτρης, Eur.
Ἄτρακος, ὁ, placentarum genus, Poll.
Αὐγελέος, α, ον, splendidus, Dolse.
Αὐγοειδὴς, ὲς, idem, Suid.
Αὐλιας, άδος, ἡ, incola, Ep.
Αὐλοειδὴς, ὲς, tibiæ formam habens, Bud.
Αὐλωρὶς, & αὐλωρὶς, domus custos, Hes.
Αὐλωνίζω, in convalle dego, Suid.
Αὐλωνιστὴς, ὁ, Dim. ab αὐλών, Theophr.
Αὐλωνοειδὴς, ὲς, habens speciem s. formam αὐλῶνος, Diod.
Αὐξητὴς, οῦ, ὁ, augens, Orph.
Αὐξιφανὴς, ές, crescens, *Epith.* Lunæ, Man.
Αὐριχάς, άδος, ἡ, vitis, *E. M.*
Αὐτάγαθος, idem quod αὐτοαγαθος, Cyr.
Αὐταειώρητος ον, qui a se ipso in sublime evehitur, Hes.
Αὐτοαπλότης, ητος, ἡ, ipsa simplicitas, Bud.
Αὐτίζας, ὁ, per se vivens, Bud.
Αὐτοκάνδαλος, ὁν, tumultuarius, Lyc.
Αὐτοκρὴς, *Ion.* pro αὐτοχθὼς.
Αὐτόκαλος, ον, integro corpore, Simon. A κῶλον.
Αὐτοκαυλὸς, ὲς, ex ipso furibundus, Man. Ex αὐτὸς, & μαίνομαι.
Αὐτομαπηγοὶ, οἱ, qui αὐτόματα faciunt. Ab ἔργον.
Αὐτομόλιος, *Ion.* mos tranfugæ, Hes. ex Soph.
Αὐτοποδὶ *Adv.* idem quod αὐτοποδὶ, Luc.
Αὐτόποτος, ον, idem quod αὐτοπόδητος, Nic.
Αὐτορρύτος, ον, sponte profluens, Pind.
Αὐτόσχος, ον, tectum a seipso habens, seipsum contegens, Opp.
Αὐτοσχιδίω, idem quod αὐτοχιδίως, Hom.
Αὐτόσπορος, ον, a seipso semen habens, Æsch.
Αὐτὸς, *Æol.* pro ἀνὴς, Sapph.
Ἀφειδαλία, ή, munificentia, profusio, Poll. Ex α, & φείδαλος.
Ἀφέταιρος, ον, sodalibus privatus, vel sodalitio amotus, Poll.
Ἀφιλέομαι, non confabulor, non in cœtu versor, Hes. ex Soph.
Ἀφιτόριος, α, ον, qui est Apollinis ἀφίτορος, Steph.
Ἀφθιτόμισος, ον, æternum invisus, Man.
Ἀφθονία, non invideo, Eur.
Ἀφιλάδελφος, ον, non amans consilium, Ep.
Ἀφιδθυτήριον, τὸ, latrina. Steph. Nic.
Ἀφορμαῖος, ον, Nic.
Ἀφρολέγος, ον, spumilegus, Ep.
Ἀφρὶς ιος, ιδος, ἡ, spumosus, Ep.
Ἀφύλια, ή, *Epith.* Cereris, Ar. Schol.
Ἀχαιδὴς, ὲς, pauper, Anac.

Ἀχερουσιὰς, άδος, ἡ, Acherusia, infernalis, Ep.
Ἀχέρουσιος, α, ον, Acherusius, Ar.
Ἀχρὴς, ὲς, inutilis, molestus, *E. M.*
Ἀχρανόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, stupidus, Sibyl. Ex ἀχρανὴς. 2) & φρὴν.
Ἀχλυόπιζα, ή, caliginosos pedes habens, Tryph.
Ἀχομαι, idem quod ἀχνυμαι, Hom.
Ἀχρὴς, ὁς, idem quod ἄχρης, Mus.
Ἀχυρεὼν, ῶνος, ὁ, palearium, Arist.
Ἄψεφὴς, ες, curis vacuus, Hes.
Ἄψιλος, ον, non nudus, vel glaber, Hes.
Ἀωρόκειρος, ον, cui cutis intempestive lævis & glabra fit, Suid.

B.

Βαζαιὰξ, ὲ, idem quod βίζαξ, Aristoph. Βαζάξαι, saltare, Hes.
Βάζιμος, vel βάζιμος, gingivæ, Hes.
Βάκκος, ὁ, canædus, Hes.
Βάδδομαι, V. L. βάδομαι, Hes. deligo.
Βαθρεία, ή, idem quod βάθρον, Æsch.
Βαθὺς, ὲς βαθὺ τῆς ἡλικίας, in extrema senectute, Aristoph.
Βαθυαὴς ὲς, longè vel graviter spirans, Nic.
Βαθύγυρος, ον, profundam caliginem habens, Nax.
Βαθυπεπλος, ον, promissum peplum habens, Cal.
Βαθύπνοος, ον, longè s. valdè spirans, Nic.
Βαθύῤῥωχμος, ον, profundam fissuram habens, Cal.
Βαθυτέρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ad profundum depressus, *Epith.* navis, Opp.
Βαθύυπνος, ον, gravi s. alto obrutus somno, Nic.
Βαθυχαιτήεσσα, εσσα, εν, idem quod βαθυχαίτης, M. Mus.
Βαθυχάσμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, profundæ fissuræ, Procl.
Βαθυχρήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, opulentissimus, Man.
Βάσσων, pro βαθύτερος, s. βαθίων, *E. M.*
Βακχεὺς, ὁ, Bacchus, Orph.
Βακχιάδαι, οἱ, Bacchiadæ, Milesii, item Corinthii, sic dicti a Baccho, Ap.
Βακχεύσιμον, τὸ, ipsa Bacchatio, Eur.
Βάκχευσις, ή, idem, ib.
Βακχίζειν, de Baccide loqui s. Bacidem crepare, Aristoph.
Βαλανώδης, ες, gland bus plenus; τὰ βαλανώδη, glandes, V. L.
Βαλλὶς ιος, pro βάλλα, unde βαλλησειν, & ἐβαλλησα, Ar. Hinc
Βαλλητὺς, ή, jactus ut λιθίνη βαλλητὺς, Ath.
Βαμματιον, τὸ, Dim. a βάμμα, ib.
Βαρβαρογναμπτὴρ, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem quod βαρυκαρήθυμος, Sibyl.
Βαρυαὴς, ὲς, graviter spirans, Opp.
Βαρύαρθρος, ον, firmiter compactus, Hes. Ex βαρὺς, & ἄρω.
Βαρυβάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, graviter means, Man. A βαίνω.
Βαρυκλυτὴς, ὲς, idem quod βαρύκλυτος, Sibyl.
Βαρυπεσὴς, ὲς, graviter cadens, Æsch. A πίπτω.
Βαρύπους, ους, gravis, s. gravipes, Ep.
Βαρύστομος, ον, profundo ore, Opp. A στόμα.
Βαρύυμνος, ος, ὁ, profundus hymnus, Ep.
Βαρύφλοισος, ον, graviter sonans, Procl.
Βαρύφυλλος, ον, gravia folia habens. s. gravis foliis, Ep.
Βαρύχθων, ονος, ὁ ἡ ἡ, gravem humum habens, Æsch.
Βαρυώλης, ες, graviter olens, Nic.
Βασανδίω, idem quod βασανίζω, Hes.
Βασανηδὸν, *Adv.* in tormentis, Man. Ab eod.
Βασαρίω, Bacchico s. lymphato furore agitari, Ath. A βασαρὰ.
Βατόεις, εσσα, εν, id. quod βατάδης, Theoc.
Βατραχεος, α, ον, id. quod βατράχιος, Ath.
Βαυκοπανύργοι, οἱ, gloriosi veteratores, Aristot.
Βάωσιν, ὺ, idem quod βάωσις, Hes.

Bebe,

Βέω, pro βίω, Ion. βῶ, vado, Hom.
Βίλτιακος, idem quod βίλτικος, Aristoph.
Βιμβίς, ίδος, apum species, Nic. Sch. item Dim. piscículus, Hes.
Βιμβιχάθος, ου, stultus, Aristoph.
Βιῦθος, τὸ, idem quod βιῶδος, Sapph.
Βικτὴς, idem quod βιαστὴς, Pind.
Βίλυτος, ον, vi solutus, Man. A βία, & λύω.
Βιοτερμων, ονος, ὁ ἡ ὴ, viam ochimens, ib.
Βλαβερανυχὴς, ὲς, in damnum splendens, ib. A βλαβερὸς, & ἀυχὴ.
Βλαισοσαυδὴς, ὴ, ὁ, idem quod βλαισόπους. Suid.
Βλαπτήριος, α, ὸν, noxius, Opp.
Βλασήμων, ονος, ὁ ἡ ὼν, idem quod βλασφήμος. Nic.
Βλάσον, τὸ, idem quod βλαστὸς, Hes.
Βλασφημοσύνη, idem quod βλασφημία, Synes. A βλέπω.
Βλέπος, τὸ, v. βλέμμα, Aristoph. A βλέπω.
Βλεπτὸς, ὸν. spectábilis, Soph. Ab eod.
Βλησιπὶς, potius βλυσπὶς, ίδος, ἡ, scaturiens, Ep.
Βλεφαρόξυστον, τὸ, chirurgicum instrumentum, Gorr. A βλέφαρον, & ξύω
Βλητὴς, ῆρος, ὁ, jaculator, Ep.
Βλιμαῖα, idem quod βλιμάτια, Ar. Sch.
Βλιμαῖαι, sc. ἄρτοι, panes qui incisuras habent, a Romanis dicti quadrati, Philem. ap. Ath.
Βολίθεμον, τὸ, al. βοφθαλμον, vel χρυσοφθαλμον, Gal.
Βοαρμία, ἡ, *Epith.* Minervæ, Steph. A βύς, & ἅρω.
Βοᾶτις, ἡ, clamosa, Æsch.
Βοκυλον, τὸ, idem quod βουλιον, Ap.
Βόης, ὁ, clamosus vociferator, Luc.
Βοιῆσθαι, lacunam facere, Gal. A βόθρος.
Βοῖτης, ὁ, ibidus, fatuus, Man. A βύς.
Βοκέρρως, ὁ, bubulcus, Ep.
Βολαυγὴ, ἡ, jactus lucis, Man. A βολὴ, & αὐγὴ.
Βολαυγὴς, ὲς, splendidus, ib. Ab ead.
Βόλβιον, ἡ, bulbi species, Theophr.
Βόμβαλος & βομβαλὸς μᾶζαι, *Aldi.* voces fictæ, Aristoph.
Βομβύλιον, τὸ, Dim. a βόμβυξ, Aristot.
Βομβύλη, ἡ. item, ampulla olearia, Hes.
Βουζύλις, ίδος, ἡ, bulla, ib.
Βούκασις, ἡ, idem quod βύκασις, Call.
Βουδομήτωρ, ῆρος, ὁ, boves domans s. vincens, Call. A δμάω.
Βορβόρεος, α, ον, cænosus, lutosus, Steph. A βορβορος.
Βορβοραδὴς, ὲς, idem, cæno plenus vel cænum referens, Cyr.
Βορεὰς, & βορεάτης, *Petr.* pro βορέης, Ap.
Βοσκὴ, ἡ, pastus, Æsch.
Βοσκὸς, οῦ, ὁ, pastor, V. L.
Βοτρίαινα, ἡ, ὁ, qui e botruteo genere est, τὰ βοτρυπρὰ, pro aplis botris, Steph.
Βοτρυηφόρος, & βοτρυοφόρος, idem quod βοτρυφόρος, Eust.
Βοτρυοειδὴς ὄλκος, ulcus præhumidum, Gorr. ex Act.
Βουγενὴς, ὲς, Isis, Ep.
Βούλωψ, ῶπος, ὁ, ἡ, bubulas pupillas habens, Nonn.
Βουλευσία, & βουτολία, idem quod βουθυτία, Hes.
Βουλεύτης, ου, ὁ, boum vultor, Ep.
Βουκέρας, idem quod βύκερως, Nic.
Βουκίνια, boves ab ætate, Varin.
Βουκλοπὴς, οῦ, ὁ, deceptor, Hes. A βουκολία.
Βουλευμάτιον, τὸ, Dim. q. d. consiliolum, cogitatum, Ar.
Βούλιος, α, ον, consultus, Æsch.
Βουπλανόπλητος, ον, vaccivagus, Lyc.
Βουσοθμὸς, ὁ, idem quod βύσαθμος, Eur.
Βουφόρτος, ον, onustus valde gravibus sarcinis, Ep. A βοῦς, & φέρω.
Βυχετιακὸς, ὰ, ὸν, A Βύχετα, n. pl. urbe Epiri, Call.
Βοωτίω, aro, Hes. A βοῦς.

Βρόγχος, laqueis irrectus hæreo, R. M.
Βρόδεος, pro βρόδινος, Hom.
Βρογχάω, idem quod βρυγχάω, Poll.
Βρόγχη, ἡ, suid. Βρόγχος, τὸ, Hes. morbus in suibus.
Βραδύφωνος, ον, idem quod βραδύγλωσσος. Cyr.
Βραδὸς, τὸ, idem quod βραδύτης, Xen.
Βρακὸς, pro ῥάκος. Theocr.
Βραχιόνιον, τὸ, ornamentum brachii, armilla, Xen.
Βραχυκωλία, ἡ, membrorum brevitas, cola brevia, Hermog.
Βραχυσυμβολὴς, ὁ, parva collatio, vel qui parvum symbolum ad convivium confert, Ep
Βραχυλογητέος, brevi oratione utendum, Steph.
Βραχυχρόνιος, ὶς, brevi temporis spatio laborans, Hipp.
Βραχυφεγγίτης, ὰ, ὸ, exiguum lumen præbens, Suid.
Βρεφοφορέω, infantem efficio, Ep. A βρέφος, & ἔχω.
Βρομικὸς, ὴ, ὸν, tremens, Naz. A βρόμος.
Βροτοδαίμων, ὁ, semideus, Hes.
Βροτολεσσέρα, ἡ, hominibus fatícina, Man. A βροτὸς, & λέσσω.
Βρόχιος, μὶς, suspendio, q. d. laquearis mors, Nonn.
Βροτὸν, *nom.* reddo hominem mortalem, Nonn
Βρυάνη, ἡ, idem quod βρυωνία, Nic.
Βυαστὴν, ῆρος, ὁ, comedor, Nic. A βυάστω.
Βρωτὸς, ὴ, ὸν, edulis, esculentus, Æsch.
Βρωτὺς, ὴ, cibus, esca, Hom.
Βυρσαίστης, ου, ὁ, Aquila raptrix τῆς βύρσης, Ar.
Βυρσὶς, ὶν, lorum, Ar.
Βυρσοτόμος, ὁ, pellio, Man. A τέμνω.
Βυρσικὸς, pro βεβυσμένος, oppletus, refertus, Ar.
Βυσσυχὴς, ὲς, ὁ, qui humeros adducens humeros contrahit, Arist.
Βῶκος, ὁ, idem quod βακκὸς, Theocr.
Βωλίτης, ου, ὁ, idem. Call.

I.

Γαγάμων, ονος, ὁ, idem quod γάγγαμον, Æsch.
Γαθυλὶς, vel γαθυλὶς, ίδος, ἡ, cepæ genus, Nic.
Γαιτὴς, ὁ, agricola, Hes.
Γαλακτοφόρος, ον, lac habens, s. ferens, Opp.
Γαλαξὶος, pro γαλαξίας, Man.
Γαλαφὴς, ὴς, ὸν, tranquillus, J. Damasc.
Γαλλοτόμος, ὁ, qui est in castratorum sacris. Man.
Γαμβροκτόνος, ὁ, generticida, Lyc. A κτείνω.
Γαμηλία, idem quod γαμία, Ath.
Γαμήτειν, uxor ducenda, vel nubendum. Steph.
Γαμικλοπία, ἡ, furtivæ nuptiæ, adulterium. Sibyl.
Γαμοσολία, ἡ, nuptiarum paratio. Soph.
Γάμορος, ὁ, colonus. A γῆ, & μείρω. Æsch.
Γανόα, idem quod γανόω, Hes.
Γανυσμα, τὸ, idem quod γανος, Nic.
Γαυαδὴς, ὲς, (γῆ) plenum solum, Theophr.
Γάνασις, ἡ, idem quod γάνωμα, Steph.
Γάνος, ὁ, veterator, Hes.
Γαστρίδουλος, ὁ, Helluo.
Γαυροειδὴς, ὲς, superbus, Suid.
Γαυραμα, τὸ, idem quod γαυρότης, Eur.
Γέγανα, præt. m. verbi γάνω inus. pro *metath.* pro γίγνομαι, Steph.
Γελόω, idem quod γελάω, Ep.
Γελοιάω, idem, Hom.
Γελοιος, idem quod γελοῖος, ib.
Γελὸς, ὁ, scuria, Ep.
Γεῖχοι, & γηῖχοι, vid. γαιῦχοι. Hes. Suid.
Γενητήριος, α, ον, paternus, Synes.
Γενητιὸς, α, ον, Genetæus, Erith. Jovis, Ap.
Γεραιόφλοιος, ον, senili cortice, maturus, Ep.
Γέρυνος, ὁ, parva rana. Nic. al. γυρινος, & γερῖνος, Eust.

Γήϊον, τὸ, pro γῆιον. Ar.
Γηκισμὸς, ὁ, terræ motus, Hes.
Γήπετος, ον, terræ epotandus, Æsch.
Γλαυκίδιον, τὸ, idem quod γλαυκίσκος, Ath.
Γλαυκοφεγγὴς, ὲς, cæruleum splendorem habens, Dulc.
Γλαυκοφόγος, ον, pro γαλακτοφόγος, Hom.
Γλυκέρρους, ον, dulcifluus, Cyr.
Γλυκόπνους, ον, dulce spirans, Cyr.
Γλυκιων, a γλυκίων, pro γλυκύτερος, a γλυκύς, Arist.
Γλόκες, αἱ, spicæ s. aristæ, Hes. a. 398. Al. στιμγλόκες.
Γναπτέω, ὁ, pilitor, Man. A γνάπτω.
Γναφαλέης, ες, mollis, lanuginosus, in modum τῦ γναφάλλ. Dioscor.
Γναφικὸς, ὴ, ὸν, fullonicus, Ep.
Γναφάλλου, τὸ, idem quod γναφάλλ, 2.) Alcæ.
Γναμότυπος, ον, cum consilio excusus, s. fabricatus, Ar. A γνάμη, & τύπτω.
Γομφιόδοντος, ου, circa molares dentes strepens. Ep.
Γομφοστήριον, τὸ, id quo fit coagmentatio, clavus, Steph.
Γοοπλανὴς, ὲς, Luctivagus, Nonn.
Γόα, idem quod γοάω, Hom.
Γραικίτης, ὁ, Græcus, Lyc.
Γραμματολικριφίδες, οἱ, literarum depravatores, Ep.
Γραμμάτοκον, (μίλασμα) atramentum, Ep. A τίκτω.
Γρηγορὲς ὸν, vigil, Sibyl.
Γρῆτις, ὁ, griphus, Lyc.
Γρικλὸν, (ἐστιν ὁμῶν;) hiscere audetis? Ar. A γοιζω.
Γρυπαίετος, ὁ, adunca aquila: potius avis mixta ex aquilarum & gryphum genere, Ar.
Γρύπωσις, ἡ, incurvatio, inflexio, Steph.
Γυαλθὶς, ὲς, membra sanans, Nic. A χεῖον, & ἄλθω.
Γυαλλὶς, (σκαλωμοσύνη, Isicia) quæ nititur membrorum robore, Opp.
Γυλισέλην, ονος, ὁ ἡ ὴ, qui collo est gracili & prælongo, Ar.
Γυμίτης, ὁ, rudus. Lyc.
Γυρειδὴς, ὲς, circularem formam habens, rotundus, Steph.
Γωλέων, τὸ, gurges, Lyc.
Γωνιοκόμβυξ, ὁ, qu. angularis Bombyx, Ep.

Δ.

Δᾶγμα, τὸ, *Dor.* pro δῆγμα, Nic.
Δαιτυμοιτὴς, ὁ, id. quod δαιτυμών, Nonn.
Δαιδαλολαλαγὸς, ὁ ἡ ὴ, varia loquens, Syn.
Δαιδὴς, ὲς, Anac. 42, 10. al. δαΐκτην laniatricem, Pauw.
Δαϊζω, idem quod δαιεύζω, Ep.
Δάρτος, ὁ, panis non fermentatus, Nic. ap. Ath.
Δασμιγράφος, ὁ, tributi scriba, Steph.
Δασυκνημος, ον, idem quod δασυκνήμων, Ep.
Δασυζυλὴς, ὲς, arboribus densus, Cyr.
Δασύφυλλος, ον, foliis densus, ib.
Δαυξὺν, τὸ, idem quod δακρυ, Hom.
Δακρυογενὲς, ὲς, lacrimas ciens, lacrymabilis, Epith. Martis, Æsch.
Δακρυοπλὴς, ὲς, lacrimis cadentibus, ib.
Δακρυότιμος, ον, merito defletus. Orph.
Δακρυτὸς, ὸν, lacrymabilis, Æsch.
Δαύλια, τὰ, s. δαύλια mulctralia. A Fab. in Call.
Δαῦω, dormio, Sapph.
Δαφνέης, εσσα, εν, laureus, laurinus, Steph.
Δέος, τὸ, idem quod δεῖμα, Hes.
Δέπλος, pro δίπλαξ, Hom
Δέπνις, ἡ, indigentia, Harpocr. A δέομαι.
Δέπλετο, qu. a δεπλομαι, in vespertinum tempus vergo, Hom.
Δέπλας, ὁ, vesper, Hom.

Δειλίτης, ὁ, maleficus, Varin.
Δειματοσαγής, ες, terribilis, Æſch.
Δεινημα, τὸ, volutatio, Man.
Διμώς, idem quod [illegible], Hom.
Δειράιος, α, ον, [illegible]
Δειρόπαις, ὁ καὶ ἡ, ex echo pariens, ib.
Δειτίνος, [illegible], Lach.
Δεκα[illegible], τὸ, [illegible], Call.
[illegible], ib.
[illegible] δ[illegible]ωτος, ib.
[illegible], Lach.
[illegible], Lat.
[illegible] Steph. Ex Ap. Sch.
[illegible]
[illegible], Ep.
[illegible], idem quod [illegible]
[illegible], idem quod [illegible], Lyc.
[illegible], idem quod [illegible], Hom.
[illegible], Lyc.
[illegible], Man.
[illegible], Ap. Rh. A [illegible]
[illegible]
[illegible], Poll.
[illegible], Soph.
[illegible], E. M.
[illegible], Ar.
Δηλέεις, εσσα, εν, idem quod δηλέυαν, Orph.
[illegible]
Δημαγωγεσις, α, ὀν, popularis, Ar.
[illegible], Hom.
Δημοβόρος, populum devoro, Steph.
[illegible], Theoc.
Δημόπορος, ον, plebeius, Ar.
[illegible], idem quod [illegible], Hom.
Δημάματα, τὰ, Dor. [illegible], vulgata carmina, Ar.
Δηρόβιος, ον, longævus, [illegible], Æſch.
Διαβλητήρ, ῆρος, ὁ, calumniator, [illegible], Man. A διαβάλλω.
Διαβιάζομαι, coacte tenco, [illegible], Eur.
Διαγλαφυρ, η, ον, ſplendidus, Man.
Διαγλάφιον, τὸ, collyrium, Gal.
Διαγλίσσα, idem quod διαγλάσσα, E. M.
Διαγράφω, determino, Æſch.
[illegible], cutem conficio, Eur.
[illegible], attenuatus, Nic.
Διαείδω, idem quod [illegible], Hom.
Διαθρέω, perſpicio, Ar.
Διαθρυπτικός, ον, tener, [illegible], Nic.
Διακαινίζω, ſorte [illegible], Ar.
Διακρίνω, diſtinguo, [illegible], Hom.
Διαλαμπής, ες, ſplendidus, Nic.
Διαλιπόφλοος, ον, [illegible], Ep.
Διαμεθίημι, demitto, Eur.
Διαπυνθάνομαι, inquiro, Æſch.
[illegible], Eur.
Διαρία, ιτιſ. enumeratio, Ar.
Διασκηνόομαι, v. [illegible], Ctet.
Διασπάω, d[illegible], Æſch.
Διαρτάζω, idem quod [illegible], Æſch.
Διασάφησις, explanandum, declarandum, Theoph.
Διασκεδαστής, ὁ, diſſipator, Steph.
[illegible], diſſipandi vim habens, ib.
[illegible], Nic.
[illegible], Ath.
[illegible], Hom.
[illegible], diſſluens, Lyc. B.
[illegible], Orph.
[illegible] Hom.
[illegible], Eur. L.
[illegible]
[illegible], Ar.
[illegible], & [illegible]
[illegible], & [illegible], Man.
[illegible], geminorum thenium labens, Æſch.
[illegible], pertranſeundum, pertranſeo, Soph.
[illegible], permeabilis, Aristot.
[illegible], vestigium, Steph.
[illegible], Herod.
[illegible], Bod.
[illegible], ον, biformis, Man. A μορφὴ.

Διναῖος, α, ον, idem quod δινήεις, Ep.
Δινώεις, εσσα, εν, idem. Eur.
Διπλαρός, ἐς, plenus, refertus, Nic.
[illegible], ὁ, gemina urbe utens. Man.
[illegible], ον, gemino femore utens, ib.
Διστοτ[illegible], ον, bis raptus, Lyc.
[illegible] pro δμώτειρα, Hes.
[illegible], ον, [illegible], Ep.
Δινεόεις, εσσα, εν, idem quod γνιφοεις, Steph.
[illegible], Lat. potio, ſ. quoddam jaculum, Anon.
[illegible], ὁ, pitulorum fabricator, Steph.
[illegible], dolorus, Sibyll.
[illegible], ες, longus, Opp.
[illegible], Fingos lubens pedes, Ath.
[illegible], idem quod [illegible], Nonn.
[illegible], cc, [illegible], hi dicti ob [illegible], Ath.
[illegible], ον, gaota plenus, Man.
Δουροστεφής, ον, haſta coronatus, bellicoſus, Dep. L.
Δολιχόεις, εσσα, εν, idem quod δολιχὸς, Ep.
[illegible], v. [illegible], Opp.
[illegible], idem quod [illegible], Ep.
Δοχμοτρόφ[illegible], ες, lignis compactus, Lyc.
[illegible], idem quod [illegible], Æſch.
Δοχμόλοφος, ον, criſta nutans, Æſch.
Δρακοντόπους, ὁ καὶ ἡ, anguipes, Steph.
[illegible], faciendum, Soph.
Δρατός, pro δαρτὸς, Hom.
Δρεπάνιζω, idem quod δρεπίζω, Steph.
[illegible], idem quod δρυοκόπος, Lyc.
[illegible], idem quod δρυοτόκος, Hom.
Δρυοδόχος, α, ον, epith. Dianæ, Orph.
Δρυπεπόν, τὸ, fructus, Lyc.
[illegible], idem quod [illegible], Heſiod.
[illegible], τὸ, cortex, ſtipes, Hes. E. M.
[illegible], ον, idem quod [illegible], Hom.
[illegible], ες, male facer, Man.
Δυσαγνίτος, ον, difficilis judicatu, Æſch.
[illegible], ον, non tollendus, ib.
[illegible], ον, infandus, Man.
Δυσηνίαν, noxium reddo; ſum moleſtus, V. L.
[illegible], ον, vix numerabilis, Cyr.
Δυσγάμιον, ἡ, infelix conjugium, Man.
[illegible], ον, ingratus viſu, Opp. A δέρκω.
[illegible], τὸ, phalangii quoddam genus, Nic.
[illegible], Opp.
[illegible], ἡ, deformitas, Steph. A [illegible], &
[illegible], ον, a [illegible], quod [illegible], Nic.
[illegible], inextricabiliter, Æſch.
[illegible], inevitabilis, Man.
[illegible], α, ον, immaturus, Ar.
[illegible], ορος, ὁ, v. δυσάνωρ, Æſch.
[illegible], difficulter [illegible] morior, Eur.
[illegible], ον, lamentabilis, Eur.
[illegible], ες, ſine cortice. Nic.
[illegible], Æſch.
[illegible], ἡ, Male olentia, Soph.
[illegible], aegre fero, Eur.
[illegible], ὁ καὶ ἡ, [illegible] proles, vel prole, Cyr.
[illegible], Nonn.
[illegible], Theoc.
[illegible], Æſch.
[illegible], Æſch.
[illegible] perturbatur, qui aegre [illegible], V. L.
Δυσπ[illegible], ἡ, aſpera, Lyc.
[illegible], Soph.
[illegible], opera, Man.
[illegible] quod [illegible], Call.
[illegible], duro, acerbe, Ar.
[illegible], montana, Plut.
[illegible], Ar.

E.

E[illegible], ὁ καὶ ἡ, Epit. Amorix; qu. [illegible] vestem terente, Hes.
Ἐαριτερπής, ἐς, verno tempore gaudens, Orph.

Ἐγγαγῖτις, ιδος, ἡ, ſc. πέτρη, Gangitis, ſ. Gagatis, Gemma, Nic.
Ἐγγείνομαι, idem quod ἐγγίνομαι, Hom.
Ἐγγνήσως, legitime, genuine, Soph.
Ἐγρεσίχορος, ον, incitans choreas, Epith. Bacchi, Opp.
Ἐγκαθέτως, inſidioſe, fraudulenter, Diod. Sic.
Ἐγκαρπής, ες, fructiſerus, Hes.
Ἐγκατασβέννυμι, extinguo in, Steph.
Ἐγκατόεις, εσσα, εν, internus, Nic.
Ἐγκόλλημα, τὸ, Ar. Sch. &
Ἐγκόλλησις, ἡ, Theoph. v. d. εγκολλ.
Ἐγκαυνίζω, caulem evello, ſ. emitto, Steph.
Ἐγκέφαλος, ὁ, ſub. μυελὸς, medulla, N
Ἐγκήρομαι, immaneo, Pind.
Ἐγκληματίζω, accuſo, [illegible], querulus ſum, Bod.
Ἐγκορπία, jactito me in, [illegible] me inter, Plut.
Ἐγκοτύλη, ludus quidam, v. Steph.
Ἐγκυκλίδες, ſtigmata & notæ in facie, ἐγκυκλ. [illegible], Æſch.
[illegible], fortiter, Theoc. Ab ἐγκρατης.
Ἐγκρίδοπαλης, ὁ, qui vendit ἐγκρίδας, Ar.
Ἐγκρυφιάζω, lateo in, Ar.
Ἐγκυκλάθιον, τὸ, idem quod [illegible], Ar.
Ἐγκυρτος, idem quod κυρτὸς, Steph.
Ἐγκύτιον, τὸ, ea pars navis qua [illegible] collocati, Ath.
Ἐγρεσίδομος, ον, domum excitans, Man. vid Theſ. Gr. P. App.
Ἐγρηγόρος, idem quod γρηγορ[illegible], Steph.
Ἐγχάδης, ες, capax, hians, Nic.
Ἐγχεσίμαργος, idem quod ἐγχεσίμαργος, Hes.
Ἐγχεσίπαλλος, idem quod εγχέσπαλος, ib.
Ἐγχλοάω, unde ἐγχλοάσα, idem quod ἐγχλαρὰ, Nic.
Ἐγχωστήριος, α, ον, aptus ad inundendum terra aggeſta, Appian.
Ἐεύς, ſuus, ab ἑὸς, idem [illegible], bonus, Hom.
Ἐεύζω, hortor, Eur. ap. Hes.
[illegible], ον, vernantes mammas habens, Ep. Ab ἔαρ, & μάζος.
Ἐιδὼ, ſimul, una, Hom. [illegible] pro ἐπειδή.
Ἐιδογραφία, ἡ, q. d. facies pictura, ſ. pictura, Greg.
Ἐικότως, ὁ, idem quod ἐικότως, Hes.
Ἐικονομορφος, ὁ, vultus ſimulator, Man. Ab εἰκὼν, & μορφὴ.
Ἐιλαπινοργὸς, ὁ, repotiorum autor, ib.
Ἐιλύμένος, η, ον, coopertus, indutus, Hom. Soph.
Ἐινις, pro ἐννὶς Ionice [illegible]; nona [illegible], Hesiod.
[illegible], ὁ καὶ ἡ [illegible], Ion.
[illegible], α, ον, Epit. Lucinæ, Ab [illegible], [illegible] Creta, Call.
Ἐιρκτέον, prohibendum, Soph.
Ἐισαγωγεὺς, ὁ, qui introducit, Epit. Bacchi, Orph. Ab [illegible].
[illegible], deſcendendum, Ariſtoph.
[illegible], aſpicio, Theoc.
Ἐισγράφω, aſcribo, Soph.
Ἐισδύομαι, ſubeo, ingredior, Ar.
Ἐισεπιφλύζω, fungor, [illegible] in, Ep.
Ἐισέπομαι, aſſequor, Hom.
Ἐισέρπω, ingredior, Ar.
Ἐισελκύω, intro traho, Hom.
Ἐισίζομαι, ſe colloco in, Hom.
Ἐισκυλίομαι, Æſch. vid. Theſ. Gr. P.
Ἐισοράω, inſpicio, Soph.
Ἐισοπίζομαι, adſpicio, intueor, Hom.
Ἐισορμάω, irruo, invado, Hom.
Ἐκατοντάπους, ὁ καὶ ἡ, centipes, Æſch.
Ἐκατόμπεδον, τὸ, templum Athenis, &c. Steph.
Ἐκβάζω, hortor, Æſch.
Ἐκβαθύνω, excutere, V. L. Hes. ex Soph.
Ἐκβατηρία, ἡ, al. ἐκβατήριος, litus, Lyc.
Ἐκβεβαιόω, confirmo, V. L.
Ἐκβολίσκω, ejiculo, Ar.
Ἐκδέκτωρ, ορος, ὁ, ſuſceptor, Æſch.
Ἐκθέσια, ἡ, expoſitio, Man.
Ἐκθοινάομαι, epulor, Æſch.
Ἐκθυσιάζω, idem quod ἐκθύω, Sibyl.
Ἐκκατεφάλλομαι, deſilio, Hom.

Ἐκκαυχάομαι,

Ἐκκαυχάομαι, glorior, Eur.
Ἐκκηραίνω, aufero, Æsch.
Ἐκκίω, exeo, egredior, Hom.
Ἐκκλύω, exaudio, Hom.
Ἐκκναισέω, idem quod ἐκκνάω, Theoc.
Ἐκκυλίζω, idem quod ἐκκυλίω, Hom.
Ἐκκανιάω, evello, Ar.
Ἐκκομάζω, abeo, Eur.
Ἐκλαπίζω, abripio, Æsch.
Ἐκλογος, ὁ, narratio, Æsch.
Ἐκμίτρα, fortior, Hom.
[illegible], effluo, Sibyl.
[illegible], redeo, Hom.
[illegible]μα, τὸ, discipulus, filius, Eur.
Ἐκπατιος, in devia ab ſectus, Æsch. A πάτος.
Ἐκπέραμα, τὸ, exitus, Æsch.
Ἐκπέπταμαι, expansus sum, praet. pass. v. ἐκπετάζω, f. ἐκπετάννυμι. Hinc
Ἐκπεπταμένως, cum expansione.
Ἐκπορπάω, f. ἐκπορπώσω, fibulo, fibula subnecto, Hes.
Ἐκπριάομαι, redimo, Chryf. ex Prov. Sol.
Ἐκπροΐω, effluo, Orph.
Ἐκπροτιμάω, praefero, Soph.
Ἐκπώλιον, τὸ, v. πῶλον, Nic.
[illegible], [illegible], Eur.
[illegible], idem quod ἐκπαλεύω, Ep.
[illegible], idem quod ἐκσώζω, Hom.
[illegible], dissilio, Ar.
[illegible], extraordinarii, Æsch.
[illegible], idem quod ἐκτελής, Hom.
[illegible], declaro, manifesto, Jon.
[illegible]μα, τὸ, lacunar, &c. Æsch.
[illegible], decortico, eluo, Nic.
[illegible], obliteso, tueor, Soph.
[illegible]μα, τὸ, stercus, Nic.
Ἐλαιηρὸς, ὁ, oleaginus, Theophr.
Ἐλαιήριον, τὸ, olivum agreste, Pind.
Ἐλάη, ἡ, [illegible], Ath. Ab ἐλη.
Ἔλαστρον, τὸ, id quod impellit, unde ἐλασρέω, E. M.
[illegible], ἡ, palmula, extrema remi pars; item hasta. [illegible] hastile ex abiete, Hom.
[illegible], ἡ, ον, probus dignissimus, Hom. Ab [illegible].
[illegible], ἡ, Ap. vel Th. Gr. Pr.
[illegible], ἡ, [illegible], Sibyl.
[illegible], ἡ, [illegible], Man.
[illegible], ον, tortuosus, Orph.
[illegible], ον, idem, Pind.
[illegible], idem quod ἕλκω. Æsch.
Ἐμβάρος, ὁ, stultus, [illegible], Hes. ex Men. Ab [illegible].
[illegible], ον, cubili a bellum. Man.
[illegible], [illegible] Theo. Gr. Pr. App.
[illegible], [illegible], Æsch.
[illegible], [illegible], Man.
[illegible], Adv. [illegible] Call.
[illegible], [illegible] Vitruv.
[illegible], ἐς, idem quod ἐμπλεκτὸς Nic.
[illegible], idem quod [illegible], Thuc.
[illegible], ον, emptus. Soph.
[illegible], ignitus. Hom.
[illegible], incendo, exuro. Steph.
[illegible], idem quod [illegible]. Hom.
[illegible], idem quod [illegible]. Hom.
Ἐναντία, Adv. idem quod ἔναντα. Ap.
[illegible], ἡ, abstersio, detersio, Theophr. [illegible] ἀπομύξις.
[illegible], idem quod ἔναρον. Ep.
[illegible], ὁ καὶ ἡ, qui bene crescit. Theoph.
Ἐνδιαγωνίζομαι, juncto contendo. Poll.
[illegible], f. [illegible], univelis. Lyc.
[illegible], implico. Hom.
Ἐνδίημι, inſequor. Hom.
Ἐνδιαιτέρως, subtilime. Eur.
Ἔνδιον, τὸ, aedes, domicilium. Nonn.
[illegible], Adv. pro ἐνδυκέως. Nic.
[illegible], [illegible], Suid. ex Men.
Ἐνδρακοντόομαι, inter dracones. Æsch.
[illegible], adhaereo. Aristoph.
[illegible]μα, τὸ, idem quod [illegible]. Nic.
[illegible], tranquillus, quietus. Ap.
[illegible], ον, valde fervidus. Nic.
[illegible], adjungo, adapto. Steph.

Ἐνθεότιμος, ον, pius. Sibyll.
Ἐνθορὸς, ὀν, insiliens, Pind. A θόρω.
Ἐνθύμιος, ον, sollicitus. Soph.
Ἐνιλλάπτω, impedio. Hom.
[illegible]ζομαι, terreor. Ath.
[illegible], demergo. Ap.
[illegible], collabor. Ap.
[illegible], indormio, incubo. Mosch.
[illegible]λλομαι, incresco. Ap.
[illegible]ζομαι, pasco in. Mosch.
[illegible], sepelio in. Ap.
[illegible]ζομαι, inhibeo. Call.
[illegible], ἡ, inhibitatrix. Ap.
[illegible], f. [illegible], per novem noctes. Hom.
[illegible], α, ον, idem quod [illegible]. Arat.
[illegible], contaminans. Steph.
[illegible], [illegible]. Soph.
[illegible], ὁ, [illegible], praedator. Man.
[illegible], ἐς, concordans, Nic. Ab εὔκρος.
[illegible], sto. Eur.
[illegible], ἐς, innexus damno, Man. A σίνω.
[illegible], ὁ, intus. [illegible], ib.
[illegible]μαντις, ὁ, [illegible]. Hes.
[illegible]ζω, pro [illegible]. Ep.
[illegible], Adv. directo ordine. Ap.
Ἐντιλειπτις, ἡ, perfectio, V. L. A τέλειος.
Ἐντεσὶ, Adv. contente. Ap.
[illegible], ὁ, armorum peritus, bellicosus, Steph. Ab ἔντεα.
[illegible]ζω, tribus aquae portionibus misceo. Vox Comica. Ar.
Ἐνότη, ἡ, idem quod ἐνότης. Hes. ex Soph.
Ἐξαμάξω, convitior, maledico, V. L. Ab ἁμάξη, qu. de plaustro convitia fundo.
Ἐξαναβαίνω, ascendo, conscendo. Sibyl.
Ἐξαναφαίνω, ostendo, exhibeo. Orph.
Ἐξαπαθέω, expello, abigo.
Ἐξαυστὴρ, ὁ, fuscina, harpago, Æsch. Ab ἐξαύω, eximere. Hes.
Ἐξάσκησις, ἡ, [illegible], exulceratio. Steph.
Ἐξελκύσεον, abstrahendum, extrahendum. Steph.
Ἐξελίσσω, contorqueo. Theoc.
[illegible], idem quod ἐμπάλιν. Hes.
Ἐξεμπλέομαι, extinuo. Hes.
[illegible], pervello. Eur.
Ἐξεριθεύομαι, redimo, mercede aliena, Bud. Ab ἔριθος.
Ἐξερύκω, inhibeo. Steph.
[illegible], extra viam concurro. Herod.
Ἐξήλατος, ον, lamina ductili tectus. Hom. [illegible].
Ἐξίδιον, τὸ, Dim. ab ἕξις. E. M.
[illegible]ομαι, fateor, [illegible].
[illegible], exequandum. Soph.
[illegible], ον, sex medios aequans. Ar.
[illegible], irrito. Æsch.
[illegible]ζω, defloreo, culmen aufero, Soph. Fr.
[illegible], ἄδος, [illegible], [illegible]. Gorr.
[illegible], exeo. Hom.
Ἐξαμάζω, externuno. Æsch.
[illegible], turbabatur, [illegible]. Ap. l. 3. al. [illegible]. Heel. [illegible], f. [illegible].
Ἐπαγορεύω, insuper dico. Steph.
Ἐπαγχέω, commisceo, Ar. [illegible], & χέω.
Ἐπάγων, οντος, ὁ, trochlea in quadam machinae radice collocata. Vitruv.
Ἐπαέξω, adjuvo. Hom.
Ἐπαιμανὴς, ἐς, nostro de sanguine creti, Hes. Ab αἷμα.
Ἐπαινεσις, ἡ, laus. Eur.
Ἐπαινετήριος, α, ον, laudatorius. Steph.
Ἐπαιρέομαι, I. n. pro ἐπαίρομαι, f. [illegible]μαι. Hipp.
Ἐπαλάλκω, Nic. v. Simp.
[illegible], ib.
[illegible], ἐς, sanitati utilis, salubris, ib.
[illegible], τοὺς καρποὺς, excutio immaturos fructus. Steph.
[illegible], pro ἐπαναφέρω. Sol.
[illegible], Xen. [illegible].
[illegible], ὁ, floridus, Man. [illegible].
Ἐπαντέλλω, v. [illegible]. Eur.

Ἐπαντανύω, extendo. Hom.
Ἐπαπορία, ἡ, v. ἀπορία. Hes. Suid.
Ἐπαπύω, f. ἐπαπύσω, acclamo. Hes.
Ἐπαρύσσω, & ἐπαρύω, haurio. Steph.
Ἐπαρω, apto. Hom.
Ἐπαϋτέω, exclamo. Theoc.
Ἐπαύω, idem, ib.
Ἐπαφύω, f. ἐπαφύσω, insuper fundo. Hom.
[illegible], v. ἐγκαλέω. Eur.
[illegible], v. ἐπιχαλάω.
[illegible]ομαι, expergiscor. Theoc.
Ἐπειγεὺς, ὁ, qui summo studio rem aliquam peragit & urget, Steph. Ab ἐπείγω.
[illegible], ἡ, idem quod ἐπείξις. E. M.
[illegible], αἱ, dies nefasti. V. L.
[illegible], ammilis. Hom.
[illegible], & [illegible], Ion. pro ἐπέρομαι, [illegible]. Herod.
[illegible], idem quod [illegible]. Suid.
[illegible], pro [illegible]. Hom.
[illegible], [illegible]. Steph.
[illegible], [illegible], ib.
[illegible], [illegible]. Hom.
[illegible], [illegible]. Hom.
Ἐπεξεργασία, ἡ, operis consummatio. Steph.
[illegible], [illegible]. Suid.
[illegible], ἡ, [illegible] penes alios. V. L.
[illegible], [illegible], tectum impono. Hom.
Ἐπεσέλλω, Att. pro ἐπεισφάλλω. Thuc.
[illegible], placeo, Mul.
Ἐπηγεὺς, ὁ, ductor. V. L.
[illegible], [illegible] undecimo mensis nomen. Ep.
[illegible], ὁ, [illegible]. V. L.
Ἐπιβήματα, τὸ, genus quoddam saltationis. Hes.
Ἐπιβλη, ἡ, fibula, Hes. Ab ἐπιβάλλω.
[illegible], [illegible] Theoc.
[illegible], ον, [illegible]. Lyc.
[illegible], ἐς, [illegible]. Æsch.
[illegible], pro [illegible], infamis. Anac.
[illegible], [illegible]. Poll.
[illegible], [illegible] quoddam instrumentum [illegible]. Poll.
[illegible], [illegible], al. ἐπιδάκρυον.
[illegible]. Steph.
[illegible], [illegible]. Orph.
[illegible], [illegible]. Steph.
[illegible], induo. Hom.
[illegible], Opp. ἐπιένουσι, Apoll. [illegible] pro ἔφησαν.
[illegible], ἐς, v. [illegible]. Nic.
[illegible], [illegible] expositus. [illegible].
[illegible], ἡ, [illegible] machina [illegible]. Steph.
[illegible], τὸ, pars navis, &c. Hes.
[illegible], incumbo, [illegible]. Hom.
[illegible], inhibeo. V. L.
[illegible], [illegible]. Ep.
[illegible], ἡ, [illegible], asseclatrix. Cal.
[illegible]. Man.
[illegible], ib.
[illegible]. Steph.
[illegible].
[illegible]. Nic.
[illegible]. Theoph.
[illegible], quoddam [illegible] quod [illegible] quae sunt supra fructum. Ath.
Ἐπικατανοέω, insuper maneo, immoror. Xen.
[illegible], acclamo. Hom.
[illegible], ον, in centro. Man.
[illegible], τὸ, quicquid fato [illegible]. Luc.
[illegible], al. ἐπιγνάμπτω. Hom.
Ἐπικοινῶς, Adv. communiter. Steph.
[illegible], ὁ, ad aliquid [illegible], [illegible]. V. L.
[illegible], cohonesto, [illegible]. Aristid.
[illegible], ον, Epi[illegible]. Ep.
[illegible], τὸ, capitis tegumentum muliebre. Eur.
Ἐπικεκτητικὸς, consilium [illegible] habens. Gal.
[illegible], [illegible] quae Astrologi [illegible] in [illegible] vocant. Steph.
[illegible], [illegible]. Soph.
[illegible], ab [illegible], quoddam placentae genus, Ath.

[illegible]
[illegible], τὸ, [illegible], Suid. Eust.
[illegible], pro ἐπιλησμονέστατος, Ar.
[illegible], perfensio, Æsch.
[illegible], decortico, Hom.
Ἐπιλησμὴ, ἡ, oblivio, Pind.
Ἐπιλωβὴς, ες, damnosus, perniciosus, Nic.
Ἐπιμάνικον, τὸ, manipulus sacerdotis, Chryf.
Ἐπίμαστος, ὁ, qui cibum quærit, mendicus, Hom.
Ἐπιμειδάω, idem quod ἐπιμειδιάω, ib.
Ἐπιμέλεια, τὸ, cura, Polyb.
Ἐπιμηλίδες, αἱ, ovibus admistæ, Call. V. L.
Ἐπιμηλοβοτὴρ, ὁ, idem quod [illegible] sed vox est suspecta.
Ἐπιμιξόομαι, v. [illegible], Ap.
Ἐπιμολέω, invado, Soph.
Ἐπίμολος, ὁ, qui invadit, Æsch.
Ἐπιμώμητος, ον, reprehensibilis, Hesiod.
Ἐπινέθω, idem quod ἐπινέω, Luc. Hom.
[illegible], accumulo, Hom.
Ἐπίνικος, idem quod ἐπινίκιος, Pind.
Ἐπινώτιος, ὁ, humeris impositus, Ep.
Ἐπιοστίζω, irruo, invado, Eur.
Ἐπίξυνος, ὁ, idem quod ἐπίξυνον, Ar.
Ἐπιοίνιον, ἆθλον, vini præmium, Theog.
[illegible], v. εἰσοχέω, Hom.
Ἐπιόμνυμι, ἐπόμνυμαι, insuper juro, ib.
[illegible], τὸ, idem quod ἐποικία, V. L.
[illegible], pro ἐφέρχομαι, Hom.
[illegible], e vibro, concutio, Æsch.
Ἐπίπαξ, Adv. ut semel dicam, summatim, Steph.
Ἐπιπάροδος, ἡ, secunda, s. repetita ingressio, Poll.
Ἐπιπέλομαι, incido, Hom.
Ἐπιπεράω, trajicio, Hom.
Ἐπιπλήδην, strictim, Steph.
Ἐπιπλήσσω, percutio, Hom.
Ἐπίπλοον, τὸ, omentum, Gorr.
Ἐπιπλώω, ὁ, ἡ, ἡ, vid. πλώω, Hom.
Ἐπιπόλαιος, ἡ, superlitio, V. L.
Ἐπιπολεμέω, bellum infero, Steph.
Ἐπιπολεμίζω, excito ad bellum suscipiendum, ib.
Ἐπίπολος, idem quod ἐπιπόλαιος, ib.
Ἐπίπολος, ὁ, curator, Soph.
Ἐπιπροχέω, effundo, Hom.
Ἐπιπταμαι, advolo, supervolo, pro ἐπιπέταμαι, ib. Plat.
Ἐπιπωτάομαι, advolo, involo, Ep.
Ἐπιρράβδω, virga instigare equum ad cursum, Poll.
Ἐπιρρήγνυμι, obdo, Hom.
Ἐπιρρητορεύω, oratorie dico, & eloquenter, Ath.
Ἐπιρρόθιος, ὁ, idem quod ἐπιρρόθος, Nic.
Ἐπιρριπίζω, idem quod ἐπιρριπίζειν, Theoph.
Ἐπιρροθέω, instigare & incitare canes, Ar. al. ἐπιρρίζειν.
Ἐπιρρύω, instillo, V. L.
Ἐπιρρύομαι, protego, Æsch.
Ἐπίρρωσις, ἡ, corroboratio, roboris confirmatio, Steph.
[illegible], concutio, commoveo, Ap. item ib. quod ἐπιρρώομαι.
Ἐπισαπρὸς, όν, ρον, in superficie putridus, al. putrican, Steph.
Ἐπισησάμα, τὰ, placentæ, in [illegible] formam [illegible], ib.
Ἐπίσημον, τὸ, insigne, Aristid.
[illegible], τὸ, canum in venaticae incitamentum, V. L. Ab [illegible].
[illegible], τὸ, idem, Steph.
[illegible], insuper tego, Mus.
[illegible], inhabito, N. T.
Ἐπίσκια, τὰ, sub. χωρία, umbrosa loca, Steph.
[illegible], Adv. tendendo ad scopum, Suid.
[illegible], incedo, V. L.
[illegible], amplector, Steph.
Ἐπισπεῖν, attingere, oppetere, Hom.
Ἐπισταθμία, idem quod ἐπισταθμεία, mansio, it. munus τῶν ἐπισταθμῶν, Bud.
Ἐπίσταθμα, τὰ, mansiones, Poll.
[illegible], præesse oportet, Plat.

Ἐπιτεχνάζω, [illegible]
Ἐπιστρατεύω, [illegible] ab equites, [illegible]
Ἐπιτηδεύω, [illegible], Bud.
Ἐπιστροφὴ, [illegible], Aristid.
Ἐπισφαιρίζομαι, [illegible] Nic. A σφαῖρα.
Ἐπισφραγίζω, pro ἐπισφραγίζω, Ep.
Ἐπιτέμνω, incido, Steph.
[illegible], irrigo, Anac.
Ἐπίτεκνοι, (γυναῖκες), mulieres, quæ tandem pariunt, Hipp.
Ἐπιτέτμον, deprehendo, Hom.
Ἐπιτήδειος, idem quod ἐπιτήδειος, Herod.
Ἐπιτιμήτωρ, Ion. pro ἐπιτιμήτωρ, ib.
Ἐπιτιμητὴς, ὁ, idem quod ἐπιτιμητὴς, Opp.
Ἐπιτιμητέος, reprehendendus, objurgandus, Hes.
Ἐπίτιτθος, lactens, Ep. A τιτθὸς.
Ἐπιτιμάω, Ion. pro ἐπιτιμάω, Herod.
Ἐπιτροπικὸς, ἡ, ὸν, ad tutelam pertinens, Plat.
Ἐπίτυρον, τὸ, edulium quoddam ex confractis olivis, V. L.
Ἐπιφευκτὸς, ον, fugiendus, aversandus, V. L.
Ἐπιφημίζω, bene ominari, acclamare, assentiri, Steph.
Ἐπίφημι, promitto, Eur.
Ἐπιφθάνω, ἐπιφθάνω, prior assequor, Hom.
Ἐπιφθύζω, inspuo veneficarum more, Theoc.
Ἐπίφοιτος, ὁ, qui incurrit, Man.
Ἐπιφράζ, Il. α, 63, ubi vacat præp. Eust. al. ἐπὶ φρὶξ.
Ἐπίφρενα, τὰ, præcordia, Steph. A φρὴν.
Ἐπιφροσύνη, perspicio, Hom.
Ἐπίφυλος, ον, in tribus destributus, Eur.
Ἐπίχαλκοι, οἱ, armati, Hes. A χαλκός.
Ἐπιχάριτα, pro ἐπιχαρίτως, Ar.
Ἐπιχατὴς, & ἐπιχητίας, ου, ὁ, qui indiget, inops. Hes. A χατέω.
Ἐπιχείρια, τὰ, idem quod ἐπίχειρα. Poll.
Ἐπιχειρονομεῖν, manibus tanquam legibus uti. Hes. al.
Ἐπιχειροτομεῖν, qu. ἐπὶ χειρῶν τέμνειν. Steph.
Ἐπιχιλιάζω, millesimum. Steph.
Ἐπιχυτέον, infundendum, ib.
Ἐπίχυτον, τὸ, genus quoddam pemmatis s. placentæ, Ath.
Ἐπιχωρίζω, separo, secerno, Steph.
Ἐπιψήχω, in superficie rado, destringo, detergo, ib.
[illegible], persono, Call.
[illegible], v. [illegible], Tryph.
[illegible], ον, Epith. Cereris, Ep.
[illegible], ον, felix, dives, Man.
[illegible], ον, miserabilis, Man.
[illegible], V. L.
[illegible], s. [illegible] rete [illegible], Eust. Ath.
[illegible], ὁ, ἡ, qui incubare solet ovis, Aristot.
[illegible], curo, solicitus sum, Steph.
[illegible], ὁ, ἡ, idem quod [illegible] ib.
[illegible], ἡ, vultus, Æsch.
[illegible], facere cupio, Soph.
Ἐργασίων, [illegible], ὁ, agricola, Ar.
[illegible], operor, V. L.
[illegible], difficultas, molestia, negotium, Naz.
[illegible], idem, Ap.
[illegible], ex fabis factis. Diosc.
[illegible], s. [illegible], Erice, arbor fruticosa, Nic.
[illegible], Erice abundans, al. disruptus, V. L.
[illegible], ruina. V. L.
[illegible], pro [illegible]. Steph. ex Vitruv.
[illegible], τὰ, alimenta, V. L. Ab [illegible].
[illegible], dicteria proferre, cavillor, Hes.
[illegible], per Sync. pro [illegible], Hesiod.
[illegible], ἡ, orbata, Ep.
[illegible], pecora, Suid.
[illegible], vadimonium desertum, Dem.
[illegible], ὁ, qui solus suam causam agit, V. L.
[illegible], ὁ, idem, Hes.
[illegible], ὁ, qui negligenter excubias agit.
[illegible], pervarius, E. M. ex Soph.
[illegible], ον, magnum guttur habens, Cal.
[illegible], ὁ, ἡ, idem quod [illegible], V. L.

[illegible] Poll.
[illegible], [illegible] & plato collo [illegible]
[illegible], ον, contentiosus, E. M. Ab [illegible].
[illegible], ές, valde splendens, Procl.
[illegible], ὁ, haud fur. Opp.
[illegible], ἡ, ultra ex equis Neptuni. Eust.
[illegible], ἡ, multitudo, Mercurii Grex, Ep.
Ἑρμοσιδιάδαι, οἱ, Hermosmiæ, s. simiæ Hermodyci nepotes, ib.
Ἑρμοῦς, s. [illegible], Mercens, Epith. Joph. Soph.
Ἔρτις, ἡ, Æol. & per Metath. pro ἑορτὴς, idem quod ἑορτὴ. Trall.
Ἐρῳδ, avis quædam, Hes.
Ἕρπω, serpo, repo, repto, it. incedo, vado, Hom. Soph.
Ἐρυθρόπελαι, idem quod ἐρυσίπελας, Hes.
Ἐρυκανάω, ἐρυκάνω, inhibeo, detineo, in aliquibus exemplaribus, Hom.
Ἐρωτιδεὺς, ὁ, amatorculus, pipio. Anac.
Ἐρωτιὰς, ἀδος, ἡ, amatoria, amabilis. Ep.
Ἐσάντα, ex adverso, Hom. al. ἐς ἄντα.
Ἐσαυγάζω, Poët. inspicio. Ep.
Ἐσάχρι, ad usque. Ap.
Ἐσάπαξ, pro εἰσάπαξ, alias. Ap.
Ἐσαφικνέομαι, Poët. pro εἰσαφ. pervenio ad, accedo.
Ἐσβάλλω, pro εἰσβάλλω, Ar.
Ἐσθλοδότης, ου, ὁ, bonorum dator. Synes.
Ἐσλάστω, v. εἰσλάστω. Soph.
Ἐσμάσσω, v. εἰσμάσσω. Hom.
Ἔσοπτρον, τὸ, v. ἔσοπτρον, Anac.
Ἐσοπτροειδὴς, ές, speculo similis. Steph.
Ἐσοράω, v. εἰσοράω. Theoc.
Ἔστε, dum, donec, in posterum, Steph.
Ἐσφορέομαι, Ion. pro ἐσφοροῦμαι, Herod.
Ἐσφοιτάω, v. εἰσφοιτάω. Ar.
Ἐσωπὴ, ἡ, aspectus, Steph.
Ἐσώμος, illud tempus. Eust. al. ἐς τῶμος.
Ἐτὰ, Dor. Voc. pro ἐτὰ, ab ἔτης. Ar.
Ἑτάρα, s. ἑτάρη, ἡ, idem quod ἑταίρα, Hom.
Ἑταιρειάρχης, ὁ, sodalitii princeps. Suid.
Ἑταιρίδιον, τὸ, meretricula. Plut.
Ἑταιρία, idem quod ἑταιρεία. Steph.
Ἑταρίζω, me comitem adjungo. Hom.
Ἐτεῖς, Adv. quotannis, Lyc. Ab ἔτος.
Ἐτεόκρης, ητος, ὁ, indigena Cretensis. Hom.
Ἑτεροκεφαλεῖν, desipere. Poll. ex Ar.
Ἑτεροειδὴς, ές, v. ἑτεροειδὴς. Nic.
Ἑτεροπράγης, ὁ, aliud agens. Damosc.
Ἑτεροδέρμων, ὁ, idem quod ἑτεροδερής. Suid.
Ἑτερόπλοια, τὰ, idem quod [illegible] fœnus nauticum, cum commeat [illegible] tantum periculum fœnerator suscepit. Dem.
Ἑτερόπνοος, ον, alternatim flans, vento minime suo sonans. Anac.
Ἑτεροπλάνης, ὁς, ad alteram partem vagans, Epith. oculi. Nic.
Ἑτερόφθαλμος, ον, idem quod ἑτερόφθαλμος. Synes.
Ἑτερωνυμία, ἡ, diversitas nominis. Steph.
Ἐτοθέκιον, s. τορμίον, terricula, s. cochlear quo τὸ ἔτνος [illegible], & ex olla exprimimus. Ep.
[illegible], ον, promptiloquus. Naz.
[illegible], Adv. [illegible] Theoc.
[illegible], ἡ, [illegible], Call. al. Epith. Pindi. [illegible]
[illegible], [illegible] Pind.
[illegible], prospere capiens, Opp.
[illegible], propitius sum, Call.
[illegible], blandius, Xen.
[illegible], sum concinnus, Hipp.
[illegible], sum fœcundus, Theophr.
[illegible], fertilis boum. Hom.
[illegible], Adv. [illegible] Nic.
[illegible], larga irrigatione, s. potione, Nic.
[illegible], ον, idem quod [illegible], E. M.
[illegible], ές, lætus. Eur.
[illegible], ον, idem, jucundus, ib.
[illegible], ον, lactens, Lyc.
[illegible], idem quod [illegible], Steph.

[illegible]

Εὐαμπλάκημα, ατος, bonis navis compactus. Opp.
Εὐάνθεω, incubo. Lyc.
Εὐάνθης, idem quod εὐάνθεμος. Pind.
Εὐάνθεμος, ον, probus. Sibyl.
Εὐανθίμητος, ον, probus. Sibyl.
Εὐανθίων, Ἀδν. al. εὐάνθιον. Od. κ. 65.
Εὐάρατος, ον, bene, f. facile donatus. Opp.
Εὐαρκής, beneficus, liberalis. Sibyl.
Εὐαρμα, ατος, bene comata, capillis decora. Anacr.
Εὐαρμοστος, ον, idem quod εὐάρτις. Soph.
Εὐαρχίδης, ὁ, pro εὐεργέτης benefactor. Ep.
Εὐαφίρδες, αἱ, horti Hesperidum. Theoph.
Εὐβαής, ές, bene compactus. Ep.
Εὐβαθής, εσσα, εν, bene virens. Cal.
Εὐβαλπίδα, ης, facile incalescens, ib.
Εὐβαλπίδα, bene caleo. Hom.
Εὐβάμβδος, ος, bene fundatus, ib.
Εὐβέμβδος, ος, probè legem observans. Apollin.
Εὐβαλέω, εὐβλημενον, idem quod εὐβλον, f. εὐβλήμενα. Æsch.
Εὐβλήμων, ονος, bene nutritus, pinguis. Ep.
Εὐβρυζας, ες, fragilis; friabilis, Dioſc. Ab βρύπλω.
Εὐβυδήμων, ὁ, Exp. ἁπλῶς δημότης, ex fæce vulgi, Heſ. ex Eur.
Εὐβυμητός, metandum. Xen.
Εὐβούλως, Adv. rectè. Hom.
Εὐβίλατος, ον, propitius, qui facile cohiberi poteſt. Suid.
Εὐίματος, ον, pulcris indutus veſtibus. Steph.
Εὐπαταγέλαστος, ον, deriſu facilis; al. ridiculus, contemnendus, ib.
Εὐπαταλέγω, ritè narro. Hom.
Εὐκηπος, ον, pulcros hortos habens. Pind.
Εὐκνις, ον, bene vellicans, Man. Ab κνίζω.
Εὐκόμεια, bene recondo. Ap.
Εὐκρᾶς, ᾶτος, ὁ ἡ ἡ, ἡ τὸ, bene mixtus, dilutus ſ. temperatus. Eur.
Εὐκρητος, ον, idem, bene temperatus. Ep.
Εὐκρίνως, bene ſecerno & ſeligo. Hom.
Εὐκρυερός, ον, valde terribilis. Tryph.
Εὐκτός, ον, felicis poſſeſſionis. Cal.
Εὐκτός, optandus. Ep.
Εὐκτίμενος, bene ædificatus. Hom.
Εὐκυρίω, bene ago, Æſch. al. εὐκυρόω.
Εὐκόλπτος, ον, membris bene compactis, f. firmis pedibus. Nic.
Εὐλαβία, ἡ, idem quod εὐλάβεια. Theog.
Εὐλαβέστερος, cautius. Eur.
Εὐμαλλος, ον, bene villoſus. Pind.
Εὐμαρίως, Adv. facile. Theog.
Εὐμολπία, rectè cano. Hom.
Εὐμυλίη, ἡ, rumor. Hom.
Εὐναιτάω, commode habito, ib.
Εὐνάω, bene ſ. benignè deſtruens. Æſch.
Εὐνάομαι, bene habitor. Hom.
Εὐνάς, άδος, jacens. Steph.
Εὐνήτης, ὁ, idem quod ευνήτωρ, Heſ.
Εὐνήτρια, ἡ, conjux, cubitrix. Soph.
Εὐνομιδέκατος νόμος, ſc. paſtua pecoribus ac commodatiſſima. Heſ.
Εὐνώμενος, ον, volubilis. Soph.
Εὐξυλουργός, ὁ, e ligno poliens egregia. Man.
Εὐρύφος, ον, pulcram ſ. bonam conſtructionem habens. Ep.
Εὐοσμία, bene oleo, odore ſum, fragro. Theophr.
Εὐοσμία, ἡ, bonus odor, fragrantia. Soph.
Εὐπαλτος, ον, vibratu facilis. Steph.
Εὐπαρῆον, ον, pulcras genas habens. Pind. P. 12. ευπρεπῆ, Diod. male.
Εὐπατρίδης, α, ον, claro patre natus; generoſus; nobilis. Eur.
Εὐπάτωρ, ὁ, idem quod ευπάτωρ. Steph.
Εὐπλεως, ον, bene plenus. Hom.
Εὐπνοέω, facile ſpiro. Steph.
Εὐπνοια, ἡ, commoda ſpiratio, ib.
Εὐπορίζω, excogito. Eust.
Εὐπρήσω, Ion. pro εὐπράξω. Herod.
Εὐπυγία, ἡ, pulchræ clunes. Ath.
Εὐράσιραι, σαι, bene laborantes, Epith. Eumenidum. Orph.
Εὐριπίζειν, Euripi modo huc illuc agitari. Ariſtot.

Εὐρυβάθεια, ἡ, ſpatioſa. Ar.
Εὐρυβίμβλων, ὁ, ſpatioſi ſtipitis. Call.
Εὐρυχάνης, ὁ, late hians. Opp.
Εὐρυοίς, εσσα, εν, bene ſenſus. Hom.
Εὐυσία, idem quod ευσία. Soph.
Εὐφάτος, valde, firmiter, conſtanter. Pind.
Εὐφίτευτος, ον, locuples. Suid. Ab φίτυω.
Εὐφρανίω, valis affluenbusque bene inſtructus ſum; bene paratus ſum. Soph.
Εὐφωλος, Ar. Lyſ. 819. ſed leg. εὐ σκολιός.
Εὐφώρης, polleras ſpiras faciens, ſ. habens ſpiras bene compoſitas. Ep.
Εὐφωλος, ον, ſtillatitius. Gorr.
Εὐφίμω, bene orno. Hom.
Εὐφολίζω, probè decoro. Eur.
Εὐφόβωξ, γος, ὁ ἡ ὁ, e robuſto & valido ſtipite. Ep.
Εὐφρατος, ον, bene ſtratus. Ep.
Εὐτειχητος, ον, bene munitus. Hom.
Εὐτερπος, ον, bene pennatus. Ep.
Εὐτελία, ἡ, idem quod ευτέλεια, it. felicitas. Ar.
Εὐτηκτος, ον, qui facile colliqueſcit. Steph.
Εὐτρίφω, bene, f. magna cura nutrio. Hom.
Εὐτρίβ, ίζος, idem quod εὐτρίζις. Nic.
Εὐτυπὴς, ές, bene cuſus, Man. Α τυπῶ.
Εὐυπόκλοπος, ον, qui facilè cogi poteſt, & congregari. V. L.
Εὐφορτος, ον, facilis oneris, levis. Opp.
Εὐφρυρος, ον, bene munitus, ib.
Εὐφυρώτατος, ον, penitus inutilis. Polit.
Εὐχλωρος, το, viriditas. Steph.
Εὐχολος, ον, facilis iræ. Ep.
Εὐχορτος, ον, pulcrum ſ. bonum campum habens. Sibyl.
Εὐωπιλία, ἡ, fertilitas, ubertas, Call. vid. Theſ. Gr. P.
Εὐωρίω, contemno, negligo. Heſ. ex Soph.
Εὐφυλίως, dubitanter, hæſitanter. Steph.
Εὐφερίδιον, τὸ, umbella, V. L. Ab αφερίς.
Εὐφτις, ἡ, ancilla. Heſ.
Εὐφαῖον, το, pubes, pecten. Dioſc.
Εὐφλόω, clavo affigo. Steph.
Εὐφμαι, infideo. Soph.
Εὐφμος, ον, infauſtus. Æſch.
Εὐφίρεια, τὰ, donaria. V. L.
Εὐφίζω, infideo. Hom.
Εὐφιάομαι, affequor, ib.
Εὐφμέφω, cupio, Muſ.
Εὐφιπτος, ον, idem quod ἐφίπτιος. Plut.
Εὐφωπάω, indormio. Bud.
Εὐχτλάσιος, εσσα, ον, divalis, Ep. Ab ἐχίνλη.
Εὐχης, ὁ, dives. idem quod ἐχίης. E. M.
Εὐχθος, odium, Soph.
Εὐχθρος, infeſtus, odioſus. Jun.
Εὐχιδνοχαίτης, ὁ, viperis gaudens, Sibyl.
Εὐχίνος, ὁ, locus, ubi tenetur temo. Steph.
Εὐχτός, coquendum, ib. Ab ἐψω.
Εὐψαστέον, ludendum, Suid. Ab ἐψηδάω.

Z.

Ζᾶλιτος, deſipio. E. M.
Ζαλίκιος, ον, valde albus. Sibyl.
Ζαμπηχάνος, ον, vehementer amatus & feleus. Opp.
Ζαιροφόρος, ὁ, ferens ζαιρὰν. Heſ.
Ζευξίδια, ἡ, Juno apud Argivos. E. M.
Ζεφυρὶς, ίδος, ἡ, zephyria. Ep.
Ζέφυρις, ἡ, ſub. ἄνεμος vel αὔρη, zephyrus, Hom.
Ζεφυρίτις, ἡ, Venus, per Sync. pro ζεφυρίτις. Call. Α ζέφυρος.
Ζεφυριώτης, ὁ, Α Ζεφύριον, N. Pr. loci.
Ζηλίω, invideo. Euſt.
Ζηλήτης, ὁ, honeſti ſtudii, ſ. opum dator, Ep.
Ζητίχιον, τὸ, corrigia calceamenti. Suid.
Ζιὸς, quæ ſ. E. M.
Ζοφοειδής, ές, idem quod ζοφερός, ater. Nic.
Ζυγαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ζύγαστρον. Xen.

Ζυγοφόρος, ον, ſub jugum facit. Alb.
Ζύμωσις, ἡ, ſed Sch. ζύμωμα. Nic.
Ζυμώτης, idem quod ζυμίτης. E. M.
Ζωγραφικὸς, ὁ, ſub. τέχνη, pictoria ars. Steph.
Ζωγράφος, ὁ, idem quod ζωγράφος. Theoc.
Ζώγρια, ἡ, pro ζωγρία. Mal.
Ζωγρικὸς, ἡ, όν, animantia imprimis, vim habens. Bib.
Ζωδιακὸς, ὁ, pro ζωδιακὸς κύκλος. Man.
Ζωνάριος, ὁ, qui zonam habet. Synes.
Ζωστήρια, ἡ, ſpatiola forum. Man.
Ζωστὴς, ὁ, vitæ operator. Dion.
Ζωύρα, ἡ, follis. Heſ.
Ζωπύρω, τὰ, idem, ib.
Ζωστὸν, τὸ, pro ζωστῆρα. Ep.
Ζωσμὸς, ὁ, pro ζῶστρα. Sibyl.
Ζωστήρα, ἡ, Epith. Minervæ, Ἀθην. al. ζωστήρια.
Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, Apollo. Lyc.
Ζωφορία, ἡ, vis lucifera. Man.

H.

Ἡγεμονὶς, ὁ, idem quod ἡγεμών. Hom.
Ἡγεμονὶς, ὁ, idem, V. L.
Ἡδὲ pro ἠδὲ. Steph.
Ἡδύβοας, ὁ ἡ ἡ, ſuavis eſus. Naz.
Ἡδύβοαν, ſuaviter gemens. Cal.
Ἡδυλαπτὸς, ὁν, ſuaviter captus, ſ. percepius. P. Sil.
Ἡδυμελίφθογγος, ον, dulces & mellitos ſonos edens. Ep.
Ἡδυντικὰ, τὰ, condimenta. Bud.
Ἡδύπνοος, ον, pro ἡδύπνους. Ep.
Ἡδυσματίλημα, ὀψάρια, obſonia condimentorum neſcio quæ nugamenta habentia. Ath.
Ἥδει, pro ἤδει, ſciebat. Ap.
Ἡλιᾶτις, ſ. Ἡλιᾶτις, ἡ, ſolaris. Soph.
Ἡλιόλιχνις, ὁ, vaniloquus. Ep.
Ἡλιοφοίτης, ὁ, idem quod ἡλιόφοιτος. Orph.
Ἥλιος, pro ἥλιος. Eur.
Ἡλιώς, v. ἡλιὼς. Ab ἥλιος.
Ἥλιωρ, ὁ, qui it, ſ. vadit, Man. Ab ἥλιος.
Ἡλιῶν, τὸ, fanum ſolis. Euſt.
Ἡλιτοεργὸς, ὁ, qui aberravit ab opere ſolepto. Suid.
Ἡλιώδεα, ſc. κόμη, flava, ſolem referens. Anac.
Ἡμαθώδης, arenoſus.
Ἡμαθώδες, τὸ, arena. Anac.
Ἡματίη, Adv. quotidie, aſſidue. Hom.
Ἡμεροδρομικὸς, ὁ, fœnerator diurnus. Epith. Memphi. Diog. L.
Ἡμεροτρεφὴς, ὴς, idem quod χθονίος. Ath.
Ἡμιτιρικὸς, pro ἡμίτριτος. Anac.
Ἡμίζιος, ον, mediâ vitâ. Man.
Ἡμικρανία, (ab ἡμικρανὸς) ſ. τόπος dimidiam partem capitis dolore adficiens. Cyr.
Ἡμιὸν, ὁ, coracinus piſcis, Soph. ap. Ath.
Ἡμιόλιος, ὁ, ſub. μοῖρα ſcicupla portio, idem quod ἡμιόλιος.
Ἡμιπτίλιχνον, & ἡμιπτίλιχνιον, τὸν, ſecuticula. Ep. V. L.
Ἡμισφαιρίδιος, ὁ, ſemiſperans. Steph.
Ἡμιτάλαια, ἡ, dimidium, ſemis. Luc.
Ἡμίχοος, ὁ, dimidii congii capax. Ariſtot.
Ἡνεμόφοιτος, ον, aëra vadens, aërius, Steph. Ab ἄνεμος & φοιτάω.
Ἡνεμόεις, εσσα, εν, ventoſus. Hom.
Ἡνεμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, idem. Heſ.
Ἡπατίρια, τὰ, medicamenta hepatis affectibus accommoda, &c. Steph. Ab ἧπαρ.
Ἡπτίλη, ἡ, medela, V. L. Ep. al. ἠπίνη.
Ἡπιθυμητὴς, ὁ, idem quod ἐπιθυμητὴς. Patric. Naz.
Ἡρατιλεία, ἡ, conjugium, Poll. Ab ἥρα & τέλος.
Ἡρδίον, τὸ, rheda. Suid.
Ἥρος, —
Ἥρα, τὰ, pl. grata, Hom. al. Acc. f. ἤρα. Ab ἦρα inuſit. Ion.

Ἥρμενος,

Θηλασπόπος, ον, in mari laborans. Cyr.
Θλασμα, το, terror, Man. A θαμβέω
Θλίμνειε, ή, horriditas, ib.
Θλιπίποδος, ο ἡ ή, virescere faciens. Steph
Θλοθφω, fo cre, incendere. Hes.
Θαμνίσιον το, frutex pusillus. Dioſc.
Θανατιαω, mor cupio Luc.
Θαρσαλέότης, ή, fiducia, fiducia. Steph.
Θαρσαλίον, το, iden Polit
Θαρσιγένης, ες, ad audaciam genitu . Æſch.
Θαυμάλοψ, ό, ſemuſtus carbo E. M.
Θεάνθρωπος, Ipſius Chriſti.
Θεάσω, pro θεάσο Hom.
Θέατα, idem quod θεάω, admiror. Heſ.
Θέκλειν lor pro θέα Hom
Θεοποιέω, idem quod θεοποιῶ Sibyl
Θεοπρ , p θεῶν Dion
Θεραπόλος, ο ἡ , Dei minſter A θεράπων.
Θεσμιστικός, aptitu n rerum Poll
Θεσμοθέτης, idem quod θεσμοθέτης Ar.
Θε δαμία, ή, divinu n mina domus Suid
Θέλεος, idem quod θέλημα Æſch
Θέλητος, idem ſi pontaneus, ir. miſerabilis quietus. Heſ
Θελητής, ό, qui vult, lo
Θελλοβρησκεία, ή, pro εθελοθρ V L
Θεμιζω, idem quod θεμίσσω Hſid.
Θεμιτεύω, ούος, ή, Dea juſtitiæ V. L.
Θεοκλήμενος, pro θεόκλητος, il
Θεοκρατικός, ον, admodam divin s Sy ef
Θεολήπτης, ο κ. ή, Dei m capax vi de re. Synel
Θεολόγης, ό, Dei m veſtigiari s, i .
Θεολυμπ , ου ο ή, divinus, ib
Θεολοιδορος, ο, in i mina contumelioſus Man.
Θεομορία, ſ θεομοιρία, ή, fitum Coll
Θεομπολομός, ό, Dei bel m interei is Cyr
Θεοπρεπτικός, ή, ό, qui Deo ſ. Deorum ſimulacra fa re potet, unde θεοπρεπτικη, ſcil. τεχνη Poll
Θεοφεγγής ες divinus l s Jo Dam.
Θεοφιλής, ή, ό, dei equm Man
Θεοφοβία, ή, num in s aſſi , paſſ. Steph.
Θεράω, idem quod θέρω Hom
Θερμαίνω, ſ θερμάζω, calefacio, roveo. Nic
Θερμάλη, a pro θέρμη Suid.
Θερμαντικός (vox Comica) delicate vivo P ll.
Θερμόβολος, ον, ca ide ſcaturiens, P. Sil.
Θέρμη κυαμός, ό, cil da faba Atn
Θέρμος, Æo pro θέρος, Steph.
Θέρμα, τα, pro θέρμη Nonn,
Θέρμη, ή, Att minu n modum. Hom.
Θερμολαλος, ον, circ la verſans Ep.
Θερμόλουτρος, α, ον, idem q ol θερμόλουτος, Ap.
Θερμοπώλιον, τό, ſe lon n ne orem Cereris. Ar.
Θέσ-φατα τά, res divina V. L.
Θεσπεσιάζων, ό ἡ ό, divinatrix, Æſch
Θεσπιάς, άδος, ή, Thetidis templum. Lur. Sch
Θεσπ ς ſecto V. L.
Θεσπώς, ό, Ad llo. Heſ.
Θεσπωτήριον, ή, ſpectio Man.
Θεσσαλ a ιώ, Heſ A θέλω.
Θεσσαλίσαν, pro θεσσαλ πεδον. Ep.

Θεσσαλικόν, ſinc. θεσσαλικόν πεδίον. Ath.
Θεσσαλίς, ίδος, ή, vehemens, Ovid.
Θεσσαλός, ſc. θεσσαλός, mare ab ora Theſſ. Man.
Θεσσαλοδικαία, ή, ferarum inſtitutio, ib.
Θέρμεδμα, ή, frutex quidam. Gorr. vid. Steph.
Θέρμος, idem quod θέρμος Poll
Θερσιτεφυή, ό, is qui in Theſei templo ve tur & tempus terit. Ar.
Θέρσημα, το, ſeges. Orph.
Θερσός, turbatus, Heſ & Suid.
Θέρσω, idem quod θέρσω, ſ. θερσω. Lyc.
Θέρμος, ή, trabs V L
Θέρσιον, το, idem quod θρανος. Ar.
Θέρσυνω, confringo, com minuo. Lyc
Θερσυγράφος, ο, pari tum pictor. Heſ.
Θέρξ, nomen avis Opp
Θερσκιος, Thraciias ventus Ariſtot.
Θερσυθυμος, idem quod θερσυκαρδία Man.
Θερσύλφων, Cal.
Θερσύμαχος, ον, audax in prælio. Pind.
Θερσυχαρμης, ο, idem Cal
Θερυσσαντύξ, ο ἡ ή, trang i canthum Ar.
Θερσκαρδος, ex conſilium aſſectus. B Anac porti s, τ tex P θερσυκαρδία. Heſ.
Θρεπλη, ή, idem quod θρεπτηρια. Ph.
Θρεπτά, τά, ſ θρεπτρα, Hom per Sync pro
Θρεπτήρια τα alimenta Heſ
Θρεπτανελο, vox a Ph loxeno tragico conficta ad exprimendum ſonum citharæ, qua ludentem Cyclopem introduxit. Ar. Sch
Θρηνητης, & θρηνητηρ, ο, idem quod θρηνητηρ. Æſch Man.
Θριγλος, το idem quod θρηγκος, Plut. Pauſ Op ata, & θριανος, pitc s quidam. Ar.
Θρυαλίζω, crepo, Hom Ep.
Θρυλία, ſ θρυλλία Theoc.
Θρυλλίς, idem quod θρύινος. Nic.
Θυαμαξ, γητ, ο, ſicr legus Heſ.
Θυηκός, Heſ & θυηγος, Euſt. pro θυσικός.
Θυηλασία, το, vas mentarium Poll.
Θυίζω, idem quod θυάζω Hom
Θυικός, το, vas in quo conjiciuntur ſuffimenta. Euſt
Θυμαλίς, δος, ή, Nic
Θύμαν , το, tafus. Theo, h.
Θυμαλγχα τός, ή, qui non fœdat ſ. d corat convivia & luſus. V. L.
Θυμητ ν pro θυμάτων Suid.
Θυννη, ή, idem quod θυννις Ath.
Θυνος, ο impetus, it b ilum. Heſ.
Θυρβολός, ο, faber Suid.
Θυρσάζω, thyrſum fero, Bacchor, Ar.
Θυρσ ν, τ , idem quod θύρσος Ep.
Θυσαι δε, Bacchæ Lyc
Θυσιασιμα, τά, hoſtia, victima Opp
Θυιαναίος, Thyanæus, Bacchus Opp.
Θυιάς, ή, Semele mater Bacchi. Ap. Sch. Hinc
Θυιάδες, ων, ο Bacchus, ap Rhod os
Θυμελικός, ή, ον ſcenicus, Heſ.
Θυμελικός, ſcenicus, Suid.; it. menſis nomen, ap. Ægyptios
Θυνίτης, ο, Ægyptius, i Thono regi. Nic.
Θυρεπιεις, τά, idem quod θυρεπίδιον, ή). Æſch.
Θυωνίδης, Ion. pro Θαυμασος. Heſiod.

I.

Ιαχέω, clamo, Steph. ἰάχω, Suid. idem quod ιαχέω.
Ιαχος, ό, pri cipium Dion. Sic.
Ιλιτός, ὁ ἡ ὸ miſſus. Æſch.
Ἰαμβογραφος, ο, Jambicus poeta, &
Ἰαμβοποιός, ὁ, Jambicum ſcriptor. Ath
Ἰανειε, ſana, ut animadvertens, Man.
Ἰασιμον, τό, Nic
Ἰασμός, ο, Ægyptiu carmen. Hieron.
Ἰασιος, ή, ſanatio, curatio, Soph. Ab ἰάομαι.
Ἰβις, ή , clavus in fundo navis. Euſt.
Ἰβυς, τα, cibus, eſca. Heſ.

Ἰγδαλιον, ſinc. ἰγδαλιον πεδίον. Ath.
Ἰγδαλιος, ſc. ἰγδαλιος, mare ab ora Ilyrica. Man.
Ἰγνυδεύκεια, ή, ferarum inſtitutio, ib.
Ἰδρυτηρια, ή, frutex quidam. Gorr. vid. Steph.
Ἰδρις, idem quod ἰδρεις Poll
Ἰδρυτήρ, ό, is qui in Theſei templo ve tur & tempus terit. Ar.
Ἰδρωμα, το, ſeges. Orph.
Ἰδρώς, turbatus, Heſ & Suid.
Ἰδρω, idem quod ἰδρόω, ſ. ἰδρω. Lyc.
Ἰθμίν, ή, trabs V L
Ἰθμιον, το, idem quod ἰθμος. Ar.
Ἰθμωνα, confringo, com minuo. Lyc
Ἰθμωνυράφος, ο, pari tum pictor. Heſ.
Ἰθξ, nomen avis Opp
Ἰθμιτις, Thraciias ventus Ariſtot.
Ἰθμυθυμος, idem quod ἰθμυκαρδία Man.
Ἰθμύλφων, Cal.
Ἰθμύμαχος, ον, audax in prælio. Pind.
Ἰθμύχαρμης, ο, idem Cal
Ἰθμυσσαντύξ, ο ἡ ή, trang i canthum Ar.
Ἰθμυκαρδία, ex conſilium aſſectus. B Anac porti s, τ tex P ἰθμυκαρδία. Heſ.
Ἰκτίνη, ή, idem quod ἰκτίνα. Ph.
Ἰκτίνα, τά, ſ ἰκτίνα, Hom per Sync pro
Ἰκτίνια τα alimenta Heſ
Ἰκτίνελο, vox a Ph loxeno tragico conficta ad exprimendum ſonum citharæ, qua ludentem Cyclopem introduxit. Ar. Sch
Ἰκμητης, & ἰκμητηρ, ο, idem quod ἰκμητηρ. Æſch Man.
Ἰκμάς, το idem quod ἰκμος, Plut. Pauſ Op ata, & ἰκμανος, pitc s quidam. Ar.
Ἰκμαλίζω, crepo, Hom Ep.
Ἰκμία, ſ ἰκμαλία Theoc.
Ἰκμίνος, idem quod ἰκμίνος. Nic.
Ἰκμ , ſ ἰκμ , idem quod ἰκμ Hom
Ἰκμ , ό, impetus, it b ilum. Heſ.
Ἰκμβολος, ο, faber Suid.
Ἰκμάζω, thyrſum fero, Bacchor, Ar.
Ἰκμ ν, τ , idem quod ἰκμ Ep.
Ἰκμαι δε, Bacchæ Lyc
Ἰκμιασιμα, τά, hoſtia, victima Opp
Ἰκμαναίος, Thyanæus, Bacchus Opp.
Ἰκμάς, ή, Semele mater Bacchi. Ap. Sch. Hinc
Ἰκμάδες, ων, ο Bacchus, ap Rhod os
Ἰκμελικός, ή, ον ſcenicus, Heſ.
Ἰκμελικός, ſcenicus, Suid.; it. menſis nomen, ap. Ægyptios
Ἰκμίτης, ο, Ægyptius, i Thono regi. Nic.
Ἰκμπτεις, τά, idem quod ἰκμπτίδιον, ή). Æſch.
Ἰκμάτης, Ion. pro Ἰκμάσος. Heſiod.

Ἰκμάς, ή, vehemens, Poll.
Ἰκμ , pro Ion. pro ἰκμ , Hom.
Ἰκμπτοπεινάς, ίδος, Ariſtot.
Ἰκμπτοπεινία, ή, ſudatio, ib.
Ἰκμπτις, ή, idem quod ἰκμ . Æſch.
Ἰκμπλαγχλος, ον, ſacræ arcitagis. Man.
Ἰκμφοιτος, ήδος, Ep. ſed. leg. ἰκμφοιτος, ἰκμ frequentans. Dion.
Ἰζάνα, ή, veſtis e caprinis pellibus, vel potius caprina pellis veſtimenti vicem præſtans Poll
Ἰητηρ, ό, idem quod ἰκτήρ. Heſ. Eph.
Ἰθυγενής, ο, al. ἰθύγονος, ἰθυγενης. H
Ἰθμός, pro νθμός. Ep.
Ἰθυντήρ, ο, recte judicans. Dol
Ἰθυνοος, ὁ ἡ ν, recta cogitans Apoll.
Ἰθφρων, ο ἡ ν, recta ſap ens, b.
Ἰθυνη, ή, directio V L
Ἰκτηριας, ό, icterias lapis Steph.
Ἰκτηρία, ή, pro ἰκτηριος κλόος. Ar.
Ἰκτηρ, ο, idem quod ἰκτήρ. Lyc.
Ἱλαρον, το, hilaritas. Suid.
Ἱλαρυνω, idem quod ἱλαρύνω. Steph.
Ἱλασμα, το, idem quod ἱλασμός. Sibyl.
Ἱλαστηρ, ο, redemtor Ep
Ἱλεοω, prop trum reddo, idem quod ἱλεω Bud.
Ἱλυσασις, ή, reptatio illa quæ fi. tractim & volutim. Ariſt.
Ἱμαντιλιγμός, ό, duplicis lori tortio a implicatio Euſt.
Ἱμαντοπους, ο, loripes Steph.
Ἱμαντοτομία, lora ſcin do
Ἱμαντοτόμος, qui lora ſcindit, b
Ἱξευτηρ, ό, idem quod ἱξευτης Man.
Ἰξοβολος, ο, idem, vilcarius, ib A ἰξάλλω.
Ἰοφόρος, ον, ven natus, venenum ferens Opp.
Ἰοω, rubigine obduco, ru bigine contumo. Ar
Ἱπποκλίνης, ητος, ό, lebes ad aquam en turno caleſaciendam Lucian.
Ἱπποκλιστικός, το, idem Poll.
Ἱππαλίδης, ό, idem quod ἱππότης. Τὸ ὄν
Ἱππικίδες, αι, ſtatuæ equeſtres mulierum. V. L.
Ἱππ ς, ό, ή, equeſtris Dion
Ἱπποσος, de n quod ἱππος Pind.
Ἱπποφορβιος, ο, qui equos al t. Eur Ab ἱππος & φορβη
Ἱραξ, ſ. ἱρηξ, pro ἱεραξ. Hom.
Ἱσαωσι pro ἱσᾶσι Herod
Ἰσαγγελμα, ή, nuntium conforme V L.
Ἰσαγγελμα, idem quod ἰσαζω Hom.
Ἰσαγγελ , ίδος, ή, Iſaurica, pr. Ἐμιβ enſis Ep.
Ἰσαυροφυγος, ο, Iſaurorum præ orum interfector. Ep
Ἰσάζω, idem quod ἰσοζυγος, Suid.
Ἰσόζυγος, ον, æqualis ſcriptu . Ap.
Ἰσάμετρος, ον, qui pa is menſuræ eſt. Ath.
Ἰσόμητωρ, ορος, ὁ ἡ ν, æqualis matri, Theoc. vid. Theſ Gr P.
Ἰσοπαλος, ο, utrinque ſt ctus, ſ. onuſtus. Ἰσπαλ Aſini Steph.
Ἰσόπλατος, ὁ ἡ ν, æque vergens Nic,
Ἰσοχείλιον, labrum pari libramento demitto. Gaz.
Ἰσχω, idem quod ἰσχάνω ſ ἰσχημι Steph.
Ἰσχάδιον, Dor. & Ion. pro ἰσχάδιον. Euſt.
Ἰσχάνα, ἀπὸ μαγγανα, Ramuna ſ. licia quibus textorius ſpon intenditur Ar.
Ἰσχαιμον, idem quod ἰσχαιμος, herba ſic dicta. Theophr.
Ἰσχιάδικός, ὁ, qui ſciaſſas ſ. cumulas habet coxas vel clunes, Euſt.
Ἰσχιον, τό, brevis, Ep. ima pars ventris. Suid.
Ἰσχνον, τό, opus pictorium, tenue & fragile. Anth
Ἰσχυρόμυς, ὁ, robuſtus, fortis, celer. Heſ. Steph.
Ἰσχύς, ή, ſpecies ulcus agreſtis. Suid.
Ἰχθυβόσκυτος, ὁ, piſcator Man
Ἰχθυκτηρ, idem quod ἰχθύστηρ. Suid.
Ἰχθυόεις, piſculentus. Nonn.
Ἰχθυίδιον, τό, idem quod ἰχθύδιον. Man.
Ἰχθυοτυγής, ές, piſci hærens, Ep.
Ἰχθυοφαγος, ὁ ἡ ν, piſces vorans, Ep.

Ἰχνεύω

ἐργάτις, unde ἔργανα vestigatrix. Hom.
Ἰχναι, oppidum in tra Macedoniae. Steph
Ἰχνοβολεῖς, ἐς, vestigio debilis. Man.

K.

Κάβαλλω pro καταβάλλω. Hom.
Καγχάζω, pro κατὰ γόνυ, ib
Καγχανέε, ἐά, ἐον, aridus, Man. A καγχάνω.
Καδ, pro κατὰ ἴδει Soph
Καδδέομαι, conbibeo. Hom
Κάδυμαι, vestio, ib
Καθέρματα, τά, monilia, περιτραχήλια ornamenta, Aeyc v d Tiett Ci. P
Καθ λκή, ἡ de tactu i deductio. Steph
Καθυ ριάδες, ſc ... ιαμφαί, idem quod ὀδριάδες. Ep
Καίνισμα, τό, ſc τέχνης, artificium novum. Man
Καίρια, Adv tempestive Call.
Κακάβη, ἡ, cacabus, Gal κακκάβος, Ath olla testacea
Κακήθης, ἐς, malignus. Nic.
Κακόλεχος, ov, malum habens conjugem, Cyr.
Κακηπελία, ἡ, adversa valetudo. Nic.
Κακκεῖα, pro κατακλίω Hom.
Κακκρύπτω pro κατακρύπτω Hesiod
Κακοβουλοσύνη, ἡ, malum consilium. Sibyl.
Κακόηθισμα, τό, quod maligne fit, Steph.
Κακοηθίστιον, depravand m est, ib.
Κακοελκής, ἐς, qui male, f. in malum trahitur Man
Κακομητία, ἡ, pravus animus, ib
Κακορρήτειρα, ἡ, vl κακοῤῥέκτειρα, malefica, nox a Sibyl
Κακοσκήνιος o, malum tentorium Ep
Κακ ρατις ιδος, mali rumoris Æſch
Κακοφραδία, ἡ idem quod κακοφροσύνη Nic.
Κακόχολος, vl κακηχόλος, ον, mala bile perfusus Cyr
Κακῶς Adv pro κακῶς, Call
Καλαῦροψ idem quod καλαῦροψ. Ap
Καλαθηφόρος, ον, calathum gestans Hes
Καλαθίς ἡ parvus calathus, ib
Καλαμογραφία, ἡ, calamorum scriptura Man.
Καλαμόχνοος, ον, q d. arundinum lanugo Steph
Καλίζω, idem quod καλῶ V L
Καλιστρία, idem Hes
Καλιτόλεμος, idem quod καλλ Ep.
Καλλείπω, pro καταλείπω Hom.
Καλλείριον, τό, lilium V L
Καλλιβλέφαρος, ον pulcher Eur.
Καλλίγαμος, ον, pulcras nuptias habens, Ep.
Καλλίγομφος, ν, pulcris clavis compactus Γ
Καλλιέθειρος, ον, pulcris capillis. Ep.
Καλλιεπής, ες, facundus Ar.
Καλλικτίστος, ον, eleganter ſtructus. Nonn.
Καλλικομος, ον, Exp ... Sid
Καλλίστευμα, τό, pulchritudo vel potius pulchritudinis praemium, Eur.
Καλλιλαμπέτης, ο, pulchrilucidus. Anac.
Καλλίσταδιος, ον, pulcro ſtadio celebris Eur.
Καλλίστερνος, ον, pulcrum pectus habens. Nonn
Καλλιτόκεια, ἡ, pulchripara. Opp.
Καλοβάμων, ὁ, funambulus. Man.
Καλόεργος, ον, beneficus. Man.
Καλοφόρος, ὁ, qui ligna portat, Eust. Ath.
Καλυντήρια, τά, festum ap. Athenienses, E. M.
Καματηρῶς Adv. laborioſe, Man. A καματηρός.
Καμμερπτίω, pro καταμέμφομαι. Hes.
Καμπτήρες, ... qui flexu ... utitur, Steph.
Καμπτικός, flexilis, ſe inflectens. V. L.
Καμμορος, pro κακόμορος, Hom.
Καναχής, strepens, clamosus Nic.
Κανεῖν, idem quod κανεῖν. Hom.
Κανόνισμα, norma. Man.
Κανύστρον, τό, idem quod κάνιστρον, Poll.

Καπνοκαρής, ἐς, ... fumidus ... Hes
Καπνοτόκεια, ἡ, ...
Καρποτόμος, ὁ, fructum ... Man.
Καρπιαί, αἱ, carnes in penitali ...
...
Κα... pellatur. Ath.
Καπροφάγος, ο κ, ὁ, apr vorus. Hes
Καπροφύλαξ, ο, caprarum custos Ep.
Κάπρωμα, idem quod κάπρωμα. V L
Κάπυρις, ἡ, tunica Persica manuleat .
Καρκαρος, ρα, ρον, crispus f. hirtus. Sim
Καρτάλιον, τό, idem quod κάρταλος. Hes
Καρποφαγία, fructibus vesci, ... fructibus victito Arist
Καρυῖτης, caryites, herbae genus, Dioſ. A Plinio Myrsinites etiam vocari traditur. Steph
Καρυοπερσικά, q d. nucipersica, V. L.
Καρφολαί, αἱ, strata ex festucis. Eur.
Κάρχος, leguminis genu Steph.
Καρχαλέος, ...; asper, idem quod κάρχαρος, ib
Κασσίδαξ, ... vermis, qui cassis innascitur & eam rodit, Hes.
Κάσσιχος, pro κασσανικός Nic.
Καταβλαχίως, paulatim Plat.
Καταγήοχα, deduxi, Att. pro κατῆχα, a κατάγω
Καταγιάζω, consecro Ion pro καθαγιάζω.
Καταγυγικός, opp ἀναγωγικῷ, i e. mystico Bi
Καταδακρύω, lacrymas fundo, Hom.
Καταδιαλλάξ, Aristoph vid. Steph.
Καταιδής, ὁ, inverecundus. Man.
Καταδόρπιον, τό, prandium, ib
Καταδμήτειρα, ἡ, ἡ, famula, Hom A δμάω
Καταζυγόω, libro unde καταζυγώσις, ἡ, libramentum, Steph
Καταθάμβω, obstupesco, cum admiratione demiror Suid.
Κατακάρα, in caput. Long.
Καταιρέω, Ion pro καθαιρέω Herod.
Καταίσχομαι, pro κατίσχομαι Hom
Κατακαυθῆν, Dor. pro κατακαυθῆναι, exustum esse. Ar. ...
Κατακαίριος, periculosum, lethale, opportunum. V L.
Κατακαρπίς, τό, fructus Theophr.
Κατάκλεισις, ἡ, clauſtrum. Call.
Κατακορῶς, Adv in plenum, admodum Plat
Καταλαβόν, τό, quod accidit, Herodot
Καταλελήθαμαι, ... καταλήθομαι, obliviscor, Hom.
Καταλέλογα, ..., Soph.
Καταλέγδην, demulceo Ar
Καταλλήλως, Adv pro καταλλήλως. Polyb.
Καταμερισμός, ο, divisio, partitio. Steph.
Καταμυσσάτω, minutatim contero, Ar. Pac.
... ubi leg. κατα ...
Καταμύω, supero, Eur
Καταπιστεύομαι, fide indignum aliquem judico aut dico adversus aliquem quae fide indigna sint Suid
Καταξιος, dignus Soph.
Καταντηρύ, vl κατάντησις, Hom. idem quod, seq
Καταντηστιν, idem quod καταντικρυ Man
Καταπατησκλασμα, musicorum verbum , vid ... Lib 3. 5. cap 19
Καταπέτομαι, idem quod καταπέτομαι.
Steph.
Καταπλάσμα, ἡ, medicamentum. Herod
Καταρτίζω, molior, machinor, exh beo. Xen.
Καταφρόνης, ὁ, despector, derisor. Anac
Καταρνέομαι, nego. Soph
Καταρρύπτης, id. quod καταῤῥυπτικός. Steph
Κατασείω, ...
Κατάρσιος, iauſ idem quod κατάρσιον, ib.
Κατάρχης, τό, malus nuncius He, ex Hom.
Κατασκιλλω, idem quod κατασκιλλω, f ...
Κατασελγαινοντα, cum scortis rem habere . V L.

... pro ..., qui partes ...
..., ... imbuo. Ep.
..., ..., Poll.
..., ... ſermonis ...
... Steph.
..., gravatus, valde gravis. Nic.
... Anac.
...
Κατανοεῖν, ... pro κατανοεῖν ... ex Hom.
Καταθέω, exp. calumnior, ... Steph.
Καταπυρίασις, ..., concinnatum ... Poll. καταπέλτης. Hes.
Κατηθάλλομαι, Ion pro καθίζω.
Κατίζω, Ion. pro καθίζω A καθεῖσμαι.
Κατινίζω, per metath. pro κατινύζω, v. ... τινάσσειν. Hesiod.
Κατισχναίνω, &c
Κατίσχω, idem quod κατέχω Æſch
Κατισφάλλομαι id m q ... Hom.
Κατηφής, εἰς, pen le s Eur
Κατηφέης, οι, probrosi, pudore & probris digna committentes; vel pro κατηφέες, probra, ut κακ ἐλέγχεα Hom.
Κατιμάζω, v simpl Nic
Κατοδὸς, Ion pro καθοδός Herod
Κατομόσιος, ν, pro κατωμόσιος Steph
Κατωμφάλιος, ον, ab um ili ... Nic
Κατοπτήριον, τό, vectis, ... V I Theoc. Sel
Κατόπτρις, ἡ, speculum Call
Κάττης, ο, cattus Suid
Κατάγειος, & καταγειος, Suid ut καταγειος, subterraneus
Κατάμοστον, τό, jumenti genus Steph.
Καυάζω, frango, unde καυαξαις, Hesiod al. pro καταξαις
Καυκάνη, ἡ, vestimenti genus Ar
Καυκίζομαι ... & quidem lascivius Ath
Καυλιναί, αἱ, ... Ath
Καυλοειδής, ες caulis formam habens Steph
Καυω ... pro κάω ... D f
Κάχλος, & καχλυνης a ud com co, ... ulus, stupidus A χαίνω V L Steph
Καχρυόεις, ſ καχρυόεις, simil is τῷ καχρυηφορος, exp canchry ferens Nic
Καχυποπτευτος, ὁ κ, ἡ, idem ac καχύποπτος, suspiciosus, suspicax Poll ex Plat.
Κεγχρίδιον, τό, parvulum milii granum Steph.
Κεγχρίνη, ἡ, puls e milio, Hc
Κεγχρίτης, idem quod κεγχρίτης V .
Κεγχρίτις, miliar , Ep ... d
Κεδρίνος, η, ον, cedrinus, ... Hes
Κεδρύμαλος, ες, cedro g... Man
Κεινός idem quod κενός ... b
Κειρακομης, ης, qui comam totondit, tonsus
Κεκρυφαλη, τ, ret c lum Poll
Κελαδεινὸς, pro καλαδεινος Pind.
Κελαδῆτις, ἡ, ſ ro a Pind
Κέλαδος, idem quod κέλαδος Hom
Κελαινεῖα c ... ſcl
Κελαινέγχεος ... cutem habens Opp
Κελαινοπάτις ἡ, n pectu, Pind A κελαινος & ...
Κέλαρον, τό, q aedam vasa Poll
Κέλομαι, idem quod κέλομαι, f κέλω Eur
Κελευσιπορος, ο, viator, qui iter conficit Ep.
Κελευστικόν τό, cohortatio Synes
Κεκρυφαλος, ες, constrictus, Theoph
Κενάγγης ἐς, naves exhauriens, Æſch.
Κενεαγγητέον, abstinendum a cibo, Gall.
Κενεόφρων, & κενηγόρος, ον, vaniloquus. Nic. Dolic
Κενοδρομέω, vacuus curro Man
Κενοκέφαλος, ο, vanum caput havens Sibyl.
Κέντρον, τό, stimulus bo m E M.
Κεραΐστης, cornua ... verm s cornua rodens. Eust.
Κεραμευτής, ο, tegularum figulus. Man.
Κεραυνοθέτης Hom.
Κεραμος, & κεραμέος, idem quod κεράμιον. D osc.
Κεραρχης, ο, ο, qui cornui ... praefectus
Κεραρχία, ἡ, munus illud, quo quis alae praeest Steph.

Κεραυνοβολω

Κερκαίω, idem quod κερκίζω. Ph.
Κερκάνης, ου, ὁ, Gall.
Κερκέλη, ἡ, idem quod κερκίς. Nonn.
Κερκεσάτης, ου, ὁ, Rhodii, a Cercaphi rego. Ep.
Κερκετάτης, ου, ὁ, idem quod κερματίστης. Suid.
Κέρκη, pullo, cædo. Sch Lyc.
Κερκήτη, ἡ, cerebia. Theophr.
Κέρκιμαι, pro κέρκιον. Hom.
Κέρκιον, τὸ, idem quod κίρκος. Steph.
Κερκολήκυθος, ου, Ερμῆς τῆς κλωπικῆς. Ath.
Κερκόμαχρον, τὸ, tudarium quo caput extergitur. Steph.
Κερκὸν, τὸ, locus quidam tenebrosus. Hes.
Κερκόπωνες, idem quod κερκωπές. Ap.
Κερκώπες, ὁ, idem quod κερκώπης. Poll.
Κερκωπικὸς, ὁ, cura sepulturæ dignus. Steph.
Κέρκωψ, idem quod κέρκος. Æsch.
Κέσκα, & κέσκη, idem quod κέθαρσις. Ar. Sch.
Κεσλεὺς, ὁ, idem quod κυλίστης. V. L.
Κεχλιδὼν, όνος, ὁ ἡ, ἡ, idem quod κηλητικὸς. Pind.
Κηλήτειρα, ἡ, quæ aures alicui mulcet. A κηλήτωρ. Steph.
Κήλητρον, τὸ, pro κηλητήριον. Hes.
Κηλωτὰ, τὰ, lupanaria. Lyc. Eust.
Κηνυγμα, τὸ, spectrum, umbra corporis. Hes.
Κηπακόμης, υ, ὁ, qui quodam tonsuræ genere tondetur. Eust.
Κηπεῖος, idem quod κηπαῖος. Nic.
ῥαχλὲς, ὁ, piscator doliorum. Man.
Κηρὶς, ἰδος, ἡ, piscis quidam. Ath.
Κηριτρεφὴς, ἐς, qui una cum letifero fato alitur. Hesiod.
Κηρόχροος, ῶτος, ὁ ἡ ὰ, qui cerino colore est. Ath.
Κηροδέτης, ὁ, idem quod κηρόδετος. Eur.
Κηρόπλαστος, ὁ ἡ ὸν, idem, Æsch.
Κηρύκαινα, ἡ, præconissa. Ar.
Κηρυκίνη, ῥάβδος, virga Mercurii, caduceus. Suid.
Κιδαῖος, ὁ, nummi genus. Poll.
Κιθαρισμὸς, ὁ, idem quod κιθάρισμα. Call.
Κιθαιρώνιος, Cithæronius. Ar.
Κίκαμον, τὸ, oleris genus. Nic.
Κικῖνος, ὁ, idem quod κικινὸς. Theoc.
Κιμινδὶς, pro κύμινδις. Sch. Ar.
Κινάμωμον, τὸ, idem quod κιν. Dion.
Κινητήριος, α, ον, idem quod κινητικὸς. Æsch.
Κίρρας, ᾶδος, melina, flava. *Epith.* Vitis. Nic.
Κίρρις, ἡ, pro κίρρις. Opp.
Κισσήρης, ες, idem quod κισσηρὸς. Soph.
Κιστὶς, pro κιστάς. Ar.
Κίχω, idem quod κιχάνω. Lyc.
Κλαδισκὸς, ὁ, ramulus. Anac.
Κλαΐστρον, τὸ, pro κλεῖθρον. Pind.
Κλαυστὴρ, ὁ, plorator, Man. A κλαίω.
Κλείομαι, *Ion.* pro κλίομαι.
Κλεπτὴρ, ὁ, fur. Man
Κλεπτίλης, ὁ, idem. Poll. ex Pherecr.
Κλέπτιλος pro κλεπτικὸς, furtivum, furax. Ar.
Κλεψίφρημος, ὁ, idem quod κλεψίνομος. Sibyl.
Κλεψύδριον, τὸ, parva Clepsydra. Philostr.
Κλῆθρυχος, ὁ ἡ, ἡ, sedituus. Æsch.
Κλειδὸν, pro κληδόνα. Hom.
Κλησιάτοις, ασα, αν, sarmentitius. Nic.
Κλίσιαρὶς, ὁ, tabernarius, fornacarius. Man.
Κλινοειδὴς, ἐς, lecti formam habens. Gorr.
Κλιτικὸς, ἡ, ὸν, declinativus, V. L. A κλίνω.
Κλονοκαρδίως, ον, quatiens cor. Orph.
Κλοπίμως *Adv.* furtivè. Man.
Κλοπὸς, ὁ, fur. Hom.
Κλυμένιον τὸ, herbæ nomen. Dioscor.
Κλυσμὸς, ὁ, ἡ, ὸν, inclytus. Theoc.
Κλυσμὸς, τὸ, ὁ, & κλυσμὸς, ὁ, ablutio, lotio, f. ipsa actio abluendi. Hipp.
Κλυτοβούλη, ὸν, inclytum dans consilium, f. clarus consilio. Opp.
Κλυτὸν ἄρμα, ατος, sc. ὄχος, inclyta per limitem iudum. Man.
Κλυτοστιχὸς, ὁ ἡ ὸν, idem quod κλυτοστίχων. Eust.
Κλυτοφεγγὴς, ἐς, clarè splendidus. Man.
Κλωπίνιος idem quod κλεπίνιος. Suid.

Κλῶσις, ἡ, idem quod κλωστὴρ. Lyc.
Κλωστὴρ, idem quod κλωγμὸς. Plut.
Κνεφὸς, ὁ, nebula. Suid.
Κνήμιον, ου, τὸ, idem quod κνημὸς. Theocr.
Κνίσσιον, noxcula. Suid. A κνίζω.
Κνιτόλεξ, ὁ, f. κνιτολὶς, avis quædam, coturnici lega. Gaz. A κνίθ, & λέχω.
Κόβαλος, ου, monstrifotmis. Lyc.
Κόβαλλος, ὁ, idem quod κόβαλος. Ar.
Κοβύλης, ὁ, culter, radula. Phil. f. scribendum κύβυλος. Steph.
Κοίλη, ἡ, cavum navis, f. cavus recessus, aut venter navis. Ath.
Κοιλὶς, ἡ, superior palpebra. Poll.
Κοιλοφαρυγξ, γγος, cavæ vallis vel cavi hiatus. Eub.
Κοιλόπεδος, ον, in cavo solo situs. Pind.
Κοιλοσύρτης, ὁ, claudus. Suid.
Κοινεῖν, scortari. V. L.
Κοινὸν, τὸ, idem quod κοινεῖον. Hes.
Κοινοβωμία, ἡ, commune altare. Æsch.
Κοκκοβαφὴς, ἐς, cocco tinctus. Ath.
Κοκκυζόαξ, ὁ, avis qu. d. inter vociferandum cucurriens. Eust. ex Soph.
Κολακόνομος, ὁ, adulator. Ar.
Κολλίφως, ὁ, qui glutinum coquit. Bud.
Κολλοπία, glurino. Eust.
Κολλοπώλης, ὁ, qui glutinum vendit. Bud.
Κολλοροδόκολα, τὰ, intestina. Lasc.
Κολοσσοποιὸς, ὁ, colossorum faber. Man.
Κολόφνιρα, τὰ, jumenta, Sch. Nic. al. λόφυρα. Theophr.
Κολωνίτης, ὁ, mercenarius. A κολωνός.
Κομοω, comam orno. Steph.
Κομισεῖν, congerendus. Æsch.
Κονίπλω, excito pulverem, impleo pulvere. V. L.
Κονυζήεις, εσσα, εν, ex herba cunila. Nic.
Κοπρόσυρα, ἡ, fimus qui trahitur. Hes.
Κοπτοπλακοῦς, οῦντος, ὁ, idem quod κοπτὴ. Ath.
Κόρη, ἡ, navis στρατήλατος. Lyc.
Κόρκορος, ὁ, olus agreste. Ar. κόρχορος. Hes.
Κορυθαλὶς, & κορυθαλὶς, unde κορυθάλεια, δάφνη, virentibus ramis decora. Ep.
Κορινθῖος, οἱ, qui ex clancularia concubitu nati sunt. Steph.
Κορισάδης, ες, puellaris. Hes.
Κορσίσης, εσσα, ἐν, calamistratus, Orph.
Κόρσιον, τὸ radix loti. Theophr.
Κορσοειδὴς, ἐς, qui capilliforme est. Gemma, ap. Plin.
Κορυθάϊξ, ακος, ὁ, ἡ, idem quod κόρυμβος. Hom.
Κορυμβὸς, ὁ, ἡ, idem quod κόρυμβος. Ath.
Κορυφεῦς, ὁ, retis pars. Bud.
Κορωνόμος, ὁ, medicorum vox, idem quod κύβολον. Hipp.
Κορωνοπέδιον, τὸ, pediculus cornicis. Hes.
Κόσκινον, ὁ, idem quod κόσκινος. Sim.
Κοσμητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod κοσμητὴς. Man.
Κοσμομανὴς, ὁ, mundi amore insaniens. Sibyl.
Κοτινοφυὴς, ὁ, oleastro vescens. Ar.
Κοσμολίτης, ὁ, mundum petens. Ep.
Κοτωνὶς, idem quod κοτώνη. V. L.
Κυκυβιον, τὸ, cucuma; vasis genus. Steph.
Κυρίστης, sc. πρίαμα, f. ἰστὴν, cum tondentes puerorum capillos Dianæ sacrificant. Suid.
Κυρὶς, ἡ, tonsorium instrumentum. Poll.
Κυρτοπλάθω, pro κορτοπλάθω. Steph.
Κυρσοειδὴς, juvenilis. Ep.
Κυφόνωτος, ον, levis. Soph.
Κυφώνωτος, ον, qui levi dorso est & agilis tergore. Ath.
Κοχλιοειδὴς, ἐς, idem quod κοχλιώδης.
Κοχυ, imperfecte, rapide. Hes.
Κραδοπώλης, ὁ, furcularum ficulneorum, f. ficuum venditor. Steph.
Κραιπνοδρόμως, celeriter ambulans. Cyr.
Κραιπνοπόδης, ον, celeriter cuns, ib.
Κραμβικὸς, ασα, ὸν, ad brassicam pertinens. Nic.
Κ ατακλάω, idem quod κρατακλάω. Nax.
Κρατερομαχὴς, ὁ, cum valido robore conjunctus. Cyr.
Κρατίρης, ες, sc. σκοῖον, navis instructa & parata. Herod.
Κρατὶς, ἡ, largus. Aristot.
Κρατοπαγὴς, ὁ, caput compactus. Man.

Κρατοφόρος, caput ferro f. gesto. Ath.
Κρεων, pro κρέων. Ar.
Κρέπας, *Poet.* pro κάπας. Hom.
Κρεσφόντης, & κρεσφόντος, pro κρεσφόντης.
Κρεσφόντος, ὁ, filius potentior. Æsch.
Κρηδέιον, τὸ, sonitus. Ar. al. ἐκρίδιον.
Κριδὸς, ὰ, ἐν, stridulus. Æsch.
Κρίομαι, suspensus sum. Ar.
Κρισὶν pro ἀκρεμὼν E. M.
Κριοδαίτης, ὁ, *fem.* τὸ κριοδάϊτις. Steph.
Κριοδειρὶς, ἡ, culter ad carnes excoriandas. Poll.
Κριοθοσνία, ἡ, cœna, f. epulum e carnibus. Suid.
Κριθμὸς, ὁ, ostrea. Lyc. al. κριθμός.
Κριτὸν, τὸ, *Ion.* pro κρεῖον.
Κρημνιζάτης, ὁ, idem quod κρημνοβάτης. Naz.
Κραμνόεσσα, ὁ, verba ardua fundens. Ar.
Κρηπιδορὸς, idem quod κρηπιδοτοὺς. Poll.
Κριζανοειδὴς, ἐς, clibani formam habens. Dioscor.
κριζανωτὸς ὸν, testuaceus, in testu coctus.
Κριθάω, idem quod κριθάζω. Æsch.
Κριθοτρώξ, ὁ, qui hordeo vescitur. Ar.
Κριομυξὸς, ὸν, arietis instar mucosus. Gal.
Κροκοδειλτὶς, ἡ, quæstio sophistarum ludicra. V. L.
Κροῦ, idem quod κρόκη. Hesiod.
Κροκωτὸς, sc. χιτὼν, vestis croco tincta. Ar.
Κρεταφὶς, ἡ, vas fabrile. Poll.
Κροτοπαίγνια, τὰ, puerilia crepitacula. Auson.
Κρυπτοχυτροληραῖος, τὸ, nugator, garrulus. Ar.
Κρυπτόσαρκοι, οἱ, *Bœot.* Poll. A κρυπτὸς, calceamenta lignea.
Κευφὸν, pulsandum. Ar.
Κρυπτὸν, tegendum. Soph.
Κουσαλλαίδης, pro κρυσαλλοειδὴς. V. L.
Κρύφιον, τὸ, res abdita. Dionys. Ar. A κρύπτω.
Κρύβιμος, occultus. Man.
Κρύκη, ἡ, olus simile apio, prope mare nascens. Erot.
Κρᾶ, f. κρέκα, pro κρέκω. Thuc.
Κραζυλάδης, ες, similis τῷ κραζύλῳ. Lyc.
Κρωπεῖς, οἱ, piscatores, sc. οἱ τῷ κρόκῳ χρώμενοι. Poll.
Κτεανισμὸς, ὁ, possessio. Man.
Κυαμοζόλος, ὁ, qui sortem jacit, qui fabam in urnam conjicit ad suum suffragium dandum, idem quod δικαζὼν. Hes. ex Soph.
Κυανίω, nigrico, V. L. ex Hesiod. κυανεόντων, al. κυανεώντων.
Κυανοκρήδεμνος, ὁ ἡ ἡ, cæruleam vittam habens. Cal.
Κυανοχαίτης, ες, cæruleus. Orph.
Κυβιστὴρ, ὁ, impudens. Suid.
Κυβιστισμὸς, ὁ, gubernatio, V. L.
Κύβερνος, ὁ, gubernator. Nax.
Κυβερνόπτης, ου, gloriosus. Man.
Κυβιστὸς, ὁ ἡ ὸν, infamis, f. nomen habens quod occultari debet. Hes.
Κυλίω, voluto, κυλίσω, ἡ, volutatio, & κύλιστις ὁ, verfator, V. L. sed hæc suspecta sunt. Steph.
Κυλὰ, ἡ, calix. Ath.
Κυλιβίνη, ἡ, brassica sterilis. Suid.
Κύλιν, ἡ, terra malum frugifera. Steph.
Κυλίσκιον τὸ, parvus culix. Ath.
Κυλιστὴς, ὁ, idem quod κυλιστὴρ, ib.
Κυλλαίνω, ἡ, ipsa actio videndi κυλλὸν. Hipp. A κυλλὸς.
Κυμαίνω, ἡ, tempestas. Herod.
Κυμαντορὶς, ἡ, concha. Hes.
Κυμβεῖον, τὸ, κυμβίον, pro κυμβίον, vel κύμβη. Eust.
Κυμβιστάω, in caput dejicere, E. M.
Κύμβιον, ὁ, acetabulum. Nic.
Κυναιδὴς, ὁ, impudens, Suid. A κύων.
Κυνὶς, pro κυνὶς. Ar.
Κυνίσκος, cuniculus ferito. V. L.
Κυνοκυτὸς, ὁ, ἡ, ὸν, navina rosa, ib.
Κυνόμορφος, ὁ, ἡ, ὸν, canis formam habens. Steph.
Κυνόπτης τὸ, aliqua petra. Lyc.
Κυνοσπασὸν, τὸ, idem quod κυνόσπαστον. Plin.
Κυπαιρίσσιος, ὁ, tithymalli quoddam genus. Dioscor.
Κυπάω, evento. Lyc.
Κυπὶς, ὁ, ἡ, inclinatus, supplex, Æsch. A κύπτω.

Κυρτὸω,

Κυρίων, idem quod κυρεών. Steph.
Κυτμίδες, αἱ, emplastri quoddam genus. Luc.
Κυφέλλα, τὰ, nubes. Call. Suid.
Καλλικλῆς, ὁ, idem quod καδάριον. Suid.
Κᾶνα, ἡ, caput e borii. Eust.
Κᾶθος, ὁ, idem quod καθών. Num.
Κωλεός, ὁ vel ἡ, idem quod κωλή. Ath.
Κελικεύομαι, colli vitio laboro. Aesch.
Καμακυλῆς, ὁ, rusticus. Ep.
Κακυδρίον, τὸ, parva & vilis herba. Eust.
Κίδιον, τὸ, idem quod κωνεῖον. Ep.
Κ τητ ρ ον, & κωπατήριον, τὸ, q. d. remorum r tentorium. Poll.
Κ , monile. V. L.
Κ ν,
Κ ρ ν.
Κ ρ στ ν. } Dor. pro κύρη, κύνος & κυρσίνη.
Κ ρ ν, τὸ, f culus, folli ulus Suid.
Κ υκις, ἡ, pro κ ρ . Eust. Ar
Κ υκομαχία, ἡ, pugna f. lusus qui κορυκο fit Strab
Κ χευα, fufpollo, veho. Hef. ex Soph.

Λ.

Λ βρ κιν, τὸ parvus labrax Ath.
Λ βύ ζω, Libyzus, aromatis genus, ib.
Λ γ δ ς, ὁ, leporiculus. Strabo
Λ γ τυφ ς, ὁ ἡ ν, interfector leporum. Opp
Λ γρεύς, impetuosus & rapide fluens E. M.
Λ θρ ν, Att. idem quod λαθραῖον. Call.
Λαιθηρίζω, irrideo, derideo. Suid.
Λαιλαπάζω, fugio, ib.
Λ φυρος, imbecille, invalidum, ib.
Λ κ ς ν, fcutica, ft mulus, item, piftillum fpirhi, cochlear Nic.
Λ κλισ ρ ν, l ju ctor, a λακλίς. Ar
Λ μπ δ, ἡ, vulpis genus albicante cauda. V. L
Λ γ γ υλ τες, fc. ακ ς, fag ia. Man.
Λ μπ γ γ τες, ἡ, idem, ib.
Λ π ρ γ τες, ες, candefactionis ib.
Λ τ τ ρ πτης, ες, lucem decerne Nonn.
Λαξ υτ, τὸ, lapidem femi Man
Λ πτομ ς, ὁ, idem qui d λ τ μ ς, ib.
Λ ττ τ ὁ, idem quod λαυζ ς.
Λ πτ ρας, vanc. Gal
Λ ρ τας, οι, Dioscuri. Fast.
Λ ς ι idem quod λαρ ς. Ip.
Λ σ κνημ ς ον, hirfutis cruribus. Opp.
Λ σιον τὸ, mantile hirfutum. Sipph.
Λ ιστ ν, τὸ λασιον
τ τ ς ἡ, latrina Nonn.
Λ τρις, σ, ον, fervilis. Pind.
Λ , frier.
Λ ζ , mo fa V. L.
Λ χ ιστ ον, τὸ, olufcul m. Steph
Λ χ ιτ ς, ου, ὁ, ad olera p rtinens. Steph
Λ χ ν , Nic
Λ χ ν idem quod λαχαινα Lyc.
Λ μ ν ίσ ρ ς, herbidior, virid r Suid
Λ ισωτ ς, fc. καμπ ξ, Ep pertica illa tranf verf , cui appenduntur αἱ λεῖαι ad complanandas fi mina.
Λ ιπ τ ς, ὁ, idem quod λειποτακ ς. Suid.
Λ ιπ τατηρ, idem qu d λειποτάκτ ρ. Eur.
Λ ιπ τρατί ν, τὸ, defertio expeditionis, f. militiæ Thuc
Λ υπ τ ς, relinquendus Eur.
Λ ιπ ρ ας, ου, ρετὸς, febris continua. Gorr
Λ ιπ ωδ ν, ινος, ὁ, doloribus exemptus. Suid.
Λ ρ ς, levis Epith Apollinis. Ap.
Λ ρ ν ς, Bacchus Theophr
Λ ιτ ν σκοπία, ἡ, pelvium inspectio. Man.
Λ κ ιον, τὸ lectica. V. L.
Λ κ ρ κλοπ ς, ὁ, idulter. Sibyl.
Λ μβ ρχος ὁ, qui lembo præeft Γ. M.
Λ σντ ζ ιων, ὁ ἡ ν, leoni infiftens Æsch.
Λ πασμα τὸ, velamen. Man.
Λ ν ὡτ ς, ον, fquameus, fquamofus. Orph.
Λ τ νις, ι, proferpina. Lyc.
Λ θ ν, τὸ, poculum. Ep.
Λ χ πτης, ὁ, contumelioflus. Suid.

Λ χ μπτ ξ, υκος, ὁ ἡ ξ, album vinculum habens. Opp.
Λ υκ τροφ ς, ον, albus & mollis. Ar. Sch.
Λ υκ φαρ ς, ον, albicans in cinereum colorem. Bud.
Λ χ ιν ν, lectum appetere. Hef
Λ χ γ ς, ὁ, qui fegetem dep fcit, Ep.
Λ ψ ικος, idem quod λ ψικ ς. Ath.
Λ ψηρ ς, idem quod λ ψικ ς. Steph
Λ τειραι, facerdotes Call ad Λ τειραν.
Λ βυ ις, fc. χ ρα, Libya regio Ep
Λ γυμοχ ς ον, ftridula voce ftrumnas & miferias fuas efferens, Sch. Ar.
Λ γυ, Adv. ftridule. Poet.
Λ γ ζω, lapidem refero, f imitor. Steph.
Λ θοχλευ ς, α, ον, calatus. Man
Λ θ δικ ν, lapillus impreo. Suid.
Λ θ μ τ ς, ὁ, idem q d λ θοκ τ ς Poll.
Λ θ φ κ ς ον, lapide lævigans. Man.
Λ θ ετης, ες, lapidico fpectu Theophr
Λ κ γξ, minima & ex liffima avis vox Sch Ariftoph.
Λ κ αῖ ς, Δηοῖ λ κ αι Suid vid Steph.
Λ κ υ φρ ς, ὁ, vultu redimit Hef.
Λ κ υρ ς, ες, E. M. ex Pind per Syn. pro λ μ ν ρ ς, vel λ ιμ τ ρ ς.
Λ ιμ τ ια, Pl pro λ ιμ α. Eust.
Λ ιμ ν ῆτ ς al λ ιμ ν ῖτ ις, in portu verfans. Ep.
Λ ν ζευκ ς, ον, lino compactus. Opp.
Λ ν κλ μ ις, ἡ, linum agreste V. L
Λ ν τ ιρ ζ ς, ες, ὁ ἡ ν, lineas habens alas. Opp
Λ ορρ φ ς & λ ιορρ φ ις, ἡ, Steph idem quod λ ιορρ φ ς.
Λ νοστρ φ ς, ον, ex lino tortus. Opp.
Λ πα ζα, ungo Nic.
Λ πάρα, genus medicamenti. Dioscor.
Λ π τ ικ ς, ον, Liparæus. Lipb. Vulcani. Theoc.
Λ ποδρ πέω, &c vid λ ειπ.
Λ ποκ υτης, vid λ ειπ.
Λ ποπ ις, ὁ ἡ ν, infantibus defectus. Man
Λ π μ ς, ὁ, qui mammam reliquit. Nonn.
Λ τ ς, Adv pro λ τῶς Ep.
Λ χ ν τὸ, cupedo, gulofit s. Steph.
Λ χ ν, τὸ, condimentum delectum Poll.
Λ γιστορ ς ον, rationarius. Man
Λ γχ ντης, ὁ, idem quod λ γχ ιτης Suid
Λ ιδορ σμ ς, idem quod λ ιδόρημα Ar.
Λ ιμ ρ ς, idem quod λ ιμικ ς. Ep
Λ ο ν ν, Adv. poftremo. Theoc. ad poftremum Soph
Λοιδ ν γ νιθλ ς, ον, ultimogenitus Cyr
Λοκμη, ἡ, Chlamys Hef λοκκη. Ep ubi f buftum exponitur vero calva, i. e. vetula
Λ ξ ις, ἡ, idem quod λ ξ ότης, obliquitas Steph
Λ ξ βαμ ς, ον, obliquc incedens Nic
Λ τρ δ κ ς, ον, in latrina natus Æsch
Λ φ ω, ex lto, rem acquiro, defino. V. L
Λοφη, ἡ, fummitas, ib.
Λ φ ίτ ς, ὁ, crftatus. Ep.
Λοχ ος, ὁ, idem qu c λοχ ς. Hefiod.
Λοχ τ ω, idem qui λ χ ω. Poll.
Λοχ σις, ἡ, infidiæ. Suid
Λοχμ ομαι, frutico. Theophr
Λοχμ ος, ὁ, obliquus. Steph
Λυγ ρ ον, & λυγκ ῖ ον, τὸ, Lyncurium, f. electrum. Theophr.
Λυγκικ ν, Adv acutiffimis oculis, Hom A Λυγκευς.
Λυθ ρ λ ς, Bacchus. Pind.
Λυκ ς, ὁ, nomen canis Simon
Λυκ φ ς, idem quod λευκ φ ις Nic.
Λυκ ς, morbus, qui al λυκιθρακ α. Steph.
Λυκιδ ς, ὁ, lupi catulus Theoc
Λυκ ς, idem quod λυκεῖος. Luc
Λυμ ζ ω, idem quod λυμα ν V. L.
Λυμ ς, ἡ, idem q od λυμα. Æsch.
Λυμ τὴρ, ὁ, idem quod λυμ ντ ς Sibyl.
Λυπ ρ ς, τὸ, ti ftitia Steph
Λυπ ρ γ ω, τὸ, foli gracilitas App. ap. Suid
Λυπ ρ ω, Att pro λυπρ ω.
Λυρ κ υπ ς, ὁ, idem quod λυκ λυπ ς. Anac
Λυρ ία, ἡ, idem quod λυρ πλ κτ ον, fc τ χν

Λυσιμάχιον, τὸ, Lyfimachium, herba Dioscor.
Λυσίμαχ ς, ὁ ἡ ν, folvens pugnam. Ar
Λυσαν ς, α, ον, idem quod λυσ ν ις, ib.
Λυσ ντ ς, ὁ, idem quod λυσ ντ ς. Ip.
Λυσομαν ω, attonitus fum, furo. Man.
Λυτὰ, τὰ, juris intermiffiones, quæ & λύ σιμα. Ep.
Λυτρ α, τὰ, facta exp ator a. Soph.
Λυτρ τ ς, ὁ, idem quod λυτρωτ ς
Λυχν πτ ς, ὁ, qui lychnum accendit. Steph
Λ φ α, ἡ, idem quod λ φησις. V. L.

Μ.

Μ ζησις, α, ον, uberofus, Lyc. Μ ζ ς
Μ ν ς, ὁ, furens, Lyncæus. Ep.
Μ ν ιος, ὁ, pefti o, pefti ns Ap Μ δία.
Μ ν μαι, obire nix fui, Ip
Μ σ ν, ὁ, fcopus vel fcopi fervus. Hef.
Μ ιω inftigo, incito, ci ptare, ib
Μ κ ρ ς, ρ α, ρ ν, beat s, fortunatus. Ar
Μ κ ρ ις ν, τὸ, beat tudo Suid.
Μ κρα, ἡ folium, labrum al μ κρα. Gal
μ κρα, τὰ, futei, l cus profundi. Ex Hom.
Μ κρα, Adv. majorem in modum Hom.
Μ κ ν ρ, ὁ, punctor, pung e, Æsch prolixus, P. μ κ ίστ ρ. Strab αἰκισ ὴ. Heath.
Μ κ υν ς, ὁ, idem quod μ κρ υ ν V. L.
Μ κ ν, Adv altum, alta voce Hom.
Μ κ ρ τ ν, ὁ, largè immobiliter Suid.
Μ κρ στ ρ ς, ον, longis paffibus gradiens, Apol.
Μ κροφλυ ρτ ς, ὁ, prolixus nugator Ep.
Μ κρ τ ς, ου, qui longo funt capite, al. pr. ap. Xen.
Μ κ ρ ς, ου, qui longo funt capite, al. pr. ap. Xen.
Μ κ ρ ς, ου, idem qui μ κ ίας Hef.
Μ λ κ ιες, ου, fr g ris cum dolentes. V. L.
Μ λ χ ιθ λ ιν, ἡ, planta in Ægypto nafcens. Theoph
Μ λ κ ς, frigus cum torpore inv hens Steph.
Μ λ ίζ ομ ς, frigid ibundus. Suid
Μ λλ ον, Dor. pro μ λλον Eust.
Μ μ ρ α, ἡ, Minerva. Lyc.
Μ ρ ς, ὁ, Mars, ib
Μ ν ε ύ ω, incendus. Lut
Μ ρ γ ρ ς, α α, ον, unioni f. gemmæ fimilis. Nic.
Μ ρμ ρ ομ ω, fio marmoreus Lyf.
Μ ρφ κ ς, ὁν, corruptus. Man.
Μ σ κ ρ ὁ, ἡ, ον, fer ilis. Sibyl.
Μ σ κ λ ρ, ὁ, idem Æsch.
Μ τ υτ ς, ὁ, vel ματευτ ς Man.
Μ τ ρ α, q. mater. Hef.
Μ χλικος, lafcivus Man.
Μ ψυλ κκ ς, ὁ, qui fruftra nuga effutit. Pind.
Μ γ λ δικ ς, ὁ, idem quod μ γα δικ τ ς. V. L
Μ γ λ ζ ς, ου, idem quod μ γ λ δ ξ ς. Dic
Μ γ ss fc π ν μ ς, magni Herod
Μ γ λ ν ις, ες ὁ ἡ ν, valde gloriofus Apollin.
Μ γ ν ὁ, ὁ ἡ ν, idem Dor
Μ γ λ ν ν ρ ὁ, Epith Jovis. Orp.
Μ γ λ ν ρ ς, ου, idem quod μ γ λ λ ύ χ ν. Ip
Μ γ λ ζ ρ ν ς, ὁ, magnos edens tremitus Cal.
Μ γ λ δ ζ ι, αι, Ephefii templi facerdotes Lucian Strab.
Μ γ λ ν ς, ον, μ γ ς. Æsch.
Μ γ λ δ ν τ ς, ὁ, præpotens Apollin.
Μ γ λ φ ρ ν ς, ὁ ἡ ν, fuperbus V. L.
Μ γ λ π λ ὸ ς, ὁν, ὁ ἡ ν, multitudinis. Cyr.
Μ γ τ λ μ ν, ον, ὁν, valde audax, intrepidus, Scip.
Μ γ λ φ ω, idem quod μ γ λ φ ρ ω. Eur.
Μ θ ί π μι, tranfio Ep
Μ θ υδρι δες, Νυμφαι, ajunt cæ. Ep.
Μ λ π δ ω μ, in pedes mitto Ar. μ λ π δ ύ μ, pedi induco, calceo Steph.
Μ θ ι χ ν, ὁν, ὁ ἡ ν, temulto lætus. Man.
Μ λ ν, ἡ ν, ten pio Hom.
Μ λ ν ν μ ν, ον, mitis animo. Dosit.
Μ ς, ὁ pro μ ν. Hom.

Μιλιχολος, ον, nigri fellis. Soph.
Μιλιηδονα, ἡ, fusca. Ep.
Μιλιτία, idem quod μελίτινα. Ap.
Μιλιμβαθὺς. ὁ, profundus. Æsch.
Μιλιοζυγάτης, sc. ναυς, remigibus atris acta. Æsch. Stanl. f. insaufta.
Μιλιος, οῖτος, mel frugum. Theophr.
Μιλιστιῶ, mellifico. V. L.
Μιλιτωνίς, locus Heliconis, a Meliſſo rege dictus. Nic. Sch.
Μιλιτιδης, ου, Italus. Ariſtoph.
Μιλιτὶν, τὸ, favus, vel muſtum decoctum. Heſ.
Μιλιτίς, ἡ, idem quod μελιτεία, ſ. μελίπλακτα. Plin.
Μιλίφθογγος, ον, melliloquus. Sibyl.
Μιλιγραφία, ἡ, v. μελοποιία. Ath.
Μιλιεργὸς, ὁ, idem quod μελοποιός. Man.
Μιλιρὶς, ἡ, locuſta frumentum rodens. Steph.
Μιλιπτὰρ, ὁ, idem quod μελεποιός. Man.
Μινδης, ὁ, ægyptiorum lingua, hircus ſ. caper, unde μενδήσιον μύρον. Dioſc.
Μινολιον, τὸ, vas balneatorium. Steph.
Μινελλοειδὴς, ες, iram turbulentam habens. *Epith.* Neptuni. Cal.
Μιμεμνοσοφισταὶ, οι, anxii contemplatores, V. L. ex Sch. Ar.
Μιμμιρὶς, α, ον, idem quod μίμμερος. Luc.
Μισόγαια & μισογεία, ἡ, mediterranea regio. Thucyd.
Μισόγραφος, ον, ſemiſcriptus. V. L.
Μισοδερκὴς, ἐς, medio ſpectabilis. Man.
Μισοζεύγμα, τὸ, ap. Gramm. cum in medio clauſulæ poſitum verbum præcedentia ſequentiaque connectit. Steph.
Μισοπόλις, idem quod μισαιπόλις. Steph.
Μισόφωνοι, ſc. τόνοι, ap. Muſicos, qui media poſſident, ib.
Μισοχρονὴς, ὁ, qui mediæ eſt ætatis. Heſ.
Μισόζλημα, τὸ, mutatio. Man.
Μισάζυλεύω, ſtatuo. Hom.
Μισαδρὸν, diu. Ap.
Μισαδορπίσματα, τὰ, idem quod μισαδόρπια, τὰ. V. L.
Μισαιλία, idem quod μίτειμι, ſ. μετίρχομαι.
Μισάλλαντὶς, inveſtigandus. Pind.
Μισαλλοχρυσος, ον, fodinas auri as habens. P. Sil.
Μισαμείσαω, id. quod μεταμφίεννυμι. Steph.
Μισαναίαω, proſilio. Simm.
Μισανδρατος, ὁ, qui demigrat. Ocell.
Μισαπρὴς, ἐς, inſignis, decorus. Hom.
Μισαπίδια, attonitus ſum. Æſch.
Μισαρίπτω, in diverſam partem jacio, al. perturbo. V. L.
Μισασίλλα, vid. μεταζίλλεμαι. Eur.
Μισαχάζομαι, refugio. Ap.
Μισαφσουν, ἡ, conniventia. Man.
Μισέχομαι, idem quod μετίρχομαι. Hom.
Μισὸν, pro μέτρι. Suid. Ar.
Μισοπάζω, præbeo. Hom.
Μισραπατάω, Ath.
Μίσριον. τὸ, mediocritas, Soph. modeſtia. Herodian.
Μίθω, ſ. μίθομαι (inuſ.) ex quo μεταθάνω mutatur ſua tempora.
Μιλίκαρπον, τὸ, ariſtolochiæ longæ, quæ maſcula dicitur, cognomen. Gorr.
Μίστειρα, ἡ, inveſtigatrix. Æſch.
Μήτειρα, ἡ, mater, al. δμήτειρα. Il. ξ. 259.
Μήτιμα, τὸ, qu.d. conſultamentum, al. conſilium. Euſt.
Μητίω, idem quod μητίζομαι. Euſt.
Μητρικόλος, ὁ, magnæ matris antiſtes. Pind.
Μητρᾶς, ſ. ματραις, ὁ, matris pater vel maternus avus. Poll.
Μητρὸς, idem quod μητρὸς. Ep.
Μίγω, (inuſ.) unde μίξω, ſ. v. μίσγω, ſ. μιγνυμι.
Μιδίω, miſcendum. Steph.
Μιλιγδος, plaſticæ artis vox, unde ἀσπὶδα ἠμιμιλιγίω, vid. Poll.
Μιλίγματα, τὰ, reliquiæ. E. M.
Μιλλω, mitto, Æſch. Stanl. al. μυλλω. Tarn.
Μιλλοφυὴς, ἐς, miniatus, rubricatus. Ep.
Μιλτόχρως, ον, minio unctus. Sibyl.
Μιμητὸν, imitandum. Steph.
Μιμίλος, ὁ, idem quod μιμητὴς. Man.
Μιμίζω, ὁ, mimus vitæ, ib.
Μινυρὸς, ρὰ, ρὸν, querula ſ. exili voce cantillans. Theocr.
Μινύωρον, *Adv.* paululum. Suid.
Μ.ξ, *Adv.* idem quod μίγδα. Nic.
Μισελίξανδρος, ὁ, Alexandri oſor. Plut.
Μισθαρνος, idem quod μισθαρνὴς. V. L.
Μισοπέρπακις, ὁ, qui peſſime odit amentum clypei ſ. bellum. Ar.
Μιτρώδης, ες, ex ſindone factus. Soph.
Μιμνεσικάκες, ἔχειν, meminiſſe. Bud.
Μίμνερμα, ἡ, idem quod μιμνὴ. Pind.
Μιμνὴς, idem quod μιμνὴρ. Chryſ.
Μογλεύω, idem quod μογέω. Heſ.
Μοδηροφόρος, ον, labores & ærumnas afferens. Naz.
Μοδοσοκία, ἡ, difficilis partus. Man.
Μοιρηγετὴς, ὁ, idem quod μοιραγέτης. Ap.
Μοιρία, ἡ, pars. V. L.
Μοιρολόχαι, οἱ, qui ſortito partes diſtributas capiunt. Poll.
Μοιχάτης, ὁ, adulter. Man.
Μοιχευτὸς, ὴ, όν, adulteratus, ib.
Μοιχοσύνη, ἡ, idem quod μοιχεία, ib.
Μόλυβρα, larva, terriculamentum. Suid.
Μονὶς, ἡ, ſolitaria. Man.
Μονόζως, v. μονόζωνος. Ath.
Μόνος, idem quod μονόσις. Ariſtot.
Μόρμα, τὸ, ramentum, cumulus. V. L.
Μοτὴ, ἡ, penicillum vulnerarium. Cal.
Μουσογενὴς, ες, Muſa genitus. Anac.
Μουσοκάταρ, ὁ, idem, ib.
Μουσοδὲς, ὁ ἡ ἡ, cantator. Man.
Μοχθαλόεις, εσσα, εν, laboriоſus. Coluth.
Μοχθητέον, laborandum. Eur.
Μοχλίω, idem quod μοχλίνω. Hom.
Μυλεργὴς, ες, moliarius. Nic.
Μύριον, *Adv.* immenſe. Hom.
Μυριοδὲξ, ὸν, laudatiſſimus. Man.
Μυριοτευχὴς, ὁ, idem quod μυριότευχος. Eur.
Μυρμηκάνθρωπαι, fabulæ nomen a Pherecrate conſcriptæ.
Μυρμηκοειδὲς, τὸ, idem quod μυρμηκῶον. Steph.
Μυρσινίτης, *Art.* pro μυρσινίτης.
Μυρὸς, ὁ, corbis auritus. E. M.
Μυσαραπος, ὸν, idem quod μυσαρὸς. Man.
Μυσοφόρος, ο, pro μυσικοφόρος vel μυσηριοφόρος. Steph.
Μιχείτατος, pro μυχάτατος. Hom.
Μιχοτιότης, ὁ ἡ ἡ, adulter, al. Μοιχ. Ar.
Μὰν. *Dor.* pro μὴν, ſ. μόνον. Call.
Μαρόφρων, ων, ὁ ἡ ἡ, ſtulte ſapiens. Mo.

N.

Νάβλας, ὁ, Nablium, inſtrumentum muſicum. Ath.
Νάβλιοκολιυτὴς, ὁ, Nablii pulſator. Man.
Ναπαῖος, α, ον, nemoroſus. Soph.
Νάσταλος, ὁ, genus vaſis. Ar.
Ναυαρχίται, οἱ, claſſium duces. V. L.
Ναύβατος, nauticus. Eur.
Ναυλέχης, ὁ, pro ναύλοχος. Poll.
Ναυπηγὴς, ſc. τέχνη, navis texendæ ars. Man.
Ναυσιάτης, ὁ, idem quod ναύτης, ib.
Ναυτίασις, ἡ, ipſa actio nauſeandi, vel nauſea. Steph.
Νεάζον, τὸ, juventus. Soph.
Νεανίζω, idem quod νεάζω. Steph.
Νεωνόομαι, juveneſco, pubeſco. V. L.
Νείαρος, idem quod νειατος, vel νιατος, vel potius νεαρὸς, ib.
Νείμα, *Ion.* & *Poët.* pro νίμα. Nic.
Νεκρεγέρτης, ὁ, qui mortuos reſuſcitat. Naz.
Νεκρέγερσις, ἡ, mortuorum reſuſcitatio, ib.
Νεκροδερκὴς, ὁ, umbris videndus. Man.
Νεκρομίμος, ὁ, cadaverum miniſter, ib.
Νεκυπόλος, ὁ, inferorum præſes, ib.
Νεμεσμὸς, ὁ, umbrarum eductio, ib.
Νέμεα, inuſitat. unde νεμω mutuatur ſua tempora. Steph.
Νέμεσις, ἡ, *Poët.* pro νέμεσις,
Νεοδορος, ον, ſ. νεόδερος, idem quod νεόδαρτος, ib.
Νεοζυγὴς, ὲς, idem quod νεόζυξ. Æſch.
Νεόθλος, ον, lactens, ib.
Νεοκαμφθτίπωτος, ον, nova forma ſe oſtentans. Man.
Νεόπλυντος, idem quod νεόπλυτος. Herod.
Νεοπὶς, idem quod νεοσσός. Phocyl.
Νεόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, demens, ſtultus. Pan.
Νεόχνος, ον, nuper pubeſcens. Naz. A χνόος.
Νεηρὶς, α, ον, idem quod νηρτερος. Ep.
Νεπτεμορφα, τα, inferorum formæ. Man.
Νευρὰς, vel νευρὶς, ἡ, herbæ nomen, ap. Plin.
Νευρομήτρα, ἡ, nervorum matrix vel mater. Ath.
Νευρόνοσος, ον, nervis infirmus. Man.
Νευροσάτης, ὁ, qui nervis intentis aliquid urgit. Poll.
Νεφελαγερὴς, ὲς, nubes cogens. *Epith.* Zephyri. Cal.
Νεαχμὸς, pro νεοχμὸς. Heſ.
Νεητικὸς, ἡ, όν, nauticus. V. L.
Νεητὸς, ὴ, όν, navalis, ib.
Νηλὴς, idem quod νηλεὴς. Heſ. Suid.
Νηλεοθυμος, ον, immiti animo. Ap.
Νηλίπεζος, ον, ducalceatus. Heſ.
Νηλιφὴς, idem ac ἀνηλιφὴς. Steph.
Νήλαπος, ον, veſte carens, ib.
Νημέρτεια, ἡ, certitudo. Soph.
Νηστὶς, α, ον, jejunus. Apolin.
Νηφαντὸς, idem quod νηφάλιος. Euſt.
Νήω, idem quod νέω, cumulo. Plut.
Νῆα, τὰ, funes, Suid.
Νίφα pro νιφάδα. Heſiod.
Νιφιτόξλιστὴς, ὲς, nivoſus, nivibus tectus. Ep.
Νοερηφερὴς, ον, intellectualis.
Νομαιόλος, ον, varias habens leges. Ath.
Νομοπρεις, ὁ, legiſlator. Heſ.
Νοραδὸς, ὁ, legum interpres. Strab.
Νοοπλὴξ, idem quod φρενοπλὴξ. Typh.
Νοσόθυμος, ον, animo morbido. Man.
Νοσομελὴς, ες, morbidus in membris, ib.
Νεανὶς, ἡ, *metaph.* puella. Ep.
Νοσφίδιον, furtim, clam. Euſt.
Νοτίλιον, humeo, humidus ſum. Nic.
Νυθτίζω, idem quod νυθτίω. Steph.
Νυκτεσίφοιτος, ον, noctivagus. Cyr.
Νυκτερίδιος, α, ον, noctiurnus. Theophr.
Νυκτιμερὲς, τὸ, herbæ nomen. Plin.
Νυκτιμερὴ, ἡ, noctua. V. L.
Νυκτοκλοπία, ἡ, furtum noctu. Sibyl.
Νυκτοπομπεύω, idem quod νυκτοπορέω. V. L.
Νυμφαιὼν, ὁ, nymipharum templum, ib.
Νύμφιον, τὸ, thalamus, ib.
Νυσις, ν, idem quod νυγμα. Gorr.
Νυχηβόρος, ον, nocte vorans. *Epith.* matris. Nic.
Νωλεμὲς, & νωλεμῶς, *Adv.* idem quod νωλεμέως. Hom.
Νωμήτωρ. ὁ, curator. Man.
Νωμήσιμος, ον, agitatus. Ath.

Ξ.

Ξάνσις, ἡ, laſſitudo ex carminatione Lanæ, Steph. A ξαίνω.
Ξενὸς, peregrinus, & ignarus ſum, V. L. A ξένος.
Ξενιήτης, ὁ, dux hoſpitum. Pind.
Ξενοδόχος, ὁ, peregrinorum receptor.
Ξενοδοτὴρ, ὁ, idem quod ξενοδόκης. Ep.
Ξενοτάφοχοι, οἱ, qui peregrinis ſalem & ligna præbebant. Bud.
Ξεντὸς, truncus. Suid.
Ξηρὰ, ἡ, (γῆ, ſc.) terra. *Hebr.*
Ξηραντὸν, ſiccandum. Steph.
Ξηρὸν, τὸ, ſiccus locus. Thuc.
Ξυρὸς, ρὰ, ρὸν, lævigatus. V. L.
Ξυλομάχαιρα, ἡ, enſis ligneus. Poll.

Ξυλόφραν,

Ξυνόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, communia ſapiens, Ep. A ξυν & φρὴν.
Ξυνυδοτὴρ, ὁ, communitatis dator, ib.
Ξυνοχαρὴς, ὲς, communitate gaudens, ib. A χαίρω.
Ξύριον, τὸ, novacula. V. L.

O.

Ὄαρίων pro Ὡρίων. Pind.
Ὀβιλιόω pro ὀβελίζω. Ath.
Ὀβελισκὴ, ἡ, ars fœneſtratoria. Ariſtot.
Ὀβριμὼ, ἡ, proſerpina. Lyc.
Ὀβριμοπάτηρ, fortem patrem habens. Heſ.
Ὀγκὶς, ἡ, idem quod ὀγκὼν. V. L.
Ὀγχέω, aggero Lyc. ubi al. ὀχμώσει vel ὀκμήσει al. ὀιχήσει aſſ. ὀκχήσει, al. ὀχθήσει, Scal. ὀγκώσει.
Ὀδοντίδης, υ, ὁ, fœnum fruticoſum, &c. Gorr.
Ὀζυγὶς, pro ὁμοζυγὲς, *Poët.*
Ὀθνειότυμος, ον, in extraneo ſolo ſepultus. Man.
Οἱδροος, pro ὁμοθρόος. Heſ.
Οἰδματόω, pro οἰδηματόω. Ath.
Οἰηκοῦχος, ὁ, clavi gubernatòr, Syneſ. Ab οἰάξ, & ἔχω.
Οἶκα pro ἴσικα. Euſt.
Οἰκεῖον, τὸ, propinquitas. Thuc.
Οἰκετικὸν, τὸ, in miſterium domeſticum. Plut.
Οἰκορὶς, ὁ ἡ ἡ, domeſticus. Pind.
Οἰκονέμων, tragicis, ὁ οἰκονόμος. Steph.
Οἰκονομιαστὴς, ὁ, diſpenſator, gubernator. V. L.
Οἰκὶξᾷ, *Adv.* pro οἰκίζῃς. Hom.
Οἰκίρροίσιν, μιſerabiliter gemo. Heſ.
Οἰκιρροκλαυθμὸς, ον, miſere vians. Man.
Οἰκιρρομελαθρὸς, ον, lugens in ædibus, ib.
Οἰκιρροκαθεδρὸς, ον, domi cuſtodiæ inſidens. Tzetz.
Οἴμημα, το, impetus, qui in aliquem detur. Heſ
Οἰνοβρεχὴς, ὲς, vino madidus. Ep.
Οἰνοδότειρα, ἡ, vini datrix. Cyr.
Οἰνοπίπης, ὁ, qui circumcirca vagis oculis inveſtigat quod potet. Steph.
Οἰνοτρόπος, ον, vinifer. Lyc.
Οἰπίωτον, τὸ, ovillum fimum. Poll.
Οἰσμα, το, elatio. Gaz.
Οἰστοβολὸς, ὁ, jaculator, Ep. Ab οἰστὸς & βάλλω.
Οἰστρομανὴς, ὲς, idem quod οἰστρόπληξ. Sibyl.
Ὀλαὶ, αἱ, idem quod ὁλαὶ, hordeum. Heſ.
Ὀλβίζοος, ἡ, ον, felix, Dionyſ. Ab ὄλβος.
Ὀλβίηεις, εσσα, εν, idem. Man.
Ὀλβίως, *Adv.* feliciter. Soph.
Ὀλβοδότηρ, ον, divitiarum dator. Steph.
Ὀλβομέλαθρος, ον, felix in ædibus. Man.
Ὀλβονομέω, feliciter rego, ib.
Ὀλεσιπτολις, ἡ, perdens urbes. Tryph.
Ὀλιγηρὴς, ὲς, exiguus. Nic.
Ὀλιγοστελία, pro quo ὀλιγοπελία, *Poët.*
Ὀλιγοσίπυοι, οἱ, pauperes, qu. ex exiguo penu victitantes. Suid.
Ὀλκαδεχρισος, navium unctor. Man. Ab ὁλκὰς & χρίω.
Ὀλοκαρπεύω, idem quod ὁλοκαρπόω. Sibyl.
Ὀλοκωνίτις, ἡ, olus quoddam ſylveſtre. Hipp.
Ὀλοσιαλοκάλαμος, ὁ, indoctus tibicen. Steph.
Ὀλοστήμονος, ὁ ἡ ἡ, totus ſtamineus. Poll.
Ὀλοφόνος, ον, totum perimens. Nic.
Ὀλόφυλλος, ον, integer. Suid.
Ὀλόφυτον, το, ſinapi Perſicum. Steph.
Ὀλυμπιακὸς, Olympiacus. Ar.
Ὁμαδδελφος, &
Ὁμαίμιος, idem quod ὅμαιμος. Pind.
Ὄμαλον, τὸ, planities, Theoc.
Ὁμαρτάζω, confrico. Hom.
Ὁμβρηρὸς, ὲς, idem quod ὁμβρηρός. Nic.
Ὁμβριὰς, ἡ, ὰς, pluvialis. Pun.
Ὁμβρόκλυπος, ον, imbrifer. Æſch.
Ὁμευνὶς, ἡ, uxor. Lyc.
Ὁμήθεια, ἡ, familiaritas. Man.
Ὁμματορραίστης, ὁ ἡ ἡ, viſus opifex. Cyr.
Ὁμόθηρος, ὁ ἡ, venationis ſocius. Call.
Ὁμόιτοος, v. ὁμόητος. Ep.
Ὁμοκλητῆρα, ἡ, bellica. Lyc.
Ὁμολώιος, cognomentum Jovis, ap. Thebanos.
Ὁμόῤῥητος, ον, uno eodemque ore dictus, concors. Nonn.
Ὁμοτραχία, idem quod ἀμαυροτραχία. Steph.
Ὀνάγριον, χρῶμα, color qualis eſt onagrorum, i. e. color cilicinus. Poll.
Ὀνειδίσιος, ον, probroſus. Steph.
Ὀνειρήεις, εσσα, εν, in ſomnis, ſomnialis. Orph.
Ὀνηλάτης, ὁ, idem quod ὀνηλάτης. Steph.
Ὀνιον, utile. Suid.
Ὀνόβρυχις, ἡ, quædam planta. Gorr.
Ὀνόγυρις, ſ. ὀνάγυρος, herba quæ alias ἀνάγυρος. Nic.
Ὀνοκλεια, ἡ, anchuſæ ſpecies, Plin. al. ὀνόχειλος. Gal.
Ὀνόκωλις, ἡ, idem quod ὀνοσκελὶς, Empuſæ *Epith.* E. M.
Ὀνόπυξος, ἡ, buxus aſinina. Poll.
Ὀξόη, ἡ, haſta. Eur.
Ὀξύνομος, ὁ ἡ ἡ, ex acutis crinibus conſtans. Opp.
Ὀξυδέρκεια, ἡ, acumen viſus. Luc.
Ὀξυθυμίας, ὁ, idem quod ὀξύθυμος. Poll.
Ὀξυπινδαξ, ακος, *Epith.* Cancri. Ath.
Ὀξυρίας, ὁ, genus cafei ap. Siculos, ib.
Ὀξυτλὴξ, miſere affligens. Soph. Fr.
Ὀπάλλιον, τὸ, gemma. Orph.
Ὀπιμαντέον, τὸ, voce datum reſponſum. V. L.
Ὀπισθόκαρπος, ον, ferens fructum a tergo ſolo. Theoph.
Ὀπίων, ὁ, idem quod ὀπὸς. Plut.
Ὁπλιτοπάλης, ὁ, armatus, Æſch. Fr. ὁπλιτοπαλὴς, P.
Ὁππατα, pro ὄμματα, *Æol.*
Ὁπλάριος, idem quod ὁπλαλέος, Si non mendoſum ſit. Ath.
Ὁπλανία, ἡ, pro ὁπλανέιον, ſ. ὁπλάριον. Ath.
Ὁπλέον, videndum. Steph.
Ὁπλίνω, verbum fictum a Gramm. Ab ὅπλα, unde ὁπλίνων. Steph.
Ὁπλότατος, maxime omnium toſtus. (Ab ὁπλὸς, per *Syncop.* pro ὁπλιτος, Euſt.) Ath.
Ὀργαστήριον, τὸ, Nic.
Ὀργανοπήκτωρ, ορος, ὁ, tormentorum compactor. Man.
Ὀργιὰς, άδος, ἡ, ſacroſancta. Man.
Ὀργιαφάντης, ὁ, orgiorum declarator. Orph.
Ὀργιάω, pro ὀργιάζω. Heſ.
Ὀργυιόω, ulnas extendo. Ep.
Ὀρεκλίσιον, pro ὀρεχθίον. Suid.
Ὀρεσσάτης, ὁ, idem quod ὀρεσιβάτης. Steph.
Ὀρεύω, inſtodio. Heſ.
Ὀρθαὶ, αἱ, pergulæ. Steph.
Ὀρθοδαὴς, ὁ ἡ ἡ, qui certum ſcit, peritus. Æſch.
Ὀρθοκέλευθος, ον, recti itineris. Dolſc.
Ὀρθωσία, ἡ, Diana. Lyc.
Ὀμφανίσις, εσσα, εν, ad organum pertinens. Nic.
Ὀρμενὶς, ἡ, pomum montanum. Theoc.
Ὀριτρόφος, ον, nutriens, ſ. alens in montibus. Steph.
Ὁρκώμοτος ἕδρα, juris-jurandi ſedes. Lyc.
Ὁρμάθω, idem quod ὁρμαω. Eur.
Ὀρτιόω, in avem muto. Steph.
Ὀροῤῥάδες, αἱ, Nymphæ montanæ. V. L.
Ὀροδεμνιάδες, αἱ, Nymphæ quæ ſtrata ſ. cubilia in montibus habent. Heſ.
Ὀρουέλαιον, pro ὄρεσσι. V. L.
Ὀρόω, ſ. ὁρῤῥόω, in ſerum converto. Ariſtot.
Ὀρσοδάκτη, quædam beſtiola, Gaz. ex Ariſtot.
Ὀρσιπίτης, ὁ, citato impetu volans. Heſ.
Ὀρσιπους, ὁ, pedes concitans. Steph.
Ὀρυχὴ, ἡ, ululatus, pro ὀρυγὴ. V. L.
Ὀρφνεύς, idem quod ὀρφναῖος. Heſ.
Ὀρφνὲις, εσσα, εν, idem. Man.
Ὀρφισκος, ὁ, parvus orphus, piſcis. Ath.
Ὀσείδα, idem quod ὠσίδα, ap. Stob.
Ὀσμὸς, ὁ, idem quod ὀσμὴ. V. L.
Ὀσμυλίδιον, τὸ, Dim. ab ὀσμύλη. Ar.
Ὀσριμον, τὸ, ſtabulum. Lyc.
Ὀσριωνὴς, ὁ, leguminum emptor, Steph. Hinc
Ὀσριωνία, ἡ, oſpratura, *Lat.* J. C.
Ὀστρολέαν, quædam herba, orobarcha, Ib.
Ὀυσία, idem quod ὀὐσία. V. L.
Ὄφρια, τὰ, pro ὄφρυα. Ath.
Ὀφριογραφὴς, ὲς, oſtro pictus. Plut.
Ὀσφραίσιν, τὸ, olfactorium. Euſt.
Ὀτλημα, το, ærumna. Heſ.
Ὀτλήμων, ονος, ὁ, ærumnoſus, miſer, ib.
Ὀτρυντὴρ, ῆρος, ὁ, inſtigator, præco, ib.
Ὀυδανόω, ad nihilum redigo, V. L.
Ὀυλοεργὲς, pro ὀλοεργὲς. Heſ.
Ὀυλεμώνυμος, ὁ, Pyrrhus, ſ. Neoptolemus. Lyc.
Ὀυρανοδώρητος, cœlitus donatus. Dolſc.
Ὀυρανοπηκτὸς, ον, cœlo affixus, ib.
Ὀυρανοπλήθης, ὲς, cœlum implens, ib.
Ὀυσσὸν, τὸ, fumis. Lyc.
Ὀυτιδες, ſc. παραλογισμοὶ, captioſæ quædam argumentationes. Chryſ.
Ὀφίλμα, το, augmentum, *item* ſordes verrendo collectæ, ipſæque adeo ſcobæ. Heſ.
Ὀφελτρίνω, mundo, converro. Lyc.
Ὀφθάλμιος, α, ον, oculatus, ib.
Ὀφθαλμῖτις, ἡ, *Epith.* Minervæ. Pauſ.
Ὀφιγενὴς, idem quod ὀφιος. V. L.
Ὀφιῖτις, ἡ, nomen lapidis. Orph.
Ὀφιομάχος, ὁ, qui cum anguibus dimicat. Steph.
Ὀφιόχης, ες, idem quod ὀφιοῦχος. Arat.
Ὀφρυωνὸς, ον, cui ſupercilia pruriunt, qui erubeſcit. Heſ.
Ὀφρυώδης, ες, ſupercilia imitans. Gal.
Ὀχετοκρανον, τὸ, tubi vel canalis caput. Steph.
Ὀχθοφόρος, ὁ, bajulus. Man.
Ὀχλησιώδης, ες, moleſtus. V. L.
Ὀχλοαρέσκης, ες, populo placens. Diog.
Ὀχμὼ, ὁ, tumulus. Lyc.
Ὀχυρόπατος, loca naturâ munita, &c. Bud.
Ὀψιανὸς, ὁν, ſerotinus, veſpertinus. Orph.
Ὀψιδλας, ον, idem quod ὀψιδλαξ. Steph.
Ὀψιμαθία, idem quod ὀψιμάθεια, ib.
Ὀψόθηκη, τὸ, vaſculum in quo opſonia apponuntur. Ath.
Ὀψοφόρος, ὁ, qui opſonia fert, ib.

II.

Παγίλας, ον, omnino ridiculus. Ath.
Παγκλύκερος, α, ον, admodum dulcis. Ar.
Παγχαρὴς, ὲς, ſemper gaudens. Jun.
Παθημάτοις, pro παθήμασι, *Æol.*
Παιγνίμων, idem quod παλιγνίμων. Ath.
Παιδότευσις, ἡ, adoptio. Man.
Παιδόσια, ἡ, prægnans. V. L. ex Call.
Παιονὶς, ἡ, Pœonia. Ep.
Παλαιμήτωρ, ορος, antiquæ matris. Eur.
Παλαισόριον, τὸ, locus ubi palæſtra exercetur. V. L.
Παλαμὶς, ἡ, Amaria, piſcis. Ariſtot.
Παλάχη, ἡ, ſors. Steph.
Παλιξήνης, ὲς, renitus. Nonn.
Παλίλλαυσις, vid. παλίλλη.
Παλίλσοος, & παλίξυσος, iterum raſus, denuo ratus, al. παλίλλ.
Παλίλλαμπὴς, ον, reflexus. Tryph.
Παλινδίκιξις, ἡ, pro quo παλίλλιξις. Heſ.
Παλίδρομος, vid. παλίνδρ.
Παλινοπὴς, ος, a ſo e averſus. Gl.
Παλίῤῥοιαι, idem quod παλιῤῥοίαι. Call.
Παλίφημος, pro παλίμφ.
Παλλακικὸς, ἡ, ὸν, ad pellicem pertinens. Phocyl.
Παλλακὸς, amaſius. V. L.
Παλλαντιὰς, ἡ, *Epith.* Pallad. V. L. ex Ep.
Πάλλαξ idem quod παλλακὶς. Euſt.
Παλλάσιοι, ſ. παλλάδια, ficus ficcæ. Ar.
Παλμικὸν, ſc. σημεῖωμα, augurium quod ex παλμὸς captatur. Suid.
Παλτασία, filigo, ſimila, ib.
Παμφακὶς, & παμφάκιον, gollipium, ib.
Πάμμουσος, ον, muſicos modulos omnes continens. Sibyl.
Πάμπλουτος, ον, prædives. Man.

Πάμπαν, semper. Steph.
Πάμπρωτα, & πάμπρωτον, *Adv.* in primis, primissimum, V. L.
Παμψεύδης, ους, omnium vituperans. Man.
Παμψογίων, ὁ, omnium vituperator, ib.
Πανάγρειος, idem quod πανάγριος. Phocyl.
Πανακθίσμιος, idem quod πανάθισμος, Man.
Πανάκταλον, τὸ, universum Ætoliæ concilium. Bud.
Πανακὶς, ἡ, πάναξ, panax, herba, &c. Nic. Sch.
Πανάλγιος, ὁ, ἡ, ἤ, omnivagus, Proc.
Πανάρρητος, ον, non omnino dicendus. Ep.
Πανάσπιος, ος, prorsus calamitosus. Man.
Πανδοσίαι, ἁι, meretrices publicæ. Anac.
Πανέδητος, ον, qui omnino comeditur. Cal. Ab ἐδάρ.
Πανέχθης, ες, omnino odiosus. Orph.
Πανθάρσιος, α, ον, omnino sanctus. Dolsc.
Πανθάρσης, ες, peraudax. Man.
Πάνικος, α, ον, panicus. Æsch.
Πάνλεος, idem quod πανολεθρος, Æsch.
Πανπάγαθος, omnino bonus. Dolsc.
Παρταχὴς, ες, omnino probrosus. Naz.
Παντάρδης, ες, valde meticulosus. Man.
Παντολέτης, ὁ, idem quod πανόλεθρος. Naz.
Παντολυτηρίδια, τὰ, vasa medicorum supellectilis, &c. Steph.
Παντόχρους, ον, omnis coloris. Orph.
Πάντυλος, ος, omnino perdens. Dolsc.
Πάχνορτος, ον, ferax, fœno vel gramine abundans. Soph.
Πάνυρον τὸ, emplustri quoddam genus. Steph.
Παπύλικος, ον, valde implicatus. Opp.
Παππασμὸς, ὁ, compellatio patris. Suid.
Παππικὸς, ἡ, ὸν, ad avum pertinens Poll.
Παππανυμικῶς, nomine deducto ab avo. Steph.
Παραζόλιον, τὸ, sportula quæ in provocatione ad aliud judicium ab appellatore deponitur, Poll. Παράζολον, Aristot.
Παραγοράζειν, epionia coemere. Ath.
Παραξεκολίζω, paseo, *item* decipio. Lyc.
Παραδιατρίβομαι, convivere alicui; versari apud aliquem. Suid.
Παράδυμος, idem quod παραδύω Ar.
Παρέθειμαι, attollor, suspendor. Hom.
Παραζάλυμαι, idem quod παροιζόλυμαι Eur.
Παρακάστις, ἡ, idem quod παρίστις. Ap.
Παρακίλυμα, τὸ, idem quod παρακίλυσμα. Eur.
Παρακτικὸς, ἡ, ὸν, q. d. productivus. Bud.
Παράκυψις, ἡ, introspectio. Steph.
Παραλληλόγραμμον, τὸ, spatium quod lineæ parallelis continetur. Bud.
Παραλπίστης, ὁ, Alpium accola, ad Alpes habitans. Plut.
Παραμασιστὴς, ὁ, parasitus. Ath.
Παραμβόμαι, excello, *Poet.* pro παραμείρομαι. Pind.
Παραμφαίνω, præ me fero, declaro.
Παρανασταίνειν, a resurrectione aberrare. Greg.
Παραπλάσιοι, τὰν πολυρίαν, multo plures hostibus. Steph.
Παρατλάσσω, illino. V. L.
Πλοάπλιος, ὁ, ἡ, ἤ, plenus, vel penè plenus. Steph.
Παρασκάλη, cavillor. Plut.
Παράτοπος, ον, absurdus, inconveniens. Suid.
Παραφ χιτῶνες, quæ juxta retiacula sunt. Poll.
Παρελύζω, vecors sum. Eur.
Παραυχενίζω, cervicem demitto, V. L.
Παραφάσκω, *Poet.* παραιφάσκω, pro παραφημι.
Παραφάω, admota manu tango, contrecto. Steph.
Παραφλαίζω, vid. φλαίζω. Nonn.
Παράχορδος, ον, aberrans chorda, absonus. Suid.
Παραχρόω, idem quod παραχραίνω, Steph.
Παραψαλιστὴς, οῦ, ὁ, qui circumcidit perperam & dolose, ut qui radit. A ψαλίζω.
Παραφλάομαι, fallo, frustro. ib.
Παρεισδύμι, vid. παρεισδύνω. Call.
Παρεκπροθέω, casu fugio. Hom.
Παρεμβλέπω, suspecto in. Eur.
Παρεναθλόμαι, m. furgo, succurro, unde παρεναθλιώδης. Ap.
Παρινδιάω, versor, s. dego. Steph.
Παρινδίδημι, remitto. ib.
Παρεντάσσω, obiter vel jam injicio. ib.
Παρρύω, vel παρειρύω, prætendo. V. L.
Παρόδιται, ὄρνιθες, qui ἐν ταῖς ὁδοῖσι παρὰ τὸ ξηρὸν νέμονται, ut trochylus, &c. Ath.
Παρισάλλομαι, juxta salto. Eur.
Παρίσθμομαι, vid. παραβ. Hom.
Παυκλικία, ἡ, ætas præceps, vel vergens.
Παρθενοτροφέω, virginem alo, & educo. Steph.
Πάρθυος, pro παρβίου. Ep.
Παριστητέον, prodeundum. Thuc.
Παρόπιον, τὸ, convitium inter pocula. V. L.
Πάρεξυς, idem cum ὀξύς. Ath.
Πρτ δα, pro παρὰ σῶδα, flatum. Ep. Suid.
Παρυτατοσειὴς, sc. sonus subprincipalis. Martian.
Παρυποψύχω, modicè & obiter refrigero, Dioſc.
Παρυφάω, attexo. Steph.
Πασσαλίζω, palo affigo. Hes.
Πασσάλιον, τὸ, idem quod παασαλίσκος. Poll.
Πασσίον, spargendum. Ar.
Πασειλη, ἡ, ultima anni dies. Suid.
Πασίλη, ramenta corii vel pellium. ib.
Πασοφόρος, ferens τὸ πασσον. Ep.
Πατρόπολις, ἡ, patris patria. Steph. paternum domicilium. Hes.
Πατταλίαι, ἐλαφοι, quorum cornua παασάλῳ speciem gerunt. Aristot.
Πυσσκακος, ον, sedans mala, Naz.
Π'Σλον. pro πεδιόσολον, planities. Ep.
Πεδοσιδης, ὀχος, cursus per terram tractus. Fur. al. solum calcans, per terram gradiens.
Πεδός, idem quod πεδον, s. πεδιον. Hom.
Πεζὶς, ἡ, idem quod πεζα, fimbria. Hes.
Πεζομάχη, ἡ, idem quod πεζομαχία. Pind.
Πεζοέρμος, ὁ, ἡ, ἡ, terrestris. Æsch.
Πειθεκλης, ὁ, qui tibus quodammodo persuadet. Cæl.
Πείση, ἡ, i. e πειθὼ, Hes. al. patientia vid. Cl. Hom. Od. v. 23.
Πεισματικὸς, ἡ, ὸν, pertinax, pervicax. Eust.
Πελαγὲς, pro πελαγρὸς, *E. M.*
Πελεθρίσιος, ὁ, ἡ, ἡ, plethrum s. jugerum æquans. Nic.
Πελεκήτωρ, ορος, ὁ, successor. Man.
Πελλὶς, ἡ, poculum. Ath.
Πελωρίσιος, ὁ, ὸν, idem quod πελώριος. Theoc.
Πέλ ρα, τὸ, idem quod πέλωρ. Hom.
Πεμπονὶς, ίδος, ἡ, piscis. Ath.
Πε θαίνω, idem quod πειθήνω, s. πειθάω. Eust.
Π ή ίω, *Poet.* pro πειθάω. Hom.
Πέπθησι, ib.
Πεπθία, ἡ, idem quod πείθημα. Æsch.
Πεπήμερος, quinque dies durans, vel quinque diebus, Æsch.
Πέπθημος, idem quod πέπθιος. Sibyl.
Πε θ.φόρος, ον, lætum ferens, ib.
Περιχρεστὴς, ἡ, fanpertas, inepta. Steph.
Περιτέδιμνον, quod quinque minarum est. Herod.
Πεντωβδὰς, ἀδος, quinquepartito. Plin.
Π. τάντος, quintarius. Steph.
Πεντασάτηρος, quinque staterum s. minarum, ib. idem quod πέντημιος, Poll.
Πεντάκαλκος, vel πεντέχ, quinque ærei nummi, Poll.
Πεντάχις, idem quod πεντάχη. Ar.
Πε. ἐφαλος, qui no cerebro constans. Theoph.
Πεντέγραμμος, vide πεντόγρ. Luc.
Πεντέζυγμία, vid. πεντάζ. Xen.
Πεντέκλωι, quinque cohortes. Thuc.
Πεντέμβιος, vide πεντάμ. *E. M.*
Πεντόζωλος, vide πεντάζωλος. Ar.
Πεπαίρω, suppedito. Pind.
Πεπλὶς, ἡ, frutex quidam. Dioſc.
Πεπλὸς, coctus, coctibilis. Plin.
Πεπονθὼ, fid m habeo. Eust.
Περδικοβδὲς, pedum perdicis. Steph.
Περιαγωγὸς, circumductor, circumactor. ib.
Περιανὴς, ἐς, festivus. Hom.
Περίβλητικὸν, sc. χῆμα, quod περιζώλιω τὸ λόγω, facit. Steph.
Περίβυσος, montosus, s. montuosus, ib.
Περιβόρμος, circumfremens. Ap.
Περιβρύης, ες, circumscatens vel fluens. Nic.
Περιβρύχιος, utrinque sonans. Soph.
Περιβρωσις, ἡ, circumrosio. Steph.
Περιγλῶχες, *per syn.* pro περιγλώχινες, cuspidulosa folia. Hes.
Περιδεδίομαι, depereo. Ap.
Περίδειρον, τὸ, totus cervicis flexus atque circumductio. Poll.
Περιδυὼν, induo. Hes.
Περιδέα, circumspicio. Hom.
Περιεπιφιμωσις, & περιεπίμωσις, ἡ, cum retracto glandis nervo præputium adduci nequit. Steph.
Περιέπτω, vide περιτομαι, foveo. Plut.
Περιημαι, circumsedeo. Hom.
Περιθαλπτὴς, ες, circumfovens, Nic.
Περιθερμὸς, per ambitum calens, admodum calens, V. L.
Περιθρόνια, τὰ, exp. cœli cava. Orph. H.
Περικαθισ.ὸς, ἡ, circumsessio, obsessio. Steph.
Περικιὸν, ονος, vide περικίονιος. Eur.
Περικλεὴς, ὲς, valde inclitus, insignis. Ap.
Περικλαδὲς, ὸν, idem. Theoc.
Περικλάδια, τὰ, exp. ramusculi. Ep.
Περικρέμαμαι, pendeo circum. Ep.
Περικυδάλτος, valde celebro, laudo. Sibyl.
Περιλαμψὶς, ἡ, fulgor circumfusus Greg.
Περιλέγειν, circumloqui, verborum circuitionibus uti. Poll.
Περιλίχμησις, ἡ, ipsa circumlabendi actio. Arat. Sch.
Περιμοιβὴ, ἡ, vicissitudo. Man.
Περίνομη, ἡ, idem quod περιρρύσις, Steph.
Περίπασος, circumspersus. Ath.
Περιπεζὶς, s. fimbriatus, circumdatus limbo. A πεζα, 2.)
Περιπέλομαι, circumvolo. Theoc.
Περιπηχώω, amplector. Call.
Περιπλανησ.ὸς, vagus circuitus, obtratio. Greg.
Περιπλέγνυμι, circamplecto, circumplector. Suid.
Περίπλεος, *Att.* pro περίπλεως. Plut.
Περίπλοια, τὰ, quæ urbem circumjacent. Steph.
Περιπορφύρω, purpuraseo. Man.
Περισκαρίζω, salio circum, Steph.
Περισκελὴς, τὰ, feminalia, V. T.
Περισνεπὴς, ὲς, circumtectus, circumquaque obtectus. Dion.
Περισκοπδσις, ἡ, circumspectio. A
Περισκοπδω, idem quod περισκοπία. Steph.
Περίσπεδος, ὁ, qui rebus ternis gaudet ib.
Περισσολφος, ὁ, valde profusam cristam habens. Opp.
Περισσυναλὴς, ὲς, membris supervacuus. Man.
Περισσοβδὼς, ὁ, pullus columbinus. Steph. A περιστερὰ.
Περισφρίας, & περίστερνος, pectus cingens s. circumvallis, ib.
Περισφρεὰς, ad herbam peristereon pertinens. Nic.
Περισφιὸς, ὁ, crebro situs. al.
Περισσγὴς, ὲς, notis undique compunctus, vel destinctus. ib.
Περιστρωνύω, & περιστράνυμι, circumcirca sterno, circumquaque consterno, Steph.
Περισφηνόω, obstruo, obstringo, idem quod περισφίγγω, Hipp.
Περιτιθύχομαι, fio. Hom.
Περιτιχύομαι, circumquaque me versans, machinor, comminiscor. Suid.
Περιτιμάω, valde veneror. Sibyl.
Περατετρώω, & περιτετράω, circumfero, circumquaque perterebro & pertundo. Steph.
Περιφίμωσις, ἡ, vide περιεπιφιμωσις.
Περιφοίνω, purifico. Ap.
Περιχαράκωμα, τὸ, vallum, s. agger locum aliquem cingens & circummuniens. A περιχαρακόω.
Περιχειλίον, idem quod περιχείλιον. Hes.
Περιχρεμπὴς, ὲς, exscreandus. Æsch.
Περιχρεσάριον, τὸ, medicamentum quoddam. Steph.
Περίχυσις, ἡ, circumfusio, vel offusio. ib.
Περιωπίζομαι, speculor, ex speculo circumspicio. Hom Sch.
Περόνης, & περώνης, ὁ, metrum quoddam & organum musicum. Suid.

Περὸν,

Πέρδω, pro φαράω. Ep.
Πέρρα, ὴ, fol. Lyc. ubi al. πέτρον.)
Πέρροχθος, pro ὑπερόγκου. Sapph.
Πετικήν, poto ex πίτυκος. Ath.
Πατάλη, fem. a πίταλος, tenera, Ep.
Πιτάλεως, α, ον, foliatus. Nic.
Πιτάλιτης, ου. ὁ, folium referens. Unde
Πιτηλῖτις, fem. Nic.
Πιτάλωτός, ῆ, ὁ, foliatus. Hef.
Πιτάομαι, id. quod πίτομαι, f. ἵπλημι, Steph.
Πιτόω, idem quod πίτεμνός. Hom.
Πιτ ριτὴρ, ὁ, petrificarius. Man.
Πιτ ρον, Part. pro πίτελον. Mœfch.
Πιτ ίτης, & πιτρίτης, nomen lapidis. Orph.
Πιτέλαιον, τὸ, petrolium, f. bitumen liquidum. Gen.
Πετρίμωτοι, οἱ, qui per faxa gradiuntur. Steph.
Πετρόρης, ὲς, idem quod πετραῖος, Soph.
Πετρόβλητος, ον, lapidum jactu emiſſus, Cyr.
Πετρογενὴς, ὲς, faxis & terra natus. Phil.
Πετροτομικὴ, ἡ, machina qua ſaxum emittitur; item lapidum ejaculatio. Steph.
Πετρῶδες, idem quod πετώδεμαι. Hom.
Πεύθη, ἡ, rumor. Æſch.
Πεφυτὸς, ὰ, ὸν, pernicioſus. Lyc.
Πηγαῖοπορος, ὁ, e fonte ſcaturiens. V. L.
Πηδ. ., pro φήγινος. Euſt.
Πήδυε, aquis ſcatere, idem quod φιδύω. Hef.
Πηλὸ, τὸ, fore, f. compactitiæ ædium partes. Ar.
Πηλτισμὸς, ὁ, illuſio, irriſio. Suid. injuria. V. L.
Πηλιοβελὲς, ὲς, cariosus luteus. Poll.
Πηλοπο ιτὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad figulos. Gorr.
Πηλυγὲς, pro σκηλὲς. F. M.
Πηωνίζω, dormio, ſecum ſero. Hef. Unde
Πηωνισμὸς, ὁ, impoſitura.
Πηανίων, ὁ, ὑπνώδης. Av. A πηὸς.
Πηχ σκάλ , , rup colubris Suid.
Πήων ν , , dem quod πιόεις. Ep.
Πήλλης, ὰ, ὁ, pelliculæ, membranarius. Steph. Byz.
Πήλλιος, ad pithulum pertinens.
Πήβεκτος, ὴ, dolatum, in quo colatur. Ar. S h.
Πηκρίλλος, α, ον, ſubamarus. Ath.
Πηκρὸ ρος, ον, acris mentis. Cyr.
Πήκτης, ὰ, ὁ, qui lanas coit ac conſilpat, id. quod πηλοτοιὸς qui ex lanis coactis πῆλας conficit.
Πηκτὸ ος, ὁ, idem. Steph.
Πήν, pro πανὸς. Ep.
Πήνα, ἡ, idem quod πηγὸς. Soph. Sch.
Πηνὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod πανὸεις, & πανὸδης. Erot.
Πήπω, ὰ, pipo, avis Lyc.
Πηρὸν, τὸ, fides. Xen.
Πηρόγων, ονος, ὁ, fidicis. Man.
Πηρόπλαξ, ὁ, fidei caſſor. Orph.
Πίερὸς, idem quod πίερος. Eur.
Πίτυὶς, ὁ, qui cadit. Æſch.
Πιτυκάμπης, vid. πίτυος. Suid.
Πλαγκὰν, idem quod πλαγιάν. Call.
Πλαγκὴν, ἡ, diſcus, Orph. item erratica. Hom.
Πλαδάρμα, τὸ, uligo, mador, nimia humiditas. Steph.
Πλακουντώδης, ες, placentæ ſpeciem referens. Av.
Πλανησίζης, f. πλανησίζης, errabunde lucens, Man. f. πανησφεσίς, omnino obſcurus.
Πλασεύειν, fallum ſcribere, falſare. Bud.
Πλαστόμος, ὁ, fictus comis ludens. Man.
Πλασμάτιμα, τὸ, fermentio, opus. Damaſc.
Πλαταναίω, ο, idem quod πλατανών. Theog.
Πλατέως, (in palmulam) dilato. Ar. A πλάτη.
Πλάτης, ὁ, idem quod πελάτης, unde fæm. πλάτις. Ar.
Πλατὴξ, ſumma pars remi qua aqua percutitur. V. L.
Πλατυάζω, vid. πλατυίζω. Theoc.
Πλατυσομία, patulo ore verba pronunciare. Sch
Πλατυωνυκὴς, ὁ, qui latos ungues habet. Diog. L.
Πλειστῆρας, ſc. χρόνος, quamvis longiſſimus. Æſch.
Πλειστηριάζομαι, glorior, jacto me. Æſch.
Πλειστοζολὶς, ſc. παιδιά. Poll. v. πλειστοβόλος.
Πλειτιόδικεια, ἡ πλείστη δίκησις. Suid.
Πλειστότοκος, ὁ ἡ ὴ, multorum liberorum parens. Man.
Πλεκτανὰς, idem quod πλέκω. Æſch.
Πλεκτάνιον, τὸ, parvus cirrus. Ath.
Πλεκτὴ, ἡ, idem quod πλεκτάνη, ib.
Πλεθμονία, & πλεθμονικὸς, id. ſignificantia cum πλεθμονία, & πλευμονικὸς Steph.
Πλεύμων, ὁ, pulmonis vitium, Gal.
Πλευμὸς, m tabem medio, ib.
Πλευμωδὴς, ες, pulmonis vitio laborans. ib.
Πλευρεδὴς, ὲς, lateris ſ. coſtæ ſpeciem gerens. Unde
Πλευρεδίζω, πλέω. coſtæ inſtar. Theophr.
Πλευσιμος, & πλευσικὸς, navigabilis. Steph.
Πλεῦσις, ὴ, navigatio.
Πλεύσιμος, navigandum. ib.
Πληγενὴς, οἱ, e diverſis parentibus nati. ib.
Πλῆγες, percuſſus, ictus. ib.
Πλῆξ, ὸ, q. d. percuſſor. ib.
Πληρισίλλιον, τὸ, plenilunium. Euſt.
Πλήσσω, traho litteras. A
Πληθολὴς, qui lacteis trahit. Poll.
Πληθ φόρος, ὁ, qui lacteis bajulat. Ar.
Πλοκαμάδης, ες, cirratus, cincinnatus. Heſ.
Πλοκὰς, ſc. κόμη, coma plexa, intorti crines, Soph.
Πλόα, verbaſcum, herba, quæ & φλόμος, ib.
Πλουσιάν, idem quod πλουτὲν. Herodian.
Πλουτοκρὴς, ὲς, civitas prudens, dives. Æſch.
Πλουτοκρατία, ἡ, cum divites rerum potiuntur. Xen
Πλυνὸς, ὁ, qui veſtimenta abluit. Poll.
Πλυ , idem quod πλυνὸς. Hom.
Πλυτὴν, ſ. πλυνῆα, abluendum eſt.
Πλυτὴρ, vel πλυτὴς, idem quod πλύτης, item pro πλυνὸς, ſ. ſubaud. λίθος, vel βάθρος.
Πλυτρον, τὸ, merces, quæ pro lotura ſolvitur. Poll.
Πλυσμὸς, ὲ, idem quod πλύσις, Steph. eſt πλυντὴρ, ſ. πλυνὸς. Heſ.
Πλυτὸς, ὴ, ὸν, genus peculi Laconici, Sch. Ar. Suid.
Πλὺν, unde πλυὼ, Dorico pleonaſmo τῷ ν. Euſt.
Πλωὰς, & πλωὶς, genus avis natatilis, Suid. Apoll.
Πλώσιμος, ὁ ἡ ὸν, navigabilis, Suid ex Soph.
Πλωταὶ, αἱ, anguillæ quædam in Sicilia; flutæ. Lat. Poll.
Πλῶτες, αἱ, mugiles pifces a Nom. Sing. πλὼς. Ath.
Πλωταρχικὸς, (Σκαφῶν) navicularius primarius. Man.
Πλωτεύω, idem quod πλώω. Sibyl.
Πνευματοφόρος, idem quod πνευματοφόρος. E. M.
Πνευματόρρος, ον, ſpirituum opifex. Syneſ.
Πνευμόδης, ſc. πάθος, pulmonis morbus. Ar.t.
Πνευστὴρ, ὁ, ſpiritus dator. Cyr.
Πνίγμεια, ἡ, idem quod πλαγὴ. Poll.
Ποδίνυτος, ον, pedibus immolatus. Æſch.
Ποδοκάω, cudo pede cuiro. Steph.
Ποδορράφη (f. ποδορράφη) Steph. Epit. Atalantes, pedibus velox. Call.
Ποδύνιχον, τὸ, veſtis qua utebantur in ſacris Pandioſi. V. L.
Ποθίνα, vel πόθινος, unde πόθινος. Hom. Euſt.
Ποθὲ ὸς, pro ποθεινὸς. Ep.
Ποθλῶσαι, potare. Ep.
Ποικιλοθρόνος, ον, variis floribus, ſ. pigmentis ornata. Epith. Veneris. Sapph.
Ποικιλόω, idem quod ποικίλλω. Æſch. Tr.
Ποιμνήτης, ὁ, paſtoralis. Eur.
Ποιόφαγος, ον, herbas comedens. Opp.
Πόκη, ἡ, idem quod πῶξ. Suid.
Πολίμειος, unde Ion.
Πολέμιος, pro πολέμιος. Steph.
Πολεμιτόκος, ον, bellum pariens. Orph.
Πολεμιστοὶ, bellandum, πολεμιστέα, Att.
Πολεμιστρια, ἡ, bellatrix. Æſch.
Πολίσκω, idem quod πολίω. Steph.
Πολιτοφθόρος, ον, pernicioſus civibus. Plat.
Πολλάσημος, ον, multa ſignificans. Gaz.
Πολλασήμως, multa ſignificando. ib.
Πολυαναλωτον, τὸ, in quod multa inſumuntur. Bud.
Πολιάνδριος, idem quod πολύανδρος. Heſ.
Πολυβρήκτος, ον, valde durus. Theog.
Πολιάρχιον, τὸ, pro πολυαρχία. Naz.
Πολύβολος, ον, valde extentus. Epiſt. regionis, An. πολύβαλος;
Πολιγλαγία, ἡ, uberrima germinatio. Steph.
Πολύδεια, Dea, Diana, al. Proſerpina. Heſ.
Πολυδάλιον, τὸ, Σαμιον, Polygala, frutex. Diofc.
Πολυγενατος, ον, multum geniculatus. Steph.
Πολυγανείδης, ὲς, multanguli ſpeciem gerens. ib.
Πολυδάμιος, ον, multos domans, Heſ.
Πολιδικέω, multa litigii moveo. Plat.
Πολιδύναμα, ὴ, multa potentia, ſ. vis. Bud.
Πολιδωρος, ὁ ἡ ὸν, bene dotatus. Heſ.
Πολιέτης, ον, multennis. Suid.
Πολυέπεια, ἡ, multiloquium. Steph.
Πολιετὲς, in multos annos duro. V. L.
Πολιέρθρος, ον, multum diuque coſtus. Steph.
Πολιζωος, ον, variegatus per animalia. Epiſtol. aſtrorum. Man.
Πολιθρεσσία, ἡ, idem quod πολυεδρία. Ep.
Πολιθρυλλὴς, ὲς, cum multis lectum ſocians. Man.
Πολίκολπος, ον, plures ſinus habens. Steph.
Πολικρατὶν, ὴ, multorum vel multa poteſtas. ib
Πολικυδὴς, ὲς, admodum glorioſus. Dolſc.
Πολιμήνετος, ον, valdè longus. Cal.
Πολυμνησία, ſc. μολὴ, a Polymneſto conductu Ar.
Πολιοικέω, longè vinco. Thuc.
Πολυπλαγκτοσιὼν, ὴ, magna erratio. Man.
Πολυπόδιν, ὴ, genus quoddam Polypi. Ariſtot.
Πολυπεδίτης, ſc. οἶνος, vinum ex polypodio factum.
Πολυπότνια, ἡ, valde venranda. Ap.
Πολυπρεπὴς, ὲς, ſemper curioſus. Man.
Πολύπους, ὁ. Nic.
Πολυραίτης, ου, exiticſus. Lyc.
Πολυσιγμία, ον, abundans litera σ. Steph.
Πολύτριμμα, τὸ, qui in verſetus veluti attritus eſt Ar.
Πολύχρωμος, ον, multicolor. Man.
Πολυωπὸς, ὲς, idem quod πολυωπός. Nic.
Πομπίμων, ονος, ὁ, dux, deductor. Ap.
Πομπὸς, τὸ, caduceus. E. M.
Πομφολυγίζω, bullas refero ſ. repræſento. Hoſc.
Πονητέον, laborandum eſt. Eur.
Πονητιλὰς, ου, ὁ, laborem ludens. Man.
Ποντὶν, ὴ, marina ſupe ficies. V. L.
Πόπας, άδος, ὴ, idem quod πόπαιον, Suid. ex Ep.
Ποπίζειν, ubi dicuntur ut χειλιδόνες φθιζειν. Poll.
Πορδαλιαγχὲς, τὸ, aconitum, quoniam ſuffocat τὰς πορδάλεις. Nic.
Πορδ ς, idem quod πορθούς. Heſ.
Πορευτέον, eundem eſt. Eur.
Πορεὺς, probus. Soph
Πορικὴν, ὴ, juvencula, ſ. juvenca. Heſ.
Πορφυρόπαπος, ον, purpura veſtitus. Nonn.
Ποσιτρὶς, αἱ, vena in calcaneo. Steph.
Ποσὸν, idem quod ποσόν. Call.
Ποτάμιος, idem quod ποτάμιος. Eur.
Ποτισματιστὴς, ὁ, potionum confector. Ath.
Πότω, pro ποτίω. Ar.
Πραγματιστὴς, ὲ, idem quod πραγματιστὴς. Suid.
Πραγματεύω, negotiis implico, vexo. Greg.
Πραγορίτης, ſc. οἶνος, vile vinum. Steph,
Πρακλίτης, ὁ ὴ, ὸν, pernox. Æſch.
Πράμνημα, τὸ, palmes Pramniæ vitis Poll.
Πραότατος, λίαν. mitiſſime, manſuetiſſime. Steph.
Πρασιὰ, ἡ, cura deorum. V. L.
Πράσιτης, ſc. λίθος, ex eo quod porrum colore referat. Theoph.
Πρᾶσω, vendo. Dem.
Πρέμνιον, τὸ, parvus ſtipes. Heſ.

Πρεσβὺς,

Πρεπῶν, idem quod πρέπον. Ar.
Πρεσβεύομαι, honoro, pluris facio. Lyc.
Πρέσβος, τὸ, honor, gloria. Æſch.
Πρηγορίων, pro πρωηγορίων. Ar.
Πρῆμα, τὸ, pro πρᾶγμα. Theog.
Πρηκτήρ, pro πρακτήρ. Hom.
Πρεων, idem quod πρηνὴς, Ep. Suid. ib.
Πρηνισμὸς, ὁ, præcipitatio, ſubverſio, everſio. Suid.
Πρῆξις ἡ, pro πρᾶξις, actio, effectus, item, negotium. Hom.
Πρησία, ἡ, pro πρᾶσις, ſacrificium ap. Athenienſes. Steph.
Πρίαμος, idem. Suid.
Πρίνιος, -α, -ον, idem quod πρινῖνος. Ep.
Προαγορευτικὸς, ὁ, de quo προαγορεύειν. Æſchin.
Προαγωγικὸν, τὸ, perjudicialis causa. V. L.
Προάγωγον, τὸ, idem quod προαγωγεῖς. Bud.
Προαιρετέον, præferendum. Steph.
Προαλλεῖν, prius alieno, ante immuto. ib.
Προαμύσσω, prius irrigo, & humecto. Gal.
Προαμὸν, τὸ, crater ligneus in quo vinum miſcetur. Ath.
Προαυλεῖον, idem quod προαύλιον, Poll.
Προαυξάνω, & προαύξω, ante augeo. Greg.
Προαυξὴς, ἐς, -αυξες, cujus jam oſſa formari incipiunt. Hipp.
Προβακχίδιος, Bacchicus. Eur.
Προβεβαιωτὴς, ὁ, idem quod προβεβαιώτης. Poll.
Προβεβρέχομαι, ante vim imbris. Æſchin.
Προβεβόᾱν, idem quod προβεβοηκέναι. Hom.
Προβλαστάνω, prægerminans. Steph.
Προβόλλομαι, præcino. Hom
Προβόσσω, idem quod προβύω. Ar.
Προγάμια, τὰ, dona quæ ante nuptias donantur. Poll.
Προγενήτειρα, ἡ, progenitrix. Lyc.
Προδεικτὴς, ὁ, hiſtrio, qui in theatro perſonas populo oſtendit.
Προδεύω, ante imbuo ſ. irrigo. Steph.
Προδιαγγέλλομαι, prænuntio præmoneo. Joſ.
Προδιανοοῦμαι, ante diſcurro, prius diſcerno. Steph.
Προδιοπτὸς, ον, aſpectabilis. Man.
Προδομοῦμαι, ante conſtruor, ſ. præſtruor, Steph.
Προδρομία, Ἥρα. Paus.
Προδυτέον, prius ſono. Nic.
Προεμβολὶς, ἡ, lignum quoddam eminens ad proram navis V. L.
Προεξέω, ante extrudo, ſ. emo. Steph.
Προεξεταστὴς, ὁ, ſcrutator. Eur.
Προεξίημι, mando. Soph.
Προεπτοησία, ante concutio. Thuc.
Προεπιξενόομαι, inſuper expolio, exactiſſime curo. Bud.
Προεπιχειρασία, ἡ, expolitio ſecunda. ib.
Προετὴς, ὁ, annum præveniens, ſ. præveniens. Steph.
Προευκτικὸς, ἡ, ὸν, ad præeundum aptus. ib.
Προθύματα, τὰ, edictum publice tabula aliqua propoſitum. Suid.
Προθυμοπεία, ἡ, præparatio. Hermog.
Προθύ λλα, (θύελλα) impetuoſa. Heſiod.
Προθυμητέον, antenitendum, enitendum. Plat.
Προικιστατὸς, omnium primus. Suid.
Προίσσω, & ίμαι, protenſa manu do. Steph.
Προκαλυψὶς, ἡ, obtentus, ipſe actus obtendendi. ib. d.
Προκίμπυλος, de plantis dicitur, quæ cum ſe ſerpſerint, in terram ſe rurſus incurvant. V. L.
Προκάρπιον, τὸ, quod eſt in medio καρπῷ, poſt, a te vel ſupra κυρτὸν. Poll.
Προκάτε, ἀδὸς, ἡ, idem quod πρόξ. Hom.
Προκατάβλημα, τὸ, accedo, corollarium. Bud.
Προκαταβολὴ, ἡ, idem. Ex πρὸ, κατὰ, & βάλλω.
Προκαταβρέχω, ante perfundo. Steph.
Προκαταχρίω, prius oblino, ante illino. ib.
Προκαυμα, τὸ, uſtio. ex Joel. c. 2.
Προκλιτὴς, ὁ, primum inter accumbentes locum tenens. Poll.
Προκλύζω, ante abluo, ante imluo, perfundo prius. V. L.
Προκοιτὼν, ὁ, q. d. anticubiculum. Plin.
Προκολπὶς, ὁ ἡ ἡ, qui ante ſinum eſt. Steph.
Προκονδυλοι, οἱ, nodi & tubera in ea digiti curvatura et junctura, quæ ungui vicina eſt. Poll.
Προκόπις, ἡ, cæſaries. Heſ.
Πρόμαλος, al. πρόμαλος, plantæ ſpecies. Hipp.
Προμαλκίδυμα, nigrico Nic.
Προμήθιστα, τὰ, Pomi mali genus. Nic.
Προμηθέστατα, Adv. providiſſime, providiſſimo conſilio. Herodian.
Προμηθία, idem quod προμήθεια. Eur.
Προμηθίδης, idem quod προμηθικὸς. Steph.
Προμνησις, ἡ, ipſa actio corcil indi & ambiendi pro alio, ex antecedens memoria. ib.
Προμνησις, ἡ, idem quod προμνήστρια. Xen.
Προνόμιον, ante nuptias puſcens. Æſch.
Προξενία, ἡ, hoſpitalis amicitia, hoſpitii neceſſitudo. Eur.
Προοδὼν, ὁ, prominentes dentes habens. Poll.
Προοιὸν, idem. ib.
Προπαμπολαῖος, ante compitum, præpolio. Greg.
Προπαννίς, ἰδος, prius increpo probris. Euſt.
Προπομπεύω, primum nomino. Eur.
Προπυρεῖα, ſolio ante, præſodio. Plin.
Προσανασὼν, & Προσάνασσα, præexiſtens. Syneſ.
Προπαπτικὸς, ad procavum pertinens. Poll.
Προπαραβάλλω, aggero, ſuggeris loco præſtruo. Steph.
Προπαρασπένδω, ante ſpondeo, ſ. promitto, Suid.
Προπατρόκα, prior vetus. Steph.
Προπάτινῆ, idem quod πρωτοπ. ib.
Προπλύνω, prius lavo, ante abluo vel eluo. ib.
Προπνιγεὺς, calida lavatio, ſ. caldarium in quod intrabant e frigidario, &c. ib.
Προποδισμὸς, ὁ, progreſſus ib.
Προποδὼν, ante pedes. Heſ.
Προπόλις, ante tempus caneſcens. A πόλιος.
Πρόπολις, ante urbem ſitus. προπόλεως, Said, A πόλις.
Προπὸς, pro πρόπους. Ep.
Προπουτὴς, ὁ, propinatorius. Eur.
Προπόσιμα, τὸ, potio quæ ante præbetur. Bud.
Προποτισμὸς, ὁ, præbitio ejuſmodi potionis. Diofc.
Προπράτης, ὁ, qui prior vendit, & Προπράτωρ, o. venditoris inſtitor. Poll.
Προπτύσματα, funditus, prorſus. Æſch.
Προπύλαιος, & προπύλιος, qui ante portam eſt. Steph.
Προπώγωνον, τὸ, anterior barba. Gorr. prima barba. Poll.
Προῤῥαίνω, ante aſpergo, ſ. conſpergo. Steph.
Προῤῥητέον, prædicendum, ante dicendum. Plat.
Προῤῥίπτω, projicio, Greg.
Προσαγγελεὺς, ὁ, emiſſarius. Bud.
Προσαγλαΐζομαι, adornor. Steph.
Προσαγωγεὰς, ὁ, idem quod προσαγωγεύς. Plut.
Προσαγώγιον, τὸ, inſtrumentum fabrile, quo admoto ligna curva dirigunt. Suid.
Προσαιθερίζω, i. e. mitto in aera. Heſ.
Προσαμπέχω, amplector. Ath.
Προσαναλογίζω, præterea mecum reputo, ac mente revolvo. Steph.
Προσαναῤῥιπίζω, inſuper exſuſcito, al. denuo exſuſcito. ib.
Προσαντιζολίσω, ultra ſupplico vel obſecro. Euſt.
Προσαπεκδύομαι, præterea exuo, ultra exuo. Greg.
Προσαπομένω, inſuper emaneo, vel una abſens maneo. Steph.
Προσαποσφίσκω, idem quod προσαποσφίω, Chryſ.
Προσαπτέον, attingendum. Naz.
Προσαῤῥάπτω, affuigeo. ib.
Προσατιμέω, inſuper ignominia afficio, præterea infamia noto. Dem.
Προσαυτοχειρία, ἡ, propria cædes, vel ſuimet interfectio. *Vox ſuſpecta.* Steph.
Προσβασκανὸν, τὸ, idem quod ſimplex. ib.
Προσβήμι, idem quod προσβαίνω. Hom.
Προσβεύομαι, opus habeo. Theoc.
Προσβιαιτάω, victito apud. Steph. Unde Προσβιαιτησις, ἡ, victus & converſatio cum aliquo.
Προσβιαστέον, nominatim excipiendum. ib.
Προσεγχίω, infundo. Ath.
Προσεγχρίω, illino. Ep.
Προσεισπράττω, inſuper exigo. Steph.
Προσεπειπεῖν, iterum & tertio dixiſſe vel edicere.
Προσεπιρρωτάω, inſuper vel præterea interrogo. Steph.
Προσεπιδοξάζω, approbo mea opinione, al. coopinor.
Προσεπιορκέω, falſiter dejero. Ar.
Προσερίζω, certo. Theocr.
Προσέχεια, ἡ, idem quod προσοχὴ. Suid.
Προσκορδεῖν, ον, in corde Bud.
Προσκατακλίνημα, τὸ, idem quod προσκατάκλιμα. Suid.
Προσκέπτομαι, proſpicio. Eur.
Προσκλαυμα, exaeſco, exardeſco. Suid.
Προσκλητὴς, ὁ, advocatus. V. L.
Πρόσκλητος, ὁ ἡ ὸν, convocatus. Ar. Sch.
Πρόσκλιτον, τὸ, in quo accumbimus. Suid.
Προσκυδὴς, ἐς, gloriolus, venerando. V. L.
Προσκυμαίνω, fluctuando, vel undis alluo. ib.
Προσκύκησις, ἡ, autoritas. Hipp.
Προσμάρτυρος, ον, atteſtaturus. Man.
Προσμείξις, ἡ, admiſtio. Steph.
Προσμυθέομαι, alloquor, comp l'o. Theocr.
Προσνεμα, τὸ, quod affertur, vel adhibetur. Hipp.
Προσομνυμι, -ομνυα, inſuper vel præterea juro. Plut.
Προσονημι, juvo, recreo. Hom.
Προσωνυμασία, ἡ, cognominatio, agnominatio, al. παρονομασία. Steph.
Προσόσομαι, adipiſcio, præſentio. Hom.
Προσπρίω, idem cum ὐρίω, Suid.
Πρόσπαιος, ον, fortuitus, recens. Æſch. Nic.
Προσπαίω, impingo. Soph.
Προσπαραγραμμα, τὸ, alius adſcriptio. Steph.
Προσπάσομαι, idem quod προσπήσυμαι. ib.
Πρόσπνευμα, τὸ, afflatus. Suid.
Προσπλημι, -πέσομαι, advolo. Soph.
Προσσίζω, inſillo. Pind.
Προσσείχω, adeo, accedo. Hom.
Προσανύω, extendo. Steph.
Προσατικὸς, ἡ, ὸν, ad προσάτιν pertinens.
Προσατρόω, præmunio, ante munio vallis in terram depectis. Thuc.
Προσειμομαι, inſto, inſtanter poſco. Steph.
Προσερπω, obſecto. Hom.
Προσιδὰς, ἀδος, ἡ, veſtigium impreſſum ab eo qui præit. Suid. al. cubile.
Προσομία, ἡ, labiorum commiſſura. Poll.
Πρόσομος, ον, acuta cuſpide præfixus, ſ. acutus in ſumma ſui parte, ut προσόμου ξίφους. Steph.
Προσιπάρχειν, inſuper concedi, ſ. dari. Dem.
Προσφανὴς, ες, ες, vocalis. Hom.
Προσχαιρητήρια, feſtum apud Athenienſes. Harpoc.
Προχρίμπλα, appropinquo. Orph.
Προσώπας, *per Metapl.* pro πρόσωπον, inde προσώπασι. Euſt.
Προσωπιδιον, τὸ, parva perſona, ſ. larva.
Προσωπὶς, ἡ, idem. Steph.
Προσωπῶν, pro πόσωπον. Euſt.
Προσωπώτια, pro προσωπίδια, perſonata. Att. vas æneum. Poll.
Προτεύχομαι, ſ. προτύχομαι, ante fio, prior fum.
Προτολμιζομαι, prætentare, audendi exemplum dare. al. præire. Suid.
Προτονιον, τὸ, veſtis ſacerdotalis. ib.
Προυποστρώννυμι, prius ſubſterno. Steph.
Προφέρταπτος, præſtantiſſimus. Suph.
Προφητίζω, idem quod πρόφητεύω. Man.
Προφήτωρ, ορος, ὁ, idem quod προφήτης. ib.
Προφαγνυμι, ante torreo. Steph.
Προχάτη, ἡ, prætextus. Call. idem quod πρόφασις. Euſt.
Προχάρισμα, idem quod χάρισμα. Sibyl.
Προχαριστήρια, τὰ, dies quo fructibus germinare incipientibus ſub finem hyemis Minervæ ſacrificabant.
Πρόχειλον, τὸ, prominens labiorum pars. Poll.
Προχειμάζω, prior hyberno, vel in hyberna concedo,

concedo, vel ante ſtatum tempus ſum tempeſtuoſus.

Προχείμασις, ἡ, tempeſtas ante ſtatutum diem.

Πρόχθες, ante heſternum diem, nudiuſtertius. Steph.

Προχόω, χωνύω, χώνυμι, aggere præmunio, Herod.

Προχῶναι, αἱ, clunes, nates. Poll.

Πρόχωσις, ἡ, terra aggeſta. Steph.

Προωδικός, præcinens. ib. vid. & in ἐπῳδικός.

Προωδοποιοῦμαι, prochivis ſum, præparatus ſum. Ariſtot.

Πρυμναῖος, ad πρύμνλω pertinens. Ep.

Πρυτανεύς, ὁ, idem quod πρύτανις. Lyſ.

Πρωΐζλως, ον, idem quod -ζλαξ. Theophr.

Πρωινὸς, matutinus, mane. Ath.

Πρωτάρχης, ὁ, militiæ princeps, f. præfectus τῶν στρατοσάτων, Steph.

Πρωτοπαγὴς, nuper compactus, recenter conſtructus. V. L.

Πρωτόποσις, ἡ, quæ virgo alicui nupſit. al. πρωτόπειρος, Poll.

Πρωτόσακλος, ον, qui primus deſtillavit.

Πρωτοτοκία, primum pario, primum edo partum. Steph.

Πρωτότροφος, ον, primum educatus. Man.

Πρωτοφὴς, ἐς, primum lucens ſ. apparens, *Epith.* Lunæ. Tryph.

Πτάκαλα, ſtorea qua acatia ſternuntur. Poll.

Πτακισμὸς, ὁ, trepidatio. Heſ.

Πτακτρῶν, trepidare, formidare. ib.

Πτελεθρον, pro πέλεθρον.

Πτελεὸς, ὁ, pro πτελέα, Heſ.

Πτερίας, celeriter. Steph.

Πτερία, ἡ, pro πτερίς. Theophr.

Πτισανὴ, ἡ, idem quod πτίσανη. Steph.

Πτίσανος, idem. Nic.

Πτολιπόρθιος, idem quod πτολίπορθος. Hom.

Πτυὰς, ἡ, ſputatrix, aſpidis ſpecies quædam. Gal.

Πτύξαρις, cancri *Epith.* V. L.

Πτολεμαΐνη, ἡ, mendica Helena, cognomen meretricis. Ath.

Πύαρ, pro κυαρ. Poll.

Πυαρίαι, οἱ, qui natium morbo afficiuntur. Strab.

Πυθαύλης, ὁ, Pythii carminis cantor, vel qui Apollinis cum Pythone certamen tibia exprimit. V. L.

Πυθανόθεν, Pythone. Plut.

Πυκινόκομος, ἡ, qui denſa coma eſt. Steph.

Πυκλαλίζω, idem cum συκλίνω. Euſt.

Πυκλὶς, ἡ, quoddam animal. Ar. συκλίδιος, Exp. ſiticulæ. Steph.

Πυλαικὴ, ὀχλαγωγία, trivialis loquacitas, ſc. quæ Thermopylarum ineptias redolet. Plut.

Πυλαίσται, οἱ, ineptiſſimi homines, qui Pylas ad concilium Amphictyonicum confluebant. Suid.

Πυλαΐτις, ἡ, Minerva. Greg.

Πυλεὼν, ὁ, pro πυλών, idem quod πυλὰν. Porph.

Πυλικὸν, τὸ, domicilium τῶν πυλαρῶν. Vitruv.

Πυξοειδὴς, ἐς, buxi ſpeciem gerens. Steph.

Πυρὰ, τὰ, ignes. Herod.

Πυραυλικὰ ὄργανα, Bud. bombardas vocat.

Πυργοφόρος, ὁ, ἡ, ον, excelſe inſtar turris. Heſ.

Πυργίδιον, τὸ, turricula. Poll.

Πυργυρέομαι, circumdor. Eur. ita Bud. al. συγχορεύομαι vel συγχωρέομαι vel συγκορέω. B.

Πυρέκλιος, ον, ignis ehitus. Suid.

Πυρῆν, pro πυρὸν. Ep.

Πυρίβατης, ὁ, ignem ingrediens, qui igni admovetur, ut λίξης. Hom. Sch.

Πυρίπτης, ὁ, pro πυρίτης, λίθος. Suid.

Πυρικαὴς, ὁ, igne combuſtus. Man.

Πυρικρήτωρ, ὁ, cujus tempora ignita ſunt. Heſ.

Πυρικάρμαρος, ον, ignitus. *Epith.* aſtri. Man.

Πυρινάδης, idem quod πυρηνάδης. Ariſtot.

Πυροσυρὸς, ὁ, ignifaber. Man.

Πυροποικίλος, punctis ignei coloris diſtinctus & varius.

Πυροτρόφος, *Epith* ſtabelli. Ep. f. Πυροτρέπος. A πυρὸς & τρέπω.

Πυρράχης, pro πυρρόχαιτος. Steph.

Πυρραύχμης, ὁ, qui rutila coma eſt, ſ. fulva, ib.

Πυρσὰ, τὰ, faces, ignes. Eur.

Πυρσεῖα, pro πυρσίνα, ib.

Πυρσοβολέω, inſtar faculæ emitto. Man.

Πυρσοῦχος, ὁ, facem accenſam tenens, Steph. A πῦρ & ἔχω.

Πυρσφόρος, idem quod πυροφόρος. Man.

Πωλεία, ἡ, idem quod πωλευσις. Xen.

Πωλευτικὸς, ὴ, ὸν, ad equuleos domandos erudiendoſque idoneus.

Πωροκήλη, ἡ, ramex calloſus (ſ. tophus) in teſticulo, &c. vid. Steph.

Πωρίμφαλον, τὸ, tophi concretio in umbilico, Gorr.

Πωτήεις, εσσα, εν, volaticus. Sibyl.

P.

Ῥαβδεία, verberatio quæ fit virga. V. L.

Ῥαβδηφία, ἡ, ipſum munus geſtandi faſces, in pl. ipſæ faſces.

Ῥαβδαδίαι, ἡ, quidam pro ῥαβδιδία, vid. Steph.

Ῥαγεὶν, τὸ, acinus parvus, *item*, phalangii ſpecies, ib.

Ῥαγοειδὴς, ἐς, acini formam habens, *item*, ſecunda oculi tunica. Gorr.

Ῥαγολογίαι, acinos lego. Sch. Theoc.

Ῥαδινάκη, ἡ, oleum ſic dictum a Perſis. Herod.

Ῥαθυγία, ſtrepito, fragorem edo, contringo. Steph.

Ῥάθυμα, τὰ, deſidia. Ariſtot.

Ῥαικάνη, ἡ, flagellum. Steph.

Ῥαιςόπυπος, ον, malleo tundendus. Man.

Ῥαιφάσσω, caſte vivo, purus ſum. Heſ.

Ῥακίνδυτος, ον, lacera veſte inuitus. Steph.

Ῥαμφὶς, ἡ, navis quoddam genus, ib.

Ῥαντήριος, α, ον, reſperſus *Epith.*

Ῥαρὶς, ἄδος, ἡ, Ceres. Suid.

Ῥεπιαλλοειδὴς, *Epith.* muſcularis.

Ῥεῖτης, ὁ, flumen. Suid.

Ῥεὶα, ἡ, Juno. E. M.

Ῥέκος, εος, cingulum. Heſ.

Ῥέκτης, ὁ, idem quod ῥεκτὴρ. Syneſ.

Ῥέναι, ὁ, poculum. Heſ.

Ῥεος, fluxio, fluxus. Euſt.

Ῥηξιθοὺς, ὁ, frangens robur, ſc. heſtium. Apollin.

Ῥησυνθίς, ίδος, ἡ, Reſcynthis. *Epith.* Junonis. Nic.

Ῥὴτις, ἡ, promontorium. Heſ. præcipitium. V. L.

Ῥαχάδης, ὁ, aſper, ſalebroſus. Nic.

Ῥιζοφλοιὸς, ον, cui cortex radicis ſpeciem gerit. Theoph.

Ῥιζόφυτον, τὸ, ſtirps. Bud.

Ῥιζόφυτος, ον, radice natus. V. L.

Ῥιζωτὴς, οῦ, ὁ, flabilitor. Syneſ.

Ῥῖγρον, τὸ, flabellum, ventilabrum. Heſ.

Ῥοδιανὸς, α, ον, idem quod ῥόδιος. Anac.

Ῥοδίζω, roſæ ſimilis ſum, roſam refero, ſc. odore vel colore. Dioſc.

Ῥοδόπεπλος, roſeum peplum habens. Cal.

Ῥόδου πίλημα, olla odoratiſſima, Bud. odorati edulii genus. V. L.

Ῥοθιὰς, ἡ, fonera, *Epith.* remi. Æſch.

Ῥομβίζω, *Eſdr.* per gyros. Man.

Ῥομβιτὰι, οἱ, fere circumagentes in modum Rhombi. *Epith.* Curetum. Orph.

Ῥομφίζω, bajulo. Heſ.

Ῥοχθίζω, idem quod ῥοχθέω. Orph.

Ῥύω, moveo, quatio, Steph. unde ἐπερύσαντο.

Ῥύαμα, τὸ, cuſtodia. V. L.

Ῥυμάλιτος, Ar. (vid. Theſ. Gr. P.) tumultuoſus.

Ῥύζω, latro, allatro, Suid. ῥύζω. Euſt.

Ῥυμβὰν, ῆνος, idem quod ῥόμβος. Ap.

Ῥύσιον, ου, ἡ, ον, idem quod ῥυσιαλὸν. Nic.

Ῥυσσμα, τος, ruga, pellis in rugas contracta, Suid.

Ῥυτάινο, fœdo, convitior. V. L.

Ῥώδης, pro ῥοιδης. Plut.

Σ.

Σαθεύω, foveo. V. L.

Σάκελλα & σακίλλιον, ſaccus, ſaccuſus, Heſ.

Σακεύω, depopulor. V. L.

Σακκίας, οῦ, vinum per ſaccum tranſmiſſum. Eup.

Σάκκινος, mollis, debilis. Nic.

Σάκλας, ὁ, ſaccus. Ar.

Σάλη, ἡ, cuna. Heſ. E. M.

Σάλγαμα, τὰ, quæcunque in vaſis condita ſervantur ad uſum noſtrum. V. L.

Σαλεύω, curioſe incedere, & accurate. Steph.

Σαμαξ. butomus juncus aut gramen, crates, ſporta. Poll.

Σαπάϊον, τὸ, Dim. A σαπὸν. Sch. Theocr.

Σαργῖνοι, οι, pisces gregales. V. L.

Σαρκοβὰς, ὲς, carnivorus. A βαίνω. Orph.

Σαταρὶς, vel σαταρὶς, ἡ, capitis ornatus fœmineus. Steph.

Σατινὸς, ὁ, hornus, ſ hornotinus, qui hujus anni eſt, *Att.* τυτινὸς.

Σατυρίακη, ἡ, nomen cujuſdam antidoti, &c. Steph.

Σεῖνος, mollis, tener, ib.

Σαφηνὰρ, ορος, ὁ, declarator, explanator. Heſ.

Σαωτηρία, pro σωτηρία, ib.

Σειρὰς, & σειρὶς, idem quod σειρὰ, ib.

Σελαγισμα, τὸ, fulgetrum. Man.

Σιλατηφόρος, ον, ſplendidus, idem quod σελάφορος, ib.

Σελασμος, idem quod σέλας, fulgor. ib.

Σελινάζω, idem quod σελινιαζομαι, ib.

Σελιναίφας, Lunæ lux. Ath.

Σελλω, cum impetu feror. Euſt.

Σελμὶς, ἡ, funiculus piſcatorius. Heſ.

Σεμελογενέτης, Semengena. *Epith.* Bacchi. Orph.

Σεμνοκαπὴς, cum gravitate & modeſtia tunda. Æſch.

Σεμνοπὸν, τὸ, ſtragulum. V. L.

Σεμνὸς, idem quod σεμνὸς. Theocr.

Σεκύλη, ἡ, idem quod σκνὶς. Euſt.

Σεπτὸν, idem quod σεπτὰμη. Man.

Σερμάδιον, τὸ, Dim. a σῆμα, ib.

Σεσυδοκὶς, ὶς, papilio. Heſ.

Σεσυφελὴς, ὲς, vites ſcalpens, ſ. minuens, Opp.

Σιαλαγὸς, ὁ, avis nomen. Call.

Σίβιλα, pro σίβυλα. Poll.

Σιγμεῖον, pro σιγμὰ. Heſ. qu. a σιγμὴ, ν.

Σιγμὸν, idem quod σῖγμα. Lyc.

Σικυηλάτης, ὁ, ſcalpens cucumeres. Opp.

Σιλλοκόλλητος, ὁ, ſcito natus. Steph.

Σιλφοδρεπάνη, ὁ, ferro gaudens. Pind.

Σικιὰς, ἡ, pro σικυὰ. Gal.

Σικυΐτης, ὁ, cucumeris in modum. Gorr.

Σικυοφορία, arbores in quadam Ægypti parte. Herod.

Σιλφιὸν, τὸ, ſpina fœtida, V. L. ex Dioſc.

Σιλφίδιος, ad ſilphium pertinens. Nic.

Σιμάμων, ὁ, idem quod σιμὸς. Anac

Σιτοδόχιον, τὸ, idem quod σιτοδόκη. Att.

Σιτολόγιον, quo in eum uſum naſcitur ut cui ſi. Nic.

Σιτοστάτιον, τὸ, feſtuca. Gorr.

Σιτώνιος, ἡ, res frumentaria, petitus idem cum σιτωνία. Steph.

Σιτωνικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad annonæ pulchræ caritatem, ib.

Σίφωνες, τὸ, herba, quæ & βρύον. Dioſc.

Σκαπικὰ, idem quod σκαπτὰλες. Suid.

Σκαπτοκοπία, & σκαπτοκοπικὸς impie & non obſervato rhythmo recitare, ſ. ſaltare. Suid.

Σκαπτρίον, τὸ, mensa dolaris & arduus, Heſ. A σκαπὸς, & ὄρος.

Σκαπτὸς, fractus cacli. Theophr.

Σκαρμὸς, ludus. Lucr.

Σκαπτοκαλαυροψὸς, ὁ, qui decipulam tendit.

Σκάνδαλος, ὁ, idem quod σκάνδαλον. Heſ.

Σκάνδεια, ἡ, galeæ quoddam genus. Steph.

Σκανθαξίζω,

σκαιθαρίζω, al. σκινθαρίζω medio digito naſum ferio. Euſt. Poll.
Σκαπτὸς, pro σκαφικὸς. Steph.
Σκαφείδιον, pro σκαφίδιον, Suid. MS.
Σκαφηφορέω, ſcapham fero vel geſto. Harp.
Σκαφιλυτρέω, in ſcapha lavo. Alex. Trall.
Σκαφίον, ὁ, vulpes. Heſ.
Σκεμαρεῖον, τὸ, locus, in quo teſſeris luditur. Hoer.
Σκιλιρὸς, tenuis ex ariditate. Erotian.
Σκίπανον, τὸ, tegumentum, ſ. tegmen. Suid.
Σκιπλέον, diſpiciendum, conſiderandum, deliberandum. Steph.
Σκιπτήριον, τὸ, ſpectaculum. Man.
Σκευηφορικὸς, v. σκευοφ. Ar. Sch.
Σκευοφορεῖον, vel σκευοφορεῖα, lignum a quo vaſa ſuſpenſa ferantur, ſ. bajulantur. Steph.
Σκευοφορητὴς, ὁ, pro σκευοφόρος. Eur.
Σκηνίτης, idem quod σκηνήτης. Suid.
Σκηπτὸν, pro σκῆπτρον. Pand.
Σκιαδεὺς, & σκιαθὲς, pilei genus, al. σκίτινα. Ath.
Σκιαδίσκη, ἡ, idem cum σκιάδιον & σκιὰς. Antic.
Σκιαδοφόρος, & σκιαδηφ. umbraculum ferens Poll.
Σκιαρόκομος, ον, umbra comata. *Epith.* Silvæ. Eur.
Σκιμπάζω, claudico, al. σκιμποδίζω. Heſ.
Σκιρτιον, τὸ, pavus ſcipio. Steph.
Σκιρτὸς, pro σκίμπους. Suid.
Σκιτζίζομαι, calcitro, Heſ. Suid.
Σκιὸφορος, ου, ὁ, ἡ, umbræ indagandæ idoneus. Ptol.
Σκιστροφία, vid. σκιατρ. Steph.
Σκίτων, pro σκιμπων. Eun.
Σκιτσσις, ἡ, idem quod σκίπων, item, radius V. L.
Σκιρφέρος, ον, protervus, laſcivus, umbraculum geſtans. Steph.
Σκιρρὰς, ſc. γῆ, terra alba in modum gypſi, ſ. argilla, Ar. Eph. Sch.
Σκιρρίτις, & Σκιρμίτις, idem quod Σκιρρὰς. Suid.
Σκιρτητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod Σκιρτικὸς Steph.
Σκιφίνιον, τὸ, corbis e palmeis virgis contexta. Heſ.
Σκολομαχαίριον, τὸ, ferramentum chirurgicum, &c. vid. Steph.
Σκολιπαὶ, (γῆς) obliquitates.
Σκολοπειδὴς, pro Σκολοπενδὴς, ſ. Σκολοπ. Steph.
Σκολοπένδριον, τὸ, herbæ nomen. Dioſc.
Σκολοπὶς, ἡ, cruciatio. Man.
Σκολοπὶς, pro Σκολοπενδὴς. Theophr.
Σκολοπωνιζω, ὁ, ἡ, ὸν, Plin. cruce vel ſupplicio de genere. Steph.
Σκολυθρὸν, τὸ, ſcobis.
Σκομβρίδες, οἱ, Dor. pro σκόμβροι.
Σκοπιάζω, idem quod σκοπεύω. Euſt.
Σκοπελιὰς, piſcis, pavus colorius. V. L.
Σκορπιὰς, & σκορπὶς, ἡ, piſcis Ariſt.
Σκυρτιζὼ, pro σκιρτίζω Man.
Σκορτίομαι, ludor, V. L. ſed ſine exemplo.
Σκυτεργὸς, ὁ, in tenebris operans. Man.
Σκοτόμυκτος, ἡ, ον, nocturna caligo. Nar.
Σκοτρτιζω, pro σκιρτίζω V. L.
Σκυδ.ζω, vel σκυδίζω, calcitro. Heſ.
Σκύδιζω, convicior, ira, trahor. V. L.
Σκύθεινα, ἡ, ancilla. Suid. ex Ar.
Σκίθης, ὁ, pro σκίμπους Steph.
Σκυθὲς, idem quod σκιθρωπὸς. Heſ.
Σκυλόδεξ, pro σκυλοδέκτης. Euſt.
Σκυλάδιον, ἡ, idem quod σκυλον. Heſ.
Σκυλάκια, ἡ, idem quod σκυλαξ, fœm. Orph.
Σκύλη, idem quod σκύλον, Nic.
Σκύρον, pro σκύρισμα, ib.
Σκυτιζω, lacero, dilanio. Heſ.
Σκωληκοποιὰ, vermem genero, in vermem convertor. Steph.
Σκωλύπτομαι, volutor, obliquo tractu moveor V. L. ex Nic.
Σκύπιμνον, τὸ, idem quod σκάμμα. Æſch.
Σκαφαμὶς, ἡ, ſella familiaris. Ar.
Σκωροειδὴς, pro σκωριοειδὴς. V. L.
Σμιρδαλέος, *Adv.* tertilibiter, horrendum in modum. Hom.
Σμήριγξ, γγος, ἡ, crinis, capillus. Lyc.
Σμιλλα. ἡ, ligo. Steph.
Σμίλη, idem quod σμίλαξ. Nic. Theophr.
Σμυρίεον, τὸ, pro σμύρνιον. Nic.
Σ.ὸς, εἰ, ſatyri, Steph. A σεῖω.
Σολέτυπος, ον, æs Solis cuſum. Heſ.
Σοὸω, perſequor, in fugam conjicio, ib.
Σοφισμὸς, ὁ, concervatio ac muſcella quædam ex variis idiomatibus. V. L.
Σοφήνη, ὁ, cupularis ſenex. Euſt. Heſ.
Σορορεζὲς, (Man.) &
Σορορπὸς, qui fundapilas conficit, idem quod σορπηζὲς.
Σφενδίζω, fibula transfigo, ſ. perforo. Steph.
Σφὲξ, ὁ, animalis nomen. Opp.
Σοφιτὸν, ſolerter excogitandum & tentandum eſt. Ariſtot.
Σοφισία, ἡ, pro σοφιστεία. Steph.
Σφοκλὲς, vid. Steph. Eraſm. adag. Plin. Ep. 1. 14.
Σπαδίζω, pro σπάω. Heſod.
Σπαδιστὸν, τὸ caſtratio. Ep. Suid.
Σπαθὴ ρὸς, & σπαθήρος, animal ex craſſo in caudam abeens tenuem. Æſch.
Σπαθὶς, ἡ, cenſi veſtis. Heſ.
Σπαλὶς, ἡ, navicula, pro φασὶς. V. L.
Σπαλίτιες, ες, plures, ſ. muſculi bellici, ib.
Σπαμεν, ν, τὸ, olens quoddam genus.
Σπάργω, *Imit.* pro σπαργάνω. Hom.
Σπάσγασις, ἡ, pro σπασμάτιον. Dioſc.
Σπαρίζω, ν, corbis, ſportula. Poll.
Σπάσος, pabillus quidam piſcis. Ep.
Σπαστόβιστος, ὁ, ἡ, ἡ, ſparſo vinctus. Opp.
Σπάτ.ε. ὁ, idem quod σπαρτὸν. Poll.
Σπέρις, τὸ, idem quod σπερμα. Nic.
Σπερμολόγοι, ἡ, qui ſemina deparatur, nomen avis, dem cum σπερμολόγος. Euſt.
Σπεῦδες, cupiens, V. L.
Σπιγχνη, pro σπίγγω, Erot.
Σπιδὲες, εσσα, ες, idem quod σπιδὸς. Heſ.
Σπιζον, Dim. a σπίζα, ib.
Σπιζίτις, λίθος lapis ceteris λιθαλεῖς major, quique σπίζος magnitudine æquat. Steph.
Σπιθάμιζις, αἱ, lintillæ. Ap. al. σπιθάμιζις.
Σπλεναγχνισις, ἡ, ſplenem conſumens & minuens. Steph.
Σπόγγιον, τὸ, Dim. a σπόγγος. Ar.
Σπογγιὰς, ὰ, ὸν, ſpongiæ, ſ. ſpongioſus, Steph.
Σπογγίτης, ὁ, ſpongites. Plin 37, 10.
Σπογγοτόμος, ὁ, qui ſpongias ſecat. Æſch. Sch.
Σπολὰς, ἁδος, ἡ, ſubfuſcus color. Corr.
Σπόλας, ἄδος, ἡ, ſylveſtris prunus, al. σπόνος. Ath.
Σπονδίκες, οἱ, qui vinum paterâ libant. A σπονδή. Heſ.
Σπ δαρχὴς, ὁ, idem quod σπαδάρχης, ib.
Σπαδιστὸς, ſtudendum & enitendum eſt. Synel.
Σπάδασμα, pro σπάδασμα. Heſ.
Σπαγὴ, ἡ, corpſo, ſ. arca primaria, ib.
Σπαγίον, τὸ, guttulæ. Steph.
Σπαδίζω, pro σπαδίζω. V. L.
Σπαδιοδρόμης, ὁ, ſtadio, ſ. curriculo præfectus. Poll.
Σπάδιν, ἡ μάχη, ſtataria pugna. Hom.
Σπαδμὸς, αἱ, ligna in navi quibus tabulæ ſuper imp. nuntur. Euſt.
Σπαλὶς, ἡ, ſtramenti ſutorii ſpecies, al. σπαλαλὶς. Cerr.
Σπαλαγὶς, idem quod σπαλάζω. Sibyl.
Σπασίωτον, τὸ, montani ſtatio. Eur.
Σπαυροειδὴς, forma & typo crucis. Steph.
Σπαυροβλῆτρια, ὰς, qui mulgab.nt vinilemmatores.
Σπαγαλόμαντα, τὰ, nexus & vincula quæ parietes continent, ne collabantur. Heſ.
Σπεγοφυὴς, ὲς, quem natura σπυρὸν creavit. Ep.
Σπείριον, τὸ, veſtis tenuis ac tranſlucens. V. L.
Σπελγιδολακυθὴς, vel σπλεγιδ. vel σπλεγγιδ. puer qui adhibetæ in certamen deſcendenti, ſtrigilem portabat, &c. Steph.
Σπελεγίζω, pro σπλεγίζω, ib.
Σπίλας, ὁ, idem quod σπιλὰς. V. L.
Σπιλαφῦρὸς, ὁ, plantago anguſtifolia. Theophr.
Σπιλυροχαρὶς, ἡ, idem quod σπυροχαρὶς, ſ. σπυρὶς. Gal.
Σπιρίσας, ἡ, pro σπίρησις. Man.
Σπιρφοτεπὴς, ὁ, peplo, ſ coriaceo peplo indutus. *Epith* Herculis. Lyc.
Σπίρφω, pro σπιρὸω. Heſ.
Σπερμιὰν, ὁ, ſpecies gruculi, ib.
Σπερμὶς, μίδος, μυρίνας, inviti provenientes ramo oleaſtri. Theophr.
Σπέφανος, ὁ, ſupplex corolla oleaginum ramum circum gerens. Heſ.
Σπεφὴ ὴς, & σπεφὸς. coronam, ſ. ſertum gerens. Lyc. *Lat.* Flamen
Σπορὸς, ὁ, pro σπορὰς. Steph.
Σπορὰς, ὁ, ſepulcrum, per contemptum ita dictum. Ath.
Σπορὶς, ἡ, pro σπυρὶς. Ar.
Σπουδογέλως, ὡς, ſtudium ſua mollitie & laxitate ridiculum, tementitias. Alex. Aphr.
Στὸ ιν, ν, zona. Lyc.
Στοιχίζω, pecora ſtabulis, ſ. ſeptis includo. Heſ.
Στὸχος, ὁ, virus. V. L.
Στρ.χίζω, idem quod σπυρίζω. Heſ.
Στρ.ν.ν, pro ἀστράγαλον. Ar.
Στρατηγέ ης, ὁ, idem cum στρατηγὸς, ut ναυπηγέης. Steph.
Στρατηγηματικὸς, τὸ, pro στρατήγημα, ſc. libri, quos Frontinus ſcripſit de caſtris, ſc dicti, ib.
Στρὶγτιον, ἀλλὰ exp. μέγα, φλεγὸν. Ar.
Στρατοπὸυσος, ἡ, id, cum στρατοπεδεία. Plat.
Στρατ.ὸδης, ὁ, pro στρατιώτης. Ar.
Στρατὶνδα, ludus genus. Poll.
Στρεπλικὸς, ὄρτος, ſ. idem cum στρεπτὸς. Ath.
Στρέφλη, pro στρέφω. Steph.
Στρεφάνη, ἡ, torquens collum. Apoll.
Στρογγύλη, ἡ, rapum, Steph. στρογγύλαι, αἱ, tereres zonæ. Pol.
Στρογγύλωμα, τὸ, orbis, coagmentum rotundum. V. T.
Στρογγύλωσις, ἡ, rotundatio, exercitus, ib.
Στρυμοειδὴς, ὲς, idem quod στρυμλοειδὴς. Steph.
Στυβάσαι, χρυσὸν, cruſtare auri. V. L.
Στυγῆρες, pro συγῆρες. Heſ.
Στυγοσεμνὸς, pro συγκλεμνὸς. Steph.
Στυπάζω, ſtipite pello. Heſ.
Στυπακὸς, ὁ, pro σύπαξ. Ar. Sch.
Στυμβοκὸς, pro στομβοκὸς. Heſ.
Στωμύλλω, pro σωμύλλω, ib.
Σ.ηριὰς, αἱ, piſcium genus. Ath.
Σιὰς, αἰὸς, ὁ, ſus. Heſ.
Σιβίνη, ἡ, pro σιβύνη. Poll.
Σιβάτιον, porcus paſco. Heſ.
Συγγείτας, αὐτὸς, ὁ, vicinus. Eur.
Συγγλίζω, tetorqueo, converto. Ar.
Συγκαθεζομαι, pro συγκαθίζω. Steph.
Συγκαλυτὴς, occultandus. Æſch.
Συγκασιγνὴτη, v. σύγκασις. Eur.
Συγκεράω, v. συγκεκραμμαι. Plut.
Συγκλησιὰς, ejuſdem cleri collega. Steph.
Συγκ ισεις, αἱ, convenientes. V. L.
Συγκοπὶαι, αἱ, lipothymiæ (i. animæ defectiones inducens). Gal.
Σύγκραμμα, τὸ, debitum. Heſ.
Συγχειλίαι, αἱ, labiorum compreſſiones, ſ. commiſſuræ Ariſtot.
Σύγχαμα, τὸ, v. χᾶμα. Sibyl.
Συζοφόω, una tenebras offundo, una obſcuro. Ep.

Συῖκὸς, idem quod σύϊνος, suillus, porcinus. Steph.
Σῦκα αἰμοεσσα, ficuum genus in Paro insula. Ath.
Συκαμιδορος, stultus. Hes.
Συκηγορία, ἡ, idem quod συκοφαντία, ib.
Συκιδαφόρος, ὁ, pro συκοφάντης, vel συκόφωκος, ib.
Συκιδασιλεια, τὰ, regiæ ficus. Ath.
Συκίμορον, & -ρος, idem quod συκόμορον. Steph.
Συκισπαδίας, ὁ, idem quod συκοφάντης. Hes.
Συκοφάσος, ὁ, idem, calumniator, delator. Ep. ap. Suid.
Συκαρία, ficus custodio. Poll.
Σύλλιζα, τὰ, *Poët.* fimbriæ, ib.
Σύλλυσις, ἡ, compositio litis, f. controversiæ. Diod.
Συλινυξ, υχος, ὁ ἡ ἡ, qui spolians ungues. Suid.
Συμβιάζω, simul vim infero. Dem.
Συμβιβάω, una eo, comitor. Hes.
Συμβολατίνω, paciscor, contraho, ib. A συμβολή.
Συμβιστος, ὁ ἡ ἡ, compascuus. Steph.
Συμβλευσις, ἡ, id. quod συμβελή, sed parum usitatum, ib.
Συμμαθητιαω, simul discere cupio. Plat.
Συμμαθήσω, simul disco, condoceſacio. Soph.
Συμμάρτυς, ο, qui simul testimonium dicit. Plat.
Συμμεια, ἡ, constantia. V. L.
Συμμεταστίος, idem cum συναιτιος. Plat.
Συμμεταπεσία, una vel simul commuto. Steph.
Συμμιγδὸν, *Adv.* mixtim. Man.
Σύμμορφος, ον, ejusdem formæ. Nic.
Συμπαθία, ἡ, idem ac συμπάθεια. Ep.
Συμπαιγνια, ἡ, collusio. Bud.
Συμπαραγγέλλοντες, οι, competitores. Dion. Hal.
Συμπαρατείνω, simul extendo, f. protraho aut prorogo. Steph.
Συμπαρεξέομαι, una transversus auferor, una abripior, ib.
Συμπέπηγα, configo, ib.
Συμπαρισταγες, ὁ ἡ ἡ, qui adjuvat in deducendo aliquo, Plat.
Σύμπηξις, ἡ, compactio, coagmentatio. Plut.
Συμπιλιται, οἱ, qui lanas cogunt ac constipant. Poll.
Σύμπλοκος, ον, complexus. Nonn.
Συμπολεμιζω, idem cum συμπολεμέω. Steph.
Συμπεσιαστης, ὁ, convivator, ib.
Συμπρυτανις, ὁ, collega ejus qui πρύτανις appellatur, ib.
Συμφλεξ ξία, σις, gloriæ tuæ servio. Bud.
Συμφυλακιτης, ὁ, in eodem carcere detentus, ib.
Συμφυτικὸς, quo fit, ut quid coalescat, Arist.
Σύναγμα, τὸ, testimentum lotii. Gal.
Συναγκις, ἡ, nomen piscis. Aristot.
Συναειδω, vid. συαδω. Theoc.
Συναίρω, simul tollo. Hom.
Συναβρω, simul cum alio ludo. Mosch.
Συναίξδην, simul, uno impetu, Suid. Ab ἀίσσω.
Συνάιστης, ὁ, qui ejusdem est opinionis. Hes.
Συνακκλησια, ἡ, correspondentia. Steph.
Συναλγηδὼν, ὁ ἡ ἡ, comes doloris. Eur.
Συναλδὴς, ες, simul crescens. Nic.
Συναλεαινω, calefacio, calorem adjuvo, confoveo. Plut.
Συναλμος, ον, consalsineus. Ath.
Συναλσάω, vid. συαλάω. Theocr.
Συναμπρεύω, congredior, una eo. V. L. sed suspecta vox est. Steph.
Συναμῶσω, una opitulor. Eur.
Συναναμιγνυμαι, v. συαναμειγνυμι. Eust.
Συναδύω, al. συνυδω. Ap. Phocyl.
Συναρκλησις, ἡ, opitulatio, auxilium. Ath.
Συνανύτω, peido, interimo. Æsch.
Συναπαντιζω, concurro. Theomist.
Συναπελαύνω, una expello. Steph.
Συναπολαμβάνω, simul recipio, ib.
Συναπολείπω, simul derelinquo, f. destituo, ib.
Σύναρσις, ἡ, conjunctio, harmonia. Hes.
Συναστιδόω, idem quod συναστίζω. Xen.
Συνδάμναμαι, simul subigor. Nic.
Σύνδεσις, ἡ, colligatio. Steph.
Συνδεσμεύω, colligo, connecto. Polyb.
Συνδεσμάτης, ὁ, qui una vinctus est. Steph.
Συνδεσποτεία, ἡ, dominii societas, dominium duobus commune, ib.
Σύνδετος, colligatus. Soph.
Συνδηλεύω, simul servio. Eur.
Σύνδρομα, τὰ, concursus. Ap.
Συνδώδικα, duodecim omnino. Eur.
Συνειδὸς, τὸ, pro συνείδησις. Orph.
Συνείρυε, contrahebat. Ep.
Συνεισπορεύομαι, una ingredior. Steph.
Συνεκπεριζω, simul subministro, ib.
Συνεκπωτέον, simul ebibendum. Ar.
Συνέμβολον, τὸ, insertio, injectio. Æsch.
Συνεπιδείκνυμαι, conjunctam indicationem habeo, indicationi confero. Gal.
Συνεπιδιάω, una versor, V. L. sed v. ενδιάω, f. ενδιάζω.
Συνεπίγκω, vid. συμφέρω. Eur.
Συνεξαιματόω, una cruento. Philo.
Συνεπιγείρω, simul excito. Æsch.
Συνεπεύπω, obligurio. Ep.
Συνεπιβλάπτεσθαι, una lædi. Aristot.
Συνεπιπραδάνω, una concutio. Xen.
Συνεπικύπτω, simul incumbo. V. L.
Συνεπιτραχύνω, una accelero. Steph.
Συνεπιτέλλω, una orior, ib.
Συνερπυσης, ὁ, vid. ἑρπυσής. Ath.
Συνεργω, concludo, in unum concludo, copulo. Plat.
Συνερίπω, simul everto, disturbo. Greg.
Σύνερος, conjux. V. L.
Σύνετις, ἡ, idem. Man.
Σύνετον, τὸ, prudentia. Eur.
Συνευάω, una sopio. Phal. Epist.
Συνευρίσκω, una invenio. Steph.
Συνεχθαίρω, simul odio persequor. Ep.
Συνεχίζω, continuo, coniungo. Bud.
Συνεχλάζω, colludo, simul ludo, Suid. Ep.
Συνηβάω, simul juvenesco, vel ludo. Anac.
Συνηδολία, ἡ, congressus. Ap.
Συνήκοος, qui audit, vel auditu percipit. Poll.
Συνήκων, ονος, ὁ ἡ ἡ, focius, amicus. Ap.
Συνηρὴς, ἐς, congruens. Nic. vid. συνήρης.
Συνθεια, ἡ, eadem divinitas. Steph.
Σύνθειος, ὁ, conviva, concœnator. Ath.
Συνθολόω, idem quod simplex. Steph.
Σύνθρονος, ο, assessor. Synes.
Συνιερομιος, ὁ, qui una sacra facit. V. L.
Συνίσημι, *Antiq.* idem quod σύνοδα. Steph.
Συνιστορέω idem, sum conscius. Hes.
Συνκίρειζω, una scpelio. Ap.
Συνίνω, idem quod συνίω. Steph.
Συνοδωτὶς, pricis nomen. Num.
Συνοδοντιτης, λιθος, gemma e cerebro eorundem piscium. Plin.
Συνοικειωσις, ἡ, conciliatio, *item* figura, ap. Rhet. vid. Steph.
Συνοιζὸς, collatitius. Eust.
Συνομηρὸς, ὲς, simul coagmentatus. Nic.
Συνομωμότης, idem quod συνομότης. Ar.
Συνοπάων, ὁ, comes, adsectator. Orph.
Συνοριζόμενοι, οἱ, cupientes. Suid.
Συνοφύωμα, τὸ, pars frontis in qua supercilia concurrunt. Hom. Sch.
Συνοχμὸς, *Att.* συσοχμὸς, idem quod συνοχή. At συσοχμὸς ὁδὸς, idem quod στενωπός. Eust.
Σύνταρρος, ὁ, qui cum aliquo conjunctus παῤῥεῖν efficit. Steph.
Συντατέον, contendendum, f. connitendum est Plat.
Συντελίζεια, ἡ, municeps, Prisc. A συντελὴς.
Συντήριον, pro συντηρητικὸν, Herodian, f. pro σωτηρία, & σωτήριον. Steph.
Σύντομα, σύντομον, *Adv.* valdè, non remisse, concento virium nixu, vel æquali nixu. Eur.
Συντρέω, idem quod συντιτρέω. Steph.
Συντύραννος, ὁ, socius in tyrannide, συμβασιλεύς, ib.
Συντυχαρίω, una retrocedo, ib.
Συφεῶ, contexo, ib.
Συφάμοτον, τὸ, conjuratio, f. jusjurandum de consparatione datum. Thuc.
Συναμοτὸς, pro συνομότης. V. L.
Συναμότης, eodem jurejurando astrictus. Ar.
Συναννυμία, synonymus sum. Steph.
Συναρίζω, simul servo. Man.
Σύναρος, consonus, cognatus. Hes.
Σύναχα, pro συναχαδὸν, Eur. σύ.σχα. Scal.
Συοβόσιατοι, οἱ, porcini Bœoti. Steph.
Συοθρεμμαν, ὁ ἡ ἡ, sues alens. Naz.
Συοκτόνος, ὁ ἡ ἡ, porci interfector. Call.
Συρράχαθίω, confringo. Nic.
Συστρόφος, ον, qui sues alit, aprcs nutriens. Steph.
Συρβᾶν, tumultuari, incompositum esse. V. L.
Συρεμβολος, *per Syn.* pro
Συριγγέμβολος, vel συριγγιόβολος, canalis subterran us quo aqua in castella obsessorum ducitur. Eust.
Συριγγὶς, ίδος, ἡ, fistularis. Theophr.
Συρισκος, vel ὑρίσκος, vas quoddam ex vimine aliave materia contextum, in quod ficus imponebant. Hes.
Σιρματίας κόπρος, stipularius fimus. Gaz.
Σύρνια, striges, aves inauspicatæ. Steph.
Συρράδος, adulterinus, mixtus. Hes.
Συρρύες, qui confluxit, f. confluit, tanquam a συρρύομι. Steph.
Συσκηνιον, τὸ, contubernium. Xen.
Σισπάζω, pro συσπάω. Steph.
Συσημαίνω, consigno. Suid.
Συσταθμία, ἡ, ponderis æqualitas. Steph.
Συστατέω, commendo, probo. V. L.
Συστάτης, ὁ, qui simul stat. Steph.
Συστροπλικὸς, cogenar & condensandi vim habens. Hipp.
Σύσχορος, ὁ ἡ ἡ, una choreas agens. Steph.
Συφειὸς, ὁ, subulcus, porculator. Hes.
Συφοσία, ἡ, grex porcorum. Suid.
Συχνὴ, συχνὶ, *Adv.* pro συχνῶς. Xen.
Σφαιρωειδὰς, in modum sphæræ, f. pilæ. Steph.
Σφαγεὺς, ὁ, rotator. Synes.
Σφακτρια, ἡ, mactatrix, sacrificia. Suid.
Σφαλεξόνηκτος, ὁ, in quo non tuto natatur. Steph.
Σφαλὸς, f. σφάλος, lignum, quo fontium pedes vinciuntur. Lipsius V. L.
Σφαλμία, idem quod σφάλμαι. Suid.
Σφαστὶς, ὁ, supplantator. Lyc.
Σφελγια, τὸ, fios ficus vel lentisci. Hes.
Σφηκεὺς, idem quod σφηκιὸς, *n.* phalangii quoddam genus. Nic.
Σφηκισκος, σφηκισκὶς, & σφηκαρίον, cuneolus. Hes.
Σφηκισμὸς, ὁ, genus harmoniæ, susurro vel bombo vel parum non absimile, ib.
Σφηλὸς, ὁ, mobilis, qui facile labefactari aut commoveri potest, ib.
Σφήτιλος, ὁ, qui est e tribu qui vocatur σφήτιλος, al. acer. Ar.
Σφικς, avis quædam. V. L.
Σφυδόλιες, εσσα, ον, vehementiosus, Man. A σφύλλω, *Att.* pro σπένδω.
Σφυζιαι, Nymphæ. Exp. ædicolæ. Orph.
Σφραγιτίδες, Nymphæ. Plut.
Σφυγμαδὰς, veluti cum vena pulsu distenditur. Gal.
Σφυδὸν, ὁ, validus, robustus, durus. Hes.
Σφυρίτις, φλὶψ, malleoli vena. Gorr.
Σχεδρὸς, patiens, laboriosus. Hes.
Σχιλὶς, ίδος, ἡ, laterum caro. Ar.
Σχινδύλη, ἡ, instrumentum quoddam fabrile. Hes.
Σχένω, macero. Steph.
Σχετλιόπαις, ὁ ἡ ἡ, infelix liberis. Cyr.
Σχίδανος, fissus, scissus. Steph. sine exemplo.
Σχιδιον, τὸ, assula. Vitruv.
Σχινελαιον, τὸ, lentiscinum oleum. Dioſc.
Σχινις, ιδος, ἡ, bacca lentisci. Hipp.
Σχισμὰς, ὁ, lacerato. Æsch.
Σχιστοβόες, quadrimanus, ap Med.
Σχεῖ φιλανδα, lunis quoddam genus. Poll.
Σχολέω, vaco, V. L. A σχολή.
Σωδὲς, aves quædam Opp.
Σωκρατία, Socratem ago. Ar.
Σωκτ, pro σωκιο. Hes.

Σωματόφορβος, ὁ, corporis altor, Man. *A φέρβω.*
Σωματόφρουρήτωρ, ὁ, corporis custos, ib.
Σωρακὶς, ἡ, instrumentum equisonis cavum quo equi crines cohibentur. Poll.
Σωσιάνειρα, ἡ, servans viros. Cyr.
Σωτῆον, idem quod *σωτέον.* Steph.
Σωφρονοῦντας, modeste, prudenter, vel moderate se gerendo, ib.

T.

Ταβλῖται, lignea quædam pocula. Ath. Ταβλίτης, sc. ἄρτος, ib.
Ταγυρὶ, minimè. Suid.
Ταινιῶδες, instar eorum quæ *ταινίαι* dicuntur. Ath.
Ταινῶνες, οἱ, pastilli ex adipe concisi minutatim, adjectis & aliis. Poll.
Ταλαιμοχθ-, ὁ, patiens laborum. Fust.
Ταλαιπείρ-, pro quo ταλαπείρις. Steph.
Ταλασσέιε, *Poët.* ταλάσσις. Ap.
Τάλιαι, αἱ, olearum rami. V. L.
Ταμεῖα, pro ταμία. Poll.
Ταμιεῖδιον, τὸ, Dim. repositoriolum. Steph.
Ταμιεύτωρ, idem quod ταμίας. Man.
Ταναῦφης, in longum (s. subtiliter, Suid.) textus.
Ταντιλίζω, decutio. Anac.
Ταντιλόω, idem. Soph.
Ταυυμίκης, ες, in longum protensus, prolixus, altus. Ep.
Ταυπλάκωσις, idem quod *τανύηξις.* Nonn.
Ταυύπεμνος, ον, extensos habens stipites, s. truncos. Coluth.
Ταυύπωρος, ον, pioram extensam & promissam habens. Cal.
Ταυυσκόπελος, ον, scopulos in longum protentos vel altos habens. Nonn.
Ταυύφθογγος, ον, extendens vocem. Tryph.
Ταυύχειλὴς, ὁ ἡ ἡ, extendens labra. Col.
Ταραξίας, ὁ, turbulentus, turbis studens. Suid.
Ταραξικάρδιος, ον, qui cor turbat. Ar.
Ταράξιππος, ον, qui equos turbat, &c. Pelopis cognomentum.
Ταραξιπτόστρατος, ὁ, equestrium copiarum perturbator. Ar.
Ταργανὼν, turbo. Hes.
Ταφχευτὴρ, ὁ, conditor. Man.
Ταφίχηλος, ὁ, qui sal'amenta advehit. Bud.
Ταφσὰ, τὰ, pedes. Ep.
Ταφὺς, densus, frequens. idem quod *ταρφὺς.* Æsch.
Ταυυρὰς, ὁ, Phasianus. Ath.
Ταυρία, festum in honorem Neptuni.
Ταυρίαω, pro *ταυρόω.* Steph.
Ταύρινος, taurinus. Soph.
Ταυροπόλια, festum in honorem Dianæ. Hes.
Ταυροπὶς, s. ταυροπὸς, qui taurino aspectu, s. taurina facie est Ath.
Ταυρὼ, ἡ, Taurica Diana. Steph.
Ταυρώδης, ες, taurinus, qui taurina facie est. At ταυρώδια, *Adv.* tauri in modum, torvum, Nic.
Ταυτομολεῶ, idem cum *αὐτομολέω.* V. L.
Τάφρη, ἡ, idem quod *τάφρος.* Herod.
Ταχυστροφάλιγξ, ὁ ἡ ἡ, celeriter volubilis. Nonn
Ταχυφθόμενος, ν, ον, cito periens, ib.
Τεθμὸς, ὁ, } lex, ritus, institutio. Pind.
Τέθμιον, τὸ, }
Τεθσημι, pro *θνήσκω.* Hom.
Τεκτοναρχὸς, ὁ, fabrorum materiariorum præses. Ath.
Τεκτονεργὸς, ὁ, Architectus. Hes.
Τελειοστειχὶς, ίδος, ἡ, versus s. versuum quorum primæ & ultimæ syllabæ connexæ eloquentum aliquid, aut peculentum, aut vas seu utensile notant. Steph.
Τελεόγονα, τα, perfecti fœtus, ib. A
Τελεογονος, ον, perfecte generatus, ib.
Τελεσίμορος, ον, efficiens, s. afferens mortem. Nonn.
Τελετηφορία, ἡ, sacra ceremonia. Synes.
Τίλεύσις, ἡ, vid. *τελείωσις.* Steph.
Τέλθος, τὸ, præmium. Call.
Τελλὴν, ἡ, piscis quidam. Ath.
Τελματόω, exicco. Strabo.
Τελὼν, ὠνος, ὁ, publicanus. N. T.
Τελωνίτης, ὁ, idem quod *τελώνης.* Man.
Τελωνικὸς, ad publicanos pertinens, it. vestigalis, Steph.
Τεμαχισμος, Dim. vid. *τεμαχιον.* Ath.
Τεμαχίτης, ιχθυς, piscis, qui in frusta secari solet, & muria condiri. Ar. Sch.
Τεμενάρχε, ὁ, sacri agri cultor. Hes.
Τεμάχιον, pro *τεμάχιον.* Steph.
Τένθε, idem quod *τένθες.* Ar. Sch.
Τένος, ὁ, lorum. Man.
Τερμοστης, ὴ, tenuitas leguminum coctibilium. Theophr.
Τερατειος, idem cum *τερατικὸς.* Steph.
Τερατολεσχίας, ὁ, idem cum *τερατολογος.* Suid.
Τερατοδυμια, τὸ, opus monstruosum, s. monstrum. Steph.
Τεθρατὴρ, locus in prora, unde in mare prospicit proreta. V. L.
Τερμιὸς, ὁ, (ζεὺς) terminalis. E. M.
Τέρμις, ὴ, idem quod *τέρμα, item,* pes. Hes.
Τερμοδρομία, ad finem curro. Man.
Τερσεια, ἡ, siccitas, aretastice. Jul. Ep.
Τέρω, contero, domo. V. L.
Τεταρτήμορον, pro *τεταρτημόριον.* Poll.
Τεταρτως, *Adv.* quarto gradu, vel loco. Steph.
Τετραανατρόσωπος, quadratam faciem habens, ib.
Τετράζων, træni genus. V. L.
Τετρακνήμων, idem quod *τετράκνημος.* Pind.
Τετρακιος, Ath.
Τετρακότυλος, quatuor cotylas capiens, ib.
Τετραλιξ, herba quædam. Theophr.
Τετραλογια, ἡ, quatuor *δράματα.* Diog. L.
Τετραμέτρητος, quatuor metretas capiens. Ath.
Τετράμηνον, τὸ, quatuor mensium spatium. Steph.
Τετραποδητὶ, quatuor pedibus. Suid.
Τετρασπίλος, quaternas pinnas pereus. Ath.
Τετρατάγαν, nomen herbæ. Dioſc.
Τετρασατὴρ, nummus Cyrenaicum, s. quatuor valens stateribus. Poll.
Τετρασυχὶ, quatuor ordinibus, quaterna serie. Philo.
Τετράσυλος, quatuor columnas habens. Vitruv.
Τετραφάρμακος, quatuor medicamentis constans, antidoti nomen, al. *μιθριδάτιον.* Gorr.
Τετραφόροι, οἱ, qui quaterni aliquid ferunt, s. bajulant. Steph.
Τετρεφυλος, in quatuor tribus distinctus, ib.
Τετραχρώνικος, quatuor *χοινικας* implens. Diosc.
Τετράχορδικα, τὰ, qua habent quatuor chordas. Vitruv.
Τετράων, & τέτριξ, avis nomen. Eust. Arist.
Τετρωβολιαῖος, idem quod *τετρώβολος.* Suid.
Τετρωβολίζω, capio quatuor obolos. Poll.
Τετραρυγος, qui quatuor vallorum, s. fossarum est. Ab *τέτταρα.*
Τετρίζω, strido, ut cicada, fritinio. Steph.
Τετρὼν, ῶνος, ὁ, explorator. Suid.
Τετρὼς, ὼ, herbæ nomen. Dioſc.
Τετρωτὸν, τὸ, idem, al. hemionion. Plin.
Τευτλοφάκη, ἡ, edulium ex beta & lente mistis. Lucic.
Τευχίτης, *χοῖνος,* juncus Babylonius vel Arabicus, ib.
Τεχνασμος, ὁ, artificium Man.
Τεχνίζομαι, fabricor. Steph.
Τεῦτλος, idem quod *τευθὶς,* ib.
Τηκόλιθος, ὁ, lapides liquefaciens. Paul. Ægin.
Τηλεβοας, ὁ, s. *τηλέβοιος,* ὁ, cujus clamor longe se extendit. Hes.
Τηλθε, *Poët.* pro *θάλλω.* Steph.
Τηλόφυλλον, s. *τηλοφυλλον,* papaveris folium. Theoc. Sch.
Τηλις, ιδος, ἡ, fœnugræcum, al. siliqua, ib.
Τημελητὴς, ὁ, idem qui & *ἐπιμελητὴς,* ib.
Τημιερὰ, pro *σήμερον.* Ar.
Τησίχρυσος, ὁ, aurum atterens, al. *τιτίχρ.* verum & hoc & illud suspecta sunt. Steph.
Τήτυμος, verus, Hes. pro *ἀτήτυμος.*
Τήτυν, ὴ, regina, ib.
Τιθὴ, ἡ, ἄρτος, mansueta avis, i. e. gallina. Ep.
Τιθάσιον, τὸ, natura cicur & mansueta. Theophr.
Τιθασευτὴς, ὁ, vid. *τιθασευτὴς.* Ar.
Τιθηνητὴρ, nutritor, nutritius. Ep.
Τιθηνίδια, τὰ, q. d. nutricalia, festum. Laced. Ath.
Τικτικὸς, parturiens, brevi pariturus. Poll.
Τιμιὸν, *Adv.* pro *τιμίως,* Ar.
Τιμόδημ-, ὁ, populum honorans, s. a populo honoratus. Ep. Call.
Τιμωρητέον, vindicare oportet & auxilio esse. Thuc.
Τινακλοτύπης, ὁ, qui galeam quassat. Steph.
Τίταια, ἡ, Titania, s. Titanica. E. M.
Τιτανικὸς, ἡ, ὁν, Titanicus. Plut.
Τιτανομαχία, ἡ, bellum Titanum. Ath.
Τιτηὶς, ὴ, Diana. Nic.
Τιτθεία, ἡ, nutritio, cura, Dem. A *τιτθεύω.*
Τιτύσκω, vid. *τιτύσκομαι.* Lyc.
Τλησπάθεια, ἡ, patientia, miseria. He..
Τμηξιθεος, ον, dividens Deum. Cyr.
Τμητικῶς, more eorum, quæ *τμητικὰ* sunt, Suid.
Τυθεύσια, quatio, concutio. Hes.
Τοιχομαχέω, parietem oppugno. Steph.
Τοιχορύχης, ὁ, pro τοιχωρ. ib.
Τολμητέον, audendum est, ib.
Τολμητὸς, audendus, suscipiendus. Soph.
Τομεὺς, sector, incisor. Hes.
Τομεύω, idem quod *τέμνω,* ib.
Τόμυρος, ὁ, vates. Eust.
Τονθορυγέω, idem quod *τονθορύζω.* Ath.
Τονθορυς, υος, ἡ, murmur. V. L. *τονθρύς.* Hes.
Τονικὸς, ὁ, qui tenore, s. extensione fit, *item* firmus. Steph.
Τοξαρχος, ὁ, dux. Æsch.
Τοξαλκης, ες, ὁ, sagittarius. Man.
Τοξευτὸς, jaculo ictus. Soph.
Τοξοβολος, ὁ, jaculator, Steph. A *βάλλω.*
Τοξοδέμας, ὁ, idem. Æsch.
Τοξοποιὸς, ὁ, qui arcus & jacula conficit. Steph.
Τοπαζ-, & τόπαζος, idem quod *τοπάζιον,* s. *τοπάζιος λίθος.* Dion.
Τοπαστέον, conjiciendum & suspicandum est, Hes. A *τοπάζω.*
Τοπεύω, idem quod *τοπάζω.* Suid.
Τοπεῖον, τοπιον, *Ion. ταπίιον,* funis, rudens, Suid. Poll.
Τόρυλος, querulus. Hes.
Τορὸς, cyenus, Lyc. vultur. Suid.
Τορτὴ, ὁ, idem quod *τορευτὴς, item,* instrumentum quo ut untur ei τορευτικὴ. Poll.
Τορύω, idem qu i τορεύω. Ar.
Τορυ- ἀνδροτορύλφος, ες, qui torno concinnat ac fabricat clypeos lyricque. Ar.
Τορυκοπίνης, ὁ, M. Mus.
Τοσσηφόρος, ὁ, hast pellem gestans. Hes.
Τοτεῖν, idem quod *τοτάειν, φαγεῖν.* Suid.
Τραγικεύομαι, tragice loquor. Ar. Sch.
Τραγισὴς, ὁ, sacrificus, sc. qui hircum immolationi destinatum sacrificet. Hes.
Τραινω, idem quod *τορέω.* Ep. Suid.
Τρακλαίζω, dealbo, candidum reddo. Phav.
Τραῦος, κηρὸς, cera, quæ tractando inabuit. Æsch.
Τρέπωμα, τὸ, emplastrum quod equorum scapulis imponitur. V. L.
Τρέμπις, ὴ, navicula qua trajicitur, Lyc. barbarica navicula. Nic. Sch.
Τρανὴς, idem quod *τρανὸς.* Steph.
Τραύξανα, τὰ, quæ ex jumentorum præsepi eccidunt, *item,* spinosa ligna & arida. Phavor.
Τράφαλος, idem quod *τροφαλὶς.* Hes.
Τρεφὴς, pars navis ubi scalmi ponuntur. Lyc.
Τραχὺεννος, asper, scaber, salebrosus, Suid. al. *τραχυνὸς.*
Τραχωματικὸν, κολλύριον, tollendis oculorum asperitatibus efficax. Gal.
Τρατέον, vertendum est. Plat.
Τραπλῆς, ὴ, conversio, versio. Hes.
Τραχίας, *Poët.* pro *τραχίας.* Steph.
Τριαινόω, tridente moveo. Ar.

Τριακον-

Τριακοντάρχία, ἡ, dominatus triginta virum. Xen.

Τριακοντάτης, ἡ, quæ triginta annorum eſt. Steph.

Τριακονταρυής, triginta vallos habens, ib.

Τριακτήρ, ὁ, victor. Æſch.

Τρίαξ, pro τριας. Heſ.

Τρισμός, ὁ, trinarii numeri ratio, al. τριαγωμός. Steph.

Τρ.ξαλλοί, οἱ, lycophantæ, Sch. Ar.

Τριξίκια, τὰ, incini. V. L. ex Sch. Hom.

Τριξελικτραπελής, ους, durus, inconditus, abſurdus. Ar. Sch.

Τριξρχής, ες, ter madefactus, ter rigatus, Steph. A βέβρεχα.

Τρίξα εὔομαι, τρίαγμαι πραγμάτων. Suid.

Τρ γεινής, ὁ ἡ ἡ, ter genitus. Lyc.

Τρίγαμος, αντος, ὁ, ter gigas. Orph.

Τριγ ω, pro θρίγκος. Heſ.

Τριγλυφής, ους, muliter. Ep.

Τριγλυφής, tribus clavis compactus Soph. Fr.

Τρίδακνος ον, ter morſus, aut mordendus. Plin.

Τριετες, triennio. Hom.

Τριηρεσίχημα, τὸ, ſumptus qui fit in triecra chiam. Steph.

Τριηρητής, ὁ, navis ſtructor, ib.

Τριηρυχίδες, ternas in digitis juncturas cuſpidatumque habens, alternos in iis nodos, ſ. tuberula catantia, ib.

Τρικυκής, ὁ, dignus qui ſæpius pereat, & de ſolitus obnititur humor. Heſ.

Τρικυπάνιστος, vid. τρισκ. V. L.

Τρικόρυνος, ὁ ἡ ὁ, tricuſpidens. Syneſ.

Τριμερής, ὁ ἡ ἐς, tripartitus. V. L.

Τρικυκής, ter aut ſæpius volutatus, ib.

Τριπλήξ, ὁ, terebrantibus. Nic. Sch.

Τριμυστίον, τὸ, Dim. pro τρίμμα. Ath.

Τριμνησις, idem quod τρίμμα. Poll.

Τρίμυρος, ον, facies. Orph.

Τρισδίτης, ου, qui in angulo eſt. Steph.

Τοισδιτικὸς, ἡ, ὸν, ib.

Τρίσκωπτος, vid. τρισκ. V. L.

Τρισσοὶ, ὠδὸν, ἡ, tria foramina habens, ſ. tres oculos. Poll.

Τρισσοῦς, vid. τρισσ. Steph.

Τρισφύλλον, τὸ, idem quod τρίφ. Nic.

Τρίπαια, ἡ, ventris tres flatus. E. M. ex Soph. ubi leg. τρισπαια. Steph.

Τριπλασίων, idem quod τριπλόος, ib.

Τρίπλαξ, triplex. Hom.

Τριποδικὸς, ὸν, ad tripoda pertinens. Call.

Τριποδιλάλος, ὁ, e tripode loquens, Epith. Apollinis. Ep.

Τριπόθητος, ον, ter deſiderabilis, exoptatiſſimus. Manch.

Τριτάλιον, ter confectum, herbæ nomen, τρισπ. Heſ.

Τριτοσκοπόφανὴς, ες, triformis viſu. Epith. Junonis. Nonn.

Τριτοτάλαντος, commiſeratione dignus. Cyr.

Τριτοτος, ον, ter optimus. Naz.

Τριτοστεγὴς, στεγον, corpus triplici conſtans tegmine, i. e. altum, latum & denſum. V. L.

Τρισσὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, ter circumvolutus, tortuoſus. Syneſ.

Τρισσοδεκάκλινος, tredecim lectis inſtructus, ſ. triginta lectorum capax. Ath.

Τρισκαιδεκόρυζος, qui triginta orgyarum, ſ. ulnarum eſt. Steph.

Τρισμακάριτος, ὁ, ter beatus. Ath.

Τρισόλυς, ter miſer. Eur.

Τριστοκάρηνος, ον, triceps, Orph. vid. Theſ. Gr. pr.

Τρισσοφὴς, ἐς, tribus perſonis illuſtris. Naz.

Τρισσὸς, quod triplum appenditur, & triplicato pondere æſtimatur. Arrian.

Τρισσοστιχία, ἡ, tres ordines, ſ. triplex ſeries. Steph.

Τρισυλλαβία, ἡ, tres ſyllabæ, ib.

Τριτογενὴς, ὁ ἡ ἡ, ter genitus.

Τριτοκόλλυβον, tertia collybi pars, triens collybi. Steph.

Τριτοπάτρης, pro τριτοπάτωρ. E. M.

Τριτὼ, Æol. caput, Sch. Ar. unde τριτογένεια.

Τριφανὴς, ἐς, triformis. Syneſ.

Τριφορεῖον, ter fructum fero. Theophr.

Τριχάλιν, τὸ, pectunculus. Suid.

Τριχαπὲς, τὸ, textum quoddam tenue, & bombycinum, ib.

Τρίχηλος, ον, trifulcus. Æſch.

Τριχθάδιος, α, ον, triplex, trinus. Ep.

Τριχίδιον, piloſus ſum, crinitus ſum, Steph,

Τριχίδιον, Dim. pro τριχιὰς, ib.

Τριχινον, τὸ, veſtis ex pilis confecta. V. L.

Τριχισμὸς, idem quod τριχεδὶς. Gorr.

Τριχίτης, & τριχίτις, pilaris. Dioſc.

Τριχόβρωὸς, ὥτος, pilos arrodens, tinea. Arr.

Τριχοειδὴς, ἐς, pilorum, ſ. capillorum formam habens. Steph.

Τριχολαβὶς, ἡ, volſella, ib.

Τριχομανὲς, filicula herba. Dioſc.

Τριχοπλάστης, qui capillum tucat, ſ. ornat. Cam.

Τριχόρδος, tres habens chordas, triplici intentus chorda. Steph.

Τριχοτρώκτης, ὁ, pilorum eroſor. Cam.

Τρίχυλος, qui crispo eſt capillo, ſ. ſimpl. crispus, ib.

Τριχωνιαῖος, trium congiorum capax. Dioſc.

Τρίχρονος, qui trium temporum eſt. Steph.

Τριχώματιον, Dim. pro τρίχωμα. Ariſt.

Τριψίχρους, polypus, qui attritu colorem inducit, ib.

Τριάλαξ, certamen curſus virginum. Heſ.

Τριωπὰς, qui triplici aſpectu eſt, triformis, it. trioculus. Steph.

Τρομάζω, intremo. V. L.

Τρομαρὸς, idem quod τρομερός. Steph.

Τρονις, & τρόνα, ſtuppa, ſtamen, ſuſum. Heſ.

Τρόπα, luſus puerilis genus, Steph.

Τροπάλη, ἡ, mutatio. Æſch.

Τροπαιοφορία, trophæum teneo, al. trophæum ſtruo. Steph.

Τροπαλὶς, falciculus alliorum, Ar. Sch.

Τροπὶς, idem. Suid.

Τροπὶς, manubrium remi. Heſ.

Τρωπιάζω, ſolſtitium facio. Gaz.

Τρωπίνια, ζύλα, ligna apta ad fabricandas navium carinas, Plat.

Τρωπίζω, carina inſtruo. Hipp.

Τροφαλὶς, Ath. &

Τριφαλὶς, pro τριφαλὶς. Euſt.

Τρίφης, Gal. al. τρόφις. Heſ.

Τροφοτοὺς, ου, nutritor. Man.

Τροχάλειον, τὸ, orbis rotundus in modum rotæ. Arat.

Τροχαλοειδὴς, ες, trochleæ ſimilis. Hipp.

Τροχεὸς, idem quod τροχάϊος. Nic.

Τροχηλατὸς, rota ſ. rotis agitatus. Soph.

Τροχηλαῖα, idem quod τροχαλία. Ariſtot.

Τρόχμαλος, ſ. τροχμαλὶς, acervus lapidum, al. macella. Nic.

Τρωνοκεφάλης, οὶ, Judæi, a tonſura rotundæ formæ. Euſeb. Ar.

Τρωγοδαίμονες, dæmones perunctis ſecibus o.a. Ar.

Τρυγοπέρησις, ἡ, ſæcis perterebratio, luſus quidam. Poll.

Τρυγοπὸς, corium, cribrum, ſacculus. Al.

Τρυγοτὰ, fæces premo. Suid.

Τρυγοτάω, rudo, ſcalpo, ib.

Τρύσκω, idem quod τρύω. Steph.

Τρυσμὸς, ὁ, murmur, ſuſurrus. Greg.

Τρυτοδοκὴ, per Synec. pro τευτανοδοκὴ. Ep.

Τρυφερὸν, τὸ, delicata vita. Thuc.

Τρυφερὸς, Ath. delicate, molliter.

Τρυφεραμπεχὼν, ὁ, delicate veſtitus. Ath.

Τρυχόω, pro τρυχόω. Gal.

Τρῶγλη, ἡ, Ion. pro τρώξις. Euſt.

Τρωϊσθόρος. Trojanos perdens. Op.

Τρωτὸν, pro τρωτὸν. Steph.

Τρώσκω, pro τρώω. Hipp.

Τυκὶον, Dim. a τύκος. Euſt.

Τύμισμα, τὸ, ſtructura. Lyc.

Τυλὰς, turdorum genus, al. ἰλιάς. Euſt.

Τύλιμος, crumena pellicea, V. L. ex hp.

Τυλοειδὴς, ἐς, calli ſpeciem gerens. Gorr.

Τυλοφάντης, ſ. τυλαφ.. qui culcitas texit, Poll.

Τυμβαύλης, ſtiticen, Gal.

Τυμβιὰς, ἁ, ſepulcralis. Nonn.

Τυμβίτης, ſ. τυμβεῖτης, idem. Ep. ap. Suid.

Τύμπανος, ὁ, idem quod τύμπανον. Ep. ib.

Τυμπανοφορέομαι, tympanum fero, ſ. porto. Ath.

Τύξις, ἡ, ſ. τεῦξις, apparatus. Heſ.

Τυπίδιον, idem quod κλυπίδιον, ib.

Τύπτης, ου, ὁ, percuſſor, ib.

Τυπίκος, ου, ὁ, ductilis. Poll.

Τυποειδὴς, ἐς, typo ſimilis. Sibyl.

Τυραννοποιὸς, tyrannum, ſ. tyrannos efficiens. Plat.

Τυρίον, τὸ, caſeolus, Dim. Steph.

Τυροβαλα, ſerum. Heſ.

Τυρόκνη, idem quod τυρόκνησις. Steph.

Τυροκομεῖον, τὸ, caſeale, caſearia taberna.

Τυροκομία, curatio eorum quæ ad caſeos pertinent, ib.

Τυρωτὸς, dorſum habens ex caſeo. Ar.

Τυροφορεῖον, τὸ, aſſer in caſeali diſpoſitos caſeos ſuſtinens. Steph.

Τυρρηνολάτης, ὁ, Tyrrhenorum perditor. Epith. Bacchi. Ep.

Τυχὰς, pro τυρόεις. Euſt.

Τυτὼ, noctua. Heſ.

Τυφάω, pro τύφω. Steph.

Τυφήρης, ardens, fumans. Ep.

Τύφλη, ἡ, piſcis quidam. Ath.

Τυφλίναι, idem quod τυφλίνοι. Ariſt.

Τυφλωμανία, pro τυφομ. V. L. Steph.

Τυφωγενὲς, pro τυφο. Ar. Sch.

Τυχάζω, idem quod τυγχάνω. Heſ.

Τυχ.ζω, vid. τυκίζω.

Τυχίον, vid. τυκίον.

Τύχος, vid. τύκος.

Τυχω, vid. τύκω.

Τύψις, ἡ, idem quod τύμμα. Nic.

Υ.

Υαινὶς, ἡ, piſcis nomen, Hyænula. Ath.

Υακινθὶς, ἡ, nom. pr. Hyacinthis, ib.

Υακινθόκαμος, idem quod ὑακίνθια, τὰ, Heſ.

Υάλη, pro ὕαλος, ib.

Υαλόω, in vitrum converto. Steph.

Υαλώδης, idem quod ὑαλοειδὴς, ib.

Υάλωμα, τὸ, vitium in oculis equorum, ib.

Υανὸς, α, ον, aſpectu terribilis. Heſ.

Υας, άδος, ἡ, luculo, Euſt. Ὑάδες, αἱ, Bacchæ.

Ὑδὶς, pro ὑδὶς. Steph.

Ὑζρισμὸς, idem quod ὕβρισμα. Æſch.

Ὑδριστὴρ, idem quod ὑβριστὴς. Steph.

Ὑδριστικὸς, id m quod ὑβρίζω. Anac.

Ὑερυθριῶντες, contumelioſi in riſu. Man.

Ὑφιοδικαὶ, αἱ, qui cauſas & crimina in judicium pertrahere nolunt. Poll.

Ὑγιατερὸς, pro ὑμέτερος. E. M.

Ὑγρὰ, ſ. ὑγρὰ (ſub κέλευθος) mare. Hom.

Ὑγρομυστρον, τὸ, emplaſtrum liquidum. Steph.

Ὑγροκέφαλος, qui humido capite eſt. Alex. Aphrod.

Ὑγροκήλη, Hernia aquoſa, ſ. ὑδρόκ. Poll.

Ὑγροκιρσοκήλη, vid. Steph.

Ὑγροσκελὴς, ἐς, humida crura habens. Cyr.

Ὑγρότερος, mollius, flexibilius. Xen.

Ὑγροφθαλμία, lippitudo. Steph.

Ὑγροφόρος, ſc. poculum, in quo liquores reſonabant. Ep.

Ὑγροφοῖτις, nomen avis. Æol.

Ὑδτρον, aqueum, ſ. aqueum reſido. Bud.

Ὑδατηρὸς, idem quod ὑδραγωγὸς. Suid.

Ὑδατικὸς, ὁ, aquarius. Theophr.

Ὑδατοειδὴς, idem quod ὑδατώδης, ib.

Ὑδατοπάγης, ες, aquarum ſcaturigines habens. Opp.

Ὑδατόστρωτος, in aquâ ſtratus. Io. Dam.

Ὑδατοχλ.ς, vide aquas. Hipp.

Ὑδεία, Pall. pro ὕδατ. Ap.

Ὑδερωλὶς, τὸ, ſolium tuberis. Heſ.

Ὑδρόκωλαξ, ſolus aquarius. Bud.

Ὑδρωλικὸς, ἀγγεῖον, idem quod Ὑδρωλὸς.

Ὑδροτεροκυλλη, ἡ, Hermiæ species compoſita, v. Steph.
Ὑδρεις, idem quod ὑδραγωγός. Man.
Ὑδρηλός, ſulcus aquarius, aquæductus. Heſ.
Ὑδρίον, Ion. pro ὑδρεῖον. Herod.
Ὑδρηρος, idem quod ὑδρηλός. Eur. Fr.
Ὑδριαφορ-, qui hydriam, ſ. urnam geſtat. Poll.
Ὑδρεις, aqua abundans, inde Ὑδρεῦσα, nomen Inſulæ. Steph.
Ὑδρ κήρωλος, τό, tumor cauſis aquoſus. Gorr.
Ὑδρηκλη, ἡ, tumor aquoſus, tumor aquoſus compoſitus ex complicarum. Gal.
Ὑδρηλαιε, quæ laborat aquoſo tumore. Plin.
Ὑδ ὑπάθον, τό, lapathum aquaticum, ib.
Ὑδρομαντεια, ἡ, per aquas divinatio. Steph.
Ὑδρομαστής, ὁ, aquarum inveſtigator, ib.
Ὑδρομαστικη, ſc. τεχνη ars & ſcientia indagandi aquas, ib.
Ὑδρομυλ-, ὁ, mola quæ ab aqua circumagitur, ſ. molendinum aquarium, ib.
Ὑδρόμφαλον, ſupervacui humoris circa umbilicum collectio. Gorr.
Ὑδροπιπερι, piper aquaticum. Dioſc.
Ὑδυτικος, pro ὑδατικος. Suid.
Ὑδρορδαν, τό, aqua roſaceo oleo miſta. Gorr.
Ὑδρόσπονδον, τό, potio ex roſis facta. Gorr.
Ὑδρορια, ἡ, pro ὑδρεῖα. Ar. Sch.
Ὑδρ σκοπικόν, τό, ſub. σύγγραμμα, v. Steph.
Ὑδροσπασιον, τό, aquæ hauſtus. Bud.
Ὑδροτόκ-, aquam pariens. *Epith.* fontis. Apoll.
Ὑδρωα, τά, puſtulæ quædam, &c. *Hipp.* v. Steph.
Ὑδρωδης, ες, aquoſus, humidus, ib.
Ὑλιμ-, idem quod ὑλεις-. Alex. Aphr.
Ὑλοτέχνης, ὁ, artifex vitri. Heſ.
Ὑλουργειον, τό, officina vitraria. Steph.
Ὑλουργός, ὁ, vitrarius. Bud.
Ὑετίζω, pluo. *Heſ.*
Ὑετώτατ-, pluviſſimus. Herod.
Ὑιὺς, ſ, Ὑἱς, *Epith.* Bacchi. Ab Ὑη, Semele. Euſt.
Ὑνέω, ſum inſuſus in modum porci. Plat.
Ὑιδιὺς, ὁ, idem quod ὑιεγός. Iſocr.
Ὑἱκὸς, ὁ, filius, ut vatis, qu. filius arboris cui jungitur. Heſ.
Ὑιαδιν, ἡ, pro ὑιάτης. Sch. Eur.
Ὑιασις, ἡ, adoptatio, Steph. Ab ὑἱόω.
Ὑλαγωγια, ἡ, ipſa lignorum vectura. Bud.
Ὑλαγωγὸς, qui ligna vehit vel materiem comportat. Poll.
Ὑλακόω, idem quod ὑλακτέω. Opp.
Ὑλακτικὸς, promtus ad latrandum. *Hom.* Sch.
Ὑλάτρις, ἡ, lignatrix. Steph.
Ὑλάω, idem quod ὑλακτέω. Hom.
Ὑλακτὴτης, ὁ, latrator. Ep.
Ὑλεικὸτης, ὁ, ſylvaticus, in ſylvis degens.
Ὑληρὲὺς, ὑληρὲς, (Heſ.) & *Epith.* Panis. Ep.
Ὑληρὸς, ὲς, idem quod ὑληρός. Nic.
Ὑληβάτης, & ὑλιβάτης, ὁ, ſylvigradus. Ath.
Ὑλιγξ, Lancea. Heſ.
Ὑλιμ-, idem quod ὑλήεις. Naz.
Ὑλικρὸς, vid. ὑληκρός. Ab ὕλις, pro ὕλη. Steph.
Ὑλιὲις, εσσα, ες, ſylvoſus, nemoroſus, ib.
Ὑλ γράφ-, ὁ, ligni pictor. Man.
Ὑλοδαιτ-, ὁ ἡ, ν, corporeus. Syneſ.
Ὑλοτομικὸς, ad materiarium pertinens. Steph.
Ὑλοτόμ ν, τὸ, cædua ſylva. Strab.
Ὑλότροφ-, in ſylvis nutritus. Cal.
Ὑμα, τό, pro ὑσμα, pluvia. Erot.
Ὑμίλη, ſterilis. Suid.
Ὑμεναίδω, idem quod ὑμνωδέω. F. M.
Ὑμενεον, ſ ὑμ ιον, τὸ, membrana nula. Steph.
Ὑμεναῖ-, nuptialis. Ep.
Ὑμένι-, & ὑμενί-, membraneus vel membranaceus, ib.
Ὑμεναγέτας, ſ. ὑμεναγέρης, ὁ, qui carmina dicit, ſ. paranymphus. *Epith.* Apollinis. Ep.
Ὑμνοπολεύω, idem quod ὑμνέω, ſ. ὑμνῳδέω. Syncſ
Ὑμνί-, *Æol.* pro ὑμν-. Steph.
Ὑνὰς, capra agreſtis. Heſ.
Ὑοειδὴς, ſui aſſimilis, figuram gerens literæ Υ. Gorr. Ὑοειδὴς, V. L.
Ὑὸς, pro υἱὸς, *Att.*
Ὑόσηρις, ἡ, herbæ nomen, porcina ſeris. Steph.
Ὑοσκυαμεω pro ὑοσκυαμαω. E. M.
Ὑοσκυάμιν-, ex Hyoſcyamo confectus. Dioſc.
Ὑπαιδιδιατομαι, pro ὑποιδιάω. Hom.
Ὑπαγκάλι-, ὁ, puer qui in ulnis geſtatur, Suid. Ab ἀγκάλη.
Ὑπαίρω, elevo, attollo. V. L.
Ὑπαιτίαες, reprehenſionem merendo, reddendo ſe crimini obnoxium. Bud.
Ὑπαιχθόνιος, q. d. ſubobambulo. Steph.
Ὑπαινεάλλομαι, cunctor. Phal Ep.
Ὑπαιθάω, ſenſim vel clam emergo, in V. L. Subeo.
Ὑπαιθαλίσκω, ſenſim vel clam conſumo. Steph.
Ὑπαιθλα, idem. Steph.
Ὑπαίθρησις, ἡ, all rectio, honor habitus in cedendo loco. Ariſtot.
Ὑπαιεσενες, remiſſe. Steph.
Ὑπανιημι, remitto, vel intermitto. Gaz.
Ὑπαντη, ἡ, pro ὑπάντησις. V. L.
Ὑπαντιάω, idem quod ὑπαντάω. Steph.
Ὑπαξόνι-, axibus circumdatus. Call.
Ὑπαποκινητίον, clam abeundum eſt. Ar.
Ὑπαριθμησις, ἡ, qu. d. ſubnumeratio. Naz.
Ὑπαρχι-, Tryph. vid. Merr. & Theſ. Gr. Pr.
Ὑπάτη, ſc. χορδὴ, principalis. Matt. Cap.
Ὑπατία, pro ὑπατεία. Ep.
Ὑπάτι-, ὁ, vir conſularis. Ep.
Ὑπατικὸς, ἡ, conſularis. Suid.
Ὑπαυθαδίζομαι, ſubarroganter me gero. Steph.
Ὑπαύχαρ-, ον, ſubaufterus. Dioſc.
Ὑπαφοινίσσ-, inſcite vivens. Herod.
Ὑπαχλύνω, ſubobſcuro. Cal.
Ὑπεικάθω, *Att.* pro ὑπείκω. Soph.
Ὑπειρόλι-, pro ὑπερόλι-. Dion.
Ὑπειρῶν, ſuperior. V. L.
Ὑπεισέλευσις, ἡ, aditio, ib.
Ὑπεκδραμίω, idem quod ὑπεκδρέχω. Ep.
Ὑπέκθυσις, ἡ, pro ὑπόθυσις. Heſ.
Ὑπεκρόζυμι, ſuberumpo. Steph.
Ὑπενάντιας αλλήλοις ἐχει, ſibi mutuo adverſantur.
Ὑπεξυράω, ſubtraho, eripio. Ap.
Ὑπεπικηφίζω, aliquantum ſublevo. Steph.
Ὑπεπιμερί-, numerus obverſaria ſerie reſpondens τῳ ἐπιμορίῳ. Bud.
Ὑπεραμάζω, vegetior ſum. Ath.
Ὑπερβρὴς, ὲς, plenus, gravis. Theoc.
Ὑπερεἰσασμὸς, ὁ, Figura, ap. Gramm. ſc. cum vel accentus vel litera ex una ſyllaba in aliam traducitur.
Ὑπερζίον, *Adv.* pro
Ὑπέρζεως, valde violenter. Hom.
Ὑπερλάσιος, ὶς, germinationis modum excedens. Theophr.
Ὑπέρλητ-, ὁ ἡ, ν, excellens. Bud. ex Dem. v. Steph.
Ὑπερολδαίνω, ſupra modum. Theog.
Ὑπερολιμι-, excedens. Cam.
Ὑπέρολ-, ſc. λιθ-, ſaxum quod injici ſolebat iis qui in mare demergebantur. Ath.
Ὑπερβαρὴς, ὲς, præponderoſus, graviſſimus. Steph.
Ὑπερβρυχάομαι, ſupra modum reſono. Tryph. Ath.
Ὑπερβρεμων, valde plenus. Ath.
Ὑπερβρηράω, valde ſenex ſum. Æſch.
Ὑπερβρυ-, qui jugeri ſpatium exceedit, ὑπερμεδ-. Heſ.
Ὑπερβρίμάινω, ſupra modum metuo. Suid.
Ὑπερδεκατάλαντ-, βλάβη, damnum quod eſt pluſquam decem talentorum. Steph.
Ὑπερδίω, ſuperfrigo, ib.
Ὑπέρδυμα, τὸ, indumentum. Ep.
Ὑπερεκπλευνο, ſuperfluo. V. L.
Ὑπερελασις, ἡ, tranſmiſſio, ib.
Ὑπερεμβάλλω, intermitto, ib.
Ὑπερεπαρόω, illudo per delicias, ſupra modum lacſſior. Ath.
Ὑπερευγενὴς, ὲς, nobilis ſupra quam dici poſſit, Steph.
Ὑπερεύχομαί σε, precor pro te, ib.
Ὑπερεών, ῶν-, ὁ, tabula. V. L.
Ὑπερηγορῶ, idem quod ὑπερηγορέω. Steph.
Ὑπερηφανεία, pro ὑπερηφανία, tanquam ab ὑπερηφανής.
Ὑπερθερμαίνομαι, ſupra modum caleſio, ſ. caleſco, effervefco, ib.
Ὑπερθετέον, tranſponendum, differendum eſt. Philo.
Ὑπερθέρω, idem quod ὑπερθρέω. Hom.
Ὑπερικμι, tranſmitto. Hom.
Ὑπερκαρπία, ſupra modum fructifico. Steph.
Ὑπερκαρπ-, ον, ſupra modum fructificans, fructuoſiſſimus, ib.
Ὑπερκόπως, magnifice. Æſch.
Ὑπερμετώπιον, τε, frontale. Cam.
Ὑπερνεῶδης, ες, pituiti formam habens. Heſ.
Ὑπερνιάζομαι, idem quod ὑπερίομαι, ib.
Ὑπερπλησιαζ-, ſuperil. ab
Ὑπερπλὴς, idem quod ὑπέρπλ-. Hom.
Ὑπέρπλα, *Adv.* contemptim, ſuperbe. Soph.
Ὑπερρομαίνω, ſuperjacio. Man.
Ὑπερπίτνω, ſupra modum concoquo. Steph.
Ὑπέρπλκα, permulta, quam plurima. Poll.
Ὑπερπλαμαι, pro ὑπερίπλαμαι. Ap.
Ὑπερπυρίσσω, ſupra modum rufus ſum, rufo colore perfundor. Ar.
Ὑπερπάρσις, ἡ, exceſcentis carnis vitium, &c. v. Steph.
Ὑπερσαθμιζομαι, pondere vinco, prægravo. Bud.
Ὑπερσειοντικὸν, τὸ, geminans, ſ. exuperans, τὴν σείρσιν.
Ὑπερταλαντάω, præpondero, ponderis gravitate ſupero. V. L.
Ὑπέρτ-, ὁ, qui ſupra tectum eſt. Heſ.
Ὑπερτελέω, ſupervado. *Æſch.*
Ὑπερτιμ-, ον, pretii magnitudine excedens modum. Ariſtot.
Ὑπερτοκεῖν, exuberare ſœtura. Steph.
Ὑπερυθριάω, aliquantulum ruber ſum. *Ar.*
Ὑπερφευ, ſupra modum. Eur. Ph. (vel in parentheſi ponendum ſit.)
Ὑπερφιλτίμως, nimio honoris ſtudio, ſummis cum æmulatione & contentione. Ath.
Ὑπίρλοια, μηλα, ſupra modum virentia, ſ. vigentia. Plut.
Ὑπερχαλάζω, deſuper emitto. Ep.
Ὑπερχθόνι-, ον, ſuper terram. Man.
Ὑπερχολ-, ſupra modum natus. Suid.
Ὑπερωμια, ἡ, eminentia humerorum. Steph.
Ὑπεύθυνος, ita ut crimini ſit obnoxius, vel ſatisfactionem reddere teneatur. Steph.
Ὑπειμι, congredior. Heſ.
Ὑπεκθολον, τὸ, depoſitum ad uſuram. Suid.
Ὑπνιστήσιον, τὸ, pro ὑπνεῖον, ib.
Ὑπνωτικὸς, idem quod ὑπνιστικὸς. Bud.
Ὑπήτριον, τὸ, ſumen, abdomen. V. L.
Ὑπίεμαι, Ion. pro ὑπιάομαι. Steph.
Ὑπναλὴ, ἡ, aſpidis genus ſomno necantis, niſi ſit Epitheton pro ὑπναλέη. Steph.
Ὑπναπάτης, ſomnos fallens Ep.
Ὑπνέω, idem quod ὑπνόω. Steph.
Ὑπνοδοτης, ſomnum efficiens. Æſch.
Ὑπνεφανὴς, ὲς, ſomno viſus. Man.
Ὑποσμυκ-, ὁ, ſubunctuoſus. Plat.
Ὑπόβασκαν-, faſcinans. Man.
Ὑποβιβαστικὸς, ſubducendi vim habens. Steph.
Ὑποβινατιώντα, edulia quæ libidinem proritant. V. L. ex Men.
Ὑποβλητος, q. d. ſuppoſititius. Steph.
Ὑποβρυχὴς, pro ὑποβρύχι-, ib.
Ὑπογαμφηλὲς, ſubmaxillares dentes. Man.
Ὑπογε διασκω, cum prima lanugo erumpit. Steph.
Ὑπογεον, ου, τὸ, locus ſubterraneus. Suid.
Ὑποδενδρυάζω, ſubito & ex improviſo apparco. Heſ.
Ὑποδιξις, ἡ, ſuſceptio, idem quod ὑποδοχή. Steph.
Ὑπόδεσμα, τὸ, pignus. V. L.
Ὑπόδεσμοι, οἱ, faſciæ, quæ fracturis poſt injectos pannos ſuperdantur. Hipp.
Ὑποδίχνυμαι, idem quod ὑποδίχομαι. Orph.
Ὑποδιφ-, ſiticuloſus. Man.
Ὑποδμάω, idem quod ὑποδαμάω. Hom.

Ὑπόδοσις, succeſſio, Æſch. al. ὑπόδυσις. Heſ.
Ὑπολής, torvus, infenſus, ſuſpectus. Nonn.
Ὑπόδυμα, τὸ, pro ὑπόζωμα, Cal. Aur.
Ὑποδώριος, ſubdorius.
Ὑποδωριστί, ſubdorice.
Ὑποζυγιώδης ες, inſtar jumenti ſubditus. E. M.
Ὑποθέναρ, ſpatium a digito qui λιχανὸς vocatur uſque ad minimum. Poll.
Ὑποθετέον, ſupponendum, ſ. ſubjiciendum eſt. Steph.
Ὑποθυμίασις, fuſſio, ſuffumigo. Dioſc.
Ὑποκαπνισμός, pro απακ. ib.
Ὑποκαρρισμός, ὁ, palearum excuſſio. Plut.
Ὑποκατεδάπω, q. d. ſubdefcendo vel clam defcindo, in V. L. aliunde ſubingredior.
Ὑποκιδής. ſ. ὑποκισις, ἡ, quod ſub cifto ad radices naſcitur Dioſc.
Ὑποκονδύλη, ſcno ſub. Hom.
Ὑποκραδίος, in corde latens. Dofic.
Ὑπόκρηνος, ον, ſub capite. Suid.
Ὑποκρυφα, clam, Interpr. Pind.
Ὑποκυβερνᾶν, q. d. ſubgubernare, dicitur ἐπὶ τῶν ἀναρᾶτῶν. Poll.
Ὑποκυματίζειν, ſubaeſtuare. V. L.
Ὑποκυών, nom. cujuſdam Tragœdiæ Varronis.
Ὑπολείβω, libo. Æſch.
Ὑπόλειψις, idem quod ὑπόλειμμα. Theoph.
Ὑπολύω, ſubly ſum eadem forma qua ὑποδορίζω.
Ὑπολυρίζω, ὁ ἡ ἰ, apius modulatum. Ar.
Ὑπομαζίον, τὸ, mammulare. V. L.
Ὑπομαζίδιον. idem quod ὑπομάζιον. Steph.
Ὑπομειδᾶν, ſubrideo. Anac.
Ὑπομνηματικὰ, συγγράμματα ſcripta ad memoriæ tantum ſubſidium. Bud.
Ὑπομυκάομαι, q. d. ſubmugio. Æſch.
Ὑπομύω, compimo. Ath.
Ὑπονῆσος, ſub Neio ſitus, Neio ſubjectus. Hom.
Ὑποπατέω, ventrem exonero. Steph.
Ὑποπερκλάω, intringo. V. L.
Ὑποπίζω, retrocedo. Cam.
Ὑποποδίζω, pedi ſuppoſitus, Steph.
Ὑποπολισμός, ὁ, terreſtre, ib.
Ὑποπυκνίζω, idem cum ὑποπυκνόω. Poll.
Ὑποπύλη, τὸ, ſuſpicio. Thuc.
Ὑποπυρίδιος, ὁ ἡ ἰ, Ep. Suid.
Ὑποπώγιον, τὸ, barba quæ ſub naribus enaſcitur. Poll.
Ὑποροφίζω, idem quod ὑποροφόω, ib.
Ὑποσαρκόω, carne ſtatim repleo. Gal.
Ὑποσιώπησις, ἡ, figura oratoria, reticentia, ſuppreſſio ſermonis. Steph.
Ὑποσκιάζω, obſcuro. Ath.
Ὑποσκολιάζω, aliquantum ſolæcus. Cic.
Ὑποσπάδων, ſubpudicus. Suid.
Ὑποστάθμισμος, ὁ, menſio tribus diviſionibus ſuper mentem tertia, &c. Steph.
Ὑποστάτις, ſubſtantia. ab ὑπόστασις. Bud.
Ὑποσφίς, ſubanguſtus, ima ſui parte anguſtus. Steph.
Ὑποστερίζω, clanculum privo, clam defraudo, ib.
Ὑποστόμια, freni ferramenta quæ mandit equus. Poll.
Ὑποστόρνυμι, per Syncop. pro ὑποστόρνυμι. Steph.
Ὑποστρογγύλος, ον, ſubrotundus, turbinatus. Ariſtot.
Ὑποστρυφνός, ſubacerbus, qui eſt ſapore leviter acerbo. Dioſc.
Ὑποστρώτιον, ſubſternendum eſt. Steph.
Ὑπουράνιος, coeleſtis. Suid.
Ὑποφαξ, ἀγγος, ἡ, cavitas illa juguli cui ſubditur σίδηρος ὁ σφαγεύς, vel hiatus qui eſt inter partes jugali dulcedas. Euſt.
Ὑποχλιδαμύδης, ες, affluatim fcatilis. V. L.
Ὑποτείχιος, ἡ, &
Ὑποτείχισμα, τὸ, murus alicui loco ſubſtructus. Thuc.
Ὑπόφαιος, pauluum cineraceus, cinereum colorem aliquatenus referens. Ap.
Ὑποτετραίνω, - τιτράω, ſubtus perfero, ſubter pertundo, & perterebro. Steph.
Ὑποτλάω, - τλημι, ſuſtineo, ſuſtineo, ſubeo. Ep.
Ὑποτομίς, ἡ, praecila, ſuccila. Steph.
Ὑποτρεῖα, Poll. pro ὑποτρία, ap. Plut.
Ὑποτριμμάτιον, τὸ, Dion. pro ὑπότριμμα. Poll.
Ὑποτριόρχης, ὁ, accipitrum genus, ſubbuteo. Gaz.
Ὑποτροπίη, ἡ, idem quod ὑποτροπή. Ap.
Ὑποτροχίζομαι, e curru excuſſus ſub rotam decido. Suid.
Ὑποτοιλοίω, ſubmurmuro. Æſch.
Ὑποτυπίω, verbero, ſuffringo, decutio. Greg.
Ὑπτια, quæ montibus ſubjacent, ſ. ſubjecta ſunt. Heſ.
Ὑπτιάζω, ſublucco. Ariſtot.
Ὑπτιαστέα, ἡ, inunc, ſ. funcbio τῆ ὑποφήτῃ. Suid.
Ὑπυφθεγγομαι, ſubloquor, in V. L. interloquor, immurmuro.
Ὑπφαίνομαι, animadverto, ſubanimadverto. Ap.
Ὑπωχή, ſ, ratis genus. V. L.
Ὑποχοιρις, ιδος, ἡ, oleris ſpecies. Theophr.
Ὑπόχυς, ος, ſubditus. Æſch.
Ὑποχαριτικά, μέλη, carmina quæ canebantur in catathrophe fabulæ. Ar. Sch.
Ὑπτίας, ſupinè. Steph.
Ὑπτιόλος, res quæ in uſuras ſextantes oppignerata eſt. Bud.
Ὑπωθέω, ſummoveo. Hom.
Ὑραία, ἡ, olla operculum. Heſ.
Ὑσγη, ἡ, herba quædam, Suid. v. ὕσγινον. Unde
Ὑσγινοειδής, εσσα, εν, ruber hyſginum referens. Nic.
Ὑσγις, idem quod
Ὑσγιξ, Opp. ſ. ὑσριξ.
Ὑσις, ἡ, plantio. Heſ.
Ὑσπλατις, ἡ, pro ὑσπληξ. Ar.
Ὑστερα, τὰ, fecundæ. Dioſc.
Ὑστερίπους, οδος, ὁ, qui ſerius, ſ. tardius venit. Eur.
Ὑστεροφημία, ἡ, fama apud poſteros. Plut.
Ὑστερος, ὁ, venter. Steph.
Ὑφ, pro ὕφισμα. Suid.
Ὑφαιρέω, ſubtraho. Hom.
Ὑφαλμυδής, ſubſalſus, aliquantum ſalſuginis habens. Dioſc. Unde
Ὑφαλμυζων, ἐπιπάγος, concreta ſalſilago, gelata ſalſugo, ib.
Ὑφανίζω, ſubſido. Alex. Aphr.
Ὑφανσις, εως, ἡ, textura, ſ. textus. Poll.
Ὑφαντικὰς, more textorum, textorio ritu, ib.
Ὑφὰς, αδος, ἡ, calathus, quo lacra feruntur, ib.
Ὑφειμένος, ſubmiſſus, remiſſus, permiſſus, Lex.
Ὑφεσμος, ὁ, impedimentum. V. L.
Ὑφεσίος, qui domi agit, ſub tecto verſans, ib.
Ὑφίζω, ſubſido. Steph.
Ὑφόμιον, τὸ, aureum ornamentum. Euſt.
Ὑφορμισήρ, ὁ, formidoloſus, ſ. periculoſus appellentibus. Opp.
Ὑφος, pro κυφὸς, gibboſus, curvus. Steph.
Ὑφόω, pro ὑφαω, ib.
Ὑψαγόρεω, & ὕψη, magnificè loquor, ib.
Ὑψηγορος, idem quod ὑψαγόρης. E. M.
Ὑψειται, οἱ, nummulani, trapezitæ. Heſ.
Ὑψηλεφὸς, V. L. pro
Ὑψιλοφὸς, alte criſtatus. Ar.
Ὑψιβαθυς, alte profundus, ſ. alte prominens. Opp.
Ὑψιζαμαν, Heſ. idem quod
Ὑψιβατης, ſ. ὑψίβατος.
Ὑψιγένηλος, in alto natus. Nonn.
Ὑψιγυος, ſ. -γυιος, alta habens membra, altus. Pind.
Ὑψιδομος, ὁ ἡ ἰ, altas domos habens vel altè exſtructas. Cal.
Ὑψιθακος, &
Ὑψιθοακος, ὁ, altum ſolium habens. Syneſ. Cyr.
Ὑψικερας, &
Ὑψικήρατος, ὁ ἡ ἰ, idem quod ὑψίκερας. Ar.
Ὑψικέραυνος, ὁ ἡ ἰ, ex alto fulminans. Sibyl.
Ὑψικλαγγος, ον, alti faſtigii. Opp.
Ὑψικομπος, elatus, ſuperbus jactator. Steph.
Ὑψικόμπως, ſuperbe, arroganter. Soph.
Ὑψικόρυμβος, altum cacumen, vel altam eminentiam habens. Cyr.
Ὑψιλιμπατέω, in alto dominor. Suid.
Ὑψιλωνιδής, vid. ὑσωδής. Steph.
Ὑψιλυχνος, ον, excelſum habens lychnum, item, ab excelſo reſplendens lychno. Ath.
Ὑψιμισος, altus in medio. Man.
Ὑψινοος, elatam mentem habens, ſuperbus. Nonn.
Ὑψιπταλος, pro ὑψιπετηλος. Ath.
Ὑψιπολος, ὁ, qui in alto verſatur. Opp.
Ὑψιτοος, ον, altigradus, alta percurrens. Nonn.
Ὑψιτρεφὴς, pro ὕψιτος. Heſ. Suid.
Ὑψιτρεφὴς, altior. Theoc.
Ὑψιτοκος, ὁ ἡ ἰ, quæ ſero peperit. Naz.
Ὑψιφανὴς, idem quod ὑψιφαὴς. Nonn.
Ὑψιφορητος, ὁ ἡ ἰ, in altum tendens. Procl.
Ὑψιφρὴς, idem quod ὑψηλόφρων. Hom.
Ὑψιφρων, idem quod ὑψηλόφρων. Steph.

Φ.

Φλαύθροποι, οἱ, homines impuri. Heſ. Suid.
Φαγόλιον, τὸ, mattopium. Suid.
Φαδάζω, fleeto. Heſ. V. L.
Φαεθοντὶς, ἡ, Adj. Phaethontea. Ep.
Φαέθουσα, pr. Phaetontis ſoror. Hom.
Φαικαῖον, τὸ, ruta. Steph.
Φαικὸς, levis, Ep. Suid.
Φαινακίζω, pro φεναικίζω. Heſ.
Φαιολὶς, ἡ, ſplendide apparens. Soph.
Φαινοπροσωπία, faciem meam oſtendo, conſpiciendum me præbeo. Cic.
Φαίνων, ὁ, Relia Saturni, ib.
Φαινὰπις, ἡ, ſplendens. Man.
Φάκελος, pro σφακελος. Steph.
Φακισλος, idem quod φακισκος. Saph.
Φαλαγγίτις, το, herba quædam, al. φαλαγγιον, & φαλαγγιτις. Dioſc.
Φαλακίον, accipitris genus. Heſ.
Φάλαι, pro φαλαινα, balænæ. Lyc.
Φαληρίσεις, idem quod φαληρισος. Steph.
Φαλὶς, ἡ, lignum quod carinæ affigitur clavis. V. L.
Φαλλοβατέω, phallo inſideo. Lucian.
Φαλύτα, ſplendidum, ſ album reddo, a φαλὸς. Steph.
Φαὸς, ἡ, ſplendor enitescens, fulgor. Heſ. V. L. ex Eur.
Φαντασιοκοπος, ὁ, qui vanis imaginationibus percellitur. Euſt.
Φαντασιώδης, ex aliqua viſione, ſ imaginatione provenions, in V. L. cogitatione informatus.
Φαρικὸς, το, idem quod φαρικὸν. Ath.
Φαρμακευσις, ἡ, idem quod φαρμακεία. Plut.
Φαρμακὶς, ιος, ἡ, item. Ep.
Φαρμακευτρια, ἡ, veneſica. Euſt.
Φαρμακὶς, idem quod φαρμακίδες. Man.
Φαρυγμὸν, Adv. cum ingluvie, ſ. voracitate, Heſ. φαρυγιδὸν. E. M.
Φαρυγγίζω, pro λαφυγγίζω, Dem.
Φαρυγξ, ιδος, ἡ, ingluvies, edacitas. Heſ.
Φασαξ, ακος, ὁ, dilator, ib.
Φασγανὶς, ἡ, idem quod φάσγανον, Suid. Ep.
Φασγανουργος, ὁ, gladios fabricans. Æſch.
Φασιακικες, a φασιανὸς. Ath.
Φασιμος, conſpicuus. E. M.
Φασκυδες, aves quædam. Ath.
Φάσκελος, faſciculus, vel ſarcina veſtium. V. L.
Φάτειον, τὸ, vid. φράτριον. Euſt.
Φαυσῆρ, ſ. φαυτ. Bacchi Epith. quod cum facibus celebrarentur ejus myſteria. Lyc.
Φεγγοβολία, illumino. Man.
Φεγγοβολος, ον, ſplendorem vibrans. Cyr.
Φειδᾶται, qui φειδιτια celebrant. Ath.
Φειδιτικὸς, pertinens ad φειδιτια, ib.
Φιδὰν, nom. prop. ex Ep. al. vas olearium. Ariſtot.
Φειςίον, parcendum eſt. Steph.
Φιλίαι, aves quædam. Opp.
Φιλαγαγία, ἡ, quædam παιδιὰ, ap. Rom. Suid.

Φελλὰς, ἀδ⊙, ἡ, id quo libri integuntur, ib.
Φιλλόποδες, οἱ, qu. ſuberipedes, i. e. tantæ levitatis homines, ut per maie currentes non ſubmergerentur. Lucian.
Φερανθὴς, ες, florifer. Ep.
φεραυγὴς, ες, lucifer, lucidus. Ep.
Φερεμμελὶης, ὁ, fraxineam haſtam ferens, bellicoſus. Ep.
Φέπτερυξ, alis ferens, alatus. Opp.
Φερένικ⊙, (& φερ.) victoriam ferens, ſ. reportans victor. de equo. Pind.
Φερτὸς, tolerabilis. Lut.
Φ'ετρον, pro φέτρον, Euſt.
Φευσιγενὴς, ες, nominis congruentia.
Φεύμη, pro ἔφυμη. Heſ.
Φηγάλεξις, idem quod φήγαλ⊙. Arch'l.
Φηγαλεὺς, Bacchi cognomentum ab fagos quæ viti pedimentum præbent. Euſt.
Φηγάνικ⊙, ον, e fago fabricatus. Lyc.
Φηγὸς, pro φάγος. Euſt.
Φήλωμα, τὸ, & φήλωσις, ἡ, impoſtura, deceptio, fallacia. A φηλόω.
Φημὶς, ὶδος, fama, rumor. Steph.
Φθεγκτὸς, vocalis. Ep.
Φθελὲ, pro Σὲλ. Euſt. Ar.
Φθειροκνημὶδης, ὶς. pedicoſus. Heſ.
Φθείρω, Æol. pro φθείρω.
Φθημὶ, idem quod φθάω. Hom.
Φθιμεν⊙, pro ἐφθ. corruptus, perditus, aut interfectus, it. mortuus, defunctus. Opp.
Φθινόκαλ⊙, perdens membra. Man.
Φθίνυλλα, peſtifera. V. L. ex Ar.
Φθισίφρων, perdens animum. Opp.
Φθογγίζομαι, vocem ſ. ſonum edo. Ep.
Φθογγήεις, &
Φθογγὴς, ἦντ⊙, vocalis, vocem ſ. ſonum edens. Steph.
Φθόεις, paſtilli. Gal.
Φθοὶς, φθοῖδος, placentæ genus. Ar.
Φθορὶμαι⊙, corruptus. V. L.
Φθόρὶμ⊙, noxius. Man.
Φθοϊδοι⊙, domeſtica pernicies. V. L.
Φθύζα, fuſurrum edo, al. ſpuo. Steph.
Φιαλίσκη, ἡ, Dim. pro φιάλη. V. L.
Φιβαλὶη, ἡ, carica, ficus arida. E M.
Φιβάλειον, τὸ, & φίβαλις, ἡ, ficus. Hinc εἰβαλεὶς gracilis homines, ib.
Φιδάκιν, pro σπιθάκιν. Ar. Sch.
Φίλα, Adv. pro φιλῶν, ſ. φίλας. Hom.
Φιλάβυλος, amans temeritatis & impudentiæ. Ep.
Φιλάδελφα, Adv. pro φιλαδέλφως. Soph.
Φιλαθήναι⊙, Athenienſium amator. Ar.
Φιλαθλ⊙, amans certaminum, aut etiam laborum. Steph.
Φιλαίμων, idem quod φιλαίματ⊙. Heſ.
Φιλάϊστερ⊙, -τατ⊙, Att. pro φιλτερ⊙, & φίλτατ⊙.
Φιλαίτιον, τὸ, propenſio ad accuſandum. Call. Theocr. Eraſm.
Φιλακίζομαι, jocor, illudo. E. M.
Φιλακολουθ⊙, ὁ, qui libenter ſequitur. Ar.
Φιλακριβία, amo exactam diligentiam, cum diligentia auſculto. V. L.
Φιλαλαζονεύομαι, oſtentationis amator. Fud.
Φιλαλειπτέω, unctor eſſe cupio, aliptas amo in V. L. delector pigmentis.
Φιλαλήθεια, amor, ſ. ſtudium veritatis. Steph.
Φιλαναγνωστὴν, cupidus ſum legendi, libenter lectito. Diod. Sic.
Φιλανθρωπινία, ἡ, idem quod φιλανθρωπία. Sch. Hom.
Φιλαρεσιδὴς, ὁ, Ariſtidis amator. Ep.
Φιλαυγάμι⊙, ον, qui laudes amat, qui laudari cupit.
Φιλαυδὶσιλία, libenter me vendito, ſ. oſtento. Euſt.
Φιλεπιεικία, ἡ, æqui bonique ſtudium. Steph.
Φιλερασία, ἡ, amor, quo amaſius ſuum amatorem complectitur. Bud.
Φιλέρως⊙, cupidus amoris. Ep.
Φιλερασὲω, diligo amatorem, ſ. amatores, ib.
Φιλέριθ⊙, ον, lanificii, ſ. lanificiorum ſtudioſus. Theoc.
Φιλεταιρία, ἡ, idem quod φιλεταίρεια. Steph.
Φιλεταίριον, -ρι⊙, &
Φιλέταιρις, herba quædam, aparine, aſpergula. Nic.

Φιλεταίρως, ſocialiter, concorditer. Bud.
Φιλεύ⊙, evandi cupidus, evationis ſtudioſus, Ep. al. qui Evium amat.
Φιλευκλιδὲς, optativum modum amans, optativo gaudens. Vox. Gram. Steph.
Φίλευς, ὁ ϰ᾽ ἡ, amans lecti. Anac.
Φιλευπαΐα, ἡ, Amor ſ. ſtudium beneficentiæ. Steph.
Φιλεχθὴς, ὲς, odioſus. Theoc.
Φιλέχθρος ἔχειν πρὸς τινα, libenter cum aliquo inimicitias exercere, vel occaſionem inimicitiarum quærere. Dem.
Φιληδία, ἡ, amor ſuavium rerum, ſtudium voluptatis, it. ſuavitas, voluptas. Ar.
Φιληλιαστὴς, ὁ, litigioſus, qui judicio in Heliæa contendere amat, ib.
Φιλήπαρ, conjugalis, amans conjugem. Æſch.
Φιλησία, ἡ, funeſtas. Heſ.
Φιλήσυχ⊙, ον, quietis amans, tranquillæ vitæ ſtudioſus. Steph.
Φιλησύχως ἔχειν, quietis amore teneor, ib.
Φιλίζ⊙, idem quod φιλ⊙. E. M.
Φιλὶς, ἴδ⊙, canna, -φιλὶν⊙, ᾶ, ον, ex canna ſ. cannis. Herod.
Φιλίτιν, nomen herbæ, vid. φιλεταιρὶς.
Φίλιων, compar. & φιλὶς⊙, ſuperl. pro φίλτερ⊙ & φίλτατ⊙. Hom. Soph. Ar.
Φιλιστὴς, ὁ, conciliator. Suid.
Φιλοβακχ⊙, ὁ, amans Bacchum. Ep.
Φιλογεγεσία, ἡ, amor exercitii, cupiditas exercitationis. Steph.
Φιλογυνεία, & -ία, ἡ, mulierofitas, Cic.
Φιλογύν⊙, ον, amans anguium ſ. locum abditum, non ambitioſus. Tzet.
Φιλοδαίμων, ὁ, dæmonum cultor. Greg.
Φιλοδεῖπνον, τὸ, cœnarum, ſ. convivio:um amor. Plut.
Φιλοδεσποτιὺμαι, dominum amo, ſ. dominatum affecto.
Φιλοδέσποτον, τὸ, dominii amor, ſ. dominii aliorum in ſe. Steph.
Φιλοδομοπ⊙, ον, idem quod φιλόδεμπ⊙. Nonn.
Φιλόδωρια, ἡ, liberalitas, munificentia. Suid.
Φιλόζεφυρ⊙, ὁ ϰ᾽ ἡ, Zephyri amator, vel an atrix. Ep.
Φιλόθακ⊙, ὁ, qui ſedile amat, deſes, iners. Heſ.
Φιλοθουκυδίδης, ὁ, amator Thucyd'dis. Ep.
Φιλοικτισ⊙, idem quod φιλοκλίμων. Soph.
Φιλοκαμασὴς, ὁ, intra æſtum amans. Orph.
Φιλοκαλήματα, τὸ, non inamentum non improbandum.
Φιλόκενος, vana amans, ſ. rerum inanium ſtudioſus.
Φιλοκτησιαπ⊙, -ατατ⊙, poſſeſſionum amantiſſimus. Hom.
Φιλοκυνὴς, ὁ, venationis amans, ſ. ſtudioſus. Plut.
Φιλοκυνάθαντὴς, ὁ, bibax, vinolentus, ebrioſus. Ath.
Φιλόμβρ⊙, pro φίλομβρ⊙. Ep.
Φιλομυιοφ.τατ⊙, delator acerrimus. V. L.
Φιλόμηλ⊙, ὁ, amator malorum, ſ. pomorum. Ath.
Φιλομίσας, more eorum qui odiorum ſunt amantes. Steph.
Φιλομουσία, munus, ſ. muſicam amo. Ath.
Φιλομοχθηρ⊙, ον, malorum, ſ. improborum amans vel imprehitas. Poll.
Φιλομοχθ⊙, liberum amans. Steph.
Φιλομυστὴν, τὸ, contubulationum, ſ. fabularum amor. Longin.
Φιλόνεικ⊙, idem quod φιλοψόγ⊙. Plut.
φιλοξενὶα, pro φιλόξεν⊙. Hom.
Φιλοπαραβολιστὴν, ὁ, qui projectæ audaciæ facinora amat. Plut.
φιλοπατρὶς, ἰδ⊙, ἡ, patriæ amor. Ar.
φιλοπευστία, ἡ, amor & ſtudium ſciſcitandi. Steph.
Φιλόπλος, ὁ, armorum ſtudioſus, qui arma tractare amat. Ep.
Φιλοπόνημα, τὸ, opus elaboratum. Steph.
Φιλοπραγμοσὺνην, diligentius. V. L.
Φιλόπυρ⊙, ὁ, ἡ, ἡ, amans tritici. Ep.
Φιλόρρυπ⊙, amans acinorum, vitis *Epith.* Ep.
Φιλορχησεὶρα, ἡ, amans ſaltationis, *Epith.* Veneris, Ep.

Φιλοσκωμμόνως, more eorum qui ſcommata dicere amant.
Φιλοσκωμμοσύνη, ἡ, amor ſcommatum. Poll.
Φιλοσοφικὸς, philoſophicus, ad philoſophum pertinens vel philoſopho dignus.
Φιλοσοφομειρακισκ⊙, adoleſcentulus philoſophiæ deditus, ſ. qui adoleſcens admodum philoſophatur. Ath.
Φιλοσπαγχν⊙, ον, gemibundus. Ep.
Φιλόστρατ⊙, ὁ, amans militiæ. Ar.
Φιλοταρίχ⊙, ὁ, ſalſamentorum amans. Ath.
Φιλοτιμάριον, idem quod φιλτάτιον. Ar.
Φιλοφρονὲω, benevolus ſum. Herod.
Φιλοχρυσία, ἡ, auri amor. Steph.
Φιλοψιν⊙, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ſummo in choro loco eſt. Alcin.
Φιλόω, in amicitiam redigo, concilio, amo. V. L.
Φίλις⊙, pro φίλτατ⊙. Euſt.
Φιλυδρίας, ὁ, amans aquæ.
Φιλυδὰς, ὁ, idem. Steph.
Φιλυδρὶω, aquas amo, locis irriguis gaudeo. Heſ.
Φιλύκη, ἡ, phylace, arbor ſemper virens. Theoph.
Φίμων, τὸ, idem quod φίμ⊙. Ep.
Φιντατ⊙, Dor. pro φίλτατ⊙.
Φλαιροτεκνία, ἡ, malam ſ. mutilem proles parvem. Cyr.
φλαιρεργὸς, idem quod φαυλεργὸς, vel qui parva mala patravit, & levia. Soph.
Φλεβόδηδης, venas agitans & conturbans, Gal. al.
Φλεβοτενὴς, venas diſtendens. Gorr.
Φλέγμας, genus aquilæ flavæ. Heſ.
Φλεγμάτιον, τὸ, Dim. pro φλέγμα. Soted.
Φλέζ⊙, τὸ, idem. Heſ.
Φλεδανεὺω, idem quod φλενδανέω, ib.
φλεῦων, έως⊙, ὁ, nugax. Suid.
Φλευσφάδης, ὁ, nugator. Gal.
Φλεχὶν, ἡ, idem quod φλεξ. Nic.
Φλέχιον, Dim. Flammula. Longin.
Φλεγοδιφπὶνη, εἰ, carbone. Heſ.
Φλεγοφαὶν⊙, ον, color ex flammeo & fulvo. Steph.
Φλοιδομι⊙, inflammatus, ambuſtus, al. turbatus. Lyc.
φλοιοβρὰγία, ſum cortice diſrupto, ſ. rimoſo. Dioſc.
φλοιστικὸς, ad decorticationem pertinens vel aptus. Bud.
φλοιώδης, ἡ, corticoſa. Lyc.
φλοιώδες, αι, ſquamæ. Heſ.
Φλοιὸς, ἡ, herba quædam, al. ὄλυνις. Dioſc. Φλοιὸς γῆϊος, vel
Φλοιογράφ⊙, ſcriptor φλυάκων, ut Sopater vocat ſcriptor nugax, inepius. Ath.
Φλοιογραφία, ἡ, nugarum ſcriptio.
Φλοιογρὰφέω, nugas ſcribo. Nic. Sc.
Φλυκταινώδης, ες, cui puſtulæ inſunt, puſtularum ſpecium gerens. Strab.
Φλύαστα, pro φλύζω, ib.
Φοβεσιφάτη, ἡ, Minerva, quæ fugam hoſtibus affert. Ar.
Φοβίσματ⊙, pro φοβοσίματ⊙. E. M.
Φόβημα, τὸ, terror. Soph.
Φοβητὸς, metuendus, ib.
Φοβοδιψ⊙, q. d. cum timore ſitiens, idem quod ὑδροφοβ⊙. Steph.
Φοιβὴ, ἡ, Diana. Ep.
Φοιβὶς, ἡ, Phœbe? Ep.
Φοιβηπεύω, oracula edo, Phœbi numine inflatus. Steph.
Φοιβήτης, ὁ, luſtrator. Man.
Φοιβήτρια, quæ oracula edit. in Heſ. purgatrix, in V. L. lotrix.
Φοιβόλαμπ⊙, *Ion.* pro φοιβολαμπ⊙. Herod.
Φοιβομολόμαι, puritatem conſequor. V. L.
φοινίζω, rubefacio. V. L.
Φοινικαλίκλης, fallax. Heſ. φοινικαλίτης. Suid.
Φοινικικ⊙, *Ion.* pro φοινικικ⊙. Herod.
Φοινικίτης, οἶν⊙, palmeum vinum. Dioſc.
φοινικόλεμος, Avis, *al.* φοινικολοφ. Ariſtot.
Φοινικόπεζος, puniceos pedes habens. *Epith.* Cereris. Pind.
Φοινικόστολος, purpura ornatus, ib.
Φοίτης, præco. Heſ.
Φολυνὶς, ὁί, canum genus, ib.

Φολεύω, inquino, ib.
Φονώδης. cædem, f. cruorem in cæde effusum repræsentans. Theoph.
Φορανάω, pro φορέω, *Poët.*
Φορβίον, τό, idem quod φορβειά. Sch. Ar.
Φορέω, pro φορία. Hes.
Φορίζης, αἱ, tubera, *al.* ὕδνα, ib.
Φόρμος, canus. Lyc.
Φορμιγκῶδης, ὁ, pro φορμικῶδης. Ep.
Φορυθιτεῖν, quæstui habere. Steph.
Φορτοσόλος, ον, ad vehendas merces aptus Man
Φορτηλὶς ἡ, idem quod φορτίς. Poll.
Φορυς, podex. Hes.
Φραδίω, dico, ib.
Φράσμαι, idem quod φράδμων, *it.* attentus, ib.
Φρέτριον, τό, locus in quem conveniunt curiales. Eust.
Φρεατις, ἡ, favus & cella apum. Bud.
Φρεατοβυκλης, ὁ, putei fossor, putearius.
Φρεατοτύπανα, puteorum tympana, hausti a. V. L.
Φρίζιλις, nomen avis. Ar.
Φρενήτης, ὁ, mente captus. Unde
Φρενῖτις, ἡ, Steph.
Φρενικῶς, ad mentem pertinens. Vid. Steph.
Φρενιτιασις, ἡ, idem quod φρενῖτις. Jul.
Φρενοβλαβὴς, ἐς, mentem vertans. Nonn.
Φρενοβλαβὴς, insanus. Dolse.
Φρενοβλαβὴς, mulcens animum, mentem oblectans. Nonn.
Φρενομανῶς, stultè, insanè, Soph.
Φρενοπλὴγης, phreneticus. *Æsch.*
Φρενωλὴς, mente captus. Æsch.
Φρικία, τα, horrores, ic. quales in accessionibus febrium. Dioſc.
Φρικλοδόας, ὁ, horribiliter clamans. Cyr.
Φριξαυχὴν, ένος, horridus, q. cervicem habens horrentem setis. Dolc.
Φριξόλοφος, horrentes jubas, f. setas habens. Hes.
Φρισσηδὸν, cognitabunde, sollicite.
Φρουραρχέω, præsidiarius militibus præsum. Plut.
Φρουρὸς, ὁ, satellis. Man.
Φρουρὸς, præsidium. Xen.
Φυγεσπορίς, ὁ, locuples. Artem.
Φυγοπορία, ἡ, collectus virgultorum arborum. Poll. ex Ar.
Φυγοπτολὶς, ες, idem quod φυγοπτώλης. Dioſc.
Φυδρεῖον, τὸ, fertago fictilis in qua farta torrebant. Poll.
Φυγεὺς, ὁ, qui fugat, ib.
Φυλακίζω, Hesych. mores monitor. Steph.
Φυλακὴλις, latus genus in quo utebantur falcis, t. t. h., ib.
Φυλακτικὸς, idem quod φρακτός. Æsch.
Φύλλον, τὸ, frutices genus, rubeta. Dioſc.
Φυλλοβολέω, f. φυλλάω, pro φύλλω. Soph.
Φυλλοποιία, ἡ, viriditatem. Man.
Φυλοκρίσιος, ὁ καὶ ἡ, fugiens opus, iners, focors. Eud.
Φυμαπὶς, ἡ, lacteris fuga. Polyb.
Φυ χ πόλεμος, pro φυγοπόλεμος. Hom.
Φυσαῶν, turnidus. Hes.
Φυσίδες, fugitivus. V. L.
Φυσκίτης, f. xul. Opp.
Φυσκὸς, ὁ, idem quod φυσκὶς. Ath.
Φυσκίον, Dim. a φυσκὶς. Ariſtot
Φυσικὸς, cuſtodiendi peritus, aptus ad cuſtodiam Plut.
Φυλακτήριος, aptus ad cuſtodiendum. Dioſc.
Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſtodiens, qui cuſtodii poteſt. Eſch.
Φυλὶς, ἡ, oleaster. Hesiod.
Φυλλαὶς, herba quædam. Theophr.
Φυλλὶς, τὰ, olera condimentis uſurata. Gal.
Φυλλῖτις, ἡ, herba quædam. Dioſc.
Φυλορία, idem quod φυλλερία. Ar.
Φυλλοτόκος, ον, folia parions. Opp.
Φυλοβασιλὶς, ἡ, rex tribus, f. tribuum. Hes. Poll.
Φυλοκριτέω, sum judex tribus. Eust.
Φυλοκρινόμαι, ὁ τῇ φύλῃ διακρινόμαι, Hes.
Φυματίας, ὁ, idem quod φυματώδης. Hipp.
Φυξήλιος, οι, fugiens solem. Nic.
Φυσαλὶς, ἡ, bulla in aqua nascens, vesicaria, Luc.
Φυσιγνάμων, ὁ, Theoc. v. φυσιογνάμων.
Φυσικίλλος, ἄρτος, panis quoddam genus, Ath.
Φυσόβαθρον, βάθρον, cui superponuntur αἱ φύσαι. Suid.
Φυσὴ, μάζα, maza ex farina & vino. Ar. Sch.
Φυταλιάζω, idem quod φυταλίζω. V. L.
Φυτευτέον, plantandum f. serendum est.
Φυτευτήριος, plantarius, seminarius. Steph.
Φυτικομέω, pro φυτεύω. V. L.
Φυτὶς, germinationis autor. *Epith.* solis. Hes.
Φυτόγραμμα, τό, plantatio, consitio, Poll. *it.* locus consitus.
Φυτουργικὸς, ad φυτουργίαν pertinens. Steph.
Φυτὶξ, avis. Ariſtot. V. L.
Φυκὶς, ἡ, pyxi genus. Theophr.
Φαλας, in antris delitescens. Theoc.
Φαλειὸς, idem quod φαλιός. Opp.
Φαλητὴρ, ἤρος, ὁ, qui in lustro latet. Hes.
Φαλητήριον, τό, idem quod φαλεός, *it.* schola, ludus.
Φαλήτορες, οἱ, convivales domus, ubi clam potatur. Suid.
Φαλιδατὸς, ὁ, qui nidum facit, qui latitat. V. L.
Φαιομαχέω, de vocibus pugno, de verbis disceptо. Steph. A φαὴ.
Φαρσὴς, ὁ, deprehensor, ib.
Φαρεὶς, ἡ, latrocinium. Suid.
Φαυσυγὸς, luc de splendidus. Steph.

X.

Χαλαζίας, lapis. Orph.
Χαλὴν, τό, pedum. Call.
Χαιρία, pro χαίρω, unde χαιρήσειν. Hom.
Χαίρειν, τὸ, gaudium, lætitia, *t.* ea pars animi quæ gaudium percipit. Steph.
Χαιροσκὸπη ἡ, idem. Hes.
Χαλαζέω, tumultuor, tumultum edo, ib. tiepido. V. L.
Χαλαζίας, λίθος, Chalazias lapis, grandinis colore & figura. Plin.
Χαλαζιάω, laboro, τῷ χαλαζίῳ. Ath.
Χαλάζω, quoniam pro χαλάω.
Χαλαζισις, ἡ, grandinatio, eminentiæ quædam intra palpebras grandini similes. Gorr.
Χαλάδρα, navem avis. Opp.
Χαλαρα, catena. Hes.
Χαλαργὸς, Dor. pro χλαργὸς.
Χαλιὸν, τὸ, tabella. Hes.
Χαλικρατὶς, πόσις, *Ion Syncop.* pro χαλικρατοπόμα. Nic. Steph.
Χαλικίζω, pro χαλικάζω. A χάλιξ. Eust.
Χάλμαρ, ὁ, cicutæ. Suid.
Χαλκαντικὸς, τὸ, ferramentis instrumentum, id qui fit malleus, retinaculum. Eur.
Χαλκεοθώραξ, ον, æreo armato tegmine. Eur.
Χαλκευτιχνὴς, ὁ, artifex. *Epith.* Vulcani. Cal.
Χαλκὴν, flos, f. animal marinum quo purpura tingitur. Nic. Sen. *al.* καλχὴ.
Χαλκιδεὺς, έως, e Chalcide urbe oriundus.
Χαλκιδὴν, ένος, vasculum ex ære.
Χαλκιδὶτις, ἡ, ἰδος, ἡ, vitale scortum, quod vel ex ære comparo solet prostituit. Joseph.
Χαλκίζω, χαλκῶ, ludus *it.* æs retero, ærifodinis fungor. Steph.
Χαλκισμὸς, ὁ, ille ipse ludus. Poll.
Χαλκίνεος, ὁ καὶ ἡ *Epith.* Minervæ, quod ejus simulacrum in ærea est ædicula. Suid.
Χαλκῖτις, ὁ, cujus fœm.
Χαλκὶτις, ἡ, lapis Chalcitis, vid. Steph.
Χαλκὸβας, ὁ, ære canens vel *simpl.* clamans. Soph.
Χαλκεκέραυνος, ære fulminans. *Æsch.*
Χαλκόκτυπος, ære pulsato fontium edens. Ath.
Χαλκόλεπις, ex ære conum f. cristam habens. Hes.
Χαλκομαραγδὸς, λίθος, gemma, ap. Plin.
Χαλκουργεῖον, τὸ, officina æraria. Steph.
Χαλκοφάλαρος, ον, æreas habens phaleras. Ar.
Χαλκοφανὴς, ὲς, æreo colore splendens. Steph.
Χαλκώδων, ὁ, ὀδος, æreus habens dentes. Hes.
Χάλκωσις, pro χολὰς, labeones. ib.
Χαλυβικὸν, τὸ, ferrum. Eur.
Χαμαιγλαυκομαρὶς, ἡ, cancri genus. Plin.
Χαμαιδὴν, pro χαμαιδύνη, Steph.
Χαμαιδύρτος, humi inventus. Suid.
Χαμαικυπάριασος, cupressus pumila. Plin.
Χαμαίλεως, idem quod χαμαιλέων. Nic.
Χαμαιλεύκη, populus alba humilis. Plin.
Χαμαίμηλον, τὸ, herba camomilla. ib.
Χαμαιμυρσὶνη, ἡ, myrtus pumila. ib.
Χαμαιτελαρὶς, cancri genus. Steph.
Χαμαιπέτεια ἡ, humilitas. Suid.
Χαμαιπίτυς, ἡ, larix pumila. Plin.
Χαμαίπους, ὁ, qui iter faciens pedibus terram calcat. Poll.
Χαμαιρεπὴς, in terram vergendo, f. inclinando. Hes.
Χαμαιρὴς, in terram dejectus, humi prostratus. Theophr.
Χαμαίρραψ, idem quod χαμαιδραψ, f. χαμαίδρυς. Plin.
Χαμαιστρωσία, ἡ, humile stratum, f. lectus humi stratus, Sch. Soph.
Χαμαιχὶδης, ὲς, humi fissus, vel ab imo. Theophr.
Χαμάιτις, ἄμπελος, vitis, quæ humi serpit. *al.* χαμαίτις. Eust.
Χαμαιτυπὶη, prostitutio. Man.
Χαμαίφρων, humilia f. terrena sapiens. Cyr.
Χαμεταίρα, & -σταιρὶς, idem quod χαμαιτύπη. Hes.
Χαμευνεῖν, humi cubare. Hes.
Χαμευνὶς, ἡ, thorus. Theocr.
Χαμίτις, vid. sup. χαμαίτις.
Χαννὸς, piscis nomen. *Æol.* pro χάνος, Eust.
Χανος, os apertum. Poll.
Χανυσσω, & χανύω, vociferor, clamo. Hes.
Χίος, τὸ, æs. Ar.
Χαραδίως, acervatim, confertim, *al.* impetuose, *t.* χαραδρίως, Steph.
Χαραίτης, Ath.
Χαρακτηρικὸς, in quo est nota characteris & stylo vel differentia. Bud.
Χαρακτήριος, incidendi vim habens, aptus ad recandum.
Χαρακτὴρ, *per Syncop.* pro χαρακτήριος. Nic.
Χαριδὰτις, ἡ, gratiæ datrix. Orph.
Χαριεντίζω, jocor & facete cavillor. *E. M.* ex Ar.
Χαριστὴς, ὁ, idem quod χαριστισμὸς. Plut.
Χαρμόλυρος, versibus in tuis operibus. Ep. Suid.
Χαρμὸς, placentarum genus. Ar.
Χαρίσιον, pro χαριστήριον Suid.
Χαρίσιος, ad gratiam in rectionem pertinens. Nic.
Χαρμόσυνον, f. gaudium ferens. Hom. *al.* χαρμόσυνον.
Χάσκων, ὁ, Ion. Lyc.
Χασμάκης, ὁ, qui ore hiante flat. Hinc
Χασμακίζω, hiante ore circumspecto, circumspecto. Hes.
Χασματικὸς, idem quod χασωτικὸς. Plin.
Χασσιλεῖς, ὁ, qui χάσκω oquitur, futilis, levis. Steph.
Χαυνοπὴς, ὁ, inanis ac tumida instans superbia, seu de homine, qui facit ea quæ χαῦνα sunt. ib.
Χαυνοπολίτης, ὁ, civis elatus, & stulta superbia inflatus. Ar.
Χεζνιτὴν, ἡ, emplastrum, f. unguentum, quod ad alvi excernendi necessitatem. Gorr.
Χεζνιτὼν, idem quod χισσὸν.
Χειλὸς, pro χελὸς Eust,
Χειλοτρίχιον, τὸ, instrumenti genus, quo fontium libra intorquebant. Synes.
Χειλωτὴρ, pro χιλωτὴρ. Hes.
Χειμὶη, ἡ, hybernum frigus, vel *simpl.* frigus Gal.
Χειραλειπὶδιον, manus ungo; vel me exercco. Suid.
Χειράφετος, manumissus, emancipatus. ib.
Χειρὶδιον, τὸ. Dim. a χειρὶς, parva manica f. χὶρ, parva manus. Steph.
Χειρὶξις, ἡ, idem quod χειρουργία. Hipp.
Χείριος, ut ὑπόχειριος, dicitur de eo qui est in potestate alicujus. Eur.
Χειροκλιμακίζω, manibus leviter premo & contrecto mammas. Luc.

Χειροβλήματα, vel **-βλητα**, τὰ, manipuli. Suid.
Χειρόβολον, vel **χειρόβολον**, τὸ, manipulus. Tzet.
Χειροβοσκὸς, idem quod **χειροβίωτος**. Steph.
Χειροβρὰκ, **ῶτος**, ὁ, manus arrodens s. exedens. Suid.
Χειρογονία, ἡ, Proserpinæ cognomentum. Hes.
Χειρόδρὰπτος, ὁ, qui manu decerpit, non falce. Nic.
Χειρίερκτης, idem quod **χειρουργός**. Hes.
Χειρόθηκη, ἡ, Chirotheca, q. d. manus repositorium. Steph.
Χειροκαλαθίσεις, saltationis quoddam genus. Cam. Poll.
Χειρομύλαι, ἡ, idem quod **χειρομύλαι**. Xen.
Χειρονομικὸς, ἡ, ὸν, ad Chironomiam pertinens. Steph.
Χειροπληθὴς, id, quod **χειροπληθής**. Theophr.
Χειρόπληκτος, vid. **χειρόπλ**. Soph.
Χειρότης, vid. **χειρότης**. Steph.
Χειροσίδηρον, τὸ, manus ferrea. Thuc.
Χειροτεχνικὸς, chirurgicus, vel ipse artifex. Ar.
Χειροτεχνικὰς, manus artificio, vel more eorum qui manu opera conficiunt.
Χειροτεχνῶ, idem. Steph.
Χειροτονητὸν, porrigendæ sunt manus. Ar.
Χειροτρόφη, ἡ, exercitatio. Hipp.
Χειροτρόφιον, vid. **χειρόδρομον**, Steph.
Χειρωνάξιον, τὸ, vectigal quod exigebatur virilim a vulgo. Aristot.
Χείρωσις, ἡ, subjugatio, subactio. Steph. A **χειρόω**.
Χειρωτὸς, ὁ, qui subjugari s. capi possit. Ab eodem.
Χέλευ, τὸ, tegmen, s. operimentum testudinis, testa. Nic.
Χελεὺς, idem quod **χέλυς**. Hes.
Χελιδάνισις, ἡ, ὁ, idem cum **χελιδονισμὸς**, nomen pedis & veneris. Ath.
Χελιδονιδεῖς, hirundinum pulli. Eust.
Χελίδονιον, τὸ, Chelidonium, herba. Theophr.
Χελιδονισμα, τὸ, cantilena quam canunt ci **χελιδονίζοντες**.
Χελιδονισμὸς, ὁ, cum circuitu, & collectio stipis. Steph.
Χελιδὼ, ὀδὸς, ἡ, idem quod **χελιδών**. Hes.
Χελίζω, no, nav. V. L.
Χέλκυσμα, τὸ, exercitium. Erot. ex Hipp.
Χελώρης, πολεμικὸς, Ath.
Χελώσσειν, expectoro, vel exturbo. Nic.
Χεμάδιον, tutum. Hes.
Χενοξενία, ἡ, inhospitalitas. ib.
Χενοπώλης, ὁ, idem quod **χηνοπώλης**, ib.
Χενοπώλιον, ἡ, ubi anseres & anates habentur. Steph.
Χερειβόλιες, ων, Ep.
Χερεῖον, τὸ, [illegible] Hipp.
Χερεκκα, τὰ, [illegible] Steph.
Χερίδια, diminutum [illegible]. Steph.
Χερνὰς, ἡ, [illegible] Ath. al. pro **χέρνιβα**.
Χερνιβεῖς, portiones quæ, convivis. Hes.
Χερνιβεῖον, &
Χερνιβεῖος, τὸ, [illegible] Unde **χερνιβεία**, & **χερνιβεῖτις**, λεκάνη. Plin.
Χέρνιβον, [illegible] Steph.
Χερνὶς, [illegible] vascula quædam mu[illegible]
Χέρνιψ, τὸ, [illegible] Hom.
Χερνὸς, [illegible] V. L.
Χερσαῖος, [illegible] Plin.
Χερσαῖος, [illegible] Ath.
Χερσαῖος, [illegible] Mich.
Χερσαῖος, [illegible] Ath.
Χερσαῖος, [illegible] P.
Χερσαῖον, τὸ, [illegible] Plin. Athen.
Χερσαῖος, [illegible] Steph.
Χερσαῖος, [illegible] Hes.
Χερσαῖος, [illegible] Orph. A **χη-**
Χερσαῖος, Ep.

Χέρσιος, ὁ, indigens, inopia laborans, s. penuria. Hom. A
Χερσὶν, pro **χερσὶν**. Steph.
Χθαμαλόφρων, ὁ, humilia sapiens. Apollin.
Χθιζὸν, *adv.* pro **χθὲς**. Hom.
Χθονία, ἡ, Dea. Eur.
Χιλιετία, ἡ, mille anni. Areth.
Χιλιεδύακαμος, herba, mille virtutibus prædita, polemonia, *al.* philetæria. Dioscor. Plin.
Χιλιόναυς, mille instructus navibus. Eur.
Χιλιοναύτολος, classis mille navium. Strab.
Χιλιναύτης, mille nautas habens. Eur.
Χιλιοστὸς, millesimus. Steph.
Χιλωτὴρ, ὁ, camus, s. fibella quæ ori equi circumponitur, &c. Steph. A **χιλὸς**.
Χιμάδιος, &
Χιμάζω, **χιμίσω**, pro **χειμάδιος**. Hes.
Χιμαιρίζατης, ὁ, capitinis incedens pedibus, Panis *Epith.* Ar.
Χιμαιροκτόνος, ὁ, chimæræ interfector, *Epith.* Bellerophontis. Opp.
Χιμίτιον, τὸ, idem quod **χίτιον**. Dioscor.
Χιμετλὶς, vid. **χειμετλὶς**. Steph.
Χιονόβλητος, ον, nive obrutus s. conspersus. Ar.
Χιονίδες, idem quod **χιονίδες**. Nic.
Χιονόχρους, ὁν, qui nivei est coloris, niveus. Ath.
Χιονοτ, nangens, nivem emittens. Hesiod. V. L.
Χιρὸς, v.d. **λειὸς**, Lucr.
Χιτανίσκη, ἡ, **χιτανισκάριον**, τὸ, tuniculæ. Ep. Steph.
Χλαῖνις, ἡ, idem quod **χλαῖνα**. Ar.
Χλανιδάτας, ὁ, lanarum venator, ut qui in balneis infidiantur lavantium vestibus. Steph.
Χλαίνιμα, τὸ, Ionice, exanium. Ep.
Χλαμὲς, pro **χλαῖνα**. Hes.
Χλαμυδηφόρος, ὁ, Chlamidatus. Theocr.
Χλανὶς, ἡ, id. quod **χλανίδιον**. Steph.
Χλανισκίον, idem quod **χλανίδιον**. Ar.
Χλευάζω, ὁ, idem quod **χλευάζω**. Poll.
Χλιδασικὸς, idem. ib.
Χλίδη, pro **χλιδὴ**, Harpocr.
Χλιδησις, ἡ, idem quod **χλιδή**. Steph.
Χλιδωτὸν, τὸ, fomentum, s. medicamentum tepidum. Hipp.
Χλιδώτος, qui circum pedes habet **χλιδῶνας**, i. e. ornamenta luxuriosa. Hes.
Χλίδων, idem quod **χλιδών**. Nic.
Χλοάζω, pro quo **χλοάω**. Hes.
Χλοάω, pro **χλοάζω**. Hes.
Χλωῦρα, ἡ, inflorescentia. P. exuberantia. H. testium excessus. Scen. Ath.
Χνοαρύβης, vox. Hes.
Χνοραχὼν, idem quod **χνοαρύβης**, *Epith.* Ephesiæ. Sud.
Χνοῦς, τὸ, fomentum animale. Suid. a colore.
Χοιρίδιον, ἡ, nomen, a **χοῖρος**. virgo. Caz.
Χοιροκτόνος, ὁ, qui vindicta est. Ep.
Χοιροτρόφος, ὁ, viridia herba. Schol. Theoc.
Χοιροφαγία, virentium herbarum vescor. Hipp.
Χοιρύλλιον, τὸ, Dim. a **χοῖρος**. Ath. ex Ar.
Χοῖς, &
Χοῦς, idem quod **χοιὰς**. Tryph. Anac.
Χοῦς, τὸ, crassum intestinum. Suid.
Χοῦς, pro **χοῦς**. Steph.
Χοιρὴ, ἡ, Hecuba, f. quod multiplici prole [illegible] aquarat. Ath.
Χολὰς, idem quod **χολάς**. Gal.
Χολάτιον, fell, s. bile imbutus. Poll.
Χολὴ, ἡ, [illegible] s. bile tinctus.
Χολοῦσα, bilis in modum corrodens & erodens. Nic.
Χολοποιὸν, bilem concitans, s. commovens, τὸ, alexipharmacum. Dioscor.
Χολὰς, άδος, idem quod **χολάδης**. Ath.
Χολάδες, [illegible] vocabus, patinæ. Hes.
Χορδευτικὸς, more cordæ qui chordas consumunt. Ath.
Χορεία, ἡ, saltatio. Suid.
Χορεῖον, μέτρον, quod constat choriambo. Steph.
Χορειαμβικὸν, pes ex choreo & iambo, ib.
Χορεῖος, idem quod **χορεῖος**. Steph.
Χορηγὸς σκάφη, ἡ, munus choregiale. Xen.
Χορὸς, quidam pro **χάρις**, s. **τόπος**. Eust.

Χορολίκλης, ὁ, id. cum **χορολιδάσκαλος**, nisi pro **χορολίκλης**.
Χοροστατέω, chorum instituo, choro præco. Suid.
Χοροστὰς, ἑορτὴ, festum in quo choreæ instaurantur. Nonn.
Χορταιόκαμος, ὁ **Σάμων**, Silenus. Hes.
Χορτασμὸς, ὁ, saturatio, repletio. Poll.
Χρεάρπαξ, ὁ, pecuniæ raptor. Man.
Χρεῖως, *Poët.* pro **χρέως**.
Χρεολυτέω, pro **χρεωλ**. Steph.
Χρηματίκες, ὁ, dives. Man.
Χρησμαγόρης, ὁ, idem quod **χρησμολόγος**. Ep.
Χρησμήτωρ, ορος, ὁ, qui oracula edit, *Epith.* Apollinis. Sibyl.
Χρησμοδοτέω, oraculum edo, s. do. Poll.
Χρησμοδότημα, τὸ, oraculum, vaticinium. Steph.
Χρησμωσεῖν, musicæ leges in canendo servare, ibid.
Χρῖμα, idem quod **χρίσμα**. Call.
Χριπλὸν, sive **χριμπλὸν**. Steph.
Χρισήριον, τὸ, idem quod **χρίσμα**. ib.
Χρώτη, ἡ, cutis, corpus. Ep. Ipse vocabulum vix admittendum nisi alius proferatur autor. Steph.
Χρυσοκάρπος, ον, cujus fructus virent. Orph.
Χρυσοκόμης, ὁ, ἡ, aurea agide insignis. Bacchyl.
Χρυσοκόμος, aureum scutum habens. Eur.
Χρυσοκνημαλὸς, ὁ ἡ, aureos habens talos. Sapph.
Χρυσοῦρος, ον, aureum anum habens. Orph.
Χρυσόφιον, τὸ, Dim. pro **χρυσὸς**, qu. parum auri. Phal.
Χρυσόγλυφος, ex auro sculptus, s. cælatus. Suid.
Χρυσοκόλλητος, idem quod **χρυσοκόλλητος**. Eur.
Χρυσοκομέω, aureos habeo comas. Philostr.
Χρυσόκομη, ἡ, frutices nomen, s. herbæ Jovis barbo. Gorr. ex Dioscor.
Χρυσοκύλιξ, aureum capulum, s. manubrium habens. Man.
Χρυσολαμπὶς, gemma, pallidi coloris die, nocte ignei. Plin.
Χρυσομανῶ, intimo auri amore teneor. Suid.
Χρυσόξυλος, cui est lignum aurei coloris. Ar. Sch.
Χρυσοπερίκλης, auro tinctus, aureo imbutus colore, Dicæ. s. leg. **χρυσοβάλης**. Steph.
Χρυσόσπαρμον, τὸ, idem manus ab aureo semine colore, Gorr. ex Dioscor.
Χρυσόστεπτος, ὁ, ἡ, auro tectus. Cyr.
Χρυσοστέφανος, ὁ, auro coronatus. Man.
Χρυσόστροφος, qui auro torquetur. Soph.
Χρυσοτριαινος, ον, aurum tridentem habens. Ar.
Χρυσοτρίοδος, ὁς, auro intertextus. Apollin.
Χρυσοφόρητος, ὁ, auro ductus. Man.
Χρυσοφὼς, ὁ, ἡ, **φῶτος**, τὸ, electrum. Dioscor.
Χρυσοχαλκόπηκτος, ον, phœbum faciens. Eur.
Χρυσοῦπις, pro **χρυσοῦπις**, it. piscis nomen. Ath.
Χρωμάτιον, τὸ, Dim. pro **χρῶμα**, color. Ep.
Χρωμὶς, piscis. Ar. Sophr. al. **χρωμὶς**.
Χυλίτης, ητος, ὁ, ἡ, vulgaritas, volitas. Bud.
Χυλίλλη, **χύμετλον**, pro **χιμ**. V. L.
Χύμιον, τὸ, flosculus, s. modicum aliquid succi. Ath.
Χυτιζάω, Hes. idem quod **Χυτεύω**.
Χυτοπτηλὸς, ὁ, ἡ, mollitudinis. Ar.
Χυτικὸς, diffundendi vim habens, *al.* qui diffundit. Steph.
Χυτρεῖον, locus ubi ollæ conduntur & asservantur. Suid.
Χυτριτὴς, ὁ, ollarius. Steph.
Χύτρη, ὁ, idem quod **χύτρα**. Ep.
Χυλασμα, τὸ, claudicatio. Hipp.
Χυλεύω, idem quod **χυλόω**. Man.
Χύμβη, ὁ, pro **κύμβη**. Hes.
Χυνεῖον, τὸ, pro **χυνευτήριον**, ib. Suid.
Χυνηφίσις, Ep.
Χωράτιον, τὸ, Dim. a **χώρα**, Ager fationalis. V. L.
Χώρησις, ἡ, idem quod **χωρισμὸς**, Hes.

Χαροβάτης, ὁ, per locum aliquem s. agrum incedens, *al.* instrumentum quoddam cujus usus est in aquarum libratione. Vitruv.
Χᾶς, *Dor.* pro χῆς. Eust.

Ψ.

Ψᾶβύριον, τὸ, frustulum, mica, ossula. Ath.
Ψαικαλέχος, vel ψακ. fc. μητέρες, fœtæ matres. Eust.
Ψαίνυμαι, idem quod ψαμίζω. Hes.
Ψαίνυθος, vel ψαίνυθος, falsus. Lyc.
Ψαισός, pro ψαιστός. Ar.
Ψαίσαρ, idem quod ψηλίρ. Ep.
Ψακτὴρ, *Dor.* pro eodem. Hes.
Ψαλιδοειδὴς, forfici s. cameræ forficulatæ similis. Apud medicos, ψαλιδοειδὲς, s. ψαλοειδὲς, corpus durum, tribus arcubus conflatum, medium cerebri ventriculum sustinens. Gorr.
Ψαλλοκιθαριστὴς, Psallocitharista. Suet. qui citharæ canit. Steph.
Ψαλοειδὴς, vid. ψαλιδοειδὴς.
Ψάλτιγξ, ψάλτιξ, cithara. Hes. Suid. s. idem quod ψαλτήριον. Steph.
Ψαλτικὸς, ad Psalten pertinens, quo ψαλτὴς utitur. Ath.
Ψαμάθη, ἡ, Nereidum una, Phoci mater. Hes.
Ψαμμακοσιογράμμα, τὰ, innumera. A ψαμμακόσιος. Ar. vid. Steph.
Ψαμμαθὸς, ιδος, ἡ, Ath.
Ψάμμιον, τὸ, arenula. Alex. Aphr.
Ψαμμῖτις, ἡ, q. d. arenacea. Ath.
Ψαμμοδύτης, ὁ, piscis, arenarius dictus. *al.* ἀμμοδύτης. Steph.
Ψανὸς, pro ψιδρὸς. Hes.
Ψαφαρόθριξ, -τριχος, crines habens squalidos vel tenues. Hom.
Ψέγω, idem quod ψογερὸς. Pind.
Ψεῖρος, sepulcrum. Hes.
Ψελλὸς, ρα, ρον, leni susurro, murmurans. Attich. ψίθυρος. Hes.
Ψευτής, reprehendendus, vituperandus. Suid.
Ψηκτίων, contumeliose. Poll.
Ψίλλω, balbutio, inarticulatè loquor, blatero. Steph.
Ψευδαγγελὲς, idem quod ψευδάγγελος. Ar.
Ψευδαλίζω, pro ψευδαλίζω. Steph.
Ψευδαντώνιος, ὁ, fictitius Antoninus. ib.
Ψευδατάτης, ὁ, præstigiator. Sibyl.
Ψευδὲ ραψῳδὲς, ἡ, fictitia & commenta atriplex. Ar.
Ψευδαττικὸς, fallò Atticus. Lucian.
Ψευδεπὶς, vid. ψευδοεπὶς. Hes.
Ψευδιστὴς, qui falso tributur Epicharmo al. ψευδεπιχαρμεῖος. Steph.
Ψευδὴ, *Æol.* pro ψευδὼς. Ar.
Ψευδηρὸς, unde per syne. ψυδρὸς. Eust.
Ψευδησιόδειος, qui falso tribuitur Hesiodo, Cic.
Ψευδισοσκελομέτρης, & ψευδισόδομος, quod inequali crassitudine structum est. Plin.
Ψευδοζηθία, ἡ, fictitium auxilium. Xen.
Ψευδοζύγιον, τὸ, herba quæ bunion verum mentitur. Dioſc.
Ψευδοδαμάσιππος, fictitius Damasippus.
Ψευδοδίπτερος, Vitruv. vid. Steph.
Ψευδοκατων, ὁ, fictitius Cato. ib.
Ψευδοκόρη, ἡ, fictitia & commentita puella. Poll.
Ψευδοκύπειρος, frutex, qui veri cyperi speciem mentitur. Dioſc.
Ψευδομαντεία, ἡ, falsa vaticinatio. Steph.
Ψευδομαρτυρέω, falsum testificor. ib.
Ψευδόναρδος, nardus adulteratus Gorr.
Ψευδονέρων, fictitius Nero. Steph.
Ψευδόνιτρον, lixivium, ex nitro falso, s. adulterino. Ar.
Ψευδοπατρὶς, ὁ, mentitus patriam. Sibyl.
Ψευδοπεριπλόμενος, qui peripteri formam simulat, & qui mentitur. Vitruv.
Ψευδοπλάστης, ὁ, qui mendacia confingit, mendaciorum inventor. Bud.
Ψευδόπταρμα, τὸ, falsus & fictitius casus, vel lapius non verus. Ar. Sch.
Ψευδόπυρα, τὰ, fictitii & commentiti ignes. Suid.
Ψευδιράω, falso lumine intueor. V. L.
Ψευδοσοφιστὴς, ὁ, qui falsò sophistæ nomen sibi usurpat. Lucian.
Ψευδόσφηξ, vespa commentita & fictitia. Steph.
Ψευδυποβολιμαῖος, fallo suppositius, nomen fabulæ ap. Ath.
Ψεύσιρα, ἡ, mendax. Sibyll. A
Ψευστὴρ, ὁ, idem quod ψεύστης. Man.
Ψιφὰς, tenebræ, obscuritas. Hes.
Ψήλρια, & ψηλρὶς, pro ψάλρα. Steph.
Ψηλαφία, pro ψηλαφάω. V. L.
Ψηφινὸς, qui calculo constat. Steph.
Ψιάθιον, τὸ, storeola, tegeticula. Dioſc.
Ψιθία, ἡ, vitis species. Nic.
Ψίθυρ, υρος, ὁ, idem quod ψίθυρος. Theo. Sch.
Ψιλοκιθαριστικὴ, ἡ, scientia & ars illa ludendi nuda cithara. Ath.
Ψιλοτάπης, ὁ, idem quod ψιλοτάπης. Steph.
Ψιττάδιον, τὸ, Dim. pro ψίττα. Ath.
Ψιττοειδὴς, ὲς, passeris pilcis effigiem repræsentans. ib.
Ψίχω, cibum do. V. L.
Ψωμὸς, idem quod ψωμός. Hes.
Ψωὶ, pro ψία. Suid.
Ψωϊδὸς, tumultuose. Hes. *Non suspecta.*
Ψωμάδης, ὁ, cui strepitus, s. sonitus curæ sunt. Ep.
Ψοφοποιὸς, ὁ, strepitum faciens, sonum edens. Thuc.
Ψυδὲς, & ψυδρὸς, idem quod ψεύστης, Æsch. Lyc.
Ψυκτήρια, τὰ, vasa in quibus vinum refrigeratur. Ath.
Ψυκτηρίτης ος, ὁ, idem quod ψυκλήρ. Eust.
Ψικτήριον, aptum ad refrigerandum. Gal.
Ψυχόβρατα, τὰ, quæ a pulsibus addita & corrosa sunt.
Ψύλλη, ὡ, ἡ, Phyllon, proavus. Aristot.
Ψυττὼν, ῶνος, ὁ. Hes.
Ψιχεῖον, vel ψύχιον, idem quod λιχεῖον. Eust.
Ψυχὲς, pro ψυχεινὸς. Theophr.
Ψυχοδιρὴς, ὁ, ἡ, animi vorax. Synes.
Ψυχολιπὴς, ες, animi s. animæ deliquium afferens. Ep.
Ψυχοτροφία, s. ψυχροτροφία, in frigidis locis nutrio. Sibyl.
Ψυχοφυὴς, ὲς, animæ naturam habens, quatenus corpus movet. *Epith.* alarum, vel ventos, frigus producens. M. Mus. A ψυχὴ, vel ψύχω.
Ψυχμὸς, ὁ, idem quod ψύχος. Man.
Ψυχῶλακος, herba quædam. Hes.
Ψώδαρὴς, squalidus. ib.
Ψωροπεταλοὶ, οἱ, viles pisciculi. ib.
Ψωχὸς, pro ψαχὸς. Suid.

Ω.

Ὠγὴν, Oceanus. Hes. Hinc ὠγενίδαι, oceanidæ.
Ὠκέα, pro ὠκεῖα, Hom. *it. Adv.* pro ὠκέως.
Ὠκεανίνη, ἡ, filia oceani. Hesiod.
Ὠκιμοειδὴς, idem quod ὠκιμωδὴς, it. ὠκιμοειδὲς, herba quædam, Lat. ocimastrum. Dioſc.
Ὠκυμορώτατος, Ar. Ab ἄκυμορος.
Ὠκύοος, ὁ ἡ ὄν, subitæ mentis. Opp.
Ὠκύπτερος, idem quod ὠκύπτης. Coluth.
Ὠκυπὸς, idem quod ὠκύπους. Ep.
Ὠλικρανίζω, cubiti gibbero ferio. Poll.
Ὠλενὸς, ὁ, humeralis. Lyc.
Ὠλεσοτεκνος, ὁ ἡ ὄν, perdens liberos. Nonn.
Ὠμαλὴς, ὁ, qui curatus fuit, quum crudus adhuc esset, nec coctione ad maturitatem perveniſſet. Hes.
Ὠμίον, τὸ, humerculus. Ep.
Ὠμομηλὶς, ἡ, arbor, quæ mala cruda producit. Steph. al. ἀπομηλὶς, ἀμαμηλὶς, ὀρομαλὶς. Theoc.
Ὠμορρὶς, q. d. ὠμοῤῥόος, qui crudelia facinora patrat. Hes.
Ὠμοτομητέον, crudum secandum est. Gal.
Ὠμοχάρων, ὁ, crudelis Charon. Ep.
Ὠνακατάξις, ἡ, ovorum fractio. Lucian.
Ὠπὴ, idem quod ἐπωπὴ. Ap.
Ὠραιοτατος, pro ἀραιολατος. Eust.
Ὠραιπλάω, versor cum iis qui florenti adhuc ætate sunt & forma venusta. Suid.
Ὠραπολέω, consueto tempore terram aratro verto. Hes.
Ὠρίαω, & ὠρίζω, id. quod ὠρέω. Suid. Hes.
Ὠριὰς, ἡ, maturitatem afferens, *Epith.* Naturæ. Orph.
Ὠριμηλὶδες, vid. ὀσιμ. Steph.
Ὠσχηλὰς, pro ὀρχὴς. Arrian.
Ὠτὶς ὁ, impulsorius. Steph. Ab ὦσις, quod ab ὠθέω.
Ὠτὴ, vid. ὀχμ. Vost.
Ὠτοφυλάκιον, τὸ, locus Athenis in quo fanum Dianæ. V. M.
Ὠτοκρὴς, herbæ nomen. Cam.
Ὠτοκυβδὴς, ὁ, qui ob eas gent. V. L. At
Ὠτοκυβδὴς, qui aurem ad cortuſas gent. Steph.
Ὠτοκυβδὴς, ὁ, qui auriculæ, ad aures pertinens. Gorr.
Ὠτολογὰς, vid. Στρολόγας. Ap.
Ὠτοπία, ἡ, pro ἀτοπία. Ep.
Ὠτλαμμα, τὸ, pro ἔτλημα. V. L.
Ὠφθαλμοτρὴς, qui pallidis est oculis. Steph.
Ὠχοστὴς, in. pro ἀχοστὴς. Ep. Suid.

LEXICI MANUALIS GRAECI

PARS SECUNDA,

Vocum Phraſiumque Latinarum, quæ in primis e re Græce quidpiam reddituris eſſe poſſint, interpretationem Græcam ſiſtens.

A, Ab, ἀπό, *cum Genitivo*, & potiſſimum de inanimatis, *ut*, Ab illo tempore, ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου, *Demoſth.* Ab initio uſque ad finem, ἀπό, τ ἀρχῆς ἄχρι τ τελευτῆς, *idem*, A ſolis ortu uſque ad occaſum, ἀφ' ἡλίου ἀνίσταντος μέχρι δυσμῶν, *Æſchin.* (2) παρά, *cum Genit.* & potiſſimum de animatis, *ut* Venire a rege, παραβιάζ παρὰ βασιλέως, *Thucyd.* (3) ὑπό, *cum Genit.* & verbis paſſ. vel neutris, *ut* Inſtituor ab illo, παιδεύομαι ὑπ' ἐκείνου, *Iſocr.* Interfectus eſt a vobis, τέθνηκεν ὑπ' ὑμῶν, *Xenoph.* (4) ἐκ, in notatione temporis, *ut*, A puero, ab infantia, ab incunabulis, ἐκ παιδός, ἐκ νέου, ἐκ πρώτης ἡλικίας, *Dem. Iſocr.* (5) ὀπό, in notatione officii, *ut*, Qui ab epiſtolis eſt, ὁ ὀπὸ τῆς ἐπιστολῶν qui a ſecretis eſt, vulgo Secretarius, ὁ ὀπὸ τῆς ἀπορρήτων qui a regiis ſigillis eſt, ὁ ὀπὸ τῆς βασιλικῶν ζφραγίδων, &c. *Vigor.* C. IX. Sect. 4. Reg. 1.

Abacium, τὸ ἀβάκιον, ου, *Polyb.*

Abactor, ὁ ἐλάτης, ῆρος, *Lucian.*

Abactus, a, um, ἀπελαμψός, ἴνη, ἴνον, *Poll.* ἀπεληλυθώς, ὼσα, ὸς, ab ago, ἄγω, *Luc.*

Abactus, us, ὁ ἀπέλασις, εως, *Hejych.*

Abaculus, τὸ ἀβάκιον, ου, *Pollux.*

Abacus, ὁ ἄβαξ, ακος, *Poll.*

Abalienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, εως, *Thuc.*

Abalienatus, a, um, ἀλλοτριωθείς, εῖσα, ὲν, ἀπαλλοτριωμένος, ab aliquo, τινός, *Dem.* πρός τινα, *Iſocr.*

Abalienatio, ἀπαλλοτριόω, ῶ, aliquem ab aliquo, τινά τινος, *Dem.* τινὰ πρός τινά, *Iſocr.*

Abamita, ἀδελφὴ τοῦ πρωπάππου, *idem.* ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη.

Abarceo, ſ. abercео, ἀποκαλύπτω, ἀποκαλύπτομαι ναματων, *ab aquis arcere. Greg.* ἀπείργω ζῷ τινος, *Plut.*

Abavia, ἡ ὀβπάππη, ης, *Poll.* ἡ προμάμμη.

Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ πρωπάππου, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.

Abavus, ὁ ὀβπάππος, ου, *Poll.* ὁ πάππος πάππου, V. L. πρόγονος τέταρτος.

Abbas, ὁ καθηγεμὼν ἀσκητῶν, ου, ὁ ἀρχιμανδρίτης, ου.

Abbatia, ἡ ἀββάτεια, ας, τὸ κοιμητήριον, *Cedr.*

Abbatiſſa, ἡ ἀρχιμανδρίτης. ιδος.

Abbrevio, βραχύω, ὀββίλωνω, *Syneſ.* Συντέμνω, *Thucyd. cum accuſ.* ἀποκεφαλαιόω, *Ariſtot.*

Abdicatio, ἡ ἀποκήρυξις, εως, *Lucian.* ἡ ἀπόρρησις, *Syneſ.*

Abdicatus, a, um, ἀποκηρυκτος, ον, *Syneſ.*

Abdico, as, ἀποκηρύττω, filiom, τὸν υἱὸν, *Lucian.* filium, ἀπεῖπον τ υἱόν, *Plato.* me magiſtratu, τὴν ἀρχὴν, *Ariſtot.* ἀποδοκιμάζω, ἀποτοιέομαι.

Abdite, κρύφα, *Plut.* κρυφῆ, *N. T.* κρύβδην, *Dem.* κρυφίως, λάθρᾳ.

Abditus, a, um, ἀπόκρυφος, ον, *Suid.* κρυπτὸς, ὴ, όν, *Herodian.* μύχιος, ία, ιον, ὁ ἡ ν, εὐδόμυχος.

Abdo, κρύπτω, in gurguſtio, εἰς κολύβην, *Thuc.* ἀποκρύπτω, κατάδυω.

Abdomen, τὸ ὑπογάστριον, ου, *Dem.* ἧπαρ.

Abducendus, ἀπακτέος.

Abduco, διάγω, ἀπάγω, ſententiam ab aliquo, τὴν γνώμην ἀπό τινος, *Thucyd.* aliquem a propoſito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τ ὑποκειμένου, *Æſchin.* captivum aliquem, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτον τινα, *Herodian.* λαμβάνω αἰχμάλωτον τινα, *Herodian.*

Abductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς, *Polyb.*

Abductus, a, um, ὁ ἡ ὴ, ἀπακτός, ὴ, όν, *Sophocl.* ἀπαγόμενος.

Abecedarius, ἀλφαβητικὸς, ὴ, όν.

Abedo, κατιδίω, aliquid, τί, *Plut.* ἀποτρέπω, *Lucret.*

Abeo, ἀπέρχομαι, a vico, ἀνδρὸς, *Iſocr.* e concione, ἐκ τ ἐκκλησίας, *idem*, ad aliquem, εἰς ἐμὲ πρός τινα, *idem*, in malam rem, ἀπέρχω εἰς φθορὰν, *Eichorn.* ἔρχομαι ἐς κάρκαρα, *Ariſtoph.* ἄπειμι, abiit *pro* mortuus eſt ἀπῆλθε, εἰς ἅιδου.

Aberratio, ἡ ἀποπλάνησις, εως, *Ariſt.* τὸ ἁμάρτημα, ἡ ἀποτύχησις, *Plut.*

Aberro, ἁμαρτάνω, a via, τ ὁδοῦ, *Ariſt.* a veritate, διαμαρτάνω τ ἀληθείας, *Iſocr.* διαψεύδομαι τ ἀληθείας, *id.* a ſententia alicujus, τ γνώμης τινός, *idem*, a propoſito, ἀποπλανάομαι τ ὑποθέσεως, *idem*, a fide, τ πίστεως, vel ἀπὸ τ πίστεως, *Chryſoſt.* a ſcopo, ſeu propoſito, ἐξω σκοπεῖν τῆς καιρῶν *Iſocr.* σκοπὸν γίνομαι τ ὑποθέσεως, *id.* τῶν πράγματος, *Demoſth.* ἁμαρτάνω, ἁμαρτάνω, ἀποτυγχάνω, *Dem.* ψεύδομαι, ἀποσφάλλω, *Hom.*

Aberro paulum, παραλιθαίνω.

Abſore, ἀπίσεως, *Plut.* parum abeſſe, μικρῷ δεῖν, multum abeſſe, πολλῷ δεῖν.

Abigeo, ἀφορίζω, oves ab hircis, τὰ πρόβατα ἀπὸ τῆς ἰρίφων, *N. T.*

Abhinc, ἐντεῦθεν, *Ariſtot.* ἐκθενδε, ἀπὸ τῶδε.

Abhorreo, μυσάττομαι, ut prodigium, ὡς ὄλεθρον τίρατι, *Luc.* ab injuria, δυσχεραίνω τὸ ἀδικεῖν, *Plato*, ab aliquo rem, *Plut.* ὄλεθρόν τινι, *Ariſt.* χ τίνος, *Luc.* ἀπαλλατίομαι, *Lucian.* ἀποτροπιάζομαι, *Syneſ.*

Abhorreſco, idem quod *Abhorreo.*

Abhortor, ἀποτρέπω, aliquem a peccatis τινα τῆς ἁμαρτημάτων, *Iſocr.*

Abi, ἄπει, ἀπιθι. ἄφθι, *Poët.* in malam rem, ἀπίρει, ἰρῦ ες κοράκας.

Abjecte, ταπεινῶς, vivere, ζῆν, *Dem.* facere, πράττειν, *idem* φαύλως, ἀγενῶς, *idem.*

Abjectio, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, armorum, τῆς ὅπλων, *Plato* ἀποῤῥῖψις, ἡ ταπείνωσις, *Luc.*

Abjector, ὁ ἀποβολεὺς, εως, armorum, τῆς ὅπλων, *Plato.*

Abjectus, a, um, ἀποβεβλημένος, η, ον, ab ἀποβάλλω, abjicio, *Plato.* ὁ ἡ ὴ, ἄτιμος, ἀναρίθμος, ἀξιόμισος, ἀσύνθετος, *Hom.*

Abjegnus, a, um, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX. ἐλάτης, *Poët.*

Abies, ἡ ἐλάτη, ης, *Plut.*

Abietarius, ὁ τεκτὼν ξυλικός.

Abietinus, a, um, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX.

Abigeator, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, *Luc.*

Abigeatus, us, ἡ ἀπελασία, ας, *Heſ.*

Abigeus, ὁ ἀπελάτης, ου.

Abigo, ἀπελαύω, præſertim ἐκ τῆς λείας *Herodian.* columbas, τὰς περιστερὰς, *Baſil.* e convivio, ἀπαθίνω τῶν συμποσίων, *Lucian.* Spiritum ſanctum, ἀποδιώκω τὸ πνεῦμα ἅγιον, *Baſil.* ἀπελαύνω, *Polyb.* ἀπείργω, ζοκίω, *Ariſtoph.* ἀνίσημι, *Soph.*

Abjicio, ἀποβάλλω. *Plato*, aliquid, ῥίπτω τι, *Demoſth.* clam ad pedes, ἀδήλως πρὸς τοὺς πόδας, *Al.* καταβάλλω, *Xen.* ἀποῤῥίπτω, *Herod.* παραβίνω, περίειμι, *Thucyd.*

Abitus, us, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Iſocr.* ἡ ἀπέλευσις. εως.

Adjudico, ἀποκρίνω, *Ariſtot.* καθολεμάζω, *idem.* ἀποδικάζω *id.*

Abjugo, ἀποζεύγνυμι, ἀναζυγόω, ἀποχωρίζω.
Abjungo, i. e. disjungo, ἀποζεύγνυμι, aliquid, τί, ab aliquo, τινὸς, *Eurip.* al. ἀπαμείρω, μετάγω, *Herod.*
Abjuratio, ἡ ἐξαμοσία, ας, *Demosth.* ἀπωμοσία, *Poll.*
Abjuratus, a, um, ἀπομνύμενος, η, ον, ab ἀπόμνυμι, *Herodian.* abjuratum, ἐξαμοσθὲς, *V. L.*
Abjuro, ἀπόμνυμι, aliquid, τὶ, *Herodian.* ἀπομόω, ἀπομύω, διόμνυμι, *Dem.* ἐξόμνυμι, *id. cum Acc.* ἀποβάλλω τι δι' ὅρκων.
Ablactatio, ἡ ἀπογαλάκτισις, εως, ὁ ἀπογαλακτισμὸς, ου.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω, al quem τινὰ, LXX.
Ablaqueatio, ἡ ῥιζοτομία, ας, *Theophr.*
Ablaqueatus, a, um, ῥιζοτομηθεὶς, εῖσα, ἐν. A ῥιζοτομέω, *Hippocr.*
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, ῶ, *Hippocr.* ἐξαιμάσσω, γυμνόω (scapandi τὰς ῥίζας.
Ablatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Prisc.*
Ablativus casus, ἡ ἀφαιρετικὴ πτῶσις, *Gramm.*
Ablatus, ἀφαιρεμένος, ἀφαιρεθείς.
Ablectæ sedes, εἶδος νεκροφορικὸν, κλινάλλαντισμός.
Ablegatio, ἡ ἀποστολὴ, ῆς, LXX. ἀποστερίς, εως, *Dem.* ἀποστομὴ, ῆς, *Æschin.*
Ablegatus, a, um, ἀποστελλόμενος, ένη, ένον, *N. T.* ἀποπεμπτὸς, ἡ, ὸν, *Hes.* ἀποστολικὸς, *Hesych.*
Ablego, ἀποστέλλω, aliquem, τινὰ ὑπουργὸν, τινὰ φροντίδα, *Demosth.* ἀποπέμπω, διαπέμπομαι, τῷ ὄπισθεν ὠθῶ.
Abligurio, λαφύσσω, *Luc.* bona, καταδιφθείρω τὰ ὄντα, *Hyperid.* ἀναισιμόω.
Abligurritio, ὁ λαφυγμὸς, οῦ, *Aristoph.*
Ablingo, ἀπολείχω, *Athen.*
Abloco, ἀπομισθόω, terram in decem annos, τὴν γῆν ἐπὶ δέκα ἔτη, *Theoc.* ἐκμισθόω.
Abludo, ἀπᾴδω. *Aristot.*
Abluendus ἀλουτέος.
Abluo, ἀποπλύνω, manus, τὰς χεῖρας. *Adver.* pulverem, ἀποπλύνω τῷ κονιορτῷ, *Lucian.* vestia, τὰ δίκτυα, *N. T.* καθύω, ἀνακαθύω, *Apollon.* ἀποκλύζω, ἀπολούω, *Hom.*
Ablutio, ἡ πλύσις, εως, LXX. ἡ ἔκνιψις, *Hes.*
Ablutus, a, um, λελουμένος, ένη, ένον, *N. T.* ἀπονιφθείς.
Abmatertera, ἡ ἀπαθεία, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abmitto, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*
Abnato, ἀποκόλυμβάω. ἐκκόλυμβάω.
Abneco, ἀναιρέω, ἀποκτείνω, νεκρόω.
Abnegatio, ἡ ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, eadem, τὰ φύσει, *Plutarch.* ἰδιάζειν εἶναι, *Philo.*
Abnepos, ὁ ἀπόγονος, ου, *Bud.*
Abneptis, ἡ ἀπόγονος, ης.
Abnoctio, ἀποκοιμίδια, a castris, τῆς στρατοπέδου, *Plut.*
Abnodo, δεσμὸν ἐκλύω.
Abnormis, e, ὁ οὐ μέτρον, ου, *Plut.*
Abnuo, ἀνανεύω, bonum, τῷ καλῷ, *Basil.* hoc, τοῦτο, *Xenoph.* ἀπένευσα, ἀρνέομαι.
Abolendus, a, um, ἐξαιρετέος, έα, έον, *Polyb.*
Abolco, ἀφανίζω, testamentum, διαθήκην, *Dem.* memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινος, *idem*, legem, λύω, καταλύω, ἀποχειροτονίαν, ἀποδοκιμάζω νόμε, *idem*, disciplinas, ἀναιρέω τὰς παιδείας, *Isocr.* ἐξαλείφω, *Xen.* ἀκυρόω, ἀμαυρόω.
Abolitio, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ, ἡ ἀφάνισις, εως, justitiæ, τῆ δίκης, *Aristoph.*
Abolitus, a, um, ἀφανισμένος, ένη, ένον, ab ἀφανίζω, *Dem.*
Abolla, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.*
Abolus, ὁ, ἄβολος, ου, *Aristot.*
Abomasum, τὸ ἤνυστρον, υ, *Aristot.*
Abominabilis, e, βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*
Abominamentum, τὸ βδέλυγμα, ατος, *N. T.* τὸ μίασμα.
Abominandus, a, um, βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem.* βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, *N. T.* ὁ μυσαρὸς, *Hes.* μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν. *Phil* ὁ οὐ θαυμαστὸς, *Soph.*
Abominatio, ὁ βδελυγμὸς, ου, LXX.
Abominor, βδελυττομαι, aliquem ab aliquid, τινὰ διά τι, *Aristoph.* μυσάττομαι, *Luc.* ἀποστύομαι, *Plut.* ἀποτροπιάζομαι, *Synes.*
Abortor, ἐξαμβλόω, ῶ, *Plato.*
Abortio, abortum pario, ἐξαμβλίσκω, *Xen.* ἐξαμβλάσκω, *Dioscor.* ἐξαμβλόω, *Plato.*
Abortio, ἡ ἔκτρωσις, εως, *Aristot.* ἡ ἄμβλωσις, εως, *Gregor.*
Abortivus, a, um, ἐκπρωματικὸς, ὴ, ὸν.
Abortivus partus, τὸ ἄμβλωθρίδιον.
Aborto, idem quod *Abortio* five *abortum pario.*
Abortus, τὸ ἔκπρωμα, ατος, *Hippocr.* τὸ ἄμβλωμα, ατος, *Bud.*
Abrado, ἀποξύω, aliquid ab aliquo τί ὑπό τινος, *Aristophr.* ἀποκαίω, aliquid τὶ, *Aristoph.*
Abrasus, a, um, ἀποξυσθεὶς, ῖσα, ὸν, ab ἀποξύω, *Aristophr.*
Abreptus, a, um, ἁρπαγεὶς, εῖσα, ὲν, ab ἁνασπάζω, *Dion.*
Abripio, ἁρπάζω, aliquid, τὶ, *Herodian.* ἀνασπάζω, *Dem.* aliquem e templo, ἀποσπάω τινὰ τοῦ ἱεροῦ, *Herodian*
Abrodo, ἀποτρώγω, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Abrogatio, ἡ ἀτακτωσις, εως. ἡ, ἀποδοκιμασία, ας, legum, ἡ ἀνομεσία, εως. τῶν νόμων, *Dem.* ἡ ἀνάρρησις, ἡ ἀποχειροτονία, *Dion.*
Abrogo, ἀποχειροτονέω, ῶ, alicui magistratum, τινὰ τῆς ἐν ἀρχαῖς, *Dem.* aliquid, ἀποδοκιμάζω τι, ἀνομῶ τὰς νόμους, *Æschin.* legem, λύω τὸν νόμον, *Dem.* decretum, καταλύω τὸ ψήφισμα, *idem.* ἀκυρόω, ἀποκηρύττω, ἄκυρον ποιῶ, ἀποπαλαίω, διαγραφὴν μεταγράφω.
Abrotonum, τὸ ἀβρότονον, ου, *Dioscor.* ex abrotono confectum, ἀβροτόνιον, ἐν, ου, *id.*
Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, aliquid, τι, *Æschin.*
Abrupte, ἀποτόμως, *Isocr.*
Abruptus, a, um, ἀπερρωγμένος, ένη, ένον, ab ἀπορρήγνυμι, *Æschyl.* locus, ὁ ἀπερρωγὼς τόπος, *Plut.* ὁ οὐ ἡ ἀπόκρημνος, *Xen.* ἀπότομος. ἀποτομίας, *Apoll.*
Abs, ἀπὸ, Vide *A, Ab.*
Abscedo, ἀφίσταμαι, in regionem aliquam, εἰς χώραν τινὰ, *Thuc.* ἄπειμι ἀπό τινος, ἀποχωρέω, *Plut.* ἐξαναχωρέω.
Abscedens, ἀφιστάμενος, ένη, ενος, *Diosc.*
Abscessio, ἡ ἀποστασις, εως, *Dem.* ἡ ἀποσασία, ας. *Plut.*
Abscessus, τὸ ἀπόστημα, ατος, *Galen.*
Abscindo, ἀποκόπτω, aliquid τὶ, *Glaser.*
Abscindo, ἀποτέμνω, aliquid τὶ, *Plut.* nares & aures alicui, ῥῖνά οὐ ὦτα τινὶ, *Homer.* ἀποκόπτω, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* ἀναιρέω, *Hes.*
Abscisse, ἀποτόμως, *Isocr.*
Abscissio, ἡ ἀπονυσσή, ῆς, *Plut.*
Abscissus, a, um, ἀποκεκομμένος, ένη, ένον, ὁ οὐ ἡ ἀπόκομμος, η, abscissæ petræ, ἀπότομοι πέτραι, *Lucian.*
Abscondite, κρύφα, *Plut.* κρυφῇ, *N. T.*
Absconditus, a, um, ὁ οὐ ἡ, ἀπόκρυπτος, η LXX κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* κρυφαῖος, οία, αῖον, id. ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, LXX.
Abscondo, ἀποκρύπτομαι, aliquid, τὶ, *Isæus*, ὑποκρύπτω, aliquid in aliquo, τι ἔν τινι, *Herodian.* al quid sub aliquo, καλύπτω τι ὑπό τινος, *Æl.* κρύπτω, ἐγκρυφαίζω, *Aristot.* Συγκρύπτω, Συγκαλύπτω.
Absconsio, ἡ κρύψις, εως, *Aristot.* ἡ πόκευσις.
Absconsus, a, um, κρυπτὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* Σκεπυωὸς, ὴ, ον, LXX.
Absens, ἀπὼν, οῦσα, ὸν, *Gen.* όντος, ούσης, ὁ τος, *Plut.* Vide *Adsum*, ὁ οὐ ἡ ἄδημος, *Hes.* ἀποδημίαν, *Xen.*
Absentia, ἡ ἀπουσία, ας, *Dem.*
Absentio, διατρίβω, in aliqua re, πρός τι, *Dem. Phal.*
Absento, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Æschin.*
Absilio, ἀποπηδάω, e curru, τοῦ ἅρματος, *Plut.*
Absimilis, e, ὁ οὐ ἡ, ἀνόμοιος, ου, *Plato*, ἀπεικὼς ὼς, ὸς, *Gen.* ότος, ούσης, ότος, *Polyb.* ἀπεικὼς, ὖῖα, ὸς, *Gen.* ότος, ούσης, ότος, *Plut.* ὁ οὐ ἡ ἀφόμοιος.
Absinthites, ὁ ἀψινθίτης, ου, sc. οἶνος, *Dioscor.*
Absinthium, τὸ ἄψινθιον, ου, *Dioscor.* marinum, τὸ Σίριον, Σίριον.
Absistens, ἀφιστάμενος, ένη, ενον, *Dem.*
Absisto, ἀφίσταμαι, ab aliqua re, τινὸς, *Dem.* ἀποστατέω.
Absit, μὴ γένοιτο, *Dem.* quod absit, ὃ μὴ ζυμβαίη, *idem.*
Absolvo, ἀπολύω, aliquem a culpa, τινὰ τῆς αἰτίας, *Lysias.* aliquem crimine, ἀφίημι τινα τῆς ἐγκλήσεως, *Plut.* aliquem morbo, ἀπαλλάσσω τινὰ τῆς νόσου, *Antiphon.* i. e. perficio, ἀποτελέω, aliquid, τί, *Plato.* ἀπεργάζομαί τι, *Xenoph.* τελέω, διαπράττω, κατασκευάζομαι.
Absolute, τελείως, *Isocr.* τελέως, ἐντελέως, ἁπλῶς.
Absolutio, ἡ ἀπόλυσις, εως, *Dem.* ἡ λύσις, εως, ab iniqua fama, τῆς βλασφημίας, *id.*
Absolutus, a, um, ὁ οὐ ἡ ἀπολυτὸς, ὴ, *Gener.* Nax. ὁ οὐ ἡ ἀφειτὸς, i. e. perfectus, τέλειος, εία, ον, *Aristot.* ἐντελὴς, ἐῦς, *Lucian.*
Absone, ἀσυμφώνως.
Absonus, a, um, ὁ οὐ ἡ ἀσύμφωνος, ου, ὁ οὐ ἡ ἀπᾴδων, ὠν, ὁ οὐ ἡ ἀπηχὴς, *Luc.* ὁ οὐ ἡ ἀρρύθμιος, ἐκνενλὴς, *Aristoph.* i. e. absimilis, οὐ ἡ ἄτοπος, ου, *Dionysius.*
Absorbeo, κατίτω, aliquid, τὶ, *Plin.* omnia, λαφύσσω πάντα, *id. ῥοφέω, ἀτορέω, Syn.*
Absorptio, ἡ κατάποσις, εως, ὁ λαφυγμὸς, οῦ, *Aristoph.*
Absque, ἄνευ, *cum Gen.* absque oppidanis, ἄνευ πολιτικῶν, *Dem. Non integrum est animadvertere, ponitur, ut* absque his, τούτων ἄνευ, χωρὶς, *videtur cum Gen.* absque dicto, χωρὶς τῆδε εἰρημένων, *Aristoph.* ἐξὸν, *cum cum Gen.* absque his, ἐξὸν τούτων, *Thucyd.*
Absternius, ὁ οὐ ἡ ἀστερὴς, ὴ, ὸν, *Nonnus.* ὁ οὐ ἡ ἀστέρομος, ἄστεκτος.
Absterreo, Vide sequens *Abstergo.*
Absterso, ἀπομάττω, *Dem.* sudorem, ἀπομάττω ἱδῶτα, *Bas* pedes, ἐκμάττω τοὺς πόδας, *Aristoph.* fordes, ἀπομάσσω τὸ ῥύπος, *Lucian.* maculam ignominiæ, ἀποπλύνω τῷ δόξαν, *Dem.* ἀπομάχα, *Luc.* ὀδισμήνη, ἀποψάω, ἀπομάσσω, *Theoc.* ἀπομερίζω, ἀπομάττομαι.
Absterreo, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Aristot.* a peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, *Isocr.* a rebus agendis, τινὰ κοινὰ πράττειν, *Plut.* ab aliquo, ἀπό τινος, *Aristoph.* ἀποπαύω, *Thuc.* ἀπείργω.
Abstergeo, ἡ ζμῆξις, εως, *Diosc.* ἡ ἀπόμαξις, ἡ ἔκνιψις.
Abstergentius, abstergendi vim habens, ζμηκτικὸς, ἡ, όν, *Diosc.*
Abstinens, ὁ ἐγκρατὴς, έος, ab aliqua re, τινὸς, *Isocr.*
Abstinenter, ἐγκρατῶς, *Aristot.*
Abstinentia, ἡ ἐγκράτεια, ας, *Xenoph.* ὑπόχεσις.
Abstineo, ἀπέχω, a pestilentia, τῆς νόσου, *Æsch.* a parvis, ἀπέχομαι τῶν μικρῶν, *Isocr.* manus a matre, τὰ χεῖρε τῆς μητρὸς, *Plut.*
Abstio, ἀφίσταμαι
Abstractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Aristot.*
Abstractus, a, um, ἀποσπασθεὶς, εῖσα, ὲν, *Gen.* έντος, είσης, έντος.
Abstrahe, ἀποσπάω, cives a mari, τοὺς πολίτας τῆς θαλάσσης, *Plut.* ab invitum, διασπάω ἀπ' ἀνάγκην, *Xenoph.* animam a corpore, χωρίζω τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, *Plato.* ἀπάγω, ἀχίζω, *Xen.*
Abstrudo, ἀποκρύπτω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἀποθέω.
Abstrusus, a, um, ὁ οὐ ἡ ἀπόκρυφος, η, LXX. κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.*
Absum, ἄπειμι, ab aliquo, τινὸς, *Plut.* ἀπό τινος, *Aristot.* abest, μὴ γένηται, *Demosth.* abest multum, ut me defendam, πολλοῦ δέω ἐμὲ ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπολογεῖσθαι, *Plato*, parum abest, quin ficam, ὀλίγου δέω δακρύσαι· multum abest, tem ita se habere, πολλοῦ δεῖ οὕτως ἔχειν, *Plato*, parum abfu t, quin incidissem, μικροῦ ἀπόλλυσιν τῶν μὴ ἐντυχεῖν, *Isocr.* quin expugnarentur, ἐκπολιορκεῖσθαι.

κεῖσθαι, *Luc.* quin mortuus essem, παρὰ μικρὸν ἄλθον ἀποθανεῖν, *Isocr.*

Absumedo, τὸ ἀνάλωμα, τὸ δαπάνημα.

Absumo, κατέδω, res, facultates, τὰ ὄντα, *Demosth.* multa in aliquid, ἀναλίσκω πολλὰ εἴς τι, *id.* δαπανάω.

Absumptio, ἡ ἀνάλωσις, εως, *Lucian.*

Absurde, ἀτόπως, *Demosth.* it. ἀλογίστως.

Absurditas, ἡ ἀλογία, ας, *Demosth.* ἡ ἀτοπία, *Isocr.*

Absurdus, a, um, ὁ, ἡ [illegible]πος, ον, *Dem.* ὁ, ἡ ἄλογος, ον, *Isocr.* ὁ, ἡ [illegible]περφυὴς, ἐος, *Dem.* ἀλόγιστος, αὐδοξ[illegible]ταυτος, ἀλλόκοτος, ἀμαθὴς.

Abundans, ᾱθειανὸς, ἡ, όν, aliqua re, τι, *Synes.* κατά τι, *Aristot.* ἐν τινι, *Plut.* ὁ, ἡ εὐπορῶν, ἐος, ους, τος, *Aristot.* ὁ, ἡ δαψιλὴς, *Gal.* ὁ, ἡ ἐρῥῶσθαι, ὁ ᾱθειανῶν.

Abunde[illegible]nter, & abunde, ᾱθειανῶς, *Isocr.* ὑπερβαλλόντως, *id.* ἐκ ᾱθειανῆς, *N. T.* ἐξαρκούντως, *Isocr.* δεόντως, *Xen.* ἀφθόνως, ἀσθόλως, εὐπόρως, δαψιλῶς.

Abundantia, ᾱθειανεία ας, *N. T.* ἡ ᾱθειανότης, ητος, *Isocr.* ἡ ἀφθονία, ας, annonæ, τῆς σίτου, *id.* opum, ἡ ᾱθειανία τῆς χρημάτων, *Demosth.* εὐπορία, ἡ εὐθηνία, *Phil.* ἡ δαψιλεία, *Herod.* ἡ α[illegible]σωμία, *Hesiod.* ἡ ἀφθονία, *Xen.*

Abundentius, ᾱθειανέ[illegible]

Abundatio, ἡ ὑπε[illegible]ις, *Dion. Ancyr.* ἡ πλήμμυρις, νιδ[illegible]

Abundo, εὐπορέω, [illegible] ad aliquid, τινὸς εἰς τι, *Dem.* ᾱθειανέ[illegible] aliqua re, τινὸς, *N. T.* εὐθυμέομαι, [illegible]χω, δαψιλεύομαι, vid. exundo.

Abusio, ἡ καταχρησις, εως, [illegible]ις, εως, *N. T.*

Abusive, καταχρηστικῶς, *Gram.*

Abusivus, a, um, καταχρηστικὸς, ἡ, όν, *Rhetor.*

Abusus, ἡ ἀπόχρησις, εως, [illegible]ις, εως, *Gen.*

Abuto, καταχράομαι, alq[illegible]ι τινι, *Plato.* χράομαι κακῶς τινι, *Demosth.* ἀποχράω τινί, *Aristot.* παρακαταχρώμαι τινι, *Mar.*

Abyssus, ἄβυσσος.

Ac, κ᾽, ἤ

Acacia, ἡ ἀκακία.

Academia, ἡ ἀκαδημία, ας, *Plut.* ἡ ἀκαδήμεια, ας, *Aristeph.*

Academicus, a, um, ἀκαδημικὸς, ἡ, όν, *Luc.*

Acanthi, ἡ ἄκανθα, ης, *Dosc.*

Acanthinus, a, um, ακάνθινος, ίνη, ινον, *Dioscor.*

Acanthis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος, *Aristot.*

Acatium, τὸ, ἀκάτιον.

Accanto, προσᾴδω, alicui, τινὶ, *Aristoph.*

Accedo, προσέρχομαι, ἰέναι, *Cic. Xenoph.* ad rempublicam, τὰς πόλεις, *Dem.* πρὸς τὰ κατὰ, *Plut.* ad aliquem, προσέρχομαί τινι, *Dem.* προσχωρέω τινι, *Xen.* ad aliquid πρὸς τι, *Ælian.* accedere lententiæ, ζυγκατατίθεσθαί τινι, accedit ad hæc, ὀφείλω δὲ τούτοις εἰσφέρειν, προσειμι, μίτειμι, ζυνωφελέω.

Accelerato ἡ ἔτειξις, εως, ἡ τάχεια, ἡ [illegible]πιδὼ

Acce[illegible]ero, σπεύδω, expeditionem, τὴν στρατηλ[illegible]ν, τὰς ἰδίας, *Herodian.* Σπεύδω, κατασπεύδω, ἐγκείω, ἐπιτανύω, *Plut.*

Accendo ἐνατίω, *Inscr.* φῶς. *Plato.* aliquid, ἐνάπτω τι, *Herodian.* domos, καίω τὰς οἰκίας, *Xen.* ἅπτω, κατίημι, *Aristoph.* ἀναίω, vid. incendo.

Accenseo, προσγράφω, aliquem senatui, τινὰ τῇ βουλῇ, *Plut.* civitati, τῇ πολιτείᾳ τινὰ

Accentus, ἡ ἐμβολὴ, ἐνεμβολὴ, ὁ, ἁλισμὸς, *Hesych.*

Accentus, ἡ προσῳδία, ας, *Gramm.*

Acceptio, ἡ λῆψις, εως, *Xenophon.* ἡ ἀποδοχὴ.

Accepto, λαμβάνομαι, *Aristot.* ὑποδέχομαι, aliquid, τι, *Isocr.* προσδέχομαι.

Acceptus, a, um, ληπτὸς, ἐὸς, ἡ, όν, προσληφθὲὶς. i. e. gratus, ὁ, ἡ εὐάρεστος, ος, ον, *N. T.* χαρίεις, εσσα, εν, *Aristot.* ὁ, ἡ εὐπρόσδεκτος; acceptum habeo χαίειν τινὶ, vel δέκτ τινι; acceptum fero, ἀνατίθημί σοι τοῦτο. προσλογίζομαι, ἀπογράφω.

Accerfitor, ὁ κλήτωρ, ορος, *Lucian.* ὁ κλητὴρ.

Accerfitus, a, um, μεταπεμπτὸς, ἡ, όν, ἐκ μεταπαλία, *Plato.*

Accerfitus, us, ἡ πρόσκλησις, εως, *Plato.*

Accerfo, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* μεταπαλέω τινὰ, *Plato*, καταπαλέω τινὰ, *Plut.* προσάγω τινὰ id. μεταπέμπω τινὰ, *Dem.* προσπέμπω.

Accerfo aliquem crimine conjurationis ἐγκαλέω τῶν Συωμοσίαν τινι.

Accessio, ἡ ἄφιξις, εως, *Plato*; i. e. additio, ἡ προσθήκη, ης, *Philo*, ἡ προσθήκη, ης, *Plut.* ἡ ὁδοχὴ, ἡ αὔξησις.

Accessus, ἡ προσοδος, ου, *Thuc.* ἡ ἔφοδος, ου, *Herod.*

Accessu facilis, ὁ, ἡ εὐπρόσιτος, ου, προσιτὸς, ὴ, όν, *Greg.* ὁ, ἡ εὐπρόσοδος, ου, *Xen.* difficilis, ὁ, ἡ δυσπρόσιτος, δυσέμβολος,

Accidens, τὸ Συμβεβηκὸς, ότος, *Demosth.* τὸ Συμβεβὼς, ὰ τος, *Aristot.* per accidens, κατὰ Συμβεβηκὸς, *Aristot.*

Accido, προσπίπτω, alicui, i. e. pedes alicujus, τινὶ, *N. T.* i. e. [illegible]e tempo alicui, Συμβαίνει τινὶ, *Isocr.* ἀποβαίνω τινὶ, *Dem.* non ex sententia, ἐκβαίνω μὴ κατὰ γνώμην, *id.* accidit mihi idem, τ᾽ αὐτὰ πάσχω, *Isocr.* accidit mihi quod gubernatori, πάσχω πρᾶγμα κυβέρνητ, *Plato*, quæ accidunt alicui Συμπίπτοντα τινὶ, *Isocr.* προσυχχάνω.

Accido, πρεσπίπτω, *Demosth.*

Accleo, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* προσπέμπω τινὰ, *Lacr.* μεταπέμπω.

Accinctus, a, um, διεζωσμένος, ίνη, ίνον, accinise, ἀκινάκην, vestem, τὸν ἐσθῆτα, *Lucian.*

Accingo, περιζώννυμι, accinacem, ἀκινάκην, *Plato*, pallium, διεζώννυμι τὸ τριβώνιον, *Luc.*

Accino, προσᾴδω, alicui, τινὶ, *Aristoph.* παραψάλλω, παρᾴδω.

Accio, vid. *Arcesso.*

Accipio, λαμβάνω, muneta, δῶρα, *Xenoph.* fœdus, Σπονδὰς, *id.* uxorem, γαμέω, *id.* pecuniam ab aliquo, παραλαμβάνω τὰ χρήματα παρά τινος, *Isocr.* muneta, δέχομαι δῶρα, *Dem.* epistolam ab aliquo, κομίζομαι τὴν ἐπιστολὴν παρά τινος, *id.* excusationem, γνώσεχόμαι τὴν ἀπολογίαν, *Lycurg.* ποσλαμβάνω, ἀποδέχομαι, προσδέχομαι.

Accipiter, ὁ ἱέραξ, ακος, *Mart.* accipiter parvus, ὁ ἱέρακισκος. κ. *Aristoph.* accipitrem voce refero, clamo veluti accipiter, ἱρακίζω, *Xen.*

Accipitrarius, ὁ ἱερακοτρόφος

Accitus, a, um, προσκεκλημένος, ίνη, ίνον, προσκληθεὶς, εἶσα, εν, *Plut.*

Acclamo, ἡ προσκλησις, εως, *Plutarch.* ἡ μετάπεμψις, εως, *id.* ἡ μετάκλησις, *Hes.* ἡ προσπεμψις.

Acclamatio, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Plut.* τὸ προσφώνημα, ατος, *Dem. Phil.* ἡ εὐφημία, ας, *Herodian.* τὸ ἐπιδόημα, *Plut.*

Acclamo, ἐπιβοάω, *Plut.* alicui, προσβοάω τινι, *N. T.* τινὶ, *Hom.* εὐφημέω, ἐπιφωνέω, *Hom.* παιανίζω, *Aristoph.*

Acclivus, ὁ, ἡ, ἡ ἀνωφερὴς, ἐς. *Plato.* ἡ ἀναβατὸς ὁδὸς, *Plato.* ἅπαντες, πάντες, προσόντες.

Acclivitas, ἡ ἀναβατότης, ητος, *Aristot.*

Acclivus, a, um, idem quod *Acclivis.*

Accola, ὁ, ἡ πάροικος, ου, *Thucyd.* ὁ, ἡ, συνοικῶν, ου, *Dem.* ὁ, ἡ, πάροικος, *id.* περίοικος, *Herodot.*

Accolo, πάροικέω, Asiam, τὴν Ἀσίαν, *Isocr.* flumen, περιοικέω τὸν ποταμὸν, *Plato*, ἡ ποταμὸν, *Aristot.*

Accommodate, ἐπιτηδείως, *Thucyd.* ἱκανῶς, λυσιτελῶς.

Accommodatio, ἡ ἐπιτηδειότης, ητος, *Dion.* ἡ ἁρμογὴ.

Accommodatus, a, um. ἐπιτήδειος, εία, ειον, alicui, τινὶ, *Aristot.* ad aliquid, εἴς τι, *Herodian* ὅτι τινί. *Xenoph.* οἰκεῖος, *Aristot.*

Accommode, ἐπιτηδείως, *Thucyd.*

Accommodo, προσαρμόζω, res legibus, τὰ πράγματα τοῖς νόμοις, *Plut.* aliquid alicui, ἁρμόζω τί τινὶ, *Plato*, me alicui. Συμφεροίρομαί τινι, *Sirac.* ἁρμόζω, *Hesiod.* προσοικειόω, *Plut.* Συμβιβάζω, *Greg.*

Accommodus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, *Dem.* ὁ, ἡ, ἡ εὔθετος, ος, *N. T.* ὁ, ἡ λυσιτελὴς, ἁρμόδιος, ία, ιον.

Accredo, πιστεύω, ἐπιπείθομαι.

Accrementum, ἡ ἐπαύξησις, εως, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ὄθησις, εως, *Xenoph.*

Accrefco, προσφύομαι, *Theoph.* i. e. incrementum capio, προσδίδωμι, virtute, εἰς ἀρετὴν, *Plato*, felicitate, πρὸς εὐδαιμονίαν, *Isocr.* Συναυξάνομαι, re aliqua, i. e. per rem aliquam, τινὶ, *Dem.* ἐπαυξάνομαι, ἐπιγίνομαι, ἐπιδίδωμι, *Isocr.*

Accretio, ἡ πρόσφυσις, εως, *Theophr.* ἡ παραύξησις, εως, *Dioc.*

Accubatio, ἡ κατάκλισις, εως, *Plut.*

Accubitorium, τὸ ἀνακλιτήριον.

Accubitus, ἡ ἀνάκλισις, εως, *Aristot.* primus, ἡ πρωτοκλισία, ας, *N. T.*

Accubo, παράκειμαι, alicui, τινὶ, *Demosth.* Vide *Accumbo.*

Accumbo, ἀνάκειμαι, inter edendum in thoracem, ἐν τῷ ἐσθίειν ὅτι ἐπ᾽ ἀγκῶνος, *Alex. Aphr.* in lectis, κατάκειμαι ὅτι κλινῶν, *Plato*, alicui παράκειμαί τινι, *Dioc.* cœnæ, κατακλίνομαι ὅτι τῷ δείπνῳ, *Athen.* in terra, ἀνάπεσον ὅτι τῶν γῆν, *N. T.*

Accumulate, Συρρὸν, *Herodian.* συκνῶς.

Accumulatio, τὸ Συμβόρισμα, ἡ πῆσις, *Hes.*

Accumulatus, ντες, *Hom.* πιμπλάμενος.

Accumulo, κατασωρεύω, mortuos mortuis, ἐπισωρεύω νεκροῖς, *Eurip.* ἀθροίζω, Συνάγω, πλέω, f. πάω.

Accurate, ἀκριβῶς, *Dem.* ἐπιμελῶς, *id.* λιπαρῶς, σφοδρῶς.

Accuratio, ἐπιμέλεια, ας, *Dem.*

Accuratus, a, um, ὁ, ἡ ἀκριβὴς, ἐστ, ferme, oratio, λόγος, *Aristot.* opus, ἀκριβὲς, ἐοργὸν, *Dem.* i. e. diligens, ὁ, ἡ ἐπιμελὴς, ἐστ, *Xenoph.*

Accuso, ἐπιμελῆσθαι, ἐξακριβόω.

Accurro, προσρέχω, *Chrysost.* ἐπιτρέχω, ad, ἐπὶ εἰς πρός, *Herodian.* ἀφικνέομαι δρομαῖος, *Lucian.*

Accurfus, ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, τὸ προσδρόμημα, ατος.

Accufabilis, e, ὁ, ἡ ἐγκλητὸς. ν, alicujus rei τινος, *Thucyd.* ἐγκλητὸς. ὀφλητὸς.

Accufatio, ἡ κατηγορία, ας, *Thuc.* ἡ ἐγκλησις, εως, *Artemid.* τὸ ἐγκλημα, ατος, *Demosth.* ἡ γραφὴ, ῆς, *id.* τὸ κατηγόρημα, ατος, *Plato.*

Accufator, ὁ κατήγορος, ου, *Æschin.* ὁ κατηγορικὸς, ὴ, όν, *Plutarch.* τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.

Accufatorie, κατηγορικῶς, *Isocr.* ἐγκληματικῶς, *Aristot.*

Accufatorius, a, um, κατηγορικὸς, ὴ, όν, *Plut.* ἐγκληματικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Accufo, κατηγορέω, alicujus rei, τινος, *Isocr.* κακά τινος, *Dem.* τινὰ *Hom.* πρός τινα, *Plut.* ὑπέρ τινα δίκην, *Luc.* ἐπιφέρω γραφὴν πρός τινα, *Dem.* ἐπιφέρω αἰτίαν τινὶ, *Isocr.* ἐγκαλέω τινι, *Dem.* ἐπάγω αἰτίαν τινὶ, *id.* aliquem alicujus rei, κατηγορέω τί τινος, vel τινος τινὸς, *Isocr.* τινος περί τινος, *Thuc.* ἐπιτίθεμαι τινὰ τινος, *Dem* ἄγω αἰτίαν τινος ὅτι τινα, *id.* ἐπάγω αἰτίαν τινος τινι, *Hom.* αἰτιάομαί σε τάδε, *Dem.* διαγράφω τινι αἰτίαν, δι᾽ αἰτίας ἔχω, μεμφομαι, ἐνδεικνυμαί τινα.

Acco, ἐξίζω, *Dioc.* ἔξωσα.

Acer, ἡ Σφένδαμνος, ου, *Theophrast.*

Acer, acris, e, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* ἴος, εἶος, ἴος, acres morbi, ἐξέσαι νόσοι, acer homo, ὀξὺς ἀνθρωπος, *Aristoph.* acris sensu, ὀξὺς πρὸς αἴσθησιν, *Plutarch.* δριμὺς, εῖα, ύ.

Acerbe, τραχέως, *Isocr.* πικρῶς, *Dem.* σφοδρῶς, χαλεπῶς.

Acerbitas, ἡ πικρία, ας, *Dem.* ἡ πικρότης, ητος, *id.* ὀξύτης, σφοδρότης.

Acerbo, παροξύνω, *Xen.* πικραίνω, *N. T.* πραχύνω.

Acerbus, a, um, σφοδρὸς, ὰ, όν, fructus, καρπὸς, *Galen.* homo ἄνθρωπος, *Xenoph.* πικρὸς,

κρῶν, ρᾰ, ρὸν, de rebus & hominibus, *Dem.* acerbum, τὸ ὀμφάκιον.
Acernus, a, um, Σφενδάμινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.*
Acero, i. e. paleis perfundo, ἀχυρόω. Acerosus, i. e. paleis plenus, ὁ ἢ ἡ ἀχυρώδης.
Acerra, τὸ, θυμιατήριον, ου, *Phil.*
Acervatim, Σωρηδόν, *Herodian.* σβδρώς.
Acervatio, ἡ ζάρθρωσις, εως.
Acervo, Σωρεύω, *Herodian.* Σωρὸν Συνάγω, *Euphr. apud Stob.*
Acervus, ὁ Σωρὸς ᾰ, divitiarum, χρημάτων, *Ariſtoph.* ὁ ὄγκος. *Ariſtot.* ὁ θῆμων, *Hom.* ὁ vel ἡ θὶν & θὶς, id.
Aceſco, ἐξυνῶ, *Gal.* ἐξύνομαι, id. ἐξοξύνομαι, *Hippocr.* παροξύνω, *Dioſc.*
Acetabulum, τὸ ἀξυβάφιον, ου, *Athen.* τὸ ἐμβόλιον, *Lycophr.* ἡ ὀξίς, *Ariſtoph.*
Acetoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὀξώδης, εος, *Galen.*
Acetum, τὸ, ὄξος, ους, *Plut.* τὸ ὀξίδιον, ου, *Sal. Gallen.*
Achillea, *Herbæ nomen*, τὸ ἀχίλλειον, τὸ χιλιόφυλλον.
Acicula, τὸ ῥαφίον, ου, *Galen.* ἡ φιτρὸν, Gl. Vet.
Aciarium, ἡ ῥαφιδοθήκη.
Acidities, vid. Acerbitas.
Acidulus, a, um, ὀξυηρὸς, ρᾶ, ρὸν, ὁ ἢ ἡ ὀξώδης, εος, ὁ ἢ ἡ ὀπ ξυς.
Acidus, a, um, ὀξὺς, εῖα, ὐ, Gen. έος, είας, έος, *Xen.*
Acies, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ακὴ, ἀκὶς, ἀχμὴ, ὀξύτης, *Plut.* ἡ ἀκμὴ, ῆς. ungium, ὀνυχων, *Plut.* oculorum, ὀμμάτων, *Elian.* pladii, τὸ τόμα, ατος, μαχαίρας, *Thuc.* i. e. exercitus inſtructus, ἡ τάξις, εως, *Dem.* το τάγμα, ἡ ταξις, *Hom.* ἡ παράταξις, εως, *Jſocr. Hom.* aciem inſtruo, παρατάσσω, *Ijocr.* παράταξιν ποιῶ, *Xenoph.* in acie colloco, τάττω, *Dem.* ſto in acie contra aliquem, παρατάττομαι πρός τινα, *idem.* una ſto in acie, Συμπαρατάττομαι, *Ijocr.* diſcrete aciem, λεπτὴν τὴν τάξιν, *Dem.* occumbere in acie, τελευτᾶν ἐν τάξει, *Dem.*
Acinaces, ὁ ἀκινάκης, ου, *Lucian.* acinace cingi, διαζώννυσθαι ἀκινάκῃ, id.
Acinaceus, a, um, ῥαγίτης, ου, ἴνη, *Theophr.*
Acinoſus, a, um, ὁ ἢ ῥαγώδης, εος, *Dioſc.*
Acinus, ἡ ῥᾶξ, ῥαγὸς, ἡ ῥᾶξ, ῥαγὸς, uvarum, βότρυων, *Plato*, uvæ paſſæ, σταφυλῆς, *Dioſc.*
Acipenſer, ὁ ἔλλοψ, ενίσκος, ὀξύῤῥυγχος.
Aconitum, τὸ ἀκόνιτον, ου, *Dioſc.*
Acor, ἡ ὀξύτης, ητος, *Alex. Aphrod.* ἡ στρυφνότης.
Acquieſco, ἡσυχάζω, ἡσυχάσω, ἐφησυχάζω, ἀρίσκομαι, ἄρεσμαι præſentibus, τοῖς παροῦσι, *Ijocr.* τοῖς παροῦσι, id. donis, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, id. præſentibus bonis, ἀγαθοῖς τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, *Lyſ.* aliqua re, ἐν τινι, *Ijocr.* τὶ, *Dem.* ἀγαπητὸς ἔχω τι, *Herodian.* ἡδυπάθει ἐν τινι, *Polyb.* συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, εὐαρίστημαι τοῖς, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, στέγομαι, *idem. Plut.*
Acquiro, κτῶμαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, *Abſol.* aliquid agri, προσκτῶμαι ποιόν τι ἄγρον, *Ijocr.* pecuniam, ποιοῦμαι χρήματα, *Dem.* reliqui, ποιοῦμαι τὰ λοιπὰ, *idem.*
Acquiſibilis, e, κτητὸς, ὴ, όν, *Ijocr.*
Acquiſitio, ἡ κτῆσις, εως, bonorum, ἐγκτῶν, *Dem.* divitiarum, ἡ κτῆσις χρημάτων, id.
Acquiſitus, a, um, κτητὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Acrimonia, ἡ ῥιμυτης, ητος, propriæ, *Alex. Aph.* metaph. *Plato*, in rebus gerendis, ὀξύτης, ητος, id. in oratione, δεινότης ἐν λόγοις, *Ijocr.* vid. acritudo.
Acris ne, ὁ ἢ ἡ ὀξυθυμος.
Acriter, Σφοδρᾶς, ὁρμῆσαι, *Ariſtoph.* σφοδρὰ, id. αὐτόρας, *N. T.* ὀξέως, πικρῶς.
Acritudo. Vide *Acrimonia.*
Acroama, τὸ ἀκρόαμα, ατος, *Xenoph.*
Acroamaticus, a, um, ἀκροαματικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Acroaſis, ἡ ἀκρόασις, εως, *Lucian.*
Acroaterium, τὸ ἀκροατήριον, ου, *Plutarch.*
Acronychus, ὁ ἢ ἡ ἀκρονυχος, ου, *Nicand.*
Acroſtichis, ἡ ἀκροστιχὶς, ιδος, *Eccl.* τὸ ἀκρόστιχον, ου, *Schol. Thuc.*
Acta, τὰ πραγμένα, ων, τὰ πεπραχθέντα, ων, Apoſtolorum, αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων, *N. T.*
Actio, ἡ πρᾶξις, εως. *Ariſtot.* ἡ ἐνέργεια, ας, id. judicialis, τὸ ἀγώνισμα, ατος, *Dem.* κατηγορία, ας, id. injuriarum, δίκης δίωξις, *Ariſtoph.* actionem alicui intendo ab aliquid, γράφομαί τινά τινος, *Plut.*
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, πρακτικὸς.
Actor, ὁ πράττων, οντος, ὁ δρασὴς, δρασὸς, *Heſ.* ὁ πρακτὴς, i. e. acculator, ὁ κατήγορος, ου, *Dem.* ὁ διώκων, οντος, id. fabularum, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *Plut.*
Actuarium, i. e. oneraria navis, ὴ, ὁλκὰς, άδος.
Actuarius, i. e. actorum ſcriba, ὁ γραμματεύς.
Actuarius, i. e. facilis, ὁ ἢ ἡ εὐκίνητος.
Actuoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ενεργὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* πρακτικὸς, ὴ, όν, *Polyb.* ὁ ἢ ἡ φιλόπονος, ἐργάδης.
Actus, ἡ πρᾶξις, εως, *Dem.* in ipſo actu, ἐν αὐτῇ τῇ πράξει.
Actus, a, um, πεπραχθὴς, ῆσα, ὸν, *Gen.* ὴτος, είσης, ὴτος, πεπραγμένος, ίνη, ίνον, actum agis, τὸ ἐξεργασμένος ἀναλαμβάνω, *Ariſtoph.* actum eſt de me, περὶ ἀπολωλα, *Eur. Alcest. Ariſtoph.*
Actutum, αὐτίκα, *Thuc.* παραχρῆμα.
Acuatio, ἡ ῥόμβωσις, εως.
Aculeatus, a, um, κεντρωτὸς, ὴ, όν, ὁ ἢ ἡ ἐγκεντρος, culex, κνίψ, *Ariſtot.* ut ſpina, ὁ ἢ ἡ ἀκανθώδης, εος, *Theophr.*
Aculeus, τὸ, κέντρον, ου, *Plut.* τὸ κέντημα, ατος, *Polyb.* ἐγκεντρὶς, *Ariſtoph.* ἡ ἄκανθα.
Acumen, ἡ ακωκὴ, ῆς *Lucian.* ἡ ἀκὶς, ἰδος, *Diod.* ἡ ὀξύτης, ητος, *Plut.* το ὀξὺ, ίος, ingenii, ἡ ἀγχίνοια.
Acuminatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀπόξυς, ος, *Dioſc.*
Acuminо, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, ultimam ſyllabam, τὴν τελευταίαν, *Athen.* i. e. acutum reddo, ἀκονάω, aliquid, τι, *Lucian.* i. e. incito aliquem ad aliquid, ἀκονάω τινὰ εἴς τι, *Herod.* θήγω, Σηγάνη, τινα εἴς τι, *Xen.*
Acus, ἡ ῥαφὶς, ἰδος, *N. T.* βελόνη, τὸ ἠπτήριον.
Acupictus, κεντὸς, Hom. ποικίλος.
Acute, ὀξέως, canere, ὀξὺ, λιγέως ᾄδειν, *Ariſt.* audire, ὀξὺ ἀκούειν, *Plato*, videre, ὀξὺ βλέπειν, id.m, acute videns, ὁ ἢ ἡ ὀξυδερκὴς, ὀξυωπὴς, acute clamans, ὁ ὀξυβόας.
Acutulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑποξυς, ος.
Acutus, a, um, ὀξὺς, εῖα, ὐ, *Gen.* έος, είας, έος, hasta, ὀξὺ δόρυ, *Hom.* οὐκ ὀξέα φανῇ, *Plut.* vir acuti ſenſus, *Dem.*
Ad, πρὸς, *cum Acc.* venio ad aliquem, ἀφίκομαι πρός τινα, *Xenoph.* ὅτῃ, *cum Dat.* eſſe ad manum, εἶναι ὀλίγῳ θαλάσσῃ, *Thuc. cum Acc. in ſignificatore motus ad locum*, ut accedere ad januam, βαδίζειν ὅπῃ τὴν θύραν, *Ariſt. pl.* πρὸς, *cum Dat.* ſtabat ad januam, ἕστηκε πρὸς τῇ θύρᾳ, *N. T. cum Acc.* quid ad nos? τί πρὸς ἡμᾶς; id.d. εἰς *cum Acc.* colloquium, ἐγκωμιάζειν εἰς ἐυάρχην, *Thuc.* progredi ad vedem, φορεῖσθαι εἰς χλαῖναν, ad vinum ducentos, εἰς vel ἐς ἄνδρας διακοσίους, *Thuc.*
Adactio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.
Adactus, a, um, ἐπαχθὴς, ῆσα, ὸν, i. e. coactus, βιαίως, ίσα, ίον, *Ijocr.* ἀναγκασθεὶς, *Dem.*
Adædificо, πρωτοικοδομέω.
Adæquatio, ἡ ἐξίσωσις, εως, ἡ παρίσωσις, εως.
Adæque, ἴσως, *Plut.* it. ἐπίσης.
Adæquo, ἀνισῶ multitudine, πλήθῃ, *Herod.* ἀνισάζω, *Ariſtot.* ἐξισόω τινὶ, *Plut.* i. e. complano, ὁμαλίζω, *Ariſtot.* ὁμαλίζω, ἐπαρτίζω. *Bud.*
Adæſtuo, περιεκπυρόω, *Philo.* it. ἐκκυμαίνω.
Ad gum, ἡ παρωμὶς, ίδος, *Ariſtot.* it. λοιγὸς.
Adamantinus, a, um, ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, *Æſch.*
Adamas, ὁ ἀδάμας, αντος, *Ariſtot.*
Adamo, φιλιππίζω, *Xenoph.*
Adaperio, πρωτοίγω, LXX. διανοίγω, id. παρανοίγω.
Adapertilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνοικτὸς, ὸν.
Adapertio, ἡ ἀνῳξις, εως, *Baſ.*
Adapertus, a, um, ὁ ἢ ἡ, ἀνοικτὸς, ὸν, ἀνεῳγμένος, ίνη, ίνον, ab ἀνοίγω, *Luciano.*
Adaptare, ἁρμόζομαι, f. ὁσμῶ leges civibus, τοὺς νόμους τοῖς πολίταις, *Plut.* alicui aliquid, ἁρμόζω τινί τι., *Dionyſ. Hal.* πρόσαρμόζω τι τινι, *Plato.* ἐπαρτύω. Hom.
Adaquatorium, τὸ, ἀρδευτήριον, ου, LXX.
Adaquo, ἀρδεύω, *Ariſtot.* ὑδρεύω.
Adaucto, ὑπαύξησις, εως, ἡ πρόσαυξις, εως, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, *Plato.*
Adaugeo, ἐπαύξω, patriam, τὴν πατρίδα, *Dem.*
Adaugeſco, ἐπαυξάνομαι, *Theophr.*
Adbibo, ὀπτάνω, aliquid, τι, *Ariſtoph.* vinum, οἶνα, *Plato.*
Adblandior, ὑποσαίνω, ὑπαικάλλω.
Adcorporo, σωματοποιέω.
Addecimo, ἀπεδεκατόω.
Addento, πιεζέω.
Addico, i. e. pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποκρίνω.
Addico, i. e. condemno, καταδικάζω.
Addico, καταλλάσσομαι, pro pecunia, ἐπ' ἀργυρίῳ, *Herodian.* ἀπεμπολέω.
Addictio, i. e. condemnatio ad pœnam, ἡ καταδικὴ, ῆς, *Plut.*
Addictus, a, um, ὁ, ἡ, ὁ ἢ ἡ πρωδωτὸς, ὸν, vel πρωδωτὸς, ὴ, όν, alicui, τινὶ, *Plut.* i. e. condemnatus id, ὁ ἢ ἡ καταδικὸς, ου, *Dem.* ſum precibus, πρόσκειμαι δεομένῳ, *Plut.* alicui rei, τινὶ, *Syncſ.*
Addifco, πρασμανθάνω, aliquid, προσλαμβάνω τὶ ταῖς ὑπαρχούσαις, *Ijocr.* λαμβάνω ἐπιστήμην τινὸς, id.
Additamentum, ἡ πρωδόκη, ης, *Plato*, τὸ πρώδωμα, ατος, *Symmach.* τὸ ἐπίβλημα, ατος, *N. T.* additamenti loco eſſe, εἶναι πρωδόκης μέρη τινί, *Dem.* ἡ παρυφὴ, ῆς.
Additio, ἡ πρόθεσις.
Additus, a, um, πρωδοτὸς.
Addo, πρόσθημι, vel ἐπιτίθημι alicui aliquid, τινί τι, *Ijocr.* συνάπτω πρός τι, *Plut.* alicui, ἐπιβάλλω τινὶ, *Ariſtot.*
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addubitatio, ἡ, διαπορήσις.
Addubito, διαπορέω, *Plato*, de re aliqua, ἀμφιῤῥυτέω περί τινος, *Ijocr.*
Adduco, προσάγω, ad aram, πρὸ βωμοῦ, *Lucian.* alicui aliquem, ἄγω τινι τινα, πρός τινα, *Plut.* aliquem ad felicitatem, τινὰ ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, *Xen.* aliquem in ſuſpicionem, τινὰ εἰς ὑποψίαν, *Plato*, in medium, ἀνάγω εἰς τὸ μέσον, id. ἐπάγω, *Bud.* συνάγω, ὑπάγω τι εἰς τι, adducor ut credam, ὑπάγομαι πιστεύειν, *Ijocr.* προσάγομαι, προσιμαι, *cum infin.*
Adductus, a, um, προσαχθὴς, ῆσα, ὸν, donis, δωρεαῖς, ῆσα, ὸν, ὑπὸ δωρεαῖς, *Plato.*
Adduplico, διπλασιάζω, aliquid, *Phil.* ἐπιδιπλασιάζω.
Adedo, ἀπολράγω, aliquid, τὶ, *Lucret.*
Ademptio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*
Ademtus, ἀφαιρεθεὶς.
Adeo, Ἀδὺ, τοσοῦτον, victus eſt, ἡττήθη, *Ijocr.* adeo abſtin ere, ut ne quidem voluerint, τοσοῦτον ἀπέχειν, ὥσ' οὐδ' ἠθέλησαν, id. adeo deſtitutus ſum, ut neſciam, οὕτως ἐνδεὴς ἐγενόμην, ὡς οὐκ οἶδα, id. adeo oporter, ut capiat, ὥστε χρὴ, ὥσε ἐπιδεχεσθαι, *Æſchin.* quis adeo remotus fuit? τίς οὕτω τοσοῦτον σόφρων ἦν; *Dem.* adeo probabiliter, οὕτω εὐθυνας, *Plato*, adeo dementes facti ſunt, εἰς οὕτω ἀνοίας ἦλθεν, *Ijocr.* εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἐληλύθασιν, id. εἰς τοσαύτην μανίαν ἦλθον, id.
Adeo, πρόσειμι, ad aliquem, τινὶ, *Xenoph.* φιλίαν πρός τινα, *Thuc.* hæreditatem, προσίομαι εἰς τὰ πλήματα, *Dem.* κληρονομίαν κληρονομίας, *Ariſtot.*
Adeps, τὸ στέαρ, ατος, *Dioſc.* ἡ σιμελὴ, ῆς, *Ariſtot.* τὸ ἄλιφας, ὁ δημός.

Adeptio,

Adeptio, ἡ ἐπιτυχία, ας, LXX. ἡ ἀπόλαυσις, ἡ ἐπίτευξις.
Adeptus, a, um, ἐπιτυχὼν, ὕσα, ὸν, aliquid, τινος, *Dem.* ὁ κῆ ἡ ἐπιτυχης, ίδ-, τινός, *Iſocr.*
Adequito, προσιππάζω. προσιππεύω.
Adeſdum, ἴθι δὴ, *Plato*, ἴθι νῦν, *Xenoph.*
Adeſquio, βυλιμιάω, βυλιμιάτω.
Adfingo, προσάγνυμι.
Adgeniculor, προσκυνέω, alicui, *Herod.* τινὶ, *N. T.*
Adhæbito, παροικέω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*
Adhæc, πρὸς τύτοις, & adhuc alia multa, κῆ πολλὰ πρὸς τύτοις ἄλλα, *Dem.* χωρὶς ἢ τύτων, *Lycurg.*
Adhæreo, προσκολλάομαι, alicui, τινὶ, *N. T.* πρόσκειμαί τινι, *Dioſc.* προσέχομαι, *Ariſt.* προσίχομαι, προσπλατύομαι, συναπτομαι, *omn. cum dat.*
Adhæreſco, idem quod antecedens *Adhæreo.*
Adhæſe, *Cyrillus*, *Athen.*
Adhæſio, ἡ, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, *Ariſtoph.*
Adhamo, ἁγκιτρόω, ῶ, *Plut.*
Adhibeo, προφέρω, προσέχω, animum rebus, τὸν νῦν τοῖς πράγμασι, *Dem.* curam alicui rei, ἔχω τινὶ πολλὴν ἐπιμέλειάν τινος, *Thuc.* aliquem in conſilium de re aliqua, ποιέομαι τινα ἐπὶ Συμβύλιον περί τινος, *Dem.* aurem verbis, παρατάλλω τὸ ὠς λόγοις, LXX. fimum vitibus, κόπρον ταῖς ἀμπέλοις, *Theophr.*
Adhinnio, προχρημετίζω, equo, χρημετίζω πρὸς ἵππον, *Æl.*
Adhortamen, idem quod *Adhortatio.*
Adhortatio, ἡ παραίνεσις, εως, *Iſocr.* ἡ παράκλησις, εως, *id.* ὁ παρακελευσμὸς, ὕ, *Thuc.* ὁ διακελευσμὸς, *Theoc.* ἡ πρόκοπη, ἡ παρακέλευσις, τὸ παρακέλευσμα, *Plut.*
Adhortator, ὁ παραινέτης, ὁ παρακλήτωρ, *Heſ.* ὁ ἐρυθράκλης, *Euſt.*
Adhortatorius, παρακελευσικός.
Adhortor, παραινέω, ῶ, aliquem ad aliquid, τινά τι, *Iſocr.* παρακελεύομαι τινι, τι, *Thuc.* aliquem ad virtutem, πρυτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετὴν, *Xenoph.* ad aliquid, εἴς τι, *Dem.* πρός τι, *Iſocr.* παρακαλέω, *Xen.* ἐγκελεύομαι, *Plut.* διακελεύομαι, *Iſocr.* ἐπικέλευμα, *Plut.* ὀτρύνω.
Adhuc, ἔτι, vivens, ζῶν, *Iſocr.* hodie, ἔτι κῆ νῦν, *id.* εἰς ἔτι κῆ νῦν, vel εἰσέτι κῆ νῦν, *Lucian.* μέχρι τῦ νῦν, *Xen.*
Adjaceo, πρόκειμαι, alicui, τινὶ, *Dioſc.* παράκειμαί τινι, *N. T.*
Adiantum, τὸ ἀδίαντον, υ, *Theophr.*
Adiaphoron, i. e. res indifferens, τὸ ἀδιάφορον, υ, ſc. πρᾶγμα, *Chryſ.*
Adjectio, ἡ προσβολὴ, ῆς, oculorum, τῶν ὀμμάτων, *Plato*, ἡ ἐπίθεσις, τὸ ἐπίβλημα.
Adjectivus, a, um, ὁ κῆ ἡ ἐπίθετ-, ν. Hinc adjectivum, ſc. nomen, τὸ ἐπίθετον, υ, ſc. ὄνομα, *Gramm.*
Adjectus, us, idem quod *Adjectio.*
Adjectus, a, um, ἐπιβεβλημέν-, ίνη, ίνον, ab ἐπιβάλλω, *Ariſtot.* ὁ κῆ ἡ προσβλητ-, ἐπίβλητ-.
Adigo, προσάγω, ad aliquid, τινὶ, *Lucian.* εἰσάγω, *Euſt.* ἐπάγω, *Plut.* i. e. cogo, βιάζομαι, aliquem ad aliquid faciendum, τινά τι ποιεῖν, *id.* ἀναγκάζω, παρίσαμαί τινα ἐς τι.
Adjicio, προσίθημι, ἐπιβάλλω, aliquid, τὶ, *Ariſt.* oculos, προσβάλλω τῷ ὄψει, *Plut.* alicui aliquid, παραζεύγνυμί τί τινι, *id.* animum ad aliquid, ἐπίχω τῷ γνώμῳ, ſive τῶν νῦν τινι, *Lucian.*
Adimo, ἀφαιρέω, alicui aliquid, τινός τι, vel τινά τι, *Xen.* alicui ſpem, τινὰ τῷ ἐλπίδα, *Ariſt.* adimitur mihi hoc, ἀφαιρέομαι τῦτο, *Ariſtoph.* ἐξαιρέω, *Plat.* περιαιρέομαι, *Dem.*
Adimpleo, ἐμπληρόω, *Thuc.* προσπληρόω, *Xenoph.*
Adimpletus, a, um, ἐμπεπληρωθὼς, ῦσα, ὸς, ab ἐμπληρόω, *Thuc.*
Adinvenio, προσεξευρίσκω, *Hermog.* ἐξευρίσκω, *Iſocr.* προσεξεύρισκω, *Dem.* ἐφευρίσκω.
Adirentio, ἡ παρεύρεσις, *Dem.* ἡ ἐξεύρεσις.
Adipalis, ε, ὁ κῆ ἡ σιμελὴς, ίδ-, *Lucian.* ὁ κῆ ἡ ἐπίμελ-, ε, *Dioſcor.* σιατινός, Gl. Vet.
Adipatus & adipoſus, a, um, λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* ἐσταλαμβίδ-, ίνη, ίνον, LXX. ὁ κῆ ἡ σταιώδης, σιαλώδης, *Ariſtot.*
Adipiſcor, τυγχάνω, aliquid divinitus, τινὸς ὑπὸ δαιμονίυ, *Ariſt.* gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆ δόξης, *Dem.* aliquid, προσκτάομαί τι, *Iſocr.* προσλαμβάνω. *Xen.*
Aditio, ἡ ἄφιξις, εως, *Dem.*
Adito, προσίρχομαι, aliquem, τινὶ. *Xen.*
Aditus, us, ἡ πρόσοδ-, ε, *Thuc.* ἡ πάροδ-, ε, *de via & actione adeundi*, *Xen.* aditu facilis, ὁ κῆ ἡ εὐπρόσοδ-, ε, *id.* ἐυέισοδ-, ἐυπρόσιτ-, aditu difficilis, δυσπρόσοδ-, ε, *Thuc.*
Adjudico, ἐπιδικάζω, Ariſtot. ἐπικρίνω, *Plut.*
Adjugo, ἐπιζεύγνυμι, *Ariſtot.*
Adjumentum, τὸ βοήθημα, ατ-, *Ariſtot.* ἡ βοήθεια, ἡ ἐπικυρία.
Adjumento eſſe alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιῶν, σύνεργον, ἐπίκυρον.
Adjunctio, ἡ πρόσθεσις, εως, *Philo.* ἡ ἐπίθεσις, ἡ ἐπίζευξις.
Adjunctus, a, um, προσεθὼς, ῦσα, ὸν, *Gen.* ἐντ-, εἰσης, ἐντ-, a προσίθημι, *Thuc.*
Adjungo, προσίθημι, alicui aliquid, τι τινὶ, *Thuc.* προσάπτω τινί τι, *Lucian.* παραζεύγνυμί τινί τι, *Nuz.* κολλάομαι, προσαρμόττω. *Plut.*
Adjuratio, ὁ ἐξορκισμός.
Adjurgo, ἐγκαλέω, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ἐπόμνυμι, *Plut.* te per Deum, ὁρκίζω Σε τὸν Θεὸν, *N. T.* ἐξορκίζω Σε κατὰ τῦ Θεῦ, *ibid.* ἐπορκίζω.
Adjuto, ἐπιβοηθέω, aliquem, τινὶ, *Thuc.* προσβοηθέω.
Adjutor, ὁ βοηθὸς, ῦ, *Thuc.* ὁ Συμπράκτωρ, ορ-, *Herodot.* ἀμύντωρ, ἐπίκυρ-, συνεργ-, ἀλιξητήρ.
Adjutorium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* τὸ βοήθημα, ατ-, *Ariſtot.*
Adjutrix, ἡ Συμπράκτρια, ας.
Adjuvo, βοηθέω, ῶ, aliquem contra hoſtes, τινα κατὰ πολεμίυς, *Dem.* aliquem, ὑπαγάγω τινὶ βοηθὸν, *idem.* ποιέομαι τινὶ βοήθειαν, *idem.* ἀμύνω, ἐπίκυρέω.
Admetior, προσμετρέω, *Hyperid.* ἐπιμετρέω.
Adminiculator, ὁ Συμβοηθὸς, ὕ, cont. *Adjutor.*
Adminiculor, βοηθέω, conf. *Adjuvo.*
Adminiculum, ὁ χάραξ, ακ-, vitis, τῆ ἀμπέλυ, *Ariſtoph.* cont. *Auxilium.*
Adminiſter, ἡ ὑπηρέτης, ν, *Xenoph.* it. ὁ διάκον-.
Adminiſtra, ἡ ὑπηρέτις, ίδ-, *Xenoph.*
Adminiſtratio, ἡ διοίκησις, εως, *Dem.* ἡ οἰκονομία, ας, *Ariſtot.* ἡ διακονία, ὑπηρεσία.
Adminiſtrativus, a, um, ὑπηρετικὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.*
Adminiſtrator, ὁ διοικῶν, ῦντ-, *Iſocr.* ὁ διοικητὴς. *Plut.* ὁ ὑπηρέτης.
Adminiſtro, ὑπηρετέω, διοικέω, domum male, οἰκίαν κακῶς, *Æſchin.* res meas, ὑπὲρ τῶν ἐμῶν, *Iſocr.* domum bene, οἰκίαν οἴκον εὖ, *Plut.* οἰκονομέω οἶκον καλῶς, *Xenoph.* rempublicam, πολιτεύομαι τὰ κοινὰ, *Dem.* διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν, τὰ τῆ πόλεως πράττω, *Xenoph.* Sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.
Admirabilis, e, Θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* Θαυμάσιος, ία, ιον, *Iſocr.* ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, *Xen.*
Admirabiliter, Θαυμαστῶς, *Plato*, Θαυμασίως, *id.* Θαυμασὸν, *id.*
Admiralis, ὁ ναύαρχ-, ε, *Thuc.* ὁ σίλαρχ-, ε, *Heſ.*
Admirandus, a, um, idem quod *Admirabilis.*
Admiratio, ὁ Θαυμασμὸς, ῦ, *Hippocr.* τὸ Θάυμα, ατ-, *Lucian.* τὸ Θάμβος, *Thuc.*
Admirator, ὁ Θαυμαστὴς, ὺ, *Plut.*
Admiror, Θαυμάζω, alicujus pietatem, τινὰ τῆ εὐλαβείας, *Plut.* aliquem, τινὸς, *Xenoph.* aliquem ob ſapientiam, τινὰ ὅτι τῆ Σοφίᾳ, *id.* aliquid, Θαῦμά μὲ ἔχῃ τινὸς, *Lucian.*
alicujus virtutem, ἄγαμαί τινα τῆ ἀρετῆς, vel τινὸς τῶ ἀρετῶ, *Xen.* τινὸς τῆ ἀρετῆς, *Dem.* ἐπάγομαι, ἐπιθαυμάζω, σεβίζω.
Admiſceo, ἐπιμίγνυμι, alicui, τινὶ, *Thuc.* ſermoni, παραπλέκω τῷ λόγῳ, *Bahl.*
Admiſſarius, ὁ ἀναβάτης, ε, ὁ ὀχβυτὴς, ῦ, admiſſarium admitto, ὀχβόομαι, *Ariſt.*
Admiſſio, ἡ ὑσδοχὴ, ῆς, Venerea, ἡ ὀχεία, ας, *Ariſt.*
Admiſſor, ὁ εἰσάγων, οντ-, *Iſocr.*
Admiſſum, τὸ παράπτωμα, ατ-, *N. T.*
Admiſtio, ἡ μίξις, εως, *Lucian.* ἡ πρόσμιξις, ἡ ἐπίμιξις, *Thuc.*
Admiſtus, ἐπιμικτ-, πρόσμικτ-, ὁ κῆ ἡ.
Admitto, εἰσδέχομαι, LXX. προσδέχομαι, *Polyb.* crimen in me, ἐδίκημά τῶ ἐίτιον, *Dem.* aliquem aliquo, ἀφικνέομαί τινα εἴς τι, *Xen.* ἵημι, πρόσιμι, *Xen.* flagitia, ποιέομαι δεινὰ, *Thuc.* ἐργάζομαι αἰσχρὰ, *Xen.* aliquid in aliquem, ἁμαρτάλιόν τι εἰς τινὰ, *Dem.* viri commercium, διίχομαι τῶ τῦ ἄρρεν- ὁμιλίαν, *Æl.*
Admodulor, πρόσδα, *Ariſt.*
Admodum, κομιδῆ, adoleſcens, νέ-, *Plato.* Σπέρμα νέ-, *id.* natu grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης, *id.* ἀπαρτὶ, σφόδρα.
Admolior, ἐπιχειρέω, *Dem.*
Admonco, ἀναμιμνήσκω. aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τὶ, *idem*, aliquem alicujus, τινὰ τινος, *Lucian.* divinitus, χρηματίζω, *N. T.* παρακαλέω, τινα ἐπί τι, παραίνεω, *cum dat.* ὑθετέω, ὑπομιμνήσκω, *Hom.*
Admonitio, τὸ νυθέτημα, ατ-, *Plut.* ἡ νυθέτησις, εως, *Ariſt.* ἡ παραίνεσις, εως, *Xen.* ἡ διάμνησις.
Admonitor, ὁ παραινέτης, ε, ὁ παραινῶν, ὐντ-, *Iſocr.* ὁ νυθέτης.
Admonitorius, a, um, νυθετικὸς, ὴ, ὸν, ſermo, λόγ-, *Xen.* παρηγορικὸς λόγ-. *Iſocr.*
Admordeo, προσδάκνω, δάκω, *Xen.* ἐπιδάκνω, καταδάκνω. *Hom.*
Admorſus, a, um, προσδηχθὲς, ῆσα, ὲν, δηχθὲς, ῆσα, ὲν, Λατ.
Admonus, τὸ δῶρον, ατ-, *Plut.*
Admotio, ἡ πρόσθεσις, εως, *Ariſt.*
Admoveo, προσίθημι, ſcalas turribus, κλίμακας τοῖς πύργοις, *Thuc.* aliquid ad aliquid, τὶ πρός τι, *Xen.* ἀγω, προσάγω τῷ βήματι, *Luc.* aurem ſermonibus, προσβάλλω τι ὲς τοὺς λόγους, LXX. παιδεύω, προσπαίζω.
Admurgio, προσμυσάσμαι, μυκάομαι πρός τι, *Plut.*
Admurmuro, προσμεμψίμοιρέω, ἐπιθερυβέω, *Xen.*
Adnaſcor, προσφύομαι, *Theophr.* facio aliquid adnaſci, προσφύω τί τινι, *Baſil.* ἐπιφύομαι, παραφύομαι, *Plut.*
Adnatatio, ἡ προσηξις.
Adnato, παρατήχομαι, ad aliquid, τινὶ, *Thuc.* προσνέω τινὶ, *Æl.*
Adnavigatio, ὁ ἔσπλες-.
Adnavigo, προσπλέω, *Thuc.* ὁ aliquid, εἴς τι, *Ariſt.* it. ἐσπλέω.
Adnicto, ἐπισφαλμίδω, alicui, τινὶ, *Plut.*
Adnitor, διατείνομαι, aliquid facere, τὶ πράττειν, *Ariſt.*
Adno, προσνήχομαι. Vide *Adnato.*
Adnominatio, ἡ παρονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnuto, ἐπινεύω, *Dem.*
Adoleo, θυμιάω, thus, λιβανωτὸν, *Herod.* τῶ λιβανωτῶ, *Lucian.* καθαγίζω.
Adoleſcens, ὁ ἔφηβ-, ε, *Lucian.* ὁ μείραξ, ακ-, *id.* ὁ νεανίας, ε, *Dem.* ὁ νε-, ανιαι-, ἀμφήλιξ.
Adoleſcentia, ἡ ἡβότης, ητ-, *Dem.* ἡ ἡλικία, ας, *Iſocr.* flotens ætas, ἡ ακμὴ ἀνθῦσα, *id.* ab adoleſcentia, ἐκ νέυ, *Dem.* ἐκ μειρακίυ, *id.* ἐφηβεία, ἐφηβότης.
Adoleſcentior, νεανιεύομαι *Plut.* it. παιρησιάζομαι, *Xen.*
Adoleſcentula, ἡ παιδίσκη, ης, *Dem.* ἡ κόρη ης, *Iſer.* ἡ παῖς, παιδὸς, τὸ παιδίσκαριον, ἡ μειρακίσκη, ἡ νεᾶνις.

Adolescentulus, ὁ νεανίσκος, υ, *Arist.* τὸ μειρακίσκιον, υ, *Dem.*
Adolescenturio, μειρακιεύομαι, *Lucian.* μειρακιεύομαι, *Plut.*
Adolesco, αὔξομαι, *Plato.* i. e. fio adolescens, μειρακίσκομαι, *Xen.* μειρακιζομαι, *Lucian.* ἡβάζω, ἀτάλλω, *Hesiod.*
Adoperio, ἀποκρύπτω, aliquid aliqua re, τί τινί, *Aristid.* συνεπικρύπτω.
Adopertus, a, um, ἀποκεκρυμμένος, η, ον, ον, *N. T.* κεκαλυμμένος, η, ον, ον, *ib.*
Adoptio, ἡ υἱοθεσία, ας, *N. T.* ἐσποίησις.
Adoptivus, a, um, ὁ ἡ ἢ εἰσποιητός, ή, όν, *Dem.* filius, ποιητὸς υἱὸς, παῖς θετὸς, *id.* pater, ποιητὸς πατὴρ, *Lysias.*
Adopto, υἱοθετέω, *Hes.* εἰσποιέω, *Dem.* filium, ποιέομαι παῖδα, *Dem.* εἰσποιέομαί τινα υἱὸν, *Isocr.* παῖδα τίθημι, εἰς θέσιν λαμβάνω.
Ador, ἡ ζέα, ὁ χένδρος.
Adorabilis, e, προσκυνητὸς, ἡ, όν. *Gregor.*
Adoratio, ἡ προσκύνησις, εως, *Plut.* τὸ σέβας.
Adorator, ὁ προσκυνητὴς, οῦ, *N. T.*
Adorior, ἐπιχειρέω, aliquem, τινὶ, *Arist.* ἐπέρχομαι, ἐφίσταμαι.
Adorno, ἐπικοσμέω, ῶ, *Arist.* διασκευάζω, *Lucian.* equos ferreis munimentis, καταskευάζω ἵππους χαλκοῖς ποσθλήμασι, *Xenoph.* ἑστιάζω, πρασκευάζω, convivium, συμποτίαν συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω, Deum, τῷ Θεῷ, *N. T.* & Θεὸν, *Dem.* ἱκετεύω & Θεὸν, *Xenoph.* προσεύχομαι τῷ Θεῷ προσεύχας, *Cryst.*
Adposco, προσαιτέω, ἐπαξιόω.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, προσμάχομαι.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrepo, προσέρπω, ad aliquem, τινι, *Soph.* in aliquem locum, ἐμπερπάζω δὴ τόπον τινὰ, *Aristoph.*
Adscisco, ἐπάγομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, *Dem.* mihi uxorem, ξυνοικίζω τινα ἐμοὶ, Λατ. προσαποίομαι ἑμαυτῷ τι.
Adscribo, προσγράφω, aliquem senatui, τινὰ τῇ βουλῇ, *Plut.* tribui, πολίτημα τῇ φρατρίᾳ, *id.* aliquid benevolentiae Dei, ἀναθῆμά τι τῇ εὐνοίᾳ τοῦ Θεοῦ, *Plut.* causam alicujus rei regibus, ἐπιφέρω αἰτίαν τινὸς τοῖς βασιλεῦσι. *Dem.* ἐγγράφω. *Dem.*
Adscriptitius, a, um, παρεγγεγραμμένος, ἐνη, ένον, *Lucian.* ὁ ἡ ἢ παρεγγραπτός, ή, όν, *Gregor.* παρέγγραφος, ή, όν, *Alcen.*
Adsignifico, προσημαίνω, *Aristot.*
Adsitus, a, um, i. e. feminatus ad, παραφυόμενος, ἐσα, ὸν, i. e. situs ad, προσκεί-μενος, ένη, ενον.
Adspuo, προσπτύω, *Dem.*
Adsum, πάρειμι, alicui, τινὶ. *Dem.* παραγίνομαι τινι, *Isocr.* Συμπάρειμι τινι, *Dem.* corpore, παραγίνομαι τῷ σώματι, *Aesch.* παρατύγχανω. *Polyb.*
Advectio, ἡ εἰσκομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ προσκομιδὴ, ῆς, *id.*
Advectitius a, um, ἐπακτὸς, ὴ, όν, *Herodian.* ὁ ἡ ἢ παρεισακτός, ή, όν, *Suid.*
Advecto, ἐπάγομαι, *Thuc.*
Advectus, a, um, ἐπαχθεὶς, εῖσα, ἐν, *Thuc.*
Adveho, ἐπάγομαι, ἐπάγω, *Thuc.* aliquid, προσκομίζω τι, *id.* εἰσκομίζω τι, *id.* frumentum Athenas, ἄγω Ἀθήναζε σῖτον, *Dem.*
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, ο προσήλυτος, ή, *N. T.* ὁ πυρετὸς δημος, ή, *ibid.* ὁ πίρωκος, ή, *ibid.* ὁ ἐπηλυς, υδος, *Lem.* ὁ ἐπήλυτης, ξενος.
Advenio, παραγίνομαι, ad aliquid, πρός τι, *Xenoph.* ad aliquem, ἥκω τινὶ, *id.* in Atticam, εἰς τὴν Ἀττικὴν, *Dem.* ad cenam, ὀπὶ τὸ δεῖπνον, *Xenoph.* ἀφικνοῦμαι ἐπί τινα, ἐφίσταμαι.
Adventitius, a, um, ὁ ἡ ἢ προσήλυτος, ή, *N. T.* ἐπεισακτός, ἐπεισόδιος.
Advento, προσέρχομαι, ad aliquem, πρός τινα, *Xen.* τινι, *Dem.*
Adventus, us, ἡ ἄφιξις, εως, *Dem.* ἡ ἔνδημία, ας, *id.* ἡ πάροδος, ου, *id.* ἐλθεῖν, *id.* ἡ ἐπίλευσις, ἐπιλυσία, ὁ. τὸ ἐλευσις.
Adverbialiter, ἐπιῤῥηματικῶς, *Grammat.* χθέντα,
Adverbialis, e, ἐπιῤῥηματικὸς, ὴ, όν, *Gra* ποσό-
Adverbium, τὸ ἐπίῤῥημα, ατος, *Gramm.*
Adversaria, orum, αἱ ἐφημερίδες, ων, *Plut.* ας,
Adversaria, æ, ἡ ἀντίδικος, η.
Adversarius, a, um, ἐναντίος, ία, ίον, alicui, τινὶ, *Xen.* ἐναντιωθεὶς, εῖσα, ὲν, huic, πρὸς τοῦτο, *Plato.*
Adversarius, i, ὁ ἐναντίμβρος, υ, *Dem.* ὁ ἀντίδικος, υ, *id.* ὁ ἀντιλέγων, οντος, *id.* ὁ ἀντιλογικὸς, ὴ, *Isocr.* ὁ ἀνταγωνιστὴς, ὴ, *id.* ὁ ἀντιστάτης.
Adversator, idem quod *Adversarius*, i.
Adversatrix, ἡ ἐναντιμβρία, ης.
Adversitas, ἡ ἐναντιότης, ητος, *Aristot.* ἡ ἐναντίωσις, εως, *Isocr.*
Advertor, ἀντιόομαι, alicui, τινὶ, *Herodot.* ἀναντιόομαί τινι, *Isocr.* ἀντιτάττομαί τινι, vel πρός τινα, *id.* alicui in aliqua re, τινὶ ἐν τι, *Thuc.* τινὶ πρός τι, *Plut.* alicui, ne faciat, τινὶ μὴ ποιεῖν, *Plato.*
Adversum, i, τὸ δυσχέρημα, ατος, *Xen.*
Adversum, vel adversus, *Praepos.* εἰς, adversus populum, εἰς ὁ δῆμον, *Æschin.* κατὰ, *cum Gent.* oratio adversus aliquem, λόγος κατὰ τινος: ὀθή, *cum Acus.* exercere adversus aliquem, ἀσκεῖν ἐπί τινα, *Isocr.* πρὸς, *cum Acus.* pugnare adversus aliquem, μάχεσθαι πρός τινα, *Plut.*
Adversus, a, um, ἀντικείμενος, ένη, ενον, alicui, τινὶ, *Herod.* ex adverso alicui, ἐναντίου τινος, *Dem.* ἀντικρὺς τινος, *Thuc.* adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλεῖν, *Herodian.*
Adverto, προσέλλω, *Plato.* animum alicui rei, προσέχω τὸν νοῦν τινι, *Demosth.* ἐστάναι τὸν νοῦν, βάλλεσθαι εἰς νοῦν, ἐν θυμῷ βάλλεσθαι. *Hom.*
Advesperascit, ζυσκοτάζει, *Xenoph.* quum advesperasset, ἑσπέρας γενομένης, κεκλικυίας ἡμέρας.
Advigilo, ἀγρυπνέω, per noctem, τὴν νύκτα, *Dem.* incumbo i. operam do, πεσέχω τὸν νοῦν τινι, σπουδάζω καὶ ἀγωνίζομαι περί τι or.
Adulatio, ἡ κόλακεια, ας, *Dem.* ἡ θωπεία.
Adulator, ὁ κόλαξ, ακος, *Arist.* ὁ κολακεύων, οντος, *Plut.* ὁ θώψ, θωπος.
Adulatorius, a, um, κολακευτικὸς, ὴ, όν, *Lucian.* κολακικὸς, ὴ, όν, *Plato.* θωπευτικὸς.
Adulatrix, ἡ κολακὶς, ίδος, ἡ κολακεύουσα, ης, *Plut.*
Adolor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, *Plut.* potentiori, θωπεύω ὁ δῆμον, *Æschin.* omnibus palam, πᾶσι προφανῶς τὰ κολακεύειν ἐργάζομαι, *Lucian.*
Adulter, ὁ μοιχὸς, ὄ, *Dem.*
Adultera, ἡ μοιχαλὶς, ίδος, *N. T.* ἡ μοιχεύτρια, ας, *Dem.* ἡ μοιχὰς, άδος, *Athen.*
Adulteratio, τὸ κιβδήλευμα.
Adulterator, ὁ κιβδηλεύων, οντος, alicujus rei, τι, *Plato.*
Adulterinus, a, um, i. e. adulterio natus, μοιχίδιος, ία, ιον, *Lucian.* μοιχικὸς, *Physiol.* μοιχιος. *Ep* i. e. falsus, ut moneta adulterina, νόμισμα κίβδηλον, ἄδοκιμον, πδεν, κεκιβδηλευμένον, *Aristoph. Lucian. alii.*
Adulterium, ἡ μοιχεία, ας, *Plut.*
Adultero, μοιχεύομαι, *Plut.* feminam alicujus, τὴν γυναῖκά τινος, *Plato.* fem nas liberas, ἐλευθέρων τὰς ἐλευθέρας, *Lysias*, nummos, παραχόπτω, κιβδηλεύω τὰ νομίσματα, *Aristot.* παραχαράττω τὰ νομίσματα, *Suid.* aliquid Scripturae, τι τ γραφῆς, *Gregor.*
Adultus, a, um, τέλειος, εία, ειον, femina, γυνὴ, *Æol.* ἀμαῖος, αία, αῖον, virgo, παρθένος, *Luc.* ἀδρὸς, ὰ, όν, adultae fruges, καρποὶ, *Herodot.* puer ὁ ἀγένειος.
Adumbratum, σκιερῶς.
Adumbratus, ἐπίσκιος, ὁ ἡ ἢ.
Adumbratio, ὁ ὑπογραμμός, οῦ, τὸ ζώγραφμα,

Adamo, ὑπερφιλέω, *Xenoph.*
Adaperio, ἀνοίγω, LXX. διανοίγω, ἰα. παρανοίγω.
Adapertilis, e, ὁ ἡ ἢ ἀνοικτὸς, ή.
Adapertio, ἡ ἀνέῳξις, εως, *Bas.*
Adapertus, a, um, ὁ ἡ ἢ, ἀνεῳγμένος, η, ον, ἄνοιξις ἀνεῳγὼς, ἴνη, ἴνον, ab ἀνοίγω, *Lucian.*
Adunco, ἀγκύλλομαι, *t.* ὁσομαι ῶ, *Plut.* γρυπόω, *Alex.* γρυπόλιτης.
Aduncus, a, um, γρυπὸς, ἡ, όν, κάμπυλος, η, ον, γαμφηλὸς, ὴ, ὼν, *Aristoph.* γρυπὸς. ὴ, όν. *Xenoph.* (hemque qui nato vel rostro est aliquantum aduncо, ὁ ἡ ἢ ὑπογρυπὸς, ή, *Plato.*
Aduno, ἑνόω.
Advocatio, ἡ παράκλησις, εως, *Dem.* ἡ συνηγορία.
Advocatus, i. e. patronus causae, ὁ ξυνήγορος, υ, *Dem.* ὁ σωδικὸς, υ, *Isocr.* ὁ παράκλητος, υ, *Dem.*
Advoco, παρακαλέω, aliquem, τινά, *Æschin.* προσκαλέω τινὰ, *Thuc.* ἐπικαλέω τινὰ, *Xenoph.*
Advolatus, us, ἡ ἐπίπτησις, εως.
Advolo, ἐφίπταμαι, *Greg.* ὑποπτάομαι, *Diosc.* ad aliquid προσπίπλαμαί τινι, *Philo.* ἐπιπέτομαι, παραπέτομαι.
Advolvo, προσκυλίω, saxum ad ostium, λίθον τῇ θύρᾳ, *N. T.* advolvor genibus, προσπίπτω προσγόνατα, *Dem.* ἑμαυτὸν καταβάλλω πρὸς τινος γόνατα.
Adurgeo, ἐπείγω, aliquem, ut quid faciat, τινά τι ποιεῖν, *Herodian.* aliquem, καλεπείγω τινὰ, *Aristoph.* ἐπιπέρχω.
Aduro, ὀπταίω, aliquid, τι, *Plato.* προσκαίω τι, *Aristoph.* ἀποκαίω. *Theophr.*
Adusque, μέχρι, urbem, τ πόλεως, *Aristot.* hunc diem, ταύτης τ ἡμέρας, *Isocr.*
Adustio, ἡ ἐπίκαυσις, εως, *Dios.* oculi, τὸ προσκαυμα τ ὀφθαλμῶν, LXX. ἡ ἐπικαυσις, το ἐπικαυμα.
Adustus, κεκαυμένος.
Adytum, τὸ ἄδυτον, υ.
Ædepol, ναὶ μὰ Πολυδεύκη, ναὶ μὰ Πολυδεύκη.
Ædes, is, ὁ ναὸς, οῦ, *N. T.* ὁ νεὼς, οῦ, *Xen.* ὁ σηκὸς, οῦ, το ἱερὸν.
Ædes, ὁ οἶκος, ου, *Xen.* ἡ οἰκία, ας, *Thuc.*
Ædicula, i. e. facellum, τὸ ναΐδιον, υ, i. e. parva domus, ἡ οἰκίσκη, ης, *Dem.* το οἰκίδιον, υ, *id.* ὁ οἰκίσκος, υ, *id.*
Ædificatio, ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.* ἡ οἰκοδομὴ, ῆς, *id.*
Ædificator, ὁ οἰκοδόμος, υ, *Xenoph.* ὁ ἀρχιτέκτων.
Ædificium, τὸ οἰκοδόμημα, ατος, *Thuc.* ἡ οἰκοδομὴ, ῆς, *N. T.* το κτίσμα, τος, *ibid.*
Ædificio, οἰκοδομέω, domum, οἰκίαν, *Dem.* super aliquo, ἐπί τινι, *Xenoph.* super fundamento alicujus, ὀθόνιοις ἐμείμασθαι ὀθόνια τῷ θεμελίῳ τινος, *N. T.* δόμα, δομέω.
Ædilis, ὁ ἀγορανόμος, υ, *Plato.* ὁ ἀστυνόμος, υ, *id.*
Ædilitas, ἡ ἀγορανομία, ας, *Suid.* ἡ ἀστυνομία, ας, *Aristot.*
Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, ἐστυνομέω.
Ædilitius, ὁ, ον, ἀγορανομικὸς, ὴ, όν, *Aristot.* ἀστυνομικὸς, ὴ, όν, *idem.*
Æditumor, ναικορέω.
Æditumus, ὁ ναικόρος, υ, *S. Lol. Aristoph.* ζάκορος, υ, *Aristot.* ὁ ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ ναοφύλαξ, ακος, *Aristoph.* ἱεροποιὸς, ἱεροδούλος.
Ædituus, idem quod antecedens *Æditumus.*
Aedon, ἡ ἀηδὼν, όνος, *Aristot.*
Æger, a, um, ὁ ἡ ἢ ἄρρως, ωστος, υ, *Isocr.* ἀρρωστῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.* ἐν σώθῃ ὤν, ῶσα, ὄν, *Aristot.* νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, *Xen.* νοσηρὸς, *Plut.* νοσῶν animo, ὁ ἡ ἢ ἀθυμος, υ, *Dem.* ὁ ἡ ἢ δύσθυμος, υ, *Aristot.*
Ægre, ἀβρώστως, *Dem.* δυσκόλως, *Isocr.* i. e. difficulter & moleste, δυσχερῶς, χαλεπῶς, *Xenoph.* fero negotium, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, *Dem.* res adversas, ἐν τοῖς κακοῖς, *Isocr.* quum audio, ἀκούων, *Plato.* leges, χαλεπῶς

Adeptio, ἡ ἐπιτυχία, ας; LXX. ἡ ἀπολαυσις, ἡ ἐπίτευξις.
Adeptus, a, um, ἐπιτυχὼν, ὕσα, ὸν, aliquid, τινος, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἐπιτυχὴς, ἑῶς, τινὸς, *Isocr.*
Adequito, προσιππάζω. προσιππεύω.
Adesdum, ἰδὶ δή, *Plato*, ἴδι νῦν, *Xenoph.*
Adfyrio, βυλιμιάω, βυλιμιάτλω.
Adgnosco, προσάγνυμι.
Ægrotatio, ἀρρωστία, alicui, τινὶ, ἡ ἀρρωστια, ας, *Isocr.* ἡ νόσος, ου, ἡ, *Isocr.* liquid, νόσημα, ατος, *Dem.*
Ægroto, ἀδυνεω, *Isocr.* ἀδυνέω νόσῳ. *id.* ἀρρωστίᾳ, *Dem.* νοσέω, *Plut* ἔχω, διάκειμαι ἀρρώστως, ἀδυνάτως, κακῶς, πονηρῶς, μοχθηρῶς, μαλακῶς, φλαύρως, φαύλως, *Dem. Isocr. Lucian.* ex aliqua re, νοσέω ἐκ τινος, *Lucian.* præ dolore, ὑπὸ λύπης, *id.* leviter, νόσον μικρὰν, *Plut.* ad mortem, ἔχω ἐσχάτως, *N. T.*
Ægrotus, a, um, idem quod *Æger*, quatenus hoc de corpore dicitur.
Ælurus, ὁ αἴλουρος, ου, *Ariſtot.*
Æmulatio, ἡ ζηλοτυπία, ας, *Plut.* ἡ ζήλωσις, εως, *Thuc.* ὁ ζῆλος.
Æmulator, ὁ ζηλωτὴς, οῦ, virtutis, ἀρετῆς, *Isocr.*
Æmulatus, us, τὸ ζήλωμα, ατος, *Æſchin.*
Æmulor, διαζηλοτυπέομαι, *Athen.* ζηλόω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* aliquid, τί, *id.* aliquem quaſi veſtigia ejus legendo, διάκω τὰ ἴχνη τινὸς, *Plato.* virtutis ſtudio, φιλοτεχνέω τινὶ περὶ τῳ ἀρετῶ, *idem.* i. e. invideo alicui rei alicujus cauſſa, φθονέω τινος ὅτῳ τινος, *Isocr.*
Æmulus, a, um, ὁ ἢ ζηλότυπος, ου, ἡ, *Ariſtoph.* ὁ ἀντιμιμος, ζηλωτὴς, *Isocr.* ὁ ἢ ἡ ὁμίλος, ἀντιτεχνος, *Luc.*
Æneator, ὁ ζαλπιγκτὴς, οῦ, *Dem.*
Æneus, a, um, χάλκεος, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Xenoph.*
Ænobarbus, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, *Plut.*
Ænigma, τὸ αἴνιγμα, ατος, *Æſchin.* ὁ αἰνιγμὸς, οῦ, *Athen.*
Ænigmatice, αἰνιγματαδὸς, *Athen.* δι αἰνιγμάτων, *Æſchin.*
Ænigmaticus, a, um, ὁ ἢ αἰνιγματώδης, ἑος, *Ariſtot.*
Ænigmatiſta, ænigmatice loquens, ὁ αἰνιγματιστὴς, οῦ, LXX.
Æquabilis, e, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ ὁμαλὴς, ἑος, *Plut.*
Æquabilitas, ἡ ἰσοτης, ητος, *Plut.* ἡ ὁμαλοτης, ητος, *Ariſt.* legum & juris, ἡ ἰσονομία.
Æquabiliter, ὁμαλῶς, *Plut.* ἴσως, *Dem.*
Æquævus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὁμῆλιξ, ικος, conſ. ſequens *æquales.*
Æqualis, e, ἴσος, η, ον, portio, ἡ ἰσομοιρία, ισον μέρος, *Ariſtoph.* ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, facultates æquales, ὁμαλαὶ οὐσίαι, *Ariſtot.* aliquem æqualem mihi habeo, ἴσον τινα τῇ ἐμαυτῦ κεφαλῇ ἄγω. *Arian.* æqualis ætate, ὁ ἢ ἡ ἥλιξ, ικος, *Xen.* ὁ ἢ ἰσόχρονος, ὁ ἡλικιώτης, ου, *Ariſt.* & ἡ ἡλικιῶτις, ιδος, de fœmina, *Lycurg.*
Æqualitas, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.* ἡ ὁμαλότης, ητος, *Ariſtot.*
Æqualiter, ἐπίσης, *Xenoph.* ἰξίσης, *Chryſ.* ὁμαλῶς, *Plut.* ἰσαις. *Dem.* ἴσον, *Thuc.*
Æquanimis, e, ὁ ἢ ἠϋθύμων, ονος, *Ariſtot.* ὁ ἢ ὀλιγοψυχὴς, ἑος, *Plato.*
Æquanimitas, ἡ ὀλιγοψυχία, ας, *Plut.* εὐγνωμοσυνη, ης, *Æſchin.*
Æquanimiter, ὑπομενῶς, *Plut.* εὐγνωμόνως, fero, φέρω, *Lucian.*
Æquatio, ὁ ὁμαλισμὸς, οῦ, τὸ ὁμαλίζειν, *Ariſtot.*
Æquator, *circulus*, ὁ ἰσημερινὸς κύκλος, *Theophr.*
Æque, ἴσως, *Dem.* æque ac, ὁμοίως, ὥσπερ, *Dem.* æque ac ſi, ὁμοίως, ὥσπερ ἄν εἰ, *Iſocr.* ὁμοίως, ὡσπερανεὶ, *id.* παραπλήσιον, *id.* vos noſtis æque atque ego, ὑμεῖς ἴστε ὁμοίως ἐμοὶ, *id.*
Æqui bonique facio, εὐλογίζομαι πρός τι, εὐγνωμονῶ τινι.

Adinventio, ἡ ἐπίνοια, ας, ἡ ἐφεύρεσις, εως.
Adipalis, *fiale*, τὸ ἰσημερινὸν, ου, ἡ, ἰσημερία, ας ὁ ἢ ἡ Gl. Vabris, e, ὁ ἢ ἡ ἰσόῤῥοπος, ου, *Plato.*
Adipatur *libram*, ἡ ἰσορροπία, ας, *Plato.*
Plat. quimanus, ὁ ἢ ἡ ἀμφιδέξιος, περιδέξιος, ς. Equinoctialis, e, ἰσημερινὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*
Adi. Equinoctium, ἡ ἰσημερία, ας, *Plut.*
Æquipar, ἴσος, η, ον, *Plut.*
Æquiparabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνάλογος, ου, alicui, τινὶ, *Xenoph.* ἀνάλογος, *Ariſtot.*
Æquiparatio, ἡ ἴσωσις, εως, ἡ παρίσωσις, εως, ἡ ἀναλογία, *id.*
Æquiparo, ἰσόω, aliquid alicui, τί τινι, *Xen.* ἐξισόω, ῶ, *Thuc.* παρισόω, ῶ, *Plato.*
Æquipollens, ὁ ἢ ἡ ἰσοδύναμος, ου, *Aphrod.* ἰσοδυναμίαν, ἄν, ὕσα, ἕν.
Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ας.
Æquipollco, ἰσοδυναμέω.
Æquipondium, ἡ ἰσότιμησις, εως, *Themiſt.* τὸ σήκωμα, *Polyb.*
Æquitas, ἡ ἐπιείκεια, ας, *Dem.* ἡ ἰσονομία, ἰσοτιμία, ἰσγνωμοσύνη.
Æquiter, ἴσως, *Xen.* conf. *æqualiter.*
Æquivaco, ἰσορρόπεω, *Plato.*
Æquivalens, ἰσοῤῥοπὸν, ὄσον οὖν, ὁ ἢ ἡ ἰσοπραγὴς, *Herod.* ἀντισροφος.
Æquivocatio, ἡ ὁμωνυμία, ας, *Ariſtot.*
Æquivoce, ὁμωνύμως, *Ariſtot.*
Æquivocus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὁμώνυμος, ου, ἡ, *Plato.*
Æquo, ἰσόω, aliquem alicui, τινὰ τινι, *Xenoph.* facultates, ἰσάζω τὰς κλήσεις, *Ariſtot.* alicui aliqua re, ἐξισόομαι τινί τι, *Plut.* ſolo, ἐδαφίζω, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Æquor, i. e. plantites, τὸ πλάτος, ους, *Ariſtot.* i. e. mare. Vide *Mare.*
Æquoreus, a, um, πελάγιος, ία, ιον, *Ariſtot.* πελαγικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ἁλίτιος.
Æquus, a, um, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* i. e. juſtus, δικαιος, αια, αιον, *Iſocr.* ὁ ἢ ἡ ἐπιεικὴς, ἑος, *Ariſt.* æquum eſt, ἄξιον ἐστι me odiſſe cum, ἐμοὶ μισεῖν ἄνδρα, *Xen.* te argentum recipere, δίκαιος εἰ Χρηματίζειν ἀργύριον, *Ariſt.* æquiſſimum eſt illum hoc facere, δικαιότατός ἐστι τοῦτο ποιεῖν, *Plato.* ex æquo, ἴσας, *Dem.* ἐπὶ ἴσης, *Iſocr.*
Aer, ὁ ἀὴρ, ἀέρος, *Ariſtot.* lenior, ἡ αὔρα, ας, *Xenoph.* tranquillus, τὸ τῦ ἀέρος εὐδιεινὸν, *Æol.* melus feu corruptus, ἡ ἐσθμασία, ας, *Strabo.* in aerem abeo, ἐξατμίζομαι, *Diosc.*
Æramentum, vas vel ſupellex quidpiam ex ære factum, τὸ χαλκαῖον, ατος. *N. T.*
Æraria, ἡ μεταλλεια, ας, τὸ χαλκεῖον, ου, *Lucian.*
Ærarium, τὸ ταμιεῖον, ου, *Plut.* τὸ δημόσιον, ου, *Demoſth.* τὰ ὁσιωτια, ων, *Ael.* τὸ μεζοφυλάκιον, ου, *N. T.* ærarii præfectus, ὁ ταμιοφύλαξ, ακος.
Ærarius, ὁ χαλκεὺς, ῆως, *Ariſt.* ὁ χαλκουργὸς, οῦ, *id.* ὁ χαλκοτύπος.
Ærarius, a, um, χάλκεος, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Æſchin.*
Æratus, a, um, χαλκωτὸς, ὴ, ὸν.
Aerius, a, um, ὁ ἢ ἀέριος, ου, ἡ, natura, φύσις, *Ariſtot.* animal, ζῶον, *id.* aerius ſive aeriæ naturæ ſum, ἀερίζω, *Dioſc.*
Ærificium, τὸ χαλκούργημα, ατος.
Ærifodina, ἡ μεταλλεια, ας, *Pol.*
Æripes, χαλκόπους.
Æripes, *diripuit.*
Æro, χαλκόω.
Æromeli, τὸ ἀερόμελι, ιτος, *Athen.*
Æruginoſus, a, um, ὁ ἢ ἰώδης, ες, fio, ἰόομαι, *Strab.*
Ærugo, ὁ ἰὸς, οῦ, ferri, *Cicero*, *Dioſc.*
Ærumna, ἡ ταλαιπωρια, ας, *Ion.* τὰ δεινὰ, ῶν, *Thuc.* αἱ ἀτυχίαι, αἱ δυστυχίαι, αἱ δυσπραξίαι, ῶν, τὰ ἀτυχήματα, τὰ δυστυχήματα, ων, *Dem. Iſæ.* ἡ ὀιζὺς, ἡ ἀθλιότης.
Ærumnoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ταλαίπωρος, ου, ἡ, *Dem.* ὁ ἢ ἡ δυσχὴς, ἑος, *id.* ἀθλιος, ία, ιον, *id.* τάλας, αινα, αν, ρος, ρα, ρον.

Æruſcatio, ἡ χάλκωσις, εως.
Æruſcator, ὁ χαλκιστὴς, οῦ.
Æruſco, χαλκίζω.
Æs, ὁ χαλκὸς, οῦ, *Dioſc.* alienum, i. e. debitum, τὸ χρέος, ους, *Ariſtot.* τὰ χρέα, ων, *Dem.* τὸ ὀφείλημα, ατος, *Thuc.* ære alieno obſtrictus ſum alicui, ὀφείλω τινὶ τὸ χρέος, *Dem.* æs alienum diſſolvo, χρέος ἀποδίδωμι, *Ariſtoph.* æris alieni ſolutio, ἡ χρέων διάλυσις, *Plato.*
Æſculetum, ὁ πλαῦφυλλὸν, ου.
Æſculeus, a, um, πλαῦφυλλινος, ἡ, ινον.
Æſculus, ἡ πλαῦφυλλος, ου, *Theophr.*
Æſtas, τὸ θέρος, ους, *Xenoph.* ἡ θερεία, ας, *Polyb.* media, τὸ θέρος μεσῶν, *Xenoph.* adulta, ἡ ἀκμὴ τῦ θέρους, æſtate, θέρους, θέρει, ἐν θέρει.
Æſtimabilis, e, τιμητὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*
Æſtimatio, ἡ τίμησις, εως, ἡ διαίτιμησις, εως, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀξία, litis, τὸ τίμημα, ατος, *id.* æſtimationem litis inſtituere, τίμημα ποιεῖσθαι, *Dem.* ἐπάγειν, *id.*
Æſtimator, ὁ τιμητὴς, οῦ, ὁ δοκιμαστὴς, κριτὴς, λογιστὴς, *Dem.*
Æſtimo, τιμάω, digno pretio, τὰ ἀξιῶ, *Ariſtid.* τὰ ἴσα, *Ariſtot.* maximi, πλείονος, *Dem.* pre omnibus, ἀντὶ πάντων, *idem*, pluris, τιμιωτερα μείζονος, *Xenoph.* aliquid multi, τι πολλοῦ. *Chryſoſt.* pluris, quam multum pecuniæ, πρὸ πολλῶν χρημάτων, *Iſocr.* aliquem ex aliqua re, δοκιμάζω τινὰ ἐκ τινος, *id.* aliquid mecum, λόγον ἐμαυτῷ δίδωμι, *Dem.* item, ὑπόμνημα τίμημα, *Ariſt.* πείθομαι τίμημα, *Dem.* ἀκριβολογέομαι, *id.*
Æſtiva, τα θερινὰ, ῶν.
Æſtivo, τὸ θέρος διάγω, θερίζω, *Suid.*
Æſtivus, a, um, θερινὸς, ὴ, ὸν, meridies, θερινὴ μεσημβρια, *Xenoph.* θερινὸς, ἡ, ὸν, æſtiva ferentas, θερινὰ αἴθρια, *Dioſc.*
Æſtuarium, ἡ ἀνάχυσις, εως, *Strabo.*
Æſtuatio, ἡ κύμασις, εως.
Æſtuo, ὁ ἢ ἡ κύμαινω, *Plut.* fervore, καυσοομαι, *Galen* καυματίζομαι
Æſtuoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ καυμαλέος, ου, καυσώδης, ἑος, & ἡ ἀσι ſuffocans, ἀπνιγμονὴ γαστὴρ, ἑρος, *Plut.*
Æſtus, ὁ καύσων, ωνος, *N. T.* τὸ καῦμα, ατος, *Xenoph.* ὁ καυσὼν, ῶνος, ἡ, *Poſidon.* τὸ ζεμα, ἀτος, *Dioſc.* ἡ ἐκλυσις, εως, *Gal.* τὸ ζέον, *Ion.* τὸ ζέον, ὁ πλύσων, ωνος, *Plut.* ἡ πλημμυρα, *Plut.*
Ætas, ἡ ἡλικια, ας, *Dem.* eandem ætatem habere cum aliquo, τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν, ἐστιν, *Dem.* ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ εἶναι, *id.* ætate æquales, οἱ κατὰ τὸν αὐτὸν ἡλικίαν ὄντες, *Dem.* qui mediocri ætate eſt, τὴν ἡλικίαν ἐπὶ μετρίοις ἔχων, *Plut.* ad florem ætatis pervenit, εἰς ἀκμὴν καθίστη, *Lucian.* ætate provectior, πλικία πρεσβύτερος ὤν, *Plut.* πορρω τῆ ἡλικίᾳ ὤν, *Xenoph.* in ætatis decimum quintum, μέχρις ἐς τὸ πέμπτον καὶ δέκατον, *Iſocr.* triginta annos, τριακοντα τριῶν ἐτῶν ἀν, *Plut.* ætate, præſtare, προέχειν ἡλικίᾳ, *Lucian.* ætate præcedo, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προέχειν, *Plato.* i. e. generatio, ἡ γενεὰ, ᾶς, noſtra ætate, ὅπ τῶ ἡμετέρας γενεᾶς, *Xenoph.*
Ætatem, εἰς αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, i. e. in æternum.
Ætheritas, ἡ αἰθέριτης, ητος, animæ, τῆ ψυχῆς, *Ariſtot.* ὁ αἰθὴρ, ἔρος, *id.* ἡ ἀθερία, ας, *Iſocr.*
Æthero, ἀπαθαναπίζω, *Ariſt.* ἀθανατίζω, *Hierocl.*
Æthereus, ἀιθέριος. αἰανίας.
Æternus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀίδιος, ου, ἡ, *Plut.* ὁ ἢ ἡ αἰώνιος, ου, ἡ, *Plut.* in æternum, εἰς αἰῶνα, εἰς τὸν αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, *Ariſt.* εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, LXX. ab æterno, ἐξ αἰῶνος, ἐξ αἰῶνος, ἀπὸ τῶ αἰῶνος, *N. T.*
Æther, ὁ αἰθὴρ, ἔρος, *Ariſt.*
Æthiops, ὁ αἰθίοψ, οπος, *Ariſt.* ὁ ἢ ἡ αἰθιοπικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.*

Æthiopicus, a, um, αἰθιοπικὸς, ἡ, ὸν, *Strabo.*
Æthiopissa, ἡ αἰθιόπισσα, ας, LXX.
Æthiops, ὁ αἰθίοψ, οπος, *Strabo.*
Æternus, a, um, ὁ κ̀ ἡ αἰώνιος, *Plato.*
Ævum, [illegible]
Affabilis, [illegible] εὐπροσήγορος, [illegible] *id.* [illegible]
Affectio, [illegible]
Affinis, [illegible]
Affabulatio, τὸ ἐπιμύθιον, ε, *Aphth.*
Affamen, ἡ προσαγόρευσις, [illegible]
Affatim, [illegible]
Affectus, a, um, [illegible] aliquem morbo, τινὰ νόσῳ, *Plut.*
Affectate, περιέργως.
Affectatio, ἡ ζήλωσις, εως, i. e. diligentia nimia, [illegible]
Affectator, i. e. cupide appetens, ὁ ζηλωτής, ε, [illegible]
Affectatus, a, um, ὁ κ̀ ἡ περίεργος, ε, *Aristot.*
Affectio, ἡ διάθεσις, [illegible] LXX.
Affecto, i. e. cupio, ἀντιποιοῦμαι, aliquid, τινὸς, [illegible] ἐπιθυμέω τινὸς, *Plato.* [illegible]
Affectus, a, um, ὁ κ̀ ἡ [illegible] *Plato.* [illegible]
Affectus, us, τὸ πάθος, [illegible] τὸ πάθημα, ατος, [illegible]
Affero, φέρω, afferre, [illegible]
Afficio, ποιέω, aliquem beneficio, εὖ ποιεῖν τινὰ, [illegible] *Dem.* magnis beneficiis aliquem, [illegible] *Ælian.*
Affictus, a, um, ὁ κ̀ ἡ [illegible]
Affigo, [illegible]
Affingo, προσπλάττω, aliquid alicui, τί τινι, *Dem.*
Affinis, e, ὁ κ̀ ἡ συγγενὴς, [illegible] *Plato.* [illegible]
Affinitas, ἡ συγγένεια, ας, *Plato.* οἰκειότης, ητος, [illegible] *id.* [illegible] ad amicitiam aliquem, [illegible]
[illegible] τῇ κηδείᾳ τινὸς, *id.* aversari affinitatem alicujus, ἀνανεύειν κηδεστοῦ τινος, *id.* contrahere affinitatem, συνάπτειν κηδος, *Isocr.*
Affirmate, καταφατικῶς.
Affirmatio, ἡ κατάφασις, εως, *Aristot.*
Affirmativus, a, um, καταφατικὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*
Affirmo, καταφάσκω, *Aristot.* aliquid, κατάφάσκειν τι, *Plut.* [illegible] *id.* διισχυρίζομαι, [illegible]
Affixus, a, um, παρεστηγμένος, ἡ, ὸν, [illegible]
Afflatus, [illegible] ἐπίπνοια, ας, *Plato.*
Afflatus, a, um, ἐπιπνεόμενος, [illegible] *Plut.* [illegible] LXX. ὁ κ̀ ἡ [illegible] *Plut.*
Afflictus, us, ἡ ἐπίπνοια, ας, *Plato.* [illegible] divino, [illegible] *Pol.*
Afflo, παραδιώκω, alicui, τινι, *Plato.*
Afflictatio, idem quod sequens *Afflictio.*
Afflictio, ἡ θλίψις, εως, *N. T.* ἡ κακοπάθεια, ας, *Dem.* ἡ κάκωσις, εως, *N. T.* ἡ ἀνάγκη, ης, *ibid.* ὁ θλιμμὸς, ε, LXX. ἡ ταλαιπωρία, ας, [illegible] *Dem.*
Afflicto, ποδαλίζω, [illegible]
Afflictor, ὁ κακοποιὸς, ε, *Aristot.* [illegible]
Afflictus, a, um, τεθλιμμένος, ἡ, ον, *N. T.* [illegible] *Dem.* κακοπαθῶν, [illegible] ὁ κ̀ ἡ ταλαίπωρος, ε, *Dem.*
Afflictus, us, idem quod *Afflictio.*
Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, aliquem omnibus modis, ταλαιπωρεῖν τινὰ πάντα τρόπον, [illegible] regionem armis, κακῶ τὴν χώραν ὁπλίταις, *Dem.* aliquem, κακῶς ποιεῖν τινὰ, *Isocr.* aliquem omnibus diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν κακοπαθεῖν, *id.* i. e. allido, ἀράσσω, humi, πρὸς τὸ ἔδαφος, *Lucian.*
Afflo, ἐπιπνέω, aliquem, τινα, *Eurip.* ἐμφυσάω, *N. T.* προσπνέω. cum *dat.* *Aristoph.*
Affluens, ἀφθονώτατος, ἡ, ὸν, [illegible]
Affluenter, ἐκ περιουσίας, *Dem.* ῥυδην, δαψιλῶς.
Affluentia, ἡ ἀφθονία, ας, *Dem.* *Areop.* i. e. copia, ἡ περιουσία, ας, *Dem.* ἡ εὐπορία, ας, *Isocr.* ἡ ἀφθονία, ας, *Dem.*
Affluo, ἐπιρρέω, *Galen.* i. e. abundo, περισσεύω, *Isocr.* omnibus bonis, πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, [illegible] ἀφθόνως, *Lucian.* voluptatibus, [illegible]
Affor, [illegible] aliquem, τινὶ, *N. T.*
Affore, παρέσεσθαι, *Dem.*
Affremo, ἐπιβρέμω.
Affrico, προστρίβω, aliquid lapidi, τῷ λίθῳ, *Eurip.* alicui infimum tempus, προστρίβομαι τινι αἰσχύνην διαβολὴν, *Plut.*
Affrictum, i. e. quod quis affricat, τὸ ἐπίτριμμα. *Hes.*
Affrictus, us, ἡ πρόστριψις, εως, ἡ ἐπίτριψις.
Affrico, ἐπιτρίβω, *Aristoph.*
Affulgens, ἐπιλαμπὴς, ὁ κ̀ ἡ.
Affulgeo, ἐπιλάμπω, *Xenoph.* ἐλλαμπρύνομαι.
Affundo, παραχέω, aliquid alicui, τί τινι, *Galen.* sanguinem aris, προχέω αἷμα τοῖς βωμοῖς, *Lucian.* προσχέω.
Affusio, ἡ πρόσχυσις, εως, *N. T.*
Affusus, a, um, προσχυθεὶς, εῖσα, ὲν.
Afrenatus, [illegible]
Africus ventus, ὁ λίψ.
Agaricon, τὸ ἀγαρικόν.
Agaso, ὁ ἐλάτης, *Plut.* ὁ ἱπποφορβὸς.
Age, ἄγε, *Dem.* φέρε δὴ, *id.* φέρε γὰρ, *Plut.* age, [illegible] ἄγε εἰπέ, *Hom.* [illegible] ἄγε ἀκούσατε, *Xenoph.* *Aristoph.* age, videam, φέρε, ἴδω, *Xenoph.* age, accipiat ut, φέρε, λαβῶμεν, *Plut.* age, crede, φέρε, πιστεῦσαι, *Longin.*
Agedum, ἄγε δὴ, *Aristot.* φέρε τοίνυν, *Lucian.* φέρε δὴ νῦν, *Dem.*
Agellus, τὸ ἀγρίδιον, ε, *Arrian.* χωρίον, χωρίδιον.
Agema, τὸ ἄγημα, ατος, *Plut.*
Ager, ὁ ἀγρὸς, ε, *Aristot.* ἡ γῆ, ης, *Dem.* ἡ χώρα, ας, *Isocr.* τὸ ἔργον, *Ælian.* ὁ χῶρος, ε, *Xen.*
Agesis, ἄγε δὴ, *Dem.*
Agger, τὸ χῶμα, ατος, *Dem.* ὁ χοῦς, ε, *Thuc.* aggerem duco, χωννύω, χόω, *id.* aggeribus [illegible]
Aggero, [illegible] *ad* [illegible]
Aggestio, [illegible]
Agglomero, [illegible] ἐπί-
Agglutino, προσκολλάω, συγκολλάω, συνάγω.
Aggravesco, [illegible]
Aggravo, ἐπιβαρέω, [illegible]
Aggredior, ἐπιχειρέω, *Xenoph.* i. e. conor, [illegible] negotia, ἐγχειρεῖν πράγμασι, *Plato.* [illegible] ἐπιχείρημα, [illegible] *Dem.* alia via, ἑτέραν τρέπεσθαι, [illegible]
Aggregatio, ἡ ἐπισυναγωγὴ, ῆς, *N. T.*
Aggrego, συναθροίζω, *N. T.* ἐπισυνάγω, *Polyb.* βοΐζω, LXX.
Aggressio, ἡ προσέλευσις, εως, *Jul. Mart.* ἐπιχείρησις, εως, *Thuc.* ἡ ἐπιβολὴ, ἡ ἐφόρμησις.
Aggressor, ὁ ἐπιχειρητὴς, ε, *Thuc.*
Agilis, e, ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν, vir, ἀνήρ, *Plato.* ὁ κ̀ ἡ εὔστροφος, ε, *Plut.* ὁ κ̀ ἡ εὐκίνητος, ε, *Hippocr.* εὐσκαρθμός, *Hom.*
Agilitas, ἡ εὐστροφία, ας, LXX. ἡ εὐκινησία, ας, ἡ ἐλαφρότης.
Agiliter, εὐκινήτως.
Agitabilis, e, ὁ κ̀ ἡ εὐκίνητος, ε, *Aristot.*
Agitatio, ἡ κίνησις, εως, *Plut.* arboris, [illegible] δόνημα δένδρε, *Lucian.*
Agitator, ὁ ἐλάτης, ου, *Lucian.* ὁ κινητής, equorum, ὁ ἱππηλάτης, *id.*
Agitatus, a, um, κινηθεὶς, εῖσα, ἐν.
Agite, ἄγετε, *Dem.* φέρετε, *Herodian.* conf. *Age.*
Agito, σαλεύω, *Lucian.* [illegible] δονέω, [illegible] multa mecum, πολλὰ κατ' ἐμαυτόν, *Sext.* consulto cum aliquo de re aliqua, κοινολογέομαι [illegible] *Dem.*
Agmen, τὸ πλῆθος, ες, *Xenoph.* equorum, [illegible] ἵππων, [illegible] militum, τὸ τάγμα, ατος, *Plut.* ἡ τάξις, εως, *Xenoph.* agminis præfectus sive dux, ὁ λοχαγὸς, ε, [illegible] agmen duco, λοχαγέω, *Xenoph.* λοχηγέω [illegible] *Herodian.* agmen extremum, ἡ οὐραγία, ας, *Polyb.* duco, οὐραγέω, LXX.
Agminatim, κατὰ λόχες, *Phil.* κατ' ἴλας, *Plut.* κατ' εἴλας, *Herodot.*
Agna, ἡ ἀμνὰς, ἀδος, LXX. [illegible]
Agnascor, παραφύομαι, *Diosc.* ἐπιφύομαι, *Theophr.*
Agnati, οἱ προσήκοντές τινι πρὸς ἀνδρῶν, *Dem.* οἱ συγγενεῖς, ῶν, *id.* οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐκ τῶν ἀρρένων οἰκεῖοι, πατρῷοι.
Agnatio, ἡ συγγένεια, ας, *Plato.* ἡ πρόσφυσις.
Agnatus, a, um, παραφυόμενος, ἡ, ον, *Diosc.* vid. *Agnati.*
Agnellus, τὸ ἀρνίον, LXX.
Agninus, a, um, ἄρνειος, εια, ειον, caro, ἀρνεία κρέα, *Lucian.*
Agnitio, ἡ ἐπίγνωσις, εως, *Herodian.*
Agnitus, a, um, ἐπιγνωσθεὶς, εῖσα, ἐν, ab ἐπιγνώσκω, *N. T.* γνωσθεὶς, *Greg.*
Agnomen, τὸ παρωνύμιον, ε, *Plut.* ἡ προσωνυμία, ας, *id.*
Agnosco, ἐπιγινώσκω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀναγινώσκω τινα, *Dem.* γνωρίζω τινὰ, *Isocr.*

Agnus,

Agnus, ὁ ἀμνὸς, ῦ, *N. T.* ὁ ἄρς, ἀρνὸς, *Plato.*
Ago, ἄγω, septimam noctem, ἑβδόμην νύκτα, *Galen.* annum decimum, δέκατον ἔτ☉, *id.* festum alicui, ἑορτὴν ἄγειν τινί, *Plut.* aliquid recte & decenter, πράττω τι καλῶς ϗ πρεπόντως, *Dem.* res ad rempublicam pertinentes, τὰ πράγματα πολιτικά, *id.* aliquid praeclare, κατορθόω, multa praeclare, κατορθῶ πολλά, *Dem.* personam, ὑποκρίνομαι σχῆμα, *Herodian.* gratias alicui, χάριτας ὁμολογέω τινί, *id.* χάριν οἶδα, actum, τὰ ἐξειργασμένα ἀναλαμβάνω, *Aristid.* radices, ῥίζοω, *Theophr.* ῥιζοβολέω, rhetorem, ῥητορεύω, *Dem.* caussam alicujus, λέγω ὑπὲρ τινὸς, *Dem.* in haereditatem alicujus, ἐπιδικάζομαί τι, vel τινὸς ἔστιν, i. e. loquor de re aliqua, διαλαμβάνω περί τινος, *Arist.* διαλέγομαι περί τινος, *Isocr.* liberius cum aliquo, διαλέγομαι θρασύτερον τινι, *id.*
Agon, ὁ ἀγὼν ῶν☉, *Xenoph.* conf. *Certamen.*
Agonotheta, ὁ ἀγωνοθέτης.
Agrarius, a, um, κληρουχικὸς, ή, όν, *Aristoph.* lex agraria, νόμος κληρουχικός.
Agrestis, e, ἄγριος, ία, ιον, *Dem.* ἄγροικος, ακη, ικον, *Plat.* ἄγριος, *N. T.*
Agricola, ὁ γεωργος, ῦ, *Xenoph.* αν ἐν γεωργίᾳ ϗ περὶ γῆν ἐπιτήδευσ, *Ael.* ὁ χύτης, *Soph.*
Agricolatio, ἡ γεωργία, ας, *Plato.* ἡ γεωπονία.
Agricolor, γεωργέω, *Plat.* ἐν τῇ γεωργίᾳ εἰμί, *Plat.* περὶ τὴν γῆν ποιεῖσθαι, *id.* γῆν γεωργέω, *Dem.*
Agricultor, ὁ γεωργὸς, ῦ, *Arist.*
Agricultura, ἡ γεωργία, ας, *Plat.* τὸ γεώργημα, ατος, *Plato.*
Agrimensor, ὁ γεωμέτρης, ῦ, *Plato.*
Agyrta, ὁ ἀγύρτης, ῦ, *Suid.*
Ah, αἰ, ah miser! ah miserum! αἴ τάλας, *Aristoph.*
Ahenarius, sc. faber, ὁ χαλκεὺς, έως, *Arist.*
Aheneus, a, um, χάλκε☉, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Xenoph.*
Ahenum, i. e. vas aheneum, τὸ χαλκεῖον, ῦ, *Xenoph.*
Ahenus, a, um, idem quod *Aheneus.*
Aio, φημί, *Aeschin.*
Ala, τὸ πτερὸν, ῦ, ἡ πτέρυξ, animalis, τῶν ζώων, *Aristot.* hominis sub brachio, ἡ μασχάλη, ης, *Xenoph.* pars auris, τὸ ἀντιλόβιον, ῦ, *Poll.* equitum, ἡ ἴλη, ης, *Plut.* aciei, τὸ κέρας, ατ☉, *Thucyd.* alas addo, πτερόω, navi τὴν ναῦν, *Plut.*
Alabaster, o, vel ἡ ἀλάβαστρ☉, ῦ, τὸ ἀλάβαστρον, ῦ, *LXX. N. T.* parvus, τὸ ἀλαβάστιον, ῦ, *Poll.*
Alabastrites, ὁ ἀλαβαστρίτης, ῦ, *Diosc.* τὸ ἀλάβαστρον, ῦ, *Herodot.*
Alabastrus, idem quod *Alabaster.*
Alacer, ὁ ϗ ἡ πρόθυμ☉, ῦ, ad aliquid, πρός τι, *Aristoph.* περί τι, *Plat.* ὁρμητικὸς πρός τι, *Plat.* ὁ ϗ ἡ εὔθυμ☉, ἄκων ὤν.
Alacre, προθύμως, *Xenoph.* conf. *Alacriter.*
Alacritas, ἡ προθυμία, ας, *Dem.* ἡ ἑτοιμότης, ητ☉, ἡ φιλοπραγμοσύνη, ης, *id.*
Alacriter, προθύμως, *Demosth.* εὐθύμως, *Xen.* ἑτοίμως, *Dem.* προχείρως, *Plat.*
Alapa, ὁ κόλαφ☉, ῦ, *Epictet.* τὸ ῥάπισμα, ατ☉, *N. T.* alapam inflico alicui, ῥαπίζω τινά, *Dem.* παίω κατὰ κόρρης τινά, παίω κατὰ τὸ στόμα τινὸς, *Gorg.* alapa caedor ab aliquo, ῥαπίζομαι ὑπό τινος, *Luc.*
Alaris, e, πτέριν☉, ινα, ινον, *Aristoph.*
Alatus, a, um, πτερωτὸς, ή, όν, *Aristoph.* πτέρωτος, ή, όν, *Arist.*
Alauda, ἡ κορυδαλλὶς, ῦ, *Theocr.* ἡ κόρυδ☉, ῦ, *id.* ἡ κορυδαλλὶς, ίδ☉, *id.* ἡ κόρυς.
Albarium, ἡ κονία, ας, *Xenoph.* opus albarium seu calce inductum, τὸ κονίαμα, ατ☉, *Theophr.* opere albario induco, κονιάω, *Arist.* albario opere inductus, κονιατὸς, ή, όν, *Theophr.*
Albatus, a, um, λελευκανισμέν☉, ένη, ένον.
Albedo, ἡ λευκότης, ητος, *Aristot.*
Albeo, λευκαίνομαι, *Theophr.*
Albico, ὑπολευκαίνομαι.
Albidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόλευκος, ῦ, *Diosc.*
Albo, λευκόω, vel λευκόομαι, *Xenoph.* λευκαίνω, ὑπολευκαίνω.
Albucum, ὁ ἀσφόδελος.
Albugo, τὸ λεύκωμα, ατος, *Diosc.* oculorum morbus, ἡ λεύκωσις, εως, *id.*
Albulus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόλευκος, ῦ, *Diosc.*
Album, i. e. tabella albo colore inducta, τὸ γραμματεῖον, τὸ λεύκωμα, ατος, *Dem.* in album referre, ἀναγράφειν εἰς λεύκωμα, *id.*
Albumen, τὸ λεύκωμα, ατος, *Diosc.* τὸ λευκὸν τῦ ὠῦ.
Alburnum, τὸ στέαρ δένδρυ, *R.*
Albus, a, um, λευκὸς, ή, όν, *Dem.* ἀργῆεις, εσσα, εν, *Lucian.* ἀργὸς, *Hom.*
Alcyon, vide *Halcyon.*
Alea, ἡ κυβεία, ας, *Xenoph.* & pro lusu aleae, *Aristot.* alea ludo, κυβεύω, *Plat.* διακυβεύω, *id.* alea feliciter ludo, εὐκυβεύω, *Plut.* alea infeliciter ludo, δυσκυβεύω, *id.* alea continuo seu dispendio, καταχυβεύω, *Lucian.* alea cum alio ludo, συγκυβεύω, *Plat.* pro alea seu periculum alea, ἐκκυβεύω, *Plut.*
Aleator, ὁ κυβευτὴς, ῦ, *Xenoph.* peritus, ὁ κυβευτικὸς, ῦ, *Plato.*
Aleatorius, a, um, κυβευτικὸς, ή, όν, *Plato.* confessus, seu locus, ubi alea luditur, τὸ κυβευτήριον, ῦ, *id.* τὸ κυβεῖον, ῦ, *Aeschin.*
Ales, ἡ ὄρνις, ιθος, conf. *Avis.*
Alesco, πληθύνομαι, *Arist.*
Alga, τὸ φῦκος, ε☉, *Theophr.* τὸ βρύον, ῦ, *Plut.* τὸ βρύον.
Algeo, ῥιγόω, *Lucian.* ψύχομαι, *Arist.*
Algidus, a, um, κρυερὸς, ά, όν, *Hom.*
Algificus, ψυχοποιός.
Algor, ὁ κρυμὸς, ῦ, *Aristoph.* τὸ κρύ☉, ε☉, *Lucian.* τὸ ῥῖγ☉.
Algosus, a, um, ὁ ϗ ἡ φυκώδης, ε☉.
Alias, ἄλλοτε, quam nunc, ἢ νῦν, *Plato.* alias rebus secundis, alias adversis, ποτὲ μὲν εὖ, ποτὲ δὲ φαύλως πράττειν, *Dem.* fit alias miser, alias beatus, γίγνεται ὁτὲ μὲν εὐδαίμων, πάλιν δὲ ἄθλι☉, *Arist.* alias ambitiosum, alias non ambitiosum, ἔστιν ὅτε μὲν ἐπαινῦμεν, ἔστι δ' ὅτε ψέγομεν, *id.* res alias quam velut dicere, ἔτι δὲ καὶ πάντα διελοῦμαι λέγειν, *Dem.*
Alibi, ἀλλαχοῦ, *Dem.* ἑτέρωθι, *id.* ἀλλαχῆ, *Xenoph.* alibi nusquam, οὐδαμοῦ ἄλλοθι, *Dem.*
Alica, ὁ χόνδρ☉, ῦ, *Galen.*
Alicubi, πῃ, testatus est quis alicubi, διεμαρτύρατο δέ πού τις, *N. T.* ἔστιν ὅπου.
Alicunde, ποθέν, *Arist.*
Alienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, εως, *Thuc.* ἀπαλλοτρίωσις, εως, *Arist.* mentis, ἡ ἀλλοτρίωσις, *Plato.*
Alienatus, a, um, ἀπηλλοτριωμέν☉, ένη, ένον, ab ἀλλοτριόω, *Dem.*
Alienigena, ὁ ἀλλόφυλος, ὁ, *Dem.* ὁ ἀλλογενὴς, ές, *N. T.* ὁ ἀλλόφυλος, *Aeschin.*
Alienigenus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀλλογενὴς, έ☉, *N. T.*
Alieno, ἀλλοτριόω, ab aliquo, πρός, *Dem.* civitatem ab aliquo, τὴν πόλιν τινὸς, *Thuc.* ἀπαλλοτριόω, *Arist.*
Alienus, a, um, ἀλλότρι☉, ία, ιον, non alienus, sed proprius urbis, μὴ ἀλλοτρία, ἀλλ' οἰκεία πόλις, *Aeschin.* alienum a suo moribus, ἀλλότριον τῶν ἑαυτῦ τρόπων, *Dem.* alieno animo esse ab aliquo, ἀλλοτρίως ἔχειν, vel διακεῖσθαι πρός τινα, *Dem.* alienus, i. e. inimico animo esse erga aliquem, δυσμενῶς, κακῶς, χαλεπῶς, ἀπεχθῶς, ἐχθρῶς ἔχειν, *id.* δυσμενῶς διακεῖσθαι πρός τινα, vel τινι, *Plat.* alienum a proposito dicere, ἀλλότρια τῶν πραγμάτων λέγειν, λέγειν ἔξω τοῦ πράγματος, *Plut.*
Aliger, πτερωτὸς, ή, όν, ὁ ϗ ἡ πτερόεις, ε☉.
Alimentum, ἡ τροφή, ης, alimentum praebeo, τὴν τροφὴν παρέχω τινί, *Arist.* alimentum praebens, τρόφιμος, ίμη, ιμον, *Theophr.* alimento abundans, ὁ ϗ ἡ τροφώδης, ε☉, *Aristot.*
Alio, ἄλλῃ, discesserunt, ᾤχοντο, *Xenoph.* alio navigare, ἀλλοσε πλεῖν, *Dem.* alio quis verberet, ἑτέρωσέ τις πατάξῃ, *id.* alio quopiam, ἀλλοσέ ποι, *idem.*
Alioqui, ἄλλως, *Aristoph.* alioqui honestus, τἄλλα καλὸς, *Dem.* quietus, sed alioqui non improbus, ἀπράγμων, ἄλλως δ' ὁ πονηρὸς, *Dem.* i. e. sin minus, ἐπεὶ, alioqui tu dicito, ἐπεὶ σὺ εἰπὲ, *Plato.* alioqui dixissem vobis, εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν, *N. T.*
Aliorsum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Alipta, ὁ, *Aristot.*
Aliquamdiu, πρὸς ὥραν, secessit, i. e. ad tempus, ἐχωρίσθη, *N. T.* χρόνον τινά, ἐπὶ χρόνον, ὀλίγον χρόνον.
Aliquando, ποτὲ, eramus, ἦμεν, *Dem.* vos continuit tamen cum, πρὸς ὑμᾶς λυπήσειν, *id.* ἔστιν ὅτε, ἐσθ' ὅτε, ἔστιν ὅπῃ, ut, aliquando, i. e. eodem animo concordant, συνάδουσιν ἔστιν ὅτε, *Plat.* C. V. Sect. VI. *Reip.*
Aliquantillum, ἐπὶ μικρόν.
Aliquantisper, ὀλίγον χρόνον, δι' ὀλίγου χρόνου.
Aliquanto, πολλῷ τι, *Herodot.*
Aliquantulum, ὀλίγον, ἐπὶ μικρόν.
Aliquantum, ἐπὶ πολύ, πολύς.
Aliquantus, a, um, πολύς, ή, ύ, *Aristot.*
Aliquatenus, μέχρι τινὸς, ἀπὸ μέρους, *N. T.*
Aliquis, aliqua, aliquod, vel aliquid, τὶς, τὶ, Gen. τινὸς, si quis, i. e. aliquis, hodem aspicere videtur, εἴτε τις τινα ἴδοι ἔχθιον, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ, τὸ δεῖνα, hominem aliquem, τὸν ἄνθρωπον, *Dem.*
Aliquispiam, idem quod *Aliquis.*
Aliquo, ποι, ποι ἄλλοσε, *id.* ἔστιν ὅπου, ἄλλοσέ ποι.
Aliquot, idem quod *Aliquis.*
Aliquot, τινὲς, τινα, ἔνιοι, αι, α, *Plut.*
Aliquoties, ἐνίοτε, *Plat.*
Aliter, ἄλλως, *Aristoph.* ἑτέρως, ἄλλως πως πλεῖν, ... ἄλλην, non aliter mihi videtur, ἐμοὶ οὐχ ἄλλως δοκεῖ, *Plat.* aliter habere, ἄλλως ἔχειν, ὡς, *Xenoph.*
Aliunde, ἀλλοθεν, aliunde est, δεῖ σκοπεῖν, *Dem.* aliunde, ἑτέρωθεν, *Luc.* ἑτέρωθεν ἀφικέσθαι, *Aristot.* accersere, ἀλλαχόθεν μεταπέμπεσθαι, *idem.*
Alius, a, ud, ἄλλ☉, η, ο, *Plato.* ἕτερ☉, έρα, ον, *Dem.* alius quispiam, ἄλλ☉, *Xenoph.* si quispiam alius, εἴ τις ἄλλος, *Id.* alia alius precata sunt, ἄλλα ἕτερος ἄλλο ηὔξατο, *Aristoph.* aliud noctua, aliud cornix sonat, ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται, *Prov.* alii vincuntur, alii vincunt, οἱ μὲν ἡττῶνται, οἱ δὲ νικῶσι, *Dem.* alii terrent, alii verrent, alii cremant, alii tremunt, οἱ μὲν γὰρ ἕτεροι, οἱ δὲ τυπτῶσιν, ἕτεροι δὲ βλάπτουσι, καὶ ἄλλο τι ἑκάστῳ *Luc.* nihil aliud, quam cur, μηδὲν ἄλλο, πλὴν ὅτι, *Dem.* nihil aliud quam ut, μὴ ἄλλο μὲν ἢ, ..., *Dem.* nihil aliud potuit, quam nullum, ..., *Dem.* alius a me, longe alius, quam ego, ἄλλος, ἀλλ☉ ἢ ἐγώ, ἀλλοδαπός, ἀλλοῖος, ἀλλοιότερ☉, εἶναι, οἷον, *Theophr.* quod alium, εἰς καθ' εἷς, exibant, ἐξήρχοντο, *N. T.*
Allabor, προσπίπτω, *Plut.*
Allaboro, πονέω, Conf. *Laboro.*
Allambo, προσλείχω, *Paus.*
Allapsus, ἡ πρόσπτωσις.
Allatrare, προσυλακτέω, alicui, τινί, *Lucian.* ad alterum, πρός τι, *id.*
Allatro, προσυλακτέω.
Allectus, a, um, προσκεκλημένος, εἶναι, ὁ, ἐκλεχθείς, εῖσα, έν, *N. T.*
Allegatio, ἐντολή, *Dem.*
Allectatio, i. e. pellectatio, ἡ ἐπαγωγή, ῆς, *Plat.*
Allectio, ἡ ἐκλογή, *Dem.*
Allector, ὁ ἐπαγωγεύς, έως.
Allegatio, ἡ ἐπαγωγή, ῆς, teste *Suida.*
Allego, πέμπω, legem, μάρτυρα, *Dem.*

Cállomai τὰς νόμας, Gregor. ἐγκρίνω, *Aristid.* προφέρω, *Xen.*

Allego, is, καταλέγω, aliquem, ἐπιλέγω τινά, *ibid.* mihi collegam, προσαιρίσομαι μοι Συνάρχοντα, *Plut. Rhetor.*

Allegoria, ἡ ἀλληγορία, *ae.*

Allegorice, ἀλληγορικῶς, fignifico, dico, interpretor, ἀλληγορίαν, ᾶ, *Rhetor.*

Allegorius, a, um, ἀλληγορικὸς, ἡ, ὸν, *Hermog.* allegorica interpretatio, τὸ ἀλληγόρημα, ατος.

Allevamentum, & **Allevatio,** ἡ ἀνακούφισις.

Allevo, i. e. furfum tollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, *Aleph.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, *Dem.* i. e. leviorem facio, κουφίζω, navem frumentum ejiciens, τὸ πλοῖον, ἢ Σῖτον ἐκβαλλόμενος, *N. T.* ὀπισθοφίζω, *Phil.* ἀλεκφεύω, LXX.

Allex, ἐπάγων, ουσα, ον.

Allium, ι, Σκορδομάντις, ὁ, ἡ, ὸν, *Aristoph.*

Alliatus, a, um, Σκορδάτος, ὴ, όν.

Allicio, ἐπάγομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἡμᾶς ἐπὶ λόγον τινὰ, *Plat.* aliquem, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τινὰ, *Plut.* ad colloquendum, ἀποστοματίζω τινὰ, *N. T.*

Allido, ἐλαφίζω, alicui aliqui, τι ἐπὶ τινι, LXX. ῥάσσω τι εἴς τι, *Dem.* petris, πετροβάσσω πρὸς τοὺς πέτρους, *Aliphil.* πετροκρούω, πετροκόπλω, *Nax.*

Allium, ὁ Σκορδον, *Hesych.*

Alligatio, ἡ πρόσδεσις, εως, ἡ κατάδεσις, εως.

Alligator, ὁ προσδέτης, ου.

Alligatura, ἡ καταδεσις, εως.

Alligatus, a, um, προσδεδεμένος, ἡ, ον, a προσδέω, *Plut.* it. προσδεδεμένος, *Dem.*

Alligo, προσδέω, *Plut.* aliquid alicui, προσάπτω τι τινι, *Dem.* προσάπτω τί τινι, *Lucian.* ἐξαπτω τί τινι, *idem,* ἀπαρτάω τι ἐκ τινος, *idem,* it. ἐξαρτάω, *Herodian.*

Allino, ἐπιχρίω, *Lucian.* it. καταχρίω, *Gal.*

Allifio, ἡ προσκρουσις, εως, ἡ προσραξις, εως, ἡ ἐπιτρεψις, εως, LXX.

Allium, τὸ Σκορδον, ου, *Aristoph.* τὸ Σκόρδου, ου, *Dioscor.* allio pasco seu cibo, Σκορδίζω, *Aristoph.* allii caulis, τὸ Σκορδιον, *idem.*

Allocutio, τὸ προσόθιγμα, ατος, *Fump.* ἡ προσρησις, εως, *Plut.* τὸ προσρημα, ατος, *Aristid.* τὸ προσφώνημα, ατος, *Dem.* ἡ προσφώνησις, εως, *Plut.* ἡ προσαγόρευσις.

Alloquium, idem quod antecedens *Allocutio.*

Alloquor, προσφωνέω, obvios, τοὺς ἀπαντῶντας, *Isocr.* aliquem, προσρέω τινὰ, *idem,* blandius, προσρέπων τινα οἰκειότερον, *idem,* προσαγορεύω, προσκαλέω, *Luc.* ἐπαυδάω.

Allubesco, ἐπαρίσκω.

Alluceo, ὑπερλάμπω.

Allucinatio, ἡ παράβλητις, εως, ἡ ἀμβλυωπία, ας, *Hippocr.*

Allucinor, παραβλέπω, *Lucian.* ἀμβλυωπέω, ῶ, *Hippocr.*

Alludo, προσπαίζω, alicui, τινὶ, *Plato,* ad Euripidem, αἰνιττόμενος εἰς Εὐριπίδου, *Schol. Aristoph.*

Alluo, προσκλύζω, ἐπικλύζομαι.

Alluvies, ἡ προσκλυσις, εως.

Almus, a, um, τρόφιμος, ίμη, ιμον, *Dioscor.* ζειδωρος, ον.

Alnus, ἡ κλήθρα, ας, vel κλήθρη, ης, *Theophr.* ἡ αἴγειρος.

Alo, τρέφω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquos meis fumptibus, τινὰς ταῖς ἐμοῦ δαπάναις διατρέφω, *Isocr.* familiam panificio, ἀπὸ ἀρτοποιΐας διατρέφω τὴν οἰκίαν, *Synes.* alo clam, ὑποτρέφω, *Galen.* alo una cum, Συντρέφω, *Plut.* alo juxta equos, παρατρέφω ἵππους, *idem.*

Aloe, ἡ ἀλόη.

Alpha, τὸ Ἄλφα.

Alfiofus, a, um, ὁ ἡ ἡ κρυώδης, εως, κρυερὸς, ρὰ, ρὸν.

Alfus, a, um, idem quod *Alfiofus.*

Altare, ὁ βωμὸς, οῦ, *Herodian,* τὸ Θυσιαστήριον.

Altc, ὑψῶ, ὑψηλᾶς, repetere, ἄνωθεν ἄρχεσθαι, *Aristot.* πόρρωθεν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν, *Isocr.*

Alter, era, erum, ἄλλος, alter ipse, ἄλλος αὐτὸς, *Aristot.* alter alterum accusat, μαίνομαι ἀλλήλων, *Isocr.* ἕτερος, ἑρα, ερον, alter ſtans ſuper altero, ὁ ἕτερος ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ ἑστηκώς, *Xenoph.* alter alteri præſtat, ἕτερος ἑτερῳ προφέρει, *Thuc.* alter ſcribit, alter diſcit, ὁ μὲν γράφει, ὁ δὲ μανθάνει, duo vero & ea magna, alterum quidem, quod—alterum vero, quod, δύο δὲ καὶ μεγάλα, ἓν μὲν, ὅτι—ἕτερον δὲ, ὅτι, *Dem.* duobus periculis propoſitis, neceſſe eſt alterum ſubire, δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν, ἑνὰ καὶ ἕνα ἑτέρα μεταχεῖν, *Lycurg.*

Alteratio, ἡ ἑτεροίωσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἑτέρωσις, εως, ἡ ἀλλοίωσις, εως, *Plut.*

Altercatio, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἀντιλογία, *Dem.*

Altercator, ὁ ἐριστὴς, οῦ.

Altercor, ἐρίζω, de re aliqua, περὶ τινος, *Isocr.* διαδικάζομαι ὑπέρ τινος.

Alternatim, ἀμοιβαίας, ἀλλαξ, *Aristot.* ἐπάλλαξ, *Xenoph.*

Alternatio, ἡ ἐπάλλαξις, εως, *Aristot.* ἡ ἀμοιβή, ῆς, *Plut.*

Alterne, idem quod *Alternatim.*

Alterno, ἀμείβομαι, πορεμβάλλω, aliquid, τι, *Aristot.* ἐπαμφοτερίζω.

Alternus, a, um, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, vel ὁ ἡ ἀμοιβαῖος, ου.

Altero, ἑτερόω, ῶ, ἑτεροίω, ῶ, *Philo.* ἀλλοιόω.

Alteruter, tra, trum, ἑκάτερος, ἑρα, ερον, *Thuc.* alterutra vice, ἑτεράκις, *Xenoph.* alterutra a parte, ἑκατέρωθεν, *Herodian.* alterutra in parte, ἑκατέρᾳ, alterutro modo, ἑκατέρως, alterutram in partem, ἑκατέρωσε.

Altilis, e, Θρεπτὸς, ἡ, ὸν, *Poll.* ὁ τροφίμος, ου, *Ariſtot.* Σιτιστὸς, ἡ, όν, *N. T.* it. τροφιμος.

Altiſonus, ὁ ἡ ἡ, ὑψηχὴς.

Altitudo, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.* ἡ ὑψηλότης.

Altivolus, ὁ ὑψιπέτης.

Altus, ὑψηλότερον, altius repetere orationem, ἀσφαλῶς λόγου ἄνωθεν, *Dem.*

Altor, ὁ τροφεὺς, εως, *Plato.* & altrix, ὁ ἡ ἡ τιθηνός.

Altumſenus, ἑτέρωθεν.

Altrix, ἡ Θρέπτειρα, ας, ἡ Θρεπτείρα, ας, *Eurip.* ἡ τροφὲς, ἐδος, *Plato.*

Altus, a, um, ὑψηλὸς, ἡ, όν, thronus altiſſimus, θρόνος ὑψηλότατος, *Isocr.* μετάρσιος, ία, ιον, *id.* ὁ ἡ ἡ μετέωρος, ου, *id.* ἀκρὸς, ἁ, όν, mons altiſſimus, ὄρος ἀκροτατον, *id.* ex alto, ἀφ' ὑψηλῆς, *Lucian.* ἀπὸ τῆς μετεώρου, ſc. τόπου, *Thuc.* αἰπὺς, εῖα, ὺ, *Hom.*

Alveare, ἡ κυψέλη, ης, *Plut.* τὸ ζίμβλον, τὸ Σμῆνος.

Alveolus, τὸ κυτάριον

Alveatus, ὁ ἡ ἡ, κυτωδης.

Alveus, ἡ γαράδρα, ας, facere alveum per ſuum fundum, ποιεῖν χαράδραν διὰ ἰδίων χαρίων, *Dem.* porrigere alveum, σκαφοειδῆ χαράδραν, *idem.* accipere, λαμβάνειν, excipere, δέχεσθαι, ſtruere, ἀποικοδομεῖν, alveum, χαράδραν, *id.*

Alvinus, κοιλιακὸς, ὴ, όν.

Alumen, ἡ στυπτηρία, ας, *Dioſc.*

Aluminoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ στυπτηριώδης, εως, *Galen.*

Alumna, ἡ Θρεπτὴ, ῆς.

Alumnus, τὸ Θρέμμα, ατος, *Plato.* ὁ Θρεπτὸς, ὸν, *Poll.* ὁ τροφίμος, *Opp.*

Alutarius, ὁ βυρσοδψὴς, ὸν, *Ariſtoph.*

Alvus, ἡ κοιλία, ας, *Ariſtot.* alvi ſolutio, ἡ κοιλοκλυσία, ας, alvum exonero, ἀποπατέω, *Ariſtoph.* ἀποκενόζομαι, *Poll.*

Amabilis, e, ὁ ἡ ἡ ἐράσμιος, ὸν, *Plut.* ζηλωτὸς, ὴ, όν, *Dem.*

Amabilitas, τὸ ἐρασμιον, ου, ἡ φιλότης, ητος.

Amabiliter, ἐρασμίως, ἀγαπητῶς, *Plato.*

Amabo, ἐρῶ Θεῶν.

Amandatio, ἡ ἀπόπεμψις, εως, *Dem.* ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Æſchin.*

Amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Æſchin.* ἀποστέλλω, *Thucyd.*

Amanter, φιλικῶς, *Xenoph.* φιλίας, *Thuc.*

Amanuenſis, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, *Syneſ.*

Amaracus, ὁ ἀμάρακος, τὸ ἀμαράκιν, *Campſychon.*

Amare, φιλῶ, *Dem.*

Amareſco, πικραίνομαι, *Philo.*

Amarities, ἡ πικρότης, ητος, *Plut.* ἡ πικρία, ας, *id.*

Amarigo, idem quod antecedens *Amaritudo.*

Amarulentus, a, um, πικρὸς, μᾶλλον, *Plut.* ὁ ἡ ἡ ἐμπύρους, ου, *Dioſc.* ὑγρὸς ἡ, καπνώδης, ες, LXX. ὁ ἡ ἡ, πυρώδης.

Amatus, a, um, idem quod antecedens *Amarulentus.*

Amaſia, ἡ ἀγαπαμβία, ας, *Athen.* ἡ ἐρωμβία, ας.

Amaſius, ὁ ἀγαπάμβος, ου, *Luc.* ὁ ἐρώμβος, ου, *Plut.*

Amatio, ὁ ἔρως, ατος, pulchrarum, τῶν καλῶν, *Lucian.* φιλότης, ητος, *Plato,* ἡ σοργὴ, ῆς, *Herodian.* ἡ φίλησις, εως, *Ariſtot.*

Amator, ὁ ἐραστὴς, οῦ, *Dem.* virginis, παρθένου, *Luc.* gloriæ, δόξης, *Plut.* facinorum, πονηρῶν, πραγμάτων, *Ariſtoph.* ὁ φιλικὸς, ὸν, *Ariſtot.*

Amatorie, ἐρωτικῶς, *Xenoph.*

Amatorius, a, um, ἐρωτικὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Amatrix, ἡ ἐρίστρια, ας, *Poll.*

Ambages, ἡ αἴνιγμὸς, ῆς, *Ariſtot.* ἡ, δίκδυσις, ὁ γρῖφος, ambagibus verborum uti, σολυλογεῖν εἶναι.

Ambagioſus, ὁ ἡ ἡ αἰνικτικὸς, γριφώδης.

Ambedo, ἀμείδω, ουσα, ἀμείτρᾱω τὰ ὀζᾶ, *Lucian.*

Ambeſus, a, um, ἀμειτρωγὼς, εῖσα, ὸν, a ἀμείτρωγω, *Lucian.* ἀμείφαγος.

Ambiguexter, ra, rum, ὁ ἡ ἡ ἀμφιδέξιος, ου, *Hippocr.* ὁ ἡ ἡ, ἀμφιδέξιος, ου, *Ariſtoph.* ὁ ἡ ἡ ἀμφοτεροδέξιος, ου, LXX.

Ambigo, ἀμείγνυμι, *Plato,* i. e. dubito, ἀπορέω, *id.* de re aliqua, ἀμφισβητέω τινὸς, *Ariſtot.* ἀμφιγνοέω περί τινος, *Isocr.* ἐπί τινος, *Plato.* ἐπαμφοτερίζω, *Lycurg.* ἀμφιβάλλω, *Greg.*

Ambiguo, ἀμφιζέλλος, *Alcæn.*

Ambiguitas, ἡ ἀμφιζολία, ας, *Rhetor.* ἡ ἀμφιλογία.

Ambiguus, a, um ὁ ἡ ἡ, ἀμφίζολος, ὸς, ὸν, sermo, λόγος, *Lycurg.* ὁ ἡ ἡ, ἀμφίλογος, ου, *Xen.*

Ambio, ἀμφιβάνω, ἀμφιβάλλω, urbem muro, τὴν πόλιν τείχει, *Ariſtot.* urbem exercitu, κύκλῳ πόλιν στρατοπέδῳ, *Gregor.* i. e. peto conſulatum, παραγίλλω τὴν ὑπατείαν, *Plut.* puellam, μετίημι κόρῃ, *Iſocr.* honores, Σπαδαρχίαν, ᾶς, *Ariſtot.* φιλοτιμέομαι, imperium, μνηςεύομαι μοναρχίαν, *Plut.*

Ambitio, ἡ φιλοδοξία, ας, *Ariſtot.* honorum, ἡ Σπαδαρχία, ας, ἡ φιλοτιμία, ας, *Herodian,* ἡ φιλοδοξία, ας, *Hippocr.*

Ambitioſe, φιλοτίμως, *Dem.* φιλοδόξως.

Ambitioſus, a, um, ὁ ἡ ἡ φιλότιμος, ου, *Plato.* ὁ ἡ ἡ φιλόδοξος, ου, *Herodian.*

Ambitus, ὁ περίβολος, ου, *Thuc.* ἡ περίοδος, ου, *Ariſtoph.* ὁ γύρος, ου, *Plut.* ὁ κύκλος.

Ambo, bæ, bo, ἄμφω, ambibus manibus aliquid facere, ποιεῖν τι ἀμφοῖν, vel ἀμφοτέραις, ſc. χερσὶ, quod χερσὶ tamen etiam addi poteſt.

Ambroſia, ἡ ἀμβροσία, ας.

Ambulacrum, ὁ περίπατος, ου, *Plut.*

Ambulatio, ἡ βάδισις, ὁ περίπατος, ου, ad mare jucundiſſima, ὁ πέρα Θαλάσσαν ἥδιστος, *Plut.*

Ambulator, ὁ περιπατητικος.

Ambulatorius, περιβολικὸς, ὴ, όν.

Ambulo, περιπατέω, *Herodian.* i. e. incedo, βαδίζω πρὸς τινὶ, βαίνω, *Dem.* προβαίνω, *id.* pedibus per mare, πεζεύω διὰ Θαλάττης, *Iſocr.*

Amburo, περικαίω, *Theophr.* περιφλέγω.

Ambuſtio, ἡ πύρωσις, εως.

Ambuſtus, a, um, πεπυρωμένος, εῖσα, ὸν, πεπυρακαυμένος, ίνη, ίνον, πεφλεγμένος, ίνη, ίνον, *Herodian.*

Amens, ὁ ἡ ἡ ἄνους, *contr.* ἄνους, ſermo, λόγος, *Plato.* ὁ ἡ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.*

Amenter, ἀφρόνως, *Suid.*

Amentia, ἡ ἄνοια, ας, *Plato.* ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀφροσύνη, *Soph.*

Amento, ἀμματίζω, *Hesych.* jaculum, ἀκοντίζω, ἀγκυλίομαι τὸ ἀκόντιον, *Plut.*

Amentum, τὸ ἄμμα, ατος, τὸ ὄχανον, ου, *Lucian.* ἡ ἀγκύλη, ης, *Strabo,* habens hasta, τὸ μεσάγκυλον δόρυ, *Arrian.*

Ames, ὁ σάλιξ, ἰξευτικὸς κάλαμος.

Amethystus, ἀμέθυστος.

Amica, ἡ φίλη, ης, *N. T.* i. e. scortum, ἡ ἑταίρα, ας, *Dem.*

Amicabilis, e, φιλικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* φίλιος, ία, ιον *Xenoph.* ἀφιλόνικος, ος, ον.

Amice, φιλικῶς, *Xenoph.* φιλίας, *Thuc.* φροσφιλῶς, *Xenoph.* ἐμφίλως, *Dem.*

Amicio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμύδι, *Herodian.* veste, ἐνδύω ἐσθῆτα, *Diosc.* aliquem palliolo, περιστέλλω τινὰ τριβωνίῳ, *Plut.* veste, ἀμφιεννύω.

Amicitia, ἡ φιλία, ας, cum aliquo, πρός τινα, *Dem.* fiducia, πίστις, εως, *Isocr.* paterna, πατρικὴ, *Dem.* sive familiaritas, confuetudo, ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.* sive conversatio, ἡ συνήθεια, ας, *Isocr.* ἡ ὁμιλία, ας, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Isocr.* ἡ ξυνουσία, ας, *id.* & hospitium, φιλία καὶ ξενία, *Dem.* & societas, φιλία καὶ συμμαχία, *id.* & conversatio, ξυνουσία καὶ διατριβὴ, *id.* amicitiam cujus expetere, ἐπιθυμεῖν φιλίας τινος, *id.* comparare, κτήσασθαι φιλίαν τινὸς, *id.* renovare, ἀνανεοῦσθαι φιλίαν, *id.* confirmare, βεβαιοῦν τὴν οἰκειότητα, *id.* dissolvere cum aliquo, διαλύειν φιλίαν πρός τινα, *id.*

Amictus, a, um, ἠμφιεσμένος, ένη, ένον.

Amictus, τὸ περιβλημα, ατος, Conf. *Indumentum & Vestitus.*

Amicula, τὸ ἱμάτιον, ου.

Amicus, ι, ὁ φίλος, ου, *Dem.* ὁ, ἑταῖρος, ου, *idem.* ὁ ἀναγκαῖος, ου, *idem* & propinquus, φίλος καὶ ξυγγενὴς, *idem,* & hospes, φίλος καὶ ξένος, *idem.* & familiaris alicujus, φίλος καὶ ἐταιρίδειός τινος, *idem.* & socius, φίλος καὶ συμμαχος, *id.* φίλος καὶ ἑταῖρος, *id. animum* alquem habet, φίλον ἑαυτῶν ἔχειν τινὰ, *Isocr.* alicujus verum esse, φίλον ἀληθινὸν εἶ σοί τινὸς, *Dem.* aliquem existimare, φίλον τινὰ ἡγεῖσθαι, *Dem.* aliquem deligere, φίλον αἱρεῖσθαί τινα, *id.* comparare, φίλον κτᾶσθαι, *idem,* facere aliquem alicui, φίλον ποιεῖν τινά τινι, *idem,* alicujus fieri, γίγνεσθαι φίλον τινος, *idem,* alicujus esse, φίλον, ἀναγκαῖον, χαίρμον, οἰκεῖον, ἑαυτῶν εἶναί τινος vel τινί, *id.* alicujus manere, φίλον τινος διαμένειν, *Isocr.* deterere, ἐγκαταλείπειν, *Dem.* prodere, προδιδόναι, *idem,* amicis abundans, ὁ καὶ ἡ πολύφιλος, ου, *Arist.* amicorum copia, ἡ πολυφιλία, ας, *idem,* amicis carens, ὁ καὶ ἡ ἄφιλος, ου, *Plut.* amicorum penuria, ἡ ἀφιλία, ας, *Digest.* amicorum paucitas, ἡ ὀλιγοφιλία, ας, *id.* amicorum amator, ὁ καὶ ἡ φιλόφιλος, ου, *id.* amicorum amor, ἡ φιλοφιλία, ας, *id.*

Amicus, a, um, φίλος, η, ον, alicui, τινὶ, *Plut.* φίλιος, ία, ιον, terra, χώρα, *Xenoph.* ὁ ἡ φροσφιλὴς, ές, *id.*

Amictio, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, opum, χρημάτων ἡ ἀπώλεια, ας, *N. T.*

Amita, ἡ πατρὼς, ὁσος, *Plut.* ἡ τοῦ πατρὸς ἀδελφὴ, *Isocr.*

Amitinus, ι, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ πρὸς πατρὸς ἀνεψιὸς, *Laus.*

Amitto, ἀποβάλλω, aliquid, τι, *Xenoph.* opes, ἀπόλυμι τὰ χρήματα, *Chrys.* gratiam, ἐκπίπτω χάριτος, *N. T.* i. e. amando, ἀπεμπίπτω aliquem, τινὰ, *Xen.* ἀποστέλλω τινὰ *Thuc.*

Amnensis, e, ποτάμιος, ία, ιον.

Amnestia, ἡ ἀμνηστία, ας, *Plut.*

Amnicus, a, um, ποτάμιος, ία, ιον.

Amnis, ὁ ποτεμος, οῦ, *Dem.*

Amo, φιλέω, aliquem toto animo, τινὰ παντὶ θυμῷ, *Aristot.* hoc plus quam illud, ἀγαπάω τοῦτο μᾶλλον ἐκεῖνο, *Dem.* τοῦτο πρὸ ἐκείνου, *Plut.* aliquem, τινὰ, *Isocr.* parentes, φίλος, τοὺς γονεῖς, *Dem.* mulierem, ἐράω γυναικὸς, *Xenoph.* aliquid valde, ὑπερφυῶς πάνυ τι, *Herod.*

A modo, ἀπὸ τοῦ νῦν, *N. T.*

Amœne, ἁβρῶς, *Eurip.* τρυφερῶς.

Amœnitas, ἡ εὐφροσύνη, ης, ἡ ἁβρότης, ητος, *Xen.* ἡ τερπνότης.

Amœnus, a, um, τερπνὸς, ὴ, όν, ἁβρὸς, ὰ, όν, *Amœnum* pratum, λειμὼν, *Ælian.*

Amolior, ἀπωθέω, bellum, ἡ πόλεμον, *Dem.* calumniam, ἀποτρίζομαι τὴν διαβολὴν, *Diodo* avaritiam, ἐκπιδῶν ποιοῦμαι τὴν φιλοτιμίαν, *Plut.* lapidem, ἀποκυλίω λίθον, *N. T.* ἀποκαθίζω, *Synes.*

Amolitio, ἡ ἀπωσις, εως, ὁ ἀπωσμὸς, οῦ.

Amomum, τὸ ἄμωμον.

Amor, ὁ ἔρως, ωτος, erga pulchras, πρὸς καλὰς, *Luc.* erga orationes, πρὸς τοὺς λόγους, *id.* sive defiderium alicujus rei, ὁ πόθος τινὸς, *Dem.* sive cupiditas rerum malarum, ἡ ἐπιθυμία τῶν πονηρῶν πραγμάτων, *Isocr.* mutuus, ἡ φιλαλληλία, ας, amor fui ipsius, ἡ φιλαυτία, ας, amor inter parentes & liberos, ἡ φιλοστοργία, ας, *Athen.* ἡ στοργὴ, ῆς, amor fraternus, ἡ φιλαδελφία, ας, *N. T.* amor hominum, ἡ φιλανθρωπία, ας, *ibid.* amore carens, ὁ καὶ ἡ ἄστοργος, ου, *Athen.* amore dignus, ὁ καὶ ἡ ἀξέραστος, *Heliodor.*

Amotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.

Amotus, a, um, ἀποκεκινημένος, ένη, ένον, terminus, ἀποκεκινημένος ὅρος, *Pand.*

Amoveo, ἀποκινέω, ῶ, aliquid, τὶ, *Pand.*

Amphibolia, ἡ ἀμφιβολία, ας, ἀμφίβολον, τὸ, *Gramm.*

Amphisbæna, ἡ ἀμφίσβαινα.

Amphitheatralis, e, ἀμφιθεατρικὸς, ὴ, όν.

Amphitheatrum, τὸ ἀμφιθέατρον, ου, *Plut.*

Amphora, ὁ ἀμφορεὺς, έως, *Diosc.* τὸ κεράμιον, *Dosc.*

Amphoralis, e, ἀμφορεῖος, εία, εῖον.

Ample, σλατέως, *Herod.* ἐυπόρως, δαψιλῶς.

Amplector, περιλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* honestam paupertatem, ἀποδέχομαι δικαίαν πενίαν, *Isocr.* aliquem & osculor, περιβάλλω τινὰ καὶ φιλέω, *Plut.*

Amplexor, περιπλέκομαι, ulnis, ἀγκαλίζομαι, *N. T.* ἐναγκαλίζομαι, *Greg. r.* προσαγκαλίζομαι, *Plut.* ἀσπάζομαί σε

Amplexus, ὁ περίπλοκη, ης, ἡ περίπλεξις, εως, ὁ ἀσπασμος.

Ampliatio, ὁ σλατισμὸς, οῦ, *Diosc.*

Amplificatio, ἐπαύξησις, εως, ἡ σαρκύξησις, *Diosc.* ἡ ὑπεροψις

Amplificator, ὁ ἐπαυξητὴς, οῦ.

Amplifico, σλατύω, aliquid, τὶ, *N. T.* μεγεθύνω, *Aphorism.* gloriam patriæ, ἐπαυξάνω τὴν πατρίδα, *Dem.* μεγαλύνω, *id.* urbem, ποιῶ μεγάλην τὴν πόλιν ἐκ μικρᾶς, *Isocr.* rem familiarem, πλείω ποιεῖσθαι τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, *id.* aliquid sermone, αἴρω, sive ἐπαίρω τι λόγῳ, *Dem.* laudem, μηκύνω & ἔπαινον, *Isocr.*

Amplio, i. e. differo, ἀναβάλλω, aliquid, τὶ. *Dem.* i. e. amplifico. Vide *Amplificatio.*

Ampliter, εὐρέως, σλατέως.

Amplitudo, ἡ εὐρύτης, ήτος, *Galen.* ἡ σλατύτης, ητος, *Xen.* i. e. dignitas, ἡ μεγαλειότης, ητος, τὸ ὑψίωμα, ατος.

Amplius, ίτι, non amplius puer, οὐκ παῖς ἔτι, *Dem.* non amplius, οὐκ ἔτι, οὐκέτι, *Dem. manet, Isocr.* quid amplius? τί πρὸς τούτοις ἔτι, *Dem.*

Amplus, a, um, εὐρὺς, σλατὺς, εῖα, ὺ, porta, πύλη, *N. T.* corona, στέφανος, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἐυμεγέθης, ους, testimonium, μαρτυρία, *Dem.*

Ampulla, ἡ λήκυθος, ου, *Plut.* ampullæ verborum, τὰ ῥιπίσματα.

Amputatio, ἡ ἀπόκοψις, εως, ἡ ἀποτομὴ, ῆς.

Amputo, ἀποκόπτω, collum, ἡ τράχηλον, *Plut.* extremitates corporis, v. g. nares, ἀκρωτηριάζω ῥῖνα, *Athen.* præputium, ἀκροβυστίαν, *N. T.* vites, κλαδεύω, κλαδεύα.

Amuletum, τὸ φυλακτὸν, ου, contra capitis dolores, τοῖς κεφαλαλγοῦσι, *Diosc.* τὸ ἀλεξιφάρμακον, ου, *id.*

Amurca, ἡ ἀμόργη, ης, *Diosc.* τὸ ἀλιπότριγον.

Amussis, ἡ σάθμη, ης, *Plut.* ad amussim, κατὰ σάθμην, ἐπὶ σάθμῃ, παρὰ σάθμην, πρὸς σάθμην, ad amussim exigo, σαθμάω, *Lucian.*

Amygdala, ἡ ἀμυγδάλη, ης, *Dioscor.* τὸ ἀμύγδαλον, ου, *Theophr.* ἡ ἀμυγδαλὶς, ίδος, *Plut.*

Amygdalinus, a, um, ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, *Dioscor.*

Amygdalus arbor, ἡ ἀμυγδαλὶη, contr. ἀμυγδαλῆ, ῆς, *Dioscor.* το ἀμύγδαλον, ου, LXX.

Amylum, τὸ ἄμυλον.

An, ei, considerate, decrat hoc facere, Σκεπτέον, εἰ χρὴ τοῦτο ποιεῖν, *Dem.* an nec, ne, εἰ——ἢ μὴ, *Arist.* ἔστι——ἔστι μὴ, *Dem.* an? πότερον; *id.* ἆρα, *Aristoph.* an non, πότερον οὐ, πότερα οὐ, an non putas scire? ποτερ' οὐκ οἶσθ' ὅτι; *Dem.* ἢ οὐ, an non vides? ἢ οὐκ ὁρᾷς, *Plato.* πῶς οὐχὶ, an non justum est? πῶς οὐχὶ δίκαιον; *Dem.* ἆρ' οὐ, an non absurdum est? ἆρ' οὐκ ἄτοπον, *Isocr.* utrum, an; utrum, an non. Vide *Utrum.*

Anabaptista, ὁ ἀναβαπτιστὴς, οῦ.

Anas, atis, ἡ νῆττα, ης, *Aristot.*

Anatarius, sc. accipiter, ὁ νηττοφόνος, ου.

Anaticula, τὸ νήττιον, ου, *Athen.* τὸ νησάριον, *id.*

Anatomia, ἡ ἀνατομία.

Anceps, ὁ καὶ ἡ δισσὸς, ὴ, ὸν, gladius, ῥομφαία, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀμφήκης, ους, *Aristoph.* i. e. dubius, ὁ καὶ ἡ ἀμφίβολος, ου, conf. *Ambiguus,* item *Dubius,* negotium anceps, ἀσάφητον πρᾶγμα, *Plato.* ancipite Marte, ἀγχέμαλα, *Thuc.* qui anceps facie est, ἀμφίβολον τὸν ὄλεθρον, *Lucian.* ancipiti animo esse, τὴν γνώμην παλαντεύειν, *Gregor.* ἐπαμφοτερίζειν, *Isocr.*

Anchora, vide *Ancora.*

Ancile, idem quod *Ancyle.*

Ancilla, ἡ δούλη, ης, *Plut.* ἡ θεράπαινα, ης, *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος, *id.* ἡ παιδίσκη, ης, *idem.*

Ancillor, δουλεύω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* ὑπηρετέω.

Ancillula, τὸ θεραπαινίδιον, ου, τὸ παιδάριον.

Ancora, ἡ ἄγκυρα, ας, *Plut.* εὐνὴ. *Hom.* i. e. præsidium domus, ἡ ἄγκυρα τῆ οἰκη, *Lucian.* ancoram demittere in mare sive lacare, χαλᾶν τὴν ἄγκυραν, tollere ancoram, αἴρειν τὴν ἄγκιραν, ἀνασπᾶν τὴν ἄγκυραν, *Luc.* ancora figuro, ἀγκυρόω, ῶ.

Ancora parva, τὸ ἀγκύριον, ου, *Lucian.*

Ancyle, τὸ ἀγκύλιον, ου, *Plut.*

Anethinus, a, um, ἀνήθινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Diosc.*

Anethum, τὸ ἄνηθον, ου, *Aristoph.*

Anfractus, ἡ πολυδρομία.

Angari, οἱ ἄγγαροι, ων.

Angaria, ἡ ἀγγαρεία, ας, *Pandect.*

Angario, i. e. ad angariam cogo, ἀγγαρεύω τινα ἵς τι, *N. T.*

Angarius, ὁ ἄγγαρος, ου.

Angellus, i. e. parvus angulus, τὸ γωνίδιον, ου, *Lucian.*

Angelus, ὁ ἄγγελος, ου, *N. T.* angelo similis, ὁ καὶ ἡ ἰσάγγελος, ου, *ibid.*

Angina, ἡ συναγχὴ, ης, *Æg n.* angina exterior, ἡ παρασυναγχὴ, ης, *id.* interior, ἡ κυνάγχη, ης, *Hippocr.* porcina, ὑ ὑαγχὴ, ης, pecuniaria, ἡ ἀργυράγχη, ης, *Plut.*

Angiportus, ὁ καὶ ἡ, στενωπος, ἀμφοδὸς.

Ango, ἀγχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* λυπέω τινὰ, *N. T.* ἀνιάω, angor animo, διάθυμίομαι, *Eurip.* δυσθύμως ἔχω, ἀγανάω, *Plut.* i. e. mœreo, ἄχθομαι, ἀδημονία.

Angor, ἡ ἀδημονία, ας, *Plut.* ἡ ἀγωνία, ας, *Dem.* τὸ ἄχθος, ἡ λύπη.

Anguiculus, τὸ ὀφίδιον, ου.

Anguilla, ἡ ἐγχέλυς, υος, *Aristot.* ἡ ἔγχελυς, εως, *Lucian.*

Anguillaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐγχέλειος, ου, caro, κρέας, *Aristoph.*

Anguillarium, ὁ ἐγχελιὼν, ῶνος, *Aristot.*

Anguinus,

Anguinus, a, um, i. e. anguem referens, ὁ κ᾽ ἡ ὀφιώδης, εος, ad angu[illegible]s pertinens, ὀφικὸς, ἡ, ὸν.

Anguis, ὁ ὄφις, εως, *Dem.* anguibus abundans, ὁ ὀφιώδης, εος, *Strabo.*

Angularis, e, γωνιαῖος, αία, αῖον, *Isaiæ*, λίθος, LXX. ὁ κ᾽ ἡ γωνιώδης, εος, an[illegible]laris imus, ἀκρογωνιαῖος, lapis, λίθ[illegible], *N. T.*

Angulatim, in formam anguli, γωνιωδῶς, *Eustath.*

Angulatus, a, um, γεγωνιωμένος, ένη, ένον, *Diog.*

Angulosus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ γωνιώδης, εος.

Angulus, ἡ γωνία, ας, *Ifocr.* angulo carens, ὁ κ᾽ ἡ ἀγώνι[illegible], *Theoph.* in angulum f[illegible] colli[illegible], ἀπογωνιόω, *id.*

Angustatus, a, um, ἐστενωμένος, ένη, ένον, ὁ στενὸς, *Herodian.*

Angustè, στενῶς, ἐστενωμένως.

Angustia, ἡ στενοχωρία, ας, *N. T.* ἡ στενότης, ητος, *Herodian.* ἡ στενότης, ητος, LXX. spiritus, ἡ ὀλιγοψυχία, ας, LXX. [illegible]

Angusto, στενόω, vel στενόομαι, ab [illegible], *Herodian.* στενοχωρέω, *id.* angustor, angustior, στενοχωρέομαι, *Basil.*

Angustus, a, um, στενὸς, ή, όν, *Xenoph.* ὁ κ᾽ ἡ στενόχωρος, ου, ὁ κ᾽ ἡ στενωπός.

Anhelatio, τὸ ἆσθμα, ατος, *Galen.* ἡ πνευμάτωσις, εως, *id.*

Anhelo, ἀσθμαίνω, *Galen.* ἀσθμαίνω, *Arist.* [illegible]

Anhelosus, a, um, ἀσθματικὸς, ή, όν, ὁ κ᾽ ἡ πνευματώδης, εος, *Galen.*

Anhelus, a, um, idem quod *Anhelosus.*

Anicula, τὸ γραΐδιον, ου, *Dem.*

Anilis, e, γραϊκὸς, ή, όν, ὁ κ᾽ ἡ γραώδης, εος, fabula, μῦθος, *N. T.*

Aniliter, γραϊκῶς.

Anima, τὸ πνεῦμα, ατος, *Plat.* ἡ ψυχὴ, ῆς, [illegible] animam agere, ἐκψύχω, [illegible] animam debere [illegible] anima carens, ὁ κ᾽ ἡ ἄψυχος, ου, *N. T.*

Animadversio, ἡ ἐπίστασις, εως, *Plut.* [illegible] ἡ κόλασις, εως, [illegible] ἡ αἴσθησις, εως, *Dem.* i. e. observatio, ἡ αἴσθησις, εως, *Dem.*

Animadversor, ὁ κολαστὴς, οῦ, *Synes.*

Animadverto, i. e. ob[illegible], αἰσθάνομαι, *Dem.* aliquid, προσέχω [illegible] τινι, *Ifocr.* κατανοέω τι, [illegible] i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινα, *Xenoph.*

Animal, τὸ ζῶον, ου, *Plat.*

Animalculum, τὸ ζωΰφιον, [illegible] τὸ ζωάριον, ου, [illegible]

Animalis, [illegible] ζωτικὸς, [illegible]

[illegible]

Animans, [illegible] ὁ κ᾽ ἡ [illegible], ου, *Plat.*

Animare, ἐμψυχόω, *Heliod.*

Animatio, ἡ ἐμψύχωσις, εως, ἡ [illegible], εως, *Greg.*

Animatus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ἔμψυχος, ου, *Plat.*

Animitus, ψυχικῶς, [illegible] voluntate in Deo, ἐκ ψυχῆς, [illegible] τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, *N. T.*

Animo, ψυχόω, ἐμψυχόω, [illegible] fortem facio, θαρσύνω, [illegible] τινα ἐπί τι, *Dem.* [illegible]

Animose, [illegible] μεγαλοψύχως, *Dem.* προθύμως, [illegible]

Animositas, [illegible] ἡ εὐψυχία, ας, *Dem.* [illegible]

Animosus, a, um, [illegible] ὁ κ᾽ ἡ [illegible] εὔψυχος, ου, [illegible]

[illegible]

Animula, τὸ ψυχάριον, ου, *Adrian.*

Animus, ὁ [illegible], *Plat.* ἡ ψυχὴ, ῆς, *Plat.* [illegible] i. e. [illegible] ἡ γνώμη, ης, [illegible] ταπεινὸς [illegible] animus doctrina [illegible] τὸ σῶμα πόνοις, ἡ ψυχὴ λόγοις αὔξεσθαι πέφυκε, *Ifocr.* animus cujusque & ingenium, ψυχὴ ἑκάστου κ᾽ φύσις, *Dem.* mens atque animus, νοῦς κ᾽ φρένες, *Dem.* robur animi, ῥώμη τῆς ψυχῆς, *Ifocr.* magnitudinem animi declarare in re aliqua, ἀνδρείαν τῆς ψυχῆς ἐνδείκνυσθαι ἔν τινι, *Dem.* habere animum al[illegible]quem, ἔχειν ψυχὴν τινα, *id.* vertere animum ad aliquid, τρέπειν τὴν ψυχὴν πρός τι, *id.* laborare animo, πονεῖν τῇ ψυχῇ, *Ifocr.* providere aliquid animo, προορᾶν τι τῇ ψυχῇ, *id.* reputare aliquid animo, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ, *id.* animo propensiore esse in aliquid, quam, προστίθεσθαι τινι τὴν γνώμην μᾶλλον, ἢ, *Dem.* advertere animum alicui rei, προσέχειν τὸν νοῦν τινι, *Ifocr.* mutare animum alicujus, μεταλλάττειν τὴν διάνοιαν τινός, *Dem.* animo non succumbere adversitatis, ψυχὴν οὐκ ἡττᾶσθαι τῶν ἐναντίων, *idem.* delinquit multa animus subversi mente, σφάλλεται πολλὰ ἡ ψυχὴ διαφθειρομένης τῆς διανοίας, *Ifocr.* animi magnitudo, ἡ μεγαλοψυχία, ας, *Dem.* præstantia, ἡ εὐψυχία, ας, *id.* animus invictus, ἡ ψυχὴ ἀήττητος, *id.* magno & generoso, φρόνημα μέγα κ᾽ γενναῖον, *Dem.* magno & excelso animo præditus, μεγαλόφρων κ᾽ διαφέρων, *id.* virili animo & natura præditus in calamitate, ἀνδρώδης [illegible] κ᾽ τῆς φύσεως ἀξίως ἐν συμφοραῖς, *id.* animo magno & hilari[illegible] esse prædito erga aliquos, μεγαλοψύχως κ᾽ φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινας, *Dem.* [illegible] animo esse [illegible] propter aliquid, μέγα ἐπί τινι φρονεῖν, *Ifocr.* animum despondere, ἀθυμεῖν [illegible], *Xenoph.* in animum inducere, ὁρμᾶν ἐπί τι, *Plut.* animo deficio, animi deliquium patior, λειποψυχέω, *Hipp.* animum despondere ob aliquid, ἀθυμεῖν ἐπί τινι, *Ifocr.* animum alicui [illegible]are, παραμυθεῖσθαι τινα, *Plut.* θαρσύνειν τινὰ ἐπί τι, *Dem.*

Anisum, τὸ ἄνισον, ου, *Diosc.*

Annales, τὰ χρονικὰ, ῶν, *Lucian.*

Annecto, ἐξάπτω, *Lucian.* Conf. *Alligo.*

Annellus, τὸ δακτυλίδιον, ου.

Anniculus, a, um, qui unius anni est, ὁ κ᾽ ἡ [illegible], ου, femina, [illegible], *Hesych.*

Anniversarius, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ἐνιαύσιος, ου, vel [illegible], ία, ιον, festum, ἑορτὴ, *Herodot.* ὁ κ᾽ ἡ [illegible], [illegible] um, [illegible]

Annona, ὁ σῖτος, ου, *Xen.* τὰ καθ᾽ ἡμέραν, [illegible] ἡ εὐωνία, ας, annonæ [illegible] ἡ σπάνις, εως, *Dem.* annonæ [illegible] ἡ [illegible], ας, *Xen.* ἡ σιτοδεία, ας, *Plut.* annonæ caritate premi, [illegible] [illegible] τῶν ἐπιτηδείων ἐν τῇ σιτοδείᾳ [illegible], annonæ [illegible] γινομένης, [illegible] annonæ [illegible], annonæ [illegible], ὁ σιτοκάπηλος, ου, [illegible] ἡ ἀγορὰ, ᾶς, [illegible]

Annositas, ἡ πολυετία, ας.

Annosus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ πολυετὴς, έος, *Apocryph.* ὁ κ᾽ ἡ μακρόβιος, ου.

Annotatio, ἡ ἐπισημείωσις, εως, ἡ [illegible], ἡ [illegible], εως, annotatio [illegible], ἀποσημειόομαι, [illegible] ἐπισημαίνομαι, [illegible]

Annotinus, [illegible] τὸ ἔτος, *Plat.* [illegible], ὁ [illegible] ὑποσημειόομαι, [illegible], *Xenoph.*

Annuatim, κατ᾽ ἐνιαυτὸν, κατ᾽ ἔτος, ἀνὰ πᾶν ἔτος [illegible] ἐνιαυτόν, *Isocr.*

Annularis, [illegible], ον, ὁ [illegible], ὁ [illegible] πλήρωμα, [illegible]

Annularius, i, artifex, ὁ δακτυλογλύφος, ου, *Plut.*

Annulus, ὁ δακτύλιος, ου, *Plato.*

Annumeratus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ἐναρίθμιος, ου, [illegible] ἡ ἐναρίθμιος, ου, *ibid.* κατηριθμημένος, ένη, ένον, *N. T.*

Annumero, καταριθμέω, alicui τινί, *N. T.* me multitudini peccatorum, προσλογίζομαί με ἐν πλήθει ἁμαρτωλῶν, *Apocryph.* aliquibus, ἔν τισι, *ibid.* κατατίθημι, *Dem.*

Annunciatio, ἡ ἐξαγγελία, ας.

Annunciator, ὁ καταγγελεὺς, έως, *N. T.*

Annuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* τι. ἀπό τινος, *id.* mala, [illegible], *Dem.* quod civitas teneretur ab hostibus, ἀγγέλλω, ὡς ἡ πόλις κατέχοιτο ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, *id.* civitati victoriam, τὴν νίκην εἰς τὴν πόλιν, *Plut.* [illegible]αγγέλλω.

Annuo, i. e. nutu significo, κατανεύω, i. e. nutu comprobo, ἐπινεύω, aliquid, τι, *Dem.* τινί, *Plut.* κατανεύω τι, *Lucian.*

Annus, τὸ ἔτος, εος, *Dem.* ὁ ἐνιαυτὸς, οῦ, *Plato.* anni sunt trecenti ex quo venit, ἔτη ἐστὶ τριακόσια, ἐξ οὗ ἦλθε, *Thuc.* annus desiit, sive finitus est, ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, *Xenoph.* annorum conversiones, ἐνιαύσιοι δὲ[illegible], *Plato.* tempus anni, ὥρα τοῦ ἔτους, *Dem.* multitudo annorum, πλῆθος ἐτῶν, *Ifocr.* multos annos manere in domicilio aliquo, πολλὰ ἔτη μένειν ἔν τινι οἰκήματι, *Dem.* non totis annis tredecim, οὐχ ὅλοις τρισὶ κ᾽ δέκα ἔτεσι, *id.* integrum annum gerere aliquid, ἐνιαυτὸν ὅλον πράττειν τι, *id.* anni nondum septem sunt, ἔτη ἤπω ἐστὶν ἑπτὰ, *id.* nondum sexaginta annos, [illegible] ἑξήκοντα ἐτῶν γεγονὼς, *id.* duodeviginti anni sunt, ex quo, δυοῖν δέοντα εἴκοσιν ἔτη ἐστὶ, ἐξ οὗ, *id.* undetriginta anni, τριάκοντα ἔτη, ἑνὸς δέοντος, *Dem.* ab hinc alter, tertius, quintus annus, δεύτερον, τρίτον, πέμπτον ἔτος [illegible], *id.* anno superiore, πέρυσι, *id.* anno [illegible]mo, ἔτει δεκάτῳ, [illegible] ante exordium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς [illegible], *id.* anni natus viginti, triginta, &c. γεγονὼς ἔτη εἴκοσι, τριάκοντα, *id.* ἐτῶν ὢν εἴκοσι, *id.* annos nondum septem natus abat, ἔτη ἑπτὰ [illegible] ἐπεὶ, *id.* altero quoque anno muneris [illegible], διαλιπόντα ἐνιαυτὸν λειτουργεῖν, *id.* sub extremum anni, ἀεὶ λήγοντι ἐνιαυτῷ, *id.* elapso hoc anno, διελθόντος ἐνιαυτοῦ τούτου, *id.* finire annum, ἐξελθεῖν ἐνιαυτόν, *id.* omni anni tempore, κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους, *Æl.* decies per annum, δεκάκις τοῦ ἔτους, *id.*

Annuus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ἐνιαύσιος, ου, induciæ annuæ, i. e. in unum annum durantes, [illegible] ἐκεχειρία, *Thuc.* ὁ κ᾽ ἡ ἐπέτειος, ου, *Plut.* i. e. qui singulis annis provenit, ὁ κ᾽ ἡ ἐπέτειος, [illegible]

Anomalus, e, ὁ κ᾽ ἡ ἀνώμαλος, ου, *Theophr.*

Ano[illegible], ἀνωμαλία, ας, [illegible]

Anser, ἡ χὴν, ηνὸς, *Plut.* i. e. occasio, ἡ ἀφορμὴ, ῆς, *Dem.* [illegible] arripere, λαμβάνειν ἀφορμὴν, *id.* ansam præbere, παρέχειν τινὶ πρόφασιν, *id.*

Anser, ὁ χὴν, χηνὸς, *Arist.*

Anserarius, ὁ χηνοβοσκὸς.

Anserculus, ὁ χηνίσκος, ου, *Lucian.* τὸ χηνίον, ου, *Arist.*

Anserinus, a, um, χήνειος, εία, ειον, [illegible] ἧπαρ, *Athen.* χήνεος, εα, εον, *Galen.* χηνεῖος, εα, εον, *Plut.*

Antæ, arum, αἱ παραστάδες, ων, *Poll.* αἱ παραστάδες.

Ante, πρὸ, cum *Genitiv.* ante [illegible], πρὸ δόμων, *Eurip.* ante fores, πρὸ θυρῶν, *N. T.* ante orationem, πρὸ τοῦ εἰπεῖν, *id.* ante faciem, πρὸ προσώπου, *id.* ante meam ætatem, πρὸ ἐμοῦ, *Dem.* ante pedes, πρὸ ποδῶν, *Plut.* ante tres annos, πρὸ τριῶν ἐτῶν, ante breve tempus, πρὸ βραχέος χρόνου, [illegible] πρὸ μικροῦ, ante oculos ponere, πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέναι, *Plut.* ante oculos aliquid habere, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τι, *Plut.* ante, i. e. antea, πρότερον, *Dem.* τὸ πρότερον, *Ifocr.* ante——, nunc vero, πρότερον μὲν, νῦν δὲ, *ibid.* paullo ante, μικρῷ πρότερον, antequam audiverim, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι, *Xenoph.* πρὶν ἢ, *Dem.* πρότερον, πρὶν, ἢ, *Lycurg.*

curg. uno anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τ̃ ἁλώσεως, *Dem.* neque ante, neque post, ὔτε πρότερον, ὔτε ὕστερον, *id.* ante solis ortum, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, *Æschin.* ante solis occasum, πρὸ ἡλίυ δεδυκότος, *idem*, ante omnia tac, πρὸ πάντων σιώπα, *Isar.*

Antea, πρότερον, conf. antecedens *Ante.*

Antecessus, a, um, προηγεμένος, ... antecessi v ... ὁ παρεληλυθώς, vel ὁ βεβιωμένος βίος, *id.*

Anteambulo, onis, ὁ προπομπός, ῦ, *Xenoph.* ὁ προηγέμενος, ...*Dem.*

Antecapio, προλαμβάνω. Vide *Ant. pr.*

Antecedens, προάγων, ... ηγέμενος, ...

Antecedo, προέρχομαι, *Xenoph.* προηγέομαι, *Plat.* προάγω, aliquem, τινά, *N. T.* προηγέομαι, *Arr.* προηγέμαι, *Aristoph.*

Antecello, προέχω, aliquem hominibus, τιμαῖς, *Isocr.* ὑπερβάλλομαι, aliquem ... industria, τινα τῆ φιλοπονίᾳ, ... omnes laude rei bellicæ, πάντων τὰ φέρω, ... ὑπερέχω, bona spe, ... ἐλπίσι, *Luc.* ὑπερβαίνω, ... antecellunt, ταῖς πολιτείαις, *Aristot.* πρωτεύω, virtute cives, ἀρετῇ τῶν πολιτῶν, *Luc.*

Antecessio, ἡ προέλευσις, εως.

Antecessor, ὁ πρόδρομος, ῦ, ὁ προηγητής, ῦ, ὁ προηγεμών, ῦ.

Anteceo, προειμι, i. e. antecedo. Vide *Antecedo.*

Antefero, προτιμάω, ῶ, justitiam in regno, τὴν δικαιοσύνην τ̃ βασιλείας, *Plat.* virum modestum divitiis, προκρίνω τ̃ ... πλέτε, *id.* gloriam pecuniæ, ἀγαπᾷν δόξαν ἀντὶ χρημάτων, *Dem.* ὁ ζῆν μᾶλλον, ἢ χρήματα, *Plat.* bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον ... πρὸ εἰρήνης, *Plut.* ... rebus omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, *Arist.* mortem vitæ, θάνατον μᾶλλον, ἢ βίον, *Dem.* προαιρέομαι τ̃ θάνατον ἀντὶ βίε, *Xenoph.* publicum privato, τίθημι τὸ κοινὸν πρὸ τῶν ἰδίων, *Plut.* meipsum aliis, ἐμαυτὸν πρὸ τῶν ἄλλων, *Lucian.*

Antegredior, προηγέομαι, aliquem, τινί, *Aristoph.* προάγω, *Galen.* Confer *Antecedo.*

Antehabeo, προκρίνω. Confer *Antefero.*

Antelatus, ... προτιμηθείς, *Xenoph.* ἐν τῷ ...

Antelatus, a, um, προτιμηθείς, εῖσα, ἐν, προκριθείς, εῖσα, ἐν. Confer *Antefero.*

Antelaquium, τὸ πρόγευμα, *Aristot.* ἡ προτοποσις.

Antemeridianus, a, um, ὄρθριος, ια, ιον, *Thuc.* ... antemeridianum, τὸ ἀκροάμα... *Confer Matutinus.*

Antemeridium, τὸ προμεσημβρινόν, ῦ, *Thuc.*

Antemeridiana, a, um, ὁ καὶ ἡ προμεσημβρινός, ῦ.

Antenna, ἡ κεραία, ας, *Plut.* τὸ καρχήσιον, τὸ ἐπίκριον.

Anteoccupatio, ἡ πρόληψις, εως, *Rhetor.* ἡ προκατάληψις.

Anteoccupo, προλαμβάνω, aliquid, τι, *Herodot.* Confer *Anticipo.*

Antepario, παρασκευάζω, aliquid, τι, *Thuc.*

Antepono, προτίθημι, alicui aliquid, τι τινι, *Sophocl.* Confer *Antefero.*

Antequam, πρίν, cum infinitivo, antequam rediret, πρὶν ἀπελθεῖν, *Dem.* cum *Conjunct.* ante quam sol oriatur, πρὶν ἂν ἥλιος ἀνίσχῃ, *Æschin.* cum *Optativo*, antequam venirem, πρὶν ἂν ἐλθοιμι, *Aristoph.* cum *Infinitivo*, antequam fecerit, πρὶν πρᾶξαι, *Dem.* antequam hoc faceret Isocrates, πρὶν γὰρ τῦτο πρᾶξαι Ἰσοκράτην, *Isocr.* πρίν, ... verum te, non abibo, ... *Xen.* πρότερον, — πρὶν, *Dem.* πρότερον, — πρίν, *Lycurg.*

Anterior, us, πρόσθιος, ια, ιον, anteriores pedes, πρόσθιοι πόδες, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἐμπρόσθιος, ῦ, anterior pars capitis, τὰ ἐμπρόσθια τ̃ κεφαλῆς, *Aristot.* in anteriore parte, ἔμπροσθεν, navis, τῦ πλοίου, in anteriorem partem, εἰς τὸ ἔμπροσθεν, vel εἰς τὸ ἔμπροσθεν.

Anterius, ἔμπροσθεν, *Plato.* πρόσω, *Xen.*

Antesignanus, ὁ πρόμαχος, ῦ, *Plut.* ὁ πρωτοστάτης, ῦ, *N. T.*

Antesto, προΐσταμαι, alicui rei, τινός, *Dem.* πρό τινος, *Aristoph.*

Antestor, μαρτύρομαι, Deos & homines, θεὺς καὶ ἀνθρώπυς, *Plut.*

Antevenio, προφθάνω, *Isocr.* Confer supra *Antevorto.*

Anteverto, φθάνω, aliquem, τινα, *Thuc.* ... καταλαμβάνειν τινά, *Plat.* ... ἐμποδὼν εἶναι τῶν πραγμάτων, *Dem.* aliquid ... προλαμβάνειν τι, ... cogitationem, προτυγχάνειν τ̃ διανοίας, ...

Antevolo, προπέτομαι.

Anthrax, ὁ ἄνθραξ, ακος, *Athen.* Vide *Carbo.*

Antiæ, τὰ προκόμια.

Anticipatio, ἡ πρόληψις, εως, *Rhet.*

Anticipo, προλαμβάνω, aliquid, τινί τι, ... *Isocr. præ.* ... τινί, *id.* προκαταλαμβάνω, aliquem, τινά, *Thuc.*

Anticus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμπρόσθιος, ῦ, *Aristot.* ... ὁ, ἡ, τὸ ἐμπρόσθιος.

Antidotum, ἡ ἀντίδοτος, ῦ, *Diosc.* τὸ ἀντιφάρμακον, ῦ, *id.* ἀλεξιφάρμακον, ῦ, *id.*

Antilena, τὸ στηθόδεσμον, ῦ, *Hesych.*

Antiquarius, ὁ φιλαρχαῖος, ῦ.

Antiquatio, ἡ ἀποτανάκλασις, εως, ἡ παλαίωσις, εως, i. e. abrogatio, ἡ ἀναίρεσις, εως. Conf. *Abrogatio.*

Antique, ἀρχαίως, *Dem.*

Antiquitas, ἡ παλαιότης, ητος, *Eurip.* ἡ ἀρχαιότης, ητος. *Pausan.* aliquid ex antiquitate in memoriam revocare, ὑπομνῆσαι τινα τῶν ἀρχαίων, *Dem.*

Antiquitus, ἀρχαίως, *Dem.* ἐκ παλαιοῦ, sc. χρόνου, *Synes.* πάλαι, *Dem.*

Antiquo, παλαιόω, aliquid, τι, *N. T.* i. e. abrogo, abolco, καταψηφίζομαι, legem, νόμον, *Dem.* Conf. *Abrogo.*

Antiquus, a, um, παλαιός, ά, όν, sermo, λόγος, *Plat.* ἀρχαῖος, αία, αῖον, urbs, πόλις, *Dem.* antiqua & vetera, ἀρχαῖα καὶ παλαιά τινα, *id.* antiqua e memoria ... proferre, recensere, τὰ ἀρχαῖα, τὰ παλαιὰ λέγειν, ... contemnere antiquos, καταφρονεῖν τῶν παλαιῶν, *id.* antiqui ... homines, οἱ ἀρχαῖοι, οἱ πάλαι, ... *Conf.* poetæ, οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί, ...

Antistes, ὁ προστάτης, ου, *Xenoph.* ... ὁ ἱερωμένος, ...ῦ, *Dem.* Conf. *Præpositus*, item *Præfectus.*

Antistita, ἡ προστάτις, ιδος, *Chrys.*

Antlo, ἀντλέω, ῶ, Conf. *Haurio.*

Antrum, τὸ ἄντρον, ῦ, *Lucian.* τὸ σπήλαιον, ῦ, *id.* ὁ χαραμός, ῦ, montium, ὀρῶν, ... antris plenus, ὁ καὶ ἡ ἀντρώδης, εος, *LXX.*

Anus, us, ἡ γραῦς, αος, *Athen.* γραῦς γυνή, *Dem.* πρεσβυτέρα ἀνθρώπου, *id.* πρεσβύτις, *Æschin.* fio, γραΐζω.

Anus, i, ὁ πρωκτός, ῦ, *Aristot.* ἡ πυγή, ῆς, *id.*

Anxie, λυπηρῶς, *Luc.*

Anxietas, ἡ ἀδημονία, ας, *Plut.* ἡ ἀγωνία, ας, *N. T.* ἡ θλῖψις, εως, *Ibid.* τὸ λύπημα, ατος, *Thuc.* ἡ ἀπορία, ας, *Plato*, animi, ἡ ἀδημονία τ̃ ψυχῆς, *Plut.*

Anxius, a, um, ἀλγεινός, ή, όν, *Luc.* ὁ καὶ ἡ περιαλγής, ... ἀδημονικός, ... *Plato.* ... anxius sum, ἀγωνιῶ, ... *Xenoph.* anxius esse, μεριμνᾶν, ... *Dem.*

Apage, ἄπαγε, cum infinitivo, ... *Greg.* ... *Plat.* in insulam beatorum, εἰς μακάρων, *Aristoph.*

Apeliotes, ὁ ἀπηλιώτης, ῦ.

Aper, ὁ σῦς ἄγριος, ... ὁ κάπρος, ῦ, *Xen.*

Aperio, ἀνοίγω, portas, ... *Xenoph.* testamentum, διαθήκας, *Dem.* literas, γράμματα, *Synes.* os, διαίρω τὸ στόμα, *id.* librum, ἀναπτύσσω βιβλίον, *N. T.* ἀναλύτω βιβλίον, *Xen.* horrea, λύω τὰς ἀποθήκας, *Plut.* ludum, κατασκευάζομαι διδασκαλίαν.

Aperte, φανερῶς, *Plato.* ἐκ τῦ φανερῦ, *Xenoph.* ἐκ τῦ φανερῦ, εἰς τὸ φανερὸν, ἐν τ̃ ἰδίας, *Herodian.* γυμνῶς, *LXX.* ὁ ἰδίας, *N. T.* σαφῶς, ἀναφανδόν, aperte & palam, ... παρρησίᾳ λαλεῖν τ̃ λόγον, *ib.*

Apertio, ἡ ἄνοιξις, εως, *Basil.* ἡ διοίξις.

Apertura, idem quod *Apertio*, i. e. incisura, ἡ σχίσις, εως.

Apertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπυλος, ῦ, ὁ, ἀνεωγμένος, ... lucidus ac clarus, ὁ καὶ ἡ ... δηλος, ῦ, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἐμφανής, εος, *Dem.* ... ὁ καὶ ἡ πρόδηλος, ῦ, *Thuc.* aperto Marte, ἐκ τ̃ ἰσίας, *Herodian.* in apertum proferre, ἐμφανὲς ποιεῖν, *Dem.*

Apex, ἡ κεραία, ας, *N. T.* v. g. montis, ἡ κορυφή, ῆς, *Lucian.* ὁ κλῶνος.

Apiarium, ὁ μελισσών, ῶνος, τὸ μελισσουργεῖον, ῦ, τὸ μελισσοτροφεῖον.

Apiarius, ὁ μελισσοκόμος, ῦ, ὁ μελιττουργός, ῦ.

Apicula, τὸ μελισσάριον, ῦ, ὁ βομβυλιός, ῦ, *Luc.*

Apis, ἡ μέλισσα, ης, *Isocr.* omnibus quidem floribus insidet, ... ἐπὶ ... τῶν βλαστημάτων καθίζει, ... ὡφέλιμα λαμβάνει, *id.*

Apinor, vide *Adipiscor.*

Apium, τὸ σέλινον, ῦ, *Diosc.* silvestre, τὸ ἀγριοσέλινον, ῦ, *id.* palustre, τὸ ἐλαιοσέλινον, ῦ, *id.* majus, τὸ ἱπποσέλινον, ῦ, *Aristot.* montanum, τὸ ὀρεοσέλινον, ῦ, *Diosc.* petræum, τὸ πετροσέλινον, ῦ, *id.*

Apocalypsis, ἡ ἀποκάλυψις, εως, *N. T.*

Apocha, ἡ ἀποχή, ῆς.

Apocryphus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, ῦ, *Suid.*

Apographum, τὸ ἀπόγραφον, ῦ, *Cic.*

Apologeticus, a, um, ἀπολογητικός, ή, όν, *J. Mart.*

Apologia, ἡ ἀπολογία, ας, ...

Apologus, ὁ ἀπόλογος, ῦ, *Plato.*

Apophthegma, τὸ ἀπόφθεγμα, ατος, *Plut.*

Apophthegmaticus, ἀποφθεγματικός, ή, όν, *Plut.*

Apoplexia, ἡ ἀποπληξία, ας, *Galen.* apoplexia laborans, ὁ καὶ ἡ ἀπόπληκτος, ῦ, ad apoplexiam pertinens, ἀποπληκτικός, ή, όν, *Aristot.*

Apostasia, ἡ ἀποστασία, ας, *Plut.*

Apostata, ἀποστάτης, ῦ.

Apostema, ... τὸ ἀπόστημα, ... *Galen.*

Apostolicus, ... ἀποστολικός, ...

Apostolatus, ἡ ἀποστολή, ῆς, *N. T.*

Apostolicus, a, um, ἀποστολικός, ή, όν, *Suid.*

Apostolus, ὁ ἀπόστολος, ῦ, *N. T.* falsus, ὁ ψευδαπόστολος, ῦ, *ibid.*

Apotheca, ἡ ἀποθήκη, ης, *Hesych.*

Apotheosis, ἡ ἀποθέωσις, εως, *Herodian.*

Apparitor, ... ὁ ὑπηρέτης, ... προσκαλῶν, *Plut.*

Apparatio, ἡ παρασκευή, ῆς, ...

Apparatus, ὁ, ἡ παρασκευή, ῆς, *Dem.* ἡ κατασκευή, ῆς, *Luc.* τὸ παρασκεύασμα, ατος, ... ingens, ἡ παρασκευὴ ἡ τῦ πολέμου, *Dem.* apparatus copia, ἡ ἀφθονία τ̃ ... *id.* τὸ πλῆθος τῶν παρασκευῶν, *id.* ... incredibilis, παρασκευαὶ ὑπερμεγέθεις, *idem*, manus, ἡ παρασκευὴ χειρῶν, *Dem.* instituere apparatum, πορίζεσθαι παρασκευήν, *id.* auferant apparatus ... ἀνταγωνίζεσθαι ταῖς παρασκευαῖς, *id.* vincit apparatibus, ... τ̃ παρασκευαῖς, ... cum apparatu, χρῶσθαι ταῖς παρασκευαῖς μέρος, *id.*

Apparatus, a, um, ... παρεσκευασμένος, ἡ ... recte, probe, ... *Dem.*

Apparentia, ἡ φάσις, εως, *Aristot.* ἡ ... εως, *Suid.*

Apparens, φανερὸς, ρὰ, ρὸν, *Ariſtot.* φαινόμενος, ένη, ενον, *idem.*

Apparenter, φανερῶς, *Dem.* φαινομένως.

Appareo, φαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, ὄπλομαι. Hinc *imperſ.* apparet, φαινεῖ, fuiſſe, γίγνεσθε, *Ariſtid.* apparet, quod, δῆλόν ἐστιν ὅτι, *Xenoph.*

Apparitio, ἡ ὑπηρεσία, ας.

Apparitor, i. e. ſatelles, ὁ ὑπηρέτης, i. e. viator, ὁ κλητὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ κλητεύσας, αντος, *id.* ὁ κλήτωρ, ορος, *id.* ὁ ὑπηρέτης, ου, *Xenoph.*

Apparo, παρασκευάζω, aliquid, τὶ, *Dem.* ἐξαρτύω, *Polyb.* exercitum, κατασκευάζω στρατόμα, *id.* convivium, Συμπόσιον, *Plato.*

Appellatio, ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.* τὸ ὄνομασμα, ατος, *Plato*, i. e. acclamatio, ἡ προσηγορία, ας, *Dem.* τὸ ἐπόρισμα, ατος, *id.* i. e. provocatio, ἡ πρόκλησις, εως, *id.* ἡ ἔφεσις, εως, *id.* Conf. *Nomen*, item *Compellatio & Provocatio.*

Appello, as, i. e. nomino, ὀνομάζω, aliquem, τινὰ, *Plato*, aliquam Glaucothean, τινα Γλαυκοθέαν, *Dem.* aliquem Romulum, προσαγορεύω τινὰ Ῥωμύλον, *Plut.* aliquem Rhomum, ἐπικαλέω τινὰ Ῥέμον, *Iſocr.* i. e. compello, κοινολογέομαι, ὑμᾶς, aliquem, τινὶ, *Ariſtot.* i. e. provoco, ἐπικαλέομαι, tribunos, τὰς δημάρχους, *Plut.*

Appello, is, προσορμίζω, ad portum, εἰς λιμένα, *Dem.* πρὸς λιμένα, *id.* ἄγω πρὸς τὸ λιμένα, *id.* navem, ἐλαύνω τὴν ναῦν, *Thuc.* ad Samum, προσορμίζομαι τῇ Σάμῳ, καταιρω εἰς Σάμον, animum ad aliquid, προσίχω τὸν νοῦν τινι, *Iſocr.* ὁρμάω ἐπί τι, *Xen.*

Appendix, ἡ προσθήκη, ης, *Plato*, ſcripti, τὸ παράγραμμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐξάρτημα.

Appendo, προσαρτάω, alicui, τινὶ, *Luc.* ἀπαρτάω, aliquid ex aliquo, τι ἐκ τινος, *id.* i. e. pondere dimetior, καταμετρίζω, alicui argenteos triginta, ἴσημί τινι τριάκοντα ἀργύρια, *N. T.*

Appetens, ὀρεκτικὸς, ὀρεκτικὴ, ὀρεκτικὸν, aliquid, τινος, *Iſocr.* ὀρεκτικὸς, ὴ, όν, *Ariſt.* ὀρεκτικὸς, ὴ, όν, *Iſocr.*

Appetentia, ἡ ὄρεξις, εως, *Ariſtot.*

Appetibilis, e, ὀρεκτὸς, ὴ, όν, *Al. Aphrod.*

Appetitio, ἡ ὄρεξις, εως, *Herodian.* ἡ ὁρμὴ, ῆς, *Plut.* magiſtratûs, ἡ φιλαρχία. ας, *Xiphil.*

Appetitus, us, inprimis cibi, ἡ ὄρεξις, εως, *Ariſtot.*

Appeto, ὀρέγομαι, ſemper plus, ἀεὶ πλείονος, *Iſocr.* bonum aliquod, ἐφίεμαι ἀγαθοῦ τινος, *Ariſtid.* contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων, *Ariſtot.* aliquid, τι, *Pind.* ἐπιθυμέω τινὸς, *Iſocr.* ἐπιποθέω, *Luc.* i. e. appropinquo, ἐγγίζω, Συνάπτω, *Pol.* vide *Appropinquo.*

Appingo, προσγράφω, παραγράφω, *Bud.*

Applaudo, ἐπικροτέω, *Strab.* παρακροτέω, ἀναπροτέω, alicui, κροτέω τινὶ, *Lacrt.* Θορυβέω, *Iſocr.* ἐπιθορυβέω, *Xen.*

Applauſus, ὁ κρότος, ου, excitare ſtrepitum & applauſum, ποιεῖν θόρυβον καὶ κρότον, *Dem.*

Applicatio, ad littus, ἡ προσόρμισις, εως, *Syneſ.* ἡ κάταρσις, ἡ καταγωγὴ, animi ad aliquid, ἡ οἰκείωσις πρός τι.

Applico ſc. nave, προσορμίζω, vide *Appello*, aliquid alicui, προσαρμόζω τί τινι, *Plato* προσάπλω τί τινι, *Lucian.* animum ad aliquid, ἐπίχω τὸν νοῦν τινι, *Iſocr.* ſcalas turribus, προσιθῆναι κλίμακας πύργοις, *Thuc.*

Applodo, παραδακρύω, alicui, τινι, *Lucian.*

Appono, προσίθημι, aliquid alicui, τί τινι, *Thuc.* aliquem patribus, τινὰ πρὸς τὰς πατέρας, *N. T.* cibum, προσφέρομαι βρῶτον, *Xen.* crudum alicui, παρατίθημι ὠμόν τινι, *Plut.* pabulum alicui, προβάλλω τροφὴν τινι, *Athen.*

Apporrigo, παρατείνω, aliquid alicui, τί τινι, *Strabo.*

Apporto, προσφέρω, aliquid alicui, τί τινι, *Polyb.* προσκομίζω, *Herodian.*

Appoſite, ἐπιτηδείως, *Thuc.* i. e. apte, ἁρμοζόντως, ἐυθετῶς. Vide *Apte.*

Appoſitio, ἡ παράθεσις, εως, *Athen.* ἡ πρόσθεσις, εως, *Ariſt.*

Appoſitus, ὁ κῆ ἡ πρόσθετος, ου, *Xen.* i. e. aptus, ὁ κῆ ἡ ἐυθετος, *Dioſcor.*

Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι, manu τῇ χειρὶ, *Dem.* manum, τῆ χειρὸς, *N. T.* crines, τῆς τριχῶν, *Æſchin.* veſtem, λαμβάνομαι τῶν ἱματίων, *Plato.* chlamydem, ἔχομαι τῆς χλαμύδος, *Lucian.*

Apprehenſio, ἡ ἀντίληψις, εως, *Xenoph.* ἡ ἀντιλαβὴ, *Thuc.*

Apprime, εἰς τὰ πρῶτα.

Approbatio, ἡ δοκιμασία, ας, *Dem.* ἡ συμφώνησις.

Approbator, ὁ δοκιμαστὴς, οῦ, facinorum alicujus, τῆς πεπραγμένων τινὸς, *Dem.*

Approbo, *ut probe perſpectum*, δοκιμάζω, *Plut.* orationem alicujus, ἐπαληθεύω λόγον τινὸς, *Luciar.* aliquem, ἀρέσκω τινὰ, *Plato*, aliquid, ἐυάρεστόν ἐστι μοί τι, *Philo*, diſputationem alicujus, ἀποδέχομαι τὴν διατριβὴν τινος, *Iſocr.*

Appromitto, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dem.*

Appromittus, a, um, ἐγγυητὸς, ὴ, όν, *Dem.*

Appromitto, ἐγγυάω, ἐγγυάω ἐγγύην, alicui τινὶ, *Plut.* aliquid, ἐγγυάομαι τι, *Dem.*

Appropero, ἐπισπεύδω, aliquid, τινὶ, *Herod.* ad principatum, Σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *Thucyd.*

Appropinquatio, ἡ πρόσεγγισις, εως, ἡ προσπέλασις.

Appropinquo, ἐγγίζω, alicui, τινὶ, *N. T.* ad urbem, εἰς πόλιν, *ibid.* ad aliquid, πρός τι, *Cebes Thb.* Byzantio, προσπελάζω τῇ Βυζαντίᾳ, *Herodian.*

Appropriatio, ἡ ἰδιασις, εως. ὁ ἐξιδιασμὸς, οῦ, *Strabo.*

Appropriо, ἰδίω

Apricatio, ἡ ἠλίωσις, ὁ ἠλιασμὸς, οῦ, ἡ ἠλίασις, εως.

Apricor, ἠλιάζομαι, *Ariſt.* εἰλιθερίομαι, *Galen.*

Apricus, a, um, ὁ κῆ ἡ προσήλιος, ου, *Theophr.* ὁ κῆ ἡ ἠυήλιος, ος, *Xenoph.* in aprico, ἐν ἠυηλίῳ. *Ariſtoph.* ἐν ἠυαιθρίῳ, *Ælian.*

Aprilis, ὁ Θαργηλιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἀπριλίος, ου.

Aprugnus, a, um, Συνδρυεῖος, εία, ειον, adeps, σέαρ, *Dioſc.*

Apte, ἐπιτηδείως, *Thuc.* ἁρμόσως, *Iſocr.*

Aptitudo, ἡ ἁρμοστία, ας, *Plut.* ἡ ἁρμογὴ, ῆς, *idem.*

Apto, ἅπτω, ἁρμόζω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* arma corpori, τὰ ὅπλα ποιέομαι πρὸς τὸ σῶμα, *Xenoph.* ἑαυτὸν, *N. T.*

Aptus, a, um, ἐτιτηδειος, εία, ειον, ad aliquid, πρός τι, *Ariſtot.* εἴς τι, *Herodian.* ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, *Dem.* ad omnia, ὁ κῆ ἡ ἐυάρμοστος πρὸς ἅπαντα, *Iſocr.* natura ad aliquid, ὁ κῆ ἡ ἐυφυὴς πρός τι, *Ariſtot.* ad ferendos labores, ἱκανος, ὴ, όν, φέρειν τὰς πόνους, *Plato*, ad aliquid, πρός τι, *Lucian.* corpore, τὸ Σῶμα, *Xenoph.* ὁ κῆ ἡ ἐυχρήμων, ἐπιδέξιος, ἐυθετος εἴς τι.

Apud, ἐν, *cum Dat.* apud teſtes, ἐν μάρτυσι, *Plato*, apud ſe eſſe, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, *Lucian.* εἰς, *cum Accuſ.* dicendum apud omnes, λεκτέον εἰς ἅπαντας, *Plut.* infamis apud Macedonas, διαβεβλημένος εἰς Μακεδόνας, *Pauſan.* πρὸς, *cum Accuſ.* traducere aliquem apud Deum, διαβάλλειν τινὰ πρὸς Θεὸν, *Chryſ.* παρὰ, *cum Dativo.* apud me degit, παρ ἐμοὶ διατρίβει, apud Deum, παρὰ τῷ Θεῷ, *N. T.* apud vos, παρ' ὑμῖν, *ibid.*

Aqua, τὸ ὕδωρ, ατος, *Ariſt.* aquæ penuria, ἡ λειψυδρία, ας, *Theophr.* ἡ ἀνυδρία, ας, *Thuc.* aqua carens, ὁ κῆ ἡ ἄνυδρος, ου, *Athen.* aquam bonam habens, ὁ κῆ ἡ ἐύυδρος, ου, *Herodot.* aqua pauca contentus, ὀλιγοϋδρος, ου, *Theophr.* aquas juxta natus, ὁ κῆ ἡ πάρυδρος, ου, *idem*, aqua abundans, ὁ κῆ ἡ πολυϋδρος, ου, *Plato*, aqua inter cutem collecta diſtentus, ὁ κῆ ἡ ὑπερύδρος, ου, *Hippocr.* ſub aqua demerſus, ὁ κῆ ἡ ὑφύδρος, ου, *Thuc.* aquam fugiens, ὁ κῆ ἡ φεύδρος, ου, *Polyb.* aqua gaudens, ὁ κῆ ἡ φιλυδρος, ου, *Theophr.* aqua intercus, ὁ ὕδρωψ, ωπος, *Hipp.* aqua intercute laborans, ὑδρωπικὸς, ὴ, όν, *id.* aquam haurio, ὑδρεύομαι, LXX. aquæ potor, ὁ ὑδροπότης, ου, *Xen.* aquum bibo, ὑδροποτέω, ῶ, *id.*

Aquæductor, ὁ ὑδραγωγὸς, οῦ, *Symm.*

Aquæductus, us, τὸ ὑδραγώγιον, ου, LXX. ἡ ὑδραγωγία, ας, *idem*, ἡ ὑδρία.

Aqualiculus, ὁ γάστων.

Aqualis, ἡ ὑδρία, ας, *Athen.*

Aquarium, ἡ ὑδροθήκη, ης, *Athen.*

Aquarius, a, um, ὑδατικὸς, ὴ, όν, *Theophr.*

Aquarius, *aſtrum*, ὁ ὑδροχόος, ου, *Proclus.*

Aquaticus, a, um, ὁ κῆ ἡ ἐνυδρος, ου, animal, ζῶον, *Ariſt.*

Aquatio, ἡ ὕδρευσις, εως, *Plut.* τὸ ὕδρευμα, ατος, LXX. ἡ ἐνυδρία, ας, *id.* ὁ ποτισμός.

Aqueus, a, um, ὁ κῆ ἡ ὑδατώδης, ες, *Theophr.* ὑδαλέος, έα, εον, *Hippocr.* ὁ κῆ ἡ ὑδρὰς, άδος, *Xen.*

Aquila, ὁ ἀετὸς, οῦ, *Ariſtot.* marina, ὁ ἁλιάετος, ſ. ἁλιαίετος, ου, *id.* vulturis ſpeciem referens, ὁ γυπαίετος, ου, *id.*

Aquilegium, ἡ σωκαγωγὴ ὑδάτων.

Aquilex, ὁ ὑδρολόγος, ου.

Aquiliter, ὁ ἀετοφόρος, ου, *Plut.*

Aquilinus, a, um, ἀετιος, είκ, ειον, caro, κρέας. *Suid.* ὁ κῆ ἡ ἀετιδης, ες.

Aquilo, ὁ βορέας, ου, *Ariſtot.* ὁ βόρρᾶς, *Gen.* τοῦ βορρᾶ, LXX. ab aquilone, βόρραθεν, *Theodot.* ἀπὸ βορρᾶ, *N. T.* verſus aquilonem, πρὸς βορρᾶν, LXX.

Aquilonaris, e, βορειος, εία, ειον, flatus, πνεῦμα, *Theophr.*

Aquor, ὑδρεύομαι, ex Nilo, ἐκ τῆς Νείλε, *Plut.*

Aquoſus, a, um, ὁ κῆ ἡ ὑδατώδης, ες, *Theophr.* ὑδαλέος, έα, εον, *Galen.* ὑδρηλὸς, ὴ, όν, terra γῆ, *Athen.* aquoſus fio, ὑδατιαίνω, *Gal.* aquoſum reddo, ὑδαρόω, vinum, οἶνον, *Pandect.*

Aquula, τὸ ὑδάτιον, ου, *Ariſtot.*

Ara, ὁ βωμὸς, οῦ, *Dem.* pulcherrima & ſanctiſſima, κάλλιστος κῆ ἁγιώτατος, *id.* aram exſtruere Gratiæ, ἱδρύσασθαι βωμὸν Χάριτος, *id.* aras colere, τιμᾶν τοὺς βωμοὺς, *id.* adducere ad aram & jurare, ἄγειν πρὸς βωμὸν κῆ ἐξορκίζειν, *id.* mactare ad aras, σφάττειν ἐπὶ τῶν βωμῶν, *Iſocr.* ferre quid ab ara, φέρειν τι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, *Dem.* dimicare pro aris & focis, ἀμύνειν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν κῆ ἑστίων, *Andocid.*

Arabilis, e, ἀροτὸς, ὴ, όν, ὁ κῆ ἡ ἀρόσιμος, ου, ὁ κῆ ἡ, ἀροτήσιμος, *Fp.*

Aranea, ὁ ἀράχνης, ου, ἡ ἀράχνη, ης, *Plut.* aranææ tela, ἡ ἀράχνη, ης, *Suid.* τὸ ἀράχνιον, ου, *Hom.*

Aranеola, τὸ ἀραχνίδιον. ου.

Araneolus, a, um, ὁ κῆ ἡ ἀραχνώδης, ες, *Ariſt.* ὁ κῆ ἡ ἀραχνιώδης, ες, ἀραχνικὸς, ὴ, όν, *Suid.* ἀράχνεος, έα, εον, *id.*

Araneum, i. e. *tela araneæ.* Vide *Aranea.*

Araneus, idem quod *Aranea*, inſectum.

Aratio, ἡ ἄρωσις, εως, terræ, τῆς γῆς, *Ariſt.* ἡ ἀροτρίασις, εως, LXX. arationis tempus, ὁ ἄροτος, ου, *Theophr.*

Arator, ὁ ἀροτὴρ, ῆρος, LXX. ὁ ἀρότης, ὁ ἀροτρεύς.

Aratrum, τὸ ἄροτρον, ου, *Plut.*

Aratus, a, um, ὁ κῆ ἡ ἀρόσιμος, ου, terra, γῆ, ἡ ἄρυρα, ας, LXX.

Arbiter, ὁ διαιτητὴς, οῦ, communis, κοινὸς, *Dem.* ſorte datus, κληρωτὸς, *id.* arbitrum aliquem eligere, διαιτητὴν αἱρεῖσθαί τινα, *Iſocr.* deſignare aliquem, διαιτητὴν προκαλεῖσθαί τινα, *Dem.* fieri quibuſdam controverſiæ alicujus, γίγνεσθαι διαιτητὴν τινος τῆς δίκης τινὸς, *id.* ſedere pro aliquo, καθίζεσθαι διαιτητὴν ὑπέρ τινος, *id.* ire ad arbitrum, βαδίζειν ἐπὶ διαιτητὴν, *id.* committere aliquid arbitris, dijudicandum, ἐπιτρέπειν διαιτηταῖς κρίνειν τι, διαδικάζειν, *id.* adquieſcere ſententia arbitri, μένειν ἐν τοῖς διαγνωσθεῖσιν ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ, *id.* ſententia

tia arbitri, ἡ γνῶσις τῷ διαιτητῇ, *idem*, tanquam arbiter judico, διαιτάω, *Isocr.* ut arbiter aliquem absolvo, ἀποδιαιτάω τινά, *Dem.* ut arbiter condemno aliquem, καταδιαιτάω τινὸς, *id.*

Arbitralis, e, ὁ ἢ τὸ διαιτητικός, ή, όν, *Isæus.*

Arbitrario, κατὰ διαίταν.

Arbitrarius, a, um, idem quod *Arbitralis*, arbitrarium, τὸ ὑφ' ἡμῶν.

Arbitratus, us, ἡ διαίτησις, εως.

Arbitrium, ἡ δίαιτα, ης, *Isocr.* alicui permittere adversus aliquem, ἐπιτρέπειν τινι τῷ δίαιταν περὶ τινα, *Dem.* adesse alicui in arbitrio, παρεῖναί τινι ἐπὶ τῇ διαίτῃ, *id.* differre arbitrium, ἐπέχειν τὴν δίαιταν, *id.* niti arbitriis, ἰσχυρίζειν ταῖς διαίταις, *id.* ratum habere arbitrium, ἐμμένειν τῇ διαίτῃ, *id.* ἐμμένειν τοῖς γνωσθεῖσι, *id.* rescindere arbitrium, ἀντιλαχεῖν τῇ δίαιταν. *id.* λύειν τὰ διαιτηθέντα, *id.* i. e. voluntas propria, ἡ γνώμη, ης, *Dem.*

Arbitror, i. e. arbitrum ago. διαιτάω, *Dem.* conf. *Arbiter*, i. e. existimo, ἡγέομαι, *Plato*, οἶμαι, *id.* νομίζω, *Dem.*

Arbor, τὸ δένδρον, υ, *Xenoph.* τὸ δένδρος, ου, *Thuc.* oleæ, δένδρον ἐλαίας, *Aristoph.* plantare arbores in prædio, φυτεύειν δένδρα εἰς χωρίον, *Dem.* refertum esse arboribus, μεστὸς εἶναι δένδρων, *id.* arbores cædo, δενδροκοπέω, *Dem.* arboribus consitus, ὁ ἢ ἡ δενδρόφυτος, ου, *Plut.*

Arborator, ὁ δενδροτόμος, ου.

Arboresco, δενδράομαι, *Nonn.*

Arboretum, ὁ δενδρών, ῶνος.

Arboreus, a, um, δενδρικὸς, ἡ, όν, ὁ ἢ ἡ δενδρώδης, ους, *Dioscor.*

Arbuscula, τὸ δένδριον, υ, *Athen.* τὸ δενδρύφιον, υ, *Dioscor.*

Arbustum, ὁ δενδρὼν, ῶνος, ὁ Θάμνος.

Arbutus, ἡ κόμαρος, υ, *Theophr.*

Arca, ἡ κιβωτὸς, υ, *Philo*, tanderis, ἡ κιβωτὸς τοῦ διαθήκης, *N. T.* ἡ λάρναξ.

Arcane, κρυφαίως, λαθρίως, ἐν λαθρίῳ, δι' λαθρίων, *Herodian.* ἀρρήτως.

Arcanum, τὸ λαθρίον, ου, τὸ μυστήριον, υ, *Demosth.*

Arcanus, a, um, ὁ ἢ ἡ λαθραῖος, ου, sacrum, ἱερὸν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ μυστηριώδης, ους, *Plut.* μυστικὸς, ὴ, όν, *Gregor.*

Arceo, εἴργω, filios a consortio malorum, τοὺς υἱεῖς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, *Xen.* aliquem a sacris, τινὰ τῶν ἱερῶν, *Dem.* te a talibus, σε ταύτης, *Aristoph.* aliquem a sermone de pace, ἀπείργω τινὰ τῶν ὑπὲρ εἰρήνης λόγων, *Dem.* aliquem a tribunali, ἐξείργω τινὰ τῦ βήματος, *Æschin.* aliquem ab ara, ἀπελαύνω τινὰ τῦ βωμῦ, *Lucian.* homines a se, ἀνθρώπους ἀφ' ἑαυτῦ, *Xenoph.*

Arcessitor, ὁ καλητὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ καλήτωρ, ορος, *id.*

Arcessio, μεταπέμπομαι, aliquem vinctum, τινὰ δεσμάτιον, *Plut.* i. e. accuso, κρίνω, aliquem repetundarum, τινὰ κακώσεως, ἀπαρχίας, *id.* Vide *Accuso.*

Arcessitus, us, ἡ μετάπεμψις, εως, *Plato*, ἡ μεταπομπὴ, ῆς, *id.*

Arcessitus, a, um, ὁ ἢ ἡ μετάπεμπτος, υ, *Plato.*

Archaïsmus, ὁ ἀρχαϊσμὸς, ῦ, *Gramm.*

Archangelus, ὁ ἀρχάγγελος, υ, *N. T.*

Archetypum, το ἀρχέτυπον, υ, *Lucian.*

Archetypus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀρχέτυπος, υ, *Philo.*

Archiater, ὁ ἀρχίατρος, υ.

Archidiaconus, ὁ ἀρχιδιάκονος, υ.

Archiepiscopus, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, υ.

Archigrammateus, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Archimandrita, ὁ ἀρχιμανδρίτης, υ.

Archimimus, ὁ ἀρχίμιμος, υ.

Archipirata, ὁ ἀρχιπειρατὴς, ῆ.

Archippocomus, ὁ ἀρχιππόκομος, υ.

Archistrategus, ὁ ἀρχιστράτηγος, υ.

Archithalassus, ὁ ἀρχιθάλασσος, υ.

Architectonice, ἡ ἀρχιτεκτονικὴ, ῆς.

Architectonicus, a, um, ἀρχιτεκτονικὸς, ὴ, όν, *Arist.*

Architector, ἀρχιτεκτονέω, *Aristot.*

Architectura, ἡ ἀρχιτεκτονία, ας, LXX.

Architectus, ὁ ἀρχιτέκτων, ονος, *Plut.*

Architriclinus, ὁ ἀρχιτρίκλινος, υ, *N. T.*

Archivum, τὸ ἀρχεῖον, υ.

Arctatus, a, um, ὁ ἢ ἡ Σύστασος, υ, *Hes.* ἐστενωμένος, ένη, ένον.

Arcte, στενῶς, XX.

Arcticus, a, um, ἀρκτικὸς, ὴ, όν.

Arcto, στενόω, *Herodian.* στενοχωρέω, *N. T.*

Arctophylax, ὁ ἀρκτοφύλαξ, ακος.

Arctous, a, um, ἀρκτῶος, α, ον, *Herodot.*

Arcturus, ὁ ἀρκτοῦρος, υ, *Iliad.*

Arctus, a, um, στενὸς, ὴ, όν, dens, ὀδὼς, *Xenoph.*

Arcula, τὸ κιβώτιον, υ, *Dem.*

Arcuo, κυρτόω, *Xenoph.*

Arcus, τὸ τόξον, υ, *Plut.* arcu peto, τοξεύω, feras, τὰ θηρία, *Xenoph.* arcum attraho, τόξον κυκλόω, *Ælian.* ὀπτεύω τὸ τόξον, *Plut.* arcu configo, κατατοξεύω, *Lucian.* i. e. fornix. Vide *Fornix.*

Arcus cœlestis, ἡ ἶρις, ιδος.

Ardea, ὁ ἐρωδιὸς, ῦ, *Aristot.* alba, ὁ λευκοβάδιος, υ, *id.*

Ardelio, ὁ πολυπράγμων, ονος, *Aristot.* fum, πολυπραγμοσύνη, *Plato.*

Ardenter, φλογικῶς, *Suid.*

Ardeo, κάομαι, lychnus ardebat, ὁ λύχνος ἐκαίετο, *Xenoph.* καίομαι, fax ardet, δᾷς καίεται, *Aristoph.* διακαίομαι, *Lucian.* φλέγομαι, id. i. e. vehementer amo, ἔμπαθῶς διατίθεμαι πρός τι, *Dem.* i. e festino, σπεύδω. Conf. *Amo*, item *Festino.*

Ardesco, ἀναφλέγομαι.

Ardor, τὸ καῦμα, ατος, *Xenoph.* ὁ καῦσος, υ, *Dioscor.* τὸ καύσωμα, ατος, *Galen.*

Arduitas, ἡ ὑψηλότης, ητος.

Arduus, a, um, ὁ ἢ ἀναφὴς, ές, *Aristot.* i. e. arrectus, ὀρθὸς, ία, ιον, *Xenoph.* i. e. difficilis, ὁ ἢ δυσχερὴς, ές, *Dem.*

Area, ἡ ἄλως, ω, *Xenoph.* ἡ ἅλων, ωνος, *N. T.* domus, τὸ οἰκόπεδον, υ, *Æschin.*

Arefacio, ξηραίνω, herbam, τὸ χόρτον, *N. T.* ἀυαίνω, ἄνω.

Arefactio, ἡ τῆσις, εως, *Julian.*

Arena, ἡ ψάμμος, υ, *Plut.* ἡ ἄμμος, υ, *N. T.* ἡ ἄμαθος, arena obruo, καθαμμίζω, *Aristot.* arenam subtus habens, ὁ ἢ ὑπόψαμμος, υ, *Theophr.*

Arenosus, a, um, ὁ ἢ ἡ ψαμμώδης, ους, ὁ ἢ ἡ ἀμμώδης, ους, *Sirac.* ἀμαθώδης, ους, ες, ον.

Arenula, τὸ ψαμμίδιον, υ, τὸ ψαμμίον, υ, *Al. Aphrod.*

Areo, ξηραίνομαι, *Aristot.* αὐχμέω, σκιλλόομαι.

Areola, τὸ ἀλώνιον, υ.

Aresco, ξηραίνομαι, *N. T.* ἀυαίνομαι.

Argentaria, τὸ ἀργυρεῖον, υ, *Strabo.*

Argentarius, a, um, ἀργυρικὸς, ὴ, όν, *Plut.* sum, ἀργυρεύω.

Argentatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐπάργυρος, υ, *Herodot.*

Argenteus, a, um, ἀργύρεος, *contr.* ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, *Plut.* argenteæ venæ, ἀργυρίτιδες φλέβες, *Aristid.* argentea vasa, τὰ ἀργυρώματα, ων, *Polyb.*

Argentifodina, τὸ ἀργυρεῖον, υ, *Strabo.* τὰ ἔργα ἀργυρεῖα, *Dem.*

Argento, ἀργυρόω, *Plut.* καταργυρόω, ἐπαργυρόω, *Athen.*

Argentum, ὁ ἄργυρος, υ, *Xenoph.* τὸ ἀργύριον, υ, *Dem.* vivum, ὁ ὑδράργυρος, υ, *Dioscor.* ὁ ἄργυρος χυτὸς, *Aristot.* ære & plumbo contemperatum, ἀργύριον πρὸς χαλκὸν ἢ μόλυβδον κεκραμένον, *Dem.* argentum colligo ab aliquo, ἀργυρολογέω τινὰ, *Æschin.* argento carens, ὁ ἢ ἀνάργυρος, υ, *Plato.* in argentum muto, ἐξαργυρίζω, *Thuc.* argenti spuma, ἡ λιθάργυρος, υ, *Dioscor.* argenti amans, ὁ ἢ φιλάργυρος, υ, *Xen.* argenti amor, ἡ φιλαργυρία, ας, *Plut.* argentum adulterinum, ὁ ψευδάργυρος, υ, *Strabo.*

Argilla, ἡ ἄργιλος, ὁ, ἀργίλλος, υ, *Aristot.*

Argillaceus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀργιλλώδης, ους, *Suid.*

Argumentatio, ἡ ἐπιχείρησις, εως, *Ammon.* ὁ Συλλογισμὸς, ῦ, *Aristot.*

Argumentor, ἐπιχειρέω, *Aristot.* Συλλογίζομαι, *id.*

Argumentum, ἡ πίστις, εως, *Aristot.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος, *id.* ἡ ἀπόδειξις, εως, *Dem.* τὸ τεκμήριον, υ, *Isocr.* ὁ ἔλεγχος, υ, *Dem.* ὁ λόγος, υ, *Dem.* τὸ Σημεῖον, *id.* magna & evidentia argumenta, μεγάλοι ἢ φανεροὶ ἔλεγχοι, *Dem.* argumentum maximum, μεγίστη πίστις, *Isocr.* evidens & firmum, ἀρρήκτος πίστις ἢ δωάμει ἔχουσα, *Dem.* indigere argumentis, δεῖσθαι ἐλέγχων, *id.* invenire argumenta, εὑρίσκειν ἀπόδειξιν, *Isocr.* petere argumenta ab aliquo, λαμβάνειν τὰς πίστεις ὑπό τινος, *id.* habeo argumentum, ἔχω ἔλεγχόν, λόγον, ἀπόδειξιν, *Dem.* exhibere probationes, argumenta, leges, παρέχεσθαι πίστεις, τεκμήρια, νόμους, *Dem.* dare argumentum alicujus rei, διδόναι ἔλεγχόν τινος, *idem*, uti argumentis quibusdam, χρῆσθαί τισι πίστεσι, *Isocr.* τισὶ τεκμηρίοις, *Demosth.* τισὶ Σημείοις, *Isocr.* adferre argumentum, λέγειν, εἰπεῖν, ἐρεῖν, Σημεῖον, τεκμήριον, *Dem.* i. e. summa, ἡ κεφαλαίωσις, ὕσις, ἡ ὑπόθεσις, εως.

Arguo, ἐλέγχω, aliquid, τὶ, *Dem.* ἐξελέγχω τὶ, *id.* perspicue aliquid, σαφῶς ἀποδεικνύναί τι, *id.* id est, accuso. Vide *Accuso.*

Argutatio, τὸ Σόφισμα, ατος, *Thuc.*

Argutator, ὁ Σοφιστὴς, ῦ, *Lucian.*

Argutiæ, τὰ Σοφίσματα, ων, *Herodian.*

Argutor, Σοφίζομαι, *Aristot.* ἀντιλογέω.

Argutus, a, um, ἐλεγχθεὶς, εῖσα, ἐν, ἐλεγκτὸς, ὴ, όν, *Xenoph.* i. e. subtilis, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Plato.* canorus, a, um, vox, ὀξεῖα φωνὴ, *Aristot.*

Ariditas, ἡ ξηρότης, ητος, *Plut.* ἡ ξήρανσις, σεως, ἡ ξηρασία, ας, *Aristot.* ἡ ἀυανσις.

Aridus, a, um, ξηρὸς, ά, όν, locus, τόπος, *Plut.* ὁ ἢ ἡ κατάξηρος, υ, *id.* ὁ πίλος, *Hom.* ἀυαλέος, έα, έον.

Aries, animal & machina bellica, ὁ κριὸς, ῦ, *Plut.* & *Xenoph.* aries parvus, τὸ κριόδιον, υ, *Hesych.*

Arietarius, a, um, ὁ ἢ ἡ κριώδης, ους.

Arietatio, ἡ κρούτησις, εως, ἡ κριοκοπὴ, ῆς.

Arietinus, a, um, κριεῖος, εία, εῖον.

Arieto, κρούτίζω, κριοκοπέω, *Polyb.*

Ariolatio, τὸ θεόπισμα, ατος, LXX.

Ariolor, κληδονίζομαι, LXX.

Ariolus, ὁ μάντις, εως, *Plut.*

Arista, ὁ ἄθηρ, ῆρος, *Dioscor.* ἡ ἀνθήρικ.

Arithmetica, ἡ ἀριθμητικὴ, ῆς, *Aristot.*

Arithmetice, ἀριθμητικῶς.

Arithmeticus, a, um, ἀριθμητικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Aritudo, idem quod *Aridi as.*

Arma, orum, τὰ ὅπλα, ων, *Thuc.* arma capere, λαβεῖν τὰ ὅπλα, *Dem.* ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, *Plut.* sumptis armis progredi ad bellum alicui inferendum, λαβόντα ὅπλα βαδίζειν ἐπαλθίως ὅτῳ τινα, *Dem.* ἀρπάσαντα ὅπλα πορεύεσθαι ὅτῳ τινα, *id.* gerere arma, ἔχειν τὰ ὅπλα, *id.* ἐνόπλιον, *Xen.* habere arma in manibus, ἔχειν τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶ, *Dem.* in armis esse, γίνεσθαι ἐν τοῖς ὅπλοις, *Thuc.* ἐν ὅπλοις, *Dem.* armis aliquem instruo, ἐξοπλίζω τινὰ, *Xenoph.* valere armis, ἰσχύειν ὅπλοις, *Dem.* armis aliquem hostiliter invadere, μεθ' ὅπλων ἰέναι πρός τινα ἐκ ἐχθρᾶς τάξεως, *id.* ferre arma contra aliquem, ἄγειν ὅπλα πρός τινα, *id.* inferre alicui arma, ἐπιφέρειν τινὶ ὅπλα, *id.* vincere hostem armis, κρατεῖν τῷ ἐχθρῷ ἐν ὅπλοις, *id.* deponere arma, καταλιθάνειν τὰ ὅπλα, *id.* amittere arma, ἀπόλυσθαι ὅπλα, *id.* arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα, *Xen.*

Armamenta, τὰ Σκευάσματα, ων, τὰ Σκεύη, ων, *Dem.*

Armamentarium, ἡ ὁπλοθήκη, ης, *Plut.* ἡ σκευοθήκη,

ωκλησθαι, ης, *Aeschin.* armamentario praefectus, ὁ ἐπὶ ὅπλων, *Dem.*

Armarium, idem quod antecedens *Armamentarium.*

Armatio, ἡ ὁπλισις, εως, *Xenoph.* ἡ ἐξοπλισις, εως, vel ἐξοπλισια, ας, *Polyb.* ὁ ὁπλισμός.

Armatura, τὰ ζωὰ ὅπλα, ων, *Dem.* integra, ἡ παναοπλια, ας, id. ἡ ὁπλισις, εως, *Thuc.* armaturae gravis miles, ὁ ὁπλιτης, ου, *Dem.* miles armaturae levis, ὁ ψιλὸς, ου, id. ὁ ψιλὸς στρατιωτης, *Thuc.*

Armatus, a, um, ὡπλισμένος, η, ον, ὁ ἡ ἐνοπλος, ου, *Herodian.* ὁ ἡ ἐξοπλος, ου, *Polyb.* ὁ εὖ ὁπλίτης, *Dem.* ὃν εὖ ὡπλισε, id. bene, ὁ ἡ εὐοπλος, ου, *Xenoph.* omni ex parte, ὁ ἡ παμοπλος, ου. *Eurip.*

Armatus, *Subst.* ὁπλισις, εως, gravis ter, ὁ ὁπλίτης, ου. *Thuc.* ὁ ὁπλιτης βαρὺς, *Phut.* leviter, ὁ ψιλὸς, οῦ, *Dem.* ὁ ψιλὸς στρατιώτης, *Thuc.*

Armentarius, ὁ ἀγελάρχης, ου, ὁ βουκόλος, *Philostr.* ὁ βοηφορὸς,

Armentum, ἡ ἀγέλη, ης, *Xenoph.* τὸ βουκόλιον, ου, *Philo.* τὸ ἀοίμνιον, *Plut.* armenti locus, ὁ ἀγελαιών, ῶνος, *Suid.*

Armilla, τὸ φέλλιον, *Xenoph.* τὸ ψελιδιξιον, ου, LXX.

Armilustrium, ἡ ὁπλογνωσια, ας.

Armo, ὁπλίζω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* θωρίσσω, κορύσσω, *Hom.* populum contra aliquem, ἐπ' ὄθμον ἀνὰ τινα, *Herodian.* ἐξοπλίζω, *Xenoph.* καθοπλίζω, juniores clypeis, τοὺς νεωτερους ἀσπισι, *Dem.* Conf. *Arma.*

Armus, ὁ ὦμος, ου, *Iscr.* ἡ ὠμοπλὶς, *Eur.*

Aro, ἀρόω, ἀλοκίζω.

Aroma, τὸ ἄρωμα, ατος, *Plut.* aromata redolens, ὁ ἡ ἀρωματώδης, ους, *Athen.* aromata respio, ἀρωματίζω, *Al. Aphrod.* aromatibus imbuo, id. *Diosc.* aromata ali quatenus redoleo, ὑπαρωματίζω, id.

Aromatopola, ὁ ἀρωματοπώλης.

Aromaticus, a, um, ἀρωματικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Arrectus, a, um, ὀρθὸς, ἰα, ιον, *Galen.*

Arrha, ὁ ἀρραβὼν, ῶνος, *N. T.*

Arrhabo, idem quod *Arrha.* Conf. *Pignus.*

Arrepo, προσέρπω, *Soph.*

Arrideo, προσγελάω, alicui, τινὶ, *Eurip.* φρόσμειδιάω τινὶ, *Solon apud Laert.*

Arrigo, ὄρθιον ἱστημι, *Lucian.* aures, ἀνορθόζω τὰ ὦτα, ἀνορθόω τὰ ὦτα, *Plato.* oculos, τείνομαι τὰ ὄμματα, *Philo.* ἀνορθόω, ὑψόω.

Arripio, προσαρπάζω, principatum, ἐπιθύμιαι ἀρχῆ, *Herodian.* aliquem ad supplicium ζυλλαμβανειν τινὰ πρὸς τιμωρίαν, id.

Arrodo, τρώγω, arbutum, κομμόω, *Theocr.* κατατρώγω.

Arrogans, ὁ ἡ ἀλαζὼν, όνος, *Iscr.* ἀλαζονόμενος, ου, ον, id. ὁ ἡ ὑπερήφανος, ου, *Dem.* μεγαφρενὼν, ῶντα, ὸν, *Iscr.*

Arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.

Arrogantia, ἡ ἀλαζονία, ας, *Dem.* ἡ ὑπερηφανία, *Iscr.* τὸ φρόνημα, ατος, *Dem.* ὁ ὄγκος, ου, *Iscr.* ferre arrogantiam, καρτερεῖν ὄγκον ὑπερδοξικὸν, id. amplexi nuper arrogantiam, προσπεπλεκότες πρὸς ἀλαζονείαις, id. uti arrogantia quadam, χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις τισὶ, id. confirmare aliquorum arrogantiam, βεβαιοῦσθαι τὸ πρὸς τὰς ἀλαζονίας, id. cohibere arrogantiam alicujus, ἀφελεῖσθαι φρόνημά τινος, *Dem.* abjicere arrogantiam, καθαιρεῖσθαι τῆς φρονημάτων. *Iscr.*

Arrogatio, ἡ προσποίησις, εως, *Thuc.*

Arrogo mihi, προσποιέομαι, aliquid, τινὸς, *Isaeus.* τὶ, *Plut.* ἀποτίμημα ἐμοὶ τι, *Lucian.* omnia, ἀνθαδίζομαι, *Procop.*

Ars, ἡ τέχνη, ης, ἡ τεχνοσύνη, *Ep.* artes & scientiae & facultates quaedam, τέχναι ἢ ἐπιστήμαι ἢ δυνάμεις, *Iscr.* ars magna, τέχνη μεγάλη, *Dem.* parva, μικρὰ. id. honestata, ἔντιμος, *Iscr.* utilis, χρησίμη, id. liberalis, ἐλευθερία, artem invenire, εὑρίσκειν τέχνας, *Dem.* scribere, γράφειν, *Iscr.* facere ex re aliqua, τέχνας ποιεῖσθαι πρᾶγμά τι, *Dem.* discere, μανθάνειν, *Iscr.* scire, ἐπίστασθαι, idem, tenere, ἔχειν, id. ostentare, ἐπιδείκνυσθαι, id. exercere, ἐργάζεσθαι, *Dem.* deditum esse arti alicui, ἐπιμελεῖσθαι τέχνης τινὸς, id. occupare artibus aliquibus, διατρίβειν ἐπὶ τέχναις τισὶ, id. exercitus in arte aliqua, κατεσκευασμένος τέχνην τινὰ, id. praecellere arte aliqua, διαφέρειν κατὰ τέχνην τινὰ, *Iscr.* uti arte aliqua, χρῆσθαι τέχνῃ τέχνῃ seu ὑπουργίᾳ, *Iscr.*

Arsenicum, τὸ ἀρσενικόν.

Arteria, ἡ ἀρτηρία, ας *Galen.*

Arteriacus, a, um, ἀρτηριακὸς, ἡ, ὸν, *Gal.*

Arteriosus, a, um, ὁ ἡ ἀρτηριώδης, ους.

Arthriticus, i. e. arthritide laborans, ὁ ἀρθριτικὸς, ἡ, *Dioſc.*

Arthritis, ἡ ἀρθρῖτις, ιδος, *Herodian.*

Articularis, e, ἀρθρίτικὸς, ἡ, ὸν, *Hippocr.*

Articulate, κατ' ἄρθρους, διάρθρως.

Articulatim, idem quod *Articulate.*

Articulatio, ἡ ἄρθρωσις, εως, ἡ διάρθρωσις, εως.

Articulatus, a, um, ὁ ἡ ἠρθρωμένος, η, *Athen.*

Articulo, ἀρθρόω, vocem, τὴν φωνὴν διαρθρόω.

Articulosus, a, um, ὁ ἡ ἀρθρώδης, ους, *Xenoph.*

Articulus, τὸ ἄρθρον, ου, *Galen.* formare vocis articulum, ποιεῖν τὸ φωνῆς ἄρθρον, *Aristot.* articulis carens, ὁ ἡ ἄναρθρος, ου, id. ὁ ἡ ἀδιάρθρωτος, ου, *Lucian.* articulis distinguo, διαρθρόω, *Plato.* per articulos connecto, προσαρθρόω, *Hippocr.*

Artifex, ὁ τεχνίτης, ου, *Dem.* ὁ δημιουργὸς, οῦ, id. artifex dicendi, τεχνίτης τῶν λόγων, id. ὁ ζεφισὴς, οῦ, *Iscr.* manuarius, ὁ χειροτέχνης.

Artificialis, e, τεχνικὸς, ἡ, ὸν, *Hermog.* ὁ ἡ ἐντεχνος, ου, *Aristot.* ἐντεχνατὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Artificialiter, τεχνικῶς. Confer sequens *Artificiose.*

Artificiose, τεχνικῶς, *Iscr.* διὰ τέχνης, *Aristot.* κατὰ τέχνην, *Lucian.* ζωὴ τέχνῃ, *Pausan.* κατατεχνικῶς.

Artificiosus, a, um, *de homine*, τεχνικὸς, ἡ, ὸν, *Arist.* de homine & re, ὁ ἡ κατατέχνος, ου, *Plut.*

Artificium, i. e. *arte factum*, τὸ τέχνημα, ατος, *Xenoph.* i. e. professio artificis, ἡ τέχνη, ης, *Dem.* ἡ δημιουργία, ας, id.

Artocreas, τὸ ἀρτόψαιστ, ατος.

Artus, us, τὸ ἄρθρον, ου, *Galen.*

Arvina, τὸ λίπος, ους, *Philo.* ἡ σιμαλὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ νίσσα. *Hom.*

Arundinaceus, a, um, ὁ ἡ καλαμώδης, ους, καλαμινος, ίνη, ινον, tibia, αὐλὸς, *Athen.*

Arundinetum, ὁ καλαμὼν, ῶνος, τὸ δονακῶν, ου.

Arundineus, a, um, idem quod *Arundinaceus.*

Arundo, ὁ κάλαμος, ου, *Plut.* ὁ δόναξ, ακος, *Dioſc.*

Aruſpex, Aruſpicina, vide *Haruſpex, Haruſpicina.*

Arvum, ἡ ἄρουρα, ας, *Aristot.*

Arx, ἡ ἀκρόπολις, εως, *Iscr.* munire arcem in urbe, ἀκρόπολιν τειχίζειν ἐν τῇ πόλει, id. habitare, οἰκεῖν, id. tenere, κατέχειν, ingredi, ἐπεβαίνειν, *Dem.* praesidium imponere in arcem, φρουρεῖν, id. i. e. palatium regium, τὸ βασίλειον, ου, *Iscr.* i. e. propugnaculum, τὸ ἔρυμα, ατος, *Dem.*

As, τὸ ἀσσάριον, *N. T.*

Ascendo, ἀναβαίνω, in Areopagum, εἰς Ἄρειον πάγον, *Iscr.* in equum, ἐπὶ ἵππου *Xen.* in navem, ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, *Plut.* in coelos, ἀνίημι εἰς οὐρανὸν, *Chrysost.* altius, προσαναβαίνω ἀνώτερον, *N. T.* tribunal, ἀναβήματι ἐπὶ βήματος.

Aſcenſio, ἡ ἀνάβασις, εως, *Iscr.* ἡ ἀνάδυσις, ἡ ἀνοδος.

Aſcenſor, ὁ ἀναβάτης, ου, *Xenoph.*

Aſcenſus, us, idem quod *Aſcenſio.*

Aſcia, ἡ ἀξίνη, ης, *Xenoph.* ὁ σίλλυς.

Aſcio, ἀξινίζω, σκαλίζω.

Aſciſco, ἐπάγομαι, alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* mediocres, εἰσάγομαι τοὺς ἰατρούς, *Aristot.* aliquem, προσκαλέω τινὰ, *N. T.* liberos, εἰσποιέω παῖδας, *Iscr.* aliquem socium, ταῖς ἐμοῖ ἐπιτυμίαις, *Plut.*

Aſcititius, a, um, ἀλλότριος, ἰα, ιον, *Arist.* i. e. adoptivus, εἰσποιητὸς, ἡ, όν.

Aſcribo, vide *Adſcribo.*

A ſecretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων.

Aſella, τὸ ὀναρίον, ου, τὸ ὀνίδιον, ου, *Athen.* ὁ ὀνίσκος.

Aſelli agitator, ὁ ὀνηλάτης.

Aſellus, idem quod *Aſella.*

Aſina, ἡ ὄνος, ου, *N. T.*

Aſinarius, ὁ ὀνηλάτης, ου.

Aſinarius, a, um, idem quod ſequens *Aſininus.*

Aſininus, a, um, ὀνικὸς, ἡ, όν, ὁ ἡ ὀνώδης, ους, *Aristot.* ὀνικὸς εἶδος, ιον, caro, κρέας, *Galen.*

Aſinus, ὁ ὄνος, ου, *Xenoph.* ὁ βώπαλος.

Aſparagus, ἀσπάραγος.

Aſpectabilis, e, ὁρατὸς, ἡ, όν, *Aristot.*

Aſpecto, ἐφοράω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Aſpectus, us, ὁ ὄψις, εως, *Plut.* τὸ ἀνάβλεμμα, αἱ, *Xenoph.* ὁ πρόσωψις, εως, *Thuc.* τὸ βλέμμα, ατος, *Lucian.* ἡ ἐμφάνεια, ας, qui aſpectu manſueto eſt, τὸ βλέμμα ἥμερον, *Lucian.* in aſpectum proferre, εἰς ἐμφάνειαν ἄγειν, aſpectus horribilis, καταπληκτικὴ ὄψις, *Plut.* ὁ βλοσυρωπὸς, *Hom.* adſpectui aliorum ignominioſe exponere, παραδειγματίζειν, LXX.

Aſper, a, um, τραχὺς, εῖα, ὺ, mons, ὄρος, *Herodian.* vir, ἀνὴρ, *Dem.* χαλεπὸς, ἡ, όν, id. πικρὸς, ὰ, όν, *Iscr.* τραχύνος, ἡ, όν, via, ὁδὸς, *Suid.* δυσὶς, σκληρὸς, ρὰ, ρὸν.

Aſpare, τραχύνω, *Iscr.* χαλεπὸς, id.

Aſpergillum, τὸ ῥαντήριον, ου, *Aeschin.* ῥαντήριον, ου, *Gal.* διυγράντων, ράνω, palpebras, εἰς τὰ βλέφαρα, *Aristoph.* ῥαντίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* humorem album, ὑπορράνω λευκὸν ὑγρότητα, *Aristot.* lectum croco, διαῤῥαίνω τὴν κοίτην κρόκῳ, LXX. aqua, ὑπορράνω τῷ ὕδατι, *Apocryph.* aqua marina, καταῤῥαίνω θαλάσσῃ, *Dioſc.* acetum alicui, προσραίνω ὄξος τινὶ, *Al. Aphrod.* aliquem infamia, ποιῶ τινα ἐν ἐπιμίᾳ, *Xenoph.*

Aſpergo, inis, ἡ ῥανὶς, ίδος, LXX. τὸ ῥάσμα, ατος, *Athen.* ὁ ῥαντισμός.

Aſperitas, ἡ τραχύτης, ητος, regionis, ἡ χώρας, *Xenoph.* orationis, λόγου, *Iscr.* vocis, ἡ τραχυφωνία, ας.

Aſperitudo, idem quod antecedens *Aſperitas.*

Aſpernabilis, e, ὁ ἡ καταφρόνητος, ου.

Aſpernanter, καταφρονητικῶς, *Xenoph.*

Aſpernatio, ἡ καταφρόνησις, εως, *Thuc.* τὸ καταφρόνημα, ατος, id. id.

Aſpernor, καταφρονέω, aliquem, τινὸς, *Thuc.* aliquid, τινὸς. *Herodian.* amicos, ἀμελέω, τῶν φίλων, *Xenoph.* nihil, ἀθετέω μηδὲν, *Plut.* Conf. *Sperno, Contemno.*

Aſpero, τραχύνω, *Athen.*

Aſperſio, ὁ ῥαντισμὸς, οῦ, *N. T.* τὸ ῥάσμα, ατος, *Athen.*

Aſpicio, βλέπω, aliquem amice, φῶς τινα φιλοφρόνως, *Xenoph.* aliquem, ἀποβλέπω εἴς τινα, *Iscr.* πρός τινα, *Lucian.* mente aliquid, ταῖς διανοίαις εἰς τι, *Dem.* aliorum miſerias, ἀποβλέπω τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας, *Iscr.* in terram, ὁράω εἰς γῆν, *Xenoph.* hanc oculis aliquem, ἀντιβλέπειν ὀφθαλμοῖς καθορᾶν τινὰ, *Lucian.* acri atque acerbo vultu aliquem, βλέμματι δριμεῖ ἐφορᾶν εἴς τινα, *Herodian.* aliquem tyrannice, ὑποβλέπειν τινὶ τυραννικῶς, *Plato.* minaciter aliquem, ὑποβλέπω τινὰ, id. προσβλέπω, *Aristoph.* ὀπτεύω, *Hom.*

Aſpiratio, ἡ πνοὴ, ης, *Plut.*

Aſpiro, ἐπινεύω, ad aliquid, τί, *Eurip.* ad virtutem, ὁρμὰς τ' ἀρετῆς, *Xenoph.* i. e. faveo & adjuvo aliquid, ἐπιρρίζω τι, *Lucian.*

Aſpis, ἡ ἀσπὶς, ίδ⊙, *Xenoph.*

Aſportatio, ἡ ἐξαγωγὴ, ῆς, frumenti, *Cic.* *Ijocr.*

Aſporto, ἐκφέρω, aliquid, τί, *Ariſtoph.* ἐκπομίζω τι, *Thuc.*

Aſpredo, idem quod *Aſperitas.*

Aſſabilis, e, ὁπλίσιμ⊙, ίμη, ίμον, *Athen.*

Aſſatio, ἡ ὄπλησις, εως, *Plut.*

Aſſatura, τὸ ὄπτημα, ατ⊙, τὸ κρέας ὀπτὸν, *Plut.*

Aſſatus, ὀπτὸς, ὴ, ὸν, ὀπταλέος, ία, έον.

Aſſecla, ὁ ἀκόλουθ⊙, υ, *Dem.* aſſeclas tres aut quatuor habere, ἔχειν ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, *id.* invisus ob aſſeclarum turbam, φορτικὸς ἀκολούθων ὄχλῳ. *Lucian.* aſſecla Veneris, ἀκόλουθ⊙ τ' Ἀφροδίτης, *Plato.* ὁ ἀμορ⊙ς, *Sch. Call.*

Aſſectatio, ἡ ἀκολουθία, ας, *Syneſ.* ἡ ἀκολούθησις, εως, *Ariſtot.* τὸ ἀκόλουθημα, ατ⊙, *id.*

Aſſectator, idem quod *Aſſecla.*

Aſſector, ἀκολουθία, aliquem, τινὶ, *Lucian.* μετά τιν⊙, *Dem.* κατόπιν τιν⊙, παρακολουθία τινί, *Lucian.*

Aſſentio, ἡ ὁμολογία, ας, *Dem.* ἡ ζυγκατάθεσις, εως, *Sext. Empir.* ἡ ὁμοφροσύνη, ἡ συμφάνησις.

Aſſentor, ὁ ζύμψηφ⊙, *Plato.*

Aſſentatio, ἡ κολακεία, ας, *Dem.* ἡ Σωπεία, ας, *Plato.* oratio plena aſſentationis, λόγ⊙ μισὸς κολακείας, *id.* aſſentatio nimia, ἡ ἄγαν κολακεία, *id.* facere aliquid ex aſſentatione. ποιεῖν τι κολακείᾳ, *id.* aſſentationibus delinitus, κολακείαις ψυχαγωγούμεν⊙, *id.* adulationes plus valent, ἰσχύουσι μείζων κολακείαι, *Iſocr.* coërcere alicujus aſſentationem, ἐπίσχειν τινὸ τ' κολακείας, *Dem.* citra aſſentationem audire aliquid, ἀκούειν τι χαρὶς κολακείας, *id.*

Aſſentator, ὁ κόλαξ, ακ⊙, alicujus, τινὸς, *Dem.* ὁ κολακεύων, οντ⊙, τινὶ, *Iſocr.* ὁ δημαγωγῶν, ὑντ⊙, τινὶ, *Dem.* ὁ παράσιτ⊙, υ, *Athen.*

Aſſentatorie, κολακευτικῶς.

Aſſentio, ſ. Aſſentior, ὁμογνωμονία, alicui in re aliqua, τινὶ ἔν τινι, *Xenoph.* τινὶ ὡσί τιν⊙, *Ariſtot.* poſtulatis, ζυγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλήμασι, *Dem.* alii, ὁμολογίαι ἄλλῳ. *Plato.* opinionibus, ἐμολογῶ ταῖς ὑπολήψαι, *Syneſ.* tibi adolescentes habere, ἐμολογίαι Σοι νεωτέρας ἔχειν, *Dem.* tibi, quod, Σοὶ, ὅτι, *Plato.* laudantibus aliquid, ζυμφέρομαι ὑμνοῦσί τι, *Plut.* συναινῶ.

Aſſentor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, *Plut.* alicui, τινὶ, *Xenoph.* arte, τῇ τέχνῃ, *Iſocr.* inſigniter, ὑπερφυῶς, *id.* χαρίζομαι καθ' ὑπερβολὴν, *Dem.* ὑπολακεύω, *id.*

Aſſequor, ὑπαναλαμβάνω, aliquid, τί, *Plato.* τυγχάνω τινος, *Dem.* virtutem, ἀφικνοῦμαι ἀρετῆς, *Iſocr.* non aſſequor ſcopum, ἀπατυγχάνω τ⊙ Σκοπ⊙, *Ariſtot.* jaculantes aſſequuntur ſcopum, οἱ βάλλοντες ὀπτυγχάνουσι, *Plut.* aſſequor gloriam, ὀπτυγχάνω τ' δόξης, *Dem.* i. e. intelligo aliquid probe, παρακολουθεῖν τινὶ Σαφῶς, *Dem.* μανθάνω τι Σαφῶς, *id.* nihil non aſſequor, οὐδεὶς ἀπολείπομαι, *id.*

Aſſer, ὁ Σανὶς, ίδ⊙, *Lucian.*

Aſſerculus, τὸ Σανίδιον, υ, *Ariſtoph.*

Aſſero, διαζωσάνυμαι, *Plut.* i. e. juxta ſero, προσφυτόω, it e vindico, προσποιοῦμαι, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.* in libertatem, ἐξαιρέτομαι πρὸς ἐλευθερίαν, *Lucian.*

Aſſertio, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*

Aſſertor, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, *Plut.*

Aſſervio, ὑπόδουλία, alicui, τινὶ.

Aſſervo, φυλάττω, aliquid, τί, *Dem.* alicui aliquid, διαφυλάττω τί τινι, *Xen.* τηρέω.

Aſſeſſio, ὁ παρέδρ⊙, υ, *Dem.* alicujus, τινὸς, *Philo.* ὁ παρεδρ⊙, υ, ὁ Συνέδρ⊙, *Domitb.* eſſere aſſeſſores, αἱρεῖσθαι συνέδρους, *Iſocr.* miſtere aſſeſſores, πέμπειν συνέδρους, *id.* Miſum eſt aſſeſſoribus Amphictyonum ἔδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων, *Dem.*

Aſſeſſorium, τὸ συνέδριον, υ, *Herodian.*

Aſſeſſura, i. e. dignitas aſſeſſorum, ἡ παρεδρία, ας.

Aſſeveranter, βεβαίως, διισχυριζομένως.

Aſſeverate, idem quod antecedens *Aſſeveranter.*

Aſſeveratio, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*

Aſſevero, διαζωσάνυμαι, *Plut.* ἰσχυρίζομαι, *Syneſ.* quod, διϊσχυρίζομαι, ὅτι, *Plut.*

Aſſideo, παρεδρεύω, alicui, τινὶ, *Dem.* in judicio, προεδρεύω ἐν τῷ δικαστηρίῳ, *Chryſ.* aſſidere & aliquid canere jubere, κατακλινοῦς κ' ᾄδειν τι κελεύσω, *Dem.* aſſideo & immineo rei, προσκαθέζομαι κ' προσιδρύω τῷ πράγματι, *Dem.*

Aſſidue, συνεχῶς, bellum gerere, πολεμεῖν, *Dem.* ἀδιαλείπτως, *N. T.* ἐντελεχῶς, *Plato.*

Aſſiduitas, ἡ συνέχεια, ας, *Dem.* ἡ ἔπιμονὴ, ῆς, *Plato.* ὁ ἀδιάλειπτος, ου, LXX. ἡ ἐνδελέχεια.

Aſſiduus, α, um, ὁ κ' ἡ συνεχὴς, ές⊙, bellum, πόλεμ⊙. *Dem.* ὁ κ' ἡ ἀδιάλειπτ⊙, ν, *N. T.* ſum in aliqua re, προσκαρτερῶ τινί, *Dem.* προσμένω τινὶ, ἐπιμελοῦμαι, διατελῶ.

Aſſignatio, ἡ πρόδοσις, εως, *Ariſtot.* ἡ προσαπόθεσις, εως, ἡ ἀπόδοσις, εως, *Dem.*

Aſſigno, ἀποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, *Plato.* Conter *Attribuo.*

Aſſilio, ὑπιπτάω, aliquem, τινὶ, *Herodian.* τινὸς, *Suid.*

Aſſimilis, e, ὁ κ' ἡ ὁμοίομ⊙, υ, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ κ' ἡ παρόμοι⊙, υ, τινὶ, *Dioſc.* ὁ κ' ἡ παραπλήσι⊙, *Dem.*

Aſſimiliter, ὁμοίως, *Plut.* παραπλησίως, *Dem.*

Aſſimilo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι, *Iſocr.* ἀπεικάζω τινὶ, *Herodian.* παραβάλλω τί τινι, *Liban.* τὶ πρός τι, *Iſocr.* aſſimilor, εἰκω, in nulla re, οὐ ὁδὶ ἐδὼν, *Dem.*

Aſſimulatio, ἡ ὑπόκρισις, εως, *N. T.* ἡ προσποίησις, εως, *Ariſtot.*

Aſſimulo, προσποιοῦμαι, me eſſe amicum, τὸ φίλ⊙, *Ariſtoph.* aliquid, ὑποκρινομαί τι, *Lucian.*

Aſſiſto, παρίσταμαι, alicui, i. e. prope aliquem, τινὶ, *Plut.* i. e. opitulor alicui, τινὶ, *Xen.* τὴν βοηθείαν, *id.*

Aſſitus, a, um, παρακείμεν⊙, ένη, ενον.

Aſſo, i. e. tabulas ſterno, στιβάδωμαι, *Athen.* i. e. ad ignem torreo, ὀπτάω, carnem non ad ignem, ſed ad ſolem, τὰ κρέας ἡ πρὸς ἥλιον, ἀλλὰ πρὸς πῦρ, *Plut.*

Aſſocio, συναίπτω. aliquem alicui, τινὰ τινι, *Xenoph.* alicui, πρός τινα, *Plut.* προσταιρίζω τινὰ τινί, *Xenoph.*

Aſſolet, εἴωθε, *Plato.* φιλεῖ, *Æſchyl.*

Aſſuefacio, συνηθίζομαι, ἐθίζω, corpora ad labores, τὰ σώματα πρὸς τοὺς πόνους, *Lucian.* aliquem ad clementiam, τινὰ ἐπὶ πρᾶον, *Dem.* ita aliquem, ut, ὥτω διατίθημί τινα, ὥστε, *id.*

Aſſuefactus, ἐθισθεὶς, εισα, ὲν, tacere in re aliqua, σιγηρὸς ἐν τινι, *Plut.* ὁ κ' ἡ συνήθης, ές⊙, alicui rei, τινὶ, *Plut.*

Aſſuetudo, ἡ συνήθεια, ας, *Plut.*

Aſſulto, idem quod *Aſſilio.*

Aſſultus, υ, ἡ ὑπαίδησις, εως.

Aſſumo, προσλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *N. T.* aliquem in currum, ἀναλαμβάνω τινὰ ἐφ' ἅμαξαν, *Xen.*

Aſſumptio, ἡ πρόσληψις, εως, *Rhetor.*

Aſſuo, προσράπτω, *Plut.*

Aſſurgo, ἀνανίσταμαι, alicui de ſella, τινὶ ἀπὸ θρόνου, *Ariſtoph.* ἀπὸ τῆς ἕδρας, *Xenoph.*

Aſt, pro vocula hac poetica vide *At.*

Aſtacus, ὁ ἀστακὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Aſterifcus, ὁ ἀστερίσκ⊙, υ, *Theophr.*

Aſtipulatio, ἡ συγκατάθεσις, εως, *Sext.* συγκατάνευσις, εως, ἡ κατάνευσις.

Aſtipulator, ὁ συγκατανε⊙, υ, *Dem.*

Aſtipulor, συγκατανεύω, alicui, τινὶ, *Xen.* προσθέσθαι τινὶ, *Herodian.* ſententiæ alicujus, εἰς τὸν γνώμην τινὸς, *Plut.* tibi in hac lege, σύμφορός σοι εἶμι τὰ τὸν νόμον, *Plato.*

Aſto, παρίσταμαι, alicui, τινὶ, *Plut.*

Aſtragalus, ἀστράγαλ⊙, *Athen.*

Aſtralis, ὲ, ἀστρικὸς, ὴ, ὸν, ἀστρῶ⊙, ῶδ⊙, ῷον, *Al. Aphr.*

Aſtrepo, ὑπαντάω, *Gell.*

Aſtricte, προσκαλῶς, συντόμως.

Aſtrictio, ἡ συστολὴ.

Aſtrictus, a, um, προσκαλῶ⊙, ύσα, ὺν, *Ariſtot.*

Aſtringo, προσάγω, *Galen.* aliquid aliqua re, προσκατέχω τί τινι, *Plut.* aliquem ad aliquid, τινὰ πρός, *Chryſoſt.* ἐπισφίγγω.

Aſtrologia, ἡ ἀστρολογία, ας, *Ariſtot.* aſtrologiam tracto, ἀστρολογίαν, *Athen.*

Aſtrologicus, a, um, ἀστρολογικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Aſtrologus, ι, ὁ ἀστρολόγ⊙, υ, LXX.

Aſtronomia, ἡ ἀστρονομία, ας, *Iſocr.* deditum eſſe aſtronomiæ ſtudio, διατρίβειν ἐν ἀστρονομίᾳ, *id.*

Aſtronomicus, α, um, ἀστρονόμικὸς, ὴ, ὸν.

Aſtronomus, ι, ὁ ἀστρονόμ⊙, υ, *Herodian.*

Aſtruo, κατασκευάζω, *Polyb.*

Aſtrum, τὸ ἄστρον, υ, *Ariſtot.* aſtra contemplari, ἀστρονομίαν, *Ariſtoph.* ἄστρα καταυγίζειν, *Lucian.* τὰ ἄνω βλέπειν. *Plato.*

Aſtupeo, ὑπάθυμάζω.

Aſtu, πανοῦργος, utor, πανουργεύομαι, *Sirac.*

Aſtus, ἡ πανουργία, ας, *Herodian.* ἡ δεινότης.

Aſtutia, ἡ πανουργία, ας, *Herodian.* ἡ δολοφροσύνη.

Aſtutus, a, um, ὁ κ' ἡ πανοῦργ⊙, υ, *Dem.*

Aſtute, κερδαλέως, πανούργως, ago, πανουργεύομαι, *Sirac.*

Aſylum, τὸ ἱδρὺν ἄσυλον, *Philoſtr.*

At, ἀλλὰ, hac atque illa cauſabitur, at id iniquum eſt, Σκῆψις κ' πρόφασις ἐρεῖ, ἀλλὰ ἡ δίκαιον, *Dem.* καὶ τοι, at quantum pecuniæ ſodalitatum principes mihi daturos putatis? καὶ τοι πόσα χρήματα, &c. *Dem.* μῶν τοι, at quis ex ſuperioribus regibus, &c. τὶς μῶν τοι τῶν πρὸ ἐμοῦ βασιλέων, *Dion Halicarn.* τοίνυν, at jam ipſemet accuſationi reſpondere volo, τοίνυν ἤδη κ' αὐτὸς τ' γραφὴς αὐτῶς ἀπολογήσασθαι βούλομαι, *Dem.* ὁμως μὲν ἔν, ομως μεντοι, ὅμως δὲ ἔν, at enim, μεν ἔν, at enim dicat aliquis, φησὶ μὲν ἔν, *Dem.* at vero, ἀλλὰ μὴν, at vero illud notum eſt, ἀλλὰ μὴν τοῦτο ὅλον, *id.* at enim, ἀλλὰ γὰρ, at enim nequeo, ἀλλ' ἡ γὰρ δύναμαι, *Plato.* ἀλλὰ δὴ, at enim Deos neque latere, neque cogere poſſibile, ἀλλὰ δὴ θεὸς ὥτε λαθάνειν, ὥτε βιάζεσθαι δυνατὸν, *id.* at certe, at ſaltem, ἀλλά γε, ἀλλ' ἔν γε, & ſi non mediocriter, at certe exiliter, κ' εἰ μὴ μετρίως, ἀλλ' ἀμυδρῶς γε, *Iſocr.* at enim vero, ἀλλὰ, νὴ Δία vel νὴ Δια ἀλλὰ, at enim vero id forte objiciet nobis, ἀλλὰ, νὴ Δία, ἐκεῖνο ἂν ἴσως εἴποι πρὸς ταῦτα, *Dem.*

Atavus, ὁ δέσποτ⊙, υ.

Ater, μέλας, μέλαινα, μέλαν, *Dem.* ater facie, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίδας, υ, *Lucian.* ater cute, ὁ κ' μελαγχρὼς, ὠτ⊙, *id.* atra dies, ὀλοφυδὴς ἡμέρα, *Plato.*

Atheus, ὁ ἄθε⊙, *Lucian.*

Athleta, ὁ ἀθλητὴς, οῦ, *Poll.* ὁ ἐπασκητὴς.

Athletice, ἀθλητικῶς, *Plut.*

Athleticus, α, um, ἀθλητικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Atl epos, ὁ διεξοδ⊙, υ.

Atneptis, ἡ διεξοδ⊙, υ.

Atomus, ἡ ἄτομ⊙, υ, *Plato.*

Atque, κ', τε. atque etiam, ἀλλὰ δὴ καὶ.

Atqui, καὶ τοι, atqui conſiderate, Ὦ Athenienſes, καὶ τοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, *Dem.* κ' μὴν, atqui ne hoc quidem poterunt dicere, κ' μὴν οὐδὲ τοῦτο γ' ἐροῦσιν εἰπεῖν, *id.*

Atramentarium, τὸ μελανοδοχεῖον, υ.

Atramentum, τὸ μέλαν, ανος, *Poll.* τὸ μέλαν, ὦ γραφομένῳ, *Dioſc.* tutorium, τὸ χάλκανθον.

Atriarius, ὁ αὐλειος, ου, ὁ αὐλικὸς, ῦ, ὁ αὐλάρχης, ου, LXX.
Atrienſis, idem quod antecedens *Atriarius*.
Atriolum, τὸ προαυλιδιον, ου.
Atrium, τὸ προαύλιον, ου, *Poll.* ἡ αὐλὴ, ῆς, *Athen.* τὸ μίλαθρον.
Atrocitas, ἡ ὠμότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἀπάνθεια.
Atrociter, ὠμῶς, ἀπηνῶς.
Atrox, ὠμὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.* δεινὸς, ὴ, ὸν, ſcelus, ἀδίκημα, *Lycurg.* atrocia committere, δεινὰ ἐργάζεσθαι, *Iſocr.*
Attactus, us, ἡ ἁφὴ, ῆς. *Plato.*
Attamen, ἀλλὰ μὴν, attamen facta ſunt iſta, ἀλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα, *Dem.* ἐ μὲν ἀλλὰ, vereor dicere, attamen dicam, φοβοῦμαι λέγειν, ἐ μὲν ἀλλ' ἐρῶ, *id.* ου μὲν ἀλλ' ὅμως, attamen habet aliquam excuſationem, ἐ μὲν ἀλλ' ἔχ γέ τινα ἀφορμὴν "ομως, *id.* ἀλλ' "ομως, attamen dixi ego, ἀλλ' "ομως ἐρῶ ἐγω, *id.*
Attamino, μιαίνω, aliquid, τι, *Lucian.*
Attemperate, ὑπομετρασμένως, εὐκαίρως.
Attemperans, attemperandi vim habens, ὑπερακτικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.* ὑπερατικὸς, ὴ, ὸν, *idem.*
Attemperatio, ἡ ἐπιτήρησις, εως, *Gal.*
Attempero, ὑπαρτύνομαι, *Gal.*
Attendo, προσέχω, animum ad aliquid, τ νῦν τινι, *Iſocr.* verbis, τοῖς λόγοις, *id.*
Attente, προσεκτικῶς, *Suid.* φιλοκάλως,
Attentio, ἡ προσοχὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ κατανόησις.
Attento, πειράω, aliquem, τινὰ, *Plut.* καταπειράω, *Aretæus.*
Attentus, a, um, προσεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* facere attentum, ποιεῖν πρόσεκτικον, *Ariſtot.*
Attenuate, λεπτυνομβίως.
Attenuatio, ἡ λέπτωσις, ὁ λεπτυσμὸς, οῦ.
Attenuo, λεπτύω, aliquid, τι, ἰχαίνω τι, *Ariſtot.*
Attero, προσρίζω, aliquid alicui, *Baſil.* παρατρίζω τι πρός τι, *Ariſtot.* σμύχω, aliquem, κατατρίζω τινὰ, *Thuc.*
Atteſtatio, ἡ ὄμαρτυρία, ας, *Thuc.*
Atteſtor, ὁμαρτυρέω, i. e. teſtimonium tribuo alicui, τινὶ, *Lucian.* i. e. teſtimonio meo confirmo, πρεσμαρτυρέω, dictum, πρ ῥηθέντι, *Plut.* i. e. teſtem allego aliquem, ὁμαρτύρομαί τινα, *Dem.*
Attexo, προσυφαίνω, *Plut.* παρυφαίνω, *id.* ἐπιψαύω, i. e. addo, προστίθημι, aliqui aliquid, τί τινι, *Iſocr.* συνάπτω τι πρός τι, *Plato.*
Attineo, προσήκω, iſta attinent ad me, ταῦτα προσήκ μοι, *Dem.* προσήκ μοι τούτων, quantum ad me attinet, τοσ εἰς ἐ ἐμὲ ἥκον μέρος, τόσ εἰς ἐμὲ ἥκον μέρος, quod attinet ad bellica opera, "οσον προς τὰ πολεμικὰ, *Herodian.* quod quidem ad illum attineret, "οσον ἐπ' αὐτῷ, *id.*
Attingo, ἐφάπτομαι, pecuniam, τ χρημάτων, *Iſocr.* ſacra, ἅπτομαι τ ἱερῶν, *Dem.* aliquid, καθάπτομαί τινος, *Plut.* annum decimum, ὑπβαίνω ἔτος δέκατον, *Herodian.*
Attollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, *Ariſtoph.* baculum, ἐπαναίρω τὸν βακτηρίαν, *Thuc.* fuſtem, διαίρω τὸ ῥόπαλον, *Lucian.* aliquid, διαίρω τι ἄνω, *Xenoph.* in altum, δ.αίρω εἰς ὕψος, *Gregor.* a terra, ἐξαίρω ἐκ γῆς, *Ariſtot.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, *Dem.* aliquid, ἀναβιβάζω τι, *Thuc.* manus in cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας εἰς τ οὐρανὸν, *Ariſtot.* πρὸς τ οὐρανὸν, *Xen.* ἀφαίρω.
Attondeo, ἐπικείρω, aliquid, τι.
Attonite, ἐκπληκτικῶς, *Plut.*
Attonitus, a, um, ὁ ἢ ἠμβρόντητος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ὑπόπληκτος, ου, ὁ, ἡ, ἐκπατικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* ſum, διδύτομαι, *Lucian.* ἠμβροντήτημαι, *Plut.* fio, ὑπολήκομαι, adſpectu, πρὸς τὴν ὄψιν, *Plut.* calamitate, ὑπὸ τ ξυμφορᾶς, *id.* attonitum aliquem reddo, ἐκπλήττω τινὰ, *Æſchin.* ἀτύζω, *Theoc.*
Attono, ἠμβροντάω, *Plut.* ἐκπλήσσω, *Plut.*
Attractio, ἡ ἕλξις, εως, *Al. Aphrod.* ἡ ὅλκη, ῆς, humoris, τ ὑγρῶν, *Theophr.* ἡ ἄλυσις, εως, ὁ, ἡλκυσμὸς, οῦ, ἡ ἐπίσπασις, εως, *Al. Aphrod.*
Attractorius, a, um, ἑφολκὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.*
Attractus, a, um, ὁ ἢ ἐπίσπαστος, ου, malum, κακὸν, *Hom.*
Attraho, ἑφέλκω, navem, ναῦν, *Herodian.* poſteriores pedes, ὑπισύρω τὰ ὀπίσθια, *Hipp.* multitudinem, ἐπάγω τὸ πλῆθος, *N. T.* aliquem divitiis, προσάγομαί τινα χρήμασι, *Plato.*
Attrectatio, ἡ ψηλάφησις, εως, *Plut.* τὸ ψηλάφημα, ατος, *Polyb.*
Attrecto, ψηλαφάω, aliquid, τι, *Xenoph.* arma, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, *Chryſ.* aliquem, ἐφάπτομαί τινος, *Herodian.*
Attribuo, προστίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Ariſtot.* aliquid Deo, ἀνατίθημί τι Θεῷ, *Syneſ.* alicui nomen, δίδωμι vel ἐπιδίδωμί τινι ὄνομα, *Dem.* filio nomen patris, τίθημι υἱῷ τὸνομα πατρὸς, *id.* alicui aliquid per ſortem, ἐπιλαγχάνω τί τινι, *idem.*
Attributio, ἡ ἀπόδοσις, εως, ἡ ἀπονομὴ, ῆς.
Attritus, a, um, ὁ ἢ ἀνάτριπτος, ου, ὁ, ἡ, veſtis, ἱμάτιον, *Dem.* ὁ ἢ ἐξέστριξις, ἰος, ſum bellis, ἐξαθλίωμαι πολέμοις, *Herodian.*
Attritus, us, ἡ παράτριψις, εως, *Dioſc.* ἀπότριξις, ῆς, *Dem.*
Avare, φιλοκερδικῶς, *Dem.* φιλοχρημάτως, *Iſocr.* ita avare gerere ſe adverſus aliquem, ut, οὕτω φιλοκερδικῶς ἔχειν πρός τινα, ὥστε, *Iſocr.* φιλοχρημάτως ἔχειν τινὶ, *Dem.* φειδωλῶς.
Avariter, idem quod *Avare*.
Avaritia, ἡ πλεονεξία, ας, *Dem.* ἡ φιλαργυρία, ας, *Iſocr.* ἡ φιλοχρηματία, ας, *Plato.* ἡ φιλοκαλία, ας, *id.* ἡ αἰσχροκέρδεια, *Dem.* τὸ πλεονέκτημα, ατος, *id.* ſordes & avaritia, αἰσχροκέρδεια ἢ πλεονεξία, *id.* opum augendarum cupiditas, ἡ τ πλεονεξιῶν ἐπιθυμία, *id.* venire eo avaritiæ, ἥκειν εἰς τοῦτο τ πλεονεξίας, *Iſocr.* avaritiæ cauſſa ne ab aliis quidem manus abſtinere, πλεονεκτήματος ἕνεκα οὐδὲ τ ἰδίων ἀπέχεσθαι, *Dem.* uti avaritia adverſus aliquem, χρῆσθαι πλεονεξίᾳ πρός τινα, *id.* ποιεῖσθαι πλεονεξίαν παρά τινος, vel πρός τινα, *Iſocr.* non concedere quidquam avaritiæ alicujus, μὴ ἐπιτρέπειν τι τῇ πλεονεξίᾳ τινός, *Dem.* coërcere alicujus avaritiam, ἐπισχεῖν τινα τ πλεονεξίας, *id.* omittere, omiſſam facere avaritiam, παύεσθαι τ πλεονεξίας, *id.* alienum eſſe ab avaritia, ἐξω εἶ τ πλεονεκτήματος, *id.*
Avarus, a, um, ὁ πλεονέκτης, ου, *N. T.* πλεονεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ ἢ φιλάργυρος, ου, *Plato,* ὁ ἢ φιλοχρήματος, ου, *id.* ὁ ἢ αἰσχροκερδὴς, ἐος, *Dem.* ad avaritiam bene paratus, πλεονεκτῆσαι εὖ πεφυκὼς, *id.* ξυνῆν φιλονεικίᾳ, *id.* cujus omnia ſtudia ad avaritiam referuntur, ὁ ὅτι τῇ τῶν πλεονεκτῶν προσορίσῃ ζῶν, *id.* referens conſilia ſua ad avaritiam, ἐξετάζων τὰς λογισμὰς πρὸς πλεονεξίαν, *id.* μηδὲν ἄλλο σκοπῶν, πλὴν "οπως πλέον ἕξῃ, *id.*
Auceps, ὁ ὀρνιθοθήρας, ου, *Plut.* ὁ ὀρνιθοθυτὴς, οῦ, *Al.* verborum, λεξιδίων θηρήτωρ, *Democr.* ὁ ἰξευτὴς, *Bion.*
Auctarium, ἡ προδόκη, ης, *Plato.* τὸ ὄθλημα, ατος, *Theocr.* τὸ ὄθλισμα, ατος, *N. T.* auctarium addo, ἐξ ὁμαίτρα προστίθημι, *Galen.* ὄθμητρία, *Lucian.*
Auctio, ἡ αὐξησις, εως, *Athen.* i. e. Venditio publica, ἡ δημοπρασία, ας, ἡ, ὑποκρίσις, εως, ἡ πρᾶσις, εως, *Lucian.* auctionem facere bonorum alicujus, κηρύττειν τὰ τινος, *Plut.* bonorum paternorum, κηρύττειν τὰ πατρῷα, *id.* alicujus, ἀποκηρύττειν τι, *Lucian.*
Auctionor, λοφυροπωλέω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, *Athen.* omnem prædam, πᾶσαν τὴν λείαν, *Polyb.* ἀποκηρύττω τὰ σατρᾶα.
Auctor, ὁ αὔξων, ονος, *Iſocr.* i. e. ſuaſor, cauſſa, αἴτιος, ου, ſtudii alicujus, ὁρμητὴς τινος, *Iſocr.* tibi ſum hujus rei, αἴτιος τούτου Σοὶ εἰμὶ, *Iſocr.* αἴτιος τοῦτο Σοὶ γίγνομαι, *Dem.* tibi non ſum hujus, ἀναίτιος τούτου Σοὶ εἰμι. *Plato.* qui non eſt auctor malorum, ἀναίτιος τῶν κακῶν, *Plut.* auctorem ſe præbere alicujus rei, ὑποσημαίνειν τι, *Plato.* libri, ὁ ζυγραφὴς, ἐος, auctore carens, ὁ ἢ ἀδέσποτος, ου, fama, φήμη, *Plut.* ſic ἄδεσπότον ἀδίσποτον, cujus auctor incertus eſt.
Auctoramentum, τὸ ὄθλισμα, ου, *Plato.*
Auctoritas, τὸ ἀξίωμα, ατος, τὸ κῦρος, ου, ἡ ἀξιοπιστία, vir magnæ auctoritatis, ἀνὴρ ἀξιώματος μεγάλου, *Plut.* ἡ ἐξουσία, ας, auctoritatem conſequi, λαβεῖν ἐξουσίαν, *Dem.* ἡ αὐθεντία, ας, *Baſil.* auctoritate mea probo, αὐθεντίᾳ, *id.* auctoritatem mihi in aliquem ſumo, αὐθεντίαν τινὸς, *N. T.* auctoritate polleo, ἰσυμβίᾳ, *Æſchin.* auctoritate aliquem ſupero, καταδυμβίω τινός.
Auctoro, ὠσπιοῦμαι, aliquem, τινὰ, *Thuc.*
Auctus, idem quod *Auctio*.
Aucupium, ἡ ὀρνιθοθήρα, ας, ars aucupii, ἡ ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, *Plato.*
Aucupor, ὀρνιθοθηρέω, *Poll.* θηρεύω, *Iſocr.* tempus, θηρεύω χρόνον, *Plato.* leviſſimam quamque occaſionem aliquem occidendi, εὔχομαι πρόφασιν ὀλίγου καιροῦ εἰς τὸ ὑποκλέψασθαί τινα, *Herodian.* ἰξεύω.
Audacia, ἡ τόλμα, ης, *Demoſth.* τὸ θράσος, ους, *id.* ἡ θρασύτης, ητος, *Iſocr.* εὐτολμία, ας, *Plut.* audacia & confidentia, τόλμα ἢ θρασύτης, *Dem.* audacia & impudentia, τόλμα ἢ ἀναισχυντία, *id.* θράσος ἢ ἀναίδεια, *id.* eo venire audaciæ, ut, εἰς τοσοῦτο ἥκειν τόλμης, ὥστε, *id.* εἰς τοῦτο θράσους προπηδᾶν, ὥστε, *id.* εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐλθεῖν, ὥστε, *id.* pari audacia uti, ἴσῃ τόλμᾳ παρίχειν, *Iſocr.* ſumere aliquam audaciam, λαβεῖν τινα τόλμαν, *Dem.* habere audaciam, ἔχειν τόλμαν, *Iſocr.* præſtare audacia cæteris, ὑπεραίρειν τολμῇ ἄλλες, *Dem.* eripere alicui audaciam, παραιρεῖσθαί τινὰ θρασύτητά τινι, *id.*
Audaciter, vel quod idem eſt
Audacter, τολμηρῶς, *Thuc.* θρασέως, *Dem.* θρασύτερον, *id.* θαρραλέως, *Iſocr.* θαρραλέως, *id.* φιλοκινδύνως, *id.*
Audacule, *Adv.* τολμηρότερον, *N. T.*
Audaculus, a, um, τολμηρότερος, α, ον, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem.* ὁ ἢ ἀπονενοημένος, ου, *id.* θρασὺς, εῖα, ὺ, *Iſocr.* ὁ ἢ φιλοκίνδυνος, ου, *Dem.* ὁ ἢ εὐτολμος, ου, *Herodian.* audax & promptus, τολμᾶσαί τε ἅμα ἢ δρᾶσαι πεφυκὼς, *id.* nemo tam audax erit, aut deploratæ fidei homo, οὐδεὶς οὕτω τολμηρὸς ἔσται, οὐδ' ἀπονενοημένος ἀνθρωπος, *Dem.* cum audacia, audacter, μετὰ θρασύτητος, *Iſocr.* audacia alios ſuperans, τόλμῃ ἄλλες ὑπεραίρων, *Dem.* reddere aliquem audacem, ἐμβάλλειν τινὶ θάρσος, *Herodian.* homo audax, ὁ τολμητὴς, οῦ, *Thuc.* facinus audax, τὸ τόλμημα, ατος, *id.* παράβολον ἔργον, *Polyæn.* nimium audax, ὁ ἢ παράτολμος, ου, *Plut.*
Audens, θαρραλέος, έα, έον, *Xenoph.* Conſer antecedens *Audax*.
Audenter, θαρραλέως, *Plato.* Conſer *Audacter*.
Audeo, τολμάω, *Demoſth.* θαρσέω, *Xenoph.* θαρρέω, *Iſocr.* θρασύομαι, *Demoſth.* audeo videre, τολμῶ βλέπειν, *id.* cum periculo audere aliquid boni, μετὰ κινδύνου τολμᾶν τι ἀγαθὸν, *Thuc.* audere iter ſuſcipere, θαρρεῖν τὴν ὁδὸν, *Syneſ.* audere pugnam ſuſcipere, θαρρεῖν προς μάχην, audeo tibi committere arcanum, θαρρῶ Σοὶ τὸ ἀπόῤῥητον, *Chryſ.* contra aliquid, καταθαρρύνω τινὸς, *Herodian.*
Audientia, ἡ ἀκρόασις, εως, *Æſchin.* audientiam facio, ποιέω ζωπὴν, *Xenoph.*
Audio, ἀκούω, aliquid ab aliquo, vel ex aliquo, τί ἐκ τινος, *Iſocr.* aliquid ex ſenioribus, τὰ παρὰ πρεσβυτέρων, *Dem.* aliquem accuſare ſive accuſantem, ἀκροῶμαί τινος κατηγορουντος, *Dem.* aliquem, ut præceptorem, διακούω τινὸς, *Plut.* ſermones magicos,

gicos, διακώω λόγων μαγμασῖν, *id.* aliquem docentem aliquid, διακώω τί τι Θ, *Plato.* aliquem, τινὲς, vel aliquid, τὶ, vel etiam τινὸς, *Dem.* ἀκούω, vel ἀκροάομαι, libenter, ἀσμένως. benigne, εὐνοϊκῶς, tacite, ζιζῆ, libentissime, ἥδιστα, invite, ἀηδῶς, fastidiose, δυσκόλως, cum horrore & gemens & demisso in terram capite, πεφρικὼς καὶ στένων καὶ εἰς τὴν γῆν κύπτων, cum invidia, φθόνῳ, alienore animo, ἀλλοτριότερον, iniquioribus auribus, δυσχερέστερον, &c. *Dem.* & *Isocr.* bene, i. e. laudor, ἀκούω καλῶς, male, i. e. vituperor ab aliquo, ἀκούω κακῶς ὑπό τινος Θ, vel παρά τινος Θ, *Plut. Plat. Thuc.* i. e. *nominor, dicor,* audio vir bonus, ἀκούω ἀνὴρ ἀγαθὸς, *Theocr.* Argivi audiunt primi esse, Ἀργεῖοι ἀκούουσι πρῶτοι εἶναι *Herodot.*

Auditio, ἡ ἀκοὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἀκρόασις, εως, *Æschin.*

Auditiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον, ου.

Auditor, ὁ ἀκουστὴς, οῦ, *Isocr.* ὁ ἀκροατὴς, οῦ, *Dem.* ἀκούων, οντος Θ, *id.* ὁ ὁμοσκήνος Θ, ου, *Isocr.* benignus, εὐμενὴς ἔχων, *Dem.* gratiosissimus, χαριέστατος Θ, *Isocr.* morosus, δύσκολος Θ, *id.* nanciscī auditores benevolos, τυγχάνειν ἀκροατὰς εὐμενῶς ἐχόντων, *Dem.* præbere se auditorem æquum, παρέχειν αὐτὸν ἀκροατὴν ἴσον, *id.* non abuti benignitate auditorum, χρῆσθαι Συμμετρώτερον τῇ δωρεᾷ τῶν ἀκουόντων, *id.* delectare auditores orationis alicujus, τέρπειν τοὺς ἀκούοντας λόγῳ τινὸς, *Isocr.* demulcere auditores, ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκροωμένους, *id.* fastidium parere auditoribus, ἔχειν παρέχειν τοῖς ἀκούσιν, *id.* ἀλγεῖν ποιεῖν τοὺς ἀκούοντας, *Dem.*

Auditorium, τὸ ἀκροατήριον, ου, *Plut.*

Auditus, a, um, ἠκουσμένος Θ, ένη, ένον, afferre rem auditam, προσφέρειν ἀκοὴν, *Dem.* testari rem auditam, μαρτυρεῖν τῇ ἀκοῇ, *id.*

Auditus, us, ἡ ἀκοὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀκρόασις, εως, *Isocr.* facilis, ἡ εὐκοΐα, ας, hebes sive difficilis, ἡ δυσκολία, ας, *Hippocr.* gravis, ἡ βαρυηκΐα, ας, *id.* acutus, ἡ ὀξυκοΐα, ας, auditu jucundus, ἀκοὴν ἡδὺς, aliquid scire, διὰ τὴν ἀκοὴν ἔχειν ὅτου ἡσθῆναι τινὸς, *Isocr.* perceptibilis, ἀκουστὸς, ἡ, όν, *id.* non indignus, οὐκ ἀξιόλογος Θ ἀκοῦσαι, *Plato.*

Ave, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, *Xenoph.*

Aveho, ἀπάγω, *Aristot.*

Avellana, τὸ λεπτοκάρυον, ου, vel τὸ λεπτὸν κάρυον, *Dioscor.*

Avello, ἀποτίλλω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἀποσπάω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος Θ, *id.* τινὰ ἀπό τινος Θ, *Xen. Ephes.*

Avena, ἀκρόσπιλος Θ, ου, *Dioscor.*

Aveo, ἐφίεμαι, *Dem.* aliquid, γλίχεσθαί τινος, *Isocr.* ἐπιθυμέω τινὸς, *Dem.* σπεύδω τινος, *Isocr.* Vide *Cupio,* item *Desidero.*

Avernalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀόρνεος Θ, ου.

Avernus, ὁ ἄορνος Θ, ου.

Averruncо, ἀποτρέπω. Vide *Averto.*

Aversabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀποτρεπτὸς Θ, ὴ, ὸν, *Plato.*

Aversatio, ἡ ἀποστροφὴ, ῆς. *Themist.*

Aversio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ἀποστροφὴ, ῆς, *Themist.*

Aversor, ἀποτρέπομαι, aliquem, τινὰ, *Galen.* deprecationem alicujus, ἀποτρέπω τινὰ δέησίν τινος Θ, *Plut.* ἀποτροπιάζομαι, *Synes.*

Aversor, oris, ὁ ἀποτρεπτὴς, οῦ, malorum, ὁ ἀποτρόπαιος Θ, Jupiter aversor, Ζεὺς ἀποτρόπαιος Θ, *Luc.* ὁ ἀποτροπος Θ, ου, *Plato.*

Aversus, a, um, ἀποστραμμένος Θ, ένη, ένον, ὁ καὶ ἡ ἀποστροφος Θ, ου, a Deo, τῷ Θεῷ, *Synes.*

Averto, ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος Θ, *Plut.* aliquid, ἀποτρέπω τι, *Lucian.* oculos, & in terram defpecto, ἀποστρέφομαι καὶ κάτω βλέπω, *Herodian.* me, i. e. avertor, pedem averto ab aliquo, ἀποτρέπομαί τινος Θ, *id.* quod Dii avertant! ὁ μηδεὶς ποιήσειε Θεῶν, *Dio.* invidiam ab aliquo, ἀπελαύνω φθόνον τινός, *Æl.*

Aufero, ἀποφέρω, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τινός τι. *Xenoph.* τινα τι, *Plut.* τινί τι, *Isocr.* aliquid vi, τὶ βίᾳ, *Dem.* lucem e mundo, ἐξαιρέομαι τὸ φῶς ἐκ τοῦ κόσμου, *id.* quod auferri non potest, ὁ μὴ ἀναφαίρετος Θ, ου, *Herodian.*

Aufugio, ἀποδιδράσκω, ad aliquem, πρός τινα, *Xenoph.* inde, ἐκεῖθεν διαδιδράσκω, *Isocr.* una ab opere, συναποδιδράσκω τῷ ἔργῳ, *Herodian.*

Augeo, αὐξάνω, res parvas verbis, τὰ μικρὰ πράγματα τοῖς λόγοις, *Isocr.* honoribus aliquem, τινὰ ταῖς τιμαῖς, *Xenoph.* famam meam, ἐμὴ, *Isocr.* alicui amorem, ἐπιτείνω τινὶ τὸν ἔρωτα, *Lucian.* rem familiarem, τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν πλείω ποιῶ, *Isocr.*

Augesco, αὐξομαι, *Dem.* αὐξάνομαι, *Dem.* in tantum, ἐπίδοσιν λαμβάνω τοσαύτην, maxime, μεγίστην, &c. *Isocr.* artes augescunt, ἐπιδόσεις γίγνονται τῇ τέχνῃ, *id.* virtutes augescunt ex aliqua re, ἐπίδοσις ἀρετὴ τινὶ ἐστιν ἢ τινος Θ, *id.* res hostium augescunt, τὰ τῶν πολεμίων ἐπιδίδωσι. *Dem.* Confer *Cresco,* item *Incrementum.*

Augmentatio, αὔξησις, εως, *Athen.*

Augmentum, ἡ αὔξη, ης, *Suid.* ἡ αὔξησις, εως, ἡ ἐπίδοσις, εως, *Isocr.*

Augur, ὁ οἰωνοσκόπος, ου, ὁ οἰωνιστὴς, οῦ, *Hesych.* ὁ ὀρνιθοσκόπος Θ, ὁ οἰωνόμαντις.

Auguraculum, τὸ οἰωνοσκοπεῖον, ου, τὸ οἰωνιστήριον, ου.

Auguralis, e, οἰωνικὸς, ὴ, όν, scientia f. disciplina, ἡ οἰωνικὴ, ῆς, ἡ οἰωνιστικὴ, ῆς, *Plut.*

Auguratio, ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ οἰωνισις, εως.

Augurate, οἰωνιστικῶς.

Auguratus, us, ἡ οἰωνικὴ, ῆς.

Augurium, ὁ οἰωνισμὸς, οῦ, LXX. ὁ οἰωνὸς, οῦ, *Xenoph.* τὸ οἰωνισμα, ατος Θ, *Herodian.* τὸ οἰωνιστήριον, ου, *Xenoph.* ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ ὀρνιθεία, ας. *Suid.*

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινι εἶναι ἀπιστίδιον, *Xenoph.* casum, σύμπτωμα, *Aristot.* οἰωνοσκοπίαι, κατοπτεύομαι, *Dem.* κατοιωνίζομαι, *Phrynich.* ὀρνιθεύομαι, *Suid.* bene, φήμῃ χαλῷ ποιέομαι, *Aristot.* φήμῃ ἀγαθῇ λέγω, *Aristoph.* φημὶν ἀγαθὴν μαντεύομαι, *Plato.*

Augusta, æ, cognomen Imperatricum Romanarum, ἡ σεβαστὴ, ῆς, *Herodian.*

Augustale, τὸ ἀυγουστεῖον, ου.

Auguste, σεβασμίως, σεμνῶς.

Augustus, a, um, ὁ καὶ ἡ σεβάσμιος Θ, ου, nuptiæ, γάμος Θ, *Herodian.* σεμνὸς, ὴ, όν.

Augustus, cognomen Imperatorum Romanorum, ὁ σεβαστὸς, οῦ, *Herodian.*

Augustus, *mensis,* ὁ Αὔγουστος Θ, ου, ὁ βοηδρομιὼν, ὼν Θ, *Dem.*

Avia, ἡ μαμμη, ης, ἡ μάμμη, ης, *N. T.* qua matris mater, ἡ τίτθη, ης, *Dem.*

Aviarium, ὁ ὀρνιθὼν, ωνος Θ, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ου, τὸ ὀρνιθοκομεῖον.

Aviarius, ὁ ὀρνιθοκόμος Θ.

Avicula, τὸ ὀρνίδιον, ου, LXX. τὸ ὀρνιδάριον, *Plut.*

Avide, ἐπιθυμητικῶς, *Poll.* i. e. avare, πλεονηκτικῶς, *Dem.* φιλοχρημάτως, *Isocr.* ἐπιθύμως.

Aviditas, ἡ ἐπιθυμία, ας, cibi, τῦ σίτου, *Xenoph.* τὸ ἐπιθύμημα, ατος, *Plato,* ἡ ἐπιθύμησις, εως, *Aristot.* Conter *Avaritia.*

Avidus, a, um, ὁ καὶ ἡ σφοδρὸς Θ, ὸν, alicujus rei, τινος, ἐπιθυμητικὸς, ὴ, όν, *Aristot.* i. e. avarus, ὁ πλεονηκτικὸς, ὴ, όν, *Lem.* i. e. lubens, ἀσμένος Θ, ένη, εον, *id.* lucri, ὁ καὶ ἡ φιλοκερδὴς, ὲς Θ, *Aristoph.* avidus lucri tum, φιλοκερδὴς, *Xenoph.* belli, ὁ καὶ ἡ φιλοπόλεμος, ειδὴς, φιλόμαχος Θ.

Avis, ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος Θ, *Dem.* τὸ ὄρνιον, ου, *Plut.* major, ὁ ὀρνεὸς, οῦ, *id.*

Avitus, a, um, πατρῷος Θ, ᾶ, ῶν, cui avita, & paterna gloria est, ᾧ πατρὶς καὶ πατρῴα δόξα ὑπάρχει, *Dem.* i. e. a majoribus acceptus, προγονικὸς, ὴ, όν, gloria, κλέος Θ, *Herodian.*

Avius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄβατος Θ, ου, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνόδος Θ, ου, *Xenoph.* ἀδιέξοδος Θ.

Aula, ἡ αὐλὴ, ῆς, *Athen.* regia, τὸ βασίλειον, ου, *Dem.* ἡ αὐλὴ βασιλικὸς Θ, *Herodian.* aulæ princeps, ὁ αὐλαρχης, ου, LXX.

Aulæum, τὸ αὐλαῖον, ου, *Plut.* τὸ καταπέτασμα, ατος Θ, *Philo.* τὸ παραπέτασμα, *Plut.*

Aulicus, a, um, αὐλικὸς, ὴ, όν, adulator, κόλαξ, *Plut.* famulitium, οἱ ὅλη αὐλῆς οἰκέται, *Herodian.*

Avocamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, τὸ ἀπάλλημα, ατος Θ.

Advocatio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Plat.* ἡ ἀποτρόπη, ῆς, *Themist.*

Avoco, ἀποκαλέω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος Θ, *Isocr.* τινὰ ἀπό τινος Θ, *Thuc.*

Avolo, ἀφίσταμαι, *Lucian.*

Aura, ἡ αὔρα, ας, vel αὖρα, ας, *Aristot.* adflat, ἐπιπνέει, *Aristoph.* fert, φέρει, *Xenoph.* aura perfrui, αὔραις διαπνεῖσθαι, *id.* auram captare, αὔραν θηρᾶσθαι, *id.* auram hominum captans, ὁ καὶ ἡ διθυραμβοποιὸς Θ, ου, *N. T.*

Auramentum, f. vas aureum, τὸ χρύσωμα, ατος Θ, *Athen.* ὁ χρυσὸς, οῦ, *id.*

Auraria, sc. officina, τὸ χρυσωρυχεῖον, ου.

Aurarius, χρύσιος, *contr.* χρυσοῦς, ῆ, οῦν, Confer *Aureus.*

Aurarius, i. e. aurifex, sive aurifossor, ὁ χρυσοχόος Θ, ου, *Dem.* ars aurarii, ἡ χρυσοχοϊκὴ, ῆς, sc. τεχνὴ, *id.* officina ejusdem, τὸ χρυσοχοεῖον, ου, *id.* aurarius fum, aurum fundo, χρυσουχέω, *Diosc.* Conf. *Aurifex.*

Aurata, *piscis,* ὁ καὶ ἡ χρύσοφρυς.

Auratura, ἡ χρύσωσις, εως, *Plut.*

Auratus, a, um, κεχρυσωμένος Θ, ένη, ένον, statuæ, εἴδωλα κεχρυσωμένα, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ὀπίχρυσος, ου, ornatus, κόσμος Θ, *Plato,* ἐγχρυσος Θ, χρυσωτὸς.

Aureolus, a, um, i. e. auri colorem referens, ὁ χρυσίτης, ου, *fem.* ἡ χρυσῖτις, ίδος, arena aureola, ψάμμος χρυσῖτις, *Herodot.*

Aureus, a, um, χρυσοῦς, ῆ, οῦν, aurea corona, στέφανος Θ, *Dem.*

Aurichalceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀρείχαλκις, ου, columna, στήλη, *Suid.*

Aurichalcum, ὁ ὀρείχαλκος Θ, ου, *Plato.*

Auricula, τὸ ὠτίον, ου, *Lucian.* τὸ λόβιον, ου, *Dem.*

Auricularis, e, ὠτικὸς, ὴ, όν, *Galen.*

Aurifaber, idem q od *Aurifex.*

Auritex, ὁ χρυσουργὸς ὤ, LXX. ὁ χρυσοπεσὸς, οῦ, *Lucian.* χρυσοχοὸς, ου, quod tamen proprie *Aurifigrem* notat. Vide *Aurarius.*

Aurificina, τὸ χρυσοχεῖον, Gl. V.

Aurifodina, τὸ χρυσωρυχεῖον, ου, *Strabo.*

Auriga, ὁ ἡνιοχὸς, οῦ, *Lexicogr.* ὁ ἁρματηλάτης, ου, *id.*

Aurigarius, ὁ ἁρματοτοιὸς, οῦ, *Lexic.* fum aurigarius, ἁρματοποιΐα, *Poll.*

Aurigatio, ἡ ἡνιοχησις, εως, *Plut.* ἡ ἡνιοχεία, ας, *Herod.* ἡ ἱππασία, ας, *Lucian.*

Aurigo, inis, ὁ ἱκτῖνος, ου, *Hippocr.* aurigine laborans, ὁ καὶ ἡ ἱκτερώδης, ὲς Θ, *id.* aurigi nis similis, ὁ καὶ ἡ ἱκτεροειδὴς, ὲς Θ, *id.* aurigine laboro, ἱκτερίαω, *Dioscor.* aurigine tentor, ἱκτεριῶμαι, *Hippocr.*

Auriger, κνιχτὴς, *Herodian.* ἡνιοχεύω, *Athen.*

Auripigmentum, το ὀρπιμὴν, ένος, *Dioscor.*

Auris, τὸ ὠς, ὠτος, *Dem.* ἡ ἀκοὴ, ῆς, seu potius aures, αἱ ἀκοαὶ, ῶν, *Lucian.* aures alicui obtundere dicendo, τὰ ὦτά τινος Θ ἐμπλήθειν λόγων, *id.* corrumpere aures alicujus, διαφθείρειν τὰ ὦτά τινος Θ, *id.* mederi auribus aliquorum, ἰᾶσθαι τὰ ὦτά τινων, *id.* aures eruditas habere, ἔχειν ὦτα πεπαιδευμένα, *Ælian.* obturare aures, ne, &c. φράττειν τὰς ἀκοὰς, μὴ, *Lucian.* obrepere auribus alicujus, κλέπτειν τὰς ἀκοὰς τινος Θ, *Aristoph.* aures arrigere, ἀνορθίζειν τὰ ὦτα, *Poll.* aures pascere, ἐσιᾶν τὰ μαλακὰ τῆς ἀκοῆς, *Æl.* aures permulcere, τῶν ἀκοῶν καταυλεῖν, *Greg.* auribus egere, τῆς ἀκοῆς ἐπιδεῖσθαι, *Plato,* auribus percipere, ἀκροατίζεσθαι, *N. T.* aure truncatus, ὁ καὶ ἡ ὠτότμητος Θ, ου, LXX. aurium dolor, ἡ ὠταλγία,

γία, ας, *Dioſc.* aurium dolore laboro; ὠταλγέω, *id.* ὠταλγέω, *id.* laborans, ὠταλγικός, ἡ, όν, aurium ſordes, ἡ κυψέλη, ης, *Alex. Aphrod.*

Auriſcalpium, ἡ ὠτόγλυφις, ιδος, *Plato, Com.*

Auritus, a, um, ὠτώεις, εσσα, εσσ, *Hom.*

Auro, vide *Inauro.*

Autora, ἡ ἕως, ως, *Thuc.* ἡ ἠώς, ſimul cum aurora, ἅμα ἕῳ, *id.* auroræ tempore, ſtatim ab aurora, ἔωθεν, *Xenoph.* ante auroram, πρὸ τῆ ἕω, *Herodian.*

Aurum, ὁ χρυσὸς, τὸ χρύσιον.

Auſcultatio, ἡ ἀκρόασις, εως, *Dem.* ἡ ἀκοὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ εὐπείθεια, non auſculatione tantum, ſed & memoria dignum, οὐκ ἀκοῆς μόνον ἀλλὰ καὶ μνήμης ἄξιον, *Dem.*

Auſcultator, ὁ ἀκροατὴς, οῦ. Conf. *Auditor.*

Auſculto, ἀκροάομαι, *Dem.* Confer *Audio*, i. e. obedio, ὑπακούω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Auſim, τολμήσω.

Auſpex, idem quod *Augur.*

Auſpicato, εἰς καλὸν, *Plato*, ἐς καλὸν, *Xenoph.* αἰτίως.

Auſpicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἴσιος, ον, fulgura auſpicata, δεξιαὶ αἴσιοι, *Xen.* aves auſpicatæ, ὄρνιθες αἴσιοι, *Plut.*

Auſpicium, idem quod *Augurium.*

Auſpicor, οἰωνοσκοπέω, ὀρνιθοσκοπέω, I.XX, i. e. inchoo, aggredior, ἄρχομαι, ſermonem, τῦ λόγυ, *Plut.* καταρχὰς τῦ λόγυ, *Plato*, pæanem, ἐξάρχω παιᾶνα, *Xenoph.* ἐξάρχομαι παιᾶνα, *idem*, pugnam καταρχομαι τῆ μάχης, *Polyb.* bellum, καταρχω τῦ πολέμυ, *Plut.* Confer. *Incipio.*

Auſter, ὁ νότος, ου, *Ariſtot.*

Auſtere, αὐςηρῶς, χαλεπῶς, *Dem.*

Auſteritas, ἡ αὐςηρότης, ητος, *Dion.* ἡ σιτυρωφιότης.

Auſterus, a, um, αὐςηρὸς, ὰ, ὸν, vinum, οἶνος, *Diſc.* ut homo, Σκυθρωπὸς, ὴ, όν, *Iſocr.* Σκυθρωπάζειν, οντος, *Dem.* Σκληρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.*

Auſtralis, e, νότιος, ία, ιον, *Ariſt.* mare, Θάλασσα, *Herodot.* auſtrale cœli latus, τὰ νότια, auſtralis ſive auſtrinus ſtatus, ἡ νοτία, ſc. αὐγή.

Auſtrinus, idem quod *Auſtralis.*

Auſum, τὸ τόλμημα, ατος, *Thuc.*

Aut, ἤ, aut deſiſtendum eſt, aut nemo culpandus, ἢ παυςέον, ἢ μηδένα αἰτιατέον, *Dem.* quomodo quis aut firmiorem, aut juſtiorem rempublicam inveniret? πῶς ἄν τις ἢ βεβαιοτέραν, ἢ δικαιοτέραν πολιτείαν εὕροι; *id.*

Autem, ἤ, dignos quidem laude honorare, delinquentes autem punire, τοὺς μὲν ἀξίως ἐπαινε τιμᾶν, τὸς δὲ ἀδικοῦντας κολάζειν, *Dem.* Deum quidem time, parentes autem honora, amicos reverere, legibus obtempera, τὸ μὲν θεῖον φόβυ, τὰς δὲ γονεῖς τίμα, τὰς δὲ φίλας αἰδέυ, τοῖς δὲ νόμοις πείθυ, *Iſocr.* Vita brevis, ars autem longa, ὁ βίος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ, *Hippocr.*

Authenticus, αὐθέντης, *Dion.* αὐθεντικὸς, ὴ, όν.

Autodidactus, αὐτοδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ αὐτοδιδακτὸς, ὸν, *Xen.*

Autographum, τὸ αὐτόγραφον, υ, *Plut.*

Automatium, τὸ αὐτόματον, υ.

Autumnalis, e, ὀπωρινὸς, ὴ, όν.

Autumnus, ἡ ὀπώρα, ας, *Xen.*

Autumno, τομάζω, *Dem.* τέμαι, ſ. θέμαι. Confer. *Imputo.*

Avulſio, ἡ ἀπόσπασις, εως

Avulſus, a, um, ἀποσπασθεὶς, εῖσα, έν, ὁπε σπασμένος, ένη, ενον, avulſa pars, τὸ ἀποσπασμάτιον, υ.

Avunculus, ὁ μητράδελφος, υ, ὁ τῆ μητρὸς ἀδελφὸς, *Dem.* ὁ θεῖος.

Avus, ὁ πάππος, υ, *Dem.* avus paternus, πάππος ὁ πρὸς πατρὸς, *id.* avus maternus, πάππος ὁ πρὸς μητρὸς, *id.*

Auxiliaris, e, βοηθικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* βοηθητικὸς, ὴ. όν, *Thuc.* hinc auxiliares copiæ, τὸ βοηθητικὸν, ῦ, *id.*

Auxiliarius, ὁ Σύμμαχος, υ, *Dem.* ὁ βοηθὸς, ῦ, *id.* ſocii & adjutores, Σύμμαχοι καὶ βοηθοί, *id.* Conf. *Socius* & ſequens *Auxiliator.*

Auxiliator, ὁ βοηθὸς, ῦ, *Dem.* ὁ βοηθῶν, ῶντος, *id.* ὁ βοηθητὴς, ῦ, *Iſocr.* in pugna ſive certamine, ὁ Σύμμαχος, υ, *Xen.* ὁ Συναγωνιστὴς, ῦ, *Iſocr.* ὁ Συναγωνιζόμενος, υ, *id.* quærere ſibi auxiliatores, ζητεῖν ἑυτῆ βοηθὸς, *Dem.* aſſumere aliquem auxiliatorem, καμβάνειν τινὰ Συναγωνιςὴν, *Iſocr.* habere aliquem auxiliatorem, ἔχειν τινὰ Συναγωνιζὴν, *id.* Conf. *Adjutor.*

Auxiliatrix, ἡ βοηθῶσα, ης, ἡ Σύμμαχος, υ, ἡ βοηθητὴρ, υ.

Auxilior, βοηθέω, *Dem.* βοηθητέω, *Iſocr.* Συναγωνίζομαι, *Dem.* omnibus viribus auxiliari, παντὶ δίνῃ χρῆ τὸ δυνατὸν βοηθεῖν, *Dem.* auxiliari alicui adverſus hoſtes, βοηθεῖν τινι πρὸς τὸς πολεμίυς, *id.* prompte auxiliari alicui, προθύμως βοηθεῖν τινι, *id.* προθύμως Συμπολεμεῖν τινι, *id.* προθύμως Συναγωνίζεσθαι, *id.* ἑτοίμως βοηθεῖν, *Iſocr.* ſegniter auxiliari, ἐκνηρῶς βοηθεῖν. Venio vobis auxiliaturus, ἔρχομαι ὑμῖν βοηθητῆν, *Xen. Dem.* Confer ſequens *Auxilium.*

Auxilium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* τὸ βοήθημα, ατος, *Ariſtot.* ἡ βοηθηρία, ας, *Thuc.* numerus auxiliorum miſſorum, ἀριθμὸς τῆ βοηθειῶν, *Dem.* auxilium inane fieri alicui, ματαίαν τινὶ γίγνεσθαι βοήθειαν, *id.* accerſere ab aliquo, μεταπέμπεσθαι βοήθειαν παρά τινος, *Iſocr.* polliceri alicui, ἐπαγγέλλεσθαί τινι βοήθειαν, *Dem.* exſpectare alicunde, προσδοκᾶν ἔξειν θεῦεν β βοήθειαν, *Iſocr.* decernere, ψηφίσασθαι βοήθειαν, *Dem.* mittere aliquo, πέμπειν βοήθειαν εἰς τόπον τινὰ, *id.* ferre, φορεῖσθαι βοήθειαν, *Iſocr.* φορεῖσθαι βοηθηρίαν, *Thuc.* impedire, κωλύειν τὴν βοήθειαν τινος, *Dem.* auxiliis egere, δεῖσθαι βοηθείας, *id.* uti, χρῆσθαι βοηθείαις, *id.* auxilio alicui venire, ὁρμᾶσθαι βοηθόν τινι, *Xen.* βοηθὸν εἶναί τινι, *Ariſtoph.*

Axilla, ἡ μασχάλη, ης, *Xen.* ἡ μασχαλὶς.

Axioma, τὸ ἀξίωμα, ατος.

Axiomaticus, a, um, ἀξιωματικὸς, ὴ, όν, *Dion. Hal.*

Axis, ὁ ἄξων, ονος, currus, *Xenoph.* mundi, τῦ κόσμυ, *Ariſt.*

Axungia, ὑείαν στέαρ.

B.

BAbæ! βαβαὶ, babæ! felicitatem, βαβαὶ τῆ εὐδαιμονίας. Babæ, dicebam ego, &c. βαβαὶ ἂν ἔγω, *Plato.*

Bacca, i. e. fructus, τὸ ἀκρόδρυον, υ, bacca juniperi, item cedri, ἡ ἀρκευθὶς, ίδος, *Dioſc.* bacca lauri, ἡ δαφνὶς, ίδος, *Theophr.* i. e. margarita, ὁ μαργαρίτης, ου, *Ælian.*

Bacchabundus, a, um, βακχεύων, ουσα, ον.

Bacchanalia, τὰ βακχεύματα, ων, *Plut.* τὰ ἐνθύσια, ων, *id.* agitare, ἄγειν διονύσια, διονυσιάζειν, *Athen.* συμπαίζειν τῷ Διονύσῳ, *Aproſyrb.*

Bacchans, βακχεύων, οντος, ὁ καὶ ἡ σαράκαχος.

Bacchar, ὁ βάκχαρις, ιος, *Dioſc.*

Bacchatio, ἡ βακχεία, ας, *Plut.*

Bacchor, βακχεύω, *Plato.*

Bacchicus, a, um, βακχικὸς, ὴ, όν, διονύσιος, ία, ιον, bacchica dona, διονύσια δῶρα, *Athen.* διονυσιακὸς, ὴ, όν, bacchici chori, διονυσιακοὶ χοροὶ, *id.*

Bacchus, ὁ Βάκχος, υ, ὁ Διόνυσος, υ.

Baccula, τὸ ἀκρόδρυόριον, υ.

Bacillus, τὸ βακίριδιον, υ, ἡ ῥάβδος, ίδος.

Baculus, ἡ βακτηρία, ας, *Plut.* feminis, quo ſenes innituntur, βακτηρία γεροντικὴ, *Theophr.* τὸ βακτήριον, υ, *Ariſtoph.* τὸ βακτηρίον, ἡ ῥάβδος, υ. *Xenoph.* baculo innitor tenuiter, βακτηρίᾳ πρεσβυτικῶς, *Nic.*

Bajulo, βαστάζω, ſenem humeris, γέροντα [illegible] ἄμων, *Ariſt.* ἀγκαλιδοφορέω, ῶ, *Poll.*

Bajulus, ὁ βαστάζων, οντος, ὁ φορτοκιμάλης, υ, *Suid.* ὁ ἀγκαλιδοφόρος, υ, *Poll.* ὁ ραπτοφόρος, ὁ ραπτοφόρος.

Balæna, ἡ φάλαινα, ης, τὸ κῆτος, ους, *Athen.*

Balanus, ἡ βάλανος, υ, *Dioſc.*

Balatus, us, τὸ βλήχημα, ατος, ὸν, βλυχὴ, ῆς, *Æſchyl.*

Balbe, τραυλῶς, βλαισῶς.

Balbus, a, um, τραυλὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ψελὸς, ὴ, όν, *id.* βλαισὸς, ὴ, όν, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ μογιλάλος, *N. T.* ἰχνόφωνος, *Ariſtot.*

Balbuties, ἡ τραυλότης, ητος, *Plut.* ὁ τραυλισμὸς, ῦ, ἡ ψελότης, ητος, *Ariſtot.* ὁ ψελλισμὸς, ῦ, *id.*

Balbutio, τραυλίζω, *Ariſtoph.* ψελλίζω, *Ariſtot.* ψελλίζομαι, *Plato*, βατταρίζω, *Lucian.*

Ballista, ἡ βάλιςρα, ας,

Balneator, ὁ βαλανεὺς, έως, *Plato*, ὁ βαλανεὶτης, ου, *Suid.* ὁ βαλανιάτης, ου, *id.*

Balneatrix, ἡ βαλανὶς ίδος, ἡ βαλάνισσα, ης.

Balneo, i. e. lavo, νίπτω, *Athen.* λόω, *Lucian.* ἐκ λυτρὸν ἔχω, *Herodian.*

Balneolum, τὸ βαλανίδιον, υ.

Balneum, τὸ βαλανεῖον, υ, *Dem.* τὸ λῦτρον, υ, *Plut.* ὁ κλυτὸς, *Hom.* perferre aliquem in balneum & abluere, ἐνεγκεῖν τινα εἰς βαλανεῖον καὶ ἀπολύσιν, *Dem.* perferri in balneum, vel ex balneo, φέρεσθαι εἰς βαλανεῖον vel ἐκ βαλανείυ, *id.* lavare ſolitus in balneo, λοᾶσθαι εἰωθὼς ἐν βαλανείῳ, *id.* uti balneo, χρῆσθαι βαλανείῳ, *Ælian.* χρῆσθαι λύτρῳ, *Herodian.* ad balneum procedere, ὅτι λυτρον προσέρχεσθαι, *id.* i. e. locus balnei, ὁ λυτρὼν, ῶνος, *Xenoph.*

Balo, ſc. ut ovis, vel capra, βληχάομαι, *Ariſtoph.*

Baltamum, τὸ βάλσαμον, υ, *Theophr.* fructus balſami, τὸ καρποβάλσαμον, υ, *Dioſc.* frutex balſami, τὸ ὀποβάλσαμον, υ, *id.* ſuccus balſami, τὸ ὀποβάλσαμον, υ, *id.*

Balteolus, τὸ ζώνιον, υ, *Poll.*

Balteus, ὁ ζωστὴρ, ῆρος, aureus, χρυσῆς, *Herodot.* balteum ſolvere, ζωστῆρα λύειν, *Dem. Phal.* τὸ ζῶμα, ατος, *Euſtath.* ἡ ζώνη.

Baptiſma, τὸ βάπτισμα, ατος. *N. T.* ὁ βαπτισμὸς, ὁ, *ibid.*

Baptiſmus, idem quod *Baptiſma.*

Baptiſta, ὁ βαπτιςὴς, ὲ, *N. T.*

Baptiſterium, τὸ βαπτιςήριον, υ.

Baptizo, βαπτίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Barathrum, τὸ βάραθρον, υ, *Xenoph.* præcipitare aliquem in barathrum, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς βάραθρον, *id.* barathro ſimilis, ὁ καὶ ἡ βαραθρώδης, ους, *Plut.*

Barba, ἡ πώγων, ωνος, *Plut.* ἡ ὑπήνη, ης, *id.* τὸ γένειον, υ, *Paujan.* barba hirci, πώγων τράγυ, *Athen.* barbatus, ὁ πωγωνίας, υ, *Suid.* habens barbam denſam & hiſpidam, ὁ δασυπώγων, ωνος, *Ariſtoph.* raram ὁ σπανοπώγων, ωνος, *Poll.* nullam, ὁ ἄπωγων, ωνος, ὁ ἀγένειος, υ, promiſſam, ὁ μακροπώγων, ωνος, hircinam, ὁ τραγοπώγων, ωνος, æneam ſive ruſam, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, *Plut.* barbam alere, πωγωνοτροφέω, *Plut.* barbam vello, τῷ γενείῳ τίλλω, *Dion.* barbam geſto, γενείῳ φέρω, *Ariſt.* barbam emittere incipio, γενείῳ ἄρχω, *Xenoph*

Barbare, βαρβαρικῶς, *Plut.* barbarè loquor, βαρβαρίζω, *id.*

Barbaricus, a, um, βαρβαρικὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ βάρβαρος, ου, bellum, πόλεμος, *Thuc.* lingua, γλῶσσα, *Sophocl.*

Barbaries in ſermone, ἡ βαρβαροφωνία, ας, *Strabo.*

Barbariſmus, ὁ βαρβαρισμὸς, ου, *Euſtath.*

Barbarus, a, um, ὁ καὶ ἡ βάρβαρος, ου, *Plut.* barbarum reddo, vel barbaris ſubjicio, βαρβαρόω, ἐκβαρβαρόω, *Iſocr.* barbarus fio, βαρβαρόομαι, barbaris faveo, βαρβαρίζω, *Xenoph.* ter-barbarus, ὁ καὶ ἡ τριβάρβαρος, υ, *Plut.*

Barbatus,

Barbatus, a, um, ὁ γενειάτης, ου, *Lucian.* ὁ φαγοφάγας, ὁ γενειήτης, ιδ⊙, barbatus-ium, γενειάς, *Ariſtot.*

Barbitus, ὁ vel ἡ βάρβιτ⊙, υ, τὸ βάρβιτον, u, barbito cano, βαρβιτίζω, *Poll.*

Barbula, τὸ φαγέδαινον, υ.

Barbus, ἡ τρίγλα, ης.

Bardus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ βλαξ, κὸς, *Xenoph.* Confer *Stupidus.*

Barritus, us, τὸ τῶ ἐλέφαντ⊙ βρύχημα.

Bastus, ὁ ἐλέφας, αντ⊙, *Ariſtot.*

Baſiatio, τὸ φίλημα, ατ⊙, *Lucian.*

Baſiator, ὁ φιλήτης, ου.

Baſilica, ἡ βασιλικὴ, τὸ βασίλειον.

Baſiliſcus, ὁ βασιλίσκ⊙, ου.

Baſio, φιλῶ, *Athen.* φιλῶ τῷ σώματι, *Xenoph.* Confer *Oſculor.*

Baſis, ἡ βάσις, εως. Conf. *Fundamentum.*

Baſium, τὸ φίλημα, ατ⊙. Conf. *Oſculum.*

Batillum, τὸ φύραθον, υ, ὁ φύραγξ, γγ, *Benz.*

Batuo, ἀλοάω, aliquem lapidibus, τινὰ λίθοις, *Ælian.*

Baubor, βαύζω, canes baubantur ad id, quod non noverunt, οἱ κύνες βαύζουσιν, ὃ ἂν μὴ γινώσκωσι, *Plut.*

Beate, εὐδαιμόνως, *Iſocr.* μακαρίως, *Ariſtoph.* beate vivo, ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγω, *Iſocr.*

Beatitas, ſ. Beatitudo, ἡ εὐδαιμονία, ας, *Dem.* ἡ μακαριότης, ντ⊙. Conf. *Felicitas.*

Beatus, a, um, μακάρι⊙, ία, ον, *Dem.* ob bonos liberos, τ' εὐπαιδίας, *Ariſtoph.* facere aliquos beatos & felices, ποιεῖν τινας εὐδαίμονας καὶ μακαρίους, *id.* fieri beatum ex humili, γίγνεσθαι εὐδαίμονα ἐκ ταπεινῦ, *id.* beatus ſum, εὐδαιμονέω, *Dem.* εὐτυχέω, *id.* διευτυχέω, *Dem.* τ' βίου διάγω ἐν εὐδαιμονίᾳ, *Dem.* ἁρπάζω μακαρίας, vel εὐδαιμονίας, *Ariſtot.* beatum prædico, μακαρίζω, *Iſocr.* aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Ariſtoph.* ob fortunam, εὐδαιμονίζω τινὰ τ' τύχης, vel διὰ τὴν τύχην, *Dem. Iſocr.* ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, ἀπαλλάττων⊙.

Beatus valde, μανόλυδ⊙, ὁ καὶ ἡ.

Bellaria, τὰ τραγήματα, ων, *Plato*, τὰ τραγήλια, ων, *Athen.* τὰ τρωκτὰ, ῶν, *Hipparch.* τὸ ὄνδορμισμα, ατ⊙, *Athen.* bellariorum amans, ὁ καὶ ἡ φιλοτραγήμων, ον⊙, *Athen.*

Bellator, ὁ μάχιμ⊙, υ, *Iſocr.* ὁ στρατιώτης, υ, *Dem.* πολεμιστὴς, οῦ, *Plut.* Conf. *Miles.*

Bellatorius, a, um, πολεμιστήρι⊙, ία, ον, *Xenoph.*

Bellatrix, ἡ πολεμιστὴς, ίδος, ὁ, πολεμίστρια, ας.

Belle, καλῶς, *Dem.* κομψῶς, *Xenoph.*

Bellicoſe, φιλοπολέμως, *Iſocr.* πολεμικῶς, *idem.*

Bellicoſus, a, um, πολεμικὸς, ὴ, όν, *Iſocr.* πολεμικῶς διακείμεν⊙, *id.* πολεμικῶς ἔχων, *id.*

Bellicus, a, um, πολεμικὸς, ὴ, όν, virtus, ἀρετὴ, *Xenoph.* bellica ars, ἡ πολεμικὴ ſc. τέχνη, *Ariſt.* bellicæ res, τὰ πολεμικὰ, ῶν, *Lexiph.*

Belligero, πολεμέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* adverſus aliquem, πρός τινα, *id.* pro aliquo, ὑπέρ τιν⊙, *Iſocr.* tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον, *Dem.* decem annos, δέκα ἔτη, *Iſocr.* continenter, ξυνεχῶς, fortius, ἀμείνονα, *id.* valde expedite, σφόδρα ἑτοίμως, *Dem.* promptius, εὐρυθμότερον, *Iſocr.* aperte, ἁπλῶς, *Dem.* aperto Martę, ἐν φορβέσεσιν, *id.* ipſo opere, non decretis ſolum, τοῖς ἔργοις, μὴ ψηφίσμασι μόνον, *id.* turpiter, αἰσχρῶς, *Iſocr.* miſere & male, ἀθλίως καὶ κακῶς, *Dem.* communi conſilio, κοινῇ, *Iſocr.* terra marique, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, *id.*

Bellua, τὸ θηρίον, υ, τὸ θηρίον, ου, ſubſtia, ἄλιμον, *Xenoph.* agreſtis ſive fera, ἄγριον, *Iſocr.*

Bellualis, e, idem quod *Belluinus.*

Belluinus, a, um, θηριώδ⊙, ια, ιον, *Xenoph.* vis, βία, *Sophoc.* ὁ καὶ ἡ θηριώδης, ους, homo, θηριώδης, *Ariſtot.* natura, φύσις, *id.*

Bellum, ὁ πόλεμ⊙, υ, *Dem.* maximum, μέγιστος, *Iſocr.* magnum & difficile, πολὺς καὶ χαλεπὸς, *Dem.* continuum ξυνεχὴς, *Dem.* grave, βαρὺς, *id.* vehemens, δεινὸς, *id.* implacabile & non indictum, ἄσπον⊙ καὶ ἀνήρυκ⊙, *id.* legitimum & apertum, νόμιμ⊙, καὶ φανερὸς, *id.* ignobile & ſumptuoſum, ἀδοξ⊙ καὶ δαπανηρὸς, *id.* terreſtre, maritimum, ὁ κατὰ γῆν, ὁ κατὰ θάλατταν, *Iſocr.* finitimum, ὅμορ⊙, *Dem.* publicum, κοινὸς, *Iſocr.* privatum, ἴδι⊙, *Dem.* civile, ἐνδήμι⊙, ſive ἐμφυλ⊙, *Æl.* bella & expeditiones, πόλεμοι καὶ στρατεῖαι, *Dem.* bella & certamina, πόλεμοι καὶ ἀγῶνες, *Iſocr.* bella & prælia, πόλεμοι καὶ μάχαι, *Dem.* pericula belli, κίνδυνοι πολέμου, *Iſocr.* excitare ad bellum, παρακαλεῖν vel παρεξεύειν ἐπὶ vel πρὸς πόλεμον, *id.* bellum expetere, πόλεμον ἐπιθυμεῖσθαι, *id.* decernere, γράφειν vel χειροτονεῖν, *Dem.* excitare, commovere, gerere, ποιεῖν vel κινεῖσθαι, *id.* movere, κινεῖν, *id.* ſuſcipere adverſus aliquem, ἀναιρεῖσθαι, vel ἀναλέσθαι πρὸς τινα, *Iſocr.* ſuſtinere, ὑπομένειν, *Dem.* indicere, ſive denunciare, προαγορεύειν, *id.* parare, apparare, παρασκευάζεσθαι πρὸς τ' πόλεμον, *id.* τὰ πρὸς τ' πόλεμον ζωπατεῖσθαι καὶ παρασκευάζεσθαι, *id.* inferre alicui, ἐκφέρειν πόλεμον πρός τινα, *Iſocr.* κομίζεσθαι πόλεμον εἰς χώραν τινὰ, *Dem.* repellere, ἀπωθεῖν πόλεμον. *Dem.* gerere adverſus aliquem, πολεμεῖν πόλεμον πρός τινα, *id.* una gerere, συμπολεμεῖν πόλεμον, *id.* feliciter gerere, κατορθοῦν ἐν τῷ πολέμῳ, *id.* adminiſtrare, διοικεῖν τὰ κατὰ τ' πόλεμον, *Iſocr.* trahere, ducere, ἀναβάλλεσθαι πόλεμον, *Dem.* formidare, φοβεῖσθαι, *id.* fugitare, φεύγειν, *id.* componere ex animi ſententia, καταστῆσαι τ' πόλεμον, ὅπως βούλονταί τισι, *id.* ſolvere, διαλύειν πόλεμον, *Iſocr.* διάλυσιν ποιεῖσθαι τῷ πολέμῳ, *id.* ſopire, reſtinguere, παύεσθαι τῷ πολέμῳ, *id.* bellum ingruit, πόλεμ⊙ ἵσταται, *Dem.* bellum fit, oritur inter aliquos, πόλεμ⊙ γίγνεταί τισι πρός τινας, *id.* bellum eſt alicui cum aliquo, πόλεμός ἐστί τισι πρός τινα, *id.* proficiſci ad bellum, ἐξιέναι εἰς πόλεμον, *Iſocr.* vincere aliquem bello, κρατεῖν τιν⊙ πολέμῳ, *Dem.* pacem facere e bello, ἐξιστάναι ποιεῖν ἐκ πολέμου, *id.*

Belluoſus, a, um, i. e. plenus belluis, ὁ καὶ ἡ θηριώδης, ες⊙, mare, θάλασσα, *Theophr.*

Bellus, a, um, κομψὸς, ὴ, όν, *Ariſtoph.*

Bembix, ἡ βέμβηξ, ικ⊙. Vide *Trochus.*

Bene, εὖ, *Dem.* καλῶς, *id.* ὀρθῶς, *Iſocr.* adfectum eſſe erga aliquem, διακεῖσθαι οἰκείως, εὐνοϊκῶς, φιλοσόφρως πρός τινα, *Dem. Iſocr.* audire, καλῶς ἀκούειν, *Plat.* cedere, προχωρεῖν δεξιῶς, *Herodian.* bene cum eo agitur, πράττεται εὖ, *Dem.* καλῶς, *id.* bene volo tibi, εὖνους εἰμί σοι, *id.* bene de aliquo mereri, ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθὸν, vel ἀγαθά, *Iſocr.* bene facere alicui, ποιεῖν τι καλῶς, *N. T.* alicui, δρᾶν εὖ τινα, *Ariſtoph.* bene me habeo, ἔχω καλῶς, *Dem.*

Benedico, εὐλογέω, i. e. laudo, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* i. e. bona precor & omnia fauſta alicui opto, εὐφημέω καὶ πάντα ταγαθὰ εὔχομαί τινι, *Dem.*

Benedictio, ἡ εὐφημία, ας, *Herodian.* ἡ εὐλογία, ας, *Philo.*

Benedictus, a, um, εὐλογητὸς, ὴ, όν, *N. T.*

Benefacio, εὐεργετέω, alicui, τινὶ, *Dem.* εὐποιέω τινὰ, *id.* ἀγαθὸν ποιέω τινὶ, *id.* civitati, δρᾶν τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, *Iſocr.* Conf. *Beneficium.*

Benefactor, ὁ εὐεργέτης, υ, *Dem.* ὁ εὐποιῶν, ὄντ⊙, *Iſocr.* ſum alicujus, εὐεργέτης γίγνομαί τινι⊙, *id.* χρηστὸς γίγνομαι πρός τινα. *id.*

Benefactum, τὸ εὐεργέτημα, ατ⊙, *Demoſth.* Conf. *Beneficium.*

Beneficentia, ἡ εὐεργεσία, ας, *Dem.* ἡ εὐπραγία, ας, *Iſocr.*

Beneficiarius, ὁ εὐπαθὴς, ὄντ⊙, *Dem.* ὁ εὖ παθὼν, ὀντ⊙, *Iſocr.* ὁ εὐπεπονθὼς, ότ⊙, *Dem.*

Beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατ⊙, *Dem.* ἡ εὐεργεσία, ας, *Iſocr.* ἡ χάρις, ιτ⊙, *Dem.* τὸ ἀγαθὸν, οῦ, *id.* τὸ χρηστὸν, οῦ, *id.* magnum, εὐεργεσία μεγάλη, *Dem.* majus, μείζων, *id.* maximum, ſummum, amplißimum, μεγίστη, *id.* mediocre, μετρία, *id.* privatum, ἰδία, *id.* immenſum, ὑπερμεγέθης, *id.* conferre in aliquem, κατατιθέσθαι εὐεργεσίαν κατά τινα, *Dem.* ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθόν τι, *Iſocr.* φράσειν τινὶ ἀγαθὸν, *Ariſtot.* εὐεργετεῖν τινα, *id.* accipere ab aliquo, εὖ πάσχειν ὑπό τινος, *Plutarch. b.* σέχειν ἀγαθόν τι ὑπό τινος, *Lyſias*, ferre alicui acceptum, εἰσφέρειν ἔχειν εὐεργέτημά τινι⊙, *Iſocr.* adſcribere deorum benevolentiæ, εὐεργέτημα τιθέναι θεῶν εὐνοίᾳ, *Dem.* prædicare & meminiſſe, λέγειν καὶ μνημονεύειν, *Iſocr.* reddere, rependere, ἀμείβεσθαι τὴν εὐεργεσίαν τινὸς, *Xenoph.* ἀνταποδιδόναι εὐεργέτην, *Ariſtot.* ὑπολαμβάνειν τ' εὖ πεπονθέναι, *Dem.* ποιήσαι τὰ δίκαια τοῖς εὐεργέταις, *id.* τοὺς εὐεργέτας ἐν τῷ δοθέντι ἔχειν, *id.* beneficii loco aliquid concedere alicui, σχεδίαν τί τινι ἐν χάριτ⊙ καὶ δωρεᾶς μέρει, *Dem.* ornare aliquem beneficiis, τιμᾶν τίνα δωρεαῖς, *id.* ſuperari beneficiis amicorum, ἡττᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων, *Iſocr.* habere aliquid pro beneficio, ποιεῖσθαί τι ἐν δωρεᾶς τάξει, *Dem.* loco beneficii accipere, μὴ χάριτ⊙ λαβεῖν τι, *id.* beneficiis aliquem provocare, ὑπάρχειν τὰς εὐεργεσίας εἰς τινα, *id.* cujus magna beneficia extant in aliquem, ἃ μεγάλαι εὐεργεσίαι ὑπάρχουσι πρός τινα, *id.*

Beneficus, ὁ εὐεργέτης, υ, *Dem.* ὁ εὐποιῶν, ὄντ⊙, *Iſocr.* ὁ ἐπαρκῶν, ὄντ⊙, *Dem. Iſocr.* χαρτὸς, ὴ, όν, *id.* ἀγαθὸς, ὴ, όν, *id.* ὁ καὶ ἡ φιλάνθρωπ⊙, υ, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀγαθουργός.

Benemeritus, ὁ εὐεργέτης, υ, vere de civitate, ἀληθῶς τ' πόλεως, *Dem.*

Beneplacitum, ἡ εὐδοκία, ας, *N. T.*

Benevole, εὐνοϊκῶς, *Dem.* εὐμενῶς, *Iſocr.* μετ' εὐνοίας, *Dem.* audire aliquem, εὐνοικῶς ἀκούειν τινὸς λέγοντ⊙, *id.* & fideliter agere aliquid, εὐνοικῶς καὶ πιστῶς πράττειν τι, *id.*

Benevolentia, ἡ φιλοφροσύνη, *Plut.* ἡ εὐνοια, ας, *Dem.* ἡ εὐμένεια, ας, *id.* τὸ εὐμενὲς, ους, *id.* ἡ φιλανθρωπία, ας, *id.* & humanitas, εὐνοια καὶ φιλανθρωπία, *id.* & ſtudium, εὐνοια καὶ σπουδὴ, *id.* inſignis, εὔνοια μεγάλη, *id.* magna & incredibilis, μεγάλη καὶ σφοδρὰ, *id.* ſingularis, σφοδρὰ, *id.* ſumma, πλείστη, *id.* firmior, βεβαιοτέρα, *Iſocr.* divina, δαιμονία, *Dem.* juſta, δικαία, *id.* vera, ἀληθινὴ, *Iſocr.* omni ſuſpicione carens, ἀνυπόπτ⊙, *Dem.* benevolentiam expetere, ἐρᾶσθαι εὐνοίας, *Iſocr.* aliquorum, παρακαλεῖσθαι τινὰς πρὸς εὐνοιαν, *Dem.* tribuere alicui, διδόναι τινὶ, *id.* habere erga aliquem, εὔνοιαν ἔχειν πρός τινα, *id.* præſtare alicui, παρέχειν τινὶ, *Iſocr.* demonſtrare alicui, ἐνδείκνυσθαι πρός τινα, *Dem.* φανερῶς ἐνδεικνύναι τινὶ, *id* alicujus contrahere, κλᾶσθαι παράπτ⊙, *id.* λαβεῖν τινὸς⊙, *Iſocr.* conſervare, σώζειν vel διαφυλάττειν, *id.* rem tere erga aliquem, ἀφίεσθαι τ' εὐνοίας τ' εἰς τινα, *id.* abjicere erga aliquem, παραδιδόναι τῷ εὔνοιαν τῳ εἰς vel πρὸς τινα, *id.* facere aliquid ex benevolentia, ποιεῖν τι κατ' εὔνοιαν, *id.* ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, *id.* benevolentiæ alicujus aliquid commendare, παρακατατίθεσθαί τι εὐνοίᾳ τινὸς, *Iſocr.* benevolentiæ munus in periculis non deſerere, τῷ τ' εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς μὴ λείπειν, *Dem.* fruſtrari benevolentia alicujus, διαμαρτάνειν τ' εὐνοίας τινὸς, *id.* deſtitui benevolentia & humanitate alicujus, ἀποστερεῖσθαι τ' εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας τινὸς, *idem.*

Benevolus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐνο⊙, *contr.* εὔνους, υ, *Dem.* εὐνοϊκὸς, ὴ, όν, *id.* ὁ καὶ ἡ εὐμενὴς, ές⊙, *id.* alicui & amicus, εὔνους καὶ φίλ⊙ τινὶ, *id.* eſt illi, γίγν., ἐστὶ, ὑπάρχει εὔνους ἐκείνῳ, *Iſocr.* ὁ προφὴς, *Hom.* benevolum habere aliquem, ἔχειν τινὰ εὔνουν, *id.* nancifci aliquem benevolentiorem alio, τυγχάνειν εὐνοϊκώτερον, ἢ ἑτέρῳ, *id.* benevolo animo ſum erga aliquem, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, vel τρὶ, *Dem.* εὐμενῶς ἔχω vel δικαίωμαι πρὸς τινα,

τινα, *Ifocr.* εὔνοιαν ἔχω εἴς τινα, vel τινὶ, *idem.*

Benigne, φιλοφρόνως, *Xenoph.* φιλανθρώπως, *Dem.* εὐμενῶς, *Ifocr.* χρηστῶς.

Benignitas, ἡ εὐεργεσία, ας, *Ifocr.* ἡ χρηστότης, ητος, *N. T.*

Benignus, a, um, χρηστὸς, ὴ, όν, *Dem.* ἀγαθὸς, ὴ, όν, *id.* ὁ ἢ ἡ φιλάνθρωπος, ου, *Ifocr.* ὁ ἢ ἡ ἐπιεικὴς, οῦς, *Dem.* πρᾶος, *id.* & ignofcens hominum erratis, πρᾶος ἢ συγγνώμων τοῖς ἀνθρωπίνοις ἁμαρτήμασιν, *Xen.* erga aliquem, πρᾶος τινὶ, *Plut.*

Beo, i, e. beatum prædico, μακαρίζω, *Dem.* εὐδαιμονίζω, *id.* aliquem fortunæ ergo, τινὰ τῆς τύχης, *Ariſt.* τινὰ διὰ τὴν τύχην, *Dem.* majores, μακαρίζω τοὺς πρεσβύτας, *Ifocr.* alicujus cauſſa, τινὸς, *Ariſtoph.* i. e. beatum reddo, ποιῶ τινὰ εὐδαίμονα· ἢ μακαρίων, *Ifocr.*

Bes, ὁ διμοιρία, ας, *Lucian.*

Beſtia, τὰ Θηρία, ων, *Dem.* immaniſſima, ἀνημερώτατα. *Ifocr.* impura, μιαρὰν ἢ ἀμίαντον, *id.* cicurare beſtias & meliores efficere, ἡμερῶν ψυχὰς θηρίων ἢ σωφρονεστέρας ποιεῖν, *id.* i. e. *bono beſtialis*, ad quid beſtia ejuſmodi utatur quis? ἐφ' ᾧ δ' ἂν ἢ χρήσαιτό τις τοιούτῳ θηρίῳ; *Dem.* beſtiarum more, θηριωδῶς, *Ifocr.*

Beſtialis, e, ὁ ἢ ἡ θηριώδης, ους, *Ariſtot.*

Beſtiarius, ὁ θηριομάχος, ου, *Lucian.*

Beſtiola, τὸ θηρίδιον, ου, *Theophr.* τὸ ζωίδιον.

Beta, τὸ τεῦτλον, ου, *Dioſc.*

Betula, ἡ ζημία, ας, *Bexa.*

Bibacitas, ἡ φιλοπρωσία, ας, *Xen.* ἡ πολυποσία, *Dioſc.*

Bibax, ὁ πολυπότης, ου, *Plut.* ὁ ἢ ἡ πολύποτος, ου, *Ariſtot.* ποτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Biblia, τὰ βιβλία, ων.

Biblicus, a, um, βιβλικὸς, ὴ, όν.

Bibliographia, ἡ βιβλιογραφία, ας, *Dioſc.*

Bibliographus, ὁ βιβλιογράφος, ου, *Poll.*

Bibliopegus, ὁ βιβλιοπηγὸς, οῦ.

Bibliopolium, τὸ βιβλιοπώλιον, ου.

Bibliotheca, ἡ βιβλιοθήκη, ης, *Poll.*

Bibliothecarius, ὁ ὑπηρέτης τῆ βιβλιοθήκης.

Bibo, onis, ὁ πότης, ου, *Ariſtoph.*

Bibo, bibere, πίνω, πῖνον, οἶνον, *Xenoph.* per totum diem, ὅλην τὴν ἡμέραν, *id.* merum, ἀκρατοποτία, *Athen.* lac, γαλακτοποτία, *id.* vinum, οἰνοποτία, *id.* parum, ὀλιγοποτία, *Plut.* aquam, ὑδροποτία, *Xenoph.* frigidam, ψυχροποτία, *Plut.* medicamentum, φαρμακοποτία *Theophr.*

Biboſus, vide *Bibax.*

Bibulus, ὁ φιλοπότης, ου, *Poll.* ὁ πολυπότης, *Plut.*

Biceps, ὁ ἢ ἡ διπρόσωπος, ου, ὁ ἢ ἡ διπρόσωπος, ου, imago, ἄγαλμα διπρόσωπον, *Herodian.*

Bicolor, ὁ ἢ ἡ δίχρους, *contr.* δίχρως, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ δίχρωμος, ου, *Galen.*

Bicornis, e, ὁ ἢ ἡ δίκερως, ου, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ διήκερως, ου, *Hippocr.* ὁ ἢ ἡ δίκερος, *contr.* δίκρας, *Ariſt.*

Bicorpor, ὁ ἢ ἡ δισώματος, ου, ὁ ἢ ἡ δισώματος, ου.

Bicubitalis, e, ὁ ἢ ἡ δίπηχυς, εως, *Dioſc.* δικυβιτιαῖος, *id.*

Bidens, ὁ ἢ ἡ δίδους, οντος.

Biduum, δύο ἡμέραι, biduo poſt, δυοῖν ἡμερῶν διαφορὰν ἡμερῶν, *Herodian.*

Biennis, e, ὁ ἢ ἡ διετὴς, οῦς, *Ariſtot.*

Biennium, τὸ διετίς, οῦς, *Æſchin.* ἡ διετία, ας.

Biſariam, διχῇ, *Dem.* διχῶς, δίχα, ἀνδιχα, divido, διχοτομέω, *Polyb.*

Biferus, a, um, ὁ ἢ ἡ δίφορος, ficus, *Cynῆ, Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ δικαρπος, ου, terra, γῆ, *Strabo*, ſum, δικαρπία, *Theophr.*

Biſidus, a, um, i. e. ungulam biſulcam habens, ὁ ἢ ἡ δίχηλος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ διχηλὰς.

Biſoris, e, ὁ ἢ ἡ δίθυρος, ου, templum, ναὸς, *Poll.*

Biſormis, e, ὁ ἢ ἡ δίμορφος, ου.

Biſrons, ὁ ἢ ἡ ἀμφιπρόσωπος, ου, *Plut.* ὁ ἢ ἡ δεμίτωπος, ου, munitio, φρυρὰ, *Appian.* ὁ ἢ ἡ διπρόσωπος, ου, imago, qualis Jani, ἄγαλμα, *Herodian.*

Bigæ, ἡ Συωρὶς, ίδος, *Plut.* bigis vehor, Συωριχέομαι, *Ariſtoph.* bigarum auriga, ὁ Συωριαςὴς, οῦ, *Lucian.*

Bigamia, vide *Digamia.*

Bigarius, ὁ Συωριαςὴς, οῦ, *Lucian.*

Bijugus, a, um, ὁ ἢ ἡ δίζυγος, ου, *Gregor. Naz.*

Bilanx, ὁ ζυγὸς, οῦ, *Plut.* vide *Libella.*

Bilinguis, e, i. e. duarum linguarum peritus, ὁ ἢ ἡ δίγλωσσος, ου, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ διφωνος, ου, *Poll. ex Philiſtor.* i. e. aliud loquens, aliud ſentiens, ὁ ἢ ἡ δίλογος, ου, *N. T.*

Biliofus, a, um, ὁ ἢ ἡ χολώδης, ους, *Hippocr.* χολικὸς, ὴ, όν, *Plut.* extreme biliofus, i. e. valde iracundus, ὁ ἢ ἡ ἀκρόχολος, ου, *Ariſtot.*

Bilis, ἡ χολὴ, ῆς, *Plut.* i. e. ira, *idem, Dem.* bilem educens, ὁ ἢ ἡ χολίσκος, ου, *Gal.* meram bilem congerens, ὁ ἢ ἡ ἀκρατόχολος, *idem*, bile mens carens, ἡ ἀχολία, ας, *Plut.* bilis atræ redundantia, ἡ μελαγχολία, ας, *Hippocr.* bile atra laboro, μελαγχολάω, *Dem.* bile amara redundans, ὁ ἢ ἡ πικρόχολος, *Hipp.*

Biluſtris, e, vide *Decennalis.*

Bimaris, e, ὁ ἢ ἡ διθάλασσος, ου, locus, τόπος, *N. T.*

Bimatus, ἡ διετία, ας, *N. T.*

Bimembris, e, ὁ ἢ ἡ δικωλος, ου, *Dioſc.*

Bimeſtris, e, ὁ ἢ ἡ δίμηνος, ου, bimeſtre temporis ſpatium, δύο μῆνες, *Herodian.*

Bimulus, a, um, ὁ ἢ ἡ διετὴς, οῦς. *Ariſtot.*

Bimus, a, um, idem quod antecedens *Bimulus.*

Bini, æ, a, διοσοὶ, αἱ, ά, *Apocryph. Sapidus, Dem.*

Binominis, e, ὁ ἢ ἡ διώνυμος, *Plut.*

Bipalmis, e, ὁ ἢ ἡ δίσπαρος, ου. *Plin.*

Bipartior, ſ. bipertior, διχοτομέω, δίχαζω.

Bipartito, διμοιρὸν, διχῇ, *Dem.* δίχα, *Thuc.*

Bipartitus, a, um, ὁ ἢ ἡ διμοιρὸς, οῦς.

Bipatens, ὁ ἢ ἡ δίθυρος, ου, *Poll.*

Bipedalis, e, ὁ διπήδης, ου, *Xenoph.* διποδιαῖος, αία, αῖον, *id.*

Bipedaneus, ea, eum, idem quod *Bipedalis.*

Bipennis, ἡ πέλεκυς, εως, *Plut.*

Bipes, ὁ ἢ ἡ δίπους, οδος, *Ariſtot.*

Biremis, e, ὁ ἢ ἡ δίκρος, ῶος, *Poll.*

Bis, δίς, bis aut ter cauſſam capitis dicit, δὶς ἢ τρὶς κρινόμενος, *Dem.*

Biſſextus, ſc. dies, ἡμίσεμος ἡμέρα, *Plut.*

Biſulcus, a, um, i. e. ungulas ſiſſas habens, ὁ ἢ ἡ δίχηλος, ου, *Ariſtot.*

Bitumen, ἡ ἄσφαλτος, ου, *Dioſc.* refero, ἀσφαλτίζω, *idem*, bitumine illino, ἀσφαλτόω, LXX.

Bitumineus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀσφάλτινος, ου.

Bitumino, ἀσφαλτόω, LXX.

Bivium, ἡ ἄμοδος, ου, *Xen.*

Blæſus, e, ὁ ἢ ἡ τραυλὸς, ὴ, όν, *Plut.* βλαισὸς, ὴ, όν, *Gal.* ſum, τραυλίζω, *Ariſtoph.*

Blande, φιλανθρώπως, *Dem.* χαριέντως, *idem*, admodum, πάνυ ἰδίως, *id.* blandius alloqui aliquem, προσωπεῖόν τινα, *Ifocr.* μειλιχίως.

Blandiloquentia, ἡ χρηστολογία, ας, *N. T.* ἡ ἡδυλογία.

Blandiloquus, a, um, ὁ ἢ ἡ χρηστολόγος, ου, ἡδυλόγος.

Blandimentum, τὸ θέλγμα, ατος, τὸ θελκτήριον, *Hom.* τὸ θώπευμα, *Ariſtoph.*

Blandior, πείθω, alicui, τινὶ, *Plut.* κορίζομαί τινα, *Ariſtoph.* ἁβρύνομαί τινα, *Xenoph.* πολακεύω τινὶ, *Plut.* vel τινὰ, *Xenoph.* auribus, κεχαρισμένως διαλέγω, *Ifocr.* αἰκάλλω, *Philoſtr.*

Blanditiæ, ἡ χρηστολογία, ας, *N. T.* ἡ κολακεία, ας, *Dem.* τὸ ἁβρύνεμα, ατος, *Plut.* blanditias ſibi placere aliquem, διὰ κολακείας χειρώσασθαί τινα, *Ælian.*

Blandus, a, um, ὁ ἢ ἡ χρηστολόγος, ου, ὁ ἢ ἡ θωπευτικὸς, ὴ, όν, *Plut.* ἁβρὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ εὐπροσήγορος, ου, *Ifocr.* ὁ ἢ ἡ αἰμύλος, *Plut.*

Blaſphemator, ὁ βλάσφημος, ου, *Dem.*

Blaſphemia, ἡ βλασφημία, ας, *Plato.*

Blaſphemo, βλασφημέω, aliquem, τινὰ, ἀφίημι, aliquid, εἴς τι, *Plato* ὑπὲρ τινος, *Ifocr.* κατὰ τινος, *id.* Deum, εἰς Θεὸν, *Plato*, βλάσφημόν τι εἰπεῖν, *Dem.*

Blaſphemus, a, um, ὁ ἢ ἡ βλάσφημος, ου, *Dem.*

Blatero, onis, ὁ σκωμολόγος, ου, *Dem.* ὁ λογοποιὸς, ητος, *id.* ὁ φλυαρῶν, όντος, *Ifocr.* ὁ ἀδολέσχης, *Athen.*

Blatero, as, λαρίω, *Ifocr.* φλυαρέομαι, *Ariſtot.* ταυτολογέω, *Polyb.* fruſtra, ἀδολεσχῶ ταυτάλως, *Dem.* ῥᾳθυμίᾳ μάτην, *id.* de re aliqua, φλυαρίζω μάτην περί τινος, *Ifocr.*

Blatta, ἡ σῆψα, ης, *Dem.* ἡ τίλφη, ης, *Lucian.*

Blennus, a, um, μωρὸς, ὰ, όν, *Ariſtoph.* ὁ ἢ ἡ βλὲξ, ακὸς, *Xenoph.*

Blitum, τὸ βλίτον, ου, *Dioſc.*

Boarium-forum, τὸ βουκόλιον, ου, τὸ βουπάλαιον, ου.

Boatus, us, τὸ μύκημα, ατος, *Plut.* ὁ μυκηθμός.

Boletus, ὁ βωλίτης, ου.

Bolis, ἡ βολὶς, ίδος, bolidem demitto, ſive bolide mare exploro, βολίζω, *N. T.*

Bolus, ὁ βῶλος, *Baſil.*

Bombilatio, ἡ βόμβησις, εως.

Bombilo, as, βομβέω, *Ariſtoph.* βομβύνω, *Baſil.*

Bombus, ὁ βόμβος, ου, bombum edens, ὁ ἢ ἡ βομβώδης, ους, *Ælian.*

Bombycinus, a, um, βομβύκινος, ίνη, ινον.

Bombyx, ὁ βόμβυξ, υκος, *Ariſtot.*

Bona, orum, ἡ οὐσία, ας, *Dem.* τὰ ὄντα, ων, *id.* τὰ ὑπάρχοντα, ων, *Ifocr.* τὰ ἀγαθὰ, ῶν, *id.* τὰ χρήματα, ων, *id.* αἱ κτήσεις, εων, *Dem.* τὰ κτήματα, ων, *id.* τὰ ἐγκτήματα, ων, *id.* hæreditaria, ὁ κλῆρος, ου, *Dem.* animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ, corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τοῦ σώματι, fortunæ, ἀγαθὰ τὰ ἐκτὸς, ſive ἐξωτερικά. Confer. *Opes*, item *Facultates.*

Bonitas, ἡ ἀγαθότης, ητος, *Greg. N.* ἡ ἀγαθωσύνη, ης, *N. T.* ἡ καλοκαγαθία, ας, *Xen.* ἡ χρηστότης, ητος, *Plut.*

Bonum, i, τὸ ἀγαθὸν, οῦ, *Ariſt.* τὸ χρηστὸν, οῦ, *Dem.* magnum, ἀγαθὸν μέγα, *Dem.* præcipuum & omnium maximum, ἀγαθῶν ἢ πάντων μέγιστον, *id.* maximum & ſplendidiſſimum divinorum bonorum & humanorum, τῶν θείων ἀγαθῶν ἢ τῶν ἀνθρωπίνων μέγιστον ἢ σεμνότατον, *Ifocr.* admirandum, θαυμάσιον, *Dem.* perfectum, τέλειον, *id.* honeſtum & conveniens alicui, καλὸν ἢ πρόσφορόν τινι, *id.* eligere, ἀγαθὸν αἱρεῖσθαι, *id.* exſpectare, προσδοκᾶν, *idem*, accipere, μεταλαβεῖν, *Ifocr.* precari Deos, εὔχεσθαι θεοῖς δεδόναι, *Dem.* accidere alicui, συμβαίνειν τινὶ, *Ifocr.* conſecutum esse, habere a Diis, ἔχειν παρὰ θεῶν, *Ifocr.* ornatum eſſe bonis tantis, κεκοσμῆσθαι τοσούτοις ἀγαθοῖς, *Dem.* frui bonis, ἀπολαύειν ἀγαθῶν, *Ifocr.* ἐπισπᾶσθαι ἀγαθὸν, *Dem.* male uti, abuti bonis, κακῶς χρῆσθαι ἀγαθοῖς, *Ifocr.* delectari bonis præſentibus, χαίρειν τοῖς παροῦσιν ἀγαθοῖς, *Dem.*

Bonus, a, um, ἀγαθὸς, ὴ, όν, *Dem.* χρηστὸς, ὴ, όν, *Ifocr.* ἐσθλὸς, ὴ, όν, *Hom.* vir, ἀνὴρ ἀγαθὸς, *Dem.* χρηστὸς, *idem*, & honeſtus, καλὸς κἀγαθὸς, *Ifocr.* & juſtus, χρηστὸς ἢ δίκαιος, *Dem.* non improbus, ſed omnino bonus, οὐ πονηρὸς ἀνθρωπος, ἀλλὰ ἢ πάνυ χρηστὸς, *id.* natura, φύσει χρηστὸς ἀνθρωπος, *id.* bonum efficere aliquem, χρηστὸν παρασκευάζειν τινὰ, *id.* ſe præbere, ἀγαθὸν παρέχειν ἑαυτὸν, *Ifocr.* πρόθυμον, ſive ποιεῖν τὸ ἱκανὸν τῷ χρηστῷ, ſive καλῷ κἀγαθῷ ἀνδρὶ, *Dem.* eſſe coactum, χρηστὸν εἶναι, ἀναγκαῖόν τινα, *id.* bonorum amans, ὁ ἢ ἡ φιλάγαθος, *N. T.* bonorum oſor, ὁ ἢ ἡ μισάγαθος,

χαθ', ι, *ibid.* bona verba quæso! O Mars, ἰυφήμει σ' Ἄρες, *Lucian.*

Boo, μυκάομαι, *Plut. Βοάω, id.*

Bootes, ὁ *βοώτης*, ε.

Borealis, e, ὁ ἡ ἡ *βόρειος*, ι, venti flatus, *βόρεια πνεύματα*, *Theophr.* boreale cœlum, borealis aëris constitutio, τὸ *βορρεῖον*, *Xenoph.*

Boreas, ὁ *βορέας*, ι, *Aristot.* ὁ *Βορρᾶς*, ᾶ *Ælian.* a borea, *βορρᾶθεν*, *Theodoret.* boreæ expositus, ὁ ἡ ἡ *κατάκοιρος*, ι, domus, οἰκία, *Aristot.* ad boream versus, qui a borea perflatur, ὁ ἡ ἡ *προσβόρειος*, ι, *Theophr.*

Boreus, a, um, idem qu d *Borealis.*

Bos, ὁ vel ἡ *βοῦς*, *βοός*, *Aristot.* bos arator & jugum trahens, ἕνα ἀρότης κ. ὑπὸ ζυγὸν φυσήσας, *Ælian.* boves pasco, *βουκολέω*, *Lucian.* boves macto, *βουτύπα*, *Æschyn.*

Botanice, ης, ἡ *βοτανικὴ*, ῆς.

Botanicus, a, um, *βοτανικὸς*, ὴ, ὸν, *Dioscor.*

Botrus, ὁ *βότρυς*, υος, *Theophr.*

Bovile, τὸ *βουσόσιον*, ε, ἡ *βόσις*, εως, *Poll.* τὸ *βουσθμον*, ι, *id.* τὸ *βουύλιον*, ι, *Poll.*

Bovillus, a, um, vide *Bubulus.*

Brabeum, τὸ *βραβεῖον*, ι, *N. T.*

Brabeuta, ὁ *βραβεύτης*, ῦ, *Aristot.*

Brabeuterium, τὸ *βραβεύτηριον*, ι.

Bracca, ἡ *ἀναξυρὶς*, ίδος, *Xen.* τὸ *ἀναξυρίδιον*, ι, ἡ *ἀναξυρὶς*, ίδος, *Plut.* braccæ, τὰ *ἀναξυρίδια*, ῶν, *Poll.*

Braccatus, a, um, διεζωσμένος τὰ *ἀναξυρίδια.*

Brachiale, τὸ *βραχιόνιον*, ι, ὁ *βραχιονιστὴρ*, ῆρος, *Xenoph.* τὸ *πηχυσπάθιον*, υ, *id.* τὸ *ψέλιον*, ι, *Plut.* τὸ *ψέλιον*, ι, *Xenoph.* i. e. pars brachii, ὁ *καρπὸς*, οῦ, *Dion.*

Brachium, ὁ *βραχίων*, ονος, *Dion.* brachii flexus, ὁ *ἀγκὼν*, ῶνος, *id.*

Bractea, τὸ *φυλλὶς*, ίδος, *Plut.* aurea, *χρυσῆ*, LXX.

Bractearius, ὁ ἡ *φυλλὶδων ποιητὴς*, ὁ *φυλλιστὴς*, ῆ.

Bractearis, a, um, ὁ ἡ *παραπέταλος*, ος.

Bractealis, τὸ *φυλλιδίον*, ι.

Branchiæ, τὰ *βράγχια*, ων, *Aristot.*

Brassica, ἡ *κράμβη*, ης, *Dioscor.* τὸ *κραμβίδιον*, ι, *Poll.* caulis, ἡ *κυνοκράμβη*, ης, *id.* capitata, *κράμβη κεφαλωτὴ.*

Brevi, ἐν *βραχεῖ*, *Lucian.* tempore d ffidere inter se, ὀλίγου χρόνου διαλιμπάνειν ἀλλήλους, *Isocr.* refutare calumnias, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀπολύειν διαβολάς, *id.* tam brevi tempore, ἐν ὅτῳ *βραχεῖ χρόνῳ*, *Dem.* moti, διὰ ταχίων ἀπορίαν, *Ælian.*

Brevia, τὰ *βραχέα*, ων, in brevia incidere, τοῖς *βραχέσι προσπίπτειν*, *Polyb.* hærere in brevibus, ἐν τοῖς *βραχέσι*, *Plut.*

Brevitium, ἡ *βάτομη*, ης, *Aristot.*

Brevilocutentia, ἡ *βραχυλογία*, ας, *Poll.*

Breviloquus, ὁ ἡ ἡ *βραχυλόγος*, ος, *Plut.* sum, *βραχυλογίαν*, *id.*

Brevio, *ἐπιτέμνω*, *Synes.* *βραχύνω.*

Brevis, e, *βραχὺς*, εῖα, ὺ *Dem.* ὁ ἡ ἡ *Σώτορος*, ος, *Plut.* vita, *βραχὺς βίος*, *Hippocr.* oratio, *βραχὺς λόγος*, *Isocr.* oratio multo brevior, λόγου πολὺ *Σωσιμενοῦς*, *idem.* brevis vitæ, ὁ ἡ ἡ *βραχυβίωτος*, ος, brevi temporis, ὁ ἡ ἡ ὀλιγοχρόνιος, ος, *Xenoph.*

Brevitas, ἡ *βραχύτης*, ητος, *Plato.* ἡ *συντομία*, ας, *Aristot.* ἡ *συνεχαρία τῆς λόγου*, *id.* *Æl.* sermonis, ἡ *συνεχαρία τῆς λόγου*, *id.*

Breviter, *βραχέως*, *Dem.* *βραχὺ* *id.* *συντόμως*, *id.* offendere aliquid, διὰ *βραχέων* ὀλιγδεικνυσί τι, *Isocr.* dicere, *συντόμως* λέγειν, *id.* docere res magnas, *Σωτόμως* δηλώσειν περὶ μεγάλων, *Dem.* brevius hæc declarare potuimi, *συντομώτερον* ἐχρῆν δηλῶσαι αὐτὰ αὐτῷ, *Isocr.* cætera quam potero brevissime persequar, ὡς ἡδέως ἄλλων, ὡς ἂν δυνώμεθα, *συντομώτατα* διελθεῖν περὶ τούτων, *id.* brevissime dicere aliquid, *συντομώτατα εἰπεῖν τι*, *Dem.*

Bruchus, ὁ *βρύχος*, ι, LXX.

Bruma, ἡ *τροπὴ χειμερινὴ*, *Thuc.* τὸ *χεῖμα.*

Brumalis, e, ὁ, ἡ, τὸ *τῆς τροπῆς χειμερινός.*

Brutesco, *ἀφρονέομαι*, LXX.

Brutum, τὸ *ζῶον ἄλογον*, *Aristot.* brutl instar vivere, *ἄλογόν δικαίων βίοτον ζῆν*, *Suid.*

Brutus, a, um, ὁ ἡ ἄλογος, ος, *Aristot.* i. e. stupidus, ὁ ἡ ἡ *ἀναίσθητος* ι, *Dem.*

Bya, ἡ *μυῖα*, ας, *Dioscor.*

Bubalinus, a, um, *βουβάλινος*, ίνη, ινον.

Bubalus, ὁ *βούβαλος*, ι, *Aristot.*

Bubile, vide *Bovile.*

Bubo, ὁ *βύας*, ου, *Aristot.*

Bubulcitor, *βουκολέω*, *Poll.*

Bubulcus, ὁ *βουκόλος*, ι, *Ael.* ὁ *βουλάτης*, ι *idem.* ὁ *βυπολμος.*

Bubulus, a, um, *βόειος*, εία, ειον, *βοεικὸς*, ὴ, ὸν, *Thuc.* bubula caro, *βόειον κρέας*, vel simpliciter, τὸ *βόειον*, *Al. Aphred.*

Bucca, ἡ *γνάθος*, ου, *Dem.* inflare buccas, *φυσᾶν γνάθους*, in buccam venire, ἐπὶ τὸ *στόμα ἐλθεῖν*, *Plato.*

Buccea, ὁ *ψωμὶς*, *Hom.*

Buccella, τὸ *ψωμίον*, ι, *Lucr.*

Buccina, ἡ *βυκάνη*, ης, *Suid.* ἡ *Σάλπιγξ*, γγος, *Themist.*

Buccinator, ὁ *βυκανιστὴς*, ῆ, *Dion. Halicarn.* ὁ *βυκανίτης*, ι, *Polyb.* ὁ *Σαλπιγκτὴς*, ῆ, *Dem.*

Buccino, *βυκανίζω*, *Σαλπίζω*, *Athen.*

Bucco, ὁ *παρέσομος*, ου, ὁ *γνύθων*, ωνος.

Bucculentus, a, um, ὁ ἡ *στομώδης*, ες, *Poll.*

Bucolicus, a, um, *βουκολικὸς*, ὴ, ὸν, carmen, *μέλος*, *Ælian.*

Bucula, τὸ *βοίδιον*, ι, τὸ *βοΐδάριον*, ι, *Athen.*

Pufo, ὁ *φύσαλος*, ου, *Lucian.*

Bulbofus, a, um, ὁ ἡ *βολβώδης*, ες, *Theophr.*

Bulbus, ὁ *βολβὸς*, ῦ, *Theophr.*

Bu'ea, ὁ *μολγὸς*, ῦ, *Aristoph.* ὁ *ἱππικὸν*, ου.

Bulla, ἡ *φυσαλὶς*, υγγος, *Lucian* ἡ *σφιμφὶξ*, γγος, *Galen.* τὸ *εὔσημον*, ατος, *Eurip.* ἡ *εὐσκλὶς*, ίδος, *Lucian.* insigne puerorum, τὸ *χηθοδίσμιον*, ι, *Poll.* ἡ *βόλα*, ας, in bullis converto, *φυσαλιγγέω*, *Diosc.*

Bullatus, a, um, *κεκοσμημένος*, ένη, ενον, *κάλλει*, i. e. bullis turgens, ὁ ἡ ἡ *φυσαλιγγώδης*, ες.

Bullio, ξέω, *βράζω*, *Suid.* bullire facio, *ἀναζεάζω*, *Diosc.* Conf. *Ebullio.*

Bullo, *φυσαλυγέω*, *Diosc.*

Bullula, τὸ *φυσαλύγιον*, ι, τὸ *φυσημάτιον.*

Buna, τὸ *ἐλκηθρον*, *Theophr.*

Burdo, ὁ *ἡμίονος*, ου, *Plut.*

Burfa, idem quod *Bura.*

Buffualis, e, ὁ ἡ ἡ *ὀπτύρεος*, ος.

Buftum, ὁ *τύμβος*, ου, parvum, τὸ *ἡμιτύμβιον*, ι, *Suid.* busta cuno & deprador, *τυμβωρυχία*, *Arist.*

Butyraceus, ea, eum, *βουτύρινος*, ίνη, ινον, *Dioscor.*

Butyrum, τὸ *βούτυρον*, ι, *Galen.*

Buxetum, ὁ *πυξεών*, ῶνος.

Buxeus, a, um, *πύξινος*, ίνη, ινον, ὁ ἡ ἡ *πυξάδινος*, ος.

Buxus, ἡ *πύξος*, ου, *Theophr.* buxo abundans, ὁ ἡ ἡ *πυξάδης*, ες.

Byrfa, ἡ *βύρσα*, ης, *Dioscor.*

Byffinus, a, um, *βύσσινος*, ίνη, ινον, pallium, *φᾶρος*, *Plut.* verba, *ῥήματα*, *id.* linteum, *Σινδὼν*, *Herodot.*

Byffus, ἡ *βύσσος*, ου, *Philo.*

C.

CAballinus, *ἱππικὸς*, ὴ, ὸν.

Caballus, ὁ *καβάλλης*, ου, *Plut.* *ἵππος.*

Cacabo, *κακκαβίζω*, *Aristot.* *τιτυβίζω*, *Athen.*

Cacabus, ὁ *κακκάβη*, ης, *Ælian.* parvus, τὸ *κακκάβιον*, ι, *Poll.*

Cacaturio, *χεσείαν*, *Aristoph.* *χεζητιάω*, *idem.*

Cachecticus, a, um, *καχεκτικὸς*, ὴ, ὸν, *Galen.*

Cachexia, ἡ *καχεξία*, ας, *Plut.* cachexia laboro, *καχεξιᾶν*, *Polyb.*

Cachinnatio, ὁ *καγχασμὸς*, ῦ, *Poll.*

Cachinnator, ὁ *καγχαστὴς*, ῆ, *Poll.*

Cachinno, *καγχάζω*, *καγχάω*, *Athen.* *καγχάζω*, *Hesych.* valde, *ἐκκαγχάζω* μᾶλλον, *Plato*, *παρακαγχάζω*, *Lucian.* schernendlich super aliqua re, ἐκκαγχάζω ἐπί τινι, *Xenoph.* *ἐκκαγχάζω* τινι, effus, ὑπερηκαγχάζω, *Aristoph.*

Cachinnus, ὁ *καγχασμὸς*, ῦ, *Poll.* ὁ *κιχλισμὸς*, *Aristoph.*

Caco, *κακάτιον*, *Galen.* *δυσχερῶ*, *Herodian.* *δυσκολαίνομαι*, *idem.* *χέζω*, *Plut.* in sella, ἐπὶ τῆς *θρόνου*, *Aristoph.* caco in, ἐγχέζω *idem*, caco super, ὑπιχέζω, *idem.*

Cacodæmon, ὁ *κακοδαίμων*, ονος, *Poll.* τὸ *δαιμόνιον*, ου, *N. T.* τὸ *δαιμόνιον κακοῦν*, *id.* cacodæmone plenus, ὁ ἡ ἡ *δαιμόνιον ἔχων*, *Ibid.* a cacodæmone torqueri, *δαίμονι βάζεσθαι*, *ibid.*

Cacoethes, τὸ *κακόηθες*, ους.

Cacozelia, ἡ *κακοζηλία*, ας, *Lucian.* τὸ *κακόζηλον*, ου, *Dem. Phal.*

Cacumen, ὁ *κορυφὴ*, ῆς, *Thuc.* montis, ὁ *ἀκρώρεια*, ας, *Phil.* τὸ *ἄκρον*, ου, *Herodot.* τὸ *ἄκρον ὄρους.*

Cacumine, *κορυφόω*, *ἀποκορυφόω*, *Polyb.*

Cadaver, ὁ *νεκρὸς*, *Dem.* ὁ *νέκυς*, υος, ὁ τὸ *σῶμα*, ατος, *Plut.* alicujus, ὁ *νεκρὸς τινος*, *Xenoph.* cadaverum acervus, ὁ *νεκρῶν σωρὸς*, ῶρου, *Lucian.* *Cupio νεκρῶν*, *Xenoph.* cadaveri spoliare, *νεκροσυλεῖν*, *Lucian.*

Cadaverofus, a, um, ὁ ἡ ἡ *νεκρώδης*, ες, *νεκρικὸς*, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Cadifcus, ὁ *καδίσκος*, ου, *Poll.*

Cadivus, a, um, *φθάσιμος*, ίμη, ιμον, ὁ ἡ ἡ *ἐυκατάπτωτος*, ος, ὁ ἡ ἡ *ἐρεπτὸς*, *Eur.*

Cado, *πίπτω*, *Dem.* in genus, εἰς *γένητα*, *Xenoph.* in omnes partes, ἐπὶ *πάντα τὰ μέρη*, *Athen.* in faciem, ἐπὶ τὸ *πρόσωπον*, in foveas, ἐμπίπτειν εἰς *τάφρους*, *Plut.* in terram, *καταπίπτειν εἰς γῆν*, *N. T.* ἐπὶ *τὴν γῆν*, *Xenoph.* in mala, *ἐμπίπτειν κακοῖς*, *Isocr.* in morbos, *νόσους*, *Plut.* animo, *ἀκαπίπτω*, *Luc.* ob aliquid, *ἀθυμίᾳ τινί*, *id. Plut.* *ἀθυμίᾳ ἔχω τινὸς τι*, *Xen.*

Caduceatoi, ὁ *κήρυξ*, υκος, *Xenoph.* fum, *κηρυκεύω*, *Poll.* caduceatoris munus, ἡ *κηρυκία*, ας, *idem*, ἡ *κηρύκευσις*, εως, *Herodot.*

Caduceus, τὸ *κηρύκιον*, ι, *Polyb.*

Caduciter, *πτωτικῶς.*

Caducus, a, um, idem quod *Cadivus*, i. e. corruptibilis, *φθαρτὸς*, ὴ, ὸν, *N. T.*

Cadus, ὁ *κάδος*, ου, *Herodot.*

Cæcitas, ἡ *τυφλότης*, ητος, *Aristot.* ἡ *τύφωσις*, εως, *Hippocr.* ἡ *ἀορασία*, ας, LXX. ἡ *ἀβλεψία*, *Theophr.*

Cæco, *τυφλόω*, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Cæculus, a, um, ὁ ἡ ἡ *ὑποτυφλος*, ος.

Cæcus, a, um, τυφλὸς, ὴ, ὸν, homo ad futura, ἄνθρωπος τῶ *μέλλοντος*, *Plut.* fons, i. e. qui non videtur, *πηγὴ ἀφανὴς*, *Xenoph.* paries, i. e. fenestras non habens, *τυφλὸς τοῖχος*, ista vel cæcus videat, *ταῦτα κὰν τυφλὸς ἴδοι*, *Plut.* ὁ ἡ ἡ *ἄκαιος*, *Hipp. Hom.*

Cæcutiens, ὁ *ἀμβλυωπὸς*, ὄ. *Hippocr.*

Cæcutio, *ἀμβλυωπέω*, ad lumen, *πρὸς τὸ φῶς*, *Lucian.* *ἀμβλύνομαι βλέπειν*, *Ælian.* præsertim, *ἠμαυρώθησαν* οἱ *ὀφθαλμοὶ μᾶλλον* ἢ *τῶν ἡλικιῶν*, LXX. nimia cupiditate, *τυφλωθεὶς τῇ ἐπιθυμίᾳ*, *Hierocles.*

Cædes, ὁ *φόνος*, ου, *Dem.* ἡ *Σφαγὴ*, ῆς, *Isocr.* ὁ *θάνατος*, ου, *id.* τὸ *αἷμα*, ατος, *Dem.* & vulnera & mortes, *τραύματα καὶ Σφαγαὶ καὶ θάνατοι*, *Isocr.* fortuita, *φόνοι ἀκούσιοι*, *Dem.* coniulto facta, *ἐκ προνοίας*, *idem.* justa, *δίκιοι*, *idem.* iniqua, *ἄνομοι*, *Isocr.* cædis reum peragi, ἐπ' *αἵματι εἶναι*, *Dem.* esse auctorem, *αἴτιον εἶ τῷ φόνῳ*, *id.* insimulari, *αἰτίαν ἔχειν τῷ φόνῳ*, *idem.* diem dicere alicui, *λαχεῖν τινι φόνου τίσιν*, *id.* aliquem accusare, *ἐπαιτιᾶσθαί τινα τῷ φόνῳ*, *idem.* reum aliquem agere, *παραγράφεσθαί τινα τῷ γραφῇ τῷ φόνου*, *id.* perpetratæ alicujus cædis convincere, *αἰρεῖν φόνου τὸν διδράκοτα*, *id.* *ἁλίσκεσθαι τῷ φόνῳ*, *id.* reos morte mulctare, *ζημιοῦν θανάτῳ τοὺς ἐπὶ φόνῳ ἑλόντας*, *idem.* cædes fiunt in urbe, *γίγνονται φόνοι*, *Σφαγαὶ ἐν τῇ πόλει*, *Isocr.* eadem

patrare suis manibus, αὐτοχειρίᾳ τινὰ αὐτοχειρία, *Dem.* cæde pollutum esse, κοινωνεῖν τῷ φόνῳ, *id.*

Cædo, σκάλλω, obvicē, τὰς ἀντιτύπτας, *Dem.* anum, πόπλῳ τὴν γραῦν, *id.* mulierem, πατάσσω τὴν γυναῖκα, *id.* famulos flagris, αἰκίζω τοὺς οἰκέτας, *Isocr.* parum aliquem, μὴ σφόδρα συγκόψαι τινά, *id.* aliquem colaphis, ἀξὶ σκίπα τύπτε, *Dem.* multos hofte, πολλοὺς φόνου ἐργάζομαι τῷ ἐνιαυτῷ, *id.*

Cæduus, a, um, κοπτικὸς, ἡ, όν.

Cælamen, ὁ γλύμμα, ατος, *Plut.* τὸ γλύμμα, ατος, *Poll.*

Cælator, ὁ γλύπτης, ου, ὁ γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ γλυφεὺς, έως.

Cælatura, quod sculptum est, τὸ γλύμμα, ατος, *Poll.* ἡ γλυφὴ, ῆς, *Plut.*

Cælatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάγλυπτος, ου, γλυπτὸς, ὴ, όν, LXX.

Cælebs, ὁ καὶ ἡ ἄγαμος, ου, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ ἀγαμητὴς, οῦ, ὁ ἄγνης, ου, γάμων, *Plut.* ὁ ἀζυγὴς.

Cælibatus, ἡ ἀγαμία, ας, *Hesych.* τὸ ἀγάμιον, ου, *idem.*

Cælo, χλίσω, aliquid, τὶ, *Aristoph.* ἰγκόπτω.

Cælum, vide *Cælum.*

Cælum, τὸ γλυφεῖον, ου, *Lucian.* τὸ γλυπτήριον, ου, ὁ ἰγκοπεὺς έως, *Lucian.* ὁ κοπεὺς, έως, *id.*

Cæmentarius, ὁ τειχοποιὸς, ὁ, *Poll.* ὁ τειχοδόμος, ου, *idem.*

Cæmentitius, a, um, χαλικιστὸς, ἡ, όν.

Cæmentum, ὁ χάλιξ, ικος, *Thuc.*

Cæpe, τὸ κρόμμυον, ου, *Xen.* cæpas olere, κρομμύων ὀζειν, *id.*

Cæpina, ὁ κρομμυων, ῶνος.

Cærimoniæ, ἡ Σεμνεια, ας, *Herodian.* τὰ σεμνὰ τῶν Θεῶν, *Dion.* τὰ περὶ Θεὰς, τὰ εἰς Θεὰς, *id.* Θεῖα κρίγματα, *id.*

Cæruleus, a, um, κυάνεος, *contr.* κυανοῦς, οῦν, ος, mare, θάλαττα, *Aristot.* color, κυανὸν χρῶμα, *Xenoph.* cæruleo colore fum, κυανίζω, *Dioc.* cærulei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, εως, *Plut.*

Cæsar, ὁ Καισαρ, αρος, *Plut.*

Cæsaries, ἡ κόμη, ης, *Plut.* Conf. *Coma.*

Cæsim, κοπτικὸς, τμητικὸς, *Suid.* τμήδην, *idem.*

Cæsio, ἡ τμῆσις, εως.

Cæsius, a, um, γλαυκὸς, ὴ, όν, *Aristot* cæsios oculos habens, γλαυκὸς τὰ ὄμματα, *id.* γλαυκὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς, *Basil.* γλαυκὸς, *Plut.* ὁ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος, ου, *Dioc.* ὁ καὶ ἡ γλαυκομματὴς, *Plato*, cæsius color, ἡ γλαυκότης, ητος, oculorum, ὀμμάτων, *Aristot.* cæsium reddi, ὑπογλαυκοῦσθαι, *Plut.*

Cæspes, ὁ βῶλαξ, ακος, ὁ βῶλος, ου, *Poll.*

Cæspitator, ὁ σκαφεὺς ἐν βώλοις, *Lucian.*

Cæspitatus, a, um, βωλακισθὲν, ὴν, ὀν.

Cæspito, σκαφοφόρον βώλοις, *Lucian.*

Cæspitium, τὸ κίσηρι, ος, *Poll.*

Cætera, τὰ λοιπὰ, τἄλλα, *Dem.* καὶ ἕτερα.

Cæterogui, τἄλλα, *Dem.* ἄλλως, *Aristoph.*

Cæteri, æ, a, ἕτερος, α, ον, ὁι, αἱ, ἁ, ἄλλοι ὁι, ἄλλαι αἱ, ἄλλα ἁ, *Isocr.* λοιπὸι, αὶ, ὰ, *Dem.*

Cæterum, μέντοι, tamen fingunt, cæterum non mellifluant, ἀλλὰ γλαφυρῶς μελιτταρρυθμίζουσι μέντοι ἀλλὰ, *Aristot.* μὲν οὖν, cæterum accepto imperio omnia mutavit, αὐτὸς μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν πάντα ἐκαινούργησεν, *Dem.* οἱ δὲ, *id.*

Calamarium, ὁ καλαμοθήκη, ης, ἡ καλαμὶς, ίδος.

Calamister, ἡ καλαμὶς, ίδος, *Dioc.* ἡ κηῆσις, εως, *Plut.*

Calamistro, θερμοχείρω, *Dion. Halicarn.*

Calamistrum, idem quod *Calamister.*

Calamitas, ἡ συμφορὰ, ᾶς, *Dem.* τὰ δεινὰ, *id.* ἡ μοχθηρία, ας, *id.* calamitates & miseriæ, συμφορὰι καὶ ἀτυχίαι, *Isocr.* calamitas maxima, ἀτυχία μεγίστη, *Dem.* par, τὰ ἴσα κακὰ, *id.* summa, ἐσχάτη συμφορὰ, *id.* deplorata, ἀνήκεστος, *Isocr.* communis, κοινὴ ἅπασι, *Dem.* conjicere aliquem in calamitatem, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς κακὸν, *Dem.* περιτρίψασθαί τινι συμφορᾷ, *id.* incidere in calamitatem, ἐμπεσεῖν εἰς μεγίστην συμφορὰν, *id.* calamitatem cavere, evitare, Συμφορὰν εὐλαβεῖσθαι, *Isocr.* διαφεύγειν, in maximam calamitatem incidere, ἐρχεσθαι εἰς μεγίστην συμφορὰν, *id.* ἥκειν εἰς ἀτυχίαν, *id.* πεπτωκέναι εἰς ἀτυχίαν, *Dem.* premi calamitate, χαλεπῶς φέρειν συμφορὰν, *Isocr.* ἐν συμφορᾷ, *id.* ἐν δεινῷ τινι, *id.* χεῖρον φρονεῖν, *Isocr.* ἀτυχεῖν ἀτύχημα, *Dem.* mederi calamitati, ἰᾶσθαι τὴν ἀτυχίαν, *Isocr.* ἐπανορθοῦν τὴν ἀτυχίαν πόλεως, *idem.* ἐπαμῦναι τῇ συμφορᾷ, *id.* liberare aliquem e calamitate, ἀπαλλάττειν τινὰ ἀφὶ συμφορᾶς, *id.* διασῴζειν τινὰ ἐκ μεγίστων συμφορῶν, *id.* ἐλλοιοῦν τινὰ δεινῶν ἁπάντων, *Demosth.*

Calamites, ὁ καλαμίτης, ου, ὁ δρυόφυτος, ου.

Calamitose, ἀτυχῶς, *Isocr.* ἀθλίως, *Dem.* ὀπωρίως, *Isocr.* ἀθλίως καὶ κακῶς, *Dem.* δυσκόλως.

Calamitosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυστυχὴς, ἐς, *Dem.* ἀτυχὴς, ἐς, ὑν, *id.* κακοπαθὴς, ὄσα, ων, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ πολλοῖς παθὼν, ν, *Dem.* πολλὰ πεπονθὼς, ὁσα, ὼν, *id.* ἀθλιος, ία, ιον, *id.* & infelix, πολλοῖς ὢν δυστυχὴς, *id.* ἀθλιος καὶ πολλοῖς ὢν, *id.* omnium calamitosissimus, πάντων πολλοῖς παρόντων, *id.* ἁπάντων ἀν ὄντων ἀθλιώτατος, δακεῖν, *Isocr.*

Calamus, ὁ κάλαμος, ου, *Dioc.* ὁ δόναξ.

Calamus, ὁ κάλαθος, ου, *Poll.* parvus, ὁ καλαθίσκος, ου, *id.* τὸ καλάθιον, ου, *Schol. Callim.* ἡ καλαθὶς, ίδος, *Hesych.* ὁ κάνης, *Plut.*

Calator, ὁ κλήτωρ, ορος, *Dion.* ὁ κλητὴς, οῦ, ος, *idem.*

Calatus, a, um, κλητὸς, ὴ, όν.

Calcaneus, ὁ πτέρνα, ης, *Dem.*

Calcar, τὸ πτερὸν, *Aristoph.* τὸ κέντρον, ου, *Strabo.* ἡ ἐγκεντρὶς, ίδος, *id.* ὁ πτερισκὴρ, ῆρος, calcaribus incito, μυκτερίζω, *Bell. Afr.* calcar adde currenti, ἢ τρίχοντα ὁτρωϑα, περιζώνυ τινὶ τὰ κέντρα, *Dion. Sic.*

Calcarius, ὁ χαλκοτύπης, ου, ὁ τιλανοποιὸς, οῦ.

Calcator, ὁ λακτίσων, ν.

Calceatus, a, um, σκεπάρνιος, ία, ιον, *Xenoph.*

Calceamentum, τὸ ὑπόδημα, ατος, *Xen. ph.* ex lino confectum, λίνεα σκυτοτομήματα, *Herodian.*

Calceatio, ἡ ὑπόδησις, εως, *Xenoph.*

Calceo, ὑποδέω, & calceari, calceos induere, ὑποδοῦμαι, *Xenoph.*

Calceolarius, ὁ ὑποδηματοποιὸς, οῦ.

Calceolus, τὸ ὑποδημάτιον, ου.

Calceus, τὸ ὑπόδημα, ατος, *Xen.* τὸ σφαῖλον, *Herodian.* calceis careo, ἀνυποδησία, calceis carens, ὁ καὶ ἡ ἀνυπόδητος ου, *Xenoph.* calceorum carentia, i. e. pedum nuditas, ἡ ἀνυποδησία, *Plato.*

Calcitratio, ὁ λακτισμὸς, οῦ, ὁ ἐπιλακτισμὸς, οῦ, *Plut.*

Calcitro, onis, ὁ λακτίστης, ου, *Xenoph.* ὁ πτερνιστὴς.

Calcitro, as, λακτίζω, aliquid, τὶ, *Dem. Phal.* ἐπιλακτίζω, *Lucian.* πτερίζω, qui ab adversariis in ventrem calcitratur, λακτιζόμενος εἰς γλῶ γαστέρα ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν, *Lucian.* calcitrare adversus stimulum, λακτίζειν πρὸς κέντρον, *N. T.*

Calcitrosus, a, um, λακτιστικὸς, ἡ, όν, λακτίζων, ουσα, ον, equus, ἵππος, *Poll.*

Calco, πατέω, aliquid, τὶ, *Herodian.* viam, πατέω ὁδὸν, *Xenoph.*

Calculatio, ὁ ψηφισμὸς, οῦ, ὁ λογισμὸς, οῦ, *Hesychius.*

Calculator, ὁ ψηφιστὴς, οῦ, ὁ λογιστὴς, οῦ, *Plut.*

Calculo, ψηφίζω, λογίζομαι, *Aristot.*

Calculosus, ὁ καὶ ἡ λιθώδης.

Calculus, i. e. parvus lapis, τὸ λιθάριον, ου, *Theophrast.* i. e. morbus, ἡ λιθίασις, εως, *Dioc.* i. e. computatorius & judicialis, ἡ ψῆφος, ου, *Dem.* damnatorius, ψῆφος ἀναρεθεῖσα, καταψῆφος, salutaris, ἡ ψῆφος σώζουσα, *id.* calculo bene fulducto, λελογισμένος, *Herodot.* calculo laborare, λιθιάειν, ῶν, *Dioscor.*

Caldarium, ὁ θερμαστὴρ, ῆρος, *Poll.* τὸ θερμαντήριον, ου, *id.*

Caldus, a, um, vide *Calidus, a, um.*

Calefacio, θερμαίνω, *Plut.* θάλπω, *Nax.* aliquid, θάλπω τι, *Synes.* παρυθμαίνω, *Athen.*

Calefactio, ἡ θερμασις, εως, *Aristot.* ἡ θέρμασια, ας, *id.*

Calefactorius, a, um, θερμαντικὸς, ἡ, όν, *Dioc.* συνθερμαντικὸς, ἡ, όν, *Galen.*

Calefactus, us, ὁ θερμασις, εως, *Aristot.* ἡ θέρμασια, ας, *Hippocr.* ἡ διαθερμασία, ας, *Aristot.*

Calefactus, a, um, θερμαθὲς, ὴ, όν, *Aristot.* ad ignem, θαλφθεὶς παρὰ τῷ πυρὶ, *Galen.* θερμανθεὶς, ῆσα, ὲν, bene, ὁ καὶ ἡ εὐθέρμαντος, ου, *Dioc.*

Calefio, θερμαίνομαι, *Dem.* διαθερμαίνομαι, *id.* θάλπομαι, *Galen.*

Calendæ, αἱ καλένδαι, ῶν, ἡ νουμηνία, ας, *Plut.* ἡ νεομηνία, ας, singulis Calendis, ὰ ἑκάστου νουμηνίου, *Herodot.*

Calendarium, ἡ ἐφημερὶς ὀφειλῶν, τὸ ἐφημερολόγιον, ου.

Caleo, idem quod *Calefio.*

Caleo, θέρομαι, *Aristot.*

Caleo, ut, τὸ εὖ ἔχειν.

Calidatus, ἡ θερμότης, ητος, *Plut.* τὸ θερμὸν, οῦ, *Theophr.*

Calidus, a, um, ὁ καὶ ἡ θερμὸς, ὴ, ὁ καὶ ἡ εὐθερμὸς, ὴ, locus, τόπος, *Plut.* a pugna, ἀπὸ μάχης, *id.* a certamine, τῷ ἀγῶνι, *id.* calido animo ad res tragicas accedere, θερμῷ δὴ ψυχρὸν ἐπαρδὸν ἔχειν, *Sopho.* calida aqua, τὸ θερμὸν, sc. ὕδωρ, *Celsus.* valde calidus, ὁ καὶ ἡ διάθερμος, ου, *Aristot.* aliquantum, ὁ καὶ ἡ ὑπόθερμος, ου, locus, χωρίον, *Poll.*

Caligæ, ἡ σκιλὴ, ῆς, *Poll.*

Caligatio, ἡ ἀμβλυωπία, ας.

Caliginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζοφώδης, εος, *Herodian.* ζοφερὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀχλυώδης, εος, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ σκοτώδης, εος, *Plut.* γνοφώδης, *Eur.*

Caligo, inis, ὁ ζόφος, ου, *Plut.* ἡ ἀχλὺς, ύος, *Ipocr.* ὁ σκότος, ου, *Dem.* ἡ ὄπωπότητος, εως, oculorum, τὸ σκότωμα, ατος, *Galen.* ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, *Dioc.*

Caligo, as, ἀμβλυώττω, *Lucian.* Conf *Cæcutio.*

Calix, ὁ κύλιξ, ικος, *Plut.* τὸ ποτήριον, ου, *Dion.*

Calvo, ἐκτίλασα, i. e. perfecte scio, ἐπίσταμαι, τέχνῃ, *Dion.*

Calumnio, συκοφαντέω, *Dioc.*

Calliditas, ἡ πανουργία, ας, *Demosth.* ὁ δόλος, ου, *Dion.* ἡ πανουργία, ας, *id.* ἡ δολερία, ας, *id.* dolli & callidates, τέχνῃ καὶ πανουργίᾳ, *id.*

Callidus, a, um, ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.* πανοῦργον, ὄσα, ων, *Isocr.* δεινὸς, ὴ, όν, *Dem.* & improbus, πανοῦργος καὶ δεινὸς, ὁ καὶ ἡ δολόφρων.

Callis, ἡ τρίβος, ου, *Xenoph.* ὁ στεῖος, *Polyb.* ἡ ἀτραπὸς, οῦ, & via, ἡ ὁδὸς, *Herodian.* ὁ πάτος, *Hom.*

Callosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τυλώδης, εος, *Plato.* τετυλωμένος, ἡ, ον, *Xen.* callosus fio, τυλόω, *Xen.* callosus sic, τυλοῦμαι, *Dioc.*

Callus, ὁ τύλος, ου, *Lucian.* τὸ τύλωμα, ατος, *Hesych.* callum obduco, τυλόω, ῶσαι, τὸ σῶμα, *Xen.*

Calo, as, καλέω. Conf. *Voco.*

Calo, onis, ὁ Συδυφόρος, ου, *Xenoph.* ὁ ξυλοφόρος, ου, *Athen.*

Calonca, τὸ καλοπόδιον, ου, *Suid.*

Calor, ἡ θερμότης, ητος, *Plut.* τὸ θερμὸν, οῦ, *Theophrast.* ἡ θέρμη, ης, *Thuc.* τὸ θάλπος, ους, *Xen.* ἡ θέρμασια, ας, *Aristot.*

Calorificus, a, um, ὁ καὶ ἡ θαλπτήριος, ου.

Calva, τὸ κρᾶνιον, ου, *Lucian.*

Calvaria, idem quod *Calva.*

Calvaster, ὁ ἀναφάλαντος, ου, LXX.

Calveo, φαλακρὸς εἰμι.

Calvesco, φαλακρόομαι.

Calvities, ἡ φαλακρότης, ητος, ἡ φαλάκρα, ας, ἡ φα-

ἡ φαλάκρωσις, ιος, LXX. τὸ φαλάκρωμα, ib. ἡ φαλάτης & πραλής, Plut. τὸ ἀναφαλάντωμα, ατος, LXX.

Calumnia, ἡ διαβολή, ῆς, Dem. ἡ συκοφαντία, ας, id. τὸ συκοφάντημα, ατος, id. & maledictum, συκοφαντία ἡ βλασφημία, id. & falsum crimen, συκοφαντία ἡ παραγραφία, id. συκοφαντία ἡ ψευδὴς λόγος, id. tanta, τοσαύτη βλασφημία ἡ διαβολή, id. τοσαύτη συκοφαντίας, id. calumniam timere, συκοφαντίαν φοβεῖσθαι, id. διαβολὴν ὀλεθρίαν, Isocr. suggerere alicui, διδόναι συκοφαντίαν τινί, Dem. gravissimam creare alicui, καταστῆσαί τινα εἰς μιγίστην διαβολήν, Isocr. contemnere, καταφρονεῖν λοιδορίας, id. refutare, διαλύσασθαι τὴν διαβολήν, id. repellere, διαθεῖσθαι ψευδῆ λόγον ἡ συκοφαντίαν, Dem.

Calumniator, ὁ διάβολος, ου, Dem. ὁ διαβολεύς, εως, Isocr. ὁ συκοφάντης, ου, Dem. ὁ συκοφαντικός, ἡ, όν, id. ὁ λοιδορίας, ου, Isocr. ὁ λοιδορήμων, ονος, ὁ, id. ὁ βλασφημίας, ου, Dem. & nugator, βλασφημιῶν ἡ φλυαρῶν, Isocr. & acerbus & serpentina natura homo, συκοφάντης ἡ σκαιὸς ἡ ἔχει τὴν φύσιν αὐθαδεστάτην, Dem. nugas & infignes, τὰ Σάλων τοῦ σκώπτου, id.

Calumniatrix, ἡ διάβολος, ος, ἡ συκοφάντρια, ας, ἡ λοιδορία, ας. Conf. Articulum antecedentem.

Calumniori aliquem, διαβάλλω, τινὰ, Dem. βλασφημεῖν εἰς τινα, id. λοιδορῶμαί τινι, id. τινὰ, Isocr. εἴς τινα, Dem. συκοφαντεῖν τινα, id. πολιὸν τινα, Dem. ἐπηρίαζειν τινὶ, id. κακῶς λέγειν τινὰ, id. aliquid, συκοφαντεῖν τι, Isocr. λοιδορίαν τινὶ, Æschin. aliquem ob aliquid, συκοφαντεῖν τινὰ τινος, Ælian. & maledicere, διαβάλλειν ἡ βλασφημεῖν, Isocr. & mentiri in aliquem, διαβάλλειν ἡ καταψεύδεσθαί τινος, id. convicium & contumelias proficiscere, σκωμμάζειν ἡ ὀνειδίζειν id. acerrime, τὰ μέγιστα, id. maxime, μάλιστα, Isocr. semper, σωμφὰς, Dem. murmurare, βαρβαρίζειν, id. acerbe, πικρῶς, Isocr. petulanter, ἀσελγῶς, id. indecenter, παρὰ τὸ πρέπον, Dem. falso, ψευδῶς, Isocr. injuste, ἀδίκως, ἡ δικαίως, Dem.

Calumniose, συκοφαντικῶς, συκοφαντικὰς.

Calumniosus, a, um, συκοφαντικὸς, ἡ, όν, Luc. ὁ ἡ ἡ συκοφάντης, ου, Isocr. Lysias.

Calvus, a, um, φαλακρὸς, ὰ, όν, Luc. τὸν κεφαλὴν, id. μαδαρὸς, ὰ, όν, Aristot. ὁ ἡ ἡ λειπόθριξ, χος, Ælian. calvum reddo, μαδαρίζω, LXX. calvus fum, μαδάζω, Hipocr. μαδάω, Aristoph. calvus fio, μαδαρὸς γίνομαι, Ælian.

Calx, pars pedis, ἡ πτέρνα, ης, Dem. τὸ σφυρὸν, οῦ, N. T. calcibus peto, λακτίζω, Aristoph. πατουίζω.

Calx, ἡ lapis, ος, Lucian. ἡ κόνις, εως, Gal. ἡ χόλιθος, Poll. viva, κονία ἄσβεστος, Ægin. calce obducere, τιτανοῦν, Hesych. ὀπτὸν τιτάνιον, Lucian. calce oblitus, τιτανώδης, ους, Hesych. τιτανώτης, ης, ὁν, id. κονιατὸς, ὁν, Theophr. calce dealbo, κονιάω, Dem. κονιῶ, Plut. calce inductum opus, τὸ κονίαμα, ατος, Theophr. calx inducens aliquid, ὁ κονιάτης, ου, Hesych. inductio, quæ fit calce, ἡ κονιασις, εως.

Calyptra, ἡ καλύπτρα, ας, Plut.

Calyx, ὁ κάλυξ, υκος, Theophr.

Cambio, ἀμείβομαι, Plut. ἀντικαταλλάττομαι, Herodian.

Cambium, ἡ ἀντικατάλλαγὴ, ῆς.

Camelarius, ὁ καμηλίτης, ου, Aristot.

Cimelinus, a, um, καμήλειος, εία, ειον.

Camelopardalus, ἡ καμηλοπάρδαλις, εως, LXX.

Camelus, ὁ vel ἡ κάμηλος, ου, Xenoph.

Camera, ἡ καμάρα, ας, Gulen.

Cimerarius, a, um, καμαρικὸς, ἡ, όν.

Cimeratus, ἡ καμάρωσις, εως.

Cameratus, a, um, καμαρωτὸς, ἡ, όν. Dioscor.

Camero, καμαρόω, ῶ.

Caminata, e, idem quod sequens Caminatus.

Caminatus, a, um, καμινιαῖος, αία, αῖον, fuligo, αἰθάλη, LXX. ὁ καμινίτης, ου, ἡ, panis caminarius, i. e. in camino coctus, ἄρτος καμινίτης, Athen. ὁ ἡ καμινώδης, ους, exhalatio caminaria, ἡ, e. e camino, ἀναπνοὴ καμινώδης, Strabo.

Caminus, i. e. fornax, ὁ vel ἡ κάμινος, LXX. parvus, τὸ καμίνιον, ου, Schol. Arist. in camino excoqui, καμινεύεσθαι, Strabo, in camino opus faciens, ὁ καμινευτὴς, οῦ, Lucian. quæ circa caminum laborat, ἡ καμινεύτρια, ας, Herodian. opera, quæ navatur circa caminum ἡ καμινεία, ας, Theophr. i. e. fumi receptaculum, ἡ καπνοδόχη, ης, τὸ καπνοδοχεῖον, ου, ἡ καπνοδόκη, ης, Herodot.

Cammarus, ὁ κάμμαρος, & τὸ κάμμαρον.

Camœna, ἡ μοῦσα.

Campana, ὁ κώδων, ωνος, Thuc. τὸ χάλκωμα, ατος, campanæ malleus, τὸ ῥόπαλον, ου, campanam pulso, ἡ κώδωνα κρούω, κωδωνίζω, Aristoph.

Campanula, τὸ κωδώνιον, ου.

Campestre, τὸ σφιζωμα, ατος, Plut.

Campestris, e, πεδινὸς, ἡ, όν, Xenoph. πεδιάς, άδος, ἡ, ὁν, Theophr. πεδιακὸς, ἡ, όν, id. πεδιὰς, άδος, ἡ, άν.

Campfor, ὁ κιλικισμὸς, οῦ, Isyllias.

Campus, τὸ πεδίον, ου, Plato, Martius, πεδίον Ἄρειον, Plut. latitudo camporum, τὸ πλῆθος τῶν πεδίων, Isocr. campum vastare, ἀνάστατον ποιεῖν τὸ πεδίον, id.

Camus, i. e. fiscella, ὁ κημὸς, οῦ, Aristoph. i. e. capistrum, camum circa os habere, ἔχειν κημὸν περὶ σόματι, Athen. camum circumpono, κημόω, Xenoph. cami circumpositio, ἡ κήμωσις, εως, Hesych.

Canalicula, τὸ σωλωνάριον, ου, Eustath.

Canaliculatim, σωλωνοειδῶς.

Canaliculatus, ὁ ἡ ἡ σωλωνοειδὴς, ους.

Canaliculus, idem quod Canalicula.

Canalis, ὁ σωλὼν, ῶνος, Plut.

Cancellarius, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Cancellatus, a, um, δικτυωτὸς, ἡ, όν, LXX.

Cancelli, ἡ κιγκλὶς, ίδος, Plut. τὸ δρυφακτὸν, ου, Hesych. cancellis includere, φραγέλλειν κιγκλίδα, Plut.

Cancello, κιγκλίζω, testamentum, διαθήκην ἐξαλείφω, Dem.

Cancer, ὁ καρκῖνος, ου, animal, Aristot. sidus, Arat. morbus, Hippocr. τὸ καρκίωμα, ατος, Dioscor. parvus, τὸ καρκίνιον, ου, Aristot. cancro similis, sive e cancrorum genere, ὁ ἡ ἡ καρκινώδης, ους, id. cancro morbo infestari, καρκινοῦσθαι, Hippocr.

Candefacio, λευκόομαι, Xenoph. λευκαίνω, i. e. ignitum reddo, διαπυρόω, ἐμπυρίζω.

Candefactus, a, um, λελευκωμένος, ἡ, ον, Dem. ignis, ὁ ἡ ἡ διάπυρος, ου.

Candefio, λευκόομαι, Dem. igne, διαπυρίζομαι.

Candela, ὁ λύχνος, ου, Xen. Conf. Lychnus.

Candelabrum, τὸ λύχνιον, ου, Athen. ἡ λυχνία, ας, N. T.

Candeo, λευκὸς εἰμι, λευκαίνομαι, Theophr. i. e. ignitus fum, ἐμπυρόομαι, διάπυρος εἰμι.

Candicans, ὁ ἡ ἡ λευκάλεος, ου, Dioscor.

Candico, λευκαλέος εἰμι, λευκαλεοκαίνομαι.

Candidatus, a, um, i. e. alba veste indutus, ὁ ἡ ἡ λευκειμων, ονος, ὁ λευχειμονούμενος, ου, Herodian. i. e. ambiens officium, ὁ παραγγέλλων ἀρχὴν, Plut.

Candide, i. e. fincere, ἁπλῶς, Dem. ἀδόλως id. ἀκιβδήλως, Isocr. ἀφελῶς, Dem. & fincere fcribere aliquid, ἁπλῶς ἡ ἀδόλως γράφειν τι, id. & aperte administrare remp. ἁπλῶς ἡ φανερῶς πολιτεύεσθαι, id.

Candidus, a, um, i. e. albus, λευκὸς, ἡ, όν, Conf. Albus, i. e. fincerus, ὁ ἡ ἡ ἀφελὴς, ους, Dem. ὁ ἡ ἡ ἄκακος, ου, id. ὁ ἡ ἡ ἀδόλος, ου, Plato. ἁπλόος, όη, ὁν, ἁπλόν, οῦ, ἁπλοῦς, ῆ, Dem. vere & amicus, ἀληθὴς ἁπλῶς ἡ φίλος, id. vir, ἁπλοικὸς ἀνὴρ, Lucian, & ingenuus homo, ἀφελὴς ἡ παῤῥησίας μεστὸς, id.

Candor, ἡ λευκότης, ητος, Aristot. i. e. morum simplicitas, ἡ εὐήθεια, ας, Dem. ἡ ἀκακία, ας, id.

Canere, κρούειν, ἄδειν.

Cancrco, κιγκλίζω, Aristot.

Canis, ὁ vel ἡ κύων, ὁ, Ion.

Canicula, τὸ κυνίδιον, ου, Xenoph. τὸ κυνάριον, ου, id. sidus, ὁ, σείριος, ου, Hesych. ὁ κύων, Aristot. post caniculam, i. e. post mediam æstatem, μετὰ κύνας, Theophr.

Caniculares, ἐφ' ἡμέραις, ὧν ἡ ἡ, Xenoph. dies caniculares, αἱ ἡμέραι ἡ ἐφέρουσαι ἡμέραι, αἱ ὑπὸ κυνὶ vel ἀπὸ κύνας ἡμέραι. Conf. articulum antecedentem.

Canine, κυνηδὸν, Lucian.

Caninus, a, um, κύνειος, ἡ, ον, Xen. κυνίσκος, ἡ, ον, εἰον, Sext. Empir. canino ritu, κυνηδὸν, Lucian. canina ignis, κυνάρα vel κυνέρα ἀκανθα, Athen.

Canis ὁ vel ἡ κυὼν, κυνὸς, Aristot. canibus objici f. objectum effe, κυσὶν δεῖσθαι ἡ, Ælian. canes vorare, κυνοφαγεῖν, Sext. Empir. a cane morfus, ὁ ἡ ἡ κυνοδηκτὴς ἡ, Dioscor.

Canistrum, τὸ κάνεσρον, ου, Poll. ὁ κάνης, ητος, Plut. τὸ καυδ, ῦ, Thuc. τὸ κάνιον, ου, Athen. ligneum & plexum, κάνιον ξύλινον ἡ πλεκτὸν, id.

Canities, ἡ πολιότης, ητος, ἡ πολιὰ, ας, Ipocr.

Canna, ὁ δόναξ, ακος, Dioscor. ὁ κάλαμος, ου, id. ἡ κάννα, vel κάνα, ης, Aristoph.

Cannabaceus, a, um, κανναβίνος, ίνη, ινον.

Cannabis, ἡ κάνναβις, εως, Dioscor.

Cannetum, τὸ δοναξεῖον, ου, τὸ καλαμῶδες, sc. χωρίον.

Canneus, a, um, καλάμινος, ίνη, ινον, Athen.

Cano, ᾄδω, Dem. ἀείδω, id. μέλπω, ὑμνέω. pæanas, ᾄδω παιᾶνας, id. cantilenas, ᾄσματα, Plut. ad lyram, πρὸς λύραν, id. laudes alicujus, ἐγκώμιόν τινος, Aristoph. tibia cantionem amatoriam, αὐλεῖν ᾄσμα ἐρωτικὸν, Aristot. suavissime, εὐφωνότατον ἡ ἡδυκάκατός εἰμι, Ælian. classicum, Σημαίνω μάχεσθαι, Xenoph. receptui, Σημαίνω τὸ ἀναχωρητικὸν, Plut.

Canon, ὁ κανὼν, όνος, Æschin.

Canonice, κανονικῶς.

Canonicus, a, um, κανονικὸς, ὴ, όν.

Canore, ᾠδικῶς, Aristot.

Canorus, a, um, ᾠδικὸς, ἡ, όν, Lucian. λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, Hom.

Cantator, ὁ ψάλτης, ου, Plut. ὁ ἀοιδὸς.

Cantatrix, ἡ ψάλτρια, ας, Athen.

Cantharus, ὁ κάνθαρος, ου, parvus, τὸ κανθάριον, ου, Plut.

Canthus, ὁ κάνθος, ου, Aristot.

Canticum, τὸ ᾆσμα, ατος, Dem. τὸ ᾄσμα, ατος, Gregor. ἡ ᾠδὴ, ῆς, Xenoph. ἡ ἀοιδὴ, ῆς, Dem. τὸ μέλος.

Cantilena, idem quod Canticum.

Cantiuncula, τὸ ᾄσμάτιον, ου.

Canto, ψάλλω. Conf. Canto.

Cantor, ὁ ᾠδὸς, οῦ, Plato. ὁ μελῳδὸς, ου, Luc. n.

Cantus, τὸ μέλος, εος, Lucian. ἡ μελῳδία, ας, Athen. Ingubris, ὁ Σφωδιανός.

Canus, a, um, πολιὸς, ὰ, όν, Dioscor.

Capacitas, ἡ χώρησις, εως, τὸ χώρημα, ατος, ἡ εὐρυχωρία, ας.

Capax, ὁ ἡ ἡ εὐρύχωρος, ου, ὁ ἡ ἡ εὐρύχωρης, ὄος, ὁ, ἡ, Thuc. δεκτικὸς, ἡ, όν, sum, χαρὴ, eorum, qui conveniunt, τὰ ξυνιέντα, Thuc. doctrinæ, τῶν διδαχῶν, Dem.

Capedo, ἡ εὐρυχωρία, ας, i. e. vas quoddam, ἡ κυλίκνη, ης.

Capella, τὸ αἰγίδιον, ου, LXX.

Caper, ὁ τράγος, ου, Aristot. ὁ αἴξ, αἰγὸς, Herodot. ὁ χίμαρος, ου.

Capero, φυσιόω, Dioscor. φυτιόω, Aristot.

Capeffo, αἴρω, aliquid, τι, Xenoph. rempublicam, ἄπρακτα τὰ πολιτεύματα, id. καμπτω τὰ τοῦ κοινοῦ, Aristot. negotium, ἀντιλαμβάνομαι τῶν πραγμάτων, Plut. imperium, ἄρχειν τῶν ἀρχῶν, Plato, pugnam, ἐγχειρεῖν τῇ μάχῃ, Plut.

Capillaceus, a, um, ὁ ἡ ἡ τριχώδης, ους.

Capillamentum, τὸ τρίχωμα, ατος, Arist.

Capillatus, a, um, τρίχατος, ἡ, όν, Arist.

Capillitium, τὸ τρίχωμα, ατος, *Ariſtot.* ἡ κόμη, ης, *Dem.* arte factum, ἡ κόμη πρόσθετος, *Xenoph.*

Capillo, τρίχες, *Dioſc.*

Capillus, ἡ θρίξ, τριχός, *Ariſtot.* ἡ κόμη, ης, *id.* plexus & intortus, ὁ πλόκαμος, ου, *Herodot.* capillorum nodus, ἡ πλοκαμίς, ίδος, defluvium, ἡ ἀλωπεκία, ας, *Galen.* capillos cremo, τριχοπλαστέω, nutrio, κομάω, κομοτροφία, *Strabo.* molles habens, ὁ ἢ ἡ μαλακὸν θρίξ, ιχος, *Ariſtot.* paucos habens, ὁ ἢ ἡ ὀλιγόθριξ, *id.* criſpos habens, ὁ ἢ ἡ ὀλόθριξ, *id.* pulchros faciens, ὁ ἢ ἡ καλλιθριξ, *Dioſc.*

Capio, αἱρέω, urbem vi, φόλιν κατὰ κράτος, *Iſocr.* vinum, ἄνδρα, *id.* urbem obſidione, ἁλίσκω φόλιν φολιορκίᾳ, *Dem.* haſta vel bello, λαμβάνω φόλιν δορυάλωτον, ſ. αἰχμάλωτον, *Iſocr.* avaritiam alicujus, χαρίσασθαι τὴν φλεονεξίαν τινός, *Dem.* i. e. comprehendo aliquid, δίχομαί τι, *Dio Chryſ.* utilitatem ex aliqua re, ὠφελίμως ἔχω τινός, *Xen.* conſilium de re aliqua, βουλεύομαι περί τινος, *Iſocr.* ex re aliqua voluptatem, χαίρω ἔκ τινι, *Xenoph.* aliquem vivum, ζωγρέω τινά, *Thuc.* i. e. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, *Plato.*

Capiſtro, κημόω, *Xenoph.* φιμόω, *N. T.*

Capiſtrum, ὁ κημός, οῦ, *Xenoph.* τὸ θεριόμιον, ου, LXX. τὸ κεφαλοδέσμιον, ὁ φίμος, *Luc.*

Capital, ἡ κεφαλή, ῆς, *Ariſtot.* τὸ κρίβεμνον, ου, *Euſtath.*

Capitalis, e, i. e. ad caput pertinens, κεφαλικός, ὴ, όν, *Dioſc.* i. e. mortem merens, φονικὸς, ὴ, όν, iacinus, ἀδίκημα, *Lycurg.* ἔχθος, εος, ους, odium, μῖσος θανατικὸν, ὴ, όν, cauſſa, δίκη, *Plut.* facinus morte dignum, ἀδίκημα φονικὸν, *Lycurg.*

Capitaliter, κεφαλικῶς, i. e. capite plecti, κεφαλικὰς κολάζεσθαι, *Herodian.*

Capitatus, caput habens, κεφαλατὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Capitellum, τὸ κεφάλιον, ου, *Dioſc.*

Capitium, ἡ περαία, ίδος, *Lycurg.*

Capito, ὁ μεγαλοκέφαλος, ου.

Capitularis, e, ὁ ἢ ἡ κεφαλαιώδης, ες.

Capitulatim, κεφαλαιηδὸν, *Ariſtot.* ὀνὶ κεφαλαίῳ, *Thuc.* ἐν κεφαλαίοις, *Dem.* attingo, κεφαλαίων, *Thuc.*

Capitulum, τὸ κεφάλιον, ου, *Poll.* τὸ κεφάλαιον, ου, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *N. T.*

Capo, ὁ ἀλέκτωρ ἐκτομίας, ου.

Capra, ἡ αἶξ, αἰγὸς, *Ariſtot.*

Caprarius, ὁ αἰπόλος, ου, *Poll.* ὁ αἰγιβάτης, ὁ αἰγωνόμος.

Caprea, ἡ αἴγαγρος, ου, ἡ δορκὰς, δορκάδος, *Ael. Ariſtod.* ὁ δορκὰς, ου, *Dioſc.* ἡ δορκὰς, άδος, *id.* parva, τὸ δορκάδιον, ου, LXX.

Capreolus, τὸ δορκάδιον, ου, LXX.

Capricornus, ὁ αἰγόκερως, ωτος, *Lucian.*

Caprificatio, ὁ ἐρινασμὸς, *Theophr.*

Caprificor, ἐρινάζω, *Theophr.* ἐρινύω, *id.*

Caprificus, ὁ ἐρινὸς, ἡ, *Theophr.* fructus, τὸ ἐρινεον, ου, *Athen.*

Caprile, ὁ αἰγὼν, ῶνος.

Caprinus, η, um, ὁ ἢ ἡ αἴγειος, ου, ον, *N. T.* caprea, αἰγέης τυρὸς, *Athen.* caprina pellis, ἡ αἰγὶς, ίδος, *Ael. Dion.* contr. αἰγὶς, ῖδος.

Capſa, ἡ κάψα, ης, *Suid.* ἡ κάψη, ης, LXX. ἡ κιβωτὸς, οῦ, *Athen.*

Captarius, ὁ κιβωτοφόρος, ου.

Capſula, τὸ κιβώτιον, ου, *Plut.*

Captatio, ἡ θήρα, ας, *Dem.* ἡ θήρευσις, εως.

Captator, ὁ θηρατὴς, οῦ, ὁ θηρευτὴς, οῦ, *Poll.*

Captatorius, a, um, θηρατικὸς, ὴ, όν, *Xenoph.* θηρευτικὸς, ὴ, όν, *id.*

Captatrix, ἡ θηρεύτρια, ας.

Captio, velut urbis, fugitivi, ἡ λῆψις, εως, *Thuc.* i. e. deceptio, ἡ ἀπάτη, ἡ ἀπάτημα, ατος, ὁ δόλος, ου, *Dem.* ἡ ἀπάτη.

Captioſe, ἀπατηλῶς, *Sophianus, Ariſtot.*

Captioſus, a, um, ἀπατηλὸς, ὴ, όν, *Plato.* Sophiſtic. ὴ, όν, *Ariſtot.*

Captivitas, ἡ ἅλωσις, εως, *Dem.* ἡ σύλληψις, εως, *id.* ἡ αἰχμαλωσία, ας, *N. T.* ἠρκλὴς, οῦς, *Dem.* & ſervatio patriæ, ἅλωσις ἢ σωτηρία ἑκατὸς, *id.* abducere in captivitatem aliquos, αἰχίζω ἄγοντα αἰχμαλώτους τινὰς, *id.* redimere e captivitate, λύειν αἰχμάλωτον, *id.* ſocius in captivitate, ὁ συναιχμάλωτος, ου, *N. T.* Conſ. *Captivus.*

Captivo, αἰχμαλωτίζω, *Dem.*

Captivus, a, um, ὁ δεσμώτης, ου, *Dem.* δεδεμένος, ένη, ένον, *id.* ὁ ἢ ἡ αἰχμάλωτος, ου, *id.* ἁλὼς, ῶσα, ὼν, *id.* ὁ ἢ ἡ δορυάλωτος, ου, *id.* fio, γίγνομαι αἰχμάλωτος, *id.* captivum aliquem abduco, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτόν τινα, *id.* habeo in vinculis, ἔχω ἢ εἰρκτῇ τινα αἰχμάλωτον, *id.* redimo meis ſumptibus, λυτρόω αἰχμάλωτον ἐκ τῆς ἰδίας, *id.* conſervo, ἀνασῴζω αἰχμάλωτον, *id.* dimitto, ἀφίημι δεσμώτην, *id.*

Capto, θηρεύω, *Iſocr.* θηράω, *Xenoph.* aliquem, τινὰ, *id.* lucrum, θηρεύω κέρδος, voluptatem, τὸ ἡδὺ τινὸς, *Iſocr.* homines verbis, θηρᾶν ἀνθρώπους λόγοις, *Xen.* auras, θηρεύω αὔρας, *id.* ſermonem alicujus, ὑπολαμβάνομαι λόγου τινος, *N. T.* auram popularem, δημαγωγῶ τὰς φυλάς, *Plut.*

Captura, i. e. venatio, τὸ θήρευμα, ατος, *Plato.* ἡ ἄγρα, ας, *Lucian.* i. e. captivatio, ἡ λῆψις, εως, *Plut.* ἡ ἅλωσις, εως, *Plato.* i. e. id, quod captum eſt, τὸ θήραμα, ατος, *Plut.*

Captus, a, um, ἑκάλως, ῦια, ὲς, *Dem.* ἁλὼς, ῶσα, ὼν, major a majore, μείζων ὁ βραχύτερος, *Ælian.* primo auditu, εἰκὶ μᾶλλον ταῖς πρώταις ἀκοαῖς, *Ariſtot.* amore, ἁλὼς ἔρωτι, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, *Æſop.* forma, ἁλὼς τῷ κάλλει, *Lucian.* vi, ἁλὼς κατὰ κράτος, *Iſocr.* bello, ὁ ἢ ἡ αἰχμάλωτος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ἡ δορυάλωτος, ου, *Iſocr.* vivus, ζωγρημθεὶς, *N. T.* hamo, ἁγκιστραμθεὶς, *Synef.* mente, oculis, auribus, διεφθαρμένος τὰς φρένας, τοῖς ὄμμασι, τοῖς ὠσὶ.

Capula, τὸ λαβίδιον, ου, *Dioſc.*

Capularis ſenex, ὁ ἢ ὁ γεροδαίμων, ονος, *Plut.* ὁ πυρροζωίτης, *Ariſtoph.*

Capulus, ἡ λαβὴ, ῆς, gladii, τοῦ ξίφους, *Plut.*

Capus, idem quod *Caper.*

Caput, hominis vel bruti, ἡ κεφαλὴ, ῆς, *Dem.* τὸ κεφάλαιον, ου, *id.* capitis incidele, τοῦ κεφαλοῦ ἐντέμνειν, *id.* conterere alicui, συντρίβειν κεφαλὴν τινος, *Iſocr.* commutam habere, καταχέω τοῦ κεφαλοῦ, *Dem.* retorquere calumniam in caput dicentis, βλασφημίαν τρέπειν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι, *Dem.* in caput alicujus cauſſam rei al cujus conferre, ἀνατίθημι τοῦ αἰτίαν ἐπὶ κεφαλῇ τινος, a capite ad calcem, ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας, *Hom.* caput alicujus pecunia locavi, ὀκυκρόσεων ἀργύριόν τινι, *Herodot.* capite doleo, κεφαλαλγέω, *Hippocr.* cui caput dolet, ὁ ἢ ἡ κεφαλαλγὴς, ές, *Plut.* dolorem capitis adferens, κεφαλαλγὴς, ὴς, ον, *Plato.* κεφαλαλγικὸς, ὴ, όν, *Galen.* capitis dolor, ἡ κεφαλαλγία, ας, *Hippocr.* i. e. origo, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Iſocr.* i. e. *prima gramine, unde ufura incipitur,* τὸ ἀρχαῖον, ου, *Dem.* i. e. *pars litis,* τὸ κεφάλαιον, ου, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *N. T.* i. e. *præcipuum,* τὸ κυριώτατον, i. e. *mors,* ὁ θάνατος, ου, vel *vita,* ἡ ψυχὴ, ῆς, adire periculum capitis in ludis, ἀγωνίζεσθαι ἀγῶνας τῆς ψυχῆς, *Dem.* periclitari de capite, κινδυνεύειν περὶ ψυχῆς, *id.* capitis aliquem accuſare, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι, *id.* capitis cauſſam dicere, ἀπολογήσασθαι τοῦ θανάτου δίκην, *Plut.* capitis damnare, θάνατον καταψηφίζεσθαι τινος, *Æſchin.* capite plectere, θανάτου ζημιοῦν τινα, *Æſchin.*

Carabus, ὁ κάραβος, ου, *Ariſtot.* carabo ſimilis, five e caraborum genere, ὁ ἢ ἡ καραβώδης, ες, *id.*

Carbaſus, i. q. linteum tenue, τὸ λῖνον λεπτὸν, i. e. velum, τὸ λινάριον, ου, *Plut.*

Carbo, ὁ ἄνθραξ, ακος, *Athen.* accenſus, ἀνθρακιὰ, ᾶς, carbonum ſtrues, ἡ ἀνθρακιὰ, ᾶς, *Dioſc.* carbones conficio, ἀνθρακεύω, *Theophr.* in carbones redigo, ἀναθρακόω, *Lucian.*

Carbonarius, ὁ ἀνθρακεὺς, έως, *Ælian.* ater, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, ου, *Lucian.*

Carbonarius, a, um, ἀνθρακικὸς, ὴ, όν, fornax carbonaria, ἡ ἀνθρακία, ας, *Theophr.*

Carbunculus, i. e. parvus carbo, τὸ ἀνθράκιον, ου, i. e. gemma quædam vel morbus, ὁ ἄνθραξ, ακος, LXX. *Galen.*

Carcer, τὸ δεσμωτήριον, ου, *Dem.* τὸ οἴκημα, ατος, *Dem.* ὁ δεσμὸς, οῦ, *id.* ἡ εἰρκὴ, ῆς, *id.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Ariſtot.* ὁ εἱρμὸς, οῦ, *Dem.* carcerem meritum eſſe, ἔνοχον εἶναι τῇ ἀπαγωγῇ, *Dem.* dignus ἔνοχον γίγνεσθαι, *id.* carcere mulctare aliquem, τιμᾶσθαί τινι δεσμῷ, *id.* ducere, conjicere aliquem in carcerem, ἄγειν, ἀπάγειν, εἰσάγειν, ἐμβάλλειν, τινὰ εἰς δεσμωτήριον, *id.* ἐς φυλακὴν σώειν. *Ariſtot.* καταβάλλειν εἰς τὴν εἰρκτὴν, *Diod. Sic.* conjici in carcerem, ἐμπίπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ſ. εἰς τὸ εἴσκημα, *Dem.* eſſe in carcere, ἔνδον ἐν δεσμωτηρίῳ, *id.* mulcta quinquennalis, διαίρεσις ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ φυσικὴ πενταετηρίδος φύλαξ, *id.* effugere e carcere, ἀποδρᾶναι, ſ. ἀποδράντα ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, *id.* egredi e carcere, ἐξιέναι ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, *id.* e carcere liberare, ἀφαιρεῖσθαί τινα τοῦ δεσμοῦ, *id.* carceris cuſtodiam obire, εἱρκτοφυλακεῖν, *Paulo.* carceris cuſtos, ὁ εἱρκτοφύλαξ, ακος, *Xenoph.* ὁ δεσμοφύλαξ.

Carcerarius, a, um, φυλακικὸς, ὴ, όν, *Plato.*

Carceres, in agonibus, ἡ ἀφετηρία, ας, *Ariſtoph.* ἡ βελὶς, ίδος, *Poll.* a carcere ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος, *Ariſtoph.*

Carcinoma, τὸ καρκίνωμα, ατος, *Dioſc.*

Cardiacus, ὁ καρδιακὸς, ὴ, *Galen.*

Cardialgia, ἡ καρδιαλγία, ας, *Galen.* cardialgia laboro, καρδιαλγέω, *Hippocr.* cardialg a laborans, ὁ ἢ ἡ καρδιαλγὴς, ές, *Galen.*

Cardo, ὁ τροχὸς, οῦ, *Theophr.* ὁ στρόφιγξ, γγος, *Dion. Long.* ferum, ἀκμὴ ἐργάνου, manubii, ὁ πάλος, ου, *Athen.*

Carduelis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Carduus, ὁ σκόλυμος, ου, *Dioſc.*

Care, τιμίως, πολυτίμως, aliquid vendo, πολλοῦ τι πωλῶ, *Ælian.*

Carentia, ἡ ἔνδειρις, εως, *N. T.*

Carco, ὑφαίρεσις, δέομαι, ἀπορέομαι, re aliqua, τινος, *Iſocr.* omnibus, πάντων ἐνδεὴς γίγνομαι καὶ χρημάτων, *id.* pecunia, ἀπορέω χρημάτων, *Basil.* ἐκ εὐπορίας ἀργυρίου, *Dem.* Sparſi χρήματα, *id.* ἀργύριον ἔνεστί μοι ἐν πίστει, *id.* τυγχάνει ἐμοὶ παρὸν ἀργύριον, *id.* medico, ἐν ἐμοὶ ἐνεῖ τῷ ἰατρῷ, ἐρημος ἐμοὶ τῶν θεραπόντων, *id.* ration, ἀμοιρέω λόγου, *Ælian.*

Carica, ἡ φίσαλίς, ίδος, *Hesych.* ὁ ἰσχάς.

Caries, ὁ σὴρ, ὸς, *Plut.* ἡ Καπρότης, ητος, *Dioſc.*

Carina, ἡ τρόπις, ιδος, *Poll.*

Carinarius, a, um, τροπιδικὸς, ὴ, όν, *Plato.*

Carinatus, a, um, τετροπισμένος, η, όν, navis probe carinata, ναῦς ἰσχνὰς ἐστροπισμένη, *Hippocr.*

Carino, τροπίζω, *Hippocr.* κυτόω, *Heſ.*

Cariolus, a, um, Καρρος, α, ον, *Athen.* ὁ ἢ ἡ ἐυραδὴς.

Caritas, ἡ πολυτιμία, ας, annonæ, ἡ σπανιότης, ἡ σπανιότητα, ας, *Xenoph.* ἡ σπανία, ας, *id.*

Carmen, τὸ ἔπος, ους, *Dem.* τὸ μέτρον, ου, *Iſocr.* τὸ ᾆσμα, ατος, *id.* λόγοι ἔμμετροι, *Dem.* cieſcantum, τὸ ἄσμενον, ου, *id.* lyricum, ἡ ᾠδὴ, ῆς, *Iſocr.* nuptiale, ὁ ὑμέναιος, ου, *Iſocr.* carmina & verſus, ᾠδαὶ ἢ μέτρα, *id.* facere, i. componere, συντίθεναι ποίημα, *id.* ποιεῖν ἰαμβεῖον, *Dem.* de re aliquam carminibus, ὑμνομιμεῖσθαι τινὰ ᾠδαῖς ἢ μέτροις, *Iſocr.* carmen in nuptias alicujus canere, ὑμέναιον ἐν τοῖς γάμοις τινος ᾄδειν, *idem.*

Carminarius, a, um, ξαντικὸς, ὴ, όν, ars carminatoria, ἡ ξαντικὴ, ſcil. τέχνη, *Plato.*

Carminatio, ἡ διάξανσις, ἑως.
Carminator, ὁ ξέστης, ου, *Plato.*
Carminatus, a, um, διαξανθείς, εῖσα, έν, ἱστα, διαξανθὲν ἱρίου, *Dioſc.*
Carmino, ξαίνω, lanam, ἶρια, *Lucian.* τὸ ἱρίων, *Plut.* rurſum, ἀναξαίνω, ſimul, Συνξαίνω, *Plut.* διαξαίνω, *Dioſc.*
Carnalis, e, Σαρκικὸς, ἡ, όν, *N. T.*
Carnaliter, Σαρκικῶς.
Carnarium, τὸ κρεαπώλιον, ου, *Plut.*
Carnarius, ὁ κρεωπώλης, ου, *Poll.*
Carneus, a, um, ὁ ἡ Σαρκώδης, ους, Σαρκικὸς, ἡ, όν, Σάρκινος, ίνη, ινον.
Carnifex, ὁ δημόσιος, ου, *Dem.* ὁ δημόκοινος, ου, *id.* ὁ βασανιστὴς, οῦ, *Iſocr.* ὁ δήμιος, *Herodian.*
Carnificina, τὸ βασανιστήριον, ου, i. e. cruciatus, ἡ βάσανος, ου, *Iſocr.*
Carnifico, χίζω, *Xen* ἀνατέμνω, *Lucian.*
Carnivorus, a, um, ὁ ἡ ὁ Σαρκιζέφορος, ου, *Gregor.* ὁ ἡ ὁ Σαρκοφάγος, ου, animalia carnivora, ζῶα Σαρκοφαγα, *Ariſtot.*
Carnoſus, a, um, ὁ ἡ εὔσαρκος, ου, *Xen.* ὁ ἡ ὁ κατάσαρκος, ου, *Athen.* ὁ ἡ ὁ μεγαλόσαρκος, ου, LXX. ὁ ἡ ὁ πολυσαρκὸς, σαρκώδης, carnoſum reddo, εὐσαρκόω, *Galen.* Σαρκόω, *id.*
Caro, ἡ Σάξ, Σαρκὸς, *Dem.* τὸ κρέας, ατος, *id.* agnina, κρέας ἀρνειον, anſerina, χλωύνειον, bubula, βόειον, caprina, αἴγειον, gallinacea, ὀρνίθειον, hircina, τράγειον, hædina, ἐριφειον, ovilla, μήλειον, ſ. πρόβατειον, porcina, χοιρειον, ſuilla, ὕειον, vervecina, κρίνειον, vitulina, μόσχειον, ferina, θήρειον, ſalita, ἁλίκρον, i. ταριχεύτὸν, infumata, καπνίσιον, elixa, ἑφθὸν, aſſa, ὀπτὸν, frixa, τηγανιτὸν, toſta, φρυκτὸν, carnis eſus, ἡ κρεοφαγία, ας, *Plut.* ἡ Σαρκοφαγια, ας, *id.* carne vefcor, Σαρκοφαγέω, qui carne eſt nolo, ὁ ἡ ἀτάλλοσαρκος, ου, *Galen.* luxa, ἀρκιτσαρκὸς, *Athen* ſicca, ξηρόσαρκος, *id.* cenſa, φυκνοσαρκὸς, dura, Σκληροσαρκὸς, humida, ὑγροσαρκὸς.
Carpentarius, ὁ ἁμαξοπηγὸς, ὁ, *Plut.*
Carpentum, τὸ ὀχημα, ατος, *Plut.* ἡ ἅμαξα, ης, *Herodot.*
Carpetum, τὸ καρπήσιον, ου, *Gal.*
Carpo, διαιρέω, *Ariſtot.*
Carpo, δρέπομαι, rofam, ῥόδον, *Baſil.* flores, ἀνθρέπεσθαι ἄνθη, *Plutarch.* i. e. reprehendo aliquem ob aliquid, κακίζω τινὰ τινος, *Polb.*
Carptim, δρεπτῶς, i. e. particulatim, μερικῶς, ἀκριβέστερον.
Carptor, ὁ δρεπτὸρ, ου, *Suid.* ἡ ἅμαξις.
Carrucarius, a, um, ἁμαξικὸς, ἡ, όν, *Sidon.* ὁ ἁμαξηλάτης, ὁ ἁμαξοπήγος.
Carrus, τὸ ἅρμα, ατος, *Xenoph.* ἡ ἁμαξα.
Cartilagineus, a, um, ὁ ἡ χονδρώδης, ους, χονδρῶδης.
Cartilaginoſus, a, um, ὁ ἡ χονδρώδης, ους, *Ariſt.*
Cartilago, ὁ χόνδρος, ου, *Gal.*
Carunculæ, ὁ σαρκοειδεῖς, ου, *Aristoph.* τὸ κρύλλιον, ου, *Gyn.*
Carus, a, um, τιμιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ἡ ἐντιμος, ου, ὁ, ἡ, τ. c. chiarus, ὁ ἡ φιλοφίλης, ἡ, ον, *Gyn.*
Caſa, ἡ καλύβη, ης, *Theocr.* ἡ σίγμη, caſam ædifico, καλυβοποιέω, *Strabo.*
Caſcus, ὁ τυρὸς, ὁ, recens, χλαρὸς, *Ariſtoph.* aridus, ξηρὸς, *Athen.* vetus, παλαιὸς, *id.* mollis ἁπαλὸς, *Long.*
Caſſia, i. e. reſa venatorum, τὸ δίκτυον, ου, *Xenoph.* ἡ ἄρκυς, *id.* i. e. galea, ἡ ὠμικὴ φαλαια, ας, *Polyb.*
Caſſita, ἡ κόρυς, υθος, *Theocr.* Conf. *Alauda,*
Caſſus, a, um, ωτος, ὴ, όν, *Xenoph.* φρᾶδος, ὴ, ματαιος, αια, αιον, in caſſum, εἰς κενὸν, *N. T.*
Caſtanea, τὸ καρυακικὸν κάρυον, *Theophr.* τὸ κάστανον, ου, *Athen.* ἡ Διὸς βάλανος, *Dioſc.*
Caſte, ἁγνῶς, *N. T.* καθαρῶς.

Caſtellanus, ὁ ἀκροφύλαξ, ακος, ὁ φρούραρχος, ου, *Xenoph.*
Caſtellum, τὸ φρούριον, ου, *Thuc.* ἡ ἔρυμα, ατος, *Plut.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *Demoſth.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *id.* firmem, τὸ χωρίον ὀχυρὸν, *Iſocr.* inſtaurare, ὀχυρωδίζειν φρούριον, *Dem.* ad aliquem oppugnandum, καταπαλτάζειν ὁρμητήρια ἔπί τίνα, *id.*
Caſtigatio, ἡ παιδεία, ας, *N. T.* ὁ κολασμὸς.
Caſtigator, ὁ παιδευτὴς, οῦ, *N. T.* ὁ Σαφρονιστὴς, ου, *Thuc.* ὁ ἐπιτιμητὴς, *Poll.*
Caſtigo, παιδεύω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἐπιπλήττω τινὶ, *Dem.* τινὶ, *Iſocr.* Σωφρονίζω τινὰ, *Xenoph.* i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Conf. *Punio.*
Caſtimonia, vide ſequens *Caſtitas.*
Caſtitas, ἡ ἁγνότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἁγνεία, ας, *id.* caſtitatem ſervo, παρθενεύω, *Heliod.* τὴν ἄρα αὐτῆ διαφυλάττειν, *Dem.*
Caſtor, ὁ Κάστωρ, ορος, & Pollux, ὁ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι, ων, *N. T.* i. e. fiber, ὁ κάστωρ, ορος, *Dioſc.*
Caſtoreum, τὸ καστόριον, ου, τὸ καστόριον, ου, τὰ καστόρια, ων, *Galen.* caſtoreum redoleo, καστορίζω, *Dioſc.*
Caſtra, crum, τὸ στρατόπεδον, *Dem.* ἡ παρεμβολὴ, ῆς, *Plut.* pono, figo, ſeu metor, στρατοπεδεύομαι, *Plut.* in loco aliquo, στρατοπεδεύομαι ἔν τόπῳ τινι, *Thuc.* ad urlem, ἱδρυῶμαι στρατόπεδον ἔπὶ τῇ πόλει, *Herodian.* extra, ἐκστρατοπεδεύομαι, *idem,* apud, item ex adverſo, παρεστρατοπεδεύω, *Polyb.* contra, ἀντιστρατοπεδεύω, *Iſocr.* moveo, tranſtero, μετεστρατοπεδεύω, *Plut.* ἀνεστρατοπεδεύω, *Macc.* admoveo hoſtibus, παρεστρατοπεδεύω τοῖς πολεμίοις, *Plut.* caſtrorum metatio, ἡ στρατοπέδευσις, εως, *Plato,* ἡ στρατοπεδεία, ας, *Dion. Hal.* motio, ἡ ἀνεστρατοπεδεία, ας, ἡ κατάζευξις, εως, *Plut.* præfectus, ὁ στρατοπεδάρχης, ου, metator, ὁ στρατοπεδευτὴς, ου.
Caſtratio, ἡ ὀρχοτομία, ας.
Caſtratus, ὁ ἐκτομίας, ου, *Herodot.* ὁ εὐνοῦχος, ου, *Xen.* ὁ εὐνάκτης, ου, *Ariſtot.* ὁ Σπάδων, ωνος, *id.* ὁ ὀπκοπεὺς τὰ γεννητικὰ, *Plut.*
Caſtrenſis, e, στρατιωτικὸς, ἡ, όν. *Xenoph.*
Caſtro, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ὀρχοτομέω, *Al. Aphrod.* ἐκτέμνειν τινὰ πυῖα, *Herodian.*
Caſtrum, τὸ τεῖχος, ους, *Dem.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *id.* τὸ ἔρυμα, ατος, *Xenoph.* firmum, χωρίον ὀχυρὸν, *Iſocr.* adverſus incurſiones aliquas, τεῖχος πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ὑπερόπλου πάθειν. Conf. *Caſtellum.*
Caſtus, a, um, ἁγνὸς, ἡ, όν, *Dem.* ὁ ἡ σάφρων, caſta & munda a cæteris immunda & a viri congreſſu, καθαρὰ ἡ ἁγνὴ ἀπὸ πάντων καὶ ἀπὸ καθαρεύοντων καὶ ὑπ' ἀνδρὸς, Σωφρονίας, *id.* ſum caſtus, ἁγνεύω, *id.*
Catula, τὸ καλύδιον, *Plut.*
Caſus, i. e. ruina, ἡ πῶσις, εως, *N. T.* τὸ πῶμα, ατος, *Dioſc.* i. e. eventus fortuitus, τὸ συμβαῖνον, ντος, *Dem.* τὸ συμβὰν, ντος, *id.* τὸ συμβησόμενον, *Iſocr.* τὸ μελλὸν, οντος, *id.* τὸ συμπίπτον, *Dion.* i. e. calamitas, τὰ πάθεα, εος, *Iſocr.* τὸ συμβὰν, άντος, *Dem.* τὸ πάθημα, ατος, *Dem.* grammaticus, ἡ πῶσις, εως, *Ariſtot.* nominativus, πῶσις ὀνομαστική, genitivus, πῶσις γενικὴ, dativus, πῶσις δοτικὴ, accuſativus, πῶσις αἰτιατικὴ, vocativus, πῶσις κλητικὴ, ablativus, πῶσις ἀφαιρετικὴ, ſubitus, τὸ ἐκ τῶ παραχρῆμα συμβαῖνον, *Dem.* quotidianus, τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμπίπτον, *id.* fortuitus, τὸ συμβὰν ἀπόρον, *id.* τὸ συμπτωμα ἀπόρον, *id.* humanus, τὸ ἀνθρώπινον, ου, *Iſocr.* caſu fieri, accidere, γίγνεσθαι κατὰ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην, *Dem. Iſocr.*
Catachreſis, ἡ καταχρησις, εως, *Rhetor.*
Catachreſtice, καταχρηστικῶς, *Rhetor.*
Cataclyſmus, ὁ κατακλυσμὸς, ὁ, *N. T.*
Catadromus, ὁ καταδρομος.
Cataſcia, τὸ καταφύλλιον, ου.
Cataigeo, ὁ καταϊγὶς, ίδος, *Dem.*
Cataplectus, ἡ πληξ, ῆγος, ὁ, *Xenoph.*
Cataphractes, ὴ, ου, ὁ ἡ καταφρακτὸς, ὴ, *Herodian.* equus, ἵππος, *id.*
Cataplaſma, τὸ κατάπλασμα, ατος, *Dioſc.*
Catapulta, ἡ καταπέλτης, ου, *Ariſtot.* catapultis infeſto, καταπελτάζω, *Ariſtoph.*
Catapultarius, a, um, καταπελτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Catarrhacta, ὁ καταῤῥάκτης, vel καταῤῥάκτης, ου, *Suid.*
Catarrhus, ὁ κατάῤῥους, contr. κατάῤῥους, ου, *Dioſcor.*
Cate, νυνεχῶς, *Polyb.* πανυχότατα, *Iſocr.*
Catechefis, ἡ κατηχησις, εως, *Porphyr.*
Catechiſmus, ὁ κατηχισμὸς, οῦ.
Catechiſta, ὁ κατηχιστὴς, οῦ, ὁ κατηχιστὴς, οῦ.
Catechizo, κατηχίζω, κατηχέω, *N. T.*
Catechumenus, a, κατηχούμενος, ου.
Categoria, ἡ κατηγορία, ας, *Ariſtot.*
Categorice, κατηγορικως.
Categoricus, a, um, κατηγορικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*
Catellus, τὸ κυνάριον, ου, *Xenoph.* τὸ κυνίδιον, ου, *Ariſtot.* τὸ Σκυλάκιον, ου, *id.*
Catena, ἡ ἅλυσις, εως, *Thuc.* ὁ δεσμὸς.
Catenarius, a, um, ὁ ἡ ἁλυσιδωτὸς, ὴ, όν.
Catenatus, a, um, ἁλυσιδωτὸς, ὴ, όν, LXX.
Catено, ἁλυσιδῶ, ἐφήλισα.
Catenula, τὸ ἁλυσίδιον, ου, *Philo.* aurea, τὸ ἁλύσιον, ου, *Suid.*
Caterva, ἡ ἴλη, ης, *Herodot.* ἡ Ἰλη, ης, *Plut.* ἡ Σπεῖρα, ας, *Appian.* τὸ σῖφος, *Xenoph.*
Catervatim, κατ' ἴλας, *Herodot.* κατ' ἴλην, *Plut.* ἰλαδὸν, *Hom.*
Cathedra, ἡ καθέδρα, ας, *Xenoph.*
Catholicus, a, um, καθολικὸς, ἡ, όν, *Philo.*
Catillatio, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.*
Catillo, λιχνίδω, *Suid.*
Catillus, τὸ τρυβλίδιον, ου.
Catinus, τὸ τρυβλίον, ου, *Lucian.* ἡ παροψὶς, ίδος, *N. T.*
Catullio, Σκυζόω, *Ariſtot.*
Catullitio, ἡ Σκυζησις, εως, ἡ Σκύζα, ης, *Hoſych.*
Catulus, τὸ κυνίδιον, ου, *Ariſtot.* ὁ σκύμνος, *Heſ.* ὁ σκύλαξ, *Hom.*
Catus, a, um, ὁ ἡ νυνεχὴς, ἐς, *Poll.* ὁ ἡ ἰυλακὴς, ἐς, *Poll.* ὁ ἡ ἔμφρων.
Cauſa, æ, ὁ αἴτιος, ου, *Ariſtot.* ἡ αἰτία, ας, *Lucian.*
Cavamen, τὸ κοίλωμα, ατος.
Cavator, ὁ κοιλατὴς, οῦ.
Cavatura, ἡ κοιλότης, ητος, *Athen.*
Cauſa, quadrupedum & inſectorum, ἡ ἀρά, ᾶς, *Ael. Tact.* ἡ κέρκος, ου, *id.* avium, τὸ οὐρὰ πύγιον, ου, *id.* lecris, ἡ ἐλικία, ας, *Lucian.* ἡ Σοβὴ, ῆς, cauda cervi, ὁ ἡ ἀκέρκος, ου, *Ariſt.* blanditor ἀκέρκῳ Σαίνω, *Ariſtoph.* truncatus, ὁ ἡ κολοβὸς κέρκον, ου, LXX. magna prædita, ὁ ἡ μακρόκερκος, ου, *Ael. Tact.*
Caudatus, a, ου, κέρκον ἔχων, ουσα, ον.
Caudex, τὸ στελεχὸς, ους, *Theophr.*
Caudicalis, e, ου, ἡ στελεχώδης, ους, *Dioſc.*
Caveo, ὁ κυρτὸς, ὴ, όν, κοῖλος, ὴ, όν, *Epicur.* ἐπίκυρτος, *Ariſtoph.*
Caveo, εὐλαβέομαι, inhonefta, τὰ αἰσχρὰ, *Plut.* aliquem ut impium, ὥσπερ μιαρὸν φυλάττω τινὰ, *id.* & operam do, ne incidam in aliquem, εὐλαβέομαι μὴ φλαυρτομαι, μὴ πλησίζειν τινὶ, *id.* aliquo & provideo, φυλάττομαί τι ἀπὸ τινος, *id.* aliquid diligenter, σπουδῇ τι Σφόδρα, *idem,* aliquid omni modo, παραφυλάττω τι ἐκ παντὸς τρόπου, *id.* ne conſpicias, φυλάττομαι ἰδεῖν, *Ariſt.* ne faciam, μηδὲν μὴ ποιῆσαι, *Xenoph.* ne facias, ὅπως μὴ ποιήσεις, *id.* a periculo, εὐλαβοῦμαι, *Herodian.* ne quem offendam, τὸ μὴ λυπῆσαί τινα, *Dem.* nihil magis, quam, εὐλαβοῦμαι οὐδὲν μᾶλλον, ἢ, *id.* in hac re, ἐπὶ τῇ

ῶτε, *Plato*, accuratiſſime cautum eſt in omnibus legibus, μάλιστα εὐλαβοῦμαι διατελῶ τοῦτο ποιῶν, *Dem.* cavendum eſt, ne faciant id, δεῖ φυλάττεσθαι ποιεῖν τοῦτο, *Plut.* quid accidat, φυλακὴν γενέσθαι τούτου, *id.* ne quid facere videamur, ὅπως μηδὲν φαινόμεθα πράττοντες, *Iſocr.* ne urbem bello implicemus, μὴ τῷ πόλει ἐμβαλώμεν εἰς πόλεμον, *Plut.* ne habeamus, ἵνα μὴ ἔχωμεν, *Dem.*

Caverna, τὸ ἄντρον, ου, *Lucian.*

Cavernoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀντρώδης, ους.

Cavilla, τὸ σκῶμμα, ατος, *Dem.* τὸ σκῶμμα, ατος, *Plut.* τὸ σόφισμα, *Thuc.*

Cavillatio, ἡ σκῶψις, εως, *Arist.* ἡ χλεύασις, εως, *Dem.* τὸ χλεύασμα, ατος, *id.* ὁ χλευασμός, οῦ, *id.*

Cavillator, ὁ σκώπτης, ου, *Suid.* ὁ χλευαστὴς, οῦ, *Dem.*

Cavillor, σκώπτω, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Athen.* aliquid, τι, *Ariſtoph.* ἐς τι, *Plut.* ὅτι σκώπτω τι, νοεῖς τι; *id.* philoſophos, κωμικῶτερον ἢ τοὺς φιλοσοφοῦντας, *Lucian.* pro ſimilis, ὁμοιότερα τοῖς ὄντως οὖσι, *Dem.* aliquid verbis, τι τοῦ λέγω, *Dem.* aliquos, χλευάζω τινας, *id.* διαχλευάζω τινὰς, *id.* Θαλῆν, *Heſ.* ἐπιχαρτερμίαν.

Cavillotus, a, um, σκωπτικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Caula, vide *Cavea.*

Cauleſco, καυλίω, *Theophr.* ἰγκαυλίω, *Ariſtot.* ἐγκαυλάω, *Theophr.*

Cauliculatus, a, um, καυλωτὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Cauliculus, ὁ καυλίσκος, ου, *Dioſc.*

Caulis, ὁ καυλὸς, οῦ, *Theophr.* in modum caulis, καυληδὸν, *Galen.* caulem non habens, ὁ ἢ ἡ ἀκαυλος, ου, *Ariſtot.* caule reciſo non regurmnans, ὁ ἢ ἡ ἀποκαυλος, ου, *Theophr.* cum caule reſcindo, ἀποκαυλίζω, *Theoc.* caulem amitto, διακαυλίζω, *Theophr.* emitto, ἐγκαυλίω, *id.* evello, ἐκκαυλίζω, *Ariſtoph.* hujuſce annis mutans, ὁ ἢ ἡ ἑπτετεὶς καυλὸς, ου, *Theophr.* habens humilem, ὀλιγοκαυλὲς, *id.* rectum, εὐθύκαυλος, *id.* lævem, λειόκαυλος, *id.* album, λευκόκαυλος, *id.* unicum, μονόκαυλος, *id.* caules habens paucos, ὀλιγόκαυλος, *id.* multos, πολύκαυλος, *id.* juxta emitto & quaſi ad latus, παρακαυλίζω, *id.*

Cauliſſus, ὁ ἢ ἡ καυλάδης, ους, *Dioſc.*

Cavo, κοιλαίνω, aliquid, τι, *Athen.* κοιλόω.

Caupo, ὁ κάπηλος, ου, *Lucian.* ὁ ξενοδόκος.

Caupona, τὸ καπηλεῖον, ου, *Syneſ.*

Cauponaria, ἡ καπηλικὴ, ἧς, τέχνη, *Ariſtot.* ἡ κατηλεία, ας, *Plato.*

Cauponarius, a, um, καπηλικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*

Cauponatio, ἡ καπηλεία, ας, *Plato.*

Cauponatrix, ἡ καπηλὶς, ίδος, *Ariſtoph.*

Caupinor, καπηλεύω, aliquid, τι, *Herodian.*

Cauſa, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ αἴτιον, ου, *id.* principalis, αἴτιον κύριον, antecedens, προηγούμενον, προκαταρκτικὸν, proxima, πρόσχυς, adjuvans, ξυναίτιον, efficiens, ποιητικὸν, materialis, ὑλικὸν, formalis, εἰδικὸν, finalis, τελικὸν, præcipua, ἡ πρόφασις, ας, omnium, quæ facta ſunt, αἰτία, πάντων τῶν γενομένων, *Plato*, ipſiſſima exiſtit, cur non veremus, αἰτιώτατον τοῦ μὴ νικῆσαι κατέχειν, *Dem.* rei conferitur in illum, αἴτιος τοῦ πράγματος ἀποτίθεται, *id.* in cauſſa fuerunt, ne viveremus more belluarum, αἴτιοι γεγόνασι τοῦ μὴ διαπεῖσθαι θηριώδως, *Iſocr* quod dixi, in cauſſa ſunt, quo minus orationem finirem, τοῦ ῥηθῆναι αἴτιον ἐγένετο τῷ μάλα καταλῦσαί με τὸν λόγον, *id.* cauſſam dicere, propter quam confectus ſit, ἔστιν αἰτία, δι' ἣν ἐρρώμενοι, *id.* honoris cauſſa periculo ſuſtinere, ὅπερ τοῦ δόξαι ὑπομεῖναι κινδύνους, *Dem.* lucri cauſſa inſectari aliquem, κέρδους ἕνεκα ἀδικεῖν, *Iſocr.* multis de cauſſis accuſatis, πολλῶν μὲν καὶ καλῶν, *Dem.* qua de cauſſa civitates hi inter ſe committebant, ὅτου ἕνεκα τὰς πόλεις ἔτοι συμίμησαν, *id.* propter deos cauſſas, alteram quidem, ut, alteram quod, δεῖν ἕνεκα, τὴν μὲν, ἵνα, τὴν δ' ὅτι, *id.* cauſſam non habens, ὁ ἢ ἡ ἀναίτιος, ου, *Al. Aphrod.* ſine cauſſa, ἀναιτίως, *id.* cauſſam aſſigno, ἐγκαλῶ, *Plato.* qui cum alio eſt operis cauſſi, ὁ μεταίτιος τοῦ ἔργου, *Xenoph.* ὁ ἢ ἡ συναίτιός τινος, *id.* i. e. *his*, ὁ δίκη, ης, *Dem.* ὁ ἀγών, ῶνος, *id.* minuta, ἀσήμαντος, *id.* præclara, καλὸς, *id* legitima & juſta, ἔννομος ἢ δίκαιος, *id.* dando aut non dando per leges, ἐκκλητὸς, ὁ μὴ ἐκκλητὸς, *id.* mercatorii, ἐμπορικὸς, *id.* metallici, μεταλλικὸς, τὸ κρίνειν, *id.* impietatis, γραφὴ ἀσεβείας, *id.* injuriarum, γραφὴ ὕβρεως, *id.* & controverſiæ, ἀγὼν ἢ γραφὴ, *id.* cauſſam agere adverſus aliquem, ἐπιτίναι δίκην κατά τινος, *Dem.* dicere, λόγον ἢ δίκην ἔναντίον τινὸς, *id.* irretiere alicui, λαχεῖν δίκην τινί, *id.* diſceptare juſte & ſecundum leges, κρίνειν δίκην ἢ γραφὴν δικαίαν; ἢ κατὰ τοὺς νόμους, *id.* abſolvere, ἀποφεύγειν δίκην, *id.* condemnare, καταγιγνώσκειν δίκης, *id.* γραφῆς, *id.* obtinere, αἰσθεῖν, *id.* ἔλεγεν τῶν δίκῃ, *id.* vinci in cauſſa, ἡττᾶσθαι δίκης, *id.* cauſſa indicta damnare, κατακεχειροτονεῖν τινὸς ἄνευ δίκης θανάτου, *Plato.* indicta cauſſi damnati, ἄκριτοι ἢ ὁμοίως λόγων κατεδικάζοντο, *Lucian.*

Cauſſalis, e, αἰτιολογικὸς, ἡ, όν, ὁ ἢ ἡ αἰτιώδης, ους, Conjunctio, αἰτιώδης σύνδεσμος, *Gram.*

Cauſſidicus, ὁ συνήγορος, ου, *Æſchin.*

Cauſſificor, σκηπτομαι, *Æſchin.*

Cauſſor, προφασίζομαι, aliquid, τι, *Dem.* i. e. culpo, αἰτιῶμαι, aliquem ob aliquid, τινὰ τινος, *id.*

Caute, ἐυλαβῶς, *Dem.* περιφυλαττομένως, omnia ad aliquem ſcribere, ἅπαντα φράζειν τινὶ ἐπιστολεῖον, *Dem.*

Cautè a, ἡ εὐλάβεια, ας, *Dem.* ἡ περισκοπὴ, ῆς, *Æſchin.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Dem* Conſ. *Cautio.*

Cauter, ὁ καυτὴρ, ῆρος, *Hippocr.* τὸ καυτήριον, ου, *Lucian.* cauterio uro, καυτηριάζω, *N. T.*

Cauteriatus, a, um, κεκαυτηριασμένος, η, ον, ίνος, *N. T.*

Cauterium, τὸ καυτήριον, ου, ignitum, διάπυρον, *Lucian.*

Cautes, ἡ πέτρα, ας, *Plut.*

Cautio, ἡ ἐυλάβεια, ας, *Dem.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Iſocr.* magnam prudentiam & cautionem requiens, πράσσειν ἢ φυλακῆς πολλῆς δεομένων, *Dem.* magna, μεγάλη ὑ μικρὰ, *id.* ſumma, ἀκριβεστάτη, *id.* cautione uti in re aliqua, περιφυλαττόμενον ἔχειν πρός τι, *Iſocr.*

Cautus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐυλαβὴς, ές, *Dem.* περιφυλαττόμενος, ίνη, ινον, *id.* ὁ ἢ ἡ, ἕκαστος, συνετὸς, ἡ, όν.

Cavus, a, um, κοῖλος, η, ον, *Xenoph.* non ſolidus, ὁ ἢ ἡ ἔνδοθεν, ους, utrinque cives, ἀμφίκοιλος, *Suid.* introrſum cavus, ὁ ἢ ἡ κοιλὸς, η, ον, *Athen.*

Cedo, παραχωρῶ, *Dem.* alicui, τινὶ, *Iſocr.* e ſuggeſtu, τοῦ βήματος, *Æſchin.* commoda, εἶκε ξυμφέρουσι, *id.* alicui de via, τὴν ὁδὸν ἐκ τινὸς ὁδοῦ, *Plut.* ἐξίσαμαί τινι τὴν ὁδὸν, *Lucian.* nulli prudentia, οὐδεὶ ἐρρώμενος, *Plut.* retro, εἰς τοὔπισθεν ἀναποδίζω, *Lucian.* hoſti, ἐθελοκακέω, *Herodian.* bonis, ἐξίσαμαι τοῖς ὑπάρχουσι, *Dem.* rebus adverſis, ἐνδίδωμι τοῖς πράγμασι, *Baſil.* cedit bene opus, προχωρεῖ τὸ ἔργον, *Herodian.* ei conſilio, ex ſententia, αὐτῷ τὰ τῆς βουλήσεως ἐκβαίνει, *id.* bene & ſupra votum, ἐξίσης καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ὀφειλὴν, *id.* non ut ſperavit, οὐχ ὡς ἤλπισεν, *id.*

Cedo, i. e. die, εἰπέ μοι, i. e. porrige, δὸς, ἔνεγκε, ἔρριψον.

Cedratus, a, um, κεδρατὸς, ἡ, όν, *Eutip.*

Cedria, ἡ κεδρία, ας, *Galen.* cedria perungo, κεδρόω, caput alicujus, κεφαλήν τινος, *Strabo.*

Cedrinus, a, um, κέδρου, ίνη, ινον, *Dioſc.*

Cedris, ἡ κεδρὶς, *Dioſc.*

Cedrus, ἡ κέδρος, ου, *Theophr.* acuta, ἡ ὀξυκέδρος, ου, *id.*

Celebratio, ἡ ἑόρτασις, ως, *Dem.* feſti, ἡ ἑόρτασις, εως.

Celebratus, a, um, ὁλοχόμβος, ίνη, ινον, *Iſocr.* & vulgo jactatus, πρυλλόμβος, ίνη, ινον, *Herodian.* ὁ ἢ ἡ πολυθρύλλητος, ου, *Synſ* ἐνδόξος, *Xen.*

Celebreſco, ἐνομα ἢ, δόξαν λαμβάνω.

Celebris, e, ὁ ἢ ἡ κλεινὸς, ἡ, όν, *Iſocr.* εὐλογάμβος, ίνη, ινον, *id.* ὁ ἢ ἡ ἐνδοξος, ου, ὁδὸς ἀρίστη, ὁπὶ φανεστάτη, γνωρίμη, *id.* & *Dem.* virtute, ἐνδοξάσμενος ἐπ' ἀρετῇ, *Polyb.*

Celebrito, ἡ φήμη, ης, *Dem.* ἡ εὐκλεια, ας, *id.* ἡ εὐδοξία, *Iſocr.* i. e. feſtum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, i. e. ἡ ἀγορὰ, ᾶς, *id.* i. e. frequens hominum, ἡ πανήγυρις, εως, *Iſocr.* celebritatem agens, πανηγυρίζων, *id.*

Celebro, i. e. prædico, λαμπρύνω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* εὐλογίαν τινὸς, *Iſocr.* ἐγκωμιάζω τινὰ, *Dem.* εὖ λέγειν τινὰ, *Iſocr.* laudibus, ἐγκωμίοις, *id* ſplendide, μετὰ λαμπρότητος μεγαλοπρεπῶς, *id.*

Celer, τάχυς, εῖα, ύ, *Dem.* pedibus, ὁ ἢ ἡ ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, *Plut.* in rebus agendis, ὠκὺς, εῖα, ὺ, *Adam.* celerimus curſu, ὠκυπορώτατος, αία, αον, *Iliad.* ὁ ἢ ἡ ὠκύπους, *Hom.*

Celeritas, τὸ τάχος, εος, *Dem.* ἡ ταχύτης, ητος, *Athen.* ἡ ὀξύτης, ητος, *Dem.* celeritate anteverto alios, τῷ ταχεῖ τῆς ἀντιταξάμενος ἐν φυλακῇ, *id.* aliquem conſequi, τοῖς ὁρῶσιν ἀκολουθεῖν, *id.* ἡ ὠκύτης.

Celeriter, τάχα, *Dem.* ταχὺ, *id.* ὀξέως, *id.* ut ſi celeriter conficere aliquid, ὥστε τι ταχὺς τελεῖν τι, *id.* aperire quam celeriter, πάρεστ. ἀνοίγειν ὡς ταχέως, *id.* celerius domum reverti, θᾶττον οἴκαδε ἀφικέσθαι, *id.* celerius operatio, θᾶττον ἐλπίσας, *Theodoret.*

Celeritudo, vide *Celeritas.*

Celero, ταχύνω, *Hippocr.* aliquid, τι, *Sybill.* ὁρμάω, *Jer. Cabbas.* *Dem.*

Celes, ὁ κέλης, ητος, *Plut.*

Celeuſma, τὸ κέλευσμα, ατος, *Plato.*

Celeuſtes, ὁ κελευστὴς, οῦ, *Hesych.*

Celia, ſc. penuaria, τὸ ταμεῖον, ου, *Iſocr.* τὸ ταμιεῖον, ου, *Plut.* τὸ ἀποθήκη, ἡμέρα, ὁ σῖτος, ου, *Xenoph.* ἡ σιτοθήκη.

Celia, ἡ ταμία, ας, *Xenoph.*

Cellarius, ὁ ταμίας, ου, *Xenoph.*

Cellula, τὸ ταμιεῖον, ου, *Suid.*

Celo, κρύπτω, tectum, τὸ κρύμμα, *Dem.* aliquem aliquid, τινὰ τι, *Lysias*, operto domi, ἀποκεκρυμμένος ἐν οἰκίᾳ, *Iſocr.* neque magnum, neque parvum aliquem, ἀποκρύπτομαι κἄτε μέγαν ὄντα Ξενοκλέα τινὰ, *Plato.* hæc te, ἀποκρύπτομαι ταῦτά σε, *Iſocr.* imaginem, ζωγραφίαν τινὸς σωματοειδῆ, *id.* alios, τοὺς ἄλλους, *Iſocr.*

Celox, ὁ κέλης.

Cellitudo, τὸ ὕψος, ους, *Thuc.* Conf. *Altitudo.*

Celſus, a, um, ὑψηλὸς, ἡ, όν, *Lucian.* animus, τὸ ὑψηλοῦν, οῦ, *Plut.* ὁ ἢ ἡ μετέωρος.

Cenotaphium, τὸ κενοτάφιον, ου, LXX.

Cenſeo, νομίζω, *Dem.* ἡγεμονεύω, *id.* οἴομαι, *id.* i. e. cenſitus, γιγνώσκω, *Iſocr.* i. e. cenſum ago, σωτηρίαν, *Dem.* σωτηρίαν, *id.*

Cenſio, ἡ τίμησις, εως.

Cenſitor, ὁ τιμητὴς, οῦ.

Cenſor, ὁ τιμητὴς, οῦ, i. e. morum inſpector, ὁ ἔφορος, ου, *Plut.* ὁ ἐπόπτης, ου, *Herodian.*

Cenſorius, a, um, τιμητικὸς, ἡ, όν, ἐποπτικὸς, ἡ, όν, *Herodian.*

Cenſura, ἡ τιμητεία, ας, ἡ δοκιμασία.

Cenſus, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *N. T.* i. e. tributum, ὁ κῆνσος, ου, *N. T.* τὸ τίμημα, ατος, *Dem.*

ἡ εἰσφορὰ,

ἡ εἰσφορά, ᾶς, census imponere alicui, εἰσφορὰν ἐπιγράφεσθαί τινι, *Isocr.* colligere de cujusque facultatibus, εἰσφορὰν ἀπὸ τῶν χρημάτων, *id.* solvere, φέρειν τὰ, σωτοξεῖς τελεῖν, εἰσφέρειν, δ.δόναι, *id.* accipere, ἀποδέχεσθαι λαμβάνοντος, *id.*

Centenarius, ic, numerus, ὁ ἑκατοντὰς, άδος, *Hesiod.*

Centenarius, a, um, ἑκατονταετὴς, ές, ους.

Centenus, a, um, ὁ τῶν ἑκατόν.

Centesima, æ, ἡ ἑκατοστὴ, ῆς, *Dem.*

Centesimo, ἑκατοστόω

Centesimus, a, um, ἑκατοστὸς, ἡ, όν, *Xenoph.*

Centies, ἑκατοντάκις.

Centro, ἡ κέντρα, ας.

Centralis, e, ὁ, ἡ, τὸ περὶς κέντρον.

Centrum, το κέντρον, ου, *Plut.*

Centum, οἱ, αἱ, τὰ ἑκατὸν, & octo, ὀκτὼ καὶ ἑκατόν, *Thuc.*

Centumpondium, τὸ ἑκατόλιτρον, ου.

Centumvenalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑκατὸν ἀρχὴν.

Centumviri, οἱ ἑκατὸν.

Centuplex, ὁ καὶ ἡ ἑκατονπλασίων, ανος, ἑκατονπλάσιος, ία, ιον, *N. T.*

Centuplicatus, a, um, ἑκατονπλάσιος, ασα, ον, centuplicatum hordeum, ἑκατονπλάσια κριθὴ, *LXX.*

Centupliciter, ἑκατονπλασίως.

Centuria, ἡ ἑκατὸς, άδος, *Xenoph.* militum, ὁ λόχος, *Isoc.*

Centuriatim, κατὰ λόχους, *Philo.*

Centuriatus, us, ἡ ἑκατονταρχία, ας.

Centurio, καταλογίζω, *Plut.*

Centurio, onis, ὁ ἑκατόνταρχος, ου, *Xen.* ὁ τάξιαρχος, *N. T.*

Centurionatus, ἡ ἑκατονταρχία, ας.

Cepa, vid. *Cepa*

Cera, ἡ κηρὸς, οῦ, *Lucian.* e cera fingere aliquid, ἐκ κηροῦ πλάττεσθαί τι, *Herod.* cera obducto, vide *Cero.*

Cerarius, ὁ κηροπλάστης, ὁ κηρεργὸς.

Ceraſus, ὁ κέρασος.

Ceraſum, τὸ κέρασον, ου, *Dosith.*

Ceraſus, ὁ κέρασος, ου, *Theophr.*

Ceratura, ἡ κέρασις, εως, *Aristot.*

Ceratus, a, um, κρατὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Cercopithecus, ὁ κερκοπίθηκος, ου

Cerdo, ὁ βερσοδίφης, ου, *Aristoph.* ὁ σκυτοτόμος, ου, *Plut.* ὁ βάναυσος.

Cerdonia, ἡ βερσοδιφικὴ, ῆς, ἡ σκυτοτομικὴ, ῆς, *Plato.* cerdoniam facio, βερσοδιφίαν, *Aristoph.* σκυτοτομίαν, *Arist.*

Cereales, δημητριακὸς, ὴ, όν.

Cerebellum, ἡ παρεγκεφαλὶς, ίδος, *Aristot.*

Cerebroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκρόχολος, ου, *Aristot.*

Ceremonia, vide *Cæremonia.*

Cereoſia, ὁ ζυθος, ου, *Theophr.* οἶνος κοίθινος, *Dio.* τὸ κρῖνον, ου, i. ὁ βούτυρος, ου, *Latin.* βρίτον δηλ κριθῶν, *Theophr.*

Cerevisiarius, ὁ ζυθοποιὸς, ὁ.

Cereus, a, um, κήρινος, ίνη, ινον, *Plato.*

Cereus, ῆος, κηρὸς, οῦ, τὸ κήριον, ου.

Cerifico, κηροποιῶ.

Cerinus, ὁ καὶ ἡ ἀμαξιάδης, δημητριοπλάκτος.

Cerno, βλέπω, aliquid, τι, *Dem.* εἶδόν τι, *id.* i. e. *video*, διαιλάω, *Gal.* furfur, Σπερμὰ διατίαν τὸ πιτυρον, *id.* i. e. cimicio, ἀχλάζομαι, *Dem.* i. e. meo hæreditatem, κληρονομίαν, *Isæus.*

Cernuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιπρόωπος, ὸν, *Hesych.*

Cero, ἐγκηρίω, *Hippocr.* mortuum, κατακηρόω νέκυν, *Pseudol.*

Ceroma, τὸ κήρωμα, ατος, *Gal.*

Ceromaticus, a, um, κηρωματικὸς, ὴ, όν.

Ceromatiſtes, ὁ κηρωματιστὴς, ου.

Cerotum, τὸ κηρωτὸν, οῦ, *Dioſc.*

Certamen, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Dem.* ἄεθλος, ου, *Isocr.* i. e. res gravis, τὸ δεινὸν, *Dem.* & bellum, ἀγὼν καὶ πόλεμος, *Isocr.* ἀγὼν καὶ ἄεθλος, *id.* belli, ἀγὼν πολέμου, *Dem.* & periculum, ἀγὼν καὶ κίνδυνος, *id.* magnum, majus, maximum, ἀγὼν μέγας, μείζων, μέγιστος, *id.* facilius, ῥᾴδιος, *id.* difficile, χαλεπὸς, *id.* νεὸς, πολεμικὸς, *Isocr.* equi & navale, ἄεθλα ἵππων τε καὶ τριήρων, *id.* subire de re aliqua, ἀγῶνα περὶ τινος ὑπομένειν, *Dem.* adversus aliquem, πρός τινα, *id.* de aliqua re, ἀγῶνες ἄεθλων περί τι, *Isocr.* certaminis locus, τὸ ἀγωνιστήριον, ου, *Arist.* præmium, τὸ ἆθλον, *Xen.* τὸ νικητήριον, ου, *id.* præfectus, ὁ ἀγωνοθέτης, ου, *Lucian.*

Certatim, ἀγωνιστικῶς.

Certatio, ἡ ἀγωνία, ας, *Thucyd.* τὸ ἀγώνισμα, ατος, *Plut.*

Certator, ὁ ἀγωνιστὴς, οῦ, *Pind.*

Certe, ναὶ, *Aristoph.* ἀληθῶς, *Dem.* ἦ μὴν, *id.* δῆτα, *id.* γε, si non summa, certe pars quædam, εἰ μὴ ὅλον, μέρος γέ, *Dem.* γὲν. si nihil aliud, nomen certe habet, εἰ μὴν ἄλλο, τοῦνομα γοῦν ἔχει, *id.* ἀμέλει, id enim certe homine in ignotissimum habeatur, τοῦτο γὰρ, ἀμέλει, ἀνθρώπου ἀπαιδεύτου φανεῖσθαι ἂν, *id.* καὶ μὴν, nec illud certe audeat quis dicere, καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτό γε ἀδεὲς ἂν εἰπεῖν τολμήσειεν, *id.*

Certifico, βεβαιόω, *Plato.*

Certioro, δηλόω, *Dem.*

Certitudo, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.* ὁ βεβαιότης, ητος, *Aristot.* ἀσφάλεια, ας, *Thuc.*

Certo, ἀγωνίζομαι, *Demosth.* certamen, ἀγῶνα, *Plato.* hac de re tecum, περὶ τούτου ἐγὼ, *Xen.* de honore & gloria, περὶ τιμῆς καὶ δόξης, *Demosth.* pro libertate, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, *id.* in Indis Olympia, τὰ Ὀλύμπια, *Philostr.* cum aliquo, ἀμιλλάομαί τινι, *Dem.* ad extremum dimicationem, διαγωνίζομαι, *Æschin.* cum majorum virtute, ἀμιλλᾶσθαι πρὸς τὴν τῶν προγόνων ἀρετὴν, *Dem.* de rebus pulcherrimis, περὶ τῶν καλλίστων φιλοσοφεῖν, *Isocr.*

Certo, ἀκριβῶ, *Dem.* ἀκριβεῖν, *id.* certissime aliquid comprobare, μάλιστα ἀκριβῶς τι ἐξετάζειν, *id.* it. βεβαίως.

Certus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκριβὴς, ής, *Isocr.* δῆλος, η, ον, *Dem.* βέβαιος, αία, αιον, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἄδολος, ος, *Dem.* certum signum, ἀκριβὲς σημεῖον, *Dem.* certa memoria, ἀκριβὴς μνήμη, *id.* certa pax, βεβαία εἰρήνη, *Xen.* i. e. definitus, statutus, τεταγμένος, ὡρισμένος, ίη, ίον, *Dem.* ἠρισμένος, *id.* ὡρισμένος, *id.* διωρισμένος, *Isocr.* certum tempus, χρόνος τεταγμένος, *id.* certa dies, τεταγμένη ἡμέρα, *Dem.* ἡμέρα διαρρητηρένη, *id.* i. e. firmus, ratus, ἰσχυρὸς, ὰ, όν, *Dem.* ἀσφαλὴς, ές, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀναμφίσβητος, ου, *id.* certum est, constat, δῆλον, certum est, quod sic præsaturus sit, δῆλόν, ὅτι οὕτω προαιρήσεται, *Xen.* certum habeo aliquid, certo aliquid scio, ἴστε μὰ τὸ Ἀπόλλω τι, *Dem.* εἶδά τι ἀκριβῶς, *id.* ὀρθῶς, *Isocr.* φανερῶς, *idem.* certiorem facio aliquem, δηλόω τινὰ, *id.* de aliqua re, γνωρίζω τινί τι, *Paus.* certior fio ab aliquo, πυνθάνομαι παρά τινος, *Isocr.* de aliqua re, πυνθάνομαι, *id.* de aliqua re ab aliquo, τὶ ἐκ τινος, *id.*

Cerva, ἡ ἔλαφος, ου, *Aristot.*

Cervical, τὸ περικεφάλαιον, ου, *Plut.*

Cervicosus, a, um, ὁ καὶ ἡ παχυτράχηλος, ου, *Sinac.*

Cervinus, a, um, ἐλάφειος, εία, ον, medulla, μυελὸς, *Galen.* corium, τὸ ἐλάφειον, ου, *Suid.*

Cerviſia, vide *Cervisia.*

Cervix, ὁ αὐχὴν, ένος, *Aristot.* ὁ τράχηλος, ου, *Plut.* ἡ δέρη, cervicem erigere, τὸν αὐχένα ἐπαίρειν, *Philo.* τὸ αὐχένα ἀνατείνειν, *Chrys.*

Ceruſſa, τὸ ψιμμύθιον, i. ψιμύθιον, ου, *Xenoph.*

Ceruſſatus, a, um, ψιμυθιωθεὶς, εῖσα, έν, *Plut.*

Ceruſſo, ψιμυθιόω, *Plut.*

Cervus, ὁ ἔλαφος, ου, *Aristot.*

Cespes, vide *Cæspes.*

Ceſſatio, ἡ ἀνάπαυσις, εως, *Dem.* concedere alicui ceſſationem ab opere, δίδωμί τινι ἀνάπαυσιν, *id.* i. e. cunctatio; mora, ἡ διατριβὴ, ῆς, *id.* τὸ μέλλημα, ατος, *Æschin.* ἡ μέλλησις, εως, *Thucyd.* i. e. ſegnities, ἡ ἀργία, ας, *Demosth.* ἡ ὀκνηρία, ἡ ῥᾳθυμία.

Ceſſator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Aristot.* ὁ ἀεργὸς, ὸν, *N. T.* ὁ ἀργὸς, ὸν, *Dem.*

Ceſſio, ἡ ἀνάπαυσις, εως.

Ceſſo, παύομαι, ab aliqua re, τινος, *Dem.* aliquid facere, παύομαι τι, *Plato.* a cæde, φόνου, *Thuc.* a labore, λήγω τοῦ πόνου, *Isocr.* ceſſare facio, παύω, aliquem ab aliqua re, τινὰ τινος, *Isocr.* ibi locutum aliquem, τὸν μὲν γὰρ ἐνταῦθα, *id.* i. e. tarde, cunctari, βραδύνω, *Herodian.* μέλλω, *Dem.* cunctor, *id.* ῥᾳθυμῶ, *Xenoph.* χαλάω, *Plut.*

Cetus, ὁ κῆτος, ους.

Cetarius, ὁ κητοπώλης, ου.

Cetus, τὸ κῆτος, εος, *Aristot.*

Cetaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ κητώδης, ὁ καὶ ἡ κητοειδὴς, ὁ καὶ ἡ κητῶδης, ώδη, ῶδες, *Dioſc.*

Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.

Cetratus, ὁ πελτασὴς, ὁ πελτοφόρος.

Ceu, οἷα, *Xenoph.* οἷσει, ὥσπερ.

Cevec, Καυλοπρασίδιον, *Suid.*

Chalcographus, ὁ χαλκογράφος, ου.

Chalybs, ὁ χάλυψ, υβος.

Chaos, τὸ χάος, ους, *Plato.*

Character, ὁ χαρακτὴρ, ῆρος, *Aristot.* charactere imprimere alicui, χαρακτῆρα ἐπιτιθέναι τινὶ, *id.*

Characteriſticus, χαρακτηριστικὸς, ὴ, όν, *Dionys.*

Charitoniſtimus, ὁ χαριεστατὸς, ὴ, όν, *Dion. Halic.*

Charites, ἡ ἀράτη, ης, *Plut.* ἡ εὐφροσύνη, ἡ φιλοφροσύνη.

Charta, ὁ χάρτης, ου, *Dioſc.*

Chartaceus, a, um, χαρτῶος, ᾶ, ουν, ἶ, ᾶ, τὸ ὸν χάρτου.

Chartophylacium, τὸ χαρτοφυλάκιον, ου.

Charto, phylax, ὁ χαρτοφύλαξ, ακος.

Chartula, τὸ χαρτίον, ου, *Plut.*

Charus, a, um, i. e. pretioſus, vide *Carus*, i. e. dilectus, ἀγαπητὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Chaſma, τὸ χάσμα, ατος, *Plato.*

Chaſmatias, ὁ χασματίας, ου, *Aristot.*

Chela, ἡ χηλὴ, ῆς, *Aristot.*

Chelys, ἡ χέλυς, υος, *Pind.*

Chenotrochium, τὸ χηνοτρόφειον, ου, *Columella.*

Chiliachus, ὁ χιλιαχὸς, ου, *Plut.*

Chilias, ἡ χιλιὰς, άδος, *Theocr.*

Chimæra, ἡ χίμαιρα, ας, *Paul.*

Chiragra, ἡ χειράγρα, ας.

Chirographum, το χειρόγραφον, ου, chirographo cavere, χειρογραφεῖσθαι, *Laud.*

Chiromantes, ὁ χειρομάντις, εως, *Poll.*

Chiromantia, ἡ χειρομαντεία, ας.

Chirotheca, ἡ χειροθήκη, ης.

Chirurgia, ἡ χειρουργία, ας, *Plato.* ἡ χειρουργικὴ, ης, *Gal.*

Chirurgicus, a, um, χειρουργικὸς, ὴ, όν, *Arist.*

Chirurgus, ὁ χειρουργὸς, οῦ, *Galen.*

Chlamydatus, a, um, κεχλαμυδαμένος, ένη, ον, *Athen.*

Chlamydium, το χλαμύδιον, ου, *Plut.*

Chlamys, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.*

Cholera, ἡ χόλερα, ας, *Hippocr.* cholera vena, χολερικὴ, *Galen.*

Cholericus, a, um, χολερικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Choragium, τὸ χορήγιον, ου, i. τὸ χορηγεῖον, ου, *Poll.*

Choragus, ὁ χορηγὸς, οῦ, *Athen.*

Chorallus, ὁ χοραύλης, ου.

Choraules, ὁ χοραύλης, ου, *Aristot.*

Chorea, ἡ χορὸς, οῦ, *Plato.*

Choreas ducere, χορεύω, *Isocr.*

Choreuma, το χόρευμα, ατος, *Eurip.*

Choreutes, ὁ χορεύτης, ου, *Plato.*

Chorographia, ἡ χωρογραφία, ας.

Chorographus, ὁ χωρογράφος, ου, chorographum ago, χωρογραφία, *Ptolem.*

Chorus, ὁ χορὸς, οῦ, *Xenoph.* chori magiſter, ὁ χοροδιδάσκαλος, ου, *Plato.*

Chos, ὁ οἰνίσκος, ου, *Dem.* το οἰνίδιον, ου, *Ath.*

Chriſtologia, ἡ χριστολογία, ας, *N. T.*

Chriſtologus, ὁ χριστολόγος ου.

Chria, ἡ χρεία, ας, *Lydian.*

Chrisma, το, χρίσμα, ατος, *Dioſc.*

Chriſmatus, ὁ χρισμὸς, οῦ, *Dioſc.*

Chriſtianismus, ὁ Χριστιανισμὸς, οῦ.

Chriſtianus,

Christianus, ὁ Χριστιανος, ὕ, N. T.
Christianus, ᾱ, ιον, χριστιακος, ᾱ, ὀν.
CHRISTUS, ὁ Χριστος, N. T.
Chronica, τὰ χρονικὰ, ῶν, Lucian.
Chronologia, ἡ χρονολογια, ας.
Chronologus, ὁ χρονολογος, ᾰ.
Chrysocolla, ἡ χρυσοκολλα.
Chrysolithus, ὁ χρυσολιθος.
Cibatia, orum, τὰ ὀνειδεμενα, ων, Thuc. ὁ βρωτὸς ὕ, Dem.
Cibatius, a, um, ὁ κ ἡ ἐδώδιμος, ᾰ, Diosc. Cibatior, ᾰ, ον, ὁ κ ἡ τραξιμώτερος, lex cibaria, σιτικὸς νομος, Plut. panis, σιτιρετης ὀρτος, ὀρτος συγκόμιστος.
Cibatus, us, ἡ τροφη, ης, Aristot.
Cibo, as, τιθρω, Xenoph. ψαμιζω, N. T. σιτευσιὰ τινι, Xenoph.
Cibus, ὁ σῖτος, ου, Dem. τὸ σιτιον, ου, Xen. ἡ τροφη, ης, Aristot. τὸ ἐδεσμα, ατος, Ion. ὁ βρωτος, ὕ, Dem. ὁ ἐπιτιτισμὸς, ου, id. τὸ ἔδαρ, cibum sumo, σιτον αἱρουμαι, Xenoph. ἐν σιτοι εἰμὶ, idem, una capio. συσσιτίω, Dem. deduco, τ τροφης ὑποκλαλομαι, Aristot. paro, σῖτον ποιεω, Plato, præbeo, σιτομετρεω σίτου, LXX. communico cum aliquo, βρωτὸν κοινωνεω τινὶ, Demosth. coquo, ὀψοποιεομαι, idem, cibis inviti simus podus, quam tilus rarissimis delector, τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον, ἢ τοις ὑγιεινοτάτοις ἥδ σιτιων χαίρω, Ion. qui cibis delectatur animum & corpus lædentibus, χείρων ἥδ ἐδισμένος τοῖς κ τὸ σῶμα, κ τὴν ψυχὴν βλαπτόμενος, id. fine cibo fum, ἀσιτίζω, LXX. fine cibo, ἄσιτι, idem.
Cicada, ὁ τέττιξ, γος, Thuc. parva, ἡ τεττιγονία, ſ. τὸ τεττιγονιον, ου, Aristot.
Cicatrico, ἑλκόομαι, Aristot. ἀπολόω, Dioſc. ἐπαλόω, id. κατηλόω, id.
Cicatricula, τὸ ἑλκιον, ου.
Cicatrix, ἡ ἑλκὴ, ἧς, Aristot. cicatricem obducere ulceribus veteribus, ἐπαλύω τὰ παλαιὰ ἕλκη, Dioſc. ex ulceribus habere adhuc cicatrices, ἕλκεων ἔτι ἔχειν οὐλὰς, Dem.
Cicer, ὁ ἐρεβινθος, ου, Diosc. ciceri ſimilis, ὁ κ ἡ ἐρεβινθώδης, ες, Theophr. ciceris magnitudo, ἐρεβινθιαῖον μέγεθος, Dioſc.
Cicercula, ὁ λάθυρος, ου, Theophr.
Cicerinus, a, um, ἐρεβινθος, ίνη, ινον, Heſych. ὁ κ ἡ ἐρεβινθώδης, ες, ſolium cicere, φύλλον ἐρεβινθώδες, Dioſc.
Cicindela, ἡ λαμπυρις, ίδος, Plin. ἡ φυλλὰς, Nic. cicindelæ inſtar luceo, λαμπυρίζω, Dioſc.
Ciconia, ὁ πελαργὸς, ὕ, Arist. qualis ciconiæ eſt, πελαργικος, ὴ, όν, id. ciconiæ pullus, ὁ πελαργιδεὺς, εως, Aristoph.
Cicur, ὁ κ, ἡ τιθασὸς, ὕ, Plato. ὁ κ ἡ ἡμερος, ᾱ, id. φρᾳος, Xen. animantes omnes tam cures quam agreſtes, ζῶα πάντα ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀγρια, Herodian. 5, 6, natura, τὸ τιθασιον, ου, Theophr.
Cicuratio, τὸ ἡμέρωμα, ατος, Theophr. ἡ ἡμέρωσις, εως, ἡ ἐξημέρωσις, εως.
Cicurator, ὁ τιθασεύτης, ου, Aristoph.
Cicuro, τιθασεύω, aliquem, τινὰ, Plato, ἐξημεδόω τινὰ, id. beſtias, ἡμερον τὰ θηρια, Ion. Cicuratus, ἐξημερωμενος.
Cicuta, τὸ κώνειον, ου, Dioſc. cicutam bibo, κωνειάζομαι, Suid.
Cico, κιω, omnem lapidem, πάντα λίθον, Plut. illum alicui, μηχανόομαί τινι γίλωτα, Dem. ictum, σκεῖσημα τὸν ὀϊστὸν, id. bellum, ἐχέπλ πολεμον, Thuc.
Cichium, το κιλίκιον.
Cilium, βλεφαρις, ιδος, Aristot. τὸ βλέφαρον, ου, Dioſc.
Cimeliarcha, ὁ κειμηλιάρχης, ου.
Cimeliarchium, τὸ κειμηλιάρχιον, ου.
Cimelium, τὸ κειμήλιον, ου Luc.
Cimex, ὁ κ ἡ κόρις, εως, Dioſc.
Cinædia, ἡ κιναιδια, ας, Æſchin.
Cinædicus, a, um, κιναιδικὸς, ὴ, όν.
Cinædus, ὁ κίναιδος, ου, Plut.
Cinciunatus, a, um, ὁ κ ἡ κραυλιλάδης, ες, Lucian.
Cincinnus, ὁ κίκιννος, ου, Aristoph. ὁ πλόκαμος, Hom. aureus, ὁ ἀβρυχος χρυσὸς, Ælian.
Cinctolus, τὸ ξάνιον, ου, Pall.
Cinctura, τὸ διάζωμα, ατος, Plut.
Cinctus, us, τὸ διάζωμα, ατος, Plut. ἡ ζώνη, ης, idem.
Cinefacio, τεφρόω, N. T. κατεφρόω, Al. Aphrod.
Cinereaceus, a, um, τεφρος, α, ὸν, Aristot. ὁ κ ἡ τεφρώδης, ες, ὁ κ ἡ ὑποπόδος, ου, Dioſc.
Cinereus, ὁ κ ἡ ὑπόφαιος, ου, Athen. σποδιος, ία, ιον, idem. qui cinereo colore eſt, τεφρώδης, αία, αιον, Ælian.
Cinerula, τὸ σποδιον, ου, Dioſc.
Cingo, διαζώννυμι, pallium, τὸ τριβώνιον, ου, Lucian aliquem re aliqua, διαδέω τί τινι, Lucian. urbem muro, περιβάλλω τὴ πόλι τείχος, Aristot. urbem lapidibus, τειχίζω τὴν πόλιν λίθοις, Dem. corona, στεφανόω, Plut. circulo orbem terrarum, περιστεφανόομαι κύκλῳ τὴν οἰκουμένην, Aristot.
Cingula, τὸ ζῶμα, ατος, τὸ ζῶσμα, ατος, Byzl.
Cinnabarinus, a, um, κινναβαρίνος, ίνη, ινον, Aristot. κινναβάρινος, ία, ιον, Galen.
Cinnabaris, το κινάβαρι, εως, Theophr. cinnabarim refero, κινναβαρίζω, Dioſc.
Cinnus, ὁ κίκιννος, ου, Aristoph. ὁ πλόκαμος.
Cio, vide Cieo.
Cipus, ὁ στιδοκάκη, ης, Dem. i. e. columna, ἡ στήλη, ης, Dem.
Circa, περὶ, cum Accuſ. circa hoc occupatus eſt, περὶ τοῦτό ἐστι, Dem. mimos circa ſe habet, μιμους ἔχ περὶ αὐτὸν, id. circa meridiem, περ. μεσὸν ἡμεραν, Æſchin. qui circa Trojana tempora vixerunt, οἱ περὶ τὰ Τρωικα, Jour. ἀμφὶ, cum Accuſ. circa urbem, ἀμφ. τὴν πόλιν, circa cœnam occupatus erat, ἀμφὶ δεῖπνον εἶχε, Xenoph. κτὶ, cum Accuſ. leges circa excellum, νομοι καθ ὑπερογὴν, Aristot.
Circenſis, ε, κύκλιος, ία, ον, Circenſes ludi, ἡ ἱπποδρομια, ας, Thuc. ὁ διαυλος.
Circinatio, ἡ περιαγωγὴ, ἡ γόρυσις.
Circino, περιγράφω, Dem. περίγω, γυράω.
Circinus, ἡ πέτρα, ας, Euſtath.
Circiter, περὶ, cum Accuſat. circiter ſeptuaginta naves, περὶ ἑβδομήκοντα νῆας, Thuc. circiter triginta, περὶ τριάκοντα, Dem. circiter centum ſtadia, ὅσον ἑκατὸν σταδίους, Herodian.
Circitio, ἡ περιτροπὴ, ῆς, Basil. ἡ περιδος, ου, Ariſt.
Circitor, ὁ περίπολος, ου, Thuc. ὁ περιοδευτὴς,
Circuitus, ἡ περίοδος, ου, Plut. ὁ περίπολος, ου, Thuc. in circuitu fori, ἐν κύκλῳ τ ἀγορᾶς, Thuc. urbis, κύκλος τ ἄστεος, id.
Circulatim, κυκληδὸν, κύκλῳ, ferri, φέρεσθαι, Plut.
Circulatio, ἡ κύκλωσις, εως.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ου, Suid. ὁ ὀχλαγωγὸς.
Circulatorius, ἀγυρτικὸς, ὴ, όν, Plut.
Circulatrix, ἡ ἀγυρτὶς, ίδος.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, ὁ κύκλος, ου, Plato.
Circum, vide Circa.
Circumactio, ἡ περίοδος, ου, Ariſtot. ἡ περιαγωγὴ, ῆς, id. ἡ περιτροφὴ.
Circumaggero, περιχαννυμι.
Circumago, περιάγω, aliquid, τὶ, Plato. aliquem ſecum, περιάγομαί τινὰ, Xenoph. circumagor, κυκλεφορέομαι, Ariſtot.
Circumambulo, περιπατέω κύκλῳ, Cæſ. Circumeo.
Circumaro, περιαρόω, Plato.
Circumaſpicio, περιζκέπτω.
Circumcido, περικόπτω, aliquid, τὶ, Thuc. περιτέμνω, τὶ, LXX. præputium, περιτέμνομαι τὰ αἰδοῖα, Herodot.
Circumcingo, περιζώννυμι, lumbos, τὰς ὀσφύας, Nax.
Circumcirca, περὶξ, populum ſtantes, περὶξ τὸν δῆμον ἑστῶτες, Polyb. cunctantes irretii, κύκλῳ πανταχῆ μέλλοντας περισοχίζ, Dem.
Circumciſe, περιτετμημένως.
Circumciſio, ἡ περιτομὴ, ῆς, N. T. ἡ περιτοκὴ.
Circumciſor, ὁ περιτομὸς, έως.
Circumclaudo, περικλείω, Thuc.
Circumcludo, vide antecedens, Circumclaudo.
Circumcolo, περιοικέω, Ulpian.
Circumculco, περιπατπατέω, ῶ.
Circumcurro, περιτρέχω, aliquid, τὶ, Plato.
Circumcurſio, ὁ περιδρομὴ, ῆς, Plut.
Circumcurſito, περιπλανδομαι, in hoc, ταῦτα, Xenoph. huc illuc, ἁπλῶ διεῤῥ νηκέστως, Dem.
Circumdo, περιβάλλω, urbem mœnibus, τὴ πόλει τείχος, Ariſtot. περιτειχίζω τὴν πόλιν, Dem. urbem ſolla, περιβάλλομαι τάφρον τὴ πόλι, Xenoph. aliquid aliquo, κυκλόω τί τινι, Greg.
Circumdolo, περιπελεκάω, Nax.
Circumduco, περιάγω, Plato. περιέχω, Plut. aliqueo, περιηλόομαί τινα, Lucian. aliquem circa montem, τινὰ τὸ ὄρος, Herodot. munitiones circa urbes, περιβάλομαι τὰς πολεσιν ἐχύματα, Xenoph. i. e. decipere aliquem, περιακρόομαί τινα, Dem.
Circumductio, ἡ περιαγωγὴ, ῆς, i. e. deceptio, ἡ περίκρυσις, εως, Suid. ἐπάτη, ης, Xenoph.
Circumducter, ὁ περιαγωγὸς, ὕ, Synſ.
Circumeo, περίειμι, περέρχομαι, in Italia, τὴν Ἰταλίαν, Plut. forum cum aliquo, περιέρχομαί κύκλῳ τὴν ἀγορὰν μ τινος, Dem. palatium, περιοδεύω τὸ παλάτιον, Lat. fana Deorum, περιπορεύομαι τὰ ἱερὰ, Ariſtot.
Circumequito, περιιππεύω, Polyb.
Circumerro, περιφέρομαι, Plut.
Circumferentia, ἡ περιφερεια, ας, Ariſt. ἡ περίμετρος, ου, ſc. γραμμὴ, id.
Circumfero, περιφέρω, aliquid, τὶ, Synſ. περιάγω.
Circumflecto, περικάμπτω, περικλάω, i. e. circumflexo noto, περισπάω, Athen.
Circumflexio, ἡ περίκαμψις, εως, ἡ περικαμπὴ, ῆς, Herodot. ἡ περίκλασις, εως, Plut.
Circumflexus, a, um, ὁ κ ἡ περίκαμπτος, circumflexo notatus, περισπώμενος, ένη, ενον, Gramm.
Circumflexus, us, vide, Circumflexio.
Circumflexus, i, ὁ περισπώμενος, scil. τόνος, Gramm.
Circumflo, περιπνέω.
Circumfluens, περίρρυτος, υτα, ον, Thuc.
Circumfluo, περίρρυτος, mutum, τὸ τεῖχος, Herodian. opibus, ſ. omnium rerum copia, ἔχω τῶν ἁπάντων, Jour.
Circumfluus, a, um, ὁ κ ἡ περίρρυτος, ος, Herodot. περιρρέων, ουσα, ουν, Thuc.
Circumfodio, περιορύσσω, Theophr. περισκάπτω, idem.
Circumforaneus, ᾱ, um, ὁ περιαγορᾶος, ου, Suid. ὁ ἀγύρτης, ου, id. ὁ κ ἡ ἀγοραῖος, ᾱ, ὁ ἀλήμων, populus, ὄχλος, Xen.
Circumfremo, περιβρέμω, περιβρομέω.
Circumfrico, περιτρίβω, περιτρίζω.
Ci cumfulgeo, περιαστράπτω, N. T. περιλάμπω, Ep.
Circumfundo, περιχέω, aliquid, τὶ, Dioſc. τινὶ, Lucian. περιχύω, τινὶ, id. circumfundor, i. e. circumdo aliquem, περιχέομαί τινι, Plut.
Circumfuſio, ἡ περίχυσις, εως.
Circumgelatus, a, um, περιπαγὶς, ῖσα, ὶν, Dioſc.
Circumgemo, περιστενάζομαι, Plut.
Circumgesto, περιφέρω, Synſ.
Circumjaceo, περίκειμαι, alicui, τινὶ, Herodian. id. circumjacet mihi, περίκειμαί τινι, id.

Circumjectus, a, um, περικείμενος, ένη, ενον, *Herod.*

Circumjicio, περιβάλλω, alicui aliquid, τί τινι, *Galen.*

Circumlambo, περιλείχω, aliquid, τὶ, *Aristoph.*

Circumlitus, a, um, περικομισθεὶς, εῖσα, έν, *Thuc.*

Circumligo, περιδέω, aliquid, τι, *Xenoph.* aliquid alicui, διαδέω τί τινι, *Lucian.*

Circumlino, περιαλείφω, *Lucian.*

Circumlitio, ἡ περίχρισις, εως, *Diosc.*

Circumlitus, a, um, ὁ, ἡ, ἡ περίχριστος, ε, *Diosc.*

Circumlocutio, ἡ περίφρασις, εως, *Quintilian.*

Circumloquor, περιφράζουσι, *Dion. Halicarn.*

Circumluo, περικλύζω, *Plut.*

Circummitto, περιπέμπω.

Circummunio, περιφράττω.

Circummunitio, τὸ περίφραγμα, ατος, *Polyb.* ὁ περιφραγμός.

Circummunitus, a, um, ὁ, ἡ, ἡ περίφρακτος, ε.

Circumnascor, περιφύομαι, *Theophr.*

Circumnavigo, περιπλέω, Peloponnesum, τὴν Πελοπόννησον, *Dem.*

Circumobruo, περιχώννυμι.

Circumpingo, περιζώννυμι, *Diod.*

Circumplector, περιπλέκω, [illegible]

Circumplexio, ἡ περιπλοκή, ῆς, ἡ περίπλεξις, εως.

Circumplexus, a, um, περιπεπλεγμένος, ένη, ένον, [illegible]

Circumplico, vide Circumplector.

Circumpono, περιτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Athen.*

Circumpotatio, ἡ ἐγκυκλοποσία, ας.

Circumrado, περιξέω, [illegible]

Circumretio, περιβάλλω, ἀμφιβάλλω.

Circumrodo, περιβιβρώσκω, περιτρώγω, aliquid, τι, *Lucian.*

Circumscalpo, περικνίζω, *Hipp.*

Circumscarifico, περιχαράσσω, *Gal.*

Circumscindo, περιτέμνω.

Circumscribo, περιγράφω, *Plut.* circulum centro, κύκλον κέντρῳ. [illegible] i. e. definio, [illegible] *Dem.* περιορίζω, *Luc.* i. e. fallo aliquem, [illegible]

Circumscriptus, περιγεγραμμένος.

Circumscriptio, ἡ περιγραφή, ῆς, *Polyb.* i. e. deceptio, ἡ περίκρουσις, εως, [illegible]

Circumseco, περικόπτω, aliquid, τι, [illegible]

Circumsedeo, περικάθημαι, moenia ingenti exercitu, τὸ τεῖχος πολλῇ στρατιᾷ, *Dem.* urbem, πολιορκέω πόλιν, *id.* περικαθίζω πόλιν, LXX.

Circumsepio, περιφράσσω, LXX.

Circumsessio, ἡ πολιορκία, ας, *Isocr.* Vide *Obsidio.*

Circumsisto, περιίσταμαι, *Herod.*

Circumsono, περιηχέω, aures, τὰς ἀκοὰς, *Basil.* tubae, quam circumsonant venti, [illegible] περιηχημένη τῷ πνεύματι, *Lucian.*

Circumspecte, περισκεμμένως, *Lucian.* πεφυλαγμένως, omnia perscribere ad aliquem, ἀπαντα [illegible] τινα ἐπιστέλλειν, *Dem.* εὐλαβῶς.

Circumspectio, ἡ περίσκεψις, εως, ἡ περίσκεψις, εως.

Circumspecto, κατασκοπεύομαι, *Xenoph.*

Circumspectus, a, um, i. e. cautus, πεφυλαγμένος, ένη, ένον, *Plut.* i. e. qui circumspicitur, περισκεμμένος, *Lucian.* ὁ, ἡ περιφανὴς, *idem.*

Circumspergo, περιπάσσω, περιῤῥαίνω.

Circumspicio, idem quod *Circumspecto.* πάντη περιβλέπω, *Luc.* περιορᾶν, *Xen.* περισκοπέω.

Circumstantia, ἡ περίστασις, εως, *Aristot.*

Circumsto, περιίσταμαι, undique, πανταχόθεν, *Thuc.* aliquid, τι, *Dem.*

Circumstrepo, περικτυπέω, ῶ, *Basil.*

Circumstruo, περικατασκευάζω.

Circumtego, περικαλύπτω, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Circumtexo, περιυφαίνω.

Circumtondeo, περικείρω, *Philostr.*

Circumtono, περιβροντάω, ῶ.

Circumtonsus, a, um, ὁ, ἡ, ἡ περίκουρος, ε, *Poll.*

Circumtremo, περιτρέμω, *Naz.*

Circumtueor, idem quod *Circumspecto.*

Circumvagor, περιπλανάομαι, *Xenoph.*

Circumvallatio, ἡ ἀποτάφρευσις, εως.

Circumvallo, περισταυρόω, *Thuc.* aliquid, περιταφρεύω, τι, *Plut.* περιτειχίζω.

Circumvectio, ἡ περιαγωγή, ῆς, *Aristot.*

Circumvecto, περιάγω, *Plato.* περιοχέω.

Circumveho, idem quod antecedens *Circumvecto.*

Circumvenio, περιέρχομαι, i. e. circumdo, κυκλόω, aliquid aliqua re, τι τινι, *Greg.* κυκλόομαί τι, *Xenoph.* i. e. decipio, παρακρούω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* φενακίζω τινὰ, *Dem.* ἐξαπατάω τινά, *id.*

Circumventus, a, um, κεκλεισμένος, ένη, ένον, malis, κακοῖς συμπεπλεγμένος, *Soph.*

Circumverto, περιδινέω, *Aristot.* περιστρέφω, aliquid, τι, *Lucian.*

Circumvincio, περιδέω.

Circumviso, idem quod *Circumspecto.*

Circumvolito, περιπέτομαι, *Lucian.*

Circumvolo, idem quod *Circumvolito.*

Circumvolvo, περικυλινδέω, *Plato*, περικυλίω, *Aristoph.* περιειλέω.

Circumvolutio, ἡ περικυλίνδησις, εως, *Plato*, ὁ κυλινδισμός, ῦ, [illegible]

Circularis, κυκλικὸς, ή, όν, *Theophyl.* κυκλοειδὴς, ὴς, ές, *Aristot.* ὁ, ἡ ἐγκύκλιος, ε, *Athen.*

Circulator, ὁ κυκλικὸς, ῦ, *Lucian.* ὁ ἀγύρτης, ε, *Plut.*

Circulus, κύκλος, ε, *Plato*, ὁ γῦρος, ε, *Plut.*

Circus, ὁ κύκλος, ε, *Plato*, τὸ γῦρος, [illegible] *Theophr.* ὁ ἱππόδρομος, ε, *Dion. Hal.*

Cirratus, a, um, βοστρυχωμένος, ένη, ένον.

Cirrus, ὁ βόστρυχος, ε, *Aristoph.* ὁ πλόκαμος, ε, *Herod.*

Cis, ἐντὸς fluvium, τῦ ποταμῦ, montes, ἐπὶ τάδε τῶν ὀρῶν, *Justin.* Atque hoc ipso etiam composita cum *Cis* redduntur, ut Cisalpinus, ὁ ἐπὶ τάδε τῶν Ἄλπεων, cismarini, οἱ ἐπὶ τάδε τῆς θαλάσσης, κ. τ. λ.

Cista, ἡ κίστη, ης, ἡ κίστις, ιδος, *Aristoph.* ἡ κίστη, ς, *Diosc.*

Cistella, ἡ κιστὶς, ίδος, *Aristoph.* τὸ κιστίον, ε, *Plut.*

Cistellula, idem quod antecedens *Cistella.*

Cisterna, ἡ δεξαμενή, ῆς, *Strabo.* ὁ λακκὸς, ε, *Aristoph.* τὸ ὕδατος δοχεῖον.

Cisterninus, a, um, λακκαῖος, αία, αῖον, aqua, λακκαῖον ὕδωρ, *Athen.*

Cistula, idem quod *Cistella.*

Citatim, ὡρμημένως.

Citatio, ἡ κλῆσις, εως, *Dem.*

Citatus, a, um, ὡρμημένος, ένη, ένον.

Citerior, ἐξωτέρω, έρα, ρον, *Xenoph.*

Cithara, ἡ κιθάρα, ας, *Plato.* ἡ φόρμιγξ, ἡ χέλυς, citharam cano s. ludo, κιθαρίζω, *Plat.* κιθαρίζω, *Aristot.* citharae sonus s. cantus, τὸ κιθάρισμα, ατος, *Plato.* ἡ κιθαρῳδία, ας, *Plut.* citharae pulsatio, ἡ κιθάρισις, εως, citharam pulsandi peritus, κιθαριστικὸς, ή, όν, *Plato*, cithara parva, τὸ κιθάριον, ε, *Athen.*

Citharista, ὁ κιθαριστὴς, ε, *Aristot.* ὁ κιθαρῳδὸς, ε, *Plut.*

Citharistria, ἡ κιθαρίστρια, ας, *Athen.*

Citharoedus, idem quod *Citharista.*

Citimus, a, um, ἐξώτατος, άτη, ατον.

Cito, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, *Isocr.* διὰ ταχέων, *id.* εὐθέως, *id.* citius, θᾶττον, *Dem.* citius opinione, θᾶττον τῆς ἐλπίδος, *Herodian.* citissime, τάχιστα, *Isocr.* quam citissime, ὅτι τάχιστα, *id.* ὡς τάχιστα, *Xenoph.* τὴν ταχίστην, *Dem.*

Cito, as, καλέω, *Dem.* προσκαλέω, *id.* legem, παραβάλλομαι τὸν νόμον, *Aesch.* testem, ἐπάγομαι, προσκαλέομαι, ἐπικαλοῦμαι μάρτυρα, *Aristot.* Homerum, ἐπάγομαι τὸν Ὅμηρον, *Aristot.*

Citra, ἐντὸς, fluvium, τῦ ποταμῦ, citra virilem congressum, ἄνευ τῆς πρὸς ἄνδρας ὁμιλίας, citra ista, ἐξω τύτων, *Thuc.* citra controversiam, ἀναμφισβητήτως, *Dem.* citra reprehensionem jure uti, ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι, *id.* citra & ultra, ὅθι ἔνθα μὲν, ὅθι δὲ ἑτέρα ᾗ *Polyb.*

Citreus, a, um, κίτριος, ία, ιον, [illegible] μῆλα, *Athen.*

Citrinus, a, um, idem quod antecedens *Citreus.*

Citromalum, τὸ κίτριον μῆλον, *Athen.*

Citrum, τὸ κίτρον, ε.

Citrus, arbor, ἡ κιτρέα, ας, *Auth. Geopon.*

Citus, a, um, ὠκὺς, εῖα, ύ, ὀξὺς, εῖα, ύ, *Plut.* ταχὺς, εῖα, ύ, *Dem.*

Civicus, a, um, ἀστικὸς, ή, όν, *Lucian.*

Civilis, e, πολιτικὸς, ή, όν, res civilis, τὰ πολιτικὰ, [illegible] civilis exercitatio, [illegible] ἐκ πολιτικῆς, *Dem.* civilis monitio [illegible] bellum, [illegible] πόλεμος, *Plut.* i. e. urbanus, elegans, ἀστεῖος, α, ον, *Lucian.*

Civilitas, ἡ πολιτεία, [illegible] τὸ πολιτικὸν, [illegible]

Civiliter, πολιτικῶς, adv. [illegible] aliquid, πράττειν τι, [illegible] ἀστείως, *Plut.*

Civis, ὁ πολίτης, ε, *Plat.* ὁ πολιτευόμενος, *id.* ὁ συμπολιτευόμενος, ε, *id.* ὁ ἀστικὸς, ε, *id.* ὁ ἀστὸς, ῦ, [illegible] femina, ἡ πολῖτις, ιδος, *Dem.* ἡ ἀστή, ῆς, *Plut.* bonus, πολίτης ἀγαθὸς, *Dem.* [illegible] ἄριστος, *id.* optimus, βέλτιστος, *Isocr.* bonus atque honestus, καλοὶ κἀγαθοὶ, *Dem.* [illegible] [illegible] *Dem.* [illegible] modestus, μέτριος, *id.* [illegible] [illegible] *Dem.* [illegible] ac bonus, [illegible] [illegible] [illegible] ξεστός, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Civitas, ἡ πόλις, εως, *Plat.* parva, πόλις μικρὰ, [illegible] μεγάλη, *id.* [illegible] τηλικαύτη τὸ μέγεθος [illegible] ἄλλων, *Plat.* [illegible] παρχῶσα, [illegible] *id.* dignitate praestans, ἀξίωμα τι ἔχυσα, *Dem.* [illegible] ἐντιματάτη, *id.* illustris, ὀνομαστή, [illegible] ἐνομαστή, *id.* [illegible] & [illegible] omnes homines [illegible] μεγίστη [illegible] ἀνθρώπων [illegible] [illegible] bene [illegible] εὐνομυμένη, [illegible] δημοκρατυμένη, [illegible] δημοκρατυμένη [illegible] suis legibus utens, [illegible] [illegible] civitatem vectigalem [illegible] *Dem.* [illegible] [illegible] *id.* habitare [illegible] *Isocr.* [illegible] [illegible] [illegible] *Dem.* [illegible] efficere, [illegible] *id.* [illegible] *Isocr.* i. e. jus civitatis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habere jus civitatis [illegible] [illegible] *Dem.* [illegible] *id.*

Civitula, [illegible] πολίχνιον, ε, [illegible]

Clades, ἡ βλάβη, ης, *Plat.* ἡ [illegible] [illegible] *Dem.* [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] *id.* [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Plataeas post cladem acceptam, [illegible] [illegible] *Callimach.* [illegible] *Dem.*

Clam, [illegible] *Dem.* [illegible] *id.* [illegible] [illegible] [illegible]

aliquid, λάθρα κ, διακρ ψάμμον πράττειν τι. id. clam & per vim facere aliquid, λάθρα κ, βία ποιῶν τι, id. clam. vobis, λάθρα ὑμῶν, id.

Clamator, ὁ κεκλήτες, ε, Plut. ὁ κεκλήτης.

Clamito, κράζω, Dem. ἀνακράζω. Dem. βοάω. ἀνακράζω.

Clamo, βοάω. Dem. κράζω. id. κραυγάζω. N. T. alio, loco clamo & loquor aliquid, βοάω ...

Clamor, ἡ βοή, ῆς. Dem. ἡ κραυγή, ῆς. N. T. ... clamorem tollo, ... clamoribus ... , καταβοήσαντες τινες, id.

Clamosus, a, um, κεκραγώς, α, ον. ὁ κράκτης, ε, Plut. κοπίλικος, ἡ, ον, clamosissimum esse, μέγιστον φθέγγεσθαι, Dem.

Clandestinus, a, um, κρυπτὸς, ἡ, ὸν, Herodian. κρύφιος, ια, ιον, id.

Clanculum, κρυφίως, Dem. λάθρα, Plut. κρύφα, id. Con. Clam.

Clandestinus, a, um, λάθριος, ια, ιον, Hesych. λαθραῖος, α, ον, τα κρυπτὸς, ἡ, ον, Herodian. κρύφιος, ια, ιον, id.

Clango, κλάζω, κλαγγάζω, ut canis in venatione, κλαγγάζω, Xenoph.

Clangor, ἡ κλαγγὴ, ῆς, anserum, Plut. tubarum, Athen. hominum, Herodian. canum, Xenoph.

Clare, λαμπρῶς, Xenoph. φανερῶς, Plato ἐναργῶς, Dem. ἄντικρυς, id. cognoscere, ἐπιδεῖναι σαφῶς, Dem. scribere in literis, διαρρήδην ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν, id. decretum de eo scriptum est, ἄντικρυς περὶ τούτων τὸ ψήφισμα γέγραπται, id. & aperte, ἄντικρυς κ, διαῤῥήδην, id. de voce, visu, ὀξέως.

Clareo, φαίνομαι.

Claresco, ἐκφαίνομαι.

Clarifico, λαμπρύνω, Xenoph.

Clarigatio, ἡ ἐπαγγελία, ας.

Clarigo, επαγγέλλω πόλεμον, Polyb. πολεμεῖν, id. προαγορεύω πόλεμον, Dem.

Clarisonus, λαμπρόφωνος.

Claritas, ἡ λαμπρότης, ητ☉, Plut. visus, ἡ ἐξυδορκία, ας, Lucian. vocis, ἡ εὐφωνία, ας. Demosth. nominis, ἡ εὐδοξία, ας, Isocr. famae, ἡ εὔκλεια, ας, Dem. sermonis, f. orationis, ἡ σαφήνεια, ας. Plato.

Clarus, a, um, λαμπρὸς, α, ὸν, Dem. clara luna, λαμπρὰ σελήνη, Thuc. clarus vir, ἀνὴρ ἔνδοξος, Dem. λαμπρὸς, Isocr γνώριμ☉, Dem. ἐπιφανὴς, id. ὀνομαστὸς, Isocr. omnium suo tempore clarissimus, ἐνδοξότατ☉ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἁπάντων ἀνθρώπων, id. clarissimi optimique, ὀνομαστότατοι κ, ἄριστοι. id. ex ignobilibus & obscuris claros & illustres fieri, ἐξ ἀνωνύμων κ, ἀδόξων ἐνδόξες κ, γνωρίμες γίνεσθαι, Demosth. clarum aliquem ex obscuro facere, ποιεῖν τινα ὀνομαστὸν ἐξ ἀδόξε, Isocr. exempla clara, παραδείγματα ἐναργῆ, Dem. multifariam clarum testimonium, πολλαχόθεν καταφανὴς μαρτυρία, id. facere alicui aliquid clarum, ποιεῖν τι φανερὸν, ἐμφανὲς, καταφανὲς, δῆλον, εὔδηλον τινι, Dem. clarum esse eloquentia, δεινὸν εἶναι περὶ τὲς λόγες, Isocr. vox, φωνὴ ὀξεῖα, Aristot.

Classiarius, ὁ ναυμάχ☉, ε, Chrys.

Classicula, τὸ στόλιον, ε.

Classicum, τὸ σάλπισμα, ατ☉, receptui dari solitum, τὸ ἀνακλητικὸν, ε, Plut. classicum canere, ἀποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.

Classicus, a, um, στολικὸς, ἡ, ὸν.

Classis, i. e. copiae navales, τὸ ναυτικὸν, ε, Dem. ὁ στόλ☉, ε, id. classem comparare, συλλέγειν ναυτικὸν, Isocr. instruere, παρασκευάζειν στόλον, Dem. habere, ἔχειν ναυτικὸν, id. ablegare, mittere, ἀποστέλλειν, ποιεῖσθαι ἀπόστολον, idem, profligare, ἐξελαύνειν, ἀμύνεσθαι στόλον, id. amittere, ἀπολλύναι ναυτικὸν, idem, classis praefectus, ὁ ἀπόστολος, εως, Dem. ὁ ναύαρχος, ε, id. legatus, ὁ ἐπιστολεὺς, έως, Xenoph. classis praefectura, ἡ ναυαρχία, ας, Aristot. classi praeesse, ναυαρχεῖν, Aelian. classe pugno cum aliquo, ναυμαχέω τινι, Thuc. contra aliquem, πρός τινα, Lycurg. i. e. pars civium, ἡ συμμορία, ας, Dem. tributa conferre per classes, εἰσφέρειν κατὰ συμμορίας, id.

Clathrum, τὸ κλῆθρον, ε.

Clava, ἡ κορύνη, ης, τὸ ῥόπαλον, ε, Xen. clava percutio, ῥοπαλίζω, percussio, quae fit clava, ὁ ῥοπαλισμὸς, ε.

Clavarius, ὁ κορυνήτης, ε, Hom.

Clavator, idem quod antecedens Clavarius.

Clavatus, ἡλωτὸς, ἡ, ὸν.

Claudicatio, ἡ χωλότης, ητ☉, Plut. ἡ χωλεία, ας 1 id.

Claudico, χωλαίνω, Naz. καταχωλεύω, id. σκάζω, Plut. vacillo viter, ὑποσκάζω, Lucian.

Claudo, κλείω, portam, ἀποκλείω, Herodian. fores, τὴν θύραν, N. T. portum, κλείω τὸν λιμένα, Thuc. aliquos in castris, κατακλείω τινὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, Herodian.

Claudus, a, um, χωλὸς, ἡ, ὸν, Dem. κυλλὸς, ἡ, ὸν, Hippocr. γυιὸς, ἡ, ὸν, altero pede, ἑτερόποδα, utro pede? ποτέρῳ σκέλει; utroque pede, ὁ κ, ἡ ἀμφίχωλ☉, ε, Lucian. claudum reddo, κυλλόω, Hippocr. χωλόω, id. χωλεύω, Galen. ἀποχωλεύω, Xenoph. claudus sum, χωλαίνω, Naz. claudus fio, χωλαίνομαι, χωλεύομαι, Lucian. aliquantum claudus, ὁ κ, ἡ ὑπόχωλ☉, ε, Suid.

Clavicula, τὸ κλειδίον, ε.

Clavicularius, ὁ κλειδοῦχ☉, ε, Plut.

Claviculus, idem quod Clavicula.

Claviger, idem quod Clavicularius.

Clavis, ἡ κλεὶς, δὸς, Plut. clavis adulterina, ἡ ἀντικλεὶς, δὸς, Clem. Alex.

Claustrarius, ὁ κλειδοποιὸς, ε.

Claustrum, τὸ κλεῖθρον, ε, Lucian.

Clausula, τὸ πέρας, ατ☉, Aristot. τὸ ἔσχατον, ε, id.

Clausus, a, um, κλειστὸς, ἡ, ὸν, Diod. Sic. clausae fores, κεκλεισμέναι θύραι, N. T.

Clavus, ὁ γόμφ☉, ε, Arist. terreus & ligneus, ἧλ☉ σιδήρεος κ, ξύλιν☉, Xenoph. clavum clavo trudere, ἄλλῳ ἥλῳ ἐκκρέειν τὸν ἧλον, Lucian. clavis adigo, προσηλόω, idem, clavis defigo, f. configo, καθηλόω, i. e. gubernaculum, τὸ πηδάλιον, ε, clavum teneo, κυβερνάομαι, Aristot. i. e. ornamentum vestis, τὸ σῆμα, ατ☉, clavo lato ornatus, ὁ κ, ἡ πλατύσημ☉, ε, Herodian.

Clemens, πρᾶ☉, ε, f. πραεῖα, ας, Xenoph. χρηστὸς, ἡ, ὸν, Dem. ὁ κ, ἡ ἐπιεικὴς, έ☉, id. ὁ κ, ἡ ἐλεήμων, ον☉, id. clementissimus & mansuetissimus omnium, ἐλεημονέστατ☉ κ, πραότατ☉ πάντων, Isocr. Clementes & humanos esse adsuefacere aliquos, πραεῖς κ, φιλανθρώπες τινὰς ἐθίζειν, Dem.

Clementer, πρᾴως, Dem. ἠπίως, ἐπιεικῶς.

Clementia, ἡ ἐπιείκεια, ας, Dem. ἡ πραότης, Plut. humanitas & clementia alicujus, φιλανθρωπία κ, πραότης τινὸς, id. alicui nullam clementiam impertire, μεταδιδόναι τινι μηδεμιᾶς πραότητ☉, id.

Clepo, vide Furor.

Clepsydra, ἡ κλεψύδρα, ας, Aristoph. parva, τὸ κλεψύδριον, ε, Philostr. qui ad clepsydram exercentur, οἱ ὑπὸ τὴν κλεψύδρας, idem.

Clericus, a, um, κληρικὸς, ἡ, ὸν.

Clerus, ὁ κλῆρ☉, ε.

Clibanus, ὁ κλίβαν☉, ε, Herodot.

Cliens, ὁ πελάτης, ε, Plut. ὁ θεραπευτὴς, ὁ θεραπευτὴρ, Xenoph. clientum turba, clientes, τὸ πελατικὸν, ε, ad clientes pertinens, πελατικὸς, ἡ, ὸν.

Clienta, ἡ πελάτις, ιδ☉.

Clientela, ἡ πελάτεια, ας, ἡ θεραπεία.

Clientelaris, e, πελατικὸς, ἡ, ὸν.

Clima, τὸ κλίμα, ατ☉, Plut.

Climactericus, a, um, κλιμακτηρικὸς, ἡ, ὸν.

Climax, ἡ κλίμαξ, ακ☉, Xenoph.

Clinicus, a, um, κλινικὸς, ὴ, ὸν, ὁ κ, ἡ κλινήρης.

Clitellae, τὰ ἐπισάγματα, ων, τὰ κανθήλια, ων, Aristoph. clitellas impono, ἐπισάττω, Aristoph.

Clitellarius, a, um, ὁ κ, ἡ σαγματοφόρος, ε.

Clivosus, a, um, ὁ κ, ἡ ἐπιφανὴς, έ☉.

Clivus, ὁ λόφ☉, ε, Herodian. ὁ γεώλοφ☉, ε, Philo. ἡ γεωλοφία, ας, Strabo. ὁ βουν☉, ε, Aristot.

Cloaca, ὁ ἀφεδρὼν, ῶν☉, N. T. ὁ ὀχετὸς, ε, Herodian. abjicere corpora in cloacas, ῥίπτειν σώματα εἰς ὀχετὸς, id. i. e. meatus subterraneus, ἡ ἀμάρα, ας, το ἀμάρευμα, ατ☉, Hesych.

Clostrum, idem quod Claustrum.

Cludo, idem quod Claudo.

Clueo, δοκέω, Xenoph.

Cluniculus, τὸ πυγίδιον, ε, Aristoph.

Clunis, ὁ γλετὸς, ε, Herodot. ἡ πυγὴ, ῆς, Athen. secundum clunes, πυγηδὸν, Aristot.

Clusus, a, um, idem quod Clausus.

Clypeatus, ὁ πελτάσης, ε, Isocr. ὁ ἀσπιστὴς, ε, Dem. ὁ ἀσπιδοφόρος.

Clypeus, ἡ ἀσπὶς, ιδ☉, Xenoph. armo aliquem clypeo, καθοπλίζω τινὰ ἀσπίδι, Dem. clypeum abjicio, ἀποβάλλω ἀσπίδα, id. clypeo protego, προασπίζω, Herodian. ὑπερασπίζω, Polyb. clypeis confertis pugno, συνασπίζω, Lucian. a latere stans clypeo munitus pugno, παρασπίζω, Plut.

Coacervatio, ὁ συναθροισμὸς, ε, ἡ συνάθροισις, εως, τὸ σώρευμα, ατ☉, Xenoph.

Coacervo, συναθροίζω, Plato. συσσωρεύω, omnia in unum, ἀθροίζω πάντα ἐς ταυτὸ, Dem. convitia, συμφορέω σκώμματα κ, λοιδορίας, Dem.

Coactio, ἡ συναγωγὴ, ῆς, Thuc.

Coactor, ὁ συναγωγεὺς, έως, civium, τῶν πολιτῶν, Lys.

Coadjutor, ὁ συμβοηθὸς, ε.

Coaduno, συνενόω, cum aliquo, τινὶ, Naz. συνείρω, Lucian. συναρμόζω.

Coaedifico, συνοικοδομέω, N. T.

Coaequalis, vide Aequalis.

Coaequo, vide Aequo, Adaequo.

Coaequus, a, um, vide Aequalis.

Coaetaneus, ὁ ἡλικιώτης, ε, Plato. cum aliquo, f. alicujus, ὁμήλιξ, Dem. coaetanea, ἡ ἡλικιῶτις, ιδ☉, Lucian. ὁ κ, ἡ ἧλιξ, ικος. Xenoph. ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὢν, Dem. coaetaneum alicujus esse, ἔχειν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, ἣν ἕτερ☉, id.

Coaeternus, a, um, συνδιαιωνίζων, ουσα, ον, Naz.

Coaevus, a, um, vide Coaetaneus.

Coagmentatio, ὁ ἁρμὸς, ε, Xenoph. ἡ ἁρμογὴ, ῆς, Lucian. ἡ σύμπηξις, εως, id.

Coagmentator, ὁ συναρμοστὴς, ε, Naz.

Coagmento, συναρμόττω, Plato. συμπήγνυμι, Plut. συμπήγνυμι, Plato.

Coagulatio, ἡ πῆξις, εως, Aristot.

Coagulatus, a, um, πηκτὸς, ἡ, ὸν, Aristot. ἐμπυτιασθεὶς, εῖσα, ὲν, Diosc.

Coagulo, πήσσω, caseum, τυρὸν, Diosc. τυρόω, ἐμπυτιάζω, lac, τὸ γάλα, id. coagulandi vim habens, πηκτικὸς, ἡ, ὸν, Diosc.

Coagulum, ἡ πυτία, ας, Diosc. ἡ πυετία, ας, Aristot.

Coalescentia, ἡ σύμφυσις, εως, Theophr.

Coalesco, συμφύομαι, Aristot. in corpus, συσσωματοποιέομαι, id. coalescere facio, συμφύω, Theophr. aliquid in aliquid, τι εἴς τι, Plut. aliquos in unum, τινὰς συνάγω κ, συμφύω εἰς τὸ αὐτὸ, id. i. e. concordiam ineo, συνίσταμαι, Dem.

Coalitus, a, um, ὁ κ, ἡ συμφυὴς, έ☉, Plut.

Coangusto, στενόω, aliquid, τι, Herodian.

Coarctatio, ἡ συνοχάρησις, εως, ἡ ἀντίπτωσις, *Ariſtot.* ἡ συστολή.
Coarctatus, a, um, ὁ ἢ τὸ σύστιν-ος, ου, *Heſych.*
Coarcto, ἀνασχίζω, *Ariſtot.* συνοχαρίω, *N. T.* συνάω, *Herodian.*
Coargŭo, ἐλέγχω, aliquid, τι, *Plut.* ἐξελέγχω, κατελέγχω.
Coaſſatio, ἡ συνίδασις, εως.
Coaſſo, συνιδάω.
Coaxo, κοαξίω.
Coccinatus, ὁ ἢ ἡ κοκκινοφαής.
Coccineus, a, um, κόκκιν-ος, η, ον, coccinea lana, κόκκινον ἔριον, *N. T.* coccinea tunica, κόκκιν-ος χιτών, *Plut.*
Coccinus, a, um, idem quod antecedens *Coccineus.*
Coccum, ὁ κόκκ-ος, ου, *Dioſc.*
Coccyx, ὁ κόκκυξ, υγ-ος, *Ariſtot.*
Cochlea, ὁ κοχλίας, ου, *Dioſc.*
Cochlear, τὸ κοχλιάριον, ου, *Dioſc.*
Cochleola, τὸ κοχλίδιον, ου, *Suid.*
Coctilis, e, ἑψανός, ἡ, όν, *Ariſtot.* coctile, quidquid ad coquendum idoneum eſt, τὸ ἕψημα, ατ-ος, *Plato.*
Coctio, ἡ ἕψησις, εως, *Plut.* ἡ πέψις, εως, *Ariſtot.*
Coctivus, a, um, idem quod *Coctilis.*
Coctor, ὁ ἑψητὴς, οῦ, *Baſil.*
Coctura, idem quod *Coctio.*
Coctus, a, um, ἑφθὸς, ἡ, όν, *Xenoph.* bene, ὁ ἢ ἡ εὐέψητ-ος, ου, *Theophr.* a tole, i. e. ad maturitatem perductus, ὁ ἢ ἡ πέπων, ον-ος, *Theophr.*
Codex, vide *Caudex* vel *Liber.*
Codicillus, τὸ γραμματεῖον, ου, *Dem.*
Cœcus, a, um, vide *Cæcus, a, um.*
Cœlebs, vide *Cælebs.*
Cœleſtis, e, ὁ ἢ ἡ οὐράν-ος, ου, *Plato.*
Cœlites, οἱ οὐρανιοι, ων.
Cœlitus, οὐρανόθεν.
Cœlum, ὁ οὐρανος, ου, *Plato.*
Cœmeterium, τὸ κοιμητήριον, *Athen.*
Coëmo, συνωνίομαι, terram, τὴν γῆν, *Dem.* πρασωνίομαι, aliquid, τι, id. συμπριάμαι.
Coëmptio, ἡ συνώνησις, εως, ἡ ὠνὴ, ῆς, *Dem.*
Cœna, σὸ δεῖπνον, ου, *Dem.* opipara & varia, πολύτιμον ἢ ποικίλον, *Lucian.* ſecundaria, τὸ δεύτερον δεῖπνον, ου, *Alex.* dominica, δεῖπνον κυριακὸν, ου, ἡ εὐχαριστία, ας, vocare aliquem ad cœnam, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, *Dem.* ire ad cœnam quovis, πορεύεσθαι ὅπη τὰ δεῖπνα φανταχῶ, id. ad aliquem, ἰέναι πρός τινα ὅπη τὸ δεῖπνον, idem, venire ad cœnam, ἐλθεῖν ὅπι δεῖπνον, id. potare & humanum le præbere erga aliquos in cœna, πίνειν ἢ φιλανθρωπεύεσθαι πρός τινας ἐν δείπνῳ, id. abire a cœna, ἀπιέναι ἀπὸ δείπνου, id. parare cœnam, δειπνοποιεῖν, id. δεῖπνον ποιεῖν, *Xen.* præbere alicui, δειπνίζειν τινὰ, id. τινι, id. finire, ἀποδειπνεῖν, *Athen.*
Cœnaculum, τὸ ἀνώγεον, ου, *N. T.* τὸ ἐσιατόριον, ου, *Plut.*
Cœnatorius, a, um, δειπνητικὸς, ἡ, όν, *Athen.*
Cœnatutio, δειπνυσμὸς.
Cœnito, πολλὰ δεῖπνα δειπνέω.
Cœno, δειπνέω, cum aliquo, μετά τιν-ος, *Dem.* συνδειπνέω τινί, id.
Cœnobium, τὸ κοινόβιον, ου.
Cœnoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ βορβοροιδὴς, ους, *Plato.* ὁ ἢ ἡ πηλώδης.
Cœnula, τὸ δειπνάριον, ου, *Athen.*
Cœnum, ὁ βόρβορ-ος, ου, *Dem.* ὁ πηλὸς, οῦ, *Thuc.* cœno obduco, i. contamino, βορβορόω, *Ariſtot.* cœnum reſero, βόρβορος ζέω, ſapore, ἐν τῇ γεύσῃ, *Diod.* ſuppoſitatum proſternere in cœnum, ὑποσκελίσαι καὶ ῥίψαι εἰς τὸ βόρβορόν τινα, *Dem.* dejectio in cœnum, ἡ κατακόρησις, εως, *Plut.*
Coëo, i. e. convenio, συνέρχομαι, συνίημι, cum aliquo, τινι, *Dem.* συνίσταμαι, *Thuc.* i. e. concumbo, συναθροίζομαι, *Plato.* ὁμιλέω τινὶ, *Lucian.* τὰ τοῦ κόλπου πράττω, id. συγγίνομαι, *Dem.*
Cœpi, ἤρξάμην.
Cœpto, καταρχω, bellum, τὸν πόλεμον, *Plut.* ſermonem, λόγον, *Plato.* pugnam, καταρχόμαι τῆς μάχης, *Polyb.*
Cœptum, τὸ καταρχθὲν, ἐντ-ος, τὸ ἐπιχείρημα.
Cœptus, us, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.*
Coëpulo, onis, ὁ συνδειπν-ος, ου, *Xenoph.* ὁ σύσσιτ-ος, ου, *Ariſtoph.*
Coëpulor, συνδειπνέω, *Xenoph.* συσσιτέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.*
Coëquito, συνιππεύω.
Coërceo, εἴργω, καθείργω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπὸ τιν-ος, *Xenoph.* linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, *Plut.* iram, κατακρατέω τῆς ὀργῆς, *idem*, aliquid, κολάζω τι, *Theophr.* id, quod exſuperat, κολάζω τὸ πλεονάζον, *Plut.*
Coërcitio, ἡ καθειρξις, εως.
Coëſſentialis, e, ὁ ἢ ἡ ὁμοούσι-ος, ου, *Nat.*
Cœtus, ὁ συνουσία, ας, *Plato.* ἡ ἐκκλησία, ας, *Dem.* publicus, ὁ σατὴγυρις, εως, id.
Coëxerceo, συγγυμνάζω, aliquos, τινάς.
Coëxercitatio, ἡ συγγυμνασία, ας.
Cogitabilis, e, νοητὸς, ἡ, όν, *Plato.*
Cogitabundus, ὁ ἢ ἡ σύννους.
Cogitate, vide *Cogitato.*
Cogitatio, ὁ νό-ος, contr. νοῦς, οῦ, *Plato.* τὸ νόημα, ατ-ος, *Ariſtot.* ἡ νόησις, εως, id. ἡ ἔννοια, ας, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *Iſocr.* τὸ διανόημα, ατ-ος, id. ὁ λογισμὸς, οῦ, *Dem.* animus & cogitatio, λογισμὸς ἢ διάνοια, id. incidere in cogitationem aliquam, ἐμπίπτειν τινι λογισμῷ, id. ſuſcipere cogitationem alicujus rei, λαμβάνειν λογισμόν τιν-ος, id. uti cogitatione ſobria hominis, χρῆσθαι λογισμῷ σώφρον-ος ἀνθρώπου, id peripicere optima cogitatione, ὁρᾶν βέλτιστα λογισμῷ, id.
Cogitato, ἐν φρονέσει, facere aliquid, φρονεῖν τι, *Plato.*
Cogitatum, τὸ νόημα, ατ-ος, τὸ διανόημα, ατ-ος, τὸ ἐπίνοημα, ατ-ος, *Ariſtot.* ad opus perducere, ἄγειν τὸν μελέτην εἰς πρᾶξιν, *Herodot.* cogitatis excidere, ἀποπεσεῖσθαι τῆς διανοήματων, *Aeſchyl.*
Cogito, ἐννοέω, *Plato.* aliquid, ἐνθυμέομαί τιν-ος, *Xenoph.* τὶ, *Iſocr.* διανοέω τι, *Lucian.* λογίζομαί τι, *Dem.* mecum, σκοπῶ παρ' ἐμαυτῷ, id. abire, ἐν νῷ ἔχω ἀπιέναι, *Plato.*
Cognatio, ἡ συγγενεια, ας, *Dem.* cognationis neceſſitudo, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, id cognatio arctiſſima, συγγενεια ἀναγκαιοτάτη, id. a viro, συγγενεια πρὸς ἀνδρὸς, id a matre, τὸ γεν-ος τῆς μητρὸς, idem, cognatione cum aliquo conjunctus, ἐξ ὑπαρχῆς συγγενεια πρὸς τινα, *Iſocr.* πρόσκοινος τινὶ τῷ γένει, *Demoſth.*
Cognata, τὰ σύγγενα, σύμφυλα.
Cognatus, ὁ ἢ ἡ συγγενὴς, ές, *Dem.* ὁ γνήσιος καὶ ἀναγκαῖος ἀνθρωπ-ος, id. alicujus & genere proximus, προσήκων τινὶ ἢ γένει ἂν ἐγγύτατ-ος, id. alicujus a viris, συγγενὴς τιν-ος πρὸς ἀνδρὸς, id. maternus, οἰκεῖ-ος ἀπὸ μητρὸς, id. utrimque alicui, κατ' ἀμφότερα συγγενὴς τινι, id. cognatorum more, συγγενικῶς, *Dem.*
Cognitio, ἡ γνῶσις, εως, *Iſocr.* ἡ ἐπίγνωσις, ἡ σύνεσις, i. e. decretum, τὰ γνωσθέντα, ων, *Dem.* i. e. ſententia, ἡ γνώμη, ης, id. i. e. experientia, ἡ ἱστορία, ας, *Iſocr.*
Cognitor, ὁ γνώστης, ου, γνωστὴς, ῆρος, *Xenoph.* ὁ γνήμων, ον-ος, id. ὁ διαγνώστης, ου, *Iſocr.*
Cognitus, a, um, γνωστὸς, ἡ, όν, *Nazar.* ὁ ἢ ἡ γνώριμ-ος, *Dem.* γνησιοκόμῳ-ος, ον, ἐνεν. *Dem.* ὁ ἢ ἡ εὐγνώμ-ος, ου, id. cognitum habeo, εἴδω, *Dem.* κατείδα, *Iſocr.* plane cognitum habeo aliquid, σαφῶς οἶδα, οἶδα ἴσημι, εἰδὼ τι, *Dem.*
Cognomen, ἡ ἐπωνυμία, ας, *Dem.* τὸ ἐπώνυμον, ου, *Plato.* ἡ ὀνόμασις, εως, *Plut.* fortuit cognomen Sophiſtæ, λαμβάνειν ἐπωνυμίαν σοφιστοῦ, *Iſocr.* ab aliqua re, παραλαμβάνειν ὄνομά τι παρά τινος, *Dem.*
Cognomento, ἐπωνύμως, *Dioſc.* ὀνόμαλλω, *Plato.*
Cognominatio, vide *Cognomen.*
Cognominis, e, ὁ ἢ ἡ ὁμώνυμ-ος, ου, *Iſocr.* cognominis ſum alicui, ὁμωνυμῶ τινι, *Athen.*
Cognominitas, ἡ ὁμωνυμία, ας, *Ariſtot.*
Cognomino, ἐπονομάζω, *Plato.* aliquem, ὀνομαλλίαν τινὰ, *Xenoph.*
Cognoſco, γινώσκω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid & video, τὶ ἢ εἶδον, *idem*, liquido aliquid, εἴδω τι καθαρῶς, *idem*, aliquid recte, μανθάνω τι ὀρθῶς, id. de rebus, quæ decet, cognoſco, ſ. ſtatuo, ἃ χρὴ πράγματων ἃ χρὴ, γινώσκω, id. cognoſco aliquos, quales & qui ſint, γιωρίζω τινὰς, ὁποίοι ἢ τίνες εἰσὶ, id. aliquid evidenti argumento, γινώσκω τι τεκμηρίῳ μεγίστῳ, id. exemplo alicujus, ἐκ παραδείγματος τιν-ος, id. aliquid e literis, μανθάνω, ſ. πυνθάνομαί τι ἐξ ὑπογόλων, ſ. ἐκ γραμμάτων, idem, feminam, ſc. carnaliter, γινώσκω τὴν γυναῖκα, *N. T.*
Cogo, i. e. congiego, συνάγω, concionem, ἐκκλησίαν, *Thuc.* milites, στρατιώτας, *Dem.* i. e. coagulo, πήγνυμι, caſeum, τυρὸν, *Dioſc.* i. e. in ordinem pono aliquid, διατάττω τι, *Herodot.* in unum, συνάγω εἰς ἕν, *Dem.* omnia, ἁθροίζω εἰς ταὐτὸ πάντα, id. i. e. coll go ſtipem, φοιτῶ ἀγυρμὸν, i. e urgeo, ἀναγκάζω, aliquem ad aliquid faciendum, τινὰ ποιεῖν τι, *Dem.* cogentibus malis præſentibus, τῶν παρόντων κακῶν ἀναγκαζόντων, idem, cogo aliquem aliquid conjecrare, συναναγκάζω τινα ἀναπείρασί τι, id. cogo nolentes, βιάζομαι μὴ ἐκόντας, *Iſocr.* ad pacem, βιάζομαι παρὰ τὴν εἰρήνην, *Dem.*
Cohabitatio, ἡ συνοίκησις, εως, *Thuc.*
Cohabitator, ὁ συνοικη-ὴς, οῦ, *Iſocr.* ὁ σύνοικος.
Cohabito, συνοικέω, συνοικίαν, urbem, τὴν πόλιν, *Plut.* alicui, συνοικίζομαί τινι, *Xenoph.* annum mulieri, συνοικίαν ἐνιαυτὸν τινι γυναικὶ, *Dem.*
Cohærentia, ἡ συνάφεια, ας, *Ariſtot.* ἡ συναφὴ, ῆς *Plut.* ἡ ἁρμογὴ, ῆς, id. ἡ σύνασις.
Cohæreo, συνέχομαι, alicui, τινὶ, *Theophr.* terræ, συνάπτομαι τῇ γῇ, *Theophr.*
Cohæres, ὁ συγκληρονόμ-ος, ου, *N. T.* cohæres ſum, συγκληρονομέω, *Strab.*
Cohibeo, συνέχω, ἔσχα, aliquem, τινὰ, *Plut.* iram, κατέχω τὸν θυμὸν, *Ariſtot.* linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, *Plato.* Conf. *Contineo.*
Cohibitio, ἡ ἐπογὴ, ῆς, ἡ κάλασις.
Cohonello, ἐπικοσμέω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* συγκοσμέω, *Xenoph.*
Cohorreſco, φρίττω, *Plut.* hoc facere, φρίττειν τοῦτο, *Dem.* ad aliquid, τὶ, id. καταφοίνισσομαι, *Ariſtoph.*
Cohortes, idem quod antecedens *Cohortis.*
Cohors, ἡ σπεῖρα, ας, *Appian.* τὸ τάγμα, ατ-ος, *Plut.* militum vigiti quinque, *al.* centum, ὁ λόχ-ος, ου, *Thuc.* militum quingentorum, ὁ πεντηκοστὺς, ύος, id. cohortis præfectus, ὁ λοχαγὸς, οῦ, *Iſocr.* in cohortes diſtribuo, καταλοχίζω, *Plut.* diſtributio in cohortes, ὁ καταλογισμὸς, οῦ, *Lucian.*
Cohortatio, ἡ παράκλησις, εως, *Polyb.* Conf. *Adhortatio.*
Cohortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Iſocr.* aliquem, ut videat, διακελεύομαί τινι ὁρᾶν, *Plut.* Conf. *Adhortor.*
Coinquino, *Συμμιαίνω*, συμμολύνω.
Coitio, ἡ ἀθροισις, εως, *N. T.* ἡ συνέλευσις.
Coitus, ἡ συνουσία, ας, *Xenoph.* ἡ μιξις, *Herodot.*
Colaphizo, κολαφίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.*
Colaphus, ὁ κολαφ-ος, ου, *N. T.* colaphum intringo, ῥαπίζω, *Dem.* alicui, τινὰ, *Plut.* εἰς σιαγόνα τι τοῦ σώματος τινὸς, *Dem.* σιαγόνι ὅπι κόψης, *Lucian.*
Colatio, ἡ ἄθησις, εως, *Ariſtot.*

Colator, ὁ ἀθλητὴς, οῦ.
Coles, τὸ κοῖλον, ου, *Aristoph.*
Coleus, ὁ ὄρχις, εως, *Aristot.*
Colica, ἡ κωλικὴ ὀδύνη, τὸ κωλικὸν ἄλγημα, colica laborans, ὁ κωλικὸς, οῦ, ad colicum sedandum faciens, κωλικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.* colica iactio, κωλικεύομαι, *Alex. Trall.*
Colicus, a, um, κωλικὸς, ἡ, ὸν. *Gal.*
Collabasco, καταφέρομαι, *Lucian.* συνολισθάνω.
Collabefacto, λυμαίνομαι, *Xenoph.* καταλυμαίνομαι, *al.* διαφθείρω.
Collabeto, καταφέρομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, *Xenoph.*
Collacrimatio, ὁ συῤῥακρυσις, εως, ἡ ἐπιδάκρυσις.
Collacrimor, συῤῥακρύω, *Plut.* προσαναλαλύσμαι, *Synes.*
Collactaneus, a, um, ὁ ἡ ὁμοτράπεζος, ου, ὁ ἡ σύντροφος, collactanei, οἱ ἡ αἱ ὁμογάλακτες, ων, *Abrot.*
Collare, τὸ ἀνεδρίδιον, ου, *Herodian.* Conf. *Monile, Torques.*
Collaria, ας, ὁ κύφων, ωνος, *Arist.*
Collatio, ἡ συγκομιδὴ, ἡς, i. e. penitatio tributi, ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, *Dion.* ἡ σωτέλεια, ας, *Dem.* i. e. comparatio, ἡ παραβολὴ, ῆς, *Iscr.*
Collatitius, a, um, ὁ ἡ συναγωγεὺς, ὁ ἡ συγκομιστὴς, cuinæ collatitiæ, συναγώγιμα εἴδη, *Alex.*
Collaudatio, ἡ συνεπαίνεσις, εως.
Collaudo, συνεπαινέω, *Aristot.*
Collecta, ας, ὁ ἔρανος, ου, civilis & communis, πολιτικὸς ἡ κοινὸς, *Dem.* collectam colligere fatus nomine, συλλέγειν ἔρανον εἰς σατηρίαν, *id.* conferre, ἐρανον φέρειν, *id.* i. e. collatio, quæ fit a singulis in commune, ἡ ξυμβολὴ, ῆς, *Plut.*
Collectaneus, a, um, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.* collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἐκλεκτὰ.
Collectim, συλλήδδην, dicere, εἰπεῖν, *Iscr.*
Collectio, ἡ σύλλεξις, εως, *Plato.* ἡ συλλογὴ, ῆς, *id.* ἡ συγκομιδὴ, ῆς, *Iscr.* τὸ ἄθροισμα, ὁ ἀθροισμὸς.
Collectitius, a, um, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*
Collector, ὁ συλλογεὺς, έως, *Poll.*
Collega, ὁ συνεργὸς, ὁ, *Plut.* in regimine, ὁ συνεπιτροπεύων, ὁ συνεπιτροπεύσας, ου, ς, *Ant.* in consulatu, ὁ συνυπατεύων, ὁ συνυπατεύσας, ου, ς, *Plut.* ὁ συνύπατος.
Collegium, ὁ συλλογος, ου, *Plut.*
Collibet, συμβαλεῖ, multa illud, μοι τοῦτο, *Plaut.*
Collicubus, τὸ λεχεῖον, ου.
Colligo, συγκρᾶ, *Dem.* alicui, τινὶ, *Polyb.* i. e. committo aliquos inter se, τινὰς, *Herodian.*
Colligatio, ὁ συνδεσμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ σύνδεσις.
Colligo, is, συλλέγω, tui, ξυνέλεξα, *Plut.* aliquid undiquaque, τι πανταχόθεν, *Iscr.* exercitum, στρατὸν, *Herodian.* in unum omnia, ἀθροίζω πάντα εἰς ταὐτὸ, *Dem.* multos cives ex omnibus hominibus, ἐξ ἁπάντων ἀνθρώπων πολλοὺς πολίτας, *Isocr.* maximam vim malorum, συνάγω πολλὰ δυνάμει, *idem,* in domum, κομίζομαι εἰς τὴν οἰκίαν, *idem,* stipem, ἐρανίζω, *Plut.* i. e. reficio, ἀναζωπυρέω, mg. ἀνακαμόω, ἐρμαίσκω ἐρμαιον, *Poll.* i. e. tabescinor, συλλιγίζομαι, *Dioscor.*
Colligo, as, σωδεία, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Aristot.*
Collimo, σοχάζομαι σκοπῶ, *Polyb.*
Collineo, σοχάζομαι, ad aliquid, τινὸς, *Aristot.* καταστοχάζομαι.
Collino, κατοχρία, *Galen.* στιλπνίζω.
Collinus, a, um, ὁ ἐκ τῶν βουνῶν, *Aristot.* ὁ ἐν τῷ βουνῷ.
Colliquefacio, τήκω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Colliquefco, σωτικόμαι, *Xenoph.* ἀναπτύκομαι, *Plut.*
Colliquo, τῆκω, *Plut.* διατήκω, ceram, κηρὸν, *Aristoph.* σωτήκω, *Xenoph.*
Collis, ὁ βουνὸς, οῦ, *Aristot.* ὁ λόφος, ου, *Eccles.*
Collisio, ἡ σύγκρουσις, εως, *Demetr. Phal.*
Collocatio, ἡ θέσις, εως, *Aristot.* ἡ τάξις, εως, *Dem.* verborum directa, ἡ τάξις ἀπλῆ συμφώνου, indirecta sive inversa, ἡ τάξις ἀνεστραμμένη.
Colloco, ίστημι, statuo, τίθημι, *Dem.* in aliquo, ἱδρύω ἔν τινι, *Plut.* τιθηθεύειν, καθέζομαι, res meas in tuto, ἀσφαλῶς κατατίθεμαι τὰ ἐμὰ πράγματα, *Iscr.*
Collocupleto, καταπλουτίζω.
Collocutio, οἱ λόγοι, ων, venire in collocutionem de aliqua re, ἔρχεσθαι εἰς λόγους περί τινος, *Dem.*
Colloquium, ἡ ὕπόθεσις, εως, cum aliquo, πρὸς τινα, *Plut.* colloquio frui, κοινολογίας μεταλαγχάνειν, *Diod. Sic.* dimitti aliquem colloquio, διεξιέναι τινα τῆς λόγων κοινωνίας, *Ælian.*
Colloquor, λαλέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* mitius & humanius cum aliquo, πραότερον καὶ φιλανθρωπότερον διαλέγομαι τινι, *id.* per literas, διαλέγομαι δι' ἐπιστολῆς, *Isocr.* in aurem cum aliquo, πρὸς τὸ οὖς τινι κοινολογέομαι, *Lucian.* crebro & prolixe de re aliqua cum aliquo colloquor, ἐντεθείσις συχνὰς καὶ μακρὰς συνίσμαι σοί τινος, *Isocr.*
Collubatio, τὸ φίλαισμα, ατος, *Xenoph.*
Collector, διαπαλαίω, cum aliquo, τινὶ, *Plut. Isocr.* προσπαλαίω, *Sacd.*
Colludo, παίζω, *Hes.* συμπαίζω, cum aliquo, τινὶ, i. e. facio cum aliquo, συμπαίζομαί τινι, *Dem.* συμπαίζω τινὶ, *Isocr.*
Collum, ὁ τράχηλος, ου, *Plut.* collo obtorto trabo, τραχηλίζω, *Plato.* collum frango, ἀποτραχηλίζω, *Eunap.* ἐκτραχηλίζω, *Plut.* collum sponte jugo subjicere, ἑκόντα ὑποτιθέναι ἀυχένα ζυγῷ, *Lucian.*
Collusio, ἡ συμπαιγνία, ας, τὸ παίγνιγμα.
Collusor, ὁ συμπαίστης, ου, *Plato.* ὁ συμπαίσταρ, ορος, *id.*
Colluftro, περιαυχμέω, καταλάμπω.
Colluo, διαπλύνω, *Diosc.* συλάω, *Plut.*
Colluvies, ὁ χλιδὼν, ῶνος, *Dem.*
Collybiftes, ὁ κολλυβιστὴς, οῦ, *Isyl.*
Collybus, ὁ κόλλυβος, ου, *Hesych.*
Collyrium, τὸ κολλύριον, i. κολλύριον, *Hippocr.* aridum, τὸ ξηρὸν κολλύριον, ου, *Act.* humidum, τὸ ὑγρὸν κολλύριον, ου, *id.*
Colo, as, κάω, *Hippocr.* οὐέω, *Plato.*
Colo, is, σέβομαι, aliquem, τινὰ, *Plato,* πολλῶν θεραπείαν τινὸς, *Xenoph.* deum, frequentibus populum, θεραπεύω τὸν πολίτην, *Dem.* aliquem ex benevolentia, τινὰ κατ' εὔνοιαν, *id.* religiose Deum, εὐσεβέομαι τὰ περὶ Θεὸν, *Dem.* religiose colo & honoro animalia, σέβομαι καὶ τιμῶ τὰ ζῶα, *Lucian.* Deum, λατρεύω Θεῷ, *N. T.* i. e. exercco aliquid, ἀσκέω τι, *Dem.* colo agrum, γεωργέω χώραν, i. γῆν, *Iscr.* i. e. orno aliquem, καλλωπίζω τινὰ, *Nazar.* i. e. habito, οἰκέω, *Dem.*
Colocasia, ἡ κολοκασία.
Colon, τὸ κῶλον, *Gramm.*
Colonia, ἡ ἀποικία, ας, *Iscr.* ἡ κληρουχία, ας, *id.* ἡ ἀποικὶς πόλις, *Plut.* constitutio coloniarum, ἡ κλῆσις ἀποικιῶν, *id.* colonam deducere in regionem aliquam, ἐκπέμπειν ἀποικίαν ἐπὶ χώραν τινὰ, *id.* ἀποικίαν στείλαι, *Plut.* ἀποικίζω, *Trac.* in coloniam deducor, ἀποικίζομαι, *Plut.* coloniæ deductor, ἀποικιστὴς, οῦ, *Hesych.* coloniæ deductio, ὁ ἀποικισμὸς, οῦ, *Aristot.* migratio in coloniam, ἡ ἀποίκησις, εως, ἡ ἀποικισία. *Sic* LXX. in colonam migro, ἀποικία εἰς χώραν τινὰ, *Isocr.*
Colonus, i. e. incola novæ urbis, ὁ ἀποικος, ου, *Isocr.* mittere colonos in regionem aliquam. Ἀποστέλλειν ἀποίκους εἰς χώραν τινὰ, *id.* i. e. cultor agri, ὁ γεωργὸς, οῦ, *Xenoph.*
Color, τὸ χρῶμα, ατος, *Dem.* ἡ χρόα, ας, *Plato,* colorem muto, ἀλλοχροέω, *Aristot.* accipio ex conjunctione cum alio, συναναχρώνυμαι, *Plut.* colorem alicujus induo, εἰς χροιὰν τινος ἐμαυτὸν μεταμορφόω, *Æl.* color pallidus, amisso genuino, ἡ ἄχροια, ας, *Galen.* qui est coloris gemini, ὁ ἡ ἡ δίχροος, ου, *Aristot.* ἡ ἡ δίχρωμος, ου, *Galen.* color deformis, ἡ πολύχροια, ας, *id.* colore inficio aliquid, χρόαν ὑποχρωματίζω τινὶ, *Plato,* colore diverso tum, ἐπιχρόαια, *Bas.* colore no preditus, ὁ ἡ εὔχρους, ουν, ου, ους, ων, *Xen* color bonus, ἡ εὐχροια, ας, *Gal.* malus, ἡ κακὴ χροία, ας, *id.* multis coloribus praditus, ὁ ἡ πολυχρώματος, ου, *Plato,* quidem coloris, ὁ ἡ σύχροος, *Plut.*
Coloratio, ὁ χρωματισμὸς, οῦ, *Sext. Arist.* ἡ χρῶσις, εως, *Poll.*
Colore, χροίζω, *Aegr.* χράζω, *id.* χρωματίζω, *Hippocr.*
Colobius, a, um, i. e. Coloffum æquans, κολοσσιαῖος, αία, αῖον, *Plut.*
Coloffeus, a, um, κολοσσικὸς, ἡ, όν, *Plut.*
Colobus, ὁ κόλοβος, ου, *Plut.*
Colobium, ὁ σάβος, ου, *Arist. Ph.*
Colober, vide *Argutus.*
Colubrinus, a, um, vide *Anguinus, a, um.*
Colum, ὁ κόσκινος, ου, *Diosc.* parvum, τὸ κοσκίνιον, ου, *Alex.*
Columba, mas & femina, ἡ πελειὰς, άδος, *Aristoph.* parva, τὸ πελειάριον, ου, τὸ πελειδίδιον, ου, *Alex.*
Columbarium, ὁ πελειῶνος, ῶνος, πελειοτρόφειον, ου.
Columbinus, a, um, ὁ ἡ πελειάδος, ειος.
Columbus, ὁ πελειὰς, άδος.
Columella, ὁ κίονίσκος, ου, ἡ στυλὶς, ίδος, ὁ κιονίσκος, ου, *Alex.* ους, ἡ κιονὶς, ίδος, *Galen.*
Columen, τὸ ἔρεισμα, ατος, Athenienses, τῶν Ἀθηναίων, *Lucian.*
Columna, vide *Culmen.*
Columna, ὁ σύλος, ου, *N. T.* ἡ στήλη Hieronymo, καὶ κίονες Ἱερωνύμῳ, *Plut.* columna virtutis, monumentum, ἡ στήλη μνημεῖον τῆς ἀρετῆς, *Iscr.* columnam erigere, ἱστάναι, ἀνιστάναι, ἀνίστημι στήλην, *Dem.* inscribere columnæ, γράφειν εἰς τὴν στήλην, *id.* ἀναγράφειν τι εἰς στήλην, *id.* columna tubicio, διάστυλον, *Polyb.* columna, habens varas, ὁ ἡ ἀραιόστυλος, ου, ὁ, ἡ, ον, *Vitruv.* amplus & patens, ὁ ἡ διάστυλος, ου, *idem,* circumcirca, ὁ ἡ, ἡ περίστυλος, ου, *id.* ab anteriore parte, ὁ ἡ, ἡ πρόστυλος, ου, *id.* crebra, ὁ ἡ, ἡ συνόστυλος, ου, *id.* quatuor, ὁ ἡ, ἡ τετράστυλος, ου, *id.* octo, ὁ ἡ, ἡ ὀκτάστυλος, ου, *id.* decem, ὁ ἡ, ἡ δεκάστυλος, ου, *id.* nullas, ὁ ἡ, ἡ ἀστύλος, ου, *id.*
Colus, ἡ πλακάτη, ης, *Lucian.*
Coma, ὁ κόμη, ης, *Dem.* ἡ ἴβυσις, ἡ χαίτη, adfectata, κόμη σεσιτευμένη, *Athen.* comata, natura, κομήτης τρίχα, *Arist.* κομᾶν, *Aristoph.* τὴν κόμην φέρω, *id.*
Comatus, a, um, ὁ ἡ τὸ λύκομος, ου, ὁ κομήτης.
Combibo, is, *Cumbino,* aliquid cum aliquo, τί τινι, *Lucian.*
Combibo, ονις, ὁ συμπότης, ου, *Lucian.*
Combinatio, ὁ συνδυασμὸς, οῦ, *Aristot.* ἡ συζυγίς.
Comminc, συνδυάζω, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τι, *Aristot.*
Comburo, συμφλέγω, δαίω, *Dem.* scriptum, κατακαίω γράμματεῖον, *id.* aliquid, ἀποκαίω τι, *Xenoph.* domos, καταπίμπρημι τὰς οἰκίας, *Plut.* regiam, πίμπρημι τὰ βασίλεια, *idem.*
Combuftibilis, e, ὁ ἡ κυύσιμος, ου, ligna, quæ comburi possunt, καύσιμα ξύλα, *Plato,*
Combuftio, ἡ κατάκαυσις, εως, ἡ σύγκαυσις, εως,
Combuftivus, a, um, καυστικὸς, ἡ, όν.
Combuftor, ὁ κατακαύτης, ου, *Plut.*
Combuftus, a, um, καυστὸς, ἡ, όν.
Comedo, is, τράγω, *Dem.* aliquid, ἐδίω τι, *idem,* ἰδομαί τι, *Plato.* finiam, βράσω, σιδηκος,

ωἶθηκον, *Ælian.* herbam, διατρώγω βοτάνης, *idem,* laurum, καταδειπνέω δάφνην, *idem.*

Comedo, onis, ὁ ἀδηφάγος, ου, *Poll.* ὁ φάγος, ου, *N. T.* ὁ βορός, *Ep.*

Comes, ὁ συνοδοιπόρος, ου, *Hesych.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλουθος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ συνακόλουθος, ου, ὁ ὀπαδὸς, οῦ, *Plut.* ὁ καὶ ἡ συνοπαδὸς, οῦ, *Athen.*

Comessabunde, κωμαστικῶς.

Comessabundus, ὁ κωμαστής, οῦ, *Xenoph.*

Comessatio, ὁ κῶμος, ου, *Xenoph.*

Comessator, ὁ κωμαστής, οῦ, *Plato.* ὁ ἐπικώμιος, *Plut.*

Comessor, κωμάζω, *Demosth.* cum aliquo, παρά τινος, *Arrian.* & poto totam noctem, κωμάζω καὶ πίνω ὅλην τὴν νύκτα, *Xenoph.* semper cum aliquo, ἀεὶ μετά τινος, *Dem.*

Comestura, ἡ ἐδωδή, ῆς, *Plato.* ἡ βρῶσις.

Cometa, ὁ κομήτης, ου, *Aristot.*

Comice, κωμῳδικῶς.

Comicus, a, um, κωμῳδικός, ή, όν, *Dem. Phal.*

Comicus, i, ὁ κωμῳδοποιός, *Plut.* ὁ κωμῳδοποιητής, ου, *id.* ὁ κωμῳδικὸς ποιητής, *Ælian.*

Cominus, συστάδην, *Thuc.* ἐκ συστάσεως, *Herodian.* ἐγγύθεν, *Plut.* πλησίον, *Dem.*

Comis, e, ὁ φιλάνθρωπος, ὁ, ον, erga aliquem, πρός τινα, *Plato.* humanus & erga egentes liberalis, κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐτράπελος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ εὐμενής.

Comitas, ἡ πρᾳότης, ητος, *Dem.* ἡ ἐπιείκεια, ἡ εὐτραπελία, ας, *Isocr.* ἡ φιλοφροσύνη, ης, *id.* ἡ χάρις, ιτος, *Dem.* ὁ τρόπος εὐμενής, *Isocr.* comiter uti, φιλανθρωπεύομαι, *Idem.*

Comitatus, us, ἡ ἀκολουθία, ας, *Plut.* ἡ παραπομπή, ῆς, *id.* ...

Comitialis, φιλοφρόνως, *Dem.* ... *id.* ἀρχαιρέσια.

Comitia, ἡ ἀρχαιρεσία, ας, *Dem.* αἱ ἀρχαιρεσίαι, ῶν, *id.* habeo, item ad comitia eo ἀρχαιρεσιάζω, *Plut.*

Comitialis, e, ἀρχαιρεσιακός, ή, όν, comitialis morbus, ἡ ἐπιληψία, ας, *Galen.* ἡ νόσος ἱερά, *Plut.*

Comito, & comitor, ἀκολουθέω, aliquem, τινί, *Luc.* aliquid, συνακολουθέω τινί, *Plut.* inde, ἀκολουθητικῶς, παραπέμπω τινά, ad sepulchrum, πρὸς τὸ μνῆμα, καὶ τὸ μνῆμα, *Dem.* aliquem domum cum plurima & clamore, παραπέμπω τινὰ οἴκαδε κραυγῇ καὶ βοῇ, *Plut.* comitor a senatu & omni populo, παραπέμπομαι ὑπὸ συνεδρίου βουλῆς καὶ παντὸς τοῦ δήμου, *Herodian.*

Comma, τὸ κόμμα, ατος, *Gramm.*

Commaculo, καταμιαίνω, aliquem, τινά, *Isocr.* καταρρυπαίνω.

Commanducatio, ἡ μάσησις, εως.

Commanducatum, τὸ μάσημα, ατος, *Dem.*

Commanduco, καταμασάομαι, *Aristot.*

Commeatus, ...

Commeatus, τὸ ἐφόδιον, ου, *Xenoph.* τὸ ἐπισιτισμός, ου, *Dem.* ὁ σῖτος, ου, *Isocr.* ὁ ὀψώνιον, ου, *Dem.* longi temporis commeatum dare, μακρὰν ἐκδημίαν διδόναι, commeatum habere in dies quadraginta, ἐπισιτισμὸν ἡμερῶν τετταράκοντα, *id.* commeatus suppetit militibus, ὑπάρχει ἐπισιτισμὸς τοῖς στρατευομένοις, *id.* in arctum redigitur militibus peregrinis, τὰ τῆς τροφῆς εἰς στενὸν καθίσταται τοῖς ξένοις, *id.* ob inopiam commeatus non potuisset in aliquem, δι' ἐφοδίων ἀπορίαν οὐκ ἐφόδιος ἐπί τινα, *idem,* praebere alicui commeatum, παρέχειν τινὶ ἐφόδια, *id.*

Commemini, διαμέμνημαι, alicujus, τινός, *Xenoph.*

Commemorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, *Xenoph.* διαμνημονευτέος.

Commemoratio, ἡ ὑπομνημόνευσις, εως, *Plut.* i. e. id, quod commemoratur, τὸ ὑπομνημόνευμα, ατος, *Plut.*

Commemoro, ὑπομνημονεύω, aliquid iisdem verbis, τι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι, *Dem.* singula paucis, ἀναμιμνήσκω ἕκαστα ἐν βραχέσιν, *id.* fabulose de urbe aliqua, ἐπὶ μυθῶδη περὶ πόλεώς τινος, *Isocr.*

Commendabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀξιέπαινος, ου, ὁ, ἀξιεπαίνετος, ου, *Xenoph.* ἐπαινετός.

Commendatio, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* τὸ ἐγκώμιον, ου, *id.* ἡ εὐφημία, ας, *id.*

Commendatitius, a, um, συστατικός, ή, όν, epistola, ἐπιστολή, *Il. T.*

Commendator, ὁ συστάτης, ου, *Synes.* ὁ ἐπαινέτης, ου, *Dem.*

Commendo, συνίστημι, aliquem alicui, τινὰ τινί, *Dem.* alicui posteritati, τινὰ τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου, *Synes.* i. e. fidei alicujus committo, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, *Xenoph.* i. e. laudo, ἐπαινέω, aliquem ob aliquid, τινά τι, *Plut.*

Commensalis, ὁ καὶ ἡ ὁμοτράπεζος, ου, *Lucian.*

Commentariensis, ὁ ὑπομνηματογράφος, ου.

Commentariolum, τὸ ὑπομνημάτιον, ου.

Commentarium, sive commentarius, τὸ ὑπόμνημα, ατος, *Plut.* ὁ ὑπομνηματισμός, ου, *Polyb.* τὸ ὑπομνηματικόν, ου, *Basil.* commentarium facio, ποιέομαι ὑπογραφήν, *Dem.* refero aliquid in commentarios, γράφειν ὑπόμνημά τινος, *id.*

Commentatio, ἡ μελέτη, ης, *Thuc.* ἡ πραγματεία, ας, *Isocr.* τὸ διανόημα, *Hermog.* i. e. scriptum, τὸ σύγγραμμα, ατος, *Xenoph.*

Commentator, ὁ πραγματευόμενος, ου, i. e. explicator, ὁ ἐξηγητής, οῦ.

Commentior, συμψεύδομαι, *Aristot.*

Commentitius, πεπλασμένος, *Aristot.*

Commentitius, a, um, ὁ καὶ ἡ πλασματώδης, εος, ὁ πλασματίας, ου, *Aristot.* πεπλασμένος, ενη, ενον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπίπλαστος, ου, *Lucian.* ἐσκευωρημένος, ενη, ενον, *Demosth.*

Commentor, πραγματεύομαι, de aliqua re, περί τινος, *Plato.* πλάσσω, aliquid, τι, *Plut.*

Commentum, τὸ πλάσμα, ατος, *Naz.* ὁ λῆρος, ου, *Dem.* ἡ ἐπίνοια, τὸ ἐνθύμημα, totum commentum & figmentum ejus, πλάσμα καὶ σκευώρημα ὅλον εἶναι, *id.* commentum a te re, λέγειν λῆρον μόνον, *id.*

Commeo, φοιτάω, ad aliquem, πρός τινα, *Dem.* in aliquem locum, εἴς τινα τόπον, *Xenoph.*

Commercium, τὸ συνάλλαγμα, τὸ συμβόλαιον, nauticum vel terrestre, ναυτικὸν ἢ ἔγγειον, *Xen.* habeo cum aliquo, ἔχω πρός τινα, *Luc.* commercia plurima, ἐπιμιξίαι πλεῖσται, *Dem.* i. e. consuetudo emendi, ἡ ὠνή, ῆς, *id.* ἡ συνουσία, ας, *Isocr.* ἡ μετουσία, ας, *id.* commercium habeo cum aliquo, ἐπιμίγνυμαι τινι, *Tenc.*

Commercor, συναγοράζω, aliquid, τι.

Commereor, μισθοφορέω, *Ælian.* μισθοφορέω.

Commetior, μετρέω, aliquid aliqua re, τι τινι, *Dem.* hoc meis viribus, συμμετρῶ τοῦτο τῇ δυνάμει, *Naz.*

Commigro, μετοικέω, *Isocr.* μετοικίζομαι, *Lucian.*

Commilles, ὁ συστρατιώτης, ου, *Herodian.*

Commilitium, ἡ συστρατεία, ας, ἡ συμμαχία.

Commilito, ὁ σύμμαχος, ου, *Xen.* συμμαχίων, ῶν, *id.* ὁ συστρατιώτης, ου, *Herodian.*

Comminatio, ἡ ἀπειλή, ῆς, *Dem.*

Comminatorius, a, um, ἀπειλητικός, ή, όν, *Plato.* ἀπειλητήριος, ια, ιον, *Herod.*

Comminiscor, ἐνθυμέομαι, συμπλάττω, πλάττω, sermones, λόγους, *Dem.*

Comministro, ὑπηρετέω, alicui, τινί, *Dem.*

Comminor, συναπειλέω, *Joseph.* ἀπειλέω, alicui aliquid, τί τινι, *Xenoph.*

Comminuo, συντρίβω, aliquid, τί, *Xenoph.* λεπτύνω.

Commisceo, συμμίγνυμι, omnia, πάντα, *Aristoph.* cum aliquo, τινί, *Xenoph.* συγκαταμίγνυμι, *Plut.* ἀναμίγνυμι, *id.* συγκεράννυμι.

Commiseratio, ὁ οἶκτος, ου, *Isocr.* ἡ κατοίκτισις, εως, *Xenoph.* ὁ οἰκτιρμός, οῦ, *N. T.* τὸ ἔλεος, ους, *Dem.*

Commiseresco, οἰκτίζω, *Aristot.*

Commiseresor, οἰκτίζω, aliquem ob aliquid, τινα τινος, *Arist.* οἰκτείρω τινὰ ἐπί τινι, *Aristoph.* σπλαγχνίζομαι περί τινος.

Commissio, ἡ συμβολή, ῆς, *Xen.*

Commissum, τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Aristot.*

Commissura, ὁ ἁρμός, οῦ, *Xenoph.* ἡ ἐφαρμογή, ῆς, *Plato.* ἡ συναφεία.

Commistio, ἡ ἐπιμιξία, ας, *Plut.* ἡ σύμμιξις, εως, ἡ σύγχυσις, εως.

Commistus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύμμικτος, ου, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ συμμιγής, έος, *Aristid.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμιγής, ου, *Appian.*

Committo, συμπήγνυμι, fidei alicujus aliquid, ἐπιτρέπω τί τινι, *Xenoph.* meditatio munito, πιστεύω ἐμαυτὸν ὀχυρῷ, *Plut.* alicui epistolas & sigilla, πιστεύω τινὶ ἐπιστολὰς καὶ σφραγῖδας, *id.* alicui pecunias, τινὶ περὶ χρημάτων, *Isocr.* alicui summam imperii, ἐμπιστεύω τινὶ τὴν τῆς ὅλης ἡγεμονίας, *Diod. Sic.* alicui negotia maxime seria, ὑποτίθημι τινὶ τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων, *Herod.* praelium cum aliquo, συνάπτω μάχην, *Xenoph.* συνάπτω τινὶ εἰς χεῖρας, *Plut.* i. e. conjungo aliquid cum aliquo, συνάπτω τί τινι, *Plut.* i. e. permitto, προσίεμαι, *Xenoph.* i. e. pecco, πλημμελέω τι, *Dem.* διαμαρτάνω, *id.* committitur mihi exercitus, πιστεύομαι τὴν στρατείαν. *Isocr.* cui metalla commissa sunt, πιστευθεὶς τὰ μέταλλα, *id.* committitur praelium, γίνεται μάχη, *Dem.*

Commixtio, idem quod *Commistio.*

Commodator, qui alicui mutuo dat, ὁ χρήστης, ου, *Dem.*

Commodatum, τὸ χρέος, *Dem.* χρῆμα κεχρημένον, *id.*

Commode, i. e tempestive, εὐκαίρως, i. e. utiliter, συμφόρως, *Isocr.* λυσιτελούντως, *Demosth.* ἐπιτηδείως.

Commoditas, i. e. opportunitas, ἡ εὐκαιρία, ας, *Isocr.* ἡ ἀφορμή, ῆς, *Dem.* commoditate aliqua uti, λαμβάνειν ἀφορμήν τινα, *id.* i. e. utilitas, τὸ πλεονέκτημα, ατος, *id.* ἡ ὠφέλεια, ας, *id.*

Commodo, i. e prosum, συμφέρω, alicui, τινί, *Xenoph.* συμφέρω τινί, *Dem.* ὠφελέω τινά, *Isocr.* i. e. mutuum do, χρήννυμι, alicui pecuniam, τινὶ ἀργύριον, *Dem.* alicui aliquid, χαρίζω τί τινι, *Plut.*

Commodum, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* τὸ ὠφέλημα, ατος, *id.* τὸ λ... *Ion* τὸ συμφέρον, οντος, *Isocr.* τὸ κέρδος, ου, *Dem.* commune, τὸ κοινῇ συμφέρον, *Isocr.* τὰ κοινῇ συμφέροντα, *id.* πρὸς τὸ λυσιτελές, ... *Dem.* ... τὸ πρᾶγμα συμφέρον, ... *Dem.* ... commune, τὸ κοινῇ συμφέρον, *Dem.* τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον, *Plato.* accedere alicui, ἀγαθὸν συμβαίνει τινί, *Dem.* habere a diis, εὐτυχεῖν πρὸς τῶν θεῶν, *Isocr.* percipere ex re aliqua, ἀπολαύειν ἀγαθοῦ τινος, *Dem.* ex periculis, ἀπολαύω ἀγαθὸν ἐκ κινδύνων, *id.* consulere commodis ejus, σκοπεῖν τὰ τῷ συμφέροντα τινί, *Dem.* sedere suis commodis, ἐπιδιώκειν ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων, *id.* sui commodi gratia facere aliquid, ἕνεκα τοῦ συμφέροντος ποιεῖν τι, *id.*

Commodum, *Adv.* εὐκαίρως, ἐπιτηδείως, *Thuc.* ἐπιτηδείας, *Herodian.*

Commodus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, tempus, καιρός, *Dem.* i. e. utilis, συμφέρων, ουσα, ον, *Isocr.* Conf. *Idoneus & Utilis.*

Commonefacio, ὑπομιμνήσκω, *Dem.* ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινά, *id.* παραγγέλλω τινί, *Plato.* Conf. *Admoneo.*

Commonefactio, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Lucian.*
Commoneo, ὑπομιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τι, *Dem.* Conf. *Admoneo.*
Commonitio, ἡ ὑπόμνησις, εως, *Thuc.* ἡ ἀνάμνησις, εως, *Lucian.* i. e. hortatio, ἡ νουθέτησις, εως, *Aristot.* τὸ νουθέτημα, ατος, *Plut.*
Commonstro, δείκνυμι, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.* καταδεικνύω.
Commoratio, ἡ διατριβή, ῆς, *Plut.*
Commordeo, συνδάκνω.
Commorior, συναποθνήσκω, *Xenoph.*
Commoror, διατρίβω, *Dem.* cum aliquo, συνδιατρίβω τινί, *Xen.* μετά τινος, *Isocr.* aliquem, διακατέχω τινι, *Plato.* non paucos annos Romæ, διατρίβω ἔτη οὐκ ὀλίγον ἐν τῇ Ῥώμῃ, *Herodian.*
Commotio, ἡ συγκίνησις, εως, ἡ κίνησις, εως, *Lucian.*
Commotus, a, um, διακινηθεὶς, εῖσα, ὲν, animo, θυμωθεὶς, εῖσα, ὲν, *Isocr.*
Commoveo, διακινέω, mentem alicujus, τὸν νοῦν τινος, *Thuc.* commoveor, κινέομαι, *Dem.* ἐπαίρομαι, *Isocr.* quibus rebus commoti nos lædere, οἷς ποτ' ἐπαρθέντες ἡμᾶς ἠδίκουν, *Dem.*
Communicatio, ἡ κοινωνία, ας, *Aristot.*
Communico, κοινωνέω, alicui aliquid, τινί τινος, *Lucian.* τινί τι, *Plato.* ἀνακοινόω τί τινι, *id.* κοινόω τί τινι, *Thuc.* cum aliquo de aliqua re, ἀνακοινόω τινὶ περὶ τινος, *Xenoph.* cum aliquo, sc. consilii capiundi caussa, ἐπανακοινόω τινί, *Plato.* civitatem, μεταδίδωμι τῆς πόλεως, *Isocr.* nihil amico, οὐδὲν τῷ φίλῳ, *Herodt.* aliquid cum amicis, τινὸς τοῖς φίλοις, *Xen.*
Communio, ἡ κοινωνία, ας, alicujus cum aliquo, τινὶ πρός τινα, *Plato.* ἡ μέθεξις, εως, *Aristot.*
Communio, ire, ἐχυρόω, aliquid, τί, *Isocr.* ἐχυρόω τι, *Xen.* aliquid aliquo, περιβάλλω τι τινι, *Plut.* urbem muro, φράττω τὴν πόλιν τείχει, *Herodian.*
Communis, e, κοινὸς, ἡ, ὸν, alicui, τινί, *Dem.* amicos oportet esse communes an[illegible] φίλοις δεῖ εἶναι κοινὰ φασιν, *Plut.* commune mihi cum aliquo, κοινὸν ἐμοὶ πρός τινα, *Æschin.* habeo aliquid cum aliquo commune, κοινόω τι τινι, *Plut.* communi com[illegible] [illegible] privatæ [illegible] pro [illegible] ipsus [illegible] τὰ μὲν [illegible] κοινὰ [illegible] μείζω τὰ δ' [illegible] τῶν [illegible] *Dem.*
Communitas, ἡ κοινότης, ητος, *Plut.*
Communiter, κοινῶς, *Isocr.* κοινῇ, *Dem.*
Commurmuratio, ὁ [illegible], ου.
Commurmuro, [illegible].
Commutabilis, e, μεταβλητικὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* [illegible].
Commutatio, ἡ μεταβολή, ῆς, *Thuc.* ἡ ἀλλαγή.
Commutativus, a, um, μεταβολικὸς, ἡ, ὸν.
Commuto, μεταβάλλω, aliquem, τινά, *Aristot.* vestes, μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια, *Xen.* aliquid cum aliquo, τί ἀντί τινος, *Dem.* τι τινος, *Dem.* ἀλλάττομαι τί τινος, *Plut.* καταλλάττομαί τι ἐπί τινος, *Dem.* [illegible] vitam in melio[illegible], [illegible] *Æl.* [illegible] vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον, *Isocr.*
Como, [illegible], κοσμέω, *Aristot.*
Com[illegible], ἡ κ[illegible], ας, [illegible]
Com[illegible]
Com[illegible], a, [illegible] ἡ [illegible], *D*[illegible]
Competitio[illegible]
Com[illegible]
Com[illegible]
Com[illegible], ας, [illegible]
Com[illegible]
Com[illegible]
Com[illegible]
Com[illegible]
Com[illegible]
Com[illegible] compacemento, sed etiam, [illegible]

κατασκευὴν παραβολὴν ἀπρεπῆ, *Isocr.* i. e. apparatus, ἡ κατασκευή, ῆς, *Isocr.*
Comparativus, a, um, ὁ καὶ ἡ συγκριτικὸς, ὁ, ὸν, *Plut.*
Comparatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύγκριτος, ου, παραβολικὸς, ἡ, ὸν, *Eust.*
Compareo, φαίνομαι, *Xenoph.*
Compareo, φαίνω, *Xen.* φαίνομαι, *Plato.*
Comparo, i. e. assimilio, παραβάλλω, cum aliquo, τινὶ, *Lucian.* πρός τι, *Isocr.* i. e. apparo, προχειρίζομαι, vestem, ἐσθῆτα, *Lucian.* recte me comparo ad aliquid, ὀρθῶς παρασκευάζομαι ἐμαυτὸν ἐπί τι, *Dem.* copias, κατασκευάζω, δύναμιν, *id.* i. e. adquiro, πορίζω, pecuniam, χρήματα, *Dem.* aliquid ex aliquo, προσπορίζω τι ἀπό τινος, *id.* mihi paulatim ad vitam necessaria, συμπορίζομαι ἐμοὶ κατὰ μικρὸν τὰ βίου, *Isocr.* ita comparatum est, οὕτω πέφυκε.
Compasco, συννέμομαι, cum aliquo, τινί, *Arist.*
Compascuus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύννομος, ου, *Arist.*
Compassio, ἡ συμπάθεια, ας, cum compassione, συμπαθῶς, *Plut.*
Compedes αἱ πέδαι.
Compellatio, i. e. in jus vocatio, ἡ πρόσκλησις, εως, *Plato.* i. e. salutatio, ἡ προσηγορία, ας, *Dem.*
Compellator, ὁ προσηγορος, ου.
Compello, i. e. alloquor, ἐντυγχάνω, aliquem πρός τινα, *Plut.* τινὶ, *Plato.* blandius aliquem οἰκειότερον προσεῖπον τινα, *Isocr.* i. e. in jus voco, προσκαλέω, aliquem, τινά, *Dem.*
Compello, is, συνωθέω, aliquem, τινά, *Xen.* aliquem ad aliquid, συνωθεῖσθαι τινα πρός τι, *Lucian.* ad disputationem, συμβιβάζω τινὰ εἰς τοὺς λόγους, *Dem.*
Compendiarius, a, um, ὁ καὶ ἡ σύντομος, ου, responsio, ἀπόκρισις, *Plutarch.* via, ὁδὸς, quod ipsum ὁδὸς etiam omittitur, ut omissa via compendiaria, παριὼν τὴν σύντομον, *Aristot.*
Compendi fe, συντόμως, dicere, εἰπεῖν, *Isocr.*
Compendiosus, a, um, idem quod *Compendiarius.*
Compendium, ἡ συντομία, ας, *Aristot.* ἡ ἐπιτομή, ῆς, *id.*
Compensatio, τὸ ἀντάλλαγμα, ατος, *N. T.* ἡ ἀμοιβή, ῆς, *Lucian.* ἡ ἀνταμείψις, fit pro dignitate futori [illegible] calceis, ἀμοιβὴ γίγνεται κατ' ἀξίαν τοῦ σκυτοτόμου ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων, *Aristoph.*
Compenso, ἀνταμείβομαι, ἀμείβομαι, *Dem.* consilium, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμί τινι τῆς βουλῆς, *Plut.* defectum alicujus, τὴν ἔνδειάν τινος ἀναπληρόω, *Dem.* voluptas compensatur commodo, ἡδονὴ ἀντικαταλλάττεται τῇ συμφέροντι, *Aristot.*
Comperendino, ἡ ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι, *Plut.*
Comperio, ἀναπυνθάνομαι, *Plut.* ἐξαπυνθάνομαι, *id.* pro certo [illegible] εὑρίσκω τι, *Dem.* i. e. pro certo habeo, καταλαμβάνω, *N. T.*
Compertus, a, um, πληροφορηθεὶς, εῖσα, ὲν, *Isocr.* compertum exploratumque habeo, πληροφορέομαι, *id.* aliquid, ἐπίσταμαί τι σαφῶς, *Dem.* ἐσμαί τι σαφῶς, *id.*
Compes, ἡ πέδη, ης, *Dem.* ἡ ποδοκάκη, ης, *id.* ὁ χοῖνιξ ικος, *id.* constringi compede [illegible] quinque dies totidemque noctes, δεδέσθαι ἐν τῇ ποδοκάκῃ τὸν πόδα πέντε ἡμέρας καὶ [illegible] ἴσας, *id.* crassis compedibus [illegible] ligneis nectus, χοίνικας παχείας καὶ ξύλον ἔχων, *id.*
Compesco, [illegible], κατέχω, συστέλλω, aliquem, [illegible] [illegible] iram, κατακρατέω τῆς ὀργῆς, *Dem.*
Competens, [illegible], judex, ἁρμόδιος [illegible]
[illegible]
Competitor, ὁ συμπερίληξ [illegible], *Dem.*
Compecto, [illegible], *Isocr.*
Compilo, [illegible], τὴν πατρίδα, *Plato.* aliquid, [illegible] τι, *id.*

Compingo, συμπήγνυμι, aliquid, τί, *Plato.* i. e. contrudo, συνωθέω, *Xen.*
Compita, τὰ ἄμφοδα, ων, *Suid.* ἡ ἀγυιά.
Complaceo, [illegible] συναρέσκω.
Complaco, ἱλάσκομαι, [illegible], *Lucian.*
Complanatio, ὁ ὁμαλισμός, οῦ.
Complano, ὁμαλίζω, *Aristot.*
Complaudo, συγκροτέω, manibus, χερσὶ, *Xenoph.*
Complector, περιπλέκομαι, *Aristot.* aliquem, συμπλέκομαί τινι, *Ceb. Theb.* i. e. contineo, περιέχω, aliquid, τί, *Plut.* animo, περιβάλλω τῷ νῷ, *Gaza,* i. e. contentus sum, στέργω, dona, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, *Isocr.*
Complementum, τὸ πλήρωμα, ατος, *Aristot.*
Compleo, συμπληθύω, *Xen.* πληρόω, aliquid aliquo, τί τινος, *Herodian.* ἀναπληρόω τί τινος, *Plut.* & ad exitum perduco aliquid, ἀποπληρόω τι, *Herodian.*
Completio, ἡ πλήρωσις, εως, *Plato.*
Completus, a, um, ὁ καὶ ἡ συμπλήρης, εος, *Plato.* i. e. perfectus, τέλειος, εια, ειον, *Aristot.*
Complexio, ἡ συμπλοκή, ῆς, *Dem.* ἡ περιβολή, ῆς, *Isocr.*
Complico, συμπτύσσω, συμπλέκω, manus, τὰς χεῖρας, *Polyb.* aliquid, καταπλέκω τι, *Herodot.*
Complodo, vide *Complaudo.*
Comploratio, ἡ ὀλόφυρσις, εως, *Thuc.* ὁ θρῆνος.
Comploro, συνολοφύρομαι, ὀλοφύρομαι, *Thuc.* συγκλαίω.
Compluo, καθύω.
Complures, οἱ καὶ αἱ πλείονες, ων, *Dem.* simul, οἱ καὶ αἱ συμπλείονες, ων, *Aristot.*
Complumes, πλειστάκις, *Dinarch.*
Complusculi, ἔνιοι, πολλοί.
Compluvium, ἡ εὔῤῥοια, ας.
Compono, συντίθημι, orationem, λόγον, *Isocr.* scriptum, συντίθεμαι σύγγραμμα, *id.* i. e. ordino, συντάττω, *Dem.* i. e. ædifico, κατασκευάζομαι, aliquid, τί, *Aristot.* i. e. comparo, παραβάλλω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Isocr.* i. e. orno, κατακοσμέω, *Plato.* capillos, εὐθετίζω τὰς τρίχας, *Ælian.* concilio, καταρτίζω, aliquos, τινάς, *Herodian.*
Comporto, συγκομίζω, aliquid, τί, *Xenoph.* συμφορέω τι, *Dem.*
Compos, ὁ καὶ ἡ ἐγκρατὴς, έος, alicujus rei, τινός, *Demosth.* mentis, ὁ καὶ ἡ ἔμφρων, ονος, *Plato.*
Composite, εὐτάκτως, *Aristoph.* loqui, καλλιεπεῖν, *Lucian.*
Compositio, ἡ σύνθεσις, εως, *Aristoph.* ἡ σύνταξις, εως, *Dem.* controversiæ, ἡ διάλυσις, εως, *id.*
Compositum, κατὰ σύνθημα, ἐκ συνθήκης, συνθηματικῶς, *Polyb.*
Compositor, ὁ συνθέτης, ου, *Plato.*
Compositus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύνθετος, ε, *Herodian.* συνθετὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*
Compotatio, τὸ συμπόσιον, ου, *Dem.* ἡ συμποσία, ας, *Maccab.* ὁ πότος, ου, *Dem.* familiaris, ἡ φιλοτησία, ας, *id.* pessime habeo a compotatione hesterna, πάνυ χαλεπῶς ἔχω ἀπὸ τοῦ χθὲς πότου, *Plato.*
Compoto, συμπίνω, cum aliquo usque ad ebrietatem, τινὶ εἰς μέθην, *Plato.* cum aliquo vinum, τινι οἶνον, *Lucian.*
Compotor, ὁ συμπότης, ου, *Lucian.*
Comprandeo, συναριστάω, ῶ.
Comprandor, ὁ καὶ ἡ συνάριστος, ου, *Xen.*
Comprecatio, ἡ εὐχή, ῆς, *Dem.* ἡ κατευχή, *Plut.*
Comprecor, εὔχομαι, Deum, θεῷ, *Dem.*
Comprehendo, περιλαμβάνω, omnes [illegible], πάντας ἄλλους, *Dem.* comprehendo aliquem abducendum ad supplicium, συλλαμβάνω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, *Lucian.* [illegible], καταλαμβάνω, *Thuc.* i. e. concludo, συλλαμβάνω, aliquid in summa, τί ἐν τῷ [illegible], *Theophr.*
Comprehensibilis, e, καταληπτὸς, ἡ, ὸν, *Naz.*
Comprehensum, συλλαβὼν, *Dem.*
Comprehensio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.* ἡ σύλληψις.

Comprehensive, καταληπτικῶς.
Comprehensivus, a, um, καταληπτικός, ἡ, όν, *Epict.*
Compressio, ἡ συμπίεσις, εως, ἡ σύνθλιψις, εως.
Comprimo, συμπιέζω, συνθλίβω, *Plato*, alicui os, συλλαμβάνω τινὸς στόμα τινός, i. e. cohibeo aliquid, συνέχω τι, *Aristoph.* virginem, βιάζομαι παρθένον, *Plut.*
Comprobatio, ἡ συναίνεσις.
Comprobator, ὁ συναινέτης.
Comprobo, συναινῶ, συγχωρῶ, aliquid, τὶ, *Plato*, quod comprobant multi, ὁ συνδοκεῖ πολλοῖς, *Isocr.* i. e. affirmo, ἰσχυρίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.*
Compromissarius ὁ διαλλακτὴρ διαιτητὴς, ου.
Compromissum, ἡ ὑπιστοπή, ῆς, *Dem.* abolere, λύειν ὑπιστοπήν, *id.*
Compromitto, permitto dijudicationem, ὑπιστέπω, alicui, τινὶ, *Dem.*
Compugno, συμμάχομαι, *Thuc.* συμμαχία, *Plut.*
Compulsio, ἡ σύωσις, εως, ἡ συνάθησις, εως, *Aristot.*
Compunctio, ἡ κατάνυξις, εως, *N. T.*
Compungo, κατανύσσω, *N. T.*
Computabilis, e, λογιστὸς, ἡ, όν.
Computatio, ὁ λογισμὸς, ῦ, *Æschin.*
Computator, ὁ λογιστὴς, ῆ, *Plut.*
Computo, λογίζομαι, aliquid calculis, τὶ ψήφοις, *Plut.*
Computrefco, κατασήπομαι, *Nat.* σήπομαι, *Plut.*
Computus, idem quod *Computatio.*
Conamen, ἡ πεῖρα, ας, *Thuc.*
Conatus, us, ἡ πεῖρα, ας, *Dem.* ἡ ἀπόπειρα, ας, *id.* ἡ διάπειρα, ας, *id.* τὸ ἐγχείρημα, ατος, *Isocr.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος, *id.* præclarus, ἐγχείρημα καλὰς ἔχον, *id.* conatibus alicujus valde adversari, ἐναντίον εἶναι σφόδρα τοῖς ἐπιχειρήμασί τινος, *Dem.* frustrari conatu, ἀπατυχεῖν τῆ πείρας, *id.* conatu excido, διαμαρτάνω, οὗ ἐπιχείρησα, *id.*
Concaco, κατακίζω, *Aristoph.*
Concalefacio, συνθερμαίνω, *Lucian.* συνεκθερμαίνω, *Plut.*
Concalefactorius, a, um, συνθερματικὸς, ἡ, όν, *Galen.*
Concalefio, συνθερμαίνομαι.
Concalleo, πυκάζομαι, *Xen.*
Concameratio, ἡ κεμάρωσις, εως, *Diosc.* τὸ ὀρόφωμα, ατος, *Athen.*
Concamerātus, a, um, καμαρωτὸς, ἡ, όν, *Diosc.*
Concamero, ἐρεφόω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Concavitas, ἡ κοιλότης, ητος, *Athen.*
Concavo, κοιλαίνω, *Athen.*
Concavus, a, um, κοῖλος, η, ον, *Xen.*
Concedo, πρεσβεύω, in societatem belli, εἰς ξυμμαχίαν τινὸς, *Thuc.* i. e. permitto, συγχωρῶ, alicui aliquid, τινὶ τι, *Plato.* i. e. locum do, alicui imperio, παραχωρῶ τίνι, *Synes.* ὑφίεμαι τινος.
Concelebro, i. e. simul laudo, συναινῶ, i. e. una festum ago, συνεορτάζω, una frequento, συμφοιτάω, *Poll.*
Concenturio, συγκατατίτομαι.
Concentus, ἡ συμφωνία, ας, *Plato*, ἡ συνῳδία, ας, *Lucian.* ἡ ἁρμονία.
Conceptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, structure conceptacula aquarum, pluviarum, κατασκευάζειν ὑποδοχὰς ὕδατων ὀμβρίων, *Aristot.*
Conceptio in utero, ἡ σύλληψις, εως, ἡ κύησις, εως, *Philo*,
Conceptus, us, in utero, ἡ κύησις, εως, *Philo.* mentis, τὸ ὑπόνημα, ατος, τὸ ἐνθύμημα, ατος, *Isocr.*
Concerno, vide *Specto*, item *Attineo.*
Concerpo, διασπάω, aliquid, τὶ, *Lucian*, συσπαράσσω.
Concertatio, ἡ ἀγώνισις, εως, *Thuc.* ἡ ἔρις ιδος, *Xen.*
Concertatorius, a, um, ἀγωνιστικὸς, ἡ, όν, *Aristot.* ἐρεικτὸς, ἡ, όν, *Lucian.*
Concerto, συναγωνίζομαι, cum aliquo τινὶ, *Plut.* συμπολεμέω τινὶ, *Plato*, ἐρίζω τινὶ, *id.* de omnibus, φιλονεικέω περὶ πάντων, *Isocr.* curiose de minutis rebus, ἀκριβῶς ἐρίζω περὶ μικρῶν, *Dem.*
Concessio, ἡ συγχώρησις, εως, *Aristot.*
Concessum est, ἔξεστι.
Concha, ἡ κόγχη, ης, *Aristot.* ὁ vel ἡ κόγχος, ου, *Pausan.*
Conchārium, ὁ ἡ κογχιὰς, ἰδος.
Conchites, ὁ κογχίτης, sc. λίθος, *Pausan.*
Conchylium, τὸ κογχύλιον, ου, *Athen.*
Concido, συγκαίω, aliquem, τινὰ, τ. *Lucian.* pueros, κατακαίω τοὺς παῖδας, *Plut.*
Concido, i. e. colligo, συμπυκνῶ. *Ven.* animo, ἐκπλήττω, *Plut.* καταθυμίᾳ, *Xenoph.* ob aliquid, ἀθυμίᾳ τινὶ, *Dem.* τι, *Plut.*
Concieo, συγκινέω, populum, ἡ λαὸν, *N. T.* i. e. convoco, συγκαλέω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*
Conchabulum, τὸ συνδεῖον, ου.
Conciliatio, ἡ συναλλαγὴ, ῆς, ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *N. T.* ἡ πρόσοψις.
Conciliator, ὁ συναλλακτὴς, ῆ, *Basil.* ὁ πρεσβευτὴς, οῦ.
Conciliatrix, ἡ πρεσβεύτρια, ας.
Concilio, καταπράττω, nobi auditores, ἐμοὶ τοὺς ἀκροατὰς, *Isocr.* aliquos antea inimicos, διαλλάττω τινὰς, *Dem.* alicui aliquem, τινὰ τινι, *id.* εἰς ὁμόνοιαν ἄγω τινὰς, *Dem.* εἰς ὁμόνοιαν καθίστημί τινας, *Isocr.* alicui honorem, περιάπτω τινὶ τιμὰς, *Xen.* alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, *Dem.* ἐμποιέω τινὶ φθόνον, *Isocr.*
Concilium, ἡ σύνοδος, ου, *Aristot.* ὁ συλλογὸς, ου, *Thuc.* judicum, τὸ συνέδριον, ου, *Æschin.* senatorum, τὸ βουλευτήριον, ου, *Dem.*
Concinne, κομψῶς, *Arist.* εὐαρμόστως, *Plut.*
Concinnitas, ἡ εὐαρμοστία, ας, *Plut.* ἡ εὐθυμοσύνη, numerorum, ἡ εὐρυθμία, ας, *Arist.* ornare orationem concinnitate & varietate dictionis, κισμεῖν τὸν λόγον εὐρυθμίαις καὶ ποικιλίαις περὶ τὴν λέξιν, *Isocr.* demulcere auditores concinnitate aptaque dimensione ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις καὶ συμμετρίαις, *id.*
Concinno, συντίθημι, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἐναρμόζω, τὶ, *Dion. Hal.* συσκευάζω τι, *Dem.*
Concinnus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐάρμοστος, ου, *Isocr.* ἁρμόττων, ουσα, ον, *id.* ὁ καὶ ἡ εὔρυθμος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ὁμμελὴς, ές, *Athen.* concinna oratio, λόγος εὐκατασκευὸς, *Plut.*
Concino, συνῳδῶ, συμφωνῶ, *Plut.*
Concio, i. e. congregatio populi, ἡ ἐκκλησία, ας, *Dem.* ἡ πανήγυρις, εως, *Isocr.* ἡ σύνοδος, ου, *id.* ἡ ἀγορὰ, ᾶς, *Æschin.* concionem indicere, διατίθεσθαι ἐκκλησίαν, *Dem.* denunciare, proscribere, προγράφειν πρόσοδον, *Isocr.* convocare alicujus rei gratia, ποιεῖν ἐκκλησίαν ἕνεκά τινος, *Dem.* ποιεῖσθαι συνόδους περί τινος, *id.* συλλέγειν ἐκκλησίαν, *Æschin.* ποιεῖν ἀγορὰν, *Æschin.* celebro, sive concioni interfum, ἐκκλησιάζω, *Dem.* in concionem adscendere, ἀναβαίνειν εἰς ἐκκλησίαν *Dem.* ire, πορεύεσθαι εἰς ἐκκλησίαν, *id.* adducere aliquem, καλέσασθαί τινα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, *id.* in concione dicere, λέγειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, *idem*, e concione abire, ἀπελθεῖν ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Isocr.* concio convenit, ἤθροισται ἐκκλησία, *Dem.* surgit, ἡ ἐκκλησία ἀνίσταται, *id.* nulla restat, ἐκκλησία οὐκ ἔτ' ἔστιν ὑπόλοιπος ἡδυμία, *idem*, i. e. sermo sive oratio, ὁ λόγος, *Dem.* ad populum, ἡ δημηγορία, ας, *idem*, habere concionem, ποιεῖν δημηγορίαν, *id.* δημηγορίαν τινὰ δημηγορεῖν, *id.* δημηγορεῖν λόγον ἐν τῷ δήμῳ, *id.* Conf. *Contio.*
Concionalis, e, δημηγορικὸς, ἡ, όν, *Plato.* ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁν, *Lucian.*
Concionator, ὁ δημηγόρος, ου. *Xenoph.* ὁ δημηγορῶν, ὄντος, *Dem.* ὁ ἐκκλησιαστὴς, οῦ, *Aristot.* ὁ δημοδιδάσκαλος, ου, *Synes.*
Concionatorius, a, um, δημηγορικὸς, ἡ, όν, *Plato*,
Concionor, δημηγορέω, *Dem.* in assem, κατὰ τινος, *id.* duo, πολλὰ χρόνον, *id.* ad gratiam, πρὸς χάριν, *id.* ad delectationem, πρὸς ἡδονὴν, *id.*
Concipio, i. e. simul capio, ζυλλαμβάνω, *Dem.* διαλαμβάνω, *Aristot.* mulier concipit, κύει, *Theophr.* κυΐσκεται, *Aristot.*
Concile, συντίμως, *Jor.*
Concisio, ἡ ζυμκοπὴ, ῆς, *Fig. Gramm.*
Concisus, a, um, ὁ καὶ ἡ συντομος, ου, *Plut.*
Concitatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.*
Concitator, ὁ παρορμητικὸς, ὁ, *Plut.* ὁ ἐρεθιστὴς.
Concito, παροτρύνω, aliquem ad aliquid, τινὰ πρός τι, *Xen.* πεποίηκα τινὰ θεῖν τι, *Plut.* aliquem ad bellum, ὅτι πρὸς τὸν πόλεμον παροτρύνω τοὺς Ἕλληνας, *Dem.* ad melius, ἐπάγω τινὰ ὁδὸν τὴν βελτίω, *id.* aliquem invidiam, ζυνάγω τινὰ φθόνον, *Dem.* multis τινὶ φθόνον, *Isocr.* aliquem odium, εἰς μίσος καθίστημί τινα, *id.*
Concivis, ὁ ζυμπολίτης, ου, *Eurip.*
Concleratio, ἡ κατάκλεισις, εως, ἡ κατοχή.
Conclamatus, a, um, κατακεκλεισμένος, ου, ον, conclamatum est, πέπραγε. *Eurip.*
Conclamo, κατεύχομαι, συμβοάω, ad arma, παρακαλῶ εἰς τὰ ὅπλα, *Xenoph.*
Conclave, ὁ μυχὸς, οῦ, ἡ μυχὴ ῆς, *Herodot.* τὸ δωμάτιον.
Concludo, κατακλείω, aliquem aliquo, τινὰ εἴς τι, *Xen.* aliquem alicubi, τινὰ ἐν τινι, *Herodian.* in carcere, ἐν τῷ σώματι, *Galen.* aliquem cum leone in cavea, καθείρξω τινὰ λέοντι ἐμοῦ ἐς εἴκοσι, *Pausan.* i. e. infero, συμπεραίνω, *Aristot.* aliquid ex aliquo, περαίνω τι ἐκ τινος, *Plut.* i. e. finio accusationem, περαίνω κατηγορίαν, *Isocr.*
Conclusio, ἡ σύγκλεισις, εως, ὁ συγκλεισμὸς, οῦ, i. e. illatio, τὸ συμπέρασμα, *Plut.* orationis, ὁ ὀπισθόγραφος, ου, *Arist.*
Concoctio, ἡ πέψις, εως, *Galen.* concoctionis defectus, ἡ ἀπεψία, ας, *Plut.* difficultas, ἡ δυσπεψία, ας, *Athen.* facilis, ἡ εὐπεψία, ας, *Gal.* concoctione facili, ὁ καὶ ἡ εὔπεπτος, ου, *id.*
Concoctivus, a, um, i. e. coquendi vim habens, πεπτικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Concœnatio, τὸ ζύνδειπνον, *Plut.*
Concœnator, ὁ καὶ ἡ σύνδειπνος, ου, *Xenoph.*
Concœno, συνδειπνέω, *Xen.*
Concolor, ὁ καὶ ἡ σύγχρους, contr. σύγχρως, ου, *Plut.* ὁμόχρους, ως.
Concomitor, συμπαραμαρτύρομαι, *Ælian.*
Concoque, πέσσω, aliquid, τὸ, *Gal.* iram, πέσσω τὴν ὀργὴν, *Aristot.* πεπαίνω ὀργὴν, *Xen.*
Concordia, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης, *id.* & amicitia, ὁμόνοια καὶ φιλία, *id.* & pax, ὁμόνοια καὶ εἰρήνη, *id.* cum aliquo, ὁμόνοια πρός τινα, *id.* mutua, ὁμόνοια πρὸς ἀλλήλους, *id.* adhortari aliquos ad concordiam, προτρέπειν τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, *id.* concordiam conciliare inter cives, ἄγειν εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν, *id.* ἐκ ὁμονοίας πεπρᾶξθαι ἄγαν τὴν πολιν, *Isocr.* inter aliquos προάγειν τινας ἐπὶ ὁμόνοιαν, *id.* κατασκευάζειν τινας εἰς ὁμόνοιαν, *id.* revocare, ὁμόνοιαν ἀναπείθειν, *Dem.* servare, διατηρεῖν τὴν ὁμόνοιαν, *id.* cum aliquo, διαφυλάττειν τὴν ὁμόνοιαν πρός τινα, *Isocr.*
Concorditer, ὁμοθυμαδὸν, *Dem.* ὁμοφρόνως, unoque animo ulcisci aliquem, ὁμοθυμαδὸν ἐκ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαί τινὰ, *id.*
Concordo, ὁμονοέω, *Dem.* ὁμοφρονέω, *id.* cum aliquo, ζυνίσαμαι μετά τινος, *id.* in aliqua re, ὁμογνωμονέω τινι τι, *Xen.*
Concorpor, ὁ καὶ ἡ συσσωμος, ου, *N. T.*
Concorporo, συσσωματοποιέω, *Aristot.*
Concors, ὁ καὶ ἡ ὁμόνους, contr. ὁμόνους, ου, ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ συγκάμων, ονος, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ὁμόφρων.
Concrēdo, πιστεύω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* διαπιστεύω τί τινι, *Herodian.*

Concremo,

Concremo, vide *Comburo.*
Concrepo, ὄπτυτίω, *Aristoph.*
Concrisco, συμφύομαι, *Theophr.* σκυτίζομαι, ἰgnc, πήγνυμαι ὑπὸ πυρός, *Aristot*
Concretio, ἡ σύμφυσις, εως, *Theophr.* συμφυΐα, ας, *Plut.* ἡ συμπηξις, *Plut.*
Concretus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύμφυτος, ἔος, *Plut.* πεπηγώς, ῖτος, ός, ὸς, ός, αἷμα, *Plut.* lac, γάλα, *Dio.*
Concubina, ἡ ἀκόλαστος, ἡ μέλλουσα γαμεῖσθαι, *Xen.*
Concubinus, a, um, παλλακικὸς, ἡ, ὸν, *Dion.* tum alicujus, παλλακεύεσθαί τινι, *Plut.* ὁ ὁμευνέτης.
Concubitus, ὁ παλλακεύειν, ας, *Dion.*
Concubitus, ὁ κοίτης, ου, *Hesych.*
Concubitus, ἡ συνουσία, ας, ἡ εὐνέτρια, ας, *Aristot.*
Concubitus, ἡ ἀκολή, ῆς, ἡ μέξις, εως.
Concubo, σαγὴν ἐδίειν, cum aliquo, τινι, *Plut.* cum femina, εὐδειν τὸν κοιλιαν, *Aristot.*
Conculcatio, ἡ καταπάτησις, εως, τὸ καταπατημα, αὐτ.
Conculco, καταπατέω, *Hesych.*
Concumbo, συγκοιμῶμαι, συγγίνομαι, cum aliquo, τινι, *Plut.* πλησιάζω γυναικι, *Dion.* γινώσκω γυναῖκα, *Luc.*
Concupisco, vide *Cupio.*
Concupiscentia, ἡ ἐπιθυμία, ας, alicujus, τινος, ἀδος, ὁ ἡ ὄρεξις.
Concupiscibilis, e, ὀπτὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*
Concupisco, ὀπτάνομαι, ἐπιθυμητὸς, ἡ, ὸν, *Dion.* ἐπιθυμία τινὸς, ἡ ὄρεξις, ὀρίζομαι τὸ εἶναι, *Aristot.* ἐράω, ἀδῶ ὕβριζω, *Herodot.*
Concurro, συντρέχω, cum aliquo τὶν, *Dion.* ad aliquem, πρός τινα, *Plut.*
Concursus, ἡ συδρομὴ, ῆς, *Aristot.*
Concutio, ὁ τινάγμὸς, ῦ, ἀσεως, ἡ ἐτάραξις τῆς ψυχῆς, *Thom.* percutio & concutio, σείω, ἡ σεισις, ις, *Aristot.* ἡ σεισμὸς, εως, *Gell.*
Concutio, συντινάσσω, *Aristot.* κατασεία, συσσεισμὸς, *Nax.* aliquid, σείω τι, aliquem, καταστεῖν τινὰ, *Plut.*
Condo enter, πεσακίνητος, *Aristot.* πυκτίτης.
Condecentia, τὸ πρέπον, ου, *Plato.* ἡ εὐκοσμία, ας, *Isocr.*
Condecet, πρέπει, aliquem, τινὶ, *Plato*, συμπρεπῆ.
Condecor, ἰωπεπάδω.
Condecoro, ὁπὸ σμῆνος, *Aristot.*
Condemnatio, ἡ κατάγνωσις, εως, *Dem.* ἡ κατάνευσις, εως, *N. T.* τὸ κατακριμα, ατος, *id.* ἡ καταχειροτονία, ας, *Dem.* ἡ καταδίκη, *Plut.*
Condemnator, ὁ καταδικάζων, ατος, *Dion.*
Condemnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατακριτὸς, ὴ, ὸν condemnatus, ὁ καὶ ἡ ἀκατακριτὸς, ὴ, *N. T.* sed ophus judicio, ὁ καὶ ἡ αὐτοκατάκριτος, *id.* capitis, καταψηφισθεὶς θανάτου, *Plut.*
Condemno, καταψηφίσασθαι, aliquem, τινὸς, *Dem.* καταψηφίζομαι τινος, *id.* aliquem capitis, καταψηφίσασθαι θάνατον τίνος, *id.* καταχειρίσθαι θάνατον τινος, *Isocr.* videri fefti καταχειροτονεῖν ἀεὶ τὴν ἑορτὴν, *Dem.* una fententia condemnari, ἁλισκεσθαι μιᾷ ψήφῳ φόνου, *idem.*
Concentitas, ἡ πυκνότης, ητος, *Plato.*
Condenfo, πυκνόω, *Plato.*
Condenfus, a, um, πυκνὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*
Condico, παραγγέλλω *Plato*, alicui aliquid, ἐπαγγέλλω τι τινι, *Hom.* cœnam, i. e. invito ad cœnam, παραγγέλλω ὅτι τὸ δεῖπνον, *Lactant.*
Condictio, ἡ ἐπαγγελία, ας, ἡ παραγγελία.
Conjungo, ἀζίως, ἐπαξίως, aliquo, τινος, *Dem*
Conditaneus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτὸς, ὸν, ὸς. Conter. *Dionys.*
Commentarius, a, um, ἀρτυτὸς, ἡ, ὸν, *Diosc.*
Condimentum, τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*
Condio, ἐξαρτύομαι, aliquid, τι, *Thuc.* fale, ἁλίζω, ἁλίσκω, *Dio.*
Conditor, ὁ συμμαθήτρια, ας.
Condiscipulatus, ἡ συμμαθητεία, ας.
Condiscipulus, ὁ συμμαθητὴς, ῆ, *Plato.*
Condisco, συμμανθάνω.
Conditio, i. e. conflitutio, ἡ κατάσασις, εως, rerum, πραγμάτων, *Herodot.* i. e. fors melior, τὸ πλεονέκτημα, ατος, *Dem.* deterior, ἡ μειονεξία, ας, *Xen.* τὸ μειονέκτημα, ατος, *id.* conditione melior elle quam alius, πράττειν βέλτιον τὰ ἄλλα, *Isocr.* conditione multo deteriore nunc elle, quam illo tempore, πράττειν πολὺ καταδεέστερον νῦν, ἢ κεῖ ἐ χρόνον ἐκεῖνον, *id.* deteriore conditione elle, quam improba, ἐλαττον ἔχειν ἢ πονηρὸν, *id.* dimittere aliquem ea conditione, ut definat moveri in aliqua re, ἀφίνειν τινὰ ἐπὶ τούτῳ, ἐφ' ᾧτε μηκέτι διαλέξεσθαι ἐν τινι, *id.* ea conditione alicui pecuniam credere, ἐφ' ἑμολογίαις τοῖς δανείσαι τινι χρήμασι, *Dem.* firmas elle conditiones, ἰσχυρὰς εἶ τὰς ὁμολογίας, *id.* conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χαρὲν, *Thuc.* conditionibus æquis, ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, *Thucyd.*
Conditionalis, e, ὑποθετικὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*
Conditionaliter, ὑποθετικὰς, ἐξ ὑποθέσεως, *Boet.*
Conditor, ὁ κτίστης, ου, *N. T.* ὁ κτίσας ορος, *Aret.*
Conditorium, ἡ θήκη, ης, *Plato*, victus vel etiam pecunia, τὸ ταμιεῖον, *Isocr.*
Conditum, τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*
Conditus, a, um, ἀρτυτὸς, ἡ, ὸν, *Diosc.*
Condo, i. e. abscondo, ἀποκρύπτω, aliquid, τι, *Isocr.* i. e. ædifico, κτίζω, aliquid, τι, *Herodot.*
Confabefacio, συμπαιδάω, aliquid, εἴς τι, *Xen.* in violentia & nimio furore, βίᾳ καὶ ὑπερμέτρως, *Polyb.*
Confabeo, idem quod antecedens *Confabefacio.*
Confabulatio, ἡ ὁμιλία, ας, *Plut.* ὁ διαλογισμὸς, ῦ, *Plato.*
Confabulo, ὁμιλέω, *Dem.* cum aliquo ad breve tempus, διαλέγομαί τινι ὀλίγον χρόνον, *Plato* ποός τινα, *Xen.*
Confamulor, συνδιακόνω. *Fulgent.*
Confectio, ἡ διάπραξις, εως, *Plato.*
Confector, διαπράσσω, σσα, ον, *Xen.* ὁ διαπραπτὴρ, ὁ συντελεστὴς.
Confercio, συσσωρεύω, aliquid in aliquid, τι εἰς τι, *Dem.*
Confercio, i. e. congero, σωρεύω, *Dem.* i. e. compago, παρασκάλλω, cum aliquo, τινὶ, *Lucian* πρός τι, *Isocr.* aliquid cum aliquo, συμζάλλω τι πρός τι, *Aristot.* i. e. prosum multum alicui, πολλὰ ὠφελῶ τινὰ, *Isocr.* χρῶμαι πλείστον τινὶ, *id.* i. e. tributum pendo, τελέω, *Dem.* nitro pecuniam, ἐκῶν εἰσφέρω χρήματα, ἰ. contributa ad bellum, ἐκ ταῖς εἰσφοραῖς τοῖς πόλεμον, *id.* i. e. confideres in se & mecum pereundi, σκίπτομαι πρὸς ἀλλήλα καὶ κινδύνομαι ἐμαυτὸ, *id.* levater & non acerbe ferendas iniquas turpe, πρᾴως καὶ μὴ τικρῶς φέρειν τινὰ πεφυκὼς, *id.* culpam alicujus in aliquem, τὴν αἰτίαν τινος ἀναθιθημί τι, *id.* ἐπὶ τινα ἄγω, *id.* εἰς τινα τρέπω, *Plut.* curas in aliquid, ὀχυμελέομαι τινὶ, *id.*
Confertim, ἀθρόως, *Dem.* ἀθρόον, *Thucyd.*
Confertus, a, um, ἄθρος, ον, ου, urbs, ἄθροα πόλις, *Thucyd.*
Confervefacio, συζέω, *Dioscor.*
Confectio, ἡ ὁμολογία, ας, *Isocr.* τὸ ὁμολόγημα, ατος, *Plato*, imbecillitas, ἡ ἐξομολόγησις τ ἀσθενίας, *Plut.*
Confessor, ὁ ὁμολογητὴς, ῆ
Confectus, a, um, ὡμολογημένος, ἔνη, ἐον, ex confello, ὁμολογημένως *Plato.*
Confectum, ἐξέας. *Dion.* ἐξεσις, *id.* πυκνότης, *Aristot.* ἡ ἐπιπύκνωσις, *Lucian.* πυκνότης.
Confercio, διατρέφω, fercitum, πυκνόω, *Dem.* aliquid verbis, διατείνομαι τοῖς λόγοις, *Isocr.* confertus dolosis, συκοφαντικὸς τὰ δίκαια, *id.* fellon, ἐσκευασμένος πανουργίαν, *Thuc.* nec, τὸ μὴ ἐπιτρέπειν continentiam, χρῆσθαι, i. χρῆσθαι τῷ μὴ, *Dion.* temperam, σωφρονίζω τὴν ὀργὴν, *Isocr.* i. e. occido, ἀναιρέομαι τινὰ, *Plut.* ἀναιρῶ τινὰ, *Thucyd.* ἀναιρῶ τινὰ, *Plut.* confector cum, συνεργάζομαι τοῖς τινὸς, *Plut.*
Confectio, τὸ ἀναλωτὸν, ῆτος, τὸ τέλεσμα, ατος, *Dion.* teftamenti, κατασκευὴ συνδιαθήκης, *id.*
Confidens, θαῤῥέω, ασα, ῶν, *Dem.* & temerarius, θρασὺς καὶ πρακτικὸς ἐπὶ τὰ ἀμείνω, *id.* fecurus & confidens animi, θαῤῥῶν καὶ πιστὸς ὢν, *Dion.*
Confidenter, θαῤῥαλέως, *Isocr.* ἀσφαλῶς, *Isocr.* κατὰ βάρος τοῦτο, *Plut.*
Confidentia, τὸ θάῤῥος, ους, *Dem.* ἡ θράσος, ους, *id.* Conf. *Plato.*
Confido, πείθω, aliquid τινὶ, *Herodian.* ἐπὶ τινι, *Plut.* πίστιν τινὶ, *Dem.* de magnam rem habeo victoriæ, θαῤῥῶ καὶ πολλὰ ἐλπίδας ἔχω κτῆσθαι χρημάτων, *Isocr.* & plane perfuadeo, θαῤῥῶ καὶ πέπεισμαι, *Dem.*
Confinis, συμπάνυμος, alicui, ὁμόλογος.
Confinium, συγχωρητὸν, *N. T.*
Confingo, συμπλάσσω. aliquid in aliquem, τὶ ἐπί τινι, *Nyssen.* multa facinora tetra in aliquem, πολλὰς ἀνομίας λογοποιῶ περὶ τοῦ Διὸς, *Demosth.*
Confinis, e, ὁ καὶ ἡ ὅμορος, alicui, τινὸς, *Xen.* μεθόριος, ία, ος, & ὁ καὶ ἡ μεθόριος, ος, ὁ καὶ ἡ περίχωρος, ος, *Plut.* fum alicui, ὁμορέω τινὶ. *id.*
Confinium, τὸ μεθόριον, ου, *Plut.*
Confio, διαπράττομαι. Conf. *Conficio*
Confirmatio, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.* ἡ κατάστασις, *in primis* virium, ἡ ἐπίῤῥωσις, εως, *Aristot.*
Confirmativus, a, um, βεβαιωτικὸς, ἡ, ὸν, *Eustath.*
Confirmator, ὁ βεβαιωτὴς, ῦ, *Plut.*
Confirmo, βεβαιόω, imperium, τὴν, ἀρχὴν, *Herodian.* leges, τοὺς νόμους, *Dem.* hoftium fuperbiam, τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀλαζονείας, *Isocr.* aliquid, ἐπικυρόω τι, *Demosth.* in fenatu, κυρόω ἐν τῇ διαιτησίᾳ, *id.* fratres, συμίζω τοὺς ἀδελφὰς, *N. T.*
Confico, δημοσιόω, agrum, χην, *Thuc.* agros, δημοσίους τοὺς ἀγροὺς, *Dion. Hal.*
Confiteor, ἐξομολογέομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* peccatum, ἐξομολογέομαι τὴν ἁμαρτίαν, *N. T.* alicui delictum, τινὶ τὸ ἁμάρτημα, *ibid.*

Confixile,

Confixilis, e, ὁ ἢ ἡ σύμπηκτος, ον, *Aristoph.*
Confixio, ἡ σύμπηξις, εως, *Herodian.*
Conflagratio, ἡ κατάφλεξις, εως.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflatilis, ές, χωνευτός, ἡ, όν.
Conflatilis, ὁ χαλκοτύπης. *Suid.*
Conflator, ὁ χωνευτής, οῦ.
Conflatura, τὸ χώνευμα, ατος.
Conflictatio, ἡ σύγκρουσις, εως, *Dem.*
Conflictio, ἡ συμβολή. *Herodian.*
Conflictor, διαμάχομαι, cum aliquo ob aliquid, τινί ὑπέρ τινος, *Plut.*
Conflictus, us, ἡ μάχη, ης, *Dem.* ἡ συμβολή, ῆς, *Xenoph.* in conflictu, ἐν χερσί, *Thuc.*
Confligo, συγκρούω, *Polyb.* acie cum aliquo, συμπλέκομαι τινί, *Plut.* πρὸς τινα, *id.* σωτηρίαν τινί, *id.*
Confluo, συρρέω, *Dion.* ex montibus, ἐκ τῶν ὀρῶν, *Herodian.* confluit multitudo, ἀθροίζεται πλῆθος, *Herodian.* ἐκκλησιάζει τὸ πλῆθος, *id.*
Confodio, διαπείρω, *Diosc.* aliquem, παίω τινά. *Herodian.* aliquem jaculis, κατακεντίζω τινα, *id.*
Confœderatio, ἡ σπονδή, ῆς, *Dem.* το συμμαχικόν, ου, *Thuc.* ἡ ὁμαιχμία, ας, *Herodot.*
Confœderatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὁμόσπονδος, ον, *Dion.*
Confore, σωρεύω.
Conformatio, ἡ συμμόρφωσις, εως.
Conformis, e, ὁ ἢ ἡ σύμμορφος, ον, *N. T.* ὁ ἢ ἡ ὁμοίμορφος, ον, *Luct.* fio, συμμορφίζομαι, *Strab.*
Conformitas, ἡ ἀκαλογία, ας, *Aristot.*
Conformo, συχηματίζω, ad aliquid, πρός τι, *Plut.*
Confornico, συγκαμπτω.
Conforto, παραθαρσύνω, seu παραθαρρύνω, *Thuc.* ἐπιθαρσύνω.
Confractio, ἡ κλασις, εως, ἡ κατάκλασις, εως.
Confragosus, a, um, ὁ ἢ ἡ φραγώδης, ες, locus, τόπος, *Aristot.* confragosæ petræ, λίθοι τρηχεῖαι, *Lucian.*
Confremo, ἐρυκτίομαι, *Plut.* ἐπιζύω.
Confrico, ψάχω. *Suid.*
Confringo, διαρρήγνυμι, vincula, τὰ δεσμά, *N. T.* συγκλάω, *Aristoph.*
Confugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, *Iocr.* ὅπου ἔτυχε, *id.* ad collem, ὀλὴ λόφον, *Xenoph.* juramenta & pacta, εἰς ὅρκους ἢ ὁμολογίας, *Iocr.* illuc vel huc, ἐκεῖσε ἢ ἐνθάδε, *id.* ad auxilium alicujus, προστρέχω τῇ ὁπαοσίᾳ τινος, *Basil.*
Confugium, ἡ καταφυγή, ῆς, nullum habere, καταφυγὴν μηδεμίαν ἔχειν, *Iocr.* tutissimum habere, ἀσφαλεστάτην ἔχειν, *id.* Conf. *Perfugium.*
Confulcio, ἐμβάλλω, aliquid, τί, *Plut.*
Confulgeo, συλλάμπω.
Confundo, συγχέω, *Iæus.* i. e. perturbo, συνταράττω, aliquid, τί, *Dem.* ὅλον ταράττω τι, *Lucian.* i. e pudefacio, αἰσχύνω, aliquem, τινά, *Plut.*
Confuse, συγκεχυμένως, *Plut.* ἀκαταστάτως, *Iocr.* ταραχώδως, *id.*
Confusio, ἡ σύγχυσις, εως, *Iocr.* ἡ ταραχή, ῆς, *Dem.* ordinis, ἡ ἀταξία, ας, *id.* i. e. pudor, ἡ αἰσχύνη, ης, *Iocr.* Conf. *Perturbatio*, item *Pudor.*
Confusus, a, um, συγκεχυμένος, η, ον, i. e. perturbatus, ταραττόμενος, η, ον, *Dem.* τεταραγμένος, η, ον, *id.* ὁ ἢ ἡ ταραχώδης, ες, *Iocr.* ventus confusus, πνεῦμα ἀκατάστατον, *Dem.* confusus & inæqualis, ἄτακτος ἢ ἀνώμαλος, *id.*
Confutatio, ἡ ἀνασκευή, ῆς, *Rhetor.* ἡ ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀνασκευάζω, aliquem, διὰ λόγων τινά, *Lucian.*
Congelasco, κατασήγνυμαι, *Aristot.* πήγνυμαι, *Herodian.* κρυσταλλόομαι, *Philo.*
Congelatio, ἡ σύμπηξις, εως.
Congelidus, a, um, ψυχρός, ά, όν, *Aristot.*
Congelo, idem quod *Congelasco.*
Congeminatio, ὁ διπλασιασμός, οῦ, *Plut.*
Congemino, διπλασιάζω, *Plut.*
Congemisco, συνάχθομαι, alicui, τινί, *Iocr.* συμπίπτω τινι, *Plut.* συστένω, *N. T.*
Congener, ὁ ἢ ἡμίονος, ου, *Plut.*
Congenero, συγγενάω.
Congenitor, ὁ συγγενήτωρ, ορος, *Plut.*
Congenitus, a, um, ὁ ἢ σύμφυτος, ον, *Aristot.*
Congeries, ὁ συναθροισμός, οῦ, τὸ συμφόρημα, ατος, *Plut.*
Congermino, συμβλαστάνω, *Theophr.*
Congero, συναθροίζω, συμφορέω, lapides & ligna, λίθους ἢ ξύλα. *Thuc.* scommata & convitia, σκώμματα ἢ λοιδορίας, *Dem.* historiam in librum, ἱστορίαν εἰς συγγραφήν, *Herodian.*
Congerro, onis, ὁ συμφλύαρος, ου, ὁ συμπαίκτωρ.
Congestio, ἡ συμφόρησις, εως, *Plut.*
Congestitius, a, um, συμφορητός, ἡ, όν, *Aristot.*
Congestus, a, um, συμπεφορημένος, η, ον, συμφορητός, ἡ, όν, *Lucian.*
Congialis, e, χοϊκός, ἡ, όν, *Eust*
Congiarium, ἡ νομή, ῆς, *Herodian.* dare congiaria populo, νομὰς διδόναι τῷ δήμῳ, *id.* polliceri se daturum alicui, νομὰς ὑπαγγέλλειν τινί, *id.*
Congius, ὁ χοεύς, ἑως, *Aristoph.* ὁ χοῦς, χοός, *Diosc.*
Conglaciatus, a, um, vide *Congelatus.*
Conglacio, vide *Congelo.*
Conglobatim, ἀθρόως, σφαιροειδῶς.
Conglobatio, ἡ συνέλιξις, εως.
Conglobo, κατειλέω, *Plut.* σειρόω, *Galen.*
Conglomeratio, ἡ συνέλιξις, εως, *Diosc. Aretæ.*
Conglomero, συνειλέω.
Conglutinatio, ἡ συγκόλλησις, εως.
Conglutinator, ὁ συγκολλητής, οῦ, *Aristoph.*
Conglutino, συγκολλάω, fermentum, λύτρον, *Plut.* ἁρμόζω.
Congræcor, ἑλληνίζω.
Congratulatio, τὸ σύγχαρμα, ατος.
Congratulor, συγχαίρω, alicui ob aliquid, τινί τι, *Dem.*
Congrediens, συμμίξας, cum aliquo, τινί, *Dem.*
Congredior, ξυμίσγομαι, *Iocr.* συζήτομαι, *id.* συνομιλῶ, cum exercitu, ἀντοίρω πρὸς τινα δυνάμιν, *Dem.* cum aliquo, συμπλέκομαί τινι, *Plut.* πρός τινα, *id.*
Congregabilis, e, συναγελαστικός, ἡ, όν, ἀγελαῖος, αία, αῖον, *Aristot.*
Congregatim, ἀγεληδόν, *Philo.*
Congregatio, συναγελασμός, ὁ, ἡ συναγωγή.
Congrego, ἀγελάζω, *Aristot.* συνάγω, aliquos, τινας, *Iocr.* aliquid, ἀθροίζω τί, *Plato.*
Congressio, ἡ συνέλθουσις, εως, ἡ συνουσία, *Thuc.* ἡ ὁμιλία, cum aliquo, ἡ ἐντεύξις πρός τινα, *Plut.* familiaris, ἡ πρὸς ἀλλήλους συνουσία, *Iocr.* hostilis, vide *Prælium.*
Congressus, idem quod antecedens *Congressio.*
Congruens, ὁ ἢ ἀκόλουθος, ον, domus alicujus dignitati reipublicæ, οἶκος ἀκόλουθος τῷ ὀνόματι τῆ πολιτείας, *Dem.* ἀριστίων, ουσα, ον, rebus præsentibus, τοῖς ὑπάρχουσι, *Iocr.* πρόσηκων, ουσα, ον, moribus, τοῖς ἤθεσι, *Dem.* ὁ ἢ ἀνάλογος, ον, rebus, τοῖς πράγμασι, *Aristot.*
Congruenter, ἁρμοζόντως, alicui, ἀκολούθως τινί, *Plut.* προσηκόντως, *Aristot.* i. e. amice, ὁμογνωμόνως, *Iocr.*
Congruentia, ἡ ἁρμονή, ῆς, *Plato.*
Congruit, ὀφείλει, *Aristot.* aliquem fieri dominum alicujus rei, ἁρμόττει τινὰ γίνεσθαι κύριον τινος, *Iocr.*
Congruo, συναρμόττω, cum aliquo in aliquid, τινὶ εἴς τι, *Xenoph.* senioribus, ἁρμόζω τοῖς πρεσβυτέροις, *Plut.* vitæ consuetudini, ἁρμόζω, *I. ἀσυστόλως πρὸς τὰς συνηθείας, Iocr.* alicui rei, ἐναρμόστως ἔχω πρός τι, *id.* i. e. idem sentio, ὁμοφρονέω, ὁμογνωμονῶ, cum aliquo, τινί, *Herodian.*
Congruus, a, um, ἁρμόδιος, ία, ιον, ὁ ἢ ἡ ἐναρμόστος, ον, ad aliquid, πρός τι, *Iocr.*
Conjectatio, vide *Conjectura.*
Conjectator, ὁ στοχαστικός, *Aristot.*
Conjectio, ἡ βολή, ῆς. Conf. *Conjectura.*
Conjecto, τεκμαίρομαι, στοχάζομαι, de mente alicujus, τὴν διανοίας τινος, *Iocr.* ex moribus, ἀπὸ τρόπων, *Plut.* ex rebus gestis, εἰκάζω τοῖς πραχθεῖσι, *id.* mensuram ex crassitudine lateris, εἰκάζω τὸ μέτρον ἐκ τῆς πλίνθου τὸ πάχος, *Thuc.* quod hostis intendat, εἰκάζω τοὺς πολεμίους ἐλαύνειν, *Xenoph.* Conf. *Conjectura*, item *Conjicio.*
Conjector, ὁ εἰκαστής, οῦ, *Thuc.* ὁ στοχαστής, οῦ, LXX. somniorum, ὁ ὀνειροκρίτης, ου, *Poll.*
Conjectura, ἡ εἰκασία, ας, *Lucian.* ὁ στοχασμός, οῦ, *Suid.* τὸ τεκμήριον, ου, *Dem.* ἡ ὑπόληψις, εως, *Iocr.* ἡ ὑπόνοια, ας, *Dem.* conjecturam capio, στοχάζομαι, *id.* εἰκάζω, *id.* de præsentibus ex præteritis, τεκμαίρομαι τὰ νῦν ἐκ τῶν πρὸ, *Plut.* ex operibus de moribus alicujus, ἀπὸ τῶν ἔργων τὰς τρόπους τινός, *id.* de hostium fuga, τεκμαίρομαι τοὺς πολεμίους φυγεῖν, *Iocr.* facio, ποιέω τεκμήριον, *Iocr.* præbeo alicui de aliquo, τεκμήριον παρέχω τινὶ τινῶν, *Plato*, conjectura utendum est, χρὴ εἰκάζειν, *Lucian.* multa conjecturis percipio, πολλὰ εἰκασίᾳ προλαμβάνω, *Lucian.* quantum conjectura adsequi licet, ὡς ἔνεστι τεκμαίρεσθαι, *Philo.*
Conjecturalis, e, στοχαστικός, ἡ, όν, *Aristot.*
Conjecturo, vide *Conjectura*, *Conjectio*, *Conjicio.*
Conjicio, συμβάλλω, aliquid in aliquid, τί, εἴς τι, *Theophr.* aliquem in periculum, διδόναι τινα κινδύνῳ, *Dem.* al quem in rete, ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δίκτυον, *Xenoph.* aliquem in metum, καταβάλλω τινὰ εἰς φόβον, *Plato*, καθίστημί τινα εἰς φόβον, *Iocr.* in vincula, καταβάλλω τινὰ εἰς φυλακήν, *Philo*, urbem in extremas calamitates, ἐμβάλλω τὴν πόλιν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας, *Iocr.* καθίστημι εἰς ἐσχάτας συμφορὰς, *id.* in ignominiam, εἰς τὴν ἀτιμίαν, *id.* i. e. conjectura adsequor, στοχάζομαί τινος, *Iocr.* εἰκάζω τι, *Dem.*
Conjugalis, e, ὁ ἢ ἡ συζυγὴς, ἑως, *Nazar.* ὁ ἢ ἡ γαμήλιος, γαμικός, ἡ, όν.
Conjugatio, ἡ συζυγία, ας, *Gramm.*
Conjugator, ὁ συζευκτής, οῦ.
Conjugium, ὁ γάμος, ου, *Dem.* ἡ συζυγία, ας, λέξ ἡ σύζευξις, εως, *Plato* poluisse in conjugium, σύζευξιν εἰς γάμους, *Iocr.* inire conjugium, συνάπτειν σύζευξιν, *Plato.*
Conjugo, συζεύγνυμι, *Xenoph.*
Conjunctè, συμπεφυκότως.
Conjunctim, idem.
Conjunctio, ἡ σύζευξις, εως, *Aristot.* ἡ συζυγία, ας, *id.* ὁ συνδυασμός, οῦ. *id.* ἡ συναφὴ, ῆς, *Plut.* sanguinis, ἡ συγγένεια, ας, *Dem.* necessitudinis, ἡ οἰκειότης, ητος, *id.*
Conjunctus, a, um, ὁ ἢ συνεζευγμένος, ἡ, ον, συζευχθείς, εῖσα, έν, συμπεφυκώς, υῖα, ός, cum perculo, ἔχων κίνδυνον, *Dem.* genere alicui, ἀπὸ γένους τινί, *id.* affinitate, προσήκων κατ' οἰκειότητα, *Iocr.* res cum nullo conjuncta est labore, οὐδὲν πόνου μετέστι πρόσεστι πόνος, *Iocr.* jeneranto conjuncta est cum miseria, ἡ γενεὰ μίσητὰ τῇ κακίᾳ, *Dem.*
Conjungo, συνάπτω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Plut.* τι πρός τι, *Aristot.* συνάγω τινὰ πρός τινα, τοὺς ἀνθρώπους inter se benevolentia, συνάπτει τινὰς ἀλλήλοις, *Philostrat.*

civilem vitæ rationem cum philosophia, μιγνυμι τὴν πολιτικὴν δυναμιν τῇ φιλοσοφίᾳ, *Plut.* prudentiam cum morum probitate, συζεύγνυμι τὴν φρόνησιν τῇ ἤθους ἀρετῇ, *Aristot.* filiam in matrimonium alicui, ζεύγνυμι τὴν θυγατέρα τινί, *Herodian.*

Conjunx, vide *Conjux.*

Conjuratio, ἡ συωμοσία, ſ. συωμοσίᾳ, ας, *Dem.*

Conjurator, ὁ συνὼμας, αντος, ὁ συνωμοσιάτης, ου.

Conjuratus, a, ὁ συωμοσίᾳ ὤν, *Herodian.* ὁ συωμότης, ου, *Thuc.*

Conjuro, i. e. simul ſ. una juro, συνομνυμι, *Thuc.* i. e. conſpiro contra aliquem, συνομνυμι τινα, *Dem.* συωμοσίαν ποιεῖσθαι, *Herodian.* συωμοσιαν συνάγω, *Plato.*

Conjux, συζυγις, ιδος, *Xenoph.* ὁ ἢ ἡ συζυγης, ους, *Num.* συνοικίων, ουσα, *Lucian.* τοῖς δεσμοῖς τῦ γάμου συνεζευγμένος, *Basil.* femina, ἡ γυνὴ, αικὸς, *Dem.* ὁ ἀνὴρ, ἀρτος, *id.*

Connecto, συμπλέκω, *Thuc.* aliquid. συνάπτω τι, *Plut.*

Connexio, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato,* ἡ δίεσις, εως, *Herodian.* ἡ συναφὴ.

Connexivus, a, um, συμπλεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.*

Connexus, us, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.*

Connitor, σωτείνομαι, *Plato,* σπεύδω, *Lucian.* σπεύδομαι, *Thuc.*

Conniventia, ἡ ὑπόμυσις, εως.

Conniveo, μύω, ὑπομύω, *Polyb.* ὑπομύω ὀφθαλμοῖς, *Basil.* καταμύω τὰ βλέφαρα, *Xenoph.*

Connubialis, e, vide *Conjugalis.*

Connubium, vide *Conjugium.*

Conopeum, τὸ κωνωπεῖον, ου.

Conor, σπεύδω, σπεύδομαι, auxiliari, ἀμύνεσθαι, *Thuc.* rem aliquam, ἐγχειρέω ἔργῳ τινὶ, *Dem.* dicere aliquid, ὑπισχνέομαι λέγειν τι, *id.* & ſtudeo facere aliquid, γλιχομαι καὶ σπεύδομαι ποιῆσαί τι, *Iſocr.*

Conquadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, *Philoſon.*

Conquaſſo, κατασείω, *Philo.* Coorsia, *Nax.* nationes, κατασύρω τὰς χώρας, *Polyb.*

Conqueror, i. e. expoſtulo, μέμφομαι, de aliquo τινὶ, *Dem.* apud amicos, τινὰ πρὸς τοὺς φίλους, *Xenoph.* nihil de aliquo, οὐ μεμψιμοιρῶ οὐδένι τινι, *id.* i. e. lamentor, ὀδύρομαι, de paupertate, ὀδύρομαι πενίαν, *Iſocr.*

Conqueſtio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ κατάμεμψις, εως, *Thuc.* i. e. de ſorte, ſuâ, ἡ μεμψιμοιρία.

Conquieſco, ἡσυχίαν ἄγω, *Thuc.* in cæteris, ἡσυχίζω τὰ ἄλλα, *Thuc.* in aliquo, ἀφίσταμαί τινι, *Lucian.*

Conquiniſco, ὑπονύπλω.

Conquiro, ἀνεζητῆσθαι, omnia ſubterranea, τὰ ὑπὸ γῆν πάντα, *Plato.* divitias, ζητῶ χρήματα, *id.* reliqua, ἐθροίζω τὰ λοιπὰ, *Herodian.* magos optimos, ζητῶ ἀρίστους μάγους, *id.*

Conquiſite, ὑπομελῶς, ἀκριβῶς, *Dem.*

Conquiſitio, ἡ ζητησις, εως, i. e. collectio, ἡ συγκομιδὴ, ῆς, frumenti, ſ. fructuum, τῶν καρπῶν, *Iſocr.* militum, ἡ ἀνδρολογία, ας.

Conquiſitor militum, ὁ ἀνδρολογῶν, ῶντος, *Alciphr.*

Conregno, συνβασιλεύω, *N. T.*

Conrideo, συγγελάω.

Conſalutatio, ὁ ἀσπασμὸς, ῦ, *N. T.* ἡ προσαγόρευσις, εως, *Lucian.*

Conſaluto, προσαγορεύω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ἀσπάζομαί τινα, *N. T.* imperatorem, προσαγορεύω τινὰ αὐτοκράτορα, *Herodian.* honoribus auguſtalibus, τιμαῖς σεβασμίαις, *idem.*

Conſanguineus, a, um, ὁ ſ. ἡ συγγενὴς, ἐς, *Dem.* -νεῖος, ία, ιον, *Iſocr.* Conf. *Cognatus.*

Conſanguinitas, ἡ συγγενεια, ας, *Dem.* Conf. *Cognatio.*

Conſano, ὑγιαζω, *Ariſtot.* ἰξυγιαίνω, *Hipp.*

Conſarcino, συρραπίζω, *Dem.*

Conſarcio, σκαλεύω, *Plut.*

Conſaucio, συωτιτρώσκω, *Plut.* aliquem, τιτρώσκω τινὰ, *Herodian.*

Conſceleratus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀνόσιος, ου, *Ælian.*

Conſcelero, μιαίνω, *Herodian.*

Conſcendo, ἐπιβαίνω, navem, τὸ πλοῖον, *Lucian.* ἐπὶ τὴν ναῦν, *Thucyd.* currum, ἐπὶ τὸ ἅρμα, equum, ἵππον, *Herodian.* ſuggeſtum, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα, *Dem.* tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βῆμα, *Herodian.* feminam, ἐπιβαίνω θηλείας, *Æl.* ἀναβαίνω τινὰ, *id.* turres, ἀναβαίνω ἐπὶ πύργους, *id.*

Conſcenſio, ἡ ἐπιβασις, εως, *Phil.*

Conſcientia, ἡ συνειδησις, ιος, *Dem.* τὸ συνειδὸς, ότος, *Dem.* nullius mali, τὸ συνειδέναι αὐτῷ μηδὲν, *id.* conſcientiam illæſam habere, συνειδησιν ἀπρόσκοπον ἔχειν, *N. T.*

Conſcindo, συντέμνω, διαχίζω, aliquid, τὶ.

Conſcio, συμψηφίζω, ομοψηφίζομαι, mihi ipſe mortem, ἀναίρω ἐμαυτὸν, *Ariſtot.* διαφθείρω ἐμαυτὸν, *id.* διεργάζομαι ἐμαυτὸν, *Lucian.*

Conſcius, a, um, συνειδὼς, υῖα, ὸς, ſibi alicujus, ἑαυτῷ τι, *Plato.* περί τινος, *Iſocr.* ſibi bene, ὁ ἢ ἡ εὐσυνείδητος, ου, male, ὁ ἢ ἡ δυσσυνείδητος, *Basil.* ſum mihi, σύνοιδα ἐμαυτῷ, *Plato.* alicujus rei, σύνοιδα ἐμαυτῷ τι, *Xenoph.* συνίσημί τι, *Dem.*

Conſcribo, συγγράφω, res geſtas, τὰς πράξεις, *Lucian.* epiſtolam, ἐπιστολὴν, *Dem.* orationes ad aliquem, λόγους πρός τινα, *Iſocr.* milites, καταγράφω στρατιώτας, *Polyb.*

Conſcriptio, ἡ συγγραφὴ, ῆς, *Ariſtid.*

Conſcriptus, a, um, συγγεγραμμένος, ένη, ένον, conſcripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες, *Plut.*

Conſecratio, ἡ ἀνάθεσις, εως, *Athen.* ἡ ἁγιστεία, ας. *Iſocr.* ἡ καθίερωσις.

Conſecro, καθιδρύω, aliquid Deo, τι Θεῷ, *Plato.* καθοσίοω τι Θεῷ, *id.* aliquid alicui, ἱδρυσίω τι τινι, *Dem.* aliquem, i. e. inter Deos refero, ἐνθεάζω τινὰ, *Lucian.*

Conſectarium, τὸ ἀφόρισμα, ατος, *Philopen.*

Conſectarius, a, um, ἀκολουθητικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Conſectatio, ἡ ἀκολουθησις, εως, *Ariſtot.* i. e. perſecutio, ἡ δίωξις, εως, *Thuc.*

Conſectio, ἡ διάπρισις, εως.

Conſector, aris, συνακολουθέω, aliquem, τινὶ, *Plato.* veritatem, ἀκόλουθα τῇ ἀληθείᾳ, *Syneſ.* i. e. perſequor aliquem, διώκω τινὰ, *Xenoph.*

Conſecutio, ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo,* verborum, ἡ συνέπεια, ας.

Conſenеſco, συγκηράσκω, *Iſocr.* συγκατακηράσκω, *Laert.* domus conſenuit, ἡ οἰκία γηρᾷ, *Æl.*

Conſenſio, vide ſequens *Conſenſus.*

Conſenſus, us, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης, *id.* ἡ σύμπνοια, εως, *id.* omnium conſenſu, ἐκ πασῶν συγκρίσεων, *Basil.*

Conſentaneus, a, um, εἰκὼς, υῖα, ὸς, *Dem.* οἰκεῖος, οία, ον, *idem,* ſibi conſentaneus, ὁμολογούμενος ἑαυτῷ, *id.* alicui, ἀκόλουθός τινι, *id.* oratio antea dictis conſentanea, λόγος τοῖς πρότερον ῥηθεῖσιν ἀκόλουθος, *idem,* rebus, ἀνάλογος τοῖς πράγμασι, *Ariſtot.* rationi, λογον ἔχων, *Plato.* ὁ ἢ ἡ εὔλογος, ου, *Dem.* τῷ λόγῳ ὑπήκοος, *Plut.* conſentaneum eſt unum eſſe, ἀκολουθεῖ τὸ ἓν εἶναι, *Ariſtot.*

Conſentiens, ὁ ἢ ἡ ὁμογνώμων, ονος, *Dem.* Conf. *Conſentio.*

Conſentio, ὁμονοέω, *Dem.* ὁμοφρονέω, *Iſocr.* ὁμογνωμονέω, *Xenoph.* alicui in aliquo, ὁμολογῶ τινί τι, *Dem.* alicui, συμφωνῶ τινὶ, *Ariſtot.* omnes conſentiunt, δοκεῖ πάντων τοῦτο χρήσιμον εἶναι καὶ δοκιμάζεται, *Dem.* omnes conſentiunt, id juſtum eſſe, παρὰ πᾶσιν ὁμολογεῖται τοῦτο δίκαιον εἶναι, *id.*

Conſepio, συμφράττω.

Conſequens, τὸ ἑπόμενον, ου, vide *Conſer. Conſequor.*

Conſequenter, ἑπομένως, ius, ἀκολούθως τούτοις, *Dioſc.*

Conſequentia, ἡ ἀκολούθησις, εως, *Plut.* ἀκολουθία, ας, *Philo.*

Conſequor, ἀκολουθέω aliquem, τινὶ, *Lucian.* μετά τινος, *Dem.* intelligentia orationem, τῇ λόγῳ, *Plato.* i. e. obtineo, virtutem, τυγχάνω τῆς ἀρετῆς, *Dem.* juſta apud aliquem, τὰ δίκαια παρά τινι, *id.* maximum munus ab aliquo, μεγίστης δωρεᾶς παρά τινος, *Iſocr.* gloriam, συντυγχάνω δόξῃ, *Demoſth.* & benevolentiam ab omnibus, κἀπὸ πάντων δόξαν καὶ εὔνοιαν παρὰ πάντων, *id.* nomen eloquentis, ἐκφέρω δόξαν τοῦ εὖ λέγειν, *Dem.* non conſequor res, δυστυχῶ τῷ πράγματι, *idem.*

Conſero, φυτεύω, *Ariſtot.* manus cum aliquo, συμπλέκομαι πρός τινα, *Plut.*

Conſerte, συμπεπλεγμένως, συμπλεκτικῶς.

Conſerva, ἡ συνδούλη, ης.

Conſervatio, ἡ σωτήρησις, εως, *Nax.* ἡ σωτηρία, ας, *Ariſtot.*

Conſervator, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ σωτικὸς, ὴ, *Ariſtot.*

Conſervatrix, ἡ σώτειρα, ας, *Pauſan.*

Conſervitium, ἡ συνδούλεια, ας.

Conſervo, φυλάττω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* τηρῶ τι, *Dem.* aliquem, διαφυλάττω τινὰ, *Iſocr.* σῴζω τινὰ, *id.* διασῴζω τινὰ, *Iſocr.* patriam, τὴν πατρίδα, *Dem.* una opes, συνδιασῴζω τὴν οὐσίαν, *id.* ab aliquo aliquem, ἐκσῴζω τινὰ, *Dem.*

Conſervus, ὁ συνδοῦλος, ου, *N. T.*

Conſeſſor, ὁ συνεδρος, ου, alicujus, τινὸς, *Herodian.*

Conſeſſus, us, in primis judicum vel ſenatorum, τὸ συνέδριον, ου, *Dem.* primus, ſ. ſummus, ἡ πρωτοκαθεδρία, ας, *N. T.*

Conſideo, συγκαθίζομαι, συνεδρεύω, cum aliquo in vehiculo, τινὶ ἐν φορείῳ, *Herod.* & latere, παρακαθίζομαι, *Plut.*

Conſiderate, ἐπιμελῶς, *Dem.* i. e. prudenter, συνιέντως, *id.*

Conſideratio, ἡ ἔννοια, ας, *Dem.* ἡ σκέψις, εως, *Plut.*

Conſiderator, ὁ σκεπτικὸς, ὴ.

Conſideratus, i. e. prudens. Vide *Prudens.*

Conſidero, σκοπέω, *Demoſth.* aliquid & intueor, σκοπέομαί τι ἢ ὁράω, *id.* mecum, λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *id.* σκέπτομαί τι ἢ λογίζομαι παρ' ἐμαυτῷ, *id.* communem utilitatem, σκέπτομαι ὅ, τι κοινῇ συμφορὰ, *id.* & indago aliquid, σκοπῶ τι ἢ ζητέω, *id.* res, ut homines, θεωρῶ τὰ πράγματα, ὡς ἀνθρώπους, *id.*

Conſido, ἐπικαθίζομαι, *Ariſtoph.*

Conſignatio, ὁ σφραγισμὸς, ῦ, *Xenoph.*

Conſigno, σημαίνομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* κατασημαίνομαί τι, *id.* σναπμαίνω, literas, τὰ γράμματα, *Dem.* teſtamentum, σφραγισμαίνομαι διαθήκην, *id.*

Conſiliarius, ὁ σύμβουλος, ου, *Demoſth.* ὁ συμβουλεύων, οντος, *id.* ὁ βουλευτὴς, *Lucian.* fio alicui, γίγνομαί τινι, *Iſocr.*

Conſiliator, idem quod *Conſiliarius.*

Conſilio, συμπείθω, *Lucian.*

Conſilium, ἡ βουλὴ, ῆς, *Dem.* τὸ βούλευμα, ατος, *id.* i. e. conſultatio, ἡ βούλησις, εως, *Dem.* ἡ συμβουλὴ, ῆς, *id.* ἡ συμβουλία, ας, *Iſocr.* rectum, ſ. bonum, ἡ εὐβουλία, ας, *id.* datum, τὸ συμβουλεύθεν, ίστος, *id.* rectiſſimum, ſ. ſapientiſſimum, καλῶ ὑπερβολὴν ὀρθῶς βουλεύθην, *Dem.* agito, βουλεύομαι, de re aliqua, περί τινος, *Lyſ.* do, συμβουλεύω, alicui de aliqua re, τινὶ περί τινος, *Xenoph.* futile do & perniciosum, φαύλην τινὰ καὶ ἐπιβλαβῆ συμβουλεύω, *Dem.*

communico

communico cum aliquo, κοινολογέομαί τινι, *id.* promo de præsente vitæ ratione, ἐκφέρω τὸν παρόντα βίον συμβαλλών, *Iscr.* aberro in dando consilio, διαμαρτάνομαι τοῦ συμβαλεῖν, *Xenoph.* consilio alicujus utor, συμβαλλόμαι τινί, *Iscr.* adhibeo aliquem in consilium, σύμβουλον ποιοῦμαι τινα, *idem*, συμβαλλόμαι τινι ὑπὲρ τινος, *Xenoph.* παραλαμβάνω τινὰ σύμβουλον εἴς τι. *Xenoph.* sanctius ineo consilium de aliqua re, ἁγιώτερον βουλεύομαι περί τινος, *idem*, nullo interior sum consiliis, ἀβουλότατός εἰμι δυνάμενος βουλεύεσθαι, *idem*, consilii inopia, ἡ ἀβουλία, ας, *id.*

Confimilis, e, ὁμοιότροπος, ος, ον, alicui, τινι, *Xenoph.* ὁ καὶ ἀντίστροφος, ος, *Dem.*

Confimiliter, παραπλησίως, *Dem.*

Confiftentia, ἡ σύστασις, εως, *Plato.*

Confifto, συνίσταμαι, *Ariſtot.* in muro, ἵσταμαι τῷ τείχει, *Herod.* Conf. *Conſto.*

Confiſtorium, τὸ βουλευτήριον, ου, *Plut.* τὸ συνέδριον, ου, *Dem.*

Confitio, ἡ φυτεία, ας, *Put.* ἡ φύτευσις, εως, *Ariſtot.*

Confitus, a, um, συμφυτευμένος, ίνη, ίνον, *Ariſtot.*

Conſobrina, ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς, *Dem.*

Conſobrinitas, ἡ ἀνεψιότης, ητος, *Dem.*

Conſobrinus, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, *Dem.*

Conſocer, ὁ ὁμοπενθερός, ου.

Conſociatim, συνδυαστικῶς.

Conſociatio, ἡ κοινωνία, ας, *Ariſtot.*

Conſocio, συνδυάζω, *Ælian.* i. e. nuptui do, συνοικίζω, aliquam alicui, τινά τινι, *Iſocr.* arma, συμμαχία, *Dem.* ſorte, ζυγκληρόω, *Baſil.*

Conſolabilis, e, παραμυθικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Conſolatio, ἡ παράκλησις, εως, *N. T.* ἡ παραμυθία, ας, *Syneſ.* ἡ παρηγορία, ας, *Plutarch.*

Conſolator, ὁ παράκλητος, ου, *N. T.* ὁ παραμυθητὴς, οῦ, *Heſych.* ἡ παρακλήτωρ, ορος, LXX. ὁ παρήγορος.

Conſolatorius, a, um, παραμυθητικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* παρακλητικὸς, ὴ, όν, παρηγορικὸς, ὴ, όν, *Gal.*

Conſolor, παραμυθέομαι, aliquem, τινα, *Æſchin.* παρηγορέω, aliqua re, τινὶ, *Herodian.* in omni adflictione, παρακαλῶ τινα ἐν πάσῃ θλίψει, *N. T.* eo animum, quod alii ſimilia patiuntur, παραμυθίαν ἔχω τὸν ἄλλως τὰ ὅμοια παθεῖν, *Lucian.* luctum mecum alicujus gloria, παραψυχὴν τῷ πένθει ἔχω τὴν εὐκλείᾳ τινος, *Dem.*

Conſonans, ο συνηχῶν, οῦντος, *Philo.* ὁ καὶ ἡ σύμφωνος, ου, *Ariſtot.*

Conſonantia, ἡ συμφωνία, ας, *Plato.*

Conſono, συνηχέω, *Philo.* συμφωνέω, *Ariſtot.* i. e. conſentio. Vide *Conſentio.*

Conſonus, a, um, idem quod *Conſonans*; i. e. conveniens, καθήκων, ουσα, ον, *Dem.* πρόσφορος, ουσα, ον, *id.*

Conſopio, καταχοιμάω, *Plut.* litem, ἐκλύω ἔριν, *Pind.* conſopitus ſomno, ὕπνῳ κάτοχος.

Conſors, κοινωνὸς, ὁ, ὴ, ὸν, alicujus rei, τινός. *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ συγκοινωνὸς, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ σύγκληρος, ου, *Plut.* conſortem facio aliquem alicui, συγκληρόω τινά τινι, *Æſchin.*

Conſortium, ἡ κοινωνία, ας, alicujus cum aliquo, τινὶ πρός τινα, *Plato.* commune & æquale jus, κοινὴ καὶ ἴση μετουσία τοῦ δικαίου, *Dem.* i. e. amicitia, ἡ ἑταιρία, ας, *Iſocr.* ἡ ἑταιρεία, ας, *id.*

Conſpectus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσύνοπτος, ου, *Demoſth.*

Conſpectus, us, ἡ ὄψις εως, *Plut.* ἡ συνόψις, εως, *Polyb.* in conſpectu, ἐν ἕξει, *Plut.* ἀπόντων, *idem*, κατενώπιον, *N. T.* in conſpectum venio, ὑποφαίνομαι, *Herodian.* alicujus, ἵημι ἐμαυτὸν εἰς ὀφθαλμοὺς τινος, *Ælian.* ἐμφανὴς γίνεσθαί τινι, *id.*

Conſpergo, διαπάσσω, *Galen.* aliquid aliqua re, καταπάσσω τί τινι, *Al. Aphrod.* ſale, περιπάσσω ἅλατί τι, *Galen.* aliquem ſcobe aurea, ὑπάσσω τινὶ ῥίνημα χρυσοῦ, *Herodian.*

Conſperſus, a, um, πασθὲς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Conſpicillo, onis, ὁ κατόπτης, *Herodot.*

Conſpicio, συνοράομαι, aliquid, τί, *Xenoph.* συνοράω τι, *Polyb.* ὁράω εἴς τι, *Xenoph.*

Conſpicor, idem quod antecedens *Conſpicio.*

Conſpicuus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσκόπτος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ παράσημος, fio ignavia, ἐκλείπω γήμασθαι τῇ καλῇ, *id.*

Conſpiratio, ἡ σύμπνοια, ας, *Herodian.* i. e. conjuratio, ἡ σύστασις, εως, *Dem.* inire conſpirationem, ποιεῖν συνωμοσίαν, *Herodian.*

Conſpiratus, ὁ συνεράμπτης, ου, cum aliquo, τινὶ, *Plut.* in aliquid, ὁ συνωμότης τινὸς, *Herodian.*

Conſpiro, συμπνέω, *Dem.* i. e. conſentio, vide *Conſentio*; i. e. conjuro cum aliquo, συνίσταμαι μετά τινος, *Dem.* adverſus aliquem, συνόμνυμί τινι τινα, *id.*

Conſpiſſo, πυκνόω, aliquid, τί. *Plut.*

Conſpuo, καταπτύω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐμπτύω τινὶ, *Æl.* προσπτύω.

Conſpurco, μιαίνω, aliquid aliqua re, τινὶ, *Herodian.* μολύνω τι, *Iſocr.*

Conſputo, idem quod *Conſpuo.*

Conſtabilio, βεβαιόω, aliquid ſævitia, τὶ δι' ὠμότητος, *Herodian.* ἐμβεβαιόω τι, *Plut.*

Conſtans, βέβαιος, αία, αιον, *Dem.* inimicitia, ἔχθρα ας, *id.* ὁ καὶ ἡ διαθὴς, ής, *Ariſtot.* conſtantiores e ſenatu, διαθέστεροι τῆς συγκλήτου, *Herodian.* conſtanti vultu ſum, ὁμοίως ἐν πᾶσι πρόσωπον ἔχω, *Ælian.*

Conſtanter, βεβαίως, colere pacem, ἄγειν εἰρήνην, *Iſocr.* διαθῶς, *Herodian* ἀμεταπιστότατος, *Iſocr.* ἐμμενῶς.

Conſtantia, ἡ διάθεσις, εως, *Plut.* honoris & donorum, βεβαιότης τιμῆς καὶ δωρεῶν, *Dem.* animi, ἡ ἀταραξία, ας, *Herodian.*

Conſtat, φανερόν ἐστιν, omnibus, πᾶσι, *Iſocr.* πρόδηλον ἐστὶ, *Dem.* ὁμολογούμενόν ἐστι, *Herodian.* non conſtat, οὐ φέρεται κεῖ, *Thucyd.* i. e. emitur, ἀγοράζεται, eodem pretio, ἴσης τιμῆς.

Conſternatio, ἡ κατάπληξις, ἴσως, *Thuc.* ἔμπληξις, ας, *Æſchin.* ἡ ἔκπληξις.

Conſternatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμπλαγὴς, ής, *Plut.* aliquo, ἐμπεπληγμένος, ίνη, ίνον, πρός τι, *id.*

Conſterno, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Herodian.* ταράττω τινὰ, *Dem.* διαταράττω τινὰ, *Plut.* ἐκταράττω τινὰ, *id.* i. e. complano, καταστρώννυμι τι, *Philo*, καταστρώννυμί τι, *Galen.*

Conſtipo, ἐπισάττω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* καταπάττω τι, *Theophr.* καταπυκνόω, *Plut.*

Conſtituo, καθίστημι, alium in locum alicujus, ἄλλο ἀντὶ τινος, *Xenoph.* tyrannos in urbibus, τυράννους ἐν πόλεσι, *Dem.* aliquid circa aliquid, καθίσταμαί τί περί τι, *Thuc.* urbem deſerendam eſſe, προαιρέομαι τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν, *Dem.* apud animum, προαιρέομαι τῇ γνώμῃ, *id.* & decerno de aliqua re, γίγνωσκω καὶ ψηφίζομαι περί τινος, *id.* conſtitui ſcribere, ἐκλόγιμον γράφειν, *Iſocr.* facere, πρακλόγιμον ποιεῖν, *id.* dicere, ἐπιχείρησα λέγειν, *idem.* rationem habere, δέδοκταί μοι φροντίζειν, *Plato*, opem ferre, δεδογμένον ἐστί μοι βοηθεῖν, *idem.*

Conſtitutio, ἡ κατάστασις, εως, alicujus rei aliquo, τινος εἰς τι, *Gal.* reipublicæ, τῆς πολιτείας, *Ariſtot.* naturalis, κατάστημα τὸ κατὰ φύσιν, *Dioſc.* ſerena cœli, κατάστημα ἀέρος αἴθριον, *id.* corporis, ἡ ἕξις, εως, *Ariſtot.* bona, ἡ εὐεξία, ας, *id.* mala, ἡ κακοεξία, ας, *Plut.* i. e. edictum, τὸ διάταγμα, ατος, *id.*

Conſtitutus, a, um, τακτὸς, ὴ, όν, *Plato.* conſtitutum tempus, τεταγμένος, εἰσημένος, διωρισμένος, διηρημένος, τακτὸς χρόνος, *Dem. Iſocr.* conſtituta dies, hora, τεταγμένη, &c. ἡμέρα, ὥρα, *id.* conſtituto tempore, ἐν τεταγμένῳ χρόνῳ, *Dem.*

Conſto, συνίσταμαι, ex aliquo, ἐκ τινος, *Xen.* i. e. non moveor, tranquillus ſum, εὐσταθῶ, conſtat mare, εὐσταθεῖ τὸ πέλαγος, *Lucian.* mihi, i. e. ejuſdem ſententiæ ſum, ἀμεταπίστως ἔχω, *Iſocr.* τὸ *Conſtat* videſis ſuo loco.

Conſtrator, ὁ στρώτης, ου, *Athen.*

Conſtrepo, ψοφέω, *Plut.*

Conſtrictio, ἡ σύψις, εως, *Gal.*

Conſtrictivus, a, um, συστατικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Conſtringo, *Conſtringo*, ψίλωσα, aliquid, τὶ, *Philo*, περισφίγξω, *Dioſc.* συσφίγξω, *Athen.* σύρω, *Gal.* συσίλλω τι, *Iſocr.* aureis fibulis, ἐνασπάσοις χρυσοῖς ἐπισφίγξω, *Ælian.* περόναις χρυσαῖς καταλαμβάνω τι, *id.* conſtringor neceſſitate, κάμνω εἰς ἀνάγκην, *Euripid.*

Conſtructio, ἡ συστάξις, εως, *Dem.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, navis, νεὼς, *Athen.* orationis, λόγου, *Dion. Hal.*

Conſtruo, κατασκευάζω, turres, πύργους, *Herodian.* ut Grammatici, συστάτλω, pontem, ζεύγνυμι γέφυραν, *Herodian.* murum lapide quadrato, πτίλῳ τείχος λίθου εἰς τετράγωνον εἰσαρμόσας, *id.*

Conſtuprator, ὁ μοιχεύων, ὄντος, *Plato.*

Conſtupro, μοιχεύω, uxorem alicujus, γυναῖκά τινος, *Plato.*

Conſubſtantialis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμοούσιος, ου.

Conſuefacio, συνηθίζω, ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, *Æſchin.* aliquem ad ſerviendum, προσηθίζω τινὰ θεραπεύειν, *Xenoph.* ad ferendum cœlum hibernum, ἐνηθίζω τῷ εἴρι χειμερίῳ, *Herodian.*

Conſuefactio, ὁ συνηθισμὸς, ἔ, *Ammon.*

Conſuefco, ἐθίζομαι, facere aliquid, ποιεῖν τι, *Xenoph.* alicujus, τινός, *Plato*, i. e. rem veneream habeo cum aliqua, ζυγνύμαι τινὶ, *id.* conſuevi imperare, εἴωθα ἄρχειν, *Dem.* calumniari, εἴθισμαι ζυκοφαντεῖν, *idem.*

Conſuetudo, τὸ ἦθος, εος, eſt mihi, καθίσταμαι ἐμοὶ, *Iſocr.* bonorum ſtudiorum, συνήθεια χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων, *Dem.* melior, βελτίων ἦθος, *id.* inſoleſcit, γίνεται ἦθος, *id.* conſuetudinem introducere, εἰσάγειν ἔθος, *id.* facere aliquid propter conſuetudinem, ποιεῖν τι τοῦ ἔθους ἕνεκα, *id.* a conſuetudine deſiſtere, παύεσθαι τοῦ ἔθους, *id.* in conſuetudine eſſe poſitum, ἐν ἔθει ἔχειν, *Thuc.* ex conſuetudine, κατὰ τὸ ἦθος, *Ariſtot.* i. e. converſatio, ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Iſocr.* alicujus cum aliquibus, ἡ συνήθεια τινος πρός τινας, *Iſocr.* ἡ ὁμιλία τινος πρός τινας, *Dem.* conſuetudinem habeo cum aliquo, πλησιάζω τινὶ, *id.* conſuetudine alicujus utor, συνδιατρίβω τινὶ, *id.*

Conſuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰθὰς, άδος, *Thuc.* ἰθισθὲς, εῖσα, ὲν, *Plut.* facere, ὁ καὶ ἡ συνηθὴς ποιεῖν, *id.* conſuetus morbus, συνηθὴς νόσος, *id.*

Conſul, ὁ ὕπατος, ου, *Dion. Hal.* ſum, ὑπατεύω, *Herodian.* ὑπ' ἐμοῦ ἀρχῶ τελεῖται, *idem.*

Conſularis, e, ὑπατικὸς, ὴ, ὸν, conſulare munus, ὑπατικὴ πρᾶξις, *Herodi.* vir, ὁ ὑπατικὸς, ὁτος, *id.* ὁ ὑπατεύσας, άντος, *id.* ὁ ἐκ ὑπατείας, *id.*

Conſulatus, us, ἡ ὑπατεία, ας, *Plut.* conſulatus honor, ἡ τῆς ὑπατείας τιμὴ. *Herodian.*

Conſulo, i. e. conſilium do, συμβουλεύω, aliquid alicui ex benevolentia, δι' εὔνοιαν τινὶ τι, *Iſocr.* in commune cum aliquo, βουλεύομαι κοινῇ μετά τινος, *Dem.* recte de aliqua re, βουλεύομαι ὀρθῶς περί τινος, *Iſocr.* mihi ipſe male, βουλεύομαι κακῶς περὶ ἐμαυτοῦ, *Dem.* æqui bonique aliquid, εὐγνωμόνως βουλεύομαί τι, *Lucian.* pete conſilium, συμβουλεύομαί τινι ὑπέρ τινος, *Iſocr.* προσαναπτεθεμαί τινι περί τινος, *Diod. Sicul.* commodis alicujus, ζητῶ τὰ ξυμφέροντα τινὸς, *Ariſtot.* commodis meis, σκοπῶμαι τὰ ἐμοὶ ξυμφέροντα, *Plato.* ζητῶ τὰ ἐμοὶ ἀγαθὰ, *Ariſtot.*

Conſultatio, ἡ βούλευσις, εως, *Ariſtot.* ἡ συμβουλία, ας, *Dem.* Conf. *Conſilium.*

Consulto, as, vide *Consulo*.
Consultò, ξυμπίπτοδες, fallere, ἐξαπατᾶν, *Dem.* injuriosus, ἐκ προαιρέσεως ὑβριστὴς, *id.* peccò, ἐκ προνοίας, ἑκὼν εἶναι, ἑκὼν ἁμαρτάνω, *id.* & *Ivor.*
Consultor, ὁ συμβαλλόμενος, ου, *Dem.* alicujus rei, ὁ σύμβουλος τινος. *Homan.*
Consultum, τὸ βούλευμα, ατος, *Thuc.* τὸ συμβούλιον ἐν χρῇ, ου, *Dion. Hal.* τὸ συμβούλευμα, ατος, *Dion. Hal.* το συμβουλευμα, ατος, *Xenoph.*
Consultus, a, um, ὁ καὶ ἐμβλής, ής, *Ivor.*
Consummatio, ἡ τελείωσις, εως, *Aristot.* ad coli, ἡ σωματικὴ τοῦ εἴδους, *N. T.*
Consummator, ὁ τελειωτὴς, οῦ, *N. T.*
Consummatus, a, um, τέλειος, α, ον, *Dion. Hal.* τελειωτικὸς, ἡ, ὸν, *Hieroclis.*
Consumo, ἀναλίσκω, multa in amicos, πολλὰ εἰς φίλους, λ. ρὸς opes tua, τὸν σὸν πλοῦτον, *Dem.* tempus, διατρίβω χρόνον, *Dem.* in aliquid, ἀναλίσκω τι χρόνου εἴς τι, *Plato.* in itinerando, διατρίβω χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς, *Xenoph.* in aliqua re, πρός τι, *Ivor.* ἐπί τινι, *Dion.* κατά τι, *Dem.* cum dicendo, κατατρίβω ἡμέρας συμφοράς, *id.* una memoriam, συναλίσκω μνήμῃ, *Herodian.* λυμαίνω, ignis consumit civitatem, πῦρ λυμαίνεται τὴν πόλιν, *Idem*, τρυχίζω, Graci frustra Græciam consumpsere, Ἕλληνες σπαράττοντες ἐπὶ ἔσαν τὴν Ἑλλάδα, *id.*
Consumptio, ἡ ἀνάλωσις, εως, ἰσχνότης, ἡ, *Lucian.*
Consumptivus, a, um, ἀναλωτικὸς, ἡ, ὸν, *Naz.*
Consumptor, ὁ ἀναλωτὴς, οῦ, *Plato.* ὁ φιλαναλωτὴς, οῦ, *id.*
Consuo, ἐπιῤῥάπτω, aliquid, τὶ, *Plut.* καταῤῥάπτω τι, *Diosc.* συῤῥάπτω τι, *Ælian.*
Consurgo, συναίρομαι.
Consurrectio, ἡ συνανάστασις, εως.
Consusurro, διαψιθυρίζω, cum aliquo, πρός τινα, *Lucian.*
Contabefacio, μαραίνω, aliquid, τὶ, *Ivor.*
Contabesco, μαραίνομαι. *Aristot. συντακήσομαι.*
Contabulatio, ἡ σανίδωσις, εως.
Contabulo, σανιδόω, aliquid, τι.
Contactus, ἡ προσαφὴ, ῆς, *Diosc.* ἡ ἁφὴ, ῆς, *Plato.*
Contagio, ἡ ἀνάχρωσις, εως, *Plut.* aëris, ἡ φθορὰ ἀέρος, *Herodian.*
Contaminate, μιαρῶς.
Contaminatio, ὁ μιασμὸς, οῦ, τὸ ἀλίσγημα, ατος, *N. T.*
Contaminatus, a, um, μιαρὸς, ά, όν, sanguine, αἵματι.
Contamino, μιαίνω, manus cæde, τὰς χεῖρας φόνῳ, *Lucian.* aliqua re, μολύνω τινὶ, *N. T.* ἀλισγέω τινὶ, LXX.
Contechnor, τεχνίζω, *Galen.*
Contego, συγκρύπτω, & obvelo peccata, καὶ συνεπισύρω τὰς ἁμαρτίας, *Dem.* aliquid, ὑπικαλύπτω τι, *Lucian.*
Contemero, idem quod *Contamino.*
Contemnendus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐκαταφρόνητος, ος, ον, *Dem.* ῥᾳδιουργὸς ἀξιόμαχος, *Plato.*
Contemno, καταφρονέω, moniteres, συμβαλλόντων, *Dem.* virtutem, ὀλιγωρῶ τῆς ἀρετῆς, *Isoc.* aliquem, ἀφροντιστῶ τινὸς, *Plato.* aliquid, παρ' ὀλίγον ποιοῦμαί τι, *Ivor.* ἐν μηδενὶ λόγῳ τίθεμαί τι, *Plut.* ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, *Ælian.* ὑπερορῶ τι, *Ivor.*
Contemplatio, ἡ Θεώρησις, εως, ἡ Θεωρία, ας, *Aristot.* ἡ σκέψις, εως, *Herodian.*
Contemplativus, a, um, Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*
Contemplator, ὁ Θεωρὸς, οῦ. *Plato.*
Contemplor, Θεωρῶ, aliquid, τὶ, *Plato.* σκέπτομαί τι, *Ivor.* ἐπισκοπῶ εἴς τι, *Lucian.*
Contemporaneus, ὁ συγχρονὸς τινι.
Contempt bilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκαταφρόνητος, ος, ον, *Lucian.*
Contemptim, καταφρονητικῶς, *Xen.* καταφρονητικὸς, *Dem.*
Contemptio, vide *Contemptus.*
Contemptor, ὁ καταφρονητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ καταφρονὼν, οντος, *Dem.* ὁ ὑπερόπλης, ου, *Thuc.* ὁ καταφρονητικὸς, ὸν, *Aristot.*
Contemptrix, ἡ καταφρόνησις, εως, ἡ ὑπερόπλις, ιδος, ἡ φαυλίστρια, ας, LXX.
Contemptus, us, ἡ καταφρόνησις, εως, *Thuc.* ἡ ὑπερόπλια, ας, *Chrys.* τὸ καταφρόνημα, ατος, *Tzet.* contemptui habeo aliquid, ἐπὶ ὀλίγον ποιοῦμαί τι, *Ivor.* ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιοῦμαί τι, *Tzet.* in contemptum venio, εἰς ἀπαξίωμα ἔρχομαι, *N. T.*
Contemptus, a, um, καταφρονημένος, η, ον, ἐπ, ὴ, ὸν, *Dem.* καταφρονούμενος, η, ον, *Ivor.*
Contendo, *Contendere*, proprie de arcu, i. e. intendo cum aliquo, ἀμφισβητῶ τινὶ, *Ivor.* ob aliquid, ὁμιλοῦμαί τινι περί τινος, *Dion.* διαγωνίζομαί τινι περί τινος, *Xenoph.* φιλονεικῶ πρός τινα περί τινος, *Herodian.* ἐρίζω τινι περί τινος, *Ivor.* verbis, λογομαχῶ, *Dion. Aleop.* jure, δικαιολογίαις, *Lucian.* i. e. iter instituo aliquo, πίλαμαι εἰς τι, *Herodot.* i. e. comparo, vide *Comparo.*
Contenebrico, *Contenebrisco*, ζοσκοτάζω, *Xenoph.*
Contenebrio, *Contenebrisco*, ζοσκοτίζω, *Dem.* ὑπισκοτίω, *Dioscor.*
Contente, *Contentus*, *Lucian.* *Contentiose*, *Plato.*
Contentio, ἡ ζωτάσις, εως, nervorum, νεύρων, *Dion.* non interruptus tenor alicujus, ἡ συνεχὴς τάσις, *Aristot.* i. e. studium, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* i. e. certamen, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *id.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* ἡ ἔρις, ιδος, *Xenoph.* contentiones inter aliquos excito, φιλονεικίας, f. ἐρίδος τισιν ἐμβάλλω *idem*, propter aliquam rem in contentionem venio, εἰς φιλονεικίαν καθίσταμαι περί τινος, *Ivor.* contentionis studio flagro, φιλονεικίᾳ, *Philo.* est mihi contentio cum aliquo, ἐστί μοι ἀγὼν πρός τινα, *Dem.*
Contentiose, φιλονείκως, *Xenoph.* ἐριστικῶς.
Contentiosus, a, um, ἐριστικὸς, ἡ, όν, *Ivor.* ὁ καὶ ἡ φιλόνικος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ φιλόδικος, ου, *id.*
Contentus, a, um, ὁ καὶ ἡ σώτος, ου, studium, σπουδὴ, *Herodian.* sua sorte, ὁ καὶ ἡ αὐτόρκης, ους, *Dem.* paucis, ὁ καὶ ἡ ὀλιγαρκὴς, ους, sum aliqua re, ἀρκοῦμαί τινι, *Ivor.* τινὶ, *id.* τὶ, *Dem.* ἀρκοῦντῶς ἔχω τί, *Herodian.* donis, χαίρω τοῖς παῖς δωρεαῖς, *Ivor.* præsentibus, χαίρω τοῖς παροῦσι, vel τοῖς παροῦσι, *id.* his, ταῦτα ἀρκεῖ μοι, *id.* ἀποχὴ μοι ταῦτα, *Dem.*
Conterebro, τρυπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Conterminus, a, um, vide *Confinis, e.*
Contero, σωτρίβω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* tempus, διατρίβω χρόνον, *id.*
Conterranea, ἡ πατρίωτις, ιδος, *Lucian.*
Conterraneus, a, um, ὁ πατριώτης, ου, *Plato.*
Conterreo, φοβέω, *Thuc.*
Contestatio, ἡ διαμαρτυρία, ας, *Dem.* litis, ἴσεως δίκης.
Contestor, διαμαρτύρομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* Deos, ἱκετεύω Θεοὺς, *Xen.* litem, διαμαρτυρίαν, *id.*
Contexo, συνφαίνω, aliquid, τὶ, *Philo.*
Contexte, συνφασμένως, συμπλεκτικῶς, χ συνυφῶν.
Contextio, ἡ συνυφὴ, ῆς, *Plato.*
Contextus, us, ἡ συνύφεσις, εως, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.*
Contextus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνυφὴς, ους, *Aristot.*
Conticeo, κατασιγάω, *Plato.*
Conticesco, κατασιγάω, *Plato.* καταστυπάω, *Lucian.* ἐκστυπάω, *Plut.* conticiscere facio, καταστιγάζω, aliquem manu, τινὰ τῇ χειρὶ ῥάμματι, *Herodian.*
Conticinium, ἡ σιωπὴ, ῆς, *Plut.* noctis, ἡ ὥρα τῆς νυκτὸς.
Contignatio, ἡ δόμησις, εως, *Hesych.* ἡ ξύλωσις, εως, *Thucyt.* ἡ ὀροφὴ, ῆς, *Thuc.* το ὀρόφωμα, *Aëtius.* tertia, τὸ τριστεγον, ου, *N. T.*
Contigno, ξυλόω, LXX. domum trabibus quadrangularibus, ὀροφὸν εἰς ἐν δοκοῖς τετραγώνοις, *Lucian.*
Contiguus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἁπτόμενος, ος, *Strabo*, loco, ὁ καὶ ἡ πλησιόχωρος, ου, *Philo.*
Continens, i. e. comprehendens, συνέχουσα, ον, *Arist.* ἐχόμενος, η, ον, *Aristid.* i. e. continuus, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, ους, *id.* i. e. temperans, ὁ καὶ ἡ ἐγκρατὴς, ους, *Ivor.* ὁ καὶ ἡ σώφρων, ονος, *Dem.* *Continentia*, ἡ ἐγκράτεια, ἡ ἐπιείρεια, ας, ἡ ἐπιεικία, ἡ σωφροσύνη, ἡ μετρίοτης, ητος, ἡ ἐγκράτεια, ας, *Xenoph.* ἡ σωφροσύνη, ης, *Dem.*
Continenter, i. e. sine intermissione, συνεχῶς, *Thuc.* i. e. temperanter, σωφρόνως, *Ivor.*
Continentia, ἡ ἐγκράτεια, ας, *Xenoph.* ἡ σωφροσύνη, ης, *Dem.*
Continco, συνίχα, aliquid, τὶ, *Xenoph.* i. e. moderor, καταστέλλω, aliquem, τινὰ, *Plut.* linguam, κρατῶ τ γλώττης, *Plut.* me domi, διατρίβω. οἴκοι, *Herodian.* intra me ἐνέχω, *Artem.* ἐμμενίχω, *Aristot.*
Contingo, ἅπτομαι, aliquid, τινος, *Plut.* ἐφάπτομαί τινος, *id.* aliquem propinquitate, ἀγχιστεῖς τινός εἰμι, *Lucian.* i. e. accido, τυγχάνω, *Dem.* συμβαίνω, *id.* contingit, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.
Continuatio, ἡ συνέχεια, ας, *Dem.*
Continue, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως.
Continuitas, idem quod *Continuatio.*
Continuo, i. e. statim, παραυτίκα, *Dem.* ἐξαίφνης, *ib.* ἀφνω, *id.* εὐθὺς, *Herodian.*
Continuo, διατελῶ ποιῶν τι, *Plut.* συνείρω, *Lucian.* ἴτει, ἴξομαι ἐδῶ, *Herodian.*
Continuus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, ἐς, διηνεκὴς, bellum continuum & longum, πόλεμος συνεχὴς καὶ μακρὸς, *Dem.*
Contollo, συναίρω, *Aristot.*
Contor, i. e. quæro, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquid ex aliquo, ὀπτζητέω τι παρά τινος, *Aristot.*
Contorqueo, συστρέφω, aliquid, τὶ, *Plato*, στρεβλόω, *Dem.*
Contortio, ἡ συστροφὴ, ῆς, *Dem. Pl.* ἡ περιαγωγὴ.
Contorte, συνεστραμμένως, *Aristot.*
Contortor, ὁ συστρέφων, οντος, *Dem.*
Contra, παρὰ, *cum Accus.* contra leges, παρὰ νόμους, *Herodian.* contra naturam, παρὰ φύσιν, contra jusjurandum, παρὰ ὅρκια, contra jus & omnem æquitatem, παρὰ πάντα τὰ δικαία, *Dem.* contra quam decet, παρὰ τὸ πρέπον. Πρὸς *cum Accus.* contra flumulum calcitro, πρὸς κέντρα λακτίζω, *N. T. cum Gen.* contra inimicum fero suffragium, πρὸς ἔχθρῶ ὑπιφέρω τὴν ψῆφον, *Dion. Halic.* i. e. e regione, ἐναντίον, *Thuc.* i. e. vicissim, πάλιν, *Dem.*
Contractio, ἡ συνολκὴ, ῆς, labiorum, χειλέων, *Diosc.* ἡ συστολὴ, ῆς, *Damasc.* ἡ συναίρεσις, εως, *Nax.*
Contractus, us, i. e. pactio, commercium, τὸ συμβόλαιον, ου, *Dem.* τὸ συναλλαγμα, ατος, *id.* facere contractum, ποιεῖσθαι συμβόλαιον, *id.* inire contractum, ποιεῖσθαι συναλλαγμα, *id.* æquus in contractibus, ὁσιότης περὶ τὰ συμβόλαια, *id.* δικαιότης ἐν τοῖς συμβολαίοις, *Isocr.* violare contractum, ἀδικεῖν περὶ τὰ συμβόλαια, *Dem.* violare fidem contractuum, ἄπιστα ποιεῖν τὰ συμβόλαια, *id.* fallere in contractibus, ἐξαπατᾶν ἐν τοῖς συμβολαίοις, *Isocr.*
Contradico, ἀντιλέγω, iis, quæ dicta sunt, τοῖς εἰρημένοις, *Isocr.* ἀντρεῖν τοῖς εἰρημένοις, *id.* aperte alicui, φανερῶς ἀντιλέγω τινι, *Dem.* maxime omnium alicui, μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἀντειπεῖν τινι, *id.*
Contradictio, ἡ ἀντιλογία, ας, *Dem.* ἡ ἀντιῤῥησις, & convitium, ἀντιλογία καὶ λοιδορία, *id.* ἡ ἐναντίωσις, εως, oratio referta contradictionibus, λόγος μεστὸς πολλῶν ἐναντιώσεων. *Isoc.*
Contradictor, ὁ ἀντιλέγων, οντος, *Dem.* ὁ ἀντιδικος, ου, *id.*

Contradictorius, a, um, ἀντιλογικὸς, ἡ, ὶν, *Dem.*
Contradictum, τὸ ἀντιλεγόμενον, υ, *Aristot.*
Contraho, συναγείρω, *Thuc.* aliquos intra muros, ἀθροίζω τινὰς εἰς τὰ τείχη, *Plut.* frontem, ἀνασπῶ τὸ μέτωπον, *Dioc.* res alienum, δανείζομαι, *Dem.* matrimonium, γαμέω, *id.* i. e. paciscor de κοινωνίᾳ, συντίθεμαί τι πρός τινα, *Xen.*
Contraliccor, ἀντανίσταμαι, φιλονικῶ.
Contrapono, ἀντιτίθημι, ἀντιτάσσω.
Contrapositio, ἡ ἀντίθεσις, εως, *Nazar.*
Contrapositus, a, um, ὁ, ἡ ἀντίθετος, ὁ, ἡ, *Nazar.*
Contrarie, ἐναντίως, *Dem.* ὑπεναντίως, *id.*
Contrarietas, τὸ ἐναντίωμα, ατος, *Dem.* ἡ ἐναντίωσις, εως, *id.* ἡ ὑπεναντίωσις, εως, *idem.*
Contrarius, a, um, ἐναντίος, ία, ίον, *Dem.* dico contraria actionibus, λέγω ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις, *id.* facio contraria cæteris cunctis, ποιῶ τὰ ἐναντία τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις, *id.* aliquibus, ὑπεναντία τισὶ πράττω, *id.* contrarium exitum habeo προχαρίσι εἰς τὰ ἐναντίον, *Cæsar.* e contrario, ἀντικειμένως, *Aristot.*
Contrasto, ἀθυμαμαι, omnibus, πρὸς ἅπαντας, *Thuc.*
Contravenio, ἀπαντάω. Conf. *Occurro.*
Contrectabilis, e, ψηλαφώμενος, ίη, ον, *N. T.*
Contrectatio, ἡ ἁφὴ, ῆς, *Plato*, ἡ προσαφὴ, ῆς, *Diosc.* ἡ ψηλάφησις, εως, *Plut.* τὸ ψηλάφημα, ατος, *Polyb.*
Contrecto, ψηλαφάω, aliquid, τὶ, *Xen.* ἐπιψηλαφάω, τι, *Plato*, παραφέω, *Hippocr.*
Contremisco, τρέμω, *Dem.* τρομέω.
Contremo, τρέμω, *Dem.*
Contribulis, ὁ συμφυλέτης, ου, *Isæus.* ὁ φράτωρ, ορος, *Dem.*
Contribuo, συνεισφέρω, *Dem.* multa in bellum, πολλὰ συντελῶ εἰς πόλεμον, *id.* multum, πολλὰς εἰσφορὰς εἰσφέρω, *id.* ultro pecuniam, ἐκὼν εἰσφέρω τὰ χρήματα, *id.* duodecimam, quinquagesimam partem, δωδεκάτην, πεντηκοστὴν εἰσφέρω, *id.*
Contributio, ἡ εἰσφορὰ, ας, pecuniarum, χρημάτων, *Isæus.* ὁ ἔρανος, ου, *Dem.* obnoxium facere aliquem contributionibus, ἄγειν τινὰ εἰς συντέλειαν, *id.* συνάγω εἰς συντέλειαν τινα, *id.*
Contributor, ὁ συντελὴς, ους, *Dem.*
Contristo, λυπέω, aliquem multum, τινὰ σφόδρα, *Xenoph.* ἐνοχλέω, *Isæus.*
Contritio, ἡ συντρίψις, ἑως, *Nazar.* ἡ συντριβὴ, ῆς, LXX. τὸ σύντριμμα, ατος, *N. T.*
Contritor, ὁ συντρίβων, οντος, *Xenoph.*
Controversa, τὰ ἀντιλεγόμενα, ων, *Dem.*
Controversia, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Isæus.* τὸ ἀμφισβήτημα, ατος, ἡ ἀντιγραφὴ, ῆς, LXX. controversiam dirimere, διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, *Isæus.* sine controversia, ἀναμφισβητήτως, citra controversiam imperium alicujus tenere, ἀναμφισβήτως κύριον εἶναι τινος, *Dem.* controversia cum aliquo, ἡ διαφορὰ πρός τινα, *id.* est mihi controversia cum aliquo, ἐστί μοι διαφορὰ πρός τινα, *id.* controversias discepto, ἀγωνίζομαι περὶ τῆς ἀμφισβητησίμων, *Isæus.* testes producere de rebus controversis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῆς ἀμφισβητησίμου, *Dem.* in judicium venire de rebus controversis, κρίνεσθαι περὶ τῆς ἀντιλεγομένων, *id.*
Controversor, ἀμφισβητέω, de re aliqua, περί τινος, *Plato*, τινι, *Aristot.*
Controversus, a, um, ος, ὁ, ἡ ἀμφισβητούμενος, ὁ, ἡ, *Dem.* ἀμφισβητήμενος, η, ον, *id.* efficere alicui regionem controversam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητούμενον, *idem.*
Contrucido, ζυγκατασφάττω, aliquem, συναποκτείνω τινὰ, *Plato*, filios præter (patrem) φονεύω τοὺς υἱεῖς, *Herodian.*
Contrudo, ζυνωθέω, aliquid, τὶ, *Xenoph.*
Contruncо, κολούω, aliquid, τὶ, *Aristot.*
Contubernalis, ὁ ὁμοσκήνιος, ου, *Dem.* ὁ ὁμόσκηνος, ὁ σύσκηνος, ου, in militia, ὁ σύσκηνος, ου, *Xenoph.* ὁ σύσκηνος, ου, *Xenoph.* ὁμοσκηνία, *id.*
Contubernium, τὸ συσκήνιον, ου, *Xenoph.* ἡ συνείκνησις, institio cum aliquo, συσκηνία τινὸς, *Ælian.*
Contueor, ἐμβλέπω, aliquem, τινὶ, *Plato.* ἐμβλέπω τινὶ, *Xenoph.* βλέπω εἰς τινα, *Herodian.*
Contuitus, us, ἡ ἔποψις, εως, *Thuc.* ἡ σύνοψις, εως, *Polyb.*
Contumacia, ἡ αὐθάδεια, ας, *Plut.* ἡ φιλονικία, ας, *Dem.* ἡ ἀτειβεια.
Contumaciter, ἀπιθῶς, αὐθαδῶς.
Contumax, ὁ κ ἡ αὐθάδης, ὁ κ ἡ ἀπειθὴς, equus, ἵππος, *Xenoph.* contumaciorem me gero, ὁ μείζων σαυτὸν χαλεπαίνω, μι, *Herodian.*
Contumelia, ἡ ὕβρις, εως, *Dem.* τὸ ὑβρισμα, ατος, *Plato*, ἡ λοιδορία, prætermittere nullum genus petulantiæ & contumeliæ, ἀπολείπειν εἶδος ἀσελγείας καὶ ὕβρεως, *id.* contumelia afficio aliquem, ὑβρίζω τινὰ, *id* m, ὑβρίζω εἴς τινα, *id.* ὑβρίζω ὕβριν εἴς τινα, *Plato.* & injuria adfici ab aliquo, ὑβρίζεσθαι ὑπό τινος καὶ περιπλακιζεσθαι, *id.* agere aliquid in contumeliam alicujus, ὑβρίζειν τι εἴς τινα, *Plato.* Conf *Contumelioſe.*
Contumelioſe, προπηλακιστικῶς, *Dem.* plane & superbe aliquem a colloquio alicujus repellere, καθόλου ὑβριστικῶς καὶ σφόδρα τινα διαλέγεσθαι τινα, *id.* vitam finire, ἐπισπάσασθαι φέρειν τελευτὴν, *Isæus.* tractare aliquem, ὑβριστικῶς χρῆσθαί τινι, *Dem.* agere aliquid, ὑβριστικῶς ποιεῖν τι, *id.* tractari, ὑβρίζεσθαι, *id.* ἀσελγαίνεσθαι, *Lucian.* contumeliosissime tractari, ὑβρίζεσθαι τὰ αἴσχιστα, *id.* ab aliquo, σφόδρα ὑπό τινος ὑβριστικῶς καὶ δεινῶς, *Dem.*
Contumelioſus, a, um, ὑβριστικὸς, ὴ, όν, epistola, ἐπιστολὴ, *Æschin.* vir, ἀνὴρ. *Dem.* ὁ ὑβριστὴς, οῦ, *Plut.* ὁ διασύρων, οντος, *id.* ὁ βλάσφημος, ος, *Isæus.* ὁ βλασφημῶν, οντος, *id.*
Contumulo, συνθάπτω, aliquem, τινὰ, *Nazar.* contumulor cum aliquo, συνθάπτομαί τινι, *N. T.*
Contundo, συγκόπτω, aliquem verberibus, τινὰ, *Xen.* aliquid, συντρίβω τι, *id.*
Conturbatio, ἡ συντάραξις, εως, ἡ σύγχυσις, εως, *Isæus.*
Conturbater, ὁ συνταράσσων, οντος, *Xen.*
Conturbo, συνταράττω, omnem exercitum, πᾶν τὸ στράτευμα, *Xen.* civitatem orationibus, ἀνατεράτοις πολιτικοῖς λόγοις, *Plut.* castra alicujus, καταράττω τὸ στρατόπεδόν τινος, *id.* populum, ἐκπλήττω τὸν δῆμον, *idem.*
Contus, τὸ δόρυ, ατος, *Herodian.*
Contusio, τὸ σύντριμμα, ατος, *Paul.*
Convador, κλητεύω, aliquem, τινὰ, *Dem.*
Convalesco, ὑγιάζω, *Dem.* ex morbo, ῥίζα πάλιν, *Dem.* ἀνερρώσθαι, *Plut.*
Convallis, τὸ ὄχθος, ους, & recessus montium, ὁ μυχὸς ὀρέων, *Xen.*
Convalso, συσκευάζομαι, aliquid, τὶ, *Plato*, *Cebetis Tab.*
Convectio, ἡ συγκόμισις, εως, *Thuc.*
Convecto, συγκομίζω, aliquid, τι, *Xen.* συγκομίζομαι, *id.*
Convector, ὁ συγκομίζων, οντος, *Xen.*
Convecho, idem quod *Convecto.*
Convello, συσπάω, *Ælian.* ἀποσπῶ, *id.*
Convelo, σκάπτω, caput, κεφαλὴν, *Herodian.* aliquid aliquo, σκεπάσε τι τινι, *Xen.*
Convenae, ὡν συνοικίδες, ων.
Convenions, πρόσηκων, ουσα, ον, *Dem.* καθήκων, ουσα, ον, *idem*, πρέπων, ουσα, ον, *idem*, ὁ, ἡ πρέπουσα, ώτερ, *Isæus.* convenientissimus amici, πρεπωδέστατος τινι, *id.* convenienti tempore celebrari, τὰ καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι *Dem.* bona conveniencia alicui, σχεδὸν πρόσκοντά τινι, *id.* convenientia præfertibus rebus, ἁρμόττοντα τοῖς ὑπάρχουσι, *Isæus.*
Convenienter, πρόσηκόντως, & recte judicare, καθ' ὁδὸν κρίνειν, *Dem.* dicere aut agere, εἰπεῖν ἢ πρᾶξαι πρέποντα, εὐπρεπῶς, καλῶς, εὐχημόνως, ἢ πρέπον, *Dem. Isocr.* naturæ vivere, ἀκολουθῶς τῇ φύσει ζῆν, *Philo.*
Convenientia, ἡ σύμφασις, εως, *Thuc.* ἡ ἁρμονία, ας, *Plato.*
Convenio, συνέχομαι, propter aliquam rem, ὑπό τινος, *Isæus.* in senatum, εἰς συνέδριον, *id.* in unum locum, εἰς τοῦτο, *id.* aliquem, συζήτημαί τινι, *id.* i. e. congruo, συναρμόττω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* multo magis, πολὺ μᾶλλον ἁρμόττω, *id.* in præcis, συντίθεμαι ἐκ ταῖς συνθήκαις, *id.* i. e. concordo cum aliquo, συνίσταμαι μετά τινος, *Isæus.* συμφωνῶ τινι, *Aristot.* i. e. accuso, vide *Accuso.*
Convenit, ἁρμόζει, dicere, λέγειν, *Isæus.* annis illis, ἁρμοττὴ τῆς ἡλικίας τοιαῦτα, *id.* mihi, καθήκει μοι, *Syrac.* Conf. *Decet.*
Conventiculum, τὸ συνέδριον, ου.
Conventio, ἡ σύνοδος, ου, *Aristot.* i. e. pactum, vide sequens *Conventum.*
Conventum, ι, ἡ σύνθεσις, ἡ συνθήκη, ης, *Dem.* τὸ ὁμολογούμενον, ου, *idem*, τὸ συμφωνηθὲν, ου, *Isæus.* itare convenit, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, *Dem.* ἐμμένειν ταῖς ὁμολογίαις, ταῖς ὁμολογημέναις, *id.* non stare conventis, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας, *id.* τὰς συνθήκας, *id.*
Conventus, us, ἡ σύνοδος, ου, *Thuc.* ἡ συνέλευσις, εως, publicus, ἡ ἀγορὰ, ᾶς, i. e. *Isæus.* i. e. societas, ἡ συνουσία, ας, *Dem.* ἡ μετουσία, ας, *idem.*
Converbero, τύπτω, aliquem τινὰ, *Xen*
Converto, σαίρω, scopis domum, καλύπτρᾳ οἰκίαν, *Plut.* σαίρω τὴν οἰκίαν, *N. T.*
Conversatio, ἡ συνουσία, ας, *Dem.* ἡ ἐντρόπη, ἑως, *Isæus.* ἡ συνήθεια, ας, *Dem.* ἡ ὁμιλία, ας, *id.* ἡ πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλία, *Dem.* Conf. *Conjunctio.*
Conversativus, a, um, ὁμιλητικὸς, ὴ, ὸν, *Isæus.*
Conversim, ἀναστρεμμένως, ἀναστροφίδην, ἐπιστροφίδην, *Philo.*
Conversio, ἡ συστροφὴ, ῆς, *Dem.* ἀναστροφὴ, ῆς, *Xenoph.* & mutatio, μετάστασις καὶ μεταβολὴ, *Dem.*
Converso, σαίρω, *Plato.*
Conversor, ὁμιλέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* διατρίβω τινὶ, *id.* συνδιατρίβω τινὶ, *id.* συζήτημί τινι, *Isæus.* jucundissime, συνδιατρίβω μετά τινος ἥδιστα, *id.*
Conversus, a, um, ἐπιστρεφὴς, ἐῖσα, ὲν, *Thuc.*
Converto, ὀπτάω, aliquid, τι, *Hesiod.* aliquem errantem, τινα, *Plut.* aliquid in aliquid, καταστρέφω τι εἴς τι, *Lucian.*
Convestio, ἀμφιέννυμι, chlamyde, χλαμύδι, *Herodian.*
Convexio, ἡ συγκόμισις, εως
Convexo, ἀμφιέννυμι, aliquem omni modo, τινα παντὶ τρόπῳ, *Dem.*
Convexus, a, um, κυρτὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Convictator, ὁ λοιδορῶν, οῦντος, *Dem.* ὁ λοιδορήτωρ, ορος, *id.* ὁ λοιδορητὴς, οῦ, *Plut.*
Convicterium, τὸ λοιδορημάτιον, ου, *Aristot.*
Convicium, λοιδορία, vel λοιδορίημα, aliquem τινὰ, *Isæus.* τινὶ, *Dem.* εἴς τινα, *Isæus.* διαλοιδορεῖσθαί τινι, *Dem.* κακῶς λέγω τινὰ, *id.* & exprobro aliquid, λοιδορίᾳ καὶ ὀνειδίζω τι, *id.*
Convicium, ἡ λοιδορία, ας, *Dem.* τὸ λοιδόρημά, ατος, *Aristot.* ἡ κακηγορία, ας *Isæus.* & criminatio, λοιδορία καὶ κακηγορία, *Dem.* convicia in aliquem ingerere, κατά τινος λέγειν βλασφημίας, ἢ λοιδορίας, *id.* χρῆσθαι βλασφημίᾳ κατά τινος, τὰ πρὸς βλασφημίαν κατά τινος, *id.* incido in convicium, ἐμπίπτω εἰς λοιδορίαν, *id.* fieri convicium aliquibus, γίγνεσθαι βλασφημίαν ὑπό τινος, *id.* λοιδορίαν γίγνεσθαί τινι, *Isæus.* in caput convicium relinquere, βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τοῦ λιπόντος τρέπειν, *Dem.* refutare, ἀνελεῖν τὴν λοιδορίαν, *id.* fine convicio esse, χωρὶς λοιδορίας εἶναι, *id.*

Convicior,

Convictor, ὁ συμβιωτὴς, οῦ, *Plut.* ὁ σύσσιτος, ὁ, *Aristoph.* ὁ ὁμοτράπεζος, ὁ, *Lucian.* sum, συσσιτεῖν, *Dem.*

Convictus, us, ὁ συμβίωσις, εως, *Plut.* ἡ συσσιτία, ας, *Poll.*

Convincio, συνδέω, *Aristot.*

Convinco, ἐλέγχω, aliquid aperte, τὶ φανερῶς, *Dem.* ἐξελέγχω τι καταφανῶς, ſ. ἐκφανῶς, *id.* aliquem evidenter, ἐξελέγχομαί τινα ἐναργῶς, *id.* ἐπακριβῶ.

Convinctio, ὁ συνδεσμὸς, οῦ, *N. T.*

Conviolo, συμβιάζω, *Dem.*

Conviſo, συνοράω, *Ariſtot.*

Convitium, vide *Conviciam.*

Conviva, ὁ συμπότης, ου, *Dem.* ὁ συντράπεζος.

Convivalis, e, συμποσιακὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* συμποτικὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Convivator, ὁ ἑστιάτωρ, ορος, *Dem.* ὁ ἐν τῷ συμποσίῳ ἄρχων, *id.*

Convivium, τὸ συμπόσιον, ου, *Plut.* ἡ ἑστίασις, εως, *Dem.* τὸ σύνδειπνον, ου, *id.* vocari ad convivium, καλεῖσθαι πρὸς τὸ συμπόσιον, *id.* convivio excipio, ἑστιῶ, aliquem, τινὰ, *idem.* convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζω, *Plato,* ſolvere, ſ. finire, συμπόσιον διαλύειν, *Polyb.*

Convivo, συμβιῶναι τινὶ, *Dem.* συνδιαιτάομαί τινι, *Chryſoſt.* ὁμιλῶ, συνδιάγω.

Convivor, συμποτιάζω, *Nax.* ἑυαχέομαι, *Xenoph.*

Convocatio, ἡ παράκλησις, εως, *Iſocr.* ἡ σύγκλησις.

Convoco, συγκαλῶ, aliquos, τινὰς, *Herodian.* ποιέομαι παράκλησίν τινων, *Iſocr.* συνάγω τινὰς, *Herodian.*

Convolo, συμπίτομαι.

Convolvo, συμπλέκω, aliquid, τὶ, *Polyb.* συρίσσω, τι, *N. T.* συνειλέω.

Convolutio, τὸ σύρεμμα, ατος, *Paul. Æg.* ἡ συριγξ, ιγγος, *Heſych.* ἡ εἵλησις, εως, *Galen.*

Conus, ὁ κῶνος, ου, *Ariſtot.* galea, ὁ λόφος, ου, *Xenoph.*

Convulnero, συντιτράσκω, *Plut.*

Convulſio, τὸ σπάσμα, ατος, *Dem.*

Convulſivus, a, um, ὁ ἢ ἡ σπασματώδης, εος, adfectus, σπασματώδες πάθος, *Gal.*

Cooperator, ὁ συνεργὸς, οῦ, *Plut.* in aliqua re, τινὸς, *Xen.*

Cooperculum, τὸ κῶμα, ατος, *Lucian.*

Cooperimentum, τὸ συγκάλυμμα, ατος, το προκάλυμμα, ατος, *Thuc.*

Cooperio, παρακαλύπτομαι, *Plut.* aliquid aliquo, σκεπάζω τινὶ τι, *id.*

Cooptatio, ἡ προσαίρεσις, εως, ἡ ἔγκρισις.

Coopto, προσαιροῦμαι, mihi aliquem, ἐμοί τινα, *Plut.* ἐκλέγω, ἐγκρίνω.

Coordino, συντάττω, *Plut.*

Coorior, συνίσταμαι, *Xen.* ἅμα γίνομαι, *id.*

Cophinus, ὁ κόφινος, ου, *Ariſtoph.*

Copia, ἡ εὐπορία, ας, *Dem.* ἡ ἀφθονία, ας, *id.* rerum dicendarum, τὸ πλοῦτος τῶν ἐπιφερόντων εἰπεῖν, *Iſocr.* annonæ, ἀφθονία τῶν ὠνίων, *Dem.* rerum ad bellum faciendum neceſſariarum, ἀφθονία τῶν εἰς πόλεμον παρασκευῶν, *id.* aliquid faciendi, ἐξουσία ποιεῖν τι, *id.* ſ. exemplum literarum, ἀπογραφὴ, ſ. ἀντίγραφον γραμμάτων, *Plut.* copiæ, στρατιὰ, ας, *Thuc.* δύναμις, *Dem.* terreſtres, πεζικὴ, *Xenoph.* equeſtres, ἱππικὴ, *id.* navales, ναυτικὴ, *id.* δυνάμεις ναυτικαὶ, *Polyb.*

Copior, εὐπορέω, *Dem.*

Copioſe, ἐυπορως, ἀφθόνως, largiri, χαρίζεσθαι, *Herodian.* loqui, διὰ μακροτέρων εἰπεῖν, *Iſocr.*

Copioſus, a, um, ὁ ἢ ἄφθονος, ου, *Dem.* ὁ ἢ εὔπορος, ου, *id.* aliqua re, τινὶ, *Thuc.*

Copula, ὁ σύνδεσμος, ου, *N. T.* σύναμμα, ατος, *Plut.* ſine copula, ἀσυνδέτως, *Ammon*

Copulate, συμπλεκτικῶς, *Porphyr.*

Copulatio, ἡ σύνδεσις, εως, ἡ συνδυασμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Copulativus, a, um, συμπλεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.* συνδετικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Copulo, συνεζεύγνυμι, *Dion.* aliquid cum aliquo, συνδέω τι τινὶ, *Ariſtot.* ἀναμίγνυμί τι τινὶ, *Dion. Hal.*

Coquina, τὸ μαγειρεῖον, *Dion. Long.* τὸ ὀπταλέον.

Coquinaria, ſc. ars, τέχνη μαγειρικὴ, *Plato.*

Coquinarius, a, um, μαγειρικὸς, ὴ, όν, *Plato,* vaſa coquinaria, μαγειρικὰ σκεύη, *Athen.*

Coquinor, μαγειρεύω, *Plut.*

Coquito, vide *Coquo.*

Coquo, ὀπτάω, ἕψω, piſcem, ἰχθὺν, *Xenoph.* inſuper, ἐφέψω, *Athen.* ante, προέψω, *id.* ſimul, συνέψω, *Gal.*

Coquulus, ὁ μαγειρίσκος, ου, *Athen.*

Coquus, ὁ μάγειρος, ου, *Plut.*

Cor, ἡ καρδία, ας, *Plato,* cordis dolorem ſentio, καρδιάσσω, *Ariſtot.* καρδιαλγία, *Hippocr.* cordis dolore laborans, καρδιακὸς, *Gal.* ὁ ἢ καρδιαλγὴς, ὲς, *id.* cordis dolor, καρδιαγμὸς, *id.* ἡ καρδιαλγία, ας, *id.* corde carens, ὁ ἢ ἀκάρδιος, ου, *Theophr.* cor tranſiens, ὁ ἢ διακάρδιος, *Joſeph.* in cor directus, ὁ ἢ κατακάρδιος, ου, *Herodian.* cordi id mihi eſt, χαίρω τούτῳ, *idem.*

Corallinus, a, um, κοραλλινος, ίνη, ινον.

Corallium, τὸ κοράλλιον, ου, *Arrian.* τὸ κοράλιον, ου, *Baſil.*

Corallus, idem quod antecedens *Corallium,* corallum imitor, coralli modo rubeo, κοραλλίζω, *Dioſc.*

Coram, ἐναντίον, aliquo obſcena loqui, τινὸς αἰσχρὰ φθέγγεσθαι, *Dem.* teſtibus tranſigere, ἐναντίον μαρτύρων ποιεῖσθαι, *idem,* ἐπὶ μαρτύρων, *Lucian.* Deo & hominibus innocens, πρὸς Θεῶ ἢ ἀθῴατον ἀναίτιος, *Syneſ.* audio, παρὼν ἀκούω, *Herodian.*

Corbis, ὁ κοφινος, ου, *Ariſtoph.* ἡ σπυρὶς, ίδος, *N. T.*

Corbula, τὸ σπυρίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Corculum, τὸ καρδιὸν, ου, τὸ δυμίδιον.

Cordate, ευυχάντας, *Iſocr.* ευυχᾶς, *Polyb.*

Cordatus, a, um, ὁ ἢ φρόνιμος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ἔμφρων, ονος, *Thuc.*

Cordolium, ἡ καρδιαλγία, ας, *Galen.*

Coriaceus, a, um, βύρσινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.* δερμάτινος, ίνη, ινον, *Lycurg.* σκύτινος, ίνη, ινον, *Athen.*

Coriandrum, τὸ κορίαννον, ου, *Dioſc.* τὸ κόριον, ου, *Gal.*

Coriarius, ὁ βυρσεὺς, ῆος, *N. T.* ὁ βυρσοδέψης, ου, *Ariſtoph.*

Coriarius, a, um, βυρσοδεψικὸς, ὴ, όν, *Theophr.* σκυτοδεψικὸς, ὴ, όν, *id.*

Corium, τὸ σκύτος, εος, *Plut.* ἡ βύρσα, ης, bubulum, βοεῖος, *Dioſc.*

Cornefacio, κερατίζω.

Corneus, a, um, κερατίνος, ίνη, ινον, *Plato.*

Cornicen, ὁ κηρυξ, υκος, ὁ κερατινος, ου.

Cornicor, κράζω, *Ariſtoph.*

Corniculum, τὸ κράτιον, ου, *Ariſtot.*

Corniger, ὁ ἢ κερατοφόρος, ου, *Ariſtot.*

Cornix, ἡ κορώνη, ης, *Athen.*

Cornu, τὸ κέρας, ατος, *Dem.* dextrum in prælio, κέρας δεξιὸν, *Thuc.* cornu peto, κερατόω, *Nax.* κερατίζω, LXX. κέρασω, τινὰ, *Lucian.* carens, ὁ ἢ ἀκέρατος, ου, *Ariſtot.* ἄκρα, copiæ, κέρας Ἀμαλθείας.

Cornupeta, ὁ κερατιστὴς, οῦ, taurus, ταῦρος, LXX.

Cornurus, a, um, ὁ ἢ κρατοδὴς, εος, κεράτειος, εσσα, ον.

Corolla, ἡ στέφανος, ου, *Ælian.* corollam altam capiti impono, στέφανον ὑψηλὸν ἐπιτίθεμαι τῇ κεφαλῇ, *id.* Conf. *Corona.*

Corollarium, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, *Poll.* τὸ προσκατάκλημα, ατος, *Dem.*

Corona, ὁ στέφανος, ου, *Dem.* τὸ στέμμα, ατος, *Thuc.* coronam nare alicui, στέφανον δόσεως τινὶ, *Dem.* accipere, λαβεῖν, *id.* eripere, ἀφαιρεῖσθαι τινὶ, *id.* deſtruere, καθαιρεῖσθαι, *id.* amittere, ἀποβάλλειν, *id.* corrumpere, διαφθείρειν, *idem.* concindere, κατακοπῆναι, *id.* i. e. conventus hominum, ὁ συλλογος, ου, *Thucyd.* ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστὼς, ἡ περίστασις, εως, *Polyb.* i. e. halo, ἡ ἅλως, ω.

Coronamentum, τὸ στέφανος, ου, *Athen.*

Coronarius, a, um, στεφανικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.* i. e. corona confician, ὁ στεφανοπλόκος, ου, ὁ στεφανοπώλης, ου, *Plut.*

Coronis, ἡ κορωνὶς, ίδος.

Corono, στεφανόω, aliquem, τινα, *Athen.* aurea corona, στεφάνῳ τινὰ χρυσῷ στεφάνῳ, *id.* ἀνδρίαν τινὰ στεφάνοις, *Plut.*

Corporalis, e, σωματικὸς, ὴ, όν, corporales voluptates, σωματικαὶ ἡδοναὶ, *Ariſtot.*

Corporatio, ἡ σώματωσις, εως, *Theophr.*

Corporo, σωματόω, & corporor, σωματόομαι, *Ariſtot.*

Corpulentia, ἡ εὐσαρκία, ας, ἡ πολυσαρκία, ας.

Corpulentus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὐσωμος, ου, *Polyb.* ὁ ἢ ἡ εὐσαρκος, ου, *Xenoph.*

Corpus, τὸ σωμα, ατος, *Dem.* mortale σῶμα θνητὸν, *Iſocr.* minus elegans, ἀκ εὐπρεπὲς, *id.* lectiſſimum, ἄριστον, *Dem.* libidinibus pollutum, ἑταιρικὸν, *idem.* obnoxium omnibus ſceleribus, ὑποβεβλημένον ἁπάσαις ἀδικήμασιν, *id.* corporis virtutes, σώματος ἀρεταὶ, *Iſocr.* bona habitudo, σώματος εὐεξία, *id* forma, σώματος κάλλος, *id.* inconcinnitas, σώματος ἀρρυθμία, *Dem.* infirmitas, σώματος ἀῤῥωστία, *id.* curatio, θεραπεία τοῦ σώματος, *id.* amans, ὁ ἢ ἡ φιλοσώματος, ου, *Plato,* ejuidem qui eſt, ὁ ἢ ἡ σύσσωμος, ου, *N. T.* unus in aliud mutatio, ἡ μετεσχηματισις, εως, *Plato,* corpus exercere laboribus, γυμνάζειν τὸ σῶμα πόνοις, *Iſocr.* corpore præſtare, διαφέρειν, *id.* eſſe laborioſo, φιλόπονον εἶναι τὸ σῶμα, *id.* perficere, ὑπηρετεῖν τῷ σώματι, *id.* quæſtum facere, ἐργάζεσθαι τῷ σώματι, *Dem.* periculum adire, κινδυνεύειν τῷ σώματι, *id.*

Corpuſculum, τὸ σωμάτιον, ου, *Iſocr.*

Corrado, σωρεύω, undique, παντοχόθεν.

Correctio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως, *Dem.* ἡ διόρθωσις, εως, *Ariſtot.*

Corrector, ὁ ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ διορθατὴς, οῦ, *Philo.*

Correptio, τὸ ἐπιτίμημα, *Ariſtot.*

Corrector, ὁ παιδοτὴς, οῦ, *N. T.* ὁ ἐπιτιμητὴς, *Poll.*

Corrigia, ὁ ἱμὰς, ἀντος, *Xenoph.*

Corrigo, διορθόω, aliquid, τὶ, *Dem.* orationem, ἐπανορθόω λόγον, *Iſocr.* errata, τὰ πλημμελήματα, *Lucian.* ἀνατίθημι τὰ δικαστήρια, *idem,* vitam, ἀπολαύω βίου, *Gregor.*

Corripio, ἐπιλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Thuc.* veſtem, λαμβάνομαι τῶν ἱματίων, *Plato,* i. e. abbrevio, βραχύνω; i. e. caſtigo, ἐπιτιμάω, aliquem ob aliquid, τινὰ τί, *Ariſtot.* λαμβάνομαι τινος.

Corrivalis, ὁ ἀντρασὴς, οῦ. *Lucian.*

Corrivatio, ἡ ευυχιτόσις, εως.

Corrivo, συνεχίτω.

Corroboro, συνισχύω, urbem, ἐπιῤῥώννυμι τὴν πόλιν, *Dem.* κρατύνω τὴν πόλιν, *Thuc.* aliquid, κραταιόω τι, *Lucian.*

Corrodo, ἀναξυράσκω, *Gal.*

Corrogo, ἱραντζω, aliquid, τὶ, *Æſchines* amicos, τοὺς φίλους, *Dem.*

Corroſio, ἡ ἀνάῤῥωσις, εως, *Al. Aphr.*

Corroſivus, a, um, ἀναῤῥωστικὸς, ὴ, όν, cancer, καρκίνος, *Al. Aphr.*

Corrotundo, ευαιρόω, aliquid, τὶ, *Gal.*

Corrugatio, ἡ ῥυτίδωσις, εως, *Gal.*

Corrugo, ῥυτιδόω, *Ariſtot.* frontem, συνάγω τὰς ὀφρῦς, *Lucian.*

Corrumpo, διαφθείρω, juvenes, τοὺς νέους, *Plato,* judices pecunia, τοὺς κριτὰς χρήμασι, *Lucian.* teſtamentum, τὸ γραμματεῖον, *Iſocr.* & lædo rem aliquam, λυμαίνομαί τι διαφθείρω τι, *Dem.* λυμαίνομαί τι κακῶς ποιῶ τι, *Iſocr.* orationes alicujus, λυμαίνομαι τοὺς λόγους τινος, *Dem.* rem nam, διαφθείρω γυναῖκα, *Lyſias.*

Corruo, καταπίπτω, in terram, εἰς γῆν, *N. T.*

Corrupte, διεφθαρμένως

Corruptela,

Corruptela, ἡ διαφθορά, ᾶς, *Demosth.* τὸ φθάρμα, ατος, *Joseph.* ἡ φθορά, ᾶς, *Thuc.*
Corruptibilis, ε, φθαρτὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*
Corruptio, idem quod *Corruptela.*
Corruptivus, a, um, φθαρτικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Corruptus, ϗ, um, διεφθαρμένος, ένη, ένον, *Dem.* & *Interpr.* homo, depravatus, ἡ πονηρὸς, *id.* muneribus, δώροις λαθὼν ἢ διεφθαρεὶς ὑπὸ χρημάτων, *id.* διεφθαρμένος ἢ πεπρακὼς ἑαυτὸν, *idem.*
Corruptor, ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ διαφθορεὺς, ως, *Plut.*
Cors, ἡ ἴπαυλις.
Cortex, ὁ φλοιὸς, οῦ, *Gal. in primis* detractus, τὸ λέπισμα, ατος, *Athen.* τὸ λέπισμα, ατος, *Dioscor.* corticem habens, ὁ ἢ ἡ εμφλοιος, ος, *Theophr.* levem, ὁ ἢ ἡ λειόφλοιος, *Basil.* tenuem, ὁ ἢ ἡ λεπτόφλοιος, ος, *Theophr.* crassam, παχύφλοιος, ος, *Dioscor.* disruptum, rimosum, ῥηξιφλοιος, *Bas.* asperum, ὁ ἢ ἡ τραχύφλοιος, *Theophr.*
Corticolus, a, um, ὁ ἢ ἡ φλοιώδης, ες, *Aristot.*
Corticula, τὸ φλοιάριον, ου.
Cortina, τὸ παραπίτασμα, i. e. tripus, ὁ τρίπους, οδος, i. tapes, ὁ τάπης, ητος.
Corvinus, a, um, κορακῖνος, ίνη, ινον.
Corus, ὁ ἀργέστης, ου.
Coruscо, ἀστράπτω, auro & ebore, χρυσῷ ἢ ἐλέφαντι, *Aristot.*
Coruscus, a, um, ἀστράπτων, ουσα, ον, *Xen.*
Corvus, ὁ κόραξ, ακος, *Aristot.*
Corydalus, ὁ κορύδαλος, ου, *Aristot.*
Coryletum, ὁ κορυλὼν, ῶνος.
Corylus, ἡ κόρυλος, ου.
Corymbium, τὸ κορύμβιον, ου.
Corymbus, ὁ κόρυμβος, ου, *Liod.*
Coryphæus, ὁ κορυφαῖος, ου, *Aristot.*
Corytus, ἡ βιλοθήκη, ης, *Hesych.*
Cos, ἡ ἀκόνη, ης, *Ipsic.* ἡ θηκάνη, *Soph.*
Cosmographia, ἡ κοσμογραφία, ας.
Cosmographus, ὁ κοσμογράφος, ου.
Costus, ἡ τρηδὼν, όνος, *Plut.*
Cotta, ἡ πλάθρα, ας, *Plut.*
Cottabus, a, um, ὁ ἢ ἡμιπλήθριος, ος, ον, *Philo.*
Cothurnus, ὁ κόθορνος, ου, *Xenoph.*
Coticula, ἡ βάσανος, ου, *Philo.*
Cotinus, ὁ κότινος, ου, *Plut.*
Coturnix, ὁ ὀρτυξ, γος, *Xenoph.*
Coxa, τὸ ἰσχίον, ου, *Aristot.*
Coxendix, τὸ ἰσχίον, ου, *Aristot.* coxendicis dolor, ἰσχιὰς νόσος. *Dioscor.* ad coxendicis dolores faciens, item illos dolores pariens, ἰσχιαδικὸς, ὴ, ὸν, *id.*
Crabro, ὁ σφὴξ, κὸς, *Aristot.*
Crambe, ἡ κράμβη, ης, *Gal.*
Crada, ἡ κράδη, ης, *Theophr.*
Cranium, τὸ κρανίον, ου, *Gal.*
Crapula, ἡ κραιπάλη, ης, *Hippocr.* crapulam sentio, κραιπαλάω, *Plato.* arcens, ὁ ἢ ἀκραίπαλος, ου, *Dioscor.* edormio, ὑποκραιπαλάω, *Plut.*
Crapulor, κραιπαλίζω, κραιπαλάω, *Plato.*
Cras, κρῆον, *Dem.*
Crassè, παχυλῶς, *Aristot.*
Crassesco, παχύνομαι, *Polyb.* ex luxu, κατακραιόομαι ἐκ τροφῆς, *Ælian.* ἀδρύνομαι, *Theophrast.*
Crassitudo, ἡ παχύτης, ητος, *Aristot.* τὸ παχὺ, εος, *Thuc.* corporis, ὁ περὶ τὰς σάρκας ὄγκος, *Ælian.* ὁ τῆ σώματος ὄγκος, *id.*
Crasso, παχύνω, aliquid, τὶ, *Polyb.* ἀδρύνω τι, *Theophr.*
Crassus, a, um, παχὺς, εῖα, ὺ, *Xenoph.* fio, vide *Crassesco*, crassum reddo, vide *Crasso*, crasso ore loquor, παχυστομέω, *Strabo.*
Crastinus, a, um, ὁ ἢ ἡ, τὸ αὔριον, crastino sc. die, i. e. cras, αὔριον, *Dem.*
Crater, ὁ κρατὴρ, ῆρος, *Plut.*
Crates, ὁ ταρὸς, οῦ, *Theocr.* ὁ σφυρὸς, ῦρος, *Hippocr.*
Craticula, ἡ ἰσχαρὶς, ίδος, τὸ ταρὸν, ου, *Poll.*
Creatio, ἡ κτίσις, εως, mundi, τοῦ κόσμου, *N. T.* magistratuum, ἡ χειροτονία, *Plato.*
Creator, ὁ κτίστης, ου, *N. T.* ὁ κτίσωρ, ορος, *Naz.* ὁ κτίσας, αντος, *N. T.*
Creatura, τὸ κτίσμα, ατος, *N. T.* ἡ κτίσις, εως, *ibid.*
Creatus, a, um, κτιστὸς, ὴ, ὸν, κτισθὶς, ῖσα, ὲν, *N. T.*
Crebер, a, um, *Cyzic.* ὴ, ὸν, *Plato.* πυκνὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* θαμινὸς, crebérrimæ mutationes, πυκνότατα μεταβολαὶ, *Ipsic.*
Crebresco, πυκνοῦμαι.
Crebritas, πυκνότης, ητος, domorum, *Cyzic.* ἀστικὸν, *Herodian.*
Crebro, πυκνὸν, *Plato.* πυκνὰ, *Aristot.* πυκνάκις, *id.* πολλάκις, *Dem.* crebrius, πλειονάκις, *Ipsic.* θαμινῶς, *Cyzic.*
Credibilis, ε, πιστὸς, ὴ, ὸν, *Ipsic.* πιθανὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* multo magis credibile, πολὺ μᾶλλον εἰκὸς, *Dem.* facere aliquid cred bile, διδόναι τι πίστιν, *id.* non credibilia dicere, οὐκ εἰκότα λέγειν, *id.*
Credibiliter, πιστῶς, *Dem.*
Creditor, ὁ δανειστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δανείσας, αντος, *idem*, ὁ χρήσας.
Creditrix, ἡ δανείσασα, ης.
Creditum, τὸ δάνεισμα, ατος, *Dem.* τὸ δεδανεισμένον, ου, τὰ.
Credo, πιστεύω, alicui, τινὶ, *Ipsic.* aliquid, τι, *Dem.* delatoribus, πεισθῆναι τοῖς διαβάλλουσι, *id.* dictis ab aliquo, πιστεύω τοῖς εἰρημένοις ὑπό τίνος, *Ipsic.* alicui pecuniam, δανείζω τινὶ χρήματα, *Dem.* i. e. concredo alicui aliquid, παρακατατίθεμαί τινί τι, *Plato*, i. e. puto, οἶμαι, *Dem.* νομίζω, *Ipsic.* ἡγοῦμαι, *idem*, ὑπολαμβάνω, *Dem.* οἶμαι, *id*
Credulitas, ἡ πίστις, εως, *Dem.*
Credulus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὔπιστος, ος, *Aristot.*
Crematio, ἡ καῦσις, εως, *Dioscor.* ἡ κάυσις.
Crembalum, τὸ κρέμβαλον, ου, *Athen.*
Crementum, vide *Incrementum.*
Cremium, τὸ φρύγανον, ου, *Theophr.* cremia colligo, φρυγανίζομαι, *Basil* cremiorum collectio, ὁ φρυγανισμὸς, οῦ, collectrix cremiorum, ἡ φρυγανίστρια, ας, *Poll.* cremio similis, ὁ ἢ φρυγανώδης, ες, *Dioscor.*
Cremo, καίω, al quid, τὶ, *Xenoph.* φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τῦ γάλακτος.
Crena, ἡ γλυφὶς.
Creo, κτίζω, aliquid, τὶ, *Herodot.* mundum, κοσμοπλασίαν, *Philo.* δημιουργῶ κόσμον, *Plato.* Cæsarem, ποιῶ Καίσαρα, *Herodian.*
Creperus, a, um, ὁ ἢ ἀμφίσκιος, ος, *Ipsic.*
Crepida, ἡ κρηπὶς, ίδος, *Xenoph.* crepidas induo, κρηπιδόω, *Plutarch.* κρηπίδας ὑποδύομαι, *Herodian.*
Crepidarius, qui crepidas conficit, ὁ κρηπιδοποιὸς, ου, *Athen.*
Crepidatus, a, um, κρηπιδόβρυχος, ίνη, ινον, *Plut.* κρηπίδας ὑποδυόμενος, *Herodian.*
Crepido, ὁ κρημνὸς, οῦ, *Thuc.* ὁ, φάραγξ.
Crepidula, τὸ κρηπίδιον, ου.
Crepitaculum, τὸ κρέπαλον, ου, *Dioscor.*
Crepito, ψοφέω, *Aristoph.* ut ciconia, κροτέω, *Philostr.*
Crepitus, ὁ ψόφος, ου, *Thuc.* ὁ κρότος, ventris, ὁ πορδὴ, ῆς, ἡ πορδὴ, ῆς, *Al. Aphr.* crepitum ventris emitto, πέρδομαι, πορπέρδω, *Aristoph.* καταπορπέρδω, *id.* præ metu, ὑποζώννυμι ὑπὸ δίους, *Lucian.*
Crepo, ψοφέω, *Aristoph.* digitis, πλατύνω τοῖς δακτύλοις, *Strabo.* magna, μεγαλαυχέω, *N. T.*
Crepundia, orum, τὰ κροτοπαίγνια, ων, τὰ ἀθύρματα.
Crepusculum, τὸ κνέφας, ατος, ἡ δείλη, ης, *Dem.* sub crepusculum, δείλης ὀψίας, *Dem.* περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν, *Thuc.* πρὸς τὴν δείλην, *Aristot.*
Cresco, αὐξάνομαι, *Dem. Cyzic.* ἐπιδίδωμι, *id.* ἐπιδίδομαι, ex re aliqua, ἐκ τινὸς, *Ipsic.* & locupletor in dies, καθ' ἡμέραν εἰς εὐπορίαν, *id.* in melius, ἐπὶ τὸ βέλτιον, *id.*
Creta, ἡ γῆ κιμωλία, ας, *Dioscor.*
Cretaceus, ὁ, ὴ, τὸ ὲν τ κιμωλίας γῆς.
Cretatus, a, um, χρωβδὶς, ῖσα, ὶν, κιμωλίᾳ γῇ.
Cribellum, τὸ κοσκίνιον, ου, *Athen.*
Cribro, κοσκινίζω, *Cyziz.* *N. T.*
Cribrum, τὸ κόσκινον, ου, *Plato.* in modum cribri, κοσκινοειδὲς, *Lucian.*
Crimen, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *id.* τὰ ἐγκλήματα, ων, *Dem.* magnum, αἰτίαι μεγάλαι, *Dem.* nefarium, δεινὴ, *id.* credibile, πιθανὴ, *id.* malum & grave, κακὴ ἢ χαλεπὴ, *id.* falsum, ψευδὴς, *id.* turpe, αἰσχρὰ, *Ipsic.* commune, κοινὴ. *id.* privatum, ἰδία, *id.* comminisci, αἰτίαν συντίθεναι, *idem*, fingere, πλάττειν, *id.* impingere alicui, ἐπιφέρειν, *Ipsic.* θεωρεῖσθαι τινὶ, *Dem.* transferre in aliquem, ἀναφέρειν ἐπὶ τινα, *Ipsic.* τινὸς ἐπιτίθεναι τινὶ, *idem*, subire, ὑποδύεσθαι, *Dem.* ἐμπίπτειν εἰς αἰτίαν τινὸς, *idem*, declinare, αἰτίαν φεύγειν, *Ipsic.* effugere, διαφεύγειν, *Ipsic.* refutare, ἐξελέγχειν, *Ipsic.* diluere, διαλύεσθαι ἐγκλήμα, *Demosth.* liberare aliquem crimine, ἀφιέναι τινα τ αἰτίας, *Dem.* τῦ ἐγκλήματος, *id.* liberari crimine, ἀπαλλάττεσθαι τ αἰτίας, *id.* teneri crimine, τῷ ἐγκλήματι ἔχεσθαι εἶναι, *id.* crimini do alicui aliquid, ἐγκαλῶ τινί τι, *Herodian.*
Criminalis, e, ἐγκληματικὸς, ὴ, όν.
Criminaliter, ἐγκληματικῶς.
Criminatio, ἡ ἔγκλησις, εως, *Artemid.* ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *id.* Conf. *Crimen.*
Criminor, μέμφομαι, διαβάλλω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* aliquem, εἰς τινα, *Plut.* aliquem ob aliquid, αἰτιάομαί τινά τινος, *Xen.* ἐγκαλῶ τινί τι, *Plato.*
Criminose, εὐδιαβόλως, *Dem.* διαβόλως, *Thuc.*
Criminosus, a, um, ἐγκληματικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Crinis, ἡ θρὶξ, χὸς, *Aristot.* ὁ πλόκαμος, ου, *Herodian.* ἡ κόμη, ης, *Plut.*
Crinitus, a, um, ὁ κομήτης, ου, *Synes.* ὁ ἢ ἡ πολύκομος, ου, *Dioscor.*
Crispitudo, ἡ ὀλότης, ητος, *Aristot.*
Crispo, ὀλόω, ὅλον ποιῶ.
Crista, ὁ λοφος, ου, *Xenoph.* cristam habere in capite, λοφον ἔχειν ἐπὶ τ κεφαλῆς, *Ælian.*
Cristatus, a, um, λόφιμος, ία, ον, *Hesych.* sum, λοφῶ, *Suid.*
Cristula, τὸ λοφίδιον, ου.
Critica, ἡ κριτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Plato.*
Critice, κριτικῶς.
Criticus, a, um, κριτικὸς, ὴ, όν, *Strabo.*
Croceus, a, um, κρόκινος, ίνη, ινον, *Theophr.* ὁ ἢ ἡ κροκώδης, ους, *Dioscor.*
Crocitatio, ὁ κραγμὸς, ου, *Theocr.*
Crocito, κράζω, *Lucian.*
Crocodilus, ὁ κροκόδειλος, ου, *Aristot.*
Crocum, τὸ κρόκον, ου, *Theophr.* referens, ὁ ἢ ἡ κροκώδης, ους, *Galen.* κροκώδεις, εσσα, εσν, *Theophr.* croco imbuo, κροκόω, *Athen.* croco tinctus, κροκωτὸς, ὴ, όν, *Lucian.* crocum refero, croco similis sum, κροκίζω, *Dioscor.*
Crocus, ὁ κρόκος, ου, *Theophr.*
Crotalum, τὸ κρόταλον, ου, *Dioscor.*
Cruciabilis, e, βασανιστικὸς, ὴ, όν.
Cruciatus, a, um, βασανιστὸς, ὴ, όν, *N. T.* ἡ ἀλγηδὼν, όνος, *Ipsic.*
Crucifigo, σταυρόω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀνασταυρόω τινα, *Lucian.* ἀνασκολοπίζω τινὰ, *idem.*
Crucio, ἀνιάω, *Galen.* aliquem, ταλαιπωρέω τινὰ, *Ipsic.* βασανίζω.
Crudelis, e, ὠμὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀμοιρὸς, ίδος, *Aristot.* δεινὸς, ὴ, όν, *Dem.* χαλεπὸς, ὴ, όν, *id.* animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, *id.* feræ immanissimæ & crudelissimæ, θηρία ἀγριώτατα ἢ πλείστης ὠμότητος μεστὰ, *Ipsic.*
Crudelitas, ἡ ὠμότης, ητος, *Dem.* ἡ δεινότης, ητος, *Ipsic.* ἡ χαλεπότης, ητος, *id.* & sævitia alicujus, ὠμότης ἢ χαλεπότης τινὸς, *id.* summa, ὑπερβολὴ ὠμότητος, *Dem.* superare

perare omnes crudelitate, ὑπερβάλλειν πάντας ἀμότητι, *idem*, impellere aliquem in tantam crudelitatem, καθιςάναι τινὰ εἰς τοσύτο τ ἀμότητο, *Isocr.* ostendere in omnibus crudelitatem & inhumanitatem, ἐνδεικνύεσθαι ἐν ἅπασι τὸ ὠμότητα καὶ μισανθρωπίαν, *id.*

Crudeliter, ὠμῶς, *Dem.* ἀφιλῶς, *Xenoph.* ἀπροσιτως, *Isocr.* ἀπηνῶς, extendere urbes, τὰς πόλεις ὡμῶς ἀνασχεῖν, *Dem.* crudelissime tractare aliquem, ὠμότατα πρός τινα διακεισθαι τυγχάνειν, *Isocr.* nimis crudeliter & acerbe aliquem fortunis everterre, λίαν ἀγρίως καὶ πικρῶς ἐκ τ οὐσίας ἐκβάλλειν τινα, *Dem.*

Crudelis, ὠμός.

Crudelitas, ἡ ὠμότης, ητος, *Aristot.*

Crudus, a, um, ὠμός, ή, όν, *Aristot.*

Cruente, αἱματωδῶς.

Cruento, αἱματόω, *Xenophil.* αἱματόω, manum, χεῖρα, *Herodian.*

Cruentus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἱματώδης, ους, *Galen.*

Crumena, τὸ βαλάντιον, ου, *Lucian.* ὁ μάρσυπος.

Crumenifica, ὁ βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, βαλαντιοτόμος, ου, *Aristoph.*

Cruor, το αἷμα, ατος, *Aristot.* citra cruorem, ἀναιμωτί, *Herodian.*

Crus, τὸ σκέλος, ους, *Aristot.* ἡ κνήμη, non habens, ὁ καὶ ἡ ασκελὴς, ής, *Plato.* crura bona habens, ὁ καὶ ἡ εὐσκελὴς, ής, *id.* æqualia habens, ὁ καὶ ἡ ἰσοσκελὴς, ής, *Aristot.* mala habens, ὁ καὶ ἡ κακοσκελὴς, ους, *Xen.* unicum habens, ὁ καὶ ἡ μονοσκελὴς, ής, *Plin.* grandiora habens, ὁ καὶ ἡ μεγασκελὴς, ής, *Plato.*

Crusta, ἡ φλὰξ, ακὸς, *Aristot.* crustas habens squamarum modo, πλακας ἔχων λεπιζομένας, *Dosi.*

Crustatus, a, um, ὀστρακόδερμος, ου, *Pasil.*

Crusto, πλακόω. Vide *Incrusto.*

Crustosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πλακώδης, ους, *Diosc.*

Crustula, τὸ πλακίδιον, ου.

Crustulum, το ψήμιον, ου, *Lauret.*

Crustum, ὁ ψαμὸς, οῦ, *Athen.*

Crux, ὁ σταυρὸς, οῦ, *Thuc.* cruci aliquem affigo, δίδωμί τῳ σταυρῷ τινα ἀνασκολοπίζω, *idem.*

Crypta, ἡ κρύπλη, ης.

Crystallinus, a, um, κρυσταλλινος, ίνη, ινον.

Crystallus, ὁ vel ἡ κρύσταλλος, ου, *Poll.* crystallum splendore refero, κρυσταλλίζω, *N. T.*

Cubatus, ἡ κατάκλισις, εως, *Plut.*

Cubicularis, e, κοιτωνίτης, ης, ές.

Cubicularius, ὁ κατακοιμίσης, ου, *Plut.* τῶ θαλάμω πρόσκειται *Herodian.*

Cubiculum, ὁ κοιτὼν, ῶνος, parvum, ὁ κοιτωνίσκος, ου. nuptiale, ὁ νυμφὼν, ῶνος, *N. T.* conjugale, s. uxoris & mariti, ὁ θάλαμος, ου, *Plut.*

Cubile, ἡ κοίτη, ης, *Xenoph.* ἡ εὐνὴ, ῆς, *id.*

Cubitale, τὸ ὑπαγκώνιον, ου, *Galen.*

Cubitalis, e, ὠγκυαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*

Cubito, κοιτάω.

Cubitum, vel cubitus, ὁ ἀγκὼν, ῶνος, *Galen.* parvus, ὁ ἀγκωνίσκος, ου, cubito innitor, διαγκωνίζω, ἐπαγκωνίζω, cubito arceo aliquem, παραγκωνίζομαί τινα, *Lucian.* cubito percutio, κυβιτίζω, *Epicharm.*

Cubitus, idem quod *Cucutus.*

Cubo, κοιμάομαι, *Xenoph.* super lectum, κατάκειμαι ἐπὶ τ κλίνης, *Plato.* in aureo lecto, κοιμάομαι ἐπὶ χρυσῆς κλίνης, *Dem.* in agro, κοιτῶνος γίγνομαι ἐν τῇ χώρᾳ, *Dem.*

Cubus, ὁ κύβος, ου, *Aristot.*

Cucullus, ὁ πίλος ῥωμαϊκὸς.

Cuculo, κακκύζω, *Aristot.*

Cuculus, ὁ κόκκυξ, υγὸς, *Aristot.*

Cucumis, ὁ σικυὸς, ου, *Plin.* ἡ σίκυς, υος, *Diosc.* parvus, τὸ σικύδιον, ου, *Athen.* in modum cucumeris, σικυώδης, *Paul. Æg.*

Cucurbita, ἡ σικύα, ας, *Hippocr.* ἡ σικυάδα, ης, *Gal.* ἡ σικυανία, ας, *Athen.*

Cucurbitula, ἡ σικύα, ας, argentea, ἀργυρᾶ, *Lucian.* cucurbitulæ applicatio, σικύας προσβολὴ, *Aristot.*

Cucurio, κοκκύζω, *Aristot.*

Cudo, κόπτω, monetam, νόμισμα, *Aristot.* ex auro, κόπτω νόμισμα χρυσῦ, *Diod. Sic.* ferrum, ἐργάζομαι σίδηρον, *Aristot.*

Cujas, ὁ ποδαπὸς, indef. quis & cujus? τίς καὶ ποδαπός; *Plato.*

Cujus, a, um, τίνος ὄν.

Cujuscumquemodi, ὁποιοστισῦν, *Xenoph.*

Cujusdammodi, ποιός τις, *Aristot.*

Cujusmodi, ποῖος, *Thuc.* cujusmodi illa? τὰ ποῖα; *Plato.* considerate lege cujusmodi sint, Σκοπεῖν νόμῳ, οποῖά τινες εἰσὶ, *Dem.*

Culcitra, ἡ τύλη, ης, ἡ τυλὶς, ίδος, *Sapph.* τὸ τυλίδιον, ου, *Poll.* ἡ στρωμνὴ, ης, *Xenoph.* τὸ στρῶμα. ατος, *Plut.*

Culeus, το Σακκίον, ου, *Poll.* culeo insuere, ἐσακκίζω, *Nicet. Chon.*

Culex, ὁ κώνωψ, ωπος, *Plut.*

Culina, τὸ μαγειρεῖον, ου, τὸ ὀπταῖον, ου, *Lucian.*

Culmen, ὁ ὄροφος, ου, *Thuc.* τὸ δῶμα, ατος, *Herodian.* ἡ κορυφὴ.

Culmus, ἡ καλὰμη, ης, *Lyssias.*

Culpa, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἐγκλημα, ατος, *idem*, το πλαῖσμα, culpam in alium transfero, εἰς ἄλλον τὴν αἰτίαν τρέπω, *Plut.* τὸ ἐγκλημα εἰς ἄλλον μετάγω, *Ælian.* mea culpa in molestias incidit, δι' ἐμὲ εἰς πράγματα ἐνέπεσε, *Dem.* culpa est in pauperibus, quominus id fiat, τὸ αἴτιον τὰ μὴ γίγνεσθ ἐν τοῖς πένησιν ἐστι, *idem*, culpa aliquem liberare, τ αἰτίας τινὰ ἀπολύειν, *Isocr.* extra omnem culpam esse videtur, πάσης τ αἰτίας ἐκτὸς φαίνομ, *Chrys.*

Culpabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἔνοχος, ου, fum, εἰμὶ, *Ælian.*

Culpatio, τὸ αἰτίαμα, ατος, *N. T.*

Culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Xenoph.*

Cultellus, το μαχαίριον, ου, *Dim. Plaut.* ἡ μαχαιρὶς.

Culter, ἡ μάχαιρα, ας, *Polyb.* τὸ ἐγχειρίδιον, ου, *Plut.*

Cultor, ὁ λατρευτὴς, οῦ, ὁ θεραπευτὴς.

Cultrarius, faber, ὁ μαχαιροποιὸς, ου.

Cultrix, ἡ θεραπεύτρις, ιδος.

Cultura, vide *Cultus.*

Cultus, us, ἡ θεραπεία, ας, *Dem.* divinus, ἡ θεραπεία τῶν Θεῶν, *Isocr.* ὑπηρεσία τ Θεῶ, *Plato.* quo demerentur aliquem, το θεραπεύμα, ατος, *Xenoph.* divinus humanitus conflictus, ἡ ἐθελοθρησκεία, ας, *N. T.* terræ, ἡ γεωργία, ας, *Plato*, τὸ γεώργημα, ατος, *id.* i. e. ornatus, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.* corporis, τὸ σῶμα Σώματος, *Herodian.*

Culullus, κύλιξ μεγάλη, *Plut.*

Cum, *Præpos. Cur*, cum Deo dicere aliquid, Σὺν Θεῷ εἰπεῖν τι, *Dem.* voluptas cum honestate conjuncta optima est, τέρψις Σὺν τῷ καλῷ ἀρίστη ἐστὶ, *id.* invadunt alios cum amicis, ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχονθ μετὰ τῶν φίλων, *id.* cum aliquo esse, μετὰ τινος εἶναι, *id.* cum patrhesia loqui, μετ παῤῥησίας ποιεῖν λόγους, *id.* comparare aliquem cum aliquo, ἐξετάζειν τινα πρὸς τινα, fœdera cum rege, Συνθῆκαι πρὸς βασιλέα, pugno cum aliquo, μάχομαι πρός τινα, *Plut.* cum potestate esse, ἐν δυνάμει εἶναι, *Thuc.*

Cum pro *Quamdiu, Quia*, &c. Vide *Quum*, cum, tum, μὲν, δὲ, *Dem.* cum omnis disciplina exercitatione continetur, tum philosophia præ cæteris, πᾶσα μὲν παιδεία δι' ἀσκήσεως συνέστηκεν, ἡ δὲ φιλοσοφία καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων, *Dem.* cum omnia probra vitanda, tum maxime illud, πάντα μὲν αἰσχρὰ φεύγειν, μάλιστα δ τοῦτο, *idem.*

Cuminum, το κύμινον, ου, *Diosc.*

Cumprimis, τὰ πρῶτα, *Lucian.*

Cumulate, αθρόως, ὑπερβολῆ ως.

Cumulatim, Σωρηδὸν, *Herodian.*

Cumulatus, a, um, Σωρευτὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Cumulo, ἀθροίζω, *Isocr.* aliquid aliquo, Σωρεύω τί τινι, *Herodian.* aliquem laudibus, ὑπερδαιτέω τινὰ, *Æschin.*

Cumulus, τὸ Σώρευμα, ατος, *Xenoph.* ὁ Σωρὸς, οῦ, *Plut.* divitiarum, χρημάτων, *Aristoph.* terræ, τὸ χῶμα, ατος, *Plato.*

Cunabula, ἡ κοίτις, ίδος, το Σπάργανον, ου *Herodian.*

Cunæ, idem quod *Cunabula.*

Cunctabundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀκνοδιάσιμος, ος, ον, *Lucian.*

Cunctanter, χαλῇ, *Thuc.* χαλαίνως, *Aristot* βραδέως, cunctantissime, χαλαιότατα, *Xen.*

Cunctatio, ἡ βραδυπότης, ητος, *Thuc.* το μέλλημα, ατος, *Æschin.* ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* ἡ διαμέλλησις, εως, *id.*

Cunctator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Aristot.* ὁ μέλλων, οντος, *Dem.* ὁ ὀκνηρὸς.

Cunctor, ὀκνέω, *Thuc.* in aliqua re, μέλλω τι, *Dem.* διαμέλλω πρός τι, *Naz.* ἀναβάλλομαι.

Cunctus, a, um, Σύμπας, ασα, αν, *Thuc.* ἅπαξάπας, ασα, αν, *Philo.*

Cuneatio, ἡ Σφήνωσις, εως.

Cuneatus, a, um, ὁ καὶ ἡ Σφηνοειδὴς, ές.

Cuneo, Σφηνόω, κατασφηνόω, *Hippocr.* χομφόω.

Cuneolus, τὸ Σφηνάριον, ου, *Suid.* ὁ Σφηνίσκος, ου.

Cuneus, ὁ Σφὴν, σφηνὸς, ὁ χόμφος, in cuneos divisi in acie, κατὰ φάλαγξας διαιρεθέντες, *Herodian.*

Cuniculatim, ὑπορυμηδὸν, *Thuc.*

Cuniculosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπορυμώδης, ους.

Cuniculus, ὁ δασύπους, ὸδος, *Aristot.* i. e. fossa subterranea, ὁ ὑπόρυμος, ου, *Thuc.* τὸ ὑπόρυγμα, cuniculos ago, ὑπορυμάω, *Dinarch.* cuniculis oppugno, ὑπορύμους προσλαμίζω.

Cupa, ὁ πίθος, ου, *Plut.* inanis, Σκεῦος οἰνοφόρον κενὸν, *Herodian.*

Cupedia, τὸ σίμμα, ατος, *Put.* cupediis inhians, ὁ λιχνὸς, ου, *Plato.*

Cupide, ἀγαπητῶς, amplecti pacem, ἡδέως τῶν εἰρήνην ἀσπάζομαι, *Dem.* cupidissime omnia facere, μετ ὀρθυμίας πάντα πράττειν, *Herodian.*

Cupidineus, a, um, ἐρωτικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*

Cupiditas, ἡ ἐπιθυμία, ας, *Dem.* ὁ ἔρως, ωτος, *id.* infatiabilis, ἡ ἀπληςία, ας, *id.* tanta laborum, malarum, τοσοῦτος ἔρως τῶν πόνων, *id.* rerum cupiditas alicujus rei me incedit, ἐπιθυμία πραγμάτων τινῶν, *Isocr.* cupiditas incitor, εἰς τοσοῦτ' ἀπληςίας ἦρχεμαι, *Isocr.* incedit me cupiditas alicujus rei, ἐμπίπτει μοι ἔρως τινός, *id.* in eam devenire cupiditatem, εἰς τοσοῦτ' ἐπιθυμίας ἥκειν, *id.* habere cupiditatem alicujus rei, ἔχειν ἐπιθυμίαν τινος, *id.* explere cupiditatem alicujus, ἐμπίπλημι τ ἀπληςίας τινὸς, *Dem.* coercere cupiditates, κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν, *Isocr.* frustror cupiditate, διαμαρτάνω, ὧν ἐπιθυμέω, *id.*

Cupido, ὁ ἔρως, ωτος, *Xenoph.*

Cupidus, a, um, ἐρίμνος, ίνη, ινον, alicujus rei, τινος, *Dem.* ἐπιθυμητὴς τινος, *id.* insatiabiliter pecuniæ, ὁ καὶ ἡ ἀπλης τῶν χρημάτων, *id.* s. plenus cupiditatibus, γέμων ἐπιθυμιῶν, *Isocr.* cupidus sum alicujus rei, Conf. *Cupio.*

Cupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινὸς, *Dem.* aliquid animis, τὰ λίαν, *Isocr.* bene dicere, εὐδοκιμεῖν, *id.* aliquem imitari, ζηλόω τινα μιμεῖσθαι, *id.* universi incolumitatem, ζηλόω τὴν ὅλη διαμονὴν, *Philo.* contraria, ζηλόω τῶν ἐναντίων, *Aristot.* libertatem, ζηλόω τ ἐλευθερίας, *Herodot.* bene alicui, εὐνοέω τινὶ, *Dem.*

Cupitor, ὁ ἐραστὴς, alicujus rei, τινὸς, *Xenoph.* ὁ ἐπιθυμητὴς τινος, *Dem.*

Cupretletum, ὁ κυπαρισσὼν, ῶνος.

Cupressinus, a, um, κυπαρίσσινος, ίνη, ινον.

Cupressus, ἡ κυπάρισσος, ου, *Athen.*

Cupreus,

Cupreus, a, um, κυπριακὸς, ὴ, ὸν.
Cuprum, χαλκὸς κύπριος.
Cur, διὰ τί, cur bene dicendi ſtudioſos fugiant, libenter audirem, διὰ τί τὰς εὖ λέγειν ὀλιγωρεῖντας φεύγουσι, ἡδέως ἂν συνθοίμην, *Iſocr.* cur ei præmium daturi non eſtis? διὰ τί τούτῳ μὲ ὠφέτε δοῦναι; *Æſchin.* recte conſiderate, cur hoc fecerit, Συλλογίζεσθε ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἔπραττε, *Dem.* cur putatis omnes bellum hoc fugere? τίνος ἕνεκα οἰμᾶζετε πάντες φεύγειν τὸν πόλεμον; *idem.* διὰ τί, *Ariſtot.* διότι, *Xen.* διὰ τίνα αἰτίαν; *Ariſtot.*
Cura, ἡ φροντὶς, ίδος, *Dem.* ἡ πρόνοια, ας, *id.* ἡ μελέτη, *Iſocr.* curam ſuſcipere rei, ποιεῖν, ſ. ποιεῖσθαί τινος περί τινος, ſ. περί τινος, *Dem.* habere alicujus, ἔχειν προνοίαν τινος, *id.* ἔχειν ἐπιμελείαν τινος, *id.* ἔχειν λόγον τινος, *id.* gero alicujus, ἐπιμελέομαι τινος, *Xen.* πρός τινος, *Plat.* τι, *Xen.* adhibeo, ne quis tranſeat, φυλάττω μηδένα παριέναι, *Thuc.* ne quis faciat, φυλάττομαι, ὁπὰς μὴ ποιῇσή τις, *Xen.* curæ eſt mihi aliquid, μέλει μοι περί τινος. *Iſocr.* μέλει μοι ὑπέρ τινος, *Dem.*
Curate, ἐπιμελῶς, *Dem.*
Curatio, ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.* præeſſe curationi, ſ. adminiſtrationi alicui, προστάτης τῆς ἐπιμελείας τινος, *id.* morbi, ἡ θεραπεία τῆς νόσημάτων. *Plat.*
Curator, ὁ ἐπιμελητὴς, οῦ, tribus, ἡ φυλὴ *Dem.* reficiendorum murorum, ἡ τῶν τειχῶν ἐπισκοπὴ, *id.* liberorum, i. e. tutor, ὁ ἐπίτροπος, ου, *Plut.* morbi, ὁ θεραπεύτης, ὦ, *Gal.*
Curatura, ἡ ὀπωρότὴ, ῆς, ἡ ὀπωρίλεια, ας, *Dem.*
Curculio, ὁ τραξ, γος, *Scholi. Heſ.* ὁ κὶς, κὶος, *Ar. Byz.* ὁ δὲ φὴ, ῆρὸς, *id.*
Curia, τὸ βουλευτήριον, ου, *Dem.* τὸ σύνταξιον, ου, *id.* vocatio in curiam, ἡ κλῆσις εἰς τὸ συνταξεῖν, *idem*, vocare ſenatum in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, *idem*, frequentare curiam, πυκνοῦν τὰς βουλὰς τὸ βουλευτηρίου, *idem*, proclamare aliquid in curia, διαπωνεῖν τι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, *id.* exire e curia, ἐξέρχομαι ἐκ τοῦ βουλευτηρίου *id.* i. e. pars civitatis, ἡ φροντὶς, ίδος, *Iſocr.* curiæ præſes, ὁ φρατριάρχης, ου, *Dem.*
Curialis, ὁ φρατὴρ, ορος, *Dem.*
Curialis, e, φρατρικὸς, ὴ, ὸν, *Polyb.*
Curiatim, κατὰ φρατρίας.
Curiatus, a, um, φρατριακὸς, ὴ, ὸν,.
Curie, ὁ φρατρεὺς, εως.
Curiole, ὀθμελὼς, *Dem.* φειδυλαμβὼς, *Iſocr.* non admodum curioſe inquiro, quidnam ſit, οὐ σφόδρα φιλοπραγμονῶν τι, ὁ, τί ποτ' ἐστὶν, *Herodian.* curioſius, πολυπραγμονέστερον, *idem.*
Curioſitas, ἡ φιλοπραγμοσύνη, ας, ἡ πολυπραγμοσύνη, ης, *Iſocr.* τὸ πολυπραγμονεῖν, *id.*
Curioſus, a, um, ὁ ἡ ἡ φιλοπράγμων, ονος, ὸν, *Ariſtot.* ium, πολυπραγμονία, *Iſocr.*
Curo, θὠμελέομαι, aliquid, τινὸς, *Xen.* περί τινος, *Plat.* corpus, ἐπιμέλομαι τῶν σωμάτων, *Xen.* ut fiat, ἐπιμέλομαι, ὅπως γένοιτο, *Lucian.* aliquid parum, φροντίζω τινος ὀλίγου, *id.* ſolutem, φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας. *Dem.* non curo, utrum pejus, an melius vivamus, οὐ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιοτεύομεν. *Plato*, diligentiſſime valitudinem, θεραπείαν μεγίστην ἔχω τῆς σωτηρίας. *Iſ.* r. contractus, ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τῶν συμβολαίων, *Ariſtot.* publica ut privata, μὴ ἧττον ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ἢ περὶ τὰ ἰδία, *Iſocr.* aggrumentum, θεραπεύω τινὰ, *id.* morbum, ὀπωρίλεια νόσου, *Xen.* ἰατρὸς τινος, *Plutarch.* θεραπεύω τὸ νόσημα, *Iſocr.* cuniam, περιζώμαι ἀσχόλιον, *Dem.* non curo aliquid, ἀφροντιστῶ τινὸς, *Plato*, curandum eſt aliquid, θεραπευτέον τινος, *Xen.*
Curriculo, δρομαίως, δρομάδων.
Curriculum, i. e. parvus currus, τὸ ἁρμάτιον, ου, ὁ διφρίσκος, ου, *Ariſtoph.* i. e. curſus, ὁ δρόμος, ου, *Thuc.*
Curro, τρέχω, θέω, celeriter, ταχέως, *Plut.* una, Συνδρομέω, *Dem.*
Curruca, ἡ ὑπολαΐς, ίδος, *Theophr.*
Currus, τὸ ἅρμα, ατος, *Xen.* τὸ ὄχημα, ατος, *Herodian.* curru vehi Meſſenam, φορεῖσθαι ἐπ' ἁρμάτος εἰς Μεσσήνην, *Heſych.* curtum conſecutare, ὀχήματος θιθασεύειν, *Herodian.* curru imponere aliquid, ὀχήματί τι, *id.* Conſ. *Vehiculum*
Curſito, *Cuper* ἀ, πολλὰ τρέχω, περιτρέχω, *Plato*, huſum, deorſum, πλανᾶτέω ἄνω, κάτω, *Ariſtoph.*
Curſor, ὁ δρομεὺς, έως, *Lucian.*
Curſu, ὁ δρόμος, ου, *Dem.* equi, δρόμος ἵππου, *id.* curſu contendere ad portum, δρόμου κατατείνειν ἐπὶ τὸν λιμένα, *Synef.* a curſu non declinare, ἀπαραλλάκτως θέειν, *Heliod.* curſum rectum tenere, τροχιὰς ὀρθὰς ποιεῖν, *N. T.* εὐθυδρομεῖν, *Xen.* curſum ſiſtere, ἐχομένῳ δρόμου, *Lucian.*
Curto, κολοβόω, aliquid, τι, *Theophr.* κολοβόω τι, *Ariſtot.*
Curtus, a, um, κόλοβος, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Curvatio, ἡ κάμψις, εως, ἡ διακάμψις, εως, *Nic.*
Curvetuna, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.* ὁ καμπὴρ, ῆρος, *Xen.*
Curvitas, ἡ καμπυλότης, ητος, ἡ κυρτότης, ητος, *Plut*
Curulis, e, ἁρματόεις, εσσα, όεν. *Athen.* ἁρματικὸς, ὴ, ὸν. *Chryſ.* ſella. διφρὸς ἠφεμένος, *Plut.* curule certamen, ἡ ἅρματος δρόμος, τος.
Curvo, κάμπτω, *Plut.* κυρτόω, *Xen.*
Curvus, a, um, καμπύλος, η, ον, ὑλος, ἀγκύλος, η, ον, *Orph.*
Cuſpido, ἀκρόω εἰς ἀκίδα, ὀξυδορκίζω.
Cuſpis, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* ſagittæ, ἡ ἀκὶς, ίδος, *Hipp.* haſtæ, ἡ αἰχμὴ δορατος, ἡ ὀξυδορατὶς, ίδος, *Plut.*
Cuſtodia, ἡ φυλακὴ, ῆς, inventa urbibus ad cuſtodiam & ſalutem, εὑρημένη ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν, *Dem.* delecti ad cuſtodiam, τεταγμένοι ὀπὶ τὴν φυλακὴν, *idem* fidem & cuſtodiam (principis) præſtare, πίστιν καὶ τὸ ἀσφαλὲς παρέχειν, *Herodian.* i. e. carcer, captivitas, vice *Carcer, Captivitas.*
Cuſtodio, φυλάττω, φρουρέω, τηρέω, omnia in urbibus, πάντα ἐν ταῖς πόλεσι, *Xen.* aliquem ab aliqua re, τινα ἀπό τινος, *Dem.* mare, φυλακὰς φυλάττειν ἐν τῇ θαλάττῃ, *Dem.* urbem, διαφυλάττω τὴν πόλιν, *Ion.*
Ceſtos, ὁ φύλαξ, ακος, *Dem.* ὁ φυλακὴρ, conſtitutio cuſtodum, διαταξις φυλάκων, *id.* cuſtodes conſtituere, καθιστάναι φύλακας, *id.* imponere, ἐπιτίθεσθαι φύλακας, *Plut.* occidere, ἀποσφάττειν, *Dem.* cuſtos carceris, ὁ δεσμοφύλαξ, ακος, *Thuc.* ὁ νομοφύλαξ, ακος, *Ariſtot.* templi, ὁ ναοφύλαξ, ακος, *idem* civium, ſ. civitatis, ὁ πολιτοφύλαξ, ακος, *idem.* fratorum, ὁ γραμματοφύλαξ, ακος, *Plut* corporis, ὁ σωματοφύλαξ, ακος, *Herodian.* cuſtos feminæ, ἡ φυλακὶς, ίδος, *Plato.*
Cuteus, a, um, ὁ ἡ ἡ δερματώδης, ους, δερμάτινος, ίνη, ινον.
Cuticula, τὸ δερμάτιον, ου.
Cutis, cum ſubjecta carne, ὁ χρὼς, τὸς, *Ariſtot.* detracta, τὸ δέρμα, ατος.
Cyamus, ὁ κύαμος, ου, *Plato.*
Cyaneus, a, um, κυάνεος, ὴ, ον, *Ariſtot.*
Cyanus, ὁ κύανος, ου, cyanum refero, κυανίζω, *Dioſc.* in cyanum vergens, κυανίτης, ιδος, *Hippocr.* cyanei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, *Plut.*
Cyathus, ὁ κύαθος, ου, *Athen.* parvus, τὸ κυάθιον, ου, *Poll.* cyatho infundo, ὁ κυαθίζω, ίσω, *Athen.* cyathis indulgeo, κυαθίζω, *Polyb.*
Cygneus, a, um, κύκνειος, εια, ειον, *Athen.*
Cygnus, ὁ κύκνος, ου, *Ariſtot.*
Cylindraceus, a, um, κυλινδρικὸς, ὴ, όν.
Cylindrus, ὁ κύλινδρος, ου, *Plut.* cylindro ſimilis, ὁ ἡ ἡ κυλινδροειδὴς, ους, *Theophr.*
equo ſive complano, κυλινδρόω, *idem.* cylindri more, κυλινδρικῶς, *Plut.*
Cymba, ἡ κύμβη, ης, *Sopb.* τὸ Σκαφίδιον.
Cymbalitta, ὁ κυμβαλιστὴς, οῦ.
Cymbaliſtria, ἡ κυμβαλίστρια, ας.
Cymbalum, τὸ κύμβαλον, ου, *Xen.* pulſo, κυμβαλίζω, *Lucian.*
Cymbium, τὸ κυμβίον, ου, *Dem.*
Cyminum, τὸ κύμινον, ου, *Dioſc.* cymino ſimilis, ὁ ἡ ἡ κυμινώδης, ους, *Theophr.*
Cynoſbatus, τὸ κυνόσβατον, ὁ κυνόσβατος.
Cynoſura, ἡ κυνόσουρα.
Cyprinus, ὁ κυπρῖνος, ου, *Ariſtot.*
Cytiſus, ὁ κύτισος, *Theophr.*

D.

Dactyliotheca, ἡ δακτυλιοθήκη, ης, *Plin.*
Dactylus, ὁ δάκτυλος, ου, *Dioſc.*
Dæmon, ὁ δαίμων, ονος, *Plato*, malus, ὁ κακοδαίμων, ονος, capitalis, ὁ Κοράδαίμων, ονος, *Plut.* a dæmone inſpiratus, δαιμονιακὸς, ὴ, ὸν, *id.* qui dæmonis eſt, δαιμονικὸς, ὴ, ὸν, *Chryſ.* pro dæmone habeo. δαίμονίζω, *Hyſch.* a dæmone poſſideor, δαιμονίζομαι, *N. T.* δαιμόνιον, *Lucian.*
Dæmoniacus, a, um, δαιμονιακὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Dæmonicus, a, um, δαιμονικὸς, ὴ, ὸν. *Chryſ.*
Damus, ἡ δόρκας, ὰδος, *Dioſc.* ἡ δόρξ, κος, *Ion. Aphr.* ὁ δόρκων, ωνος, *Diosc.* parva, ſ. parvus, τὸ δορκάλιον, ου, LXX.
Damnatio, ἡ κατάγνωσις, εως, *Dem.* ἡ κατάκρισις, εως, *N. T.* τὸ κατάκριμα, ατος, *id.* æterna, ἡ κρίσις τοῦ γεέννης, *ibid.*
Damnatorius, a, um, καταγνωστικὸς, ὴ, ὸν.
Damnatus, a, um, ὁ κὴ ἡ καταγνωστὸς, ὴ, ὸν, ὁ κὴ ἡ καταδικος, η, ον, *Dem.* voluti teſtimonio condemnatus, κατεψηφισμένος ἀσεβεῖν κατὰ τὸν ὁρκον, *Dem.*
Damno, καταγινώσκω, aliquem capitis, θάνατόν τινος, *Dem.* θανάτῳ τινὲς, *id.* καταδικάζω θανάτου τινὸς, *Iſocr.* καταψηφίζομαι θανάτου τινος, *Dem.* aliquem inique, ἀδίκως καταδικάζειν τινὰς, *id* aliquem homicidii, καταγινώσκω τινος φόνου, vel τινὰ φόνου, *Lyſ.*
Damnoſe, βλαξρῶς.
Damnoſus, a, um, βλαξρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plato.* ὁ ἡ ἡ ζημιώδης.
Damnum, ἡ βλάβη, ης, *Plato.* ἡ ζημία, ας, *Xen.* τὸ κλάδος, ους, *Lyc.* ὁ ζημφρὸς, ὰς, *Iſocr.* & detrimentum, βλάβη καὶ ζημία, *Dem.* adferre alicui, φέρειν τινὶ βλάβην, *id.* ἐπιφέρειν τινὶ ζημίαν, *id.* eſſe ſ. fieri alicui, παρέχειν βλάβην, *id.* contrahere haud exiguum, ἐκτήσασθαι ζημίαν οὐ μικρὰν, *id.* reſtituere ſ. pendere duplo, ἐκτίνειν βλάβην διπλῆν, *id.* cum damno facere aut fieri, μετὰ βλάβης ποιεῖν, ſ. γίγνεσθαί τι, *id* facio ſ. patior, ζημίωμαι, *id.* ad damnum, πρὸς κακῷ ἐκ ὑδατος, *id.*
Dapes, τὰ ἔδεσματα, ων, *Iſocr.*
Daphnis e, ὁ ἡ ἡ δαφνὶς, ίδος, *Plato*, ejuſdem filius, δάφνιδος υἱὸς *Plut.* dapibus delectus ſum, δαπανῶμαι, *Pandect.*
Daphnites, δαφνίτης, ου, ης, ου, *Xen.*
Dapino, ὁ δαπὶς, ίνος, *Plato.*
Dator, ὁ δοὺς, ὄντος, *Xen.* ὁ δοτὴρ, ῆρος, *Lucian.*
Datus, a, um, δοθεὶς, εῖσα, ἐν, *Dem.* data opera, ἐκουσίως, *Ion.* ἑκόντι, *id.* ἐξεπίτηδες, *id.* delinquere ἑκουσίᾳ ἁμαρτάνειν, *id.*
De, ex vel ἐξ, de ſuo impubliceni juvare, ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐπαρκεῖν, *Iſocr.* de morte dubitare, καὶ τείχους καὶ ῥιπτεῖν. *Ion. Ant.* de gloria pugnare, περὶ δόξης πολεμεῖν. *Lucian.* de re nova loqui ſ. facere, περὶ καινοῦ πράγματος λέγειν, *id.* de nummo detrahere, ἀπὸ τοῦ δανείου ἀφαιρεῖν, *Iſocr.* de rerum incolumitate ſolicitum eſſe, ὑπὲρ τῶν ὅλων πραγμάτων φροντίζειν, *id.* de parte regionis dimicare, ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμεῖν, *id.* commentatio de aliqua re, γραφὴ περί τινος, *Lucian.* famæ vulgatur de

de morte ejus, ἐκφέρειν λόγον ἀμφὶ θανάτῳ αὐτῷ, *Herodot.*

Dea, ἡ θεά, ᾶς, *Dem.* ἡ θεὸς, ὦ, *id.* magna & præstans Minerva, μεγάλη καὶ ἀγαθὴ θεὸς Ἀθηνᾶ, *id.*

Dealbatio, ἡ λεύκασμα, ατος.

Dealbo, λεύκωμα, aliquid, τὶ, *Xen.* λευκαίνω.

Deambulatio, ὁ περίπατος, ου, *Plut.* deambulatione pomeridiana uti, περιπάτῳ δειλινῷ χρῆσθαι, *Æl.*

Deambulatorium, ὁ περίπατος, ου, *Plut.*

Deambulo, περιπατέω, *Herodian.* furtim, deorsum, ἄνω, κάτω, *Aristoph.*

Deamo, φίλω, aliquem, τινὰ, *Plut.* ὑπερβαλλομαι τινὰ, *Herodian.* ὑπερβολὴ.

Dearmatus, a, um, παραπλησμῴος, ον, ίων, *Plut.*

Decitruo, ἐξ ἰσθμοῦ, *Aristot.*

Deauratio, ἡ χρύσωσις, εως, *Plut.*

Deauratus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάχρυσος, ου, *Athen.*

Deauro, χρυσόω, *Athen.*

Debacchatio, ἡ παροινία, ας, *Dem.*

Debacchor, παροινέω, in aliquem, εἴς τινα, *Dem.*

Debellatio, ἡ καταπολέμησις, εως, *Thuc.* ὁ καταγωνισμὸς, οῦ, *id.*

Debellator, ὁ καταγωνιστὴς, οῦ, ὁ καταπολεμῶν, οῦντος, *Thuc.*

Debello, καταπολεμέω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Thuc.* καταγωνίζομαί τινά τινι, *Lucian.*

Debeo, ὀφείλω, alicui pecuniam, τινὶ χρήματα, *Plato*, alicui æs alienum, τινὶ χρέος, t. χρέα, *Dem.* alicui gratiam, τινὶ χάριν, *Plato*, dicere, λέγειν, *Aristot.* non debemus occasionem in perniciem nostram impendere, οὐκ ὀφείλομεν ἡ καιρὸν ξυμπαρασκευάζειν καθ' ἡμῶν αὐτῶν, *Dem.* quæ restant, magnæ nobis curæ esse debent, χρὴ πάνυ λοιπὸν ἡμᾶς φροντίσαι, *id.*

Debilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδυνατὸς, ίδος, *Isocr.* ἀδυνάτων, ὄσα, ὄν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄρρωστος, ου, *idem.*

Debilitas, ἡ ἀδυναμία, ας, *Plato.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Thuc.*

Debilitatio, τὸ ἀδύνημα.

Debiliter, ἀδυνάτως, *Dem.*

Debilito, ἀδυνατέω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Debitio, ἡ ὀφλησις, εως, τὸ χρεῖν, *Dem.*

Debitor, ὁ ὀφειλέτης, ου, *N. T.* ὁ ὀφείλων, οντος, *Dem.* ὁ ὄφλων, οντος, *id.* ὁ χρεώστης, ου, *id.* ὁ ὑπόχρεως, ω, *id.* magnus, ὑπερόφλης, ες.

Debitrix, ἡ ὀφειλέτις, ίδος, *Eurip.* ἡ ὀφείλουσα, ης, *Dem.*

Debitum, τὸ, ὀφείλημα, ατος, *Dem.* ὄφλημα, ατος, *id.* τὸ χρεών, ῶντος, *id.* dupli, ἄφλημα διπλοῦν, privatum, χρέος ἴδιον, *id.* paternum, χρέος πατρικὸν *idem.* adscribere ad debitum, γράφειν ἐφειλόμενα πρὸς χρέος, *id.* reddere, ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα, *id.* exigere ὄφλημα, *id.* recipere ab aliquo, ἀπολαμβάνειν τὸ χρέος παρά τινος, *id.* recuperare ab aliquo, κομίζεσθαι χρέος παρά τινος, *id.* condonare omne, ἀφιέναι πᾶν ὄφλημα, *id* ἀφιέναι τὸ χρέος ὀφλῆσαι, *Isocr.* exuere, ἐξαλείφειν τὸ ὄφλημα, *Dem.* debito addere, ἀποστερῆσαι χρέος, urbem, ἀποστερεῖν ἐπιτείχισμα τὴν πόλιν, *id.*

Debitus, a, um, ὀφειλόμενος, ον, ην, benevolentia, εὔνοια, *N. T.* honor, πρόσκυσις τιμὴ, *Plato.* pœna, πρόσκυσα τιμωρία, *id.*

Deblatero, ψελλίζουαι, *Aristot.* τραυλίζω, *Aristoph.* κατασαμύλλω, *id.* φλυαρέω.

Decacuminatio, ἡ ἀκροτομία, ας, *Theophr.*

Decacumino, βλαστολογέω, *Theophr.*

Decalogus, ὁ δεκάλογος, ου.

Decanto, ἐμμελίζω, *Isocr.* i. e. sæpius inculco, ταυτολογέω, *Polyb.*

Decanus, ὁ δεκοδάρχος, ου, ὁ δεκάρχης, ου, *Herodot.*

Decas, ἡ δεκὰς, άδος.

Decaulesco, ἀποκαυλίω, *Theophr.*

Decedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, *Xen.* de via alicui, ἐξίσταμαί τινι ὁδῷ τινι, *Plut.* a magistratu, ἐξίσταμαι τῆς ἀρχῆς, *Thuc.* i. e. minuor, nihil ipse decessit de exercitu, nisi qui morbo extincti sunt, οὐδὲν αὐτὸς ἀπολέλοιπα στρατῷ, εἰ μή τι νόσῳ, *Thuc.* de jure suo decedere, ὑφίεσθαι τοῦ δικαίου ἑαυτοῦ, *Aristoph.* ante fatalem diem decedere, s. mori, πρὸ μοίρας τελευτᾶν, *Isocr.*

Decem, οἱ, αἱ τὰ δέκα, *Dem.* millia, ἡ μυριὰς, άδος, *Theophr.* ἡ μυριοστὺς, ύος, *Xenoph.* mensibus, δεκαμηνιαίοις χρόνοις, *Philo.*

December, ὁ χαμηλιὼν, ῶνος, *Theophr.* al. ὁ ποσειδεὼν, ῶνος, *Suid.*

Decempeda, μέτρον δεκάπηχυ, ὁ δεκάπηχυς, εος.

Decempedator, ὁ τῷ δεκάποδι μετρῶν, ῶντος, ὁ χαμαίτρης.

Decempler, ὁ δεκαπλάσιος, ία, ιον, *Poll.*

Decem primi, οἱ δεκάπρωτοι, ων.

Decemvir, ὁ δεκάρχης, ου, ὁ δέκαρχος, ου, ὁ δεκαδάρχης, ου, ὁ δεκαδαρχος, ου, ὁ δεκαδοῦχος, ου, *Lys.* sum decemvir, δεκαδαρχίαν, *Hesych.*

Decemviralis, e, δεκαρχικὸς, ὴ, όν.

Decemviratus, us, ἡ δεκαρχία, ας, *Plut.* ἡ δεκαδαρχία, ας, *Dem.*

Decennalis, e, ὁ καὶ ἡ δεκαετὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ δεκαέτηρος, ου, *Plato.*

Decennis, e, idem quod antecedens *Decennalis.*

Decennium, ἡ δεκαετία, ας, ὁ δεκαέτηρος χρόνος, *Plato.*

Decens, πρέπων, ουσα, ον, aliquem, τινὶ, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ πρεπώδης, ίος, τινὶ, *id.* πρόσκων, ουσα, ον, τινὶ, *Dem.* καθῆκον, ουσα, ον, τινὶ, *Isocr.*

Decenter, πρεπόντως, *Dem.* Conf. *Convenienter.*

Decentia, τὸ πρέπον, οντος, *Dem.*

Deceptio, ἡ ἀπάτη, ης, *Dem.* ἡ ἐξαπάτη, ης, *id.*

Deceptor, ὁ ἐξαπατῶν, ῶντος, *Dem.* ὁ παραπρεσβευτὴς, ου, *Isocr.*

Decerno, ψηφίζομαι, multa, πολλὰ, *Dem.* bene & recte, ὀρθῶς καὶ καλῶς *id.* honestissima civitati, τὰ κάλλιστα τῇ πόλει, *idem.* secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους, *idem.* frustra, πεπάλαι, *id.* expresse, διαῤῥήδην, *id.* clam, κρυβδὴν, *id.* de rebus, quæ decet, ψηφίζομαι δεῖν πράγματα ἃ χρὴ, *id.* pacem, τὴν εἰρήνην, *Isocr.* auxilium, βοηθεῖαν, *Dem.* judicando, διαιρίνω, *N. T.* prælio, μάχομαι. Conf. *Pugno, Prælior.*

Decerpo, ἀπολέγω, fructum, καρπὸν, *Theophr.* καρπολογέω, *id.* florem, ἀνθολογέω, *Plut.* fructum sapientiæ, δρέπομαι καρπὸν σοφίας, *Basil.* aliquid, ἀποδρέπομαί τι, *Plut.*

Decertatio, τὸ ἀγώνισμα, ατος, *Plut.* ὁ ἀγωνισμὸς, οῦ, *Dion.*

Decerto, διαγωνίζομαι, cum hostibus, πρὸς τοὺς πολεμίους, *Xen.* cum aliquo ob aliquid, τινί τι, *id.* τι ὑπέρ τινος, *Plato*, ἀμιλλᾶσθαί τινί τι, *Xen.*

Decessio, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Hippocr.*

Decessus, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Hippocr.* e vita, ἡ ἀποστασις βίου, *Xen.*

Decet, πρέπει, aliquem, τινὶ, *Dem.* me odisse eum, ἄξιον ἐστιν ἐμοὶ μισεῖν αὐτὸν, *Xen.* vos laborare pro hoc, δέκον ὑμᾶς πονεῖν ὑπὲρ τούτου, *Dem.* nos optimos esse, πρέπει ἡμῖν βελτίστους εἶναι, *Isocr.* non decet id parvi facere, οὐκ ἐστὶ δίκαιον, οὐδὲ πρέπον ἐστὶν ὀλίγου ποιεῖσθαι τοῦτο, *Dem.* quod neminem decet dicere, ὃ μηδ' εἰπεῖν τινι δίκαιος ἐστὶ, *Plato*, plus, quam decet, irritari, μᾶλλον τοῦ δέοντος παροξυνθῆναι, *Dem.* contra, quam decet, παρὰ τὸ πρέπον, ut decet, κατὰ τὸ πρέπον, *Xen.* hæc te decent, ταῦτά σοι πρέπει, *Isocr.*

Decidium, τὸ κατάπλωμα, ατος, *Al. Aphr.*

Decido, i. e. deorsum cado, καταπίπτω, ab asino, ἀπ' ὄνου, *Aristoph.* in terram, ἐπὶ τὴν γῆν, *Xen.* εἰς τὸν χθόνα *N. T.* i. e. abscindo, ἀποκόπτω, aliquid, τί, *Xen.* controversiam, καθίστημι ἐριδα, *Plut.*

Decies, δεκάκις, *Æl.* decies millies, μυριάκις, *Dem.*

Decima, ἡ δεκάτη, ης, *Dem.* decimæ, quæ Apollini offeruntur, ἡ τῷ Ἀπόλλωνος δεκάτη, *Xen.* decimas exigo, δεκατεύω, ab aliquo, τινὰ, *Dem.* decimam partem prædæ dare, δεκατεύειν τὰ τῆς στρατιᾶς, *Plut.* decimas accipio, δεκατεύω, *N. T.*

Decimatio, ἡ δεκάτευσις, εως.

Decimator, ὁ δεκατευτὴς, οῦ.

Decimo, δεκατεύω, aliquid, τὶ, *Plut.* locus in quo decimæ persolvuntur, τὸ δεκατευτήριον, ου, *Xen.*

Decimus, a, um, δέκατος, άτη, ατον, *Dem.*

Decipio, ἐξαπατάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* φενακίζω τινὰ, *id.* παράγω τινὰ, *Plato*, me ipse, φενακίζω ἐμαυτὸν, *N. T.* ἐξαπατάω ἐμαυτὸν, *Xen.* una, ξυνεξαπατάω *Dem.* & fallo, ἐξαπατάω καὶ φενακίζω τὸν *idem.* ἐξαπατάω καὶ παρακρούομαί τινα, i. aliquem falsis rationibus, παραλογίζομαί τινα, *id.* multis rebus decipi ab aliquo, πολλὰ ἐξαπατᾶσθαι ὑπό τινος, *Dem.* facile decipi posse, εὐαπάτητον, *Aristot.* εὐεξαπάτητον.

Decipula, ἡ παλαίστρα, ας, *Poll.* ἡ σαγὴς.

Decisio, ἡ διάλυσις, εως, *Polyb.* ἡ διάγνωσις, εως, *Dem.*

Declamatio, ἡ ῥητορεία, ας, *Isocr.* ἡ λογοποιία.

Declamator, ὁ ῥητορεύων, οντος, *Isocr.* ὁ λογοποιὸς.

Declamatorius, a, um, ῥητορικὸς, ὴ, όν, *Arist.*

Declamito, λογοποιέω.

Declamo, ῥητορεύω, *Isocr.*

Declaratio, ἡ δήλωσις, εως.

Declaro, δηλόω, ἐμφανίζω, μηνύω, aliquid aperte, τὶ ζαφῶς, *Isocr.* manifestissime, τὰ ἐναργέστατα, *id.* alicui, quod ei velim orationem mittere, δηλόω πρός τινα, ὅτι μέλλω αὐτῷ λόγον πέμπειν, *id.* omnibus, me alienas opes non appetere, φανερὸν ποιῶ πᾶσιν, ὡς οὐ χρημάτων ἐπιθυμήσας ἀλλοτρίων, *idem.* aliquem consulem, ἀναγορεύω τινὰ ὕπατον, *Plut.* imperatorem, ἀναδείκνυμι αὐτοκράτορα, *Herodian.*

Declinatio, ἡ ἔκκλισις, εως, mali, τοῦ κακοῦ, *Bas.* grammatica, ἡ κλίσις, εως, *Gramm.*

Declino, ἐκκλίνω, ab aliquo, ὑπό τινος, *Herodot.* ad voluptates, ἐκκλίνω πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Aristot.* ad aliquid, ἐπί τι, *Dem.* aliquid, ἐκκλίνω τι, *Plato.*

Declivis, e, ὁ καὶ ἡ ὑπόκλινης, ίος, *Theophr.* πρόκλινὴς, *Plut.* κατάντης.

Declivitas, ἡ ὑπόκλισις, εως, *Nic.* τὸ κλιτὺς, ύος, LXX.

Decoctio, ἡ ἀφεψις, εως, *Theophr.*

Decoctor, ὁ λυμαντὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἄπιστος, ου, *Aristot.*

Decoctum, τὸ ἀφέψημα, ατος, *Dsc.*

Decoctura, ἡ ἕψησις, εως, *Theophr.*

Decollo, περικλάω τὸν αὐχένα, *Plut.* τοῦ αὐχένος κλάω τὰς αὐχένας ἀποκόπτω, *Dion. Hal.*

Decolor, ὁ καὶ ἡ δύσχρους, contr. δύχρους, ου, *Hippocr.*

Decoloratio, ἡ δύσχρωσις, εως, *Gal.*

Decoquo, ἀφέψω, t. ἀφεψέω, *Dioscor.* massam farinæ in carbonibus ὀπτᾶν μᾶζαν ἐπ' ἀνθράκων, *Herodian.* i. e. dilapido, χειμαστὴν, *Plutarch.* bona paterna, κατεδέσμας τὰ πατρῷα, *Poll.*

Decor, τὸ κάλλος, ἡ εὐπρέπεια, ας, ἕως, ους ἡ ὄψεως, *Dem.* eximius corporis, εὐπρέπεια μεγάλη τοῦ σώματος, *id.*

Decoramen, ὁ κόσμος, ου, *Isocr.* τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.*

Decore, εὐπρεπῶς, *Dem.* καλῶς.

Decoro, κοσμέω, aliquid, τὶ, *Thuc.* aliquem honoribus, ἀγάλλω τινὰ τιμαῖς, *Plato.*

Decorticatio, ὁ ἀφλοισμὸς, ου.

Decortico, ἀφλοΐζω, *Theophr.* λέπος ἀφαιρῶ, ἀπολέπω, *Aristoph.*

Decorum, τὸ πρέπον, ου, *Dem.* τὸ ὅσιον, ου, *id.* servo, φυλάττω τὸ πρέπον *id.*

Decorus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσχήμων, alicui, τινὶ, *Æschin.* ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς, ές, *Xenoph.*

Decrementum, ἡ φθίσις, εως, *Plato.*

Decrepitus, a, um, γέρων ἐς τὸ ἔσχατον, *Lucian.* Tithono magis, ὁ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ζῶν, *id.* extreme, ὁ καὶ ἡ ἐσχατόγηρως, ω, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ὑπέργηρως, ω, *Ælian.*

Decrescentia, ἡ μείωσις, εως,

Decresco, μειόομαι, *Aristot.*

Decretum,

Decretum, τὸ ψήφισμα, ατος, *Dem.*, τὰ ψηφισθέντα, ων, *id.* τὰ γνωσθέντα, ων, *id.* præclarum de aliquo, κάλον δόγμα περί τινος, *id.* factum secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους γνωσθέντα, *id.* utile, ζυμφέρον τι δεδογμένον *id.* decretum facere, εἰπεῖν ψήφισμα, *Dem.* comprobare, κυρῶσαι ψήφισμα, f. δογμα, *id.* comprobare suffragiis, χειροτονεῖν ψήφισμα, *id.* exsequi, ποιεῖν τὰ δόξαντα, *idem*, ratum habere, ἐμμένειν ψηφίσμασι, *Isocr.* evertere, ἄκυρα ποιεῖν ψήφισμα, *Dem.* abrogare, λύειν ψήφισμα, *idem*, expungere, ἐκ-λατίειν ψήφισμα, *id.*

Decribro, νοσκίζω.

Decubo, κατάκεισθαι, ægrotus, νοσῶν, ῶντος, *Lucian.*

Deculco, καταπατέω, *Thuc.*

Decumanus, a, um, δεκατικός, ἀία, ἄιον, fluctus, ὁ δεκακυμαίος, ὁ τρικυμία, i. e. qui decimas collegit, ὁ δεκατολόγος, ου, *Dem.*

Decumbo, κατάκειμαι, ægrotans, νοσῶν, οὔσης, *Lucian.* διάγω ἐν κλίνῃ, *Plut.* κεῖμαι ἐν κλίνῃ, *Dem.* κατακλίνομαι, *Aristot.*

Decuplatus, a, um, δεκαπλάσιος, ία, ιον, *Poll.*

Decuplo, δεκαπλασιάζω, LXX.

Decuria, ἡ δεκάς, άδος, militum, ὁ λόχος, ου, *Thuc.*

Decurio, onis, ὁ δεκάδαρχος, ου, *Plutarch.* fum, δεκαδαρχία, *Holyb.*

Decurio, as, κατα-λογίζω, *Plut.*

Decurro, καταθέω, *Dem.* aliquo, καταδραμεῖν εἴς τι, *Chrys.*

Decursio, ἡ καταδρόμησις, εως.

Decursorium, locus in quo decurritur, ὁ καταδρόμος, ου.

Decursus, us, ἡ καταδρομή, ῆς, *Thuc.*

Decurto, κολοβόω, *Aristot.*

Decus, τὸ ὄνομα, ατος, civitatis, τῆς πόλεως, *Dem.* patriæ, κόσμος τῆς πατρίδος, *Plut.* Conter *Gloria.*

Decussatim, χιαστὶ, *Plato.*

Decussatio, ὁ χιασμὸς, οῦ, *Plato.* decussationis formam habens, χιαστὸς, ὴ, ὸν, *Eustath.*

Decussis, ἡ δεκάς, άδος.

Decussio, χιάζω

Decussus, us, ἡ χιασις, εως.

Decutio, κατασείω, fructus, καρπὸς ἀποσείομαι, aliquid, τι, *Aristot.*

Dedecet, ἀναρμοστεῖ, *Plato.* aliquem, ἀνελεύθερός ἐστί τινος, *Plut.* ἀπρεπὲς ἐστί, ἦν, τινί.

Dedecor, αἰσχρὸς, ά, όν, *Dem.*

Dedecoramentum, ἡ αἰσχυνη, ης, *Dem.*

Dedecoro, ἀτιμάζω, καταισχύνω, patriam, τὴν πατρίδα, *Anaph.* honore, τιμαῖς, *Dem.* aliquid verbo, τι λόγῳ, *id.* suam existimationem, τὴν δόξαν ἑαυτοῦ, *id.* turpitudine morum gloriam, φαυλότητι τρόπων τὸ κάλος, *Herodian.* Conf. *Dedecus.*

Dedecorose, ἀτίμως, *Plato.*

Dedecorosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, ου, *Demosth.*

Dedecus, ἡ ἀτιμία, ας, *Dem.* τὸ ὄνειδος, ους, *id.* ἡ αἰσχύνη, ης, *id.* adferre alicui, αἰσχύνην φέρειν, f. ἀπαιτεῖν τινι, *id.* admittere, ἔσχον εἶναι τινι αἰσχύνη, *id.* abolere fusceptum, ἀπαλλάττειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην, *id.* incidere in dedecus, ἀφικνεῖσθαι αἰσχύνη τινὶ, *id.* dedecori hoc tibi est, τοῦτο ἐστί σοι ὄνειδος, *Plut.*

Dedicatio, ἡ καθίδρυσις, εως.

Dedico, καθιδρύω, ἀναθήμασι, Deo partem aliquam, τῷ Θεῷ μέρος τι, *Plato.*

Dedignatio, ἡ ἀπαξίωσις, εως, *Polyb.*

Dedignor, ἀπαξιόω, aliquem, τινὰ, *Appian.* aliquid, τι, *Plut.* aliquem ob aliquid, τινὰ τινος, *Aristot.*

Dediſco, μεταδιδάσκω, ἀπομανθάνω, aliquid, τι, *Plut.*

Deditio, ἡ ἔκδοσις, εως, compellere aliquem ad deditionem, ἐκπολεμοῦσθαι τινα, *Demosth.*

Dedititius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκδοτος, ου, *Isocr.* dedita opera, ἐξεπιτηδες, *Dem.* alicui rei deditus, ἐπιθυμῶν τινι, *Synes.* σπουδάζω περί τινος, *Herodian.*

Dedo, ἐκδίδωμι, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ultro me ipſum, ἑκὼν ἐκδίδωμι ἐμαυτὸν, *Dem.* urbem alicui, ἐκδίδωμι πόλιν τινὶ, *Isocr.* σωματίδια μι πόλιν τινὶ, *Diod. Sic.* aliquem alicui, ἐγχειρίζω τινὰ τινὶ, *Plut.* ἔκδοτον παραδίδωμι τινὶ, *Herodian.*

Dedoleo, ἀπαλγία, *N. T.*

Dedolo, ἀπέξω.

Deduco, κατάγω, aliquem, τινὰ, *Plut.* filum, κρόκην, *Lucian.* lanam, ἰμάτιον, *id.* navem, ναῦν, *Herodian.* triremes in portum, τὰς τριήρεις εἰς λιμένα, *Dem.* aliquem a propoſito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æſchin.* a ſententia, μεταπείθω τινὰ, *Dem.* aliquem plauſu & clamore domum, παραπέμπω τινὰ εἰκαδε κρότῳ καὶ βοῇ, *Plut.* funus, παρατέμπω τεθνειῶτα, *Lucian.* ἀκολουθεῖν τινι ποὸς τάφον, *Demoſth.*

Deductio, ἡ ἐδηγία, ας, i. e. abſtractio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς.

Deductor, ὁ ἀσκηταὶ, ὁ ἀσκητὴς, ου, *Dem.*

Deerro, ἁμαρτάνω, ἀποπλανόομαι, a recta fide, τῆς εὐθείας πίστεως, *Chryſ.* deerrare facio, ἀποπλανάω, a propoſito, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æſchyn.*

Defæcatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπυρος, ου, LXX.

Defæco, διυλίζω, *Diosc.*

Defatigatio, ὁ κάματος, ου.

Defatigo, καταπονέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Defectio, ἡ ὑστερησις, εως, *Thuc.* ἀποστασις, εως, *Plut.* ἡ ἔκλειψις, εως, *Dem.* i. e. quod deeſt, vide *Defectus.*

Defector, ὁ ἀποστατὴς, ῆρος, *Plut.* ὁ ἀποστάτης, ου, *id.*

Defectus, ἡ ἔνδεια, ας, *Dem.* τὸ ἐλλειμμα, ατος, *id.* τὸ ἐλλεῖπον, οντος, *id.* τὸ ἔλλειπομα, ατος, *id.* ſolis vel lunæ, ἡ ἔκλειψις, *Ariſtot.*

Defendo, ἀμύνω, *Isocr.* populi libertatem, ἀμύνομαι τὴν δημοκρατίαν, *Dem.* ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, *idem.* ſororem, περὶ τῆς ἀδελφῆς, *Plut.* Græciam, τὴν Ἑλλάδα, *Plato*, aliquem coram judicio, ζωηρορίᾳ ὑπὲρ τινος, *Ariſtot.* σωηγορίᾳ τινὶ, *Isocr.* σωηγορῶ τινὶ, *id.* ἀπολογέομαι περί τινος, *id.* cauſſam, ἀπολογίαν ποιέομαι ὑπέρ τινος, *id.* aliquem ab injuria, ὑπαμύνω τινὶ, Conf. *Defenſio.*

Defenſio, ἡ προστασία, ας, *Polyb.* ἡ ὑπεκκρίσις, *id.* coram judicio, ἡ ἀπολογίας ας, *Dem.* alterum, ὑπὲρ τῶν πραγμάτων, *idem*, defenſionem inſtituere, f. facere, ἀπολογίαν ποιεῖν, f. ποιεῖσθαι, *idem*, λέγειν, *id.* dare, f. concedere alicui, διδόναι τινὶ, *id.* meditari mendaciorum, μελετᾶν ὑπὲρ ψευδῶν, *id.* relinquere alicui, ὑπολείπειν τινὶ, *idem*, *id.* ſcribere peccatorum, γράφειν τῶν ἁμαρτημάτων τινὶ, *id.* habere juſtam, ἔχειν λόγον, f. εἰπεῖν ἀπολογίαν δικαίαν, *idem*, legitimam declinare, φεύγειν ἀπολογίαν δικαίαν, *id.* φεύγειν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν ἀπολογίας, *id.* audire, ἀκροᾶσθαι τῶν ἀπολογημάτων, *Iſocr.* avertere alicujus, διαλύειν ἀπολογίαν τινὸς, *Dem.* defenſione aliqua uti, χρῆσθαι ἀπολογίᾳ τινὶ, *id.* abuti, καταχρῆσθαι ἀπολογίᾳ, *id.*

Defenſito, προϊσταμαι, jura, τῶν δικαίων, *Dem.*

Defenſor, ὁ προστάτης, ου, *Plut.* ὁ βοηθὸς, οῦ, *id.* i. e. patronus, ὁ ἀπολογούμενος, ου, *Dem.* ὁ σωηγορῶν, ου, *id.* ὁ σωηγορῶν, οντος, *id.* ſalutis alicujus, σωηγορῶν τῇ σωτηρίᾳ τινὸς, *id.* legis alicujus, σωζῶν νόμον τινὸς, *id.* comparare multos defenſores alicujus, περιποιεῖσθαι πολλοὺς σωζῶντας ὑπέρ τινος, *id.* adſciscere ſibi defenſorem, παρακαλεῖσθαι αὐτῷ σωηγορῶντα, *id.* habere aliquem, ἔχειν τινὰ σύνδικον, *idem*, deſitui defenſore, ἔρημον γίγνεσθαι τῶν ἱρώντων ὑπὲρ αὐτῶν, *Dem.*

Defero, κατακομίζω, καταφέρω, aliquid in navem, τι ἐπὶ ναῦν, *Syneſ.* i. e. denuntio, σημαίνω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* i. e. accuſo, εἰσαγγέλλω, *id.* καταγγέλλω τινὰ, *Herodian.* Conf. *Accuſo.*

Deferveo, ἀποζέω, *Budæus*, i. e. placidus fio, σφαύνομαι, *Xen.* ira mea deferver, σαύομαι τὴν ὀργὴν, *Dem.*

Defeſſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάπονος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ κατάκοπος, ου, *Plut.*

Defetiſcor, καταπονέομαι, *Laert.* ἀποκάμνω, *Herodian.*

Deficio, ἐλλείπω, in aliqua re, ἔν τινι, *Dem.* deficio pecunia, f. pecunia deficit mihi, χρήματα μὲ ἀπολείπει, *Ariſtoph.* μὲ ὑπολείπει, *Dem.* frumento, ὑπολείπω τῷ Σίτῳ, *Thuc.* ſpiritu, τῷ πνεύματος, *Plut.* animo, λειποψυχέω, *Thuc.* viribus, ἐξασθενῶ, *Plut.* i. e. deſino, καταλήγω, i. e. deſciſco ab aliquo, ἀφίσταμαι τινος, *Iſocr.* ἀπὸ τινος, *Dodo.* ἀφίσταμαί τινος, *Iſocr.* ad hoſtes, ἀφίσταμαι πρὸς πολεμίους, *Iſocr.* ἀπέρχομαι εἰς πολεμίους, *Dem.* ad adverſarios, ἀπὸ κ ἐνω ὅτι τὰς ἀντιδίκας, *Dem.*

Defigo, καταπήγνυμι, aliquid in terram, τι εἰς γῆν, *Ariſtot.* oculos in aliquid, ἐναντενίζω τινί, *Baſil.*

Definio, ὁρίζω, aliquid circulo, τί κύκλῳ, *Ariſtot.* aliquid intervallo aliquo, διορίζω τι διαστήματί τινι, *Lucian.* i. e. ſtatuo alicui aliquid, ὁρίζω τινί τι, *Dinarch.* i. e. circumſcribo, περιγράφω, *Ariſtot.*

Definite, ὁρισμένως, *Ariſtot.*

Definitio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ ὅρος, ου, *id.*

Definitivus, a, um, ὁριστικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Definitus, a, um, ὡρισμένος, ου, ον, *Dem.*

Defit, λειπῇ, ἀπογίνῃ.

Deflagratio, ὁ ἐμπρησμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ ἐμπρησις, εως, *Æſchin.* ἡ ἐμπύρωσις.

Deflagro, καταφλέγομαι, ἐμπρήθομαι, *Xen.*

Deflecto, καταπαίπτω, in aliquid, εἴς τι, *Plato.* ἀποκλίνω, ad locordiam, ὀκνῶ πρὸς ῥᾳθυμίαν, *Dem.* ad voluptates, πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Ariſtot.* παρεκβαίνομαι εἴς τι, *Plut.* ab aliquo in occurſu, ἐκτρέπομαί τινα ἀπαντῶν, *Dem.*

Defleo, καταδακρύω, ſortem, τὴν τύχην, *Xen.* aliquem, ἀνακλαίω τινὰ, *Iſocr.* matrem mortuam, θρηνῶ μητέρα θανοῦσαν, *Lucian.* virum propter ſortem infelicem, ὀδύρομαι ἄνδρα τὴν τύχην, *Dion. Halic.* fortunam alicujus, κλαίω τινὶ τύχην τινός, *Dem.*

Defloreo, ἀπανθέω, *Nazar.* παρακμάζω καὶ παραιθέω, *Plut.*

Defloreſco, vide *Defloreo.*

Defloro, ἀπανθίζω, aliquid, τι, *Plut.*

Defluo, καταῤῥέω, in terram, εἰς τὴν γῆν, *Xen.* defluunt folia, ἀποῤῥέουσι τὰ φύλλα, *Dem.*

Defluvium, ἡ ἀποῤῥοια, ας, *Xen.*

Defluvius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥυτος, ου, *Plato.*

Defluxus, us, ἡ ἀπόῤῥοια, ας, *Xen.* in primis. humorum e capite, ὁ καταῤῥέων, *contr.* καταῤῥοὺς, ου, [illegible]

Defodio, καταρύττω, aliquem vivum, τινὰ ζῶντα, *Xen.* aurum, χρυσίον, *Herneg.* i. e. fodiendo detraho, ἀνασκάπτω, *Plato.*

Defore, ἐλλείψειν, *Ariſtot.*

Deformatio, ἡ δυσμόρφωσις, εως.

Deformis, ις, ὁ καὶ ἡ δύσμορφος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄμορφος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀχρὼν, facies ſupra modum deformis, πρόσωπον ὑπερβάλλον τῇ αἰσχῖ. *Xen.*

Deformitas, ἡ ἀμορφία, ας, *Plut.* ἡ αἰσχροθμία τοῦ σώματος, *Dem.* τὸ αἶσχος, ους, *Xen.*

Deformiter, αἰσχρῶς, *Ariſtot.*

Deformo, διαμορφόω, aliquem, ῥυτιάνω τινὰ, *Dion. Hal.* καταισχύνω τινὰ, *Iſocr.* homines, καταισχύνω τιμὰς, *Dem.* aliquid verbis, τι λόγῳ, *Dem.* ſuam exiſtimationem, τὴν δόξαν ἑαυτοῦ, *id.* i. e. delineo leges, διατυπόω νόμους, *Lucian.* aliquid, ἐκμορφοῦμαί τι, *Plut.*

Defoſſio, ἡ κατορυχὴ, ῆς.

Defraudatio, ὁ ἀποσφισμὸς, οῦ, ὁ ἀποσύλησις, εως *Iſocr.*

Defraudator, ὁ ἀποξύστης, ου, *Plato.*

Defraudo, ἀφαιρέω, ἀποξέω, aliquem aliqua re, τινὰ τινος, *Xen.* ἀποσύρομαι τινα, *Iſocr.* ἐξαπατάω τινα, *Dem.* genium, ἀπατεωνίζομαι τῷ φύσῃ

Defren-

Defrenatus, a, um, ὁ κ̀ ἡ ἀχάλινος, ου, *Plato.* ὁ κ̀ ἡ ἀχαλίνωτος, ου, *Nic.*

Defrigesco, ἀποψύχομαι, *Arist.*

Defricuo, ἀποσμήχω, ... τι, *Thuc.*

Defugit o, ὁ κα... *Hdt.*

Defungo, ... καταπνίγομαι, *idem.*

Defrustatio, ... ἡ, *Herodian.*

Defuncte, ...

Defunctum, ...

Defu... ἀπο-... τι ...

Defun..., ...

Defunctus, ... ἀφ... ἐν ... ... αὐ ... ...

Defunctus, a, um, ... τινὸς, ... *Dem.* ... τετελευτηκὼς, ὁ ... *id.* ... ο ...

Defundo, καταχέω.

Defungor, ἀποπέμπομαι, aliquid re, ... *Plato.* officio, τὸ καθῆκον ... *Thuc.* vita, vide *Morior.*

Degen... ἀγεν... ος, ... *Herodian.* ὁ κ̀ ἡ ... τ... ... *Lucian.*

Degener... ... ας, *Plut.* ἡ ... ...

Degenero, ... *Luc.* in ... formam, ἐκπίπτω εἰς ... εἶδος, *Plut.* liberi degenerantes, παῖδες ἐξ... *Theophr.* degenerare suo, ἐξίσταμαι κ̀ φθείρω τὴν τῆ ἐχέτος φύσιν, *Arist.*

Deglabratio, ἡ ψίλωσις, εως, *Aret.*

Deglubo, ψιλόω, *Arist.*

Deglubo, ἀποτίλλω, ἀποδέρω.

Deglutio, καταπίνω, aliquid, τι, *Plut.* ... *Arist.*

Dego, διάγω, ... κατ' ... *Herodian.* vitam, τὸν βίον, *Dem.* ζάω βίον *Plut.* ... βίον, *Herodian.*

Degrandinat, ἐπιχαλάζει, lapidibus, λίθοις, *Luc.*

Degravo, καταβαρύνω, ἀποβαρύνω.

Degusto, ἀπογεύομαι, aliquid, τινὸς, *Plut.* imperium, γεύομαι ἀρχῆς, *Herodian.* aliquid, τι, *N. T.*

Dehinc, ... *Lucian.* primum—deinc, ...—ἔπειτα, *Dem.*

Dehisco, χαίνω, *Lucian.* ...

Dehonestamentum, vide *Dedecus.*

Dehonesto, vide *Dedecoro.*

Dehonestus, ... vide *Turpis.*

Dehortatio, ἡ ἀποτροπή, ῆς, ...

Dehortor, ἀποτρέπω, ... τι, *Isocr.* ... *Dem.* ab aliquo τινὸς ... a ... ullo, τινὰ τῆ τὰ κοινὰ πράττειν, *Plut.*

Dejectio, ἡ καταβολή, ῆς, *N. T.* ...

Dejero, κατόμνυμι, *Dem.* ... τι, *Isocr.* ... aliquem, ... τινα, *Plut.* terribilem, σεμνὸν κ̀ μέγαν ὅρκον διόμνυμαι, *Lys.*

Dejectio, ἡ ἀποβίασις, εως, *Herodian.*

Dejicio, καταβάλλω, aliquid, τι, *Isocr.* i. e. deturbo, de honore, ἀποθέομαι τῆ τιμῆς, *Lucian.* aliquem de possessione, ἐξελαύνω τινά, *Dem.* de saxo, i. e. præcipito, κατακρημνίζω τινα, *Dem.*

Dein, vide *Deinde.*

Deinceps, ἐξῆς, *Dem.* ἐφεξῆς, *id.* τὸ λοιπὸν, *Dem.* μετὰ ταῦτα, *id.* εἰς τὸ λοιπὸν χρόνον, *Isocr.* εἰς τὸ λοιπὸν, *Xen.*

Deinde, εἶτα, in... Thessaliam, ἐπῆλθε Θετταλίαν, *Dem.* prædicabis pugnas, ἔπειτα λέγεις μάχας, *idem,* abusus est, τὸν μετέπειτα χρόνον κατακέχρηται, *Plato.* primum,—deinde, πρῶτον μὲν—δεύτερον δὲ, *Dem.* πρῶτον μὲν—ὕστερον δὲ *id.* πρῶτον μὲν—εἶτα, *id.* πρῶτον μὲν—ἔπειτα, *id.* primum—deinde—tandem, τὸ μὲν πρῶτον—ἔπειτα,—τὸ τελευταῖον, *&* *id.*

Deitas, ἡ θεότης, ητος, *Gregor.*

Dejugo, ἀποζεύγνυμι.

Dejungo, ἀποζεύγνυμι, ab aliquo, τινὸς, *Æschin.*

Delabor, καταπίπτω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Aristot.* ἀπολισθάνω τινὸς, *Themist.* in morbum, καταφέρομαι εἰς τὸ πάθος, *Hippocr.*

Delacero, καταξαίνω.

Delacrimatio, vide *Defletus.*

Delamento, vide *Defleo, Deploro.*

Delasso, vide *Fatigo.*

... ἀπολείπω, *Aelian.*

Delator, ..., *Herodian.*

Delatus, a, um, κατενεχθεὶς ἐντεῦθεν, ... *Herodian.* cœlo, ὁ κ̀ ἡ οὐρανοπετὴς, έος, *Plut.* a Jove, ὁ κ̀ ἡ διοπετὴς, ές, *Herodian.*

Defessus, ... defessi, κοπιάω, aliqua re, ἔκ τινος, *N. T.* ὑπό τινος, *Aristot.*

Delatio, ἡ ἔνδειξις, εως, *Dem.* & accusatio, ... ἐπὶ ... *Plut.* ... aliquem, φαίνω κατά τινος, *id.* ἔγκλημα φέρειν πρός τινος, *id.*

Delator, ὁ μηνυτής, οῦ, *Dem.* ὁ ἐνδείξας, αντος, *id.* ὁ ἐλέγχτης, ... ὁ συκοφάντης.

Delevi, κατήνεσα, *Lucian.*

Delebilis, e, ὁ κ̀ ἡ ἐξάλειπτος, ου.

Delectabilis, e, ἐπαινετός, ὁ, ὀν, *Herodian.* τερπνός, ή, όν, *Luc.*

Delectamentum, ἡ διαγωγή, ῆς, *Plut.* ἡ θυμηδία, ας, *Lucian.*

Delectatio, ἡ τέρψις, εως, *Isocr.* & voluptas, χάρις καὶ ἡδονή, *Dem.* & suavitas, ἡδονὴ κ̀ ἡδύ, *id.* ἡ ἡδυπάθεια, ας, *Lucian.* ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xen.*

Delecto, τέρπω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Luc.* εὐφραίνω τινά, *Dem.* συνήδομαι ..., *Plut.* hostes, ἡδονὴν ποιέω τοῖς ἐχθροῖς, *Dem.*

Delector, ἥδομαι, aliqua re τινὶ, *Dem.* bonis rebus, ἐπὶ τοῖς καλοῖς, *Xen.* voluptatibus, ἡδοναῖς, *Plato,* laude, καλῶς ἀκούων, *Plut.* bonis, χαίρω ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, *Xen.* hospite, ἐνδεχέω τῷ ξένῳ, *Diod.* eiu carminum, ἐπαινέω εἰς τὰ ᾄσματα, *Ælian.*

Delectus, a, um, ἐκλεκτὸς, ή, όν, *Thuc.* ὁ κ̀ ἡ ἐπίλεκτος, ου, *Polyb.* delecti viri, αἱρέθεντες ἄνδρες, *Lycurg.* delecti a senatu, κρινόμενοι ὑπὸ τῆς βουλῆς, *Dem.* delectus juvenis ad militiam, ὁ λοχαγὸς, ... *Thuc.*

Delectus, us, ἡ ἐπίλεξις, εως, *Appian.* ὁ κατάλογος, ου, *Dem.* ἡ ἐκλογὴ, delectum habeo, καταλέγομαι στρατιώτας, *Xenoph.* καταλέγω τοὺς μαχησομένους, *Plut.* In Italia, ἐς στρατιὰν ἀθροίζω λογάδας ἐκ τῆς Ἰταλίας, *Herodian.*

Delegatio, ἡ ἐπιτροπή, ῆς, *Dem.* ἐντολή, ῆς, *N. T.*

Delego, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τινί τι, *Isocr.* ἀποστέλλω, ἀποπέμπω.

Delenio, καταθέλγω, καταπραΰνω, iram alicujus, τινὰ ὀργῆς, *Plut.* aliquem sermone, πραΰνω τινὰ λόγῳ, *id.*

Deleo, ἐξαλείφω, nomen aliquod, τὄνομά τι, *Dem.* aliquem e catalogo, τινὰ ἐκ τῶ καταλόγου, *Xen.* amicitias, τὰς φιλίας. *Isocr.* maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαι τὴν ἀδοξίαν, *Dem.* calumnias, ἀποτρίβομαι f. διαλύω τὰς διαβολὰς, *idem,* ex hominum memoria, ἀφανίζω ἐξ ἀνθρώπων, *Isocr.* tropæa, ἀφανίζω τὰ τρόπαια, *id.* aliquid oblivione, λήθη ἐμποιέω τινὸς, *Dem.* παραδίδωμί τι τῇ λήθῃ, *Lucian.* aliquos internecione, παντελῶς ἀπόλλυμί τινας, *Dem.* urbem, ὅλως ἀναιρέομαι πόλιν, *id.* καθαιρέομαι πόλιν, *Herodian.*

Deletilis, e, vide *Delebilis.*

Deletio, ἡ ἐξάλειψις, εως, ὁ ἀφανισμὸς, ῦ.

Deletor, ὁ λυμαντὴρ, ῆρος, *Xen.*

Delibatio, ἡ ἀπόγευσις, εως.

Deliberatio, ἡ βουλή, ῆς, *Dem.* ἡ βούλευσις, εως, *Aristot.* ἡ σκέψις, εως, *id.* instituo deliberationem de aliqua re, προτίθημι βουλὴν περί τινος, *id.* adversari deliberationibus, ἐναντιόομαι τῷ βουλεύεσθαι, *id.* instituo deliberationem ante negotium, χράομαι τῷ βουλεύεσθαι πρὸ τοῦ πράγματος, *id.* Conf. *Consilium.*

Deliberativus, a, um, συμβουλευτικὸς, ή, όν, *Aristot.*

Deliberator, ὁ βουλευτὴς, οῦ, *Lucian.*

Delibero, βουλεύομαι, *Dem.* σκέπτομαι, de re aliqua recte, περί τινος καλῶς, *Dem.* ὑπέρ τινος, *id.* non de hoc, an pax facienda sit, sed de eo, quaenam facienda sit, οὐ περὶ τοῦ πότερον τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ ποίαν τινά, *id.* mecum, κατ' ἐμαυτόν, *id.* cum amicis, quod mihi aetatum sit, χρῆσθαι φίλοις, ὅ, τι χρή με ποιεῖν. *Plut.* quomodo ... faciamus, πῶς ἀποσώζωμεν, *Xen.* utrum velim cum iis bellum gerere, an amicus ..., εἴτε βούλομαι πολεμεῖν αὐτοῖς, εἴτε φίλος εἶναι, *Xen.* utrum ... ..., πότερον ... φεύγοντος ... συντάττειν ..., *Dem.*

Delibo, ἀπάρχομαι, aliquid, τι, *Plut.*

Delibuo, ἀλείφω, ἐπαλείφω, ... *Aristoph.*

Delicate, τρυφερῶς, ... *Plut.* διατίθεμαι ... *Xen.* vivo, ... *Plut.* vivo, & ... ... *Ælian.* ... ... vestitus, ταῖς ἐσθῆσι ..., *Luc.*

Delicatus, a, um, τρυφερός, ά, όν, de homine & re, *Athen.* θηλυκὸς, ... *Xen.* delicatum femininis, ἁβροδίαιτος γυναικὸς, *Luc.*

Deliciæ, ἡ τρυφή, ῆς, *Dem.* ἡ ἁβρότης, ητος, *Xen.* ἡ ἁβροσύνη, ης, ... atque luxus, τρυφὴ κ̀ ... *Dem.* in deliciis vivo, τρυφάω, *Plut.* deliciis affluo, σπαταλάω, *N. T.* Conf. *Dulcis.*

Delicior, τρυφάω, *Dem.* θρύπτομαι, *Xen.* διαθρύπτομαι, *id.* ἁβρύνομαι, aliqua re ..., ... *Plato.* τρυφάω κ̀ σπαταλάω, *N. T.*

Delictum, τὸ ἔλλειμμα, ατος, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *id.* ἡ ἁμαρτία, ας, *Isocr.* ἡ πλημμέλεια, ας, *id.* τὸ πλημμέλημα, ατος, *id.* incidere in delictum, περιπίπτω ἁμαρτήματι, *id.* involvere se iisdem delictis, χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτήμασι, *id.* delicta alicujus castigare, ἐπιτιμάω τοῖς ἁμαρτηθεῖσι τινι, *Dem.* reprehendere, εἴ τις ἁμαρτάνει τις, ἐπιτιμάω, *id.* τοῖς ἀμαρτανομένοις ..., *id.* Conf. *Peccatum.*

Deligo, as, δέω, vulnus, τραῦμα, *Xen.*

Deligo, is, αἱρέομαί τι, *Isocr.* aliquem ducem, αἱρέομαί τινα ἡγεμόνα, *Dem.* aliquid ex omnibus, προαιρέομαί τι ἐξ ἁπάντων, *Isocr.* ex omnibus optimum, ἐκλέγομαι τὸ βέλτιστον ἐξ ἁπάντων, *id.*

Delineatio, ἡ διαγραφή, ῆς, *Plato.* ἡ σκιαγραφία τινὸς, *id.*

Delineo, προγράφω, *Isocr.* ὑπογράφω, *id.* aliquid, διαγράφω τι, *Polyb.*

Delingo, ἀπολείχω, *Athen.*

Delinimentum, ... ατος, τὸ θέλγητρον, ου, *Eurip.*

Delinio, καταχέω, *Gal.* suavitate, κηλέω ... *Plut.* ..., κηλέω.

Delinitio, ἡ κήλησις, εως, *Plut.*

Delinitivus, a, um, κηλητικὸς, ή, όν, ὁ κ̀ ἡ θελκτήριος, ου, *Plut.*

Delino, καταχρίω, *Gal.*

Delinquo, ἁμαρτάνω, *Dem.* nulla in re, πλημμελέω περὶ οὐδέν, *Isocr.* in aliquem, πλημμελέω εἰς τινα, *Xen.* in multis, πολλὰ σφάλλομαι, *Isocr.* πολλὰ ἐξαμαρτάνω, *id.* in leges, πράττω τὰ κεκωλυμένα, *Æschin.* Conf. *Pecco.*

Deliqueo, τήκομαι, *Gal.*

Deliquesco, idem quod *Deliqueo.*

Deliquium, ἡ ἔκλειψις, εως, *Plut.* animi, ἡ λιποθυμία, ας, *Herodian.*

Deliramentum, τὸ λήρημα, ατος.

Deliratio, ἡ λήρησις, εως, *Aretæus.*

Delirium, τὸ παραλήρημα, ατος, *Xiph.* ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἄνοια, ας, *id.*

Deliro, ληρέω, *Dem.* ἀποληρέω, *id.* παραληρέω, *Aristoph.* prorsus, παντάπασι, *Isocr.* & insanio, παραφρονέω κ̀ μαίνομαι, *Dem.*

Delirus, a, um, ὁ κ̀ ἡ ληρώδης, εος, *Aristot.* ὁ παράφρων, senex, ὁ χρονόληρος, *Conf. Stultus.*

Deliteo, διαλανθάνω, in silvis, ἐν δρυμοῖς, *Herodian.* κρύπτομαι ἐν ὕλαις, *id.*

Delitesco, vide antecedens *Deliteo.*

Delitigo, φιλονεικέω.

Delphin,

Delphin, ὁ δελφὶν, ῖνος, *Arist.*
Delubrum, τὸ εἰδωλεῖον, ὁ, *N. T.* τὸ ἱερὸν, οῦ, *Dion.*
Deludificor, διαπαίζω, *Plato.*
Deludo, ἐμπαίζω, *Longin.* καταπαίζω.
Delumbis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνάλυτος, ος.
Delumbo, ἀπονεύρω, *Suid.* ἐκνεύρ ζω, *Dem.*
Dēmando, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, *Isocr.* ἐπιτίθεμαι.
Dēmentiā, ὁ παλαθένος, *Plaut.*
Dēmens, ὁ καὶ ἡ ἔφρων, ονος, ων, *Dion.* ὁ καὶ ἡ παράφρων, ονος, ων, ἐν, *Dion.*
Dēmentium, τὸ ζητομάτριον, ου, *Mod.* ἡ ζητουσιτικὴ ἀσθένεια, *Vol. Sanct.*
Dēmenter, παρὰ μέρος, facile, ῥᾳδίως, *Dion.* ἐκφόβως, *id.* a vento.
Dēmentia, ἡ ἄνοια, ας, *Plaut.* ἡ παράνοια, ας, *id.* ἀπόνοια, ας, *Sen.* ἡ παραφροσύνη, ης, *id.* ἐν οἷς μὴ ἔστιν νοεῖν, εἰς τὸ ἔλαττον ἡ ἀφροσύνη, μανία, ἀπόνοια, χαρὰ, *Ign.*
Dēmentio, παραφρονέω, *Lucr.* λυσσάω, *id.* μαίνομαι, *Hom.*
Dēmento, μὴ ἐ. ε, aliquem, τινά, *N. T.*
Dēmereō, ἀμπλάσκομαι, aliquid alicui, τι παρά τινος, *Dion.*
Dēmeritus, a, um, ἀφορμαῖος, εἶσα, ἐν, frumentum permit nave demerita, ἀπολλύει ζημίαν πλοῖα κατενεγκόντα, *Dion.*
Dēmetior, διαμετρέω, aliquid, τὶ, *Dion.*
Dēmeto, ἀποθερίζω, LXX. παραπεζίζω, ἀπαμάω, *Hesych.* τὸν σῖτον ἐκ τοῦ γένους, *Spec.*
Dēmigratio, μεταδίνησις, εως, *Plato.*
Dēmigro, μεταζωμαι, *Lucian.* ἐ νίτα, ἀποχωρέω τοῦ ζῆν, *Plato.*
Dēminuo, μείοω, aliquid, τὶ.
Dēmiror, θαυμάζομαι, *Suid.* dicto, ἀπὸ εὐμόζω τὸ λεγόμενον, *Herodot.* ὑπερθαυμάζω.
Dēmissus, a, um, ταπεινὸς, ἡ, ὸν, *Plaut.* ταπεινόφρων, μὴ ὑψηγενὴς φρενὸς, *Dion.*
Dēmitto, ἡ κάθεσις, εως, *Cæcil.* anam, ἡ τοῦ ἄνω ἔ. ε, ως, *N. T.* ἡ ταπείνωσις, εως, *N. T.* ἡ καθίημι, *Dion.*
Dēmolior, καταρρίπτομαι, καταβάλλω, urbes, τὰς πόλεις, ῥήγνυμι, vias, ἀποικοδομέω τὰς ὁδὸς, *Hesych.* mœnia, καθαιρέω τὸ τεῖχος, *Jos.*
Dēmolitio, ἡ καθαίρεσις, εως, ἡ καταβολὴ, ῆς, *Dion.*
Dēmolitor, ὁ καθαιρέτης, ου, *Hesych.*
Dēmonstrabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀποδεικτὸς, ὴ, *Aristot.*
Dēmonstratio, ἡ ἀπόδειξις, εως, *Aristot.*
Dēmonstrativē, δεικτικῶς.
Dēmonstrativus, a, um, δεικτικὸς, ὴ, ὸν, ἀποδεικτικὸς, ὴ, ὸν, ἀπόδειξικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Dēmonstrator, ὁ ἀποδεικτὴς, οῦ.
Dēmonstro, δείκνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.* ἀποδείκνυμί τι, *Herodot.* aliquid clare, ἀποδεικνυμί τι ζωηρῶς, *Dion.* ita clare, ὥστε ἐπιδεικνύω τί αὐτὰ ζωηρῶς, ἄρτι, *id.* meam virtutem, τὴν ἐμὴν ἀνδρείαν δρᾶσιν, *Ign.*
Dēmorātus, a, um, ἐβραδύνω.
Dēmordeō, ἀπεδηξάμην, *Plaut.* Confer *Mordeo.*
Dēmorior, κατίζω, aliquem, τινὰ, *Plaut.* ἐ ἀποθνήσκω, ἀπὸ τινος, *Dion.*
Dēmōror, καθυστερῶ, *Eccl.* ἐκβραδύνω τὸ ἔργον, *Dion.* ἐ ἐμποδίζω, κωλύω, ἐνοχλῶ τινα, *Plaut.* ἐ ἐμποδίζω τοὺς ὄντας τῆς συνόδου, *Eccl.*
Dēmum, vide *Denique.*
Dēnārius, ἡμιτεταρτημόριον.
Dēnāscor, ἀποσυμφορίζω.
Dēnato, ἐκνήχομαι, ἐξέρχομαι νήχων, *Dion.*
Dēnato, vide *Alo.*
Dēnātus, a, um, ἐνδεδεμένος, η, ον, συνδεδεμένος, ἐγκεκλεισμένος, ἐνδεδυκὼς, ἐνδεδυμένος, ἐνδεδεμένος, *Tert.* τὸ δίκτυον, ου, *N. T.* τὸ δίκτυον χαλκοῦν, ου, *Plut.*
Dēnāvi, ἀπέναυσα, *Hier.* Conf. *Navo.*
Dēnāvo, ῥιπτοναυσία, *Suid.*
Dēnato, κατανήχομαι.
Denego, ἀπαρνέομαι, eadem, φύσιν, *Plut.*
Deni, ai, ai, ai, ai, ἑκάς, *Hom.*
Denigrātio, ἡ μελάνωσις, εως, *Nicet.* ὁ μελασμὸς, οῦ.
Denigro, μελαίνω, ὑποκελαίνω, διαμελαίνω.
Denique, τοτελευτῶν vel ἐν τελευταίῳ, *Dion.* τὰ τελευταῖα vel τὸ τελευταῖον, *id.* εἰς τελευταῖον, *Xenophon.* τὸ τέλειον, *Dion.*
Denominātio, ἡ ἀνωνυμασία, ας.
Denomino, κατονομάζω, aliqua re, τινι, *Paul.*
Denoto, Σημειοῦμαι, *Nicet.* i. e. significo, Σημαίνω, *Aristot.*
Dens, ὁ ὀδὼς, ὀντος, *Aristot.* molaris, ὁ γόμφιος, ου, *Nicand.* genuinus, ὁ γναθήρ, ῆρος, *Aristot.* incisor, ὁ γλυφὶς, ῖδος, ἡ, *Poll.* ὁ τομεὺς, έως, *id.* caninus, ὁ κυνόδους, οντος, *Hippocr.* dentium stupor, ἡ νεμαδὼν, ῶνος, *Aristot.* dentium dolor, ἡ ὀδυνηρία, ας, *Dioscor.* dentium dolore labore, ὀδυνηρίᾳ, ᾶς, dentes habens utrimque, ὁ καὶ ἡ ἀμφίδους, ουντος, *id.* nullos, ὁ καὶ ἡ ἀνώδους, ουντος, *Aristot.* serratus, ὁ καὶ ἡ καρχαρόδους, ουντος, *Aristot.* prominentes, ὁ καὶ ἡ ἐξόδους, ουντος, *Poll.* tres, ὁ καὶ ἡ τρίδους, LXX exteros, ὁ καὶ ἡ χαλκόδους, *Aristot.*
Densēo, ἡ πύκνωσις, εως, *Plut.*
Dense, πυκνῶς, *Aristot.*
Densitas, ἡ πυκνότης, ητος, *Plut.*
Denso, πυκνόω, *Plut.*
Densus, a, um, πυκνὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* ὀμβρώδης, ης, ες, *Plut.*
Dentale, ὁ ζυγὸς, *Hesych.*
Dentatus, a, um, ὀδοντωτὸς, ἡ, ὸν, *Gloss.* ἀδοντοταμήτος, ἐνη, ενον, ferrum, ζιδηρος, *Poll.*
Denticulatus, a, um, idem quod *Dentatus.*
Denticulus, ὀδὼς μικρὸς.
Dentifricium, ὁ ὀδοντοξέσμος, ου, *Poll.*
Dentio, ὀδοντίασις, ὀδοντοφυΐα, *Hippocr.* ὀδοντοποιΐα, *Poll.*
Denticalpium, ὁ ὀδοντοξέσμος, *Poll.*
Dentitio, ἡ ὀδοντοφυΐα, ας, *Paul. Æg.* ἡ ὀδοντίασις, εως, *id.* τὸ τῶν ὀδόντων τοιοῦτον πάθος, *Poll.*
Denubo, vide *Nubo.*
Denudo, ἀποζυμόω, *Hesiod* γυμνόω, aliquem aliquo, τινα τινος, *Herodian.* Conf. *Nudo.*
Denunciatio, ἡ ἐπαγγελία, ας. Conf. *Indictio.*
Denuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* ἀπαγγέλλω τινί τι, *id.* alicui bellum, καταγγέλλω τινὶ πόλεμον, *Dion.* προαγορεύω τινὶ πόλεμον, *id.* per urbes, ἀπαγγελία κατὰ πόλεις, *Thuc.*
Denuo, αὖ, *Dem.* αὖθις, *id.* πάλιν, *id.*
Deoccō, βαπτίζω, *Aretæus.*
Deonero, ὠνος, ονίζω, ὠνήσω.
Deorsum, κάτω, κάτα, κατὰ, χαμαὶ, *Dion.* ac forsan, κάτω, *Gloss.*
Deosculor, καταφιλέω, manus & pedes alicujus, χεῖρας καὶ πόδας τινὸς, *Longin.*
Depascor, ἐκνέμομαι, aliquid alicubi, τί που τινα, *Xenoph.* ζεμβάσιν ἐκνέμομαι, *Dion.*
Dēpasco, καταβοσκίζω, *Suid.*
Dēpāstus, καταγώγιον, aliquid alicubi, τί που τινος, *Xenoph.* aliquem in terram, τινὰ εἰς γῆν, *id.*
Depecto, κατακτενίω, le ienem τὴν κόμην, *Dion.* κατακτενίζομαι τὴν κεφαλὴν τὴν ἐμὴν, *Dem. Phal.* ἐκκομῶ τὴν κεφαλὴν, ἀπὸ τοῦ ἐκκομᾶν, *Dion.* ἐκκομῶ τὰς τρίχας, *Dion.* ἐκκομῶ τὰς κόμας.
Depectō, ἀπεκτένισα, ης, ης, ης.
Depectus, ἐκκεκομημένος, ἐκκεκομημένη, ἐκκεκομημένον, LXX.
Depeculor, vide *Peculor.*
Dēpendeō, ἐξάρτησις, εως, *Plut.* ἡ ζύλησις, εως.
Dependo, ἐκτίνω, ἐξ τοκοτόκος.
Dependo, vide *Pendo.*
Depeno, καταπίνω, ὑποπίνω τὸν οἶνον, *Dion.*
Depeto, ὁρμὴ, ἡ ἐκ. πορεία, *Dion.* aliquem ab aliquo, ἀπελαύνω τινὰ ἀπό τινος, *id.* ἀποτρέπομαι τινα τινός, *Plut.* aliquem de regno, ἐκβάλλω τινὰ ἀπὸ ἀρχῆς, *Dion.* gladium momentem cervicibus, ἀποσείω ξίφος τοὺς αὐχένας ἐπιφερόμενον, *Dionysian.*
Dependeo, ἐκκρεμάννυμαι, ab aliquo, τινος, ἐκκρέμαμαι τινος, *N. T.* ἐξαρτῶμαι τινος, *Lucian.* a virtute alicujus, ἐξαρτῶμαι ἀνδρείας τινος, *Lucian.*
Dependeo, ἐκλύω, pœnam alicui, τίσιν τινὶ, *Dion.*
Dependulus, a, um, ἐκκρεμαμβώδης, ἐνη, ενον.
Deperdo, ἀπόλλυμι, aliquid, τι, *Eust.* & everto urbem, ἀπώλεσε τὴν πόλιν, *Dion.*
Deperco, ἀπόλλυμαι, *Aristoph.* i. e. morior, ἀποθνήσκω, *Plato.* i. e. vehementer amo aliquem, ὀλλύμαι τινι, *Theocr.*
Deperdo, ἀπολλύω, *Aristoph.* i. e. morior, ἀποθνήσκω, *Plato.* i. e. vehementer amo aliquem, ὀλλύμαι τινι, *Theocr.*
Depergo, ὁ λευκαίνω, ὑδῶ, *Diosc.* depetigine laboro, λιχηνιάω, *Il. ἀρθ.*
Depereo, ἀπόλλυμαι, *Aristoph.* i. e. morior, ἀποθνήσκω, *Plato.* i. e. vehementer amo aliquem, ὀλλύμαι τινι, *Theocr.*
Depergo, ὁ λευκαίνω, ὑδῶ, *Diosc.* depetigine laboro, λιχηνιάω, *Il. ἀρθ.*
Depertus, a, um, κλινοδεὴς, ἐσσα, ἐν.
Depictus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταγραπτὸς, ὴ, ὸν, ὁ καὶ ἡ κατάγραφος, ος, ον, *Lucian.*
Depilatus, a, um, ἐκπεριχαθὴς, εἶσα, ἐν, ἀπεσκληκότος τὰς χαίτας, *Poll.* ἐκτεθελαμμένος τὰς τρίχας, *id.*
Depilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτριξ, χος, *Poll.* ὁ καὶ ἡ ἄκομος, ος, *idem.*
Depino, καταπίλλω, LXX. ἀποτίλλω, διαλύω.
Depingo, καταγράφω, aliqua, τί, *Propert.* columbis, χρώματά τι, *Synes.* imaginem meam luxuriis lin amentis, τὴν ἐμὴν εἰκόνα ἐμαυτῷ μοιχεύοντι γράφε, *Herodian.*
Depilato, ἀποτίλλω, *Aristoph.*
Depleo, ἐμπίπλημι, *Lucian.* ἀποπλέω.
Deplanatus, a, um, ὁμαλισμένος, η, ον.
Deplorātus, κατακλαυμένος, ἐνη, ἐνον, i. e. mendicus, ὁ καὶ ἡ ἀπαισιόμορφος, ος, *Dem.* a medicis, ἀπογιασμένος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, *Poet.*
Deplore, vide *Defleo.*
Deplumis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπιλος, ος, *Suid.* ὁ καὶ ἡ ἀπίλητος.
Deplumo, ἀποτίλλω τὰ πίλια.
Depluo, κατομβρέω.
Depono, καταπίθημι, arma in medium, τὰ ὅπλα εἰς μέσον, *Xenoph.* διάταξιν, κατάστημα τῶν μειακίων, *Plut.* argentum apud aliquem, ἀργύριόν τινι, *Luc.* pecuniam, παρακατάθημι χρήματα, *id.* inimicitias, ἐχθρὰν ἀποτίθεμαι, *Plut.* ἐχθρὰν ἀπολύομαι, *Luc.*
Depopulatio, ἡ ἀφάνισις, εως, *Hermog.*
Depopulator, ἀφανίστης.
Depopulor, ἀφανίζω, maritimas regiones Laconicæ, τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία τῆς Λακωνικῆς, *Thuc.*

Thuc. vicos & parvas urbes, διαπορθῶ κώμας καὶ μικρὰς πόλεις, Plut.

Deportatio, ἡ κατακομιδή, ῆς, Thuc. ἡ ἐκφόρησις.

Deporto, κατακομίζω, frumentum exercitui, τὸν ζῖτον στρατεύματι, Dion. aliquem in insulam, ἐκφορίῳ τινὰ εἰς νῆσον, Lucian. aliquem in nivem, ἀποκομίζω τινὰ ὑπὸ τὸ κλεῖον, Iscr. laudem, κομίζομαι δόξαν, id. exercitum ex aliquo loco, στρατὸν ἀνάγω στρατιᾶς, Herodian.

Depoſco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, Dem.

Depoſitio, ἡ κατάθεσις, εως, ἡ θέσις, εως, Plut.

Depoſitum, τὸ κατάθημα, ατος, ἡ παρακαταθήκη, ης, Dem. reliquum poſſeritati, παραθήκην καταλιπεῖν τοῖς ἀπογόνοις, Dem. accipere, λαμβάνειν, idem, δέχεσθαι, Iscr. repoſcere, ἀπαιτεῖν, Dem. reddere, ἀποδόναι, Ariſtot.

Depoſtulo, ἐξαιτέω, Dem.

Deprædatio, ἡ ζημία, ας, Dem.

Depræcor, ἀποτυλόω, Chryſ. aliquid, λαφυραγωγέω τι, Plut.

Deprælior, καταμαχέομαι, διαμάχομαι, Xen.

Depravate, διεστραμμένως.

Depravatio, ἡ διαστροφή, ῆς, Theophr.

Depravo, διαστρέφω, aliquid, τι, Theophr. aliquem, κακηγορῶ τινὰ, Xenoph. ſcripturas, στρεβλῶ τὰς γραφὰς, N. T. Conf. Corrumpo.

Deprecabundus, a, um, ἱκέτιος, ικτα, ον.

Deprecatio, ἡ δέησις, εως, Dem. pro reo, ἡ παραίτησις, εως, id. ἡ ἐξαίτησις, εως, id. pro aliquo, δεήσεις ὑπέρ τινος, Dem.

Deprecator, ὁ παραιτητὴς.

Deprecor, ἀπολύομαι, aliquid, τί, Dem. ne quid fiat, μή γενέσθαί τι, Dem. ne quid inimicis accidat, τι τοῖς ἐχθροῖς ξυνεφ. i. e. ventum precor, παραιτοῦμαι, Dem. pro aliquo, ἐξαιτοῦμαί τινα, id.

Deprehendo, καταλαμβάνω, aliquid, τὶ, Dem. injuſte facientem, λαμβάνω τ ἀδικοῦντα, id. in ipſo facinore, ἐπ αὐτοφώρῳ λαμβάνω τινα, id. τῷ φωρᾶματι αὐτῷ ἁλίσκω τινα, id. i. e. intelligo, μανθάνω, Dem. διαγινώσκω, id.

Deprehenſio, ἡ κατάληψις, εως, Thuc.

Depellio, ἀ κατάτισις, εως.

Deprimo, καταπιέζω, aliquem injuſte, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, Iscr. ὑπερβάλλω, ταπεινόω.

Deprom, προχειρίζομαι, aliquid, τι, Lucian. ex cella penuaria, προφέρω ἐκ τοῦ ταμείου, Iscr.

Depropero, καταστρώννυμι, rem, τὸ πρᾶγμα, Æſchin.

Depſo, δέφω, Heſych.

Depudeſco, ἀπαναίσχυντέω, LXX.

Depugnatio, ἡ κατάμαχη, ης, ἡ ξυμμάχη, ας, adverſus aliquem, ἡ ἀντιμάχησις, εως.

Depugno, διαμάχομαι, pro re aliqua, ὑπέρ τινος, Plato, pro aliquo cum aliquo ſ. adverſus aliquem, ὑπέρ τινος πρός τινα, Plut. adverſus aliquid, i. e. repugno alicui rei, πρός τι, Dem.

Depulſio, ἡ ἄπωσις, εως, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, Iscr.

Depurgo, ἀποκαθαίρω.

Deputatio, ἡ ὑπόκρισις, εως.

Deputo, ἀποκρίνω, aliquid, τὶ, Xenoph. i. e. exiſtimo, νομίζω, Isocr.

Derado, ξύω, ξέω, καταξύω, Plut.

Dereliction, ἡ καταλειψις εως.

Derelictus, a, um, ὁ ἡ ὁ καταλειπτός, ή, όν, pro derelicto habere, ἀποστοχάζομαι, N. T.

Derelinquo, ἐγκαταλείπω, aliquid, καταλείπω τί, Plato. gloriam, δίδωμι, Dem.

Derepente, ἐξαίφνης, Dem. ex improviſo, Ariſtot. αἰφνιδίως, id.

Derepo, ἀφέρπω.

Derideo, καταγελάω, aliquem, τινὰ, Dem. τινός, Iscr. τινι, Herodot. parem, ὁ ἰσόμοιρος, Iscr. deridendum aliquem propino, καταγέλαστον ποιέω τινὰ, Plato.

Deridiculus, a, um, ὁ ἡ ἀ καταγέλαστος, ή, Plato. ὁ ἡ ἀκαταγέλαστος, ή, Æſchin. ὁ ἡ ὑπερφυὴς καταγέλαστος, ή, Dem.

Deriſio, ὁ καταγέλως, ωτος, Xenoph. τὸ καταγέλασμα, ατος, Poll.

Deriſor, ὁ καταγελάστης, ου, Xenoph. ὁ σκώπτης.

Derivatio aquarum, ἡ ὀχετεία, ας, Theophr. grammatica, ἡ παραγωγὴ, ῆς, criminis in aliquem, ἡ μετάστασις, εως, Andoc.

Derivativus, a, um, ὁ ἡ παράγωγος, ον, Gramm.

Derivo aquam, παροχετεύω, Plut. ut Grammatici, παράγω, aquam foſſis in campum, παράγω ὕδωρ ὀρύγμασιν εἰς τὸ πεδίον, Plut.

Derodo, ἀποτρώγω, Lucret.

Derogatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, Plut.

Derogo, μεταποιέω, legi, νόμον, Dem. alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, Iscr.

Deruncinatio, ὁ βοτανισμὸς, ὁ.

Deruncino, βοτανίζω.

Deſervio, ἀγρυκοίνω, Plut.

Deſalto, ὀρχέομαι, nuptias, i. e. ſaltando imperite perdo, τὸν γάμον, Herodot.

Deſcendo, καταβαίνω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, Xenoph. ex muro, ὑποκαταβαίνω ἐκ τοῦ τείχους, Thuc. minore cum periculo in regionem aliquam, καταβαίνω ἀσφαλέστερον εἰς χώραν τινὰ, Dem.

Deſcenſio, ἡ κατάβασις, εως, ad inferos, ἡ εἰς ἅδου, Iscr. ἡ κάθοδος, ου, Plut.

Deſcenſus, idem quod antecedens Deſcenſio.

Deſcisco, vide Deſcio.

Deſcribo, ἀπογράφω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τινος, Aſſen. i. e. delineo, διαγράφω, Plato.

Deſcriptio, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, Dem. τὸ διάγραμμα, ατος, id. tribut. ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, Poll. rudis rei, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, Plato. ἡ παρύπνωσις.

Deſcriptum, τὸ ἀπόγραφον, ου, Dem. τὸ ἀντίγραφον, ου, id.

Deſcriptus, a, um, ὁ ἡ ἀπόγραφος, ον, Lucret.

Deſeco, ἀποτέμνω, aliquid, τὶ, Plato, ἀποκόπτω τι, Xenoph. ferra, ἀποτρίπτω.

Deſectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.

Deſero, ἀπολείπω, aliquem, τινὰ, Dem. καταλείπω τινὰ, Ariſtot. ordinem, λείπω τάξιν, Dem. vadimonium, φυγοδικίαν, id. campum, διαχωρίζω ἀπὸ τοῦ πεδίου, Herodian.

Deſertio, ἡ ἀπόλειψις, εως, Dem. ordinis, ἡ λειποταξία, ας, id. militiæ, ἡ ἀστρατία, ας, id. deſertionis ſive deſerti ordinis crimen, τὸ λιποτάξιον, ου, id.

Deſertor, ὁ ἀπολείπων, οντος, ordinis, ὁ λειποτάκτης, ου, Dem. ὁ ἀπόστατος, ου, idem, ὁ ἀστρατήτος, id. militiæ, ὁ ἀστράτητος, ου, id.

Deſertum, ἡ ἔρημος, ου, N. T. ἡ χέρα ἔρημη, Xenoph. ἡ ἐρημία, ας, N. T.

Deſertus, a, um, ὁ ἡ ἔρημος, vel etiam ἐρημος, ἐρμη, ερμον, deſerta ab hominibus regio, χέρα ἔρημη ἀνθρώπων, Xenoph. ἔρημη ἡ ἀνοίκητος γῆ, Lucian ab auxilio, ἔρημος βοηθείας, Plut. ἔρημος βοηθήσοντος, Iscr. deſertum eſſe a ſociis, ἔρημον εἶναι συμμάχων, Dem. omnino deſertum eſſe, παντάπασιν ἔρημον εἶναι, id.

Deſervio, θεραπεύω, alicui, τινὶ, Xenoph. δουλεύω τινὶ, id. ὑπηρετέω τινὶ, Plut.

Deſes, ὁ ἡ ἀθυμος, ον, Plut. Conf. Piger.

Deſicco, καταξηραίνω. Theophr. ἀποξηραίνω.

Deſideo, κάθημαι, Dem. ἀθυμέω, id. & otium ago, ἀργίᾳ ἡ σχολάζω, id.

Deſiderabilis, ε, ὀρεκτὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot. ὁ ἡ ὁ ποθούμενος, ον, Lucian ὁ ἡ ὁ ποθεινὸς, ὴ, ὸν, N. T. ἀποθητὸς, ὴ, ὸν, Plut.

Deſideratio, vide Deſiderium.

Deſideratus, a, um, vide Deſiderabilis.

Deſiderium, ὁ πόθος, ου, patriæ, ἡ πατρίδος, Dem. flagro deſiderio alicujus, φέρομαι πόθῳ τινός, id. teneor deſiderio alicujus, πρόσειμι πόθος τινὸς, id. incido in deſiderium alicujus rei, ἐμπίπτω εἰς ἐπιθυμίαν τινος, id. alicujus rei, τὸ ἐπιθύμημα τινος, Dem. ὀπτυμοις τινος, Ariſtot. ἡ ὄπωσθησις τινος, N. T. ἡ ὄπωσια τινὸς, ibid.

Deſidero, ποθέω, aliquem, præſentiam alicujus, παρουσίαν τινὸς, Dem. mediocria, ἐφίεμαι τῶν μετρίων, id. plura, ὀρέγομαι πλείονος, Iscr. aliquid, ἐπιθυμέω τινὸς, Dem. ὀπωθέω τι, Lucian. ἱμείρω τινος, Eum.

Deſidia, ἡ ῥᾳθυμία, ας, Dem. Conf. Segnitia.

Deſidioſe, ῥᾳθύμως.

Deſidioſus, a, um, ὁ ἡ ἡ ῥᾳθυμος, ον, Plut Confer Piger.

Deſido, καθίζάνω, Iscr.

Deſignatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, Plato, magiſtratus, ἡ ἀποδειξις, εως.

Deſignator, ὁ ἀποδείκτης, ου.

Deſignatus, a, um, ἀποδεδειγμένος, ον, ὑπατος, conſul, ἀναρρηθεὶς ὕπατος, Plut.

Deſigno, i. e. primis lineis deſcribo, ὑποτυποῦμαι, Ariſtot. προγράφω, Dem. ὑπογράφω, Iscr. i. e. eligo aliquem belli ducem, τελέω τινὰ στρατηγὸν, Dem. ἀποδείκνυμί τινα στρατηγὸν, Herodian. aliquem imperatorem, ἀναγορεύω τινὰ ζῶσαι, id.

Deſilio, καταπηδάω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, Xenoph. e curru, ἀποπηδάω τοῦ ἅρματος, Plut. in caput alicujus, ἐφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τινος, Ariſtot.

Deſino, λήγω, a laboribus, ſ. laborare, πρὸς πόνων, Iscr. jubere, ἀνίημι προσάτειν, Dem. de aliquo dicere, ἀπαλλάττομαι τοῦ λέγειν περὶ τινος, Dem. ἡ bello, σκύλομαι τὸν πόλεμον, Iscr. in aliquid, ἐπλήγω εἴς τι, Ariſt. ab exercitiis, μεθίεμαι τῶν γυμνασίων, Plato. ab aliqua re, ἀφίεμαι τινος, Dem.

Deſipiens, vide Delirus.

Deſipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης.

Deſipio, παραφρονέω, Iscr. Conf. Deliro.

Deſiſto, ἀφίσταμαι, ab aliquo, τινος, Dem. Conf. Deſino.

Deſitus, a, um, ἀπολιφθεὶς, εῖσα, ἐν.

Deſolatio, ἡ ἐρημωσις, εως.

Deſolator, ὁ ἐρημωτὴς, οῦ.

Deſolo, ἐρημόω, urbem, πόλιν, Thuc.

Deſpectio, ἡ παρόρασις, εως, Apoc.

Deſpecto, σὺνειμι καθορῶν.

Deſpectus, us, τὸ καθόραμα, ατος, i. e. contemptus, ἡ καταφρόνησις, εως. Conf. Contemptus.

Deſperans, ὁ ἡ ἀνέλπιστος, ον, Thuc. ὁ ἡ ἄθυμος, ον, Dem.

Deſperanter, ἀνελπίστως, Iscr.

Deſperatio, ἡ ἀνελπισία, ας, Baſil. τὸ ἀνέλπιστον, ου, Thuc. ἡ ἀθυμία, ας, Dem. ἡ ἀπόνοια, ας, id. deſperationem injicere alicui, ἄθυμον ποιῶ τινα, id. in extrema deſperatione verſari, ἐν τῇ ἀνελπίστῳ κεῖσθαι, Heſiod. ἐν ἀπορίᾳ ἀθυμίᾳ ἡ ἀπογνώσει, Herodian.

Deſperatus, a, um, ὁ ἡ ἀνέλπιστος, ον, Iscr. ἀπεγνωσμένος, η, ον, Plut.

Deſpero, ἀνελπίζω, de aliqua re, τινὸς, Galen. de ægroto, ἐν κακοῖσιν, id. de præſenti rerum ſtatu, ἀθυμέομαι τοῖς παροῦσι πράγμασι, Iscr. omnino de aliquo, ἀπογινώσκω καταπάσης τινος, Dem. Conf. Deſperatio.

Deſpicabilis, e, ὀλιγαφρόντιστος, ον, Lucian.

Deſpicio, καταφρονέω, aliquem, τινὰ, Thuc. Confer Contemno, i. e. deorſum adſpicio, καθοράω, aliquid, τὶ, Plut.

Deſpicor, vide Contemno.

Deſpolio, ἀποτυλόω, aliquem, τινὰ, Chryſ. ἀπεγυμνόω.

Deſpondeo, ἐγγυάω, alicui uxorem, τινι γυναῖκα, Dem. mihi aliquam, νυμφίον τινα, Iscr.

Iscr. aliquem alicui ἀμολογίαν τίνα, τινί, *Xenoph.* καθομολογέομαί τινά τινι, *Plut.* animum, ἀπαγωνίστως ἔχω. Conf. *Despero.*

Desponsatus, a, um, καθωμολογημένος, ίνη, ίνον, *Plut.*

Desponso, vide *Dispondeo.*

Despretus, a, um, vide *Contemptus.*

Despumo, ἀφρίζω, *N. T.* ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.

Despuo, καταπτύω, i. e. contemno, aliquid, i. in aliquid, τινός, *Dem.* aliquem, διαπτύω, τινά, *idem.*

Desquamo, ἀπολεπίζω, ἐκλεπίζω.

Destillatio, ὁ καταγμός, οῦ, ἡ ἀπόταξις, εως, *Dioscor.*

Destillo, καταστάζω, *Lucian.* destillat aurum ab eorum verbis, ἀποτάζει χρυσὸς ἀπὸ λόγων αὐτῶν, *id.* mel a foliis, ἀπολείβει μέλι ἀπὸ φύλλων, *Diod. Sic.*

Destinatio, in locum, ὁ ὁρισμός, οῦ, *Plut.* animi, ἡ προαίρεσις, εως, *Herodian.*

Destino, τάττω, aliquem ad aliquid, τινὰ ὅτί τι, *Plut.* alicui aliquid, τινά τι, *Dem.* aliquid ad aliquid, ὑποτάττω τι εἴς τι, *Polyb.* aliquem ad mortem, καταψηφίζομαί θάνατόν τινος, *Ælian.*

Destituo, ἄπολιπω, infelicem, δυσυχῆντα, *Plut.* fortuna destituit consilium ejus, ἡ τύχη ἴσφηλε τῶν λογισμῶν αὐτῆς, *Herodian.* Conf. *Despero.* destituor, ἀπορέω, pecunia, χρημάτων, *Isocr.* verbis, λόγων, *id.* necessarius, πρὸς ἀναγκαίαν. f. πρὸς ὑπηρεσίαν, *id.* sum in ἀπορία πολλῆ f. πάσῃ, *Dem. Isocr.* occasione, ἀπολείπομαι τοῦ καιροῦ, *id.* aliqua re, ὑστερίζω τινος, *id.* ἀπολυγχάνομαί τινος, *Ælian.*

Destitutio, auxilii, ἡ ἀξυνθησία, ας, LXX. i. e. solitudo, ἡ ἐρημία, ας, *Isocr.*

Destringo, ὑποξύζω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Destruo, ὑποκλάζω, *Plut.* urbem ἀνίημι πόλιν, *Dem.* ἀνατρέπω πόλιν, *Isocr.* ἐκπορθέω, *Eur.* aliquid, καταβάλλω τι, *Isocr.* i. e. rebus, ἀσκυλάζω, ὑποσκυλάζω, aliquid, τὶ, *Nic.*

Desudato, ἡ ἀσίδρωσις, εως.

Desudo, ἀσιδρῶ, *Aristot.* in aliqua re, κατεργάζομαί τι, *Plato.*

Desuefacio, ἀπεθίζω, aliquem aliqua re, τινὰ τινι, *Ælian.*

Desuefio f. desuesco, ἀπεθίζομαι.

Desuetudo, ἡ ἀπέθεια, ας, *Lucian.*

Desuetus, ὁ, ἡ ἀπειθὴς.

Desultor, ὁ ἀμφιππότης, ου, *Ælian.*

Desultorius, a, um, καλπιστικός, ἡ, όν, equus, κέλης, ητος, *Paulael.*

Desultura, τὸ καλπίτισμα, ατος.

Desum, ὑπολείπομαι, ut nullo, οὐδενὸς, *Dem.* Conf. *Deficio.* commodis alicujus, ἀφίσταμαί τοῦ τινι συμφέροντος, *id.*

Desumo, ἀναλαμβάνω, *Dem.*

Desuper, ἄνωθεν, loquio aliquid, τὶ ὑποβάλλω, *Herodian.*

Detego, ἀποκαλύπτω, *N. T.* i. e. revelo, ἀποκαλύπτω, *ibid.*

Detendo, ἀναίρω, *Xenoph.*

Detentio, ἡ κατοχὴ, εως, *Aristot.* ἡ κατοχὴ, ῆς, *Gal.*

Deter, φοβερὸς, ὰ, όν, deteriore conditione sum aliquo, ἀπατάομαί τινος, *Dem.* deterioribus pareo, ὑπὸ χείρονων ἄρχομαι, *Plato.*

Detergeo, ὑπομάττω, cicatrices, ὀλὰς, *Dioscor.* calumnias, ὑποτρίβομαι τὰς διαβολὰς, *Diod. Sic.* Conf. *Abstergeo.*

Detergo, idem quod antecedens *Detergeo.*

Determinatio, τὸ πέρας, ατος, *Dem.* ὁ ὅρος, ου, *idem*, ὁ ἀφορισμός.

Determino, ὁρίζω, *Dem.* προσορίζω ὅρον, *idem.*

Detero, κατατρίβω, *Thuc.* ἀποτρίβω.

Deterreo, ἀπείργω, aliquem ab aliqua re, τινὰ τινος, *Plut.* a consulendo, τινὰ τοῦ τι βουλεύειν, *Isocr.* aliquem a peccatis ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, *id.* aliquem a gerenda republ. τινὰ τῶν κοινῶν πράττειν, *Plut.*

Deterritus, ὁ οὐ ἡ ἐκφοβος.

Detestabilis, e, βδελυκτὸς, ὴ, όν, *N. T.*

Detestatio, ἡ βδελυγμία, ας, *Chrys.*

Detestor, καταρῶμαι, patriam, τῇ πατρίδι, *Dem.* tanquam prodigium, μυσαττόμενος ὡς ἐπὶ τέρατι, *Lucian.* cædes, μυσάττομαι τὰς Σφαγὰς, *id.* βδελυσσομαι.

Detineo, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plato.* παρατείνω τινί, *Plut.* aliquem ab aliquo, ἀπείργω τινά τινος, *id.*

Detondeo, ὑπκείρομαι, barbam, τὸ γένειον, *Herodian.* capillos quos habuit, totondit, οὓς εἶχε τριχῶν, ἀπεκείρατο, *id.*

Detono, καταβροντάω.

Detorno, ὑποτορνεύω.

Detorqueo, ὑποστρέφω, aliquid aliquo, τὶ ἐκ τινος, *Plut.* in aliud, παραφέρω εἰς ἄλλο, *Lucian.*

Detractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.* famæ, ἡ κατάλυσις, εως, *Basil.*

Detractor, ὁ κατάλυτος, ου, *Plut.* i. e. obtrectator, ὁ κατάλυτος, *N. T.* ὁ ψιθυριστὴς, οῦ, *ibid.*

Detrahio, ἀφαιρέομαι, aliquid alicui, τινί τι, *Isocr.* i. e. obtrecto, alicui, διασύρω τινὰ, *Dem.* Conf. *Calumnior, Cavillor.*

Detractatio, ἡ ἀνάδυσις, εως.

Detractator, ὁ ἀναιδυτὴς, οῦ.

Detrecto, ἐκνεύω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquid facere, ὑποδράσκω εἰς τὸ μὴ ποιεῖν, *Xenoph.* preces, ὑπολείγομαι τῷ δίκῃ, *Plut.* munus, ἀρίσμαι χρείαν, *Dem.* pugnam, ὀκνέω τῷ μάχῃ, *Herodian.* negotium, παραιτίσμαι τὸ ἔργον, *id.* imperia, ἀφυπνίζω, *id.* Conf. *Averjor, Fugio.*

Detrimentosus, a, um, βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *Plato.* Conf. *Noxius.*

Detrimentum, τὸ ὑπέρεισμα, ατος, i. e. damnum, ἡ ζημία, ας, magnum, μεγάλη, *Dem.* summum, ἐσχάτη, *id.* & damnum, ἡ βλάβη, *id.* adferre alicui, ζημίαν φέρειν τινι, *id.* Conf. *Damnum.*

Detrudo, ἀπωθέω, *Thuc.*

Detruncatio, ἡ κατακοπὴ, ῆς, *Theophr.*

Detruncо, κατακόπτω, aliquid, τὶ, *Hesych.* κολοβῶ τι, *id.* κλέβω.

Detumeo, ἀποκόρνυμαι.

Deturbo, ἀπαρία, *Thuc.* παραβία, *Nav.* ἀπαρασα, *Eum.* evectum, ῥῆμα ἀρθὲν, *Herodian.*

Deturpo, καταισχύνω, *Plut.* aliquid, μολύνω, τὶ, *Isocr.*

Devallo, φορτίω, regionem, χωρίον, *Thuc.* domos, οἰκίας, *Xenoph.* ἀποικοδομῶ, *Thuc.* vicos & parvas urbes, διασπείρω κώμας καὶ πόλεις μικρὰς, *Plut.*

Develio, κατεύω, *Plut.* καταφέρω, frumentum alicui, κατακομίζω σῖτον τινι, *Thuc.*

Devenio, ἀποκαλύπτω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Devenero, ζεύομαι, aliquem, τινα, *Plato.*

Devenio, καθήκω, *Ælian.* ad tyrannidem potentiæ ἦμι εἰς τυραννίδα ἐξουσίας, *Herodian.* aliquo ex agris, κατέρχομαι ἐκ τῶν ἀγρῶν, *idem*, Ptolemaidem, καταντάω εἰς τὴν Πτολεμαΐδα, *N. T.* audacia devenit in dementiam, τὸ τολμᾶν καταντᾷ εἰς τὴν ἀνοιαν, *Polyb.* Conf. *Venio.*

Deveredo, idem quod *Detorpo.*

Divergentia, τὸ καταφερὲς, εος.

Deverro, κατασαίρω.

Deversio, ἡ κατοφυρὶς, ίδος, τὸ καταγωγὸν, ίου.

Deversus, a, um, ὁ οὐ ἡ κατάντης, ου, *Strab.* ὁ οὐ ἡ κατάλυτος.

Devertor, διατρίβω, diu, χρόνον πολὺν, *Xenoph.* ad aliquem, ξενοδοκέω τινὰ, *Plut.* ad hospitem, ξενίζομαι παρὰ τινι, *Plut.* voluptates, κραιπάλῃ τῆς ἡδονῆς, *Xenoph.* deverter Jupiter, ἐπιδημεῖ σκηνῇ Διὸς, *Herodian.*

Devio, ἐκπορεύομαι ἐκ ὁδοῦ, *Isocr.* ἐκπορεύω, *Luc.*

Devirginatio, ἡ ἀποπαρθένωσις, εως.

Devirgino, ἀποπαρθενόω, ἀποπαρθενεύω, διαπαρθενεύω, *Athen.* aliquam, διακορίζω τινὰ, *Herodot.*

Devitatio, ἡ ἐκφυξις, εως, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, malæ, ἡ ἐκκλισις τοῦ κακοῦ, *Bas.*

Devito, ἐκφεύγω, aliquid, τὶ, *Plato*, ὑποσκιλλομαί τι, *Isocr.* ἐκκλίνω.

Devius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ.

Deunx, τὸ ἑνδεκάγκιον, ου.

Devoco, καταπαλίω.

Devolo, καθίπταμαι.

Devolvo, καταπυλίω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Xenoph.* in aliquem, ὑπόβαλλω ζῆλον τινί, *Herodian.*

Devoro, καταδάκνω, aliquem, τινὰ, *Plut.* taurum, καταφάγω ταῦρον, *Athen.*

Devotio, ἡ κατάρχη, ῆς, *Plut.* i. e. imprecatio, ἡ ἀρὰ, ᾶς, *Dem.*

Devotus, a, um, ὁ οὐ ἡ κατάρατος, ου, *Dem.*

Devoveo, κατευχομαι, *Plut.* καθιερῶ, me ipsum pro patria alicui, ἐμαυτὸν τινὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, *Plut.* me ipsum ad faciendum aliquid, ἀναθεματίζω ἐμαυτὸν ποιεῖν τι, *N. T.* diris imprecationibus aliquem, καταρῶμαί τινα, *Arrian.* alicui, τινι, *Dem.*

Deuro, ἐκπυρόω.

Deus, ὁ Θεὸς, οῦ, *Dem.* optimus maximus, ὁ μέγιστος, *idem.* tammus, ὕπατος, *idem.* Numen divinum, Θεὸς οὐ δαίμων, *idem.* Θεὸς οὐ δαιμόνιον, *idem*, vis coelestis & civina, δαιμονία δύναμις, *Isocr.* potestas Deorum, δύναμις Θεῶν, *Dem.* ἰσχὺς τῶν δαιμόνων, *id.* Di melliora, εὐφημῶ, *Plaut.* μὴ γένοιτο βλασφημῶ εἰπεῖ, *Aristot.* ita Deos mihi velim propitios, ἐν τοῖς Θεοῖς, *Dem.* ita me Jupiter & omnes Di ament, ἐν τοῦ Διὸς οὐ πάντας Θεοὺς, *id.* per Deos, quis ita fidelis est? ὑπὲρ Θεῶν, τίς οὕτως ἀπίστος ἐστι; *id.* prout Jupiter, ὡς ὑπὲρ τοῦ Διός, *id.* Deus avertat, μὴ γένοιτο, *id.* ὁ μὴ Ζεὺς ἐξαίσιον, *id.* Deus avertat malum a republica, μὴ πῶς γένοιτο κακὸς τῇ πολῖ, *id.* Di prudant malum male, Θεοὶ ἀπολέσειαν κακὸν κακῶς, *id.* Di male faciant ei, Θεοὶ ἐξολέσειαν αὐτὸν, *id.* Dei voluntate & potentia, θεοῦ χάριτι οὐ δυνάμει, *Herodian.* Deo favente, Deo juvante, aliquem invadere, ζεοῦ Θεῷ ἐπιόντος τινος, *Thuc.* cum Deo, divino beneficio valere, ζεοῦ Θεῷ ὑγιαίνειν, *Xenoph.*

Dextans, τὸ δικαγκιον, ου, Vet. Glof.

Dexter, a, um, δέξιος, α, ον, *Aristot.* ὁ οὐ ἡ ἐπιδέξιος, ου, *id.*

Dextera, f. dextra, ἡ δέξιά, ᾶς, *Dem.* dextram porrigere f. protendere, ὀρεκτείνειν δεξιὰν, *id.* injicere dextram, ἐμβάλλειν δεξιὰν, *id.* dextra prehendo aliquem, ὀρέγομαί τινος, *Aristoph.* dextram do, δίδωμι δεξιὰν, *Æschin.* a dextra, ἐκ δεξιᾶς, *Aristoph.* δεξιόθεν, *Hesych.* dextram versus, ἐν δεξιᾷ, *Hesych.* ad dextram, ὀπὶ δεξιᾷ, *id.*

Dexterе, δεξιᾶς, *Lucian.* ἐπιδεξίως, *Athen.* i. e. bene, εὐτυχῶς, *Herodian.*

Dexteritas, ἡ δεξιότης, ητος, *Plut.* ἡ ἐπιδεξιότης, ητος, *id.* imperii, ἡ δεξιότης, ητος, *Xenoph.* ἡ ὑφὴ, ῆς, *Diod.*

Dextimus, a, um, ὁ οὐ ἡ ὀπιδέξιος, ου, *Aristot.*

Dextra, vide *Dextera.*

Dextrale, τὸ ὠφελιμον, ου, LXX.

Dextrorsum, ὡς δεξιᾷ, *Aristot.*

Diabolus, ὁ διάβολος, ου, *N. T.*

Diaconus, ὁ διάκονος, ου, *N. T.*

Diadema, τὸ διάδημα, ατος, *Plut.* diademate caput revincio, διαδήματι τὴν κεφαλὴν δεσμῶ, *Lucian.* impono, διάδημα περιτίθημι, *Herodian.* duobus diadematibus utor, χρῶμαι δυοῖν διαδήμασι, *id.*

Dialectica, ἡ διαλεκτικὴ, ῆς, *Plato.*

Dialecticus, a, um, διαλεκτικὸς, ἡ, όν, *Plato.*

Dialectus, ἡ διάλεκτος, ου, *Plut.*

Dialogus, ὁ διάλογος, ου, *Aristot.*

Diametros, ἡ διάμετρος, ου, scil. γραμμὴ, *Proclus.*

Diana, ἡ Ἄρτεμις, ιδος, *Lucian.*

Diaphragma, τὸ διάφραγμα, ατος, *Galen.*

Diarium, ἡ ἡμερησία, ἐφ., *Plut.* τὸ ἐφήμερον, ν., *Philo.*
Diarrhœa, ἡ διάῤῥοια, ας, *Galen.*
Diatriba, ἡ διατριβή, ῆς, *Plut.*
Dica, ἡ δίκη, ης. *Aliquem* dicam intendo, δίκην λαγχάνω, *impero alicui,* δίκην ἐπάγω τινι, *jocum f. cenam deo,* δίκην εἰστιῶ, *Xenoph.*
Dicteria, ἡ διακρατηλία, ας, *N. T.*
Dicæcolus, a, um, ἀκατάσχετος, ος, ον, *Alin.*
Dicælberium, τὸ διαζώνιον, ου, *Dion.*
Dicere, ὁ, ἡ, ῥητικὸς καὶ ῥητορικός, ἀγωνιστικός, ἡ, όν, *Hesych.* δικηγορικὸς καὶ ῥητορικὸς δωμάδρος, *Dion.* ὁ σοφιστής, *Suid.*
Dico, ω, ειρῶ, *Deo,* πρὸ Θεοῦ, *Herodian.* *alicui,* ἀποτείνομαί τινι, *Dion.* χρῆσθαι τινὶ, *Plut.* i. e. tracto ut aliquem, δέλεαρ τινὶ, *N. T.* Cent. Caput.
Dies, ei, ἡμέρα, ας, ἡ, *ad* ἄλλα, ἄλλα ἀφορίζει. *Diu,* hac tibi, ταῦτα σοι, *Xenoph.* ita est, ταῦτα οὕτω ἔχει, *ad* τὸ βούλεσθαι *magis pertinet,* Συνηγορεῖν τινι, *Dion.* Συναγωνίζεσθαί τινι, τὰ σώματα τινος, *f.* aliquid pro eo facere, ἀγωνίζεσθαί τινι, *f.* aliquid exercitii causa, ἐμοῦ τι ἀποδεήσαντος ἔσται, *f.* pro nihilo erit de me, ἀγῶνες περὶ τινος διηρημένοι, *f.* de re diversi, τὸν ἀγῶνα ἐποιοῦντο, *certabant,* εἶναι τινὸς ὑπαρχούσης, ἡ μὴ κόσις, ἡ διαστεναγμός, *Hesych.* *melius* ἡ μὴ κόσις, διπλάζομαι μᾶζαν ἐκ δύο, *Alex.* *sententiam meam de re aliqua,* ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην περί τινος, *Xenoph.* *id quod res est,* τὸ ἐστὶ λόγῳ λέγω, *Hesych.* *diem,* ἐπάγω δίκην, εἰς τὴν δίκην, *ut* κοσμῶ γυναῖκα, qui fert bene locum, εὖ καὶ λέγειν, *Ælian.* εἰς τὰ λεγόμενα, *ad* τὰ δεδογμένα ἐστὶ φάναι, quod me dicta quidem fas est, ἐμοὶ ἔστιν ἅπερ τοῖς θεοῖς, *Plato,* ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν, *etc.* φέρε, *Dion.* ne quid dicam gravius, μὴ φαῦλόν τι φρονήσῃς, *Adjud.* decedit diem de tecto, ἀπαλλάττομαι τοῦ τέγους, *Dion.* ἐκ τοῦ ἀγῶνος, *Xenoph.* *est vobis,* διαλεγόμενοί ἐσμεν ὑμῖν, *Dion.*
Dictamnus, τὸ δίκταμνον, ου, *Plin.* ἡ δίκταμνος, *Alex. Aph.* *virum dictum esse* τὸν ἀνδρεῖον, ὁ διπλασιάσας τὸν οἶκον, *Dion.*
Dictator, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος, ἔτος, ὁ διὰ βίου, ὁ ἐφ' ὅλον τὸν βίον, *Dion. Hal.*
Dictatura, ἡ δικτατορία, ας, *Plut.* ἡ δικτατορίς, ίδος, *Dion.* ἡ ἀκατάσχετος ἐξουσία, *Cassius,* μοναρχία, ας, ἡ, *Dion.*
Dictamen, τὸ ἐπίταγμα, ατος, *Xenoph.* *ex libidine,* ἐκ φιλίας, ἐκ θυμοῦ, *Hesych.* ἐκ τοῦ ἐπιτάγματος, ἐκ τοῦ ἐπιτεταγμένου, *Plut.* ἀπὸ τοῦ, τὸ δοκοῦν εἶναί τινι, *Plut.* *Cant. Cantic.*
Dictio, ἡ λέξις, εως, *Dion.* ἡ ῥῆσις, εως, ἡ φράσις, εως, *dictio est vera,* λόγος ἀληθὴς ἐστὶ, *Suid.*
Dictito, πολλάκις λέγω, ξω, *Hesych.* καταλέγω, *id.*
Dictum, τὸ ῥῆμα, ατος, *Lat.* αἴτημα, ατος, ἀποφθεγμα, ατος, *Plut.* facetum & cavillatorium, τὸ ζεῦγμα, ατος, *Dion.* *dictum* ἐπὶ τοῦ, ὃ ἡ ζωὴ ἔχει, ὃ, *Dion.* *mihi dictum,* ἐμοὶ ἔφη, ἐμοὶ ἔφασκε, *f.* ἀναστὰς, ἀγορεύσας, *Plut.* *dictum* ἐπὶ τοῦ, πολλὰς λέγει, *Dion.*
Dictyotus, τὸ δικτύωμα, ατος, *Plin.*
Dictare, ὑπαγορεύω, *Plut.* ἀγορεύω τινὶ, *Plut.* *Xenoph.* ὑποβάλλω τινὶ, *Plut.*
Dictator, ὁ ὑπαγορεύων, *Plut.*
Dictum, τὸ ῥῆμα, ατος, *Lat.* ἀπόφθεγμα, ατος, *Plut.* τὸ ἀποφθεγμα, ἀποφθεγματος, τὸ ῥῆμα, ατος, τὸ ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ ἀποφθεγμα, ατος, ἡ φωνὴ, ἡ λέξις, εως, ἡ ἀπόφασις, εως, ἡ ἀποφθεγματικὴ λέξις, *Dion.* *Dictum sapienti sat,* ἀρκεῖ τοῖς συνετοῖς ἡ ὑπόμνησις, *Plut.* *Dictum factum,* ἅμα ἔπος καὶ ἔργον, *Plut.* ἅμα τῷ εἰπεῖν καὶ ποιεῖν, *Dion.* *dictum* ἐπὶ τοῦ, ἐν ὀλίγῳ πολλὰ λέγεται, *Dion.*
Dictyotus, τὸ δικτύωμα, ατος, *Plin.*
Didactus, διδακτὸς, ἡ, όν, *Plut.* διδακτικὸς, ἡ, όν, *Plut.* *Didactum,* διδακτὸν, ου, τὸ, *Plut.*
Dicrotus, διάκροτος, ος, ον, *Alin.*
Dictum, τὸ ῥῆμα, ατος, *Lat.* ἀπόφθεγμα, ατος, *Plut.* τὸ ἀποφθεγμα, ἀποφθεγματος, τὸ ῥῆμα, ατος, τὸ ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ ἀποφθεγμα, ατος, ἡ φωνὴ, ἡ λέξις, εως, ἡ ἀπόφασις, εως, ἡ ἀποφθεγματικὴ λέξις, *Dion.* *Dictum sapienti sat,* ἀρκεῖ τοῖς συνετοῖς ἡ ὑπόμνησις, *Plut.* *Dictum factum,* ἅμα ἔπος καὶ ἔργον, *Plut.* ἅμα τῷ εἰπεῖν καὶ ποιεῖν, *Dion.* *dictum* ἐπὶ τοῦ, ἐν ὀλίγῳ πολλὰ λέγεται, *Dion.*
Dictyotus, τὸ δικτύωμα, ατος, *Plin.*
Didactus, διδακτὸς, ἡ, όν, *Plut.* διδακτικὸς, ἡ, όν, *Plut.* *Didactum,* διδακτὸν, ου, τὸ, *Plut.*
Dicrotus, διάκροτος, ος, ον, *Alin.*

κατατρίβειν σωθῆναί τι, *id.* traducere in foro, ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ πραγματεύόμενον, *id.* intercesserunt dies quinque, ἡμέραι γεγόνασι πέντε, ἐν αἷς, *id.* interjectis diebus tribus aut quatuor, ἡμερῶν τριῶν ἢ τεττάρων διαλειπουσῶν, *Isocr.* quinto abhinc die, πενταετίᾳ ἀπὸ ταύτης, *Dem.* statis diebus facere aliquid, ἐν καθεστώσαις ἡμέραις τι, *id.* differe aliquid in posterum diem, ἀναβάλλεσθαί τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, *id.* die inclinante jam, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *Xenoph.* die & nocte, τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, *Isocr.* dies & noctes iter facientes, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ὁδεύοντες, *Herodian.* eodem die, αὐτῇ ἡμέρᾳ, *f.* αὐτῇ ἡμέρᾳ, *Dion.* dum durant, ὁσημέραι, ὁ, ἡ ἐφήμερος, ος, ον, *Galen.* tres dies durans, ὁ καὶ ἡ τριήμερος, ος, ον, *Alex.* quatuor dies durans, τετραήμερος, ος, ον, *Nax.* decem dies durans, δεκαήμερος, ος, ον, *Plut.* dies festos *f.* festivitatis dies, ἡ ἡμέρα, ας, *Xenoph.* dies calidi, αἱ ὕδαμέραι, ῶν, *Alex.* dies comitiales, ἡμέραι ἀρχαιρεσιακαὶ, ῶν, ταῖς, τὰς ἀρχαιρεσίας, ἡμέρα Χαρίτων, *Plut.* dies Solis, ἡμέρα κυριακὴ, ἡ, *Lat.* Cœlestium, Martis, Mercurii, Jovis, Veneris, Saturni, Solis, dies singulis primus, ἡ πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη, πέμπτη, ἕκτη, ἑβδόμη, ὀγδόη, ἐνάτη, δεκάτη, ἑνδεκάτη, δωδεκάτη, τρισκαιδεκάτη, τεσσαρεσκαιδεκάτη, πεντεκαιδεκάτη, ἑκκαιδεκάτη, ἑπτακαιδεκάτη, ὀκτωκαιδεκάτη, ἐνεακαιδεκάτη, εἰκοστή, vigesima prima, vigesima secunda——tricesima, ἡ τριακοστὴ (five, quinos mensis 31 diebus conflit, ἡ πεντεκαιδεκάτη ἡ ἐπὶ δέκα φυλάττουσι, *f.* ἀντιτάττουσι μὲν τοῖς——τὰ κατὰ μῆνας, *v. g.* Januarii, Ἀνθεστηριῶνος.
Dictatio, ὑστερημία, *Cæs.*
Differentia, ἡ διαφορὰ, ας, *Isocr.* ἡ παραλλαγὴ, ης, *Basil.*
Differo, ἀναβάλλομαι, aliquid in posterum diem, τί εἰς τὴν ὑστεραίαν, *Dem.* aliquid in longum tempus, τι πολλοῦ χρόνου, *Xenoph.* *romam,* ἀπέρχομαι εἰς τὴν Ῥώμην, *Plut.* nuptias, τὸν γάμον, *id.* contribuere vim, μᾶλλον ἐκφέρειν, *Dion.* *magis plurimo* aliquo, διαφέρειν τινὸς πολλοῦ, *Dem.* κεχειροτονῆσθαι πολλῶν τινῶν, *Isocr.* ab aliquo aliquanto, διαφέρειν τινὸς ὀλίγον, *Dem.* *nihil ab aliquo,* διαφέρειν οὐδὲν τινὸς, *Isocr.*
Difficilis, χαλεπὸς, *Dem.* δυσπόλας, ᾶσα, ᾶν, δυσκολίας, ου, ὁ.
Difficiliter, ἐκ μετρίου, ἡ, ὀλίγου, *Dem.* δυσκόλως, χαλεπῶς, *Plut.*
Difficultas, ἡ δυσχέρεια, ας, *Dem.* ἡ δυσκολία, ας, ἡ χαλεπότης, ητος, *id.* τὸ δυσχερές, οῦς, τὸ, τὸ χαλεπὸν, οῦ, τὸ, *id.* spirandi, ἡ δύσπνοια, ας, ἡ δυσθυμία, ——animæ, ἡ δυσπνοία, ἡ δύσπνοος ἀναπνοή, ——simonis, ἡ σπανιότης, ἡ δυσωνία, ἡ δυσωνεῖν.
Difficulter, idem quod *Difficile.*
Diffidentia, ἀπιστία, ας, *Lat.*
Diffidere, ἀπιστῶ, ἀπιστήσω, ἠπίστησα, *Lat.* ἀπιστία, ας, ἡ, *Dem.* *mihi diffidere,* ἀπιστῶ μοι, *Dem.* *Libys ego non,* τοῖς Λίβυσιν οὐκ ἀπιστῶ, *Isocr.* *alicui diffidere,* ἀπιστῶ τινι, *Dion.* *ne quis diffidentiam,* μὴ ἀπιστίαν τινὶ, *id.* *meum erga aliquem diffidentiam,* ἀπιστίαν τὴν ἐμὴν πρός τινα, *id.*
Diffindo, σχίζω, ἔσχισα, σχίσω, ἔσχισμαι, ἐσχίσθην, *Isocr.* σχίσις, εως, ἡ, *Dem.* *Libys ego non diffindo,* τοῖς Λίβυσιν οὐκ ἀπιστῶ, *Isocr.* *aliquis diffindat ego ut,* ἀπιστῶ τινι μὴ, *Dion.* *epistolæ, ut ne quis eas diffindat,* ἐπιστολῶν τῶν, μὴ τινὰ ἀπιστεῖν αὐτὰς, *Lat.*
Diffingo, διαπλάττω, *Plut.* *fores aditum,* κατὰ χώραν τὰς θύρας τοῦ εἰσιέναι, *Dion.*
Diffinio, *v.* *Definio.*
Diffluo, ἀπορρύομαι, aliquid, τι, *Plut.* ἀῤῥύομαί τι, *Lucian.* ῥέομαί τι, *Alex.*

Diffluo, καταῤῥέω, *Dem.* lascivia, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, *Plut.* otio & luxu, ἀσωτεύομαι, *Aristot.*
Diffringo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, *Lucian.*
Diffugio, διαδράσκω, *Isocr.*
Diffundo, διαχέω, *Xenoph.* διαχύω, *Plut.* diffundi lætitia, διαχύδην τῷ προσώπῳ, *Plutarch.*
Diffuse, διαλελυμένως.
Diffusio, ἡ διάχυσις, εως, *Plut.*
Digero, διαφέρω, *Plut.* i. e. ordine exercitum, διατάττω τὸ στρατὸν, *Herodian.* aliquid, διακοσμεῖν τι, *Aristot.* i. q. concoquo καταπέπτω.
Digestibilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐπεπτος, ον, *Theophr.*
Digestio, ἡ διάταξις, εως, *Nax.* i. e. concoctio, ἡ πέψις, εως, *Aretæ.*
Digestivus, a, um, πεπτικὸς, ἡ, όν, *Galen.*
Digitale, ἡ δακτυλήθρα, ας, *Xen.*
Digitalis, e, δακτυλικὸς, ἡ, όν, *Alex.*
Digitatus, a, um, δακτυλωτὸς, ἡ, όν, *Alin.*
Digitus, ὁ δάκτυλος, ου, *Plut.* salutaris, i. medius, λιχανὸς, medius, μέσος, annularis, ὁ παρὰ μέσον, i. e. δακτυλιαῖος, minimus, ὁ μικρὸς, digito offendo, δακτυλοδεικτῶ, *Gloss.* χειρίζω, *Hesych.* digito monstrando, i. e. manifesto, ἐκφαίνω τινὰ, *Dion.* *digito uno scabere caput,* ἑνὶ μόνῳ δακτύλῳ τὴν κεφαλὴν, *Plut.* extendere digitum alteriori, ἄκρον τὸν τελευταῖον ἐπτείνω, *Dion.* *digitos* τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν.
Dignatio, ἀξίωμα, ατος, ἡ, ἀξίωσις, εως.
Digne, ἀξίως, *Dem.* *negare, te quo dignitate negaturum,* ἀξίας ἀφαιρήσεσθαι σε, *f.* *scribere* i. *pro dignitate,* ἀξίως τῆς ἀδικημένης, *Aristot.*
Dignitas, ἡ ἀξία, ας, *Lat.* τὸ ἀξιοῦσθαι, ἀξίωσις, εως, ἡ, *Dion.* τὸ ἀξίωμα τῆς τύχης, *Dion.* *dignitatis* ἀξιώματος, ος, τὸ, *id.* *honoris,* τιμῆς, ἡ, *Dion.* *dignitatis gradus,* ἀξιώματος βαθμὸς, ὁ, *Dion.* *dignitatis* ἀξιώματος, ος, τὸ, *Dion.* *dignitatem & exhonorationem aliquem,* ἀγῶνα ἔθ' ὑπὲρ ἀξιώματός τινος, *f.* *ambitionis* φιλοτιμίας τινὸς ἀξίωμα ὑπατικὸν, *Dion.* *dignitate aliquem dignatur,* προσχείρισίν τινος ποιεῖται ἀξιώματος, *Dion.* *nullo privari dignitate,* ἄτιμον φυγαδεύειν, *Dion.* *dignitatem* τιμὴν ἀφαιρεῖσθαι, *f.* ἀτιμάζειν, *Dion.* *dignitatem* τιμὴν ἀποδιδόναι τινὶ, *Dion.* *restituere in convenientem dignitatis gradum,* ἐπαναγαγεῖν πάλιν εἰς τιμὰς προσηκούσας, *Isocr.* *pro dignitate honorare,* κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι, *Plut.* *degere vitam pro dignitate,* τυγχάνειν βίου τοῦ κατ' ἀξίαν, *Aristot.* *par dignitati imperatoriæ,* ἐπὰν ἀξίωμα βασιλέως, *Herodian.* *dignitate pollere,* ἐν ἀξιώσει, *id.* nullius vel artis vel dignitatis rationem habere, ἀλλοίας τε καὶ ἀξιώματος ὀφειδὰς ἔχειν, *id.*
Dignor, ἀξιῶ, aliquem aliqua re, τινὰ τινὸς, *Isocr.* κατηξίου τινὰ τοῦτο, *N. T.*
Dignosco, διαγινώσκω, aliquid, τι, *Isocr.*
Dignus, a, um, ἄξιος, ία, ιον, laude, ἐπαίνου, *Xenoph.* cura & studio, σπουδῆς, *Cæs.* quo quis aliqua re ceteros ab aliqua, ἐξέχει τινὰ τινος, *id.* judicare aliquem dignum esse, τιμᾶσθαι τινὰ ἄξιον, *Plut.* qui Pythio oraculo, τιμῶντα τὰ τοῦ Πυθίου χρήσαντα, *Lucian.* dignus judicatus est omnibus, ἀξιωθεὶς ὑπὸ ἁπάντων, *Isocr.* vocari jubet, κελεύει καλεῖσθαι τοὺς ἀξίους, *id.* digna facere genere suo, τοῖς πρόσθεν τὰ ζηλωτὰ, *id.* *præstare dignum se genere,* ἀξίαν τοῦ γένους, *Dion.* *cingulo, qui bene ornatur,* ἄξιος τοῦ ζωστῆρος, *Isocr.* qui odio habeatur, ἄξιος μισεῖσθαι, *Dem.* *pugnam memoratu dignam edere*

edere, ἄξιως [illegible], Isocr. facere, ut dignum est nostra persona, ἄξιως ἡμῶν πράττειν, Dem.

Digredior, ἀπέρχομαι, e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Isocr. e medio, ὑποχωρέω ἐκποδὼν, Dem. παρεκβαίνω τὸ μέσον, Aristot. ex regione aliqua, ἀπαλλάττομαι ἐκ τῆς χώρας, id. longius a proposito, πόῤῥω γίγνομαι τῆς ὑποθέσεως, Isocr. a scopo, ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐστιν, Polyb.

Digressio, ἡ ἔκβασις, εως, ἡ παρέκβασις, εως, e vita, ἐκ τοῦ βίου ἀπαλλαγὴ, Xenoph.

Dijudicatio, ἡ διάγνωσις, εως, Isocr. ἡ διάκρισις.

Dijudico, διαδικάζω, Xen. διαδικάζω, Plato. διακρίνω, διαγνώσκω, Dem. aliorum controversias, κρίνειν τὰς ἄλλων δίκας, id. περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων δικάζειν, id.

Dilabor, διολισθάνω, Aristoph.

Dilacero, διασπαράττω vestimenta, καταῤῥήγνυμι τὰ ἱμάτια, Dem.

Dilanio, διασπάω, objicere aliquem aliquibus dilaniandum, διασπασθῆναί τισι παραβάλλειν τινὰ, Dem.

Dilapido, διασπαθάω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, Chrys. aliquid, κατασπαθᾶν τι, Lucian. διασκορπίζω τι, N. T.

Dilargior, διαδίδωμι, aliquid, τι, Plut.

Dilatator, ὁ πλατύντης, ου, D[illegible]

Dilatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς, Dem.

Dilato, πλατύνω aliquid, τι, N. T. μηκύνω τι, Isocr. μέγαν ποιέω τι, id.

Dilator, ὁ μελλητὴς, οῦ, Aristot.

Dilaudo, [illegible]

Dilectio, ἡ ἀγάπησις, εως, Plut.

Dilectus, a, um, ἀγαπητὸς, ὁ, ὸν, N. T.

Diligens, σπουδαῖος, [illegible], Dem. ὁ κ. ἡ ἐπιμελὴς, [illegible], ἐπιμελέστερος, [illegible]

Diligenter, σπουδαίως, & juste administrare, [illegible] δικαίως πράττειν, Dem. [illegible] Plut.

Diligentia, ἡ σπουδὴ, ῆς, Dem. ἡ ἐπιμέλεια, ας, id. & alacritas, σπουδὴ κ. προθυμία, id. multam diligentiam adhibere, ut, σπουδὴν πολλὴν ποιεῖσθαι, ἵνα, id. & omne studium adhibere, σπουδὴν κ. προθυμίαν πᾶσαν ποιεῖσθαι, id. alicui rei, ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τοῦ πράγματος, id. σπουδὴν ἔχειν περί τινος, Plato, [illegible] Dem. ποιεῖσθαι σπουδὴν ἐπὶ τινι, vel περί τι, Isocr. ut, ὅπως, Dem. [illegible] id. Conf. Studium.

Diligo, ἀγαπάω, aliquem, τινὰ, Isocr. Conf. Amo.

Diluceo, διαλάμπω, Isocr.

Dilucide, καταφανῶς, διαφανῶς, Thuc. cognoscere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, Dem. dilucidius declarare, σαφέστερον δηλοῦν, Isocr. dilucidissime ostendere, ἐναργέστατα ἐνδείξαι, Lucian.

Dilucido, σαφηνίζω, Aristot. διασαφηνίζω, Polyb. scriptura, διανοίγω τὰς γραφὰς, N. T. aliquid, δηλόω τι, Dem.

Dilucidus, a, um, ὁ κ. ἡ ἐμφανὴς, ἐος, Dem. ὁ κ. ἡ ἐπιφανὴς, ἐος, id. ὁ κ. ἡ καταφανὴς, ἐος, id. dilucidum esse aliud, ἐναργὲς εἶναι τι, Plat.

Dilucula, [illegible]

Diluculum, τὸ ὄρθρος, ου, Plut. τὸ περίορθρον, ου, Herodian. τὸ λυκαυγὲς, Lucian. diluculo venio, ὀρθρίζω, N. T. diluculo profundo, [illegible] diluculo aliquid [illegible] diluculo surgo, [illegible] Pol.

Diluo, διαλύω, vinum aqua, ἐξυδαρόω οἶνον, [illegible] διαλύομαι ἐγκλήματα, Isocr.

Diluvies, ἡ κατάκλυσις.

Diluvium, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, Dem.

Dimano, διαῤῥέω, Philo.

Dimensio, ἡ ἀναμέτρησις, εως, [illegible] ἡ διαμέτρησις, [illegible] apta, συμμετρία, ας, [illegible]

Dimetior, διαμετρέω, aliquid, [illegible] Aristoph. διαμετρέω, Dem.

Dimicatio, ὁ ἀγὼν, ῶνος, Dem. ἡ ἀγώνισις, εως, Thuc. ὁ ἀγωνισμὸς, οῦ, Dion. de vita, ἡ ψυχομαχία, ας, Polyb. Conf. Certamen.

Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι, cum aliquo, πρός τινα, Xen. de aliqua re, περί τινος, Dem. Conf. Certo. item Pugno.

Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας.

Dimidiatus, a, um, ὁ κ. ἡ ἡμίτομος, dimidiata pars, τὸ ἡμίτομον, ου, Lucian. τὸ ἡμιτόμιον, ου, Diosc. ἥμισυ μέρος, Aristot. dimidiata pars equitum, οἱ ἡμίσεις τῶν ἱππέων, Dem.

Dimidius, a, um, ἥμισυς, εια, υ, Thuc. dimidius murus, ἥμισυ τεῖχος, id. supra dimidiam partem, ὑπὲρ ἥμισυ, id. dimidia pars temporis, ἥμισυ τοῦ χρόνου, id. dimidii panes, οἱ ἡμίσεις τῶν ἄρτων, Xenoph. non ex dimidia parte bonum esse, οὐκ ἐφ' ἡμίσεια χρυσὸν εἶναι, Dem.

Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, Hesych. φθίνω, Plato. ἐλαττόω, Thuc.

Diminutio, ἡ μείωσις, εως, ἡ φθίσις, εως, Plut. ἡ ἐλάττωσις.

Diminutivus, a, um, μειωτικὸς, ἡ, ὸν.

Dimissio, ἡ ἄφεσις, εως, navium, τῶν πλοίων, Dem. ἡ διαπομπὴ, ῆς, Appian. ἡ ἀποπομπή.

Dimitto, διαπέμπω, alium alio, ἄλλον ἄλλῃ, Thuc. præsidia per regionem, φρουρὰς κατὰ χώραν, idem, exercitum, [illegible] διαλύειν, Plat. i. e. absolvo aliquem, ἀφίημί τινα, Dem. aliquem liberum, [illegible] ἐλεύθερον, Aman.

Dimoveo, ἀποτρέπω, ab aliqua re, τινὸς, Isocr.

Dinumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, Vitruv.

Dinumero, διαριθμέω, Plato.

Dioecesis, ἡ διοίκησις, εως.

Diphthongus, ἡ δίφθογγος, ου, Gramm.

Diploma, τὸ δίπλωμα, ατος, Bud.

Diræ, αἱ ἀραὶ, ῶν, diris devotus f. obnoxius, ἀραῖς ἔνοχος, Æschin. ὁ κ. ἡ κατάρατος, ου, Dem. diris devoveo aliquem, ἐπαράομαί τινι, Isocr. [illegible] κατά τινος, Plut. [illegible] τινα, id. diræ, αἱ [illegible]

Directe, εὐθὺ, Xen.

Directio, ἡ εὔθυνσις, εως, Aristot.

Director, ὁ εὐθυντὴς, οῦ.

Directus, a, um, εὐθυντὸς, ἡ, ὸν, Aristot.

Diremptio, ἡ διαίρεσις, εως, [illegible] ἡ διάλυσις, εως, Thuc.

Direptio, ἡ διαρπαγὴ, ῆς.

Diribeo, vide Distribuo.

Diribitio, vide Distributio.

Diribitorium, τὸ λογιστήριον.

Dirigo, κατευθύνω, præsertim ad optimum finem, τὰ πάντα πρὸς κάλλιστον τέλος, Plat. eo omnia civitatis [illegible] συντείνω εἰς τοῦτο πάντα τὰ τῆς πόλεως, Plat. aliquid ad utilitatem meam, [illegible] πρὸς τὰ συμφέροντα [illegible] orationem, [illegible] Lucian. [illegible] ad virtutem, προτρέπω τινὰ εἰς ἀρετήν, Xenoph.

Dirimo, διαλύω, bellum, πόλεμον, Isocr. amicitiam, συνθήκην, id. contentionem, [illegible] ἔριν, Dem.

Diripio, διαρπάζω, urbem, πόλιν, Xenoph. Lacedæmonios, [illegible] Spartam, [illegible] comes, [illegible] Xenoph.

Diritas, vide Crudelitas.

Dirumpo, διαῤῥήγνυμαι, vincula, τὰ δεσμὰ, Lucian. κατῤῥήγνυμαι [illegible] Xen.

Diruo, καταβάλλω, aliquid, τι, Isocr. urbem, κατασκάπτω πόλιν, Dem. domum funditus, κατασκάπτειν οἰκίας εἰς ἔδαφος, Plut. Conf. Everto.

Diruptio, ἡ διάῤῥηξις, εως.

Dirus, a, um, vide Crudelis.

Dis, ὁ Πλούτων, ωνος, Plut.

Discalceatus, a, um, ὁ κ. ἡ ἀνυπόδητος, ου, Aristoph.

Discalceo, ἐξυποδέω.

Discedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, Dem. ex corpore, ἀπαλλάττομαι σώματος, Xenoph. e regione, ἐκ τῆς χώρας, Aristot. in patriam, εἰς τὴν πατρίδα, ex vita, μεταλλάττω τὸν βίον, Isocr. cum aliquo, συναπέρχομαί τινι, Ælian.

Disceptatio, ἡ διάγνωσις, εως, ἡ ἀμφισβήτησις, Confer Disputatio.

Disceptator, ὁ δικαστὴς, οῦ, Dem. ὁ δικάζων, οντος, id.

Discepto, διαγινώσκω, Dem. Confer Dijudico.

Discerno, διακρίνω, aliquid, τι, Isocr. honesta & turpia, διαλογίζομαι τὰ καλὰ κ. τὰ μὴ, Æschin. caute & [illegible] quædam, διορίζω τινὰ εὐλαβῶς κ. νομίμως, Dem. intelligentia & eruditione honesta & turpia, συνέσει κ. παιδείᾳ διαγινώσκω καλὰ κ. αἰσχρὰ, id.

Discerpo, διασπάω, aliquem, τινὰ, Lucian. διασπαράσσω τινὰ, idem, ἐξαρπάζω τινὰ, Plut.

Discerptus, a, um, διασπασθεὶς, εῖσα, ἐν, Lucian. membratim, τμηθεὶς διαμελεϊστὶ, Lucian.

Discessio, ἡ ὑποχώρησις, εως, Plut. ἡ ἀποχώρησις.

Discessus, us, ἡ ἄφιξις, εως, N. T. e vita, ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς, Plutar.

Discindo, διασχίζω, Xen. aliquid, διατέμνω τι, Aeschin. διακόπτω τι, Polyb. κατασχίζω τι, Dem.

Discingo, ἀποζώννυμι, aliquem, τινα, Herodian.

Disciplina, ἡ παιδεία, ας, an auditor & honoratior, [illegible] ἀγαθωτέρα κ. σπουδαιοτέρα, Isocr. pulcherrimæ disciplinæ, καλλίστων παιδευμάτων, id. multo dignior disciplina, [illegible] ἄξιος [illegible] id. disciplina omnis scientia & exercitatione continetur, πᾶσα παιδεία ἐν ἐπιστήμῃ κ. μελέτῃ [illegible] Plat. disciplina [illegible] versari in aliqua disciplina, διατρίβειν περὶ παιδείαν, [illegible] aliquem in disciplinam, [illegible] παιδεύω τινα [illegible] clarus in omni disciplinarum genere, [illegible] ἐν πάσαις παιδεύμασι, Dem. disciplina & institutio, μαθήματα κ. παιδεία, Isocr. [illegible] disciplinarum & exercitationis, ὁρμᾶν ἐπὶ τὰ μαθήματα κ. παιδεύματα [illegible] in disciplinam, παραδίδωμι [illegible] ὥσπερ μαθητὴν, id.

Discipulatus, [illegible] N. T. [illegible]

Discipulus, ὁ μαθητὴς, οῦ, Dem. [illegible] ὁ μετέχων διατριβῆς τινος, [illegible] [illegible] μαθητὴς [illegible] [illegible] quæ in τινὶ [illegible]

Discludo, [illegible] P[illegible]

Disco, μανθάνω, aliquid accurate, τι ἀκριβῶς, Dem. accuratius, ἀκριβέστερον, [illegible] σαφῶς, id. recte, ὀρθῶς, id. facile, ῥᾳδίως, id. celeriter, ῥᾷστα, id. [illegible] ἃ μὴ [illegible] [illegible] Dem. [illegible] discere cupio, φιλομαθέω, [illegible] ἐπιθυμία [illegible] [illegible] ἡ φιλομάθεια, ας, [illegible] qui facile discit, ὁ κ. ἡ εὐμαθὴς, έος, Plat. [illegible] ἡ δυσμάθεια, ας, [illegible] qui facile discit, ὁ κ. ἡ εὐμαθὴς, έος [illegible] facilitas in discendo, ἡ εὐμάθεια, ας, [illegible] qui sero discit, ὁ κ. ἡ ὀψιμαθὴς, έος, [illegible] sero disco, ὀψιμαθέω, Lucian. qui multa discit, ὁ κ. ἡ πολυμαθὴς, έος, Isocr.

Discolor, ὁ ἢ ἡ ἑτερόχρως, contr. ἑτρόχρως, ω, πικίλος, ίλη, ίλον, *Aristot.*
Disconvenio, διεσηκα, a διεστημι, *Aristot.*
Discordans, idem quod *Discors.*
Discordia, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ διαφροσύνη, ης, *Plut.* ἡ διχοστασία, civilis, τὰ πολιτικὰ πάθη τῆς πολιτείας, *id.*
Discordo, διαφέρομαι, *Plato*, cum aliquo, διαφέρειν τινὶ, *Aristot.* Conter *Dissentio.*
Discors, ὁ ἢ ὁ διάφορος, ω, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀσύμφωνος, cum aliquo, διαφερόμενος πρός τινα ἢ διαφόρως ἔχων, *Isocr.*
Discrepantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ διαφάνεια, ας, ἡ ἀκρισία, ας, *Plato.*
Discrepo, διαφωνία, ab aliquo, τινι, *Aristot* διίσταμαι πρός τινα, *id.* φασιάζω πρός τινα, *Plato.*
Discrete, διακεκριμένως, διακριδὸν, *Lucian.*
Discretio, ἡ διάκρισις, εως, *Aristot.*
Discrimen, ἡ διάκρισις, εως, *Aristot.* i. e. differentia, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Isocr.* i. e. certamen, ὁ ἀγὼν, ὢνος, *Dem.* i. e. periculum, ὁ κίνδυνος, ου, *id.*
Discriminatim, vide *Discrete.*
Discrimino, διακρίνω, aliquid, τὶ, *Cato*, in aliquid, διαιρεῖν τι εἴς τι. *Aristot.*
Discruceo, ἀνίαν, *Dem.* διασρεβλόω.
Discubitus, ἡ ἀνάκλισις.
Discumbo, ἀνακλίνομαι, cum aliquo, μετά τινος, *N. T.*
Discupio, ὀθυμέομαι, aliquid, τινὸς, *Dem.*
Discurro, διατρέχω, *Xenoph.* in fugam, deorsum, συμπορεύειν ἄνω ἢ κατω, *Dem.*
Discutio, ἀναδέχομαι, ης.
Discus, ὁ δίσκος, ου, discum jacere, δίσκον ἀποβάλλειν, ἐκρίπτειν, *Paul.* disco ludo, δισκολῶ, *Lucian.* contendere cum aliquo disco, ἐρίζειν τινὶ περὶ δίσκου, *Ælian.*
Discussio, ἡ διάλυσις, εως, *Dem.* Conter *Dispudiatio.*
Discutio, διασείω, i. e. dijudico, s. examino, ἀνακρίνω, *Dem.* ἐξετάζω τι, *Isocr.*
Diserte, ἐλλογίμως, *Dem.* διαρρήδην, *Plato.* ἀντίκρυς, promitto auxilia alicui, ὑπισχνέομαί τινι πίμπειν ὅπλα, *Dion. Halicarn.* causam aliquam accusationis profero, ῥίζω τ' δίκης αἰτίαν, *id.* expressique verbis ferri, ἐγράφη τοῖς ῥήμασιν ὕπας ἀντιπρὸς, *Dem.*
Disertus, a, um, δεινὸς λέγειν, *Dem.* Conf. *Eloquens.*
Dejectio, τὸ διαίρημα, ατος, *Xenoph.*
Dejicio, διαῤῥίπτω, *Aristoph.* murum, διασφηνόω τὸ τεῖχος, *Plut.* καταβάλλω.
Disjunctio, ἡ διαζεύξις, εως, *Nazar.*
Disjunctivus, a, um, διαζευκτικὸς, ὴ, ὸν, *Gramm.*
Dirjungo, διαζεύγνυμι, *Æschin.* διασπάω, *Dem.*
Dispar, ὁ ἢ ἡ ἀνόμοιος, ου, *Plato.* ὁ ἢ ἡ ἄνισος.
Disparco, ἀφανίζομαι, *Isar.*
Disparilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνόμαλος, ου, *Theophr.*
Disparilitas, ἡ ἀνομαλότης, ητος, *Isocr.*
Dispectus, ἡ διάσκεψις, εως.
Dispello, διελαύνω, populum, ἔχλον, *Plut.* homines a me, ἀνθρώπους ἀπ' ἐμαυτοῦ, *Xenoph.*
Dispendium, vide *Damnum.*
Dispendo, οἰκονομέω, *N. T.*
Dispensatio, ἡ οἰκονομία, ας, *Dem.* rei familiaris, ἡ οἰκονόμησις, εως, *Theophr.* rei familiaris, ὁ οἰκονόμος, ου, *N. T.* voluptatis, οἰκονόμος τῆς ἡδονῆς, *Aristot.*
Dispenso, οἰκονομέω, *Plut.* alicui aliquid, διανέμω τί τινι, *Plut.*
Dispensus, ἡ ἐξοκλήρωσις, εως.
Dispergo, διαῤῥέω, aliquid, τὶ, *N. T.* διαῤῥέω τινα, *Plut.*
Dispergo, διαλλάσσω, *Plato.*
Dispergo, διασπείδω, aliquid, τὶ, *Thuc.* διασπείρω τι, *Isocr.* διασκορπίζω τι, *N. T.*
Dispertio, διαμερίζω, aliquid alicui, τί τινι, aliquid in duo, διαιρῶ τι εἰς δύο, *Herodian.*
Dispesco, διέργω, *Thuc.*
Dispicio, Σκοπέομαί τι, *Isocr.* διακρίνω τι, *id* ἀνακρίνω τι, *Plato.*
Dispicentia, ἡ δυσαρίσκησις, εως, *Plato.*
Displiceo, δυσαρίσκομαι, alicui, ἀπαρίσκω τινι, *Thuc.* displicet hoc mihi, ἀπαρίσκει τοῦτό μοι, *Plut.* ἀπαρίσκει με τοῦτο, *Plato.* si displicet, εἰ ζοι ἀπὸ θυμὸ, *Theogn.*
Displiceo, διακρατέω.
Displico, ἀδιτυλάω.
Dispono, διατίθημι, aliquid, τὶ, *Lucian.* ordine aliquid, κατὰ τι κατὰ τρόπον, *Isocr.*
Dispositè, εὐτάκτως.
Dispositio, ἡ διάθεσις, εως, ἡ διάταξις, εως, ἡ διάταγμα, ἧς, *N. T.* ἡ εὐτοξία, ας, *Isocr.* orationis ἡ εἰκονεσία, ας, *Aiben.*
Dispositor, ὁ διαθέτωρ, ὄρος, *Plato.*
Dispudet, κατατρίβομαι, me virtutis alicujus, τὴν ἀρετὴν τινος, *Isocr.* nominis, ἐπαισχύνομαι ὀνομαὶ, *Hesych.* evangelii, ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον, *N. T.*
Dispungo, ἐξαλείφω, aliquid, τὶ, *Isocr.*
Disputabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀμφιδόξος, ου, *Plut.*
Disputatio, ἡ διάλεξις, εως, *Plato.* ὁ λόγος, ου, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Isocr.* acrior de re aliqua, τὸ ἀριζήσαι περί τινος, *idem.*
Disputator, ὁ διαλεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*
Disputo, διαλέγομαι, *Dem.* accuate s. scrupulose, ἀκριβολογέομαι, *id.* de re aliqua, διακρινόμενος περί τινος, *Isocr.* Conf. *Disputo.*
Disquiro, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Isocr.* accurate, διακριβόομαι, *Isocr.*
Disquisitio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*
Dissector, κατα, ρος, *Xenoph.*
Dissero, διατρία, διαίτημα, eorum, κατατεμνε φέρειν, *Hesych.* potestatem in partes, μερίζω ἐξουσίαν, *id.*
Disseminio, διασπείρω, fermonem, λόγον, *Xen.* διαβάλλω λόγους, *Plut.*
Dissentio, ἡ διαφωνία, ας, ἡ διχοφώνησις, εως, ἡ ἐναντίωσις, εως, *Dem.* ἡ ἀπειθαιτίωσις, εως, *id.* ἡ διχόνοια, & seditio, διαφορὰ ἢ στάσις, *Isocr.*
Dissentus, us, idem quod antecedens *Dissentio.*
Dissentaneus, a, um, ὁ ἢ ἡ διάφωνος, ου, ὁ ἢ ἡ διάφορος, *Dem.* διαφερόμενος, ένη, ον, *id.*
Dissentio, διαφέρω, in aliqua re, περί τινος, *Isocr.* opinionibus, ταῖς δόξαις, *idem*, ab aliquo, διαφέρομαι ἀπός τινα, *Plut.* ἀφίσταμαί τινος, *Plato.* in multis, ἐν πολλοῖς, *Isocr.* animis, τῇ διανοίᾳ. *id.* seditiose ab aliquo, στασιάζω πρός τινα, *Dem.* τινὶ, *Xenoph.* στασιαστικῶς ἔχω πρὸς τινα, *Dem.* verum dissentit a falso, τῷ ψεύδει διαφανὴς τὰληθὲς, *Aristot.*
Dissepimentum, τὸ διάφραγμα, ατος, *Thuc.*
Dissepio, διαφράτλω, *Herodian.*
Dissero, διασπείρω, κατασπείρω, i. e. disputo, διαλέγομαι, satis copiose, ἐξαμινύντως. *Isocr.* pauca cum aliquibus, βραχέα πρός τινας, *id.* breviter de re aliqua, ζωμολογέω περί τινος, *id.* tenuius, ἀδέως ἔχειν, *id.* prueclare, καλῶς, *id.* optime, ἄριστα, *id.* pro cujusque re, ἀξίως, *id.* diligenter, χαριέντως. *id.* ad gratiam, κατὰ χάριν ἔχειν, *id.* tranquillo animo, καθ' ἡσυχίαν, *Dem.* prorsus oblivisci, παντάπασιν ἐκλαμβάνω, *id.* non moderate, sed impudenter & mirum in modum, prorsus inconsiderate, ἀ μετρίως, ἀλλ' ὑπερφυῶς ἢ λίαν μετρίως ἢ παντάπασιν ἀνοήτως, *Isocr.*
Dissertatio, ὁ διαλογισμὸς, ὦ, *Plut.* ἡ διάλεξις.
Dissertio, διαλογίζομαι, *Dem.*
Dissidentia, idem quod *Dissidium.*
Dissideo, vide *Dissentio.*
Dissidium, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Dem.* Conf. *Controversia.* item *Contentio.*
Dissilio, διαπηδάω.
Dissimilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνόμοιος, ου, *Isocr.* vel sum, ἀσυμβόλαιος, dissimiles plane inter se esse, μηδὲν ἀλλήλοις ὁμοίους εἶναι, *Ælian.*
Dissimiliter, ἀνομοίως.
Dissimilitudo, ἡ ἀνομοιότης, ητος, *Isocr.*
Dissimulanter, εἰρωνικῶς, *Aristot.*
Dissimulatio, ἡ εἰρωνεία, ας, *Dem.*
Dissimulator, ὁ εἴρων, ωνος, *Aristot.*
Dissimulo, εἰρωνεύομαι, *Plato*, veritatem, ἀποκρύπτομαι τὰληθὲς, *Isocr.* exponam, nec dissimulabo, λέξω ὑμῖν, ἢ οὐκ ἀποκρύψομαι, *Dem.* dissimulabat se hoc scomma audire, ἐ προσῆπ τοῦτο ἀκούειν τὸ σκώμματος, *Lucian.* dissimulabant fidem, ἐ προσεποιοῦντο πιστεύειν, *Herodian.*
Dissipabilis, e, διασκεδαςὸς, ὴ, όν.
Dissipatio, ἡ διασκέδασις, εως, ὁ διασπασμὸς, ὦ.
Dissipator, ὁ διασκέδαςὴς, ὦ.
Dissipo, διασκεδάζω, aliquid, τὶ, *Thuc.* famam, διασκεδάνυμι φήμην, *Herodian.* rumorem, διασπείρω λόγον, *Ann.*
Dissitus, a, um, ἀπέχων, ουσα, ον.
Dissociabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνοσιάαντος, ου, *Plut.*
Dissectatio, ἡ διάλυσις, εως, *Plato.*
Dissocio, διαλύω, *Isocr.* διίημι, *Plut.*
Dissolubilis, e, διαλυτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἢ ἡ εὐλυτος, ου.
Dissolvo, διαλύω, bellum, πόλεμον, *Isocr.* inimicitiam, τὸ ἔχθος, *id.* amicitiam, φιλίαν, *id.* fidem, πίστιν, *id.* fœdera & contractus, τὰ συμβόλαια, *id.* totam cognationem, διαλύομαι πᾶσαν ζυγγένειαν, *Isocr.* æs alienum, διαλύω τὰ χρέα, s. τὰ χρήματα, *Dem.*
Dissolute, ἀσώτως, ἀνειμένως, vivere, ζῆν.
Dissolutio, ἡ διάλυσις, εως.
Dissolutus, a, um, ὁ ἢ ἡ διάλυτος, ου, ἀνειμένος, ένη, ον, dissoluta vita, ἀνειμένη ζωὴ, dissolutus homo, ὁ ἄσωτος, ου, *Aristot.*
Dissonantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ ἀπήχησις, εως, τὸ ἀπήχημα, ατος.
Dissono, διαφωνέω, ἀπηχέω.
Dissonus, a, um, ὁ ἢ ἡ διάφωνος, ου, ὁ ἢ ἡ δυσήχητος, ου, *Hermog.*
Dissuadeo, ἀποτρέπω, aliquid, τινὸς, *Isocr.*
Dissuasio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ ἀντιτεχνία.
Dissuasor, ὁ ἀποτρέπων, οντος, *Isocr.*
Distabo, ἀπέρχομαι.
Distantia, ἡ διάςασις, εως, *Theophr.* ab aliquo, ἀπό τινος, *Xenoph.* loci, ἡ κατὰ τόπον διάςασις, *Plut.* τὸ διάςημα, ατος, *Plato.*
Distendo, διατείνω, *Xen.*
Distensio, ἡ διάτασις, εως, *Plato.*
Determino, διορίζω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τὶ, *Theophr.*
Distichon, το δίστιχον, ου.
Distillatio, ὁ καταγαγμὸς, ῦ, ὁ γαλαγμὸς, ῦ, *Gal.* ἡ ἀπόσαξις.
Distillo, ἀποσόζω, *Lucian.* καταγάζω, *id.* καταῤῥέω.
Distinctè, διορισμένως.
Distinctio, ὁ διορισμὸς, ῦ, *Aristoph.* ἡ διαςολὴ, ῆς, ὁ ἀφορισμὸς, ῦ, *Theophr.*
Distineo, διασπάω, cibus, ἀπὸς ὑπερσίαν, *Lucian.* aliquem funere, ἀποχολέω τινὰ περὶ κηδείαν, *Herodian.*
Distinguo, διορίζω, quædam caute, τινὰ ἐυλαβῶς, *Dem.* turpia & honesta, διατάττω τὰ αἰσχρὰ ἢ τὰ καλὰ, *Isocr.* Conf. *Discerno.*
Disto, ἀφίσταμαι, plurimum, πλεῖσον, *Aristot.* & differo aliqua re ab aliquo, ἢ διαφέρω τινί τινος, *Isocr.* διαφέρω τινὸς ἐν τινὶ, *Herodian.* plurimum ab aliquo, κεχώρισμαι πλεῖσόν τινος, *id.* A. urbe lapides sedecim, ἀπέχω τῆς πόλεως ςμῆλα ἑκκαίδεκα, *Herodian.*
Distorqueo, διαςρέφω, aliquid, τὶ, *Dem.* ςρεβλόω.
Distortio, ἡ διαςροφὴ, ῆς, *Theophr.* oculorum, ὁ ςραβισμὸς, ῦ, *Paul. Æg.*

Distortus

Distortus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάστροφος, ὁ, oculis, τὰς βλεφαρίδας, *Athen.* στραβός, ὁ, ἡ, ὸν, *Gal.*

Distractio, ὁ διασπασμός, οῦ, *Plut.* τὸ διάσπασμα, ατος, *id.* ὁ διασυρμός, a curis, ὁ ἀποσπασμός, οῦ, *id.* fine distractione, ἀπερισπάστως, *N. T.* ἀδιασπάστως, *Hesych.*

Distrăho, διασπάω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, *Xenoph.* frumentum triplo plus, quam ante, διατίθεμαι εἰς τὸ τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, *Demosth.* in multas partes, διίστημι εἰς μέρη πολλά, *idem.*

Distribuo, διανέμω, aliquid cum aliquo, τι πρός τινα, *Dem.* aliquid in aliquid, μερίζω τι εἰς τι, *Aristot.* regionem, ἀναδάζομαι χάραν, *Plut.* aliquid in tres partes, νέμω τι εἰς τρεῖς μοίρας, *Herodian.* Conf. *Divido.*

Distributio, ἡ διαίμνησις, εως, ἡ διανομή, ῆς, ἡ διάδοσις, εως.

Distributivus, a, um, διαιρετικὸς, ἡ, όν.

Distributor, ὁ διανομεύς, έως.

Distringo, διαζώννυμι, aliquid, τὶ, *Philo.* i. e. abstergo, ἀπόζυω, καταξέω, *Plut.* gladium, ξιφίδιον ξιφος, *Lycurg.* districto habere pugiones, πρίκτρα ἔχειν ξιφίδια, *Herodian.*

Disturbatio, ἡ ἀναστάτωσις, εως, *Bul.*

Disturbo, ἀναστατόω, *N. T.* mvem, ἀναστρέφω πλοῖον, *Aristin.* urbem, ἀνάστατον ποιέω πόλιν, *Herodot.*

Ditesco, πλουτέω, *Dem.* opibus, χρημάτων, *Liban.* laboribus alicujus, ἐργασίαις τινὸς, *Xen.* ex aliqua re, ἐυπορέω ἀπό τινος, *id.*

Ditio, ἡ ὑπηρεσία, ας, *Plato.* ἡ δυναστεία.

Dito, πλουτίζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Diu, πολὺ χρόνου, non durat, οὐ διατέχει. *Xenoph.* ἐπὶ πολὺ τῶν Τρωικῶν ἦλθεν, *Iocr.* non diu est, quam veni, ἀ πολὺς χρόνος, ἐξ οὗ ἦλθον, *id.* vale diutissime, χαῖρε ὅτι μάκιστα, *Philem.* si vero diutius, εἰ δὲ βιαστέον πλέον χρόνον, *Xenoph.* diutius immorati dictionibus, quam rebus, ὡς τὰς λέξεις πλείονα χρόνον διατρίβειν, ἢ περὶ τὰς πράξεις, *Isocr.*

Divagor, πλανάομαι, *Xenoph.*

Divarico, τὰ σκέλη διατείνω, *Aristot.*

Divello, διασπάω, aliquid, τι, *Xenoph.* Conf. *Distrăho.*

Divendo, διεκπιπράσκω, *Plut.* aliquid, ἐκπιπράσκω τι, *Dem.* turpiter, ἀποδίδομί τι αἰσχρῶς, *id.* aliquem intra Attica, ἀπεμπολάω τινα μὴ ἐν Ἀττικῇ, *Lucian.*

Diverbero, διακόπτω, *Lucian.*

Diversatio hospitalis, ἡ κατάλυσις, εως, *Polyb.*

Diverto, ἀλλοῖος, ἄλλος.

Diversitas, ἡ ἀλλοιότης, ητος, ἡ διαφορότης, ητος, *Plato.* ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Isocr.* ἡ ἀνωμαλότης, ητος, *id.* ἐμπόδιον, *Plut.*

Diversitor, ὁ ξενοδόχος, ου, *Plauto.*

Diversor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, *N. T.* κατάλυω παρά τινι, *Dem.*

Diversorium, τὸ καταλυτήριον, ου, τὸ καταγώγιον, ου.

Diversorium, τὸ καταλυμα, ατος, *N. T.* τὸ πανδοχεῖον, ου, *Vulg.* τὸ ξενοδοχεῖον, ου.

Diversus, a, um, διεφόρων, υσα, ον, *Isocr.* ὁ ἡ ἀλλοιωθεὶς, ὁ, *id.* ἡ διαφορος, ἀλλοῖος, οία, οῖον, diversus ab eo, ἀλλος παρ' αὐτόν. ἄλλος ἢ αὐτὸς, ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ, diversum a vulgo esse, ἀλλοῖον πράττειν, ἢ οἱ πολλοὶ, *Plato.* diversi sententiis, ἀλλοιότροποι τὰς γνώμας, *Thuc.* diversa haec sunt inter se, πλεῖστον τοῦτο ἀλλήλων κεχώρισται, *Isocr.* natione, ὁ ἀλλογενὴς, ὁ ἀλλοεθνὴς, totima, ὁ ἀλλοεθνὴς.

Diverticulum, τὸ καταλυμα ατος, ἡ ἀπαντὴ, ῆς, *Philo.*

Diverto, f. divertor, ἐκπίπτομαι, *Plut.* in oratione, παρεκβαίνω, *Plato.* ad aliquem, καταλύω παρά τινα, *Luc.* παρά τινι, *Dem.* in hospitium, καταλύω εἰς, πανδοχεῖον, *Plut.*

Dives, πλούσιος, ία, ον, *Dem.* ὁ ἡ ὁ ἄφνειος, vel αφνειός, πλουτῶν, οῦσα, οῦν, *id.* ὁ ἡ εὐπορος, ος, *Isocr.* κεκτημένος τὰ χρήματα, *Dem.* habens opes, ἔχων οὐσίαν, *id.* antecellens pecuniis, πρέσχων χρήμασι, *Isocr.* divitiis adfluens homo, πολλῶν χρημάτων ἄνθρωπος, *Demosth.* inter divites primus, ταῖς οὐσίαις πρωτεύων, *Isocr.* ad summas opes evectus, πλοῦτε πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος, *Lucian.* infinitis opibus praeditus, εἰς ὑπερβολὴν, *idem.* fallo, ὁ ἡ ψευδόπλουτος, ου, *Suid.* nummis, πλουτῶν νομίσματος, *Aristot.* auri, ὁ ἡ πολύχρυσος, ος, ον, *Nax.*

Divexo, διακακόω, καταπαίω.

Divido, μερίζω. aliquid alicui, τί τινι, *Synes.* vestes, διαμερίζω τὰ ἱμάτια, *N. T.* regionem cum aliquo, διαίρω χάριν πρός τινα, *Dem.* pecuniam, διαιρέω ἀργύριον, *Isocr.* aliquid tripartiam, τὶ τρίχα, *Dem.* aliquid in partes, τὶ εἰς μέρη, *idem.* agrum, ἀναδάζομαι χαρὸν, *f.* τὸν χῶν, *Lucian.* facultates, ἀναδάσεις ποιεῖν τὰς οὐσίας, *Aristot.*

Dividuus, a, um, ὁ ἡ ἐυμερὴς, ὁ, ὑ.

Divinatio, ἡ μαντεία, ας, *Aristot.* ὁ θειασμὸς, οῦ, *Thuc.* ἡ θεοσημεία, ας, *Cyrill.* τὸ μάντευμα, ατος, *Max.* e manu, ἡ χειρομαντεία, ας, ex mistis sagittis, ἡ βελομαντεία, ας, ex igne, ἡ πυρομαντεία, ας, &c.

Divinatrix, ἡ μάντις, εως, *Athen.*

Divine, θείως, *Xenoph.* δαιμονίως, *Lucian.*

Divinitas, ἡ θειότης, ητος, *Isocr.* ἡ θεότης, ητος, *Greg.*

Divinitas, θεῖον, *Synes.* θειότης, *Nax.* κατὰ θεὸν, *Synes.* κατὰ θείαν πομπὴν, *Athan.*

Divino, μαντεύομαι, aliquid alicui, τί τινι, *Lucian.* mentem alicujus, ἀπομαντεύομαι τὴν γνώμην τινος, *Galen.* vente, χρησμαντεύομαι, *Alciphr.* ante, προμαντεύομαι, *Herodot.*

Divinus, a, um, θεῖος, θεία, θεῖον, *Dem.* ὁ ἡ θεοπρεπὴς, ὁ, ἡμιθεὸς, ία, ον, *idem.* divinae res, τὰ θεῖα πράγματα, *Isocr.* divina potentia, δαιμονία δύναμις, *idem.* i. e. vates, ὁ μάντις, εως, *Plut.* divina ope, divino beneficio valere, ὡς θεοῦ ὑγιαίνειν, *Xenoph.*

Divisibilis, διαιρετὸς, ἡ, όν.

Divisim, διαμέρα, *Naev.* δίχα, *Thuc.*

Divisio, ὁ μερισμὸς, οῦ, ἡ διαίρεσις, εως, agri & domuum, ἀναδασμὸς γῆς ἡ οἰκιῶν, *Bud.* ἡ διανομὴ, ῆς.

Divisor, ὁ μερισὴς, οῦ, *N. T.* διανομεὺς, έως.

Divitiæ, ὁ πλοῦτος, ου, *Dem.* ἡ ἐυπορία, ας, *id.* ἡ οὐσία. ας, *Isocr.* ἡ εὐδαιμονία, ας, *id.* ἡ ἐυπορία χρημάτων, *Dem.* & potentia alicujus, πλοῦτος ἡ δύναμις τινος, *Isocr.* magnae, πλοῦτος μέγας, *id.* maximae & certissimae, μέγιστος ἡ βεβαιότατος, *id.* magnae, πολλὴ ἐυπορία, *Isocr.* exiguae ἐυπορία, *idem.* iniuste comparatae, ἀδικίας πλοῦτος, *Isocr.* per violentiam & ossa patris, ἐπ' ἐμοὶ μὴ βίας ἡ ἀπὸ θύρας, *id.* divinas expetere moderate, ἀγαπᾶν πλοῦτον μετρίως, *idem.* immoderate, ὑπερβαλλόντως, *id.* comparare alicui, παρασκευάζειν τινὶ ἐυπορίαν, *idem.* parere alicui, ὑπηρετεῖσθαί τινι πλοῦτον, *id.* relinquere magnas liberis, καταλιπεῖν, *f.* παραδιδόναι πλοῦτον μέγαν τοῖς τέκνοις, *idem.* conservare, σώζειν τὸν πλοῦτον, *Dem.* possideri, κύριον εἶναι πλούτου, *Dem.* augere, ἐπιδιδόναι εἰς ἐυπορίαν, κατ' ἐνιαυτὸν ἡμέραν, *Isocr.* divitiis studere, σπουδάζειν περὶ πλοῦτον, *idem.* potiri, κύριος γίγνεσθαι πλούτου, *idem.* florere, ἔῃ, *f.* γίγνεσθαι ἐν πλούτῳ, *f.* ἐυπορίᾳ. *id.* abundare, ἐυπορεῖν τινων ἐυπορίᾳ, *Dem.* uti, χρῆσθαι τῇ πλούτου, *id.* frui, ἀπολαύειν τῆς πλουτοῦ. *Dem.* alicujus adulari, θεραπεύειν τὸν πλοῦτον τινος *Isocr.* invidere alicujus, φθονεῖν ἐυπορίαν τινος, *id.*

Divum, ἡ αἴθρα, ας, sub dio, ἐν ὑπαίθρῳ, *Xen.* ἐν τῷ αἰθρίῳ, *Lucian.* sub dio agere, διαυλεῖν, *Synes.*

Divortium, ἡ ἀποστασία, εως, cum muliere, τῆς ἀνδρὸς, *Dem.*

Diurnus, a, um, ὁ ἡ ἡμέριος, ου, navigatio, ἡμέριος πλοῦς, *Xenoph.* nuncius, ἡμερινὸς, ἡ, όν, ἀγγελος ἡμερινὸς, *Xenoph.* i. e. unicum diem durans, ἡμέριος, ία, ον, vita, ζωὴ ἡμερινὴ, *Plut.* i. e. qui interdiu fit, μεθημερινὸς, ὴ, όν, ludus aleae, κυβεία μεθημερινὴ, *id.*

Dius, a, um, θεῖος, α, ον, *Dem.*

Diutine, διῤῥᾳ, διῤῥᾳ.

Diutinus, a, um, διρὸς, ὰ, όν.

Diuturnitas, ἡ πολυχρονία, ας, ὁ πολὺς χρόνος, ἡ χρονιότης, ητος, ὁ χρονισμὸς, οῦ.

Diuturnus, a, um, χρονιος, ία, ον, tussis, χρονία βῆχες, *Diosc.* ὁ ἡ μακροχρόνιος, ος, *Plato,* ὁ ἡ πολυχρόνιος, ος, *Aristot.* μακρὸς, ὰ, όν, bellum & continuum, μακρὸς ἡ συνεχὴς πόλεμος. *Dem* μόνιμος, ιμη, ιον. fictum non est diuturnum, τὸ προσποιητὸν οὐ μόνιμον, *Basil.*

Divulgo, θρυλλέω, aliquid, τὶ, *Plut.* διαλαλέω, διακαδανίζω τί, *Strabo.* φημίζω τι, *Dem.* aliquid per urbes, διαγγέλλω τι εἰς τὰς πόλεις, *Plut.*

Divulsio, ἡ διάσπασις, εως, τὸ διάσπασμα, ατος, *Plut.*

Divus, a, um, θεσπέσιος, ία, ιον, vita, βίος, *Plut.* Conf. *Dius.*

Do, δίδωμι, alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* gratis argentum alicui, τινὶ ἀργύριον δωρεὰν, *id.* finem, πέρας, *id.* πίστεις, *Isocr.* πιστὰ, *Xen.* pecuniam, τιμαρίαν, *Herodian.* filiam, *Lucian.* filiam nuptum alicui, θυγατέρα τινὶ πρὸς γάμον, *Plut.* operam alicui, προσέχειν τινὶ, *Dem.* manus, i. e. se victum, προίχομαι τὰ χεῖρε, *Thuc.* me inertiae, ἀποκλίνω ὀλίγον τὸ ῥᾳθυμεῖν, *Dem.* data opera, ἑκουσίως, *Dem.* ἐξετάσεσθαι, *id.* κατὰ προαίρεσιν, *Isocr.*

Docco, διδάσκω, *Dem.* aliquem literas, γράμματά τινα. *Dem.* παιδεύω, γραμματικὴν, artem aliquos, τέχνην τινὰς, *Isocr.* evidentissime aliquos de rebus aliquibus, *Cassentini* τινας περὶ τινων, *Dem.* brevem res magnas, *Curiones* ἐν μικρῷ, facillime aliquem aliquid, ῥᾴστα τί τινα, *idem,* haud difficulter, ἐ χαλεπῶν, *idem,* & instituo aliquem, τινὰ ἡ ζωγραφίαν, *idem,* aliquem, διδασκαλίαν παρέχω τινὶ, *Thuc.* mercede, διδάσκω μισθῷ, *Lucian.* moneo aliquem, παραινέω τινὶ, *Thuc.*

Docilis, e, ὁ ἡ ἐυμαθὴς, ὲς, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ἐξὸς γνῶναί τι, *id.*

Docilitas, ἡ ἐυμαθεια, ας, *Lucian.* ἡ φιλομάθεια.

Docte, πανδιδυμφίας, reprehendere aliquem, δάκτυλον τινος, *Ignat.*

Doctor, ὁ παιδευτὴς, *Plut.* ὁ διδάσκαλος, ου, *N. T.* exemplo, κακῶν, *Dem.* doctorem aliquem conducere alienarum rerum, καθιστάναι διδάσκαλον τινων, *Luc.* fieri alicujus, διδασκάλου γίγνεσθαι τινος, *id.* mercede fraudare, μισθὸν ἀποστερεῖν διδασκάλου, *Dem.* de pluribus habere aliquem, διδασκάλου χρῆσθαι τινι περὶ πολλῶν, *Plut.* aliquem, διδασκάλου τυγχάνω τινος, *Lucian.* moneo aliquem, παραινέω τινὶ, *Thuc.*

Doctrina, ἡ διδασκαλία, ας, optima, ἀρίστη, *Xenoph.* ἡ διδαχὴ, *Thuc.* institutae aliquem in doctrina, παιδεύειν τινὰ παιδείαν, *Dem.* non destitutus doctrina, οὐκ ἀπειρῶς παιδεύσεως γεγενημένος, *Isocr.* praecepta alicujus doctrinae, τρεφόμενος τῇ παιδεύσεως, *idem,* Conf. *Disciplina,* item *Ars.*

Doctus, a, um, πανδιδυμφῶν, ὰ, όν, aliquid, πρός τι, *Isocr.* ἐν τινι, *idem,* τινὶ, *Plut.* ἐπί τι, *Xenoph.* vir, ὁ τὴν παιδείαν ἀληθῶς τεθυγχηκὼς, *Dem.* ὁ τῇ φιλοσοφίᾳ μετοχικὸς, *Isocr.* ὁ ἐν λόγοις εὐδοκιμῶν, *Herodian* παιδείᾳ ὀλίγον πλέον ἔχων, *Dionys.* ἀνὴρ δαιμονίως Σοφίαν, *Lucian.* literis puer, τὰ γράμματα διδασκόμενος παῖς, *Dem.* recens aliquid, ὁ ἡ ἀρτιδιδακτος, *Xenoph.* a Deo, θεοδίδακτος, *N. T.* matre, μητροδιδακτος,

πραδιδαικὸν, *Suid.* doctum opus, ζοφὸν ἔργον, *Plut.*

Documentum, τὸ δίδαγμα, ατος, *Xenoph.* τὸ διδακτήριον, ου, *Hippocr.* alicujus rei, δεῖγμά τινος, *Dem.* certum esse alicujus rei, ἱκανὸν τεκμήριον εἶναί τινος, *id.* certo documento esse, δίκαιον ζημίων παρίχειν, *id.* facere aliquid documentum alicujus rei, πεισεῖν τι ζημίων, τεκμήριον, σύμβολον τινος, *id.*

Dodrans, τὸ τριμόριον, ου, *Aristot.* mensuræ, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, *Dioscor.*

Dodrantalis, e, τριμοριαῖος, αία, αῖον, i. e. dodrantis longitudinem æquans, ὁ ἢ ἡ σπιθαμάδης, ους, *Dioscor.* σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, *id.* duos, tres dodrantes æquans, ὁ ἢ ἡ δισπίθαμος, ὁ ἢ ἡ τρισπίθαμος, *id.*

Dogma, το δογμα, ατος, *Plut.* ἡ δόξα, ης, *Aristot.*

Dolabra, ἡ ἀξίνη, ης, *Xenoph.*

Dolenter, λυπηρῶς, & graviter ferre aliquid, ἢ βαρέως φέρειν τι, *Isocr.* ὀδυνηρῶς, *Joseph.*

Dolentia, τὸ ἄλγημα, ατος, *Galen.*

Doleo, ἀλγῶ, capite, τὴν κεφαλὴν, *Gal.* mortem uxoris, ἐ θανατον γυναικὸς, *Julian* malis, ὀδὴ τοῖς κακοῖς, *Dem.* malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, *Isocr.* vocem alicujus, σωκλῆ τινι, σωκλῆθαι τινι, *Dem.* doleo illud, quod, ὀθυμεῖ ἐκεῖνο, ὅτι, *Xen.* quum videam, ἀθύμως ἔχω ὁρῶν, *id.* iidem cum aliquo, λυπέομαι ταὐτὰ ἄλλῳ, *Dem.* malis communibus, ὀδὴ τοῖς κοινοῖς κακοῖς, *id.* a partu, ὠδῖνα, *Plut.* dentibus, ἀγανακτεῖν τοὺς ὀδόντας, *Dioscor.*

Dolaris, ὁ ἢ ἡ πεθάδης, ους.

Doliarius, ὁ πιθοποιὸς, οῦ.

Doliolum, τὸ πιθάριον, ου, *Hesych.* τὸ κεράμιον.

Dolium, ὁ πίθος, ου, *Plut.* ὁ κέραμος, *Athen.*

Dolo, as, πελεκάω, ἀποξέω.

Dolon, ὁ δόλων, ωνος, *Plut.* τὸ ξιφίδιον, *Xenoph.*

Dolor, τὸ ἄλγημα, ατος, capitis, ἡ κεφαλῆς, *Gal.* perquam vehemens & atrox corporis, πάνυ σφοδρὸν ἢ δεινὸν τοῦ σώματος, *Dem.* doloribus adflictus, ὁ ἢ πεπιεσμένος, ου, *id.* conflictor dolore, πάρεστί μοι λύπη, *id.* liberari doloribus, ἀπαλλάττεσθαι ἀλγηδόνων, *id.* partus, ἡ ὠδὶν, ῖνος, *Plut.*

Dolorosus, a, um, ὀδυνηρὸς, ὰ, όν, *Aristot.*

Dolose, δολερῶς, δολίως, & insidiose, μὴ δόλῳ ἢ τέχνῃ, *Isocr.* dolose ago, δολόω, *Aristoph.* occido, δολοφονέω, *Lucian.*

Dolosus, δολερὸς, ὰ, ὸν, δολερὸς, ρὰ, ρὸν.

Dolus, ὁ κακοτεχνία, ας, *Dem.* τὸ πανοῦργημα, ατος, *id.* citra dolum, sine dolo, ἀσόλως, *Vitr.* doli expers, ὁ ἢ ἡ ἄδολος, *Synes.* e dolis consutus, ἐκπεπραδὼς τὸ ἢ δολερὸν κεκλημένον, *Ælian.* dolo ago cum quopiam, δολόω, *Aristoph.*

Domesticus, a, um, οἰκιακὸς, ὴ, όν, *N. T.* ὁ ἢ ἡ σύνοικος.

Domi, οἴκοι, manentes, μένοντες, *Dem.* me abdo, κρύπτω ἐμαυτὸν, *id.* sum domi, εἰμὶ ἔνδον, *Dem.* militæque, ἐν οἰκίᾳ ἢ ἐν πολέμῳ, *id.*

Domicilium, τὸ οἰκητήριον, ου, *Plut.*

Domina, ἡ δέσποινα, ης, *Dem.* ἐκυρία.

Dominatio, ἡ κυριότης, ητος, *N. T.* ἡ δεσποτεία, ας, *Dem.* Conf. *Principatus, Imperium.*

Dominator, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος.

Dominicus, κυριακὸς, ὴ, όν.

Dominium, idem quod antecedens *Dominatio.*

Dominor, ἄρχω, servis, οἰκετῶν, *Isocr.* δεσπόζω τινος, *Dem.* urbi, κυριεύω πολεως, *Dem.* Conf. *Impero.*

Dominus, ὁ κύριος, ου, *Dem.* servi, ὁ δεσπότης, ου, *id.* Conf. *Princeps.*

Domito, δαμάζω.

Domitor, ὁ δαμάτωρ, ορος.

Domitrix, ἡ δαμάτειρα, ας.

Domo, δαμάω, δαμάζω.

Domo, ex domo, οἴκοθεν, ſ. οἴκοθεν, se non movere, ἐ κινεῖσθαι, *Dem.*

Domuncula, τὸ οἰκίδιον, ου, *Dem.* τὸ οἰκημάτιον, *Gl. Vet.*

Domus, ὁ οἶκος, ου, *Xen.* ἡ οἰκία, ας, *Plut.* τὸ οἴκημα, ατος, *Dem.* maxima, οἶκος μέγιστος, *Isocr.* paterna, πατρῷος, *Dem.* privata, οἰκία ἰδία, *id.* domum comparare, οἶκον κτᾶσθαι, *Isocr.* mercari, ὠρίασθαι οἰκίαν, *Demosth.* emere ab aliquo, ὠνεῖσθαι παρά τινος, *idem,* exstruere, οἰκοδομεῖν οἰκίαν, *id.* κατασκευάζειν οἰκίαν, *id.* tegere ligneis, ἐρέφειν οἰκίαν ξύλοις, *id.* elocare, μισθοῦν οἰκίαν, *id.* conducere ab aliquo, μισθοῦσθαι παρά τινος, *id.* habitare, οἰκεῖν οἰκίαν. *id.* οἰκεῖν ἐν οἰκίᾳ, *id.* aggredi noctu, ἐλθεῖν ἐπ' οἰκίαν νύκτωρ, *id.* invadere, ἐφέρειν ἐπ' οἰκίαν τινὸς, *id.* dirupere, πορθεῖν οἰκίαν, *id.* redire, πάλιν διαχωρεῖν ἐπ' οἶκον, *id.* diruere, κατασκάπτειν οἰκίαν, *Isocr.* collabi teriæ instu, συμπίπτειν οἰκίαν σεισμῷ, *Dem.* incendere, ἐμπρῆσαι οἰκίαν. *id.* non habens, ὁ ἢ ἀνοικος, ου, *Herodot.* alicubi habens, ὁ ἢ ἔνοικος, *Aristid.* eandem incolens, ὁ ἢ οἰκήτωρ, *Isocr.*

Donarium, τὸ ἀνάθημα, ατος, *Dem.* consecrare, ἀνατιθέναι, *id.*

Donatio, ἡ δόσις, εως, *Isocr.* Conf. *Donum.*

Donativum, ἡ ἐπιδόσις, εως, *Xen.*

Donec, ἕως, ἂν, navis est incolumis, ἕως ἂν σῳζῃ τὸ σκάφος, *Dem.* eo usque exspectabimus, donec fateatur, μέχρι τούτου περιμενοῦμεν, ἕως ἂν ὁμολογήσῃ, *id.* si defidebitis, donec plaudamini, εἰ μέλλετε καθεδεῖσθε, ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι, *id.* donec adest affluentia rerum, μέχρι μὴ πρόσεστι ἀφθονία, *Plut.* teneatur tamdiu in vinculis, donec solverit, διδόσθω τίνος, ἕως ἂν ἐκτίσῃ, *Dem.* Conf. *Dum.*

Dono, δωρέομαι, alicui equum, τινὶ ἵππον, *Xen.* aliquem aliqua re, τινά τινι, *Herodian.* aliquem civitate, τιμάω τινα τῇ πολιτείᾳ, *Lucian.* aliquem tragula, δίδόναι τινὰ παλτὸν, *Xen.*

Donum, τὸ δωρεὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ δωρεὰ, ᾶς, *id.* alicui polliceri, ὑπισχνεῖσθαί τινι δωρεὰν, *Isocr.* mittere, ἀποστέλλειν τινὶ δῶρον, ſ. δωρεὰν, *Dem.* dare, δίδοναι, *id.* accipere ab aliquo, τυγχάνειν δωρεᾶς παρά τινος, *id.* λαμβάνειν δωρεὰν παρὰ τινος, *id.* dexsabas δῶρον, *id.* δωροδοκίαι, LXX. ratum esse, μένειν βεβαίαν δωρεάν τινα, *Dem.* κυρίαν ἐῖ δωρεὰν, *id.* donorum acceptor, ὁ δεξιολήπτης, ου, LXX. dono do alicui aliquid, δωρεομαι τινί τι, *Aristid.*

Dormio, καθεύδω, *Dem.* ὕπνον με ἔχει, *id* totam noctem, εὕδω ὅλην νύκτα, *Plato,* suaviter, ὑπνῶ ἡδέως, *Greg.* prope aliquem, παραπαθεύδω τινὶ, *Ælian.* Conf. *Somnus.*

Dormisco, νυσάζω, *Plato.*

Dormitatio, ὁ νυσταγμὸς, οῦ, τὸ νύσταγμα, ατος, LXX.

Dormitator, ὁ νυσκλὴς, οῦ, *Aristoph.*

Dormito, νυσάζω, *Plato,* ἐκάθιλα, *Gal.*

Dormitorium, τὸ κοιμητήριον, ου, *Athen.*

Dorfualis, e, νωτιαῖος, αία, αῖον, spina, ἡ ἀκανθα νωτιαία, *Aristot.*

Dorium, ὁ γώτος, ου, *Xen.* Conf. *Tergum.*

Dorſuoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὀγωτὸς, ου, *Aristot.*

Dos, ἡ προῖξ, κὸς, *Dem.* ἡ φερνὴ, dotem dare alicui, προῖκα διδόναι τινὶ, *id.* addere, προτίθεναι, *id.* adferre ad aliquem, ἐνεγκεῖν, *id* debere alicui, ὀφείλειν τινὶ, *id.* accipere, κομίζεσθαι, *id.* sludere recipere, ἀναλαβεῖν ζητεῖν, *id.* non repetere, ἀφιεσθαι τῆς προικὸς, *idem.*

Dotalis, e, προικῷος, φα, φον, προικιος, ια, ιον, dotalia munera, προίκια δῶρα, *Theophyl.*

Dotatus, a, um, ὁ ἢ ἡ δεδημόσιος, ου, *Hesych.*

Doticula, τὸ προικίδιον, ου, *Plato.*

Doto, ἐπροικίζω, προικίζω, *Philo,* φερνίζω, LXX.

Drachma, ἡ δραχμὴ, ῆς, *Thuc.* venale drachma, ὠνίου δραχμῆς, *Plut.* drachmam pretio, pondere, mensura æquans, δραχμιαῖος, αία, αῖον, *Plato,* qui duarum drachmarum est, ὁ ἢ ἡ διδραχμὸς, ου, *Thuc.* quinque drachmarum, ὁ ἢ ἡ πεντάδραχμος, ου, *Herodot.* sex drachmarum, ἑξάδραχμος, *Aristot.*

Draco, ὁ δράκων οντος, *Aristot.*

Draucus, ὁ ἀρσένοκοίτης, ου, *N. T.*

Dualis, e, δυϊκος, ὴ, όν, numerus, δυϊκὸς ἀριθμὸς, *Gramm.*

Dubie, ἀμφιδόλως, *Athen.* ἐδεισαξῶς, *Thuc.*

Dubitabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀδιάσειστος, ου, *Lucian.*

Dubitanter, διαπορητικῶς, *Bas.*

Dubitatio, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Isocr.* ἡ ἀπορία, ας, *Plut.* ὁ ἀδιασμός.

Dubitator, ὁ ἀπορητικὸς, ὴ, όν, *Laert.*

Dubito, ἀμφισβητέω, utrum ſit, dubitandum, σκοπτέον ἐστὶν ἄξιον ἐλεῖσθαι, *Isocr.* de aliqua re, ἀμφιγνοέω περί τινος, *id.* ἀπορέω τινὶ, *Plut.* quæ sit causa, ἀπορέω τὴν αἰτίαν, *Aristot. id.* διστάζω, *Synes.*

Dubium, τὸ ἀπόρημα, ατος, sine dubio, ἀναμφιδόλως.

Dubius, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀμφίβολος, ου, *Isocr.* sermo, λόγος, *Isocr.* fama, φήμη, *Plut.* facere alicui regionem dubiam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητουμένην, *Dem.* rem esse dubiam, πρᾶγμα εἶναι ἀμφισβητούμενον, *id.* ἐῖ ἐν ἀμφισβητήσιμος, *id.* teſtes producere de rebus dubiis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ ἀμφισβητουμένων, *idem.* dubius homo, ὁ ἀπορητικὸς, ὴ, όν, *Laertius,* ὁ ἀπορῶν, ῶντος, *Isocr.* ὁ ἢ ἡ ἀπορος.

Ducatus, us, ἡ ἡγεμονὴ, ῆς, *Plato,* ἡ ἡγεμονία, ας, *Thuc.*

Ducenarius, a, um, διακοσιαῖος, αία, αῖον, i. e. ducentis præfectus, ὁ διακοσίαρχος, ου.

Ducenti, æ, a, διακόσιοι, αι, α.

Ducentesimus, a, um, διακοσιοστὸς, ὴ, όν, *Thuc.*

Ducenti, æ, a, διακόσιοι, αι, α.

Ducentiesimus, a, um, διακοσιοστὸς, ὴ, όν, *Thuc.*

Ducenti, æ, a, διακόσιοι, αι, α.

Ducenties, διακοσιάκις.

Duco, ἄγω, exercitum adversus urbem, στρατιὰν ἐπὶ πόλιν, *Plato,* ad felicitatem, ἐπὶ τὸν εὐδαιμονίαν, *Xenoph.* honori aliquid, διὰ τιμῆς τι, *Synes.* te æquum mihi, σὲ ἴσον ἐμαυτῷ, *Arrian.* i. e. rego populum, δῆμον, *Plut.* te viam, ἡγέομαί σε ὁδὸν, *Herodot.* in theatrum, ἡγέομαι εἰς θέατρον, *Aphthon.* alio, ἄλλοσε, *Xen* exercitum, στρατιὰν, *Isocr.* τῆς στρατιᾶς, *Thuc.* plurimi, πολὺ πλείους, *idem,* pluris, ἐπὶ πλείονος, *Isocr.* nihili, πολλοῦ ἐλάττους, *Lysi.* admonitiones loco injuriæ, λαμβάνω τὰς νουθετήσεις ἀντὶ ὕβρεως, *Dem.* uxorem matrem alicujus, γαμέω μητέρα τινὸς, *idem,* aliquam, λαμβάνω γυναῖκά τινα, *id* γάμῳ γαμέω τινὰ, *id.* consobrinam alicujus, ἄγομαι τὴν ἀνεψιὰν τινος, *Isocr.* prima lineamenta non inepte, ὑπογράφω χαριέντως, *id.*

Ductarius, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀγωγὸς, ὸν. *Dioscor.*

Ductilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀγώγιμος, ου, *Xenoph.* ὁ ἢ ἡ ὐαγωγὸς, ὸν, *Aristot.*

Ductio, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Aristot.* Conf. *Duco.*

Ductor, ὁ ἀγωγεὺς, έως, ὁ ἀγωγὸς, οῦ, *Thuc.*

Ductus, us, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Aristot.* aquæ, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, *Herodian.* ὁ ἢ ἡ ὑδραγωγός.

Dudum, πάλαι, notum est, δῆλόν ἐστι, *Dem.* quisque vestrum novit, ὃν πολλοὶ ὑμῶν ἴσασι ὑμῶν πρωτοῖδε, *id.* haud dudum, ὐ δῦτα πρὸ τοῦ, *Aristoph.* πρὸ βραχέως, *Chrys.* insidias struxit, πρώην ἐπεβάλετο, *Dem.*

Duellator, ὁ μονόμαχος, ου, *Herodian.*

Duellum, ἡ μονομαχία, ας, *Lucian.* duello depugno, μονομαχέω, *Plut.* ad duellum provoco aliquem, εἰς μονομαχίαν προκαλέω τινὰ, *Ælian.*

Dulce, γλυκέως.

Dulcedo, ἡ γλυκύτης, ητος, τὸ ἥδυσμα, vini, οἴνου, *Athen.* ὁ γλυκυσμὸς, οῦ, *id.* sermonis, χάρις τοῦ λόγου, *Dem.*

Dulcesco, γλυκαίνω, vinum dulcescens, οἶνος γλυκάζων, *Dioscor.* uva dulcescit a sole, ὑπὸ τοῦ ἡλίου

τῇ ἁλὶ γλυκ[illegible]λὴ, *Xenoph. dictis*.
Dulcisonus, ὁ ἢ ἡ γλυκύφωνος.
Dulciter, γλυκέως.
Dulcitudo, τὸ γλυκασμα, ατος. Confer. *Dulcedo*.
Dum, ἕως, tempus est, ἕως καιρὸς ἐστι, *Dem.* pueri essemus, ἐως παῖδες ἦμεν, *Isocr.* tantisper invenerabat, dum eos cæteris adæquaret, ἄχρις ἃ τοῖς ἑτέροις ἐξίσους ποιήσαι, διεπιστεύετο, *Dem.* tantisper est amicus, dum consequatur, quæ rogat, μέχρι τῦ τυχεῖν ὧν δεῖ, φίλος ἐστι, *id.* tantisper memores sunt policitationum, dum decuntur, μέχρι τότε μνημονεύοντες τὰς ὑποσχέσεις, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, *id.* barbaros tantisper vicisse sufficerit, dum regnum in tuto collocaveris, τῶν βαρβάρων ὅλη τοσῆτον ἐξαρκέσει κρατεῖν, ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ κατασῆσαι τὴν ἀρχήν, *Isocr.* durat amicitia tantisper, dum boni sunt, διαμένει ἡ φιλία, ἕως ἂν ἀγαθοί ὦσι, *Aristot.*
Dumetum, ὁ ἀκανθεών, ῶνος.
Dummodo, μόνον, in Dativo, ᾧ Κυρίῳ, *N. T.*
Dumosus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀκανθώδης, ες, locus, χῶρος, *Herodot.*
Dumus, βάτος, ἡ.
Dumtaxat, γε δη, ut non dumtaxat est sententia, ὡς γε δὴ ὁ τοῦτο λόγος, *Gregor.* dumtaxat pro hominis ingenio, ὡς ἀνθρώπινον, *Aristot.* cum annos dumtaxat unum in deliciis abluxisset, ἐνιαυτὸν μόνον ἐντρυφήσας, *Herodian.*
Duo, duæ, duo, δύο, duobus oculis videre, & duobus auribus audire, δυοῖν ὀφθαλμοῖν ὁρᾶν καὶ δυοῖν ὠσὶν ἀκούειν, *Xen.* duarum rerum pretium, δυοῖν πραγμάτοιν ἄξια, *Plut.*
Duodecies, δωδεκάκις, *Ælian.*
Duodecim, οι, αι, τὰ δώδεκα, *Æl.*
Duodecimus, η, um, δωδέκατος, άτη, ατον, *Herodian.*
Duodeni, æ, a, δωδέκατοι, αι, α.
Duodeviginti, οἱ, αι, τὰ ὀκτωκαίδεκα, vel ὀκτὼ καὶ δέκα, sed elegantius dixeris, εἴκοσι δεόντων, i. δισσῶν, δυοῖν, duodetriginta, εἴκοσι ἐκ δὶς, vel τριάκοντα δεόντων, vel δισσὰν, δυοῖν, & sic porro, reliqua. τὸ δεόντως, vel δισσάν, Genere convenire debere cum re, quæ numeratur, v. g. duodequadraginta viri, ἄνδρες τεσσαράκοντα δεόντων δυοῖν, sc. δέοντες, duodequinquaginta feminæ, γυναῖκες πεντήκοντα δισσὰν δυοῖν, sc. γυναικοῖν. Immo vero hoc ipsum Participium etiam Cain cum antecedente Nomine consentire potest, e. g. *Anni sunt duodeviginti, ex quo,* ἔτη ἐστὶν ἐπτὰ δέοντα, sc. ἔτη, δυοῖν, ἐξ ὅτου, i. δέοντα δυοῖν ἑπτὰ ἐστὶν ἔτη, ἐξ ὅτου, *Dem.*
Duplex, διπλόος, ὁῆ, όον, *contr.* διπλοῦς, ῆ, οῦν, διπλόος, ὁῆ, οον duplici honore dignum esse, διπλῆς τιμῆς ἀξιοῦσθαι, *N. T.* duplicem laborem habet, διπλάσιον πόνον ἔχει, *Thuc.* duplici honore dignus, διπλασίας τιμῆς ἄξιος, *Plato.*
Duplicatio, ὁ διπλασιασμὸς, ῦ, *Plut.* ἡ διπλασις, ιος, *Aristot.*
Duplicitas, ἡ διπλότης, ητος, *Them.*
Dupliciter, διπλῆ, *Synes.* διχῆ, *Dem.*
Duplico, διπλασιάζω, aram, *βωμὸν*, *Plut.* aliquid, διπλόω τι, *id.* annonas, ὑποδιπλασιάζω τὰ σιτηρέσια, *Herodian.*
Duplus, a, um, διπλάσιος, ία, ιον, duplo major apparet, quam est, διπλάσιος ἑαυτῦ φαίνεται, *Polyb.* duplo amplius, quam alii, διπλῆ, ἢ οἱ ἄλλοι, *id.* duplo major alio, διπλότερος ἄλλου, *N. T.* duplo amplius minorem, διπλῆ ἐλάττω, *Plut.* duplo longius tempus quam, δισσαίων χρόνος, ἢ, *Isocr.*
Durabilis, e, ὁ ἢ ἡ διαμονος, ε, *Polyb.* ἐμμονος, *Hes.* βέβαιος, αία, αιον, *Dem.*
Dure, σκληρῶς, *Xen.* i. e. crudeliter, ὠμῶς, *Dem.* ἀφειδῶς, *Xen.*
Duresco, σκληρύνομαι.
Duritas, ἡ σκληρότης, ητος, *Xen.*
Duriter, σκληρῶς, *Xen.*
Duities, ἡ σκληρότης, ητος, *Plato.* victus, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης, *Herodian.*
Duriusculus, a, um, ὁ ἢ ὑπόσκληρος, ον.
Duro, σκληρύνω, aliquid, τὶ, *N. T.* diutissime, διαμῆκες σκληρύνειν χρόνον, *Isocr.*
Durus, a, um, σκληρὸς, ὰ, ὸν, χαλεπὸς, ὴ, ὸν, concoctio emollit dura, ἡ ἕψις μαλάττει τὰ σκληρὰ, *Athen.* ventres duros habere, σκληρὰς κοιλίας ἔχειν, *Hippocr.* duri mores, σκληρὰ ἤθη, *Plut.* dura vita, σκληρὸς βίος, *Herodian.*
Duumvir, ὁ δυίδαρχος, ου.
Duumviralis, e, δυοδαρχικὸς, ὴ, όν.
Duumviratus, ὁ δυοδαρχία, ας.
Dux, ὁ ἡγεμὼν, όνος, *Dem.* populi, ὁ ἡγεμὼν τῦ δήμου, *Isocr.* belli, ὁ πολέμαρχος, *Dem.* ὁ πολεμαρχῶν, ῶντος, *id.* ἡμῶν πολέμου, *id.* ὁ στρατηγὸς, οῦ, *id.* decem virûm, ὁ δέκαρχος, ου, duodecim virûm, ὁ δωδεκάδαρχος, ου, *Xen.* centum virûm, ὁ χιλίαρχος, ου, *Plut.* decem millium virûm, ὁ μυριάρχης, ου, f. ὁ μυριάρχος, ου, *Xen.* auctorque alicujus rei, ἀρχηγὸς τινος, *Dem.* alicujus facinoris, πραγμάτων τινὸς ἔργου, *Isocr.* viæ, ὁ ὁδηγὸς, οῦ, *Plut.*
Dynasta, ὁ δυνάστης. ου, *Xen.*
Dysenteria, ἡ δυσεντερία, ας, *Ælian.* dysenteria laborans, ὁ δυσεντερικὸς, ὴ, dysenteria obire, ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον καταστρέφειν, *Ælian.*
Dysentericus, a, um, δυσεντερικὸς, ὴ, όν.
Dysuria, ἡ δυσουρία, ας, *Galen.* τὰ δυσουρικὰ, ῶν, sc. πάθη, *Cic.* dysuria laboro, δυσουρίκα, *Dioscor.* δυσουρίω, *id.*

E.

EVel ex, ἐκ, *sequente Consona*, ἐξ, *sequente Vocali vel Diphthongo*, multæ molestiæ exsistunt e bello, πολλὰ λυπηρὰ γίγνεται ἐκ πολέμου, *Dem.* se non commovere e lecto, ἐκ τῆς κλίνης οὐ κινεῖσθαι, *id.* ex ignobilibus facti sunt nobiles, ἐξ ἀδόξων γεγόνασιν ἔνδοξοι, *id.* ex adverso, ἐξεναντίας, *Aristot.* ex adverso alicui, κατέναντί τινος, *Lucian.* e contra, e contrario, τἐναντίον, ex animi sententia ἐκ γνώμης, *Basil.* ex benevolentia aliquid facere, ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, *Dem.* e propinquo, ἐξ ἐλάττω, *Thuc.* e regione, ἐκ τῦ ἀπαντικρὺ, f. ἀντικρὺ, *Pausan.* alcujus, καταντικρὺ τινος, *Aristot.* e vestigio, παραυτικα, *Dem.* παραχρῆμα, *id.* e sublimi, ἀφ' ὑψηλῦ, *Lucian.* ex quo fuerunt isti oratores, ἐξ ὧν ἦτοι σοφίσασθαι ῥήτορες, *Dem.* ex professo, ἐκ τῦ προφανῶς, *Plato.* ex improviso, ἐκ τῦ ἀδοκήτου, *Thuc.* ex tempore, ἐκ τῦ παραχρῆμα, *Dem.* ex æquo, ἀγλώμακτα, *Thuc.*
Eatenus, καθ' τοσοῦτον, quisque opem ferebat, quatenus poterat, ἕκαστος, καθ' ὅσον ἐκαστος οἷός τ' ἦν, *Isocr.* subtilitatem quærere quoad rei natura patitur, ἐπὶ τοσοῦτον τὴν ἀκρίβειαν ἐπιζητεῖν, ἐφ' ὅσον ἡ τῦ πράγματος φύσις ἐπιδέχεται, *Aristot.*
Ebenus, ἡ ἔβενος.
Ebibo, ἐκπίνω, propositum calicem, προτεθεῖσαν κύλικα, *Athen.*
Eblandior, ἐξαρίσκομαι, aliquem donis, τινὰ δώροις, *Diod. Sic.* τινί, *Xen.*
Eborarius, ὁ ἐλεφαντουργὸς, ὸν.
Eboreus, a, um, ἐλεφαντικὸς, ὴ, όν, *Herodian.*
Ebrietas, ἡ μέθη, ης, *Dem.* surgere ante ebrietatem, ἐξανίσασθαι πρὸ μέθης, *Isocr.* propter ebrietatem dormire continue duas noctes & duos dies, διὰ μέθης κοιμᾶσθαι συνεχῶς δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας, *Athen.* ebrietate diluere, διαῤῥεῖν ὑπὸ τῆ μέθης καὶ τῦ οἴνου, *Ælian.* ebrietati deditum esse, ἐγχρονίζειν τοῖς οἴνοις, LXX. se dedere, μέθαις καὶ κραιπάλαις ὅλον ἑαυτὸν, *Herodian.* ebrietate temulentum esse, ὑπὸ μέθης κραιπαλᾶν, *idem.*
Ebrio, μεθύσκω, aliquem voluptate, τινὰ δι' ἡδονῆς, *Plato.* aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, *Lucian.* ebrior aliqua re, μεθύσκομαί τινος, *idem.*
Ebriolitas, ἡ οἰνοφλυγία, ας, *N. T.* ἡ φιλοσία, ας, *Clem. Al.*
Ebriosus, a, um, μεθυστικὸς, ὴ, όν, *Plato.* ὁ ἢ ἡ παροινος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ οἰνόληπτος, ου, *Plut.* ὁ ἢ ἡ οἰνόφλυξ, γγος, *Lucian.*
Ebrius, a, um, μεθύων, υσα, υν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ παροινος, *Athen.* sum, μεθύω, *id.* magnitudine rerum gestarum, μεθύω τῷ μεγέθει τῶν πραγμάτων, *id.* ebrium saltare, μεθυσθέντα ὀρχεῖσθαι, *id.* clamare, μεθύοντα κραυγάσαι, *id.* ebrium reddo, μεθύσκω τινὰ, *Plato.*
Ebullio, ἀναζέω, *Dioscor.* ὑπερζέω, *Aristot.* ἐκζεράνομαι, *Chrys.* ἀναφλύω, ἀναβλύζω, *Hom.*
Ebullitio, ἡ ἀνάζεσις, εως, ἡ ἀναζεσις, εως, ὁ ἐκζεσμὸς, ῦ, ὁ βρασμὸς, ῦ, *Nax.*
Ebur, ὁ ἐλέφας, αντος, indicum, ἐξ Ἰνδῶν, *Lucian.*
Eburneus, a, um, ἐλεφαντικὸς, ὴ, όν, *Herodian.* ἐλεφάντινος, ίνη, ινον, *Lucian.*
Ecce, ἰδὲ, *N. T.*
Ecclesia, ἡ ἐκκλησία, ας, *N. T.*
Echinatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐχινώδης, ους.
Echinus, ὁ ἐχῖνος, ου, terrestris, χερσαῖος, *Plut.* marinus, θαλάττιος, *Aristot.*
Echo, ἡ ἠχὼ, οῦς, *Aristot.*
Electa, τὰ ἐκλεγόμενα, ων.
Eclipsis, ἡ ἔκλειψις, εως, *Aristot.*
Eclipticus, a, um, ἐκλειπτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Ecloga, ἡ ἐκλογὴ, ῆς.
Ecquando, ἤ ποτε, ἤ ποτε.
Ecquis, ἤ τις.
Ecstasis, ἡ ἔκστασις, εως, *Plut.*
Ectypus, ὁ ἔκτυπος, ου, *Plin.*
Edacitas, ἡ πολυφαγία, ας, ἡ λιχνεία, ας, *Lucian.*
Edax, ὁ ἢ ἡ πολυφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ γαστρίμαργος, ου, *Basil.* ὁ βόρος, ου, *Lucian.*
Edento, ἐκδοντόω.
Edentulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀνόδους, οντος, *Poll.*
Edico, ἐπιτάττω, aliquid, τι, *Plato.* alicui, τινὶ, *Isocr.* alicui aliquid, διαγορεύω τινὶ τι, *Aristot.* bellum, ἐπαγγέλλω πόλεμον, *Dem.* Conf. *Indico*, item *Impero.*
Edictio, ἡ ὑπόταξις, εως.
Edictum, τὸ ὑπόταγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐπιτάττόμενον, *id.* edicta principum servare, ἐμμένειν τοῖς παραγγελλομένοις ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, *Isocr.* publica negligere, ἀμελεῖν τῶν κοινῶν προσταγμάτων, *id.* movere & mutare, κινεῖν καὶ μετατιθέναι *idem*, liberare aliquem, edicto aliquo, ἐλευθῶσαί τινα διὰ παραγγελμάτος τινος, *Isocr.* fieri & edicto, γίγνεσθαί τι ἐξ ἐπιτάγματος, *Dem.* ex edicto, κατὰ τὸν προθεσμίαν, *Dyon.* edictum propono, δόγμασιν ἐκπίπτω, *Herodian.* διάταγμα ποιοῦμαι, *id.*
Edisco, ἐκμανθάνω, aliquid, τὶ, *Isocr.*
Edisserо, διεξέρχομαι, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Editio, ἡ ἔκδοσις, εως, libri, βιβλίου.
Editicius, a, um, ἐκδοτικὸς, ὴ, όν.
Editor, ὁ ἐκδιδοὺς, όντος.
Editus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἔκδοτος, ου, i. e. altus, ὑψηλὸς, ὴ, όν, locus, τόπος, ex edito loco, ἀφ' ὑψηλῦ, sc. τόπου, *Lucian.*
Edo, perf. *Edidi*, ἐκδίδωμι, librum, βιβλίον, *Plut.* historiam Græco sermone, ἱστορίαν Ἑλλήνων φωνῇ, *Athen.* in publicum, ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς, *Plato*, exemplum, δείκνυμι παράδειγμα.
Edo, perf. *Edi*, ἐδίω, plura, quam ferre possum, πλείω, ἢ δύναμαι φέρειν, *Xen.* & bibo in caupona, φάγω καὶ πίνω ἐν καπηλείῳ, *Isocr.* cogere aliquem edere & bibere, ἀναγκάζειν τινὰ τρώγειν καὶ πίνειν, *Dem.*
Edo, onis, ὁ φάγος, ου, *N. T.*

Edo-

Edoceo, ἐκδιδάσκω, aliquem aliquid, τινά τι, *Aristph.*

Edomo, δαμάζω. Conf. *Demo.*

Edormio, ἐκκοιμάομαι, crapulam, ἐκ πολλοῦ οἴνου, LXX.

Edormisco, idem quod antecedens *Edormio.*

Educatio, ἡ παιδοτροφία, ας, *Plato*, ἡ ἀγωγὴ παίδων, *Plut.*

Educator, ὁ τιθηνητὴς, οῦ, *Hesych.* ὁ τροφεὺς, έως, *Plato.* ὁ τροφὸς, οῦ, *id.*

Educatrix, ἡ τιθήνη, ης, *Plut.* ἡ τροφὸς, οῦ, *Plato.*

Educo, as, τρέφω, libros, παίδας, *Xen.* ἀναιρέσει τίνα, *Dion.* humiliter, ταπεινῶς παιδεύω, *Isocr.* male, φαύλως ἄγω, *idem.* κακῶς τρέφω, *Dem.* in magna inopia, τρέφω, μετὰ πολλῆς ἐνδείας, *id.* in deliciis, τρέφω ἐν χλιδῇ, *Xen.*

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, *Thuc.* copias, διώκειν, *Herodian.* ad venationem, ὅπι τὴν θήραν, *Xen.* aliquem mecum, παραλαμβάνω τινὰ, *Herodian.*

Edulis, e, ὁ καὶ ἡ ἐδεσιμαῖος, ε, *Thuc.*

Edulium, τὸ ἔδεσμα, ατος, *Pax.* ἡ ἐδωδὴ, ῆς, *Plato*, τὸ βρῶμα, ατος, *Xen.*

Edubilis e, ητὸς, ὴ, όν, *Dem.*

Effarcio, ἐκπλήρω, *Aristid.*

Effari, ἀποφάσκειν, *Dion. Aicar.*

Effalcinatio, ἡ κατεσθίουσις, εως.

Effascino, καταβασκαίνω, aliquem, βασκαίνω τινὰ, *Plut.*

Effatum, τὸ ἐκφάνημα, ατος, τὸ ἄξιωμα, ατος.

Effectio, ἡ πέλασις, εως, *Herodot.*

Effector, ὁ ποιητὴς, οῦ, *Xen.*

Effectrix, ἡ ποιήτρια, ας.

Effectum, τὸ τερμα, ατος, *N. T.*

Effectus, us, τὸ αἴτιατὸν, υ, *Apud Eng.* τὸ ἐνέργημα, ατος, τὸ ἀποτέλεσμα, *Galen.*

Effeminate cum delicatis vide sub *Effœmino.*

Efferesco, ἀγριαίνομαι, *Plut.*

Effero, as, ἀγριόω, *Xen.* ἀπαγριαίνω, *Theophr.* ἐνρίζω,

Effero, efferre, ἐκφέρω, mortuum, ἀποθανόντα, f. νέκυν, *Dem.* me propter aliquid, μεῖζον φρονέω, ὅτι τινὶ, *idem*, me, θρασύνομαι, *Isocr.* efferor propter divitias, ἐπαίρομαι ὅτι πλούτῳ, *Xen.* animo, κομῶ, *Lucian.* magnoperè animo, *id.* iracundia, ἐκφέρομαι ὀργῇ, πλείστῃ, *Thuc.*

Effervco, ἐκζέω.

Effervesco, ἐκζεάζομαι, in amorem, εἰς ἔρωτα, *Chrys.*

Efferus, a, um, ἄγριος, ία, ιον, *Plato.* ὁ καὶ ἡ θηριώδης.

Efficacia, ἡ ἐνέργεια, ας, spiritus, τὸ πνεῦμα τος, *Chrys.*

Efficaciter, ἐνεργῶς, *Polyb.*

Efficax, ἐνεργὸς, ὴ, όν, *Theophr.* sermo, λόγος ἐνεργὴς, *N. T.* ἐνεργητικὸς, ὴ, όν.

Efficienter, ἐνεργητικῶς.

Efficientia, τὸ ἐνεργητικὸν, οῦ.

Efficio, ἀποτελέω, *Polyb.* διαπραγματεύομαι, aliquid verbis, τὶ λόγοις, *Isocr.* aliquem formidabilem & acrem, φοβερὸν καὶ χαλεπὸν ἐπιδείκνυμί τινὰ, *Dem.* aliquid optabilius, καλλίονας τι ζηλωτότερον, *Isocr* unum corpus ex omnibus, ἓν σῶμα ἁπαρτίζομαι ἐξ ἁπάντων, *Plato.*

Effigies, ἡ εἰκὼν, όνος, *Isocr.* τὸ ἐκτύπωμα.

Effigio, εἰκονίζω, aliquid, τὶ, *Aretæ.* ἐκτυπόω τος, *Plut.*

Effingo, ἀπεικάζω, aliquid, τὶ *Isocr.* imaginem alicujus, εἰκόνα τινὸς, *Lucian.* in cera, ἐκτυπόω εἰς κηρὸν, *Plut.*

Efflagitatio, ἡ διαίτησις, ας, ἡ λιπαρία, ας, *Herodot.*

Efflagito, ἐκλιπαρέω, *Plut.* κατολιπαρέω, *Lucian.* προσλιπαρέω, *Plut.* ἐξαιτέω τι.

Efflictim, ἐκ ψυχῆς, *Plut.* amo aliquem, ὑπερμαινομαι τινὸς, *Eust.* ἀκρατέστατα ἐρωτικῶς, *Ælian.*

Efflo, ἐκφυσάω, *Diosc.* ἐκπνέω, *Aristot.* animam, ἐκπνέω, *Soph.*

Effloresco, ἐκανθέω, ἐξανθέω, Num. 17. efflorescebant lanugines malis, ἐκλωθων ἴουλοι ταῖς σαρκίναις, *Herodian.*

Effluentia, ἡ ἔκρυσις, εως, *Aristot.*

Effluo, ἐκρέω, *Plut.* ex aliquo, διαῤῥέω ἔκ τινος, *Herodian.* ἐκφέρομαι.

Effluvium, ἡ ἔκρυσις, εως.

Effodio, ἐξορύττω, oculos, ὀφθαλμοὺς, *Plut.* fossa, διορύττω τάφρον, *Herodian.*

Effœminate, ἀνάνδρως, facere aliquid, διαπράττεσθαι, *Isocr.* vivere, βίον γυναικώδη ἄγειν, *Diod. Sic.*

Effœminatio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως, *Hippocr.*

Effœminatus, ὁ θηλυδρίας, ου, *Lucian.* ὁ μαλακὸς, ὴ, όν.

Effœmino, ἐκθηλύνω, ἐκθηλύω, *Philo.*

Effœte, ἐξαντλητὰς.

Effœtus, a, um, ἐκλελυκὼς, υῖα, ὸς, i. e. quæ parere desiit, ἡ ἄγονος, ου.

Effossio, ἡ ἐξόρυξις, εως, ἡ ἐξορυγμία, ας, *Suid.*

Effractio, ἡ διάῤῥηξις, εως.

Effrenate, ἀχαλινώτως.

Effrenatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀχαλίνωτος, ου, *Greg.*

Effrenis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξίππος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, ου, ος, ον, σῶμα, *id.* effrenes voluptates corporis, ἀκόλαστοι ἡδοναὶ σώματος, *Herodian.*

Effringo, διαῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Effrigio, ἀποφλέγω morbum, νόσον, *Dem.* mortem, ἐκφεύγω τὸ θανεῖν, *Plato*, omnem sensum, πᾶσαν αἴσθησιν, *Plut.* e carcere, ἐκδιδράσκω ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, *Dem.* aliquem, ἐκκλίνω τινὰ, *Xen.* præsens, ὑπερθερμαίνω τὸ παρὸν, *Herodot.*

Effugium, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ ἀποφυξις, εως, *Aristoph.* ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ διαφυγὴ, ῆς, *Plato.* quæ cie, παραγωγὴ ἐστὶν, *Dem.*

Effulgeo, ἀπολάμπω, *Lucian.*

Effundo, ἐκχέω, *Lucian.* patrimonium, καταχαρα τῶν πατρῴων οὐσίαν, *Athen.* quidquid in buccam venit, λέγω, ὁ, τι ἂν ἐπέλθῃ, *Isocr.*

Effutio, κενεμβρίας, ἀφιδῶς, *Herodian.*

Effusio, ἡ ἐκχυσις, εως, *Athen.*

Effusor, ὁ ἐκχυτὴς, *Lucian.*

Effutio, φλυαρίω, aliquid, τὶ. *Plato.* ἐξαγορεύω τι, *Naz.* temere, importune, & citra delectum, quidquid in buccam venit, λέγω εἰκῆ, καὶ φορτικῶς, καὶ χύδην, ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ, *Isocr.*

Egelidus, a, um, χλιαρὸς, ὰ, όν, aqua, ὕδωρ, *Athen.*

Egenus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, ου, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς τινος, *id.* Conf. *Pauper.*

Egeo, ἀπορέω, pecunia, τοῦ χρημάτων, *Isocr.* victu, εἶναι ἐν χρείᾳ τοῦ τροφῆ, *idem.* διαίτης τῆς ἐμῆς, *id.* alicujus rei, ἐνδεῶς, f. ἀπόρως ἔχω, f. διάκειμαι τινος, *id.* rebus necessariis, σπανίζω τῶν ἐπιτηδείων, *Plut.* τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων, *Isocr.* Conf. *Indigeo.*

Egerminatio, ἡ ἐκβλάστησις, εως, foliorum, τῶν φύλλων, *Diosc.*

Egermino, ἐκβλαστάνω, *Theophr.*

Egero, ἐκκομίζω, ἐκφορέω, aliquid e domo, τὶ ἐκ τῆς οἰκίας, *Lucian.* i. e. excerno, ἐκκρίνω, *Theophr.* Conf. *Effero.*

Egestas, ἡ ἀπορία, ας, summa, ἐσχάτη, *Dem.* Conf. *Inopia*, item *Paupertas.*

Egestio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ ἐκφορὰ, excrementorum & similium e corpore, ἡ ἐκκρισις, εως, *Theophr.*

Egestosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπορος, ου, *Dem.*

Ego, ἐγὼ, *Dem.* ego vero lugebam ipsum, ἐγὼ δ' ἐπένθουν αὐτὸν, *idem*, ego vero, i. e. eadem conabor præstare, πειράσομαι μὲν ταῦτα ποιεῖν, *id.* ego vero ipse mori malim, καὶ ἦγαγε αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βουλόμενος, *id.*

Egredior, ἐκβαίνω, alicunde, τινὸς, *Isocr.* ad versus aliquem, ἐξέρχομαι ἐπί τινος, *Xen.* dolore, ἀπέρχομαι ἐκ οἰκίας, *idem*, e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Isocr.* animo prompto, ἐξίεμαι προθύμως, *Dem.* ex urbe, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς πόλεως, *id.* egressus annum quinquagesimum, πλείονα ἢ πεντήκοντα ἔτη γεγονὼς, *Dem.* ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονὼς, *id.*

Egregie, διαφερόντως, *Isocr.* ἐξαιρέτως, *Plut.*

Egregius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Thuc.* θαυμαστὸς, ὴ, όν, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ὑπερβολος, ἐξοχος, theſaurus, θησαυρὸς καλὸς, *Isocr.* ſenes egregiis meritis, πρεσβύται ἀξιοι λόγου, *Herodian.*

Egreſſio, ἡ ἔκβασις, εως, ἡ ἔξοδος, ου, *Dem.* ἡ ἐξήλυσις, εως, *Herodot.*

Egurgito, ἀπαρύω, *Plut.*

Ehem, ὦ, *Dem.*

Eheu, αἰ, *Lucian.*

Eho, ὦ, *Isocr.*

Ehodum, ὦ τὰν, *Dem.* ehodum bone vir, ὦ χθὲς, *Xen.*

Eja, εἶα, *Aristoph.*

Ejaculor, ἀκοντίζω, in aliquem, εἴς τινα, *Thuc.* i. e. jaculando abſumo ſagittas, ἐκτοξεύω τὰ βέλη, *Herodot.*

Ejectamentum, τὸ ἔκπριμμα, ατος.

Ejectio, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐξώθησις.

Ejectitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκβόλιμος, ου, ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον.

Ejicio, ἐξαθία, ἐκβάλλω, e patria, ἐκ τῆς πατρίδος, *Dem.* aliquem, σοιῶ τινὰ ἐκβολὰς, *Isocr.* φεύγοντα, f. ἐκδυτον, f. ἄπολιν ποιῶ τινὰ, *Dem.*

Ejulatio, ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, *Isocr.* ὁ ὀλολυγμὸς, *Athen.*

Ejulo, ὀλολύζω, *Lucian.*

Ejuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας, *Dem.*

Ejuro, ἐξόμνυμαι, aliquid, τὶ, *Æſchin.*

Ejusdemmodi, Ejusmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *Plato.* τοιοῦτές τις, *id.* τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *Aristot.*

Elabor, διακπίπτω, per foramina, τῶν πόρων, *Plut.* ex aliquo, ἐκ τινος, *id.* Conf. *Effugio.*

Elaborate, διαπεπονημένως, *Isocr.*

Elaboratio, ἡ ἐκπόνησις, εως.

Elaboratus, a, um, πεπονημένος, ένη, ένον, *Isocr.* πονηθεὶς, εῖσα, ὲν, *Plut.* opera arte elaborata ab artificibus optimis, ἔργα τέχνῃ πεπονημένα δημιουργοῖς ἀρίστοις, *Dem.*

Elaboro, ἐκπονέω, *Thuc.* aliquid, ἐξεργάζομαί τι, *Isocr.* in aliqua re, πονέω περί τι, *Aristot.* circa virtutem, φιλοπονέω περὶ τὴν ἀρετὴν, *Isocr.*

Elanguco, ἐκκάμνω, *Plut.*

Elanguesco, ἀπομαραίνομαι, *Plut.*

Elapſus, a, um, διεκπεπλωκὼς, υῖα, ὸς, elapſus eſt annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, *Dem.* elapſum tempus, παρεληλὰν χρόνος, *Isocr.* elapſo anno, διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ, *Dem.* elapſis diebus & mentibus, ἡμέρων καὶ νυκτῶν παρελθουσῶν, *Aristot.*

Elargior, καταχαρίζομαι, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.*

Elate, ἐπηρμένως.

Elatio, ἡ ἐκφορὰ, ας, mortui, τοῦ ἀποθανόντος, *Dem.* in altum, item animi, ἡ ὑπαρσις, εως, *Nax.* cordis, ὁ μετεωρισμὸς τῆς καρδίας, *Maccab.*

Elatus, a, um, ἐπηρμένος, ένη, ένον, propter fortunam præſentem, ταῖς παρούσαις τύχαις, *Xen.* propter divitias, ὅτι τῷ πλούτῳ, *idem*, propter inſperatam fortunam, ἐπαιρόμενος ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις, *Herodian.*

Elavo, ἐκνίπτω, *Plato.*

Elecle, ἐπιλίγδην, λιγδὴν, *Thuc.*

Electilis, e, αἱρετὸς, ὴ, όν. *Arist.*

Electim, ἀριζήδην, *Isocr.*

Electio, ἡ αἵρεσις, rerum, πραγμάτων, *Isocr.* & judicium de aliqua re, αἵρεσις καὶ κρίσις περί τινος, *idem*, electionem alicui dare, αἵρεσιν διδόναι τινὶ, *Dem.*

Elector, ὁ αἱρέτης, ου, *Philo.*

Electrix, ἡ αἱρέτις, ιδος, *Philo.*

Electrum, τὸ ἤλεκτρον, *Aristot.*

Electus, a, um, αἱρεθεὶς, εῖσα, ὲν, *Plut.* αἱρετὸς, ὴ, όν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Demoſth.*

Elemoſyna, ἡ ἐλεημοσύνη, ης, *N. T.*

Elegans, κομψὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ ἀστεῖος, ὸν καὶ

ἡ ἡ φιλεκτικὸς, ὴ, *Isocr.* elegantissima dicta, ἐκλεκτότατα τῆς ἀμφίσβητήσεως, *idem*, corpusculum alicujus minus elegans, *Cαμάτιον τινὸς οὐκ εὐκρινὲς*, *idem*, elegans oratio, *καλλιεπὴς λόγος*, *Plato*, scriptura, ἡ καλλιγραφία, ας, *Plut.*

Eleganter, ἐκπρεπῶς, χαρίεντως, *Isocr.* κεχαρισμένως, *id.* ὑπερφυῶς, *id.* dicere, *μετὰ κόσμου*, *f.* διαπεπονημένως λέγειν, *Dem.* scribo, καλλιγραφίᾳ, *Poll.* scribens, καλλιγραφῶν, *Greg.*

Elegantia, ἡ ἐκπρέπεια, ὁ, ἡ σμὸς, ὁ, *Isocr.* ἡ κοσμιότης, ητος, *id.* elegantiæ studium, ἡ φιλεκτικία, ας, *id.*

Elegiacus, a, um, ἐλεγειακὸς, ἡ, ὸν, elegiacus versus, *f.* carmen elegiacum facere & recitare, ἐλεγεῖα ποιεῖν ἢ λέγειν, *Dem.*

Elegidium, ὁ ἐλεγείδιον, ου.

Elegus, ὁ ἔλεγος, ου, *Aristoph.*

Elementalis, e, idem quod paulo post *Elementarius.*

Elementaliter, στοιχειωδῶς, *Laërt.*

Elementarius, a, um, στοιχειακὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἢ ἡ στοιχειώδης, ους, *Aristot.*

Elementum, ου, τὸ στοιχεῖον, ου, *Aristot.* literæ & prima institutio, τὰ στοιχεῖα, ων, *idem*, prima elementa docco, στοιχείδω, *Gregor.* elementorum traditio, ἡ στοιχείωσις, εως, *Dion. Areop.*

Elenchus, ὁ ἔλεγχος, ου, *Lucian.*

Elenctice, ἐλεγκτικὴ, ῆς, *Aristot.*

Elenctĭcus, a, um, ἐλεγκτικὸς, ὴ, ὸν, sermo, λόγος, *Plut.*

Elephantia, idem quod *Elephantiasis.*

Elephantiacus, a, um, ὁ ἐλεφαντιᾶν, ῶντος.

Elephantiasis, ἡ ἐλεφαντίασις, εως, ὁ ἐλεφαντιασμὸς, ὁ, ὁ ἐλέφας, αντος, *Diosc.* elephantiasi laboro, ἐλεφαντιάω.

Elephantinus, a, um, ἐλεφάντιος, ία, ιον, *Lucian.* ἐλεφαντικὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.*

Elephantus, ὁ ἐλέφας, αντος, *Aristot.*

Elephas, ἐλέφᾶς quod antecedens, *Elephantus*, elephas femina, ἡ ἐλέφας, αντος, *Aristot.*

Elevatio, τὸ αἴωρημα, ατος, ἡ αἴωρησις, εως, ἡ ἔπαρσις, εως.

Elevo, ἐπαίρω, αἰωρέω, aliquid supra caput, τὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, *Dem.* manus ad cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν, *Xen.* εἰς τὸν οὐρανὸν, *Aristot.* oculos ad cœlum, τὰς ὄψεις ἄνω εἰς τὸν οὐρανὸν, *Philo.* i. e. contemno aliquid, ἐκφαυλίζω τι, *Plut.* Conf. *Contemno.*

Elicio, ἐξάγω, aliquid, τὶ, *Dinarch.*

Elido, ἐκθλίβω, LXX.

Eligo, ἐκλέγω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ex omnibus dictis optimum, ἐκλέγω βέλτιστον ἐξ ἁπάντων τῶν ῥηθέντων, *id.* præ multis opibus, αἱρήσομαί τι ἀντὶ πολλῶν χρημάτων, *Dem.* aliquem belli præfidem, αἱρήσομαί τινὰ πρόεδρον τοῦ πολέμου, *Dem.* legatos ad aliquem, αἱρήσομαι πρέσβεις πρός τινα, *Dem.* multo magis aliquid, quam, αἱρήσομαί τι πολὺ μᾶλλον, ἢ, *Isocr.* mortem potius, quam vitam turpem, αἱρήσομαι τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ζῆν αἰσχρῶς, *id.* Θάνατον ἀντὶ ζωῆς, *Dem.* aliquid ex omnibus, τι ἐξ ἁπάντων, *Isocr.* in senatum, ἐκλέγειν εἰς βουλὴν, *Dem.* magistratus, ποιεῖν ἄρχοντας, *Herodian.*

Elimino, ἐξοικίζω, aliquem, τινὰ, *Aristot.* e patria, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, *Dem.* ἐξοικίζω.

Elimo, ἀποξύω.

Elinguatus, a, um, ἐλάλωτος, ου, ὁ ἢ ἡ ἀγλωσσος, ου, *Athen.* ὁ ἢ ἡ ἄφωνος.

Elinguis, e, eadem.

Elinguitas, ἡ ἀγλωσσία, ας.

Elinguo, γλωττοτομέω, *Plut.*

Eliquesco, ἐκτήκομαι.

Eliquo, ἐκτήκω.

Elisio, ἡ ἐκθλῖψις, εως.

Elixo, ἐψέω, *Aristot.* ἀναζέσαι.

Elixus, a, um, ἑφθὸς, ὴ, όν, *Diosc.* ἐψαλὸς, ὴ, όν.

Elocatio, ἡ μίσθωσις, εως, domus, οἰκίας, *Dem.* filiæ, ἡ ἔκδοσις τῆς θυγατρὸς, *id.*

Eloco, μισθόω, domum alicui, οἰκόν τινι, *Isocr.* domum decem minis, οἰκίαν δέκα μνῶν, pluris, πλείονος, *Plut.* filiam cum magna dote, μετὰ πολλοῦ πλείονος ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα, *Isocr.* alicui filiam uxorem, δίδωμι τινι θυγατέρα εἰς γάμον, *Plut.*

Elocutio, ἡ λέξις, εως, *Isocr.* ἡ ἐρμηνεία, ας, *Dion. Hal.* ἡ φράσις.

Elogium, ἡ μαρτυρία, ας, *Isocr.* τὸ ἐγκώμιον, ου, *Dem.* Cont. *Laus.*

Elongo, ἐκμηκύνω.

Eloquens, λόγιος, ία, ιον, *Aristot.* δεινὸς, ὴ, όν, *Dem.* ῥητορικὸς, ὴ, όν, *idem*, λέγειν δεινὸς, *idem*, εἰπεῖν δεινὸς, *idem*, εἰπεῖν δυνάμενος, *idem*, ἅπαντες λέγειν, *idem*, τεχνίτης τοῦ λέγειν, *idem*, eloquentissimus, δεινότατος ἁπάντων ἀνθρώπων, *idem*, δεινότατος λέγειν ἁπάντων, *idem*, ἱκανώτατος τῆς ῥητόρων, *idem.*

Eloquentia, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.* ἡ ἐμπειρία τοῦ λέγειν, *Dem.* ἡ εὐπορία τοῦ εἰπεῖν, *Isocr.* τὸ εὖ λέγειν *Dem.* δεινότης ἐν λόγοις, *Isocr.* οἱ λόγοι, *id.*

Eloquium, τὸ λόγιον, ου, *Thuc.*

Eloquor, ἀποφθέγγομαι, *N. T.* de aliqua re, ἀφορίζω περί τινος, *Aristot.*

Elucco, ἐκλάμπω, *Plato.*

Elucter, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω, *Thuc.*

Elucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, *Dem.*

Elucubro, νυκτογραφέω, φιλοπονέω.

Eludo, διαπαίζω, *Plato.* aliquid, διαιρέω τι, *Plut.*

Elugeo, πενθέω, *N. T.*

Elumbis, e, ἐξασθενημένος, ους, ον.

Eluo, ἐκπλύνω, *Aristot.* aliquid, ἐκνίπτω τι, *Pass.* facta, τὰ πεπραγμένα, *Dem.* aliquid lixivio, ἐκλύζω τι κονίᾳ, *Gal.*

Eluvio, ἡ κακυρρία, ας, *Dem.* ἡ παρέκρυσις, εως, *id.* & tergiversatio, ἡ κακυρρία ἢ διάδυσις, *id.*

Elutriario, ὁ μεταγισμὸς, ὁ, *Diosc.*

Elutrio, μεταγίζω, *Diosc.*

Eluvies, ὁ κατακλυσμὸς, ὁ, *Dem.*

Eluxatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐξαρθρος, ου, *Suid.* Cont. *Luxatus.*

Emaciatio, ἡ ἴσχανσις, εως.

Emacio, ἰσχαίνω, *Aristot.* ἰσχνὸν, *Theophr.*

Emacitas, τὸ ἀνιπτικὸν, οῦ.

Emacrefco, ἰσχναίνομαι.

Emaculo, ἀποσμήχω, aliquid aliquo, τὶ τινι, *Lucian.* ἀποσμῶ τι. *Diosc.*

Emancipatio, ἡ χειραφεσία, ας.

Emancipatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀφειμένος, ου, *Isocr.*

Emancipo, ἀφίημι, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκποιέομαί τινα, *Pandect.*

Emaneo, ἐξεμφύω.

Emano, ἐκρέω, ἀποφέρομαι, *Plut.*

Emanfor, ὁ ἢ ἀποστάτης, & defertor ordinum, ὁ λείπων τὰς τάξεις, *Dem.* ὁ ἀποστὰς τοῦ ὄντος, *id.*

Emarcefco, ἀποματαιόομαι, *Aristot.* καταμαραίνομαι, *id.*

Emafculo, εὐνουχίζω, *N. T.*

Ematurefco, ἀποπαίνομαι, *Xen.*

Emblema, τὸ ἔμβλημα, ατος, *Bud.*

Embryon, τὸ ἔμβρυον, ου, *Diosc.*

Emendabilis, e, ὁ ἢ ἡ εὐδιορθώτος, ου, *Hippar.*

Emendate, ὀρθῶς, *Aristot.* loquor, ἐυθοπία, scribo, ὀρθογραφέω.

Emendatio, ἡ διόρθωσις, εως, *Aristot.* legum, ἡ ἐπανόρθωσις τῶν νόμων, *Dem.* emendationem instituo in fœdere, ἐπανόρθωμα ἐπανορθοῦμαι ἐν τῇ εἰρήνῃ, *id.*

Emendator, ὁ διορθώτης, ου, ὁ ἐπανορθώτης, ου.

Emendico, ἐπαιτίζω, aliquid, τὶ, *Aristoph.*

Emendo, διορθόω, eliquid, τὶ, *Dem.* orationem feriptam, ἐπανορθόω λόγον γεγραμμένον, *id.* civitatem corruptam, ἐπανορθοῦμαι πολιτείαν τινὰ διεφθαρμένην, *Dem.* aliquid a quare, ἐπανορθόομαι τινὰ ζητήσεως τινος, *id.* Cont. *Corrigo.*

Emendor, ψωδολογέω, ψῳδέομαι, aliquid, τὶ, *N. T.* alicui, τινὶ, *N. T.*

Ementitus, a, um, ψευδώνυμος, ου, ὁ ἢ ἡ ψευδώνυμος, ου, *Heroldian.* & *Jacob.* ἐψευσμένος, ου, ον, *Thuc.*

Emercor, ὠνέομαι, aliquid ab aliquo pecunia, f. pretio, τὶ παρά τινος χρημάτων, *Dem.*

Emereo, f. emereor, μισθοφορέω, *Aristoph.*

Emergo, ἀναδύνω, ἀνακύπτω, ἀναδύομαι, e fonte, πρώτης, *Lucian.*

Emeritus, fc. miles, ὁ ὑπὲρ τὰ καταλόγου, *Dem.* ὁ παύσας τὰς νομικὰς στρατιὰς στρατείας, *Herodian.* emeritæ ætatis, ὑπὲρ ἡλικίαν στρατείας ὤν, *id.*

Emetitio, ἡ ἔκδυσις, εως.

Emetior, ἐκμετρέω, *Poll.*

Emeto, ἀμάω, ἀπαμάω, *Hesych.*

Emicatio, ἡ ἐκλαμψις, εως.

Emico, ἀνελάμπω, *Xen.* ἐκλάμπω, *Plato.*

Emigro, ἀποικίζω, *Isocr.* e vita, τελευτάω τοῦ βίου, *Isocr.* Conf. *Moricor.*

Eminentia, ἡ ἐξοχὴ, ῆς, lapidis, λίθου, *Herodoti n.* lignorum, ξύλων, *id.*

Emineo, ἐξέχω, venæ eminent, φλέβες ἐξέχουσι, *Aristot.* super aliquid aliquo, ὑπερβαίνω τι τινι, *Dio.*

Eminus, πόῤῥωθεν, *Dem.* μακρὰν, *Isocr.*

Emiffarius, ὁ πρεσβευτὴς, ου, *Nax.* ὁ πρόσκοπος, ου, *Bud.*

Emiffio, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Æschin.* ἡ ἐκπομψις, εως, *Thuc.* ἐκπομπὴ, ῆς, coloniæ, ἀποικίας, *Plato.*

Emitto, ἐκπέμπω, legationem de re aliqua, πρεσβείαν ὑπὲρ τινος, *Dem.* ad aliquem, ἀπιστέλλω πρεσβείαν πρός τινα, *id.* vocem πρείσμαι φωνὴν, *Plut.* vocem contrariam, φθέγξομαι ἐναντίον, *id.* verbum, πρείσμαι ῥῆμα, *Dem.* sermonem de re aliqua, ἐκδίδωμι λόγον περί τινος, *Plut.*

Emo, ὠνέομαι, aliquid, τὶ, pecunia ab aliquo, τὶ παρά τινος χρήματων, *Dem.* aliquid duobus teruncis, τὶ δυοῖν χαλκοῖν, *idem*, pilces, ὀψάριον ἰχθύος, *idem.* eodem pretio meliorem, πρίαμαι βελτίω ἢ ἴσης τιμῆς, *idem*, & contumpo aliquem, ὠνέομαι τὸ διαφθεῖρα τινά, *id.* parvi frumentum emitur, ὠνοῦς ἐστι ὁ σῖτος, *id.*

Emodulor, ἐυθμίζω, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Emolior, ἐξεύρίσκω, *Arist.*

Emollio, μαλακύνω, aliquid, τὶ, *Gal.*

Emolumentum, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* & lucrum, τὸ λῆμμα τὸ λαμβάνω, *id.* repudio, ἀπαλλάττω λήμματος, *id.* fequor, non æquitatem, αἱρέομαι πλεονεξίαν, ἀλλὰ τὸ δίκαιον, *id.* fpect, ὀρέγομαι τοῦ πλεονεκτεῖν, *id.* appeto, ὀρέγομαι τῆς πλεονεξίας τινὸς, *id.* percipio, ἀπολαύομαι πλεονεξίαν τινὸς, *id.* fruor emolumentis, ἀπολαύομαι τῶν κτήσεων, *Isocr.* ipe emolumenti facio aliquid, ἐπ' ἐλπίδι πλεονεξίας ποιεῖ τι, *Dem.* emolumento fum alicui, ὠφελίᾳ τινὶ, *Plato.* emolumentum adferens, ὠφέλιμος, ίμη, ιμον, *Plato.* emolumento carens, ὁ ἢ ἡ ἀλυσιτελὴς, ὁς, *Soph.*

Emorior, ἀποθνήσκω, *Plato.* ἐνθνήσκω, *Dem.* emori malum quam, μᾶλλον τεθνάναι βουλόμενος, ἢ, *Dem.* emorior risu, ἐκθνήσκω γέλῳ, *f.* γέλωτι, *Hom.*

Emortualis, e, θνησιμαῖος, αία, αῖον, dies, θνήσιμα ἡμέρα.

Emortuus, a, um, τεθνηκὼς, υῖα, ὸς, *N. T.*

Emotio, ἀτάω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Empheſis, ἡ ἔμφασις, εως, *Quint.*

Empirice, ἡ ἐμπειρικὴ, ῆς.

Empiricus, ἐμπειρικὸς, ὴ, όν, medicus, ὁ ἐμπειρικὸς, *Cel.*

Emplaſtrum, τὸ ἔμπλασμα, ατος, *Gal.*

Emporium, τὸ ἐμπόριον, ου, *Strabo*, τὸ ἐμπόριον, ου, *Plut.*

Emptio, ἡ ὠνὴ, ῆς, *Dem.* τὸ ὠνήσιμον, ατος, *Aristot.* ἡ ὠνησις, εως, *Plato.* ἡ ὠνησις, mutatum in emptionem a fodinarum, ἀνησεῶς εἰς ὠνὴν μεταβαλὸν, *id.* accipere dat nummum in emptione, ζημιοῦσθαι τῇ ὠνῇ, *id.* facere emptionem navis, ποιεῖσθαι ὠνὴν πλοίου, *id.*

Emptor, ὁ ὠνητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ὠνούμενος, ου, *id.* ὁ πριάμενος, υ, *id.* ὁ ἀγοραστὴς, οῦ, *Xen.*
Emptorium, ἀγορασία.
Empticius, α, um, ὁ ἢ ἡ βλαισιαδὴς, ας, *Hippocr.* ὁ ἢ ἡ βλησιαδὴς, ος, *id.*
Emulgeo, ἠ ἐξαμέλγω.
Emunctio, ἡ ἀπομύξις, εως, *Hesych.*
Emundo, ἐκκαθαίζω.
Emungo, ἀπομύττω, nasum, τὴν ῥῖνα, *Hom.* me cubito, ἀπομύττομαι ἀγκῶνι, *Suid.* lucernam, f. candelam, σφομύττω ἢ λύχνον, *Plut.*
Emunio, φράττω, urbem muro, φίλιν τείχῃ, *Hesiod.*
En, ἰδὲ, *Dem.* ἰδοὺ, *Lucian.*
Enarrabilis, e, ἐξηγητὸς, ἡ, όν.
Enarratio, ἡ ἐξήγησις, εως, *Sopb.* ἡ ὑφήγησις, εως, *Dem.* ἡ διήγησις
Enarrator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*
Enarro, ἐξηγέομαι, virtutes medicamentorum, δυνάμεις φαρμάκων, *Galen.* alicui omnia, διηγέομαί τινι πάντα, *Dem.*
Enalcor, ἀναφύομαι, *Plut.* ἐκφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, *Aristot.* ἐκκολυμβάω, *N. T.*
Enavigo, ἐκπλέω.
Encaustes, ὁ ἐγκαυστὴς, οῦ.
Encaustice, es, ἡ ἐγκαυστικὴ, ῆς, *Plin.*
Encausticus, a, um, ἐγκαυστικὸς, ἡ, όν.
Encaustum, τὸ ἐγκαυστὸν, υ.
Enchiridium, τὸ ἐγχειρίδιον, υ, *Epictet.*
Encomium, τὸ ἐγκώμιον, υ, *Dem.* Confer. *Laus.*
Eneco, ἀποκτείνω, aliquem, τινὰ, *Plato*, ἀποκτείνω τινά, *id.* Conf. *Interficio.*
Energia, ἡ ἐνέργεια, ας, *Chrysost.*
Enervis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνδρώδης, ης, ἀρρενωδης, ης, υ.
Enervo, ἀποθηρίω, *Suid.* ἐκθηριζω, *Dem.*
Enervus, a, um, idem quod *Enervis.*
Enim, γὰρ, *quod semper post unam aliamve vocem in ponitur, ut,* in eo enim tempore, ἐν ἐκεῖ γὰρ, *Dem.* ad postremum enim, πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον, *id.* ego enim nullius rei mihi conscius sum, ἐγὼ γὰρ οὐδενὸς μέχρι, ὅτι ξυνοῖδα ἐμαυτῷ, *Plato.*
Enimvero, ἢ γάρ τοι, enimvero, quum his animis essent, redegerunt nos in tantam concordiam, ἢ γάρ τι διὰ ταῦτα ἐνέμειναν ἡμᾶς καταστῆσαι, *Isocr.* enimvero recte loquimini, ἀλλ' οὕτε λέγετε, *Xen.* enimvero, o homo, tu quis es? μῶν δὴ, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ, *N. T.*
Eniteo, διαλάμπω, *Luc.* ἀποστίλβω.
Enitesco, καλλωπίζομαι, *Plaut.*
Enitor, ἀντείνω, *Plut.* Conf. *Pario*, i. e. conor, πειράομαι, videl. ζῴοζα, *Isocr.* enitendum est pro viribus, πειρατέον κατὰ δύναμιν, *Dem.* Conf. *Conor.*
Enixe, σπουδῇ, *Plato*, ἐκτενῶς.
Eno, vice *Enato.*
Enodate, δηλωτὶ.
Enodatio, ἡ δήλωσις, εως, Confer *Explanatio.*
Enodis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνάμαρτος, ου, *Xen.*
Enodo, ἐξαμαρτόω, i. e. explico, κατάφανὲς ποιῶ, *Isocr.* φανερὸν ποιῶ, *id.*
Enormis, e, ὁ ἢ ἡ ἄμετρος, υ, ἐκνομος, υ.
Enormitas, τὸ ἄμετρον, υ, *Luc.* ἡ ἀμετρία, ας, *id.*
Enormiter, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Enotesco, γνωρίζομαι, *N. T.*
Enoto, ἐσημειόομαι, *N. T.*
Ens, τὸ ὄν, ὄντος, *Plato.* ἡ οὐσία, ας, *id.*
Ensiculus, τὸ ξιφίδιον, υ, *Xen.* τὸ ξιφίδιον, *Died. Sic.*
Ensifer, ὁ ξιφηφόρος, υ, *Herodian.*
Ensis, τὸ ξίφος, εος, *Xen.* Conf. *Gladius.* ensem fero, ξιφηφορέω, *Herodian.* ensis gestatio, ἡ ξιφηφορία, ας, *Suid.*
Entheus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐνθεος, ου, *Plato.*
Enthusiasmus, ὁ ἐνθουσιασμὸς, υ, *Plut.*
Enthusiasta, ὁ ἐνθουσιαστὴς, οῦ.
Enthymema, τὸ ἐνθύμημα, ατος, *Aristot.*
Enucleate, εὐαρμοστῶς.
Enucleo, ἐκπυρηνίζω, *Alex. Aphr.* i. e. explico, διαρθρόω τι, *Xen.* Σαφῶς ζω.
Enudo, ἀπογυμνόω, γυμνόω, aliquem aliqua re, τινὰ τινος, *Thuc.*

Enumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, ἡ ἐξαρίθμησις, εως, ὁ κατάλογος, υ, *Aristot.*
Enumero, ἐξαριθμέω, omnia pericula, ἅπαντας τοὺς κινδύνους, *Isocr.* omnes actiones alicujus, καταριθμέω πάσας πράξεις τινὸς, *id.* καταλέγομαι, *Athen.* omnia beneficia in in aliquem collata, διέξειμι πάσας εὐεργεσίας εἰς τινα κατατεθείσας, *Herodian.*
Enunciatio, ἡ ἀπόφανσις, εως, f. ἡ ἔκφρασις, εως, *Aristot.*
Enunciative, ἀποφαντικῶς, *Hermog.*
Enunciativus, a, um, ἀποφαντικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Enunciatum, ἡ ἀπόφανσις, εως, *Aristot.* τὸ ἀξίωμα, ατος.
Enuncio, ἀποφαίνομαι, *Aristot.* ut præco, κηρύττω, *Dem.*
Enutrio, ἐκτρέφω, *Aristoph.* vicissim, ἀντεκτρέφω, *Aristot.* a pueritia, ἀνατρέφω ἐκ παίδων, *Herodian.*
Eo, εἶμι, in Cyprum, ἐς Κύπρον, *Herodot.* longam viam, βαδίζω μακρὰν ὁδὸν, *Dem.* festinanter, βαδίζω ταχέως, *id.* ταχὺ, *id.* eadem via, τῇ αὐτῇ ὁδοῦ, *id.* per mare pedibus, διὰ τῆς θαλάσσης πεζῆ, *Isocr.* cum aliquo, πορεύομαι ξύν τινι ὁμῶς, *Dem.* quo it? ποῖ πορεύεται; *id.* ad aliquem, βαδίζω πρός τινα, *idem*, domum, πρὸς οἰκίαν, *idem.*
Eo, εἰς τοῦτο, dementiæ pervenerunt quidam, τῆς ἀνοίας ἐλήλυθάσι τινες, *Isocr.* eo superbiæ processit, ut, εἰς τοσοῦτο τῆς ὑπερηφανίας ἦλθον, ὥστε, *id.* eo infantiæ devenit, εἰς τοσοῦτον τῆς μανίας ἦλθε, *id.* eo quod, διότι, *Dem.* eo magis, quo mitius, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ πραότερον, *Dem.* ὅσῳ ἂν μᾶλλον —μᾶλλον, *Isocr.* eo usque. Vide *Usque.*
Eodem, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.
Eos, ἡ ἠὼς, οῦς, *Aristot.*
Eous, a, um, ἑῷος, α, ον, *Aristot.*
Epactæ, αἱ ἐπακταὶ, sc. ἡμέραι.
Ephebus, ὁ ἔφηβος, ου, *Xen.* ὁ ἢ ἡ ἐντέταις, ex ephebis excedo, ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, *Dem.* εἰς ἄνδρας ἥκω, *Ælian.*
Ephippium, τὸ ἐφίππιον, υ, *Xen.*
Epicedium, τὸ ἐπικήδειον, υ, *Suid.*
Epigramma, τὸ ἐπίγραμμα, ατος, *Aristot.*
Epigraphe, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, *Polyb.*
Epilepsia, ἡ ἐπιληψία, ας, *Gal.*
Epilogus, ὁ ἐπίλογος, υ, *Poll.*
Epimenium, τὸ ἐπιμήνιον, υ, *Poll.*
Epiphanes, τὰ ἐπιφάνια, ων, *Epiphan.*
Epiphonema, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Quintil.*
Epiphora, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, *Hermog.*
Episcopalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ἐπισκόπου.
Episcopatus, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, *N. T.*
Episcopus, ὁ ἐπίσκοπος, υ, *N. T.*
Epistola, ἡ ἐπιστολὴ, ῆς, *Xen.* ab epistolis, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, epistolam mitto, ἐπιστέλλω ἐπιστολὴν, *Dem.* Cont. *Literæ.*
Epistolaris, e, ἐπιστολικὸς, ἡ, όν, *Dem. Phal.*
Epistolium, τὸ ἐπιστόλιον, υ, *Plut.*
Epistolographus, ὁ ἐπιστολεὺς, έως, *Xen.*
Epitaphium, τὸ ἐπιτάφιον, υ, *Lucian.*
Epithalamium, τὸ ἐπιθαλάμιον, sc. ᾆσμα, *Poll.*
Epitheton, τὸ ἐπίθετον, sc. ὄνομα, *Aristot.*
Epitome, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, *Aristot.*
Epoto, ἐκπίνω, vinum, οἶνον, *Eurip.*
Epulæ, ἡ ἑστίασις, εως, ἡ δαὶς, ἡ θοίνη, sumptuosæ, f. imperatoriæ, στρατηγικὴ, *Ælian* ἡ εὐωχία, ας, *Aristot.* funebres, τὸ νεκρήσιμον, ου, *Dem.* epulis excipio, εὐωχίαν, *Herodot* ἑστίαν τινὰ, *Dem.*
Epulatio, ἡ ἑστίασις, εως, *Lucian.* ἡ εὐώχησις.
Epulo, ὁ δαιτυμών, όνος, *Plato.* ὁ δαιταλεὺς, έως, *Athen.*
Epulor, εὐωχέομαι, *Xen.* ἑστιάομαι, *Plut.*
Epulum, idem quod *Epulæ.*
Equa, ἡ ἵππος, υ, *Xen.*
Equarius, a, um. Vide *Equestris, e.*
Eques, ὁ ἱππεὺς, έως, *Dem.* ὁ ἱππόδετης, sum, ἱππεύω, *id.* equitum magister, ὁ ἱππαρχος, υ, *id.* qui præest equitibus, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, *id.* equites comparo, παρασκευάζω ἱππέας, *id.* habere, κτᾶσθαι, f. ἔχειν ἱππέας, *idem.* congregare, συναγείρω, *id.* equites ferentarii, ἱππεῖς ψιλοὶ, *id.*
Equester, ris, e, ὁ ἢ ἡ ἱππικὸς, ου, cursus, δρόμος, *Plato*, ἱππικὸς, ὴ, όν, equestria certamina, ἆθλοι, *Dion.* agitem, στρέφομαι, *Xen.* ars equestris, ἡ ἱππικὴ, ῆς, ἡ ἱππικὴ τέχνη, *id.* artis equestris peritus, ὁ ἱππεὺς, έως, *id.* equestre prælium, ἡ ἱππομαχία, ας, *Thuc.* equestri prælio superior fui, ἱπποκρατέω *Dem.* equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα, *Herodian.* equestres copiæ, ἱππικὴ δυναμις, *Xen.*
Equidem, γέ, equidem ipse mori malim quam, ἐγὼ αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βούλομαι, ἢ, *Dem.* equidem te [illegible], ἐγὼ μέν σε ἔγνων, *Plut.* equidem ejusmodi decretum edidi, ἐγὼ μὲν τοιοῦτον ἔγραψα, *Dem.*
Equile, ἡ ἱππεσία, ας, ὁ ἱππὼν, ῶνος, *Xen.*
Equinus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἵππειος, ου.
Equio, ἱππομανέω, *Aristot.*
Equisetum, ἡ ἵππουρις, ἰδος, *Dioscor.*
Equiso, ὁ ἱππόκομος, ου, *Plut.*
Equitabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἱππάσιμος, ου, ον, *Xen.*
Equitandi ars, ἡ ἱππασύνη.
Equitatio, ἡ ἵππευσις, εως, *Xen.* ἡ ἱππεία, ας, *id.* i. e. iter, quod equo conficitur, τὸ ἱππεύμα, ατος, *Xen.*
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, οῦ, *Dem.* equitatui præfuit, ἱππαρχία, *id.* equitatu supero, ἱππομαχέω, *Thuc.*
Equites, vide *Eques.*
Equito, ἱππεύω, *Isocr.* ἱππάζομαι, *Xen.* per regionem, ἱππάζομαι τῷ χώρᾳ, *Plut.* περιελαύνω ἵππῳ, *Xen.* ad te, ἐλαύνω πρός σε, *Luc.*
Equulus, τὸ ἱππάριον, υ, *Xen.*
Equus, ὁ ἵππος, υ, *Dem.* pulcher, καλὸς, *Isocr.* bellicus, πολεμικὸς, ὴ, όν, *Dem.* equitandi imperitus, ἱππεύειν κακῶς ἐπιστάμενος, *Isocr.* alere, τρέφειν, *Xen.* conscendere, ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, *Xen.* descendere de equo, καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ ἵππου, *Dem.* equorum studiosus, ὁ φιλίππος, ου, ὁ ἱππικὸς, ὴ, όν.
Eradicatio, ἡ ἐκρίζωσις, εως.
Eradicator, ὁ ἐκριζωτὴς, οῦ, *Jos ph.*
Eradico, ἐκριζόω.
Eraso, ἀποξύω, *Alciphr.*
Erasor, μαθὴς, ου, *Athen.*
Erebus, ὁ ἔρεβος, υ, *Hom.*
Erectio, ἡ ὀρθωσις, εως.
Eremico, ἐξερήμω, ἐκκαπηλατέω.
Eremita, ὁ ἐρημίτης, ου, *Nicet.* ὁ ἀναχωρητὴς.
Eremus, ἡ ἔρημος χώρα, *Xen.* ἡ ἐρημία, ας, *Æschyl.*
Erepo, ἐξέρπω, *Aristoph.*
Ereptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Thuc.*
Erga, πρὸς, *cum Accus.* gerere se benignum erga omnes, ἔχειν εὖνοις πρὸς ἅπαντας, *Isocr.* σὺν, *cum Accus.* talem se gerere erga parentes, τοιοῦτον γίγνεσθαι σὺν τοῖς γονεῦσι, *id.*
Ergasterium, τὸ ἐργαστήριον, υ, *Xen.*
Ergastularius, ὁ τῶν ἐργαστηρίων ἐπισάτης.
Ergastulum, τὸ ἐργαστήριον, *Xen.* τὸ δεσμωτήριον.
Ergo, ἄρα ἔν, *Plaut.* ubi ergo radices egerit, ὅπου, ὅταν ἐν ἄρα τὰς ῥίζας κατῇ, *Nicet.* ergo eadem precabatur, καὶ ταῦτα ἐπηύχετο, *Demosth.* ergo reliquum est, σοὶ τοίνυν, *id.* cujus ergo f. gratia hæc commemoro, τοῦ χάριν δὴ ταῦτα ὑπέμνησα, *id.* i. e. causa, virtutis ergo, ἀρετῆς ἕνεκα, *id.* hujus ergo, τούτου χάριν, *Plut.*
Erigo, ἀνορθόω, murum sumptu alicujus, τεῖχος ἐκ τῶν χρημάτων τινὸς, *Xen.* rempublicam, ἐπανορθόω τὰ τῆς πόλεως, *Isocr.* κατορθόω τὴν πόλιν, *id.*
Eripio, ἁρπάζω, aliquid, τι, *Plut.* alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, *Isocr.* τινός τι, *id.* ἀπό τινος τι, *idem*, ἀφαιρέομαί τινός τι, *Xen.* eripior periculo, ἀπαγὰ τοῦ δεινοῦ γίνομαι, *Plut.* Conf. *Adimo*, item *Aufero.*
Erodo, ἐξίδομαι, ἀποδράσκω, ἀποτρέχω, *Laert.*

Erogatio, ὁ ἀναλωμα, *Demosth.* ἡ δαπάνη, εως, *id.* sumptuum in ludos, ἡ χορηγία, ας, *id.*

Erogo, σπανίζω, aliquid, τι, *Æschin.* alicui aliquid, ἐπιδίδωμι τινὶ τι, *Dem.* πορίζομαι τινί τι, *Aristot.*

Errabunde, πεπλανημένως, *Isocr.*

Errabundus, a, um, πλανώμενος, ένη, ενον, *Lucian.* πλανητὸς, ἡ, όν, *Plato.*

Erraticus, a, um, ὁ πλανήτης, ȣ, *Isocr.* πλανητὸς, ἡ, όν, erratica astra, πλανητὰ ἄςρα, *Plato.*

Erratio, ἡ πλάνησις, εως, *Thuc.* ἡ πλάνη, ης, *Dem.* Conf. *Error.*

Erratum, τὸ σφάλμα, ατος, *Xen.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.* ἡ ἁμαρτία, ας, Conf. *Peccatum*, item *Delictum.*

Erro, πλανάομαι, in tenebris, ἐν σκότῳ, *Lucian.* animo & multis rebus frustror, πλανάομαι διανοίᾳ κ) πολλῶν διαμαρτάνω πραγμάτων, *Dem.* in aliqua re, ἐξαμαρτάνω τι, *Xen.* ἔν τινι, *Plato,* περί τι, *Isocr.* σφάλλομαι περί τινος, *Plato,* a veritate, διαψεύδομαι τ ἀληθείας, *id.* a scopo, ἔξω φέρομαι τȣ καιρȣ, *id.* a via, ἁμαρτάνω τ ὁδȣ, *idem,* Conf. *Pecco,* item *Oberro.*

Erro, onis, ὁ πλάνος, ȣ, *Athen.* ὁ πλάνης, ητος, *Plut.* ὁ πλανήτης, ȣ, *Isocr.*

Erroneus, ὁ πλανήτης, ȣ, *Isocr.*

Error, ἡ πλάνη, ης *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.* itineris, σφάλμα κ τὴν πορείαν, *Plut.* errore teneri, πλάνη κατέχεσθαι, *Greg.* in errorem conjicere aliquem, πλανάειν τινὰ, *N. T.* ὑπάγω τινὰ, *Dem.*

Erubescendus, a, um, καταισχυντός, ἐά, ἐον.

Erubesco, καταισχύνομαι, aliquid, τι, *Isocr.* ἐπαισχύνομαι τι, *N. T.* nomine, τῷ ὀνόματι, *Herodot.* rebus turpibus, ἐρυθριάω ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς, *Æschin.* dicere, αἰσχύνομαι λέγειν, *Isocr.*

Eruca, ἡ κάμπη, ης, *Bas.*

Eructatio, ἐρευγμὸς, ȣ.

Eructo, ἐξερεύγομαι, κατερεύγω, *Aristoph.* ἀπερεύγω.

Erudio, παιδεύω, alios, ἄλλȣς, *Dem.* aliquem in aliqua re, τινά τι, *id.* ad virtutem, πρὸς ἀρετὴν, *Isocr.* in virtute, ἐν ἀρετῇ, *idem,* Conf. *Doceo.*

Erudite, πεπαιδευμένως, reprehendere, ἐπιτιμᾶν, *Isocr.*

Eruditio, ἡ παιδεία, ας, *Dem.* ἡ παίδευσις, εως, *id.* Conf. *Doctrina,* item *Disciplina,* & *Institutio.*

Eruditus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ενον, *Isocr.* ὁ τ παιδείας ἄκρας τετυχηκὼς, *Dem.* ὁ τ φιλοσοφίας μετεσχηκὼς, *Isocr.* eruditissimus, ὁ εἰς ἄκρον τ παιδείας ἐληλακὼς, *Plut.* Conf. *Doctus.*

Erugatio, ἡ ἐκρύτωσις, εως.

Erugo, ἐκρυτόω.

Erumpo, ἐξορμάω, *Xen.* ἀναρρήγνυμι.

Eruncatio, ὁ βοτανισμὸς, ȣ.

Erunco, βοτανίζω.

Eruo, ἐξορύσσω, funditus, ἀνασρέφω, aliquid scrutando, ἀκριβόω περί τινος, *Aristot.* oculos, ἐξορύττω ὀφθαλμȣς, *Plut.* τὰ ὄμματα, *id.*

Eruptio, ἡ ἔκρηξις, εως.

Ervum, ὁ ὄροβος, *Dem.*

Esca, τὸ ἔδεσμα, ατος *Isocr.* Vid. *Cibus.*

Esculentus, a, um, ἐδεςὸς, ἡ, όν, *Aristot.* ὁ κ) ἡ βρώσιμος, ȣ, *Diod. Sic.* ὁ κ) ἡ ἐδώδιμος, ȣ, *Thuc.*

Esito, συχνῶς ἔδω.

Essedarius, ὁ ἐσσεδαλάτης, ȣ, ὁ ἁρματηλάτης.

Essedum, τὸ ἔσσεδον, τὸ ὄχημα.

Essentia, ἡ ȣ̓σία, ας, *Arist t.*

Esurienter, πεινητικῶς.

Esuries, ἡ πεῖνα, ης, *Plut.*

Esurio, πεινάω, *Xenoph.*

Esuritio, ἡ πείνησις, εως, ἡ πεῖνα, ης, *Plut.*

Esus, ἡ ἔδεσις, εως, ἡ βρῶσις, εως, *Isocr.*

Et, κ), est unus omnium moderator & apertorum & arcanorum, & simul dux, & dominus, & dispensator, ἐςὶ πάντων εἷς κύριος κ) ῥητῶν κ) ἀπορρήτων, κ) ἅμα ςρατηγὸς, κ) δεσπότης, κ) ταμίας, *Dem.* sursum ac deorsum, ἄνω τε κ) κάτω, *id.*

Etenim, κ) γδ, etenim amicus meus est, κ) γδ φίλος ὤν μοι τυγχάνει, *Isocr.*

Etesiæ, οἱ ἐτησίαι, ῶν, *Aristot.*

Ethice, ἡ ἠθικὴ, ῆς, *Aristot.*

Ethicus, a, um, ἠθικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*

Ethnicus, ὁ ἐθνικὸς, ὴν όν, *Naz.*

Etiam, ἔτι, adolescens etiam est, νέος ἔτι ἐςὶν, *Plato,* atque etiam, ἔτι τοίνυν, *Dem.* quin etiam, ἔτι δὲ, *Plato,* & humanarum etiam actionum, κ) τῶν ἀνθρωπίνων δὲ, *Aristot.* & justo etiam, κ) τȣ̃ δικαίȣ δὴ, *id.* quod si vi, etiam natura, κἂν ἐν βίᾳ, κ) φύσει, *id.* etiam atque etiam, κ) πάλιν κ) πολλάκις.

Etiamnum, ἔτι κ) νῦν, Menelao etiamnum sacra faciunt, Μενελάῳ ἔτι κ) νῦν ἐπιτελȣ̃σι, *Isocr.* neque fratris pudebat etiamnum viventis, ȣ̓δὲ τ ἀδελφὸν ᾐσχύνετο τ ἔτι ζῶντα, *idem.*

Etiamsi, εἰ καί. Vide *Etsi.*

Etsi, εἰ κ), etsi valde contrarium est, quod facimus, decet tamen eos nobis gratiam habere, εἰ κ) σφόδρα ἐναντίον, ὃ πράττομεν, προσήκει δήπȣ χάριν ἡμῖν ἔχειν, *Dem.* unumquemque vestrum, etsi probe gnarum, tamen commonefacere volo, ἕκαςον ὑμῶν, κ) πρὶν ἀκριβῶς εἰδότα ὅμως ὑπομνῆσαι βȣ́λομαι, *Isocr.* etsi nullum alium fructum adferrent hæc studia, tamen abducerent juniores a multis delictis, εἰ κ) μηδὲν ἄλλο ὠφελοῖεν τὰ μαθήματα ταῦτα ποιεῖν ἀγαθὸν, ἀλλ' ἂν ἀποτρέποι &c. *Dem.* etsi non consequor, tamen non succensebo, κἂν μὴ τυχω, ȣ̓κ ὀργισθήσομαι, *idem,* etsi hæc parva videri possunt, magna tamen sapientibus sunt, ταῦτ' εἰ κ) σμικρά τις ἡγεῖται, μεγάλα ἐςὶ τοῖς σοφοῖς, *idem.*

Evacuatio, ἡ ἐκκένωσις, εως.

Evacuo, ἐκκενόω, κενόω, *Theophr.* ἀποκενόω.

Evado, ἀποβαίνω, vir optimus, ἀνὴρ ἄριςος, *Lucian.* vir doctissimus, ἐλαύνω εἰς ἄκρον τ παιδείας, *Plut.* ex periculis, σώζομαι ἐκ τῶν κινδύνων, *Lycurg.* ἀποφεύγω τι, *Dem.*

Evagatio, ἡ παρέκβασις, εως.

Evagino, σπάω, gladium, μάχαιραν, *N. T.* ξίφος, *Lycurg.* pugionem, γυμνόω ξιφίδιον, *Herodian.*

Evagor, παρεκβαίνω, *Aristot.* περιφέρομαι, *Plut.* ἀποπλανάομαι, a proposito, s. scopo, ἔξω τ ὑποθέσεως λέγω, *Isocr.* ἔξω τȣ̃ σκοπȣ̃ φέρω, *Polyb.*

Evanesco, ἀφανίζομαι, ex aliquo, ἔκ τινος, *Plut.* evanescere facio, διαπνέω, *Galen.* ἐξίτηλον ποιέω, *Dioge.* in illo loco, ἀφανὴς ἐν τῷ χώρῳ γίνομαι, *Ælian.*

Evangelista, ὁ εὐαγγελιςὴς, ȣ̃, LXX.

Evangelium, τὸ εὐαγγέλιον, ȣ, *T. N.* annuncio, εὐαγγελίζω, *ibid.*

Evanidus, a, um, ὁ κ) ἡ ἐξίτηλος, ȣ, *Xenoph.* evanidum reddo, ἐξίτηλον ποιέω, *Diod.*

Evanno, ἐκλικμάω, *Hom.*

Evaporatio, ἡ ἀποθυμίασις, εως, *Plut.*

Evaporo, ἀποθυμιάω, θυμιάω, *Herodot.* ἐξατμίζομαι, *Aristot.*

Evax, εὖγε, *Lucian.*

Eucharistia, ἡ εὐχαριςία, ας, *N. T.*

Evectio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, ὁ ἐκκομισμὸς, ȣ̃, *Strabo.*

Eveho, ἐκκομίζω, ἐξάγω, ad gloriam aliquem, προάγω τινὰ εἰς δόξαν, *Plut.*

Evello, ἐκτίλλω, comam barbamque, κόμην πώγωνά τι, *Athen.* alicui scrupulum, ἐξαιρέομαι δυσχέρειάν τινος, *Isocr.*

Evenio, ἀποβαίνω, nihil eorum evenit, quæ speravimus, ὧν ἠλπίζομεν, ȣ̓δὲν ἀπέβαινε, *Isocr.* hoc evenit ex sententia, τȣ̃το κτ γνώμην συμβαίνει, *Dem.* omnia evenerunt, quæ prædixi, πάντα ἐκβέβηκεν, ἃ προεῖπα, *Dem.* Conf. *Accido.*

Eventilo, ἐξανεμίζω, ἐκλικμάω.

Eventus, ἡ ἀπόβασις, εως, *Plut.* τὸ συμβαῖνον, οντος, τὸ συμβὰν, ἀντος, τὸ συμβεβηκὸς, ότος, *Dem. Isocr.* futurus, τὸ γενησόμενον, *Dem.* τὸ συμβησόμενον μέλλοντα, *Isocr.* eventum negligere, ἀμελεῖν τῶν συμβησομένων, *Dem.* calumniari, συκοφαντεῖν τὸ συμβαῖνον, *id.* corrigere, ἐπανορθȣ̃σθαι τὸ σύμπτωμα, *id.* ex eventu cognoscere aliquid, ἐξετάσαι τι ἐκ τῶν συμβεβηκότων, *Dem.* ipso eventu declarari, ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξετάζεσθαι, *id.* discere aliquid ex ipso eventu, μανθάνειν τι ἐξ αὐτῶν συμβεβηκότων, *Isocr.* in omnem eventum, πρὸς τὰς τῶν πραγμάτων χρείας, eventu non carere, ȣ̓ πίπτειν, *N. T.* eventum prosperum sortior, εὐτυχέομαι εἰς τὴν ἀπόβασιν, *Herodian.*

Euergeta, ὁ εὐεργέτης, ȣ *Dem.*

Everriculum, ἡ σαγήνη, ης, *Plut.*

Everro, σαίρω, aliquid, τι, *Plut.* domum, σαρόω οἰκίαν, *N. T.* pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον κορέω, *Dem.*

Eversio, ἡ ἀνατροπὴ, ῆς, *Naz.* ἡ κατάλυσις, εως, Thebanorum, τῶν Θηβαίων, *Dem.* mœniorum & urbium, τῶν τειχῶν κ) πόλεων ἀνάςασις, *id.* & servitus patriæ, ἀνάςασις κ) ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, *id.*

Eversor, ὁ ἀνατροπεὺς, εως, *Plut.* ὁ καθαιρέτης, *Thuc.*

Everto, ἀνατρέπω, & perdo urbes, κ) ἀπόλλυμι πόλεις, *Dem.* regem, καταλύω βασιλεία, *Isocr.* urbes aliquas, ἀνδραποδίζομαι πόλεις τινας, *Dem.* omnino urbem, ἄρδην ἀναιρέω πόλιν. *idem,* ἄρδην διαφθείρω πόλιν, *Plato,* καταβάλλω πόλιν εἰς ἔδαφος, *Plut.* decretum, ἄκυρον ποιῶ ψήφισμα, *Dem.*

Euge, εὖγε, o pansophe, ὦ πάνσοφε, *Plato.* euge sic facite, εὖγε ȣ̃τω ποιεῖτε, *Lucian.* euge Chersias fecit, εὖγε Χερσίας ἐποίησε, *Plut.* euge hujus rei, εὖγε τȣτȣ, *Lucian.*

Evibro, ἐκπάλλω, ἀποπάλλω, *Suid.*

Evictio, ἡ ἀπέλεγξις.

Evidens, ὁ κ) ἡ ἐναργὴς, ȣ̃ς, exemplum, signum, ἐναργὲς παράδειγμα, σημεῖον, *Dem.* ὁ κ) ἡ σαφὴς, ȣ̃ς, & pulchrum aliquid, σαφές τι κ) καλὸν, *id.* exemplum, παράδειγμα ἐναργὲς κ) σαφὲς, *id.*

Evidenter, ἐναργῶς, *Dem.* evidentissime scire aliquid, ἐναργέςατα εἰδέναι τι, *id.* magis & evidentius convincere aliquem, μᾶλλον κ) φανερώτερον ἐξελέγχειν τινά, *id.* ostendere aliquid evidenter, δεικνύναι τι σαφῶς, *id.*

Evidentia, ἡ ἐνάργεια, ας, *Demetr. Phal.* tanta evidentia rei est, τοσαύτη ἐπιφάνεια τȣ̃ πράγματός ἐςι, *Dem.*

Evigilo, ἐκνήφω, *N. T.* ἐξυπνος γίνομαι, *ibid.*

Evilesco, φαυλίζομαι, ἀποφαυλίζω, ἐκφαυλίζω.

Evincio, ἐκδέω, *Lucian.*

Evinco, νικάω, ἐπικρατέω, aliquid, τινός, *Pausan.* naturæ errata, τὰς τ φύσεως ἁμαρτίας, *Isocr.*

Eviratio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως, *Hippocr.*

Eviratus, a, um, ὁ κ) ἡ ἄνανδρος, ȣ, *Isocr.*

Evireo, εὐθαλέω, θάλλω, *Xen.*

Eviro, ἐκθηλύνω, *Poll.* εὐνȣχίζω, *Athen.* ἐξευνȣχίζω, *Plut.*

Eviscero, ἐξεντερίζω, *Diosc.*

Evitabilis, e, φευκτὸς, ἡ, ὸν, *Sophoc.* ὁ κ) ἡ εὔφυκτος, ȣ.

Evitatio, ἡ ἔκφευξις, ῆς, ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, *Plut.*

Evito, διαφεύγω, malum aliquod, κακόν τι, *Isocr.* fortunam, δραπετεύω τύχην, iram divinam, ἐκφεύγω τὴν ἀπὸ θεȣ̃ μανίαν, *Lycurg.* negotia, ἀποδράω ἀπὸ πραγμάτων, *Dem.*

Eunucho, εὐνȣχίζω, *Athen.* ἐξευνȣχίζω, *Plut.*

Eunuchus, ὁ εὐνȣ̃χος, ȣ, *Xenoph.* ὁ εὐνȣχίας, ȣ, *Theophr.*

Evocatio, ἡ ἔκκλησις, εως, *Suid.*

Evocativus, a, um, ἐκκλητικὸς, ἡ, όν, *Diosc.*

Evocatorie, ἐκκλητικῶς, *Suid.*

Evocatus, a, um, ὁ κ) ἡ ἔκκλητος, ȣ, *Plut.*

Evoco, ἐκκαλέομαι, aliquem, τινά, *Plut.* παρακαλέω τινα, *Athen.*

Evolo, ἀφίπταμαι, *Naz.*

volvo, ἀπαιτέω, aliquid, ἐκκυλίω τι, *Plato*, librum, ἀναλίτλω βιβλίον, *Xen.* i. e. expico, ἐξήγημαι, *Plut.*

Evomo, ἐξίημι, venenum, φάρμακον, *Herodian.*

Euronotus, ὁ εὐρόνοτος, ου, *Arist.*

Eurus, ὁ εὖρος, ου, *Arist.*

Evulgo, δημοσιεύω, *Synes.* aliquid, ἐξαγορύω, δημοσίευσό τι, *Plut.* ἐκκαλέω τι, *Dem.* aliqui, ἐφέρω πρός τινα, *Plut.* εἰς τινα, *Isoc.* ἐκφοιτῶν ποιῶ τι, *Jambl.* apud aliquem, ἐξίστος πρός τινα, *Herodian.*

Ex, vide E.

Exacerbatio, ὁ παροξυσμός, ὁ. *Dem.*

Exacerbesco, παροξύνομαι, aliqua re, ἐπί τινι, *Heb.*

Exacerbo, ἐπιπικραίνω, aliquem in aliquem, παροξύνω τινα τι τινος, *Plut.*

Exacerbo, ὀξύνομαι. *Galen.*

Exacte, ἀκριβῶς, *Dion.* & pro rei veritate aliquam persequi, ὥστε τὴν ἀληθείας ἀκριβολογέσθαι τι, *id.* diquito aliquid, ἀκριβοσκοπεῖσθαι περί τινος. *id.*

Exactio, ἡ εἰσταξις, εως, tributorum, τῶν εἰσφορῶν, *Dion.*

Exactor, ὁ ἐκπράκτωρ, ορος, *Dem.* tradere exactoribus lege dominandi, παραδιδόναι τοῖς πράκτορσι τὸ πρόσταγμα τοῦ νόμου, *idem.*

Exactus, a, um, ἐξεταζόμενος, ἐνιαυτὸς ἐνεστηκὼς ἐξέτασται, *Dem.* exacta nocte, διαγραφείσης νυκτός, *Lucian.* exacta ætate, ἐχούσης ἡλικίας, *id.*

Exacuo, ἀκονάω, aliquid, τί, *Lucian.* animum ad fortitudinem, παρακονάω ψυχὴν, *Xenoph.* παρόξυνε

Exactio, ὁ ἀποξυσμός, οῦ.

Exadversum, ἀντικρύ, *Thuc.*

Exædificatio, ἡ ἐξοικοδόμησις, εως, ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.*

Exædifico, ἐξοικοδομέω.

Exæquatio, ἡ ἐξίσωσις, εως.

Exæquo, ἐξισόω, aliquid alcui, τί τινι, *Isoc.*

Exæstuo, ἐκκυμαίνω.

Exaggeratio, ὁ ὀγκωματισμός, οῦ, in oratione, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.*

Exaggero, ὀγκωματίζω, oratorie aliquid, δεινός τι, *Plut.*

Exagito, διασύρω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τί, *id.*

Exaltatio, ἡ ὑψωσις, εως, *Suid.* astrorum, τὸ ὕψωμα ἀστέρων, *Plut.*

Exalto, ὑψόω, alquem, τινὰ, *N. T.* μετεωρίζω.

Examen, ὁ ἰσμὸς, οῦ, *Xenoph.* ὁ ἀριθμὸς, οῦ, *Aristot.* τὸ ζυγὸν, ου, *id.* libræ, ἡ βίτη, ης, *Plut.* i. e. examinatio, vide *Examinatio.*

Examinatio, ἡ ἐξέτασις, εως, actorum in republica, τῶν πεπολιτευμένων, *Dem.* instituere examinationem alicujus rei, ποιεῖσθαί ἐξέτασιν τινος, *id.*

Examinator, ὁ ἐξέτασης, ου, *Aristot.*

Examino, ἐξετάζω, aliquid accurate, τὶ ἀκριβῶς, *Lem.* ἐξέτασιν ποιῶ τινος, *id.* ἀκριβῶ τι, *Plato*, σκοπέομαι τι, *id.* aliquem tormentis, βασανίζω τινα, *Dem.*

Examussim, ἀκριβαμφὶς, ἀκριβῶς, *Dem.*

Exanguis, e, ὁ κῆ ἀναιμος, ου, *Aristot.* ὁ κῆ ἐξαιμος, ου, *Plut.*

Exanimatio, ἡ λειποψυχία, ας, *Herodot.*

Exanimis, e, ὁ κῆ ἄψυχος, ου, *Plut.* ὁ κῆ νεκρός.

Exanimo terrore, ζοφίλω τινὰ, *Isoc.* i. e. occido, ἀποκτείνω τινὰ, *id.* examinor, animam deliquo, ἀθυμέομαι, *Dem.* i. e. animi deliquium patior, ἀψυχέω, *Hippocr.* λειποψυχέω, *Herodian.*

Exanthemata, τὰ ἐξανθήματα, ἐκφύματα.

Exantlo, ἐξαντλέω, luctus, γόος, *Eurip.* laborem, ἐκπονέω, *Plut.*

Exaresco, ἐκπίνομαι.

Exarcesco, ἐκπεδύομαι, ἐκκαίομαι, bellum exarsit, ἐξεκαύθη πόλεμος, *Plut.*

Exarcisso, ἐξαυλίσκομαι, ἀποξηραίνομαι, *Dioscor.* παρυσίζομαι, *Strabo.*

Exarcisco, idem quod antecedens *Exarcisso.*

Exarmo, ἀφοπλίζω, *Suid.* ἐξοπλίζω, *Appian.* ἀποζωννύω, *Herodian.*

Exaro, ἐξαρόω, literas, γράφω ἐπιστολὴν, *Plut.*

Exaticio, ἀποπελεκάω, *Theophr.*

Exasperatio, ἡ ἀπαγριασις, εως, *Theophr.*

Exaspero, τραχύνω, *Athen.* ἐκζαχύνω, *Plut.* i. e. irrito, παροξύνω, ἀπαγριόω, *Theophr.*

Exauctoro, ἀποστρατεύω, *Appian.* aliquem, ἀποζώννυμι τινα, *Herodian.*

Exaudio, εἰσακούω, aliquem clamantem, τινὸς καταβοῶντος, *Thuc.* vocem non clare, ἐξακούω φωνῆς οὐκριβῶς, *Plut.* ea, quæ dicuntur, ἐπακούω τῶν λεγομένων, *Herodian.* Deus exaudit preces, ὁ Θεὸς παρακύει εὐχῆς, *Plut.* exaudiri non posse ob submissam vocem, ἐκ ἀκούεσθαι διὰ τὸ καθειμένην τὴν φωνὴν, *Herodian.* exauditu facilis, ὁ κῆ ἐξακουστὸς, ὁν, *id.*

Exauguro, ἐξοιωνίζομαι βιβλίον.

Excæcatio, ἡ τύφλωσις, εως.

Excæco, ἐκτυφλόω, *Plut.* ἀποτυφλόω, LXX.

Excalceatus, a, um, ὁ κῆ ἀνυπόδητος, ου, *Xenoph.*

Excalceo, ὑποδήματα λύω.

Excalefactio, ἐκθέρμανσις, *Aristot.*

Excalefactio, ἡ θέρμανσις, εως, *Aristot.*

Excalefactorius, a, um, θερμαντικὸς, ἡ, όν, *Diosc.*

Excandefacio, διαπυρόω, *Eurip.*

Excandefactus, a, um, ὁ κῆ ἠ διάπυρος, ου, *Aristot.*

Excandescentia, ἡ ἐκπύρωσις, εως, *Athen.* ἡ θύμωσις, animi, ὀξυθυμία, ας, τὸ θυμοῦμαι τῇ γνώμῃ, *Thuc.* ὁ θυμὸς, οῦ. *Dem.* ὁ παροξυσμὸς, οῦ, *id.*

Excandesco, ἐκπυρόομαι, *Galen.* ira, ἐξυθυμία, *Aristoph.* ferrum excandescit, ὁ σίδηρος θερμαίνεται, *Herodian.*

Excanto, καταγοητεύω, *Lucian.*

Excarnifico, κατακερτομέω, *Herodot.*

Excavatio, ἡ κοίλωσις, εως.

Excavo, ἐκκοιλαίνω, κοιλαίνω, *Athen.*

Excedo, ἐκχαρίω, *Plut.* annum octogesimum, ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη γεγονὼς εἰμὶ, *Dem* ex pueris, ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, *id.* ex ephebis, ἐκ παίδων ἀπαλλάττομαι, *Æschin.* modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, *Demetr.* e vita, ἀπειμι τοῦ βίου, Conf. *Morior*, aliqua re, στερέω κατά τι, *Isoc.* Conf. *Excello.*

Excellens, ὁ κῆ ἠ διάφορος, ου, *Dem.* ὁ κῆ ἠ ἐξοχὸς, Conf. *Excello.*

Excellentia, διαφορότης, *Isoc.* ὑπερβαλλότης, *id.* καθ' ὑπερβολὴν, *id.*

Excellenter, διαφόρως, *Isoc.* ὑπερβαλλόντως, *id.* καθ' ὑπερβολὴν, *id.*

Excello, ὑπερέχω, ἐξ, ex aqua, ἐκ ὑδατος, *Aristot.* sapientia, σοφία, *Xenoph.* in aliqua re, διαφέρω ἐν τινι, *Dem.* forma & gloria alios, κάλλει καὶ δόξῃ τῶν ἄλλων, *Isoc.* virtute, ἐπ' ἀρετῇ, *id.* εἰς ἀρετὴν, *Plato*, πρὸς ἀρετὴν ἄλλους, *id.* alis forma, ἑτέρων τῷ εἴδει, *Æschin.* multum in aliquo, πρὸ ἐχω πολὺ ἐν τινι, *Isoc.* alis genere, γένει τῶν ἄλλων, *id.* plurima in sapientia, πρωτεύω πολλὰ ἐν σοφίᾳ, *id.*

Excelse, ὑψηλῶς.

Excelsitas, τὸ ὕψος, ους, *Thuc.* ἡ ὑψηλότης, *anima*, ἡ μεγαλοφροσύνη, ης, *Lucian.*

Excelsus, a, um, ὑψηλὸς, ἡ, όν, *Lucian.* ὁ κῆ ἠ μετέωρος.

Exceptio judicialis, ἡ παραγραφὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἔξαιρεσις, confugio ad exceptionem, καταφεύγω ἐπὶ παραγραφὴν, *id.* oppono exceptionem, δίδωμι παραγραφὴν, *id.* instituo, ποιοῦμαι, *id.* adhæro, ἀγωνίζομαι, *id.* παραγράφομαι, *idem*, victus exceptione, ἡττημένος παραγραφῇ, *idem*, in regno, ἡ ἐκ δίκης, εως, βασιλείας, *Herodot.* hospitis, ἡ ἐκδοχὴ, ῆς.

Exceptor, ὁ ὑποδεχὲς, ους, dictorum alicujus, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, *Synes.*

Excerno, ἐκκρίνω, aliquid, τί, *Aristot.* ἀποκρίνω τι, *Plato.*

Excerpo, ἀπολίγω, *Theophr.* sententias, ἐκλέγω τὰς γνώμας, *Isoc.*

Excerptio, ἡ ἀνάλεξις, εως.

Excessus, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Æschin.* insaniæ, ἡ ὑπερβολὴ μανίας, *Dem.*

Excetra, ἡ ἐχιδνα, ης, *Aristot.*

Excidium, ἡ ἀνάστασις, εως, *Dem.* ἡ ἀναίρεσις, εως, *id.* ὁ ἀνδραποδισμὸς, οῦ, *id.* & everto patriæ, ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, *id.*

Excido, ἐκτέμνω, aliquid, τί, *Lucian.* cauffam morbi, ἐκκόπτω αἰτίαν νόσου, *Gal.* insulas, νήσους, *Plut.* urbem, ἀνορθίω πόλιν, *Isoc.* penitus, παιδευσαι κῆ παγκοπὶ διαφθεῖραι, *Ælian.* Conf. *Everto*, *Vasto.*

Excindo, idem quod antecedens *Excido.*

Excio, ἐκκαλέω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Excipio, ἐκλαμβάνω, commodum, quod alicui inest, τὸ ἀγαθὸν, ὁ ἐστιν ἐν τινι, *Isoc.* hospitem, δέχομαι ξένον, *Xenoph.* aliquem humaniter, τινα οἰκείως, *Dem.* omnes comiter, ἀπαλαμβάνω ἅπαντας φιλοφρόνως, *Plut.* populum epulis, τὸν δῆμον ἑστιάσει, *idem*, aliquem hospitio, ξενίζω τινὰ, *Demosth.* omnino splendide, πάνυ λαμπρῶς, *Demosth.* Socratem ab aliis, ἐξαίρω Σωκράτην τῶν λόγων, *Plato*, omnes vno uno excepto, ἅπαντες πλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς, *Isoc.* omnes civitates excepta hac nostra, χωρὶς τῆς ὑμετέρας πάσας πολεις, *idem.*

Excisio, ἡ ἀπασφάτωσις, εως. Conf. *Everso.*

Excisorius, a, um, ἐκκοπτικὸς, ἡ, όν.

Excitate, ἐγερτὶ, *Eurip.*

Excitatorius, a, um, ἐγερτικὸς, ἡ, όν.

Excito, ἐγείρω, e somno, ἐξ ὕπνου, *Plato*, e mortuis, ἐκ νεκρῶν, *N. T.* mortuos, νεκροὺς, *ibid.* bellum, πόλεμον, *Thuc.* iram, ὀργὴν, *Herodian.* tropæum, τροπαῖον, *idem*, ad virtutem, πρὸς ἀρετὴν, *Chrys.* ancillas ad labores, τὰς θεραπαινίδας ἐπὶ τὰ ἔργα, *Aristoph.* ad scribendum orationem, παροξύνω γράφειν λόγον, *Isoc.* & cohortor ad aliqua negotia, παροξύνω καὶ παρακαλῶ τινα ἐπί τινα πράγματα, *idem*, aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ τὸν πόλεμον, *Isoc.* aliquem ad honesta facta, παρορμάω τινα ἐπὶ τὰ καλὰ καὶ καλὰ ἔργα. *Xenoph.* ad certamen, εἰς ἀγῶνα, *id.* inter aliquos contentiones, ἐμβάλλω τισὶ φιλονεικίας, *Isoc.* ἔριδας, *id.*

Excitatio, ἡ ἀναζόπυρσις, εως, ἡ ἐκζόπυρσις, εως, *Synes.* ἡ ἐκφώνησις, εως, *Macrob.*

Excitato, ἀναζώπυρω, *Plut* ἐκφωνέω, *idem*, ἀναφωνέζω, *Isoc.* ἀναφωνῶ, *Plut* non tacita vi infirma voce, sed firmissima, βοῶν οὐκ ἀδύνατον ἀμυδρὸν οὐδὲ ἀδυνατον, ἀλλ' αὐθρώπως, *Ælian.*

Excitato, ἐκλαμπρύνω.

Excludo, ἀποκλείω, aliquem, τινὰ, *Aristid.* ἐκκλείω, ἀποθύρεω, *Hes.* ουα, ἐκλέπτω ὠὰ, *Aristoph.*

Excogitatio, ἡ ὀπτάνοσις, εως, i. e. inventio, vide *Inventio.*

Excogito, ὀπτάομαι, *Thuc.* διανοέω, *Dem.* aliquid, σκοπέω τι, *Plat* μηχανάομαί τι, *Xenoph.*

Excolo, ὀπτασσεύω, aliquid, τὶ, *Aristot.* juvenes, δαπανῶ τοὺς νέους, *Lucian.* corpora curfibus, τὰ σώματα δρόμοις. *Plut.*

Excommunico, ἐκπορτίζω, aliquem urbe, τινὰ ἐκ τῆς πολεως, *Æschin.* factis, ἔργῳ τινὰ τῆς σωτηρίας καὶ τῶν ἱερῶν, *Dem.* ἀφορίζω.

Excoquo, ἐξέψω.

Excolio, ἀναδέρω, ἐκδέρω.

Excors, ὁ κῆ ἀφρων, ονος, *Dem.* ὁ κῆ ἠ ἀνόητος, ου, *id.*

Excrementum, τὸ ἐξέτλωμα, ατος, *Aristot.* τὸ διαχώρημα, ατος *Strabo.*

Excresco, ἐξαυξάνομαι, *Theophr.*

Excreo, vide *Expectoro.*

Excruciabilis, e, βασανιστικὸς, ἡ, όν.

Excructo, ἀτιάω, βασανίζω, *Plut.*

Excubatio, ἡ φρουρητία, ας, *Polyb.*

Excubiæ, ἡ κυκλοφυλάκησις, εως, ἡ φρουρὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *id.* excubias ago, ἐν φρουρᾷ εἰμὶ, *Plato.* φυλάττω φυλακὰς, *id.*

Excubitor,

Excubitor, [illegible], *Themist.*
Excubo, [illegible], φρυρίω, *Herodian.* συλλοχίζω. Conf. *Excubiæ.*
Excudo, ἐγχαράττω, monetam, κόπτω νόμισμα, *Aristot.*
Exculco, καταπατέω, *Thuc.*
Exculpo, vide *Exsculpo.*
Excurro, ἐκτρέχω, e senatu ad populum, ἐκ Συγκλήτου εἰς δῆμον, *Herodian.* & quod excurrit, ἡ τὸ προσὸν, *Dem.*
Excursio, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς, ὁ ἐκδρομος, ου, *Polle*
Excursus, ἡ παρέκβασις, εως, ὁ ἐκδρομος, ου, *Poll.*
Excusabilis, e, ὁ ἡ ἐυαπολόγητος, ου.
Excusatio, ἡ παραίτησις, εως, *Bas.* τὸ παραίτημα, ατος, *Plut.* ἡ ἀπολογία, ας, *Isocr.* falsa, ἡ προφασις, εως, *Demosth.* ἡ σκῆψις, εως, *id.* excusationem accipere, ἀποδέχεσθαι ἀπολογίαν, *Lyc.* justam & veram acferre, ἀπολογίαν δικαίαν ἡ ἀληθινὴν ἔχειν ε.πεῖν, *Dem.* everto, ἀπολογίαν διαλύω, *id.*
Excuso, παραιτέω, *N. T.* aliquem, ἀπολογέομαι περί τινος, *Isocr.* aliquid, ὑπέρ τινος, *id.* ἀπολογίαν λέγω ὑπέρ τινος, *Dem.*
Excutio, ἐκλινάσσω, *N. T.* ἐκσείω, ἐκκρέω, ignem, ἐκβρίζω πῦρ, *Xen.* metum, ἀποδύομαι φόβον, *Polyb.* cribro, ἀποσήθω, *Cl. Al.* equus eum excussit, ἵππος αὐτὸν ἐξετραχήλισε, *Plut.*
Exedo, ἐξίδω.
Exemplar, τὸ ἄγαλμα, ατος, virtutis, ἡ ἀρετῆς, *Evagr.* τὸ ἀρχέτυπον τινος, *Lucian.* τὸ παράδειγμα, ατος, *Plato.*
Exemplum, τὸ παράδειγμα, ατος, *Dem.* tanquam exemplum propono aliquid aliquibus, παράδειγμα καθιστημί τί τισι, *Isocr.* ποιέομαί τι, *idem*, habere aliquid, ἔχω τι, *Aristot.* facio aliis aliquid, ποιέω τι ἄλλοις, *Lycurg.* exempli causſa aliquid dicere, παραδείγματος ἕνεκα ἐρεῖν τι, *Dem.* exemplo alicujus uti, χρῆσθαι παραδείγματι τινος, *id.* exemplo esſe, παράδειγμα γίνεσθαι, *id.* alicui præbeo in aliquo, παράδειγμα παρέχω τινί περί τινος, *Isocr.*
Exemptilis, e, ὁ ἡ ἐξαιρίσιμος, ου, *Aristot.*
Exemptio, ἡ ἐξαίρεσις, εως, lapidis, λίθου, *Herodot.*
Exemptor, ὁ ἐξαιρέτης, ου, ὁ ἐξαιρῶν, ῶντος, *Plato.*
Exentero, ἐξεντερίζω, *Dioſc.*
Exeo, ἐξέρχομαι, ex aliquo, τινος, *Syneſ* ἔξειμι, *Dem.* Conf. *Egredior.*
Exequiæ, τὸ κῆδος, εος, *Dem.* intereſſe exſequiis, παραγίνεσθαι ἐπὶ τὸ κῆδος, *id.* convenire ad exſequias, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφας, *Isocr.*
Exequior, ἐκαγίζω, aliquem, τινὶ, *Herodot.* τινά, *Plut.*
Exerceo, ἀσκέω, audaciam, τόλμας, *Isocr.* corpus laboribus, γυμνάζω σῶμα πόνοις, *id.* melius ad bellum, ἀσκέω ἀμείνω τινα εἰς πόλεμον, *Dem.* abundantius virtutem, ἀσκέω περισσότερον ἀρετὴν, *Isocr.* artes, ἐργάζομαι τέχνας, *Plato.*
Exercitamentum, τὸ γύμνασμα, ατος, *Athen.*
Exercitatio, ἡ ἄσκησις, εως, *Xenoph.* ἡ γυμνασία, ας, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Isocr.* ἡ μελέτη, ad ſanitatem utilis, γυμνασία πρὸς ὑγίειαν συμφέρουσα, *id.* quotidiana, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὑπηκοὐσματα, *id.* exercitationem inſtituo virtutis, ἄσκησιν ποιέομαι τῆς ἀρετῆς, *id.* aliquam ampleƈti, ἀσκεῖν τινα γυμνασίαν, *id.*
Exercitator, ὁ γυμναστὴς, οῦ, *Xenoph.* ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *id.*
Exercitatus, a, um, ἀσκητὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Exercitium, τὸ ἄσκημα, ατος, *Xenoph.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Lucian.* τὸ γύμνασμα, ατος, *Athen.*
Exercitor, ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *Xenoph.*
Exercitus, ὁ στρατὸς, οῦ, *Dem.* ἡ στρατιὰ, ᾶς, *id.* τὸ στράτευμα, ατος, *id.* ἡ δύναμις, εως, *Isocr.* bene conſtitutus, καλῶς διακείμενον στρατόπεδον, *id.* perfectus, ἀρτίλλης δύναμις, *id.* parvus, μικρὸν στρατόπεδον, *Isocr.* conductitius, μισθοτὸν στρατόπεδον, *id.* ex rcitum comparare, παρασκευάζεσθαι στράτευμα, ſ. δύναμιν, *Dem.* colligere, συλλέγειν δύναμιν, *id.* conſcribere, καθίζασθαι στρατόπεδον, *id.* conjungere, συσσῖδὸν κοινὸν στρατόπεδον, *id.* inſtructum habere ſecum, συνεσκευῆσθαι δύναμιν ἔχειν σὺν αὐτὸν, *id.* ala, στρατιῶτας τρίφυλον, *id.* duco I, guberno, ἄρχω τὸ στρατοπέδου. *Isocr.* διοικέω στρατόπεδον, *id.* ἡγέομαι στρατεύματος, *Dem.* comparatum conſervare, σωίζειν στράτευμα συνεσκευασμένον, *id.* capere, αἰχμάλωτον λαμβάνειν δύναμιν, *Isocr.* dimittere, διαφεῖναι τὴν δύναμιν, *Dem.* diſſipare, διαλύειν στρατοπέδου, *id.* perdere, ὀλωλέναι δύναμιν, *id.* deſero, λειποτακτέω, *Dem.*
Exhæredatio, ἡ ἀποκληρωσις, εως.
Exhæredo, ἀποκληρόω, aliquem, τινὰ, *Plut.*
Exhæres, ὁ ἡ ἀποκλῆρος, ου, *Dem.*
Exhalatio, ἡ ἀναθυμιασις, εως, ὁ ἀτμὶς, ῖδος, *Plut.*
Exhalo, ἀναθυμιάζω, ἀναθυμιάομαι, *Aristot.*
Exhaurio, ἐξαντλέω, *Lucian.* ἀπαντλέω, ἐξαρύω, i. e. infumo, ἐξαναλίσκω, *Dem.*
Exhauſtio, ἡ ἀπάντλησις, εως, ἡ ἐξάρυσις.
Exhibeo, παρίσημι, aliquem alicui, τινα τινι, *Lucian.* alicui negotium, παρέχω τινὶ πράγμα, ſ. ἀσχολίαν, *Dem.* teſtamentum, i. e. profero, παρέχω τὴν διαθήκην, *id.*
Exhibitio, ἡ παράσασις, εως, *Pandect.*
Exhilaro, ἱυφραίνω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἱλαρύνω, φαιδρύνω.
Exhorreſco, φρίττω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.*
Exhortatio, ἡ προτροπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ παραινεσις, εως, *Isocr.* ἡ παρακλησις, εως, *id.*
Exhortativus, a, um, προτρεπτικὸς, ὴ, όν, *Isocr.*
Exhortor, προτρέπω, ad aliquid, εἴς τι, *Herodian.* παρακαλεῖν τινα ἐπί τι, *Dem.* παροξύνειν τινα ποιεῖν τι, *Isocr.*
Exigo, ἐξαλαύνω, aliquem, τινὰ, *Ariſtoph.* quidum a debitoribus, παρὰ τῶν ὀφειλόντων διπλάσιον ποιεῖσθαι, *Dem.* decem minas ab aliquo, δεκὰ μνᾶς πράττομαί τινα, *id.* mercedulam ab aliquo, μικρὸν πράττομαί τινα, *id.* admodum acerbe ab aliquo, πάνυ πικρῶς ἐισπράττειν τινὰ, *id.* vitam, διάγω βίον, *Isocr.*
Exigue, μικρὸν, *Isocr.* μικρᾶς, *id.*
Exiguitas, ἡ ὀλιγότης, ητος, *Theophr.* ἡ μικρότης, ητος, *Plato.*
Exiguus, a, um, ὀλίγος, ίγη, ίγον, *Thuc.* μικρὸς, ὰ, όν, *Parvus.*
Exilio, vide *Exſilio.*
Exilis, e, λεπτὸς, ὴ, όν, *Ariſtid.*
Exilitas, ἡ λεπτότης, ητος, vocis, ἡ ἰσχνοφωνία, ἡ λεπτοφωνία.
Exiliter, λεπτῶς.
Exilium, vide *Exſilium.*
Eximie, ὑπερβαλλόντως, ἐξαιρέτως, *Plut.*
Eximius, a, um, ὁ ἡ ἐκπρεπὴς, ου, ὁ ἡ ἐξαιρετος, ου, *Dem.* ὁ ἡ ὑπέροχος.
Exiuo, ἐξαιρίομαι, *Plato*, timorem alicui, τὸ φόβον τινὸς, *Isocr.* aliquid, ἐξαιρετὸν ποιεῖσθαί τι, *Ariſtot.*
Exin, ἐντεῦθεν, *Ariſtid.*
Exinanio, ἐκκενόω, LXX.
Exinanitio, ἡ ἐκκένωσις, εως.
Exinde, ἀπὸ τούτου, *Lucian.*
Exiſtimatio, ἡ δόκησις, εως, *Plato*, ἡ δόξα, ης, *Dem.* bona, ἡ ἐυδοξία, ας, *Lucian.* in optima exiſtimatione eſſe, δόξαν ἔχειν μεγίστην, *Plato*, apud aliquem, ἐυδοκιμεῖν παρά τινι, *Herodot.*
Exiſtimo, ὑπολαμβάνω, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* οἴομαι, *Isocr.* οἶμαι, *id.* νομίζω.
Exiſto, vide *Exſiſto.*
Exitialis, e, ὀλιτήριος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ὀλέθρος, ου, *id.* ὁ ἡ ὀλέθριος.
Exitiolus, a, um, ὀλεθρὸς, ὰ, όν, alicui, τινὶ, *Dem.*
Exitium, ὁ ὄλεθρος, ου, *Dem.* ἡ ἐξαλεια, ας, *id.* imprecari alicui, ἀρᾶσθαί τινι ἐξώλειάν τινος, *id.* facere aliquid ad exitium alicujus, ἐπὶ τῷ ὀλέθρῳ τινὸς ποιεῖν τι, *id.* redundare in exitium alicujus, γίνεσθαί τι ὄλεθρον τινος, *id.*
Exitus, ἡ ἐξέλευσις, εως, ἡ ἔξοδος, εως, *Herodot.* ἡ ἔξοδος, *Soph.* i. e. finis, τὸ τέλος, ους, *Dem.* ἡ τελευτὴ, ῆς. Conf. *Finis.*
Exlex, ὁ ἡ ἄνομος, ου, παράνομος.
Exoculo, ἐξομματόω, *Philo.*
Exodus, ἡ ἔξοδος, ου, *Thuc.*
Exoleſco, ἀπαρχαιόομαι, *Bud.*
Exoletus, a, um, ἀπαρχαιομβλὸς, ἴνη, ἐνον, ὁ ἡ ἐξίτηλος, ν ιχυ, ὑπερημερος παρθένος, *Ariſtot.*
Exolvo, vide *Exſolvo.*
Exonero, ἀποφορτίζω, aliquid, τὶ, *Syneſ.* alvum, ἀποσκυβάλλομαι, *Herodian.*
Exoptabilis, e, ὁ ἡ ἐπιπόθητος, ου, *N. T.* ὁ ἡ ἐπιθύμητος, *Ariſtot.*
Exoptatio, ἡ ἐπιπόθησις, εως, *N. T.* ἡ ἐπιπόθεια, ας, *ibid.*
Exopto, ἐπιποθέω, aliquid, τινὸς, *Lucian.* εὔχομαί τι, *Xen.* ἐπιθυμέω τινὸς, *id.*
Exorabilis, e, ὁ ἡ καταπειθὴς, ές, *Philo*, ὁ ἡ ἐυπαραμύθητος, ου, *Plato*, ὁ ἡ εὐπειθὴς, *Ariſtot.*
Exorbeo, vide *Exſorbeo.*
Exorbito, παρεκβαίνομαι, *Plut.* ex via, ἁμαρτάνω τῆς ὁδὸς, *Lucian.*
Exorciſmos, ὁ ἐξορκισμὸς, ὦ.
Exordior, προοιμιάζομαι, *Greg.* ἄρχομαι, *Dem.* inde, ἐντεῦθεν πείσομαι ἀρχῶ, *Isocr.* telam, ἵστημι ὑφαντὸν, *Pollux.* Conf. *Incipio.*
Exordium, τὸ προοίμιον, ου, *Thuc.* ἡ ἀρχὴ.
Exorior, ἀνατέλλω, *Lucian.* ἀνέχω, *Dem.* ἀναφαίνομαι.
Exornatio, ἡ κόσμησις, εως, *Ariſtot.*
Exorno, ἐπικοσμέω, *Ariſtot.* honoribus, κοσμέω τιμαῖς, *Herodian.*
Exoro, παρακαλέω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* αἰτέομαί τινα, *id.* δυσωπέω τινὰ, *Bas.* Deum, Θεὸν, *Syneſ.* καταδυσωπέω Θεὸν, *Lucian.*
Exors, vide *Exſors.*
Exortus, ic. ſolis, ἡ ἀνατολὴ, ῆς, *Plut.*
Exos, ὁ ἡ ὀστέος, ου, *Heſiod.*
Exoſculatio, ἡ καταφίλησις, εως.
Exoſculor, καταφιλέω, pedes alicujus, πόδας τινος, *Xenoph.*
Exoſſo, ἐξοστίζω.
Exoſus, a, um, μισόμβροτος, ίνη, ινον, alicui ob aliquid, πολεμίως τινι ἐκ τινος, *Æl.* Deo, ὁ ἡ θεομισης, ές, *Plato*, ὁ ἡ θεομισητος, ου, *Julian.*
Exoticus, a, um, ἐξωτικὸς, ὴ, όν.
Expallefco, ἐκχρίομαι.
Expando, ἐκπετάννυμι, *Plut.* ἀναπλύνω, manum, ἐκτείνω χεῖρα, *id.*
Expanſio, ἡ ἔκλασις, εως, *Gregor.*
Expatratio, ἐκφυσία, *Galen.* ἐκπλάτυνσις, *Dem.* Conf. *Vanno.*
Expavco, ἐκφοβέομαι, *Soph.* φοβέομαι, *Dem.*
Expecto, vide *Exſpecto.*
expectatio, vide *Exſpectatio.*
Expectoro, ἀποπτύω, *Suid.*
Expedio, ἀναλύω, *Ariſtot.* aliquem moleſtiis, ἀπαλλάττω τινὰ τῆς δεινῆς, *Isocr.* valde alicui, i. e. profum, Σφῶν σύμφορα [illegible], *Isocr.* i. e. apparo, παρασκευάζω, *Dem.*
Expedite, ἑτοίμως, *Dem.* παρασκευῶς, *id.* expeditiſſime uti oratione, παρασκευώτατα, ſ. ἑτοιμότατα χρῆσθαι λόγῳ, *id.*
Expeditio, ἡ στρατεια, ας, *Dem.* expeditionem ſuſcipio, στρατειαν ποιέομαι, *Isocr.* adverſus aliquem, ποιέομαι στρατείαν ἐπί τινα, *Dem.* finire, στρατειαν τελεῖν, *Polyb.* obeo, στρατεύομαι στρατειαν, *idem*, ſuſcipio in regionem aliquam, στρατεύω εἰς χώραν τινα, *Thuc.* adverſus aliquem, ἐπὶ τινα, *Isocr.* expeditio terreſtris, στρατεία πεζὴ, *Dem.* navalis, στρατεια ναυτικὴ, *id.* ὁ ἀπόστολος, ου, *idem.*

Expeditus, *promptus*, ὁ ἡ ἡ εὔπορος, πρόχειρος.

Expello, ἐξωθέω, *N. T.* aliquem e regno, ἐκβάλλω τινὰ ἀρχῆς, *Iſocr.* ex patria, τινὰ ἐκ πατρίδος, *id.* ἐλαύνω τινα ἐκ πατρίδος, *id.* diabolus, ἐλαύνει δαίμονας, *Chryſ.* e regione bellum, ἐξελαύνω ἐκ τῆς χάρας πόλεμον, *Æſchin.*

Expendo, σκέπτομαι, i. e. conſidero, σκέπτομαί τι, *Dem.* Conf. *Conſidero*, i. e. inſumo δαπανάω, *Dem.* Conf. *Sumptus.*

Expenſa, ἡ δαπάνη, ης, damna, ἐζημίωσε, *Plut.* τὸ ἀνάλωμα, ατος. Conf. *Sumptus.*

Expergefacio, ἐξυπνίζω, *Phryn.* ἀνεγείρω, *Dem.* aliquem, ἐγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου, *Plut.*

Expergiſcor, ἀνεγείρομαι. *Dem.* ἐξεγείρομαι.

Experientia, ἡ πεῖρα, ας, *Demoſth.* ἡ ἐμπειρία, ας, *id.* ἡ διάπειρα, ας, *idem*, experientia diſcit, πείρᾳ μανθάνει, *Herodian.* experientiæ fidem habeo, πιστεύω τῇ πείρᾳ, *Xenoph.* experientiam alicujus rei habeo, ἐμπειρίαν τινὸς ἔχω, *Iſocr.* πολλῷ ἔχω πρὸς τί, *id.* conſequi, λαβεῖν, *id.* tradere alicujus rei, παραδιδόναι τινὸς, *Dem.* experienti a omnitur ex actionibus, γίγνεται ἐκ τῆς πράξεως, *id.* eſt in me, ἔστι παρ' ἐμοὶ, *id.* experientia edoctum eſſe, πεπειραμένον εἰδέναι, *id.*

Experimentum, ἡ πεῖρα ας, capio, πεῖραν λαμβάνω, *Æl.* alicujus, δοκιμασίαν λαμβάνω τινος, *Plut.*

Experior, πειράω, aliquem, τινὸς, *Plato.* aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινὸς, *Æſchin.* ἐκπειρᾶν πειρᾶσθαί τινὸς, *Herodian.* jure, δικῶν λαγχάνω, *Dem.*

Expers, ὁ ἡ ἄμοιρος, ον, ὁ ἡ ἀμέτοχος, alicujus rei, τινος, *Iſocr.* ſum veritatis, ἀμοιρῶ τῆς ἀληθείας, *Hermog.* calamitatis, τῆς συμφορᾶς, *Philo.*

Expertus, a, um, ὁ ἡ ἔμπειρος, ον, *Plato.* πειραθείς, εῖσα, έν, *Dem.*

Expeto, ὀρέγομαι, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* pecuniam, ἐπιθυμέω χρημάτων, *id.* benevolentiam alicujus, ἀφίεμαι τῶν εὐνοιῶν τινος, *id.* debitum ab aliquo, ἀπαιτέω τὰ ὀφειλόμενα παρά τινος, *Lucian.*

Expiabilis, e, ἀφοσίωτος, ὴ, όν.

Expiatio, ἡ ἐξίλασις, εως, *Plut.* τὸ ἐξίλασμα, ατος, *Iſ.*

Expilatio, ἡ συλησις.

Expilo, συλάω, *Plato.* ſana, ἱερουλάω, *Ariſtot.*

Expio, ἀφοσιόω, aliquem, τινὰ, *Plato.* ἁγνίζω, καθαίρω πολλὰ.

Expiſcor, ἐνιχνίζω, aliquid, τι, *Artemidor*, ἐξετάζω τι, *Dem.*

Explanate, σαφῶς, *Dem.*

Explanatio, ἡ ἔκφρασις, εως, *Aphth.* ἡ ἐξήγησις.

Explanator, ὁ σαφηνιστὴς, οῦ, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*

Explano, διασαφέω, aliquid alicui, τί τινι, *N. T.* Conf. *Explico.*

Explanto, ἀποφυσάω.

Explebilis, e, ὁ ἡ ἐμπλητὸς, ὴ, όν.

Explementum, τὸ ἐμπλήρωμα, ατος, τὸ ἀναπλήρωμα, ατος.

Explendeſco, vide *Exſplendeſco.*

Expleo, ἐκπληρόω, *Ariſtid.* aliqua re, ἀναπληρόω τινος, *Plut.* aliquid, ἐκπλήθω τι, *Herodot.* μεστὸν ποιέω τι, *Iſocr.*

Expletio, ἡ ἐκπλήρωσις, εως, ἡ ἀναπλήρωσις, εως, ἡ ἐμπλήρωσις, εως.

Explicabilis, e, ὁ ἡ ἐναποδεικτὸς, ὴ, όν.

Explicatio, ἡ ἀνάπτυξις, εως, *Philopon.* ἡ ἑρμηνεία.

Explicate, σαφῶς, *Dem.* δῆλος, *Iſocr.*

Explicator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*

Explicatrix, ἡ ἐξηγητὶς, ίδος.

Explicatus, a, um, ὁ ἡ ἀνάπτυκτος, ον, *Ariſtot.*

Explico, ἀναπλίσσω, *Ariſtot.* librum, βιβλίον, *N. T.* i. e. expiano, διασαφηνίζω τι, *Polyb.* aliquid verbis, δηλόω σοί τινος ἐνόμασι, *Iſocr.* & declaro, δηλόω ἢ διορίζομαι, *Dem.*

Explodo, ἐκκρίνω, aliquid, τι, *Plut.*

Explorate, δεδοκιμασμένως, ἀκριβῶς, *Iſocr.*

Exploratio, ὁ ἐξετασμὸς, οῦ, ἡ ἐξέτασις, εως ἡ δοκιμασία, ας, *N. T.* in bello, ἡ κατασκοπὴ, ῆς.

Explorator, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Ariſt.* ὁ δοκιμαστὴς, οῦ, *Lucian.* i. e. ſpeculator, ὁ σκοπὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ κατασκοπος, ου, *Dem.*

Exploro, δοκιμάζω, amicos, φίλους, *Iſocr.* aliquem, γνωρίζω τινὰ, *idem*, aliquid, σαφέως δοκιμασίαν τινὸς, *Iſocr.* λαμβάνω διάγνωσιν τινος, *id.*

Expolio, κατακοσμέω, aliquid, τι, *Plut.* διαπονέω τι, *id.* ἀπεξέω.

Expolitio, ἡ κατακόσμησις, εως, *Plato.* ἡ ἐπεξεργασία, ας.

Expono, ἐκτίθημι, aliquid, τὶ, *Plut.* infantem, παῖδα, *Ariſtoph.* βρέφος, *Clem. Al.* res geſtas, διεξέρχομαι τὰ γενόμενα, *Dem.* rem varie, πολλαχῶς ἐξηγοῦμαι περί τινος, *Iſocr.* aliquem barbaris, ἐκδίδωμι τινα βαρβάροις, *id.*

Exporrigo, ἐκτείνω.

Exportatio, ἡ ἐκκομισμὸς, οῦ, *Strabo.* ἡ ἐξαγωγή.

Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω, *Thuc.* frumentum, ἐξάγω σῖτον, *Dem.* mortuum, ἐκφέρω νεκυν, *idem.*

Expoſco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Expoſitio, ἡ ἔκθεσις, εως, *All. Aphr.* ἡ ἐξήγησις, εως, *Ariſtot.*

Expoſititius, a, um, ὁ ἡ ἐκθετὸς, ὸν, *Eurip.* ἐκθετικὸς, ὴ, όν.

Expoſitor, ὁ φράστης, ἡρος, *Naz.* ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*

Expoſtulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος, *Dem.*

Expoſtulo, ἐγκαλέω, *Dem.*

Expreſſe, διαρρήδην, *Dem.* & aperte, ὄντως ἐκφανῶς ἢ διαρρήδην, *id.*

Expreſſio, ὁ ἐκπιεσμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Exprimo, ἐκπιέζω, aliquid, τι, *Plut.* i. e. declaro, ἐξηγέομαι, *Dem.* i. e. effingo, ἐκτυποῦμαι, *Iſocr.*

Exprobratio, ὁ ἐξονειδισμὸς, οῦ, τὸ ὀνειδισμὸς, οῦ, *Dem.*

Exprobrator, ὁ ὀνειδιστὴς, οῦ.

Exprobro, ὀνειδίζω, *Iſocr.* aliquem, ὀνειδίζω τινὶ, *Plato.* aliqui aliquid, φορφέω τινί τι, *Iſocr.* φορφέω τινί τι ὡς ὀνειδος, *Dem.* fugam, ὀνειδίζω τινὶ φυγὴν, *Dem.* alicui, quod eſſet, τινὶ, ὅτι ἦν, *Plut.*

Expromitto, ἐξεμπύδομαι.

Expromo, προχειρίζομαι, libellum, τὸ βιβλίον, aliquid, πρόειρω τὶ, *Iſocr.*

Expugnabilis, e, ὁ ἡ ὁ πολίμητος, ον.

Expugnatio, ἡ καταπολέμησις, εως, *Thuc.*

Expugno, καταπολεμέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* urbem, αἱρέω πόλιν, *Iſocr.* vi, βίᾳ κράτος, *idem*

Expoſſio, ἡ ἐξώθησις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Iſocr.*

Expulſor, ὁ ἐξωστὴρ, ῆρος, *Syneſ.*

Expultrix, ἡ ἐλάτειρα ας, *Dion. Arcop.*

Expurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως, *Thuc.*

Expurgo, ἐκκαθαίρω, ab aliquo, τινος, *Syneſ.*

Exputo, ἐκτέμνω, *Lucian.*

Exputreſco, σήπομαι, *Xenoph.*

Exquiro, ἀνεζητέω, aliquid, τὶ, *Plato.* ἐξετάζω τι, *Iſocr.* ordines diligenter, ἀκριβῶς τὰς τάξεις, *Xenoph.*

Exquiſite, ἐξητασμένως, ἐξητασικῶς, *Dem.* ἀκριβῶς.

Exquiſitus, ὁ ἡ ἀκριβὴς.

Extaturo, κορεσθήσομαι, *Herodian.*

Extenſio, ἡ ἔκτασις, εως.

Extendo, ἐκτείνω, aliquid, τὶ, *Plut.* urbem, περιβάλλω πόλιν, *Iſocr.* Conf. *Evento.*

Extenuabilis, e, ὁ ἡ ἀποβλητὸς, ὴ, όν.

Extenuatio, ἡ πτίσις, εως, *Artæus.* ἡ ἀπίσχνανσις, εως, *Hippocr.*

Exſtereo, ἐκπλήσσω, πτήσσω, *Xenoph.* ἀποπλήσσω, *id.*

Exſcribo, ἀπογράφω, *Athen.*

Exſeco, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Exſecrabilis, e, ὁ ἡ ὁ κατάρατος, ον, *Lucian.* οὐ ἡ ἀπάρατος, ον, *Thuc.*

Exſecratio, ἡ κατάρα, ας, *Plut.*

Exſecror, καταράομαι, aliquem, τινὰ, *Ariſtid.*

Exſectio, ἡ ἐκτομὴ, ῆς, *Plut.*

Exſecutio, ἡ τελείωσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ὁλοτελείωσις, εως, *Plut.*

Exſequiæ, vide *Exequiæ.*

Exſequor, ὁλοτελέω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* Conf. τελέω τι, *id.*

Exſibilo, ἐκσυρίττω, aliquem e theatro, τινὰ ἐκ τοῦ θεάτρου, *Dem.*

Exſicco, ἐξηραίνω, *Diosc.* ἀφαυαίνω, *Theophr.* ἀποξηραίνω. ἐπιξηράνω.

Exſilio, ἐκπηδάω, in mare, εἰς τὴν θάλασσαν, *Herodot.* gaudio, ἀναπηδάω, *Lucian.* ἐξάλλομαι, *N. T.*

Exſilium, ἡ φυγὴ, ῆς, *Dem.* perpetuum ἡ ἀειφυγία, ας, *id.* condemnare aliquem ad exſilium, καταγινώσκειν φυγῆς τινος, *Iſocr.* mulctare exſilio, ζημιοῦν τινας φυγῆς, *id.* ſubire exſilium, ὑπέχειν φυγὴν, *Dem.* perpeti pro re aliqua, ὑπομένειν φυγὴν τινος, *Iſocr.* reducere aliquem ab exſilio, κατάγειν τινὰ ἐκ φυγῆς, *id.* pellere aliquem in exſilium, φυγάδα, φύγαδα, ἄπελον τινα, *Dem.* in exſilium ago, φυγαδεύειν τινα ἐκ πόλεως, *id.*

Exſilio, ὑπάρχω. *Ariſtot.*

Exſolvo, ἀπόλυω, *Put.* aliquem ex aliqua re, ἀπολύω τινα ἐκ τινος, *Col. Th. L.* mercedem, τινὶ μισθὸν, *Xenoph.* pœnam, τιμωρίαν, *idem*, alicui, ἐκτίνω τισιν τινὶ, *Plut.*

Exſolutio, ἡ ἔκλυσις, εως, *Ariſtot.*

Exſomnis, e, ὁ ἡ ὁ ἔυπνος, ον, *Lucian.*

Exſorbeo, ἀποῤῥοφέω, *Theophr.* ἐκσιφωνίζω, LXX. ἐκροφέω.

Exſors, ὁ ἡ ὁ ἄκληρος, ον, ſine, ἀκληρία, *Polyæn.*

Exſpectatio, περιεσκαίνω, ἀλύω.

Exſpectatio, ἡ προσδοκία, ας, *Dem.* & ſpes, πρόσδοκία ἢ ἐλπὶς, *id.*

Exſpecto, ἀναμένω, aliquem, τινὰ, *Dem.* occaſionem, ἀναμένω καιρὸν, *id.* literas alicujus, προσδοκῶ ἐπιστολὰς τινος, *Plut.* literas in vitam, ἐτέραν ζωὴν ἀναμένω, *Chryſ.* finem, ἐπίλυσιν τέλους, *id.* exſpectet ut exercitus alius, ἄλλην στρατιὰν προσδοκήσει ἐστὶ, *Thuc.* aliquid, προσδοκίαν ἔχω τινος, *Plut.*

Exſpectio, ἡ ἔκπτυσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἐκτένεια.

Exſpiro, ἐκπνέω, *Ariſtot.* Conf. *Mano.*

Exſplendeſco, ἐκλάμπω, *Plato.*

Exſpolio, ἀποσυλάω, *Chryſ.*

Exſputio, vide *Excreo.*

Exſpumo, ἐξαφρίζω.

Exſpuo, vide *Excreo.*

Exſtimulator, ὁ ἐκθύτης.

Exſtimulo, κεντέω, *Theophr.* aliquem ad aliquid, κεντρίζω τινὰ εἴς τι, *Xenoph.* Conf. *Exhortor.*

Exſtirpatio, ἡ ἐκρίζωσις, εως.

Exſtirpo, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, i. e. funditus deleo, ἐκ θεμελίων ἀπολύμαι.

Exſto, ἐξέχω, *Plut.* Conf. *Emineo.*

Exſtructio, ἡ κατασκευὴ, ῆς, navis, νεὼς, *Athen.*

Exſtruo, κατασκευάζω, turres, πύργους, *Herodian.* ſepulcrum, χωμὸν χῶμα, *Plato.*

Exſudo, ἱδρόω, *Ariſtot.* ἀφιδρόω, id. ἐξιδρόω, *Al. Aphr.*

Exſugo, ἀπομυζίω, *Lucian.*

Exſul, ὁ φύγας, ἀδος, *Dem.* ὁ φεύγων, οντος, *id.* ὁ ἀπόλις, ἰδος, *id.* φυγὰς ἀνὴρ, *idem*, exſulem aliquem facio, ποιέω τινὰ φυγάδα ἢ ἐκβάλλω, *idem*, καθίστημί τινα ἄπολιν, *id.* neri, γίνεσθαι ἄπολιν, *idem*, ejici, εἶναι φυγάδα, *id.* recipere, ὑποδέχεσθαι, καταδέχεσθαι φεύγοντα, *id.* tueri, ζάζειν, ſ. ζωζειν φυγάδα, *id.* reducere, ſ. reſtituere, κατάγειν φεύγοντα, *id.* redire, κατέρχεσθαι φεύγοντα, *id.*

Exulo,

Exſulo, φεύγω, *Dem.* Conf. *Exſilium*, item *Exjul.*
Exſultatio, ἡ σκίρτησις, ἴας, *Naz.* ἡ ἀγαλλίασις, ιας, *N. T.*
Exſultanter, *Σκιρτητικῶς.*
Exſulto, σκιρτάω, *Plato*, gaudeo ob aliquid, ἀγαλλιόομαι τινι, ſ. ὅτι τινι, *Naz.*
Exſuperabilis, e, ὁ καὶ ἡ ὑπερβλητός, ή, όν.
Exſuperanter, ὑπεραγόντως, *Maccab.* ὑπερβαλλόλως, ὑπερβαλλοντως, *Iſocr.*
Exſuperantia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ ὑπερβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ὑπερτέλεια, ας, *Iſocr.*
Exſupero, ὑπερικπίπλω, *Nic.* aliquem aliqua re, ὑπερβάλλομαι τινά τινι, *Xen.* πλεονέζω, *Dem.*
Exſurdo, ἐκκωφόω, aliquem, τινα, *Lucian.*
Exſurgo, ἀνίσταμαι, e populo ad dicendum, ἐκ δήμου λέγειν, *Plut.* e ſedibus, ἐξανίσταμαι ἐκ θρόνων, *Xen.*
Exſuſcito, ἀνεγείρω, *Dem.* aliquem, ἐξανίστημι τινα, *Iſocr.* ἐγείρω τινά, *Chryſ.*
Exta, τὰ σπλάγχνα, ων, *Plut.* τὰ ἔντερα, lætæ, ἱερὰ καλὰ, *Xen.*
Extabeſco, ἐκλύομαι.
Extemplo, ἐφνω, *Dem.* παραχρῆμα, *id.* ἐξαίφνης, *id.*
Extemporalis, e, ὁ καὶ ἡ αὐτοσχέδιος, ος, ον, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ αὐτοσχεδιαστικὸς, ὴ, όν, oratio, λόγος, *Alcidam.*
Extendo, ἐκτείνω, *Luc.* manum, ἐκτείνω χεῖρα, *Luc.* ſe inorte, ἀποθνήσκω, λογοῦμαι.
Extenuo, ἐκτίθλω, *Lucian.*
Extenuatio, ἡ ἐκτένωσις, ας, *Hesych.* ἡ ἔκλασις.
Extenuatus, a, um, κατατὴς, ής, ές, *Plato.*
Extenuatio, ἡ λέπτυνσις, εως.
Extenuo, λεπτύνω, ἀπολεπτύνω, aliquid, τί, καταλεπίνω.
Exterebro, ἐκτερέω, διατετρήνω.
Exteriæ, ῶν, ὧν, ξενικὰ, ὰ, ὰ, *Thuc.*
Exterebro, ἐκτερέω, διατετρήνω.
Exterior, ἐξωτέρω, ἐξωτέρα, ἐξωτέρον, *N. T.*
Exterminatio, ὁ ἐξορισμὸς, ὁ
Exterminator, ὁ ἐξολοθρεύσας, ου.
Exterminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξόριστος, ον, *Dio.*
Exterminio, ἐξολοθρεύω, *Alcid.*
Externus, ή, όν, ξενικὸς, ἐπιτήδειος, ἐγχώριος, ἀλλότριος, *Arſt.* ὁ καὶ ἡ ἀλλογενὴς, ὲς, *Dion. Sic.* ξένικὸς ὴ, όν, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἀλλόφυλος, ος, *Plut.* ος, ον, τὸ ἐκτὸς, *Arſt.*
Extero, ἐκτρίβω, aliquid ex aliquo, τι τινος, *Plut.*
Exterraneus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλλοφυλὸς, ος, ον, *Plut.*
Exterreo, ἐκφοβέω, *Gal.* ἐκπλήττω.
Exterſio, ἡ ζωσις, εως, *Dion.*
Exterus, a, um, ἀλλοδαπὸς, ὴ, όν, *Xen.* Conf. *Externus.*
Extimeſcendus, a, um, φοβητέος, ία, έον, φοβερὸς, ὰ, όν, *Iſocr.*
Extimeſco, ἀκριβοῦμαι, *Xen.* ἐκφοβοῦμαι, *Sophocl.* mortem, δεδιέναι περὶ θανάτου, *Lucian.*
Extimus, a, um, ἐξώτατος, άτη, ατον.
Extinctio, ἡ ἀπόσβεσις, εως, ἡ ζέσις, εως, *Arſtot.* i. e. motus, vide *Motus.*
Extinguo, ἀποσβέννυμι, *Plut.* lychnum, σβέννυμι λύχνον, *id.* i. e. occido, ἀποκτείνω. Vide *Occido.*
Extiſpex, ὁ ἱεροσκόπος, ὁ, ὁ σπλαγχνοσκόπος, ὁ.
Extiſpicium, ἡ ἱεροσκοπία, ας, facio, ἱεροσκοπέω, *Heſych.*
Extollo, ἐξαίρω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquem verbis, τινὰ λόγῳ, *Xen.* μεγαληγορῶ τινος, *Herodian.*
Extorqueo, ἐκβασανίζω, alicui aliquid, ἀφαιρέομαι τινί τι, *Dem.* ἀφαιρέω τινά τι, *id.*
Extorris, ὁ καὶ ἡ ἄπολις, ιδος. Conf. *Exul.*
Extra, ἔξω, foris, ἔξωθεν, ἀγορᾶς. *Dem.* propoſitum dicere, ἔξω τοῦ ὑποθέσεως λέγειν, *Iſocr.* controverſiam, ἀναμφισβήτητος, *Xen.* periculum eſſe, ἔξω, ſ. φέρομαι τοῦ κινδύνου εἶναι, omnem culpam vitare, πάσης αἰτίας ἐκτὸς φαίνεσθαι, *Chryſ.*
Extraho, ἐξελκύω, *Ariſtoph.*
Extraneus, a, um. Vide *Externus.*
Extraordinarius, ὁ καὶ ἡ ἐκτατὸς, ὴ, *Ælian.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρτιμος.
Extremitas, τὸ ἔσχατον, *Lucian.* ἐσχάτως, *Plut.*
Extremus, a, um, ἔσχατος, ατη, ατον, *Ariſtoph.* ἔσχατος, άτη, ον, *Dem.* τελευταῖος, αία, αῖον, *Ion.* extrema paupertate conflictari, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις, *Dem.* extremum diem claudere, τελευτᾶν τὸ βίον, *id.* ſum, ἐσχατίω, *Theophr.*
Extrico, ἐξελίττω. Conf. *Evolvo.*
Extrinſecus, ἔξωθεν, *Xen.*
Extrudo, ἐξωθέω, *Ariſtot.* σταφυλὴν, aliquem, τινὰ, *Dem.*
Extruſio, ἡ ἐξώθησις, εως, *Al. Aphr.*
Extuberatio carnis, ἡ ὑπερσάρκωσις, εως, τὸ ἐκσάρκωμα, ατος, *Gal.* quævis in corpore, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς. *Dioſc.*
Extubero, ἐξοιδέω, *Lucian.*
Extumeo, ἐξογκόομαι, *Herodot.* ἐξοιδέω, *Lucian.*
Extundo, ἐκλιτάνω, *N. T.*
Exturbo, ἐκβάλλω, aliquem ex aliquo, τινα ἐκ τινος, *Dem.* e convivio, ἀπωθέω τῆς Συμποσίου, *Lucian.*
Extuſio, ἐκζητῆσις, *Gal.* ἀναζήτησις, *Aretæus.*
Exubertatio, ἡ εὐπορία, ας.
Exubero, εὐσθενέω, aliqua re, τινὸς, *Dem.* πλεονάζω τινος, *Ariſtot.* Conf. *Abundo.*
Exulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως, *Hippocr.*
Exulceratorius, a, um, ἑλκωτικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*
Exulcero, ἕλκω, *Xen.* ἀφέλκω.
Exulcus, ὁλκύζω, *Dem.*
Exundatio, ἡ κύμανσις, εως, *Euſtath.* ὁ κατακλυσμὸς, ὁ, *Dem.*
Exundo, ἐκκυμαίνω, *Xen.* πλημμύρω.
Exuo, ἐκδύω, aliquem, τινὰ, *Xen.* alicui veſtem, ἐκδύω τινὰ ἱμάτιον, *Xen.* timorem, ἐκδύω φόβον, *Polyb.* aliquem bonis, στερέω τινὰ ἀγαθῶν, *Thuc.*
Exuro, ἐκκαίω, *Theophr.* regionem, κατακαίω χώραν, *Dem.* domum, κατατιμπρημι οἰκίαν, *Plut.*
Exuſtio, ἡ ἐκκαυσις, εως, ſolis, ἡλίου, *Al. Aphr.*
Exuviæ, τὰ λάφυρα, ων, *Plato*, leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς. *Plut.* serpentis, ἡ λεπὶς, ίδος, *ſynon.* τὸ ζεῦγαρ ὄφεως, *Lucian.*

F.

FAba, ὁ κύαμος, ου, *Plato.*
Fabagineus, a, um, κυάμινος, ίνη, ινον, *Attic.*
Fabalis, e. κυαμικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Fabella, τὸ μυθάριον, ου, *Plato.*
Faber, ὁ τέκτων, ονος, *Plut.* tertiarius, Σιδηρεργάτης, ου, tertius, χαλκεὺς, έως, *Ariſtot.* aurarius, χρυσεργὸς, ὁ, *Phryn.*
Fabrefacio, τεχνίτευω, κατασκευάζω, *Pauſan.* καλλιτεχνῶ, *Dionys.*
Fabrica, τὸ τεκτόνιον, ου, τὸ ἐργαστήριον.
Fabricatio, ἡ τεκτοσύνη, ης
Fabricator, ὁ τεχνίτης, ου, mundi, ὁ κόσμου πλάστης.
Fabricor, τεκταίνομαι, aliquid, τὶ, *Philo.*
Fabrilis, e, τεκτονικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.* ars, ἡ τεκτονικὴ, ῆς. ſc. τέχνη, *Ariſtot.*
Fabula, ὁ μῦθος, ου, *Dem.* ὁ λόγος, ου, *id.* amatis, μῦθοι ἐρωτικοὶ, *N. T.* erudita, μῦθοι ἐπεσοφισμένοι, *ibid.* fabulas narro, μυθολογέομαι, *Theophr.* fingo, λέγω πλάττω, *Dem.*
Fabularis, e, μυθικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Fabulator, ὁ μυθοποιὸς, οῦ, *Plato*, ὁ μυθολόγος, ου, *id.* λόγους πλάττων, *Dem.*
Fabulor, μυθολογέω, *Dem.* λογοποιέω, *id.* i. e. colloquor cum aliquo, ὁμιλέω πρὸς τινὰ Τεῦκρον.
Fabuloſe, μυθικῶς, narro, μυθολογέομαι, *Theophr.* μυθόω, *Lucian.*
Fabuloſitas, τὸ μυθῶδες, ους, *Plut.*
Fabuloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυθώδης, ες, oratio, λόγος, *Iſocr.* fabuloſa de aliqua re commemoro, μυθώδη περί τινος ἱστῶ, *id.*
Faceſſo, παρέχω, alicui negotium, τινὶ πράγματα, *Iſocr.* τινὶ ἀσχολίαν, *Xen.* ἔργον τινὶ, *Plut.* παρασκευάζω τινὶ ἀσχολίαν, *Dem.* i. e. diſcedo, ἀπέρχομαι, *Iſocr.*
Facete, ἀστείως, *Plut.* χαριέντως, κόμψως.
Facetiæ, ἡ εὐτραπελία, ας.
Facetus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐτράπελος, ον, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ σωμύλος, ου, ſum, εὐτραπελεύομαι, *Chryſ.*
Facies, τὸ πρόσωπον, ου, viri admodum deformis, ἀνδρὸς αἰσχὺ ὑπερβάλλον, *Xenoph.* formoſitas in facie, εὐπρέπεια τῆς ὄψεως, *Dem.* in facie, τὸ πρόσωπον, *Dicd. Sic.*
Facile, εὐχερῶς, ῥᾳδίως, decipere populum, ἐξαπατᾶν τὸν δῆμον, *Dem.* cognoſcere aliquid, καταμανθάνειν τι ῥᾳδίως, *Iſocr.* facilius impertire alicui aliquid, ῥᾷον μεταδιδόναι τί τινι, *id.* facilius pœnam dediſſet, εὐπορώτερον ἂν δίκαιον ἦν, *Dem.*
Facilis, e, ἐῤῥδιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔπορος, ος, ον, *id.* ὁ καὶ ἡ εὐχερὴς, & laboris expers negotium eſt, ῥᾴδιόν καὶ πόνου ἄλλῃ πράγματι, *Iſocr.* laudare, quid facile eſt, virtutem, ἐπαινεῖν, ὅπερ εὐπορώτερόν ἐστιν, ἀρετὴν, *id.* facilius hoc eſt & tutius, ῥᾷον τοῦτό ἐστι καὶ ἀσφαλέστερον, *Dem.* facile eſt alterum admonere, εὐκολώτερον τοῦ ἄλλου ὑποτίθεσθαι, *Plut.* i. e. comis, ὁμιλητικὸς, ὴ, όν, *Iſocr.* φιλοπροσώπος, ος, *id.*
Facilitas, ἡ εὐκολία, ας, *Plut.* morum, ἡ σφοτης, ητος, *Dem.* ἡ ὁμιλία, ας, *id.* ἡ φιλοπροσωπία, ας, *Iſocr.* ἡ εὐπροσωπία, ας, *id.*
Facinoroſus, ος, ον, ὁ καὶ ἡ κακοῦργος, ον, *N. T.* πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem.* κακοεργὸν, δεος, ὁ, *id.*
Facinus, τὸ ἔργον, ου, *Dem.* bonum, τὸ ἀνδραγάθημα, ατος, pulcherum, ἔργον καλὸν, *Dem.* egregium, τὸ κατόρθωμα, ατος, *N. T.* pravum, τὸ κακούργημα, ατος, *Dem.* ἡ κακοεργία, ας, idem. turpe, ἔργον αἰσχρὸν, idem, admitto, ſ. patio, παρανομῶ καὶ παρανομέω, *id.* πρᾶγμα μιαρὸν πράττω, *id.* πολιτεύω, δράω, ἐργάζομαι δεινόν τι, κακόν τι, μοχθηρόν τι, *id.* nil, οὐδὲν in re recipio, πᾶν τέλμηρον ἐστ' ἐμοὶ βεβήσομαι, *Ael.*
Facio, ποιέω, *Dem.* ποιῶ, *idem* ἐρῶ, & ſuſcipio aliquid, πράττω τι ποιέω τι, *id.* aliquid juſte & diligenter, & induſtria majore, quam pro viribus, πράττω τι δικαίως καὶ ἐπιμελῶς καὶ φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν, *Dem.* aliquid non clam ſed manifeſte, ποιῶ τι οὐ λάθρᾳ, ἀλλὰ φανερῶς, *Iſocr.* quod cecerit, ποιεῖν vel πράττειν τὸ πρόσφορον, τὸ δέον, *Xen.* fidem, ποιέω πίστιν, *Thuc.* aliquem certiorem, ἐπιστέλλω τινὶ, *Dem.* verba, ῥῆσιν, ἐρῶ, *id.* teſtimentum, διατίθεμαι, *id.* aliquid ex teſtamento, ποιῶ τι καὶ διαθήκλω τινὸς, *id.* aliquid irritum, ποιῶ τι ἄκυρον, *id.* mentionem nominis alicujus, φθέγγομαι τύπον τινὸς, *id.* verſus elegicos, ποιῶ ἐλεγεῖα, *id.* præclare carmen Iambicum, ποιῶ καλῶς Ἰαμβεῖα, *id.* aliquid magni, ποιέομαι τι μέγα, *Xen.* parvi, παρὰ μικρὸν ἡγέομαι τι, *Isocr.* plurimi, ποιέομαί τι πλείστου, *Sex. Emp.* damnum ſ. jacturam, ζημίαν φέρω, ζημίαν ποιῶ, *Syneſ.* bene alicui, εὐεργετέω τινα, *Dem.* εὖ δράω, ſ. εὖ ποιέω τινα, *Plato*
Factio, ἡ ποίησις, εως *Hierocl.* ἡ ζέσις, i. e. ſeditio, ὁ ζωσισμὸς, οῦ, *Ariſt.* ἡ μερὶς, ιδος, *Dem.* factionis diverſæ eſſe, ζωνδάζειν πρὸς ἑκάτερα, *Herodian.* qui factionis ejuſdem ſunt, οἱ ζωσμοὶ, *id.* factionis adſecla, ὁ ζωσιακὸς, ὁτος, *Dem.* factionibus contendo, ζωσιάζω, *Plut.*
Factiole, ζωσιαστικῶς, *Dem.*
Factioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζωσιώδης, ες, *Xen.* ζωσιαστικὸς, ὴ, όν, ſermo, λόγος, *Plut.*

Factitius,

Factitius, a, um, Ϛκϐαζὸς, ὴ, ὸν, ποιητὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Factor, ὁ ποιητὴς, οῦ, *Xen.*
Factum, ὴ πρᾶξις, εως, *Dem.* τὸ ἔργον, υ, *id.* τὸ πρᾶγμα, ατ☉, *id.* res, & facta, τὰ πράγματα ϰ῾ τὰ γιγνόμενα, *id.* opera & facta alicujus, τὰ ἔργα ϰ῾ τὰ πεποιημένα τινὸς, *id.* facta & vita alicujus, τὰ πεπραγμένα ϰ῾ βεϐιωμένα τινὶ, *id.* factum in quum, ἔργον ἀδικον, *id.* facta alicujus impia & crudelia, πεπραγμένα τινὶ ἀσεϐῆ ϰ῾ δεινὰ, *id.*
Facula, τὸ δᾳδίον, υ.
Facultas, ὴ δυνᾰμις, εως, *Dem.* sufficiens, ἀφορμὴ ἀφθον☉, *id.* facultatem comparare alicui alicujus rei, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν τινὸς, *idem.* esse alicui faciendi, quod velit, ἐξ῾ τινι ἐξουσίαν ποιεῖν, ὁ ϐουλὴ☉, *Isocr.* admovere alicui, ἀφαιρεῖν δυνᾰμιν τινὶ *Dem.* nullam relinquere aliquid faciendi, ὑπολείπειν μηδεμίαν πρόφασιν ποιεῖν τι, *Isocr.* facultas dicendi, ὴ δεινότης, ητ☉, *Dem.* oratoria, ὴ δυνᾰμις τῆδ λεγόντων, *id.* τὸ δυνᾰδ῾ λέγειν, *id.* ὴ ἐμπειρία τοῦ λέγειν, *id.* exercere facultatem dicendi, ἀσκεῖν τὴν δεινότητα τῶν ἐν λόγοις, *id.* facultates, i. e. bona, τὰ ἀγαθὰ, ων, *Isocr.* ὴ οὐσία, ας, *idem*, pro facultatibus alicui dona offerre, χρ῾ τὴν δύναμιν προσομοιζειν τινὶ, *Ael.* Conf. *Opes.*
Facunde, ἐυφραδῶς, λογίως.
Facundia, ὴ λογιότης, ητ☉, *Polyb.* Confer. *Eloquentia.*
Facundus, a, um, ὁ ϰ῾ ὴ ἐυφραδὴς, ἐσ☉, ὁ ϰ῾ ὴ ἐυλωτ☉, λέγειν δυνατὸς, *Ajebin.*
Fæculentus, a, um, ὁ ϰ῾ ὴ τρυϐώδης, ες☉, *Al. Aphr.* τρυγῶδης, ϱα, ϱὸν.
Fex, *proprie vini*, ὴ τρυξ, τρυγὸς, *Plut.* ὴ ὑλὺς, ύ☉, *Aristot.* civitatis, ὁ Ϲύρφαξ, ακ☉, *Aristoph.* ὁ Ϲυρφετώδης ὄχλ☉, *Luc.* ad faecem usque exhorbere, μέχρι τρυγὸς ἐκπροΐειν, *Synes.*
Faginus, a, um, φηγίν☉, ία, ινον, *Athen.*
Fagus, ὴ φηγὸς, οῦ, *Plutarch.* ὴ ὀξύα, ας, *Theophr.*
Falcatus, a, um, ὁ ϰ῾ ὴ δρεπανοειδὴς, ἐσ☉.
Falcicula, τὸ δρεπάνιον, υ, ὴ δρεπανὶς, ἰδ☉, *Baj.*
Falco, onis, ὁ ἱέραξ, ακ☉, *Aristot.*
Fallacia, ὴ παράδοξις, εως, *Dem.* Confer. *Fraus*, item *Dolus.*
Fallaciter, δολερᾶς.
Fallax, δολερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* ὁ ϰ῾ ὴ πανοῦργος, υ, *Dem.* Conf. *Dolosus*, item *Fraudulentus.*
Fallo, ἀπατάω, *Thuc.* aliquem in aliqua re, ἐξαπατάω τινὰ τί, *Dem.* artibus τινὰ τέχναις, *id.* παρακρούομαί τινὰ, *Lucian.* ϹφαλλόΘ τινὰ, *Herodian.* falli spe, ψεύδεσθαι τ῾ ἐλπίδ☉, *Isocr.* διαμαρτάνειν ἐλπίδ☉, *Dem.*
Falsarius, ὁ ψευδογράφ☉.
False, ψευδῶς, *Thuc.*
Falsidicus, ὁ ϰ῾ ὴ ψευδολόγ☉.
Falsitas, τὸ ψευδ☉, ες☉, *Plato.* sermonis, ὴ ψευδολογία, ας, *Dem.* τὸ ψευδὲς, ὁσ☉, *idem.*
Falso, ψεύδας, dictum, ειρημένον, *Isocr.*
Falso, ας, παραποιέω. *Athen.* legem, μεταγράφω νόμον, *Dmarch.*
Falsus, a, um, ὁ ϰ῾ ὴ ψευδὴς, ἐσ☉, sermo, λόγ☉, *Dem.*
Falx, ὴ ἄρπη, ης, *Plut.* τὸ δρεπανον, υ, *Thuc.* τὸ ζεῦγλον, υ, *id.* messoria, ὴ ἄμη, ης, *Ajebin.* putatoria, το κλαδευτήριον, υ, qua vites putantur, τὸ κλαστήριον, υ.
Fama, ὴ φημη, ης, *Plato.* i. e. gloria, τὸ κλέος☉, ες☉, *Dem.* ὴ εὔκλεια, ας, *id.* τὸ ὄνομ῾, ατ☉, *id.* boni, δόξα καλὴ, *id.* mali, δόξα κακὴ, *id.* δόξα πονηρὰ, *Isocr.* famam spargere, φήμην κατασκεδάσαι, *Plato*, λόγων διαδιδόναι, *Plut.* fama increbrescit, λόγ☉ χωρεῖ. *Plato.* ut fama est, ὡς λόγος, *Herodot.* fama fluit, ῥεῖ, *Plut.* emergit, προερχεται, *id.* spargitur, κατασκεδάννυται, *Plato*, sine auctore, φήμη, s. λόγ☉ ἀδέσποτ☉, *idem*, hoc susurrat, ὦτο ψιθυρίζει, *Dem.* Conf. *Rumor*, item, *Gloria.*
Famelicus, a, um, ὁ ϰ῾ ὴ ἐξυπνεῖ☉, υ, *Athen.* ὁ ϰ῾ ὴ πρόσπεινος.
Fames, ὁ λιμὸς, οῦ, *Dem.* ὴ πεῖνα, ης, *Plut.* magna, ὴ ϐουλιμία, fame debellari, s. expugnari, λιμῷ λαμϐάνεσθαι, *Dem.* petire, λιμῷ πιέζειν, *id.* premi, λιμῷ πιέζεσθαι, *Polyb.* perdo, λιμοκτονία, LXX. λιμῷ ἀποκτείνω τινὰ, *Lycurg.*
Famigeratio, ὴ διαφήμισις, εως.
Famigerator, ὁ διαφημιστὴς, οῦ, ὁ λογοποιὸς, οῦ, *Dm.*
Famigeratus, a, um, ὁ ϰ῾ ὴ διαϐόητ☉, υ, *Lucian.*
Familia, ὁ οἶκ☉, υ, *Dem.* ὴ οἰκία, ας, *id.* & genus, οἶκ☉ ϰ῾ γένος, *id.* magna, οἶκ☉ μέγας, *id.* obscura, ἀφανὴς☉, *id.* regia, ϐασιλικὸς, *id.* qui ex familia alicujus est, ὢν ἐκ τοῦ οἴκου τιν☉, *id.* familiam alere, οἰκεῖν οἰκίαν, *idem*, administrare alicujus, οἰκονομεῖν τ῾ οἰκίαν διοικεῖν, *id.* curare, ϑεραπεύειν τὸν οἶκον, *id.* conservare, διασώζειν οἶκον, *id.* delere, διαφθείρειν οἶκον, *id.* i. e. genus, τὸ γένος, ους, *Dem.* Conf. *Genus.*
Familiaris, e, οἰκεῖ☉, εία, εῖον, *Dem.* res, τὰ οἰκεῖα, ων, *id.* & amicus alicujus, οἰκεῖ☉ ϰ῾ φίλ☉ τινὸς, *id.* & cognatus alicujus, οἰκεῖ☉ ϰ῾ οἰκοπάδειός τιν☉, *id.* & socius alicujus, ἑταῖρ☉ ϰ῾ κοινωνὸς τινος, *idem*, familiaritate & benevolentia junctus, ξυνηθείᾳ ὄντες ϰ῾ εὐνοίαν ἀλλήλοις ἔχοντες, *Isocr.* Conf. *Amicus.*
Familiaritas, ὴ ξυνήθεια, ας, *Dem.* ὴ οἰκειότης, ητ☉, *id.* Conf. *Amicitia.*
Familiariter, οἰκείως, uti aliquo, ἔχω τινὶ, *Dem.* χρῶμαι τινὶ, *id.* familiarius, οἰκειότερον, *id.* familiarissime, οἰκειότατα, *id.*
Famosus, a, um, ὁ ϰ῾ ὴ ἀπελεγχόμενος, υ, *Herodot.* ὁ ϰ῾ ὴ ἀδοξότ☉.
Famula, ὴ ϑεὰς, ϑεαῖδος, *Dem.* ὴ ϑεραπαινὶς, ἰδ☉, *Plut.* ὴ ὑπηρέτις.
Famulatus, us, ὴ ὑπηρεσία, ας, *Plut.* ὴ δουλεία, ας, *Xen.* ὴ ϑεραπεία.
Famulor, λατρεύω, alicui, τινὶ, *Lucian.* δουλεύω τινὶ, *Xen.* ὑπηρετέω τινὶ, *id.* famuli vicem obeo, οἰκέτ῾ τάξιν ἔχω, *Dem.*
Famulus, ὁ ϑεράπων, οντ☉, *Xen.* ὁ οἰκέτης, υ, *Dem.* ὁ ϑεὰς, ϑεαιδος, *id.* ὁ ἀκόλουθ☉, ὑ, *id.* ὁ ὑπηρέτης.
Fanaticus, a, um, ὁ ϰ῾ ὴ ϑεολήπτ☉, υ, *Plut.* ἐκστατικὸς, ὴ, ὸν, *Bas.* ὁ ϰ῾ ὴ ἔνθε☉.
Fandus, a, um, φατὸς, ὴ, ὸν.
Fanum, ὁ ναὸς, οῦ, *Xen.* Conf. *Templum.*
Fas, ὴ ϑεμὶς, ιτ☉, *Dem.* τὸ εὐαγὲς, ἐσ☉, *idem*, τὸ ὅσιον, υ, *id.* fas erat occidere, εὐαγὲς ἦν τὸ ἀποκτεῖναι, *Dem.* non fas est, dicere hoc, οὐ ϑεμὶς τοῦτο εἰπεῖν, *Isocr.* non fas est ipsis, οὐ ϑεμιτὸν αὐτοῖς, *Dm.* neque justum, neque fas est aliquid, ὔτε δίκαιον, ὔτε ὅσιον ἐστί τι, *id.*
Fascia, τὸ Ϲπαργανον υ, *Plut.* fasciis involvo, Ϲπαργανοω, *Plutarch.* ἐσπαργανωω, *Dion. Long.* fascia sepulchralis, ὴ κειρία, ας, *N. T.*
Fasciatim, φασιλλιδὸν.
Fasciculus, τὸ φασκελλ☉ ἐπιστολῶν, *Synes.* ὁ Ϲύνδεσμ☉ ἐπιστολῶν, *Herodian.*
Fascinatio, ὴ ϐασκανία, ας, *Aristot.*
Fascino, ϐασκαίνω, aliquem, τινὰ, *Aristot.*
Fascinum, τὸ ϐασκάνιον, υ.
Fasciola, τὸ Ϲπαργάνιον, υ.
Fascis, ὁ φάκελλ☉, υ, ligni, ὕλης, *Thuc.* virgultorum, Ϲφάκελλ☉ ϕρυγανων, *Dion. Hal.* φακίολ☉ ϕρυγάνων, *id.* fasces, insignia magistratuum apud Rom. αἱ ῥάϐδοι, ων, *Plut.*
Fastidienter, ἀνορέκτως, *Galen.* videre, ἀνδρὸς ὁρᾶν, *Isocr.*
Fastid o, δυσχεραίνω, aliquid, δυσχεραίνειν τινὶ, *Aristot.* aliquem, ἀποστρέφομαί τινα, *Galen.* cibum, πρὸς τροφὴν ἀνορέκτως ἔχω.
Fastidiose, ὑπερηφάνως, *Xen.*
Fastidiosus, a, um, ὑπερήφανος, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ ϰ῾ ὴ ἀηδὴς, ἐσ☉, *Plin.*
Fastidium, ὴ ὑπεροψία, ας, *Herodian.* cibi, ὴ ἀνορεξία, ας, *Dioscor.* i. e. taedium, & rei fatietas, ὁ πόνος, υ, *Dem.* ὴ ἀηδία, ας, *idem.*
Fastigatio, ἡ ἐκνορίωσις, εως.
Fastigio, κορυφόω, ὀξύνω, facilius fastigiari, λήγειν εἰς ὀξύτατα, *Herodian.*
Fastigium, ὴ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.* omnium montis ἄκρα ὑψηλοτάτη ὄρους, *Herodian.* superiorum dignitatum, τὸ κορυφαῖον ἀρᾴξεως προαγορεύειν, *id.* ad summum fastigium evehere aliquem, εἰς τὸ μέγιστον ὕψος ἄραί τινα, *id.*
Fastose, ὑπερόπτικῶς, *Xen.*
Fastosus, a, um, ὑπερόπτικὸς, ὴ, ὸν, *Isocr.* Conf. *Superbus.*
Fastus, us, ὁ ὄγκ☉, υ, *Isocr.* τὸ φρόνημα, ατ☉, *id.* Conf. *Superbia.*
Fastus, a, um, ὁ ϰ῾ ὴ ἐορτάσιμ☉, υ, dies, ἡμέρα, *Plut.*
Fatalis, e, εἱμαρμέν☉, ίνη, ίνον, *Plato*, fum. ἔμαρμαι, *Dem.* fatali calamitate urgeri, ϑανάτῳ διακεῖσθαι, *Isocr.* nobis fatale est, nunquam in rebus fecundis recte sapere, ἡμῖν ἔμαρ῾ μηδέποτ᾽ εὖ φρονῆσαι, εὖ φρονῆσαι, *Dem.*
Fataliter, ϑανάτῳ, *Isocr.*
Fateor, ὁμολογέω, pollicere ista, κεκλῆσθαι ταῦτα, *Dem.* alicui, τινὶ, *idem*, aliquid, προσομολογέω τι, *id.*
Fatidicus, ὁ μάντις, ὁ χρησμαγόρης.
Fatigatio, ὁ κόπ☉, υ, *Xen.* ὁ κάματ☉.
Fatigo, καταπονέω, aliquem, ἐνοχλεῖν τινὶ, *Dinarch.* ἔμποδον εἶναί τινὶ, LXX. κοπόω τινὰ, *id.* exercitum, Ϲκύλλω στρατιὰν, *Herodian.*
Fatisco, χαίνω, *Lucan.* laboribus facillime, ῥᾳδίως ὑποκάμνω, *Herodian.* fatiscente exercitu his rebus, ἀπηρωμένου τῷ στρατῷ πρὸς ταῦτα, *id.*
Fatue, ἐκφρόνως, *Suid.* μωρῶς, *Poll.*
Fatuitas, ὴ μωρία, ας, *Dem.* Conf. *Stultitia.*
Fatuus, ὴ εἰμαρμένη, ης, *Dem.* ὴ ϑεσπρωτία, *id.* ὴ μοῖρα, ας, *Isocr.*
Fatuor, συνηθίζομαι, *Plato.* μωραίνω, *Lucian.*
Fatuus, a, um, μωρὸς, ὰ, ὸν, *Isocr.* Confer *Stultus.*
Faveo, εὐνοϊκῶς ἔχω, προστίθεμαι, alicui, τινὶ, *Dem.* φρονῶ τὰ τινὸς, *id.* εἶναί τινι εὔνοις, *idem*, Perfis, νοῶ τὰ Πέρσικα, *Ælian.*
Favilla, ὴ αἰθάλη, ης, *Al. Aphr.*
Favillaceus, ὁ ϰ῾ ὴ αἰθαλώδης.
Faventus, ὁ ζέφυρ☉, ὑ, *Aristot.*
Favor, ὴ εὔνοια, ας, *Dem.* ὴ εὐμένεια, ας, *id.* Conf. *Benevolentia.*
Favorabilis, e, φιλικὸς, ὴ, ὸν. *Aristot.*
Fauste, εὐτυχῶς, *Herodian.* Conf. *Feliciter.*
Faustitas, ὴ εὐτυχία, ας, *Isocr.* Confer *Felicitas.*
Faustus, a, um, ὁ ϰ῾ ὴ εὐτυχὴς, ἐσ☉, *Plut.* Conf. *Felix.*
Fautor, ὁ Ϲπεδασὴς, οῦ, *Greg.* ϐοηθὸς, οῦ, *Thuc.* ὁ ϑεραπλητ☉, υ, *Dem.*
Fautrix, ὴ Ϲπεδασκὴ, ῆς, ὴ ϑεραπλητ☉, υ.
Favus, τὸ κηρίον, υ, *Aristot.* favos construo, κηρίζω, *id.* favos eximo, ἐξαίρω τὰ κηρία, *id.*

Faux, ἡ λάρυγξ, γγος, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ φάρυγξ, fauces fluvii, ἡ ἐκβολὴ ποταμοῦ, *Herodian.* **fauces**, στόμα τῆς Σπηλαίου, *Artemid.*

Fax, ἡ λαμπὰς, δδος, *Athen.* ἡ δᾶς, δαδὸς, *Philo.* ὁ φανὸς, οῦ, *Lucian.* contentionis & inimicitiæ, ἔναυσμα τῆς ἔριδος καὶ ἐχθρας, *Herodian.* facem præterre alicui, δαδοκλεῖν τινὶ, *Aristot.* præbere alicui ad aliquid, ἐναυσμὰ τινος παρέχειν τινὶ, *Herodian.*

Faxo, f. Faxim, ποιήσαιμι, ποιήσω, δράσαιμι.

Febricito, πυρίττω, *Gal.* πυριτταίνω, *Aretæus.*

Febricula, τὸ πυρίτιον, ου, *Al. Aphr.*

Febriculosus, α, um, ὁ καὶ ἡ πυρετώδης, ους.

Febrilis, πυρετώδικὸς, ὴ, όν, *Gal.*

Febrio, idem quod *Febrito.*

Febris, ὁ πυρετὸς, οῦ, *Gal.* quotidiana, ἀμφημερινὸς tertiana, τριταῖος, quartana, τεταρταῖος, continua, συνεχὴς, *Item* hectica, ἑκτικὸς, conversio & accessio febris, πάροδος καὶ κατακολὴ πυρετοῦ, *Dem.* ardor febris, ὁ καῦσος, rigor, s. horror, τὸ ῥῖγος, ους.

Febrifugus, ὁ ἀλεφιφελιαν, ᾶνος, *Dem.* ὁ φεβρεφύγος, ου, *Plut.*

Fecialis, ὁ εἰρηνοδίκης, ου, *Dion. Hal.* ὁ εἰρηνοποιὸς, ὁ Σπένδοφόρος, ου, *Plut.* ὁ φηκιάλλος, ἑως.

Fel, ἡ χολὴ, ῆς, *Plut.*

Felicitas, ἡ εὐτυχία, ας, *Dem.* τὸ εὐτύχημα, ατος, *Idem*, ἡ εὐδαιμονία, ας, *Isocr.* ἡ εὐπραγία, ας, *id.* ἡ εὐπραξία, ας, *Dem.* magna, εὐδαιμονία μεγάλη, *Dem.* πολὺ καὶ μεγάλη, *id.* summa, ὑπερβολὴ τῆς εὐδαιμονίας, *Isocr.* omnia, τὸ λίαν εὐτυχεῖν, *idem*, incredibilis, εὐτυχία θαυμασία, *id.* inexspectata, ἀπροσδόκητος, *id.* falsi, εὐδαιμονία ψευδὴς, *Isocr.* antiqua, παλαιὰ, *Dem.* præsens, ὑπάρχασα, *Isocr.* communis, κοινὴ, *id.* alicna, ἀλλοτρία, *id.* conferre non minimam partem ad felicitatem, συμβάλλεσθαι οὐκ ἐλάχιστον μέρος πρὸς εὐδαιμονίαν, *Isocr.* perducere aliquem ad felicitatem, ἄγειν τινὰ πρὸς εὐδαιμονίαν, *Dem.* felicitatem dare, εὐδαιμονίαν δίδοναι, *id.* parare bello, κτᾶσθαι διὰ πολέμου, *id.* adipisci, καθίστασθαι εἰς εὐδαιμονίαν, *Isocr.* ferre pulchre & moderate, φέρειν καλῶς καὶ μετρίως εὐτυχίαν, *Isocr.* metus vanus, μετρία τὴν εὐδαιμονίαν τῇ γαστρὶ, *Dem.* natum præsentia, τὸν εὐδαιμονίαν κεῖσθαι ποῖς ἀγρίοις, *Isocr.* æstimare ex aliquo, δοκιμάζειν εὐδαιμονίαν ἐκ τινος, *idem*, augere, ἐπὶ πλέον τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν, *id.* amittere, ἐξιέναι τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας, *idem*, cupere alicui, ἀφαιρεῖσθαί τινι τὴν εὐδαιμονίαν, *id.* felicitate recte uti, ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι, *Dem.* non moderate uti, ἀμετρίως χρῆσθαι οἷς τις εὐτυχεῖ, *id.* abuti, μὴ καλῶς χρῆσθαι ταῖς ἐυτυχίαις, *Isocr.* corrumpi, διαφθείρεσθαι ὑπὸ τῆς εὐπραξίας, *id.* indicium felicitatis præbere, ἀνέχειν καθιστάναι ἑαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας, *id.* certare cum Jove, πρὸς Διὰ περὶ εὐδαιμονίας ἀγωνίζεσθαι, *Ælian.*

Feliciter, εὐτυχῶς, *Dem.* εὐδαιμόνως, *Isocr.*

Felis, ὁ αἴλουρος, ου, *Aristot.*

Felix, ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, ους, *Dem.* εὐτυχῶν, οῦσα, όν, *id.* ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, ονος, *id.* εὐδαιμονῶν ὢσα, ὄν, *id.* & beatus, εὐδαίμων καὶ μακάριος, *id.* & beate gloriosque vivens, εὐτυχῶν καὶ σὺν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρηστῇ δόξᾳ ζῶν, *Dem.* propter aliquid, εὐδαίμων διά τι, *Isocr.* εὐτυχίαι. *id.* diu felix, εὐτυχία, *Dem.* eudæmonia, *id.* felicem efficio aliquem, εὐδαίμονά τινα ποιῶ, *Isocr.* prædico aliquem, εὐδαιμονίζω τινὰ, *id.* μακαρίζω τινὰ, *Isocr.* felicem vitam ago, εὐδαίμονος ἢ βίον διατελῶ, *id.*

Fellæus, α, um, ὁ καὶ ἡ χολώδης, ους. *Gal.*

Femen, ὁ μηρὸς, οῦ, *Plut.*

Femina, vide *Fœmina.*

Femoralia, τὰ ὠμοζώματα, ων, *Plut.*

Femur, ὁ μηρὸς, οῦ, *Plut.*

Fenestella, τὸ θυρίδιον, ου, *Plut.*

Fenestra, ἡ θυρὶς, ίδος, *Plut.* fenestram aperire alicui, καλῶ παραδιδόναι τινὶ, *Plato*, κλεισίαδα ἀνοίγειν τινὶ, *Plut.*

Fera, τὸ θηρίον, ου, *Xen.* ὁ θὴρ, θηρὸς.

Feracitas, ἡ εὐφορία, ας, *Philo.* ἡ φολυκαρπία.

Feralis, e, νεκρώδης, ὴς, ὄν, *Lucian.*

Ferax, ὁ καὶ ἡ εὔφορος, ου, *Herodian.* Confer *Fertilis.*

Ferculum, τὸ βάσιμα κρατιβίμβον.

Fere, χεδόν, dixi, quæ existimo expedire, εἰρηκα, ἃ νομίζω συμφέρειν, *Dem.* fere evertere remp. παρὰ μικρὸν λύειν σχολὴν, *Isocr.* fe e dilaniatus fui, μονονοὺ διεσπάσθην, *id.* fere singulis diebus, ἐλίγα δεῖν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, *id.* fere dixerim, ὀλίγα δεῖν λέγειν. *Dem.*

Ferentarius, ὁ ἀκροβολιστὴς, οῦ, *Ælian.*

Feretrum, τὸ φέρετρον, ου, *Hom.* ὁ σορὸς, οῦ, *Clem. Alex.*

Feriæ, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *Isocr.* Bacchanalium, ἑορτὴ, τῶν Διονυσίων, *Dion.* ferias ago. Vide *Feror.*

Feriatus, a, um, χολαῖος, αία, αῖον, maleferiatus, ὁ καὶ ἡ κακόχολος, ου, *Iuid. Plusf.*

Ferinus, a, um. ὁ καὶ ἡ θηριώδης, ους, homo, ἄνθρωπος, *Aristot.* natura, φύσις, *id.* ὁ καὶ ἡ θήρειος, ου, carnes, θήρεια κρέα, *Xen.*

Ferio, τύπτω, *Dem* aliquem, πατάσσω τινὰ, *Xen.* calce, λακτίζω, *Lucian.* comu, κερατίζω, *Plato.*

Ferior, χολάζω, *Plut.* χολῶ ἄγω, *Lucian.*

Feritas ἡ θηριώδια, ας, *Aristot.* ἡ ἀγριότης, ητος, *Lucian* & agrestis immanitas, τὸ θηριῶδες καὶ ἄγριον, *Plato.*

Ferme, idem quod *Fere.*

Fermentaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζυμώδης, ους.

Fermentatio, ἡ ζύμωσις, εως, *Plato.*

Fermentatus, ζυμίτης, ου, panis, ἄρτος, *Poll.*

Fermenteico, ζυμόομαι, *Hippocr.*

Fermento, ζυμόω, massam, τὸ φύραμα, *N. T.* triam, τὸν ζῶ, *Theophr.*

Fermentum, ἡ ζύμη, ης, *Plut.* refero, ζυμίζω, *Diosc.*

Ferox, φέ.ος, belli pondus, τὸ πολέμου βάρος, *Diod. Sic.* facile res adversas, εὐκόλως τὰς ἀτυχίας, *Aristot.* æquo animo, εὐχημόνως, *Xen.* facile calamitatem, καλῶς, μετρίως, φρόνως, εὐχερῶς, γενναίως τῷ Συμφορᾷ, *Isocr. Aristot.* molestæ, βαρέως, χαλεπῶς, ἀνιαρῶς, λυπηρῶς καὶ βαρέως, *id.* contumeliam, ἀνέχομαι ὕβρεν, *Demosth.* ægerrime ignominiam, βαρυαλγῶ ἀτιμίᾳ, *Plato.* inquo animo rem, δυσχερῶνω πρᾶγμα, *Dem.* legem, τίθημι νόμον, *id.* literas s. epistolam, φέρω ἐπιστολὴν, *id.* ab aliquo ad aliquem, φέρω γράμματα παρά τινος πρός, τινα, *id.*

Ferocia, ἡ ἀγριότης, ητος, *Plato.* ἡ ἀγεραχία ας, *Philostr.*

Ferocio, ὀγκόομαι, erga aliquos, ἀγριαίνω πρός τινας. *Plut.*

Ferociter, ἀγρίως, βιαίως, & valde superbe, ἀγεραύχως καὶ λίαν ὑπερηφάνως, *Polyb.*

Ferox, βιαίος, αία, αιον, *Dem.* θρασυνόμενος, ένη, ενον, *id.* ἄγριος, ία, ιον, *Plato.*

Ferramentum, τὸ Σιδήριον, ου, *Thuc.*

Ferraria, ἡ Σιδηρυρχία, ας, τὸ Σιδηρεῖον, ου, *Aristot.*

Ferrarius, a, um, Σιδηρικὸς, ὴ, όν, faber, ὁ Σιδηρεὺς, έως, *Poll.*

Ferreus, a, um, Σιδήρεος, έα, εον, falx ferrea, Σίδηρεον δρέπανον, *Xen.* catena ferrea, Σιδηρᾶ ἅλυσις, *Dem.* cor, Σιδηροῦν Σπλάγχνον, *Plut.*

Ferruginens, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, ους.

Ferrugo, ὁ ἰὸς Σιδήρου, *Diosc.*

Ferrum, ὁ Σίδηρος, ου, *Plut.* ferro munio seu obduco, præfigo, Σιδηρόω, *Thuc.*

Ferrumen, ἡ κόλλα, ης, *Diosc.*

Ferruminatio, ἡ κόλλησις, εως, Σιδήρου, *Plut.*

Ferrumino, κολλάω Σίδηρον, *Hist.*

Fertilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔφορος, ου, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ πολύκαρπος, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ πολύφορος.

Fertilitas, ἡ εὐφορία, ας, *Philo.* annua, ἡ εὐετηρία, ας, *Dem.*

Fertiliter, εὐφόρως.

Fervefacio, ἀναζέω, aliquid, ζέω, *Gal.* ἀναζεμάζω, *Diosc.*

Ferveo, ζέω, *Gal.* βράζω.

Fervesco, ζέομαι, *Diosc.*

Fervidus, a, um, ζεστὸς, ὴ, όν, aqua, ζεστὸν ὕδωρ, *Diosc.*

Ferula, νάρθηξ, ηκος, ὁ *Xen.* ἡ ῥάβδος, ου, *Plut.*

Ferulaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ναρθηκώδης, ους.

Fervor, ὁ βρασμὸς, οῦ, ἡ ζέσις, εως.

Ferus, a, um, ἄγριος, ία, ιον, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ θηριώδης.

Fessus, a, um, ἀπειρηκὼς, υῖα, ος, *Plato.*

Festinanter, διὰ Σπουδῆς, *Herodot.* μετὰ Σπουδῆς *Xen.* μετὰ σχολῆς σπουδῆς, id. σπουδαίως, scribo, διὰ ταχέων γράφω, *Isocr.*

Festinate, idem quod antecedens *Festinanter.*

Festinatio, ἡ Σπουδὴ, ῆς, *Dem.* τὸ τάχος, ους, *id.* ἡ ἐπειξις.

Festinato, idem quod *Festinanter.*

Festine, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, id. Confer *Festinanter.*

Festino, Σπεύδω, *Dem.* ad aliquem, πρός τινα, *Aristoph.* præoccupare occasionem, προλαβεῖν τὸ καιρὸν, *Herodian.* expeditionem, ἐπισπεύδω τὴν στρατιὰν, *Isocr.*

Festinus, a, um, Σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* ταχὺς, εῖα, ὺ, *id.*

Festive, ἑορτίως, *Plut.* ἐπιτρόπως, *id.*

Festivitas, ἡ ἀστειότης, ητος, ἡ εὐτραπελία.

Festivus, a, um, ἀστεῖος, εία, εῖον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐτράπελος, ου, *Isocr.* ἀζρὸς, ὰ, όν, & urbanus, καὶ ἀστικὸς, *Lucian.* Conf. *Facetus.*

Festuca, τὸ κάλαμος, ου, *Plut.*

Festum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *id.* & sacrum, τελετὴ καὶ ἱερὸν, *id.* festum instituo, ἱερομηνίαν στῆσαι, *id.* celebro s. ago, ἱερομηνίαν ἄγω, *Dem. Isocr.* ἑορτάζω, *Isocr.* violo, ἀδικῶ περὶ τὴν ἑορτὴν, *Dem.* impietate, ἀσεβείᾳ περὶ ἑορτὴν, *idem.*

Festus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἑορτιος, ου, *Nat.* ὁ καὶ ἡ ἑορτώδης, ους, festi dies, ἑορτώδης καιρὸς, *Philo.*

Fiber, ὁ κάσωρ, ορος, *Diosc.*

Fibra, ἡ ἶς, ἰνὸς, *Hippocr.*

Fibrinus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ τῦ κάσορος.

Fibula, ἡ φόρπη, ης, περόνη, ης, *Æl.*

Fibulo, φορπίζω, *Suid.* περπαίζω, *Æschyl.* ἐμπορπάω, *Herodot.* aliquid, φορίζειν τι καταλαμβάνω, *Æl.*

Ficedula, ἡ συκαλὶς.

Ficetum, ὁ συκὼν, ῶνος.

Ficosus, a, um, ὁ καὶ ἡ συκώδης, ους.

Ficte, πλαστῶς, *Plato*, πεπλασμένως, *Aristot.*

Fictile, τὸ κεράμιον, ου, ἡ κεραμὶς, ίδος, *Athen.*

Fictilis, e, κεράμεος, έα, εον, *Herodot.* κεπάμειος, εια, ειον, *Plut.* κεραμικὸς, ὴ, όν, *Herodot.*

Fictio, ἡ πλάσις, εως.

Fictitius, a, um, ὁ καὶ ἡ, πλασματώδης, ους.

Fictor, ὁ πλάστης, ου, *Plut.* ὁ πλασματίας, ου, *id.*

Fictrix, ἡ πλάστειρα.

Fictus, a, um, ὁ καὶ ἡ φρισποίητος, ου, *Aristot.* πλαστὸς, ὴ, όν

Ficulneus, a, um, Σύκινος, η, ον, lignum, ξύλον, *Plut.* arcus, τόξον, ἐπικεκρυμμένον, *Aristoph.*

Ficus, arbor, ἡ συκῆ, ῆς. *Diosc.* fructus, τὸ Σῦκον, ου, *Dem.* ficus novella, ἡ συκὰς, άδος, *Poll.* e ficubus factus, συκίνος, η, ον. *Plut.* vinum e ficubus, ὁ συκίτης, ου, *Diosc.* ficus lego, συκάζω, *Poll.*

Fide, πιστῶς, *Dem.*

Fidejubeo, ἐγγυῶμαι, *Plut.*

Fidejussio, ἡ ἐγγύη, ης, *Dem.* ἡ κατεγγύη, ης, *idem.*

Fidejussor, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐγγυάμβρος, ου, *id.*

Fidelia, ἡ χύτρα, ας, *Plin.*

Fidelis, e, πιστὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Fidelitas, ἡ πίστις, εως, *Plut.*

Fideliter, πιστῶς, *idem* fuare aliquid, δεῖ τινος, *Dem.*

Fidenter, θαρραλέως, *Isocr.* θρασέως, *Dem.*

Fidentia, ἡ θρασύτης, ητος, *Dem.* ἡ τόλμα, ης, *id.* τὸ θάρρος, ους, *Aristot.*

Fideo,

Fides, ἡ πίστις, εως, *Dem.* τὸ πιστεύειν, *id.* satis fidei, ἱκανὴ πίστις, *Isocr.* fidem dare, f. obstringere alicui, πίστιν τινὶ δοῦναι, *Dem.* adhibere alicui, πιστεύειν τινί, *Plut.* dare & accipere, δοῦναι καὶ λαβεῖν, *Dem.* διδόναι καὶ δέχεσθαι, *Isocr.* violare f. solvere λύειν, *Isocr.* non habere alicui, ἀπιστεῖν τινί, *Xen.* ἀπίστως ἔχειν πρός τινα, *id.* εἶναι τινι πρὸς τινα, *Dem.* firmari, γίγνεσθαι, *Isocr.* fide publicam dare, ἀσφάλειαν διδόναι τινί, *id.* habere alicui, πιστεύειν τινι, *Dem.* fallere, ψεύδεσθαι, *Isocr.* invenio apud aliquem, εὑρίσκω πρός τινα, *id.* esse alicui apud aliquem, εἶναί τινι πρός τινι, *Dem.* firmari, γίγνεσθαι, *Isocr.* fide digno, ὁ καὶ ἀξιόπιστος, ος, *Dem.* ὁ καὶ ἀξιόχρεως, ος, *id.*

Fides, i. e. chorda, ἡ χορδή, ῆς, *Plato*, fides non habens, ὁ καὶ ἡ σχιζόδους, ους, *Aristot.* fidibus cano, κιθαρίζω, *Lucian.*

Fidicen, ὁ κιθαρίστης, ὁ κιθαρῳδός.

Fidicula, τὸ λυρίον.

Fido, πιστεύω, alicui, τινὶ, *Dem.* nimium rei, σφόδρα πιστεύειν πράγματι, *id.* Conf. *Confido.*

Fiducia, τὸ θάρρος, εος, *Aristot.* θράσος, εος, *Xen.* repono in aliquo, πεποιθέναι τινι, *Plato*, πιστεύω τινὶ, *Dem.* θαρρῶ τινὶ, *Herodian.* in Deo, πίστιν ἔχει ἡ Θεὸν, *N. T.* ὅτι τῷ Θεῷ, *Fur.*

Fidus, a, um, πιστος, ὴ, ὸν, *Dem.* naturâ, φύσει, *id.* fidum se præbere alicui, πίστον παρέχειν αὑτὸν τινι, *Isocr.* esse alicui, εἶναί τινι, *idem*, διακειῶς πρός τινα, *id.*

Figlina, τὸ κέραμεικὸν, ὸ, *Aristin.*

Figlinum, sc. vas, τὸ κεραμεῖον, ὸ, *Plut.*

Figlinus, a, um, κέραμεος, ᾶ, ον, *Diosc.* κεραμικος, ὴ, ὸν, casa, κεραμὶς κύλιξ, *idem*

Figmentum, s. opus figlinum, τὸ πλάσμα, ατος, *Lucr.* & commentum, ὁ πλασμα, ατος, *id.* omnia figmenta & commenta redarguere, πάντα τὰ πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα ἐξελέγχειν, *id.*

Figo, πήγνυμι, aliquid, τι, *Xen.*

Figulinus, e, vide *Figlinus.*

Figulus, ὁ κέραμεὺς, έως, *Aristot.*

Figura, τὸ σχῆμα, ατος, *Dem.* ὁ τύπος, ου, τί, figuram ceræ indere, μετάβολον μορφὴν εἰς τὸν κηρὸν, *Æl.* Conf. *Forma.*

Figuratio, συγκριτισμὸς, ὁ, *Plut.*

Figuro, χρηματίζω, *Xen.* ἐπιστέμαι, *Isocr.*

Filia, θυγάτηρ, τρος, *Dem.* natu major, πρεσβυτέρα, *id.* nubilis, ὑπήλικος, *id.* innuptam habere γάμε, *id.* indotata, ἀπροικος, *id.*

Filiola, τὸ θυγάτριον, ου, *Dem.*

Filiolus, το ἐκγονὸν, ου, *N. T.* τὸ υἱδιον, *Aristoph.* τὸ παιδίον, *Dem.*

Filius, ὁ υἱος, ου, *Dem.* ὁ υἱὸς, έως, *id.* ὁ παῖς, παιδος, *id.* τὸ τέκνον, natu maximus, υἱὸς πρεσβύτατος, *id.* alter a mortuo, ὁ μὲν θ πρεσβύτατος γενόμενος, *id.* minimus, νήπιος, *id.* adultus, υἱὸς ἀνὴρ, *id.* legitimus, υἱὸς γνήσιος, *id.* natura is, υἱὸς φύσει, adoptivus, υἱὸς εἰσποίητος, *id.* subditus, υἱὸς ὑποβολιμαῖος, *id.* unigenitus, υἱὸς μονογενὴς, *Plato.*

Filix, ἡ πτερις, ιδος.

Filo, μορδέω, *Lucan.*

Filum, τὸ νημα, ατος, *Nax.* τελαι, τὸ ὕφασμα, ατος, *Inscr.* τὸ λινον, ου, *Plut.* decussatum, μιτύδριον, *Luc.*

Fimbria, τὸ κρόσπεδον, ου, *Alex.* ὁ θυσανος.

Fimetum, ὁ κοπρων ὼν, *Cic. Al.*

Fimus, ὁ κοπρος, ου, *Aristot.* ἡ σφοδρα, ας, *Diosc.* τὸ σκύβαλον.

Finco, χίζω, lignum, ξύλα, *Xen.*

Fingo, χρηματίζω, *Xenoph.* simulacrum, ἐργάζομαι εἴδωλον, *Isocr.* sermones s. fabulas, πλάττω λόγους, *Dem.* & simulo aliquid, πλάττομαι τι καὶ προσποιοῦμαι, *id.* aliquid, ut poeta, πάντα τὰ ποιῶ, *id.* multa finxerunt de aliquo, λεγοποιοῦσι πολλὰς ἀνομίας κατά τινος, *id.* exemplum, πλάττω παράδειγμα, *id.* rationes, eaque accommodo alicui rei, πλάττω λόγους καὶ παρέχω φόρος τι, *id.*

Finio, τελῶ, aliquid, τι, *Dem.* sermonem, τελευτάω λόγον, *Thuc.* φαύω τὸν λόγον, *Xenoph.* ἀπαύομαι τοῦ λόγου, *Plato*, vitam, καταλύω τὸν βίον, *Lucian.* agrum, ὁρίζω χάραν, *Dem.*

Finis, τὸ τέλος, ους, *Dem.* τὸ πέρας, ατος, *id.* ὁ ὅρος, ου, *id.* finem alicujus rei constituo, ὑποτίθημι τέλος τινὸς, *id.* attingo alicujus rei, πρὸς τελευτὴν τινός εἰμι, *Isocr.* accedo ad finem negotii, πράγμα μοι ἴσι πρὸς τελευτὴν, *Dem.* habere finem, ἔχειν τέλος, *id.* nullum habere, ὅρον μὴδένα ἔχειν, *id.* μὴδὲν πέρας ἔχειν, *id.* impono orationi, facio dicendi, παύω τὸν λόγον, *Xen.* ἀπαύομαι τοῦ λόγου, *Plato*, καταπαύω τὸν λόγον, *Lucian.* sine fine, ἀδιαλείπτως, *N. T.* ad finem perduco sermonem, φαίνω λόγον, *Isocr.* finibus carco. ἀφιστεω, *Synes.* fines terræ, ὅροι γῆς, *Herodian.* imperii, τὰ ἄρχης, *id.* Conf. *Limes*, item *Terminus.*

Finitimus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμορος, ος, ον, χώρα, *Dem.* prædium, χωρίον, *id.* & in vicinia habitans, ὁμορος καὶ πλησιον οἰκῶν, *Isocr.* alicujus, πλησίαν χώραν τινος, *id.* omnibus finitimis locis uti, ἔχειν πάντας τοὺς πλησίον συμμάχους, *Dem.*

Finitio, ὁ ὁρισμος, ὁ, *Aristot.*

Finitivus, a, um, ὁριστικος, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Finitor, ὁ ὁριστὴς, ὁ, *Dem.*

Fio, γίγνομαι, *Dem.* γινεσθαι, *Isocr.* fit, συμβαίνει, *id.* fiat! γενοιτο, *Jos. Mart.* heri potest, ut sibi quis ipse injurium facit, ἐνδέχεται ἀδικεῖν ἑαυτὸν, *Aristot.* fieri non potest, ut pauci multis bene velint, οὐκ ἔστιν, ὀλίγους πολλοῖς εὖνους γίγνεσθαι ἀν. *Dem.* ut homines ab errore abducantur, ἐστιν οὐχ οἷόν τε ἀποτρέπειν τὴν ἁμαρτημάτων αὐρέσιν, *Isocr.* ut consequatur injustus, ὡς ἔστιν ἀδικοῦντα κτᾶσθαι, *Dem. Phil.* ut bene audiant, ὅ δυνατὸν ἀκοῦειν καλῶς, *Conf.* ut homo Dei colloquium sustineat, ἀμηχανον ἀνθρώπῳ δυνηθῆναι θείαν ὁμιλίαν, *idem.*

Firmamen, τὸ στήριγμα, ατος, *Plut.* τὸ ἐρεισμα.

Firmamentum, idem quod *Firmamen.*

Firmator, ὁ βεβαιωτὴς, ὁ, *Plut.*

Firme, βεβαίως, *Plato*, σφοδρα.

Firmitas, ἡ βεβαιότης, ητος, *Aristot.*

Firmitudo, idem quod *Firmitas.*

Firmo, βεβαιῶ, præs. στηρίζω, ἱδρύω, *Herodian.* imperium, βεβαιοῦσθαι ἀρχὴν, *Thuc.* Conf. *Confirmo.*

Firmus, a, um, βέβαιος, αία, αιον, inimicitia, βεβαία ἔχθρα, *Dem.* firmum s. ratum esse, κύριον εἶναι, *id.*

Fiscalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆς ταμίης.

Fiscella, ἡ κυρτὶς, ίδος, το κυρτίδιον, ου, *Diosc.* ἡ Σικὴν.

Fiscus, τὸ δημόσιον, τὸ ταμεῖον, ου, *Herodian.* Conf. *Ærarium.*

Fissilis, e, σχιστὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Findo, ἡ σχισις, εως, *Suid.*

Fissura, το σχισμα, ατος, *Lucian.*

Findus, ξεσαιον τῶν ἐδαφιζόντων.

Fistuco, ἐδαφίζω, *Theophr.*

Fistula, ὁ αὐλος, ου, *Plato*, ἡ σύριγξ, γγος, *Aristot.*

Fistularis, e, αὐλικὸς, ὴ, ὸν, ὁ συριγγίας, ου, arundo, συριγγίας κάλαμος, *Diosc.* ἡ συριγγὶς, ίδος, cassia, συριγγὶς κασία, *Gal.* n. parva, το συριγγιον, ου, *Plut.*

Fistulator, ὁ αὐλητὴς, ῆρος, *Hesych.* ὁ αὐλητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ συριστὴς.

Fistulo, αὐλέω, *Plut.*

Fistulatio, ἡ αὐλησις, εως, *Aristot.*

Fistulosus, a, um, ὁ καὶ ἡ συριγγώδης, ους, *Eujeb.*

Flabellum, quo ventilatur frumentum, το πτύον, ου, *Xen.* quo excitantur carbones, item muscarium, ἡ ῥιπὶς, ίδος, *Poll.* & *Hesych.* το ῥιπίδιον.

Flabrum, τὸ πνευμα, ατος, *Aristot.*

Flacceo, χαλάω, *Plato*, μαραίνομαι, *Aristot.*

Flaccidita, ἡ μάρανσις, εως, *Aristot.* ὁ μαρασμὸς, οῦ, *id.*

Flaccidus, a, um, χαλαρὸς, ὰ, όν, *Jos.* ὁ καὶ ἡ μαρασμώδης, ους, *Galen.*

Flaccus, a, um, ὁ τὰ ὦτα καταβάλλων, ατος.

Flagello, μαστιγόω, aliquem, τινὰ, *Dem.* equos, μαστίζω τοὺς ἵππους, *Plut.*

Flagellum, ἡ μάστιξ, γος, *Plut.*

Flagitiose, μοχθηρως, *Plato*, vivo, κατὰ μοχθηρίαν ζάω, *Aristot.*

Flagitiosus, a, um, μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* πονηρὸς, ρὰ, ρὸν.

Flagitium, ἡ μοχθηρία, ας, *Dem.* τὸ πονηρόημα, ατος, *idem.* Conf. *Crimen*, item *Scelus.*

Flagito, ἐξαιτέω, ἐνοχλέω, *Dem.* λιπαρέω, *Herodian.*

Flagrans, ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ος, *Plut.* pecuniæ, ὁ καὶ ἡ ἐρασιχρήματος, ος, *Xen.* in flagranti crimine, ἐπ' αὐτοφώρῳ, *N. T.*

Flagranter, φλεγμαίνως, διαπύρως.

Flagrantia, ὁ φλογμὸς, ὁ, *Plato.*

Flagro, φλέγομαι, *Plut.* deliderio alicujus rei, φέρομαι πόθῳ τινὸς, *Dem.* πόθου δεινὸν ἔχω τινος, *Xenoph.*

Flagrum, ἡ μάστιξ, γος, *Plut.* ἡ αἰκία, ας, *Philo*, flagris cædo, μάστιξι ξαίνω, *Plut.* flagris aliquem subjicio, μάστιξιν ἀνατείνομαί τινα, *N. T.*

Flamen, τὸ πνεῦμα, ατος, *Aristot.*

Flamen, sacerdos, ὁ ἱερεὺς, ὁ, *Plut.* ἱρεὺς, έως, *Philo.*

Flamma, τὸ φλογίδιον, ου.

Flammea, ἡ ἱερὰ φάτνη, ης, *Plut.* ἱρὰ, ᾶς, *Philo.*

Flammeus, a, um, φλογώδης, ὴς, ὲς, ἐσθὴς, *Plut.* ἱρὸς, ὰ, ὸν, *Philo.*

Flammula, το φλογίδιον, ου, *Diosc. Interp.*

Flatulentus, ὁ καὶ ἡ πνευματώδης.

Flatus, ὁ πνεῦσις, εως, *Gr.*

Flaveo, ξανθίζομαι, *Aben.* ξανθίζω, LXX.

Flavus, a, um, ξανθὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Flebilis, e, ὁ καὶ ἡ θρηνώδης, ες, *Herodian.*

Flecto, κάμπω, aliquid, τι, *Theophr.*

Fleo, κλαίω, *Æschin.* aliquem, vide *Defleo.*

Flexus, us, ὁ καυθμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ὀδυρμὸς.

Flexibilis, e, καμπτὸς, ὴ, ὸν, animo, εὐκαμπὴς, ὴ, ὲς, *Isocr.*

Flexio, ἡ κάμψις, εως, ἡ καμπὴ, *Plut.*

Flexuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκολυκαμπὴς, ους, *Plut.*

Flexura, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.*

Flexus, us, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.* ἡ διακαμψις, εως, *Lucr.*

Flo, πνέω, *Xenoph.*

Floccifacio, ὀλιγάριον, aliquid, ὀλιγάρας ἔχω, οὐδενός τι, *Æschin.* ἀμελῶς ἔχω περί τι, *Dem.* παρὰ μὴδὲν ποιοῦμαί τι, *Dem.*

Flocculus, το κροκιδιον, ου.

Floccus, ὁ κρόκις, ιδος, *Plut.* τὸ κνάφαλον, floccus lego, κροκιδεύω, *Arcteus*, floccorum lectio, ὁ κροκισμὸς, ὁ, *Gal.*

Floreo, ἀνθέω, *Aristot.* ætate, ἀνθέω ἐν ὥρᾳ, *Plato*, ἀνθέω ἀκμάζω, *Diosc.* divitiis, ἀκμάζω πλούτῳ, *Herodot.* χρήμασι, *Æschin.* summa gloria, διαπρεπω μακρᾷ τῇ δόξῃ, *Ælian.*

Floresco, ἀνθέομαι.

Floreus, a, um, ἀνθινὸς, ἀνθινὴ, ἀνθινὸν, *Plut.*

Floride, ἀνθηρῶς, *Isocr.*

Floridus, a, um, ἀνθηρὸς, ὰ, όν, *Lucian.* ἀνθικὸς, *id.* εὐανθὴς, *Plato*, orator, ὁ τῶν λέξιν ἀνθίζων, *Dion. Hal.*

Florulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνθώδης, ους, *Theophrast.*

Flos, τὸ ἄνθος, ους, *Aristot.* ætatis, ἡ ἀκμὴ, ῆς, *Isocr.* ἀκμὴ ἀνθοῦσα, *id.* in flore ætatis constitutus, ὁ ἀκμάζων, οντ-, *Dem.*

Flosculus, τὸ ἀνθύλιον, υ, *Dioſc.*

Fluctuatio, ἡ κύμανσις, εως, ἡ κυμάτωσις, εως, *Strabo.*

Fluctuo, κυμαίνω, *Plut.* κυμαίνομαι, *id.* κυμαίνομαι, *Thuc.* animo, ἀπορίᾳ ἔχομαι, *Herodian.* ἐν ἀπορίᾳ γίνομαι, *Thuc.*

Fluctuoſus, a, um, ὁ κῆ ἡ κυματώδης, ες-, *Ariſtot.*

Fluctus, us, τὸ κῦμα, ατ-, *Lucian.*

Fluentum, τὸ ῥεῖθρον, ῠ, *Theophr.* τὸ ῥέεθρον τῦ ποταμῦ, *Herodot.* parvum, τὸ ῥυμάτιον, υ, *Plut.*

Fluidus, a, um, ὁ κῆ ἡ ῥοώδης, ες-, *Ariſtot.* ῥυτὸς, ἡ, όν, *Theophr.*

Flumen, ὁ ποταμὸς, ῦ, *Dem.*

Flumineus, a, um, ποτάμι-, ία, ιον, *Diod. Sic.*

Fluo, νάω, ῥέω, fluvius fluit per mediam urbem, ποταμὸς ῥεῖ διὰ μέσης τ πόλεως, *Xenoph.* fluunt verba, vita, tela, lapides, ῥέουσι, &c.

Fluvialis, e, ποτάμι-, ία, ιον, *Diod. Sic.*

Fluvius, ὁ ποταμὸς, ῦ, *Dem.*

Fluxe, ῥύδην.

Fluxio, ἡ ῥύσις, εως, ventris, ὁ ῥευματισμὸς κοιλίας.

Fluxus, a, um, ῥευδὴς, ὴ, ὲν, ὁ κῆ ἡ ῥαδὴς, ες-.

Fluxus, us, τὸ ῥεῦμα, ατ-.

Focillo, ἀναλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Foculus, τὸ ἐσχάριον, υ, *Plut.*

Focus, ἡ ἑστία, ας, *Hom.* ἡ ἑστία, ας, *Herodian.*

Fodico, νύσσω, ὀρύσσω, *Maccab.* σκαλίζω.

Fodina, τὸ μέταλλον, υ, *Polyb.* ἡ μεταλλεία, ας, *Diod. Sic.*

Fodio, ὀρύσσω, lacum, ἀπολίμνιον, *N. T.* σκάπτω.

Fœcunde, εὐκάρπως.

Fœcunditas, ἡ εὐκαρπία, ας, *Theophr.*

Fœcundo, εὐκαρπον ποιέω.

Fœcundus, a, um, ὁ κῆ ἡ εὔτοκ-, υ, ὁ κῆ ἡ εὔκαρπ-, υ, *Theophr.* ὁ κῆ ἡ εὐφόρ-, υ, *Hexam.*

Fœde, μιαιῶς, αἰσχρῶς, *Dem.* Conf. *Turpiter.*

Fœderatus, a, um, ὁ κῆ ἡ ξυσπονδ-, υ, *Dem.* ὁ κῆ ἡ ὁμοσπονδ-, υ, *id.*

Fœdifragus, ὁ κῆ ἡ παρασπονδ-.

Fœditas, ἡ μιαρία, ας, *Suid.* Conf. *Turpitudo.*

Fœdo, μιαίνω, *Herodian.* aliquid, καταρυπαίνω τι, *Dem.* μολύνω.

Fœdus, a. um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* Conf. *Turpis.*

Fœdus, eris, ἡ Σπονδὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ξωμβήκη, ης, ἡ facere cum aliquo, ξωμβήκην ποιεῖσθαί πρός τινα, *id.* dicere cum aliquo, στείσασθαι σπονδὰς τινί, *id.* jurare cum aliquo, ὀμνύναι συνθήκας πρός τινα, *id.* improbare, ἀποχειροτονεῖν ξωμβήκας, *id.* fugere, φεύγειν συνθήκας, *Lor.* violare, παραβαίνειν συνθήκας, *Dem.* παρασπονδεῖν, *id.* rumpere, ſ. ſolvere, λύειν συνθήκας, *id.* delere, ἐξαλείφειν συνθήκας, *Iſocr.* ſervare, διαφυλάττειν συνθήκας, *Dem.* excipere aliquem in fœdere, ἐξαίρετον γράφειν τινὰ ἐν συνθήκῃ, *id.* comprehendere aliquem in fœdere, συμπεριλαμβάνεσθαί τινα ἐν συνθήκῃ, *id.* excludere aliquem fœdere, ἐκσπονδον ποιεῖν τινα, *id.* manere in fœdere, ἐμμένειν τῇ συνθήκῃ, *id.*

Fœnella, τὸ χωλάριον, υ, *Dem.*

Fœmina, ἡ θῆλεια, ας, *Dem.* ἡ γυνὴ, γυναικὸς, *id.* Conf. *Mulier.*

Fœmineus, a, um, θῆλυς, εια, υ, *Plut.* fœminea natura, ſ. ingenium, ἡ θηλύτης, ητ-, *Plut.*

Fœminimus, a, um, θηλυκὸς, ὴ, ὸν, fœminino genere, θηλυκῶς, *Athen.*

Fœneratio, ὁ δανισμὸς, ῦ, *Plato,* τὸ δάνεισμα, ατ-, *Thuc.* ὁ τοκισμὸς, ῦ, *Ariſtot.* facere fœnerationem, ποιεῖσθαι δάνεισμα, *Thucyd.* committere pecuniam fœnerationi, συμβάλλειν χρήματα δανισμῷ, *Plato.*

Fœnerator, ὁ δανιστὴς, ῆ, ὁ δανείζων, οντ-, *Dem.* ὁ τοκίζων, οντ-, *id.* ὁ τοκιστὴς.

Fœneratorius, a, um, δανιστικὸς, ὴ, όν.

Fœnero, δανείζω, *Dem.* τοκίζω, *id.* Conf. *Fœnus.*

Fœnile, ὁ χορτὼν, ῶν-, τὸ χορτοδοχεῖον, υ.

Fœniſeca, ὁ χορτοκόπ-, υ.

Fœniſecium, ἡ χορτοκοπία, ας.

Fœnum, ὁ χόρτ-, υ, *Xen.* projicere equis, ἐμβάλλειν χόρτον ἵπποις, *id.*

Fœnus, ὁ τόκ-, υ, *Iſocr.* τὸ δάνειον, υ, *Ariſtot.* fœnori dare alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ ἀργύριον, ſ. χρήματα, *Dem.* fœnori ab aliquo pecuniam accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος, *id.* fœnori collocare, χρήματα δανισμῷ συμβάλλω, *Plato,* fœnus exerceo, ποιοῦμαι δάνεισμα, *Thuc.* fœnore exhaurior, καταντοκίζομαι, *Ariſtot.*

Fœteo, ὄζω κακῶς, δυσωδέω.

Fœtidus, a, um, ὁ κῆ ἡ δυσώδης, ες-, *Lucian.* ὁ κῆ βαρύοσμ-, υ, *Dioſc.* ὁ κῆ ἡ κακόσμ-, υ, *Heſych.*

Fœto, λοχεύομαι, τίκτω, *Ariſtot.* κυοτοκέω, *Philo.*

Fœtor, ἡ δυσωδία, ας, *Plut.* ἡ κακοσμία, ας, *Poll.*

Fœtura, τὸ κύημα, ατ-, *Ariſtot.* ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Fœtus, us, τὸ κύημα, ατ-, *Ariſtot.* ἡ γονὴ.

Fœtus, a, um, ἐγκύων, ουσα, ον, *Ariſtot.*

Foliaceus, a, um, ὁ κῆ ἡ φυλλοειδὴς, ες-.

Foliatus, a, um, ὁ κῆ ἡ φυλλώδης, ες-.

Folioſus, a, um, ὁ κῆ ἡ πολύφυλλ-, υ, *Theophr.*

Folium, τὸ φύλλον, υ, *Ariſtot.* latum, τ. πίταλον, υ, *Theophr.*

Folliculus, τὸ ξυλάκιον, υ, *Dioſc.*

Follis, ὁ κάρυκ-, υ, *Lucian.* ἡ φῦσα.

Fomento, ἀναθάλπω, *Baſ.*

Fomentum, τὸ θαλπήριον, υ.

Fomes, τὸ ὑπόκαυμα, ατ-, *Plut.* τὸ ὑπαυσμα, ατ-, *Herodian.* τὸ ζάπυρον, υ, *Max. Tyr.*

Fons, ἡ πηγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ὑρμὴ, ῆς, *Dem.* fontes & putei deficere ſolent, τὰς κ βύας κ φρέατα ἐκλείπειν πέφυκε, *id.* fontis inſtar, κρηνηδὸν, *Maccab.*

Fontanus, a, um, πηγαῖ-, αία, αῖον, *Ariſtot.* κρηναῖ-, αία, αῖον, aqua, κρηναῖον ὕδωρ, *Athen.*

Fonticulus, τὸ πηγίδιον, υ, *Suid.*

Foramen, ἡ ὀπὴ, ῆς, *Athen.* aurium, τῶν ὠτῶν, *Poll.* ἡ κυψέλη, foratum, τὸ τρῆμα, ατ-, *Dioſc.* muris, ἡ μυωτία, ας, *Ael.*

Foraminoſus, a, um, ὁ κῆ ἡ τρηματώδης, ες-, *Ariſtot.*

Foras, ἔξω, *Dem.* ἐκτὸς, *id.*

Forceps, ἡ πυρίτρα, ας, *Hom.* ἡ λεβὶς, *Heſ.*

Forda, ἡ ἔσις ἐγκυος.

Fordem, γεωμήλια, *Dem.*

Forenſis, e, ἀγοραῖ-, αία, αῖον, ſ. ὁ κῆ ἡ ἀγοραῖος, ου, controverſia, ἀγοραῖος διαφορὰ, *Herodian.* & politicus, forenſium rerum peritus, ἀγοραῖ- καὶ πολιτικὸς, *Plut.*

Foris, αἱ θύραι, ῶν, *Xenoph.* τὰ θυρώματα, *Iaſ.* αἱ θυρίδες, *Plato,* pulſo, θυροκοπέω, *Athen.* appello, τὰς θύρας ἀνίημι, *Lucian.* foribus claudo, ſ. munio, θυρόω, *Xenoph.*

Forfex, ἡ ψαλὶς, ίδ-, forfice reſeco, ψαλίζω, *Aeſopus.*

Fori, τὸ ἰδωλεῖον, υ, *Herodot.* τὸ κατάστρωμα, ατ-, *Thuc.*

Forinſecus, ἐξωθεν, *Dem.*

Foris, ἔξω, triginta dies foris eſſe, τριάκοντα ἡμέρας ἔξω γενέσθαι, *Dem.*

Forma, ἡ μορφὴ, ῆς, heroica & Deum decens, ἡρωϊκὴ κ θεοπρεπὴς, *Plut.* verborum, ἐπέων, *id.* uti formis vel rationibus aliquibus ad fictionem, χρῆσθαι ἰδέαις τισὶ πρὸς τὴν ποίησιν, *Iſocr.* cui mediocrem formam natura dedit, ᾧ μετρίαν ὄψιν ἐπῴδησεν φύσις, *Dem.* formam venalem habere, καπηλικὴν τοῦ κάλλ χρῆσθαι, *Ælian.* forma rei apud Philoſophos, τὸ εἶδ-, ους-, *Bud.* forma dicendi, ſ. orationis, ἡ ἰδέα, *Iſocr.* Conf. *Pulchritudo.*

Formalis, e, εἰδικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Formaliter, εἰδικῶς, *Ariſtot.*

Formatio, ἡ πλάσις, ἡ τύπωσις, εως.

Formator, ὁ πλασματίας, ου, *Plut.* ὁ πλάστης.

Formica, ὁ μύρμηξ, ηκ-, *Ael.*

Formicatio, ἡ μυρμηκία, ας.

Formicetum, ἡ μυρμηκιὰ, ᾶς, *Plut.* ὁ μυρμηκὼν, ῶν-, *Heſych.*

Formicinus, a, um, ὁ κῆ ἡ μυρμηκώδης, ες-, *Plut.*

Formidabilis, e, φοβερὸς, ὰ, όν, *Iſocr.*

Formidatio, ὁ φόβ-, ου, *Iſocr.* τὸ δί-, ους-, *Thuc.*

Formido, ας, καταδείδω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Conf. *Timeo.*

Formido, inis, τὸ δί-, ους-, *Dem.* Conf. *Timor.* ſ. *Metus.*

Formidoloſe, καταφόβως.

Formidoloſus, a, um, ὁ κῆ ἡ καταφόβ-, υ.

Formo, μορφόω, τυπόω, χηματίζω, aliquid, τὶ, *Philo.*

Formoſitas, ἡ εὐμορφία, ας, *Lucian.* τὸ κάλλ-, ους-, *Dem.* ἡ εὐπρέπεια, ας, *id.*

Formoſus, a, um, ὁ κῆ ἡ εὐμορφ-, υ, ὁ κῆ ἡ εὐειδὴς, ες-, ὁ κῆ ἡ εὐπρεπὴς, ες-, mulier, εὐπρεπὴς γυνὴ, *Dem.* εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν ἐστι γυνὴ, *id.* καλλωπίζομαι τὸ κάλλ-, ους-, *Iſocr.* formoſiſſimus, ἰδεῖν κάλλιστ-, *Ælian.*

Formula, τὸ χηματίον, υ, *Herodot.* τὸ γραμματίον.

Fornaceus, a, um, καμινῖ-, αία, αῖον, LXX. ὁ κῆ ἡ καμινώδης, ες-, *Strabo.*

Fornacula, τὸ καμινίον, υ.

Fornax, ὁ κάμιν-, υ, *N. T.* ὁ βαθῦν-, υ.

Fornicator, ὁ πόρν-, υ, *N. T.*

Fornico, καμαρόω.

Fornicor, πορνεύω.

Fornix, ἡ καμάρα, ας, *Gal.*

Foro, τρυπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Fors, ἡ τύχη, ης, *Dem.*

Forſan, τάχα, *Dem.*

Forte, τυχὸν, *Dem.* forte fortuna, τύχῃ, *Dem.* fieri aliquid, ὑπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην γίνεσθαί τι, *Dem.* forte fortuna adſtantes, ὑπὸ ταυτομάτου παραστάντες, *id.*

Forti fico, κρατύνω, *Thuc.* ἐχυρίζω.

Fortis, e, κραταιὸς, ὰ, όν, ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, ἀνδρεῖ-, εία, εῖον, & utilis civis, κῆ χρήσιμ- πολίτης, *Dem.* ὁ κῆ ἡ ἀνδρώδης, ους, νη, ἀνδρώδες ἄγρ, *id.* fortiori ſingulos, ut fortes fiant, παρακαλεῖν ἕκαστος ἑῦ ἐωυτὸν ἐς ἀνδρίαν, *id.*

Fortiter, ἐρρωμένως, adgredi res, ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, *Demoſth.* ſuſtinere periculum, ἀναμένειν κίνδυνον ἀνδρικῶς, *Iſocr.* ſe gerere, ἀνδρικῶς διακεῖσθαι, *Iſocr.*

Fortitudo, ἡ ἀνδρία, ας, *Dem.* ἡ ἀνδρότης, bellica, εὐψυχία πολεμικὴ, *Iſocr.* & virtus, ἀνδρεία κ ἀρετὴ, *idem,* ac tolerantia, ἀνδρεία κ καρτερία, *idem,* fortitudinis excellentia, ὑπερβολὴ ἀνδραγαθίας, *idem,* laudem aliqua re conſequi, ὑπάρχειν τινὶ δόξαν διὰ τοῦτο, *idem,* exercitatio, ἡ ἄσκησις τ ἀνδρείας, *idem,* opinionem conſequi, λαβεῖν δόξαν ἀνδρείας, *Dem.* fortitudinem declarare in periculis, ἐπιδείκνυσθαι ἀνδρείαν ἐν τοῖς κινδύνοις, *idem.*

Fortuito, τύχῃ, *Iſocr.* nati tumultus, διὰ τύχας γεγενημένῃ ταραχαὶ, *id.* rei intervenerunt, ὑπὸ αὐτομάτου παραγενόμενοι τῷ πράγματι, *Dem.*

Fortuitus, a, um, τυχὼν, ῦσα, ὸν, *Deu.*

Fortuna, ἡ τύχη, ης, *Dem.* & numen, ἡ δαίμων, *idem,* & impetus rerum, ἡ φορὰ

τῆς τύχης πράγματων, *id.* fortuna bona, τύχη ἀγαθὴ, *id.* prospera, τὸ δύμβολε τῆ τύχης, *id.* mala, τύχη φαύλη, *id.* tenuis, τύχη μικρὰ, *idem*, gravis & acerba, τύχη χαλεπὴ καὶ δεινὴ, *idem*, insperata, τύχη παράλογος, *id.* communis, τύχη κοινὴ, *id.* præsens, τύχη παρῦσα, *idem*, impendens, ὀπῆσα τύχη, fatalis, ἀναγκαία τύχη, *id.* fugax, τύχη δραπέτις, *id.* fortunæ vis, ἰσχὺς τῆ τύχης, *Dem.* bonæ, τὰ δι' εὐτύχιαν ἀγαθὰ, *idem*, beneficia, αἱ ὑπερβολαὶ τῆ τύχης, *idem*, sublimes motus, τὰ μετέωρα πτήματα τύχης, *idem*, temeritas, ἡ ἀγνωμοσύνη τύχης, *id.* adjuvante fortuna, τύχη ἀγαθῆ, *id.* μετὰ τῆ τύχης ἀγαθῆς, *id.* bona, ἡ εὐτυχία, ας, *Isocr.* adversa, ἡ δυσκυκλία, ας, *id.* fortunæ, i. e. opes, τὰ ὄντα, ων, *Dem.* τὰ ὑπάρχοντα, ων, *id.* Conf. *Opes.*

Fortunate, εὐτυχῶς, *Dem.*

Fortunatus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, ἐος, *Dem.* Conf. *Felix.*

Fortuno, σοῦλε τινὰ εὐδαίμονα, *Isocr.*

Forum, ἡ ἀγορὰ, ᾶς, *Demosth.* rerum venalium, τὸ ὠνιον, *Aristot.* τὸ παλαιήριον, τὸ συλλεμβῶν, *Thuc.* judiciale, τὸ δικαστήριον, ου, *Demosth.*

Fossa, ἡ ταφρεία, ας, *Dem.* ὁ τάφρος, ου, *id.* ἡ διαρυχὴ, ῆς, *id.* τὸ ὄρυγμα, ατος, *Xen.* fossam duco, ταφρεύω.

Fossilis, ε, ὀρυκτὸς, ὴ, ὸν, *Dioscor.*

Fossio, ἡ ὄρυξις, εως, *Suid.* ἡ ὀρυχὴ, ῆς, *Plut.*

Fossor, ὁ ὀρυκτὴρ, ῆρος, *Philo.* ὁ σκαπτὴρ, ῆρος.

Fossula, τὸ ὀρυγμάτιον, ου.

Fossura, ἡ ὄρυχη, ῆς, *Plut.*

Fotus, us, τὸ ἀώτημα, ατος, *Philo.*

Fovea, ὁ τάφρος, ου, *Thuc.* ὁ βόθρος, ὁ βοθυνος.

Foveo, θάλπω, calida aqua maris, θερμὰ θρμῆ θαλάσσης, *Dioscor.* ova, ἐπιθάλπω, *Athen.*

Fractura, ἡ κλάσις, εως, *Al. Aphr.*

Fraga, orum, τὰ κόμαρα, ων, *Plaraud.*

Fragilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔκλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ εὔθραυστος, ου, *Plut.* θραυστὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.* κατακλος, ὴ, ὸν, *Dioscor.*

Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ου, ἡ ψαθυρότης, ητος, *Aristot.*

Fragmen, τὸ θραῦμα, ατος, *Lucian.* τὸ κλάσμα, ατος, *N. T.*

Fragor, ὁ πάταγος, ου, *Aristot.* ὁ κλύπος, ου, *Xen.*

Fragrans, ὁ καὶ ἡ εὐώδης.

Fragrantia, ἡ εὐωδία, ας, *N. T.*

Fragro, εὐωδιάζω, *Cl. Al.*

Framea, ἡ ῥομφαία, ας, *N. T.*

Frango, κλάω, *N. T.* aliquem, σκυλεύω τινὰ, *Plut.* audaciam alicujus, καταπλήττω θράσος τινὸς, *id.* animum, καταγνύω τὸν ψυχὸν, *Xenoph.* potentiam alicujus, θραύω δυναμὶν τινος, *Plut.* spem alicujus, θραύω ἐλπίδα τινὸς, *Herodian.* navem, ναυαγία, *Herodot.* ναυαγῶ τὸ πλοῖον, *Dem.*

Frater, ὁ ἀδελφὸς, ῦ, *Dem.* ὁ κασίγνητος, germanus, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος, *id.* ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, *id.* uterinus, ἀδελφὸς ὁμομήτριος, *id.* ex utroque parente, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, *id.* κατ' ἀμφότερα συγγενὴς τινι, *id.*

Fraterculus, τὸ ἀδελφίδιον, ου, *Aristoph.*

Fraterne, ἀδελφικῶς, *Joseph.*

Fraternitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, *Chrys.*

Fraternus, a, um, ἀδελφικὸς, ὴ, ὸν, *Chrys.*

Fratria, ἡ φρατρὰς, ᾶδος, *Hom.*

Fratricida, ὁ ἀδελφοκτόνος, *Herodot.*

Fratricidium, ἡ ἀδελφοκτονία, ας, *Nazar.*

Fraudatio, ἡ παρῦρησις, εως, *Dem.*

Fraudator, ὁ συλητὴς, ὁ ἀποστερητὴς.

Fraudo, παρυρέω, aliquem, τινα, *Plut.* ἐξαπατάω, παρακρούομαι τινα, *Lucian.* aliquos bonis, ἀποστερέω τινὰς ἀγαθῶν, *Isocr.* τινὰς ἀγαθοῖ, *id.*

Fraudulenter, δολίως, δολερῶς.

Fraudulentia, ἡ δολιότης, ητος, ἡ κακοδολὴ, ῆς, ἡ πανουργία.

Fraudulentus, a, um, δολερὸς, ὰ, ὸν, *Xenoph.* ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.*

Fraus, ἡ παράκρουσις, εως, *Dem.* ἡ ἀπάτη, ης, *id.* meditata, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *id.* ἡ μηχανὴ, ῆς, *id.* & prætextus, *Sophisma* καὶ πρόφασις, *id.* fraudem invenire, *Sophisma* ἀνευρίσκειν, *id.* fretum fraude sua esse, πιστεύειν ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτῆ, *id.* circumventus fraude, ἀπατηθεὶς ἀπάτῃ, *id.* vincere fraude, νικᾶν τῇ παρασκευῇ, *Dem.* μὴ δολῳ ἀλλὰ τέχνῃ ἀμείνω εἶναι τινος, *id.* abhorrere a fraude, ἐξω εἶναι τῆ σοφισμάτων, *id.* Conf. *Dolus.*

Fraxinus, ἡ μελία, ας, *Dioscor.*

Fremitus, τὸ ἐρύαγμα, ατος, *Xenoph.* ὁ βρόμος.

Fremo, φρυάττομαι, *Plut.*

Frenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, *Xen.*

Frendeo, i. e. frango θλάω, *Al. Aphr.* dentibus, βρύχω τοὺς ὀδόντας, *N. T.*

Freno, χαλινόω, equum, ἵππον, *Xenoph.* χαλινὸν ἵππῳ ἐμβάλλω, *id.*

Frenum, ὁ χαλινὸς, ῦ, *Xenoph.* injicio, χαλινὸν ἐμβάλλω τινὶ, *id.* detrecto, i. excutio, ἀφυιάζω, *Lucian.* freno carens, ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, ου, *Plut.* aureo utens, ὁ καὶ ἡ χρυσοχάλινος, ου, *Xen.*

Frequens, θαμὶς, νὸς, ὁν, συχνὸς, νὴ, ὸν, oppidum, πολίχνιον, *Plut.* συχνος, νὴ, ον, *idem*, hominibus, ὁ καὶ ἡ πολυάνθρωπος, ου, *Aristot.*

Frequentamentum, τὸ σύχνωμα, ατος, *Plato.*

Frequentatio, ἡ σύχνωσις, εως.

Frequenter, συχνῶς, συχνὸν, *Xenoph.* συχνῶς, *Plato*, συχνάκις, *Aristot.*

Frequentia, τὸ πλῆθος, εος, *Dem.* ἡ πυκνότης, ητος, mutationum, μεταβολῶν, *Isocr.* hominum, ἡ πολυανθρωπία, ας, *Diod. Sic.* ἡ ἀνθρωπία, ας, *Plut.*

Frequento, συχνάζω, *Suid.* scholam, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *Dem.* aliquem, θαμίζω τινὰ, *Plato.*

Fretum, ὁ πορθμὸς, ῦ, *Plut.*

Fretus, a, um, πεισθὲν, νσα, ον, fraudibus suis, ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτῆ, *Dem.* aliquare, πεπισθυκὼς, υῖα, ὸς, τινι, *Æschin.* talibus argumentis, ἐπαρθεὶς τοιούτοις τεκμηρίοις, *Isocr.*

Fricatilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐθραυστος, ου, *Plut.* ψαθυρὸς, ρὰ, ρὸν.

Fricatio, vide *Frictio.*

Frico, ψάω, *N. T.* caput, τρίβω τὴν κεφαλὴν, *Æschin.*

Fr ctio, ἡ θρῖψις, εως, *Galen.*

Frigefacio, ψύχω, *Plato.* ἀποψύχω, *Athen.*

Frigeo, ῥιγέω, *Plato.*

Frigefco, ἀποψύχομαι, *Aristot.*

Frigide, ψυχρῶς, loquor, ψυχρολογέω, ψυχρεύομαι, *Hermog.*

Frigiditas, ἡ ψυχρότης, ητος, *Lucian.* τὸ ψυχρὸν, ου, *Xenoph.* ἡ ψυχρία, ας, *Plut.*

Frigidiufculus, a, um, ὁ καὶ ἡ τὸ ψυχρὸς, ὸν.

Frigidus, a, um, ψυχρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* κρυῶδες, ὰ, ὸν, *Herodian.* frigida oratio, ἡ ψυχρολογία, ας, *Lucian.* frigida lavo, ψυχρολουτέω, ω, ῶσω. frigida aqua, τὸ ψυχρὸν, ου, *Athen.*

Frigo, φρύγω, *Athen.* τηγανίζω.

Frigus, τὸ ψῦχος, εος, *Plut.* vehemens, τὸ ῥῖγος, ους, *Xen.* τὸ κρύος, ους, *Lucian.* ὁ κρυμὸς, οῦ, *Alciphr.* frigore conglaciare, πήγνυσθαι τῆ ψυχρῷ, *Plut.*

Frio, λεπτύνω, *Dioscor.* λεπτύνω, θραύω.

Fritillus, ὁ φίργος, ου, τὸ κυβευτήριον, ου, *Plut.*

Frivolus, a, um, ὁ καὶ ἡ φλυαρώδης, εος, sermo, φλυαρία λόγος, *Plut.*

Frondatio, ἡ φυλλοκαπία, ας, ἡ κλάδευσις, εως, ἡ ἀποφύλλησις, εως.

Frondator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος.

Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω, *Theophr.*

Frondefco, φυλλίζω, *Arat.*

Frondeus, a, um, φύλλινος, ίνη, ινον, *Poll.*

Frondofus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυλλώδης, εος.

Fron , dis, τὸ φύλλον, ου, *Aristot.* ὁ κλάδος, ου, frondibus conspergere aliquem, φυλλοβολέω τινα, *Herodian.*

Frons, tis, τὸ μέτωπον, ου, *Dem.* frontem contraho, τὸ μέτωπον ἀναστέλλω, *Aristoph.* τὸ πρόσωπον συνίστημι, *Plut.* & Laconum imitator videri volo, Λακωνιστὴς καὶ φιλόκωνος εἶναι βούλομαι, *Dem.* exhilaro, i. exporrigo, τὸ μέτωπον χαλάω, *Aristoph.* perfricui, τὸ μέτωπον παρατρίβω, *Strabo.* fronte adversa, μετωπηδὸν, *Herodot.* aciem in frontem producere, φάλαγγας εἰς μέτωπον συνάγειν, *id.*

Frontale, τὸ προμετωπίδιον, ου, *Ælian.*

Fronto, ὁ μετωπίας, ου, *Poll.*

Fructifer, a, um, καρπιμος, ίμη, ιμον, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ὀπωρόφορος, ου, *Aristot.*

Fructuarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀπωρῶνος, ου, *Aristot.*

Fructuofus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυκάρπος, ου, *Theophrast.*

Fructus, us, ὁ καρπὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ὀπωρὰ, ας, *id.* ὁ ἔνεσις, εως, *id.* fructum ferre sive suppeditare alicui, καρπὸν φέρειν τινὶ, *Isocr.* ἴσχειν ὄνησίν τινι, *Dem.* percipere, ὀπωρᾶν λαμβάνειν, *idem*, κομίζεσθαι καρπὸν, *id.* capio, καρπόομαι, *idem*, ex alieno agro, καρπόομαι ἀλλοτρίαν, *id.* adfero, προσφέρω, *id.* colligo, καρπίζω, *Diosc.* fructus perceptio, ἡ κάρπωσις, εως, *Xenoph.* qui percipitur, τὸ κάρπωμα, ατος, fructuum collectio, ὁ καρπισμὸς, οῦ, fructum non ferens, ὁ καὶ ἡ ἄκαρπος, ου, *Theophr.* non fero, ἀκαρπία, *idem*, in summitate habens, ὁ καὶ ἡ ἀκροκάρπος, ου, *id.* edo, ὀπακαρπία, *Hippocr.* dulces proferens, ὁ καὶ ἡ γλυκόκαρπος, ου, *Theophr.* bis gignens, ὁ καὶ ἡ δίκαρπος, ου, *Strabo.* uno anno ferens, ὁ καὶ ἡ ἐπετειόκαρπος, ου, *Theophr.* super folia habens, ὁ καὶ ἡ ἐπιφυλλοκάρπος, ου, *idem*, multos ferens, ὁ καὶ ἡ εὐκάρπος, ου, *id.* dulces ferens, ὁ καὶ ἡ ἡδύκαρπος, ου, *id.* pulchros gignens, ὁ καὶ ἡ καλλίκαρπος, ου, *idem*, tenues habens, ὁ καὶ ἡ λεπτόκαρπος, ου, *Diosc.* serotinos gignens, ὁ καὶ ἡ ὀψικαρπος, ου, *Theophr.* latos habens, ὁ καὶ ἡ πλατύκαρπος, ου, *Diosc.* multos gignens, ὁ καὶ ἡ πολυκάρπος, ου, *Theophr.* mature gignens, ὁ καὶ ἡ πρωϊκάρπος, ου, *id.* ad maturitatem perfero, τελεσοκαρπέω, *id.* ferens, ὁ καὶ ἡ φερέκαρπος, ου, *Plut.* bonos habens, ὁ καὶ ἡ χρησόκαρπος, ου, *Strabo.* perdens, ὁ καὶ ἡ ὠλεσίκαρπος, ου, *Theophr.*

Frugalis, e, χρησὸς, ὴ, ὸν, ὁ καὶ ἡ λιτὸδειος, ου, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ εὐτελὴς, ους, mensa, εὐτελὴς τράπεζα, *Herodian.* in victu, τὸν διαιταν εὐκολος, καὶ ἀρχαῖος, *Eunap.* frugali cœna excipi, ἐστιᾶσθαι ἀφειδῶς, *Ælian.*

Frugalitas, ἡ εὐτέλεια, ας, *Thuc.* tueor rem familiarem frugalitate, σώζω τὰ ὄντα τῇ σωφροσύνῃ, *Dem.*

Frugaliter, εὐτελῶς, σωφρόνως.

Fruges, ὁ καρπὸς, οῦ, *Dem.* ex alieno agro percipere, καρπῶσθαι ἀλλοτρίαν, *id.* efferre fruges ex agro, ἐκφέρειν καρπὸν ἐκ τινος χωρίου, *idem*, terra fert fruges, γῆ φέρει καρπὸν, *id.*

Frugi, χρησὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.* nullius frugi, ὁ καὶ ἡ ἄχρηστος, ου, *Dem.* ad frugem redire, ὑπάρχειν τῆ σωφρονεῖν, *Ælian.*

Frugifer, ὁ καὶ ἡ καρποφόρος.

Frumentarius, a, um, Σιτικὸς, ὴ, ὸν, lex Σιτικὸς νόμος, *Plut.* Σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, mensura, Σιτηρὸν μέτρον, *Aristot.*

Frumentarius, qui frumentum vendit, κοπηλὸς, ου, ὁ Σιτοπώλης, *Aristot.*

Frumentatio, ἡ Σιτολογία, ας, *Polyb.*

Frumentator, ὁ Σιτολόγος, ου, Σιτολογῶν, ῶντος, *Polyb.*

Frumentor, Σιτολογέω, *Polyb.*

Frumentum, ὁ Σῖτος, ου, *Dem.* copiosum venale habere, Σῖτον ἄφθονον ἔχειν ὠνῆδες, *id.* vilius fieri, Σῖτον γίγνεσθαι εὐωνότερον, *idem*, carum esse apud aliquos, τίμιον εἶναι Σῖτον παρά τισι, *idem*, non esse in agris propter bellum incultis, Σῖτον οὐκ εἶναι ἐν τινι χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον ἀσπόρῳ γεγονυῖα, *id.* importare, Σῖτον εἰσαγειν, vehere ad mercatum, Σιτηγεῖν εἰς τινα τόπον, *id.* emere, ὠνεῖσθαι σῖτον, *id.* mercari, ἐμπορεύεσθαι Σῖτον, *id.*

ad

ad cœmendum talentum conferre pro aliquo, εἰς Σιτωνίαν ἐπιδιδόναι τάλαντον ὑπέρ τινος, id. vehere Athenas, Σίτου ἄγειν Ἀθήναζε, id. exportare ab aliquibus, Σίτου ἐξάγειν παρά τισι, id. importare ad aliquos, Σίτου εἰσάγειν εἰς τινάς, id. adferre in aliquem locum, Σίτου κομίζειν εἰς τινὰ τόπον, id. conservare, Σώζειν τὸ Σῖτον, Dem. frumenti pretium constituere, τιμὰς τῷ Σίτῳ καθιστάναι, id crescere in aliquo loco, ἐπιτιμᾶσθαι Σίτου ἐν τινι τόπῳ, idem, imminui, τὸ σῖτο τιμᾶσθαι ἔλαττον βαδίζειν, id.

Fruor, καρπόομαι, agro, opibus, homine, χώραν, χρήματα, ἄνθρωπον, Dem. Isocr. bonis, δουλεύω ἀγαθῶν, Isocr. republica bifariam, καρπόω φωλιν διχῶθεν, Dem.

Frustatim, μερικῶς.

Frustra, ψευδῶς, Dem. μάτην, Plato, ματαίως, id. κενοστομίως, Plut.

Frustratio, ὁ ἀπόπτωσις, εως, Plut. τὸ ἀπόπτωμα, ατος, Diod. Sic. ἡ ἀποτυχία, ας, Naz.

Frustro, ψεύδομαι, aliquem, τινὰ, Lucian. Conf. Fallo.

Frustror, ἀποτυγχάνω, ῥε, τῆς ἐλπίδος, Arist. διαψεύδομαι ἐλπίδων, Plato, ψεύδομαι ἐλπίδος, Isocr. exspectatione, διαμαρτάνω προσδοκίας, Dem. gloria, δόξης, Isocr.

Frustulentus, a, um, ὁ ἡ ἡ ψωμώδης, ους.

Frustulum, τὸ μόριον, ου, τὸ τεμάχιον, quod ori ingeritur, τὸ ψώμιον, ου, Lucr.

Frustum, τὸ τέμαχος, ους, Athen. ici esculentæ, ὁ ψαμὶς, ῖδος, Athen.

Frutetum, ὁ θάμνος, ου, parvum, τὸ θαμνισκίον, ου, Dioſc. ὁ θαμνὼν, ῶνος.

Frutex, ὁ θάμνος, ου, furculosus, φρυγανοειδὴς, Dioſc.

Fruticatio, ἡ θάμνισις, εως.

Fruticetum, idem quod Frutetum.

Frutico, θαμνίζω, ἐκθαμνόομαι.

Fruticosus, a, um, ὁ ἡ ἡ θαμνώδης, ους, Theophraſt.

Fuco, φυκόω, Plut.

Fucosus, a, um, ὁ ἡ ἡ φυκιώδης, ους.

Fucus, τὸ φῦκος, ους, Dioſc. τὸ φύκιον, ſ. φυκίον, ου, Lucian. infectum, ὁ κηφίων, ωνος, Ariſt. fucum alicui facio, φυκιάζω τινὰ, Dem. παράγω τινὰ, id. in aliquo, ἀπατάω τινά τι, Xen. facio moribus, καπηλικῶς ἔχω τῷ τρόπῳ, Ælian. sine fuco, ἀκιβδήλως, Ælian. δολίως. Syrſ. ἀδόλως, Thuc.

Fuga, ἡ φυγὴ, ῆς, Dem. ἡ τροπὴ, ῆς, id. ἡ φύξις, Heſ. fugam meditor, βυλεύω δρασμὸν, Herodot. διανοέω δρασμὸν, Ælian. in fugam verto, τρέπω εἰς φυγὴν, Chryſ. hostes, ποιέω φυγὴν πολεμίοις, Xen. fuga salutem quærere, σώζειν ἑαυτὸν φυγῇ, Plato. fuga facta in urbem confugerunt, τροπῆς γενομένης ἔφυγον εἰς πόλιν, Herodian. recipio me in castra, καταφεύγω εἰς τὸ στρατόπεδον, idem, ad aliquem, φρὸς τινα, idem, me propipio, εἴχομαι ἀνδρὸς, id. Conf. Fugio.

Fugax, ὁ δραπέτης, ου, ἡ δραπέτις, ιδος, Isocr. ὁ ευγὰς.

Fugio, φεύγω, aliquid, τὶ, Dem. διαφεύγω, τι, idem, fugitivam fortunam, δραπετεύω δραπέτην τύχην, Isocr. ita res aliquas, ut, ἅπας ἀπέχομαί τινων, ὡς, id. negotia, ἀποστατέω ἀπὸ τῶν πραγμάτων, Dem. hostes, ἀποστατέω ποιέω τὸν πολεμίαν, Herodian. ex urbe, ἀποδιδράσκω ἐκ πόλεως, id. paucis comitatus, ἀποδιδράσκω σὺν ὀλίγοις, id. Conf. Fuga.

Fugitivarius, ὁ φυγαδοθήρας, ου, Plut.

Fugitivus, a, um, φυγικὸς, ὴ, όν, servus, ὁ δραπέτης, ου, Dem.

Fugito, δραπετεύω, Philo. συχνὰ φεύγω, Plut.

Fugo, ποιέω φυγὴν, hostes, τοὺς πολεμίους, Xen. τρέπω εἰς φυγὴν. Chryſ. i. e. in exsilium pello, φυγαδεύω, Dem. Conf. Fuga & Exsilium.

Fulcimentum, τὸ ἔρεισμα, ατος, Lucian. τὸ στήριγμα.

Fulcio, ἐρείδω, tectum, ὀρεσὼν ὑπορείδω.

Fulcrum, τὸ ὑπέρεισμα, ατος, τὸ ἔρεισμα, ατος, Lucian. τὸ ὑποστήριγμα.

Fulgeo, στίλβω, Dioſc. ἀπαυγάζω, Baſ.

Fulgetrum, ἡ ἀστραπὴ, ῆς, Ariſtot.

Fulgor, τὸ στίλας, ατος, Ariſtot. ἡ τηλαύγησις, εως, LXX. ἡ αὐγὴ.

Fulgur, ἡ ἀστραπὴ, ῆς, Ariſtot. ἡ στροφὴ, ῆς, Naz.

Fulguralis, e, ἀστραπαῖος, αία, αῖον, Ariſtot.

Fulguratio, ἡ ἀστραπὴ, ῆς, Ariſtot.

Fulguro, ἀστράπτω, Ariſtot.

Fulica, ἡ αἴθυια, ας, Ariſtot.

Fuliginosus, a, um, ὁ ἡ ἡ λιγνυώδης, ους, Hippocr.

Fuligo, ἡ λιγὺς, ύος, Dioſc. ἡ ἀσβόλη, ἡ αἰθάλη.

Fullo, ὁ κναφεὺς, έως, Ariſtoph.

Fullonium, τὸ κναφεῖον, ου, Herodot.

Fullonius, a, um, κναφευτικὸς, ὴ, όν, ars, ἡ γναφευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Plato, κναφικὸς, ſ. γναφικὸς, ὴ, όν, cardnus, ἡ γναφικὴ ακάνθα, Dosc.

Fulmen, ὁ κεραυνὸς, οῦ, Ariſtot. cadit in, πίπτει εἰς, Xen. fulmine ico sive percutio, κεραυνῶσω, Plut. fulmine conflagro, κατακεραυνόομαι

Fulmineus, a, um, ὁ ἡ ἡ κεραυνώδης, ους, ignis, κεραυνιον πῦρ, Plut.

Fulmino, κεραυνῶω, aliquem, τινὰ, Plut. κεραυνοβολέω,

Fultura, τὸ στήριγμα, ατος, Plut.

Fulvus, a, um, ὁ ἡ ἡ ὀπιζανός, ὴ, όν, Dioſc. πυῤῥὸς, ρὰ, ρὸν.

Fumarium, ἡ καπνοδοχὴ, ῆς, Lucian.

Fumeus, a, um, ὁ ἡ ἡ καπνώδης, ους, Gal.

Fumidus, a, um, ὁ ἡ ἡ καπνοειδὴς, ές.

Fumigo, καπνίζω, Dem.

Fumo, καπνίζω, Dem. τύφομαι, LXX.

Fumosus, a, um, ὁ ἡ ἡ καπνώδης, ους, Gal.

Fumus, ὁ κάπνος, ου, Ariſtot. ὁ ϕόλος, ου, Æſchin. fumo inficio, καπνίζω, aliquem, τινὰ, Dem. fumum excito, τύφω κάπνον, Herodot. fumo infesto, κάπνῳ τύφω, Ariſtoph. in fumum redigo, ἐκτυφόω, in fumum evanesco, ἐκτυφόομαι, Dioſc.

Funalis, e, ὁ ἡ ἡ χοιροφόρος, ου.

Funambulus, ὁ χοιροβάτης, ου, Chryſ.

Functio, ἡ ὁπηλείασις, εως.

Funda, ἡ σφένδονη, ης, Xen. fundam agito, ſ. torqueo, σφενδονάω, Xen. σφενδονίζω, LXX. σφεδονάω, Lucian. funda peto, σφενδονάω τινα, Greg.

Fundamentum, τὸ θεμέλιον, ου, Thuc. ἡ βάσις, εως, jacio, καταβάλλομαι θεμέλιον, Themiſt. τῶν ἀρχῶν, Plato, destruo, ὑποθεμελιόω, domus, τὸ κάτωθεν τῆ οἰκίας, e fundamentis destruere, ἐκ θεμελίων ὑπάλλυθῆ, Thuc.

Funditor, ἡ σφενδονήτης, ου, Xen.

Funditus, ὁρδὸν, everto urbem, ἀνατρέπω πόλιν, Æſchin. εἰς τέλος καταφθείρω πόλιν, Diod. πόλιν ἀνατάσαι ἀναρρίζω, Isocr. perdo aliquem, πάντως τρόπον ἐκτρίβω τινὰ, Herodot. ὑπάλλυμί τινα ἄρδην, Isocr.

Fundo, as, θεμελιόω, aliquid, τι, N. T. Conf. Fundamentum.

Fundo, is, χέω, Ariſtot. χύω, Lucian. i. e. profl go, ἐδαφίζω, Theophr. i. e. labo, Cantabo. Conf. Effundo, Sterno, Fugo, Labo.

Fundum, τὸ βένθος, ους, Naz. τὸ ἔδαφος, ους, Plut. ὁ σύθμιος, ίου, Athen. fundo carens, ὁ ἡ ἀβύθμιτος, ου, Philo.

Fundus, ὁ ἀγρὸς, οῦ, Dem. τὸ χωρίον, ου, Ariſtot.

Funebris, e, ὁ ἡ ἡ ὀπτάφιος, ου, ὁ ἡ ἡ ὀπτικὸς, ὴ, όν, sermo, ὀπτάφιος λόγος, Dem.

Funeratio, ὁ ἐνταφιασμὸς, οῦ, N. T.

Funereus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἐντάφιος, ου, Syneſ.

Funero, κηδεύω, aliquem, τινὰ, Plut. ἐνταφιάζω, τὰ ζωώδη ποιέω τῷ τετελευτηκότι, Dem.

Funesto, μιαίνω, aliquid, τὶ, Herodian.

Funestus, a, um, ὁ ἡ ἡ ὀλέθριος, ους, Plato.

Fungor, ὑπηρεσία, officio, τὰ καθήκοντα, Xen. summis magistratibus, μεταχειρίζομαι μεγίστας ἀρχὰς, Plato. officio fratris, ποιέω ἔργα τῦ ἀδελφῦ, Dem. bene munere meo, εὖ ἐπιτελέω τὸ ἔργον μου, Ariſtot. vita. Vide Morior.

Fungositas, ἡ μυκητότης, ητος.

Fungosus, a, um, ὁ ἡ ἡ μυκητώδης, ους.

Fungus, ὁ μύκης, ητος, Dioſc. ὁ βωλίτης.

Fun culus, τὸ χοινὶν, ικος, Plut. ἡ Σπάρτη.

Funis, χοινὶξ, ικος, ἡ, Theophr. nauticus, πεῖσμα νεὼς, Philo.

Funus, τὸ κηδος, εος, Ariſtot. ad funus mortuorum convocare aliquos, δὶα τῶν ἀναίμασιν τῶν νεκρῶν παρακαλεῖν τινας, Iſocr. interesse funeri, δὶα τὸ κηδος παραγίγνεσθαι, id. convenire ad funus, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφὰς, id. mandare alicui funeris curationem, παραδιδόναι τινι τῶν ἐπιμέλειαν τῆς ταφῆς Dem. sumptus funeris dare, τὴν ταφὴν δαπάνας τοῖς θάπτασι, id. fieri alicui funus, γίγνεσθαί τινι ταφὴν, id. ornare funus alicujus aliquo, κοσμεῖν τὰ τάφον τινὸς τινι, id. concelebrare funus alicujus, τιμᾶν τὰ τάφον τινος, idem, publicum funus alicui instituere, δημοσία θάπτειν τινὰ, idem, sequi funus, ἀκολουθεῖν θνηθαίνοντι ἀρὸς, ſ. δὶα τὸ μνῆμα, Dem. ἀρὸς τὰ τάφον, idem. deducere funus, παραπέμπειν τὰ τεθνεῶτα, efferre funus, ἐκφέρειν νεκὸν, Dem.

Fur, ὁ κλέπτης, ου, Plut. ὁ φὼρ, ῥὸς, Plato. ἡ κλοπὸς, Sph. femina, ἡ κλέπτρια, ας, Naz.

Furacitas, ἡ κλεπτοσύνη, ης, Plut.

Furaciter, κλεπτικῶς.

Furax, κλεπτικὸς, ὴ, όν, Ariſtoph.

Furca, τὸ δίκρανον, ου, sc. ξύλον, Lucian. ὁ ὑποστάτης, ου, Plut.

Furciter, ὁ κύφων, ωνος, Schol. Ariſtoph.

Furenter, μαινομένως.

Furfur, τὸ πίτυρον, ου, Theophr.

Furfuraceus, a, um, ὁ ἡ ἡ πιτυρώδης, ους, Dioſc. panis, ὁ πίτυρίτης, ου, Galen.

Furfuroſus, a, um, idem quod antecedens Furfuraceus.

Furia, ἡ ἐρινὺς, ύος, Soph. ὁ ἀλάστωρ, ορος, Plut. Furiæ, αἱ Σεμναὶ θεαὶ, Lucian. αἱ ἐυμενίδες.

Furialis, e, ὁ ἡ ἡ μανιώδης, ους, Theophr.

Furibundus, a, um, παρακεκινημένος, ῖζα, ὸς, Plato. ὁ ἡ ἡ μανιάδης, ους, Theophr.

Furio, ἐκμαίνω, Euſtath.

Furiole, μανικῶς, Iſocr.

Furioſus, a, um, μανικὸς, ὴ, όν, homo, μανικὸς ἄνθρωπος, Lucian. ὁ ἡ ἡ ἄφρων, ονος, Lucian.

Furnaceus, a, um, ὁ καμινίτης, ου, Athen. ἰτνος, ἰα, ιον, Callim. panis, ὁ ἰπνίτης, ου, sc. ἄρτος, Athen.

Furnarius, idem quod Furnaceus, furnaria, sc. ars, ἡ ἀρτοποιικὴ, ῆς, sc. τέχνη.

Furnus, ὁ ἰπνος, ου, Ariſtoph. ὁ κλίβανος, ου, Herodot.

Furo, μαίνομαι, Dem.

Furor, oris, ἡ μανία, ας, Dem. furore corripi, ἐνθουσιάζειν, Plato. ἔνοχον γίγνεσθαι ἀνοίας, Iſocr. manere in furore, μένειν ὅλη τῆ μανίας, Dem. liberare aliquem a furore, σώζειν τινα τῆ ἐκστάσης μανίας, idem. deserere furorem, ἐκπαραχορεῖν τῆ μανίας, Iſocr. furore percitus, ἀρὸς τὸ ἐνθουσιάζειν Καλλιβέλε, Heſiod.

Furor, aris, κλέπτω, aliquid, τὶ Demi κλοπεύω, alicui, δὶα τινος, Plut. alicui aliquid mihi, δὶα τινὸς τὶ τῖς ἐμαυτὸν, Nuz.

Furtim, κλεμμαδὸν, Plato.

Furtive, κλεπτικῶς.

Furtivus, a, um, κλεπταῖος, αία, αῖον, Plato. κλοπιμαῖος, αία, αῖον, Lucian.

Furtum, id, quod furto ablatum est, τὸ κλέμμα, ατος, Plato. τὸ φώριον, ου, Lucian. i. e. actio furandi, ἡ κλοπὴ, ῆς, id. parvum, τὸ κλεμμάδιον, ου, id.

Furvus, a, um, ἀμαυρὸς, ὰ, όν, Plut.

Fuscina, ἡ τρίαινα, ης, ὁ τριόδης, οντος, Ariſtoph. τὸ δίκρανον.

Fuscinula, ἡ κρεάγρα, ας.

Fusco, ἀμαυρόω, Plut.

Fuscus, a, um, ἀμαυρὸς, ρὰ, ρὸν, Plut. φιλαίος, ὰ, όν, Heſych. ὁ ἡ ἡ κελαινοφαὴς, ές, Ariſtot. ὀφρυῆς, ῆνος, ῆνι, ῆνα, Plato, φαιὸς, ὰ, όν, id.

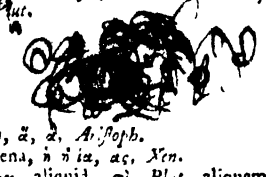
Fuse, χύδλω, *Plato.*
Fusilis, e, χυτὸς, ὴ, ὸν, *Phil.*, ἀris modo, χειδωτὸς, ὴ, ὸν, LXX.
Fusio, ἡ χύτις, εως, ἀεις, ἡ χάνδυσις, εως.
Fusor, æris, ὁ χανδυτὴς, οῦ.
Fusorius, a, um, χανδυτικὸς, ὴ, ὸν, fornax, τὸ χόανον, υ, ἡ χοάνη, ης, *N. T.*
Fustis, τὸ ῥόπαλον, υ, τὸ ξύλον, fuste cædo, ξυλοκοπέω, *Polyb.* cædo fuste, ἡ ξυλοκοπία, ας. *id.*
Fustuarium, ἡ ξυλοκτονία, ας, *Polyb.*
Fusus, ι, ὁ vel ἡ ἀτρακτὸς, ὴ, *Aristot.* ὁ κλαγγὴρ, ῆρος.
Futile, e, χυδαῖος, αία, αῖον, *Suid.* ὁ καὶ ἡ ἀσήτος, ὴ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ φλεδονώδης, ες, *Gal.* ὁ καὶ ἡ φλυαρὸς,
Futilis, ἡ φλυαρία, ας, *Lucian.* ἡ κατατόμη.
Futilius, a, um, μᾶλλον, ασα, ον, *Dem.* fem. μᾶλλον, *id.* dicunt, ipsam tu minus es! tu pejorem ergo Thebanos, φασὶ μᾶλλον αὐτὰ ἔχειν ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἢ ὑμᾶς, *Plut.* futurus fum fatere fermonem, i. e. fcelerus fum fermonem, μᾶλλον ποιεῖσθαι λόγον, *Isocr.* futuri eramus periclitari, i. e. periclitaturi eramus, ἐμέλλομεν κινδυνεύειν, *id.* futura utilia alicui, μέλλοντα ζημιοῦσθαί τινι, *id.* futurus laudari, i. e. laudandus, μέλλων εὐδοκιμεῖν, *id.* oratio futura dici, i. e. quæ dicatur, λόγος μέλλων ῥηθήσεσθαι, *id.* consilium, quinam apparatu ut bello uterentur, ζητήσεις, τίς ὑπάρξει παρασκευὴ τῷ μεμισθωκότι στρατιώτας, *Dem.* multa cogitanti de futuro, πολλὰ μεριμνῶντι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, *Aræt.*

G.

GAbalus, ὁ ταμίας, ου, *Thuc.*
Galaxia, ὁ γαλαξίας κυκλος.
Galbula, ὁ ἰκλὴς, ῆτος, *Plin.*
Galea, τὸ κράνος, ους, *Lucian.* ἡ κόρυς, υθος, ἡ πίλησ, ητος, *id.* armo, κράνει ἐπίζω, κορύσσω, κρᾶ ενδύω.
Galeo, κεύσω. Conf. antecedens *Galo.*
Galericulum, τὸ πιλίδιον, ου, *Poll.* ἡ τριβώνη.
Galerita, vide *Alauda.*
Galerus, τὸ πιλίδιον, ου, *Dem.* ὁ τέτραξ.
Galla, ἡ κηκὶς, ίδος, parva, τὸ κηκίδιον, ου, *Suid.*
Gallicinium, ἡ ἀλεκτοροφωνία, ας, *N. T.* ἡ κλαγγὴ ἀλεκτόρων, *Eprth.*
Gallina, ἡ ἀλεκτορὶς, ίδος, *Aristot.*
Gallinaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλεκτόριος, ος, ον, *Syrif.*
Gallinarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος, *Colum.*
Gallinarius, ὀρνιθοκόμος, ου.
Gallus, ὁ ἀλέκτωρ, ορος, *Aristoph.* ὁ ἀλεκτρυὼν, όνος, *Plato.* qui canere desit, ἀλεκτρυὼν ἀπώδος, *Lucian.* galli vox, ὁ κλασμὸς, οῦ, *Plut.*
Ganea, τὰ πορνεῖα, *Zosim.*
Ganeo, ὁ ταριμαργος, ου, *Rus.*
Gangræna, ἡ γάγγραινα, ης, *Hippocr.*
Gannio, κυζάω.
Gannitus, τὸ κυύζημα, ατος, *Herodot.* ὁ κυυζηθμος.
Gargarizator, ὁ γαργαριστὴς, οῦ,
Gargarizo, γαργαρίζω, *Dioc.*
Garrio, avium more, ῥοιβδίζω, LXX. i. e. *blatero, fomiolus, Aristot.* λαρίσω, *Dem.* αἰθυλεχίσω, *id.* φλυαρέω, *id.*
Garritus, ὁ ῥοιβδισμὸς, οῦ.
Garrulitas, ἡ γαμυλία, ας, *Aristoph.* ἡ ἀδολεσχία, ας, *Isocr.* ἡ φλυαρία, ας, *id.* ἡ πολυλογία, ας, *id.* ἡ μυρολογία.
Garrulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδολέσχης, ου, *Athen.* ὁ καὶ ἡ λάλαξ, ακος, *Aristot.* φλυαρῶν, ῶσα, ῶν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ λάλος, ὁ καὶ ἡ μύλλος.
Gastricus, a, um, γαστρικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.*
Gaudeo, χαίρω, lætor re, ὅτι τινι, *Dem.* τινὶ ἐπί τινι, *Isocr.* χαίρω τῇ χαρονυμίᾳ, *id.* gaudeo aliquid, ἥδομαι καί τινος, laudari, ἥδομαι ἀκούων καλῶς, *Plut.* quum audio, χαίρω, ὅταν ἀκούω, *Isocr.* quum laudor, χαίρω ἐπαινούμενος, *Xen.* quum aliis do, χαίρω διδοὺς, *Plut.* malis alicujus, ὀπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, *Dem.* aliquo nomine, χαίρω προσαγορεύομέ τι, *Dem.* ὀνομαζόμενος τε μάλιστα δέχομαι, *Plato.* arbor gaudet valde ripis, τὸ δένδρον φιλεῖ ζοφέρα ὄχθαι, *Theophr.* gaudens aliorum calamitate five malis, ὁ καὶ ἡ ὀπιχαιρέκακος, ου, ους, *Aristot.*
Gaudium, ἡ χαρὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ τέρψις, εως, *Isocr.* τὸ χαῖρμα, τὸ ἄσμενος, ος, *Plut.* ex alius malis, ἡ ὀπιχαιρεκακία, ας, *Aristot.*
Gausia, ὁ λάφυξ, υγος, *Aristot.*
Gausape, τὸ ἀμφίμαλλον, ου.
Gaza, ἡ γάζα, ης, *Theophr.* Confer. *Thesaurus.*
Gazophylacium, τὸ γαζοφυλάκιον, ου, *N. T.*
Gehenna, ἡ γέεννα, ης, *N. T.*
Gelatio, κατάπηγμα ὑπὸ ψυχῆς, *Aristot.* πάγημα ὑπὸ τοῦ κρύους, *Herodian.*
Gelatinus, ὁ γελατῖνος, ὁ, ὸδος, *Poll.*
Gelide, ψυχρῶς.
Gelidus, a, um, κρυερὸς, ὰ, ὸν, *Herodian.* ψυχρὸς, ὰ, ὸν.
Gelo, πήγνυμι, *Plato.*
Gelu, τὸ ψῦχος, ους, *Xen.* ὁ κρυμὸς, οῦ, *Polyb.* τὸ κρύος, ους, *Lucian.* τὸ ῥῖγος, ους, *Xen.*
Gemebundus, a, um, στενακτὸς, ὴ, ὸν, LXX.
Gemellipara, a, ἡ δίδυματόκος.
Gemellus, ὁ δίδυμος, ου, *Hom.* ὁ καὶ ἡ δίδυμος.
Geminatio, ἡ διδυμότης, ητος, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, *Plut.*
Geminо, διπλασιάζω, aliquid, τὶ, *Plut.* διπλόω.
Gemmas, a, um, ὁ καὶ ἡ δίδυμος, ος, *Aristot.* δίδυμος, ὴ, ὸν, Gemini in cœlo, οἱ δίδυμοι, ων.
Gemisco, γεμίζω, *Dem.*
Gemitus, ὁ στεναγμὸς, οῦ, *Plut.* τὸ στέναγμα, ατος, *Athen.* ὁ στόνος, ου, *Thuc.*
Gemma, ἡ λιθος, ου, *Clem. Al.* in vite, ὁ ὀφθαλμὸς, οῦ, *Theophr.*
Gemmatio, ὀφθαλμίζω.
Gemmatio, ἡ ὀφθάλμισις, εως.
Gemmatus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθοκόλλητος, ος, *Athen.* ὁ καὶ ἡ διαλίθος, *Cl. Al.*
Gemmeus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάλιθος, ου, *Clem. Alex.*
Gemmo, ὀφθαλμίζω.
Gemo, στένω, super aliqua re, ὅτι τινι, *Dem.* alte, μεγα στενάζω, *id.*
Gena, ἡ σιαγὼν, όνος, *Xen.* ἡ γένυς, υος, *Nic.* τὸ μάλον, ου, *Al. Aphr.* ἡ γνάθος, ου, *Lucian.*
Genealogia, ἡ γενεαλογία, ας, genealogiam recenseo, γενεαλογέω, *Herodot.*
Genealogicus, a, um, γενεαλογικὸς, ὴ, ὸν, *Philo.*
Genealogus, a, um, ὁ γενεαλόγος, ου, *Laërt.*
Gener. ὁ γαμβρὸς, οῦ, *Dem.*
Generalis, e, γενικὸς, ὴ, ὸν, *Suid.*
Generaliter, γενικῶς, καθόλου, *Aristot.*
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, ἡ γένεσις, εως, *Plato.* ἡ γενεὰ, ᾶς.
Generator, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plato.*
Generu, γενεάδων, *Xen.*
Generosus, ὁ γενναῖος, *Herodian.*
Generositas, ἡ γενναιότης, ητος, *Polyb.* ἡ εὐγένεια.
Generosus, a, um, γενναῖος, αία, αῖον, equus, γενναῖος ἵππος, *Herodian.* homo, ἀνθρωπος γενναῖος, *Dem.* i. e. nobili genere ortus, ὁ καὶ ἡ εὐγενὴς, ους, *Aristot.*
Genesis, ἡ γένεσις, εως, *Plato.*
Genethlia, vide *Natalitia.*
Genialis, e, τρυφερὸς, ὰ, ὸν, *Aristot.*
Genialiter, τρυφερῶς, ἁβρῶς.
Geniculatim, γονυδὸν, ὀκλάξ, *Lucian.*
Geniculatus, a, um, ὁ καὶ ἡ γονατώδης, ες, *Theophr.* γονυπαθὴς, ὲς, ὲν, *Diosc.*
Genicolor, γονατίζω, *Poll.*
Geniculum, τὸ γονάτιον, ου, τὸ γόνιον. ου.
Genitalis, e, γενεθλιακὸς, ὴ, ὸν, ὁ καὶ ἡ γόνιμος, *Plato.*
Genitivus, a, um, γενικὸς, ὴ, ὸν, Casus, γενικὴ πτῶσις.
Genitor, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ γονεὺς, ἑως, ὁ γεννήτωρ, ορος, *Plato.* ὁ γενετωρ, ῆρος, *Aristot.* ὁ γενήτης, *Plut.*
Genitrix, ἡ γεννήτειρα, ας.
Genitura, ἡ γονὴ, ῆς, *Lucian.*
Genius, ὁ δαίμων, ονος, *Pind.*
Gens, τὸ ἔθνος, ους, *Thuc.*
Genticus, a, um, ἐθνικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.*
Gentilis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμοεθνὴς, ὲς, *Aristot.* ἐθνικὸς, ὴ, ὸν.
Gentilitas, ἡ ὁμογένεια, ας, ἡ Συγγένεια, ας, *Dem.*
Gentilitius, a, um, γενικὸς, ὴ, ὸν.
Genu, τὸ γόνυ, ατος, *Plut.* flecto, ὀκλάζω ὅτι τὰ γόνατα, LXX. alicui, γονυπετέω τινὶ, *N. T.* προσκυνέω τινὶ, *Plut.* genibus advolvor alicui, προσπίπτω τινὶ, *Chrys.*
Genuinus, a, um, γνήσιος, ία, ιον, *Aristot.*
Genus, τὸ γένος, ους, *Dem.* genere peregrinus, γένει ξένος, *id.* pessimum genus hominum in civitate, πονηρότατόν τε τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν, *id.* genus alicujus & familia, γένος τινὸς καὶ οἰκία, *Dem.* generis propinquitas, ἡ ἀγχιστεία τοῦ γένους, *idem*, genere propior, proximus alicui, γένει ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω τινὶ ὤν, *id.* genere remotior, ἀποτέρω τοῦ γένει ὤν, *idem.* Genus masculinum, femininum, neutrum, commune, γένος ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, ἀδέτερον, κοινὸν, cauſiæ, εἶδος τῶν λόγων, *Isocr.* demonſtrativum, deliberativum, judiciale, γένος ἐπιδεικτικὸν, συμβουλευτικὸν, δικαστικὸν, ſummum, γένος ἀνώτατον, i. γενικώτατον, intermedium, γένος μέσον ſ. ὑποδιαλλον, generis recenſio, ἡ γενεαλογία, ας, *Isocr.* genus recenſeo, γενεαλογέω, *N. T.* alt us alicujus, ἄνωθεν ἐξετάζω γένος τινός, *Dem.* genus pœnæ, honoris, ellentiæ, Pœanis, &c. εἶδος τιμωρίας, τιμῆς, ἀσίας, στεφάνου, &c. *Plato, Arist.*
Geodæſia, ἡ γεωδαισία, ας. *Aristot.*
Geographia, ἡ γεωγραφία, ας, *Strabo.*
Geographicus, a, um, γεωγραφικὸς, ὴ, ὸν, *Strabo.*
Geometra, ἡ γεωμέτρης, ου, *Plut.*
Geometria, ἡ γεωμετρία, ας, *Lucian.*
Geometricus, a, um, γεωμετρικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Germane, ἀδελφικῶς, *Joseph.* γνησίως.
Germanitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, *Chrys.* ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.*
Germanus, a, um, i. e. non adulterinus, γνήσιος, ία, ιον, *Dem.* i. e. eodem patre ortus, ὁ καὶ ἡ ὁμοπάτριος, ος, *id.* Conf. *Frater.*
Germen, ὁ βλαστὸς, οῦ, *Theophr.* τὸ βλάσημα, ατος, *Isocr.* ἡ βλάστη, ης, *Theophr.*
Germinaſco, vide *Germino.*
Germinatio, ἡ βλάστησις, εως, *Theophr.* ἡ ἔκφυσις.
Germino, βλαστάνω, *Aristot.* germinandi vim habens, βλαστικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* ad germinandum propenſus, βλαστικὸς, ὴ, ὸν, *id.* non germinans, ὁ καὶ ἡ ἄβλαστος, ος, *id.* [illegible] germino, ὀψιβλαστέω, *id.* mature germi[illegible] πρωιβλαστέω, *id.*
Gero, φέρω, *Dem.* pileum, φορέω [illegible] πιλίδιον, *Lucian.* annulum, φορέω [illegible] λιον, *Eust.* remp. πράττω τὰ κ[illegible] πράττω τὰ δημόσια, τὰ τ' κοινὰ, *Dem. Isocr.* res, τὰ πράγματα, *Dem.* res majoribus dignas, ἄξια τῶν πραγόντων, *Isocr.* multa & præclara, διαπράττομαι πολλὰ καὶ καλὰ, *Isocr.* res illuſtriores, καταβάλλομαι πλείονος ἄξια, *id.* me obedientem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τινι, *Xen.* me virum probum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *Isocr.* me fortuna indignum, καθίσταμαι ἐμαυτὸν τ' εὐδαιμονίας ἀνάξιον, *Isocr.* me talem erga parentes, γίνομαι τοιοῦτος πρὸς τοὺς γονεῖς, *idem*, me benignum erga omnes, ἥδιστ' ἔχω πρὸς ἅπαντας, *id.*
Gerræ, οἱ λῆροι, ων, *Plut.*

Gerro, ὁ φλύαρος, ου, *Dem.* ὁ ληρῶν, οντος, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ λικμώδης.
Gesta, res gestæ, αἱ πραξεις, ων, *Dem.* τὰ πραγματα, ων, *id.*
Gestamen, τὸ φόρημα, ατος, *Plut.*
Gestatio, ἡ φορησις, εως, ἡ φορὰ, ᾶς, *Poll.*
Gestatorium, τὸ φορεῖον, ου, *Herodian.*
Gesticulator, ὁ μῖμος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ἡ χειροτόμος.
Gesticulor, ὀρχέομαι, *Xen.* χειρονομίαν, *Poll.*
Gestio, χαιρέω, aliqua re, τινι, *Dem.* i. e. vehementer appeto, προθυμέμαι τι, *Ariſtot.*
Gesto, φορέω, pileum, πῖλον, *Lucian.* puerum in ulnis, κομίζω τὸ παιδίον ἐπὶ τοῖς ἀγκάλαις *Plut.* in utero, φέρω ἐν γαστρὶ, *Plato.*
Gestus, us, ἡ χέσις, εως, *Dem.* effingere geſtum aliquem in ſtatua, πλάττειν τὸ σχῆμα ἐν ἀνδριάντι, *id.*
Gibber, κυφτος, ἡ, ὸν, *Hom.* κυφὸς, ἡ, ὸν, *id.*
Gibboſus, a, um, idem quod antecedens, *Gibber.*
Gibbus, τὸ κύρτωμα, ατος, *Lucian.* τὸ ὄζωμα, ατος, *Gal.* ἡ κύρτωσις.
Giganteus, a, um, γιγαντειος, εία, ειον, γιγάντιος, ία, ιον, ὁ ἢ ἡ γιγαντώδης, εος, *Plato.*
Gigas, ὁ γίγας, αντος, gigantis imitor, γιγαντίαω, *Suid.*
Gigno, γεννάω, a liquid, ελ, *Xen.*
Givus, a, um, κιρρὸς, ἡ, ὸν, *Ægin.*
Gingiva, το ἔλυον, ου, *Hippocr.* interior, τὸ ἔνδυλον, ου, *Poll.*
Gingrio, γιγρᾶν, γιγρᾶινω.
Glaber, a, um, ψιλος, η, ον, *Plato.* ὁ ἢ ἡ ἄθοιξ, χος, *Clem. Alex.* φαλακρος, ρὰ, ὸν, *Plut.*
Glabreſco, ψιλόομαι, *Ariſtot.* φαλακρόομαι.
Glabretum, ἡ φαλάκρα, ας.
Glabritas, ἡ φαλακρότης, ητος, ἡ ψιλότης, ητος, *Poet.*
Glabro, ψιλὸς, *Ariſtot.* φαλακρόω.
Glacialis, ὁ, ἡ, ὁ ἢ κρυσταλλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ κρυσταλλοειδὴς, ους, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ κρυωπαγὴς.
Glacies, ὁ κρύσταλλος, ου, *Diod. Sic.* ὁ πάγος, ου, *Plut.* ὁ παχετὸς, ῦ *Xen.*
Glacio, vide *Congelo.*
Gladiator, ὁ μονομάχος, ου, *Hercdian.*
Gladiatorius, a, um, μονομαχικὸς, ὴ, ὸν.
Gladiatura, ἡ μονομαχία, ας, *Lucian.*
Gladiolus, τὸ ξιφίδιον, ου, *Lucian.* το μαχαιρίδιον.
Gladius, τὸ ξίφος, εος, *Xen.* ἡ μάχαιρα, ας, *Dem.* gladium evagino, ſ. ſtringo, γυμνοω τὸ ξίφος, *Herodian.* Σπάομαι τὸ ξίφος, *Plut.* gladio cingo, ὑπιζωννυμι μάχαιραν, *Ælian.* gladio occido, ξιφικονίαω, *Suid.*
Glandula, ὁ ἀδὴν, ἀδένος, *All. Aſphr.*
Glandulofus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀδενώδης, εος, caro, ἀδενώδης σὰρξ, *Galen.*
Glans, ἡ βάλανος, ου, *Ariſtot.* unguentaria, ἡ μυροβάλανος, ου, *id.* pudendi, ἡ κορώνη ης, *Athenæ.*
Glarea, ἡ ψάμμος, ου, *Plut.*
Glaucus, a, um, γλαυκὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* γλαυκὸς, ὴ, ὸν, ία, ιον, *Theophr.* color, ἡ γλαυκότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ γλαύκωσις, εως, τὸ γλαύκωμα, ατος, *Galen.* [redacted] ῥώλος, ου, *Theophr.*
[redacted] a, um, ὁ ἢ ἡ, βαλάδης, εος, i. e. [redacted]us glebis, ὁ ἢ ἡ ἀδρόβαλος, ου, *Doſc.*
Glebula, τὸ βώλιον, ου, *Ariſtot.* τὸ βαλάριον, ου, *Strabo.*
Glis, ὁ ἐλεὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Gliſco, αὔξομαι, *Dem.*
Globo, σφαιρόω, *Galen.*
Globoſitas, τὸ σφαιροειδὲς, ους.
Globoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ σφαιροειδὴς, εος, *Luc.* σφαιρικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*
Globulus, τὸ σφαιρίον, ου, *Theophr.*
Globus, ἡ σφαῖρα, ας, *Plut.*
Glocio, ſ. Glocito, κλώζω, *Poll.*
Glomeratio, στρόμβωσις, εως, τὸ σφίλωμα.
Glomero, στρόμβω, σφιλόω, συσπειρόω.
Glomeroſus, a, um, ὁ ἢ ἡ στρομβώδης, ους, ὁ ἢ ἡ στρομβοειδὴς, ους.
Glomus, ἡ ἀγαθὶς, ίδος, *Heſych.*
Gloria, ἡ δόξα, ης, *Dem.* τὸ κλέος, εος, *id.* ἡ εὐδοξία, ας, *id.* & honores, δόξα ἢ τιμαὶ, *Dem.* εὐδοξία ἢ τιμὴ, *id.* & laus & fama, εὐδοξία, καὶ ἔπαινος ἢ φήμη. *Iſocr.* magna ſ. illuſtris, δόξα μεγάλη, *id.* immenſa, ἀπεριόριστος, *id.* ſempiterna, ἀθάνατος, *Dem.* pulcherrima & maxima, καλλίστη ἢ μεγίστη, *Iſocr.* bona, χρηστὴ, *Dem.* divina & illuſtris, ἰσόθεος ἢ πᾶσιν [redacted]μασι, *Iſocr.* ficta, ψευδὴς *id.* [redacted] *id.* gloriam expeto, δόξης ἐπιθυ[redacted] *id.* σπεύδω τὴν δόξαν, *id.* [redacted]ης, *Iſocr.* venor alicujus rei, θηρ[redacted]ζαν τινος *Dem.* adſero, ſ. parto, σωζ[redacted] δόξαν τινὶ, *Iſocr.* παρέχω δόξαν, *id.* προστίθημι δόξαν τινι, *Dem.* adipiſcor, ſ. conſequor, τυγχάνω δόξης. *id.* κτῶμαι δόξαι ἐμαυτῷ, *id.* λαμβάνω δόξαν, *id.* habeo, ἔχω δόξαν, *id.* refero ex aliquo, ἀπάγω ἐμαυτὸν δόξαν ἀπό τινος, *id.* ad imo, ἀφικέσθαι δόξαν, *id.* amitto, ἀπόλλυμι δόξαν, *id.* recupero, ἀναλαμβάνω δόξαν, *Iſocr.*
Gloriabundus, ὁ καυχηματίας, ου.
Gloriatio, ἡ καύχησις, εως, *N. T.*
Glorifico, δοξάζω. Deum, Θεὸν, *N. T.* aliquem, δόξαν τινὰ, *Baſ.*
Gloriola, τὸ δόξαριον, ου, inanis, κενὸν, *Dem.*
Glorior, καυχάομαι, aliqua re, ὀπ τινι, *Lycurg.* μεγαλαυχέομαι τινι, vel ὀπ τινι, *Iſocr.* valoe inconſiderate, ἀλαζονεύομαι λίαν ἀπερισκέπτως, *id.* de divitiis, καταλαζονεύομαι περὶ τῷ πλούτῳ, *id.* χαυνόω.
Glorioſe, ἐνδόξως, *Dem.* εὐκλεῶς, *Poll.*
Glorioſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἔνδοξος, ου, i. e. jactans, ἀλαζονευόμενος, ου, ον, *Iſocr.*
Glos, ἡ γάλις, εως, *contr.* ἀος, *Poll.*
Gloſſa, ἡ γλῶσσα, ſ. γλῶττα, ης, *Ariſtot.*
Gloſſema, ἡ γλώσσημα, ατος.
Glottis, ἡ γλωττὶς, ίδος, *Lucian.*
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
Gluma, τὸ ἔλυτρον, ου, *Dioſc.* ἡ ἄχνη, ης.
Gluten, ἡ κόλλα, ης, *Doſc.*
Glutinatio, ἡ κόλλησις, εως, *Theophraſt.*
Glutino, κολλάω, aliquid, τι, *Plut.* συγκολλ.
Glutinoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ κολλώδης, ους, *Plato,* i. e. glutinandum habens, κολλητικὸς, ὴ, ὸν, *Dio[redacted]*
Glutinum, idem [redacted] *Glutes.*
Glutio, λιχνεύω, *Luc.* ἐγγαστρίζομαι κατάπινω.
Gluto, ὁ λιχνος, ου, *Plato.*
Glutus, ὁ λαιμὸς, ου, *Lucian.*
Gnaritas, vide *Peritia.*
Gnarus, vide *Peritus.*
Gnatho, ὁ γνάθων, ωνος, *Heſych.*
Gnathonice, γναθωνικῶς.
Gnathonicus, a, um, γναθωνικὸς, ὴ, ὸν.
Gnatus, vide *Filius.*
Gnavitei, vide *Induſtria.*
Gnavo, vide *Nato.*
Gnavus, a, um vide *Induſtrius.*
Gnoma, vide *Sententia.*
Gnomonica, ἡ γναμωνικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Eud.*
Gonagra, ἡ γονάγρα, ας.
Grabatus, ὁ κράβαττος, ου, *N. T.*
Gracilentus, a, um, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Gracileſco, ἰσχνόομαι, *All. Aſphr.* λεπτύνομαι.
Gracilis, e, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* gracilem reddo, ἰσχναίνω, *Ariſtot.* λεπτὸς, ὴ, ὸν.
Gracilitas, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis, σώματος, *Galen.* ἡ λεπτότης.
Gradatim, κλιμακηδὸν, *Baſ.*
Gradatus, a, um, κλιμακωτὸς, ὴ, ὸν, adſcenſus, κλιμακωτὴ ἀνάβασις, *Strabo.*
Gradior, βαίνω, *Dem.* Conf. *Eo.*
Gradus, ὁ κλίμαξ, ακος, *Xen.* in ſcala, ὁ βαθμὸς, ίδος, *Sophoc.* honoris, ὁ βαθμὸς, οῦ, *N. T.*
Græcanicus, a, um, Ἑλληνικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Græce, Ἑλληνικῶς, Ἑλληνιστὶ, *Lucian.*
Græcia, ἡ Ἑλλὰς, άδος, *Dem.*
Græcus, a, um, Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, *Herodot.* Ἑλλήνιος, ία, ιον, *Herodot.* Ἑλληνικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* Ar. *Subſt.* Græcus, ὁ Ἕλλην, ηνος, *Dem.* Græca, ἡ Ἑλληνὶς, ίδος, Ἑλλὰς γυνὴ, *Herodot.* cum Græcis facio, Græcos imitor, Græce loquor, ἑλληνίζω, *Æſchin & Athen.*
Graius, a, um, idem quod antecedens *Græcus.*
Grallæ τὰ ἐπὶ καλοβατῶν βάθρα, grallis incedo, σκαλοβατίζω, *Epicharm.*
Grallator, ἡ καλοβάτης, ου, ὁ σκαλοβατίζων, οντος, *Epicharm.*
Gramen, ἡ χλόη, ης, *Ariſtot.* ἡ ὀμφακὶς, εως, *Plut.*
Gramineus, a, um, ὁ ἢ ἡ χλοηφόρος, ου, *Euripid.*
Graminoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ χορτώδης, εος.
Grammatica, ἡ γραμματικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Lucian.*
Grammatice, γραμματικῶς.
Grammaticus, a, um, γραμματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Granarium, ὁ σιτοβολὼν, ῶνος, *Poll.* τὸ σιτοφυλάκιον, ου.
Granatum, ἡ ῥοιὰ, ᾶς, *Dioſc.*
Grandævus, a, um, ὁ ἢ ἡ πολιητὴς, έος, ὁ ἢ ἡ μακρόβιος.
Grandeſco, μηκύνομαι.
Grandiloquus, ὁ ἢ ἡ μεγαλορρήμων.
Grandino, χαλαζάω, *Lucian.*
Grandinoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ χαλαζώδης, ους, *Ariſtot.*
Grandis, e, vide *Magnus.*
Granditas, vide *Magnitudo.*
Grando, ἡ χάλαζα, ης, *Ariſtot.* grandine impeto, ὀπιχαλάζω, *Lucian.* grandine infeſtor, χαλαζόομαι, *Ariſtot.* grandinis inſtar, χαλαζηδὸν, *Nicet.*
Granoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ κοκκώδης, ους.
Granum, ὁ κόκκος, ου, *Dioſc.*
Graphiarium, ἡ γραφειθήκη, ης.
Graphice, γραφικῶς, *Plut.*
Graphice, es, ἡ γραφικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*
Graphium, τὸ γράφειον, ου, *Plut.* ἡ γραφὶς, ίδος, *Plato.*
Graſſatio, ἡ λαποδυσία, ας, *Hermog.* morbi, ἡ ἐγκατάσκηψις τῆς νόσου, *Dioſc.*
Graſſator, ὁ λαποδύτης, ου, *Dem.*
Graſſor, λωποδυτέω, in regionem, τὴν χώραν, *Hermog.* in urbem, κατασκήπτω εἰς πόλιν, *Herodian.*
Gratabundus, a, um, ζυγχαίρων, ουσα, ον, *Dem.*
Grate, κεχαρισμένως, *Iſocr.* εὐγνωμόνως.
Grates, vide *Gratia.*
Gratia, ἡ χάρις, *Dem.* & delectatio, ἡ χάρις ἢ ἡδονὴ. *idem.* gratiam aliquorum captare, θηρεύεσθαι χάριτας παρά τινων, *Dem.* inire, χάριτας χαρίζεσθαι, *id.* apud aliquem, κατατιθέναι χάριν παρὰ τινα, *idem,* ambire, δῆλον ποιήσειν τινὶ χάριτα, *id.* mereri, ἄξιον εἶναι χάριτος, *Iſocr.* bene meritum repetere, εὐποιήσαντα ἀπαιτεῖν χάριν, *idem,* debere alicui, χάριν τινὶ ὀφλεῖν, *Dem.* habere alicui, εὐδέναι τινὶ χάριν, *Iſocr.* ob aliquid, τινὸς, *Xen.* ἀντί τινος, ſ. τινὸς ἕνεκα, *Plut.* referre alicui, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν, *Dem.* conſequi apud aliquem, καμίζεσθαι χάριν παρά τινος, *Dem.* gratias agere alicui, εὐχαριστεῖν τινι, *Dem.* pro aliqua re, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, *Iſocr.* ob aliquid, τινὸς ἕνεκα, *Dem.* ad gratiam dicere, πρὸς χάριν λέγειν, *id.* in gratiam alicujus facere aliquid, διδόναι τινὶ χάριν τινὰ, *id.* cujus igitur rei gratia iſta dico? τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτα λέγω; *Dem.* τῷ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; *id.* quæſtus gratia delinquere, κέρδους ἕνεκ' ἀδικεῖν, *Iſocr.* reducere in gratiam aliquos, διαλλάττειν τινάς, *Dem.* in gratiam redire cum aliquo, διαλλάττεσθαι τινὶ, ſ. πρός τινα, *Iſocr.*
Gratificatio, ἡ εὐδοξία, ας.
Gratificor, χαρίζομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* ἀρέσκω τινὶ, εὐδοξέω, valde, maxime. abunde, injuſte, σφόδρα, μάλιστα, καθ' ὑπερβολὴν,

χαρίζω, dδίκως, id. non gratificor alicui, ἀχαρισίαν πρὸς τινά, Xen.
Gratiose, κεχαρισμένως, Iscr. ὑπερχαρίτως, id. χαριέντως, id.
Gratiosus, a, um, χαρίεις, εσσα, εν, Iscr. ἀγαπητός, ἡ, όν, Dem. ὁ καὶ ἡ εὐχαρις.
Gratis, δωρεὰν, dare aliquid alicui, διδόναί τί τινι, Dem. facere aliquid, ποιεῖν τι προῖκα, idem.
Gratitudo, ἡ εὐχαριστία, ας, ἡ εὐγνωμοσύνη, ης.
Grator, vide Gratulor.
Gratuito, ἀμισθὶ, facere omnia, ποιεῖν πάντα, Dem. Conf. Gratis.
Gratuitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμισθός, ὁν.
Gratulatio, τὸ ξύγχαρμα, ατος.
Gratulor, ξυγχαίρω, alicui, τινὶ, Iscr. ob aliquid, τινος, Dem. tibi de felicitate, συνηδόμαι σοὶ τῆ εὐτυχίας, Plut. miserunt gratulatum ei, ἀπέστειλαν ξυνησδόμενοι αὐτῷ, Herodian. mittere legatos gratulatum ob victoriam, πέμπειν πρέσβεις ξυνησδησομένους τῆ νίκη, Diod. Sic.
Gratus, a, um, κεχαρισμένος, ὴ, ὸν, facere vel scribere, quæ multis grata sunt, ποιεῖν ἢ γράφειν τινὰ κεχαρισμένα πολλοῖς, Iscr. gratum est amantibus, ἀγαπητόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι, Aristot. pro beneficio, ὁ καὶ ἡ εὐχάριστος, ος, η, Philo. grato animo accipere aliquid, μετ χάριτος λαβεῖν τι, Dem. it. ὁ καὶ ἡ εὔχυμον, i. e. acceptus, ὄδυς, χαρίεις.
Gravate, ἀκουσίως, Aristæn. δυσχερῶς.
Gravedinosus, a, um, καταῤῥοϊτικὸς, ἡ, όν.
Gravedo, ἡ κόρυζα, ης, Gal. grave sine laboro, κεχυζάω, Lucian.
Graveolens, ὁ καὶ ἡ βαρύοσμος, ος, η, Al. Aphr.
Graveolentia, ἡ δυσωδία, ας, Plut.
Graveſco, βαρύομαι, Polyb.
Graviditas, ἡ κύησις, εως, Philo.
Gravido, ἐγκυμονα ποιέω.
Gravidus, a, um, ὀγκαρυθεὶς, εῖσα, ἐν, mulier, ἐγκύησα, ης, Aristot. ἐν γαστρὶ ἔχουσα, N. T. βαρυομένη τῶν γαστέρα, Lucian. gravida sum, κύω, Dem.
Gravis, e, βαρὺς, εῖα, ὺ, pondus, homo, vox, Plato, Herodian. Xen. ὁ καὶ ἡ δυσχὴς, ές, multa gravia oriuntur e bello, πολλὰ δυσχῆ γίγνεται ἐκ τοῦ πολέμου, Dem. σεμνὸς, ἡ, ον, studeo esse urbanus & gravis, πειρῶ εἶναι καὶ σεμνὸς, Iscr. σπουδαῖος, αια, αῖον, res graves & necessariæ, πράγματα σπουδαῖα καὶ κατεπείγοντα, id. ὁ καὶ ἡ ὑπαχθὴς, ές, nimia felicitas homines reddit graves, τὸ λίαν εὐτυχεῖν ποιεῖ ὑπαχθεῖς, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀξιόπιστος, ος, graviorem, s. fide digniorem videri, ἀξιοπιστότερον δοκεῖν, idem.
Gravitas, ponderis, ἡ βαρύτης, ητος, Plut. morum, ἡ σεμνότης, ητος, Dem.
Graviter, βαρέως, fero aliquid, φέρω τι, Xen. χαλεπῶς φέρω τι, Dem. & moleste fero, βαρέως καὶ λυπηρῶς, s. βαρέως καὶ χαλεπῶς φέρω τι, id. me habeo, σεμνύομαι, idem.
Graviſculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόβαρυς, εως.
Gravo, βαρύω, aliquid, τι, Lucian. aliquem, βαρυόω τινὰ, Xen.
Gregalis, e, ἀγελαῖος, αία, αῖον, animalia, ἀγελαῖα ζῶα, Aristot.
Gregarius, a, um, ἀγελαῖος αία, αῖον, sophista, ἀγελαῖος σοφιστὴς, Iscr.
Gregatim, ἀγεληδὸν, Hom.
Gremium, ὁ κόλπος, ου, Lucian.
Greſſus, us, τὸ βάδισμα, ατος, Lucian.
Grex, τὸ σοίμνιον, ου, Dem. majorum pecudum, ἡ ἀγέλη, ης, id. pecorum, ἀγέλη μηρυκαίων, Athen.
Griphus, ὁ γρῖφος, ου, Poll.
Groſſus, ὁ ὀλωθρὸς, ου, Theophr.
Grumulus, τὸ βρομέλιον, ου, Dioſc.
Grumus, ὁ βρόμος, ου, Dioſc. ὁ χόνδρος, ου.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω. porci grunnientes, χοῖροι γρυλλιζοντες, Aristoph.
Grunnitus, us, γρυλλισμὸς, ου, ὁ γρυμὸς, ῦ, Athen.
Gryphus, ὁ γρὺψ, γρυπὸς, Herodot.
Gubernaculum, τὸ πηδάλιον, ου, ὁ οἰαξ, ακος.
Gubernatio, ἡ κυβέρνησις, εως, Plato. ἡ διοίκησις.
Gubernator, ὁ κυβερνήτης, ου, Plato. ὁ διαθωτὴς, ὃ.
Guberno, κυβερνάω, navem, ναῦν, Dem. cursum equorum, δρόμον τῶν ἵππων, Herodian. optime remp. διοικῶ ἄριστα τὰ κοινὰ, Iscr.
Gula, ὁ οἰσοφάγος, ου, Aristot. ὁ λαιμὸς, gulæ deditus, vide Gulo.
Gulo, ὁ λιχνὸς, ου, Plato.
Guleſitas, ἡ λιχνεία, ας, Plut. ἡ γαστριμαργία.
Guloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ γαστρίμαργος, ος, Aristot.
Ganges, ἡ δίνη, ης, Plato.
Gurguſtium, τὸ οἰκίδιον, ου, Dem.
Guſtabilis, e, γευστὸς, ὴ, όν.
Guſtatio, ἡ γεῦσις, εως, Aristot.
Guſtatus, us, vide Guſtus.
Guſto, γεύομαι, aliquid, τινὸς, Dem. τὶ, N. T.
Guſtus, us, ἡ γεῦσις, εως, Aristot. guſtum præbeo, γεῦμα, aliquid, τινὸς, Plato. τι, Sophocl.
Gutta, τὸ στάγμα, ατος, ὁ σταγὼν, όνος, Athen. ὁ σταλαγμὸς, ἡ ῥανὶς.
Guttatim, κατὰ σταγόνας.
Guttur, ὁ λαιμὸς, γος, Gal. ὁ φάρυγξ, Hipp. ὁ βρόγχος.
Gutturnium, ὁ κερνίβιον, Athen. τὸ κερνίζειον, ου, idem.
Guttus, ὁ σκύφος, ου, Athen.
Gymnaſiarcha, ὁ γυμνασιάρχης, ου, ὁ γυμνασιάρχος, ου, Pol.
Gymnaſium, τὸ γυμνάσιον, ου, Lucian.
Gymnicus, a, um, γυμνικὸς, ὴ, όν, agon, ἀγὼν, Thuc.
Gynæceum, τὸ γυναικεῖον, ου, ὁ γυναικῶν, ῶνος, Xen. γυναικωνῖτις, ιδος, Plut.
Gynæconitis, vide antecedens Gynæceum.
Gypſeus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ γύψου, ſimulacrum gypſeum, ἄγαλμα ἐκ τοῦ γύψου, Paus.
Gypſo, γυψόω.
Gypſum, ſ. Gypſus, ἡ γύψος, Dioſc.
Gyro, γυρόω, κινέω.
Gyrus, ὁ γῦρος, ου, gyrum circa aliquem aliqua re describo, γῦρον περί τινά τινι περιγράφω, Plut.

HA, ha, ἄ, ἁ, Ariſtoph.
Habena, ἡ ἡνία, ας, Xen.
Habeo, ἔχω, aliquid, τὶ, Plut. aliquem in numero hoſtium, τίθημί τινα εἰς τοὺς ἐχθροὺς, Dem. aliquid pro virtute, τίθημί τι ἐν ἀρετῇ, Plato. pro turpi, ἐν αἰσχρῷ, Plut. me bene, ἔχω καλῶς, Dem. peſſime, φαυλότατα, id. orationem pro aliquo, λόγον ὑπὲρ τινος δημηγορίαν, id. contra aliquem, κατὰ τινος, id. de aliqua re, ὑπὲρ λόγον περί τι, Iscr. ῥητορεύω λόγον περί τινος, id. nomen a juſtitia, τὸ δίκης ἐπώνυμόν εἶμι, Dem. multos adverſarios, ἔχω πολλοὺς ἀνταγωνιστὰς, Iscr. rationem ſ. argumentum in promptu, ἔχω λόγον πρόχειρον, Dem. delectum municipum, ποιοῦμαι καταλόγον τῶν δημοτῶν, id. honorem eloquentiæ, τιμῶμαι τῆς λέξεως, Iscr. tatum alicujus teſtamentum, ἐμβύω τῇ διαθήκῃ τινὸς, Dem. jus faciendi teſtamentum, κυρίως εἶναι διαθέσθαι, id. rationem, ſ. curam alicujus, ποιοῦμαι ὁμιλίαν περί τινος, Iscr. τινὸς, Dem.
Habilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκατάφορος, ad aliquid, πρὸς τὶ, Ariſtot. ὁ καὶ ἡ εὐάρμοστος.
Habilitas, ἡ ἐφαρμοστὴ, ῆς, Plut. ἡ εὐαρμοστία.
Habitabilis, ὁ καὶ ἡ οἰκήσιμος.
Habitaculum, τὸ οἴκημα, Xen.
Habitatio, ἡ οἴκησις, εως, Dem.

Habitator, ὁ οἰκήτωρ, ορος, Dem. οἰκητὴς, ὃ, urbis, ὁ ἐν τῇ πόλει, id.
Habito, οἰκέω, urbem, πόλιν, Iscr. ἐν πόλει, Dem. inter aliquos, ἐν τισι Plato, in domo, ἐν οἰκίᾳ, Æſchin. in regione, κατοικέω ἐν τῇ χώρᾳ, Iscr. tertam aliquam, γῆν τινα, Plut. in terra, ἐπὶ τῆς γῆς, N. T. in inſula, νήσου, Iscr.
Habitudo, ἡ ἕξις, εως, Gal.
Habitus, us, ἡ ἕξις, εως, Ariſtot.
Hac, τῇδε, Dem. hac illac curſito, περιτρέχομαι τῇδε κακεῖσε, idem.
Hactenus, ἡ ταύτᾳ μὴ ταυτῇ, Plato, ἡ ταῦτα μὴ δὴ ταῦτα, Dem. μέχρι τοῦδε, Thuc.
Hædiculus, τὸ ἐριφιον, ου, Athen.
Hædile, ἡ ἐριφοσασία, ας.
Hædinus, a, um, ἐρίφειος, εία, ειον.
Hædus, ὁ ἔριφος, ου, Ariſtot.
Hæreditarius, a, um, κληρονομικὸς, αία, αῖον, Pandect.
Hæreditas, ἡ κληρονομία, ας, Dem. ὁ κλῆρος, ου, idem, hæreditatem relinquere, καταλείπειν κλῆρον, idem, adire, αἱρεῖν κλῆρον, idem, tenere, ἔχειν κλῆρον, idem, dividere in duas partes, διαιρεῖν μοῖρας δύο τὸν κλῆρον, idem, dividere cum fratre, μοιρᾶζ ſ. μερίζεσθαι τῷ ἐστίαν πρὸς ἀδελφὸν, idem, fortuna, κλῆρον ἡ κλῆρος, idem. Conf. Hæres.
Hæreo, ξυνάπτομαι, in aliqua re, πρός τι, Ariſtot. i. e. dubito, ἀμφισβητέω περί τινος, Iscr.
Hæres, ὁ κληρονόμος, ου, Dem. ſum, κληρονομέω, idem, alicujus, κληρονόμος εἰμί τινος, id. hæredem inſtituo, ſ. ſcribo aliquem, καθίστημί τινα κληρονόμον, Iscr. relinquo, καταλείπω κληρονόμον, id. fieri bonorum alicujus, γίγνομαι κληρονόμος τοῦ τινος, Dem.
Hæreſis, ἡ αἵρεσις, εως, Galen.
Hæreticus, a, um, αἱρετικὸς, ὴ, όν.
Hæſitantia, ἡ ἰσχνοφωνία, ας, Ariſtot.
Hæſitatio, ἡ ἀπορία, ας, Iscr.
Hæſito, ἀπορέω, Xen. Conf Dubito.
Halec, vel Halex, ἡ μαῖνις, ιδος, Lucian.
Halitus, ἡ ἀκτνοὴ, ῆς, Ariſtot. ὁ ἀτμὸς, ὃ, Plut.
Halo, ἀκτνέω, Ariſtot. ἀτμάω, Hippocr.
Hamatus, a, um, ἀγκιστρωτὸς, ὴ, όν.
Hamo, ἀγκιστρόω.
Hamulus, τὸ ἀγκίστριον, ου.
Hamus, τὸ ἄγκιστρον, ου, Lucian. hamo capio, ἀγκιστρεύω, Cl. Alex.
Hani, ὁ ζωφὸς, ὦ, Hom.
Haniolatio, ἡ μαντεία, ας, Lucian.
Haniolor, μαντεύομαι, Plato. χρησμῳδῶ.
Haniolus, ὁ μάντις, εως, Plut.
Harmonia, ἡ ἁρμονία, ας, Ariſtot.
Harmonicus, a, um, ἁρμονικὸς, ὴ, όν, Ariſtot.
Harpago, ἡ ἅρπαγμα, ης, Heſych. ἡ ἅρπαξ, αγος, Poll.
Harpax, ὁ ἅρπαξ, αγος, Poll.
Haruſpex, ὁ ἱροσκόπος, ου.
Haruſpicina, ἡ ἱροσκοπικὴ, ῆς.
Haruſpicium, ἡ ἱροσκοπία, ας.
Haruſpicor, ἱροσκοπέω.
Haſta, τὸ δόρυ, ατος, Ariſtot. [illegible] ἔγχος, ſub haſta aliquid vendo, [illegible] λέω τι, Diod. Sic. κηρύττω τ[illegible]
Haſtatus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰχμοφόρος, ου, ἡ δορυφόρος, ου, Xen. ὁ καὶ ἡ λογχοφόρος, ου.
Haſtile, τὸ κοντὸς ξύλον.
Haud, ὐ, vide Non, haud dubie, ἀναμφισβήτως, Dem. haudquaquam, οὐδαμῶς, Dem.
Haurio, ἀντλέω, ἀρύω, aquam ambabus manibus, ὕδατος ἀμφοτέραις χερσὶν, Ælian. ἀρύω ὕδατος, Plato, aquam ex Nilo, ὑδρεύομαι ἐκ τοῦ Νείλου, Plut.
Hauſtio, ἡ ἀντλησις, εως, aquæ, ὕδατος, Æl.
Hauſtrum, τὸ ἀντλητήριον, ου, τὸ ἄντλημα, ατος, N. T. ὁ ἀρυστὴρ, ῆρος, Themiſt.
Hebdomas, ἡ ἑβδομὰς, άδος, Galen.
Hebeo, ἀμβλυώπομαι, Thuc. ad lucem, ἀμβλυώπω πρὸς τὸ φῶς, Luc.

Hebes, ἀμβλὺς, εῖα, ὺ, pugio, ξιφίδιον, *Plut.*
Hebesco, ἀμβλυνω, *Theoc.* oculi hebescunt, ἀμβλύνεται οἱ ὀφθαλμοὶ, *Theophr.*
Hebetatio, ἡ ἀμβλασις, εως, oculorum, τῶν ὀφθαλμῶν
Hebeto, ἀμβλυνω, aliquid, τι, *Plut.* ad aliquid, απαμβλυνω εἰς, τι, *id.*
Hebetudo, ἡ ἀμβλυτης, ητος, oculorum, ὁ ἀμβλυωπος, ἡ *Hippoc.*
Hecticus, a, um, ἑκτικος, ἡ, ὀν, febris, ἑκτικὸς πυρετος, qui febri hectica laborat, ὁ ἑκτικος, ὁ, *Gal.*
Hedera, ὁ κισσος, ὁ, κιττος, ου, *Theophr.*
Hederaceus, a, um, κισσινος, η, ον, corona, κισσινος στεφανος, *Athen.* poculum, το κισσυβιον, ου, *id.*
Hei, οἰ, mihi! οἰ ἐγω, *Sophocl.* οἰ ἐμοὶ, *Epigr.* οἰ μοι, *Synes.* hei mihi misero, εἰμοι ταλας, *Aristoph.* hei mihi fer, αἰαῖ ταλας, *idem*
Hellborus, ὁ ἑλλεβορος, ου *Dioc.*
Helluatio, ἡ ασωτια, ας, *Arist.* ἡ λιχνεία.
Helluo, ὁ αυτολεκυθος, ου, *Dem.* ὁ ασωτος, ου, *Arist.* ὁ λαφυστης, ου.
Helluor, ασωτευομαι, *Athen.* λαφύσσω.
Hem, φεῦ, virum, ανδρος.
Hemina, ἡ κοτύλη.
Hemisphærium, τὸ ημισφαιριον.
Hepar, το ἡπαρ, ατος, *Gal.*
Hepaticus, a, um, ηπατικος, ἡ, ον, *Gal.*
Herà, ἡ δεσποινα, ης, *Plato.* ἡ δεσποτις, ὁ κυριε
Herbi, ἡ φοὰ, ας, *Theophr.* ἡ βοτανη.
Herbeus, a, um, ὁ ης, ἡ βοτανωδης, εος.
Herbarius, a, um, βοτανικος, ἡ, ον, *Dioscor.*
Herbesco, βοτανιζομαι, σκαζω, *Nazar.*
Herbeus, ea, eum, ὁ ης, ἡ σκωδης, εος, *Plut.*
Herbosus, a, um, ὁ ης, ἡ βοτανωδης, εος.
Herbula, το ποιον, ου, τι, βοτανιον, ου.
Here, χρὲ, *Ionic.* ἐχθες, *Lucr.*
Herili, e, δεσποτικος, ἡ, ον, jus, δικαιον δεσποτικον, *Arist.*
Heriliter, δεσποτικῶς, *Dem.* κυριως, *id*
Hernia, ἡ κηλη, ης, *Gal.* aquosa, ἡ ὑγροκηλη, ης, *Poll.*
Herniosus, ὁ κηλητης, ου *Synes.*
Heroicus, a, um, ηρωικος, ἡ, ον, *Plut.* ἡρῳος, α, ον, *Ath.*
Heroum, ἡ ηρωις, ιδος, *Athen.*
Heros, ὁ ηρως, ωος, *Lucian.*
Herous, a, um, ηρωικος, ἡ, ον, *Plut.*
Herus, δεσπότης, ου, *Dem.* ὁ κυριος.
Herbeus, a, um, χθεσινος, ἡ, ὁν, ὁ, ἡ, τὸ χθεσινον, ὁ χθὲς ποτος, *Plin.*
Heri, *Dem.* φεῦ. *Conf. Hi*
Hu, ὦ τὰν, fidelis tu, ὦ, ἀλλ' ὦ τὰ, οι, *Lucan.* ὦ ἑταιραν, *Lucan.*
Hiatus, το χασμα, ατος, *Pac.*
Hic, hæc, hoc, ὁδε, ἡδε, τοδε, *Dem.* hic ille, οὗτος ἐκεῖνος, *Dem.*
Hic, hæc in loco ἐνθαδὶ, ἐνταῦθα.
Hicce, hæcce, hoccine, ὁδοσὶ, αυτηνὶ, τουτὶ, *Gen.* τουτοῖ, ταυτησὶ, *Dat* τουτοῖ, &c. *Dim.* *Hicce*, idem quod antecedens *Hicce*.
Hiberno, ἡ ιε αρχικ, ας.
Hibernum, ἡ χειμερινὴ φιλοσοφια, *Philo.*
Hibernus, ἱλαρὸς ων.
Hibernus, ἱλαρὸς, ρα, ρον, φαιδρος, ρα, ρον.
Hibernus, ἱλεως, ἱλεος, *Lyc.*
Hilaritas, τὸ ἱλαρὸν, ου, *Suid.* ἡ ἱλαροτης, ητος, *N. T.*
Hilariter, ἱλαρῶς, vivo, βυθμος, διαθεσις, *Synes.*
Hilaro, ἱλαρὸν ἱλαρυνω, LXX. aliquem, euphrainein tina, *Dem.*
Hilarus, a, um, quem quod *Hilaris*
Hinc, ἐνθεν, ὁρμᾶσθε, *Dem.* repellere, ἐνθεν ἀπελαυνειν, *id.* hinc & illinc, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, *Luc.* hinc cornere licet, ex τουτων κατανοῆσαι, *Ion.* hinc colligere, ἐκ τουτων κατανοῆσαι, *idem.*
Hinnio, χλιμαζω, *Xen.*
Hinnitus, ὁ, ὁ χρεμετισμὸς, ου, *Ammon.*
Hinnulus, ὁ νεβρος, ου, *Plin.*
Hinnus, ὁ vel ἡ ἡμιονος, ου, LXX.
Hio, χαινω, *Lucian.* ἀναχαινω, *idem.*
Hircinus, a, um, τραγειος, εια, ειον, hircina pellis, τραγεία, ης, *Plut.*
Hircosus, a, um, ὁ ης ἡ τραγομαχαλος, ου, *Aristoph*
Hircus, ὁ τραγος, ου, *Aristot.* hircum olet, τραγιζει, *Hippocr* hircorum fœtor, ὁ τραγος
Hirquitallus, ὁ καυδος, ου, *Arist.*
Hirsutus, ἡ δασυτης
Hirsutus, a, um, ὁ ης ἡ τραχυδης, εος.
Hirtus, a, um, ὁ ης ἡ λασιος, ου, *Philostr.*
Hirudo, ἡ βδελλα, ης, *Hesych*
Hirudinæus, a, um, ὁ ης ἡ χιλιδονειος, ου, χιλιδονιος, ου, *Athen*
Hirundo, ἡ χελιδων, ονος, *Arist.* hirundinis, ὁ χελιδονιος, χιλιδονιος, *Schol Arist.* hirundinis pullus, ὁ χελιδονιδευς, εως, *Eustath.*
Hisco, χαινω, *Lucian.*
Hispidus, a, um, ὁ ης ἡ λασιος, ου, *Philostr.*
Historia, ἡ ἱστορια, ας, *Lyr.*
Historialis, e, ἱστορικος, ἡ, ον, *Plut*
Historicus, a, um, ἱστορικος, ἡ, ον, *Plut* i. e historiarum scriptor, ὁ ἱστορικος, ου, *idem*, ὁ ἱστοριογραφος, ου, *Diod Sic.*
Histrio, ὁ μιμος, ου, ὁ ὑποκριτης, ου, *Plut.*
Histrionalis, e, ὑποκριτικος, ἡ, ον, *Dem. Phal.*
Histrionice, ὑποκριτικῶς, *Athen.*
Hiulce, διαχιζω.
Hiulcus, a, um, ὁ ης ἡ χασμωδης, ου.
Hodie, σημερον, ſ. *Act* τημερον, *Dem.* καθημερὶ, *id* ἐν τῇ σημερον ἡμέρα, *Lysias.*
Hodiernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ σημερον, ſ. *Attice* τημερον, usque in hodiernum diem, μέχρις ἔτι ἄχρι τῆ σημερον ſ. τῆμερον ἡμέρας, *Dem.* *Isocr.* εἰς τὸν ημεραν ταυτὴν, *Dem.*
Hœdus, vide *Hœdus.*
Holoserices, a, um, ὁλοσηρικὸς, ἡ, ὁν.
Homicida, ὁ φονευς, εως, *Dem.* ὁ ἀνδροφονος, ου, *id.*
Homicidium, ὁ φονος, ου, *Dem* ἡ μιαιφονία, ας, *Plato*, committo, δικαιοῦσθαι τινὰ, *Dem.* ἀνθρωποκτονία, *Nazar.*
Homo, ὁ vel ἡ ἀνθρωπος, ου, *Dem.* probus, ζηλωτὴς, *id.* bonus & num nus, χρηστος ἡ φιλανθρωπος, *id.* levis ſ. obscurus, τυχὴ, *Lucr.* malus, φαῦλος, *Dem* perditus, φθορεὺς, *id.* exterus, ὁ ἐξωθεν, *Isocr* hominum multitudo πληθος σωματων, *Dem*
Homuncio, τὸ ἀνθρωπιον, ου, *Dem.* ὁ ἀνθρωπισκος.
Honestamentum, τὸ ἱερωμα, ατος, *Plato.*
Honestas, το καλὸν, οῦ, *Dem.* ἡ καλοκαγαθια, ας, *Xenoph.* *Conf. Virtus*, it m *Honestius*, a, um.
Honeste, καλῶς, & decenter age e, ἡ προσηκοντως πραττειν, *Dem.*
Honesto, τιμαω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ὀνινημι τινὰ, *Aristot.* σεμνυνω τινα, *Dem.*
Honestum, το καλον, ου, *Dem*
Honestus, a, um, i. e. honorabilis, ὁ ἡ ἐντιμος, ου, *Xenopho* i. e bonus, καλος, η, ον, *Dem* honestum & bonum esse, καλὸν ἡ ἀγαθὸν εἶναι, *Dem.* & decorum esse, alicui, καλὸν ἡ πρέπον εἶναι τινι, *id.* & justum esse, καλὸν ἡ δικαιον εἶναι, *id*
Honor, ἡ τιμη, ης, *Dem* ἡ ὀνησιμία, ας, *id.* & gloria, τιμὴ ἡ δοξα, *id.* & admiratio, τιμὴ ἡ ζῆλος, *id.* ζῆλος ἡ φιλοτιμία, *id* studium honoris & gloriæ, φιλοτιμια ἡ δοξα, *id* magnus, τιμη μεγάλη, *id* an plissimus, πλειστη, *id* immortalis, ἀειμνημόνευτος, *Isocr* meritus, προσηκουσης, *Dem* eximius, ἐξαιρετος, *Isocr.* summus, ὑπερβολη τιμῆς, *Dem.* honorem appet e τιμὰς ἐπιθυμέω, *Isocr.* amo, τιμὴν ἀγαπαω, *id.* quæro, τιμὴν ζητεω, *id.* ἐρωμαι πρὸς φιλοτιμιαν, *id.* adfero alicui, φέρω τινι τιμὴν, *id.* κομιζομαι τιμὴν, *id.* decernere, dare alicui, δίδωμι τινι τιμὴν τινὸς, *Dem.* conferre alicui, ἐ μεταδιδῶ τιμὴν τινι, *Isocr.* consequi, εὑρίσκειν τιμὴν, *Dem* τυγχανειν τιμῆς, *id* κτησασθαι τιμὴν, *idem*, λαμβάνειν τιμὴν, *Isocr.* habere, ἔχειν τιμὴν, tollere bene meritorum, ἀναιρεῖν τιμὰς τῶν εὐεργετῶν, *Dem.* datam eripere alicui, ἀφελέσθαι τιμὴν δεδομένην τινι, *id.* amittere, ὑπερεῖδον φιλοτιμίαν, *id.* recuperare, ἀνακαλεῖσθαι τιμὴν, *Isocr.* honore contentum esse, ζῆν ἐν τιμῇ, *id.* frui ab aliquo, ὑπολαμβάνειν τιμῆς παρά τινος, *Dem.* anteceilere alicui, περιεῖναι τιμῇ τινος, *Isocr.* honoris & decori causſam esse, τιμὴν ἡ καλὸν αἴτιον εἶναι *Dem.* summos honores habere alicui, εἰ. ὑπερβολὰς τιμῶν τινα, *idem*, publ cos habere alicui, δημοσίᾳ τιμᾶν, *id.*
Hono abilis, e, τιμιος, ια, ιον, *Dem.* ὁ ἡ ἐντιμος, ου, *id.* ὁ ἡ ἀξιοτιμος.
Honorarium, το χάρις, αῖτος, *Dem* bellicum, το αριστεῖον, ου, *id* dare, δίδωμι αριστεῖον τινι, *id* consequi ab aliquo, ἀξιοῦσθαι τὰ ἀριστεῖα ὑπο τινος, *id* λαμβάνειν τὰ ἀριστεῖα παρά τινος, *Isocr.* τυγχανειν τὰ αριστεῖα, *id.*
Honorarius, a, um, τιμητικος, ἡ, ὁν.
Honorate, εὐτιμως, *Plato.*
Honoratus, a, um, τιμώμενος, ου, ενον *Dem.* ὁ ἡ ἐντιμος, ου, *id.* ὁ ἡ ἐνδοξος.
Honorifice, ενδόξως, *Dem* ἐντιμως, *Plato.*
Honorificus, a, um, τιμιος, ια, ιον, honorificum erat omnibus, τιμιον ἦν πᾶσιν ἀνθρώποις, *Dem.* ὁ ἡ ἐντιμος, ου, honorifica & magna & splendida res, ἐντιμον ἡ μέγα ἡ λαμπρὸν πρᾶγμα, *id.*
Honoro, τιμάω, aliquem, τινὰ, *Demosth.* maxime, μαλιστα, *id* εἰς ὑπερβολὴν, *idem*, ὑπερβαλλοντως *id.* ut meretur, κατ' ἀξιαν, *Isocr.* perinde ut alium, ἐξισου τῷ ἄλλῳ, *Dem.* publice, δημοσίᾳ, *id.* aliquem in aliqua re, τινα κατά τι, *Alian.* & religiose colo aliquid, ζεβομαί ἡ τιμάω ζεῶ τινα, *Ionic.* *Conf. Honor*, item *Colo.*
Hora, ἡ ωρα, ας, *Dem* quota hora est? πόσον ἐστι το σοιχῖον, *Lucian.* hac ipsa hora ἐφ' αὐτοῦ τοῦ ὥρας, *Illust.* elapsa, ὥρα παρεληλυθυῖα.
Horeaceus, a, um, κριθινος, ἡ, ον, vinum, οἶνος, *Athen.* panis, ἄρτος, *Plut.*
Horeum, ἡ κριθη, ης, *Theophr.* hordei ferax, ὁ ἡ ἡ κριθοφορος, ου, *Scalig.*
Horizon, ὁ ορίζων, οντος.
Hornus, a, um, ετινος, εία, ειον, *Cl. Alex.*
Horologium, το ὡροσκοπεῖον, ου, *Strabo.*
Horrendus, a, um, φοβερος, α, ον, *Isocr.* terribilis, δεινὸν ἡ χρηστὸν ασεβημα, *Dem.*
Horreo, φρίττω, aliquid, ὑποφρίττω τινος, *Dem* fues horrentes seti, ὗες ἀναφρωσσουσαι, *Aristo*
Horreolum, το ζυτοφυλάκιον, ου.
Horreum, ὁ ζειτοφυλακιον, οῦ, *Poll.* ἡ ἀποθηκη, ης, *N. T.* το ζειτοφυλακιον.
Horribilis, e, φοβερος, α, ον, *Plato*, ὁ ἡ φριξαυχην.
Horride, τραχέως, *Ion.*
Horridus, ὁ ἡ ον, τραχυς εῖα, υ, *Hor.*
Horror, ἡ φρικη, ης, *Ital.* febrilis, ἡ φρικωδία, ας, *Lucr.*
Horsum, δευρο, *Dor.*
Hortamentum, το παραμυθιον
Hortatio, ἡ παρακλησις, εως, *Arist.* ἡ παθητικὴ, *Hortator*, ὁ παθητικὸς, ἡ, ὁν, *Lyr.* ὁ παραινετης, ου, *id.*
Hortensis, e, κηπαῖος, αια, αῖον, fus lax, *Cæsar*, *Dioſc.*
Hortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Isocr* τινα εἴς τι, *id.* παρεκελευσάμην τινας εἰς τι, *Isocr* παρωρμησα τινα εἰς τι, *Xen.* παρεκαλεσα τινα τι, *Isocr.* παρωρμησα τινα εἰς τι, *Xen*
Hortulanus, ὁ κηπουρὸς, ου, *Ital* ὁ κηπιδευς.
Hortulus, το κηπιον, ου, *Plaut* το κηπιδιον.
Hortus, ὁ κηπος, ου, *Dem*
Hospes, *Cic* ὁ ξενος, ου, ὁ προξενος, ου, *Plaut.* ὁ ξενος τινος, ου, *Pedo*, ὁ παρ' ἐμοὶ ξενος, ου, *Dem* alicujus familiaris, ξενος ων τινὸς οἰκειος, *Ion.*
Hospitalis, ἡ ξενικὴ, ης, ἡ παιδοτροφία, ας, *Aristot.* Hospitalis

ospitalis, ὁ, ξένιος, ία, ιον, *Xenoph.* ὁ ἢ ἡ φιλόξενος, ξενικός, ἡ, όν, amicitia, φιλία, *Aristot.* munus, τὸ ξένιον, υ, *Dem.*

ospitalitas, ἡ ξενία, ας, *Dem.* ὁ ξενισμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ φιλοξενία.

ospitaliter, φιλοξένως, *Isocr.*

ospitium, τὸ ξενοδοχεῖον, υ, τὸ πανδοκεῖον, υ, *Plut.* ὁ ξενὼν, ωνος, & amicitia, ἡ ξενία ἢ φιλία, *Dem.* renovo vetus hospitium, ἀνανεόομαι ἢ καινὸν ποιέομαι τὸν παλαιὸν ξενίαν, *Isocr.* decerno alicui jus hospitii, ψηφίζομαί τινι προξενίαν, *Dem.* excipio hospitio aliquem, ξενίζω τινὰ, *id.* hospitio conjungor, ξενόομαι, *Xenoph.*

Hospitor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, *N. T.* ὑπό τινος, *Xenoph.*

Hostia, ἡ θυσία, ας, *Lucian.* τὸ θῦμα, ατος, *Isocr.* hostiam immolo, θυσίαν θύω, *Plato*, ἱερεῖα ποιῶ, *Aristot.*

Hosticus, a, um, πολέμιος, ία, ιον, terra, ἡ πολεμία χώρα, *Xen.*

Hostilis, e, πολέμιος, ία, ιον, *Xen.* ἐχθρὸς, ὰ, όν, ὁ ἢ ἡ δυσμενὴς, hostili animo fum erga aliquem, πολεμίως ἔχω πρός τινα, *id.*

Hostilitas, ἡ δυσμένεια, ας, *Herodian.*

Hostiliter, πολεμικῶς, *Isocr.* πολεμίως, *Thuc.*

Hostimentum, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Lucan.*

Hostio, ἀμείβομαι, *Dem.*

Hostis, ὁ ἐχθρὸς, ὸ, *Dem.* ὁ πολέμιος, υ, *id.* & inimicus, πολέμιος ἢ ἐχθρὸς, *id.* potens, ἐχθρὸς ἰσχυρὸς, *id.* acris, χαλεπὸς, *Isocr.* irreconciliabilis, ἀδιάλλακτος, *Dem.* apertus, προδηλος, *id.* communis, κοινὸς, *id.* hostem aliquem facere, ποιεῖν τινα διαφανισθὴ, *Isocr.* judicare, κρίνειν τινὰ πολέμιον, *id.* fieri alicui, γίγνεσθαί τινι πολεμιώτατος, *Dem.* esse alicujus, εἶναι πολέμιον ἢ ἐχθρὸν τινος, *id.* experiri aliquem, χρῆσθαί τινι πολεμίῳ ἢ ἐχθρῷ, *id.* facere cum hostibus, ἅπτεσθαι ἢ ἐν μεσῳδὶ τῶν ἐχθρῶν, *id.*

Huc, δεῦρο, progredi, βαδίζειν, *Dem.* adsiste, δεῦρο ἀναστὰς μοι, *id.* redituere, δεῦρι καταγειν, *id.* mittere, ἐνθάδε πέμπειν, *Isocr.* hucusque, ἄχρι τῦ δευρὶ, *N. T.* huc & illuc circumvagari, δῶρικαὶδισα διαφέρεσθαι, *Dem.*

Hujusmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *Dem.* τοιοῦτός τις, *Plato.*

Humane, ἀνθρωποπαθῶς, *Heinsius.*

Humanitas, i. e. humana natura, ἡ ἀνθρωπότης, ητος, i. e. comitas, ἡ φιλανθρωπία, ας, *Dem.* & clementia alicujus, ἡ πραότης τινος, *id.* & animi facilitas, ἡ πραότης ψυχῆς, *id.* & indulgentia, ἡ συγγνώμη, *id.* humanitatem experiri apud aliquem, τυγχάνειν τῆς φιλανθρωπίας παρά τινος, *id.* frui humanitate aliquorum, ἀπολαύειν τῆς φιλανθρωπίας τινῶν, *id.* habere humanitatem invicem a natura, ἔχειν φιλανθρωπίαν ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους, *Isocr.*

Humaniter, φιλανθρώπως, *Dem.* disputare humaniora de fortuna, διαλέγεσθαι ἀνθρωπικῶς περὶ τῆς τύχης, *id.* humaniter et de gente erga aliquos, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινας, *id.*

Humanus, a, um, ἀνθρώπινος, ία, ιον, genius, δαίμων γένιος, *Lucian.* ἀνθρώπινη, ης, ἡ, genus, ἀνθρώπινον γένος, *Plato*, humanitas, ἡ ἀγ. ἡ φιλανθρωπία, ας, *Dem.* & clemens, πρᾶος, ον, *idem*, manifestus & humanis moribus praeditus, πολιτικὸς ἢ φιλανθρωπότερος τῶν ἄλλων, *Dem.* humanum se praebere erga aliquem, φιλανθρώπως ἑαυτὸν παρέχειν τινὶ, *Dem.*

Humatio, ὁ ἐνταφιασμὸς, ὁ, ἡ ταφὴ, ῆς, *Thuc.*

Humecto, ὑγραίνω, *Gal.* ὑγίζω, *Dioscor.* ἐμβάζω.

Humectus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, όν, *Xen.*

Humens, ὑγρὸν, *Aristot.*

Humeo, ὑγραίνομαι, *Plato.*

Humi, χαμαὶ, sedeo, χαμαὶ κάθημαι, *Xen.*

Humiditas, ἡ ὑγρασία, ας, *Galen.* ἡ ὑγρότης, ητος, *Plato.*

Humidus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, όν, *Xenoph.* νότιος, *Hom.*

Humilatio, ἡ ταπείνωσις, εως.

Humilio, ταπεινόω, *N. T.*

Humilis, e, ὁ ἢ ἡ πρόσγαιος, ος, *Aristot.* ταπεινὸς, ὴ, όν, *Lucian.* animo, ὁ ἢ ἡ ταπεινόφρων, ονος, *Plut.*

Humilitas, ἡ ταπεινότης, ητος, *Isocr.* ἡ ταπεινοφροσύνη.

Humiliter, ταπεινῶς, *Isocr.*

Humo, θαπτὸς, mortuus, νεκρὸς, f. ἀποθανόντας, *Dem.* aliquem, ἐνταφιάζω τινὰ, *Basil.*

Humor, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plato.* ἡ χυσις, *Athen.*

Humus, ἡ χθὼν, χθονὸς, *Dem.* Conf. *Terra.*

Hyacinthinus, a, um, ὑακινθινος, ίνη, ινον.

Hyacinthus, ὁ, vel ὁ ὑάκινθος, ου, *Dioscor.*

Hyades, αἱ ὑάδες, ων, *Poet.*

Hyberna, orum, τὸ χειμάδιον, υ, in hybernis habere exercitum, ἐν χειμαδίοις ἔχειν τὴν δυναμιν, *Dem.* ex hybernis educo, ἐκ τῶν χειμαδίων ἐξάγω.

Hyberno, παραχειμαζω, *Dem.* χειμάζω.

Hybernus, a, um, χειμερινὸς, ὴ, όν, morbi, χειμερ. αἱ νόσοι, *Hippocr.*

Hydra, ἡ ὕδρα, ας.

Hydria, ἡ ὑδρία, ας, *N. T.*

Hydropicus, a, um, ὑδρωπικὸς, ὴ, όν.

Hydrops, *morbus*, ὁ ὑδρωψ, ωπος, *Gal.* hydrope laborans, ὑδρωπικὸς, ὴ, όν, hydrope laboranti finitis, ὁ ὑδρωψ, hydrope laboro, ὑδρωπιάω, *Dioscor.* hydrope corripior, ἐξυδρωπιάω, *Aristot.*

Hydrus, ὁ ὕδρος, υ.

Hyemalis, e, χειμέριος, ία, ιον, *Thuc.*

Hyematio, ἡ χειμασία, ας, *Polyb.* ἡ παραχείμασία.

Hyemo, χειμάζω, *Dem.* χειμερίζω.

Hyems, ὁ χειμὼν, *Xen.* τὸ χειμα.

Hymnus, ὁ ὕμνος, υ, *N. T.*

Hypocaustum, τὸ ὑπόκαυσον, υ, *Vitruvius.*

Hypochondria, τὰ ὑποχόνδρια, ων.

Hypocrisis, ὁ ὑπόκρισις, εως, *N. T.*

Hypocrita, ὁ ὑποκριτὴς, ὰ, *N. T.*

Hypomnema, τὸ ὑπόμνημα, ατος, *Isocr.*

Hypotheca, ἡ ὑποθήκη, ης, *Dem.*

Hypothecor, ἡ ὑπόθησις, εως. *Aristot.*

Hypotheticus, a, um, ὑποθετικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Hystrix, ὁ ὕστριξ, ἡ, ἴχθυς, ος, *Aristot.*

J.

JAceo, κεῖμαι, in lecto, ἐν κλίνῃ, *Isocr.* in terra, κατάκειμαι ἐν τῇ γῇ, *Plato.* κατακλίνομαι.

Jacio, βάλλω, aliquem gleba, τινὰ βώλῳ, *Xen.* probra, vide *Probrum*, fundamentum, vide *Fundamentum.*

Jactanter, ὑπερφιαλικῶς, ἀλαζονικῶς.

Jactantia, ὑπερφιαλία, ας, *Dem.* τὸ φρύαγμα, ατος, *Plut.* ἡ μιγαλαυχία.

Jactatio, ὁ ῥιπτασμὸς, οῦ, *Plut.*

Jactator, ὁ ῥιπτίζων, ωντος, *Aristot.* i. e. arrogans, ὁ ἀλαζονικὸς, ὴ, *Xen.* ὁ ἀλαζὼν, όνος, *id.* ὁ ἀλαζονευόμενος, ου, *Isocr.*

Jacto, ῥιπτάζω, aliquid, τι, *Aristot.* i. e. glorior, μιγαλαυχέομαι, aliquid, ὅτι τινι, *Isocr.* ἀγαλλομαι τινι, *Thuc.* ὅτι τινὶ, *Xen.* jactatis nobilitatem, αὐχεῖτε εὐγένειαν, *Aristot.* aures, ἀλαζονεύομαι περὶ τῇ τύχῃ, *Isocr.* divitias, καταλαζονεύομαι περὶ τῦ πλούτου, *id.*

Jacto, βάπτω, *Xenoph.* Conf. *Jactito.*

Jactura, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Dem.* temporis, χρόνου παραναλωμα, *Ælian.* Conf. *Damnum.*

Jactus, us, ἡ βολὴ, ῆς, jaculi, ἀκοντίου, ictis, ὁ βέλος τῦ διώκοντος, *Xenoph.*

Jactandi peritus, ἡ εὐστοχία, ἡ εὐμηχανία, ἡ εὐτεξία.

Jactandi peritus, ὁ ἢ ἡ εὔστοχος.

Jaculator, ἡ ἀκοντίσις, εως, *Suid.*

Jaculato, ἡ ἀκοντισις, εως, *Xenoph.* ὁ τοξότης.

Jaculatorius, a, um, ἀκοντιστήριος, ία, ιον.

Jaculatrix, ἡ ἀκοντίζουσα, ης.

Jaculor, ἀκοντίζω, haftam, τὸ δόρυ, *Plut.* in aliquem, τινὰ, *Xen.* εἴς τινα, *id.*

Jaculum, τὸ ἀκόντιον, υ, *Xen.*

Jam, ἤδη, pulfo, ἀμυνόμαι, *Dem.* ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς, *Dem.* ἐν τῷ παρόντι, *id.* τὰ νῦν, *id.* jam jam, παραυτίκα, *Dem.* ὅσον οὐκ ἤδη, *Xen.* jam diu, ἐκ πολλοῦ χρόνου, *Dem.* πολλοῦ ἤδη χρόνου, *id.* jam pridem, πάλαι, *Lucian.* jam olim, ἐκ πολλοῦ ἤδη, *Dem.* jam inde a pueris, ἐυθὺς ἐκ παίδων, *Aristot.*

Janitor, ὁ θυρωρὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ πυλωρός.

Janitrix, ἡ θυρωρὸς, οῦ, *N. T.*

Janua, ἡ θύρα, ας, *Xen.* januam pulso, θύραν πατάσσω, *idem*, aperio, ἀνατετάνυμαι τὰς θύρας, *Lucian.* claudo, θύρας κλείω, *N. T.*

Januarius, ὁ ἀνθεστηριὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἰανουάριος, υ.

Jalpis, ἡ ἴασπις, ιδος, *Dioscor.*

Ibi, ἐκεῖ, bellum gerere, πολεμεῖν, *Dem.* manere, αὐτῷ καταμένειν, *Isocr.* auctor fuit horum, αὐτόθι αὐτὸς ἦν τούτων, *Dem.* ubi, ἐνταῦθα, οῦ, *Isocr.* ibid. αὐτόθι, *Dem.*

Ibis, ἡ ἶβις, ιδος, *Herodot.*

Ico, σπένδομαι, fœdus cum aliquo, ποιέομαι ξυμβήκιον πρός τινα, *Dem.* ξυνθέμενος πρός τινα, *Thuc.*

Icon, ἡ εἰκὼν, όνος, *Isocr.*

Ictericus a, um, ἰκτερικὸς, ὴ, όν, *Gal.*

Icterus, ὁ ἴκτερος, υ. *Gal.* ictero laboro, ἰκτερίαω, *Dioscor.* ictero laborans, ἰκτερικὸς, ὴ, όν, *Hippocr.* ὁ ἢ ἡ ἰκτεριάδης, ους, *Dioscor.* ictero corripior, ἰκτερόομαι, *Galen.*

Ictus, us, ἡ πληγὴ, ῆς, *Isocr.*

Icuncula, τὸ εἰκόνιον, υ, *Plut.*

Idcirco, διὰ τῦτο, *Dem.* διὰ ταῦτα, *id.*

Idea, ἡ ἰδέα, ας, *Plato.*

Idem, ὁ αὐτὸς, ἡ αὐτὴ, τὸ αὐτὸ ſ. τοῦτό, *Aristoph.* ὅτος, αὕτη, τῦτο, *Plut.* dico, ταυτολογέω, quod, ταὐτὸν, ὅτι, *Isocr.* quod fecunda fortuna, ταυτὸν τῇ εὐδαιμονία, *Aristot.*

Identidem, ξαμνὰς, *Xen.*

Identitas, ἡ ταυτότης, ητος, *Aristot.*

Ideo, διο, *Dem.* διὰ τῦτο. *id.* quod, τούτου ἕνεκα, ὅτι, *Isocr.* ideo, quod condidisti homines, διὸ ἔπλασας ἄνθρωπος, *Plut.*

Idioma, τὸ ἴδιωμα, ατος, *Dioscor.*

Idiota, ὁ ἰδιώτης, ου, *Dem.*

Idololatra, ὁ εἰδωλολάτρης, ου, *N. T.* fum, εἰδωλολατρεύω, *Buf.*

Idololatria, ἡ εἰδωλολατρεία, ας, *N. T.*

Idolum, τὸ εἴδωλον, υ, *N. T.*

Idonee, ὀπτιδείως, *Thuc.* ἱκανῶς.

Idoneus, a, um, ὀπτιδειος, εία, ειον, idoneum tempus, ὀπτιδειος καιρὸς, *Dem.* ad aliquid, τινὶ, *Aristot.* εἴς τι, *Herodian.* ad gerendam rempublicam, πολιτεύσιμος, *Dem.* ad negotium, χρήσιμος ὀπτὶ πρᾶγμα, *id.* ad gerendas res juftas, πρακτικὸς τῦ δικαίου, *Aristot.* ad omnia, εὔορμος πρὸς ἅπαντα, *Isocr.* ad docendum, τινος διδάσκειν, *id.* ad aliquid, πρός τι, *Lucian.* corpore, τὸ σῶμα, *Xen.* civis, πολίτης, *Isocr.* ad agendum, δεινὸς πράττειν, *id.*

Ilus, αἱ ιλύς, ος.

Jecinoroſus, a, um, vide *Hepaticus.*

Jecur, vide *Hepar.*

Jejune, ἀγλυκῶς, ἀτερπῶς.

Jejunitas, ἡ νηστεία, ας, *Aristot.* ἡ ἀ... *idem.*

Jejunium, idem quod *Jejunitas.*

Jejuno, ἀστεία, *Gal.* νηστεύω, *Plut.*

Jejunus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄστος, υ, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀγλυκὺς, ὺ, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἄποτος, ὺ, *id.*

JESUS, ὁ Ἰησῦς, ῦ, *N. T.*

Jentaculum, ὁ ἀκρατισμὸς, ῦ, *Plut.* τὸ ἀκράτισμα, ατος, *Aristot.*

Jento, ἀκρατίζομαι, *Philo.*

Igitur, ὦν, properans, χρῆσιν, ὄν, *Dem.* τοίνυν, oportet, δεῖ, *idem*, ἦν, peccabatur, ἐξῆν ἡμάρτετο, *id.* ὅν, commemoravi, ὑπέμνησα δὴ, *id.*

Ignarus,

Ignarus, a, um, ἀγνώς, ῶτος, ὤν, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀπειρήμων, ονος, Thuc. μὴ ἐπιστάμενος, ἐπ, epor, Xen.

Ignave, ἀργῶς, se gerere, ἔχειν, Plut. i. e. timide, ἀνανδρως, se gerere erga hostes, ἔχειν πρὸς τοὺς ἐχθρὸς, Isocr.

Ignavia, ἀργία, ας, Dem. ἡ ῥᾳθυμία, ας, id. & socordia, ἡ ἀργία ἢ ῥᾳθυμία, id. & negligentia, ῥᾳθυμία ἢ ἀμέλεια, idem, τὸ ῥᾳθυμεῖν, nimia & intempestiva, ῥᾳθυμία πολλὴ ἢ ἄκαιρος, id. infignis & perniciosa, ὑπερβάλλουσα ἢ ἀνήκεστος, id. ignaviæ se dare, ἀποκλίνειν ὅλη τῇ ῥᾳθυμίᾳ, id. per ignaviam negligere aliquid, διὰ ῥᾳθυμίαν προΐδσθαί τι, id. ignaviam deponere, ἀποθέσθαι ῥᾳθυμίαν, id. & timiditas, ἡ ἀνανδρία ἢ κακία, Dem. & mollities, ἢ μαλακία, id. & socordia, ἢ ῥᾳθυμία, id. facere aliquid ob ignaviam & effeminatum animum, σωσίν τι δειλίᾳ ἢ ἀνανδρίᾳ ἑνεκα, id.

Ignaviter, i. e. segniter, ἀργῶς, Dem. ῥᾳθύμως, Isocr. i. e. timide, ἀνανδρως, id. κακῶς, Dem.

Ignavus, a, um, i. e. piger, ἀργὸς, ἡ, ὸν, Dem. ἀργὸς, ὰν, ὸν, id. ὁ ἢ ἡ ῥᾳθυμος, ου, Isocr ῥᾳθυμῶν, ῶσα, ῶν, id. i. e. timidus, ὁ ἢ ἡ ἀνανδρος, ου, Dem. φαῦλος, η, ον, idem, μαλακὸς, η, ον, Isocr. sum, ῥᾳθυμέω, Dem. ἀργέω, idem, μαλακίζομαι, id. κακίζομαι, id.

Ignesco, ἐμπυρόομαι, Galen.

Igneus, a, um, πύρεος, η, ον, Theophr. ὁ ἢ ἡ ἔμπυρος, ου, Diosc. ὁ ἢ ἡ πυρώδης, εος, Plato

Ignitium, το πυρεῖον, ου, Plato.

Ignitus, το πυρίδιον, ου.

Ignis, το πῦρ, πυρὸς, Aristot. sacer, τὸ ἱερὸν πῦρ, ατος, Gal. cœlestis, ὁ οὐρανιος, ἡ, ον, Aristot. cœlo delcendens, πῦρ καταζάσιον, Polyb. fatuus, ὁ φολιδώνιος.

Ignitus, a, um, ὁ ἢ ἡ πυρώδης, ους, Diosc. ὁ ἢ ἡ διαπυρος, ου, Plut.

Ignobilis, e, genere ὁ ἢ ἡ ἀγενὴς, ους, Dem. ὁ ἢ ἡ δυσγενὴς, ους, nomine, ὁ ἢ ἡ ἄδοξος, ου, Dem. ἀνώνυμος, ου, id. ὁ ἢ ἡ ἀκλεὴς

Ignobilitas, ignobilitas, & ignominia, ας, Plut. nominis, ἡ ἀδοξία, ας, Dem. & humilitas, ἢ ταπεινότης, ητος

Ignominia, ἡ δυσκλεια, ας, Dem. ἡ ἀδοξία, ας, id. & contemptus, ἀδοξία, ἢ αἰσχύνη, idem, ignominiam alicui adhibere, αἰσχύνω φέρω τινὶ, id concidere in tenebras & ignominiam, γίγνομαι εἰς σκότος ἢ δυσκλεια, id. fugio ignominiam, φεύγω ἀδοξίαν, id. abstergo ignominiam rerum gestarum, ἀποτρίβομαι τὴν τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν, Dem. ignominia adhæsit & perhibet tracto, ἀτιμία ἢ τὶ ἐκκλα σφαλὲς τινὶ, id. contra omne jus & æquitatem toto, πᾶρα τὰ δικαια πάντα ἀτιμάζειν, Dem.

Ignominiose, ἀδόξως, Dem.

Ignominiosus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄτιμος, ου, Dem. & turpis, ἐπονειδίστος, ἢ αἰσχρὸς, id. ignominiosum habetur jurare, verum in rep. ἐπονειδίστου ἡδὴ τὸ ψεύδεσθαι, id ignominiosum duco, ἐν αἰσχρῷ τίθημι, id.

Ignorabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀγνως, ως, Luciar.

Ignorantia, ἡ ἀγνοια, ας, Dem. ἡ ἀγνωσία, & inscitia rerum, ἡ ἀπειρία ἢ ἀμαθία, πραγμάτων, id & oblivio, ἀγνοια ἢ λήθη, Isocr. cum ignavia conjuncta, ἀμαθία μετὰ μοχθηρίας ἢ κακίας, Dem. incido in ignorantiam, εἰς ἀγνοιαν ἐμπίπτω, Isocr. facere aliquid ex ignorantia, ποιεῖν τι δι' ἀγνοιαν, Dem.

Ignoratio, ἡ ἀγνωσία, ας, Dem.

Ignoro, ἀγνοέω, ῶ, τὰ πράγματα, Dem. aliquem, τινα, ἢ τὶ, aliquid, λανθάνει μέ τι, τινα, ἢ τὶ, nihil aliorum, ἀδύνατός εἰμι τὰ ἄλλα ἀπολείπομαι, id.

Ignoscentia, ἡ συγγνώμη, ης, Dem. Conf. Venia.

Ignoscibilis, e, συγγνωστὸς, ὴ, όν, Plut.

Ignosco, συγγινώσκω, alicui peccatum, τινὶ ἁμαρτίαν, Eurip. fraudem, τ ἀπάτης, Plistrat. alicui, συγγινώσκω τινὶ, Xen. συγγνώμην διδόναι τινι, Polyb.

Ignotus, a, um, ἀγνοούμενος, ου, ον, Dem. ὁ ἢ ἡ ἄγνως, alicui, ἄγνως τινὶ, id. de rebus ignotis loqui, περὶ ἀγνοουμένων λόγους ποιεῖσθαι, Isocr.

Ilex, ὁ πρῖνος, ου, Aristot.

Ilia, ὁ κινεών, ῶνος.

Ilicet, sive ὅν.

Ilicetum, ὁ πρινών, ῶνος.

Ilicinus, a, um, πρίνινος, ίνη, ινον, Aristoph.

Illabor, εἰσπίπτω, in aliquid, εἴς τι, Thuc.

Illaboratus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀνέργαστος, ου, Lucian. aurum, ἄπυρθος χρυσος, id.

Illac, ἐκεῖσε

Illacrimor, ὀδυρόμαι, mortuo, τῷ τεθνηκότι, fortunæ meæ, καταδακρύω τὴν ἐμαυτοῦ τύχην, Xen.

Illæsus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀβλαβὴς, ὲς, Xen. ὁ ἢ ἡ ἀλάβητος, ὁ ἢ ἡ ἀπήμων.

Illaqueo, παγίδεύω, aliquem, τινὰ, N. T.

Illaudatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀνεγκωμίαστος, ου, Isocr.

Ille, a, ud, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, Dem. ille ipse, ἐκεῖνος αὐτὸς, id.

Illecebræ, αἱ ἐπαγωγαὶ, ῶν, Plato, τὰ θέλγητρα.

Illecebrosus, a, um, ἐπαγωγὸς, ὴ, όν, Thuc ὁ ἢ ἡ θελκτήριος, & attractitius, ἀγωγὸς ἢ ἑφολκὸς, Ælian.

Illecebramentum, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, Plato.

Illegitimus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄνομος, ου, Philo ὁ ἢ ἡ ἐκτὸς νόμου, ου, id.

Illepide, ἀχαρίτως, ἀχαριτωὶ, Hermog.

Illepidus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀχαρὶς, ἀχαρὲς, Herodian.

Illibate, ἀψαύστως, ſ. ἀψαυστὶ, Plut.

Illibatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄψαυστος, ου, Paulo, ὁ ἢ ἡ ἀθικτος, ου, Plut.

Illiberalis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνελεύθερος, ου, & tenax, ἢ μὴ ρολόγος, Dem. i. e. servilis, ὁ ἢ ἡ δουλοπρεπὴς, ους, Xen.

Illiberalitas, ἡ ἀνελευθερία, ας, Aristot. i. e ingenium se vile, ἡ ἀγενεία, ας, Cl Alex.

Illiberaliter, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.

Illic, ἐκεῖ, Dem. nulli erant illic, præterquam Thebani, οἱ γὰρ ἦσαν αὐτοῦ, πλὴν Θηβαίοι, id.

Illicio, ἑλκω, Dem. aliquem, ἕλκω τινα, Isocr.

Illicite, ἀθέμιτως, Hesych.

Illicitus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀθεμιτος, ου, Plut ὁ ἢ ἡ ἀθεμιτος, ου, illicita precor, ἀθεμιτα εὔχομαι, Xen facio, ἀθέμιτα ποιῶ, id.

Illicium, idem quod Illex τὸ

Illico, παραυτικα, Dem. Conf. Statim.

Illido, προσκόλλω, aliquid alicui, τι τινι, Plut.

Illigo, προσδέω, ἐνδέω, legi, εἰς νόμον, Plato.

Illimis, e, ὁ ἢ ἡ ἄπηλος, ου

Illinc, ἐκειθεν, Dem ἐντεῦθεν, id.

Illimimentum, το ὄμμιγμα, ατος, Dosc.

Illimio, ὀμμίχω, Gal ἐπαλείφω.

Illisio, ἡ πρόσκλυσις, ῆς, Plut.

Illiteratus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀπαίδευτος, ου, Æl Selin. ὁ ἢ ἡ ἀγράμματος. ου, N. T. ὁ οὐδὲν λογὰν ὤν, Plut. Conf. Indoctus.

Illitus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὀλίχριστος, ου, Gal.

Illo, ἐκεισε, sermonis, τῷ λόγῳ, Herodot.

Illotus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄλυτος, ου, Plut. ὁ ἢ ἡ ἄνιπτος, ου, N. T. illotis manibus, ἀνιπτοις χερσὶ, Nam pedibus, ποσὶ Philo

Illuc, ἐκεισε, ιτε, σπουδάζω, Dem. ἐκεῖ, sequi aliquem, ἐκεῖ ἕπεσθαι τινα, Ubiyl. & inde huc, ἐκεῖθεν, ἧ ἐκεῖθεν δεῦρο, Dem.

Illucco, ὀθλαμπω, Xen. σθηφαινομαι, alicui, τινὶ, id.

Illucesco, ὀθηφαίνω, N. T. ὀθηφωσκω, sabbatum illucescebat, ἐπιφαυσκε Σαββατον, ubi, ubi illuxit, sc. dies, ἡνικα λαμψασης ἡμερας, illucescente die, διαφαυσκουσης ἡμερας, Herodot.

Illudo, ἐμπαίζω, alicui, τινὶ, N T. φενακίζω τινὰ, Dem. ἐκπροφάω τινα, Lucian χλευάζω τινὰ, Herodian. operibus alicujus, ὀφλίσκω τὶς ἔργα τινὸς, id.

Illuminate, πεφωτισμένως.

Illuminatio, ἡ φώτισμὸς, ου, Philo. ἡ φωτισμὸς, ῦ, N. T. ἡ φωταγωγία, ας, Nazian. ἡ ἔλλαμψις, εως, apud Theol.

Illumino, φωτίζω. Galen. καταφωτίζω, Nazian. λαμπρύνω, aliquid, καταλάμπω τι, Plut. ἐλλάμπω, apud Theol.

Illunis, e, ὁ ἢ ἡ ἀσέληνος, ου, πρὸ, νέᾳ, Ælian.

Illusio, i. e. ludificatio, ἡ ἐμπαιγμὸς, ῦ, N. T. ὁ μυκτηρισμὸς, ῦ, i. e. deceptio, ἡ ἐξαπάτη, ης, Dem. ἡ διαφυσις, εως, id.

Illusor, ὁ ἐμπαίκτης, ου, N. T.

Illustratio, ἡ ἔλλαμψις, εως.

Illustris, e, ὁ ἢ ἡ ὀθφανὴς, ές, bellum, ὀθφανὴς πόλεμος, Dem. ὀνομαστὸς, ὴ, ὸν, vir, ἀνὴρ, Dem. ἀνὴρ ὀνομαστὸς, Isocr. ἀνὴρ λαμπρὸς, Dem. illustrem fieri per aliquid, ὀθφανὴ γενέσθαι διὰ τὶ, id. ἀπολαμπρύνεσθαι τινι, Herodot.

Illustro, καταλάμπω, aliquid, τὶ, Plut. φανερὸν τίθημι τὶ, Gal. i. e. declaro, φανερὸν ποιῶ, Isocr.

Illuvies, ἡ ἄλυσις, εως, Nax. τὸ ἔλειμμα, ατος, N. T. τὸ ἀπόνιμμα, ατος, Clem. Alex.

Imaginarius, a, um, φανταστικὸς, ὴ, όν, Plut.

Imaginatio, ἡ φαντασία, ας, Aristot.

Imaginor, φαντάζομαι, videre aliquid, ἰδεῖν τι, Gal. aliquid animo, διανοεῖσθαί τι, Herodian.

Imago, ἡ εἰκὼν, όνος, Dem. τὸ ἄγαλμα, ατος, id το εἴδωλον, ου, id. Conf Simulacrum.

Imaguncula, το εἰκονιον, ου, Plut το ἀγαλμάτιον, ου, Lucian.

Imbecillis, e, ὁ ἢ ἡ ἀδυνὴς, ές, corpore, τὸ σωμα, Plato, opibus, χρήμασι, idem, ὁ ἢ ἡ ἀρρωστος, ου, Xenoph. ὁ ἢ ἡ ἀδυνατος, ου, Dem. sum ἀδυνατέω, Isocr.

Imbecillitas, ἡ ἀδυνατία, ας, Dem. ἡ ἀρρωστία, ας, Bas. corporis, ἡ κακυξία, ας, Vitid Sn.

Imbecilliter, ἀδυνατως, Dem.

Imbellis, e, ὁ ἢ ἡ ἀπόλεμος, ου, musa, μῦσα, Plato, ὁ ἢ ἡ ἀνανδρος, ου, Isocr.

Imber, ὁ ὄμβρος, ου, imbribus inundari, καταχλύζεσθαι ὑπο τοῦ ὄμβρου, Isocr. τὰ ὕδατα ἀν, damnum accipere ab imbribus, βλάπτεσθαι ἀν, damnum accipere ab imbribus, βλάπτεσθαι ὑφ' ὑδατων, Dem. imbre madens, ὁ ἢ ἡ ὑφ' ὑδατων, Dem. imbre madens, ὁ ἢ ἡ διεμβρος, ου, Aristot. ὁ ἢ ἡ κατομβρες, ου, Hesych.

Imberbis, e, ὁ ἢ ἡ ἀγένειος, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἀτάγαν

Imbibo, ἐμπίνω, plus vini, quam ἐν σωλῆνι τὸ ἱκανὸν τοῦ οἴνου, Lucian. liquid e nimio, καταμεθύσκομαι τι, Philo, i. e. comprehendo i. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, Plut.

Imbiex, τὸ γείσιον, ου, Plaut. ὁ κεράμος ἐφ' οὗ κοιμῶνται.

Imbricatim, γεισηδὸν.

Imbrico, ὑπογειόω, Aristot.

Imbricus, a, um, ὁ ἢ ὀμβρικὸς, ου, Virgil.

Imbuo, ἐμβρέχω, Dioj. παράκεισι, Nax. i. e. instituo, τινὰ τινι τινὶ, Xenoph aliquem institutis alicujus, τινα ἐπιτηδεύμασι τινος, Hesychian. Conf Doceo, Instruo.

Imitabilis, e, μιμητὸς, ὴ, όν

Imitamen, το μίμημα, ατος, vocis, φωνῆς, Plato.

Imitandus, a, um, μιμητέος, ία, ιον, ζητητέος, ία, ιον.

Imitatio, ἡ μίμησις, εως, Thu. το μίμημα, ατος, Philo, το ἀπομίμημα, τα Plaut. Suet. ridicula, ὁ πάνυ γελοῖος inepta, ἡ κακόζηλία, ας, Lac

Imitator, ὁ μιμητὴς, ου, ὁ μιμος, ου, Dem.

Imiter, μιμέομαι, majore opere, τὰ σπουδαιότερα τῶν ἔργων, Dem. res gestas, τὰς πράξεις τινος, Isocr. & alii

ἐμπλέκω τινὰ, *Isocr.* ζηλῶ τινὰ, τὰ ἐκείνου ἔργα διώκων, *Plato*, μιμοῦμαι τινὰ, *Isocr.* imitando aliquid exprimere, τοῖς μιμήσεσιν ἰδιάζειν, *Ælian.* ad imitandum sibi aliquid proponere, φέρος τι ἀφελέσθαι, *Lucian.*

Immaculatus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄμωμ⊙, ον, LXX. ὁ ᾗ ἡ ἄσπιλ⊙, ος, *N. T.* ὁ ᾗ ἡ ἀμίαντ⊙, ος, *Plut.*

Immadeo, ἐμβρίχομαι, *Dioscor.*

Immanis, ες, ἄγρι⊙, ια, ιον, & difficilis homo, ἀνὴρ θηρι⊙ ᾗ χαλεπὸς, *Plato*, & crudelis bestia, θηρίον ἄγριον ᾗ ἀλείσης ὠμότητ⊙ μεῖζον, *Isocr.* ὠμὸς, ὴ, ὸν, immanis animo, ὠμὸς τῷ γνώμῃ, *Dem.* χαλεπὸς, ὴ, ὸν, tyrannus, χαλεπὸς τύραννος, *Isocr.* i. e. ingens, ὁ ᾗ ἡ ὑπερμεγέθης, ε⊙, *Xenoph.* ὃ ᾗ ἡ ἀπλήρωτος, immane quantum, θαυμαστὸν ὅσον, *Plato*, ἀμύθητον ὅσον, *Aristot.*

Immanitas, ἡ ἀμότης, ητος, *Plut.* ἡ ὠμότης, ητος, & sævitia alicujus, ᾗ χαλεπότης τινός, *Isocr.*

Immansuetus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀνήμερ⊙, ος, *N. T.* ὁ ᾗ ἡ ἀπλωὴς, ὲ⊙, *Aristot.*

Immarcescibilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀμάραντος, ος, *N. T.*

Immarcesco, μαραίνομαι, *Philo*, ἀπομαραίνομαι, *Plut.*

Immature, ἀωρὶ, *Athen.*

Immaturitas, ἡ ὥρια, ας, *Aristoph.*

Immaturus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄωρ⊙, ος, ad conjugium, πρὸς τὸ γάμου, *Plut.* ad edendum, εἰς βρῶσιν, *Philo*, immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἁρπασθεὶς, *Lucian.*

Immediate, ἀμέσως.

Immediatus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄμεσ⊙, ος, *Al. Aphr.*

Immedicabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀνήκεσ⊙, ος, *Plut.* ὃ ᾗ ἡ ἀνίατ⊙, ος, *Galen.* ὁ ᾗ ἡ ἀθεράπευτ⊙, ος, *Philo.*

Immeditatus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀμελέτητ⊙, ος, *Lucian.*

Immeio, ἐνουρέω, *Diosc.*

Immemor, ὁ ᾗ ἡ ἀμνήμων, ον⊙, *Plato*, ὁ ᾗ ἡ ἀπολέσμων, ον⊙, alicujus, τινὸς, *Æschin.* sum, ἀμνημονέω, alicujus, τινὸς, *Dem.*

Immemorabilis, e, ὡς ἀξιομνημόνευτ⊙, ος.

Immemoratus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀμνημόνευτος, ος.

Immensitas, ἡ ἀμετρία, ας, *Lucian.* τὸ ἀμέτρον, ου, *id.*

Immensus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄμετρος, ος, *Lucian.* ὁ ᾗ ἡ ἀμέτρητ⊙, ος, *idem*, ὁ ᾗ ἡ ὑπερμεγέθης, ε⊙, apparatus, παρασκευὴ, *Isocr.* ὁ ᾗ ἡ ἀνυπέρβλητ⊙, ος, ambitio, φιλοτιμία, *Dem.* potentia alicujus, δυνάμις τινὸ⊙, *id.* ὑπερβάλλοντα, ουσα, ον, atrocia & immensa, δεινὰ ᾗ ὑπερβάλλοντα, *id.*

Immeo, εἰσέρχομαι, *Dem.* εἶσειμι, *Xen.*

Immerens, ὁ ᾗ ἀναίτι⊙, ος, *Plut.*

Immergo, ἐμβάπτω, in ceram, εἰς κηρὸν, *Aristoph.* in aquam, ὑποβάπτω εἰς ὕδωρ *Dioscor.* κατάδυσις ἐφ' ὕδατος, *Aristot.* aliquem in mare, βαπτίζω τινὰ εἰς θάλασσαν, *Plut.*

Immerito, ἀναξίως, *Isocr.* fortunam adversam experiri, παρὰ τὸν ἄξιον δυσχεῖν, *id.*

Immeritus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀνάξι⊙, ος, *Dem.*

Immersabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀβάπτιστ⊙, ος, *Pind.*

Immersio, ὁ βαπτισμὸς, ὦ, *N. T.*

Immigro, ἀποικέω, in alium locum, εἰς ἄλλον τόπον, *Isocr.*

Immineo, ὀπάζομαι, cervicibus, τοῖς αὐχέσι, *Herodian.* imminet periculum, ὑπόκειται κίνδυν⊙, *Dem.* finis vitæ nobis, ὀπάζεται πάλ⊙ ὑμῖν, *Herodian.* crudelis mors inevitabiliter, ἀφύκτως ὑπαρχόμενος θανάτ⊙, *Plut.* imminet fames, μέλλ ἐπιὼν λιμὸς, *Ælian.*

Imminuo, μικρύνω, μειόω, ἐλαττόω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἐλάττους φαίνομαι τὰς πόλεις, *id.* imminuta est respublica, καὶ ἡ πόλεων ἐλάττων γέγονε, *id.*

Imminutio, ἡ ἐλάττωσις, εως, τὸ ἐλάττωμα, ατος, ἡ μείωσις, εως, *Philo.*

Immiscreo, ἀναμίγνυμι, aliquid, τὶ, *Plut.* ἐμπλέκω τι, *N. T.*

Immiserabilis, ες, ὁ ᾗ ἡ ἀνοίκτιρμ⊙, ος, *Eurip.*

Immisericordia, ἡ ἀπλαγχνησία, ας.

Immisericordes, ἀπλάγχνως, *Philo*, ἀνοίκτως, *Soph.*

Immisericors, ὁ ᾗ ἡ ἀπλάγχνημων, ον⊙, *N. T.* ὁ ᾗ ἡ ἀνηλὴς, ὲ⊙, *Philo.*

Immissio, ἡ ἔνεσις, εως, ἡ ἔφεσις, εως.

Immitis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀνεπιείκὴς, ὲ⊙, ὁ ᾗ ἡ ἀπηνὴς, ὲ⊙, ὁ ᾗ ἡ ἀμείλιχος, & nemini ignoscens, ὁ ᾗ ἡ ἀσυγγνώμων, ον⊙, *Dem.* & asper, φαιρὸς ᾗ χαλεπὸς, *Isocr.*

Immitto, ἐνίημι, *Xenoph.* equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινὸν, *id.* alicui manus, τινὶ χεῖρας, *N. T.* navem mari, ἐκπαρίημι τὴν ναῦν τῷ πέλαγι, *Synes.* aliquem in aliquid, ἀνίημι τινα εἴς τι, *Aristot.*

Immo, καί γε, audaces, immo temerarios esse dicit, θαρραλέους, ᾗ ἴτας γε ἐφὴ, *Plato*, immo etiam, ad ipsos hostes, ἀλλὰ δὲ ᾗ πρὸς πολεμίους, *Liban.* immo vero, omnia, inquit, πάντα μὲν οὖν, ἔφη, *Xenoph.* immo vero beati, qui audiunt verbum Dei, μᾶλλον μακάριοι οἱ ἀκούοντες ϕ λόγον τοῦ Θεοῦ, *N. T.* turpe est, immo turpissimum, ἐστὶ γὰρ αἰσχρὸν, μᾶλλον ᾗ τῶν αἰσχίστων, *Dem.* quin immo barbari quoque sponte illi se dediderunt, ἀλλὰ μὴν ᾗ βάρβαροι ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν, *Herodian.*

Immobilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀκίνητ⊙, ος, *Xen.* ὁ ᾗ ἡ ἀκλινὴς, ὲς, *Nax.* immobilem esse, ἀμετακινήτως ἔχειν, *Isocr. Aristot.*

Immobilitas, ἡ ακινησία, ας, *Al. Aphr.*

Immobiliter, ἀκινήτως, *Isocr.* ἀμεταπτώτως, *Aristot.*

Immoderate, ἀμέτρως, i. e. protective, ἀκολάστως.

Immoderatio, ἡ ἀμετρία, ας, *Plut.*

Immoderatus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀμέτρος, ος, *Nax.* sumptus, δαπάνη πλείων τ μετρίας, potus, ποτον πλεῖον τ μετρίας, *Dem.* i. e. protervus, ὁ ᾗ ἡ ἀπόλαστος, ος, *Plut.*

Immodeste, ἀκοσμως, προπετῶς, *Dem.* agere, διατρίβειν ἐν ἀκολασίαις, *id.*

Immodestia, ἡ ἀκοσμία, ας, *Plut.* ἡ προπέτεια, ας, *Dem.*

Immodestus, a, um, ἀκοσμῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.* ὁ ᾗ ἡ προπετὴς, ὲς, *id.* ὁ ᾗ ἡ ἄκοσμος.

Immodice, ἀμέτρως, exaggerate dicendo, ὑπερβολὴν μεγάλων λέγειν, *Dem.*

Immodicus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄμετρ⊙, ος, *Lucian.* ὁ ᾗ ἡ ἀνυπέρβλητος, ος, *Dem.* ὁ ᾗ ἡ ὑπέρογκ⊙, ος, *id.* ὁ ᾗ ἡ πλείων τ μετρίας, *id.* ὁ, ἡ, τὸ ἐξω τῦ μέτρου, luxus, τρυφὴ, ἐξέλ.

Immolatio, ἡ Θυσία, ας, *Aristot.*

Immolator, ὁ Θύτης, ου, *Herodian.*

Immolo, καταθύω, *Herodian.* bovem, Διὶ βοῦν, *Plut.* Deo, Θεῷ, *Plut.* Θυσίαν τινὶ, *Xenoph.* pro aliquo, διά τι, *idem*, animalia, καταθεάτως ζῶα, *Herodian.* homines, ἀνθρωποθυτέω, *Philo.*

Immorigeratus, a, um, ὁ ᾗ ἡ δυσκολ⊙, ος, *Galen.*

Immorior, ἐναποθνήσκω, *Thuc.*

Immoror, διατρίβω, *Dem.* ἐνδιατρίβω, alicui rei, τινὶ, *Plut.* ἐπί τι, *Thuc.* ἔν τινι, *Xen.* κατά τι, *Dem.* ἐγχρίπτω φῦν, *Thuc.* rebus mobilis, ἐμμένω τοῖς ἀνίοσι, *id.*

Immortalis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀθάνατ⊙, ος, fio ob aliquid, γίγνομαι διά τι, *Isocr.* sum ob aliquid, εἰμὶ ἕνεκά τινο⊙, *Dem.* immortalia facio, τὰ ἀθάνατα ποιέω, *Isocr.* immortalem facere aliquem, ἀποθανατίζω τινὰ, *Lucian.* ἀθάνατον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιῆσαι τινὰ, *Isocr.* immortalem sui memoriam relinquere, ἀθάνατον τὴν περὶ αὑτῦ μνήμην καταλιπεῖν, *Isocr.*

Immortalitas, ἡ ἀθανασία, ας, *Isocr.* ἡ ἀφθαρσία, immortalitatem appetere, ὀρέγεσθαι ἀθανασίας, *Al.* consequi, τυγχάνειν ἀθανασίας, frui immortalitate, μετέχειν ἀθανασίας, *idem.*

Immortaliter, ἀθανάτως.

Immotus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄσειστ⊙, ος, *Chrys.* ὁ ᾗ ἡ ἀμείωτ⊙, ος, *Aristot.* ὁ ᾗ ἡ ἀμετακίνητ⊙, ος, *N. T.* ὁ ᾗ ἡ ἀδιάσειστ⊙, ος, LXX. ἀσάλευτος, *Eurip.*

Immundities, τὸ μίασμα, ατ⊙, LXX. ὁ μιασμὸς, ῦ, *Plut.* ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.* ἡ ἀκαθαρτης, ητος, *id.*

Immundus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀκαθαρτ⊙, ος, *Bibl.* ὁ ᾗ ἡ ἀκάθαρτος, ος, *Dem.* μιαρὸς, ρὰ, ρὸν.

Immunis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀτελὴς, ὲς, ab aliqua re, τινος, *Dem.* ab excubiis, φρουρᾶς ἀτέλειαν ἔχων, *Ælian.* sum, ἀσυμβολία, *Ach. Tat.* immunem facere aliquem ab aliqua re, ἀτελείαν τινος διδόναι τινὶ, *Dem.*

Immunitas, ἡ ἀτέλεια, ας, *Dem.* immunitatem ab aliqua alicui tribuere, ἀξιῶν τινα τ ἀτελείας τινὸς, *id.* διδόναι τινὶ ἀτέλειάν τινος, *id.* consequi ab aliquo, τυγχάνειν ἀτελείας παρά τινος, *id.* invenire beneficii, εὑρίσκειν ἀτέλειαν ἀντ' εὐεργεσιῶν, *id.* habere, ἀτέλειαν ἔχειν, *id.* abrogare, ἀφαιρεῖσθαι, *id.* relinquere liberis, καταλείπειν τοῖς παισὶν, *id.* immunitate sua frui, χρῆσθαι τῇ ἀτελείᾳ, *id.*

Immunitus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀτείχιστος, ος, ὁ ᾗ ἡ ἀφύλακτος, ος, *Aristoph.*

Immutabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀμετάπτωτ⊙, ος, *Plut.* ὁ ᾗ ἡ ἀτρεπτος, ος, *id.* ὁ ᾗ ἡ ἀμετάστατος, *Plato*, ὁ ᾗ ἡ ἀμετάθετος, ος, *N. T.* ἀμεταπτώτως ἔχων, ουσα, ον, *Isocr.*

Immutabilitas, ἡ ἀμεταβλησία, ας.

Immutabiliter, ἀτρέπτως, *Philo.* ἀμεταπτώτως, *Isocr.*

Immutatio, ἡ ἐναλλαγὴ, ῆς. Vide *Mutatio.*

Immuto, μεταλλάττω. Conf. *Muto.*

Imo, vide *Immo.*

Impacatus, a, um, ὡς εἰρηναῖος, αία, αῖον.

Impactio, ἡ προσκοπὴ, ῆς, *Thuc.*

Impactus, vide *Impingo.*

Impar, ὁ ᾗ ἡ ἄνισος, ος, *Aristot.* ὁ ᾗ ἡ ἀνάρτιος, ος, ἀρτιαῖος, ὴ, ὸν, numerus, ὁριθμὸς ἀρτιαῖος, *Plut.* ad pugnandum, ὡς ἀξιομάχος, ος, *Diod. Sic.*

Imparatus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀπαράσκευος, ος, ἀπαρασκεύαστος, ος, omnino ad aliquid, παντάπασι πρός τι, *Dem.*

Imparilitas, ἡ ἀνισότης, ητος, *Aristot.*

Impariter, ἀνίσως.

Impatibilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀπάθητος, ος, ὁ ᾗ ἡ ἀπαθὴς, ὲς, *Plut.*

Impatibilitas, ἡ ἀπάθεια, ας, *Plut.*

Impatibiliter, ἀπαθῶς, *Plut.*

Impatiens, ὁ ᾗ ἡ ἀπαθὴς, ὲ⊙, ὁ ᾗ ἡ ἀτλήμων, ον⊙.

Impatientia, ἡ ἀτλησία, ας, *Hesych.*

Impatienter, ἀμόρως, aliquid ferre, δυσωπήτως τι φέρειν, *Synes.*

Impavidus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀφοβ⊙, ος, *Plut.* ὁ ᾗ ἡ ἀδεὴς.

Impedimentum, τὸ ἐμπόδισμα, ατ⊙, *Dem.* τὸ ἐμπόδιον, ου, *id.* τὸ κώλυμα, ατος, *Lucian.* ἡ κωλύμη, ης, *Thuc.* impedimento esse alicui, εἶναί τινι ἐμπόδισμα, *Dem.* ἐμποδίζειν τινὶ, *idem*, ἐμπόδιον γίνεσθαί τινι, *Plut.* impedimento alicui esse, ne agat, ἐμποδὼν εἶναί τινι πρὸς τὸ δρᾶν, *Aristot.* impedimento carens, ὁ ᾗ ἡ ἀπερισπάδιστος, ος, *Epictet.* impedimentum tollere, ἐκποδὼν ποιεῖσθαι, *Heliod.* adferre alicui in aliqua re, ἐπαχολεῖν τινὶ ἐπί τι, *Herodian.* fine impedimento, ἀνεμποδίστως, *Diod. Sic.* impedimenta ba[illegible] ἡ ἐκσκευὴ, ῆς, LXX. Conf. sequens *pedio.*

Impedio, i. e. pedes implico, ἐμποδίζω, ἀ[illegible] re, τινὶ, *Aristot.* i. e. prohibeo, ἐμποδίζω aliquem, τινὰ, *Isocr.* τινὶ, *id.* κωλύω τινὰ, *Dem.* quo minus fiat aliquid, διακωλύω τι γενέσθαι, aliquem in aliqua re, ἐπιτηρῶ τινὰ τινὸ⊙, *Plut.* aliquem ne regnum occupet, κωλύω τινὰ κατέχειν τὴν ἀρχὴν, *Dem.* abire volentem, κατακωλύω ἀπιέναι βουλόμενον, *Xenoph.* remigum ministerium, παραπαιδίζω τὴν μὲν ἐρετμῶν χρείαν, *Polyb.* nemine impediente persequi aliquem, ἀκωλύτως διώκειν τινὰ, *Herodian.*

Impeditio, ἡ κωλυσις, εως, ὁ ἐμπεδισμὸς, ῦ, *Aristot.*

[illegible]

Impello, ... aliquo ... Arist. ... quem ad aliquid, ... Xen. ... τι, ... oratione, ... τῷ λόγῳ, Xen.

Impendeo, ... Vide Immineo.

Impendio, ... Isocr.

Impendium, vide Sumptus.

Impendo, ... multum in aliquid, πολλὰ εἴς τι, Dem. aliquid frustra, εἰς οὐδὲν δέον, idem, divitias, ἀναλίσκειν χρήματα, Isocr. bona, δαπανᾶν τὰ ὑπάρχοντα, Dem.

Impenetrabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάβατος, ου.

Impensa, τὸ ἀνάλωμα, ατος, Dem. facere impensas in aliquid, ἀναλίσκειν ἀναλώματα εἴς τι, id. Conf. Sumptus.

Impense, σφόδρα, Aristot. ἄγαν, Plato.

Imperator, i. e. dux, ὁ ἡγεμών, όνος, Dem. ὁ ἡγεμών, ου, i. e. Cæsar, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος, Jos.

Imperatorie, στρατηγικῶς, ἡγεμονικῶς, Isocr.

Imperatorius, a, um, στρατηγικός, ή, όν, Plut. ἡγεμονικός, ή, όν, Xen. αὐτοκρατορικός, ή, όν, Xiph.

Imperatrix, ἡ ἡγεμονίς, ίδος, Philo, i. e. Cæsaris uxor, ἡ αὐτοκράτωρ ορος, Xiph.

Imperatum, τὸ κελευόμενον, ου, Xen. τὸ προσταχθὲν, έντος, Isocr. τὸ παράγγελμα, ατος, id. τὸ παραγγελλόμενον, ου, id. facere, ποιεῖν, s. πράττειν τὸ προσταττόμενον, τὸ προστεταγμένον, τὸ κελευόμενον, Dem.

Imperceptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάληπτος, ου.

Impercussus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτρωτος, ου, Plato.

Imperfectio, ἡ ἀτέλεια, ας, seminum, τῶν σπερμάτων, Theophr.

Imperfectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτελής, έος, Aristot. ὁ καὶ ἡ ἡμιτελής, έος, Isocr.

Imperiose, ἐπιτακτικῶς, Suid.

Imperiosus, a, um, ἐπιτακτικός, ή, όν, Plato. ἀρχικός, ή, όν, Isocr.

Imperite, ἀπείρως, omnino, παντελῶς, Dem.

Imperitia, ἡ ἀπειρία, ας, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀδαημοσύνη, & ignorantia rerum, καὶ ἄγνοια τῶν πεπραγμένων, Dem. facere aliquid ex imperitia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, s. δι' ἀπραγμοσύνην, idem, uti excusatione imperitiæ & ætatis, προφασίζεσθαι ἀπειρίαν καὶ ἡλικίαν, idem, literarum, ἡ ἀγραμματία καὶ ἀπαιδευσία, Ælian.

Imperito, vide Impero.

Imperitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀδαήμων, ἀμαθής, ἀπαίδευτος, rerum, πραγμάτων, Dem. omnino literarum, παντελῶς ἰδιώτης, idem, adeo & væcors, οὕτω σκαιὸς καὶ ἀνόητος, id. dicendi, ἀπείρως ἔχων τοῦ λέγειν, idem, ἀδύνατος λέγειν, Æl.

Imperium, i. e. mandatum, τὸ ἐπίταγμα, ατος. Confer Mandatum, i. e. dominium, ἡ ἀρχή, ῆς, Dem. teneo, δυναστεύω, Isocr. ἀρχὴν κατέχω, id. ἔχω, id. suscipio terra marique, λαμβάνω καὶ τὴν κατὰ γῆν καὶ τὴν κατὰ θάλασσαν, id. ἀρχὴν λαμβάνω τῆς γῆς καὶ θαλάσσης, id. alicujus detrectare, ἡγεμονεύεσθαι ὑπό τινος οὐκ ἀξιοῦν, Thuc. militare, ἡ στρατηγία, ας, Demosth. & summa rerum, στρατηγία καὶ προστασία, id. & dominatio, ἀρχὴ καὶ τυραννίς, id. & potentia, ἀρχὴ καὶ δύναμις, id. adfectare, ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν, Isocr. dare, s. deferre alicui, διδόναι, s. παραδιδόναι ἀρχήν, s. ἡγεμονίαν τινί, Dem. moliri, κατασκευάζεσθαι ἀρχὴν αὐτῷ, id. gerere, κληροῦσθαι τὴν ἡγεμονίαν, id. consequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς, id. administrare, διοικεῖν ἀρχήν, idem, amplificare, μείζω ποιεῖν τὴν ἀρχήν, id. firmare, ἀσφαλεστέραν ποιεῖν, Isocr. adimere alicui, ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀρχήν τινος, id. deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, Dem. recuperare, πάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχήν, Isocr.

Impermissus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, ου, Xen.

Impero, ἄρχω, præclare, καλῶς, Isocr. cum gravitate omnibus, σφόδρα ἁπάντων, id. alicui, βασιλεύειν τινός, ὑπάρχειν τινός, κυριεύειν τινός, καταχρηματίζειν τινός, δεσπόζειν

[illegible] Dem. ... id. ... una cum alio, συστρατηγεῖν ... Lucian. ... jubeo, ... Herodian. Conf. Jubeo.

Imperscrutabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεξερεύνητος, ου, N. T. ὁ καὶ ἡ ἀνεξιχνίαστος, ου, Bud.

Impersuasibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπειθής, έος, Xen.

Imperterritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδείμαντος, ου, Plut. ὁ καὶ ἡ ἀκατάπληκτος, ου, Philo. ὁ καὶ ἡ ἄφοβος, ου, Plut.

Impertio, s. impertior, μεταδίδωμι, alicui aliquid, τινί τινος, Xen. κοινωνέω, τί τινι, Plato.

Imperturbatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτάρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀτάραχος, ου, Bas. ὁ καὶ ἡ ἀθόρυβος, ου, Plut.

Impervestigatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνερμήνευτος, ου, Suid.

Impervius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄβατος, ου, Isocr. ὁ καὶ ἡ ἄνοδος, ου, Xen.

Impetigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, Diosc. impetigine laboro, λειχηνιάω, Theophr.

Impeto, εἰσβάλλω, Thuc. Vide Impetus.

Impetrabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐπόριστος, ου, Epicur. συγχωρητικός, ή, όν.

Impetratio, ἡ ἐπιτυχία, ας, Polyb. ἡ ἐπίτευξις.

Impetro, τυγχάνω, aliquid, τινός, Isocr. ἐπιτυγχάνω τινός, Dem. αἰτοῦμαί τι, id. ἀφικνοῦμαί τινος, Isocr. λαμβάνομαί τινος, Plato.

Impetuose, ὁρμητικῶς, μεθ' ὁρμῆς.

Impetuosus, a, um, βίαιος, αία, ον, Lucian. ῥαγδαῖος, αία, αῖον, Plut. ὁρμητικός, ή, όν.

Impetus, us, animi vel corporis, ἡ ὁρμή, ῆς, Plut. impetu irato ferri in aliquem, φέρεσθαι διὰ θυμοῦ ἐπί τινα, Aristot. hostilis, ἡ εἰσβολή, ῆς, Isocr. ἡ ἐπιδρομή, ῆς, Dem. impetum facio in aliquem, ἐφορμάω τινί, Plut. in hostes, ἐφορμᾶν πρὸς τοὺς πολεμίους, Xen. in tabernaculum, ἐπιπηδάω τῇ σκηνῇ, Herodian. in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν, Isocr. sustineo, ὑπομένω εἰσβολάς τινος, Isocr. Conf. Impressio.

Impexus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκτένιστος, ου, Soph. αὐχμηρός, ά, όν, τὴν κόμην, Lucian.

Impico, πισσόω, Cl. Al. καταπισσόω, aliquid, τί, id.

Impie, ἀσεβῶς, ago in aliquid, ἀσεβέω εἴς τι, Xen. aliquid, τί, id. contra aliquem, πρός τινα, Æschin. factum, τὸ ἀσεβούργημα, ατος, Philo.

Impietas, ἡ ἀσέβεια, ας, Dem. ἡ ἀνοσιότης, ητος, Isocr. ἡ ἀθεότης, summa, τὸ τῆς ἀσεβείας ὑπερβάλλον, Ælian.

Impiger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄοκνος, ου, Xen.

Impigre, ἀόκνως, Plato.

Impigritas, ἡ ἀοκνία, ας.

Impingo, προσπταίω, in lapidem, λίθῳ, Plut. in aliqua re, πταίω τι, vel ἔν τινι, Dem. pedem in lapidem, προσκόπτω πόδα πρὸς λίθον, N. T. in illam stultitiam, ἐξοκέλλω εἰς τοῦτο τῆς παρανοίας, Herodian.

Impinguo, πιαίνω, Hippocr. παχύνω, Plato.

Impius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄθεος, ὁ καὶ ἡ ἀσεβής, έος, in vel contra aliquem, εἰς vel πρός τινα, Xen. ἀσεβῶν, οῦσα, οῦν, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, id. & flagitiosus homo, ἀσεβὴς καὶ πονηρὸς ἀνήρ, Isocr. & exsecrabilis, ἀσεβὴς καὶ μιαρός, Dem. factum & gravissimum, ἔργον ἀσεβέστατον καὶ δεινότατον, id. impium facinus, τὸ ἀσέβημα, ατος, Dem. impia actio, ἡ ἀσέβησις, εως, Plut. sum, ἀσεβέω in Deos, εἰς θεούς, Dem. manifeste, περιφανῶς, id. nefarie, ἀναιδῶς, idem.

Implacabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπιστος, ου, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀπαραίτητος, ου, Plato, alicui, ἀκαταλλάκτως ἔχων πρός τινα, Plut.

Implacabiliter, ἀκαταλλάκτως, Dem. irasci, ἀδιαλλάκτως ὀργίζεσθαι, Themist.

Implacidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσάρεστος, ου, Isocr. sum, δυσαρεστέω, Synes.

Impleo, ἐμπλήθω, omnia malis, πάντα κακῶν, Plato. aliquem inani spe, τινὰ χαύνης ἐλπίδος, idem, naves militibus, πληροῦν ναῦς ὁπλιτῶν, Isocr. infamia civitatem, ἀναπλήθω

[illegible]

Implico, ἐμπλέκω, ... aliquem re, εἰς ... ἐμβάλλω ... id.

Imploratio, ἡ ἐπίκλησις, εως, ... κλῆσις, εως, Thuc. Deorum, ἡ ... εως, Suid.

Imploro, ἀνακαλέομαι, aliquem, ... Deos, ἐπικαλέω θεούς, Herodian, ... auxilium, ... ἐπικουρίας.

Implumis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπτιλος, ου, Suid. ὁ καὶ ἡ ἄπτερος.

Impluo, ἐπομβρέω.

Impluvium, τὸ μέσαυλον, ου, Bud.

Impœnitentia, ἡ ἀμετανοησία, ας.

Impolite, ἀκόμψως, Plut.

Impolitia, ἡ ἀκομψία, ας.

Impolitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ου, Plut.

Impollutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσπιλος, ου, N. T. ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ου, Plut. ὁ καὶ ἡ ἀμόλυντος.

Impono, ἐντίθημι, opes in navem, χρήματα εἰς τὴν ναῦν, Dem. aliquid servis, ἐπιτάσσω τι οἰκέταις, Herodian. alicui pœnam, τινὶ ζημίας ἢ τιμωρίας, Dem. alicui plagas, ἐπιβάλλω τινὶ πληγάς, Xen. vectigal, φόρον, s. tributum, τέλος, Plut. pileolum capiti, λαβεῖν πιλίδιον ἐπὶ τὴν κεφαλήν, Dem. aliquem in currum, ἀναβιβάζω τινὰ εἰς ἅρμα, LXX, custodes, ἐπιπέμπω φύλακας, Isocr. i. e. decipio, φενακίζω, aliquem, τινά, Dem. Conf. Decipio.

Importo, εἰσκομίζω, Dem. frumentum Athenas, ἄγω σῖτον Ἀθήναζε, id. alicui infortunium, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, Plut.

Importune, ἀκαίρως, Isocr. i. e. acerbe, φορτικῶς, Isocr.

Importunitas, ἡ ἀκαιρία, ας, Dem.

Importunus, a, um, res & homo, ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, ου, Plato, Theophr. ὁ καὶ ἡ ἄτοπος.

Importuositas, i. e. carentia portus, ἡ ἀλιμενία, ας, Poll.

Importuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλίμενος, ου, Isocr.

Impos, ὁ καὶ ἡ ἀκρατής, έος, alicujus rei, τινός. Xen. mentis, ἔρημος τοῦ φρονεῖν, Plato, τοῦ λογισμοῦ ἀκράτωρ, ορος, Ælian.

Impositio, ἡ ἐπίθεσις, εως, manuum, τῶν χειρῶν, N. T.

Impossibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, ου, ... alicui facere aliquid, ἀδύνατον τινι ποιεῖν τι, Plato. ὁ καὶ ἡ ἀμήχανος.

Impossibilitas, ἡ ἀδυναμία, ας, Antiph.

Impossibiliter, ἀδυνάτως, Dem.

Impostor, ὁ ἐξαπατῶν, ῶντος, Dem. ὁ φενακίζων, οντος, id. ὁ πανοῦργος, ου, id.

Impostura, ἡ ἐξαπάτη, ης, Dem. ἡ τέχνη, ης, id. ὁ φενακισμός, οῦ, id. instruere fraudem & imposturam in alicujus interitum, συσκευάζειν ἀπάτην καὶ τέχνην περί τινος ὄλεθρον, Dem. spe & imposturis induci, ὑπάγεσθαι ἐλπίσι καὶ φενακισμοῖς, id. imposturam facio alicui, φενακίζω τινά, Dem.

Impotens, ὁ καὶ ἡ ἀκρατής, έος, iræ, θυμοῦ, cupiditatum, τῶν ἐπιθυμιῶν, Xen. ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, ου, factus senio, ἀδύνατος γεγενημένος γήρᾳ, Xen. silere, i. e. qui silere nequit, ἀδύνατος σιγᾶν.

Impotentia, ἡ ἀδυναμία, ας, dicendi, τοῦ λέγειν, Antiph. ἡ ἀδυνασία, ας, Thuc. animi, ἡ ἀκράτεια, ας, Xen.

Impotenter, ἀκρατῶς, ὑβριστικῶς.

Impræsentiarum, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Impransus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάριστος, ου, Xen.

...precatio, ἡ ἀρά, ᾶς, ...conf. Elian.
Imprecor, ἀράομαί, alicui exitium, τινὶ ἐξώλειαν, Dem. ἐπαρᾶσθαι τὸν ἐξώλειαν, Æsch. diras alicui, ἐπαράσασθαί τινος ἀρὰς ἐπὶ τινι, Plut.
Impressio, ποίησις, ἡ ἐκτύπωσις, εως, hostilis, ἡ ἐμβολή, ῆς. ἡ εἰσβολή, ῆς, Ipsor ἡ ἐπιδρομή, ῆς, Dem. impressionem facio in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν τινα, Ipsor. in insulam, ἐμβάλλω εἰς νῆσον, Dem contra aliquos cum aliquo, συμπεσεῖν τινι ἐπί τινας, vel & hostium agros vasto, εἰσβάλλω εἰς τὴν τῶν ἐναντίων χώραν, vel. fit impressio in regionem aliquam, γίνεται εἰσβολὴ εἰς χώραν τινὰ, Ipsor impressionem alicujus sustinere, ὑπομένειν εἰσβολὴν τινος, vel m Conf. Invado.
Imprimis, vide In primis, sub Primus.
Imprimo, ἐντυπῶ, ἐγχαράττω, Plut. dedecus alicui. διαβολὴν αἰσχρὰν περιβαλεῖν τινι, Polyb. signum sive sigillum, τὴν σφραγῖδα, Plato, τύπον ἐντυποῦμαι, id. venerabilia βάλλειν, Aristoph. signum capræ, σφραγίζομαι εἶναι αἰγός, Dio
Improbabilis, e, ὁ ἡ οὐκ εὐδόκιμος, ον, ὁ ἡ ἀπίθανος
Improbatio, ἡ ἀποδοκιμασία ας
Improbe, πονηρῶς, Ipsor. ago, κακουργέω, id
Improbitas, ἡ κακία, ας, Dem. ἡ πονηρία, ας, id m ἡ κακοπραγμοσύνη, ης, id. ἡ φαυλότης, ητος, Ipsor. & malitia, quæ in aliquo est, κακία ἡ, πονηρία προσοῦσά τινι, Dem. & perfidia alicujus, πονηρία ἡ ἀπιστία τινος, id. eo improbitatis pervenire, εἰς τοσοῦτον πονηρίας ἐλθεῖν, id. summa alicujus, ὑπερβολὴ κακίας τινος, id. magna refertum esse, πολλὴν κακίαν ἔχειν, id. improbitate omnes superare, πάντας ἀνθρώπους ὑπεραίρειν πονηρίᾳ, id mancipare se improbitati, προαιρεῖσθαι τὴν πονηρίαν Ipsor. uti tam insigni improbitate, ut, χρῆσθαι τοσαύτῃ ἀθεσίᾳ πονηρίας, ὥστε, D m
Improbo, ἀποδοκιμάζω, aliquid, τι, Xen.
Improbo, ἀτιμάζω, Xen.
Improbus, a, um, κακὸς, ὴ, ὸν, Ipsor. πονηρὸς, ὰ, ὸν, Dem. μοχθηρὸς, ὸν, id. continens et, σωφρόνων ἂν πονηρὸς, id. manifeste, palam, φανερῶς, ὁμολογουμένως φαῦλος, ίστ
Improcerus, a, um, ὁ ἡ ἀμηχανὸς, ὸν.
Improlis, e, ὁ ἡ ἀτεκνος, ον Fur p
Impromiscuus, a, um, ὁ ἡ ἄμικτος, ον Greg.
Impropero, ὀνειδίζω, He d.
Impropric, ακυρως, loqui, ακυρολογέω
Improprietas, ἡ, ακυρολογία, ας, Hermog. το ἄκυρον, ου, Quinct.
Improprius, a, um, ὁ ἡ ακυρος, ον.
Improsper, a, um, vide Infelix
Improspere, vide Infeliciter.
Improvide, ἀβουλήτως, Dem. ακουσιως, Ipsor
Improvidus, a, um, ὁ ἡ απρόνοητος, ον, Dem ὁ ἡ ἀλόγιστος, ον, id.
Improvise, απροσδοκήτως, Herodian. Vide Improviso.
Improviso, αἰφνιδίου, Plut ἀπροσδοκήτως, Thuc αἰφνιδίως, N. T. ἐξαίφνης, Xen. ἐξαπιναίως, Thuc.
Improvisus, a, um, ὁ ἡ ἀπροσδόκητος, ον, Lucian ὁ ἡ ἀθεώρητος, ον, LXX. ὁ ἡ ἀφνίδιος, ον, Gal
Imprudens, ὁ ἡ ἀνοητος, ον, Dem. ὁ ἡ, ἡ δυσξύνετος, ον, Xen. ὁ ἡ ἄφρων, ονος, Ipsor.
Imprudenter, ἀνοήτως, Dem ἀφρόνως Ipsor.
Imprudentia, ἡ ἄνοια, ας, Dem. ἀφροσύνη, ἡ ἀβουλία.
Impubes, s. Impuber, ὁ ἡ ἄνηβος, ον, Theocr
Impudens, ὁ ἡ ἀναιδὴς, ἐς, & audax fur, ἡ δρασὺς κλέπτης, Dem. ὁ ἡ θρασύτολμος, ον, id. & confidens, ἡ τολμηρὸς, id. & nefarius, ἡ μιαρὸς, id. supra modum, ὁ ἡ ὑπερθαρραλέος, ὁ, ρον, ὑπερθαρραλέον πρᾶγμα, id. sum, ἀναισχυντίαν, id.
Impudenter, ἀναισχύντως, Plato, ago, ἀναισχύνομαι, ἀναισχυντέω, Ipsor. ἀναισχυντία, ας, id. & audacia, θρασύτης, ἡ τόλμα, id. & improbitas, ἡ πονηρία, id. magna & infinita, ἀναίδεια μεγάλη καὶ ἀπεριφανὴς, Dem. summa, ὑπερβολὴ τῆς ἀναιδείας, idem, eo venire impudentiæ, ἐλθεῖν εἰς τοῦτο, ut, τοσοῦτον τῆς ἀναιδείας, Ipsor esse tanta impudentia, ὑπερβολὴν τοσοῦτον ἀναιδείας, Demosth facere aliquid ex impudentia, ἀναιδῶς τι ποιεῖν ἀναιδείας, id prætermittere nihil impudentiæ, παραλείπειν οὐδὲν ἀναιδείας id.
Impudice, ἀκολάστως.
Impudicitia, ἡ ἀκολασία, ας, Dem ἡ πορνεία, ας, id ἡ ἀσέλγεια, ας, Plut ἡ ἀκολασία
Impudicus, a, um, ὁ ἡ ἀκόλαστος, ον, Dem ὁ ἡ ἀσελγὴς, ἐς, Latin ium, ἀσελγαίνω, Dem ἀσελγέω, Plut
Impugnatio, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, Thu.
Impugno, πρόσβολὰς, urbem, ποιοῦμαι, Thuc.
Impulsio, ὁ ὦσμος, ὦ, ὁ ὠθισμὸς, ου, Plut.
Impulsor, ὁ ὠστὴς, ου, Æschin ὁ φακελώτης
Impulsus, us, ὁ ὦσμὸς, ὦ, ὤσις, εως, Arist. i e adhortatio, ὁ παρόρμησις, εως, N T. Vide Incitatio
Impune, ἀτιμώρητον, Dem. ἀτιμωρὶ, Xen. facere aliquid, ἀδικῶς πράττειν τι, Dem. dimittere aliquem, ἀφιέναι τινὰ ἀζήμιον, Ipsor ἐᾶν τινὰ ἀδικεῖν, Dem. ferre, ἀδικεῖσθαι ἐᾶν, id. non impune aliquid ferre, εἰρωνεύεσθαι τι ἐπ ὄντα, Ælian. διαφέρειν ἐκ ἀτιμωρητον, Ipsor.
Impunis, e, vide Impunitus.
Impunitas, ἡ ἀδεια, ας, Dem. impunitatem dare alicui, παρεῖναι τινι ἀδειαν, idem. δίδοναι τινὶ ἀδειαν ἔξω, id. δίδοναι τινὶ ἄδειαν ποιεῖν τι, id. adipisci, εὑρίσκειν ἄδειαν, id. λαμβάνειν ἄδειαν, id.
Impunitus, a, um, ὁ ἡ ἀζήμιος, ον, Dem. ὁ ἡ ἀδεὴς ἐς, id. ὁ ἡ ἀτιμώρητος, ον, Ipsor. dimittere aliquem impunitum, ἐασαι τινὰ ἀδεῆ, id. abire impunitum, ἀφεδὲν ἀδεῶς, idem, non effugere impunitum, διαφεύγειν ἐκ ἀτιμώρητον, Ipsor.
Impure, μιαρῶς, Dem.
Impuritas, ἡ ακαθαρσία, ας, Dem.
Impurus, a, um, ὁ ἡ ἀκάθαρτος, ον, Dem. ὁ ἡ ἀναγὴς.
Imputo, ἀριθμῶ, alicui aliquid, τί τινι, Dem. ἐπάγω τί τινι, d ἄγω τί εἰς τινα, idem.
Imus, a, um, κατώτατος, ατη, ατον, ima summis miscere, ἄνω καὶ κάτω ποιεῖν τὰ ἐσχατιαῖς, Dem ab imo, κατωθεν, Herodian.
In, in loco, ἐν, c m Dat in regione, ἐν τῇ χώρᾳ, Thuc. in caupona, ἐν καπηλείῳ, Dem in tribe, ἐν ἀγῇ, id. in auribus vestibus saltare, χορεύειν ἐν ἱματίοις χρυσοῖς, Ipsor. in aliis hominibus, ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις, idem, (2) ad locum, εἰς, cum Accus, venire in Phrygiam, ἐφικέσθαι εἰς Φρυγίαν, Xen. venire in colloquium, ἔρχεσθαι εἰς λόγους, Plut. ducere in senatum, ἄγειν εἰς τὴν βουλὴν, Dem. pecuniam insumere in aliquid, ἀναλίσκειν χρήματα εἴς τι, id. in hodiernum usque diem, εἰς ἡμέραν ταυτὴν id. iram in fontes emittere, ἀφιέναι ὀργὴν εἰς αἰτίους, id. (3) ἐπὶ cum Accus. in bello amissum esse, ἀπολωλεκέναι ἐπὶ τῷ πολέμῳ, Dem. in foro, ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ, id. (4) παρὰ, cum Accus. fortuna omne momentum habet in rebus humanis, ὅλον ἡ τύχη παρὰ τὰ ἐπὶ ἀνθρώποις πράγματα, Dem. (5) ὅτι, cum Gen. in multis rebus divinam videre benevolentiam, ὅτι πολλῶν ἰδεῖν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοιαν, Dem in tanta solitudine constitutus, ὢν τοσαύτης ἐρημίας γινόμενος, Ipsor.
Inabruptus, a, um, ὁ ἡ ἀῤῥαγὴς, ἐς, Phile.
Inaccessus, a, um, ὁ ἡ ἄβατος, ον, Lucian. ὁ ἡ ἀπρόσιτος, ον, Plut. ὁ ἡ ἀπρόσοδος, ον, Lucian.
Inaccusabilis, e, ὁ ἡ ἀνεπαίτιος, ον, Phalar.
Inædificio, ἐνοικοδομέω, Thuc.
Inæquabilis, e, ὁ ἡ ἀνώμαλος, ον, Theophr.
Inæquabilitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, Theophr.
Inæquabiliter, ἀνωμάλως, Ipsor.
Inæqualis, e, ὁ ἡ ἄνισος, ον, Aristot. ὁ ἡ ἀνόμαλος, ον, Dem. dignitate, ὁ ἡ ἀνισότιμος, ον, Nax.
Inæqualitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, & perturbatio, καταραχὴ, Ipsor ἡ ἀνισότης, ητος, Aristot
Inæqualiter, ἀνωμάλως, & perturbate colere Deos, ἀτάκτως θεραπεύειν τοὺς θεοὺς, Ipsor.
Inæquo, ἰσόω, Xen.
Inæro, καταχαλκόω, LXX.
Inæstimabilis, e, i. q. vilis, ὁ ἡ ἀτίμητος, ον, Dem i e. pretii magnitudine modum excedens, ὁ ἡ ὑπερτίμιος, ον, Aristot.
Inæstuo, ἐγκυμονῶ, κυμαίνομαι, Plut.
Inaudifactus, a, um, ὁ ἡ ἀκατασκόπος, ον Bas. ὁ ἡ ἀκατάσκεπτος, ον, Athen.
Inagitabilis, e, ὁ ἡ ἀσάλευτος, ον, Philo
Inanalitis, e, ὁ ἡ ἀπρατος, ον, Philo ὁ ἡ ἄφιλος, ον, Put. ὁ ἡ ἄχαρις, ιτος, Herodian.
Inambitiosus, a, um, ὁ ἡ ἀφιλότιμος, ον, Aristot.
Inambulatio, ἡ περίπατος, ου, Plin.
Inambulo, ἐμπεριπατέω, Aristoph
Inimœnus, a, um, ὁ ἡ ἄχαρις, ιτος, Herodian
Inaniæ, αἱ κενότητες, ων
Inaniloquus, a, um, ὁ ἡ κενολόγος, ον.
Inanimatus, a, um, ὁ ἡ ἄψυχος, ον, Dem.
Inanio, κενόω, Theophr. παρακενῶ, Plut.
Inanis, e, κενὸς, ὴ, όν, omnium, πάντων, Xen. ὁ ἡ διάκενος, ον, Plut. μάταιος, αία, αιον, sermo, λόγος, Dem. gloria, ἡ κενοδοξία, ας, studium, ἡ κενοσπουδία, ας.
Inanitas, ἡ κενότης, ητος, το κενον, ου.
Inaniter, κενῶς, ματαίως, i. e. frustra, διακενῶς, Polyb. cupiendo, κενοσπούδως, Plut. loquor, φλυαρέω, Lucian
Inaquosus, a, um, ὁ ἡ ἄνυδρος, ον, Geopon.
Inaratus, a, um, ὁ ἡ ἄνηρτος, Hom.
Inarefacio, καταξηραίνω, Theophr.
Inarefco, καταξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι, Dosi.
Inargentatus, a, um, ὁ ἡ ἐπηργυρος, ον, Herodot.
Inargento, ἐπαργυρόω, Athen.
Inarticulatus, a, um, ὁ ἡ ἀδιάῤῥητος, ον, Ælian.
Inart ficialis, e, ὁ ἡ ἄτεχνος, ον, Aristot.
Inart ficialiter, ἀτέχνως
Inaffatus, a, um, i e affatus, πτὸς, ν, ὁ, caro ὄπτον κρέας, Plut ὁ ἡ ξυστος, ον, Hippocr.
Inafluctus, a, um, ὁ ἡ ἀνθὴς, ἐς, ad aliquid, τινὸς, Dem.
Inaudax, ὁ ἡ ἀνδρεῖος, ον, Lucian ὁ ἡ ἀτολμος, ον, Thuc. fum, ατολμία, id.
Inaudio, ἀκούω, aliquid, τινος, Plut.
Inauditus, a, um, ὁ ἡ ἀνήκουστος, ον, Cl. Alex. ὁ ἡ ἄπυστος, ον, Herod.
Inaugurato, κατ' οἰωνισμὸν.
Inauguro, οἰωνίζομαι, aliquid, τί.
Inauris, ὁ ἐνώτιον, ου, Soph. το ἐνώτιον, ου, τὸ ἐνώτιον, ex auribus longas inanes dependentes habet, ἐκ τῶν ὤτων αὐτῆς ἐνώτια μακρὰ ἀποκρέμαται, Ælian
Inauratus, a, um, ὁ ἡ ἐπίχρυσος, ον, Plato.
Inauritus, a, um, ὁ ἡ ἐνωτος, ον, Eust.
Inauro, χρυσόω, aliquid, τί, Athen. καταχρυσόω τι, Plut.
Inauspicato, δυσοιωνίστως.
Inauspicatus, a, um, ὁ ἡ δυσοιώνιστος, ον, Plato, ὐκ εὐδρος, ον, Ælian.
Inauſus, a, um, ὁ ἡ ἀτόλμητος, ον, Theodor.
Incæduus, a, um, ὁ ἡ ἀτμητος, ον
Incalceatus, a, um, ὁ ἡ ἀνυπόδητος, ον, Æschyl
Incalesco, διαθερμαίνομαι, Dem.
Incalefacio, διαθερμαίνω, Dem.
Incallide, ἀδόλως, Thuc.
Incallidus, a, um, ὁ ἡ ἄδολος, ον, Dem.
Incandesco, ἐκπυροῦμαι, Gal.
Incanesco, πολιόομαι, Aristot.
Incantamentum, ἡ ἐπῳδὴ, ῆς, Polyb. τὸ ἐπαοιδὸν

πφθία, ατος, *Greg.* ἡ γοητεία, ας, *Chryſ.* τὸ γοήτευμα, ατος, *Plut.*

Incantatio, ἡ γοητεία, ας, *Plut.*

Incantor, ὁ ᾰ, ἡ ἐπῳδὸς, *Eurip.* ὁ πεῤῥεύς, ἕως, *Plut.* ὁ φαρμακὸς, ὁος, *Lucian.* ὁ γόης, ητος, *Herodot.*

Incanto, ἐπᾴδω, aliquid, τὶ, *Chryſ.* ἐπᾴδομαί τινι, *Lucian.* γοητεύω τι, *Plut.*

Incanus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ὑπόπελιος, *Dem.*

Incarnatio, ἡ σάρκασις, εως, *Chryſ.* ἡ ἐνανθρώπησις, εως, *Greg.* ἡ ἐνσωμάτωσις, εως, *Ignat.*

Incarno, ἐνανθρωπίζω, *Dionyſ. Carthus. Naz.*

Incaſſum, ψευδῶς. Conf. *Fruſtra.*

Incaſt gatus, ὁ ᾰ, ἡ ἀδιάβατος.

Incavo, κοιλαίνω.

Incaute, ἀπρονοήτως, *Xen.* ἀπερισκέπτως, *Dem.*

Incautus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀφύλακτος, ος, *Dem.* ὁ ᾰ, ἡ ἀπρονόητος, ος, *Lucian.* ὁ ᾰ, ἡ ἀνύλακτος.

Incedo, εἰσέρχομαι, *Dem.* pari greſſu cum alio, ἴσα βαίνω τινι, idem, graviter, βαδίζω αὐτοκλῆς, *Ariſtoph.* ſummis digitis pedum, ἀκροδακτίαν, *Lucian.*

Incelebris, e, ὁ ᾰ, ἡ ἀνώνυμος, ος, *Dem.*

Incendiaria, ἡ πυραλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Incendiarius, πυρπολίτης, ου, ὁ πυρπολίων, ωνος, *Lucian.*

Incendium, ὁ ἐμπρησμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ φυρκαϊὰ, ας, *Dem.*

Incendo, ἐμπρήθω, aliquid, τὶ. *Xen.* ἐμπίμπρημί τι, *Plut.* καταπίμπρημί τι, idem, ἐμπυρίζω τι, *Diod. Sic.* καταπάσσω τι, *Plut.* odores, θυμιάω, *Philo*, i. e. incito, παροξύνω, *Dem.* Conf. *Incito.*

Incenſio, ἡ ἐμπρησις, εως, *Æſchin.* ὁ ἐμπρησμὸς, οῦ, *Philo.*

Incenſum, τὸ θυμίαμα, ατος, *Diod. Sic.*

Incentivum, τὸ ὑποκαυμα, ατος, *Acb. Tab.* τὸ ἐμπύρευμα, ατος, *Long.*

Incenticulum, ἡ τηλία, ας.

Incerno, διαλίγω, *Xen.*

Incero, ἐγκηρόω, *Hippocr.*

Incerte, ἀδήλως, *N. T.*

Incertitudo, ἡ ἀδηλότης, ητος, *Hippocr.*

Incerto, ἀδήλως, *N. T.*

Incertus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἄδηλος, ος, *Plut.* ὁ ᾰ, ἡ ἀσαφὴς, ἐς, *Plut.* i. e. inſtabilis, ὁ ᾰ, ἡ ἀστάθης, ους, *Dem.* ὁ ᾰ, ἡ ἀσταθμητος, ος, *id.* ὁ ᾰ, ἡ ἀκατάστατος, ος, rumor, ἡ φήμη ἀδέσποτος, *Dion. Hal.* incertum reddo, ἀδηλόω, *Philo.*

Inceſſabilis, e, ὁ ᾰ, ἡ ἀκατάπαυστος, ος, *N. T.*

Inceſſio, ἡ εἰσοδος, ου, *Plut.*

Inceſſo, προσκαλίομαι, aliquem, τινὰ, *Xen.* ſaxis, βάλλω λίθοις, *Thuc.* inceſſit eum timor, δέος ἐπῆλθεν αὐτῷ, *Lucian.*

Inceſſus, us, τὸ βάδισμα, ατος, *Dem.*

Inceſſe, μεταῤῥᾶς, *Dem.*

Inceſſo, μεταίνω, *Lucian.*

Inceſtum, vide *Inceſtus.*

Inceſtus, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ᾰ, ἡ ἀνόσιος, ος, ᾰ, *id.*

Inceſtus, us, ἡ ξυνουσία ἀνόσιος, γάμος ἀθέμιτος καὶ ἀνόμιμος.

Inchoo, ἄρχομαι, vide *Incipio.*

Incidi ἐμπίπτω, in foſſam, εἰς τάφρον, *Xen.* in ſermonem, εἰς λόγον, *Dem.* in venabula, τοῖς θηρατροις, *Ælian.* in calamitates, συμπίπτω ξυμφοραῖς, *Iſocr.* in aliquem, συμπεσεῖν τινὶ, *Plato*, ἐντυγχάνω τινὶ, *Dem.* in contemptum, ἐγκύρω ἀλιγωρίᾳ, *Herodot.* id, quod fortuito incidit, τὸ προσπῖπτον, *Dem.* quæ quotidie incidunt, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ξυμπίπτοντα, *Iſocr.*

Incido, ἐγκόπτω, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω, i. e. *inſulpo*, ἐγκολάπτω, *Plut.* nervos rerum gerendarum, ἀποτέμνω τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, *Dem.*

Incile, ἡ διώρυξ, γος, *Theophraſt.*

Incingo, διαζώννυμι, *Lucian.*

Incipio, ἄρχομαι, opus a Deo, ἔργα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, orationem inde, λόγων ἐντεῦθεν, *Xen.* ab iis de quibus conſtat, ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων, *Dem.* victoriæ pæana, ἐξάρχω ἐπινίου παιᾶνα, *Plut.* ἡ ἀρχὴ, *Xen.* bellum, κατάρχω πολέμου, *Plut.* ſermonem, ἡ λόγου, *Plato*, ἀρχὴ τοῦ λόγου ποιοῦμαι, *Iſocr.*

Incircumciſus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀπερίτμητος, ος, *N. T.*

Incircumſcriptus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀπερίγραπτος, ος, *Damaſc.*

Incile, ſ. Inciſum, χρῖ κόμματα, κομματικῶς, *Hermog.*

Inciſio, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, *Suid.* ἡ ἐντομὴ, ῆς, *Ariſtoph.*

Inciſum, τὸ κόμμα, ατος, *Quinctil.*

Inciſura, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ τομὴ, ῆς, ἡ ἐντομὴ, ῆς, *Ariſtoph.*

Incita, ἡ πτυία, ας, *Plut.*

Incitabulum, τὸ ὁρμητήριον, ου, *Xen.*

Incitamentum, τὸ ὁρμητήριον, ου, *Xen.* curſus, τὸ ἐγδρόμιον, ου, δρόμου, *Ælian.* habere aliquid ad aliquid, ὑπόμνημα ἔχειν τι εἴς τι, *Herodian.*

Incitate, ὁρμητικῶς, ferri ad aliquid, ἔχεσθαι πρός τι.

Incitatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* ἡ παροξυσμὸς, οῦ, *N. T.*

Incito, προοτρύνω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Xen.* ad certamen, τινὰ εἰς ἀγῶνα, *id.* ad regnum, τινὰ πρὸς βασιλείαν, *Plut.* aliquem ad faciendum aliquid, τινὰ ποιεῖν τι, *id.* Conf. *Hortor.*

Incivilis, e, ὁ ᾰ, ἡ ἀπειρόκαλος, ος, *Dem.* ὁ ᾰ, ἡ ἄγροικος, ος, ᾰ, & illepidus, ὁ ᾰ, ἄχαρις, *Plut.*

Inciviliter, ἀγροίκως, *Plato. Cæcilius, Ariſtoph.*

Incivilitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Dem.*

Inclamo, ἐμβοάω, *Thuc.* ἐπιβοάω, aliquem, τινὶ, *id.*

Inclareſco, ὑπερφαίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι, victoriâ, δόξαν αἴρω νίκης, *Herodian.*

Inclemens, ὁ ᾰ, ἡ ἀπλωὴς, ἐος, *Bas. χαλεπὸς, ἡ, ὸν, Dem.* ὁ ᾰ, ἡ δύσκολος, ος, ᾰ, *id.*

Inclementer, ἀπλῶς, ἀπροφοίτως, *Iſoch.*

Inclementia, ἡ ἀπλωσία, ας, *Suid.* ἡ χαλεπότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἀπαιότης, ας, *Dem.*

Inclinatio, ἡ ἴγκλισις, εως, *Ariſtot.*

Inclino, ἰγκλίνω, ad aliquid, πρός τι, *Ariſtot.* ὑποκλίνω πρός τι, *idem*, res inclinant, πράγματα κλίνουσι, id.

Includo, ἰγκλείω, vaſe, εἰς ἀγγεῖον, *Dioſc.* aliquem caſtris, κατακλείω τινὰ ἐν στρατοπέδῳ, *Herodian.* in monimento, τινὰ εἰς ἄγυμα, *Xen.* in corpore aliquid, τί κατὰ σῶμα, *Gal.*

Incluſio, ἡ ἐγκλεισις, εως.

Incluſus, a, um, κλυτὸς, ὴ, ὸν. Conf. *Celebris.*

Incoactus, a, um, ἀκὼν, ὖσα, ὸν, *Dem.* ἀκούσιος, ία, ίον, *Ariſtot.*

Incoctio, ἡ ἔψησις, εως.

Incœnatus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀδείπνος, ος, *Plut.*

Incœptio, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Incœpto, ἄρχομαι, *Dem.* Conf. *Incipio.*

Incœptum, τὸ τολμημα, ατος, *Thuc.*

Incogitabilis, e, ὁ ᾰ, ἡ ἀδιανόητος, ος, ᾰ.

Incogitans, ὁ ᾰ, ἡ ἀλόγιστος, ος, *Plato.*

Incogitanter, ἀλογίστως, *Iſocr.*

Incogitantia, ἡ ἀλογιστία, ας, *Polyb.*

Incognitus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἄγνωστος, ος, *Plut.* ὁ ᾰ, ἡ ἀσύνδικος, ος, *idem.*

Incolibilis, e, ὁ ᾰ, ἡ ἀσυμφυὴς, ἐς. *Suid.*

Incola, ὁ ᾰ, ἡ ἔνοικος, ος, *Strabo*, ὁ ᾰ, ἡ κάτοικος, ος, *Ariſtot.* ὁ οἰκήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ οἰκῶν, οὖντος, *id* urbis alicujus, οἰκήτωρ ἄν τι τινι πόλεως, *id.*

Incolo, οἰκέω, urbem, πόλιν, *Iſocr.* ἐν τῇ πόλει, *Dem. κατοικέω πόλιν, Iſocr.*

Incolumis, e, σῶος, α, ον, ager ſ. regio, σῶα χώρα, *Dem.* ὁ ᾰ, ἡ ἀκήρατος, ος, ᾰ, urbs, πόλις ἀκήρατος, *id.* & ab incommodis liber, σῶος ᾰ, μηδὲν πάσχων, *idem.*

Incolumitas, ἡ σωτηρία, ας, urbis, πόλεως, *Dem.* ἡ ἀσφάλεια, ας, *Thuc.*

Incomatus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἄθριξ, χος.

Incomitatus, a, um ὁ ᾰ, ἡ ἀπαράπεμπτος, ος, ᾰ.

Incommendatus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀσυστατος, ος, ᾰ.

Incommodatio, ἡ βλάβη, ης, *Plut.*

Incommode, ἀσυμφόρως, πόθεν, *Dem.* ἀνωφελῶς.

Incommoditas, ἡ βλάβη, ης, *Plut.* ἡ ἀσυμφορία.

Incommodo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Dem.* λυμαίνομαί τινι, *Ariſtot.*

Incommodum, ἡ βλάβη, ης, *Dem.* τὸ βλάπτον, ουσα, ον, *Dem.* Conf. *Damnum.*

Incommodus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀσύμφορος, ος, ον, *Dem.* ὁ ᾰ, ἡ ἀσυφὴς, ἐς, *Iſocr.* ὁ ᾰ, ἡ ἀλυσιτελὴς, ἐς, res incommoda civitati, πρᾶγμα ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει, *Dem.*

Incomparabilis, e, ὁ ᾰ, ἡ ἀσύγκριτος, ος, ᾰ, ὁ ᾰ, ἡ ἀσύμβλητος, ος, ᾰ.

Incompertus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀγνοούμενος, ος, ᾰ, ὁ ᾰ, ἡ ἄγνωστος, ος, *Thuc.* ὁ ᾰ, ἡ ἄδηλος.

Incompoſite, ἀτάκτως, *Thuc.* ἀσυντάκτως, *Dem.* ago, ἀσυντάκτως, *id.*

Incompoſitus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἄτακτος, ος, *Thuc.* ὁ ᾰ, ἡ ἀσυντακτὸς, ος, *Dem.* ὁ ᾰ, ἡ ἀσύνθετος.

Incomprehenſibilis, e, ὁ ᾰ, ἡ ἀσύλληπτος, ος, *Dioſc.*

Incomptus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀκόμητος, ος, *Plut.*

Inconceſſus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀδίωτος, ος, *Thuc.*

Inconciliabilis, e, ὁ ᾰ, ἡ ἀσυναλλακτος, ος, *Baſ.*

Inconcinne, ἀτερπῶς.

Inconcinnitas, ἡ ἀῤῥυθμία, ἡ ἀνάρμοστα, ἡ ἀτερπία, ας, *Plato.*

Inconcinnus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀνάρμοστος, ος, ᾰ, *Xen.*

Inconcuſſus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἄσειστος, ος, ᾰ, *Chryſ.*

Inconditus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀκαταστάτος, ος, ᾰ, LXX.

Inconfeſſus, a, um, μὴ ὁμολογηθὲς, ῆτὸς, ῆτὸν.

Inconfuſus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀσύγχυτος, ος, ᾰ.

Incongruens, ſ. Incongruus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀνάρμοστος, ος, ᾰ, *Lucian.* ὁ ᾰ, ἡ ἀκατάλληλος.

Inconſcius, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀσυνείδητος, ος, ᾰ, inconſcius aliis, ἀσυνειδότας τοῖς ἄλλοις, *Plut.*

Inconſequens, ὁ ᾰ, ἡ ἀκατάληπτος, ος, ᾰ, *Hermog.*

Inconſequentia, ἡ ἀκαταληψία, ας, *Demetr. Phal.*

Inconſiderans, ὁ ᾰ, ἡ ἀλόγιστος, ος, ᾰ, *Plato*, ὁ ᾰ, ἡ ἀπερίσκεπτος, ος, ᾰ, *Dem.*

Inconſiderantia, ἡ ἀλογιστία, ας, *Polyb.*

Inconſiderate, προπετῶς, *Iſocr.* ἀβουλευτικῶς, *Dem. Phaleus.* ἀβουλήτως.

Inconſideratus, a, um, idem quod *Inconſiderans.*

Inconſolabilis, e, ὁ ᾰ, ἡ ἀπαραμύθητος, ος, ᾰ.

Inconſolabiliter, ἀπαραμυθήτως, *Plato.*

Inconſpicuus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀθεώρητος, ος, ᾰ, *Diod. Sic.*

Inconſtans, ὁ ᾰ, ἡ ἀστάθης, ος, *Dem.* ὁ ᾰ, ἡ ἀστάθμητος, ος, ᾰ, res, πρᾶγμα, *idem*, *Cæſar*, ὰ, ὶν, ſocius, *Cæſar*, ὁ, *id.* μεταβάλλομαι, *Iſocr.*

Inconſtanter, *Cæſar*, *Iſocr.*

Inconſtantia, ἡ ἀστάσία, ας, *Dion. Ar.* mentis, ἡ μετάνοια, ας, ἡ ὑποστροφὴ, ῆς, *Dem.*

Inconſuetus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀνήθης, ος, ᾰ.

Inconſulte, vel inconſulto, ἀπροβουλεύτως, *Plato*, εἰκῇ.

Inconſultus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀπροβούλευτος, ος, ον, *Dem.*

Inconſummatus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀτέλεστος, ος, ᾰ, *Plato.*

Inconſumptus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀδιάφθαρτος, ος, ᾰ, *Plato.*

Incontaminatus, a, um, ὁ ᾰ, ἡ ἀμίαντος, ος, ᾰ, *Plut.*

Incontinens, ὁ ᾰ, ἡ ἀκρατὴς, ἐς, in aliquæ re, τινὸς, *Dem.* ὁ ᾰ, ἡ ἀκόλαστος, ος, ᾰ, *Ariſtot.*

Incontinenter, ἀκρατῶς.

Incontinentia, ἡ ἀκρασία, ας, *Xen.*

Inconveniens, ὁ ᾰ, ἡ ἀπρεπὴς, ἐς, *Thuc.* ὁ ᾰ, ἡ ἀξύμφορος.

Inconvenienter, ἀπρεπῶς, *Herodian.*

Inconvenientia, ἡ ἀπρέπεια, ας, *Plato.*

Incoquo, *Cæſius, Gal.*

Incurvus, a, um, ἀγκύλος, ὀρθός, *Hierocl.*

Incusatio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ κατάμεμψις, εως, *Thuc.* ἡ αἰτίασις.

Incuso, ἐγκαλῶ τινι, aliquem alicujus, τινί τινος, *Dem.* Conf. *Accuso.*

Incuſtoditus, a, um, ὁ ἡ ἀφύλακτος, ον, *Thuc.* ὁ ἡ ἄφρουρος, ον, *Ariſtot.*

Incutio, ἐπιτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Joſeph.* aliquid in aliquid, ἐπιτιθέναι τί τινι, *Plut.* alicui metum, δέος ἐμποιοῦμαί τινι, *Dem.* φόβον ἐμποιοῦμαί τινι, *Iſocr.* καθίσταμαί τινα εἰς φόβον, *Dem.*

Indagatio, ἡ ἰχνεύσις, εως, *Xen.* ἡ ἴχνησις, εως, *id.*

Indagator, ὁ ἰχνευτὴς, οῦ, *Cl. Alex.* ὁ ἐξεταστὴς, ζητητής.

Indago, inis, τὸ ζήτημα, ατος, τὸ ἴχνευμα, ατος, *Poll.*

Indago, ἰχνεύω, *Xen.* ἰνιχνεύω, *Plut.* Conf. *Investigo.*

Inde, ἐντεῦθεν, incipiam, ἄρξομαι, *Dem.* facile eſt inde intelligere, ῥᾴδιον ἐκεῖθεν διαγινώσκειν, *idem*, hinc & inde, ab utraque parte, ἔνθεν καὶ ἔνθεν τινές, *Ariſtot.*

Indebitus, a, um, ὁ μὴ ὀφειλόμενος, ὁ.

Indecens, ὁ ἡ ἀπρεπὴς, ἐς, *Iſocr.* Conf. *Turpis.*

Indecenter, ἀπρεπῶς, *Iſocr.* me gero, ἀκοσμίαν, *Dem.* agere, ἄσχημον ποιεῖν, LXX.

Indecentia, ἡ ἀπρέπεια, ας, *Plato.*

Indecet, ἀπρεπές ἐστι, dicere, ἐκ εὐσχημόν ἐστι λέγειν, *Æſchin.*

Indeclinabilis, e, ὁ ἡ ἄκλιτος, ον, *apud Gramm.* i. e. inevitabilis, e, ὁ ἡ ἀδιάδρατος, ον, *Cl. Al.*

Indecore, ἀπρεπῶς, rebus geſtis majorum, τοῖς ἔργοις τῶν προγόνων, *Iſocr.* ago, ἀσχημονῶ, *Ælian.* ἀκοσμίαν, *Iſocr.*

Indecorus, a, um, ὁ ἡ ἀπρεπὴς, ἐς, *Iſocr.* ὁ ἡ ἄσχημων.

Indefatigabilis, e, ὁ ἡ ἀκάματος, ον, *Baſ.*

Indefatigabiliter, ἀκαμάτως, *Suid.*

Indefenſus, a, um, qs. *clypeo*, ὁ ἡ ἀνυπέρασπιστος, ον, *ſermone*, ὁ ἡ ἀναπολόγητος, ον.

Indefeſſus, a, um, ὁ ἡ ἀκάματος, ον, *Baſ.* ὁ ἡ ἀνελλιπὴς, ἐος, *Ælian.* in volatu, ᾧ ἐν πάσῃ τὸ πτῆσει, *id.*

Indefinite, ἀπροσδιορίστως, *Suid.*

Indefinitus, a, um, ὁ ἡ ἀόριστος, ον, *Thuc.* ὁ ἡ ἀπερίφραστος.

Indefletus, a, um, ὁ ἡ ἄκλαυστος, ον, *Hom.*

Indeflexus, a, um, ὁ ἡ ἀκαμπὴς, ὁ, *Plut.*

Indelibilis, e, ὁ ἡ ἀνεξάλειπτος, ον, *Soph.*

Indelibatus, a, um, ὁ ἡ ἄθρυπτος, ον, *Soph.*

Indemnatus, a, um, ὁ ἡ ἀκατάκριτος, ον, *N. T.*

Indemnis, e, ἀβλαβὴς, ὁ, ἄων, *Dem.* ὁ ἡ ἀζήμιος, ον, *id.*

Indemnitas, ἡ ἀζημία, ας.

Indeploratus, a, um, ὁ ἡ ἀπόθητος, ον, *Mart.*

Indeprecabilis, e, ὁ ἡ ἀπαραίτητος, ον, *Plato.*

Indeprehenſibilis, e, ὁ ἡ ἀφώρατος, ον.

Indeſertus, a, um, ὁ ἡ ἀναπόκοπτος, ον.

Indefinenter, ἀδιαλείπτως, *N. T.* Συνέχως.

Indefinens, ὁ ἡ ἀδιαλείπτος, ὁ, *N. T.* ὁ ἡ ἀκατάπαυστος, ον, *ibid.*

Indefpondatus, a, um, ὁ ἡ ἀμνηστευτος, ον, LXX.

Indetonſus, a, um, ὁ ἡ ἀκαρήτος, ον.

Index, ὁ μηνυτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δεικτὴς, *Iſocr.* digitus, ὁ δείκτης, ου, *Lucian.* librorum, ὁ τίτλος, ου, *Plut.* ὁ Σύμβολος, ου, *Cic.* in ære, τὸ Σημεῖον, ου, *Dem.*

Indicatio, ἡ φάσις, εως, *Dem.* ἡ ἔνδειξις, εως, *idem.*

Indicatura, ſ. *fiſci*, ἡ τίμησις, εως, *Æſchin.*

Indicium, τὸ δεῖγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἔνδειγ-

Indico, ἐμφαίνω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* bellum alicui, πολεμεῖν τινι, *Dem.* ἀρχὴν ἐμφανῆ ποιεῖσθαι τινι, *Dem.* ἀποτυγχάνω φήμης, *Plut.*

Indico, ἐμφαίνω, aliquid alicui, τί τινι, *Dem.* ἐκφέρω τι ἐπὶ τινι, *Plut.* ἐκφέρω τί τινι, *id.*

Indicta cauſſa, ἀκρίτως, *Iſocr.* punire aliquem, ἄνευ κρίσεως κολάζειν τινὰ, *Dem.* occidere aliquem, ἀκρίτως ἀναιρεῖσθαι τινὰ, *Ælian.*

Indidem, ἐντεῦθεν, *Ariſtoph.*

Indifferens, ὁ ἡ ἀδιάφορος, ον.

Indifferenter, ἀδιαφόρως, fero aliquid, ἀδιαφορῶ τί.

Indifferentia, ἡ ἀδιαφορία, ας.

Indigena, ὁ ἡ ἀυτόχθων, ονος, *Iſocr.* ὁ ἡ ἐγχώριος.

Indigens, ὁ ἡ ἐνδεὴς, ἐος, rerum neceſſariarum, τῶν ἀναγκαίων, *Dem.* δεόμενος, ένη, ενον, pecuniæ, χρημάτων, *idem*, πόρως διαπεπτωκὼς, *Iſocr.*

Indigentia, ἡ ἐνδεια, ας, *Dem.* πορία, ας, *idem*, & inopia, ἡ ἔνδεια ἡ πορία, *id.* rerum neceſſariarum, ἡ ἐνδεια τῶν ἀναγκαίων, *Dem.*

Indigeo, πορίας, nullius rei, μηδενὸς, *Dem.* alicujus rei, δέομαί τινος, *id.* προδέομαί τινος, *id.* χρείαν ἔχω.

Indigeſte, ἀτάκτως, *Thuc.*

Indigeſtus, a, um, ὁ ἡ ἄτακτος, ον, *Iſocr.*

Indignabundus, a, um, ἀγανακτικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ἀγανακτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Indignatio, ἡ ἀγανάκτησις, εως, *Thuc*, i. e. deſpectio, ἡ ἀπαξίωσις, εως, *Polyb.*

Indigne, ἀναξίως, miſerum eſſe, δυστυχεῖν, *Iſocr.* agitur cum eo, οἰκτρῶς πάσχει, *Dem.* fero aliquid, σωφρόνως δοκῶ τινι, *Ælian.* δυσφορίαν τί, *Herodian.*

Indignitas, ἡ ἀπαξία, ας, pro rei indignitate, ἀξίως τῦ ἀδικήματος, *Ælian.*

Indignor, ἀγανακτῶ, ob aliquid, δι' τινι, ſ. ὑπέρ τινος, *Iſocr.* ἐπὶ τινος, *Plato*, διά τι, *id.* alicui, πρός τινα, *Plut.* κατά τινος. *Lucian.* ὀργίζομαι τινι, *Dem.* ἄχθομαί τινι, *Plato.*

Indignus, a, um, ὁ ἡ ἀνάξιος, ον, aliqua re, τινος, *Dem.* indignum aliquem judico aliqua re, ἀπαξιῶ τινά τινος, *Plut.*

Indigus, a, um, vide *Indigens.*

Indiligens, ὁ ἡ ἀμελὴς, ἐος, *Dem.* ἀμελὴς, ες, ἐν, *id.*

Indiligenter, ἀμελῶς, *Iſocr.*

Indiligentia, ἡ ἀμέλεια, ας, *Dem.*

Indipiſcor, ἐπιτυγχάνω, aliquid, τινός, *Plut.*

Indirectus, a, um, ὁ ἡ ἀδιάτακτος, ον, *Heſych.*

Indiſcrete, ἀκρίτως, ἀκριτεῖ, *Suid.*

Indiſcretus, a, um, ὁ ἡ ἀδιακώριτος, ον.

Indiſcriminatim, ἀκρίτως, ἀκριτεῖ, *Suid.*

Indiſerte, ἀφραδῶς.

Indiſertus, a, um, ὁ ἡ ἀφραδὴς, ἐος, ὁ ἡ βραδύγλωσσος, ον, LXX.

Indiſpoſite, ἀτάκτως, *Thuc.*

Indiſpoſitus, a, um, ὁ ἡ ἄτακτος, ον, *Iſocr.*

Indiſſolubilis, e, ὁ ἡ ἄλυτος, ἀδιάλυτος, ον, *Philo*, ἀκατάλυτος, ον, *N. T.*

Indiſſolutus, a, um, idem.

Indiſtincte, ἀδιακρίτως.

Indiſtinctus, a, um, ὁ ἡ ἀδιάκριτος, ον.

Individuus, a, um, ὁ ἡ ἄτομος, ον, *Ariſtot.*

Indiviſibilis, e, ὁ ἡ ἀδιαίρετος, ἄτομος, ον, idea, ἰδέα, *Plato.*

Indiviſus, a, um, ὁ ἡ ἄτομος, ον, *Dioſc.*

Indivulſe, ἀναπεπάσας, *Heſych.*

Indivulſus, a, um, ὁ ἡ ἀδιάσπαστος, ον, *Jambl.* ὁ ἡ ἀδιάσπαστος, ον, *Pandect.*

Indo, ἐντίθημι, aliquid in aliquid, τί ἐς τί, *Dem.* nomen, ἐπονομάζω.

Indocilis, e, ὁ ἡ ἀδυσμαθὴς, ἐος, *Plato.*

Indocilitas, ἡ δυσμαθεία, ας, *Plato.*

Indocte, ἀπαιδεύτως, *Iſocr.* ἀμαθῶς.

Indoctus,

Indoctus, a, um, ὁ ἢ ἀδίδακτος, *Dem.* ὁ ἢ ἀπαίδευτος, υ, *id.* ὁ ἢ ἀμαθής.
Indolentia, ἡ ἀναλγησία, ας, *Dem.*
Indoleo, ἀνιῶμαι, ἀλγέω, malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, *Isocr.* morti alicujus, θάνατός τινος, *Julian.*
Indoles, ἡ φύσις, εως, *Dem.* τὸ ἦθος, indole bona præditus, εὐφυὴς ψυχὴν τὸ λαχὼν ἀγαθὸς; *Philo.*
Indomabilis, e, ὁ ἢ ἀδάμαστος, υ, nullus, οὐδείς, *Xen.*
Indonatus, a, um; ὁ ἢ ἀχάριστος, υ, *Ælian.*
Indormio, ἐπικοιμάομαι, *Hippocr.*
Indotatus, a, um, ὁ ἢ ἄπροικος, υ, *Diod. Sic.*
Indubie, ὁμολογουμένως; ἀναμφιβόλως.
Indubitabilis, e, ὁ ἢ ἀναμφίβολος, ν.
Indubitanter, ἀναμφιβόλως, ἀναμφισβητήτως, *Dem.*
Induciæ, αἱ ἀνοχαὶ, ῶν, inducias facere, σπονδὰς ἀνοχὰς, *Dem.* cum aliquo, πρός τινα, *Æschin.* διαλύσεις ποιεῖσθαι, *Plut.* annuas, ἐνιαυσίαν ἀνοχὴν ποιεῖσθαι, *Thuc.*
Induco, ἐστάχω, in domum, εἰς οἰκίαν, *Polyb.* i. e. persuadeo, ἐπάγω τινὰ πρὸς πόλεμόν, *Aristot.* ¶. e. deleo ἐξαλείφω τι, *Dem.* in animum, εἰς τὴν ψυχὴν παρίημι, *Plato.*
Inductio, ἐπαγωγὴ, ῆς, *Aristot.*
Indulgens, Συγχωρίων, ουσα, ον, *Dem.*
Indulgenter habere aliquem, φιλοσόφως ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἢ κεχαριστημένως.
Indulgentia, ἡ ἄνεσις, εως, *Dem.* ἡ Συγχώρησις, εως, *Chrys.*
Indulgeo, Συγχωρῶ, alicui, τινὶ, *Dem.* καταχαρίζομαί τινι, *Plut.* cupiditatibus, χαρίζομαι ταῖς ἐπιθυμίαις, *Arist.* alicui nimis, ἀνίημί τινι λίαν, *id.* vino & compotationibus, σχολάζω οἴνῳ ἢ τοῖς συμποσίοις, *Ælian.*
Indumentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, *N. T.* τὸ ἱμάτιον, υ, *Dem.*
Induo, ἐνδύω, vestem purpuream, πορφυρίδα, *Xen.* me, ἵμαυτον, *id.* vestem, ſ. me veſte, ἀμφιέλλομαι τὸ ἱμάτιον, *N. T.* perſonam, τὸ πρόσωπον, *Xen.* purpurea chlamyde aliquem, ἀμφιέλλω τινὰ χλαμύδι πορφυρᾷ, *Herodian.* colorem alicujus, ἰμαυτὸν εἰς χροιάν τινος μεταμορφόω, *Æl.* pedes ſandaliis, ὑποδέω τοὺς πόδας Σανδάλοις, *id.*
Induriesco, Σκληρύνομαι, κατασκλήρυνσις, *Theoph.*
Induro, Σκληρύνω, *N. T.* cutem, πάχυσκληρύνω δέρμα, *Hippocr.*
Indusium, ὁ χιτωνίσκος, υ, *Plut.*
Industria, ἡ φιλοπονία, ας, *Dem.* ἡ φιλεργία, ας, *idem.* de induſtria, κατὰ προαίρεσιν, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἐξεπιτηδὲς, ἑκουσίως, *Dem. Isocr.* de induſtria factus, ἑκούσιος, ία, ον, *Dem.*
Induſtrie, Σπουδαίως, *Aristot.* ἐπιμελῶς, τεχνικῶς.
Induſtrius, a, um, ὁ ἢ φιλόπονος, υ, *Dem.* ὁ ἢ φίλεργος, υ, *id.* Σπουδαῖος, αία, αῖον, ὁ ἢ ἐπιμελὴς.
Induſtrioſus, a, um, idem quod *Induſtrius.*
Induvium, τὸ ἔνδυμα, ατος, arboris, ὁ φλοιὸς, οῦ, *Aristot.*
Inebrio, μεθύσκω, aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, *Lucian.* voluptate, μεθύσκω δι' ἡδονῆς, *Plato*, inferior, μεθύσκομαι, *Xen.* οἰνοῦμαι, *Ælian.*
Inedia, ὁ λιμὸς, οῦ. *Dem.* ἡ ἀσιτία, inedia eneco aliquem, λιμοκτονῶ τινα, *Galen.* mihi mortem conſciſco, λιποψυχίαν ποιοῦμαι, *Plut.*
Inditus, a, um, ὁ ἢ ἀνίδυτος, υ, *Dem.*
Ineffabilis, e, ὁ ἢ ἀδιήγητος, υ, ignavia civitatis, μαλακίαι πόλεως, *Dem.* ὁ ἢ ἀμύθητος, υ, res, ἀμύθητα πράγματα, *id.* ὁ ἢ ἀνεκλάλητος, υ, *N. T.* ὁ ἢ ἀλάλητος, ν, *ib.* ὁ ἢ ἄῤῥητος, υ, verba ineffabilia, ἄῤῥητα ῥήματα, *ibid.*
Inefficax, ὁ ἢ ἀνενέργητος, υ, ὁ ἢ ἀνεργὴς, ὁ ἢ ἀδύναμος, ν, *Dioſc.*
Inelegiatus, a, um, ὁ ἢ ἄμορφος ἢ ἀτέλεστος, *Ælian.*
Inelaboratus, a, um, ὁ ἢ ἀδιέργαστος, υ, *Isocr.*
Inelegans, ὁ ἢ ἄκομψος, υ, *Plut.*
Ineleganter, ἀκόμψως, *Plut.* ἀστείως.
Ineluctabilis, e, ὁ ἢ ἀκατανίκητος ἢ δυσεκφυγὴς, υ, *Æl.*
Inemendabilis, e, ὁ ἢ ἀνεπανόρθωτος, υ, *Philo.*
Inenarrabilis, e, ὁ ἢ ἀδιήγητος, υ, *Xen.* ὁ ἢ ἀνεκφώνητος.
Ineo, εἰσειμι, *Xen.* i. e. coëo, ὁμίλω, *Aristot.* pugnam, ἐγχειρῶ τῇ μάχῃ, *Dem.* conſulatum, μετιμαι ὑπατείαν, *Plut.* magiſtratum, εἰς ἀρχὴν, *Isocr.* rationem, ἄπλωμαι λόγων, gratiam ab aliquo ſ. alicujus, χαρίζομαί τινος, *Dem.*
Inepte, ἀτερμόσως.
Ineptia, ſ. Ineptitudo, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Aristot.* ἡ ψυχρότης, ητος, *Dem.*
Ineptio, ἀπειροκαλεύομαι, *Æschin.* ληρῶ.
Inaptus, a, um, ὁ ἢ ἄχρηστος, υ, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὁ ἢ ἀφυὴς πρός τι, *Isocr.* i. e. ſtolidus, ruſticus, Σκαιὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἢ ἀπειρόκαλος, ν, *Dem.*
Inequitabilis, e, ὁ καὶ ἢ ἀνίππος, υ, *Aristoph.*
Inermis, e, ὁ καὶ ἢ ἄοπλος, υ, *Dem.*
Inerro, πλανῶμαι ἐν, *Xenoph.*
Iners, vide *Ignavus.*
Inertia, vide *Ignavia.*
Inerudite, ἀπαιδεύτως, *Isocr.*
Ineruditus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀπαίδευτος, υ, *Dem.* Conf. *Indoctus.*
Ineſco, δελεάζω, *Xenoph.* aliquem honore, τινὰ τιμῇ, *Lucian.*
Inevitabilis, e, ὁ καὶ ἢ ἀδιάφυκτος, υ, *Cl. Al.* ὁ καὶ ἢ ἀναπόδρατος, ν, *Philo.* periculum, ἀδοκήτως κίνδυνος, *Strabo.*
Inevitabiliter, ἀφύκτως, *Plut.*
Inexaminatus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀνεξέτας, υ, *Plato.*
Inexaturabilis, e, ὁ καὶ ἢ ἀκόρεστος, υ, *Philo*, ὁ καὶ ἢ ἀπλήρωτος.
Inexcitabilis, e, ὁ καὶ ἢ ἀνέγερτος, υ.
Inexcogitatus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀδιανόητος, υ.
Inexcultus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἄκομψος, υ, *Plut.*
Inexcuſabilis, e, ὁ καὶ ἢ ἀναπολόγητος, υ, *N. T.* ὁ καὶ ἢ ἀπροφάσιστος, υ, *Xen.*
Inexercitatus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀγύμναστος, υ, *Philo.* in aliqua re, τινὶ, *Said.* ὁ καὶ ἢ ἀνάσκητος, υ, *Plut.*
Inexhauſtus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀνεξάντλητος, υ, ſumptibus, ὁ καὶ ἢ ἀδαπάνητος, υ, *Bas.*
Inexorabilis, e, ὁ καὶ ἢ ἀπαραίτητος, υ, *Philo.*
Inexpectatus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀπροσδόκητος, υ, *Thuc.*
Inexpeditus, ὁ καὶ ἢ ἄζωνος, ου πρόχειρος.
Inexpertus, a, um, ὁ ἢ ἄπειρος, υ, in aliqua re, τινὸς, *Isocr.*
Inexpiatus, a, um, ὁ ἢ ἀκάθαρτος, υ, *Dem.*
Inexplebilis, e, ὁ ἢ ἀπλήρωτος, υ, ὁ ἢ ἄπληστος, υ, ſanguine, αἵματος, *Herodot.* opibus, χρημάτων, *Xen.* cupiditas alicujus rei, ἡ ἀπληστία τινὸς, *Plato.*
Inexplebilitas, ἡ ἀπληστία, ας, alicujus rei, τινὸς, *Plato.*
Inexplebiliter, ἀπλήστως, deditum eſſe alicui rei, διακεῖσθαι πρός τι, *Xenoph.*
Inexpletus, a, um, ὁ ἢ ἀπλήρωτος, υ.
Inexplicabilis, e, ὁ ἢ ἄλυτος, υ, *Plato*, ὁ ἢ ἀμέθυστος, υ, *Dem.*
Inexplicitus, a, um, ὁ ἢ ἀσαφὴς, ἐς.
Inexplorate, ἀνεξετάστως, ἀπείρως, *Xenoph.*
Inexploratus, a, um, ὁ ἢ ἀπερατος, υ, qui nihil inexploratum relinquit, ᾧ οὐδὲν ἀπείρατόν ἐστι, *Isocr.*
Inexpugnabilis, e, ὁ καὶ ἢ δυσμάχητος, υ, alicui, τινὶ, *Isocr.* ὁ καὶ ἢ ἀπροσμάχητος, υ, *Dem.* ὁ καὶ ἢ ἀνάλωτος, υ, *Isocr.*
Inextinctus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀσβεστος, υ, *N. T.*
Inextinguibilis, e, ὁ καὶ ἢ ἄσβεστος, υ, *Galen.*
Inextricabilis, e, ὁ καὶ ἢ ἀδιέξοδος, υ.
Inexuperabilis, e, ὁ καὶ ἢ ἀνυπέρβλητος, υ, Conf. *Inexpugnabilis.*
Infabre, ἀτέχνως, ἀνεπιτηδείως, *Plut.*
In fabricatus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀκατασκεύαστος, υ, *Suid.*
Infacetus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἄκομψος, υ, *Plut.*
Infacundia, ἡ τῆ λόγων ἀτιμία.
Infacundus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἄπειρος τοῦ λέγειν.
Infamia, ἡ ἀτιμία, ας, *Dem.* αἰσχύνη ης, ἡ, ἡ αἰσχρὰ φήμη, *Isocr.* infamia flagro, ἔχω αἰσχύνης, *Dem.* Contrahitur ἀδοξία, idem, simul ἀτιμία, *idem.*
Infamis, e, ὁ καὶ ἢ ἄτιμος, υ, *Dem.* ὁ καὶ ἢ ἄδοξος, υ, *id.* ἀτιμωρήτως ἔχων, *Isocr.* apud cives, παρὰ τοῖς πολίταις, *Isocr.*
Infamo, πραδοδιαβατίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀτιμόω τινὰ, *Dem.*
Infandus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἄῤῥητος, υ, *Horat.*
Infans, ὁ νήπιος, υ, *Dem.* τὸ βρέφος, ους, ἔτι νήπιον βρέφος, *Lucian.* recens natus, πάνυ σμικρὸν νεογνὸν, *Plut.*
Infantia, ἡ νηπιότης, ητος, *Plato*, ab infantia, ἐκ νηπίου, *Aristot.*
Infanticida, ὁ νηπιοκτόνος, υ, *Philo.*
Infantilis, e, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ νηπίου.
Infantulus, τὸ βρεφύλλιον, υ, *Lucian.*
Infarcio, ἐμπλάττω, *Dioſc.*
Infatigabilis, e, ὁ ἢ ἀκάματος, υ, *Philo.*
Infatuo, μωραίνω, *N. T.*
Infauſtus, a, um, ὁ ἢ ὀυσυχὴς, ους, *Isocr.*
Infector, ὁ βαφεὺς, έως.
Infectus, a, um, ὁ ἢ ἀβαπτος, υ, *Aristot.* facta reddere infecta, ἀβαπτα ποιεῖν ἃ ἂν εἰς πραγμάτων, *Aristot.* re infecta dimittere aliquem, ἀπρακτον ἀπιέναι τινὰ, *Herodian.*
Infelicitas, ἡ ἀτυχία, ας, *Dem.* ἡ δυσυχία, ας, *id.* ἡ δυσπραξία, ας, *Isocr.*
Infeliciter, ἀτυχῶς, *Isocr.* δυσυχῶς, ago in re aliqua, δυσυχῶ ἐν τινι, *Isocr.* ἀτυχῶ τι, *Dem.*
Infelix, ὁ ἢ ἀτυχὴς, ἐς, *Dem.* ἀτυχὴς, ὕσα, ὕν, *Isocr.* ὁ ἢ δυσυχὴς, ἐς, *idem*, ἄθλιος, ία, ιον, *id.* & miles homo, ἀνὴρ στρατιώτης ἢ ταλαίπωρος ἀνθρωπος, *Dem.* ἄθλιος ἢ ταλαίπωρος, *id.* ſum in bello, τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἀτυχῶ, *Isocr.* præter meritum, δυσυχῶ παρὰ τὸ δίκαιον, *id.*
Infenſus, a, um, ὁ ἢ ἀπιχθὴς, ἐος, alicui, τινὶ, *Isocr.* ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, & malevolus alicui, ἢ κακόνους τινὶ, *Dem.* ὁ ἢ δυσμενὴς, ἐς, τινὶ, *Isocr.*
Inferiæ, τὰ ἐναγίσματα, ων, τὰ τάφεια.
Infermentatus, a, um, ὁ ἢ ἄζυμος, υ, *N. T.*
Inferior, ὁ ἢ ἐλάττων, ονος, *Dem.* ſum, ἐλαττόομαι, *id.*
Infernalis, e, ὁ ἢ σύγκλητος, υ, *Plut.*
Inferne, κάτωθεν, *Herodian.*
Infernus, i, ὁ ᾅδης, υ, *Philo*, χάσμα τῆ πυρὸς, *N. T.*
Infernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, ſpiritus, τὸ κάτω πνεῦμα, *Aristot* ὁ ἢ ὑπόγειος, ν. *Athen.* ὁ ἢ ὑπόγαιος, υ, *Herodian.*
Infero, εἰσφέρω, aliquid in locum aliquem, τὶ εἰς τόπον τινὰ, *N. T.* aliquid alicui, ἐπεισφέρω τί τινι, *Philo*, alicui manus, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρας, *N. T.* alicui damnum, ζημίαν τινὰ ζημιοῦσαι, *Isocr.* κατασκευάζω τινὶ κακὰ, *Xenoph.* alicui bellum, ἀφίσω πόλεμον πρός τινα, *Isocr.* ἀναλαμβάνω πόλεμον πρός τινα, *Polyb.*
Infeſtatio, ἡ κάκωσις, εως.
Infeſte ἀπιχθῶς, *Isocr.* δυσχερῶς. *Dem.*
Infeſtivus, a, um, Σκαιὸς, ὰ, ὸν, *Isocr.*
Infeſto, ἀπειλῶ, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ἀπειλὴν τινὶ, *Dem.* κακὸν.
Infeſtus, a, um, ὁ ἢ ἀπιχθὴς, ἐος, alicui, τινὶ, *Isocr.* ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, *Dem.*
Infibulo, ἐμπορπάω, veſtem, ἱμάτιον, *Herodot.*
Inficias eo, ἀρνέομαι. Conf. *Infitior.*
Inficiatio, ἡ ἄρνησις, εως, *Lucian.*
Inficiator, ὁ ἢ ἐξαρνος, ν, ſum, εἰμὶ, *Dem.*

Inficio,

inficio, βάπτω, aliquid, τί, *Dem.* pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.
Inficior, ἀρνέομαι, aliquid, τί, *Dem.* interposito juramento, ἐξαρνέομαί τι διομνύμενος, *Æschin.* Ἐξαρνοῦμαι εἶμι τοῦτο, *Dem.* περί τινος, *Isocr.* Ἐξαρνοῦμαι γίγνεσθαι τοῦτο, *d.*
Infidelis, e, ὁ ἡ ἄπιστος, ον, alicui, τινι, *Dem.*
Infidelitas, ἡ ἀπιστία, ας *Plato*
Infideliter, ἀπίστως, *Dem*
Infidus, a, um, ὁ ἡ ἄπιστος, ον, alicui, τινι, *Dem.*
Infigo, ἐμπήγνυμι, ἐπιπήδα.
Infixio, ὁ ἐπίθεσμος, ου.
Infimus, vide *Imus*.
Infinitas, ἡ ἀπειρία, ας, *Arist t.*
Infinite, ἀπεράντως, *Aristot.*
Infinitus, ἀπειρακίς, *Philo.*
Infinitivus, sc. modus, ἀπαρέμφατος ἔγκλισις, *Gramm.*
Infinitus, a, um, ὁ ἡ ἄπειρος, ον, *Isocr* ὁ ἡ ἀπειρεκτος, ον, *Plut.*
Infirmatio, ἡ ἀδύνασις, εως, i. e. refutatio, ἡ ἀνασκευή, ῆς
Infirme, ἀδυνάτως, *Dem.*
Infirmitas, ἡ ἀσθένεια, ας, *Plato*, corporis, τὸ τοῦ σώματος ἀρρώστημα, *Dem* ἡ ἀρρωστία
Infirmo, ἀδυνατίζω, *Xenoph.* aliquem, ποιῶ τινὰ ἀδύνατον, id.
Infirmus, a, um, ὁ ἡ ἀδύνατος, ον, *Dem* ὁ ἡ ἀρρωστος, ον, id corpore, σώματι, id sum, ἀδυνατέω, *Iso* ἔχω ἀσθενῶς, id.
Infit, λέγει, λέγουσιν ἀφ' ὑψ
Infixio, ἡ ἐμπῆξις, εως
Infixus, a, um, καταπηγείς, εῖσα, έν.
Inflammatio, ἡ φλόγωσις, εως, Πλὴν τὸ ἐπιφλόγισμα, ατος, *Hippocr.* morbi, ἡ φλεγμονή, ῆς, *idem.*
Inflammo, φλέγω, lumen, φιλοτιμοῦμαι, *Sopl* aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ὀργὴν πολεμικήν, *Isocr*
Inflate, ἐμπνεύσας, i. e superbe, ὑπερηφάνως, ὑπερηφανίας *Dem.*
Inflatio, τὸ ἀνάφυσημα, ατος, *Lucian* ἡ κάρωσις, εως, *Arist t* ἐμπνευσις, ἡ φυσίωσις, εως, *N. T* Conf *Inflatus*
Inflatus, a, um, ἐμπνευσθείς, εῖσα, έν, *Athen* i e superbus, ὁ ἡ ὑπερήφανος, ον, ὑπερήφανος ἐν, ὕβρει, μεγαλόφρων, ὄνος, ον, *Dem.*
Inflectio, ἐγκάμπτω, *Cæsen* ὀπίσω, *Plut.*
Inflexibilis, e, ὁ ἡ ἀκαμπής, ές, *Luci*
Inflexus, a, um, κεκαμμένος, η, ον *Hesych* ὀκνηρός, ά, όν, ταχὺς, ὀξὺς, *Aristot.*
Infligo, στυγερὸν ποιῶ πληγὴν, πατάσσω, *Aristoph.* alicui, ἐπιτίθημί τινι δίκην τινί, *Herodian.*
Influo, ἐμφύσω, *Philo*, ἐπιφέρω, *Dodon* tibiam, φύσαν αὐλοῦ, *Luc* ventrem, διογκόομαι, *Alc* liquidem, & laudibus efferri, φύσαν, ἡ τοῖς ἐγκωμίοις ἐπαίρω τινά, *Plut*
Influentia, ἡ εἰσρύσις, εως, *Arist.*
Influo, εῖσω, *Lucian.* in partem, στρέφω πρὸς μέρος, *Gal.*
Influxus, υς, ἡ ἐπιρροή, ῆς, *Theophr.* ὁ ἐπιρρεῖ, ῶν, ἡ ἐπιρροή, *Aristot.*
Infodio, κατορύττω, *Plut*
Infœcundus, a, um, ἄκαρπος, ον, ὁ ἡ ἄκαρπος, ον, *Stat* ἀγονος, ον, ὁ ἡ ἄγονος, ον
Infœcunditas, ἡ ἀκαρπία, ας, *Aristot.* ἀγονία
Infolium, ὁ ἡ ἄνθος, ους, ἡ ἀνθερικὸς, ἡ, ὁ ἡ ἀνθερικὸς, ὁν, *Theophr.* ὁ ἡ ἀνθερικὸς, ὁν, *Aristot.*
Informatio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως, ἡ παίδευσις, ἡ διόρθωσις, ἡ ἀνάπλασις, *Dem.*
Informis, ος, ὁ ἡ ἄμορφος, ον, ἀσχήμων, ον, ὁ ἡ ἀσχήμων, ον, *Dem.* ὁ ἡ ἀμορφος, ον, *Aristot.*
Informo, ἐμβρίμομαι, ἀναζρυχόομαι.
Infrendeo, ἐπιζρύχομαι, præ ira dentibus, *Cyropæd* τοὺς ὀδόντας ὑπ' ὀργῆς, *Xen.*
Infrenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, *Xen.*
Infrenatus, a, um, i e. frenatus, ἐγκεχαλινωμένος, η, ον, ἐνος, η, ον, i. e. *non frenatus*, ὁ ἡ ἀχάλινος, ον *Plato*
Infrenis, e, ὁ ἡ ἀχάλινος, ον, *Plato.*
Infreno, χαλινόω, ei, ωσα, ωσον, *Xenoph*
Infrenus, a, um, ὁ ἡ ἀχάλινος, ον, *Plato.*
Infrequens, ὁ ἡ ἔρημος, ον, senatus, βουλὴ ὀλιγανδρώσα, *Plato.*
Infrequentia, ἡ ὀλιγανθρωπία, ας, *Xenoph.*
Infrico, ἐντρίβω, *Xenoph.*
Infringo, σβύνω.
Infructuosus, a, um, ὁ ἡ ἄκαρπος, ον, *Theophrast*
Infrunitus, a um, ὁ ἡ ἄφρων ονος, *Dem.*
Infuco, φυκόω, *Plut*
Infula, ἡ μίτρα, ας, *Herodot.*
Infum bulum, ἡ καπνοδοχὴ, ης, ἡ κεπνὸς ῆ, ῆ, *Herodot*
Infamis, κατηγὴς
Infundibulum, ἡ ἐπιχύτης, ου, *Plin* ἡ χοάνη, ἡ χοάνος, ἡ *Lucian*
Infundo, ἐπιχέω, *Diosc* ἐγχέω, *Lucian.* alicui aliquid, τί τινι, *Sylv*
Infuſco, ἐπιχρωννύω, *Lucian.*
Infuſus, ἡ ἐγχυσις, εως
Ingemino, διπλασιάζω, *Plut* ἐπαναπλόω.
Ingemiſco, γεμίζω, *Dem* alicui, ἐπιστέλλω τινὶ, *Exp*
Ingemo, γέμω, alicui, ὑπέ τινι, *Dem.* alte ἐκ βάθους μέγα, *I*
Ingeneratio ἐμφύομαι, *Plut*
Ingenero, ἐμφύω, alicui aliquid, τί τινι, *Plut*
Ingenuole, εὐφυῶς, *Iocr.* ἐπιδεῶς
Ingenioſus, a, um, ὁ ἡ εὐφυὴς, ές, *Isocr* δεξιὸς, ά, όν
Ingenius, a, um, ὁ ἡ ἐγγενὴς, ές, *Soph.*
Ingenium, ἡ φύσις, εως, *Dem* bonum, φύσις ἐπιεικὴς, *I* malum, φύσις πονηρὰ, *Isocr* dexterum, εὐκαμπὴς φύσις, *id* illustre, ὀξεῖα φύσις, *id* præstantius, ἐπιφανὴς ἰδέα ψυχῆς, *Dem.* animis cujusque & ingenium, ψυχὴ ἐκ τῆς αὐτῆς φύσεως, *id.* animus liberalis & ingenium cordatum, ψυχὴ σφόδρα γνησίου φρονοῦσα, *id* dissimilem ingenio fraudem, πανοῦργον ἐπιβουλὴν ἐξευρεῖν φύσεως ἕνεκα, *Isocr* ingenio felicissimo esse, τῶν γνησίων εὐφυΐᾳ διαφέρειν *Isocr* exercere ingenium alicujus in τινὸς ψυχὴν, *Isocr* ingenii cultus, ἡ τῶν γνησίων ἀγωγὴ, ἡ διατριβὴ, *id* ingenii lumen, τὸ τῶν γνησίων αὐγάζειν, ἡ, *Herodian* ingenii robur, φύσεως ἰσχὺς, *Hesych*
Ingenuus, a, um, ὁ ἡ ἐλεύθερος, ον, ἐλεύθερος, ἁπλοῦς, *Lucian* ἐλευθέριος, ἁπλοῦς, *Arist.* ἐλευθέριος, ἁπλοῦς, *Theophr.* ὁ ἡ ἄρρενικὸς, ἡ, όν, *Philo.*
Ingero, ἐμβρίμομαι, ἀναζρυχόομαι.
Infrendeo, ἐπιζρύχομαι, præ ira dentibus, *Cyropæd* τοὺς ὀδόντας ὑπ' ὀργῆς, *Xen.*
Infrenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, *Xen.*
Infrenatus, a, um, i e. frenatus, ἐγκεχαλινωμένος, η, ον, ἐνος, η, ον, i. e. *non frenatus*, ὁ ἡ ἀχάλινος, ον *Plato*
Inficiens, e, ὁ ἡ ἀχάλινος, ον, *Plato.*
Infreno, χαλινόω, ei, ωσα, ωσον, *Xenoph*
Infrenus, a, um, ὁ ἡ ἀχάλινος, ον, *Plato.*
Infrequens, ὁ ἡ ἔρημος, ον, senatus, βουλὴ ὀλιγανδρώσα, *Plato.*
Infrequentia, ἡ ὀλιγανθρωπία, ας, *Xenoph.*
Infrico, ἐντρίβω, *Xenoph.*
Infringo, σβύνω.
Infructuosus, a, um, ὁ ἡ ἄκαρπος, ον, *Theophrast*
Infrunitus, a um, ὁ ἡ ἄφρων ονος, *Dem.*
Infuco, φυκόω, *Plut*
Infula, ἡ μίτρα, ας, *Herodot.*
Infum bulum, ἡ καπνοδοχὴ, ης, ἡ κεπνὸς ῆ, ῆ, *Herodot*
Infamis, κατηγὴς
Infundibulum, ἡ ἐπιχύτης, ου, *Plin* ἡ χοάνη, ἡ χοάνος, ἡ *Lucian*
Infundo, ἐπιχέω, *Dio* ἐγχέω, *Lucian.* alicui aliquid, τί τινι, *Sylv*
Infuſco, ἐπιχρωννύω, *Lucian.*
Infuſus, ἡ ἐγχυσις, εως
Ingemino, διπλασιάζω, *Plut* ἐπαναπλόω.
Ingemiſco, γεμίζω, *Dem* alicui, ἐπιστέλλω τινὶ, *Exp*
Ingemo, γέμω, alicui, ὑπέ τινι, *Dem.* alte ἐκ βάθους μέγα, *I*
Ingeneratio ἐμφύομαι, *Plut*
Ingenero, ἐμφύω, alicui aliquid, τί τινι, *Plut*
Ingeniole, εὐφυῶς, *Iocr.* ἐπιδεῶς
Ingenioſus, a, um, ὁ ἡ εὐφυὴς, ές, *Isocr* δεξιὸς, ά, όν
Ingenius, a, um, ὁ ἡ ἐγγενὴς, ές, *Soph.*
Ingenium, ἡ φύσις, εως, *Dem* bonum, φύσις ἐπιεικὴς, *I* malum, φύσις πονηρὰ, *Isocr* dexterum, εὐκαμπὴς φύσις, *id* illustre, ὀξεῖα φύσις, *id* præstantius, ἐπιφανὴς ἰδέα ψυχῆς, *Dem.* animis cujusque & ingenium, ψυχὴ ἐκ τῆς αὐτῆς φύσεως, *id.* animus liberalis & ingenium cordatum, ψυχὴ σφόδρα γνησίου φρονοῦσα, *id* dissimilem ingenio fraudem, πανοῦργον ἐπιβουλὴν ἐξευρεῖν φύσεως ἕνεκα, *Isocr* ingenio felicissimo esse, τῶν γνησίων εὐφυΐᾳ διαφέρειν *Isocr* exercere ingenium alicujus in τινὸς ψυχὴν, *Isocr* ingenii cultus, ἡ τῶν γνησίων ἀγωγὴ, ἡ διατριβὴ, *id* ingenii lumen, τὸ τῶν γνησίων αὐγάζειν, ἡ, *Herodian* ingenii robur, φύσεως ἰσχὺς, *Hesych*
Ingenuus, a, um, ὁ ἡ ἐλεύθερος, ον, ἐλεύθερος, ἁπλοῦς, *Lucian* ἐλευθέριος, ἁπλοῦς, *Arist.* ἐλευθέριος, ἁπλοῦς, *Theophr.* ὁ ἡ ἄρρενικὸς, ἡ, όν, *Philo.*
Ingeſtum, ἡ ἐγχυσις, εως, *Dem* ἡ ἐμπλησμονὴ, ἡ ἐμπλησμὸς, *Arist.*
Ingeſtus, a, um, ὁ ἡ ἐγχυθεὶς, εῖσα, έν, *Dem.* ὁ ἡ ἐμπλησθεὶς, ῆσα, έν, *Arist.*
Ingiſtus, a, um, ὁ ἡ ἐγχυθεὶς, εῖσα, έν, *Dem.* ὁ ἡ ἐμπλησθεὶς, ῆσα, έν, *Arist.*
Ingluvies, ἡ γαστρίμαργια, ας, *Philo*, avis, ὁ φρόλος, ου, *Aristot.*
Ingrandesco, μεγαλύνομαι.
Ingrate, i. e. invenuste, ἀχαρίτως, i. e. gratiam non referendo pro beneficio, ἀχαριστως, *Isocr.*
Ingrat s, παρὰ γνώμην.
Ingratitudo, ἡ ἀχαριστία, ας, *Dem.*
Ingratus, a, um, i. e invenustus, ὁ ἡ ἀχαρὴς, ές, *Herodian.* i. e. beneficii immemor, ὁ ἡ ἀχάριστος, ον, *Dem.* sum, ἀχαριστέω, erga amicos, πρὸς τοὺς φίλους, *Plut.*
Ingravesco, βαρυνομαι, ætate, ὑπό τ' ἡλικίας, *Polyb.*
Ingravo, ἐπιβαρύνω, *Xen*
Ingredior, βαδίζω, ad aliquem, ἐπί τινα, *Dem.* viam, ὁδὸν, *Ceb Theb* in curiam, εἰσέρχομαι εἰς τὸ δικαστήριον, *Dem.* iter pedibus, πορεύομαι πεζῇ, *Xen.* annum decimum, ἐπιβαίνω τοῦ δεκάτου, *Herodian.*
Ingreſſio, *f* Ingreſſus, ὁ βαδισμὸς, οῦ, *Lucian.* ad aliquem, ἡ εἴσοδος, ου, *Plut.*
Ingruo, ἐγκεῖμαι, *Herodian* ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω.
Inguen, ὁ βουβὼν, ῶνος, *Lucian*
Inguinaria, τὸ βουβώνιον, ου, *Dioſc.*
Ingurgito, γαστρίζομαι, *Basil.* καταβροχθίζω, *Lucian*
Inhabitabilis, e, ὁ ἡ ἄοικος, ον, ὁ ἡ ἄοικητος, ον, *Plut.*
Inhabitatus, a, um, ὁ ἡ οἰκητὸς, ὸν, *Philo.*
Inhabitator, ὁ ἡ οἰκήτωρ, ορος, ὁ ἡ οἰκητὴς, οῦ, *Clem A*
Inhabito, οἰκέω, aliquid, τι, *Alex.* terram aliquam, κατοικῶ γῆν τινα, *Paus* urbem, οἰκῶ πόλιν, *Isocr* ædificiis, οἰκοδομαῖς, *Dem*
Inhæreo, ἐμφύομαι, alicui, τινὶ, *Plato*, πρόσφυσιν μηχανὰς *Herodian*
Inhæreſco, πρόσκομαι, alicui, τινὶ, *Theophr*
Inhalo, ἐκπέω, *Plato.*
Inhibeo, ἐπέχω, aliquid, τι, *Plut.* navalem, ἀποκωλύω τὸν ὁρμὸν, *Isocr.*
Inhibitio, ἐπιχώλωσις, *Plut.* alicui rei, χάλωσις τινὸς τινί, *Lucian.*
Inhoneſte, αἰσχρῶς, *Isocr* ἀτίμως
Inhoneſto, καταισχύνω, aliquid, τι *Plut*
Inhoreſtus, a, um, αἰσχρὸς, ά, όν, *Dem* ὁ ἡ ἀσχήμων, ἀσύμφορος.
Inhonoratus, a, um, ὁ ἡ ἀτίμητος, ον, *Dem* ἄτιμος.
Inhonoreus, a, um, ὁ ἡ ἀδοξος, ον, *Lem.*
Inhorreo, *f* inhorresco, φρίττω, aliquando, τι, *Dion* στίζομαι
Inhoſpitalis, e, ὁ ἡ ἄξενος, ον, *Lucian.*
Inhoſpitalitas, ἡ μισοξενία, ας, LXX
Inhoſpitus, a, um, ὁ ἡ ἄπτερος, ον, ὁ ἡ ἄπτερος, ον, ὁ ἡ ἄξενος, ον, *Lucian*
Inhumane, απανθρώπως.
Inhumanitas, ἡ ἀπανθρωπία, ας, *Lucian.* ἡ ἀπανθρωπεία, ας, *Lem* ἡ μισανθρωπία, ας, *Hesych*
Inhumaniter, ἀπανθρώπως
Inhumanus, a, um, ὁ ἡ ἀπανθρωπος, ον, *Lucian* ὁ ἡ μισάνθρωπος, ον, *id*
Inhumatus, a, um, ὁ ἡ ἄταφος, ον, *Tzetz*
Inhumo, θάπτω, *Hesych* ἐνάπτω, ἐνάπτω, ἐνθάπτω, ἐνθάπτω, *Dem* Conf *Sepelio*
Inibi, ἐκεῖ, *Plato*
Injectum, ἐπαναβόλιον, *Herodot.*
Injectio, ἐπιβολὴ, ἐπίβλημα, ἐπίβλη.
Injicio, ἐπιρρίπτω, aliquid in aliquid, τί ὁπί τι, *N. T.* quo trahum, ἐμβάλλω ἐπὶ τὸ χαλινὸν, *Xen* e cui manum, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρα, *Lucian* alicui amorem, ἐμβάλλω τινὶ ἔρωτα, *Xenoph* sermonem de aliqua re, ἐμβάλλω λόγον περί τινος, *Plut.*
Inimice, ἐχθρῶς, *Dem* ἐχθρικῶς, *idem*, ἀνεμφάτως, *Isocr.* ἀπεχθῶς, *id.*
Inimicitia

Inimicitia, ἡ ἔχθρα, ας, *Dem.* ἡ ἀπέχθεια, ας, *id.* gravis, μεγάλη, *Dem.* diuturna, βεβαία, *id.* immortalis, ἀίδιος, *Isocr.* simulata, προσποιητὴ, *Dem.* privata, ἰδία, *id.* communis, κοινὴ, *Dem.* offensiones, ἔχθρα καὶ προσκρούσματα, *Dem.* odium & dissidentia, ἔχθρα καὶ μῖσος καὶ ἀπιστία, *id.* inimicitiam suscipere cum aliquo, ἀναιρεῖσθαι ἔχθραν πρός τινος, *Dem.* inciecre in inimicitiam cum aliquo, ἐμβάλλειν τινὰ μάλιστα εἰς ἔχθραν, *id.* habere cum aliquo, ἔχειν ἔχθραν πρός τινα, *Isocr.* ostendere alicui omni modo, ἐνδείκνυσθαί τινι πάντα τρόπον τὸν δυσμενέστατον, *Dem.* extinguere, διαλύειν ἔχθραν, *Isocr.* effugere, φεύγειν τὰ ἔχθρας τινος, *id.* conjicere aliquos in inimicitiam, ἐμβάλλειν τινὰς εἰς ἔχθραν, *Dem.*

Inimicor, ἀπεχθάνομαί τινι, *Plato*, C. *Inimicus.*

Inimicus, a, um, ἐχθρὸς, ὰ, όν, *Dem.* libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, *id.* ἀλλότριος τῇ ἐλευθερίᾳ, *id.* alicui, χαλεπὸς, ὴ, όν, τινὶ, *id.* & hostis, ἐχθρὸς καὶ ἀντίπαλος, *id.* & malevolus urbis, πολέμιος καὶ ἐχθρὸς πόλει, *id.* hostis communis & omnium inimicus, ἐχθρὸς κοινὸς καὶ πᾶσι δυσμενὴς, *Dem.* inimicum reddere aliquem, ποιεῖν τινα ἐχθρὸν, *id.* esse alicui, ἔχειν τινὰ ἐχθρὸν τινι ς. τινὸς, *id.* aliquem habere, ἔχειν τινὰ ἐχθρὸν, *idem*, χρῆσθαί τινι ἐχθρῷ, *id.* inimicus tum alicui, ἔχειν ἔχθραν πρός τινα, *Isocr.*

Inimitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμίμητος, ος, *Plut.*

Inique, ἀνομάλως, *Isocr.* i. e. *injuste*, ἀδίκως, *Dem.* παρανόμως, *id.* ago cum aliquo, ἀγανακτῶ πρός τινα, *Dem.* in aliqua re, ἀδικεῖ τι, *Plut.*

Iniquitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, *Theophr.* ἡ ἀνομία, i. e. *injustitia*, ἡ ἀδικία, ας, *id.* το δίκαιον, *id.* ἡ ἀδικία, ας, *id.*

Iniquus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄνωμαλὴς, ος, *Theophr.* i. e. *injustus*, ὁ καὶ ἡ ἄδικος, ος, in omnes, εἰς πάντας, *Dem.* & calumniator, ὁ ἀγανακτῶν καὶ συκοφάντης, *id.* ὁ καὶ ἡ παράνομος, ος, dicere, decernere, committere iniquum in aliquem, ἐρεῖν, γράφειν, ποιεῖν παράνομον εἴς τινα, *Dem.* fum, fio, παράνομος εἶμαι, γίγνομαι, *id.* animo iniquo, ὑποφόρως, *Herodian.*

Initia, τὰ μυστήρια, ων.

Initiamentum, το μύημα, ατος, *Arct.*

Initiatio, ἡ μύησις, εως, *Hesych.*

Initiator, ὁ μυσταγωγὸς, οῦ.

Initiatus, a, um, ὁ μεμυημένος, η, ον, *Lucian.* ὁ τετελεσμένος, η, ον, *id.*

Initio, μυέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Initio, *Adv.* ἐξαρχῆς, *Dem.* ἀπαρχῆς, *id.* τοπαταρχὰς, *id.* neque initio, neque post, ὔτε καταρχὰς, ὔθ' ὕστερον, *id.*

Initium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* & fundamentum rei, ἡ ὑπόστασις πράγματος, *id.* & causa belli, ἀρχὴ καὶ αἰτία πολέμου, *id.* utor initio aliquo, ἄρχομαι ἀρχῆ τινος, *Dem.* fumo initium aliquod, λαμβάνω ἀρχήν τινα, *id.* facio rei, ποιοῦμαι ἀρχήν τινος, *id.* exorior aliquid ab initio, διεξέρχομαί τι ἀπ' ἀρχῆς, *id.* fines ab initio proferuntur, ὑποθέσεις ἐξ ἀρχῆς γεγενημένας, *Isocr.*

Injucunde, ἀηδῶς, *Xen.*

Injucunditas, τὸ ἀηδὲς, ους, *Isocr.* ἡ ἀηδία, ας, *Plut.* ἡ ἀτερπνία, ας, *Dem.*

Injucundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀηδὴς, ες, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀτερπὴς.

Injudicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάκριτος, ον, *N. T.* ἀκριτος.

Injugo, ἐπισάτλω, *Xen.*

Injuratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνώμοτος, ον, *Dem.*

Injuria, ἡ ἀδικία, ας, *Dem.* το ἀδίκημα, ατος, *id.* ἡ ὕβρις, εως, *Isocr.* το ὑβρισμα, ατος, *Dem.* & iniquitas, ὕβρις καὶ ἀσέλεια, *Isocr.* & insolentia, ὕβρις καὶ παρθενία, *id.* facio aliquem injuria, ἀδικεῖν τινα ἀδικίαν, *Dem.* ὑβρίζειν τινὰ, *id.* ἀδικεῖν τινα, *id.* pati injurias, πάσχειν δεινότατα, *id.* prior infero, χειρὰν ἀδικον ὄρεγω, *Ælian.*

Injurior, ἀδικῶ, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Injuriosè, ὑβριστικῶς, tractare aliquem, χρῆσθαί τινι, *Dem.*

Injuriosus, a, um, ὑβριστὴς, ικὸς, ικὴ, ικὸν, aliquem, ἐις τινα, *Dem.* ὁ ὑβριστὴς, οῦ, *id.*

Injurius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδικος, ος, *Dem.* fum in aliquem, ἀδικῶ τινὰ, *Dem.* ὑβρίζω τινὰ, *idem.*

Injussu, ἄνευ προστάγματος, ἀπαραγγέλτως, *Polyb.*

Injussus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπρόκλητος, *Soph.* αὐτοκέλευστος.

Injuste, ἀδίκως, *Dem.* ago, ἀδικῶ, *idem*, ἀδικοπραγῶ, *Philo*, vivo, ἐν ἀδικίᾳ βιῶ, *Plato.*

Injustitia, ἡ ἀδικία, ας, *Dem.* ἡ ἀνομία, ας, *idem.*

Injustus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδικος, ος, *Dem.* & dius invisus, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς ἀνθρώπος, *id.* ὁ καὶ ἡ παράνομος, ος, committere injusta, ποιεῖν παράνομα, *Dem.*

Innascor, ἐγγίνομαι, alicui, τινὶ, *Plato*, ἐμφύομαί τινι, *Plut.*

Innatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμφυτος, ος, *Dem.*

Innavigabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπλωτος, ος, *Philo*, μὴ πλωτὸς, ὸν, *Tluc.*

Innecto, ἐνείρω, *Diosc.*

Innexio, ἡ ἄνδεσις, εως, *Thuc.*

Innitor, ἐπερείδομαι, *Galen.* fœderibus, ἀσφαλίζομαι ὅτι τοῖς ξυμβήκασι, *Polyb.* legi, ἐρυμνὸν ὀχύρωμα τῷ νόμῳ, *Æschin.*

Inno, ἐπνέω, *Theophr.* in aliquo, ἐπιχορηγοῦμαί τινι, *Al. Aphr.*

Innocens, ἀθῷος, α, ον, aliqua re, τινὸς, *Dem.* τινι, *idem*, ὁ καὶ ἡ ἀκήρατος, ος, τινος, *idem*, ὁ καὶ ἡ ἀκαμάρτητος, ος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἄκακος.

Innocenter, ἀθῴως, *Dem.*

Innocentia, ἡ ἀκακία, ας, *Dem.*

Innocuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, ές, ἡδονὴ, *Plato.*

Innodo, ἀμμαπίζω, *Hesych.*

Innotesco, διαχωρίζομαι, *Isocr* χωρίομαι καθ' ἑαυτὰ, *Plato.*

Innovatio, ἡ καινοτομία, ας, *Lucian.*

Innovo, καινόω, *Dion.* νεόω, aliquid, τὶ, *Nax.*

Innoxius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, ές, *Plato.*

Innubilus, a, um, αἴθριος, ος, ον, *Diosc.*

Innubis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνυπόζευκτος, ος, aci, ἀπρ, *Aristot.*

Innubus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγαμος, ος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀνανδρος, ος, *Plato.*

Innumerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀριθμητος, ος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀμύθητος, ος, pecunia, ἀμύθητα χρήματα, *Dem.*

Innumerabilitas, το ἀναρίθμητον, ος.

Innumerus, a, um, idem quod *Innumerabilis.*

Innuo, αἰνίττομαι, aliquid, τὶ, *Plato*, ὑπαινίττομαί τι, *Dem.*

Innuptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγαμος, ος, *Lucian* virgo, ἡ ἀνανδρος, ος, *Plato.* ἡ ἄγαμος.

Innutrio, τρέφω, in aliqua re, τινι, *Hippocrat.*

Innutritus, a, um, i. e. *nutritus in*, ἐντεθραμμένος, ένη, ένον, aliqua re, τινι, *Herodian*, i. e. *non nutritus*, ὁ καὶ ἡ ἄτροφος, ος.

Incedens, ὁ καὶ ἡ ἀνυπήκοος, ος, fermo i, τῷ λόγῳ, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς, ές, alicui, τινὶ, *Xen.*

Inobedientia, ἡ ἀπειθεία, ας, *Plut.* ἡ παρακοὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ὑπεισία.

Inobscuro, ὑποσκοτίω, aliquid, τὶ, *Diosc.*

Inobsequens, idem quod *Inobediens.*

Inobservabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαρατήρητος, ος.

Inobservatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαρατήρητος, ος, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ος.

Inocciduus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδυτος, ος.

Inocco, ἐγκολπίω, *Poll.*

Inoculatio, ὁ ἐνοφθαλμισμὸς, ῦ, *Theophr.*

Inoculo, ἐνοφθαλμόω, *Theophr.*

Inodorus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀοσμος, ος, *Theophr.*

Inoffensus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπρόσκοπος, ος, *N. T.*

Inofficiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, ος, *Dem.*

Inolesco, ἐπιφύομαι, *Plut.*

Inominatus, a, um, ὁ καὶ ἡ δύσφημος, ἄτυπτος.

Inopaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τὶ, vel τινὶ, *N. T.*

Inopertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεπαλλοτρίωτος, ος, *N. T.*

Inopia, ἡ ἰδεία, ας, *Isocr.* ἡ ἀπορία, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* & indigentia, ἰδεία καὶ ἀπορία, *Dem.* magna inopia premi, ζοφώδει ἐν χρείᾳ τῶν λαζεῖν τῆ, *id.* ad summam inopiam redigere, s. redigi, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν καθίστασθαι τινὰ, I. καθίστασθαι, *id.* inopia verborum laboro, σπανίζω τῇ λέξει, inopia consilii, ἡ ἀξυλία, ας, *Dem.* fumenti, ἡ σπανιότης, ας, *Diod. Sic.*

Inopinabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδόκητος, ος, *Thuc.*

Inopinate, ἀπροσδοκήτως, *Philo*, ἐξ ἀπροσδοκήτου, *Plato.*

Inopinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ος, ὁ καὶ ἡ ἀδόκητος, ος, *Thuc.*

Inopportunus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, ος, *Plato.*

Inops, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, alicujus rei, τινὸς, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς, ους, τινος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς, ους, τινος, *id.*

Inordinate, ἀτάκτως, *Thuc.*

Inordinatio, ἡ ἀταξία, ας, *Plut.*

Inornatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀταλὸς, ὴ, όν, *Isocr.*

Inornate, ἀκόσμως, *Plut.* ἀκοσμήτως, *id.*

Inornatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος, ος, ὁ καὶ ἡ ἀκόσμητος.

Inquam, λέγω, *Dem.* φημὶ, *Herodian.*

Inquies, ἡ ἀνησυχία, ας.

Inquieto, διαβαρβάω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ταράττω καὶ θορυβῶ τινὰ, *N. T.*

Inquietudo, ἡ ἀνησυχία, ας, ἡ ἀγρυπνία, ας, *Lucian.*

Inquietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσατος, ος, *Bas.* ὁ καὶ ἡ ἀκοίμητος, ος, *Philo*, ὁ καὶ ἡ ἀνήσυχος.

Inquilinus, ὁ καὶ ἡ ἔνοικος, ος, *Strabo*, ὁ καὶ ἡ μέτοικος.

Inquinamentum, ἡ ῥυπαρία, ας, *Dioscor.* ὁ μολυσμὸς, οῦ, *N. T.*

Inquinate, μεμολυσμένως.

Inquinatio, ἡ μόλυνσις, εως, *Theophr.*

Inquino, μολύνω, aliquid, τι, *Isocr. medicus.*

Inquio, idem quod *Inquam.*

Inquiro, ἐξετάζω, in vitam alicujus, ἐπὶ βίον τινος, *Dem.* ordines, ἀκριβῶ τὰς τάξεις, *Xenoph.* diligenter causas, πολυπραγμόνως τὰς αἰτίας, *Plato.* de re aliqua, περί τινος, *Plut.* severius, σφόδρα ἀκριβολογίομαι, *Dem.* diligenter & accurate singula, καλῶς καὶ ἀκριβῶς διορίζομαι περὶ ἑκάστου, *idem.*

Inquisitio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Dem.* ὁ ἐξετασμὸς, ὁ, *id.*

Inquisitor, ὁ ἐξετάστης, ου, *Aristot.* ὁ βασανιστὴς, ὴς.

Insalubris, e, νοσηρὸς, ὰ, όν, *Xen.*

Insalutatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσαγόρητος, ος, *Cic.*

Insanabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, ος, *Galen.* ὁ καὶ ἡ ἀθεράπευτος, ος, *Plut.*

Insane, μανικῶς, *Ijocr.*

Insania, ἡ μανία, ας, *Dem.* eo insaniæ pervenire, εἰς τοῦτο μανίας ἐλθεῖν, *Isocr.* est hæc extrema insania, ταῦτ' ἐστὶ μανίας ἔσχατον, *Dem.* manere in insania eadem, μένειν ὅπερ ἐστὶ τῆς μανίας, *idem*, liberare aliquos ab insania, σώζειν τινὰς ἐκ μανίας, *Isocr.* deferere insaniam, ἀπαναχωρεῖν μανίας, *idem.*

Insanio, μαίνομαι, *Dem.* & deliro, μαίνομαι καὶ παραφρονῶ, *Dem.* in aliqua re, μελαγχολᾶν τινι, *id.* insanire facio, ἐκμαίνω, *Philo.*

Insanus, a, um, μανικὸς, ὴ, όν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *idem*, ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, ονος, *idem.*

Insatiabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπόρεκτος, ος, *Philo*, ὁ καὶ ἡ ἀδηφάγος, ος, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἄπληστος, ος, pecunia, χρήματων, *Dem.*

Insatiabilitas, ἡ ἀπληστία, ας, *Dem.*

Insatiabiliter, ἀπλήστως, deditum esse voluptatibus, διαγωγὴν πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Xen.* aliquid ei, ἀπλήστως ἔχειν πρός τι, *Isocr.* πρός τι, *id.*

Insaturabilis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀκόρεστος, ου, *Phil.*
Insaturabiliter, ἀκορέστως.
Inscendo, ἀναβαίνω, aliquid, τί, *Xen.*
Inſciens, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.*
Inſcienter, ἀνεπιστημόνως, ἀπείρως, *Dem.*
Inſcientia, ἡ ἀνεπιστημοσύνη, ης, *Xenoph.*
Inſcite, ἀμαθῶς, *Thuc.* ἀτέχνως.
Inſcitia, ἡ ἀμαθία, ας, *Plut.* ἡ ἀπειρία, ας, *Iocr.*
Inſcitus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἄμαθος, ου.
Inſcius, a, um, ἀγνοῶν, ῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.*
Inſcribo, ἐπιγράφω, librum, βιβλίον, *Lucian.* diſtichon aureis literis in ſeſamo, χρυσοῖς γράμμασι δίστιχον ἐν Σησάμῳ, *Ælian.* in librum, ἐγγράφω εἰς βιβλίον, *Xenoph.* falſo nomine, ψευδεπιγραφέω.
Inſcriptio, τὸ ἐπίγραμμα, ατος, *Ariſtot.* ἡ ἐπιγραφή, ῆς, *Polyb.*
Inſcriptus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἐγγραπτος, ον, non inſcriptus, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀνεπιγραφος, ον, falſo inſcriptus, ὁ ϰ᾽ ἡ ψευδεπιγραφος, ον, *Plut.*
Inſculpo, ἐγκολάπτω, *Plut.* ἐπιχαράττω, idem, ἐγχαράττω, *Plut.* ἐγγλύφω.
Inſecabilis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ ἄτμητος, ον, ὁ ϰ᾽ ἡ ἄτομος, ον, *Plato.*
Inſecta, orum, τὰ ἔντομα, ων, *Ariſtot.*
Inſectatio, ἡ διωξις, εως, *Thuc.*
Inſector, διώκω, aliquem, τινά, *Thuc.* διώξω φοιβοῦμαι, *idem*, i. e. cavillor, διασύρω τι, *Dem.*
Inſedabiliter, ἀπαύστως, *Ariſtot.*
Inſemino, ἐσπείρω, *Xen.*
Inſenefco, ἐγηράσκω, *Hippocr.*
Inſenſibilis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀναίσθητος, ον, *Thuc.*
Inſenſibilitas, ἡ ἀναισθησία.
Inſenſilis, e, idem quod *Inſenſibilis*, e.
Inſeparabilis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀχώριστος, ον, *Naz.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἀδιάλυτος, ον, LXX.
Inſepultus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἄταφος, ον, *Thuc.*
Inſequens, ἑπόμενος, ένη, ενον, *Dem.*
Inſequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινί, *Dem.* ἀκολουθέω τινὶ, *Plut.*
Inſero, ἐμβάλλω, dextram, τὴν δεξιὰν, *Dem.* plantam, φυτὸν, *id.* ἐμφυτεύω, *Theophr.*
Inſerpo, εἰσερπύζω.
Inſertum, τὸ ἐμβλήματος.
Inſertio, ἡ παρένθεσις, εως, τὸ ἔμβλημα, ατος, ἡ ἐμβολὴ, ῆς.
Inſervio, διακονέω, alicui, τινὶ, *Dem.* voluptatibus, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, *Iocr.* λατρεύω ταῖς ἡδοναῖς, *Lucian.* alicui in aliqua re, ὑπηρετέω τινί τι, *Dem.* commodis alienis, *Cicero* τὰ συμφέροντα τῷ ἄλλῳ, *Ariſtot.*
Inſideo, ἕδρᾶ ἕθημαι, *Polyb.* alicui rei, καθίζω ἐπί τινι, *Iocr.*
Inſidiæ, ἡ ἐπιβουλὴ, ῆς, *Demoſth.* ἡ ἑδρα, ας, *idem*, ἡ ἐπιβούλευσις, εως, *Plato*, inſidias ſtruo alicui, ἐπιβουλεύω τινὶ, *Iocr.* ἑδρας καθίζω τινὶ, *Plut.* ἑδρᾶς ποιέομαί τινι, *Lucian.* δηρεύω τινὰ, *id.* invadere aliquem inſidiis, ἔρχεσθαί τινα μετ᾽ ἐπιβουλῆς, *Dem.* inſidiis circumvenior, ἐπιβουλεύομαι, *Dem.*
Inſidianter, ἐπιβούλως, *Syneſ.*
Inſidiator, ὁ ἐπίβουλος, *Dem.* ἐπιβουλεύων, οντες, *id.* ὁ ἐγκάθετος ἀνθρωπος, *id.*
Inſidior, ἐπιβουλεύω, alicui, τινὶ, *Iocr.* λοχάω τινὰ, *Herodot.* ἐλλοχάω τινὰ, *Ælian* ἐπιτίθεμαί τινι εἴδομαι, *Lucian.* δηρεύω τινὰ. *id.* ἐνεδρεύω τινὰ. *Dem.*
Inſidioſe, ἐπιβούλως, κρυφαίως, *Plut.*
Inſidioſus, a, um, ἐπιβουλευτὴς, ικὸς, ὁ, ἡ, ὸν, *Lucian.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἐπίβουλος, ου, *Dem.*
Inſido, ἐπιζάλλω, aliqua re, τινὶ, *Plut.* ἐνίζω, *Plut.* καθίζω ἐπί τινι, *Thuc.*
Inſigne, τὸ σῆμον, ου, *Plut.* imperii, τὸ τῆ ἡγεμονίας παράσημον, *id.* regni, τὸ θεῖον λίνον παράσημον, *id.*
Inſignio, ἐνσημαίνω, *Iocr.* παρασημαίνομαι, *idem.*
Inſignis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ ἐπίσημος, ου, *Lucian.* ὁ ϰ᾽ ἡ παράσημος, ου, *Plut.*

Inſigniter, ἐπισήμως, *Polyb.*
Inſilio, ἐφάλλομαι, equo, ἵππου, *Xen.* ἐμπηδάω, πηδάω ἵππῳ, *Herodian.* in ignem, ἅλλομαι εἰς πῦρ, *Xenoph.* in clivum, ἀνάλλομαι ἐπ᾽ ὄχθον, *id.*
Inſimul, ἅμα, *Xen.*
Inſimulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος, *Dem.*
Inſimulo, προσκάλλομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquem alicujus rei, ἐγκαλέω τί τινι, *id.* τινί τινος, *Ariſtot.* ἐπιφέρω τινὶ αἰτίαν τινος, *Dem.*
Inſinuatio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς.
Inſinuo, ἐγκαλπόω, *Ariſtot.* παρεισάγω, *Plut.* ὑποδύομαι, me alicui, ὑποστρίχω τινὰ καὶ ὑποθέω, *Ælian.*
Inſipidus, a, um, μωρὸς, ὰ, όν, *Lucian.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἄγευστος.
Inſipiens, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀνόητος, ον, *Dem.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἄφρων, ονος, *idem*, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀνοήμων, ονος, *Strabo.*
Inſipienter, ἀφρόνως, *Dem.* ἐμφρόνως, *id.* ἰσθῶς, *id.*
Inſipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης, *Iocr.* ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἡ μωρία, ας, *id.*
Inſito, ἐφίσαμαι, alicui rei, τινὶ, *Lucian.* ἐπιμίγνυμι τινὶ, *Plut.*
Inſitio, ἡ ἐμφύτευσις, εως, *N. T.* ἡ ἐμφυτεία, ας, *ibid.*
Inſititius, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἔμφυτος, ον, *Philo.*
Inſociabilis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀκοινώνητος, ον, *Lucian.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἀσπιστος, ον, *Dem.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἄμικτος, ον, & vagabundus, ϰ᾽ ἀνίδρυτος, *id.*
Inſolabiliter, ἀπαραμυθήτως, *Plato.*
Inſolatio, ἡ ηλίωσις, εως, ἡ ἡλίασις, εως.
Inſolens, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀΰδης, ος, alicujus rei, τινος, *Dem.* i. e. ſuperbus, ὁ ϰ᾽ ἡ ὑπερήφανος, ου, *id.*
Inſolenter, ἀΰθως, *Thuc.* me gero ob aliquid, γαυριάω τινὶ, *Dem.* ἐπί τινι, *Plut.* γαυρόω τινὶ, *id.*
Inſolentia, ἡ ἀΰθεια, ας, *Lucian.* i. e. arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, ας, *Ariſtot.*
Inſolefco, ἐκγαυρόομαι, aliqua re, μεγαφρονέω ἐπί τινι, *Iocr.* διά τι, *Plut.* ἀζρωίομαι, *Plato.*
Inſolitus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀήθης, ες, *Dem.*
Inſolo, πλύζω, *Diſc.*
Inſolubilis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ ἄλυτος, ον, *Plato.*
Inſomnia, ἡ ἀϋπνία, ας, *Plato.* ἡ ἀγρυπνία, ας, *Xenoph.*
Inſomnis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀΰπνος, ον, *Xenoph.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἄγρυπνος, ον, *Lucian.* ob curas inſomnem ducere noctem, ὑπὸ φροντίδων ἀΰπνον νεῖσθαι, *Xen.* ἀγρυπνεῖν νύκτα, *Plut.*
Inſomnium, τὸ ἐνύπνιον, ου, *Plato.*
Inſono, ἐνηχέω, *Naz.*
Inſons, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀναμάρτητος, *Dem.* ὁ ϰαὶ ἡ ἀναίτιος, ου, τινὸς, *id.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἀνυπαίθυνος, ου, *id.*
Inſopitus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἄυπνος, ου, *Xenoph.*
Inſortito, ἀκληρωτὶ, *Lyſ.*
Inſortitus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀκλήρωτος, ου.
Inſpectio, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἐποπτεία, ας, *Plut.*
Inſpecto, ἐφορῶμαι, *Thuc.* ἐπισκοπέω, *Dem.*
Inſpector, ὁ ἐπόπτης, ου, *Dem.* ὁ ἐφορος, ου, *Philo.*
Inſperabilis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀνέλπιστος, ου, *Iocr.*
Inſperatus, a, um, ὁ ϰαὶ ἡ ἀελπὴς, ου, *Soph.* ex inſperato, ἐξ ἀέλπτου, *Herodot.*
Inſpergo, ἐμπάσσω, *Galen.* περισπάσσω, *idem*, ἐγκατασπείρω.
Inſpicio, βλέπω, in aliquid, εἴς τι, *Dem.* πρός τι, *Plut.* ἀποβλέπω εἴς τι, ſ. πρὸς τι, *Æſchin.* ἐφορῶ τι, *Dem.* naturam, ἐπισκοπέω φύσιν, *Gal.* in terram, ὁράω εἰς γῆν, *Xen.*
Inſpiratio, ἡ εἰσπνοὴ, ῆς, *Philo.* ἡ ἐπίνοια, ας, *Cl. All.*
Inſpiro, ἐμπνέω, *Plut.* ἐμφυσάω, *Baſ.*
Inſpoliatus, a, um, ὁ ϰαὶ ἡ ἀσύλητος, ου, ὁ ϰαὶ ἡ ἄσυλος, ου, *Eurip.*
Inſpuo, ἐμπτύω, alicui aliquid, τί τινι, *Ægid.* εἴς τι, *Athen.*
Inſtabilis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ ἄστατος, ου, *Philo.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἀπατάστατος, *Dem.* ὁ ϰαὶ ἡ ἀβέβαιος.

Inſtabilitas, τὸ ἄστατον, ου, ἡ ἀστασία.
Inſtans, ἐνιστὰς, οῦσα, ός.
Inſtantia, ἡ ἔνστασις, εως.
Inſtar, δίκλω, alicujus, τινὸς, *Ariſtot.*
Inſtauratio, ἡ ἀνακαίνωσις, ἡ ἀνακαίνισις, εως, *Dem.* ἡ ἀποκατάστασις, εως, *Philo.* ἡ ἀνάκτισις, εως, *N. T.*
Inſtaurativus, a, um, ἀνασκευαστικὸς, ὴ, όν, *Pluto.*
Inſtauro, ἀνασκευάζω, aliquid, τὶ, *Iocr.* ἀνασκευάζω τι, *Dem.* ἀνορθόω τι, *Iocr.* ἀνακαινίζω.
Inſterno, ἐπιστρώνυμι, alicui aliquid, τί τινι, *Lucian.* lectum, στρωτὰ κλίνω, *Xenoph.* equum, ἐπισάττω ἵππον, *id.*
Inſtigatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* ὁ παροξυσμὸς, ου, *N. T.*
Inſtigo, παροξύνω, aliquem in aliquos, τινὰ ἐπί τινας, *Plut.* aliquem ad aliquid, ἀναπείθω τί τινα, *id.* παρορμάω τινὰ πρός τι, *id.*
Inſtillatio, ὁ ἐπισταγμὸς, ῦ.
Inſtillo, ἐπισάζω, *Dioſc.* ἐσάζω, mentibus amorem, ψυχαῖς πόθον, *Herodian.*
Inſtimulo, κατακεντάνυμι, *Lucian.* παροξύνω, *Plut.* Cont. *Inſtigo.*
Inſtinctor, ὁ παροξυντὴς, ονος, *Plut.*
Inſtinctus, us, ὁ παροξυσμὸς, ῦ, *N. T.* ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* divinus, ἡ κατακωχὴ, ῆς, *Plato.* inſtinctu divino, ϰρ᾽ Θεὸν, ἐποτρύνοντος θεῦ, *Herodot.*
Inſtitor, ὁ κάπηλος, ου, *Plato.*
Inſtitorius, a, um, καπηλικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Inſtitrix, ἡ καπηλὶς, ίδος, *Ariſtoph.*
Inſtituo, ἐγχειρίω, dicere de re aliqua, λέγειν περί τινος, *Iocr.* aliquem in aliqua re, παιδεύω τινά τι, *Æſchin.* εἴς τι, *Xen.* διδάσκω τινά τι, *Dem.* actionem contra aliquem, γράφω δίκλω τινὶ, ὑπάγω τινὰ εἰς δίκλω, *Dem.* aliquid, καθίστημί τι, *Thuc.*
Inſtitutio, τὸ ἐγχείρημα, ατος, *Syneſ.* i. e. eruditio, ἡ παίδευσις, εως, *Xenoph.* ἡ παίδωσις, εως, *id.*
Inſtitutum, τὸ ἔθος, ους, τὰ καθεστῶτα, ων, *Plato.* vitæ, τὸ ἐπιτήδευμα, ατος, *Dem.*
Inſto, ἐφίσαμαι, alicui, τινὶ, *Herodian.* hoſtibus, ἴσταμαι τοῖς πολεμίοις, *Plut.*
Inſtrepo, ἐπικτυπέω, *Ariſtoph.*
Inſtructio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, *Dem.*
Inſtructivus, a, um, παρασκευαστικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*
Inſtrumentum, τὸ ὄργανον, ου, *Ariſtot.* τὸ ζεῦγος, ους, *Dem.* τὸ ἐργαλεῖον, ου, *Herodian.* ruſticum, σκεῦος γεωργικὸν, nauticum, Σκεῦος ναυτικὸν, *id.* bellicum, Σκεῦος πολεμικὸν, *id.*
Inſtruo, κατασκευάζω, navem rebus omnibus, τὸ πλοῖον πᾶσι, *Dem* aciem, παρατάττω, *Xenoph.* copias, παρατάττω τὼ δυνάμιν, *Plut.* hoſtem contra aliquem, ἀσκέω ϕ ἐχθρὸν ἐπί τινα, *Dem.* equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, *Xen.* ad certamen, παρασκευάζω πρὸς ἀγῶνα, *Dem.* armis, ἐξαρτύω ὅπλοις, *Herodian.* i. e. doceo, διδάσκω. Vide *Doceo*
Inſuavis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀγλυκὴς, ὺς, *Lucian.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἀηδὴς, ὲς, *Iocr.*
Inſuaviter, ἀηδῶς, edere, ἀηδίειν, *Xen.*
Inſubide, ἀσκεπτῶς, *Ariſtot.*
Inſubidus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀπροσδόκητος, ου, *Dem.*
Inſuefacio, ἐνεθίζω, alicui rei, τινὶ, *Herodian.*
Inſuefco, ἐνεθίζομαι, alicui rei, τινὶ, *Herodian.*
Inſuetus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀήθης, ες, alicujus rei, τινος, *Dem.*
Inſula, ἡ νῆσος, ου, *Dem.* parva, νῆσος μικρὰ, *id.* τὸ νησίον, ου, *Suid* τὸ νησίδιον, ου, *Thuc.* inſulam refero, νησίζω, *Strabo*, ex inſula ornuncus. Vide *Ornuncus.*
Inſularis, e, νησιωτικὸς, ὴ, όν, *Eurip.* ſc. homo, ὁ νησιώτης, ου, *Dem.* ſc. femina, ἡ νησιῶτις, ίδος, *Plut.*

Insulse, ἀφυῶς, *Plut.* Conf. *Inepte.*
Insulsitas, ἡ ἀκαιρεπαλία, ας, *Plut.* Conf. *Ineptitudo.*
Insultus, a, um, i. e. non saltus, ὁ οὐ ἡ ἅναλτος, ου, *Aristot.* ὁ οὐ ἡ ἀναλτος, ου, *Galen.* ὁ οὐ ἡ ἀναλμυρὸς, ά, ὸν, *Xen.* ὁ οὐ ἡ ἀναλμυρος, α, ον, *Hipp.* Insipiens, ὁ οὐ ἡ ἀκαιρέπαλος, ου, *Plut.* Conf. *Ineptus, Insipiens.*
Insultatio, ἡ ἐπιπήδησις, εως, ἡ ἔφαλσις, i. e. *exagitatio*, ἐπαρεσμος, ου, *Aristot.*
Insulto, ἐπιπηδάω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* ἐπαμᾶται τινί, *Plut.* i. e. *vexo, exagito*, ἐπαιρίζω τινὶ, *Demosth.* ἐντρυφᾶν τινι, *Herod.* τινὰ, *Lucian.* malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, *Isocr.*
Insum, ἔνειμι, in aliqua re, τινὶ, *Thuc.*
Insumo, ἀναλίσκω, pecuniam, χρήματα, *Isocr.* Conf. *Impendo.*
Insuo, ἐνράπτω, aliquem in culeum, τινὰ εἰς βύρσαν, *Plut.* aliquid iu aliquid, καταῤῥάπτω τι, *Diosc.*
Insuper, προσέτι, his, τούτοις, *Herodot.* quid insuper? τί πρὸς τούτοις ἔτι; *Dem.* & insuper etiam non justum, πρὸς ᾧ οὐ δίκαιον, *id.* viginti minæ & insuper, εἴκοσι μναῖ οὐ πρὸς, *Isæus.*
Insuperabilis, e, ὁ οὐ ἡ ἀήττητος, ου, *Dem.* ὁ οὐ ἡ ἄμαχος, ου, *id.* alicui, ὁ οὐ ἡ δυσμάχητος τινι, *Isocr.*
Insurgo, ἐπανίσταμι, contra aliquem, τινὶ, *Thuc.* ἀνθίσασθαι προς τινα, *id.* ἀνταίρω τινὶ, *Dem.*
Insuscepturs, a, um, ὁ οὐ ἡ ἀδεκτος, ου.
Insusurro, ἐπιψιθυρίζω.
Intabesco, προσήκομαι, *Lucian.*
Intactilis, e, ὁ οὐ ἡ ἀπτος, ου, *Hom.*
Intactus, a, um, ὁ οὐ ἡ ἀναπλος, ου, *Hesych.* ὁ οὐ ἡ ἄψαυστος.
Intaminatus, o, um, ὁ οὐ ἡ ἀμίαντος, ου, *Plut.*
Integer, a, um, i. e. *totus*, ὅλος, η, ον, *Dem.* i. e. *bonus, candidus*, ἀγαθός, ἡ, όν, vir bonus & integer, ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς, *Dem.* i. e. *incolumis*, ὁ οὐ ἡ ἀκέραιος, ου, urbs, ἀκέραιος πολις, *Isocr.* servare sua integra, Σώζειν τὰ ἑαυτῶν, *Herodian.* homo integra fide, ἀνὴρ ἀδωροδόκητος, *Dem.* integrum est mihi dicere, ἔξεστι μοὶ λέγειν, *Xen.* ab integro, ἐξ ὑπαρχῆς, *Luc.*
Intego, Σκιπάζω, aliquid, τι, *Diosc.* ἐγκαλύπτω, *Plut.*
Integralco, ἀνασκυβάζομαι, *Strabo.*
Integre, ὅλως, *Plut.* i. e. incorrupte, ἀναμαρτήτως, *Dem.*
Integritas, ἡ ὁλότης, ητος, *Aristot.* i. e. probitas, ἡ ἀρετὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀκακία, ας, *Ibid.* morum, ἡ καλοκἀγαθία τρόπων, *Isocr.* fenium, τὸ ἀναίσθητον, ου, *Gal.* ἡ ἀναισθησία, ας, *Lucr.* corporis, ἡ εὐξία, ας, *Aristot.*
Integro, ἀνασκυβάζω, *Plut.*
Integumentum, τὸ Σκέπασμα, ατος, *Aristot.*
Intellectus, us, ὁ νοῦς, υ, *contr.* ῶς, οῦ, *Dem.* intellectu difficilis, δυσκαταμαθήτως ἐχων, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ δυσνόητος, ου, *N. T.* facilis, ὁ καὶ ἡ εὐνόητος, ου.
Intelligenter, Σωφρόνως.
Intelligentia, ἡ Σωφρόσις, εως, *Dem.* ἡ φρόνησις, εως, *Plato.* ἡ σύνεσις, *Dem.*
Intelligibilis, e, νοητὸς, ἡ, όν, *Plato.*
Intellino, φρονέω, *Isæi.* aliquid & præsagio, γινώσκω τι καὶ προαισθάνομαι, *Dem.* aliquid recte, ὀρθῶς τι οἶδα, *id.* & probe scio, εἴδομαί τι καὶ Σαφῶς οἶδα, *idem*, aliquid satis, μανθάνω τι ἱκανῶς, *idem*, hostium negotia, αἰσθάνομαι τὰ τῶν πολεμίων, *Xen.*
Intemeratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ου, *Plut* ὁ καὶ ἡ ἀμόλυντος, ου, *Al. Aphr.*
Intemperans, ὁ οὐ ἡ ἀκρατὴς, ές, in aliqua re, τινὸς, *Isocr.* ὁ οὐ ἡ ἀκόλαστος, ου, *id.* ὁ οὐ ἡ ἀσωτος.
Intemperanter, ἀκρατῶς, valde, ὑπερακράτως, *Dem.* vivo, ἀκολασταίνω, *Plut.* διαπράττομαι ἔργα τῆς ἀκολασίας, *Dem.*
Intemperantia, ἡ ἀκρασία, ας, *Xenoph.* ἡ ἀκρασία, ας, in vita, τοῦ βίου, *Dem.* intemperantia corruptus, διαφθαρμένος ὑπ' ἀκρασίας, *idem*, coërcere aliqua ex alicujus intemperantiam, ἀπαλλάττειν τινὰ τῆς ἀκολασίας τινι, *Isocr.*
Intemperies, ἡ ἀκρασία, ας, ἄκρις, ίδος, *Theophr.* intemperiis agor, κακοδαιμονίᾳ, *Aristoph.*
Intempestas, ἡ δυσκρασία, ας.
Intempestive, ἀκαίρως, παρακαίρως, *Isocr.* agere aliquid, ποιεῖν τι, *Dem.*
Intempestivitas, ἡ ἀκαιρία, ας, *Dem.*
Intempestivus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, ου, ambitio, φιλοτιμία, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄωρος, ου, mors, Θάνατος, *Plut.*
Intendo, ἐντείνω, arcum, τόξον, *Aristot.* animum ad aliquid, προσέχω τὸν τινα, *Isocr.* κατὰ τινὸς διάνοιαν ἐπί τινι, *Plut.* oculos, ὀφθαλμοὺς εἰς ὁράω, *Plut.* in aliquid, ἀτενίζω εἴς τι, *N. T.* τινὶ, *ibid.* omnes ingenii nervos in aliqua re, ἐντείνω ἐν τινι, *Plato.*
Intenfio, ἡ ἔντασις, εως, ἡ ἐντονὴ, ῆς.
Intentatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπείρατος, ου, *Dem.* nihil intentatum relinquo, οὐδὲν ἀτολμητον ἀφίημι, *Theodoret.*
Intente, ἐκτενῶς, ἐκτενῶς, *Poll.* orare, προσεύχεσθαι, *N. T.*
Intentio, ὁ Σκοπὸς, οῦ, *Herodian.*
Intento, διατείνομαι, *Xen.* mortem, ἀπειλεῖν Θάνατον, *Herodot.*
Intentus, a, um, ἐντεταμένος, ίνη, ός, ον, i. e. attentus, ὁ οὐ ἡ προσέχων, ουσα.
Intepefco, χλιαίνομαι, *Lucian.*
Inter, μεταξὺ, inter fermones, μεταξὺ λόγων, *Lucian.* inter Cappadociam, μεταξὺ τῆς Καππαδοκίας, *Herodian.* fignum amicitiæ, quod eft inter nos, τεκμήριον φιλίας τῆς πρὸς ἡμᾶς, *Isocr.* inter cœnam, παρὰ τὸ δεῖπνον, inter vinum atque epulas, παρὰ μέθην καὶ πραισφάλλω, *Herodian.* inter quos, ἐν οἷς, *id.*
Interalbico, ὑπολευκαίνομαι.
Interamnis, e, ὁ καὶ ἡ μεσοποτάμιος, ου.
Interareico, διαξηραίνομαι.
Intercalaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐμβόλιμος, ου, *Diod. Sic.*
Intercalatio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς.
Intercalatus, a, um, ἐπακτὸς, ὴ, όν, παρεμβεβλημένος, η, ον.
Intercalo, ἐπάγομαι, *Herodot.* ἐμβάλλω, *Dem.* παρεμβάλλω.
Intercapedo, το διάσημα, ατος, *Plato.* ἡ διάστασις, εως, locorum, ἡ χωρὶς τόπων, *Plut.*
Intercedo, διέρχομαι, i. e. *obfto*, legi, ἐπίσκημα νόμῳ, *Plut.* pro aliquo apud aliquem, ἱκετεύω τινὰ ὑπὲρ τινος, *Dem.* intercedit mihi amicitia cum aliquo, ἔστι μοι φιλία πρός τινα, *Dem.*
Interceptio, ἡ διάληψις, εως, *Aristot.*
Interceptor, ὁ μεσολαβήτης, ου.
Interceffio, ἡ μεσιτεία, *Nax.*
Interceffor, ὁ μεσίτης, ου, *N. T.*
Intercido, διαπίπτω, *Xen.*
Intercido, διακόπτω, *Gal.*
Intercino, προσᾴδω, *Aristoph.*
Intercipio, ὑποστέμνομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* reditus alicujus, παραιρέομαι τὰς προσόδους τινὸς, *Demosth.* urbem, πραξικοπέω πόλιν *Polyb.*
Intercife, Σωλόμως.
Intercifio, ἡ διακοπὴ, ῆς, *Hippocr.*
Intercifus, a, um, διακοπεὶς, εῖσα, έν.
Intercludo, διακλείω, *Polyb.* alicui aliquid. ἀφαιρέομαί τινός τι, *Isocr.* ἀπείργω τινά τινος, *Plut.* τινὰ ὁδοῦ τινος, *Isocr.* ἀποκλείω τινὰ τινος, *Aristot.*
Intercluſio, ἡ διακλεισις, εως, ἡ ἀπόκλεισις, εως.
Intercluſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόκλειστος, ου.
Intercolumnium, τὸ ἄσος ὑλίου, ου, LXX.
Intercurro, παρεμπίπτω, *Æschin.*
Intercurſio, ἡ παρεμπλασις, εως, *Plut.*
Intercus, ὁ ὕδρωψ, ωπος, *Galen.*
Interdico, ἀπαγορεύω, alicui aliquid facere, τινὶ ποιεῖν τι, *Dem.* τινὶ, ὅπως, μὴ, *Plato*, igni & aqua, εἴργομαι πυρὸς καὶ ὑδατος καὶ στέγης τινὸς, *Plut.* alicui ne abeat, ἀπειρηκέναί τινα ἀπιέναι, *Plut.* ὅπως μὴ ἀπίασιν, *Plato.*
Interdictio, ἡ ἀπόῤῥησις, εως, ἡ ἀπαγόρευσις, εως.
Interdictum, τὸ ἀπόῤῥημα, ατος, *Plato.* τὸ ἀπαγόρευμα, ατος, *Plut.* τὸ παράγγελμα, ατος, *Dem.*
Interdiu, μεθ' ἡμέραν, *Dem.* abfum, ἀφαμβόδην, *id.*
Interdum, ἐνίοτε, *Dem.* ἄλλοτε, *id.*
Interea, μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ἐν τοσούτῳ, *Dem. Xen. Isocr.*
Interemptio, ἡ Θανάτωσις, εως, *Thuc.*
Interco, ἀπόλλυμαι, *Aristoph.* fame, διαφθείρομαι λιμῷ, *Herodian.* apoplexia, Θάνατον ἀποπληξίᾳ, *id.* indigne, παρανόλλυμαι, *Lucian.*
Interequito, διαππάζω.
Intereſt, διαφέρει, ipfius, αὐτῷ, *Herodian.* hoc tua, Σοὶ τοῦτο, *Plato.* hoc mea, μοὶ τοῦτο, *idem*, mea nihil μοὶ οὐδὲν, *id.* multum ad omnia, πολὺ πρὸς ἅπαντα, *id.*
Interfari, λόγον παρεμβάλλειν.
Interfatio, λόγω παρεμβολὴ.
Interfectio, ἡ Θανάτωσις, εως, *Thuc.*
Interfector, ὁ φονεὺς, έως, *Isocr.* ὁ ἀναιρῶν, hominis, ὁ ἀνδροφόνος, ου, *Dem.*
Interficio, κτείνω, aliquem, τινὰ, *Dem.* λοιοσφάττω τινὰ, *id.* ἀποκτείνω τινὰ, *id.* juste, injuste, violenter, indicta causa, consulto, δικαίως, ἀδίκως, βιαίως, ἀκριτως, ἐκ προνοίας, *Dem. Isocr.*
Interfluo, διαῤῥέω, regionem, χώραν, *Isocr.*
Interfringo, διαῤῥήγνυμι, διαῤῥήσσω, aliquid, τί, *Lucian.*
Intergerium, τὸ μεσότοιχον τῆς ὀροφῆς, *N. T.* τὸ διάστιχισμα, ατος, *Plut.*
Interjaceo, μεταξὺ κεῖμαι.
Interibi, ἐν τῷ μεταξὺ.
Interjectio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς, *Dem.*
Interjicio, ἐμβάλλω, aliquid, τὶ, *Dem.* latenter, παρεμβάλλω, *id.*
Interim, μεταξὺ, *Dem.* Conf. *Interea.*
Interimo, ἀποκτείνω, *Dem.* Conter. *Interficio.*
Interior, ἐνδότερος, έρα, ον, ex loco interiori, ἐνδοθεν, *Herodian.*
Interitus, ἡ ἀπώλεια, ας, *N. T.* ὁ ὀλεθρος, ου, ſociorum, Συμμάχων, *Dem.* navis, ἡ διαφθορὰ νεὸς, *idem.*
Interius, ἐνδοτέρω.
Interlabor, διαπίπτω, *Xen.* παρεμπίπτω.
Interlino, καταλείφω, *Gal.*
Interlocutio, ἡ διαλογὴ, ῆς, ἡ διάλεξις.
Interloquor, διαλέγομαι, *Bas.* παρενοχλῶ λέγοντι, *N. T.* διαλέγομαι.
Interlucatio, ἡ διαφώτισις, εως, *Theophr.*
Interluceo, παρεμφαίνω.
Interluco, διακαθαίρω, *Theophr.*
Interlunium, ἡ μιλὴ Σελήνη.
Interluo, διαῤῥέω, *Isocr.*
Intermedius, a, um, ὁ καὶ ἡ διάμεσος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀνάμεσος, ου, *Herodot.*
Intermeo, διοδεύω, *Symf.*
Intermico, διαλάμπω, *Isocr.*
Interminor, διαπειλέω, alicui, τινὶ, *Æschin.* ἐμβριμῶμαι.
Intermiſceo, ἐγκαταμίγνυμι, alicui, τινὶ, *Lucian.*
Intermiſſio, ἡ διάλειψις, εως, τὸ διάλειμμα, ατος, *Plut.*
Intermitto, διαλείπω, breve tempus, μικρὸν χρόνον, *Theophr.* intermittens pulſus, διαλείπων σφυγμὸς, *Gal.* fine intermiſſione, ἀδιαλείπτως, *N. T.*
Intermolior, παραπόλλυμαι, *Lucian.*
Intermuralis, e, ὁ καὶ ἡ μεσότειχος, ου.
Internaſcor, διαγινώσκομαι.
Internecinus, a, um, ὁ καὶ ἡ φανόλεθρος, ου, *Eur.*
Interneccio, ἡ φανολεθρία, ας, *Thuc.* ἡ ἐξόλεσις, εως, *Dem.* cum interneccione, φανερὰ λύβρει.
Interneco, ἐξολεθρεύω, *N. T.*
Internoſco, διαγινώσκω, *Aristoph.*
Internuncio, διαγγέλλω, *Plut.*
Internuncius, ὁ διάγγελος, ου, *Bud.*

Interò, ἐκτρέπω, aliquid, τι, *Xen.*
Interpellatio, ἡ παρενόχλησις, εως.
Interpellò, παρενοχλέω, aliquem, τινὰ, *Plut.* τινὶ, *N. T.*
Interpolatio, ἡ ἀναπλήρωσις, εως, ἡ ἐπανόρθωσις, εως, *Dem.*
Interpolo, ἀναπλήρωμι, *Isocr.*
Interpono, ἐμβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.*
Interpositio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς, ἡ παρεντίθεσις, εως.
Interpres, ὁ ἑρμηνεὺς, έως, *Xen.* ὁ ἑρμηνεύτης, ὁ, *Plato*, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.* per interpretem loqui, διὰ ἑρμηνέως λέγειν, *Æl.*
Interpretamentum, τὸ ἑρμήνευμα, ατος, *Eurip.*
Interpretatio, ἡ ἑρμηνεία, ας, μετάφρασις, εως.
Interpretor, ἑρμηνεύω, aliquid, τὸ, *Galen.* μεθερμηνεύω, *Polyb.* Latine, μεταφράζω εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων φωνὴν, *Plut.* in bonam partem, ὑπολαμβάνω εἰς τὸ ἐυσεβέστερον, *Nax.* ξενίζομαί τι τρὸς τὸ εὐφημον, in malam partem aliquid, ὑπολαμβάνω τι ὅπη τὸ χεῖρον, *Arist.*
Interpunctio, ἡ διάστιξις, εως.
Interpunctum, τὸ διάστιγμα, ατος.
Interpungo, διαστίζω, *Arist.*
Interquiesco, ἡσυχάζω, *Thuc.* διαπαύομαι, *Plato.*
Interregnum, ἡ μεσοβασιλεία, ας, *Plut.*
Interrex, ὁ μεσοβασιλεὺς, έως, *Plut.*
Interritus, a, um, ὁ κ ἡ ἀδεὴς, ής, ές, *Lucian.*
Interrogatio, ἡ ἐρώτησις, εως, *Arist.* το ἐρώτημα, ατος, *idem*, ἡ ἐπερώτησις, εως, *N. T.*
Interrogatiuncula, τὸ ἐρωτημάτιον, ου.
Interrogo, ἐρωτάω, aliquem aliquid, τινὰ τι, *Plut.* libenter, ἡδέως, perspicuis verbis, *Cæsar* cum indignatione, ἀγανακτήσας, *Dem.* ποιέομαι ἐρώτησιν τινὰ, *Isocr.* de aliqua re, ἐρωτάω περί τινος, *Lucian.* πυνθάνομαί τινος τι, s. περί τινος, *Plut.*
Interrumpo, διαρρήγνυμι, s. διαρήσσω, *Luc.*
Interrupte, ζωστόμως, κοπτόμως.
Interscindo, διαχίζω, *Xen.* pontem, διακόπτω γέφυραν, *Polyb.*
Interseco, διατέμνω, *Plato.*
Intersectio, ἡ διατομὴ, ῆς.
Interscpio, διαφράσσω, *Herodian.*
Intersero, παρεμφυτεύω, σπείρω, *Lucian.*
Interspergo, ἐνδιασπείρω.
Interspiratio, ἡ διαπνοὴ, ῆς, *Al. Aphr.* sine interspiratione, ἀπνευσὶ, *Athen.*
Interspiro, διαπνέω, *Phrlo.*
Interstitium, τὸ διάστημα, ατος, *Plato.*
Interstrepo, διαψοφέω.
Interstum, πάρειμι, rebus, τοῖς πράγμασι, *Dem.* alicui rei, ὅτῳ τινὶ, *Xen.* πρός τι, *id.* παραζεύγνυμαί τινι, *Æschin.* i. e. differo, διαφέρω. Confer *Differo*, item *Interest.*
Intertextus, a, um, ὁ κ ἡ πάρυφος, ου, *Poll.*
Intertignium, τὸ μεσόδωκιον, ου.
Interturbatio, ἡ διατάραξις, εως, ἡ ὄχλησις, εως, *Plato.*
Interturbo, διαταράττω, aliquid, τι, *Plut.* urbes, χωλίω τὰς πόλεις, *Isocr.* aliquem, ἀκυρόω τινα. *Dem.*
Intervallum, τὸ διάστημα, ατος, *Plato*, τὸ διάλειμμα, ατος, *Plut.* ex intervallis, ἐκ διαλειμμάτων, *Æl.* per intervallum, διαφαδὸν, *Hom.*
Intervenio, ἐπέρχομαι, *Plut.*
Interventus, us, ἡ ὁπάλυσις, εως.
Interverto, ὑποξαιρέομαι, *Lucian.* aliquid, *Corrupto* τι, *Xen.*
Interula, ὁ χιτωνίσκος, ου, *Plut.*
Intestate, ἀδιαθέτως.
Intestatus, a, um, ὁ κ ἡ ἀδιάθετος, ου.
Intestinum, τὸ ἔντερον, ου, *Dioscor.* intestina, τὰ ἐγκατα, ων, *Lucian.* τὰ σπλάγχνα, ων, *N. T.* τὰ ἐντόσθια, ων, *Lucian.*
Intestinus, ὁ ἔνδοθι, ὁ ἔσω, bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Intexo, ἐμπλέκω, alicui, τινὶ, *Eurip.* ὑφαίνω, *Athen.*
Intime, ἐνδοτάτω.
Intimus, a, um, ἐνδότατος, άτη, ατον, *Herodian.* ἐσώτατος, άτη, ατον, sc. amicus, ὁ οἰκειότατος, α, ον, *Thuc.* μύχατος, η, ον.
Intinctus, us, τὸ ἐμβαμμα, ατος, *Xen.*
Intingo, ἐμβάπτω, in aliquid, εἴς τι, *Aristoph.*
Intolerabilis, e, ὁ κ ἡ δύσοιστος, ον, *Strabo.* ὁ κ ἡ ἐπαχθὴς, ἐς, *Dem.* ὁ κ ἡ ἀφόρητος.
Intolerandus, a, um, ὁ κ ἡ ὑφίρδητος, ου, *Dem.*
Intolerans, vide *Impatiens.*
Intolerantia, vide *Impatientia.*
Intono, βροντάω.
Intonsus, a, um, ὁ κ ἡ ἀκάρτος, ου, *Julian. Apost.* ἀκρατόκομος, ον.
Intorqueo, ἀναστρέφω, aliquid, τὶ, *Thuc.* προβάλλω τι, *Plut.* συστρέφω τι, *Plut.*
Intorte, ξωστρεμμένως, *Aristot.*
Intra, ἐντὸς, murum, τείχους, *Isocr.* vallum, ἔσω τῦ χάρακος, *Plut.*
Intractabilis, e, ὁ κ ἡ ἀμεταχείριστος, ον, *B. S.*
Intremisco, ἐντρομέομαι, τρέμω, *Plut.*
Intrepide, ἀδεῶς, *Lucian.* ἀφόβως, *Dem.* respondeo, ἀπρεπὲς πάνυ κ ἐμμελὲς ἀναπνέομαι, *Æl.*
Intrepidus, a, um, ὁ κ ἡ ἀδεὴς, ἐς, *Isocr.* ὁ κ ἡ ἀθαμβὴς, ἐς, *Plut.* ὁ κ ἡ ἄφοβος, ον, *id.*
Intrico, ἐμπλέκω, *Gal.*
Intrinsecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν, *Dem.*
Intrita, τὸ μυστὸν, s. μυττωτὸν, ῦ, *Dioscor.*
Intrò, ἔσω, *Dem.*
Intro, as, εἰσέρχομαι, *Plato.* in aliquid, εἰσέιμι εἴς τι, *Dem.* ἐμβατεύω εἴς τι, *idem.*
Introcludo, vide *Includo.*
Introdo, ἐνδύομαι, *Eurípid.*
Introduco, εἰσάγω, aliquem, τινὰ, *Æl.*
Introductio, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς. *Synes.*
Introeo, εἰσέρχομαι, *Plato.* Conf. *Intro.*
Introfero, εἰσκομίζω, *Xen.*
Introgredior, idem quod *Intro.*
Introitus, ἡ εἴσοδος, ου, *Plut.* ἡ εἴσδυσις, εως, *Aristot.*
Intromitto, εἰσοικίζω, *Polyb.*
Introrepo, εἰσέρπυζω, *Plut.*
Introrsum vel introrsus, εἰς τὸ ἔσω.
Introrumpo, εἰσθιάζομαι, in domum, εἰς οἶκον, *Plut.*
Introspicio, καθοράω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἐφοράω τι, *Dem* ὄπισκιπεω τι, *Gal.* in sepulchrum, παρακύπτω εἰς μνημεῖον, *N. T.*
Introvoco, εἰσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Aristoph.*
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* βλέπω εἴς τινα, *id.* πρὸς τινα, *Plut.* aliquid, ὀπτεύω εἴς τι, *Æschin.* πρός τι, *Plato*, ἐνορᾶν τινὶ, *Xen.*
Intuitus ἡ ὄψις, ἡ ὄψις.
Intumeo, s. Intumesco, ἐξοιδέω, *Lucian.* διοιδαίνομαι, *id.* ἐξογκόομαι, *Herodot.*
Intumulatus, a, um, vide *Insepultus.*
Inturbatus, a, um, ὁ κ ἡ ἀτάραχος, ου, ὁ κ ἡ ἀτάρακτος, ου.
Intus, ἔνδον, esse, εἶναι, *Dem.* juvare, ἐνδοθεν συμπράττειν, *id.* i. e. domi, οἴκοι, *Plut.*
Intutus, a, um, ὁ κ ἡ ὀπισφαλὴς, ἐς, *Plut.*
Intybum, ἡ ζωρὶς, ίδος, *Dioscor.*
Invado, ἐπέρχομαι, aliquem, τινὰ *Aristot.* aliqua re, πρός τινά τινι, *Thuc.* regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, *Xen.* ἐπιπηδάω χώραν, *Plut.* ἐπίζαπω χώρας, *Dem* ὅτῳ τῶν χωρῶν, *id.* invadit me timor, ἐπέρχεταί μοι δέος, *Lucian.* invasit illum pestis, ἡ νόσος ἐπέπεσεν αὐτῷ, *Thuc.*
Invalesco, ἐπιῤῥώννυμαι, *Dion. Halicarn.* αὐξομαι, *Xen.*
Invaletudo, ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Dem.* ἡ ἀσθένεια.
Invalide, ἀσθενῶς, *Dem.*
Invalidus, a, um, ὁ κ ἡ ἄῤῥωστος, ου, *Isocr.* ὁ κ ἡ ἀσθενὴς, ἐς, *Dem.*
Invariabilis, e, ὁ κ ἡ ἀντιστρόφως, ον, *Aristot.*
Invasio, ἡ ἐπίλασις, εως, *Lucian.* ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Isocr.*
Invectio, ἡ εἰσκομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, *id.*
Invectivus, a, um, συλλογιστικὸς, ὴ, ὸν, oratio, λόγος, *Nax.* ἡ συλλογισμὸς, εως.
Invectus, us, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Thuc.*
Inveho, εἰσκομίζω, *Xen.* ἐπάγω, *Thuc.* inveho, i. e. maledictis lacero, ὀνειδίζομαι in aliquem, εἴς τινα, *Gal.* λόγον ἐποφέρω τινὶ, *Thuc.* ἐπιτίθημί τινι, *Isocr.*
Invenio, εὑρίσκω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἐξευρίσκω τι, *idem.*
Inventarium, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *Dem.*
Inventio, ἡ εὕρησις, εως, *Plut.*
Inventiuncula, τὸ εὑρημάτιον, ου, *Plut.*
Invenuftus, ὁ κ ἡ ἄμουσος, ον, ἀχάριτος.
Inventor, ὁ εὑρετὴς, οῦ, *Isocr.* ὁ ἐφευρετὴς, ὲ, *N. T.*
Inventum, τὸ εὕρημα, ατος, *Plato.*
Invenuste, ἀχαρίτως.
Invenuftus, a, um, ὁ κ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.* ὁ κ ἡ ἀναφροδίτος, ον, *Lucian.*
Inverecunde, ἀναιδέως, *Plato.* Conf. *Impudenter.*
Inverecundia, ἡ ἀναιδεία, ας, *Dem.* Conf. *Impudentia.*
Inverecundus, a, um, ὁ κ ἡ ἀναίδεος, ον, *Dem.* Conf. *Impudens.*
Inversio, ἡ ἀναστροφὴ, ῆς.
Inverto, καταστρέφω, *Liban.* ἐκστρέφω, *Aristoph.*
Invefperascit, ἑσπέραζε, ἑσπέρα γίνεται, *Xen.*
Investigatio, ἡ ἐχνεύσις, εως, *Xen.* ἡ ἔρευνα, ης, *Aristot.* ἡ ἐξέτασις.
Investigator, ὁ ἀνιχνευτὴς, οῦ.
Investigo, ἐξιχνεύω, latentem, λανθάνοντα, *Plut.* feras, *Sapir.* *Lucian.* peccata, ἁμαρτίας, *Plut.* ἐξετάζω τὰ ἁμαρτήματά τινος, *Isocr.* aliquid, ἀναζητέω τι, *Isocr.* aliquem, ἐρωτάω τινὰ, *Xen.*
Investimentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, *N. T.*
Investio, ἐνδύω, *Xen.*
Inveterasco, παλαιόομαι, *Gal.*
Inveteratio, ἡ παλαιωσις, εως, *Plut.*
Invetero, παλαιόω, i. e. invalesco. Vide *Invalesco.*
Invicem, ἀλλήλων, οις, ας, *Dem.*
Invictus, a, um, ὁ κ ἡ ἀήττητος, ον, *Dem.* ὁ κ ἡ ἄμαχος, ον, *id.* ὁ κ ἡ δυσμάχητος, ον, alicui, τινὶ. *Isocr.* ὁ κ ἡ ἀνίκητος.
Invide, φθονερῶς, *Xen.*
Invidentia, ὁ φθόνος, ου, *Dem.* Conf. *Invidia.*
Invideo, φθονέω, habenti aliquid, ἔχοντί τι, *Isocrat.* commodis alicujus, ὅτι τοῖς ἀγαθοῖς τινος. *id.* alicui aliquid, τινί τινος, *id.* βασκαίνω τινί τινος, *Lucian.* Confer *Invidia.*
Invidia, ὁ φθόνος, ου, *Dem.* ἡ βασκανία, ας, *id.* & æmulatio, φθόνος κ φιλονεικία, *id.* & odium, φθόνος κ δυσμένεια, *Isocr.* invidiam concitare alicui re aliqua, ζωπύρειν τινὶ φθόνον τινὶ, *Dem.* ἐμπίπτειν τινι φθόνος πρὸς τινος, *Isocr.* habere, ἔχειν φθονον, *id.* conficere se invidia, ἀσωτεῖν φθονον ἐν ἀλλήλοις, *Dem.* obnoxium esse invidiæ, ὑπόκεινται τισι φθόνοι, *id.* absit invidia dicto, ἀπέστω τῦ λόγου φθόνος, *id.* invidia carens, ὁ κ ἡ ἀφθονος, ον, *Herodot.*
Invidiosa φθονερὰς, accipere aliquid, δέχεσθαί τι, *Dem.* ὑπερφθονῶς, *Thuc.*
Invidiosus, a, um, ὁ κ ἡ ὀλιγαθονος, ον, pro sessio, κλῖμα, *Plato*, ὁ κ ἡ βάσκανος, ον, res, βάσκανον πρᾶγμα, *Dem.*
Invidus, a, um, φθονερὸς, ά, όν, *Plut.* ὁ κ ἡ βάσκανος, ον, homo, ἄνθρωπος, *Dem.* erga aliquem, βασκαίνων, ουσα, ον, τινὰ, *Isocr.*
Invigilo, ὑπαγρυπνέω, *Lucian.* studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Inviolabilis, e, ὁ κ ἡ ἀνιερόσυλος, ον, *Plut.*
Inviolabiliter, ἀνιερόσυλως.
Inviolatus, a, um, ὁ κ ἡ ἀνιερόσυλος, ον, *Plut.*
Invisibilis, e, ὁ κ ἡ ἀόρατος, ον, *Isocr.* ὁ κ ἡ ἀφάνατος, ον, *Plut.*
Invifo, ὀπτανομέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ἐπισκοπέω τινὰ, *Isocr.* ægrotantem, ἐπισκοπέομαι ἡ ἀσθενήσαντα, *N. T.*

Invisus,

Invifus, a, um, ὁ καὶ ἡ δύσκλητος, ον, *Plut.* i. e. invidiosus, ὁ καὶ ἡ ἐπίφθονος, ον, *Dem.* alicui, ὁ καὶ ἡ ἀπεχθὴς τινι, *Isocr.* Deo & hominibus, ἐχθρὸς Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, *Dem.*

Invitabilis, e, ἐφολκὸς, ὴ, όν, *Ælian.* προσκλητικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Invitatio, ἡ πρόσκλησις, εως, ad cœnam f. epulum, ἡ ἐπίκλησις, εως, *Dem.*

Invite, Invito, ἀκουσίως, *Dem.* ἀκοντὶ, *id.*

Invito, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, ad cœnam, καλέω τινὰ ὅπι τὸ δεῖπνον, *Dim.* πρὸς τὸ δεῖπνον, *idem*, παραγίλλω εἰς τὸ δεῖπνον, *Lucian.* i. e. *allicio.* Vide *Allicio.*

Invitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκούσιος, ον, *Dem.* ἄκων, ουσα, ον, *id.* non volens, sed quam maxime invitus, οὐχ ἑκὼν, ἀλλ' ὡς οἷόν τὸ μάλιστα ἄκων, *idem.* οὐχ ἑκὼν ἀλλὰ βιαζόμενος, *Isocr.* servio alicui, οὐχ ἑκὼν, ἀλλὰ ἀναγκαζόμενος δουλεύω τινὶ *id.* invitis & recrentibus aliquibus facere aliquid, ἀκόντων τινῶν καὶ λυπουμένων ποιεῖν τι, *Dem.* invitis nobis, ἡμῶν, *Isocr.*

Invius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄοδος, ον, *Xen.* locus, ἡ ἀνοδία, ας, *Ephilo.* τὸ ἄβατον, ου, *Diod. Sic.*

Inula, τὸ ἑλένιον, ου, *Dioſc.*

Inultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεκδίκητος, ον, *Eaſ.* ὁ καὶ ἡ ἀτιμώρητος.

Inumbro, ἐπισκιάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* τινὶ, *ibid.* καταισκιάζω τινὰ, *Herodot.*

Inunctio, ἡ ἐπάλειψις, εως, ἡ κατάχρισις, εως, *Al. Aphr.*

Inundatio, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Plato.*

Inundo, πλημμυρία, *Plut.* ὑπερπλημμυρία, *id.* κατακλύζω, *Xen.*

Inungo, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω, *Lucian.* καταχρίω, *Gal.*

Invocatio, ἡ ὀνόμασις, εως, *Lucian.* Dei, ἡ θεοκλύτησις, εως, *Suid.*

Invocatus, a, um, i. e. non vocatus, ὁ καὶ ἡ ἀκλητος, ον, *Athen.*

Invoco, καταπαλέω, *Plut.* Deum, ἐπικαλέω Θεὸν, *Herodian.* προσκυνέω Θεὸν, *N. T.* Deum, *Dem* ut Deum Quirinum, θεοκλυτέω τὸν Κυρῖνον, *Plut.*

Involo, ἐσπηδάω, εἰσπετάομαι, *Ariſtot.*

Involo εἰσπτομαι, εισπτασομαι, *Ariſtot.* i. e. *invado.* Vide *Invado.*

Involucrum, τὸ εἴλημα, ατος, τὸ ἐπίλημα, ατος, *Hippocr.*

Involucratus, a, um, idem quod *Intritus*

Involvolus, ου, ὁ, *Ammon.*

Involvo, ἐγκυλίω, aliqua re, εἴς τι, *Xen.* ἐγκυλίδεω, *Lucian.* aliquem calamitatibus, συμφοραῖς, *Isocr.* malis, ἐμπλέκω τινὰ κακοῖς, *id.m*, tenebris aliquid, σκότῳ τι, *Plut.* ἐπισκιάζω τινὶ, *Philo.*

Involutio, ἡ ἐγκυλίδησις, εως, *Plut.*

Inuibane, ἀκέμφας, *Plut.* ἀγρόικος, *Theocrit.*

Inuibanus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγροικος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ον, *idem.*

Inuro, ἐγκαίω, καυτηριάζω, *N. T.* alicui ignominiam, προσρίζομαί τινι ὄνειδος, *Plut.* maculam, ἀμαυρόω τινὶ αἰσχύλῳ, *Plato.*

Inuſitate, ἀπόως, *Thuc.* ἀσχέτως.

Inuſitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, ες, *Dem.*

Inuſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔγκαυστος, ον, ἐπιφαύσει, ἔσσα, ὲν, *Gal.* nota, τὸ ἐγκαυστὸν, ου, ατος, *Plato.*

Inuidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄχθος, ον, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνιαρὸς, ος, τινὶ, *idem*, & pernicioſus alicui, ὁ καὶ ἡ ἐπίφορος καὶ βλαβερὸς τινὶ, *idem*, ὁ καὶ ἡ ἀλυσιτελὴς, ες, alicui, τινὶ. *id.*

Inutilitas, ἡ ἀχρηστία, ας, *Appian.*

Inutiliter, ἀχρήστως, ad vitam, πρὸς τὸν βίον, *Dem.*

Invulnerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀτρωτος, ον, *Maccab.*

Invulneratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτρωτος, ον, *Philo*, ὁ καὶ ἡ ἀθραυστος, ον, *Plut.*

Io, Io! Io! ἰὼ, ἰοὺ, *Plato.*

Iocatio, ἡ παιδιὰ, ας, *Plut.*

Jocor, παίζω, *Dem.* in aliquem cavillando, διὰ γραμμάτων εἰς τινα, *Plut.* cum aliquo, σπουδάζω τινὶ, *Plato.*

Jocoſe, παιδιαδῶς, παιγνιδῶς.

Jocoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ παιδιάδης, ες, *Ariſtot.* γελοῖος, α, ον, in rebus jocoſis ſeria agere, Σπουδάζειν ἐν τοῖς γελοίοις, *Plut.*

Jocularis idem quod *Jocoſus.*

Joculariter, παιγνιωδῶς.

Joculor, παίζω, *Plut.* ἀρτία λέγω, *Ariſtot.* χαρίεντα εἶπον, *Plato.*

Jocus, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Plut.* ſerio an joco hoc dicit, Σπουδάζῃ ταῦτα, ἢ παίζῃ, *Plato.* per jocum aliquid dico, λέγω τι παίζων, *Ælian.*

Ipſe, a, um, αὐτὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ego ipſe, ἐγὼ αὐτὸς, *Dem.* hic ipſe, οὗτος αὐτὸς, *id.* civitas a ſe ipſa, ἡ πόλις αὐτὴ παρ' αὑτὴν, *id.* (2) mei ipſius, ἐμαυτῦ, ῆς, ῦ, periclitor de meo ipſo, κινδυνεύω ὑπὲρ ἐμαυτῦ, *Iſocr.* (3) tui ipſius, σεαυτῦ, ῆς, ῦ, *Dem* Coutū, ῆς, ῦ, *Iſocr.* (4) ſui ipſius, ἑαυτῦ, ῆς, ῦ, *Dem.* αὑτὸς, ῆς, ῦ, *Iſocr.*

Ira, ἡ ὀργὴ, ῆς, *Dem.* ὁ θυμὸς, οῦ, *id.* ἡ χολὴ, ῆς, *id.* magna ſ. gravis, ὀργὴ μεγάλη, *Dem.* maxima, μεγίστη, *id.* ἰσχυρὰ, *id.* immortalis, ἀτιμωρος, *Iſocr.* levis, μικρὰ, *Dem.* & odium, ὀργὴ καὶ μῖσος, *Iſocr.* & ſtomachus, ὀργὴ καὶ θυμὸς, *id.* & indignatio, ὀργὴ καὶ χολὴ, *Dem.* ad iram concitari contra aliquem, παροξύνεσθαι πρός τινα, *id.* ad iram provocare, εἰς ὀργὴν παροξύνειν, *Ariſtot.* εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι, *Lucian.* concitare, εἰς ὀργὴν προάγειν, *Ariſtot* εἰς ὀργὴν καθίστασθαι, *Ariſtot.* ira defervelcit, παροξυσμὸς καὶ παρανοία τὸ τῆς ὀργῆς, *Xen.* iram concoquere, ὀργὴν πεπαίνειν, *Xen.* delinere ab ira, παύειν τῆς ὀργῆς, *Iſocr.* Conf. *Incundo.*

Iracunde, ὀργίλως, *Dem.* δυσκόλως, *id.* πικρῶς, *id.*

Iracundia, ἡ ὀργιλότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ ὀργὴ, ῆς, *Dem.* ὁ παροξυσμὸς, οῦ, *N. T.* iracundiam concipere adverſus aliquem, λαζεῖν ὀργὴν ὅτι τινα, *Dem.* excitare, παροξύνειν ὀργὴν, *idem*, explere, ἀναπληροῦν ὀργὴν, *id.* alicujus experiri, πειρᾶσθαι τῆς ὀργῆς τινος, *id.* iracundia effierri, ἐξω φέρεσθαι ὑπ' ὀργῆς, *Iſocr.*

Iracundus, a, um, ὀργίλος, η, ον, *Ariſtot.* θυμὸν ἔχων, ουσα, ον, *Ælian.* Confer *Ira cundia.*

Iraſcor, ὀργίζομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* χαλεπαίνω τινὶ, *Plut.* πρός τινα, *Xen.* ἀγανακτέω τινὶ, *Plut.* κατά τινος, πρός τινος, *Plut.* ob aliquid, ἀγανακτέω διά τι, *Plut.* ὀργίζομαί τινι ἀγανακτέω ὅτι τινι, *Dem.* ἀγανακτέω τῷ χαλεπῶς φέρω τι, *id.*

Irate, δι' ὀργῆς, πρὸς ὀργὴν, dixit, εἶπε, *Plut.*

Iratus, a, um, ὀργιζόμενος, ένη, ενον, *Dem.* θυμούμενος, ένη, ενον, *id.* in aliquem, παροξυνθεὶς κατά τινος δι' ὀργὴν, *Plut.*

Iris, ἡ ἶρις, ιδος, *Ariſtot.*

Ironia, ἡ εἰρωνία, ας, *Ariſtot.*

Ironice, εἰρωνικῶς, loquor, ἐπειρωνεύομαι, *Appian.*

Ironicus, a, um, εἰρωνικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*

Irradiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, *Plut.*

Irradio, ἀκτινοβολέω, *Athen.*

Irrationabilis ſ. irrationalis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλογος, ον, *Ariſtot.*

Irrationabilitas, ἡ ἀλογία, ας.

Irrauciſco, βραγχιάω, *Ariſtot.* βράγχοις διίσκομαι, *idem.*

Irreconciliabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλακτος, ον, hoſtis, ἐχθρὸς, *Dem.*

Irreconciliabiliter, ἀκαταλλάκτως, bellare, πολεμεῖν, *Dem.*

Irrefutabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνατίρρητος, ον, *Plut.*

Irreligioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσεβὴς, ες, *id.*

Irremeabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνοδος, ον.

Irremediabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ον, *Plut.*

Irremiſſe, ἀδιαλείπτως, *N. T.*

Irreparabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεπισκεύαστος, ον.

Irrepertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεύρετος, ον.

Irrepo, παρεισπίπτω, *Dem.* ad aliquid, εἰσρέπω ὅπί τι, *Ariſtoph.* ad imperii ſucceſſionem, παραδύω ὅπί τὴν διαδοχὴν τῆς ἡγεμονίας, *Plut.*

Irreprehenſibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμεμπτος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιτίμητος, ον, *id.*

Irreprehenſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέλεγκτος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀμέμπτος, ον, *N. T.*

Irrequietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπαυστος, ον, *Plato.*

Irreſolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, ον, *Plato.*

Irreſolutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, ον, *Ariſtot.*

Irretio, ἐμπλέκω, aliqua re, τινὶ *Dem.* περιβάλλω τινὶ, *Iſocr.* aliquid, ζημίαν τι, *Xen.*

Irretortus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάστροφος, ον, *Plut.*

Irreverens, ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, ές, *Dem.*

Irreverenter, ἀναιδημόνως, *Gal.*

Irreverentia, ἡ ἀναιδεία, ας, *Dem.*

Irrevocabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμεταπτωτος, ον, *Plut.*

Irrevocabiliter, ἀμεταστρέπτως, *Maxim.*

Irrideo, καταγελάω, alicujus ſimplicitatem, τινὸς εὐηθείας, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Iſocr.* χλευάζω τινὰ, *Dem.* inſolenter, ὑβριστικῶς παρακλευάζω τινὰ, *idem*, ὑπερκόπτω τινὰ, *Lucian.*

Irridicule, ἀκαταγελάστως, *Æſchin.*

Irrigatio, ἡ ἄρδευσις, εως, *Theophr.*

Irrigo, ἀρδεύω, *Theophr.* ὑρδα, *Plut.* βρέχω, διΐημι.

Irriguus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταῤῥυτος, ον, rogo fluvius, χώρα ποταμοῖς, *Plut.*

Irrito, ὁ χλευασμὸς, οῦ, *Dem.* ἡ χλεύασις, εως, *Ariſtot.* ὁ κατηχλωσ. ὁ διασυρμὸς.

Irritor, ὁ χλευαστὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Irritabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐρίθης, ες, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ ὑπερόμητος, ον, *Ariſtot.*

Irritamentum, τὸ ἐρεθισμα, ατος, *Appian.*

Irritatio, ἡ παροξυσμὸς, οῦ, *N. T.* ὁ ἐρεθισμὸς, οῦ, *Hippocr.*

Irrito, ὀργίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.* contra aliquem, ἐξοργίζω τινὰ πρός τινα, *id.* παροξύνω τινὰ ὅπί τινα, *Plut.*

Irritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκυρος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπρακτος, ον, *Lucian.* facio aliquid, ἄκυρόν τινος τι, *Dem* ὁ καὶ ἡ ἀνίωτος, ον, irritos conatus habeo, ἀνίωτα πράγματα ἔχω, *Dem*

Irroboro, ὑπερρώννυμι, *Thuc.*

Irrogatio, ἡ ἐπίθεσις, εως, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, *Thuc.*

Irrogo, ἐπιτίθημι, mulctam, τίμημα, *Iſocr.* ἐπιβάλλω ἐπιβολὴν, *Xen.*

Irroro, ἐπιδρόσ ζω, ἐπιῤῥέω, *Al. Aphr.*

Irrumpo, εισπίπτω, in aliquid, τινὶ, *Thuc.* ἐμβάλλω εἰς τι, *Iſocr.* ἐφ ρμάω τινὶ, *Plut.*

Irruo, εισπίπτω, in aliquid, τινὶ, *Thuc.* in regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, *Xen.* προσβάλλω τῇ χώρᾳ, *Plut.* ἐπιπηδάω τῇ χώρᾳ, *Plut.* εισπηδάω εἰς χώραν, in aliquem, ἐφορμάω τινὶ, *Plut* πρός τινα, *Xen.*

Irruptio, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἐμβολὴ ῆς, *id.* ἡ ὀθίλωσις, εως, *Lucian.* irruptionem facio, προσβάλλω τινὶ, *Xen.* Conf. *Invado, Irruo.*

Is, ea, id, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, *Dem.* ἰσ ipſe, ὁμοῖος αὐτὸς, *id.*

Iſagoge, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Iſocles, ὁ καὶ ἡ ἰσοσκελὴς, ἐς, *Ariſtot.*

Iſte, iſta, iſtud; idem quod *Is, ea, id.*

Iſtac, τῇδε, *Plut.*

Iſthmus, ὁ ἰσθμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Iſtic, iſtec, iſtoc, ὅστος, ὅστη, οῦτο, *Dem.*

Iſtic, ὡτοῦθι, *Dem.* ὡτοσὶ, *id.* ἐνθάδε, *id.*

Iſtinc, ἐκεῖθεν, *Dem.* ὡτοσὶθεν, *id.*

Iſto, ἐκεῖσε, *Dem.*

Iſtoc, ἐκεῖσε, *Dem.*

Iſtorium, αὐτοσε, *Plato.* πρὸς τῖνδε ἢ τόπον, *Plut.*

Ita, ὕτω, *ſequente Conſona*, ut ὕτως, *ſequente Vocali vel Diphthongo*, quemadmodum——ita, ὥσπερ——ὕτω, *Dem.* ita——ut, ὕτως——ὥς, *id.* ita autem conſiderate ὕτως ὁ Σκοπιτὴς, *id.* aliis ita, aliis aliter videtur, τοῖς μὲν δοκῇ οὕτως ὁ τοῖς δὲ ἄλλῃ, *id.* ita me dii amentiam, ὡ θεοὶ θεοὶ, *Dem* μὰ τοὺς θεοὺς, *id.* ita ſe hæc habent, ὕτω τοῦτ' ἔχει, *id.* ita, ut, τοσοῦτον, ὅσον, *Iſocr.* ὕτως, ὡς, *id.* ὕτως, ὥστε, *Æſchin* ita gloriati ſunt, quaſi omnes vicerint,

ριον, τοσᾶτον ἐφάνησαν, ὅσονπερ ἂν εἰ φάσγανα ἐκτάσαν, *Ifocr.* itane? ὧς ἄσοφος ; itane tetra quicem? πῶ ἄρτος ἡ γῆ ; *Xen.*

Itaque, ἀρα ἄν, *Plato.* Conf. *Ergo.*

Item, ὁμοίως, *Plato.*

Iter, ἡ πορεία, ας, *Plato.* ἡ ὁδός, ῦ, *Dem.* ἡ φοίτησις, ας, *Xen.* facio pedibus, πεζὸς μαι τὴν ὁδὸν, *Xen.* teria, χῶρα, *Thuc.* longum, μακρὰν ὁδὸν, *Iſocr.* trium dierum, ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, ſubmanter, πορεύειν πεζὸν ἐπὶ σταδίους, *Herodian* per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, *Plato*, per vigiuti, διὰ τῆ νυκτὸς, *Ariſt.* διερχομαι χάραν, *Plato*, conficere, περιέρχεσθαι ὁδὸν, *Plato.*

Iteratio, ἡ ἀνάληψις, εως, *Ariſtot.*

Iterum, πάλιν, *Dem.* αὖ, *id.* αὖθις, *id.* atque iterum, αὖθ ; καὶ πάλιν.

Itidem, ὡσαύτως, *Plato.*

Itinerarius, a, um, ὁδοιπορικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* hinc Itinerarium, τὸ ὁδοιπορικὸν, ſc. βιβλίον.

Itio, ἡ πορεία, ας, *Plato.*

Jubar, ἡ λαμπηδὼν, ὀνος, *Ariſtot.* equi ſ. muli, ἡ λοφιὰ, ᾶς. *id.*

Jubar, τὸ ζῶλας, ατος, *Ariſtot.*

Jubatus, a, um, χαιτήεις, ἐσσα, ἐν.

Jubeo, κελεύω, alicui, τινὶ, *Plato*, alicui aliquid κελεύομαί τινι πῶί τινος, *Iſocr.* vos nominatim, διακελεύομαι ὑμῖς μηκυνεῖν, *idem*, te ſalvere, εὐπράττειν, ὑγιαίνειν.

Jubilo, ἀγαλλιάομαι.

Jubilum, τὸ ἀγάλλιαμα, ατος.

Jucunde, ἡδέως, *Dem.*

Jucunditas, ἡ ἡδυ ὴ, ῆς, *Theophr.* ἡ τρυφότης.

Jucundor, ἡδύνομαι, *Athen.* aliqua re, ἡδομαί τινι, *Xen.* ὅτι τινι, *id.*

Jucundus, a, um, τρυφερὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.* ἡδὺς, εῖα, ὺ, alicui, τινὶ, *Dem.* κεχαρισμένος, ένη, ένον, τινι, *id.*

Judex, ὁ κριτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δικαστὴς, οῦ, *idem*, judicis officio fungor, δικάζω, *Iſocr.*

Judicatio, ἡ κρισις, εως, *Dem.*

Judicato, κρῖναι.

Judicatum, τὸ κρίμα, ατος, *N. T.* i. e. mulcta, ἡ κατάκρι ις, εως, *Dem.*

Judicialis, e, δικανικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* δικαστικὸς, ἡ, ὸν.

Judiciarius, a, um, δικαστικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Judicium, ἡ κρίσις, εως, *Ariſtot.* facio de aliquo, κρίσιν ποιοῦμαι πῶί τινος, *Iſocr.* rectum fero, ὀρθὴν τὴν δίκην δικάζω, *Dem.*

Judico, κρίνω, aliquem, τινα, *Plato*, aliquid, τὶ, *id.* aliquid ut leges poſtulant, δικάζω τὰ ἄξια τῆ νόμων, *Dem.* ſecundum leges, κατὰ τοὺς ὁ ους, *idem*, de aliqua re, πῶί τινος, *Iſocr.* κρίνω πῶί τινος, *Plato*, κρίσιν ποιοῦμαι πῶί τινος, *Iſocr.* ad gratiam, κρίσιν ποιοῦμαι πρὸς χάριν, *Iſocr.*

Jugalis, e, ὁ καὶ ἡ ζυγὸς, ὸν, equus, ἵππος, *Ariſtoph.*

Juganientum, τὸ ζύγωμα, ατος, *Polyb.*

Jugerum, τὸ πλέθρον, ὸν, *Diod. Sic.*

Jugis, e, ὁ καὶ ἡ ζωοτρὸς, ὸν, *Ariſtot.*

Jugiter, ζωοτρὸς, *Thuc.* διηνεκῶς.

Juglans, *arbor*, ἡ καρύα, ας, *Theophr. fructus*, τὸ κάρυον, ὸν, *id.*

Jugulatio, ἡ σφαγὴ, ῆς, ἡ σφαγὴ, ῆς, *Iſocr.*

Jugulator, ὁ σφαγὶς, ίδος, *Xen.*

Jugulo, σφάττω, *Isocr.* aliquem, σφαγιάζω τινὰ, *Dem* αὐχενίζω τινὰ, *Plato.*

Jugulum, ἡ δειρὴ, ῆς, *Herodot.* ἡ κλεὶς, δός, *Ariſtot.* τὸ κλεῖθρον.

Jugum, τὸ ζεῦγος, ους, boum, βοεικὸν, *Thuc.* montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.*

Julius, ὁ μεταγειτνιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἰούλιος, ου.

Jumentum, τὸ ὑποζύγιον, ου, *Thuc.*

Junceus, Juncidus, Juncinus, a, um, ὁ καὶ ἡ χλωρὸς, ὸν, χλοερὸς, ὰ, ὸν, *Heſych.*

Juncoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ χοινώδης, ες.

Junctim, ζευκτῶς, *Herod.*

Junctio, ἡ ζεῦξις, εως, ἡ ζυζυγία, ας, *Ariſtid.*

Junctura, ἡ ζύζυξις, εως, *Ariſtot.*

Juncus, ἡ χοῖνος, ου, *Theophr.*

Jungo, ζεύγνυμι, tauros aratro, ταύρους ὑπ' ἄροτρον, *Herodot.* ad currum, ὑφ' ἅρμα, *id* flumen ponte, σταθμὸν, *idem*, γέφυραν ἐπὶ τῷ σταθμῷ, *id.* alicui filiam, τινι τὴν θυγατέρα, *Appian.*

Junior, νεώτερος, ρα, ρον, *Dem.*

Juniperinus, a, um, ἀρκευθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, *Dioſc.*

Juniperus, i, ἡ ἄρκευθος, ου, *Dioſc.*

Junius, ὁ Ἑκατομβαιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἰούνιος, ου.

Junx, ἡ δαμάλη, ης, *N. T.*

Juramentum, ὁ ὅρκος, ου, *Dem.* τὸ ὅρκιον, ου, *Thuc.* & fides, ὅρκος, ἡ πίστις, *Dem.* juramentum alicui deferre, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ὅρκον, *Dem.* διδόναι τὴν ὅρκον πῶί τινος, *id.* & accipere, δέχεσθαι ὅρκον καὶ λαβεῖν, *id.* exigere ab aliquo, λαμβάνειν ὅρκον παρά τινος, *id.* δίκαιος ὅρκος, *id.* ſervare, φυλάττειν ὅρκον, *idem*, negligere, ἀμελεῖν τῶ ὁμόσαι ὅρκου, *id.* & violare, ὀλιγωρεῖν τῶ ὅρκου καὶ παραβαίνειν αὐτὸν, *Dem.* facere contra juramentum, ποιεῖν τι παρὰ τὸν ὅρκον, *id.* Conf. *Juro.*

Juratus, a, um, ὁμωμοσμένος, ένη, ένον, juſ jurandum, ὅρκος, *Dem.*

Juriſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, ος, *N. T.* ἐριστικὸς, ἡ, όν.

Jurgium, ἡ λοιδορία, ας, *Dem.* ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* τὸ νεῖκος.

Jurgo, ἐρίζω, *Plato*, cum aliquo, ζυλομαχῶ πρός τινα, *Nax.*

Juridicialis, e, δικαστικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*

Juridicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνδικος, ος, *Poll.*

Juriſconſultus, ὁ νομικὸς, ὸν, *Plut.*

Juriſdictio, ἡ δικαιολογία, ας, *Philo.* ἡ δικαιοδοσία, ας, *Polyb.*

Juriſprudentia, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἡ νομικὴ τέχνη.

Juro, ὀνυμι, alicui per omnes Deos, τινὶ θεόντας τους θεούς, *Dem.* per Jovem, ἀπόμνυμι Δία, *idem*, & promitto aliquid, ὀμνυμι καὶ ὑπισχνοῦμαί τι, *id.* ſancte, ὀμνυμι εὐόρκια, *id.* juſte, δίκαια, *id.* truſtia, μάτην, *id.* de aliqua re, ὅρκον ποιοῦμαι πῶί τινος, *Iſocr.*

Jurulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζωμώδης, ες.

Jus, *ſalutum*, ὁ ζωμὸς, οῦ, nigrum, μέλας, *Plut.* piſcium, ἰχθυηρὸς, *Lucian.* pingue adpre, πῖον πτίσιν, avium, ὀρνιθεῖος, *Athen.*

Jus, ἡ δίκη, ης, *Dem.* τὸ δίκαιον, ου, *idem*, ἡ Θέμις ιστος, *Iſocr.* τὸ Θεμιτὸν, οῦ, *id.* ſummum, τὸ ἀκριβέστατον, ου, *Ariſtot.* ſuum obtinere, τυγχάνειν τῆ δικαίας, *Dem.* tribuo, δικαιοδοτέω, *Plut.* dico alicui, τὰ κατὰ ὁρίζω τινι, *Dem.* adipiſci, ἀξιοῦσθαι τῆ δικαίου, *id.* perſequi, ἐπιδιώκειν τῆ δικαίου, *id.* in jus voco aliquem ob aliquid, δικάζομαι τινα πῶί τινος, *Lucian.* ἐγκαλῶ τινὶ, *Plut.* τινί, *Dem.* γράφομαι γραφὴν τινα, *Xen.* de jure reſpondeo alicui, τὰ νόμιμα ἐξηγοῦμαί τινι, *Dem.* uti jure ſuo, χρῶμαι τῆ δικαίου, *idem.*

Juſculentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζωμώδης, ες.

Juſculum, τὸ ζώμιον, ου, τὸ ζωμίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Jusjurandum, ὁ ὅρκος, ου, *Dem.* Conf. *Juramentum.*

Juſſum, τὸ ἐπίταγμα, ατος, *Dem.* ἡ ἐντολὴ, ῆς, *idem.* Conf. *Mandatum.*

Juſſus, us, idem quod *Juſſum.*

Juſta, τὰ ἐναγίσματα, ων, *Heſych.* τὰ νομιζόμενα, ων, facere ſeu perſolvere alicui, ποιεῖν τινι, *Xen* τὰ ζωμένα ποιεῖν τῆ τε τελευτησάσῃ. *Dem.*

Juſte, δικαίως, *Dem.* ἐπιεικῶς, *id.* ago, δικαιοπραγῶ, *Ariſtot.* factum, τὸ δικαίωμα, ατος, *id.*

Juſtificatio, ἡ δικαίωσις, εως, *N. T.*

Juſtifico, δικαιόω, *N. T.*

Juſtitia, ἡ δικαιοσύνη, ης, *Dem.* τὸ δίκαιον, ου, *id.* juſtitiæ & æquitati ſtudere, σπουδάζειν ἀεὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον, *Dem.* juſtitiam exercéo erga aliquem, ἀσκῶ τὴν δικαιοσύνην ἀεί τινα, *Iſocr.* juſtitiæ rationem habere, λόγον ποιοῦμαι τῆ δικαίου, *Dem.* non habere, ἀ φροντίζειν τῆ δικαίου, *id.*

Juſtus, a, um, δίκαιος, αία, ον, *Dem.* & incorruptus, καὶ ἀδωροδόκητος, *id.* omnino, πάνυ δίκαιος ἂν ὑ πράττειν, *id.* juſtum ſe præbere, παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, *Iſocr.* eſſe, fieri, εἶναι, γίγνεσθαι δίκαιον, *id.*

Juvamen, τὸ ὄνησμα, ατος, *Ariſtot.*

Juvat, i. e. *delectat*, τέρπει, *Plut.*

Juvenalia, τὰ νεανικὰ, ῶν.

Juvenca, ἡ δάμαλις, ιδος, *Plut.* ἡ πόρτις.

Juvencula, *virgo*, ἡ νεανὶς, ίδος. *Dem.*

Juvencelus, *ex ſortálicio*, ου, *Heſych.*

Juvencus, ὁ μόσχος, ου, *Athen.* ὁ ταῦρος, ου.

Juveneſco, νεάζω, *Greg.* νεανιεύομαι, *Xen.*

Juvenilis, e, νεανικὸς, ἡ, όν, animus, φρόνημα, *Dem.* νεανικὸς, ὰ, όν, *Plut.* νεάζων, ουσα, ον, *Philo.* ὁ καὶ ἡ μειρακιώδης, ους, *Iſocr.* ætas, τὸ νεαρὸν τῆ ἡλικίας, *Ælian.*

Juveniliter, νεανικῶς, νεαρῶς, *Lucian.* ἡδέως.

Juvenis, ὁ νέος, ᾶ, *Dem.* ὁ νεανίσκος, ου, *id.* ὁ νεανίας, ου, *id.* maturæ, ſ. militaris ætatis, ὁ ἐκ ἡλικίας, *Dem.* ὁ ἐφ' ἡλικίας ὤν, *idem*, florentis ætatis, ὁ ἀκμάζων, οντες, *Iſocr.* fio, μειρακιοῦμαι καὶ ἐκ τῆ παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, *Æl.* ſum, νεάζω, νεανίζω, νέος εἰμὶ, *Ariſtot.* via, νέος ὁδὸς, *Xen.* femina, νέα γυνὴ, *Plut.*

Juvenor, νεανίζω, νεανιεύομαι, *Plut.*

Juventa, ſ. Juventus, ἡ νεότης, ητος, *Dem.* ἡ ἀνθοῦσα ἀκμὴ, *Iſocr.* Conf. *Adoleſcentia.*

Juvo, ὠφελέω, aliquem, τινὶ, *Dioſc.* τινὰ, *Lucian.* adverſus aliquem, βοηθῶ τινι πρός τινα, *Dem.* aliqua re, τινὶ, *id.* in aliqua re, τὶ, *Xen.* συμπράττω τινί τι, *Plut.* in nulla re, ὐδὲν, *Ariſtot.* ad aliquid, συλλαμβάνω τινὶ εἴς τι, *Xen.* συλλαμβάνομαι πρός τι, *Iſocr.* ad aliquid conficiendum, συναγωνίζομαί τινι, *Dem.* juvante Deo, ζῶ θεῶ συλλάμα. *Pind.* ζῶ θεῶ.

Juxta, ὀπὶ, *cum Dat.* juxta fluvium, ὀπὶ τῶ ποταμῶ, *Thuc.* πρὸς, *cum Dat.* juxta urbem, πρὸς τῆ πόλει, hoſtes, τοῖς πολεμίοις, *Thuc.* παρὰ, *cum Acc.* juxta aliquid, παρά τι, *Ariſtot. Adv.* ὁμοίως, algoris & æſtus juxta patiens, κούφως καὶ θάλπος ὁμοίως καταφορῶν, *Herodian.*

K.

KAlendæ, αἱ καλένδαι, ῶν, *Plut.* ἡ νουμηνία, ας, *Plut.*

L.

LAbaſco, καταφίρομαι, *Gal.* ὑποφέρομαι, *Plut.*

Labecula, τὸ κηλίδιον, ου.

Labefacio, παρακινῶ, *Nax.* aliquid, κινῶ τι, *Iſocr.* βλάπτω τι, *Plut.*

Labefactio, ἡ παρακίνησις, εως, ἡ βλάβη, ης, *Thuc.* τὸ πλαῖσμα.

Labefacto, idem quod *Labefacio.*

Labellum, τὸ χειλίον, *Joſeph.* τὸ χειλάριον, ου.

Labeo, χειλὼν, ωνος. Conf. *Labioſus, a, um.*

Labes, ἡ λύμη, ης, *Philo*, ἡ κηλὶς, ίδος, *Plut.* ὁ ῥύπος, ου, *N. T.* labem alicui inſpergo, ῥυπαίνω τινὰ, *Dion. Hal.* καταρυπαίνω τινὰ, *Iſocr.* αἰσχύνω ἀεισέπλω τινὰ, *id.* ſine labe, i. e. integre, ἀναμαρτήτως, *Dem.*

Labilis, e, ὀλισθηρὸς, ὰ, όν.

Labioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ χειλώδης, ες, *Lucian.* ψυχία ἴχνη χείλη, *Xen.*

Labium, τὸ χεῖλος, ους, *Xen.*

Labo,

Labo, as, ὑποτρέμομαι, in aliquid, εἴς τι, *Appian.*

Labor, eris, ὀλισθαίνω, in aliqua re, ἔν τινι, *Plut.* labente lingua, ὀλισθαινούσης γλώττης, *id.* i. e. erro, in aliqua re, σφάλλομαι περί τινα, &c.

Labor, oris, ὁ πόνος, ου, *Dem.* ὁ κάματος, ου, *Herodot.* ὁ μόχθος, ου, *Philo.* ἡ πραγματεία, ας, *Dem.* magnus, πόνος μέγας, *Isocr.* multus, πολὺς, *Dem.* voluntarius, ἑκούσιος, *Isocr.* acerbissimus, ἀνδράτατος, *Isocr.* esse magni laboris & negotii, τὸ πολλῆ πόνῳ καὶ πραγματείᾳ εἶναι, *Dem.* citra laborem, ἀπόνητι, *Lucian.* ἀκονητὶ, *Aristot.* multo cum labore, πολυπόνως, *Plut.* διαπόνως, *id.* labore carens, ὁ μὴ ἀμοχθῶν, ου, *Xen.* labore confectus, ὁ μὴ ἠ κατάκοπος, ου, *Plut.* ὁ μὴ ἠ κατάπονος, ου, *Plut.* laboris amans, ὁ φιλῶν πόνους, ου, *Isocr.* laboris amor, ἡ φιλοπονία, ας, *id.* laborem fugiens, ὁ μὴ ἠ ἄπονος, ου, *Xen.* ὁ μὴ ἠ φυγόπονος, ου, *Polyb.* laboris fuga, ἡ φυγοπονία, ας, *id.* laboris patiens, ὁ μὴ ἠ διάπονος, ου, *Plut.* labor inanis, ἡ ματαιοπονία, ας, *Lucian.* tolero labores ad comparandum aliquid, ἀναμένω πόνον ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι, *Dem.* διά τι, *Isocr.* fero, φέρω πόνον, *Dem.* & pericula quævis perfero, πόνον μὴ κινδύνῳ ὑστεροῦν ὑποφέρω, *Isocr.* fine labore obtinere aliquid, ἄνευ πόνου κατέχειν τι, *idem.*

Laboriose, ὑπομόνως, *Isocr.* διαπόνως, *Plut.* πολυπόνως, *id.*

Laboriosus, a, um, ὁ μὴ ἠ ἐπίπονος, ου, ὁ μὴ ἠ καματώδης, μοχθηρὸς, ῥᾳ, ῥον, vita & periculosa, βίος ἐπίπονος καὶ φιλοκίνδυνος, *Isocr.* ὁ ἐργάτης, ου, homo, ἀνὴρ, *Dem.* mirum in modum ad aliquid, ὁ μὴ ἠ δεινῶς φιλόπονος πρός τι, *Ælian.*

Laboro, πονῶ, in aliquo, περί τινος, *Aristot.* ἀσκέομαι περί τι, *Lucian.* διατρίβω ἐν τινι, ſ. ἐπί τινι, *Plut.* & operor meo corpore, πονῶ καὶ ἐργάζομαι τῷ σώματι μου, *Dem.* & periclitor ob aliquid, πονέω καὶ κινδυνεύω περί τινος, *id.* una & arumnas perfero, συμπονῶ καὶ συμφορὰς φέρω, *id.* de salute reip. σπουδάζω περὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, *Isocr.* morbo, νοσῶ, *Plut.* morbo diutino, κάμνω πολὺν χρόνον, *Dem.* febri, πυρέσσω, *Galen.* podagra, ποδαγρῶ, ποδαγρίᾳ, capite, κεφαλαλγίᾳ, *Hippocr.* dentibus, ὀδονταλγίᾳ, *Hippocr.* auribus, ὠταλγίᾳ, *Diosc.* desiderio, ἀλγοῦμαι πόθῳ, *Herodian.*

Labrosus, a, um, ὁ μὴ ἠ παχύχειλος, ου, *Lucian.*

Labrum, τὸ χεῖλος, ους, *Xen.* summis labris gustare, χείλεσιν ἄκροις γεύσασθαι, *Philo,* labra mordere, χειλύνω ἐσθίειν, *Aristoph.* i. e. vas, ὁ φιλεὺς, έως, *Cl. Al.* ὁ λεκάνη.

Labrusca, ἡ ἀγριαμπελος, ου, *Diosc.*

Labyrinthosus, a, um, ὁ μὴ ἠ λαβυρινθώδης, ους, *Lucian.*

Labyrinthus, ὁ λαβύρινθος, ου, *Strabo.*

Lac, τὸ γάλα, γάλακτος, *Aristot.* acidum, τὸ ὀξύγαλα ακτος, *Plut.* concretum, θρόμβωσις γάλακτος, *Diosc* recens mulctum, γάλα νεόδαλτον, bibo, γάλακτοποτέω, *Athen.*

Lacer, ſ. Lacertus, a, um, διεσπαραγμένος, λελυμένη, ένον.

Laceratio, ὁ σπαραγμὸς, οῦ, *Herodian.*

Lacerna, ὁ τρίβων, ωνος, *Dem.*

Lacero, σπαράσσω, aliquid, τὶ, *Gal.* σπαράσσω τι, *Dem.* σχίζω σύρω, δρύπτω.

Lacerta, ἡ σαῦρα, ας, *Theocr.* ὁ σαῦρος, ου, *id.*

Lacertosus, a, um, ὁ μὴ ἠ μυώδης, ους, *Gal.*

Lacertus, ὁ μυὼν, ῶνος,

Lacesso, ποσσαλεύομαι, aliquem ad pugnam, πρός τινα μάχην, *Xen.* contumelia, πρός πλακίζω τινὰ λόγοις, *Plato.* ἐρεθίζω.

Lachryma, vide *Lacryma.*

Lacinia, ἡ πλέξις, εως.

Lacryma, τὸ δάκρυον, ου, *Xen.* τὸ δάκρυ, υος, *Thuc.* lacrymas fundo, χέω δάκρυα, *Dem.* κλαίω δάκρυσι, *id.* abstergere, δάκρυα ἐξαλείφειν, *N. T.* sine lacrymis, ἀδακρυτὶ, nullam transfigere diem, μηδεμίαν διάγειν ἡμέραν, *Isocr.*

Lacrymabilis, e, ὁ καὶ ἡ πολυδάκρυς, υος.

Lacrymabundus, a, um, διδακρυμόεις, ένη, ένον, *Æschin.*

Lacrymo, ſ. Lacrymor, δακρύω, aliquid, *Dem.* aliquem, τινά, *Lucian.* ἐπί τινι, *id.* ὀδύρομαί τινα, *Dion. Hal.* θρηνῶ τινά, *Lucian.* præ gaudio, δακρύω χαρᾷ, *Xen.*

Lacrymosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δακρυώδης, ους, *Lucian.*

Lacrymula, τὸ δακρύδιον, ου.

Lactatio, ὁ θηλασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ τιτθεία, ας, *Dem.*

Lacteo, θηλάζω, *Plut.*

Lactes, τὸ μεσεντέριον.

Lactesco, γαλακτόομαι, *Theophr.*

Lacteus, a, um, ὁ καὶ ἡ γαλακτώδης, ους, *Diosc.* γαλακτικὸς, ὴ, όν, *id.*

Lacto, τιτθίζω, aliquem, τινά, *Dem.* θηλάζω τινὰ, *Lyſ.*

Lactuca, ἡ θρίδαξ, ακος, *Diosc.* silvestris, ἡ θραδαξίνη, ης, *Gal.*

Lactucula, ἡ θριδακίνις, ίδος, *Athen.*

Lacuna, τὸ τέναγος, ους, *Plut.* το τέλμα, ατος, *Aristoph.*

Lacunar, τὸ φατνωμα, ατος, *Fustath.* ἡ ὀροφὴ.

Lacunaris, e, φατνωματικος, ὴ, όν, *Plut.*

Lacunosus, a, um, τελματικὸς, ὴ, όν, *Plut.* aqua, ὕδωρ, *Aristot.*

Lacus, ἡ λίμνη, ης, *Pausan.* fio, λιμνόομαι, *Theophrast.*

Lacustris, e, λιμνικὸς, ὴ, όν, planta, φυτὸν, *Plut.*

Lædo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Plato,* καταβλάπτω τινὰ, *Dem.* λυμαίνομαί τινι, *Aristid.*

Lædo, βλάφις, ιος, *Plat.* injuriosa, ἡ ὕβρις, εως, *Dem.*

Lætè, εὐρρόνως, εὐθύμως, *Xen.*

Lætifico, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Lætificus, a, um, εὐφραντικὸς, ὴ, όν.

Lætitia, ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xenoph.* ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Isocr.* ἡ εὐθυμία, ας, *Xen.* τὸ χαῖρ, ους, *Plut.* Conf. *Gaudium.*

Lætor, ἥδομαι, aliqua re, τινὶ, *Plut.* ἐπί τινι, *Xen.* ἐφήδομαί τινι, *Isocr.*

Lætus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ου, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ φιλόχαρὴς, ους, *Isocr.* omnibus lætitiæ, πάσας ἡδυμένους ἡδονὰς, *Plato,* aliqua re, ἡδυμένος τινι, *Dem.* ἐπί τινι, *Xen.* lum, εὐθυμέομαι, *Xen.*

Lævigo, λειόω, λειάνω, *Phito,* ἐπιλειάνω, *Plut.*

Lævis, e, λεῖος, α, ον, & lubricus, καὶ ὀλισθηρὸς, *Lucian.*

Lævitas, ἡ λειότης, ητος, *Plut.*

Lævo, idem quod *Lævigo.*

Lævor, oris, ἡ λειότης, ητος, *Plut.*

Lævosum, ἐπ' ἀριστερᾷ, *Plut.*

Lævus, a, um, ἀριστερὸς, ὰ, όν, manus, χεὶρ, *Herodot.*

Laganum, τὸ λάγανον, ου, *Athen.*

Lagena, ἡ λάγυνος, ου, *Athen.*

Lagenula, το λαγηνίον, ου.

Laicus, a, um, λαϊκὸς, ὴ, όν, ὁ ἰδιώτης, ου.

Lama, τὸ τέναγος, ους, *Plut.*

Lambo, λείχω, aliquid, τὶ, *Theophr.* μύζω τι, *Xen.* λιμάω.

Lamella, το ἐλάσμιον, ου.

Lamentabilis, e, ὁ καὶ ἡ θρηνώδης, ους, carmen, μέλος θρηνῶδες, *Herodian.* ὀδυρτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Lamentabiliter, θρηνητικῶς, *Poll.* ὀδυρτικῶς, *Plut*

Lamentatio, ὁ θρῆνος, ου, *Lucian.* τὸ θρήνημα, ατος, LXX. ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, *Hesych.*

Lamentor, θρηνέω, aliquem, τινα, *Lucian.* aliquid, ὀδύρομαί τι, *Isocr.* κλαίω τι, *Dem.*

Lamina, ὁ ἔλασμος, ου, *Xyphil.* τὸ πέταλον, ου, *Cl. Al.*

Lampas, ἡ λαμπὰς, άδος, *Plut.* parva, το λαμπάδιον, ου, *Plato.*

Lampyris, ἡ λαμπυρὶς, ίδος, *Aristot.*

Lana, τὸ ἔριον, ου, *Xen.*

Lanaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, ους.

Lancea, ἡ λόγχη, ης, *Aristot.* ἡ ζιζύη, ης, LXX.

Lancearius, λογχοφόρος, ου, *Philo.*

Lancino, σπαράζω, *Aristoph.*

Laneus, a, um, ἐριήρης, ες, ον, *Herodian.* ἐριᾶς, ᾶ, ᾶν, textum, ὕφος, *Diosc.*

Langueo, ἀθυμῶ, *Xenoph.* ἀθυμίαν ἀθυμῶ, *Isocr.* παραμελοῦμαι, *Diosc.* i. e. piger sum, ῥαθύμως ἔχω, *Plut.*

Languefacio, μαραίνω, aliquid, τι, *Plut.*

Languesco, μαραίνομαι, *Aristot.* χαλάω.

Languide, ἀθυμῶς, ἀτόνως, ὑπολιγδίως, *Lucian.*

Languidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτονος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀῤῥωστος, *Dem.* χαλαρὸς, ῥᾳ, ῥον.

Languor, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἀτονία, ας, *Plut.* ἡ μαλακία, ας, ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Dem.*

Lanianum, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*

Laniatio, ſ. Lanatus, us, ἡ ἀμυξις, εως, ἡ Σπάραξις, εως, ὁ Σπαραγμὸς, οῦ, *Herodian.*

Laniena, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*

Lanifex, ὁ καὶ ἡ ταλασιεργὸς, οῦ, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἐριουργὸς, οῦ.

Lanificium, ἡ ταλασιεργία, ας, exercens, ὁ καὶ ἡ ἐριουργὸς, οῦ, exerceo, ἐριθεύομαι, *Polyb.* ἐριουργία, *Xen.* ταλασιεργία, *id.* ad lanificium pertinens, ταλασιεργικὸς, ὴ, όν, instrumentum, σκεῦος, *id.*

Laniger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐριοφόρος, ου, arbor, δένδρον, *Theophr.*

Lanio, as, ἀμύσσω, *Lucian.* ληφύσσω, *id.* καταπερπερεύομαι, *Herodot.* Σπαράττω, *Herodian.*

Lanio, idem quod *Laniat.*

Laniſta, ὁ γυμνασιάρχης, ου, ὁ τῶν μονομαχούντων γυμνασιάρχης, ου.

Lanius, ὁ κρεωπώλης, ου, *Poll.*

Lanosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, ους.

Lanuginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ χνοώδης, ους, *Theophr.*

Lanugo, ὁ χνόος, ου, *contr.* χνοῦς, οῦ, *Poll.* ἡ λάχνη.

Lanx, ὁ σίτλος, ακος, *Athen.* pars libræ, τὸ τάλαντον, ου, *Aristoph.* ad lancem appendo, ταλαντόω, *Plut.* τὸν ζυγὸν ἀνισάζω, *Ælian.*

Lapicidina, τὸ λατόμιον, ου, *Strabo,* ἡ λατομία, ας, *Plut.* ἡ λιθοτομία, ας, *Dem.*

Lapidarius, ὁ λατόμος, ου, *Poll.* ὁ λιθοτομίας, ου, *id.* ὁ λιθουργός.

Lapidatio, ἡ λιθοβολία, ας, *Diod. Sic.* ὁ λιθασμὸς, οῦ, lapidatione dignus, ὁ λευστὴρ, ῆρος, *Ælian.* ὁ καὶ ἡ καταλεύσιμος, ου, *Dinarch.*

Lapidator, ὁ λευστὴρ.

Lapideico, λιθολιθόομαι, *Athen.*

Lapideus, a, um, λιθ.νος, ίνη, ινον, Statua, ἀνδριὰς, *Lucian.*

Lapido, λιθάζω, LXX. aliquem, λεύω τινὶ, *Thuc.* καταλεύω τινὰ, *Lucian.*

Lapidosus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθώδης, ους, *Philo.*

Lapillus, τὸ λιθάριον, ου, *Theophr.* τὸ λιθύδριον.

Lapis, ὁ λίθος, ου, angularis, λίθος ἀκρογωνιαῖος, *N. T.* lapidem omnem moveo, πάντα λίθον κινῶ, *Lucian.* lapide ferio, lapidibus obruo, λιθοβολέω, *N. T.* καταλεύω, *Dim.* καταλιθάω, *id.* lapidibus insculpo, λιθουργέω, LXX. lapides politi, λελειωμένοι, *N. T.* lapidibus stratus, ὁ καὶ ἡ λιθόστρωτος, ου, *ibid.*

Lappa, τὸ ζάνθιον.

Lapsabundus, a, um, ὀλισθάνων, ουσα, ον.

Lapsio, ὁ ὀλίσθησις, εως, *Plut.*

Lapso, ὀλισθαίνω, *Plato.*

Lapsus, us, το ὀλίσθημα, ατος, *Plut.* ὁ ὀλισθος, ου, *Lucian.*

Laqueari tego, κοιλοσανίδωμαι, LXX. laqueata ſ. laqueari tecta domus, ὁ κοιλόσταθμος, ου, *id.*

Laqueo, vide *Illaqueo.*

Laqueus, ου, ὁ βρόχος, ου, *N. T.* ἡ παγὶς, ίδος, *ibid.* ἡ θρόκη, ης, *Plut.* laqueos pono, δικτύοις πλέκω. Conf. *Insidiæ,* laqueo vitam finio, τῷ βρόχῳ ἢ βίον καταστρέφω, *Plut.* τὸ δὲ ἀγχόνης θάνατον ὑπομένω, *Philo,*

laqueo,

laqueo aliquem suspendere, ἀναρτᾶν τινα βρόχῳ, ἀναρτᾶσθαί τινα ἀναιρεῖν, *Æsop.*
Lararium, τὸ ἱδρῦσιον, ου.
Lardum, τὸ ὕειον λίπος.
Lares, οἱ ἱδρῦσιοι θεοί, ad lares suos, εἰς ἤθεα τὰ ἑαυτῶν, *Herodot.*
Large, δαψιλῶς, sumptus suppeditare, χορηγεῖν, *Herodian.* largus cibare, ἀδρότερον διατρέφειν, *Gal.*
Largior, δωρίσμαι, aliquid alicui, τί τινι, *Xenoph.* τινί τινα, *Herodian.* προβίβασμαί τινί τι, *Aristot.*
Largitas, ἡ δαψίλεια, ας, *Herodian.*
Largiter, δαψιλῶς, *Herodian.* ἀδρῶς, ſ. ἄδδω. *Plato.*
Largitio, ἡ δόσις, εως, *Plato*, ἡ μεγαλοδωρία, ας, *Herodian.* qua quis corrumpitur, ἡ δωροδοκία, ας, *Dem.* τὸ δωροδόκημα, ατος, id. largitionibus corrumpere aliquem, δι δόσεως τινὶ χρήματα ἐπὶ δωροδοκίᾳ, *id.* corrumpi largitionibus, δωροδοκεῖν, *Dem.* λαμβάνειν χρήματα, *id.* largitiones, δῶρα, *id.* δίχεσθαι δῶρα, *idem.*
Largitor, ὁ δοτὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ δωρίτης, ου, *Plut.*
Largus, a, um, i. e. *liberalis*, ὁ κ ἡ δαψιλὴς, ές, *Plut.* ὁ κ ἡ μεγαλοδωρος, ου, i. e. multus, ὁ κ ἡ ἀφθονος, ου, *Dem.*
Larva, τὸ μορμολύκειον, ου, *Plut.* ἡ μορμὼ, vel μορμών, larvam inducere, σχηματισμὸν ὑποδύεσθαι, depono, ἀποκαλύπτειν τὸ δράματος ὑποκρίσιν, *Ach. Tat.*
Larvatus, a, um, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος, προσωπεῖον φοβερὸν ἐνδεδυμένος, *Herodian.*
Lascivia, ἡ ἀσελγεια, ας, & impudicitia feminarum, ἡ ἀκολασια γυναικῶν, *Philo.*
Lascivio, ἀσελγέω, *Plato*, ἀσελγαίνω, *Dem.* ἀκολαστεῖν, *Plut.*
Lasciviter, ἡ ἀκολασία, ας, *Aristot.* ἡ ἀσέλγεια ας, *Plut.*
Lascivus, a, um, ὁ κ ἡ ἀσελγὴς, ές, magis alinis, ἀσελγέστερος ἄνων, *Lucian.* ὁ κ ἡ λάγνος, ὁ κ ἡ ἀφύλακτος ου, ii in re Veneria, ἢ τὰ ἀφροδίσια ζέουσα, *Aristot.* πρὸς τὰς ζωωσίας, *Plut.*
Laser, ſ. Laserpitium, τὸ Σίλφιον, ου, *Dioſc.*
Lassesco, Χειρόομαι, *Plut.* κάμνω, *Lucian.* ὑπονέμνω, *Herodian.* in labore, ἀπαγορεύω, ἄχρι ἀγῶνος, *Plut.* πονέω, *Aristot.*
Lassitudo, ὁ κόπος, ου, *N. T.*
Lasso, ὀκτρύω, *Plut.* κεταπονέω, κοπόω.
Lassus, a, um, κεκμηκὼς, υῖα, ὸς, κατηθὴς, εῖα, ές.
Late, πλατίως, *Herodian.* se extendit, διατείνει ἐπὶ πολὺ, *Aristot.*
Latebra, τὸ κρησφύγετον, ου, *Dioſc.* ὁ φωλεὸς, οῦ, *Phil.*
Latebrosus, a, um, ὁ κ ἡ φωλεώδης, ές, *Plut.*
Latenter, λαθραίως, *Baſ.* ἀφανῶς, *Iſocr.* κρύβδην, λάθρα
Lateo, λανθάνω, *Dem.* διαλανθάνω, id. hoc me latet, τοῦτο λανθάνει με, *id.*
Later, ὁ πλινθος, ου, *Thuc.* lateres facio, πλινθεύω, *Lucian* πλινθουργέω, LXX. laterum contectio, ἡ πλινθοσκέπη, ας, *id.*
Lateralis, e, ὁ κ ἡ κατὰ πλευρὰν, ου.
Laterarius, ὁ κεραμεὺς, έως, *Poll.*
Laterarius, ὁ κεραμίτης, ου, *Poll.*
Latericulus, a, um, ſ. ἀμφορεὺς, ἑως, *Athen.*
Laterinus, a, um, πλινθώδης, ες, εως.
Laterna, ὁ φανὸς, ου, *N. T.* τὸ φαλτρον.
Lateſco, πλατύνομαι.
Latex, τὸ ὑδωρ, ατος, *Herodian.*
Latibulor, φωλέω, *Aristot.* κρύπτομαι, *id.*
Latibulum, ὁ φωλεὸς, οῦ, *Plut.* ἡ φωλεὰ, ας, *Aristot.* ὁ κ ἡ χηραμὸς.
Latifundium, a, um, ὁ κ ἡ πλατυσημος, ου, *Herodian.*
Latine, Λατινιστὶ, Ῥωμαϊστὶ, *Plut.*
Latinitas, Ῥωμαϊκὴ λέξις, *Plut.*
Latinus, Λατῖνος, ίνη, ῖνος, Ῥωμαϊκὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Latio, ἡ φορὰ, ᾶς, *Plato.*
Latratio, περιβαλλυτὶς, εως.
Latito, ἐμφωλεύω, *Nav.* in insidiis, ἐμλοχίω, *Plato.*
Latitudo, τὸ εὖρος, ους, *Plut.* ἡ εὐρύτης, ἡ πλατύτης, ητος, *Xenoph.* τὸ πλάτος, ους, *Aristot.*
Latratus, ὁ ὑλαγμὸς, οῦ, *Xenoph.* τὸ ὕλαγμα, ατος, *Geopon.*
Latrina, τὸ ἀφοδευτήριον, ου, ὁ ἀφοδρὸς, οῦ, *N. T.*
Latro, ὑλάω, vehementer & terribiliter, ὑλακτῶ πάν Φοβερῶς ἀπειλητικῶς καὶ Cύντονον, *Ælian.* in aliquem, εἴς τινα, *Iſocr.*
Latro, onis, ὁ λῃστὴς, οῦ, *Diod. Sic.* λῃστρικὸς ἀνὴρ, *Plut.*
Latrocinatio, ἡ λῃστεία, ας, *Aristot.*
Latrocinor, λῃστεύω, *Dem.* vicos & agros incursans, κώμας καὶ ἀγροὺς ὁλοτρόχως, *Herodian.*
Latrunculus, τὸ λῃστρίδιον, ου.
Latus, a, um, πλατὺς, εῖα, ὺ, regio, χώρα, *Xenoph.* dens, ὀδὼς, *id.* εὐρὺς, εῖα, ὺ, via, ἀτραπὸς, *Plato*, ὁ κ ἡ εὐρύχωρος.
Latus, eris, τὸ πλευρὸν, οῦ, *Dioſc.* ἡ πλευρὰ, ᾶς, *Plut.*
Lavacrum, τὸ λυτρὸν, οῦ, *Plut.*
Lavatio, ἡ λόσις, εως, τὸ λυτρὸν, οῦ, *N. T.*
Laudabilis, e, αἰνετὸς, ὴ, όν, *Heſych.* ἐπαινετὸς, ὴ, όν, *Chryſipp.* ὁ κ ἡ ἀξιοπαίνετος.
Laudabiliter, ἐπαινετῶς.
Laudatio, ἡ αἴνεσις, εως, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* ἡ ὐλογία, ας, *Iſocr.*
Laudator, ὁ ἐπαινετὴς, οῦ, *Dem.* ἐπαινὼν, ῶντος, *idem.*
Laudatrix, ἡ ἐπαινετὶς, ίδος, ἡ ἐπαινοῦσα, ης.
Laudo, ἐπαινέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τὶ, *id.* aliquem valde, πολλὰ ἐγκωμιάζω τινὰ, *id.* recte, merito, ὀρθῶς ἐπαινοῦμαί τινα, *id.* aliquem ab aliquid, ἐπαινῶ τινά τι, *Plato.* Cont. *Laus.*
Laver, τὸ σίελ, ου, *Iſocr.*
Lavo, λόω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* me, λοῦμαι, *Xen.* manus, νίπτω, pannum, πλύνω.
Laurea, ἡ δαφνὶς, ίδος, *Dioſc.* i. e. corona laurea, ὁ δάφνινος στέφανος, ου.
Laureatus, a, um, δαφνηφορῶν, οῦσα, οῦν, *Herodian.* ὁ κ ἡ δαφνοφορος, ου.
Lauretum, ὁ δαφνὼν, ῶνος.
Laureus, a, um, δάφινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*
Laurus, ἡ δάφνη, ης, *Aristot.*
Laus, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* τὸ ἐγκώμιον, ου, *id.* ἡ εὐλογία, ας, *id.* ἡ ὑμνημία. ας, *idem*, maxima ſ. ſumma, ἔπαινος μέγιστος, *Dem.* examina ſ. ſingulatim, πολὺς, *Iſocr.* amplissima, ὑπερβάλλων, *idem*, iuſta & egregia, δικαίος καὶ καλὸς ἔχων, *Dem.* illuſtris ſ. praeclara, καλὸς, *id.* vera, ἀληθὴς, *idem*, convenens, digna, πρέπων, *id.* communis, κοινὸς. *id.* immortalis, εὐκλεια ἀθανατος, *Dem.* ἐγκώμιον τὸ εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον, *id.* & praeſcato, ἔπαινος καὶ εὐφημία, *idem*, laudem merere, ἄξια πράττειν ἐπαίνου, *Dem.* conſpectu convenientia, τὰ κατὰ σεαυτὸν πρόσωπον, *id.* omnem tribuere alicui, παρέχεσθαί τινι πᾶσαν εὐφημίαν, *Dem.* laude extollere, ὑπερβάλλειν ἐπαίνῳ τινὰς, *Iſocr.* & gloria abundere, ἔπαινος καὶ εὐφημίας μεστὸν εἶναι, *Dem.* dignum eſſe, ἀξιέπαινον εἶναι, *id.* dignum, ἐπαίνου ἄξιον, *Iſocr.*
Laute, μεγαλοπρεπῶς, *Dem.* vivere, ἀπολυτελῶς ζῆν, *Dem.*
Lautitia, ἡ πολυτέλεια, ας, *Iſocr.*
Lautus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, όν, aliquis & civis, εἷς καὶ πολίτης, *Dem.* ὁ κ ἡ πολυτελὴς, ἐς, femina, γυνὴ, *id.*
Lavatio, ἡ χέυσις, εως, *Ariſtoph.* ἡ ἄνσις, εως, *Plut.*
Lavatus, a, um, λουτὸς, ὴ, όν, *Athen.*
Lave, χεύνου, *Hom. Odyſſ.*
Laxatus, a, um, χαυνωθεὶς, ῶσα, ὲν, *Athen.*
Laxo, χαυνόω, *Athen.* laterem alicui, διάμαι τινὶ ὠμὰς, *Plut.* in rem, χαλῶ μίτους, *Ariſtoph.* os, τὸ στόμα, *Xen.* vinculum, ἀνίημι δεσμὸν, *Latin.*
Laxus, a, um, χαῦνος, η, ον, *Theophr.* ὁ κ ἡ ἀλυτος, alvus, ἐλυτὸν κοιλίδιον, *Strabo*, & ſolutus, ὁ κ ἡ ἄλυτος καὶ ἄδετος, *Nic.*
Lea ſ. Lœna, ἡ λέαινα, ης, *Ariſtot.*
Lebes, ὁ λέβης, ητος, *Athen.*
Lectica, τὸ φορεῖον, ου, *Plut.* ἡ κλίνη, ης, *Dion. Hal.*
Lecticarius, ὁ κλινοφόρος, ου.
Lecticula, τὸ κλινάριον, ου, *Poll.* τὸ κλισίδιον, ου, *idem.*
Lectio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, *Plut.* i. e. *electio*, ἡ ἐκλογὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Lectito, ἐπαναγινώσκω, aliquem, τινὰ, *Epictet.*
Lectiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον, ου.
Lecto, ἐπαναγινώσκω, *Epictet.*
Lector, ὁ ἀναγνώστης, ου, *Plut.*
Lectulus, τὸ κλινίδιον, ου, *Plut.*
Lectus, i, ἡ κλίνη, ης, *Iſocr.* ἡ κοίτη, ης *Xen.* ἡ ἰωὴ, ῆς, *id.* in lecto decumbere, κεῖσθαι ἐν τῇ κλίνῃ, *Iſocr.* occultare ſe ſub lecto, ὑποδύεσθαι ὑπὸ κλινὴν, *id.* diem unam lecto affixum eſſe, μίαν ἡμέραν ἐν τῇ κλίνῃ διάγειν, *Plut.* lectum ſternere, στρώννυμι κλίνην, *Xenoph.*
Lecythus, ὁ λήκυθος, ου, *Plut.*
Legalis, e, νομικὸς, ὴ, όν, *Xen.*
Legatio, ἡ πρεσβεία, ας, *Dem.* πρέσβευσις, εως, *Thu.* legationem aliquo decernere, γράφειν πρεσβείαν εἰς τινα τόπον, *Dem.* mittere ad aliquem, πέμπειν πρεσβείαν πρός τινα, *id.* de aliqua re, ὑπὲρ τινος, *idem*, obire, πρεσβεύειν πρεσβείαν, *idem*, praeclariſſime, ὑπερπρεσβεύειν τὰ κάλλιστα καὶ πάντα τὰ συμφέροντα, *id.* mala fide, παραπρεσβεύειν, *id.* redire a legatione, ἐπανέρχεσθαι ἀπὸ τῆς πρεσβείας, *Dem.* legationis princeps, ὁ ἀρχιπρεσβεύτης, ου, *Strabo*, legationis collega, ὁ συμπρεσβεύς, έως. *Dem.* legatio per caduceatorem, ἡ δικηρυκία, ας, *id.*
Legativum, τὸ πρεσβεῖον, τὸ πρεσβεῖα ἐρόδιον.
Legator, ὁ διαθέμενος, ου, *Dem.*
Legatum, τὸ καταλειπόμενον, ου, *Dem.*
Legio, ἡ φάλαγξ, γος, *Herodian.* τὸ τάγμα, ατος, prima, quarta, πρῶτον, τέταρτον. *Plut.*
Legionarius, a, um, ὁ τῶ τάγματος, ταγματικος, ὴ, όν.
Legislator, ὁ νομοθέτης, ου, *Ariſtot.* ὁ θεσμοθέτης, ου, *Æſchin.*
Legislatio, ἡ νομοθεσία, ας, *N. T.* τὸ νομοθέτημα, ατος, *Plut.*
Legitime, νομίμως, *Dem.* ἀνόμως, *id.*
Legitimus, a, um, ὁ κ ἡ ἔννομος, ου, & juſtum aliquid, κ δικαίόν τι, *Dem.* ὁ κ ἡ νόμιμος, ου, & apertum bellum, κ φανερὸς πόλεμος, *id.* ὁ κ ἡ ἐνδοξος.
Lego, as, i. e. legatum mitto, πρεσβεύομαι, *Dem.* πρεσβείαν ἀποστέλλω περί τινα, *idem*, i. e. *addito teſtamento*, κ καταλείπω τί τινι, *Dem.* i. e. *edico*, aliquid, ἀπαλλόμαι τί, *Ariſtot.* Contr *Colligo.*
Legumen, τὸ ὄσπριον, ου, *Gal.*
Lemhunculus, τὸ λεμβάδιον, ου.
Lembus, ὁ λέμβος, ου *Polyb.*
Lemma, τὸ λῆμμα, ατος, *Plut.*
Lemniſcus, τὸ λημνίσκος, ου, *Plut.*
Lemures, οἱ μορμόνες, ων, *Xen.*
Lena, ἡ περιδεῖσις, ἡ μαστροπὸς, ἡ.
Lenimentum, τὸ ἴαμα, ατος, *Herodot.* τὸ σίλληπτρον.
Lenio, πραύνω, κηλέω.
Lenis, ὁ κ ἡ πρᾶος, ῶνος, ῖα, ον, πρᾶος, ου.
Lenitas, ἡ ἠπιότης, ητος, *Plut.* ἡ πρᾳότης, ητος, *Dem.* & ſimplicitas alicujus, πρᾳότης κ εὐήθεια τινος, *id.* & humanitas, πρᾳότης κ φιλανθρωπία, *id.*
Leniter, πρᾴως, *Dem.* ferre aliquid, φέρειν τι, *Dem.* ſe gerere erga aliquem, ἠπίως ἔχειν πρός τινα, *id.*
Lenitudo, idem quod *Lenitas.*

Leno, ὁ μαστροπός, οῦ, *Phil.* ὁ προάγων, ὁ, *Bas.* ὁ προαγωγός, οῦ, *Xenoph.*
Lenocinium, ἡ μαστροπία, ας, *Plut.*
Lenocinor, μαστροπεύω, *Xen.*
Lens, dis, ἡ κόνις, ιδος, *Ariſtot.*
Lens, tis, ἡ φακή, ῆς, ὁ, *Lucian.* ἡ φακὴ, ῆς, *Plut.*
Lente, βαδέως, *Plut.* ἀνοχῇ, *Dioſc.*
Lenteico, γλιχαίνομαι, *Hippocr.*
Lenticula, ἡ φακὴ, ῆς, *Plut.*
Lentigineſus, a, um, ὁ ἡ ἡ φακώδης, ες, *Dioſc.*
Lentigo, ὁ φακὸς, οῦ, *Dioſc.*
Lentiſcinus, a, um, χοινικος, ίνη, ινον, *Heſ.*
Lentiſcus, ἡ χοῖνος, ου, *Dioſc.*
Lentitudo, ἡ βραδύτης, ητος, *Nav.*
Lentor, ὁ γλιχρότης, ητος, *Gal.*
Lentus, a, um, ὁ καὶ ἡ γλιχρὸς, ὸν, *Hippocr.*
Leo, ὁ λέων, οντος, *Ariſtot.*
Leoninus, a, um, ὁ καὶ ἡ λεοντώδης, ες, *Ariſtot.*
Leopardus, ὁ λεοπάρδαλις, εως.
Lepide, χαριέντως, *Plato.*
Lepidus, a, um, χάριεις, εσσα, εν, *Ariſtot.* ὁ ἡ ἡ τερμίλος, ου ὁ ἡ αἰμύλος.
Lepor, ſ. Lepos, ἡ αἱμυλία, ας, *Plut.* ἡ ἐυαρμοσία, ας, *id.* ἡ κομψότης, ὁ ἀστεισμός.
Leporarium, τὸ λαγωτροφεῖον, ου, *Colum.*
Leporinus, a, um, λαγῶος, α, ον, *Athen.*
Lepra, ἡ λέπρα, ας, *N. T.*
Lepus, ὁ λαγὼς, ῶ, *Dem.* ὁ λαγὸς, ου, *Lucian.*
Lepuſculus, τὸ λαγάριον, ου.
Leſſus, ἡ θρηνῳδία, ας.
Lethalis, e, ὁ καὶ ἡ θανατώδης, ες, *Hipp.* θανατικὸς, ὴ, όν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ θανάσιμος, ου, *Dioſc.*
Lethaliter, θανασίμως.
Lethargia, ἡ λήθαργος, ου.
Lethargicus, a, um, ληθαργικὸς, ὴ, όν.
Lethargus, ἡ λήθαργος, ου.
Lethum, ὁ θάνατος, ου, *Dem.*
Levamen, ſ. Levamentum, ὁ κουφισμὸς, οῦ, τὸ κούφισμα, ατος, *Eurip.*
Levatio, ἡ κούφισις, εως.
Levir, ὁ δαὴρ, έρος, *Hom.*
Levis, e, κοῦφος, η, ον, ſermo, λόγος, *Plato.* veſtis, ἐσθὴς, *Herodian.* ſemen, σπέρμα, *Theophr.* armatura, ὅπλισις, *Philo,* ſpes, ἐλπὶς, *Herodian.* homo, ἄνθρωπος, *idem,* ἐλαφρὸς, ὰ, όν, & celer vir, ἡ ποδώκης ἀνὴρ, *Plut.* petitio, ἐλαφρὰ δίκαις, *Plut.* ignis, πῦρ, *Dioſc.* veſtis, ἐλαφρὰ ἐσθὴς, *Xenoph.*
Levitas, ἡ κουφότης, ητος, *Theophr.* ἡ ἐλαφρία, ἡ φυσιότης.
Leviter, ἐλαφρῶς, κούφως, armati, ἐσκυλασμένοι, *Thuc.* ferre, κούφως φέρειν, *Eurip.*
Leviuſculus, a, um, ὁ ἡ ὑπόκουφος, ου.
Levo, αἴρω, *Dem.* κουφίζω, laborem, ἐπιλαφρύνω κόπον, *Ælian.* manum adverſus aliquem, ἀνταίρομαι χεῖρα, *Herodot.*
Lex, ἡ νομος, ου. *Dem.* ὁ θεσμὸς, οῦ, *id.* & inſtituta, νόμος ἡ θὴν, *id.* decreta, καὶ ψηφισματα, *idem,* legem ferre, νόμον τιθέναι, *id.* ſancire, νόμον νομοθετεῖν, γράφειν, γράφειν, *id.* ſcribere & ſancire, γράφειν καὶ τιθέναι, *id.* rogare, εἰσφέρειν, *id.* ſubjicere, πάρεισφέρειν *id.* clanculum intrudere, λάθρα ἐμβάλλειν, *idem,* latam eſſe de aliqua re, κεῖσθαί τινος, *id.* approbare, δοκιμάζειν, κύριον ποιεῖν, ἀναγράφειν νόμον, *Dem.* tueri, φυλάττειν, *id.* conſervare, διασώζειν, *idem,* adſpernari, πρεῖσθαι νόμον, *id.* contemnere, καταφρονεῖν νόμου, *id.* abrogare legem, λύειν νόμον, *id.* ἀναιρεῖσθαι νόμον, *id.* ἀκυρον ποιεῖν νόμον, *id.* legibus conſtituere aliquid, τάττειν τι νόμοις, *Dem.* permiſſum eſſe, προσῆκεν ἐκ τῶν νόμων, *id.* coërcere, λαβεῖν τινα ὑπὸ νόμου, *idem,* obſtringere aliquem ad faciendum aliquid, κατακλείειν τινὰ ποιεῖν τι, *id.* adquieſcere, ὑπακούειν τοῖς νόμοις, *id.* parere, πρόσκειν τοῖς νόμοις, *id.* πείθεσθαι τοῖς νόμοις, *id.* cedere, ζυγχωρεῖν τοῖς νόμοις, *id.m,* lex jubet hoc, λέγει τοῦτο νόμος, *idem,* vetat hoc, ἀπαγορεύει τοῦτο ὁ νόμος, *idem.*
Lexicon, τὸ λεξικὸν, οῦ.
Libamen, ſ. Libamentum, ὁ σπονδὴ, ῆς, *Herodian.*
Libatio, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Xenoph.*
Libella, τὸ τάβλιον, ου, ἡ στάθμη, ης, *Lucian.*
Libellus, τὸ βιβλίδιον, *Dem.* τὸ βιβλαρίδιον, *N. T.*
Libens, ἀσμένως, ίνη, ινον, *Plato,* admodum, ὁ ἡ ὑπερασμένως, ου, *Xen.*
Libenter, ἀσμένως, *Iſocr.* libentiſſime, ἀσμενέστατα, *Plato,* ſuſcipio, ἀσμένιζω, *Ælian.* lubentiſſime ſuſcipio, ὑπερασμένιζω, *Plut.*
Libentia, ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Plato.*
Liber, i, ὁ βιβλος, ου, *Dem.* τὸ βιβλίον, ου, *Lucian.* i. e. *cortex,* ὁ φλοιὸς, οῦ, *Galen.*
Liber, a, um, ἐλεύθερος, έρα, ερον, & nullius ſervus, ἡ μηδενὸς δοῦλος, *Dem.* & ſui juris, ἡ αὐτὸς αὑτῷ κύριος, *id.* ἡ αὐτόνομος, *id.* ὁ ἡ ἡ αὐτεξούσιος.
Liberalis, e, ὁ ἡ ἡ ἐλευθέριος, ου, *Iſocr.* indoles, φύσις, *Xenoph.* facies, ὄψις, *Plut.* ars, παιδεία, *Lucian.* i. e. munificus, ὁ ἡ ἡ φιλοδώρος, ου, *Dem.*
Liberalitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος, *Ariſtot.*
Liberaliter, ἐλευθερίως, inſtituti, πεπαιδευμένος, *Xenoph.* educati, ἐλευθέρως τεθραμμένος, *Iſocr.*
Liberatio, ἡ ἐλευθέρωσις, εως, *Thuc.* ἡ ἀπολύθρωσις, εως, *Plut.* ἡ ἄφεσις.
Liberator, ὁ ἐλευθερωτὴς, οῦ, *Lucian.*
Liberè, ἐλευθέρως, *Iſocr.*
Liberi, orum, τὰ τέκνα, ων, *Xenoph.* filii, οἱ παῖδες, ων, *Dem.* filiæ, αἱ παῖδες, ων, parvi, μικρὰ παιδία, ων, *Dem.* legitimi γνήσιοι παῖδες, *idem,* uterini, παῖδες ὁμομήτριοι, *idem,* ſubdititii, παῖδες ὑποβολιμαῖοι, *id.* maſculi, παῖδες ἄῤῥενες, *id.* ſexus muliebris, παῖδες θήλειαι, *idem,* liberos procreare, ſuſcipere, ποιεῖσθαι παῖδας, *Dem.* habere ex aliqua, εἶναί τινι παῖδας ἐκ τινος, *idem,* relinquere, καταλιπεῖν παῖδας, *id.* amittere, ἀπόλλυσθαι παῖδας, *id.* liberorum procreatio, ἡ παιδουργία, ας, *Plato.* multitudo, πολυπαιδία, ας, *Iſocr.* orbitas, ἡ ἀπαιδία, ας, *Dem.* ἡ ἀτεκνία, ας, *Ariſtot.* amans, ὁ ἡ ἡ φιλότεκνος, ου, *idem,* oſor, ὁ ἡ ἡ μισότεκνος, ου, *Ælian.* odium, ἡ μισοτεκνία, ας, *Plut.* pulchros & multos habere, ὁ ἡ ἡ καλλίπαις ἡ πολύπαις, αιδος, *Ælian.* liberis carere, ὁ ἡ ἡ ἄτεκνος, ου, *Ariſtot.* orbari, ἀπαιδίᾳ, *N. T.*
Libero, ἐλευθόω, *id.* aliquem, τινὰ, *Dem.* una, ζωοποιεῖσθαι, *id.* aliquem ab aliquo, ἐλευθόω τινὰ ἀπό τινος, *Plato,* τινα τινος, *Eurip.* periculis, ῥύσασθαί τινα κινδύνων, *Plut.* calamitatibus, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν ξυμφορῶν, *Iſocr.* beneficiis ſuis ab inopia, τινα ταῖς ευεργεσίαις τῆς ἀπορίας, *idem,* ab accuſationibus, ἀπολύω, ſ. ἐλευθόω, ſ. ἀφίημι, ſ. ἀπαλλάττω τινὰ τῶν ἐγκλημάτων, *Iſocr.*
Liberta, ἡ ἀπελευθερωθεῖσα, ης.
Libertas, ἡ ἐλευθερία, ας, & nulli ſubjectum eſſe, ἡ τὸ μηδένα δεσπότην ἔχειν, *Dem.* libertatem amare, ἐλευθερίαν ἀγαπᾶν, *Dem.* quærere, ζητεῖν, *idem,* promittere alicui, ὑπισχνεῖσθαί τινι, conſtituere alicui, καταστῆσαί τινι, *idem,* comparare, κτήσασθαι, *id* habere, ὑπάρχειν τινι, *id.m,* cuſtodire, φυλάττειν, *id.* conſervare, διασώζειν, *idem,* eripere, ἀφαιρεῖσθαι, *id.* ſubvertere, ἀναιρεῖν, *id.* perdere, ἀπολλύειν, *idem,* libertate privari, ἀποστερεῖσθαι τῆς ἐλευθερίας, *Iſocr.* in libertatem aliquem adſero, ſ. vindico, ἐξαιρέομαί τινα εἰς ἐλευθερίαν, *Iſocr.* libertate aliquem dono, ἐλευθερόω τινὰ, *Dem.*
Libertina, ἡ ἀπελευθέρα, ης.
Libertinus, ὁ ἐξελευθερικὸς, ὸν, *Plut.* ὁ ἀπελευθερικὸς, ὸν, *id.*
Libertus, ὁ ἀπελευθερωθεὶς, ντος, *Plato,* ὁ ἀπελεύθερος, ου, *Philo.*
Libet, δοκεῖ, *Thuc.* mihi ludere, ἁρέσκει μοι παίζειν, *Herodian.*
Libidinor, λαγνεύω, *Ælian.*
Libidinoſe, ἀκολάστως, *Ariſtot.*

Libidinoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἀκόλαστος, ου, *Conſt. Lexicon.*
Libido, ἡ ἐπιθυμία, ας, *Plato.* Conſter libidinoſe.
Libitinarius, ὁ ἀῤῥιστὴς, οῦ, *Ulpian.* ὁ ἐνταφιαστὴς
Libo, as, avi, atum, πυροπλάθειν γάλα, *Plut.*
Libra, ὁ ζυγὸς, οῦ, pro pondere, *Herodian.* pro inſtrumento, *Ariſtoph.* i. e. poneo, λίτρα, ας, *Galen.* qui ſex libras eſt, ὁ ἡ ἑξάλιτρος, ου, *Ariſtot.* cœleſtis, ὁ ἡ ζυγὸς, ου.
Libralis, e, λιτραῖος, αία, αῖον.
Librame, is, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plato.*
Librarius, a, um, τὸ βιβλιοφυλάκιον, ου.
Librarius, ὁ βιβλιόγραφος, ου, *Lucian.*
Libripens, ὁ ζυγοστάτης, ου.
Libro, ζυγοστατέω, *Lucian.* ζυγοστατίαν, *Plut.* ταλαντεύω.
Libum, ὁ ἅψις, ὁ, *Ariſtoph.*
Licenter, ἀδεῶς, *Ariſtot.* ἀσυγχύτως, *Dem.*
Licentia, ἡ ἄδεια, ας, delinquendi, ἄδεια τοῦ ἁμαρτάνειν, furandi, ἡ ἐξουσία κλέπτειν, *Dem.* modica libertas, ἡ ἄνεσις, εως, *Plato.*
Licentioſus, a, um, ἐξωτικὸς, ὴ, όν.
Liceor, ἀντωνέομαι, *Xenoph.* ὠνέομαι, *Ariſtot.*
Licet, ἔξεστι, alicui facere aliquid, ἔστι τινὶ πρᾶξαι τι, *Dem.* id mihi, μέτεστι τοῦτό μοι, *Plato,* ita mihi dicere, ἔνεστί μοι τοῦτο εἰπεῖν, *Dem.* i. e. quamvis, κἂν, omnia impediunt, licet quis exiguas vires adjecerit, πάντ' ἐφέλκει, κἂν τις μικρὰν δύναμιν προσθῇ, *Dem.* si ἡ, licet non faciant, εἰ μὴ ποιοῦσι, *id.* Conſt. *Etſi.*
Lichen, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Dioſc.*
Licitatio, ἡ ἀντωνησις, εως, ὁ πλειστηριασμὸς, οῦ, *Ieſych.*
Licitator, ὁ πλειστηριαστὴς, οῦ.
Licitor, *contra aliquem,* ἀντωνίομαι, *Eſp.* pluris, πλειστηριάζομαι, *id.*
Licitum eſt, idem quod *Licet.*
Licitus, a, um, θεμιτὸς, ὴ, όν, non eſt, οὐκ ἔξεστι, *Plato,*
Licium, ὁ μίτος, ου, *Syneſ.*
Lictor, ὁ ῥαβδοῦχος, ου, *Iſocr.*
Lien, ὁ σπλὴν, ῆνος, *Plut.*
Ligamen, ὁ δεσμὸς, *Dem.*
Ligatura, τὸ ἅμμα, ατος.
Lignarius, a, um, ὁ ἡ ξυλάριος, ου, *Theophr.* faber, ὁ ξυλουργὸς, οῦ, lignaria opera, τὰ ξυλουργικὰ, ῶν, *Plut.*
Lignatio, ὁ ξυλισμὸς, οῦ, ἡ ξύλεια, ας, *Suid.*
Lignator, ὁ ξυλᾶς, ᾶ, *Pauſ.*
Ligneus, a, um, ξύλινος, ίνη, ινον, *Xen.*
Lignor, ξυλεύομαι, *Heſych.* ξυλίζομαι, *Plut.*
Lignoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ ξυλώδης, ες, *Theophr.*
Lignum, τὸ ξύλον, ου, *Ariſtot.* τὸ κύλον, parvum, τὸ ξυλάριον, ου, *Xen.*
Ligo, δέω, catena ad aliquid, ἁλύσει πρός τι, *Thuc.* aliquid ad aliquid, ἀναδέσμοις πρός τι, *Thuc.*
Ligo, ἡ δικέλλα, ης, *Nav.* ἡ μάκελλα, ης, *Cl. Alex.* ἡ σκαπάνη.
Ligula, *tibiæ,* ἡ γλωττὶς, ιδος, *Lucian.* *cruralis,* ἡ σφηνίσκη, ου, *Plut.* *ventricosa,* ὁ Σφηνίσκος ἡρως, *Nav.* ὁ *digitalis* ἡ βλαυτῶν, *Ælian.*
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.*
Liguritor, ὁ λίχνος, ου, *Plato.*
Liguſtrum, τὸ λιγύστρον, ου.
Lilium, τὸ κρίνον, *N. T.*
Lima, ἡ ῥίνη, ης, *Xen.*
Limatura, τὸ ῥίνημα, ατος, *Herodian.* τὸ ῥίνισμα, ατος, *Dioſc.*
Limbus, τὸ κράσπεδον, ου, *N. T.*
Limen, ὁ σταθμὸς, οῦ, *Herodot.* ὁ ὀδὸς, οῦ, ſuperius, τὸ ὑπέρθυρον, *Plaut.* i. e. ingreſſus, ἡ εἴσοδος, ου, domus, ὁ οἶκος, ου, *Dem.*
Limes, ὁ ὅρος, ου, *Dem.*
Limitaneus, a, um, ὁρικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Limitatio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Limito, ὁρίζω, *Ariſtot.*

Limo, ἐνίλω, *Dioſc.* pro expolio, κατασκευάζω.
Limoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἰλυώδης, ες, *Galen.*
Limpidulus, a, um, ὁ ἢ ἡ διαφανής, ἐς, *Ariſtot.*
Limpitudo, ἡ διαφάνεια, ας, *Euſtath.*
Limus, i, ὁ βορβορος, ου, *Plut.* ὁ ἰλὺς, ύος, *Herodian.*
Limus, a, um, ὁ ἢ ἡ παρακλαψ, ῶπος, oculus, ὀφθαλμὸς, *Lucian.* limis oculis intueri aliquid, παρακύπτειν εἴς τι, *id.* limis videre, εἰς πλαγιον ὁρᾶν.
Linctus, us, τὸ λείγμα, ατος.
Linea, γραμμὴ, ης, *Ariſtot.*
Lineamentum, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.*
Linearis, e, γραμμικὸς, ἡ, ὸν, demonſtratio, Quinctil. i. e. *lineæ ſimilis*, ὁ ἢ ἡ γραμμοειδὴς, ες, *Theophr.*
Lineatio, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.*
Linea, ὑπογράφω, *Ariſtot.*
Linecula, ἡ μικρὰ γραμμὴ, ῆς.
Lineus, a, um, λινεος, ἁ, ουν, contr. λινοῦς, ῆ, οῦν, Gr. ſuperſ. χιτὼν, *Philoſtr.*
Lingo, λείχω, σκιλιχμάω, *Lucian.*
Lingua, ἡ γλῶσσα, ης, *Dem.* linguam continere, ἴσχειν τὴν γλῶτταν, *Chryſ.* incido, γλωττοτομέω, *Plut.* i. e. ſermo, lingua maxime ignota utentes, ἀγνωστάτῃ τῷ γλώσσῃ, *Thuc.* qui alterius linguæ eſt, ὁ ἢ ἡ ἑτερόγλωττος, ου, *N. T.* ejuſdem linguæ eſt, ὁ ἢ ἡ ὁμόγλωττος, ου, *Xen.* lingua Græca loquens, ἑλλάδι γλώττῃ φωνῇ, *Æſchin.* lingua Latina diſertus, ὁ τῇ Ῥωμαίων φωνῇ συμπρόσφορος, *Herodian.*
Lingua terræ, ὁ ἰσθμὸς, οῦ.
Linguax, ὁ ἢ ἡ γλωσσώδης, εος, LXX.
Lingula, τὸ γλωσσάριον, ου.
Linguoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ γλωσσώδης, εος.
Linio, χρίω. Conf. *Ungo.*
Liso, ἐπαλείφω, *Xen.*
Linquo, λείπω. Conf. *Relinquo.*
Linteamen, τὸ ὀθόνιον, ου, *N. T.*
Linteo, ὁ ἐνδυματοποιὸς, οῦ.
Linteolum, τὸ ὀθόνιον, ου, *Theophr.* ὁ λῖτ, τός.
Linter, ἡ σκάφη, ης, *Lucian.*
Linteum, τὸ ὀθόνη.
Linum, τὸ λίνον, ου, *Thuc.* crudum, τὸ ἀμόλινον, ου, *Hipp.*
Lippio, λημάω, *Lucian.* ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, ἡ λήμη, ης, *Heſych.* ἡ ὀφθαλμία.
Lippus, a, um, γλαμυρὸς, ὰ, όν, *Galen.* ὁ ἢ ἡ λήμην, ον, *Lucian.*
Liquamen, τὸ χύλισμα.
Liquatio, ἡ τῆξις, εως, ἡ τηκεδὼν, όνος, *Diodor. Sic.*
Liquefacio, σηπτικὸν, *Plut.* τῆκω, *id.* χυλίζω.
Liquefco, ἀποτήκομαι, *Plut.*
Liquet, δῆλον ἐστι, *Xen.*
Liquide, ὑγρῶς, i. e. *manifeſte*, ζαφῶς, *Dem.*
Liquiditas, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plut.*
Liquide, ζαφὲς, *Iſocr.* φανερᾶς.
Liquidus, ὴ, um, ὑγρὸς, ὰ, όν, pix, φίσσα, *Dioſc.* i. e. manifeſtus, δῆλος, η, ον, *Dem.* Conf. *Manifeſtus.*
Liquo, τήκω, cerам, κηρὸν, *Galen.*
Liquor, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plut.* τὸ ὑγρόν.
Lira, ἡ αὔλαξ, ακος, *Philo.*
Liratim, κατ' αὔλακας.
Liro, αὐλοποιέω, *Ariſtoph.* αὔλακας ἐλαύνω.
Lis, ἡ δίκη, ης, *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* lites & judicia, δίκαι καὶ κρίσεις, *id.* & negotia, καὶ πράγματα, *id.* litem intendere alicui, λαχεῖν τὴν δίκην, *Dem.* & negotia habere cum aliquo, ἔχειν δίκην καὶ πράγματα πρός τινα, *id.* Conf. *Actio.*
Litatio, τὸ κατάλειμμα, ατος, *Nax.*
Litera, τὸ γράμμα, ατος, *Plut.* crudire aliquem in literis, παιδεύειν τινὰ τὰ γράμματα, *Dem.* διδάσκειν τινὰ τὰ γράμματα, *Iſæus*, ſcribere, γράφειν γράμματα, *idem*, literarum rudis, ὁ ἢ ἀγράμματος, ου, *Lucian.* literarum imperitia, ἡ ἀγραμματία, ας, *Ælian.* qui multarum literarum eſt, ὁ ἢ πολυγράμματος, ου, *Plut.* i. e. epiſtola, ἡ ἐπιστολὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Epiſtola.*
Literarius, a, um, γραμματικὸς, ὴ, όν, *Athen.*
Literate, παιδευτῶς, *Iſocr.*
Literator, ὁ γραμματιστὴς, οῦ, *Plut.*
Literatura, ἡ γραμματικὴ, ης, ἡ γραμματιστικὴ, ῆς, *Philo.*
Literatus, a, um, πεπαιδευμένος, ὴ, ὸν, *Iſocr.* Conf. *Doctus.*
Lithargyrus, ἡ λιθάργυρος, ου, *Dioſc.*
Litigator, ὁ δικάζομενος, ου, *Dem.* ὁ ἀντιδικος, ου, *id.* ὁ φιλόνικος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἐριζικὸς.
Litigioſus, a, um, ὁ ἢ ἡ φιλόδικος, ου, *Ariſtot.* ἐριστικὸς, ὴ, όν, *Iſocr.* ὁ ἢ ἡ φιλόνικος, ου, *Dem.*
Litigium, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἀμφισβητησις, εως, *Dem.*
Litigo, ἐρίζω, accurate de rebus minutis, ἀκριβῶς περὶ μικρῶν, *Iſocr.* cum aliquo de re aliqua, ἀμφισβητεῖν περί τινος, *id.* κατά τι, *id.* ἐγκαλεῖν τινι τι, *Plato.* δικάζομαί τινι περί τινος, *Lucian.* περί τι, *Æſchin.*
Lito, καλλιερέω, Deo pro aliquo, θεῷ ὑπέρ τινος, *Xenoph.* me ipſum, ἐμαυτὸν, *Plut.*
Litoralis, e, ὁ ἢ ἡ ἰπνώδης, ες, *Soph.* ὁ αἰγιαλίτης, ου, arena, ἄμμος, *Dioſc.*
Litoreus, a, um, αἰγιαῖος, αία, αῖον.
Litura, ἡ χρίσις, εως, ἡ ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ ἀπαλοιφὴ, ῆς, lituram facio, ἀπαλείφω, ἐξαλείφω, *Xenoph.*
Litus, ἡ ἀκτὴ, ῆς, *Lucian.* ὁ αἰγιαλὸς, οῦ.
Lituus, ἡ βουκάνη, ης, *Suid.*
Liveo, σπιλιδοομαι.
Liveſco, σπιλιδόομαι, *Gal.*
Lividus, a, um, σπιλνὸς, ὴ, όν, *Thuc.* lividum reddo, σπιλιδόω.
Livor, τὸ σπίλωμα, ατος, *Dioſc.* ὁ μώλωψ, ωπος, *Ariſtot.*
Lix, ὁ κόνις, εως, *Plut.*
Lixa, ὁ σκηνοφόρος, ου, *Xen.*
Lixivia, ſ. Lixivium, ἡ κονία, ας, *Ariſtot.*
Lixus, a, um, ἐφθὸς, ὴ, όν, *Xenoph.*
Localis, e, τοπικὸς, ὴ, όν, *Galen.* ὁ ἢ ἡ ἐν τόπῳ.
Locarium, ἡ μίσθωσις, εως, pensio, τὴν μίσθωσιν φέρειν, *Dem.*
Locatio, ἡ ἐκμίσθωσις, εως, ἡ μίσθωσις, εως, *Dem.*
Loco, κατίζω, aliquem in thronum, τινὰ εἰς θρόνον, *Xenoph.* domum alicui, μισθόω τινὶ τὴν οἰκίαν, *Dem.* alicui filiam, vide *Eloco.*
Loculamentum, ὁ ζῶκος, ου, *Ariſtot.*
Loculus, τὸ χωρίον, ου, *Xenoph.* ὁ λάρναξ, i. e. marſupium, ἡ ἀργυροθήκη, ης.
Locupler, πλούσιος, ία, ιον, *Dem.* Confer *Dives.*
Locupleto, πλουτίζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*
Locus, ὁ τόπος, ου, *Dem.* τὸ χωρίον, ου, *Xen.* locum dare alicui, ἀνεχωρεῖν τινι, *Æſchin.* χώραν κατελιμπάνειν τινὶ, *Plut.* loco, i. e. vice, alicujus alium eligere, ἀντί τινος ἄλλον αἱρεῖσθαι, *Dem.* loco beneficii habere, εὐεργεσίας μέρη ἀριθμεῖν, *Ariſtot.* ἐπαιδεῦσθαί τι ἐν εὐεργεσίας τάξει, *Dem.* loco medicinæ, ἐν μέρει φαρμάκου, *Theophr.* cujus res peſſimo loco ſunt, ὃς φαυλότατα ἔχει πράγματα, *Dem.*
Locuſta, ἡ ἀκρὶς, ίδος, *N. T.*
Lodix, ἡ στιβὰς, άδος.
Lógica, ἡ λογικὴ, ῆς, *Lucian.*
Logiſta, ὁ λογιστὴς, οῦ, *Plut.*
Logiſtica, ἡ λογιστικὴ, ῆς.
Lolıaceus, a, um, αἱρινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*
Loligo, ἡ τευθὶς, ίδος, *Ariſtot.*
Lolium, ἡ αἶρα, ας, *Theophr.* lolio plenus, ὁ ἢ ἡ αἱρώδης, ες, *id.* in lolium tranſeo, ἐξαιρόομαι, *id.*
Lomentum, τὸ λείαμα.
Longævitas, ἡ μακροβιότης, ητος, *Ariſtot.*
Longævus, a, um, ὁ ἢ ἡ μακρόβιος, ου, *Lucian.*
Longanimis, ὁ ἢ ἡ μακρόθυμος.
Longanimitas, ἡ μακροθυμία.
Longe, μακρὰν, habito, ἀποικέω, *Iſocr.* μακρῷ, præſtantiſſimus ἄριστος, *Plut.* μακρῶς, *Ariſtot.* ἔμφρων, ab inſtituto digredi, τῶν σωφρόνων χάριτος, *Demoſth.* longius, σωφρονέστερον, *idem*, longiſſime, σωφρονέστατα, *idem.*
Longimanus, a, um, ὁ ἢ ἡ μακρόχειρ, ρος, *Plut.*
Longinque, σπάνια, *Dem.*
Longinquitas, τὸ διάστημα, ατος, *Plato.*
Longinquus, a, um, μακρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* e longinquo, ἀπὸ μακρόθεν, *N. T.*
Longitudo, τὸ μῆκος, ους, temporis, χρόνου *Iſocr.* digiti, ὁσ δακτύλου, *Dioſc.* ἡ μακρότης, ητος, *Plut.*
Longiuſculus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑπομήκης, εος, *Dioſc.*
Longurio, ὁ ὑπομήκης, εος, *Herodian.*
Longus, a, um, μακρὸς, ὰ, ὸν, oratio, λόγος, *Thuc.* conſuetudo, συνήθεια, *Plut.* via, ὁδος, *Iſocr.* longum eſt recenſere, μακρὸν ἐστι διεξιέναι, *Plato.* longum valere dicere alicui, μακρὰ χαίρειν φράζεσθαί τινι, *Plut.* longo tempore poſt, χρόνῳ ὕστερον, *Dem.*
Loquacitas, ἡ ἀδολεσχία, ας, *Iſocr.* ἡ πολυλογία, ας, *Plato.* ἡ μακρολογία, ας, *Iſocr.* ἡ λαλία, ᾶς, *Plut.*
Loquax, ὁ ἢ ἡ ἀδόλεσχος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ φλύαρος, ου, *Iſocr.* ὁ ἢ ἡ σπερμολόγος, ου, *id.* ſum, ἀδολεσχέω, *Dem.*
Loquela, ἡ λαλιὰ, ᾶς, *Laert.* ἡ λέσχη.
Loquor, λαλέω, pauca, ὀλίγα, *Lucian.* de aliqua re, ποιέομαι λόγον περί τινος, *Plut* ad aliquem, πρός τινα, *Plut.* λαλέω τινι, *Dem.* ἀληθῆ τινι, *Lucian.* Conf. *Dico.* de rebus antiquis, ἀρχαιολογέω, *Thuc.* breviter, βραχυλογέω, *Plut.* ſententias, γνωμολογέω, *id.* proprie, κυριολογέω, *Philo.* prolixe, μακρολογέω, *Herodian.* de fabulis, μυθολογέω, *Iſocr.* ſtulta, μωρολογέω, *Plut.* probabiliter, πιθανολογέω, *Ariſtot.* de arte, τεχνολογέω, *id.* libenter, φιλολογέω, *Plut.* de natura, φυσιολογέω, *Ariſtot.* feria, σπουδαιολογέω, *Xen.* magna, μεγαλυγορέω, *Plut.* inania, κενολογέω, *id.* φλυαρέω, *Dem.*
Lora, ὁ δίυτερίας, ου, *Poll.*
Loramentum, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xen.*
Lorarius, ὁ μαστιγοφόρος, ου, *Sophoc.*
Loreus, a, um, ὁ ἢ ἱμαντώδης, ες, *Dioſc.* ἱμάντινος, ίνη, ινον.
Lorica, ὁ θώραξ, ακος, linea, λινοῦς, *Xen.* ærea, χαλκοῦς, *id.* ferrea, σιδηροῦς, *Plut.* ſquamata ἀλυσιδωτὸς, LXX. lorica induo, ſ. munio, θωρακίζω τινα, *Xen.* loricam induo, θωρακίζομαι, *Thuc.*
Loricatio, ὁ θωρακισμὸς, οῦ.
Loricо, θωρακίζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ὁπλοθωρακίζω τινὰ, *id.*
Loripes, ὁ ἢ ἡ ἱμαντοπους, οδος, ὁ κυλλοπόδης.
Lorum, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xen.*
Lotium, τὸ οὖρον, ου, *Ariſtot.* τὸ ἄρημα, ατος, *Hippocr.* ἡ οὔρησις, εως, *id.*
Lotrix, ἡ πλυντρια, ας, *Poll.*
Lotura, ἡ πλύσις, εως, *Euſtath.*
Lotus, i, ὁ λωτὸς, οῦ, *Theophr.*
Lubens, vide *Libens.*
Lubenter, vide *Libenter.*
Lubet, vide *Libet.*
Lubico, vide *Libido.*
Lubrice, ὀλισθηρῶς, *Xenoph.* σφαλερῶς, *Iſocr.*
Lubricus, a, um, σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, ὀλισθηρὸς, ὰ, όν, locus, τοπος, *Plut.* λιθος, α, ον, lubricum fugere, λίαν φεύγειν, *Ariſtot.*
Lucanica, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, *Ariſtoph.*
Lucina, ἡ εἰλείθυια, ας.
Lucco, φαίνω, *Plato*, φέγγομαι, *Ariſtot.* ἰλαμπρύνομαι, *Lucian.*
Lucerna, ἡ θρυαλλὶς, ίδος, *Lucian.* ὁ λαμπὴρ, ῆρος, *Nax.* ὁ λύχνος, ου, *Xen.* lucernam accendo, ἅπτω λύχνον, *Thuc.* lucernam ardet, λάμπει λύχνος, *Xen.* lucernam extinguere λύχνον σβεννύω, *Plut.*
Lucernula, τὸ λυχνίδιον, ου, *Lucian.*
Lucefcit, ἡμέρα ξαφνίνη, *Herodot.*
Lucidus, a, um, φανεινὸς, ὴ, όν, *Xen.* φαει-

νος, ὁ, ἡ, ὀν, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἐυφρων, ἐς, *idem.*

Lucifer, i, ὁ φωσφόρος, ου, *Ariſtoph.*

Lucrifacio, κερδαίνω, aliquid, τι, *Demoſth.* Conf. *Lucrum.*

Lucrificus, a, um, κερδαλέος, ἡ, ον, *Xen.*

Lucror, κερδαίνω, aliquid, τι, *Dem.*

Lucroſe, κερδαλέως, *Thuc.*

Lucroſus, a, um, κερδαλέος, ἡ, ον, *Xen.*

Lucrum, τὸ κέρδος, ους, *Dem.* τὸ κέρμα, ατος, *Iſocr.* facio ex aliqua re, κερδαίνω ἐκ τινος, *Iſocr.* ἀπό τινος, *Dem.* χρηματίζομαι ἀπό τινος, *Dem.* in lucro ponere aliquid, κέρδος νομίζειν τι, *Iſocr.* lucri cauſſa aliquid facere, φιλοῦ τι διὰ τὴν κερδοῦ, *Xen* lucrum inſperatum invenire, εὕρημα εὑρίσκειν, *Herodot.* lucri avidum eſſe, φιλοκερδέω, *Xen.* turpis lucri cupidus, ὁ ἢ ἡ αἰσχροκερδὴς, ἐος. *N. T.* cupiditas turpis lucri, ἡ αἰσχροκέρδεια, ας, *Dem.*

Luctа, ἡ πάλη, ης, *Plut.* τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctamen, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctatio, idem quod *Luctamen.*

Luctator, ὁ παλαιστὴς, οῦ, *Plut.*

Luctatus, us, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctuoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ πένθιμος, ου, *Plut.*

Luctus, τὸ πένθος, ους, *Dem.* ὁ θρῆνος, ου, *Diod. Sic.* in luctu eſſe, πένθος ἄγειν, *Lucian.* in graviſſimo luctu verſari, βαρυτάτῳ πένθει κατέχεσθαι, *Philo.* μέγα πένθος ποιεῖσθαι *id.* quem magnus luctus invadit, ὃν μεγάλα πένθη καταλαμβάνει, *id.* ὃν πένθος κατέσχεν, *Herodian.* πενθικῶς ἔχειν, *Xen.* in magnum luctum conjicere aliquem, πένθει μυρίῳ περιβάλλειν τινὰ, *Plato.*

Lucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, *Plut.* ἡ πρὸς φῶς διαπονησις.

Lucubro, νυκτογραφέω, ἐπαγρυπνία, *Lucian.*

Luculenter, διαφανῶς, *Thuc.* i. e. clarè verbis, διαῤῥήδην, *Dem.*

Luculentus, a, um, ὁ ἢ διαφανὴς, ἐος, *Plato*, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* ὁ ἢ ἡ διαυγὴς.

Lucus, τὸ τέμενος, ους, *Dem.*

Ludibrium, ἡ χλευασία, ας, *Dem.* ὁ χλευασμὸς, οῦ, *id.* ludibrio habeo aliquem, ἐμπαίζω τινὶ, *N. T.* ἐντρυφῶ τινὶ, *Lucian.* τινι, *Herodian.* habeor ab aliquo, ὑβρίζομαι ὑπό τινος, *id.*

Ludibundus, a, um, ἀθύρων, ουσα, ον, puer, παιδίον, *Herodot.*

Ludicer, ſ. ludicrus, a, um, ὁ ἢ παιγνιώδης, ους.

Ludicre, παιγνιωδῶς.

Ludicrum, τὸ παίγνιον, τὸ ἄθυρμα.

Ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, οῦ, *Suid.* ὁ χλευασμὸς, οῦ, *Dem.*

Ludifico, ſ. Ludificor, ἐντρυφῶ, aliquem, τινὶ, *Herodian.* τινὰ, *Lucian.* i. e. decipio, παρακρούομαι, *Plut.* ἐξαπατάω.

Ludimagiſter, ὁ γραμματοδιδάσκαλος, ου, *Plut.* ὁ γυμνασιάρχης, ου, *Æſchin.* ὁ γραμματιστὴς, οῦ, *Plato.*

Ludio, ſ. ludius, ὁ ὀρχηστὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ ὑποκριτὴς, οῦ *Herodian.*

Ludo, παίζω, teſſeris, ἀστραγαλίζω, *Plut.* ἀστραγαλίζω, *id.* cum aliquo, συμπαίζω τινὶ, *Plato*, alea, πεττεύω, *Lucian.* κυβεύω, *Lucret.* nucibus, καρυατίζω, *Philo.* calculis pro nucibus, πεττεύω ἀντὶ καρύων, *Lucian.* par & impar, τὰ ἄρτια ἢ περιττὰ παίζω, *Ariſtoph.* ut puer, σβύρα, *Herodot.* ludum, παιδιὰν παίζω, *Plato.* i. e. *illudo.* Vide *Illudo.*

Ludus, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Xen.* τὸ παίγνιον, ου, *Plato*, ἡ παιγνία, ας, *Xen.* literarius, τὸ διδασκαλεῖον, ου, *Dem.* τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον, *Lucian.* ludum aperire, γραμματοδιδασκαλεῖον ἀνοιγειν, *id.* ludi, orum, ὁ σχολικὸς ὄχλος, *Plut.* ſeculares, Sæcl ἐόρτιοι, *Herodian.* ludos celebro, πανηγυρίζω, *Philo*, ludos exhibeo, χορηγέω, *Dem.*

Lues, ἡ λύμη, ης, ὁ λυμεὼν ῶνος, *Iſocr.* ἡ φθορὰ, ᾶς, *Thuc.*

Lugeo, πενθέω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* ob aliquid, διά τινι, *Æſchin.* ὀλοφύρομαί τινι, *Philo*, aliquem, θρηνέω τινὰ, *Lucian.* ἐδύρομαί τινα, *Iſocr.*

Lugubre, πενθικῶς, *Xen.*

Lugubris, e, πενθικὸς, ἡ, ὸν, χαρᾶς, ὰ, ὶν, *Baſ.*

Lumbricus, ὁ ἕλμινς, θος, *Euſeb.* ὁ σκωλὴξ, ηκος, lumbricis laborare, ἑλμινθιᾶν, *Ariſtot.*

Lumbus, ὁ ὀφφὺς, ύος, *Ariſtot.* ὁ ψόας, ου, *Baſ.* ὁ φόας, ου, LXX. ὁ ἰξὺς, ύος, *Gal.*

Lumen, τὸ φῶς, φωτὸς, *Dem.*

Luminare, ὁ φωστὴρ, ῆρος, LXX.

Luminoſus, a, um, φωτεινὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* ὁ ἢ ἡ φιλόφως, ωτος, *Naz.*

Luna, ἡ Σελήνη, ης, *Ariſtot.* creſcens, Σελήνη τετραμμένη, decreſcens, φθινουσα, cornuculata, μηνοειδὴς, ſemiplena, ſ. dimidiata, ἡμίτομος, ſ. διχότομος, gibboſa, ἀμφικυρτος, plena, πανσέληνος, deficiens, λειψίφατος, ſilens, ſ. nulla, Σκοτεινὴ, creſcit, αὐξάνει, decreſcit, φθίνειν, deficit, ἐκλείπει.

Lunaris, e, Σεληναῖος, αία, αῖον, *Lucian.* lapis, ὁ Σεληνίτης λίθος, *Dioſc.*

Lunaticus, a, um, Σεληνιαζόμενος, ένη, ενον, *N. T.* Σεληνιακὸς, ὴ, όν, *Al. Tract.*

Lunatus, a, um, ὁ ἢ ἡ μηνοειδὴς, ἐος.

Lunula, ἡ Σελήνη, ἰδος, τὸ Σελήνιον, ου.

Luitio, ἡ τίσις, ισως, *Plut.*

Luo, λύομαι, aliquid, τι, *Xen.* pœnam alicujus rei, ἀτίχως τιμωρίαν τινος, *Thuc.* alicui, ἐκτίνω τίσιν τινὶ, *Plut.* damnum, τίνω τιμὴν βλάβης, *Plato.*

Lupa, ἡ λύκαινα, ας, *Plato*, parva, ἡ λυκὶς, ίδος, *id.* i. e. meretrix, ἡ ἑταιρὶσα, ας, *id.* ἡ χαμαιτύπη, ης, *id.* ἡ πόρνη, ης, *N. T.*

Lupanar, τὸ φερεῖον, ου, *Athen.* τὸ χαμαιτυπεῖον, ου, *Lucian.* τὸ πορνοκομεῖον.

Lupatum, ὁ χαλινὸς, οῦ, *Xen.* ὁ λύκειος, ου, *Plut.*

Lupinus, a, um, λύκειος, εία, ειον, *Polyb.* i. e. lupo ſimilis, ὁ ἢ ἡ λυκώδης, ους.

Lupinus, i, ὁ Θέρμος, ου, *Dioſc.*

Lupulus, τὸ βρύον, ου, *Theophr.*

Lupus, ὁ λύκος, ου, *Ariſtot.* piſcis. ὁ λάβραξ, ακος.

Lurco, onis, ὁ γαστρίμαργος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ λαίμαργος.

Lurco, ſ. Lurcor, γαστριμαργία, *Chryſ.*

Luridus, a, um, σιλδὴς, ὴς, ὸν, *Thuc.*

Luror, ἡ σιλδὼ, οῦς.

Luſcinia, ἡ ἀηδὼν, όνος, *Ariſtot.* ἡ φιλομήλα.

Luſciniola, ἡ ἀηδονὶς, ίδος, *Theocr.*

Luſciioſus, a, um, ὁ ἢ ἡ μύωψ, ωπος, *Ariſtot.* μυωπὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* ium, μυωπάζω, *Ariſtot.*

Luſcus, a, um, ὁ ἢ ἡ μονόφθαλμος, ου, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἐτερόφθαλμος, ου, *Plut.*

Luſio, ἡ παιγνία, ας, *Xen.*

Luſito, παίζω, *Lucian.*

Luſor, ὁ παίκτης, ου.

Luſorius, a, um, παικτικὸς, ὴ, όν.

Luſtralis, e, ὁ ἢ ἡ καθάρσιος, ου, *Naz.*

Luſtratio, ὁ ἁγνισμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ καθαρμὸς, οῦ, *id.* ἡ κάθαρσις, εως, *Plato.*

Luſtricus, a, um, ἁγνιστικὸς, ὴ, όν, *Euſtath.*

Luſtro, ἁγνεύω, aliquid, τι, *Antiph.* aliqua re, ἁγνίζω τί τινι, *Plut.* aliquid animo, ἐξελάζω τι, *Dem.* exercitum, καταλόγους ποιεῖσθαι περὶ δημοτέλη.

Luſtro, onis, ὁ πόρνος, ου, *Xen.*

Luſtror, πορνεύω, *Dem.*

Luſtrum, ὁ φωλεὸς, οῦ, *Ariſtot.* i. e. lupanar, τὸ πορνεῖον, ου, *Athen.* i. e. tempus quinque annorum, ἡ πενταετηρὶς, ίδος, *Thuc.*

Luſus, us, τὸ παίγνιον, ου, *Plut.* παιδιὰ, ᾶς, *Xen.*

Luteſco, σκιλόομαι.

Luteus, a, um, i. e. *cæruleus*, σιλπνὸς, ὴ, όν, poculum, ποτήριον, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ταλαντώδης, ους, *Thuc.* i. e. ſubflavus, μιλτώδης, ης, ες, luteum ovi, ὑ λιπαρὸν, ου, *Ariſtot.*

Luto, σκιλόω.

Lutoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ τιλματώδης, ους, ἑλώδης.

Lutta, ἡ σαῦρα, ſ. ὑδρα, ας, *Ariſtot.*

Lutulentus, a, um, idem quod *Luteus.*

Lutum, ὁ πῆλος, ου, *Dem.*

Lux, τὸ φῶς, φωτὸς, *Ariſtot.*

Luxatio, ἡ ἐξάρθρησις, εως, τὸ ἐξάρθρημα, ατος, *Galen.* τὸ ἐξάρθρωμα, ατος, *Ariſtot.* τὸ στρέμμα, ατος, *Dem.*

Luxo, ἐξαρθρόω, *Ariſtot.* παραλύω, *Cl. Alex.* στρέφω ἐκ σφόδρα, *Herodot.*

Luxuria, ſ. Luxuries, ἡ ἀσωτία, ας, *Plut.* ἡ ἀκρασία, ας, *id.*

Luxurio, ſ. Luxurior, ἀσωτεύομαι.

Luxuriоſe, ἀσώτως, *Iſocr.* vivo, τρυφῶ, *Dem.*

Luxurioſus, a, um, ὁ ἢ ἄσωτος, ου, *Xen.*

Luxus, ἡ πολυτέλεια, ας, *Iſocr.* ἡ τρυφὴ, *Iſocr.* immoderatus, ἐξω τοῦ μέτρου τρυφῶν, luxu diffluo, ἀπὸ τρυφῆς διαῤῥέω, luxum prolabor, εἰς τρυφὴν ἐκπίπτω, luxui indulgeo, τρυφῶ, *Plut.* luxu omnes ſuperare, πολυτελείᾳ πάντας ὑπερβάλλεσθαι, *Ælian.*

Lychnuchus, ὁ λυχνοῦχος, ου, *Athen.*

Lychnus, ὁ λύχνος, ου, *Lucian.*

Lydius lapis, ἡ βάσανος, ου, *Lucian.*

Lympha, τὸ ὕδωρ, ατος. Conf. *Aqua.*

Lymphaticus, a, um, ὁ ἢ ἡ νυμφόληπτος, ου, *Plato.*

Lymphatio, ἡ νυμφολαψία, ας.

Lomphatus, a, um, idem quod *Lymphaticus.*

Lympho, νυμφόομαι. Conf. *Furo.*

Lyncurium, τὸ λυγκούριον, ου, *Dioſc.*

Lynceus, a, um, λυγκαῖος, εία, αῖον, lynceis oculis præditus, βλεπομένος ὀξέως τῇ λυγκίῳ, *Ariſtoph.*

Lynx, ὁ ἢ ἡ λύγξ, γκὸς, *Ariſtot.*

Lyra, ἡ λύρα, ας, *Plut.* parva, ἡ λύρνη, ης, *Ariſtoph.* cano, λυρίζω.

Lyricen, ὁ λυρῳδὸς, οῦ, ὁ λυριστὴς, οῦ.

Lyricus, a, um, λυρικὸς, ἡ, ὸν, τρόπος, σύνεσις, *Athen.*

M.

MAcellarius, ὁ κρεωπώλης, ου, *Plut.* κρεωπωλὶς, ίδος, *id.*

Macellum, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*

Macellus, a, um, ὁ ἢ ἡ λειπότριχος, ου, *Suid.* ὁ ἢ ἡ ὄπιχνος, ου.

Maceo, λεπτύνομαι, ἰσχναίνομαι, *Æſchin.*

Macer, a, um, ἰσχνὸς, ἡ, όν, *Plut.* ὁ ἢ ἡ λεπτόσαρκος.

Macratio, ἡ ἴσχνανσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἰσχνότης, ητος, *Naz.*

Macreſco, ἐκλιπόομαι, ἰσχναίνομαι.

Maceria, ſ. Maceries, ἡ αἰμασιὰ, ᾶς, ἔκτισιν ποιεῖσθαι περὶ τὴν ἀμπελον χαρᾶς, *Dem.*

Macero, ἐκλύω, *Euripid.* κνίζω, *Soph.*

Macеſco, ἰσχναίνομαι, *Æliau.*

Machina, ἡ μηχανὴ, ῆς, *Dem.* τὸ μηχάνημα, ατος, *idem.*

Machinalis, e, μηχανικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*

Machinamentum, τὸ μηχάνημα, *Dem.*

Machinarius, a, um, μηχανικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*

Machinatio, ἡ μηχανὴ, ῆς, *Dem.* τὸ μηχάνημα, ατος, *Dem.* τὸ κατασκεύασμα, ατος, *idem*, ὁ κατασκευασμὸς, οῦ, *id.* & inſidiæ, μηχανὴ ἐπὶ τινὶ, *id.* & ars, ἡ τέχνη, *id.*

Machinator, ὁ μηχανιστὴς, οῦ, *Xen.* ὁ μηχανοποιὸς, οῦ, *Lucian.* doloſus, ὁ μηχανοπόνηρος, ου, *Themiſt.*

Machinor, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τί διά τινα, *Dem.* ἐπιμηχανάομαί τί τινι, *Lucian.* & inſtruo aliquid, ἡ παρασκευάζω τι, *Dem.* doloſe, τεχνάζω, *id.* animo ſtudio, διανοηχανάομαι, *Plato*, malo, κακομηχανάομαι, *id.*

Macies, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis,

...pegia, ἡ, *Columnæ*. *Gal.* ἡ ἰσχναντις, ...ος, ſ. ἡ ἰσχνότης, ατος, *Ariſtot.*
...lentus, a, um, ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* Vide ...cer.
...creſco, ἰσχναίνομαι, *Ælian.*
...citas, ſ. Macritudo, ἡ ἰσχνότης, ητος, *Gal.*
...cus, ἡ ἰσχνότης, ητος, *Galen.*
...copium, τὸ μακροσκότιον, ν.
...rator, ὁ Σκυλεὺς, έως, *Xen.*
...tura, ης, ὁ Σφαγιασμὸς, ὁ, *Eurip.*
...e, ῆτος ὄντι, *Lucian.* βλὰξ ῆτος, *id.* ...e animo & hinc diligentiam ſemper ...ſcere, ὅτῳ ὄντι ζύγῳ τὰ βλοπάσια.
...ctare, βοῦς μάζᾳ, ᾶν, *Xen.*
...cto, Σφάττω, aliquem, τινὰ, *Dem.* capram ...ctum, ὄιν αἶγα, *Ariſtot.* alicui victimam, Σφαγιάζομαί τινί τι, *Ælian.*
...ctra, ἡ μάκτρα, ας, *Ariſtoph.* ἡ κάρδοπος, ...ας.
...cula, ὁ Σπῖλος, ου, *Dioſc.* ἡ κηλὶς, ίδος, LXX. maculam alicui adſpergo, καταρυπαίνω τι, *Ion.* καταιχμόω τι, *Dem.* αἰσχύνην τινὶ ...χμῶν τινὶ, *Iſocr.* ποιεῖν ἐν αἰσχύνῃ τινὰ, *Dem.* abſtergere, ſ. delere, ἀπαλείφω, ἐξαλείφω ἐπῆρχσαν αἰχμῶν, *id.*
...culatio, ἡ Σπίλωσις, εως.
...culo, Σπιλόω, *N. T.* aliquem, ῥυπαίνω τινὰ, *Dion. Halic.* aliquid, καταρυπαίνω τι, *Iſocr.*
...culoſus, a, um, Σπιλωτὸς, ὴ, ὸν.
...defacio, ποτίζω, ſpongia, Σπογγίζω, *Dioſc.* ...dus, *Theophraſt.* ὑγραίνω, *Plut.* διυγραίνω τι, *Hippocr.*
...defactio, ἡ ἀπόβροχὴ, ῆς, *Galen.* ἡ δίαιτις, εως, *Dioſc.*
...deo, ποτίζω, *Ariſtot.* ποτίζω, *Galen.* ποτίζομαι, *Lucian.*
...defco, ἁβρύνομαι, διΐημι, *Dioſc.*
...dide, ...ῶς.
...didus, ...ῥὸς, ά, όν, *Thuc.* ὑγρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* ὁ, ἡ διάβροχος.
...dor, ἡ ...ότης, ῆτος, *Lucian.* ἡ ὑγρότης, ήλος, *Plut.* ἡ ὑγ...ασία, ας, *Galen.*
...ereo, vide ...ereo.
...galis, ...άλιμαι, αν.
...gadium, τὸ μαγάδιον, υ, *Lucian.*
...gidor, ...αγαδίζω, *Ariſtot.*
...gus, ...αγὸς, ἀδος, *Heſych.*
...ge, idem quod *Magis.*
...gia, ἡ μαγεία, ας, *Plut.*
...gice, μαγικῶς.
...gicus, a, um, μαγικὸς, ὴ, όν, ας, ἡ μαγικὴ, ῆς, *Plut.* machinamentum, τὸ μάγγανον, ...ανος, *id.* magicas artes calleo, μαγικὰ, *id.*
...gis, μᾶλλον, vobis, quam illi, ὑμῖν, ἢ ἐκείνοις, *Dem.* nemini magis quam illi, οὐδενὶ μᾶλλον ἢ ἐκείνοις, *id.* magis quam par eſt, μᾶλλον τῶ δίοντος, *Dem.* magis ...ae domus, quam urbs dici poteſt, μᾶλλον μέρη τὴν οἰκίαν τ' εἶναι φαίη ἄν, *Ariſtot.* multo magis, πολὺ μᾶλλον, *Iſocr.* nihilo magis, οὐδὲν μᾶλλον, tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσα, magis, magiſque, ...ὸ μᾶλλον, *Niger.*
...giſter, ὁ διδάσκαλος, υ, *Dem.* ὁ παιδοτρίβης, ...ου, *id.* ὁ παιδαγωγὸς, ὦ, *id.* choreæ, ὁ χορηγὸς, ὦ, *Suid.* convivii, ὁ Συμποσιάρχης, ...ου, equitum, ὁ ἱππαρχος, υ, *Xen.* ...ſum, ...αρχίον, *id.*
...giſterium, ἡ προεδρία, ας, *Lucian.* ἡ προεδρία, ας, *Xiph.*
...giſtra, ἡ διδάσκαλος, υ, *Died. Sic.* ἡ παιδεύσις, εως, ἡ καθηγεμὼν, όνος, *Plut.*
...giſtralis, e, διδασκαλικὸς, ὴ, όν, ſermo, λόγος, *Xen.*
...giſtratus, *officium*, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* & poteſtas, ἡ δυναστεία, ας, *Iſocr.* & potentia, ἡ δύναμις, *Dem.* & tyrannis, ἡ τυραννὶς, *idem*, magiſtratum appetere, ἀρχῆς δίωκειν, *Iſocr.* contemnere, ὑπερβαίνειν, *id.* conſtituere, καθιστάναι, *Dem.* mercari, πρίασθαι, *idem*, ...ίνασθαι, *idem*, conſequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς, *idem*, gerere, ἄρχειν, ἄρχειν, *Dem.* abrogare alicui, ἀποδοκιμάζειν, ἂν τις ἄλλος, *idem*, ἀφαιρεῖσθαί τινος, *idem*, abolere, καθαιρεῖν, *id.* deponere, ἀπαχωρεῖν τ' ἀρχῆς, *idem*, παύσασθαι ἀρχόντων, *idem*, ambire, ἀρχὴν περιβάλλεσθαι, *Lucian.* magiſtratu abire, ἀποπεσεῖν τῆς ἀρχῆς, *Ariſtot.* i. e. perſonæ, οἱ δυνάσται, ὧν, *Dem.* οἱ δυναστεύοντες, ὄντων, *idem*, οἱ πολιτευόμενοι, *av*, *idem*, οἱ ἐπὶ πολιτείαν ὄντες, *Iſocr.* οἱ ἐν τῇ πολιτεύσει, *idem*, urbanus, εἰ εἰσεῖος ἄρχοντες, *Dem.* improbitas magiſtratuum, πονηρία τῶν ἀρχόντων, *Iſocr.* habere aliquos magiſtratus, χρῆσθαί τισι προστάταις, *Dem.*
Magnalia, τὰ μεγαλεῖα, ων, *N. T.*
Magnanimitas, ἡ μεγαλοψυχία, ας, *Ariſtot.* ἡ μεγαλοφροσύνη.
Magnanimiter, μεγαλοψύχως, *Dem.* μεγαλοφρόνως, *Æl.*
Magnanimus, a, um, ὁ ἡ ὁ μεγαλόψυχος, υ, *Ariſtot.* ὁ ἡ ὁ μεγαλόφρων, ων, μεγαφρονέστερος, *Dem.*
Magnates, οἱ μεγιστᾶνες, ων, *N. T.*
Magne, μεγάλως, *Ariſtot.*
Magnes, ὁ μαγνήτης, υ, *Al. Alphr.* ἡ μαγνῆτις, ιδος, *Philo.*
Magneticus, a, um, μαγνητικὸς, ὴ, όν.
Magnifice, μεγάλως, *Dem. Phal.* μεγαλίως, *Polyb.* μεγαλοπρεπῶς, obire munia, λειτουργίας λειτουργεῖν, *Dem.* de ſe ſentire, μέγα φρονεῖν, *Iſocr.* ſe efferre, Σεμνύνεσθαι ἑαυτόν, *Nav.* μεγαλωσύνην ἑαυτοῦ, *Xen.*
Magnificentia, ἡ μεγαλοπρέπεια, ας, *Dem.* ἡ μεγαλιότης, ἡ μεγαλωρίη.
Magnifico, μεγαλύνω, me ipſum, ἐμαυτὸν, *Xen.*
Magnificus, a, um, ὁ ἡ ὁ μεγαλοπρεπὴς, ἐος, *Dem.* ὁ ἡ ὁ μεγαλόψυχος, υ, *id.*
Magniloquentia, ὁ, ἡ ὁ μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ μεγαλορρημία.
Magniloquus, a, um, ὁ ἡ ὁ μεγαλορρήμων, ον.
Magnitudo, τὸ μέγεθος, ους, *Ariſtot.*
Magnopere, μεγάλως, *Iſocr.*
Magnus, a, um, μέγας, μεγάλη, μέγα, vir, ἀνὴρ, rex, βασιλεὺς, urbs, πόλις, *Dem.* magni facio, μέγα ποιέομαι, *Xen.* περὶ πολλοῦ ποιέομαι, *Iſocr.* *major*, *maximus*. Vide hæc ſuo loco.
Magydaris, ἡ μαγύδαρις, εως, *Dioſc.*
Magus, ὁ μάγος, υ, *Xen.*
Majalis, ὁ χοῖρος τομίας, κάπρος ἐκτομίας, *Benz.*
Majeſtas, ἡ μεγαλειότης, ητος, *N. T.* τὸ μέγεθος, ους, *Dem.*
Major, ὁ ἡ μείζων, majus, τὸ μεῖζον, ονος, *Dem.* majus onus, quam, μεῖζον φορτίον, ἢ, *id.* majora facta, quam quis dicere poteſt, ἔργα μείζω, ἢ ὡς τῷ λόγῳ ἂν ἔποις, *idem*, majus, quam ut poſſit ferre, μεῖζον, ὥστε δύνασθαι φέρειν, *Plato*, majus opinione, μεῖζον τ' δοξης, *idem*, majoris facere aliquid, quam aliud, προτιμᾶν τι τοῦ ἄλλου, *idem*, προαιρεῖσθαι τι τοῦ ἄλλου, *Iſocr.* major natu, ὁ πρεσβύτερος, υ, *idem.*
Majores, οἱ πρόγονοι, ων, *Dem.* οἱ προγεγενημένοι, ων, *Iſocr.*
Majus, *menſis*, ὁ Σκιροφοριὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Μάιος, υ, *Plut.*
Mala, ἡ γνάθος, υ, *Hippocr.* ὁ Σιαγὼν, όνος.
Male, σκληρῶς, *Dem.* me habeo, μοχθηρῶς ἔχω, *Dem.* & non belle habere, φαύλως ἢ κακῶς ἔχειν, *id.* non male, nec. ſegniter ratiocinari, οὐ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς λογίζεσθαι, *idem*, tractari, δεινῶς διακεῖσθαι, *idem*, & miſere belligerare, κακῶς ἢ αἰσχρῶς πολεμεῖν, *idem*, male audire, κακὸν ἀκούειν ὑπό τινος, *Iſocr.* agi cum aliquo, κακῶς φέρεσθαι, *Dem.* accipio aliquem, καταχρῆσθαί τινι, *Æſchin.* loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινὰ, *Dem.* mereor de aliquo, κακῶς ποιεῖν τινὰ, *Iſocr.* optare alicui, κακῶς εὔχομαί τινι, male conſulo alicui, Συμβουλεύω τινὶ κακὸν, *Plato*, volo alicui, κακόνους εἶμί τινι, *Dem.*
Maledice, κακολόγως.
Maledicentia, ἡ κακολογία, ας, *Plut.* ἡ δυσφημία.
Maledico, κακολογέω, alicui, τινὰ, *Plut.* κακῶς λέγω τινὰ, *Dem.* βλασφημίαν ἀφίημί τινος, *id.* βλασφημίαν λέγω τινὶ, *id.* καταφρονῶ τινος, *Ariſtot.* λοιδορήσομαί τινι, *Dem.*
Maledictio, ἡ κακολογία, ας, *Plut.* ἡ βλασφημία, ας, *Dem.*
Maledictum, ἡ κακηγορία, ας, *Dem.* ἡ βλασφημία, ας, *id.* inceſſere aliquem maledictis, ποιεῖσθαί βλασφημίας εἰς τινος, *id.* προστρίβεσθαί τινι βλασφημίαν, *id.* λέγειν βλασφημίαν τινι, *id.* Conf. *Convicium.*
Maledictus, a, um, ὁ ἡ ὁ κατάρατος, ὴ, όν, *Lucian.* ὁ ἡ ὁ ἐπάρατος, υ, *id.*
Maledicus, a, um, ὁ ἡ ὁ κακολόγος, υ, *Ariſtot.* ὁ ἡ ὁ βλασφημος, υ, *Lemoſth.* βλασφημίαι, ὕσα, ὕν, *id.*
Malefacio, κακουργέω, impune, ἀσφαλῶς, *Dem.* κακοποιέω, *N. T.* alicui, ποιεῖν τινὰ κακὸν, *Iſocr.*
Malefactor, ὁ ἡ ὁ κακοῦργος, υ, *Dem.* ὁ κακοῦργων, όντος, *id.*
Malefactum, τὸ κακούργημα, ατος, *Dem.*
Maleficentia, ἡ κακουργία, ας, *Dem.*
Maleficium, τὸ κακούργημα, ατος, *Dem.* τὸ ἀδίκημα.
Maleficus, a, um, ὁ ἡ ὁ κακοῦργος, υ, *Dem.* κακουργῶν, οῦσα, οῦν, *id.* ὁ ἡ ὁ κακοποιὸς, κακοπράγμων.
Malefuadus, a, um, ὁ ἡ ὁ κακοσύμβουλος, υ, *Malevolentia*, ἡ κακόνοια, ας, *Dem.* & animi acerbitas, ἡ ἢ ὀργὴ τ' ψυχῆς πικρία, *id.* profequor aliquem, εἰμί τινι κακόνους, *Iſocr.* εἰμί τινι ἐπιχθὴς, *Dem.*
Malevolus, a, um, ὁ ἡ ὁ κακόνους, υ, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ ἡ ὁ ἐπιχθὴς τινι, *id.* ὁ ἡ ὁ δύσνους, υ, τινὶ, *Thuc.*
Maligne, φλαύρως, *Dem.* πονηρῶς, *id.* κακοηθῶς, *Plut.*
Malignitas, ἡ κακοήθεια, ας, *Iſocr.* ἡ κακοθυμία, ας, *Plut.*
Malignor, σκυθρωπάζομαι, *Ariſtot.*
Malignus, a, um, ὁ ἡ ὁ κακοήθης, ες, *Dem.* ὁ ἡ ὁ κακόθυμος, κακότροπος.
Malitia, ἡ κακία, ας, *Dem.* ἡ πονηρία, ας, *Ariſtot.* i. e. verſutia, ἡ πανουργία, ας, *Dem.*
Malitioſe, πονηρῶς, *Dem.*
Malitioſus, a, um, ὁ ἡ ὁ κακοήθης, ες, *Dem.* ὁ ἡ ὁ πανοῦργος, υ, *id.*
Malleator, ὁ Σφυρωτὴς, οῦ, ὁ Σφυροκόπος, υ, LXX.
Malleolus, τὸ Σφύριον, *v. Theophr.* i. e. germen, τὸ μίσχωμα, ατος, *id.*
Malleus, ὁ Σφῦρα, ας, *Ariſtot.* ὁ ῥαιστὴρ, ῆρος, malleo percutio, Σφυροκοπία, LXX. malleis compactus, ὁ ἡ ὁ Σφυρήλατος, υ, *Heſiod.*
Malluvium, τὸ χειρόνιπτρον, υ, *Ariſtoph.* τὸ νιπτήριον, υ, *Ariſtot.* τὸ χρυσίον, υ, *Athen.*
Malo, αἱρέομαι, aliquid, quam aliud, τι, ἢ τὸ ἄλλο, *Iſocr.* potius manere, quam, μᾶλλον μένειν, ἢ, *id.* mori glorioſe quam vivere, εὐκλεῶς τεθνηκέναι ἀντὶ τοῦ ζῆν, *Dem.* aliquid, προαιρέομαί τι, *id.*
Maltha, ἡ μάλθα, ης, *Dem.*
Malva, ἡ μαλάχη, ης, *Theophr.* arboreſcens, ἡ δενδρομαλάχη, ης, *id.*
Malum, τὸ μῆλον, υ, *Dioſc.* Perſicum, μῆλον Περσικὸν, *id.* Cydonium, μῆλον Κυδώνιον, *id.* Punicum, ἡ ῥοιὰ, ᾶς, *id.* Medicum, μῆλον Μηδικὸν, *id.*
Malum, τὸ κακὸν, ὦ, *Dem.* & calamitates, Συμφοραὶ, *id.* & grave quid, κὰ δεινὸν, *id.* facere alicui, κακὸν ποιεῖν τινὶ, *Dem.* ἐργάζεσθαί τινα κακὸν, *id.* παρέχειν τινὶ, *id.* accidere alicui, Συμβαίνειν τινὶ, *id.* tantum imminere, τοσοῦτον προσεῖναι, *Dem.* conjicere ſe in malum, ἐμβάλλειν ἑαυτὸν εἰς κακὸν, *id.* verſari in malis, ἐν κακοῖς εἶναι, *Iſocr.* malum pati, πάσχειν φλαῦρον, *Dem.* περᾶσθαι κακῶ, *id.* ferre gravius, φέρειν χαλεπώτερον, *id.* liberare aliquem a malo, ἀπαλλάττειν τινὰ κακῶ, *id.* malum! φεῦ κακῶ.
Malus, *arbor*, μηλέα, ᾶς, *Dioſc.* *navis*, ὁ ἱστὸς, ὦ, erigere malum in navi, αἴρειν ἱστὸν ἐν τῇ νηΐ, *Xen.*
Malus, a, um, κακὸς, ὴ, όν, *Dem.* πονηρὸς, ᾶ, ρον, *id.* σαλὸς, υ, ον, *id.* μοχθηρὸς, ὰ, όν, *Iſocr.* βδελυρὸς, ὰ, όν, *Dem.*
Mamma, *muliebris*, ὁ τιτθὸς, ὦ, *Galen.* muliebris & brutorum, ὁ μαστὸς, ὦ, *Ariſtot.* mammam præbeo, ὑπέχω τὸν μαστὸν, *Lucian.* alicui, θηλάζομαί τινα, *Ariſtot.*

Mam...

Mammilla, τὸ τιτθίον, ου, *Aristoph.* ὁ τιτθὸς
Mammosus, a, um, ὁ ἢ ἡ μαστώδης, ης, ες.
Mammula, τὸ τιτθίον, ου, *Aristoph.*
Mancens, ὁ ἐργολάβος, ου, *Plut.*
Manicipalis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνδραποδώδης, ους, ες, *Aristot*
Mancipatio, ὁ ἀνδραποδισμός, ου, *Dem.*
Mancipator, ὁ ἀνδραποδιστής, οῦ, *Xen.*
Mancipatus, us, ἡ ἀνδραποδώδεια, ας, *Aristot.*
Mancipium, τὸ ἀνδράποδον, ου, *Dem.* mancipii more, ἀνδραποδώδως, *Aristot.*
Manc pium, τὸ ἀνδραποδιον, *Athen.*
Manc po, ἀνδραποδίζω, aliquem, τινά, *Xen.*
Mancus, a, um, πηρός, ά, όν, aliquo, τινι, πεπηρωμένος, ή, ον, ἴσον, τινι, *Dem.* σφυρὸν ἐπὶ θάτερα ἴσχον, ἴσα, ἄν. *Aristot* κυλλός, ή, όν.
Mandator, ὁ προστάτων, οντος, *Isocr*
Mandatum, τὸ πρόσταγμα, ατος, *Dem.* τὸ ὕπαγμα, ατος, *id* ἡ ἐντολή, ῆς, *Isocr* mandatum dare, διδ ναι ἐντολήν, *Dem* relinquere posteris, καταλείπειν παρήγγελμα τοῖς μέλλουσι χρόνοις, *id* habere, ἔχειν τι προσταγμα, *id* exsequi, ὑπηρετεῖν τῷ ὑπαγορεύοντι, *id* facere, ποιεῖν τὸ προστατόμενον, *id* de rectore alicujus, ἀποδέχεσθαι τὴν παραγγελομένην ὑπό τινος, *id*
Mandibula, ἡ γναθος, *Xen.* ἡ γένυς, υος, *Aristot.*
Mando, as, ἐντέλλομαι, alicui aliquid, τι τινι, *Xen.* Conf *Jubeo Impero.*
Mando, is, μασάομαι, aliquid, τι, *Theophr.* ἐσθίω
Mandra, ἡ μανδρα, ας, *Nic*
Mand agori, ὁ μανδραγόρας, ου, *Dioscor.*
Mani catio, ἡ μασησις, εως, *Bas.*
Manduco, idem quod *Mando*, is
Mane, ἅθθυ, *Dem.* πριν ηλιον ἐξέχειν, *idem*, αμα τῇ ἡμέρᾳ, *id* τὰ ἑωθινὰ, *N T* summo ὄρθρου βαθέος, *ib* Virgo, ορθρία, *Strab*
Maneo, μένω, apud aliquem, παρά τινι, ἐν ἐπιστολῇ τινι, *Plato*, in exspectatione, ἀναμένω τινὰ, *Dem.* ἐπιμένω τινὶ, *Ignor.* πεισθοκλεῖ τινὶ *Plut.*
Manes, οἱ δαίμονες, ων, *Herod* ἡ οἱ θεοὶ χθόνιοι, *Sim.* ἐνθάδε, ἔνεκα χρηζῶ, *Herodian*
Mange, ὁ ἀνδραποδοκαπηλος, ου, *Philo.* ὁ κομμωτης, οῦ, *Plut*
Mangono, μαγγανεύω *Italian.*
Mangonium, ἡ μαγγανεία, ας, τὸ κόμμωμα, ατος, *Lucian*
Manica, ἡ χειρίς, ίδος, *Xen.*
Manicatus, a, um, χειριδωτός, ἡ, όν, tunica, χιτὼν, *Herodian.*
Manifestatus, a, um, ὁ ἢ ἡ καταφωρος, ου, *Plut* ὁ ἢ ἡ ἐπιφωρος, ου, *id* hostis, ὁμολογουμένως πολέμιος, *Herodian.*
Manifestatio, ἡ ἐξαγορδυσις, εως, ἡ ἐκφανσις, εως, δήλωσις
Manifeste, φανερᾶς, *Plato*, ἐμφανῶς, *Dion Hal* manibus operor, χερουργέω, *Ælian* αὐτουργέω, *idem*, manuum labore victum paro, ἀπ' ἐργασίας χειρῶν ὀρυμαγδοῦ τροφὴν ἐμαυτῷ πορίζω, *Herodot* manu duco aliquem, χειραγωγέω τινὰ, *Xen* manus confero cum aliquo, συμβάλλω χεῖρας τινι, *Ignor* impono, χειροθετέω, *Dion A* manu trunco, χειροκοπέω, *Strabo* manibus pedibusque, ὅσον δυνατὸν χερσὶν τε ποσίν τε, *Hom.* manus militum, χεὶρ, χειρὸς, *Polyb Thuc alii*
Manifestus, a, um, ὁ λος, η, ον, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἐκδηλος, ου, ον, *idem*, καταδηλος, ου, *idem*, φανερὸς, ά, όν, *idem*, ὁ ἢ ἡ ἐπιδηλος, ου, *Iuris* [m multifariam, πολλαχοῦ δῆλος εἰμι, *Dem* valde, λιαν καταφανὴς εἰμι, *Isocr.* fio omnibus, γίγνομαι πασι φανερὸς, *idem*, ἐκδηλος γίγνομαι πασι, *Dem.* manifestum reddo aliquid alicui, φανερὸν ποιῶ τι τινι, *Dem.* ἐμφανὲς, κατάδηλον, δῆλον, ἔκδηλον, εὔδηλον ποιεῖ τι τινι, *Dem Isocr.*
Manipularis, ὁ λοχίτης, ου, *Synes.*
Manipulatum, λοχηδὸν
Manipulus, το δραγμα, ατος, *Philo* ὁ φάσκελος, ου, *Ælian* militum, ὁ λοχος, ου, *Thuc* Σπεῖρα, ας *Ael*
Manna, ἡ μαννα, IXX. το αερόμελι, ιτος, *Athen.*
Mannulus, τὸ ἱππάριον, ου, *Xen.*
Mannu, idem quod *Mannulus.*
Mano, άω Conf. *Fluo*
Manso, ἡ μονὴ, ῆς, *Polyb.* ἡ διαμονή.
Manso, ἐμμένω, *Xen.*
Mansuefacio, πραΰνω, equum, ἵππον, *Xen.* aliquem, καταπραΰνω τινὰ, *Aristot.* πεισθοκλεῖ τινὰ, *Dem.* ἡμερόω τινὰ, *Isocr.*
Mansues, πρᾶος, ἵ. πραὺς, εῖα, ὺ, *Plut.*
Mansuesco, ἵ. Mansuefio, πραΰνομαι, *Xen* καταπραΰνομαι, *Plut.* ἡμεροῦμαι.
Mansuete, φρόνιμως, *Dem.* ἡκιστα, *id.*
Mansuetudo, ἡ πραότης, ητος, *Aristot.* ἡ ὅλη ἕξις, εως, *id.* ἡ ἡμερότης.
Mansuetus, a, um, πρᾶος, ἵ. πραὺς, εῖα, ὺ, appareo, φαίνομαι, *Dem* ὁ ἢ ἡμερος, ου, & humanis moribus præditus, ἢ φιλάνθρωπος, *id.* ἠλαφρὸς, ὰ, όν, mansuetissimum & moderatissimum se præbere, ἠλαφρότατον ἢ μετριώτατον παρέχειν ἑαυτὸν, *Isocr.*
Mantica, ἡ πήρα, ας, *Plut.*
Manticula, το πηρίδιον, ου, *Aristoph.*
Manticularius, ὁ βαλαντοτόμος, ου, *Aristoph*
Manticulor, τὰ ἐν τῇ πηρᾳ πλάττω.
Mantile, τὸ χειρομάκτρον, ου, *Xen.*
Mantisia, το θημίτριον, ου, *Gal.*
Manualis, e, ὁ ἢ ἡ χειροπλυθὴς, ές, *Diod Sic.*
Manuarius, a, um, χειραῖος, αία, αῖον.
Manubiæ, τὰ λαφυρα, ων, *Plut.* τὰ σκῦλα.
Manubialis, e, σκυλδυματικὸς, ὴ, όν.
Manubriolum, το λαβίδιον, ου, *Diosc.*
Manubrium, ἡ λαβὴ, ῆς, ἡ κωπη, gladii, ξίφους, *Plut.*
Manufactus, a, um, ὁ ἢ ἡ χειροποιητος, ου, *N T* ὁ ἢ ἡ χειρομακτος, ου, *Philo.*
Manuleatus, a, um, χειροδακτος, ου, ον, *Herodian.*
Manumissio, ἡ εἰς ἐλευθερίωσις, εως, *Plut.*
Manumitto, ἀπολυθερόω, aliquem, τινὰ, *Plut.* Conf. *Libero.*
Manupretium, τὸ χειρόδοσι ν, ου.
Manus, ἡ χειρ, χειρος, *Dem.* dextra, χειρ δεξιὰ, ᾶς, *idem*, sinistra, χειρ ἀριστερὰ, ᾶς, *Aristot* manum in sinu conditam habere, χεῖρα ἔχειν ἔσω, *Dem* porrigere, προτείνειν, *id* exhibere, ὑπέχειν, *id.* abstinere ab aliquo, ἀπέχειν χεῖρα τινος, *id.* religare post tergum, δῆσαί τινα τὰ χεῖρε ὀπίσω, *idem*, τὰ χεῖρε συμπλέκειν τυπτόμενον, *Thuc.* in manus tradere alicui aliquid, ἐπιθέναι τι εἰς χεῖρας τινος, *Dem.* in manibus habere aliquid, ἔχειν τι ἐν χδσὶ, *id.* manu attingere, ἁπτεσθαι τῇ χειρὶ, *id.* aliquem male tractare, περιπλακίζειν τινα χειρὶ, *idem*, manu propria, f. sua scribere, ἰδιοχειρὸς γράφειν, *Bud* manu sua faciens, ὁ ἢ ἡ αὐτοχειρ, ρος, *N. T.* de manu in manum διὰ χειρῶν, manus alicui injicio, συλλαμβάνω τινα, *Ignor* operi admoveo ἐγχειρῶ ἔργῳ, *id.* in manu alicujus situm esse, ἐργον τινὸς εἶναι, *Herodian.* manus lavo, χειροπλυνομαι, *Dion. Hal* manibus operor, χειρουργέω, *Ælian* αὐτουργέω, *idem*, manuum labore victum paro, ἀπ' ἐργασίας χειρῶν ὁρμημένος τροφὴν ἐμαυτῷ πορίζω, *Herodot* manu duco aliquem, χειραγωγέω τινὰ, *Xen* manus confero cum aliquo, συμβάλλω χεῖρας τινι, *Ignor* impono, χειροθετέω, *Dion A* manu trunco, χειροκοπέω, *Strabo* manibus pedibusque, ὅσον δυνατὸν χδσὶν τε ποσίν τε, *Hom.* manus militum, χεὶρ, χειρὸς, *Polyb Thuc alii*
Mappa, ἡ σθόνη ὀπτραπίζιον, το χειρόμακτρον.
Mappula, ἡ καλύβη, ης.
Marceo, μαραίνομαι, *Aristot.*
Marcesco, μαραίνομαι, *Aristot* καταφθίνω, *Plut* ἀφανίζομαι *id.* καταπίπτομαι, *Plato.*
Marchio, ὁ μεθορίδαρχης, ου ὁ.
Marcidus, a, um, σαθρὸς, ὰ, όν, *Lucian.*
Marcor, ἡ σαπεδων, ονος, *Dioc.* ὁ μαρασμὸς ἕ.
Marculus, ὁ ῥαιστὴρ, ῆρος, *Plut.*
Mare, ἡ θαλασσα, ης, *Dem* το πέλαγος, ους, *id* externum, ἔκτος θαλάσσης, interius, ἔ. ἐντὸς ταμιον, ἡ ἐντὸς θαλασσα, Balticum, πέλαγος Βαλτικὸν, Balearicum, πέλαγος Βαλεαρικὸν, Ligusticum, πέλαγος Λιγυστικὸν, Adriaticum, Ἀδριατικὸν πέλαγος, &c mare ingredi, mari se committere, θάλασσαν ἐμβαίνειν, *Dem.* navigare, πλεῖν, *Xen* per mare navigo, διαπλέω, *Plut* per mare omnia tenere, ἀρχειν θαλάσσης, ἀρχειν θαλάττης πραγμάτων, *Dem* terra marique omnia tenere, ἀ, χῆς ἢ θαλάσσης πραγμάτων, *idem*, in mare submergo aliquem, καταποντίζω τινα εἰς πέλαγος, *Dem.* præcipitare se in mare, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, *id.* perire in mari, διαφθείρεσθαι ἐν τῷ πελάγει, *id.*
Margarita, ὁ μαργαρίτης, ου, *Ælian.*
Margaritarius, ὁ μαργαροπώλης, ου.
Marginatus, a, um. λαμπὸν ἔχων, ουσα, ον.
Margino, λόμα, ἵ. πράσσω ἁμαξιαῖον
Margo, τὸ λωμα, ατος, LXX. τὸ χεῖλος, ους, τὸ ἔσχατον, ου, *N T.*
Marinus, a, um, ὁ ἢ ἡ θαλάσσιος, ου, ὁ ἢ ἡ πελάγιος, ου, ον
Marita, ἡ γαμετὴ, γαμετῆς, ῆς, *Lysi.* Uxor.
Maritalis, e, ὁ ἢ ἡ συζυγὴς, ές, *Nic*
Maritata, ἡ γαμὴ ὑπανδρος, ου, *N. T.*
Maritimus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ θαλάσσιος, ου, ὁ ἢ ἡ παραθαλάσσιος, ου, *Dem* ὁ ἢ ἡ παραθαλάσσιος, ου, *N T.* ὁ ἢ ἡ παραλιος, ου, *Philo.* regio, ἡ παραλία, ας, *Isocr.*
Marito, τῆς διοικήσεως τῷ γάμῳ συζεύγνυμι, puellam, σωφρονίζω κόρην, *Polyb.*
Maritus, ὁ γαμέτης, ου, *Xen* ὁ ακοίτης, ου, ἀνὴρ ός, & uxor, ἡ γαμη, *Dem.*
Marmor, το μάρμαρον, ου, *Zosim.* ἡ μάρμαρος, ου, *Diod Sic.*
Marmoro μαρμαρόω, *Suid.*
Marmoreus, a, um, μαρμάρινος, ίνη, ινον, *Athen.*
Marra, τὸ μαρρον, ου.
Marrubium, τὸ πράσιον, ου, *Dioscor.*
Mars, ὁ Ἄρης, εως, *Dion. Hal.* antequam Marte, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης, *Thuc.* Marte æquo, ἐξ ἴσου, *Dem.*
Marsupium, ὁ μάρσυπος, ου, *Xen* τὸ μαρσύπιον, ου, *Poll.* τὸ βαλάντιον, ου, *Lucian.*
Martes, ἡ ἰκτὶς, ῖδος, *Plin.*
Martialis, e, Ἄρειος, εία, ειον.
Martius, a, um, idem quod *Martialis.*
Martius, *mensis*, ὁ μαρτιχιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Μάρτιος, ου
Martyr, ὁ μάρτυρ, υρος, *Xen.*
Mas, ὁ ἄρρην, ενος, *Arist.*
Masculesco, ἀρρεν μαι
Masculinus, a, um, ἀρσενικὸς, ὴ, όν, genus, γένος, *Gramm.* masculino genere, ἀρσενικῶς, *Athen.*
Masculus, a, um, idem quod *Masculinus*, puer, παὶς ἄρρην, *Dem* masculum reddo ἀρρενίζω, *Synes.* pario, ἀρρενογονέω, *Philo*
Massa, το φύραμα, ατος, *N. T.* ὄγκος.
Masso, φυράω, *Dos.*
Massula, τὸ μάζιον, ου, *Hesych.*
Masticho, ὁ μαστιχὰς, ᾶ, *Dioscor.*
Masticho, μαστάζω
Mastigias, ὁ μαστιγίας, ου, *Lucian.*
Mastix, ὁ μάστιξ, ιγος, *Plut* Flagellum.
Matella, ἡ ἀρητὶς, ίδος, *Schol. Aristoph.* ἀγγεῖον ἀρπαγῆς, *Aristoph*
Matellio, idem quod *Matella*
Mater, ἡ μήτηρ, τέρος, ἡ πατρὸς τρὸς, *Dem.* familias, ἡ οἰκοδέσποινα, *Plut.* matrix mater, ἡ τιτθὴ, ῆς, *Dem.* Matris frater, vide *Avunculus*, matris soror, vide *Matertera*, matre carens, ὁ ἢ ἀμήτωρ, ορος, *N. T* matris amina, ὁ ἢ φιλομήτωρ, ορος, *Plut* a matre, a parte matris, μητρόθεν, *Herodot.*
Matercula, τὸ μητρίδιον, ου, τὸ μητράριον, ου.
Materfamilias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, *Plut.*
Materia, ἡ ὕλη, ης, *Dem.* i. e. argumentum libri, &c. ἡ ὑποθεσις εως, *Schol. Dem.*
Materiarius, ὁ ὑλοτόμος, ου, *Ælian.*
Materialis, e, ὑλαῖος, αία, αῖον, *Synes.* ὑλικὸς, ὴ, όν, *Plut.* e materia constans, ὁ ἢ ἡ ὑλικὸς, ὴ, όν, *Iren ft*
Materiatio, ἵ. Materiatura, ἡ ξύλωσις, εως.
Materior, ὑλίζομαι, *Hesych.* ξυλίζομαι, *id.*
Maternus, a, um, μητρικὸς, ὴ, όν, *Poll.* μητρῷος, α, ον, *Xen.* possessio, κλῆσις, *Poll.* τὰ ματρῷα, *Dem.*

Ma r-

Mātertera, ἡ θεία ἀπὸ μητρὸς, ἡ τοῦ μητρὸς ἀδελφὴ, ῆς, *Dem.*

Mathematica, ῶν, ἡ μαθηματικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Plat.*

Mathematicus, a, um, μαθηματικὸς, ὴ, ὸν, Ἀστρονομικὸς, *Cynegius*, *Aristot.*

Mathesis, εως, ἡ μάθησις, εως, *Aristot.*

Matricida, ὁ μητραλοίας, ου, *Lucian.* ὁ μητροκτόνος, ου, ὁ μητροφόντης, ου, *Plato.*

Matricidium, ἡ μητροκτονία, ας, *Plut.* committo, μητραλοίαν, *Aristot.*

Matricula, τὸ γραμματεῖον, ου, *Bud.*

Matrimonialis, e, γαμικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Matrimonium, ὁ γάμος, ου, *Dem.* Confer *Conjugium.*

Matrona, μήτρα, ας, *Lucian.*

Matrona, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, *Plut.*

Matronalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆς οἰκοδεσποίνης.

Matronalis, ὁ ἀδελφιδοῦς ἐκ γαμικῶν, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ πατραδελφῶν

Matta, ἡ ψιαθος, ου, *Aristoph.*

Matula, ἡ Σκαφίον, ου, *Aristoph.* ἡ ἀμὶς, ίδος, *Plut.*

Maturare, σπουδάζειν, *Hesych.* Conf. *Festinare.*

Maturatio, ἡ σπουδὴ, ῆς, perductio ad maturitatem, ὁ σπασμὸς, ου, *Gal.* ἡ σύνταξις, εως, *Aristot.*

Maturo, ὀψίαζε, *Hippocr.*

Maturo, σπουδάζω, *Xen.*

Maturus, ἡ ὀψιότης, ητος, ætatis, ἡ ὥρα, ας, *Hesych.* fructuum, ἡ σύνταξις, εως, *Theophrast.*

Maturus, i. e. *festino*, σπεύδω, *Thuc.* factum, σπουδαῖον τὸ δρᾶν, *Plut.* i. e. ad maturitatem perduco, σύνταξις, aliquid, τι, *Dios.*

Maturus, a, um, *ut fructus*, ὁ ὀψὲ ὢν σίτος, ου, *Theophr.* ὁ ὀψὲ ἡ σίτος, ου, *Dios.* ætate, ἀκμαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ἀκμαῖος ἡλικίαν, ὁ ὀψὲ ἡ σίτος, virgo, παρθένος, *Plut.* ἔχω πρὸς ἡλικίαν τὸν γάμον, *Dem.*

Matutinus, a, um, ὀρθρινὸς, ία, ον, *N. T.* ὀρθρίνος, ὴ, ὸν, *ibid.* ὀρθρινὸς, ὴ, ὸν, *ibid.* tempus, τὸ ἑωθινὸν, *Xen.* ἡ ἑωθὴ, sc. ὥρα, *Polyb.*

Mavolo, vide *Malo.*

Mavors, vide *Mars.*

Mausoleum, τὸ μαυσωλεῖον, ου.

Maxilla, ἡ σιαγὼν, όνος, LXX. ἡ γνάθος, ου, *Dem.*

Maxime, μάλιστα, desiderare, σοθεῖν, *Dem.* omnium maxime juniorum, ἁπάντων μάλιστα τῶν νεωτέρων, *idem*, si maxime non aliqui, sed omnes, εἰ τὰ μάλιστα μὴ τινες, ἅπαντες, *idem*, cum omnia—tum maxime illud, πάντα μὲν——μάλιστα δὲ τοῦτο, *id.* πάντα μὲν——ἥκιστα δὲ, *Xen.* maximi omnium, quos ego novi, πάντων μάλιστα, δὴ, ἐγὼ οἶδα, *Xen.* πολὺ μάλιστα, οὐ τοῦ οἶδα, *id.* differunt, μείζων διαφορὰ, *Plato.*

Maximopere, σφόδρα, μάλα, *Xen.*

Maximus, a, um, μέγιστος, ίστη, ιστον, *Plato*, natu, πρεσβύτατος, άτη, ατον, *Dem.* maximi facio, περὶ πλείστου ποιοῦμαι, *idem*, τιμῶμαι τι ἐκ πλείστου ἀπάντων, *idem*, τιμῶ τι ἀπὸ πλείστου, *id.*

Maza, ἡ μάζα, ης, *Athen.*

Mazabilis, e, βρωτὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ πορθητὸς, ὸν, *Plut.*

Mazatus, ἡ βόσκησις, εως, ἡ σφαγὴ, ῆς.

Mechanica, ἡ μηχανικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Aristot.*

Mechanicus, a, um, μηχανικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Medela, ἡ ἴασις, εως, *Plut.* ἡ θεραπεία, ας, *Herodian.* adhibeo alicui medelam, θεραπεύω τινὰ, *Plut.*

Medeor, ἰάομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* ἰατρεύω τινὶ, *Plut.* θεραπεύω τινὶ, *Ijocr.* νοσοῦντά τινα, *id.* morbo alicujus, θεραπεύω νόσον τινὸς, *id.* vulnus νόσον τινὸς, *Xen.* auribus alicujus, ἰάομαι ὦτά τινος, *Dem.*

Mediastinus, δοῦλος μεσαύλιος.

Medicaster, ὁ μισητὴς, οῦ, *N. T.*

Medica, *mulier*, ἡ ἰάτρις, ας, *Alex.*

Medicabilis, e, ὁ ἡ ἰάσιμος, ου, *Plato.*

Medicamen, vide *Medicamentum.*

Medicamentarius, a, um, φαρμακευτικὸς, ὴ, όν.

Medicamentarius, ὁ φαρμακοτρίβης, ου, *Dem.*

Medicamentum, τὸ φάρμακον, ου, *Ijocr.* τὸ ἴαμα, ατος, *Plato.* paro, f. confico, φαρμακεύω, *Plato*, medicamento uti, φαρμάκῳ χρῆσθαι, *Ijocr.* adhibeo ægrotanti, ὀνίνημι νοσοῦντα, *Æl.* esse alicui, φάρμακον εἶναί τινι, *id.* Conf. *Remedium.*

Medicatio, ἡ ἰατρεία, ας, *Plut.* ἡ ἴασις, εως, *Lucian.* ἡ ἰάτρευσις, εως, *Plut.*

Medicina, ars, ἡ ἰατρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Aristot.* i. e. medicamentum. Vide *Medicamentum.*

Medico, f. Medicor, ἰατρεύω, φαρμακεύω, *Ijocr.*

Medicus, i, ὁ ἰατρὸς, οῦ, *Ijocr.* ὁ θεραπεύων, οντος, *id.* ὁ ἀκεσὴς, οῦ.

Medicus, a, um, ἰατρικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Medie, μέσως, *Aristot.*

Medietas, ἡ μεσότης, ητος, *Plato.* ἡ ἡμίσεια, ας, *Dem.*

Medimnus, ὁ μέδιμνος, ου, *Aristot.*

Mediocris, e, μέτριος, ία, ιον, *Dem.* ὁ, ἡ ὀπωσοῦν.

Mediocritas, ἡ μετριότης, ητος, *Dem.*

Mediocriter, μετρίως, *Dem.* μέτριως, *id.*

Mediocrimus, μέσος, η, ον, *Plut.*

Meditabunde, φροντιστικῶς.

Meditabundus, a, um, φροντιστικὸς, ὴ, όν, *Theophr.* ὁ ἡ ὁ Σωκράτης, ους, *Ijocr.*

Meditamentum, τὸ μελέτημα, ατος, *Xen.*

Meditate, ἐσκεμμένως, *Poll.*

Meditatio, ἡ μελέτη, ης, *Thuc.* τὸ μελέτημα, ατος, *Xen.*

Mediterraneus, a, um, ὁ ἡ ἡ μεσόγαιος, ου, *Paus.* ὁ ἡ ἡ μεσόγειος, ου, *Philo.* ὁ ἡ ἡ μεσόχθων, regio, ἡ μεσόγαια, ας, *Thuc.* ἡ μεσόγαια, ας, *id.*

Meditor, μελετάω, *Thuc.* λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *Dem.* aliquid, σκέπτομαί τι, *Ijocr.* ἐπισκοπῶ τι γνώμῃ, *id.*

Meditullium, τὸ μεσότειχισμα, ατος.

Medium, ἡ μεσότης, ητος, *Plato*, τὸ μέσον, ου, *Aristot.* cœli, τὸ μεσουράνημα, ατος, *Bas.* in medium adhibeo, εἰσφέρομαί τι, *Aristot.* εἰς μέσον ἄγω, *Plut.* prodeo, εἰς μέσον φέρεσθαι, *id.* fine medio, ἀμέσως, in medio ignis, ἐν μέσῳ πυρὶ, *Plato*, medio carens, ὁ ἡ ἄμεσος, ου, *Aristot.*

Medius, a, um, μέσος, η, ον, *Dem.* ὁ ἡ ἀνάμεσος, ου, *Herodot.* fum, μέσου, *Aristoph.* inter litigantes, μεσῶν, *Aristot.* media æstate, διὰ μέσων τῶν, *Thuc.* media dies, μεσοῦσα ἡμέρα, *Herodot.* media nox, ἡ ἀμεσοῦσα νύξ, *Herodian.*

Medulla, ὁ μυελὸς, οῦ, *Gal.* ἡ ἐγκεφάλου, ης, *Luc.* cerebralis, μυελὸς ἐγκεφαλίτης, spinalis, μυελὸς νωτιαῖος, ὁ αἰόνος ἄνω, *Hipp.*

Medullitus, μυελόθεν, ἐκ μυελοῦ.

Medullosus, a, um, μεμυελωμένος, ίνη, ίνον, LXX.

Mehercule, νὴ τὸν Ἡρακλέα.

Meio, ὑρῶ, sanguinem, αἷμα, *Hippocr.*

Mel, τὸ μέλι, ιτος, *Aristot.*

Melancholia, ἡ μελαγχολία, ας, *Hippocr.* μελαγχολικὸν πάθος, *id.* laboro, μελαγχολίαν, *Lucian.*

Melancholice, μελαγχολικῶς, *Gal.*

Melancholicus, a, um, μελαγχολικὸς, ὴ, όν, *Hippocr.* ium, μελαγχολικίου, *Lucian.*

Melior, ὁ ἡ ἀμείνων, ονος, alio aliqua re, τινὸς τινι, *Herodian.* ὁ ἡ ἀμείνων, melius est, quam, ἄμεινόν ἐστιν, ἢ *idem*, ὁ ἡ ἡ βελτίων, ονος, *Dem.* meliorem reddo, βελτίω, *Philo.* melior fio, βελτίουμαι, meliori fortuna uti, quam ἄμεινον πράττειν, ἢ, *Aristot.* αἱρετώτερος, ἡ, ον, melius est pugnantes mori, quam fuga servari, αἱρετώτερόν ἐστι μαχομένους ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγοντας σώζεσθαι, *Xen.*

Melioresco, βελτιόομαι.

Melius, βελτίονας, βέλτιον, *Dem.* ἄμεινον, *id.* me habeo, χαίρω, *Lucian.*

Meliuscule, μικρόν τι ἄμεινον.

Mellarium, ὁ μελιτών, ῶνος, *Nav.* τὸ μελιτουργεῖον, ου.

Mellarius, ὁ μελιτουργὸς, οῦ.

Mellarius, a, um, μελιτικὸς, ὴ, όν, ναι, ὰν, ὸν, ἡδὺς, *Athen.*

Mellatio, ἡ μελίτωσις, εως, ἡ μελιτουργία, ας, *Aristot.*

Melleus, a, um, ὁ ἡ ἡ μελιτώδης, ους, *Lucian.* μελιχρὸς, ὰ, όν, *Synes.*

Mellificium, ἡ μελιτουργία, ας, *Aristot.*

Mellifico, μελιτουργέω.

Melligo, τὸ μελίτωμα, ατος, *Dios.*

Mellitus, a, um, ὁ ἡ ἡ μελιτώδης, ους, *Theophr.* μελιχρὸς, ὰ, όν, *Lucian.* mellitum facio, μελιτόω, *Thuc.*

Melodia, ἡ μελῳδία, ας, *Athen.*

Melomeli, τὸ μελόμελι, ιτος, *Dios.*

Melos, τὸ μέλος, ους, *Herodian.*

Membrana, ἡ δέρρις, εως, *Thucyd.* ὁ ὑμὴν, ένος, *Gal.*

Membranaceus, a, um, ὑμενώδης, ους, ες, ον, *Athen.* ὁ ἡ ἡ ὑμενώδης, ους, *Aristot.*

Membranula, τὸ ὑμένιον, ου.

Membratim, μεληδὸν, *Athen.* κατὰ μέλη, LXX.

Membrosus, a, um, ὁ ἡ ἡ μεγαλόμελος.

Membrum, τὸ μέλος, ους, *Aristot.* τὸ κῶλον, ου, *N. T.* μέρος τι τῆς Σύνταξις, *Dem.* i. e. pars Periodi, τὸ κῶλον, ου, *Aristot.*

Memini, μέμνημαι, alicujus, τινὸς, *Xen.* μεμνησθαί τινος, *Plut.* τι, *Ijocr.* Confer *Recordor.*

Memor, ὁ ἡ ἡ μνήμων, ονος, *Lucian.* μνημονικὸς, ὴ, όν, *Synes.* injuriarum, ὁ ἡ ἡ μνησίκακος, ου, *Dem.*

Memorabilis, e, ὁ ἡ ἡ ἀξιόλογος, ου, *Ælian.* ὁ ἡ ἡ ἀξιαφήγητος, ου, *Herodot.* ὁ ἡ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, *Xen.*

Memoratio, ἡ ἀπομνημόνευσις, εως, *Plut.*

Memoria, ἡ μνήμη, ης, *Dem.* memoriæ mandare aliquid, τίθεσθαί τι εἰς μνήμην, *id.* revocare aliquid in memoriam, φέρειν εἰς μνήμην τινός, *idem.* memoriam immortalem alicujus relinquere, καταλείπειν ἀθάνατον μνήμην τινὸς, *Ijocr.* retinere alicujus, ἔχειν μνείαν τινὸς, *id.* abolere alicujus, ἀφαιρεῖσθαι τινὸς, *Dem.* ἀφανίζειν μνήμην τινὸς, *idem.* memoria renovare aliquid, φέρειν τι διὰ μνήμης, *Ælian.* vir præ memoriæ, ὁ τὰ ὅσίας μνήμας, *Synes.* antiquissima post hominum memoriam urbs, ἀρχαιοτάτη πόλις ἐκ μνήμης ἁπάσης, *Aristid.* nostra memoria, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *Dem.* majorum nostrorum memoria, ἐπὶ τῶν πρεσβύτων τῶν ἡμετέρων, *id.*

Memorialis, e, μνημονικὸς, ὴ, όν, *Synes.* liber, τὸ ὑπομνηματίδιον.

Memoriter, ἐκ μνήμης, dicere, εἰπεῖν, recitare aliquid. ἐκ στόματος εἰπεῖν τι, *Xen.* ἐκ στόματος λέγειν τι, *Plut.*

Memoro, ὑπομνηματίζω, aliquid, τι, *Xen.* Conf. *Commemoro, Narro.*

Menda, τὸ σφάλισμα, ατος, *Phit.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.*

Mendaciter, ψευδῶς, *Thuc.*

Mendacium, τὸ ψεῦδος, ους, *Dem.* τὸ ψεῦδος, ους, *id.* ἡ ψευδολογία, ας, *Ijocr.* dicere, λέγειν ψεῦδος, *Dem.* λέγειν τὰ ψευδῆ, *id.* immane, ψεῦδος ψεύδους ὑπερμεγέθους, *Dem.* mendaciis fallo, ψεύδομαι, *Dem.*

Mendaciunculum, τὸ ψευδύλλιον, ου.

Mendax, ὁ ψεύστης, ου, *Dem.* ὁ ψευδόμενος, ου, *id.* ὁ μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχων, *id.* ὁ ἡ ἡ ψευδολόγος.

Mendica, ἡ προσαίτις, ίδος, *Macar.*

Mendicabulum, ὁ προσαίτης, ου, *Plut.*

Mendicatio, ἡ προσαίτησις, εως.

Mendicitas, ἡ πτωχεία, ας, *Dem.* ἡ πλωχεία, ας, *Aristoph.* extrema mendicitate laborare, πίνητα ἔχειν εἰς τὸ ἔσχατον, *Ælian.*

Mendico, πτωχεύω, *Dem.* προσαιτέω, *Plut.* ἐπαιτέω, *N. T.*

Mendiculus, τὸ πλωχάριον, ου.

Mendicus, a, um, πλωχὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ προσαίτης, ου, *Plut.*

Mendicus, i, ὁ πτωχὸς, οῦ, *Dem.* ὁ πλωχεύων, οντος, *id.*

Mendose, πλημμελῶς, *Galen.*

Mendosus, a, um, πλημμελὴς, ους, *Plato.*

Menduo,

Mendum, τὸ ἁλιαμάρτημα, ατος, *Plut.* τὸ σφάλμα, ατος, *id.*
Meninx, ὁ μηνίγξ, γγος, *Aristot.*
Mens, ο νους, contr. νῆς, νῦ, *Dem.* ὁ διάνοια, ας, *idem*, ὁ γνώμη, ης, *Hipp.* ὁ φρὴν, ενος, *id.* mentis compos, ὁ ἔχ ὑγιῆ τὴν διάνοιαν, *Xenoph.* ὁ ἔχ ἀμφοῖν, οιν, *Thuc.* οστις ἐκ παίδων γεγένημαι, *Herodot.* non compos, ἀπολλὰς τῆς φρενῶν, *idem*, mente captus, φρενος ἀποπεφωμένος, *Plato*, in mentem venire alicui, ἐρχεσθαι τινι ὅτι νῦν, *Dem* ὑπερχεσθαι τινι, *Plato*, mente aliquid agere & perpendere, ὑπονοεῖν τι γνώμῃ, *Isocrat* διαβούλομαι τι, *id.* mens ſana, γνώμη ὑγιαίνουσα, *Ariſtæus.*
Menſa, ἡ τράπεζα, ης *Xenoph.* menſam Perſico more inſtructam apponere, τράπεζαν Μηδικῶν παρατεθῆναι, *Thu.* ſecunda, τὰ τραγήματα, ων, *Athen* menſarum adſecla, ὁ τραπεζοῦς, οῦς, *Hon*
Menſarius ὁ τραπεζίτης, ου, *Plut.* τραπεζίτικὸς, ἡ, ὸν, *Poll.*
Menſis, ὁ μὴν, μηνὸς, *Put* qui ſex menſium eſt, ὁ ἔχ ἡ ἑξάμηνος, ου, *Ariſtot* octo menſium, ὁ ἔχ ἡ ὀκτάμηνος, ου, *id.m*, &c
menſes mulieris, τὰ ἐμμηνία, ων, *Diod Sic.*
Menſor, ὁ μετρητὴς, ου, *Dinarch*
Menſtrualis, ε, ὁ ἔχ ἡ ἐμμηνος, purgatio, κάθαρσις, *Diſ*
Menſtruum, τὰ ἔμμηνα, ων, *Dioſc* τὰ ἐμμηνικὰ, ων, ἡ τὰ ὑπομήνιον αἷμα χωνεῦσαι, *id.*
Menſtruus, α, um, ὁ ἔχ ἡ ὑπομήνιος, ου, ſacra, ἱερὰ τελέα, ὑπομήνια, ἱερὰ, *Herodot.*
Menſula, τὸ τραπέζιον, ου, *Heſych.*
Menſura, τὸ μέτρον, ου, *Herodot.*
Menta & Mentha, ἡ ἡδύοσμον, ου, *Dioſc.*
Mentaſtrum, ἡ ἡδύοσμος ἄγρια
Mentigo, ὁ λιχὼ, οῦς, *Dioſc.*
Mentio, ἡ μνήμη, ης, *Dem.* ὁ μνεία, ας, *id.* mentionem facere ſ. injicere alicujus, μνημονεύειν τινὸς, *Iſocr.* τ, *id* ποιεῖσθαι τὸ, *id.* μνείαν ποιεῖσθαι τινὸς, *Iſocr*
Mentior, ψευδολογῶ, ψευδομαι, manifeſte de aliqua re, φανερὸν ποιεῖ τινὸς, *Dem.* in aliquem, εἰς τινα, *N. T.* καταψεύδομαι, *id.* Conf *Mendacium.*
Mento, ὁ ἔχ ἡ μακροσίνης, ου, *Bud.*
Mentula, ἡ κόλη, ῆς, *Ariſtoph.* τὸ πέος, εος, *M.*
Mentum, τὸ γένειον, ου, *Xen.* ὁ ἀνθρωπος, ποδος, *Demiſceo* ὑποχωνεύω, *Syneſ.*
Meo, βαίνω, *Plato*, δίεμαι, *Thuc.*
Mercatus, α, um, ὁ ἔχ ἡ ἀγορασθεὶς, ου, ἡ, ὸν, *Lucian.* ζωὸς, ὸς, ὸν, vinum, οἶνος, *Dioſc.*
Mercabilis, e, ὁ ἔχ ἡ ὠνιος, ου, ἡ, ον, *Æſchin.*
Mercatus, ἡ ἐμπορεύσις, εως.
Mercator, ὁ ἔμπορος, ου, *Plato.*
Mercatorius, ἐμπορικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*
Mercatura, ἡ ἐμπορία, ας, *Iſocr.*
Mercatus, ὁ ἡ ἐμπορεύσις, εως
Mercedula, ἡ μισθάριον, ου, ἡ, ὸν, *Athen.*
Mercenarius, ὁ μισθάριος, ου, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ μισθοφόρος, ου, *Plato.* ὁ ἔχ ἡ μισθωτὸς
Merces ὁ μισθὸς, οῦ, *Dem.* ἡ μισθοφορὰ ᾶς, *Huc* mercede facere aliquid, ἐπὶ μισθῷ vel μισθῷ ποιεῖν τι, *Lucian.* mercedem capio, μισθὸν φέρω, *Huc* pro labore ab aliquo peto, ἀπαιτεῖσθαι τινα μισθὸν ὑπὲρ τοῦ πόνου, *Athen.* mercede loco alicui aliquid, μισθοῦσθαι τί τινι, *Dem.* conduco aliquem ad aliquid, μισθόομαι τινα ἐπί τινι, *id* hujuſi, τὸ φέρετρον, ου, *Poll* doctoris, τὸ διδακτρον, ου, *idem*, medici, τὸ ζαστρον, ου, *Xen*
Mercimonium, ἡ ἐμπορία, ας, *Iſocr.* τὸ ὠνητὸν πρᾶμα, ατος, *Æſchin*
Mercor, ἀγοράζω, aliquid ab aliquo, τι παρά τινος, *Luc* ἐμπορεύομαι, aliquid pecuniâ, ὠούμενός τι χρημάτων, *Ariſtot.* χρήμασι, *Theophr*
Mercurius, ὁ Ἑρμῆς, οῦ, *Thuc*
Merda, τὸ ζωογρὸν ζωτος, *Ariſtoph.* ἡ κόπρος, ου, *id* τὸ ἀπόπλημα, ατος.
Mere, ἀκράτως, *Lucian.*
Merenda, τὸ ἀριστητὸν, ου.
Mereo, vel Mereor, μισθοδοτοῦμαι, *Polyb* μισθὸν φέρω, *Thuc.* ſtipendium, στρατεύομαι, *id.* corpore, ἑταιρῶ, *Plut.* bene de aliquo, εὖ ποιῶ τινα, *Dem.* male de aliquo, κακῶς ποιῶ τινα, *id.*
Meretrice, ἑταιρικῶς.
Meretricius, ὁ, um, ἑταιρικὸς, ἡ, ὸν, *Philoſtr* πορνικὸς, ὁ, ὸν, vita, ἡ ἑταίρησις, εως, *Æſchin.* οἱ γάμοι καθαρσιοὶ, *Dem.*
Meretricor, ἑταιρῶ, *Æſchin.*
Meretricula, τὸ ἑταιρίδιον, ου, *Plut.*
Meretrix, ἡ ἑταίρα, ας, *idem*, ἡ ἑταιρίσκη, ας, *id.* ἡ ἑταιρις, ιδος, *Athen.* Conf. *Scortum*
Merges, ὁ δέσμη, ης.
Mergo, βαπτίζω. Conf *Immergo.*
Mergus, ὁ αἴθυια, ας, *Ariſtot.*
Meridialis, e, ſ. Meridianus, a, um, μεσημβρινὸς, ὁ, ὸν, μεσημβρινὸς, ὁ, ὸν, *Proclus.*
Meridiatio, ἡ μεσημβρίασις, εως.
Meridies, ἡ μεσημβρία, ας, *Thuc.*
Meridior, μεσημβριάζω, *Plato.*
Merito, ἀξίως, *Dem.* & convenienter fieri, εἰκότας ἔχ φρονοῦντας γίγνεσθαι, *Iſocr* conſequi veniam, εἰκότως ζωγνώμης τυγχάνειν, *Dem*
Meritum, ἡ ἀξία, ας, pro merito, κατὰ τὴν ἀξίαν, *Plato*, ultra meritum, παρὰ τὴν ἀξίαν, *Dem.* i. e. beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατος, *Xen.*
Meritus, α, um, ἄξιος, ία, ον, *Xen.*
Merſo, βαπτίζω, aliquem in mare, εἰς θάλασσάν τινα, *Plut*
Merula, ὁ κοσσυφος, ου, *Ariſtot.*
Merum, τὸ ἀκρατον, ου, *Lucian.*
Merus, a, um, ὁ ἔχ ἡ ἄκρατος, ου, *Lucian* ζωὸς, ὸς, ὸν, *Dioſc* ὁ ἔχ ἡ αὐζωρος, ου, *Plut.*
Merx, τὸ ἐμπόρευμα, ατος, τὸ ὠνιον, ου, *Dem.*
Meſenterium, τὸ μεσεντέριον, ου, *Ariſtot.* τὸ μεσόκωλον, ου, *Hipp*
Meſocranium, τὸ μεσοκράνιον, ου, *Poll.*
Meſopilum, τὸ μέσπιλον, ου, *Theophr.*
Meſpilus, ἡ μεσπίλη, ης, *Theophr.*
Meſſias, ὁ Μεσσίας, ου, *N. T*
Meſſis, ὁ θερισμὸς, οῦ, *Æſchin.* ἡ ἀμητὸς, οῦ, meſſem facio, θερίζω, *Xen.*
Meſſor, ὁ θερισὴς, οῦ, *Dem.*
Meſſorius, α, um, θερισικὸς, ἡ, ὸν, falx, τὸ θερίστριον, ου, LXX. τὸ θέρετρον, ου, *id*
Meta, μέτηξ, ης, *Ariſtot.* ἡ *terminus*, ὁ ὅρος, ου, *Dem* metam pono, τίθημι ὅρον, *id.* ὁ Σκιρὼν, ῶνος, ad metam propoſitam collineo, κατὰ τὸν Σκίρωνα σκοπῶ, *Ior*
Metallicus, ὁ, ἡ, μεταλλικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot* ἀρὸς, ου, ἡ μεταλλουργικὴ, ῆς, *Laert*
Metallicus, ὁ μεταλλεὺς, ἑως, *Poll.*
Metallum, τὸ μέταλλον, ου, *Dioſc.* ενου, μεταλλεῖον, *Luc* ατ. metalli ſcrutatio, ἡ μεταλλεία, ας, *Plut.*
Metamorphoſis, ἡ μεταμόρφωσις, εως
Metaphora, ἡ μεταφορὰ, ας, *Ariſt*
Metaphyſica, ἡ μεταφυσικὴ, ης, *Ariſtot.*
Metathefis, ἡ μετάθεσις, εως, *Gramm.*
Metatio, ἡ μέτρησις, εως, *Phut*
Metator, ὁ διατεκτὴς, ου.
Meteorum, τὸ μετέωρον, ου, *Ariſtot.*
Methodus, ἡ μέθοδος, ου, *Ariſtot.*
Meticuloſe, φειδιτῶς, *Dem.*
Meticuloſus, a, um, ὁ ἔχ ἡ ἄτολμος, ου, *Demoſth.* Conf *Timidus*
Metior, μετρῶ, aliqua re, τινὶ, *Plut* aliquid, τὶ, *Dem.* bonum voluptate, ἡδονῇ τὸ καλὸν πάντων, *Plato.*
Meto, θερίζω, *Xen.* ἀμῶ, *Theophr.*
Metor, μετρῶμαι, *Dem.* καταμετρῶμαι, *Xenoph* caſtra, στρατοπεδεύω, *Plut* στρατοπεδεύομαι, *Iſocr.* alicubi, ἵδρυμαι στρατοπέδου ἐν τινι, *Herodot.*
Meticus, a, um, μετρικὸς, ἡ, ὸν
Metropolis, ἡ μητρόπολις, εως, *Thuc.*
Metropolita, ὁ μητροπολίτης, ου
Metrum, τὸ μέτρον, ου, *Ariſtot.*
Metula, τὸ κυπάριον, ου, τὸ κυπάριον, ου, *Thuc.*
Metuo, φοβοῦμαι, ου, μὴ, *Dem.* alicui, φοβοῦμαι τινὰ, *id.* rebus alicujus, ὑπὲρ τούτων τινὸς, *id.* aliquem, τινὰ, *Iſocr.* φοβοῦμαι τινὰ, conſternor, τὸ ἔχ ταράττομαι, *Dem.* tanto metu, τοσούτῳ φόβῳ, *id.* aliquem, τοσοῦτο μᾶλλον δείδω, vel potius δείδιά τινα, *Iſocr.* potentiam alicujus, δείδια δυνάμιν τινὸς, *Dem.* metuendum, hoc, δεινὸν ἐστὶ τοῦτο, *id.* ne, μὴ πάθωμεν τοῦτο, *Iſocr.* ut hoc poſſit conſiſtere, φοβοῦμαι μὴ τοῦτο ἔχ τοῦτο, *Dem.*
Metus, ὁ φόβος, ου, *Dem.* τὸ δέος, ους, metum injicere alicui, φόβον παρέχειν τινὶ, *Dem.* ἐμβάλλειν τινὶ φόβον, φόβον τινὶ, *idem*, verſari in metu, ἔχ ἐν φόβῳ, *Dem.* adſici metu, γίγνεσθαι φόβῳ τινὸς, *id.* emori metu, τελευτᾶν τῷ φόβῳ, *id.* tollere, eximere metum alicui, ἐξαιρεῖσθαι φόβον τινὸς, *id.* ἀπαλλάττειν τοὺς θεοὺς, *Iſocr.* evanuit omnis metus, ἔχ ὁ φόβος, *Dem.* metu perculſus, ἔκπληκτος γενὸς ὑπὸ δέους, *Ælian.*
Meus, a, um, ἐμὸς, pater, ὁ ἐμὸς denunciatio, ἐμὸν φρόνημα, *id.* ſcortum, ἐμὸν σῶμα, *idem*, meapte cauſſa, ἕνεκα ἐμοῦ.
Mica, ὁ ψιξ, χὸς, *Al. Aphr.* τὸ ψιχίον, ου, *N. T.*
Mico, φίλω, *Ariſtot.*
Micturio, οὐρητιῶ, *Ariſtoph.*
Migratio, ἡ μετοικησις, εως, *Plato*, ἡ μεταλλαγὴ, ῆς, *Baſ.* ἡ ἀποικια, ας, *Iſocr.*
Migro, μεταναίζομαι, *Iſocr.* alicunde aliquo, μετοικίζειν τινὰ ἐκ τινος εἰς τὴν, *Herodot.* e domo, ἐκβαίνειν ἀπὸ ἡ οἰκίας, *Ariſtot.* in inſulam, ἀποικεῖν εἰς νῆσον, *Iſocr.*
Miles, ὁ στρατιώτης, ου, *Dem.* ὁ στρατιώτης, ου, *id* milites colligere ſ. conſcribere, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, *Dem.* παρασκευάζειν, *id* habere paratos, λαμβάνειν ἐξ ἑτοίμου, *id* cogere, ζεύγειν, *id.* ἀθροίζειν, τρέφειν, *id.* emittere, ἀποπέμπειν, *id.* dimittere, ἀπολύειν *Iſocr.* emeritus, στρατιώτης ἀπολελυμένος, *Ariſtot.* ἀπαλλαγεὶς, ἐντος, *id.* exonerare, ἀπαλλάττειν, *Xen* ies, τὰ στρατιωτικὰ, ῶν, *Thuc.*
Militariter, στρατιωτικῶς, *Thuc.*
Militia, ἡ στρατεία ας, *Dem* ἡ στρατιὰ, ᾶς, *Xenoph* in militiam egredior, ἐξέρχομαι, *id.* una cum alio, ζυνεπιστρατεύω, *Dem.* militia ceſſat, ἡ ἀστρατία, ας, militiæ deſertor, ὁ ἀστρατευτος *id*
Milito, στρατεύω, *Dem* στρατεύομαι, *id.* pro ſtipendio, μισθοῦ, *Xen* alicui, τινὶ *Greg.* ſub aliquo, ὑπό τινι *Plut*
Milium, ὁ κεγχρὶς, ου, *Dioſ*
Mille, χίλιοι, αι, α, *Il*
Millenarius, α, um, χιλιοστὸς, ἡ, ὸν
Milliare, τὸ μιλιάριον, ου, ἡ στάδιον, ου, intra teſtimonium mille, ἐντὸς χιλιοστὸς ὤν, *Herodian.*
Milliarius, α, um, χιλιοστὸς, ἡ, ὸν
Millies, χιλάκις, millies plus, χιλαπλάσιος, LXX
Milvus, ὁ ἰκτὶς, ῖνος, *Ariſtot.* ἱστὶς, ῖνος, ἡ, LXX
Mima, ἡ μωκρὶτις, ιδος.
Mimicus, α, um, μωκρὶτικὸς, ἡ, ὸν, *Dem. Hal.*
Mimus, ὁ μῖμος, ου, *Plut.* ὁ μίμος, ου, *Herodian*
Mina, ἡ μνᾶ, ᾶς, *Dem*
Minæ, ἡ ἀπειλὴ, ῆς, *Dem* minas intendo alicui, ἀπειλῶ τινι, *Xen phil* minis parco, ἀφειδόμαι ἀπειλῶν, *Lucian* minis terreor, ἀπειλοῦμαι, *Xen.*
Minaciter ἀπειλητικῶς, *Herodot.*
Minatio, ἡ ἀπείλησις, εως
Minax, ἀπειλητὴς, ἡ, ὸν, *Plato.*
Mineralia, τὰ μεταλλα, ων
Minerva, ἡ Ἀθηνα, ας, *Lucian*, craſſiore, στρατιωτικὴ, *Gal*
Minerv , το διδακτρον, ου.

Mingo,

Unuſquiſque, Uniſquiſque, Uniſquiſlibet, Unuſquiſvis, πᾶς ἕκαστος, πᾶσα ἑκάστη, πᾶν ἕκαστον, *Ariſtoph.* ὁτιοῦν ἕκαστον, μία ἑκάστη, ἓν ἑκαστον, *Iſocr.*

Vocabularium, τὸ λεξικὸν, ου.

Vocabulum, ἡ λέξις, εως, *Lucian.*

Vocalis, e, φωνῆεις, εσσα, εν, animal, ζῶον, *Xen.* literæ, γράμματα, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ἔψφατος, ου, *Dem.*

Vocalitas, ἡ εὐφωνία, ας; *Dem. Phal.*

Vocaliter, εὐφώνως, *Poll.*

Vocatio, *ad cænam in jus*, ἡ κλῆσις, εως, *Xen. Ariſtoph.*

Vocativus, a, um, κλητικὸς, ἡ, ὸν, caſus, πτῶσις, *Gramm.*

Vocator, ὁ κλήτωρ, ορος. *Lucian.*

Vociferatio, ἡ κραυγὴ, ῆς, *Xen.* ὁ κεκραγμὸς, ου, *Plut.* ἡ ὑλὴ.

Vociferor, κράζομαι, *Xenoph.* κραυγάζω, *N. T.* βοάω, *Dem.* & clamito, βοάω καὶ κράζω, *idem.*

Vocula, τὸ λεξίδιον, ου, i. e. *parva vox*, τὸ φωνίδιον, ου.

Vola, τὸ ἶνιον, αρος, *Al. Aphr.* τὸ γύαλον, ου, *Euſtath.*

Volatilis, e, πετεινὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* πλησίστιος, εσσα, ον.

Volatus, ἡ πτοὴ, ῆς, ἡ πῆσις, εως.

Volens, ἄσμενος, ένη, ενον, *Iſocr.* ἑκούσιος, ία, ιον, *Dem.*

Volenter, ἀσμένως, *Iſocr.*

Volo, as, πέτομαι, *Plut.* ἵπταμαι, trans ſ. per mare, πέτομαι χῦ θαλάσσης, *Ælian.*

Volo, vis, βούλομαι, aliquid vehementer, σφόδρα τι, *Dem.* quod quis vult, ea ſibi fing t, ὁ βούλεται, τοῦτ' ἕκαστος καὶ οἴεται, *idem*, non ignarus eſſe alicujus rei, δίκην μὴ ἄπειρον εἶναί τινος, *Iſocr.* mori, quam videre aliquid, ἀθέλω ἀποθανεῖν ἢ τὸ ἰδεῖν τι, *Dem.* bene alicui, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, *Iſocr.*

Volſella, τὸ τριχολάβιον, ου, *Al.*

Volubilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔτροφος, ου, *Plut.*

Volubilitas, ἡ εὐτροφία, ας, *Plut.* ἡ εὐτροχία.

Volucer, ſ. Volucris, e, πετεινὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* i. e. celer, ὠκὺς, εῖα, ύ.

Volucris, i. e. *avis*, ὁ vel ἡ ὄρνις, ιθος, *Dem.*

Volumen, τὸ εἴλημα, ατος, *Joſ.* i. e. liber, τὸ βιβλίον, ου, *Plut.*

Voluntarie, ἑκοντὶ, *Iſocr.* ἐθελοντὶ, *Herodot.* ἐθελοντηδὸν, *Thuc.* ἐθελοντὶ, *Plut.* ἑκουσίως, *Dem.* ἑκουσία, *idem*

Voluntarius, a, um, ἑκούσιος, ία, ιον, *Dem.* ἑκὼν, όντος, *fem.* ἑκοῦσα, ης, *id.*

Voluntas, ἡ βούλησις, εως, *Dem.* τὸ βούλημα, ατος, *N. T.* τὸ θέλημα, ατος, *id.* ἡ θέλησις, εως, *id.* bona & vita moderata, χρηστὴ προαίρεσις καὶ βίου σώφρων, *Dem.* recta, τὸ εὖ βούλεσθαι, *id.* voluntatem ſuam prodere, ἐνδείκνυσθαι τὸ βούλεσθαί τι, *Lem.* voluntatem ex re aliqua percipere, λαμβάνειν τὸ βούλημα τινος παρά τι, *id.* concedere voluntati alicujus, συγχωρεῖν τῇ βουλήσει τινός, *id.* parere voluntati alicujus, πείθεσθαι τοῖς βουλήμασι τινος *id.* adverſari voluntati alicujus, ἐναντιοῦσθαι τῷ βουλήματι τινος, *id.*

Volvo, κυλινδέω, κυλίω, aliquid, τί, *Xen.*

Volupe, ἡδὺ, eſt poſſidere divitias, ἡδὺ τὸ ἔχειν χρήματα, *Xen.*

Voluptarie, ἡδονικῶς.

Voluptarius, a, um, ἡδονικὸς, ἡ, ὸν, *Ceb. Theb.*

Voluptas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, & delectatio, ἡ χάρις, *Dem.* ἡ μαλθακία, *id.* eximia, ὑπερβολαία, *Iſocr.* brevis, ὀλιγοχρόνιος, *Dem.* momentanea, ἡ παραυτίκα, *id.* utilitati prorſus contraria, τῷ συμφέροντι ἐν ἀπάσαις ἐναντία, *id.* voluptates aliquas appetere, προαιρεῖσθαί τινας ἡδονὰς, *Dem.* amare, ἀγαπᾶν, *id.* ſequi, ſectari, venari, διώκειν, *Iſocr.* creare alicui, ποιεῖν τινί, *Dem.* comparare ſibi alicunde, πορίζειν ἄλλοθεν ἑαυτῷ, *id.* adferre alicui, φέρειν τινὶ, *id.* capere, percipere, habere, ἔχειν, *id.* negligere, adſpernari, ἀμελεῖν τῆς ἡδονῆς, *Iſocr.* frui voluptatibus, ἀπολαύειν τῆς ἡδονῆς, *Dem.* ſervire voluptati, δουλεύειν ἡδονῇ, *id.*

Voluptuoſitas, ἡ φιληδονία, ας, *Plut.*

Voluptuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλήδονος, ου, *Plut.*

Voluta, ἡ ἕλιξ, ικος, *Plut.*

Volutabrum, ἡ κύλιστρα, ας, *Poll.* τὸ κύλισμα, ατος, *N. T.*

Volutatio, ἡ κυλίνδησις, εως, *Plut.* ἡ κύλισις, εως *id.* in cœno, ἡ κυλίσησις, ἐν βαλῷ, *Lucian.*

Voluto, κυλίω, κυλινδέω, *Xen.*

Vomer, ὁ ὖνις, εως, *Plut.*

Vomica, τὸ ἀπόστημα, ατος, *Galen.*

Vomitio, idem quod *Vomitus.*

Vomitorius, a, um, ἐμετικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Vomiturio, ἐμετιᾷν, *Ariſtot.*

Vomitus, us, ἡ ἐμεσία, ας, *Hippocr.* ὁ ἔμετος, ου.

Vomo, ἐμῶ, *Lucian.* ἀποκεμῶ, *id.*

Voracitas, ἡ ἀδηφαγία, ας, *Ælian.*

Vorago, τὸ βάραθρον, ου, *Xen.* τὸ χάσμα.

Voratio, ἡ βρῶσις, εως.

Vorax, ἀδηφάγος, ου, *Plut.* πολυφάγος, ου, *id.*

Voro, βορῶ, *Ariſtot.* ἀδηφαγῶ, *Iſocr.*

Vortex, ἡ δῖνος, ης, *Heſych.* δῖνη, ης, *Philo.*

Vorticoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ διναῖος, ος, ὁ συρφετὸς πολλὰς ἔχων

Votivus, a, um, εὐκλεὴς, ἡ, όν.

Votum, ἡ εὐχὴ, ῆς, *Dem.* facio, ſ. nuncupo Deo pro aliqua re, εὔχομαι εὐχὴν Θεῷ δέ τινι, *id.* perſolvo, i. impleo, εὐχὴν ἀποδίδωμι, *id.* ἀποτέλω, *Xen.* voti compotem fieri, ὅλη τε πέρας ἀφικέσθαι τῆς εὐχῆς *Lucian*, non fieri compotem voti, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος, voto excedere, ἄλλο θέλειν, ἄλλο τυχεῖν, *Æl.*

Voveo, εὔχομαι, Deo, τῷ Θεῷ, *Thuc.* πρὸς Θεὸν εὐχὰς ποιέομαι, *Plutarch.* Confer *Votum.*

Vox, ἡ φωνὴ, ῆς, magna, μεγάλη, *Demoſth.* clara, λαμπρὰ, *idem*, ſatis magna, ἱκανὴ, *id.* vocem edo, ἀφίημι φωνὴν, *Dem.* ῥήγνυμι φωνὴν, *idem*, per nares, φθέγγομαι διὰ ῥινῶν, *Lucian.* acuere, ἀκριβοῦν, *idem*, voce clariſſima pronunciare, εἰκεῖν σαφέστατα τῇ φωνῇ, *id.* φθέγξασθαι μέγιστον, *id.* orationi deeſt vox oratoris, ὑπορρεῖ ὁ λόγος φωνῆς τῷ λέγοντος, *id.*

Upupa, ὁ ἔποψ, οπος, *Ariſtot.*

Urbane, ἀστείως, *Plut.*

Urbanitas, ἡ ἀστειότης, ητος, ἡ εὐτραπελία, ſermonis urbanitate uti, ἀστίζομαι, *Plut.*

Urbanus, a, um, ἀστῖος, είᾳ, εῖον, *Iſocr.*

Urbicus, a, um, ἀστικὸς, ἡ, όν, *Lucian.*

Urbs, ἡ πόλις, εως, maxima, μεγίστη, *Dem.* populoſa, πολυάνθρωπος, *id.* μυριάνδρος, *Iſocr.* antiqua, ἀρχαία, *Demoſth.* invicta, ἀήττητος, *id.* inſuperabilis, ἀνυπόστατος, *id.* parva, μικρὰ, *id.* infirma, ἀσθενὴς, *id.* deſolata, ἔρημος, *idem*, maritima, ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ, *Iſocr.* urbem condere, πόλιν κτίζειν, *idem*, οἰκίζειν, *Dem.* inſtaurare, καταοικίζειν, *id.* munire, τειχίζειν, *id.* muro circumdare, τείχει περιβάλλειν, *idem*, ornare ædificiis, κοσμεῖν οἰκοδομήμασι, *idem*, habitare, incolere, οἰκεῖν, *idem*, adfligere, συγχεῖν, *id.* diſſidere, στασιάζειν, *id.* ſubigere, ὑποζεύγνυμι, *id.* ſubjicere ſibi, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖν, *id.* capere, λαμβάνειν, *id.* αἱρεῖσθαι, *id.* evertere, ἀνατρέπειν, *id.* in ſervitutem redigere, ἀνδραποδίζεσθαι, *Dem.* vaſtare, ἀφανίζειν τινὸς, *id.* diruere, κατασκάπτειν, *Iſocr.* perdere, διαφθείρειν, *id.* tueri, φυλάττειν, *id.* ſervare, σώζειν, *Dem.* deſerere, ἐκλείπειν, *id.* tradere alicui, παραδιδόναι τινὶ, *id.* ἐγχειρίζειν τινὶ, *Dem.* prodere, προδιδόναι, *id.* recipere, recuperare, κομίζεσθαι *id*

Urceolus, τὸ κάδιον, ου.

Urceus, ὁ κέραμος, ου. *Athen.*

Uredo, ὁ καυθμὸς, ῦ. *Theophr.*

Ureter, ὁ οὐρητὴρ, ῆρος, *Galen.*

Urgeo, θλίβομαι, *N. T.* ἐπείγω.

Urina, τὸ οὖρον, ου. *Ariſtot.* τὸ οὔρημα, ατος, *Hippocr.*

Urinaride, æ, ων, οὐρικὸς, ὴ, όν.

Urinator, ὁ κολυμβητὴς, ῦ, *Thuc.* ὁ δυτὴρ, *Urinor*, κολυμβῶ, δύομαι.

Urina, ἡ ὑδρία, ας, *N. T.* ὁ vel ἡ χάμυζος, ου, *Ariſtoph.* τὸ χάμυζον, ου, *Plut.* ἡ κάκκαβος.

Urnalis, e, χαμυζικὸς, ἰα, ον.

Urnula, τὸ χαμυζάριον, ου, *Poll.* ὁ χαμίσκος, ου, *idem.*

Uro, καίω, omnia, πάντα, *Plut.* Confer *Cremo.*

Urſa, ἡ ἄρκτος, ου, *Ariſtot.*

Urſinus, a, um, ἀρκτικὸς, ἡ, όν.

Urſus, ὁ ἄρκτος, ου, *Ariſtot.*

Urtica, ἡ ἀκαλήφη, ης, *Syneſ.* ἡ κνίδη, ης, LXX.

Urus, ὁ ὦρος, ου, *Poll.*

Uſio, idem quod *Uſus.*

Uſitate, κατὰ τὸ εἰωθός.

Uſitatus, ὴ, um, ὁ καὶ ἡ ζωνθὸς, ος, inſtitutum, πολιτεία, *Dem.*

Uſpiam, ποιαχοῦ.

Uſquam, ποῦ.

Uſque, μέχρι, *ad hunc diem*, τῆς ζώσης ἡμέρας, *Dem.* uſque ad talos, ἄχρι τῶν σφυρῶν, *id.* uſque ad ſanctetatem, ἄχρι κόρου, *id.* uſque adhuc, μέχρι νῦν, uſque adhuc, μέχρι τῶνδε τοῦ χρόνου, *Xen.* uſque adeo, ἕως τοσούτου, *Dem.* uſque eo, εἰς τοσοῦτον, uſquequaque, πάντη, quo, ἕως, ὅ.

Uſtio, ἡ καῦσις, εως, *Dioſc.*

Uſtrinum, τὸ καυτηρεῖον, ου.

Uſtulo, καυτηριάζω, *Strabo.*

Uſualis, e, χρησὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Uſura, ὁ τόκος, ου, *Dem.* uſuram debeo alicui, τόκον ὀφείλω τινὶ, *id.* exigo ab aliquo, εἰσπράττω παρά τινος, *id.* dare, δίδωμι, *id.* reddo, ἀποδίδωμι, *id.* ſolvo, τίθημι, *id.* pendo, τίλλω, *id.* accipere, λαμβάνειν, *id.* κομίζεσθαι, *id.*

Uſurpatio, ἡ χρῆσις, εως. *Dem.*

Uſurpo, χράομαι. Conf. *Utor.*

Uſus, ἡ χρῆσις, εως, *Dem.* ἡ ἐπίλαυσις, εως, *id.* uſum habeo maximum rerum, ἐμπειροτάτῃ εἰμι. *Iſocr.* uſu edoctus ſcio, σαφεμπειρίᾳ οἶδα, *Dem.* uſum belli colligere, τὰ ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου λέγειν, *idem*, habere, πρᾶγμα ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχειν, *Polyb.* uſu venire alicui, συμβαίνειν τινὶ, *Iſocr.*

Uſus fructus, ἡ ὀπωφορία, ας, *Dem.*

Ut, *Conjunct.* ἵνα, deſignam dicere, σαίνομαι λέγων, *Dem.* breviter dicam, ὡς συντόμως εἰπεῖν, *Iſocr.* non ita demens ſum, ut velim, οὐχ οὕτως ἄφρων, εἰμὶ ὥστε βούλεσθαι, *Dem.* elaborandum eſt, ut deſiſtat, σφάλλειν προσήκει, ὅπως παύσῃ, *id.*

Ut, *Adverb.* ὡς, *Demoſth.* Conf. *Quemadmodum.*

Utcumque, ὅπως, ἄν, *Dem.*

Uterſile, τὸ χειρίδιον, ου, τὸ ζωστὸν.

Uter, a, um, πότερος, έρα, ον, pater, an hic, ὁ πατὴρ, ἢ ὅτος ἅδε; *Dem.* tandem, πότερός ποτε, *Xen.* utra in parte, πότερα θῶμαι, *Plato*, utro modo, πότερα, *Ariſtot.* utram in partem, πότερα, *Xen.* ὁπότερα, *Thuc.* utrum, an, ἕπτερον, *Iſocr.*

Uter, ris, ὁ ἀσκὸς, οῦ, *Plut.*

Utercumque, ὁπότερος, ἄν, *Xen.* ἑκάτερος, έρα, ον, *Lucian.*

Uterinus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμομήτριος, ου, *Dem.* ſ. ὁμομήτριος, ία, ον, id.

Uterliber, ὁπότερος ἄν, *Thuc.*

Uternam, ὁπότερος ἄν, *Xen.*

Uterque, ἑκάτερος, έρα, ερον, *Plut.* ἀμφότερος, έρα, ερον, *Iſocr.* utroque modo, ἀμφότερος, *Ariſtot.*

Utervis, ὁπότερος ὄν, *Thuc.*

Uterus, ἡ μήτρα, ας, *Lucian.* ἡ δελφύς.

Uti, idem quod *Ut* Adverb.

Utilis, e, ὁ καὶ ἡ χρήσιμος, ου, multum alicui, πολλὰ τινι, *Dem.* & multitudini conducens, *Cumphron* καὶ ἀφέλιμος τοῖς πολλοῖς, *idem*, conſulere, τὸ σύμφορον παραινεῖν, *id.* ad nihil *μᾶλλον* χρήσιμος, *id.* fum alicui, χρήσιμός εἰμί τινι, *Dem.* ad nihil, χρησιμος συγγένεσθαι πρὸς μᾶλλον, *Iſocr.* præbeo me utilem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν χρήσιμον τινι, *idem*, utilis fio, γίγνομαι χρήσιμος, *Dem.* ὠφέλιμος, *Iſocr.*

Utilitas

…α, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* τὸ ὠφέλημα, …ος, *id.* τὸ *Συμφορον*, υ, *id.* τὸ συμφέ…ον, ου, *id.* τὸ *χρήσιμον*, υ, *id.* utilis…
…ρρετο, ἐβουλόμην τῶν *Συμφόρων*, *Isocr.* …are reip. σκοπὸν πρὸς τὸ συμφορον τῇ …λει, *Dem.* alicujus quærere, ζητεῖν τὸ …μφορον τινός, *idem*, aucupari, θηρεύειν, *id.* …bere alicui, παρέχειν τινί, *id.* magnam …bere, ὠφέλειαν μεγάλην ἔχειν, *Dem.* de …litate alicujus ſolicitum eſſe, φροντίζειν …μφερόντων τινί, *id.* meari aliquid utilitate, …στέζειν τι φορὰ τὸ συμφορουτα, *Dem.* ia…nem habere utilitatis, χρῆσθαι τῇ συμφορᾷ, …adficere aliquem utilitate, πράττειν τι συμ…ρον τινί, *id.* ποιεῖν τι πρὸ συμφερόντων τινί, …conf. *Commodum*, *Emolumentum*.
…iter, συμφέροντως, contulere alicui, συμ…λεῖσθαί τινι, *Isocr.* συμφόρως, *Isocr.* λυ…τελοῦντως, *Dem.* χρησίμως, *Thuc.*
…sam, εἴδης, natus eſſem tunc, σωτηρίου …ων, *Xen.* ſcriberet, γράψαις, *Plato*, abſcin…antur, ὠφελῶν κ᾽ ἀποκοψῶν *N. T.* Brutus …iveret ὄφελε ζῆν Βρῦτος, i. e. *debebat vivere Plut.*
…que, ὄντα, fluxerunt ſermones, ἐρρύησαν …γοι, *Dem.*
…r. χρῆσθαι, aliquo familiariter, τινι, *Isocr.* …uman ſtime, φιλανθρώπως, *Demoſth.* fami…iariter, οἰκειότατα, *Isocr.* aliquo amico, …τινι εὖ, *Liban* bene recteque re aliqua, …μαλῶς κ᾽ νομίμως πράγματί τινι, *Dem.*
…ucis, ουσα, ουν, ἐδ, *Herodot.*
…icularis, ε, ὁ κ᾽ ἡ ἀσκωδὴς, ὁς.
…icularius, ὁ ἀσκαδὲς, ὕ.
…ici us, τὸ ἀτιδίδ ν, κ, *Plut*
…imique, ἀμφοτεράθεν, ἑκατεραθεν, *Isocr.*
…robique, ἀμφοτέραθι, ἑκατέρωθι.
…tum, vide *Utor*.
…t, idem quod *Etſi*.
…ία, ἡ σαφηνεία, ας, *Dion.* παῤῥησία, *Dem.* …ἰδεια *Dion.*
…eus, ὁ κ᾽ ἡ σαφήλιος.
…aus, a, um, διερὸς, ὰ, ὸν, terra, γῆ, *Theophr.*
…algaris, e, ὁ κ᾽ ἡ δικλάδης, ὁς, *Herodian*
ὁ τυχὼν, ἡ τυχοῦσα, τὸ τυχὸν, *Plut.* εἰς τὸ τυχόντων, *Isocr.* ὁ κ᾽ ἡ παῤῥησιαστὴς, ου, *Plut.*
…ulgariter, φαῦλον τρόπον, *Iſocr.* κοινῶς, *Ariſtot.* τυχόντως.
…ulgator, ὁ ῥημιστὴς, ου.
Vulgo, *Adverb.* παῤῥησίᾳ, κοινῶς, πανδημεί, *Ariſtot.*
Vulgo, as, ῥημίζω, *Euripid.* διαῤῥυκτέον, aliquid quod tacendum erat, ῥημιστέον ἀνεῤῥητον, *Plut.*
Vulgus, τὸ πλῆθος, ους, *Dem.* οἱ πολλοὶ, ῶν, *idem.*
Vulnerarius, a, um, τραυματικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*
Vulneratio, ἡ τρῶσις, εως.
Vulnero, τιτρώσκω, aliquem per thoracem, τινὰ διὰ θώρακος, *Plut.* aliquem, τραυματίζω τινὰ, *Dem.* Conf. *Vulnus*.
Vulnus, τὸ τραῦμα, ατος, *Dem.* ἡ πληγὴ, ῆς, *Xen.* progredi ad vulnera, ἐλθεῖν εἰς τραύματα, *idem*, mori ex vulnere, ἀποθανεῖν ἐκ τοῦ τραύματος, *idem*, infligo alicui vulnus, προσιτείνω τινὶ πληγὴν, *Dem.* accipio ab aliquo, λαμβάνω παρά τινος, *id.* λαμβάνω τραῦμα ἀπό τινος, *idem*, obligare, τραῦμα ἐπιδῆσαι, *Gal.* periculoſum vulnus gladio in caput infligere, καταφέρειν τῷ ξίφει κατ᾽ αὐτῆς ἐπικινδύνων πληγὴν, *Diod. Sic.*
Vulnuſculum, τὸ τραυμάτιον, υ.
Vulpecula, τὸ ἀλωπέκιον, υ, τὸ ἀλωπεκίδιον, υ.
Vulpes, ἡ ἀλώπηξ, εκος, *Ariſtot.* ἡ κιρκός.
Vulpinaris, e, ſ. Vulpinus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ἀλωπεκώδης, ους.
Vulpino, ἀλωπεκίζω, *Ariſtoph.*
Vultio, ſ. Vultura, ἡ τίλσις, εως, ὁ τιλμὸς, οῦ, *Euſtath.*
Vultu…, τὸ προσωπίδιον, υ.
Vultuoſus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ προσωπώδης, ους, i. e. *ampliter, ſkuldrapus*, ης, ον, *Item.*
Vultur, ὁ γὺψ, γυπὸς, *Plut.*
Vultu…, a, um γύπιος, ια, ιον.
Vultu…s, ὁ εὐρυνωτος, ου, *Ariſtot*
Vultus, τὸ πρόσωπον, υ, *Dem.* vultum alicujus intueri, βλέπειν εἰς πρόσωπόν τινος, *idem*, quo vultu cum adjecerit? ποίοις προσώποις προσέθηκε πρὸς αὐτὸν ἀναζεύξῃ; *Dem* conjecere, aliquid ex vultu, φυσιογνωμονεῖν, *tam mores* quam *vultum*, per vultum, τὰ ἤθη ἐμφαινομενα διὰ τῆς ὄψεως *Cumulan*, *item*.
Vulva, ἡ ὑστέρα, ας, *Dion.* ἡ μήτρα.
Uxor, ἡ γυνὴ, αικος, *Dem.* ἡ πρακτικὴ, ἰδος, *Lucian.* ἡ ζυνοικοῦσα, ης, ια. ἡ ἀλοχος, ου, *Plato*, uxorem duco, γαμῶ γυναῖκα, *Alciphr.* συνάγομαι τὴν σωμενον, *Herodot.* ἄγομαι γυναῖκα, *Iſocr.* γαμῶ τινὰ γαμετὴν, *Dem.* λαμβάνω γυναῖκα, *Iſocr.* pudicam ducere, ἄγω γυναῖκα σώφρονα, *Plut.* uxorem literam, λαμβάνω γυναῖκα ἐπίγραμμα, *Dem.* repudio, ἀποπέμπω γυναῖκα, *id.*
Uxoratus, a, um, γεγαμηκὼς, υῖα, ὸς, *Baſ.*
Uxorcula, τὸ γυναικάριον, υ.
Uxorius, a, um, γυναικοῦσος, οῦσα, οῦν, i. e. *uxori nimium deditus*, ὁ γυναικίας, ου, *Lucian.* ἡδυ, γυναικοκρατούμενος.

X.

Xeniolum, τὸ ξενίδιον, υ.
Xenium, τὸ ξένιον, υ, *Xen.*
Xenodochium, τὸ ξενοδοχεῖον, υ, *Suid.*
Xiphias, ὁ ξιφίας, υ, *Athen*
Xyloballamum, τὸ ξυλοβάλσαμον, υ, *Dioſc.*
Xyſticus, a, um, ξυστικὸς, ὴ, ὸν.
Xyſtus, ὁ ξυστὸς, οῦ, *Xen.*

Z.

ZE'A, ἡ ζέα, ſ. ξειὰ, ας, *Dioſc.*
Zelotes, ὁ ζηλωτὴς, οῦ, *N. T.*
Zelotypa, ἡ ζηλότυπος, υ, γυνὴ ἀντίζηλος γυναικὶ, *Sir.*
Zelotypia, ζηλοτυπία, ας, *Plut.*
Zelotypus, ὁ ζηλότυπος, υ, *Lucian.* ſum, ζηλοτυπέω, *Athen.*
Zelus, ὁ ζῆλος, υ, *N. T.*
Zephyrius, ος, um, ζεφύριος, ια, ιον, *Ariſtot.* ζεφυρικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*
Zephyrus, ὁ ζέφυρος, υ, *Ariſtot.*
Zeugma, τὸ ζεῦγμα, ατος, *Gramm.*
Zingiber, ἡ ζιγγίβερις, εως, *Gal.*
Zizanium, τὸ ζιζάνιον, υ, LXX.
Zodiacus, ὁ ζωδιακὸς, οῦ, *Poll.*
Zographia, ἡ ζωγραφία, ας, *Philoſtr.*
Zographus, ὁ ζωγράφος, υ, *Lucian.*
Zona, ἡ ζώνη, ης, *Plut.*
Zonarius, ὁ ζωνοπλόκος, υ.
Zonula, τὸ ζώνιον, *Poll.*
Zoophthalmus, ὁ ζωοφθαλμος, υ, *Dioſc.*
Zoophyta, τὰ ζώόφυτα, ων.
Zythopœia, ἡ ζυθοποιΐα, ας.
Zythopœus, ὁ ζυθοποιὸς, οῦ.
Zythus, ſ. Zythum, ὁ ζῦθος υ, *Dioſc.* τὸ ζῦθος, εος, *Theophr.* ὗτος πρίβινος, *Athen.*

TE'LOS.